Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/bibleinmodernsyr00slsn

G. Paschalde

ܟܬܒ ܡܕܡ ܠܬܠܡܝܕ

ܡܕܪܫ ܩܛܢ ܕܡܫܝܚܐ

ܥܡ ܩܛܝܟܝܣ

ܠܫܘܢ ܡܕܝܢܬܐ.

ܒܐܪ ܡܢ ܟܬܒ ܡܕܡ ܠܬܠܡܝܕ.

ܒܡܛܒܥܬ ܐܘܪܡܝܐ ܒܐܪ ܐܫܬܪܝ ܒܐܝܪܢ.

ܒܫܢܬ ܐ̈ܠܦ ܘܬܫܥ ܡ̈ܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ.

[*Modern Syriac.*]

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY
NOV 1 9 1942
12063

תוכן העניינים של הכרך השני

הקדמה	א	1	
הסכמות	מה	45	
חקה	חו	81	
משה	כה	107	
משה ואהרן	כו	142	
עמד בעמד	לב	175	
קנה	ל	195	
קנאה	ן	215	
א. אחאב	לא	218	
ב. אחאב	לב	246	
א. אלה	לה	268	
ב. אלה	מה	294	
א. בחשם	מו	318	
ב. בחשם	מח	341	
בוז	נ	369	
בשר	נא	376	
גאלה	נב	388	
דמי	נד	394	
הממה	נה	423	
והלא	נו	500	

תוכן העניינים של חלק שני.

זהב	ס	3	
חמדה	סה	32	
כשה	סט	49	
נשם	ע	80	
שחטה	עא	104	
שמיה	עה	134	
א. חגיה	עה	148	
ב. חגיה	עט	161	
חלה	פ	169	
חפה	פ	174	
חשלה	פא	179	
חשלה	פב	182	
א. טמאה	פה	185	
ב. טמאה	פו	188	

יהוה	צ	190	
ב. יהוידע	צא	194	
כלה	צב	196	
נשם	צה	198	
שחטה	צו	199	
א. שמח	צז	209	
ב. שמח	צח	213	
ג. שמח	צט	217	
ד. שמח	ק	219	
ה. שמח	קא	223	
ו. שמח	קב	224	
שפה	קב	224	
תלה	קה	226	

תהלים

מזמור א׳

1 אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים
2 וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃
3 כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃
4 וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ
5 וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃ לֹא כֵן הָרְשָׁעִים
כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃ עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים
6 בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃ כִּי יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

מזמור ב׳

1 לָמָּה רָגְשׁוּ גּוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק׃ יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ׃ נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ
2 וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ׃ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ׃
3 אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃ וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי
4 עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי׃ אַסַּפְּרָה אֶל חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה
אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃ שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גּוֹיִם נַחֲלָתֶךָ
5 וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי אָרֶץ׃ תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם׃
6 וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְהוָה
7 בְּיִרְאָה וְגִילוּ בִּרְעָדָה׃ נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ דָרֶךְ
כִּי יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ׃

מזמור ג׳

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃
2 יְהוָה מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃ רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי
3 אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֶלָה׃ וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי
4 וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃
5 אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי׃
6 לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃
7 קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָה אֶת כָּל אוֹיְבַי לֶחִי
שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃ לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃

מזמור ד׳

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׃ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי
בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי
2 לְכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃ וְדַעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה
3 חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ
אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק
4 וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה׃ רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר
פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
5 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁנָה כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃

מזמור ה׳

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי
3 מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי
4 בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃
5 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
6 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃
7 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃
8 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוַּת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
9 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ
כִּי מָרוּ בָךְ׃ וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ
וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

מזמור ו׳

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
3 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
4 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי׃ שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי
הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
5 יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
6 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן
כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
7 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

מזמור ז׳

1 שִׁגָיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דִּבְרֵי כוּשִׁי בֶּן יְמִינִי׃
2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃
3 פֶּן יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃ יְהוָה אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת
4 אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי׃ אִם גָּמַלְתִּי שִׁלְמִי רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃
5 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃
6 קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃
7 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ יְהוָה יָדִין עַמִּים
שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃ יִגַּר נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכֵן צַדִּיק
8 וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃ מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים
9 מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃ אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל יוֹם׃
10 אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ דָּרְכּוֹ וְדָרְכָהּ וַיְכוֹנְנֶהָ׃
11 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ הִנֵּה יָחֶבַל אָוֶן
וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃ בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃
12 יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ
וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

מזמור ח׳

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם׃
3 מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
4 כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃
5 מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים
וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו׃
6 צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
7 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

מזמור ט׳

1 לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
4 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃
5 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
6 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
7 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃
8 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
9 וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃
12 זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
13 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
14 חָנֵּנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃
15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
16 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃
17 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃
18 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבָד לָעַד׃
20 קוּמָה יְהוָה אַל יְאַמֵּץ אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃
21 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

מזמור י׳

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃
5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְגְּדוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃
7 אָלָה פִיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃
9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ׃
10 יָדַךְ יָשְׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃
11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃
12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
13 עַל מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃
14 רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה
יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃
15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃
16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ׃

מזמור י״א

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הָרְכֶם צִפּוֹר׃
2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל
לְיִשְׁרֵי לֵב׃
3 כִּי הַשָּׁתוֹת יֻתָּצוּן צַדִּיק מַה פָּעָל׃
4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
6 יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

מזמור י״ב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃
3 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃
4 יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃
5 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃
6 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
7 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃
8 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃
9 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

מזמור י״ג

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 עַד אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
3 עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃
4 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת׃
5 פֶּן יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃
6 וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
7 אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

מזמור י״ד

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה
אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃
2 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃
3 כֻּלּוֹ סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃
4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
5 שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃
6 עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃
7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

מזמור ט״ו

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃
2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃
3 לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ׃
4 נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃
5 כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

מזמור ט״ז

1 מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
2 אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ׃
3 לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם׃
4 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי׃
5 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃
6 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃
7 אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
8 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט׃
9 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃
10 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חָסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃
11 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

מזמור י״ז

1 תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי
בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃
2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃
3 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל יַעֲבָר פִּי׃
4 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃
5 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃
6 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃
8 שְׁמָרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָּדוּ שָׁדְדוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃
10 חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃
11 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
12 דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
13 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
14 מִמְתִים יָדְךָ מִמְּתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם
יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם׃
15 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

מזמור י״ח

1 לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אוֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃
2 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃
3 יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃
4 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃
5 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יבעתוני׃
6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃
7 בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי
וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
8 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃
9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃
10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
11 וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
12 יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃
13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
14 וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
15 וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃
16 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃
17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
18 יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
19 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
20 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃
21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
23 כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי׃
24 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
25 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
26 עִם חָסִיד תִּתְ

פרק ב׳

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃
2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃
3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים׃
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה׃
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
9 אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
10 טוב ורע׃ ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
11 והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את
12 כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב
13 שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם נהר השני גיחון הוא הסבב
14 את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
15 קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
17 תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה
19 לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית
השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה
יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת
22 מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
25 לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו׃

פרק ג׳

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
2 מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
3 נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃
5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
7 עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃
8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃
10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
11 ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן
13 העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל
15 כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי
בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃
19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם׃
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
23 לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את
24 האדמה אשר לקח משם׃ וישלח את האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר
את דרך עץ החיים׃

---

(1) מצו. 33: 6.
(2) מלא. 29: 11. 31: 17. 17. 4. דהי. 5: 14. דברי. 4: 4. 13.
(3) שמ. 9: 14 נאם. 58: 13.
(4) בראש. 1: 1. מצו. 90: 1. 2.
(5) בראש. 1: 12. מצו. 104: 14. נא 38: 26. 27. 28. בראש. 3: 23.
(7) בראש. 3: 19. 23. מצו. 103: 14. מלא. 12: 7. נאם. 64: 8. 1. מצו 15: 47. נא. 33: 4. קהל. 17: 25. בראש. 27: 2. נאם. 2: 22. 1. מצו. 15: 45.
(8) בראש. 13: 10. נאם. 51: 3. שמו. 28. 13. מלא. 2: 3. בראש. 3: 24. 4: 16. ד. מלא. 19: 12. שמו. 27: 23. בראש. 2: 15.
(9) שמו. 31: 8. בראש. 3: 22. מלא. 3: 18. 11: 30. בראש. 2: 7. 22: 2. 14. בראש. 2: 17.
(11) בראש. 25. 18.
(12) מלא. 11: 7.
(14) נחש. 10: 4.
(15) בא 2: .
(17) בראש. 2: 9. בראש. 3: 1. 3: 11. 17. 19. מלא. 6: 23. 1. מצו. 15: 56. מלא. 1: 15. 1.
(18) בראש. 3: 12. 1. מצו. 9: 11. 1. בראש. 2: 13.
(19) בראש. 1: 20. 24. מצו. 8: 6. בראש. 6: 20.
(21) בראש. 15: 12. 1. מלא. 26: 12.
(22) מלא. 18: 22. בראש. 13: 4.
(23) בראש. 29: 14. נחש. 9: 2. ד. מלא. 5: 1. 19: 13.
(24) בראש. 31: 15. מצו. 45: 10. מלא. 19: 5. מלא. 10: 7. 1. מצו. 9: 16. דברי. 5: 31.
(25) בראש. 3: 7. 10. 11. מלא. 32: 25. נאם. 47: 3.

---

(1) בראש. 12: 9. 20: 2. מלא. 10: 16. ד. מצו. 11: 3.
(3) בראש. 2: 17.
(4) בראש. 3: 13. ד. מצו. 3: 11. 1. בראש. 2: 14.
(5) בראש. 3: 7. בראש. 26: 18.
(6) 1. בראש. 2: 14. בראש. 3: 12. 17.
(7) בראש. 3: 5. 2: 25.

[1] נחשה: ניחוש.

8 מעבדכם פקח פקחו בחוץ.* בחוץ תרנן חכמות תתן קולה: בראש המיות תקרא בפתח שערי מבוא בעיר אמריה תאמר: עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתון ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת. שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבו לכם: גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם: בבא פחדכם כשואה ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צוקה וצוקה: אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני: תחת כי שנאו דעת ויראת יי לא בחרו: לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: ואכלו מפרי דרכם ומתועותם ישבעו: כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

פרק ב.

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: אז תבין יראת יי ודעת אלהים תמצא: כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם: לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר: אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ערמה: מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך: להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: המעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות: אשר עזבה אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה: כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים ינחשו ממנה:

פרק ג.

1 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרונך כתבם על לוח לבך: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: בטח אל יי בכל לבך ואל בינתך אל תשען: בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך: אל תהי חכם בעיני עצמך יראת יי וסור מרע: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: כבד את יי מהונך ומראשית כל תבואתך: ותמלאנה אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצון: מוסר יי בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: כי את אשר יאהב יי יוכיח וכאב את בן ירצה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: יי בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יטפו טל: נצר בני אל יסורו עיניך שמור תושיה ומזמה: ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרותיך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה: אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא: כי יי יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות: אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: אל תרע על רעך רעה וישב לבטח אתך: אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: כי תועבת יי נלוז ואת ישרים סודו: מארת יי בבית רשע ונוה צדיקים יברך: אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

פרק ד.

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה: קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה: סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך: שמע בני וקח אמרי ורבו לך שנות חיים: דרך חכמה הורתיך נחתיך במעגלי צדק: בלכתך לא יצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל: החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך: אל תבא בארח רשעים ואל תלך בדרך רעים: פרעה ממנה עבור בה סור מעליה ועבור: כי לא ישנו אם לא ישנו ונגעה שנתם אם לא יכשילו: כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו: ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:

פרק ה.

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת: כי נפת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו: פן אורח חיים לא תפלס נעו מעגליה לא תדע: ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי: פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה: ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: שתה מימי בורך ונזלים מתוך בארך: יפוצו מעיינותיך חוצה בשוקים פלגי מים: יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך: אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירווך בכל עת בדדיה תשגה תמיד: ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה: כי נגד עיני יי דרכי איש וכל מעגלותיו מפלס: עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתאחז: הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה:

פרק ו.

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת באמרי פיך נתפשת באמרי פיך: עשה זאת נא בני והנצל כי באת ביד רעך לך התרפס ורהב רעך: אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל כצבי מיד וכעוף מיד יקוש: לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: אשר אין לה קצין שוטר ומושל: תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: עד מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום: מעט תנום מעט תנמנם מעט תשכב ידים לשכב: ובא כהלך רישך ומחסרך כאיש מגן: איש בליעל איש און הולך עקשות פה: קרץ בעיניו מלל ברגליו מורה באצבעותיו: תהפכות בלבו חורש רעות בכל עת מדנים ישלח: לכן פתאם יבוא אידו רגע ישבר ואין מרפא: שש יי שנאו ושבעה תועבות נפשו: עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם מזמה: לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע: יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: נצר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך: קשרם על לבך תמיד עניבם על גרונך: בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה: האחתה אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה: אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה: כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה: לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב: ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן: מנאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד:

פרק ז.

1 בני שמור אמרי ומצותי תצפן אתך: שמור מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך: קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך: אמר לחכמה אחותי את ומודעת בינה לך תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות: כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי: ואראה בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: עבר ברחוב עם פנתה דרך ביתה יצעד: בנשף ביום בבת יום ואשון: והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: הומיה וסוררת היא ברגליה לא תשכון בבתיה: בעת בחוץ ברחבות ואל פנה תארב: ותחזק בו ותשק לו ותעז פניה ותאמר לו: זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטובי יצועי מצרים: נפתי מרי דודים עד נשכים נתרוה באהבים: כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל ביתו: הטתו ברב לקחה בחלקות שפתיה תנדנו: הלך אחריה כפתאום ישור ואל מוסר אויל: עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח והוא לא ידע כי בנפשו הוא: ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: אל יפנה אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה יורדים אל חדרי מות: הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: בראש המיות תקרא בפתח שערי מבוא בעיר אמריה תאמר: עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתון ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת. שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבו לכם: גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם: בבא פחדכם כשואה ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צוקה וצוקה: אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני: תחת כי שנאו דעת ויראת יי לא בחרו: לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: ואכלו מפרי דרכם ומתועותם ישבעו: כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

פרק ב.

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: אז תבין יראת יי ודעת אלהים תמצא: כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם: לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר: אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ערמה: מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך: להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: המעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות: אשר עזבה אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה: כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים ינחשו ממנה:

פרק ג.

1 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרונך כתבם על לוח לבך: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: בטח אל יי בכל לבך ואל בינתך אל תשען: בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך: אל תהי חכם בעיני עצמך יראת יי וסור מרע: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: כבד את יי מהונך ומראשית כל תבואתך: ותמלאנה אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצון: מוסר יי בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: כי את אשר יאהב יי יוכיח וכאב את בן ירצה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: יי בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יטפו טל: נצר בני אל יסורו עיניך שמור תושיה ומזמה: ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרותיך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה: אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא: כי יי יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות: אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: אל תרע על רעך רעה וישב לבטח אתך: אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: כי תועבת יי נלוז ואת ישרים סודו: מארת יי בבית רשע ונוה צדיקים יברך: אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

פרק ד.

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה: קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה: סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך: שמע בני וקח אמרי ורבו לך שנות חיים: דרך חכמה הורתיך נחתיך במעגלי צדק: בלכתך לא יצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל: החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך: אל תבא בארח רשעים ואל תלך בדרך רעים: פרעה ממנה עבור בה סור מעליה ועבור: כי לא ישנו אם לא ישנו ונגעה שנתם אם לא יכשילו: כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו: ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:

פרק ה.

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת: כי נפת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו: פן אורח חיים לא תפלס נעו מעגליה לא תדע: ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי: פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה: ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: שתה מימי בורך ונזלים מתוך בארך: יפוצו מעיינותיך חוצה בשוקים פלגי מים: יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך: אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירווך בכל עת בדדיה תשגה תמיד: ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה: כי נגד עיני יי דרכי איש וכל מעגלותיו מפלס: עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתאחז: הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה:

פרק ו.

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת באמרי פיך נתפשת באמרי פיך: עשה זאת נא בני והנצל כי באת ביד רעך לך התרפס ורהב רעך: אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל כצבי מיד וכעוף מיד יקוש: לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: אשר אין לה קצין שוטר ומושל: תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: עד מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום: מעט תנום מעט תנמנם מעט תשכב ידים לשכב: ובא כהלך רישך ומחסרך כאיש מגן: איש בליעל איש און הולך עקשות פה: קרץ בעיניו מלל ברגליו מורה באצבעותיו: תהפכות בלבו חורש רעות בכל עת מדנים ישלח: לכן פתאם יבוא אידו רגע ישבר ואין מרפא: שש יי שנאו ושבעה תועבות נפשו: עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם מזמה: לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע: יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: נצר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך: קשרם על לבך תמיד עניבם על גרונך: בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה: האחתה אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה: אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה: כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה: לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב: ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן: מנאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד:

פרק ז.

1 בני שמור אמרי ומצותי תצפן אתך: שמור מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך: קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך: אמר לחכמה אחותי את ומודעת בינה לך תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות: כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי: ואראה בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: עבר ברחוב עם פנתה דרך ביתה יצעד: בנשף ביום בבת יום ואשון: והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: הומיה וסוררת היא ברגליה לא תשכון בבתיה: בעת בחוץ ברחבות ואל פנה תארב: ותחזק בו ותשק לו ותעז פניה ותאמר לו: זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטובי יצועי מצרים: נפתי מרי דודים עד נשכים נתרוה באהבים: כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל ביתו: הטתו ברב לקחה בחלקות שפתיה תנדנו: הלך אחריה כפתאום ישור ואל מוסר אויל: עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח והוא לא ידע כי בנפשו הוא: ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: אל יפנה אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה יורדים אל חדרי מות: הלא

---

(8) נשא. 38: 1. 31: 33.
(10) תהל. 2: 25. משל. 3: 6. 1. משל. 3: 20.
(12) תהל. 2: 18. נשא. 31: 33. שמל. 28: 13.
(13) תהל. 3: 4. ד. שמל. 11: 3. 1. דברי. 2: 14.
(14) משל. 21: 29. 32. נשא. 65: 25. שמל. 7: 17.
(15) שמל. 3: 7. 13: 38. 23: 33. שמל. 8: 44. קהל. 13: 1. 3: 6. 2: 17. שמל. 1: 2. 3. 10. 1. משל. 3: 8. שמל. 132: 11. נשא. 7: 14. שמל. 5: 3. שמל 1: 23. 25. כה. 1: 31. 34. 35. שלמה. 4: 4. 4: 4.
(19) שמל. 1: 13. ד. שמל. 3: 10. תהל. 2: 7. נשא. 21: 3. 5. 1. משל. 5: 5. שלמה. 2: 14. 1. משל. 2: 15. שמל. 16: 20. משל. 2: 15. שלמה. 2: 14. 1. משל. 5: 5. שלמה. 12: 7. 17.
(16) שמל. 48: 6. נשא. 13. 8. 21: 3. משל. 16: 21. 1. שמל. 11: 3. 14: 34. 1. משל. 2: 15. תהל. 4: 7. 1. מש

17 ויהי: כשהיו שם ימים רבים.* ויבך: בכה בקול רם
ותבט: הביטה בחלון. ותרא: וראתה את אברהם
מצחק: משחק עם יצחק בנו, ומתוך כך מתיחד
עמו.* ותאמר: לשרה אשתו: את הגר המצרית
18 הזאת: שקנינו מפרעה. גרשה: שלחי אותה מביתך
ואל תניחי שיירש עמנו בנך. כי לא יירש: אינו
ראוי לירש את בני עם בני יצחק.
19 ויצא בבוקר למחרת היום, ויתן לה לחם ומים
20 ואת הילד: ויגרשם מביתו. וישב: ויצא. ותתע:
ותלך לה. בבאר שבע: בדרך המובילה לבאר שבע.*
21 ותכל המים: שהיו בחמת. ותשלך: הניחה. את
הילד תחת אחד השיחים: שהיו שם בשפע.
22 ויהי בעת ההיא: אחרי שגרש את הגר וילדה את
ישמעאל. ויאמר אבימלך: מלך פלשתים, אל אברהם:
שהיה גר בארצו. אלהים: בעזרתו ובהשגחתו.*
23 עמך בכל אשר אתה עושה:
הנה נתת לי את ארצך,
ואת כבודך לא כיבדתני:
שהרי הגר ובנה גרשת מביתך.
עתה השבעה לי באלהים:
שלא תשקר לי ולא לבני ולא לנכדי.
24 כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמי ועם הארץ
אשר גרתה בה.
25 ויוכח אברהם: התווכח עם אבימלך על באר
המים: שעבדיו של אבימלך תפסו בה בכוח.*
26 ויאמר: אבימלך. לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה: שתפסו את הבאר. וגם אתה לא הודעתני
ולא שמעתי עד היום.

פרק כא

1 ויהוה: אלהים. פקד את שרה: ראה את צרתה
כאשר אמר: לו קודם לכן. ויעש יהוה לשרה: את
אשר דבר: לה.* ותהר: שרה. ותלד לאברהם בן:
2 זכר: ולא נקבה. לזקניו: בהיותו בן מאה שנה.
3 למועד: הזמן. אשר דבר אתו אלהים: שיולד לו
בן בעוד שנה. ויקרא אברהם: אבי ההמון. את שם
4 בנו: הנולד לו. הנולד: בן מאה שנה. לו יצחק:
אשר ילדה לו שרה.* ויעש אברהם: אבי ההמון.
5 את יצחק: בנו. לשמנת ימים: בן שמונה ימים.
6 כאשר צוה אתו אלהים: במילה. ואברהם בן מאת
7 שנה: בעת לדת את יצחק בנו. ותאמר שרה: אשת
אברהם. צחק עשה לי אלהים:* שגרם לי שאצחק
ואשמח. כל השומע: את הבשורה. יצחק לי: על
שהוליד לי בן בגיל מופלג כזה.
8 ויגדל הילד: יצחק. ויגמל: מחלב אמו. ויעש
אברהם: אבי ההמון. משתה גדול: לכבוד הגמילה.*
9 ותרא: שרה. את בן הגר המצרית: שילדה לאברהם.
אשר ילדה לאברהם: בהיותו בן מאה שנה. מצחק:*

---

(1) ז: בראשית. 1: 1. ראה. 3:
(17) ספר. 49: 11.
(21) ראה. 4: 11. 12.
(24) בראשית. 4: 15.
(25) בראשית. 5: 3.
(26) בראשית. 5: 6. 1. שם. 18:
24. ספר. 116: 17. שמות. 2:
32. שמות. 3: 9. 1. שמואל א. 1: 2.

(1) 1: בראשית. 1: 1. ראה. 3:
36. בראשית. 1: 26. ראה. 4: 24.
שמות. 3: 10.
(2) בראשית. 1: 27.
(3) בראשית. 4: 25.
(4) 1: בראשית. 1: 1. מארץ. בראשית.
1: 28.
(5) בראשית. 3: 19. בראשית. 9: 27.
(6) בראשית. 4: 26.
(18) ראה. 14. 15.
(22) בראשית. 6: 9. 7: 1. 24. 40.
ב. שמואל. 20: 3. ספר. 16: 8.
116: 9. 128: 1. שמות. 6: 8.

(1) בראשית. 1: 28.
(2) שמות. 7: 3. 4.
(29) ראה. 3. 36. בראשית. 11:
7. 1. שמואל ב. 3: 20. בראשית. 3: 17.
4: 11.
(32) בראשית. 6: 10. 10: 21.

10 ותאמר: שרה. אל אברהם: אבי ההמון. גרש
האמה הזאת: הגר המצרית. ואת בנה: ישמעאל.
כי לא יירש בן האמה הזאת: ישמעאל. עם בני
11 יצחק: לחלק בירושה. ברע: בצער. מאד: גדול.
בעיני אברהם: שהיה אוהב את ישמעאל. על אודות
12 בנו: ישמעאל. ויאמר אלהים: לאברהם. אל ירע:
בעיניך. על הנער: ישמעאל. ועל אמתך: הגר.
כל אשר תאמר אליך: שרה. שמע בקולה: ואל
תתנגד לה. כי: ישמעאל לא יירש עמך. כי אם
13 ביצחק: בנך. יקרא לך זרע: שיהיו צאצאיך
14 רבים. וגם את בן האמה: ישמעאל. לגוי אשימנו:
לעם גדול. כי זרעך הוא: ישמעאל. וישכם אברהם:
בבוקר למחרת היום. ויקח לחם: לדרך. וחמת מים:
ויתן אל הגר: אשתו. שם על שכמה: כדי שתוכל
15 לשאת את המים. והילד: ישמעאל. ואת בנה:
16 ישמעאל. וישלחה: אברהם את הגר. ותלך: הגר.
ותתע: ותלך לה. במדבר באר שבע: בדרך המובילה
17 לבאר שבע.* ויכלו המים: שהיו בחמת. מן
החמת: שהיו בה. ותשלך: הניחה. את הילד: את
18 ישמעאל. תחת אחד השיחים: שהיו שם בשפע.
19 ותלך: הגר. ותשב לה: בעבר הבאר. מנגד: במרחק
של כמה מאות מטרים. כמטחוי קשת: כמרחק
שאדם יכול לירות חץ בקשת. כי אמרה: הגר.
אל אראה: אינני יכולה לראות. במות הילד: את
בנה ישמעאל. וישב: הגר. מנגד: במרחק של כמה
מאות מטרים. וישא את קולו: ישמעאל. ויבך:
20 בקול רם. ויהי: ישמעאל. את הילד: בנה. ויבך:
בקול רם. ותשא: הגר. את עיניה: לשמים. ותרא:
21 באר מים: שהיתה שם. ותלך: הגר. ותמלא את
החמת: שהיתה בידה. מים: מהבאר. ותשק: הגר.
את הילד: את בנה ישמעאל. ויהי: ישמעאל. אלהים:
בעזרתו ובהשגחתו. את הילד: ישמעאל. וילדל:
22 ויגדל. וישב במדבר: שהיה מקום מגוריו. ויהי
הגר: אשתו. רבה: גדולה. ותקח לו אשה: לבנה
23 ישמעאל. מארץ מצרים: שהיא ארץ מולדתה של
הגר. ויהי בעת ההיא: אחרי שגרש את הגר וילדה
את ישמעאל. ויאמר אבימלך: מלך פלשתים. אל
אברהם: אבי ההמון. אלהים: בעזרתו ובהשגחתו.*
24 עמך בכל אשר אתה עושה: אני רואה שאלהים
25 נמצא עמך. ועתה השבעה לי באלהים: שלא תשקר
לי ולא לבני ולא לנכדי. כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמי ועם הארץ אשר גרתה בה: שלא תשקר
26 לי ולבני ולנכדי. ויאמר אברהם: אבי ההמון.
אנכי אשבע: לך שלא אשקר לך ולבניך ולנכדיך.
27 ואת אבימלך: מלך פלשתים. לקח אברהם: אבי
ההמון. צאן ובקר: מביתו. ויתן: אברהם. לאבימלך:
28 מלך פלשתים. ויכרתו: אברהם ואבימלך. שניהם
29 ברית: שלום. ויצב אברהם: אבי ההמון. את שבע
כבשות הצאן: שהיו בעדר. לבדן: מכל הצאן.
30 ויאמר: אבימלך. אל אברהם: אבי ההמון. מה
כבשות: שהיו בעדר. האלה: שהיו בעדר. אשר
הצבת: אברהם. לבדן: מכל הצאן. ויאמר: אברהם.
כי את שבע כבשות: שהיו בעדר. תקח: אבימלך.
מידי: מתוך הצאן. בעבור: למען. תהיה לי לעדה:
31 שאני חפרתי את הבאר. כי חפרתי את הבאר הזאת:
32 שהיתה שם בשפע. ויכרתו: אברהם ואבימלך.
שניהם ברית: שלום. בבאר שבע: שהיתה שם בשפע.
ויקם אבימלך: מלך פלשתים. הוא: אבימלך. וצבא
פיכל: שר צבאו. וישבו: אבימלך ופיכל. אל ארץ
פלשתים: שהיתה ארץ מולדתם.

פרק כב

1 והאלהים: בעזרתו ובהשגחתו. נסה את אברהם:
בכך שציווה עליו להקריב את בנו. ויאמר אליו:
אברהם. הנני: מוכן לשמוע לכל מצוותיך. ויאמר:
2 אלהים. קח נא את בנך: יצחק. את יחידך: שאין
לך בן אחר. אשר אהבת: יותר מכל אחד מבניך.
את יצחק: בנך. ולך לך: מביתך. אל ארץ המוריה:

3 בְּבְּבָּךְ לֹא כֹּה בְּלִבְּבְלָם.* וַיַּעֲבֹד מָדַנ: לֹ
[1]וַתְּמַר כְּשֵׁם בְּבְּבְּנָךְ לְנִבְּבְּנָךְ: תָּמַר בְּמָ
מֵלֶךְ: אֲשֶׁר מֵאֲשֶׁר מְאֹד מְמַשְּׁמָאֲשֶׁר מְאֹד בְּנָךְ.*
4 [2]וְלֹא כְּאֵי אֲשֶׁר בְּמָ בְּנָךְ מֵאֲשֶׁר. וַיַּעֲשֶׂה בְּנָךְ
בְּמָ: בְּמָ יָמָה לְמָה בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
מֵלֶךְ בְּלִבְּבְלָם: מָה בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
5 בְּנָךְ בְּמָ.* מְשֶׁה בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּנָךְ: מָה בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ.*
6 מֵאֲשֶׁר בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
7 בְּמָ בְּנָךְ.* מֵאֲשֶׁר: בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
8 מָה בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ.* מֵאֲשֶׁר
9 בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
10 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ.* מֵאֲשֶׁר
מֵאֲשֶׁר בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
11 מֵאֲשֶׁר בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
12 בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ.* מֵאֲשֶׁר בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
13 וַיַּעֲבֹד בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
14 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
15 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
16 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
17 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
18 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
19 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
20 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
21 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
22 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ

בְּמָ: ו.

1 וַיַּעֲבֹד בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
2 בְּנָךְ.* בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
3 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
4 בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
5 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
6 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
7 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
8 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
9 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
10 בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ
בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ בְּנָךְ בְּמָ

---

1 מ: מְמַר. 2 מסר: לְנִבְּבְּנָךְ.

(3) לְנִבְּבְּנָךְ. 5: 16. 17. 1.
בְּמָ. 3: 19. 20. מסר. 78: 39.
(5) בְּמָ. 8: 21. מסר. 29: 19.
מסר. 6: 18. מסר. 15: 19.
(6) מר. 23: 19. 1. ב מסר. 15:
11. 29. ב. מסר. 24: 16.
מלר. 3: 6. מסר. 1: 17. ב מר.
63; 11. נפר. 4: 30.
(8) בְּמָ. 19: 19. מר. 33:
12. 13. 16. 17. כמר. 1: 30.
בְּמָ. 7: 46.
(9) בְּמָ. 7: 1. מסר. 14:
14. 20. כמר. 1: 17. נסנל.
11: 7. ד. בְּמָ. 2: 5. בְּמָ.
22: 5.
(10) בְּמָ. 5: 32.
(11) בְּמָ. 7: 1. 10: 9. 13: 13.
ד. בְּנָךְ. 34: 27. כמר. 1: 6.
כמר. 2: 13. 3: 19. מסר. 8:
17. 28: 16. מסר. 2: 8. 17:
(12) בְּמָ. 18: 21. מסר. 14:
2. 33: 13. 14. 53: 2. 3.
(13) וְמָר: 51: 13. מר. 7: 2.
3. 6. בסר. 8: 2. ו. בְּמָ. 4:
7. בְּמָ. 6: 17.
(17) בְּמָ. 6: 13. 7: 4. 21. 22.

23. ד. בְּמָ. 2: 5.
(18) בְּמָ. 7: 1. 7. 13. ו. בְּמָ.
3: 20. ד. בְּמָ. 2: 5.
(19) בְּמָ. 7: 8. 9. 15. 16.
(20) בְּמָ. 7: 9. 15. 2: 19.
(22) נסנל. 11: 7. מס. 40:
16. בְּמָ. 7: 5. 9. 16.

---

(1) בְּמָ. 7: 13. מסר 24: 38.
כמר. 7: 26. נסנל. 11: 7. ו.
בְּמָ. 3: 20. ד. בְּמָ. 2: 5.
בְּמָ. 6: 9. מסר. 33: 18. 19.
מסר. 10: 9. ד. בְּמָ. 2: 9.

(2) בְּמָ. 7: 8. מסר. 11: 10.
מסר. 44: 23.
(4) בְּמָ. 7: 12. 17.
(5) בְּמָ. 6: 22.
(7) בְּמָ. 7: 1.
(11) בְּמָ. 8: 2. מסר. 8: 28.
מסר. 26: 19. בְּמָ. 1: 7. 8:
2. מסר. 78: 23.
(12) בְּמָ. 7: 4. 17.
(13) בְּמָ. 7: 1. 7: 6:
18. נסנל. 11: 7. ו. בְּמָ.
3: 20. ד. בְּמָ. 2: 5.
(14) בְּמָ. 7: 2. 3. 8. 9.

15 כה אמר יהוה כי נבון לבלתי* עזבך לשבר
שמר עלי ואשמרה ואל תשא מאומה ממני
כה אמר יהוה כי אם יהיה לשבעים שנה
16 ופקדתי* על אנשי המקום ההוא ועל אלהיו
כן אפקד על כל אשר יולד לו מעמי* ועל
17 כל אשר ימצא לו בארצו נאם יהוה הנה
אנכי מסיר את כל אשר לו מעל פני האדמה
נאם יהוה* כי מקטנם ועד גדולם כלם בצע
18 יבצעו ומנביא ועד כהן כלם עשים שקר
ויחבשו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום
19 שלום ואין שלום* הבישו כי תועבה עשו
גם בוש לא יבושו והכלם לא ידעו לכן יפלו
20 בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה*
הראו את דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות
21 בית ישראל* כה אמר יהוה על הנביאים
אשר מתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו
שלום ואשר לא יתן על פיהם ונגד אליו
22 קדשה* לכן לילה לכם מחזון ואפלה לכם
מקסם ובאו השמש על הנביאים וקדר עליהם
היום* ובשו החזים והחפו הקסמים ועטו
23 כלם על שפם כי אין מענה מאת אלהים*
כי אם בשר ודם ורוח ההולכת ושבת ולא
24 תשוב* כי אם אל הגוי אשר לא שאל ואל
הממלכה אשר לא יקראו בשמו ואל יעקב
לא נחלתי כי יוצר הכל הוא ישראל שבט
נחלתו יהוה צבאות שמו*

פרק ל.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר
2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך
את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר
3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים
4 אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה* ואלה
הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה
5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד
ואין שלום* שאלו נא וראו אם יולד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כמשבר
6 ונהפכו כל פנים לירקון* אוי כי גדול היום
ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
7 וממנה יושע* והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק וזרים לא יעבדו בו עוד* ועבדו את
8 יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים
9 להם* ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק
ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד* כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הפיצותיך שם כי אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך*

(15) בר. 6: 20. 7: 2. 3.
(17) בר. 7: 4. 12.
(18) תה. 104: 26.
(19) תה. 104: 6. איי 3: 23.
(21) בר. 6: 13. 17: 7. 4.
שמ. 22: 16. מל 24: 39.
דה. 17: 27. ד. ש. 2ש. 3: 6.
(22) בר. 2: 7.
(23) ד. ש. 2ש. 2: 5. 3: 6.
(24) בר. 8: 3. 4. 7: 11.

---

(1) בר. 1: 28. 9: 7. 19. 10: 32.
(2) בר. 1: 28. שמ. 2: 18.
(3) שמ. 12. 15: 14. 9.
11. 2ש. 10: 12. 13. 1: 29. 2ש. 14: 14. 20. 1. שמ. 10: 23. 26. שמ. 2: 16. 4: 26. 17: 10. 11. 14. 19: 26. שמ. 12: 23. 1. שמ. 14: 34. 2ש. 15: 20. 29.
(20) שמ. 11.
(21) שמ. 1: 9. שו. 20: 41.
ש. שמ. 2: 15. 16. 5: 2. בר. 3: 17. 6: 17. 6: 5. שמ. 14: 4. 15: 14. שמ. 151: 5. 15: 17: 9. שמ. 15: 19. 2ש. 1: 21. 3: 23. בר. 9: 11. 15.
(22) שה. 54: 8. 15. 23: 20. 25.

---

(24) בר. 8: 3. 4. 7: 11.

---

(1) בר. 6: 20. 7: 2. 3.
(17) בר. 7: 4. 12.
(18) שמ. 104: 26.
(19) שמ 104: 6. איי 3: 23.
(21) בר. 6: 13. 17: 7. 4.
שמ. 22: 16. מל 24: 39.
דה. 17: 27. ד. ש. 2ש. 3: 6.
(22) בר. 2: 7.
(23) ד. ש. 2ש. 2: 5. 3: 6.
(24) בר. 8: 3. 4. 7: 11.

---

(1) בר. 1: 28. 9: 7. 19. 10: 32.
(2) בר. 1: 28. שמ. 2: 18.
(3) שמ. 12. 15: 14. 9.
11. 2ש. 10: 12. 13. 1: 29. 2ש. 14: 14. 20. 1. שמ. 10: 23. 26. שמ. 2: 16. 4: 26. 17: 10. 11. 14. 19: 26. שמ. 12: 23. 1. שמ. 14: 34. 2ש. 15: 20. 29.
(20) שמ. 11.
(21) שמ. 1: 9. שו. 20: 41.
ש. שמ. 2: 15. 16. 5: 2. בר. 3: 17. 6: 17. 6: 5. שמ. 14: 4. 15: 14. שמ. 151: 5. 15: 17: 9. שמ. 15: 19. 2ש. 1: 21. 3: 23. בר. 9: 11. 15.
(22) שה. 54: 8. 15. 23: 20. 25.

חכמה כלא תמצא לו׃* 24 שפתי נבון ידעו דעת כי אין כן בלבות כסילים׃* 5 נבל תורת חכמיו מלשון רעה ומרמה׃ 25 לבי ישרו לאמתך ואל תשת לבך לדברי שוא׃* 6 כי אל תשת לבך לדברי שוא כי אל תשת לבך לדברי שוא׃* 7 כי אל תשת לבך לדברי שוא׃* 8 כי אל תשת לבך לדברי שוא׃* 9 כי אל תשת לבך לדברי שוא׃* 10 כי אל תשת לבך לדברי שוא׃* 11 כי אל תשת לבך לדברי שוא׃*

19 ויחיו* שלשים שנה וחמש מאות שנה וילד
את־חנוך׃ 20 ויהיו כל־ימי־מחויאל חמש
שנה ושבע מאות שנה ומת׃* 21 ויחי־מתושלח
שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את־למך׃
22 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו
את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃* 23 ויהיו כל־ימי־חנוך חמש שנים
ושלש מאות שנה׃* 24 ויתהלך חנוך את־
האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃* 25 ויחי
מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד
את־למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את־
למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־ימי מתושלח
תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃
28 ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה
ויולד בן׃ 29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה
ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו
את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 31 ויהיו כל־ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ 32 ויהי
נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם
את־חם ואת־יפת׃

פרק ו׳

1 ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה
ובנות יולדו להם׃* 2 ויראו בני־האלהים
את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו׃* 3 ויאמר יהוה לא־
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ 4 הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו
בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם
המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃*
5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־
יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום׃* 6 וינחם
יהוה כי־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־
לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה
עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי
עשיתם׃* 8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה
תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את־האלהים התהלך־נח׃* 10 ויולד נח שלשה
בנים את־שם את־חם ואת־יפת׃ 11 ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃*
12 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃* 13 ויאמר
אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־
הארץ׃* 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל־אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה׃ 17 ואני הנני
מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־
בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר־בארץ יגוע׃ 18 והקימתי את־בריתי
אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי־בניך אתך׃ 19 ומכל־החי מכל־בשר
שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך
זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן־
הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 ואתה קח־
לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים כן עשה׃

(19) בר׳ 13: 12, 14, 15, 34: 17, 15: 18–21. שמ׳ 12: 7, 8. 2–12. שמ׳ 12: 37. (22) ו׳ וְחֲנֹךְ 1: 17. פרק 24) בר׳ 11: 12. (25) ו׳ וְחֲנֹךְ 1: 19. (32) בר׳ 10: 1. 9: 19.

(2) בר׳ 13: 11. ש׳ שמות 6: 2. ו׳ וְחֲנֹךְ 13: 6. (4) דב׳ 1: 28. (5) בר׳ 18: 21. (6) בר׳ 9: 19. ש׳ 17: 26. בר׳ 11: 1. שו׳ 2: 1. (7) בר׳ 1: 26. שו׳ 2: 4. ש׳ 2: 4, 5, 6. בר׳ 42: 23. תהל׳ 28: 49. איכ׳ 5: 15. ו׳ וְחֲנֹךְ 14: 2. 11.

(8) במ׳ 1: 51. בר׳ 10: 25. 32. (9) ו׳ שמ׳ 14: 23. (10) בר׳ 22: 1. ו׳ וְחֲנֹךְ 1: 17. (12) במ׳ 3: 36. (16) ו׳ וְחֲנֹךְ 1: 19. במ׳ 3: 35. (20) במ׳ 3: 35. (24) בר׳ 3: 34. (26) שמ׳ 24: 2. ו׳ וְחֲנֹךְ 1: 26. (29) בר׳ 17: 15. 20: 12. 22: 20. (30) בר׳ 16: 1. 2. 18: 11. 12. (31) בר׳ 12: 1. שמ׳ 9: 7. ש׳ 7: 4. בר׳ 10: 19.

פרקים ה.

1 זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ 4 ויהי
ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה
וויולד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע
מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ 6 ויחי שת חמש שנים
ומאת שנה ויולד את אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וויולד בנים ובנות׃
8 ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ 9 ויחי אנוש תשעים שנה וויולד את קינן׃
10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה וויולד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל ימי
אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃
12 ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה וויולד את מהללאל׃
13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
ושמנה מאות שנה וויולד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל ימי
קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃
15 ויחי מהללאל חמש וששים שנה ומאת שנה וויולד את
ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה וויולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃
18 ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה וויולד את
חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות
שנה וויולד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל ימי ירד שתים
וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 21 ויחי חנוך חמש
וששים שנה ויולד את מתושלח׃ 22 ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
וויולד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים
שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את האלהים
ואינו כי לקח אתו אלהים׃ 25 ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ 26 ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה
שבע מאות שנה וויולד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל ימי
מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃
28 ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה וויולד בן׃
29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך
אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות
שנה וויולד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ 32 ויהי נח בן
חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

פרקים ו.

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות יולדו
להם׃ 2 וירא בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
וויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ 3 ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
ועשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם
אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
וויולידו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃
5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת
לבו רק רע כל היום׃ 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ 8 ונח מצא חן
בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ 10 ויולד נח את שלשה
בנים את שם את חם ואת יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את הארץ
והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃
13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ 14 עשה
לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת
אתה מבית ומחוץ בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃
17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
ימות׃ 18 והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ 19 ומכל החי מכל בשר
שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה
יהיו׃ 20 למינהו מן העוף ולמינהו מן הבהמה למינהו
מכל רמש האדמה שנים מכל יבאו אליך להחיות׃
21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה׃

פרקים ז.

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל
הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו
יהוה׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על
הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול׃ 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר
איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃
9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח׃ 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול
היו על הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת המים נפתחו׃ 12 ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום
הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש
נשי בניו אתם אל התבה׃ 14 הם וכל החיה למינה וכל
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל
העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל נח אל
התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃
16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ 17 ויהי המבול ארבעים יום
על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ׃ 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
התבה על פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃
20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃
21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ 22 כל
אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃
23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ
וישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים על
הארץ חמשים ומאת יום׃

פרקים ח.

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
המים׃ 2 ותסכרנה מעינות תהום וארבת השמים
ויכלא הגשם מן השמים׃ 3 וישובו המים מעל הארץ
הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃
4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃
6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה׃ 7 וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד
יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את היונה מאתו
לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ 9 ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על
פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את
היונה מן התבה׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה
עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃
12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא
יספה שוב אליו עוד׃ 13 ויהי בשנת אחת מאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את
מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ 14 ובחדש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ 15 וידבר
אלהים אל נח לאמר׃ 16 צא מן התבה אתה ואשתך
ובניך ונשי בניך אתך׃ 17 כל החיה אשר אתך מכל
בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ 18 ויצא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ 19 כל החיה כל הרמש
וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן
התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה
הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃
21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא
אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי׃ 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ
וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

---

(1) כד. 15: 7. נט. 9: 7.
נב. 41: 2. בב. 7: 3. נחמ. 11: 8.
(2) כד. 17: 6. 18: 18. במד. 26: 5. 1. מל. 3: 8. בב. 24: 35. 28: 4. נחמ. 3: 14.
(3) כד. 27: 29. סש. 23: 22. מש. 24: 9. בב. 18: 18. 22: 18. 26: 4. שו׳ 72: 17. בב. 3: 25. נחמ. 3: 8.
(5) כד. 14: 14. 11: 31.
(6) כד. 11: 9. מש. 11: 30. כה. 7: 1. בב. 10: 18. 19: 12. 7\.
(7) כד. 17: 1. 13: 15. 17: 8. מש. 105: 9. 11. בב. 13: 4. 4: 13. 4.
(8) כד. 13: 4.
(9) כד. 13: 3.
(10) כד. 26: 1. מש. 105: 13. כד. 43: 1.
(11) כד. 12: 14. 26: 7. 7.
(12) כד. 20: 11. 26: 7.
(13) כד. 20: 5. 13. 26: 7. 7.
(14) כד. 39: 7. מש. 5: 28. 16: 21. מש. 105: 14. בב. 13: 4.
(15) כד. 20: 2.
(16) כד. 20: 14.
(17) כד. 20: 18. 1. בב. 7: 4.
(18) כד. 20: 9. 26: 10.
(20) מש. 21: 1.

---

(1) כד. 12: 9.
(2) כד. 24: 35. מש. 113: 3. מש. 10: 22.
(3) כד. 12: 8-9.
(4) כד. 12: 7. 8. מה. 116: 17.
(5) כד. 36: 7.
(7) כד. 26: 20. 12: 6.
(8) 1. מה. 6: 7. כד. 11: 27. 31. מש. 12: 13. מש. 133: 1. 13: 4.
(9) כד. 20: 15. 34: 10. מ. 7: 26.
(10) כד. 19: 17. מד. 34: 3. מש. 107: 34. כד. 19: 24. 25: 2. 10. נא. 51: 3. כד. 14: 2. 8. 19: 22.
(12) כד. 19: 29. 14: 12. 19: 1. ב. שמ. 2: 7. 8.
(13) כד. 18: 20. שו. 16: 49. ב. שמ. 2: 7. 8. כד. 9: 11.
(14) כד. 13: 11. 28: 14. בב. 7: 26.

ⵜⵉⵏⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⴰⵜ ⵏ ⵜⵉⵏⵜ

3 לְנָשִׁים׃ ס וַיֹּאמֶר לוֹ אִיכָה בְּנִי וּמָה בְּרִי וּמָה נְדֶר
4 בִּטְנִי׃ * אַל־תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךָ וְדַרְכֶיךָ לְמַחֲרִיבֵי
5 מְלָכִים׃ * אַל־לְמוּאֵל מְלָכִים אַל־לְמוּאֵל שְׁתוֹ יַיִן וְאַיֵּה
6 לְרוֹזְנִים שֵׁכָר׃ * פֶּן־יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקָּק וְיַשַּׁנֶּה
7 דִּין כָּל־בְּנֵי עֹנִי׃ תְּנוּ־שֵׁכָר לְאוֹבֵד וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ׃
8 יִשְׁתְּ וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ וַעֲמָלוֹ לֹא יִזְכֹּר עוֹד׃ * פְּתַח־פִּיךָ
9 לְאִלֵּם לְדִין כָּל־בְּנֵי חֲלוֹף׃ פְּתַח־פִּיךָ שְׁפֹט צֶדֶק
10 וְדִין עָנִי וְאֶבְיוֹן׃ * אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים
11 מִכְרָהּ׃ בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃ * גְּמָלַתְהוּ
12 טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃ דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים
13 וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ׃ * הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק
14 תָּבִיא לַחְמָהּ׃ וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ
15 וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ׃ * זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ
16 נָטְעָה כָּרֶם׃ חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעוֹתֶיהָ׃
17 * טָעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ׃
18 יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ׃ * כַּפָּהּ
19 פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שָׁלְחָה לָאֶבְיוֹן׃ לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ
20 מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים׃ * מַרְבַדִּים עָשְׂתָה
21 לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ׃ נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ
22 בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי אָרֶץ׃ סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר
23 נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי׃ עֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם
24 אַחֲרוֹן׃ פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ׃
25 הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ צוֹפִיָּה וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃
26 קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ׃ רַבּוֹת בָּנוֹת
27 עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה׃ * שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל
28 הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל׃ תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי
29 יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

מלכים: ב.

1 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יֵהוּא בֶּן־חֲנָנִי עַל־בַּעְשָׁא לֵאמֹר׃
2 יַעַן כִּי הֲרִימוֹתִיךָ מִן־הֶעָפָר וָאֶתְּנֵךָ נָגִיד עַל־עַמִּי
3 יִשְׂרָאֵל׃ * וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וְתַחֲטִיא אֶת־עַמִּי
4 יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ * הִנְנִי מְבַעֵר אַחֲרֵי
5 בַּעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם
6 בֶּן־נְבָט׃ * הַכֶּלֶב בַּעְשָׁא יָמוּת בָּעִיר וְאֹכְלוֹ הָעֹפוֹת
7 וּמֵתוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים׃ * וְגַם אֶת־כָּל־הָרָעָה
8 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדָיו לְהַכְעִיסוֹ
9 בְּמַעֲשֵׂה בֵית יָרָבְעָם וּבְעֵבֶר אֲשֶׁר הִכָּה׃ * וַיִּקְבֹּר
10 בַּעְשָׁא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ
11 תַּחְתָּיו׃ * וַיְהִי בְּבֹאוֹ בְמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה
12 אֶת־כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא לֹא־הִשְׁאִיר מַשְׁתִּין בְּקִיר וְגֹאֲלָיו
13 וְרֵעֵהוּ׃ * וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי אֶת־כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר
14 יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא חֹזֶה׃ * עַל
15 כָּל־חַטֹּאת בַּעְשָׁא וְחַטֹּאת אֵלָה בְנוֹ אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר
16 הֶחֱטִיאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְכַעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
17 בְּהַבְלֵיהֶם׃ * וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
18 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ * בִּשְׁנַת
19 עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי שִׁבְעַת
20 יָמִים בְּתִרְצָה׃ * וְהָעָם חֹנִים עַל־גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃
21 וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־
22 הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִיכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עָמְרִי שַׂר־צָבָא עַל־
23 יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ * וַיַּעַל עָמְרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל
24 עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־תִּרְצָה׃ * וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי
25 כִּי נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אַרְמוֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף
26 עָלָיו אֶת־בֵּית־הַמֶּלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמֹת׃ * בְּחַטֹּאתָיו אֲשֶׁר
27 חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם
28 וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ * וְיֶתֶר
29 דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
30 סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ * אָז יֵלֵךְ עָמְרִי
31 אַחֲרֵי זִמְרִי וַיַּעַל עַל־הַחֲצִי הָעָם וַיָּמָת זִמְרִי וַיִּמְלֹךְ
32 עָמְרִי תַּחְתָּיו׃ * בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְאָסָא
33 מָלַךְ עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
34 בְּתִרְצָה׃ * וַיִּקֶן אֶת־הַר שֹׁמְרוֹן מֵאֵת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם
35 כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה
36 עַל־שֵׁם שֶׁמֶר אֲדוֹן הָהָר שֹׁמְרוֹן׃ * וַיַּעַשׂ עָמְרִי הָרַע
37 בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע לְמַעְלָה מִכֹּל אֲשֶׁר־לְפָנָיו׃ * וַיֵּלֶךְ
38 בְּכָל־דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
39 אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃
40 * וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וְגִבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
41 הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
42 * וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ
43 אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ * וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
44 לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל
45 וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים
46 וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ * וַיַּעַשׂ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי
47 יְהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר־לְפָנָיו׃ * וַיְהִי הֲהָלֹךְ לוֹ כְּקַלּוּת
48 הֲלֹךְ בְּחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיִּקַּח אֶת־אִיזֶבֶל בַּת־
49 אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִדֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ
50 לוֹ׃ * וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃
51 * וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב לַעֲשׂוֹת
52 לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
53 אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ * בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית־הָאֱלִי אֶת־יְרִחוֹ
54 בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסַּד בִּשְׁגוּב צְעִירוֹ הֵצִיב דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר
55 יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃

---

(3) בד. 14: 14.
(4) ד. בד. 7: 12. 16: 11.
ב. בד. 32: 21.
(5) מש. 147: 4. יא. 33: 22.
בד. 22: 17. מש. 32: 13.
מש. 1: 10. 10: 22. 1.
דב. 27: 23. ש. 4: 18.
בד. 11: 12. בד. 13: 16.
(6) ש. 4: 3. 9. 22. בד. 31.
3: 6. בב. 2: 23. מש. 106: 31.
(7) בד. 12: 1. 11: 28. 31.
מש. 105: 42. 44. ש. 4: 13.
(8) בד. 24: 13. 14. ב. 6: 17. 37. 1. בב. 14: 9. 10.
ב. מש. 20: 8. כה 1: 18.
(10) יג. 34: 18. 19. כה. 1: 17.
(12) בד. 2: 21. נש. 4: 13.
(13) מש. 12: 40. מש. 105: 23. בד. 7: 6. מש. 1: 11. מש. 105: 25.
(14) מש. 6: 6. בב. 6: 22. מש. 12: 36. מש. 105: 37.
(15) נש. 5: 26. בד. 13: 36. בד. 25: 8.
(16) מש. 12: 40. 1. מל. 21: 26. בד. 8: 23. מש. 23: 32. 1. ש. 2: 16.
(17) יג. 34: 18. 19.
(18) בד. 24: 7. 12: 7. 13. 15: 26: 4. מש. 23. 31. מל. 3: 3. בב. 1: 7. 11: 24. 34: 4. מש. 1: 4. 1. מל. 4: 21. 41. 42. יג. 38: 5. מש. 2: 15. (7) בד. 25: 18. מש. 15: 22.
(9) מל. 2: 9. 1. ש. 18. 2:
(10) בד. 17: 20. 21. 18. 25: 12.
(11) בד. 17: 19. מש. 1: 21. כה. 1: 13. 31.
(12) בד. 21: 20. 25. 18. (4) ד. בד. 6: 16. מש. 30: 21. 23.
(5) בד. 31: 53. 1. בד. 24: 12.
(6) מש. 15: 1. 1. ש. 11. 16. בד. 22. 16

---

[1] מנד: אֶלְעָזָר וְיִשָּׂשכָר. [2] מנד: בֶּן וְשֵׁנִי וְיִשָּׂשכָר.

פרק יב

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃
2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃
4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן׃
5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃
6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃
12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃
13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃
14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃
15 וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃
16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

פרק יג

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃
2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃
3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃
4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
7 ותהי מריבה בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃
10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃
11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃
15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃
16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃
17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

פרק יד

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃
4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃
5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃
6 ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃
7 וישבו וילכו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃
8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃
10 ועמק השדים באת בארת בארת לחמר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הרה הרה׃
11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃
12 ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם׃
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃
17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃

---

1 מנה: נפשות.

(1) יב. 12: 1. 28: 3. 35: 11. סב. 6: 3. יד. 10: 17. יב. 5: 22. 48: 15. ו. סב. 2: 4. 8: 25. ד. סב. 20: 3. יב. 6: 9. יד. 18: 13. נשא. 1: 1. שמא. 5: 48.
(2) יב. 12: 2. 13: 16. 22: 17.
(3) יב. 17: 17.
(4) סו. 4: 11. 12. 16. שמא. 3: 29.
(5) נש. 9: 7. סו. 4: 17.
(6) יב. 35: 11. 17: 16. 35: 11. שמא. 1: 6. שמא.
(7) שמא. 3: 17. יב. 26: 24. 28: 13. יד. 11: 16. סו. 9: 8.
(8) יב. 12: 7. 13: 15. שו. 105: 9. 11. יב. 23: 4. 28: 4. 12. יד. 6: 7. סו. 26: 12. יד. 4: 37. 14: 2. 26: 18. 29: 13.
(10) בב. 7: 8.
(11) בב. 7: 8. שמא. 4: 11.
(12) סו. 3: 12. כא. 2: 21.
(19) יב. 18: 10. 21: 2. 6. שמא. 4: 28.
(20) יב. 16: 10. 25: 12. 16. 21: 18.
(21) יב. 21: 2.
(27) יב. 18: 19.

---

(1) יב. 13: 18. 14: 13.
(2) שמא. 13: 2. יב. 19: 1. ו. שמא. 4: 9.
(4) יב. 19: 2. 43: 24.
(5) שמ. 6: 18. 13: 15. שמ. 19: 5. שמ. 104: 15. יב. 19: 8. 33: 10.
(8) יב. 19: 3.

ואתה: תשבו לכם בבתיכם: כאשר שמעתם את
9 קול יהוה אלהי ועשיתם: ויאמר אליכם בעת
ההוא לאמר לבדי לא אוכל שאת אתכם:
10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
11 השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר
12 לכם: איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
13 וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשים אתם בראשיכם: ותענו
14 אתי ותאמרו הטוב הדבר אשר דברת לעשות:
15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות
ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם:
16 ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין
אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין
17 גרו: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול
תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
18 הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי
19 ושמעתיו: ואצוה את כל הדברים אשר תעשון:
ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא
ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה
20 יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר
אליכם באתם עד ההר האמרי אשר יהוה אלהינו
21 נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ
עלה רש ואת ואמר אליך יהוה אלהי אבתיך
22 אל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישיבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה
23 ואת הערים אשר נבא אליהן: וייטב בעיני הדבר
24 ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש
אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל
25 אשכל ויתרו בה: ויקחו בידם מפרי הארץ
וירידו אלינו ויביאו לנו את הדבר ויאמרו טובה
26 הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם
27 לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמיד
28 אתנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות
בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר אליכם
29 לא ערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם
30 ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם לעיניכם במצרים: ובמדבר אשר ראית
אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
31 בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
32 המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
33 אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לשום אהליכם באש לילה לראתכם בדרך אשר
תלכו בה ובענן יומם:

ויהי בשמעו יהוה את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר: אם יראה אחד האנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה
ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען
אשר מלא אחרי יהוה: וגם יהוה התאנף בי
למענכם לאמר גם אתה לא תבא שמה: יהושע
בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה חזקהו כי
הוא ינחיל את ישראל: וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה:
ואתם פנו לכם ונסעו המדברה דרך ים סוף:
ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו
איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה:
ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא
תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני
אויביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי היושב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר עד
חרמה: ותשבו בכים ותבכו לפני יהוה ולא
שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם: וישבתם
בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר
יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים:
ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את ההר
הזה פנו לכם צפונה: ואת העם צו לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר
ויראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם כי
לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה
נתתי להר עשו: אכל תאכלו מאתם בכסף
ושברתם גם מים תכרו לכם בכסף ושתיתם:
כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע
לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה
יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר: ונעבר מאת
אחינו בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה
מאילת ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך מדבר
מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמים לפנים
ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק:
רפאים גם הם יחשבו כענקים ומואבים יקראו
להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם
כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה
לו: עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד: הימים אשר הלכנו מקדש ברנע
עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב
המחנה כאשר נשבע יהוה להם: וגם יד יהוה
היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם:
ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
העם: וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום
את גבול מואב את ער: וקרבת מול בני עמון
אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה:
ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו בה
לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: עם גדול
ורב וענקים כבני ענק ויהוה השמידם מפניהם
וירשום וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם
וירשום וישבו תחתם עד היום הזה: והעוים
הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור
השמידום וישבו תחתם: עברו קומו סעו ועברו
את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיחון מלך
חשבון האמרי ואת ארצו החל רש ורש בו
במלחמה: היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על
פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך
ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים מקדמות
מדבר אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר:
אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאל: אכל תשברני בכסף ואכלתי ונתת לי
בכסף ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו
לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים
בחשבון עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אבה סיחון מלך
חשבון הסכנו בעברנו כי הקשה יהוה אלהיך את
רוחו והאמיץ את לבבו למען תתו בידך כיום
הזה: ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך
את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו:
ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
יהצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו
ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל ערים
בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם גברים
ונשים וטף לא השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו
לנו ושלל הערים אשר לכדנו: מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד
לא היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה
אלהינו:

ונפן ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
הוא וכל עמו לקראתנו למלחמה אדרעי:
ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון:
ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן
ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד:
ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה קריה
אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב
ממלכת עוג בבשן: כל אלה ערים בצרות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי פרזי הרבה מאד:
ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון
החרמנו כל עיר מתם גברים נשים וטף:
ובהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו:
ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר
חרמון: צידנים יקרא לחרמון שרין והאמרי
קוראים לו שניר: כל ערי המישר וכל הגלעד
וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג
בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערש ברזל הלוא הוא ברבת בני
עמון תשעה אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש: וירשנו את הארץ בעת ההוא
מערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד
וערי נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל
הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשי כל
חבל הארגב לכל הבשן הזה יקרא ארץ רפאים:
יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול
הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי את
הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל
ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק גבול בני
עמון: והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה מזרחה:
ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם
וטפכם ומקניכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח יהוה
לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
אל ירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושע צויתי
בעת ההוא לאמר עיניך הרואות את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה
יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה: לא
תיראו מפניהם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם: ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר:
אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה
נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן
ההר הטוב הזה והלבנון: ויתעבר יהוה בי
למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה:
ואת יהושע צו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר
תראה: וישב בגיא מול בית פעור:

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
אבתיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם:
עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו
כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה
הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר
לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב בהר קהל ויאמר יהוה
אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך
ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני
לחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד
אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר
או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית
כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל
רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת
לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר
חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור
הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה:
ויהוה התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי
עברי את הירדן ולבלתי בואי אל הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת
בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם
פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך
יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי בכם
היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון
מהרה מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר במגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה:
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון: ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך
ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת
עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא
לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר
ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים
ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או
הנשמע כמהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים:
להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביא
אתך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת
היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום
אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:
אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום
ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: את בצר
במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד
לגדי ואת גולן בבשן למנשי:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:
אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה
אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל
אתו בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת
ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרחה שמש: מערוער אשר על שפת נחל
ארנון ועד הר שיון הוא חרמון: כל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות
הפסגה מזרחה:

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב:
לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי
עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם
את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם
בהר לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את
יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך:
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע
נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך
יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח
ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא:
ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך
שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך:
את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי: ויהי
כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער
ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת
גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי: ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו:
כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדברים מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה
ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה
תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר אליך
יהוה אלהינו ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את
קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך
היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה
להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים
למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם
שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל: בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון:

ואת המצות החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה: למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך
אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון
ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר
ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש: שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך: והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות
אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא
מלאת והבור חצובים אשר לא חצבת כרמים
וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך
פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו
תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל
קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה
אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה:
לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
במסה: שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב בעיני
יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ
הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך: להדף את כל
אויביך מפניך כאשר דבר יהוה: כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים
היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה: ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיננו:
ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא
תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר
את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף
יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם
מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם
תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה:
לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת
יהוה אתכם ומשמרו את השבעה את הדבר אשר
נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן
שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו
לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשתם: והיה עקב תשמעון את
המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך
ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך
עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך: וכלית את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם
ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
המסת הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים
והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה
אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך:
לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל
מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה
עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך
והמם מהומה גדולה עד השמדם: ונתן מלכיהם
בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב
איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם
תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו
שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך
התשמר מצותו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך
את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען
הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על
כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה
וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ
אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל
בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטובה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת
ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך
ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:
ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר
הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין
מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך
מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך
ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את
יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום
הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם
להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים
אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא
תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
לרשת גוים גדלים וחזקים ממך ערים גדלות
ובצורות בשמים: עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש
אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
והאבדתם אתם מהר כאשר דבר יהוה לך: אל
תאמר בלבבך בהדפ יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מוריש אתם
מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר
נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה:
ובחרב בהר קהל הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה
בכם להשמיד אתכם: בעלתי ההרה לקחת לוחות
האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם
וישב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את שני
לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך
האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים
לוחות הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר
כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ויאמר
יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא: הנח לי וישמד אתם ואמח את
שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום
ורב ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש
ושני לוחות הברית על שתי ידי: ואראה והנה
חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
ואתפש בשני הלחות ואשלכם מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה כראשונה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: כי יגרתי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא: ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד
אהרן בעת ההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם
את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל
הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקברות
התאוה מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ
אשר נתתי לכם ומריתם את פי יהוה אלהיכם
ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: ממרים
הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל
לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה
אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם:
ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת
עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת

לכלכלכם׃ ויהי כי הפרעה ידבר אתכם ואמר מה מעשיכם׃
9 ואמרתם מקנה היו לעבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
לשבת אתנו׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו
אליך׃ ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב את אביך
ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב
כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף
את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר
הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף
הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו
את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃
למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת
מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים
מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי
חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי
אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את
האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
הידות יהיו לכם לזרעו השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה׃ ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש החלק רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים
ושבע שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד
באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי
אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו
מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק
להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויוסף יקח את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל
ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום
הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא
בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא
הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך
אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר
ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

מקץ: פרק מא׳

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃
ועיר

---

(9) ד. בראש. 2: 7. 8. שם. (15) שם. 16: 24. 26. ויקר. 2: 14.
18: 4.
(11) ד. שם. 8: 18. שם. 9: 15. 16. שם. 34: 22.
13: 11.
(12) ש. 7: 1. ד. בראש. 2: 7. 9.
(13) ש. 18: 20. 1. שם. 21: 15.
(14) שם 1: 18. שם. 16: 21. 45. שם. 9: 21. ש. 17: 28. 24: 11.
(16) ש. 18: 13. ש. 9: 15. 16. שם. 34: 22.
(17) 1. שם. 19: 3. ש. 19. 26. שם 24: 16. 17. 18. ש. 9: 62. שמ. 3: 13. 14.
(18) שה. 10: 14.
(21) שמ. 42: 8. 9. שם. 145: 19.
(22) ש. 32: 25. 26. שם. 32: 10. שה. 9: 14. שה. 6: 5. ויקר. 18: 9.
4: 10. 14: 2. 19: 20.
(24) שה. 29: 23. שר. 13: 19. 40: 50: 16. 20: 15. שמ. 16: 49. 50. 11: 8. ש. 5.
4: 11. שה. 2: 9. ש. 17. 29. ד. בראש. 2: 6. שמא. 7. 25: 5. 34.
(25) ש. 14: 3. שם. 107: 14.
(26) ש. 17: 32.
(27) ש. 18: 22.
(28) ויקר. 18: 9.
(29) ש. 8: 1. 18: 23.
(30) ש. 19: 17. 19.
(31) ש. 16: 2. 4. 38: 8. 9. שה. 25: 5.
(32) שה. 12: 19.
(37) שה. 2: 9.
(38) שה. 2: 19.
(1) ש. 18: 1. 18: 7. 14. 26: 6.

---

[1] שרי: מנהלי.

ועיר

2 ויאמר אליו הנה חלמתי חלום ואין פותר אותו ואני שמעתי עליך לאמר שאתה שומע חלום לפתרו׃ 3 ויאמר אליו ספר חלומך לפני ואל יעבור ממך איש אשר לא יספר חלומו׃ 4 ויספר לו חלומו ויאמר אליו הנה אני עומד על שפת היאר׃ 5 והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃ 6 והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר רעות תואר ודקות בשר ולא ראיתי כהנה ברעות במצרים לרוב׃ 7 ותאכלנה הפרות הדקות בשר והבריאות את שבע הפרות הראשונות הבריאות׃ 8 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ 9 ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות וטובות׃ 10 והנה שבע שבלים צנומות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃ 11 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ואומר אל החרטמים ואין מגיד לי׃ 12 ואומר אליהם איש עברי נער לנו מזקני אנשי עירו רועי צאן אנחנו ויספר לו את חלומותינו ולחלומותינו לא פתר לנו׃ 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה׃ 14 ויפרעה שלח ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עומד על שפת היאר׃ 18 והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃

פרק מא׳.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאר׃ 2 והנה מן היאר עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃ 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות וטובות׃ 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃ 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה׃ 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃ 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים׃ 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתני השיב על כני ואתו תלה׃ 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עומד על שפת היאר׃ 18 והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃

---

(2) בר׳ 12: 13. 26: 7. 15: 12. שמ׳ 105: 14. שה״ש 33: 15. בר׳ 20: 7.
(3) שמ׳ 18: 23. 20: 18.
(4) בר׳ 18: 23. 20: 18.
(5) ב״ר שם 20: 3. ב״ר שם 1: 12.
(6) בר׳ 31: 7. 35: 5. שם 34: 24. ז׳ שם 25: 26. 34. בר׳ 39: 9. שם 6: 2. שם 51: 4.
(7) ז׳ שם 7: 5. ב״ר שם 5: 11. שה״ש 42: 8. שם 5: 14. 15. ז׳ שם 5: 16. בר׳ 2: 17. 65: 16. שם 32. 33.
(9) בר׳ 26: 10. שם 32: 21. שם 7: 25. בר׳ 34: 7.
(11) בר׳ 42: 18. שם 36: 1. שמ׳ 16: 6. בר׳ 12: 26: 7.
(12) בר׳ 11: 29.
(13) בר׳ 12: 1. 9. 11. 8: 11. בר׳ 12: 13.
(14) בר׳ 12: 16.
(15) בר׳ 13: 9.
(16) בר׳ 20: 5. 26: 11. 24: 15.

(17) שה״ש 42: 9. 10.
(18) בר׳ 12: 17.

---

(1) ז׳ שמ׳ 2: 21. בר׳ 17: 19. 18: 10. 14. ויק״ר 4: 23. 28.
(2) בר׳ 7: 8. ויק״ר 4: 22. שמ׳ 11: 11. בר׳ 17: 21.
(3) בר׳ 17: 19.
(4) בר׳ 7: 8. בר׳ 17: 10. 12.
(5) בר׳ 17: 1. 17.
(6) שם 126: 2. נח׳ 54: 1. ויק״ר 4: 27. שה״ש 1: 58.
(7) בר׳ 18: 11. 12.
(9) בר׳ 16: 1. 15. ויק״ר 4: 22.
(10) ויק״ר 4: 30. בר׳ 25: 6. 36: 6. 7.
(11) בר׳ 17: 18.
(12) שם 9: 7. 8. שמ׳ 11: 18.
(13) בר׳ 21: 18. 16: 10. 17: 20.
(14) שמ׳ 8: 35.
(17) שה״ש 3: 7.

18 אשר ילדה לו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ ס
19 אלה בני עשו הוא אדום׃ ס
20 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃
21 ודישן ואצר ודישן בני שעיר החרי אלופי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע׃
22 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ ס
23 ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתון אביו׃
24 ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון׃ ס
25 ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
26 ואלה בני אצר בלהן וזעון ועקן בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
27 ואלה בני אצר בלהן וזעון ועקן בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
28 אלה בני ראשון בלע ובכר ושכר ויעיאל׃ ס
29 ואלה בני בלע עלון ומנחת ועיבל שפו ורעואל׃
30 ואלה בני עלון דישון ואצר ודישן בני שעיר החרי׃
31 ואלה בני בלע בלע ושם בלע ועמרפל ובעורא׃
32 ושם בלע בלע ויהי בלע מלכים בארץ אדום׃
33 וימת בלע ויהי בלע יובב בן זרח מבצרה׃
34 וימת יובב ויהי בלע חשם מארץ התימני׃
35 וימת חשם ויהי בלע הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃
36 וימת הדד ויהי בלע שמלה ממשקה׃
37 וימת שמלה ויהי בלע שאול מרחבות הנהר׃
38 וימת שאול ויהי בלע בעל חנן בן עכבור׃
39 וימת בעל חנן בן עכבור ויהי בלע הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמותם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃
41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לישבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃ ס

פרק לז.

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃
2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃
3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃
4 וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃
5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃
7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי׃
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃
9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃
10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃
11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ ס
12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃
13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃
15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃
16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃
17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃
18 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃
20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃
21 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃
22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃
23 ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃
24 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃
26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים והיד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו׃
28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה׃
29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃
30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃
32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃
33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃
35 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו׃
36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

פרק לח.

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃
2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃
3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃
5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ס
6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃
7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃
9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃
10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃
12 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃
15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃
16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃
17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃
18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃
19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃
20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃
21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃
22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה הגדי ואתה לא מצאתה׃
24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃
25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃
27 ויהי בעת לדתה והנה תאמים בבטנה׃
28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃
29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃
30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

---

(18) בר. 21: 13.
(19) שם. 22: 31. ב. שם.
(20) בר. 28: 15. 39: 2. 3. 21. 16: 12.
(21) בר. 24: 4.
(22) בר. 20: 2. 26: 26. 28.
(23) שמו. 2: 12. 1. שמו. 24: 21.
(25) בר. 26: 15. 18. 20. 21.
22.
(27) בר. 26: 31.
(29) בר. 33: 8.
(30) בר. 31: 48. 52.
(31) בר. 26: 33.
(33) בר. 4: 26. שו. 33: 27. יר. 40: 28. כ. 16: 26. 1. 17: 1. יש.
(1) 1. שו. 10: 13. בר. 11. 17. שו. 1: 12. 1. שמ. 1: 7.
(2) בר. 11: 17. ד. בר. 3: 1.
(6) שמו. 19: 17.
(9) בר. 11: 17. שו. 2: 21.
(12) 1. יהו. 15: 22. שו. 6: 7. 8. בר. 26: 5. שו. 2: 22.
(16) שו. 105: 9. כ. 1: 73. בר. 9: 13. 14.
(17) בר. 15: 5. 51. 5. 33: 22. בר. 13: 16. 24. 60. שו. 1: 9.
(18) בר. 12: 3. 18: 18. 26: 3. 8. 4. שמ. 25: 3. בר. 22: 3. 10. 9. 16. 18. בר. 26: 5.
(19) בר. 21: 31.

---

1 שנה: יש לקרוא שם.

20 חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה:
21 בראש הומיות תקרא בפתח שערים בעיר אמריה תאמר:
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתי חמדו ואוילים לדעת ישנאו:
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם:
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב:
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבו לכם:
26 גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם:
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צוקה וצוקה:
28 אז תקראני ולא אענה אשחרני ולא ימצאני:
29 תחת אשר שנאו דעת ויראת יי לא בחרו:
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי:
31 ואכלו מפרי דרכם ומתעותם ישבעו:
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם:
33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

פרק ב.

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך:
2 להקשיב לחכמה תטה לבך תט לבך לתבונה:
3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה:
5 אז תבין יראת יי ודעת אלהים תמצא:
6 כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
7 וצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם:
8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר:
9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב:
10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תיפה:
11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך:
12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות:
13 מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך:
14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע:
15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם:
16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות:
17 העזבה אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה:
18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה:
19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים:
20 למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר:
21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה:
22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים ינתשו ממנה:

פרק ג.

1 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך:
2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:
3 חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרונך כתבם על לוח לבך:
4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
5 בטח אל יי בכל לבך ואל בינתך אל תשען:
6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך:
7 אל תהי חכם בעיניך יראה את יי וסור מרע:
8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך:
9 כבד את יי מהונך ומראשית כל תבואתך:
10 ותמלאנה אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצון:
11 מוסר יי בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו:
12 כי את אשר יאהב יי יוכיח וכאב את בן ירצה:
13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
14 כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה:
15 יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה:
16 ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד:
17 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:
18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר:
19 יי בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה:
20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יטפו טל:
21 בני אל יסורו מעיניך נצר תושיה ומזמה:
22 וחיו נפשך וחן לגרגרותיך:
23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף:
24 אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה:
25 אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא:
26 כי יי יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד:
27 אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות:
28 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך:
29 אל תחרוש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך:
30 אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה:
31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו:
32 כי תועבת יי נלוז ואת ישרים סודו:
33 מאלת יי בבית רשע ונוה צדיקים יברך:
34 אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן:
35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

פרק ד.

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:
2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו:
3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי:
4 ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה:
5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי:
6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך:
7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה:
8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה:
9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך:
10 שמע בני וקח אמרי ותרבינה לך שנות חיים:
11 בדרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי צדק:
12 בלכתך לא תצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל:
13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך:
14 בארח רשעים אל תבא ואל תלך בדרך רעים:
15 פרע מעליה אל תעבר בה סור מעליה ועבור:
16 כי לא ישנו אם לא ירעו ונגפה משנתם אם לא יגרמו:
17 כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו:
18 ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום:
19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:
20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך:
21 אל יסורו מעיניך שמרם בתוך לבבך:
22 כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא:
23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים:
24 הסר מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך:
25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך:
26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו:
27 אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע:

פרק ה.

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך:
2 לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו:
3 כי נפת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה:
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות:
5 רגליה ירדו מות שאול צעדיה יתמכו:
6 פן אורח חיים לא תחקור נעו מעגליה לא תדע:
7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
9 פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי:
10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי:
11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה:
13 ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני:
14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה:
15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך:
16 יפוצו מעיניך חוצה בשוקים פלגיך:
17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך:
18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך:
19 אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירוך בכל עת בדודיה תשגה תמיד:
20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה:
21 כי נגד עיני יי דרכי איש וכל מעגלותיו פלס:
22 עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתאחז:
23 הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה:

פרק ו.

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:
2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:
3 עשה זאת נא בני ונפשי הנצל כי באת ביד רעך לך התרפס והפצר ברעך:
4 אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך:
5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש:
6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם:
7 אשר אין לה קצין שוטר ומושל:
8 תכין בקיץ לחמה אספה בקציר מזונה:
9 עד מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום:
10 מעט תנום מעט תנמנם מעט תשכב ידים לשכב:
11 ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן:
12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה:
13 קורץ בעיניו מורה ברגליו מלמד באצבעותיו:
14 תהפכות בלבו חורש רעה בכל עת מדנים ישלח:
15 על כן פתאם יבוא אידו רגע יתרועע ואין מרפא:
16 שש דברים שנא יי ושבעה תועבות נפשו:
17 עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם נקי:
18 לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע:
19 עד שקרים יפיח כזב ומשלח מדנים בין אחים:
20 שמר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך:
21 קשרם על לבך תמיד עדם על גרונך:
22 בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך:
23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:
24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה:
25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה:
26 כי בעד אשה זונה עד כברת לחם ואשת איש נפש יקרה תצודנה:
27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תכוינה:
28 אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה:
29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה:
30 לא יבוזו לגנב כי ימלא נפשו לשבוע כי רעב:
31 ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן:
32 נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה:
33 נגעים וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה:
34 כי קנאת גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם:
35 לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד:

פרק ז.

1 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך:
2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך:
3 קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך:
4 אמר לחכמה אחותי את ומודעת בינה קרא:
5 לשמרך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות:
6 כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי:
7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב:
8 עבר במעבר אצל פנתה ודרך ביתה יצעד:
9 בנשף יום בערב יום בבת לילה ואפלה:
10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב:
11 הומיה וסוררת היא ברגליה לא תשכון בבתיה:
12 פעם בחוצות פעם ברחובות ואצל כל פנה תארב:
13 ותחזק בו ותשקהו ותאמר לו:
14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי:
15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך:
16 מרבדים רבדתי ערשי חטבי מצרים:
17 נפיתי מרי ואהלים קנמון:
18 לכה נרויה דודים עד הבקר נתענגה באהבים:
19 כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק:
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו:
21 הטתו בהמון לקחה בחלקות שפתיה נטתו:
22 הלך אחריה כפתאום ילך שור לטבח וכאיל אל מוקש:
23 עד תפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא:
24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי:
25 אל תט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה:
26 כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה:
27 דרכי שאול ביתה יורדים אל חדרי מות:

פרק ח.

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
2 בראש מרומים על דרך בתי נתיבות נצבה:
3 על יד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנן:
4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם:
5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב:
6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים:
7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע:
8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נלוז ופתלתל:
9 כולם נכחים למבין וישרים למוצאי דעת:
10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר:
11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה:
12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא:
13 יראת יי שנאת רע גאון וגבה ודרך רע ופי תהפכות שנאתי:
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה:
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק:
16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שופטי צדק:
17 אני אהבי אהב ומשחרי ימצאוני:
18 הון ועושר אתי הון עתק וצדקה:
19 טוב פריי מחרוץ ומכסף תבואתי:
20 בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט:
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא:
22 יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז:
23 מעולם נסכתי מראשית מקדמי ארץ:
24 באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי מים:
25 בטרם הרים הוטבעו לפני גבעות חוללתי:
26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראשי עפר תבל:
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חג על פני תהום:
28 באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ:
30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת:
31 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם:
32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אשמרו:
33 שמעו מוסר והיו חכמים ואל תפרעו:
34 אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות פתחי:
35 כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מיי:
36 וחוטאי חמס נפשו כל שנאי אהבו מות:

פרק ט.

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:
2 טבחה טבחה יינה אף ערכה שלחנה:
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת:
4 מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו:
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין יינתי:
6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה:
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:
10 תחלת חכמה יראת יי ודעת קדושים בינה:
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים:
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
13 אשת כסילות המיה פתיות ובל מה אדע:
14 וישבה לפתח ביתה על כסא ממרומי קרת:
15 לקרא לעברי דרך המיישרים ארחותם:
16 מי פתי יסור הנה וחסר לב אמרה לו:
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים:
18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה:

פרק י.

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו:
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות:
3 לא ירעיב יי נפש צדיק והון רשעים יהדף:
4 רמה יד עושה רפיון ויד חרוצים תעשיר:
5 אוגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש:
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט:
9 הולך בתם יהלך בטח ומעקש דרכיו יודע:
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים ילבט:
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
12 שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב:
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרובה:
15 הון עשיר קריית עזו מחתת דלים רישם:
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
17 ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכיח מתעה:
18 כוסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
19 ברב דברים לא יחדל חוטא וחושך שפתיו משכיל:
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי לב במות יחסרו:
22 ברכת יי היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה:
23 כשחוק לכסיל עשות זמה ואיש תבונות חכמה לו:
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן:
25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם:
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן עצל לשולחיו:
27 יראת יי תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה:
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד:
29 מעוז לתם דרך יי ומחתה לפעלי און:
30 צדיק לעולם בל יוסר ורשעים לא ישכנו ארץ:
31 פי צדיק יפיח חכמה ולשון תהפכות תכרת:
32 שפתי צדיק ידעו רצון ופי רשעים תהפכות:

פרק יא.

1 מאזני מרמה תועבת יי ואבן שלמה רצונו:
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
3 תם ישרים תנחם ותהפכות בוגדים תשדם:
4 לא יועילו הון ביום עברה וצדקה תציל ממות:
5 צדקת תם תישר דרכו וברשעתו יפול רשע:
6 צדקת ישרים תצילם ובהוות בוגדים יתפשו:
7 במות אדם רשע תאבד תקות אונים אבדה:
8 צדיק מצרה חולץ ויבא רשע תחתיו:
9 בפה חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו:
10 בטוב צדיקים תעלוץ קריה ובאבד רשעים רנה:
11 בברכת ישרים תרום קריה ובפי רשעים תהרס:
12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש:
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר:
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועצים:
15 רע יראה כי ערב זר ושונא תקיעי כף לא יבטח:
16 אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עושר:
17 גומל נפשו איש חסד ועכר בשרו אכזרי:
18 רשע עושה פעלת שקר וזורע צדקה שכר אמת:
19 כן צדקה לחיים ורודף רעה למותו:
20 תועבת יי עקשי לב ורצוי דרכו תמימים:
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:
22 נזם זהב באף חזיר אשת יפה וסרת טעם:
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
24 יש מפזר ועוד יוסף וחוסך יותר מישר אך למחסור:
25 נפש ברכה תדשן והרוה גם הוא:
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר:
27 שחר טוב יבקש רצון ורודף רעה תבואנו:
28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה יפרחו צדיקים:
29 עוכר ביתו נחל רוח ועבד אויל לחכם לב:
30 פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם:
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

פרק יב.

1 אוהב מוסר אוהב דעת ושונא תוכחת בער:
2 טוב יפיק רצון מיי ואיש מזמות ירשיע:
3 לא יתכון אדם ברשע ושורש צדיקים לא ימוט:
4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה:
5 מחשבות צדיקים משפט ועצות רשעים מרמה:
6 דברי רשעים ארבו דם ופי ישרים יצילם:
7 הפוך רשעים ואינם והבית צדיקים יעמוד:
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז לב יהיה לבוז:
9 נקל ועבד לו מכבד עצמו ואין לחם:
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזריות:
11 עבד אדמתו ישבע לחם ורודף ריקים חסר לב:
12 חמד רשע מצודת רע ושורש צדיקים יתן פרי:
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק:
14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו:
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם:
16 כעס אויל ביום יודע ומכסה קלון ערום:
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:
19 שפת אמת תכון לעד ועד רגע לשון שקר:
20 מרמה בלב חורשי רע וליועצי שלום שמחה:
21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע:
22 תועבת יי שפתי שקר ועושי אמונה רצונו:
23 ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת:
24 יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס:
25 דאגה בלב איש תשחנה ודבר טוב ישמחנה:
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם:
27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר זריז:
28 בדרך צדקה חיים ונתיב נתיבתה אל מות:

פרק יג.

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה:
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בוגדים חמס:
3 נוצר פיו שומר נפשו פוצה שפתיו מחתה לו:
4 מתאוה ואין נפש עצל ונפש חרוצים תדשן:
5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויכלם:
6 צדקה תצר תם ורשעה תסלף חטאת:
7 יש מתעשר ואין כל מה ומתרושש ורב מחון:
8 כופר נפש איש עשרו וגער לא שמע רש:
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך:
10 רק בזדון יתן קטטה ואת נועצים חכמה:
11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד יגדיל:
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה:
13 בז לדבר יחבל לו ויירא מצוה הוא ישלם:
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות:
15 שכל טוב יתן חן ודרך בוגדים איתן:
16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
17 מלאך רשע יפול ברעה וציר אמונים מרפא:
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד:
19 תאוה נגעלת נפש ותועבת כסילים סור מרע:
20 הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע:
21 את חטאים תרדף רעה ואת צדיקים תשלם טוב:
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא:
23 רב בית אכר נרדף ויש נספה בלא משפט:
24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר:
25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

פרק יד.

1 חכמות בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנה:
2 הולך בישרו יירא יי ונלוז דרכיו בוזהו:
3 בפי אויל חוטר גאוה ושפתי חכמים תשמרם:
4 בלי בקר אבוס נקי ורב תבואות באיבת כח:
5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקרים:
6 יבקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה:
7 לך מנגד לאיש כסיל ולא ידעת שפתי דעת:
8 חכמת ערום בינתו דרכו ואולת כסילים מרמה:
9 כסילים יליצו אשם ובין ישרים רצון:
10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר:
11 בית רשעים יחרב ואהל ישרים יפרח:
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
13 גם בשחוק יכאב לב ואחרית שמחה תוגה:
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב:
15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו:
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא:
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
19 שחו רעים לפני טוב ורשעים על שערי צדיק:
20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים:
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי:
22 הלא יתעו זממי רע וחסד ואמת זממי טוב:
23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור:
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת:
25 מציל נפשות עד אמת ויפיח כזבים מרמה:
26 ביראת יי מבטח עז ולבניו יהיה מחסה:
27 יראת יי מקור חיים לסור ממוקשי מות:
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רוזן:
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת:
30 חיי לבב מרפא בשר וקנאת עצמות רקבון:
31 עושק דל חרף עשהו ומחונן אביון כבדו:
32 ברעתו יידחה רשע ובמותו צדיק יחסה:
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע:
34 צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת:
35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה למבישה:

פרק טו.

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף:
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת:
3 בכל מקום עיני יי צופות רעים וטובים:
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח:
5 אויל יאנה מוסר אביו ושומר תוכחת יערום:
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת:
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן:
8 זבח רשעים תועבת יי ותפלת ישרים רצונו:
9 תועבת יי דרך רשע ומרדף צדקה יאהב:
10 יסר רע לעוזב ארח שונא תוכחת ימות:
11 שאול ואבדון נגד יי אף כי לבבות בני אדם:
12 לא יאהב לץ הוכיחו אל חכמים לא ילך:
13 לב שמח ייטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה:
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת:
15 כל ימי עני רעים ונוטב לב משתה תמיד:
16 טוב מעט ביראת יי מאוצר רב ומהומה בו:
17 טוב ארוחת ירק ואהבה שם מאכל בוסר ושנאה בו:
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב:
19 דרך עצל כמסוכת חדקים וארחות ישרים סלולה:
20 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם יבזה אמו:
21 שמחה לאויל עשות זמה ואיש תבונות ילך ישר:
22 הפר מחשבות באין סוד ובריב יועצים תקום:
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב:
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה:
25 בית גאים יסח יי ויציב גבול אלמנה:
26 תועבת יי מחשבות רע וטהורי אמרות נעימות:
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה:
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות:
29 רחוק יי מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם:
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין:
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב:
33 יראת יי מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

פרק טז.

1 מערכי לב לאדם ומיי מענה לשון:
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יי:
3 גול אל יי מעשיך ויכונו מחשבותיך:
4 כל פעל יי למענהו וגם רשע ליום רעה:
5 תועבת יי כל גבה לב יד ליד לא ינקה:
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יי סורו מרע:
7 ברצות יי דרכי איש גם אויביו יהשלים אתו:
8 טוב מעט בצדק מתבואות הרבה בלא משפט:
9 לב אדם יחשב דרכו ויי יכין צעדו:
10 קסם על שפתי מלך במשפט לא יעל פיו:
11 פלס ומאזני משפט ליי מעשהו כל אבני כיס:
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא:
13 רצון מלכים שפתי צדק ודובר ישרים יאהב:
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה:
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש:
16 קנה חכמה מה טוב מפז ולקנות בינה נבחר מכסף:
17 מסלת ישרים סור מרע שומר נפשו נצר דרכו:
18 לפני שבר גאון ולפני נפל רוח שפלה:
19 טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את גאים:
20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביי אשרי הוא:
21 לב חכמים יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח:
22 מקור חיים שכל לבעליו ומוסר אוילים אולת:
23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יוסיף לקח:
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו:
27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרובה:
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף:
29 איש חמס יפתה רעהו והולכו בדרך לא טוב:
30 קרץ עיניו לחשב תהפכות מלכסן שפתיו מבצע רעה:
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא:
32 טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר:
33 בחיק יפיל הגורל ומיי כל משפטו:

פרק יז.

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב:
2 משכיל בעבד מבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה:
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יי:
4 מרע מקשיב על שפת שקר ומרמה יאזין להוות:
5 לועג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה:
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם:
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר:
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל:
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה באלוף מפריד אהוב:
10 תחת מאה מכות תרד בנבון ולא כסיל שמוע גערה:
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו:
12 פגוש דוב שכול ואל כסיל באולתו:
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו:
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב הנח:
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יי גם שניהם:
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין:
17 בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד:
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב לפני רעהו:
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר:
20 עקשי לב לא ימצא טוב והפך בלשונו יפול ברע:
21 יולד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל:
22 לב שמח ייטיב גהה ורוח נכאה תיבש גרם:
23 שחד מחיק יקח רשע להטות ארחות משפט:
24 נגד פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ:
25 כעס לאביו בן כסיל ומר לה יולדתו:
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על יושר:
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה:
28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

פרק יח.

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע:
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו:
3 בא רשע ויבא בוז וקלון עם חרפה:
4 מים עמקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה:
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלומות יקרא:
7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש לנפשו:
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן:
9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית:
10 מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:
11 הון עשיר קריית עזו וכחומה משגבה במחשבתו:
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה:
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה:
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישאנה:
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת:
16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו:
17 צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרהו:
18 גורלות ישבית בין ובין עצומים יפריד:
19 אח נפשע מקריה ומדנים כבריח ארמון:
20 מפרי פי איש תשבע בטנו מתבואת שפתיו ישבע:
21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה:
22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיי:
23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות:
24 איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח:

פרק יט.

1 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיים והוא כסיל:
2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא:
3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יי יזעף לבו:
4 הון יוסיף רעים רבים ורש מרעהו יפרד:
5 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט:
6 רבים יחלו פני נדיב ולכל אוהב מתן:
7 כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעהו ירחקו:
8 קנה לב אוהב נפשו שומר תבונה למצא טוב:
9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד:
10 לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משול בשרים:
11 שכל אדם ארך אפו ותפארתו עבור על פשע:
12 כנהמת כפיר נעם מלך וכטל על עשב רצונו:
13 הוות לאב בן כסיל ודלף טורדים אשת מדינים:
14 בית והון נחלת אבות ומיי אשה משכילה:
15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב:
16 שומר מצוה שומר נפשו בוזה דרכיו ימות:
17 מלוה דל חונן יי וגמולו ישלם לו:
18 יסר בנך כי יש תקוה ואל הומתו אל תשא נפשך:
19 גדול חמה נושא עונש כי אם תציל ועוד תוסיף:
20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך:
21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום:
22 תאות אדם חסדו ורש טוב מאיש כזב:
23 יראת יי לחיים ושבע ילין בל יפקד מרע:
24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיו לא ישיבנה:
25 לץ ת

حبيبة: ومعاونة لزمن الضيق. اخ هو ٢٠ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦

الذي يولد للشدة. ١١ تمشدد. اي تتقوى وتتشجع. كمن يستعد للحرب. ١٢ تكذبة (وتنة). اي تحدث بالكذب. ١٣ صفن. اي اعد قلبك. ١٤ تحبل تعمل الشر وتلده. ١٥ تم بم. اي بماذا. ١٦ تمصل. اي تتقوى وتتشجع. ١٧ تمصل. اي تتقوى وتتشجع. ١٨ تبد. اخبر. ١٩ تبد ابوك. اي اسأل ابوك. ٢٠ تمخاض. اي تتقوى وتتشجع. ٢١ تحتك. اي تتقوى وتتشجع. ٢٢ تم. اي بماذا. ٢٣ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٢٤ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٢٥ تمشد. اي تتقوى وتتشجع. ٢٦ تم. اي بماذا. ٢٧ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٢٨ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٢٩ تبخة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٠ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣١ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٢ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٣ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٤ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٥ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٦ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٧ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٨ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٣٩ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٠ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤١ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٢ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٣ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٤ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٥ تحبة. اي تتقوى وتتشجع. ٤٦ تحبة. اي تتقوى وتتشجع.

---

(11) صف. 2: 16. 1. عد. 9: 11.
(12) حز. 24: 27. 26. 24. 28. 13. 32: 9. صف. 3: 6. 15. مسد. 1: 11. مز. 37: 5.
(13) حز. 24: 43. 29: 9. صف. 2: 16.
(14) مي. 6: 17. 37. 1. عد. 6: 7. 14: 8. 20: 7.
(15) حز. 11: 29. 22: 23.
(16) حز. 26: 7.
(18) 1. فهـ. 3: 8. 4: 9. 11.
(21) حز. 24: 12. 56.
(22) صف. 32: 2. 3. تث. 3: 19. 20. 21. سو. 16: 11. 12. 1. فهـ. 3: 3.
(24) حز. 22: 23.
(26) حز. 24: 52. صف. 4: 31.
(27) صف. 18: 10. خر. 4: 14.
1. عد. 25: 32. 39. ت. عد. 18: 28. كه. 1: 68. حز. 32: 10. مز. 98: 3. حز. 24: 48.
(29) حز. 29: 5.
(31) حز. 26: 29. مي. 17: 2. خر. 3: 10. مز. 115: 15.
(32) حز. 43: 24. مي. 19: 21.
(33) تسا. 23: 12. مصر. 4: 34. اش. 6: 5. 6. 7.
(35) حز. 24: 1. 13: 2.
(36) حز. 21: 2. 10. 25: 5.
(37) حز. 24: 3.
(38) 24: 4.
(39) 24: 5.
(40) 24: 7. 17: 1.
(41) حز. 24: 8.
(42) 24: 12.
(43) 24: 13.
(45) حز. 24: 15. مخر. 1: عد. 1: 13.

ויקחו את־מנחה בידם ובאו לקראת יוסף עד־הבית׃ 26 וישתחוו לו לארצה׃ וישאל להם לשלום ויאמר השלום לאביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי׃ 27 ויענו לשלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו׃ וישא עיניו ויראה את־בנימין אחיו בן־אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי׃ ויאמר יהי אלהים חנך בני׃ 28 וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם׃ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ 29 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם כי תועבה היא למצרים׃ 30 וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃ 31 וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנותם חמש ידות ויתרוו וישתו עמו׃

32 ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחות האנשים אכל אשר־ישאו כספם איש בפי אמתחתו׃ 33 ואת־גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת־כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃ 34 והאנשים שלחו המה וחמוריהם מן־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃ 35 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ 36 וישגם וידבר אליהם את־הדברים האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃ 37 הן כספנו אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדניך כסף או זהב׃ 38 אשר ימצא את־גביעך מעבדיך ומת וגם־אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃ 39 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו נקים׃ 40 וישגם ויורידם בדרך אשר־ישבו שם אביהם׃ 41 ויגשו איש אמתחתו ויפתחו איש את־אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין׃ 42 ויקרעו שמלותם ויעמס איש על־חמורו וישובו העירה׃

43 ויבא יהודה ואחיו בתוך־ביתו של־יוסף והוא־עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ 44 ויאמר אליהם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי־נחש ינחש איש כמוני׃ 45 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך הנה־עבדים לאדני גם־אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ 46 ויאמר יוסף חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם׃

47 ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני ידבר־נא אמתך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי־כמוך כפרעה׃ 48 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח׃ ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 49 ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 50 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת׃ 51 ותאמר אל־עבדיך אם־לא־ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃ 52 ויהי כי־עלינו אל־עבדך אבי ונגד־לו את־דברי אדני׃ ויאמר אבינו שובו שברו־לנו מעט־אכל׃ 53 ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו׃ 54 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה־לי אשתי׃ 55 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הלום׃ 56 ולקחתם גם־את־זה מעם פניי ואסון קרהו והורדתם את־שיבתי ברעה שאולה׃ 57 ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ 58 והיה כראותו כי־אין הנער ומת וירדו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ 59 כי־ערב עבדך את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל־הימים׃ 60 ועתה ישב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם־אחיו׃ 61 כי־איך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פן־אראה ברעת אבי אשר ימצא׃ 62 ויגש יוסף ויאמר אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי׃ ולא־יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ 63 ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה׃ 64 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 65 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר לא־יהיה חריש וקציר׃ 66 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 67 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושמני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ מצרים׃ מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד׃ 68 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל־אשר־לך׃ 69 וכלכלתי אתך שם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תורש אתה וביתך וכל־אשר־לך׃ 70 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי־פי המדבר אליכם׃ 71 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃

72 ויפל על־צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃ 73 וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי־כן דברו אחיו אתו׃ 74 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 75 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 76 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 77 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 78 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 79 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 80 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 81 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 82 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 83 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 84 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 85 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 86 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 87 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 88 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 89 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 90 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 91 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 92 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 93 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 94 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 95 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 96 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 97 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 98 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 99 ואתה צויתה זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 100 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ונתתי לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃

---

(47) שם. 16: 11. 12.
(48) בר. 24: 26. 22: 23.
(49) בר. 47: 29. שה. 2: 14.
(50) שם. 11: 23. שה. 21: 35. ד. בר. 21: 3. שה. 1: 6.
(51) בר. 20: 15.
(52) בר. 24: 26.
(53) שה. 3: 22. 11: 2. 12: 35. (54) בר. 24: 5. 6. 59.
(55) בר. 14: 8.
(59) בר. 35: 8.
(60) בר. 17: 16. 22. 22: 17. 42. שה. 12: 11. בר. 31: 24.
(62) בר. 16: 14. 25: 11.
(63) שה. 1: 8. שם. 1: 2. 12. 77. 19. 119: 15. 143: 5.

(64) שה. 15: 18.
(67) בר. 38: 12.

(2) ז. בר. 1: 32.
(5) בר. 24: 36.
(6) בר. 21: 14. ש. 6: 3.
(8) בר. 15: 15. 49: 29. 35. 29. 49: 33.
(9) בר. 35: 29. 50: 13. 64. בר. 16: 12.
(10) בר. 23: 16. 49: 31.
(11) בר. 16: 14. 24: 62.
(12) בר. 16: 15.
(13) ז. בר. 1: 29.
(15) ז. בר. 1: 30.
(16) בר. 17: 20.
(17) בר. 25: 8.
(18) ז. שה. 15: 7. שם. 78: 12.

---

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃

2 עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃

3 וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃

4 וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל׃

5 וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר נִוְּלְדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃

6 וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת־כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃

7 כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אוֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃

8 וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃

9 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃

10 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃

11 וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וְקְנַז׃

12 וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃

13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃

14 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃

15 אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְּנֵי עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃

16 אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃

17 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה הָיוּ אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃

18 וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃

19 אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם׃

20 בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃

21 וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃

22 וַיִּהְיוּ בְּנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃

23 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם׃

24 וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיְמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת־הֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃

25 וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה׃

26 וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃

27 אֵלֶּה בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן עֲקָן׃ אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃

28 אֵלֶּה אַלּוּפֵי הָרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃

29 אַלּוּף דִּישׁוֹן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃

30 וַיִּמְלֹךְ בָּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירֹה דִּנְהָבָה׃

31 וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃

32 וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃

33 וַיָּמָת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃

34 וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׁמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃

35 וַיָּמָת שַׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃

36 וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃

37 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃

38 וַיָּמָת הֲדָר וַיִּהְיוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְיָה אַלּוּף יְתֵת׃

39 אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃

40 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃

41 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃

---

(19) מלא 1: 2.
(20) בר' 22: 23. 24: 29.
(21) 1 דה' 5: 20. ב. בר' 13: 8. 23. ש"ב 9: 10. 22.
(22) 1 בר' 9: 9. 10: 22.
(23) בר' 17: 16. 24: 60. ב. בר' 8: 14. בר' 27: 29. מלא 1: 3. ש"ב 9: 12.
(25) בר' 27: 11. 16: 23.
(26) שם 12: 3. בר' 27: 36.
(27) בר' 27: 3. 5. יש' 1: 8. 1.
2: 3. שם 37: 37. בר' 11: 9.
(28) בר' 27: 19. 25. 31. 27: 6.
(33) בר' 12: 16.
(34) שמ' 8: 15. נד' 22: 13. 1. שם 15: 32.

(3) בר' 20: 1. שם 39: 12.
בר' 11: 9. 28: 15. 12.
1. 13: 15. 15: 8. 22: 16. שם 105: 9.
(4) בר' 15: 5. 22: 17. 12. 18.
3. 22: 18.
(5) בר' 22: 16. 18.
(7) בר' 12: 13. 20: 2. 13.
מלא 29: 25. בר' 34: 16.
(10) בר' 20: 9.
(11) שם 105: 15.
(12) שמ' 13: 8. יהו' 4: 8. בר' 26: 3. 24: 1. 35. יש' 42: 12.
(13) בר' 24: 35. שם 112: 3. מלא 10: 12.
(14) בר' 37: 11. שמ' 4: 4.
(15) בר' 21: 30.
(16) שמ' 1: 9.
(18) בר' 21: 31.

---

1 מ: אלה. 2 מנה: דבשת. 3 מנה: שמות.

כִּנְעַן׃ 19 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם.* עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנַעַן׃
20 אֶת עָדָה בַּת אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן הַחִוִּי.* 21 וְאֶת
בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת אֱלִיפָז וַתֵּלֶד בָּשְׂמַת
אֶת רְעוּאֵל׃ 22 וַתֵּלֶד אָהֳלִיבָמָה אֶת יעוש וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח׃ אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו
אֲשֶׁר נִוְלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 23 וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל אַרְצָה שֵׂעִירָה מִפְּנֵי יַעֲקֹב
אָחִיו׃ 24 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 25 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק
בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק׃ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ
אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃ 26 וַיֶּעְתַּר
יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
27 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה׃
28 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם
יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ 29 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ 30 וַיֵּצֵא
הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ 31 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו
וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃
32 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃
33 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב׃ 34 וַיָּזֶד יַעֲקֹב
נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ 35 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן
הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם׃

---

(20) בר. 21: 25.
(22) בר. 17: 6. 28: 3. 41: 52. שם. 1: 7.
(24) בר. 17: 7. 24: 12. 28: 13. שם. 3: 6. בר. 7: 32. בר. 15: 1. 26: 3. 4.
(25) בר. 12: 7. 13: 18. שם. 116: 17.
(26) בר. 21: 22.
(27) בר. 11: 7. 26: 16.
(28) בר. 21: 22. 23.
(29) בר. 24: 31. שם. 115: 15.
(30) בר. 19: 3.
(31) בר. 21: 31.
(33) בר. 21: 31.
(34) בר. 36: 2.
(35) בר. 27: 46. 28: 1. 8.

---

(1) בר. 48: 10. 1. שם. 3: 2.
(2) שופ. 27: 1. שמי. 4: 14.
(3) בר. 25: 27. 28.
(4) בר. 27: 27. 48: 9. 15. 28. שה. 33: 1. 49.
(8) בר. 27: 13.
(9) בר. 27: 4.
(10) בר. 27: 4.
(11) בר. 25: 25.
(12) בר. 27: 22. 9: 25. שה. 27: 18.
(13) בר. 43: 9. 1. שם. 25: 24. ר. שם. 14: 9. שופ 27: 25.
(14) בר. 27: 4. 9.
(15) בר. 27: 27.
(19) בר. 27: 4.

בראשית: כה.

1 וְאַבְרָהָם יָסַף וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃ 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זִמְרָן וְאֶת יָקְשָׁן וְאֶת
מְדָן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ׃ 3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת דְּדָן וּבְנֵי דְדָן
הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃ 4 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק׃ 6 וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים
אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה
אֶל אֶרֶץ קֶדֶם׃ 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
וְחָמֵשׁ שָׁנִים׃ 8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר
הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא׃ 10 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה
קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 11 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק
בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃ 12 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר
יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃ 13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם
לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 14 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃
15 חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה׃ 16 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם
וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם׃ 17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃ 18 וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד
שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה נֶגֶד כָּל אֶחָיו נָפָל׃ 19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק׃ 20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ
אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃

---

(1) בר. 48: 10. 1. שם. 3: 2.
(2) שופ. 27: 1. שמי. 4: 14.
(3) בר. 25: 27. 28.
(4) בר. 27: 27. 48: 9. 15. 28. שה. 33: 1. 49.
(8) בר. 27: 13.
(9) בר. 27: 4.
(10) בר. 27: 4.
(11) בר. 25: 25.
(12) בר. 27: 22. 9: 25. שה. 27: 18.
(13) בר. 43: 9. 1. שם. 25: 24. ר. שם. 14: 9. שופ 27: 25.
(14) בר. 27: 4. 9.
(15) בר. 27: 27.
(19) בר. 27: 4.

21 אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי וילך לדרש את יהוה׃ 23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויעש אברהם ילד את יצחק׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקימתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃ 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא׃ 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃ 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בסמת בת אילון החתי׃ 35 ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך׃ 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ 27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ 29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך׃ 30 ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃ 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיהו ולך אפוא מה אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קלו ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ 10 ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך׃ 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וינשק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ 16 ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל׃ 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויישכב עמה בלילה ההוא׃ 17 וישמע האלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ 28 נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי׃ 33 ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו׃ 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת׃ 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות׃ 38 ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר יבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים׃ 40 והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות׃ 42 ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטופים ללבן והקשרים ליעקב׃ 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך׃ 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ 6 ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ 7 ואביכן התלצני ושנה את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים להרע עמדי׃ 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתנהו לי׃ 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדלים׃ 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדלים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ 15 הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ 16 כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה׃ 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 25 וידבק לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא תקע את אחיו בהר הגלעד׃ 26 ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃ 27 למה התברחת לנסתר ותגנוב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ 28 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי׃ 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחמש לבן את כל האהל ולא מצא׃ 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ 36 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים׃ 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ 50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך׃ 52 עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ 54 ויעקב זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו׃

32 ויעקב הלך לדרכו וישאו בו מלאכי אלהים׃ 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות׃ 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ 13 וילן שם בלילה ההוא וילקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ 15 מיניקות שלשים וגמליהם ארבעים פרות ששים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה׃ 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאתכם אתו׃ 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ 23 ויקחם ויעברם את הנחל וישלח את אשר לו׃ 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ 2 וישם את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ 6 ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין׃ 7 ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני׃ 11 קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃ 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות׃ 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער׃ 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והנה בניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד

לפניו׃ 22 ויאמר* אולי יש עמנו מאתים נערים
ילכו נא ויבקשו את אדוניך פן נשא אתו רוח יהוה
או אחד מן ההרים או מן הגבעות ויאמר לא תשלחו׃

פרק ב׳.

1 ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה
ואליהו הלך מגלגל ואלישע׃ 2 ויאמר אליהו אל
אלישע* שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל
ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו
בית אל׃ 3 ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח
את אדוניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃
4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני
עד ירדן ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו
שניהם על הירדן׃ 5 ובני הנביאים אשר בירחו
נגשו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה
לוקח את אדוניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
השתקו׃ 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני עד הירדן ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך
וילכו שניהם׃ 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו
ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על הירדן׃* 8 ואליהו
לקח את מעילו ויגלם ויכו את המים ויחצו הנה
והנה בחרבה ויעברו שניהם׃ 9 ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם לקחת
מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך׃
10 ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מעמך
יהי לך כן ואם אין לא יהי׃ 11 ויהי המה הלכים
הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויבדלו בין
שניהם ויעל אליהו בסערה השמימה׃ 12 ואלישע
ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו
עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים׃ 13 ויקח
את מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על
שפת הירדן׃ 14 ויקח את מעיל אליהו אשר נפל
ממנו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
גם הוא ויכו גם הם המים הנה והנה ויעבר אלישע׃
15 ובני הנביאים אשר בירחו ממולו ויאמרו רוח
אליהו נחה על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו
ארצה׃ 16 ויאמרו אליו הנה נא עמנו שנים חמשים
אנשים חילים ילכו נא ויבקשו את אדוניך פן נשאו
רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או אחד הגיאות
ויאמר לא תשלחו׃ 17 ויפצר בו עד בוש ויאמר
שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא
מצאוהו׃ 18 וישבו אליו והוא יושב בירחו ויאמר
אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ 19 ואנשי
העיר אמרו אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב
כאשר אדוני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃
20 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו׃ 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם
מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא
יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ 22 וירפאו המים
עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ 23 ויעל
משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו
מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה
קרח׃ 24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרון׃

פרק ג׳.

1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת
שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים
עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃
3 אך בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל דבק לא סר ממנו׃ 4 ומישע מלך מואב היה
נקד ומשלם את מלך ישראל מאה אלף כבשים
ומאה אלף אילים צמר׃ 5 ויהי כמות אחאב ויפשע
מלך מואב במלך ישראל׃ 6 ויצא המלך יהורם
ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל׃
7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר
אעלה עלה כמוני כעמך כסוסי כסוסיך׃ 8 ויאמר
באי דרך מדבר אדום ויאמר יהושפט דרך מדבר
אדום׃ 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום
ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה
אשר ברגליהם׃ 10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא
יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃
11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את
יהוה מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה
אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו׃
12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו
מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ 13 ויאמר אליהו
אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי יהוה קרא
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃
14 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אתך ואתך
לא אביט׃ 15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה׃ 16 ויאמר כה אמר יהוה גיא
גיא הזה עשו חפרים חפרים׃ 17 כי כה אמר יהוה
לא תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא ימלא
מים ושתיתם אתם ואנשיכם ומקניכם׃ 18 ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ 19 והכיתם
כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ואת כל עץ טוב תפילו
וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאיבו
באבנים׃ 20 ויהי כעלות המנחה כמקטיר והנה מים
באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים׃
21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם
ויזעקו לכל כל חוגר חגור ומעלה ויעמדו על הגבול׃
22 וישכימו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב
מנגד את המים אדמים כדם׃ 23 ויאמרו זה דם חרב
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב׃
24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב
וינסו מפניהם ויבואו בארצם ויכו את מואב׃
25 והערים יהרסו ואת כל חלקת טוב ישלכו איש
אבניו ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו וכל עץ
טוב יפילו עד הותירם את קיר חרשת באבניה
ויסבו הקלעים ויכוה׃ 26 וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב
להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ 27 ויקח את בנו
הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו
לארצם׃

פרק ד׳.

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה
ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃
2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש
לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך
שמן׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל
שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ 4 ובאת ובאת סגרת
הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה
והמלא תסיעי׃ 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה
ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק׃
6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד
כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃
7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את
השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתרי לכי׃
8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה
לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי
איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃
10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃
11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃
12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי
אך בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קראה לה
ויקראה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר למועד הזה כעת
חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל
תכזב באמתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד
הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ויגדל
הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃
19 ויאמר אל אביו פקחה ראשי פקחה ראשי ויאמר
אל הנער שאהו אל אמו׃ 20 וישאהו ויביאהו אל אמו
וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכב
על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃
22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים
ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃
23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא
שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל
נערה נהג ולך אל תעצר לי רכיבה כי אם אמרתי
אליך׃ 25 ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד ויאמר
אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא
לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבא אל איש
האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה
ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה לה ויהוה
העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר הדרשתי בן
מאת אדני הלא אמרתי אל תשלני׃ 29 ויאמר אל
גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש
לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענהו ושמת
משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ 31 וגחזי עבר
לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול
ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הילד׃ 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב
על מטתו׃ 33 ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם
ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו
על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה
ויעל ויגהר עליו ויזרו הנער עד שבעת פעמים ויפקח
הנער עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל
השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃
37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את
בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ
ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים
הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל
השדה לקצר ויצא שם כגפן שדה ויקצר ממנו פקעת
שדה מלא בגדו ויבא ויפלח לתוך סיר הנזיד כי לא
ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד
ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו
לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר
צוק לעם ויאכלו ולא היה עוד דבר רע בסיר׃
42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר
תן לעם ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני
מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה
אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר
יהוה׃

פרק ה׳.

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש
היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויחטפו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃
3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון
אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו
ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשרת חלפי מחלצות׃
6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי
ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית
ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך
דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי
ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו
וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר לך ורחצת שבע פעמים בירדן
ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע׃
12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי
ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃
13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול
היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך
רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר
איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃
15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר
בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן הלא יתן נא לעבדך
משא צמד פרדים עפר כי לא יעשה עוד עבדך עולה
וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה
יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות
שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון
בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר
הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת
ארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה
חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר
הביא אתו חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו
משהו׃ 21 ויצא גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ
אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃
22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי
משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ 23 ויאמר נעמן הואל
קח ככרים ויפצר בו ויצר שני ככרי כסף בשני
כיסות ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו
לפניו׃ 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית
וישלח את האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל
אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא
הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת את הבגדים ואת זיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק
בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

---

(1) מל׳ ב׳ 23: 7. ש״ב 12: 12.

(8) בר׳ 24: 3. 26: 35.
(9) בר׳ 36: 3. 25: 13.
(10) ש״א 12: 12. ש״ב 7: 2.
(12) בר׳ 41: 1.ואח. 33: 15. שמ׳ 1: 51. בר׳ 1: 14.
(13) בר׳ 35: 1. 48: 3. 26: 24. 13: 15. 35: 12.
(14) בר׳ 13: 14. 16. דב׳ 12: 20. בר׳ 12: 3. 18: 18. 22: 18. 26: 4.
(15) בר׳ 28: 20. 21. 26: 24. 31: 3. 48: 16. תה׳ 121: 5. 7. 8. בר׳ 35: 6. 28: 6. תה׳ 1: 5. 1. תה׳ 8: 57. בר׳ 13: 5. תה׳ 23: 19.
(16) תה׳ 3: 5. תה׳ 5: 15.
(18) בר׳ 31: 13. 45. 35: 14. תה׳ 8: 10. 11. 12. תה׳ 7: 1.
(19) ש״ב 1: 23. 26. תה׳ 4: 15.
(20) בר׳ 31: 13. ש״ב 11: 30. ש״ב 14: 15. 1. ש״ב 9: 8. (21) ש״ב 11: 31. ש״ב 17: 27. (22) בר׳ 35: 7. 14. תה׳ 30: 27.
(6) בר׳ 43: 27. (9) תה׳ 2: 16. (10) תה׳ 2: 17. (11) בר׳ 33: 4. 45: 14. 15. (12) בר׳ 13: 8. 14: 14. 16. 24: 28. (13) בר׳ 24: 29. (14) בר׳ 2: 23. ש״ב 9: 2. ש״ב 5: 1. 19: 12. 13.

17 צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ 18 רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃ 19 רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃ 20 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ 21 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ 22 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

תהלים כו

1 שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמָּתִי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃ 2 בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ 3 כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ 4 לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ 5 שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ 6 אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃ 7 לְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 8 יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ 9 אַל תֹּסֵף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי׃ 10 אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ 11 וַאֲנִי בְּתֻמָּתִי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ 12 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

תהלים כז

1 לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ 2 בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ 3 אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ 4 אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ 5 כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ 6 וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ 7 שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ 8 לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ 9 אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ 10 כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ 12 אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ 13 לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ 14 קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה׃

תהלים כח

1 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃ 2 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ 3 אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ 4 תֶּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ 5 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ 6 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 7 יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃ 8 יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ 9 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם׃

תהלים כט

1 מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ 2 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃ 3 קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים׃ 4 קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ 5 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ 6 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים׃ 7 קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ 8 קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ 9 קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ 10 יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ 11 יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

תהלים ל

1 מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ 2 אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ 3 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ 4 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃ 5 זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ 6 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ 7 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ 8 יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ 9 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ 10 מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ 11 שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ 12 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ 13 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

תהלים לא

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃ 3 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃ 5 תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ 6 בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃ 7 שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי׃ 8 אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ 9 וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ 10 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ 11 כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וְעַצְמוֹתַי עָשֵׁשׁוּ׃ 12 מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לִמְיָדָעַי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ 13 נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃ 14 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ 15 וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ 16 בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃ 17 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ 18 יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ 19 תֶּאֱלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וּבוּז׃ 20 מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ 21 תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרְכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת׃ 22 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃ 23 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃ 24 אֶהֱבוּ אֶת יְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃ 25 חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָה׃

תהלים לב

1 לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ 2 אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ 3 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם׃ 4 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃ 5 חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃ 6 עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃ 7 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃ 8 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי׃ 9 אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃ 10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ 11 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃

תהלים לג

1 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ 2 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ 3 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ 4 כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ 5 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ 6 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃ 7 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ 8 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 9 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ 10 יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ 11 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ 12 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ 13 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי אָדָם׃ 14 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ 15 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ 16 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃ 17 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ 18 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ 19 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ 20 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ 21 כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃ 22 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

תהלים לד

1 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃ 2 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ 3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ 4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ 5 דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ 6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃ 7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ 8 חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ 9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃ 10 יְראוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ 11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃ 12 לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ 13 מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ 14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ 15 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ 16 עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃ 17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ 18 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ 19 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ 20 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃ 21 שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ 22 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ 23 פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ׃

---

(1) בה. 29: 31. 37: 11.
(2) בה. 16: 2. 1. בא. 1: 5.
(3) בה. 16: 2. 50: 23. שה. 3: 12.
(4) בה. 16: 3. 35: 22.
(5) בא. 35: 24. 43: 1. יהל. 3: 59.
(6) בה. 29: 31. 37: 11.
(7) בה. 23: 6. מש 4: 13.
(8) בה. 23: 6. מש 4: 13.
(9) בה. 30: 4.
(10) בה. 65: 11.
(11) בב. 28: 1.
(12) מש. 31: 48.
(13) בה. 25: 30.
(14) בה. 16: 9. 13.
(15) מש 4: 13.
(16) בה. 30: 26. 31: 41. מש. 12: 2.
(17) בה. 30: 26. 31: 41. מש. 12: 14.
(18) בה. 31: 41. ד. בא. 3: 14.
(19) בה. 30: 26. מש. 12: 12.
(20) בה. 30: 26. מש. 12: 12.
(21) בב. 15: 1.
(22) בב. 14: 10. מש. 2: 1. 2.
(27) בב. 14: 12.
(30) בה. 29: 20. בא-בב 12:
(31) מש. 127: 3. בה. 30: 1. 12.
(32) מש. 3: 7. 4: 31. בא. 26: 7. מש. 25: 18. 106: 44.
(34) בא. 18: 2. 4.
(35) מש 1: 2.

---

[1] נוסח: בְּלֹא חָמָס.

ואת בניה בחבל ויתנם בידה: 14 ותקם
דבורה ותאמר אל ברק קום כי זה היום
אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה
יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת
אלפים אנשים אחריו: 15 ויהוה המם את
סיסרא ואת כל הרכבה ואת כל המחנה
לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל
המרכבה וינס ברגליו: 16 וברק רדף
אחרי הרכבות ואחרי המחנה עד חרושת
הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא
נשאר עד אחד: 17 וסיסרא נס ברגליו
אהלה אל יעל אשת חבר הקיני כי שלום
בין יבין חצור ובית חבר הקיני: 18 ותצא
יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה
אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו בשמיכה: 19 ויאמר אליה
השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח
את נאד החלב ותשקהו ותכסהו: 20 ויאמר
אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא
ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין:
21 ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל
ותשם את המקבת בידה ותבא אליו
בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח
בארץ והוא נרדם ויעף וימת: 22 והנה
ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו
ותאמר אליו לך ואראך את האיש אשר
אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל
מת והיתד ברקתו: 23 ויכנע אלהים ביום
ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל:
24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין
מלך כנען עד אשר הכרית את יבין מלך
כנען: ה 1 ותשר דבורה וברק בן אבינעם
ביום ההוא לאמר: 2 בפרע פרעות בישראל
בהתנדב עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים
האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
אף שמים נטפו אף עבים נטפו מים:
5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה
אלהי ישראל: 6 בימי שמגר בן ענת בימי
יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות יעלו
אורחות עקלקלות: 7 חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם
בישראל: 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם
שערים אם יראה מגן ורמח באربעים
אלף בישראל: 9 לבי לחקקי בישראל
המתנדבים בעם ברכו יהוה: 10 רכבי אתנות
צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך
שיחו: 11 מקול מחצצים בין משאבים שם
יתנו צדקות יהוה צדקות פרזונו בישראל
אז ירד לשערים עם יהוה: 12 עורי עורי
דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק
ושבה שביך בן אבינעם: 13 אז ירד שריד
לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים:
14 מאפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין
בעמיך מכיר ירדו מחקקים ומזבלון
משכים בשבט ספר: 15 ושרי יששכר עם
דבורה ויששכר כן ברק שלח בעמק
נשלח אחריו ברעותיו פלגות ראובן גדלים
חקרי לב: 16 למה ישבת בין שפתים
לשמע שרקות עדרים פלגות ראובן גדלים
חקרי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכן
ודן למה יגור אניות יאשר לחוף ימים
ועל מפרציו ישכן: 18 זבולן עם חרף נפשו
למות ונפתלי על מרומי שדה: 19 באו
מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
20 מן השמים נלחמו הכוכבים ממסלותם
נלחמו עם סיסרא: 21 נחל קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז:
22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות מדהרות
אבירו: 23 אמרו מרוז אמר יהוה ארור
ארור יושביה כי לא באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה בגבורים: 24 תברך מנשים
יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך:
25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים
הקריבה חמאה: 26 ידה ליתד תשלחנה
וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא
מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו:
27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע
נפל באשר כרע שם נפל שדוד: 28 בעד
החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד
האשנב אמרה מדוע בושש רכבו לבוא
מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: 29 חכמות
שריותיה תענה אף היא תשיב אמריה לה:
30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים
לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל
צבעים רקמה צבעים רקמתים לצוארי
שלל: 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש בגבורתו: ותשקט הארץ
ארבעים שנה:

6 1 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים:
2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו
להם בני ישראל את המחסים אשר
בהרים ואת המערות ואת המצודות:
3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק
ובני קדם ועלו עליו: 4 וחנו עליהם ושחתו
את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו
מחיה בישראל ושה ושור וחמור לא
ישאירו לו: 5 כי הם ומקניהם יעלו
ואהליהם יבאו כמו ארבה לרב והם
ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ
לשחתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדין
ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי
צעקו בני ישראל אל יהוה על אודות מדין:
8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי אתכם ממצרים והוצאתי
אתכם מבית עבדים: 9 ואציל אתכם מיד
מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם
מפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמר
אליכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את
אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצו
ולא שמעתם בקולי: 11 ויבא מלאך יהוה
וישב תחת האלה אשר לעפרה אשר ליואש
אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת
להניס מפני מדין: 12 וירא אליו מלאך יהוה
ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: 13 ויאמר
אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה
מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר
ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים
העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו
בכף מדין: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך
בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין
הלא שלחתיך: 15 ויאמר אליו בי אדני
במה אושיע את ישראל הנה אלפי דלת
במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 16 ויאמר
אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין
כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי: 18 אל נא תמש מזה עד בואי אליך
והוצאתי מנחתי והנחתי לפניך ויאמר
אנכי אשב עד שובך: 19 ויבא גדעון ויעש
גדי עזים ומצות קמח אפה הבשר שמה
בסל והמרק שמה בפרור ויוצא אליו
התחת האלה ויגש: 20 ויאמר אליו מלאך
האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח
אל הצור הזה ואת המרק שפך ויעש כן:
21 וישלח מלאך יהוה את קצה המטה אשר
בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל אש מן
הצור ותאכל את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי
מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני
יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים
אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל
תירא לא תמות: 24 ויבן שם גדעון מזבח
ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה
עודנו בעפרת האבי העזרי: 25 ויהי בלילה
ההוא ויאמר אליו יהוה קח את פר השור
לאביך ופר שור שני שבע שנים והרסת את
מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר
עליו תכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך
על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה
אשר תכרת: 27 ויקח גדעון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי
כי ירא את בית אביו ואת אנשי העיר
מעשות יומם ויעש לילה: 28 וישכימו אנשי
העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל ואשרה
אשר עליו כרותה ופר השור הועלה על
המזבח הבנוי: 29 ויאמרו איש אל רעהו מי
עשה הדבר הזה ויבקשו וידרשו ויאמרו
גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: 30 ויאמרו
אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך ויומת
כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת את
האשרה אשר עליו: 31 ויאמר יואש לכל
הנצבים עליו התריבון אתם לבעל אם אתם
תושיעון לו מריבו בבקר עד הבקר אם
אל הוא יריב לו כי נתץ את מזבחו:
32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר יריב
בעל בו כי נתץ את מזבחו: 33 וכל מדין
ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
וחנו בעמק יזרעאל: 34 ורוח יהוה לבשה
את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר
אחריו: 35 ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח
באשר ונפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר
גדעון אל האלהים אם יש אתה מושיע את
ישראל בידי כאשר דברת: 37 הנה אנכי
מניח גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על
הגזה לבדה וחרבה תהיה על כל הארץ
ויעש אלהים כן ביום ההוא: 38 וישכם
בבקר ויסך את הגזה ויזל טל מן הגזה
מלא הספל מים: 39 ויאמר גדעון אל
האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך
פעם אחת אנסה נא אך פעם אחת בגזה
יהי חרבה ועל כל הארץ טל יהי: 40 ויעש
אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרבה בגזה
לבדה ועל כל הארץ היה טל: ז 1 וישכם
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר עמו
ויחנו על עין חרוד ומחנה מדין היה לו
צפונה מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה
אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את
מדין בידם פן תתפאר עלי ישראל לאמר
ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באזני
העם לאמר מי הירא ורך הלבב ישב וישב
מהר הגלעד ויצפרו מן העם עשרים ושנים
אלף וישארו עשרת אלפים: 4 ויאמר יהוה
אל גדעון עוד העם רבים הורד אותם אל
המים ואצרף לך שם ואשר אמר אליך זה
ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר
אליך זה לא ילך אתך הוא לא ילך:
5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל
גדעון כל אשר ילקק בלשנו מן המים
כאשר ילקק הכלב אותו תעמיד לבדו וכל
אשר יכרע על ברכיו לשתות: 6 ויהי מספר
הלקים בידם אל פיהם שלש מאות איש
וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות
מים: 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות
האיש הלקים אושיע אתכם ואת מדין
בידך ויתר כל העם ילכו איש למקומו:
8 ויקחו צדה בידם ושופריהם ויתר כל איש
ישראל שלח איש לאהליו ואת שלש מאות
האנשים חזק ומחנה מדין היתה לו בעמק
מתחתיו: 9 ויהי בלילה ההוא ויאמר יהוה
אליו קום רד במחנה כי נתתיו בידך:
10 ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה
נערך אל המחנה: 11 ושמעת מה ידברון
ואחר תחזקנה ידיך וירדת אל המחנה
ופרה נערך אל קצה החמושים אשר
במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם
נפלים בעמק כארבה לרב וגמליהם אין
מספר כחול אשר על שפת הים לרב:
13 ויבא גדעון והנה מספר חלום לרעהו
ויאמר הנה חלמתי חלום והנה צלול לחם
שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל
ויכהו ויפל וישתחו ויאמר איש אל רעהו

(1) שם 49: 16.
(2) בכ. 4: 5. שה. 28: 54, 8: 23. בכ. 20: 6. שם. 105: 14.
(3) בכ. 19: 7. בכ. 28: 15. 20. 21. 30: 32. 9. 32.
(5) בכ. 31: 2. 3.
(6) בכ. 31: 38. 39. 40. 41. 30: 29.
(7) בכ. 31: 41. שה. 14: 22. 31: 3. 32: 9.
(8) בכ. 30: 32.
(9) בכ. 31: 1. 16.
(11) בכ. 48: 16.
(12) שם. 3: 7.
(13) בכ. 28: 18. 19. 20.

(22) בכ. 8: 1. ו. בש. 1: 19. בכ. 29: 31.
(23) ו. בש. 1: 6. נד. 4: 1. כה. 1: 25.
(24) בכ. 35: 17.
(25) בכ. 24: 54. 56. 18: 33. 55. 31.
(26) בכ. 29: 20. 30.
(27) בכ. 39: 3. 5. 26: 24. 35. 26. 13. 14.
(28) בכ. 29: 15.
(29) בכ. 31: 6. 38. 39. 40. שה. 24: 45. שה. 2: 10.
(30) בכ. 30: 43. ו. שה. 5: 8. 32.
(32) בכ. 31: 8.
(33) שם. 37: 6. שה. 13: 14. (37) בכ. 31: 9-12.
(43) בכ. 30: 30. 13: 2. 24. 26. 13. 14.

ואת אשר לא שלחם מעל ויתן לעשו את כל אשר לו:
14 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:* 15 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם בבכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 16 ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא: 17 יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם:* 18 וישבו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל:* 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:* 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה:* 23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:* 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו:* 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם אתם:* 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:* 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום:* 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:* 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:*

1 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 2 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 3 ומשמע ודומה ומשא: 4 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: 5 אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם לגוייהם: 6 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: 7 וישבו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל: 8 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 9 ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 10 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 11 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 12 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 13 ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 14 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 15 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם אתם: 16 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: 17 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 18 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 19 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 20 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 21 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 22 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 23 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

(14) בר׳ 2: 24.
(15) בר׳ 29: 15. 27.
(19) דה׳ 17: 5. ו. שמ׳ 19: 13. יס׳ 3: 4. בר׳ 35: 2.
(21) בר׳ 46: 28. ד. מל׳ 12: 17. כה. 9: 51. 53.
(23) בר׳ 13: 8.
(24) בר׳ 20: 3. שמ׳ 33: 24.
15. מל״א 1: 20. בר׳ 24: 50.
(26) ו׳ יחז׳ 30: 2.
(28) בר׳ 31: 55. דב׳ 1: 9. 14. ו. מל׳ 19: 20. בר׳ 20: 37. ו. שמ׳ 13: 13. ד. בר׳ 16: 9.
(29) בר׳ 31: 53. 28: 13. 31: 24.
(30) בר׳ 31: 19. דה׳ 18: 24.
(32) בר׳ 44: 9.
(35) שמ׳ 20: 12. יס׳ 19: 32.
(39) שמ׳ 22: 10. 12.
(41) בר׳ 29: 27. 28. 31: 7.
(42) שמ׳ 124: 1. 2. בר׳ 31: 53. יא׳ 8: 18. בר׳ 29: 32.
35. 7. ו׳ בר׳ 12: 17. שמ׳ 9.
(44) בר׳ 26: 28. שמ׳ 14: 27. בר׳ 28: 18.
(48) שמ׳ 24: 97.

1 שמ׳: ואלה תולדות בני יצחק בן אברהם. שמ׳ דה׳. 17: 5.
2 שמ׳: אדום.

49 ויאמר[1] אברהם אל אבימלך: ויכח אברהם את אבימלך על
באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך
50 לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר
51 ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את
52 שבע כבשות הצאן לבדם: ויאמר אבימלך אל אברהם
מה שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדם: ותאמר
53 כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה
כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר
54 שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו בארץ
55 פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יי
56 אל עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

פרשה: כב.

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה[2] והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
3 אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את
4 שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
5 אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה
עד כה והשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את
עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
6 ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה
האש והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים
7 יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו
אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
8 אתו על המזבח מלמעלה לעצים: וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך
יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני:
9 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
10 את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה: ויקרא
מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי
נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל
גוים עקב אשר שמעת בקולי: וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר
שבע: ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך: את עוץ
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד
וחזו ופלדש וידלף ובתואל: ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו
ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה:

פרשה: כג.

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
2 שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
5 מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר לו:
6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך
7 מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני
8 חת: וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את
מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר:
9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר:
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני
11 שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם
12 לפני עם הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח
13 ממני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם
לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף
14 ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם
15 אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר:
16 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר
17 בכל גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
18 באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
19 בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר לו למקברת
20 מאת בני חת: אברהם ושרה בנו בבאו ארצה כנען
ויבא אברהם לבכות לשרה ולספד לה: ויקבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה הוא חברון
21 בארץ כנען: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את
יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תולדות
22 ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת
23 שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם
לתולדותם בכור ישמעאל נבית ואחריו קדר ואבדאל
24 ומבשם: ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא: יטור נפיש
25 וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם
26 ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם: ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע
27 ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני
מצרים בבואך אשורה נגד כל אחיו נפל:

---

[1] ותר: ואת. [2] ותר: אשר אמר אליך.

(1) שו. 19: 11. בר. 1: 14.
(2) שר. 5: 14. שו. 103: 21. 148: 2. בר. 2: 13.
(3) בר. 33: 14. 16. 36: 6. 7. 8. שר. 2: 5. שר. 24: 4.
(4) שאל. 15: 1.
(5) בר. 30: 43. 33: 8. 15.
(6) בר. 33: 1.
(7) 35: 3.
(49) בר. 11: 29. 1. שר. 29: 1.
7: 5.
(53) בר. 16: 5. 21: 23. 31: 42.
(55) בר. 28: 1. 18: 33, 30: 25.

(9) שו. 50: 15, בר. 28: 13.
(10) בר. 24: 27, נש. 8: 7.
(11) שו. 59: 1. 2. שו. 10: 14.
(12) בר. 28: 13. 14. 15.
(13) בר. 43: 11, שאל. 18: 16.
(20) שאל. 21: 14, נש. 42: 8. 9.
(22) שי. 13: 16.
(24) שו. 12: 3. 4. שי. 9: 12.
(25) שאל. 26: 41. ר. שו. 12: 7.
(26) בר. 24: 28. שו. 12: 4.

28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

כו.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ולזרעך והקמתי את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃ 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחותי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא׃ 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב האיש את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃ 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ 35 ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב׃

כז.

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אתך׃ 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ 27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ 29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ 30 ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃ 37 ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

כח.

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

כט.

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ 10 ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ 11 וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך׃ 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ 16 ולבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל׃ 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃

ל.

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה את יעקב לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויישכב עמה בלילה ההוא׃ 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וארצה׃ 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ 28 נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי׃ 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו׃ 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות׃ 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות׃ 38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים טלאים נקדים׃ 40 והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמם במקלות׃ 42 ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטופים ללבן והמקשרים ליעקב׃ 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃

לא.

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך׃ 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ 6 ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ 7 ואביכן התלני והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ 9 ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתנהו לי׃ 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדלים׃ 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדלים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ 15 הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה׃ 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 25 וידבק לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא עם אחיו תקע בהר הגלעד׃ 26 ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃ 27 למה התברחת לנסתר ותגנוב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ 28 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי׃ 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחמש לבן את כל האהל ולא מצא׃ 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ 36 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים׃ 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ 50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך׃ 52 עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויישבע יעקב בפחד אביו יצחק׃ 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו׃

לב.

1 ויעקב הלך לדרכו וישאו מלאכי אלהים בו׃ 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות׃ 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים׃ 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ 13 ויהי שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ 15 מיניקות שלשים גמלים מניקות ובניהם ארבעים פרות ופרים עשרה אתנות עירים עשרים ועיר׃ 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאתכם אתו׃ 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ 22 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ 23 ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

לג.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ 2 וישם את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ 6 ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין׃ 7 וגם לאה נגשה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני׃ 11 קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃ 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות׃ 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

לד.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד בואם׃ 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו

9 מדבר באזני כסיל כי יבוז לשכל מלין אמריך׃
10 אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא׃
11 כי גאלם חזק הוא ריב הוא אתו לך׃
12 הביאה לאוסר לבך ואזנך לאמרי דעת׃
13 אל תמנע מוסר מנער כי תכנו בשבט לא ימות׃
14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃
15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני׃
16 ותעלזנה כליותי בדבר מישריך שפתיך׃
17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃
18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃
20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר לאכל׃
21 כי סבא וזולל יורש ולבש קרעים תלבישנה נמנום׃
22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך׃
23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃
24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו׃
25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃
26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצורנה׃
27 כי שוחה עמוקה זונה ונכריה באר צרה׃
28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף׃
29 למי אוי למי אבוי למי מדנים למי שיח למי פצעים חנם למי חכלילות עינים׃
30 לאחרים היין המאחרים לבוא לחקר מסך׃
31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃
32 באחרית כנחש יעקוץ וכצפע יפרש׃
33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃
34 והיית כשוכב בלב ים וכשוכב בראש חבל׃
35 הכוני בלי חליתי נמרוני בלי דעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

פרק כ"ד.

1 אל תקנא באנשי רע ואל תתאו להיות אתם׃
2 כי שוד יהגה לבם ועמל שפתותיהם תדברנה׃
3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃
4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃
5 גבר חכם בעוז ואיש דעת משכיל איתן כח׃
6 כי בתחבלות תעשה לך עצה ותשועה ברב יועצים׃
7 רמות לאויל חכמות לא יפתח בשער פיהו׃
8 חשב להרע יקרא לו בעל מזמות׃
9 זמת אויל חטאת ותועבת לצון אדם׃
10 התרפית ביום צר צרתך תצר כחך׃
11 הצל לקוחים למות ונדחים לטבח הלא׃
12 כי תאמר הן לא ידענו זאת הלא תכין לבות הוא יבין ונוצר נפשך הוא ידע ונתן לאיש כמעשהו׃
13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכך׃
14 כן דעת חכמה לנפשך אם מצאתה ויש אחרית ותקותך לא תכרת׃
15 אל תארוב רשע צדיק אל תשד נוהו׃
16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃
17 בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך׃
18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃
19 אל תתחר במרעים ואל תקנא ברשעים׃
20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃
21 ירא את יהוה בני ומלך אל תשנא פותי שניהם׃
22 כי פתאום יקום נזעם ופיד שניהם מי יודע׃
23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט לא טוב׃
24 אומר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים׃
25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב׃
26 שפתים ישק נכון דבר׃
27 הכן בחוץ מלאכתך ותקנה לך בשדה ואחר תבנה ביתך׃
28 אל תהי עד חנם ברעך ופתית בשפתיך׃
29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃
30 עברתי על שדה איש ועל כרם אדם חסר לב׃
31 והנה עלה כלו כסו פניו חרולים ואבן גדרו נהרסה׃
32 וראיתי אשית לבי ראיתי ואקח מוסר׃
33 מעט שנום מעט תנומה מעט חבק ידים לשכב׃
34 ובא כהלך מרוד ומחסרך כאיש מגן׃

פרק כ"ה.

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הסיגו כסף מצרף ויצא כלי לצורף׃
5 הסירו רשע מלפני מלך וכן יכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃
7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃
9 ריב רעך ריב לו וסוד אחר אל תגל׃
10 פן יחרפך שומע ודבתך לא תשוב׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר מלאך נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ורעה וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון יחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדנים ובית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין רפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 איש אין עצר על רוחו כעיר פרוצה אין חומה׃

פרק כ"ו.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃
2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃
3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים׃
4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃
5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃
6 קצץ רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל׃
7 שוקי פסחים משל בפי כסילים׃
8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃
10 רב מחולל הכל ושכר כסיל ושכר עוברים׃
11 ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות אתהלך׃
14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת אוכל עליה ולא יוכל להשיבה אל פיו׃
16 חכם עצל בעיני שבעה משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתל משגע יורה חצים ומות׃
19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃
20 בעדם אש תכבה ובאין נרגן ישתה מדון׃
21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
23 כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקות ולב רע׃
24 בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה במרמה תגלה רעתו בקהל׃
27 כורה שחת בה יפול וגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃

---

(10) בר. 13: 9. 20: 15. 42: 34. 47: 27.
(12) שה. 22: 16. 17. 20. 22: 29. 1. שה. 18: 25.
(13) ד. שה. 13: 24. שה. 5: 9.
(14) שה. 5: 9.
(19) ד. דב. 4: 9.
(24) בר. 23: 10.
(25) בר. 49: 5. 6. 7.
(30) בר. 49: 6. שה. 7: 25. שה. 15: 21. 1. שה. 13: 4. 27: 4. שה. 105: 12.

(1) בר. 28: 19. 13. 27: 43.
(2) בר. 18: 19. שה. 24: 15.
(3) בר. 32: 7. 24. שה. 107: 10.
(4) שה. 2: 13. שה. 24: 26.
(5) שה. 15: 16. 23: 27. 34: 9.
(6) בר. 28: 19. 22.
(7) שה. 5: 4. בר. 28: 13.
(8) בר. 24: 59.
(9) שה. 12: 4.
(10) בר. 17: 5. 32: 28.
(11) בר. 31: 19. 34. שה. 24: 2. 24. בר. 25. שה. 2: 9. 1: 1. שה. 14: 15. ד. 5: 14.
(12) בר. 19. 22.
(13) בר. 32: 7. 24. שה. 107: 10.
(14) בר. 28: 20. 31: 3. 42. 6.
(15) שה. 2: 13. שה. 24: 26. ב. 9: 6.
(16) בר. 31: 19. 34. שה. 24: 2. 23. 1. שה. 7: 3. שה. 19: 10.
(17) בר. 32: 7. 24. שה. 107: 10.
(18) בר. 28: 20. 31: 3. 42. 6.
(19) שה. 2: 13. שה. 24: 26. ב. 9: 6.
(20) שה. 15: 16. 23: 27. 34: 9.

[1] שה: בלהפך בחנם.

ⵜⵏⵜⵓⵜⵜⵓⵏ: ⵉⵣⵎ ⵙⵏⵜ ⵜⵉⵏⵉⵏ. ⵜⵏⵜⵓⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉⵏⵉⵏ.

11 ⵙⵏⵜ ⵜⵉⵏⵉⵏ.* ⵜⵉⵏⵉⵏ ⵜⵉⵏⵉⵏ ⵜⵉⵏⵉⵏ: ⵜⵉⵏⵉⵏ ⵜⵉⵏⵉⵏ ⵜⵉⵏⵉⵏ

19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק.
20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה.
21 ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו.
22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'.
23 ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר.
24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומים בבטנה.
25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שיער ויקראו שמו עשו.
26 ואחרי כן יצא אחיו ויד אחזה בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם.
27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים.
28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אוהבת את יעקב.
29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף.
30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום.
31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי.
32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה.
33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב.
34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכורה.
35 ויהי ברעב הראשון על הרעב אשר היה בימי אברהם ויסע יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה.
36 וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרים שכן את הארץ אשר אומר אליך.
37 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך.
38 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ.
39 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורותי.
40 וישב יצחק בגרר ויהי כי שאלו אנשי המקום את אשתו ויאמר אחותי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוהו אנשי המקום על דבר רבקה כי יפת מראה היא.
41 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו.
42 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה.
43 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם.

(20) ו: בר. 1: 38. בר. 14: 6. בר. 2: 12. 22.
(22) ו: דב. 1: 39.
(23) ו: בר. 1: 40.
(24) בר. 19: 19.
(26) ו: בר. 1: 41.
(27) ו: בר. 1: 42.
(31) ו: בר. 1: 43.
(39) ו: בר. 1: 50. סק. 15: 15.
(40) ו: בר. 1: 51.

(1) בר. 17: 8. 23: 4. 28: 4. 36: 7. בר. 11: 9.
(2) ו: בר. 2: 22. 23. 24.
(3) בר. 44: 20. בר. 5: 30.
ב. בר. 13: 18.
(4) בר. 27: 41. 49: 23.
(7) בר. 42: 6. 9. 43: 26. 44: 14.
(9) בר. 46: 29.
(10) בר. 27: 29.
(11) בר. 7: 9. דב. 7: 28. בר. 2: 19. 51.
(14) בר. 29: 6. 35: 27.
(16) בר. 1: 7.

כה.

1 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק.
2 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה.
3 ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו.
4 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'.
5 ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר.
6 וימלאו ימיה ללדת והנה תומים בבטנה.
7 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שיער ויקראו שמו עשו.
8 ואחרי כן יצא אחיו ויד אחזה בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם.
9 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים.
10 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אוהבת את יעקב.
11 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף.
12 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום.
13 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי.
14 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה.
15 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב.
16 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכורה.

כו.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם ויסע יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה.
2 וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרים שכן את הארץ אשר אומר אליך.
3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך.
4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ.
5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורותי.
6 וישב יצחק בגרר ויהי כי שאלו אנשי המקום את אשתו ויאמר אחותי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוהו אנשי המקום על דבר רבקה כי יפת מראה היא.
7 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו.
8 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה.
9 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם.
10 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת.
11 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה'.
12 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד.
13 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשתים.
14 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר.
15 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד.
16 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם.

(1) בר. 12: 10. 26: 17. 8. 23: 4. 28.
(2) בר. 17: 1. 18: 1. 26: 24.
(3) בר. 12: 7. 13: 15. 17. 24: 7. 26: 4. 28: 4. 35: 12. 48: 4. 50: 24. שמ. 33: 1. במ. 14: 23. 32: 11. דב. 1: 8. 35. 6: 10. 18. 7: 13. 8: 1. 10: 11. 11: 9. 21. 26: 3. 15. 28: 11. 30: 9. 20. 31: 7. 20. 34: 4. יהו. 1: 6. 11. 21: 43. 45. 23: 14. שמ. ב. 7: 28. מל. ב. 8: 19. דה. ב. 21: 7. נח. 9: 8. תה. 105: 9. 42. ירמ. 11: 5. 32: 22. יחז. 20: 6. 15. 28. 42. 47: 14.
(4) בר. 22: 17. 24: 60. 26: 24. 28: 3. 14. 32: 13. 48: 19. שמ. 32: 13. דב. 1: 10. 10: 22. 13: 18. 17: 19. 28: 62. 30: 5. 16. 20. מל. ב. 4: 43. נח. 9: 23. תה. 72: 16. 105: 24. 115: 14. 15. ירמ. 33: 22. יחז. 37: 26. דה. א. 27: 23.
(5) בר. 22: 16. 18. 26: 24. 28: 4. 14. 15. 30: 27. 39: 5. 49: 25. שמ. 32: 13. דב. 7: 13. 28: 4. 11. 30: 9. 16. יהו. 24: 2. ירמ. 33: 26. יחז. 37: 25. דה. א. 16: 15. 22. 29: 28. נח. 9: 23. תה. 105: 6. 42.
(6) בר. 20: 2. 5. 11. 12. 13. 26: 7. 9. 35. 27: 19. 29. 30: 26. 31: 20. 26. 32: 5. 6. 33: 8. 14. 15. 34: 30. 35: 5. 37: 2. 4. 14. 18. 20. 27. 39: 14. 17. 42: 7. 30. 33. 43: 3. 5. 7. 44: 26. 45: 4. 5. 47: 4. 18. 50: 5. 25. שמ. 1: 10. 2: 4. 3: 18. 4: 1. 5. 8. 9. 28. 5: 3. 8: 4. 23. 9: 1. 13. 10: 3. 24. 12: 31. 32. 13: 17. 14: 5. 11. 12. 25. 15: 24. 16: 3. 20. 17: 3. 7. 18: 2. 8. 10. 19: 21. 32: 1. 23. 31. 33: 1. 12. 34: 9. במ. 11: 4. 5. 18. 20. 14: 2. 3. 16: 13. 14. 20: 4. 5. 21: 5. 7. 22. 5. 23: 22. 24: 8. דב. 1: 27. 28. 32. 6: 12. 8: 14. 9: 7. 23. 28. 10: 19. 11: 10. 28. 12: 9. 13: 6. 14: 26. 15: 15. 16: 12. 17: 16. 19: 10. 20: 1. 21: 8. 23: 5. 8. 24: 18. 22. 25: 17. 26: 5. 6. 8. 27: 3. 28: 27. 60. 29: 24. 25. 30: 12. 31: 21. 32: 10. 11. 39. 42. 49. 33: 2. 3. 29. יהו. 2: 10. 3: 10. 4: 1. 6. 24. 5: 1. 6. 24. 6: 1. 2. 7: 7. 8: 33. 9: 3. 24. 10: 10. 11: 8. 20. 23. 12: 7. 13: 3. 14: 12. 15: 8. 16: 4. 17: 26. 18: 1. 19: 1. 21: 2. 8. 45. 22: 9. 23: 5. 14. 24: 8. 18. שו. 2: 1. 3. 3: 1. 4. 4: 6. 7. 14. 5: 4. 6: 1. 9. 13. 7: 12. 8: 33. 10: 1. 18. 11: 13. 21. 12: 9. 13: 1. 14: 15. 15: 18. 16: 28. 18: 1. 19: 1. 20: 1. 21: 5. 8. שמ. א. 2: 27. 3: 20. 4: 1. 7: 3. 5. 8: 8. 10: 1. 6. 18. 12: 6. 8. 10. 14: 41. 15: 2. 17. 16: 1. 17: 10. 43. 45. 18: 10. 19: 4. 20: 1. 6. 21: 2. 22: 3. 15. 23: 2. 4. 10. 11. 12. 24: 5. 7. 26: 19. 28: 6. 10. 15. 16. 30: 8. 23. מל. א. 1: 30. 2: 24. 3: 2. 5: 5. 8: 16. 48. 56. 9: 3. 11: 9. 12: 24. 14: 8. 15: 4. 16: 2. 17: 13. 18: 4. 12. 21: 10. 22: 19. מל. ב. 3: 13. 4: 13. 5: 1. 6: 11. 8: 1. 19. 9: 7. 10: 30. 13: 23. 14: 6. 25. 17: 15. 18: 12. 19: 34. 20: 5. 6. 21: 7. 22: 13. 19. 23: 3. 24. 25. 27. 24: 3. 4. 20. 25: 21. 24. ישע. 1: 9. 10. 2: 3. 6: 3. 7: 3. 8: 18. 10: 21. 22. 11: 10. 14: 1. 2. 22. 16: 4. 19: 20. 20: 3. 21: 10. 22: 14. 24: 15. 23. 25: 8. 26: 20. 27: 13. 28: 16. 29: 22. 30: 15. 31: 5. 32: 2. 35: 4. 37: 35. 38: 5. 40: 1. 2. 9. 41: 8. 9. 14. 42: 1. 6. 7. 16. 19. 43: 1. 5. 10. 44: 2. 21. 45: 4. 9. 46: 3. 4. 48: 20. 49: 5. 6. 7. 8. 50: 4. 10. 51: 2. 16. 52: 2. 12. 54: 1. 4. 6. 55: 3. 56: 4. 6. 57: 1. 58: 3. 59: 20. 60: 14. 61: 1. 3. 62: 4. 5. 63: 16. 64: 7. 65: 9. 15. 66: 22. ירמ. 1: 5. 10. 2: 2. 3. 3: 12. 14. 16. 17. 4: 1. 5: 10. 6: 9. 7: 3. 5. 23. 8: 1. 9: 24. 10: 16. 11: 4. 5. 12: 15. 13: 11. 14: 22. 15: 1. 16: 15. 17: 4. 18: 8. 10. 19: 5. 20: 4. 21: 12. 22: 3. 4. 5. 9. 23: 3. 8. 24: 6. 7. 25: 5. 26: 3. 13. 19. 27: 22. 28: 3. 29: 10. 14. 30: 3. 31: 16. 32: 37. 41. 33: 7. 11. 26. 34: 13. 17. 22. 35: 15. 36: 3. 7. 37: 7. 38: 20. 39: 12. 40: 5. 41: 8. 42: 10. 12. 15. 43: 10. 44: 30. 45: 4. 46: 10. 26. 27. 47: 6. 48: 8. 47. 49: 6. 39. 50: 19. 51: 6. 45. 52: 34. יחז. 1: 1. 3: 11. 15. 16. 4: 13. 5: 13. 6: 5. 7. 7: 3. 8. 8: 4. 9: 4. 10: 2. 6. 11: 15. 12: 3. 11. 13. 14. 13: 9. 14: 4. 6. 15: 7. 16: 6. 8. 20. 21. 36. 60. 17: 20. 18: 30. 20: 5. 6. 15. 28. 37. 40. 21: 24. 22: 3. 19. 23: 3. 23. 24: 2. 25: 4. 26: 7. 27: 3. 28: 2. 25. 29: 3. 30: 3. 24. 31: 2. 32: 2. 3. 33: 11. 34: 2. 11. 35: 2. 36: 3. 37: 16. 38: 2. 3. 39: 1. 17. 40: 1. 4. 43: 7. 44: 2. 15. 45: 1. 46: 1. 47: 1. 48: 1. הו. 1: 2. 2: 2. 4: 1. 5: 1. 6: 6. 9: 1. 10: 1. 11: 1. 12: 1. 13: 1. 14: 1. יואל. 1: 1. 2: 1. 3: 1. עמ. 1: 3. 6. 9. 11. 13. 2: 1. 4. 6. עב. 1. יונה. 1: 1. 2. 3: 1. 4: 2. מיכ. 1: 1. 2. 2: 1. 3. 3: 1. 4. 4: 1. 5: 1. 6: 1. 7: 1. נחו. 1: 1. 2: 1. 3: 1. חב. 1: 1. 2: 1. 2: 1. 3: 1. צפ. 1: 1. 2: 1. 3: 1. חגי. 1: 1. 3. 2: 1. 10. 20. זכ. 1: 1. 7. 2: 1. 5. 3: 1. 4: 1. 5: 1. 6: 1. 8: 1. 18. 9: 1. 10: 1. 11: 1. 12: 1. 13: 1. 14: 1. מל. 1: 1. 2: 1. 3: 1. 4. 3: 1. 4: 1. תה. 1: 1. 2. 2: 1. 3: 1. 4: 1. 5: 1. 6: 1. 7: 1. 8: 1. 9: 1. 10: 1. 11: 1. 12: 1. 13: 1. 14: 1. 15: 1. 16: 1. 17: 1. 18: 1. 19: 1. 20: 1. 21: 1. 22: 1. 23: 1. 24: 1. 25: 1. 26: 1. 27: 1. 28: 1. 29: 1. 30: 1. 31: 1. 32: 1. 33: 1. 34: 1. 35: 1. 36: 1. 37: 1. 38: 1. 39: 1. 40: 1. 41: 1. 42: 1. 43: 1. 44: 1. 45: 1. 46: 1. 47: 1. 48: 1. 49: 1. 50: 1. 51: 1. 52: 1. 53: 1. 54: 1. 55: 1. 56: 1. 57: 1. 58: 1. 59: 1. 60: 1. 61: 1. 62: 1. 63: 1. 64: 1. 65: 1. 66: 1. 67: 1. 68: 1. 69: 1. 70: 1. 71: 1. 72: 1. 73: 1. 74: 1. 75: 1. 76: 1. 77: 1. 78: 1. 79: 1. 80: 1. 81: 1. 82: 1. 83: 1. 84: 1. 85: 1. 86: 1. 87: 1. 88: 1. 89: 1. 90: 1. 91: 1. 92: 1. 93: 1. 94: 1. 95: 1. 96: 1. 97: 1. 98: 1. 99: 1. 100: 1. 101: 1. 102: 1. 103: 1. 104: 1. 105: 1. 106: 1. 107: 1. 108: 1. 109: 1. 110: 1. 111: 1. 112: 1. 113: 1. 114: 1. 115: 1. 116: 1. 117: 1. 118: 1. 119: 1. 120: 1. 121: 1. 122: 1. 123: 1. 124: 1. 125: 1. 126: 1. 127: 1. 128: 1. 129: 1. 130: 1. 131: 1. 132: 1. 133: 1. 134: 1. 135: 1. 136: 1. 137: 1. 138: 1. 139: 1. 140: 1. 141: 1. 142: 1. 143: 1. 144: 1. 145: 1. 146: 1. 147: 1. 148: 1. 149: 1. 150: 1. 151: 1. 152: 1. 153: 1. 154: 1. 155: 1. 156: 1. 157: 1. 158: 1. 159: 1. 160: 1. 161: 1. 162: 1. 163: 1. 164: 1. 165: 1. 166: 1. 167: 1. 168: 1. 169: 1. 170: 1. 171: 1. 172: 1. 173: 1. 174: 1. 175: 1. 176: 1. 177: 1. 178: 1. 179: 1. 180: 1. 181: 1. 182: 1. 183: 1. 184: 1. 185: 1. 186: 1. 187: 1. 188: 1. 189: 1. 190: 1. 191: 1. 192: 1. 193: 1. 194: 1. 195: 1. 196: 1. 197: 1. 198: 1. 199: 1. 200: 1. 201: 1. 202: 1. 203: 1. 204: 1. 205: 1. 206: 1. 207: 1. 208: 1. 209: 1. 210: 1. 211: 1. 212: 1. 213: 1. 214: 1. 215: 1. 216: 1. 217: 1. 218: 1. 219: 1. 220: 1. 221: 1. 222: 1. 223: 1. 224: 1. 225: 1. 226: 1. 227: 1. 228: 1. 229: 1. 230: 1. 231: 1. 232: 1. 233: 1. 234: 1. 235: 1. 236: 1. 237: 1. 238: 1. 239: 1. 240: 1. 241: 1. 242: 1. 243: 1. 244: 1. 245: 1. 246: 1. 247: 1. 248: 1. 249: 1. 250: 1. 251: 1. 252: 1. 253: 1. 254: 1. 255: 1. 256: 1. 257: 1. 258: 1. 259: 1. 260: 1. 261: 1. 262: 1. 263: 1. 264: 1. 265: 1. 266: 1. 267: 1. 268: 1. 269: 1. 270: 1. 271: 1. 272: 1. 273: 1. 274: 1. 275: 1. 276: 1. 277: 1. 278: 1. 279: 1. 280: 1. 281: 1. 282: 1. 283: 1. 284: 1. 285: 1. 286: 1. 287: 1. 288: 1. 289: 1. 290: 1. 291: 1. 292: 1. 293: 1. 294: 1. 295: 1. 296: 1. 297: 1. 298: 1. 299: 1. 300: 1. 301: 1. 302: 1. 303: 1. 304: 1. 305: 1. 306: 1. 307: 1. 308: 1. 309: 1. 310: 1. 311: 1. 312: 1. 313: 1. 314: 1. 315: 1. 316: 1. 317: 1. 318: 1. 319: 1. 320: 1. 321: 1. 322: 1. 323: 1. 324: 1. 325: 1. 326: 1. 327: 1. 328: 1. 329: 1. 330: 1. 331: 1. 332: 1. 333: 1. 334: 1. 335: 1. 336: 1. 337: 1. 338: 1. 339: 1. 340: 1. 341: 1. 342: 1. 343: 1. 344: 1. 345: 1. 346: 1. 347: 1. 348: 1. 349: 1. 350: 1. 351: 1. 352: 1. 353: 1. 354: 1. 355: 1. 356: 1. 357: 1. 358: 1. 359: 1. 360: 1. 361: 1. 362: 1. 363: 1. 364: 1. 365: 1. 366: 1. 367: 1. 368: 1. 369: 1. 370: 1. 371: 1. 372: 1. 373: 1. 374: 1. 375: 1. 376: 1. 377: 1. 378: 1. 379: 1. 380: 1. 381: 1. 382: 1. 383: 1. 384: 1. 385: 1. 386: 1. 387: 1. 388: 1. 389: 1. 390: 1. 391: 1. 392: 1. 393: 1. 394: 1. 395: 1. 396: 1. 397: 1. 398: 1. 399: 1. 400: 1. 401: 1. 402: 1. 403: 1. 404: 1. 405: 1. 406: 1. 407: 1. 408: 1. 409: 1. 410: 1. 411: 1. 412: 1. 413: 1. 414: 1. 415: 1. 416: 1. 417: 1. 418: 1. 419: 1. 420: 1. 421: 1. 422: 1. 423: 1. 424: 1. 425: 1. 426: 1. 427: 1. 428: 1. 429: 1. 430: 1. 431: 1. 432: 1. 433: 1. 434: 1. 435: 1. 436: 1. 437: 1. 438: 1. 439: 1. 440: 1. 441: 1. 442: 1. 443: 1. 444: 1. 445: 1. 446: 1. 447: 1. 448: 1. 449: 1. 450: 1. 451: 1. 452: 1. 453: 1. 454: 1. 455: 1. 456: 1. 457: 1. 458: 1. 459: 1. 460: 1. 461: 1. 462: 1. 463: 1. 464: 1. 465: 1. 466: 1. 467: 1. 468: 1. 469: 1. 470: 1. 471: 1. 472: 1. 473: 1. 474: 1. 475: 1. 476: 1. 477: 1. 478: 1. 479: 1. 480: 1. 481: 1. 482: 1. 483: 1. 484: 1. 485: 1. 486: 1. 487: 1. 488: 1. 489: 1. 490: 1. 491: 1. 492: 1. 493: 1. 494: 1. 495: 1. 496: 1. 497: 1. 498: 1. 499: 1. 500: 1. 501: 1. 502: 1. 503: 1. 504: 1. 505: 1. 506: 1. 507: 1. 508: 1. 509: 1. 510: 1. 511: 1. 512: 1. 513: 1. 514: 1. 515: 1. 516: 1. 517: 1. 518: 1. 519: 1. 520: 1. 521: 1. 522: 1. 523: 1. 524: 1. 525: 1. 526: 1. 527: 1. 528: 1. 529: 1. 530: 1. 531: 1. 532: 1. 533: 1. 534: 1. 535: 1. 536: 1. 537: 1. 538: 1. 539: 1. 540: 1. 541: 1. 542: 1. 543: 1. 544: 1. 545: 1. 546: 1. 547: 1. 548: 1. 549: 1. 550: 1. 551: 1. 552: 1. 553: 1. 554: 1. 555: 1. 556: 1. 557: 1. 558: 1. 559: 1. 560: 1. 561: 1. 562: 1. 563: 1. 564: 1. 565: 1. 566: 1. 567: 1. 568: 1. 569: 1. 570: 1. 571: 1. 572: 1. 573: 1. 574: 1. 575: 1. 576: 1. 577: 1. 578: 1. 579: 1. 580: 1. 581: 1. 582: 1. 583: 1. 584: 1. 585: 1. 586: 1. 587: 1. 588: 1. 589: 1. 590: 1. 591: 1. 592: 1. 593: 1. 594: 1. 595: 1. 596: 1. 597: 1. 598: 1. 599: 1. 600: 1. 601: 1. 602: 1. 603: 1. 604: 1. 605: 1. 606: 1. 607: 1. 608: 1. 609: 1. 610: 1. 611: 1. 612: 1. 613: 1. 614: 1. 615: 1. 616: 1. 617: 1. 618: 1. 619: 1. 620: 1. 621: 1. 622: 1. 623: 1. 624: 1. 625: 1. 626: 1. 627: 1. 628: 1. 629: 1. 630: 1. 631: 1. 632: 1. 633: 1. 634: 1. 635: 1. 636: 1. 637: 1. 638: 1. 639: 1. 640: 1. 641: 1. 642: 1. 643: 1. 644: 1. 645: 1. 646: 1. 647: 1. 648: 1. 649: 1. 650: 1. 651: 1. 652: 1. 653: 1. 654: 1. 655: 1. 656: 1. 657: 1. 658: 1. 659: 1. 660: 1. 661: 1. 662: 1. 663: 1. 664: 1. 665: 1. 666: 1. 667: 1. 668: 1. 669: 1. 670: 1. 671: 1. 672: 1. 673: 1. 674: 1. 675: 1. 676: 1. 677: 1. 678: 1. 679: 1. 680: 1. 681: 1. 682: 1. 683: 1. 684: 1. 685: 1. 686: 1. 687: 1. 688: 1. 689: 1. 690: 1. 691: 1. 692: 1. 693: 1. 694: 1. 695: 1. 696: 1. 697: 1. 698: 1. 699: 1. 700: 1. 701: 1. 702: 1. 703: 1. 704: 1. 705: 1. 706: 1. 707: 1. 708: 1. 709: 1. 710: 1. 711: 1. 712: 1. 713: 1. 714: 1. 715: 1. 716: 1. 717: 1. 718: 1. 719: 1. 720: 1. 721: 1. 722: 1. 723: 1. 724: 1. 725: 1. 726: 1. 727: 1. 728: 1. 729: 1. 730: 1. 731: 1. 732: 1. 733: 1. 734: 1. 735: 1. 736: 1. 737: 1. 738: 1. 739: 1. 740: 1. 741: 1. 742: 1. 743: 1. 744: 1. 745: 1. 746: 1. 747: 1. 748: 1. 749: 1. 750: 1. 751: 1. 752: 1. 753: 1. 754: 1. 755: 1. 756: 1. 757: 1. 758: 1. 759: 1. 760: 1. 761: 1. 762: 1. 763: 1. 764: 1. 765: 1. 766: 1. 767: 1. 768: 1. 769: 1. 770: 1. 771: 1. 772: 1. 773: 1. 774: 1. 775: 1. 776: 1. 777: 1. 778: 1. 779: 1. 780: 1. 781: 1. 782: 1. 783: 1. 784: 1. 785: 1. 786: 1. 787: 1. 788: 1. 789: 1. 790: 1. 791: 1. 792: 1. 793: 1. 794: 1. 795: 1. 796: 1. 797: 1. 798: 1. 799: 1. 800: 1. 801: 1. 802: 1. 803: 1. 804: 1. 805: 1. 806: 1. 807: 1. 808: 1. 809: 1. 810: 1. 811: 1. 812: 1. 813: 1. 814: 1. 815: 1. 816: 1. 817: 1. 818: 1. 819: 1. 820: 1. 821: 1. 822: 1. 823: 1. 824: 1. 825: 1. 826: 1. 827: 1. 828: 1. 829: 1. 830: 1. 831: 1. 832: 1. 833: 1. 834: 1. 835: 1. 836: 1. 837: 1. 838: 1. 839: 1. 840: 1. 841: 1. 842: 1. 843: 1. 844: 1. 845: 1. 846: 1. 847: 1. 848: 1. 849: 1. 850: 1. 851: 1. 852: 1. 853: 1. 854: 1. 855: 1. 856: 1. 857: 1. 858: 1. 859: 1. 860: 1. 861: 1. 862: 1. 863: 1. 864: 1. 865: 1. 866: 1. 867: 1. 868: 1. 869: 1. 870: 1. 871: 1. 872: 1. 873: 1. 874: 1. 875: 1. 876: 1. 877: 1. 878: 1. 879: 1. 880: 1. 881: 1. 882: 1. 883: 1. 884: 1. 885: 1. 886: 1. 887: 1. 888: 1. 889: 1. 890: 1. 891: 1. 892: 1. 893: 1. 894: 1. 895: 1. 896: 1. 897: 1. 898: 1. 899: 1. 900: 1. 901: 1. 902: 1. 903: 1. 904: 1. 905: 1. 906: 1. 907: 1. 908: 1. 909: 1. 910: 1. 911: 1. 912: 1. 913: 1. 914: 1. 915: 1. 916: 1. 917: 1. 918: 1. 919: 1. 920: 1. 921: 1. 922: 1. 923: 1. 924: 1. 925: 1. 926: 1. 927: 1. 928: 1. 929: 1. 930: 1. 931: 1. 932: 1. 933: 1. 934: 1. 935: 1. 936: 1. 937: 1. 938: 1. 939: 1. 940: 1. 941: 1. 942: 1. 943: 1. 944: 1. 945: 1. 946: 1. 947: 1. 948: 1. 949: 1. 950: 1. 951: 1. 952: 1. 953: 1. 954: 1. 955: 1. 956: 1. 957: 1. 958: 1. 959: 1. 960: 1. 961: 1. 962: 1. 963: 1. 964: 1. 965: 1. 966: 1. 967: 1. 968: 1. 969: 1. 970: 1. 971: 1. 972: 1. 973: 1. 974: 1. 975: 1. 976: 1. 977: 1. 978: 1. 979: 1. 980: 1. 981: 1. 982: 1. 983: 1. 984: 1. 985: 1. 986: 1. 987: 1. 988: 1. 989: 1. 990: 1. 991: 1. 992: 1. 993: 1. 994: 1. 995: 1. 996: 1. 997: 1. 998: 1. 999: 1. 1000: 1.

17 ס"ת. ס וַיֵּצֵא יִצְחָק אֶת רִבְקָה: וַיֵּלֶךְ אֶל אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים. וַיֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ יְיָ: וַיֹּאמֶר יְיָ
18 אֵלָיו אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ.* אַל תִּירָא כִּי
אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
19 אַבְרָהָם עַבְדִּי: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ
וַיֵּט שָׁם יִצְחָק אָהֳלֹה וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק
20 בְּאֵר.* וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲבִימֶלֶךְ לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ
21 בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה:
22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְיָ
לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: וַיֵּרָא
23 אֵלָיו יְיָ בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אָבִיךָ אַל תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי
24 אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי.* וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיֵּט שָׁם אָהֳלֹה וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי
25 יִצְחָק בְּאֵר.* ס וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת
מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ: ס וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם
מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי
26 מֵאִתְּכֶם: ס וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי הָיָה יְיָ עִמָּךְ
וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְנִכְרְתָה
27 בְרִית עִמָּךְ: אִם אֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר לֹא עָשִׂינוּ
עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ
28 יְיָ: וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק
29 וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי
יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ מָצָאנוּ מָיִם: וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל כֵּן שֵׁם
30 הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן
אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי
31 הַחִתִּי וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת אֵילֹן הַחִתִּי.* וַתִּהְיֶינָה מֹרַת
32 רוּחַ לְיִצְחָק וְלִרְבְקָה: ס וַיְהִי בְּעֵת זִקְנַת יִצְחָק
וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
33 זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי: וְעַתָּה שָׂא נָא כֵלֶיךָ
תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי צָיִד: וַעֲשֵׂה
לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִי וְאֹכֵלָה
בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת: וְרִבְקָה שֹׁמַעַת
34 בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד
צַיִד לְהָבִיא: וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר
הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו אָחִיךָ
35 לֵאמֹר: הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה
וַאֲבָרֶכְךָ לִפְנֵי יְיָ לִפְנֵי מוֹתִי.* וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע
בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ: לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאן
וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם
מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל
בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַתֹּאמֶר רִבְקָה
אֶל יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה אָבִיךָ דִּבֶּר אֶל עֵשָׂו
אָחִיךָ לֵאמֹר: הָבִיאָה לִי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים
וְאֹכֵלָה וַאֲבָרְכָה לִפְנֵי יְיָ לִפְנֵי מוֹתִי: וְעַתָּה בְּנִי
שְׁמַע בְּקֹלִי לָאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ: לֵךְ נָא אֶל
הַצֹּאן וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיִים טוֹבִים וְאֶעֱשֶׂה
אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ
וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר
וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק: אוּלַי יְמֻשֵׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו
כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה: וַתֹּאמֶר
לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלָּלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ
קַח לִי: וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו: וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ
הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ אֶת יַעֲקֹב
בְּנָהּ הַקָּטֹן: וְאֵת עֹרוֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה עַל
יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו: וַתִּתֵּן אֶת הַמַּטְעַמִּים
וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ: וַיָּבֹא אֶל
אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי מִי אַתָּה בְּנִי: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם נָא שְׁבָה וְאָכְלָה מִצֵּידִי בַּעֲבוּר
תְּבָרְכַנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל בְּנוֹ מַה זֶּה מִהַרְתָּ
לִמְצֹא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי: וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב גְּשָׁה נָּא וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי הַאַתָּה זֶה
בִּנִי עֵשָׂו אִם לֹא: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵׁהוּ
וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו: וְלֹא הִכִּרוֹ
כִּי הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ: וַיֹּאמֶר
אַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר הַגִּישָׁה לִּי
וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ לוֹ
וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתְּ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו
גְּשָׁה נָּא וּשְׁקָה לִּי בְנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיָּרַח אֶת
רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ
שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרַכוֹ יְיָ: וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעַבְדוּךָ
עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וַיְהִי
כְּכַלּוֹת יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יָצוֹא יָצָא
יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ:
וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מַטְעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו
יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִי נַפְשֶׁךָ:
וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי בִּנְךָ
בְּכֹרְךָ עֵשָׂו: וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד מְאֹד
וַיֹּאמֶר מִי אֵפוֹא הוּא הַצָּד צַיִד וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל
בְּטֶרֶם תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם בָּרוּךְ יִהְיֶה: כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו
אֶת דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם אָנִי אָבִי: וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ
בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ: וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַּעֲמַיִם אֶת בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה עַתָּה
לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא אָצַלְתָּ לִּי בְרָכָה: וַיַּעַן
יִצְחָק וַיֹּאמֶר אֶל עֵשָׂו הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיהוּ לָךְ וְאֶת כָּל
אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו וְלָךְ
מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל אָבִיו הַבְרָכָה אַחַת
הִוא לְךָ אָבִי בָּרְכֵנִי גַם אָנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ
וַיֵּבְךְּ: וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי
הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל: וְעַל חַרְבְּךָ
תִּחְיֶה וְאֶת אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד וּפָרַקְתָּ
עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ: וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר בֵּרַכוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל
אָבִי וְאַהַרְגָה אֶת יַעֲקֹב אָחִי: וַיֻּגַּד לְרִבְקָה אֶת דִּבְרֵי
עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטֹן
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהָרְגֶךָ:
וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח לְךָ אֶל לָבָן אָחִי
חָרָנָה: וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב חֲמַת
אָחִיךָ: עַד שׁוּב אַף אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם שְׁנֵיכֶם
יוֹם אֶחָד: וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי
בְנוֹת חֵת אִם לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת חֵת כָּאֵלֶּה
מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה זֶּה לִי חַיִּים: וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל
יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַו אֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה
מִבְּנוֹת כְּנָעַן: קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל אֲבִי
אִמֶּךָ וְקַח לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ:
וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל
עַמִּים: וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ
לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:
וַיְשַׁלַּח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל לָבָן בֶּן
בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו: וַיַּרְא עֵשָׂו
כִּי בֵרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת
לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא תִקַּח
אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ
וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם: וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן
בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת
מָחֲלַת בַּת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל נָשָׁיו
לוֹ לְאִשָּׁה: וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה:
וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי
הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם
וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה
מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: וְהִנֵּה יְיָ נִצָּב עָלָיו
וַיֹּאמֶר אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ: וְהָיָה
זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה
וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ: וְהִנֵּה אָנֹכִי
עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל הָאֲדָמָה
הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְיָ
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מָה נּוֹרָא
הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
הַשָּׁמָיִם: וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר
שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ:
וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם
הָעִיר לָרִאשֹׁנָה: וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי
לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ: וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי
וְהָיָה יְיָ לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה
יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ
לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי קֶדֶם: וַיַּרְא
וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים
עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה
עַל פִּי הַבְּאֵר: וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת
הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת
הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אַחַי
מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַיְדַעְתֶּם
אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ
וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר
הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן
וּלְכוּ רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֲדָרִים
וְגָלֲלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: עוֹדֶנּוּ
מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה
הִוא: וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת
צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי
הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ: וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל
וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ: וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ
הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
לָבָן אֶת שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ
וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לָבָן אֵלָיו אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב
עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי אָחִי אַתָּה
וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ: וּלְלָבָן שְׁתֵּי
בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל: וְעֵינֵי לֵאָה
רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר וְיפַת מַרְאֶה: וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב
אֶת רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה:
וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר
שְׁבָה עִמָּדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו
כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן הָבָה
אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ: וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת
כָּל אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה: וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת לֵאָה
בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ: וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת זִלְפָּה
שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה: וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא לֵאָה
וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי
עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי: וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ
לָתֵת הַצָּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה: מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה גַם
אֶת הָאַחֶרֶת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים
אֲחֵרוֹת: וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן לוֹ אֶת רָחֵל
בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ
לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֹא גַּם אֶל רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל מִלֵּאָה
וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת: וַיַּרְא יְיָ כִּי שְׂנוּאָה
לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה: וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה יְיָ בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה
יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְיָ כִּי
שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן לִי גַּם אֶת זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן:
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי
יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי: וַתַּהַר עוֹד
וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת יְיָ עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ
יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת: וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הָבָה לִי בָנִים וְאִם
אַיִן מֵתָה אָנֹכִי: וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים
אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן: וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא
אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם אָנֹכִי מִמֶּנָּה: וַתִּתֶּן לוֹ אֶת
בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: וַתַּהַר בִּלְהָה
וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי
וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים
נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי: וַתֵּרֶא
לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ
לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה: וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן: וַתֹּאמֶר
לֵאָה בָּגָד וַתִּקְרָא שְׁמוֹ גָּד: וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי
לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאֻשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ אָשֵׁר: וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים
בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא
לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ: וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת
גַּם אֶת דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת
דּוּדָאֵי בְנֵךְ: וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ
וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ
בַּלַּיְלָה הַהוּא: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן
חֲמִישִׁי: וַתֹּאמֶר לֵאָה נ

16 פדן.* ויפנה אליה דרך ויאמר הבה נא אבואה אליך כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן עבוט עד שלחך׃* 18 ויאמר מה העבוט אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ותבוא אליה ותהר לו׃ 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃* 20 ויאמר יהודה לרעהו עדלמי לשלח את הגדי ביד רעהו ולא מצאה׃ 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הזאת בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃* 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃* 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃* 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃* 25 היא מוצאת הוא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃* 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃* 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃* 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃[1]

פרק לט.

1 ויוסף הורד מצרימה ויקן אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃* 6 ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל והיה יוסף יפה תאר ויפה מראה׃* 7 ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידי׃* 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃* 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃* 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃* 15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃* 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃* 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ 20 ויקח אדני יוסף אתו וישמהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃* 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃* 23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃*

---

[1] פרץ: פרצות.

---

(17) שו. 16: 33. בד. 38: 20.
(18) בד. 38: 25.
(19) בד. 38: 14.
(24) דב. 19: 2. הש. 21: 9. 22: 21.
(25) בד. 37: 32. 38: 18.
(26) בד. 37: 33. 1. שמ. 24: 17. בד. 38: 14. שה. 34: 31. 32.
(29) בד. 46: 12. מש. 26: 20. 1. במ. 2: 4. מש 1: 3.
(1) בד. 37: 36. תה. 105: 17. בד. 37: 28.
(2) בד. 39: 21. 21: 22. 26: 24. 28. 15: 1. שמ. 16: 18. 18: 14. 28. בד 7: 9.
(3) תה. 1: 3.
(4) בד. 18: 3. 19: 39. 51: 4. 13: תה. 6: 2. ד. שמ. 20: 9. הש. 6: 29. 32. בד. 9. שבט. 7: 13. מש. 11. ד. שמ. 13. 16: 12.
(5) בד. 30: 27.
(6) 1. שמ. 16: 12.
(7) בד. 39: 5.
(9) שבט. 6: 29. 32. בד. 9. שבט. 7: 13. מש. 11. ד. שמ. 13. 16: 12.
(12) שבט. 7: 13. מש. 11. ד. שמ. 13. 16: 12.
(17) שפ. 23: 1. תה. 120: 3.

19 לכשהוא מנחם בעת צרה: ואתה הוא מושיעם
מצרתם: ומשמרם מדור לדור: ומחיה אותם
בימי רעב: ומפרנסם בימי שובע: ומצילם
מחרב: ומגן עליהם מכל נשק: ומרחם עליהם
20 ומרפא להם מכל מכה ומחלה.* ומאחר שכל זה
אתה עושה לישראל: ראוי הוא שיהללוך
בכל עת: ושיתפארו בשבחיך: ויספרו בגבורותיך:
21 ויאמרו תהלה לה'. פה תהא תהלתו של
אדם: ובשר כל בשר יברך שם קדשו לעולם
ועד.* ואנחנו נהלל יה מעתה ועד עולם.*
22 הללויה. הללו את ה' מן השמים: הללוהו
במרומים: הללוהו כל מלאכיו: הללוהו כל
צבאיו: הללוהו שמש וירח: הללוהו כל כוכבי
23 אור: הללוהו שמי השמים: והמים אשר מעל
לרקיע: יהללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראו:
ויעמידם לעד לעולם: חק נתן ולא יעבור:
ויהללו את ה' מן הארץ: תנינים וכל תהומות:
אש וברד שלג וקיטור: רוח סערה עושה דברו:
ההרים וכל גבעות: עץ פרי וכל ארזים: החיה
וכל הבהמה: רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל
לאומים: שרים וכל שופטי ארץ: בחורים וגם
בתולות: זקנים עם נערים: יהללו את שם ה'
כי נשגב שמו לבדו: הודו על ארץ ושמים:
ויגבה קרן לעמו: תהלה לכל חסידיו: לבני
ישראל עם קרבו: הללויה.

פרק ק.

1 הללויה: שירו לה' שיר חדש: תהלתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל בעושיו: בני ציון יגילו
2 במלכם: ישבחו שמו במחול: בתוף וכנור יזמרו
3 לו: כי רוצה ה' בעמו: ויפאר ענוים בישועה:
4 יעלזו חסידים בכבוד: ירננו על משכבותם:
רוממות אל בגרונם: וחרב פיפיות בידם:
5 לעשות נקמה בגוים: תוכחות בלאומים: לאסור
מלכיהם בזקים: וגדוליהם בכבלי ברזל: לעשות
בהם משפט כתוב: הוד יהיה לכל חסידיו:
6 הללויה. הללו אל בקדשו: הללוהו ברקיע עזו:
7 הללוהו בגבורותיו: הללוהו כרוב גדולתו:
הללוהו בתקיעת שופר: הללוהו בנבל וכנור:
8 הללוהו בתוף ומחול: הללוהו במיתרים ועוגב:
הללוהו בצלצלי שמע: הללוהו בצלצלי תרועה:
9 כל הנשמה תהלל יה.* הללויה.

(19) תהל. 9: 34. 35.
(20) תה. 105: 18. ו. קהל.
2: 19. תה. 40: 3. 15. 41: 14.
(21) תה. 3: 21. 11. 3. 12.
36. תה. 106: 46. תהל. 16: 7.
תה. 1: 9. קה. 7: 9. 10.
(22) תה. 40: 3. 4.
(23) תה. 39: 2. 3.

(1) תשא. 1: 11.
(2) תהל. 16: 14.
(3) תה. 39: 20. 23.
(7) תשא. 2: 2.
(8) תה. 41: 15. 16. תה. 2: 11. 28. 47.
(12) תה. 40: 18. 41: 12. 25.
תש. 7: 14. תה. 2: 36. 4: 19. 26. 41.

(13) ד. תה. 25: 27. תה. 3: 3. יא. 52: 31.
(14) לה. 23: 42. תה. 2: 12. ו. תשא. 20: 14. 15. ד. תשא. 9: 1. 1. תה. 2: 7. 15. תה. 39: 20.
(18) תה. 40: 12.
(19) תה. 40: 13.
(20) תהל. 14: 6. תה. 16: 21.

ומרפא להם מכל מכה ומחלה: ומאחר שכל זה
אתה עושה לישראל: ראוי הוא שיהללוך
14 בכל עת: ושיתפארו בשבחיך: ויספרו בגבורותיך:
ויאמרו תהלה לה': פה תהא תהלתו של אדם:
15 ובשר כל בשר יברך שם קדשו לעולם ועד.*
ואנחנו נהלל יה מעתה ועד עולם.*
16 הללויה. הללו את ה' מן השמים: הללוהו
במרומים: הללוהו כל מלאכיו: הללוהו כל
צבאיו: הללוהו שמש וירח: הללוהו כל כוכבי
17 אור: הללוהו שמי השמים: והמים אשר מעל
לרקיע: יהללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראו:
18 ויעמידם לעד לעולם: חק נתן ולא יעבור:
ויהללו את ה' מן הארץ: תנינים וכל תהומות:
19 אש וברד שלג וקיטור: רוח סערה עושה דברו:
ההרים וכל גבעות: עץ פרי וכל ארזים: החיה
20 וכל הבהמה: רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל
לאומים: שרים וכל שופטי ארץ: בחורים וגם
בתולות: זקנים עם נערים: יהללו את שם ה'
כי נשגב שמו לבדו: הודו על ארץ ושמים:
21 ויגבה קרן לעמו: תהלה לכל חסידיו: לבני
ישראל עם קרבו: הללויה.
22 הללויה: שירו לה' שיר חדש: תהלתו בקהל
23 חסידים: ישמח ישראל בעושיו: בני ציון יגילו
במלכם: ישבחו שמו במחול: בתוף וכנור יזמרו
לו: כי רוצה ה' בעמו: ויפאר ענוים בישועה:
יעלזו חסידים בכבוד: ירננו על משכבותם:
רוממות אל בגרונם: וחרב פיפיות בידם:
לעשות נקמה בגוים: תוכחות בלאומים: לאסור
מלכיהם בזקים: וגדוליהם בכבלי ברזל: לעשות
בהם משפט כתוב: הוד יהיה לכל חסידיו:
הללויה.

פרק קא.

1 הללויה: הללו את ה' מן השמים: הללוהו
2 במרומים: הללוהו כל מלאכיו: הללוהו כל
3 צבאיו: הללוהו שמש וירח: הללוהו כל כוכבי
אור: הללוהו שמי השמים: והמים אשר מעל
לרקיע: יהללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראו:
4 ויעמידם לעד לעולם: חק נתן ולא יעבור:
ויהללו את ה' מן הארץ: תנינים וכל תהומות:
אש וברד שלג וקיטור: רוח סערה עושה דברו:
5 ההרים וכל גבעות: עץ פרי וכל ארזים: החיה
וכל הבהמה: רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל
6 לאומים: שרים וכל שופטי ארץ: בחורים וגם
בתולות: זקנים עם נערים: יהללו את שם ה'
כי נשגב שמו לבדו: הודו על ארץ ושמים:
7 ויגבה קרן לעמו: תהלה לכל חסידיו: לבני
ישראל עם קרבו: הללויה.* שירו לה' שיר
חדש: תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל
8 בעושיו: בני ציון יגילו במלכם: ישבחו שמו
במחול: בתוף וכנור יזמרו לו: כי רוצה ה'
בעמו: ויפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים
בכבוד: ירננו על משכבותם: רוממות אל
בגרונם: וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה
בגוים: תוכחות בלאומים: לאסור מלכיהם
בזקים: וגדוליהם בכבלי ברזל: לעשות בהם
משפט כתוב: הוד יהיה לכל חסידיו: הללויה.

(20) תהל. 14: 6. תה. 16: 21.
תה. 40: 13. 19. תה. 25: 19.
(21) תה. 40: 13. תשא. 2: 1. 3.
(22) תה. 40: 19.
(23) תה. 40: 19. תה. 31: 12. תשא. 9: 15. 16. תשא. 6.
6: 9.
(8) תש. 2: 1. 4: 5. 19. תה. 7: 11. 22. 29: 14. תש. 1: 20. 2: 2. 4: 7. תשא. 2: 1.

כלכלה נאמנה: ומעיין חיים אישה יראת
משלי יהוה. מלא תאוה צדיקים לבם רשעים:*
9 חסר: בית בשמחת בית חסר: טוב ארוחת
10 ירק ואהבה שם מאכל בוסר ושנאה.* חסר:
חכמים אזן מוכיחת ולב כל אין מבין
ואם מחבואות חסר חסר: אין מלפניו:
11 ושאול.* משלי מלכלך יהוה נתיבות
12 אדם: אין לב חפץ מחכמים משלי.* מאיר
13 לא לצים הוכחת אהב חכם: אל לא לבו
ברע: ישמח אין מלא מחכמים משלי.* אין
14 לב נכאה: ורוח חסר: מכאובת לב
ומעיין חסר: ישבר: ופי חכמים תבקש
15 דעת ואזן כסיל תרעה אמונה.* כל
ימי חסר: מלכלך ורע ואין: ומשתה
16 תמיד לב טוב: טוב מעט ויראת יהוה
מאוצר רב ומהומה בו.* טוב ארוחת ירק
17 ואהבה מאכל בוסר ושנאה שם: טוב
18 מרעי בקר ואין בו חסר: איש חמה יגרה
מדון: ואפיק ארך ומשכך חרפה יסורי:*
19 ואין: לא חסר: מסלת עצל כמו חסר
20 ונתיבות ישרים סלולה.* בן חכם ישמח
21 אב וכסיל אדם בזה אמו: אולת שמחה
22 לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת:* אין
23 מועצות תופר ובאין יועצים תקום
24 משיחה: לאיש שמחה בתשובת ומה
25 בעתו טוב דבר כמה טוב:* ארח חסר
26 חיים למעלה למשכיל למען סור משאול
מתחת: בית יסד גאים ויציב גבול אלמנה:
27 לא יהוה הוא ואין.* בוצע בצע עכר
28 ביתו ושונא מתנות יחיה: לב צדיק יהגה
29 לענות ופי רשעים יביע רעות:* יהוה:
30 ותפלת ישרים רצונו: מרחק יהוה מרשעים
ואת חסר חסר: ישמע: שמחי לב יאיר
31 עיניים שמועה טובה תדשן עצם:* אזן
32 שומעת תוכחת חיים בקרב חסר: תלין:
פורע מוסר מאס נפשו ושומע תוכחת קנה
33 לב: יראת יהוה מוסר חכמה וכבוד לפני
ענוה.* מעלות חסר: ומחשבות אדם ומיהוה
34 מענה לשון: כל דרכי איש זכות בעיניו
35 ותכן רוחות יהוה.* גול אל יהוה מעשיך
36 ויכונו מחשבותיך.* כל פעל יהוה למענהו
37 וגם רשע ליום רעה: תועבת יהוה כל גבה
38 יד לא ינקה דור ודור.* בחסד ואמת יכופר
39 עון וביראת יהוה סורו מרע: ברצות יהוה
דרכי איש גם אויביו יגרים אתו שלום:*
40 טוב מעט בצדקה מרבות תבואות בלא
41 משפט: לב יתור על יהוה ומיהוה מפעדות
42 צעדו: נחש על כן חכם אזן מוכיח מכסיל
43 תאוה: טוב ארך מגבור ומשל ברוחו מלוכד
44 עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה כל משפטו:*
45 אבן ומשקלות יהוה פלס וכל מעשי כיסו:
46 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון
47 כסא: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
48 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
49 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
50 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
51 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
52 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
53 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
54 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
55 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
56 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
57 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
58 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
59 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
60 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
61 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
62 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
63 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
64 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
65 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
66 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
67 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
68 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
69 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
70 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
71 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
72 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
73 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
74 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
75 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
76 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
77 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
78 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
79 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
80 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
81 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
82 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
83 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
84 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
85 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
86 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
87 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
88 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
89 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
90 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
91 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
92 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
93 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
94 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
95 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
96 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
97 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
98 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
99 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
100 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
101 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
102 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
103 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
104 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
105 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
106 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
107 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
108 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
109 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
110 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
111 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
112 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
113 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
114 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
115 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
116 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
117 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
118 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
119 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
120 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
121 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
122 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
123 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
124 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
125 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
126 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
127 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
128 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
129 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
130 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
131 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
132 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
133 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
134 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
135 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
136 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
137 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
138 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
139 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
140 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
141 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
142 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
143 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
144 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
145 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
146 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
147 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
148 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
149 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
150 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
151 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
152 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
153 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
154 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
155 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
156 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
157 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
158 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
159 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
160 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
161 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
162 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
163 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
164 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
165 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
166 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
167 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
168 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
169 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
170 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
171 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
172 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
173 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
174 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
175 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
176 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
177 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
178 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
179 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
180 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
181 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
182 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
183 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
184 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
185 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
186 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
187 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
188 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
189 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
190 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
191 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
192 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
193 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
194 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
195 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
196 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
197 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
198 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
199 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
200 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
201 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
202 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
203 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
204 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
205 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
206 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
207 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
208 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
209 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
210 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
211 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
212 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
213 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
214 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
215 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
216 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
217 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
218 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
219 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
220 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
221 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
222 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
223 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
224 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
225 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
226 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
227 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
228 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
229 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
230 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
231 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
232 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
233 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
234 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
235 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
236 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
237 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
238 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
239 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
240 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
241 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
242 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
243 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
244 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
245 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
246 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
247 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
248 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
249 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
250 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
251 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
252 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
253 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
254 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
255 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
256 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
257 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
258 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
259 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
260 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
261 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
262 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
263 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
264 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
265 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
266 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
267 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
268 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
269 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
270 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
271 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
272 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
273 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
274 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
275 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
276 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
277 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
278 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
279 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
280 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
281 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
282 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
283 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
284 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
285 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
286 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
287 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
288 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
289 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
290 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
291 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
292 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
293 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
294 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
295 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
296 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
297 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
298 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
299 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
300 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
301 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
302 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
303 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
304 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
305 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
306 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
307 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
308 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
309 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
310 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
311 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
312 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
313 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
314 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
315 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
316 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
317 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
318 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
319 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
320 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
321 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
322 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
323 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
324 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
325 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
326 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
327 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
328 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
329 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
330 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
331 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
332 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
333 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
334 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
335 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
336 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
337 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
338 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
339 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
340 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
341 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
342 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
343 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
344 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
345 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
346 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
347 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
348 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
349 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
350 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
351 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
352 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
353 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
354 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
355 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
356 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
357 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
358 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
359 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
360 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
361 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
362 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
363 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
364 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
365 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
366 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
367 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
368 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
369 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
370 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
371 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
372 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
373 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
374 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
375 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
376 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
377 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
378 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
379 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
380 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
381 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
382 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
383 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
384 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
385 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
386 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
387 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
388 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
389 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
390 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
391 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
392 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
393 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
394 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
395 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
396 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
397 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
398 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
399 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
400 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
401 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
402 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
403 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
404 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
405 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
406 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
407 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
408 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
409 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
410 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
411 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
412 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
413 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
414 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
415 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
416 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
417 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
418 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
419 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
420 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
421 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
422 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
423 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
424 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
425 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
426 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
427 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
428 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
429 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
430 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
431 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
432 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
433 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
434 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
435 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
436 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
437 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
438 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
439 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
440 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
441 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
442 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
443 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
444 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
445 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
446 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
447 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
448 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
449 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
450 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
451 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
452 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
453 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
454 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
455 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
456 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
457 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
458 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
459 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
460 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
461 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
462 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
463 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
464 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
465 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
466 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
467 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
468 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
469 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
470 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
471 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
472 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
473 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
474 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
475 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
476 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
477 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
478 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
479 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
480 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
481 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
482 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
483 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
484 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
485 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
486 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
487 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
488 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
489 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
490 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
491 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
492 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
493 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
494 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
495 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
496 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
497 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
498 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
499 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
500 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
501 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
502 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
503 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
504 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
505 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
506 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
507 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
508 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
509 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
510 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
511 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
512 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
513 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
514 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
515 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
516 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
517 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
518 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
519 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
520 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
521 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
522 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
523 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
524 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה
525 כל משפטו:* אבן ומשקלות יהוה פלס וכל
526 מעשי כיסו: תועבת מלכים עשות רשע כי
527 בצדק יכון: רצון מלכים שפתי צדק וידברי
528 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
529 חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו
530 כעב מלקוש: קנה חכמה מפז נחר ולקנות
531 בינה מכסף נבחר: מסלת ישרים סור מרע
532 שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון
533 ולפני כשלה רוח גבהות: טוב שפל רוח את
534 ענוים משלל לגבורים: משכיל על דבר ימצא
535 טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא: חכם לב יקרא
536 נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: שכל בעלי
537 חן חיים ומוסר אולים אולת: לב משכיל
538 יוסיף על פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
539 צוף אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
540 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי
541 מות: נפש עמל עמלו כי אכפו עליו פיהו:
542 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
543 צרובה: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן
544 מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולכו
545 לא טוב: קרץ בעיניו עשה תהפכות נטה
546 שפתיו מבצע רעה: עטרת תפארת שיבה
547 בדרך צדקה תמצא: טוב ארך מגבור ומשל
548 ברוחו מלוכד עיר: בחיק יורה גורל ומיהוה

ⵜⵜⵓⵎⵎⵓⵔⵜ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵜⵉⵏ: ⵅⵉⵏⵜⵉ. ⵙⵜⵜⵓⵅⵜ ⵙⵜⵜⵓⵎ ⵅⵜⵜⵓⵎ ⵏⵜ ⵉⵣⵣⵓⵜ ⵜⵜⵓⵎⵎⵓⵔⵜ..

46 ⵙⵜⵜⵓⵎ ⵜⵜ ⵙⵜⵜⵓⵎ ⵅⵜⵜ ⵄⵜⵜ ⵜⵜⵓⵎ ⵜⵜⵓⵅⵜ ⵜⵜⵓⵎ ⵜⵜⵓⵎ ⵜⵜⵓⵎ

23 ולא יכבדו.* ואם לא תשלחנו לא נרד
24 כי לא נוכל לראות פני האיש.* ויהי
כי עלינו אל ארץ כנען ונגידה לו
את דברי אדוננו ויאמר רדו שברו
25 לנו מעט אוכל.* ויאמר לא נוכל לרדת
אם אין אחינו הקטן אתנו כי לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
26 איננו אתנו.* ויאמר אלינו לאמר לא
27 תוכלו לשוב כי אם ירד אחיכם הקטן
אתנו ונשברה לנו אוכל.* ויאמר אליו
עבדך אבי אמר אלינו אתם ידעתם
28 כי שני בנים ילדה לי אשתי.* ויצא
האחד מאתי ואמר אך טרף טורף
ולא ראיתיו עד הנה.* ואם תקחו גם
את זה מעם פני ופגע בו אסון והורדתם
29 את שיבתי ברעה שאולה.* ועתה כבואי
אל עבדך אבי והנער איננו אתנו
ונפשו קשורה בנפשו
30 והיה כראותו כי אין הנער אתנו ומת
ועבדיך הורדו את שיבת עבדך אבינו
31 ביגון שאולה.* ואנכי אדבר את עבדך
אבי כי הנער איננו אתנו ומת
32 והורדו את שיבת עבדך אבינו ביגון
שאולה.* כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך
והחטאתי לאבי כל הימים ועתה
33 ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני
ואת הנער יעל עם אחיו.* כי איך
אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן
34 אראה ברעת אבי אשר ימצא אותו.*

מה.

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים
2 עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף
3 אל אחיו.* ויתן את קולו בבכי וישמעו
מצרים ויבא בית פרעה לאמר יוסף
אני הוא עודנו אבי חי ולא יכלו אחיו
4 לענות אתו כי נבהלו מפניו.* ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם
5 אותי מצרימה.* ועתה אל תעצבו ואל
יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם
6 זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש
7 שנים עוד אין חריש וקציר.* וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה
8 ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי
האלהים ויעשני כאב לפרעה ולכל
ביתו ומושל בכל ארץ מצרים.* ועתה
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד
9 ישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי
10 אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך.* ואכלכלתי אותך שם כי
עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה
וביתך וכל אשר לך ומצאת את
11 אחיך את אבי אתך ואת בניך.* ועתה
הנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין
כי פי המדבר אליכם ואגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי
הנה.* ויפל על צואר אחיו בנימין
ויבך ובנימין בכה על צואריו.* וינשק
לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן
דברו אחיו אתו.* והקול נשמע בבית
פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו.* ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו שובו
ארצה כנען.* וקחו את אביכם ואת
בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו.*
ואתה צויתה זאת עשו זאת קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם.*
ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל
ארץ מצרים לכם הוא תהיה.* ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על
פי פרעה ויתן להם צדה לדרך.* לכלם
נתן לאיש איש חלפות שמלות ולבנימין
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות
שמלות.* ולאביו שלח כזאת עשרה
חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה
אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו
לדרך.* וישלח את אחיו ויהי בלכתם
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך.* ויעלו
ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב
אביהם.* ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין להם.* וידברו אליו
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם.*
ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי
אלכה ואראנו בטרם אמות.*

(1) בר. 41: 54. 57.
(3) בר. 42: 20. 44: 23.
(9) בר. 44: 32. שמ. 18: 19.
(11) בר. 32: 20. 34: 18.
16. בר. 37: 25. 41: 8. 22.
(12) בר. 42: 25. 35.
(14) שו. 4: 16.
(16) בר. 24: 2. 39: 4. 44: 1. 1. שמ. 25: 11.
(18) שמ. 30: 14.
(25) שמ 5: 44. שו. 12: 17. 20. 21.
(27) בר. 43: 21.
(30) בר. 42: 7.
(33) בר. 42: 15. 19. 20. 34: 10.
(34) בר. 34: 10.
(35) בר. 43: 21.
(36) בר. 43: 14.
(38) בר. 42: 13. 37. 33. 44: 28. 42: 4. 44: 29. 37. 35. 44: 31.

וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ׃
2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃ 3 וַיֵּרְדוּ אֲחֵי יוֹסֵף עֲשָׂרָה לִשְׁבָּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃
4 וְאֶת בִּנְיָמִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃
5 וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
6 וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי
יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃ 7 וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר
אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
לִשְׁבָּר אֹכֶל׃ 8 וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃ 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת
הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם לִרְאוֹת עֶרְוַת
הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ 10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבָּר אֹכֶל׃
11 כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׃ 13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר
עֲבָדֶיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת אָבִינוּ
הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃ 14 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם
לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ 15 בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ חֵי פַּרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם
בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ 16 שִׁלְחוּ מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת אֲחִיכֶם וְאַתֶּם
הֵאָסְרוּ וְיִבָּחֲנוּ דִבְרֵיכֶם הֲיֶשׁ אֱמֶת אִתְּכֶם וְאִם לֹא חֵי פַּרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים
אַתֶּם׃ 17 וַיֶּאֱסֹף אֹתָם אֶל מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 18 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא׃ 19 אִם כֵּנִים אַתֶּם
אֲחֵיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְתֵּכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃
20 וְאֶת אֲחִיכֶם הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלָי וְיֶאֱמְנוּ דִבְרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵּן׃
21 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת
נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת׃
22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אַל תֶּחֶטְאוּ בַיֶּלֶד
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃ 23 וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף כִּי
הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם׃ 24 וַיִּסֹּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם וַיִּקַּח
מֵאִתָּם אֶת שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ 25 וַיְצַו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת כֵּלֵיהֶם
בָּר וְלָשִׂים כֶּסֶף אִישׁ בְּשַׂקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃
26 וַיִּשְׂאוּ אֶת שִׁבְרָם עַל חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ 27 וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת
שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃
28 וַיֹּאמֶר אֶל אֶחָיו הוּשַׁב כַּסְפִּי וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ
אִישׁ אֶל אָחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃ 29 וַיָּבֹאוּ אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּדוּ לוֹ אֵת כָּל הַקֹּרוֹת אֹתָם לֵאמֹר׃ 30 דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדוֹן
הָאָרֶץ אִתָּנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמְרַגְּלֵי הָאָרֶץ׃ 31 וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים
אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃ 32 שְׁנֵים עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד
אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדוֹן
הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כֵּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם
קְחוּ וָלֵכוּ׃ 34 וְאֶת אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הָבִיאוּ אֵלַי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם
כִּי אִם כֵּנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃ 35 וַיְהִי הֵם
מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צְרוֹר כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם
הֵמָּה וְאָבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם
יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ וְאֶת בִּנְיָמִין תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה׃
37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ
תְּנָה אֹתוֹ עַל יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ 38 וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי
אָחִיו מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּפִקְּדָהוּ אֵיד בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃

מקלות מב.

1 וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ 2 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ
מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מְעַט אֹכֶל׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה
לֵאמֹר הָעֵד הֵעִיד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתָּכֶם׃
4 אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ אֹכֶל׃ 5 וְאִם אֵינְךָ
מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתָּכֶם׃
6 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם אָח׃ 7 וַיֹּאמְרוּ
שָׁאֹל שָׁאַל הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח
וַנַּגֶּד לוֹ עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת אֲחִיכֶם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה
וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַתָּה גַּם טַפֵּנוּ׃ 9 אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ
אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל הַיָּמִים׃
10 כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פָּעָמִים׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ
מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלוֹט בָּטְנִים וְשָׁקֵדִים׃ 12 וְכֶסֶף מִשְׁנֶה
קְחוּ בְיֶדְכֶם וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׁגֶּה
הָיָה׃ 13 וְאֶת אֲחִיכֶם קְחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ׃ 14 וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם
רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת בִּנְיָמִין וְאָנֹכִי כַּאֲשֶׁר
שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ 15 וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה כֶסֶף לָקְחוּ
בְיָדָם וְאֶת בִּנְיָמִין וַיָּקוּמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ 16 וַיַּרְא יוֹסֵף
אִתָּם אֶת בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ
טֶבַח וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃ 17 וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר
יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ 18 וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ
בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ
מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת חֲמֹרֵינוּ׃
19 וַיִּגְּשׁוּ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃
20 וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרוֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר אֹכֶל׃ 21 וַיְהִי כִּי בָאנוּ אֶל
הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְיָדֵנוּ׃ 22 וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר אֹכֶל לֹא יָדַעְנוּ מִי שָׂם
כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ׃ 23 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם
נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת שִׁמְעוֹן׃
24 וַיָּבֵא הָאִישׁ אֹתָם בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא
לַחֲמֹרֵיהֶם׃ 25 וַיָּכִינוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי שָׁם
יֹאכְלוּ לָחֶם׃ 26 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר בְּיָדָם הַבָּיְתָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אָרְצָה׃ 27 וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן
אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי׃ 28 וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 29 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי׃ 30 וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ
רַחֲמָיו אֶל אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה׃ 31 וַיִּרְחַץ פָּנָיו
וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לָחֶם׃ 32 וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם וְלַמִּצְרִים
הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי תוֹעֵבָה
הוּא לְמִצְרָיִם׃ 33 וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כְּצָעִרוֹ וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ׃ 34 וַיִּשָּׂא מָנוֹת מֵעַל פָּנָיו אֵלֵיהֶם וַתֵּרֶב מָנָה בִּנְיָמִין מִכָּל
מָנוֹת כָּל הָאֲנָשִׁים חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ׃

---

(20) בר. 42: 3. 10.
(21) בר. 42: 27. 35.
(24) בר. 18: 4. 24: 32.
(26) בר. 37: 7. 10.
(27) בר. 37: 14. 42: 11. 13.
(28) בר. 37: 7. 10.
(29) בר. 35: 17. 18. 42: 13.
(30) 1. מל. 3: 26. בר. 42: 24.
(31) בר. 43: 25.
(32) בר. 46: 34. מל. 8: 26. 1: 34) בר. 45: 22. שב. 1:
6. שמ. 2: 10.
—
(8) בר. 43: 21.
(9) בר. 31: 32.
(13) בר. 37: 29. 34. שה. 14: 6. ד. ש. 1: 11.
(14) בר. 37: 7.
(15) בר. 44: 5.
(16) בר. 44: 9.
(17) שה"ש. 17: 15.
(18) בר. 18: 30. 32. שה. 32: 22.

20 ם נשמה:* ויעזב כל אבי כי בנו שקר:
מלכים בראשית: ויעזב אשר מלך:
מלכותו ומשלו ויעזבו את מלכותו ואת
21 בית הסוהרים.* ויעזבו כל אשר היה
22 לאדוניו ואת כל אשר לו בידו.* ויעזב
כל אשר היה לו ביד יוסף כי לא ידע
23 אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אוכל.* ויעזב את יוסף ויבא אל ארץ
כנען: ויהי אחרי הדברים האלה ויעזב
כל אשר היה לו ביד יוסף ולא שת
24 לבו אליו מאומה כי אם הלחם אשר
הוא אוכל.* ויהי יוסף יפה תואר
25 וטוב מראה.* ויהי אחרי הדברים
האלה ותשא אשת אדוניו את עיניה
26 אל יוסף.* ויאמר: שכבה עמי.
ויעזב בגדו ביד אשת אדוניו ויברח
ויצא החוצה. ויהי כראותה כי עזב
בגדו ביד יוסף ויברח החוצה: ותקרא
לאנשי ביתה ותאמר: ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו הוא בא אלי
27 לשכב עמי ואקרא בקול גדול.* ויהי
כשמעו את קול קריאתי ויעזב בגדו
28 אצלי ויברח החוצה.* ותשמר בגדו
אתה עד בוא אדוניו הביתה: ותדבר
אליו כדברים האלה לאמר: בא אלי
העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי:
29 ויהי כשמעו את דברי אשתו: כדבר
הזה עשה לי עבדך ויחר אפו מאד:
30 ויקח יוסף אדוניו וישמהו אל בית
הסהרים אל המקום אשר אסירי המלך
31 אסורים שם ויהי שם בבית הסהרים:*
ויהי יוסף בבית אדוניו ויהי בעיני
שר בית הסהרים ויתן בידו את כל
32 האסירים אשר בבית הסהרים.* ואת
כל אשר היו עושים שם הוא היה עושה:
לא ידע שר בית הסהרים את כל אשר
היה ביד יוסף כי יהוה אתו וכל אשר
33 הוא עושה יהוה מצליח.* ויהי אחרי
הדברים האלה ויחטאו שני סריסי
34 המלך מצרים לאדוניהם.* ויקצף פרעה
על שני סריסיו על שר המשקים ועל
שר האופים:

פרק. מה.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר: והנה מן היאר
עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות
בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל
הפרות הטובות על שפת היאר: ותאכלנה
הפרות רעות המראה ודקות הבשר את
שבע הפרות הטובות והבריאות ויקץ
פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע
שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטובות: והנה שבע שבלים צנומות
דקות שדופות קדים צמחות אחריהן:
ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את
שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ
פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם
רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי
מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה
להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה:
ויאמר שר המשקים אל פרעה לאמר:
את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף
על עבדיו ויתן אותי במשמר בית שר
הטבחים אותי ואת שר האופים: ונחלמה
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
חלומו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד
לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
חלומותינו איש כחלומו פתר: והיה
כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על
כני ואותו תלה: ויבא פרעה ויקרא את
יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף
שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה
אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו
ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר:
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה:
ויספר פרעה את חלומו ליוסף ויאמר
אלי בחלומי והנה אנכי עמד על שפת
היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה
באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות תואר ודקות בשר
לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוב:
ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את
שבע הפרות הבריאות הראשנות: ותבאנה
אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ:
ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות
בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע
שבלים צנומות דקות שדופות קדים
צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הטובות ואומר
אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף
אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
שבע פרות הטובות שבע שנים הנה
ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה
חלום אחד הוא: ושבע הפרות הדקות
והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה
ושבע השבלים הריקות השדופות קדים
יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה
הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע
שני רעב אחריהם וכל השבע יישכח
בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
והנשכח לא יודע השבע בארץ מפני
הרעב ההוא אחריכן כי כבד הוא מאד:
ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם האלהים והאלהים
מהר לעשותו: ועתה יראה פרעה איש
נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ
וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע: וקבצו את כל אכל השנים
הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת
יד פרעה אכל בערים ושמרו: והאכל
היה לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת
הארץ ברעב: והדבר היטב בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל
עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך את כל זאת אין
נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל
ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
אותך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד
יוסף וילבש אותו בגדי שש ויתן רבד
הזהב על צוארו: וירכב אותו במרכבת
המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
ונתון אותו על כל ארץ מצרים: ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא
ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת
פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע
כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ
מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף
מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים:
ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים:
ויקבץ את כל אכל שבע שני הטובות
אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים
אכל שדה השדה אשר סביביה נתן בתוכה:
ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד
כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף
יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה
כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל
בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים
כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה
שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים:
ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל
יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה
על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה
לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

---

(20) בר. 37: 3.
(21) בר. 42: 15. 20.
(23) בר. 43: 3. 5.
(25) בר. 43: 2.
(27) בר. 46: 19.
(28) בר. 37: 33.
(29) בר. 42: 36. 38.
(30) ו. אסת. 18: 1.
(32) בר. 43: 9.
(33) שם. 32: 32.
(34) בר. 8: 18. תה. 31: 29. אסת. 116: 3. 119: 143.

---

(2) אסת. 14: 1.
(3) בר. 7: 13. תה. 4: 5.
23: 15. אסת. 14: 26. בר. 6: 50.
(4) בר. 37: 28.
(5) נח. 40: 2. ד. תה. 2: 7.
בר. 50: 20. אס. 105: 16. 17.
ד. אסת. 16: 10. 11. בר. 4: 27. 28.
(8) בר. 41: 43. דה. 17: 10. תה. 29: 16.
(10) בר. 47: 1.
(12) בר. 42: 23.
(13) בר. 7: 14.
(16) בר. 41: 37.
(18) בר. 27: 28. אסת. 18: 12. 29.
(21) אסת. 3: 16.

מאתם לבושי חמודות: ולשלשה מאות כסף וחמש חלפות בגדים: 22
לבנימין שלש עשרה כסף וחמש חלפות בגדים: ולאביו שלח 23
כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות
בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר 24
אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען 25
אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל
בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו 26
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם ויראה את העגלות אשר
שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל 27
רב אלי ויוסף בני עודנו חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

פרק מו.

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים 1
לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה 2
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך 3
אל תירא מרדה מצרים כי לגוי גדול אשרימך שם: אנכי 4
ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על
עיניך: ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם 5
ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו:
ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו 6
מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו 7
ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני 8
ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן:
ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל 9
וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון 10
קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער 11
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר 12
תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: 13
אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל
נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני 14
ואצבון ועירי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי 15
ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני 16
זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב שש
עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף 17
בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
את מנשה ואת אפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא 18
ונעמן אחי ואחי וראש מופים וחופים וארד: אלה בני רחל 19
אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבע עשרה: ובני בלהה שפחת 20
רחל אשר ילדה ליעקב דן ונפתלי: ובני דן חשים ושפופם
וחופים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם בני בלהה אשר 21
ילדה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה 22
יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש: ובני 23
יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל נפש הבית יעקב
הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף 24
להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו 25
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה 26
בפעם הזאת כי ראיתי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף 27
אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו
אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן 28
כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם
הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם 29
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם 30
ואת כל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ויקח 31
מקצה אחיו חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה

---

(22) בר. 43: 34.
(26) שה. 29: 24. תה. 126: 1. מל. 24: 11. 41.
(1) בר. 21: 31. 33. 28: 10. 20: 24. 25. 28: 13. 31: 42. (2) בר. 15: 1. שה. 33: 14. 15. (3) בר. 28: 13. 12: 2. תה. 26: 5. (4) בר. 28: 15. 48: 21. 15: 16. 50: 13. 24. 25. תה. 3: 8. בר. 50: 1. (5) בר. 7: 15. בר. 45: 19. 21. (6) תה. 26: 5. תה. 24: 4. 105: 23. זה. 52: 4. (8) תה. 1: 1. 6: 14. תה. 26: 5. 1. בראש. 5: 1. (10) תה. 6: 15. 1. בראש. 4: 24. (11) 1. בראש. 6: 1. 16.
(12) 1. בראש. 2: 3. 4: 21. בר. 38: 3. 7. 10. 29. 1. בראש. 2: 5. (13) 1. בראש. 7: 1. (16) תה. 26: 15. תהל. (17) 1. בראש. 7: 30. (18) בר. 30: 10. 29: 24. (19) בר. 44: 27. (20) בר. 41: 50. (21) 1. בראש. 7: 6. 8: 1. תה. 26: 38. 39. 1. בראש. 7: 12. (23) 1. בראש. 7: 12. תה. 26: 42. (24) 1. בראש. 7: 13. (25) בר. 30: 5. 7. 29. (26) תה. 1: 5. בר. 35: 11. (27) תה. 10: 22. תל. 7: 14. (28) בר. 31: 21. 47: 1. (29) בר. 45: 14. (30) שה. 2: 29. 30. (31) בר. 47: 1.

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענותו כי נבהלו מפניו׃ 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה׃ 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ 11 וכלכלתי אותך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ 14 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו זאת קחו לכם מארץ מצרים לנשיכם ולבניכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃ 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש ולאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ 24 וישלח את אחיו ויהי בלכתם ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃ 26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

פרק מו

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ 2 ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃ 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם׃ 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ 5 ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ 6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃ 7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃ 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ 13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון׃ 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש׃ 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואראלי׃ 17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין׃ 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ 21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ואחוש ורא ומפים וחפים וארד׃ 22 אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ 23 ובני דן חושים׃ 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש׃ 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃

(33) בר. 47: 2. 3.
(34) בר. 46: 32. 30: 35.
34: 5. 37: 12. 43: 32. שמ. 8: 26. —
(1) בר. 46: 31. 45: 10. 46: 28.
(2) בר. 7: 13.
(3) בר. 46: 33. 34.
(4) בר. 15: 13. דב. 26: 5.
בר. 43: 1. בר. 7: 11. בר. 46: 34.
(6) בר. 20: 15. 47: 4.
(9) בר. 11: 9. 13. שמ. 12: 39.
(10) בר. 47: 7.
(11) שמ. 1: 11. 12: 37.
בר. 47: 6.
(12) בר. 50: 21.
(13) בר. 41: 30. בר. 7: 11.
שמ. 14: 1. בר. 25: 7. 35: 28.
(14) בר. 41: 56.
(15) בר. 47: 19.
(22) בר. 7: 24. בר. 41: 45.
ר. שמ. 8: 18.
(25) בר. 33: 15.
(26) בר. 47: 22.

ויאמר אליהם אחי מדוע תרעו לי ואני אמרתי לכם לכו בשלום ואתם לקחתם את אשתי ואת בני ואת כספי ואת זהבי ואת כל אשר לי ולמה עשיתם את הדבר הזה׃ 28 ויאמרו אחיו אל יעקב אביהם הנה יוסף חי ועוד הוא מושל בכל ארץ מצרים ויפל לבו כי לא האמין להם׃ 29 ויעקב אביהם שלח את יהודה לפניו אל יוסף ויאמר אליו אדוני יוסף הנה אני בא אליך ואתה תדע כי אני ואתה אחים ואתה יודע כי אני אוהב אותך ואתה יודע כי אני אוהב את כל אשר לך ואתה יודע כי אני אוהב את כל אשר לך ואתה יודע כי אני אוהב את כל אשר ל

וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ וְנָתוֹן לוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם.
4 אַתֶּם אֶת אֲבִי וְאֶת אֲחִי וּבֹאוּ אֵלַי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת חֵלֶב הָאָרֶץ.
וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ זֹאת קְחוּ לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת אֲבִיכֶם וּבָאתֶם.
5 וְעֵינֵיכֶם אַל תָּחוֹס עַל כֵּלֵיכֶם כִּי טוּב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא.
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֵּן וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת כִּדְבַר פַּרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ.
6 וְלְכֻלָּם נָתַן אִישׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת וְלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת.
וְלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאוֹת בָּר וְלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ.
7 וַיְשַׁלַּח אֶת אֶחָיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ: וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.
וַיַּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְהוּא מֹשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפֶג לִבּוֹ כִּי לֹא הֶאֱמִין לָהֶם.
8 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם וַיַּרְא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.
9 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת.
וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק.
10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי.
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם.
11 אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעֲלֶךָּ גַם עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינֶיךָ.
וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ.
12 וַיִּקְחוּ אֶת מִקְנֵיהֶם וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וְכָל זַרְעוֹ אִתּוֹ.
בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה.
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן.
13 וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרוֹן וְכַרְמִי.
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית.
14 וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי.
וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
15 וַיִּהְיוּ בְנֵי פֶרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל:
וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּוָה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן:
וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל:
וּבְנֵי גָד צְפִיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבּוֹן עֵרִי וְאָרוֹדִי וְאַרְאֵלִי:
16 וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחוֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל:
אֵלֶּה בְנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שִׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ:
17 בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן:
וַיִּוָּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם:
וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וְרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְד:
18 אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ: שְׁבַע עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ:
וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה זֹאת לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ שִׁבְעָה:
19 דָּן חוּשִׁים בְּנֵי בִלְהָה:
וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם:
20 כָּל נֶפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי יַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ:
וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁנֵי נְפָשׁוֹת כָּל נֶפֶשׁ הַבַּיִת לְיַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים:
21 וְאֶת יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן:
וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל צַוָּארָיו עוֹד.
22 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי:
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וְאֶל בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי.
23 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ.
24 וְעַתָּה אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי:
וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ:
וְהָיָה כִּי יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה מַּעַשֵׂיכֶם:
וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רֹעֵה צֹאן.

(4) ו. בראשית 5: 1. שמות 27: 20.
(5) בראשית 29: 33. 34. שמות 18: 9. בראשית 34: 25.
(6) שמות 1: 15. 16. שם 26: 9. ויקרא 5: 11. שם 16: 9. 30: 12. 57: 8. בראשית 34: 26.
(7) שמות 19: 1. 21: 5. 6. 7. ז. בראשית 4: 24. 39.
(8) בראשית 29: 35. שמות 33: 7. שם 18: 40. בראשית 27: 29. ז. בראשית 5: 2.
(9) שם 5: 14. ויקרא 5: 5. שמות 23: 24. 24: 9.
(10) שמות 24: 17. יג. 30: 21. ויקרא 10: 11. שם 60: 7. 108: 8. שמות 21: 18. שם 28: 57. במדבר 11: 1. 62: 11. שמות 21: 27. דברים 9: 25. שמות 21: 9. כה. 1: 32. 33. במדבר 2: 2. 11: 10. 42: 1. 4. 49: 6. 7. 22: 23. 55: 4. 5. 60: 1. 3. 4. 5. שמואל ב 2: 7. כה. 2: 30. 31. 32.
(11) ד. מלכים 18: 32.
(12) שמות 23: 29.
(13) שמות 33: 18. 19. שמות 10: 19. 11.
(15) ז. שמות 10: 9.
(16) שמות 33: 22. דברים 18: 1. 2.
(17) דברים 18: 27.
(18) שם 25: 5. 119: 166. 174. נחמיה 25: 9.
(19) שמות 33: 20. ז. בראשית 18:5.
(20) שמות 33: 24. שמות 19: 24.
(21) שמות 33: 23.
(23) בראשית 37: 4. 24. 28. 39; 42: 21. שמות 118: 13.
(24) נחמיה 29: 20. שם 37: 15. שם 132: 2. 5. בראשית 45: 11. 47: 12. 50: 21. שמות 80: 1. נחמיה 28: 16.
(25) בראשית 28: 13. 21. 35: 3. 43: 23. 17. ז. 35: 11. שמות 33: 13.
(26) שמות 33: 15. שמות 3: 6. שמות 33: 16.
(27) דברים 20: 21. 25. שופטים 22: 25. 27. שמות 23: 24. שם 8: 11. שם 39: 10. ויקרא 14: 1. 7.

29 וְאֵלֶיהָ תְּשׁוּקָתֶךָ׃ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 30 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 31 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ 32 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 33 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃

מלכים ד׳

1 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 2 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 3 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַזֶּה בָּא׃ 5 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 6 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ בּוֹ לְמַעַן הַצִּילוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 8 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 9 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 10 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וְצֳרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 12 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 13 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 14 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 15 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ 16 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 17 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 18 וַיַּכִּר אֹתָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 19 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֶּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 20 וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 21 וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ 22 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 23 וַיַּרְא יְהוּדָה שָׁם בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 24 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃ 25 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 26 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ 27 וַיְהִי עֵת לָדֶת וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ 29 וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ 30 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃ 1 וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃ 2 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃ 3 וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי־יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃ 4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרְתֵהוּ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃ 5 וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַתְּהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃ 6 וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃ 7 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃ 8 וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ 9 אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אְתְּ אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃ 10 וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם וָיוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ׃ 11 וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבָּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃ 12 וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 13 וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 14 וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃ 15 וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 16 וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃ 17 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי׃ 18 וַיְהִי כְּהָרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 20 וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [אֲסִירֵי] הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר׃ 21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן אֶת־חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הָאֲסִיר׃ 22 וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הָאֲסִיר בְּיַד יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִיר אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסִיר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃ 23 אֵין שַׂר בֵּית הָאֲסִיר רֹאֶה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ (בְּיָדָם) בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ 24 וְיוֹסֵף הָיָה יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃ 25 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ הַמַּשְׁקֶה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לַאדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 26 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל־שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל־שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל־שַׂר הָאֹפִים׃ 27 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הָאֲסוּר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסִיר שָׁם׃ 28 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרְתֵם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר׃ 29 וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 30 וַיָּבֹא אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ 31 וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם מִתְּמוֹל׃ 32 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפוֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי׃ 33 וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ 34 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפָרְחָה עָלְתָה נִצָּתָהּ הִבְשִׁיל אַשְׁכֹּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ 35 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 36 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵלָיו זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 37 עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוס [כוֹס] פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ 38 כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 39 כִּי גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ 40 וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף גַּם־אָנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃ 41 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ 42 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 43 עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ׃ 44 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ 45 וַיָּשֶׁב אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 46 וְאֶת־שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ 47 וְלֹא־זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

---

(1) בראשית 46: 4. ד. שמות 13: 14.
(2) בראשית 50: 26. ד. דברים 16: 14. שמות 26: 12. שמות 36: 19. ד. שמות 15: 25. 30. ד. שמות 19: 37. בראשית 50: 13.
(3) שמות 20: 20. שמות 34: 8. 14. 16. 1. קהלת 4: 2.
(4) שמות 4: 2.
(5) בראשית 47: 29. ד. דברים 16: 14. 1. שמות 22: 16. שמות 27: 60.
(10) ד. שמות 1: 17. בראשית 8: 2. 1. שמות 31: 13. 1. שמות 2: 13.
(13) בראשית 49: 29. 30. בראשית 24: 1. 14. 8. 16: 1. קהלת 24: 40. שמות 12: 7. 19. 39. 40.
(14) שמות 20: 20. שמות 34: 8. 16. 23. בראשית 16.
(15) שמות 15: 21. 22.
(17) שמות 28: 13. בראשית 49: 25.
(18) בראשית 37: 7. 10.
(19) בראשית 45: 5. שמות 32: 35. שמות 34: 29. ויקרא 12: 19. דברים 10: 30. שמות 5: 7.
(20) שמות 56: 5. 1. שמות 10: 7. בראשית 45: 5. 7. בראשית 3: 13. 14. 15.
(21) בראשית 47: 12. שמות 5: 44. בראשית 34: 3.
(23) שמות 42: 16. שמות 32: 39. בראשית 30: 3.
(24) בראשית 15: 14. 46: 4. 48: 21. שמות 3: 16. 17. בראשית 11: 22. בראשית 15: 18. 26: 3. 35: 12. 46: 4.
(25) שמות 13: 19. שמות 24: 32. בראשית 7: 16.
(26) בראשית 50: 2.

ⲡⲥⲁⲗⲙⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲇⲁⲩⲓⲇ.

ⲡⲥⲁⲗⲙ. ⲁ.

1 ⲙⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲙⲛ ⲧⲉⲧⲣⲁⲡⲟⲗⲉⲩⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲛ ⲧⲉⲧⲣⲁⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲉⲧⲣⲁ ⲛⲧⲁⲩ ⲙⲛ ⲧⲉⲧⲣⲁⲕⲁⲑⲓⲍⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲛ ⲛⲉⲧⲙⲁⲛⲧⲁⲥⲓⲁ ⲙⲛ ⲧⲉⲧⲣⲁⲥⲕⲁⲛⲇⲁⲗ

ויקרא אליו את אשתו ויאמר קרא לי את השונמית הזאת ויקרא לה ותעמוד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך האיש לך אלוף או צבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמוד בפתח׃ 16 ויאמר למועד חיה אתה חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ 20 וישאהו ויביאהו אל אמו ויישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות ואלכה עד איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אנחה לי אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי אליך׃ 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבוא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר האשה הבקשתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי׃ 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת את משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם חי יהוה ואם חי נפשך אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ 32 ויבא אלישע הביתה והנה הילד מת משכב על מטתו׃ 33 ויבא הבית ויסגר הילדים שניהם ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבוא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל השדה לקבץ שם ומצא גפן שדה ויקבץ ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צוק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ 42 ואיש בא מבעל שלשה מבכורים לחם עשרים צלי כרמל ויאמר תן לעם ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו אדני נעמן עם הנביא אשר בשמרון אז יאספנו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת כברות כסף ושש אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא את המצרע׃ 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃

ו

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר האחד הואל נא ולך עם עבדיך ואנכי אלך׃ 4 ויאמר אנכי אלך ויהי הולך עמהם ויבאו הירדנה ויכרתו עצים׃ 5 והנה בהפלו קורה ויפל ברזל הגרזן במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא נבהל׃ 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ ויטל שם ויצף הברזל׃ 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אחנה׃ 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום פלני כי שמה ארם נחתים׃ 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ושתים׃ 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ 13 ויאמר לכו וראו אי שם והשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ 15 וישכם משרת איש האלהים לצאת והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה׃ 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון׃ 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אותם אבי אכה אבי אכה׃ 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה להכות לפניהם לחם וישתו וילכו אל אדניהם׃ 23 ויכן להם מכין גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃ 26 ויהי עבר המלך על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך מן הגרן ומן היקב׃ 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ואת בני נאכל מחר׃ 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותתן את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה׃ 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית׃ 31 ויאמר אסף אלהים עלי כה יעשה וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד׃

ז

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ 2 וישלש השלישי על אשר יד המלך נשען על יד האיש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 3 והאנשים היו פתח השער ארבעה אנשים מצרעים ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ 4 אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו ונחיה ואם ימיתונו ונמות׃ 5 ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם׃ 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבוא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃ 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ויבאו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ 9 ויאמרו איש אל אחיו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ 10 ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה׃ 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא׃ 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה כהמון כל ישראל אשר נשארו בה הנה כהמון כל ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם וישסו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את השלישי על אשר יד המלך נשען עליו על השער וידרסהו העם במבואו ומת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו׃ 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ 19 וענה השלישי את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 20 ויהי לו כן וידרסהו העם בשער וימת׃

ח

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ 4 והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ 7 ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃ 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃ 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃ 11 וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים׃ 12 ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ 14 וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃ 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃ 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויקם לילה ויך את אדום הסבים עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליהם׃ 22 ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא׃ 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו׃ 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב היה׃ 28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמו ארם את יורם׃ 29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

ט

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃ 2 ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמת את אחיו מתוך החדר׃ 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער הנביא רמת גלעדה׃ 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ 7 והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ 10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס׃ 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום מה בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את שיחו׃ 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כה וכה דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ 13 וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחתיו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ 15 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ 17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃ 19 וישלח רכב שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ 21 ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ 24 ויהוא מלא כח בקשת וירך את יורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכרע ברכבו׃ 25 ויאמר אל בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני את אשר אנו רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה משא את המשא הזה עליו׃ 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ 27 וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגדו וימת שם׃ 28 וירכבו אתו עבדיו המרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃ 29 ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ 30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ 33 ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויבעטה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אתה כי בת מלך היא׃ 35 וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

י

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על בני אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ 3 וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו וילחמו על בית אדניכם׃ 4 וייראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃ 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ואל קולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש אתי גדלי העיר המגדלים אתם׃ 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים ויישלחו אליו יזרעאלה׃ 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר׃ 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ 10 דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 12 ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירות המלך ולשלום גבירות הגבירה׃ 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם׃ 15 וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו וישאלהו הישר לבבך ככל אשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו׃ 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את עבדי הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלבושים׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר אמלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל׃ 26 ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ 27 וישברו את מצבת הבעל וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ 29 רק חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני כאשר כל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ 33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון וגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון׃

יא

1 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ 2 ויהושבעת בת יורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליהו ולא הומת׃ 3 והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית מבאיכם השבת ושמרי משמרת בית המלך׃ 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר היסודה ושמרתם את משמרת הבית מסכה׃ 7 ושני פרצי כל יוצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך׃ 8 וסבותם את המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו׃ 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי המאות חניתות ושלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב׃ 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו את המלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויכו ידים ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם מרוצצים ותבא אל העם בית יהוה׃ 14 ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר על המלך׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאיה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ותמת שם׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם יהוה ובין המלך ובין העם׃ 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה׃ 19 ויקח את שרי מאות הכרי והרצים וכל עם הארץ ויורידו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ 21 בן שבע שנים יואש במלכו׃

יב

1 בשנת שבע למלך יהוא מלכה יואש ושם אמו צבעת מבאר שבע׃ 2 ויואש עשה הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 4 ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים שאת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ 10 והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה׃ 11 ונתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאו אל חרשי העצים ובנים העשים בית יהוה׃ 12 ואל הקרשים ואל הבנים ואל חרשי עצים ואל קנות אבן לקנות עצים ואל חזק את בדק הבית לכל יוצא על הבית לחזקה׃ 13 אך לא יעשה בית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכ

ואשר לא ידעו ישראל ישראל לא ידעו׃ 7 ויאמר יהוה משה משה ויאמר הנני׃ ויאמר קרא אל העם לבוא אל אהלו ושמרו את מצותי ואת חקותי ועשו אותם׃ 8 ואתה הנצב עמד עמדך אתה ובניך אתך ועמדתם כל הימים אשר אני מצוה אתכם׃ 9 ויאמר יהוה אל משה עוד אמר אל פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל׃ 10 ואמר אל בני ישלח ויעבדני ותמאן לשלח הנה אני הורג את בנך בכורך׃ 11 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ 12 ותקח צפרה צור וכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ 13 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות׃ 14 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ 15 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו׃ 16 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ 17 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם׃ 18 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ה׳ 1 ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ 4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם׃ 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ 7 לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ 8 ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ 14 ויכו בשטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ 16 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך נכה וחטאת עמך׃ 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו׃ 19 וירעו שטרי בני ישראל אתם באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה׃ 21 ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

ו׳ 1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה׃ 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושבע שנה׃ 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לתלדתם׃ 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי׃ 25 ואלעזר בן אהרן קח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

ז׳ 1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 4 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ 8 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ 12 ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר הפך לנחש תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר׃ 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ 25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃

(16) שם. 4: 29. בד. 50: (17) בד. 15: 14. 16. שם. 3: 8. (18) שם. 4: 31. 5: 1. 3. שם. 23: 3. 4. 15: 16. (19) שם. 5: 2. 7: 4. (20) שם. 6: 6. 7: 5. 9: 15. 7: 3. 11: 9. שה. 6: 22. שה. 9: 10. שם. 105: 27. 135: 9. בד. 32: 20. בב. 7: 36. שם. 13. 14. ד. שב. 5: 14. שם. 3: 8. (9) שם. 7: 19. (10) שם. 6: 12. בד. 1: 6. (11) שה. 94: 9. (12) בר. 50: 4. בד. 1: 9. שם. 10: 19. שב. 13: 11. לב. 12: 11. 12. 21: 14. 15. (13) שה. 1: 3. (14) שב. 4: 27. 1. שה. 10: 2. 3. 5. (15) שב. 7: 1. 2. שם. 22: 7. שב. 13. 12: 31. (21) שב. 11: 3. 12: 36. שם. 103: 46. שבל. 16: 7. (22) בד. 15: 14. שב. 11: 2. 12: 35. 36. שה. 27: 17. שבל. 13: 22. שו. 39: 10. —— (2) שב. 4: 17. 20. (5) שב. 19: 9. 3: 15. (6) שם. 12: 10. ד. שב. 5: 27. (7) בר. 32: 39. שם. 12

22 ויאמר לקחנה נא: שלח נא לשני מהר אפרים הר מן בני נביאים
23 נתן נא להם כך ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן
קח שנים ככרים ויפצר בו ויצר שני כברים כסף בשני חלפות
בגדים ושני תלתנים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו:
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויתן את האנשים
25 וישלחם וילכו: והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע
מאין גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה:
26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו
27 לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים זיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

ב

1 ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו
2 יושבים שם לפניך צר הוא לנו: נלכה נא עד הירדן ונקחה
משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר
3 לכו: ויאמר האחד הואל נא ולך עם עבדיך ויאמר אנכי אלך:
4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: והיה הלכתם
5 ויאמר אלישע אל נערו שוב ידך מה תחת פיך ויאמר
6 הבן אנכי אשאלך ויאמר לך: ויאמר איה נפל ויראהו את
7 המקום ויכרת קסם ויטבע הברזל: ויאמר שא לך ויושט
8 ידו ויקחהו: וארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו
9 לאמר אל מקום פלני תחנתי: וישלח איש האלהים אל
10 המלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום הזה כי שמה
11 ארם נחתים: וישלח המלך ישראל אל המקום אשר אמר לו
איש האלהים והזהירו ויסר שם לא פעם ולא פעמים:
12 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אלהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: ויאמר
13 אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך:
14 ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר
15 הנה בדתן: וישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה
ויסבו על העיר: וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר
ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר אליו
16 נערו אהה אדני איכה נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים
17 אשר אתנו מאשר אתם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח
נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר
18 מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: וירדו אליו וויתפלל
אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים
ויך אותם כדבר אלישע: ויאמר אלישע אלהם לא זה הדרך
ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר
אתם מבקשים ויולך אותם שמרונה: ויהי כאשר באו שמרונה
ויאמר אלישע פקח יהוה את עיני האלה וייפקחו את עיניהם
וירא והנה אנחנו בתוך שמרון: ויאמר המלך ישראל אל
אלישע הכה אכה אבי: ויאמר לא תכה הלחמת שבית
אתה בחרבך ובקשתך האכית שבים אשר לא אסרת לחמם
ושתו וילכו אל אדניהם: ויצא גדודי ארם לא באו עוד
ארצה ישראל:

ג

1 ויהי אחרי כן ובן הדד מלך ארם אסף את כל חילו ויעל
2 וישם מצור על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים
עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי יונים
3 בחמשה שקלים כסף: ויהי המלך עבר על החומה ואשה
צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר לא יושיעך
יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב: ויאמר המלך אליה
מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו
היום ובני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה
ביום מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה: ויהי
כשמע המלך את דברי האשה הקורעת על החומה ויעבר על
העם ויראו והנה שק על בשרו מבית: ויאמר אסף אלהים
כה יעשה לי וכה יוסיף כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו
היום: והמלאך בא אליו והנה אמר אל הזקנים הראיתם כי
שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו בבוא המלאך
סגרו את הדלת ולחצתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדניו
אחריו: ועודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר
הנה הרעה הזאת מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד: ויאמר
אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה
סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון:
ויען השלישי על יד אשר המלך נשען עליה את האיש
האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הייתכן הדבר
הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל:

ד

1 והנה ארבעה אנשים מצרעים היו פתח השער ויאמרו איש
אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו: אם אמרנו נבא
העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו גם עתה
לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו ונחיה ואם ימיתונו
2 ונמות: ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה
מחנה ארם והנה אין איש שם: ואדני המלחמה שמע קול
רכב וקול סוס קול חיל גדול והם אמרו איש אל אחיו הנה
שכר עלינו המלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים
לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת
סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם:
ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד
ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו
וישובו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו:
ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום
בשורה אנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון
ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך: ויבאו ויקראו אל
שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין
שם איש ולא קול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור
והאהלים כאשר המה: ויקרא השוערים ויגידו בית המלך
פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם
את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן
המחנה להתחבא בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונאחזם חיים
ואל העיר נבוא: ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה כהמון כל
ישראל אשר נשארו בה הנה כהמון כל ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי
מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם
וישובו המלאכים ויגידו למלך: ויצא העם וישסו את מחנה
ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה:
ויפקד המלך את השלישי על יד אשר נשען עליה את פתח
השער וידרסהו העם בפתח וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר בדבר אשר דבר איש האלהים אל המלך לאמר
שתים סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון: וענה השלישי את איש האלהים ויאמר והנה
יהוה עשה ארבות במרום הייתכן הדבר הזה ויאמר הנך
רואה בעיניך ומשם לא תאכל:

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא
פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל
2 מצרע: וארם יצאו גדודים ויבאו מארץ ישראל ותשבה
קטנה נערה לפני אשת נעמן: ותאמר אל גברתה לו יעמד
(1) שם. 10: 9.
(2) ב. שם. 18: 35. שמ. 21: 15. שם. 13: 4. 27: 12. ב. שם. 10: 6. ו. דברי. 19: 9.
(3) שם. 3: 18.
(4) שם. 1: 11.
(5) שם. 1: 7. 9.
(6) שם. 1: 11.
(22) שם. 11: 1. ש. 9: 4. ב. שם. 9: 18. יג. 31: 9. שם. 1: 18.
(23) שם. 11: 5. 12: 29.
(24) שם. 22: 22. חב. 17: 14.
(25) שם. 5: 2. 3.
(27) שם. 4: 14. 3: 1.
(28) שם. 4: 15. 16. 8. 9.
(29) שם. 3: 16.
(30) שם. 4: 16.
(31) שם. 3: 18. 4: 8. 9. 3: 16. 2: 25. 3: 7. חב. 24: 26. שם. 12: 27. ו. דברי. 29: 20.
(21) שם. 9: 6. חב. 34: 30.
ו. שם. 13: 4. 27: 12. ב. שם. 10: 6. ו. דברי. 19: 9.
(1) שם. 3: 19. 11: 1. 12: 39. 31. 33. 39.

וְלֹא־שָׁב אֶל־בֵּיתוֹ: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה: 3 הֲלֹא־מִדֶּרֶךְ בָּאתָ אֵלָיו: לָמָּה לֹא־יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ:
וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד: הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת 4 וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא־בֵיתִי
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חַי־נַפְשְׁךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה 5 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב־בָּזֶה גַּם־הַיּוֹם וּמָחָר
אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִּירוּשָׁלַ‍ִם בַּיּוֹם הַהוּא וּמָחָרָת: וַיִּקְרָא־לוֹ דָּוִד 6 וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־
עַבְדֵי אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד: וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־ 7 יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה: וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה
אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת: וַיְהִי בְּשָׁמֳרוֹ 8 עַל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי־חַיִל
שָׁם: וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מֵהָעָם מֵעַבְדֵי 9 דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי: וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֶת כָּל־
דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה: וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת כָּל־דִּבְרֵי 10 הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ: וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר
לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר יֹרוּ 11 מֵעַל הַחוֹמָה: מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה
עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מִן־הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה 12 וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת גַּם: וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד
כִּי־יִטַּב בְּעֵינֶיךָ הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה תֹאמַר אֶל־ 13 יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כָזֶה וְכָזֶה תֹּאכַל הַחֶרֶב
הַגְבֶר אֶת־מִלְחַמְתְּךָ הַגְבֶר עָלֶיהָ וְהָרְסֶהָ וְחַזְּקֵהוּ: וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת 14 אוּרִיָּה כִּי־מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעְלָהּ: וַתַּעֲבֹר הַבְּכִי וַיִּשְׁלַח
דָּוִד וַיַּאַסְפָהָ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן וַיְהִי הַדָּבָר 15 אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד רַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד
וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד 16 רָאשׁ: הָעָשִׁיר הָיָה לוֹ צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד: וְהָרָאשׁ אֵין לוֹ כִּי אִם־
כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו 17 מִפִּתּוֹ תֹּאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת: וַיָּבֹא
הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל מִקַּחַת מִצֹּאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ 18 הַבָּא־לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו:
וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת 19 הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת: וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב אֲשֶׁר־
עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעֵקֶב אֲשֶׁר לֹא חָמָל: וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד 20 אַתָּה הָאִישׁ הָרֵעַ אַתָּה נָשָׂאתָ אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ

(3) בר. 17: 1. 35: 11. 48: 1. שמ. 3: 14. יש. 68: 4. 83: 18. תה. 8: 58. ירמ. 1: 4.
(4) בר. 15: 18. 17: 4. 7. 8. 28: 4.
(5) שמ. 2: 24.
(6) שמ. 6: 2. 8. 29. שמ. 3: 17. 7: 4. דה. 26: 8. יש. 15: 81: 6. 136: 11. 12. שמ. 13. דה. 7: 8. ז. דבר. 17: 21. נש. 1: 10.
(7) דה. 4: 20. 7: 6. 14: 2. 26: 18. ד. ש. 7: 24. בר. 17: 7. 8. שמ. 29: 45. 46.
(8) בר. 14: 22. דה. 32: 40. בר. 15: 18. 26: 3. 28: 13. 35: 12.
(9) שמ. 5: 21.
(12) שמ. 6: 9. 30. 4: 10. יב. 1: 6.
(14) בר. 46: 9. ז. דבר. 5: 3. 10: 46. (15) ז. דבר. 4: 24. בר. 46: 10. (16) בר. 46: 11. דה. 3: 17. ז. דבר. 6: 1. 16.
(17) ז. דבר. 6: 17. 23: 7. (18) דה. 26: 57. ז. דבר. 6: 2. 18.
(19) ז. דבר. 6: 9. 23: 21.
(20) שמ. 2: 1: 2. דה. 26: 59.
(21) דה. 16: 1. ז. דבר. 6: 37. 38.
(22) בר. 10: 4. דה. 3: 30.
(23) בר. 4: 19. 20. ז. דבר. 10: 2. 10. שמ. 1: 4. בר. 10: 1. דה. 3: 2. 26: 60. ז. דבר. 6: 3. 24: 1.
(24) דה. 26: 11.
(25) דה. 25: 7. 11. שה. 24: 33.
(26) שמ. 6: 13. 7: 4. 12. 17. 51. דה. 33: 1.
(27) שמ. 5: 1. 3. 7: 10. 6: 13. 32: 7. 33: 1. יש. 77: 20.
(29) שמ. 6: 2. 11. 7: 2.
(30) שמ. 6: 12. 4: 10.

(1) שמ. 4: 16. יב. 1: 10.
(2) שמ. 4: 15.
(3) שמ. 21. 11: 9. 4: 7.
(4) שמ. 10: 1. 11: 9. 6: 6.
(5) שמ. 7: 17. 8: 22. 14: 4. 18. יש. 9: 16. שמ. 3: 20. (6) שמ. 7: 2.
(7) דה. 29: 5. 31: 2. 34: 7. בר. 47: 23. 30.

9 לכלכה: ויהיו בניהם בעמים בעמקים עמק
עמוקים: אשר לא ידעו אלהים: ויבנו
10 ערים בעמקים ויעלו בהרים.* וישבו שם עבדי
יהוה ויהי בעת ההיא: ויעמדו לפני יהוה
ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות
תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי
11 יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים
אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו
עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו
12 ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא:
ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו.* ויהי כי מתו
ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת
ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי
13 כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי
בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו:
14 ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם:
15 ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו:
ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם:
ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה
ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות
תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי
יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים
16 אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו
עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו
ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא:
ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו
17 ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת
ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו.* ויהי
כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי
בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו:
18 ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם:
ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה
ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות
19 תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי
יהוה ויעבדוהו.* ויהי כי מתו ויבנו ערים
אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו
עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו
ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא:
ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו
20 ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת
ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו.* ויהי
כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי
בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו:
21 ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות תחתיהם:
ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי יהוה
ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו ערים אחרות
22 תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו עבדי
יהוה ויעבדוהו.* ויהי כי מתו ויבנו ערים
אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא: ויעמדו
עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו ויבנו
23 ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת ההיא:
ויעמדו עבדי יהוה ויעבדוהו: ויהי כי מתו
24 ויבנו ערים אחרות תחתיהם: ויהי בעת

(9) נה. 7: 11. שמ. 2: 18.
(10) שה. 4: 2, 17. 30.
(11) שה. 7: 9. 4: 3.
(12) בה. 41: 8. ב. כה. 3: 8. שה. 7: 22. 8: 7, 18.
(13) שה. 4: 21. 7: 4.
(14) שה. 8: 15. 10: 1. 20. 27.
(15) שה. 4: 2. 3. 7: 10.
(16) שה. 3: 12, 13. 5: 1. 3. 9.
(17) שה. 5: 2. 7: 5. 4: 9. 6.
יהוש. 16: 4. 6.
(18) שה. 7: 24.
(19) שה. 8: 5. 6. 16. 9: 22. 10: 12. 21. 14: 21. 26.
(20) שה. 17: 5. תה. 78: 44. 105: 29.
(21) שה. 7: 18.
(22) שה. 7: 11. 3.

(1) שה. 3: 12. 18.
(2) שה. 7: 14. 9: 2. יהוש. 13.
(3) תה. 105: 30.
(5) שה. 7: 19.
(6) תה. 78: 45. 105: 30.
(7) שה. 7: 11.
(8) שה. 9: 28. 10: 17. שה. 21: 7. 1. יהו. 13: 6. בה. 8: 24.
(10) שה. 9: 14. שה. 33: 26. ד. יהו. 7: 22. 1. יהוש. 16: 13. תה. 86: 8. נה. 46: 17. 20. 9. נה. 10: 6. 7. (12) שה. 8: 30. 9: 33. 10: 18. 32: 11. יהו. 5: 16. 17. 18. (15) תה. 8: 11. שה. 7: 14.

ויהי לשנות: אלף וכל מלכי כל ארץ לא נשנו אל אלף לשנות.

25 ויהי.* ואחרי אשר בנו ערים אחרות בארץ אשר לא ידעו אבותם ויעמדו שם ויעבדו את יהוה.

פרק ה.

1 ויאמר יהוה לאברם: לך לך מארצך ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר
2 אראך: ואעשך לגוי גדול.* ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
3 מברכיך ואאר לך בך תברכו כל משפחות האדמה.* ויהי כי ראה אברם
4 את יהוה ויאמר אליו: ויהי אברם בן חמש ושבעים שנה ויהי בצאתו
5 מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם
6 אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן: ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
7 ארצה כנען.* ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה: והכנעני
8 אז בארץ: ויהי יהוה אל אברם ויאמר: לזרעך אתן את הארץ הזאת.*
9 ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם משם הרה קדמה
10 בית אל וישם אהלו בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
11 בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם
12 מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
13 ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי
14 יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא
15 אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך.* ויהי כבוא אברם
16 מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד: וירא אתה שרי פרעה
17 ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה
18 ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים.* ויגע יהוה
19 את פרעה נגעים גדולים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה
20 לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא: למה
אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו
עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו.*

פרק ו.

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: ואברם
2 כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
3 אשר היה שם אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר
4 עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה.* וגם ללוט אשר הלך את
5 אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
6 רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
7 מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא
8 תהי מריבה בינותי ובינותיך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו:
9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה והימין ואשמאילה:
10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער: ויבחר לו לוט את
כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ
כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה: כי את כל הארץ
אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלוני ממרא
אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה.*

(9) נה. 7: 11. שמ. 2: 18.
(10) שה. 4: 2, 17. 30.
(11) שה. 7: 9. 4: 3.
(12) בה. 41: 8. ד. כה. 3: 8. שה. 7: 22. 8: 7, 18.
(13) שה. 4: 21. 7: 4.
(14) שה. 8: 15. 10: 1. 20. 27.
(15) שה. 4: 2. 3. 7: 10.
(16) שה. 3: 12, 13. 5: 1. 3. 9.
(17) שה. 5: 2. 7: 5. 4: 9. 6.
יהוש. 16: 4. 6.
(18) שה. 7: 24.
(19) שה. 8: 5. 6. 16. 9: 22. 10: 12. 21. 14: 21. 26.
(20) שה. 17: 5. תה. 78: 44. 105: 29.
(21) שה. 7: 18.
(22) שה. 7: 11. 3.

17 כִּי חִכָּה אִוָּתוֹ בְּיָדוֹ׃* וַיַּעֲבֹר עַל־פִּי כָל־הַדְּבָרִים׃
הָאֵלֶּה וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַיַּעַל שְׁלֹמֹה
עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃
וַיַּעַשׂ בְּגִבְעוֹן בָּמָה גְּדוֹלָה הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה עוֹלָה
18 אֶלֶף עוֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃* בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה
לִשְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאַל
19 מָה אֶתֵּן לָךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ
דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת
וּבְצֶדֶק וּבְיֹשֶׁר לֵבָב עִמָּךְ וַתִּשְׁמֹר לוֹ אֶת־הַחֶסֶד
הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֶּן־לוֹ בֵּן יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ כַּיּוֹם
20 הַזֶּה׃ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי אַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ
תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנֹכִי נַעַר קָטֹן לֹא אֵדַע צֵאת
21 וָבוֹא׃ וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ עַם רָב
אֲשֶׁר לֹא־יִמָּנֶה וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃* וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ
לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ לְהָבִין בֵּין טוֹב לְרָע
כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה׃ וַיִּיטַב
22 דָּבָר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי כִּי שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה׃* וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים וְלֹא־שָׁאַלְתָּ
לְךָ עֹשֶׁר וְלֹא שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ כִּי אִם־שָׁאַלְתָּ
23 לְךָ הָבִין לִשְׁמֹעַ מִשְׁפָּט׃* הִנֵּה עָשִׂיתִי כִּדְבָרֶיךָ
הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם וְנָבוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא־הָיָה
24 לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יָקוּם כָּמוֹךָ׃* וְגַם אֲשֶׁר לֹא־
שָׁאָלְתָּ נָתַתִּי לָךְ גַּם עֹשֶׁר גַּם כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא־
הָיָה אִישׁ כָּמוֹךָ בַּמְּלָכִים כָּל־יָמֶיךָ׃ וְאִם־תֵּלֵךְ
בִּדְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ
25 וְהַאֲרַכְתִּי אֶת־יָמֶיךָ׃ וַיִּיקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם
וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַ͏ִם וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־אֲדֹנָי
וַיַּעַל עוֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־
26 עֲבָדָיו׃* אָז תָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי
אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יוֹשְׁבֹת בְּבַיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ
27 בַּבָּיִת׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־
הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַנִּהְיֶה אֲנַחְנוּ יְחַדָּו אֵין אִתָּנוּ זָר
בַּבַּיִת כִּי אִם־שְׁתֵּינוּ בַּבָּיִת׃* וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה
28 הַזֹּאת לָיְלָה כִּי שָׁכְבָה עָלָיו׃ וַתָּקָם בְּתוֹךְ־לַיְלָה
וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מִצִּדִּי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּבֵהוּ
בְּחֵיקָהּ וְאֶת־בְּנָהּ הַמֵּת תַּשְׁכִּבֵהוּ בְּחֵיקִי׃ וָאָקָם
בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה מֵת וָאֶתְבֹּנֵן אֵלָיו
29 בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא־בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי׃* וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
הָאַחֶרֶת לֹא כִּי בְנִי הַחַי וּבִנֵךְ הַמֵּת וַתֹּאמֶר לֹא
כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחָי וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת תֹּאמֶר זֶה בְּנִי הַחַי וּבִנֵךְ
הַמֵּת וְאַתְּ תֹּאמְרִי לֹא כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחָי׃*
31 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַמֵּתֶת לֹא כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי
הַחָי וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת
אֹמֶרֶת זֶה בְּנִי הַחַי וּבִנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא
כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחָי׃* וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ־לִי
32 חֶרֶב וַיָּבִיאוּ חֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃* וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם וְתִנוּ אֶת־הַחֲצִי לָזֹאת
וְאֶת־הַחֲצִי לָזֹאת׃

פרק ד׳.

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
2 וְאֵלֶּה שָׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ עֲזַרְיָה בֶן־צָדוֹק הַכֹּהֵן׃*
3 אֱלִיחׇרֶף וַאֲחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן־
4 אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃ וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא
וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃* וַעֲזַרְיָה בֶן־נָתָן עַל־הַנִּצָּבִים
וְזָבוּד בֶּן־נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ׃ וַאֲחִישָׁר עַל־הַבָּיִת
5 וַאֲדֹנִירָם בֶּן־עַבְדָּא עַל־הַמַּס׃* וַעֲזַרְיָה בֶן־נָתָן עַל־
הַנְּצִבִים בֶּן־חוּר בְּהָרִים׃ בֶּן־דֶּקֶר בְּמָכַץ וּשְׁעַלְבִּים
6 וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית חָנָן׃* בֶּן־חֶסֶד בָּאַרְבּוֹת
לוֹ שׂוֹכֹה וְכׇל־אֶרֶץ חֵפֶר׃ בֶּן־אֲבִינָדָב כׇּל־נָפַת דּוֹר
לוֹ טָפַת בַּת־שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא בֶן־אֲחִילוּד
7 תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכׇל־בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתָן
מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד־אָבֵל מְחוֹלָה עַד
8 מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃* בֶּן־גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת
יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר
9 בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃*
אֲחִינָדָב בֶּן־עִדֹּא בְּמָחֲנָיִם׃ אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם־
הוּא לָקַח אֶת־בָּשְׂמַת בַּת־שְׁלֹמֹה׃ בַּעֲנָא בֶן־חוּשַׁי
10 בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃* יְהוֹשָׁפָט בֶּן־פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃
11 שִׁמְעִי בֶן־אֵלָא בְּבִנְיָמִן׃ גָּבֶר בֶּן־אוּרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד
בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּבְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְנִצָּב
12 אֶחָד אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃* בַּעֲנָא בֶן־אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ
וְכׇל־בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתָן מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל
מִבֵּית שְׁאָן עַד־אָבֵל מְחוֹלָה עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃
13 בֶּן־גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים
עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃

(17) תה. 105: 31.
(18) תה. 7: 11. כה. 10: 1.
18. ב. כה. 3: 8. 9.
(19) ז: ויק. 6: 3. 9. תה. 8: 3. תה. 12: 28. כה. 11: 20. תה. 8: 15.
(20) תה. 7: 15. 8: 1.
(22) תה. 9: 4. 6. 26. 10: 23. 11: 6. 7. 12: 13.
(24) תה. 78: 45. 105: 31.
(26) דה. 43: 32. 46: 34.
תה. 7: 25. 26. 12: 31.
(27) תה. 3: 18. 12.
(28) תה. 8: 8. 9: 28. 1: 8. 3. תה. 12: 28. כה. 11: 20. תה. 8: 15.
סה. 13: 6.
(29) תה. 8: 15.
(30) תה. 8: 12.
(32) תה. 8: 15. 4: 21.

(1) תה. 8: 1.
(2) תה. 8: 2.
(3) תה. 7: 4.
(4) תה. 8: 22.
(6) תה. 78: 50.
(7) תה. 7: 14. 8: 32.
(9) יהוש. 16: 2.
(10) תה. 28: 27.
(11) תה. 8: 18. 19. ב. כה. 3: 9.
(12) תה. 4: 21.
(13) תה. 8: 20.
(14) תה. 8: 10.
(15) תה. 3: 20.
(16) דה. 9: 17. תה. 14: 17. תה. 16: 4. 1. דה. 2: 9.

כִּי־אַתָּה תְּשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃ 13 אֱלֹהִים תָּרִיעַ לְצַדִּיק כִּי אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃ 14 אָז יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פָּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם רָשָׁע׃ 15 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

ס״ח

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃ 3 כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תַּנְדֹּף כְּהִמֵּס דוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים׃ 4 וְצַדִּיקִים יִשְׂמָחוּ יַעְלְזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה׃ 5 שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ 6 אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ 7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכֹּשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צִיָּה׃ 8 אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה׃ 9 אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ 11 חַיּוֹתֶךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוּבְךָ לָעֲנִי אֱלֹהִים׃ 12 אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃ 13 מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וְנוֵה בַיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ 14 אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ 15 בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ 16 הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן׃ 17 לָמָּה תְרַצַּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְמוֹשָׁבוֹ אַף יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ 18 רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃ 19 עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃ 20 בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ 21 אֵל לָנוּ אֵל לְהוֹשָׁעוֹת וְלַיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תֹּצָאוֹת׃ 22 אַךְ אֱלֹהִים יְמָחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בְּאֲשָׁמָיו׃ 23 אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃ 24 לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ דְּם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מִן אוֹיְבִים מִנֵּהוּ׃ 25 רָאוּ הֲלִיכֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי אֵלִי בַּקֹּדֶשׁ׃ 26 קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נוֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תֻּפֵּפוֹת׃ 27 בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ 28 שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רוֹדֵמוֹ שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבוּלֻן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃ 29 צַוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ אֱלֹהִים עֻזָּה זוּ פָעַלְתָּנוּ׃ 30 מֵהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלַ͏ִם לְךָ יוֹבִלוּ מְלָכִים שָׁי׃ 31 גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס רוֹכְסֵי כָסֶף בַּזֵּז עַמִּים קְרָבוֹת חָפֵצוּ׃ 32 יֹאתוּ חַשְׁמַנִּים מִמִּצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים׃ 33 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃ 34 לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃ 35 תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

(21) תה. 7: 23.
(22) ירמ. 16: 16. עמ. 9: 2. חבק. 3: 19.
(23) תה. 10: 11. תה. 18: 13. 47. 78. 105: 32. 148: 8. יש. 10: 23. 11: 7. 12: 13. יש. 30: 30. שמ. 38: 22. ירמ. 8: 7.
(25) תה. 105: 33.
(26) תה. 8: 22. 9: 4. 6. 10: 23. 11: 7. 12: 13. יש. 32: 18. 19.
(27) תה. 10: 16. ד. דבר. 12: 6. תה. 129: 4. 145: 17.
(28) תה. 8: 8. 28. 10: 17. יש. 1: 18. דב. 9: 14. חב. 8: 24. תה. 29: 3. 4.
(29) 1. תה. 8: 22. 38. תה. 143: 6. יש. 1: 15. תה. 24: 1. 1. תה. 10: 26. 28.
(30) יש. 26: 10. 20.
(31) חב. 1: 22. 2: 23.
(33) תה. 9: 29. 8: 12.
(35) תה. 4: 13. 21.

(1) תה. 4: 21. 7: 14. 4.
(2) דב. 4: 9. תה. 44: 1. 71: 18. 78: 5. תה. 1: 3.
(3) 1. תה. 21: 29. ד. דבר. 42: 6. יש. 7: 14. 34: 27. תה. 13: 18. תה. 4: 10. 1. תה. 5: 6.
(4) תה. 30: 27. ירמ. 9: 3. 10: 15. 9: 32. תה. 1: 4. 2: 25.
(6) תה. 8: 3. 21.
(7) תה. 23: 33. תה. 23: 13. 1. ד. תה. 18: 21. תה. 7: 26. 1. תה. 7: 35.
(9) תה. 5: 1.
(12) תה. 7: 19. 10: 4. 5.

ולעשות את כל המלאכה אשר צוה יהוה את משה:

פרשת ויקהל.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:* 4 וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן:

10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: 12 את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת המנורה לשמן ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך השער לפתח החצר: 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם: 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:

20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: 22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו: 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: 27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה.

(14) שם. 78: 46. 105: 34.
(15) שם. 10: 5. שם. 105: 35.
(16) שם. 9: 27.
(17) שם. 9: 28. ו. שם. 13: 6.
(18) שם. 8: 30.
(19) שם. 2: 20.
(20) שם. 4: 21. 11: 10.
(21) שם. 9: 22.
(22) שם. 105: 28.
(23) שם. 8: 22.
(24) שם. 10: 8. 10.
(27) שם. 10: 20. 4: 21. 14: 4. 8.
(29) דבר. 11: 27.

(1) שם. 12: 31. 33. 39.
(2) שם. 3: 22. 12: 35.
(3) שם. 3: 21. 12: 36. שם. 106: 46. ד. דבר. 7: 9. ושא. 4: 9.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ביום הששי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל מושבתיכם ביום השבת:* 4 וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן:

10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: 12 את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת המנורה לשמן ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך השער לפתח החצר: 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם: 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:

20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: 22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו: 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: 27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה.

(4) שם. 12: 12. 23. 29.
(5) שם. 12: 12. 29. דבר. 10: 4.
(6) שם. 12: 30. דבר. 5: 17.
(7) שם. 8: 22. שם. 10: 21.
(8) שם. 12: 33. שם. 4: 10.
8: 5. ו. שם. 20: 10. ד. שם. 3: 9.
9: 4.
(9) שם. 3: 19. 7: 4. 10: 1. 7: 3.
(10) שם. 10: 20. 27. שם. 2: 5. 9: 22.

(2) שם. 13: 4. שם. 16: 1.
(5) שם. 22: 19. 20. 21.
שמו. 1: 8. 14. שם. 9: 14. ו. כשל. 1: 19. שם. 12: 23.

6 וַיֹּאמֶר: אַל יִחַר אַף אֲדֹנִי כִּי אֵינֶנִּי יָכוֹל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי הַמִּנְהָג נָשִׁים לִי וָאֶרְאֶה הַחֲלוֹם אִם אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וְדִבֶּר בְּאָזְנָי דְּבָרִים וְתִשָּׂא נַפְשִׁי מֵהֶם כִּי אֵינֶנִּי יָכוֹל לָקוּם מִפָּנֶיךָ: 7 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי מְדַבֵּר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִילָה לְעַבְדְּךָ מִן הַדָּבָר הַזֶּה: 8 הֵן כֶּסֶף הֵשִׁיבוֹתִי בְּפִי אַמְתְּחוֹתֶיךָ וְהִנֵּה הַכֶּסֶף הַשְּׁלִישִׁי בְּפִי אַמְתְּחוֹתֶיךָ וְעַתָּה אֵיךְ אֶגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: 9 אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת אֲשֶׁר עִמּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת גַּם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לְעֶבֶד: 10 וַיֹּאמֶר גַּם עַתָּה כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם: 11 וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתַּח אִישׁ אֶת אַמְתַּחְתּוֹ: 12 וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הַחֵל וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן: 13 וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ וַיָּשׁוּבוּ הָעִירָה: 14 וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְעוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה: 15 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי: 16 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה נְדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֶּנּוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ: 17 וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם: 18 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר נָא דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה: 19 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ אָח: 20 וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנִי יֶשׁ לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ: 21 וַתֹּאמֶר אֶל עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלַי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו: 22 וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנִי לֹא יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת אָבִיו וְעָזַב אֶת אָבִיו וָמֵת: 23 וַתֹּאמֶר אֶל עֲבָדֶיךָ אִם לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תוֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי: 24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד לוֹ אֶת דִּבְרֵי אֲדֹנִי: 25 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מְעַט אֹכֶל: 26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם יֶשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ: 27 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה לִי אִשְׁתִּי: 28 וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה: 29 וְגַם אֶת זֶה תִּקְחוּ מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה: 30 וְעַתָּה כְּבוֹא אֶל עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ: 31 וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה: 32 כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל הַיָּמִים: 33 וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם אֶחָיו: 34 כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת אָבִי: 35 וַיְהִי כִּרְאוֹת יוֹסֵף כִּי רַבָּה הַבִּנְיָמִן מֵהֶם וַיֹּאמֶר אֶל אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ מַלֵּא אֶת אַמְתְּחוֹת הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ: 36 וְגָבִיעִי הַגָּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר:

(6) לב. 23: 5. מד. 9: 3. 28: 16. דב. 16: 1. 6. מא. 16: 12.
(8) מא. 34: 25. דב. 16: 3. מד. 9: 11. 1. הב. 5: 8.
(9) דב. 16: 7.
(10) מא. 23: 18. 34: 25. 44: 9.
(11) דב. 16: 5.
(12) מא. 11: 4. 5. חב. 5: 17. מד. 33: 4. מא. 21: 6. 22: 28. מד. 82: 1. 6. משל 10: 34. 35. מא. 6: 2. (14) מא. 13: 9. לב. 23: 4. 5. ב. מב. 23: 21. מא. 12: 24. 43. 13: 10.
(15) מא. 13: 6. 7. 23: 15. 34: 18. 25. לב. 23: 5. 6. מד. 28: 17. דב. 16: 3. 8. 1. הב. 5: 7. בב. 17: 14. מד. 9: 13.
(16) לב. 23: 7. 8. מד. 28: 18. 25.
(17) מא. 13: 3.
(18) לב. 23: 5. מד. 28: 16. (19) מא. 23: 15. 34: 18. דב. 16: 3. 1. הב. 5: 7. 8. מד. 9: 13.
(21) מא. 12: 3. מד. 9: 4.
(29) מא. 11: 4. מד. 8: 17. 33: 4. לב. 78: 51. 105: 36. 135: 8. מב. 136: 10. מא. 4: 23. 11: 5.
(30) מא. 11: 6. מב. 21: 13. חב. 5: 17. מד. 2: 13. (31) מא. 11: 1. לב. 105: 38. מא. 10: 9. (32) מא. 10: 26. בב. 27: 34. (33) מא. 11: 8. לב. 105: 38. בב. 20: 3. (34) מא. 8: 3. (35) מא. 3: 22. 11: 2.
מב. 5: 10. ב. מב. 23: 21. בר. 26: 18. 19. מב. 14: 12. 16. לה. 22: 7. מב. (22) חב. 11: 28. מא. 12: 7. (23) מא. 12: 12. 13. שם. 6: 9. לב. 7: 3. 9: 4. ב. מב. 24: 16. 1. הב. 10: 19. חב. 11: 28. (25) מא. 3: 8. 17. (26) מא. 13: 8. 14. דב. 32: 7. חב. 4: 6. לב. 78: 6. (27) מא. 12: 11. 4: 31. (28) חב. 11: 28.

ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן׃ ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויהלכו שניהם׃ 3 ויגשו בני הנביאים אשר בבית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו׃ 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם׃ 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על הירדן׃ 8 ואליהו לקח את מעילו ויגלם ויכו את המים ויחלקו הלם ועברו שניהם ביבשה׃ 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם לקחתי מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי׃ 10 ויאמר הקשית לשאול אם אם תראני לקחתי מעמך יהי לך כן ואם אין לא יהי׃ 11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃ 12 ואלישע ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים׃ 13 ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב וייעמד על שפת הירדן׃ 14 ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם הוא ויכו גם הם המים הלם ויעבר אלישע׃ 15 וירא אתו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה׃ 16 ויאמרו אליו הנה נא עמנו חמשים אנשי חיל יילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או אחד הגבעות ויאמר לא תשלחו׃ 17 ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ישלחו חמשים אנשים ויחפשו שלשת ימים לא מצאוהו׃ 18 וישובו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ 19 ואנשי העיר אמרו אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ 20 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ 22 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ 24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם הר כרמלה וישב שמרונה׃

ג׳ 1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון שנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה׃ 4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר׃ 5 ויהי כמות אחאב וימרד מלך מואב במלך ישראל׃ 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל׃ 7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה ירד כמוני כעמי כסוסי כסוסי׃ 8 ויאמר איה נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם׃ 10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרש את יהוה מעמו ויען אחד עבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו׃ 12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ 13 ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ 14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם כי נשא אני פני יהושפט מלך יהודה אם אביט אליך ואם אראך׃ 15 ועתה קחו לי מנגן ויהי כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה׃ 16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחל הזה גבים גבים׃ 17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ובעריכם ובמקניכם׃ 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טובה תכאיבו באבנים׃ 20 ויהי כעלות המנחה כמעשה ויבאו מים דרך אדום ותמלא הארץ את המים׃ 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה ומעלה ויעמדו על הגבול׃ 22 וישכימו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ 23 ויאמרו דם זה חרבו חרב נכו נכו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה למשסה מואב׃ 24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות את מואב׃ 25 והערים יהרסו ואיש את חלקתו כל טובה ישלכו אבניהם ומלאו אתה וכל מעיני מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד הותירם את קיר חרשת באבניה ויסבו הקלעים ויכתוה׃ 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו׃ 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם׃

ד׳ 1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי׃ 4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא מיצקת׃ 6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ 7 ותבוא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת בניך תחיי בנותר׃ 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קראה לה ויקראה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי רכיבה כי אם אמרתי אליך׃ 25 וילך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבוא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר האשה הבקשתי בן מאת אדני הלא אמרתי אל תשלני׃ 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענהו ושמת משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזור לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבע פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבוא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל השדה לקצר קציר וימצא גפן שדה ויקצם מפנו פקעת שדה ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צוק לעם ויאכלו ולא היה עוד דבר רע בסיר׃ 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זאת לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יהוה׃

ה׳ 1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויחטפו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע׃ 12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן הלא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים עפר כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אשר חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתים חלפות בגדים וישם על שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת את הבגדים ואת זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

ו׳ 1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אני אלך׃ 4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים׃ 5 והאחד נופל הקורה ויפל ברזל המעצד אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חשוב׃ 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אחנה׃ 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום פלני כי שמה ארם נחתים׃ 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים׃ 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי מבגדינו אל מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ 13 ויאמר לכו וראו אי שם והשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ 15 וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה׃ 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרונה׃ 20 ויהי כבואם שמרונה ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח יהוה את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אבי המכם אבי המכם׃ 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך וקשתך אתה ויאמר לחם וים תשים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ 23 ויכן להם כן גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃ 26 ומלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך מן הגרן ומן היקב ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ 28 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותאמר את בנך ונאכלהו׃ 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותאמר את בנך ונאכלהו׃ 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה שק על בשרו מבית׃ 31 ויאמר אלהי יעשה לי כה וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי שימו לבבכם בבוא המלאך סגרו את הדלת ודחיתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד׃

ז׳ 1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ 2 וישלש השר אשר המלך נשען על ידו את האיש האלהים ויאמר אל איש האלהים הנה יהוה עשה ארבות במרום השמים היתכן הדבר הזה ויאמר אלישע הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ 4 אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו גם עתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ומתנו׃ 5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם׃ 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבוא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃ 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ 9 ויאמרו איש אל אחיו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון עתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ 10 ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה׃ 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא׃ 13 ויען אחד עבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישובו המלאכים ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את השר אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדבר אשר דבר איש האלהים אל המלך׃ 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתים סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ 19 ויען השר את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום השמים היתכן הדבר הזה ויאמר אלישע הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 20 ויהי לו כן ויבוסס אתו העם בשער וימת׃

ח׳ 1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ 7 ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃ 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃ 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃ 11 וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים׃ 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב הזה כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ 14 וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה׃ 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו וישמנה שנים מלך בירושלם׃ 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃ 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליהם׃ 22 ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשעה לבנה בעת ההיא׃ 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ויתחנן אחזיה בנו תחתיו׃ 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיה בן יהורם מלך יהודה׃ 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיה במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל׃ 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב היה׃ 28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארם את יורם׃ 29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו בארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיה בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

ט׳ 1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃ 2 ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמת אתו מתוך אחיו והבאת אתו חדר בחדר׃ 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער הנביא רמת גלעדה׃ 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ 7 והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ 10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס׃ 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום מה בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את שיחו ואת לשונו׃ 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ 15 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיה מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ 17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע המלאך אליהם ולא שב׃ 19 וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ 21 ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיה מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיה מרמה אחזיה׃ 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו׃ 25 ויאמר אל בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה משא זאת עליו׃ 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ 27 ואחזיה מלך יהודה ראה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגידו וימת שם׃ 28 וירכבו אתו עבדיו על מרכבה וישאהו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃ 29 ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה׃ 30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ 33 ויאמר שאוה אתה ויפלו אתה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אתה כי בת מלך היא׃ 35 וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ 36 וישובו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

י׳ 1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויבא שמרונה אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על בני אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ 3 וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים על בני אחאב לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש עשה הטוב בעיניך׃ 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ואל קולי אתם שמעים קחו את ראשי

18 ולזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי.* ויעתר
לו יהוה לחלתו ותרפא אשתו אבימלך וישתו׃
19 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר׃ ותהר ותלד לאברהם בן לזקניו למועד
אשר דבר אתו אלהים׃ ויקרא אברהם את שם בנו
20 המולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ וימל אברהם
את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃
21 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃*
ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק
22 לי׃ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו׃ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃

פרשת וירא.

1 ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃*
2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר
3 ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר
4 לו האלהים׃ ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
5 וירא את המקום מרחק׃ ויאמר אברהם אל נעריו שבו
לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם׃ ויקח אברהם את עצי העלה וישם על
יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
6 שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה
7 השה לעלה׃* ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ויבאו אל המקום אשר
אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך
8 את העצים ועקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
9 ממעל לעצים׃ וישלח אברהם את ידו ויקח את
המאכלת לשחט את בנו׃* ויקרא אליו מלאך יהוה
מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃
10 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את
11 בנך את יחידך ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃* ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה׃

(18) בס. 14: 2. בס. 33: 6. בס. 24: 4. בס. 21: 7. ב. 3: 9. 16.
14: 17. 18. ד. 9: 17. 22.
23. בס. 7: 5.
(5) פי. 105: 25.
(7) בס. 15: 4.
(8) בס. 14: 4. 6. 1. 13: 9. בס. 33: 3.
(9) בס. 15: 9. בס. 24: 6.
(10) בס. 24: 7. בס. 9: 9. פי. 34: 17. 107: 6.
(11) פי. 106: 7. 8.
(12) בס. 5: 21. 9: 6. 9.
(13) ב. 22: 20. 15. 17. נד. 41: 10. 13. 14.

(14) בס. 14: 25. בס. 1: 30. 3: 22. 20: 4. בס. 10: 14. 42. 23: 3. ד. 22: 20. בס. 4: 31. נד. 4: 29. בס. 15: 30.
(16) בס. 14: 21. 26. 7: 19.
(17) בס. 14: 8. 7: 3. 14: 4. 10.
(18) בס. 14: 4.
(19) בס. 13: 21. 23: 20. 34. בס. 20: 16. נד. 32: 63. 9.
(20) נד. 8: 14. ד. ס. 4: 3.
(21) בס. 14: 16. פי. 66: 9. בס. 15: 8. בס. 3: 16. 23. בס. 1: 25. בס. 14: 9. 74: 4. בס. 11: 74. 106: 9. 114: 3. נד. 63: 13. 12.
(22) בס. 14: 29. 15: 19. בס. 33: 8. פי. 66: 6. 78: 13. נד. 63: 13. ו. ס. 10: 1. נד. 11: 29. בס. 3: 10.
(24) פי. 77: 17. בס. 14. (25) בס. 14: 14. (26) בס. 14: 16.
(27) בס. 4: 18. בס. 15: 1. 7. בס. 11: 4. פי. 78: 53. בס. 9: 11. נד. 11: 29.

ומוסר אויל בוזי אם: ושמר תוכחת יערים
6 בבית צדיק חסן רב: ובתבואת רשע נבהלה
7 שפתי חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן
8 זבח רשעים תועבת יי': ותפלת ישרים רצונו
9 תועבת יי' דרך רשע: ומרדף צדקה יאהב
10 מוסר רע לעוזב ארח: שונא תוכחת ימות
11 שאול ואבדון נגד יי': אף כי לבבות בני אדם
12 לא יאהב לץ הוכיחו: אל חכמים לא ילך
13 לב שמח ייטיב פנים: ובעצבת לב רוח נכאה
14 לב נבון יבקש דעת: ופי כסילים ירעה אולת
15 כל ימי עני רעים: וטוב לב משתה תמיד
16 טוב מעט ביראת יי': מאוצר רב ומהומה בו
17 טוב ארוחת ירק ואהבה שם: משור אבוס ואיבה בו
18 איש חמה יגרה מדון: וארך אפים ישקיט ריב
19 דרך עצלה כמשכת חדק: ואורחות ישרים סלולה
20 בן חכם ישמח אב: וכסיל אדם יבזה אמו
21 אולת שמחה לחסר לב: ואיש תבונות ילך ישר
22 הפר מחשבות באין סוד: ובריב יועצים תקום
23 שמחה לאיש במענה פיו: ודבר בעתו מה טוב
24 ארח חיים למעלה למשכיל: למען סור משאול מטה
25 בית גאים יסח יי': ויציב גבול אלמנה
26 תועבת יי' מחשבות רע: וטהורים אמרי נעם
27 בוצע בצע יעכר ביתו: ושונא מתנות יחיה
28 לב צדיק יהגה לענות: ופי רשעים יביע רעות
29 רחוק יי' מרשעים: ותפלת צדיקים ישמע
30 מאור עינים ישמח לב: שמועה טובה תדשן עצם
31 אזן שומעת תוכחת חיים: בקרב חכמים תלין
32 פורע מוסר מואס נפשו: ושומע תוכחת קנה לב
33 יראת יי' מוסר חכמה: ולפני כבוד ענוה

טז

1 לאדם מערכי לב: ומיי ענה לשון
2 כל דרכי איש זכות בעיניו: ותכן רוחות יי'
3 גול אל יי' מעשיך: והכן מחשבותיך
4 כל פעל יי' למענהו: וגם רשע ליום רעה
5 תועבת יי' כל גבה לב: יד ליד לא ינקה
6 בחסד ואמת יכפר עון: וביראת יי' סורו מרע
7 ברצות יי' דרכי איש: גם אויביו יהשלים אתו
8 טוב מעט בצדקה: מתבואת רבים בלא משפט
9 לב אדם יחשב דרכו: ויי' יכין צעדו
10 קסם על שפתי מלך: במשפט לא יעל פיו
11 פלס ומאזני משפט ליי': מעשהו כל אבני כיס
12 תועבת מלכים עשות רשע: כי בצדק יכון כסא
13 רצון מלכים שפתי צדק: וידברי ישרים יאהב
14 חמת מלך מלאכי מות: ואיש חכם יכפרנה
15 באור פני מלך חיים: ורצונו כענן מלקוש
16 קנה חכמה מפנינים נבחר: וקנות בינה מכסף
17 מסלת ישרים סור מרע: שומר נפשו נצר דרכו
18 לפני שבר גאון: ולפני כשלון גבה רוח
19 טוב שפל רוח את ענוים: מחלק שלל את גאים
20 משכיל על דבר ימצא טוב: ובוטח ביי' אשרי הוא
21 לחכם לב יקרא נבון: ומתוק שפתים יוסיף לקח
22 מקור חיים שכל לבעליו: ומוסר אוילים אולת
23 לב חכמים ישכיל פיו: ועל שפתיו יוסיף לקח
24 צוף נופת אמרי נועם: מתוק לנפש ומרפא לעצם
25 יש דרך ישר לפני איש: ואחריתה דרכי מות
26 נפש עמל עמלו לו: כי אכפו עליו פיהו
27 איש בליעל כרה רעה: ועל שפתיו כאש צרובה
28 איש תהפכות ישלח מדון: ונרגן מפריד אלוף
29 איש חמס יפתה רעהו: והולכו בדרך לא טוב
30 קורץ עין לחשב תהפכות: לוחץ שפתיו כלה רעה
31 עטרת תפארת שיבה: בדרך צדקה תמצא
32 טוב ארך אפים מגבור: ומשל ברוחו מלוכד עיר
33 בחיק יפיל הגורל: ומיי משפטו

(28) שה. 3: 8. 13. סה. 132: 5. סש. 3: 15. 16. ס. 106: 11.
(29) סש. 14: 22. סה. 77: 20. 78: 52. 53.
(30) סה. 106: 8. 10. 58: 10. 59: 10.
(31) סש. 4: 31. 19: 9. סה. 106: 12. שמ. 2: 11. 11: 45.

(1) דש. 5: 1. ס. שה. 22: 1. סה. 106: 12. סש. 15: 21.
(2) דה. 10: 21. סה. 18: 2. 22: 3. 59: 17. 62: 6. 109: 1. 118: 14. 140: 7. נד. 12: 2. שה. 3: 18. 19. חכ. 28: 21. 22. ס. שה. 7: 5. סה. 132: 5. סש. 3: 15. 16. ס. שה. 22: 47. סה. 99: 5. 118: 28. נד. 25: 1.
(3) סה. 24: 8. ילש. 19: 11. סש. 6: 3. סה. 83: 18.
(4) סש. 14: 28. 7.
(5) סש. 14: 28. שמ. 9. 11.
(6) סה. 118: 15. 16.
(7) דה. 33: 26. סה. 59: 13. נד. 5: 24. 47: 14.
(8) סש. 14: 21. ס. שה. 22: 16. שמ. 4: 9. ס. שלש. 2: 8. סה. 78: 13. שה. 3: 10.
(9) דש. 5: 30. חכ. 49: 27. נד. 53: 12. כש. 11: 22.
(10) סש. 14: 21. סה. 147: 18. סש. 15: 5. 14: 28.
(11) ס. שה. 7: 22. נ. שש. 8: 23. סה. 71: 19. 86: 8. 89: 6. 8. נד. 10: 6. 49: 19. נד. 6: 3. סה. 77: 14.
(12) סש. 15: 6.
(13) סה. 77: 15. 20. 78: 52. 80: 1. 106: 9. נד. 63: 12. 13. נד. 2: 6. סה. 78: 54.
(14) סה. 14: 14. דה. 2: 25. שה. 2: 9. 10. סה. 48: 6. (15) חכ. 36: 40. דה. 2: 4. סה. 22: 3. שה. 3: 7. שה. 5: 1.
(16) דה. 2: 25. 11: 25. שה. 2: 9. נ. שה. 25: 37. סש. 19: 5. דה. 32: 9. ס. 18. סש. 15: 5. 14: 28.
(22) חכ. 16: 7. 25: 18. שה. 7: 23. סה. 74: 2. נד. 43: 1. 3. 51: 10. נ. 31: 11. שלש. 2: 14. נ. סש. 2: 9. ס. שלש. 2: 1.
(17) סה. 44: 2. 80: 8. 78: 54.
(18) סה. 10: 16. 29: 10. 146: 10. נד. 57: 15.
(19) סש. 14: 23. שלש. 21: 31. סש. 14: 28. 29.
(20) שה. 4: 4. נ. שה. 10: 5. סה. 26: 1. שה. 18: 6. שה. 11: 34. 21: ס. שה. 6: 16. סה. 68: 11. 25. 149: 3. 150: 4.
(21) נ. שה. 18: 7. סש. 15: 1.
(22) חכ. 16: 7. 25: 18.

כה וְהָיָה מִפְּקֹד יְיָ אֶת פְּקֻדָּתוֹ וְהִשְׁמִיד אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ אַהֲרֹן:
23 בְּחֹרֵב׃ וַיִּתְנַצַּב מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיְיָ אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ
אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ
24 אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ
25 אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרֹבוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כִּדְבַר
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה מַלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיְיָ כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם
26 הַיּוֹם בְּרָכָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם
חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל יְיָ אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃
27 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְיָ וַיֹּאמֶר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ
לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ
אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃

פרשה ה.

1 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וְעָלִיתָ אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ אָרוֹן עֵץ׃ וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם
2 בָּאָרוֹן׃ וָאַעַשׂ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן
3 אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֲלֵיכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְיָ אֵלָי׃ וָאֵפֶן וָאֵרֶד מִן הָהָר וָאָשִׂם אֶת הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְיָ׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרוֹת
בְּנֵי יַעֲקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֶר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
4 מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה וּמִן הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם׃ בָּעֵת
הַהִיא הִבְדִּיל יְיָ אֶת שֵׁבֶט הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְיָ לַעֲמֹד לִפְנֵי
יְיָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשִׁמּוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק
וְנַחֲלָה עִם אֶחָיו יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ וְאָנֹכִי
עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע
יְיָ אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִיא לֹא אָבָה יְיָ הַשְׁחִיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קוּם
לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם
לָתֵת לָהֶם׃ וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם לְיִרְאָה
אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְיָ וְאֶת חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ הֵן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ׃ רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְיָ לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם
אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וּמַלְתֶּם אֶת עָרְלַת לְבַבְכֶם
וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃ כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח
שֹׁחַד׃ עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃
וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלוֹת וְאֶת הַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ׃ בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ
מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים׃ וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי
לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוּסַר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
אֶת גָּדְלוֹ אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ וְאֶת אֹתֹתָיו וְאֶת מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּלְכָל אַרְצוֹ׃ וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת מֵי יַם סוּף עַל
פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם יְיָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
בַּמִּדְבָּר עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי
אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת
בָּתֵּיהֶם וְאֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל
יִשְׂרָאֵל׃ כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְיָ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֱזְקוּ
וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת זַרְעֲךָ
וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מָיִם׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה׃ וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ׃ כִּי אִם שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם לַעֲשׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה
בּוֹ׃ וְהוֹרִישׁ יְיָ אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים
וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ כֹּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן
הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם׃
לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם יִתֵּן עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם
בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהַקְּלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר
גְּרִזִים וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל׃ הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי
מֹרֶה׃ כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ׃ וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת
כָּל הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ אֵלֶּה
הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה׃
אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת כָּל הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל
עֵץ רַעֲנָן׃ וְנִתַּצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת שְׁמָם מִן
הַמָּקוֹם הַהוּא׃ לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה׃ וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וּמַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרוּמַת
יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרוֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם שָׁם
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר
בֵּרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ
כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ כִּי לֹא בָאתֶם עַד עָתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ וְעָבַרְתֶּם אֶת הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם
בֶּטַח׃ וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה
תָּבִיאוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
וּתְרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיְיָ׃ וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעֲבָדֵיכֶם וְשִׁפְחֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ
בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ כִּי אִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ
שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ אַךְ בְּכָל
אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר בְּכָל שַׁעֲרֶיךָ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לֹא תֹאכַל לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ׃ רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ׃ וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃
שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב
לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי יַכְרִית יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁת
אֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ
אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה
יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אָנִי׃ לֹא תַעֲשֶׂה כֵן
לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְיָ אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת
בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ אֵת כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע
מִמֶּנּוּ׃ כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃
וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא
אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם
אֹהֲבִים אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃ אַחֲרֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ
וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃ וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה
עַל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ
רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים
אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ לֹא תֹאבֶה לוֹ
וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו׃
כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ רִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל הָעָם
בָּאַחֲרֹנָה׃ וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן
וְלֹא יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃ יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל
מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃ הַכֵּה תַכֶּה אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר
הַהִוא לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי חָרֶב׃
וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל
שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃ וְלֹא יִדְבַּק
בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים
וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה
בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָחַר יְיָ לִהְיוֹת לוֹ
לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה׃
זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר שֵׂה כְשָׂבִים וְשׁוֹר עִזִּים׃ אַיָּל וּצְבִי
וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וַאֲרַבּוֹ׃ וְכָל בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת
שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ אַךְ אֶת זֶה לֹא
תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת
וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃
וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם׃ מִבְּשָׂרָם לֹא
תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ׃ אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר
לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃ וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא
תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם׃ כָּל צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ׃ וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ
מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה׃ וְהָרָאָה וְהָאַיָּה וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃ וְאֵת כָּל
עֹרֵב לְמִינוֹ׃ וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְהַתַּחְמָס וְהַשָּׁחַף וְהַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃ וְהַכּוֹס
וְהַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת׃ וְהַקָּאָת וְהָרָחָם וְהַשָּׁלָךְ׃ וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה
לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהָעֲטַלֵּ

24 כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־הֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיא אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי־שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃
25 וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ טָוִי אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן
אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ 26 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָן בְּחָכְמָה
טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ 27 וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים
לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 28 וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃
30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶּן־חוּר
31 לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃
32 לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָה
וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ 34 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב
בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃ 35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה
וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת׃ 36 וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּאֵלֶּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה׃

פרק לו

1 וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה
בָּאֵלֶּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ אִישׁ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃
3 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים
הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃
5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ 6 וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִרוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ
עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ 7 וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־
הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ 8 וַיַּעַשׂ כָּל־חַכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמְּלָאכָה
לַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב
עָשָׂה אֹתָם׃ 9 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 10 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־
אַחַת וְאֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃ 11 וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבָּרֶת כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמְּחַבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית׃ 12 חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמְּחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 13 וַיַּעַשׂ
חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן
אֶחָד׃ 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃
15 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה
אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ 16 וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד׃ 17 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמְּחַבֶּרֶת וַחֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים
לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיוֹת אֶחָד׃ 19 וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לָאֹהֶל עֹרוֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרוֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ 20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
21 עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 22 שְׁתֵּי יָדוֹת
לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ 24 וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ 25 וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן הַשֵּׁנִית
לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ 26 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 27 וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה
שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ 28 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ 29 וְהָיוּ תוֹמִם
מִלְמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ 30 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 31 וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ 32 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ 33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן
בָּרֹאשׁ הַקְּרָשִׁים מִקָּצֶה אֶל־קָצֶה׃ 34 וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה
זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִחִים זָהָב׃ 35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ 36 וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃

(24) פס. 16: 20.
(26) פס. 20: 9. 10.
(28) ד. פס. 17: 14. פס. 78: 10. 22. 106: 13.
(31) פס. 11: 7. 8.
(33) בס. 9: 4.
(34) פס. 25: 16. 21. 40: 20. פס. 17: 10. פס. 10: 5. 1. פס. 8: 9.
(35) פס. 33: 38. פס. 8: 2. 8. בס. 9: 20. 21. פס. 6: 30. 6. פס. 8: 59. 10: 31. 49. פס. 5: 12. בס. 9: 15.

(1) פס. 16: 1. פס. 33: 12. 14.
(2) פס. 20: 3. 4. פס. 6: 16. פס. 78: 18. 41. בס. 7: 12. פס. 4: 7. 1. פס. 10: 9.
(3) פס. 16: 2.
(4) פס. 14: 15. 1. בס. 30: 6. פס. 8: 59. 10: 31.
(5) שם. 2: 6. פס. 7: 20. פס. 20: 8.
(6) פס. 20: 10. 11. פס. 78: 15. 20. 105: 41. 114: 8. 1. פס. 10: 4.
(7) פס. 20: 13. פס. 81: 7. 95: 8. בס. 3: 8.
(8) בס. 36: 12. פס. 24: 20. פס. 25: 17. 1. בס. 15: 2.
(9) בס. 7: 45. בס. 4: 8. פס. 4: 20.
(11) פס. 5: 16.
(14) פס. 34: 27. פס. 24: 20. פס. 25: 19. 1. בס. 15: 3. 7. 30: 1. 17. ד. בס. 8: 12. בס. 9: 14.
(15) בס. 6: 24.

(1) פס. 2: 16. 3: 1. פס. 44: 1. 77: 14. 15. 78: 4. 105: 5. 43. 106: 2. 8. (2) פס. 4: 26.

3 מצמיח: ותעבדהו מלכי־ארץ׃* יהוה ותפדנה כדרך
רשע בזבוז שחת: אמרתי אלהי אל־תעלני
4 בחצי ימיך* משנותיך ימי דורות: לפנים הארץ
יסדת ושחקים מעשי ידיך׃ המה יאבדו ואתה
5 תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃*
6 ואתה־הוא ושנותיך לא יתמו׃ בני עבדיך ישכנו
7 וזרעם לעד יכון׃* לדוד מכתם שמרני אל כי־חסיתי
בך׃ אמרתי ליהוה אדני אתה טובתי בל־עליך׃
8 לקדושים אשר־בארץ המה ואדירי כל־חפצי־בם׃
9 ירבו עצבותם אחר מהרו בל־אסיך מנסכיהם
מדם ובל־אשא את־שמותם על־שפתי׃* יהוה מנת
10 חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ חבלים נפלו לי
11 בנעימים אף־נחלת שפר עלי׃* אברך את־יהוה
אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ שויתי
12 יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל־אמוט׃* לכן
שמח לבי ויגל כבודי אף־בשרי ישכן לבטח׃
13 כי לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן חסידך לראות
14 שחת׃* תודיעני ארח חיים שבע שמחות את־פניך
נעמות בימינך נצח׃

מזמור: מה.

1 לבני קרח משכיל שיר ידידות׃* רחש לבי דבר
טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃*
2 יפיפיתה מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על־כן
ברכך אלהים לעולם׃ חגר חרבך על־ירך גבור
3 הודך והדרך׃* והדרך צלח רכב על־דבר אמת
וענוה צדק ותורך נוראות׃ חציך שנונים עמים
4 תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃* דרכך ראו אלהים
דרכי אלי קדשי׃ הלך ראו שרים אחרי נגנים
5 בתוך עלמות תפים׃ במקהלות ברכו אלהים אדני
מקור ישראל׃ שם בנימין רדה משלם שרי יהודה
6 רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי׃ צוה אלהיך עזך
אמצה־זו אלהים אשר־פעלתנו׃ מהיכלך על־ירושלם
7 לך ישאו־מלכים שי׃* גער חית קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף פזרי עמים
8 מלחמות חפצו׃ יבאו חשמנים מצרים כוש תרוץ
ידיה לאלהים׃ ממלכות הארץ שירו לאדני סלה׃*
9 זמרו לאדני השמים קדם הנה יתן בקולו קול
10 עז׃ תנו עז לאלהים על־ישראל גאונו ועזו
11 בשחקים׃* נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
12 נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃* אל־תהי
13 כאבותם דור סורר ומורה דור לא־הכין לבו ולא
14 נאמנה את־אל רוחו׃ לא־שמרו ברית אלהים
15 ובתורתו מאנו ללכת׃ ויזכרו את־מעלליו ואת־
16 נפלאותיו אשר הראם׃ נגד אבותם עשה־פלא
17 בארץ מצרים שדה צוען׃ בקע־ים ויעבירם ויצב
18 מים כמו נד׃ וינחם בענן יומם וכל־הלילה באור
19 אש׃* יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה׃
20 ויוצא נזלים מצור ויורד כנהרות מים׃ ויוסף
עוד לחטא־לו למרות עליון בציה׃ וינסו אל
21 באלהים בלבבם לשאל אכל לנפשם׃ וידברו
באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר׃
22 הן הכה צור ויזובו מים ונחלים יצפו אף־לחם
23 יוכל תת אם־יכין שאר לעמו׃* לכן שמע יהוה
24 ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם־עלה יעלה באפו׃
25 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו׃
26 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח׃ וימטר
27 עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו׃* לחם
28 אבירים אכל איש צידה שלח להם למשבע׃
29 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן׃ וימטר
30 עליהם כעפר שאר וכחול ים כנפי עוף׃ ויפל
31 בקרב מחניהם סביב למשכנתיו׃ ויאכלו וישבעו
32 מאד ותאותם יביא להם׃ לא־זרו מתאותם עוד
33 אכלם בפיהם׃ ואף־אלהים עלה בהם ויהרג
34 במשמניהם ובחורי ישראל הכרע׃* בכל־זאת
חטאו עוד ולא־האמינו בנפלאותיו׃ ויכל בהבל
35 ימיהם ושנותם בבהלה׃ אם־הרגם וידרשוהו
36 ושבו ושחרו אל׃ ויזכרו כי־אלהים צורם ואל
37 עליון גאלם׃ ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו־
38 לו׃ ולבם לא־נכון עמו ולא נאמנו בבריתו׃
39 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
40 אפו ולא־יעיר כל־חמתו׃ ויזכר כי־בשר הם רוח
41 הולך ולא ישוב׃ כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו
42 בישימון׃ וישובו וינסו אל ואת־קדוש ישראל
43 התוו׃ לא־זכרו את־ידו יום אשר פדם מיד צר׃
44 אשר־שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צוען׃
45 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל־ישתיון׃ ישלח
46 בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם׃ ויתן
47 לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃ יהרג בברד גפנם
48 ושקמתם בחנמל׃ ויסגר לברד בהמתם ומקניהם
49 לרשפים׃ ישלח־בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
50 משלחת מלאכי רעים׃ ויפלס נתיב לאפו לא־חשך
51 ממות נפשם ואת־חייהם לדבר הסגיר׃ ויך כל־
52 בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם׃ ויסע
53 כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר׃ וינחם לבטח
54 ולא פחדו ואת־אויביהם כסה הים׃ ויביאם אל־
55 גבול קדשו הר־זה קנתה ימינו׃ ויגרש מפניהם
56 גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן בשבטי ישראל
57 באהליהם׃ וינסו וימרו את־אלהים עליון ועדותיו
58 לא שמרו׃ וישובו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת
59 רמיה׃ ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו׃
60 שמע אלהים וישתומם ויתעב מאד בישראל׃
61 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי
62 עזו ותפארתו ביד־צר׃ ויסגר לחרב עמו ובנחלתו
63 התעבר׃ בחוריו אכלה אש ובתולותיו לא הוללו׃
64 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה׃
65 ויקץ כישן אדני כגבור משתרע מיין׃ ויך צריו
66 אחור חרפת עולם נתן להם׃ ויגעל באהל יוסף
67 ובשבט אפרים לא בחר׃ ויבחר בשבט יהודה את־
68 הר־ציון אשר אהב׃ ויבן כרמים מקדשו כארץ
69 יסדה לעולם׃ ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת
70 צאן׃ מאחר עלות הרות לרעות ביעקב עמו
71 ובנחלתו בישראל׃ וירעם כתם לבבו ובתבונות
72 כפיו ינחם׃

מזמור: מו.

1 לאסף מזמור אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
2 את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים׃ נתנו
3 את־נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך
4 לחית הארץ׃ שפכו דמם כמים סביב לירושלם
5 ואין קובר׃ היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
6 לסביבותינו׃ עד־מתי יהוה תאנף לנצח תבער
7 כאש קנאתך׃ שפך חמתך אל־הגוים אשר לא
8 ידעוך ועל־ממלכות אשר בשמך לא קראו׃ כי
9 אכל את־יעקב ואת־נוהו השמו׃ אל־תזכר־לנו
10 עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו
11 מאד׃ עזרנו אלהי ישענו על־דבר כבוד שמך
12 והצילנו וכפר על־חטאתינו למען שמך׃ למה
13 יאמרו בגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו
14 נקמת דם עבדיך השפוך׃ תבא לפניך אנקת
15 אסיר כגדלת זרועך הותר בני־תמותה׃ והשב
16 לשכנינו שבעתים חרפתם אשר חרפוך אדני׃
17 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם
18 לדור ודור נספר תהלתך׃

(3) בב. 7: 29. סה. 2: 22.
(5) סה. 3: 1. 12.
(7) בב. 14: 17. 18: 2. 19: 1. 1. סא. 2: 19. בב. 29: 13. 33: 4. 43: 27. ד. שמ. 11: 7.
(8) בב. 44: 34. שה. 20: 14. סו. 78: 42. 81: 7. 106: 10. 107: 2.
(10) בב. 14: 20. ד. שמ. 18: 28. לה. 1: 68.
(11) ד. בב. 2: 5. סו. 95: 3. 97: 9. 135: 5. סה. 1: 10. 16. 22: 5. 2. 7. 14: 8. 18. 1. שמ. 2: 3. נש. 9: 10. 16. 29. נש. 40: 11. 12. סו. 31: 23. 119: 21. לה. 1: 51.
(12) שה. 12: 7. 1. בב. 29: 22. 1. סה. 10: 18. 21: 31.
(15) הס. 24: 12. שה. 15: 34.
(16) סה. 23: 7. 24: 14. שה. 17: 8. ד. שמ. 15: 3. נש. 31: 13. בא. 18: 15. 1. סה. 6: 1. הס. 24: 15. שה. 15: 35. 27: 35. 6. שמ. 36: 6. 7. 8. 9.
(18) שה. 11: 14. 17. שה. 1: 9. 12.
(19) סה. 3: 12. 4: 16. 20: 19. שה. 5: 5. שה. 27: 5. 20) שה. 4: 1. 5. 5: 1. 6: 1. 2. 7. 11. סו. 143: 8. שה. 1: 18.
(21) סה. 18: 25. שה. 1: 15. 16: 16. 18. ד. בב. 19: 42. 10. בא. 6: 3. בב. 23: 3. ד. בב. 19: 9. שו. 18: 8. שה. 16: 19.
(22) סה. 18: 26. הס. 24: 11. שה. 15: 33. 27: 2. 36: 1. שה. 1: 17. 17: 8. שה. 11: 17.
(23) סה. 18: 18. בב. 18: 33. 30: 25. סה. 16: 29. ד. שמ. 19: 39.
(25) שה. 1: 15. בא. 6: 5.
(26) סה. 18: 22. נש. 29: 16.
(27) שה. 10: 29. 30.
(1) שה. 33: 15.
(2) סה. 17: 1. 8. 3: 1. 12.
(3) סה. 20: 21. בא. 7: 38. סה. 3: 4.
(4) שה. 29: 2. 32: 11. נש. 63: 9. בלב. 12: 14.
(5) שה. 5: 2. 4: 20. 7: 6. 14: 2. 21. 26: 18. 32: 8. 9. 1. סה. 8: 53. סו. 135: 4. שה. 8: 12. נש. 41: 8. 43: 1. בא. 10: 16. שלה. 3: 17. בלב. 2: 14. סה. 9: 29. שה. 10: 14. נש. 41: 11. סו. 24: 1. 50: 12. 1. סה. 10: 26. 28.

6 פעל אמרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות.* שוד רשעים יגרפם כי מאנו לעשות משפט,
7 חמס רשעים יגרפם כי מאנו לעשות משפט. עקש בדרכו איש זר והישר פעלו.
8 הפך דרך איש ונכרי וזך ישר פעלו.* טוב שבת על פנת גג מאשת מדנים ובבית חבר.
9 נפש רשע לא חמדה רע לא יחן בעיניו רעהו.
10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו. בענשו של לץ יחכם פתי וברדתו לחכם יקח דעת.*
11 משכיל לרשע מבין לרעה ולוקח לקח יסכל. מצדיק ומרשיע לאיש מרע ומצדיק רשע לאיש צדיק.*
12 מבין צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרעה. אוטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה.*
13 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחיק חמה עזה. צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת.*
14 מרשיעים תחת משפט נמהר ומקלקל מקור ונתיב בוחר. מלך בשפתיו נחש לא יפשע במשפט פיו.*
15 פלס ומאזני משפט לה' מעשה כל אבני כיס. תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא.*
16 רצון מלכים שפתי צדק ודובר נכחות יאהב. חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.*
17 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש. קנה חכמה מה טוב מפז קנה תבונה מכסף נבחר.*
18 סלת מסלת ישר ומכבוד מלך אורח. נוצר מרע נפשו שומר דרכיו.*
19 לפני שבר גאון ולפני כשלה גבה רוח. טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את זדים.*
20 משכיל בדבר ימצא טוב ובוטח ביי אשרי הוא. חכם לב יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח.*

(6) בר. 33: 2, 3, 4. ו. 6: 2. שמ. 2: 5. ירמ. 1: 6. 5: 10. 20: 6. תה. 20: 24. 26. בר. 7: 6. 26: 19. 28: 9. בר. 62: 12. ו. שה. 3: 17. ו. דה. 5: 27.
(8) שה. 24: 3. 7. בר. 5: 27. 17.
(9) שה. 19: 16. 20: 21. 24. 15. 16. בר. 4: 11. שו. 18. 11. 12. 97: 2. שה. 17: 5. בר. 4: 12. 36. שמ. 12: 29. 30. שה. 14: 31.
(10) תה. 11: 44. 45. בר. 10: 22. שה. 19: 14. בר. 35: 2. תה. 15: 5.
(11) שה. 19: 16. 18. 34: 5. בר. 33: 2.
(12) בר. 12: 20.
(13) שה. 19: 16. 19.
(14) שה. 19: 10.
(15) שה. 19: 11. 1. שמ. 21: 4. 5. וד. 7: 3. 1. שה. 7: 5. (16) שה. 77: 18. בר. 12: 18. 19. יהש. 4: 5. 8: 5. 11: 19. שה. 19: 9. 40: 34. ד. דב. 5: 14. יהש. 1: 10. 4: 1. בר. 12: 21.
(17) בר. 4: 10.
(18) בר. 4: 11. 33:2. ש. 5: 5. שו. 68: 7. 8. בר. 6: 4. שמ. 3: 3. שה. 3: 2. 24: 17. ד. דב. 7: 1. 2. 3. בר. 15: 17. שו. 144: 5. יהש. 15: 8. שו. 68: 8. 77: 18. 114: 7. ז. 4: 24. בר. 12: 26.
(19) שה. 19: 13. בר. 12: 21. שמ. 9: 13. שה. 81: 7. (21) שה. 3: 5. 1. שמ. 6: 19. (22) שה. 10: 3. ד. שמ. 6: 7. 8. (23) שה. 19: 12. שה. 3: 4.

(1) בר. 5: 22.
(2) שה. 26: 1. 13. בר. 5: 6. שו. 81: 10. שה. 13: 4. שה. 13: 3.
(3) בר. 5: 7. 6: 14. ד. שה. 17: 35. ז. 25: 6. 35: 15.
(4) שה. 26: 1. בר. 4: 16. שה. 27: 15. שו. 97: 7.
(5) שה. 23: 24. שה. 23: 7. ד. שה. 17: 35. בר. 44: 15. 19. שה. 34: 14. בר. 4: 6. 24: 15. שה. 24: 19. שמ. 1: 2. שה. 34: 7. שה. 20.

21 רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד.
22 עיר גבורים עלה חכם ויגד עז מבטחה הרס.*
23 שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו.
24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון.*
25 תאוות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות מלאכה.
26 כל היום תאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך.*
27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יקריבנו.
28 עד שקרים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר.
29 עז פנים איש רשע והישר הוא יכין דרכו.
30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד יי.*
31 סוס מוכן ליום מלחמה וליי התשועה.*

כב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף וזהב חן טוב.*
2 עשיר ורש נפגשו עושה כלם יי.*
3 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו.
4 עקב ענוה יראת יי עשר וכבוד וחיים.*
5 צנים פחים בדרך עקש נוצר נפשו ירחק מהם.*
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו.*
7 עשיר ברש ימשול ולוה עבד לאיש מלוה.*
8 זורע עולה יקצור און וחמת עברתו תכלה.*
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל.*
10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון.*
11 אוהב טהר לבב חן שפתיו רע מלך.*
12 עיני יי נצרו דעת וידבר בגדים.*
13 אמר עצל אריה בחוץ בתוך רחובות אהרג.*
14 שוחת זרות פי נזירות זעם יי יפול שם.*
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו.*
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור.*
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי.*
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך.*
19 להיות בטחונך ביי הודעתיך היום אף אתה.*
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת.*
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך.*
22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער.*
23 כי יי יריב ריבם וקבע את קובעיהם נפש.*
24 אל תתרע את איש חמות ואל תלך עם איש חמה.*
25 פן תאלף נתיבותיו ולקחת מוקש לנפשך.*
26 אל תהי בתוקעי כף בערבי משאות.*
27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מעם ביתך.*
28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך.*
29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב.*

(6) בר. 33: 2, 3, 4. ו. 6: 2. שמ. 2: 5. ירמ. 1: 6. 5: 10. 20: 6. תה. 20: 24. 26. בר. 7: 6. 26: 19. 28: 9. בר. 62: 12. ו. שה. 3: 17. ו. דה. 5: 27.
(8) שה. 24: 3. 7. בר. 5: 27. 17.
(9) שה. 19: 16. 20: 21. 24. 15. 16. בר. 4: 11. שו. 18. 11. 12. 97: 2. שה. 17: 5. בר. 4: 12. 36. שמ. 12: 29. 30. שה. 14: 31.
(10) תה. 11: 44. 45. בר. 10: 22. שה. 19: 14. בר. 35: 2. תה. 15: 5.
(11) שה. 19: 16. 18. 34: 5. בר. 33: 2.
(12) בר. 12: 20.
(13) שה. 19: 16. 19.
(14) שה. 19: 10.
(15) שה. 19: 11. 1. שמ. 21: 4. 5. וד. 7: 3. 1. שה. 7: 5. (16) שה. 77: 18. בר. 12: 18. 19. יהש. 4: 5. 8: 5. 11: 19. שה. 19: 9. 40: 34. ד. דב. 5: 14. יהש. 1: 10. 4: 1. בר. 12: 21.
(17) בר. 4: 10.
(18) בר. 4: 11. 33:2. ש. 5: 5. שו. 68: 7. 8. בר. 6: 4. שמ. 3: 3. שה. 3: 2. 24: 17. ד. דב. 7: 1. 2. 3. בר. 15: 17. שו. 144: 5. יהש. 15: 8. שו. 68: 8. 77: 18. 114: 7. ז. 4: 24. בר. 12: 26.
(19) שה. 19: 13. בר. 12: 21. שמ. 9: 13. שה. 81: 7. (21) שה. 3: 5. 1. שמ. 6: 19. (22) שה. 10: 3. ד. שמ. 6: 7. 8. (23) שה. 19: 12. שה. 3: 4.

(1) בר. 5: 22.
(2) שה. 26: 1. 13. בר. 5: 6. שו. 81: 10. שה. 13: 4. שה. 13: 3.
(3) בר. 5: 7. 6: 14. ד. שה. 17: 35. ז. 25: 6. 35: 15.
(4) שה. 26: 1. בר. 4: 16. שה. 27: 15. שו. 97: 7.
(5) שה. 23: 24. שה. 23: 7. ד. שה. 17: 35. בר. 44: 15. 19. שה. 34: 14. בר. 4: 6. 24: 15. שה. 24: 19. שמ. 1: 2. שה. 34: 7. שה. 20. 21. שמ. 9: 13. שה. 81: 7. (21) שה. 3: 5. 1. שמ. 6: 19. (22) שה. 10: 3. ד. שמ. 6: 7. 8. (23) שה. 19: 12. שה. 3: 4.

21 רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד.
22 עיר גבורים עלה חכם ויגד עז מבטחה הרס.*
23 שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו.
24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון.*
25 תאוות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות מלאכה.
26 כל היום תאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך.*
27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יקריבנו.
28 עד שקרים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר.
29 עז פנים איש רשע והישר הוא יכין דרכו.
30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד יי.*
31 סוס מוכן ליום מלחמה וליי התשועה.*

כב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף וזהב חן טוב.*
2 עשיר ורש נפגשו עושה כלם יי.*
3 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו.
4 עקב ענוה יראת יי עשר וכבוד וחיים.*
5 צנים פחים בדרך עקש נוצר נפשו ירחק מהם.*
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו.*
7 עשיר ברש ימשול ולוה עבד לאיש מלוה.*
8 זורע עולה יקצור און וחמת עברתו תכלה.*
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל.*
10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון.*
11 אוהב טהר לבב חן שפתיו רע מלך.*
12 עיני יי נצרו דעת וידבר בגדים.*
13 אמר עצל אריה בחוץ בתוך רחובות אהרג.*
14 שוחת זרות פי נזירות זעם יי יפול שם.*
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו.*
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור.*
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי.*
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך.*
19 להיות בטחונך ביי הודעתיך היום אף אתה.*
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת.*
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך.*
22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער.*
23 כי יי יריב ריבם וקבע את קובעיהם נפש.*
24 אל תתרע את איש חמות ואל תלך עם איש חמה.*
25 פן תאלף נתיבותיו ולקחת מוקש לנפשך.*
26 אל תהי בתוקעי כף בערבי משאות.*
27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מעם ביתך.*
28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך.*
29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב.*

12 הנחני יהוה דרכך ואהלכה באמתך יחד לבבי
לירא שמך׃
13 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
לעולם׃
14 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה׃
15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת׃
16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך׃
17 עשה עמדי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה
יהוה עזרתני ונחמתני׃

לבני קרח מזמור שיר׃ פ

18 יסודתו בהרי קדש׃ אהב יהוה שערי ציון מכל
משכנות יעקב׃
19 נכבדות מדבר בעיר האלהים סלה׃ אזכיר רהב
ובבל לידעי׃ הנה פלשת וצור עם כוש זה יליד
שם׃
20 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה
עליון׃
21 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה׃
22 וחללים כמו שכבי חרב אמרו כל מעיני בך׃

משכיל להימן האזרחי׃

23 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך׃
24 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי׃
25 כי שבעה רעות נפשי וחיי לשאול הגיעו׃
26 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איתן׃
27 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא
זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו׃
28 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות׃
29 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה׃
30 הרחקת מני אהבים מעי שתני מחשך׃
31 עברתך עלי חלפו בעותיך צמתתני׃
32 סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד׃
33 הרחקת מני אהב ורע מידעי מחשך׃

לאיתן האזרחי׃ פ

1 חסדי יהוה עולמים אשיר פי לדר ודר אודיע
אמונתך בפי׃
2 כי אמרתי עולם חסד בשמים תכין אמונתך בהם׃
3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי׃
4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
5 והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל
קדשים׃
6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים׃
7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו׃
8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך
סביביך׃
9 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם׃
10 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך׃
11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם׃
12 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך
ירננו׃
13 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך׃
14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך׃
15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון׃
16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׃
17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃

אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃

19 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃
20 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃
21 לא יניש אויב בו ובן עולה לא יענה׃
22 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃
23 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו׃
24 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו׃
25 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישעי׃
26 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ׃
27 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
28 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃
29 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃
30 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו׃
31 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם׃
32 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי׃
33 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה׃
34 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב׃
35 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי׃
36 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה׃
37 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך׃
38 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃
39 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה׃
40 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃
41 תרים ימין צריו השמחת כל אויביו׃
42 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה׃
43 השבתו מטהרו וכסאו ארצה מגרת׃
44 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושת סלה׃
45 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך׃
46 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם׃
47 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד
שאול סלה׃
48 אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד באמונתך׃
49 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים
עמים׃
50 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
51 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

תפלה למשה איש האלהים׃

1 אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר׃
2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד
עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה׃
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך׃
9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃
13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
15 שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה׃
16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃

18 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃
19 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
20 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו׃
21 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
22 מדבר באפל יהלך משוד יצהרים׃
23 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
24 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
25 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
26 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃
27 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
28 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
29 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
30 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
31 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
32 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

מזמור שיר ליום השבת׃

1 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון׃
2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות׃
3 עליון עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור׃
4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן׃
5 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך׃
6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת׃
7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד׃
8 ואתה מרום לעלם יהוה׃
9 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל
פעלי און׃
10 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן׃
11 ותבט עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה
אזני׃
12 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה׃
13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו׃
14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃
15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו׃

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט׃

16 נכון כסאך מאז מעולם אתה׃
17 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים׃
18 ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום
יהוה׃
19 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך
ימים׃

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע׃

20 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים׃
21 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו׃
22 יביעו יתמרו כל פעלי און׃
23 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו׃
24 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו׃
25 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב׃
26 בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו׃
27 הנוטע אזן הבל יאזין אם יצר עין הבל יביט׃
28 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת׃
29 יהוה יודע מחשבות אדם כי המה הבל׃
30 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃
31 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת׃
32 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב׃
33 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב׃
34 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃
35 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי׃
36 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני׃
37 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃
38 היחברך כסא הוות יוצר עמל עלי חק׃
39 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃
40 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃
41 וישב עליהם את אונם ברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה
אלהינו׃

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו׃

1 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו׃
2 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים׃
3 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו׃
4 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו׃
5 בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו׃
6 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם בקלו תשמעו׃
7 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר׃
8 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי׃
9 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם
והם לא ידעו דרכי׃
10 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי׃

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ׃

11 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו׃
12 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו׃
13 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃
14 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃
15 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו׃
16 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃
17 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
18 חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים׃
19 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו׃
20 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער׃
21 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים באמונתו׃

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃

22 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו׃
23 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו׃
24 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ׃
25 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ׃
26 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו׃
27 יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו
לו כל אלהים׃
28 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען
משפטיך יהוה׃
29 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים׃
30 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים
יצילם׃
31 אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה׃
32 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו׃

מזמור לדוד׃

1 הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים׃
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃
5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃
7 קול יהוה חצב להבות אש׃
8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃
9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו
אומר כבוד׃
10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃

12 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
13 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃
14 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃
15 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃
16 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר
רנה׃
17 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃
18 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך
הייתי נבהל׃
19 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃
20 מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
אמתך׃
21 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
22 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
23 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם
אודך׃

למנצח שיר מזמור לדוד׃

1 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך תפלטני׃
2 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני׃
3 כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ שמך תנחני ותנהלני׃
4 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃
5 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת׃
6 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃
7 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי׃
8 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃
9 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי וביטני׃
10 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
ועצמותי עששו׃
11 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד ופחד לידעי
ראי חוץ נדדו ממני׃
12 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי׃
13 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי
לקחת נפשי זממו׃
14 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃
15 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
16 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃
17 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃
18 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה
ובוז׃
19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך
נגד בני אדם׃
20 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשונות׃
21 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃
22 ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת
קול תחנוני בשועי אלי׃
23 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם
על יתר עושה גאוה׃
24 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה׃

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃

1 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃
2 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום׃
3 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני
קיץ סלה׃
4 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אתודה עלי
פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃
5 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף
מים רבים אליו לא יגיעו׃
6 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃
7 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃
8 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל
קרב אליך׃
9 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃
10 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃

11 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃
12 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
13 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃
14 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃
15 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃
16 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃
17 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל׃
18 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃
19 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃
20 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃
21 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃
22 יהוה משמים השקיף ראה את כל בני אדם׃
23 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ׃
24 היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃
25 אין המלך נושעברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃
26 שוא הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט׃
27 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃
28 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃
29 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃
30 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃
31 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃

1 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃
2 בי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
3 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
4 דרשתי את יהוה ויענני ומכל מגורותי הצילני׃
5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃
6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃
7 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃
8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃
9 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃
10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃
11 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃
12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
13 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃
14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃
15 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃
16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃
17 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם׃
18 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃
20 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
21 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃
22 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

לדוד׃

1 ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו חשבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחתם רשת לנפשי חנם כרו לה׃
8 תבואהו שואה לא ידע ורשת אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה׃
9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃
10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו׃
11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תחת טובה שכלה לנפשי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי הלכתי כאבל אם קודר שחותי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין׃
20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני׃
23 הקיצה ועירה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃
25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

לדוד׃

1 נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו׃
2 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃
3 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃
4 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס׃
5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים׃
6 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה׃
7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
8 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃
9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃
10 משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב׃
11 אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני׃
12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום׃

לדוד׃

1 אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה׃
2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃
3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃
4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃
5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃
6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃
7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות׃
8 חדל מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע׃
9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו ארץ׃
10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃
11 ועניים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃
12 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃
13 אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יום בואו׃
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃
15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃
16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃
17 כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃
18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃
20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃
21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃
22 כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו וכדרכו יחפץ׃
24 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃
25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃
26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃
27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃
28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃
29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃
30 פי צדיק יהגה חכמות ולשונו תדבר משפט׃
31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃
32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃
33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃
34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃
35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃
36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃
38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃
40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

לדוד להזכיר׃

1 יהוה אל בחמתך תוכיחני ואל ברגזך תיסרני׃
2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃
3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃
4 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃
5 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃
6 נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃
7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃
8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי משאון לבי׃
9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃
10 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃
11 אהובי ורעי מנגד נגעי ומקרובי עמדו׃
12 ויקושי נפש ודורשי רעתי דברו הוות וכל מרמות יהגו׃
13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃
14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃
15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃
16 כי אמרתי פן ישמחו לי פן בהמוט רגלי עלי הגדילו׃
17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃
18 כי אגיד עוני אדאג מחטאתי׃
19 ואויבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר ומרבי טוב׃
20 המשלמים רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב׃
21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃
22 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

למנצח לידותון מזמור לדוד׃

1 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע נגדי׃
2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃
3 חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃
4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃
5 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃
6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם׃
7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃
8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃
9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃
10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃
11 בתוכחות על עון יסרת כעש מחמד נפשו אך הבל כל אדם סלה׃
12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃
13 שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואאינה׃

לדוד׃

1 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃
2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃
3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה׃
4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב׃
5 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אגידה ואדברה עצמו מספר׃
6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃
7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי׃
8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃
9 בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃
11 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃
12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני׃
13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה׃
14 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי׃
15 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח׃
16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃
17 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

למנצח משכיל לדוד׃

1 אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃
2 יהוה ישמרהו ויחייהו אשר יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו׃
3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו׃
4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך׃
5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃
6 ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר׃
7 יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רעתי׃
8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃
9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃
10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃
11 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי׃
12 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃
13 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃

למנצח משכיל לבני קרח׃

1 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃
2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃
3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃
4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃
5 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני׃
6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃
8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃
10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃

12 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃
13 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃
14 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
15 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

למנצח לבני קרח משכיל׃

1 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם׃
3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃
5 בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו׃
6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני׃
7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
8 באלהים הללנו כל היום ושמך לע

20 ומילדתיהם לא צוה פרעה כי יראו את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהם מלך מצרים ויחיו את הילדים׃
21 ויעש כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים׃
22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון׃

ב
1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃
4 ותתצב אחתו מרחק לדעה את המעשה אשר יעשה לו׃
5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃
6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃
7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃
8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃
9 ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו׃
10 ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו׃
11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלתם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃
12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃
13 ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃
14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃
15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃
16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃
17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם׃
18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃
19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃

[1] ותאמרן.

20 ויאמר אל בנתיו ואיו זה למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃
21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃
22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃
23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃
24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

ג
1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃
2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃
3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃
4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃
5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃
6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃
7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃
8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃
10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃
11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים׃
12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃
13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם׃
14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃
15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃
16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוך לכם במצרים׃
17 ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃
18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃
19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃

(20) בר. 4:15. 24. שם. 4:13. 31.
(21) בר. 25: 45. 26.
(22) שם. 21: 30. דב. 22: 18. 19.
(24) בר. 24: 20. דב. 19: 21. שמ. 5: 38.
(28) בר. 9: 5.
(30) שם. 21: 22. שם. 35: 27.

(3) שם. 21: 2.
(4) שם. 21: 16. 22: 1. 7.
שמ. 6: 31.
(7) שם. 22: 4.
(8) שם. 21: 6. 22: 23.
(9) דב. 25: 1. ר. דבר. 19: 10.
(11) בר. 6: 16.

(12) בר. 31: 39.
(16) דב. 22: 28. 29.
(17) בר. 23: 16. 34: 12. דב. 22: 29. ר. שמ. 18: 25.
(18) שם. 19: 26. 31. 20: 27. דב. 18: 10. 11. ר. שמ. 28: 3. 9.
(19) שם. 18: 23. 20: 15. 31.

20 שׁמרה נפשׁי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
21 תם וישׁר ינצרוני כי קויתיך׃ 22 פדה אלהים את ישׂראל מכל צרותיו׃

כו

1 שׁפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃ 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃ 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ 4 לא ישׁבתי עם מתי שׁוא ועם נעלמים לא אבוא׃ 5 שׂנאתי קהל מרעים ועם רשׁעים לא אשׁב׃ 6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃ 7 לשׁמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משׁכן כבודך׃ 9 אל תאסף עם חטאים נפשׁי ועם אנשׁי דמים חיי׃ 10 אשׁר בידיהם זמה וימינם מלאה שׁחד׃ 11 ואני בתמתי אפדני וחנני׃ 12 רגלי עמדה במישׁור במקהלים אברך יהוה׃

כז

1 ליהוה אורי וישׁעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃ 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשׂרי צרי ואויבי לי המה כשׁלו ונפלו׃ 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 4 אחת שׁאלתי מאת יהוה אותה אבקשׁ שׁבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃ 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ 6 ועתה ירום ראשׁי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשׁירה ואזמרה ליהוה׃ 7 שׁמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃ 8 לך אמר לבי בקשׁו פני את פניך יהוה אבקשׁ׃ 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשׁני ואל תעזבני אלהי ישׁעי׃ 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישׁור למען שׁוררי׃ 12 אל תתנני בנפשׁ צרי כי קמו בי עדי שׁקר ויפח חמס׃ 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

כח

1 אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשׁ ממני ונמשׁלתי עם יורדי בור׃ 2 שׁמע קול תחנוני בשׁועי אליך בנשׂאי ידי אל דביר קדשׁך׃ 3 אל תמשׁכני עם רשׁעים ועם פעלי און דברי שׁלום את רעיהם ורעה בלבבותם׃ 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשׂה ידיהם תן להם השׁב גמולם להם׃ 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשׂה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ 6 ברוך יהוה כי שׁמע קול תחנוני׃ 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשׁירי אודנו׃ 8 יהוה עז למו ומעוז ישׁועות משׁיחו הוא׃ 9 הושׁיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשׂאם עד העולם׃

כט

1 הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃ 2 הבו ליהוה כבוד שׁמו השׁתחוו ליהוה בהדרת קדשׁ׃ 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃ 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ 5 קול יהוה שׁבר ארזים וישׁבר יהוה את ארזי הלבנון׃ 6 וירקידם כמו עגל לבנון ושׂריון כמו בן ראמים׃ 7 קול יהוה חצב להבות אש׃ 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדשׁ׃ 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשׂף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד׃ 10 יהוה למבול ישׁב וישׁב יהוה מלך לעולם׃ 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשׁלום׃

ל

1 מזמור שׁיר חנכת הבית לדוד׃ 2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שׂמחת אויבי לי׃ 3 יהוה אלהי שׁועתי אליך ותרפאני׃ 4 יהוה העלית מן שׁאול נפשׁי חייתני מיורדי בור׃ 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשׁו׃ 6 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה׃ 7 ואני אמרתי בשׁלוי בל אמוט לעולם׃ 8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃ 10 מה בצעי ברדתי אל שׁחת היודך עפר הגיד אמתך׃ 11 שׁמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃ 12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שׂקי ותאזרני שׂמחה׃ 13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

לא

1 למנצח שׁיר מזמור לדוד׃ 2 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושׁיעני׃ 4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שׁמך תנחני ותנהלני׃ 5 תוציאני מרשׁת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 6 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת׃ 7 שׂנאתי השׁמרים הבלי שׁוא ואני אל יהוה בטחתי׃ 8 אגילה ואשׂמחה בחסדך אשׁר ראית את עניי ידעת בצרות נפשׁי׃ 9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃ 10 חנני יהוה כי צר לי עששׁה מכעס עיני נפשׁי ובטני׃ 11 כי כלו ביגון חייי ושׁנותי באנחה כשׁל בעוני כחי ועצמותי עששׁו׃ 12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשׁכני ופחד למיודעי ראי חוץ נדדו ממני׃ 13 נשׁכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד׃ 14 כי שׁמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשׁי זממו׃ 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃ 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃ 17 האירה פניך על עבדך הושׁיעני בחסדך׃ 18 יהוה אל אבושׁ כי קראתיך יבשׁו רשׁעים ידמו לשׁאול׃ 19 תאלמנה שׂפתי שׁקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃ 20 מה רב טובך אשׁר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃ 21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב שׂפתים׃ 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ 23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שׁמעת קול תחנוני בשׁועי אליך׃ 24 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשׁלם על יתר עשׂה גאוה׃ 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה׃

לב

1 לדוד משׂכיל אשׁרי נשׂוי פשׁע כסוי חטאה׃ 2 אשׁרי אדם לא יחשׁב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃ 3 כי החרשׁתי בלו עצמותי בשׁאגתי כל היום׃ 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשׁדי בחרבני קיץ סלה׃ 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשׁעי ליהוה ואתה נשׂאת עון חטאתי סלה׃ 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשׁטף מים רבים אליו לא יגיעו׃ 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃ 8 אשׂכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך׃ 10 רבים מכאובים לרשׁע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ 11 שׂמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישׁרי לב׃

לג

1 רננו צדיקים ביהוה לישׁרים נאוה תהלה׃ 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשׂור זמרו לו׃ 3 שׁירו לו שׁיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ 4 כי ישׁר דבר יהוה וכל מעשׂהו באמונה׃ 5 אהב צדקה ומשׁפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ 6 בדבר יהוה שׁמים נעשׂו וברוח פיו כל צבאם׃ 7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃ 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישׁבי תבל׃ 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשׁבות עמים׃ 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשׁבות לבו לדר ודר׃ 12 אשׁרי הגוי אשׁר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ 13 משׁמים הביט יהוה ראה את כל בני אדם׃ 14 ממכון שׁבתו השׁגיח אל כל ישׁבי הארץ׃ 15 היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשׂיהם׃ 16 אין המלך נושׁעברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃ 17 שׁקר הסוס לתשׁועה ובשׁפע חילו לא ימלט׃ 18 הנה עין יהוה אל יריאיו למיחלים לחסדו׃ 19 להציל ממות נפשׁם ולחיותם ברעב׃ 20 נפשׁנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ 21 כי בו ישׂמח לבנו כי בשׁם קדשׁו בטחנו׃ 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשׁר יחלנו לך׃

לד

1 לדוד בשׁנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשׁהו וילך׃ 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃ 3 ביהוה תתהלל נפשׁי ישׁמעו ענוים וישׂמחו׃ 4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שׁמו יחדו׃ 5 דרשׁתי את יהוה ועני ומכל מגורותי הצילני׃ 6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ 7 זה עני קרא ויהוה שׁמע ומכל צרותיו הושׁיעו׃ 8 חונה מלאך יהוה סביב ליריאיו ויחלצם׃ 9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשׁרי הגבר יחסה בו׃ 10 יראו את יהוה קדשׁיו כי אין מחסור ליריאיו׃ 11 כפירים רשׁו ורעבו ודרשׁי יהוה לא יחסרו כל טוב׃ 12 לכו בנים שׁמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃ 13 מי האישׁ החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃ 14 נצר לשׁונך מרע ושׂפתיך מדבר מרמה׃ 15 סור מרע ועשׂה טוב בקש שׁלום ורדפהו׃ 16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שׁועתם׃ 17 פני יהוה בעשׂי רע להכרית מארץ זכרם׃ 18 צעקו וייהוה שׁמע ומכל צרותם הצילם׃ 19 קרוב יהוה לנשׁברי לב ואת דכאי רוח יושׁיע׃ 20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ 21 שׁומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשׁברה׃ 22 תמותת רשׁע רעה ושׂנאי צדיק יאשׁמו׃ 23 פודה יהוה נפשׁ עבדיו ולא יאשׁמו כל החסים בו׃

לה

1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃ 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ 3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשׁי ישׁעתך אני׃ 4 יבשׁו ויכלמו מבקשׁי נפשׁי יסגו אחור וייחפרו חשׁבי רעתי׃ 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃ 6 יהי דרכם חשׁך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם׃ 7 כי חנם טמנו לי שׁחת רשׁתם חנם כרו לנפשׁי׃ 8 תבואהו שׁואה לא ידע ורשׁתו אשׁר טמן תלכדו בשׁואה יפול בה׃ 9 ונפשׁי תגיל ביהוה תשׂיש בישׁועתו׃ 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משׁסו׃ 11 יקומון עדי חמס אשׁר לא ידעתי ישׁאלוני׃ 12 משׁלמים רעה תחת טובה שׁכלה לנפשׁי׃ 13 ואני בחלותם לבושׁי שׂק עניתי בצום נפשׁי ותפלתי על חיקי תשׁוב׃ 14 כרע כאח לי הלכתי כאבל קודר שׁחותי׃ 15 ובצלעי שׂמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃ 16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שׁניהמו׃ 17 אדני כמה תראה השׁיבה נפשׁי משׁאיותם מכפירים יחידתי׃ 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך׃ 19 אל ישׂמחו לי אויבי שׁקר שׂנאי חנם יקרצו עין׃ 20 כי לא שׁלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשׁבון׃ 21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃ 22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני׃ 23 הקיצה ועירה למשׁפטי אלהי ואדני לריבי׃ 24 שׁפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישׂמחו לי׃ 25 אל יאמרו בלבבם האח נפשׁנו אל יאמרו בלענוהו׃ 26 יבשׁו ויחפרו יחדו שׂמחי לרעתי ילבשׁו בשׁת וכלמה המגדילים עלי׃ 27 ירנו ושׂמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שׁלום עבדו׃ 28 ולשׁוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

לו

1 למנצח לעבד יהוה לדוד׃ 2 נאם פשׁע לרשׁע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו׃ 3 כי חלק אליו בעיניו למצא עונו לשׂנוא׃ 4 דברי פיהו און ומרמה חדל להשׂכיל להיטיב׃ 5 און יחשׁב על משׁכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס׃ 6 יהוה בהשׁמים חסדך אמונתך עד שׁחקים׃ 7 צדקתך כהרי אל משׁפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושׁיע יהוה׃ 8 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 9 ירוין מדשׁן ביתך ונחל עדניך תשׁקם׃ 10 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃ 11 משׁך חסדך לידעיך וצדקתך לישׁרי לב׃ 12 אל תבוא רגל גאוה ויד רשׁעים אל תנדני׃ 13 שׁם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום׃

לז

1 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושׂי עולה׃ 2 כי כחציר מהרה ימלוו וכירק דשׁא יבולון׃ 3 בטח ביהוה ועשׂה טוב שׁכן ארץ ורעה אמונה׃ 4 והתענג על יהוה ויתן לך משׁאלות לבך׃ 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשׂה׃ 6 והוציא כאור צדקך ומשׁפטך כצהרים׃ 7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באישׁ עשׂה מזמות׃ 8 חדל מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשׁו ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין רשׁע והתבוננת על מקומו ואינו׃ 11 ועניים יירשׁו ארץ והתענגו על רב שׁלום׃ 12 זומם רשׁע לצדיק וחרק עליו שׁניו׃ 13 אדני יהוה ישׂחק לו כי ראה כי יום בואו׃ 14 חרב פתחו רשׁעים ודרכו קשׁתם להפיל עני ואביון לטבח ישׁרי דרך׃ 15 חרבם תבוא בלבם וקשׁתותם תשׁברנה׃ 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשׁעים רבים׃ 17 כי זרועות רשׁעים תשׁברנה ותומך צדיקים יהוה׃ 18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ 19 לא יבשׁו בעת רעה ובימי רעבון ישׂבעו׃ 20 כי רשׁעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשׁן כלו׃ 21 לוה רשׁע ולא ישׁלם וצדיק חונן ונותן׃ 22 כי מברכיו יירשׁו ארץ ומקללו יכרתו׃ 23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃ 24 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ 25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ 27 סור מרע ועשׂה טוב ושׁכן לעד׃ 28 כי יהוה אהב משׁפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשׁמרו ועזרע רשׁעים נכרתה׃ 29 צדיקים יירשׁו ארץ וישׁכנו לעד עליה׃ 30 פי צדיק יהגה חכמה ולשׁונו תדבר משׁפט׃ 31 תורת אלהיו בלבו לא תמעדנה אשׁוריו׃ 32 צופה רשׁע לצדיק ומבקש להמיתו׃ 33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשׁיענו בהשׁפטו׃ 34 קוה אל יהוה ושׁמר דרכו וירוממך לרשׁת ארץ בהכרת רשׁעים תראה׃ 35 ראיתי רשׁע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ 36 ויעבר והנה איננו ואבקשׁהו ולא נמצא׃ 37 שׁמר תם וראה ישׁר כי אחרית לאישׁ שׁלום׃ 38 ופשׁעים נשׁמדו יחדו אחרית רשׁעים נכרתה׃ 39 ותשׁועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ 40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשׁעים ויושׁיעם כי חסו בו׃

לח

1 מזמור לדוד להזכיר׃ 2 יהוה אל בקצפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ 3 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ 4 אין מתם בבשׂרי מפני זעמך אין שׁלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 5 כי עונותי עברו ראשׁי כמשׂא כבד יכבדו ממני׃ 6 הבאישׁו נמקו חבורותי מפני אולתי׃ 7 נעויתי שׁחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃ 8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשׂרי׃ 9 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שׁאגתי משׁאגת לבי׃ 10 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ 11 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ 12 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ 13 ויקושׁטו מבקשׁי נפשׁי ודורשׁי רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו׃ 14 ואני כחרש לא אשׁמע וכאלם לא יפתח פיו׃ 15 ואהי כאישׁ אשׁר לא שׁמע ואין בפיו תוכחות׃ 16 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ 17 כי אמרתי פן ישׂמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 18 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ 19 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי׃ 20 וחיי עצומי חיים ורבו שׂנאי שׁקר׃ 21 ומשׁלמי רעה תחת טובה ישׂטנוני תחת רדפי טוב׃ 22 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ 23 חישׁה לעזרתי אדני תשׁועתי׃

לט

1 למנצח לידותון מזמור לדוד׃ 2 אמרתי אשׁמרה דרכי מחטוא בלשׁוני אשׁמרה לפי מחסום בעוד רשׁע נגדי׃ 3 נאלמתי דומיה החשׁיתי מטוב וכאבי נעכר׃ 4 חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשׁוני׃ 5 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃ 6 הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃ 7 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם׃ 8 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ 9 מכל פשׁעי הצילני חרפת נבל אל תשׂימני׃ 10 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשׂית׃ 11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃ 12 בתוכחות על עון יסרת כמעש עשׁ נמוג חמדו אך הבל כל אדם סלה׃ 13 שׁמעה תפלתי יהוה ושׁועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושׁב ככל אבותי׃ 14 שׁעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

מ

1 למנצח לדוד מזמור׃ 2 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישׁמע שׁועתי׃ 3 ויעלני מבור שׁאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשׁרי׃ 4 ויתן בפי שׁיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה׃ 5 אשׁרי הגבר אשׁר שׂם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושׂטי כזב׃ 6 רבית עשׂית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשׁבותיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃ 7 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שׁאלת׃ 8 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי׃ 9 לעשׂות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃ 10 בשׂרתי צדק בקהל רב הן שׂפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃ 11 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשׁועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃ 12 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד ינצרוני׃ 13 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השׂיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו מספר מראשׁי ולבי עזבני׃ 14 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושׁה׃ 15 יבשׁו ויחפרו יחדו מבקשׁי נפשׁי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי׃ 16 ישׁמו על עקב בשׁתם האמרים לי האח האח׃ 17 ישׂישׂו וישׂמחו בך כל מבקשׁיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשׁועתך׃ 18 ואני עני ואביון אדני יחשׁב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

מא

1 למנצח מזמור לדוד׃ 2 אשׁרי משׂכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃ 3 יהוה ישׁמרהו ויחייהו אשׁר יאשׁר בארץ ואל תתנהו בנפשׁ אויביו׃ 4 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משׁכבו הפכת בחליו׃ 5 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשׁי כי חטאתי לך׃ 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שׁמו׃ 7 ואם בא לראות שׁוא דברו לבו יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר׃ 8 יחד עלי יתלחשׁו כל שׂנאי עלי יחשׁבו רעה לי׃ 9 דבר בליעל יצוק בו ואשׁר שׁכב לא יוסיף לקום׃ 10 גם איש שׁלומי אשׁר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃ 11 ואתה יהוה חנני והקימני ואשׁלמה להם׃ 12 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי׃ 13 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃ 14 ברוך יהוה אלהי ישׂראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃

ספר שני

מב

1 למנצח משׂכיל לבני קרח׃ 2 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשׁי תערג אליך אלהים׃ 3 צמאה נפשׁי לאלהים לאל חי מתי אבוא וארא פני אלהים׃ 4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 5 אלה אזכרה ואשׁפכה עלי נפשׁי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃ 6 מה תשׁתוחחי נפשׁי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישׁועות פניו׃ 7 אלהי עלי נפשׁי תשׁתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃ 8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משׁבריך וגליך עלי עברו׃ 9 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שׁירה עמי תפלה לאל חיי׃ 10 אומרה לאל סלעי למה שׁכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 11 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 12 מה תשׁתוחחי נפשׁי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישׁועות פני ואלהי׃

מג

1 שׁפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאישׁ מרמה ועול תפלטני׃ 2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 3 שׁלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשׁך ואל משׁכנותיך׃ 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שׂמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ 5 מה תשׁתוחחי נפשׁי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישׁועות פני ואלהי׃

מד

1 למנצח לבני קרח משׂכיל׃ 2 אלהים באזנינו שׁמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ 3 אתה ידך גוים הורשׁת ותטעם תרע לאמים ותשׁלחם׃ 4 כי לא בחרבם ירשׁו ארץ וזרועם לא הושׁיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃ 5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישׁועות יעקב׃ 6 בך צרינו ננגח בשׁמך נבוס קמינו׃ 7 כי לא בקשׁתי אבטח וחרבי לא תושׁיעני׃ 8 כי הושׁעתנו מצרינו ומשׂנאינו הבישׁות׃ 9 באלהים הללנו כל היום ושׁמך לעולם נודה סלה׃ 10 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃ 11 תשׁיבנו אחור מני צר ומשׂנאינו שׁסו למו׃ 12 תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃ 13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם׃ 14 תשׂימנו חרפה לשׁכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ 15 תשׂימנו משׁל בגוים מנוד ראש בלאמים׃ 16 כל היום כלמתי נגדי ובשׁת פני כסתני׃ 17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃ 18 כל זאת באתנו ולא שׁכחנוך ולא שׁקרנו בבריתך׃ 19 לא נסוג אחור לבנו ותט אשׁרינו מנתיבתך׃ 20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃ 21 אם שׁכחנו שׁם אלהינו ונפרשׂ כפינו לאל נכר׃ 22 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב׃ 23 כי עליך הרגנו כל היום נחשׁבנו כצאן טבחה׃ 24 עורה למה תישׁן אדני הקיצה אל תזנח לנצח׃ 25 למה פניך תסתיר תשׁכח עניינו ולחצנו׃ 26 כי שׁחה לעפר נפשׁנו דבקה לארץ בטננו׃ 27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

מה

1 למנצח על שׁושׁנים לבני קרח משׂכיל שׁיר ידידות׃ 2 רחש לבי דבר טוב אני מעלליי למלך לשׁוני עט סופר מהיר׃ 3 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשׂפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם׃ 4 חגר חרבך על ירכך גבור הודך והדרך׃ 5 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך׃ 6 חציך שׁנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃ 7 כסאך אלהים עולם ועד שׁבט מישׁר שׁבט מלכותך׃ 8 אהבת צדק ותשׂנא רשׁע על כן משׁחך אלהים אלהיך שׁמן ששׂון מחבריך׃ 9 מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שׁן מנוך שׂמחוך׃ 10 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שׁגל לימינך בכתם אופיר׃ 11 שׁמעי בתי וראי והטי אזנך ושׁכחי עמך ובית אביך׃ 12 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשׁתחוי לו׃ 13 ובת צור במנחה פני עשׁירי עם׃ 14 כל כבודה בת מלך פנימה מלבושׁה ממשׁבצות זהב׃ 15 לרקמות תובל אחריה רעותיה מובאות לך׃ 16 תובלנה בשׂמחה ועלזת תבאינה בהיכל מלך׃ 17 תחת אבותיך יהיו בניך תשׁיתמו לשׂרים בכל הארץ׃ 18 אזכירה שׁמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

מו

1 למנצח לבני קרח עלמות שׁיר׃ 2 אלהים לנו מחסה ועז עזר בצרות נמצא מאד׃ 3 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ 4 יהמו ויחמרו מימיו ירעשׁו הרים בגאותו סלה׃ 5 נהר פלגיו ישׂמחו עיר אלהים קדשׁ משׁכני עליון׃ 6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃ 7 המו גוים מלכות נתן בקולו תמוג ארץ׃ 8 יהוה צבאות עמנו משׂגב לנו אלהי יעקב סלה׃ 9 לכו חזו מפעלות יהוה אשׁר שׂם שׁמות בארץ׃ 10 משׁבית מלחמות עד קצה הארץ קשׁת ישׁבר וקצץ חנית מרכבות ישׂרף באש׃ 11 הרפו ודעו כי אני אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃ 12 יהוה צבאות עמנו משׂגב לנו אלהי יעקב סלה׃

מז

1 למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה׃ 3 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ׃ 4 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃ 5 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשׁר אהב סלה׃ 6 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שׁופר׃ 7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃ 8 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משׂכיל׃ 9 מלך אלהים על גוים אלהים ישׁב על כסא קדשׁו׃ 10 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה׃

מח

1 שׁיר מזמור לבני קרח׃ 2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשׁו׃ 3 יפה נוף משׂוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ 4 אלהים בארמנותיה נודע למשׂגב׃ 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שׁם חיל כיולדה׃ 8 ברוח קדים תשׁבר אניות תרשׁישׁ׃ 9 כאשׁר שׁמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשׁמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 תשׂמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משׁפטיך׃ 13 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שׁיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ 15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

מט

1 למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 שׁמעו זאת כל העמים האזינו כל יושׁבי חלד׃ 3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשׁיר ואביון׃ 4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ 5 אטה למשׁל אזני אפתח בכנור חידתי׃ 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃ 7 הבוטחים על חילם וברב עשׁרם יתהללו׃ 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃ 9 ויקר פדות נפשׁם וחדל לעולם׃ 10 ויחי עוד לנצח לא יראה השׁחת׃ 11 כי יראה חכמים ימותון יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ 12 קרבם בתימו לעולם משׁכנותם לדר ודר קראו בשׁמותם על אדמותם׃ 13 ואדם ביקר בל ילין נמשׁל כבהמות נדמו׃ 14 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ 15 כצאן לשׁאול שׁתו מות ירעם וירדו בם ישׁרים לבקר וצורם לבלות שׁאול מזבל לו׃ 16 אך אלהים יפדה נפשׁי מיד שׁאול כי יקחני סלה׃ 17 אל תירא כי יעשׁר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ 18 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ 19 כי נפשׁו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ 20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ 21 אדם ביקר ולא יבין נמשׁל כבהמות נדמו׃

נ

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שׁמש עד מבואו׃ 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע׃ 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשׂערה מאד׃ 4

מזמור: נְגִינָה מִזְמוֹר שִׁירוּ לֵאלֹהִים כָּל הָאָרֶץ.
2 זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ.* אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ
3 כָּל אוֹיְבֶיךָ יְכַחֲשׁוּ לָךְ.* כָּל הָאָרֶץ תִּשְׁתַּחֲוֶה לָךְ וְתַזְמֵּר לָךְ יְזַמְּרוּ
4 שְׁמֶךָ סֶלָה.* לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם.
5 הָפַךְ יָם לַיַּבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בָרֶגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ.* מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ
6 לְעוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם הַצֹּרְרִים אַל יָרִימוּ בַּעַד נַפְשָׁם.* בָּרְכוּ עַמִּים
7 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ.* הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט
8 רַגְלֵינוּ.* כִּי בָחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ כַּאֲשֶׁר יִצָּרֵף כָּסֶף.* הֲבֵאתָנוּ
9 בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה עַל מָתְנֵינוּ.* רָכַבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ
10 בָאֵשׁ וּבַמָּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה.* אָבוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם לְךָ
11 נְדָרָי.* אֲשֶׁר פָּצוּ שְׂפָתַי וַיֹּאמֶר בְּצָרָתִי אֵלֶיךָ אַעֲלֶה מַרְאוֹת.
12 עוֹלוֹת אַשְׁלִים לְךָ עִם קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם עַתּוּדִים סֶלָה.*
13 לְכוּ שִׁמְעוּ וְאֲסַפְּרָה כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי.* אֵלָיו
14 פִּי קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי.* אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבָּבִי לֹא יִשְׁמַע
15 אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
16 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
17 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
18 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
19 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
20 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
21 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
22 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
23 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
24 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
25 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
26 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
27 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
28 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
29 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
30 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
31 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
32 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ
33 מִמֶּנִּי.* אֲדֹנָי בְּקוֹלִי תְּפִלָּתִי.* בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ

מקהלת: קה.

1 מִלְּפָנָיו אֲחִיזָתוֹ: אֲשֶׁר לְשֵׁם קָדְשׁוֹ זְרֹעַ
(20) שם. 14: 19. 32: 34.
33: 2. 14. שה. 20: 16. שה.
5: 13. 6: 2. שו. 91: 11. נה.
63: 9.
(21) שה. 14: 11. שו. 78:
40. 56. לה. 4: 30. חה. 3:
10. 16. שם. 32: 34. שה.
35: 14. שה. 18: 19. שה. 24:
19. לו. 5: 7. חה. 3: 11.
ו. שמ. 5: 16. נה. 9: 6. לו.
23: 6. שמ. 10: 30. 38.
(22) חב. 12: 3. שה. 30: 7.
ל. 30: 20.
(23) שם. 23: 20. 33: 2. שה.
24: 8. 11.
(24) שם. 20: 5. חו. 18: 3.
שה. 12: 30. 31. שם. 34: 13.
שמה. 33: 52. שה. 7: 5. 25.
12: 3.
(25) שה. 6: 13. 10: 12. 20.
11: 13. 14. 13: 4. שה. 22:
5. 24: 14. 15. 21. 24. ו.
חה. 7: 3. 12: 20. 24.
שם. 4: 10. שה. 7: 13. 28:
5. 8. שם. 15: 26. שה. 7:
15.
(26) שה. 7: 14. 28: 4. נשמ.
21: 10. מלכ. 3: 10. 11. חב.
25: 8. 35: 29. ו. וחב. 23: 1.
נשמ. 5: 26. 42: 17. שו. 55.
23. 90: 10.
(27) חב. 35: 5. שם. 15: 14.
16. שה. 2: 25. 11: 25. שה.
2: 9. 11. ו. חה. 14: 15. ט.
וחב. 14. 14. שה. 7: 23.
שו. 18: 40.
(28) שה. 7: 20. שה. 24: 12.
(29) שה. 7: 22.
(31) חב. 15: 18. שה. 34: 3.
שה. 11: 24. שה. 1: 4. ו.
שה. 4: 21. 24. שו. 72: 8.
שה. 21: 44. ש. 1: 4. 11: 21.
(32) שם. 34: 12. 15. שה.
7: 2.
(33) שם. 34: 12. שה. 7: 16.
12: 30. שה. 23: 13. ש. 2:
3. ו. חה. 18: 21. שו. 106:
36.

---

(1) שם. 28: 1. חה. 10: 1.
2. שם. 1: 5. שה. 11: 16.
(2) שם. 24: 13. 15. 18.
(3) שם. 24: 7. 19: 8. שה.
5: 27. לחלה. 3: 19. 20.
(4) שה. 31: 9. חב. 28: 18.
31: 45.
(6) חה. 9: 18.
(7) חה. 9: 19. שם. 24: 3.
(8) חה. 9: 20. 13: 20.
ו. קהל. 1: 2.
(9) שם. 24: 1.
(10) חב. 32: 30. שם. 3: 6.
ש. 13: 22. נה. 6: 1. 5.
שם. 33: 20. 23. שמה. 1:
18. ו. קהל. 6: 16. ו. שה. 4:
12. שו. 1: 26. 10: 1. לחה.
4: 3. שמה. 17: 2.
(11) שם. 19: 21. 24: 10.
33: 20. חב. 16: 13. 32: 30.
שה. 4: 33. ש. 13: 22. חב.
31: 54. שם. 18: 12. ו. שה.
10: 18.
(12) שם. 24: 2. 15. 18. 31.
18. 32: 15. 16. שה. 5: 22.
(13) שם. 32: 17. 33: 11.
שם. 24: 2.
(15) שם. 19: 9. 16. שמה.
17: 5.
(16) שם. 16: 10. שה. 14:
10.

כְּמוֹ כֵּן מִנְּנוּ אֵינֶנּוּ: וּמְנִיעָה אֵינֶנָּה כְּמוֹהָ כְּמוֹהָ
17 וְהִיא לֹא יָמוּת. וּמְעוֹנָה וְהִיא לֹא יָמוּת: וְהִיא לֹא
יָמוּת כִּי אֵין לָהּ בַּעַל כִּי אִם בַּעַל אֶחָד: וְהוּא לֹא
18 יָמוּת כִּי אִם בְּמוֹת אֶחָד. וּמְנִיעָה אֵינֶנָּה כְּמוֹהָ:
וּמְנִיעָה לְהָמִית אֵינֶנָּה כְּמוֹהָ כִּי אִם בְּמוֹת אֶחָד:
וְהַמֵּת אֵינוֹ מֵת כִּי אִם בְּמוֹת אֶחָד:

פרק כה.

1 וְהָיָה כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים: וְנִגְּשׁוּ אֶל
2 הַמִּשְׁפָּט וְשָׁפְטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע. אִם הָיָה רָשָׁע כִּי אִם הָיָה צַדִּיק: וְהִכּוּ
3 אֶת הָרָשָׁע. וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
4 הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע:
5 וְהִכּוּ. וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע:
6 וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
7 הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע
8 וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע.
9 וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
הָרָשָׁע. וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע:
10 וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
11 הָרָשָׁע וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע. וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
12 הָרָשָׁע וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע.
וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
13 הָרָשָׁע וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע.
וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
14 וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
15 הָרָשָׁע וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע. כִּי וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
16 וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: כִּי כֹּל וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע.
וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: כִּי כֹּל
וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע. כִּי כֹּל
17 וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת
הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע
18 וְהִפִּילוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת
19 הָרָשָׁע וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע. וְהִכּוּ אֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ אֶת

(17) שם. 3: 2. 19: 18.
דב. 4: 36. חב. 12: 18. 29.
(18) שם. 34: 28. דב. 9: 9.

---

(2) שם. 35: 5. 21. ו. וְהִכּוּ.
3: 5. 7: 16. שמ. 11: 2. ד. שם. 8: 12. 9: 7.
(4) בר. 41: 42.
(6) שם. 27: 20. 30: 23. 34.
(7) שם. 28: 4. 6. 15.
(8) שם. 36: 1. 3. 4. חב. 4: 6. 10: 4. 21: 12. חב. 9: 1. 2. שם. 29: 45. ו. שם. 13: 6. ה. שם. 6: 16. חב. 3: 6. יהוש. 21: 3.
(9) שם. 25: 40.
(10) שם. 37: 1. דב. 10: 3. חב. 9: 4.
(15) ו. שם. 8: 8.
(16) שם. 16: 34. 31: 18. דב. 10: 2. 5. 31: 26. ו.

(23) שם. 37: 10. ו. שם. 7: 48. ד. וְהִכּוּ. 4: 8. חב. 9: 2.
(29) שם. 37: 16. שם. 4: 7.
(30) חב. 24: 5. 6.
(31) שם. 37: 17. ו. שם. 49. וע. 4: 2. חב. 9: 2. יהוש. 1: 12. 4: 5.
(37) שם. 27: 21. 30: 8. חב. 24: 3. 4. ד. וְהִכּוּ. 13: 11. שם. 8: 2.
שם. 8: 9. ד. שם. 11: 12.
חב. 9: 4.
(17) שם. 37: 6. וע. 3: 25.
חב. 9: 5.
(20) ו. שם. 8: 7. ו. וְהִכּוּ. 28: 18. חב. 9: 5.
(21) שם. 26: 34. 25: 16.
(22) שם. 29: 42. 43. 30: 6. 36. חב. 16: 2. שם. 17: 4. 7: 89. ו. שם. 4: 4. ד. שם. 6: 2. ד. שם. 19: 15. וע. 80: 1. 90: 1. נח. 37: 16.

38 מנחתה ומנסכה.* 39 והעלית על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד.* 40 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים.* 41 ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין וניסך רביעית ההין יין על העולה האחת על הכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לה' לריח ניחוח.* 42 עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני ה' אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם.* 43 ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי.* 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי.* 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים.* 46 וידעו כי אני ה' אלהיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני ה' אלהיהם.*

פרשת: כה.

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו.* 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קומתו ממנו קרנתיו.* 3 וצפית אתו זהב טהור את גגו וקירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב.* 4 ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים בהם.* 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב.* 6 ונתתה אתם לפני הפרכת אשר על ארון העדות לפני הכפרת אשר עלי העדות אשר אועד לך שמה.* 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה.* 8 ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם.* 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו.* 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא לה'.* 11 וידבר ה' אל משה לאמר.* 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם.* 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה'.* 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה'.* 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ה' לכפר על נפשתיכם.* 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני ה' לכפר על נפשתיכם.* 17 וידבר ה' אל משה לאמר.* 18 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים.* 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם.* 20 בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה'.* 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם.* 22 וידבר ה' אל משה לאמר.* 23 ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות ובשם בשמים חציו חמשים ומאתים ובקנמן בשם מאתים וחמשים ובקנה בשם חמשים ומאתים.* 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין.* 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה.* 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות.* 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה וכליה ואת מזבח הקטרת.* 28 ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיור ואת כנו.* 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש.* 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי.* 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם.* 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם.* 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו.* 34 ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה.* 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש.* 36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם.* 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה'.* 38 איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו.*

פרשת: כו.

1 ואתה תעשה את המשכן יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם.* 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות חמש יחברו יריעה אל יריעה ויריעה אל יריעה.* 3 וחמש יריעות יחברו יריעה אל יריעה וחמש יריעות יחברו יריעה אל יריעה.* 4 ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה במחברת השנית.* 5 חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת.* 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן אחד.* 7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשינה אתם.* 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה יריעת מדה אחת ליריעות חמש ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל.* 9 וחברת חמשים לולאת בקצה היריעה האחת החיצנית ושתים חמשים לולאת בשפת היריעה השנית.* 10 ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד.* 11 ועשית מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה.* 12 והעדף העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסר על אחרי המשכן.* 13 והאמה מזה והאמה מזה העדף באורך יריעת האהל על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו.* 14 ועשית יריעת לאהל מכסה לאילם אדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה.* 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים.* 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד.* 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן.* 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה.* 19 ומאת ארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו.* 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש.* 21 ומאת ארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד.* 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים.* 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים.* 24 והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כה יהיה לשניהם המה יהיו לשני המקצעות.* 25 והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד.* 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת.* 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה.* 28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה.* 29 והקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים למבריחם וצפית את הבריחם זהב.* 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר.* 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים מעשה חשב יעשה אתה.* 32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף.* 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.* 34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים.* 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת והמנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה ואת השלחן תתן על צלע צפון.* 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם.* 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם חמשה אדני נחשת.*

---

(1) שמ. 38: 1. שו. 43: 13.
(2) שמ. 16: 38.
(33) שמ. 25: 16. 40: 21.
(34) שמ. 25: 21. 40: 20.
(35) שמ. 40: 22. בר. 9: 2. שמ. 40: 24.
(36) שמ. 36: 37.
(37) שמ. 36: 38.
(40) שמ. 26: 30. שמ. 8: 4. דב. 28: 11. 19. ש"ב 7: 44. בר. 8: 5.
(1) שמ. 36: 8.
(7) שמ. 36: 14.
(14) שמ. 36: 19.
(30) שמ. 25: 9. 40. 27: 8. ש"ב 7: 44. בר. 8: 5.
(31) שמ. 36: 35. יש. 16: 2. ד. דב"ה 3: 14. שמ"א 27: 51. בר. 9: 3.

מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃ 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ 25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 29 דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ 33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל־אֶל־בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ 41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃ 49 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 71 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב־לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ 73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ 81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ 97 לְמָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 לְמִצְוֹתֶיךָ תְּחַכְּמֵנִי כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 99 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 100 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 101 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 103 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 105 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 107 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 108 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 109 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 110 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 111 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 112 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 113 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 114 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 115 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 116 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 117 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 118 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 119 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 120 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 121 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 122 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 123 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 124 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 125 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 126 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 127 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 128 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 129 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 130 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 131 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 132 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 133 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 134 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 135 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 136 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 137 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 138 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 139 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 140 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 141 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 142 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 143 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 144 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 145 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 146 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 147 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 148 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 149 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 150 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 151 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 152 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 153 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 154 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 155 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 156 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 157 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 158 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 159 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 160 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 161 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 162 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 163 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 164 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 165 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 166 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 167 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 168 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 169 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 170 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 171 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 172 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 173 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 174 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 175 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 176 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

---

(8) תה. 25: 40. 26: 30.
(9) תה. 38: 9.
(20) תה. 24: 2.
(21) תה. 26: 31. 33. 30: 8.
1. תה. 3: 3. ד. דה. 13: 11. תה. 28: 43. 29: 9. 28.

(1) תה. 18: 7. תה. 5: 1. 4. 10.
(2) תה. 29: 5. 29. 31. 10.

39: 1. 2. תה. 8: 7. 30. תה. (6) תה. 39: 2.
20: 26. 28. (12) תה. 28: 29. 39: 7.
(3) תה. 31: 6. 36: 1. 31: תה. 4: 7. וד. 6: 14.
3. 35: 30. 31. (15) תה. 39: 8.
(4) תה. 28: 15. 6. 31. (17) תה. 39: 10 תהל.
39.

מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃ 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ 25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 29 דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ 33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל־אֶל־בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ 41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃ 49 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 71 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב־לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ 73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ 81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ 97 לְמָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 לְמִצְוֹתֶיךָ תְּחַכְּמֵנִי כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 99 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 100 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 101 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 לֹא סָרְתִּי מִמִּשְׁפָּטֶיךָ כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 103 לַחְכִּי אִמְרָתֶךָ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 לְמִפִּקֻּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 105 לְנֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 לְהַפְרִיעַ אֶשְׁבְּעָה וְאֶקְיֵמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 107 לְמָה אֶתְבּוֹנָן כִּי־עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָתִי׃ 108 לְכָל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 109 לְזְקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 110 לְכָל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר

18 וְכִי יִרְבְּן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף
וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ 19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ 20 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ 21 אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם
יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ 22 וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה
וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל
הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ 23 וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
24 עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ 25 כְּוִיָּה תַּחַת
כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ 26 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין
עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ 27 וְשֵׁן
עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ 28 וְכִי יִגַּח שׁוֹר
אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ
וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ 29 וְאִם־שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו
וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהָמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃
30 אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃
31 אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 32 אִם־עֶבֶד יִגַּח
הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃
33 וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ 34 בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃
35 וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי
וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ 36 וְאִם־נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא
מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יַשְׁמִירֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר
וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ 37 כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ 38 אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת
יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ 39 אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים
לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ 40 אִם־הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא
בְיָדוֹ מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ 41 כִּי יַבְעֶר אִישׁ
שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ
וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ 42 כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ
אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת־הַבְּעֵרָה׃ 43 כִּי־יִתֵּן
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא
הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ 44 אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל־
הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ 45 עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר
עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־כְּסוּת עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃
46 כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר
וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ 47 שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ 48 וְאִם־
גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ 49 אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה
לֹא יְשַׁלֵּם הַטְּרֵפָה׃ 50 וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו
אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ 51 אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר הוּא
בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ 52 וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ
מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ 53 אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל
כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ 54 מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ 55 כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת
יוּמָת׃ 56 זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ 57 וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא
תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 58 כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן׃ 59 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע
צַעֲקָתוֹ׃ 60 וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ 61 אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה
לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ 62 אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־
בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ 63 כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ
בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ 64 אֱלֹהִים
לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ 65 בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃
66 וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן
אֹתוֹ׃

פרשת יתרו

1 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ 2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ 3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ
יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ 4 אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה
וְיָלְדָה־לּוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וְיַלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ
יֵצֵא׃ 5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי
לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ 6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ
אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ 7 וְכִי־יִמְכֹּר
אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ 8 אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ
אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃
9 וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ 10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ
שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ 11 וְאִם־שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ

---

(29) שמ. 28: 12.
(30) שמ. 28: 8. שה. 27: 21.
(31) שמ. 33: 8. ו. שה. 28: 6. שו. 2: 63. שא. 7: 65.
(31) שמ. 39: 22.
(36) שמ. 30:39. וש. 14: 20.
(38) שמ. 28: 43. ש. 10: 17. 22: 1. שה. 18: 1. שה. 53: 11. שו. 4: 4. 5. 6. שמא. 1: 29. שה. 9: 28. ו. 22: 1. 4. 24. ש. 2. שה. 1. 5. 26. ש. 5. 1. 17. 20: 19. 20. 22: 9. שה. 9: 13. 18: 22. שמ. 27: 21. ש. 17: 7.

(1) ש. 8: 2.
(2) ש. 2: 4. 6: 20. 21. 22.
(4) שמ. 40: 12. ש. 8: 6. שה. 10: 22.
(5) שמ. 28: 2. ש. 8: 7.
(6) ש. 8: 9.
(7) שמ. 28: 41. 30: 25. ש. 8: 12. 10: 7. 21: 10. שה. 35: 25.
(8) ש. 8: 13.
(9) שה. 18: 7. שמ. 28: 41. ש. 8: 22 שה. שה. 7: 28.
(10) ש. 1: 4. 8: 14.

12 כאשר חטא ראובן בימי קציר חטים.* וילך וימצא דודאים בשדה
ויביאם לראובן בנו ויאמרו אליו הנמצא זה ויאמר אליהם
הכי קרי שמו דודאי.* ותאמר רחל לא כי לכן ישכב עמך
13 הלילה תחת דודאי בנך ותאמר לה יעקב בא אלי כי שכר שכרתיך
בדודאי בנך ותשכב עמו בלילה ההוא ויהי אלהים אל לאה
14 ותהר ותלד ליעקב בן חמישי.* ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא את שמו יששכר.* ותהר עוד
15 לאה ותלד בן ששי ליעקב.* ותאמר לאה זבדני אלהים זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו
16 זבולן.* ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה דינה.* ויהי
ברחל וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד בן שביעי ליעקב.
17 ותאמר לאה אסף אלהים את חרפתי ותקרא את שמו גד.* ותהר
לאה ותלד בן שמיני ליעקב.* ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר.* וילך ראובן בימי קציר חטים
18 וימצא דודאים בשדה ויבא אותם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה לכן ישכב עמך הלילה תחת
19 דודאי בנך.* ויהי אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן
חמישי.* ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ויקרא את שמו יששכר.* ותהר עוד לאה ותלד בן ששי
20 ליעקב.* ותאמר לאה זבדני אלהים זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן.* ואחרי כן ילדה
בת ותקרא את שמה דינה.* ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה
אלהים ויפתח את רחמה.* ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
את חרפתי.* ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר.*
22 ויהי כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
למקומי וארצי.* תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך.* ויאמר אליו לבן
אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך.* ויאמר
נקבה משכרתך עלי ואתנה.* ויאמר אליו אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי.* כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני
26 לביתי.* ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה.* ויאמר אליו אתה ידעת
את עבדתי אותך ואת אשר היה מקנך אתי.* כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני
27 לביתי.* ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה.* ויעקב לקח לבנה
ויעקדם ויעשו להם סכות ויקרא למקום ההוא סכות.* ויעקב בא
28 שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר.*
ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי
שכם במאה קשיטה.* ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל.*
29 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ.* וירא
אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה
30 ויענה אותה.* ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר
על לב הנערה.* ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
31 הזאת לאשה.* ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והיו בניו את
מקניו בשדה ויחרש יעקב עד באם.* ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
32 לדבר אתו.* ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא
33 יעשה.* ויאמר חמור לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא
אותה לו לאשה.* והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו
34 תקחו לכם.* ואתנו תשבו וישבו לפניכם והארץ תהיה לפניכם
שבו ורכלו בה והאחזו בה.* ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא
חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן.* הרבו עלי מאד מהר
ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה.*
35 וישיבו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחותם.* ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו.* אך בזאת
36 נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר.* ונתנו את בנותינו
לכם ואת בנותיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד.* ואם
37 לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו.* וייטב דבריהם
בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור.* ולא אחר הנער לעשות הדבר
כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו.* ויבא חמור ושכם
בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר.* האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ וירכלו בה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם.* אך
בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים.* מקנם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם
אך נאותה להם ויישבו אתנו.* וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל
יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו.* ויהי
ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי
אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר.*
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו.* בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם.*
את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו.* ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את
כל אשר בבית.* ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי.* ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו.*

(12) חז. 8: 15. חש. 27: 2. 30: 2.
(13) חז. 3: 3.
(14) חז. 4: 11. 12. 21. חכה. 13: 11.
(15) חז. 8: 18. 1: 4–9.
(18) חב. 8: 21.
(19) חש. 29: 3. חז. 8: 22.
(21) חש. 30: 25. 31. חז. 8: 30. חש. 8: 22. 29. 1. חכה. 9: 22.
(23) חז. 8: 26.
(24) חז. 7: 30.
(25) חז. 8: 28.
(26) חז. 8: 29. חע. 99: 6.
(27) חז. 7: 31. 34. חנ. 18: 11. 18. חנ. 18: 3.
(28) חז. 10: 15. 7: 34. 29: חנ. 20. 26. 28. 18: 8. 35: 25.
(30) חנ. 20: 28. חז. 8: 35. 9: 1. 8.
(31) חז. 8: 31.
(32) חש. 12: 4.
(33) חז. 10: 14. 15. 17. 22. 10.
(34) חז. 8: 32.
(35) חש. 40: 12. חז. 8: 33. 34. 35.
(36) חכה. 10: 11. חש. 30: 26. 28. 29. 40: 10.
(37) חש. 40: 10. 30: 29. חש. 23: 19.
(38) חנ. 28: 3. 1. חכה. 16: 40. ט. חכה. 2: 4. 13: 11. 31: 3. חע. 3: 3. חב. 9: 27. 12: 11.
(39) ט. חנ. 16: 15. חע. 46: 13. 14. 15.
(41) 1. חנ. 18: 29. 36. ט. חנ. 16: 15. חע. 9: 4. 5. חע. 141: 2. חב. 9: 21.
(42) חש. 29: 38. 30: 8. חנ. 28: 6. חב. 8: 11. 12. 13. חש. 25: 22. 30: 6. 36. חנ. 17: 4.
(43) חש. 40: 34. 1. חנ. 8: 11. ט. חכה. 5: 14. 7: 1. 2. 3. חע. 43: 5. חכה. 2: 7. 9. חכה. 3: 1.
(44) חז. 21: 15. 22: 9. 16.

45 מלכותכם כי שבר לכם היום ואל. ולא
שמעתם לקול יהוה ולא האזינתם אליכם.
46 ותשבו בחברון ימים רבים כימים אשר
ישבתם עליה׃

פרק ה׳

1 ויבא כל שבטי ישראל אל דויד חברונה
ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃
2 וגם תמול גם שלשום בהיות שאול מלך
עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל
ויהוה אמר לך אתה תרעה את עמי ישראל
ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 3 ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם
דויד המלך ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את דויד למלך על ישראל׃ 4 בן שלשים
שנה דויד במלכו ארבעים שנה מלך׃
5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששת
חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה׃ 6 וילך המלך וכל
אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ
ויאמר לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם
הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא
דויד הנה׃ 7 וילכד דויד את מצדת ציון
היא עיר דויד׃ 8 ויאמר דויד ביום ההוא
כל יכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים
ואת העורים שנואי נפש דויד על כן יאמרו
העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃
9 וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד
ויבן דויד סביב מן המלוא ומבית׃ 10 וילך
דויד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃
11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד
ועצי ארזים וחרשי עצים וחרשי קיר ויבנו
בית לדויד׃ 12 וידע דויד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי נשא מלכותו על עמו
ישראל׃ 13 ויקח דויד עוד פלגשים ונשים
מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד
את בנים ואת בנות׃ 14 ואלה שמות הילדים
אשר ילד בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה׃ 15 ויבחר ויפלט ואלישוע׃
16 ונפג ויפיע ואלישמע׃ 17 ויבחר ואלישמע
ואליפלט׃ 18 ויבאו הפלשתים ויפשטו בעמק
רפאים׃ 19 וישאל דויד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה
אל דויד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃
20 ויבא דויד בעלת פרצים ויכם שם דויד
ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כמו פרץ
מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלת
פרצים׃ 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם
דויד והאנשים אשר עמו׃ 22 ויספו עוד
הפלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ 23 וישאל
דויד ביהוה ויאמר לא תעלה סב להם ובאת
אליהם מול הבכאים׃ 24 והיה כשמעך את
קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי
אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה
פלשתים׃ 25 ויעש דויד כן כאשר הכה יהוה
את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

45 מלכותכם כי שבר לכם היום ואל. ולא
שמעתם לקול יהוה ולא האזינתם אליכם.
46 ותשבו בחברון ימים רבים כימים אשר
ישבתם עליה׃

פרק ה׳

1 ויבא כל שבטי ישראל אל דויד חברונה
ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃
2 וגם תמול גם שלשום בהיות שאול מלך
עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל
ויהוה אמר לך אתה תרעה את עמי ישראל
ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 3 ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם
דויד המלך ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את דויד למלך על ישראל׃ 4 בן שלשים
שנה דויד במלכו ארבעים שנה מלך׃
5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששת
חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה׃ 6 וילך המלך וכל
אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ
ויאמר לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם
הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא
דויד הנה׃ 7 וילכד דויד את מצדת ציון
היא עיר דויד׃ 8 ויאמר דויד ביום ההוא
כל יכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים
ואת העורים שנואי נפש דויד על כן יאמרו
העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃
9 וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד
ויבן דויד סביב מן המלוא ומבית׃ 10 וילך
דויד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃
11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד
ועצי ארזים וחרשי עצים וחרשי קיר ויבנו
בית לדויד׃ 12 וידע דויד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי נשא מלכותו על עמו
ישראל׃ 13 ויקח דויד עוד פלגשים ונשים
מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד
את בנים ואת בנות׃ 14 ואלה שמות הילדים
אשר ילד בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה׃ 15 ויבחר ויפלט ואלישוע׃
16 ונפג ויפיע ואלישמע׃ 17 ויבחר ואלישמע
ואליפלט׃ 18 ויבאו הפלשתים ויפשטו בעמק
רפאים׃ 19 וישאל דויד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה
אל דויד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃
20 ויבא דויד בעלת פרצים ויכם שם דויד
ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כמו פרץ
מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלת
פרצים׃ 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם
דויד והאנשים אשר עמו׃ 22 ויספו עוד
הפלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ 23 וישאל
דויד ביהוה ויאמר לא תעלה סב להם ובאת
אליהם מול הבכאים׃ 24 והיה כשמעך את
קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי
אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה
פלשתים׃ 25 ויעש דויד כן כאשר הכה יהוה
את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

---

(45) שם. 25: 8. שם. 26:
12. וש. 2: 10. שמ. 14:
17. 23. ד. שם. 6: 16.
כלה. 21: 3. שם. 20: 2.

---

(1) שם. 37: 25. 40: 5. 30:
7. 8. 10. שם. 4: 7. 18.
כלה. 8: 3.
(6) שם. 25: 21. 22.
(7) שם. 30: 34. ו. שמו. 2:
28. ו. וכתי. 23: 13. שה. 1:
9. שם. 27: 21.
(8) שם. 12: 6.
(9) שם. 10: 1.
(10) שה. 16: 18. 23: 27.
(12) שש. 38: 25. שמו. 1: 2.
5. 26: 2. ד. שמו. 24: 2.
שמו. 31: 50. ושמ"ו 33: 24.
36: 18. שו. 49: 7. שמ"ו 20:
28. שה. 10: 45. ו. שלש. 2:
6. ו. שמל. 1: 18. 19. ד.
שמו. 24: 15.
(13) שמ"ו 17: 24. שה. 27:
25. שמו. 13 47. שו. 45: 12.
שה. 38: 26.
(15) ושפ. 34: 19. שמל. 22:
2. וש. 6: 9. שה. 3: 25. שה.
(25) שה. 37: 29. שמו. 35:
25. שו. 89: 20. 133: 2.
(26) שה. 40: 9. שה. 8: 10.
שמו. 7: 1.
(29) שה. 29: 37.
(30) שה. 29: 7. שמל. שה.
8: 12. 30.
(32) שה. 30: 25. 37.
(33) שה. 30: 38. שה. 17:
14. שה. 12: 15. שה. 7: 20.
21.
(34) שה. 25: 6. 37: 29.
(35) שה. 30: 25. שה. 2:
13.

36 וְהִנֵּה הוּא לָכֶם כְּסוּת עֵינַיִם לְכָל־אֲשֶׁר אִתְּכֶם וְאֵת כָּל־בָּשָׂר וְנוֹכָחַת׃
37 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כֵּן וַיִּקְחוּ יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פַּרְעֹה וַיִּתֶּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ׃
38 לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלוֹת וְלִבְנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלוֹת׃
39 וְלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאוֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ׃
40 וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ׃
41 וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃
42 וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא הֶאֱמִין לָהֶם׃
43 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃
44 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃

פרשת ויגש.

1 וְיוֹסֵף הֵכִין מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו עוֹד׃
2 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף עַתָּה אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי׃
3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי׃
4 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃
5 וְעַתָּה יֹאמַר פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעַשֵׂיכֶם׃
6 וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃
7 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֶּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
8 וַיִּקַּח מִקְצֵה אֶחָיו וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַּרְעֹה׃
9 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה מְגוּרֵי אַרְעָא אֲנַחְנָה וַאֲבוֹתֵינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ׃
10 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
11 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃
12 הָאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר־לִי׃
13 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַּרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃
14 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃
15 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃
16 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה׃
17 וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃
18 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃

פרשת ויחי.

19 וּלְכָל־הָאָרֶץ לֹא־הָיָה לֶחֶם כִּי כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃
20 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־כָּל־מִקְנֵה מִצְרַיִם וְאֶת־מִקְנֵה כְנָעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הָיוּ שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃
21 וַיִּגְמְרוּ כָל־הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃
22 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃
23 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃
24 וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃
25 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃
26 וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרִים אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃
27 וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ׃
28 רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃
29 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם וְגַם־אֶת־אַדְמַתְכֶם קָנִיתִי הַיּוֹם לְפַרְעֹה הֵן־לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וְנָתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדוֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃
30 וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃
31 וַיָּשֶׂם אֹתָהּ לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לְבַד אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃
32 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃
33 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה׃
34 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי נָא בְּמִצְרָיִם׃
35 וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתָּנִי בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶךָ׃
36 וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה׃

---

(36) ספר. 29: 42. חס. 16: 2. ספר. 30: 32. 29: 37. חס. 2: 3.
(37) ספר. 30: 32.
(38) ספר. 30: 33.

---

(2) ספר. 35: 30. 36: 1. ו. בחר. 2: 20.
(3) ספר. 35: 31. ו. ספר. 7: 14.
(6) ספר. 35: 34. 28: 3. 35: 10. 35. 36: 1.
(7) ספר. 36: 8. 37: 1. 6.
(8) ספר. 37: 10. 17.
(9) ספר. 38: 1. 8.
(10) ספר. 39: 1. 41. ספר. 4: 5. 6. מאר.
(11) ספר. 30: 25. 31. 37. 29. 30: 34. 37. 29.
(13) חס. 19: 3. 30. 26: 2. שם. 20: 12. 20. 44: 24.
(14) ספר. 20: 8. ספר. 5: 12. שם. 20: 12. ספר. 35: 2. ספר. 15: 35.
(15) ספר. 20: 9. בחר. 2: 2. ספר. 16: 23. 20: 10.
(17) ספר. 31: 13. שם. 20: 12. 20. בחר. 1: 31. 2 ש 2.
(18) ספר. 24: 12. 32: 15. 16. 34: 28. 29. ספר. 4: 13. 22: 9. 6. 9: 10. 11. ד. ספר. 5: 3.

---

(1) ספר. 24: 18. ספר. 9: 9. בחר. 7: 40. ספר. 13: 21.
(2) דב. 8: 24. 25. 26. 27.
(4) ספר. 29: 23. ספר. 9: 16. דב. 17: 3. 4. ו. ספר. 12: 28. שמר. 9: 18. שם. 106: 19. ער. 46: 6. בחר. 7: 41. ש. 1: 23.
(5) חס. 23: 2. 4. 21. 37. ד. ספר. 10: 20. ד. דברי. 30: 5.
(6) ו. ספר. 10: 7.
(7) ספר. 9: 12. ספר. 32: 1. 33: 1. 9: 24. בחר. 6: 11. 12. ספר. 4: 16. 32: 5. דב. 2: 19. שם. 9: 9.
(8) ספר. 20: 3. 4. 23. ספר. 9: 16. ו. ספר. 12: 28.
(9) ספר. 33: 3. 5. 34: 9. ספר. 9: 18. 26: 1. 2. 106: 28. 29. שם. 74: 1. 2. 27. 22: 24. ספר. 14: 12.
(10) ספר. 9: 14. 19. ספר. 22: 24. ספר. 14: 12.
(11) ספר. 9: 18. 26. 27.

מִמֶּנּוּ׃ וְשָׁמַר יְהוָה אֹתוֹ וְאֶת זַרְעוֹ וְאֶת בֵּיתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ עַל כֵּן כִּי עָשָׂה אֶת הַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 12 וַיַּעַל יְהוָה אֶת אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יִשַׁי וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית לְיָרָבְעָם בֶּן נְבָט וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 13 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 14 וַיַּכֵּהוּ בַּעְשָׁא וַיָּמֶת בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לְיָרָבְעָם בֶּן נְבָט וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 15 וַיַּעַל עֵילָא בֶּן בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 16 וַיַּעַל עֵילָא בֶּן בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 17 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 18 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 19 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 20 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 21 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 22 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 23 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 24 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 25 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 26 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 27 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 28 וַיַּעַל בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה וַיַּכֵּהוּ בְּגִבְעוֹן וַיִּתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וַיִּמְלֹךְ בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 29 וַיְהִי[1] בְּמָלְכוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית יָרָבְעָם לֹא הִשְׁאִיר כָּל נְשָׁמָה לְיָרָבְעָם עַד הִשְׁמִידוֹ אֹתוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי׃ 30 בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר כָּעַס וַיַּחֲטִא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּחַטֹּאתָם אֲשֶׁר חָטָא בְּהַכְעִיסוֹ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַעַס אֲשֶׁר כָּעַס אֶת אֲחִיָּה הַנָּבִיא בְּדִבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְיֶתֶר דִּבְרֵי בַּעְשָׁא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 32 וַתְּהִי מִלְחָמָה בֵּין אָסָא וּבַעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵיהֶם׃ 33 בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ בַּעְשָׁא בֶּן אֲחִיָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃ 34 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיָּקָם יֵהוּא בֶן חֲנָנִי עַל בַּעְשָׁא וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיַּכֵּהוּ בְּתִרְצָה׃ 36 וַיֶּתֶר דִּבְרֵי בַּעְשָׁא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 37 וַיִּתְנַבֵּא יֵהוּא בֶן חֲנָנִי אֶל בַּעְשָׁא לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימוֹתִיךָ מֵעָפָר וָאֶתְּנֵךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וְהֶחֱטֵאתָ אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ 38 הִנְנִי מַבְעִיר אַחֲרֵי בַּעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי אֶת בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט׃ 39 הַמֵּת לְבַעְשָׁא בָּעִיר תֹּאכְלוּן הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה תֹּאכְלוּן הָעוֹפוֹת הַשָּׁמָיִם׃ 40 וְיֶתֶר דִּבְרֵי בַּעְשָׁא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 42 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה בֶן בַּעְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁנָתָיִם׃ 43 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ 44 וַיָּקָם עָלָיו זִמְרִי שַׂר מַחֲצִית הָרָכֶב וְהוּא שֹׁלֵחַ בְּתִרְצָה לֵאמֹר וַיַּכֵּהוּ בֵּית עַרְצָא אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת בְּתִרְצָה׃ 45 וַיִּמְלֹךְ זִמְרִי וַיַּכֵּהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 46 וַיְהִי בְּמָלְכוֹ בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בַּעְשָׁא לֹא הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין בְּקִיר וְגֹאֲלָיו וַעֲמִיתָיו׃ 47 וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי אֶת כָּל בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא הַנָּבִיא׃ 48 עַל כָּל חַטֹּאת בַּעְשָׁא וְחַטֹּאת אֵלָה בְנוֹ אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסָם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 49 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 50 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתִרְצָה וְהָעָם חֹנִים עַל גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃ 51 וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִיכוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת עָמְרִי שַׂר צָבָא עַל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ 52 וַיַּעַל עָמְרִי וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן וַיָּצֻרוּ עַל תִּרְצָה׃ 53 וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי כִּי נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמֹת׃ 54 בְּחַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ 55 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 56 אָז יֶחֱלַק הָעָם לַחֲצִי לְתִבְנִי בֶן גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וְלַחֲצִי הָעָם אַחֲרֵי עָמְרִי׃ 57 וַיֶּחֱזַק עָמְרִי אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן גִּינַת וַיָּמֹת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי תַּחְתָּיו׃ 58 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ עָמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֵׁשׁ שָׁנִים מָלַךְ בְּתִרְצָה׃ 59 וַיִּקֶן אֶת הַר שֹׁמְרוֹן מֵאֵת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת הָהָר וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם שֶׁמֶר אֲדוֹן הַר שֹׁמְרוֹן שֹׁמְרוֹן׃ 60 וַיַּעַשׂ עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע מֵאֲבוֹתָיו׃ 61 וַיֵּלֶךְ בְּכָל דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 62 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 63 וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 64 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אַחְאָב בֶּן עָמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן עָמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 65 וַיַּעַשׂ אַחְאָב בֶּן עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 66 וַיְהִי הֲהָלֹךְ לוֹ כְּקַלּוּת הֲלֹךְ בְּחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וַיִּקַּח אֶת אִשָּׁה אִיזֶבֶל בַּת אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידוֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ 67 וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ 68 וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 69 בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֱלִי אֶת יְרִיחוֹ בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסַּד אֹתָהּ וּבִשְׂגוּב צְעִירוֹ הִצִּיב דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃

1 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד אֶל אַחְאָב חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרִי׃ 2 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 3 לֵךְ מִזֶּה וּפָנִיתָ לְךָ קֶדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 4 וְהָיָה מִן הַנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי שָׁם לְכַלְכְּלֶךָ׃ 5 וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶל נַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר בָּעָרֶב וּמִן הַנַּחַל הָיָה שֹׁתֶה׃ 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּבַּשׁ הַנָּחַל כִּי לֹא הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ׃ 8 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 9 קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךָ׃ 10 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקוֹשֶׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קְחִי נָא לִי מְעַט מַיִם בִּכְלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ 11 וַתֵּלֶךְ לָקַחַת וַתִּקְרָא לָהּ וַיֹּאמֶר קְחִי נָא לִי פַּת לֶחֶם בְּיָדֶךָ׃ 12 וַתֹּאמֶר חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֶשׁ לִי עֻגָה כִּי אִם מְלֹא הַקֶּמַח בַּכַּד וְצַפַּחַת שֶׁמֶן בַּצַּלָּחַת וְהִנֵּה אֲנִי מְקוֹשֶׁשֶׁת שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וְעָשִׂיתִיהוּ לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ וָמֵתְנוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּה אַל תִּירְאִי בֹּאִי עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ אֶפֶס כִּי עֲשִׂי לִי מִשָּׁם עֻגָה קְטַנָּה בָּרִאשֹׁנָה וְהוֹצִיאִי אֵלָי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה׃ 14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלֶה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תֶחְסָר עַד יוֹם תֵּת יְהוָה גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 15 וַתֵּלֶךְ וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אֵלִיָּה וַתֹּאכַל הוּא וְהִיא וּבֵיתָהּ יָמִים׃ 16 כַּד הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵרָה כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֵלִיָּה׃ 17 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן הָאִשָּׁה בַּעַלַת הַבַּיִת וַתְּהִי מַחֲלָתוֹ חָזְקָה מְאֹד עַד אֵין נְשָׁמָה בּוֹ׃ 18 וַתֹּאמֶר אֶל אֵלִיָּה מַה לִּי וָלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר עֲוֹנִי וְלַהֲמִית אֶת בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּה תְּנִי לִי אֶת בִּנֵךְ וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטָּתוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי הַגַּם עַל הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר אֲנִי מְתֹגֵר עִמָּהּ הֲרֵעוֹתָה לְהָמִית אֶת בְּנָהּ׃ 21 וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי תָּשָׁב נָא נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבּוֹ׃ 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֵלִיָּה וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד עַל קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃ 23 וַיִּקַּח אֵלִיָּה וַיֹּרֶד אֹתוֹ מִן הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְּנֵהוּ לְאֵם אִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה רְאִי חָיָה בִּנֵךְ׃ 24 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל אֵלִיָּה עַתָּה זֹאת יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר יְהוָה בְּפִיךָ אֱמֶת׃

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֶל אֵלִיָּה בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה אֶל אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 2 וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה לְהֵרָאוֹת אֶל אַחְאָב וְהָרָעָב חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ 3 וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל עֹבַדְיָהוּ אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ מְאֹד מְאֹד׃ 4 וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וַיְכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ 5 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל עֹבַדְיָהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל כָּל מַעְיְנוֹת הַמַּיִם וְאֶל כָּל הַנְּחָלִים אוּלַי נִמְצָא חָצִיר וְנְחַיֶּה סוּס וָפֶרֶד וְלֹא נַכְרִית מִן הַבְּהֵמָה׃ 6 וַיַּחְלְקוּ לָהֶם אֶת הָאָרֶץ לַעֲבָרָהּ אַחְאָב הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ׃ 7 וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדָּרֶךְ וְהִנֵּה אֵלִיָּה לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּה׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלִיָּה הוּא לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר מָה חָטָאתִי כִּי אַתָּה נֹתֵן אֶת עַבְדְּךָ בְּיַד אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ 10 חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֶשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקְשֶׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהִשְׁבִּיעַ אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצָאֶךָּ׃ 11 וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּה׃ 12 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר אֵלֵךְ מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה תִּשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וַהֲרָגַנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת יְהוָה מִנְּעֻרָי׃ 13 הֲלֹא הֻגַּד לַאדֹנִי אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבִּא מֵאָה אִישׁ מִנְּבִיאֵי יְהוָה חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ 14 וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּה וְהָרָגַנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃ 16 וַיֵּלֶךְ עֹבַדְיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּה׃ 17 וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחְאָב אֶת אֵלִיָּה וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֵלָיו הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעֲזָבְכֶם אֶת מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים׃ 19 וְעַתָּה שְׁלַח קבץ אֵלַי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְנִבְיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי שֻׁלְחַן אִיזֶבֶל׃ 20 וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְבֵּץ אֶת הַנְּבִיאִים אֶל הַר הַכַּרְמֶל׃ 21 וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּה אֶל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר עַד מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא עָנָה הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ 22 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה אֶל הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבָדָד וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ 23 וְיִתְּנוּ לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וְיִנְתְּחֻהוּ וְיָשִׂמוּ עַל הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂמוּ וְאָנֹכִי אֶעֱשֶׂה אֶת הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אָשִׂים׃ 24 וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאָנֹכִי אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ 25 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בְּרוּ לָכֶם אַתֶּם הָרִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם רַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃ 26 וַיִּקְחוּ אֶת הַפָּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם וַיָּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִן הַבֹּקֶר וְעַד הַצָּהֳרַיִם לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 27 וַיְהִי בַּצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא אוֹ כִי שִׂיחַ לוֹ וְכִי שִׂג לוֹ וְכִי דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא וְיִקָּץ׃ 28 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ כְּמִשְׁפָּטָם בְּחַרְבוֹת וּבָרְמָחִים עַד שְׁפָךְ דָּם עֲלֵיהֶם׃ 29 וַיְהִי כְּעֹבֶר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לְעֵת הַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה וְאֵין קַשֶּׁב׃ 30 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה לְכָל הָעָם גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל הָעָם אֵלָיו וַיְתַקֵּן אֶת מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ 31 וַיִּקַּח אֵלִיָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ 32 וַיִּבֶן אֶת הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זָרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ 33 וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל הָעֵצִים׃ 34 וַיֹּאמֶר מַלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם וְיִצְקוּ עַל הָעוֹלָה וְעַל הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ 35 וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת הַתְּעָלָה מִלֵּא מָיִם׃ 36 וַיְהִ

ואמרו כחנה אבותיכם: ואשלח לפניכם את־מרה
ואהרן: ויתיצבו הלוים לפני עדת בני־ישראל:
ויקחו מאת העדה מטות איש־איש לבית אבתיו:
6 וידבר.* משה את אהרן לאמר הנה חנה בן אחותנו
את־עיני העדה ויכו בנפים ויפלו על־פניהם:
7 וידבר משה אל־קרח לאמר קחו לכם איש מטה
לבית אבתיכם מאת כל־נשיאיהם כתריהם לבית
אבתם שנים עשר מטות איש אחד על־מטה אחד
לכל־נשיאיהם לבית אבתם: והנחת אתם באהל
מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי
את־תלונות בני־ישראל אשר הם מלינים עליכם:
9 וידבר משה אל־בני ישראל ויתנו אליו כל־נשיאיהם
מטה לנשיא אחד לנשיא אחד לשבטיהם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: וינח משה את־
המטות לפני יהוה באהל העדות: ויהי ממחרת
ויבא משה אל־אהל העדות והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויוצא פרח והוציא לחים והשקד הבשיל
שקדים: ויאמר יהוה אל־משה השב את־מטה
אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
תלונותם מעלי ולא ימותו: ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה: ויאמרו בני־ישראל אל־משה
לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: כל־הקרב
הקרב אל־משכן יהוה המת נמותו התמנו לגוע:

פרשת כה.

1 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן אתה ובניך
ובית אבתיך אתך תשאו את־עון המקדש ואתה
ובניך אתך תשאו את־עון כהנתכם: וגם את־אחיך
שבט לוי מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו עליך
ושרתך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות:
3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל־האהל אך אל־כלי
הקדש ואל־המזבח לא יקרבו ולא־תמותון גם־הם
גם־אתם: ונוועדו עליך ושמרו את־משמרת אהל
מועד לכל־עבדת האהל וזר לא־יקרב אליכם:
5 ושמרתם את־משמרת הקדש ואת־משמרת המזבח
ולא־יהיה עוד קצף על־בני ישראל: ואני הנה
לקחתי את־אחיכם הלוים מתוך בני־ישראל לכם
מתנה נתנים ליהוה לעבד את־עבדת אהל מועד:
7 ואתה ובניך אתך תשמרו את־כהנתכם לכל־דבר
המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה
אתן את־כהנתכם והזר הקרב יומת: ויאמר יהוה
אל־אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי
לכל־קדשי בני־ישראל לך נתתים למשחה ולבניך
לחק־עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן־האש
כל־קרבנם לכל־מנחתם וכל־כפרתם וכל־אשמתם
אשר ישיבו לי קדש קדשים יהיה לך ולבניך:
10 במקדש תאכלנו כל־זכר יאכל אתו קדש יהיה לך:
וזה לך תרומת מתנתם לכל־תנופת בני־ישראל
לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק־עולם כל־
הטהור בביתך יאכל ממנו: כל־חלב יצהר וכל־
חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
נתתים: בכורי כל־אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל־טהור בביתך יאכל ממנו: כל־חרם
בישראל לך יהיה: כל־פטר רחם לכל־בשר אשר
יקריבו ליהוה באדם ובבהמה לך יהיה אך פדה
תפדה את־בכור האדם ואת־בכור הבהמה הטמאה
תפדה: ופדוי תפדה מבן חדש בערכך כסף חמשת
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך־בכור
שור או־בכור כשב או־בכור עז לא תפדה קדש הם
את־דמם תזרק על־מזבח וחלבם תקטיר אשה
לריח ניחח ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה התנופה
ולשוק הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר
ירימו בני־ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך
אתך לחק־עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה
לך ולזרעך אתך: ויאמר יהוה אל־אהרן בארצם
לא תנחל ובתוכם לא־יהיה לך חלק בתוך העם
אני חלקך ונחלתך בתוך בני־ישראל: ולבני לוי
הנה נתתי כל־מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם
אשר הם עבדים את־עבדת אהל מועד: ולא־יקרבו
עוד בני־ישראל אל־אהל מועד לשאת חטא למות:
והעבד הלוי הוא יעבד את־עבדת אהל מועד והם
ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני־ישראל
לא ינחלו נחלה: כי את־מעשר בני־ישראל אשר
ירימו תרומת יהוה לנתתי ללוים לנחלה על־כן
אמרתי להם בתוך בני־ישראל לא ינחלו נחלה:
10 וידבר יהוה אל־משה לאמר: גם אל־הלוים תדבר
ואמרת אליהם כי־תקחו מאת בני־ישראל את־
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם
ממנו תרומת יהוה מעשר מן־המעשר: ונחשב לכם
תרומתכם כדגן מן־הגרן וכמלאה מן־היקב:
כן תרימו גם־אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני־ישראל ונתתם ממנו את־
תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם תרימו
את כל־תרומת יהוה מכל חלבו את־מקדשו ממנו:
ואמרת אליהם בהרימכם את־חלבו ממנו ונחשב
ללוים כתבואת הגרן וכמלואה היקב: ואכלתם
אתו בכל־מקום אתם וביתכם כי־שכר הוא לכם
תחת עבדתכם את־עבדת אהל מועד: ולא־תשאו
עליו חטא בהרימכם ממנו את־חלב בני־ישראל
לא תחללו ולא תמותו:

(7) שם. 29: 42. 43. שה. 4: 29. ר. שה. 21: 1. (8) שה. 16: 27. (9) שם. 25: 22. 31: 18. שו. 99: 7. (10) שם. 4: 31. (11) יחז. 32: 30. שה. 12: 8. שה. 34: 10. שם. 24: 13. (12) שם. 32: 34. 33: 17. יחז. 18: 19. שו. 1: 6. יג. 1: 5. שמ. 10: 14. 15. ר. שמ. 2: 19. (13) שם. 34: 9. שו. 25: 4. 27: 11. 86: 11. 119: 33. שה. 49: 26. שמ. 2: 17. (14) שם. 13: 21. 40: 34–38. נב. 63: 9. שה. 3: 20. (15) שם. 33: 3. 34: 9. (16) שה. 14: 14. שם. 34: 10. שה. 4: 7. 34. ר. שה. 7: 23. ו. שב. 8: 53. שו. 147: 20. (17) יחז. 19: 21. שב. 5: 16. שם. 33: 12. (18) שם. 33: 20. ו. שב. 6: 16. (19) שם. 34: 5. 6. 7. יג. 31: 14. שם. 9: 15. 16. 18. 4: 4. 16. (20) יחז. 32: 30. שה. 5: 24. שב. 6: 22. 13. 22. נב. 6: 5. שבש. 1: 16. 17. שם. 10: 24.

(22) נב. 2: 21. שו. 91: 1. 4. (23) שם. 33: 20. שמש. 1: 18.

---

(1) שם. 32: 16. 19. שה. 10: 1. שם. 34: 28. שה. 10: 2. 4. (2) שם. 19: 20. 24: 12. (3) שם. 19: 12. 13. 21. (5) שם. 33: 19. שב. 14: 17. (6) שב. 14: 18. ר. יחז. 20: 9. שמ. 14: 17. 30: 9. שמש. 9: 17. שו. 86: 15. 103: 8. 111: 4. 112: 4. 116: 5. 145: 8. שמ. 2: 13. שו. 31: 19. שי. 2: 4. שו. 57: 10. 108: 4. (7) שם. 20: 6. שה. 5: 10. שו. 86: 15. יג. 32: 18. שב. 9: 4. שו. 103: 3. 130: 4. שב. 9: 9. יש. 4: 32. ו. שמש. 1: 9. שב. 23: 7. 21. שב. 24: 19. שמ. 10: 14. שה. 6: 11. שמ. 1: 3. (8) שם. 4: 31. (9) שם. 33: 3. 15. 16. שה. 32: 9. שו. 28: 9. 33: 12. 78: 62. 94: 14. יג. 10: 16. שי. 2: 12. (10) שה. 5: 2. 29: 12. 14. שו. 4: 32. ר. שב. 7: 23. 77: 14. 78: 12. 147: 20. שה. 10: 21. שו. 145: 6. יב. 64: 3.

ואבני שהם תשימו באפד ובחשן מלאת
מלא: ואת החשן תעשה משפט מעשה
כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה
כפול ארת זרתו אורכו וזרת רחבו כפול:
ומלאת בו מלאת ארבעה טורי אבן טור
אדם פטדה ובקת השורה האחת: והשורה
השנית נפך ספיר וישפה: והשלישית לשם
שבו ואחלמה: והרביעית תרשיש שהם
ומיקם משבצת זהב תהיינה במלאתם:
והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל
שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש
על שמו תהיינה לשנים עשר שבט: ועשית
על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב
טהור: ועשית על החשן שתי טבעת זהב
ונתת את שתי הטבעת על שני קצות
החשן: ונתת את שתי עבתי הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי
קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת
ונתת על כתפת האפד אל מול פניו:
ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על
שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד בית: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
על שתי כתפת האפד מלמטה מלמעלה
לעמת מחברתו מעל חשב האפד: וירכסו
את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא
יזח החשן מעל האפד: ונשא אהרן את
שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד:
ונתת אל החשן המשפט את האורים
והתמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד: ועשית מעיל האפד כליל
תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו
לא יקרע: ועשית על שולי מעילו רמני
תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמן
פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב:
והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אתו על
פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול
פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן
ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה:
ושבצת שש משבץ ותעשה מצנפת שש
ואבנט מעשה רקם תעשה: ולבני אהרן
תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ופארים
תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת
אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי:
ואתה דבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו
לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהן לי: והם יקחו את הזהב ואת
התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
שתי כתפת חברת יהיה אל שני קצותיו
וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר: ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה
משמותם על האבן האחת וששה שמות
הנותרם על האבן השנית כתולדתם:
מעשה חרש פתוחי חותם תפתח את שתי
האבנים על שמת בני ישראל משבצת זהב
תעשם: ושמת את שתי האבנים על כתפת
האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו
לזכרון: ועשית משבצת זהב: ושתי שרשת
זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתת את השרשת העבתת על המשבצת:
ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה
אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה
כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו
מלאת ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה
ובקת השורה האחת: והשורה השנית נפך
ספיר וישפה: והשלישית לשם שבו

9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃
10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃* יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃
11 יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃
12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃*
13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃
14 וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃
16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃*
17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃*
18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃*
19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃
20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃*
22 וּזְרַעְתֶּם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃* וְהַקַּרְקַע לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃
23 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃
24 כִּי־יִמְךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת־מִמְכַּר אָחִיו׃*
25 וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהָשִׂיג יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃
26 וְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצְאָה כְּדֵי אֲשָׁמָתוֹ׃
27 וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר־לוֹ בַּיָּמָיו׃* וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
28 וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
29 וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִירוֹ וְגָאַל עַד־שְׁנַת מִמְכַּר יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃* שָׁנָה תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃

(10) שמ. 31: 6.
(11) שמ. 26: 1. 2. ויק.
(12) שמ. 25: 10. ויק.
(13) שמ. 25: 23. 30. ויק.
24: 5. 6.
(14) שמ. 25: 31. ויק.
(15) שמ. 30: 1. 23. 34.
(16) שמ. 27: 1.
(17) שמ. 27: 9.

(19) שמ. 31: 10. 39: 1. 41.
ויק. 4: 5. 6. במ.
(21) שמ. 35: 5. 22. 26. 29.
25: 2. 36: 2. 1. דבר. 28: 2.
9. 29: 9. הר. 7: 27. ב. הס.
8: 12. 9: 7.
(23) 1. דבר. 29: 8.
(25) שמ. 28: 3. 31: 6. 36:
1. ב. שה. 23: 7. שופ. 31:

9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃
10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃* יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃
11 יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃
12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃*
13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃
14 וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃
16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃*
17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃*
18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃*
19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃
20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃*
22 וּזְרַעְתֶּם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃* וְהַקַּרְקַע לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃
23 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃
24 כִּי־יִמְךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת־מִמְכַּר אָחִיו׃*
25 וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהָשִׂיג יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃
26 וְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצְאָה כְּדֵי אֲשָׁמָתוֹ׃
27 וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר־לוֹ בַּיָּמָיו׃* וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
28 וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
29 וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר וְגָאַל עַד־שְׁנַת מִמְכַּר יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃* שָׁנָה תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃

(27) 1. דבר. 29: 6. הר. 2: 68.
(28) שמ. 30: 23.
(29) שמ. 35: 21. 1. דבר.
29: 9.
(30) שמ. 31: 2. ויק.
(34) שמ. 31: 6.
(35) שמ. 35: 31. 31: 3. 6.
1. שה. 7: 14. ב. דבר. 2:
14. יח. 28: 26.

(1) שמ. 28: 3. 31: 6. 35:
10. 35: 25. 8.
(2) שמ. 35: 21. 26. 1. דבר.
20: 5.
(3) שמ. 35: 27.
(5) ב. שה. 8: 2. 3.
(8) שמ. 26: 1.

וְאֶת־הַבָּדִים בַּטַּבָּעֹת עַל־כַּתְפֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן בָּהֶם׃
15 בַּטַּבָּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסוּרוּ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּה אֶל־הָאָרֹן
16 אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר מַמְּתַיִם
17 וָחֵצִי אַמָּה רָחְבָּהּ׃ וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם
18 מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וְכְרוּב־אֶחָד
19 מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃
20 וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
21 וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּה
22 אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
23 מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
24 אֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קוֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ
25 לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר־זָהָב
26 לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת־
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ עֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת
27 תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
28 הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
29 וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וּמְנַקִּיֹתָיו וְקַשָּׂוֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן
מְנַקִּיֹתָיו וְקַשָּׂוֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
30 וְנָתַתָּה עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב
טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹתֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
31 מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ
הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
32 בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד
כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה
33 אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
34 הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם
וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃

(12) שמ. 26: 5.
(14) שמ. 26: 7.
(19) שמ. 26: 14.
(20) שמ. 26: 15.
(31) שמ. 26: 26.
(35) שמ. 26: 31.
(37) שמ. 26: 36.
(1) שמ. 25: 10.
(6) שמ. 25: 17.
(10) שמ. 25: 23.
(16) שמ. 25: 29.

35 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמְּנוֹרָה בְּמִשְׁפָּטָהּ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ וְעָשׂוּ אֶת־
36 מְנֹרָתִי מִזָּהָב טָהוֹר מִקְשָׁה יֵעָשׂוּ הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹתֶיהָ
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה
37 קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ וְעָשִׂיתָ
אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃
38 וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־
הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃

כו.

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה שֶׁשׁ־מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שמונה
2 וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
3 לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת תִּהְיֶינָה חֹבָרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ
וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ׃ וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־
4 שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה
5 הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה
הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
6 הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ׃ וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי
זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן
7 אֶחָד׃ וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
8 תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע
בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת מִדָּה אַחַת לְכָל־
9 הַיְרִיעֹת׃ וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל־שְׂפַת
10 הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל וְיִהְיֶה אֶחָד׃ וְסָרַח הַפָּרִיעַ
אֲשֶׁר יִוָּתֵר בִּירִיעֹת הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הַפָּרִיעַ יִסְרַח עַל־אֲחוֹרֵי
11 הַמִּשְׁכָּן׃ וְאַמָּה מִזֶּה וְאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה
סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ מִכְסֵה לָאֹהֶל
עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
12 הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
13 וְאַמָּה וְאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
14 הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
15 הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃
וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרָשׁ׃ וְאַרְבָּעִים
16 אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
17 הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
18 וְקַרְשֵׁי שְׁנַיִם יַעֲשֶׂה לַמִּשְׁכָּן לִשְׁתֵּי הַיַּרְכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאַחַת כָּכָה יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם
19 לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר
אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
20 הָאֶחָד׃ וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
21 הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם יָמָּה׃ וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בַּחֲצִי
22 הַקְּרָשִׁים מִבָּרַח אֶל־בָּרַח׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם
עָשִׂיתָ זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַהֲקֵמֹתָ אֶת־
23 הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן שְׁנֵי
24 מִקְצֹעֹת יִהְיוּ לַיָּרְכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹמִם מִלְּמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים אֶל־
הָרֹאשׁ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאַחַת כָּכָה יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת
25 יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
26 וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הָאֶחָת לַמִּשְׁכָּן׃
27 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לְיַרְכְּתֵי יָמָּה׃ וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים
28 מִבָּרַח מִקָּצֶה אֶל־קָצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם
עָשִׂיתָ זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַהֲקֵמֹתָ אֶת־
29 הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּרֻבִים יַעֲשֶׂה אֹתָהּ׃
30 וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת עַל אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם
זָהָב עַל אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וְהַקֵּמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר
31 הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃
32 וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ
33 הַקָּדָשִׁים׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃
34 וְשַׂמְתָּ אֶת־הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל־
צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן׃

17 ויאמר יהוה אל משה עוד אמר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי יקריב מקריבו
18 לכל נדריו ולכל נדבותיו אשר יקריבו ליהוה
לעלתו לזבחו ולשלמיו לרצנכם ביום הקריבכם
19 את קרבנכם ליהוה ביום השבת תקריבו ולא
תעשו ביום הראשון ביום השני ביום השלישי
ובכל ביום הרביעי ביום החמישי ביום הששי
20 ביום השבת לא תקריבו כי אם ביום השבת
21 תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום הראשון ביום
השני ביום השלישי ובכל ביום הרביעי ביום
החמישי ביום הששי ביום השבת לא תקריבו
22 ביום השבת תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום
הראשון ביום השני ביום השלישי ובכל ביום
הרביעי ביום החמישי ביום הששי ביום השבת
23 לא תקריבו כי אם ביום הראשון תקריבו את
24 קרבנכם ליהוה ביום השני ביום השלישי ובכל
ביום הרביעי ביום החמישי ביום הששי ביום
השבת לא תקריבו כי אם ביום הראשון תקריבו
25 את קרבנכם ליהוה ביום השני ביום השלישי
ובכל ביום הרביעי ביום החמישי ביום הששי
ביום השבת לא תקריבו כי אם ביום הראשון
26 תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום השני ביום
השלישי ובכל ביום הרביעי ביום החמישי ביום
הששי ביום השבת לא תקריבו כי אם ביום
27 הראשון תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום השני
ביום השלישי ובכל ביום הרביעי ביום החמישי
ביום הששי ביום השבת לא תקריבו כי אם ביום
28 הראשון תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום השני
ביום השלישי ובכל ביום הרביעי ביום החמישי
29 ביום הששי ביום השבת לא תקריבו כי אם ביום
הראשון תקריבו את קרבנכם ליהוה ביום השני
ביום השלישי ובכל ביום הרביעי ביום החמישי

וכפתרתו דפתרתו על חרי משבצתו: על
חד חרי קצה המעיל: 27 ועשית שתי
טבעות זהב ושמתה על שתי כתפות
המעיל מלמטה מלפאתו נגד פניו
לעמת מחברתו מעל חשב האפד:
28 וירכסו את המעיל (מטבעתו) מטבעתו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת והיה
על חשב האפד ולא יזח המעיל מעל
האפד: 29 ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו
אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד:
30 ונתת אל חשן המשפט את האורים
ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד:
31 ועשית את מעיל האפד כליל תכלת:
32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע: 33 ועשית על
שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת
שני על שוליו סביב ופעמני זהב
בתוכם סביב: 34 פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון על שולי המעיל
סביב: 35 והיה על אהרן לשרת
ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני
יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו
על פתיל תכלת והיה על המצנפת
אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה
על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו
תמיד לרצון להם לפני יהוה:
39 ושבצת שבץ תשבץ מצנפת שש
ואבנט מעשה רקם תעשה: 40 ולבני
אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנטים ועשית להם מגבעות לכבוד
ולתפארת: 41 והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת
אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם
וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה מחלציים ועד
ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם
אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו
עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

כהר.

1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי: 4 ואלה הבגדים
אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: 5 והם
יקחו את הזהב ואת התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת השני ואת הבוץ:
6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
7 שתי כתפת חברת תהיה אל שני
קצותיו וחבר: 8 וחשב אפדתו אשר
עליו ממנו כמעשהו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר: 9 ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם
שמות בני ישראל: 10 ששה משמותם
על האבן האחת ואת שמות הששה
הנותרים על האבן השנית כתולדתם:
11 מעשה חרש פתוחי חותם תפתח
את שתי האבנים על שמות בני ישראל
מסבות זהב תעשה אתם: 12 ושמת
את שתי האבנים על כתפות האפד
אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו
לזכרון: 13 ועשית משבצות זהב:
14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת
תעשה אתם מעשה עבת תתן את
השרשרת העבתת על המשבצות:
15 ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפדה תעשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו: 16 רבוע יהיה כפולה
ויזרת אצבעו ארכו וזרת אצבעו
רחבו: 17 ומלאת בו מלאת אבן
שרה פטדה הנפך הטור הראשון:
18 והטור השני נפך ספיר וישפה:
19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:
והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה
מוסבות זהב תהיינה במלואתם:
20 והאבנים תהיינה על שמות בני
ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו תהיינה לשנים
עשר שבט: 21 ועשית על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור:
22 ועשית על החשן שני טבעת זהב
ונתת את שתי הטבעת על שני קצות
החשן: 23 ונתת את שתי עגלת הזהב
על שני הקצות החשן: 24 ונתת את
שתי העבתת הזהב על שתי העגלת
על קצות החשן: 25 ואת שתי קצות
שתי העבתת תתן על שתי המשבצת
ונתן על כתפות האפד אל מול פניו:
26 ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפד בית: 27 ועשית
שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות
האפד מלמטה מלפאתו נגד פניו
לעמת מחברתו מעל חשב האפד:
28 וירכסו את החשן מטבעתו אל
טבעת האפד בפתיל תכלת והיה על
חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד:
29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל
בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני יהוה תמיד: 30 ונתת
אל חשן המשפט את האורים ואת
התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני
יהוה ונשא אהרן את משפט בני
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד:
31 ועשית את מעיל האפד כליל תכלת:
32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע: 33 ועשית על
שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת
שני על שוליו סביב ופעמני זהב
בתוכם סביב: 34 פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון על שולי המעיל
סביב: 35 והיה על אהרן לשרת
ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני
יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו
על פתיל תכלת והיה על המצנפת
אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה
על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו
תמיד לרצון להם לפני יהוה:
39 ושבצת שבץ תשבץ מצנפת שש
ואבנט מעשה רקם תעשה: 40 ולבני
אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנטים ועשית להם מגבעות לכבוד
ולתפארת: 41 והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת
אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם
וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה מחלציים ועד
ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם
אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו
עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

---

(27) שם. 26: 19. 21. 25: 32.
(1) שם. 35: 23. 31: 10. 35: 19. 28: 4.
(2) שם. 28: 6.
(6) שם. 28: 9.
(7) שם. 28: 12.
(8) שם. 28: 15.
(10) שם. 28: 17. שם.
(22) שם. 28: 31.
(25) שם. 28: 33.
(27) שם. 28: 39. 40.
(28) שם. 28: 4. 39. שם. 18: 44. שם. 28: 42.
(29) שם. 28: 39.
(30) שם. 28: 36. 37.

32 ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵎⵓⵔⵜⵏ ⵙⵉⵏ ⵉⵎⵓⵔⵜⵏ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓ

ומשרתי: אשר לא יכלו לעמוד בפני החכמה
ובפני הרוח אשר דבר בו.
34 ויקם איש בשם גמליאל בן פדהצור בן
שמעוני מורה התורה נכבד לכל העם
ויצו להוציא את האנשים החוצה למעט
35 ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם
מה אתם עתידים לעשות לאנשים האלה:
36 כי לפני הימים האלה קם תודס ויאמר
כי איש גדול הוא ומספר אנשים כארבע
מאות נלוו אליו ויהרגו גם הם ויתפזרו
וכל אשר שמעו אליו נפוצו ויהיו לאין:
37 אחריו קם יהודה הגלילי בימי המפקד
ויסת אחריו הרבה עם גם הוא אבד ויפוצו
כל אשר שמעו אליו:
38 ועתה אני אומר לכם הרפו מעל האנשים
האלה והניחו להם כי אם עצת האנשים
האלה או מעשיהם מאת אלהים הם
39 ואם מאת אלהים הם לא תוכלו להפר
אותם פן תמצאו כי אתם נלחמים באלהים:
40 ויקשיבו לו ויקראו לשלוחים ויכום
ויצו עליהם לבלתי דבר בשם ישוע
וישלחם:
41 והם הלכו מלפני הסנהדרין בשמחה כי
זכו לסבול קלון בעד השם:
42 ויהי כל היום ההוא ויהי כל לילה ולא
חדלו ללמד ולבשר את הבשורה בבית
המקדש ובכל בתי ישוע המשיח:

פרק ו.

1 ויהי בימים ההם בהרבות התלמידים
ויהי רגן בין היהודים היושבים בארץ
יון על העברים כי נשכחו אלמנותיהם
2 ויקראו השנים עשר את כל התלמידים
ויאמרו לא טוב הדבר אשר אנחנו עושים
עזבנו את דבר אלהים ונשרת שלחנות:
3 ועתה אחים בחרו לכם שבעה אנשים
מתוככם אנשי שם מלאים רוח חכמה
ונתנם על המלאכה הזאת:
4 ואנחנו נתמיד בתפלה ובמשרת הדבר:
(ויפן) הדבר בעיני כל הקהל ויבחרו

(34) מכ. 29: 43. מה. 16: 2.
מד. 9: 15. ו. מכ. 8: 10.
11. ד. דכר. 5: 13. 7: 2.
נד. 6:4. מכ. 2: 7. 9. לכת. 15: 8.
(35) מה. 16: 2. ו. מכ. 8:
11. ד. דכר. 5: 14.
(36) מד. 9: 17. 10: 11.
נשמ. 9: 19.
(37) מד. 9: 19-22.
(38) מכ. 13: 21. מד. 9: 15.
(1) מכ. 19: 3. 40: 34. 35.
מד. 12: 4. 5.
(2) מה. 22: 18. 19.
(3) מכ. 12: 5. מה. 3: 1.
22: 20. 21. מד. 15: 21. מכת.
1: 14. יא. 5: 27. מכ. 9: 14.
ו. מכ. 1: 19.
(4) מה. 4: 15. 3: 2. 8. 13.
8: 14. 22. 16: 21. מכ. 29:
10. 15. 19. מה. 22: 21. 27.
נד. 56: 7. מ. 12: 1. מכ.
4: 18. מה. 4: 20. 26. 31.
(5) מד. 6: 6. ד. דכר. 35:
11. מכ. 10: 11. מה. 3: 8.
מכ. 12: 24. ו. מכ. 1: 2.
(7) מכ. 22: 9.
(9) מכ. 8: 21. סו. 20: 28.
41. ד. מה. 2: 15. יא. 5: 2.
מכ. 4: 18.
(10) מה. 1: 3.
(11) מה. 11: 5.
35. 9: 7. 16. 24. מד. 15:
25. ד. דכר. 29: 23. 24. מ.
5: 11.
(14) מה. 5: 7. 12: 8. לה.
2: 24.
(16) מה. 6: 10.
(17) מכ. 15: 10. מה. 1: 9. 13.
(1) מה. 6: 14. 9: 17. מד.
15: 4.
(2) מה. 2: 9. 5: 12. 6: 15.
24: 7. נד. 66: 3. מכ. 10: 4.
(3) מה. 7: 9. 10: 12. 13.
מכ. 29: 37. מד. 18: 9.
(4) מכ. 29: 2.

מעשי הנביאים.

פרק ז.

1 ויאמר הכהן הגדול: ואם כן הדבר הזה
2 ויען: אנשי אחים ואבות שמעו אלהי
הכבוד נראה אל אברהם אבינו בארם נהרים
בטרם ישב בחרן: ויאמר אליו צא מארצך
ומבית מולדתך ולך אל הארץ אשר אראך:
3 ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ומשם
העתיקו אחרי מות אביו אל הארץ הזאת
4 אשר אתם יושבים עתה בה: ולא נתן לו
בה נחלה ולא מדרך כף רגל ויבטח לתת
לו לאחוזה ולזרעו אחריו ולא היה לו
5 בן: ויאמר אליו כי גר יהיה זרעו בארץ
נכריה ועבדוהו וענו אותו ארבע מאות
6 שנה: ואת הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ועבדוני במקום הזה:
7 ויאמר אליו ברית המילה ויולד את יצחק
ויהי ביום השמיני ויעשהו ברית מילה
ויצחק את יעקב ויעקב את שנים עשר
8 אבותינו: ויהי האבות מקנאים ביוסף
ויתנוהו ביד מצרים ואלהים היה עמו
9 ויצילהו מכל צרותיו ויתן לו חן ושכל
לפני פרעה מלך מצרים ויפקדהו על
10 מצרים ועל כל ביתו: ויהי רעב בכל
ארץ מצרים ובכנען ותהי צרה גדולה
ולא מצאו אבותינו מזון לחם: וישמע
יעקב כי יש שבר במצרים וישלח את
אבותינו בפעם הראשונה: ובפעם השנית
נודע יוסף לאחיו ויגלה מוצאו לפרעה:
11 וישלח יוסף ויזמן את יעקב אביו ואת
כל משפחתו שבעים נפש: וירד יעקב
12 מצרימה וימת הוא ואבותינו: ויעתקו

5 הסתכלו: בשתו בושתם כי לא אל חפץ רשעה אתה.* לא
יגורך רע. 6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך.* שנאת כל
פועלי און. תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה.
7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך.* אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתך. יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר דרכך.
8 כי אין בפיהו נכונה.* קרבם הוות בקרבם. קבר פתוח
גרונם. לשונם יחליקון. 9 הרשיעם אלהים יפלו מעצותיהם.*
ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך. 10 וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך. 11 כי אתה
תברך צדיק יהוה.* כצנה רצון תעטרנו. 12 למנצח בנגינות
על השמינית מזמור לדוד.* יהוה אל באפך תוכיחני ואל
בחמתך תיסרני. 13 חנני יהוה כי אמלל אני.* רפאני יהוה
כי נבהלו עצמותי. 14 ונפשי נבהלה מאד.* ואתה יהוה עד
מתי. 15 שובה יהוה חלצה נפשי.* הושיעני למען חסדך.
16 כי אין במות זכרך.* בשאול מי יודה לך. 17 יגעתי
באנחתי.* אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ארשה. 18 עשש
מכעס עיני.

(9) תה. 2: 2. תש. 29: 18.
(10) תה. 2: 3.
(11) תה. 6: 17. תש. 16: 12.
תש. 8: 15. תא. 12: 1. ו.
תש. 5: 8. ישע. 5: 9.
(12) תש. 22: 29. תה. 23: 10.
(13) תש. 9: 49. תש. 4: 6.
תש. 18: 19. שו. 43: 24.
(14) תה. 23: 10. 14. ד.
ישע. 4: 42.
(15) תה. 2: 1.
(16) תה. 2: 2.

ז. למנצח: מזמור לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן
ימיני.* 2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רודפי והצילני.
3 פן יטרף כאריה נפשי פורס ואין מציל.* 4 יהוה אלהי אם
עשיתי זאת אם יש עול בכפי. 5 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה
צוררי ריקם.* 6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה. 7 קומה יהוה באפך הנשא בעברות
צוררי והעירה אלי משפט צויתה.* 8 ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה. 9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי
וכתומי עלי.* 10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק בוחן
לבות וכליות אלהים צדיק. 11 מגני על אלהים מושיע ישרי
לב.* 12 אלהים שופט צדיק ואל זועם בכל יום. 13 אם לא
ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה. 14 ולו הכין כלי
מות חציו לדלקים יפעל.* 15 הנה יחבל און והרה עמל
וילד שקר. 16 בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל. 17 ישב
עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד.* 18 אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה עליון.

(1) תה. 7: 11. 29. 22: 21.
1: 3.
(2) תה. 1: 4. 5. תש. 29: 10.
(3) תה. 8: 12. 9: 2.
(4) תה. 1: 3. 4.
(5) תה. 16: 14. תש. 19: 4.
(7) תה. 8: 15. 9: 16. 18: 5: 9.
(6) תה. 3: 1. תכה.
(11) תה. 21: 6. 8. 17. 21. 22. 22: 25. שו. 44: 7. תכה. 1: 7. 12.
(12) תה. 3: 1. 7. תכה.
(16) תה. 7: 23. 25. 1. יחש. 2: 15. ד. ישע. 7: 7.
(17) תה. 6: 18. 7: 36. 17. 7. 23: 14. 3: 16. תש. 32: 14. יחש. 8: 10. ישע. 4: 9. תה. 7: 23. 26. 17. 10. 14. תש. 12: 16. 1. יחש. 14: 33. שו. 44. 7. 15.

(2) תה. 5: 15. 17. תש. 15. 22. תכה. 1. יחש. 14: 27. שו. 19: 12.
(3) תה. 8: 12. 9: 2.
(4) תה. 1: 3. 4.
(5) תה. 16: 14. תש. 19: 4.
(7) תה. 8: 15. 9: 16. 18: 5: 9.

וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת׃ 5
רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ׃ 6
אֹרַח חַיִּים פֶּן תְּפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע׃ 7
וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי׃ 8
הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ׃ 9
פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי׃ 10
פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי׃ 11
וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ׃ 12
וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה׃ 13
וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרָי וְלַמְלַמְּדַי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי׃ 14
כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה׃ 15
שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ׃ 16
יָפוּצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה פַּלְגֵי מַיִם בָּרְחֹבוֹת׃ 17
לְךָ הָיוּ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ׃ 18
יְהִי מְקוֹרְךָ בָּרוּךְ וְשִׂמַּח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ׃ 19
אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוֻּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָּמִיד׃ 20
וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נָכְרִיָּה׃ 21
כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל מַעְגְּלֹתָיו יְפַלֵּס׃ 22
עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ׃ 23
הוּא יָמוּת בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה׃ 24

ה׃

בְּנִי הַקְשִׁיבָה לְחָכְמָתִי לִתְבוּנָתִי הַט אָזְנֶךָ׃ 1
לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ׃ 2
כִּי נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָרָה וְחָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ׃ 3
וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת׃ 4
דְּרָכֶיהָ תָּעוּ בַל תֵּדָע נָעוּ אֹרְחוֹתֶיהָ בַּל תֵּדָעוּ׃ 5
וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי׃ 6
הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ׃ 7
פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי׃ 8
פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי׃ 9
וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ׃ 10
וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה׃ 11
וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרָי וְלַמְלַמְּדַי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי׃ 12
כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה׃ 13
שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ׃ 14
יָפוּצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה פַּלְגֵי מַיִם בָּרְחֹבוֹת׃ 15
לְךָ הָיוּ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ׃ 16
יְהִי מְקוֹרְךָ בָּרוּךְ וְשִׂמַּח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ׃ 17
אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוֻּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָּמִיד׃ 18
וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נָכְרִיָּה׃ 19
כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל מַעְגְּלֹתָיו יְפַלֵּס׃ 20
עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ׃ 21
הוּא יָמוּת בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה׃ 22

ו׃

בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ׃ 1
נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ׃ 2
עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶיךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב בְּרֵעֶיךָ׃ 3
אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ׃ 4
הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ׃ 5
לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם׃ 6
אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל׃ 7
תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ׃ 8
עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִשְּׁנָתְךָ תָּקוּם׃ 9
מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חבק יָדַיִם לִשְׁכָּב׃ 10
וּבָא כְמַהֲלֵךְ רָאשֶׁךָ וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃ 11
אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה׃ 12
קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלִיךְ בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו׃ 13
תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ׃ 14
עַל כֵּן פִּתְאֹם תָּבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יֵחָתֵת וְאֵין מַרְפֵּא׃ 15
שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ׃ 16
עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם נָקִי׃ 17
לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע׃ 18
יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מָדוֹן בֵּין אַחִים׃ 19
נְצֹר בְּנִי מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃ 20
קָשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ׃ 21
בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ׃ 22
כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר׃ 23
לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה׃ 24
אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ׃ 25
כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד׃ 26
הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה׃ 27
אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה׃ 28
כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ׃ 29
לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב׃ 30
וְנִמְצָא שִׁבְעָתַיִם יְשַׁלֵּם אֶת כֹּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן׃ 31
מְנָאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃ 32
נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃ 33
כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם׃ 34
לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד׃ 35

(10) חס. 3: 3. 4. 5.
(11) מל. 29: 14. מש. 19: 5.
(12) חס. 6: 11. חב. 13: 11.
(13) מש. 15: 24. חב. 7: 11.
חס. 5: 2. 3. 4. 17.
(15) חס. 1: 4.
(16) חס. 4: 5. חב. 9: 12. 13. 14.
(20) חס. 4: 3. מש. 15: 25.
בר. 9: 24. ש. 5: 11. חב. 1. מה. 1: 7. 2: 2.
(22) חס. 4: 2. 13.
(23) חס. 4: 4. 14.
(24) חס. 4: 4. מצ 6: 2.
(25) חס. 4: 30.

(26) חס. 3: 5. 4: 20. מש. 28.
(27) חס. 4: 2. מש. 15: 27. 28.
(28) חס. 4: 23.
(29) חס. 4: 4. 24.
(31) חס. 3: 3. 14. מל.
29: 18. חס. 1: 9. 4: 26.
(32) חס. 4: 28.
(35) חס. 3: 4: 5. 4: 26. 31.

(1) ז. מל. 8: 31. מש. 23: 26. 63. חס. 5: 7. 17. 7: 17. 18. 16. 19: 8. 20: 17. מש. 9: 13. (2) חס. 11: 24. 28. 31. 39. מש. 19: 11. 13. 16. חס. 5: 17.

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְלֹא יִהְיֶה לְאָשָׁם לַיהוָה׃ 6 וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃ 7 וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃ 8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עֹרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃ 9 וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃ 10 וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ 11 וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא׃ 12 וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא קֻמְצוֹ מִן הַסֹּלֶת וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃ 13 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 15 נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ אָשָׁם הוּא׃ 16 אֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֶת הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃ 17 וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ 18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עָלָיו עַל שְׁגִגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃ 19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

פרק ה׳

1 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ 2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃ 3 אוֹ כִּי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְיָדַע וְאָשֵׁם׃ 4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְיָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ 5 וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃ 6 וְהֵבִיא אֶת אְשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃ 7 וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אְשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃ 8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עֹרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃ 9 וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃ 10 וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ 11 וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא׃ 12 וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא קֻמְצוֹ מִן הַסֹּלֶת וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃ 13 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 15 נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ אָשָׁם הוּא׃ 16 אֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֶת הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃ 17 וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ 18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עָלָיו עַל שְׁגִגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃ 19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

---

(3) ויק. ה. 12: 13: 15:
(4) ז. ויק. 25: 22. בה.
23: 12. שה. 6: 23.
(5) ויק. 16: 21. 26: 40.
ויק. 5: 7. וש. 10: 11. 12.
(7) ויק. 12: 8. 14: 21. 1:
14.
(8) ויק. 1: 15.
(9) ויק. 4: 7. 18. 30. 34.
(10) ויק. 1: 14. 4: 26.
(11) ויק. 5: 15.
(12) ויק. 2: 2. 4: 35.
(13) ויק. 4: 26. 2: 3.
(15) ויק. 22: 14. וש. 10:
19. שה. 30: 13. ויק. 27: 25.
(16) ויק. 6: 5. 22: 14. 27:
13. 15. 27. 31. ויק. 5: 7.
ויק. 4: 26.
(17) ויק. 4: 2. 5: 15. 4:
13. 22. 27. וש. 19: 12. לה.
12: 48. ויק. 5: 1. 2.
(18) ויק. 5: 15. 16.
(19) וש. 10: 2.

---

(2) ויק. 5: 6. ויק. 19: 11.
בה. 5: 4. שמ. 3: 9. שה.
22: 7. 10. איכ. 24: 28.
26: 19.
(3) ויק. 22: 1. 2. 3. שה.
22: 11. ויק. 19: 12. יז: 7:
9. וש. 5: 4.
(5) ויק. 5: 16. ויק. 5: 7.
ב. ויק. 12: 6. לה. 19: 8.
(6) ויק. 5: 15.
(7) ויק. 4: 26.
(10) ויק. 16: 4. שה. 28:
39. 40. 41. 43. שו. 44: 17.
18. ויק. 1: 16.
(11) שו. 44: 19. ויק. 4: 12.

12 ויולד לבלהה שפחת רחל בן שני׃ ותהר
עוד ותלד לבן השפחה לבלהה בן שלישי׃
13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
את שמו אשר׃ ותלד לבן השפחה לבלהה בן
רביעי׃ 14 וילך ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃
15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם
את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך
הלילה תחת דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי
תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויבא עמה
בלילה ההוא׃ 17 וישמע אלהים אל לאה
ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ 18 ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא את שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה
ותלד ליעקב בן ששי׃ 20 ותאמר לאה זבדני
אלהים זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי
לו שבעה בנים ותקרא את שמו זבולן׃
21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃
22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא את שמו
יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי
כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
שלחני ואלכה למקומי ולארצי׃ 26 תנה את
נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי
אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר
אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגללך׃ 28 ויאמר נקבה משכרתך
עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃
30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם
אני לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר
הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ 32 אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל
שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה
שכרי׃ 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי
תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד
וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃
34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר
ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים
את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן
בו וכל חום בכבשים ויתן ביד בניו׃ 36 וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנותרת׃ 37 ויקח יעקב לו מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן
מחשפת על הפצלות אשר במקלות׃ 38 ויצג
את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים
בבתי המים אשר יבאן הצאן לשתות נכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים׃
40 והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל
עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו
ולא שתם על צאן לבן׃ 41 והיה בכל יחם
הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני
הצאן ברהטים לחמנה במקשרות׃ 42 ובהעטף
הצאן לא ישים ויהי העטפים ללבן והקשרים
ליעקב׃ 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו
צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃

(12) כה. 3: 3. 9. 14.
(14) כה. 2: 1. מה. 15: 4.
(15) כה. 2: 2. 9.
(16) כה. 2: 3. שו. 44: 29.
כה. 6: 26. 10: 12. 13. מה. 18: 10.
(17) כה. 2: 11. מה. 18: 9.
10. כה. 6: 25. 2: 3. 7: 1.
כא. 29: 37.
(18) כה. 6: 29. מה. 18: 10. כה. 3: 17. 22: 3. 4. 5.
6. 7. כא. 29: 37.
(20) כא. 29: 2. 16. 36.
(22) כה. 4: 3. כא. 29: 25.
(25) כה. 4: 2. 1: 3. 5. 11.
4: 24. 29. 33. 6: 17. 21. 22.
(26) כה. 10: 17. 18. מה. 18: 9. 10. שו. 44: 28. 29.
כה. 6: 16.
(27) כא. 29: 37. 30: 29.
(28) כה. 11: 33. 15: 12.
(29) כה. 6: 18. מה. 18: 10.

(30) כה. 4: 7. 11. 12. 18.
21. 10: 18. 16: 27. כה. 13.
11.

(1) כה. 5: 6: 1-7. 6: 17.
25. 21: 22.
(2) כה. 1: 3. 5. 11. 4: 24.
29: 33.
(3) כה. 3: 4. 9. 10. 14. 15.
16. 4: 8. 9. כא. 29: 13.
כה. 6: 25.
(6) כה. 6: 16. 17. 18. מה. 18: 9. 10. כה. 2: 3.
(7) כה. 6: 25. 26. 14: 13.
(9) כה. 2: 3. 10. מה. 18: 9. שו. 44: 29.
(11) כה. 3: 1. 22: 18. 21.
(12) כה. 2: 4. מה. 6: 15.
(13) כה. 4: 5.
(14) מה. 18: 8. 11. 19.
(15) כה. 22: 30.
(16) כה. 19: 6. 7. 8.

17 וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ 18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ 19 וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ 20 וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ 21 וַיִּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ 22 וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ 23 וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ 24 וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃ 25 וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ 26 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ 27 יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ 28 וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ 29 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

(18) מה. 18: 27. חב. 11: 10. 11. 41. 19: 7.
(20) חב. 15: 3. בב. 17: 14.
(21) חב. 12: 13: 15: 11: 24. 28. שו. 4: 14. חב. 7: 20.
(23) חב. 3: 17.
(24) חב. 17: 15. מה. 14: 21. שו. 4: 14. 44: 31.
(26) בב. 9: 4. חב. 3: 17. 17: 10–14.
(29) חב. 3: 1.

(30) חב. 3: 3. 4. 9. 14.
(31) חב. 3: 5. 11. 16. 7: 34.
(32) חב. 7: 34. 9: 21. מה. 6: 20.
(34) מב. 29: 28. חב. 10: 14. 15. מה. 18: 19. מה. 18: 3.
(36) חב. 8: 12. 30. מב. 29. 24. 27. חב. 8: 27. 9: 21. מה. 6: 20.
(37) חב. 6: 9. 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(38) חב. 1: 2.

(2) מב. 29: 1. 2. 3. 28: 2. 4. 30: 24. 25.
(5) מב. 29: 4.
(6) מב. 29: 4.
(7) מב. 29: 5.
(8) מב. 28: 30.
(9) מב. 29: 6. 28: 37. מב. 29.
(10) מב. 30: 26. 27. 28. 29.
(12) חב. 21: 10. 12. מב. 29: 7. 30: 30. מה. 133: 2.
(13) מב. 29: 8. 9.
(14) מב. 29: 10. שו. 43: 19. חב. 4: 4.

וְהָיָה בְּהַעֲלוֹתִי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ 15 וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר׃ 16 וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ 18 וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ 19 שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָּל הָאָרֶץ׃ 20 וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ 21 וַיִּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ 22 וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ 23 וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ 24 וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃ 25 וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ 26 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ 27 יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ 28 וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ 29 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

(15) חב. 13: 15.
(16) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(38) חב. 1: 2.

(7) מב. 29: 5.
(8) מב. 28: 30.
(9) מב. 29: 6. 28: 37. מב. 29.
(10) מב. 30: 26. 27. 28. 29.
(12) חב. 21: 10. 12. מב. 29: 7. 30: 30. מה. 133: 2.
(13) מב. 29: 8. 9.
(14) מב. 29: 10. שו. 43: 19. חב. 4: 4.

פרק י.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ 2 בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ 3 וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃ 4 וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ 5 מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ 6 וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ 7 וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ 8 וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ 9 הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ 10 וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ 11 מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃ 12 וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ 13 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים וְאֶת נַפְתֻּחִים׃ 14 וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹרִים׃ 15 וּכְנַעַן יָלַד אֶת צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת חֵת׃ 16 וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי׃ 17 וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי׃ 18 וְאֶת הָאַרְוָדִי וְאֶת הַצְּמָרִי וְאֶת הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ 19 וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד לָשַׁע׃ 20 אֵלֶּה בְנֵי חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ 21 וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם הוּא אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ 22 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ 23 וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ׃ 24 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר׃ 25 וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ 26 וְיָקְטָן יָלַד אֶת אַלְמוֹדָד וְאֶת שָׁלֶף וְאֶת חֲצַרְמָוֶת וְאֶת יָרַח׃ 27 וְאֶת הֲדוֹרָם וְאֶת אוּזָל וְאֶת דִּקְלָה׃ 28 וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל וְאֶת שְׁבָא׃ 29 וְאֶת אוֹפִר וְאֶת חֲוִילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ 30 וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה הַר הַקֶּדֶם׃ 31 אֵלֶּה בְנֵי שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם׃ 32 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃

(1) חב. 9: 18. 27. חב. 11: 10. 11. 41. 19: 7.
(2) חב. 15: 3. בב. 17: 14.
(3) חב. 12: 13: 15: 11: 24. 28. שו. 4: 14. חב. 7: 20.
(4) חב. 3: 17.
(5) חב. 17: 15. מה. 14: 21. שו. 4: 14. 44: 31.
(6) בב. 9: 4. חב. 3: 17. 17: 10–14.
(7) חב. 3: 1.
(8) חב. 10: 8. 9. 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(9) חב. 13: 15.
(10) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(11) חב. 1: 2.
(12) חב. 3: 3. 4. 9. 14. 21. מה. 6: 20.
(13) חב. 3: 5. 11. 16. 7: 34.
(14) חב. 7: 34. 9: 21. מה. 6: 20.
(15) מב. 29: 24. 27. חב. 8: 27. 9: 21. מה. 6: 20.
(16) חב. 3: 5. 11. 16. 7: 34.
(17) חב. 7: 34. 9: 21. מה. 6: 20.
(18) מב. 29: 28. חב. 10: 14. 15. מה. 18: 19. מה. 18: 3.
(19) חב. 8: 12. 30. מב. 29. 24. 27. חב. 8: 27. 9: 21. מה. 6: 20.
(20) חב. 6: 9. 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(21) חב. 1: 2.
(22) חב. 13: 15.
(23) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(24) חב. 1: 2.
(25) חב. 13: 15.
(26) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(27) חב. 1: 2.
(28) חב. 13: 15.
(29) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(30) חב. 1: 2.
(31) חב. 13: 15.
(32) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(33) חב. 1: 2.
(34) חב. 13: 15.
(35) חב. 9: 14. 25. 7: 1. 9: 20. מב. 29: 1. חב. 7: 11.
(36) חב. 1: 2.
(37) חב. 13: 15.
(38) חב. 1: 2.

15 וַיָּמָת דְּבוֹרָה מֵנֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ 17 וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר הַמְיַלֶּדֶת לָהּ אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי־מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִּנְיָמִין׃ 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מִלְּאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר׃ 22 וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃ 24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִין׃ 25 וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ 29 וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃

30 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ 31 עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ 32 וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ 33 וַיִּוָּלְדוּ לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו וְאֶת־רְעוּאֵל וְאֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 34 אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו וַיִּוָּלֵד לֶאֱלִיפַז עָמָשָׂא וְלִרְעוּאֵל נָחַת זֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה׃ 35 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 36 אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם קְנַז׃ 37 וְתִמְנַע הָיְתָה פִּילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 38 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה הָיוּ אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 39 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 40 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ 41 אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ 42 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ 43 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃

פרק ל"ז

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 2 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 3 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 4 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ 5 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 7 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ 8 וַתֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 9 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 10 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 11 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃

12 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 14 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃ 18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַזֶּה בָּא׃ 20 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיב אֹתוֹ אֶל־אָבִיו׃ 23 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגִמַּלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 27 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי־בוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 28 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 29 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 30 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ 31 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 32 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 33 וַיַּכִּרָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 34 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 35 וַיָּקֻמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 36 וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אַרְצָה מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃

פרק ל"ח

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ 4 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 5 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ 6 וַיְהוּדָה לָקַח אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃ 7 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃ 9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־זֶרַע לְאָחִיו׃ 10 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃ 12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃ 13 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ 14 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן־לוֹ לְאִשָּׁה׃ 15 וַתִּרְאֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ 16 וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃ 17 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֵךְ׃ 18 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חָתִמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃ 19 וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃ 22 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ 24 וַיְהִי כִּמְשֹׁל שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ 25 הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ 26 וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְּנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ 29 וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ 30 וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח׃

(15) מב. 29: 12. 36. כה. (16) מב. 29: 13. כה. 4: 8. (17) כה. 4: 11. 12. מב. 29: 14. (18) מב. 29: 15. (21) מב. 29: 18. (22) מב. 29: 19. 31. (25) מב. 29: 22. (26) מב. 29: 23. (27) מב. 29: 24. מב. (28) מב. 29: 25. (29) מב. 29: 26. (30) מב. 29: 21. 30: 30. מד. 3: 3. (31) מב. 29: 31. 32. (32) מב. 29: 34. (33) מב. 29: 30. 35. שו. 43: 25. 26. (34) בב. 7: 16. (35) מד. 3: 7. 9: 19. דה. 11: 2. 1. מב. 2: 3.

(1) שו. 43: 27. (2) כה. 4: 3. 8: 14. מב. 29: 1. כה. 8: 18. (3) מב. 4: 23. בב. 6: 17. 10: 19. (4) כה. 2: 4. 9: 6. 23. מב. 43: 29. (6) כה. 9: 23. מב. 24: 16. (7) כה. 4: 3. 1. בב. 3: 14. בב. 5: 3. 7. 27. 9: 7. כה. 4: 16. 20. בב. 5: 1. (9) כה. 8: 15. 4: 7.

10 هذا ما قاله السيد الرب: ها أنا أكثر الحطب وأوقد النار
وأطبخ اللحم وأتمم المرق، وتتلف العظام. 11 ثم أقف
الإناء فارغا على جمره لكي تحمى نحاسته وتحترق
ويذوب في وسطه قذره ويفنى صدؤه. 12 قد أتعبت
بالأكاذيب وصدؤه الكثير لا يخرج منه. صدؤه في النار.
13 في قذارتك رجاسة. لأني طهرتك فلم تطهري من
قذارتك، لا تطهرين بعد حتى أهدئ سخطي عليك.
14 أنا الرب تكلمت. قد جاء وأصنع. لا أرتد ولا أشفق
ولا أندم. حسب طرقك وحسب أفعالك يقضون عليك،
يقول السيد الرب.

15 وكان كلام الرب إلي قائلا: 16 يا ابن آدم، ها أنا
آخذ منك بضربة عينك بالوبإ، فلا تنوح ولا تبك ولا
تذرف دموعك. 17 تنهد صمتا. لا تصنع مناحة على
الأموات. عصب عمامتك على رأسك والصق نعليك في
رجليك ولا تغط شفتيك ولا تأكل خبز الرجال.
18 فكلمت الشعب في الصباح، وماتت امرأتي في المساء،
ففعلت في الصباح كما أمرت. 19 فقال لي الشعب:
ألا تخبرنا ما لك تصنع هكذا؟ 20 فقلت لهم: كلام
الرب إلي قائلا: 21 قل لبيت إسرائيل: هكذا قال السيد
الرب: ها أنا مدنس مقدسي فخر قوتكم وبهجة عيونكم
ولهفة نفوسكم، وبنوكم وبناتكم الذين تركتموهم
يسقطون بالسيف. 22 وتفعلون كما فعلت. لا تغطون
شفاهكم ولا تأكلون خبز الرجال. 23 وعمائمكم على
رؤوسكم ونعالكم في أرجلكم لا تنوحون ولا تبكون بل
تتلفون بآثامكم وتئنون كل واحد إلى أخيه. 24 فحزقيال
يكون لكم آية. حسب كل ما فعل يفعلون. عندما يأتي
هذا اعلموا أني أنا السيد الرب.

25 وأنت يا ابن آدم، أليس في يوم أخذي منهم
حصنهم بهجة عزهم وبهجة عيونهم ولهفة نفوسهم
بنيهم وبناتهم، 26 في ذلك اليوم يأتي الناتج إليك
ليسمعك بأذنيك. 27 في ذلك اليوم يفتح فمك للناتج
فتتكلم ولا تكون بعد صامتا. فتكون لهم آية فيعلمون
أني أنا الرب.

الفصل ٢٥

1 وكان كلام الرب إلي قائلا: 2 يا ابن آدم، اجعل
وجهك نحو بني عمون وتنبأ عليهم، 3 وقل لبني عمون:
اسمعوا كلام السيد الرب. هكذا قال السيد الرب: من
أجل أنك قلت هه على مقدسي إذ دنس، وعلى أرض
إسرائيل إذ خربت، وعلى بيت يهوذا إذ ذهبوا في السبي،
4 لذلك ها أنا أسلمك لبني المشرق للاستيلاء، فيقيمون
قصورهم فيك ويجعلون مساكنهم عندك، هم يأكلون
ثمرك وهم يشربون لبنك. 5 وأجعل ربة عمون مرعى
للجمال وبني عمون مربضا للغنم، فتعلمون أني أنا الرب.
6 لأنه هكذا قال السيد الرب: من أجل أنك صفقت
بيديك ودعست برجلك وفرحت بكل الاحتقار الذي في
نفسك على أرض إسرائيل، 7 لذلك ها أنا أمد يدي عليك
وأدفعك غنيمة للأمم وأقطعك من الشعوب وأبيدك من
الأراضي وأهلكك فتعلم أني أنا الرب.

8 هكذا قال السيد الرب: من أجل أن موآب وسعير
قالا: ها بيت يهوذا كسائر الأمم، 9 لذلك ها أنا أفتح
جنب موآب من المدن، من مدنه التي على حدوده،
بهجة الأرض بيت يشيموت وبعل معون وقريتايم،
10 أفتحها لبني المشرق مع بني عمون للاستيلاء، لكي لا
تذكر بنو عمون بين الأمم. 11 وأجري أحكاما على موآب
فتعلم أني أنا الرب.

12 هكذا قال السيد الرب: من أجل أن أدوم قد عمل
بيت يهوذا بالانتقام وأثم إثما عظيما بالانتقام منهم،
13 لذلك هكذا قال السيد الرب: وأمد يدي على أدوم
وأقطع منه الناس والبهائم وأجعله خربة. من تيمان
فدانا يسقطون بالسيف. 14 وأجري انتقامي على أدوم
بيد شعبي إسرائيل، فيعملون في أدوم حسب غضبي
وحسب سخطي فيعلمون انتقامي، يقول السيد الرب.

15 هكذا قال السيد الرب: من أجل أن الفلسطينيين
قد عملوا بالانتقام وانتقموا بحقد النفس لإهلاك
بالعداوة القديمة، 16 لذلك هكذا قال السيد الرب: ها
أنا أمد يدي على الفلسطينيين وأقطع الكريتيين
وأهلك بقية ساحل البحر. 17 وأجري عليهم انتقامات
عظيمة بتوبيخات غضب، فيعلمون أني أنا الرب حين
أضع انتقامي عليهم.

---

(10) حز. 8: 16. 4: 8.
(11) حز. 4: 11. 8: 17.
(12) حز. 1: 5. 8: 19.
(13) حز. 8: 20.
(14) حز. 8: 21.
(15) حز. 9: 3. تث. 53: 10.
حز. 2: 17. 5: 3.
(16) حز. 1: 3. 10.
(17) حز. 9: 4. 2: 1. 2. صف. 29: 38.
(18) حز. 3: 1.
(20) حز. 3: 5. 16.
(21) مرا. 29: 24. 26. حز. 7: 30. 31. 32. 33. 34.
(22) مرا. 6: 23\هد. 21: 5.
كو. 24: 50.
(23) حز. 9: 6. مز. 14: 10. 16: 19. 42.
(24) حز. 4: 4. تي. 6: 21. 1. مك. 18: 38. ت. تث. 7: 1. مو. 20: 3. 1. مك. 18: 39. ت. تث. 7: 3. عد. 3: 11.

(1) حز. 16: 1. 22: 9. مز. 3: 3. 4. 26: 61. 1. تث. 24: 2. حز. 16: 12. مز. 16: 18. مك. 30: 9.
(2) حز. 9: 24. مز. 16: 35. ت. عد. 6: 7.
(3) مك. 19: 22. 29: 43. حز. 21: 6. 17. 21. تث. 52: 1. مل. 3: 3. 1. 7.
(9) عو. 44: 21. كو. 1: 15.
(10) حز. 11: 47. 20: 25. 15: 19. عو. 22: 26: 44. 23.
(11) تث. 24: 8. تسا. 8: 2. 8. 9. 13. 18. 18. مك. 2: 7.
(12) مك. 29: 2. حز. 6: 16. مز. 18: 9. 10. حز. 21: 22.
(13) حز. 2: 3. 6: 16.
(14) حز. 7: 31. 34. مز. 18: 11. 41. حز. 8: 30.

15 תְּהִלָּה׃* אֲשֶׁר הַמְּכַסֶּה בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ כַּאֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
16 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
17 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
18 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
19 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
20 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ

פרק ב׳

1 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
2 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
3 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
4 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
5 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
6 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
7 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
8 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
9 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
10 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
11 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
12 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
13 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
14 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
15 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
16 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
17 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
18
19 בְּתוֹכוֹ׃ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
20 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
21 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
22 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
23 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
24 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
25 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
26 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
27 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
28 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
29 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
30 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
31 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
32 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ׃*
בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
33 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
34 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
35 בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
36 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ
37 בְּתוֹכוֹ׃* בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ

1: בְּתוֹכוֹ. 2: בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכוֹ.

(15) בְּתוֹכוֹ. 7: 29. 30. 34.
(16) בְּתוֹכוֹ. 9: 3. 15.
(17) בְּתוֹכוֹ. 6: 26. 29.
(18) בְּתוֹכוֹ. 6: 26. 30.
(19) בְּתוֹכוֹ. 9: 8. 12. 15. 6: 20.
14: 12. 20. 9: 4. בְּתוֹכוֹ. 1:
10. 13.
(2) בְּתוֹכוֹ. 14: 4. בְּתוֹכוֹ. 10: 12. 14.
(7) בְּתוֹכוֹ. 65: 4. 66: 3. 17.
(8) בְּתוֹכוֹ. 52: 11. בְּתוֹכוֹ 15: 11.
20. בְּתוֹכוֹ. 7: 2. 15. 18. בְּתוֹכוֹ.
10: 14. 15. 15: 29. 14.
14. 17. 1. בְּתוֹכוֹ. 8: 8. בְּתוֹכוֹ.
2: 16. 21. בְּתוֹכוֹ. 9: 10.
(9) בְּתוֹכוֹ. 14: 9.
(10) בְּתוֹכוֹ. 7: 18. בְּתוֹכוֹ. 14: 3.
(13) בְּתוֹכוֹ. 14: 12.
(22) בְּתוֹכוֹ. 3: 4. בְּתוֹכוֹ. 1: 6.
(25) בְּתוֹכוֹ. 14: 8. 15: 5. בְּתוֹכוֹ.
19: 10. 22. 31: 24.
(29) בְּתוֹכוֹ. 66: 17.
(32) בְּתוֹכוֹ. 15: 12.
(33) בְּתוֹכוֹ. 6: 28. 15: 12.

כִּלְאֵי בְּנֵי הַבַּיִת וְכִלְאֵי הַשָּׂדֶה: 38 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד לָהֶם וְקָרָא אֶת שֵׁם אָחִיו שֵׁת כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הֲרָגוֹ קָיִן: 39 וְגַם לְשֵׁת יִוָּלֵד בֵּן וְקָרָא אֶת שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ הוּא הֵחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה: 40 וְזֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: 41 זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם: 42 וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת: 43 וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 44 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חָי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת: 45 וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ: 46 וַיִּחְיוּ יְמֵי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 47 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת אֲשֶׁר חָי שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת קֵינָן: 48 וַיִּחְיוּ יְמֵי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 49 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אֱנוֹשׁ אֲשֶׁר חָי חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מַהֲלַלְאֵל: 50 וַיִּחְיוּ יְמֵי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלַלְאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 51 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֶד: 52 וַיִּחְיוּ יְמֵי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 53 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוֹךְ: 54 וַיִּחְיוּ יְמֵי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 55 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מְתוּשֶׁלַח: 56 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 57 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: 58 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים: 59 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת לָמֶךְ: 60 וַיִּחְיוּ יְמֵי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 61 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁבָעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן: 62 וַיִּחְיוּ יְמֵי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 63 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי נֹחַ בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת: 64 וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם: 65 וַיִּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: 66 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: 67 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם:

(40) חב. 17: 15. 22: 15. 8. בר. 14: 21. שו. 4: 14. 44: 31.
(43) חב. 20: 25.
(44) מל. 19: 6. חב. 19: 2. 20: 7. 26. 1. בר. 4: 7. 1. קה. 1: 15. 16.
(45) מל. 6: 7. חב. 11: 44. (47) חב. 10: 10.

(2) חב. 15: 19. מל. 2: 22. חב. 15: 19.
(3) בר. 17: 12. מל. 1: 59.

2: 21. שמו. 7: 22. 23.
(6) מל. 2: 22.
(8) חב. 5: 7. מל. 2: 24.
חב. 4: 26.

(2) בר. 28: 27. נח. 3: 17.

8 וְיָם כִּי תִּהְיֶה נִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲלֶה לְזֶבַח לִיהוָה וְכָרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָהִוא מֵעַמֶּיהָ: כִּי לֹא אֶת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכַל הַנֶּפֶשׁ מִמֶּנָּה תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ כִּי אִם הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּשְׂרֹף אֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דָּמָהּ תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל טָמֵא בְּטֻמְאָתוֹ וְכָרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּשֶׁרֶץ הַנֹּגֵעַ בְּכָל טֻמְאָתוֹ וְכָרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּנֶפֶשׁ אָדָם בְּכָל טֻמְאָתוֹ וְכָרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ הָאָדָם אֲשֶׁר יִטַּמֵּא בּוֹ וְכָרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל טָמֵא בְּט

16 ויאמר אליהם אל תיראו כי לא לרעה באתי: 17 ויאמר הן
אנכי שלח את מלאך אלהי לפניכם* ומצאתם את
הסנה ואת האבן ואמרתם אל תבא הנה (כתיב הזה)
ויאמר אליהם: 18 ויקח את אבן הזאת וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא* את שם המקום
ההוא בית אל ואך לוז היה שם העיר בראשונה:
20 וידבר* אתם לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הלך ונתן לי לחם לאכל ובגד
21 לבוש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית
אלהים* וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:
23 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה והנה
באר בשדה ושם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי
מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי
24 הבאר: ויאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן
25 על פי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 26 ויאמר להם הידעתם את
לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 27 ויאמר להם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו את
28 הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו את
29 הצאן: עודם מדברים עמם ורחל באה עם הצאן אשר
30 לאביה כי רעה היא: ויהי כראות יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת הצאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי
31 אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך: ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
32 (כתיב הוה) ותרץ הנערה ותגד לאביה: ויהי כאשר
שמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו
ויחבק לו וישק לו ויבא אתו אל ביתו ויספר ללבן
33 את כל הדברים האלה: ויאמר לבן אליו אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 34 ויאמר לבן
אל יעקב הכי אחי אתה (כתיב הוה) ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך: 35 ולבן היו לו שתי בנות
שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: 36 ועיני לאה
רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
37 הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש
אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 38 ויאמר
לבן אל יעקב מלא את שבעת השבוע הזאת
39 ונתתי לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי
40 עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא את
שבעת השבוע הזאת ויתן לו את רחל בתו לאשה:
41 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לאמה: ויבא
אל רחל גם אתה ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
42 עמו עוד שבע שנים אחרות: 43 וירא יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: 44 ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי
ויתן לי גם את זה ותקרא את שמו שמעון:
45 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי
כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי:
46 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על
כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: 47 ורחל
ראתה כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:
48 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי בטן: 49 ותאמר הנה אמתי בלהה
בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה:
50 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
51 (כתיב הוה) ותהר בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב
בן: 52 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם
אחותי גם יכלתי ותקרא את שמו נפתלי:

(18) כח. 9: 9. (45) שו. 24: 17. 22. שמר. 5: 2. 12: 14 ד. 3: 7. יהו. 4: 15.
28: 21. כה. 17: 12. חב. 7: 3. 15: 5. ד. דבר. (51) כח. 14: 44.

53 ملكا. ٢ ملو ٢٤: ١٨. ٢ ملو ٢٥: ١. ٢ اخ ٣٦: ١١. ٥ ارميا ٥٢: ١. ٤٠ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩ ١٤٠٠ ١٤٠١ ١٤٠٢ ١٤٠٣ ١٤٠٤ ١٤٠٥ ١٤٠٦ ١٤٠٧ ١٤٠٨ ١٤٠٩ ١٤١٠ ١٤١١ ١٤١٢ ١٤١٣ ١٤١٤ ١٤١٥ ١٤١٦ ١٤١٧ ١٤١٨ ١٤١٩ ١٤٢٠ ١٤٢١ ١٤٢٢ ١٤٢٣ ١٤٢٤ ١٤٢٥ ١٤٢٦ ١٤٢٧ ١٤٢٨ ١٤٢٩ ١٤٣٠ ١٤٣١ ١٤٣٢ ١٤٣٣ ١٤٣٤ ١٤٣٥ ١٤٣٦ ١٤٣٧ ١٤٣٨ ١٤٣٩ ١٤٤٠ ١٤٤١ ١٤٤٢ ١٤٤٣ ١٤٤٤ ١٤٤٥ ١٤٤٦ ١٤٤٧ ١٤٤٨ ١٤٤٩ ١٤٥٠ ١٤٥١ ١٤٥٢ ١٤٥٣ ١٤٥٤ ١٤٥٥ ١٤٥٦ ١٤٥٧ ١٤٥٨ ١٤٥٩ ١٤٦٠ ١٤٦١ ١٤٦٢ ١٤٦٣ ١٤٦٤ ١٤٦٥ ١٤٦٦ ١٤٦٧ ١٤٦٨ ١٤٦٩ ١٤٧٠ ١٤٧١ ١٤٧٢ ١٤٧٣ ١٤٧٤ ١٤٧٥ ١٤٧٦ ١٤٧٧ ١٤٧٨ ١٤٧٩ ١٤٨٠ ١٤٨١ ١٤٨٢ ١٤٨٣ ١٤٨٤ ١٤٨٥ ١٤٨٦ ١٤٨٧ ١٤٨٨ ١٤٨٩ ١٤٩٠ ١٤٩١ ١٤٩٢ ١٤٩٣ ١٤٩٤ ١٤٩٥ ١٤٩٦ ١٤٩٧ ١٤٩٨ ١٤٩٩ ١٥٠٠ ١٥٠١ ١٥٠٢ ١٥٠٣ ١٥٠٤ ١٥٠٥ ١٥٠٦ ١٥٠٧ ١٥٠٨ ١٥٠٩ ١٥١٠ ١٥١١ ١٥١٢ ١٥١٣ ١٥١٤ ١٥١٥ ١٥١٦ ١٥١٧ ١٥١٨ ١٥١٩ ١٥٢٠ ١٥٢١ ١٥٢٢ ١٥٢٣ ١٥٢٤ ١٥٢٥ ١٥٢٦ ١٥٢٧ ١٥٢٨ ١٥٢٩ ١٥٣٠ ١٥٣١ ١٥٣٢ ١٥٣٣ ١٥٣٤ ١٥٣٥ ١٥٣٦ ١٥٣٧ ١٥٣٨ ١٥٣٩ ١٥٤٠ ١٥٤١ ١٥٤٢ ١٥٤٣ ١٥٤٤ ١٥٤٥ ١٥٤٦ ١٥٤٧ ١٥٤٨ ١٥٤٩ ١٥٥٠ ١٥٥١ ١٥٥٢ ١٥٥٣ ١٥٥٤ ١٥٥٥ ١٥٥٦ ١٥٥٧ ١٥٥٨ ١٥٥٩ ١٥٦٠ ١٥٦١ ١٥٦٢ ١٥٦٣ ١٥٦٤ ١٥٦٥ ١٥٦٦ ١٥٦٧ ١٥٦٨ ١٥٦٩ ١٥٧٠ ١٥٧١ ١٥٧٢ ١٥٧٣ ١٥٧٤ ١٥٧٥ ١٥٧٦ ١٥٧٧ ١٥٧٨ ١٥٧٩ ١٥٨٠ ١٥٨١ ١٥٨٢ ١٥٨٣ ١٥٨٤ ١٥٨٥ ١٥٨٦ ١٥٨٧ ١٥٨٨ ١٥٨٩ ١٥٩٠ ١٥٩١ ١٥٩٢ ١٥٩٣ ١٥٩٤ ١٥٩٥ ١٥٩٦ ١٥٩٧ ١٥٩٨ ١٥٩٩ ١٦٠٠ ١٦٠١ ١٦٠٢ ١٦٠٣ ١٦٠٤ ١٦٠٥ ١٦٠٦ ١٦٠٧ ١٦٠٨ ١٦٠٩ ١٦١٠ ١٦١١ ١٦١٢ ١٦١٣ ١٦١٤ ١٦١٥ ١٦١٦ ١٦١٧ ١٦١٨ ١٦١٩ ١٦٢٠ ١٦٢١ ١٦٢٢ ١٦٢٣ ١٦٢٤ ١٦٢٥ ١٦٢٦ ١٦٢٧ ١٦٢٨ ١٦٢٩ ١٦٣٠ ١٦٣١ ١٦٣٢ ١٦٣٣ ١٦٣٤ ١٦٣٥ ١٦٣٦ ١٦٣٧ ١٦٣٨ ١٦٣٩ ١٦٤٠ ١٦٤١ ١٦٤٢ ١٦٤٣ ١٦٤٤ ١٦٤٥ ١٦٤٦ ١٦٤٧ ١٦٤٨ ١٦٤٩ ١٦٥٠ ١٦٥١ ١٦٥٢ ١٦٥٣ ١٦٥٤ ١٦٥٥ ١٦٥٦ ١٦٥٧ ١٦٥٨ ١٦٥٩ ١٦٦٠ ١٦٦١ ١٦٦٢ ١٦٦٣ ١٦٦٤ ١٦٦٥ ١٦٦٦ ١٦٦٧ ١٦٦٨ ١٦٦٩ ١٦٧٠ ١٦٧١ ١٦٧٢ ١٦٧٣ ١٦٧٤ ١٦٧٥ ١٦٧٦ ١٦٧٧ ١٦٧٨ ١٦٧٩ ١٦٨٠ ١٦٨١ ١٦٨٢ ١٦٨٣ ١٦٨٤ ١٦٨٥ ١٦٨٦ ١٦٨٧ ١٦٨٨ ١٦٨٩ ١٦٩٠ ١٦٩١ ١٦٩٢ ١٦٩٣ ١٦٩٤ ١٦٩٥ ١٦٩٦ ١٦٩٧ ١٦٩٨ ١٦٩٩ ١٧٠٠ ١٧٠١ ١٧٠٢ ١٧٠٣ ١٧٠٤ ١٧٠٥ ١٧٠٦ ١٧٠٧ ١٧٠٨ ١٧٠٩ ١٧١٠ ١٧١١ ١٧١٢ ١٧١٣ ١٧١٤ ١٧١٥ ١٧١٦ ١٧١٧ ١٧١٨ ١٧١٩ ١٧٢٠ ١٧٢١ ١٧٢٢ ١٧٢٣ ١٧٢٤ ١٧٢٥ ١٧٢٦ ١٧٢٧ ١٧٢٨ ١٧٢٩ ١٧٣٠ ١٧٣١ ١٧٣٢ ١٧٣٣ ١٧٣٤ ١٧٣٥ ١٧٣٦ ١٧٣٧ ١٧٣٨ ١٧٣٩ ١٧٤٠ ١٧٤١ ١٧٤٢ ١٧٤٣ ١٧٤٤ ١٧٤٥ ١٧٤٦ ١٧٤٧ ١٧٤٨ ١٧٤٩ ١٧٥٠ ١٧٥١ ١٧٥٢ ١٧٥٣ ١٧٥٤ ١٧٥٥ ١٧٥٦ ١٧٥٧ ١٧٥٨ ١٧٥٩ ١٧٦٠ ١٧٦١ ١٧٦٢ ١٧٦٣ ١٧٦٤ ١٧٦٥ ١٧٦٦ ١٧٦٧ ١٧٦٨ ١٧٦٩ ١٧٧٠ ١٧٧١ ١٧٧٢ ١٧٧٣ ١٧٧٤ ١٧٧٥ ١٧٧٦ ١٧٧٧ ١٧٧٨ ١٧٧٩ ١٧٨٠ ١٧٨١ ١٧٨٢ ١٧٨٣ ١٧٨٤ ١٧٨٥ ١٧٨٦ ١٧٨٧ ١٧٨٨ ١٧٨٩ ١٧٩٠ ١٧٩١ ١٧٩٢ ١٧٩٣ ١٧٩٤ ١٧٩٥ ١٧٩٦ ١٧٩٧ ١٧٩٨ ١٧٩٩ ١٨٠٠ ١٨٠١ ١٨٠٢ ١٨٠٣ ١٨٠٤ ١٨٠٥ ١٨٠٦ ١٨٠٧ ١٨٠٨ ١٨٠٩ ١٨١٠ ١٨١١ ١٨١٢ ١٨١٣ ١٨١٤ ١٨١٥ ١٨١٦ ١٨١٧ ١٨١٨ ١٨١٩ ١٨٢٠ ١٨٢١ ١٨٢٢ ١٨٢٣ ١٨٢٤ ١٨٢٥ ١٨٢٦ ١٨٢٧ ١٨٢٨ ١٨٢٩ ١٨٣٠ ١٨٣١ ١٨٣٢ ١٨٣٣ ١٨٣٤ ١٨٣٥ ١٨٣٦ ١٨٣٧ ١٨٣٨ ١٨٣٩ ١٨٤٠ ١٨٤١ ١٨٤٢ ١٨٤٣ ١٨٤٤ ١٨٤٥ ١٨٤٦ ١٨٤٧ ١٨٤٨ ١٨٤٩ ١٨٥٠ ١٨٥١ ١٨٥٢ ١٨٥٣ ١٨٥٤ ١٨٥٥ ١٨٥٦ ١٨٥٧ ١٨٥٨ ١٨٥٩ ١٨٦٠ ١٨٦١ ١٨٦٢ ١٨٦٣ ١٨٦٤ ١٨٦٥ ١٨٦٦ ١٨٦٧ ١٨٦٨ ١٨٦٩ ١٨٧٠ ١٨٧١ ١٨٧٢ ١٨٧٣ ١٨٧٤ ١٨٧٥ ١٨٧٦ ١٨٧٧ ١٨٧٨ ١٨٧٩ ١٨٨٠ ١٨٨١ ١٨٨٢ ١٨٨٣ ١٨٨٤ ١٨٨٥ ١٨٨٦ ١٨٨٧ ١٨٨٨ ١٨٨٩ ١٨٩٠ ١٨٩١ ١٨٩٢ ١٨٩٣ ١٨٩٤ ١٨٩٥ ١٨٩٦ ١٨٩٧ ١٨٩٨ ١٨٩٩ ١٩٠٠ ١٩٠١ ١٩٠٢ ١٩٠٣ ١٩٠٤ ١٩٠٥ ١٩٠٦ ١٩٠٧ ١٩٠٨ ١٩٠٩ ١٩١٠ ١٩١١ ١٩١٢ ١٩١٣ ١٩١٤ ١٩١٥ ١٩١٦ ١٩١٧ ١٩١٨ ١٩١٩ ١٩٢٠ ١٩٢١ ١٩٢٢ ١٩٢٣ ١٩٢٤ ١٩٢٥ ١٩٢٦ ١٩٢٧ ١٩٢٨ ١٩٢٩ ١٩٣٠ ١٩٣١ ١٩٣٢ ١٩٣٣ ١٩٣٤ ١٩٣٥ ١٩٣٦ ١٩٣٧ ١٩٣٨ ١٩٣٩ ١٩٤٠ ١٩٤١ ١٩٤٢ ١٩٤٣ ١٩٤٤ ١٩٤٥ ١٩٤٦ ١٩٤٧ ١٩٤٨ ١٩٤٩ ١٩٥٠ ١٩٥١ ١٩٥٢ ١٩٥٣ ١٩٥٤ ١٩٥٥ ١٩٥٦ ١٩٥٧ ١٩٥٨ ١٩٥٩ ١٩٦٠ ١٩٦١ ١٩٦٢ ١٩٦٣ ١٩٦٤ ١٩٦٥ ١٩٦٦ ١٩٦٧ ١٩٦٨ ١٩٦٩ ١٩٧٠ ١٩٧١ ١٩٧٢ ١٩٧٣ ١٩٧٤ ١٩٧٥ ١٩٧٦ ١٩٧٧ ١٩٧٨ ١٩٧٩ ١٩٨٠ ١٩٨١ ١٩٨٢ ١٩٨٣ ١٩٨٤ ١٩٨٥ ١٩٨٦ ١٩٨٧ ١٩٨٨ ١٩٨٩ ١٩٩٠ ١٩٩١ ١٩٩٢ ١٩٩٣ ١٩٩٤ ١٩٩٥

27 ויהי כשוב המלאך יד־דוד אל־הנצב אשר־על־הגרן ארונה היבוסי׃ ויאמר דוד אל־ה׳ בראותו את־המלאך המכה בעם ויאמר הנה־אנכי החטאתי והנה אנכי העויתי והאלה הצאן מה עשו תהי־נא ידך בי ובבית אבי׃ 28 ויבא גד אל־דוד ביום ההוא ויאמר אליו עלה הקם־למזבח לה׳ בגרן ארונה היבוסי׃ 29 ויעל דוד כדבר גד אשר דבר בשם ה׳׃ וירא ארונה וירא את־המלך ואת־עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו לפני המלך על־פניו ארצה׃ 30 ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל־עבדו ויאמר דוד לקנות ממך את־הגרן לבנות מזבח לה׳ ותעצר המגפה מעל העם׃ 31 ויאמר ארונה אל־דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה נתתי הבקר לעולה והמורגים לעצים והחטים מנחה אנכי נתתי הכל׃ 32 ויאמר המלך אל־ארונה לא כי־קנה אקנה ממך במחיר ולא־אעלה לה׳ אלהי עולות חנם ויקן דוד את־הגרן ואת־הבקר בכסף שקלים חמשים׃ 33 ויבן שם דוד מזבח לה׳ ויעל עולות ושלמים ויעתר ה׳ לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃ 34 ויקבצו כל־אנשי ישראל ויבאו אל־המלך שלמה ויברך המלך את־העם ויעלו העם וישמחו לפני ה׳ בשמחה גדולה׃ 35 ויעל שלמה עולות ושלמים לפני ה׳ ויפקד המלך את־כל־העם מדן ועד־באר שבע ויקהל איש ישראל׃ 36 ויהי ביום ההוא ויאמר ה׳ אל־נתן הנביא לאמר׃ 37 שוב ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר ה׳ הבית אתה תבנה־לי לשבתי׃ 38 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ 39 בכל אשר התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים׃ 40 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר ה׳ צבאות אנכי לקחתיך מן־הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל׃ 41 ואהי עמך בכל אשר הלכת והכרתי את־כל־אויביך מלפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ׃ 42 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יספו בני־עולה לענתו כאשר בראשונה׃ 43 ולמן היום אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והנחתי לך מכל־אויביך והגיד לך ה׳ כי בית יעשה־לך ה׳׃ 44 והיה כי־ימלאו ימיך ושכבת את־אבתיך והקימותי את־זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את־ממלכתו׃ 45 הוא יבנה־בית לשמי וכוננתי את־כסא ממלכתו עד־עולם׃ 46 אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני־אדם׃ 47 וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפניך׃ 48 ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם׃

49 כדבר הזה הזה וכחזון הזה הזה כן דבר נתן אל־דוד׃ 50 ויבא דוד וישב לפני ה׳ ויאמר מי אנכי אדני ה׳ ומי ביתי כי הביאתני עד־הלום׃ 51 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני ה׳ ותדבר גם אל־בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני ה׳׃ 52 ומה־יוסיף דוד עוד אליך וידעת את־עבדך אדני ה׳׃ 53 בעבור דברך וכלבבך עשית את־כל־הגדלה הזאת להודיע את־עבדך׃ 54 על־כן גדלת ה׳ אלהים כי אין־כמוך ואין אלהים זולתך בכל־אזנינו׃ 55 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר־הלכו אלהים לפדות־לו לעם ולשום־לו שם ולעשות לכם הגדולה והנוראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים ואלהיו׃ 56 ותכן לך את־עמך ישראל לעם עד־עולם ואתה ה׳ היית להם לאלהים׃ 57 ועתה ה׳ אלהים הדבר אשר־דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם והעש כאשר דברת׃

פרק כ"ב

1 ויהי בשלמיהו כתב את־שלמה את־מזמור הזה׃ 2 ויאמר כל־ישראל אשר נמצא בבית הזה ובירושלם ויעמדו לפני ה׳ ויעבדו את־האלהים׃ 3 ויעמד דוד ויספר את־בני ישראל מבן־עשרים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם שלשים אלף איש׃ 4 כי־אם עשרים וארבעה אלף מהם ינצחו על־מלאכת בית־ה׳ וששת אלפים שוטרים ושופטים׃ 5 וארבעת אלפים שוערים וארבעת אלפים מהללים ביהוה בכלי־השיר אשר עשיתי להלל׃ 6 ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון לקהת ולמררי׃ 7 ולגרשוני לעדן ולשמעי׃ 8 בני לעדן ראש היעיאלי והזתם ויואל שלשה׃ 9 בני שמעי שלומית וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי אבות לעדן׃ 10 ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה ושמעי ארבעה׃ 11 ויחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא־הרבו בנים ויהיו לבית־אב למנין למנין עשרים ושתים׃ 12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה׃ 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל להקדישו קדשי הקדשים הוא ובניו עד־עולם להקטיר לפני ה׳ לשרתו ולברך בשמו עד־עולם׃ 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על־שבט הלוי׃ 15 בני משה גרשם ואליעזר׃ 16 לבני גרשם שבואל הראש׃ 17 ויהי בני אליעזר רחביה הראש ולא־היו לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה הרבו לרב׃ 18 בני יצהר שלומית הראש׃ 19 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 20 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 22 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 23 בני משה משה אהרן ומשה ויבדל להקדישו קדשי הקדשים הוא ובניו עד־עולם להקטיר לפני ה׳ לשרתו ולברך בשמו עד־עולם׃ 24 ויהי בני אליעזר רחביה הראש ולא־היו לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה הרבו לרב׃ 25 ויחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא־הרבו בנים ויהיו לבית־אב למנין למנין עשרים ושתים׃ 26 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה׃ 27 בני יצהר שלומית הראש׃ 28 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 29 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 30 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 31 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 32 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 33 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 34 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 35 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 36 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 37 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 38 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 39 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 40 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 41 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 42 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 43 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 44 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 45 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 46 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 47 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 48 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 49 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 50 בני חברון יריה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 51 בני עזיאל מיכה הראש ישיה השני׃ 52 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ 53 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות ויקחם קיש אחיהם בני־קיש׃ 54 אלה מושבותם לארמנותם לגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל׃ 55 ויתנו להם את־חברון בארץ יהודה ואת־מגרשיה סביבותיה׃ 56 ואת־שדי העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בן־יפנה באחזתו׃ 57 ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט את־חברון ואת־לבנה ואת־מגרשיה ואת־יתיר ואת־אשתמוע ואת־מגרשיה׃ 58 ואת־חילן ואת־מגרשיה את־דביר ואת־מגרשיה׃ 59 ואת־עשן ואת־מגרשיה ואת־בית שמש ואת־מגרשיה׃ 60 ומשבט בנימן את־גבע ואת־מגרשיה ואת־עלמת ואת־מגרשיה ואת־ענתות ואת־מגרשיה כל־ערי משפחותם בני־קהת שלש עשרה׃ 61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת השבט מחצית שבט מנשה בגורל ערים עשר׃ 62 ולבני גרשם למשפחותם משבט יששכר ומשבט אשר ומשבט נפתלי ומשבט מנשה בבשן ערים שלש עשרה׃ 63 לבני מררי למשפחותם משבט ראובן ומשבט גד ומשבט זבולן בגורל ערים שתים עשרה׃ 64 ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים ואת־מגרשיהן׃ 65 ויתנו בגורל מן־משבט בני־יהודה ומן־משבט בני־שמעון ומן־משבט בני־בנימן את־הערים האלה אשר־נקראו בשמות׃ 66 ומקצת משפחות בני־קהת היו ערי גבולם משבט אפרים׃ 67 ויתנו להם את־ערי המקלט את־שכם ואת־מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשיה׃ 68 ואת־יקמעם ואת־מגרשיה ואת־בית חורון ואת־מגרשיה׃ 69 ואת־איילון ואת־מגרשיה ואת־גת רמון ואת־מגרשיה׃ 70 ומחצית שבט מנשה את־תענך ואת־מגרשיה ואת־יבלעם ואת־מגרשיה למשפחת בני־קהת הנותרים׃ 71 לבני גרשם ממשפחת חצי שבט מנשה את־גולן בבשן ואת־מגרשיה ואת־עשתרות ואת־מגרשיה׃ 72 ומשבט יששכר את־קדש ואת־מגרשיה את־דברת ואת־מגרשיה׃ 73 ואת־רמות ואת־מגרשיה ואת־ענם ואת־מגרשיה׃ 74 ומשבט אשר את־משאל ואת־מגרשיה ואת־עבדון ואת־מגרשיה׃ 75 ואת־חוקוק ואת־מגרשיה ואת־רחוב ואת־מגרשיה׃ 76 ומשבט נפתלי את־קדש בגליל ואת־מגרשיה ואת־חמון ואת־מגרשיה ואת־קרית־תים ואת־מגרשיה׃ 77 לבני מררי הנותרים משבט זבולן את־רמונו ואת־מגרשיה ואת־תבור ואת־מגרשיה׃ 78 ומעבר לירדן יריחו מזרחה לירדן משבט ראובן את־בצר במדבר ואת־מגרשיה ואת־יהצה ואת־מגרשיה׃ 79 ואת־קדמות ואת־מגרשיה ואת־מיפעת ואת־מגרשיה׃ 80 ומשבט גד את־רמות בגלעד ואת־מגרשיה ואת־מחנים ואת־מגרשיה׃ 81 ואת־חשבון ואת־מגרשיה ואת־יעזר ואת־מגרשיה׃

(30) כה. 14: 22. 15: 15.
(32) כה. 14: 10.
(34) בר. 17: 8. שה. 32: 22. דה. 17: 1. 32: 49.
(35) שה. 91: 10. שה. 3: 33. וחב. 5: 4.
(44) כה. 13: 51. וחב. 5: 4.
(49) כה. 14: 4.
(53) כה. 14: 20.
(54) כה. 13: 30.
(55) כה. 13: 47. 14: 34.
(56) כה. 13: 2.
(57) יה. 24: 8. שו. 44: 23.
(2) כה. 22: 4. שה. 5: 2.
כ. שה. 3: 29. שה. 9: 20. שה. 5: 25. כה. 8: 43.
(5) כה. 11: 25. 17: 15.

כל בחוץ יעבוד עבודה: ואשה לא תהיה בהם קדשה: לא תבנה בת לאביה או אמה ולא תהיה בהם קדשה: לא תתן אשה מתנה לזונה ולא תקח זונה לבנך: לא תחלל את בתך להזנותה פן תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבות ואלהי מסכה לא תעשו לכם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: כי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחוהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט: לכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אותם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפדה לא נתנה לא נפדתה או חרות כספה לא נתן לה ביקרת תהיה לא יומתו כי לא חופשה: ואשם יביא את אילו ליהוה אל פתח אהל מועד כבש אחד לאשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמאה בם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה: אבני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אותם אני יהוה:

פרק מה.

1 ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מזרעכם לדרתם אשר יקריב לאלהיו לחם אלהיו הוא יקריב: 2 כל איש אשר מזרע אהרן והוא נגוע בצרעת או זב בזבתו בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר ומי אשר יגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: 3 או איש כי יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: 4 נפש אשר תגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: 5 או נפש כי יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: 9 ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן את הקדש: 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 20 וכל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: 21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: 22 עורים או שבור או חרוע או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: 23 ושור או שה קרום או שרוע אבר תעשה לנדבה ולנדר לא יעלה לרצון: 24 ומרוח וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי מושחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: 29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני יהוה: 32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

פרק מו.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם חג יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששת ימים תעשה מלאכת ויום השביעי שבתון שבת קדש יהיה לכם כל מלאכת לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין רביעית ההין: 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שני עשרנים סלת חמץ תאפינה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם יהיו עולה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה אחד לזבח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 והעבירו בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אותם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: 32 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: 33 וידבר יהוה אל משה לאמר: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת היא כל מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: 38 מלבד שבתות יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחגותם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל:

---

(1) ויק. 10: 1. 2.
(2) שם. 30: 10. 23. 27.
(3) שם. 9: 7. 12. 24. 25.
(4) שם. 28: 39. 42. 43. 6. 10. שמ. 44: 17. 18. שם. 30: 20. ויק. 8: 6. 7.
(5) ויק. 4: 14. שם. 29: 11. 17. ב. דבר. 29: 21. שם. 6: 23.
(6) ויק. 9: 7. שבר. 5: 2. 7. 27. 28. 9: 7.
(7) ויק. 2: 2.
(8) שם. 2: 2.
(9) שם. 10: 1. שם. 16: 18. 46. שבר. 8: 5. שם. 30: 34.
(10) ויק. 2: 16.
(11) שם. 15: 2. 16.
(12) ויק. 6: 28. 11: 32. 33.
(13) ויק. 15: 28. 14: 8.
(14) ויק. 14: 22. 23.
(15) ויק. 14: 19. 30. 31.
(16) ויק. 22: 4. שם. 23: 10.
(17) ר. שבר. 21: 4.
(18) ויק. 12: 2.
(19) ויק. 20: 18.
(20) שבר. 9: 20. שבר. 5: 25.
(21) ויק. 15: 13.
(22) ויק. 15: 19. 24. 25.
(23) שמ. 44: 23. שם. 5: 3. 19. 20. שמ. 5: 11. 23. 38. 13.
(24) ויק. 15: 19. 24. 25.
(25) ויק. 15: 2. 16.
(26) ויק. 11: 47. שם. 24: 8. 31.
(27) ויק. 15: 13.
(28) ויק. 15: 19. 24. 25.
(29) ויק. 8: 43.
(30) ויק. 10: 1. 2.
(31) ויק. 11: 47. שם. 24: 8.
(32) ויק. 15: 2. 16.
(33) ויק. 15: 19. 24. 25.

אשר אנכי מצוך היום לבלתי עשות הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃
13 כי תשוב ועשית את מצות יהוה אשר צוך היום ולא תסור ימין ושמאל׃
14 למען תאריכון ימים אתה ובניך על האדמה אשר יהוה נשבע לאבתיך לתת להם כימי השמים על הארץ׃
15 לא תשמעון אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
16 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃
17 והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃
18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃
19 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשוב אל יהוה בכל לבבך ובכל נפשך׃ ס
20 והיה כי ימצאו אתו רעות רבות וצרות והענתה השיר הזאת לפניהם והיתה השיר הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃
21 ויכתב משה את השיר הזאת ביום ההוא ויעדה אל בני ישראל׃ ס
22 ויצו יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃
23 ויהי ככלתו משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃
24 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃
25 לקח את ספר התורה הזה ושמתם מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃
26 כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את יהוה וגם כי אחרי מותי׃

(13) שמ. 30: 1. 7. 8. שנ. 4: 25. 21.
(14) שמ. 4: 5. כת. 9: 13. 25. 10: 4. ש. 4: 6.
(15) כת. 2: 17. 5: 2. 9: 7. 28. ש. 16: 2. כת. 6: 19. 9: 3. 7. 12.
(16) שמ. 29: 36. שו. 45: 18. כת. 9: 22. 23. (17) שמ. 3: 1. כה. 10. (18) שמ. 30: 10. ש. 4: 7. 18. כת. 9: 22. 23.
(19) שו. 43: 20.
(20) ש. 16: 16. שו. 45: 20.
(21) נת. 53: 6.
(22) נת. 53: 11. 12. שמ. 1: 29. כת. 9: 28. 1. קה. 2: 24.
(23) שו. 42: 14. 44: 19.
(24) ש. 16: 3. 5.
(25) ש. 4: 10.
(26) ש. 15: 5.
(27) ש. 4: 12. 21. 6: 30. כת. 13: 11.
(29) שמ. 30: 10. 23: 27.

(3) שנ. 12: 5. 15. 21.
(4) שנ. 12: 5. 6. 13. 14.
ש. 5: 13. כת. 17: 14.
(5) כת. 21: 33. 22: 2. 31. 54. שנ. 12: 2. 1. שמ. 14. 23. ד. שנ. 16: 4. 17: 10. ר. ויכ. 28: 4. שו. 20: 28. 22: 9.
(6) ש. 3: 2. שמ. 29: 18. 31. 4: 31. 16. שו. 3: 5. 11. שנ. 18: 17.
(7) שנ. 58: 3. 5. 12.
(30) שו. 51: 2. יא. 33: 8. יא. 5: 26. כת. 9: 13. 14. 10: 1. 2. 1. שו. 1: 7. 9.
(31) ש. 23: 32.
(32) ש. 4: 3. 5. 16. שמ. 29: 29. 30. שנ. 20: 26. 28. ש. 16: 4.
(33) ש. 16: 6. 16. 17. 18. 24.
(34) ש. 23: 31. שנ. 29: 7. שמ. 30: 10. כת. 9: 7: 25.

ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵖⵓⵔ

חלק: אחרי כן תבנה לך אחר ואתה ובניך לאכל.
24 כל הנדבה אשר ידבנו לבו. אתכם תביאו את עלתיכם ואת זבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדורו לה' מצאן ומבקר. ושם תאכלו לפני ה' אלהיכם ושמחתם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך. לא תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך כי אין לו חלק ונחלה עמך. השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה. כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך. אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל. רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים. לא תוכל לאכל בשערי מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדור ונדבותיך ותרומת ידך. כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך. השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך. כי יכרית ה' אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם והורשתם וישבת בארצם. השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני. לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם. את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו.

פרק יג.

1 2 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם. אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך. כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך. מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו. כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה ויד כל העם באחרונה. וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך. כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר. יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם. ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך. הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב. וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך ותהיה תל עולם לא תבנה עוד. ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך. כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך.

פרק יד.

1 בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת. כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה. לא תאכל כל תועבה. זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל כצבי ואכו ודישון ותאו וראם. כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו. אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה את הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפרישו טמא הוא לכם. והחזיר כי מפריס פרסה הוא ואינו גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם. כל צפור טהורה תאכלו. ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה. והראה והאיה לפי מינה. וכל ערב לפי מינו. ובת היענה והתחמס והשחף ונץ לפי מינהו. והכוס והינשוף והתנשמת. והקאת והרחם והשלך. והחסידה האנפה לפי מינה והדוכיפת והעטלף. וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו. כל עוף טהור תאכלו. לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה. ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים. וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה' אלהיך. ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו. ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך. והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך. מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך. ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה' אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה. מקץ שבע שנים תעשה שמטה. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה'. את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך. אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה. רק אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. כי ה' אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו. כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון. כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו. השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך חטא. נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך. כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך. כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך. וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם. הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה' אלהיך תתן לו. וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום. והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך. ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן. לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה. כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך. לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך. וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך. בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל. רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים.

פרק טז.

1 2 שמר את חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיך כי בחדש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה. וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם. לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבע. לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך. כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים. ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך. ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה. שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות. ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה' אלהיך. ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם. וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה. חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך. שבעת ימים תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' אלהיך כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם. איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך. שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך. לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך אשר תעשה לך. ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה' אלהיך. לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא. כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה' אלהיך לעבר בריתו. וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי. והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו. על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד. יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה. ובערת הרע מקרבך. כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו. ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורוך. על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. והאיש אשר יעשה בזדון ולא ישמע אל הכהן העמד לשרת שם את ה' אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד. כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי. שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא. רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה' אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד. ולא ירבו לו נשים והסירו את לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו. והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם. לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל. הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי ה' ונחלתו יאכלון. ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה' הוא נחלתו כאשר דבר לו. וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה. ראשית דגנך תירושך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו. כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים. וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה'. ושרת בשם אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה'. חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות.

(24) דה. 18: 30. שה. 15: 2. 18. 19. 20. שה. 7: 21. 22. 23. ו. שה. ב 17. דה. 20: 23. שה. 18: 12.
(25) שה. 35: 34. יא. 2: 7. 16: 18. שו. 36: 17. שה. 89: 32. נש. 26: 21. יא. 5: 9. 29. 14: 10. 23: 2. שה. 2: 13. 8. 13. 9: 9. דה. 18: 28.
(26) דה. 18: 5. 30. 20: 22. 23.
(28) יא. 9: 19. שו. 36: 13. 17.
(30) דה. 18: 3. 28. 20: 23. שה. 18: 9. דה. 18: 2. 4. 24.

(2) דה. 11: 44. 20: 7. 26.
ו. שה. 1: 16.
(3) שה. 20: 8. 12. 31: 13.
(4) שה. 20: 4. דה. 26: 1.
ו. שה. 10: 14. ו. שה. 5: 21. שה. 34: 17. שה. 27: 15.
(5) דה. 7: 16.
(9) דה. 23: 22. שה. 24: 19. 20. 21. שה. 2: 15. 16.
(11) שה. 20: 15. 22: 1. 7. 10–12. שה. 5: 19. דה. 6: 2. יא. 4: 25. שמ. 3: 9.
(12) שה. 20: 7. דה. 6: 3. שה. 5: 11. שה. 5: 33. 5: 12. דה. 18: 21.
(13) שה. 10: 19. ו. שה. 4: 6. שה. 24: 14. 15. שה. 3: 5. שה. 5: 4.
(14) שה. 27: 18. שו. 14: 13. דה. 19: 32. 25: 17. יהו. 42: 18. שה. 5: 7. ו. שמ. 2: 17.
(15) שה. 23: 2. 3. שה. 1: 17. 16: 19. 27: 19. שה. 82: 2. שה. 24: 23. שה. 2: 9.
(16) שה. 23: 1. שה. 15: 3. 50: 20. שה. 11: 13. 19: 20. שו. 22: 9. שה. 23: 1. 7. ו. שה. 21: 13. שה. 26: 60. 61. 27: 4.
(17) ו. שה. 2: 9. 11. 3: 15. שה. 18: 15. יה. 17: 3. 9.

חלק. שה. 6: 1. יב. 5: 11. ו. שה. 5: 20. ד. שמ. 4: 2. שמ. 1: 13. 2: 15. שו. 1: 32. ו. שה. 5: 2. ו. שה. 5: 22. ד. שה. 11.
(18) ד. שה. 13: 22. שה. 20: 22. שו. 12: 17. 19. חלק. ב. 20. יב. 4: 31. ו. שמ. 2: 1. שה. 5: 9. שה. 5: 43. 22: 39. שו. 13: 9. חלק. 5: 14. שה. 2: 8.
(19) דה. 22: 9. 10. 11.
(21) דה. 5: 15. 6: 6.
(24) דה. 12: 17. 18. שה. 3: 9.

26 כִּי לֹא שָׁמַעְתִּי אֵת מִי אָמַר כַּיּוֹם הַזֶּה וְגַם אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִי וְגַם אֲנִי לֹא שָׁמַעְתִּי כִּי אִם הַיּוֹם׃
27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃
28 וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדָּהֶן׃
29 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּהֶן׃
30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת׃
31 עַל כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
32 וַיִּכְרְתוּ בְּרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃
33 וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃
34 וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃

פרק כב׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
2 וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֵךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
3 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃
4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃
6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃
8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
9 וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃
10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ׃
11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
12 וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃
13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃
14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃
15 וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃
16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃
17 כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃
18 וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃
19 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃
20 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃
21 אֶת עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת בּוּז אָחִיו וְאֶת קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃

1: ב: נִסָּה. 2: ס: לְךָ יְחִידְךָ.

(26) חב 17: 10. מצ. מה. 8: 19. בב. 16: 16.
12: 23. 18: 10. 11. 14. ו. 9: 7. ו. בב. 22: 18. 26: 4. 5.
(27) חב 21: 5. יג. 9: 26. 37. 15: 2. 48: 15. נב. 14: 1. 28: 16. 6. 48: 37.
(28) חב 21: 5. מה. 14: 1. 30: 19. 23: 17. 29: 23. 17. 21: 6. ב. בב. 33: 6. 34: 5.
(29) מה. 23: 17.
(30) חב 19: 3. 26: 2. מצ. 5: 1.
(31) מצ. 22: 18. חב. 20: 5. 6. 27. מה. 18: 10. ו. חב. 28: 7. ו. בב. 10: 13. נב. 23: 10. ב. בב. 33: 6. יג. 8: 19. בב. 16: 16.
(32) מצב. 20: 29. ו. פב. 5: 1. חב. 19: 14.
(33) מצ. 22: 21. 23: 9.
(34) מצ. 12: 48. 49. מה. 10: 19.
(35) חב. 19: 15.
(36) מה. 25: 13. 15. מצב. 11: 1. 16: 11. 20: 10.
(37) חב. 18: 4. 5. מה. 4: 5. 6. 5: 1. 6: 25.

---

(2) חב. 18: 21. מה. 12: 31. 18: 10. ב. מצ. 17: 17. 23: 10. ב. בב. 33: 6. יג. 7: 31. 32: 35. שו. 20: 26. 27. ב. חב. 1: 16.
(10) חב. 18: 20. מה. 22: 31.
(3) חב. 17: 10. שו. 5: 11. 22. שמ. 8: 4. 5.
23: 38. 39. חב. 18: 21. (11) חב. 18: 8. מה. 27: 23.
(4) מה. 17: 2. 3. 5. (12) חב. 18: 15. 23.
(5) חב. 17: 10. מצ. 20: 5. (13) חב. 18: 22. מה. 23: 17. בב. 19: 5. בב. 19: 22.
חב. 17: 7. (14) חב. 18: 17. מה. 27: 23.
(6) חב. 19: 31. (15) חב. 18: 23. מה. 27: 21.
(7) חב. 11: 44. 19: 2. ו. (17) חב. 18: 9. מה. 27: 22.
פב. 1: 16. בב. 22: 12.
(8) חב. 19: 37. מצ. 31: (18) חב. 18: 19. 15: 24.
13. חב. 21: 8. שו. 37: 28. (19) חב. 18: 6. 12. 13.
(9) מצ. 21: 17. מה. 27: (20) חב. 18: 14.
16. מצב. 20: 20. מצב. 15: (21) חב. 18: 16.
4. חב. 20: 11. 12. 13. 16.

לִבְנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם: וַיִּקְנֶה אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם
22 בְּמֵאָה קְשִׂיטָה: וַיִּצֶּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ
אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַתֵּצֵא דִינָה בַּת לֵאָה אֲשֶׁר
23 יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ: וַיַּרְא אֹתָהּ
שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ
וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ: וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת
24 יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָ:
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת
25 הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת
דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ
יַעֲקֹב עַד בֹּאָם: וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל יַעֲקֹב
26 לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם
וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה
27 עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה:
וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ
בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אוֹתָהּ לּוֹ לְאִשָּׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ
תִּתְּנוּ לָנוּ אֶת בְּנֹתֵיכֶם וְאֶת בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם:
29 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ
וְהֵאָחֲזוּ בָהּ: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל אָבִיהָ וְאֶל אַחֶיהָ
אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן:
30 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי
וּתְנוּ לִי אֶת הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת
שְׁכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא
31 אֶת דִּינָה אֲחֹתָם: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת
הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה
כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ: אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ
כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: וְנָתַנּוּ אֶת בְּנֹתֵינוּ לָכֶם
וְאֶת בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ
23 לְעַם אֶחָד: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ
24 אֶת בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ: וַיִּיטַב דִּבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר: וְלֹא אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת
הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית
25 אָבִיו: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ
שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ
וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר: וְאֶת חֲמוֹר
וְאֶת שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה
27 מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים
וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם: אֶת צֹאנָם וְאֶת
בְּקָרָם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר
28 בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ: וְאֶת כָּל חֵילָם וְאֶת כָּל טַפָּם וְאֶת
נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת:
29 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי
מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי
30 וּבֵיתִי: וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת אֲחוֹתֵנוּ:
31 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית אֵל וְשֶׁב
שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ
2 מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל
אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם
וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם: וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית
אֵל וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי
וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב
אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת הַנְּזָמִים
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה
5 אֲשֶׁר עִם שְׁכֶם: וַיִּסָּעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל
הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי
6 יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא
7 בֵּית אֵל הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו
8 הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵנֶקֶת
רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת:
9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא
יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי
אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ
וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ: וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
13 אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ: וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם
14 אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר
דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק
15 עָלֶיהָ שָׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל:
16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבוֹא
אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ: וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ
17 בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה
לָךְ בֵּן: וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
בְּנֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין: וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר
בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
עַל קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מִלְאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר:
22 וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר:
23 בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה
וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן:
24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן:
25 וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי:
26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם:
27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע
הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק:
28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה:
29 וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ
יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:
36 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם:
2 עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אָדָה בַּת אֵילוֹן
הַחִתִּי וְאָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן הַחִוִּי:
3 וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת:
4 וַתֵּלֶד אָדָה לְעֵשָׂו אֶת אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת
5 רְעוּאֵל: וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת יעוש וְאֶת יַעְלָם וְאֶת
6 קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר נִוְלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל
נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל
קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי
7 יַעֲקֹב אָחִיו: כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא
יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אוֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם:
8 וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם:
9 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר:
10 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו
רְעוּאֵל בֶּן בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו:
11 וַיִּהְיוּ בְנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגָעְתָם וְקְנַז:
12 וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לְאֱלִיפַז בֶּן עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְאֱלִיפַז
אֶת עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו:
13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה מִזָּה הָיוּ בְּנֵי
14 בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה הָיוּ בְנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת
עֲנָה בַּת צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת יעוש
15 וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח: אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְּנֵי עֵשָׂו בְּנֵי
אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף
16 צְפוֹ אַלּוּף קְנַז: אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גָּעְתָם אַלּוּף
עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי
17 אָדָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף
זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל
18 בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה
בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יעוש
אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת
19 עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו: אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפָם הוּא
20 אֱדוֹם: אֵלֶּה בְנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן
21 וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה: וְדִישֹׁן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה
אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם:
22 וַיִּהְיוּ לוֹטָן בְּנֵי חֹרִי וְהֵמָם וְאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע:
23 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם:
24 וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת
הַיְמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת חֲמֹרֵי צִבְעוֹן אָבִיו:
25 וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה:
26 וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן:
27 אֵלֶּה בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן עֲקָן בְּנֵי דִישָׁן עוּץ
28 וָאָרָן: אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר אַלּוּף לוֹטָן
29 אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה: אַלּוּף דִּישׁוֹן
אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלּוּפֹתָם
30 בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר:
31 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי
מְלֹךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
32 וַיִּמְלֹךְ בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר בְּאֶדֶם וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה:
33 וַיָּמָת בֶּלַע וַיִּמְלֹךְ יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבָּצְרָה:
34 וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי:
35 וַיָּמָת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמַּכֶּה
אֶת מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית:
36 וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׁמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה:
37 וַיָּמָת שַׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר:
38 וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר:
39 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר
וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד
40 בַּת מֵי זָהָב: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף
41 יְתֵת: אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן:
42 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר: אַלּוּף מַגְדִּיאֵל
43 אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם:
37 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
2 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה
רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת
בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה
3 אֶל אֲבִיהֶם: וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי
בֶן זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים:
4 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אָבִיהֶם מִכָּל אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ
אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם:
5 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא
6 אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
7 חָלָמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה
אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו
הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ
עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל חֲלֹמֹתָיו וְעַל דְּבָרָיו:
9 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר
הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד
עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיְסַפֵּר אֶל אָבִיו וְאֶל
אֶחָיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
11 לְךָ אָרְצָה: וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר:
12 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם:
13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם
לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ
לֶךְ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי
דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה:
15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ
16 לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ: וַיֹּאמֶר אֶת אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ
הַגִּידָה נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ
מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן:
18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ
19 אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בַּעַל
20 הַחֲלֹמוֹת הַזֶּה בָּא: וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ
בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה
21 מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו: וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם
22 וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל
תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר
וְיָד אַל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיב
23 אֹתוֹ אֶל אָבִיו: וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ
אֶת יוֹסֵף אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו:
24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם:
25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
אֹרַחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים
נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם:
26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מַה בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת אָחִינוּ
27 וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ: לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ
אַל תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו:
28 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת
יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים
כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרָיְמָה:
29 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע
30 אֶת בְּגָדָיו: וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי
31 אָנָה אָנִי בָא: וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר
32 עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם: וַיְשַׁלְּחוּ אֶת כְּתֹנֶת
הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר
נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם לֹא:
33 וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף
34 טֹרַף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו
וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים:
35 וַיָּקֻמוּ כָל בָּנָיו וְכָל בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם
וַיֹּאמֶר כִּי אֶרֶד אֶל בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו:
36 וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס
פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים
אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה:
38 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד
2 אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה: וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה בַּת אִישׁ
כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ:
3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר:
4 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ אוֹנָן:
5 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב
6 בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ: וְיְהוּדָה לָקַח אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ
7 תָּמָר: וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ
8 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם
9 אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ: וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה
הַזֶּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה
10 לְבִלְתִּי נְתָן זֶרַע לְאָחִיו: וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
11 וַיָּמֶת גַּם אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה
בֵּית אָבִיךְ עַד יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם
הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ:
12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם
יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻל

כִּי־רָעָה בְּמִגוּרֵיהֶם בְּקִרְבּוֹ׃ 16 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃
17 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאָהֱמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 18 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי
מִקְּרָב לִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 19 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה כִּי
לֹא חִלִּיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 20 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃
21 חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וְלִבּוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ שִׁמְנִים מִיִּצְהָר וְהֵמָּה פְּתִחוֹת׃
22 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
23 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם
וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

נה.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם
מֵחֲנוּנָתִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאֶהֱמֶה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַפָּם יִטְרוֹנְנוּ־בִי׃ 5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי
וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 6 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר
מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר
סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־
רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל
בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ 13 כִּי לֹא אוֹיֵב
יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂאָה אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי
אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
16 יָשֹׁד מָוֶת עֲלֵימוֹ יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה
וְאָהֱמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה כִּי אֵין חִלִּיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וְלִבּוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ
שִׁמְנִים מִיִּצְהָר וְהֵמָּה פְּתִחוֹת׃ 22 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־
יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 23 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים
וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃ 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר
שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃ 25 וְאַתָּה אֱלֹהִים
תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

נה.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם
מֵחֲנוּנָתִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאֶהֱמֶה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַפָּם יִטְרוֹנְנוּ־בִי׃ 5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי
וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 6 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר
מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר
סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־
רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל
בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ 13 כִּי לֹא אוֹיֵב
יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂאָה אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי
אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
16 יָשֹׁד מָוֶת עֲלֵימוֹ יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה
וְאָהֱמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה כִּי אֵין חִלִּיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וְלִבּוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ
שִׁמְנִים מִיִּצְהָר וְהֵמָּה פְּתִחוֹת׃ 22 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־
יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 23 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים
וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃ 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר
שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃ 25 וְאַתָּה אֱלֹהִים
תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

(4) חב. 15: 2. 14: 2. 15: 2. 15: 4. 15: 13. מת. 19: 11. 22. חב. 15: 16.
(5) חב. 11: 24. 43. 44. 15: 7. 19.
(6) חב. 15: 5. בב. 10: 22.
(7) חב. 21: 22. מת. 18: 11. 13.
(8) מב. 22: 31. חב. 17: 15. מנ. 44: 31.
(9) מב. 28: 43. מת. 18: 22. 32.
(10) 1 בב. 21: 6.
(11) מת. 18: 11. 13.
(13) בב. 38: 11. חב. 10: 14. מת. 18: 11. 19.
(14) חב. 5: 15. 16.
(15) מת. 18: 32.
(16) חב. 22: 9.
(18) חב. 1: 2. 3. 10. מת. 15: 14.
(19) חב. 1: 3.
(20) מת. 15: 21. 17: 1. 11. 13.
(8) מב. 22: 31. חב. 17: 15. מנ. 44: 31.
(9) מב. 28: 43. מת. 18: 22. 32.
(10) 1 בב. 21: 6.
(11) מת. 18: 11. 13.
(13) בב. 38: 11. חב. 10: 14. מת. 18: 11. 19.
(14) חב. 5: 15. 16.
(15) מת. 18: 32.
(16) חב. 22: 9.
(18) חב. 1: 2. 3. 10. מת. 15: 14.
(19) חב. 1: 3.
(20) מת. 15: 21. 17: 1. 11. 13.
(21) חב. 3: 1. 6. 7: 16. 22. 32.
(22) חב. 22: 20. מלכ. 1: 8. 23. 1. 5. 4. 5.
(23) מנ. 61: 8. 65: 1. 68. 5.
(25) מת. 15: 15. 16. חב. 21: 6. 17. מלכ. 1: 14. 15: 14.
(27) מב. 22: 30.
(28) מת. 22: 6.
(29) חב. 7: 12. מנ. 107: 22. 116: 17. מב. 4: 5.
(30) חב. 7: 15.
(31) חב. 19: 37. מת. 15: 40. מת. 4: 40.
(32) חב. 18: 21. 10: 3. מב. 6: 9. לב. 11: 2. חב. 20: 8.
(33) מב. 6: 7. חב. 11: 45. חב. 1: 9. 13. 3: 3. 5.
(23) חב. 21: 18.
(25) מת. 15: 15. 16. חב. 21: 6. 17. מלכ. 1: 14.
(27) מב. 22: 30.
(28) מת. 22: 6.
(29) חב. 7: 12. מנ. 107: 22. 116: 17. מב. 4: 5.
(30) חב. 7: 15.
(31) חב. 19: 37. מת. 15: 40. מת. 4: 40.
(32) חב. 18: 21. 10: 3. מב. 6: 9. לב. 11: 2. חב. 20: 8.
(33) מב. 6: 7. חב. 11: 45. חב. 1: 9. 13. 3: 3. 5.
(2) חב. 23: 4. 37. מב. 32: 5. ב. מל. 10: 20. מנ. 18: 3.
(3) מב. 20: 9. 23: 12. 31: 15. 34: 21. חב. 19: 3. מת. 5: 13. לב. 13: 14.
(4) חב. 23: 2. 37. מב. 23: 14.
(5) מב. 12: 6. 14. 18. 13. 3. 10. 23: 15. 34: 18. מת. 9: 2. 3. 28: 16. 17. מת. 16: 1–8. מת. 5: 10.
19: 36. 25: 38; מת. 15: 41.

וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וַיַּצִּלֻהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמְרוּ לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃
7 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר
8 בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ בַּעֲבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיבוֹ אֶל אָבִיו׃
9 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת
10 הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃
11 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה
12 מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וְצֳרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מַה בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ׃
14 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא
15 וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף
16 מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף
17 מִצְרָיְמָה׃ וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃
18 וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת
19 יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת כְּתֹנֶת
20 הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא
21 אִם לֹא׃ וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃
22 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃
23 וַיָּקֻמוּ כָּל בָּנָיו וְכָל בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֶרֵד אֶל בְּנִי
24 אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר
25 סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ (ס) וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו
26 וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה בַּת אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ
27 שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר׃
28 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן׃ וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
29 אֶת שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי
30 יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ
31 וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃ וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת
32 אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן זֶרַע לְאָחִיו׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
33 וַיָּמֶת גַּם אֹתוֹ׃ וַתֹּאמֶר תָּמָר שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי
34 כִּי אָמְרָה פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
35 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי
36 צֹאנוֹ תִּמְנָתָה הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי׃ וַיַּגֶּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ
37 עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף
38 וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל
39 שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַתִּרְאֵהוּ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה
פָּנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי
כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים
מִן הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֲךָ׃ וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
וַתַּהַר לוֹ׃ וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃
וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא
בְעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי
כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה
לִזְנוּנִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ
לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים
וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה
בְנִי וְלֹא יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי
בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ
פָּרֶץ׃ וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃

(7) שם. 12: 16. שם. 28: 18. 25.
(10) שם. 23: 16. 19. 34: 22. 26. שם. 15: 2. 18. 28: 26. שם. 16: 9. שה. 3: 15. כ"ש. 11: 16. 1. שה. 15: 20. שה. 1: 18. יהל. 14: 4.
(11) שם. 29: 24.
(13) שם. 2: 14. 15. 16.
(15) שם. 25: 8. שם. 34: 22. שה. 16: 9.
(16) בב. 2: 1. שה. 28: 26. (17) שם. 23: 16. 19. 22: 29. 34: 22. 26. שה. 15: 2. 18. 28: 28. 26. שה. 16: 9. שה. 3: 15. 28. 26. שה. 26: 1.
(19) שם. 4: 23. 28. שה. 28: 30. שם. 3: 1.
(20) שה. 18: 12. שה. 18: 4.
(22) שם. 19: 9. שה. 24: 19. (24) שה. 29: 1. שם. 25: 9. (27) שם. 16: 30. שה. 29: 7.
(29) בב. 17: 14. (30) שם. 20: 3. 5. 6. (34) שם. 23: 16. שה. 29: 12. שה. 16: 13. שם. 3: 4. שמ. 8: 14. וש. 14: 16. שמ. 7: 2. (36) שה. 29: 35. שמ. 8: 18. ס. שמ. 7: 37. שה. 16: 8. ס. בבא. 7: 9. שמ. 8: 18. שה. 1: 14. 2: 15. (37) שם. 23: 2. 4. (38) שה. 29: 39. (39) שם. 23: 16. שה. 16: 13.

⠙⠁⠧⠊⠙ ⠞⠕ ⠓⠊⠍ ⠁⠝⠙ ⠎⠁⠊⠙ ⠞⠕ ⠓⠊⠍ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠝⠁⠍⠑ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠇⠕⠗⠙ ⠞⠓⠑ ⠛⠕⠙ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠓⠕⠎⠞⠎ ⠕⠋ ⠊⠎⠗⠁⠑⠇ ⠓⠁⠎ ⠎⠑⠝⠞ ⠍⠑ ⠞⠕ ⠎⠏⠑⠁⠅ ⠞⠕ ⠞⠓⠑ ⠍⠑⠝ ⠕⠋ ⠊⠎⠗⠁⠑⠇ ⠁⠝⠙ ⠞⠕ ⠎⠁⠽ ⠞⠕ ⠞⠓⠑⠍ ⠞⠓⠁⠞ ⠞⠓⠑ ⠇⠕⠗⠙ ⠓⠁⠞⠓ ⠎⠑⠝⠞ ⠍⠑ ⠞⠕ ⠞⠁⠅⠑ ⠁⠍⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠉⠓⠊⠇⠙⠗⠑⠝ ⠕⠋ ⠊⠎⠗⠁⠑⠇ ⠁⠝⠙ ⠞⠕ ⠗⠑⠙⠑⠑⠍ ⠞⠓⠑⠍ ⠋⠗⠕⠍ ⠞⠓⠑⠊⠗ ⠎⠊⠝⠎ ⠁⠝⠙ ⠋⠗⠕⠍ ⠞⠓⠑⠊⠗ ⠊⠝⠊⠟⠥⠊⠞⠊⠑⠎ ⠁⠎ ⠞⠓⠑ ⠇⠕⠗⠙ ⠓⠁⠞⠓ ⠎⠏⠕⠅⠑⠝ ⠞⠕ ⠍⠑ ⠊⠝ ⠞⠓⠊⠎ ⠏⠇⠁⠉⠑ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠉⠊⠞⠊⠑⠎ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠏⠇⠁⠊⠝ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠉⠕⠥⠝⠞⠗⠽ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠓⠊⠇⠇⠎ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠍⠕⠥⠝⠞⠁⠊⠝⠎ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠙⠑⠎⠑⠗⠞ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠎⠕⠥⠞⠓ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠎⠊⠙⠑⠎ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠎⠑⠁ ⠁⠝⠙ ⠊⠝ ⠞⠓⠑ ⠇⠁⠝⠙ ⠞⠓⠁⠞ ⠞⠓⠑ ⠉⠁⠝⠁⠁⠝⠊⠞⠑⠎ ⠓⠁⠧⠑ ⠏⠕⠎⠎⠑⠎⠎⠑⠙ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠓⠑⠊⠗⠎ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠏⠑⠕⠏⠇⠑ ⠕⠋ ⠊⠎⠗⠁⠑⠇ ⠁⠎ ⠞⠓⠑⠽ ⠉⠁⠍⠑ ⠕⠥⠞ ⠕⠋ ⠑⠛⠽⠏⠞ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠎⠑⠁ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠎⠁⠝⠙⠎ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠎⠑⠁ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠎⠞⠁⠗⠎ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠓⠑⠁⠧⠑⠝

9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים בַּחֲלֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֹם־לֵבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אוֹתְךָ מֵחֲטוֹא־לִי עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ 10 וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת־הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וְחֵי אַתָּה וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ 11 וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ 12 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמָה חָטָאתִי לְךָ כִּי־הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ 13 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאַת־אֱלֹהִים אַךְ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהָרָגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃ 14 וְגַם־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי הִוא אַךְ לֹא־בַת־אִמִּי וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ 15 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי־לִי אָחִי הוּא׃ 16 וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 17 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ 18 וּלְאַבְרָהָם אָמַר הִנֵּה אָחִיךָ אֶלֶף כָּסֶף הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃ 19 וַתּוֹכַח אֵת אֲבִימֶלֶךְ׃ 20 וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 21 וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 22 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ 23 וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 24 וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ׃ 25 וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לָהֶם׃ 26 וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי׃ 27 וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו׃ 28 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָּדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק׃ 29 וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃ 30 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ 31 וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ 32 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃ 33 וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃ 34 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתִּתְעֶה בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ 35 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם׃ 36 וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֹק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃ 37 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם׃ 38 קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ 39 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ 40 וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ 41 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר אָתָּה עֹשֶׂה׃ 43 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה־לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וְלִנְכָדִי וְלְנִינִי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר גַּרְתָּה בָּהּ׃

---

(9) כה. 23: 24. 27.
(10) נד. 16: 2. 63: 4. 14. 19: 34. 8. 15. 17. כה. 4: 19. כה. 25: 13. 36. 4.
(11) כה. 25: 5.
(12) כה. 25: 6. 7.
(13) כה. 25: 10. 27: 24. 36. 4.
(14) כה. 25: 17. 19: 13. 1. 36. 12. 3. 4. 2: 2. 1. 6. 8.
(15) כה. 27: 18. 23.
(17) כה. 25: 14. 43. 19: 14. 32.
(18) כה. 19: 37. 26: 5. 6. 4. 20. 2. 29. 31. 30. 2. 3. 9. 12. 14. 32: 7. 8. 3: 2.
(19) כה. 26: 5. 34. 25. 28.
(20) 6: 25. 31. כה. 27. 28.
(21) 28. 8. כה. 16: 29. 25: 4. 5.
(22) כ. 19. 29. 21. 11. 5: 12.
(23) 32. 43. כ. 21. 7: 85. 1. 2. 18. 3: 2. 1. 29. 15. 39: 12. 119: 19. 1. 11. 2: 20. 4. 6.
(25) 2. 10. 12. 4. 8. 33. 1. 23. 6.
(26) 5: 7.
(27) כה. 25: 50. 51. 52. 13.
(28) כה. 25: 13.
(32) 35: 2. 21: 2.
(33) כה. 25: 28.
(34) 4: 36. 37.
(35) 15: 7. 8. 37: 1: 112. 5. 9. 41: 1. 26. 31. 14. 35. 6. 11. 29. 12. 10. 1. 3: 17. 36) 22: 25. 23: 19. 17. 13. 25. 46. 1. 14. 34. 5. 5. 14. 27. 7. 30. 8. 14. 21. 3. 25. 28. 42) 25. 55. 6. 22. 1. 7. 23. 43) 9. 6. 4. 1. 25. 46. 1. 13. 17. 21. 25. 18. 5. 3. 8. 13. 28. 5. 7. 19. 15. 1. 25. 17. 22. 12. 17. 5: 9. 38) 22. 32. 33. 39) 21. 2. 15. 12. 9. 22. 4. 1. 25. 18. 3. 5.

44 إِنَّكَ تُخَلِّصُ شَعْبًا مُتَوَاضِعًا،* وَتُذِلُّ عُيُونَ الْمُتَكَبِّرِينَ.

45 فَإِنَّكَ تُضِيءُ سِرَاجِي. يَا رَبُّ إِلَهِي، تُنِيرُ ظُلْمَتِي.*

46 فَبِكَ أَقْتَحِمُ جَيْشًا، وَبِإِلَهِي أَتَسَلَّقُ سُورًا.*

47 أَمَّا طَرِيقُ اللهِ فَكَامِلَةٌ، وَكَلِمَةُ الرَّبِّ مُمَحَّصَةٌ.
هُوَ تُرْسٌ لِكُلِّ الَّذِينَ يَلْتَجِئُونَ إِلَيْهِ.*

48 فَمَنْ هُوَ إِلَهٌ غَيْرُ الرَّبِّ؟ وَمَنْ هُوَ صَخْرَةٌ سِوَى إِلَهِنَا؟

49 هُوَ الإِلَهُ الَّذِي يُؤَيِّدُنِي بِقُوَّةٍ،* وَيُسَدِّدُ طَرِيقِي.

50 يَجْعَلُ رِجْلَيَّ كَرِجْلَيِ الأَيَائِلِ،
وَعَلَى مُرْتَفَعَاتِي يُقِيمُنِي.*

51 يُدَرِّبُ يَدَيَّ عَلَى الْقِتَالِ،
وَذِرَاعَيَّ عَلَى قَوْسٍ مِنْ نُحَاسٍ.*

52 وَقَدْ أَعْطَيْتَنِي تُرْسَ خَلاَصِكَ،
وَيَمِينُكَ عَضَدَتْنِي،
وَتَوَاضُعُكَ رَفَعَنِي.*

53 وَسَّعْتَ خُطُوَاتِي تَحْتِي،
فَلَمْ تَزِلَّ قَدَمَايَ.

54 أَتْبَعُ أَعْدَائِي فَأُدْرِكُهُمْ،
وَلاَ أَرْجِعُ حَتَّى أُفْنِيَهُمْ.*

55 أَسْحَقُهُمْ فَلاَ يَقُومُونَ،
بَلْ يَسْقُطُونَ تَحْتَ قَدَمَيَّ.*

56 لأَنَّكَ أَيَّدْتَنِي بِقُوَّةٍ لِلْقِتَالِ،
وَصَرَعْتَ تَحْتِي الَّذِينَ قَامُوا عَلَيَّ.

57 وَجَعَلْتَ أَعْدَائِي يُوَلُّونَ الأَدْبَارَ أَمَامِي،
وَأَفْنَيْتُ مُبْغِضِيَّ.

58 صَرَخُوا وَلَمْ يَكُنْ مُخَلِّصٌ،
إِلَى الرَّبِّ وَلَمْ يَسْتَجِبْ لَهُمْ.

59 فَأَسْحَقُهُمْ كَغُبَارٍ أَمَامَ الرِّيحِ،
وَأُلْقِيهِمْ كَطِينِ الأَزِقَّةِ.*

60 تُنْقِذُنِي مِنْ مُخَاصَمَاتِ شَعْبِي،
وَتَجْعَلُنِي رَأْسًا لِلأُمَمِ.
شَعْبٌ لَمْ أَعْرِفْهُ يَتَعَبَّدُ لِي.

61 أَبْنَاءُ الْغُرَبَاءِ يَتَذَلَّلُونَ لِي،
وَعِنْدَ سَمَاعِ الأُذُنِ يُطِيعُونَنِي.

62 أَبْنَاءُ الْغُرَبَاءِ يَذْبُلُونَ،
وَيَرْتَجِفُونَ مِنْ حُصُونِهِمْ.

63 حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ، وَمُبَارَكٌ صَخْرَتِي،
وَمُتَعَالٍ إِلَهُ خَلاَصِي.

64 إِلَهٌ يُعْطِينِي الانْتِقَامَ،
وَيُخْضِعُ الشُّعُوبَ تَحْتِي.

65 يُنْقِذُنِي مِنْ أَعْدَائِي.
بَلْ تَرْفَعُنِي عَلَى الَّذِينَ يَقُومُونَ عَلَيَّ،
وَتُخَلِّصُنِي مِنَ الرَّجُلِ الظَّالِمِ.

66 لِذَلِكَ أَحْمَدُكَ يَا رَبُّ بَيْنَ الأُمَمِ،
وَأُرَنِّمُ لاِسْمِكَ.

67 مُعْطِي خَلاَصٍ عَظِيمٍ لِمَلِكِهِ،
وَصَانِعُ رَحْمَةٍ لِمَسِيحِهِ،
لِدَاوُدَ وَنَسْلِهِ إِلَى الأَبَدِ.

صَمُوئِيلُ الثَّانِي حه.

1 وَكَانَ دَاوُدُ يَعُودُ فَيَهْزِمُ الْفِلِسْطِينِيِّينَ
وَيُذِلُّهُمْ،
وَأَخَذَ دَاوُدُ زِمَامَ الأُمُورِ مِنْ يَدِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ.

2 وَهَزَمَ الْمُوآبِيِّينَ وَقَاسَهُمْ بِالْحَبْلِ،
فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَرْقُدُوا عَلَى الأَرْضِ،
وَقَاسَ حَبْلَيْنِ لِلْقَتْلِ،
وَحَبْلاً وَاحِدًا لِلاسْتِحْيَاءِ.
فَصَارَ الْمُوآبِيُّونَ عَبِيدًا لِدَاوُدَ،
وَيُقَدِّمُونَ لَهُ الْجِزْيَةَ.

3 وَهَزَمَ دَاوُدُ هَدَدَعْزَرَ بْنَ رَحُوبَ،
مَلِكَ صُوبَةَ،
عِنْدَمَا ذَهَبَ لِيُقِيمَ سُلْطَانَهُ عَلَى نَهْرِ الْفُرَاتِ.

(45) تث. 56: 3. 6.
(46) تث. 14: 2. حه. 25: 39. 43.
(47) حه. 25: 25. 26. 35.
(48) تسث. 5: 5.
(49) حه. 25: 26.
(50) تسث. 7: 1. تث. 16: 14. 21: 16.
(54) حه. 25: 41. صث. 21: 2. 3.
(55) حه. 25: 42.

(1) صث. 20: 4. 5. دس. 5: 8. 16: 22. 27: 15. ص. 97: 7.
(2) حه. 19: 30.
(3) دس. 11: 13. 14. 15. 28: 1–14.
(4) تث. 30: 23. سو. 34: 26. عمو. 2: 23. 24. ص. 67: 6. 85: 12. سو. 34: 27. 36: 30. وحـ. 8: 12.
(5) خص. 9: 13. حه. 25: 19. دس. 11: 15. عمو. 2: 19. 26. حه. 25: 18. تسث. 11: 18. سو. 34: 25. 27. 28.
(6) 1. ڤحـ. 22: 9. ص. 29: 11. 147: 14. تث. 45: 7. صث. 2: 9. تسث. 11: 19. ص. 3: 5. 4: 8. تث. 35: 9. 1ع. 30: 10. سو. 34: 25. 2: 18. مرق. 3: 13. ت. صث. 17: 25. سو. 5: 17. 14: 15. 17.
(7) 1. عمو. 2: 5. ص. 119: 164. صث. 24: 16.
(8) دس. 32: 30. صث. 23: 10.
(9) صث. 2: 25. ت. صث. 13: 23. 17: 6. 7. تسث. 9: 23. ص. 107: 38.
(10) حه. 25: 22.
(11) صث. 25: 8. 29: 45. صث. 22: 19. ص. 76: 2. سو. 37: 26. 27. 28. خص. 21: 3. حه. 20: 23. دس. 32: 19.
(12) ت. صث. 6: 16. صث. 6: 7. 1ع. 7: 23. 11: 4. 30: 22. سو. 11: 20. 36: 28.
(13) حه. 25: 38. 42. 55. 1ع. 2: 20. سو. 34: 27.
(14) دس. 28: 15. تسث. 2: 17. صث. 2: 2.
(15) حه. 26: 43. ت. صث. 17: 15.
(16) دس. 28: 65. 66. 67. 32: 25. 1ع. 15: 8. دس. 28: 22. 1. عمو. 2: 33. دس. 28: 33. 51. تسث. 31: 8. 1ع. 5: 17. 12: 13.
(17) حه. 17: 10. دس. 28: 25. ص. 2: 14. 1ع. 19: 7. حه. 106: 41. حه. 26: 36. حه. 53: 6. صث. 28: 1.
(18) 1. عمو. 2: 5. ص. 119: 164. صث. 24: 16.
(19) تث. 25: 11. 26: 5. سو. 7: 24. 30: 6. دس. 28: 23.

20 ואם אין.* אשר לא יהיה לה גואל: והושבו את אשר
מכר עמו עד שנת היובל: והיה כימי שכיר יהיה עמו:
21 לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה והיתה
לו שנת היובל.* ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו:
22 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים.* אני יהוה אלהיכם: לא תעשו
לכם אלילם ופסל לא תקים לכם ואבן משכית לא
תתנו בארצכם להשתחות עליה.* כי אני יהוה אלהיכם:
23 את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו.* אני יהוה:
24 אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אותם: ונתתי גשמיכם בעתם והארץ תתן יבולה
25 ועץ השדה יתן פריו.* והשיג לכם דיש את בציר
ובציר ישיג את זרע והיתם לחמכם לשבע וישבתם
לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין
מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
26 בארצכם: והלכתם אתי קרי.* ושברתי את מטה
לחמכם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו
ולא תשבעו: ואם עד אלה לא תשמעו לי והלכתם
27 אתי קרי.* והלכתי אתכם בקרי והכיתי אתכם גם
28 אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם
29 ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי את במותיכם
וגדעתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי
גלוליכם ונעלה נפשי אתכם.* ונתתי את עריכם
חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח
30 ניחחיכם.* והשמותי אני את הארץ ושממו עליה
איביכם הישבים בה.* ואתכם אזרה בגוים וארק
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה וערי מיהיו
31 חרבה.* אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי
השמה והיא בארץ איביכם אז תשבת הארץ ושבתה
32 את שבתותיה.* כל ימי השמה תשבת את אשר לא
שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה.* ונשמו בכם
והבאתי מרך בלבבם בארצות איביהם ורדף אותם
עלה נדף ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רדף.* ונכשלו
33 איש באחיו כמפני חרב ואין רדף לכם תקום
34 לפני איביכם.* ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ
איביכם: והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות
איביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו.*
35 אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה והיא
בארץ איביכם אז תשבת הארץ ותרצה את שבתותיה:
כל ימי השמה את אשר לא שבתה בשבתותיכם
36 בשבתכם עליה.* והנשארים מכם והבאתי מרך
בלבבם בארצות איביהם ורדף אותם עלה נדף
חרש ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רדף: ואיש
37 בשלו ונכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף
לכם לא תוכלו לקום לפני איביכם.* ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: והנשארים מכם
ימקו בעונם בארצות איביהם וגם בעונות אבתם
38 אתם כמוהם ימקו.* ואתם אבדתם לגוים ואכלה
39 אתכם ארץ איביכם.* והנשארים מכם ימקו בעונם
בארצות איביהם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם
40 ימקו: והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי וגם אשר הלכו אתי קרי.* והלכתי
41 גם אני אתם בארץ איביהם או יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף
את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר
42 והארץ אזכר: והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתותיה
בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען
מאסו את משפטי ואת חקותי געלה נפשם: וגם
זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלתם להפר את בריתי אתם כי אני יהוה
43 אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
44 לאלהים אני יהוה: ואלה החקים והמשפטים
והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
45 בהר סיני ביד משה.* ויהי בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש השני בעשרים לחדש נעלה
הענן מעל משכן העדות: ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן:
46 ויסעו ראשנה על פי יהוה ביד משה דגלם
למחנותם ויסעו דגל מחנה בני יהודה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב:

---

(20) שם. 127: 1. נה. 49: 4. דב. 11: 17. 28: 18. שב. 1: 10.
(21) שם. 26: 24.
(22) דב. 32: 24. ד. מל. 17: 25. שו. 5: 17. 14: 15. ש"ב 5: 6. ד' דה"י 15: 5. נה. 33: 8. ישע. 1: 4. ש"ב 7: 14.
(23) יז. 2: 30. 5: 3. ש"ב 4: 12–6.
(24) ד. ש"ב 22: 27. שו. 18: 26.
(25) שו. 5: 17. 6: 3. 14: 17. 29: 8. 33: 2. ש"ב 14: 17. 12. דה"י 28: 21. יז. 14: 12. 24: 10. 29: 17. 18. ש"ב 4: 10.
(26) שו. 105: 16. נה. 3: 1. שו. 4: 16. 5: 16. 14: 13. נה. 9: 20. שו. 6: 14. שב. 1: 6.
(27) ש"ב 26: 21. 24.
(28) נה. 59: 18. 63: 3. 66: 15. 21: 5. שו. 5: 13. 18: 8.
(29) דה"י 28: 53. ד. מל. 6: 29. שו. 5: 10. ישע. 44: 10.
(30) ד. ש"ב 34: 3. 4. 7. יח. 27: 9. שו. 6: 3. 4. 5. 6. 13. ד. מל. 23: 20. ד. ש"ב 34: 5. ש"ב 20: 23. שו. 78: 59. 89: 38. יז. 14: 19.
(31) שמ"ב 2: 3. יז. 7: 14. שו. 6: 6. שו. 74: 7. ישע. 1: 10. שו. 9: 6. 21: 2.
(32) יז. 9: 11. 25: 11. 18. דה"י 28: 37. 1. מל. 9: 8.
(33) דה"י 4: 27. 28: 64. שו. 44: 11. יז. 9: 16. שו. 12. 20: 15. 23: 22. 15. ש"ב 7: 14.
(34) ד. ש"ב 36: 21.
(35) ש"ב 25: 2.
(36) ש"ב 21: 7. 12. 15. ש"ב 26: 17. ישע. 15. מל. 21. 28: 1.
(37) נה. 10: 4. ש"ב 7: 22. 1. מל. 14: 15. 16. שמ"ב 7: 12. 13. ש"ב 2: 14.
(39) דה"י 4: 27. 28. 65. ישע. 1: 8. יז. 3: 25. 29: 12. 13. שו. 4: 17. 6. 9. 20. 43. 24: 23. 33: 10. 36. 31. שו. 5: 15. שב. 10: 9.
(40) ישע. 5: 7. 1. מל. 8: 33. 35. 47. ישע. 9: 2. ש"ב 9: 3. 4. מל. 28: 13. ש"ב 15: 18. 1. שו. 1: 9.
(41) יז. 6: 10. 9: 25. 26. שו. 44: 7. יח. 7: 51. ש"ב 2: 29. מל. 2: 11. 1. מל. 21: 29. ד. ש"ב 12: 6. 7. 12. 32: 26. 33: 12. 13.
(42) מל. 2: 24. 6: 5. שו. 106: 45. שו. 16. 60. שו. 136: 23.
(43) ש"ב 26: 15. 34. 35.
(44) ישע. 4: 31. ד. מל. 13: 23. ש"ב 11. 2.
(45) ש"ב 11: 28. ש"ב 22: 33. 25: 38. שו. 98: 2. ישע. 20: 9. 14. 22.
(46) ש"ב 27. 34. ש"ב 6: 1. 12: 1. 33: 4. מל. 1: 17. ש"ב 25: 1.

---

[1]מ: ש"ב ש"ב ש"ב

כה:

1 ואברהם לקח אשה ושמה קטורה׃*
2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת
3 ישבק ואת שוח׃* ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני
4 דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃* ובני מדין עיפה
5 ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃*
6 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃* ולבני הפלגשים
7 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
8 בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃* ואלה ימי שני
9 חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע
10 שנים׃ ויגוע ויאסף אברהם אל עמיו זקן שבע ושבעים
11 אל הכפלה אשר שדה עפרון בן צחר החתי אשר על
12 פני ממרא׃* השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת
13 שם אברהם ושרה אשתו׃* ויהי אחרי מות אברהם
14 ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר
15 לחי ראי׃* ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר
16 ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ ואלה שמות
17 בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר נבית ואחר
18 ומבשם׃ ומשמע ודומה ומשא׃ חדד ותימא יטור נפיש
19 וקדמה׃ אלה הם בני ישמעאל׃* ואלה שמות שני
20 חיי ישמעאל מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים׃*
21 ויגוע וימת ויאסף אל עמיו׃* וישבו בניו מחוילה
22 עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור׃* על פני
23 כל אחיו נפל׃ ואלה בני יצחק בן אברהם׃* אברהם
24 הוליד את יצחק׃ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
25 את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן
26 הארמי לו לאשה׃ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי
27 עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃* ויתרוצצו
28 הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך
29 לדרש את יהוה׃* ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך
30 ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
31 יעבד צעיר׃ ויהי יום מלאת ימיה ללדת והנה תומם
32 בבטנה׃* ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
33 ויקראו שמו עשו׃ ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת
34 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אותם׃* ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע
ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ ויאהב
יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃*
ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃
ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה
כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב
מכרה כיום את בכרתך לי׃ ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃* ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה׃

(2) בר. 6: 2. דב. 11: 30.
(3) שה. 30:13.
(13) בר. 27: 15. 19.
(15) בר. 27: 13.
(18) בר. 25: 15. 16.
(19) בר. 27: 13.
(21) בר. 25: 10. 28. 31. 27:
28. בר. 18: 14; שו. 44: 29.
(22) בר. 25: 10. 25.
(23) בר. 27: 18.
(24) בר. 25: 28.
(25) שה. 30: 13. בר. 3:
47. 18: 16. שו. 45: 12.
(26) בר. 13: 2. 12. 22: 30.
בר. 18: 17. דה. 15: 19.
(27) בר. 27: 11–13.
(28) בר. 27: 21. בר. 6:
17–19.
(29) בר. 21: 2. 3.
(30) בר. 28: 22. בר. 18:
21. 24. ד. דברי 31: 5. 6. 12.
שר. 13: 12. מלכ. 3: 8. 10.
(31) בר. 27: 13.
(32) יר. 33: 13. שו. 20: 37.
בר. 7: 14.
(33) בר. 27: 10.
(34) בר. 26: 46.

פרק א.

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃
2 ראובן שמעון לוי ויהודה׃ 3 יששכר זבולן ובנימן׃ 4 דן ונפתלי גד ואשר׃
5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים׃
6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם׃
8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃
10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃
11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃
12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃ 13 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃
14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃
15 ויאמר מלך מצרים לשפרה ופועה מילדות העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃
16 ויאמר בילדכן את העברית וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃
17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים׃
18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃
19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו׃
20 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד׃
21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים׃
22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון׃

פרק ב.

1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃
4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו׃
5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃
6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃
7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃
8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃
9 ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והניקיהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה את הילד ותניקהו׃
10 ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו׃
11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃
12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃
13 ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃
14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃
15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃
16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃
17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושיעם וישק את צאנם׃
18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃
19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃
20 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃
21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃
22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃
23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃
24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

(1) ספר. 19: 1. שמו. 10: 11. (2) ספר. 30: 12. 38: 26. 12. ספר. 25: 22.
שמו. 26: 2. 63. 64. ד. שמו.

24: 2. ו. בראש. 21: 2. (14) שמו. 2: 14.
(16) שמו. 7: 2. ו. בראש. 27: 16. ספר. 18: 21. 25. (44) שמו. 26: 64.

45 משפחות בני נפתלי. ואלה פקודיהם ששת אלפים
ושלש מאות ושמונים: 46 כל פקודי נפתלי מאה
אלף וחמשים וארבעה אלפים: 47 הלוים למטה
אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 49 רק את שבט לוי לא תפקד ואת
ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואתה הפקד
את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל
אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם
ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן
יורידו הלוים אתו והקים הלוים את המשכן
ובקרבתו יומת: 52 ובני ישראל יחנו איש על
מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלוים יחנו
סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות:
54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו:

פרק ד.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
4 זאת עבדת בני קהת במשא קדש הקדשים:
5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת
המסך וכסו בה את ארון העדת: 6 ונתנו עליו כסוי
עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו
בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והקערת
והכפות והמנקיות ואת קשות הנסך ולחם התמיד
עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו
את הכיור ואת כנו ואת מכבתו: 9 ולקחו בגד
תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר
ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אתה וכל כליה אל מכסה
עור תחש ונתנו על המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו
בגד תכלת וכסו את כליו ואת כיורו ואת כנו
ואת מכבתו: 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר
ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
אתם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 וסלו
את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו
עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את
המחתת המזלגות והיעים והמזרקות כל כלי
המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:
15 וכלה אהרן ובניו לכסות את הקדש ואת כל כלי
הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת
לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני
קהת באהל מועד פקד אלעזר בן אהרן הכהן שמן
המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל העדה על כל אשר בקדש ובכליו: 17 וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 18 אל תכרתו את
שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: 19 וזאת עשו
להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו והשמו אתם איש איש על עבדתו
ועל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש
ומתו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא
את ראש בני גרשון גם אתם לבית אבתם למשפחתם
תפקד אתם: 23 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים
שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל
מועד: 24 זאת עבדת המשפחת הגרשני לעבד
ולמשא: 25 ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה
ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל
עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם:
28 זאת עבדת משפחת הגרשני באהל מועד ומשמרתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן: 29 בני מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים שנה ועד
בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
עבדת אהל מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל
עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו
ואדניו: 32 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו
את כלי משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת
בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: 35 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבד עבדה באהל מועד: 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם
אלפים ושבע מאות וחמשים: 37 אלה פקדי משפחת
הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקדו משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה:

---

(46) שמ. 38: 23. 12: 37. 38: 18. 22.
במ. 2: 32. 26: 51.
(47) במ. 2: 33. שמ. 3: 4. 6: 21. 26: 57. 1 דהי. שמ. 6: 16. 49. במ. 2: 33. 26: 62.
(50) שמ. 38: 21. במ. 3: 7. 8: 4. 15. 25. 26. 27. 33. 3: 23. 29. 35. 38.
(51) במ. 10: 17. 21. 3: 10. 38. 18: 22.
(52) במ. 2: 2. 34.
(53) במ. 1: 50. שם. 10: 6. 8: 19. 16. 46. 18: 5. 1. במ. 6: 19. במ. 3: 7. 8. 8: 24. 25. 26. 18: 3. 4. 5. 31: 30. 47. 1 דהי. 23: 32. יהו. 13: 11.

(2) במ. 1: 52. שם. 3: 4.
(3) במ. 10: 14. שם. 4: 20. 1 דהי. 2: 10. שמו 1: 4. שם. 3: 32. 33.
(9) שמ. 10: 14.
(14) במ. 1: 14. 7: 42. 47. 10: 20.
(16) במ. 10: 18.
(17) במ. 10: 17. 21. 24.
(24) במ. 10: 22.
(31) במ. 10: 25.
(32) שם. 38: 26. במ. 1: 46. 11: 21.
(33) במ. 1: 47.
(34) במ. 24: 2. 5. 6.

כ.

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃
2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
4 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
5 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
6 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃
7 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃
8 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃
9 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
10 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
11 לֹא תִרְצָח׃
12 לֹא תִנְאָף׃
13 לֹא תִגְנֹב׃
14 לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃
15 וְלֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
16 וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃
17 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃
18 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃
19 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃

(2) שמ. 6: 23.
(3) שמ. 28: 41. יהו. שמ. 8.
(4) יהו. 10: 1. שו. 26: 61. ירמ. 24: 2.
(6) שו. 8: 6. 18: 2.
(7) שו. 1: 50. 8: 11. 15. 24. 26.
(9) שו. 8: 19. 18: 6.
(10) שו. 18: 7. 3: 38. 1 שמ. 16: 40. 51.
(12) שו. 3: 41. 8: 16. 18: 6.
(13) שמ. 13: 2. יהו. 27: 26. שו. 8: 16. יהו. 2: 23. שמ. 13: 12. 15. שו. 8: 17.
(15) שו. 3: 39. 26: 62.
(17) בר. 46: 11. שמ. 6: 16. שו. 26: 57. 1 ירמ. 6: 1. 16. 23: 6.
(18) שמ. 6: 17.
(19) שמ. 6: 18.
(20) שמ. 6: 19.
(23) שו. 1: 53.
(25) שו. 4: 24. 25. 26. שמ. 25: 9. 26: 1. 7. 14. 36.
(26) שמ. 27: 9. 16. 35. 18.
(27) 1 ירמ. 26: 23.
(29) שו. 1: 53.
(31) שו. 4: 15. שמ. 25: 10. 23. 31. 27: 1. 30: 1. 26: 32.
(35) שו. 1: 53.
(36) שו. 4: 31. 32.
(38) שו. 1: 53. 18: 5. 3: 7. 8. 10.
(39) שו. 26: 62.
(40) שו. 3: 15.

21 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃
23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃
24 מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃
25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃
26 וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

כא.

1 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃
2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃
3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃
4 אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃
5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃
6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
7 וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃
8 אִם־רָעָה בְעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃
9 וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃
10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃
11 וְאִם־שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃
12 מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃
13 וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃
14 וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃
15 וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
16 וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃
17 וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
18 וְכִי יְרִבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃
19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃
20 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וָמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃

ויבאו אחיו וישתחוו לו אפים ארצה׃ ויאמר אליהם הלא אתם ידעתם כי איש אשר ינחש ינחש אתי׃ 41 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 42 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ 43 וישלח אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 44 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃ 45 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד׃ 46 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ 47 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ 48 ויראו עיני אחיך עין בנימין פי המדבר אשר אתם מדברים אלי׃ 49 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ 50 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ 51 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃

פרק מה׃

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו׃ 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ויישמע בית פרעה׃ 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ 7 וישלח אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ 12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אשר אתם מדברים אלי׃ 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ 14 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 ויהי הנשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו בואו ארצה כנען׃ 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו זאת קחו לכם מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃ 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש אחים חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ 24 וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃

---

1 כנראה: ויהי בהגד. 35. 39. 43.

2 ק: לשאת.

(41) שם. 3: 12. 45.
(45) שם. 3: 12. 41.
(46) שם. 13: 13. שם. 18: 15. 3: 39. 43.
(47) שם. 27: 6. שם. 18: 16. שם. 30: 13. שם. 27: 25. שע. 45: 12.
(50) שם. 3: 46. 47.
(51) שם. 3: 48.
—
(3) שם. 8: 24. 1. בראש. 23: 3. 24. 27.
(4) שם. 4: 15. 19.
(5) שם. 26: 31. 25: 10. 16. 13.
(6) שם. 25: 13.
(7) שם. 25: 23. 29. 30. שם. 24: 6. 8.
(9) שם. 25: 31. 37. 38.
(11) שם. 30: 1. 3.
(15) שם. 7: 9. 10. 21. שה. 31: 9. 10. 1. בראש. 15: 2. 15. ב. שם. 6: 13. 1. 6. 7. 1. בראש. 13: 9. 10. שם. 3: 31.
(16) שם. 25: 6. שם. 24: 2. שם. 30: 34. 29: 40. 30. 23.
(19) שם. 4: 4.
(20) שם. 19: 21. 1. שם. 6. 19.
(23) שם. 4: 3.
(25) שם. 3: 25. 26.

26 וְהָיָה֙ הַנִּפְקָ֣ד אֲשֶׁר־יִפָּקֵ֣ד מֵהֶ֔ם וְנָתַ֥ן לַיהוָ֖ה עֶרְכּ֑וֹ
כְּכִכַּ֣ר הַכֶּ֔סֶף וּשְׁקָלִ֖ים לְשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ 27 אַ֣ךְ
בְּכוֹר֩ אֲשֶׁר־יִבָּכֵ֨ר לַיהוָ֜ה בִּבְהֵמָ֗ה לֹֽא־יַקְדִּישׁ֙
אִ֣ישׁ אֹת֔וֹ אִם־שׁ֥וֹר אִם־שֶׂ֖ה לַיהוָ֥ה הֽוּא׃ 28 אַ֣ךְ
כָּל־חֵ֣רֶם אֲשֶׁר־יַחֲרִ֣ם אִ֗ישׁ לַיהוָה֙ מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ֙
בָּֽאָדָ֣ם וּבַבְּהֵמָ֔ה וּמִשְּׂדֵ֥ה אֲחֻזָּת֖וֹ לֹֽא־יִמָּכֵ֣ר וְלֹ֣א
יִגָּאֵ֑ל כָּל־חֵ֛רֶם קֹֽדֶשׁ־קָדָ֥שִׁים הוּא֙ לַיהוָֽה׃ 29 כָּל־
חֵ֛רֶם אֲשֶׁר־יוחרם [יָחֳרַ֥ם] מִן־הָאָדָ֖ם לֹ֣א יִפָּדֶ֑ה מ֥וֹת
יוּמָֽת׃ 30 וְכָל־מַעְשַׂ֥ר הָאָ֛רֶץ מִזֶּ֥רַע הָאָ֖רֶץ מִפְּרִ֣י
הָעֵ֑ץ לַיהוָ֥ה הוּא֙ קֹ֣דֶשׁ לַיהוָֽה׃ 31 וְאִם־גָּאֹ֥ל יִגְאַ֖ל
אִ֣ישׁ מֵֽעֲשֵׂרֹ֑תָיו חֲמִשִׁתּ֥וֹ יֹסֵ֖ף עָלָֽיו׃ 32 וְכֹ֣ל
מַעְשַׂ֣ר בָּקָ֣ר וָצֹ֔אן כֹּ֖ל אֲשֶׁר־יַעֲבֹ֣ר תַּ֣חַת הַשָּׁ֑בֶט
הָֽעֲשִׂרִ֥י יִהְיֶ֖ה קֹ֥דֶשׁ לַיהוָֽה׃ 33 לֹֽא־יְבַקֵּ֥ר בֵּין־
ט֖וֹב לָרָ֑ע וְלֹ֥א יְחַלְּפֶ֖נּוּ וְאִם־הָמֵ֣ר יָמִ֔יר וְהָיָ֥ה
הוּא֙ וּתְמוּרָת֔וֹ יִהְיֶ֥ה קֹ֖דֶשׁ לֹ֥א יִגָּאֵֽל׃ 34 אֵ֚לֶּה
הַמִּצְוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֣ה יְהוָ֔ה אֶת־מֹשֶׁ֖ה אֶל־בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל בְּהַ֥ר סִינָֽי׃

פרשת במדבר: א.

1 וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֣ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה בְּמִדְבַּר֙ סִינַ֔י בְּאֹ֥הֶל
מוֹעֵ֖ד בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֑י בַּשָּׁנָ֣ה הַשֵּׁנִ֔ית
לְצֵאתָ֖ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם לֵאמֹֽר׃ 2 שְׂא֗וּ אֶת־רֹ֛אשׁ
כָּל־עֲדַ֥ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֔ם
בְּמִסְפַּ֖ר שֵׁמֹ֑ת כָּל־זָכָ֖ר לְגֻלְגְּלֹתָֽם׃ 3 מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים
שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֚ל יֹצֵ֣א צָבָ֔א בְּיִשְׂרָאֵ֑ל תִּפְקְדוּ֥
אֹתָ֛ם לְצִבְאֹתָ֖ם אַתָּ֥ה וְאַהֲרֹֽן׃ 4 וְאִתְּכֶ֖ם יִהְיוּ֙
אִ֣ישׁ אִ֔ישׁ לְמַטֵּ֖ה אִ֑ישׁ אִ֥ישׁ רֹ֖אשׁ לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֖יו
הֽוּא׃ 5 וְאֵ֖לֶּה שְׁמ֣וֹת הָאֲנָשִׁ֑ים אֲשֶׁ֥ר יַעַמְד֖וּ אִתְּכֶ֑ם
לִרְאוּבֵ֔ן אֱלִיצ֖וּר בֶּן־שְׁדֵיאֽוּר׃ 6 לְשִׁמְע֔וֹן שְׁלֻמִיאֵ֖ל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּֽי׃ 7 לִֽיהוּדָ֔ה נַחְשׁ֖וֹן בֶּֽן־עַמִּינָדָֽב׃
8 לְיִשָּׂשכָ֔ר נְתַנְאֵ֖ל בֶּן־צוּעָֽר׃ 9 לִזְבוּלֻ֔ן אֱלִיאָ֖ב
בֶּן־חֵלֹֽן׃ 10 לִבְנֵ֣י יוֹסֵ֔ף לְאֶפְרַ֗יִם אֱלִישָׁמָ֛ע בֶּן־
עַמִּיה֖וּד לִמְנַשֶּׁ֗ה גַּמְלִיאֵ֛ל בֶּן־פְּדָהצֽוּר׃ 11 לְבִנְיָמִ֔ן
אֲבִידָ֖ן בֶּן־גִּדְעֹנִֽי׃ 12 לְדָ֔ן אֲחִיעֶ֖זֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּֽי׃
13 לְאָשֵׁ֔ר פַּגְעִיאֵ֖ל בֶּן־עָכְרָֽן׃ 14 לְגָ֔ד אֶלְיָסָ֖ף
בֶּן־דְּעוּאֵֽל׃ 15 לְנַפְתָּלִ֔י אֲחִירַ֖ע בֶּן־עֵינָֽן׃
16 אֵ֚לֶּה קְרוּאֵ֣י הָעֵדָ֔ה נְשִׂיאֵ֖י מַטּ֣וֹת אֲבֹתָ֑ם רָאשֵׁ֥י
אַלְפֵ֖י יִשְׂרָאֵ֥ל הֵֽמָּה׃ 17 וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן אֶת־
הָֽאֲנָשִׁ֥ים הָאֵ֖לֶּה אֲשֶׁ֥ר נִקְּבֽוּ׃ 18 וְאֶת־כָּל־הָעֵדָ֥ה
הִקְהִ֖ילוּ בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ וַיִּתְיַלְּד֣וּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָ֗ם
לְבֵ֣ית אֲבֹתָם֮ בְּמִסְפַּ֣ר שֵׁמוֹת֒ מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה
וָמַ֑עְלָה לְגֻלְגְּלֹתָֽם׃ 19 כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָ֣ה אֶת־מֹשֶׁ֑ה
וַיִּפְקְדֵ֖ם בְּמִדְבַּ֥ר סִינָֽי׃ 20 וַיִּֽהְיוּ֙ בְּנֵ֣י רְאוּבֵ֔ן
בְּכֹ֥ר יִשְׂרָאֵ֖ל תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם
בְּמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת לְגֻלְגְּלֹתָ֑ם כָּל־זָכָ֖ר מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים
שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 21 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה
רְאוּבֵ֑ן שִׁשָּׁ֧ה וְאַרְבָּעִ֛ים אֶ֖לֶף וַחֲמֵ֥שׁ מֵאֽוֹת׃
22 לִבְנֵ֣י שִׁמְע֔וֹן תּוֹלְדֹתָ֑ם מִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם
פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת לְגֻלְגְּלֹתָ֑ם כָּל־זָכָ֖ר מִבֶּן־
עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 23 פְּקֻדֵ֖יהֶם
לְמַטֵּ֣ה שִׁמְע֑וֹן תִּשְׁעָ֤ה וַחֲמִשִּׁים֙ אֶ֔לֶף וּשְׁלֹ֥שׁ מֵאֽוֹת׃
24 לִבְנֵ֣י גָ֔ד תּוֹלְדֹתָ֑ם מִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם
בְּמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 25 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה גָ֑ד חֲמִשָּׁ֤ה וְאַרְבָּעִים֙
אֶ֔לֶף וְשֵׁ֥שׁ מֵא֖וֹת וַחֲמִשִּׁ֥ים׃ 26 לִבְנֵ֣י יְהוּדָ֔ה
תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם בְּמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת
מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃
27 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה יְהוּדָ֑ה שִׁשָּׁ֤ה וְשִׁבְעִים֙ אֶ֔לֶף
וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת׃ 28 לִבְנֵ֣י יִשָּׂשכָ֔ר תּוֹלְדֹתָ֑ם
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־
עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 29 פְּקֻדֵ֖יהֶם
לְמַטֵּ֣ה יִשָּׂשכָ֑ר נְתַנְאֵ֥ל בֶּן־צוּעָ֖ר חֲמִשָּׁ֥ה וַחֲמִשִּׁ֛ים
אֶ֖לֶף וְאַרְבַּ֥ע מֵאֽוֹת׃ 30 לִבְנֵ֣י זְבוּלֻ֔ן תּוֹלְדֹתָ֑ם
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת
מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃
31 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה זְבוּלֻ֑ן שִׁבְעָ֤ה וַחֲמִשִּׁים֙ אֶ֔לֶף
וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת׃ 32 לִבְנֵ֣י יוֹסֵ֔ף לִבְנֵ֥י אֶפְרַ֖יִם
תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת
מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃
33 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה אֶפְרָ֑יִם אַרְבָּעִים֙ אֶ֔לֶף וַחֲמֵ֥שׁ
מֵא֖וֹת׃ 34 לִבְנֵ֣י מְנַשֶּׁ֔ה תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם
לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים
שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 35 פְּקֻדֵ֖יהֶם
לְמַטֵּ֣ה מְנַשֶּׁ֑ה שְׁנַ֤יִם וּשְׁלֹשִׁים֙ אֶ֔לֶף וּמָאתָֽיִם׃
36 לִבְנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם
פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה
כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 37 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה בִנְיָמִ֑ן חֲמִשָּׁ֤ה
וּשְׁלֹשִׁים֙ אֶ֔לֶף וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת׃ 38 לִבְנֵ֣י דָ֔ן
תּוֹלְדֹתָ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם פְּקֻדָ֥יו
לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 39 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה דָ֑ן שְׁנַ֤יִם וְשִׁשִּׁים֙
אֶ֔לֶף וְשֶׁ֥בַע מֵאֽוֹת׃ 40 לִבְנֵ֣י אָשֵׁ֔ר תּוֹלְדֹתָ֑ם
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת
מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃
41 פְּקֻדֵ֖יהֶם לְמַטֵּ֣ה אָשֵׁ֑ר אֶחָ֤ד וְאַרְבָּעִים֙ אֶ֔לֶף
וַחֲמֵ֥שׁ מֵאֽוֹת׃ 42 לִבְנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם
לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם פְּקֻדָ֥יו לְמִסְפַּ֥ר שֵׁמֹ֖ת מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים
שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ 43 פְּקֻדֵ֖יהֶם
לְמַטֵּ֣ה נַפְתָּלִ֑י שְׁלֹשָׁ֤ה וַחֲמִשִּׁים֙ אֶ֔לֶף וְאַרְבַּ֥ע
מֵאֽוֹת׃ 44 אֵ֚לֶּה פְּקוּדֵ֔י אֲשֶׁ֥ר פָּקַ֖ד מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֑ן
וּנְשִׂיאֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל שְׁנֵ֣ים עָשָׂ֑ר אִ֥ישׁ אֶחָ֖ד לְבֵ֥ית
אֲבֹתָ֖יו הָיֽוּ׃ 45 וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־פְּקוּדֵ֣י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל
לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֖ם מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמַ֑עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃

---

(30) בראשית 4: 3.
(31) בראשית 3: 36. 37. שמות 26: 15.
(32) שמות 38: 21.
(34) בראשית 4: 2.
(41) בראשית 4: 22.
(45) בראשית 4: 29.
(47) בראשית 4: 3. 23. 30.
(49) בראשית 4: 15. 24. 31. שמות 4: 1. 21.

9: 6. 10. 19: 11. 13. 31: 19.
(3) שמות 26: 11. 12. ס. שם 16: 9.
(6) שמות 6: 2. 3.
(7) שמות 5: 5. 26: 40. שמות 7: 19. שמות 6: 5.
(8) שמות 6: 6. 7. 7: 7.
(9) שמות 29: 28. שם, שם 6: 17. 18. 26. 7: 6. 7. 9. 10. שמות 18: 8. 9. 19. שם, שם 18: 3. 4. שם 44: 29. 30.
(10) שמות 10: 13.
(13) שמות 18: 20.

וַיְחִי כָּל יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 28 וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ 29 וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ 30 וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 31 וַיְהִי כָּל יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃

פרק ו׳

1 וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ 2 וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 4 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ 5 וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ רַק רָע כָּל הַיּוֹם׃ 6 וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ 8 וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 9 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ׃ 10 וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת׃ 11 וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ 12 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ׃ 14 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃ 15 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ 16 צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמָעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ 17 וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מַיִם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ 18 וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 19 וּמִכָּל הָחַי מִכָּל בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה לְהַחֲיוֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ 20 מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ 21 וְאַתָּה קַח לְךָ מִכָּל מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ 22 וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

פרק ז׳

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה׃ 2 מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ 3 גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ 4 כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 5 וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ 6 וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל הָאָרֶץ׃ 7 וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ 8 מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר רֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה׃ 9 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ׃ 10 וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ׃ 11 בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ 12 וַיְהִי גֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ 13 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וְיֶפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה׃ 14 הֵמָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃ 16 וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ 17 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 18 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ 19 וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל הָהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃ 20 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הָהָרִים׃ 21 וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם׃ 22 כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ 23 וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ 24 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃

פרק ח׳

1 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ 2 וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם׃ 3 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ 4 וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ 5 וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ 6 וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 7 וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 8 וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 9 וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה׃ 10 וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה׃ 11 וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 12 וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד׃ 13 וַיְהִי בְּאַחַת מֵאוֹת שָׁנָה וְאַחַת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 14 וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃ 15 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר׃ 16 צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 17 כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל הָאָרֶץ׃ 18 וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ׃ 19 כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃ 20 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ 21 וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ 22 עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

---

(15) ז: יב. יח: 17. יח. סו. (26) כה. 2: 2. 9.
(22) מט. 109: 18. הה, 27: 15. (27) הה. 28: 37. סו. 83:
(25) כה. 8: 27. 9. 11. יג. 24: 9. 29: 18. 22.
42: 18. וכ. 8: 13.
(29) מה. 5: 19.
(31) כה. 20: 17. 19. 20.

(2) כה. 27: 2. ט. 13: 5.

(9) בה. 18: 18. 21: 24.
(10) כה. 5: 7. 14: 22. 15: 29.
(12) כה. 5: 6.
(13) בה. 21: 26.
(14) כה. 4: 2. 27. 32. 3: 6.
(15) כה. 2: 4. סה. 29: 2. מה. 15: 5. 7. 10.

בה. 21: 23. כה. 1: 1.
(3) מה. 2: 12. כה. 1: 15.
(5) ב. 13: 5. 16: 17. 1. מה. 1: 11.
(6) כה. 21: 11. מה. 19: 11. 16.
(7) כה. 21: 1. 2. 11. מה. 6: 9.

משלי: משלי ט. י.

7 לוץ יסר לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה:
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים:
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
13 אשת כסילות המיה פתי ובל מה יודע:
14 וישבה לפתח ביתה על כסא ממרומי קרת:
15 לקרא לעברי דרך המיישרים ארחותם:
16 מי פתי יסור הנה וחסר לב אמרה לו:
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים:
18 ולא ידע כי רפאים שמה בעמקי שאול קרואיה:

א משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו:
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות:
3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והון רשעים יהדף:
4 רוש כף עשה רמיה ויד חרוצים תעשיר:
5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש:
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים יוליך:
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע:
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יוליך:
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב:
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרובה:
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם:
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
17 ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכח עזבו:
18 כוסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
19 ברב מלין לא יחדל חוסך שפתיו משכיל:
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
21 שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים במחסר לב ימותו:
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה:
23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה:
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן:
25 כעבור הסופה ואין רשע ואין עוד וצדיק יסוד עולם:
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו:
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה:
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד:
29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און:
30 צדיק לעולם בל ימוט וארץ לא ישכנו רשעים:
31 פי צדיק יפיק חכמה ולשון תהפכות תכרת:
32 שפתי צדיק ידעו רצון ופי רשעים תהפכות:

ט א חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:
2 טבחה טבחה יינה אף ערכה שלחנה:
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת:
4 פתי סור הנה וחסר לב אמרה לו:
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין יינתי:
6 עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה:
7 יסר לץ לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה:
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים:
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
13 אשת כסילות המיה פתי ובל מה יודע:
14 וישבה לפתח ביתה על כסא ממרומי קרת:
15 לקרא לעברי דרך המיישרים ארחותם:
16 מי פתי יסור הנה וחסר לב אמרה לו:
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים:
18 ולא ידע כי רפאים שמה בעמקי שאול קרואיה:

א משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו:
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות:
3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והון רשעים יהדף:
4 רוש כף עשה רמיה ויד חרוצים תעשיר:
5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש:
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים יוליך:
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע:
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יוליך:
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב:
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרובה:
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם:
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
17 ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכח עזבו:
18 כוסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
19 ברב מלין לא יחדל חוסך שפתיו משכיל:
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
21 שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים במחסר לב ימותו:
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה:
23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה:
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן:
25 כעבור הסופה ואין רשע ואין עוד וצדיק יסוד עולם:
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו:
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה:
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד:

(1) משלי 10:40. 18. חס. 8:10. 11.
(2) תהל. 1: 4–16.
(7) תהל. 4: 25.
(8) תהל. 4: 28. 31. 33.
(9) תהל. 4: 6. 8. 10. 12. 14.
15. ס. זכר. 6: 13.
(10) תהל. 20: 5. 1. מל. 8: 63. ס. דבר. 7: 5. 9. חס. 6:
16. שמר. 12: 27. תה. 30: דברי.
(12) תהל. 2: 3.
(13) משלי 30. 13. חס. 2: 1,
(14) משלי 30. 34.
(15) חס. 1: 2.
(16) חס. 4: 23.
(17) חס. 3: 1.

(18) קה. 21: 24.
(19) 1. זכר. 2: 15. משלי 29: 23. 24.
(20) משלי 29: 27. 28.
(23) חס. 9: 22. 1. דבר. 23: 13.
(24) תה. 121:7. שמר. 11:17.
(25) תה. 31: 16. 67: 1. 80:
3. 7. 19. 119: 135. קה. 9:
17. דב. 43: 29.
(26) תה. 4: 6. שמר. 14: 27.
ס. שה. 3: 16.
(27) תה. 28: 10. ס. דבר. 7: 14. נה. 43: 7. קה. 9: 18. 19.
תה. 115: 12.

29 ואתה קחתי את־חטאתכם אשר עשיתם את־העגל לקחתי ואשרף אתו ואכת אתו טחון היטב עד אשר־דק ואשלך את־עפרו אל־הנחל הירד מן־ההר׃ 30 ובתבערה תשרפו את־יהוה לא תעשון כן לכם׃ 31 ובמסה תנסו אתו כאשר נסיתם במריבה׃ 32 שמור תשמרון את־מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ 33 והישר והטוב תעשה למען ייטב לך ובאת וירשת את־הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 34 לגרש כל־אויביך מלפניך כאשר דבר׃ 35 כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון ומן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 36 לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן יהוה אלהיכם על־כל־הארץ אשר תדרכו עליה כאשר דבר לכם׃ 37 הנה יהוה אלהיכם נתן לפניכם את־הארץ רשו וירשו כאשר דבר יהוה אלהי אבתיכם לכם אל־תירא ואל־תחת׃ 38 ויהושע בן־נון ויעמד לפני אלעזר הכהן ויאמר אליהם׃ 39 אתם ראיתם את כל־אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־ארצו׃ 40 ואת המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר עשה משה׃ 41 כן עשה יהוה לכל־העמים אשר אתם עברים בקרבם׃ 42 וראיתם את־שקוציהם ואת־גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃ 43 ואמרתם אליהם אלהי השמים והארץ אשר עשו את־השמים ואת־הארץ ואת־הים ואת כל־אשר בהם׃ 44 ועתה אל־תתנו בנותיכם לבניהם ובנותיהם אל־תקחו לבניכם ולא־תדרשו שלמם וטובתם כל־ימיכם׃ 45 ולא־תתעבו את־אדמי כי אחיך הוא לא־תתעב את־מצרי כי־גר היית בארצו׃ 46 ובנים אשר יולד להם דור שלישי יבוא להם בקהל׃ 47 כי־כל־הבא בסוד יהוה אשר יעשה בארצו לא־יבוא עד־עשרה דור לא־יבוא לו עד־עולם׃ 48 על־דבר אשר לא־קדמו בלחמו ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃ 49 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 50 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך לעולם׃ 51 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו׃ 52 בנים אשר יולד להם יבוא להם בקהל׃ 53 כל־הבא בסוד יהוה אשר יעשה בארצו לא־יבוא עד־עשרה דור לא־יבוא לו עד־עולם׃ 54 על־דבר אשר לא־קדמו בלחמו ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃ 55 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 56 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך לעולם׃ 57 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו׃ 58 בנים אשר יולד להם יבוא להם בקהל׃ 59 כל־הבא בסוד יהוה אשר יעשה בארצו לא־יבוא עד־עשרה דור לא־יבוא לו עד־עולם׃ 60 על־דבר אשר לא־קדמו בלחמו ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃ 61 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 62 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך לעולם׃ 63 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו׃ 64 בנים אשר יולד להם יבוא להם בקהל׃ 65 כל־הבא בסוד יהוה אשר יעשה בארצו לא־יבוא עד־עשרה דור לא־יבוא לו עד־עולם׃ 66 על־דבר אשר לא־קדמו בלחמו ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃ 67 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 68 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך לעולם׃ 69 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו׃ 70 בנים אשר יולד להם יבוא להם בקהל׃ 71 כל־הבא בסוד יהוה אשר יעשה בארצו לא־יבוא עד־עשרה דור לא־יבוא לו עד־עולם׃ 72 על־דבר אשר לא־קדמו בלחמו ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃ 73 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 74 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך לעולם׃

75 וְנָתַן֙* מִן הַכֶּ֣סֶף אֶל הָאָ֔ב וְאֶת הַכֶּ֖סֶף יִהְיֶ֣ה לוֹ֑: מִן הַבְּהֵמָ֖ה אֶל הַבְּהֵמָ֑ה וְנָתַן֙* מִן הַבְּהֵמָ֖ה אֶל הָאָ֔ב וְאֶת הַבְּהֵמָ֖ה יִהְיֶ֣ה לוֹ֑: 76 וְנָתַן֙* מִן הַבְּהֵמָ֖ה אֶל הָאָ֔ב וְאֶת הַבְּהֵמָ֖ה יִהְיֶ֣ה לוֹ֑: מִן הַבְּהֵמָ֖ה אֶל הָאָ֔ב וְאֶת הַבְּהֵמָ֖ה יִהְיֶ֣ה לוֹ֑: 77 וְנָתַן֙* מִן הַבְּהֵמָ֖ה אֶל הָאָ֔ב וְאֶת הַבְּהֵמָ֖ה יִהְיֶ֣ה לוֹ֑:

וְהַמִּתְאַוִּים אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ 14 זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשּׁוּאִים וְאֶת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת הֶחָצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים׃ 15 וְעַתָּה נָפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ׃ 16 וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃ 17 שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן׃ 18 וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ 19 וּבָכָה הָעָם לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לָמָּה הֲרֵעוֹתָ לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלָי׃ 21 הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי אַתָּה תֹּאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃ 22 מֵאַיִן לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה׃ 23 לֹא יָכֹלְתִּי אָנֹכִי לְבַדִּי שְׂאֵת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃ 24 וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי׃ 25 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱסֹף לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְנִצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ 26 וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הִנֵּה אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה׃ 28 וַיָּרָץ הַנַּעַר וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר מְשָׁרְתוֹ מֹשֶׁה בָּחוּר מִנְּעוּרָיו וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לוֹ הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃ 29 וַיֶּאֱסֹף מֹשֶׁה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמַּחֲנֶה׃ 30 וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן הַיָּם וַיַּטֵּשׁ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה סָבִיב סָבִיב לַמַּחֲנֶה וּכְאַמָּתַיִם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ׃ 31 וַיָּקָם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת הַשַּׂלְוִי הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה׃ 32 הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃ 33 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃ 34 מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃ 35 וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח׃ 2 וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִּבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃ 3 וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ 6 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹ׃ 7 לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא׃ 8 פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמוּנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה׃ 9 וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃ 10 וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃ 11 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃ 12 אַל נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃ 13 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃ 15 וַתִּסָּגֶר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם׃ 16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

(24) מדב. 4: 3. ו. דבר. 23: 3. 24. 27. ז. שמ. 1: 18. (26) מדב. 1: 53.

(2) מל. 12: 1 מכי. מל. 23: 5. מדב. 28: 16. מה. 16: 1. 2. (3) מל. 12: 6. (5) מכ. 5: 10. (6) מדב. 5: 2. 19: 11. 16. שמ. 18: 28. מל. 18: 15. 19. 26. מדב. 27: 2. (8) מדב. 27: 5. (11) ד. דבר. 30: 2. 15. מל. 12: 8. (12) מל. 12: 10. 46. שמ. 19: 36. מל. 12: 43. (13) בר. 17: 14. מל. 12: 15. מדב. 9: 7. 5: 31. (14) מל. 12: 49. (15) מל. 40: 34. שמ. 9: 12. 19. מד. 78: 14. מל. 13: 21. 40: 38.

(17) מל. 40: 36. מדב. 10: 11. 33. 34. מד. 80: 1. (18) ו. מה. 10: 1. (19) מדב. 1: 53. 3: 8. (22) מל. 40: 36. 37. (23) מדב. 9: 19.

(2) בר. 1: 13. (3) יב. 4: 5. מה. 2: 15. (4) מל. 18: 21. מדב. 1: 16. 17 2. (5) מדב. 2: 3. (6) מדב. 2: 10. (7) מדב. 10: 3. מה. 2: 1. (8) מדב. 31: 6. מכ. 6: 4. ו. דבר. 15: 24. ד. דבר. 13: 12. (9) מדב. 31: 6. מכ. 6: 5. ד. דבר. 13: 14. 18. בר. 2: 18. 4: 3. 6: 9. 10: 8. 12. ו. מכי. 10: 18. מד. 106: 4. 42. בר. 1: 8.

וְהָעָם נָסְעוּ מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

פרק יג.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא בָּהֶם׃ 3 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן זַכּוּר׃ 5 לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן חוֹרִי׃ 6 לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה׃ 7 לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן יוֹסֵף׃ 8 לְמַטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃ 9 לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶן רָפוּא׃ 10 לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן סוֹדִי׃ 11 לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶן סוּסִי׃ 12 לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן גְּמַלִּי׃ 13 לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל׃ 14 לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶן וָפְסִי׃ 15 לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן מָכִי׃ 16 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ׃ 17 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת הָהָר׃ 18 וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מָה הִוא וְאֶת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחָזָק הוּא הָרָפֶה הַמְעַט הוּא אִם רָב׃ 19 וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הִוא אִם רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהֶן הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃ 20 וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם רָזָה הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים׃ 21 וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר צִן עַד רְחֹב לְבוֹא חֲמָת׃ 22 וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃ 23 וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׂאֻהוּ בַמּוֹט שְׁנַיִם מִן הָרִמֹּנִים וּמִן הַתְּאֵנִים׃ 24 לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכֹּל עַל אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ 26 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת כָּל הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת פְּרִי הָאָרֶץ׃ 27 וַיְסַפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה פִּרְיָהּ׃ 28 אֶפֶס כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלוֹת מְאֹד וְגַם יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ 29 עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃ 30 וַיַּהַס כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ 32 וַיֹּצִיאוּ דִבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ 33 וְשָׁם רָאִינוּ אֶת נְפִלִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃ 1 וַתִּשָּׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ 2 וַיִּלֹּנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל הָעֵדָה לוּ מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ לוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לָמָה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ 4 וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לִפְנֵי כָּל קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְיְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה מִן הַתָּרִים אֶת הָאָרֶץ קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃ 6 וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ טוֹבָה מְאֹד מְאֹד׃ 7 אִם חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתְנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 8 אַךְ בַּיהוָה אַל תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחְמֵנוּ הֵמָּה סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ אַל תִּירָאוּם׃ 9 וַתֹּאמֶר כָּל הָעֵדָה לִרְגֹּם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְאֹהֶל מוֹעֵד אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד אָנָה לֹא יַאֲמִינוּ בִּי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ 11 אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ אֶת הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ 13 וְאָמְרוּ אֶל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עַיִן בְּעַיִן נֵרָאָה אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמּוּד עָנָן אַתָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ 14 וְאָמְרוּ אֶל הָעָם הַזֹּאת וְהָאָרֶץ שָׁמְעוּ כִּי אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים יֵרָאוּן יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמּוּד עָנָן אַתָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ 15 וְהֵמַתָּה כְאִישׁ אֶחָד אֶת הָעָם הַזֶּה וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃ 16 מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה לְהָבִיא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ 17 וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ 18 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נֹשֵׂא עָוֹן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים׃ 19 סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ 21 וְאוּלָם חַי אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ׃ 22 כִּי כָל הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים אֶת כְּבֹדִי וְאֶת אֹתֹתַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ 23 אִם יִרְאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל מְנַאֲצַי לֹא יִרְאוּהָ׃ 24 וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וְהֵבֵאתִי אֹתוֹ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃ 25 וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף׃ 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 27 עַד מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃ 28 אֱמֹר אֲלֵהֶם חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה אִם לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנָי כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ 29 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל פְּקֻדֵיכֶם לְכָל מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֲשֶׁר הֵלִינוּ עָלָי׃ 30 אִם אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃ 31 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וְהֵבֵאתִי אוֹתָם וְיָדְעוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מָאַסְתֶּם בָּהּ׃ 32 וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ 33 וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת זְנוּתֵיכֶם עַד תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ 34 בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תַּרְתֶּם אֶת הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת תְּנוּאָתִי׃ 35 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ 36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיַּלִּינוּ עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה לְהוֹצִיא דִבָּה עַל הָאָרֶץ׃ 37 וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 38 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה חָיוּ מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת הָאָרֶץ׃ 39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃ 40 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעָלִינוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ 41 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי יְהוָה וְהִוא לֹא תִצְלָח׃ 42 אַל תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ 43 כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בַּחָרֶב כִּי עַל כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ 44 וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃ 45 וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיַּכְּתוּם עַד הַחָרְמָה׃ 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ 3 וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ זֶבַח לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְמוֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן הַבָּקָר אוֹ מִן הַצֹּאן׃ 4 וְהִקְרִב הַמַּקְרִב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה עִשָּׂרוֹן סֹלֶת בָּלוּל בִּרְבִיעִת הַהִין שָׁמֶן׃ 5 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִת הַהִין תַּעֲשֶׂה עַל הָעֹלָה אוֹ לַזֶּבַח לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ 6 אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בָּלוּל בִּשְׁלִשִׁת הַהִין שָׁמֶן׃ 7 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁת הַהִין תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 8 וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בָּקָר עֹלָה אוֹ זֶבַח לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ שְׁלָמִים לַיהוָה׃ 9 וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבָּקָר מִנְחָה שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בָּלוּל בַּחֲצִי הַהִין שָׁמֶן׃ 10 וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 11 כָּכָה יֵעָשֶׂה לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ לַכֶּשֶׂב אוֹ לָעֵז׃ 12 כְּמִסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃ 13 כָּל הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה כָּכָה אֶת אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 14 וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃ 15 הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתָּכֶם׃ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ 19 וְהָיָה בְּאָכְלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה׃ 20 רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם חַלָּה תָּרִימוּ תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן

וַיִּקַּח יַעֲקֹב לוּז וַיַּצֶּב אֹתוֹ מַצֵּבָה בְּבֵית אֵל וַיִּצֹק עָלָיו נֶסֶךְ וַיִּצֹק שֶׁמֶן עָלָיו׃ 10 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם בֵּית אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ 11 וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ 12 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם׃ 13 וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר׃ 14 וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ 15 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֲלֵהֶם אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ 16 וַיֹּאמֶר הַיְדַעְתֶּם אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ 17 וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן׃ 18 וַיֹּאמֶר עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ 20 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי הִיא רֹעָה׃ 21 וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ 22 וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 23 וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃ 24 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת שְׁמוּעַת יַעֲקֹב בֶּן אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 25 וַיֹּאמֶר לָבָן אֵלָיו אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ 26 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב הֲכִי תַעַבְדֵנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ 27 וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ 28 וַתְּהִי עֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ 29 וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ 30 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ 31 וַיַּרְא יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה׃

---

(10) בראשית 29: 1. שמות 23: 20. (12) שמואל ב 12: 28. (13) בראשית 10: 5. 6. 2: 34. (14) בראשית 2: 3. 9. 1: 7. (17) בראשית 1: 51. 4: 24. 31. 7: 6. 7. 8. (18) בראשית 2: 10. 16. (21) בראשית 4: 4. 15. 7: 9. 10: 17. 1: 51. (22) בראשית 2: 18. 24. (25) בראשית 2: 25. 31. שמות 6: 9. (28) בראשית 2: 34. (29) שמות 2: 18. דברים 12: 7. 16. 1: 11. דברים 32: 3. 8: 6. 8: 7. 8. (31) ישעיה 29: 15.

(32) שם 1: 16. (33) שמות 3: 1. מלכים א 1: 33. שופטים 3: 3. 4. 6. תהלים 132: 8. איוב 31: 2. שם 20: 6. (34) שמות 13: 21. בראשית 9: 19. 12. (35) תהלים 68: 1. 2. 132: 8. 16. 40: 36. בראשית 2: 9. 24. 31. שמות 19: 1. בראשית 1: 1. 9: 5. דברים 21: 21. בראשית 12: 16. 13: 3. 26. מלכים א 1: 1. (13) בראשית 10: 5. 6. 2: 34. (14) בראשית 2: 3. 9. 1: 7. (16) שמות 5: 16. (2) מלכים ב 16: 3. (3) מלכים ב 9: 22. (4) שמות 12: 38. תהלים 78: 18. 106: 14. שמות 10: 6. (5) שמות 16: 3. (6) שמות 21: 5. (7) שמות 16: 14. 31. דברים 2: 12. (8) שמות 16: 31. (9) שמות 16: 13. 14. (10) תהלים 78: 21. (11) מלכים א 1: 12.

---

1 מנחה: מַנְחִים.

ל

1 וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הָבָה לִּי בָנִים וְאִם אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃ 2 וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן׃ 3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃ 4 וַתִּתֶּן לוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ 5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃ 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן׃ 7 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ 8 וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ 9 וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ אֶת יַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃ 10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב׃ 11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גָּד׃ 12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ 13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אָשֵׁר׃ 14 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ 15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃ 18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃ 19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ 20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃ 21 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה׃ 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ׃ 23 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת חֶרְפָּתִי׃ 24 וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל מְקוֹמִי וְאֶל אַרְצִי׃ 26 תְּנָה אֶת נָשַׁי וְאֶת יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ 28 וַיֹּאמֶר נָקְבָה מַשְׂכָּרְתְּךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃ 30 כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ 31 וַיֹּאמֶר מַה אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃

מלכי בבל ויעל את יכניה מבית כלאו וידבר אתו טובות וישם את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל׃ 12 ויחלף את בגדי כלאו וישב לפניו לחם כל ימי חייו׃ 13 ומזונו מזון תמיד נתן לו מאת המלך כל ימי חייו עד יום מותו׃ 14 וגם לשרי יהודה ולנביאיה כתב יואש את כל הדברים אשר היו בימיו ואת כל הגבורות אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 15 ויואש שכב עם אבותיו ויקבר בעיר דוד עם מלכי יהודה ויהי בנו אמציה תחתיו׃ 16 ויהי אמציה בן עשרים וחמש שנה בהמלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם׃ 17 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כלבבו כל הימים אשר היה בידו המלוכה ויהי כי חזקה עליו המלוכה ויך את עבדיו המכים את המלך אביו׃ 18 ואת בניהם המיתים לא המית כי כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומת׃ 19 ויעל עליו קשר בירושלם ויברח אחריו לכיש וישלחו אחריו לכיש וימיתוהו שם׃ 20 וישאו אותו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבותיו בעיר דוד׃ 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה ויולכו אותו תחת אביו אמציה׃ 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבותיו׃ 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציה בן יואש מלך יהודה מלך ישראל בשומרון ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש הישר בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד יואש בן יהואחז׃ 28 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב יואש עם אבותיו עם מלכי ישראל ויקבר בשומרון ויהי בנו ירבעם תחתיו׃ 30 ויהי בשנת חמש עשרה שנה ליואש בן יואחז מלך ישראל ויהי מלך ארבעים ואחת שנה׃ 31 ויעש הישר בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 32 ויתר דברי אמציה אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 33 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס ללכיש וישלחו אחריו לכיש וימיתוהו שם׃ 34 וישאו אותו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבותיו בעיר דוד׃ 35 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה ויולכו אותו תחת אביו אמציה׃

פרק ב׳

1 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 2 ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 3 הוא בן עשרים וחמש שנה בהמלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו רק לא בא בהיכל יהוה והעם עוד משחיתים׃ 5 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה׃ 6 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 7 הוא בן עשרים וחמש שנה בהמלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ 8 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו רק לא בא בהיכל יהוה והעם עוד משחיתים׃ 9 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה׃ 10 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 11 הוא בן עשרים וחמש שנה בהמלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ 12 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו רק לא בא בהיכל יהוה והעם עוד משחיתים׃ 13 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 14 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 15 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו רק לא בא בהיכל יהוה והעם עוד משחיתים׃ 16 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 17 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 18 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 19 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 20 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 21 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 22 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 23 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃ 24 ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 25 ויהי בנו אחריו ויצו את יותם אביו על הבית שפט את עם הארץ׃

---

(12) בר. 40: 11. 49: 23. ו: 50: 3. כה. 2: 7. כה. 26: 2. 24. כה. 13: 5.
(13) כמ. 15: 33. כה. 8: 4. 24. כה. 18: 18.
(14) כה. 18: 18.
(15) ו. כה. 19: 4. כמ. 4: 3. כר. 3: 15.
(16) כה. 24: 1. 9. כמ. 16: 18.
(17) כמ. 11: 25. כה. 11: 5. 18: 21. כה. 19: 20. ו: כמ. 10: 6. כ. כה. 2: 15.
(18) כה. 19: 10. 16: 7. כמ. 11: 5. כה. 7: 39. (20) כמ. 78: 29. 106: 15. כמ. 21: 5.
(21) כה. 12: 2. כה. 12: 37. 38. 26. כמ. 1: 46. (22) כ. כה. 7: 2. כה. 15: 33. כה. 8: 4. כמ. 6: 7. 9. (23) בר. 50: 2. 59: 1. כמ. 23: 19. שו. 12: 25. 24: 14.
(24) כמ. 11: 16.
(25) כמ. 11: 17. 12: 5. כ. (32) כה. 16: 36. שו. 45: 11. (33) כמ. 78: 30. 31. (34) כמ. 9: 22. (35) כמ. 33: 17.

---

(1) כה. 2: 21. כה. 6: 4. (2) כה. 15: 20. כמ. 6: 4. כה. 29: 33. כמ. 11: 1. כ. כה. 19: 4. בר. 37: 4. שו. 35: 12. 13. (4) כמ. 76: 9.

[1] ו: יש לחלק אחרת. [2] כמ: מבנות ירושלים.

5 אֱוִיל מוּסַר אָבִיו נֹאֵץ וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יַעְרִים׃
6 בְּבֵית צַדִּיק חֹסֶן רָב וּבְתַעֲרֻת רָשָׁע נָבוֹכָה׃
7 שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת וְלֵב כְּסִילִים לֹא כֵן׃
8 זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֲבַת יְהוָה וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ׃
9 תּוֹעֲבַת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמְרַדֵּף צְדָקָה יֶאֱהָב׃
10 מוּסָר רָע לְעֹזֵב אֹרַח שׂוֹנֵא תּוֹכֵחַת יָמוּת׃
11 שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן נֶגֶד יְהוָה אַף כִּי לִבּוֹת בְּנֵי אָדָם׃
12 לֹא יֶאֱהַב לֵץ הוֹכֵחַ לוֹ אֶל חֲכָמִים לֹא יֵלֵךְ׃
13 לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב פָּנִים וּבְעִצְּבַת לֵב רוּחַ נְכֵאָה׃
14 לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ דָּעַת וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת׃
15 כָּל יְמֵי עָנִי רָעִים וְטוֹב לֵב מִשְׁתֶּה תָמִיד׃
16 טוֹב מְעַט בְּיִרְאַת יְהוָה מֵאוֹצָר רָב וּמְהוּמָה בּוֹ׃
17 טוֹב אֲרֻחַת יָרָק וְאַהֲבָה שָׁם מִשּׁוֹר אָבוּס וְשִׂנְאָה בּוֹ׃
18 אִישׁ חֵמָה יְגָרֶה מָדוֹן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב׃
19 דֶּרֶךְ עָצֵל כִּמְסוּכַת חָדֶק וְאֹרַח יְשָׁרִים סְלוּלָה׃
20 בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ׃
21 אִוֶּלֶת שִׂמְחָה לְחֹסֵר לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר לָכֶת׃
22 הָפֵר מַחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם׃
23 שִׂמְחָה לְאִישׁ בְּמוֹצָא פִיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה טּוֹב׃
24 אֹרַח חַיִּים לְמַעְלָה לְמַשְׂכִּיל לְמַעַן סוּר מִשְּׁאוֹל מָטָּה׃
25 בֵּית גֵּאִים יִסַּח יְהוָה וְיַצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה׃
26 תּוֹעֲבַת יְהוָה מַחְשְׁבוֹת רָע וְטְהוֹרִים אִמְרֵי נֹעַם׃
27 בּוֹצֵעַ בָּצַע יְעֹכֵר בֵּיתוֹ וְשׂוֹנֵא מַתָּנֹת יִחְיֶה׃
28 לֵב צַדִּיק יֶהְגֶּה לַעֲנוֹת וּפִי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת׃
29 רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע׃
30 מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב שְׁמוּעָה טוֹבָה תְּדַשֶּׁן עָצֶם׃
31 אֹזֶן שֹׁמַעַת תּוֹכְחוֹת חַיִּים בְּקֶרֶב חֲכָמִים תָּלִין׃
32 פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס נַפְשׁוֹ וְשֹׁמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֶה לֵב׃
33 יִרְאַת יְהוָה מוּסַר חָכְמָה וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה׃

פרק ט"ז.

1 לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב וּמֵיְהוָה מַעֲנֵה לָשׁוֹן׃
2 כָּל דַּרְכֵי אִישׁ זַכּוֹת בְּעֵינָיו וְתֹכֵן רוּחוֹת יְהוָה׃
3 גֹּל אֶל יְהוָה מַעֲשֶׂיךָ וְיִכֹּנוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
4 כֹּל פָּעַל יְהוָה לַמַּעֲנֵהוּ וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה׃
5 תּוֹעֲבַת יְהוָה כָּל גְּבַהּ לֵב יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה׃
6 בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן וּבְיִרְאַת יְהוָה סוּר מֵרָע׃
7 בְּרָצוֹת יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יַשְׁלִים אִתּוֹ׃
8 טוֹב מְעַט בְּצֶדֶק מֵרֻבּוֹת תְּבוּאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט׃
9 לֵב אָדָם יְחַשֵּׁב דַּרְכּוֹ וַיהוָה יָכִין צְעָדוֹ׃
10 קֶסֶם עַל שִׂפְתֵי מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעָל פִּיהוּ׃
11 פֶּלֶס וּמֹאזְנֵי מִשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָּל אַבְנֵי כִיס׃
12 תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רֶשַׁע כִּי בְצֶדֶק יִכּוֹן כִּסֵּא׃
13 רְצוֹן מְלָכִים שִׂפְתֵי צֶדֶק וְדֹבְרֵי יְשָׁרִים יֶאֱהָב׃
14 חֲמַת מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי מָוֶת וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה׃
15 בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעַב מַלְקוֹשׁ׃
16 קְנֹה חָכְמָה מַה טּוֹב מִפָּז וְקָנֹה תְבוּנָה נִבְחָר מִכָּסֶף׃
17 מְסִלַּת יְשָׁרִים סוּר מֵרָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ נֹצֵר דַּרְכּוֹ׃
18 לִפְנֵי שֶׁבֶר גָּאוֹן וְלִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גָּבַהּ רוּחַ׃
19 טוֹב שְׁפַל רוּחַ אֶת עֲנָוִים מֵחַל�ק שָׁלָל אֶת גֵּאִים׃
20 מַשְׂכִּיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה אַשְׁרֵהוּ׃
21 לְחַכַם לֵב יִקָּרֵא נָבוֹן וּמֶתֶק שְׂפָתַיִם יוֹסִיף לֶקַח׃
22 מְקוֹר חַיִּים שֵׂכֶל בְּעָלָיו מוּסַר אִוֶּלִים אִוֶּלֶת׃
23 לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל עַל פִּיהוּ וְעַל שְׂפָתָיו יוֹסִיף לֶקַח׃
24 צוּף דְּבַשׁ אִמְרֵי נֹעַם מָתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעָצֶם׃
25 יֶשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי מָוֶת׃
26 נֶפֶשׁ עָמֵל עָמְלָה לּוֹ כִּי אִלְּצוֹ עָלָיו פִּיהוּ׃
27 אִישׁ בְּלִיַּעַל כֹּרֶה רָעָה וְעַל שְׂפָתָיו כְּאֵשׁ צָרָבָה׃
28 אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת יְשַׁלַּח מָדוֹן וְנִרְגָּן מַפְרִיד אַלּוּף׃
29 אִישׁ חָמָס יְפַתֶּה רֵעֵהוּ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא טוֹב׃
30 קֹרֵץ עֵין לַחְשֹׁב תַּהְפֻּכוֹת מְלַכֵּץ שְׂפָתָיו כִּלָּה רָעָה׃
31 עֲטֶרֶת תִּפְאָרָה שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא׃
32 טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר׃
33 הַגּוֹרָל יוּטַל אֶל חֹק וּמֵיְהוָה כָּל מִשְׁפָּטוֹ׃

(5) משלי 11: 25; 16: 19.
(6) משלי 15: 1; 16: 46; 2: 16; משלי 33: 15; שמ' 1: 1; דב' 8: 2; 10: 8; 16. 17. כה. 1: 11; 22. בה. 10: 11. 17. 22: 17; 18. בה. 31: 10. 11. 2. מכ. 3: 5. משלי 1: 20.
(7) תה' 105: 26. בה. 3; 2. 5. 1. מל. 3: 15.
(8) משלי 33: 11. דב. 34; 10. 1. מה. 13: 12. משל 33; 19. ב. בשל 2: 10. משל 8. (10) דב. 24: 9. ב. מכ. 5; 27. 15: 5. ב. בשל 26: 19.
(11) ב. איוב 19: 19. 24: 10. משל 30: 32.
(12) תה' 88: 4.
(14) בה. 12: 9. משל 13: 46. משל 5: 3. 3.
(15) דב' 24: 6. ב. בשל 26; 20. 21.
(16) משל 11: 35. 33: 18.

(2) משל 32: 8. דב' 1: 22; (3) משל 12: 16: 32: 8. דב' 1: 19. 9: 23.
(6) משל 34: 19. 1. בשל 4: 20.
15. משל 13: 30. 14: 6. 30.
16. משל 14: 6. 7. 13. 14. בס. 1: 12.
(8) משל 13: 16.
(16) משל 13: 8. משל 17: 9. משל 14: 6. 30.
(17) משל 13: 21. בה. 14: 10. בס. 1: 9. 19.
(20) בשמ. 9: 25. 35. שו. 34: 14. דב' 31. 6. 7. 23.
(21) משל 34: 3. משל 15: 1. 19: 28.
(22) משל 11: 21. 22. 15: 13. 14. בס. 1: 10. משל 13: 33.
משל 21: 11. תה' 78: 12. 19: 11. 30: 4.
(23) דב' 1: 24. 25. משל 32: 9. בס. 16: 4.
(26) משל 13: 3. 20: 1. 16: 32: 8. 33: 36. דב' 1: 19. משל 14: 6.
(27) משל 3: 8. 33: 3. דב' 1: 25.
(28) דב' 1: 28: 9. 1. 2. משל 13: 33.
(29) משל 17: 8. משל 14: 43. בס. 6: 3. 1. בשל 14: 48. 15: 3. משל

הכהנים: והלוים כל אשר נדבה רוחו אותו להביא מביתו
30 לבית האלהים.* על משפטו יעמדו: ואת אשר יגזרו עליו
יעשו: עד אשר יגזרו כי אם כפי אשר יורו אותו: ועל
31 פיהם יצא.* ואיש אחר לא יוכל לשנות את אשר נגזר
ואשר נחתם בטבעת המלך: כי אם המלך עצמו אשר
32 נתן את הגזרה הוא יבטלנה.* ויש אשר יגזרו את
הגזרה: ואחר כך יבטלוה ויגזרו גזרה אחרת: ויש
אשר יגזרו גזרה ולא יבטלוה: ולא יגזרו גזרה אחרת
תחתיה: כי אם יעמדו בגזרתם הראשונה: ולא יוסיפו
33 עליה ולא יגרעו ממנה.* ואם יעבור איש על הגזרה
אשר נגזרה: ולא יעשה כמשפט אשר נגזר עליו: הנה
הוא חייב מיתה: ויומת בעבור עברתו.

פרק לג

1 ויהי בימים ההם: בשנה הרביעית למלכות המלך
2 יהויקים: ויהי דבר יי אל ירמיהו לאמר.* קום וקח
לך את כל הספרים אשר כתבתי אליך: ואשר דברתי
אליך מאת יי: ואמרת אל ברוך לאמר: כה אמר יי
אלהי ישראל לאמר: כתוב לך את כל הדברים אשר
דברתי אליך: כי הנה ימים באים נאם יי: ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה: אמר יי והשיבותים על
הארץ אשר נתתי לאבותם: וירשוה: ויהי הדברים
אשר דבר יי אל ירמיהו על ישראל ועל יהודה: כה
אמר יי: קול חרדה שמענו: פחד ואין שלום: שאלו
נא וראו: אם יש זכר לאיש יולד: ולמה ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כיולדה: ונהפכו כל הפנים
לירקון: הוי כי גדול היום ההוא: מאין כמוהו: ועת
צרה היא ליעקב: ומזה יושע: כי ביום ההוא נאם יי
צבאות: אשבור עלו מעל צוארך: ומוסרותיך אנתק:
ולא יעבדו עוד בו זרים: ועבדו את יי אלהיהם: ואת
דוד מלכם אשר אקים להם: ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יי: ואל תחת ישראל: כי הנני מושיעך
מרחוק: ואת זרעך מארץ שבים: ושב יעקב ושקט
ושאנן: ואין מחריד: כי אתך אני נאם יי להושיעך:
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך שמה: אך
אותך לא אעשה כלה: ויסרתיך למשפט: ונקה לא
אנקך: כי כה אמר יי: אנוש שברך: מכתך נחלה:
אין דן דינך לחבש: תקומות רפואות אין לך: כל
מאהביך שכחוך: אותך לא ידרשו: כי מכת אויב
הכיתיך: מוסר אכזרי: על רב עונך: עצמו חטאתיך:
למה תזעק על שברך: כאבך אנוש: על רב עונך:
עצמו חטאתיך: עשיתי אלה לך: כי שמעך אחור
תהיינה: כל צוריך: כי הנני מעלה ארוכה לך: וממכותיך
ארפאך נאם יי: כי נדחה קראו לך: ציון היא דרש
אין לה: כה אמר יי: הנני שב שבות אהלי יעקב:
ומשכנותיו ארחם: ונבנתה עיר על תלה: והיכל על
משפטו ישב: ומהם יצא תודה: וקול משחקים: והרביתים
ולא ימעטו: הכבדתים ולא יזעירו: ובניו כקדם
תהיה עדתם: ונכונה לפני לכל נוגשיו: והיה אדירו
ממנו: ומושלו מקרבו יצא: והקרבתיו ונגש אלי: כי
מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם יי: והייתם לי לעם:
ואנכי אהיה לכם לאלהים: הנה סערת יי חמה יצאה:
סערה מתחוללת על ראש רשעים תחיל: לא ישוב אף
יי עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו: באחרית הימים
תתבוננו בה: לא שלחתי הנביאים והמה רצו: לא
דברתי אליהם והמה נבאו: לא עמדו בסודי: ולא
השיבו את עמי מדרכיהם הרעים ומרוע מעלליהם:
הקרוב אלהים אנכי נאם יי: ולא אלהים מרחוק:
אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו: הלא את
השמים והארץ אני מלא נאם יי: שמעתי את אשר
אמרו הנביאים הנבאים בשמי שקר לאמר: חלמתי
חלמתי: עד מתי היש בלב הנביאים נבאי השקר:
והנביאים נבאי תרמית לבם: החושבים להשכיח את
עמי את שמי בחלומותם אשר יספרו איש לרעהו:
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל: הנביא אשר אתו
חלום יספר חלום: ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת:
מה לתבן את הבר נאם יי: הלא כה דברי כאש נאם
יי: וכפטיש יפוצץ סלע: לכן הנני אל הנביאים נאם
יי: הגנבים דברי איש מעל רעהו: הנני אל הנביאים
נאם יי: הלקחים לשונם וינאמו נאם: הנני אל נבאי
חלומות שקר נאם יי: ויספרום ויתעו את עמי
במשוא פיהם: ואני לא שלחתים ולא צויתים: ולא
יועילו לעם הזה כל יועיל נאם יי: וכי ישאלך העם
הזה או נביא או כהן לאמר: מה משא יי: ואמרת
אליהם: מה משא ונטשתי את שארית נחלתי: נאם
יי: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יי: ופקדתי
על האיש ההוא ועל ביתו: כה תאמרו איש אל רעהו
ואיש אל אחיו: מה ענה יי ומה דבר יי: ומשא יי לא
תזכרו עוד: כי משא יהיה לאיש דבריו: ואת דברי
אלהים חיים יי צבאות אלהינו: כה תאמר אל הנביא:
מה ענך יי ומה דבר יי: ואם משא יי תאמרו: לכן כה
אמר יי: יען אמרכם את הדבר הזה משא יי: ואשלח
אליכם לאמר: לא תאמרו משא יי: והנה אנכי נשא
אתכם נשוא: ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי
לכם ולאבותיכם מעל פני: ונתתי עליכם חרפת עולם
וכלמת עולם אשר לא תשכח:

---

[1] ס: לנבוכדנצר.

(30) שמו. 14: 6. 24. שם. 14: 7.
(31) שמו. 32: 9. שו. 1: 28. שם. 14: 8.
(32) שמו. 14: 36. 37. שמו. 2: 9.
(33) שו. 1: 28. 2: 10. 9: 2. נש. 40: 22. 1. שמו. 17: 42.

(1) שמו. 11: 4.
(2) שמ. 16: 2. 17: 3. שמו. 16: 41. שו. 106: 25. שמו. 14: 28. 29.
(4) נשמ. 9: 17. שו. 17: 16. בב. 7: 39.
(5) שמו. 16: 4. 22.
(6) שמו. 14: 24. 30. 38. 13: 6. 8.
(7) שמו. 13: 27. שו. 1: 25.
(8) שו. 10: 15. ב. שמו. 15: 25. 26. 22: 20. 1. שמ. 10: 9. שו. 22: 8. 147: 10. 11. נש. 62: 4. שו. 13: 27.
(9) שו. 9: 7. 23. 24. 7: 18. 20: 3. שמו. 24: 8. שו. 121: 5. נש. 30: 2. 3. 51. 48: 45. בב. 48: 21. שמ. 33: 16. שו. 20: 1. 3. 4. 31: 6. 8. שמ. 1: 5. בש. 1: 22. ב. בב. 13: 12. 15: 2. 20: 17. 32: 8. שו. 46: 7. 11. נש. 41: 10. שמו. 5: 14. 8. 23. שמ. 1: 5. 13. 38.
(10) שמ. 17: 4. 16: 10. 24. 16. 17. 40: 34. שמ. 9: 23. שו. 16: 19. 42. 20: 6. שמו. 14: 23. שו. 9: 7. 8. 22. שו. 95: 8. שב. 3: 8. 16. שו. 1: 32. 9: 23. שו. 78: 22. 32. 42. 106: 24. שמש. 12: 37. שב. 3: 18.
(12) שמ. 32: 10.
(13) שמ. 32: 12. שו. 106: 23. שו. 9: 26. 27. 28. 32: 27. שו. 20: 9. 14.
(14) שמ. 15: 14. שו. 2: 9. 10. 5: 1. שמ. 13: 21. 40: 38. שו. 10: 34. נשמ. 9: 12. שו. 78: 14. 105: 39.
(16) שו. 9: 28. שמ. 7: 9. (18) שמ. 34: 6. 7. שו. 103: 8. 145: 8. שמו. 4: 2. שמ. 20: 5. 34: 7. (19) שמ. 34: 9. שו. 106: 45. 78: 38. (20) שו. 106: 23. שו. 5: 16. 1. שמ. 5: 14. 15. 16. (21) שו. 72: 19. (22) שו. 1: 35. שו. 95: 11. 106: 26. שב. 3: 17. 18. בב. 31: 7. (23) שמו. 32: 11. שמ. 20: 15. (24) שו. 1: 36. שב. 14: 6. 8. 9. 14. שמו. 32: 12. (25) שו. 1: 40.

26 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
27 משה* אל מי יכלו לרגל אחרי אשר יבוא אל מקום אשר יבחר יהוה בו ולא יוכל לעמוד לפני יהוה ולא יוכל לעמוד לפני יהוה אשר יבחר יהוה בו

122 ⁂ ⁂ ⁂

8 וַיַּגֶּד֙ משֶׁ֔ה לְחֹתֵ֖ן אֵ֣ת כָּל־ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֧ה יְהוָ֛ה לְפַרְעֹ֥ה וּלְמִצְרַ֖יִם עַל־ אוֹדֹ֣ת יִשְׂרָאֵ֑ל אֵ֚ת כָּל־ הַתְּלָאָ֣ה אֲשֶׁר־ מָצָ֣אָתַם֮ בַּדָּרֶךְ֒ וַיַּצִּלֵ֖ם יְהוָֽה׃ 9 וַיִּֽחַדְּ֣ יִתְרוֹ֮ עַל־ כָּל־ הַטּוֹבָה֒ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֧ה יְהוָ֛ה לְיִשְׂרָאֵ֖ל אֲשֶׁ֣ר הִצִּלּ֑וֹ מִיַּ֖ד מִצְרָֽיִם׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר יִתְרוֹ֮ בָּר֣וּךְ יְהוָה֒ אֲשֶׁ֣ר הִצִּ֗יל אֶתְכֶם֙ מִיַּ֣ד מִצְרַ֔יִם וּמִיַּ֖ד פַּרְעֹ֑ה אֲשֶׁ֣ר הִצִּ֔יל אֶת־ הָעָ֖ם מִתַּ֥חַת יַד־ מִצְרָֽיִם׃ 11 עַתָּ֣ה יָדַ֔עְתִּי כִּ֥י גָד֛וֹל יְהוָ֖ה מִכָּל־ הָֽאֱלֹהִ֑ים כִּ֣י בַדָּבָ֔ר אֲשֶׁ֥ר זָדוּ֖ עֲלֵהֶֽם׃ 12 וַיִּקַּ֣ח יִתְרוֹ֩ חֹתֵ֨ן מֹשֶׁ֜ה עֹלָ֣ה וּזְבָחִ֗ים לֵֽאלֹהִים֙ וַיָּבֹ֣א אַהֲרֹ֔ן וְכֹ֖ל זִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל לֶאֱכָ֥ל לֶ֛חֶם עִם־ חֹתֵ֥ן מֹשֶׁ֖ה לִפְנֵ֥י הָאֱלֹהִֽים׃ 13 וַיְהִ֣י מִֽמָּחֳרָ֔ת וַיֵּ֥שֶׁב מֹשֶׁ֖ה לִשְׁפֹּ֣ט אֶת־ הָעָ֑ם וַיַּֽעֲמֹ֤ד הָעָם֙ עַל־ מֹשֶׁ֔ה מִן־ הַבֹּ֖קֶר עַד־ הָעָֽרֶב׃ 14 וַיַּרְא֙ חֹתֵ֣ן מֹשֶׁ֔ה אֵ֥ת כָּל־ אֲשֶׁ֖ר הוּא־ עֹשֶׂ֣ה לָעָ֑ם וַיֹּ֗אמֶר מָֽה־ הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר אַתָּ֣ה עֹשֶׂ֔ה לָעָ֑ם מַדּ֗וּעַ אַתָּה֙ יוֹשֵׁ֣ב לְבַדֶּ֔ךָ וְכָל־ הָעָ֛ם נִצָּ֥ב עָלֶ֖יךָ מִן־ בֹּ֥קֶר עַד־ עָֽרֶב׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה לְחֹתְנ֑וֹ כִּֽי־ יָבֹ֥א אֵלַ֛י הָעָ֖ם לִדְרֹ֥שׁ אֱלֹהִֽים׃ 16 כִּֽי־ יִהְיֶה־ לָהֶ֥ם דָּבָ֛ר בָּ֥א אֵלַ֖י וְשָׁפַ֣טְתִּי בֵּ֣ין אִ֑ישׁ וְהוֹדַעְתִּי֙ אֶת־ חֻקֵּ֣י הָֽאֱלֹהִ֔ים וְאֶת־ תּוֹרֹתָֽיו׃ 17 וַיֹּ֥אמֶר חֹתֵן־ מֹשֶׁ֖ה אֵלָ֑יו לֹא־ טוֹבָ֥ה הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֥ה עֹשֶֽׂה׃ 18 נָבֹ֣ל תִּבָּ֔ל גַּם־ אַתָּ֥ה גַם־ הָעָ֖ם הַזֶּ֣ה אֲשֶׁר־ עִמָּ֑ךְ כִּֽי־ כָבֵ֤ד מִמְּךָ֙ הַדָּבָ֔ר לֹא־ תוּכַ֥ל עֲשֹׂת֖וֹ לְבַדֶּֽךָ׃ 19 עַתָּ֥ה שְׁמַ֖ע בְּקֹלִ֑י אִיעָצְךָ֙ וְיִֽהִי־ אֱלֹהִ֖ים עִמָּ֑ךְ הֱיֵ֨ה אַתָּ֤ה לָעָם֙ מ֣וּל הָֽאֱלֹהִ֔ים וְהֵבֵאתָ֥ אַתָּ֖ה אֶת־ הַדְּבָרִ֥ים אֶל־ הָאֱלֹהִֽים׃ 20 וְהִזְהַרְתָּ֣ אֶתְהֶ֔ם אֶת־ הַחֻקִּ֖ים וְאֶת־ הַתּוֹרֹ֑ת וְהוֹדַעְתָּ֣ לָהֶ֔ם אֶת־ הַדֶּ֖רֶךְ יֵלְכוּ־ בָ֥הּ וְאֶת־ הַמַּעֲשֶׂ֖ה אֲשֶׁ֥ר יַעֲשֽׂוּן׃ 21 וְאַתָּ֣ה תֶחֱזֶ֗ה מִכָּל־ הָעָם֙ אַנְשֵׁי־ חַ֔יִל יִרְאֵ֥י אֱלֹהִ֖ים אַנְשֵׁ֣י אֱמֶ֑ת שֹׂנְאֵ֥י בָ֙צַע֙ וְשַׂמְתָּ֣ עֲלֵהֶ֔ם שָׂרֵ֥י אֲלָפִ֖ים שָׂרֵ֣י מֵא֑וֹת שָׂרֵ֥י חֲמִשִּׁ֖ים וְשָׂרֵ֥י עֲשָׂרֹֽת׃ 22 וְשָׁפְט֣וּ אֶת־ הָעָ֣ם בְּכָל־ עֵ֔ת וְהָיָ֗ה כָּל־ הַדָּבָר֙ הַגָּדֹ֣ל יָבִ֔יאוּ אֵלֶ֖יךָ וְכָל־ הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן יִשְׁפְּט֣וּ ה�althoughוּא֑ וְהָקֵל֙ מֵעָלֶ֔יךָ וְנָשְׂא֖וּ אִתָּֽךְ׃ 23 אִם־ אֶת־ הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֛ה תַּעֲשֶׂ֖ה וְצִוְּךָ֣ אֱלֹהִ֑ים וְיָכָ֣לְתָּ עֲמֹ֔ד וְגַם֙ כָּל־ הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה עַל־ מְקֹמ֖וֹ יָבֹ֥א בְשָׁלֽוֹם׃ 24 וַיִּשְׁמַ֣ע מֹשֶׁ֔ה לְקֹ֖ל חֹתְנ֑וֹ וַיַּ֖עַשׂ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־ אָמָֽר׃ 25 וַיִּבְחַ֥ר מֹשֶׁ֛ה אַנְשֵׁי־ חַ֖יִל מִכָּל־ יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּתֵּ֣ן אֹתָ֗ם רָאשִׁים֙ עַל־ הָעָ֔ם שָׂרֵ֥י אֲלָפִ֖ים שָׂרֵ֣י מֵא֑וֹת שָׂרֵ֥י חֲמִשִּׁ֖ים וְשָׂרֵ֥י עֲשָׂרֹֽת׃ 26 וְשָׁפְט֥וּ אֶת־ הָעָ֖ם בְּכָל־ עֵ֑ת אֶת־ הַדָּבָ֣ר הַקָּשֶׁ֔ה יְבִיאוּן֙ אֶל־ מֹשֶׁ֔ה וְכָל־ הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן יִשְׁפְּט֣וּ ה�althoughוּא֑ וַיָּקֶל֙ מֵעָלָ֔יו וַיִּשְׂא֖וּ אִתָּֽךְ׃ 27 וַיְשַׁלַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה אֶת־ יִתְרֹ֖ו וַיֵּ֣לֶךְ לוֹ֑ חֹתֵ֖ן מֹשֶׁ֥ה אַרְצֹֽה׃ 28 וַיְהִ֣י בַחֹדֶשׁ֮ הַשְּׁלִשִׁי֒ לְצֵ֣את בְּנֵֽי־ יִשְׂרָאֵ֗ל מֵאֶ֙רֶץ֙ מִצְרַ֔יִם בַּיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה בָּ֥אוּ מִדְבַּר־ סִינָֽי׃ 29 כִּֽי־ נָסְע֣וּ מֵרְפִידִ֗ים וַיָּבֹ֙אוּ֙ מִדְבַּ֣ר סִינַ֔י וַיַּחֲנ֖וּ בַּמִּדְבָּ֑ר וַיִּֽחַן־ שָׁ֤ם יִשְׂרָאֵל֙ נֶ֣גֶד הָהָֽר׃ 30 וּמֹשֶׁ֖ה עָלָ֣ה אֶל־ הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו יְהוָ֗ה מִן־ הָהָר֙ לֵאמֹ֔ר כֹּ֥ה תֹאמַ֖ר לְבֵ֣ית יַעֲקֹ֑ב וְתַגֵּ֖יד לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 31 אַתֶּ֣ם רְאִיתֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתִי לְמִצְרָ֑יִם וָאֶשָּׂ֤א אֶתְכֶם֙ עַל־ כַּנְפֵ֣י נְשָׁרִ֔ים וָאָבִ֥א אֶתְכֶ֖ם אֵלָֽי׃ 32 וְעַתָּ֗ה אִם־ שָׁמ֤וֹעַ תִּשְׁמְעוּ֙ בְּקֹלִ֔י וּשְׁמַרְתֶּ֖ם אֶת־ בְּרִיתִ֑י וִהְיִיתֶ֨ם לִ֜י סְגֻלָּ֗ה מִכָּל־ הָעַמִּים֙ כִּֽי־ לִ֣י כָל־ הָאָ֔רֶץ׃ 33 וְאַתֶּ֥ם תִּהְיוּ־ לִ֖י מַמְלֶ֣כֶת כ�ֹּהֲנִ֑ים וְג֖וֹי קָד֣וֹשׁ אֵ֔לֶּה הַדְּבָרִ֕ים אֲשֶׁ֥ר תְּדַבֵּ֖ר אֶל־ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 34 וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֔ה וַיִּקְרָ֖א לְזִקְנֵ֣י הָעָ֑ם וַיָּ֣שֶׂם לִפְנֵיהֶ֗ם אֵ֚ת כָּל־ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה אֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖הוּ יְהוָֽה׃ 35 וַיַּעֲנ֣וּ כָל־ הָעָ֣ם יַחְדָּ֔ו וַיֹּאמְר֕וּ כֹּ֖ל אֲשֶׁר־ דִּבֶּ֣ר יְהוָ֑ה נַעֲשֶׂ֔ה וַיָּ֥שֶׁב מֹשֶׁ֖ה אֶת־ דִּבְרֵ֥י הָעָ֖ם אֶל־ יְהוָֽה׃ 36 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־ מֹשֶׁ֗ה הִנֵּ֤ה אָנֹכִי֙ בָּ֣א אֵלֶ֔יךָ בְּעַ֣ב הֶֽעָנָ֔ן בַּעֲב֡וּר יִשְׁמַ֣ע הָעָם֩ בְּדַבְּרִ֨י עִמָּ֜ךְ וְגַם־ בְּךָ֣ יַאֲמִ֗ינוּ לְעֹלָם֙ וַיַּגֶּד֙ מֹשֶׁ֣ה אֶת־ דִּבְרֵ֥י הָעָ֖ם אֶל־ יְהוָֽה׃ 37 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־ מֹשֶׁ֔ה לֵ֚ךְ אֶל־ הָעָ֔ם וְקִדַּשְׁתָּ֥ם הַיּ֖וֹם וּמָחָ֑ר וְכִבְּס֥וּ שִׂמְלֹתָֽם׃ 38 וְהָי֣וּ נְכֹנִ֔ים לַיּ֥וֹם הַשְּׁלִשִׁ֖י כִּ֣י בַיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֗י יֵרֵ֤ד יְהוָה֙ לְעֵינֵ֣י כָל־ הָעָ֔ם עַל־ הַ֖ר סִינָֽי׃ 39 וְהִגְבַּלְתָּ֣ אֶת־ הָעָ֣ם סָבִ֔יב לֵאמֹ֕ר הִשָּׁמְר֥וּ לָכֶ֖ם עֲלוֹת֣ בָּהָ֔ר וְנֹגֵ֖עַ בְּקָצֵ֑הוּ כָּל־ הַנֹּגֵ֥עַ בָּהָ֖ר מ֥וֹת יוּמָֽת׃ 40 לֹא־ תִגַּ֥ע בּ֛וֹ יָ֖ד כִּֽי־ סָק֣וֹל יִסָּקֵ֑ל א֣וֹ יָרֹ֤ה יִיָּרֶה֙ אִם־ בְּהֵמָ֣ה אִם־ אִ֔ישׁ לֹ֥א יִחְיֶ֖ה בִּמְשֹׁךְ־ הַיֹּבֵ֑ל הֵ֖מָּה יַעֲל֥וּ בָהָֽר׃

---

(9) ז: ישע. 18: 23. יר. 7: 13. שה. 3: 41. 45. 8: 14. הש. 10: 8.
(11) שם. 16: 8. ז. שה. 3: 5.
(13) שה. 16: 9. שם. 2: 14. בא. 7: 27. 35.
(14) שם. 3: 8. יה. 20: 24. (15) בה. 4: 4. 5. ז. ישע. 12: 3. בא. 20: 33. ד. שה. 7: 2.
(16) שה. 16: 6. 7. ז. ישע. 12: 3. 7.
(19) ז: שה. 16: 42. שם. 16: 7. 10. יה. 9: 6. 23. שה. 14: 10.
(21) שה. 16: 45. בא. 19: 17. 22. לו. 51: 6. בא. 2: 40. יהל. 18: 4. שם. 32: 10. 33: 5.
(22) שה. 16: 45. 14: 5. 27: 16. 12: 10. שה. 12: 1. 7. יר. 57: 16. יה. 12: 1. ישע. 12: 9.
(26) בא. 19: 12. 14. יר. 52: 11. ד. שה. 6: 17. יהל. 4: 18.
(28) שם. 3: 12. הש. 18: 22. יה. 2: 9. 11. 4: 9. שמ. 5: 36. שה. 24: 13. 23: 16. שו. 13: 17. שמ. 5: 30. 6: 38.
(29) שם. 20: 5. 32: 34. שה. 15: 35. יר. 10: 3. לו. 5: 9.
(30) יר. 45: 7. שה. 31: 3. יר. 28: 21. שה. 16: 33. שו. 55: 15.
(31) שה. 26: 10. 27: 3. הש. 11: 6. שו. 106: 17.
(32) שה. 16: 17. 26: 11. 1. ישע. 6: 22. 37.
(35) יהו. 10: 2. שה. 11: 1. שו. 106: 18. שה. 16: 17.
(37) יה. 27: 28.
(38) שלא. 20: 2. שב. 2: 10. שה. 17: 10. 26: 10. שו. 14: 8.
(40) שה. 3: 10. ד. ישע. 26: 18.

41 וַיְהִי֙ בְּעֵ֣ת הַהִ֔יא וַיַּ֥עַל פְּלִשְׁתִּ֖ים
וַיַּכּ֣וּ בְקְעִילָ֑ה וַיָּבֹ֣זּוּ אֶת־גָּרְנ֖וֹת
42 הַפְּלִשְׁתִּֽים׃ וַיַּעַל֙ דָּוִ֣ד וַאֲנָשָׁ֔יו
וַיַּכּ֥וּם בְּבִקְעֹ֖ת עַד־בּ֑וֹא וַיַּעֲזְב֤וּ
43 שָׁם֙ אֶת־עֲצַבֵּיהֶ֔ם וַיִּשָּׂ֥א אֹתָ֖ם
דָּוִ֥ד וַאֲנָשָֽׁיו׃ וַיֹּ֣סֶף עוֹד֩ פְּלִשְׁתִּ֨ים
44 לַעֲל֜וֹת וַיִּפְרְשׂ֥וּ בְּעֵ֖מֶק רְפָאִֽים׃
וַיִּשְׁאַ֤ל דָּוִד֙ בַּֽיהוָ֔ה וַיֹּ֣אמֶר לֹ֥א
תַעֲלֶ֖ה נָסֵ֣ב אַחֲרֵיהֶ֑ם וּבָאתָ֣ אֲלֵיהֶ֔ם
45 מִמּ֖וֹל הָאֲרֹנִֽים׃ וְהָיָ֗ה כְּשָׁמְעֲךָ֙
אֶת־קוֹל֙ צְעָדָ֔ה בְּרָאשֵׁ֖י הַבְּכָאִ֑ים
אָ֣ז תִּתְגַּבָּ֔ר כִּ֣י אָ֔ז יָצָ֥א יְהוָ֖ה
46 לְפָנֶ֥יךָ לְהַכּ֖וֹת בְּמַחֲנֵ֣ה פְלִשְׁתִּ֑ים
וַיַּ֣עַשׂ דָּוִ֔ד כֵּ֥ן כַּאֲשֶׁ֖ר צִוָּ֣ה אֹת֑וֹ
47 וַיַּךְ֙ אֶת־פְּלִשְׁתִּ֔ים מִגֶּ֖בַע בֹּאֲךָ֥
גָּזֶֽר׃ וַיַּכֵּ֥ם עַד־גָּזֶ֖ר וְעַד־שָׁ֑ם
48 וַיִּקְבְּצ֤וּ כָל־יִשְׂרָאֵל֙ וַיַּכּ֣וּ בַחֶ֔רֶב
49 וַיְהִ֣י שֵׁם־דָּוִ֔ד בְּכָל־הָאֲרָצ֖וֹת
וַיהוָ֥ה נָתַ֛ן פַּחְדּ֥וֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִ֖ם
50 סָבִֽיב׃ וַיְהִ֣י כָל־הָעָ֗ם אֲשֶׁ֤ר נָשָׂא֙
דָּוִ֔ד וַיָּבֹ֖א אֹתָ֑ם בְּחֶ֣רֶב וּבְקַ֔שֶׁת
וּבְכִלְיָ֖ן וּבְנֹ֥שֶׁק נְחֹֽשֶׁת׃

פרק ו

1 וַיַּעֲל֣וּ אֶת־אֲרוֹן֮ הָאֱלֹהִים֒ מִבֵּ֣ית
2 אֲבִינָדָב֮ בַּגִּבְעָה֒ וְעֻזָּ֣א וְאַחְי֔וֹ
3 בְּנֵ֖י אֲבִינָדָ֑ב נֹהֲגִ֖ים אֶת־הָעֲגָלָ֥ה
חֲדָשָׁ֛ה וַיִּשָּׂאֻ֥הוּ מִבֵּ֖ית אֲבִינָדָ֣ב
אֲשֶׁ֣ר בַּגִּבְעָ֑ה וְעֻזָּ֣א וְאַחְי֔וֹ הֹלְכִ֖ים
4 לִפְנֵ֥י הָעֲגָלָֽה׃ וְהֵ֣ם נֹשְׂאִ֗ים אֶת־אֲרוֹן֙
הָאֱלֹהִ֔ים וְאַחְי֖וֹ הֹלֵ֥ךְ לִפְנֵ֖י הָאָרֽוֹן׃
5 וְדָוִ֣ד וְכָל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל מְשַׂחֲקִ֖ים
לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה בְּכָל־עֲצֵ֣י בְרוֹשִׁ֔ים וּבְכִנֹּר֥וֹת
וּבִנְבָלִ֖ים וּבְתֻפִּ֥ים וּבְמְנַעֲנְעִ֖ים
6 וּבְצֶלְצְלִֽים׃ וַיָּבֹ֣אוּ עַד־גֹּ֣רֶן נָכ֔וֹן
וַיִּשְׁלַ֤ח עֻזָּא֙ אֶת־יָדָ֔וֹ אֶל־אֲר֖וֹן
7 הָאֱלֹהִ֑ים וַיַּחֲזֵ֖ק בּ֥וֹ כִּ֖י שָׁמְט֥וּ
8 הַבָּקָֽר׃ וַיִּחַ֤ר אַף־יְהוָה֙ בְּעֻזָּ֔א וַיַּכֵּ֥הוּ
שָׁ֖ם הָאֱלֹהִ֑ים עַל־הַשְּׁמָטָ֔ה וַיָּ֥מָת
שָׁ֖ם עִם־אֲר֥וֹן הָאֱלֹהִֽים׃ וַיִּחַר֙ לְדָוִ֔ד
עַל־אֲשֶׁ֥ר פָּרַ֖ץ יְהוָ֣ה פֶּ֑רֶץ בְּעֻזָּ֔א
וַיִּקְרָ֤א לַמָּקוֹם֙ הַה֔וּא פֶּ֖רֶץ עֻזָּ֑א
9 עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ וַיִּירָ֤א דָוִד֙ אֶת־יְהוָ֣ה
בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא וַיֹּ֕אמֶר אֵ֚יךְ יָבֹ֣א אֵלַ֔י
10 אֲר֖וֹן יְהוָֽה׃ וְלֹא־אָבָ֨ה דָוִ֜ד לְהָסִ֤יר
אֵלָיו֙ אֶת־אֲר֣וֹן יְהוָ֔ה לְעִ֖יר דָּוִ֑ד
וַיַּטֵּ֥הוּ דָוִ֛ד בֵּ֥ית עֹבֵֽד־אֱד֖וֹם הַגִּתִּֽי׃
11 וַיֵּ֣שֶׁב אֲר֣וֹן יְהוָ֗ה בֵּ֛ית עֹבֵ֥ד אֱד֖וֹם
הַגִּתִּ֑י שְׁלֹשָׁ֣ה חֳדָשִׁ֔ים וַיְבָ֥רֶךְ יְהוָ֖ה
12 אֶת־עֹבֵ֥ד אֱד֖וֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתֽוֹ׃ וַיֻּגַּ֣ד
לַמֶּ֣לֶךְ דָּוִ֔ד לֵאמֹ֑ר בֵּרַ֣ךְ יְהוָ֗ה אֶת־בֵּ֛ית
עֹבֵ֥ד אֱד֖וֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ֙ בַּעֲב֣וּר
אֲר֣וֹן הָאֱלֹהִ֔ים וַיֵּ֣לֶךְ דָּוִ֔ד וַיַּעַל֙
אֶת־אֲר֣וֹן הָאֱלֹהִ֔ים מִבֵּ֥ית עֹבֵֽד־אֱד֖וֹם
13 עִ֣יר דָּוִ֑ד בְּשִׂמְחָֽה׃ וַיְהִ֗י כִּֽי־צָעֲד֤וּ
נֹשְׂאֵי֙ אֲר֣וֹן יְהוָ֔ה שִׁשָּׁ֥ה צְעָדִ֖ים
וַיִּזְבַּ֥ח שׁ֖וֹר וּמְרִיא֑

(41) שמ. 14: 2. מש. 106: 25.
(42) שמ. 40: 34. שמ. 16: 19. 20: 6.
(45) שמ. 16: 21. 22. 24. 20: 6.
(46) שה. 10: 6. שמ. 1: 3. 8: 11. 33. 18: 5. 53. 1: 27. 24. מש. 106: 29.
(1) שמ. 17: 13. שמ. 28: 38. (2) שה. 29: 34. שמ. 3: 6. 7: 10. (3) שמ. 3: 25. 31. 36. 16: 32. שמ. 5: 9. שה. 29: 40: 13. 15. (4) שמ. 3: 10. (5) שה. 27: 21. 30: 7. שה. 24: 3. שמ. 8: 2. 16: 46. (6) שמ. 3: 12. 45. 3: 9. 8: 19. (7) שמ. 18: 5. 3. 10. שה. 6: 3. 9. (8) שה. 6: 16. 18. 26. 7: 6. 10. (9) שה. 2: 3. 10: 12. 13. 4: 22. 27. 6. 25. 26. 5: 1. 7. 7. 10: 2. 14: 13. (10) שה. 6: 16. 18. 26. 29. 7: 9.
(4) שה. 25: 22. 29: 42. 43. 30: 36. (5) שמ. 16: 5. 11. (7) שה. 38: 21. שמ. 18: 2. פר. 7: 44. (10) שה. 9: 4. שמ. 16: 38. 17: 5. (13) שמ. 1: 51. 53. 18: 4. 7.

בְּהָרָה׃ 25 כִּי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃ 26 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל קְנֵה מֵאֶת עֲמִיתֶךָ וּבְמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃ 27 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃ 28 וְלֹא־יַרְבֶּה אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 29 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ 30 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ 31 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃ 32 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂתָה אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃

בהר

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ 5 אֶת־סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ 6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וְלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ 7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 9 וְהַעֲבַרְתָּ שofar תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שofar בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ 10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃ 11 יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃ 12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃ 14 וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃ 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃ 16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃ 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ 20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃ 21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂתָה אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ 22 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ 23 וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ 24 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתֵּנוּ לָאָרֶץ׃ 25 כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת־מִמְכַּר אָחִיו׃ 26 וְאִישׁ כִּי לֹא־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَתْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃ 27 וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ 28 וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ 29 וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִירוֹ וְגָאַל עַד־שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃ 30 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־לוֹ בָּעִיר אֲשֶׁר־לֹא חוֹמָה לוֹ לִצְמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַיֹּבֵל׃ 31 וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ 32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃ 33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הֵם אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 34 וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם׃ 35 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃ 36 אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ 37 אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ 39 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ 40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ 42 כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ 43 לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ 44 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ־לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ 45 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה אִישׁ בְּאָחִיו בְּפָרֶךְ׃ 47 וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ 49 אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגَتْ יָדוֹ וְנִגְאָל׃ 50 וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ 51 אִם־עוֹד שָׁנִים רַבּוֹת כְּפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִכֶּסֶף קְנִינוֹ׃ 52 וְאִם־מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ׃ 53 כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְשָׁנָה יִהְיֶה אִתּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ 54 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בַּשָּׁנָה הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ 55 כִּי־לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

---

(11) שמ. 29: 27, 28. ויק. 7: 30, 34. 10: 14. דב. 18: 3. 22: 2, 3. 11. 12. 13. (12) שמ. 23: 19. דב. 18: 4. ויק. 10: 35, 36. במד. 18: 29. שמ. 22: 29. (13) שמ. 22: 29. 23: 19. 34: 26. ויק. 2: 14. במד. 15: 19. דב. 26: 2. במד. 18: 11. (14) ויק. 27: 28. (15) שמ. 13: 2. 22: 29. ויק. 27: 26. במד. 3: 13. שמ. 13: 34: 20. (16) ויק. 27: 2, 6. במד. 3: 47. שמ. 30: 13. ויק. 27: 25. במד. 3: 47. שו. 45: 12. (17) דב. 15:19. ויק. 25: 2, 5. (18) שמ. 29: 26. 28. ויק. 7: 31. 32. 34. (19) במד. 18: 11. ויק. 2: 13. ב. דבה. 13: 5. (20) דב. 10: 9. 12: 12. 14: 27. 29. 18: 1. 2. שה. 13: 14. 33. 14: 3. 18: 7. שו. 16: 5. שו. 44: 28. (21) במד. 18: 24. 26. ויק. 25: 47. 49. (22) במד. 1: 51. ויק. 22: 9. (23) במד. 3: 7. (24) במד. 18: 20. 21. דב. 10: 9. 14: 27. 29. 18: 1. (26) שמ. 10: 38. (27) במד. 18: 30. (29) במד. 18: 12. (30) במד. 18: 27. (31) במד. 10: 10. קה. 10: 7. ז. יח. 9: 13. ו. יהש. 5: 18. (32) ויק. 8:19. 22:2. 15. 16.

(2) דב. 21: 3. ו. שמ. 6: 7. (3) ויק. 4: 12. 21. 16: 27. שמ. 13: 11. (4) ויק. 4: 6. 16: 14. 19. שמ. 9: 13. (5) שמ. 29: 14. ויק. 4: 11. 12. (6) ויק. 14: 4. 6. 49. (7) ויק. 11: 25. 15: 5. (9) שמ. 9: 13. במד. 19: 13. 20. 21. 31. 23.

אַל־תִּתְיַהֵּר לִפְנֵי־מֶלֶךְ וְעַל־מְקוֹם גְּדֹלִים אַל־תַּעֲמֹד׃
10 כִּי־טוֹב אֲמֹר־לְךָ עֲלֵה הֵנָּה מֵהַשְׁפִּיל לִפְנֵי נָדִיב אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ׃* אֲשֶׁר לֹא־תָרִיב לְמַהֵר לָצֵאת פֶּן־תַּעֲשֶׂה בָאַחֲרִיתָהּ בְּהַכְלִים רֵעֶךָ׃
11 תַּפּוּחֵי זָהָב בְּמַשְׂכִּיּוֹת כָּסֶף דָּבָר דָּבוּר עַל־אָפְנָיו׃
12 נֶזֶם זָהָב וַעֲדִי כֶתֶם מוֹכִיחַ חָכָם עַל־אֹזֶן שֹׁמַעַת׃* אֲשֶׁר
13 כִּצְנַת־שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו וְאֶת־אֲדֹנָיו יָשִׁיב נֶפֶשׁ׃
14 נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר׃
15 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה־קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גָּרֶם׃
16 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דֵּי לָךְ פֶּן־תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהָקֵאתָהוּ׃*
17 הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן־יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ׃
18 מַפִּיץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ עֹנֶה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר׃*
19 שֵׁן רוֹעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת בֶּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃
20 מַעֲדֶה בֶגֶד בְּיוֹם קָר חֹמֶץ עַל־נָתֶר וְשָׁר שִׁירִים עַל־לֵב רָע׃*
21 אִם־רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם־צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃*
22 כִּי־גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל־רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם־לָךְ׃*

פרק כו׳.

1 כַּשֶּׁלֶג בַּקַּיִץ וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר כֵּן לֹא־נָאוֶה לִכְסִיל כָּבוֹד׃

(11) משלי 19: 16. תה. 21: 1.
(13) משלי 5: 2. 9: 6. 10: 31. 19: 28. איוב 4: 14. משלי 2: 13.
(12) משלי 31: 19.
(13) תה. 15: 31. משלי 19: 9.
(15) תה. 7: 20. קה. 22: 3.
(16) משלי 11: 32. משלי 20: 31.
(17) משלי 19: 11.
(18) תה. 51: 7.
(19) תה. 14: 9.
(20) משלי 19: 13.
(22) משלי 2: 13. תה. 15: 5.
(1) משלי 33: 36. תה. 15: 20. משלי 26: 59.
(2) תה. 17: 1. משלי 16: 19. 42.
(3) תה. 17: 2. משלי 14: 2. 11: 1. 33. 14: 37. 16: 32. 35. 49.
(4) תה. 17: 3.
(6) משלי 14: 5. 10. 16: 4. 45. 22.
(8) תה. 17: 5. משלי 9: 15. תה. 78: 15. 16. 105: 41. 114: 8. נח. 43: 20. 48: 21.
(9) משלי 17: 10.
(10) תה. 106: 33.
(11) תה. 17: 6. דה. 8: 15. 1. תה. 10: 4.
(12) משלי 27: 14. דה. 1: 37. 3: 26. 32: 51. תה. 10: 3. שה. 20: 41. 36: 23. 38: 16. 1. קהל. 3: 15.
(13) דה. 33: 8. תה. 95: 8. 106: 32. תהל. תה. 17: 7. (14) קה. 11: 16. 17. דה. 2: 4. תהל. 23: 7. תה. 10. 12. תה. 18: 8.
(15) קה. 46: 6. קה. 7: 15. תה. 12: 40. 1: 11. תהל. דה. 26: 6. קה. 7: 19.
(16) משלי 2: 23. 3: 2. 7. 14: 19. 23: 20. 33: 2. (17) משלי 21: 22. דה. 2: 27.

[1] משלי: מַפִּיץ הוּא.

כַּצִּפּוֹר לָנוּד כַּדְּרוֹר לָעוּף כֵּן קְלָלָה חִנָּם לֹא תָבוֹא׃
2 שׁוֹט לַסּוּס מֶתֶג לַחֲמוֹר וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים׃
3 אַל־תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן־תִּשְׁוֶה־לּוֹ גַּם־אָתָּה׃* עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן־יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינֶיו׃*
4 שֹׁלֵחַ רַגְלַיִם חָמָס שֹׁתֶה שֹׁלֵחַ דִּבְרֵי בְיַד־כְּסִיל׃
5 נִמְשָׁלוֹת בְּפִי כְסִילִים וְנִדְוֶה מָשָׁל בְּפִי מוּסָרִים׃
6 מְקַצֵּץ רַגְלַיִם סְפוֹ חָמָס שֹׁתֶה דִּבְרֵי כְסִיל׃
7 נִמְשָׁלוֹת בְּפִי כְסִיל וְנִדְוֶה מָשָׁל בְּפִי מוּסָרִים׃
8 צְרוֹר אֶבֶן לְמַרְגֵּמָה כֵּן נוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד׃
9 חֹחַ עָלָה בְיַד־שִׁכּוֹר וּנְעָצָה בְּיַד כְּסִילִים׃
10 רַב מְחוֹלֵל הַכֹּל וְשֹׂכֵר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עוֹבְרִים׃
11 כְּכֶלֶב שָׁב עַל־קֵיאוֹ כְּסִיל שֹׁנֶה בְאִוַּלְתּוֹ׃*
12 רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוַת־כְּסִיל מִמֶּנּוּ׃
13 אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדָּרֶךְ אַרְיֵה בֵּין הָרְחֹבוֹת׃
14 הַדֶּלֶת תָּסוֹב עַל־צִירָהּ וְעָצֵל עַל־מִטָּתוֹ׃
15 טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת גָּלַל אֶל־פִּיהוּ׃
16 חָכַם עָצֵל בְּעֵינָיו מִשִּׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם׃
17 מַחֲזִיק בְּאָזְנֵי כֶלֶב עוֹבֵר הִתְעַבֵּר עַל־רִיב לֹא־לוֹ׃*
18 כְּמִתְלוֹצֵץ מַשְׁלִיךְ זִקִּים חִצִּים וָמָוֶת׃
19 כֵּן אִישׁ רִמָּה אֶת־רֵעֵהוּ וְאָמַר הֲלוֹא מְשַׂחֵק אָנִי׃
20 בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה־אֵשׁ וּבְאֵין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן׃
21 פֶּחָם לְגַחֲלִים וְעֵצִים לְאֵשׁ וְאִישׁ מְדוֹנִים לְחַרְחַר רִיב׃
22 דִּבְרֵי נִרְגָּן כִּמְתַלְהֲמִים הֵמָּה וְהֵמָּה יֹרְדוּ חַדְרֵי־בָטֶן׃*
23 כֶּסֶף סִיגִים מְצֻפֶּה עַל־חָרֶשׂ שִׂפְתֵי דַלֶּק וְלֵב רָע׃
24 בִּשְׂפָתָיו יִנָּכֶר שׂוֹנֵא וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁית מִרְמָה׃
25 כִּי־יְחַנֵּן קוֹלוֹ אַל־תַּאֲמֵן כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ׃
26 מְכֻסֶּה שִׂנְאָה בְמִרְמָה תִּגָּלֶה רָעָתוֹ בַּקָּהָל׃
27 כּוֹרֶה גּוּמָּץ בְּתוֹכוֹ יִפּוֹל וְגוֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב׃
28 לְשׁוֹן שֶׁקֶר תִּשְׂנָא דַכָּיו וּפֶה חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְחֶפֶת׃

פרק כז׳.

1 אַל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא־תֵדַע מַה־יֵּלֵד יוֹם׃
2 יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא פִיךָ נׇכְרִי וְלֹא שְׂפָתֶיךָ׃
3 כֹּבֶד־אֶבֶן וְנֵטֶל הַחוֹל וְכַעַס כְּסִיל מִשְּׂאֵיהֶם שְׁנֵיהֶם׃
4 אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשִׁטָּף אָפ וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה׃
5 טוֹבָה תּוֹכָחָה מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרָת׃
6 נֶאֱמָנוֹת פְּצָעֵי אוֹהֵב וְנַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא׃
7 שְׂבַעָה נֶפֶשׁ בּוּז לְנוֹפֶת וְלְנֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל־מָר מָתוֹק׃
8 כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן־קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ׃
9 שֶׁמֶן וְקְטֹרֶת יְשַׂמַּח־לֵב וּמֶתֶק רֵעֵהוּ מֵעֲצַת נָפֶשׁ׃
10 אֶת־רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיךָ אַל־תָּבֹא בְּיוֹם אֵידֶךָ טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק׃
11 חֲכַם־בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָּבָר׃
12 עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר וְהַפְּתָיִים עָבְרוּ וְנֶעֱנָשׁוּ׃
13 קַח־בִּגְדוֹ כִּי־עָרַב זָר וּבְעַד נׇכְרִיָּה חַבְלֻהוּ׃
14 מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְקוֹל גָּדוֹל בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּים קְלָלָה תֵּחָשֵׁב לוֹ׃
15 דֶּלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סְגֵרָה וְאֵשֶׁת מִדְיָנִים נְשׁוּחָה׃
16 צוֹפְנֶיהָ צָפַן רוּחַ וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא׃
17 בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחֵד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ׃
18 נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ וְשֹׁמֵר אֲדֹנָיו יְכֻבָּד׃
19 כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם׃
20 שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן לֹא תִשְׂבָּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבָּעְנָה׃
21 מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לָזָהָב וְאִישׁ לְפִי מְהֻלָּלוֹ׃
22 אִם־תָּכַתֵּשׁ אֶת־הָאֱוִיל בַּתּוֹךְ כַּמַּכְתֵּשֶׁת בְּתוֹךְ עֲרִיסוֹת אֶת־עִוַּלְתּוֹ לֹא־תָסוּר מִמֶּנּוּ׃
23 יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים׃
24 כִּי לֹא־לְעוֹלָם חֹסֶן וְאִם־נֵזֶר לְדוֹר וָדוֹר׃
25 גָּלָה חָצִיר וְיֵרָאֶה דֶּשֶׁא וְעׂשְׂבוֹת הָרִים נֶאֱסָפוּ׃
26 כְּבָשִׂים לִלְבוּשֶׁךָ וּשְׂעִירִים מְחִיר שָׂדֶה׃
27 וְדֵי עִזִּים לַחְמֶךָ לְלֶחֶם בֵּיתֶךָ וְחַיּוֹת לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃

(3) משלי 26: 4. 5.
(5) משלי 28: 23.
(6) תה. 141: 5.
(7) משלי 25: 25.
(8) משלי 26: 2.
(9) משלי 16: 21. 17. שה. 30: 25. 1. שמ. 1: 24. משלי 21: 9. 19. 25: 24.
(10) משלי 17: 17. 18: 24. 19: 4. 6. 7. תה. 38: 12. 88: 9. 19. משלי 14: 20. 19: 7.
(11) משלי 26: 11. 2. פט. 2: 22.
(12) משלי 26: 12. 16. 29: 20.
(13) משלי 20: 16. 27: 26.
(14) משלי 25: 17. 14. 29: 5.
(15) משלי 19: 13.
(16) משלי 30: 20.
(17) משלי 15: 1. 25: 15.
(18) משלי 12: 14. 13: 2.
(19) משלי 15: 15. 17: 3. 21: 2. 24: 12.
(20) משלי 30: 15. 16.
(21) משלי 17: 3. 27: 22.
(22) משלי 23: 35. 26: 9. 22. 27: 7.
(23) משלי 22: 29. 29: 4. 14.
(24) שמ. 29: 37. משלי 23: 5. 24: 33. 34.
(25) משלי 26: 20.
(26) משלי 10: 26. 26: 15.
(27) משלי 30: 33. 31: 15. 21.

דבקה: ואמנון דבוקה אל אביו: אבשלום בנך ביום גזזי צאנו בבעל חצור אשר אצל אפרים ואקרא לכל בני המלך. 18 ויבא המלך אל אבשלום ויאמר הנה נא גזזי צאנך עבדיך יש נא עמם עבדיך נא ילכו בבקשה: 19 ויאמר המלך לא בני נא נלך כלנו פן נכבד עליך ויפצר בו ולא אבה וישלחהו: 20 ויאמר אבשלום אם לא יבוא נא אמנון אחי עמנו והיה למה יבוא אליך למה תשלח בו את כל אחי המלך. 21 ויעש אבשלום כדבר המלך ויעש המלך את כל בני המלך ויקומו איש על פרדו וילכו על הסוסים: 22 וגם אל אמנון לא דבר אבשלום מטוב ועד רע כי שנא אבשלום את אמנון על אשר ענה את תמר אחותו: 23 ויהי לשנתים ימים ויהי גזזי לאבשלום בבעל חצור אשר אצל אפרים ויקרא אבשלום את כל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזי לעבדך יבא נא המלך ועבדיו עם עבדך: 25 ויאמר המלך לא בני נא כלנו נלך ולא נכבד עליך ויפצר בו ולא אבה וישלחהו: 26 ויאמר אבשלום ואם לא ילך נא אמנון אחי עמנו ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפצר בו אבשלום וישלח את אמנון ואת כל בני המלך עמו: ויעש אבשלום כמשתה המלך: 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמיתם אותו אל תיראו הלא אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקומו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 והיה הם בדרך ושמועה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרועי בגדים: 32 ויען יהונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום שומה היתה מיום ענותו את תמר אחותו: 33 ועתה אל ישת אדני המלך אל לבו לאמר כל בני המלך מתו כי אמנון לבדו מת: 34 וברח אבשלום ויהי הנער השמר את עיניו וירא והנה עם רב מדרך החרנים מצד ההר: 35 ויאמר יהונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו וישאו את קולם ויבכו וגם המלך ועבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גתה ויהי שם שלש שנים: 39 ויכל המלך דוד לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

יד

1 וידע יואב בן צרויה כי אל לב המלך על אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא והתלבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה ושם יואב בפיה: 4 ותבא האשה תקועית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אמנה אשה אלמנה אנכי וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים ויתגוששו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויך האחד את השני וימיתהו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את האיש מכיך ונמיתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש ושמו את גחלתי אשר כבתה בלתי השים לאישי שם ושאר על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה תקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך ונקיו: 10 ויאמר המלך המדבר אליך והביאת אליו ולא יוסף עוד לנגעת בך: 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מרבות גואל דם להשחית ולא ישמידו את בני ולא יאבד את שמי מן הארץ: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך דבר אל אדני המלך ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה למה חשבת כזאת על עם האלהים ומדבר המלך הזה כאיש אשם המלך בהשיבו את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים על הארץ אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש ועשה מחשבות לבלתי הדיח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל אדני המלך את הדבר הזה כי יראוני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מיד האיש להשמידני ואת בני יחד מנחלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך יהי נא מנוחת אדני המלך כדבר אלהים כן אדני המלך לשמוע לרע ואדני המלך כמלאך האלהים לשמוע לטוב ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אני שאל אותך ותאמר האשה דבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל הזאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אימין ואם שמאל לכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי את כל דברי אמתך: 20 לסבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה לך ואל נא את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב על פניו ארצה וישתחו ויברך המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך לעשות את דבר עבדו:

(19) דב. 2: 6. 28.
(20) דב. 11: 17.
(21) דב. 2: 27. 29. 2: 4. 5.
8. דב"ה 11: 18.
(22) מלכ"ב 33: 37. 21: 4.
(24) בר. 25: 8. מב. 27: 13.
31: 2. דב. 32: 50. מב. 20: 12.
(25) מב. 33: 38. דב. 32: 50.
(28) שב. 29: 29. 30. מב. 33: 38. דב. 10: 6. 32: 50.
(29) דב. 34: 8.

(1) מב. 33: 40. דב"ה 1: 16. מב. 13: 21.
(2) בר. 28: 20. דב"ה 11: 30. בר. 27: 28.
(4) מב. 20: 22. 33: 41. דב"ה 11: 18. שב. 6: 9.
(5) שו. 78: 19. שב. 16: 3. 17: 3. מב. 11: 6.
(6) 1. שם. 10: 9. דב. 8: 15.
(7) שו. 78: 34. מב. 21: 5. שב. 8: 8. 28. 1. שמ. 12: 19. 1. שב. 13: 6. בר. 8: 24.
(9) ב. שב. 18: 4. שמ. 3: 14. 15.
(10) מב. 33: 43.
(11) מב. 33: 44.
(12) דב. 2: 13.
(13) מב. 22: 36. דב. 11: 18.
(15) דב. 2: 18. 29.
(16) דב"ה 9: 21.
(17) שב. 15: 1. שו. 105: 2. 106: 12.
(18) נא. 33: 22.
(20) מב. 23: 28.
(21) דב. 2: 26. 27. דב"ה 11: 19.
(22) מב. 20: 17.

ולא תבוא עוד בתוכך׃ 23 כי בכשפיך התעו כל הגוים׃ ובדם נמצא בה דם נביאים וקדשים וכל הרגי ארץ׃

פרק יט.

1 ואחרי כן שמעתי כקול גדול של המון רב בשמים לאמר הללויה ישועה וכבוד וגבורה לאלהינו׃ 2 כי אמתיות ומשפטיו הם כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בזנותיה ויקם דם עבדיו מיד בניה׃ 3 ושנית אמרו הללויה ועלתה עשנה עד עולם ועד׃ 4 ויפלו עשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות וישתחוו לאלהים הישב על הכסא לאמר אמן הללויה׃ 5 ויצא קול מן הכסא לאמר הללו לאלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים והגדולים׃ 6 ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים לאמר הללויה כי מלך יהוה אלהינו הכל יכול׃ 7 נגילה ונעלזה ונתנה כבוד לו כי בא חתונת השה ואשתו הכינה את עצמה׃ 8 ותנתן לה לבוש בוץ זך ובהיר כי הבוץ הוא צדקות הקדושים׃ 9 ויאמר אלי כתוב אשרי הקרואים לסעודת חתונת השה ויאמר אלי אלה הם דברי אמת אלהים׃ 10 ואפול לפניו להשתחות לו ויאמר אלי השמר אל תעשה כי עבד אני כמוך וכאחיך אשר להם עדות ישוע׃ השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה׃

11 ואראה והנה השמים נפתחו והנה סוס לבן ויושב עליו נקרא נאמן ואמת ובצדק הוא שופט ונלחם׃ 12 ועיניו כלהבת אש ועל ראשו כתרים רבים ושם כתוב עליו אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו׃ 13 ולבוש בגד טבול בדם ושמו נקרא דבר אלהים׃ 14 וצבאות השמים רכבים אחריו על סוסים לבנים לבושים בוץ לבן וזך׃ 15 ומפיו יצא חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דורך יקב חמת אף אלהים שדי׃ 16 ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך מלכים ואדון אדונים׃ 17 ואראה והנה מלאך אחד עומד בשמש ויקרא בקול גדול לכל העוף הפורח באמצע השמים לאמר אליהם באו והקבצו אל סעודת הגדול של אלהים׃ 18 לאכל בשר מלכים ובשר שרי צבאות ובשר גבורים ובשר סוסים ורוכביהם ובשר כל בני חורין ועבדים וקטנים וגדולים׃ 19 ואראה את החיה ואת מלכי הארץ וצבאותם נקהלים לעשות מלחמה עם הרוכב על הסוס ועם צבאו׃ 20 ותלכד החיה ועמה הנביא השקר אשר עשה לפניה את האותות אשר בהם הטעה את אשר קבלו את סימן החיה ואת אשר השתחוו לצלמה שניהם הושלכו חיים אל בור האש הבוער בגפרית׃ 21 והנשארים נהרגו בחרב היוצאת מפי הרוכב על הסוס ועוף השמים כלו משבעים מבשרם׃

פרק כ.

1 ואראה מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום ושלשלת גדולה׃ 2 ויתפש את התנין הנחש הקדמוני אשר הוא השטן וישלשלהו אלף שנים׃ 3 וישלכהו התהומה ויסגר ויחתם עליו למען לא יתעה עוד את הגוים עד תכלות האלף השנים ואחרי כן יתיר לזמן קצר׃ 4 ואראה כסאות וישבו עליהם ונתן להם משפט ואראה נפשות הנהרגים בעבור עדות ישוע ובעבור דבר אלהים אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את סימנה על מצחם ועל ידם ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים׃ 5 והמתים האחרים לא חיו עד תכלות האלף השנים׃ זאת היא התחיה הראשונה׃ 6 אשרי ונעים הוא החלק בתחיה הראשונה׃ על אלה אין למות השנית כי אם כהנים לאלהים ולמשיחו יהיו וימלכו עמו אלף שנים׃

7 ועתה בתכלות האלף השנים ישתחרר השטן ממאסרו׃ 8 ויצא להתעות את הגוים אשר בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג לקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים׃ 9 ויעלו על רחב הארץ ויסבו את מחנה הקדושים ואת העיר האהובה ותרד אש מאת אלהים מן השמים ותאכלם׃ 10 והשטן המתעה אותם יושלך אל בור האש והגפרית אשר שם החיה והנביא השקר ויסורו יומם ולילה לעולמי עולמים׃

11 ואראה כסא גדול לבן ויושב עליו אשר מפניו נסו הארץ והשמים ולא נמצא להם מקום׃ 12 ואראה את המתים הגדולים והקטנים עומדים לפני הכסא וספרים נפתחו ועוד ספר אחר נפתח הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם׃ 13 ויתן הים את המתים אשר בו ומות ושאול נתנו את המתים אשר בהם וישפטו איש כמעשיו׃ 14 ומות ושאול הושלכו אל בור האש זאת היא המות השנית׃ 15 ואשר לא נמצא שמו כתוב בספר החיים הושלך אל בור האש׃

פרק כא.

1 ואראה שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים אינם עוד׃ 2 ואראה את העיר הקדושה ירושלם החדשה יורדת מן השמים מאת אלהים מוכנה כאשה מקשטת לאישה׃ 3 ואשמע קול גדול מן הכסא לאמר הנה משכן אלהים עם בני אדם ושכן עמהם והם יהיו לו לעמים ואלהים עמהם יהיה להם לאלהים׃ 4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם ומות לא יהיה עוד ואבל וזעקה וכאב לא יהיו עוד כי הראשונים עברו׃ 5 ויאמר היושב על הכסא הנה אני עושה הכל חדש ויאמר אלי כתוב כי נאמנים ואמתיים הדברים האלה׃ 6 ויאמר אלי נעשו הדברים האלה אני הוא האלפא והאומגא הראשון והאחרון ראשית וסוף׃ אני אתן לצמא ממעין מים חיים בחנם׃ 7 הנצחון ינחל את הכל ואהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן׃ 8 אבל הפחדנים והבוגדים והמתועבים ברשעתם והרוצחים והזונים והמכשפים ועובדי האלילים וכל הכזבים חלקם יהיה באגם הבוער באש ובגפרית אשר הוא המות השנית׃

9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים אשר להם שבעת הכוסות המלאות שבעת המכות האחרונות ויאמר אלי בוא ואראך את כלת השה אשת האלהים׃ 10 ויוליכני ברוח אל הר גדול ורם ויראני את העיר הקדושה ירושלם יורדת מן השמים מאת אלהים׃ 11 ולה כבוד אלהים ואורה כאבן יקרה כאבן יספה כבדולח׃ 12 וחומת העיר גבוהה ולה שנים עשר שערים ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל׃ 13 שלשה שערים מזרחה ושלשה שערים צפונה ושלשה שערים נגבה ושלשה שערים ימה׃ 14 וחומת העיר יסודות שנים עשר ועליהם שנים עשר שמות שנים עשר שלוחי השה׃ 15 והמדבר עמי מדד בקנה זהב למדוד את העיר ואת שעריה ואת חומתה׃ 16 והעיר מרובעת אורכה כרחבה ויתמוד את העיר בקנה על שנים עשר אלף סטדיון אורכה ורחבה וגבהה שוים׃ 17 ויתמוד את חומתה מאה וארבעים וארבע אמות במדת אדם אשר הוא מלאך׃ 18 וחומת העיר בנויה יספה והעיר זהב טהור כזכוכית טהורה׃ 19 ויסודות חומת העיר מעוטרים בכל אבן יקרה היסוד הראשון יספה השני ספיר השלישי שבו השרביעי בדולח׃ 20 החמישי שחם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני תרשיש התשיעי פטדה העשירי כרסופרסוס האחד עשר יקינתון השנים עשר אחלמה׃ 21 ושנים עשר השערים שנים עשר פנינים כל שער ושער מפנינה אחת ורחוב העיר זהב טהור כזכוכית׃ 22 ולא ראיתי בה היכל כי יהוה אלהים שדי והשה הם היכלה׃ 23 והעיר לא צריכה לשמש ולירח להאיר בה כי כבוד אלהים האיר אותה והשה הוא נרה׃ 24 והגוים יתהלכו באורה ומלכי הארץ יביאו כבודם אליה׃ 25 ושעריה לא יסגרו יומם כי לילה לא יהיה שם׃ 26 והביאו כבוד הגוים ויקרם אליה׃ 27 ולא יבוא בה כל טמא ועושה תועבה ומכזב כי אם הכתובים בספר החיים אשר לשה׃

פרק כב.

1 ויראני נהר מים חיים זך כבדולח יוצא מכסא אלהים ומן השה׃ 2 ובתוך רחוב העיר ועל שני עברי הנהר עץ החיים עושה שנים עשר פרי נותן פריו בכל חדש וחדש ועלי העץ לרפואת הגוים׃ 3 ולא יהיה עוד כל חרם כי כסא אלהים ושה יהיו בתוכה ועבדיו יעבדוהו׃ 4 ויראו פניו ושמו יהיה על מצחותם׃ 5 ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו לנר ולאור שמש כי יהוה אלהים יאיר עליהם וימלכו לעולמי עולמים׃

6 ויאמר אלי אלה הדברים נאמנים ואמתיים ויהוה אלהי הנביאים שלח את מלאכו להראות לעבדיו את אשר עתיד להיות בקרוב׃ 7 והנה אני בא בקרוב אשרי השומר את דברי נבואת הספר הזה׃ 8 ואני יוחנן הוא אשר שמע וראה את הדברים האלה ואחרי שמעי וראותי נפלתי להשתחות לפני המלאך אשר הראני אותם׃ 9 ויאמר אלי השמר אל תעשה כי עבד אני כמוך וכאחיך הנביאים ואת אשר שמרו את דברי הספר הזה׃ השתחוה לאלהים׃ 10 ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי הקץ קרוב׃ 11 המזיק יזיק עוד והמטונף יטנף עוד והצדיק יצדיק עוד וקדוש יתקדש עוד׃ 12 והנה אני בא בקרוב ושכרי אתי לתת לאיש כמעשהו׃ 13 אני הוא האלפא והאומגא הראשון והאחרון ראשית וסוף׃ 14 אשרי עושי מצותיו למען תהיה להם זכות בעץ החיים ויבואו בשערי העיר׃ 15 וחוץ לעיר הכלבים והמכשפים והזונים והרוצחים ועובדי האלילים וכל אוהב ועושה כזב׃ 16 אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את הדברים האלה בכנסיות אני הוא שרש ומצאצאי דוד כוכב נוגה בהיר׃ 17 והרוח והכלה אומרים בוא ושומע יאמר בוא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים בחנם׃ 18 כי אעיד בכל שומע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם ויוסף אלהים עליו את המכות הכתובות בספר הזה׃ 19 ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזה ויגרע אלהים את חלקו מעץ החיים ומן העיר הקדושה הכתובים בספר הזה׃ 20 האומר אמן כן יבוא אדוני ישוע׃ 21 חסד אדוננו ישוע המשיח עם כל הקדושים׃ אמן׃

(23) דנ. 29: 7. 2: 32. יר. 11: 20.
(24) דב. 2: 33. 29: 7. יהו. 12: 1. 2. 24: 8. שופ. 9: 22. תה. 135: 10. 11. 136: 19. יהו. 2: 9.
(28) יז. 48: 45. 46. דב. 2: 9. 18. יב. 15: 1. 2.
(29) יר. 11: 24. 3. יהו. 11: 20. 48: 13.
(65) דב. 3: 3. 4. יחז. 7. 33. יר. 23: 13. יז. 48: 22. יב. 15: 2. (32)יהו. 32: 1. יז. 48: 32. (33) דב. 3: 1. 29: 7. יהו. 13: 12. (34) דב. 3: 2. יהו. 21: 24. תה. 135: 10. 11. 136: 20.

(1) יהו. 33: 48.
(2) יר. 11: 25.
(3) יהו. 15: 15.
(4) יהו. 31: 8. יהו. 13: 21.
(5) דב. 23: 4. יהו. 13: 22. 24: 9. שופ. 13: 1. 2. יהו. 6: 5. ב. שמו. 2: 15. יחז. 33: 2. יהו. 22: 17).
(6) יהו. 23: 7. 4.
(7) 1. יהו. 9: 7. 8.
(8) יהו. 22: 19.
(9) יר. 20: 3. יהו. 22: 20.
(12) יהו. 23: 20. יש. 11: 29.
11. יהו. 2: 14. יהו. 23: 4. 7. דב. 23: 4.

וּמִכְסֵ֣הוּ מִבַּ֔יִת וְאֶת־הַבָּ֖ר יְכַסֶּ֑נּוּ וְהָיָ֣ה לּ֔וֹ
18 לִשְׁלֹ֥חַ שָׁ֖מָּה שֹׁ֥ור וְחָמֹֽור׃ ס כִּֽי־יַבְעֶ֣ה שֹׁ֣ור אִישׁ֮
וְנִגַּ֣ח אֶת־שֹׁ֣ור רֵעֵ֒הוּ֒ וָמֵ֔ת וְהָי֥וּ חַיִּ֖ים וּמָכְר֣וּ
אֶת־הַשֹּׁ֣ור וְחָצְי֔וּ גַּ֚ם אֶת־הַמֵּ֔ת יֶחֱצֽוּן׃ אֹ֣ו
19 נֹודַ֗ע כִּ֤י שֹׁור֙ נַגָּ֣ח הוּא֙ מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁ֔ם וְלֹ֥א
יַשְׁמִ֖יר בְּעָלָ֑יו שַׁלֵּ֣ם יְשַׁלֵּ֗ם שֹׁ֚ור תַּ֣חַת
20 הַשֹּׁ֔ור וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לֹֽו׃ ס וְכִֽי־יַכֶּ֣ה אִ֗ישׁ אֶת־עֶ֤בֶד
אֹו֙ אֶת־אֲמָתֹ֔ו בַּשֵּׁ֖בֶט וָמֵ֣ת תַּחַ֣ת יָדֹ֑ו נָקֹ֖ם
21 יִנָּקֵֽם׃ אַ֣ךְ אִם־י�ֹ֤ום אֹו֙ יֹומַ֔יִם יַעֲמֹ֖ד לֹ֣א
יֻקַּ֑ם כִּ֥י כַסְפֹּ֖ו הֽוּא׃ ס וְכִֽי־יִנָּצּ֣וּ אֲנָשִׁ֗ים
וְנָגְפ֞וּ אִשָּׁ֤ה הָרָה֙ וְיָצְא֣וּ יְלָדֶ֔יהָ וְלֹ֥א יִהְיֶ֖ה
אָסֹ֑ון עָנֹ֤ושׁ יֵֽעָנֵשׁ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר יָשִׁ֣ית עָלָ֔יו בַּעַל֙
22 הָאִשָּׁ֔ה וְנָתַ֖ן בִּפְלִלִֽים׃ וְאִם־אָסֹ֣ון יִהְיֶ֔ה וְנָתַתָּ֥ה
23 נֶ֖פֶשׁ תַּ֥חַת נָֽפֶשׁ׃ וְעַ֣יִן תַּ֣חַת עַ֔יִן שֵׁ֥ן תַּ֖חַת
24 שֵׁ֑ן יָ֥ד תַּ֖חַת יָ֑ד רֶ֖גֶל תַּ֥חַת רָֽגֶל׃ כְּוִיָּ֣ה
תַּ֔חַת כְּוִיָּ֖ה פֶּ֣צַע תַּ֔חַת פָּ֖צַע חַבּוּרָ֑ה תַּ֖חַת
25 חַבּוּרָֽה׃ ס וְכִֽי־יַכֶּ֣ה אִ֗ישׁ אֶת־עֵ֤ין עַבְדֹּו֙ אֹו֙
אֶת־עֵ֣ין אֲמָתֹ֔ו וְשִׁחֲתָ֖הּ לַחָפְשִׁ֣י יְשַׁלְּחֶ֑נּוּ
26 תַּ֖חַת עֵינֹֽו׃ וְאִם־שֵׁ֤ן עַבְדֹּו֙ אֹו֙ שֵׁ֣ן אֲמָתֹ֔ו
יַפִּ֖יל לַחָפְשִׁ֣י יְשַׁלְּחֶ֑נּוּ תַּ֖חַת שִׁנֹּֽו׃ ס
27 וְכִֽי־יִגַּ֣ף שֹׁ֣ור אִישׁ֮ אֶת־שֵׁן֒ עַבְדֹּו֒ אֹו֙ אֶת־שֵׁ֣ן
אֲמָתֹ֔ו וְהִשְׁחִיתֹ֑ו לַחָפְשִׁ֣י יְשַׁלְּחֶ֔נּוּ תַּ֖חַת
28 שִׁנֹּֽו׃ ס וְכִֽי־יִגַּ֣ח שֹׁ֣ור אֶת־אִ֣ישׁ אֹו֙ אֶת־אִשָּׁ֔ה
וָמֵ֑ת סָקֹ֤ול יִסָּקֵל֙ הַשֹּׁ֔ור וְלֹ֥א יֵאָכֵ֖ל אֶת־
בְּשָׂרֹ֑ו וּבַעַל֙ הַשֹּׁ֔ור נָקִֽי׃ וְאִם־שֹׁ֣ור נַגָּ֔ח הוּא֙
מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁ֔ם וְהוּעַ֖ד בִּבְעָלָ֑יו וְלֹ֣א יִשְׁמְרֶ֗נּוּ
וְהֵמִ֤ית אִישׁ֙ אֹו֙ אִשָּׁ֔ה הַשֹּׁ֣ור יִסָּקֵ֔ל וְגַם־
29 בְּעָלָ֖יו יוּמָֽת׃ אִם־כֹּ֥פֶר יוּשַׁת־עָלָ֖יו וְנָתַ֣ן פִּדְיֹ֣ן
נַפְשֹׁ֑ו כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־יוּשַׁת־עָלָֽיו׃ אֹו־בֵ֣ן יִגָּ֔ח
אֹו־בַ֥ת יִגָּ֖ח כַּמִּשְׁפָּ֥ט הַזֶּ֖ה יֵעָשֶׂ֥ה לֹֽו׃
30 אִם־שֹׁ֣ור יִגַּ֔ח אֹו־בֵ֖ן אֹו־בַ֣ת יֹסִ֑יף כַּמִּשְׁפָּ֥ט
31 הַזֶּ֖ה יֵעָשֶׂ֥ה לֹֽו׃ אִם־עֶ֣בֶד יִגַּ֔ח אֹו־אָמָ֖ה
כֶּ֣סֶף שְׁלֹשִׁ֣ים שְׁקָלִ֑ים וְהַשֹּׁ֖ור יִסָּקֵֽל׃ ס
32 וְכִֽי־יִפְתַּ֣ח אִ֗ישׁ בֹּור֙ אֹו֙ כִּֽי־יִכְרֶ֣ה אִ֔ישׁ בֹּ֖ור
וְלֹ֣א יְכַסֶּ֑נּוּ וְנָפַ֤ל שָׁמָּה֙ שֹׁ֣ור אֹו֙ חֲמֹ֔ור
33 בַּעַ֥ל הַבֹּ֖ור יְשַׁלֵּ֑ם כֶּ֥סֶף יָשִׁ֖יב לִבְעָלָ֑יו
וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לֹֽו׃ ס וְכִֽי־יִגֹּ֣ף שֹׁ֣ור אִישׁ֮
אֶת־שֹׁ֣ור רֵעֵ֒הוּ֒ וָמֵ֔ת וְמָכְר֣וּ אֶת־הַשֹּׁ֣ור הַחַ֔י
וְחָצְי֖וּ אֶת־כַּסְפֹּ֑ו גַּ֚ם אֶת־הַמֵּ֔ת יֶחֱצֽוּן׃
34 אֹו֣ נֹודַ֗ע כִּ֤י שֹׁור֙ נַגָּ֣ח הוּא֙ מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁ֔ם וְלֹ֥א
יַשְׁמִ֖יר בְּעָלָ֑יו שַׁלֵּ֣ם יְשַׁלֵּ֗ם שֹׁ֚ור תַּ֣חַת
35 הַשֹּׁ֔ור וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לֹֽו׃ ס וְכִֽי־יִגֹּ֣ף שֹׁ֣ור אִישׁ֮
אֶת־שֹׁ֣ור רֵעֵ֒הוּ֒ וָמֵ֔ת וְמָכְר֣וּ אֶת־הַשֹּׁ֣ור הַחַ֔י
וְחָצְי֖וּ אֶת־כַּסְפֹּ֑ו גַּ֚ם אֶת־הַמֵּ֔ת יֶחֱצֽוּן׃
36 אֹו֣ נֹודַ֗ע כִּ֤י שֹׁור֙ נַגָּ֣ח הוּא֙ מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁ֔ם וְלֹ֥א
יַשְׁמִ֖יר בְּעָלָ֑יו שַׁלֵּ֣ם יְשַׁלֵּ֗ם שֹׁ֚ור תַּ֣חַת
37 הַשֹּׁ֔ור וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לֹֽו׃ ס כִּֽי־יִגְנֹ֣ב אִ֗ישׁ שֹׁ֤ור
אֹו֙ שֶׂ֔ה וּטְבָחֹ֖ו אֹ֣ו מְכָרֹ֑ו חֲמִשָּׁ֤ה בָקָר֙
38 יְשַׁלֵּ֣ם תַּחַ֣ת הַשֹּׁ֔ור וְשֵׂ֥ה אַרְבַּ֖ע תַּחַ֥ת
הַשֶּֽׂה׃ ס אִם־בַּמַּחְתֶּ֥רֶת יִמָּצֵ֖א הַגַּנָּ֑ב וְהֻכָּ֥ה
וָמֵ֖ת אֵֽין־לֹ֥ו דָּמִֽים׃ אִם־זָרְחָ֥ה הַשֶּׁ֖מֶשׁ עָלָ֑יו
39 דָּמִ֣ים לֹ֔ו שַׁלֵּ֖ם יְשַׁלֵּ֑ם אִם־אֵ֥ין לֹ֖ו וְנִמְכַּ֥ר
40 בִּגְנֵבָתֹֽו׃ ס אִם־הַגְּנֵבָ֣ה תִמָּצֵ֣א בְיָדֹ֔ו מִשֹּׁ֥ור
41 עַד־חֲמֹ֖ור עַד־שֶׂ֑ה שְׁנַ֖יִם יְשַׁלֵּֽם׃ ס
כִּֽי־יִמְכֹּ֥ר אִישׁ֙ אֶת־בִּתֹּ֔ו לְאָמָ֖ה לֹ֣א תֵצֵ֑א
כְּצֵ֥את הָעֲבָדִֽים׃

פרשת: כה.

1 וְאִם־רָעָ֣ה בְעֵינֶ֗יהָ אֲשֶׁ֨ר לֹֽא־יְעָדָ֤הּ וְהִפְדָּה֙
לְעַ֣ם נָכְרִ֔י לֹא־יִמְשֹׁ֥ל לְהַמְכִּרָ֖הּ בְּבִגְדֹ֥ו בָּֽהּ׃
2 וְאִם־לִבְנֹ֖ו יִיעָדֶ֑נָּה כְּמִשְׁפַּ֥ט הַבָּנֹ֖ות יַעֲשֶׂה־
3 לָּֽהּ׃ אִם־אַחֶ֣רֶת יִקָּ֣ח לֹ֔ו שְׁאֵרָ֥הּ כְּסוּתָ֖הּ
4 וְעֹנָתָ֑הּ לֹ֥א יִגְרָֽע׃ וְאִם־שְׁלֹ֥שׁ אֵ֖לֶּה לֹ֣א
יַעֲשֶׂ֣ה לָ֔הּ וְיָצְאָ֥ה חִנָּ֖ם אֵ֥ין כָּֽסֶף׃ ס
5 מַכֵּ֥ה אִ֖ישׁ וָמֵ֣ת מֹ֥ות יוּמָֽת׃ וְאִ֣ישׁ כִּֽי־יַכֶּ֣ה
6 אִ֔ישׁ וּמֵ֖ת מֹ֥ות יוּמָֽת׃ וְאִם־לֹ֥א צָדָ֖ה וְהָאֱלֹהִ֣ים
עִנָּ֑ה וְשַׂמְתִּ֤י לְךָ֙ מָקֹ֔ום אֲשֶׁ֥ר יָנ֖וּס שָׁמָּֽה׃
7 וְכִֽי־יָזִ֣ד אִ֗ישׁ עַל־רֵעֵ֛הוּ לְהָרְגֹ֥ו בְּעָרְמָ֖ה

(18) שמ. 24: 13. ו. שב. 22:
14. ד. דב. 18: 13.
(19) שמ. 22: 8.
(20) שמ. 22: 9. 35. 23: 12.
26. 24: 13.
(22) שב. 4: 24.
(23) ד. שב. 6: 17. דב. 10:
7. בר. 22: 9. ד. בא. 2:
16. שה. 11.
(28) ד. בא. 2: 16.
(29) שמ. 12: 10.
(30) ד. בא. 2: 46.
(31) בר. 21: 19. ד. שב. 6:
17. לה. 24: 16. 31. שה.
34: 8.
(32) ד. בא. 2: 14. 15.
(34) ו. שמ. 15: 24. 30. 26:
21. ד. שמ. 12: 13. שה.
34: 31. 32.
(35) שמ. 22: 20.
(36) בר. 14: 17. שה. 21: 13.
(37) שמ. 22: 17. 24: 11.
(38) שמ. 23: 13. 24. 26. 29.
שב. 22: 14. ד. בר. 18: 13.
(41) שמ. 12: 2.

---

(1) שה. 23: 29.
(2) שה. 23: 14. 30.
(3) שה. 23: 15. 24: 1.
(4) שה. 23: 16.
(5) שה. 23: 16. 22: 35. שה.
18: 18. בר. 1: 9.
(7) שה. 23: 18. 24: 3. 15.
23. שה. 27: 1. 29: 1. שה.
28: 2. שמ. 17: 2. שה. 2: 4.
שה. 2: 6. שה. 22: 6. 11.
17. ו. שה. 17: 10.

לא יכרת שמו מאחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום׃
8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך אתה ויגל נעלו׃
9 ויאמר בעז לזקנים ולכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃
10 וגם את רות המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום׃
11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם׃
12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃
13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן׃
14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל׃
15 והיה לך למשיב נפש וללכל את שיבתך כי כלתך אהבתך אשר ילדתו היא טובה לך משבעת בנים׃
16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאומנת׃
17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ויקראו שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃
18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב׃
20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃
21 ושלמון הוליד את בעז׃

(8) נב. 47: 12. 13.
(9) בר. 23: 18. שה. 33: 16. חש. 9: 2. יש. 2: 14.
(10) שז. 13: 16. 22: 17. תה. 116: 15.
(11) שמ. 22: 11. 17. 24: 10. (12) שמ. 22: 38. (14) שמ. 23: 1. 2. (16) שמ. 23: 5. 22: 35.
(18) דה. 3: 20. (19) 1 עז. 15: 29. שלח. 3: 6. כה. 11: 29. שב. 1: 17. שופ. 1: 2. (20) שז. 12: 2. 22: 17. שמ. 22: 12. (21) כה. 4: 7. 8. שה. 13: 21. 29: 45. 46. 33: 14. תה. 89: 15.

(22) שמ. 24: 8. בר. 33: (1) שמ. 23: 3. 15.
17. נש. 39: 10. 11. (2) שמ. 2: 2. שז. 11: 25.
(23) תה. 31: 19. 44: 1. (3) שמ. 23: 7. 18.
(24) שז. 49: 9. 27. (4) 1 שמ. 19: 24. שו. 1:
(26) שמ. 23: 12. 22: 38. 1 מל. 22: 14. 28. דה. 8: 18. 10: 15. 16.
(27) שמ. 23: 13. ב. שה. 12: 2. 3. 4. שופ.
(28) שמ. 21: 20. 1: 10. 17.
(29) שמ. 23: 1.

1 מ: יולד. 2 מ: הנקה.

5 וחת אשת המת קנית מאת רות המואבית לקים על נחלת המת על נחלתו׃
6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך את גאלתי כי לא אוכל לגאל׃
7 וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃

פרק ד׃

1 ובעז עלה השערה וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר ויאמר׃
2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה ויישבו׃
3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב׃
4 ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואני אחריך ויאמר אנכי אגאל׃
5 ויאמר בעז ביום קנותך את השדה מיד נעמי ומאת רות המואבית אשת המת קניתי לקים על נחלת המת על נחלתו׃

מִצְפּוֹן: מִשְׁכָּנִי.

6 אִם יַחֲנוּ עָלַי מַחֲנֶה: לֹא יִירָא לִבִּי
אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה: בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ:
אִם אֶתְּנָה בֹּטֶן בְּאֹיְבָי: אֲנִי אֲנִי בָּטוּחַ.

7 כִּי בְּסֻכֹּה יַצְפְּנֵנִי בְּיוֹם רָעָה: יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ:
בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתָי:
וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה: אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה:

8 שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא: וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי:
לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי: אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ:
אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ:
עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי: אֱלֹהֵי יִשְׁעִי:

9 כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי: וַיהוָה יַאַסְפֵנִי:
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ: וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר:
לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צוֹרְרָי:

10 כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וְיָפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים:
קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ: וְקַוֵּה אֶל יְהוָה:

11 לְדָוִד.* אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי: פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר:
שִׁמְעָה קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ:
12 אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם:
13 תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם:* כְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם:
כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו: יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם:
14 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי:* יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי:
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ: יְהוָה עֻזָּמוֹ לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא:
15 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ: וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:*
16 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרָתֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא:
כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ:
17 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מזמור נג.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
2 הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲוָלָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב.* אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים:* כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד.
3 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ:
4 שָׁם פָּחַד פָּחַד* אֲשֶׁר לֹא פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי יְהוָה מְאָסָם:
5 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל* בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

(6) סע. 1: 3. יג: 17: 8. סע. 104: 16.
(7) יג: 51: 13. ירמ. 17: 1. 15. ו. ישע. 15: 9. ה. ישע. 5: 12. ו. דברי. 14: 2.
(8) ישע. 23: 22. 14: 9. 23: 24. סע. 2: 9. נש. 38: 13. יג: 50: 17. סע. 45: 5. יג: 50: 9.
(9) תה. 49: 12. 9. 3. 27: 29.
(10) שע. 21: 14. 17. 22: 13. ישע. 23: 11. ש. 23: 4. 5. ישע. 34: 9. 10. נשמ. 13: 2.
(11) ישע. 22: 17. 37.
(13) ישע. 22: 18.
(14) ישע. 6: 5. ירמ. 2: 14. תה. 49: 1. ד. 2: 28. 10: 14.
(15) ישע. 24: 3. 4.
(17) ירמ. 1: 7. שמ. 2: 2. ירמ. 22: 16. תה. 49: 22.

1 מ: דוד.

10. סע. 110: 2. ד. ישע. 8: 2. יג: 48: 45.
(18) ד. ישע. 8: 14. סע. 60: 8. 9. 12.
(19) תה. 49: 10.
(20) סע. 17: 8. 14. ו. ישע. 15: 3. 8.
(22) תה. 15: 19.
(24) תה. 10: 4. דב. 11: 30. תה. 10: 21. 25.
(25) ישע. 31: 8.

(1) ישע. 33: 49. שע. 2: 1. שע. 6: 5. ישע. 31: 16. ו. סע. 10: 8.
(2) שע. 22: 17. סע. 106: 28. סע. 9: 10. שע. 34: 15. 16. ו. סע. 10: 20. שע. 20: 5.
(3) סע. 106: 29.
(4) שע. 4: 3. שע. 22: 17. ישע. 25: 11. שע. 13: 17. (5) שע. 18: 21. 25. 32: 27. שע. 13: 6. 9. 13. 15.

6 שמן למאור בשמים לקטרת הסמים ואבני השהם
7 ואבני מלואים לאפוד ולחשן׃* וזה אשר יעשו
8 תרומה זהב וכסף ונחשת׃* ותכלת וארגמן
9 ותולעת שני ושש ועזים׃* וערת אילם מאדמים
10 וערת תחשים ועצי שטים׃* שמן למאור בשמים
11 לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃* אבני שהם
12 ואבני מלואים לאפוד ולחשן׃* וכל חכם לב
13 בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃* את
14 המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את הקרסיו
15 ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃*
16 את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
17 המסך׃* את השלחן ואת בדיו ואת כליו ואת
18 לחם הפנים׃* ואת מנורת הטהר ואת כליה
19 ואת נרתיה ואת שמן המאור׃* ואת מזבח
20 הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת
21 קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׃* את
22 מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את
23 בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃* את
24 קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת מסך
25 שער החצר׃* את יתדת המשכן ואת יתדת
26 החצר ואת מיתריהם׃* את בגדי השרד
27 לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
28 ואת בגדי בניו לכהן׃* ויאמר יהוה אל משה
29 לאמר׃ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו

(5) בר. 46: 8, סר. 6: 14.
1. דבר. 5: 1.
(9) שמ. 16: 1, 2.
(10) שמ. 16: 32, 35, 38, 1.
סר. 10: 6, ב. פקד. 2: 6.
(11) סר. 6: 24, 1. דבר. 6: 22.
(12) בר. 46: 10, סר. 6: 15.
(13) בר. 46: 10.
(15) בר. 46: 16.
(16) בר. 46: 16.
(17) בר. 46: 16.
(19) בר. 38: 2, שמ. 46: 12.
(20) 1. דבר. 2: 3.
(23) בר. 46: 13, 1. דבר. 7: 1.
(26) בר. 46: 14.
(28) בר. 46: 20.
(29) שמ. 17: 1, 1. דבר. 7: 5, 14.

סר. 40: 15, בר. 22: 3, כה.
10: 2, בר. 2: 17.
(15) שמ. 31: 8, שמ. 13: 21.
(17) שמ. 31: 2.
(18) שמ. 31:16, ויקר. 14:2.

(2) שמ. 30: 12, 38: 25.
26. שמ. 1: 2, 3.
(3) שמ. 26: 63, 22: 1, 31: 12, 33: 48, 35: 1.
(4) שמ. 1: 1.
(6) שמ. 2: 17.
(7) שמ. 106: 30, סר. 6: 25.
(8) שמ. 106: 30.
(9) שמ. 4: 3, 1. שמ. 10: 8.
(11) שמ. 106: 30, ב. שמ. 32: 11. 2. סר. 20: 5, שמ. 32: 16. 21, 1. סר. 14: 22, שמ. 58: 78, שו. 16: 38, שק. 1: 18. 3: 8.
(12) ויקר. 2: 4, 5. 3: 1.
(13) 1. דבר. 6: 4, ויקר.

6 וְנֵרֹת לְמָאוֹר וּבְשָׂמִים לְקֹטֶרֶת הַסַּמִּים וְאַבְנֵי
7 שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃* וְזֶה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ
8 תְּרוּמָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃* וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
9 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃* וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
10 וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃* שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים
11 לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃* אַבְנֵי שֹׁהַם
12 וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃* וְכָל חַכַם לֵב
13 בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃* אֶת
14 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו
15 וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו׃*
16 אֶת הָאָרֹן וְאֶת הַבַּדִּים וְאֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת
17 הַמָּסָךְ׃* אֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת
18 לֶחֶם הַפָּנִים׃* וְאֶת מְנֹרַת הַטָּהֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ
19 וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃* וְאֶת מִזְבַּח
20 הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת
21 קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃* אֶת
22 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת
23 בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ׃* אֶת
24 קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדֶיהָ וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ
25 שַׁעַר הֶחָצֵר׃* אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת
26 הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתְרֵיהֶם׃* אֶת בִּגְדֵי הַשָּׂרָד
27 לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
28 וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
29 לֵאמֹר׃ וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ

ומלכיאל לכלכה. לכלכה: ויכל ויכלו ויכלה: ויכלו
30 ויך מה חמה ויכלה ויכלה: לוויה: ויכל ויכלו ויכלה:
31 לכלה: ויכל ויכלו ויכלה: ולכלכה ויכלו ויכלה:
ויכל ויכלו ויכלה: ולכלכה: ויכל ויכלו ויכלה:
32 ולכלכה: ויכל ויכלו ויכלה: ולכלה: ויכל ויכלו
33 ויכלה. ולכלכה ויכלה לכלה ולכלה: ויכל ויכלו
ויכלה: ויכל ויכלה: ולכלה ויכלה ולכלה: ולכלה:
34 ולכלה: ולכלה: ויכל ויכלה. ויך מה ויכל ויכלו
ויכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
35 ויך מה ויכלה ויכלה ולכלה ולכלה: ולכלה ולכלה:
ויכל ויכלה ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה: ולכלה:
36 ויכל ויכלה. ויך מה ויכלה ויכלה ויכל ויכלה: ולכלה:
37 ויכל ויכלה. ויך מה ויכל ויכלה ויכלה ויכלה
ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה. ויך מה ולכלה
ויכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
38 ויכלה ולכלה ולכלה: ולכלה: ולכלה: ויכל ויכלה:
ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה: ולכלה ולכלה ולכלה:
39 ויכל ויכלה ולכלה ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה ולכלה:
40 ולכלה: ויכל ויכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה: ולכלה. ולכלה ויכל ויכלה ולכלה ולכלה:
41 ויכל ויכלה ולכלה. ויך מה ויכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
42 ויך מה ויכלה ולה: ולכלה ויכל ולכלה: ולכלה:
43 ולכלה. ויך מה ויכל ולה: ולכלה. ולכלה ויכל
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה.
44 ולכלה ולכלה: ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה: ולכלה:
ולכלה: ולכלה ויכל ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה:
45 ולכלה. ולכלה ולכלה: ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה:
46 ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ויכל ויכלה. ולכלה
47 ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה. ויך מה ולכלה ויכל
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה.
48 ולכלה ולכלה ולכלה: ולכלה: ולכלה ויכל ויכלה:
49 ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה ויכל ויכלה:
50 ולכלה: ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ויכל ויכלה. ויך מה
ולכלה ולכלה ולכלה: ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
51 ויך מה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה: ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
52 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה: ולכלה:
53 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
54 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
55 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
56 ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה.
57 ולכלה ולה מה ולכלה ולכלה ולכלה: ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
58 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה: ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
59 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
60 ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
61 ולכלה: ולכלה: ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
62 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
63 ולה מה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה:
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה.
64 ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה
65 ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה. ולכלה ולכלה ולכלה
ולכלה ולכלה ולכלה ולכלה

אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה ויישבת בה׃ 22 כי תהיה איבה בין אנשים ונגשו אל־משפט ושפטום וצדקו את־הצדיק והרשיעו את־הרשע׃ 2 והיה אם־בן הכות הרשע ושפטו השפט והפילו לפניו כרשעתו במספר׃ 3 ארבעים יכנו לא יוסיף פן־יוסיף להכותו על־אלה מכה רבה וקלתה לעיניך׃ 4 לא תחסם שור בדישו׃ 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא־תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על־שם אחיו המת ולא־ימחה שמו מישראל׃ 7 ואם־לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל־הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ 8 וקראו־לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא־יבנה את־בית אחיו׃ 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 11 כי־ינצו אנשים יחדו איש ואחיו ונגשה אשת־האחד להציל את־אישה מיד מכהו והושיטה ידה ואחזה במבושיו׃ 12 וקצותה את־כפה לא תחוס עינך׃ 13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 15 אבן שלמה וצדק תהיה־לך איפה שלמה וצדק תהיה־לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל־עשה אלה כל־עשה עולה׃ 17 זכור את אשר־עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל־הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל־אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

כה 1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל־המשפט ושפטום ונתנו את־הצדיק והרשיעו את־הרשע׃ 2 והיה אם־בן הכות הרשע ושפטו השפט והפילו לפניו כרשעתו במספר׃ 3 ארבעים יכנו לא יוסיף פן־יוסיף להכותו על־אלה מכה רבה וקלתה לעיניך׃ 4 לא תחסם שור בדישו׃ 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא־תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על־שם אחיו המת ולא־ימחה שמו מישראל׃ 7 ואם־לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל־הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ 8 וקראו־לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא־יבנה את־בית אחיו׃ 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 11 כי־ינצו אנשים יחדו איש ואחיו ונגשה אשת־האחד להציל את־אישה מיד מכהו והושיטה ידה ואחזה במבושיו׃ 12 וקצותה את־כפה לא תחוס עינך׃ 13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 15 אבן שלמה וצדק תהיה־לך איפה שלמה וצדק תהיה־לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל־עשה אלה כל־עשה עולה׃ 17 זכור את אשר־עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל־הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל־אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃ 20 כי תבא אל־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה׃ 21 ולקחת מראשית כל־פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ 22 ובאת אל־הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי־באתי אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃ 23 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃

(4) שה. 17: 4.
(5) שה. 18: 15. 19.
(7) שה. 36: 2.
(11) שה. 35: 29.
(12) שה. 33: 47. שה. 3: 27. 32: 49. 34: 1.
(13) שה. 20: 24. 28. 31: 2. שה. 10: 6.
(14) שה. 20: 12. 24. שה. 1: 37. 32: 51. שה. 106: 32. שה. 17: 7.
(16) שה. 16: 22. שה. 12: 9. (17) שה. 31: 2. ו. שה. 8: 20. 13: 18. ב. בחר 1 10. ו. שה. 22: 2. שה. 10: 17. שה. 9: 36. שה. 6: 34.
(18) בח 41: 38. שב. 3: 10. 11: 29. ו. שה. 16: 13. 18. שה. 34: 9.
(19) שה. 31: 7.
(20) שה. 11: 17. 28. ו. שה. 1: 16. 17.
(21) שה. 9: 14. שב. 1: 1. (4) שה. 29: 42. שה. 5: 25.
(7) שה. 29: 42.
(10) שו. 46: 4.
(11) שה. 10: 10. ו. שה. 20: 5. ו. בחר. 23: 31. ב. בחר. 2: 4. שה. 3: 5. שה. 10: 33. שה. 1: 13. 14. שו. 45: 17. 46: 6. שה. 2: 11. שה. 2: 16.
(12) שה. 15: 4–12.
(15) שה. 28: 22. 15: 24.
(2) שה. 3: 11. 21: 6. 8. שה. 1: 7. 12.
(3) שה. 29: 38.
(4) שה. 12: 6.
(5) שה. 13: 36. שה. 15: 4. שה. 2: 1. שה. 29: 40.
(6) שה. 29: 42. שה. 5: 25.
(7) שה. 29: 42.
(10) שו. 46: 4.
(11) שה. 10: 10. ו. שה. 20: 5. ו. בחר. 23: 31. ב. בחר. 2: 4. שה. 3: 5. שה. 10: 33. שה. 1: 13. 14. שו. 45: 17. 46: 6. שה. 2: 11. שה. 2: 16.
(12) שה. 15: 4–12.
(15) שה. 28: 22. 15: 24.
(23) שה. 3: 28. 31: 7.

16 אשר אתן אליך את העדות׃ 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ 18 ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ 19 ועשה כרוב אחד מן הקצה מזה וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ 21 ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך׃ 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל׃ 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמת קומתו׃ 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ 27 לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ 29 ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זהב סגור תעשה אתם׃ 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד׃ 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃

פרק כה.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ 5 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃

(16) שם. 12: 6. 18. שם. 23: 5. שמ. 9: 3. דה. 16: 1. שמ. 45: 21. (17) שם. 23: 6: (18) שמ. 12: 16. שם. 23: 7. (19) שמ. 28: 31. שם. 22: 20. שמ. 29: 8. דה. 15: 21. (22) שמ. 28: 15. (25) שמ. 12: 16. 13: 6. שם. 23: 8. (26) שמ. 23: 16. 34: 22. שם. 23: 10. 15. דה. 16: 10. שם. 23: 10. בר. 2: 1. (27) שם. 23: 18. 19. (31) שמ. 28: 19.

(11) שם. 16: 3. 5. (12) שם. 23: 34. שה. 16: 13. שמ. 45: 25. (13) שם-3: 4. (18) שמ. 29: 3. 4: 9. 10. 15: 12. 28: 7. 14. (21) שמ. 29: 18.

6 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ 7 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ 9 ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמת קומתו׃ 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם׃ 15 בדים יהיו בטבעת הארון לא יסרו ממנו׃ 16 ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך׃ 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ 18 ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ 19 ועשה כרוב אחד מן הקצה מזה וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ 21 ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך׃ 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל׃ 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמת קומתו׃ 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃

(1) שם. 23: 24. (6) שם. 28: 3. 11. 15: 11. 12. (7) שם. 16: 29. 23: 27. שה. 35: 13. בר. 58: 5. (8) שם. 28: 19-.

ואשר לא־טהור הוא׃ 5 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני־ישראל
ואשה כי תעשו מכל־חטאתם למעל־מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא׃
7 והתודו את־חטאתם אשר עשו והשיב את־אשמו בראשו וחמשתיו יסף
עליו ונתן לאשר אשם לו׃ 8 ואם־אין לאיש גאל להשיב האשם אליו
האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
9 וכל־תרומה לכל־קדשי בני־ישראל אשר־יקריבו לכהן לו יהיה׃
10 ואיש את־קדשיו לו יהיו איש אשר־יתן לכהן לו יהיה׃ 11 וידבר יהוה
אל־משה לאמר׃ 12 דבר אל־בני־ישראל ואמרת אלהם איש איש כי
תשטה אשתו ומעלה־בו מעל׃ 13 ושכב איש אתה שכבת־זרע ונעלם
מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה׃
14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את־אשתו והיא נטמאה או־עבר עליו רוח
קנאות וקנא את־אשתו והוא לא נטמאה׃ 15 והקריב האיש את־אשתו
אל־הכהן והביא את־קרבנה עליה עשרון קמח שערים לא־יצק עליו שמן
ולא־יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת היא מנחת זכרון מזכרת עון׃
16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה׃ 17 ולקח הכהן מים קדשים
בכלי־חרש ומן־העפר אשר יהיה על־קרקע המשכן יקח הכהן ונתן
אל־המים׃ 18 והעמיד הכהן את־האשה לפני יהוה ופרע את־ראש
האשה ונתן על־כפיה את־מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא ובכף הכהן
יהיו מי המרים המאררים והשבע הכהן׃ 19 והשביע הכהן אתה ואמר
אל־האשה אם־לא שכב איש אתך ואם־לא שטית טמאה תחת אישך
נקי היי ממי המרים המאררים האלה׃ 20 ואת תחת אישך כי נטמאת
ויתן איש בך את־שכבתו מבלעדי אישך׃ 21 והשביע הכהן את־האשה
בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אתך לאלה ולשבעה בתוך
עמך בתת יהוה את־ירכך נפלת ובטנך צבה׃ 22 ובאו המים המאררים
האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך והאשה אמרה אמן אמן׃
23 וכתב את־האלת האלה הכהן בספר וימחה אל־מי המרים׃
24 והשקה את־האשה את־מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים
למרים׃ 25 ולקח הכהן מיד האשה את־מנחת הקנאת והניף את־המנחה
לפני יהוה והקריב אתה אל־המזבח׃ 26 וקמץ הכהן מן־המנחה את־
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את־האשה את־המים׃
27 והשקה את־המים ויהי אם־נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
המים המאררים למרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה
בקרב עמה׃ 28 ואם־לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע׃
29 זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃
30 או־איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את־אשתו והעמיד את־
האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את־כל־התורה הזאת׃ 31 ונקה האיש
מעון והאשה ההוא תשא את־עונה׃

ו א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני־ישראל ואמרת אלהם
איש או־אשה כי יפלא להדר נדר נזיר להזיר לה׃ 3 מיין ושכר יזיר
חמץ־יין וחמץ־שכר לא ישתה ומשרת־ענבים לא ישתה וענבים לחים
ויבשים לא יאכל׃ 4 כל־ימי הזירו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים
ועד־זג לא יאכל׃ 5 כל־ימי נדר תער לא־יעבר על־ראשו עד־מלאת
הימם אשר־יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃ 6 כל־ימי הזירו
ליהוה על־נפש מת לא יבא׃ 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא
להם במתם כי נזר אלהיו על־ראשו׃ 8 כל־ימי נזרו קדש הוא ליהוה׃
9 וכי־ימת מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום
טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃ 10 וביום השמיני יקח שתי־תרים או
שני בני־יונה אל־הכהן אל־פתח אהל מועד׃ 11 ועשה הכהן אחד
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על־הנפש וקדש את־ראשו
ביום ההוא׃ 12 והזיר ליהוה את־ימי נזרו והביא כבש בן־שנתו לאשם
והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃ 13 וזאת תורת הנזיר ביום
מלאת ימי נזרו יובא אתו אל־פתח אהל מועד׃ 14 והקריב את־קרבנו
ליהוה כבש בן־שנתו תמים אחד לעלה וכבשה בת־שנתה אחת תמימה
לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים׃ 15 וסל מצות סלת חלות בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׃ 16 והקריב הכהן
לפני יהוה ועשה את־חטאתו ואת־עלתו׃ 17 ואת־האיל יעשה זבח־
שלמים ליהוה על סל המצות והקריב הכהן את־מנחתו ואת־נסכו׃
18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את־ראש נזרו ולקח את־שער ראש נזרו
ונתן על־האש אשר תחת זבח השלמים׃ 19 ולקח הכהן את־הזרע
המבשל מן־האיל ומצה חלה אחת מן־הסל ורקיק מצה אחד ונתן על־כפי
הנזיר אחר גלחו את־נזרו׃ 20 והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה
קדש הוא לכהן על־חזה התנופה ועל־שוק התרומה ואחר יזיר הנזיר
את־היין׃ 21 זאת תורת הנזיר אשר־ידר קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד
אשר תשיג ידו ככל־אשר ידר כן יעשה על־תורת נזרו׃
22 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 23 דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר כה
תברכו את־בני־ישראל אמר להם׃ 24 יברכך יהוה וישמרך׃
25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃ 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃
27 ושמו את־שמי על־בני־ישראל ואני אברכם׃

ז א ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
ואת־כל־כליו ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש אתם׃
2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים
על־הפקדים׃ 3 ויביאו את־קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושנים עשר
בקר עגלה על־שנים נשיא ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃
4 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 5 קח מאתם ויהיו לעבד את־עבדת אהל
מועד ונתתה אתם אל־הלוים איש כפי עבדתו׃ 6 ויקח משה את־העגלת
ואת־הבקר ויתן אתם אל־הלוים׃ 7 את־שתי העגלת ואת־ארבעת הבקר
נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ 8 ואת־ארבע העגלת ואת־שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃ 9 ולבני קהת
לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ 10 ויקריבו הנשיאם את־
חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את־קרבנם לפני המזבח׃
11 ויאמר יהוה אל־משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את־
קרבנם לחנכת המזבח׃ 12 ויהי המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון
בן־עמינדב למטה יהודה׃ 13 וקרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
15 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 16 שעיר עזים
אחד לחטאת׃ 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בני שנה זה קרבן נחשון בן־עמינדב׃ 18 ביום השני הקריב נתנאל בן־
צוער נשיא יששכר׃ 19 הקריב את־קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
21 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 22 שעיר עזים
אחד לחטאת׃ 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בני שנה זה קרבן נתנאל בן־צוער׃ 24 ביום השלישי נשיא לבני־זבולן
אליאב בן־חלון׃ 25 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 27 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 28 שעיר עזים אחד לחטאת׃
29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 30 ביום הרביעי נשיא לבני־ראובן אלישור בן־
שדיאור׃ 31 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 33 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 34 שעיר עזים אחד לחטאת׃
35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אלישור בן־שדיאור׃ 36 ביום החמישי נשיא לבני־שמעון שלומיאל
בן־צורישדי׃ 37 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 39 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 40 שעיר עזים אחד לחטאת׃
41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן שלומיאל בן־צורישדי׃ 42 ביום הששי נשיא לבני־גד אליסף בן־
דעואל׃ 43 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 45 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 46 שעיר עזים אחד לחטאת׃
47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 48 ביום השביעי נשיא לבני־אפרים אלישמע
בן־עמיהוד׃ 49 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 51 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 52 שעיר עזים אחד לחטאת׃
53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אלישמע בן־עמיהוד׃ 54 ביום השמיני נשיא לבני־מנשה גמליאל
בן־פדהצור׃ 55 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 57 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 58 שעיר עזים אחד לחטאת׃
59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן גמליאל בן־פדהצור׃ 60 ביום התשיעי נשיא לבני־בנימן אבידן
בן־גדעוני׃ 61 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 63 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 64 שעיר עזים אחד לחטאת׃
65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אבידן בן־גדעוני׃ 66 ביום העשירי נשיא לבני־דן אחיעזר בן־
עמישדי׃ 67 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 69 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 70 שעיר עזים אחד לחטאת׃
71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי׃ 72 ביום האחד עשר נשיא לבני־אשר פגעיאל
בן־עכרן׃ 73 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 75 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 76 שעיר עזים אחד לחטאת׃
77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן פגעיאל בן־עכרן׃ 78 ביום השנים עשר נשיא לבני־נפתלי אחירע
בן־עינן׃ 79 קרבנו קערת־אחת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 81 פר בן־בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 82 שעיר עזים אחד לחטאת׃
83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחירע בן־עינן׃ 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל כפות זהב שנים עשר קערת כסף שנים עשר מזרקת זהב
שנים עשר׃ 85 שלשים ומאה משקל הקערת האחת כסף שבעים המזרק
האחד כל־כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ 86 כפות זהב
שנים עשר מלאת קטרת עשרה עשרה בשקל הקדש כל־זהב הכפות מאה
ועשרים׃ 87 כל־בקר לעלה שנים עשר פרים איל שנים עשר כבשים בני
שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים לחטאת שנים עשר׃ 88 וכל־בקר
לזבח השלמים עשרים וארבעה פרים האילם ששים העתדים ששים בני
שנה שנים עשר זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃
89 ובבא משה אל־אהל מועד לדבר אתו ושמע את־הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על־ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

ח א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־אהרן ואמרת אליו בהעלתך
את־הנרות אל־מול פני המנרה יאירו שבעת הנרות׃ 3 ויעש־כן אהרן
אל־מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את־משה׃
4 ומעשה המנרה מקשה זהב עד־ירכה עד־פרחה מקשה היתה כמראה
אשר הראה יהוה את־משה כן עשה את־המנרה׃ 5 וידבר יהוה אל־משה
לאמר׃ 6 קח את־הלוים מתוך בני־ישראל וטהרת אתם׃ 7 וכה־תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על־כל־בשרם וכבסו
בגדיהם והתטהר׃ 8 ולקחו פר בן־בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר
שני בן־בקר תקח לחטאת׃ 9 והקרבת את־הלוים לפני אהל מועד והקהלת
את־כל־עדת בני־ישראל׃ 10 והקרבת את־הלוים לפני יהוה וסמכו בני־
ישראל את־ידיהם על־הלוים׃ 11 והניף אהרן את־הלוים תנופה מאת
בני־ישראל והיו לעבד את־עבדת יהוה׃ 12 והלוים יסמכו את־ידיהם על־
ראשי הפרים ועשה את־האחד חטאת ואת־האחד עלה ליהוה לכפר על־
הלוים׃ 13 והעמדת את־הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה
ליהוה׃ 14 והבדלת את־הלוים מתוך בני־ישראל והיו לי הלוים׃
15 ואחרי־כן יבאו הלוים לעבד את־אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם
תנופה׃ 16 כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני־ישראל תחת כל־פטר רחם
כל־בכור לבני־ישראל לקחתי אתם לי׃ 17 כי־לי כל־בכור בבני־ישראל
באדם ובבהמה ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתים לי׃
18 ואקח את־הלוים תחת כל־בכור בני־ישראל׃ 19 ואתנה את־הלוים
נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני־ישראל לעבד את־עבדת בני־ישראל
באהל מועד ולכפר על־בני־ישראל ולא־יהיה בבני־ישראל נגף בגשת
בני־ישראל אל־הקדש׃ 20 ויעש משה ואהרן וכל־עדת בני־ישראל
ללוים ככל אשר־צוה יהוה את־משה ללוים כן עשו להם בני־ישראל׃
21 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ 22 ואחרי־כן באו הלוים לעבד את־עבדתם
באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את־משה על־הלוים
כן עשו להם׃ 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 24 זאת אשר ללוים מבן
חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃
25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ 26 ושרת את־
אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא תעבד כן תעשה ללוים
במשמרתם׃

ט א וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים בחדש הראשון לאמר׃ 2 ויעשו בני־ישראל את־הפסח במועדו׃
3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל־
חקתיו וככל־משפטיו תעשו אתו׃ 4 וידבר משה אל־בני־ישראל לעשות
את־הפסח׃ 5 ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני־ישראל׃
6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃ 7 ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את־קרבן
יהוה במועדו בתוך בני־ישראל׃ 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה
מה־יצוה יהוה לכם׃ 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 10 דבר אל־בני־
ישראל לאמר איש איש כי־יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או
לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃ 11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אתו על־מצות ומרורים יאכלהו׃ 12 לא־ישאירו ממנו עד־
בקר ועצם לא־ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ 13 והאיש אשר־הוא
טהור ובדרך לא־היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאתו יישא האיש ההוא׃ 14 וכי־
יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה
אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ 15 וביום הקים את־המשכן כסה
הענן את־המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על־המשכן כמראה־אש עד־
בקר׃ 16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה־אש לילה׃ 17 ולפי העלות
הענן מעל האהל ואחרי־כן יסעו בני־ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
שם חנו בני־ישראל׃ 18 על־פי יהוה יסעו בני־ישראל ועל־פי יהוה
יחנו כל־ימי אשר־ישכן הענן על־המשכן יחנו׃ 19 וכי־האריך הענן על־
המשכן ימים רבים ושמרו בני־ישראל את־משמרת יהוה ולא יסעו׃
20 ויש אשר־היה הענן ימים מספר על־המשכן על־פי יהוה יחנו ועל־פי
יהוה יסעו׃ 21 ויש אשר־היה הענן מערב עד־בקר והענן נעלה בבקר
ונסעו או יומם ונעלה הענן ונסעו׃ 22 או־יומים או־חדש או־ימים
בהארך הענן על־המשכן לשכן עליו יחנו בני־ישראל ולא יסעו ובהעלתו
יסעו׃ 23 על־פי יהוה יחנו ועל־פי יהוה יסעו את־משמרת יהוה שמרו
על־פי יהוה ביד־משה׃

י א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 עשה לך שתי חצצרת כסף מקשה
תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את־המחנות׃ 3 ותקעו בהם
ונועדו אליך כל־העדה אל־פתח אהל מועד׃ 4 ואם־באחת יתקעו ונועדו
אליך הנשאים ראשי אלפי ישראל׃ 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות
החנים קדמה׃ 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה
תרועה יתקעו למסעיהם׃ 7 ובהקהל את־הקהל תתקעו ולא תריעו׃
8 ותקעו בני אהרן הכהנים בחצצרת והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם׃
9 וכי־תבאו מלחמה בארצכם על־הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרת
ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם׃ 10 וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על־עלתיכם ועל־זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם׃
11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל
משכן העדת׃ 12 ויסעו בני־ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן
במדבר פארן׃ 13 ויסעו בראשנה על־פי יהוה ביד־משה׃ 14 ויסע דגל
מחנה בני־יהודה בראשנה לצבאתם ועל־צבאו נחשון בן־עמינדב׃
15 ועל־צבא מטה בני־יששכר נתנאל בן־צוער׃ 16 ועל־צבא מטה בני־
זבולן אליאב בן־חלון׃ 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן׃ 18 ונסע דגל־מחנה ראובן לצבאתם ועל־צבאו אלישור
בן־שדיאור׃ 19 ועל־צבא מטה בני־שמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
20 ועל־צבא מטה בני־גד אליסף בן־דעואל׃ 21 ונסעו הקהתים נשאי
המקדש והקימו את־המשכן עד־באם׃ 22 ונסע דגל־מחנה בני־אפרים
לצבאתם ועל־צבאו אלישמע בן־עמיהוד׃ 23 ועל־צבא מטה בני־מנשה
גמליאל בן־פדהצור׃ 24 ועל־צבא מטה בני־בנימן אבידן בן־גדעוני׃
25 נסע דגל־מחנה בני־דן מאספת לכל־המחנות לצבאתם ועל־צבאו
אחיעזר בן־עמישדי׃ 26 ועל־צבא מטה בני־אשר פגעיאל בן־עכרן׃
27 ועל־צבא מטה בני־נפתלי אחירע בן־עינן׃ 28 אלה מסעי בני־ישראל
לצבאתם ויסעו׃ 29 ויאמר משה לחובב בן־רעואל המדיני חתן משה
נסעים אנחנו אל־המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו
לך כי־יהוה דבר טוב על־ישראל׃ 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם־אל־
ארצי ואל־מולדתי אלך׃ 31 ויאמר אל־נא תעזב אתנו כי־על־כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃ 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב
ההוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך׃ 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת
ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃
34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן־המחנה׃ 35 ויהי בנסע הארון
ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃
36 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃

יא א ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער
בם אש־יהוה ותאכל בקצה המחנה׃ 2 ויצעק העם אל־משה ויתפלל משה
אל־יהוה ותשקע האש׃ 3 ויקרא שם־המקום ההוא תבערה כי־בערה
בם אש־יהוה׃ 4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם־
בני־ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃ 5 זכרנו את־הדגה אשר־נאכל
במצרים חנם את־הקשאים ואת־האבטחים ואת־החצירים ואת־הבצלים
ואת־השומים׃ 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל־המן עינינו׃
7 והמן כזרע־גד הוא ועינו כעין הבדלח׃ 8 שטו העם ולקטו ורחים
ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד־השמן׃ 9 וברדת הטל על־המחנה לילה ירד המן עליו׃
10 וישמע משה את־העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר־אף יהוה
מאד ובעיני משה רע׃ 11 ויאמר משה אל־יהוה למה הרעות לעבדך
ולמה לא־מצאתי חן בעיניך לשום את־משא כל־העם הזה עלי׃
12 האנכי הריתי את־כל־העם הזה אם־אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו
בחיקך כאשר ישא האמן את־היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃
13 מאין לי בשר לתת לכל־העם הזה כי־יבכו עלי לאמר תנה־לנו בשר
ונאכלה׃ 14 לא־אוכל אנכי לבדי לשאת את־כל־העם הזה כי כבד ממני׃
15 ואם־ככה את־עשה לי הרגני נא הרג אם־מצאתי חן בעיניך ואל־אראה
ברעתי׃ 16 ויאמר יהוה אל־משה אספה־לי שבעים איש מזקני ישראל
אשר ידעת כי־הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל־אהל מועד
והתיצבו שם עמך׃ 17 וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי מן־הרוח אשר
עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא־תשא אתה לבדך׃
18 ואל־העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי־טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר
ואכלתם׃ 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה
ימים ולא עשרים יום׃ 20 עד חדש ימים עד אשר־יצא מאפיכם והיה לכם
לזרא יען כי מאסתם את־יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים׃ 21 ויאמר משה ששים־אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃ 22 הצאן ובקר
ישחט להם ומצא להם אם את־כל־דגי הים יאסף להם ומצא להם׃
23 ויאמר יהוה אל־משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם־לא׃
24 ויצא משה וידבר אל־העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני
העם ויעמד אתם סביבות האהל׃ 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל
מן־הרוח אשר עליו ויתן על־שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו׃ 26 ויתרו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה׃ 27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃
28 ויען יהושע בן־נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל־עם יהוה נביאים כי־יתן
יהוה את־רוחו עליהם׃ 30 ויאסף משה אל־המחנה הוא וזקני ישראל׃
31 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן־הים ויטש על־המחנה כדרך יום
כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על־פני הארץ׃ 32 ויקם
העם כל־היום ההוא וכל־הלילה וכל־יום המחרת ויאספו את־השלו
המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות למחנה׃ 33 הבשר
עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה
רבה מאד׃ 34 ויקרא את־שם המקום ההוא קברות התאוה כי־שם קברו
את־העם המתאוים׃ 35 מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃

יב א ותדבר מרים ואהרן במשה על־אדות האשה הכשית אשר לקח כי
אשה כשית לקח׃ 2 ויאמרו הרק אך־במשה דבר יהוה הלא גם־בנו דבר
וישמע יהוה׃ 3 והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על־פני האדמה׃
4 ויאמר יהוה פתאם אל־משה ואל־אהרן ואל־מרים צאו שלשתכם אל־
אהל מועד ויצאו שלשתם׃ 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃ 6 ויאמר שמעו־נא דברי אם־יהיה
נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר־בו׃ 7 לא־כן עבדי משה
בכל־ביתי נאמן הוא׃ 8 פה אל־פה אדבר־בו ומראה ולא בחידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃ 9 ויחר־אף יהוה בם
וילך׃ 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל־
מרים והנה מצרעת׃ 11 ויאמר אהרן אל־משה בי אדני אל־נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃ 12 אל־נא תהי כמת אשר בצאתו
מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃ 13 ויצעק משה אל־יהוה לאמר אל־נא
רפא־נא לה׃ 14 ויאמר יהוה אל־משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃ 15 ותסגר
מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא־נסע עד־האספה מרים׃
16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃

יג א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 שלח־לך אנשים ויתורו את־ארץ
כנען אשר אני נתן לבני־ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו
כל־נשיא בהם׃ 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם
אנשים ראשי בני־ישראל הם׃ 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־
זכור׃ 5 למטה שמעון שפט בן־חורי׃ 6 למטה יהודה כלב בן־יפנה׃
7 למטה יששכר יגאל בן־יוסף׃ 8 למטה אפרים הושע בן־נון׃
9 למטה בנימן פלטי בן־רפוא׃ 10 למטה זבולן גדיאל בן־סודי׃
11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי׃ 12 למטה דן עמיאל בן־
גמלי׃ 13 למטה אשר סתור בן־מיכאל׃ 14 למטה נפתלי נחבי בן־
ופסי׃ 15 למטה גד גאואל בן־מכי׃ 16 אלה שמות האנשים אשר־שלח
משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע׃ 17 וישלח אתם
משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אלהם עלו־זה בנגב ועליתם את־ההר׃
18 וראיתם את־הארץ מה־הוא והעם היושב עליה החזק הוא הרפה
המעט הוא אם־רב׃ 19 ומה הארץ אשר־הוא יושב בה הטובה היא אם־
רעה ומה הערים אשר־הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים׃
20 ומה־השמן הוא אם־רזה היש־בו עץ אם־אין ועודתם בידכם והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים׃ 21 ויעלו ויתורו את־
הארץ ממדבר צן עד־רחב לבוא חמת׃ 22 ויעלו בנגב ויבא עד־חברון
ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען
מצרים׃ 23 ויבאו עד־נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים
אחד וישאהו במוט בשנים מן־הרמונים ומן־התאנים׃ 24 למקום ההוא
קרא נחל אשכול על־אדות האשכול אשר כרתו משם בני־ישראל׃
25 ויתרו את־הארץ מקצה ארבעים יום׃ 26 וילכו ויבאו אל־משה ואל־
אהרן ואל כל־עדת בני־ישראל אל־המדבר קדשה וישיבו אתם דבר ואת
כל־העדה ויראום את פרי הארץ׃ 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל־הארץ
אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ 28 אפס כי עז העם
היושב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם־ילדי הענק ראינו שם׃
29 עמ

ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש הרמש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 9 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃ 10 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 11 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 12 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 13 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 14 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 15 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ 16 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 17 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃ 18 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 19 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 20 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 21 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 22 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ 23 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 24 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 25 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 26 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 27 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 28 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 29 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 30 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 31 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 32 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 33 על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 34 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ 35 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 36 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 37 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמותון׃ 38 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 39 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 40 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 41 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃ 42 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 43 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ 44 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־ערם אנכי ואתחבא׃ 45 ויאמר מי הגיד לך כי ערם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 46 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 47 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 48 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 49 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 50 ואל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 51 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 52 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 53 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 54 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 55 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 56 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 57 וישלחהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 58 וישלח את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

(11) ישע. 20: 14.
(15) ישע. 20: 14. 1. שמו. 15: 3.
(16) שמו. 25: 2. 24: 14. ב. שמו. 2: 15. יחז. 2: 14.
(17) ישע. 21: 11.
(19) שמו. 5: 2. 19: 11. שמו. 25: 9.
(23) שמו. 19: 9. 17.
(24) שם. 11: 25.
(27) שם. 22: 8. 1. שמו. 30: 4.
(28) שמו. 31: 30. 47. 18: 26.
(30) שמו. 31: 42–47. 3: 7. 8. 25. 31. 36. 18: 3. 4.
(41) שמו. 18: 8. 19.
(47) שמו. 31: 30.
(50) שם. 30: 12. 16.

53 וַיִּגְוַע וַיָּמָת.* וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק
54 וְיִשְׁמָעֵאל.* בְּמְעָרַת הַשָּׂדֶה אֶל עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא: הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי
חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ.

פרשת תולדות.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת
יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רִבְקָה
בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ
2 לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא
וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:* 3 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים
בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת
4 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים
מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:*
5 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ:* וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹנִי
אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: 6 וְאַחֲרֵי
כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם:* 7 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב
8 אֹהָלִים: וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיו* וְרִבְקָה אֹהֶבֶת
9 אֶת יַעֲקֹב: וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף:*
10 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי
עָיֵף אָנֹכִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם:* 11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה
כַיּוֹם אֶת בְּכֹרָתְךָ לִי: 12 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת
וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה:* 13 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע
לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב:* 14 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם
וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת
15 הַבְּכֹרָה:* וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר
הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים
16 גְּרָרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ

(53) בר. 20: 14.
(54) שופ. 30: 16.

(1) בר. 21: 32. בר. 13: 25. ב. בראש. 24: 5. (2) בר. 32: 36. 38. (3) בר. 21: 24. 34. (4) בר. 13: 3. 26. בר. 1: 22. (9) בר. 13: 24. 31. בר. 1: 28. (10) בר. 14: 11. 21. בר. 1: 34. (11) בר. 14: 28. 29. בר. 1: 35. בר. 14: 24. 30. (12) בר. 14: 24. בר. 1: 36. בר. 14: 8. 9. (13) בר. 14: 33. 34. 35. 26: 64. 65. (14) בר. 1: 34. (15) בר. 30: 17. בר. 22: 24. 28. (16. 18. ד. דבר. 7: 19. (15: 2. (17) בר. 4: 12. 13. (18) בר. 22: 4. (19) בר. 32: 33 בר. 12: 1. 13: 8. (20) בר. 3: 18. בר. 1: 14. 4: 12. 13. (22) בר. 3: 20. בר. 11: 23. 18: 1. 22: 4. בר. 3: 12. 15. 16. 18. בר. 1: 15. 13: 8. 32. 22: 4. 9. (23) בר. 4: 7. 44: 16. בר. 12: 59. (24) בר. 32: 16. 34. בר. 1: 14. (26) בר. 1: 12. (27) בר. 4: 12. (28) בר. 1: 13. (33) בר. 3: 12–17. 29: ס. בר. 12: 6. 13: 8. 22: 4. בר. 21: 24. 33. 35.

וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
34 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא׃
35 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
36 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃
37 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃
38 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃
39 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֶדְמָה׃ אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם׃
40 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
41 וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה נָפְלוּ׃ עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו׃
42 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק׃
43 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃
44 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
45 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה׃
46 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
47 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃

פרק כה׃

1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃
2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זִמְרָן וְאֶת יָקְשָׁן וְאֶת מְדָן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ׃
3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃
4 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃
5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק׃
6 וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל אֶרֶץ קֶדֶם׃
7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע שָׁנִים׃
8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא׃
10 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
11 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃
12 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃

---

(34) שם. 33: 45. 46. שם. 2: 36.
(36) שם. 32: 3. 24.
(37) שם. 21: 27.
(38) בר. 46: 1. שם. 22: 41. 32: 3. מל. 13:23. שם. 7:23.
(39) בר. 50: 23.
(40) שם. 3: 12. 13. 15. שם. 13: 31. 17: 1.
(41) שם. 3: 14. שם. 13: 30. 1. דבר. 2: 21. 22. 23.
(3) שם. 12: 2. 37. 13: 4. 14: 8.
(4) שם. 12: 12. 29. 18: 11. בר. 19: 1. יהש. 12: 8.
(5) שם. 12: 37.
(6) שם. 13: 20.
(7) שם. 14: 2. 9.
(8) שם. 14: 22. 15: 22. 23. 22. 48.
(9) שם. 15: 27.
(10) שם. 4: 1. שם. 4: 13. 14.
(11) שם. 16: 1.
(14) שם. 17: 1. 19: 2.
(15) שם. 16: 1. 19: 1. 2.
(16) שם. 11: 34.
(17) שם. 11: 35.
(18) שם. 12: 16.
(30) שם. 6: 10.
(32) דה"א 1: 42. שם. 10: 7. דבר. 36: 27. שם. 10: 6.
(35) שם. 2: 8. 1. שם. 9: 26.
(36) שם. 20: 1. 27: 14.
(37) שם. 20: 22. 23. 21: 4.
(38) שם. 20: 25. 28. שם. 10: 6. 32: 50.
(40) שם. 21: 1. שם. 21: 4.
(41) שם. 21: 4.
(43) שה. 21: 10.
(44) שם. 21: 11.
(45) שם. 32: 34.
(46) יג. 48: 22. שמ. 6: 14.
(47) שם. 20:21. שם. 32: 49.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וְאִם־לֹא יִגְאַל לוֹ אָחִיו וְגָאַל הוּא
48 אֶת־מִמְכָּרוֹ׀ אוֹ דוֹד מִבְּשָׂרוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִיֶּד שְׁאֵר
49 בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגָּאֵל אוֹ הָשִׂיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃
וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת
הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי
50 שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים כְּפִיהֶן
51 מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ׀ וּמִן־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר נִמְכַּר־בּוֹ׃ וְאִם־
מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ
52 כְּפִי שָׁנָיו כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יַעֲשֶׂה אִתּוֹ לֹא
53 יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם־לֹא נִגְאַל בַּכְּסָפִים
54 הָאֵלֶּה וְיָצָא בַּשָּׁנָה הַהִיא הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ כִּי־לִי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
55 אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ
3 שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת
4 לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ אֶת־
סְפִיחַ קְצִירֲךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא
תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה שַׁבַּת
5 הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִּירְךָ
6 וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים אִתָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר
7 בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ וְסָפַרְתָּ
לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים
וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים
8 שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שofar תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שofar בְּכָל־אַרְצְכֶם׃

(48) שמ. 22: 1.
(49) שמ. 25: 1. שה. 2: 1.
(51) שמ. 7: 1. 2. 9: 1. שה. 3: 17.
(52) שה. 23: 24. 33. 34: 13. שמ. 7: 2. 5. 12: 3. שה. 11. 12. שב. 2: 2.
(54) שמ. 26: 53. 54. 55.
(55) שה. 23: 13. שב. 2: 3. שם. 106. 34. 36. שה. 23.

33. שמ. 28: 24.

(2) שה. 17: 8. שמ. 1: 7. שם. 78: 55. 105: 11. שמ. 47: 14.
(3) שה. 15: 1. שמ. 47: 13. שהג. שה. 14: 3. שה. 15: 2.
(4) שה. 15: 3. שמ. 13: 26. 32: 8. שה. 15: 3. 4.
(5) שה. 15: 18. שה. 15: 4.

47. ו. שה. 8: 65. יח. 27: 12.
(7) שמ. 33: 37.
(8) שמ. 13: 21. ס. שה. 14: 25. שם. 47: 15; 17.
(9) שם. 47: 17.
(11) ס. שה. 23: 33. יט. 39: 5. 6. שמ. 3: 17. שה. 11: 2. 19. 35. שם. 14: 34. שה. 5: 1.
(12) שמ. 34: 3.
(13) שמ. 34: 1. שה. 14: 1. 2.
(14) שמ. 32: 33. שה. 14: 2. 3.
(17) שה. 14: 1. 19: 51.
(18) שמ. 1: 4. 16.

(2) שה. 14: 3. 4. 21: 2. שם. 145: 1. שהג. 48: 8. שהג.

וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת תִּתֵּן עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ 22 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קוֹמָתוֹ׃ 24 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 25 וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ 26 וְעָשִׂיתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ 27 לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעֹת מְקֹמוֹת לְבָדִים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ 29 וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וְקַשָּׂוָתָיו וְמִנְקִיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם מִזְרְקֹתָיו מִזָּהָב סָגוּר תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 30 וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ 31 וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ 32 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 33 שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ 34 וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 35 וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ 36 כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 37 וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ 38 וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ 39 כִּכַּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ 40 וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃

פרשת כו.

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה שֶׁשׁ־מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 2 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 3 חֻבַּר חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת וַחֲמֵשׁ יְרִיעֹת חֻבָּרֹת אַחַת אֶל־אַחַת׃ 4 וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 5 חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית מְקַבְּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 6 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ 7 וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 8 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאֶחָת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 9 וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ 10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 11 וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד׃ 12 וְהַנּוֹתֶרֶת בַּיְרִיעֹת הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הַנּוֹתֶרֶת תִּסַּר עַל־אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 13 וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל תִּהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ 14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֵה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ 15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 16 עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרָשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ 19 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃ 20 וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרָשׁ׃ 21 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 22 וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ 23 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֹצַעַת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ 24 וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאַחַת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם הַמָּה לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃ 25 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 26 וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ 27 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לְיַרְכְּתָיִם יָמָּה׃ 28 וְהַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן בַּחֲצִי הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ בָּתָּוֶךְ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ 29 וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ 30 וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִיתָ בָּהָר׃ 31 וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יֵעָשֶׂה אֹתָהּ׃ 32 וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ 33 וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃ 34 וְנָתַתָּה אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃ 35 וְשַׂמְתָּ אֶת־הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל־יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן צָפוֹנָה׃ 36 וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ 37 וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃

---

(6) שמו. 35: 13. דה. 4: 41.
(7) שמו. 21: 41.
(8) שמו. 21: 3. שמו. 26: 54.
(10) דה. 19: 2. שמו. 20: 2.
(11) שמו. 21: 13.
(12) דה. 19: 6. שמו. 20: 3. 5. 6.
(13) שמו. 35: 6.
(14) דה. 4: 41. שמו. 20: 8.
(15) שמו. 15: 16.
(16) שמו. 21: 12. 14. שה. 24: 17. דה. 19: 11. 12.
(19) שמו. 35: 21. 24. 27. דה. 19: 6. 12. שמו. 20: 3. 5.
(20) שמ. 4: 8. ש. שמו. 3: 27. 20: 10. 1. שמ. 2: 31.
(22) שמו. 21: 13.
(24) שמו. 35: 12. שמו. 20: 6.
(25) שמו. 20: 6. שמו. 29: 7. שה. 4: 3. 21: 10.
(27) שמו. 22: 2.
(29) שמו. 27: 11.
(30) דה. 17: 6. 19: 15.
שמו. 18: 16. ש. שה. 13: 1. שמ. 10: 28.
(33) שו. 106: 38. שמו. 4: 11. שמ. 9: 6. ס
(34) שה. 18: 25. דה. 21: 23. שמו. 29: 45. 46.

(1) שמו. 26: 29.

صفوه منهم هو المحامون: كفوه حتى تجيء
2 البينة: جيء بالبينة* على الحق: فمن
كذب بعد البينة فذلك هو الظالم:
3 لا تحكم بالظن: فإن الظن لا يغني من
الحق شيئا: وإن الله عليم بما تفعلون.*
4 لا تحكم وأنت غضبان: فإن الغضب
يعمي عن الحق: ويصم عن سماع الحجة:
ولا تحكم وأنت جائع: فإن الجوع يشغل
عن الحق: ولا تحكم وأنت شبعان: فإن
الشبع يورث النعاس.
5 لا تحكم وأنت مريض: ولا تحكم
وأنت مهموم: فإن المرض والهم يشغلان
عن الحق.*
6 لا تحكم وأنت فرحان: ولا تحكم
وأنت حزين: فإن الفرح والحزن يمنعان
من الحق.*
7 لا تحكم وأنت جائع: ولا تحكم
وأنت شبعان: فإن الجوع والشبع يمنعان
من الحق.*
8 لا تحكم وأنت ناعس: ولا تحكم
وأنت نعسان: فإن النعاس والنعسان يمنعان
من الحق.*
9 لا تحكم وأنت مريض: ولا تحكم
وأنت مهموم: فإن المرض والهم يمنعان
من الحق.*
10 لا تحكم وأنت فرحان: ولا تحكم
وأنت حزين: فإن الفرح والحزن يمنعان
من الحق.*
11 لا تحكم وأنت جائع: ولا تحكم
وأنت شبعان: فإن الجوع والشبع يمنعان
من الحق.*
12 لا تحكم وأنت ناعس: ولا تحكم
وأنت نعسان: فإن النعاس والنعسان يمنعان
من الحق.*
13 لا تحكم وأنت مريض: ولا تحكم
وأنت مهموم: فإن المرض والهم يمنعان
من الحق.*
14 لا تحكم وأنت فرحان: ولا تحكم
وأنت حزين: فإن الفرح والحزن يمنعان
من الحق.*

(2) صد. 26: 55. 33: 54.
(3) صد. 27: 1. 7.
صد. 17: 3. صد. 27: 1. 7.
صد. 17: 3. 4.
(4) حد. 25: 10.
(5) صد. 27: 7.
(6) صد. 36: 12.
(7) ١. صد. 21: 3.
(8) ١. حد. 23: 22.
(11) صد. 27: 1.
(13) صد. 26: 3. 33: 50.

(4) صد. 21: 24. 33. صد. 13.
12.
(6) صف. 3: 1. 19: 1. صد. 11.
10: 11.
(8) حد. 12: 7. 15: 18. 17.
7. 8. 26: 4. 28: 13.
(9) صف. 18: 18. صد. 11: 14.
16. 17.
(10) حد. 15: 5. ص. 10: 22.
28: 62.
(11) د. صد. 24: 3. حد. 15:
5. 22: 17. 26: 4. صف. 32: 13.
(12) ١. صد. 3: 8. 9.
(13) صف. 18: 21. صد. 11:

سورة الأحقاف.

الركوع: ١.

1 الم: تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم:
ما خلق السموات والأرض وما بينهما إلا
بالحق: وأجل مسمى لكل شيء: والذين
[1]كفروا عما أنذروا معرضون:
2 قل: أرأيتم ما تدعون من دون الله: أروني
ماذا خلقوا من الأرض: أم لهم شرك في
السموات: ائتوني بكتاب من قبل هذا أو
أثارة من علم: إن كنتم صادقين.*
3 ومن أضل ممن يدعو من دون الله من لا
يستجيب له إلى يوم القيامة: وهم عن
دعائهم غافلون:
4 وإذا حشر الناس كانوا لهم أعداء: وكانوا
بعبادتهم كافرين:
5 وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات: قال الذين
كفروا للحق لما جاءهم: هذا سحر مبين:
6 أم يقولون: افتراه: قل: إن افتريته فلا
تملكون لي من الله شيئا: هو أعلم بما
تفيضون فيه: كفى به شهيدا بيني وبينكم:
وهو الغفور الرحيم.
7 قل: ما كنت بدعا من الرسل: وما أدري
ما يفعل بي ولا بكم: إن أتبع إلا ما يوحى
إلي: وما أنا إلا نذير مبين.
8 قل: أرأيتم إن كان من عند الله: وكفرتم
به: وشهد شاهد من بني إسرائيل على
مثله: فآمن: واستكبرتم: إن الله لا يهدي
القوم الظالمين:
9 وقال الذين كفروا للذين آمنوا: لو كان
خيرا ما سبقونا إليه: وإذ لم يهتدوا به:
فسيقولون: هذا إفك قديم.
10 ومن قبله كتاب موسى: إماما ورحمة:
وهذا كتاب مصدق لسانا عربيا: لينذر
الذين ظلموا: وبشرى للمحسنين:
11 إن الذين قالوا: ربنا الله: ثم استقاموا:
فلا خوف عليهم: ولا هم يحزنون:
12 أولئك أصحاب الجنة: خالدين فيها:
جزاء بما كانوا يعملون:
13 ووصينا الإنسان بوالديه إحسانا: حملته
أمه كرها: ووضعته كرها: وحمله وفصاله
ثلاثون شهرا: حتى إذا بلغ أشده: وبلغ
أربعين سنة: قال: رب أوزعني أن أشكر
نعمتك التي أنعمت علي وعلى والدي:
وأن أعمل صالحا ترضاه: وأصلح لي في
ذريتي: إني تبت إليك: وإني من المسلمين.
14 أولئك الذين نتقبل عنهم أحسن ما عملوا:
ونتجاوز عن سيئاتهم: في أصحاب الجنة:

[1] أي: كفروا بالقرآن لأنه كلام الله: وهو الحق.

ויאמרו׃ ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
15 פרעה אשר הציל את־העם מתחת יד־מצרים׃ ועתה
ידעתי כי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדבר אשר־זדו
16 עליהם׃ ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל־זקני ישראל לאכל לחם עם־חתן משה
17 לפני האלהים׃ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את־העם
ויתיצב העם על־משה מן־הבקר עד־הערב׃ וירא חתן
משה את כל־אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם
18 נצב עליך מן־בקר עד־ערב׃ ויאמר משה לחתנו כי־יבוא
19 אלי העם לדרש אלהים׃ כי־יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את־חקי האלהים
20 ואת־תורתיו׃ שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את־הדברים
21 אל־האלהים׃ והזהרתה אתהם את־החקים ואת־התורת
והודעת להם את־הדרך ילכו בה ואת־המעשה אשר
יעשון׃ ואתה תחזה מכל־העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי
22 מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ ושפטו את־העם בכל־
עת והיה כל־הדבר הגדל יביאו אליך וכל־הדבר הקטן
הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך׃ אם־את־הדבר
הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל־העם הזה
23 על־מקמו יבא גם׃ משה לקול חתנו ויעש כל־אשר
24 אמר׃ ויבחר משה אנשי־חיל מכל־ישראל ויתן אתם
25 ראשים על־העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות׃ וישפטו את־העם בכל־עת את־הדבר
26 הקשה יביאון אל־משה וכל־הדבר הקטן ישפטו־הם׃
27 וישלח משה את־חתנו וילך להו אל־ארצו׃ ויתנו בני
ישראל את־קרבנם למזבח ואת־זהבם אשר־נשאו איש
אלהים על־ראשו ויקהל את־כל־העם לפני האלהים׃
28 ויאמרו אליו משה אדני משה כלא את־בניהם ואת־
בנותיהם ואת־נשיהם ואת־עבדיהם ואת־אמהתיהם
ואת־מקניהם ואת־כל־חיתו אשר־לו ויתן אותם אל־
29 ידי משה׃ ויאמר משה אליהם אל־תיראו כי־בעבור
נסות אלהים בא ובעבור תהיה יראתו על־פניכם
30 לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־
הערפל אשר־שם האלהים׃ ויאמר יהוה אל־משה כה

(15) שמ. 18: 25.
(16) דב. 16: 18. ושם. 7: 24. ירמ. 24: 22.
(17) ירמ. 19: 15. דב. 16: 19. דב. 1: 16. ושם. 7: 24. 23. דב. 2: 1. ר. וקהל. 19: 6. שמ. 18: 22. 26.
(19) שמ. 10: 12. דב. 8: 15. יש. 2: 6. שמ. 13: 26. (21) שמ. 1: 9. (23) שמ. 13: 3. (24) שמ. 13: 22. 23. 24.
(25) שמ. 13: 27. (26) שמ. 14: 1-4. תה. 106: 24. 25. (27) דב. 9: 28. (28) שמ. 2: 11. שמ. 13: 28. 31. 32. 33. דב. 9: 1. 2. שמ. 13: 28. (30) שמ. 14: 14. 25. ושמ. 4: 20. (31) שמ. 19: 4. דב. 32: 11. 12. בר. 46: 3. 4. 63: 9. תה. 11: 3. קה. 13: 18.
(32) תה. 106: 24. ירמ. 5. (33) שמ. 13: 21. תה. 78: 14. שמ. 10: 33. שו. 20: 6. (34) דב. 2: 14. 15. (35) שמ. 14: 22. 23. תה. 95: 11. (36) שמ. 14: 24. 30. שמ. 9: 14. (37) שמ. 20: 12. 27. 14. דב. 3: 26. 4: 21. 34. 4. תה. 106: 32. (38) שמ. 14: 30. שמ. 24: 13. 33. 11. ר. שמ. 16: 22. שמ. 27: 18. 19. דב. 31: 7. 23. (39) שמ. 14: 3. 31. בר. 7: 15. 16. קה. 9: 11. (40) שמ. 14: 25. (41) שמ. 14: 40. (42) שמ. 14: 42. (43) שמ. 14: 44. 45. (44) תה. 118: 12. (46) שמ. 13: 25. 20: 1. 22. דב. 11: 17.

פרק כ"ה

1 אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר׃*
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגרעו סיג מכסף ויצא צרוף לכלי׃*
5 הגרעו רשע מלפני מלך ויכון בצדק כסאו׃*
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃*
7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחרית כי יכלימך רעך׃
9 ריבך נהל את רעך וסוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרפך שומע ודבתך לא תשוב׃*
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃*
12 נזם זהב וחרוץ כתם מוכיח חכם על אזן שומעת׃*
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו כי את אדוניו ישיב נפש׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃*
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃*
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃*
18 מפיץ ורעה וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃*
20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃*
21 אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים׃*
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃*
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃*
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדנים ובבית משתף׃*
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃*
26 מקור נמאה ומעין משחת צדיק המוט לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד׃*
28 כעיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃

1 כאשר לא נאה לכסיל כבוד כן לא נאה לכסיל משל׃
2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃*
3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגב כסילים׃*
4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃*
5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃*
6 קצץ רגלים ספה חמס שלח דברים ביד כסיל׃
7 שוקי פסחים נדלו מפי משל בפי כסילים׃
8 צרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃
10 רב מכאיב כל ושכר פועלים עוברים׃
11 ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו׃*
12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃*
13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות אתהלך׃
14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם בעיני עצמו עצל משבעה משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃*
18 כמתל משגע יורה חצים ומות׃
19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃*
20 בעדם אש תכבה ובאין נרגן ישתק מדון׃*
21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃*
23 כסף סיגים מצופה על חרש שפתי דלקה ולב רע׃*
24 בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃*
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃
26 כסה שנאה במרמה תגלה רעתו בקהל׃
27 כרה שוחה ונפל בתוכה וגלל אבן ושבה עליו׃*
28 לשון שקר ישנא דכיה ופה חלק יעשה מדחה׃

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד יומך׃*
2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃
3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃
4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה׃*
5 טובה תוכחת גלויה מאהבה מסתרת׃*
6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא׃
7 שבעה נפש תבוס נופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃
8 כעוף נודד ממקומו כן איש נודד ממקומו׃
9 שמן וקטרת ישמחו לב ומתקות רעהו מעצת נפש׃
10 את רעך ואת רעי אל תעזב ואל בית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃*
11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃*
12 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃*
13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃*
14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃
15 דלף טורדני ביום סגרה ואשת מדנים משלו שוים׃*
16 צופנה צפנה רוח ושמן ימינו יקרא׃
17 ברזל בברזל יחד וחד יחד פני איש פני רעהו׃*
18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃
19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃
20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃*
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃
22 אם תכתש את האויל במכתש כגרסים בעלי גרסו לא תסור מעליו אולתו׃
23 ידע תדע פני צאנך שים לבך לעדרים׃*
24 כי לא לעולם חסן ונזר אם לדור ודור׃
25 יגלה חציר וירא עשב ואספו עשבי הרים׃
26 כבשים לכסותך ושדה תמכר בעדך׃
27 ודי עזים לכסות לחמך ולחם ביתך ולחיות נערותיך׃

(1) שמ' 14: 25. שו' 1: 40.
(3) שו' 2: 7. 14.
(4) שמ' 20: 14.
(5) בר' 36: 8. שמ' 24: 4.
(7) שו' 8: 2–4.
(8) שמ' 11: 18. 1. שא' 9: 26.
(9) שמ' 21: 28. בר' 19: 37.
(10) בר' 14: 5. שמ' 13: 22. 33. שו' 9: 2.
(12) שו' 2: 22. בר' 14: 6. 20–30. שו' 2: 12. 36. 20.
(13) שמ' 21: 12. 13: 23.
(14) שמ' 13: 26. 14: 33. 26: 64. 14: 35. שו' 1: 34. 35. שמ' 20: 15.
(15) שו' 78: 33. 106: 26. (19) בר' 19: 38. (20) בר' 14: 5. (21) שו' 2: 10. (22) בר' 36: 8. 14: 6. 36: 13: 9. שו' 44: 3.
(23) שא' 13: 3. בר' 25: 20.
(28) שמ' 20: 19.
(29) שמ' 20: 18. שו' 23: 10. בר' 14. שא' 7: 9.
(30) שמ' 21: 23. שא' 11: 3. 4. דב' 11: 17. 18.
(31) שו' 1: 8.
(32) שמ' 21: 23.
(33) שו' 2: 20. 16. שמ' 7: 21. 24. שו' 29: 7.
(34) בר' 27: 28. שו' 2: 7. 26.
(36) שו' 3: 12. 4: 48. שא' 3: 13. שמ' 20: 19.
(1) שמ' 14: 25. שו' 1: 40.
(3) שו' 2: 7. 14.
(4) שמ' 20: 14.
(5) בר' 36: 8. שא' 24: 4.
(7) שו' 8: 2–4.
(8) דב' 11: 18. 1. שא' 9: 26.
(9) שמ' 21: 28. בר' 19: 37.
(10) בר' 14: 5. שמ' 13: 22. 33. שו' 9: 2.
(12) שו' 2: 22. בר' 14: 6. 20–30. שו' 2: 12. 36. 20.
(13) שמ' 21: 12. 13: 23.
(14) שמ' 13: 26. 14: 33. 26: 64. 14: 35. שו' 1: 34. 35. שמ' 20: 15.
(15) שו' 78: 33. 106: 26. (19) בר' 19: 38. (20) בר' 14: 5. (21) שו' 2: 10. (22) בר' 36: 8. 14: 6. 36: 13: 9. שו' 44: 3.
(23) שא' 13: 3. בר' 25: 20.
(28) שמ' 20: 19.
(29) שמ' 20: 18. שו' 23: 10. בר' 14. שא' 7: 9.
(30) שמ' 21: 23. שא' 11: 3. 4. דב' 11: 17. 18.
(31) שו' 1: 8.
(32) שמ' 21: 23.
(33) שו' 2: 20. 16. שמ' 7: 21. 24. שו' 29: 7.
(34) בר' 27: 28. שו' 2: 7. 26.
(36) שו' 3: 12. 4: 48. שא' 3: 13. שמ' 20: 19.

וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַצְלִיחַ בְּיָדוֹ: וַיַּרְא אֲדֹנָיו אֹתוֹ כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ: וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֶסֶד בְּעֵינָיו וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכָל יֶשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַתְּהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה: וַיַּעֲזֹב כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל וְיוֹסֵף הָיָה יְפֵה תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה: וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי: וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הִנֵּה אֲדֹנִי לֹא יָדַע אִתִּי מָה בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדִי: אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים: וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ: וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בַּבָּיִת: וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדּוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי עָזַב בִּגְדּוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה: וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל: וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַתַּנַּח בִּגְדּוֹ אֶצְלָהּ עַד בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ: וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי: וַיְהִי כְּהָרִים אֲדֹנָיו אֶת קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ: וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [1]הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר: וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן אֶת חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הָאֲסִיר: וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הָאֲסִיר בְּיַד יוֹסֵף אֶת כָּל הָאֲסִירִים אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסִיר וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: אֵין שַׂר בֵּית הָאֲסִיר רֹאֶה אֶת כָּל מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ:

פרק מ.

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטָא מַשְׁקֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֹפֵה לַאדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם: 2 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאֹפִים: 3 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֶל בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסִיר שָׁם: 4 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרְתֵם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר: 5 וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: 6 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים: 7 וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם מִתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵלָיהֶם הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ נָא לִי: 9 וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי: 10 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפָרְחָה עָלְתָה נִצָּתָהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים: 11 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה: 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: 13 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוס פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ: 14 כִּי אִם זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָּא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה: 15 כִּי גָנֹב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר: 16 וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף גַּם אָנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חוֹר עַל רֹאשִׁי: 17 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי: 18 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: 19 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אֹתְךָ עַל עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ: 20 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו: 21 וַיָּשֶׁב שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן כוס בְּיַד פַּרְעֹה: 22 וְאֶת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: 23 וְלֹא זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ:

---

(37) בר׳ לב: 22. שמ׳ כא: 2. ויק׳ כה: 39. 24. שמ׳ ג: 16. ש״ב יב: 5. 9. 19.

(1) שמ׳ כא: 33. מכש׳ שמ׳ כט: 7. ו: 4. (2) שמ׳ כא: 24. (3) שמ׳ כא: 35. (4) ו׳ מל׳ ד: 13. (6) שמ׳ ב: 24. ס״ת 135: 10–12. 136: 19–21. (9) שמ׳ ד: 48. ס״ת כט: 6. ו׳ דה״י ה: 23. (10) שמ׳ ד: 49. ס״ת יב: 5. 13: 11. (11) בר׳ ב: 9. בר׳ יד: 5. ב׳ שמ׳ יב: 26. יז׳ מט: 2. ס״ת כא: 20. (12) שמ׳ ב: 36. ס״ת יב: 2. שמ׳ לב: 33. ס״ת יב: 6. 13. 8. מכש׳. (13) ס״ת יג: 29. (14) ו׳ דה״י ב: 22. ס״ת יג: 13. (23) ב׳ ס״ת יב: 8. 9. שמ׳ יא: 2. ס״ת טו: 15. יא: 11. ב׳ שמ׳ ז: 22. ס״ת יב: 71. 19. 86: 8. 89: 6. 8. (25) ס״ת ג: 8. שמ׳ ד: 22. (26) שמ׳ כא: 12. 27: 14. שמ׳ א: 37. 31: 2. 32: 51. 52. 34: 4. ס״ת 106: 32. (27) שמ׳ כז: 12. (28) שמ׳ כז: 18. 23. שמ׳ א: 38. 31: 3. 7. 13. ב׳ שמ׳ ג: 3. 10: 6. 41. (15) שמ׳ לב: 39. (16) ב׳ שמ׳ כד: 5. שמ׳ כא: 2. 12: 2. (17) שמ׳ לד: 11. 12. שמ׳ ד: 49. 12. 3. (18) שמ׳ לב: 20. מכש׳ (20) שמ׳ כב: 4. (21) שמ׳ כז: 18. (22) ס״ת יד: 14. שמ׳ א: 30. כ: 4.

[1] מנד: סְהֵדוּתָא דְּמַלְכָּא דִּתְמָן אֲסִירִין מַלְכָּא:

29 מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃

פרק כ׳

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ 5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ 7 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ 8 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ 12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 13 לֹא תִרְצָח׃ 14 לֹא תִנְאָף׃ 15 לֹא תִגְנֹב׃ 16 לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ 17 לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ 18 וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ 21 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ 23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ 24 מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ צֹאנְךָ וּבְקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃ 25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ 26 וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

פרק כ״א

1 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ 2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ 3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ 4 אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ 5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ 6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ 7 וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ 8 אִם־רָעָה בְעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ 9 וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ 10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ 11 וְאִם־שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ 12 מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ 13 וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ 14 וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לַהֲרָגוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ 15 וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 16 וְגֹנֵב אִישׁ וּמָכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ 17 וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 18 וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ 19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃ 20 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ 21 אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ 22 וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ 23 וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ 24 עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ 25 כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ 26 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ 27 וְשֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃

---

(29) שמ׳ 4: 46. 34: 6.

(1) כתו׳ 19: 37. 20: 8. 22: 31. שמ׳ 5: 1. 8: 1. 20: 11. ש״ב 10: 5.
(2) שמ׳ 12: 32. שה״ב 1: 7. ויק׳ 22: 18. 19.
(3) שמ׳ 25: 4. שה״ב 22: 17. 29. (6) נש׳ 28: 28. שו׳ 19: 7. 111: 10. ש״ב 1: 7. (7) ד״ב 5: 11. שמ׳ 23: 7. 46. 64. נש׳ 1: 8.
(9) שה״ב 4: 23. 3: 1. 3. 4: 6. 55: 6.
(10) שמ׳ 19: 9. 16. 20: 18. ש״ב 12: 18. 19.
(11) שמ׳ 19: 18. שו׳ 5: 23. (12) שו׳ 5: 4. 22: 4: 33. 36. שה״ב 20: 22: 1. ש״ב 19: 12.
(13) שו׳ 9: 9. 11. שה״ב 34: 28. 24: 12. 31: 18.
(14) שה״ב 21: 1. שו׳ 18. ש״ב 14: 145: 1. 148: 18. נד׳ 55: 6.
(15) שמ׳ 23: 11. נד׳ 40: 18.
(16) שה״ב 32: 7. 20: 4. 5. שו׳ 4: 23. 5: 8. ש״ב 1: 23. (19) שו׳ 17: 3. ואה׳ 31: 26. ש״ב 2: 1. ד״ה 1: 17. (25) שו׳ 4: 16. ד״ב 5: 17. (26) שו׳ 30: 18. 19. נד׳ 1: 2. שמ׳ 6: 2.
(20) ו׳ שמ׳ 8: 51. ש״ב 11: 4. שה״ב 19: 5. שו׳ 9: 29. 32: 9. (21) שמ׳ 20: 12. שו׳ 1: 37. 3: 26.
(22) ד״ב 1: 13–15. שו׳ 3: 25–27. (23) שו׳ 4: 9. 16. שה״ב 20: 4: 5. (24) שה״ב 17. שו׳ 9: 3. נד׳ 33: 14. ש״ב 12: 29. שה״ב 20: 5. שו׳ 6: 15. נד׳ 42: 8. (25) שו׳ 4: 16. ד״ב 5: 17. (26) שו׳ 18. 19. נד׳ 1: 2. שמ׳ 6: 2. (27) שה״ב 33: 2. שו׳ 14: 19. 1: 28. 30. נשמ׳ 1: 8.

28 מִלְּבַד רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמַטּוֹת הָאֲבֹתָם הֵם רָאשֵׁי הָאֲלָפִים׃ 29 וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְרֹאשֹׁנָה לְבָנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 30 וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 31 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 32 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 33 לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 34 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה גָּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 35 לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 36 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 37 לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 38 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ 39 לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ 40 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 41 לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃

---

(28) בד. 28: 64. 1. בראש. 4: 2.
26: 19. יג. 16: 13. סה. 115: 4. 5. 135: 15. 16. נד. 44: 9. 46: 7.
(29) חב. 26: 39. 40. בראש. 1: 9. נד. 55: 6. 7. 14-12: 29.
(30) סה. 18: 8. בד. 31: 17. 29. יב. 49: 1. בד. 31: 29. 12: 23: 20. 3. 5. סה. 2: 12.
(31) ב. בחר. 30: 9. במדב. 9: 31. 5. 116. סה. 133: 3. 9.
(32) נשא. 8: 8. סה. 24: 31.
(33) סה. 24: 11. 33: 20. בד. 5: 24. 26.
(34) בד. 7: 19. 29: 3. סה. 7: 3. 13: 3. 6. בד. 26: 8. 34: 12.
(35) בד. 32: 39. 1. בראש. 2: 2. נד. 45: 5. 18. 22. בחר. 12: 29. 32.
(36) סה. 19: 9. 19. 20: 18. 22. 24: 16. בחר. 12. 18.
(37) בד. 10: 15. סה. 13: 3. 14.
(38) בד. 7: 1. 9: 1. 4. 5.
(39) בד. 4: 35. בח. 2: 11.
(40) חב. 22: 31. בד. 5: 16. 6: 3. 18. 12: 25. 28. 22: 7. יא. 6: 3.
(41) בד. 35: 6. 14.
(42) בד. 19: 4.
(43) בח. 20: 8.
(46) בד. 3: 29. בד. 21: 24. בד. 1: 4.
(47) בד. 21: 35. בד. 3: 3. 4.
(48) בד. 2: 36. 3: 12. 3: 14.
(49) בד. 3: 17.

---

(2) סה. 19: 5. בד. 4: 23.
(3) בד. 13: 17. בח. 8: 9.
(4) סה. 19: 9. 19. 20: 22. בד. 4: 36. 34: 10.
(5) סה. 20: 21. בראש. 3: 19. סה. 19: 16. 20: 18. 24: 2.
(6) סה. 20: 2. בראש. בח. 26: 1. בד. 6: 4. בד. 81: 10. 3. 4.
(7) סה. 20: 3.
(8) סה. 20: 4.

42 וַיִּתְפָּקְדוּ כָּל פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 43 וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 44 אֵלֶּה הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃ 45 וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 46 וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 47 וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃ 48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 49 רַק אֶת מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ס.

1 וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵם יִשְׂאוּ אֶת מִשְׁכַּן וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ 2 וְנָסְעוּ אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ 3 וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה מַחֲנֵה דֶגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃ 4 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 5 וְהַחֹנִים עָלָיו הַמַּטֶּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃ 6 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 7 מַטֵּה זְבֻלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבֻלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃ 8 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 9 כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ 10 דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃ 11 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 12 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃ 13 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 14 וּמַטֵּה גָד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל׃ 15 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 16 כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאָה וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וְשֵׁנִית יִסָּעוּ׃ 17 וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃ 18 דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃ 19 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 20 וְעִמּוֹ מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃ 21 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ 22 מַטֵּה בִנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃ 23 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 24 כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאָה וּשְׁמֹנָה אֶלֶף וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וְשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃ 25 דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפוֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃ 26 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ 27 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃ 28 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 29 וּמַטֵּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃ 30 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 31 כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת בְּאַחֲרֹנָה לְדִגְלֹתָם יִסָּעוּ׃ 32 אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי מַחֲנֹת לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 33 וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ 34 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדִגְלֹתָם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל בֵּית אֲבֹתָיו׃

ס.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃ 2 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכוֹר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 3 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן כְּהֵן׃ 4 וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם׃ 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 6 הַקְרֵב אֶת מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃ 7 וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ 8 וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ 9 וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתֻנִים נְתֻנִים הֵם לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו תַּפְקִיד וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 12 וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ 13 כִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃ 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינָי לֵאמֹר׃ 15 פְּקֹד אֶת בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם׃ 16 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃ 17 וַיִּהְיוּ בְנֵי לֵוִי בְּשֵׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי׃ 18 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ 19 וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ 20 וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם׃ 21 לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 23 מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃ 24 וְנָשִׂיא בֵּית אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן לָאֵל׃ 25 וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 26 וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתָרָיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ 27 לְקְהָת מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃ 28 בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃ 29 מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי קְהָת עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ תֵּימָנָה׃ 30 וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן עֻזִּיאֵל׃ 31 וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם וְהַמָּסָךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ׃ 32 וְנָשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקוּדַת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃ 33 לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי׃ 34 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שִׁשֶּׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ 35 וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפוֹנָה׃ 36 וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל כֵּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ׃ 37 וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃ 38 וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 39 כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ 40 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל בְּכוֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ 41 וְלָקַחְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל בְּכוֹר בִּבְהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

148 ٥٠ ٥٠ ٥٠

7 ויהי הנה מקנה ישראל עד־מות לא־כבד אחד׃ ויקח פרעה והנה לא־מת מן־מקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב־פרעה ולא שלח את־העם׃
8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזרקו משה לעיני פרעה׃
9 והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים׃
10 ויקחו את־פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמימה ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃
11 ולא־יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמם ובכל־מצרים׃
12 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל־משה׃
13 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃
14 כי אל־הפעם אני שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ׃
15 כי עתה שלחתי את־ידי ואך אתך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ׃
16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ׃
17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃
18 הנני משיא כעת מחר אבן כבדה מאד אשר לא־היתה כמוה במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה׃
19 ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר־לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃
20 היורא את־דבר יהוה מעבדי פרעה וינס את־עבדיו ואת־מקנהו אל־הבתים׃
21 ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־עבדיו ואת־מקנהו בשדה׃
22 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים׃
23 ויט משה את־מטהו על־השמים ויהוה נתן קלות וברד והלך אש ארצה׃ וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים׃
24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היתה כמוהו בכל־ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃
25 ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד ואת כל־עץ השדה שבר׃

(7) בראשית 4: 9. 11: 19. שמות 4: 21. 5: 1. 9: 12. 10: 20. 14: 4. 17. (8) שמות 9: 10. (9) שמות 9: 22. (10) שמות 9: 11. (11) שמות 9: 10. (12) שמות 4: 21. 7: 3. 10: 1. 20. 11: 10. (13) שמות 5: 1. 3. 7: 16. (14) שמות 8: 6. 18. 9: 14. 29. (15) שמות 3: 20. 4: 21. 7: 4. 11: 17. (16) שמות 4: 7. 12. 21. 9: 16. (17) שמות 5: 2. 7. 20. 3: 4. 21. 4. 5. 1. 10: 9. (18) שמות 9: 11. 13. 22. 119: 4. (19) שמות 9: 15. 26. 12. 28. 13: 18. (20) שמות 9: 33. 52. 53. (21) שמות 9: 13. 19. 3. (22) שמות 9: 7. 8: 9: 10: 11: 12: 135: 9. (24) שמות 9: 6. 2. 10: 13. 14. 35: 7. 8. 32: 39. 4: 1. 8: 1. 41: 2. 10: 28. (25) שמות 9: 18: 5. 24: 13. 10: 3. 5.

(1) שמות 9: 31. 3. 44: 2. 3. 15: 19. 33. 2. 4: 38. 9: 1. (2) שמות 9: 7. 23. 14. 27: 28. 29. 33. 52. 20: 16. 17. 6: 17. 8. 24. 9: 24. 10: 28. 40. 11: 11. 12. 34: 32. 12: 16. 15. 2. 2. 20. 10. 2. 14. 9: 18. 1: 24. 23. 12. 1. 11: 2. 9. 2. (4) שמות 6: 15. (5) 23. 24: 34. 13. 12: 2. 3. (6) 19. 6. 14. 2. 26: 19. 50. 5. 2: 3. 19: 5. 3: 2. 1. 15: 19. 33. 4: 2. 9. (7) שמות 10: 22. (8) שמות 10: 15. 32: 13. 105: 1. 10-8. 1. 72. 73. 13: 3. 14. 55. (9) שמות 49: 7. 1. 9: 1. 10: 13. 18. 1. 5: 24. 3: 3. 2: 13. 11. 1. 9. 20: 6. 1: 5. 1. 9: 4. 10: 5. 1. 2. 59: 18. 1: 2. 32. 35. (12) 26: 3. 28: 1. 105: 9. 55: 1. 72. 73.

[1] מדוי: תחנת דיוקן.

7 וְהִנֵּה מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־מֵת לֹא־כָבֵד אֶחָד מִמִּקְנֵה מִצְרָיִם וַיִּכְבַּד לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא חָפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזָרְקוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פַרְעֹה׃
9 וְהָיָה לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פֹּרַחַת אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרְקֵהוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שְׁחִין פֹּרַחַת אֲבַעְבֻּעֹת בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
11 וְלֹא־יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּם לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־מִצְרָיִם׃
12 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃
14 כִּי אֶל־הַפַּעַם אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי אֶל־לִבֶּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
15 כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ׃
16 וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃
18 הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר אֶבֶן כְּבֵדָה מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הוסדה וְעַד־עָתָּה׃
19 וְעַתָּה שְׁלַח עֻז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבָּיְתָה וְיָרַד עֲלֵיהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ׃
20 הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פַרְעֹה וַיָּנָס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃
21 וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
23 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־הַשָּׁמָיִם וַיהוָה נָתַן קֹלוֹת וּבָרָד וַתְּהַלֶּךְ אֵשׁ אַרְצָה׃ וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃
25 וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֵת כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבָּר׃

פרק ט'

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃
2 כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדְךָ מַחֲזִיק בָּהֶם׃
3 הִנֵּה יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד׃
4 וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא יָמָת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר׃
5 וַיָּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ׃
6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳרָת וַיָּמָת כָּל־מִקְנֵה מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵת אֶחָד׃
7 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא חָפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזָרְקוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פַרְעֹה׃
9 וְהָיָה לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פֹּרַחַת אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרְקֵהוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שְׁחִין פֹּרַחַת אֲבַעְבֻּעֹת בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
11 וְלֹא־יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּם לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־מִצְרָיִם׃
12 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃
14 כִּי אֶל־הַפַּעַם אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי אֶל־לִבֶּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
15 כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ׃
16 וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃
18 הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר אֶבֶן כְּבֵדָה מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הוסדה וְעַד־עָתָּה׃
19 וְעַתָּה שְׁלַח עֻז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבָּיְתָה וְיָרַד עֲלֵיהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ׃
20 הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פַרְעֹה וַיָּנָס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃
21 וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
23 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־הַשָּׁמָיִם וַיהוָה נָתַן קֹלוֹת וּבָרָד וַתְּהַלֶּךְ אֵשׁ אַרְצָה׃ וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃
25 וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֵת כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבָּר׃

פרק ט'

1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃
2 כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃
3 הנה יד־יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃
4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת מכל־לבני ישראל דבר׃
5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃
6 ויעש יהוה את־הדבר הזה ממחרת וימת כל־מקנה מצרים וממקנה בני־ישראל לא־מת אחד׃
7 וישלח פרעה והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב־פרעה ולא שלח את־העם׃
8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה לעיני פרעה׃
9 והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל־ארץ מצרים׃
10 ויקחו את־פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמימה ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃
11 ולא־יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמם ובכל־מצרים׃
12 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל־משה׃
13 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃
14 כי אל־הפעם אני שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ׃
15 כי עתה שלחתי את־ידי ואך אתך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ׃
16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ׃
17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃
18 הנני משיא כעת מחר אבן כבדה מאד אשר לא־היתה כמוה במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה׃
19 ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר־לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃
20 היורא את־דבר יהוה מעבדי פרעה וינס את־עבדיו ואת־מקנהו אל־הבתים׃
21 ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־עבדיו ואת־מקנהו בשדה׃
22 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים׃
23 ויט משה את־מטהו על־השמים ויהוה נתן קלות וברד והלך אש ארצה׃ וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים׃
24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היתה כמוהו בכל־ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃
25 ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד ואת כל־עץ השדה שבר׃

פרק ט׳

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ 4 בְּשׁוּב אוֹיְבָי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ 5 כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ עַל־כִּסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ 6 גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ 7 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ 8 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ 9 וְהוּא יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ 10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ 11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ 12 זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃ 13 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ 14 חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃ 15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 16 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ 17 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ 18 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ 19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃ 20 קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃ 21 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

פרק י׳

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ 2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ 3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ 4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ 5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ 6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בָרָע׃ 7 אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ 8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נְקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ 9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ 10 דָּכָא יָשֹׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ 11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃ 12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ 13 עַל־מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ 14 רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶק אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם׃ 15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ 16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ 17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ 18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד יַעֲרִיץ אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ׃

פרק י״א

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נֻדִּי הָרְכֶם צִפּוֹר׃ 2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירֹא בְמוֹ־אֹפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ 3 כִּי הָרְסוּן יְסוֹדוֹת צַדִּיק מָה פָּעָל׃ 4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי־אָדָם׃ 5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ 6 יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃ 7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

פרק י״ב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית לְדָוִד הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ 2 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ 3 יַכְרֵת יְהוָה כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ 4 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ 5 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ 6 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלִּיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ 7 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן־הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ 8 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

פרק י״ג

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד עַד־אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ 2 עַד־אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד־אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃ 3 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת׃ 4 פֶּן־יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ 5 וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 6 אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

פרק י״ד

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ 2 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ 3 כֻּלּוֹ סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד׃ 4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃ 5 שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃ 6 עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃ 7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

פרק ט״ו

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי־יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃ 2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ 3 לֹא־רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל־קְרֹבוֹ׃ 4 נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃ 5 כַּסְפּוֹ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל־נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

פרק ט״ז

1 מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ 2 אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ׃ 3 לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי בָם׃ 4 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל־אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבְשִׂפְתֵיהֶם בַּל־אֶשָּׂא׃ 5 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃ 6 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃ 7 אֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃ 8 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט׃ 9 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ 10 כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ 11 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

פרק י״ז

1 תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ 2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ 3 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל־תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל־יַעֲבָר פִּי׃ 4 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃ 5 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל־נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃ 6 אֲנִי־קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ 7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃ 8 שְׁמָרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ 9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָּדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי׃ 10 חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃ 11 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃ 12 דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃ 13 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃ 14 מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם׃ 15 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

פרק י״ח

1 לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃ 2 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃ 3 יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃ 4 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ 5 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יבעתוני (יבעתוני) [יְבַעֲתוּנִי]׃ 6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃ 7 בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו׃ 8 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ 9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ 10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ 11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל־כַּנְפֵי רוּחַ׃ 12 יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ 13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃ 14 וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃ 15 וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃ 16 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּיךָ׃ 17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ 18 יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ 19 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃ 20 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ 21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ 22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ 23 כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃ 24 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃ 25 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ 26 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ 27 עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ 28 כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃ 29 כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ 30 כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ 31 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃ 32 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ 33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃ 34 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ 35 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ 36 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ 37 תַּרְחִיב צְעָדַי תַּחְתָּי וְלֹא־מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ 38 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ 39 אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ 40 וַתְּזַרְּנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃ 41 וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ 42 יִשְׁוְעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ 43 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃ 44 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃ 45 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי׃ 46 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ 47 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ 48 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ 49 מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ 50 עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ 51 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

פרק י״ט

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ 3 יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ 4 אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ 5 בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם־אֹהֶל בָּהֶם׃ 6 וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃ 7 מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ 8 תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ 9 פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ 10 יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃ 11 הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃ 12 גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ 13 שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ 14 גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ 15 יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

פרק כ׳

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 3 יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃ 4 יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃ 5 יִתֶּן־לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ 6 נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ 7 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃ 8 אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃ 9 הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃ 10 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

פרק כ״א

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 יְהוָה בְּעֻזְּךָ יִשְׂמַח מְאֹד וּבִישׁוּעָתְךָ מָה־יָּגִיל׃ 3 תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו בַּל־מָנַעְתָּ סֶלָה׃ 4 כִּי תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ פָּז׃ 5 חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לוֹ אֹרֶךְ יָמִים עוֹלָם וָעֶד׃ 6 גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּהַדֵּר עָלָיו׃ 7 כִּי תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ בְּשִׂמְחָה אֶת־פָּנֶיךָ׃ 8 כִּי הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־יִמּוֹט׃ 9 תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אוֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ׃ 10 תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵמוֹ אֵשׁ׃ 11 פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם׃ 12 כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל יוּכָלוּ׃ 13 כִּי תְשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵתָרֶיךָ תָּכִין עַל־פְּנֵיהֶם׃ 14 רוּמָה יְהוָה בְּעֻזֶּךָ נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְבוּרָתֶךָ׃

פרק כ״ב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי׃ 3 אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא־דוּמִיָּה לִי׃ 4 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ 5 בְּךָ בָטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ 6 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ׃ 7 וְאָנֹכִי תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃ 8 כָּל־רֹאָי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ׃ 9 גֹּל אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ׃ 10 כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי עַל־שְׁדֵי אִמִּי׃ 11 עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃ 12 אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה כִּי־אֵין עוֹזֵר׃ 13 סְבָבוּנִי פָרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ 14 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃ 15 כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃ 16 יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי וְלַעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃ 17 כִּי סְבָבוּנִי כְלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃ 18 אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־בִי׃ 19 יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃ 20 וְאַתָּה יְהוָה אַל־תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ 21 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃ 22 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃ 23 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ 24 יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶ

וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
17 וַיִּשְׁכַּב אֲחַזְיָה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
18 וּבִימֵי יְהוֹרָם בֶּן אַחְאָב מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּאָבִיו וְכַאִמּוֹ וַיָּסַר אֶת מַצְּבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו׃
19 אַךְ בְּחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל דָּבַק לֹא סָר מִמֶּנָּה׃
20 בִּימָיו פָּשַׁע מֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחְאָב׃
21 וַיַּעַל יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃
22 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הֲתֵלֵךְ אִתִּי מוֹאָבָה לַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה פָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְּסוּסֶיךָ כְּסוּסָי׃
23 וַיֹּאמֶר אֵי זֶה יַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר אֱדוֹם׃

(17) שם. 9: 4. ו. שם. 4: 7.
(18) שמ"ב. 10: 22. שם. 2: 8. שם. 7: 8. 12.
(19) שם. 4: 26. 30: 18.
(20) שם. 9: 11. 12.

(1) שם. 11: 31. שם. 3: 16. 4: 19. שם. 4: 38. 7: 1. 11: 23. 1: 28.
(2) שם. 13: 22. 28. 32. 33.
(3) שם. 31: 3. שם. 3: 11. שם. 4: 24. שם. 12: 29. שם. 7: 23. שם. 23: 31. שם. 7: 24.
(4) שם. 8: 17. שם. 11: 6. 20. ו. שם. 4: 4. 7. שם. 15: 16. שם. 18: 24. 25. שם. 18: 12.
(5) שמ"ב. 3: 5. שם. 12: 7. 13: 15. 15: 7. 17: 8. 26: 4. 28: 13.
(6) שם. 9: 13. שם. 32: 9. 33: 3. 34: 9.
(7) שם. 14: 11. 16: 2. 17. 2. 2. שם. 11: 4. 20: 2. 25: 2. שם. 31: 27.

וַיֹּאמֶר אֲנִי כָּמוֹךָ כְּעַמִּי כְּסוּסֶיךָ כְּסוּסָי׃
8 וַיֹּאמֶר אֵי זֶה יַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר אֱדוֹם׃
9 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֱדוֹם וַיָּסֹבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא הָיָה מַיִם לַמַּחֲנֶה וְלַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לְרַגְלֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲבָל כִּי קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּכַף מוֹאָב׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת יְהוָה מֵעָלָיו וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט אֲשֶׁר יָצַק מַיִם עַל יְדֵי אֵלִיָּהוּ׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֶשׁ אִתּוֹ דְּבַר יְהוָה וַיֵּרְדוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֱדוֹם׃
13 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָה לִי וָלָךְ לֵךְ אֶל נְבִיאֵי אָבִיךָ וְאֶל נְבִיאֵי אִמֶּךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַל כִּי קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּכַף מוֹאָב׃
14 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי לוּלֵי פְנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם אַבִּיט אֵלֶיךָ וְאִם אֶרְאֶךָּ׃
15 וְעַתָּה קְחוּ לִי מְנַגֵּן וַיְהִי כְּנַגֵּן הַמְנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד יְהוָה׃
16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה גְּדֹד גְּדֹדוּ בַּנַּחַל הַזֶּה׃
17 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא מָיִם וְשָׁתִיתֶם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃
18 וְנָקֵל זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן גַּם אֶת מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃
19 וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְצָר וְכָל עִיר מִבְחָר וְכָל עֵץ טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל מַעְיְנוֹת מַיִם תַּסְתֹּמוּ וְכָל חֶלְקַת טוֹבָה תַּכְאִיבוּ בָּאֲבָנִים׃
20 וַיְהִי בַבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה בָּאָה מַיִם דֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת הַמָּיִם׃
21 וְכָל מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי עָלוּ הַמְּלָכִים לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ כָּל כֹּל חֲגֹר חֲגוֹר וָמַעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל הַגְּבוּל׃
22 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל הַמָּיִם וַיַּרְא מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃
23 וַיֹּאמְרוּ דָּם זֶה חָרְבוּ נָחְרְבוּ הַמְּלָכִים וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ הִכּוּ וְעַתָּה לַשְּׁלָלָה מוֹאָב׃

(8) שם. 32: 4. שם. 106: 14. 12.
(9) שם. 24: 12. 15. 24: 19.
(10) שם. 31: 18. 19. 17. 18: 1. שה"ש. 4: 10. 10: 4. 18: 16.
(12) שם. 32: 7. שה"ש. 31: 29. 2: 17.
(13) שם. 32: 9. שה"ש. 9: 6. 10: 16. 31: 27. ב. שם. 17: 14.
(14) שם. 32: 10. שה"ש. 29: 20. שם. 9: 5. 109: 13. שה"ש. 106: 25.
(15) שם. 32: 15. 19. 18. שה"ש. 4: 11. 5: 23. 19.
(16) שם. 32: 19.
(18) שם. 34: 28. שם. 106: 23.
(19) שם. 32: 10. 11. 32: 14. 33: 17. שה"ש. 10: 10. שם. 106: 23.
(21) שם. 32: 20. שה"ש. 31: 7. 22. שה"ש. 11: 1. 3. 5. שם. 17: 7. שה"ש. 11: 4. 34.
(23) שה"ש. 13: 3. 14: 1. שם. 106: 25.

מזבח קטרת: ומזבח העולה וכל כליו וכיור וכנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה וקטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו: ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנח לי וידל אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

ויאמר יהוה אל משה עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה האהלה יקמו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם ואף מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבדך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשרתו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראה פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרישה ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את המטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשו בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות חמש חברת יריעה אל יריעה ויריעות חמש חברת יריעה אל יריעה: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת ועשה כן בשפת היריעה הקצה החברת השנית: חמשים הלולאת עשה ביריעה אשר בקצה החברת השנית לולאת מקבלת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת: ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד ויכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה החברת ועשה כן בשפת היריעה הקצה החברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה אשר בקצה החברת השנית לולאת מקבלת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את האהל לחבת אתו ויהי אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן היה לשניהם למקצעתם היו: והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שנים עשר אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת הבריחם צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב: ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יהוה את משה כן עשה: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ואת ארבעה עמדיה שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: וחמשה עמדיהם ווהיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת: ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו: ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן: ויעש את כליו אשר על השלחן את קעריתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן לנסך זהב טהור: ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה: כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב עשה אתה ואת כל כליה: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויתן את המזבח על שפת הקדש לפני הפרכת על הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה: ויעש את כיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ויעש את המכבר נחשת ואת כנו נחשת במראת הנשים הצבאת פתח אהל מועד: ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה: קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: וכל קלעי החצר סביב שש משזר: ואדני העמדים נחשת וויהם וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף וכל עמודי החצר מחשקים כסף: ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשרים באמה ורחב בקומה חמש באמה לעמת קלעי החצר: ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: וכל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת: אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש: כסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות ושבעים וחמשה שקל במשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן: והאלף ושבע מאות ושבעים וחמשה עשה וויהם לעמדים וחשק להם וצפה להם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ויקעו את פחי הזהב וכתת פתילם לחוט לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו חבר: וחשב אפדתו אשר עליו ממנו כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: ויפעלו את אבני השהם מסבות מלאת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע היה כפול אורך החשן וזרתו ורחבו כפול: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת טור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבות מלאת זהב תהיינה במלואתם: והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושני טבעת זהב ויתן את שני הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו את שתי עבת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפת האפד מלמטה מלפני פניו אל מול מחברתו מלמעלה אשר לחשב האפד: ויחברו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא לפיו שפה סביב לא יקרע: ועשו על שולי המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ופעמני זהב טהור ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב למשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ופרכת המסך: ארונ העדת ובדיו וכפרת: שלחן את כל כליו ולחם הפנים: מנורת הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ושמן המאור: ומזבח הזהב ושמן המשחה וקטרת הסמים ומסך פתח האהל: מזבח הנחשת ומכבר הנחשת אשר לו בדיו ואת כל כליו כיור וכנו: קלעי החצר עמודיו ואדניו ומסך לשער החצר יתדתיו ומיתריו וכל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויעשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת: והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלת את נרתיה: ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העולה תשים לפתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: והקמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח העולה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת: ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו ושם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו: ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח ויתן את העדת אל הארון וישם הבדים על הארון ויתן הכפרת על הארון מלמעלה: ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת: וערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ויעל הנרות לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העולה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העולה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאתם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

(1) שמ׳ 31: 27.
(2) שמ׳ 31: 18.
(3) שמ׳ 9: 10. 21.
(4) שמ׳ 32: 1. 23. 25.
(5) שמ׳ 34: 28. 29. 32. 35.
(6) שמ׳ 33: 30. 31. 20: 28.
(7) שמ׳ 33: 32. 33.
(8) שמ׳ 3: 6. 4: 4. 8: 14. 16: 9. 4: 15. שמ׳ 18: 5. 19: 22. 9: 23. 6. שמ׳ 21: 5. 9: 1. 2. שמ׳ 44: 28.
(9) שמ׳ 18: 20. 24. שמ׳ 18: 1. 2. שמ׳ 44: 28.
(10) שמ׳ 34: 28. שמ׳ 9: 18. 25. שמ׳ 32: 14. 33. 34. 33: 17. שמ׳ 9: 19.
(11) שמ׳ 32: 34. 33: 1. 12.
(12) שמ׳ 6: 8. שמ׳ 6: 13. 5: 33. 6: 5. 11: 13. 30: 16. 20. שמ׳ 22: 37.
(13) שמ׳ 6: 24.
(14) 1. מל׳ 8: 27. שמ׳ 115: 16. 148: 4. ב״ה 14: 19. שמ׳ 1. 19: 5. שמ׳ 24: 1.
(15) שמ׳ 4: 37.
(16) ירמ׳ 26: 41. שמ׳ 30: 6. 29. 2: 28. ש״א 4: 3. ש״א 2: 11. שמ׳ 9: 6. 13.
(17) שמ׳ 22: 22. שמ׳ 136: 2. ב״ה 2: 47. 11. 36. ב״ה 14: 17. 19. 16. שמ׳ 7: 21. ב״ה 19: 7. שמ׳ 34: 19. ב״ה 10: 34. 11. 2: 6. 9. 1. ש״א 3: 25. 1. ש״א 1: 12. 13. 30. 16. 20. שמ׳ 10: 12. 30. 16. 20.
(18) שמ׳ 68: 5. 146: 9.
(19) ירמ׳ 19: 33. 34.
(20) שמ׳ 6: 13. ש״א 4: 10. כ״ה 4: 8. שמ׳ 11: 22. 13. 4. שמ׳ 63: 11.
(21) ש״א 15: 2 שמ׳ 22: 3. ב״ה 17: 14. 1. שמ׳ 12: 24. ב״ה 7: 23. שמ׳ 106: 21. 22.
(22) ב״ה 46: 27. ש״א 1: 5. ב״ה 7: 14. ב״ה 15: 5. שמ׳ 1: 10. 28: 62.

(1) שמ׳ 10: 12. 30. 16. 20. ש״א 3: 7.

1 ויקרבו ימי דויד למות ויצו את שלמה בנו לאמר:* 2 אנכי הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש (למופת); 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:* 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:* 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה את אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם ויהרג דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגורו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול ובניו בארץ החיים:* 7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו מאכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים אשר קלל אותי קללה נמרצת ביום לכתי למחנים וירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמית אותך בחרב:* 9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול:* 10 וישכב דויד עם אבתיו ויקבר בעיר דויד: 11 והימים אשר מלך דויד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: 12 ושלמה ישב על כסא דויד אביו ותכן מלכותו מאד:* 13 ויבא אדניה בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום בואך ויאמר שלום: 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר:* 15 ויאמר אתה ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שם כל ישראל פניהם להמליך את ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מאת יהוה היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשב את פני ותאמר אליו המלך:* 17 ויאמר דברי נא אל שלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: 18 ותאמר בת שבע טוב אני אדבר עליך אל המלך:* 19 ותבא בת שבע אל המלך דבר אליו את אדניה ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו: 20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך:* 21 ותאמר תנתן אבישג השונמית את אדניה אחיך לאשה: 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת אבישג השונמית לאדניה הלא שאלי לו את הממלכה כי הוא אחי הגדול ממני לו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי על נפשו דבר אדניה את הדבר הזה:* 24 ועתה חי יהוה אשר הכין אותי וישיבני על כסא דויד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום אדניה יומת: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת:* 26 ולאביתר הכהן אמר המלך לך ענתותה השדתה כי איש מות אתה ואת היום לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דויד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלו:* 28 ויהי השמועה הזאת אל יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה אחרי שלמה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח:* 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ואשיבה אתי דבר:* 31 וישב אתו בניהו דבר לאמר כה דבר יואב וכה יענני המלך עלה ונפל ופגעת בו והסרת את דם חנם אשר שפך יואב ממני ומעל בית אבי: 32 ונתן יהוה את דמו בראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהרג בהם בחרב ואבי דויד לא ידע את אשר יואב בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה:* 33 ושבו דמם בראש יואב ובראש זרעו לעולם ולדויד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה:* 34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימיתהו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר:* 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:* 37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע ידע כי מות תמות דמך יהיה בראשך:* 38 ויאמר שמעי אל המלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: 39 ויהי מקצה שלש שנים ויברחו שני עבדי שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת: 40 ויקם שמעי וחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: 41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גתה וישב: 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת ארצה דע ידע כי מות תמות ואתה אמרת אלי הדבר הטוב שמעתי:* 43 ולמה לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתיך:* 44 ויאמר המלך לשמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידעה לבבך אשר עשית לדויד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך:* 45 והמלך שלמה ברוך ויכסא דויד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם:* 46 ויצו המלך ביהוידע בן בניהו ויצא ויפגע בו וימת ותכון הממלכה ביד שלמה:

(2) דה. 18: 5, 5: 24, 7: 19.
(3) יהו. 78: 12, 135: 9, 10. מל. 14: 27, 28, 15: 9, 10. יהו. 106: 11. מל. 16: 1, 31, 27: 3, 6. יהו. 106: 17.
(7) דה. 5: 3, 7: 19.
(8) שמ. 1: 6, 7.
(9) דה. 4: 40, 5: 16, מל. 10: 27. דה. 9: 5, שמ. 3: 8, 10) ומ. 14: 18.
(11) דה. 8: 7.
(12) 1. מל. 9: 3.
(13) דה. 11: 22, 6: 17, 10: 12.
(14) יהו. 26: 4, דה. 28: 12, מל. 2: 23, שמ. 5: 7, 15) יהו. 104: 14, דה. 6: 11, מל. 2: 19.
(16) דה. 29: 18, מל. 31: 27, דה. 8: 19, 30: 17.
(17) דה. 6: 15, 1. מל. 8: 35. ש. יהו. 6: 26, 7: 13.
(24) שמ. 1: 3, 14: 9. יהו. 15: 18. שם. 23: 31. דה. 34: 3. מל. 8.
(25) דה. 7: 24, 2: 25. שם. 23: 27.
(26) דה. 30: 1, 15, 19. (27) דה. 28: 2.
(28) דה. 28: 15. (29) דה. 27: 12, 13. שם. 8: 33.
(30) יהו. 12: 6, שמ. 7: 1, 31) דה. 9: 1. שמ. 1: 11, 20. 30: 4: 26. 8: 19. 20. 30: 18. שם. 23: 13. 15. 16. (18) דה. 6: 6. 32: 46. 6: 8. (19) דה. 4: 9. 10. 6: 7. (20) דה. 6: 9. (21) דה. 4: 40. 2. מל. 3: 2. 4: 10. 9: 11. שם. 72: 5. 89: 29. (22) דה. 11: 13. 6: 17. 10: 20. 30: 20. (23) דה. 4: 38. 9: 1. 5.

32 נַחְבִּיאָם כֻּלָּה׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתָהּ בְּבֵית אָבִיהָ בְּעָפְרָה׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר דִּבְּרָה וַתִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים׃

פרק ה׳.

1 וַיָּבֹאוּ כָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּדְעוֹן הֶעָפְרָתָה לֵאמֹר הִנֵּה עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ
כִּי־אָחִינוּ אָנָחְנוּ׃ וְגַם־תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם בְּהִלְחֲמֵנוּ בַּעֲמָלֵק וַתְּהִי אַתָּה
בְּרֹאשׁ לְכָל־יוֹשְׁבֵי מִשְׂרְפוֹת מַיִם׃ וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן וַיָּשִׁבוּ אֶת־כָּל־
2 הַמַּחֲנֶה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־שְׁנֵי מַלְכֵי מִדְיָן אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וְכָל־
הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־יְהוָה בְּהִלָּכְדָם אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי מִדְיָן
3 וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה וְאֵין הַיָּד רָפְתָה מֵהֶם׃ וַיִּחַר אַפּוֹ בְּדַבְּרָם אֹתוֹ וַיֹּאמֶר
אֶפְרַיִם אֶת־זֹאת עָשׂוּ לָנוּ לְבִלְתִּי קָרְאָה לָנוּ כִּי הָלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן
וַיָּרִיבוּ אִתּוֹ עַל־פֹּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַה־עָשִׂיתִי עַתָּה כָּכֶם הֲלֹא טוֹב עֹלֶלוֹת
4 אֶפְרַיִם מִבְצִיר אֲבִיעֶזֶר בְּיָדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־
5 זְאֵב וְאֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע מַה־יָּכֹלְתִּי עֲשׂוֹת כָּכֶם אָז רָפְתָה רוּחָם
6 מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וְרֹדְפִים׃ וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּ־נָא
לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי כִּי עֲיֵפִים הֵם וְאָנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצַלְמֻנָּע
7 מַלְכֵי מִדְיָן׃ וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכַף זֶבַח וְצַלְמֻנָּע בְּיָדֶךָ כִּי־לָכֵן אֲנַחְנוּ
8 נוֹתְנִים לַחְמָם לְצָבְאֶךָ׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בְּהַתִּתִּי יְהוָה אֶת־זֶבַח וְאֶת־
צַלְמֻנָּע בְּיָדִי וְדַשְׁתִּי אֶת־בְּשַׂר־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת אֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־
9 הַבַּרְקָנִים׃ וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם כֵּן וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ אַנְשֵׁי פְנוּאֵל
10 כַּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃ וַיֹּאמֶר גַּם אֶת־פְּנוּאֵל אֶתֹּץ בְּשָׁלוֹם׃ וְזֶבַח
וְצַלְמֻנָּע בְּקַרְקֹר וּמַחֲנֵיהֶם עִמָּהֶם כְּחַמֵּשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף כֹּל הַנִּשְׁאָרִים
מִכֹּל מַחֲנֵה בְּנֵי־קֶדֶם וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֻפֵי חָרֶב׃ וַיַּעַל גִּדְעוֹן
11 דֶּרֶךְ יוֹשְׁבֵי הָאֳהָלִים מִקֶּדֶם לְנֹבַח וְיָגְבְּהָה וַיַּךְ אֶת־הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה
12 לֹא חָשָׁשׁ׃ וַיָּנָס זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנֵי מַלְכֵי
מִדְיָן זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃ וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ
מִן־הַמִּלְחָמָה מֵעֲלוֹת הַחֶרֶס׃ וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־נַעַר מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיִּשְׁאָלֵהוּ
וַיִּכְתֹּב לוֹ אֶת־שָׂרֵי סֻכּוֹת וְאֶת־זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ׃ וַיָּבֹא אֶל־
אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבַח וְצַלְמֻנָּע אֲשֶׁר חֵרַפְתֶּם אֹתִי בָּהֶם לֵאמֹר
הֲכַף זֶבַח וְצַלְמֻנָּע בְּיָדֶךָ כִּי־נֹתְנִים לַאֲנָשֶׁיךָ עַיֵפִים לַחְמָם׃ וַיִּקַּח אֶת־
זִקְנֵי הָעִיר וְקוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְהַבַּרְקָנִים וַיָּדַע בָּהֶם אֶת־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃
וַיִּתֹּץ אֶת־מִגְדַּל פְּנוּאֵל וַיַּהֲרֹג אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר׃ וַיֹּאמֶר לְזֶבַח וּלְצַלְמֻנָּע
אֵיפֹה הָרַגְתֶּם בְּתָבֹר וַיֹּאמְרוּ כָּמוֹךָ כָּהֵמָּה כְּתֹאַר כָּל־אֶחָד כְּתֹאַר בֶּן־
מֶלֶךְ הֵמָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי אִמִּי הָיוּ בְּנֵי אִמִּי חַי־יְהוָה אִלְמָלֵא הֱחֱיִתֶם אֹתָם
לֹא־אֶהֱרֹג אֶתְכֶם׃ וַיֹּאמֶר לְיֶתֶר בְּכֹרוֹ קוּם פְּגָעֵם וְלֹא־שָׁלַף הַנַּעַר אֶת־
חַרְבּוֹ כִּי יָרֵא כִּי־עֹדֶנּוּ נָעַר׃ וַיֹּאמֶר זֶבַח וְצַלְמֻנָּע אַתָּה קוּם־פְּגַע־בָּנוּ
כִּי כְאִישׁ גְּבֻרָתוֹ׃ וַיָּקָם גִּדְעוֹן וַיַּהֲרֹג אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וַיִּקַּח אֶת־
שַׂהֲרֹנֵי הַגְּמַלִּים אֲשֶׁר בְּצַוָּארֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרְאֵל אֶל־גִּדְעוֹן
מְשֹׁל־בָּנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־בִּנְךָ גַּם־בֶּן־בִּנְךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא־אֶמְשֹׁל אֲנִי בָּכֶם וְלֹא־יִמְשֹׁל בְּנִי בָּכֶם יְהוָה יִמְשֹׁל
בָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲלֵהֶם אֶשְׁאֲלָה מֵאִתְּכֶם שְׁאֵלָה וְתִתְּנוּ לִי אִישׁ נִזְמֵי
אֲשֶׁר־לָקָחוּ כִּי נִזְמֵי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמְעֵאלִים הֵמָּה׃ וַיֹּאמְרוּ נָתוֹן נִתֵּן
וַיִּפְרֹשׂ שִׂמְלָה וַיַּשְׁלִכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר שָׁאָל אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן־הַשַּׂהֲרֹנִים וְהַנְּטִפוֹת וּבִגְדֵי
הָאַרְגָּמָן אֲשֶׁר עַל־מַלְכֵי מִדְיָן וּלְבַד מִן־הָעֲנָקִים אֲשֶׁר עַל־צַוְּארֵי גְּמַלֵּיהֶם׃
וְגִדְעוֹן עָשָׂה אֹתָם לְאֵפוֹד וַיַּצֵּג אֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעָפְרָה וַיִּזְנוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
אַחֲרָיו שָׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּכָּנַע מִדְיָן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יָסְפוּ עוֹד לָשֵׂאת רֹאשָׁם וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי גִדְעוֹן׃
וַיֵּלֶךְ יְרֻבַּעַל בֶּן־יוֹאָשׁ וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ׃ וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יֹצְאֵי
יָרֵךְ כִּי נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃ וּפִילַגְשׁוֹ אֲשֶׁר־לוֹ בִּשְׁכֶם גַּם־הִוא יָלְדָה לוֹ בֵּן
וַיָּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיָּמָת גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וַיִּקָּבֵר
בְּקֶבֶר יוֹאָשׁ אָבִיו בְּעָפְרַת הָאֲבִיעֶזְרִי׃ וַיְהִי כְּמוֹת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיָּשִׂימוּ לָהֶם לֵאלִיל בְּרִית׃ וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל־אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב׃
וְלֹא עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יְרֻבַּעַל גִּדְעוֹן כְּכֹל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃

---

(32) שופ. 5: 32. 12: 32.

(1) שופ. 6: 1. 4: 10. ו. שופ. 8: 40.
(2) שופ. 34: 13. שופ. 7: 5. ב. שופ. 16: 4. 17: 10. 11. יר. 3: 6.
(3) שופ. 33: 52. בר. 2: 2. (4) שופ. 12: 31.
(5) שופ. 12: 11. 26: 2. שופ. 9: 27. 1. שופ. 8: 29. ב. שופ. 1. בר. 7: 12. שופ. 78: 68.
(6) שופ. 17: 3. 4. שופ. 12: 14. 17. 22. 23. 15: 19. 20.
(7) שופ. 14: 26. 12: 12. 18. שופ. 23: 40. שופ. 16: 11.
(8) בר. 17: 6. 21: 25.
(10) שופ. 11: 31.
(11) שופ. 12: 5. 14. 18. 21. 26. 14: 23. 15: 20. 16: 2. שופ. 17: 8. 18: 6. 23: 16. 26: 2. 13: 11. שופ. 18: 1. ו. שופ. 8: 29. שופ. 78: 68.
(12) שופ. 12: 7. 10: 9. 14. 29.
(13) שופ. 17: 4.
(14) שופ. 12: 11.
(15) שופ. 12: 21. 22. 14: 5. 22.
(16) בר. 9: 4. שופ. 7: 26. 17: 10. שופ. 15: 23. 12: 23. 24.
(18) שופ. 12: 11. 12. 14: 23.
(19) שופ. 14: 27.
(20) בר. 15: 18. 28: 14.
(22) שופ. 12: 15.
(23) שופ. 12: 16. בר. 9: 4.
(25) שופ. 4: 40. בר. 3: 10. שופ. 15: 26. שופ. 13: 18. ו. שופ. 11: 38.
(26) שופ. 5: 9. 10. 18: 19. ו. שופ. 1: 21. 22. 24. (27) שופ. 1: 5. 9. 13. 17: 11.
(28) שופ. 12: 25. שופ. 34: 24. שופ. 11: 24. 19: 8.

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלך׃ 20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 21 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ 24 ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים והיד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ 28 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה׃ 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא׃ 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טרף יוסף׃ 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ 35 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו׃ 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

לח.

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וויבא אליה׃ 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 12 ורבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ 15 ותראהו יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ 25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

לט.

1 ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח והי בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃ 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי׃ 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ 13 ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ 15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃ 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃ 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסיר אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה׃ 23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

(29) מש. 23: 20. מש. 19: 1. מש. 23: 4.
(30) מש. 7: 16.
(31) מש. 12: 4. מש. 18: 3. 26. 30. מש. 17: 15. מש. 18: 21. 20: 2. מש. 18: 10. 32. 35. מש. 23: 37.
(32) מש. 4: 2. 13: 18. מש. 1: 7. מש. 30: 6. מש. 22: 18.

(1) מש. 10: 2. מש. 24: 24. 2. מש. 9: 2. מש. 18: 22. 28: 9. מש. 7: 22.
(3) מש. 8: 2. מש. 24: 24. 1. מש. 11: 19. 2. מש. 2: 11. 14.
(4) 3. מש. 23: 3. 2. 6. 13. 14.
(5) מש. 18: 20. 21. 14: 15. מש. 13: 3. מש. 17: 7. 22. 21. 22. 24. 1. מש. 5: 13.
(6) מש. 17: 2. 16. 5. מש. 28: 54. מש. 5: 20. מש. 7: 5. 1. מש. 18: 1. 3. 20: 17.
(8) מש. 1: 10.

(9) מש. 17: 5. 7. 58. 3. 4. 24. 26. 17. 22. 26. 14. 28.
(11) מש. 17: 13. 19: 20.
(12) מש. 22: 11. 20: 1. 2.
(13) מש. 19: 22. 1. 2. 12. 25: 17. 25. 1. 21. 13. 10. 3. 6. 15. 1. 2. 19: 19. 2. 21. 13: 2. 6.
(15) מש. 22: 20. 27. 28. 6: 17. 21.
(16) מש. 6: 24. 8: 28. 17: 1. 25: 2. 49: 2.
(17) מש. 7: 26. 6: 18.

ויאמר אליהם אביהם אתי שכלתם את בני יוסף אינו ואת שמעון אינו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקה נכאתו בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל: ויען יהודה לאמר האיש העיד בנו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח אין אנחנו יורדים כי האיש אמר אלינו לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויאמר אליהם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: ואחיכם קחו והקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בראשנה באמתחתינו אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בראשנה לשבר אכל: ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי משקלנו ונשבנו אתו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי וירא אתם: ויבא האיש בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויענו לשלום עבדך אבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי: ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות כלם וישתו וישכרו עמו: ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחות האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים איש כספו בפי אמתחתו: וגביעי הגביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן וכסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמוריהם מן המקום: הם יצאו העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם: וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כספ מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת והיינו גם אנחנו לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהר וירד איש אמתחתו על יד ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר לאדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ואתה עבדך אבינו אמרת אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת ויורדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו: כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי: ויוסף לא יכל להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ויהי בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרישה וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: ויישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: וקול הנשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב וראובן בכור יעקב: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש הבית ליעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויתיצבם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר המה שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: והעם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי אותה לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה החמישית אשר יתן לפרעה רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ושבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל יחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: אל המערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו:

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

(8) בר. 11: 26. 27.
(9) בר. 11: 9.
(12) בר. 11: 13.
(19) בר. 11: 20. 21.
(21) בר. 17: 15. 22: 8. שו. 4: 14. 14. 2. שה. 23: 19. 34: 26.
(22) בר. 27: 30. 12: 6. 17. 37. 10. בשד.
(23) 12. 5. 6. 7. 17. 18. 15. 19. 20.
(24) 12. 21.
(26) 12. 7. 18. 26. 11.
(27) 12. 12. 18. 19.
18. 1. 2. 20. 18. 1. 2.
(28) 26. 12. 4. 4. 26. 12. 14. 27. 12. 15. 10. 10. 3. 9. 10. 5. 10.
(1) שה. 21: 2. 23. 10. 11. 23: 6. 28. 22. 20. 15. 25. 24. 15. 41. 42.
(3) 23. 20.
(4) 28. 8. 8. 1.
(5) 28. 1.
(6) 28. 12. 13. 44. 22. 7.
(7) 3. 17.
(8) 25. 35. 5. 42. 6. 34. 35.
(9) 28. 54. 56. 22.
25. 2. 4. 31. 10.
34. 14.
(10) 5. 7. 14. 9. 41. 1. 22. 9. 14. 7. 12. 8. 39. 25. 2. 21. 12. 14.
(11) 26. 11. 14. 7.
(12) 21. 2. 39. 25. 20. 15.
(23) 12. 5. 6. 7. 17. 18. 15. 19. 20.

ויהי בשנת שתים עשרה בעשרה לחדש בשנה הרביעית בגלות יכניה נראה יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: ואראה והנה רוח סערה באה מן צפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה סביב לו ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להן: וארבע פנים לאחת ולכל אחת מהן ארבע כנפים: ורגליהן רגל ישרה וכף רגליהן ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבע רבעיהם ופנים וכנפים להן ארבעתם: חברת כנפיהן אשה אל אחותה לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות לשנים לאיש חברות שתים מכסות איש את גויתו: ואיש עבר פניו אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בוערת כמראה הלפדים היא מתהלכת בתוך החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: ואראה את החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה האופנים וכמעשהם כעין תרשיש ודמות אחת לארבעתן כמעשה להיות האופן בתוך האופן: בלכתם על ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם: וגביהן וגבה להם ויראה להם וגביהן מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: אל אשר יהיה שם הרוח ללכת שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ועל רקיע על ראש החיות כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ואראה כעין החשמל כמראה אש בית לו סביב מראה מתניו ומלמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר:

ויאמר אלי בן אדם על רגליך ואדברה אתך: ותבא בי רוח כדברו אלי ותעמדני על רגלי ואשמעה המדבר אלי: ויאמר אלי בן אדם שלחתיך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: והבנים קשי פנים וחזקי לב המה שלחתיך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: והמה אם שמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלון אתך ועם עקרבים אתה מושב ומדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: ודברת אתם את דברי אם שמעו ואם יחדלו כי מרי המה: ואתה בן אדם שמע את אשר אני דבר אליך אל תהי מרי כבית המרי הפצה את פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ואראה והנה אלי יד שלחת והנה בה מגלת ספר: ויפרש אתה לפני והוא כתב פנים וחוץ וכתוב אליו קינים והגה והי:

ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתי ותהי במפי כדבש למתוק: ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אלהם: כי לא אל עם עמקי שפה וכבד לשון אתה שלח אל בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבד לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: הנה נתתי את פניך עזים לעזי פניהם וקשים לקשי מצחם: כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל תיראם ואל תחת מפניהם כי בית מרי המה: ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם שמעו ואם יחדלו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: וקול כנפי החיות הנשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: ורוח נשאתני ותקחני והלך מר ברוחי ויד יהוה עלי חזקה: ואבא אל הגולה תל אביב היושבים אל נהר כבר ואשב שם היושבים שבעת ימים משתומם בתוכם: ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם מני: באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרת רשע והוא לא שב מרשעו ומדרכו הרעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: ובשוב צדיק מצדקו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות אשר לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרנה צדקותיו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרת צדיק לבלתי חטא צדיק ולא חטא הוא חיה חיה מהזהר ואתה את נפשך הצלת: ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך: ואקם ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ויתדבר אתי ויאמר אלי לך התגר בתוך ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבתים וחבשוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל חכך ואלם והיית להם כאיש אלם ואין בפיו תוכחות כי בית מרי המה: ובדברי אתך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה: ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה לפניך ופתוי עליה את העיר את ירושלם: וצרת עליה דיק ונתת עליה דיקים ושמת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה נצורה והצרת עליה זה אות לבית ישראל: ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ונתתי לך את שני עונם למספר ימים ש

וְנֵלֵכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ 6 וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ 7 לֹא תֹסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ 8 וְאֶת מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נְזַבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ 9 תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר׃ 10 וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ 11 אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ 12 וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ 13 וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ 14 וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם׃ 15 וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַּעֲשֶׂה כָּכָה לַעֲבָדֶיךָ׃ 16 תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ נֻכָּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ 18 וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ 19 וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 20 וַיִּפְגְּעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נִצָּב לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹג אֹתָנוּ׃ 22 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרֵעוֹתָה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃ 23 וּמֵאָז בָּאתִי אֶל פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמֶּךָ׃

פרק ו׳.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃ 2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃ 3 וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ 4 וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֶת אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ׃ 5 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי׃ 6 לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ 7 וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ 8 וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אֶת אַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃ 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 11 בֹּא דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וִישַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 14 אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃ 15 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְזֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ 16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 17 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 18 וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 19 וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם׃ 20 וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת יוֹכֶבֶד דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃

---

(14) בראש. 10: 22.
(15) בר. 5: 15. 16: 12.
(16) שמ. 21: 5. 6.
(18) נב. 16: 14. 21: 16.
(19) שמ. 13: 2. 34: 19. ס. 27: 26. במד. 3: 13.
(20) בר. 12: 5. 6. 7. 17.
14: 23. 16: 11. 14.
(21) ס. 22: 20. בר. 17: 1.
(22) בר. 12: 15. 22.
(23) בר. 12: 16. 23.

(1) שמ. 12: 2. במד. 13: 4.
34: 18. 12: 29. 42.
(2) במד. 28: 19. בר. 12: 5. 26.
(3) שמ. 12: 15. 19. 39. 13: 3. 6. 7. 34: 18.
(4) שמ. 13: 7. 12: 10. 34: 25.
(6) שמ. 12: 6.
(7) שמ. 12: 8. 9. ד. דב. 35: 13. ד. במד. 23: 23. שמ. 2: 13. 23. 11: 55.
(8) שמ. 12: 16. 13: 6. ס. 23: 8. 36.
(9) שמ. 23: 16. 34: 22. ס. 23: 15. במד. 28: 26. דב. 2: 1.
(10) בר. 16: 17. ו. שמ. 16: 2.
(11) בר. 12: 7. 12. 18. 16: 14.
(12) בר. 15: 15.
(13) שמ. 23: 16. ס. 23: 34. במד. 29: 12.
(14) נשא. 8: 9. במד. 23: 8. 36.
(15) ס. 23: 39. 40.
(16) שמ. 23: 14. 17: 34: 23. 23: 15. 34: 20.
(17) ד. שמ. 8: 12. בר. 16: 16.
(18) בר. 1: 16. ו. דברי. 23: 4. 26: 29. ד. דברי. 19: 5. 8. (19) שמ. 23: 2. 6. ס. 19: 15. בר. 1: 17. במד. 24: 23. שמ. 23: 8. במד. 17: 23. שמ. 7: 7.
(20) שמ. 18: 5. 9.

מִשְׁבֵּי: כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֶסְפֹּר בֹּאוּ גְּבוּרוֹת אֲדֹנָי
אֶזְכִּיר צִדְקָתְךָ תִּלְבָּד: אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי
וְעַד־הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד־זִקְנָה וְשֵׂיבָה
אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעַ לְדוֹר לְכָל־יָבוֹא
גְּבוּרָתֶךָ: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
גְּדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת
וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי:
תַּרְבֶּה גְדֻלָּתִי וְתָסֹב תְּנַחֲמֵנִי: גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִּכְלִי
נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה־לְּךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
תְּרַנֵּנָה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ:
גַּם לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי־חָפְרוּ
מְבַקְשֵׁי רָעָתִי: לִשְׁלֹמֹה

72 אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לַמֶּלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ:
יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם
לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי
אֶבְיוֹנִים וְיָדַכֵּא עָשׁוּק: וְיִירָאוּךָ עִם־שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ
דֹּר דֹּרִים: יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ:
בִּימָיו יָפְרַח צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי־יָרֵחַ: וְיֵרְדְּ מִיָּם
עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי אָרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו
עָפָר יְלַחֵכוּ: מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי
שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַגִּישׁוּ: וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־מְלָכִים כָּל־
גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ: כִּי יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר
לוֹ: יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ:
מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיִקַּר דָּמָם בְּעֵינָיו: וְיִחִי
וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם
יְבָרְכֶנּוּ: יְהִי פְּסַת־בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן
פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם
לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיֵי אֶרֶץ
אַשְׁרֵיהוּ יְאַשְּׁרוּהוּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־
יִשָׁי:

ספר שלישי

73 מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב:
וַאֲנִי כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁרוּ אֲשֻׁרָי: כִּי קִנֵּאתִי
בְּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה: כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת
לְמוֹתָם וּבָרִיא אַפְסָם: בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ לֹא יִהְיוּ וְעִם־אָדָם
לֹא יְנֻגָּעוּן: לָכֵן עָנְקָתַם גַּאֲוָה יַעְטְפוּ חֲמָס לְבוּשָׁם:
יָצָא כַחֶלֶב עֵינָמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵב: יָמִקּוּ וְיֹאמְרוּ
בְּרָע מִעֹשֶׁק בְּמָרוֹם יְדַבֵּרוּ: שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם
וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ: לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא
יִמָּצוּ לָמוֹ: וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן:
הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ חָיִל: אַךְ רִיק
זִכִּיתִי לִבָּבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי: וָאֶהְיֶה נָגוּעַ כָּל־
הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים: אִם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ הִנֵּה
דּוֹר בָּנֶיךָ בָּגָדְתִּי: וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִוא בְּעֵינָי:
עַד אָבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם: אַךְ בַּחֲלָקוֹת
תְּשִׁיתֵמוֹ לְמַפֵּלוֹת הִפַּלְתָּם: אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרֶגַע
סָפּוּ תַמּוּ מִן־בָּלָהוֹת: כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בְּעִירְךָ צַלְמָם
תָּבוּז: כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָנָה: וַאֲנִי בַּעַר
וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ
בְּיַד־יְמִינִי: בְּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי: מִי־לִי
בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא־חָפַצְתִּי בָאָרֶץ: כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי
צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי הִנֵּה רְחֹקֶיךָ יֹאבֵדוּ
הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ: וַאֲנִי קִרְבַת־אֱלֹהִים לִי טוֹב
שַׁתִּי בַאדֹנָי יְהוִה מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל־מַלְאָכוֹתֶיךָ:

74 מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ
בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ: זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט
נַחֲלָתֶךָ הַר־צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשּׁוֹאוֹת
נֶצַח כָּל־הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ: שָׁאֲגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ
שָׂמוּ אֹתֹתָם אֹתוֹת: יִוָּדַע כְּמֵרִים מִלְמָעְלָה בְּסִבְכֵי עֵץ
קַרדֻּמוֹת: וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יַחְדָּו בְּכַשִּׁיל וְגַרְזֶן יְנַקְּצוּן
יַחְדָּו: שִׂלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ:
אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָּחֵם יַחְדָּו שָׂרְפוּ כָּל־מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ:
אֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד־מָה:
עַד־מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֵף צָר יְנַאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח:
לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וְיְמִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֵּה: וֵאלֹהִים
מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אַתָּה פוֹרַרְתָּ
בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם: אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ
מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף־לְךָ
לַיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת
אָרֶץ קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: זְכֹר־זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהוָה
וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שִׁמֶךָ: אַל־תִּתֵּן לַחַיָּה נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת
עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מַחְשְׁכֵי־
אֶרֶץ נְאוֹת חֲמָסִים: אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ
שְׁמֶךָ: קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל
כָּל־הַיּוֹם: אַל־תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה תָמִיד:

75 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְאָסָף מִזְמוֹר שִׁיר: הוֹדִינוּ לְךָ
אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח
מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט: נְמוֹגִים אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ
אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶלָה: אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ
וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן: אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם
תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק: כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר
הָרִים: כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: כִּי כוֹס
בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ
יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ: וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תָּרוּמְנָה קַרְנוֹת
צַדִּיק: לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר לְאָסָף:

76 נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֵם
סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: שָׁם שָׁבַר רִשְׁפֵי קָשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה סֶלָה: נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר מֵהַרְרֵי טָרֶף: אֻשְּׁמוּ
אַבִּירֵי לֵב נָמוּ שְׁנָתָם וְכָל־אַנְשֵׁי חַיִל לֹא מָצְאוּ יְדֵיהֶם:
מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדַּם רֶכֶב וְסוּס: אַתָּה נוֹרָא אַתָּה
וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ: מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ
יָרְאָה וְשָׁקָטָה: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי
אָרֶץ סֶלָה: כִּי חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֵרִית חֲמָתוֹת תַּחְגֹּר:
נִדְּרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סְבִיבָיו יוֹבִלוּ שַׁי לַמּוֹרָא:
יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים לְיָרֵא מִמַּלְכֵי אָרֶץ:

77 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים
וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי
דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה נֻחַם נַפְשִׁי:
אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה:
אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חִשַּׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלָּיְלָה עִם־לְבָבִי
אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי: הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא יֹסִיף
לְרָצוֹת עוֹד: הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר:
הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה: וָאֹמַר חַלּוֹתִי
הִיא שְׁנוֹת שִׁמְאַל יְמִין עֶלְיוֹן: אֶזְכֹּר מַעַלְלֵי יָהּ כִּי אֶזְכְּרָה
מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ: וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי־אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים: אַתָּה הָאֵל
עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ: גָּאַלְתָּ בִזְרוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה: רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ
אַף יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת: זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אַף
חִצֶּיךָ יִתְהַלָּכוּ: קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל
רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ: בַּיָּם דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילֹתֶיךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ
לֹא נֹדָעוּ: נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

78 מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי
פִי: אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם: אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ: לֹא נְכַחֵד מִבְּנֵיהֶם
לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם: לְמַעַן יֵדְעוּ דּוֹר אַחֲרוֹן
בָּנִים יִוָּלֵדוּ יָקוּמוּ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם: וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים
כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי אֵל וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ: וְלֹא יִהְיוּ
כַּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר וּמוֹרֶה דּוֹר לֹא הֵכִין לִבּוֹ וְלֹא נֶאְמְנָה
אֶת־אֵל רוּחוֹ: בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קָשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם
קְרָב: לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת:
וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם: נֶגֶד אֲבוֹתָם
עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צֹעַן: בָּקַע יָם וַיַּעֲבִרֵם
וַיַּצֶּב מַיִם כְּמוֹ נֵד: וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל־הַלַּיְלָה בְּאוֹר
אֵשׁ: יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת רַבָּה: וַיּוֹצֵא
נוֹזְלִים מִסֶּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם: וַיּוֹסִפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ
לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בִּצִיָּה: וַיְנַסּוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל אֹכֶל
לְנַפְשָׁם: וַיְדַבְּרוּ בֵּאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן
בַּמִּדְבָּר: הֵן הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וְנְחָלִים יִשְׁטְפוּ הֲגַם
לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם־יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ: לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר
וְאֵשׁ נִשְּׂקָה בְּיַעֲקֹב וְגַם־עָלָה אָף בְּיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא
הֶאֱמִנוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ: וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל
וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח: וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכוֹל וְדְגַן שָׁמַיִם
נָתַן לָמוֹ: לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵדָה שָׁלַח לָהֶם לָשְׂבָע:
יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵּימָן: וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר
שְׁאֵר וְכַחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף: וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב
לְמִשְׁכְּנֹתָיו: וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא לָמוֹ:
לֹא זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם: וְאַף אֱלֹהִים עָלָה
בָּהֶם וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבְחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: בְּכָל־זֹאת
חָטְאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: וַיִּכַל בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם
וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה: אִם־הֲרָגָם וְדָרְשׁוּהוּ וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל:
וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם: וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם
וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ: וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב:
כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעְצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן: וְיָשׁוּבוּ וְיְנַסּוּ אֵל
וְקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ: לֹא זָכְרוּ אֶת־יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם
מִנִּי־צָר: אֲשֶׁר־שָׂם בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה צֹעַן:
וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְנֹזְלֵיהֶם בַּל יִשְׁתּוּן: יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב
וַיֹּאכְלֵם וְצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם: וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְיְגִיעָם
לָאַרְבֶּה: יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל: וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד
בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים: יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם
וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים: יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ לֹא חָשַׂךְ
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר: וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרָיִם
רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאָהֳלֵי חָם: וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ וַיְנַהֲגֵם כָּעֵדֶר
בַּמִּדְבָּר: וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחָדוּ וְאֶת־אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם:
וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ: וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם
גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו לֹא נָצָרוּ: וַיִּסֹּגוּ
וַיִּבְגְּדוּ כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה: וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם
וּבִפְסִלֵיהֶם יַקְנִאוּהוּ: שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד
בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלֹה אֹהֶל שָׁכַן בָּאָדָם: וַיִּתֵּן לָשִׁבְיָם
עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְּיַד צָר: וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר:
בַּחוּרָיו אָכְלָה אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו לֹא הוּלָלוּ: כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ
וְאַלְמְנוֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה: וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן אֲדֹנָי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן
מִיָּיִן: וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל
יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר: וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה
אֶת־הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב: וַיִּבֶן כְּמוֹ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ כָּאָרֶץ
יָסְדָהּ לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאוֹת צֹאן:
מֵאַחַר עָלוֹת הֲבִיאוֹ לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ:
וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם:

79 מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ אֶת־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם לְעִיִּים: נָתְנוּ אֶת־פִּגְרֵי עֲבָדֶיךָ
מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמָיִם בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ־אָרֶץ: שָׁפְכוּ
דָמָם כַּמַּיִם סָבִיב לִירוּשָׁלָ͏ִם וְאֵין קוֹבֵר: הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ
לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד־מָתַי יְהוָה תֶּאֱנַף לָנֶצַח תִּבְעַר
כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתֶךָ: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ
וְעַל־מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ: כִּי אָכַל אֶת־יַעֲקֹב
וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ: אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ
הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקָם חֶרְפָּתָם
אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ
לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

80 לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר: רֹעֵה יִשְׂרָאֵל
הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה: לִפְנֵי
אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישָׁעָה
לָנוּ: אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ: הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה
וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ: תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ
יִלְעֲגוּ לָמוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:
גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ: פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ
וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא אָרֶץ: כִּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ
אַרְזֵי־אֵל: תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ: לָמָּה
פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ: יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר
וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב־נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם
וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת: וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּ
לָךְ: שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ: תְּהִי יָדְךָ
עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּ לָךְ: וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ
תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר
פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:

81 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ

6 וַיָּבֹא עַד־נָכוֹן לֹא שָׁלַח יָדוֹ אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי הֵחֶזִיקוּ הַבָּקָר וַיְשַׁמְּטֵהוּ׃
7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים׀ עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עַל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃
8 וַיִּחַר לְדָוִד כִּי פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֶץ עֻזָּה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
9 וַיִּירָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
10 וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי׃
11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
13 וַיְהִי כִּי־צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃
14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
15 וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃
16 וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃
17 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ אֶחָד חַלַּת לָחֶם אֶחָת וְאַשִּׁישָׁה אֶחָת וְרָקִיד אֶחָד וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃
20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מָה נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים׃
21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃
22 וְנִקַּלֹתִי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבְדָה׃
23 וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ׃

פרק ז׳

1 וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו׃
2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה־נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃
3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר עִם־לְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ׃
4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר׃
5 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַּיִת לְשִׁבְתִּי׃
6 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן׃
7 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃
8 וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אָנֹכִי לָקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל׃
9 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
10 וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יֹסִפוּ בְנֵי־עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃
11 וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנַּחְתִּי לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה׃
12 כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִמֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהֵכַנְתִּי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ׃
13 הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם׃ אָנֹכִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם׃
14 וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעַל שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ׃
15 וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃

(6) שמ׳ 35: 2. 3, שו׳ 12: 5.
(7) ד׳ דבר׳ 31: 2.
(8) ד׳ דבר׳ 31: 4. שמ׳ 12: 44. 47.
(9) ש״ב 18: 26. 27. 30, שו׳ 12: 29–31.
(10) ש״ב 18: 21, שו׳ 12: 31. ש״ב 19: 26. 31. 20: 27. נ״ב 8: 19.
(11) ש״ב 20: 27. 1. שמ׳ 28: 7.
(12) ש״ב 18: 24. 25, שו׳ 4: 9.
(13) בר׳ 17: 1.
(15) שו׳ 18: 18, שמ׳ 1: 45, ב״ה 3: 22. 7: 37.
(16) שו׳ 9: 10, ש״ב 20: 19, בר׳ 12: 19.
(17) שו׳ 5: 28.
(18) שו׳ 18: 15, שמ׳ 1: 51, ש״ב 16: 17, 8: 4. 25, 8: 28. 12: 49. 50.
(19) ב״ה 3: 23.
(20) שו׳ 13: 5. 15. 14: 14.

(11) שמ׳ 21: 12, ש״ב 35. 16. 24. 27: 24.
(13) שו׳ 8: 25. 12, שו׳ 35. 33. 34. שו׳ 21: 9. 1. שמ׳ 2: 31.
(14) שו׳-27: 17. שמ׳ 24: 2. ש״ב 22. 28. 30. 5: 10.
(15) שו׳ 35: 30. שו׳ 17. 9. ש״ב 18: 16. שמ׳ 8: 17. ד׳ שו׳ 13: 1. 1. שמ׳ 5: 19. 10: 28.

15. ויק׳ 13: 3. שו׳ 13: 1.
2. בר׳ 2: 8.
(22) בר׳ 28: 9. שו׳ 13: 2. שו׳ 18: 20.

(1) שו׳ 12: 29.
(2) ש״ב 21: 13. שו׳ 35. 10. 14. ש״ב 20: 2.
(4) שו׳ 35: 15. שו׳ 4: 42.
(6) שו׳ 35: 12.
(8) בר׳ 15: 18. שו׳ 12: 20.
(9) ש״ב 20: 7. 3.

ואבה חסד ולא זבח: והדעת אלהים מעלות: 7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: 8 גלעד קריה פעלי און עקבה מדם: 9 וכחכי גדודים איש חבר לכהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי בעוד אשוב וארפא את ישראל בגלות אפרים ותראה שמרון כי עשו שקר ובא גנב יפשט גדוד בחוץ: 2 ולא יאמרו בלבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם לפני היו: 3 במלכם ישמחו רעה ובשריהם בשקריהם: 4 כלם מנאפים כתנור בוער מחמם מלוש הבצק עד חמצתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת היין משך יד את לצים: 6 כי קרבו כתנור לבבם באורבם כל הלילה ישן אפיהם בבקר הוא בער כאש בו: 7 כלם חמים כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קורא בם אלי: 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלתי הפוכה: 9 אכלו זרים כחו וגם שיבה זרקה בו ולא ידע: 10 וגאון ישראל יענה בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשוהו בכל זאת: 11 והיה אפרים כיונה פתיה אין לב מצרים תקראו אשור תלכו: 12 בלכתם אפרוש עליהם כעוף השמים אסירם כשמוע לעדתם: 13 אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואני אפדם ודברו עלי כזבים: 14 ולא זעקו אלי בלבבם כי יילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגודדו בי סרו: 15 ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואני מחשבות עלי רע: 16 ישובו לא על יחד היו כקשת רמיה ימותו בחרב שריהם מזעם לשונם זאת להם לעג בארץ מצרים:

8 אל חכך שופר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו: 2 אלי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 המה המליכו ולא ממני שרו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקיון: 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון: 7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח לא יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בם: 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו: 13 זבחי הבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה מצרים ישובו: 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערי מבצר ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנותיה:

9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מאלהיך אהבת זנונים על כל גרנות דגן: 2 גרן ויקב לא יזון ותירוש יכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים למצרים ובאשור טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בבית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה: 6 כי הנה הלכו משוד מצרים תקבצם נף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משוגע איש הרוח על רב עונך ורבה מורה: 8 צופה אפרים עם אלהי נביא יקוש על כל דרכיו מורה בבית אלהיו: 9 השחיתו עמקו כימי הגבעה יזכר עונם יפקד חטאתם: 10 כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיה ראיתי אבותם המה באו בעל פעור ויזירו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: 11 אפרים כעוף יעופו כבודם מלדה ומבטן ומהרון: 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם גם אוי להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכל ושדים צמקים: 15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רוע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סוררים: 16 הוכה אפרים שרשם יבש פרי בל יעשון גם כי יולידון והמתי מחמדי בטנם: 17 מאסם אלי אלהי כי לא שמעו לו והיו נדדים בגוים:

10 גפן בוקה ישראל פרי יביא לו כרב פריו הרבה למזבחות היטיבו כמטיבי ארצו: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערוף מזבחותם יערוץ מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו יהוה ומלך מה יעשה לנו: 4 דברו דברים אלות שוא כרות ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: 5 ליראות יגורו שכני שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: 6 גם הוא לאשור יובל מנחה לרב יבא אפרים ועצה מישראל תבוש: 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסוני ולגבעות נפלו עלינו: 9 מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיג בגבעה מלחמה על בני עולה: 10 באותי ואיסרם ויקבצו עליהם בעני בשתם בשתי עונותם: 11 ואפרים עגלה למדה אהבת דוש ואני עברתי על טוב עלה אפרים יחרוש יעבד לו יהודה יחרוש לו יעקב: 12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם עת לדרוש יהוה עד יבא וירה צדק עליכם: 13 חרשתם רשע עולה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: 14 ושאון יקום בעמך וכל מבצריך ישדד כשדד שלמן את בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה: 15 כן עשה לכם בית אל מפני רעת רעכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו: 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותיו וידעו כי רפאתים: 4 בעבותי אדם במוסרות אהבה ואהי להם כמרימי על לחייהם ואט אליו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלל בעריו ובדו בדיו ואכלה מבריחיו ואכלתם מעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי אל על יקראוהו יחד לא ירומם: 8 איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אשימך כאדמה אשיתך כצבויים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת כי אל אנכי ולא איש בקרבך ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 12 סבבני באפרים בבית ישראל בכחש ובמרמה בית יהודה עוד רד עם אל ונאמן עם קדושים:

12 אפרים רעה רוח ורודף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: 2 ריב ליהוה עם יהודה ופקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: 3 בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים: 4 ושר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בבית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: 5 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמור וקוה אל אלהיך תמיד: 7 כנען במאזני מרמה עשק אהב: 8 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: 9 ואני יהוה אלהיך מארץ מצרים עוד אושיבך כימי מועד: 10 ואדבר ביד הנביאים ואני חזון הרביתי ובנביאים אדמה: 11 אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלי על תלמי שדי: 12 ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: 13 וברועה העלה יהוה את ישראל וברועה נשמר: 14 הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

13 בדבר אפרים רתת נשא הוא אשם במבעלי ויפח: 2 ועתה יוסיפו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונתם עצבים כלה להם המה אמרים לזבחי אדם עגלים ישקון: 3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמוץ יסוער מגרן וכעשן מארבה: 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: 5 אני ידעתיך במדבר בארץ תלאובות: 6 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבבם על כן שכחוני: 7 ואהי להם כשחל כנמר על דרך אשורם: 8 אפגשם כדוב שכול קרע סגר חזיותם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: 9 שחתך ישראל כי בי בעזרך: 10 אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושופטיך אשר אמרת תן לי מלך ושרים: 11 אתן לך באפי מלך ואקח בעברתי: 12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו: 13 חבלי יולדה יבאוהו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים: 14 מיד שאול אפדם ממות אגאלם אי דבריך מות אי קטבך שאול נחמה תסתר מעיני: 15 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עולה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא יבזז אוצר כל כלי חמדה: 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עולליהם ובקעיהם הרה תבקענה:

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: 3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: 4 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: 5 אהי כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: 6 תלכנה יונקותיו והי כזית הודו וריח לו כלבנון: 7 ישבו צלו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: 9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

---

(16) שם. 27: 12. 35: 11.
(17) דה. 17: 9. 21: 5.
(19) שמא. 19: 5. 9. דה. 6: 24. דה. 13: 5. 17: 7. 21: 21. 22: 21. 24. 24: 7.
(20) דה. 17: 13. 21: 21.
(21) דה. 19: 13. שא. 21: 23. 24. חי. 24: 20. שמא 5: 38.

(1) שו. 20: 7. יב. 31: 1.
שה. 23: 21. דה. 31: 6. 8.
ב. דבה. 13: 12. 32: 7. 8.
(4) דה. 1: 30. 3: 22. שה. 23: 10.
(5) שמא. 12: 27.

(6) חי. 19: 23. 24. דה. 28: 30.
(7) דה. 24: 5.
(8) דב. 7: 3.
(10) ב. שמא. 20: 18. 20.
(13) שה. 31: 7.
(14) שה. 8: 2. 22: 8.
(15) שה. 21: 2. 3. 35. 33: 13. דה. 17: 8. 9.
52. דה. 7: 1. 2. שה. 11: 14.
(18) דה. 7: 4. 12: 30. 31.
18: 9. שה. 23: 33.

(5) דה. 10: 8. 1. דבה. 23: 8.

6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃* 7 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃* 8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃*

9 בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ 10 בְּכָל לִבִּי דִרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ 12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃* 13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ 14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃ 15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃ 16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃* 18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ 19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃* 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃* 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּכָךְ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

97 מָה אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃ 118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ׃ 127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃ 134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ 135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃ 147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ 155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ 168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

169 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ 170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ 171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֵנִי׃ 176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

---

6. ו. תהלים פרק יט: יב. תהלים פרק קיט: כו. תהלים פרק לד: ו. תהלים פרק כה: ג. תהלים פרק קיט: קיז. תהלים פרק קיט: קיט. תהלים פרק קיט: קכג. תהלים פרק קיט: קלג. תהלים פרק קיט: קמג. תהלים פרק קיט: קעג. תהלים פרק קיט: קעה. תהלים פרק קיט: קעו. תהלים פרק קיט: קעז. תהלים פרק קיט: קעח. תהלים פרק קיט: קעט. תהלים פרק קיט: קפ. תהלים פרק קיט: קפא. תהלים פרק קיט: קפב. תהלים פרק קיט: קפג. תהלים פרק קיט: קפד. תהלים פרק קיט: קפה. תהלים פרק קיט: קפו. תהלים פרק קיט: קפז. תהלים פרק קיט: קפח. תהלים פרק קיט: קפט. תהלים פרק קיט: קצ. תהלים פרק קיט: קצא. תהלים פרק קיט: קצב. תהלים פרק קיט: קצג. תהלים פרק קיט: קצד. תהלים פרק קיט: קצה. תהלים פרק קיט: קצו. תהלים פרק קיט: קצז. תהלים פרק קיט: קצח. תהלים פרק קיט: קצט. תהלים פרק קיט: ר. תהלים פרק קיט: רא. תהלים פרק קיט: רב. תהלים פרק קיט: רג. תהלים פרק קיט: רד. תהלים פרק קיט: רה. תהלים פרק קיט: רו. תהלים פרק קיט: רז. תהלים פרק קיט: רח. תהלים פרק קיט: רט. תהלים פרק קיט: ש. תהלים פרק קיט: שא. תהלים פרק קיט: שב. תהלים פרק קיט: שג. תהלים פרק קיט: שד. תהלים פרק קיט: שה. תהלים פרק קיט: שו. תהלים פרק קיט: שז. תהלים פרק קיט: שח. תהלים פרק קיט: שט. תהלים פרק קיט: שי. תהלים פרק קיט: שכ. תהלים פרק קיט: שכא. תהלים פרק קיט: שכב. תהלים פרק קיט: שכג. תהלים פרק קיט: שכד. תהלים פרק קיט: שכה. תהלים פרק קיט: שכו. תהלים פרק קיט: שכז. תהלים פרק קיט: שכח. תהלים פרק קיט: שכט. תהלים פרק קיט: של. תהלים פרק קיט: שלא. תהלים פרק קיט: שלב. תהלים פרק קיט: שלג. תהלים פרק קיט: שלד. תהלים פרק קיט: שלה. תהלים פרק קיט: שלו. תהלים פרק קיט: שלז. תהלים פרק קיט: שלח. תהלים פרק קיט: שלט. תהלים פרק קיט: שמ. תהלים פרק קיט: שמא. תהלים פרק קיט: שמב. תהלים פרק קיט: שמג. תהלים פרק קיט: שמד. תהלים פרק קיט: שמה. תהלים פרק קיט: שמו. תהלים פרק קיט: שמז. תהלים פרק קיט: שמח. תהלים פרק קיט: שמט. תהלים פרק קיט: שנ. תהלים פרק קיט: שנא. תהלים פרק קיט: שנב. תהלים פרק קיט: שנג. תהלים פרק קיט: שנד. תהלים פרק קיט: שנה. תהלים פרק קיט: שנו. תהלים פרק קיט: שנז. תהלים פרק קיט: שנח. תהלים פרק קיט: שנט. תהלים פרק קיט: שס. תהלים פרק קיט: שסא. תהלים פרק קיט: שסב. תהלים פרק קיט: שסג. תהלים פרק קיט: שסד. תהלים פרק קיט: שסה. תהלים פרק קיט: שסו. תהלים פרק קיט: שסז. תהלים פרק קיט: שסח. תהלים פרק קיט: שסט. תהלים פרק קיט: שע. תהלים פרק קיט: שעא. תהלים פרק קיט: שעב. תהלים פרק קיט: שעג. תהלים פרק קיט: שעד. תהלים פרק קיט: שעה. תהלים פרק קיט: שעו. תהלים פרק קיט: שעז. תהלים פרק קיט: שעח. תהלים פרק קיט: שעט. תהלים פרק קיט: שפ. תהלים פרק קיט: שפא. תהלים פרק קיט: שפב. תהלים פרק קיט: שפג. תהלים פרק קיט: שפד. תהלים פרק קיט: שפה. תהלים פרק קיט: שפו. תהלים פרק קיט: שפז. תהלים פרק קיט: שפח. תהלים פרק קיט: שפט. תהלים פרק קיט: שצ. תהלים פרק קיט: שצא. תהלים פרק קיט: שצב. תהלים פרק קיט: שצג. תהלים פרק קיט: שצד. תהלים פרק קיט: שצה. תהלים פרק קיט: שצו. תהלים פרק קיט: שצז. תהלים פרק קיט: שצח. תהלים פרק קיט: שצט. תהלים פרק קיט: ת. תהלים פרק קיט: תא. תהלים פרק קיט: תב. תהלים פרק קיט: תג. תהלים פרק קיט: תד. תהלים פרק קיט: תה. תהלים פרק קיט: תו. תהלים פרק קיט: תז. תהלים פרק קיט: תח. תהלים פרק קיט: תט. תהלים פרק קיט: תי. תהלים פרק קיט: תיא. תהלים פרק קיט: תיב. תהלים פרק קיט: תיג. תהלים פרק קיט: תיד. תהלים פרק קיט: תטו. תהלים פרק קיט: תטז. תהלים פרק קיט: תיז. תהלים פרק קיט: תיח. תהלים פרק קיט: תיט. תהלים פרק קיט: תכ. תהלים פרק קיט: תכא. תהלים פרק קיט: תכב. תהלים פרק קיט: תכג. תהלים פרק קיט: תכד. תהלים פרק קיט: תכה. תהלים פרק קיט: תכו. תהלים פרק קיט: תכז. תהלים פרק קיט: תכח. תהלים פרק קיט: תכט. תהלים פרק קיט: תל. תהלים פרק קיט: תלא. תהלים פרק קיט: תלב. תהלים פרק קיט: תלג. תהלים פרק קיט: תלד. תהלים פרק קיט: תלה. תהלים פרק קיט: תלו. תהלים פרק קיט: תלז. תהלים פרק קיט: תלח. תהלים פרק קיט: תלט. תהלים פרק קיט: תמ. תהלים פרק קיט: תמא. תהלים פרק קיט: תמב. תהלים פרק קיט: תמג. תהלים פרק קיט: תמד. תהלים פרק קיט: תמה. תהלים פרק קיט: תמו. תהלים פרק קיט: תמז. תהלים פרק קיט: תמח. תהלים פרק קיט: תמט. תהלים פרק קיט: תנ. תהלים פרק קיט: תנא. תהלים פרק קיט: תנב. תהלים פרק קיט: תנג. תהלים פרק קיט: תנד. תהלים פרק קיט: תנה. תהלים פרק קיט: תנו. תהלים פרק קיט: תנז. תהלים פרק קיט: תנח. תהלים פרק קיט: תנט. תהלים פרק קיט: תס. תהלים פרק קיט: תסא. תהלים פרק קיט: תסב. תהלים פרק קיט: תסג. תהלים פרק קיט: תסד. תהלים פרק קיט: תסה. תהלים פרק קיט: תסו. תהלים פרק קיט: תסז. תהלים פרק קיט: תסח. תהלים פרק קיט: תסט. תהלים פרק קיט: תע. תהלים פרק קיט: תעא. תהלים פרק קיט: תעב. תהלים פרק קיט: תעג. תהלים פרק קיט: תעד. תהלים פרק קיט: תעה. תהלים פרק קיט: תעו. תהלים פרק קיט: תעז. תהלים פרק קיט: תעח. תהלים פרק קיט: תעט. תהלים פרק קיט: תפ. תהלים פרק קיט: תפא. תהלים פרק קיט: תפב. תהלים פרק קיט: תפג. תהלים פרק קיט: תפד. תהלים פרק קיט: תפה. תהלים פרק קיט: תפו. תהלים פרק קיט: תפז. תהלים פרק קיט: תפח. תהלים פרק קיט: תפט. תהלים פרק קיט: תצ. תהלים פרק קיט: תצא. תהלים פרק קיט: תצב. תהלים פרק קיט: תצג. תהלים פרק קיט: תצד. תהלים פרק קיט: תצה. תהלים פרק קיט: תצו. תהלים פרק קיט: תצז. תהלים פרק קיט: תצח. תהלים פרק קיט: תצט. תהלים פרק קיט: תק. תהלים פרק קיט: תקא. תהלים פרק קיט: תקב. תהלים פרק קיט: תקג. תהלים פרק קיט: תקד. תהלים פרק קיט: תקה. תהלים פרק קיט: תקו. תהלים פרק קיט: תקז. תהלים פרק קיט: תקח. תהלים פרק קיט: תקט. תהלים פרק קיט: תקי. תהלים פרק קיט: תקיא. תהלים פרק קיט: תקיב. תהלים פרק קיט: תקיג. תהלים פרק קיט: תקיד. תהלים פרק קיט: תקטו. תהלים פרק קיט: תקטז. תהלים פרק קיט: תקיז. תהלים פרק קיט: תקיח. תהלים פרק קיט: תקיט. תהלים פרק קיט: תקכ. תהלים פרק קיט: תקכא. תהלים פרק קיט: תקכב. תהלים פרק קיט: תקכג. תהלים פרק קיט: תקכד. תהלים פרק קיט: תקכה. תהלים פרק קיט: תקכו. תהלים פרק קיט: תקכז. תהלים פרק קיט: תקכח. תהלים פרק קיט: תקכט. תהלים פרק קיט: תקל. תהלים פרק קיט: תקלא. תהלים פרק קיט: תקלב. תהלים פרק קיט: תקלג. תהלים פרק קיט: תקלד. תהלים פרק קיט: תקלה. תהלים פרק קיט: תקלו. תהלים פרק קיט: תקלז. תהלים פרק קיט: תקלח. תהלים פרק קיט: תקלט. תהלים פרק קיט: תקמ. תהלים פרק קיט: תקמא. תהלים פרק קיט: תקמב. תהלים פרק קיט: תקמג. תהלים פרק קיט: תקמד. תהלים פרק קיט: תקמה. תהלים פרק קיט: תקמו. תהלים פרק קיט: תקמז. תהלים פרק קיט: תקמח. תהלים פרק קיט: תקמט. תהלים פרק קיט: תקנ. תהלים פרק קיט: תקנא. תהלים פרק קיט: תקנב. תהלים פרק קיט: תקנג. תהלים פרק קיט: תקנד. תהלים פרק קיט: תקנה. תהלים פרק קיט: תקנו. תהלים פרק קיט: תקנז. תהלים פרק קיט: תקנח. תהלים פרק קיט: תקנט. תהלים פרק קיט: תקס. תהלים פרק קיט: תקסא. תהלים פרק קיט: תקסב. תהלים פרק קיט: תקסג. תהלים פרק קיט: תקסד. תהלים פרק קיט: תקסה. תהלים פרק קיט: תקסו. תהלים פרק קיט: תקסז. תהלים פרק קיט: תקסח. תהלים פרק קיט: תקסט. תהלים פרק קיט: תקע. תהלים פרק קיט: תקעא. תהלים פרק קיט: תקעב. תהלים פרק קיט: תקעג. תהלים פרק קיט: תקעד. תהלים פרק קיט: תקעה. תהלים פרק קיט: תקעו. תהלים פרק קיט: תקעז. תהלים פרק קיט: תקעח. תהלים פרק קיט: תקעט. תהלים פרק קיט: תקפ. תהלים פרק קיט: תקפא. תהלים פרק קיט: תקפב. תהלים פרק קיט: תקפג. תהלים פרק קיט: תקפד. תהלים פרק קיט: תקפה. תהלים פרק קיט: תקפו. תהלים פרק קיט: תקפז. תהלים פרק קיט: תקפח. תהלים פרק קיט: תקפט. תהלים פרק קיט: תקצ. תהלים פרק קיט: תקצא. תהלים פרק קיט: תקצב. תהלים פרק קיט: תקצג. תהלים פרק קיט: תקצד. תהלים פרק קיט: תקצה. תהלים פרק קיט: תקצו. תהלים פרק קיט: תקצז. תהלים פרק קיט: תקצח. תהלים פרק קיט: תקצט. תהלים פרק קיט: תר. תהלים פרק קיט: תרא. תהלים פרק קיט: תרב. תהלים פרק קיט: תרג. תהלים פרק קיט: תרד. תהלים פרק קיט: תרה. תהלים פרק קיט: תרו. תהלים פרק קיט: תרז. תהלים פרק קיט: תרח. תהלים פרק קיט: תרט. תהלים פרק קיט: תרי. תהלים פרק קיט: תריא. תהלים פרק קיט: תריב. תהלים פרק קיט: תריג. תהלים פרק קיט: תרכ. תהלים פרק קיט: תרכא. תהלים פרק קיט: תרכב. תהלים פרק קיט: תרכג. תהלים פרק קיט: תרכד. תהלים פרק קיט: תרכה. תהלים פרק קיט: תרכו. תהלים פרק קיט: תרכז. תהלים פרק קיט: תרכח. תהלים פרק קיט: תרכט

17 נֶחְבָּרָה אֶפְרַיִם עֲצַבִּים* הַנִּיחֵהוּ׃ 18 סָר סִבְאָם זָנוֹ זָנוּ
קָלוֹן אָהֲבוּ מָגִנֶּיהָ׃ 19 צָרַתְהוּ רוּחַ בְּכַנְפֶיהָ וְיֵבֹשׁוּ
מִזִּבְחוֹתָם׃ שִׁמְעוּ זֹאת הַכֹּהֲנִים* וְהַקְשִׁיבוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ הַאֲזִינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי
פַח הֱיִיתֶם לְמִצְפָּה וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה עַל תָּבוֹר׃ 2 וְשַׁחַטָּה
הִעְמִיקוּ לְשַׁחֵת וַאֲנִי מוּסָר לְכֻלָּם׃ 3 אֲנִי יָדַעְתִּי
אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עַתָּה זָנִיתָ
אֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ 4 לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם לָשׁוּב
אֶל אֱלֹהֵיהֶם* כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם וְאֶת יְהוָה לֹא
יָדָעוּ׃ 5 וְעָנָה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם
יִכָּשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם יִכָּשַׁל גַּם יְהוּדָה עִמָּם׃ 6 בְּצֹאנָם
וּבִבְקָרָם יֵלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה וְלֹא יִמְצָא חָלַץ
מִמֶּנּוּ׃ 7 בַּיהוָה בָּגָדוּ כִּי בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם
חֹדֶשׁ אֶת חֶלְקֵיהֶם׃ 8 תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצוֹצְרָה
בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָוֶן אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִן׃ 9 אֶפְרַיִם
לְשַׁמָּה בְּיוֹם תּוֹכָחָה בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֶאֱמָנָה׃
10 הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה כְּמַסִּיגֵי גְבוּל עֲלֵיהֶם אֶשְׁפֹּךְ כַּמַּיִם
עֶבְרָתִי׃ 11 עָשׁוּק אֶפְרַיִם רְצוּץ מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל הָלַךְ
אַחֲרֵי צָו׃ 12 וַאֲנִי כָּעָשׁ לְאֶפְרַיִם וּכְרָקָב לְבֵית יְהוּדָה׃
13 וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת חָלְיוֹ וִיהוּדָה אֶת מוֹסְרוֹ[1] וַיֵּלֶךְ
אֶפְרַיִם אֶל אַשּׁוּר וַיִּשְׁלַח אֶל מֶלֶךְ יָרֵב וְהוּא לֹא יוּכַל
לִרְפֹּא לָכֶם וְלֹא יָגֶר מִכֶּם מוּסָר׃ 14 כִּי אָנֹכִי כְּשַׁחַל
לְאֶפְרַיִם וּכְכְפִיר לְבֵית יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֵלֵךְ
אֶשָּׂא וְאֵין מַצִּיל׃ 15 אֵלֵךְ אָשׁוּבָה אֶל מְקוֹמִי עַד
אֲשֶׁר יֶאְשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנָי בַּצַּר לָהֶם יְשַׁחֲרוּנְנִי׃

6 1 לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְהוָה כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ
וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ 2 יְחַיֵּנוּ מִיּוֹמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יְקִימֵנוּ
וְנִחְיֶה לְפָנָיו׃ 3 וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת יְהוָה כְּנִשְׁחָרוֹ
נָכוֹן מוֹצָאוֹ וְיָבוֹא כַגֶּשֶׁם לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ׃
4 מָה אֶעֱשֶׂה לְךָ אֶפְרַיִם מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ יְהוּדָה וְחַסְדְּכֶם
כַּעֲנַן בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הוֹלֵךְ׃ 5 עַל כֵּן חָצַבְתִּי
בַּנְּבִיאִים הֲרַגְתִּים בְּאִמְרֵי פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אוֹר יֵצֵא׃
6 כִּי חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מֵעֹלוֹת׃
7 וְהֵמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית שָׁם בָּגְדוּ בִי׃ 8 גִּלְעָד קִרְיַת
פֹּעֲלֵי אָוֶן עֲקֻבָּה מִדָּם׃ 9 וְכַאֲרֵבֵי אִישׁ חֲבוּרַת כֹּהֲנִים
דֶּרֶךְ יִרְצְחוּ שְׁכֶמָה כִּי זִמָּה עָשׂוּ׃ 10 בְּבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאִיתִי שַׁעֲרִירִיָּה שָׁם זְנוּת לְאֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃
11 גַּם יְהוּדָה שָׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי שִׁבוּת עַמִּי׃ 7 1 בְּרָפְאִי
יִשְׂרָאֵל וְיִגָּלֶה אֶפְרַיִם וְנִפְתְּחוּ שֹׁמְרוֹן כִּי עָשׂוּ שֶׁקֶר
וְגַנָּב יָבוֹא פָשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ׃ 2 וְלֹא יֹאמְרוּ לְלִבָּם כָּל
רָעָתָם זָכָרְתִּי עַתָּה סָבְבוּם מַעַלְלֵיהֶם נֶגֶד פָּנַי הָיוּ׃
3 בְּרָעָתָם יְשַׂמְּחוּ מֶלֶךְ וּבְכִזָּבֵיהֶם שָׂרִים׃ 4 כֻּלָּם
מְנָאֲפִים כְּתַנּוּר בָּעַר אוֹפֶה מִנִּיעַת בָּצֵק מֵעִיר עַד
חֲמִיצָתוֹ׃ 5 יוֹם מַלְכֵּנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים חֲמַת יַיִן מָשְׁכוּ
לֵצִים יָדוֹ אֶת הַיּוֹנָה׃ 6 כִּי קָרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם בְּאָרְבָּם
כָּל הַלַּיְלָה יָשֵׁן אֹפֵה בֹּקֶר הוּא בָּעֵר כְּאֵשׁ לֶהָבָה׃
7 כֻּלָּם חַמִּים כַּתַּנּוּר וַיֹּאכְלוּ אֶת שֹׁפְטֵיהֶם כָּל מַלְכֵיהֶם
נָפָלוּ אֵין קוֹרֵא בָהֶם אֵלַי׃ 8 אֶפְרַיִם הוּא בָּעַמִּים
יִתְבּוֹלָל אֶפְרַיִם הָיָה עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה׃ 9 אָכְלוּ זָרִים
כֹּחוֹ וְהוּא לֹא יָדָע גַּם שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדָע׃
10 וְעָנָה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא שָׁבוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וְלֹא בִקְשׁוּהוּ בְּכָל זֹאת׃ 11 וַיְהִי אֶפְרַיִם כְּיוֹנָה פוֹתָה
אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרְאוּ אַשּׁוּר הָלָכוּ׃ 12 כַּאֲשֶׁר יֵלֵכוּ
אֶפְרֹשׂ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אוֹרִידֵם אַיְסִרֵם
כְּשֵׁמַע לַעֲדָתָם׃ 13 אוֹי לָהֶם כִּי נָדְדוּ מִמֶּנִּי שֹׁד לָהֶם
כִּי פָשְׁעוּ בִי וַאֲנִי אֶפְדֵּם וְהֵם דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים׃
14 וְלֹא זָעֲקוּ אֵלַי בְּלִבָּם כִּי יְיִלִלוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם עַל
דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ בִּי יָסוֹרוּ׃ 15 וַאֲנִי יִסַּרְתִּי
וְחִזַּקְתִּי זְרוֹעֹתָם וְעָלַי חָשְׁבוּ רָעָה׃ 16 יָשׁוּבוּ לֹא עָל
הָיוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה נָפְלוּ בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם
זֹאת לַעְגָם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

8 1 אֶל חִכְּךָ שׁוֹפָר כַּנֶּשֶׁר עַל בֵּית יְהוָה כִּי עָבְרוּ בְרִיתִי
וְעַל תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ׃ 2 אֵלַי יִזְעָקוּן אֵלִי יָדַעְנוּךָ
יִשְׂרָאֵל׃ 3 זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ׃ 4 הֵמָּה
הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הֵשִׂירוּ וְלֹא יָדָעְתִּי זְהָבָם וְכַסְפָּם
עָשׂוּ לָהֶם עֲצַבִּים לְמַעַן יִכָּרֵת׃ 5 זָנַח עֶגְלֵךְ שֹׁמְרוֹן
חָרָה אַפִּי בָּם עַד מָתַי לֹא יוּכְלוּ נִקָּיֹן׃ 6 כִּי מִיִּשְׂרָאֵל
וְהוּא חָרָשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי שְׁבָבִים יִהְיֶה
עֵגֶל שֹׁמְרוֹן׃ 7 כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ וְסוּפָתָה יִקְצֹרוּ קָמַח אֵין
לּוֹ צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה לֹא יִתֵּן זָר יִבְלָעֻהוּ׃ 8 נִבְלַע
יִשְׂרָאֵל עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם כִּכְלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ׃ 9 כִּי הֵמָּה
עָלוּ אַשּׁוּר פֶּרֶא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ אֲהָבִים׃
10 גַּם כִּי יִתְּנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה אֲקַבְּצֵם וְהֵחֵלּוּ מְעַט מִמַּשָּׂא
מֶלֶךְ שָׂרִים׃ 11 כִּי הִרְבָּה אֶפְרַיִם מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא הָיוּ
לוֹ מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא׃ 12 אֶכְתֹּב לוֹ רֻבֵּי תוֹרָתִי כְּמוֹ
זָר נֶחְשָׁבוּ׃ 13 זִבְחֵי הַבְלַי יִזְבָּחוּ בָשָׂר וְיֹאכֵלוּ יְהוָה לֹא
רָצָם עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם הֵמָּה מִצְרַיִם
יָשׁוּבוּ׃ 14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עֹשֵׂהוּ וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת
וִיהוּדָה הִרְבָּה עָרֵי מִבְצָר וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹתֶיהָ׃

9 1 אַל תִּשְׂמְחִי יִשְׂרָאֵל אֶל גִּיל כָּעַמִּים כִּי זָנִית מֵעַל
אֱלֹהָיִךְ אָהַבְתְּ אֶתְנָן עַל כָּל גָּרְנוֹת דָּגָן׃ 2 גֹּרֶן וְיֶקֶב
לֹא יִרְעֵם וְתִירוֹשׁ יְכַחֲשׁ בָּהּ׃ 3 לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה
וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר טְמֵאִים יֹאכֵלוּ׃ 4 לֹא
יִסְּכוּ לַיהוָה יֵין וְלֹא יערבו [יֶעֶרְבוּ] לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם
אוֹנִים לָהֶם כָּל אֹכְלָיו יִטַּמָּאוּ כִּי לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא
יָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ 5 מַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג יְהוָה׃
6 כִּי הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם מֹף תְּקוֹרְרֵם
מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׁ יִירָשֵׁם חוֹחַ בְּאָהֳלֵיהֶם׃ 7 בָּאוּ
יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשִּׁלּוּם יֵדְעוּן נָבָל אִוֶּלֶת
הָאִישׁ הָרוּחַ מְשֻׁגָּע עַל רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׃
8 צוֹפֶה אֶפְרַיִם עִם אֱלֹהָי נָבִיא פַּח יָקוּשׁ עַל כָּל דְּרָכָיו
מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ 9 הֶעְמִיקוּ שִׁחֲתָה כִּימֵי הַגִּבְעָה
יִזְכֹּר עֲוֹנָם יִפְקֹד חַטֹּאתָם׃ 10 כְּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי
יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּפַגָּהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיהֶם הֵמָּה
בָּאוּ בַּעַל פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֲבָם׃
11 אֶפְרַיִם כְּצִפּוֹר יָעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃
12 כִּי אִם יְגַדְּלוּ אֶת בָּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם כִּי גַם
אוֹי לָהֶם בְּשׁוּרִי מֵהֶם׃ 13 אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי לְצֹר
שָׁתוּל בְּנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל הוֹרֵג בָּנָיו׃ 14 תֶּן
לָהֶם יְהוָה מָה תִּתֵּן תֶּן לָהֶם רֶחֶם מְשַׁכֵּל וְשָׁדַיִם צֹחִים׃
15 כָּל רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי שָׁם שְׂנֵאתִים עַל רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם
מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסִיף אֲהֵבָם כָּל שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃
16 הֻכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַּל יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יֵלִדוּן
וְהָמִתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ 17 מָאַס אֹתָם אֵלִי כִּי לֹא שָׁמְעוּ
לוֹ וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃

10 1 גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פֹּרִי יוֹצִא לוֹ כְּרֹב פִּרְיוֹ הִרְבָּה
לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוּב אַרְצוֹ הֵיטִיבוּ מַצֵּבוֹת׃ 2 חָלַק לִבָּם
עַתָּה יֶאְשְׁמוּן הוּא יְעָרֵף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם׃
3 כִּי עַתָּה יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יָרֵאנוּ אֶת יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ
מַה יַּעֲשֶׂה לָּנוּ׃ 4 דִּבְּרוּ דְבָרִים אָלוֹת לִשָּׁבַע בְּרִית
וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ 5 לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן
יָגוּרוּ כִּי אָבַל עָלָיו עַמּוֹ וְכֹמְרָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל כְּבוֹדוֹ כִּי
גָלָה מִמֶּנּוּ׃ 6 גַּם הוּא לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְיָרֵב מֶלֶךְ
עָמִים בּוּשָׁה תִקַּח אֶפְרַיִם וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ׃
7 נִדְמָה שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף עַל פְּנֵי מָיִם׃ 8 וְנִשְׁמְדוּ
בָּמוֹת אָוֶן חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל מִזְבְּחוֹתָם
וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃ 9 מִימֵי
הַגִּבְעָה אַתָּה חָטָאתָ יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא הִשִּׂיג בְּגִבְעַת
בְּנֵי עַוְלָה מִלְחָמָה׃ 10 בְּאַוָּתִי וְאֹסְרֵם וְנֶאֶסְפוּ עֲלֵיהֶם
עַמִּים בְּאָסְרָם לִשְׁתֵּי עֵינוֹתָם׃ 11 וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה
מְלֻמָּדָה אֹהֶבֶת דִּישׁ וְאָנֹכִי עָבַרְתִּי עַל טוּב צַוָּארָהּ
אַרְכִּיב אֶפְרַיִם יַחֲרֹשׁ יְהוּדָה יְשַׂדֵּד לוֹ יַעֲקֹב׃ 12 זִרְעוּ
לָכֶם לִצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי חָסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ
אֶת יְהוָה עַד יָבוֹא וְיוֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃ 13 חֲרַשְׁתֶּם רִשְׁעָה
עַוְלָה קְצַרְתֶּם אָכַלְתֶּם פְּרִי כָחַשׁ כִּי בָטַחְתָּ בְּדַרְכְּךָ
בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ 14 וְיָקוּם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ וְכָל מִבְצָרֶיךָ יוּשָׁדּוּ
כְּשֹׁד שַׁלְמָן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה אֵם עַל בָּנִים
רֻטָּשָׁה׃ 15 כֵּן עָשָׂה לָכֶם בֵּית אֵל מִפְּנֵי רָעַת מַעַלְלֵיכֶם
בַּשַּׁחַר כִּדְמָמוּת יִשְׂרָאֵל יוּמָם׃

11 1 כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃
2 קָרְאוּ לָהֶם כֵּן הָלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יִזְבָּחוּ וְלַפְּסִלִים
יְקַטֵּרוּן׃ 3 וְאָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל זְרוֹעֹתָיו
וְלֹא יָדְעוּ כִּי רְפָאתִים׃ 4 בְּחַבְלֵי אָדָם אֲמָשְׁכֵם בַּעֲבֹתוֹת
אַהֲבָה וָאֶהְיֶה לָהֶם כְּרֹמְמֵי עֹל עַל לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו
אוֹכִיל׃ 5 לֹא יָשׁוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא מַלְכּוֹ כִּי מָאֲנוּ
לָשׁוּב׃ 6 וְחָלָה חֶרֶב בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה מִמֹּעֲצוֹתָם׃
7 וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל עַל יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא
יְרוֹמֵם׃ 8 אֵיךְ אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ
כְּאַדְמָה אָשִׂימְךָ כִּצְבוֹיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ
נִחוּמָי׃ 9 לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרַיִם
כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא אִישׁ קְדוֹשׁ בְּקִרְבְּךָ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃
10 אַחֲרֵי יְהוָה יֵלֵכוּן כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי הוּא יִשְׁאַג וְיָחִילוּ
בָנִים מִיָּם יָחִילוּ׃ 11 כְּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם יֶחֱרָדוּ וּכְיוֹנָה
מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל בָּתֵּיהֶם נְאֻם יְהוָה׃ 12 סְבָבוּנִי
בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עוֹד רָד עִם
אֵל וְעִם קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃

12 1 אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים כָּל הַיּוֹם כָּזָב וְשֹׁד
יַרְבֶּה וּבְרִית עִם אַשּׁוּר כָּרֹתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃
2 וְרִיב לַיהוָה עִם יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו
יָשִׁיב לוֹ׃ 3 בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים׃
4 וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ וַיּוּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנַּן לוֹ בֵּית אֵל יִמְצָאֶנּוּ
וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ 5 וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃
6 וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמוֹר וְקַוֵּה אֶל
אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ 7 כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה לָשֹׁק אָהֵב׃
8 וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל יְגִיעַי לֹא
יִמְצְאוּ לִי עָוֹן אֲשֶׁר חָטָא׃ 9 וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם עוֹד אוֹשִׁיבְךָ בָּאֳהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד׃ 10 וְדִבַּרְתִּי עַל
הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד נְבִיאִים אֲדַמֶּה׃
11 הֲגִלְעָד אָוֶן אַךְ שָׁוְא הָיוּ בַגִּלְגָּל שְׁוָרִים זָבָחוּ גַּם
מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ 12 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה
אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃ 13 וּבְנָבִיא
הֶעֱלָה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃
14 הִכְעִיס תַּמְרוּרִים אֶפְרַיִם וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ
יָשִׁיב לוֹ אֲדֹנָיו׃

13 1 בְּדַבְּרוֹ רְתֵת נָשָׂא הוּא אָשַׁם בְּבַעְלוֹ וַיָּמָת׃ וְעַתָּה
יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם כְּתַבוּנָתָם
עֲצַבִּים כֻּלּוֹ מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים הֵמָּה לָהֶם יֹאמְרוּ זֹבְחֵי אָדָם
עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ 2 לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הוֹלֵךְ
כְּמֹץ יְסֹעֵר מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃ 3 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהַּ זוּלָתִי לֹא תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ אֵין בִּלְתִּי׃
4 אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ תַּלְאוּבוֹת׃ 5 כְּמַרְעִיתָם
וַיִּשְׂבְּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃ 6 וָאֱהִי לָהֶם
כְּשָׁחַל כְּנָמֵר עַל דֶּרֶךְ אָשׁוּר׃ 7 אֶפְגְּשֵׁם כְּדֹב שַׁכּוּל
וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם וְאֹכְלֵם שָׁם כְּלָבִיא חַיַּת הַשָּׂדֶה
תְּבַקְּעֵם׃ 8 שִׁחַתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי בִי בְּעֶזְרֶךָ׃ 9 אֵי מַלְכְּךָ
וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל עָרֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ תְּנָה לִּי מֶלֶךְ
וְשָׂרִים׃ 10 אֶתֵּן לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאֶקַּח בְּעֶבְרָתִי׃ 11 צְרוּר
עֲוֹן אֶפְרַיִם צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ 12 חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבוֹאוּ לוֹ הוּא
בֵן לֹא חָכָם כִּי עֵת לֹא יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים׃ 13 מִיַּד שְׁאוֹל
אֶפְדֵּם מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי קָטָבְךָ שְׁאוֹל
נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃ 14 כִּי הוּא בֵּין אַחִים יַפְרִיא יָבוֹא קָדִים
רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב מַעְיָנוֹ הוּא
יָשֹׁסֶה אוֹצַר כָּל כְּלִי חֶמְדָּה׃ 15 תֵּאָשַׁם שֹׁמְרוֹן כִּי מָרְתָה
בֵאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ עֹלָלֵיהֶם וְהָרִיּוֹתֵיהֶם יְבֻקָּעוּ׃

14 1 שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃
2 קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא
עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃ 3 אַשּׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ
עַל סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר
בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם׃ 4 אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב
אַפִּי מִמֶּנּוּ׃ 5 אֶהְיֶה כַּטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו
כַּלְּבָנוֹן׃ 6 תֵּלַכְנָה יוֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן׃
7 יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן זִכְרוֹ כְּיֵין
לְבָנוֹן׃ 8 אֶפְרַיִם מַה לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עָנִיתִי וַאֲשׁוּרֶנּוּ
אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פִרְיְךָ נִמְצָא׃ 9 מִי חָכָם וְיָבֶן אֵלֶּה
נָבוֹן וְיֵדָעֵם כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים
יִכָּשְׁלוּ בָם׃

(21) חב. 34: 7. דב. 20: 6.
(22) חב. 20: 10. שמא. 8: 5.
(23) שמא 1: 18. 19.
(24) הו. 21: 14. 22: 21. 22.
(25) ב. אב. 13: 14.
(28) חב. 22: 16. 17.
(29) הו. 22: 24.
(30) חב. 18: 8. 20: 1. 11. הו. 27: 20. 1. חב. 1. 3: 9. שו. 16: 8.

(3) שמא. 13: 1. 2.
(4) הו. 2: 29. חב. 22: 5. 6. 9.
(6) חב. 9: 12.
(7) בב. 25: 24–26. חב. 10.
(9) חב. 22: 21. 23.
(10) חב. 15: 16.
(11) חב. 15: 5.
(14) חב. 26: 12.
(15) 1. אב. 30: 15.
(16) חב. 22: 21.
(17) חב. 19: 29. שמא. 2: 16. בב. 19: 5. ב. אב. 7: 23.
(19) חב. 22: 25. חב. 25.
(20) חב. 19: 34. הו. 15: 3. 10: 15.

[1] ר: מוכה.

21 ג֭ם נבל֣ה בֽי־תִמְלָ֑ה וְ֝שׂנוּאָ֗ה כִּֽי־תִשְׂבָּֽע׃
22 תַּ֭חַת עֶ֣בֶד כִּי־יִמְלֹ֑ךְ וּ֝נְבָל֗ כִּֽי־יִשְׂבַּ֥ע לָֽחֶם׃*
23 תַּ֭חַת אֵ֣שֶׁת שְׂנוּאָ֑ה כִּֽי־תִבָּ֗עֵל וְשִׁפְחָ֥ה כִֽי־תִירַ֥שׁ גְּבִרְתָּֽהּ׃*
24 אַרְבָּעָ֣ה הֵ֭מָּה קְטַנֵּ֣י אָ֑רֶץ וְהֵ֥מָּה חַכְמֵי־חָ֝כְמ֗וֹת מְֽחַכָּמִֽים׃
25 עַ֭מִּים לֹ֣א עָ֑ז וַיָּשִׂ֖ימוּ כַּ֣סְלָעִ֣ים בַּקַּ֣יִץ בֵּיתָֽם׃
26 שְׁפַנִּ֣ים עַ֭ם לֹ֣א עָ֑צוּם וַיָּ֖שֶׂם כַּ֣סְלָעִ֣ים מְעֹנָתֽוֹ׃
27 מַלְכִּ֣י אֵ֭ין לָאַרְבֶּ֑ה וַ֝יֵּצְא֗וּ כֻּלָּ֥ם חֲלוּצִֽים׃
28 שְׁלָמִיָּה֮ תֹּאחֶ֪זֶת בְּכַפָּ֫יִם וְ֭הִיא בְּהֵיכְלֵ֣י מֶֽלֶךְ׃
29 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה יָפוּ֣ צָעָ֑ד וְ֝אַרְבָּעָ֗ה טוֹבֵ֥י לָכֶֽת׃
30 אֲרִ֣י גִּבּ֣וֹר בְּ֭הֵמָה וְלֹ֣א יָשׁ֑וּב מִ֝פָּנֶ֗יהָ לֹֽא־יָחֵֽת׃
31 זַרְזִ֣יר מָתְנַ֣יִם וְ֭תַיִשׁ וַעְתּוּד־מֶ֑לֶךְ וְקָ֖ם עִמּֽוֹ׃
32 אִם־נָ֭בָלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂ֑א וְאִם־זָ֝מַ֗מְתָּ יָ֣ד לְפֶֽה׃
33 כִּֽי־מִ֭ץ חָלָ֣ב יוֹצִ֣יא חֶ֑מְאָה וְלַ֥חַץ אַ֝פַּ֗יִם יוֹצִ֣יא דָ֑ם וּלְחַ֖ץ אַ֣פַּ֣יִם יוֹצִ֣יא רִֽיב׃

פרק ל׳.

1 דִּבְרֵ֣י אָ֭גוּר בִּן־יָקֶ֑ה הַמַּשָּׂ֗א נְאֻ֣ם הַגֶּ֭בֶר לְאִיתִיאֵ֣ל לְאִיתִיאֵ֣ל וְאֻכָֽל׃
2 כִּֽי־בַ֭עַר אָנֹכִ֣י מֵאִ֑ישׁ וּבִינַ֥ת אָ֝דָ֗ם לֹֽא־עִמָּדִֽי׃
3 וְלֹֽא־לָמַ֥דְתִּי חָ֑כְמָה וְ֝דַ֗עַת קְדֹשִׁ֥ים אֵדָֽע׃
4 מִֽי־עָלָ֣ה הַשָּׁמַ֣יִם וַיֵּ֑רַד מִֽי־אָ֝סַ֗ף רוּחַ֥ בְּחָפְנָ֑יו מִֽי־צָ֥רַר מַ֝יִ֗ם בַּשִּׂמְלָ֥ה מִֽי־הֵקִ֥ים כָּל־אַפְסֵי־אָ֑רֶץ מַה־שְּׁמ֥וֹ וּמַה־שֵּׁ֖ם בְּנ֣וֹ כִֽי־תֵדָֽע׃
5 כָּל־אִמְרַ֣ת אֱ֭לוֹהַּ צְרוּפָ֑ה מָגֵ֖ן הוּא֣ לַחוֹסִ֣ים בּֽוֹ׃
6 אַל־תּ֣וֹסֶף עַל־דְּבָרָ֑ו פֶּן־יוֹכִ֖יחֲךָ וְנִכְזָֽבְתָּ׃
7 שְׁתַּ֣יִם שָׁ֭אלְתִּי מֵאִתָּ֑ךְ אַל־תִּמְנַ֖ע מִמֶּ֣נִּי בְּטֶ֣רֶם אָמֽוּת׃
8 שָׁ֭וְא וּדְבַ֣ר כָּ֑זָב הַ֝רְחֵ֗ק מִמֶּ֥נִּי אַל־תִּתֶּֽן׃
9 פֶּן־אֶשְׂבַּ֣ע וְכִחַשְׁתִּ֑י וְ֝אָמַ֗רְתִּי מִֽי־יְהוָ֥ה וּפֶן־אִוָּרֵ֥שׁ וְתָפַ֗שְׂתִּי שֵׁ֣ם אֱלֹהָ֣י׃*
10 אַל־תַּלְשֵׁ֣ן עֶ֭בֶד אֶל־אֲדֹנָ֑יו פֶּן־יְקָבֶ֖ךָּ וְאָשַׁ֣מְתָּֽ׃
11 דּ֭וֹר אָבִ֣יו יְקַלֵּ֑ל וְאֶת־אִמּ֥וֹ לֹ֝֗א יְבָרֵֽךְ׃
12 דּ֭וֹר זַכָּ֣ה בְעֵינָ֑יו וְלֹ֥א רָ֝חַ֗ץ מִצֹּאָתָֽיו׃
13 דּ֭וֹר מָֽה־רָּ֣מוּ עֵינָ֑יו וְעַפְעַפָּ֥יו נָשְׂאֽוּ׃
14 דּ֭וֹר חַרְבוֹתָ֣יו שִׁנָּ֑יו וּמַלְתָּעוֹתָ֥יו אֲכָלִ֗ים לְהָרִ֣ישׁ עֲנִיִּ֣ים מֵאָ֑רֶץ וְאֶבְיוֹנֵ֖י מֵאָדָֽם׃
15 לָֽעֲלוּקָ֣ה שְׁתֵּ֣י בָנ֣וֹת הַב־הַ֑ב שָׁלוֹשׁ־הֵ֥נָּה אֵינָ֖ן שְׂבֵעָ֣ה אַרְבַּ֣ע לֹ֣א אָמְר֣וּ הוֹן׃
16 שְׁא֣וֹל וַעֲצֻ֣רֶת רָ֑חֶם אֶ֥רֶץ לֹֽא־שָׂ֝בְעָ֗ה מַ֣יִם וְאֵ֣שׁ לֹא־אָמְרָ֥ה דָֽי׃
17 עַ֣יִן לְ֭עַג לְאָ֣ב וּבוּז־לָ֑אֶם יִקְּר֥וּהָ עֹרְבֵי־נַ֝חַ֗ל וְיֹאכְל֥וּהָ בְנֵי־נָֽשֶׁר׃
18 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה נִפְלְא֣וּ מִמֶּ֑נִּי וְאַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א יְדַעְתִּֽים׃*
19 דֶּ֣רֶךְ נָ֭שֶׁר בַּשָּׁמַ֑יִם דֶּ֣רֶךְ נָ֭חָשׁ עַל־צ֑וּר דֶּ֣רֶךְ אֳנִ֭יָּה בְּלֶב־יָ֑ם וְדֶ֖רֶךְ גֶּ֣בֶר בְּעַלְמָֽה׃
20 כֵּ֤ן דֶּ֣רֶךְ אִשָּׁ֣ה מְנָאָפָ֑ת אָכְלָ֥ה וּ֝מָחֲתָ֗ה פִּ֥יהָ וְתֹאמַ֥ר לֹֽא־פָעָ֗לְתִּי אָֽוֶן׃*
21 עַל־שְׁלֹשָׁ֣ה רָגְזָ֣ה אָ֑רֶץ וְעַל־אַרְבָּעָ֥ה לֹֽא־תוּכָֽל׃*
22 עַל־עֶ֭בֶד כִּֽי־יִמְלֹ֑ךְ וְכֶ֥סִיל כִּֽי־יִשְׂבַּ֥ע לָֽחֶם׃
23 עַל־אֵ֭שֶׁת שְׂנוּאָ֑ה כִּֽי־תִבָּ֗עֵל וְשִׁפְחָ֥ה כִֽי־תִירַ֥שׁ גְּבִרְתָּֽהּ׃
24 אַרְבָּעָ֣ה הֵ֭מָּה קְטַנֵּ֣י אָ֑רֶץ וְהֵ֥מָּה חַכְמֵי־חָ֝כְמ֗וֹת מְֽחַכָּמִֽים׃
25 עַ֭מִּים לֹ֣א עָ֑ז וַיָּשִׂ֖ימוּ כַּ֣סְלָעִ֣ים בַּקַּ֣יִץ בֵּיתָֽם׃
26 שְׁפַנִּ֣ים עַ֭ם לֹ֣א עָ֑צוּם וַיָּ֖שֶׂם כַּ֣סְלָעִ֣ים מְעֹנָתֽוֹ׃
27 מַלְכִּ֣י אֵ֭ין לָאַרְבֶּ֑ה וַ֝יֵּצְא֗וּ כֻּלָּ֥ם חֲלוּצִֽים׃
28 שְׁלָמִיָּה֮ תֹּאחֶ֪זֶת בְּכַפָּ֫יִם וְ֭הִיא בְּהֵיכְלֵ֣י מֶֽלֶךְ׃
29 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה יָפוּ֣ צָעָ֑ד וְ֝אַרְבָּעָ֗ה טוֹבֵ֥י לָכֶֽת׃
30 אֲרִ֣י גִּבּ֣וֹר בְּ֭הֵמָה וְלֹ֣א יָשׁ֑וּב מִ֝פָּנֶ֗יהָ לֹֽא־יָחֵֽת׃
31 זַרְזִ֣יר מָתְנַ֣יִם וְ֭תַיִשׁ וַעְתּוּד־מֶ֑לֶךְ וְקָ֖ם עִמּֽוֹ׃
32 אִם־נָ֭בָלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂ֑א וְאִם־זָ֝מַ֗מְתָּ יָ֣ד לְפֶֽה׃
33 כִּֽי־מִ֭ץ חָלָ֣ב יוֹצִ֣יא חֶ֑מְאָה וְלַ֥חַץ אַ֝פַּ֗יִם יוֹצִ֣יא דָ֑ם וּלְחַ֖ץ אַ֣פַּ֣יִם יוֹצִ֣יא רִֽיב׃

פרק ל׳.

1 דִּבְרֵ֣י אָ֭גוּר בִּן־יָקֶ֑ה הַמַּשָּׂ֗א נְאֻ֣ם הַגֶּ֭בֶר לְאִיתִיאֵ֣ל לְאִיתִיאֵ֣ל וְאֻכָֽל׃
2 כִּֽי־בַ֭עַר אָנֹכִ֣י מֵאִ֑ישׁ וּבִינַ֥ת אָ֝דָ֗ם לֹֽא־עִמָּדִֽי׃
3 וְלֹֽא־לָמַ֥דְתִּי חָ֑כְמָה וְ֝דַ֗עַת קְדֹשִׁ֥ים אֵדָֽע׃
4 מִֽי־עָלָ֣ה הַשָּׁמַ֣יִם וַיֵּ֑רַד מִֽי־אָ֝סַ֗ף רוּחַ֥ בְּחָפְנָ֑יו מִֽי־צָ֥רַר מַ֝יִ֗ם בַּשִּׂמְלָ֥ה מִֽי־הֵקִ֥ים כָּל־אַפְסֵי־אָ֑רֶץ מַה־שְּׁמ֥וֹ וּמַה־שֵּׁ֖ם בְּנ֣וֹ כִֽי־תֵדָֽע׃
5 כָּל־אִמְרַ֣ת אֱ֭לוֹהַּ צְרוּפָ֑ה מָגֵ֖ן הוּא֣ לַחוֹסִ֣ים בּֽוֹ׃
6 אַל־תּ֣וֹסֶף עַל־דְּבָרָ֑ו פֶּן־יוֹכִ֖יחֲךָ וְנִכְזָֽבְתָּ׃
7 שְׁתַּ֣יִם שָׁ֭אלְתִּי מֵאִתָּ֑ךְ אַל־תִּמְנַ֖ע מִמֶּ֣נִּי בְּטֶ֣רֶם אָמֽוּת׃
8 שָׁ֭וְא וּדְבַ֣ר כָּ֑זָב הַ֝רְחֵ֗ק מִמֶּ֥נִּי אַל־תִּתֶּֽן׃
9 פֶּן־אֶשְׂבַּ֣ע וְכִחַשְׁתִּ֑י וְ֝אָמַ֗רְתִּי מִֽי־יְהוָ֥ה וּפֶן־אִוָּרֵ֥שׁ וְתָפַ֗שְׂתִּי שֵׁ֣ם אֱלֹהָ֣י׃*
10 אַל־תַּלְשֵׁ֣ן עֶ֭בֶד אֶל־אֲדֹנָ֑יו פֶּן־יְקָבֶ֖ךָּ וְאָשַׁ֣מְתָּֽ׃
11 דּ֭וֹר אָבִ֣יו יְקַלֵּ֑ל וְאֶת־אִמּ֥וֹ לֹ֝֗א יְבָרֵֽךְ׃
12 דּ֭וֹר זַכָּ֣ה בְעֵינָ֑יו וְלֹ֥א רָ֝חַ֗ץ מִצֹּאָתָֽיו׃
13 דּ֭וֹר מָֽה־רָּ֣מוּ עֵינָ֑יו וְעַפְעַפָּ֥יו נָשְׂאֽוּ׃
14 דּ֭וֹר חַרְבוֹתָ֣יו שִׁנָּ֑יו וּמַלְתָּעוֹתָ֥יו אֲכָלִ֗ים לְהָרִ֣ישׁ עֲנִיִּ֣ים מֵאָ֑רֶץ וְאֶבְיוֹנֵ֖י מֵאָדָֽם׃
15 לָֽעֲלוּקָ֣ה שְׁתֵּ֣י בָנ֣וֹת הַב־הַ֑ב שָׁלוֹשׁ־הֵ֥נָּה אֵינָ֖ן שְׂבֵעָ֣ה אַרְבַּ֣ע לֹ֣א אָמְר֣וּ הוֹן׃
16 שְׁא֣וֹל וַעֲצֻ֣רֶת רָ֑חֶם אֶ֥רֶץ לֹֽא־שָׂ֝בְעָ֗ה מַ֣יִם וְאֵ֣שׁ לֹא־אָמְרָ֥ה דָֽי׃
17 עַ֣יִן לְ֭עַג לְאָ֣ב וּבוּז־לָ֑אֶם יִקְּר֥וּהָ עֹרְבֵי־נַ֝חַ֗ל וְיֹאכְל֥וּהָ בְנֵי־נָֽשֶׁר׃
18 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה נִפְלְא֣וּ מִמֶּ֑נִּי וְאַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א יְדַעְתִּֽים׃*
19 דֶּ֣רֶךְ נָ֭שֶׁר בַּשָּׁמַ֑יִם דֶּ֣רֶךְ נָ֭חָשׁ עַל־צ֑וּר דֶּ֣רֶךְ אֳנִ֭יָּה בְּלֶב־יָ֑ם וְדֶ֖רֶךְ גֶּ֣בֶר בְּעַלְמָֽה׃
20 כֵּ֤ן דֶּ֣רֶךְ אִשָּׁ֣ה מְנָאָפָ֑ת אָכְלָ֥ה וּ֝מָחֲתָ֗ה פִּ֥יהָ וְתֹאמַ֥ר לֹֽא־פָעָ֗לְתִּי אָֽוֶן׃*
21 עַל־שְׁלֹשָׁ֣ה רָגְזָ֣ה אָ֑רֶץ וְעַל־אַרְבָּעָ֥ה לֹֽא־תוּכָֽל׃*
22 עַל־עֶ֭בֶד כִּֽי־יִמְלֹ֑ךְ וְכֶ֥סִיל כִּֽי־יִשְׂבַּ֥ע לָֽחֶם׃

פרק ל׳.

1 דִּבְרֵ֣י אָ֭גוּר בִּן־יָקֶ֑ה הַמַּשָּׂ֗א נְאֻ֣ם הַגֶּ֭בֶר לְאִיתִיאֵ֣ל לְאִיתִיאֵ֣ל וְאֻכָֽל׃
2 כִּֽי־בַ֭עַר אָנֹכִ֣י מֵאִ֑ישׁ וּבִינַ֥ת אָ֝דָ֗ם לֹֽא־עִמָּדִֽי׃
3 וְלֹֽא־לָמַ֥דְתִּי חָ֑כְמָה וְ֝דַ֗עַת קְדֹשִׁ֥ים אֵדָֽע׃
4 מִֽי־עָלָ֣ה הַשָּׁמַ֣יִם וַיֵּ֑רַד מִֽי־אָ֝סַ֗ף רוּחַ֥ בְּחָפְנָ֑יו מִֽי־צָ֥רַר מַ֝יִ֗ם בַּשִּׂמְלָ֥ה מִֽי־הֵקִ֥ים כָּל־אַפְסֵי־אָ֑רֶץ מַה־שְּׁמ֥וֹ וּמַה־שֵּׁ֖ם בְּנ֣וֹ כִֽי־תֵדָֽע׃
5 כָּל־אִמְרַ֣ת אֱ֭לוֹהַּ צְרוּפָ֑ה מָגֵ֖ן הוּא֣ לַחוֹסִ֣ים בּֽוֹ׃
6 אַל־תּ֣וֹסֶף עַל־דְּבָרָ֑ו פֶּן־יוֹכִ֖יחֲךָ וְנִכְזָֽבְתָּ׃
7 שְׁתַּ֣יִם שָׁ֭אלְתִּי מֵאִתָּ֑ךְ אַל־תִּמְנַ֖ע מִמֶּ֣נִּי בְּטֶ֣רֶם אָמֽוּת׃
8 שָׁ֭וְא וּדְבַ֣ר כָּ֑זָב הַ֝רְחֵ֗ק מִמֶּ֥נִּי אַל־תִּתֶּֽן׃
9 פֶּן־אֶשְׂבַּ֣ע וְכִחַשְׁתִּ֑י וְ֝אָמַ֗רְתִּי מִֽי־יְהוָ֥ה וּפֶן־אִוָּרֵ֥שׁ וְתָפַ֗שְׂתִּי שֵׁ֣ם אֱלֹהָ֣י׃*
10 אַל־תַּלְשֵׁ֣ן עֶ֭בֶד אֶל־אֲדֹנָ֑יו פֶּן־יְקָבֶ֖ךָּ וְאָשַׁ֣מְתָּֽ׃
11 דּ֭וֹר אָבִ֣יו יְקַלֵּ֑ל וְאֶת־אִמּ֥וֹ לֹ֝֗א יְבָרֵֽךְ׃
12 דּ֭וֹר זַכָּ֣ה בְעֵינָ֑יו וְלֹ֥א רָ֝חַ֗ץ מִצֹּאָתָֽיו׃
13 דּ֭וֹר מָֽה־רָּ֣מוּ עֵינָ֑יו וְעַפְעַפָּ֥יו נָשְׂאֽוּ׃
14 דּ֭וֹר חַרְבוֹתָ֣יו שִׁנָּ֑יו וּמַלְתָּעוֹתָ֥יו אֲכָלִ֗ים לְהָרִ֣ישׁ עֲנִיִּ֣ים מֵאָ֑רֶץ וְאֶבְיוֹנֵ֖י מֵאָדָֽם׃
15 לָֽעֲלוּקָ֣ה שְׁתֵּ֣י בָנ֣וֹת הַב־הַ֑ב שָׁלוֹשׁ־הֵ֥נָּה אֵינָ֖ן שְׂבֵעָ֣ה אַרְבַּ֣ע לֹ֣א אָמְר֣וּ הוֹן׃
16 שְׁא֣וֹל וַעֲצֻ֣רֶת רָ֑חֶם אֶ֥רֶץ לֹֽא־שָׂ֝בְעָ֗ה מַ֣יִם וְאֵ֣שׁ לֹא־אָמְרָ֥ה דָֽי׃
17 עַ֣יִן לְ֭עַג לְאָ֣ב וּבוּז־לָ֑אֶם יִקְּר֥וּהָ עֹרְבֵי־נַ֝חַ֗ל וְיֹאכְל֥וּהָ בְנֵי־נָֽשֶׁר׃
18 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה נִפְלְא֣וּ מִמֶּ֑נִּי וְאַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א יְדַעְתִּֽים׃*
19 דֶּ֣רֶךְ נָ֭שֶׁר בַּשָּׁמַ֑יִם דֶּ֣רֶךְ נָ֭חָשׁ עַל־צ֑וּר דֶּ֣רֶךְ אֳנִ֭יָּה בְּלֶב־יָ֑ם וְדֶ֖רֶךְ גֶּ֣בֶר בְּעַלְמָֽה׃
20 כֵּ֤ן דֶּ֣רֶךְ אִשָּׁ֣ה מְנָאָפָ֑ת אָכְלָ֥ה וּ֝מָחֲתָ֗ה פִּ֥יהָ וְתֹאמַ֥ר לֹֽא־פָעָ֗לְתִּי אָֽוֶן׃*
21 עַל־שְׁלֹשָׁ֣ה רָגְזָ֣ה אָ֑רֶץ וְעַל־אַרְבָּעָ֥ה לֹֽא־תוּכָֽל׃*
22 עַל־עֶ֭בֶד כִּֽי־יִמְלֹ֑ךְ וְכֶ֥סִיל כִּֽי־יִשְׂבַּ֥ע לָֽחֶם׃

---

(21) שמו. 30: 2. שמו. 5: 5.
4. 5.
(23) שמו. 30: 2. שמו. 66: 13. 14.
(25) שמו 12: 1. שמו. 2: 23. כה. 6: 1.

---

(1) שמו 5: 31. 19: 7. שמו. 10: 4.
(4) ש. 3: 1.
(5) שמו. 20: 7. שמו. 5: 18.
(7) שמו. 21: 16. שמו. 19: 19.
(8) שמו. 13: 2. 14: 2.
(9) כה. 17: 32. 1. שמ. 10: 6. שמו. 12: 10.
(12) שמו. 22: 26. שמ. 29: 11. 13. 31: 20. ב. שמ. 9: 13. ב. מלכ. 1: 18. שמו. 6: 25. 106: 31. 112: 9. ב. 4: 27.
(14) שמו. 3: 5.
(15) שמ. 19: 13. ש. 22: 13. 4. 5. שמ. 25: 1. שמו. 5: 4. 86: 4.
(16) ב. שמו. 14: 6. ב. בבא. 25: 4. ש. 31: 29. 30. שמ. 18: 20.
(17) שמ. 22: 21. 22. שמו. 22: 22. 23: 1. ש. 5: 28. 22: 3. שמ. 22: 29. ויק. 7: 10. שמו. 3: 5. שמ. 22: 26.
(18) שו. 24: 22. 16: 12. 13. שמו. 5: 4. שמ. 25: 1.
(19) שמ. 19: 9. 10. 23: 22. שו. 15: 10. שמ. 41: 1. שמו. 19: 17.
(22) שו. 24: 18.

ישראל בזנותם אחרי אלהיהם ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם׃
3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל׃
4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש ושב חרון אף יהוה מישראל׃
5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור׃
6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד׃
7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו׃
8 ויבא אחרי איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל׃
9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף׃
10 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי׃
12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום׃
13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל׃
14 ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני׃
15 ושם אשת המדינית המוכה כזבי בת צור ראש עמים בית אב במדין הוא׃
16 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
17 צרור את המדינים והכיתם אותם׃
18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה ביום המגפה על דבר פעור׃

ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר׃
2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל׃
3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃
4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים׃
5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי׃
6 לחצרון משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי׃
7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקודיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים׃
8 ובני פלוא אליאב׃
9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצותם על יהוה׃
10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס׃
11 ובני קרח לא מתו׃
12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני׃
13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי׃
14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים׃
15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני׃
16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי׃
17 לאראלי משפחת האראלי לאראלי משפחת האראלי׃
18 אלה משפחת בני גד לפקודיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃
19 בני יהודה ער ואונן וימתו ער ואונן בארץ כנען׃
20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי׃
21 ובני פרץ לחצרון משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי׃
22 אלה משפחת יהודה לפקודיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות׃
23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני׃
24 לישוב משפחת הישובי לשמרון משפחת השמרני׃
25 אלה משפחת יששכר לפקודיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות׃
26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי׃
27 אלה משפחת הזבלני לפקודיהם ששים אלף וחמש מאות׃
28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים׃
29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי׃
30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי חלק משפחת החלקי׃
31 ואשריאל משפחת האשריאלי ושכם משפחת השכמי׃
32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי׃
33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃
34 אלה משפחת המנשי ויהיו פקודיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות׃
35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השותלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני׃
36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני׃
37 אלה משפחת בני אפרים לפקודיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם׃
38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי׃
39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי׃
40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי׃
41 אלה בני בנימן למשפחתם ויהי פקודיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות׃
42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחתו למשפחתם׃
43 כל משפחת השוחמי לפקודיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות׃
44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנעי לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי׃
45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי׃
46 ושם בת אשר שרח׃
47 אלה משפחת בני אשר לפקודיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני׃
49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי׃
50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם לפקודיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות׃
51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים׃
52 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות׃
54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקודיו יתן נחלתו׃
55 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו׃
56 על פי הגורל יחלק נחלתו בין רב למעט׃
57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי׃
58 אלה משפחת הלוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את עמרם׃
59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחותם׃
60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃
61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה׃
62 ויהיו פקודיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל׃
63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן יריחו׃
64 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני׃
65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון׃

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת מנשה בן יוסף ושמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה׃
2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר׃
3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאתו מת ובנים לא היו לו׃
4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו׃
5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה׃
6 ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהם להן׃
8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו׃
9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׃
10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו׃
11 ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה׃
12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל׃
13 וראית אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך׃
14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן׃
15 וידבר משה אל יהוה לאמר׃
16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה׃
17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה׃
18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו׃
19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם׃
20 ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל׃
21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה׃
22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמד לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה׃
23 וישם את ידיו עליו וצוה אתו כאשר דבר יהוה ביד משה׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו׃
3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד׃
4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃
5 ועשרון סלת מנחה בלולה בשמן כתית רבעית ההין׃
6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה׃
7 ונסכה רבעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה׃
8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה אשה ריח ניחח ליהוה׃
9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו׃
10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה׃
11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד׃
13 ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה׃
14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל ורבעית ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה׃
15 ושעיר עזים אחד ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו׃
16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה׃
17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל׃
18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם׃
20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו׃
21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם׃
23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה׃
24 כאלה תעשו לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו׃
25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
27 והקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד כבשים בני שנה שבעה׃
28 מנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד׃
29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם׃
31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם׃

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם׃
2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד׃
4 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
5 ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכם׃
6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתו וכמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה׃
7 וביום העשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו׃
8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם׃
9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד׃
10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
11 שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
12 וחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה יהיה לכם מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים׃
13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו׃
14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר לשלשה עשר הפרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים׃
15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר הכבשים׃
16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
20 וביום השלישי פרים עשתי עשר איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
22 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה׃
23 וביום הרביעי פרים עשר איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
26 וביום החמישי פרים תשעה איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
28 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה׃
29 וביום הששי פרים שמנה איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
31 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
32 וביום השביעי פרים שבעה איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
34 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט׃
38 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה׃
39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם׃

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה׃
2 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה׃
3 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל כל היוצא מפיו יעשה׃
4 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה׃
5 ושמע אביה את נדרה ואת אסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה והקימו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום׃
6 ואם הניא יניא אביה אתה ביום שמע כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום וה׳ יסלח לה כי הניא אביה אתה׃
7 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
8 ושמע איש ביום שמעו והחריש לה והקימו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו׃
9 ואם ביום שמע איש אתה והניא את אזנה מאסרה אשר אסרה על נפשה יקום׃
10 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃
11 ואם בבית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה׃
12 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה לא הניא אתה והקימו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום׃
13 ואם הפר יפר אישה ביום שמעו כל מוצא שפתי נדרה ואסר נפשה לא יקום אישה הפרם והאישה הפר אתם וה׳ יסלח לה׃
14 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו׃
15 ואם החרש תחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים יקים כי החריש לה ביום שמעו׃
16 והפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה׃
17 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בבית אביה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך׃
3 וידבר משה אל העם לאמר חלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין׃
4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא׃
5 ויתנו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׃
6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו׃
7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר׃
8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃
9 ותשבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו׃
10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירותם שרפו באש׃
11 ויקחו את כל המלקוח ואת כל השלל באדם ובבהמה׃
12 ויביאו את השבי ואת השלל ואת המלקוח אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן יריחו׃
13 ויצא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה׃
14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה׃
15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה׃
16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה׃
17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו׃
18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם׃
19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם׃
20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃
21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה׃
22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת׃
23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים׃
24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה׃
25 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה׃
27 וחלקת את המלקוח לשני חלקים בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה׃
28 והרמת מכס ליהוה מאנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן׃
29 מחצתם תקח ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה׃
30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׃
31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה׃
32 והיה המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם מספר שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים צאן׃
33 ובקר שנים ושבעים אלף׃
34 וחמרים אחד ושלשים אלף׃
35 ונפש אדם מנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים׃
36 ויהי מחצית החלק יצאי הצבא מספר שלש מאות אלף ושלשים אלף שבע מאות וחמשת אלפים צאן׃
37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות וחמשה ושבעים׃
38 והבקר שלשים ושש אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים׃
39 והחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד ושלשים׃
40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שתים ושלשים נפש׃
41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה׃
42 וממחצת בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים׃
43 ומחצת העדה היתה שלש מאות אלף ושלשים אלף שבע מאות וחמשת אלפים צאן׃
44 ובקר שנים ושבעים אלף׃
45 וחמרים אחד ושלשים אלף׃
46 ונפש אדם שש עשרה אלף׃
47 ויקח משה מן מחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים באדם ובבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃
48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות׃
49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש׃
50 ונקריב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר עלינו לפני יהוה׃
51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה׃
52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה שש עשרה אלף שבע מאות וחמשים שקל משרי האלף ומשרי המאות׃
53 אנשי הצבא בזזו איש לו׃
54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלף ומשרי המאות ויביאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה׃

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה׃
2 ויבאו בני גד ובני ראובן וידברו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר׃
3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובעון׃
4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה׃
5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעבירנו את הירדן׃
6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה׃
7 ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה׃
8 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ׃
9 ויעלו עד נחל אשכול וירא את הארץ ויניאו את לב בני ישראל בלתי לבוא אל הארץ אשר נתן להם יהוה׃
10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר׃
11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי׃
12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה׃
13 ויחר אף יהוה בישראל ויעתם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה׃
14 והנה קמתם תחת אבותיכם תמורת אנשים חטאים תוספת לחרון אף יהוה על ישראל׃
15 כי תשובון מאחריו ויסף עוד להניח לכל העם הזה במדבר והשחתם לכל העם הזה׃
16 ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה פה לאצננו וערים לטפנו׃
17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ׃
18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו׃
19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי בא נחלתנו אלינו מעבר הירדנה מזרחה׃
20 ויאמר אלהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה׃
21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את אויביו מפניו׃
22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׃
23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם׃
24 בנו ערים לטפכם וגדרות לצאנכם ואשר יצא מפיכם תעשו׃
25 ויאמרו בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה׃
26 טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׃
27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר׃
28 ויצו עליהם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל׃
29 ויאמר אלהם משה אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה׃
30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען׃
31 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה׃
32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארצה כנען ואתנו תהיה אחזת נחלתנו מעבר הירדן׃
33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ בעריה בגבלות ערי הארץ׃
34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרות ואת ערער׃
35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ואת יגבהה׃
36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרות צאן׃
37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים׃
38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסרות בהמרם ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו׃
39 ובני מכיר בן מנשה הלכו גלעדה וילכדוה ויורש את האמרי אשר בה׃
40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה׃
41 ויאיר בן מנשה הלך ויכבש את חותיהם ויקרא אתם חות יאיר׃
42 ונבח הלך ויכבש את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו׃

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן׃
2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם׃
3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים׃
4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים׃
5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות׃
6 ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר׃
7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפן ויחנו לפני מגדל׃
8 החירת מפני הבעל צפן ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה׃
9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם׃
10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף׃
11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין׃
12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה׃
13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש׃
14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם׃
15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני׃
16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה׃
17 ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות׃
18 ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה׃
19 ויסעו מרתמה ויחנו בלבנה׃
20 ויסעו מלבנה ויחנו בחרדה׃
21 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת׃
22 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת׃
23 ויסעו מתחת ויחנו בתרח׃
24 ויסעו מתרח ויחנו במתקה׃
25 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה׃
26 ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות׃
27 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן׃
28 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד׃
29 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה׃
30 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה׃
31 ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר׃
32 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש׃
33 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום׃
34 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש׃
35 ואהרן בן שלש ועשרים שנה ומאה שנה במותו בהר ההר׃
36 וישמע הכנעני מלך ערד והוא יושב בנגב בארץ כנען בבוא בני ישראל׃
37 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׃
38 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃
39 ויסעו מפונן ויחנו באבת׃
40 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב׃
41 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד׃
42 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה׃
43 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו׃
44 ויסעו מהרי עברים ויחנו בערבת מואב על ירדן יריחו׃
45 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב׃
46 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃
47 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען׃
48 והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו׃
49 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃
50 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה שם יהיה לו למטות אבתיכם תתנחלו׃
51 ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה׃
52 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם׃

ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר׃
2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל׃
3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃
4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים׃
5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלו

ומקדשי תחללו אני יהוה׃ 33 לא תלכו רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 34 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 35 לא תקמו ולא תטרו את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 36 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 37 וכי יקח איש את אשת איש ושכב אתה ונעלם מעיני בעלה ונחתה ולא נפדתה או חרות לא נתנה לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חרתה׃ 38 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃ 39 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ 40 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 41 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ 42 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 43 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ 44 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃ 45 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ 46 אל תחל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאו הארץ זמה׃ 47 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 48 אל תפנו אל האבת ואל הידעני לא תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃ 49 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 50 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ 51 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 52 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ 53 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 54 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

פרשה: ה.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃ 3 אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה׃ 4 וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃ 5 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד׃ 6 והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה׃ 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃ 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ 9 וקרבו ואת הקרב ואת הכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה׃ 10 ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃ 11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהן את דמו על המזבח סביב׃ 12 וניתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃ 14 ואם מן העוף עולה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו׃ 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ 16 והסיר את מרסתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃ 17 ושסע אתו בפדרתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש אשה הוא ריח ניחח ליהוה׃

פרשה: ו.

1 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ 3 והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ 4 וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן׃ 5 ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃ 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא׃ 7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה׃ 8 והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליהוה והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח׃ 9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ 10 והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח׃ 13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ 14 וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃ 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא׃ 16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃

פרשה: ז.

1 וזאת תורת הזבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃ 2 על עלת השלמים על ראש העלה ושחט את זבחו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ 3 והקריב ממנו את כל חלבו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ 5 והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה׃ 6 וכל זכר בבני אהרן יאכלנו קדש קדשים מאשי יהוה׃ 7 כחטאת כאשם לנו תורה אחת להם הכפר בו יהיה׃ 8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ 9 וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ 10 וכל מנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃ 12 על תודה יקריבנו ויקריב על זבח התודה חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ 13 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ 14 ומכל הקרבן יקריב תרומה אחת לכל נתן הכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃ 15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו׃ 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף׃ 18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 21 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה או בכל שקץ טמא וכל מועבה טמאה ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 22 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל שור וכשב ועז לא תאכלו׃ 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלנו׃ 25 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה וכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ 27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 28 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח זבח שלמיו׃ 30 ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על הבהמה יביא את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ 31 והקטיר הכהן המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ 32 ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבח שלמיכם׃ 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מעל זבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו מאת בני ישראל לחקת עולם׃ 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריבו אתם לכהן ליהוה׃ 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם׃ 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלאים ולזבח השלמים׃ 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה במדבר סיני׃

פרשה: ח.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ 3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃ 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ 7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ 8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים׃ 9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם׃ 11 ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם׃ 12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃ 13 ואת בני אהרן הקריב משה וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה׃ 14 ויגש את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת׃ 15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחט את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ 16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ 17 ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה׃ 18 ויקרב את איל העלה וישמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ 19 וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ 20 והאיל ניתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ 21 והקרב והכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה ריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ 22 ויקרב את האיל השני איל המלאים וישמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ 23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 24 ויקרב את בני אהרן וישם משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויז משה את הדם על המזבח סביב׃ 25 ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ 26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין׃ 27 וישם את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃ 28 ויקח משה אתם מעל כפותם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הם ליהוה׃ 29 ויקח משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה׃ 30 ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אכלהו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם׃ 35 ועל פתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה׃

---

(1) שמ׳ 20: 19.
(2) שמ׳ 4: 1. 8: 32.
(4) שמ׳ 11: 29. ויק׳ 8: 30.
(5) שמ׳ 20: 25. שמ׳ 8: 31.
(9) שמ׳ 26: 18.
(12) שמ׳ 11: 29. שמ׳ 8: 33.
(13) שמ׳ 11: 29. שמ׳ 8: 33.
(14) שמ׳ 33: 10. שמ׳ 8: 33.
(15) שמ׳ 20: 4. 23. 34: 17.
(16) שמ׳ 20: 12. 21: 17.
(17) שמ׳ 20: 19.
(18) שמ׳ 6: 7. 19: 5. שמ׳ 7: 6. 14: 2. 28: 9.
(19) שמ׳ 4: 7. 8. 28: 1. שמ׳ 148: 14. שמ׳ 19: 6. שמ׳ 7: 6. 28: 9. ז׳. ישע׳ 2: 9.
(2) שמ׳ 4: 1. 8: 32.
(4) שמ׳ 11: 29. ויק׳ 8: 30.
(5) שמ׳ 20: 25. שמ׳ 8: 31.
(9) שמ׳ 26: 18.
(12) שמ׳ 11: 29. שמ׳ 8: 33.
(13) שמ׳ 11: 29. שמ׳ 8: 33.
(14) שמ׳ 33: 10. שמ׳ 8: 33.
(15) שמ׳ 20: 4. 23. 34: 17.
(16) שמ׳ 20: 12. 21: 17.
(17) שמ׳ 19. 14. שמ׳ 22: 28.
(18) שמ׳ 19: 14.
(19) שמ׳ 22. 21. 22. שמ׳ 10: 18. 24: 17. ויק׳ 3: 5.
(20) שמ׳ 18: 8. 20: 11. שמ׳ 22: 30.
(21) שמ׳ 18: 23. 20: 15.
(22) שמ׳ 18: 9. 20: 17.
(23) שמ׳ 18: 17. 20: 14.
(24) שמ׳ 20: 13. 21: 12.
(1) שמ׳ 15: 26. שמ׳ 14. שמ׳ 15: 26. ז׳. ישע׳ 55: 2. שמ׳ 26: 19.

2 וְלִקְחוֹתֶיךָ נָכְרִיָּה: כִּי כְּנֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי אִשָּׁה: וְאַחֲרִית חִכָּהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת: רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ: פֶּן אֹרַח חַיִּים לֹא תְפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע: וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי: הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ: פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי: פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי: וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ: וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה: וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרָי וְלַמְלִמֵּי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי: כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה: שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ: יָפוּצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה פַּלְגֵי מַיִם בָּרְחֹבוֹת: לְךָ יִהְיוּ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ: יְהִי מְקוֹרְךָ בָּרוּךְ וְשִׂמַּח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ: אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוְּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָּמִיד: וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נׇכְרִיָּה: כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכׇל מַעְגְּלֹתָיו יְפַלֵּס: עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ: הוּא יָמוּת בְּלֹא מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה: בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ: נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִשְׁתּוֹחֵחַ וּרְהַב רֵעֶיךָ: אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְמוֹ מִיַּד יָקוּשׁ מִיַּד יוֹקֵשׁ: לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם: אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל: תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ: עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִשְׁנָתְךָ תָּקוּם: מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חבק יָדַיִם לִשְׁכָּב: וּבָא כְמְהַלֵּךְ רִישֶׁךָ וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן: אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה: קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו: תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חָרֵשׁ בְּכׇל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ: עַל כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא: שֵׁשׁ יְהוָה שׂנֵא וְשִׁבְעָה תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ: עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שׁוֹפְכוֹת דָּם נָקִי: לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע: יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מָדוֹן בֵּין אַחִים: נְצֹר בְּנִי אֶת מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: קׇשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ: בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשׇׁכְבְּךָ תִּשְׁמׇר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: לִשְׁמׇרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נׇכְרִיָּה: אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ: כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לֶחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד: הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה: אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה: כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כׇּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ: לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב: וְנִמְצָא שִׁבְעָתַיִם יְשַׁלֵּם אֶת כׇּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן: מְנָאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם: לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כׇל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד: בְּנִי שְׁמׇר אִמְרָתִי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ: שְׁמׇר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁ עֵינֶיךָ: קׇשְׁרֵם עַל אֶצְבְּעוֹתֶיךָ כְּתׇבֵם עַל לוּחַ לִבֶּךָ: אֱמׇר לַחׇכְמָה אׇחוֹת אָתְּ וּמֹדָעַת לַבִּינָה תִּקְרָא: לִשְׁמׇרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנׇּכְרִיָּה אׇמְרֵי חֶלְקָה: כִּי בְעַד חַלּוֹן בֵּיתִי בְּאׇשְׁנַבִּי נִשְׁקָפְתִּי: וָאֶרְאֶה בַּפְּתָיִם אָבִינָה בַּבָּנִים אִישׁ חֲסַר לֵב: עֹבֵר בַּשּׁוּק אֵצֶל פִּנָּתָהּ וְדֶרֶךְ בֵּיתָהּ יִצְעָד: בַּנֶּשֶׁף בְּיוֹם עָרֶב בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה: וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זוֹנָה וְנׇצֶרֶת לֵב: הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת הָיא בְּבֵיתָהּ לֹא שָׁכְנוּ רַגְלֶיהָ: פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת וְאֵצֶל כׇּל פִּנָּה תֶּאֱרׇב: וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשְׁקָה לוֹ הֵעִזָּה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ: זִבְחֵי שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי: עַל כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָּ: מׇרְבַדִּים חִפִּיתִי עַרְשִׂי חֲטֻבוֹת צִבְעוֹנִי מִצְרָיִם: נָפַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מׇר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן: לְכָה נִרְוֶה דֹדִים עַד הַבֹּקֶר נִתְעׇלְסָה בְּאַהֲבִים: כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ דֶּרֶךְ מֵרָחוֹק: צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבוֹא בֵיתוֹ: הִטָּתוּ אִמְרֵי לְקַחָהּ בְּרׇב לִקְחָהּ בְּשׂפַת שְׂפָתֶיהָ נִדְּחָתְהוּ: לֹא יָדַע שׁוֹר אֶל טִבְחָה וּכְאֶל מוּסַר כְּסִיל: אֶל יָעוּף חֵץ כָּבֵד כְּבָדִים וּכְמַהֵר צִפּוֹר אֶל פָּח וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוֹ הוּא: וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאִמְרֵי פִי אַל תָּסוּרוּ: אַל תַּט אֶל דְּרָכֶיהָ לְבָבֶךָ אַל תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ: כִּי חֲלָלִים הִפִּילָה רַבִּים וַעֲצוּמִים כׇּל הֲרוּגֶיהָ: דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ יוֹרְדוֹת אֶל חַדְרֵי מָוֶת: הֲלוֹא חׇכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ: בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים עַל דְּרָכִים בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה: עַל יַד שְׁעָרִים מִפִּי קָרְתָּה מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה: אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל בְּנֵי אָדָם: הָבִינוּ פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב: שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתַח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים: כִּי אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רִשְׁעָה: בְּצֶדֶק כׇּל אִמְרֵי פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ: כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין וְיְשָׁרִים לְמׇצְאֵי דָעַת: קְחוּ מוּסָרִי וְאַל כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ נִבְחָר: כִּי טוֹבָה חׇכְמָה מִפְּנִינִים וְכׇל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ: אֲנִי חׇכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא: יִרְאַת יְהוָה שִׂנְאַת רָע גֵּאָה וְגָאוֹן וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַּהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי: לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה: בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרוֹזְנִים יְחֹקְקוּ צֶדֶק: בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וּנְדִיבִים כׇּל שׁוֹפְטֵי צֶדֶק: אֲנִי אֹהֲבַי אֵהֵב וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאוּנְנִי: עֹשֶׁר וְכָבוֹד אִתִּי הוֹן עָתֵק וּצְדָקָה: טוֹב פִּרְיִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז וּתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר: בְּאׇרְחוֹת צֶדֶק אֶתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט: לְהַנְחִיל אׇהֲבַי יֵשׁ וְאׇצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי אָרֶץ: בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵי מָיִם: בְּטֶרֶם הָרִים הׇטְבָּעוּ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי: עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עָפְרוֹת תֵּבֵל: בְּהׇכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם: בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּזֵי עֵינוֹת תְּהוֹם: בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חׇקּוֹ וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ: וָאֶהְיֶה אֵצֶל אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכׇל עֵת: מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת בְּנֵי אָדָם: וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִשְׁמֹרוּ: שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל תִּפְרָעוּ: אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי: כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֵק רָצוֹן מֵיְהוָה: וְחוֹטְאִי חׇמָס נַפְשׁוֹ כׇּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

(2) דב. 28: 15. ושם. 1: 6. 26: 18. 19. 29: 13.
(3) מש. 128: 1. 4. חב. 5: 39.
(4) מש. 28: 11. חב. 22: 17. 49: 25. דב. 7: 13. מש. 107: 38. 127: 3. 128: 3. מלכ. 10: 22. ו. מלכ. 4: 8. (6) מש. 121: 8.
(7) חש. 26: 7. 8. ס. ישע. 1: 22. 38. 39. 41. מש. 89: 23. דב. 28: 25.
(8) חש. 25: 21. מלכ. 3: 10. דב. 15: 10.
(9) סש. 19: 5. 6. דב. 7: 14. 17. 18. 19. 11. 25.
(10) מש. 6: 27. ס. ויקר. 7: 14. ישע. 63: 19. דב. 9: 10. 22.
(11) דב. 28: 4. 30: 9. מלכ. 3: 12. חש. 26: 4. 16. ישע. 4: 9.
(12) חש. 26: 4. דב. 11: 14. 29: 15. 6.
(13) ישע. 9: 14. 15.
(14) דב. 5: 32. 11: 16.
(15) חש. 26: 14. יואל. 2: 17. דב. 9: 11. 13. מלכ. 2: 2. דב. 28: 2.
(16) דב. 28: 3. מלכ. 12: 2. ו. ישע. 20: 14. חש. 14: 13. סש. 16: 30. ישע. 17: 51. 20: 66: 15.
(21) חש. 26: 25. יח. 24: 10.
(22) חש. 26: 16. ישע. 4: 9.
(23) חש. 26: 19.
(25) דב. 28: 7. חש. 26: 17. 37. דב. 32: 30. ישע. 30: 17. יח. 15. 4. 24. 9. שם. 23: 46.
(26) ו. ישע. 17: 44. 46. סש. 79: 2. יח. 7: 33. 16: 4. 20: 34.
(27) דב. 28: 35. ישע. 9: 26. 16. ו. ישע. 5: 6. סש. 78: 66.
(28) יח. 4: 9.
(29) ושם. 5: 14. ישע. 59: 10.
(30) ושם. 31: 10. יח. 8: 10. 12. 13. ישע. 5: 11. סש. 6: 15. ירמ. 1: 13. דב. 20: 6.
(31) דב. 20: 6.
(32) סש. 119: 82.
(33) דב. 28: 51. חש. 26: 16. יח. 5: 17.
(34) דב. 28: 67.

35 ומכר את השור החי של הראשון וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 36 ואם נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר את השור ושלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 37 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 38 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 39 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 40 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 41 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 42 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 43 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 44 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 45 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 46 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 47 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 48 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 49 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 50 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 51 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 52 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 53 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 54 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 55 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 56 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 57 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 58 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 59 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 60 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 61 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 62 מכה איש ומת מות יומת׃ 63 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 64 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 65 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 66 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 67 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 68 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 69 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 70 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 71 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 72 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 73 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 74 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 75 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 76 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 77 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 78 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 79 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 80 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 81 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 82 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 83 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 84 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 85 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 86 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 87 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 88 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 89 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 90 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 91 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 92 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 93 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 94 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 95 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 96 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 97 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 98 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 99 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 100 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 101 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 102 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 103 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 104 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 105 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 106 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 107 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 108 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 109 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 110 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 111 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 112 מכה איש ומת מות יומת׃ 113 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 114 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 115 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 116 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 117 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 118 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 119 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 120 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 121 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 122 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 123 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 124 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 125 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 126 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 127 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 128 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 129 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 130 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 131 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 132 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 133 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 134 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 135 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 136 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 137 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 138 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 139 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 140 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 141 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 142 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 143 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 144 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 145 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 146 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 147 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 148 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 149 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 150 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 151 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 152 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 153 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 154 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 155 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 156 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 157 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 158 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 159 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 160 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 161 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 162 מכה איש ומת מות יומת׃ 163 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 164 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 165 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 166 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 167 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 168 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 169 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 170 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 171 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 172 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 173 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 174 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 175 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 176 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 177 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 178 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 179 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 180 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 181 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 182 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 183 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 184 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 185 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 186 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 187 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 188 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 189 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 190 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 191 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 192 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 193 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 194 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 195 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 196 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 197 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 198 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 199 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 200 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 201 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 202 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 203 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 204 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 205 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 206 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 207 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 208 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 209 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 210 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 211 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 212 מכה איש ומת מות יומת׃ 213 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 214 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 215 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 216 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 217 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 218 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 219 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 220 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 221 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 222 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 223 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 224 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 225 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 226 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 227 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 228 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 229 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 230 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 231 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 232 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 233 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 234 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 235 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 236 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 237 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 238 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 239 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 240 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 241 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 242 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 243 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 244 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 245 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 246 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 247 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 248 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 249 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 250 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 251 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 252 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 253 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 254 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 255 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 256 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 257 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 258 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 259 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 260 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 261 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 262 מכה איש ומת מות יומת׃ 263 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 264 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 265 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 266 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 267 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 268 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 269 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 270 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 271 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 272 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 273 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 274 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 275 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 276 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 277 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 278 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 279 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 280 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 281 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 282 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 283 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 284 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 285 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 286 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 287 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 288 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 289 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 290 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 291 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 292 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 293 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 294 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 295 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 296 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 297 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 298 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 299 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 300 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 301 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 302 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 303 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 304 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 305 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 306 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 307 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 308 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 309 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 310 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 311 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 312 מכה איש ומת מות יומת׃ 313 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 314 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 315 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 316 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 317 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 318 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 319 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 320 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 321 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 322 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 323 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 324 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 325 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 326 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 327 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 328 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 329 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 330 אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 331 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 332 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ 333 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 334 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ 335 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 336 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו השמר יהשמיר שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 337 כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 338 אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים׃ 339 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 340 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 341 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 342 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הכלה האש ישלם המבער את הבערה׃ 343 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 344 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 345 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ 346 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 347 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם׃ 348 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם אין לו ושלם תחת גנבתו׃ 349 אם הטרף יטרף יביאהו לעד הטרפה לא ישלם׃ 350 וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 351 אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 352 את משפטי תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 353 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 354 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 355 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 356 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 357 ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 358 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 359 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 360 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 361 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 362 מכה איש ומת מות יומת׃ 363 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 364 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 365 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 366 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 367 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 368 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 369 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 370 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 371 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 372 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 373 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 374 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 375 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 376 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין א

65 ولحه وتب وتيتة كي وهو: وهو ذهو كي وسنا شنه وتيتة
كيعتا وتعلمه: وحه شحتا هذه يكوا هنه كيتا
66 وهو: وحه هذه: معكنا وتبتة وحنه.* وحه وتكحة:
هيتة وتبتا وكوا وهو وحنه كيتا وتبتا وتعلمه:
67 وتعلمه: وكي وهيتة وحه.* حيكوتا وه أهذا:
وتبتة وهنه وتبتا: وحنه: وحه وتبتا وتعلمه:
68 وهنه وتبتة وهو هيه.* وحه وتبتة هذه
كعيكوتا وتكتنا: حاوشا وتهحه يكوا: كي وهيتة
وتبتة كيشوشا: وحه قعتعلمه وهتا هنه كحتعتعة
كيتكوتا وكعيشتا: وكي وهنا وتنتا.

وهكلم: حد.

1 يتا مّه وتتوشتا وهنكا وهنه كعتعتا وتعلمه:
كيعتنه بنه حتا بعكتيا كه يتنه وهتاجه: عجوه
هو هنكا وهتيتكا بنه حسوتجه.
2 وحوتا وهنه كحكيا بعكتيا وتهتا يكه:
أهله سوكعلمه كحا وتحتكا هنه بنتنعلمه
حاتنه وهيتهه: كعكحا وتكوكا وتعلمه:
3 وكحكنه يتوحوا:* تكوتا وتتا وسوكه نبوة:
4 وعتتا: وتنه نتحتوتنا تكوا.* وكا وحيتا
هنه يكوعلمه كيتا كعتنا: وتنتا كيوتا: وتنتنا
5 كعتنتا: وتعلمه تكا وتنتا: وحه وتحتوتنعلمه
يتوتنه يتة كه يتنا: كا وكيكه تكوتكعلمه
وتنكعلمه: وتوكلوه كا وكيكا وتنه أهلكه.*
6 كسنا كا آتكعلمه: وتعكا وتحتا كا وتكعلمه:
7 وا وتحتوتعلمه: وتنا وهنه يتكوحوتعلمه.* وتوتوتعلمه:
كيتا وهوتا: وهكتكا هسه، وكحكا وتعتوه:
وتوتنه وكحكا وتشه: كوتكوشعلمه كوكتا:
8 وحوسكه.* وحوتكا كيتنه: وحتكا وتوحكا كسوتنا
كوتوتيتا: وكيتتيتا: وكوتكا وتعتتا وتعتتيتا.*
9 وتهتوتعلمه كوتوتيتا وتيتا وهكا: وتتحتوتعلمه كوتا:
وا وتوتوتعلمه وكحكا وتتحتوتعلمه.
10 أهله: وتكنتا تكوا: وتوتا وتهه كحكوتعلمه
وهنه وتكتوتعلمه: وتتوتوتعلمه: وتحتكوتعلمه:
سوكتوتوتعلمه: وتوتوتوتعلمه: حكه أتتتا وتهتكيه:*
11 وحوتوتعلمه: وتحتكوتعلمه: وتوتتعلمه: وكي كيتا
وتوتوتوحوا: وا تحتنتا: وتوتوتوتعلمه: وتوتوتوتعلمه:
12 وتعتوه:* وا وتتحتوتا وحوتوتعلمه وتهتا وتكوتا
وهوتا وتتا وتتحتوتعلمه: وتوتوتوتعلمه: وتوتوتوتعلمه:

(65) وحه. 9: 4. حه. 26: 36.
26: 16.
(67) أهله. 7: 4. هد. 28: 34.
(68) كا. 43: 7. وحه. 8: 13. 9: 3. هد. 17: 16.

(1) هد. 5: 2. 3.
(2) وهه. 19: 4.
(3) هد. 4: 34. 7: 19.
(4) عد. 6: 9. 10. 63: 17. 26: 8. 43. 28. 27.
أهله. 8: 43. وهه. 28. 26. 27.
وا. 4: 18. ح. هه. 2: 11. 12.
(5) هد. 1: 3. 8: 2. 4.
(6) وهه. 16: 12. هد. 8: 3. حو. 78: 24. 25.
(7) هد. 21: 23. 24. 33. هد. 2: 32. 3: 1.
(8) هدد. 32: 33. هد. 3: 12. 13.
(9) هد. 4: 6. عد. 1: 7. وا. 9. كا. 3: 17. 7: 24. عد. 1: 30.
(10) عد. 9: 21. 23. 27.
(11) هسد. 10: 29.
(12) هد. 28: 9. وهه. 6: 7. حد. 17: 7.
(13) كا. 31: 31–33. حد. 8: 7. 8. وه. 2: 39. 1. وه. 7: 14.
(18) هد. 11: 16. وه. 8: 23. حد. 12: 15.
(19) هد. 15: 39. وحه. 11: 2: 3.
(20) هو. 14: 7. 8. وه. 74: 1. 79: 5. هو. 23. 25. هد. 9: 14.
(21) وهه. 24: 51.
(23) وه. 107: 34. كا. 17: 6. وه. 2: 9. حد. 19: 24. 25. كا. 20: 16.
(24) ا. وهه. 9: 8. 9. كا. 22: 8. 9.

27 ויאמר יקוק אל משה כתב לך את
כל הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל:
28 ויהי שם עם יקוק ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים:
29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו:

פרק לד.

1 וידבר יקוק אל משה פסל לך שני
לחת אבנים כראשנים וכתבתי על
הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת:
2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר
סיני ונצבת לי שם על ראש ההר:
3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא:
4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יקוק אתו ויקח בידו שני לחת
אבנים:
5 וירד יקוק בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יקוק:
6 ויעבר יקוק על פניו ויקרא יקוק יקוק
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת:
7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים
ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים:
8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו:
9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את מעשה יקוק כי
נורא הוא אשר אני עשה עמך:
11 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי:
12 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך:
13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשריו תכרתון:
14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יקוק קנא
שמו אל קנא הוא:
15 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו
אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
לך ואכלת מזבחו:
16 ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות
אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי
אלהיהם:
17 אלהי מסכה לא תעשה לך:
18 את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים:
19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר
שור ושה:
20 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא
יראו פני ריקם:
21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת:
22 וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה:
23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני האדן יקוק אלהי ישראל:
24 כי אורש גוים מפניך והרחבתי את
גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
לעלות את פני יקוק אלהיך שלש פעמים
בשנה:
25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין
לבקר זבח חג הפסח:
26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקוק
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
27 ויאמר יקוק אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל:
28 ויהי שם עם יקוק ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים:
29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו:

פרק לה.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
יקוק לעשת אתם:
2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליקוק כל העשה בו מלאכה יומת:
3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
השבת:
4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יקוק לאמר:
5 קחו מאתכם תרומה ליקוק כל נדיב לבו
יביאה את תרומת יקוק זהב וכסף
ונחשת:
6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
7 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים:
8 ושמן למאר ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים:
9 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן:
10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה יקוק:
11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו:
12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת
פרכת המסך:
13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת
לחם הפנים:
14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת
נרתיה ואת שמן המאור:
15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח לפתח המשכן:
16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
הכיור ואת כנו:
17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניהם
ואת מסך שער החצר:
18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתרהם:
19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן:
20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה:
21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יקוק
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש:
22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף תנופת זהב ליקוק:
23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם
מאדמים וערת תחשים הביאו:
24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יקוק וכל אשר נמצא אתו עצי
שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו:
25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את
המטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש:
26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה
טוו את העזים:
27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת
אבני המלאים לאפד ולחשן:
28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים:
29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא
לכל המלאכה אשר צוה יקוק לעשות
ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליקוק:
30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יקוק
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה:
32 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת:
33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות
בכל מלאכת מחשבת:
34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן:
35 מלא אתם חכמת לב לעשות את כל
מלאכת חרש ומחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג
עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת:
36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יקוק חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה יקוק:

---

(27) דב. 9: 11, 13, 14.
(28) שמ. 14: 15. ב. 22. דב. 7: 20. שם. 52: 5. שמא. 2: 22.

---

(1) שם. 26: 40. שם. 8: 28: 4: 29. 30. 1. שא. 47. 48.
(2) שמא. 1: 9. יא. 55: 7. יומ. 3: 40. שם. 2: 12, 13.
(3) שם. 106: 45. 126: 1. 4. יג: 29. 14. יומ: 3. 22. 32. שם. 147: 2. יג. 32: 37. שם. 34: 13. 36: 24.
(4) שם. 28: 64. שמא. 1: 9.
(6) שם. 10: 16. יג: 32: 39. שם. 11: 19. 36: 26.
(9) שם. 28: 11. 63. יג: 32: 41.
(11) יא. 45: 19.
(12) יט. 10: 6. שא. 20: 12. 27: 13. שם. 3: 27.
(15) שם. 30: 1. 19. 11: 26.
(18) שם. 4: 26. 8: 19.
(19) שם. 4: 26. 31: 28. 30: 15.
(20) שם. 27: 1. 66: 9. שמא. 11: 25.

---

(2) שם. 7: 7. שם. 34: 7. שמ. 27: 17. 1. שא. 3: 7. שא. 1: 5. יט. 13: 5.

7 ויהי ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה
ושבעים שנה ושבע שנים׃
8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן* ושבע
ונאסף אל עמיו׃
9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת
המכפלה שדה עפרון בן צחר החתי אשר על
פני ממרא׃
10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת* שם
קבר אברהם ושרה אשתו׃
11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את
יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃
12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם* אשר ילדה
הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם* לתולדתם
בכור ישמעאל נבית ואחר קדר ואדבאל
ומבשם׃
14 ומשמע ודומה ומשא׃
15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃* אלה בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאים לעמתם׃
16 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו׃
17 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
בואכה אשורה נגד כל אחיו נפל׃*
18 ואלה בני יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק׃* ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה מן שדה ארם׃
19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק׃ ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויקח
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה׃
20 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃
21 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃*
22 ותאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד
צעיר׃
23 ויאמר יהוה לה בטנך אתה שני גוים במעיך
ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר׃
24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃
25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו
שמו עשו׃
26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת
אותם׃*
27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש
שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃*
28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב׃*
29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃
30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו
אדום׃

פרשה: כה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃
2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת
מדין ואת ישבק ואת שוח׃
3 ויקטן ילד את שבא ודדן ובני דדן היו אשורים
ולטושים ולאמים׃
4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה׃
5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃
6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם
מתנות ויגרש אותם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם׃

(7) בר. 31: 23. 1: 38. 3: 28. שמ. 1: 6.
(8) שופ. 13: 21. 22. 33: 14. בר. 9: 3. שמ. 1: 5. 9. 1. דבר. 28: 20.
(9) בר. 31: 25. 17: 18. שמ. 4: 15. שמ. 3: 3. 1. דבר. 15: 12. 15.
(10) בר. 15: 1. יהו. 23: 34. (11) בר. 16: 16. שמ. 8: 34. 35. ב. שמ. 23: 2. נחמ. 8: 1-3. שמ.
(12) בר. 4: 10.
(13) בר. 11: 2. יהו. 78: 6. 7. (14) שמ. 27: 13. בר. 34: 5. 31: 23. שמ. 27: 19. (15) שמ. 33: 9. (16) ב. שמ. 7: 12. שמ. 32: 6. 34: 15. דב. 2: 17. בר. 32: 15. דב. 2: 12. 10: 6. 13. 2: 20. (17) ב. דבר. 15: 2. בר. 20: 32. יהו. 104: 29. נב. 8: 17. 64: 7. יהו. 39: 23. נחמ. 9: 32. דב. 6: 13. שמ. 14: 42.
(18) בר. 31: 17.
(19) בר. 31: 26.
(20) בר. 32: 15. נחמ. 9: 25. 26. יהו. 13: 6. בר. 31: 16.
(21) בר. 31: 17. יהו. 5: 3. 13. 5. 6. שמ. 5: 25. 26.
(23) בר. 31: 14. 31. 7. שמ. 1: 6.
(24) בר. 31: 9.
(26) ב. שמ. 22: 8. בר. 31: 19.
(27) בר. 9: 24. 32: 20. שמ. 32: 9. בר. 9: 6.
(28) בר. 30: 19. 32: 1.
(29) בר. 32: 5. דב. 2: 19. יהו. 9: 9. בר. 28: 15. שמ. 49: 1. בר. 4: 30.

---

(1) בר. 4: 26. 30: 19. 31: 28. נב. 1: 2. 31: 2: 12. 6: 19.
(2) נב. 55: 10. 11. 1. יהו. 13: 8-8. יהו. 72: 6. שמ. 5: 7.

3 אַף־כָּל־קוֹיֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃
4 דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
5 הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃
6 זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
7 חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעָי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
8 טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
9 יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
10 כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
11 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
12 מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃
13 נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ־אָרֶץ׃
14 סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
15 עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
16 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
17 צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
18 רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃
19 רְאֵה־אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
20 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָּךְ׃
21 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
22 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

25 א לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא נַפְשִׁי׃
24 ב אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃
23 ג גַּם כָּל־קוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃
22 ד הוֹדִיעֵנִי יְהוָה דְּרָכֶיךָ וְאָרְחוֹתֶיךָ הוֹרֵנִי׃
21 ה הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃
20 ז זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
19 ח חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעָי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
18 ט טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
17 י יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
16 כ כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
15 ל לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
14 מ מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃
13 נ נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ־אָרֶץ׃
12 ס סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
11 ע עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
10 פ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
9 צ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
8 ק רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃
7 ר רְאֵה־אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
6 ש שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָּךְ׃
5 ת תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃

[1] מגד: אֶתְכֶם.

(3) ו. דברי 29: 11.
(4) ז. שמות 22: 3. 23: 3. מלכים א 18: 2. 31. 46. שמואל ב 1: 12. ח. שמות 22: 31. דברים 4: 37. תהלים 15: 3. יז. 10: 10. נחמיה 34: 10. מלכים א 92: 15.
(5) יח. 31: 29. מלכים ב 17: 17. כה. 9: 41. תהלים 2: 15.
(6) מלכים א 116: 12. נח. 63: 16. מלכים ב 74: 2. יח. 32: 15. נח. 27: 11. 44: 2.
(7) איוב 13: 14. מלכים א 44: 1. 78: 3. 4.
(8) יט. 9: 2. ישעיה 17: 26. איוב 11: 8.
(9) מלכים א 15: 16. 19: 5. 1. שמות 10: 1. מלכים ב 78: 71.
(10) יח. 8: 15. יז. 2: 6. מלכים א 13: 5. יח. 4: 36. מלכים ב 17: 8. שמואל ב 7: 2. ישעיה 2: 8.
(11) מלכים א 19: 4. יח. 1: 31. נח. 31: 5. 46: 4. 63: 9. מלכים ב 11: 3.
(13) יח. 33: 29. נח. 58: 14. שמות 36: 2. נחמיה 29: 6. מלכים א 81: 16.
(14) מלכים א 81: 16. 147: 14. איוב 49: 11.
(15) יח. 33: 5. 26. נח. 44: 2. 1. 78: 3. 4.
(2) ו. שמות 2: 29. יח. 31: 1. 2. שמואל ב 9: 25. מלכים א 17: 10. יז. 2: 7. 5: 7. 28. מלכים ב 13: 6. יח. 31: 16. נח. 1: 4. יח. 32: 1. 51: 13. ט. שמות 47: 22. מלכים א 89: 26. 95: 1.
(16) ו. מלכים א 14: 22. ו. יחזקאל 10: 22.
(17) איוב 17: 7. מלכים א 106: 37. ו. יחזקאל 10: 20. שמואל ב 9: 20. יח. 32: 21.
(18) נח. 17: 10. יז. 2: 32. (19) דברי 2: 14. יהושע 2: 6. נח. 1: 2.
(20) יח. 31: 17. נח. 30: 9. (21) יח. 32: 16. מלכים ב 78: 58. ו. שמות 12: 21. יז. 13: 26. מלכים א 31: 6. יז. 2: 8. 14: 22. שמות 1: 10. ט. 14: 15. מלכים א 1: 2: 8. ישעיה 14: 17. 4. יהושע 11: 4. (23) נח. 26: 15. מלכים ב 7: 12. 13. שמואל ב 5: 16. (24) שמות 3: 5. איוב 26: 22. (25) יהושע 1: 20. שמואל ב 7: 15. ט. מלכים א 7: 5.

ומכסה: ויעש
כה: ויעש
ואת: ויעש
הקטרת: ויעש
26 סמים: ואת
ואת: ואת
קטרת: ואת
הסמים: ואת
27 ואת: ואת
מזבח: ואת
העלה: ואת
ואת: ואת
כל: ואת
כליו: ואת
ואת: ואת
כיור: ואת
28 ואת: ואת
כנו: ואת
ואת: ואת
קדש: ואת
29 הקדשים: ואת
והיו: ואת
קדש: ואת
קדשים: ואת
30 וכל: ואת
הנוגע: ואת
בהם: ואת
יקדשו: ואת
31 ואתה: ואת
תדבר: ואת
אל: ואת
בני: ואת
(כז).
32 ואתה: ואת
לא: ואת
יסוך: ואת
על: ואת
בשר: ואת
אדם: ואת
לא: ואת
תעשו: ואת
33 איש: ואת
ירקח: ואת
כמהו: ואת
34 ויאמר: ואת
יי: ואת
אל: ואת
משה: ואת
קח: ואת
לך: ואת
35 ועשית: ואת
אותה: ואת
רקח: ואת
מעשה: ואת
מלח: ואת
טהור: ואת
קדש: ואת
36 והדקת: ואת
ממנה: ואת
והנתת: ואת
לפני: ואת
העדת: ואת
אשר: ואת
אועד: ואת
לך: ואת
קדש: ואת
37 קדשים: ואת
תעשו: ואת
לכם: ואת
קדש: ואת
תהיה: ואת
לך: ואת
38 איש: ואת
אשר: ואת
יעשה: ואת
כמוה: ואת
לריחה: ואת
והיה: ואת
לך: ואת
39 ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
ראה: ויקרא
קראתי: ויקרא
בשם: ויקרא
בצלאל: ויקרא
בן: ויקרא
אורי: ויקרא
בן: ויקרא
חור: ויקרא
למטה: ויקרא
יהודה: ויקרא
40 ואמלא: ויקרא
אתו: ויקרא
רוח: ויקרא
אלהים: ויקרא
בחכמה: ויקרא
ובתבונה: ויקרא
ובדעת: ויקרא
ובכל: ויקרא
41 ולחשב: ויקרא
מחשבת: ויקרא
לעשות: ויקרא
בזהב: ויקרא
ובכסף: ויקרא
ובנחשת: ויקרא
42 ובחרשת: ויקרא
אבן: ויקרא
למלאת: ויקרא
ובמלאת: ויקרא
עץ: ויקרא
לעשות: ויקרא
בכל: ויקרא
מלאכת: ויקרא
43 וחשן: ויקרא
[1]משפט: ויקרא
ואת: ויקרא
אפוד: ויקרא
ואת: ויקרא
המעיל: ויקרא
ואת: ויקרא
כתנת: ויקרא
התשבץ: ויקרא
ואת: ויקרא
מצנפת: ויקרא
ואת: ויקרא
האבנט: ויקרא
ועשו: ויקרא
בגדי: ויקרא
קדש: ויקרא
לאהרן: ויקרא
אחיך: ויקרא
ולבניו: ויקרא
לכהן: ויקרא
לי: ויקרא
44 ואתה: ויקרא
תדבר: ויקרא
אל: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
לאמר: ויקרא
אך: ויקרא
את: ויקרא
שבתתי: ויקרא
תשמרו: ויקרא
כי: ויקרא
אות: ויקרא
הוא: ויקרא
ביני: ויקרא
וביניכם: ויקרא
לדרתיכם: ויקרא
לדעת: ויקרא
כי: ויקרא
אני: ויקרא
יי: ויקרא
מקדשכם: ויקרא
45 ושמרתם: ויקרא
את: ויקרא
השבת: ויקרא
כי: ויקרא
קדש: ויקרא
הוא: ויקרא
לכם: ויקרא
מחלליה: ויקרא
כי: ויקרא
46 איש: ויקרא
אשר: ויקרא
יעשה: ויקרא
בה: ויקרא
מלאכה: ויקרא
ונכרתה: ויקרא
הנפש: ויקרא
ההוא: ויקרא
מקרב: ויקרא
עמיה: ויקרא
כי: ויקרא
מלאכה: ויקרא
תעשה: ויקרא
ושבת: ויקרא
שבתון: ויקרא
קדש: ויקרא
ליי: ויקרא
כל: ויקרא
העושה: ויקרא
מלאכה: ויקרא
ביום: ויקרא
השבת: ויקרא
מות: ויקרא
יומת: ויקרא
47 ושמרו: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
את: ויקרא
השבת: ויקרא
לעשות: ויקרא
את: ויקרא
השבת: ויקרא
לדרתם: ויקרא
ברית: ויקרא
עולם: ויקרא
בינו: ויקרא
ובין: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
אות: ויקרא
היא: ויקרא
לעלם: ויקרא
כי: ויקרא
ששת: ויקרא
ימים: ויקרא
עשה: ויקרא
יי: ויקרא
את: ויקרא
השמים: ויקרא
ואת: ויקרא
הארץ: ויקרא
וביום: ויקרא
השביעי: ויקרא
שבת: ויקרא
וינפש: ויקרא
48 ויתן: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
ככלתו: ויקרא
לדבר: ויקרא
אתו: ויקרא
בהר: ויקרא
סיני: ויקרא
שני: ויקרא
לוחת: ויקרא
העדת: ויקרא
לוחות: ויקרא
אבן: ויקרא
כתבים: ויקרא
49 באצבע: ויקרא
אלהים: ויקרא
ויהי: ויקרא
כאשר: ויקרא
כלה: ויקרא
משה: ויקרא
לדבר: ויקרא
את: ויקרא
יי: ויקרא
אתו: ויקרא
בהר: ויקרא
סיני: ויקרא
50 לכלות: ויקרא
משה: ויקרא
כי: ויקרא
יבוש: ויקרא
משה: ויקרא
לרדת: ויקרא
מן: ויקרא
ההר: ויקרא
וירא: ויקרא
העם: ויקרא
כי: ויקרא
בשש: ויקרא
משה: ויקרא
לרדת: ויקרא
מן: ויקרא
ההר: ויקרא
ויקהל: ויקרא
העם: ויקרא
על: ויקרא
אהרן: ויקרא
ויאמרו: ויקרא
אליו: ויקרא
קום: ויקרא
עשה: ויקרא
לנו: ויקרא
אלהים: ויקרא
אשר: ויקרא
ילכו: ויקרא
לפנינו: ויקרא
כי: ויקרא
זה: ויקרא
משה: ויקרא
האיש: ויקרא
אשר: ויקרא
העלנו: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
לא: ויקרא
ידענו: ויקרא
מה: ויקרא
היה: ויקרא
לו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אהרן: ויקרא
אליהם: ויקרא
פרקו: ויקרא
נזמי: ויקרא
הזהב: ויקרא
אשר: ויקרא
באזני: ויקרא
נשיכם: ויקרא
בניכם: ויקרא
ובנתיכם: ויקרא
והביאו: ויקרא
אלי: ויקרא
ויתפרקו: ויקרא
כל: ויקרא
העם: ויקרא
את: ויקרא
נזמי: ויקרא
הזהב: ויקרא
אשר: ויקרא
באזניהם: ויקרא
ויביאו: ויקרא
אל: ויקרא
אהרן: ויקרא
ויקח: ויקרא
מידם: ויקרא
ויצר: ויקרא
אתו: ויקרא
בחרט: ויקרא
ויעשהו: ויקרא
עגל: ויקרא
מסכה: ויקרא
ויאמרו: ויקרא
אלה: ויקרא
אלהיך: ויקרא
ישראל: ויקרא
אשר: ויקרא
העלוך: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
וירא: ויקרא
אהרן: ויקרא
ויבן: ויקרא
מזבח: ויקרא
לפניו: ויקרא
ויקרא: ויקרא
אהרן: ויקרא
ויאמר: ויקרא
חג: ויקרא
ליי: ויקרא
מחר: ויקרא
וישכימו: ויקרא
ממחרת: ויקרא
ויעלו: ויקרא
עלות: ויקרא
ויגשו: ויקרא
שלמים: ויקרא
וישב: ויקרא
העם: ויקרא
לאכל: ויקרא
ושתו: ויקרא
ויקומו: ויקרא
לצחק: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
לך: ויקרא
רד: ויקרא
כי: ויקרא
שחת: ויקרא
עמך: ויקרא
אשר: ויקרא
העלית: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
סרו: ויקרא
מהר: ויקרא
מן: ויקרא
הדרך: ויקרא
אשר: ויקרא
צויתם: ויקרא
עשו: ויקרא
להם: ויקרא
עגל: ויקרא
מסכה: ויקרא
וישתחוו: ויקרא
לו: ויקרא
ויזבחו: ויקרא
לו: ויקרא
ויאמרו: ויקרא
אלה: ויקרא
אלהיך: ויקרא
ישראל: ויקרא
אשר: ויקרא
העלוך: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
ראיתי: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
הזה: ויקרא
והנה: ויקרא
עם: ויקרא
קשה: ויקרא
ערף: ויקרא
הוא: ויקרא
ועתה: ויקרא
הניחה: ויקרא
לי: ויקרא
ויחר: ויקרא
אפי: ויקרא
בהם: ויקרא
ואכלם: ויקרא
ואעשה: ויקרא
אותך: ויקרא
לגוי: ויקרא
גדול: ויקרא
ויחל: ויקרא
משה: ויקרא
את: ויקרא
פני: ויקרא
יי: ויקרא
אלהיו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
למה: ויקרא
יי: ויקרא
יחרה: ויקרא
אפך: ויקרא
בעמך: ויקרא
אשר: ויקרא
הוצאת: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
בכח: ויקרא
גדול: ויקרא
וביד: ויקרא
חזקה: ויקרא
למה: ויקרא
יאמרו: ויקרא
מצרים: ויקרא
לאמר: ויקרא
ברעה: ויקרא
הוציאם: ויקרא
להרג: ויקרא
אותם: ויקרא
בהרים: ויקרא
ולכלותם: ויקרא
מעל: ויקרא
פני: ויקרא
האדמה: ויקרא
שוב: ויקרא
מחרון: ויקרא
אפך: ויקרא
והנחם: ויקרא
על: ויקרא
הרעה: ויקרא
לעמך: ויקרא
זכר: ויקרא
לאברהם: ויקרא
ליצחק: ויקרא
ולישראל: ויקרא
עבדיך: ויקרא
אשר: ויקרא
נשבעת: ויקרא
להם: ויקרא
בך: ויקרא
ותדבר: ויקרא
אליהם: ויקרא
ארבה: ויקרא
את: ויקרא
זרעכם: ויקרא
ככוכבי: ויקרא
השמים: ויקרא
וכל: ויקרא
הארץ: ויקרא
הזאת: ויקרא
אשר: ויקרא
אמרתי: ויקרא
אתן: ויקרא
לזרעכם: ויקרא
ונחלו: ויקרא
לעלם: ויקרא
וינחם: ויקרא
יי: ויקרא
על: ויקרא
הרעה: ויקרא
אשר: ויקרא
דבר: ויקרא
לעשות: ויקרא
לעמו: ויקרא
וישב: ויקרא
משה: ויקרא
וירד: ויקרא
מן: ויקרא
ההר: ויקרא
ושני: ויקרא
לוחת: ויקרא
העדת: ויקרא
בידו: ויקרא
לוחות: ויקרא
כתבים: ויקרא
משני: ויקרא
עבריהם: ויקרא
הם: ויקרא
כתובים: ויקרא
והלוחת: ויקרא
מעשה: ויקרא
אלהים: ויקרא
המה: ויקרא
והמכתב: ויקרא
מכתב: ויקרא
אלהים: ויקרא
הוא: ויקרא
חרות: ויקרא
על: ויקרא
הלוחת: ויקרא
וישמע: ויקרא
יהושע: ויקרא
את: ויקרא
קול: ויקרא
העם: ויקרא
ברעו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
קול: ויקרא
מלחמה: ויקרא
במחנה: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אין: ויקרא
קול: ויקרא
ענות: ויקרא
גבורה: ויקרא
ואין: ויקרא
קול: ויקרא
ענות: ויקרא
חלושה: ויקרא
קול: ויקרא
ענות: ויקרא
אנכי: ויקרא
שמע: ויקרא
ויהי: ויקרא
כאשר: ויקרא
קרב: ויקרא
אל: ויקרא
המחנה: ויקרא
וירא: ויקרא
את: ויקרא
העגל: ויקרא
ומחלת: ויקרא
ויחר: ויקרא
אף: ויקרא
משה: ויקרא
וישלך: ויקרא
מידו: ויקרא
את: ויקרא
הלוחת: ויקרא
וישבר: ויקרא
אתם: ויקרא
תחת: ויקרא
ההר: ויקרא
ויקח: ויקרא
את: ויקרא
העגל: ויקרא
אשר: ויקרא
עשו: ויקרא
וישרף: ויקרא
באש: ויקרא
ויטחן: ויקרא
עד: ויקרא
דק: ויקרא
ויזר: ויקרא
על: ויקרא
פני: ויקרא
המים: ויקרא
וישק: ויקרא
את: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
ויאמר: ויקרא
משה: ויקרא
אל: ויקרא
אהרן: ויקרא
מה: ויקרא
עשה: ויקרא
לך: ויקרא
העם: ויקרא
הזה: ויקרא
כי: ויקרא
הבאת: ויקרא
עליו: ויקרא
חטאה: ויקרא
גדולה: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אהרן: ויקרא
אל: ויקרא
יחר: ויקרא
אף: ויקרא
אדני: ויקרא
אתה: ויקרא
ידעת: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
כי: ויקרא
ברע: ויקרא
הוא: ויקרא
ויאמרו: ויקרא
לי: ויקרא
עשה: ויקרא
לנו: ויקרא
אלהים: ויקרא
אשר: ויקרא
ילכו: ויקרא
לפנינו: ויקרא
כי: ויקרא
זה: ויקרא
משה: ויקרא
האיש: ויקרא
אשר: ויקרא
העלנו: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
לא: ויקרא
ידענו: ויקרא
מה: ויקרא
היה: ויקרא
לו: ויקרא
ואמר: ויקרא
אליהם: ויקרא
למי: ויקרא
זהב: ויקרא
התפרקו: ויקרא
ויתנו: ויקרא
לי: ויקרא
ואשלכהו: ויקרא
באש: ויקרא
ויצא: ויקרא
העגל: ויקרא
הזה: ויקרא
וירא: ויקרא
משה: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
כי: ויקרא
פרע: ויקרא
הוא: ויקרא
כי: ויקרא
פרעה: ויקרא
אהרן: ויקרא
לשמצה: ויקרא
בקמיהם: ויקרא
ויעמד: ויקרא
משה: ויקרא
בשער: ויקרא
המחנה: ויקרא
ויאמר: ויקרא
מי: ויקרא
ליי: ויקרא
אלי: ויקרא
ויאספו: ויקרא
אליו: ויקרא
כל: ויקרא
בני: ויקרא
לוי: ויקרא
ויאמר: ויקרא
להם: ויקרא
כה: ויקרא
אמר: ויקרא
יי: ויקרא
אלהי: ויקרא
ישראל: ויקרא
שימו: ויקרא
איש: ויקרא
חרבו: ויקרא
על: ויקרא
ירכו: ויקרא
עברו: ויקרא
ושובו: ויקרא
משער: ויקרא
לשער: ויקרא
במחנה: ויקרא
והרגו: ויקרא
איש: ויקרא
את: ויקרא
אחיו: ויקרא
ואת: ויקרא
איש: ויקרא
את: ויקרא
רעהו: ויקרא
ואת: ויקרא
איש: ויקרא
את: ויקרא
קרבו: ויקרא
ויעשו: ויקרא
בני: ויקרא
לוי: ויקרא
כדבר: ויקרא
משה: ויקרא
ויפל: ויקרא
מן: ויקרא
העם: ויקרא
ביום: ויקרא
ההוא: ויקרא
כשלשת: ויקרא
אלפי: ויקרא
איש: ויקרא
ויאמר: ויקרא
משה: ויקרא
מלאו: ויקרא
ידכם: ויקרא
היום: ויקרא
ליי: ויקרא
כי: ויקרא
איש: ויקרא
בבנו: ויקרא
ובאחיו: ויקרא
ולתת: ויקרא
עליכם: ויקרא
היום: ויקרא
ברכה: ויקרא
ויהי: ויקרא
ממחרת: ויקרא
ויאמר: ויקרא
משה: ויקרא
אל: ויקרא
העם: ויקרא
אתם: ויקרא
חטאתם: ויקרא
חטאה: ויקרא
גדולה: ויקרא
ועתה: ויקרא
אעלה: ויקרא
אל: ויקרא
יי: ויקרא
אולי: ויקרא
אכפרה: ויקרא
בעד: ויקרא
חטאתכם: ויקרא
וישב: ויקרא
משה: ויקרא
אל: ויקרא
יי: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אנא: ויקרא
חטא: ויקרא
העם: ויקרא
הזה: ויקרא
חטאה: ויקרא
גדולה: ויקרא
ויעשו: ויקרא
להם: ויקרא
אלהי: ויקרא
זהב: ויקרא
ועתה: ויקרא
אם: ויקרא
תשא: ויקרא
חטאתם: ויקרא
ואם: ויקרא
אין: ויקרא
מחני: ויקרא
נא: ויקרא
מספרך: ויקרא
אשר: ויקרא
כתבת: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
את: ויקרא
אשר: ויקרא
חטא: ויקרא
לי: ויקרא
אמחנו: ויקרא
מספרי: ויקרא
ועתה: ויקרא
לך: ויקרא
נחה: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
אל: ויקרא
אשר: ויקרא
דברתי: ויקרא
לך: ויקרא
הנה: ויקרא
מלאכי: ויקרא
ילך: ויקרא
לפניך: ויקרא
וביום: ויקרא
פקדי: ויקרא
ופקדתי: ויקרא
עליהם: ויקרא
חטאתם: ויקרא
ויגף: ויקרא
יי: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
על: ויקרא
אשר: ויקרא
עשו: ויקרא
את: ויקרא
העגל: ויקרא
אשר: ויקרא
עשה: ויקרא
אהרן: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
לך: ויקרא
עלה: ויקרא
מזה: ויקרא
אתה: ויקרא
והעם: ויקרא
אשר: ויקרא
העלית: ויקרא
מארץ: ויקרא
מצרים: ויקרא
אל: ויקרא
הארץ: ויקרא
אשר: ויקרא
נשבעתי: ויקרא
לאברהם: ויקרא
ליצחק: ויקרא
וליעקב: ויקרא
לאמר: ויקרא
לזרעך: ויקרא
אתננה: ויקרא
ושלחתי: ויקרא
לפניך: ויקרא
מלאך: ויקרא
וגרשתי: ויקרא
את: ויקרא
הכנעני: ויקרא
האמרי: ויקרא
והחתי: ויקרא
והפרזי: ויקרא
החוי: ויקרא
והיבוסי: ויקרא
אל: ויקרא
ארץ: ויקרא
זבת: ויקרא
חלב: ויקרא
ודבש: ויקרא
כי: ויקרא
לא: ויקרא
אעלה: ויקרא
בקרבך: ויקרא
כי: ויקרא
עם: ויקרא
קשה: ויקרא
ערף: ויקרא
אתה: ויקרא
פן: ויקרא
אכלה: ויקרא
אתך: ויקרא
בדרך: ויקרא
וישמעו: ויקרא
העם: ויקרא
את: ויקרא
הדבר: ויקרא
הרע: ויקרא
הזה: ויקרא
ויתאבלו: ויקרא
ולא: ויקרא
שתו: ויקרא
איש: ויקרא
עדיו: ויקרא
עליו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
אמר: ויקרא
אל: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
אתם: ויקרא
עם: ויקרא
קשה: ויקרא
ערף: ויקרא
רגע: ויקרא
אחד: ויקרא
אעלה: ויקרא
בתוכך: ויקרא
וכליתיך: ויקרא
ועתה: ויקרא
הורד: ויקרא
עדיך: ויקרא
מעליך: ויקרא
ואדעה: ויקרא
מה: ויקרא
אעשה: ויקרא
לך: ויקרא
ויתנצלו: ויקרא
בני: ויקרא
ישראל: ויקרא
את: ויקרא
עדים: ויקרא
מהר: ויקרא
חורב: ויקרא
ומשה: ויקרא
יקח: ויקרא
את: ויקרא
האהל: ויקרא
ונטה: ויקרא
לו: ויקרא
מחוץ: ויקרא
למחנה: ויקרא
והרחק: ויקרא
ממחנה: ויקרא
וקרא: ויקרא
לו: ויקרא
אהל: ויקרא
מועד: ויקרא
והיה: ויקרא
כל: ויקרא
מבקש: ויקרא
יי: ויקרא
יצא: ויקרא
אל: ויקרא
אהל: ויקרא
מועד: ויקרא
אשר: ויקרא
מחוץ: ויקרא
למחנה: ויקרא
והיה: ויקרא
כצאת: ויקרא
משה: ויקרא
האהלה: ויקרא
יקומו: ויקרא
כל: ויקרא
העם: ויקרא
ונצבו: ויקרא
איש: ויקרא
פתח: ויקרא
אהלו: ויקרא
והביטו: ויקרא
אחרי: ויקרא
משה: ויקרא
עד: ויקרא
בואו: ויקרא
האהלה: ויקרא
והיה: ויקרא
כבוא: ויקרא
משה: ויקרא
האהלה: ויקרא
ירד: ויקרא
עמוד: ויקרא
הענן: ויקרא
ועמד: ויקרא
פתח: ויקרא
האהל: ויקרא
ודבר: ויקרא
עם: ויקרא
משה: ויקרא
וראה: ויקרא
כל: ויקרא
העם: ויקרא
את: ויקרא
עמוד: ויקרא
הענן: ויקרא
עמד: ויקרא
פתח: ויקרא
האהל: ויקרא
וקם: ויקרא
כל: ויקרא
העם: ויקרא
והשתחוו: ויקרא
איש: ויקרא
פתח: ויקרא
אהלו: ויקרא
וידבר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
פנים: ויקרא
אל: ויקרא
פנים: ויקרא
כאשר: ויקרא
ידבר: ויקרא
איש: ויקרא
אל: ויקרא
רעהו: ויקרא
ושב: ויקרא
אל: ויקרא
המחנה: ויקרא
ומשרתו: ויקרא
יהושע: ויקרא
בן: ויקרא
נון: ויקרא
נער: ויקרא
לא: ויקרא
ימיש: ויקרא
מתוך: ויקרא
האהל: ויקרא
ויאמר: ויקרא
משה: ויקרא
אל: ויקרא
יי: ויקרא
ראה: ויקרא
אתה: ויקרא
אומר: ויקרא
אלי: ויקרא
העל: ויקרא
את: ויקרא
העם: ויקרא
הזה: ויקרא
ואתה: ויקרא
לא: ויקרא
הודעתני: ויקרא
את: ויקרא
אשר: ויקרא
תשלח: ויקרא
עמי: ויקרא
ואתה: ויקרא
אמרת: ויקרא
ידעתיך: ויקרא
בשם: ויקרא
ותמצא: ויקרא
חן: ויקרא
בעיני: ויקרא
ועתה: ויקרא
אם: ויקרא
נא: ויקרא
מצאתי: ויקרא
חן: ויקרא
בעיניך: ויקרא
הודיעני: ויקרא
נא: ויקרא
את: ויקרא
דרכך: ויקרא
ואדעך: ויקרא
למען: ויקרא
אמצא: ויקרא
חן: ויקרא
בעיניך: ויקרא
וראה: ויקרא
כי: ויקרא
עמך: ויקרא
הגוי: ויקרא
הזה: ויקרא
ויאמר: ויקרא
פני: ויקרא
ילכו: ויקרא
והנחתי: ויקרא
לך: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אליו: ויקרא
אם: ויקרא
אין: ויקרא
פניך: ויקרא
הולכים: ויקרא
אל: ויקרא
תעלנו: ויקרא
מזה: ויקרא
ובמה: ויקרא
יודע: ויקרא
אפוא: ויקרא
אני: ויקרא
ועמך: ויקרא
הלוא: ויקרא
בלכתך: ויקרא
עמנו: ויקרא
ונפלינו: ויקרא
אני: ויקרא
ועמך: ויקרא
מכל: ויקרא
העם: ויקרא
אשר: ויקרא
על: ויקרא
פני: ויקרא
האדמה: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
גם: ויקרא
את: ויקרא
הדבר: ויקרא
הזה: ויקרא
אשר: ויקרא
דברת: ויקרא
אעשה: ויקרא
כי: ויקרא
מצאת: ויקרא
חן: ויקרא
בעיני: ויקרא
ואדעך: ויקרא
בשם: ויקרא
ויאמר: ויקרא
הראני: ויקרא
נא: ויקרא
את: ויקרא
כבדך: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אני: ויקרא
אעביר: ויקרא
כל: ויקרא
טובי: ויקרא
על: ויקרא
פניך: ויקרא
וקראתי: ויקרא
בשם: ויקרא
יי: ויקרא
לפניך: ויקרא
וחנתי: ויקרא
את: ויקרא
אשר: ויקרא
אחן: ויקרא
ורחמתי: ויקרא
את: ויקרא
אשר: ויקרא
ארחם: ויקרא
ויאמר: ויקרא
לא: ויקרא
תוכל: ויקרא
לראת: ויקרא
את: ויקרא
פני: ויקרא
כי: ויקרא
לא: ויקרא
יראני: ויקרא
האדם: ויקרא
וחי: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
הנה: ויקרא
מקום: ויקרא
אתי: ויקרא
והנצבת: ויקרא
על: ויקרא
הצור: ויקרא
והיה: ויקרא
כעבר: ויקרא
כבודי: ויקרא
ושמתיך: ויקרא
בנקרת: ויקרא
הצור: ויקרא
וחסתי: ויקרא
כפי: ויקרא
עליך: ויקרא
עד: ויקרא
עברי: ויקרא
והסרתי: ויקרא
את: ויקרא
כפי: ויקרא
ואתה: ויקרא
לא: ויקרא
יראו: ויקרא
פני: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
פסל: ויקרא
לך: ויקרא
שני: ויקרא
לוחת: ויקרא
אבנים: ויקרא
כראשנים: ויקרא
וכתבתי: ויקרא
על: ויקרא
הלוחת: ויקרא
את: ויקרא
הדברים: ויקרא
אשר: ויקרא
היו: ויקרא
על: ויקרא
הלוחת: ויקרא
הראשנים: ויקרא
אשר: ויקרא
שברת: ויקרא
והיה: ויקרא
נכון: ויקרא
לבקר: ויקרא
ועלית: ויקרא
בבקר: ויקרא
אל: ויקרא
הר: ויקרא
סיני: ויקרא
ונצבת: ויקרא
לי: ויקרא
שם: ויקרא
על: ויקרא
ראש: ויקרא
ההר: ויקרא
ואיש: ויקרא
לא: ויקרא
יעלה: ויקרא
עמך: ויקרא
וגם: ויקרא
איש: ויקרא
אל: ויקרא
יראה: ויקרא
בכל: ויקרא
ההר: ויקרא
גם: ויקרא
הצאן: ויקרא
והבקר: ויקרא
אל: ויקרא
ירעו: ויקרא
נגד: ויקרא
ההר: ויקרא
ההוא: ויקרא
פסל: ויקרא
לך: ויקרא
שני: ויקרא
לוחת: ויקרא
אבנים: ויקרא
כראשנים: ויקרא
וישכם: ויקרא
משה: ויקרא
בבקר: ויקרא
ויעל: ויקרא
אל: ויקרא
הר: ויקרא
סיני: ויקרא
כאשר: ויקרא
צוה: ויקרא
יי: ויקרא
אתו: ויקרא
ויקח: ויקרא
בידו: ויקרא
שני: ויקרא
לוחת: ויקרא
אבנים: ויקרא
כראשנים: ויקרא
וירד: ויקרא
יי: ויקרא
בענן: ויקרא
ויתיצב: ויקרא
עמו: ויקרא
שם: ויקרא
ויקרא: ויקרא
בשם: ויקרא
יי: ויקרא
ויעבר: ויקרא
יי: ויקרא
על: ויקרא
פניו: ויקרא
ויקרא: ויקרא
יי: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
רחום: ויקרא
וחנון: ויקרא
ארך: ויקרא
אפים: ויקרא
ורב: ויקרא
חסד: ויקרא
ואמת: ויקרא
נצר: ויקרא
חסד: ויקרא
לאלפים: ויקרא
נשא: ויקרא
עון: ויקרא
ופשע: ויקרא
וחטאה: ויקרא
ונקה: ויקרא
לא: ויקרא
ינקה: ויקרא
פקד: ויקרא
עון: ויקרא
אבות: ויקרא
על: ויקרא
בנים: ויקרא
ועל: ויקרא
בני: ויקרא
בנים: ויקרא
על: ויקרא
שלשים: ויקרא
ועל: ויקרא
רבעים: ויקרא
וימהר: ויקרא
משה: ויקרא
ויקד: ויקרא
ארצה: ויקרא
וישתחו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
אם: ויקרא
נא: ויקרא
מצאתי: ויקרא
חן: ויקרא
בעיניך: ויקרא
אדני: ויקרא
ילך: ויקרא
נא: ויקרא
אדני: ויקרא
בקרבנו: ויקרא
כי: ויקרא
עם: ויקרא
קשה: ויקרא
ערף: ויקרא
הוא: ויקרא
וסלחת: ויקרא
לעוננו: ויקרא
ולחטאתנו: ויקרא
ונחלתנו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
הנה: ויקרא
אנכי: ויקרא
כרת: ויקרא
ברית: ויקרא
נגד: ויקרא
כל: ויקרא
עמך: ויקרא
אעשה: ויקרא
נפלאת: ויקרא
אשר: ויקרא
לא: ויקרא
נבראו: ויקרא
בכל: ויקרא
הארץ: ויקרא
ובכל: ויקרא
הגוים: ויקרא
וראה: ויקרא
כל: ויקרא
העם: ויקרא
אשר: ויקרא
אתה: ויקרא
בקרבו: ויקרא
את: ויקרא
מעשה: ויקרא
יי: ויקרא
כי: ויקרא
נורא: ויקרא
הוא: ויקרא
אשר: ויקרא
אנכי: ויקרא
מצוך: ויקרא
היום: ויקרא
הנני: ויקרא
גרש: ויקרא
מפניך: ויקרא
את: ויקרא
האמרי: ויקרא
והכנעני: ויקרא
והחתי: ויקרא
והפרזי: ויקרא
והחוי: ויקרא
והיבוסי: ויקרא
השמר: ויקרא
לך: ויקרא
פן: ויקרא
תכרת: ויקרא
ברית: ויקרא
ליושב: ויקרא
הארץ: ויקרא
אשר: ויקרא
אתה: ויקרא
בא: ויקרא
עליה: ויקרא
והיה: ויקרא
למוקש: ויקרא
בקרבך: ויקרא
כי: ויקרא
את: ויקרא
מזבחתם: ויקרא
תתצון: ויקרא
ואת: ויקרא
מצבתם: ויקרא
תשברון: ויקרא
ואת: ויקרא
אשריו: ויקרא
תכרתון: ויקרא
כי: ויקרא
לא: ויקרא
תשתחוה: ויקרא
לאל: ויקרא
אחר: ויקרא
כי: ויקרא
יי: ויקרא
קנא: ויקרא
שמו: ויקרא
אל: ויקרא
קנא: ויקרא
הוא: ויקרא
פן: ויקרא
תכרת: ויקרא
ברית: ויקרא
ליושב: ויקרא
הארץ: ויקרא
וזנו: ויקרא
אחרי: ויקרא
אלהיהם: ויקרא
וזבחו: ויקרא
לאלהיהם: ויקרא
וקרא: ויקרא
לך: ויקרא
ואכלת: ויקרא
מזבחו: ויקרא
ולקחת: ויקרא
מבנתיו: ויקרא
לבניך: ויקרא
וזנו: ויקרא
בנתיו: ויקרא
אחרי: ויקרא
אלהיהם: ויקרא
והזנו: ויקרא
את: ויקרא
בניך: ויקרא
אחרי: ויקרא
אלהיהם: ויקרא
אלהי: ויקרא
מסכה: ויקרא
לא: ויקרא
תעשה: ויקרא
לך: ויקרא
את: ויקרא
חג: ויקרא
המצות: ויקרא
תשמר: ויקרא
שבעת: ויקרא
ימים: ויקרא
תאכל: ויקרא
מצות: ויקרא
כאשר: ויקרא
צויתך: ויקרא
למועד: ויקרא
חדש: ויקרא
האביב: ויקרא
כי: ויקרא
בחדש: ויקרא
האביב: ויקרא
יצאת: ויקרא
ממצרים: ויקרא
כל: ויקרא
פטר: ויקרא
רחם: ויקרא
לי: ויקרא
כל: ויקרא
מקנך: ויקרא
תזכר: ויקרא
פטר: ויקרא
שור: ויקרא
ושה: ויקרא
ופטר: ויקרא
חמור: ויקרא
תפדה: ויקרא
בשה: ויקרא
ואם: ויקרא
לא: ויקרא
תפדה: ויקרא
וערפתו: ויקרא
כל: ויקרא
בכור: ויקרא
בניך: ויקרא
תפדה: ויקרא
ולא: ויקרא
יראו: ויקרא
פני: ויקרא
ריקם: ויקרא
ששת: ויקרא
ימים: ויקרא
תעבד: ויקרא
וביום: ויקרא
השביעי: ויקרא
תשבת: ויקרא
בחריש: ויקרא
ובקציר: ויקרא
תשבת: ויקרא
וחג: ויקרא
שבעות: ויקרא
תעשה: ויקרא
לך: ויקרא
בכורי: ויקרא
קציר: ויקרא
חטים: ויקרא
וחג: ויקרא
האסיף: ויקרא
תקופת: ויקרא
השנה: ויקרא
שלשת: ויקרא
הפעמים: ויקרא
בשנה: ויקרא
יראה: ויקרא
כל: ויקרא
זכורך: ויקרא
את: ויקרא
פני: ויקרא
האדון: ויקרא
יי: ויקרא
אלהי: ויקרא
ישראל: ויקרא
כי: ויקרא
אורש: ויקרא
גוים: ויקרא
מפניך: ויקרא
והרחבתי: ויקרא
את: ויקרא
גבולך: ויקרא
ולא: ויקרא
יחמד: ויקרא
איש: ויקרא
את: ויקרא
ארצך: ויקרא
בעלתך: ויקרא
לראות: ויקרא
את: ויקרא
פני: ויקרא
יי: ויקרא
אלהיך: ויקרא
שלש: ויקרא
פעמים: ויקרא
בשנה: ויקרא
לא: ויקרא
תשחט: ויקרא
על: ויקרא
חמץ: ויקרא
דם: ויקרא
זבחי: ויקרא
ולא: ויקרא
ילין: ויקרא
לבקר: ויקרא
זבח: ויקרא
חג: ויקרא
הפסח: ויקרא
ראשית: ויקרא
בכורי: ויקרא
אדמתך: ויקרא
תביא: ויקרא
בית: ויקרא
יי: ויקרא
אלהיך: ויקרא
לא: ויקרא
תבשל: ויקרא
גדי: ויקרא
בחלב: ויקרא
אמו: ויקרא
ויאמר: ויקרא
יי: ויקרא
אל: ויקרא
משה: ויקרא
כתב: ויקרא
לך: ויקרא
את: ויקרא
הדברים: ויקרא
האלה: ויקרא
כי: ויקרא
על: ויקרא
פי: ויקרא
הדברים: ויקרא
האלה: ויקרא
אנכי: ויקרא
כרתי: ויקרא
אתך: ויקרא
ברית: ויקרא
ואת: ויקרא
ישראל: ויקרא
ויהי: ויקרא
שם: ויקרא
עם: ויקרא
יי: ויקרא
ארבעים: ויקרא
יום: ויקרא
וארבעים: ויקרא
לילה: ויקרא
לחם: ויקרא
לא: ויקרא
אכל: ויקרא
ומים: ויקרא
לא: ויקרא
שתה: ויקרא
ויכתב: ויקרא
על: ויקרא
הלוחת: ויקרא
את: ויקרא
דברי: ויק

נָבָל: וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שֵׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה וְרַע מַעַלָלִים וְהוּא כָּלֵבִי׃ 3

4 וַיִּשְׁמַע דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גֹזֵז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃ 4

5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַנְּעָרִים עֲלוּ הַכַּרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל נָבָל וּשְׁאַלְתֶּם לוֹ לִשְׁלוֹמוֹ׃ 5

6 וְכֹה תֹאמְרוּ לַחַי וְשָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְבֵיתֶךָ וְשָׁלוֹם לְכֹל אֲשֶׁר לָךְ׃ 6

7 וְעַתָּה שֹׁמְעִים לָךְ גֹּזְזֶיךָ וְהָרֹעִים אֲשֶׁר הָיוּ עִמֶּנוּ לֹא הוֹכַמְנוּ אוֹתָם וְלֹא פָקַד מְאוּמָה כָּל יְמֵי הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל׃ 7

8 שְׁאַל אֶת נְעָרֶיךָ וְיַגִּדוּ לָךְ וְתִמְצְאוּ הַנְּעָרִים בְּעֵינֶיךָ כִּי עַל יוֹם טוֹב בָּאנוּ תְּנָה נָא אֲשֶׁר יִמְצָא יָדְךָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד׃ 8

9 וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד וַיְדַבְּרוּ אֶל נָבָל כְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיָּנוּחוּ׃ 9

10 וַיַּעַן נָבָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשַׁי הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים הַמְפָרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃ 10

11 וְאֶקַּח לַחְמִי וּמֵימַי וּבְשָׂרִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזַי וְנָתַתִּי לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי מֵאַיִן הֵמָּה׃ 11

12 וַיָּשֻׁבוּ נַעֲרֵי דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 12

13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אִישׁ חַרְבּוֹ חִגְרוּ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר דָּוִד אַחֲרֵי חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרֵי דָוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל הַכֵּלִים׃ 13

14 וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתּוֹ נָבָל הִגִּידָה לְאַחַת מִן הַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מִן הַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת אֲדוֹנֵינוּ וַיִּתְעַר בָּהֶם׃ 14

15 וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים אֵלֵינוּ מְאֹד וְלֹא הוֹכַמְנוּ וְלֹא פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל יְמֵי הִתְהַלְּכֵנוּ בְּשָׂדֶה בְּהִיוֹתֵנוּ אִתָּם׃ 15

16 חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם לָיְלָה גַּם יוֹמָם כָּל יְמֵי הֱיוֹתֵנוּ אִתָּם רֹעִים אֶת הַצֹּאן׃ 16

17 וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי כִּי כָלְתָה הָרָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן בְּלִיָּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו׃ 17

18 וַתְּמַהֵר אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח מָאתַיִם לֶחֶם וּשְׁנֵי נִבְלֵי יָיִן וַחֲמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּיוֹת וַחֲמֵשׁ סְאִים קָלִי וּמֵאָה צִמֻּקֵי עֲנָבִים וּמָאתַיִם דְּבֵלֹת תְּאֵנִים וַתָּשֶׂם עַל חֲמֹרִים׃ 18

19 וַתֹּאמֶר אֶל נְעָרֶיהָ עִבְרוּ לְפָנַי הִנֵּה אֲנִי בָּאָה אַחֲרֵיכֶם וְלְאִישָׁהּ לֹא הִגִּידָה׃ 19

20 וְהָיָה הִיא רֹכֶבֶת עַל הַחֲמוֹר וְיֹרֶדֶת בְּסֵתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגַּע בָּהֶם׃ 20

21 וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשָּׁוְא שָׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לָזֶה בַּמִּדְבָּר וְלֹא פֻקַּד מִכֹּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּשֶׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃ 21

22 כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאוֹיְבֵי דָוִד וְכֹה יוֹסִיף אִם אַשְׁאִיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ 22

23 וַתַּרְא אֲבִיגַיִל אֶת דָּוִד וַתְּמַהֵר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמוֹר וַתִּפֹּל לְאַפֶּיהָ לִפְנֵי דָוִד וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה׃ 23

24 וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי בִּי הָעָוֹן וּתְדַבֶּר נָא אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶיךָ וְשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ׃ 24

25 אַל נָא יָשִׁית אֲדֹנִי אֶת לִבּוֹ עַל אִישׁ הַבְּלִיָּעַל הַזֶּה עַל נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא נָבָל שְׁמוֹ וְנְבָלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא רָאִיתִי אֶת נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלָחְתָּ׃ 25

26 וְעַתָּה אֲדֹנִי חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ יַעַן מְנָעֲךָ יְהוָה מִבּוֹא בְדָמִים וּמִהוֹשַׁע יָדְךָ לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים לַאדֹנִי רָעָה׃ 26

27 וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵבִיאָה שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי וְנִתְּנָה לַנְּעָרִים הַמִּתְהַלְּכִים לְרַגְלֵי אֲדֹנִי׃ 27

28 שָׂא נָא לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי בַּיִת נֶאֱמָן כִּי מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי נִלָּחֶם וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְךָ כָּל יָמֶיךָ׃ 28

29 וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפְךָ וְלְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ וְהָיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ 29

30 וְהָיָה כְּהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי אֵת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֶיךָ וְצִוָּךְ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ 30

31 וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּכָה וְלִמְכְשׁוֹל לֵב לַאדֹנִי לִשְׁפֹּךְ דָּם חִנָּם וְלְהוֹשַׁע אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמָתֶךָ׃ 31

32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִיגַיִל בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי׃ 32

33 וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כָּלַאתִנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְדָמִים וּמִהוֹשַׁע יָדִי לִי׃ 33

34 כִּי אוּלָם חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מָנַע אֹתִי מֵרָעָתֶךָ כִּי לוּלֵי מַהֵרְתְּ וַתָּבֹאתְ לִקְרָאתִי כִּי אִם נוֹתַר לְנָבָל עַד אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ 34

35 וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ אֵת אֲשֶׁר הֵבִיאָה לוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ עֲלִי בְשָׁלוֹם לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָנָיִךְ׃ 35

36 וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל אֶל נָבָל וְהִנֵּה לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא שִׁכּוֹר עַד מְאֹד וְלֹא הִגִּידָה לוֹ קָטֹן וְעַד גָּדוֹל עַד אוֹר הַבֹּקֶר׃ 36

37 וַיְהִי בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל וַתַּגֶּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְקִרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃ 37

38 וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת נָבָל וַיָּמֹת׃ 38

39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חָשַׂךְ מֵרָע וְאֶת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר אֶל אֲבִיגַיִל לָקַחַת אוֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 39

40 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 40

41 וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אַרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה לְרָחֲצָה רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנִי׃ 41

42 וַתְּמַהֵר אֲבִיגַיִל וַתָּקָם וַתִּרְכַּב עַל הַחֲמוֹר וַחֲמֵשׁ נַעֲרוֹתֶיהָ הֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה׃ 42

43 וְגַם אֶת אֲחִינֹעַם מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶינָה גַּם שְׁתֵּיהֶן לְנָשִׁים׃ 43

44 וְשָׁאוּל נָתַן אֶת מִיכַל בִּתּוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן לַיִשׁ אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃ 44

כו

1 וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן׃ 1

2 וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל מִדְבַּר זִיף וְעִמּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּמִדְבַּר זִיף׃ 2

3 וַיַּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן עַל הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי בָא שָׁאוּל אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר׃ 3

4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים וַיֵּדַע כִּי בָא שָׁאוּל בֶּאֱמֶת׃ 4

5 וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה שָׁם שָׁאוּל וַיַּרְא דָּוִד אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שָׁאוּל וַאבְנֵר בֶּן נֵר שַׂר צְבָאוֹ וְשָׁאוּל שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים סְבִיבֹתָיו׃ 5

6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי וְאֶל אֲבִישַׁי בֶּן צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר מִי יֵרֵד אִתִּי אֶל שָׁאוּל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ 6

7 וַיָּבֹא דָוִד וְהִנֵּה הָאִישׁ יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ תְקוּעָה בָאָרֶץ מְרַאֲשֹׁתָיו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבֹתָיו׃ 7

8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל דָּוִד סָגַר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אוֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעַתָּה אַכֶּנּוּ נָא בַחֲנִית אַרְצָה בְּפַעַם אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ׃ 8

9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישַׁי אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנָקָה׃ 9

10 וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי יְהוָה כִּי אִם יְהוָה יִנְגָּפֶנּוּ אוֹ יוֹמוֹ יָבוֹא וָמוּת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסָּפָה׃ 10

11 חָלִילָה לִי מֵיְהוָה מִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה קַח נָא אֶת הַחֲנִית אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו וְאֶת צַפַּחַת הַמָּיִם וְנֵלְכָה לָנוּ׃ 11

12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת הַחֲנִית וְאֶת צַפַּחַת הַמַּיִם מְרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל וַיֵּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין קָם כִּי כֻלָּם יְשֵׁנִים כִּי תַרְדֵּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃ 12

13 וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד עַל רֹאשׁ הָהָר מֵרָחֹק רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם׃ 13

14 וַיִּקְרָא דָוִד אֶל הָעָם וְאֶל אַבְנֵר בֶּן נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קָרָאתָ אֶל הַמֶּלֶךְ׃ 14

15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אַבְנֵר הֲלוֹא אִישׁ אַתָּה וּמִי כָמֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ עַל אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי בָא אֶחָד מִן הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ 15

16 לֹא טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי יְהוָה כִּי בְנֵי מָוֶת אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם עַל מְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אֵי חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֵי צַפַּחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו׃ 16

17 וַיַּכֵּר שָׁאוּל אֶת קוֹל דָּוִד בְּנִי וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי בְנִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 17

18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה בְיָדִי רָעָה׃ 18

19 וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם יְהוָה הֱסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי אָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 19

20 וְעַתָּה אַל יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת פַּרְעֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף אִישׁ אֶת הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ 20

21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּב בְּנִי דָוִד כִּי לֹא אָרַע לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה סַכָּלְתִּי וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃ 21

22 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר אֶחָד מִן הַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃ 22

23 וַיהוָה יָשִׁיב לְאִישׁ אֶת צִדְקָתוֹ וְאֶת אֱמוּנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה בְּיָדִי הַיּוֹם וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃ 23

24 וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר גָּדְלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינָי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה וְיַצִּלֵנִי מִכָּל צָרָה׃ 24

25 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה בְנִי דָוִד גַּם עָשֹׂה תַּעֲשֶׂה וְגַם יָכוֹל תּוּכָל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וְשָׁאוּל שָׁב לִמְקֹמוֹ׃ 25

כז

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּלִבּוֹ עַתָּה אֶסָּפֶה יוֹם אֶחָד לְיַד שָׁאוּל אֵין לִי טוֹב כִּי אִם מַהֵר הִמָּלֵט לִי אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְיָאֱשׁ שָׁאוּל מִבַּקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ׃ 1

2 וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְהַשֵּׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל אָכִישׁ בֶּן מָעוֹךְ מֶלֶךְ גַּת׃ 2

3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד אֶת אָכִישׁ בְּגַת הוּא וַאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִית׃ 3

4 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָרַח דָּוִד גַּתָּה וְלֹא יָסַף עוֹד לְבַקְּשׁוֹ׃ 4

5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ לִי מָקוֹם בְּאַחַת הֶעָרִים בַּשָּׂדֶה וְאֵשְׁבָה שָׁם וְלָמָּה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ בָּעִיר הַמַּמְלָכָה אִתָּךְ׃ 5

6 וַיִּתֶּן לוֹ אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת צִקְלַג עַל כֵּן הָיְתָה צִקְלַג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 6

7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ 7

8 וַיַּעַל דָּוִד וַאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת הַגְּשׂוּרִי וְאֶת הַגִּרְזִי וְאֶת הָעֲמָלֵקִי כִּי הֵמָּה הַגּוֹיִם יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִן הָעוֹלָם בּוֹאֲכָה שׁוּרָה וְעַד אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 8

9 וַיַּךְ דָּוִד אֶת הָאָרֶץ וְלֹא הֶחֱיָה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וּגְמַלִּים וּלְבָשִׁים וְשָׁב וַיָּבֹא אֶל אָכִישׁ׃ 9

10 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל דָּוִד אֶל מִי פְשַׁטְתֶּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נֶגֶב יְהוּדָה וְאֶל נֶגֶב הַיְרַחְמְאֵלִי וְאֶל נֶגֶב הַקֵּינִי׃ 10

11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא הֶחֱיָה דָּוִד לְהָבִיא גַּתָּה לֵאמֹר פֶּן יְסַפְּרוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר כֹּה עָשָׂה דָּוִד וְכֵן מִשְׁפָּטוֹ כָּל יְמֵי מוֹשָׁבוֹ בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים׃ 11

12 וַיַּאֲמֶן אָכִישׁ בְּדָוִד לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי עֶבֶד עוֹלָם׃ 12

Notes

(51) בראשית 20: 11–13. 27: 14. 8. מלכים א 4: 47. 11: 1. 20: 13. דברים 8: 2. 3. 16. מלכים א 1: 2. דברים 7: 6. 7: 1. 81: 7.

(52) בראשית 27: 12. דברים 34: 4. 10: 39. שופטים 22: 3. מלכים א 2: 1.

(1) בראשית 49: 28.

(2) ויקרא 19: 18. 20. במדבר 5: 4. 5. שמואל ב 3: 3. איוב 68: 17. 119: 111.

(4) משלי 1: 17. 7: 19. איוב 36: 31. במדבר 9: 2. 17: 6. דברים 32: 15.

(5) בראשית 49: 8. איוב 146: 5.

(7) בראשית 28: 30. 17: 7. בראשית 19: 5. דברים 7: 7. 13: 8. 3. 16. איוב 43: 27.

(11) ב. שמואל 24: 23. איוב 20: 3. שמואל ב 20: 40. 41. 43: 27.

(9) בראשית 32: 1. דברים 17: 17. שמות 37: 24. ויקרא 32: 26–28. יג. 18: 18. מלכים ב 2: 5. 6.

(10) איוב 10: 11. דברים 17: 9–11. 24: 8. שמואל ב 44: 23. 24. מלכים ב 2: 7. ויקרא 30: 7. 8. בראשית 16: 40. 1. שמואל ב 2: 28. איוב 1: 9. 13. 17. איוב 51: 20. 35. בראשית 49: 26.

(17) 1. בראשית 5: 1. דברים 23: 22. איוב 92: 10. 1. מלכים ב 22: 11. איוב 44: 5. בראשית 48: 19.

(18) בראשית 49: 13–15.

10 גרש לץ ויצא מדון
וישבת דין וקלון יתבטלו׃
11 אהב טהר לבו חן שפתיו
רעהו מלך׃
12 עיני יהוה נצרו דעת
ויסלף דברי בוגד׃
13 אמר עצל
אריה בחוץ
בתוך רחבות אתרצח׃
14 שוחה עמקה פי זרות
זעום יהוה יפול שם׃
15 אויל קשורה בלב נער
שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים
ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך
יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות בטחונך ביהוה
הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום
במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת
להשיב אמרים לשלחיך׃
22 אל תגזל דל כי דל הוא
ואל תדכא עני בשער׃
23 כי יהוה יריב ריבם
וקבע את קובעיהם נפש׃
24 אל תתרע את איש חמות
ואת אדם עברות לא תלך׃
25 פן תאלף ארחותיו
ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל תהי בתקעי כף
בערבי משאות׃
27 אם אין לך לשלם
למה יקח משכבך מתחתיך׃
28 אל תסג גבול עולם
אשר עשו אבותיך׃
29 חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב
לא יתיצב לפני חשכים׃

פרק כג.

1 כי תשב לסבוא את משל
בין תבין את אשר לפניך׃
2 ושמת שכין בלעך
אם בעל נפש אתה׃
3 אל תתאו למטעמותיו
כי לחם כזב הוא׃
4 אל תיגע להעשיר
מבינתך חדל׃
5 התעיף עיניך בו ואיננו
כי עשה יעשה לו כנפים
כנשר יעוף השמים׃
6 אל תלחם את לחם רע עין
ואל תתאו למטעמותיו׃
7 כי כמו שער בנפשו כן הוא
אכול ושתה יאמר לך
ולבו בל עמך׃
8 פתך אשר אכלת תקיא
ונעמיך תשפיל׃
9 באזני כסיל אל תדבר
כי יבוז לשכל מליך׃
10 אל תסג גבול עולם
ושדי יתומים אל תבא׃
11 כי גאלם חזק הוא
הוא יריב את ריבם אתך׃
12 הטה לבך אל מוסר
ואזניך אל אמרי דעת׃
13 אל תמנע מנער יסור
כי תכנו בשבט לא ימות׃
14 אתה בשבט תכנו
ונפשו משאול תציל׃
15 בני אם חכם לבך
ישמח לבי גם אני׃
16 ותעלזנה כליותי
במדבר שפתיך מישרים׃
17 אל יקנא לבך בחטאים
כי אם ביראת יהוה כל היום׃
18 כי אם יש אחרית
ותקותך לא תכרת׃
19 שמע אתה בני וחכם
והדרך בלבב בדרך׃
20 אל תהי בסבאי יין
בזוללי בשר לאכל׃
21 כי סבא וזולל יורש
ולבש קרעים נומה׃
22 שמע לאביך זה ילדך
ואל תבז כי זקנה אמך׃
23 אמת קנה ואל תמכר
חכמה ומוסר ובינה׃
24 גיל יגיל אבי צדיק
יולד חכם ישמח בו׃
25 ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך׃
26 תנה בני לבך לי
ועיניך דרכי תצורנה׃
27 כי שוחה עמקה זונה
ובור צר נכריה׃
28 אף היא כחתף תארב
ובוגדים תוסיף בקרב׃
29 למי אוי למי אבוי
למי מדנים למי שיח
למי פצעים חנם
למי חכלילות עינים׃
30 למאחרים על היין
לבאים לחקר מסך׃
31 אל תרא יין כי יתאדם
כי יתן בכוס עינו
יתהלך במישרים׃
32 באחרית כנחש ישך
וכצפעוני יפרש׃
33 עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות׃
34 והיית כשוכב בלב ים
וכשוכב בראש חבל׃
35 הכוני בלי חליתי
הרעוני בלי נדעתי
מתי אקיץ
אוסיף אבקשנו עוד׃

פרק כד.

1 אל תקנא באנשים רעים
ואל תתאו להיות אתם׃
2 כי שוד יהגה לבם
ועמל תדברנה שפתותם׃
3 בחכמה יבנה בית
ובתבונה יתכונן׃
4 ובדעת חדרים ימלאו
כל הון יקר ונעים׃
5 גבר חכם בעוז
ואיש דעת מאמץ כח׃
6 כי בתחבולות תעשה לך מלחמה
ותשועה ברב יועצים׃
7 רמות לאויל חכמות
בשער לא יפתח פיהו׃
8 חושב להרע
בעל זמות יקרא׃
9 זמת אויל חטאת
ותועבת לצון אדם׃
10 התרפית ביום צר
צר כחך׃
11 הצל לקוחים למות
ונדחים לטבח הלא׃
12 כי תאמר הן לא ידענו זאת
הלא תכין לבות הוא יבין
ונצר נפשך הוא ידע
והשיב לאדם כפעלו׃
13 אכל בני דבש כי טוב
ונפת על חכי מתוק׃
14 כן דעת חכמה לנפשך
אם מצאתה ויש אחרית
ותקותך לא תכרת׃
15 אל תארוב רשע
על נוה צדיק
אל תשד רבצו׃
16 כי שבע יפול צדיק וקם
ורשעים יכשלו ברעה׃
17 בנפל אויבך אל תשמח
ואל יגל לבך בכשלו׃
18 פן יראה יהוה ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו׃
19 אל תתחר במרעים
ואל תקנא ברשעים׃
20 כי לא תהיה אחרית לרע
נר רשעים ידעך׃
21 ירא את יהוה בני ומלך
עם משנים אל תתערבו׃
22 כי פתאם יקום פידם
ופורעות שניהם מי יודע׃
23 גם אלה לחכמים
הכר פנים במשפט לא טוב׃
24 אומר לרשע צדיק אתה
יקבהו עמים יזעמו לאמים׃
25 ולמוכיחים ינעם
ועליהם תבוא ברכת טוב׃
26 שפתים ישק נכון דבר
ומשיב דברים ישרים׃
27 הכן בחוץ מלאכתך
ועשה בשדה לך
ואחר תבנה ביתך׃
28 אל תהי עד ברעך חנם
ופתית בשפתיך׃
29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו
אשיב לאיש כפעלו׃
30 על שדה איש עצל עברתי
ועל כרם אדם חסר לב׃
31 והנה עלה כלו קמשונים
כסו פניו חרולים
וגדר אבניו נהרסה׃
32 וראיתי אשית לבי
ראיתי ואקח מוסר׃
33 מעט שנום מעט תנומה
מעט חבק ידים לשכב׃
34 ובא כהולך רישך
ומחסרך כאיש מגן׃

(1) מש. 27: 12. 33: 47.
(2) מש. 11: 24.
(3) יש. 1: 16. 3: 13. ר. 13: 28. ויק. 15.
(4) ישע. 12: 7. 13: 15. 15: 18. 26: 3. 28: 13. מש. 3: 27. 32: 52.
(5) מש. 32: 50. מש. 1: 1. 2.
(6) מש. 9.
(7) מש. 31: 2. ישע. 27: 1.
(8) ישע. 50: 3. 10. מש. 20: 29.
(9) יש. 11: 2. יש. 6: 3. מש. 27: 18. 23.
(10) מש. 18: 15. 18. שם. 33: 11. מש. 12: 6. 8. מש. 5: 4.
(11) מש. 4: 34. 7: 19.

(19) יש. 2: 3. שם. 4: 5.
(20) מש. 13: 10. מש. 1. ויק. 12: 8. מש. 32: 16. 17. מש. 4: 12.
(22) מש. 19: 47. יש. 18: 27.
(23) ישע. 49: 21. מש. 19: 27. 32. מש. 49: 20. יש. 6: 29.
(24) ישע. 49: 8. 9.
(25) מש. 15: 11. שם. 86: 66. 3. 81: 15. מש. 32: 13. 8. יב. 10: 6. מש. 32: 15. שם. 68: 4. 33. 34. 104: 3. מש. 3: 8.
(27) שם. 90: 1. מש. 9: 3–5. 11. 28: 11. 29. 144: 15. ר. מש. 7: 23. שם. 115: 9–11. ר. מש. 22: 45. שם. 18: 44.
(28) מש. 23: 9. יב. 23: 6. 33: 16. מש. 8: 7. 8. ישע. 27: 28. מש. 11: 11.

[1] מ: מַלְאָךְ שֶׁת בְּיָדוֹ רָעָתוֹ. [2] מ: אִדְמוֹן.

משלי א.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל:
2 ללמוע חכמה ומוסר* להבין אמרי בינה:
3 ולקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
4 לתת פתאים ערמה לנער דעת ומזמה:
5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות ילקח:
6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם:
7 יראת יי' ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו:
8 שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך:
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך:
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה:
11 אם יאמרו לכו אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם:
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור:
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל:
14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו:
15 בני אל תלך בדרך עמם כלא רגלך מנתיבה:
16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם:
17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף:
18 והמה לדמם יארבו ויצפנו לנפשותם:
19 כן ארחות כל בוצע בצע יקח את נפש בעליו:
20 חכמות בחוץ תרנין ברחובות תתן קולה:
21 בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר:
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי ולצון לצים חמדו להם ואוילים ישנאו דעת:
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם:
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב:
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם:
26 גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם:
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צרה וצוקה:
28 אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני:
29 תחת אשר שנאו דעת ויראת יי' לא בחרו:
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי:
31 ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו:
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות אוילים תאבדם:
33 ושומע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

משלי ב.

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפין אתך:
2 להקשיב לחכמה תטה לבך תנטה אזנך לתבונה:
3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה:
5 אז תבין יראת יי' ודעת אלהים תמצא:
6 כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
7 ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תמים:
8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמור:
9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב:
10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תנעם:
11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצר לך:
12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות:
13 מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך:
14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע:
15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם:
16 להצילך מאשה זרה נכריה אמריה החליקה:
17 העזבת אלוף נעוריה ובריתה אלהיה שכחה:
18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה:
19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים:
20 למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר:
21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה:
22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

משלי ג.

1 בני אל תשכח תורתי ומצותי יצר לבך:
2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:
3 חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך:
4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
5 בטח אל יי' בכל לבך ואל בינתך אל תשען:
6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך:
7 אל תהי חכם בעיני עצמך יראת יי' וסור מרע:
8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך:
9 כבד את יי' מהונך ומראשית כל תבואתך:
10 ומלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו:
11 מוסר שדי בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו:
12 כי את אשר יאהב יי' יוכיח וכאב את בן ירצה:
13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
14 כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה:
15 יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה:
16 ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד:
17 דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:
18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר:
19 יי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה:
20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יטפו טל:
21 בני אל יסורו מעיניך נצור תושיה ומזמה:
22 ותהי חיים לנפשך וחן לגרגרותיך:
23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף:
24 כי תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה:
25 אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא:
26 כי יי' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכוד:
27 אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות:
28 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך:
29 אל תחרוש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך:
30 אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה:
31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו:
32 כי תועבת יי' נלוז ואת ישרים סודו:
33 מארת יי' בבית רשע ונוה צדיקים יברך:
34 אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן:
35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

משלי ד.

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:
2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו:
3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי:
4 ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה:
5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי:
6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך:
7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה:
8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה:
9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך:
10 שמע בני וקח אמרי ורבו לך שנות חיים:
11 בדרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי צדק:
12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל:
13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך:
14 בארח רשעים אל תבא ואל תלך בדרך רעים:
15 פרש ממנה אל תעבר בה סור מעליה ועבור:
16 כי לא ישנו אם לא ירעו ונשנתה שנתם אם לא יכשילו:
17 כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו:
18 ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום:
19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:
20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך:
21 אל יסורו מעיניך שמרם בתוך לבך:
22 כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרם מרפא:
23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים:
24 הסר מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך:
25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך:
26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו:
27 אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע:

משלי ה.

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך:
2 לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת:
3 כי נופת תטופנה שפתי זרה וחלק מיצהר חכה:
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות:
5 רגליה ירדו מות שאול צעדיה יתמכו:
6 פן אורח חיים לא תחשוב נעו מעגליה לא תדע:
7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
9 פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי:
10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי:
11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה:
13 לא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני:
14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה:
15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך:
16 יפוצו מעיינותיך חוצה בשוקים פלגי מים:
17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך:
18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך:
19 אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירוו אותך בכל עת בדודיה תשגה תמיד:
20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה:
21 כי נגד עיני יי' דרכי איש וכל מעגלותיו הוא פלס:
22 עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתאחז:
23 הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה:

משלי ו.

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:
2 נוקשת באמרי פיך נתפשת באמרי פיך:
3 עשה נא זאת בני והנצל כי באת ביד רעך לך התחנן והפצר ברעך:
4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך:
5 הנצל כצבי מיד וכעוף מיד יקוש:
6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם:
7 אשר אין לה קצין שוטר ומושל:
8 תכין בקיץ לחמה אספה בקציר מזונה:
9 עד מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום:
10 מעט תנום מעט תנמנם מעט תשכב ידים לשכב:
11 ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן:
12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה:
13 קורץ בעיניו מולל ברגליו מורה באצבעותיו:
14 תהפכות בלבו חורש רעות בכל עת מדנים ישלח:
15 על כן פתאום יבוא אידו רגע ישבר ואין מרפא:
16 שש דברים שנא יי' ושבעה תועבות נפשו:
17 עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם:
18 לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ אל רע:
19 עד שקרים יפיח ומשלח מדנים בין אחים:
20 נצור בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך:
21 קשרם על לבך תמיד עדם על גרגרותיך:
22 בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך:
23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר:
24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה:
25 אל תחמד יפיה בלבך ואל תלכד בעפעפיה:
26 כי בעד אשה זונה עד כברת לחם ואשת איש נפש יקרה תצודנה:
27 האם יחתה אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
28 אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה:
29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה:
30 לא יבוזו לגנב כי ימלא נפשו לשבוע כי רעב:
31 ונמצא שבעתים ישלם כל הון ביתו יתן:
32 נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשה:
33 נגעים וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה:
34 כי קנאת גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם:
35 לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שוחד:

משלי ז.

1 בני שמור אמרי ומצותי תצפין אתך:
2 שמור מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך:
3 קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך:
4 אמור לחכמה אחותי את ומודעת לבינה תקרא:
5 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה:
6 כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי:
7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב:
8 עבר ברחוב עם פנתה דרך בית ביתה יצעד:
9 בנשף ביום בבת ערב באישון לילה ואפלה:
10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב:
11 המיה וסוררת היא בביתה לא תשכון רגליה:
12 עתה בחוץ עתה ברחובות ואצל כל פנה תארב:
13 ותחזק בו ותשקהו נשיקות פניה ותאמר לו:
14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי:
15 על כן יצאתי לקראתך לבקש פניך ואמצאך:
16 מרבדים רבדתי ערשי חטבי מצרים:
17 נפיתי מרי ואהלים קנמון:
18 לכה נרויה דודים עד הבקר נתענגה באהבים:
19 כי אין האיש בביתו הלך דרך רחוקה:
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל ביתו:
21 הטתו בהמון לקחה בחלקות שפתיה נטתו:
22 הלך אחריה כשור יטבח ואל מוסר אויל:
23 עד תחלה חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא:
24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי:
25 אל תט אל דרכיה לבך אל תשגה בנתיבותיה:
26 כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה:
27 דרכי שאול ביתה יורדים אל חדרי מות:

משלי ח.

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
2 בראש מרומים על דרך בית נתיבות נצבה:
3 על יד שערים מפתח עיר על פתחי פתחים תרנין:
4 אליכם אנשים אקרא וקולי אל בני אדם:
5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב:
6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים:
7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע:
8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נלוז ועקש:
9 כולם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת:
10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר:
11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה:
12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא:
13 יראת יי' שנאת רע גאון וגבהות ודרך רע ופי תהפכות שנאתי:
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה:
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק:
16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שופטי צדק:
17 אני אהבי אהב ומשחרי ימצאוני:
18 הון ועושר אתי הון עתק וצדקה:
19 טוב פרי מחרוץ ותבואתי מכסף נבחר:
20 בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט:
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא:
22 יי' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז:
23 מעולם נסכתי מראשית מקדמי ארץ:
24 בחוללי תהומות בחוללי מעינות נובעי מים:
25 בטרם הרים הוטבעו לפני גבעות חוללתי:
26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראשי עפר תבל:
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום:
28 באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ:
30 ואהי אצלו אמון ואהי שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת:
31 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם:
32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אשמורנה:
33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו:
34 אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום לשמור מזוזות פתחי:
35 כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מיי':
36 וחוטאי חמס נפשו כל שנאי אהבו מות:

משלי ט.

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:
2 טבחה טבחיה מסכה יינה אף ערכה שלחנה:
3 שלחה נערותיה תקרא על גבי מרומי קרת:
4 מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו:
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי:
6 עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה:
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:
10 יראת יי' ראשית חכמה ודעת קדושים בינה:
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים:
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
13 אשת כסילות המיה פתי ולא ידעה מאומה:
14 ותשב לפתח ביתה על כסא מרומי קרת:
15 לקרא לעוברי דרך הולכי ישרות בארחותם:
16 מי פתי יסור הנה וחסר לב אמרה לו:
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יערב:
18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה:

משלי י.

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו:
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות:
3 לא ירעיב יי' נפש צדיק והון רשעים יהדף:
4 רוש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר:
5 אוגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש:
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט:
9 הולך בתם יהלך בטח ומעקש דרכיו יודע:
10 קורץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט:
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים:
12 שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב:
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרובה:
15 הון עשיר קריה עזו מחתת דלים רישם:
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
17 ארח חיים שומר מוסר ותועה תוכחת מניח:
18 כוסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
19 ברב דברים לא יחדל חוטא וחושך שפתיו משכיל:
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי לב ימותו ברישם:
22 ברכת יי' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה:
23 כשחוק כסיל עשות זמה ואיש תבונות חכמה:
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן:
25 כעבור סופה ואין רשע עוד וצדיק יסוד עולם:
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן עצל לשולחיו:
27 יראת יי' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה:
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד:
29 מעוז תם דרך יי' ומחתה לפעלי און:
30 צדיק לעולם לא ימוט וארץ לא ישכנו רשעים:
31 פי צדיק יפיח חכמה ולשון תהפכות תכרת:
32 שפתי צדיק ידעו רצון ופי רשעים תהפכות:

משלי יא.

1 מאזני מרמה תועבת יי' ואבן שלמה רצונו:
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
3 תם ישרים תנחם ותהפכות בוגדים תשדם:
4 לא יועילו אוצרות ביום עברה וצדקה תציל ממות:
5 צדקת תם תישר דרכו וברשעתו יפול רשע:
6 צדקת ישרים תציל אותם ובתהפכות בוגדים יתפשו:
7 במות רשע תאבד תקותו ותוחלת אונים אבדה:
8 צדיק מצרה ניתן ויבא רשע תחתיו:
9 בפי חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו:
10 בטוב צדיקים תעלוז עיר ובאבד רשעים רנה:
11 בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס:
12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש:
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר:
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועצים:
15 רע יחבל בערב ערב ושונא תקיעי כף בטוח:
16 אשת חן תתמך כבוד ותמכי עריצים תתמך עושר:
17 גומל נפשו איש חסד ועכר בשרו אכזרי:
18 פעל רשע שקר תעשה וזורע צדקה שכר אמת:
19 כן צדקה לחיים ורודף רעות למותו:
20 תועבת יי' עקשי לב ורצוי דרכו תמימים:
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:
22 נזם זהב באף חזיר אשת יפה סרת טעם:
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
24 יש מפזר ונוסף עוד וחוסך מישר אך למחסור:
25 נפש ברכה תדשן והרוה גם הוא:
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר:
27 שחר טוב יבקש רצון ודורש רעות תבואנו:
28 בוטח בעשרו יפול וכצמח עלה צדיקים יפרחו:
29 עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב:
30 פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם:
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

משלי יב.

1 אוהב מוסר אוהב דעת ושונא תוכחת בער:
2 טוב יפיק רצון מיי' ואיש מזמות ירשיע:
3 לא יתכון אדם ברשע ושורש צדיקים לא ימוט:
4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה:
5 מחשבות צדיקים משפט עצות רשעים מרמה:
6 דברי רשעים ארבו דם ופי ישרים יצילם:
7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד:
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז לב יהיה לבוז:
9 נקל ועבד לו מכבד עצמו ואין לחם:
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזריות:
11 עובד אדמתו ישבע לחם ורודף ריקים חסר לב:
12 חמד רשע מצודת רעים ושורש צדיקים יתן פרי:
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק:
14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו:
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם:
16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום:
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקר מרמה:
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:
19 שפת אמת תכון לעד ועד רגע לשון שקר:
20 מרמה בלב חורשי רע וליועצי שלום שמחה:
21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רעה:
22 תועבת יי' שפתי שקר ועושי אמונה רצונו:
23 ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת:
24 יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס:
25 דאגה בלב איש תשחנה ודבר טוב ישמחנה:
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם:
27 לא יחרך רמיה ציד איש והון אדם יקר חרוץ:
28 בדרך צדקה חיים ונתיב נתיבתה אל מות:

משלי יג.

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה:
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בוגדים חמס:
3 שומר פיו נוצר נפשו פושק שפתיו מחתה לו:
4 נפש עצל תאוה ואין ונפש חרוצים תדשן:
5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויכלם:
6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת:
7 יש מתעשר ואין כל ומתרושש ורב חיל:
8 כופר נפש איש עשרו וגערה לא שמע רש:
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך:
10 רק בזדון יתן קטטה ואת נועצים חכמה:
11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד יגדיל:
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה:
13 בז לדבר יחבל לו ויירא מצות ישלם שכר:
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות:
15 שכל טוב יתן חן ודרך בוגדים איתן:
16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
17 מלאך רשע יפול ברעה וציר אמונים מרפא:
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד:
19 תאוה נגעלה לנפש כסילים ומסור מרעה מרחיקים:
20 הולך עם חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע:
21 חטאים תרדף רעה וצדיקים ישלם טוב:
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא:
23 רב תבואת נירשים ויש נספה בלא משפט:
24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר:
25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

משלי יד.

1 חכמות בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו:
2 הולך בישרו יירא יי' ונלוז דרכיו בוזהו:
3 בפי אויל חוטר גאוה ושפתי חכמים תשמרם:
4 אין בקר אבוס בר ורב תבואות באיבת כח:
5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקרים:
6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה:
7 לך מנגד לאיש כסיל ולא ידעת שפתי דעת:
8 חכמת ערום בינתו דרכו ואולת כסילים מרמה:
9 כסילים יליצו אשם ובין ישרים רצון:
10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר:
11 בית רשעים יחרב ואהל ישרים יפרח:
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
13 גם בשחוק יכאב לב ואחרית שמחה תוגה:
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב:
15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו:
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא:
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק:
20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים:
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי:
22 הלא יתעו חורשי רע וחסד ואמת חורשי טוב:
23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור:
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת:
25 מציל נפשות עד אמונים ויפיח כזבים מרמה:
26 ביראת יי' מבטח עז ולבניו יהיה מחסה:
27 יראת יי' מקור חיים לסור ממוקשי מות:
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רוזן:
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת:
30 חיי בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה:
31 עושק דל חרף עושהו ומחונן אביון כבדו:
32 ברעתו יידחה רשע ובמותו צדיק יחסה:
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע:
34 צדקה תרום גוי וחסד לאומים חטאת:
35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה למבישה:

משלי טו.

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף:
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת:
3 בכל מקום עיני יי' צופות רעים וטובים:
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח:
5 אויל יבזה מוסר אביו ושומר תוכחת יערם:
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת:
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן:
8 זבח רשעים תועבת יי' ותפלת ישרים רצונו:
9 תועבת יי' דרך רשע ומרדף צדקה יאהב:
10 יסר רע לעוזב ארח ושונא תוכחת ימות:
11 שאול ואבדון נגד יי' אף כי לבבות בני אדם:
12 לא יאהב לץ מוכיח לו אל חכמים לא ילך:
13 לב שמח ייטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה:
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת:
15 כל ימי עני רעים ונוח לב משתה תמיד:
16 טוב מעט ביראת יי' מאוצר רב ומהומה בו:
17 טוב ארוחת ירק ואהבה שם מבית אבוס שור ושנאה בו:
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב:
19 דרך עצל כמסוכת חדקים וארחות ישרים סלולה:
20 בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו:
21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונות ילך ישר:
22 הפר מחשבות באין סוד ובריבוי יועצים תקום:
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב:
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה:
25 בית גאים יסח יי' ויציב גבול אלמנה:
26 תועבת יי' מחשבות רע וטהורי אמרות נעימות:
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה:
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות:
29 רחוק יי' מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם:
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין:
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב:
33 יראת יי' מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

משלי טז.

1 לאדם מערכי לב ומיי' מענה לשון:
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יי':
3 גול אל יי' מעשיך ויכונו מחשבותיך:
4 כל פעל יי' למענהו וגם רשע ליום רעה:
5 תועבת יי' כל גבה לב יד ליד לא ינקה:
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יי' סור מרע:
7 ברצות יי' דרכי איש גם אויביו יהשלים אתו:
8 טוב מעט בצדקה מרבות תבואות בלא משפט:
9 לב אדם יחשב דרכו ויי' יכין צעדיו:
10 קסם על שפתי מלך במשפט לא יעל פיו:
11 פלס ומאזני משפט ליי' מעשה כל אבני כיס:
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא:
13 רצון מלכים שפתי צדק וצדיק ידבר ישרים:
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה:
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש:
16 קנה חכמה מה טוב מפז ולקנות בינה נבחר מכסף:
17 מסלת ישרים סור מרע שומר נפשו נוצר דרכו:
18 לפני שבר גאון ולפני נפל רוח גבהות:
19 טוב שפל רוח את ענוים משלל את גאים:
20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביי' אשרי הוא:
21 חכם לב יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח:
22 מקור חיים שכל לבעליו ומוסר אוילים אולת:
23 לב חכם ישכיל פיו ועל שפתיו יוסיף לקח:
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצמות:
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו:
27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת:
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף:
29 איש חמס יפתה רעהו והולכהו בדרך לא טוב:
30 קורץ עיניו לחשב תהפכות מלכסן שפתיו מבצע רעה:
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא:
32 טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר:
33 בחיק יוטל הגורל ומיי' כל משפטו:

משלי יז.

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב:
2 משכיל בעבד מבן מבזה ובתוך אחים יחלק נחלה:
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יי':
4 מקשיב על שפת שקר מזין על לשון הוות:
5 לועג לרש חרף עושהו שמח לאיד לא ינקה:
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם:
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר:
8 אבן חן בעיני בעליה אל כל אשר יפנה ישכיל:
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד אלוף:
10 תחת גערה תעשה בנבון מכת מאה בכסיל:
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו:
12 פגוש דוב שכול ואל כסיל באולתו:
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו:
14 פותר מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב הנח:
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יי' גם שניהם:
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין:
17 בכל עת אוהב הרע ואח לצרה יולד:
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב לפני רעהו:
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר:
20 עקשי לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה:
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל:
22 לב שמח ייטיב גהה ורוח נכאה תיבש גרם:
23 שחד מחיק יקח רשע להטות ארחות משפט:
24 חכמה לנגד פני נבון ועיני כסיל בקצה ארץ:
25 כעס לאביו בן כסיל ומר לה יולדתו:
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר:
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה:
28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

משלי יח.

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע:
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו:
3 בא רשע ויבא בוז וקלון עם חרפה:
4 מים עמוקים דברי פי מחכמה נחל נובע:
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
6 שפתי כסיל יבואו בריב ופיו למכות יקרא:
7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש לנפשו:
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן:
9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית:
10 מגדל עז שם יי' בו ירוץ צדיק ונשגב:
11 הון עשיר קריה עזו וכחומה נשגבה במשכיתו:
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה:
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה:
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה:
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת:
16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו:
17 צדיק בריבו ראשון עד יבוא רעהו וחקרהו:
18 גורל ישבית מדנים ובין עצומים יפריד:
19 אח נפשע מקריה עזו ומדנים כבריח ארמון:
20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע:
21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה:
22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיי':
23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות:
24 איש רעים להתרועע ויש אוהב דבק מאח:

משלי יט.

1 טוב רש הולך בתומו מעקש שפתיו וכסיל:
2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא:
3 אולת אדם יסלף דרכו ועל יי' יזעף לבו:
4 הון יוסיף ר

וְנַחֲלָתוֹ תְּהִי לְעוֹלָם: לֹא יֵבוֹשׁ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃
10 כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאוֹיְבֵי יְיָ כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃
11 לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ
וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ מֵיְיָ מְכוֹנוֹת גֶּבֶר כִּי יָכִין וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
12 כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְיָ סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי
צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם׃ כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה
13 יִהְיֶה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לָעַד׃ כִּי יְיָ אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב
אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ
14 וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃ פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
15 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ
לַהֲמִיתוֹ׃ יְיָ לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ קַוֵּה אֶל יְיָ
16 וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי
רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כַּאֲזָרַח רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ
17 וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים
18 נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוֹזָּם
19 בְּעֵת צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ
בּוֹ׃ מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
20 כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנָּחֵת עָלַי יָדֶךָ׃ אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ
21 אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃ כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד
22 יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃ נְעֻוֵּיתִי שָׁחֹתִי
עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מְתֹם
23 בִּבְשָׂרִי׃ נִפְוֵיתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃ אֲדֹנָי
נֶגְדְּךָ כָּל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה׃ לִבִּי סָחַר עֲזָבַנִי כֹּחִי
24 וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵמָּה אֵין אִתִּי׃ אוֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי

(10) שם. 14: 21. שה. 4: 23. מש. 21: 24. 34. 35.
(11) שם. 15: 14. 15. שה. 5: 1. 7: 5. נש. 13: 7. מש. 4: 39.
(12) ו. שה. 20: 14. 15. 17. ו. שא. 5: 8. שה. 2: 18.
(14) ש. 1: 24. שמ. 5: 7. ש. 9: 25. (15) קה. 20: 7. (17) שם. 2: 12. 6: 23. (18) שה. 37: 25. (19) שמ. 27: 25. (24) שם. 23: 31. שה. 6: 2. 21: 44. 2: 9.

(1) שה. 2: 1. (2) שה. 1: 10. 11. (3) מש. 10: 33. מש. 31: 9. 25. (4) שם. 19: 12. (5) שם. 19: 10. 14. 15. שה. 20: 7. מש. 11: 18. שה. 7: 13. ו. שה. 16: 5. שמ. 2: 16. (11) שה. 3: 13. שמ. 4: 13. שמ. 4: 14. 6: 5. (6) שה. 4: 15. (7) שה. 4: 14. ו. שא. 29: 23. ש. שא. 1: 1. שה. 1: 5. (8) שה. 3: 3. 17. (10) מש. 5: 26. ו. שה. 17: 26. ש. שא. 19: 4. שי. 1: 10. שמ. 16: 16. ו. מש. 1: 4. 18. 5. 12. שה. 33: 2. מש. 7: 1. שי. 44: 2. (11) שה. 3: 13. שמ. 4: 13. שמ. 4: 14. 6: 5. (12) שה. 4: 2. (13) שה. 3: 15. 16. 11. שי. 78: 13. 114: 3. (14) קה. 7: 45. (15) שה. 3: 13. ו. שא. 12: 15. יא. 12: 5. 49: 19. שה. 9. שם. 33: 2. מש. 7: 1. שי. 44: 2.

לִשְׁמוּעָה: מִשְׁמֹר לְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי כַּאֲשֶׁר יִשְׁבַּע לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם׃
כִּי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיִרְבּוּ יְמֵי בָנֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְיָ לַאֲבוֹתֶיךָ
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

תהלים: ל.

1 מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ
2 אֹיְבַי לִי׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי
3 חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בּוֹר׃ זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע
4 בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי
5 לֹא אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ
6 הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה בֶּצַע בְּדָמִי
7 בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה
8 עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
9 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ לַמְנַצֵּחַ
10 מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּךָ יְיָ חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃
11 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת
12 לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃
13 תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי
14 פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת׃ שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְיָ
15 בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ
16 בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ לַמֶּרְחָב רַגְלָי׃
17 חָנֵּנִי יְיָ כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ כִּי כָלוּ בְיָגוֹן
חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹּחִי וְעַצְמוֹתַי עָשְׁשׁוּ׃ מִכָּל צוֹרְרַי
18 הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לְמַכָּרָי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ נִשְׁכַּחְתִּי
19 כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב
בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי סוֹדוֹ לָקָחוּ נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ
20 אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמִרֹדְפָי׃
21 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ יְיָ אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ
יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ תֶּאֱלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק
22 עָתָק בְּגַאֲוָה וּבוּז׃ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים
23 בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרְכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה
24 מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃ בָּרוּךְ יְיָ כִּי הִפְלָה חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי

בְּנֵי֖וּ בְּנֵיהֶ֑ם וְהַמְּנוֹרָה֙ תִּטְהָֽר׃ 11 וְהָי֣וּ הַנֵּרֹ֗ת
הַשִּׁבְעָה֙ מְאִיר֔וּת עַל־פְּנֵ֖י הַמְּנוֹרָ֑ה יָאִ֥ירוּ
שִׁבְעַ֖תָם נֵרֹֽתֶיהָ׃ 12 וַיַּ֣עַשׂ אַהֲרֹ֔ן כֵּ֖ן נֵרֹתֶ֑יהָ
לְהַעֲלֹ֣ת נֵרֹתָ֔יו נֶ֖גֶד פְּנֵ֣י הַמְּנוֹרָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר
צִוָּ֖ה יְהוָ֥ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ 13 וְזֶ֣ה מַעֲשֵׂ֣ה הַמְּנוֹרָ֗ה
מִקְשָׁה֙ הִ֣וא זָהָ֔ב עַ֚ד יְרֵכָ֣הּ עַד־פִּרְחָ֔הּ מִקְשָׁ֖ה
הִ֑וא כַּמַּרְאֶ֗ה אֲשֶׁ֨ר הֶרְאָ֤ה יְהוָה֙ אֶת־מֹשֶׁ֔ה כֵּ֥ן
עָשָׂ֖ה אֶת־הַמְּנוֹרָֽה׃ 14 וַיִּקַּ֣ח אֶת־הַלְוִיִּ֗ם תַּ֚חַת
כָּל־בְּכ֣וֹר ׀ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּתְנ֥וּ אֹתָ֖ם לְאַהֲרֹ֥ן
וּלְבָנָֽיו׃ 15 וְאַחֲרֵי֙ כֵּ֣ן בָּ֔אוּ הַלְוִיִּ֖ם לַעֲבֹ֣ד אֶת־
עֲבֹדַ֑ת בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֗ד וְכִפַּרְתָּ֤ אֹתָם֙ וְהֵנַפְתָּ֣
אֹתָ֔ם תְּנוּפָֽה׃ 16 כִּֽי־נְתוּנִ֥ם נְתוּנִ֛ם הֵ֖מָּה לִ֑י
מִתּ֣וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל תַּ֚חַת כָּל־פֶּ֣טֶר רֶ֔חֶם
בְּכ֖וֹר כֹּ֥ל בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֥ל לָקַ֖חְתִּי אוֹתָ֥ם לִֽי׃
17 כִּ֣י לִ֔י כָּל־בְּכ֖וֹר בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל בָּֽאָדָם֙ וּבַבְּהֵמָ֔ה
בְּי֗וֹם הַכֹּתִ֤י כָל־בְּכוֹר֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם הִקְדַּ֥שְׁתִּי
אוֹתָ֖ם לִֽי׃ 18 וָאֶקַּ֣ח אֶת־הַלְוִיִּ֗ם תַּ֚חַת כָּל־
בְּכ֣וֹר בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶתְּנָ֥ה אֶת־הַלְוִיִּ֖ם נְתֻנִ֣ים
לְאַהֲרֹ֣ן וּלְבָנָ֑יו מִתּ֖וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל לַעֲבֹד֙
אֶת־עֲבֹדַ֣ת בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וּלְכַפֵּ֥ר
עַל־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹֽא־יִהְיֶ֨ה בִבְנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙
נֶ֔גֶף בְּגֶ֥שֶׁת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֶל־הַקֹּ֖דֶשׁ׃ 19 וַיַּ֣עַשׂ
מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֗ן וְכָל־עֲדַ֛ת בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לַלְוִיִּ֑ם
כְּכֹ֗ל אֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙ אֶת־מֹשֶׁ֔ה לַלְוִיִּ֖ם כֵּ֣ן
עָשׂ֣וּ לָהֶ֔ם בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל׃ 20 וַיִּתְחַטְּא֤וּ הַלְוִיִּם֙
וַיְכַבְּס֣וּ בִגְדֵיהֶ֔ם וַיָּ֥נֶף אַהֲרֹ֖ן אֹתָ֣ם תְּנוּפָ֑ה
וַיְכַפֵּ֥ר עֲלֵיהֶ֖ם אַהֲרֹ֣ן לְטַהֲרָֽם׃ 21 וַיִּתְחַטְּא֣וּ
הַלְוִיִּ֔ם וַיְכַבְּס֖וּ בִּגְדֵיהֶ֑ם וַיָּ֨נֶף אַהֲרֹ֤ן אֹתָם֙
תְּנוּפָ֔ה וַיְכַפֵּ֥ר עֲלֵיהֶ֖ם אַהֲרֹ֑ן לְטַהֲרָֽם׃ 22 וְאַחֲרֵי֙
כֵּ֣ן בָּ֣אוּ הַלְוִיִּ֗ם לַעֲבֹד֙ אֶת־עֲבֹדָתָ֔ם בְּאֹ֥הֶל
מוֹעֵ֖ד לִפְנֵ֣י אַהֲרֹ֑ן וְלִפְנֵ֣י בָנָ֔יו כַּאֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה
יְהוָה֙ אֶת־מֹשֶׁ֔ה עַל־הַלְוִיִּ֖ם כֵּ֥ן עָשׂ֖וּ לָהֶֽם׃
23 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 24 זֹ֚את אֲשֶׁ֣ר
לַלֵּוִיִּ֔ם מִבֶּן־חָמֵ֥שׁ וְעֶשְׂרִ֖ים שָׁנָ֑ה וָמָ֣עְלָה
יָבֹ֗א לִצְבֹ֛א צָבָ֥א בַּעֲבֹדַ֖ת אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 25 וּמִבֶּן־
חֲמִשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה יָשׁ֖וּב מִצְּבָ֣א הָעֲבֹדָ֑ה וְלֹ֥א
יַעֲבֹ֖ד עֽוֹד׃ 26 וְשֵׁרֵ֞ת אֶת־אֲחָיו֙ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד
לִשְׁמֹ֖ר מִשְׁמֶ֑רֶת וַעֲבֹדָ֣ה לֹ֣א יַעֲבֹ֔ד כָּ֚כָה
תַּעֲשֶׂ֣ה לַלְוִיִּ֔ם בְּמִשְׁמְרֹתָֽם׃

פרשה ה.

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 2 דַּבֵּ֣ר אֶל־
בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְשִׁלְּח֣וּ מִן־הַֽמַּחֲנֶה֮ כָּל־צָר֒וּעַ
וְכָל־זָ֣ב וְכֹ֔ל טָמֵ֖א לָנָֽפֶשׁ׃ 3 מִזָּכָ֥ר עַד־נְקֵבָ֖ה
תְּשַׁלֵּ֑חוּ אֶל־מִחוּץ֙ לַֽמַּחֲנֹ֔ת תְּשַׁלְּח֖וּם וְלֹ֣א
יְטַמְּא֔וּ אֶת־מַחֲנֵיהֶ֕ם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י שֹׁכֵ֥ן בְּתוֹכָֽם׃
4 וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵן֮ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ וַיְשַׁלְּח֣וּ אֹתָם֮ אֶל־
מִח֣וּץ לַֽמַּחֲנֹת֒ כַּאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה כֵּ֥ן
עָשׂ֖וּ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 5 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה
לֵּאמֹֽר׃ 6 דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ
כִּֽי־יַעֲשֶׂ֣ה מִכָּל־חַטֹּ֣את הָֽאָדָם֮ לִמְעֹל֣ מַעַל֒
בַּֽיהוָה֙ וְאָשְׁמָ֣ה הַנֶּ֔פֶשׁ הַהִ֖וא׃ 7 וְהִתְוַדּ֗וּ אֶת־
חַטָּאתָם֙ אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֔וּ וְהֵשִׁ֤יב אֶת־אֲשָׁמוֹ֙ בְּרֹאשׁ֔
וַחֲמִשִׁתָ֖יו יֹסֵ֣ף עָלָ֑יו וְנָתַ֣ן לַאֲשֶׁ֥ר אָשַׁ֖ם לֽוֹ׃
8 וְאִם־אֵ֣ין לָאִ֗ישׁ גֹּאֵל֙ לְהָשִׁ֣יב הָאָשָׁ֔ם אֵלָ֖יו
הָאָשָׁ֣ם הַמּוּשָׁ֔ב לַיהוָ֖ה לַכֹּהֵ֑ן מִלְּבַ֗ד אֵ֚יל
הַכִּפֻּרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר יְכַפֶּר־בּ֖וֹ עָלָֽיו׃ 9 וְכָל־תְּרוּמָ֡ה
לְכָל־קָדְשֵׁ֣י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֩ אֲשֶׁ֨ר יַקְרִיבוּ֙ לַכֹּהֵ֔ן
לוֹ֖ יִהְיֶֽה׃ 10 וְקָדָשָׁיו֙ לִ֣ישׁ אִ֔ישׁ אִ֥ישׁ אֲשֶׁר־
יִתֵּ֖ן לַכֹּהֵ֑ן לוֹ֖ יִהְיֶֽה׃ 11 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־
מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 12 דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְאָמַרְתָּ֣
אֲלֵהֶם֮ אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ כִּֽי־תִשְׂטֶ֣ה אִשְׁתּ֔וֹ וּמָעֲלָ֥ה
בּ֖וֹ מָעַ֑ל׃ 13 וְשָׁכַ֤ב אִישׁ֙ אֹתָ֣הּ שִׁכְבַת־זֶ֔רַע
וְנֶעְלַ֥ם מֵעֵינֵ֖י אִישָׁ֑הּ וְנִסְתְּרָ֣ה וְהִ֔יא נִטְמָ֖את
וְעֵד֙ אֵ֣ין בָּ֔הּ וְהִ֖יא לֹ֥א נִתְפָּֽשָׂה׃ 14 וְעָבַ֤ר עָלָיו֙
רֽוּחַ־קִנְאָ֔ה וְקִנֵּ֖א אֶת־אִשְׁתּ֑וֹ וְהִ֖יא נִטְמָ֑את
אוֹ־עָבַ֨ר עָלָ֜יו רֽוּחַ־קִנְאָ֗ה וְקִנֵּא֙ אֶת־אִשְׁתּ֔וֹ
וְהִ֥יא לֹא־נִטְמָֽאָה׃ 15 וְהֵבִ֨יא הָאִ֤ישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ֙
אֶל־הַכֹּהֵ֔ן וְהֵבִ֤יא אֶת־קָרְבָּנָהּ֙ עָלֶ֔יהָ עֲשִׂירִ֥ת
הָאֵפָ֖ה קֶ֣מַח שְׂעֹרִ֑ים לֹֽא־יִצֹ֨ק עָלָ֤יו שֶׁ֙מֶן֙
וְלֹא־יִתֵּ֣ן עָלָ֔יו לְבֹנָ֔ה כִּֽי־מִנְחַ֥ת קְנָאֹ֖ת הִ֑וא
מִנְחַ֤ת זִכָּרוֹן֙ מַזְכֶּ֣רֶת עָוֹ֔ן׃ 16 וְהִקְרִ֥יב אֹתָ֛הּ
הַכֹּהֵ֖ן וְהֶֽעֱמִדָ֥הּ לִפְנֵ֖י יְהוָֽה׃ 17 וְלָקַ֤ח הַכֹּהֵן֙
מַ֣יִם קְדֹשִׁ֔ים בִּכְלִי־חָ֑רֶשׂ וּמִן־הֶֽעָפָ֗ר אֲשֶׁ֨ר
יִהְיֶ֤ה בְּקַרְקַע֙ הַמִּשְׁכָּ֔ן יִקַּ֥ח הַכֹּהֵ֖ן וְנָתַ֥ן
אֶל־הַמָּֽיִם׃ 18 וְהֶעֱמִ֤יד הַכֹּהֵן֙ אֶת־הָאִשָּׁ֔ה לִפְנֵ֖י
יְהוָ֑ה וּפָרַ֞ע אֶת־רֹ֣אשׁ הָאִשָּׁ֗ה וְנָתַן֙ עַל־כַּפֶּ֔יהָ
אֶת־מִנְחַ֥ת הַזִּכָּר֖וֹן מִנְחַ֣ת קְנָאֹ֑ת וּבְיַד֙ הַכֹּהֵ֔ן
יִהְי֖וּ מֵ֥י הַמָּרִ֖ים הַמְאָרֲרִֽים׃ 19 וְהִשְׁבִּ֤יעַ אֹתָהּ֙
הַכֹּהֵ֔ן וְאָמַ֣ר אֶל־הָאִשָּׁ֗ה אִם־לֹ֤א שָׁכַב֙ אִ֣ישׁ
אֹתָ֔ךְ וְאִם־לֹ֥א שָׂטִ֛ית טֻמְאָ֖ה תַּ֣חַת אִישֵׁ֑ךְ
נְקִ֣י מִֽי־הַמָּרִ֣ים הַמְאָרֲרִ֔ים הָאֵ֖לֶּה׃ 20 וְאַתְּ֕
כִּֽי־שָׂטִ֥ית תַּ֖חַת אִישֵׁ֑ךְ וְכִ֣י נִטְמֵ֔את וַיִּתֵּ֥ן אִ֛ישׁ
בָּ֥ךְ אֶת־שְׁכָבְתּ֖וֹ מִבַּלְעֲדֵ֥י אִישֵֽׁךְ׃ 21 וְהִשְׁבִּ֣יעַ
הַכֹּהֵ֗ן אֶת־הָֽאִשָּׁה֮ בִּשְׁבֻעַת֒ הָאָלָה֙ וְאָמַ֣ר הַכֹּהֵ֔ן
לָאִשָּׁ֑ה יִתֵּ֨ן יְהוָ֤ה אוֹתָךְ֙ לְאָלָ֣ה וְלִשְׁבֻעָ֔ה בְּתוֹךְ֙
עַמֵּ֔ךְ בְּתֵ֥ת יְהוָ֛ה אֶת־יְרֵכֵ֖ךְ נֹפֶ֑לֶת וּבִטְנֵ֖ךְ
צָבָֽה׃ 22 וּבָ֣אוּ הַמַּ֤יִם הַמְאָרֲרִים֙ הָאֵ֔לֶּה בְּמֵעַ֖יִךְ
לְצֹ֣ת בֶּ֑טֶן וְנָפְלָ֣ה יָרֵ֔ךְ וְהָאִשָּׁ֖ה אָמְרָ֥ה אָמֵ֖ן
אָמֵֽן׃ 23 וְכָתַ֤ב אֶת־הָֽאָלוֹת֙ הָאֵ֔לֶּה הַכֹּהֵ֖ן
בַּסֵּ֑פֶר וּמָחָ֖ה אֶל־מֵ֥י הַמָּרִֽים׃ 24 וְהִשְׁקָ֣ה אֶת־
הָֽאִשָּׁה֮ אֶת־מֵי֒ הַמָּרִ֣ים הַמְאָרֲרִ֔ים וּבָ֥אוּ בָ֖הּ
הַמַּ֥יִם הַמְאָרֲרִ֛ים לְמָרִֽים׃ 25 וְלָקַ֤ח הַכֹּהֵן֙ מִיַּ֣ד
הָֽאִשָּׁה֮ אֶת־מִנְחַת֒ הַקְּנָאָה֙ וְהֵנִ֣יף אֶת־הַמִּנְחָ֔ה
לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה וְהִקְרִ֥יב אֹתָ֖הּ אֶל־הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 26 וְקָמַ֨ץ
הַכֹּהֵ֜ן מִן־הַמִּנְחָ֗ה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ֙ וְהִקְטִ֣יר
הַמִּזְבֵּ֔חָה וְאַחַ֖ר יַשְׁקֶ֥ה אֶת־הָאִשָּׁ֖ה אֶת־הַמָּֽיִם׃
27 וְהִשְׁקָ֣הּ אֶת־הַמַּ֗יִם וְהָיָה֙ אִם־נִטְמְאָ֣ה וַתִּמְעֹ֥ל
מַ֖עַל בְּאִישָׁ֑הּ וּבָ֣אוּ בָ֔הּ הַמַּ֥יִם הַמְאָרֲרִ֖ים
לְמָרִ֑ים וְצָבְתָ֣ה בִטְנָ֔הּ וְנָפְלָ֥ה יָרֵ֖ךְ וְהָיְתָ֥ה
הָֽאִשָּׁה֙ לְאָלָ֔ה בְּקֶ֖רֶב עַמָּֽהּ׃ 28 וְאִם־לֹ֤א נִטְמְאָה֙
הָֽאִשָּׁ֔ה וּטְהֹרָ֖ה הִ֑וא וְנִקְּתָ֖ה וְנִזְרְעָ֥ה זָֽרַע׃
29 זֹ֣את תּוֹרַ֣ת הַקְּנָאֹ֗ת אֲשֶׁ֨ר תִּשְׂטֶ֤ה אִשָּׁה֙
תַּ֣חַת אִישָׁ֔הּ וְנִטְמָֽאָה׃ 30 אוֹ־אִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר תַּעֲבֹ֤ר
עָלָיו֙ רֽוּחַ־קִנְאָ֔ה וְקִנֵּ֖א אֶת־אִשְׁתּ֑וֹ וְהֶֽעֱמִיד֙
אֶת־הָֽאִשָּׁ֔ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה וְעָשָׂ֨ה לָ֜הּ הַכֹּהֵ֗ן אֵ֚ת
כָּל־הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֔את׃ 31 וְנָקָ֥ה הָאִ֖ישׁ מֵעָוֹ֑ן
וְהָֽאִשָּׁה֙ הַהִ֣וא תִּשָּׂ֔א אֶת־עֲוֹנָֽהּ׃

פרשה ו.

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 2 דַּבֵּ֣ר אֶל־
בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶם֮ אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ כִּֽי־
יַפְלִא֣ לִנְדֹּר֮ נֶ֣דֶר נָזִיר֒ לְהַזִּ֖יר לַיהוָֽה׃ 3 מִיַּ֣יִן
וְשֵׁכָ֗ר יַזִּ֨יר חֹ֜מֶץ יַ֣יִן וְחֹ֣מֶץ שֵׁכָ֗ר לֹ֤א יִשְׁתֶּה֙
וְכָל־מִשְׁרַ֣ת עֲנָבִ֔ים לֹ֥א יִשְׁתֶּ֖ה וַעֲנָבִ֣ים לַחִ֑ים
וִיבֵשִׁ֖ים לֹ֥א יֹאכֵֽל׃ 4 כֹּ֚ל יְמֵ֣י נִזְר֔וֹ מִכֹּל֙
אֲשֶׁ֣ר יֵעָשֶׂ֔ה מִגֶּ֥פֶן הַיַּ֖יִן מֵחַרְצַנִּ֣ים וְעַד־
זָ֑ג לֹ֖א יֹאכֵֽל׃ 5 כֹּ֚ל יְמֵי֙ נֶ֣דֶר נִזְר֔וֹ תַּ֖עַר לֹֽא־
יַעֲבַ֣ר עַל־רֹאשׁ֑וֹ עַד־מְלֹאת֩ הַיָּמִ֨ם אֲשֶׁר־
יַזִּ֜יר לַיהוָ֗ה קָד֥וֹשׁ יִהְיֶ֛ה גַּדֵּ֥ל פֶּ֖רַע שְׂעַ֥ר
רֹאשֽׁוֹ׃ 6 כֹּ֚ל יְמֵי֙ הַזִּירוֹ־לַ֣יהוָ֔ה עַל־נֶ֖פֶשׁ מֵת֣
לֹ֥א יָבֽוֹא׃ 7 לְאָבִ֤יו וּלְאִמּוֹ֙ לְאָחִ֣יו וּלְאַחֹת֔וֹ לֹֽא־
יִטַּמָּ֥א לָהֶ֖ם בְּמֹתָ֑ם כִּ֚י נֵ֣זֶר אֱלֹהָ֔יו עַל־
רֹאשֽׁוֹ׃ 8 כֹּ֚ל יְמֵ֣י נִזְר֔וֹ קָד֥וֹשׁ ה֖וּא לַיהוָֽה׃
9 וְכִֽי־יָמ֨וּת מֵ֥ת עָלָ֛יו בְּפֶ֖תַע פִּתְאֹ֑ם וְטִמֵּ֞א
רֹ֣אשׁ נִזְר֗וֹ וְגִלַּ֤ח רֹאשׁוֹ֙ בְּי֣וֹם טָהֳרָת֔וֹ בַּיּ֥וֹם
הַשְּׁבִיעִ֖י יְגַלְּחֶֽנּוּ׃ 10 וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁמִינִ֗י יָבִ֤יא
שְׁתֵּֽי־תֹרִים֙ א֣וֹ שְׁנֵ֣י בְנֵי־יוֹנָ֔ה אֶל־הַכֹּהֵ֖ן
אֶל־פֶּ֥תַח אֹ֖הֶל מוֹעֵֽד׃ 11 וְעָשָׂ֨ה הַכֹּהֵ֤ן אֶחָד֙
לְחַטָּ֔את וְאֶחָ֖ד לְעֹלָ֑ה וְכִפֶּ֤ר עָלָיו֙ מֵאֲשֶׁ֣ר
חָטָ֣א עַל־הַנָּ֔פֶשׁ וְקִדַּ֥שׁ אֶת־רֹאשׁ֖וֹ בַּיּ֥וֹם
הַהֽוּא׃ 12 וְהִזִּיר֩ לַיהוָ֨ה אֶת־יְמֵ֜י נִזְר֗וֹ וְהֵבִ֤יא
כֶּֽבֶשׂ־בֶּן־שְׁנָתוֹ֙ לְאָשָׁ֔ם וְהַיָּמִ֣ים הָרִאשֹׁנִ֔ים
יִפְּל֖וּ כִּֽי־טָמְאָ֥ה נִזְרֽוֹ׃ 13 וְזֹ֣את תּוֹרַ֣ת הַנָּזִ֗יר
בְּי֛וֹם מְלֹ֥את יְמֵי־נִזְר֖וֹ יָבִ֣יא אֹת֑וֹ אֶל־פֶּ֥תַח
אֹ֖הֶל מוֹעֵֽד׃ 14 וְהִקְרִ֤יב אֶת־קָרְבָּנוֹ֙ לַיהוָ֔ה כֶּ֥בֶשׂ
בֶּן־שְׁנָת֖וֹ תָּמִ֣ים אֶחָ֑ד לְעֹלָ֔ה וְכַבְשָׂ֨ה אַחַ֤ת
בַּת־שְׁנָתָהּ֙ תְּמִימָ֔ה לְחַטָּ֔את וְאַ֥יִל אֶחָ֖ד תָּמִ֑ים
לִשְׁלָמִֽים׃ 15 וְסַ֣ל מַצּ֗וֹת סֹלֶת֙ חַלֹּ֣ת בְּלוּלֹ֣ת
בַּשֶּׁ֔מֶן וּרְקִיקֵ֥י מַצּ֖וֹת מְשֻׁחִ֣ים בַּשָּׁ֑מֶן וּמִנְחָתָ֖ם
וְנִסְכֵּיהֶֽם׃ 16 וְהִקְרִ֣יב הַכֹּהֵ֔ן לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה וְעָשָׂ֤ה
אֶת־חַטָּאתוֹ֙ וְאֶת־עֹלָתֽוֹ׃ 17 וְאֶת־הָאַ֗יִל יַעֲשֶׂ֤ה
זֶֽבַח־שְׁלָמִים֙ לַיהוָ֔ה עַל֙ סַ֣ל הַמַּצּ֔וֹת וְעָשָׂ֤ה
הַכֹּהֵן֙ אֶת־מִנְחָת֔וֹ וְאֶת־נִסְכּ֖וֹ׃ 18 וְגִלַּ֣ח הַנָּזִ֗יר
פֶּ֚תַח אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד אֶת־רֹ֖אשׁ נִזְר֑וֹ וְלָקַ֣ח אֶת־
שְׂעַ֣ר רֹאשׁ֣וֹ נִזְר֔וֹ וְנָתַ֖ן עַל־הָאֵ֥שׁ אֲשֶׁ֖ר תַּ֣חַת
זֶ֣בַח הַשְּׁלָמִֽים׃ 19 וְלָקַ֤ח הַכֹּהֵן֙ אֶת־הַזְּרֹ֣עַ
בְּשֵׁלָ֔ה וְחַלַּ֥ת מַצָּ֛ה אַחַ֖ת מִן־הַסַּ֑ל וְרָקִ֥יק
מַצָּ֖ה אֶחָ֑ד וְנָתַ֣ן עַל־כַּפֵּ֔י הַנָּזִ֖יר אַחֲרֵ֥י
גִלְּח֖וֹ אֶת־נִזְרֽוֹ׃ 20 וְהֵנִ֨יף אֹתָ֤ם הַכֹּהֵן֙ תְּנוּפָ֔ה
לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה קֹ֣דֶשׁ הוּא֮ לַכֹּהֵן֒ עַל֙ חֲזֵ֣ה
הַתְּנוּפָ֔ה וְעַל֙ שׁ֣וֹק הַתְּרוּמָ֔ה וְאַחֲרֵי֙ יִשְׁתֶּ֣ה
הַנָּזִ֔יר יָ֖יִן׃ 21 זֹ֣את תּוֹרַ֣ת הַנָּזִ֗יר אֲשֶׁ֨ר יִדֹּ֜ר
קָרְבָּנ֤וֹ לַיהוָה֙ עַל־נִזְר֔וֹ מִלְּבַ֖ד אֲשֶׁר־תַּשִּׂ֣יג
יָד֑וֹ כְּפִ֣י נִדְרוֹ֩ אֲשֶׁר־יִדֹּ֨ר כֵּ֜ן יַעֲשֶׂ֗ה עַל֙
תּוֹרַ֣ת נִזְר֔וֹ׃ 22 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
23 דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֣ן וְאֶל־בָּנָ֔יו לֵאמֹ֕ר כֹּ֥ה
תְבָרֲכ֖וּ אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אָמ֥וֹר לָהֶֽם׃ 24 יְבָרֶכְךָ֥
יְהוָ֖ה וְיִשְׁמְרֶֽךָ׃ 25 יָאֵ֨ר יְהוָ֤ה פָּנָיו֙ אֵלֶ֔יךָ
וִיחֻנֶּֽךָּ׃ 26 יִשָּׂ֨א יְהוָ֤ה פָּנָיו֙ אֵלֶ֔יךָ וְיָשֵׂ֥ם לְךָ֖
שָׁלֽוֹם׃ 27 וְשָׂמ֥וּ אֶת־שְׁמִ֖י עַל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וַאֲנִ֖י אֲבָרְכֵֽם׃

פרשה ז.

1 וַיְהִי֙ בְּי֣וֹם כַּלּ֣וֹת מֹשֶׁ֔ה לְהָקִ֥ים אֶת־
הַמִּשְׁכָּ֖ן וַיִּמְשַׁ֣ח אֹת֑וֹ וַיְקַדֵּ֥שׁ אֹת֛וֹ וְאֶת־כָּל־
כֵּלָ֖יו וְאֶת־הַמִּזְבֵּ֥חַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֑יו וַיִּמְשָׁחֵ֖ם
וַיְקַדֵּ֥שׁ אֹתָֽם׃ 2 וַיַּקְרִ֣יבוּ נְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל רָאשֵׁ֛י
בֵּ֥ית אֲבֹתָ֖ם הֵ֣ם נְשִׂיאֵ֣י הַמַּטֹּ֑ת הֵ֚ם עֹמְדִ֣ים
עַל־הַפְּקֻדִ֔ים׃ 3 וַיָּבִ֣יאוּ אֶת־קָרְבָּנָ֗ם לִפְנֵ֤י יְהוָה֙
שֵׁ֣שׁ עֶגְלֹ֣ת צָב֔ וְשֵׁ֥ים עָשָׂ֖ר בָּקָ֑ר עֲגָלָ֗ה עַל־
שְׁנַ֤יִם נְשִׂיאִים֙ וְשׁ֣וֹר לְאֶחָ֔ד וַיַּקְרִ֥יבוּ אֹתָ֖ם
לִפְנֵ֥י הַמִּשְׁכָּֽן׃ 4 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
5 קַ֣ח מֵאִתָּ֗ם וְהָי֤וּ לַעֲבֹד֙ אֶת־עֲבֹדַ֣ת אֹ֣הֶל
מוֹעֵ֔ד וְנָתַתָּ֥ה אֹתָ֖ם אֶל־הַלְוִיִּ֑ם אִ֖ישׁ כְּפִ֥י
עֲבֹדָתֽוֹ׃ 6 וַיִּקַּ֥ח מֹשֶׁ֖ה אֶת־הָעֲגָלֹ֣ת וְאֶת־הַבָּקָ֑ר
וַיִּתֵּ֖ן אֹתָ֥ם אֶל־הַלְוִיִּֽם׃ 7 אֵת֩ שְׁתֵּ֨י הָעֲגָלֹ֜ת
וְאֵת֙ אַרְבָּעָ֣ה הַבָּקָ֔ר נָתַ֖ן לִבְנֵ֣י גֵרְשׁ֑וֹן כְּפִ֥י
עֲבֹדָתָֽם׃ 8 וְאֵת֙ אַרְבַּ֣ע הָעֲגָלֹ֔ת וְאֵת֙ שְׁמֹנַ֣ת
הַבָּקָ֔ר נָתַ֖ן לִבְנֵ֣י מְרָרִ֑י כְּפִ֥י עֲבֹדָתָ֖ם
בְּיַד־אִיתָמָ֥ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵֽן׃ 9 וְלִבְנֵ֥י קְהָ֖ת
לֹ֣א נָתָ֑ן כִּ֚י עֲבֹדַ֣ת הַקֹּ֔דֶשׁ עֲלֵהֶ֖ם בַּכָּתֵ֥ף
יִשָּׂאֽוּ׃ 10 וַיַּקְרִ֣יבוּ הַנְּשִׂיאִ֗ם אֶת־חֲנֻכַּת֙
הַמִּזְבֵּ֔חַ בְּי֥וֹם הִמָּשַׁ֖ח אֹת֑וֹ וַיַּקְרִ֣יבוּ הַנְּשִׂיאִ֗ם
אֶת־קָרְבָּנָם֙ לִפְנֵ֣י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 11 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה
אֶל־מֹשֶׁ֗ה נָשִׂ֤יא אֶחָד֙ לַיּ֣וֹם נָשִׂ֔יא אֶחָ֖ד לַיּ֑וֹם
יַקְרִ֣יבוּ אֶת־קָרְבָּנָ֔ם לַחֲנֻכַּ֖ת הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 12 וַיְהִ֗י
הַמַּקְרִ֤יב בַּיּוֹם֙ הָרִאשׁ֔וֹן אֶת־קָרְבָּנ֖וֹ נַחְשׁ֣וֹן בֶּן־
עַמִּינָדָ֑ב לְמַטֵּ֖ה יְהוּדָֽה׃ 13 וְקָרְבָּנ֗וֹ קַעֲרַת֙
כֶּ֣סֶף אַחַ֔ת שְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֖ת מִשְׁקָלָ֑הּ מִזְרָ֣ק
כֶּ֔סֶף אֶחָ֕ד שִׁבְעִ֥ים שֶׁ֖קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ
שְׁנֵיהֶ֣ם מְלֵאִ֔ים סֹ֖לֶת בְּלוּלָ֥ה בַשָּֽׁמֶן׃ 14 כַּ֣ף
אַחַ֔ת עֲשָׂרָ֖ה זָהָ֑ב מְלֵאָ֖ה קְטֹֽרֶת׃ 15 פַּ֣ר אֶחָ֔ד
בֶּן־בָּקָ֖ר אַ֣יִל אֶחָ֑ד כֶּ֥בֶשׂ אֶחָ֛ד בֶּן־שְׁנָת֖וֹ
לְעֹלָֽה׃ 16 שְׂעִ֥יר עִזִּ֖ים אֶחָ֑ד לְחַטָּֽאת׃ 17 וּלְזֶ֣בַח
הַשְּׁלָמִ֗ים בָּקָ֤ר שְׁנַ֙יִם֙ אֵילִ֣ם חֲמִשָּׁ֔ה עַתּוּדִ֥ים
חֲמִשָּׁ֖ה כְּבָשִׂ֣ים בְּנֵי־שָׁנָ֑ה חֲמִשָּׁ֖ה זֶ֥ה קָרְבַּ֛ן
נַחְשׁ֥וֹן בֶּן־עַמִּינָדָֽב׃ 18 בַּיּ֣וֹם הַשֵּׁנִ֔י הִקְרִ֖יב
נְתַנְאֵ֣ל בֶּן־צוּעָ֑ר נְשִׂ֖יא יִשָּׂשכָֽר׃ 19 הִקְרִ֣יב אֶת־
קָרְבָּנ֗וֹ קַעֲרַת֙ כֶּ֣סֶף אַחַ֔ת שְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֖ת
מִשְׁקָלָ֑הּ מִזְרָ֣ק כֶּ֔סֶף אֶחָ֕ד שִׁבְעִ֥ים שֶׁ֖קֶל
בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ שְׁנֵיהֶ֣ם מְלֵאִ֔ים סֹ֖לֶת בְּלוּלָ֥ה
בַשָּֽׁמֶן׃ 20 כַּ֣ף אַחַ֔ת עֲשָׂרָ֖ה זָהָ֑ב מְלֵאָ֖ה
קְטֹֽרֶת׃ 21 פַּ֣ר אֶחָ֔ד בֶּן־בָּקָ֖ר אַ֣יִל אֶחָ֑ד כֶּ֥בֶשׂ
אֶחָ֛ד בֶּן־שְׁנָת֖וֹ לְעֹלָֽה׃ 22 שְׂעִ֥יר עִזִּ֖ים אֶחָ֑ד
לְחַטָּֽאת׃ 23 וּלְזֶ֣בַח הַשְּׁלָמִ֗ים בָּקָ֤ר שְׁנַ֙יִם֙ אֵילִ֣ם
חֲמִשָּׁ֔ה עַתּוּדִ֥ים חֲמִשָּׁ֖ה כְּבָשִׂ֣ים בְּנֵי־שָׁנָ֑ה
חֲמִשָּׁ֖ה זֶ֥ה קָרְבַּ֛ן נְתַנְאֵ֥ל בֶּן־צוּעָֽר׃ 24 בַּיּ֣וֹם
הַשְּׁלִשִׁ֔י נ

לא תחמד בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך׃
22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי׃
23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃
24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי׃
25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃
26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃
27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃
28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃
29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃
30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃
31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃
32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל׃
33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

פרק ו׳

1 ואת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך׃
3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃
4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃
5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃
6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃
7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃
8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
9 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃
10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃
11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃
12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃
14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃
15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃
16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃
17 שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃
18 והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃
19 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃
20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃
21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃
22 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃
23 ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃
24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃
25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

---

(6) שמ׳ 14: 33. דה׳ 1: 3.
2: 7. 14. שמ׳ 95: 10. שמ׳ 14: 23. שמ׳ 95: 11. תה׳ 3: 11. תה׳ 3: 8.
(7) שמ׳ 14: 31. דה׳ 1: 39.
(8) בר׳ 34: 25.
(9) בר׳ 34: 14. 1. שמ׳ 14: 6. תה׳ 18: 3. שמ׳ 24: 14. שו׳ 20: 7. 23: 3. 8. שמ׳ 19: 4.
(10) תה׳ 12: 6. שמ׳ 9: 5.
(12) תה׳ 16: 35.
(13) בר׳ 18: 2. 32: 24. תה׳ 23: 23. 22. 1: 8. בר׳ 1: 10. שמ׳ 22: 23.
(14) תה׳ 23: 20. דב׳ 10: 13. 21. 12: 1. שמ׳ 12: 7. 19: 11. 14. בר׳ 17: 3.
(15) תה׳ 3: 5. בר׳ 7: 33.
(2) שמ׳ 2: 9. 24. 8: 1. דה׳ 7: 24.
(4) דב׳ 7: 16. 22. שמ׳ 10: 8. (9) שמ׳ 10: 25.
(12) דה׳ 31: 25.
(17) תה׳ 27: 28. תה׳ 4: 13. שמ׳ 2: 4.

---

[1] שמ׳: ובחרבו.

18 ויהי ביום כלות משה לדבר את העם ויתן אל משה
שני לוחות העדת לוחות אבן כתבים באצבע אלהים:
19 ויהי העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם
על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
20 מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אליהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם
21 והביאו אלי: וכל העם פרקו את נזמי הזהב אשר
22 באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
23 אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכימו
24 ממחרת ויעלו עלות ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקומו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד
כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו
מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה
26 וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים: וירא משה את העם
והנה הוא עם קשה ערף: ויאמר משה אל יהוה
ראה אנכי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
27 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אתך לגוי גדול:

פרשה ט.

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ:
2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון
עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל
3 אל ההרה ושני הלחת בידי: ואכתב על הלחת את
המלת אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת
4 ושמתם בארון: ואעש ארון עצים ואפסל שני לחת
אבנים כראשנים ואעל בבקר אל הר סיני כאשר
5 צוני יהוה ואשא בידי שני לחת אבנים: וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה
על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
6 ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים: ויחפז משה ויקד
ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
10 עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
11 גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי
והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
12 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
13 אשריו תגדעון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ
והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
14 מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה
15 לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי
16 בחדש האביב יצאת ממצרים: וכל פטר רחם לי וכל
מקנך תזכר פטר שור ושה: ואת פטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה
17 ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה
לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה:
18 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה אלהי ישראל: כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי
את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות
את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו:

(18) שה. 7: 26. 13: 17. שה. 7: 1. 11. 12. שה. 7: 25. 1: 7. שה. 18: 17. 18. שמה. 1: 12. (20) שה. 6: 5. שה. 11: 30. (21) שה. 7: 2. (22) שה. 2: 14. שה. 11: 31. (23) שה. 2: 13. (24) שה. 6: 19. (25) שמה. 1: 5.

(26) ו. שה. 16: 34. (27) שה. 1: 5. 9: 1. 3.

(1) שה. 22: 20. ו. דבר. 2: 6. 7. (4) שה. 26: 17. שה. 28: 25. (5) שה. 2: 9. 11. שה. 26: 36. שמ. 22: 14.

(6) שה. 37: 29. 34. ו. שה. 4: 12. ס. שה. 1: 2. 13: 19. שמה. 9: 1. שה. 2: 12. (7) שה. 5: 22. ס. שה. 3: 10. (9) שמ. 83: 4. שה. 32: 12. שה. 14: 13. (11) שה. 7: 1. 6: 17. 18. דבר. 5: 1. 2.

(12) שה. 14: 45. שמ. 2: 14. שה. 7: 26. שה. 6: 18. (13) שה. 19: 10. שה. 3: 5. (14) שמא. 16: 33. (15) ו. שה. 14: 38. 39. שה. 7: 11. דבר. 34: 7. שמ. 20: 6. (18) ו. שה. 14: 42.

19 בְּמִצְוַת׃ * וַיִּשְׁמְעוּ הָעֵדָה כִּי דִבֶּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקָּחוּ
הַשְּׂעִירִים אֲשֶׁר חִטֵּא בָּהֶם מֹשֶׁה לְפָנִים וַיִּשְׁחַט אֹתָם וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה
עַל הַקְּרָנוֹת סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וַיְכַפֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה׃ * וְאֶת הַפָּרִים וְאֶת הָאֵילִים וְאֶת הַכָּרִים וְאֶת הַשְּׂעִירִים
וְאֶת הַחֲלָבִים וְאֶת הַשּׁוֹק הַיְמָנִית׃ וַיִּקַּח אֶת כָּל לֶחֶם הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד
וַיָּשֶׂם עַל הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיְמָנִית׃ וַיָּשֶׂם אֶת הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן
וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל
כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֹלָה מִלֻּאִים הֵם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
הֵם לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הֶחָזֶה וַיְנִיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מִמִּלֻּאִים
מֹשֶׁה הָיָה לוֹ לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל אַהֲרֹן עַל בְּגָדָיו עִמּוֹ
וְעַל בָּנָיו וְעַל בִּגְדֵי בָנָיו עִמּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְאֶת בָּנָיו
וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת
הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תְּבַשְּׁלוּהוּ וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים
אֹכְלִים אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃ וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר
וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד
יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ
יוֹמָם וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וְשָׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי
כֵן צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה׃

פרק ט׳

1 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
2 וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם
וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ * וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר עִזִּים
לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים
לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃
5 וַיָּבִיאוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל הָעֵדָה
וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ
וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְרַב אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד בֶּיתֶךָ וְעֲשֵׂה אֶת
קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁחַט אֶת הָעֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו
וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד מִן הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וְאֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁחַט אֶת הָעֹלָה וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת הָעֹלָה הִקְרִיבוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר
עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעָיִם רָחַץ וַיַּקְטֵר עַל הָעֹלָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ
וַיַּחֲטָא בּוֹ כָּרִאשֹׁנָה׃ וַיַּקְרֵב אֶת הָעֹלָה וַיַּעַשׂ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיַּקְרֵב אֶת
הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃
וַיִּשְׁחַט אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת הָאַיִל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת הַחֲלָבִים מִן הַשּׁוֹר וּמִן
הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ וַיָּשִׂימוּ אֶת הַחֲלָבִים
עַל הֶחָזֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת הֶחָזוֹת וְאֶת שׁוֹק הַיְמָנִית
הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדָיו
אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל
הָעָם׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֶת
הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃

---

1 מ: מלאכתו דבריו.

---

(1) ויק. 1: 21. 7: 18. 31: 8. (11) שמ. 8: 5.
(2) שמ. 6: 21. שה. 20: 14. (13) שמ. 8: 4.
(4) ויק. 20: 29. (14) ויק. 20: 34. שמ. 9: 12.
(5) ויק. 20: 32. (15) ויק. 20: 36. שופ.
(8) ר. שמ. 13: 28. (22) שה. 7: 2.

(19) 1: שמ. 6: 5. יג. 13: 16.
שמ. 9: 24. שה. 5: 6. 7. ר.
דבר. 30: 22. שו. 51: 3. ויק.
9: 4. 1. שמ. 14: 43.
(24) שמ. 7: 26. 15: 7.
(25) שמ. 6: 18. 1. דבר. 2:
7. יחזק. 5: 12. שה. 17: 5.
(26) שמ. 8: 29. ר. שמ.
18: 17. יהו. 3: 53. שה. 13:
17. ר. שמ. 21. 14. שמ. 7:
24. יב. 65: 10. שה. 2: 15.

לדעתו׃ ואין בפיהו נכון הוות בקרבו קבר פתוח
גרונם לשונותם החליקו׃ הרשיעם אלהים יפלו
23 מועצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
24 ויישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם
ויעלזו בך אוהבי שמך׃ כי אתה תברך צדיק יהוה
כצנה רצון תעטרנו׃

תהלים פרק ו.

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד׃ יהוה
2 אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ חנני יהוה
כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמותי׃
3 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃ שובה יהוה
4 חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃ כי אין במות
זכרך בשאול מי יודה לך׃ יגעתי באנחתי אשחה
5 בכל לילה מטתי במסי ארצי אמיסה׃ עששה מכעס
6 עיני עתקה בכל צוררי׃ סורו ממני כל פועלי און
כי שמע יהוה קול בכיי׃ שמע יהוה תחנתי יהוה
7 תפלתי יקח׃ יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישובו
8 יבשו רגע׃

תהלים פרק ז.

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃
1 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃
2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃ יהוה אלהי
3 אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃ אם גמלתי שלמי
4 ואחלצה צוררי ריקם׃ ירדף אויב נפשי וישג ויבוס
5 לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃ קומה יהוה
באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט
6 צויתה׃ ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃
7 יהוה יידין עמים שפטני יהוה כצדקי ובתומי עלי׃
8 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובוחן לבות וכליות
9 אלהים צדיק׃ מגני עלי הושיע ישרי לב׃ אלהים
שופט צדיק ואל זועם בכל יום׃ אם לא ישוב חרבו
10 יהלף וקשתו דרך ויכוננה׃ ולו הכין כלי מות חציו
11 לדלקים יפעל׃ הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃
12 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל׃ ישוב עמלו
13 בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה עליון׃

תהלים פרק ח.

למנצח על הגתית מזמור לדוד׃ יהוה אדנינו מה
2 אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים׃
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צוריך להשבית
3 אויב ומתנקם׃ כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך
4 ירח וכוכבים אשר כוננתה׃ מה אנוש כי תזכרנו
5 ובן אדם כי תפקדנו׃ ותחסרהו מעט מאלהים
6 וכבוד והדר תעטרהו׃ תמשילהו במעשי ידיך כל
7 שתה תחת רגליו׃ צאן ובקר כלם ואף בהמות
8 שדי׃ צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים׃
9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃

תהלים פרק ט.

למנצח על מות לבן מזמור לדוד׃ אודה יהוה בכל
2 לבבי אספרה כל נפלאותיך׃ אשמחה ואעלזה בך
3 אזמרה שמך עליון׃ בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו
4 מפניך׃ כי עשית משפטי ודיני ישבת על כסא שופט
5 צדק׃ גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃
6 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
7 המה׃ ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃ והוא
8 יישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃ ויהי יהוה
9 משגב לדך משגב לעתות בצרה׃ ויבטחו בך יודעי
10 שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃ זמרו ליהוה יושב
11 ציון הגידו בעמים עלילותיו׃ כי דורש דמים להם
12 זכרם לא שכח צעקת ענוים׃ חנני יהוה ראה עניי
13 משנאי מרוממי משערי מות׃ למען אספרה כל
14 תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃ טבעו
15 גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃
16 נודעה יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע
17 הגיון סלה׃ ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי
18 אלהים׃ כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים
19 תאבד׃ קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על
20 פניך׃ שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה
סלה׃

(27) שה. 31: 22. 26. שה. 8: 2.
(28) שה. 13: 16.
(29) שה. 10: 26. שע. 107: 40. 110: 5. שה. 21: 23. שה. 10: 27.
(30) שה. 27: 4. 5.
(31) שה. 20: 25. שה. 27: 5. 6. שה. 20: 24.
(32) שה. 27: 2. 8.
(33) שה. 31: 9. 25. 31: 12. 11: 29. 27: 12.
(34) שה. 31: 11. שמ. 8: 3. שה. 28: 2. 15. 45. 20: 20. 21. 30: 19.
(35) שה. 31: 12. שה. 8: 33.

---

(1) שה. 34: 6. שה. 3: 17. 23: 23.
(2) שע. 83: 3. 5.
(3) שה. 10: 2. ד. שה. 21: 1. 2. שה. 6: 27.
(6) שה. 5: 10.
(7) שה. 11: 19. שה. 23: 32. שה. 7: 2. 20: 16. שמ. 2: 2.
(8) שה. 20: 11. ד. שה. 10: 5.
(9) שה. 20: 15. שה. 15: 14. שה. 2: 10.
(10) שה. 21: 24. 33.
(14) שה. 27: 21. שי. 30: 1. 2. שמ. 1: 1. 1. שה. 22: 10. 23: 10. 11. 30: 8. ד. שה. 2: 1. 5: 19.
(15) שה. 11: 19. ד. שה. 21: 2.
(17) שה. 18: 25. 26. 28. שע. 2: 25.

ויאמר: לא יעקב כי אם בניו את־דינה ויראו כי טמא
היא ויהיו האנשים אשר־עמו בהרגם את־כל־זכר בעיר:
18 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־בני־יעקב
שמעון ולוי אחי־דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בבטח
19 ויהרגו כל־זכר: ואת־חמור ואת־שכם בנו לקחו מפי
החרב ואת־דינה מבית שכם ויצאו: ובני יעקב באו על־
20 החללים ויבזו את־העיר אשר טמאו אחותם: את־צאנם
ואת־בקרם ואת־חמוריהם ואת אשר־בעיר ואת אשר־
21 בשדה לקחו: ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם
שבו ויבזו גם את־כל־אשר בבית: ויאמר יעקב אל־שמעון
ואל־לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי
ואני מתי מספר והכו עלי ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו
22 הכזונה יעשה את־אחינו: ויאמר אלהים אל־יעקב קום
עלה בית־אל ושב שם ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־
אשר עמו הסירו את־אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה־שם
מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי: ויתנו אל־יעקב את־כל־אלהי הנכר אשר בידם
ואת־הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת
האלה אשר עם־שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על־הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען הוא בית־אל הוא ובל־העם אשר
עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי שם
נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דבורה
מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא
שמו אלון בכות: וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם־ישראל יהיה שמך ויקרא את־שמו
ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל־שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: והארץ
אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את־הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר
אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת
אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את־
שם־המקום אשר דבר־שם אתו אלהים בית־אל: ויסעו
מבית־אל ויהי־עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל
ותקש בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת
אל־תיראי כי־גם־זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן־אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על־
קברתה הוא מצבת קבר־רחל עד היום הזה: ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את־בלהה פילגש אביו ויהי
ישראל שמע ויהיו בני־יעקב שנים עשר: בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני
רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד־לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל־יצחק אביו ממרא
קרית הארבע הוא חברון אשר־גרו־שם אברהם ויצחק:
ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק
ויאסף אל־עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו:

ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את־נשיו
מבנות כנען את־עדה בת־אילון החתי ואת־אהליבמה בת־
ענה בת־צבעון החוי: ואת־בשמת בת־ישמעאל אחות
נביות: ותלד עדה לעשו את־אליפז ותלד בשמת את־
רעואל: ותלד אהליבמה את־יעוש ואת־יעלם ואת־קרח
אלה בני־עשו אשר נולד־לו בארץ כנען: ויקח עשו את־
נשיו ואת־בניו ואת־בנותיו ואת כל־נפשות ביתו ואת־
מקנהו ואת כל־בהמתו ואת כל־קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל־ארץ מפני יעקב אחיו: כי־היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו ולא־יכלה ארץ מגוריהם לשאתם
מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות
בני־עשו אליפז בן־עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן־עשו ותלד לאליפז את־עמלק
אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח
שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני
אהליבמה בת־ענה בת־צבעון אשת עשו ותלד לעשו את־
יעוש ואת־יעלם ואת־קרח: אלה אלופי בני־עשו בני
אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף
קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן־
עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה
אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
ואלה בני אהליבמה בת־ענה אשת עשו בן־צבעון אלוף
יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת־
ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום:
אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון
וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר
בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי והימם ואחות לוטן
תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם:
ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר־מצא את־
הימים במדבר ברעתו את־אתנות צבעון אביו: ואלה בני
ענה דישן ואהליבמה בת־ענה אחות צבעון: ואלה בני
דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן
וזעוון ועקן בני דישן אלוף עוץ אלוף אלה אלופי חרי
בני שעיר אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה:
אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי חרי לאלופיהם
בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל: ויבלע בלע בן־בעור וישם
עיר־נהו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן־זרח
מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני:
וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן־בדד המכה את־מדין
בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל־חנן בן־עכבור:
וימת בעל־חנן בן־עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל בת־מטרד בת מי־זהב: ואלה
שמות אלופי עשו למשפחתם למקמותם בשמותם אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן אלוף קנז: אלוף תימן אלוף מבצר אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ
אחזתם הוא עשו אבי אדום:

ויאמר: ד

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות
יעקב יוסף בן־שבע עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן
והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם: וישראל אהב את־יוסף
מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
2 וירא אחיו כי־אתו יאהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו
ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו־נא החלום
הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו
אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתיו
ועל־דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל־אביו ואל־
אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה:
ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר את־הדבר: ואחיו הלכו לרעות
את־צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל־יוסף הלא
אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני:
ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן
והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו
איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש:
ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים:
ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש
אל־אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה־יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו דם
השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו
למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו: ויהי כאשר־בא
יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת
הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור
רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו
והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל־
אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: לכו
ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו
הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו
וישלפו את־יוסף מן־הבור ויעלו את־יוסף השחה לישמעאלים
בעשרים כסף ויבאו את־יוסף מצרימה: וישב ראובן אל־
הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו: וישב אל־
אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את־
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם:
וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא: ויכרה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים:
ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר
כי־ארד אל־בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ויוסף מכרו
המדנים אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

ויהי ד

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש
עדלמי ושמו חירה: וירא־שם יהודה בת־איש כנעני
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את־
2 שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן:
ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה והיה בכזיב
3 בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר:
4 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה:
ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם
5 זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־
בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו:
6 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו: ויאמר יהודה
לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד־ישלה שלה בני
גדול כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו וילך תמר ותשב
7 בית אביה: ותרב הימים ותמת בת־שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
8 העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
9 לגז צאנו: ותסר הבגד אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי
ראתה כי־גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל־
הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי
אשלח גדי עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד
שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה ותהר לו:
ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה:
ושלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את־אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה
בזה קדשה: וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה
תקח־לה פן־נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף: היא שלחה אל־חמיה לאמר להאיש אשר אלה־
אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן
לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה: ויהי בעת
לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה:
והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני
ויקרא שמו זרח:

ויוסף ה

1 ויוסף הורד מצרימה ויקן אתו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה:
2 ויהי יוסף איש משכיל ויהי בבית אדניו המצרי: וירא
אדניו כי־יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח
3 בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־
ביתו וכל־יש־לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו
ועל כל־אשר־יש־לו והברך יהוה את־בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר־יש־לו בבית ובשדה:
4 ויעזב כל־אשר־לו ביד־יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי
5 אם־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה
6 מראה: ויהי אחרי הדברים האלה וישא אדניו את־עיניו
וישם את־יוסף ויאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל־
אשת אדניו הנה אדני לא־ידע אתי מה־בבית ואת כל־
אשר־יש־לו נתן בידי: אין־גדול בבית הזה ממני ולא־
חשך ממני מאומה כי אם־אתך באשר את־אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה
אל־יוסף יום ויום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות
עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו
ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:
ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא
לאנשי ביתה ותאמר אלהם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:
ויהי כשמעו כי־הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו
אל־ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה: ויהי כשמע
אדניו את־דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים
האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו
ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים
שם ויהי־שם בבית הסהר: ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו
חסד ויתן את־חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית
הסהר ביד־יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת
כל־אשר עשים שם הוא היה עשה: אין שר בית הסהר
רואה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא
עשה יהוה מצליח:

ויהי ו

1 ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה מלך־מצרים
2 ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני
3 סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם
במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף
4 אסור שם: ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרתם
5 ויהי ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלומו
איש כפתרון חלמו המשקה והאופה אשר למלך מצרים
6 האסורים בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם
7 והנם זעפים: וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמרת
8 בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אלהם
חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלא
9 לאלהים פתרנים ספרו־נא לי: ויספר שר המשקים את־
חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן
10 שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה בסריה הבשילו
11 אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים
ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־הכוס על־כף
12 פרעה: ויאמר יוסף אליו זאת פתרנו שלשת השרגים
13 שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך
והשיבך על־כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון
14 אשר היית משקהו: כי אם־זכרתני אתך כאשר ייטב לך
15 ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני
16 מן־הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה
לא־עשיתי מאומה כי־שמו אתי בבור: ויראה שר
האופים כי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף אף־אני בחלומי
17 והנה שלשה סלי חרי על־ראשי: ובסל העליון מכל
מאכל פרעה מעשה אופה ועוף אכל אתם מן־הסל מעל
18 ראשי: ויען יוסף ויאמר זאת פתרנו שלשת הסלים
19 שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את־
ראשך מעליך והתלה אתך על־עץ ואכל עוף את־בשרך
20 מעליך: ויהי ביום השלישי יום־הולדת את־פרעה ויעש
משתה לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים ואת־ראש
21 שר האופים בתוך עבדיו: וישב את־שר המשקים על־
22 משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: ואת־שר האופים תלה
כאשר פתר להם יוסף: ולא־זכר שר המשקים את־יוסף
ויישכחהו:

ויהי ז

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר:
2 והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות
3 בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל
4 הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת
5 ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
6 בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות
7 שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה
8 חלום: ותהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־
חרטמי מצרים ואת כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־
חלמו ואין־פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את־
אל־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף
על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
9 שר האופים: ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש
10 כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את חלמתינו איש כחלמו
11 פתר: ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני
12 ואתו תלה: ויבאו אל־יוסף בקר ויאמר אליהם פניכם
13 רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו
ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי:
14 ויספר שר המשקים ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן
15 לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה
16 בסריה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי
ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־
17 הכוס על־כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זאת פתרנו
18 שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא
פרעה את־ראשך מעליך והתלה אתך על־עץ ואכלו עוף
19 את־בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום־הולדת את־
פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים
20 ואת־ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את־שר
המשקים אל־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: ואת־שר
21 האופים תלה למען פתר להם יוסף: ולא־זכר שר
המשקים את־יוסף וישכחהו:

ויהי ח

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר:
2 והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות
3 בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל
4 הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת
5 ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
6 בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות
7 שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה
8 חלום: ותהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־
חרטמי מצרים ואת כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־
חלמו ואין־פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את־
אל־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף
על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
9 שר האופים: ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש
10 כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את חלמתינו איש כחלמו
11 פתר: ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני
12 ואתו תלה: ויבאו אל־יוסף בקר ויאמר אליהם פניכם
13 רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו
ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי:
14 ויספר שר המשקים ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן
15 לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה
16 בסריה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי
ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־
17 הכוס על־כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זאת פתרנו
18 שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא
פרעה את־ראשך מעליך והתלה אתך על־עץ ואכלו עוף
19 את־בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום־הולדת את־
פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים
20 ואת־ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את־שר
המשקים אל־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: ואת־שר
21 האופים תלה למען פתר להם יוסף: ולא־זכר שר
המשקים את־יוסף וישכחהו:

---

(18) ס"פ. 5: 2, פ. 15: 4.
(20) ב. ס"ת. 21: 1. 2. 6.
ס"פ. 17: 13. 15. 18. 19. ו"פ. 5: 3. 4. ס"פ. 3: 5.
(21) ס"פ. 29: 11. ס"פ. 9: 15.
(22) ס"פ. 9: 6. 9. 16.
(23) ב"ס. 9: 25. ס"פ. 9: 21.
27.
(24) ס"פ. 23: 32. ס"פ. 7: 1.
2. ס"פ. 15: 14.
(25) ב"ס. 16: 6.
(27) 1. ב"ס. 9: 2. ק"ס. 8: 20. ס"פ. 9: 21. 23. ס"פ. 5: 12.
(1) ס"פ. 6: 21. 8: 22. 26. 28. 9: 15.
(2) ס"פ. 15: 14–16. ס"פ. 11: 25.
(4) ס"פ. 10: 1. 9: 15.
(5) ס"פ. 9: 2.
(6) ס"פ. 5: 10. 9: 6.
(7) ס"פ. 8: 1.
(8) ס"פ. 11: 6. ב"ס. 4: 14. ס"פ. 1: 5.
(10) ב"ס. 4: 15. 1. ס"פ. 7: 10. 12. ס"פ. 18: 14. ב"ס. 28: 19.
21. ס"פ. 16: 3. 5. 15: 35.
(11) ס"פ. 18: 13. 14. 77: 17.
ב"ס. 30: 30. ב"ס. 16: 21.
(12) ב"ס. 28: 21. ס"פ. 3: 11. ב"ס. 12: 12.
(13) ב. ס"פ. 1: 18.
(14) ב"ס. 38: 8. ס"פ. 1: 30. ס"פ. 10: 42. 23: 3.
(15) ס"פ. 10: 43.

וְאֶת־שִׁמְעִי בֶּן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי מִבָּחוּרִים אֲשֶׁר קִלֵּל אֹתִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת בְּיוֹם לֶכְתִּי מָחֳנָיִם וְהוּא יָרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם־אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ 20 וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃ 21 וַיֵּלֶךְ לוֹ שִׁמְעִי וַיֵּלֶךְ עַד־בַּחוּרִים וַיְקַלְלֵהוּ בְּלֶכְתּוֹ וַיָּרֶם שִׁמְעִי בָּהֶם אֲבָנִים וַיְרַגְּמֵהוּ עַל־פָּנִים וַיַּעֲבֹר שִׁמְעִי אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא לִקְרַאת דָּוִד לָרֶדֶת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 22 וַיַּעַן בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ הַקְלָלָה אֲשֶׁר קִלַּל שִׁמְעִי בֶּן־גֵּרָא בַּחוּרִים וְאֶת־שִׁמְעִי אֵין־לִי עִמּוֹ׃ 23 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא אֶת־שִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ הֲלֹא־אַל־תְּנַקֶּה כִּי־אִישׁ דָּמִים אָתָּה וְיָרַדְתָּ בְּרֹאשׁ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃ 24 וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי אֶל־הַמֶּלֶךְ הֲלֹא־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַבַּיִת לְדָוִד וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם וַיָּנָס אֲדֹנִיָּה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי־אַבְשָׁלוֹם וַיָּנָס שִׁמְעִי וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי

6 יִשְׂמְחוּ־וְיָגִילוּ כָּל־חֲפֵצַי צִדְקִי יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל־יְיָ אֹהֲבֵי שְׁלוֹמוֹ׃ 7 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן יְיָ יַחֲשָׁב־לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל־תְּאַחַר׃ 8 יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עַד־מָתַי תְּעַשֵּׁן בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ הֲבִיאֵמוֹ׃ 9 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ 10 בְּךָ נָאַבְטִיחַ אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ 11 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ׃ 12 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עַד־מָתַי תְּעַשֵּׁן בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ הֲבִיאֵמוֹ׃ 13 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ 14 בְּךָ נָאַבְטִיחַ אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ 15 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ׃ 16 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עַד־מָתַי תְּעַשֵּׁן בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ הֲבִיאֵמוֹ׃ 17 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ 18 וְעַתָּה נְתוּנָה נְתוּנָה לְךָ תְּהִלָּה מְשׁוֹרֵרֵי מְשׁוֹרְרֵי׃ 19 בְּעֵת אֲשֶׁר אֶבְחַר אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃ 20 נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תָּכַנְתִּי עַמּוּדֶיהָ׃ 21 אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן׃ 22 אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק׃ 23 כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים׃ 24 כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃ 25 כִּי כוֹס בְּיַד יְיָ וְיַיִן חָמַר מָלֵא מָסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃ 26 וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 27 וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תָּרוּמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק׃

[1]נצח: לְמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינֹת׃

(6) ישע. 10: 8. ירמ. 8: 4.
(8) תה. 13: 6.
(9) תה. 11: 6.
(12) ישע. 33: 52. תה. 7: 2. 20: 16. 17.
(15) מלא. 34: 11. 12. תה. 7: 2. 7. תה. 1: 7.
(16) תה. 12: 8. 10: 41.
(17) תה. 12: 7. תה. 7: 24. תה. 12: 7. 23.
(18) תה. 11: 23.
(19) תה. 9: 3. 7.
(20) תה. 2: 30. דב. 14: 4. 1. תה. 2: 25. 1. תה. 12: 15. תה. 9: 18. תה. 20: 16. 17.
(21) תה. 13: 22. 33. תה. 1: 28. תה. 15: 13. 14.
(22) 1. תה. 17: 4. תה. 15: 46.
(23) תה. 34: 2. תה. 26: 53. תה. תה. 14: 15: 16;

[1]תה: לַמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינֹת׃

17: 18: 19: תה. 14: 15. 21: 44. 22: 4. 23: 1.

(1) תה. 21: 24. תה. 3: 8. 9.
(2) תה. 21: 24. תה. 2: 33.
(3) תה. 3: 17. תה. 13: 20. תה. 4: 49.
(4) תה. 21: 35. תה. 3: 4. 10. 11. תה. 13: 12. תה. 1: 4.
(5) תה. 3: 8. 10. תה. 13: 11. תה. 3: 14.
(6) תה. 21: 24. 33. 32: 29. 33. תה. 3: 11. 12. תה. 13: 8.
(7) תה. 11: 17. תה. 14: 6. 3:32. תה. 1:2. 4. תה. 11:23. 16.
(8) תה. 10: 40. 11: 16. תלא. 3: 8. 23: 23. תה. 9: 1. 6. 8: 29.
(9) תה. 10: 2. 23.

פרק נ"ה

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם מֵחֲלָתָה לְבַקָּשָׁתִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַפָּם יִטְרוֹנוּ׃ 5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 6 יִרְאָה וְרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרוּחַ סָעָה מִסּוּפָה׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ מִרְמָה וְתַרְמִית׃ 13 כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחַד נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ 16 יָשֹׁד מָוֶת עֲלֵימוֹ יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃ 17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ 22 חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וּלְבָבוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ שְׂמָנִים מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְּתִחִים׃ 23 הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃

פרק נ"ו

1 לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אִלְמֵי רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בְּאָחֲזָם פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לוֹחֵם יְעִיקֶנָּנִי׃ 3 שָׁאֲפוּ שֹׁרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ 5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ 6 כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃ 7 יָגוּרוּ יִצְפֹּנוּ הֵמָּה עִקְּבִי יִשְׁמֹרוּ אֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ 8 עַל־אָוֶן פַּלֵּט־לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ 9 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃ 10 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃ 11 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ 12 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ 13 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃ 14 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

פרק נ"ז

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי־בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבָר הַוּוֹת׃ 3 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ 4 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ 5 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ 6 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ 7 רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שִׁיחָה לְפָנַי כָּרוּ בְתוֹכָהּ נָפְלוּ סֶלָה׃ 8 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ 9 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ 10 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ 11 כִּי גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 12 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

פרק נ"ח

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ 2 הַאֻמְנָם אַף אִלֵּם צֶדֶק דִּבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי־אָדָם׃ 3 אַף בְּלֵבָב פְּעָלוֹת תְּפַלֵּסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן בָּאָרֶץ׃ 4 זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרוּ כָזָב׃ 5 חֲמַת־לָהֶם כִּדְמוּת חֵמָה כְּמוֹ־נָחָשׁ חֵרֵשׁ יִפְתֶּה אָזְנוֹ׃ 6 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לְחָשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃ 7 אֱלֹהִים הָרֹס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְיָ׃ 8 יִמָּסוּ כְּמוֹ־מַיִם יֵלְכוּ לָהֶם יַדְרִךְ חִצָּיו וְיִתְמוֹלָלוּ׃ 9 כְּמוֹ־שַׁלְמָה תְמוֹג יַעֲבֹרוּ אֵשֶׁת נֵפֶל חֲזוּ שֶׁמֶשׁ׃ 10 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אֲטָד כְּחַי כְּסַעַר יְשַׁלְּעֶנּוּ׃ 11 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ 12 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

פרק נ"ט

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ 2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃ 3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְיָ׃ 5 בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ 6 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ 7 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃ 8 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ 9 וְאַתָּה יְיָ תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ 10 עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ 11 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי׃ 12 אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ 13 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃ 14 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ 15 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃ 16 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וְילִינוּ׃ 17 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃ 18 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

פרק ס'

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד׃ 2 בְּהַצּוֹתוֹ אֶת־אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָא וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ 3 אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ שׁוֹבְבֵנוּ׃ 4 הִרְגַּזְתָּ תְּנָה לָנוּ נִדְנַדְתָּ תִּרְפָּה שִׁבְרֶיהָ כִּי מָטָה׃ 5 הֶרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃ 6 נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קָשֶׁט סֶלָה׃ 7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ 8 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ 9 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ 10 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי׃ 11 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד־אֱדוֹם׃ 12 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 13 הָבָה־לָּנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ 14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

פרק ס"א

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינַת לְדָוִד׃ 2 שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ 3 מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעָטְפִי לְבָבִי בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי תַּנְחֵנִי׃ 4 כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ 5 אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה׃ 6 כִּי אַתָּה אֱלֹהַי שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּה מוֹרַשַׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃ 7 יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דוֹר וָדוֹר׃ 8 יֵשֶׁב עוֹלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן־יְנַצְּרֻהוּ׃ 9 כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלֵּם נְדָרַי יוֹם־יוֹם׃

פרק ס"ב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן לְדָוִד׃ 2 הֲלֹא אֶל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי׃ 3 אַךְ־הוּא צוּרִי וְיִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט׃ 4 עַד־אָנָה תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ תְּרֹצְצוּהוּ כֻּלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הֲדוּפָה׃ 5 אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ יָעֲצוּ לְהַדִּיחוֹ יִרְצוּ כָזָב בְּפִיהֶם בְּרָכָם יְקַלְלוּ וּבְקִרְבָּם יָאֳרוּ סֶלָה׃ 6 אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי׃ 7 אַךְ־הוּא צוּרִי וְיִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט׃ 8 עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וְכְבוֹדִי צוּר עֻזִּי מַחְסִי־בֵאלֹהִים׃ 9 בְּטְחוּ בוֹ כָל־עֵת עָם שִׁפְכוּ לְפָנָיו לִבְּכֶם אֱלֹהִים מַחְסֶה־לָנוּ סֶלָה׃ 10 אַךְ הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ בַּמֹּאזְנַיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה מִהֶבֶל יַחְדָּו׃ 11 אַל־תִּבְטְחוּ בָעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבָּלוּ חַיִל כִּי יִפְרָח לֵב אַל־תָּשִׁיתוּ׃ 12 אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי־עֹז לֵאלֹהִים׃ 13 וּלְךָ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי אַתָּה תְּשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

פרק ס"ג

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שִׁגְיוֹנוֹת לְדָוִד׃ 2 שִׁמְעָה אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׂיחִי תִּצֹּר אֹיְבָי׃ 3 תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 4 אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר׃ 5 לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יוֹרֻנּוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ 6 יְחַזְּקוּ־לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶנּוּ׃ 7 חָפְשׂוּ עַוְלוֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ חֵפֶשׂ מִחְקָר וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ 8 וַיהוָה יוֹרֵם חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ מַכּוֹתָם׃ 9 וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשֹׁנָם כָּל־רֹאֵיהֶם יָנוּדוּ בָּם׃ 10 וַיִּירְאוּ כָל־אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃ 11 יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בּוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

פרק ס"ד

1 לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר׃ 3 שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ 4 דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִמֶּנִּי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ 5 אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ 6 נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קַצְוֵי־אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ 7 מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ 8 מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיַּת לְאֻמִּים׃ 9 וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאֹתוֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ 10 פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי־כֵן תְּכִינֶהָ׃ 11 תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ 12 עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָשֶׁן׃ 13 יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ 14 לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

פרק ס"ה

1 לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ׃ 3 זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃ 4 אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ׃ 5 כָּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֻה לְךָ וְיַזַּמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה׃ 6 לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם׃ 7 הָפַךְ יָם לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בָרֶגֶל שָׁמָּה נִשְׂמְחָה בוֹ׃ 8 מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תַּצָּפֶינָה הַמֹּרְדִים אַל־יָרִימוּ לָמוֹ סֶלָה׃ 9 בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ׃ 10 הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ׃ 11 כִּי בָחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ כִּצְרוֹף כָּסֶף׃ 12 הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְּמָתְנֵינוּ׃ 13 רָכַבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמָּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה׃ 14 אָבוֹא בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם־לְךָ נְדָרָי׃ 15 אֲשֶׁר פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר פִּי בַּצָּרָתִי׃ 16 עוֹלוֹת מְרִאִים אַעֲלֶה לָךְ עִם־קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם־עתודים סֶלָה׃ 17 לְכוּ שִׁמְעוּ וְאָסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃ 18 אֵלָיו פִּי קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי׃ 19 אָוֶן אִם־רָאִיתִי בְלִבָּבִי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי׃ 20 אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי׃ 21 בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מִמֶּנִּי׃

פרק ס"ו

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת שִׁיר מִזְמוֹר׃ 2 אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ 3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ 4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ 6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ 8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

פרק ס"ז

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינַת מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 אֱלֹהִים יָחֹן וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ 3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ 4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ 6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ 8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

פרק ס"ח

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 יָקוּם אֱלֹהִים יָפֻצוּ אֹיְבָיו וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃ 3 כְּהִנְדֹּף דְּוָג תְּנַדֵּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ 4 וְצַדִּיקִים יִשְ

11 וַיִּשְׁמַע֙ אֶת־ שׁ֣וֹר בֶּן־ בְּתוּאֵ֔ל בֶּן־ מִלְכָּ֖ה אֲשֶׁ֣ר יָלְדָ֑ה לְנָחֹ֖ר אֲחִ֥י אַבְרָהָֽם׃
12 וְאֶת־ מִלְכָּ֥ה יָלְדָ֖ה בְּנֵ֥י נָחֹ֛ר בְּכֹר֖וֹ וְאֶת־ בּ֣וּז אָחִ֑יו וְאֶת־ קְמוּאֵ֖ל אֲבִ֥י אֲרָֽם׃
13 וְאֶת־ כֶּ֣שֶׂד וְאֶת־ חֲזֹ֔ו וְאֶת־ פִּלְדָּ֖שׁ וְאֶת־ יִדְלָ֑ף וְאֵ֖ת בְּתוּאֵֽל׃
14 וְיָלַ֣ד בְּתוּאֵ֔ל אֶת־ רִבְקָ֑ה שְׁמֹנָ֣ה אֵ֗לֶּה יָלְדָ֛ה מִלְכָּ֖ה לְנָח֥וֹר אֲחִ֥י אַבְרָהָֽם׃
15 וּפִלַגְשׁ֖וֹ וּשְׁמָ֣הּ רְאוּמָ֑ה וַתֵּ֤לֶד גַּם־ אֶת־ טֶ֙בַח֙ וְאֶת־ גַּ֣חַם וְאֶת־ תַּ֔חַשׁ וְאֶת־ מַעֲכָֽה׃
16 וְאֶת־ גַּ֥חַם וְאֶת־ תַּחַ֖שׁ וְאֶת־ מַעֲכָ֑ה וְאֶת־ יִסְכָּ֖ה וְאֶת־ שׁוּעָֽא׃
17 וְאֶת־ יִסְכָּ֥ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ מַעֲכָ֑ה וְאֶת־ יִסְכָּ֖ה וְאֶת־ שׁוּעָֽא׃
18 וְאֶת־ מַעֲכָ֥ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּֽה׃
19 וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ יִסְכָּ֖ה וְאֶת־ שׁוּעָֽא׃
20 וְאֶת־ יִסְכָּ֥ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּֽה׃
21 וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ יִסְכָּ֖ה וְאֶת־ שׁוּעָֽא׃
22 וְאֶת־ יִסְכָּ֥ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּֽה׃
23 וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ יִסְכָּ֖ה וְאֶת־ שׁוּעָֽא׃
24 וְאֶת־ יִסְכָּ֥ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּ֑ה וְאֶת־ שׁוּעָ֖א וְאֶת־ יִסְכָּֽה׃

פרק כב.

1 וַיְהִ֣י אַחַ֣ר הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְהָאֱלֹהִ֖ים נִסָּ֣ה אֶת־ אַבְרָהָ֑ם וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו אַבְרָהָ֔ם וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃
2 וַיֹּ֗אמֶר קַח־ נָ֤א אֶת־ בִּנְךָ֙ אֶת־ יְחִֽידְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר אָהַ֖בְתָּ אֶת־ יִצְחָ֑ק וְלֵ֣ךְ לְךָ֗ אֶל־ אֶ֙רֶץ֙ הַמֹּרִיָּ֔ה וְהַעֲלֵ֥הוּ שָׁ֛ם לְעֹלָ֖ה עַל־ אַחַ֣ד הֶהָרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר אֹמַ֖ר אֵלֶֽיךָ׃
3 וַיַּשְׁכֵּ֣ם אַבְרָהָ֗ם בַּבֹּ֙קֶר֙ וַיַּחֲבֹ֣שׁ אֶת־ חֲמֹר֔וֹ וַיִּקַּ֣ח אֶת־ שְׁנֵ֥י נְעָרָ֖יו אִתּ֑וֹ וְאֶת־ יִצְחָ֣ק בְּנ֗וֹ וַיְבַקַּע֙ עֲצֵ֣י עֹלָ֔ה וַיָּ֣קָם וַיֵּלֶךְ֙ אֶל־ הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁר־ אָמַ֣ר לּ֔וֹ הָאֱלֹהִֽים׃
4 בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֗י וַיִּשָּׂ֤א אַבְרָהָם֙ אֶת־ עֵינָ֔יו וַיַּ֥רְא אֶת־ הַמָּקוֹם֙ מֵרָחֹ֔ק׃
5 וַיֹּ֨אמֶר֙ אַבְרָהָ֣ם אֶל־ נְעָרָ֔יו שְׁבוּ־ לָכֶ֥ם פֹּ֖ה עִם־ הַחֲמ֑וֹר וַאֲנִ֤י וְהַנַּ֙עַר֙ נֵלְכָ֣ה עַד־ כֹּ֔ה וְנִשְׁתַּחֲוֶ֖ה וְנָשׁ֥וּבָה אֲלֵיכֶֽם׃
6 וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֗ם אֶת־ עֲצֵ֤י הָעֹלָה֙ וַיָּ֣שֶׂם עַל־ יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ וַיִּקַּ֣ח בְּיָד֔וֹ אֶת־ הָאֵ֖שׁ וְאֶת־ הַמַּאֲכֶ֑לֶת וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃
7 וַיֹּ֣אמֶר יִצְחָק֮ אֶל־ אַבְרָהָם֒ אָבִ֔יו וַיֹּ֖אמֶר אָבִ֑י וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּ֥ה הָאֵ֛שׁ וְהָעֵצִ֖ים וְאַיֵּ֥ה הַשֶּׂ֖ה לְעֹלָֽה׃
8 וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָ֗ם אֱלֹהִ֤ים יִרְאֶה־ לּוֹ֙ הַשֶּׂ֣ה לְעֹלָ֔ה בְּנִ֖י וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃
9 וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־ הַמָּקוֹם֮ אֲשֶׁ֣ר אָמַר־ לוֹ֒ הָאֱלֹהִים֒ וַיִּבֶן־ שָׁ֣ם אַבְרָהָ֗ם אֶת־ הַמִּזְבֵּ֙חַ֙ וַיַּֽעֲרֹ֣ךְ אֶת־ הָעֵצִ֔ים וַיַּעֲקֹ֕ד אֶת־ יִצְחָ֖ק בְּנ֑וֹ וַיָּ֤שֶׂם אֹתוֹ֙ עַל־ הַמִּזְבֵּ֔חַ מִמַּ֖עַל לָעֵצִֽים׃
10 וַיִּשְׁלַ֥ח אַבְרָהָ֖ם אֶת־ יָדוֹ֑ וַיִּקַּ֥ח אֶת־ הַמַּאֲכֶ֖לֶת לִשְׁחֹ֥ט אֶת־ בְּנֽוֹ׃
11 וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה מִן־ הַשָּׁמַ֙יִם֙ וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָ֣ם אַבְרָהָ֔ם וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃
12 וַיֹּ֗אמֶר אַל־ תִּשְׁלַ֤ח יָדְךָ֙ אֶל־ הַנַּ֔עַר וְאַל־ תַּ֥עַשׂ לּ֖וֹ מְאוּמָ֑ה כִּ֣י עַתָּ֤ה יָדַ֙עְתִּי֙ כִּֽי־ יְרֵ֣א אֱלֹהִ֣ים אָתָּ֔ה וְלֹ֥א חָשַׂ֛כְתָּ אֶת־ בִּנְךָ֥ אֶת־ יְחִידְךָ֖ מִמֶּֽנִּי׃
13 וַיִּשָּׂ֨א אַבְרָהָ֜ם אֶת־ עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּה־ אַ֣יִל אַחַ֔ר נֶאֱחַ֥ז בַּסְּבַ֖ךְ בְּקַרְנָ֑יו וַיֵּ֣לֶךְ אַבְרָהָ֗ם וַיִּקַּ֤ח אֶת־ הָאַ֙יִל֙ וַיַּעֲלֵ֣הוּ לְעֹלָ֔ה תַּחַת֙ בְּנ֔וֹ׃
14 וַיִּקְרָ֣א אַבְרָהָ֗ם שֵׁם־ הַמָּקוֹם֮ הַה֣וּא יְהוָה֒ יִרְאֶ֔ה אֲשֶׁ֥ר יֵאָמֵ֖ר הַיּ֑וֹם בְּהַ֖ר יְהוָ֥ה יֵרָאֶֽה׃
15 וַיִּקְרָ֥א מַלְאַךְ־ יְהוָ֖ה אֶל־ אַבְרָהָ֥ם שֵׁנִ֖ית מִן־ הַשָּׁמָֽיִם׃
16 וַיֹּ֗אמֶר בִּ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־ יְהוָ֔ה כִּ֣י יַ֔עַן אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ אֶת־ הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה וְלֹ֥א חָשַׂ֖כְתָּ אֶת־ בִּנְךָ֥ אֶת־ יְחִידֶֽךָ׃
17 כִּֽי־ בָרֵ֨ךְ אֲבָרֶכְךָ֜ וְהַרְבָּ֨ה אַרְבֶּ֤ה אֶת־ זַרְעֲךָ֙ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמַ֔יִם וְכַח֖וֹל אֲשֶׁ֣ר עַל־ שְׂפַ֣ת הַיָּ֑ם וְיִרַ֣שׁ זַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת שַׁ֥עַר אֹיְבָֽיו׃
18 וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֣י הָאָ֑רֶץ עֵ֕קֶב אֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֖עְתָּ בְּקֹלִֽי׃
19 וַיָּ֣שָׁב אַבְרָהָם֮ אֶל־ נְעָרָיו֒ וַיָּקֻ֣מוּ וַיֵּלְכ֤וּ יַחְדָּו֙ אֶל־ בְּאֵ֣ר שָׁ֔בַע וַיֵּ֥שֶׁב אַבְרָהָ֖ם בִּבְאֵ֥ר שָֽׁבַע׃
20 וַיְהִ֗י אַחַר֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיֻּגַּ֥ד לְאַבְרָהָ֖ם לֵאמֹ֑ר הִנֵּ֤ה יָלְדָה֙ מִלְכָּ֣ה גַם־ הִ֔וא בָּנִ֖ים לְנָח֥וֹר אָחִֽיךָ׃
21 אֶת־ ע֣וּץ בְּכֹר֔וֹ וְאֶת־ בּ֥וּז אָחִ֖יו וְאֶת־ קְמוּאֵ֥ל אֲבִֽי־ אֲרָֽם׃
22 וְאֶת־ כֶּ֖שֶׂד וְאֶת־ חֲזֹ֣ו וְאֶת־ פִּלְדָּ֑שׁ וְאֶת־ יִדְלָ֖ף וְאֵ֥ת בְּתוּאֵֽל׃
23 וּבְתוּאֵ֖ל יָלַ֣ד אֶת־ רִבְקָ֑ה שְׁמֹנָ֣ה אֵ֗לֶּה יָלְדָ֛ה מִלְכָּ֖ה לְנָח֥וֹר אֲחִֽי־ אַבְרָהָֽם׃
24 וּפִלַגְשׁ֖וֹ וּשְׁמָ֣הּ רְאוּמָ֑ה וַתֵּ֤לֶד גַּם־ הִ֙וא֙ אֶת־ טֶ֣בַח וְאֶת־ גַּ֔חַם וְאֶת־ תַּ֖חַשׁ וְאֶת־ מַעֲכָֽה׃
25 וְשָׂרָ֖ה תָּמֻ֣ת בְּקִרְיַת־ אַרְבַּ֑ע הִ֚וא חֶבְר֔וֹן בְּאֶ֖רֶץ כְּנָ֑עַן וַתָּבֹ֣א אַבְרָהָ֔ם לִסְפֹּ֥ד לְשָׂרָ֖ה וְלִבְכֹּתָֽהּ׃
26 וַיָּ֣קָם אַבְרָהָם֮ מֵעַל֒ פְּנֵ֣י מֵתוֹ֔ וַיְדַבֵּ֖ר אֶל־ בְּנֵ֣י חֵ֑ת לֵאמֹֽר׃
27 גֵּ֤ר וְתוֹשָׁב֙ אָנֹכִ֣י עִמָּכֶ֔ם תְּנ֥וּ לִ֖י אֲחֻזַּת־ קֶ֑בֶר וְאֶקְבְּרָ֥ה מֵתִ֖י מִלְּפָנָֽי׃
28 וַיַּעֲנ֥וּ בְנֵי־ חֵ֖ת אֶת־ אַבְרָהָ֥ם לֵאמֹ֖ר לֽוֹ׃
29 בִּלְעָדַ֗י שְׁמָעֵ֙נוּ֙ אֲדֹנִ֔י נְשִׂ֥יא אֱלֹהִ֖ים אַתָּ֣ה בְּתוֹכֵ֑נוּ בְּמִבְחַ֤ר קְבָרֵ֙ינוּ֙ קְבֹ֣ר אֶת־ מֵתֶ֔ךָ אִ֥ישׁ מִמֶּ֖נּוּ אֶת־ קִבְר֥וֹ לֹא־ יִכְלֶ֛ה מִמְּךָ֖ מִקְּבָ֥ר מֵתֶֽךָ׃
30 וַיָּ֣קָם אַבְרָהָ֔ם וַיִּשְׁתַּ֖חוּ לְעַ֣ם הָאָ֑רֶץ לִבְנֵ֖י חֵֽת׃
31 וַיְדַבֵּ֣ר עִמָּ֔ם לֵאמֹ֖ר אִם־ יֶשׁ֣ אֶת־ נַפְשְׁכֶ֗ם לִקְבֹּ֤ר אֶת־ מֵתִי֙ מִלְּפָנַ֔י שְׁמָע֖וּנִי וּפִגְעוּ־ לִ֣י בְעֶפְרֹ֣ן בֶּן־ צֹחָֽר׃
32 וְיִתֶּן־ לִ֨י אֶת־ מְעָרַ֤ת הַמַּכְפֵּלָה֙ אֲשֶׁר־ לוֹ֙ אֲשֶׁ֣ר בִּקְצֵ֣ה שָׂדֵ֔הוּ בְּכֶ֥סֶף מָלֵ֖א יִתְּנֶ֣נָּה לִ֑י בְּתוֹכְכֶ֖ם לַאֲחֻזַּת־ קָֽבֶר׃
33 וְעֶפְרֹ֣ן יֹשֵׁ֔ב בְּת֖וֹךְ בְּנֵ֣י חֵ֑ת וַיַּ֣עַן עֶפְרֹ֣ן הַחִתִּ֔י אֶת־ אַבְרָהָ֖ם בְּאָזְנֵ֣י בְנֵי־ חֵ֑ת לְכֹ֚ל בָּאֵ֣י שַׁ֣עַר עִירֽוֹ׃
34 לֹ֣א אֲדֹנִ֔י שְׁמָעֵ֑נִי הַשָּׂדֶ֤ה נָתַ֙תִּי֙ לָ֔ךְ וְהַמְּעָרָ֥ה אֲשֶׁר־ בּ֖וֹ לְךָ֣ נְתַתִּ֑יהָ לְעֵינֵ֥י בְנֵי־ עַמִּ֖י נְתַתִּ֣יהָ לָּ֔ךְ קְבֹ֖ר מֵתֶֽךָ׃
35 וַיִּשְׁתַּ֥חוּ אַבְרָהָ֖ם לִפְנֵ֥י עַם־ הָאָֽרֶץ׃
36 וַיְדַבֵּ֣ר אֶל־ עֶפְרֹ֔ן וְלָ֥ךְ אַ֖ךְ אִם־ אַתָּ֑ה שְׁמָעֵ֕נִי נָתַ֙תִּי֙ כֶּ֣סֶף הַשָּׂדֶ֔ה קַ֖ח מִמֶּ֑נִּי וְאֶקְבְּרָ֥ה אֶת־ מֵתִ֖י שָֽׁמָּה׃
37 וַיַּ֣עַן עֶפְרֹ֔ן אֶת־ אַבְרָהָ֖ם לֵאמֹ֥ר לֽוֹ׃
38 אֲדֹנִ֣י שְׁמָעֵ֔נִי אֶ֥רֶץ אַרְבַּע־ מֵא֖וֹת שֶׁ֣קֶל כֶּ֑סֶף בֵּינִ֥י וּבֵינְךָ֖ מַה־ הִ֑וא וְאֶת־ מֵתְךָ֖ קְבֹֽר׃
39 וַיִּשְׁמַ֣ע אַבְרָהָם֮ אֶל־ עֶפְרֹן֒ וַיִּשְׁקֹ֣ל אַבְרָהָ֗ם לְעֶפְרֹן֙ אֶת־ הַכֶּ֣סֶף אֲשֶׁר־ דִּבֶּ֔ר בְּאָזְנֵ֖י בְּנֵ֣י חֵ֑ת אַרְבַּ֤ע מֵאוֹת֙ שֶׁ֣קֶל כֶּ֔סֶף עֹבֵ֖ר לַסֹּחֵֽר׃
40 וַיָּקָם֙ שְׂדֵ֣ה עֶפְרֹ֔ן אֲשֶׁ֥ר בְּמַכְפֵּלָ֖ה אֲשֶׁ֣ר לִפְנֵ֣י מַמְרֵ֑א הַשָּׂדֶ֤ה וְהַמְּעָרָה֙ אֲשֶׁר־ בּ֔וֹ וְכָל־ הָעֵ֖ץ אֲשֶׁ֣ר בַּשָּׂדֶ֑ה אֲשֶׁ֥ר בְּכָל־ גְּבֻל֖וֹ סָבִֽיב׃
41 לְאַבְרָהָ֥ם לְמִקְנָ֖ה לְעֵינֵ֣י בְנֵי־ חֵ֑ת בְּכֹ֖ל בָּאֵ֥י שַׁ֥עַר עִירֽוֹ׃
42 וְאַחֲרֵי֙ כֵּ֣ן קָבַ֣ר אַבְרָהָ֔ם אֶת־ שָׂרָ֖ה אִשְׁתּ֑וֹ אֶל־ מְעָרַ֥ת שְׂדֵה־ הַמַּכְפֵּלָ֖ה עַל־ פְּנֵ֣י מַמְרֵ֑א הִ֚וא חֶבְר֔וֹן בְּאֶ֖רֶץ כְּנָֽעַן׃
43 וַיָּקָ֨ם הַשָּׂדֶ֜ה וְהַמְּעָרָ֨ה אֲשֶׁר־ ל֤וֹ מֵאֵת֙ בְּנֵ֣י חֵ֔ת לַאֲחֻזַּת־ קָ֖בֶר לְאַבְרָהָֽם׃

---

[1] נסה: נשא.

(1) יהו. 14: 10. 23: 1. דה. 31: 3.
(2) בר. 3: 1. יהו. 3: 4. יהו. 13: 13. ב. יהו. 3: 3. 13: 30.
(3) 51: 2. 18. בר. 3: 3. 1. יהו. 6: 4. 16. ערך. 2: 5. דה. 2: 23.
(4) יהו. 19. 30. בר. 1: 34.
(5) 1. מל. 5: 18. מש. 83: 7. יהו. 27. 9. יהו. 12: 7.
(6) יהו. 11: 8. 23: 13. בר. 2: 21. 23. יהו. 14: 1. 2.
(7) יהו. 9: 1. בר. 2: 1.
(8) יהו. 32. 33. דה. 3: 12. יהו. 22: 4.
(9) יהו. 13: 16. יהו. 21: 30.
(10) יהו. 21: 24. 25.
(11) יהו. 12: 5.
(12) דה. 3: 11. יהו. 12: 4. יהו. 21: 24. 35.
(13) יהו. 13: 11.
(14) יהו. 18: 20. 23. 24. יהו. 14: 3. 4. 13: 33.
(16) יהו. 12: 2. יהו. 21: 28. 30. יהו. 13: 9.
(17) יהו. 32: 38.
(18) יהו. 21: 23.
(19) יהו. 32: 37. 38.
(20) דה. 3: 17. יהו. 12: 3.
(21) דה. 3: 10. יהו. 21: 24. 31: 8.
(22) יהו. 22: 5. 31: 8.
(25) יהו. 32: 35. 21: 26. 28. 29. דה. 2: 19. בר. 11: 13. 15. יהו. ב. יהו. 11: 1. 12: 26.
(27) יהו. 32: 36. בר. 33: 17. 1. מל. 7: 46. יהו. 34: 11.

29 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 30 ויאמר לא יעקב יאמר עוד כי אם ישראל* כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 31 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: 32 ויקרא יעקב שם המקום פניאל* כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 33 וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 34 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באשר על כף הירך בגיד הנשה:

פרק לג.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: 4 ויהי עשו ירץ לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו: 5 וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשנה השפחות הנה והילדיהן וישתחוו: 7 וגם לאה נגשה וילדיה וישתחוו ואחרי כן נגש יוסף ורחל ויתשתחוו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדני שעירה: 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות:

18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

פרק לד.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והבניו היו את מקניו בשדה וחרש יעקב עד באם: 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו: 15 אך זאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: 22 אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויבאו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: 31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

פרק לה.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: 12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: 13 ויעל אלהים מעל אתו במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו אלהים מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אתו אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית ארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 28 ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

---

(1) בר׳ לב: 29. ל. ב. 2: 23.
(2) בר׳ לב: 31. ל. ב. 2: 23.
(3) בר׳ לב: 32. ל. ב. 2: 23.
(4) בר׳ לב: 48. 5. ל. ב. 5: 1. 2.
(5) בר׳ לב: 35. 2. ב. 21: 2.
(6) בר׳ לב: 32. 12. ב. 15: 39. 40.
(7) בר׳ לב: 14. 18. 7. ב. 13: 20. ב. 10: 9. 18: 1. 2. 18: 36. ב. 13: 6. 14: 6. 26.
(8) בר׳ לב: 13. 31. 32. ב. 1: 28. ב. 14: 24. ב. 1: 36. 14. 24. ב. 1: 17. ב. 14: 30. ב. 1: 38. ב. 13: 26.
(9) בר׳ לב: 14. 23. 24. ב. 1: 36. ב. 1: 3. ב. 13: 22.
(10) בר׳ לב: 14. 30.
(11) ב. 34: 7. 31: 2.
(12) בר׳ לג: 13. 28. 33. ב. 8: 18: 32. 34. 60: 12. ב. 31. ב. 15: 14. ב. 1: 20.
(13) ב. 22: 6. 10: 37. 15: 13. ב. 1: 20. ב. 21: 11. 12. ל. ב. 6: 55. 56.
(14) ב. 21: 12. 14: 8. 9.
(15) ב. 23: 2. ב. 15: 13. 11: 23.
(1) בר׳ לד: 34. 3. 33: 36.
(3) בר׳ לד: 34. 4.
(4) בר׳ לד: 34. 5.
(6) ב. 18: 19. 17.
(7) ב. 7: 26. ב. 17: 17. ל. ב. 1: 9.
(8) ב. 18: 16. ב. 23: 10. ל. 19: 2. 6. ב. 18: 28. ב. 1: 21. 19: 10.
(9) ל. ב. 13: 6. ב. 18: 15. ב. 18: 12.

ואשתו׃ 6 ואת־בלהן ואת־יעוש ואת־יעלם ואת־אהליבמה׃ 7 ובני־עצר בלהן ויעוש וישעם ואליפז׃ 8 ובני־דישן עוץ ואהרן ואלה בני־עוץ יזן׃ 9 ובני־אהרן בלע בכרו יעדיעאל השני ויריב השלישי ועירם הרביעי׃ 10 ובלע בנים ואצבון ועזיאל ויראמות ואיריה חמשה׃ 11 ובני־יעדיעאל בלחן העוצי ובני בלחן העוצי כנען׃ 12 ובני־עירם יעוש ואליעזר ויחמי׃ 13 ובני־יעוש בלהן בכרו ויעואש השני ואליפלט השלישי ופלוני הרביעי׃ 14 ואליפלט השמיני׃ 15 ואלעזר השלישי ועשרים ואחד׃ 16 ואחיהוד השני ואחרים׃ 17 ואביהיל ושמעיה ואלנתן׃ 18 ויתרם בן־דוד ואביהיל אשתו ילדה לו את־נחם ואת־עמשי ואת־יעואל ואת־שמריה בני־יעוש׃ 19 ואת־יעלת בן־שמעיה ואת־עובד בנו ואת־יעיאל בן־יעוש׃ 20 ובני־שמעיה זכריה ויחזיאל ואליאל ויעמי ויסכר ופלתי׃ 21 ובני־יששכר תולע ופואה יעשוב ושמרון׃ 22 ובני־זבולן סרד ואילון ויחלאל׃ 23 ובני־יוסף מנשה ואפרים ושלחם ותחן׃ 24 ובני־אפרים שותלח ובכר ואשבעל׃ 25 ובני־שותלח בנו ובני־בנו תחת ואלעדה ובני־בנו תחת׃ 26 ובני־תחן לעדן ובני־בנו עמיהוד ובני־בנו אלישמע׃ 27 ובני־בנו נון יהושע׃ 28 ואחוזתם ומושבותם בית־אל ובנותיה ולמזרח נעראן ולמערב גזר ובנותיה ושכם ובנותיה עד־עזה ובנותיה׃ 29 ולידי בני־מנשה בית שאן ובנותיה תענך ובנותיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה בהן בנו־יוסף בן־ישראל׃ 30 בני אשר ימנה ישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם׃ 31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית׃ 32 וחבר הוליד את־יפלט ואת־שומר ואת־חותם ואת־שועא אחותם׃ 33 ובני יפלט פסך ובמהל ואשבת׃ 34 ובני שמר אחי ורוהגה חותם ושרע׃ 35 ובני הלם צופח ואמלק וצלפי ואמר׃ 36 בני צופח סוחי וחרנפר ושועל וברי וימרא׃ 37 בצר ואודד ושמא וישלי ובארא ואחר׃ 38 בני יתר יפנה ופספה וארא׃ 39 ובני עולא ארח וחנאל וריא׃ 40 בני ארח פלת וחבר וישמעאל ושריה ועובדיה כל־אלה בני־ארח׃ 41 ובני־חבר מלאה ובנו יקמעם ובנו אלישמע׃ 42 ובני כלב אחי־יריחי מישע בכרו הוא אבי־זיף ובני מרשה אבי חברון׃ 43 ובני חברון קרח וטפוח ורקם ושמע׃ 44 ושמע הוליד את־רחם אבי־ירקעם ורקם הוליד את־שמי׃ 45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית־צור׃ 46 ועיפה פלגש כלב ילדה את־חרן ואת־מוצא ואת־גזז ואת־חרן הוליד את־גזז׃ 47 ובני יהדי רגם ויותם וגשן ופלט ועיפה ושעף׃ 48 מעכה פלגש כלב ילדה את־שבר ואת־תרחנה׃ 49 ילדה גם את־שעף אבי מדמנה את־שוא אבי מכבנה ואבי־גבעה ובת־כלב עכסה׃ 50 אלה היו בני־כלב בן־חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים׃ 51 סלמא אבי בית־לחם חרף אבי בית־גדר׃ 52 ויהי לשובל אבי קרית יערים הראיה חצי המנוחתי׃ 53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפוטי והשומתי והמשראי ממנם יצאו הצרעתי והאשתאלי׃ 54 בני סלמא בית לחם והנטפתי עטרות בית יואב וחצי המנוחתי הצרעי׃ 55 ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתי שמעתי סוכתי הם הקיני הבאים מחמת אבי בית רכב׃

ג׃ 1 ואלה היו בני דויד אשר־נולד לו בחברון הבכור אמנון לאחינעם היזרעאלית השני דניאל לאביגיל הכרמלית׃ 2 השלישי אבשלום בן־מעכה בת־תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן־חגית׃ 3 החמישי שפטיה לאבטל הששי יתרעם לעגלה אשתו׃ 4 ששה נולדו לו בחברון ושם מלך שבע שנים וששה חדשים ושלשים שנה מלך בירושלם׃ 5 ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת־שוע בת־עמיאל׃ 6 ויבחר ואלישמע׃ 7 ונפג ונעפג׃ 8 ואליפלט ונגה ונפג׃ 9 ויפיע ואלישמע ואליפלט תשעה׃ 10 ובני שלמה רחבעם אביה אסא בנו יהושפט בנו׃ 11 יהורם בנו אחזיה בנו יואש בנו׃ 12 אמציה בנו עזריה בנו יותם בנו׃ 13 אחז בנו חזקיה בנו מנשה בנו׃ 14 אמון בנו יאשיה בנו׃ 15 ובני יאשיה הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיה הרביעי שלום׃ 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה׃ 17 ובני יכניה אסיר שאלתיאל בנו׃ 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה׃ 19 ובני פדיה זרבבל ושמעי ובני זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם׃ 20 וחשובה ואהל וברכיה וחסדיה יושב־חסד חמשה׃ 21 ובני חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה׃ 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה׃ 23 ובני נעריה אליועיני וחזקיה ואזריקם שלשה׃ 24 ובני אליועיני הודויה ואליישיב ופלאיה ועקוב ויוחנן ודלייה וענני שבעה׃

ד׃ 1 ובני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל׃ 2 וראיה בן־שובל הוליד את־יחת ויחת הוליד את־אחומי ואת־לחד אלה משפחות הצרעתי׃ 3 ואלה היו מאבי אם־עטם יזרעאל ויסמא ויסבש ושם אחותם הצלפונית׃ 4 ופנואל אבי גדור ועזר אבי חושה אלה בני־חור בכור אפרתה אבי בית לחם׃ 5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלעה ונערה׃ 6 וילד־לו נערה את־אחוזם ואת־חפר ואת־תימני ואת־אחשתרי אלה בני נערה׃ 7 ובני חלעה צרת ויצהר ויצחר ואתנן׃ 8 וקוץ הוליד את־אנוב ואת־צובבה ומשפחות אחרל בן־האחלי׃ 9 ויעבץ היה נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי־ילדתיו בעצב׃ 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם־ברך תברכני והרבית את־גבולי והיתה ידך עמדי ועשית מרעה לבלתי עצבני ויבא אלהים את־אשר שאל׃ 11 וכלוב אחי שחוא הוליד את־מחיר הוא אבי אשתון׃ 12 ואשתון הוליד את־בית רפא ואת־פסח ואת־תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה׃ 13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת ומעונתי׃ 14 ומעונתי הוליד את־עפרה ושריה הוליד את־יואב אבי גי־החרשים כי חרשים היו׃ 15 ובני כלב בן־יפנה עירו וילם וניעם ובני אילה וקנז׃ 16 ובני יהללאל זיף וזיפה תירעא ואשרעאל׃ 17 ובני עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותקמנה ואשתמוע אלה בני־בתיה פרעה אשר לקח מרד׃ 18 ואשתו היהודיה ילדה את־יתר אבי גדור ואת־חבר אבי סוכו ואת־יקותיאל אבי זנוח ואלה בני־בתיה בת־פרעה אשר לקח מרד׃ 19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמוע המעכתי׃ 20 ובני שמעון אמנון ורנה בן־חנן ותלון ובני יששי זחת וזוחת׃ 21 בני שלה בן־יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדי הבוץ לשבי׃ 22 ויקים ואנשי כזיבא ויואש ושרף אשר־מלכו במואב וישובי לחם ודברים ואלה דברים קדמוניים׃ 23 הם היוצרים ויושבי נטעים וגדרה עמו ישבו במלאכתו׃ 24 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול׃ 25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו׃ 26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו׃ 27 ולשמעי שישה בנים ושש בנות ולאחיו לא רבו ולכל משפחתם לא־הרבו ככל בני יהודה׃ 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל׃ 29 ובבלה ובעצם ובתולד׃ 30 ובבתואל ובחרמה ובצקלג׃ 31 ובבית המרכבות וחצר סוסים ובבית לבאות ובשרוחים אלה ערים להם עד מלך דויד׃ 32 וחצריהם חמש בלשן ועין רמון ותוכן ועשן ארבע ערים׃ 33 וכל חצריהם אשר סביב לערים האלה עד בעלת אלה מושבותם ויחשו להם יחסם׃ 34 ומשובב ויבלעם ועמיהוד בן־אמציה׃ 35 ויואל ויהוא בן־יוסביה בן־שריה בן־עשיאל׃ 36 ואלויעיני ויעקובה ויושויה ועשיה ועדיאל וישמיאל וברניה׃ 37 וזיזא בן־שפי בן־אלון בן־ידיה בן־שמרי בן־שמעיה׃ 38 אלה הנשאים בשמותם נשיאים לבתי אבותם ובית אבותם פרצו למרבה׃ 39 וילכו עד־מבוא גדור עד קדמת העמק לבקש מרעה לצאנם׃ 40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטה ושלוה כי היו מזרע חם היושבים שם מקדם׃ 41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיה מלך יהודה ויכו את־אהליהם ואת־המעונים הנמצאים שם ויחרימום עד היום הזה וישבו תחתם כי מרעה לצאנם שם׃ 42 וחמשה מאות איש מבני שמעון הלכו אל־הר שעיר ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי שריהם׃ 43 ויכו את־שארית הפליטה אשר נמלטה מעמלק וישבו שם עד היום הזה׃

ה׃ 1 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן־ישראל ולא להתיחש לבכורה׃ 2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו ולו המשפט והבכורה ליוסף׃ 3 בני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ 4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו׃ 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃ 6 בארה בנו אשר הגלה תגלת פלאסר מלך אשור הוא נשיא לראובנים׃ 7 ואחיו לתולדותם בהתיחשם למשפחותם ראש יעיאל וזכריה׃ 8 ובלע בן־עזז בן־שמע בן־יואל הוא ישב בערוער ועד נבו ובעל מעון׃ 9 וקדמה ישב במזרח בוא עד־מדבר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד׃ 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם־ההגרים ויפלו בידם וישבו באהליהם בכל־פני מזרח גלעד׃ 11 ובני גד מולם ראובן עד ארץ סלכה׃ 12 יואל הראש ושפם השני ויעני ושפט בבשן׃ 13 ואחיהם לבית אבותם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה׃ 14 אלה בני אבחיל בן־חורי בן־יורוי בן־גלעד בן־מיכאל בן־ישישי בן־יחדו בן־בוז׃ 15 אחי בן־עבדיאל בן־גוני ראש לבית אבותם׃ 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל־מגרשי שרון עד מוצאותם׃ 17 כל־אלה התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃ 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה גבורי חיל נושאי מגן וחרב ודרכי קשת ומיומנים למלחמה ארבעים וארבעת אלפים ושבע מאות יוצאי צבא׃ 19 ויעשו מלחמה עם־ההגרים עם־יטור ונפיש ונודב׃ 20 ויעזרו עליהם ויתנו ההגרים בידם ואת־כל־אשר עמהם כי־אל בקרב צעקו ויעתר להם כי בטחו בו׃ 21 ויקחו את־מקניהם חמשים אלף גמל ומאתים וחמשים אלף צאן ואלפים חמור ומאה אלף נפש׃ 22 כי רבים חללים נפלו כי מאת אלהים המלחמה ויבאו תחתם עד־הגלות׃ 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון׃ 24 ואלה ראשי בית אבותם עפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה הודויה ויחדיאל אנשי חיל גבורים אנשי שם ראשי בית אבותם׃ 25 וימעלו באלהי אבותם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר־השמיד אלהים מפניהם׃ 26 ויעורר אלהי ישראל את־רוח פול מלך אשור ואת־רוח תגלת פלנאסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה׃

ו׃ 1 בני לוי גרשון קהת ומררי׃ 2 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃ 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ 4 אלעזר הוליד את־פינחס פינחס הוליד את־אבישוע׃ 5 ואבישוע הוליד את־בוקי ובוקי הוליד את־עזי׃ 6 ועזי הוליד את־זרחיה וזרחיה הוליד את־מרעיות׃ 7 מרעיות הוליד את־אמריה ואמריה הוליד את־אחיטוב׃ 8 ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד את־אחימעץ׃ 9 ואחימעץ הוליד את־עזריה ועזריה הוליד את־יוחנן׃ 10 ויוחנן הוליד את־עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם׃ 11 ויולד עזריה את־אמריה ואמריה הוליד את־אחיטוב׃ 12 ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד את־שלום׃ 13 ושלום הוליד את־חלקיה וחלקיה הוליד את־עזריה׃ 14 ועזריה הוליד את־שריה ושריה הוליד את־יהוצדק׃ 15 ויהוצדק הלך בגלות בהגלות יהוה את־יהודה וירושלם ביד נבוכדנצר׃ 16 בני לוי גרשום קהת ומררי׃ 17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי׃ 18 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃ 19 בני מררי מחלי ומושי ואלה משפחות הלוי לבתי אבותם׃ 20 לגרשום לבני יחת זמה יואח עדו זרח ויאתרי׃ 21 לקהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו אלקנה בנו ואביאסף בנו אסיר בנו׃ 22 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 23 ואלקנה בנו אביאסף בנו אסיר בנו׃ 24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 25 ובני אלקנה עמשי ואחימות׃ 26 אלקנה בנו צופי בנו נחת בנו׃ 27 אליאב בנו ירוחם בנו אלקנה בנו׃ 28 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 29 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 30 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 31 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 32 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 33 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 34 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 35 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 36 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 37 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 38 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 39 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 40 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 41 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 42 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 43 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 44 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 45 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 46 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 47 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 48 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 49 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 50 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 51 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 52 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 53 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 54 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 55 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 56 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 57 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃ 58 ובני שמואל הבכור ואביה׃ 59 למררי מחלי לבני אתן בנו עמשיהו בנו׃ 60 חשביה בנו אמציה בנו חלקיה בנו׃ 61 עשיה בנו עזריה בנו צפניה בנו׃ 62 תחת בנו אסיר בנו אביאסף בנו קרח בנו׃ 63 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו שאול בנו׃

(10) בד. 38: 13. דב. 14: 1.
(11) בד. 19: 43.
(12) בד. 15: 47. בד. 34:
6. 7.
(13) בד. 14: 13. 15.
(14) דב. 1: 10. 20. בד. 13:
22.
(15) בד. 10: 38. דב. 1: 11.
(16) דב. 1: 12.
(17) דב. 1: 13. 3: 9. בד.
32: 12. בד. 14: 6.
(18) דב. 1: 14. בד. 24: 64.
1. בד. 25: 23.
(19) בד. 33: 11.
(31) 1. בד. 27: 6.
(33) בד. 13: 23.

(38) ד. בד. 14: 7.
(47) בד. 15: 4. בד. 34: 6.
(51) בד. 10: 41. 11: 16.
(54) בד. 14: 15. 15: 13.
(60) בד. 18: 14.
(63) דב. 1: 8. 21. ד. בד.
5: 6.

(2) בד. 18: 13. דב. 1: 26.
(3) בד. 18: 13. ד. בד. 8:
5. 1. בד. 7: 28. 1. בד. 9:
15.
(4) בד. 17: 14.
(5) בד. 18: 13. ד. בד.
8: 5.
(6) בד. 17: 7.

יוֹסֵף לְפַרְעֹה וַיְבָרֶךְ אֶת־פַּרְעֹה׃ 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ 10 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה׃ 11 וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֶּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃ 12 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ 13 וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ 14 וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ 15 וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ 16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ 17 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא בְּכָל־מִקְנֵהֶם׃ 18 וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ 19 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ 20 וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃ 21 וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ׃ 22 רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ 23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ 24 וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וְנָתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדוֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ 26 וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לְבַד אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ 27 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃ 28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ 29 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי נָא בְּמִצְרָיִם׃ 30 וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתָּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶךָ׃ 31 וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃

פרק מ"ח

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ 2 וַיַּגֶּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ 5 וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ 6 וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל־שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ 7 וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ 8 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃ 10 וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ 12 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃ 13 וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׂמְאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִּשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֶּשׁ אֵלָיו׃ 14 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה בְּכוֹר׃

---

(1) ז. בראשית 7: 28.
(2) שמות 26: 29–32. ז. בראשית 7: 18. שמות 26: 30–32.
(3) שמות 26: 33. 27: 1. 36. 2. 4. (4) שמות 14: 1. שמות 27: 6. 7. (7) שמות 16: 6. (8) שמות 16: 8. (9) שמות 16: 8. 9.
(10) ויקרא 1: 29. ז. שמות 9: 16.

(1) בראשית 41: 51. 46: 20. 48: 18. 50: 23. שמות 26: 29. 32: 39. 40. ז. בראשית 7: 14. שמות 3: 15.
(2) שמות 26: 32–34. 36. 37. (3) שמות 26: 33. 27: 1. 36. (4) שמות 14: 1. שמות 27: 6. (5) שמות 15: 1. 16. 1. 4. (6) שמות 14: 2. 18. 10.
(7) ז. בראשית 7: 29. ז. שמות 31: 10. ז. שמות 4: 12. (8) ויקרא 27: 28. (9) ויקרא 1: 27. (10) שמות 16: 10. (11) שמות 16: 4. בראשית 48: 22. 19. שמות 26: 34. 37. (12) ויקרא 14: 5. 15: 20. (13) שמות 1: 19. 4: 3. שמות 19: ז. שמות 4: 12. (18) שמות 20: 1.

(1) שמות 19: 51. 21: 2. 22: 9. בראשית 7: 12. ויקרא 18: 31. 1. שמות 1: 3. 24. 4: 3. 4. (3) ויקרא 18: 9.

7 וּלְבְהֶמְתְּךָ.* וְכָל תְּבוּאָתָהּ תִּהְיֶה לְאָכֹל: 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: 9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: 10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: 11 יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִרֶיהָ: 12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: 13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ: 14 וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ: 16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ: 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח: 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: 20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: 21 וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: 22 וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: 23 וְהַאֲרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי: 24 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: 25 כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת מִמְכַּר אָחִיו: 26 וְאִישׁ כִּי אֵין לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَתْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: 27 וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 28 וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 29 וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר וְהָיְתָה גְאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ: 30 וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לֹא חוֹמָה לוֹ לַצְּמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל: 31 וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא: 32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם: 33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 34 וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם: 35 וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: 36 אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: 37 אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: 39 וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: 40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֻחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: 42 כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד: 43 לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: 44 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: 45 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ: 47 וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: 49 אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הִשִּׂגَتْ יָדוֹ וְנִגְאָל: 50 וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: 51 אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר קִנְיָנוֹ: 52 וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ: 53 כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: 54 וְאִם לֹא יִגָּאַל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בַּשָּׁנָה הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: 55 כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

(7) שמ. 13: 33. 8. (14) שמ. 15: 9. (18) שמ. 15: 6. (2) ז. דבר. 4: 28.
(12) שמ. 16: 1. (15) שמ. 15: 9. (28) שמ. 15: 8. (9) שמ. 19: 1.
(13) דב. 28: 19. ש"ב 1: 23. (16) שמ. 15: 8. 7. (1) שמ. 19: 9. (11) בר. 49: 13. שמ. 12: 22.
שמ. 16: 3. (17) שמ. 15: 6.

[1] ש: בְּהַרְרֵי ס' אבל.

24 אחוזתכם:* תתנו: 25 ומכר: יבוא: ומכר: 26 ומצא: 27 והשיב: 28 ומכרו: ושב: 29 ומכר: 30 ומכר: 31 ומכר: 32 ומכר: 33 ומכר: 34 ומגרש: 35 ומטה: 36 ונשך: 37 ובמרבית: 38 מארץ: 39 ומכר: 40 עמך: 41 ושב: 42 ומכר: 43 ויראת: 44 ומהם: 45 ומהם: 46 ובאחיכם: 47 ומך: ומכר: 48 ומכר: 49 ומשאר: 50 ומכר: 51 ומכר: 52 ומכר: 53 עמו: 54 ויצא: 55 ויראת:

פרשה ב.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר: 5 אֶת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: 6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ: 7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל: 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: 9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: 10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: 11 יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִרֶיהָ: 12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: 13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ: 14 וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ: 16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ: 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח: 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: 20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: 21 וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: 22 וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: 23 וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי: 24 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: 25 כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת מִמְכַּר אָחִיו: 26 וְאִישׁ כִּי אֵין לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَتْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: 27 וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 28 וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 29 וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר וְהָיְתָה גְאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ: 30 וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לֹא חוֹמָה לוֹ לַצְּמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל: 31 וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא: 32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם: 33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 34 וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם: 35 וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: 36 אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: 37 אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: 39 וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: 40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֻחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: 42 כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד: 43 לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: 44 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: 45 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ: 47 וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: 49 אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הִשִּׂגَتْ יָדוֹ וְנִגְאָל: 50 וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: 51 אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר קִנְיָנוֹ: 52 וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ: 53 כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: 54 וְאִם לֹא יִגָּאַל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בַּשָּׁנָה הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: 55 כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

24 וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל׃ גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי רֹאשׁ׃
25 אֵחִי וְרֹאשׁ׃* מֻפִּים וְחֻפִּים׃ וּבְנֵי בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן׃
26 אֵלֶּה בְּנֵי־רָחֵל׃* אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־הַנֶּפֶשׁ׃ שִׁבְעָה עָשָׂר׃
27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּמִצְרָיִם שְׁנֵי נְפָשׁוֹת׃* כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ וְיְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת
לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל
28 לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה׃* וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארָיו׃
29 וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו עוֹד׃* וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי
רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו
אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
30 כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי׃ וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם
31 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃* וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעַשֵׂיכֶם׃
32 וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מֵנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־
33 אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃*
34 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֶּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר
לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃* וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה
35 אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם׃
36 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ
37 כִּי כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
38 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר׃* אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃
39 אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ
40 יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה
41 עַל אֲשֶׁר־לִי׃* וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַּרְעֹה וַיְבָרֶךְ
42 יַעֲקֹב׃* אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב׃* כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃
43 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃* אֶל־פַּרְעֹה׃ יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃
44 מְעַט וְרָעִים׃* הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי
45 בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃* וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה׃
46 וְיוֹסֵף הוֹשִׁיב אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֶּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
47 בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃* וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־
אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־
48 הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃
49 וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וּבְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף
50 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ
לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃* וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה
לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן
לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים
וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ
אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ
וְאַדְמָתֵנוּ׃ לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־
אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה
וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃

מקץ׃ ז׳

1 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו׃
2 אַבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן׃* וְהִנָּם עֹמְדִים
3 אֶת־פְּנֵי פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם׃* וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה
רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ׃ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי
שִׁקּוּץ מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־
אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־
4 נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר׃* אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ
אֵלֶיךָ׃ הָאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשִׁיב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־
אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי
5 מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר־לִי׃* וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַּרְעֹה׃
6 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃* וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃
7 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים
הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ
יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה׃ וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה
8 פַּרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃
9 וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן
מִפְּנֵי הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃
וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְכָל־מִצְרַיִם יָבְאוּ אֶל־יוֹסֵף
לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃

ויחי׃ מ״ח

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
2 בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וַיַּגֶּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא
אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל
שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ
וְהִרְבִּיתִךָ וְנָתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי
אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ
אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל־שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי
בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבוֹא
אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי
9 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה׃* וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים
10 בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃ וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל
לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ וַיּוֹצֵא יוֹסֵף
אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־
אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׂמְאוֹל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל
וַיַּגַּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר
וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה בְּכוֹר׃ וַיְבָרֶךְ אֶת־
יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים
הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו
וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא כֵן אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיְמָאֵן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְּנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה לְעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו
הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־
אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים
עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־
אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃

ויגש׃ מ״ט

1 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם
2 בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃*

---

(28) בר׳ 11: 8. בר׳ 1: 31.
(29) ר. בר׳ 5: 11. בר׳ 38: 5. 31: 1. בר׳ 31: 14.
(34) בר׳ 33: 23.
(42) בר׳ 1: 35.
(46) בר׳ 9: 36.
(47) ר . בר׳ 18: 29. 6. 11. 14. בר׳ 19: 2. 9.
(50) בר׳ 24: 30. ז. בר׳ 7: 24.
(51) בר׳ 34: 17. בר׳ 14: 1. 18: 1. 10.
(2) בר׳ 21: 13. בר׳ 35: 9.
(4) בר׳ 4: 1. 2.
(5) בר׳ 35: 12.
(6) בר׳ 35: 12. 25.
(7) בר׳ 21: 32. ז. בר׳ 6: 76. בר׳ 21: 21. ר. בר׳ 10: 1. בר׳ 14: 15. 21: 11. 13. לה. 1: 39.
(8) בר׳ 4: 43. בר׳ 21: 36. ז. בר׳ 6: 78. בר׳ 21: 38. ז. בר׳ 22: 3. בר׳ 21: 27.
(9) בר׳ 35: 15. בר׳ 20: 6.
(1) בר׳ 14: 1. 17: 4.
(2) בר׳ 18: 1. בר׳ 35: 2.

[1] ר: אֲשֶׁר לֹא בָאוּ. [2] ר: דְּשׁוּאָה.

3 קטנים.* ושחטו כה אשר יזבחנו מן הכבשים: או מן העזים בני שנה יהיה זכר תמים יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 4 והיה השמר לך פן תכרת ברית ליושבי הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחותם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: 5 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושבי הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: 6 ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: 7 אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: 8 וכל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: 9 את בכור חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור אדם בבניך תפדה ולא יראו פני ריקם: 10 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: 11 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: 12 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: 13 כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלוש פעמים בשנה: 14 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: 15 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 16 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: 17 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 18 ויהי במרד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: 19 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: 20 ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: 21 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: 22 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: 23 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: 24 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: 25 ויקח משה את הלחת וישב את הברית אשר כרת יהוה עמו ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 26 ויהי משה עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: 28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת במרד משה מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: 31 ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: 35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 קח את כל ראשי העם ותלית אותם ליהוה נגד השמש ויחר אף משה ויטל את הלחת מידו וישברם תחת ההר: 38 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וידק עד אשר דק לעפר ויזר על פני המים ויהי על בני ישראל: 39 ויאמר יהוה אל משה עלה אל מקום אשר אמרתי לך ואתה ועמך אשר העלית מארץ מצרים: 40 ואעלה אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: 41 ואשלח לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: 42 ואתה ועמך אשר העלית מארץ מצרים עלו אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: 43 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: 44 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 45 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: 46 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליהן ותחללה: 47 ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: 48 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 49 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם: 50 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: 51 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: 52 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 53 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: 54 ואל האמה יעשה לה כמשפט הבנות יעשה לה: 55 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 56 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: 57 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: 58 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף: 59 מכה איש ומת מות יומת: 60 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: 61 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: 62 וגם את אביו ואת אמו תקלל מות יומת: 63 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 64 וקלל אביו ואמו מות יומת: 65 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 66 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: 67 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: 68 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 69 וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 70 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: 71 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: 72 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: 73 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: 74 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: 75 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 76 ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: 77 אם כפר יושת עליו וכל אשר יושת עליו ונתן פדיון נפשו: 78 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: 79 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: 80 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור: 81 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: 82 ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: 83 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו כפר ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: 84 וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 85 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: 86 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: 87 אם המצא תמצא בידו גנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: 88 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: 89 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער ישלם את הבערה: 90 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: 91 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 92 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו: 93 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 94 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: 95 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: 96 אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: 97 וכי יזד איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: 98 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות: 99 מכשפה לא תחיה: 100 כל שכב עם בהמה מות יומת: 101 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: 102 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: 103 כל אלמנה ויתום לא תענון: 104 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: 105 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: 106 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: 107 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: 108 כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: 109 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: 110 בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: 111 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:

(4) שם 21: 8. 19. 24: 33.
(5) שם 21: 20. ויק 26.
(6) שם 21: 27. ויק 26.
(7) שם 21: 34. ויק 26.
(8) שם 21: 3. שם 35: 2.
(10) שם 21: 4.
(11) 1. דבר 6: 55. יהו 23: 2. שם 15: 13. 14. 20: 7. ירמ 39: 1.
(12) שם 14: 14. 1. דבר 6: 56.
(13) 1. דבר 6: 57. ויק 27. שם 15: 49. 51. 1. דבר 6: 58. שם 15: 42. 55. 10.
(14) שם 15: 48. 50.
(15) 1. דבר 6: 59. שם 15: 16. 1. דבר 6: 60.
(17) שם 18: 25. 24.
(18) 1. דבר 6: 60.
(20) שם 21: 5. 1. דבר 6: 66.
(21) שם 20: 7.
(27) שם 21: 6. 1. דבר 6: 71. שם 20: 8.
(32) שם 20: 7.
(34) שם 21: 7. 1. דבר 6: 77.
(36) שם 20: 8.
(38) שם 20: 8.
(41) שם 35: 7.
(43) דבר 13: 15. 15: 18. 26: 3. 28: 4. 13.
(44) שם 11: 23. 22: 4. יהו 7: 24.
(45) שם 23: 14.

פרקים לח.

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אַחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
2 וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃
3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃
4 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
5 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
6 וַיְהוּדָה לָקַח אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
7 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃
9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן זֶרַע לְאָחִיו׃
10 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃
13 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃
14 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃

(2) בר׳ 32: 20. דב׳ 3: 18. יהו׳ 1: 16, 17.
(4) בר׳ 32: 33. דב׳ 29: 8.
(5) ד״ה 6: 3. 17. 11: 22. 10: 12.
(6) מ״ב 47 7. יהו׳ 39: 43. יהו׳ 14: 13. ב״ה 6: 18. רה׳ 24: 50.
(7) בר׳ 17: 5.
(8) בר׳ 31: 27. ז׳ 1. בר׳ 30: 14.
(9) בר׳ 32: 1. 26. 29.
(11) דב׳ 13: 12. יהו׳ 20: 12. יח׳ 20: 1.
(12) יח׳ 20: 1.
(13) דב׳ 13: 14. יח׳ 20: 12. יהו׳ 6: 25. בר׳ 25: 7.

15 וַתֶּחֱזֵהוּ יְהוּדָה לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הַבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
16 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד־שָׁלְחֶךָ׃
17 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃
18 וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־גְּדִי הָעִזִּים הָאֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃
19 וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃
20 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃
21 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
22 וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה קְדֵשָׁה הַזֹּה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
24 וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃
25 הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃
26 וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃
27 וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃
28 וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃
29 וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃

(14) בר׳ 1: 4.
(16) יח׳ 17: 8. 9. דב׳ 12: 14.
(17) בר׳ 25: 3, 4. דב׳ 4: 3.
(18) בר׳ 16: 22.
(19) בר׳ 18: 1.
(20) בר׳ 7: 1. 5.
(22) דב׳ 10: 17. 1. בר׳ 8: 39. שמ׳ 10: 7. 23: 10. שו׳ 44: 21. 139: 1. 2. ז׳ 12: 3. ב״ה 11: 11. 31.
(23) דב׳ 18: 19. 1. בר׳ 20: 16.
(27) ז׳ 31: 48. בר׳ 24: 27. 34. דב׳ 12: 5. 6. 11. 12. 17. 18. 26. 27.

28 ᎤᏂᏲᎤᎾ ᎾᏍᎩ ᎤᏁᏤᎴᎯᏍᎩᏃ

תהלים - חלק ב

1 ליהוה בשובו את שיבת ציון היינו כחלמים:
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים
2 הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את שבותנו כאפיקים
3 בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה
נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:
4 לשלמה אם יהוה לא יבנו בונים עליו לשוא עמלו
בוניו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
5 לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים
כן יתן לידידו שנה: הנה נחלת יהוה בנים שכר
6 הבטן: כחצים ביד גבור כן בני הנעורים: אשרי
הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי
7 ידברו את אויבים בשער: שמים כבודו על הארץ
ותהלתו בין השמים: מפי עוללים ויונקים יסדת
8 עוז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם: כי אראה
שמיך מעשי אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה:
9 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו
10 במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: צאן ובקר כלם
ואף בהמות שדי: עוף השמים ודגי הים עובר
11 ארחות ימים: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ: מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי
12 ישכן בהר קדשך: הולך תמים ופעל צדק ודובר
אמת בלבבו: לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו
13 רעה וחרפה לא נשא על קרובו: נבזה בעיניו נמאס
יקר ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר:
כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה
14 אלה לא ימוט לעולם: מכתם לדוד שמרני אל כי
חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל
עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
15 בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם
מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי
בנעימים אף נחלת יפתה עלי: אברך את יהוה אשר
יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי
16 תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל
כבודי אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי
17 לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני
ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך
נצחים: שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה
18 תפלתי לא בשפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא
עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר
19 שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי
במעגלותיך בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני
20 אל הטה אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך
מושיע חוסים מקמים בימינך מאיבי: שמרני כאישון
בת עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זדו
21 אויבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו פימו דברו
22 בגאון: אשרי עתה סבבתנו עיניהם ישיתו לנטות
בארץ: דמותו כמו טרף נמר וככפיר יושב במסתרים:
קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי
23 מרשע חרבך: ממתים ידך יהוה ממתים מחלד
חלקם בחיים ומצפינך ימלא בטנם ישבעו בנים
24 והניחו יתרתם לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך
אשבעה בהקיץ תמונתך: לדוד מזמור יהוה בעזך
25 ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: תאות לבו
נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה: כי תקדמנו
ברכות טוב שית על ראשו עטרת פז: חיים שאל
ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו
בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה את פניך: כי המלך בטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימוט: תמצא ידך לכל אויביך
ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו ותאכלמו אש: פריו מארץ תאבד וזרעו
מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו:
כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם: רומה
יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך: לדוד מזמור
יהוה אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי
שאגתי: אלי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה
לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו
אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם: כל ראי לי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו
ראש: גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו:
כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלי הושלכתי
מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה
קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן
כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך
מעי: יבש כחרש כוחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר
מות תשפתני: כי סבבוני כלבים עדת מרעים
היקיפוני כארי ידי ורגלי: אספרה כל עצמותי המה
יביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו
גורל: ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי
אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהללך: יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא
שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם
לעד: יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו
לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה ומושל
בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יסופר לאדני
לדור: יבאו וויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:
מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא
ירביצני על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יהוה לארך ימים: לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל
וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו:
נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא
נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי
ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה
גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות
הוא מלך הכבוד סלה: לדוד אליך יהוה נפשי אשא:
אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי: גם
כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך יהוה
הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי
אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך
יהוה וחסדיך כי מעולם המה: חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה:
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים
במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו ועדותיו: למען שמך יהוה וסלחת
לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ:
סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם: עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא ממצודה רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד
ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי
רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל
אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך:
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: שפטני יהוה כי
אני בתמי וביהוה בטחתי ולא אמעד: בחנני יהוה
ונסני צרפה כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם
נסתרים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא
אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה:
להשמיע בקול תודה וספר את כל נפלאותיך: יהוה
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם
חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני וחנני:
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה: יהוה אורי
וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: בקרב
עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום
עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה
אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות
בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי
על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני
ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה
יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני באורח מישור
למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ
חיים: קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:
אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחרש
ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני
בשועי אליך באשא ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם
והרעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא
יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
יבנם: ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עזי
ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
אודנו: יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם: הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז:
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה
שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם
כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב
להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר
קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו
כלו אומר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום: מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: יהוה אלהי שועתי
אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני
מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו:
כי רגע באפו חיים ברצונו בקר ילין בכי ולבקר
רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יהוה
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בדמי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך: שמע יהוה
וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא
ידם יהוה אלהי לעולם אודך: למנצח מזמור לדוד
בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני:
הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו
לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי
יהוה אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל
יהוה בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את
עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה
מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו: מכל צוררי
הייתי חרפה ולשכניי מאד ופחד לידעי חוץ ברחוב
נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד:
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי
לקחת נפשי זמו: ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי
אלהי אתה: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: יהוה אל אבוש
כי קראתיך יבושו רשעים ויידמו לשאול: תאלמנה
שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה
רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכס אדם תצפנם
בסכה מריב לשונות: ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את יהוה
כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה
גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:
אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב
יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי
בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך
נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני
לא כסיתי אמרתי אתודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת
עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו:
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני:
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל
קרוב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה
חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל
ישרי לב: רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר
חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר יהוה וכל
מעשהו באמונה: אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה
הארץ: בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות: ייראו מיהוה
כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר
ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות
לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
לנחלה לו: יהוה משמים השקיף ראה את כל בני
אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: היוצר
יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע
ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב:
נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח
לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך: לדוד בשנותו את טעמו לפני
אבימלך וינרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
ויישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:
דרשתי את יהוה ועניני ומכל מגוריותי הצילני:
הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו: זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך יהוה
סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשיו כי אין
מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא
יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה
אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה
טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ
זכרם: צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם:
קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
יאשמו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים
בו: לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי:
החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: והרק חנית וסגר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו וייכלמו
מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו חשבי רעתי: יהיו
כמוץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה: יהי דרכם חשך
וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם: כי חינם טמנו לי
שחת רשתם חינם חפרו לנפשי: תבואהו שואה לא
יידע ורשת אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה:
ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: כל עצמותי
תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני
ואביון מגזלו: יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי
ישאלוני: משלמים לי רעה תחת טובה שכול לנפשי:
ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי
על חיקי תשוב: כרע כאח לי התהלכתי כאבל קודר
שחותי: ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא
ידעתי קרעו ולא דמו: בחנפי לעגי מעוג חרק עלי
שניהמו: אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיותם
מכפירים יחידתי: אודך בקהל רב בעם עצום אהללך:
אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין:
כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות
יחשבון: ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו:
ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: עורה
והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדקך
יהוה אלהי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבבם האח
נפשנו אל יאמרו בלענוהו: יבשו וייחפרו יחדו שמחי
רעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי: ירנו
וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה חפץ
שלום עבדו: ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך:
למנצח לעבד יהוה לדוד ונאם הגבר הוקם על משיח
אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל: רוח יהוה דברה בי
ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור
ישראל משל ביראת אלהים: וכאור בקר יזרח שמש
בקר בלי עבות מנגה מנצת מארץ: הלא כן ביתי עם
אל עולם ברית שמה ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי
וכל חפץ הלא יצמיח: ובליעל כקוץ מנדה כלם כי לא
בידים יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית
וכאש בשבת שרופים באש: לדוד הלא את יהוה
תנחנו ואת עמו בנוה: ויבחר בשבטי את הר ציון
אשר אהב: ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם:
ויבחר בדוד עבדו ויקחהו מדחלאי צאן: מאחר עלות
לקחתיו לרעות ביעקב עמו ובנחלת ישראל נחלתו:
ויהי רעם בתמים לבבו ובתבונות כפות ידיו ינחם:
למנצח לבני קרח מזמור שיר ידידות: אלהים אזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי
קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים
ותפשטם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה
למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם: אתה
הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בך צרינו ננגח
בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא
תושיעני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
באלהים הללנו כל היום ושמך לעד נודה סלה: אך
זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור
מני צר ומשנאינו שסו למו: תתנינו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם:
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו
משל בגוים מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי
ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני אויב
ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך:
כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: אם
שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו
כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו:
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: למנצח על שושנים
לבני קרח משכיל שיר ידידות: רחש לבי דבר טוב
אומר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיפית
מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים
לעולם: חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך: והדרך
צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות:
חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי מלך:
כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל בגדותיך
מן היכלי שן משמחוך: בנות מלכים ביקרותיך עמדה
שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא
אדניך והשתחוי לו: ובת צור במנחה פני עשירי עם:
כל כבודה בת מלך פנימה מלבושה ממשבצות זהב:
לרקמות תובל בתולות רעותיה מובאות לך: תובלנה
בשמחה ועלזה תבאנה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו
בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל
דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד: לאלהים
מחסה לנו ועז אזרח בצרות נמצא מאד: על כן לא
נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו ויחמרו
מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו
עיר אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט
יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מלכתו נתן
בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות
בארץ: משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית מגנות באש ישרף: הרפו ודעו כי אנכי
אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: למנצח לבני קרח מזמור
כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יהוה
עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים
תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך
אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי
עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה: שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל
מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ
הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו:
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך
בקרב היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ
צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה
למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה:
שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
על מות: למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים
האזינו כל יושבי חלד: גם בני אדם גם בני איש יחד
עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות:
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי
רע עון עקבי יסובבני: הבוטחים על חילם וברב עשרם
יתהללו: אח פדה לא יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו:
ויקר פדות נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח לא
יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער
יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם בתימו לעולם
משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות: ואדם
ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסלת
למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול שתו
מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול
מזבל לו: אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני
סלה: אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו:
כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: כי
נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד דור
אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין
נמשל כבהמות נדמו: מזמור לאסף אל אלהים יהוה
דבר וקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו: מציון מכלל
יופי אלהים הופיע: יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו
תאכל ומסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו: אספו לי חסידי כרתי בריתי
עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה:
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך
אנכי: לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד:
לא אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים: כי לי כל
חיתו יער בהמות בהרי אלף: ידעתי כל עוף הרים
וזיז שדי עמדי: אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל
ומלואה: האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה:
זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: וקרא אלי
ביום צרה אחלצך ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך
לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: ואתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחריך: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך: פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד מרמה:
תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי: אלה עשית
והחשתי היות היית אמה אוכיחך ואערכה לעיני
לתך: בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל:
זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:
למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא
אל בת שבע: חנני אלהים כחסדך כרוב רחמיך מחה
פשעי: הרבה כבסני מעוני וממחטאתי טהרני: כי
פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך:
הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת
בטוחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי ומכל עונותי מחה:
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה
פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי
תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה
לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלם: אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחך פרים: למנצח משכיל לדוד: בבוא
דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית
אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום:
הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה: אהבת כל דברי בלע לשון
מרמה: גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך
מארץ חיים סלה: וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו
ויאמרו: הן האיש לא ישם אלהים מעזו ויבטח ברוב
עשרו יתעז במותו: ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: אודך לעולם כי עשית
ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך: למנצח על מחלת
משכיל לדוד: אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
התעיבו עול אין עושה טוב: אלהים משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים: כלו
סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד: הלא
ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא
קראו: שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות
חונך הבישות כי אלהים מאסם: מי יתן מציון ישועות
ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
למנצח בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים ויאמרו
לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי
פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו
אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי
נפשי: השיב הרע לשוררי בצמיתך הכחידם: בנדבה
אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה
הצילני ובאויבי ראתה עיני: למנצח בנגינות משכיל
לדוד: האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי:
הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיתי: מקול אויב
מפני עקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני:
לבבי חולל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: יראה
ורעדה תבוא בי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי
אברה כיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נד אלין
במדבר סלה: אחישה פלטי מרוח סערה משבר: בלע
אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר: יומם
ולילה יסובבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה:
והות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה: כי לא אויב
יחרפני ואוכלה לא שנאי עלי הגדיל ונסתרתי ממנו:
ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי: אשר יחד נמתיק
סוד בבית אלהים נהלך בקרב: יבוש מות עליהם
וירדו שאולה חיים כי רעות במגוריהם בקרבם: אני
אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: ערב ובקר וצהרים
אשיחה והמה ואשמע קולי: פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היו עמדי: ישמע אל ויענם וישב קדם סלה
אשר אין למו חלופים ולא יראו אלהים: שלח ידיו
בשלמיו חלל ברית: חלקו מחמאה פיו ומלחמה לבו
רככו משמנים דבריו והמה פתחות: השלך על יהוה
יהבך והוא יכלכלך לא יתן למוט לצדיק עולם: ואתה
אלהים תורידם

ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 28 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 29 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ 30 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ 31 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 32 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ 33 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 34 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ 35 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 36 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 37 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

פרק ב׳.

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

פרק ג׳.

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃ 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ 24 וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

---

(28) בר׳ 2: 6.
(29) בר׳ 2: 8.
(30) שה׳ 19: 50. בר׳ 2: 9.
(31) בר׳ 2: 7. שה׳ 11: 2. 13: 31.
(32) בר׳ 50: 25. שה׳ 13: 19. בר׳ 33: 19.
(33) שה׳ 6: 25. בר׳ 20: 28.

(1) שה׳ 27: 21. בר׳ 20: 18.
(2) בר׳ 49: 8.
(3) בר׳ 1: 17.
(4) ו. שה׳ 11: 8.
(7) יח׳ 24: 19. ו. שה׳ 31: 13.
(8) שה׳ 15: 63.
(9) שה׳ 10: 36. 11: 21. 15: 13.
(10) שה׳ 14: 15. 15: 13. 14. 1. 10: 32.
(11) שה׳ 15: 15.
(12) שה׳ 15: 16. 17.
(13) בר׳ 3: 9.
(14) שה׳ 15: 18. 19.
(15) בר׳ 33: 11.
(16) בר׳ 4: 11. 17. ו. שה׳ 15: 6. ו. בר׳ 2: 55. 35: 2. שו׳ 3. 34: 3. שה׳ 21: (17) בר׳ 1: 3. שה׳ 21: 3. שה׳ 19: 4.
(18) שה׳ 11: 22.
(19) בר׳ 1: 2. ד. שה׳ 18: 7. שה׳ 17: 16. 18.
(20) שה׳ 14: 24. שו׳ 1: 36. שה׳ 14: 9. 13. 15: 13. 14.
(21) שה׳ 15: 63. 18: 28.

22 ויאמרו אליו הן היום אתה יודע את אשר
23 אמר אלינו. ויאמר אליהם הלוא אם אמר לי
ידעתם. ואת אשר אמר אלי לא אדע מעמי:*
24 ויאמרו אליו הלוא נא שאל בעדנו את אלהים
ודעתה: כי אמר לי הנה אנכי הולך אל אבותי
25 ואל ארצי.* ויאמרו אליו נא שאל בעדנו
את אלהים והוא יגיד לנו את דרכנו אשר
26 אנחנו הלכים עליה: ויען את אמר אליהם
הנה אנכי הולך אל ארצי ואל מולדתי ואל
27 אבי קחו ותנו לי אשה משם אבי: ויען
ויאמרו אליו הנה נא אתנו בנות אחינו
ואתנו בנות אחינו ואתנו בנות אחינו ואתנו
בנות אחינו ואתנו בנות אחינו ואתנו בנות
28 אחינו ואתנו בנות אחינו ואתנו בנות אחינו.*
ויאמר אליהם הנה אנכי הולך אל אבותי
29 ואל ארצי ואל מולדתי ואל אשתי ואל בני
ואל בנותי ואל בנות בני ואל בנות בנותי
30 ואל כל אשר לי ואל כל אשר לאבי ואל כל
אשר לאחי ואל כל אשר לאחיותי ואל כל
אשר לאחיות אחי ואל כל אשר לאחיות אבי
31 ואל כל אשר לאחיות אחיותי ואל כל אשר
לאחיות אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות
אחיות אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות
32 אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות אחיות
אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות
אבי ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות
אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות
33 אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות אחיות
אחיות אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות
אחיות אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות
אחיות אחיות אחיותי ואל כל אשר לאחיות
אחיות אחיות אחיות אבי ואל כל אשר
34 לאחיות אחיות אחיות אחיותי ואל כל אשר
לאחיות אחיות אחיות אחיות אבי ואל כל
35 אשר לאחיות אחיות אחיות אחיותי ואל כל
אשר לאחיות אחיות אחיות אחיות אבי ואל
36 כל אשר לאחיות אחיות אחיות אחיותי ואל
כל אשר לאחיות אחיות אחיות אחיות אבי
ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות אחיותי
ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות אחיות
אבי ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות
אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות אחיות
אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות אחיות
אחיות אחיותי ואל כל אשר לאחיות אחיות
אחיות אחיות אבי ואל כל אשר לאחיות
אחיות אחיות אחיותי ואל כל אשר לאחיות
אחיות אחיות אחיות אבי ואל כל אשר
לאחיות אחיות אחיות אחיותי ואל כל אשר
לאחיות אחיות אחיות אחיות אבי ואל כל
אשר לאחיות אחיות אחיות אחיותי ואל כל
אשר לאחיות אחיות אחיות אחיות אבי ואל

בְּיָדָם לְהָרַע לְאִישׁ אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינָיו אוֹ אֲשֶׁר־רַע בְּעֵינָיו יִתֵּן לְהָרַע לְאִישׁ אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינָיו כִּי אִם־בְּמִצְוַת יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשְׁדֹּת וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד כִּי אִם־לְהַחֲרִים כֹּל נְשָׁמָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעַד־עַזָּה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן וְעַד־גִּבְעוֹן׃ וְאֵת כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־אַרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ בְּפַעַם אֶחָת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃

פרק יא.

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָבִין מֶלֶךְ חָצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹבָב מֶלֶךְ מָדוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ אַכְשָׁף׃ וְאֶל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצָּפוֹן בָּהָר וּבָעֲרָבָה נֶגֶב כִּנְרוֹת וּבַשְּׁפֵלָה וּבְנָפוֹת דּוֹר מִיָּם׃ כְּנַעֲנִי מִמִּזְרָח וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי בָּהָר וְהַחִוִּי תַּחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה׃ וַיֵּצְאוּ הֵמָּה וְכָל־מַחֲנֵיהֶם אִתָּם עַם־רָב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וְסוּס וָרֶכֶב רַב מְאֹד׃ וַיִּוָּעֲדוּ כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו עַל־מֵי מֵרוֹם לְהִלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן רַבָּה וְעַד־מִסְרְפוֹת מַיִם וְעַד־בִּקְעַת מִצְפֶּה מִזְרָחָה וַיַּכּוּם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד׃ וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ לָהֶם כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶת־סוּסֵיהֶם עִקֵּר וְאֶת־מַרְכְּבוֹתֵיהֶם שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִוא וַיִּלְכֹּד אֶת־חָצוֹר וְאֶת־מַלְכָּהּ הִכָּה בֶחָרֶב כִּי חָצוֹר לְפָנִים הָיְתָה רֹאשׁ לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה׃ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לְפִי־חָרֶב הַחֲרֵם לֹא נִשְׁאַר כָּל־נְשָׁמָה וְאֶת־חָצוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וְכָל־עָרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְכָל־מַלְכֵיהֶם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ וַיַּכֵּם לְפִי־חָרֶב הַחֲרִימָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ כִּי רַק הַבְּהֵמָה וְהַשָּׁלָל בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַךְ אֶת־כָּל־הָאָדָם הִכּוּ לְפִי־חָרֶב עַד־הַשְׁמִדָם אֹתָם לֹא־הוֹתִירוּ כָּל־נְשָׁמָה׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ כֵּן צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵסִיר דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָהָר וְאֶת־כָּל־הַנֶּגֶב וְאֵת כָּל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאֶת־הַשְּׁפֵלָה וְאֶת־הָעֲרָבָה וְאֶת־הָהָר יִשְׂרָאֵל וְשְׁפַלָתוֹ׃ מִן־הָהָר הֶחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה וְעַד־בַּעַל גָּד בְּבִקְעַת לְבָנוֹן תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיַּכֵּם וַיְמִתֵם׃ יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַמִּלְחָמוֹת הָאֵלֶּה׃ לֹא הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־הַחִוִּי יוֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־הַכֹּל לָקְחוּ בַּמִּלְחָמָה׃ כִּי מֵיְהוָה הָיְתָה לְחַזֵּק אֶת־לִבָּם לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הֱיוֹת לָהֶם תְּחִנָּה כִּי לְמַעַן הַשְׁמִידָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִוא וַיַּכְרֵת אֶת־הָעֲנָקִים מִן־הָהָר מִן־חֶבְרוֹן מִן־דְּבִר מִן־עֲנָב וּמִכֹּל הַר־יְהוּדָה וּמִכֹּל הַר־יִשְׂרָאֵל עִם־עָרֵיהֶם הֶחֱרִימָם יְהוֹשֻׁעַ׃ לֹא־נוֹתַר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל רַק בְּעַזָּה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד נוֹתָרוּ׃ וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃

(20) דב. 2: 14. שפ. 23: 16.
(21) שפ. 23: 13.
(22) דב. 3: 1. 4. שפ. 8: 2. 16. 13: 3.

(1) דב. 2: 21. 22.
(3) שפ. 13: 3.
(4) דב. 2: 22.
(5) תה. 106: 35.
(6) שפ. 34: 16. שפ. 7: 3.
(7) דב. 2: 11. 13. שפ. 16: 21. דב. 6: 25.
(8) דב. 2: 14. שפ. 3: 7.
(9) דב. 3: 15. 4: 3. 6: 7. 10: 10. שפ. 10. 1. שפ. 12. 10. שפ. 9: 27. תה. 22: 5. 106: 44. 107: 13. 19. דב. 2: 16. 1: 13.

(10) שפ. 27: 18. דב. 6: 34. 11: 29. 13: 25. 14: 6. 19. 1. (19) שפ. 4: 20.
(20) שפ. 3: 15.
(24) 1. שפ. 24: 3.
(27) דב. 5: 14. 6: 34. 1. שפ. 13: 3. שפ. 17: 15. דב. 24: 7. 17: 1. 19: 1.
(28) דב. 7: 9. 15. 1. שפ. 17: 47. שפ. 2: 7. דב. 12: 5.
(12) דב. 2: 19. 1. שפ. 12: 9.
(13) דב. 5: 14. 1: 16.
(14) שפ. 28: 48.
(15) דב. 3: 9. תה. 78: 34. דב. 20: 16.

[1] שפ: יָלְכוּ אִתָּהּ מ: כֵּן. [2] מ: אֲשֶׁר לֹא הָלְכוּ אִתָּהּ.

29 ומשלם אל חיקם: יבאו בניהם ושאריתם
תכון לפניהם: תוספת עון על עונם
ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר חיים
ועם צדיקים אל יכתבו.*
30 פי אבד רשעים יאבד
ויקר אויבי ה' כבעי כרים
כלו בעשן כלו.
31 כי לוה רשע ולא משלם
וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו ירשו ארץ
ומקוביו יכרתו: מה' מצעדי גבר כוננו
וידרכו יחפץ.

פרק ל"ח.

1 מזמור לדוד להזכיר: ה' אל בחמתך תוכיחני
ואל בחרונך תיסרני: כי חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי
מפני זעמך אין שלום בעצמותי
מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני: נבאשו נמקו
חבורותי מפני אולתי: נעויתי שחותי
עד מאד כל היום קודר הלכתי: כי
כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי:
נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי
מנהמת לבי: אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה: לבבי סחרחר
כחי עזבני ואור עיני גם הוא אין אתי:
אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחוק עמדו: ויקושו מבקשי
נפשי ודורשי רעתי דברו הוות
וכל היום מרמות יהגו: ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
ואהי כאדם אשר לא שומע
ואין בפיו תוכחות: כי לך ה' הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי
פן ישמחו לי פן בנוד רגלי עלי
הגדילו: כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי: ואויבי חיים עצמו
עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה
תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב:
אל תעזבני ה' אלהי אל תרחק ממני:
חישה לעזרתי אדני תשועתי:

פרק ל"ט.

1 למנצח לידותון מזמור לדוד: אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעוד רשע נגדי:
2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
ואכאבי נעכר: חם לבי בקרבי בהגיגי
תבער אש דברתי בלשוני:
3 הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני: הנה טפחות נתת
ימי וחלדי כאין נגדך אך הבל כל
אדם נצב סלה: אך בצלם יתהלך
איש אך הבל יהמיון צובר ולא ידע
מי אספם: ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא: ממכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני: נאלמתי לא
אפתח פי כי אתה עשית: הסר מעלי
נגעך מתגרת ידך אני כלתי: ביסורים
על עון תיסר נמוג כעש חמודו אך הבל
כל אדם סלה: שמעה תפלתי ה'
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:
הישע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

פרק מ'.

1 קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי:
2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על
סלע רגלי כונן אשורי: ויתן בפי שיר
חדש תהלה לאלהינו יראו רבים
וייראו ובטחו בה': אשרי הגבר אשר
שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב: רבות עשית אתה ה'
אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו
אין ערוך אגידה ואדברה עצמו
מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנים
כרית לי עולה וחטאה לא שאלת:
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי: לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי: בשרתי צדק
בקהל רב הנה שפתי לא אכלא ה'
אתה ידעת: צדקתך לא כסיתי בתוך
לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא
כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב:
אתה ה' לא תכלא רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד ינצרוני: כי אפפו עלי
רעות עד אין מספר השיגוני עונותי
ולא יכולתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני: רצה ה' להצילני
ה' לעזרתי חושה: יבשו וייחפרו יחדו
מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור
ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על עקב
בשתם האמרים לי האח האח:
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו
תמיד יגדל ה' אהבי ישועתך: ואני
עני ואביון ה' יחשב לי עזרתי ומפלטי
אתה אלהי אל תחר:

פרק מ"א.

1 למנצח משכיל אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו ה': ה' ישמרהו
ויחייהו אשרי בארץ ואל תתנהו
בנפש אויביו: ה' יסעדנו על ערש
דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני
אמרתי ה' חנני רפאה נפשי כי חטאתי
לך: אויבי ירעו לי במה ימות ואבד
שמו: ואם בא לראות שוא דברו לבו
יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר יחדו
עלי כל שונאי עלי יחשבו רעה לי:
דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא
יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי
עקב: ואתה ה' חנני והקימני
ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת
בי כי לא ירוע אויבי עלי: ואני
בתומתי תמכת בי ותציבני לפניך
לעולם: ברוך ה' אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם אמן ואמן:

פרק מ"ב.

1 למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג
על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך
אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל
חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך:
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי
אעבור בסך אדמם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג: מה
תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני
ואלהי: אלי נפשי תשתוחח על כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער: תהום אל תהום קורא לקול
צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו:
יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל
סלעי למה שכחתני למה קודר אלך
בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני
צוררי באמרם אלי כל היום איה
אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק מ"ג.

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועול תפלטני: כי אתה
אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר
אלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך
המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך
ואל משכנותיך: ואבואה אל מזבח
אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך
בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק מ"ד.

1 למנצח לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים
הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם:
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא
הושיעה למו כי אם ימינך וזרועך
ואור פניך כי רצית בם: אתה הוא
מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:
בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרוס
קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי
לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו
כל היום ושמך לעד נודה סלה:
אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו:
תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
למו: תתנינו כצאן מאכל ובגוים
זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
בהם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג
וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי
נגדי ובושת פני כסתני: מקול מחרף
ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת
באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בברית
אלהינו: לא נסוג אחור לבנו ותט
אשורינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום
תנים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו
שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר:
הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע
תעלמות לבב: כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה
תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח:
למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ
בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען
חסדך:

---

(30) דב. 3: 11.
(31) דב. 5: 6. 8. 1. ירמ. 10: 19. 36. 1. ירמ. 12: 9.

---

(1) דב. 2: 19.
(2) דב. 2: 14. ירמ. 11: 1.
(3) דב. 1: 19. 5: 8. תה. 106: 42.
(5) בר. 35: 8.
(6) ירמ. 11: 32. ירמ. 19: 37. 1מל. 11: 4. מלא. 1: ירמ. 44: 1.
(7) מש. 14: 4. דב. 5: 21. 1. מל. 18: 40. תה. 83: 9. 10.
(9) דב. 2: 14.
(10) דב. 5: 18. מש. 11: 13. תה. 83: 9. דב. 4: 13. 16.
(3) דב. 1: 19. 5: 8. תה. 106: 42.
(5) בר. 35: 8.
(6) ירמ. 11: 32. ירמ. 19: 37. 1מל. 11: 4. מלא. 1: ירמ. 44: 1.
(7) מש. 14: 4. דב. 5: 21. 1. מל. 18: 40. תה. 83: 9. 10.
(9) דב. 2: 14.
(10) דב. 5: 18. מש. 11: 13. תה. 83: 9. דב. 4: 13. 16.
(11) דב. 1: 16. ירמ. 10: 29.

---

(14) בר. 9: 3. ד. ירמ. 5: 24. תה. 68: 7. יח. 52: 12.
(15) תה. 83: 9. 10. ירמ. 10: 10.
(19) דב. 5: 25.
(21) דב. 5: 26.
(23) תה. 18: 47.

4 יְהוָה׃ חֲכָלֶיהָ אֵל אֵבֶד׃
חֲפַשְׂתֶּם אֵל מְצֹא עֲוֹנֶךָ׃
אִם־נִסְתַּר אֵישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ׃
וְאַתָּה אֵיכָה מְאֹד מְחֻקָּקֶיהָ׃
וְלֹא אֵיכָה מְאֹד מְחֻקָּקֶיהָ׃ סֶלָה׃
5 יְהוָה אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל׃
אֵין אִישׁ אֵל אֵל אֵל אֵל׃
6 חֲמָתֵנוּ וְנִכְלְמָה כִּי אֵבַד׃
חֲמָתֵנוּ וְנִכְלְמָה יְהוָה אֵל׃
וְאֵין כָּל־אֵל אֵל אֵל׃
7 חֲלֵלָיו אֵל אֵל אֵל כִּי אֵל׃
חֲלֵלָיו׃ אֵל אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
8 חֲכָלֶיהָ וְאֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל׃
9 אֵב אֵל אֵל אֵל׃
אֵב אֵל אֵל׃
אֵל׃
10 אֵל אֵל אֵל׃
אֵל[1] אֵל אֵל׃
11 אֵל אֵל[2] אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל אֵל׃
12 אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל׃
אֵל׃
13 אֵל אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
14 אֵל אֵל (אֵל) אֵל אֵל׃
אֵל׃ אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל[3] אֵל אֵל׃
15 אֵל אֵל אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
16 אֵל אֵל׃
אֵל׃
17 אֵל אֵל׃
אֵל׃
18 אֵל אֵל אֵל׃
אֵל׃
19 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל׃
20 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל אֵל אֵל׃
21 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל׃
22 אֵל[1] אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
23 אֵל אֵל׃
אֵל׃
אֵל׃
24 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
25 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
26 אֵל אֵל׃
אֵל׃
אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל׃
27 אֵל אֵל׃
אֵל אֵל׃
אֵל׃
28 אֵל אֵל׃
אֵל׃
אֵל׃
אֵל׃
אֵל׃

[1]: אֵל אֵל אֵל. [2]: אֵל אֵל אֵל. [3]: אֵל אֵל אֵל.

[1]: אֵל אֵל.

(4) אֵל. 33: 2. אֵל. 68: 7.
ב. אֵל. 22: 8. אֵל. 68: 8.
אֵל. 64: 3. אֵל. 3: 3. 10.
(5) אֵל. 4: 11. אֵל. 97: 5.
אֵל. 19: 18.
(6) אֵל. 3: 31. 4: 17. אֵל.
26: 22. ב. אֵל. 15: 5. אֵל.
33: 8. אֵל. 1: 4. 4: 18.
(7) אֵל. 49: 23.
(8) אֵל. 32: 16. אֵל. 2: 12.
17. 1. אֵל. 13: 19. 22. אֵל.
4: 3.
(9) אֵל. 5: 2.
(10) אֵל. 105: 2. 145: 5. אֵל.
10: 4. 12: 14. אֵל. 107: 32.
(11) 1. אֵל. 12: 7. אֵל.
145: 7.
(12) אֵל. 57: 8. 68: 18.
(13) אֵל. 49: 14.
(14) אֵל. 3: 27. 13. 12: 15.
אֵל. 32: 39. 40.
(15) אֵל. 4: 14.
(16) אֵל. 32: 1.
(17) אֵל. 13:25.31.29:19.31.
(18) אֵל. 4: 10.
(19) אֵל. 4: 16. אֵל. 44: 12.
אֵל. 5: 30.
(20) אֵל. 10: 11. אֵל. 77: 17.
18. אֵל. 4: 15.
(21) אֵל. 4: 7.
(23) אֵל. 21: 9. 10. אֵל.
3: 5. 1. אֵל. 47: 18. 17.
25: 28.
(24) אֵל. 4: 17. כה. 1: 28.
(25) אֵל. 4: 19.
(26) אֵל. 4: 21.

29 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה־לָּהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃

30 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לִירָשָׁהּ׃

31 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

פרשה ה׳

1 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

2 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲנֹכִי מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנֶךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ׃

3 וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

5 וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃

6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃

7 וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃

8 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃

9 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

10 וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃

11 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃

(30) שה. 15: 9.
(31) שו. 83: 9. 10. ד. 5. 23: 4. שו. 19: 5.

(1) ויק. 2: 19. שה. 3: 7.
(2) 1. שה. 13: 6. 14. 11: 38.
(3) ויק. 3: 13. 20/29: 1. ויק. 7: 12. 8: 10. 1. שה. 4: 30. שה. 1: 3. (4) שה. 26: 16. 28: 30. 33. 51. שה. 6: 15.
(5) ויק. 7: 12.
(6) ויק. 3: 15. שה. 5: 15. (9) שו. 44: 2. 3.
(10) ד. שה. 17: 35. 37. 38. יג. 10: 2.
(11) שה. 17: 2. 14. 11: 32. (12) ויק. 13: 3. 5. 28. שה. 1: 5.
(13) שו. 89: 49. 59. 1. 63: 15. שו. 44: 1. ד. 6. 15: 2.
(14) 1. שה. 12: 11. 14. 11: 32. 34. שה. 1: 9. ויק. 4: 6.
(15) 1. שה. 9: 21. שה. 18: 21. 25. שה. 5: 2.
(16) שה. 3: 12. שה. 1: 5.
(17) שה. 4: 1–8. ויק. 6: 36.
(18) ד. שה. 20: 8. שו. 86: 37. שה. 7: 11. 17. 18. 3. 5. ויק. 13: 15.
(19) יח. 18: 6-8. (20) ויק. 13: 19. 1. שה. 18: 33. 34.
(21) יה. 9: 24. 1. שה. 18: 38. ד. 6. 7: 1.
(22) ויק. 13: 21. יח. 16: 13. 32: 30. שה. 33: 20. ויק. 13: 22.
(23) ויק. 10: 19.
(24) יח. 22: 14. שה. 17: 15. יג. 33: 16. שו. 48: 35. ויק. 8: 32.
(25) שה. 34: 13. שה. 7: 5. שה. 15: 9.

[1] שה: שמה יהוה אלהינו.

כִּי־תִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְיָ אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃

(25) שה. 34: 13. שה. 7: 5.

26 ויעזבו את־כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שני עגלים ועשו אשרה וישתחוו לכל־צבא השמים ויעבדו את־הבעל׃ 27 והעבירו את־בניהם באשם ובבנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו וימכרו להעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 28 ויהי חרון־יהוה בישראל וירידם מעל פניו לבלתי השאיר רק־שבט יהודה לבדו׃ 29 וגם יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ 30 וימאס יהוה בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר־השליכם מעל פניו׃ 31 כי־קרע ישראל מעל בית דויד וימליכו את־ירבעם בן־נבט וידח ירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃ 32 וילכו בני־ישראל בכל־חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃ 33 עד אשר־השליך יהוה את־ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃ 34 ויבא מלך־אשור מבבל וכותה ועוא וחמת וספרוים וישב במערות ערי שמרון תחת בני־ישראל וירשו את־שמרון וישבו בעריה׃ 35 ויהי בראשונה לא יראו את־יהוה וישלח יהוה בהם את־אריות ויהרגו בהם׃ 36 ולא ידעו את־משפט אלהי הארץ וישלח בהם את־אריות והנם ממיתים אותם עד אשר לא ידעו את־משפט אלהי הארץ׃ 37 ויצו יהוה את־בני־ישראל לאמר לא תיראו את־אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו את־אלהים אחרים׃ 39 כי אם־את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יצילכם מכל אויביכם׃ 40 ולא ישמעו כי אם־כמשפטם הראשון הם עשים׃ 41 ויהי הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם עבדים גם־בניהם גם־בני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

פרק ו׳

1 ויהי בשנת שבע עשרה שנה להושע בן־אלה מלך ישראל בשמרון מלך חזקיהו בן־אחז מלך יהודה׃ 2 בן־עשרים וחמש שנה היה חזקיהו במלכו ושנים עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת־זכריהו׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃ 4 הוא הסיר את־הבמות וישבר את־המצבות וכרת את־האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד־הימים ההם היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃ 5 ביהוה אלהי־ישראל בטח ואחריו לא־היה כמהו בכל־מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃ 6 ויהי דבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את־משה׃ 7 ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ויפרד במלך אשור ולא עבדו׃ 8 הוא הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל־נוצרים ועד־עיר מבצר׃ 9 ויהי בשנת הרביעית למלך חזקיהו היא שנת השביעית להושע בן־אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על־שמרון ויצר עליה׃ 10 ויקצוה מקצה שלוש שנים בשנת ששית לחזקיהו היא שנת התשיעית להושע מלך ישראל נלכדה שמרון׃ 11 ויגל מלך־אשור את־ישראל אשורה ויניחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ 12 אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריתו את כל־אשר צוה משה עבד־יהוה לא שמעו ולא עשו׃ 13 ובשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃ 14 וישלח מלך־אשור רבשקה מלכיש אל־מלך חזקיהו ירושלם

---

(32) ו׳. ועש. 12: ו. ד. 18. ד. ודכ. 24: מה. 20. ועש. 11: 21. וי. 11: 13. מה. 6: 10.
(33) דב. 6: 3. מש. 17: 16. (34) דב. 3: 10. ו. ודכ. 12: 10: 3. דב. 3: 27.
(37) מש. 4: 3. 4. 6. 7. (39) דב. 18: 32.

(1) דב. 6: 32. (2) מש. 8: 17. יש. 10: 13. ו. מה. 1: 29. ד. מה. 4: 7. (3) מש. 20: 8. (7) ו. ועש. 14: 6. 18. ד. ודכ. 24: 20. מש. 14. ו. ועש. 14: 9. 10. מש. 18: 13. (12) דב. 9: 5. 33. 8: 10. (9) דב. 46: 2. 3.

[1] מ: מלכות אשור.

ומצותי: כי מלך אשר אין אתה עבדיו ומלך אשר אין אתה עבדיו. ואמר אדוני המלך: אתה ידעת את עבדך כי אני ובית אבי עבדי אדוני המלך. ואתה שמת את עבדך בין האוכלים בשלחנך. ומה יש לי עוד צדקה לפניך. ועתה אדוני המלך חי נפשך: אם יש איש אשר ידבר אל אדוני המלך דבר. ויאמר המלך: לך הנה ואראה את פניו. ויצא יואב ארצה ויבא את אבשלום ירושלים. ויאמר המלך: ישוב לביתו ופני לא יראה. וישב אבשלום לביתו ופני המלך לא ראה. ולאבשלום לא היה איש נאוה מאד בכל ישראל להתהלל יפיו. ולא היה בכל ישראל כאבשלום. ממכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום. ובשוב שערו כי מקץ ימים מימים אשר יגלחהו כי כבד עליו וגלחהו. ושקל שערו מאתים שקלים במשקל המלך. ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת תמר בתו היתה אשה יפת מראה. וישב אבשלום בירושלים שתי שנים ופני המלך לא ראה. וישלח אבשלום אל יואב לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו. וישלח עוד פעם שנית ולא אבה לבוא. ויאמר אל עבדיו: ראו חלקת יואב אצלי והוא לו שם שעורים. לכו והציתו אותה באש. ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש. ויקם יואב ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר אליו: למה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש. ויאמר אבשלום אל יואב: הנה שלחתי אליך לאמר בוא הנה ואשלחך אל המלך לאמר למה באתי מגשור. טוב לי עוד שם. ועתה אראה פני המלך. ואם יש בי עון והמיתני. ויבא יואב אל המלך ויגד לו. ויקרא לאבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך. וישק המלך לאבשלום.

ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום רכב וסוסים וחמשים איש רצים לפניו. וישכם אבשלום ויעמד ליד דרך השער. והיה כל האיש אשר יהיה לו דבר לבוא אל המלך למשפט ויקרא אליו אבשלום ויאמר: מאי עיר אתה. ויאמר: מאחד שבטי ישראל עבדך אני. ויאמר אליו אבשלום: ראה דבריך טובים ונכונים ואין לך שומע מטעם המלך. ויאמר אבשלום: מי ישמני שופט בארץ ואליו כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט ובא אלי ואצדקהו. והיה בגשת האיש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק בו ונשקו. וכן עשה אבשלום לכל ישראל הבאים למשפט אל המלך. ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל. ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך: אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון. כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר: אם שוב ישיבני יהוה ירושלים והיה אעבד את יהוה. ויאמר אליו המלך: לך בשלום. ויקם וילך חברונה. וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר: כאשר תשמעו את קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון. ויצאו עמו מאתים איש מירושלים קרואים והלכו בתמימות ולא ידעו דבר. ויזבח אבשלום את הזבחים ויקרא לאחיתופל הגילוני יועץ דוד מעירו מגלה ויבא את עצתו. ויהי הקשר איתן והעם הולך ורב את אבשלום. ויבא המבשר אל דוד לאמר: היה לב איש ישראל אחרי אבשלום. ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלים: קומו ונברחה כי אין לנו פליטה מפני אבשלום. מהרו לצאת פן ימהר ויהרסנו ויט עלינו את הרעה ואת העיר יכו לפי חרב. ויאמר עבדי המלך אל המלך: ככל אשר יבחר אדוננו המלך הנה אנחנו עבדיך. ויצא המלך וכל ביתו ברגליו. ויעזוב המלך את עשרת נשיו הפילגשים לשמור את הבית. ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו במרחק. וכל עבדיו עברים אתו וכל הכרתי וכל הפלתי ועל כל הגתים ששה מאות איש אשר באו ברגליהם מגת עברו לפני המלך. ויאמר המלך אל איתי הגתי: למה תלך גם אתה אתנו. שוב אל מקומך ושב את אחיך. חסד ואמת יהוה עמך. כי גם גר אתה ומארצך הגלית. אתמול באת ואניעך היום לנוע אתנו. ואנכי הולך אנה אשר אנכי הולך. שוב ושב אחיך עמך חסד ואמת. ויען איתי ויאמר: חי יהוה ואם לא לאדוני המלך כי אם במקום אשר יהיה אדוני המלך שם למות או לחיות כי גם עבדך שם. ויאמר דוד אל איתי: לך עבור. ויעבור איתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו. וכל הארץ בוכים בקול גדול והעם עוברים. והמלך עומד על נחל קדרון. ויעבור כל העם פני הדרך המדברה. וגם צדוק והלוים נושאים את ארון האלהים ויציגו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם העוברים מן העיר. ויאמר המלך אל צדוק: השב את ארון האלהים העירה. אם אמצא חן בעיני יהוה והשיבני והראני אתו ואת נוהו. ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב בעיניו. ויאמר המלך אל צדוק הכהן: הרואה אתה. שוב בשלום העירה ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר בניכם אתכם. ראו אני מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי. ויקחו צדוק ואביתר את ארון האלהים וישבו שם. ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובכה והראש חפוי והוא הולך יחף. וכל העם אשר אתו חפו איש את ראשו ועלו בוכים. ויגד לדוד לאמר: אחיתופל בין הקושרים עם אבשלום. ויאמר דוד: סכל נא את עצת אחיתופל יהוה. ודוד עבר מעט מראש ההר והנה שם חושי הארכי לקראתו קרוע כתנתו ואדמה על ראשו. ויאמר דוד אליו: אם עברת אתי והיית לי למשא. ואם העירה תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אני עבדך אבי היית עתה ולמען עבדך אני אהיה עתה ופרת לי את עצת אחיתופל. הלא שם אתך צדוק ואביתר הכהנים. והיה כל אשר תשמע מבית המלך והגדת לצדוק ולאביתר הכהנים. הנה שם אתם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר. ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעון. וילך חושי רעה דוד והוא בא ירושלים ואבשלום בא ירושלים.

ודוד עבר מעט מן הפסגה והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקי ענבים ומאה קיץ ונבל יין. ויאמר המלך אל ציבא: מה לך אתה עושה. ויאמר ציבא: החמורים לבית המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל הנערים והיין לשתות העיפים במדבר. ויאמר המלך: ואיה בן אדוניך. ויאמר ציבא אל המלך: הנה הוא יושב בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי. ויאמר המלך אל ציבא: הנה לך כל אשר למפיבשת יהיה לך. ויאמר ציבא: השתחויתי אמצא חן בעיניך אדוני המלך. ויבא דוד עד בחורים והנה משם יוצא איש ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יוצא יצא ומקלל. ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגבורים מימינו ומשמאלו. וכה אמר שמעי בקללו: צא צא איש הדמים ואיש הבליעל. השיב יהוה עליך את כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו. ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה. ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך: למה יקלל הכלב המת הזה את אדוני המלך. אעברה נא ואסירה את ראשו. ויאמר המלך: מה לי ולכם בני צרויה. כי יקלל כי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן. ויאמר דוד לאבישי ולכל עבדיו: הנה בני יצא ממעי מבקש את נפשי. אף כי עתה בן ימיני. הניחו לו ויקלל כי דבר יהוה לו. אולי יראה יהוה בעיני ויתן לי יהוה טובה תחת קללתו היום. וילכו דוד ואנשיו בדרך והוא הולך מנגד לו וקלל הולך ומסקל באבנים נגדו ועפר יזרה. ויבא המלך והעם אשר אתו עיפים ויפח שם. ואבשלום והעם אנשי ישראל באו ירושלים ואחיתופל אתו. ויהי כבוא חושי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום: יחי המלך יחי המלך. ויאמר אבשלום אל חושי: זאת חסדך את רעך. למה לא הלכת את רעך. ויאמר חושי אל אבשלום: כי אשר יבחר יהוה ובעם הזה וכל איש ישראל לו אהיה ואתו אשב. ועוד אני אשר אעבוד לפני אביך כן אהיה לפניך. ויאמר אבשלום אל אחיתופל: עצתו מה נעשה. ויאמר אחיתופל אל אבשלום: בא נא אל פילגשי אביך אשר הניח לשמור את הבית. ושמע כל ישראל כי נבאש אבשלום את אביו. וחזקו ידי כל אשר אתו. ויטו לאבשלום אהל על הגג ויבא אבשלום אל פילגשי אביו לעיני כל ישראל. ועצת אחיתופל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים ככל עצת אחיתופל הן לדוד הן לאבשלום. ויאמר אחיתופל אל אבשלום: אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחרי דוד הלילה. ואבואה עליו והוא יגע ורפה ידים והחתתיו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו. והשיבותי את כל העם אליך כשוב הכלה אל אישה. נפש האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה לשלום. וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל. ויאמר אבשלום: קראו נא גם לחושי הארכי ונשמעה גם מה בפיו. ויבא חושי אל אבשלום וידבר אליו אבשלום לאמר: כדבר הזה דבר אחיתופל. הנעשה דברו אם אין אתה דבר אשר דבר. ויאמר חושי אל אבשלום: לא טובה העצה אשר יעץ אחיתופל הפעם. ויאמר חושי: אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גבורים הם והמה מרי נפש כדוב שכול בשדה. ואביך איש מלחמות הוא ולא ילין עם העם בלילות. הנה עתה הוא נחבא באחד המקומות או באחת השחתות. והיה כנפל בהם בראשונה ושמע כל שומע ואמר היתה מכה בעם אשר אחרי אבשלום. וגם הוא בן חיל אשר לבו כלב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו. כי אם יאסף אליו כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על שפת הים לרב ופניך הולך בקרב. ומצאנו אתו במקום אשר נמצא שם ונפלנו עליו כאשר תפל הטל על האדמה ולא נשאיר ממנו ומכל האנשים אשר אתו גם אחד. ואם אל עיר יאסף אליו כל ישראל והקשרנו את החבל אל העיר ההיא וסחבנו אותה אל הנחל עד אשר לא תמצא שם גם אבן. ויאמר אבשלום וכל איש ישראל: טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתופל. כי יהוה צוה להפיר את עצת אחיתופל הטובה בעבור הביא יהוה על אבשלום את הרעה. ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים: כעצת אחיתופל יעץ אבשלום ואל הזקנים ישראל. ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר: אל תלן הלילה בערבות המדבר כי גם עבור תעבור פן יבלע המלך וכל העם אשר אתו. ויהונתן ואחימעץ עומדים בעין רגל ותלך השפחה ותגד להם והם הלכו להגיד למלך דוד. ולא יוכלו להראות ויבאו עיר. ויראם איש ויגד לאבשלום. וילכו שניהם מהרה ויבאו בית איש בבחורים והנה בור בחצרו ויירדו שמה. ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבור ותשח עליו גרוש ולא נודע דבר. ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הבית ויאמרו: איה אחימעץ ויהונתן. ותאמר אליהם האשה: עברו מים מעט. ויבאו ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלים. ויהי אחרי לכתם ויעלו מן הבור וילכו ויגידו למלך דוד ויאמרו אל דוד: קומו ומהרו עברו את המים כי כה יעץ אחיתופל עליכם. ויקם דוד ויעבר את הירדן עד אור הבקר עד אין איש נעדר אשר לא עבר את הירדן. ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבוש את החמור וילך ויבא ביתו אל עירו ויצו על ביתו ויחנק ויקבר בקבר אביו. ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל אתו. ואת עמשא שם עמשא תחת יואב. ועמשא בן איש ישמעאלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב. ויחן ישראל את אבשלום בארץ גלעד. ויהי כבוא דוד מחנימה ושובי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלודבר וברזלי הגלעדי מרגלים מן העיר הגלעדי. ויגישו משכבות ואגנות וכלי יוצר חטים ושעורים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי. וצאן וחמאת בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר. ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות. ויתן דוד את העם ביד יואב ושלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב ושלישית ביד איתי הגתי. ויאמר המלך אל העם: אצא גם אנכי אתכם. ויאמר העם: לא תצא כי אם נפלנו לא ישימו לבם אלינו ואם חצי מתנו לא ישימו לבם אלינו כי עתה כעשרה אלפים מאתנו. ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזרה. ויאמר המלך אליהם: כטוב בעיניכם אעשה. ויעמד המלך על יד השער וכל העם יצאו במאות ובאלפים. ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת איתי לאמר: נערי לי לאט לאבשלום. וכל העם שומעים בצוות המלך את כל השרים על אבשלום. ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים. ויגפו שם העם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה עשרים אלף איש ביום ההוא. ותהי שם המלחמה על פני כל הארץ ויתר העם אשר אכלה אותם היער מן החרב בימים ההם. ואבשלום נקרה לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד והפרד בא תחת שבכות העץ הגדול ותאחז ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר. וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר: הנה תלוי באלה. ויאמר יואב לאיש המגיד לו: והנה ראית והלא שם הכית אותו ארצה ועלי היה לתת לך עשרת כסף וחגורה אחת. ויאמר האיש אל יואב: אם שוקל אשקל בידי אלף כסף לא אשלח יד אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אותך ואת אבישי ואת איתי לאמר: שמרו אל בן אבשלום לנער. ואם עשיתי בנפשי שקר לא יכחד כל דבר מן המלך ואתה תתיצב מנגד. ויאמר יואב: לא אתוחיל כזה לפניך. ויקח שלשה שבטים בידו ויתקעם בלב אבשלום בעודנו חי בלב האלה. ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתוהו. ויתקע יואב בשופר והעם שבו מרדף אחרי ישראל כי עצר יואב את העם. ויקחו את אבשלום וישליכו אותו אל היער אל הבור הגדול ויערמו עליו גל אבנים גדול מאד. וכל ישראל נסו איש לאהליו. ואבשלום בחייו לקח ויקם לו את מצבת היד אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן להזכיר שמי ויקרא למצבה על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה. ואחימעץ בן צדוק אמר: ארוצה נא ואבשרה את המלך כי הושיעו יהוה מיד אויביו. ויאמר יואב אליו: לא איש בשורה אתה ביום הזה לא תבשר ביום אחר ואת יום הזה לא תבשר כי בן המלך מת. ויאמר יואב לכושי: לך הגד למלך אשר ראית. וישתחו כושי ליואב וירץ. ויוסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב: מה יהי נא אחרי רוץ גם אני אחרי כושי. ויאמר יואב: למה זה אתה רץ בני והלא אין לך בשורות נכונות. ויאמר: מה יהי רוץ גם אני אחרי כושי. ויאמר לו: רוץ. וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את כושי. ודוד ישב בין שני השערים והצופה הלך אל גג השער אל החומה וישא עיניו וירא והנה איש רץ לבדו. ויקרא הצופה ויגד למלך. ויאמר המלך: אם לבדו בשורה בפיו. והלוך הולך וקרב. ויראה הצופה את הרץ השני ויקרא הצופה אל השוער ויאמר: הנה איש רץ לבדו. ויאמר המלך: גם זה מבשר. ויאמר הצופה: ראיתי את מרוץ הראשון כמרוץ אחימעץ בן צדוק. ויאמר המלך: איש טוב הוא ובבשורה טובה יבוא. ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך: שלום. וישתחו לפני המלך ארצה ויאמר: ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדוני המלך. ויאמר המלך: השלום לנער לאבשלום. ויען אחימעץ: ראיתי המון גדול לשלח את איש יואב את עבד המלך ואת עבדך ולא ידעתי מה. ויאמר המלך: סב התיצב פה. ויסב ויעמוד. והנה כושי בא ויאמר כושי: יבשר אדוני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך. ויאמר המלך אל כושי: השלום לנער לאבשלום. ויען כושי: יהי כאשר לנער כן יהי לאויבי אדוני המלך ולכל הקמים עליו לרעה. ויתעצב המלך ויעל על עלית השער ויבך ויאמר בלכתו: בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני. ויגד ליואב לאמר: הנה המלך בוכה ומתאבל על אבשלום. ותהי התשועה ביום ההוא לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר: נעצב המלך על בנו. ויגנב העם ביום ההוא לבוא העירה כאשר יגנב העם הנכלם בנוסו במלחמה. והמלך כיסה את פניו ויזעק המלך בקול גדול: בני אבשלום אבשלום בני בני. ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר: הבישת היום את פני כל עבדיך המלטים היום את נפשך ואת נפש בניך ובנותיך ואת נפש נשיך ואת נפש פילגשיך. באהבך את שונאיך ולשנאך את אוהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לו אבשלום חי ואנחנו כולנו היום מתים אז ישר בעיניך. ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי אם לא תצא אם ילין איש עמך הלילה והרעה לך מכל הרעות אשר באו עליך מנעוריך עד עתה. ויקם המלך וישב בשער והכל לכל העם לאמר: הנה המלך ישב בשער ויבאו כל העם לפני המלך. וישראל נסו איש לאהליו. וכל העם היו נדונים בכל שבטי ישראל לאמר: המלך הציל אותנו מיד אויבינו והוא מלט אותנו מיד פלשתים ועתה נס מן הארץ מפני אבשלום. ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרישים להשיב את המלך. ודבר כל ישראל בא אל המלך. ואל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר: דברו אל זקני יהודה לאמר: למה תהיו אחרונים להשיב את המלך אל ביתו. ודבר כל ישראל בא אל המלך. אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרונים להשיב את המלך. ואל עמשא תאמרו: הלא עצם ובשרי אתה כן יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב. ויט את לב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך לאמר: שוב אתה וכל עבדיך. וישב המלך וירד עד הירדן. ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן. ושמעי בן גרא הבנימיני אשר מבחורים ירד עם אנשי יהודה לקראת המלך דוד. ואלף איש מבנימין אתו וציבא נער בית שאול ועשרת בניו ועבדיו אתו ויעברו את הירדן לפני המלך. ועבר הפלגה לעשות את הטוב בעיני המלך. ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו את הירדן. ויאמר אל המלך: אל יחשב לי אדוני עון ואל תזכר את אשר עוה עבדך ביום צאת אדוני המלך את ירושלים. ואל יבא המלך בלבו. כי יודע עבדך כי אנכי חטאתי והנה באתי היום הזה בראשונה לכל בית יוסף לרדת לקראת אדוני המלך. ויען אבישי בן צרויה ויאמר: הלא על זה יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה. ודוד אמר: מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן. היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי היום כי אני מלך על ישראל. ויאמר המלך אל שמעי: לא תמות. וישבע לו המלך. ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס עד יום בוא השלום. ויהי כבואו מירושלים לקראת המלך ויאמר לו המלך: למה לא הלכת עמי מפיבשת. ויען: אדוני המלך עבדי רמני כי עבד אתה ואלכה לרוץ על הסוס ואשב עליו ואלכה עם המלך כי פסח עבדך. ויוסף עוד לדבר אל המלך ויאמר אל המלך: אתה אדוני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך. כי לא מבית אבי כל אנשי מות לאדוני המלך כי שמת את עבדך בין האוכלים בשלחנך. ומה יש לי עוד צדקה לפניך. ועתה אדוני המלך חי נפשך: אם יש איש אשר ידבר אל אדוני המלך דבר. ויאמר המלך: לך הנה ואראה את פניו. ויצא יואב ארצה ויבא את אבשלום ירושלים. ויאמר המלך: ישוב לביתו ופני לא יראה. וישב אבשלום לביתו ופני המלך לא ראה. ולאבשלום לא היה איש נאוה מאד בכל ישראל להתהלל יפיו. ולא היה בכל ישראל כאבשלום. ממכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום. ובשוב שערו כי מקץ ימים מימים אשר יגלחהו כי כבד עליו וגלחהו. ושקל שערו מאתים שקלים במשקל המלך. ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת תמר בתו היתה אשה יפת מראה. וישב אבשלום בירושלים שתי שנים ופני המלך לא ראה. וישלח אבשלום אל יואב לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו. וישלח עוד פעם שנית ולא אבה לבוא. ויאמר אל עבדיו: ראו חלקת יואב אצלי והוא לו שם שעורים. לכו והציתו אותה באש. ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש. ויקם יואב ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר אליו: למה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש. ויאמר אבשלום אל יואב: הנה שלחתי אליך לאמר בוא הנה ואשלחך אל המלך לאמר למה באתי מגשור. טוב לי עוד שם. ועתה אראה פני המלך. ואם יש בי עון והמיתני. ויבא יואב אל המלך ויגד לו. ויקרא לאבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך. וישק המלך לאבשלום.

ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום רכב וסוסים וחמשים איש רצים לפניו. וישכם אבשלום ויעמד ליד דרך השער. והיה כל האיש אשר יהיה לו דבר לבוא אל המלך למשפט ויקרא אליו אבשלום ויאמר: מאי עיר אתה. ויאמר: מאחד שבטי ישראל עבדך אני. ויאמר אליו אבשלום: ראה דבריך טובים ונכונים ואין לך שומע מטעם המלך. ויאמר אבשלום: מי ישמני שופט בארץ ואליו כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט ובא אלי ואצדקהו. והיה בגשת האיש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק בו ונשקו. וכן עשה אבשלום לכל ישראל הבאים למשפט אל המלך. ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל. ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך: אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון. כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר: אם שוב ישיבני יהוה ירושלים והיה אעבד את יהוה. ויאמר אליו המלך: לך בשלום. ויקם וילך חברונה. וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר: כאשר תשמעו את קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון. ויצאו עמו מאתים איש מירושלים קרואים והלכו בתמימות ולא ידעו דבר. ויזבח אבשלום את הזבחים ויקרא לאחיתופל הגילוני יועץ דוד מעירו מגלה ויבא את עצתו. ויהי הקשר איתן והעם הולך ורב את אבשלום. ויבא המבשר אל דוד לאמר: היה לב איש ישראל אחרי אבשלום. ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלים: קומו ונברחה כי אין לנו פליטה מפני אבשלום. מהרו לצאת פן ימהר ויהרסנו ויט עלינו את הרעה ואת העיר יכו לפי חרב. ויאמר עבדי המלך אל המלך: ככל אשר יבחר אדוננו המלך הנה אנחנו עבדיך. ויצא המלך וכל ביתו ברגליו. ויעזוב המלך את עשרת נשיו הפילגשים לשמור את הבית. ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו במרחק. וכל עבדיו עברים אתו וכל הכרתי וכל הפלתי ועל כל הגתים ששה מאות איש אשר באו ברגליהם מגת עברו לפני המלך. ויאמר המלך אל איתי הגתי: למה תלך גם אתה אתנו. שוב אל מקומך ושב את אחיך. חסד ואמת יהוה עמך. כי גם גר אתה ומארצך הגלית. אתמול באת ואניעך היום לנוע אתנו. ואנכי הולך אנה אשר אנכי הולך. שוב ושב אחיך עמך חסד ואמת. ויען איתי ויאמר: חי יהוה ואם לא לאדוני המלך כי אם במקום אשר יהיה אדוני המלך שם למות או לחיות כי גם עבדך שם. ויאמר דוד אל איתי: לך עבור. ויעבור איתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו. וכל הארץ בוכים בקול גדול והעם עוברים. והמלך עומד על נחל קדרון. ויעבור כל העם פני הדרך המדברה. וגם צדוק והלוים נושאים את ארון האלהים ויציגו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם העוברים מן העיר. ויאמר המלך אל צדוק: השב את ארון האלהים העירה. אם אמצא חן בעיני יהוה והשיבני והראני אתו ואת נוהו. ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב בעיניו. ויאמר המלך אל צדוק הכהן: הרואה אתה. שוב בשלום העירה ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר בניכם אתכם. ראו אני מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי. ויקחו צדוק ואביתר את ארון האלהים וישבו שם. ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובכה והראש חפוי והוא הולך יחף. וכל העם אשר אתו חפו איש את ראשו ועלו בוכים. ויגד לדוד לאמר: אחיתופל בין הקושרים עם אבשלום. ויאמר דוד: סכל נא את עצת אחיתופל יהוה. ודוד עבר מעט מראש ההר והנה שם חושי הארכי לקראתו קרוע כתנתו ואדמה על ראשו. ויאמר דוד אליו: אם עברת אתי והיית לי למשא. ואם העירה תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אני עבדך אבי היית עתה ולמען עבדך אני אהיה עתה ופרת לי את עצת אחיתופל. הלא שם אתך צדוק ואביתר הכהנים. והיה כל אשר תשמע מבית המלך והגדת לצדוק ולאביתר הכהנים. הנה שם אתם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר. ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעון. וילך חושי רעה דוד והוא בא ירושלים ואבשלום בא ירושלים.

ודוד עבר מעט מן הפסגה והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקי ענבים ומאה קיץ ונבל יין. ויאמר המלך אל ציבא: מה לך אתה עושה. ויאמר ציבא: החמורים לבית המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל הנערים והיין לשתות העיפים במדבר. ויאמר המלך: ואיה בן אדוניך. ויאמר ציבא אל המלך: הנה הוא יושב בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי. ויאמר המלך אל ציבא: הנה לך כל אשר למפיבשת יהיה לך. ויאמר ציבא: השתחויתי אמצא חן בעיניך אדוני המלך. ויבא דוד עד בחורים והנה משם יוצא איש ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יוצא יצא ומקלל. ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגבורים מימינו ומשמאלו. וכה אמר שמעי בקללו: צא צא איש הדמים ואיש הבליעל. השיב יהוה עליך את כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו. ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה. ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך: למה יקלל הכלב המת הזה את אדוני המלך. אעברה נא ואסירה את ראשו. ויאמר המלך: מה לי ולכם בני צרויה. כי יקלל כי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן. ויאמר דוד לאבישי ולכל עבדיו: הנה בני יצא ממעי מבקש את נפשי. אף כי עתה בן ימיני. הניחו לו ויקלל כי דבר יהוה לו. אולי יראה יהוה בעיני ויתן לי יהוה טובה תחת קללתו היום. וילכו דוד ואנשיו בדרך והוא הולך מנגד לו וקלל הולך ומסקל באבנים נגדו ועפר יזרה. ויבא המלך והעם אשר אתו עיפים ויפח שם. ואבשלום והעם אנשי ישראל באו ירושלים ואחיתופל אתו. ויהי כבוא חושי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום: יחי המלך יחי המלך. ויאמר אבשלום אל חושי: זאת חסדך את רעך. למה לא הלכת את רעך. ויאמר חושי אל אבשלום: כי אשר יבחר יהוה ובעם הזה וכל איש ישראל לו אהיה ואתו אשב. ועוד אני אשר אעבוד לפני אביך כן אהיה לפניך. ויאמר אבשלום אל אחיתופל: עצתו מה נעשה. ויאמר אחיתופל אל אבשלום: בא נא אל פילגשי אביך אשר הניח לשמור את הבית. ושמע כל ישראל כי נבאש אבשלום את אביו. וחזקו ידי כל אשר אתו. ויטו לאבשלום אהל על הגג ויבא אבשלום אל פילגשי אביו לעיני כל ישראל. ועצת אחיתופל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים ככל עצת אחיתופל הן לדוד הן לאבשלום. ויאמר אחיתופל אל אבשלום: אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחרי דוד הלילה. ואבואה עליו והוא יגע ורפה ידים והחתתיו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו. והשיבותי את כל העם אליך כשוב הכלה אל אישה. נפש האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה לשלום. וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל. ויאמר אבשלום: קראו נא גם לחושי הארכי ונשמעה גם מה בפיו. ויבא חושי אל אבשלום וידבר אליו אבשלום לאמר: כדבר הזה דבר אחיתופל. הנעשה דברו אם אין אתה דבר אשר דבר. ויאמר חושי אל אבשלום: לא טובה העצה אשר יעץ אחיתופל הפעם. ויאמר חושי: אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גבורים הם והמה מרי נפש כדוב שכול בשדה. ואביך איש מלחמות הוא ולא ילין עם העם בלילות. הנה עתה הוא נחבא באחד המקומות או באחת השחתות. והיה כנפל בהם בראשונה ושמע כל שומע ואמר היתה מכה בעם אשר אחרי אבשלום. וגם הוא בן חיל אשר לבו כלב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו. כי אם יאסף אליו כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על שפת הים לרב ופניך הולך בקרב. ומצאנו אתו במקום אשר נמצא שם ונפלנו עליו כאשר תפל הטל על האדמה ולא נשאיר ממנו ומכל האנשים אשר אתו גם אחד. ואם אל עיר יאסף אליו כל ישראל והקשרנו את החבל אל העיר ההיא וסחבנו אותה אל הנחל עד אשר לא תמצא שם גם אבן. ויאמר אבשלום וכל איש ישראל: טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתופל. כי יהוה צוה להפיר את עצת אחיתופל הטובה בעבור הביא יהוה על אבשלום את הרעה. ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים: כעצת אחיתופל יעץ אבשלום ואל הזקנים ישראל. ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר: אל תלן הלילה בערבות המדבר כי גם עבור תעבור פן יבלע המלך וכל העם אשר אתו. ויהונתן ואחימעץ עומדים בעין רגל ותלך השפחה ותגד להם והם הלכו להגיד למלך דוד. ולא יוכלו להראות ויבאו עיר. ויראם איש ויגד לאבשלום. וילכו שניהם מהרה ויבאו בית איש בבחורים והנה בור בחצרו ויירדו שמה. ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבור ותשח עליו גרוש ולא נודע דבר. ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הבית ויאמרו: איה אחימעץ ויהונתן. ותאמר אליהם האשה: עברו מים מעט. ויבאו ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלים. ויהי אחרי לכתם ויעלו מן הבור וילכו ויגידו למלך דוד ויאמרו אל דוד: קומו ומהרו עברו את המים כי כה יעץ אחיתופל עליכם. ויקם דוד ויעבר את הירדן עד אור הבקר עד אין איש נעדר אשר לא עבר את הירדן. ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבוש את החמור וילך ויבא ביתו אל עירו ויצו על ביתו ויחנק ויקבר בקבר אביו. ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל אתו. ואת עמשא שם עמשא תחת יואב. ועמשא בן איש ישמעאלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב. ויחן ישראל את אבשלום בארץ גלעד. ויהי כבוא דוד מחנימה ושובי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלודבר וברזלי הגלעדי מרגלים מן העיר הגלעדי. ויגישו משכבות ואגנות וכלי יוצר חטים ושעור

בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ 5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה׃ 6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ 8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ 10 וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ 12 וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ 13 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ׃ 14 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ 15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ 16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ 17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 19 וְיְהוָה אֱלֹהִים יָצַר עוֹד מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 21 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם׃ 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת׃ 24 עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ 25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

3 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל׃ 3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן׃ 4 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן׃ 5 כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ 6 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ 7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ 9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ 11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ 12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 15 וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ 16 אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ׃ 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 18 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ 19 בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל חָי׃ 21 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ 23 וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ 24 וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

4 וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה׃ 2 וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ 3 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ 4 וְהֶבֶל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ׃ 5 וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ 7 הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ׃ 8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ 10 וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה׃ 11 וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לָקַחַת אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ 12 כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ 14 הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מֹצְאוֹ׃ 16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן׃ 17 וַיֵּדַע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ 18 וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת לָמֶךְ׃ 19 וַיִּקַּח לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ 20 וַתֵּלֶד עָדָה אֶת יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ 21 וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ 22 וְצִלָּה גַּם הִוא יָלְדָה אֶת תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל קַיִן נַעֲמָה׃ 23 וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ 24 כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ 25 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ 26 וּלְשֵׁת גַּם הוּא יֻלַּד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃

5 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ 2 זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ 3 וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת׃ 4 וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 5 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 6 וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ׃ 7 וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 8 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת קֵינָן׃ 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 11 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 12 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מַהֲלַלְאֵל׃ 13 וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלַלְאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 14 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 15 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֶד׃

---

1 ק: וְזֹאת׃

(21) שם 83: 11.
(23) 1: שמר 8: 7. 10: 19. 12: 12.
(24) בכ 25: 13. 37: 25. 28.
(27) שם 17: 5. 6: 24. שם 106: 39. שה 7: 16.
(28) שם 5: 31.
(30) שם 9: 2. 5.
(31) שם 9: 1.
(32) בכ 25: 8. שמ 5: 26.
(33) שם 8: 27. 6: 24.
(34) שם 78: 11. 42. 106: 46.
(35) שם 9: 16–18. שמש 9: 13. 21. 14. 15.

(1) שם 8: 31.
(2) שם 8: 30. בכ 29: 14.
(3) בכ 29: 15.
(4) שם 8: 33. 11: 3. ד 1: 2.
(5) שם 6: 24. ד. שב 11: 1.
(6) שב 24: 26.
(7) שה 11: 29. 27: 12. שב 13: 37. 24. שמ 31: 3.
(8) ד. שב 14: 9. שם 8: 22. 23.
(9) שם 104: 15.
(13) שם 104: 15.
(15) זש 30: 2. שם 4: 12. שב 14: 7. שם 9: 20. 21: 28. שמ 19: 14. ד. שב 14: 9. שם 104: 16. זש 2: 13. 37. 24. שמ 31: 3. שם 4: 30. 8: 33. שם 8: 9.

כב וּפְקֻדַּת כָּל־צְבָא מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נַפְתָּלִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כג לִפְקֻדֵיהֶם שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
כד אֵלֶּה פְקוּדֵי מַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי לְבֵית אֲבֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כה לִבְנֵי דָן מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־דָן לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כו לִפְקֻדֵיהֶם שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
כז אֵלֶּה פְקוּדֵי מַטֵּה בְנֵי־דָן לְבֵית אֲבֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כח לִבְנֵי אָשֵׁר מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אָשֵׁר לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כט לִפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת:
ל אֵלֶּה פְקוּדֵי מַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר לְבֵית אֲבֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
לא לִבְנֵי נַפְתָּלִי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נַפְתָּלִי לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
לב לִפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
לג אֵלֶּה פְקוּדֵי מַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי לְבֵית אֲבֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
לד וַיִּהְיוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית אֲבֹתָיו:

ב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
ב אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְּאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל מוֹעֵד יַחֲנוּ:
ג וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:
ד וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
ה וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר:
ו וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
ז מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן:
ח וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
ט כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ:
י דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר:
יא וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
יב וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי:
יג וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת:
יד וּמַטֵּה גָד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל:
טו וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וחמשים:
טז כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאָה וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וחמשים לְצִבְאֹתָם וְשֵׁנִית יִסָּעוּ:
יז וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם:
יח דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד:
יט וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
כ וְעִמּוֹ מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר:
כא וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם:
כב וּמַטֵּה בִנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי:
כג וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
כד כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנָה אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וְשְׁלִשִׁית יִסָּעוּ:
כה דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפוֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:
כו וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת:
כז וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן:
כח וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
כט וּמַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן:
ל וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
לא כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אַחֲרֹנָה לְדִגְלֹתָם יִסָּעוּ:
לב אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי מַחֲנֹת לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וחמשים:
לג וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
לד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית אֲבֹתָיו:

ג א וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי:
ב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכוֹר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר:
ג אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשִׁיחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן:
ד וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם:
ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
ו הַקְרֵב אֶת־מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ:
ז וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן:
ח וְשָׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן:
ט וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתֻנִים נְתֻנִים הֵם לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
י וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּפְקִיד וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת:
יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
יב וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:
יג כִּי־לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה:
יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר:
טו פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם:
טז וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר נִצְטָוָה:
יז וַיִּהְיוּ אֵלֶּה בְּנֵי־לֵוִי בְּשֵׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי:
יח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי וְשִׁמְעִי:
יט וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל:
כ וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם:
כא לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי:
כב פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
כג מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה:
כד וְנָשִׂיא בֵּית־אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל:
כה וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
כו וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־הַמָּסָךְ לְפֶתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מֵיתָרָיו לְכָל־עֲבֹדָתוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ:
כז לְקְהָת מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי:
כח בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ:
כט מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי קְהָת יַחֲנוּ עַל־יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה:
ל וְנָשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל:
לא וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם וְהַמָּסָךְ וְכָל־עֲבֹדָתוֹ:
לב וְנָשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקוּדַת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ:
לג לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי:
לד וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שִׁשֶּׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם:
לה וְנָשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחָיִל עַל־יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפוֹנָה:
לו וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכָל־עֲבֹדָתוֹ:
לז וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם:
לח וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת:
לט כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף:
מ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכוֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה וְשָׂא אֶת־מִסְפַּר שְׁמֹתָם:
מא וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכֹר בִּבְהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
מב וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֵת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
מג וַיִּהְיוּ כָּל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם:
מד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
מה קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה:
מו וְאֶת־פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתַיִם הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
מז וְלָקַחְתָּ חֲמֻשֶׁת חֲמֻשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל:
מח וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פִּדְיוֹן הָעֹדְפִים בָּהֶם:
מט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל־פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם:
נ מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
נא וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
ב נְשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי־לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם:
ג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
ד זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים:
ה וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנֻסַּע הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ בָהּ אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת:
ו וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה וְשָׂמוּ בַדָּיו:
ז וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְשָׂמוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־מְנַקִּיֹּת וְאֶת־קְשָׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה:
ח וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בִּכְסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו:
ט וְלָקְחוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ אֹתָהּ לָהֶם בָּהֶם:
י וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ עַל־הַמּוֹט:
יא וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בִּכְסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו:
יב וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ בִּכְסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט:
יג וְדִשְּׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן:
יד וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת כֹּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו:
טו וְכִלָּה אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסּוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֻסַּע הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא יִגְּעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
טז וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבִכֵלָיו:
יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
יח אַל־תַּכְרִתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם:
יט וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מַשָּׂאוֹ:
כ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ:
כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כב נְשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
כג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
כד זֹאת עֲבֹדַת הַמִּשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא:
כה וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּכְסוּי הָעוֹר הַתָּחָשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
כו וְאֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מֵיתָרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ:
כז עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם:
כח זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:
כט בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם:
ל מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד:
לא וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו:
לב וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כֵּלֵיהֶם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמוֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם:
לג זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:
לד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם:
לה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
לו וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
לז אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:
לח וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם:
לט מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
מ וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים:
מא אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה:
מב וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם:
מג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
מד וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם:
מה אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:
מו כָּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם:
מז מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
מח וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים:
מט עַל־פִּי יְהוָה פֻּקַּד אֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְשַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ:
ג מִזָּכ

ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו׃ 21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השיבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם׃

פרק ז׳

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה׃ 2 ויהי מן היום אשר ישב הארון בקרית יערים וירבו הימים ותהיינה עשרים שנה ויבך כל בית ישראל אחרי יהוה׃ 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו אתו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים׃ 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו׃ 5 ויאמר שמואל כנסו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה׃ 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה ויהי שמואל שפט את בני ישראל במצפתה׃ 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים׃ 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש מאתנו מזעק אל יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים׃ 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עלה כליל ליהוה שמואל זעק אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה׃ 10 ויהי שמואל מעלה העלה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל׃ 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר׃ 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה׃ 13 ויכנעו פלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל׃ 14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי׃ 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו׃ 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקמות האלה׃ 17 ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה׃

פרק ח׳

1 ויהי כי זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל׃ 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה בשבע׃ 3 ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט׃ 4 ויקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה׃ 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים׃ 6 וירע הדבר בעיני שמואל אשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה׃ 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי ממלך אנכי מאסתי מהם׃ 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן הם עשים גם לך׃ 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם׃ 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים ממנו מלך׃ 11 ויאמר זאת יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו׃ 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו׃ 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות׃ 14 ואת שדותיכם וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו׃ 15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ 16 ועבדיכם ואמהותיכם ובחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו׃ 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים׃ 18 וזעקתם ביום ההוא מפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא׃ 19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו׃ 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו׃ 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה׃ 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע לקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו׃

פרק ט׳

1 ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח איש ימיני גבור חיל׃ 2 ויהי לו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמה ומעלה גבה מכל העם׃ 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד הנערים וקום לך בקש את האתנות׃ 4 ויעבר את הר אפרים ויעבר את ארץ שלישה ולא מצאו ויעברו ארץ שעלים ואין ויעבר ארץ ימיני ולא מצאו׃ 5 הם באו ארץ צוף ושאול אמר אל נערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו׃ 6 ויאמר אליו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת ואיש נכבד כל אשר יבא בא הנה עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה׃ 7 ויאמר שאול אל נערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ואין תרומה להביא לאיש האלהים מה אתנו׃ 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו׃ 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים נלכה עד הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים הרואה׃ 10 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים׃ 11 המה עלים במעלה העיר וימצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו אליהן הישכה פה הרואה׃ 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה אחריך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח זבח היום לעם במה׃ 13 כבואכן העירה כמוכן תמצאן בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחר כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי כעת תמצאון אתו׃ 14 ויעלו העירה המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמתה׃ 15 ויהוה גלה את אזן שמואל יום לפני בוא שאול לאמר׃ 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי׃ 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי׃ 18 ויגש שאול אל שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הרואה׃ 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך׃ 20 ולאתנותיך האבדות היום שלשת ימים אל תשם לבך כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלא לך ולכל בית אביך׃ 21 ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי מצעיר שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה׃ 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויבאם לשכה ויתן להם מקום בראש הקרואים ויהיו כשלשים איש׃ 23 ויאמר שמואל אל הטבח תנה את המנה אשר נתתי אתך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך׃ 24 ויעל הטבח את השוק ואת אשר עליו וישם לפני שאול ויאמר הנה השאר שים לפניך אכל כי לעת נשמר לך כי הקראתי לעם׃ 25 ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא׃ 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול על הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה׃ 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים׃

פרק י׳

1 ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד׃ 2 בלכתך היום מעמדי וממצאת אתה שני אנשים על קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה עזב אביך דבר האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני׃ 3 ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל יין׃ 4 ושאלו לשלום ונתנו לך שתי לחמות ולקחת מידם׃ 5 אחר תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבר נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל וכנור והמה מתנבאים׃ 6 ותצלח עליך רוח יהוה והתנבית עמהם והפכת לאיש אחר׃ 7 והיה כי תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך׃ 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה׃ 9 והי כהפנותו שכם ללכת מעם שמואל נהפך לו אלהים אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא׃ 10 ויבאו משם הגבעתה והנה חבר נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם׃ 11 ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא והנה עם נביאים מתנבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים׃ 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל הגם שאול בנביאים׃ 13 ויכל להתנבות ויבא הבמתה׃ 14 ויאמר דד שאול אל הנער ואל עירו ויאמר אל אתנות ונבקשה ונראה כי אינם ונבא אל שמואל׃ 15 ויאמר דד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל׃ 16 ויאמר שאול אל דד הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל׃ 17 ויזעק שמואל את העם אל יהוה המצפתה׃ 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם׃ 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם׃ 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל ותלכד שבט בנימין׃ 21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתיו ותלכד משפחת המטרי ויקרב גבר גבר לביתו ותלכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא׃ 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם האיש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים׃ 23 וירצו וייקחו משם ויתצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמה ומעלה׃ 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם ויריעו כל העם ויאמרו יחי המלך׃ 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו׃ 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו הצבא אשר נגע אלהים בלבותם׃ 27 ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃

פרק י״א

1 ויעל נחש העמני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך׃ 2 ויאמר אליהם נחש העמני בזאת אכרת לכם בנקר לכם כל אין עין ימין וושמתי חרפה על כל ישראל׃ 3 ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו אליך׃ 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו את הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו׃ 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש׃ 6 ותצלח רוח אלהים אל שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד׃ 7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד׃ 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף׃ 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר לכם תהיה תשועה בחום היום ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו׃ 10 ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם׃ 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חום היום והנשארים ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחדו׃ 12 ויאמר העם אל שמואל מי האומר שאול ימלך עלינו התנו את האנשים ונמיתם׃ 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל׃ 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגלה ונחדש שם המלוכה׃ 15 וילכו כל העם הגלגלה וימליכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחי שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד׃

פרק י״ב

1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך׃ 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה׃ 3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי ואת חמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם׃ 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה׃ 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד׃ 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים׃ 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם׃ 8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו אותם במקום הזה׃ 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם׃ 10 ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך׃ 11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב וישבתם לבטח׃ 12 ותרא כי נחש מלך בני עמון עליכם ותאמרו אלי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם׃ 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך׃ 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם׃ 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם׃ 16 גם עתה התיצבו ורא את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם׃ 17 הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר וידעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך׃ 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל׃ 19 ויאמר כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך׃ 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת רק אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם׃ 21 ולא תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם׃ 22 כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם׃ 23 וגם אני חלילה לי מחטא ליהוה מחדל התפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה׃ 24 רק יראו את יהוה ועבדו אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדיל בכם׃ 25 ואם הרע תרעו אתם וגם המלך אשר מלך עליכם תספו׃

פרק י״ג

1 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל׃ 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יהונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו׃ 3 ויך יהונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים׃ 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעק העם אחרי שאול הגלגלה׃ 5 ופלשתים נקבצו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים והעם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און׃ 6 איש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויחבאו העם במערות ובחורים ובסלעים ובצרחים ובבורות׃ 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עוד בגלגל וכל העם חרדים אחריו׃ 8 ויחל שבעת הימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגלה ויפץ העם מעליו׃ 9 ויאמר שאול הגישו אלי העלה ושלמים ויעל העלה׃ 10 ויהי כאשר כלה להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו׃ 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת לימים ופלשתים נאספים מכמש׃ 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגלה ופני יהוה לא חלית ואתאפק ואעלה העלה׃ 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוה עליך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך על ישראל עד עולם׃ 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצום יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה אתך׃ 15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש׃ 16 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצאים עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנו במכמש׃ 17 ויצא המשחית במחנה פלשתים לשלשה ראשים הראש אחד יפנה דרך עפרה אל ארץ שועל׃ 18 והראש אחד יפנה דרך בית חורון והראש אחד יפנה דרך הגבול הצבעים פנה המדברה׃ 19 וחרש אין נמצא בכל ארץ ישראל כי אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית׃ 20 וירדו כל ישראל אל פלשתים לחדד איש את יתו ואת מחרשתו ואת קרדמו ואת מגלו׃ 21 והיתה הפים לפדות למחרשות ולמזרות ולשלשים ולקרדמות ולהקות את המלמד׃ 22 ויהי ביום מלחמה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יהונתן נמצאו לבדם׃ 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש׃

פרק י״ד

1 ויהי היום ויאמר יהונתן בן שאול אל הנער נושא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעברה הזה ואל אביו לא הגיד׃ 2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש׃ 3 ואחיה בן אחיטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו לבוש אפוד והעם לא ידע כי הלך יהונתן׃ 4 ובין המעברות אשר בקש יהונתן לעבר אל מצב פלשתים שן הסלע מזה ושן הסלע מזה ושם האחד בוצץ ושם השני סנה׃ 5 האחד מצפון נכח מכמש והאחד מנגב נכח הגבע׃ 6 ויאמר יהונתן אל הנער נושא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין למושיע ליהוה לרב או במעט׃ 7 ויאמר אליו נושא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך׃ 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם׃ 9 אם כה יאמרו אלינו עמדו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם׃ 10 ואם כה יאמרו עלו אלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידינו וזה לנו האות׃ 11 וינגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה יצאים עברים מן החרים אשר התחבאו שם׃ 12 ויענו אנשי המצב את יהונתן ואת נושא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודעה אתכם דבר ויאמר יהונתן אל נושא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל׃ 13 ויעל יהונתן על ידיו ועל רגליו ונושא כליו אחריו ויפלו לפני יהונתן ונושא כליו ממיתו אחריו׃ 14 והיתה המכה הראשונה אשר הכה יהונתן ונושא כליו כעשרים איש במחצית המתלם כמכלת שדה וארץ׃ 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית גם המה רעשה הארץ ותהי לחרדת אלהים׃ 16 ויראו צפי שאול בגבעת בנימין והנה ההמון נמוג והלוך הלוך וכה׃ 17 ויאמר שאול אל העם אשר עמו פקדו נא וראו מי הלך מעלינו ויפקדו והנה אין יהונתן ונושא כליו שם׃ 18 ויאמר שאול אל אחיה הגישה ארון האלהים כי הוא נשא ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל׃ 19 והיה עד דבר שאול אל הכהן והלוך ההמון אשר במחנה פלשתים ויהמו הלוך וכה ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך׃ 20 ויזעק שאול וכל העם אשר עמו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד׃ 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו במחנה מסביב וגם המה היו לעזר לישראל אשר עם שאול ויהונתן׃ 22 וכל איש ישראל אשר התחבאו בהר אפרים וישמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה׃ 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און׃ 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאלץ שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאויבי ולא טעמו כל העם לחם׃ 25 וכל הארץ באו יער ויהי דבש על פני השדה׃ 26 ויבא העם היער והנה נטף דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבועה׃ 27 ויהונתן לא שמע בהטות אביו את העם ויושט את קצה המטה אשר בידו ויטבל בנופת הדבש וישב ידו אל פיו ותאורנה עיניו׃ 28 ויען איש מהעם ויאמר האלה האיש אביך העיד בנו העיד לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם׃ 29 ויאמר יהונתן עכר את הארץ ראו נא כי אורו עיני כי מעט טעמתי מעט הדבש הזה׃ 30 אף כי לו אכל היום העם משלל אויביו אשר מצא כי עתה לא רבתה המכה בפלשתים׃ 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים מן מכמש עד אילון ויעף העם מאד׃ 32 ויעש העם אל השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם׃ 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם הגלו אלי היום אבן גדולה׃ 34 ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם אלהם הגישו אלי איש שורו ואיש שיו וזבחתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל על הדם וכל העם הגישו איש שורו בידו הלילה וישחטו שם׃ 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אשר החל לבנות מזבח ליהוה׃ 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזזם עד אור הבקר ולא נשאיר בהם איש ויאמרו כל טוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נגשה הלם אל האלהים׃ 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא׃ 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם וידעו ובמי החטא הזה היום׃ 39 כי חי יהוה מושיע ישראל כי אם ביונתן בני המות ימות ולא ענהו איש מכל העם׃ 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך עשה׃ 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויבחר יהונתן ושאול והעם יצאו׃ 42 ויאמר שאול הפילו בינו ובין יהונתן בני ויהונתן נלכד׃ 43 ויאמר שאול אל יהונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יהונתן ויאמר טעם טעמתי מעט דבש בקצה המטה אשר בידי הנני אמות׃ 44 ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יהונתן׃ 45 ויאמר העם אל שאול היונתן יומת אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום ויפדו העם את יהונתן ולא מת׃ 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים והפלשתים הלכו למקומם׃ 47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל אויביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע׃ 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שוסיהם׃ 49 ויהי בני שאול יהונתן וישוי ומלכישוע ושמות שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל׃ 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבנר בן נר דד שאול׃ 51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל׃ 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו׃

פרק ט״ו

1 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלחני יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה׃ 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים׃ 3 עתה לך והכית את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור׃ 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים איש את איש יהודה׃ 5 ויבא שאול עד עיר עמלק ויארב בנחל׃ 6 ויאמר שאול אל הקני לכו סורו רדו מתוך עמלק פן אספך עמו ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל בעלתם ממצרים ויסר הקני מתוך עמלק׃ 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים׃ 8 ויתפש את אגג מלך עמלק חי והחרם את כל העם לפי חרב׃ 9 וחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים והכרים וכל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אותה החרימו׃ 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר׃ 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה׃ 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד וסב ויעבר וירד הגלגלה׃ 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה׃ 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני ובקול הבקר אשר אנכי שמע׃ 15 ויאמר שאול מעמלקים הביאום כי חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היתר החרמנו׃ 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמר אליו דבר׃ 17 ויאמר שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך לראש שבטי ישראל אתה ויקבאך יהוה למלך על ישראל׃ 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך לך והחרמת את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם׃ 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה׃ 20 ויאמר שאול אל שמואל כי שמעתי בקול יהוה והאלך בדרך אשר שלחני יהוה ואבא את אגג מלך עמלק והחרמתי את עמלק׃ 21 ויקח העם מן השלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃ 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים׃ 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפגיע יען מאסת את דבר יהוה וימאסך מנגיד׃ 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך יען יראתי את העם ואשמע בקולם׃ 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה׃ 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסת את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל׃ 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע׃ 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך׃ 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם׃ 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי ואשתחוה ליהוה אלהיך׃ 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה׃ 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק ויבא אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אך סר מר המות׃ 33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך ויגזר שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל׃ 34 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה ביתה גבעת שאול׃ 35 ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל על שאול ויהוה נחם להמליך את שאול על ישראל׃

פרק ט״ז

1 ויאמר יהוה אל שמואל עד אנה אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו מהמלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך׃ 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר קח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי׃ 3 וקראת לישי בזבח והודעתי לך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך׃ 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמרו השלום בואך׃ 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח׃ 6 ויהי בבואם ויראה את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו׃ 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וירא ליבב׃ 8 ויקרא ישי אל אבינדב ויעבירהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃ 9 ויעבר ישי את שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃ 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה׃ 11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד נשאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלח ולקחנו כי לא נסב עד בואו הנה׃ 12 וישלח ויבאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא

7 אֹתָם לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וְפוֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי׃ 8 וַיְסַפֵּר הַשַּׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ 9 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּתָהּ בָּשְׁלוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ 10 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 11 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵלָיו זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 12 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוֹס־פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ 13 כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 14 כִּי גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ 15 וַתַּרְא הָאִשָּׁה כִּי לֹא חָדַל הַבֶּגֶד מִבֵּיתָהּ וַתִּקַּח אֶת־יוֹסֵף וַתַּשְׁכִּבֵהוּ בְּמִשְׁכַּב אֲדֹנָיו׃ 16 וַתְּכַסֵּהוּ בְּבִגְדוֹ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּדַבֶּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ 17 בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי׃ 18 וַיְהִי כְּהָרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 20 וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [אֲסִירֵי] הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר׃ 21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן אֶת־חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הַסֹּהַר׃ 22 וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הַסֹּהַר בְּיַד יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיוּ עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃ 23 אֵין שַׂר בֵּית הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ 24 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ הַמַּשְׁקֶה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לַאדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 25 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל־שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל־שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל־שַׂר הָאֹפִים׃ 26 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הָאֲסוּרִים מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסִיר שָׁם׃ 27 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרֶת אֹתָם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר׃ 28 וַיַּחֲלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 29 וַיָּבֹא אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ 30 וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלָמְנוּ וְפוֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֲלֵהֶם הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי׃ 32 וַיְסַפֵּר הַשַּׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ 33 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּתָהּ בָּשְׁלוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ 34 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 35 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵלָיו זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 36 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוֹס־פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃

---

(7) בר. 26: 27.
(8) בר. 10: 18. קה. 17: 4.
(10) יר. 42: 5.
(11) בר. 11: 8. 10: 17. 20: 1. ו. בראש. 10: 17. 11: 15.
(13) שמו. 21: 24-26. בר. 32: 22.
(15) שמו. 2: 9. 19.
(16) שמו. 14: 25. שמו. 1: 40. בראש. 5: 6. שמו. 13: 26. 20: 1. שמו. 1: 46.
(17) שמו. 20: 1. 14. 18. 21.
(18) שמו. 21: 4. שמו. 2: 1-8. שמו. 21: 11. 13. 22: 36.
(19) שמו. 21: 21. 22. שמו. 2: 26. 27.
(20) שמו. 21: 23. שמו. 2: 32.
(21) שמו. 21: 24. 25. שמו. 2: 33. 34.
(22) שמו. 2: 36.
(24) שמו. 21: 29. ו. בר. 40: 1. שמו. 1: 11. 28. 2: 18. בר. 66: 13. בר. 27: 11. 12. (33) שו. 27: 17.
(34) בר. 10: 17. 11. 11. בר. 15: 20. ו. בראש. 18: 6. שו. 68: 25. יר. 31: 4.
(35) בר. 37: 29. 34. שמו. 5: 2. שמו. 30: 2. בר. 15: 4. שמו. 5: 4. 5.
(36) שמו. 30: 2. ב. בראש. 18: 19. 31.
(27) בר. 18: 25. 16: 5. 31: 53. ו. בראש. 24: 12. 15.
(29) בר. 3: 10.
(30) בר. 28: 20. ו. בראש. 1: 11.
(31) בר. 27: 2. 3. בראש. ו. 11: 7. יר. 48: 7. שמו. 9: 4. 5. 18: 12. בראש. 3: 10.
(25) שמו. 22: 2. בראש. 24: 9.
(26) שמו. 21: 25. שמו. 2: 36.

ויעקב ישב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃
2 אלה תולדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם׃
3 וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃
4 וירא אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃
5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
6 ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי׃
7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתיו ועל־דבריו׃
9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃
10 ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃
11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את־הדבר׃
12 וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם׃
13 ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
14 ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃
15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש׃
16 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים׃
17 ויאמר האיש נסעו מזה כי־שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתין׃
18 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
19 ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא׃
20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו׃
21 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃
22 ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו׃
23 ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו׃
24 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃
26 ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו וירימו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה׃
29 וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃
30 וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃
31 ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃
32 וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף׃
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
35 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה ויבך אתו אביו׃
36 והמדנים מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

37 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃
2 וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃
3 ותהר ותלד בן ויקרא את־שמו ער׃
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן׃
5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃
6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃
7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃
9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃
10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃
12 ותרב הימים ותמת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃
15 וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃
16 ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃
17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן עבון עד שלחך׃
18 ויאמר מה העבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃
19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃
20 וישלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת העבון מיד האשה ולא מצאה׃
21 וישאל את־אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה׃
22 וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה׃
23 ויאמר יהודה תקח־לה פן־נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃
24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃
25 היא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה לאמר להאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה׃
27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃
28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃
29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃
30 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח׃

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃
2 ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃
3 וירא אדניו כי־יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־לו נתן בידו׃
5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל־אשר־יש־לו והברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר־יש־לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל־אשר־לו ביד־יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אם־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה־תואר ויפה מראה׃
7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי׃
8 וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית ואת כל־אשר־יש־לו נתן בידי׃
9 אין־הוא גדול בבית ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אתך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃
10 ויהי כדברה אל־יוסף יום ויום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃
13 ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃
14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא־אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃
15 ויהי כשמעו כי־הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃
16 ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו׃
17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃
18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה׃
19 ויהי כשמע אדניו את־דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי־שם בבית הסהר׃
21 ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו חסד ויתן את־חנו בעיני שר בית הסהר׃
22 ויתן שר בית הסהר ביד־יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר־יעשים שם הוא היה עשה׃
23 אין שר בית הסהר רואה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר־הוא עשה יהוה מצליח׃

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך־מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃
2 ויקצף פרעה על־שני סריסיו על־שר המשקים ועל־שר האופים׃
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃
4 ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרתם ויהי ימים במשמר׃
5 וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתר חלומו ביום אחד איש ופתרון חלומו אשר למשקה מצרים האסורים בבית הסהר׃
6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם והנם זעפים׃
7 וישאל את־סריסי פרעה אשר־אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃
8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי׃
9 ויספר שר המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
11 וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־הכוס על־כף פרעה׃
12 ויאמר לו יוסף זאת פתרנה שלשת השרגים שלשת ימים הם׃
13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃
14 כי אם־זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־הבית הזה׃
15 כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־שמו אתי בבור׃
16 וירא שר האפים כי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף אף־אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על־ראשי׃
17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן־הסל מעל ראשי׃
18 ויען יוסף ויאמר זאת פתרנה שלשת הסלים שלשת ימים הם׃
19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך מעליך והתלה אתך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך׃
20 ויהי ביום השלישי יום־הולדת את־פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו׃
21 וישב את־שר המשקים על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה׃
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃
23 ולא־זכר שר המשקים את־יוסף וישכחהו׃

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר׃
2 והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃
3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר׃
4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת ויקץ פרעה׃
5 וישן ויחלם שנית והנה שבלים שבע עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃
6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃
8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים ואת כל־חכמיה ויספר פרעה להם ואין־פותר אותם לפרעה׃
9 וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום׃
10 פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו איש כחלמו פתר׃
13 ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה׃
14 וישלח פרעה ויקרא את־יוסף ויריצהו מן־הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל־פרעה׃
15 ויאמר פרעה אל־יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃
16 ויען יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה׃
17 וידבר פרעה אל־יוסף בחלומי הנני עמד על־שפת היאר׃
18 והנה מן־היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו׃
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה ברעה במצרים׃
20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃
21 ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃
23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל־החרטמים ואין מגיד לי׃
25 ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר־האלהים עשה הגיד לפרעה׃
26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבלי השבע הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃
27 ופרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃
28 הוא הדבר אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה׃
29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים׃
30 וקמו שבע שני רעב אחריהן וכלה כל־השבע בארץ מצרים ולא־תדע השבר בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי־כבד הוא מאד׃
31 והשבע יודע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי־כבד הוא מאד׃
32 ועל־השנות החלום אל־פרעה פעמים כי־נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו׃
33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על־ארץ מצרים׃
34 יעש פרעה ויפקד פקדים על־הארץ וחמש את־ארץ מצרים בשבע שני השבע׃
35 ויקבצו את כל־אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו־בר תחת יד־פרעה אכל בערים ושמרו׃
36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ ברעב׃
37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃
38 ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃
39 ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל־זאת אין נבון וחכם כמוך׃
40 אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃
41 ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתיך על כל־ארץ מצרים׃
42 ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על־צוארו׃
43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ מצרים׃
44 ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ מצרים׃
45 ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃
46 ויוסף בן־שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ מצרים׃
47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃
48 ויקבץ את כל־אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃
49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין מספר׃
50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃
51 ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל־עמלי ואת כל־בית אבי׃
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃
53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃
54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃
55 ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃
56 והרעב היה על כל־פני הארץ ויפתח יוסף את כל־אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃
57 וכל־הארצות באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי חזק הרעב בכל־הארץ׃

42 ויעקב ראה כי יש־שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃
2 ויאמר הנה שמעתי כי יש־שבר במצרים רדו שמה ושברו־לנו משם ונחיה ולא נמות׃
3 וירדו אחי־יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃
4 ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב אביו אתי כי אמר פן־יאסון אסון׃
5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃
6 ויוסף הוא השליט על־הארץ הוא המשביר לכל־עם הארץ ויבאו אחי־יוסף וישתחוו־לו אפים ארצה׃
7 ויראם יוסף וכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר־אכל׃
8 ויכר יוסף את־אחיו והמה לא הכרהו׃
9 ויזכר יוסף את־החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ באתם׃
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר־אכל׃
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא־היו עבדיך מרגלים׃
12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃
13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את־אבינו היום והאחד איננו׃
14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃
15 בזאת תנסו חי־פרעה אם־תצאו מזה כי אם־בבוא אחיכם הקטן הנה׃
16 שלחו מכם אחד ויקח את־אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם־לא חי־פרעה כי מרגלים אתם׃
17 ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים׃
18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את־האלהים אני ירא׃
19 אם־כנים אתם אחי אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃
20 ואת־אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו־כן׃
21 ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים אנחנו על־אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו הצרה הזאת׃
22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃
23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינותם׃
24 וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃
25 ויצו יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל־שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃
26 וישאו את־שבריהם על־חמריהם וילכו משם׃
27 ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי אמתחתו׃
28 ויאמר אל־אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל־אחיו לאמר מה־זאת עשה אלהים לנו׃
29 ויבאו אל־יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו־לו את כל־הקרות אתם לאמר׃
30 דבר האיש אדון הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלי הארץ׃
31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים׃
32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את־אבינו בארץ כנען׃
33 ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כנים אתם אחי אחיכם אחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו ולכו׃
34 והביאו את־אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את־אחיכם אתן לכם ואת־הארץ תסחרו׃
35 ויהי המה מריקים שקיהם והנה־איש צרור כספו בשקו וירא את־צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃
36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת־בנימין תקחו עלי היו כל־אלה׃
37 ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני בני תמית אם־לא אביאנו אליך תן אתו על־ידי ואנכי אשיבנו אליך׃
38 ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאולה׃

43 והרעב כבד בארץ׃
2 ויהי ככלותם לאכל את־השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו־לנו מעט־אכל׃
3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם׃
4 אם־יש־אתך משלח את־אחינו ונרדה ונשברה־לך אכל׃
5 ואם־אין אתך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם׃
6 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה היודע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃
7 ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃
8 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־הימים׃
9 כי לולא התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים׃
10 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃
11 וקחו כספים משנה בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃
12 וקחו את־אחיכם ושובו קומו שובו אל־האיש׃
13 ואל־שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃
14 והאנשים לקחו את־המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת־בנימין לקחו וקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃
15 וירא יוסף אתם ואת־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃
16 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף׃
17 ויירא האנשים כי־הובאו בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים לתור עלינו ולהתגלל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃
18 ויגשו אל־האיש אל־פתח הבית וידברו אל־האיש אשר על־בית יוסף לאמר׃
19 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר־אכל׃
20 ויהי כי־באנו אל־המלון ונפתחה את־שקינו והנה־איש כספו בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃
21 וגם כסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי־שם כספנו בשקינו׃
22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי־שם כספנו בשקינו׃
23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את־שמעון׃
24 ויבא האיש את־האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃
25 ויכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־שם יאכלו לחם׃
26 ויבא יוסף הביתה ויביאו־לו את־המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו־לו ארצה׃
27 וישאל־להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי־הוא עודנו׃
28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃
29 וישא עיניו ויראה את־בנימין אחיו בן־אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃
30 וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃
31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
32 וישימו־לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם כי תועבה־הוא למצרים׃
33 וישבו לפניו הבכר ככרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃
34 וישא מנות מאתו אליהם ותרב מנת בנימין ממנות כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו׃

44 ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו׃
2 ואת־גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃
3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם׃
4 המה יצאו מן־העיר לא רחקו והיוסף אמר אל־אשר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃
5 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃
6 וישגם וידבר אליהם את־הדברים האלה׃
7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃
8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לאדניך כסף או זהב׃
9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם־אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃
10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו נקים׃
11 וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה וישאו איש אמתחתו׃
12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ויימצא הגביע באמתחת בנימין׃
13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על־חמרו וישבו העירה׃
14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא־עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃
15 ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי־נחש ינחש איש כמוני׃
16 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך הנה־עבדים לאדני לנו גם־אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃
17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם׃
18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃
19 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח׃
20 ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו׃
21 ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃
22 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת׃
23 ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד׃
24 ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד־לו את־דברי אדני׃
25 ויאמר אבינו שבו־שברו־לנו מעט־אכל׃
26 ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש־אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃
27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה־לי אשתי׃
28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הנה׃
29 וגם־את־זה לקחתם מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאולה׃
30 ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער אין אתנו וכנפשו קשורה בנפשו׃
31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ויורידו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃
32 כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל־הימים׃
33 ועתה ישב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם־אחיו׃
34 כי איך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פן־אראה ברעת אבי אשר ימצא׃

45 ולא־יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל־איש מעלי ולא־עמד איש אתו בהתודע יוסף אל־אחיו׃
2 וישא את־קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃
3 ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃
4 ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה׃
5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃
6 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃
7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃
8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומשל בכל־ארץ מצרים׃
9 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד׃
10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל־אשר־לך׃
11 וכלכלתי אתך שם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תורש אתה וביתך וכל־אשר־לך׃
12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי הדבר אלכם׃
13 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃
14 ויפל על־צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃
15 וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
16 והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃
17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זא

12 והיתה שנת היובל הזאת לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה׃
13 בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃*
14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃* בקנות אחרי היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואות ימכר לך׃ 15 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר התבואות הוא מכר לך׃* 16 ולא תונו איש את עמיתו׃* ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ 17 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם׃* ויהיתם על הארץ לבטח׃ 18 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃* 19 ולא תזרע מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא אספנו את תבואתנו׃ 20 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית והעשתה את התבואה לשלש השנים׃* 21 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃ 22 והשדה לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃* 23 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃* 24 כי אחי אתך הנמכר מטתו עמך וגאל גאלו קרובו אליו ומכר אחיו׃* 25 וכי תמוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 26 ואם אין לאיש וגאלה ומצאה ידו׃ 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו׃ 28 ואם לא מצאה ידו דיו לו והיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל והשב לאחזתו׃

29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר קיר וקנה גאלתו עד מלאת שנת ימי מכרו תהיה גאלתו׃ 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו בעיר חמה לצמיתת לקנה המכר לדרתיו לא יצא ביובל׃ 31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ גאלה תהיה לו ביובל יצא׃ 32 וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאולת עולם תהיה ללוים׃ 33 ואשר יקנה מן הלוים ויצא מכר בית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא תמכר כי אחזת עולם הוא להם׃

35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃

39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ 43 לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך׃ 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃

47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ 50 וחשב עם קנהו משנת המכר לו עד שנת היובל והיה כסף מכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו׃ 51 אם עוד רבות בשנים לפיהן מכסף קנינו יתן את גאלתו׃ 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שני תבואתיו יתן את גאלתו׃ 53 כשנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו׃ 55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

26 לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃

3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ 5 והשיג לכם דיש את בצירה ובצירה תשיג את זרע והאכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ 7 ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימותי את בריתי אתכם׃ 10 ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש׃ 11 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מוטות עלכם ואולך אתכם קוממיות׃

14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ 15 ואם במשפטי תמאסו ואם את חקתי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ 17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף׃ 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על חטאתיכם׃ 19 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ 20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ 21 והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע לי אוסיף עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׃ 22 ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות׃

23 ואם לא תוסרו לי בזאת והלכתם עמי קרי׃ 24 והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב׃ 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ 27 ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אני שבע על חטאתיכם׃ 29 ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ 30 והשמדתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃ 31 ושמתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ 32 והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ 33 ואתכם אזרה בגוים וארק אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה וערי מקדשה׃ 34 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ושבתה את שבתתיה׃ 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ 36 והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף יפרפם ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רודף׃ 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ 39 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתיהם אתם כמוהם ימקו׃ 40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׃ 41 ואף אני אלך עמם קרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ 42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמם מהם ואתם ירצו את עונם יען ובגלל כי במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם׃ 44 וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

27 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשות ליהוה׃ 3 והיה ערכך זכר מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃ 4 ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל׃ 5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך זכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך זכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלי כסף׃ 7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 8 ואם מך הוא מערכך והעמיד את הכהן ועריך הכהן אתו על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן׃ 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃ 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחליפו יהיה קדש׃ 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על ערכך׃

14 ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום׃ 15 ואם גאל יגאל את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃

16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׃ 17 אם משנת היובל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ 18 ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היובל ונגרע מערכך׃ 19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתה ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד׃ 21 והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם אחזתו תהיה לכהן׃ 22 ואם את שדה מקנהו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃ 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערך עד שנת היובל ונתן את הערך ביום ההוא קדש ליהוה׃ 24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃ 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃

26 אך בכור אשר יבכרו לבני ישראל לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃ 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ 28 אך כל חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה׃ 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃

30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ 31 ואם גאל יגאל איש ממעשרתו חמשיתו יסף עליו׃ 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה׃ 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר אתו והיה הוא וחליפו יהיה קדש לא יגאל׃ 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃

---

(14) בר. 13: 4.
(15) ויק. 18: 5. דב. 6: 18.
(18) ויק. 32: 29. נח. 9: 9.
(19) דב. 6: 19. 20.
(20) יח. 9: 24. 1. דבה. 21: 16. שמ. 1: 28. שמא 17: 6.
(21) דב. 6: 22.
(22) ויק. 32: 30. יח. 33: 20. מל. 5: 26. דב. 6: 22.
(24) ויק. 11: 32. 1. שמ. 3: 19. יה. 1: 80. 2: 52.
(25) דב. 3: 10. 1. שמ. 11: 6. שמא 4: 1. דב. 18: 12. שמ. 15: 33. דב. 18: 11.
(1) ויק. 38: 13. שמ. 15: 10. ויק. 34: 2.
(2) ויק. 21: 21. 34: 4.
(3) ויק. 24: 3. 4. 34: 14. שמ. 34: 16. מל. 7: 3.
(4) שמ. 11: 20. 1. שמ. 12: 15. ד. שמ. 6: 33. ד. דבה. 10: 15. 22: 7. 25: 20. דב. 13: 1. מל. 28: 48.
(6) דב. 3: 10. 13: 25. 1. שמ. 11: 6.
(12) 1. שמ. 10: 1. שו. 17: 2. יה. 14: 7. ויק. 29: 27. 45: 22. ד. שמ. 5: 22.
(15) דב. 16: 5. 15: 6.
(16) דב. 16: 15.

1 כ: נקבה אלה. 2 שמר: ומפרש בפ׳.

בטחונו: ומשענתו היתה לו לאשר עזבו
ולא נשען עליו: 13 גם בצחוק יכאב לב:
ואחרית השמחה תוגה: 14 משובב לבו
ימלא מדרכיו וטוב משכיל מעליו: 15 פתי
יאמין לכל דבר והערום יבין לצעדו: 16 חכם
ירא ומסיר מרע וכסיל מתגבר ובוטח:
17 קצר אפים יעשה אולת וגבר מזמות ישנא:
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי
צדיק: 20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר
רבים: 21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים
אשרי: 22 הלא יתעו חורשי רע וחסד ואמת
לחורשי טוב: 23 בכל עצב יהיה מותר ודבר
שפתים אך למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם
אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד
יאמר ומרמה נפשות: 26 ביראת יהוה מבטח
עז ולבניו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור
חיים לסור ממוקשי מות: 28 ברב עם הדרת
מלך ובאפס לאום מחתת רוזן: 29 ארך אפים
רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיי
בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה:
31 עשק דל חרף עשהו ומחונן אביון כבדו:
32 ברעתו יהדף רשע ובמותו צדיק חוסה:
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים
תודע: 34 צדקה תרים גוי וחסד לאמים
חטאת: 35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו
תהיה מביש:

טו

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף:
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע
אולת: 3 בכל מקום עיני יהוה צופות רעים
וטובים: 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה
שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושומר
תוכחת יערם: 6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת
רשע נעכרת: 7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב
כסילים לא כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה
ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך
רשע ומרדף צדקה יאהב: 10 יסר רע לעזב
ארח שונא תוכחת ימות: 11 שאול ואבדון
נגד יהוה אף כי לבבות בני אדם: 12 לא יאהב
לץ הוכיחו אל חכמים לא ילך: 13 לב שמח
ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: 14 לב נבון
יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת: 15 כל
ימי עני רעים ונוטב לב משתה תמיד:
16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה
בו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה שם ממרא
אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה יגרה מדון
וארך אפים ישקיט ריב: 19 דרך עצל כמשכת
חדק וארחות ישרים סלולה: 20 בן חכם ישמח
אב ואדם כסיל בזה אמו: 21 שמחה לאויל
עשות זמה ואיש תבונה ילך לישר: 22 הפר
מחשבות באין סוד ובריב יועצים תקום:
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה
טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור
משאול מטה: 25 בית גאים יסח יהוה ויציב
גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע
וטהורי אמרי נעם: 27 בוצע בצע יעכר ביתו
ושונא מתנות יחיה: 28 לב צדיק יהגה לענות
ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישמח
לב שמועה טובה תדשן עצם: 31 אזן שומעת
תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע
מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב:
33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

טז

1 למערכי לב לאדם ומיהוה מענה לשון:
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה:
3 גול אל יהוה מעשיך והכן מחשבותיך:
4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה:
5 תועבת יהוה כל גבה לב יד לא ינקה לדור:
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור
מרע: 7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו
יהשלים אתו: 8 טוב מעט בצדקה מתבואות
רבות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו
ויהוה יכין צעדו: 10 קסם על שפתי מלך
במשפט לא יפל פיו: 11 פלס ומאזני משפט
ליהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים
עשות רשע כי בצדק יכון כסא: 13 רצון
מלכים שפתי צדק וידבר ישרים יאהב:
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה:
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש:
16 קנה חכמה מה טוב ומקנה בינה נבחר
מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו
נצר דרכו: 18 לפני שבר גאון ולפני כשלון
גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את ענוים משלל
את גאים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב
ובוטח ביהוה אשרי הוא: 21 לחכם לב יקרא
נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח: 22 מקור חיים
שכל לבעליו ומוסר אוילים אולת: 23 לב חכם
ישכיל על פיהו ועל שפתיו יוסיף לקח:
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא
לעצם: 25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה
דרכי מות: 26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו
עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל
שפתיו כאש צרובה: 28 איש תהפכות ישלח
מדון ונרגן מפריד אלוף: 29 איש חמס יפתה
רעהו והולכו בדרך לא טוב: 30 קרץ עיניו
לחשב תהפכות מלעיו מבצע רעה: 31 עטרת
תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב
ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלוכד עיר:
33 בחיק יוטל הגורל ומיהוה כל משפטו:

יז

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי
ריב: 2 עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך
אחים יחלק נחלה: 3 מצרף לכסף וכור לזהב
ובוחן לבות יהוה: 4 מרע מקשיב על שפת
שקר הוי מחרים לשון: 5 לועג לרש חרף
עשהו שמח לאיד לא ינקה: 6 עטרת זקנים
בני בנים ותפארת בנים אבותם: 7 לא נאוה
לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר:
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר
יפנה יכשיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה
ושונה מפרידי אלוף: 10 תחת גערה תעמק
במבין מאה הכות בכסיל: 11 אך מרי יבקש
רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12 פגוש דוב
שכול ולא כסיל בסכלותו: 13 משיב רעה
תחת טוב לא תמוש רעה מביתו: 14 פוטר
מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב נטוש:
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה
גם שניהם: 16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות
חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרע ואח
לצרה יולד: 18 אדם חסר לב תוקע כף ערב
לפני רעהו: 19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה
פתחו מבקש שבר: 20 עקש לב לא ימצא טוב
והפך בלשונו יפול ברע: 21 יולד כסיל לתוגה
לו ולא ישמח אבי נבל: 22 לב שמח יטיב
גהה ורוח נכאה תיבש גרם: 23 שחד מחיק
רשע להטות ארחות משפט: 24 נגד פני נבון
חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: 25 כעס לאביו
בן נבל ומר ליולדתו: 26 גם לענש צדיק לא
טוב להכות נדיבים על ישר: 27 חושך אמריו
יודע דעת יקר רוח איש תבונה: 28 גם אויל
מחריש חכם נחשב אטם שפתיו נבון:

יח

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע:
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות
לבו: 3 בא רשע בא גם בוז וקלון עם חרפה:
4 מים עמקים דברי פי מחכמה נחל נובע:
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
6 שפתי כסיל יבואו בריב ופיו למהלומות
יקרא: 7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש
לנפשו: 8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו
אל חדרי בטן: 9 גם מתרפה במלאכתו אח
הוא לבעל מפיץ: 10 מגדל עז שם יהוה בו
ירוץ צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קרית עזו
וכחומה נשגבה במשכיתו: 12 לפני שבר יגבה
לב עשיר ולפני כבוד ענוה: 13 משיב דבר
בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה: 14 רוח
איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישא:
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש
דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים
ינחנו: 17 צדיק הראשון בריבו תבוא רעהו
וחקרהו: 18 גורלות ישבית בין עזים ובין
אדירים יפריד: 19 אח נפשע מקרית עז
ומדנים כבריח ארמון: 20 מפרי פי איש תשבע
בטנו מתבואת שפתיו ישבע: 21 מות וחיים
ביד לשון ואהביה יאכל פריה: 22 מצא אשה
מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנונים
ידבר רש ועשיר יענה עזות: 24 איש רעים
להתרועע ויש אהב דבק מאח:

יט

1 טוב רש הולך בתומו מעקש שפתים והוא
כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים
חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה
תזעף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ורש מרעהו
יפרד: 5 עד שקר לא ינקה ויפיח כזבים לא
ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב ואוהב כל איש
מתן: 7 כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעיו
רחקו לא יאבד הם אחרי אמרי לו: 8 קנה לב
אהב נפשו שומר תבונה למצא טוב: 9 עד
שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד: 10 לא
נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים:
11 שכל אדם ארך אפו ותפארתו עבור על
פשע: 12 נהם כאריה זעף מלך וכטל על עשב
רצונו: 13 הוות לאב בן כסיל ודלף טרדת
אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
משכלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה
תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו
ימות: 17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם
לו: 18 יסר בנך כי יש תקוה ואל להמיתו
נשא נפשך: 19 גדול חמה נושא עונש כי אם
תציל ועוד תוסיף: 20 שמע עצה וקבל מוסר
למען תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות
בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות
אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: 23 יראת יהוה
לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: 24 טמן עצל
ידו אל צלחת גם אל פיו לא ישיבנה:
25 לץ תכה ופתי יערם ולמבין הוכח ויבן
דעת: 26 משדד אב ומברח אם בן מביש ומחפיר:
27 חדל בני לשמע מוסר ומנתעות אמרי דעת:
28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע
און: 29 הכונו לליצים שפטים ומגורות לגב
כסילים:

כ

1 יין לץ שכר הומיה ואשר בו לא יחכם:
2 כנהם כפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו:
3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע:
4 מחרף לא יחרוש בסתיו ושאל בקצירו ואין:
5 עצה בלב איש כמים עמקים ואיש תבונה
ידלנה: 6 רבים יקראו איש חסדו ואיש אמונים
מי ימצא: 7 מתהלך בתומו צדיק אשרי בניו
אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו
כל רע: 9 מי יאמר זכיתי לבבי טהרתי מחטאתי:
10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם
שניהם: 11 גם בעלילותיו יתנכר נער אם זך
ואם ישר פעלו: 12 אזן שומעת ועין רואה
יהוה עשה גם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן
תורש עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמר הקונה
ואז לדרכו יתהלל: 15 יש זהב ורב פנינים
וכלי יקר שפתי דעת: 16 קח בגדו כי ערב
זר ובעד נכריה חבלהו: 17 ערב שוא מתוק
לאיש ואחר ימלא פיו חצץ: 18 מחשבות
בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה: 19 גלה
סוד הולך רכיל ועם פתה שפתים אל תתערב:
20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו בקרב אפילה:
21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך:
22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך:
23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא
טוב: 24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין
דרכו: 25 מוקש לאדם ילע קדש ואחר נדרים
לבקר: 26 מזרה רשעים מלך חכם ויעבר עליהם
אופן: 27 נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי
בטן: 28 חסד ואמת נצרו מלך וסעד בצדקה
כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים
שיבה: 30 חבורות פצע מרק בחדרי בטן:

כא

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו: 2 כל דרכי איש ישר בעיניו ותכן
לבות יהוה: 3 עשות צדקה ומשפט נבחר
ליהוה מזבח: 4 רום עינים ורחב לב נר רשעים
חטאת: 5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ
אך למחסור: 6 פעלת אוצרות בלשון שקר
הבל נדף מבקשי מות: 7 שד רשעים יגרפם
כי מאנו לעשות משפט: 8 הפכפך דרך איש
וזר ואישר פעלו: 9 טוב שבת על פנת גג
מאשת מדנים ובבית חבר: 10 נפש רשע אוה
רע לא יחן בעיניו רעהו: 11 בענש לץ יחכם
פתי ובהודיע לחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק
לבית רשע מסלף רשעים לרע: 13 אטם אזנו
מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתן
בסתר יכפה אף ושחד בחיק חמה עזה: 15 שמחה
לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און:
16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח:
17 אוהב שמחה איש מחסור אוהב יין ושמן לא
יעשיר: 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד:
19 טוב שבת במדבר מאשת מדנים וכעס:
20 אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם
יבלענו: 21 רודף צדקה וחסד ימצא חיים
צדקה וכבוד: 22 עיר גבורים עלה חכם ויורד
עז מבטחה הרס: 23 שמר פיו ולשונו שמר
מצרות נפשו: 24 זד יהיר לץ שמו עושה
בעברת זדון: 25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו
ידיו לעשות: 26 כל היום התאוה תתאוה
וצדיק יתן ולא יחשך: 27 זבח רשעים תועבה
אף כי בזמה יביאנו: 28 עד כזבים יאבד
ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשע
בפניו ויכין דרכו ישר: 30 אין חכמה ואין
תבונה ואין עצה נגד יהוה: 31 סוס מוכן ליום
מלחמה וליהוה התשועה:

כב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב:
2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: 3 ערום
ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו:
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים:
5 צנים פחים בדרך עקש נצר נפשו ירחק
מהם: 6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא
יסור ממנה: 7 עשיר ברשים ימשול ועבד
לוה לאיש מלוה: 8 זורע עולה יקצור און
וחרון עברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יבורך כי
נתן מלחמו לדל: 10 גרש לץ ויצא מדון
וישבות דין וקלון: 11 אהב טהר לבב חן
שפתיו רעהו מלך: 12 עיני יהוה נצרו דעת
ויסלף דברי בגד: 13 אמר עצל שחל בחוץ
בתוך רחבות ארצח: 14 שוחה עמקה פי זרות
זעם יהוה יפול שם: 15 אולת קשורה בלב נער
שבט מוסר ירחיקנה ממנו: 16 עשק דל להרבות
לו נתן לעשיר אך למחסור: 17 הט אזנך ושמע
דברי חכמים ולבך תשית לדעתי: 18 כי נעים
כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך:
19 להיות בטחונך ביהוה הודעתיך היום אף
אתה: 20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות
ודעת: 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב
אמרי אמת לשלחיך: 22 אל תגזל דל כי דל הוא
ואל תדכא עני בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם
וקבע את קבעיהם נפש: 24 אל תתרע את איש
חמות ואת אדם עברות לא תלוך: 25 פן תאלף
נתיבותיו ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תהי
בתקעי כף בערבי משאות: 27 אם אין לך
לשלם למה יקח משכבך מעם ראשך: 28 אל
תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חזית
איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל
יתיצב לפני חשכים:

כג

1 כי תשב לסעוד את משל בין את אשר לפניך:
2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה:
3 אל תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא:
4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל: 5 התעיף
עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים
כנשר יעוף השמים: 6 אל תלחם את לחם
רע עין ואל תתאו למטעמותיו: 7 כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו
בל עמך: 8 פת אכלת תקיאנה ושחת דבריך
הנעימים: 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז
לשכל מלותיך: 10 אל תסג גבול עולם ושדי
יתומים אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא ריבם
יריב אתך: 12 הביאה לב אל מוסר ואזנך
לאמרי דעת: 13 אל תמנע מוסר מנער כי
תכנו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט תכנו
ונפשו משאול תציל: 15 בני אם חכם לבך
ישמח לבי גם אני: 16 ותעלזנה כליותי
בדבר שפתיך מישרים: 17 אל יקנא לבך
בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי
אם יש אחרית ותקותך לא תכרת: 19 שמע
אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: 20 אל תהי
בסבאי יין בזוללי בשר לאכל: 21 כי סבא
וזולל יורש ומנמנם תלבש קרעים: 22 שמע
לאביך זה ילדך ואל תבז כי זקנה אמך:
23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה:
24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו:
25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: 26 תנה
בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה: 27 כי שוחה
עמקה זונה ובור צר נכריה: 28 אף היא כחתף
תארב ובוגדים באדם תוסיף: 29 למי אוי למי
אבוי למי שיחות למי חברות למי פצעים
חנם למי חכלילות עינים: 30 למאחרים על
היין למבואי לחקר מסך: 31 אל תרא יין כי
יתאדם עינו יתן בכוס מוריקו יתהלך
במישרים: 32 באחרית כנחש יפתן ועקב
כצפעוני: 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר
תהפכות: 34 והיית כשוכב בלב ים וכשוכב
בראש חבל: 35 הכוני בל חליתי הרעוני בל
נודעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:

כד

1 אל תקנא באנשי רע ואל תתאו להיות אתם:
2 כי שד יהגה לבם ועמל תדבר שפתותם:
3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 ובדעת
חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם
בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות
תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ:
7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו:
8 חשב להרע בעל זמות יקרא: 9 זמת אויל
חטאת ותועבת לצים אדם: 10 התרפית ביום
צרה צר כחך: 11 הצל לקחים למות ונטויים
לטבח אל תחשך: 12 כי תאמר הן לא ידענו
זה הלא תכין לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא
ידע ושלם לאדם כמעשהו: 13 אכל בני דבש
כי טוב ונפת על חכי: 14 כן דעת חכמה לנפשך
אם מצאתה ויש אחרית ותקותך לא תכרת:
15 אל תארוב רשע נוה צדיק אל תשד רבצו:
16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו
ברעה: 17 בנפל אויבך אל תשמח ואל יגל
לבבך בכשלו: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו: 19 אל תתחר במרעים אל
תקנא ברשעים: 20 כי לא תהיה אחרית לרע
נר רשעים ידעך: 21 ירא את יהוה בני ומלך
אל תשנא פושעים: 22 כי פתאם יקום פידם
ופורעות שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחכמים
הכר פנים במשפט לא טוב: 24 אמר לרשע
צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים:
25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב:
26 שפתים ישק נשק משיב דברים נכחים:
27 הכן בחוץ מלאכתך ותקנה לך בשדה ואחר
ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חנם ברעך ופתית
בשפתיך: 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן
אעשה לו אשיב לאיש כפעלו: 30 עבר על שדה
איש עצל ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה
כלו קמשונים כסו פניו חרלולים וגדר אבניו
נהרסה: 32 וראיתי אשית לבי שמתי מוסר
לקחתי: 33 מעט תנום מעט תנמנם מעט
תחבק ידים לשכב: 34 ובא כמהלך רישך
וחסרונך כאיש מגן:

כה

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי
חזקיה מלך יהודה: 2 כבוד אלהים הסתר דבר
וכבוד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ
לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגרעו סיג מכסף
ויצא צרוף לצורף: 5 הגרעו רשע מלפני מלך
ויכון בצדק כסאו: 6 אל תתהדר לפני מלך
ובמקום גדולים אל תעמד: 7 כי טוב אמר לך
עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך:
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה
בהכלים רעך: 9 ריבך רב את רעך וסוד אחר
אל תגל: 10 פן יחרפך שומע ודבתך לא תשוב:
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על
אפניו: 12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על
אזן שומעת: 13 כצנת שלג ביום קציר ציר
נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב: 14 נשיאים
ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר:
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר
גרם: 16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו
והקאתו: 17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך
ושנאך: 18 מפיץ ורומח וחץ שנון איש ענה
ברעהו עד שקר: 19 שן רועה ורגל מועדת
בגד בוטח ביום צרה: 20 מסיר בגד ביום קר
חמר על נתר ושר שירים על לב רע: 21 אם
רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו
מים: 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה
ישלם לך: 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים
נזעמים לשון סתרים: 24 טוב שבת על פנת גג
מאשת מדנים ובבית חבר: 25 מים קרים על
נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק:
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני
רשע: 27 אכל דבש הרב לא טוב וחקר כבודם
כבוד: 28 איש אין לו על רוחו נפרץ עיר
חומה אין דבר:

כו

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל
כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף קללת חנם
לא תבוא: 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט
לגב כסילים: 4 אל תען כסיל כאולתו פן
תשוה לו גם אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן
יחכם בעיניו: 6 קצץ רגלים חמס שתה שבר
מי שלח דברים ביד כסיל: 7 שוקי פסחים
נבלה משל בפי כסילים: 8 צרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים: 10 רב מחולל הכל ושכר
כסיל ושכר עוברים: 11 כאשר שב כסיל על
קיאו כן כסיל שונה באולתו: 12 חזית איש
חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו: 13 אמר עצל
שחל בדרך אריה בין הרחובות: 14 הדלת
תסב על ציריה ועצל על מטתו: 15 טמן עצל
את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו: 16 חכם
עצל בעיני שבעה משיבי טעם: 17 מחזיק
באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו:
18 כמתלהלה יורה זקים חצי ומות: 19 כן איש
רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 בעדר
עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון:
21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים
לחרחר ריב: 22 דברי נרגן כמתלהמים והמה
ירדו אל חדרי בטן: 23 כסף סיגים מצופה על
חרש שפתים דלקים ולב רע: 24 בשפתיו יכנה
שונא ובקרבו ישית מרמה: 25 כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו: 26 תכסה
שנאה במרמה תגלה רעתו בקהל: 27 כורה
שוחה יפול בתוכה וגלל אבן תשוב עליו:
28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה:

כז

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד
יום: 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך:
3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל מהם
שניהם: 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד
לפני קנאה: 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה
מסתרת: 6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות
נשיקות שונא: 7 שבעה נפש בוז לנופת ולנפש
רעבה כל מר מתוק: 8 כצפור נודדת מן קנה
כן איש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרת ישמחו
לב ומתקת רעהו מעצת נפש: 10 את רעך ואת
רע אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום
אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני
ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר: 12 ערום ראה
רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו: 13 קח בגדו
כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו
בקול גדול בהשכים בבקר קללה תחשב לו:
15 דלף טרדת בימי סגרי ואשת מדנים נשתוה:
16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזל
בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: 18 נוצר תאנה
יאכל פריה ושומר אדניו יכבד: 19 כמים הפנים
לפנים כן לב האדם לאדם: 20 שאול ואבדון
לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה:
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו:
22 אם תדוך את אויל במכתש בתוך הריפות
בעלי לא תסור מעליו אולתו: 23 ידע תדע פני
צאנך שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן
ואם נזר לדור ודור: 25 נגלה חציר וראה
עשב ההרים נאספו: 26 כבשים לכסותך
ושעירים למחיר שדה: 27 ודי עזים לחם ביתך
ולחם לנערותיך: 28 נסו רשע ואין רדף
וצדיקים כשחל בטוח:

כח

1 נסו רשעים ואין רדף וצדיקים כשחל יבטחו:
2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין יודע
כן יאריך: 3 גבר רש עשק דלים גשם סחף
ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי
תורה יתגרו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט
ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רש הולך
בתומו מעקש דרכים והוא עשיר: 7 שומר
תורה בן נבון ורועה זוללים יכלים אביו:
8 מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים
יקבצנו: 9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו
תועבה: 10 מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו
יפול והתמימים ינחלו טוב: 11 חכם בעיניו
עשיר ונבון דל יחקרנו: 12 בצהל צדיקים רבה
תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: 13 מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירוחם: 14 אשרי
אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה:
15 אריה נהם ודב נושה משל רשע על עם דל:
16 נגיד חסר תבונה ורב עשקות שונא בצע
יאריכון ימים: 17 אדם עשק בדם נפש עד בור
יפלו אל יתמכו בו: 18 הולך תמים יושע ועקש
דרכים יפול בפחת: 19 עבד אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים ישבע רישים: 20 איש אמונות
רב ברכות ומאיץ להון לא ינקה: 21 הכר פנים
לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: 22 אץ להון
איש רע עין ולא ידע כי חסרון יבוא עליו:
23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא מחליק לשון:
24 גזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא
לאיש משחית: 25 רחב נפש ידיך מדון ובוטח
ביהוה ידשן: 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך
בחכמה הוא ימלט: 27 נותן לרש לא יחסר
ומעלים עיניו רב מקללות: 28 בקום רשעים
יסתתר אדם ובאבדם צדיקים ירבו:

כט

1 איש תוכחות קשה עורף פתאם ישבר ואין
מרפא: 2 בהרבות צדיקים ישמח העם וכמשל
רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמח אביו
ורועה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעמיד
ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 גבר מחליק על
רעהו פרש רשת לפעמיו: 6 בפשע איש רע
מוקש ויריע וישמח צדיק: 7 יודע צדיק דין
דלים רשע לא יבין דעת: 8 אנשי לצון יפיחו
קריה וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם את איש
אויל אם יתרגז ורגז ואין נחת: 10 אנשי דמים
ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו
יוציא כסיל וחכם באחור יושיב: 12 משל על
דברי שקר כל משרתיו רשעים: 13 רש ואיש
תכסים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: 14 כסא
מלך שפט אמת לעד יכון: 15 שבט ותוכחת
יתן חכמה ונער משלח מאמו מביש: 16 ברבות
רשעים רבה פשע וצדיקים במפלתם יראו:
17 יסר בנך ויניחך והתן מעדנים לנפשך:
18 בהעדר חזון יפרע עם ושמר תורה אשרי:
19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה:
20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו:
21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון:
22 איש אף יעורר מדון ובעל חמות רב פשע:
23 גאון שפלו שפל רוח ותומך כבוד יתמך:
24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא
יגיד: 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה
ישגב: 26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה
משפט איש: 27 תועבת צדיקים איש עול
ותועבת רשע כל ישר דרך:

ל

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל
לאיתיאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ובינת
אדם לי אין: 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדשים
אדע: 4 מי עלה השמים וירד מי אסף רוח
בחפניו מי צרר מים בשלמה מי הקים כל
אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע:
5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו:
6 אל תוסף על דבריו פן יוכיחך ונכזבת:
7 שתי שאלתי אתך אל תמנע ממני בטרם
אמות: 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני רישׁ ועשר
אל תתן לי הטרפני לחם חקי: 9 פן אשבע
וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי
ותפשתי שם אלהי: 10 אל תלשן עבד אל אדניו
פן יקבך ותאשם: 11 דור אביו יקלל ואת אמו
לא יברך: 12 דור זך בעיניו ולא רחץ משפת
בניו: 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו:
14 דור חרבות שניו ומלתעותיו אכלות לאכל
עניים מארץ ואביונים מאדם: 15 לעלוקה
שתי בנות הב הב תאמרנה שלש הנה לא תשבענה
ארבע לא אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ
לא שבעה מים ואש לא אמרה הון: 17 עין
ללעג לאב ובוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל
ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממני
ואיננו יודעתי: 19 דרך נשר בשמים דרך נחש
על צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה:
20 כן דרך אשת מנאפת אכלה ומחתה פיה ולא
אמרה לא עויתי און: 21 על שלשה רגזה ארץ
ועל ארבע לא תוכל נשא: 22 על עבד כי ימלך
ואויל כי ישבע לחם: 23 על שנואה כי תנשא
ואמה כי תירש גברתה: 24 ארבעה המה קטנים
בארץ והמה חכמים חכמים מחכמות: 25 עם לא
עצום הם ויכינו בקיץ לחמם: 26 שפנים עם לא
עצום ויתנו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה
ויצאו כלם חלוצים: 28 שממית בידים תתפש
והיא בהיכלי מלך: 29 ארבעה המה היטיבי
לכת ויעברו כאיתן: 30 אריה גבור בבהמה ולא
ישוב מפני כל: 31 זרזיר מתנים או תיש ומלך
אין עמו קם: 32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות
יד לפה: 33 כי מיץ חלב יוציא חמא

9 וַיֹּאמֶר: אֱלֹהִים אֶל־יוֹסֵף בְּחָלְמוֹ֙ בְּלֵילָה֙ וַיַּרְא֣ הִנֵּה֩ שְׁנֵ֨י
הַחֲלֹמ֜וֹת אֲשֶׁ֣ר חָלַ֗מְתָּה אֵלַ֤י מַצֵּבָה֙ בָּאָ֔רֶץ וְהִנֵּ֥ה
אֲנִ֖י נִצָּ֑ב וְהִנֵּה֙ שְׁתֵּ֣י מַטּ֔וֹת עֹמְדֹ֖ת עַל־הַמַּצֵּבָ֑ה
וְהִנֵּ֣ה שְׁתֵּ֣י פָר֗וֹת עֹלֹ֤ת מִן־הַיְאֹר֙ בְּרִיא֣וֹת בְּשָׂ֔ר וַתִּרְעֶ֖ינָה
בָּאֲחֻ֑זָּה: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵר֣וֹת עֹל֣וֹת אַחֲרֵיהֶ֔ן מִן־
הַיְאֹ֖ר רָע֣וֹת מַרְאֶ֑ה וְדַקּ֣וֹת בָּשָׂ֔ר וַתַּעֲמֹ֣דְנָה֔ אֵ֖צֶל הַפָּר֥וֹת
עַל־שְׂפַ֖ת הַיְאֹ֑ר: וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֣וֹת רָע֣וֹת הַמַּרְאֶ֔ה וְדַקֹּ֖ת
הַבָּשָׂ֑ר אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַפָּר֣וֹת הָֽרִאשֹׁנ֔וֹת הַבְּרִיא֖וֹת הַשְּׁמֵנ֑וֹת
וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹֽה: וַיִּישָׁ֖ן וַיַּחֲלֹ֥ם שֵׁנִ֖ית וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע שִׁבֳּלִים֙
עֹלֹ֣ת בְּקָנֶ֣ה אֶחָ֔ד בְּרִיא֖וֹת וְטֹבוֹת֑: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע שִׁבֳּלִים֙
צְנֻמ֣וֹת דַּקּ֔וֹת שְׁדוּפ֥וֹת קָדִ֖ים צֹמְח֥וֹת אַחֲרֵיהֶֽן: וַתִּבְלַ֨עְנָה֙
הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֔וֹת אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֔ים הַבְּרִיא֖וֹת וְהַמְלֵא֑וֹת
וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹ֖ה וְהִנֵּ֥ה חֲלֽוֹם: וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר וַתִּפָּ֥עֶם רוּח֖וֹ
וַיִּשְׁלַ֣ח וַיִּקְרָ֗א אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי֙ מִצְרַ֔יִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶ֖יהָ
וַיְסַפֵּ֣ר פַּרְעֹ֣ה לָהֶ֣ם אֶת־חֲלֹמ֑וֹ וְאֵין־פּוֹתֵ֥ר אוֹתָ֖ם לְפַרְעֹֽה:
וַיְדַבֵּ֥ר שַׂר־הַמַּשְׁקִ֖ים אֶת־פַּרְעֹ֣ה לֵאמֹ֑ר אֶת־חֲטָאַ֖י אֲנִ֥י
מַזְכִּ֖יר הַיּֽוֹם: פַּרְעֹ֣ה קָצַ֣ף עַל־עֲבָדָ֗יו וַיִּתֵּ֨ן אֹתִ֜י בְּמִשְׁמַ֤ר
בֵּית־הַטַּבָּחִים֙ אֹתִ֣י וְאֵ֔ת שַׂ֖ר הָאֹפִֽים: וַנַּחַלְמָ֥ה חֲלוֹם֙
בְּלַ֣יְלָה אֶחָ֔ד אֲנִ֖י וָה֑וּא אִ֣ישׁ כְּפִתְר֥וֹן חֲלֹמ֖וֹ חָלָֽמְנוּ:
וְשָׁ֣ם אִתָּ֗נוּ נַ֚עַר עִבְרִ֣י עֶ֣בֶד לְשַׂ֣ר הַטַּבָּחִ֔ים וַנְּסַפֶּר־לוֹ֙
וַיִּפְתָּר־לָ֔נוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵ֖ינוּ אִ֣ישׁ כַּחֲלֹמ֑וֹ פָּתָֽר: וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֥ר
פָּתַ֖ר לָ֑נוּ כֵּ֚ן הָיָ֔ה אֹתִ֖י הֵשִׁ֣יב עַל־כַּנִּ֑י וְאֹת֖וֹ תָּלָֽה:
וַיִּשְׁלַ֣ח פַּרְעֹ֔ה וַיִּקְרָ֖א אֶת־יוֹסֵ֑ף וַיְרִיצֻ֣הוּ מִן־הַבּ֔וֹר וַיְגַלַּ֖ח
וַיְחַלֵּ֣ף שִׂמְלֹתָ֑יו וַיָּבֹ֖א אֶל־פַּרְעֹֽה: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
חֲלוֹם֙ חָלַ֣מְתִּי וּפֹתֵ֣ר אֵ֔ין וַאֲנִ֗י שָׁמַ֙עְתִּי֙ עָלֶ֣יךָ לֵאמֹ֔ר
תִּשְׁמַ֥ע חֲלוֹם֙ לִפְתֹּ֣ר אֹתֽוֹ: וַיַּ֥עַן יוֹסֵ֖ף אֶת־פַּרְעֹ֑ה לְבַלְעֲדָ֕י
אֱלֹהִ֖ים יַעֲנֶ֥ה אֶת־שְׁל֥וֹם פַּרְעֹֽה: וַיְדַבֵּ֥ר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
בַּחֲלֹמִ֗י וְהִנֵּ֤ה עֹמֵד֙ עַל־שְׂפַ֣ת הַיְאֹ֔ר: וְהִנֵּ֣ה מִן־הַיְאֹ֗ר שֶׁ֚בַע
פָּר֣וֹת עֹל֔וֹת בְּרִיא֥וֹת בָּשָׂ֖ר וִיפֹ֣ת תֹּ֑אַר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאֲחֻ֥זָּה:
וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵר֣וֹת עֹל֔וֹת דַּלּ֥וֹת וְרָע֛וֹת תֹּ֖אַר מְאֹ֑ד
וְדַקּ֣וֹת בָּשָׂ֗ר לֹא־רָאִ֤יתִי כָהֵנָּה֙ לְרָעָ֔ה בְּכָל־אֶ֖רֶץ מִצְרָ֑יִם:
וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֣וֹת הָֽרִאשֹׁנ֔וֹת אֶת־שֶׁ֖בַע הַבְּרִיא֥וֹת הַשְּׁמֵנֽוֹת:
וַתָּבֹ֖אנָה אֶל־קִרְבֶּנָ֑ה וְלֹ֣א נוֹדַ֔ע כִּ֥י בָ֖אוּ אֶל־קִרְבָּנָ֑ה וּמַרְאֵיהֶן֙
רַ֣ע כָּאֲשֶׁ֣ר בַּתְּחִלָּ֔ה וָאִיָּקָֽץ: וָאֵרְא֙ בַּחֲלֹמִ֔י וְהִנֵּ֥ה שֶׁ֛בַע
שִׁבֳּלִ֥ים עֹלֹ֖ת בְּקָנֶ֣ה אֶחָ֑ד מְלֵא֥וֹת וְטֹבוֹת֖: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע
שִׁבֳּלִים֙ צְנֻמ֣וֹת דַּקּ֔וֹת שְׁדוּפ֥וֹת קָדִ֖ים צֹמְח֥וֹת אַחֲרֵיהֶֽן:
וַתִּבְלַ֨עְנָה֙ הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֔וֹת אֵ֖ת שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַטֹּבוֹת֑
וָאֹמַ֥ר אֶל־הַחַרְטֻמִּ֖ים וְאֵ֥ין מַגִּ֖יד לִֽי: וַיֹּ֥אמֶר יוֹסֵ֖ף אֶל־פַּרְעֹ֑ה
חֲלוֹם֙ פַּרְעֹ֣ה אֶחָ֔ד אֵ֥ת אֲשֶׁר־הָֽאֱלֹהִ֖ים עֹשֶׂ֥ה הִגִּ֖יד לְפַרְעֹֽה:
שֶׁ֣בַע פָּר֣וֹת הַטֹּבֹת֮ שֶׁ֣בַע שָׁנִים֒ הֵ֑נָּה וְשֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים
הַטֹּבוֹת֮ שֶׁ֣בַע שָׁנִים֒ הֵ֑נָּה חֲלוֹם֙ אֶחָ֔ד הֽוּא: וְשֶׁ֣בַע פָּר֣וֹת
הָֽרַקּ֗וֹת וְהָֽרָעוֹת֙ הָֽעֹלוֹת֙ אַחֲרֵיהֶ֔ן שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים הֵ֑נָּה וְשֶׁ֣בַע
הַשִּׁבֳּלִ֣ים הָֽרֵקוֹת֮ שְׁדוּפֹת֒ הַקָּדִים֙ יִהְי֣וּ שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים
יִהְיֽוּ: הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֑רְתִּי אֶל־פַּרְעֹ֗ה אֲשֶׁ֤ר הָֽאֱלֹהִים֙
עֹשֶׂ֣ה הֶרְאָ֔ה אֶל־פַּרְעֹֽה: הִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע שָׁנִים֙ בָּאוֹת֔ שָׂבָ֥ע
גָּד֖וֹל בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וְקָ֣מוּ שֶׁ֤בַע שְׁנֵי־רָעָב֙ אַחֲרֵיהֶ֔ן
וְנִשְׁכַּ֣ח כָּל־הַשָּׂבָ֖ע בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְכִלָּ֥ה הָרָעָ֖ב אֶת־הָאָֽרֶץ:
וְלֹא־נוֹדַ֥ע הַשָּׂבָ֖ע בָּאָ֑רֶץ מִפְּנֵ֣י הָרָעָ֣ב הַה֔וּא אַחֲרֵי־כֵ֖ן
כִּ֥י כָבֵ֖ד הוּא־מְאֹֽד: וְעַל־הִשָּׁנוֹת֙ הַחֲלוֹם֙ אֶל־פַּרְעֹ֔ה פַּעֲמָיִ֑ם
כִּ֣י נָכ֥וֹן הַדָּבָ֖ר מֵעִ֣ם הָֽאֱלֹהִ֑ים וּמְמַהֵ֥ר הָֽאֱלֹהִ֖ים לַעֲשֹׂתֽוֹ:
וְעַתָּ֗ה יֵרֶא֙ פַּרְעֹ֔ה אִ֥ישׁ נָב֖וֹן וְחָכָ֑ם וְיָשִׁ֖תֵהוּ עַל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם: יַעַשׂ֙ פַּרְעֹ֔ה וְיַפְקֵ֣ד פְּקִדִ֔ים עַל־הָאָ֖רֶץ וְחִמֵּ֣שׁ
אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּשֶׁ֖בַע שְׁנֵ֣י הַשָּׂבָֽע: וְיִקְבְּצ֗וּ אֶת־כָּל־אֹ֙כֶל֙
הַשָּׁנִ֣ים הַטֹּבוֹת֮ הַבָּאוֹת֒ הָאֵ֑לֶּה וְצָבְר֨וּ בָ֜ר תַּ֣חַת יַד־פַּרְעֹ֗ה
אֹ֚כֶל בֶּֽעָרִ֔ים וְשָׁמָ֖רוּ: וְהָיָ֤ה הָאֹ֙כֶל֙ לְפִקָּד֔וֹן לְשֶׁ֥בַע
שְׁנֵי־הָרָעָ֖ב אֲשֶׁ֣ר תִּהְיֶ֑ינָה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וְלֹא־תִכָּרֵ֥ת
הָאָ֖רֶץ בָּרָעָֽב: וַיִּיטַ֥ב הַדָּבָ֖ר בְּעֵינֵ֣י פַרְעֹ֑ה וּבְעֵינֵ֖י כָּל־עֲבָדָֽיו:
וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־עֲבָדָ֑יו הֲנִמְצָ֥א כָזֶ֛ה אִ֥ישׁ אֲשֶׁר־ר֥וּחַ
אֱלֹהִ֖ים בּֽוֹ: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף אַחֲרֵ֣י הוֹדִיעַ֣ אֱלֹהִ֔ים
אוֹתְךָ֖ אֶת־כָּל־זֹ֑את אֵ֥ין נָבוֹן֙ וְחָכָ֣ם כָּמֽוֹךָ: אַתָּ֖ה תִּהְיֶ֣ה
עַל־בֵּיתִ֑י וְעַל־פִּ֙יךָ֙ יִשַּׁ֣ק כָּל־עַמִּ֔י רַ֥ק הַכִּסֵּ֖א אֶגְדַּ֥ל מִמֶּֽךָּ:
וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף רְאֵ֕ה נְתַתִּ֥יךָ עַל־כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם:
וַיָּ֣סַר פַּרְעֹ֔ה אֶת־טַבַּעְתּ֖וֹ מֵעַ֣ל יָד֑וֹ וַיִּתֵּ֣ן אֹתָ֔הּ עַל־יַ֖ד יוֹסֵ֑ף
וַיַּלְבֵּ֣שׁ אֹת֔וֹ בִּגְדֵ֖י שֵׁ֑שׁ וַיָּ֥שֶׂם רְבִדַ֖ הַזָּהָ֥ב עַל־צַוָּארֽוֹ:
וַיַּרְכֵּ֕ב אֹת֖וֹ בְּמִרְכֶ֣בֶת הַמִּשְׁנֶ֑ה אֲשֶׁ֣ר לוֹ֔ וַיִּקְרְא֥וּ לְפָנָ֖יו
אַבְרֵ֑ךְ וְנָת֣וֹן אֹת֔וֹ עַל־כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
אֲנִ֣י פַרְעֹ֔ה וּבִלְעָדֶ֕יךָ לֹא־יָרִ֥ים אִ֛ישׁ אֶת־יָד֥וֹ וְאֶת־רַגְל֖וֹ
בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וַיִּקְרָ֣א פַרְעֹ֔ה שֵׁ֖ם יוֹסֵ֑ף צָפְנַ֥ת פַּעְנֵ֖חַ
וַיִּתֶּן־לוֹ֙ אֶת־אָסְנַ֣ת בַּת־פּוֹטִפֶ֣רַע כֹּהֵ֣ן אֹ֔ן לְאִשָּׁ֑ה וַיֵּצֵ֥א
יוֹסֵ֖ף עַל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וְיוֹסֵף֙ בֶּן־שְׁלֹשִׁ֣ים שָׁנָ֔ה בְּעָמְדוֹ֙
לִפְנֵ֣י פַרְעֹ֣ה מֶֽלֶךְ־מִצְרָ֔יִם וַיֵּצֵ֣א יוֹסֵ֔ף מִלִּפְנֵ֖י פַּרְעֹ֑ה
וַיַּעֲבֹ֖ר בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וַתַּעַשׂ֥ הָאָ֖רֶץ בְּשֶׁ֣בַע שְׁנֵ֣י הַשָּׂבָ֑ע
לְקֹמָצִֽים: וַיִּקְבֹּץ֙ אֶת־כָּל־אֹ֣כֶל שֶׁ֣בַע הַשָּׁנִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הָי֖וּ
בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם וַיִּתֵּ֥ן אֹ֖כֶל בֶּֽעָרִ֑ים אֹ֚כֶל שְׂדֵ֣ה הָעִ֔יר אֲשֶׁ֥ר
סְבִיבֹתֶ֖יהָ נָתַ֥ן בְּתוֹכָֽהּ: וַיִּצְבֹּ֥ר יוֹסֵ֛ף בָּ֖ר כַּח֣וֹל הַיָּ֑ם הַרְבֵּ֣ה
מְאֹ֔ד עַד־כִּי־חָדַ֖ל לִסְפֹּ֑ר כִּי־אֵ֖ין מִסְפָּֽר: וּלְיוֹסֵ֗ף יֻלַּד־שְׁנַ֤יִם
בָּנִים֙ בְּטֶ֣רֶם תָּב֣וֹא שְׁנַת־הָרָעָ֔ב אֲשֶׁ֥ר יָלְדָ֖ה לוֹ֙ אָסְנַ֣ת
בַּת־פּוֹטִפֶ֣רַע כֹּהֵ֣ן אֹ֔ן: וַיִּקְרָ֣א יוֹסֵ֔ף אֶת־שֵׁ֥ם הַבְּכֹר֖
מְנַשֶּׁ֑ה כִּ֣י נַשַּׁ֤נִי אֱלֹהִים֙ אֶת־כָּל־עֲמָלִ֔י וְאֵת֖ כָּל־בֵּ֥ית אָבִֽי:
וְאֵת֙ שֵׁ֣ם הַשֵּׁנִ֔י קָרָ֖א אֶפְרָ֑יִם כִּ֣י הִפְרַ֤נִי אֱלֹהִים֙ בְּאֶ֣רֶץ
עָנְיִ֔י: וַתִּכְלֶ֕ינָה שֶׁ֖בַע שְׁנֵ֣י הַשָּׂבָ֑ע אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם:
וַתָּחֵ֣לְנָה שֶׁ֤בַע שְׁנֵי־הָרָעָב֙ לָב֔וֹא כַּאֲשֶׁ֥ר אָמַ֖ר יוֹסֵ֑ף וַיְהִ֤י
רָעָב֙ בְּכָל־הָאֲרָצ֔וֹת וּבְכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם הָיָ֥ה לָֽחֶם: וַתִּרְעַ֥ב
כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרַ֑יִם וַיִּצְעַ֤ק הָעָם֙ אֶל־פַּרְעֹ֔ה לַלָּ֖חֶם וַיֹּ֣אמֶר
פַּרְעֹ֗ה לְכָל־מִצְרַ֙יִם֙ לְכ֣וּ אֶל־יוֹסֵ֔ף אֲשֶׁ֥ר יֹאמַ֖ר לָכֶ֥ם תַּעֲשֽׂוּ:
וְהָרָעָב֙ הָיָ֣ה עַל־כָּל־פְּנֵ֣י הָאָ֔רֶץ וַיִּפְתַּ֥ח יוֹסֵ֖ף אֶת־כָּל־אֲשֶׁ֣ר
בָּהֶ֑ם וַיִּשְׁבֹּ֖ר לְמִצְרָ֑יִם וַיֶּחֱזַ֥ק הָרָעָ֖ב בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם:
וְכָל־הָאָ֗רֶץ בָּ֙אוּ֙ לִשְׁבֹּ֣ר אֶל־יוֹסֵ֔ף כִּֽי־חָזַ֥ק הָרָעָ֖ב בְּכָל־הָאָֽרֶץ:

---

(15) בר. 14: 16.
(17) שם. 7: 5. שם. 6: 5. בר. 13: 5.
(19) שמא. 7: 26. 27.
(20) שם. 14: 9. 42. 43. שם.
7: 12. 1. שם. 16: 14. 18: 12.
28: 15. 16. ד. דבר. 15: 2.
(24) בר. 5: 4. בר. 9: 27.
(27) שה. 22: 8.
(28) בר. 15: 15.
(31) בר. 13: 25.

(5) בר. 8: 27. בר. 31: 19. 30. שה. 3: 4. שם. 29: 9. 1. שב. 13: 33.
(6) בר. 18: 1. 19: 1. 21: 25. שה. 33: 5. 12: 8.
2. 14: 19. בר. 3: 10.
(3) שם. 20: 4. 23. שם. 19: 4.
(4) שב. 46: 6.

6 וַיְהִי֙ מִקֵּ֣ץ שְׁנָתַ֔יִם יָמִ֖ים וּפַרְעֹ֣ה חֹלֵ֑ם וְהִנֵּ֥ה עֹמֵ֖ד עַל־
הַיְאֹֽר: וְהִנֵּ֣ה מִן־הַיְאֹ֗ר עֹלוֹת֙ שֶׁ֣בַע פָּר֔וֹת יְפ֥וֹת מַרְאֶ֖ה
וּבְרִיאֹ֣ת בָּשָׂ֑ר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאֲחֻ֥זָּה: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙
אֲחֵר֣וֹת עֹל֣וֹת מִן־הַיְאֹ֗ר רָע֤וֹת מַרְאֶה֙ וְדַקּ֣וֹת בָּשָׂ֔ר וַתַּעֲמֹ֥דְנָה
אֵ֛צֶל הַפָּר֥וֹת עַל־שְׂפַ֖ת הַיְאֹֽר: וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֣וֹת רָע֣וֹת
הַמַּרְאֶ֔ה וְדַקֹּ֖ת הַבָּשָׂ֑ר אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַפָּר֣וֹת הָֽרִאשֹׁנ֔וֹת
הַבְּרִיאֹֽת: וַתִּיקַ֥ץ פַּרְעֹֽה: וַיִּישָׁ֖ן וַיַּחֲלֹ֥ם שֵׁנִ֖ית וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע
שִׁבֳּלִים֙ עֹלֹ֣ת בְּקָנֶ֣ה אֶחָ֔ד בְּרִיא֖וֹת וְטֹבוֹת֑: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע
שִׁבֳּלִים֙ צְנֻמ֣וֹת דַּקּ֔וֹת שְׁדוּפ֥וֹת קָדִ֖ים צֹמְח֥וֹת אַחֲרֵיהֶֽן:
וַתִּבְלַ֨עְנָה֙ הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֔וֹת אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֔ים הַבְּרִיא֖וֹת
וְהַמְלֵא֑וֹת וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹ֖ה וְהִנֵּ֥ה חֲלֽוֹם: וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר וַתִּפָּ֥עֶם
רוּח֖וֹ וַיִּשְׁלַ֣ח וַיִּקְרָ֗א אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי֙ מִצְרַ֔יִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶ֖יהָ
וַיְסַפֵּ֣ר פַּרְעֹ֣ה לָהֶ֣ם אֶת־חֲלֹמ֑וֹ וְאֵין־פּוֹתֵ֥ר אוֹתָ֖ם לְפַרְעֹֽה:
וַיְדַבֵּ֥ר שַׂר־הַמַּשְׁקִ֖ים אֶת־פַּרְעֹ֣ה לֵאמֹ֑ר אֶת־חֲטָאַ֖י אֲנִ֥י
מַזְכִּ֖יר הַיּֽוֹם: פַּרְעֹ֣ה קָצַ֣ף עַל־עֲבָדָ֗יו וַיִּתֵּ֨ן אֹתִ֜י בְּמִשְׁמַ֤ר
בֵּית־הַטַּבָּחִים֙ אֹתִ֣י וְאֵ֔ת שַׂ֖ר הָאֹפִֽים: וַנַּחַלְמָ֥ה חֲלוֹם֙
בְּלַ֣יְלָה אֶחָ֔ד אֲנִ֖י וָה֑וּא אִ֣ישׁ כְּפִתְר֥וֹן חֲלֹמ֖וֹ חָלָֽמְנוּ:
וְשָׁ֣ם אִתָּ֗נוּ נַ֚עַר עִבְרִ֣י עֶ֣בֶד לְשַׂ֣ר הַטַּבָּחִ֔ים וַנְּסַפֶּר־לוֹ֙
וַיִּפְתָּר־לָ֔נוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵ֖ינוּ אִ֣ישׁ כַּחֲלֹמ֑וֹ פָּתָֽר: וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֥ר
פָּתַ֖ר לָ֑נוּ כֵּ֚ן הָיָ֔ה אֹתִ֖י הֵשִׁ֣יב עַל־כַּנִּ֑י וְאֹת֖וֹ תָּלָֽה:
וַיִּשְׁלַ֣ח פַּרְעֹ֔ה וַיִּקְרָ֖א אֶת־יוֹסֵ֑ף וַיְרִיצֻ֣הוּ מִן־הַבּ֔וֹר וַיְגַלַּ֖ח
וַיְחַלֵּ֣ף שִׂמְלֹתָ֑יו וַיָּבֹ֖א אֶל־פַּרְעֹֽה: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
חֲלוֹם֙ חָלַ֣מְתִּי וּפֹתֵ֣ר אֵ֔ין וַאֲנִ֗י שָׁמַ֙עְתִּי֙ עָלֶ֣יךָ לֵאמֹ֔ר
תִּשְׁמַ֥ע חֲלוֹם֙ לִפְתֹּ֣ר אֹתֽוֹ: וַיַּ֥עַן יוֹסֵ֖ף אֶת־פַּרְעֹ֑ה לְבַלְעֲדָ֕י
אֱלֹהִ֖ים יַעֲנֶ֥ה אֶת־שְׁל֥וֹם פַּרְעֹֽה: וַיְדַבֵּ֥ר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
בַּחֲלֹמִ֗י וְהִנֵּ֤ה עֹמֵד֙ עַל־שְׂפַ֣ת הַיְאֹ֔ר: וְהִנֵּ֣ה מִן־הַיְאֹ֗ר שֶׁ֚בַע
פָּר֣וֹת עֹל֔וֹת בְּרִיא֥וֹת בָּשָׂ֖ר וִיפֹ֣ת תֹּ֑אַר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאֲחֻ֥זָּה:
וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵר֣וֹת עֹל֔וֹת דַּלּ֥וֹת וְרָע֛וֹת תֹּ֖אַר מְאֹ֑ד
וְדַקּ֣וֹת בָּשָׂ֗ר לֹא־רָאִ֤יתִי כָהֵנָּה֙ לְרָעָ֔ה בְּכָל־אֶ֖רֶץ מִצְרָ֑יִם:
וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֣וֹת הָֽרִאשֹׁנ֔וֹת אֶת־שֶׁ֖בַע הַבְּרִיא֥וֹת הַשְּׁמֵנֽוֹת:
וַתָּבֹ֖אנָה אֶל־קִרְבֶּנָ֑ה וְלֹ֣א נוֹדַ֔ע כִּ֥י בָ֖אוּ אֶל־קִרְבָּנָ֑ה וּמַרְאֵיהֶן֙
רַ֣ע כָּאֲשֶׁ֣ר בַּתְּחִלָּ֔ה וָאִיָּקָֽץ: וָאֵרְא֙ בַּחֲלֹמִ֔י וְהִנֵּ֥ה שֶׁ֛בַע
שִׁבֳּלִ֥ים עֹלֹ֖ת בְּקָנֶ֣ה אֶחָ֑ד מְלֵא֥וֹת וְטֹבוֹת֖: וְהִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע
שִׁבֳּלִים֙ צְנֻמ֣וֹת דַּקּ֔וֹת שְׁדוּפ֥וֹת קָדִ֖ים צֹמְח֥וֹת אַחֲרֵיהֶֽן:
וַתִּבְלַ֨עְנָה֙ הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֔וֹת אֵ֖ת שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַטֹּבוֹת֑
וָאֹמַ֥ר אֶל־הַחַרְטֻמִּ֖ים וְאֵ֥ין מַגִּ֖יד לִֽי: וַיֹּ֥אמֶר יוֹסֵ֖ף אֶל־פַּרְעֹ֑ה
חֲלוֹם֙ פַּרְעֹ֣ה אֶחָ֔ד אֵ֥ת אֲשֶׁר־הָֽאֱלֹהִ֖ים עֹשֶׂ֥ה הִגִּ֖יד לְפַרְעֹֽה:
שֶׁ֣בַע פָּר֣וֹת הַטֹּבֹת֮ שֶׁ֣בַע שָׁנִים֒ הֵ֑נָּה וְשֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים
הַטֹּבוֹת֮ שֶׁ֣בַע שָׁנִים֒ הֵ֑נָּה חֲלוֹם֙ אֶחָ֔ד הֽוּא: וְשֶׁ֣בַע פָּר֣וֹת
הָֽרַקּ֗וֹת וְהָֽרָעוֹת֙ הָֽעֹלוֹת֙ אַחֲרֵיהֶ֔ן שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים הֵ֑נָּה וְשֶׁ֣בַע
הַשִּׁבֳּלִ֣ים הָֽרֵקוֹת֮ שְׁדוּפֹת֒ הַקָּדִים֙ יִהְי֣וּ שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים
יִהְיֽוּ: הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֑רְתִּי אֶל־פַּרְעֹ֗ה אֲשֶׁ֤ר הָֽאֱלֹהִים֙
עֹשֶׂ֣ה הֶרְאָ֔ה אֶל־פַּרְעֹֽה: הִנֵּ֣ה שֶׁ֤בַע שָׁנִים֙ בָּאוֹת֔ שָׂבָ֥ע
גָּד֖וֹל בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וְקָ֣מוּ שֶׁ֤בַע שְׁנֵי־רָעָב֙ אַחֲרֵיהֶ֔ן
וְנִשְׁכַּ֣ח כָּל־הַשָּׂבָ֖ע בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְכִלָּ֥ה הָרָעָ֖ב אֶת־הָאָֽרֶץ:
וְלֹא־נוֹדַ֥ע הַשָּׂבָ֖ע בָּאָ֑רֶץ מִפְּנֵ֣י הָרָעָ֣ב הַה֔וּא אַחֲרֵי־כֵ֖ן
כִּ֥י כָבֵ֖ד הוּא־מְאֹֽד: וְעַל־הִשָּׁנוֹת֙ הַחֲלוֹם֙ אֶל־פַּרְעֹ֔ה פַּעֲמָיִ֑ם
כִּ֣י נָכ֥וֹן הַדָּבָ֖ר מֵעִ֣ם הָֽאֱלֹהִ֑ים וּמְמַהֵ֥ר הָֽאֱלֹהִ֖ים לַעֲשֹׂתֽוֹ:
וְעַתָּ֗ה יֵרֶא֙ פַּרְעֹ֔ה אִ֥ישׁ נָב֖וֹן וְחָכָ֑ם וְיָשִׁ֖תֵהוּ עַל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם: יַעַשׂ֙ פַּרְעֹ֔ה וְיַפְקֵ֣ד פְּקִדִ֔ים עַל־הָאָ֖רֶץ וְחִמֵּ֣שׁ
אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּשֶׁ֖בַע שְׁנֵ֣י הַשָּׂבָֽע: וְיִקְבְּצ֗וּ אֶת־כָּל־אֹ֙כֶל֙
הַשָּׁנִ֣ים הַטֹּבוֹת֮ הַבָּאוֹת֒ הָאֵ֑לֶּה וְצָבְר֨וּ בָ֜ר תַּ֣חַת יַד־פַּרְעֹ֗ה
אֹ֚כֶל בֶּֽעָרִ֔ים וְשָׁמָ֖רוּ: וְהָיָ֤ה הָאֹ֙כֶל֙ לְפִקָּד֔וֹן לְשֶׁ֥בַע
שְׁנֵי־הָרָעָ֖ב אֲשֶׁ֣ר תִּהְיֶ֑ינָה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וְלֹא־תִכָּרֵ֥ת
הָאָ֖רֶץ בָּרָעָֽב: וַיִּיטַ֥ב הַדָּבָ֖ר בְּעֵינֵ֣י פַרְעֹ֑ה וּבְעֵינֵ֖י כָּל־עֲבָדָֽיו:
וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־עֲבָדָ֑יו הֲנִמְצָ֥א כָזֶ֛ה אִ֥ישׁ אֲשֶׁר־ר֥וּחַ
אֱלֹהִ֖ים בּֽוֹ: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף אַחֲרֵ֣י הוֹדִיעַ֣ אֱלֹהִ֔ים
אוֹתְךָ֖ אֶת־כָּל־זֹ֑את אֵ֥ין נָבוֹן֙ וְחָכָ֣ם כָּמֽוֹךָ: אַתָּ֖ה תִּהְיֶ֣ה
עַל־בֵּיתִ֑י וְעַל־פִּ֙יךָ֙ יִשַּׁ֣ק כָּל־עַמִּ֔י רַ֥ק הַכִּסֵּ֖א אֶגְדַּ֥ל מִמֶּֽךָּ:
וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף רְאֵ֕ה נְתַתִּ֥יךָ עַל־כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם:
וַיָּ֣סַר פַּרְעֹ֔ה אֶת־טַבַּעְתּ֖וֹ מֵעַ֣ל יָד֑וֹ וַיִּתֵּ֣ן אֹתָ֔הּ עַל־יַ֖ד יוֹסֵ֑ף
וַיַּלְבֵּ֣שׁ אֹת֔וֹ בִּגְדֵ֖י שֵׁ֑שׁ וַיָּ֥שֶׂם רְבִדַ֖ הַזָּהָ֥ב עַל־צַוָּארֽוֹ:
וַיַּרְכֵּ֕ב אֹת֖וֹ בְּמִרְכֶ֣בֶת הַמִּשְׁנֶ֑ה אֲשֶׁ֣ר לוֹ֔ וַיִּקְרְא֥וּ לְפָנָ֖יו
אַבְרֵ֑ךְ וְנָת֣וֹן אֹת֔וֹ עַל־כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם: וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף
אֲנִ֣י פַרְעֹ֔ה וּבִלְעָדֶ֕יךָ לֹא־יָרִ֥ים אִ֛ישׁ אֶת־יָד֥וֹ וְאֶת־רַגְל֖וֹ
בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם: וַיִּקְרָ֣א פַרְעֹ֔ה שֵׁ֖ם יוֹסֵ֑ף צָפְנַ֥ת פַּעְנֵ֖חַ
וַיִּתֶּן־לוֹ֙ אֶת־אָסְנַ֣ת בַּת־פּוֹטִפֶ֣רַע כֹּהֵ֣ן אֹ֔ן לְאִשָּׁ֑ה וַיֵּצֵ֥א
יוֹסֵ֖ף עַל־אֶ֥

7 ויאמר אליו אל תירא כי בא אני לנסותך ועתה קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 8 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 9 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 10 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 11 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 12 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 13 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 14 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 15 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 16 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 17 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 18 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 19 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 20 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 21 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 22 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 23 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 24 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃

פרק כב.

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 21 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 22 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 23 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 24 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 25 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 26 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 27 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 28 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 29 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 30 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 31 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 32 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 33 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 34 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 35 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 36 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 37 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 38 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 39 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 40 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 41 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 42 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 43 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 44 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 45 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 46 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 47 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 48 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 49 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 50 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 51 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 52 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 53 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 54 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 55 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 56 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 57 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 58 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 59 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 60 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 61 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 62 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 63 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 64 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 65 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 66 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 67 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 68 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 69 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 70 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 71 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 72 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 73 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 74 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 75 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 76 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 77 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 78 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 79 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 80 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 81 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 82 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 83 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 84 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 85 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 86 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 87 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 88 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 89 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 90 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 91 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 92 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 93 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 94 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 95 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 96 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 97 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 98 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 99 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 100 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 101 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 102 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 103 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 104 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 105 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 106 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 107 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 108 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 109 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 110 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 111 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 112 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 113 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 114 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 115 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 116 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 117 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 118 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 119 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 120 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 121 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 122 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 123 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 124 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 125 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 126 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 127 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 128 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 129 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 130 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 131 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 132 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 133 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 134 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 135 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 136 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 137 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 138 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 139 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 140 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 141 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 142 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 143 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 144 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 145 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 146 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 147 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 148 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 149 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 150 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 151 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 152 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 153 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 154 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 155 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 156 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 157 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 158 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 159 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 160 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 161 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 162 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 163 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 164 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 165 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 166 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 167 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 168 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 169 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 170 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 171 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 172 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 173 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 174 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 175 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 176 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 177 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 178 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 179 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 180 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 181 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 182 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 183 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 184 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 185 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 186 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 187 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 188 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 189 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 190 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 191 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 192 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 193 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 194 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 195 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 196 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 197 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 198 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 199 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 200 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 201 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 202 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 203 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 204 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 205 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 206 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 207 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 208 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 209 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 210 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 211 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 212 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 213 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 214 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 215 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 216 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 217 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 218 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 219 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 220 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 221 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 222 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 223 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 224 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 225 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 226 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 227 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 228 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 229 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 230 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 231 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 232 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 233 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 234 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 235 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 236 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ 237 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃ 238 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 239 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 240 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 241 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 242 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 243 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 244 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 245 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 246 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 247 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 248 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 249 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 250 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 251 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 252 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 253 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 254 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ 255 ויאמר אברהם אלהים

24 כשבתיה: וכל כוח [1]ומשפחות* אלה: ויהיו
ימי חיי אברהם אשר חי מאה שנה
ושבעים שנה: וישלם אברהם ויגוע
25 בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה שדה עפרון בן צחר
26 החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר
קנה אברהם מאת בני חת שם נקבר
27 הוא ושרה אשתו: ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
28 יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תולדות
ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה
שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם
בכור ישמעאל נבית ואחריו קדר ואדבאל
29 ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד
ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמיהם:
30 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
שנה ומאה שנה ויגוע וימת ויאסף אל
31 עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על
פני מצרים בואכה אשור נגד כל אחיו
32 נפל: ואלה תולדות יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת
בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן
33 הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה
לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים
בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
34 ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה
שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
35 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו
ידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדתה אותם:
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד
איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום:
ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

פרק כו.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל
אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו
יהוה ויאמר אל תרד מצרים שכן בארץ
3 אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל
הארצות האל ואקים את השבעה אשר
4 נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את
זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את
כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל
5 גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי:
6 וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום
לאשתו ויאמר אחותי היא כי ירא היה
לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על
רבקה כי יפת מראה היא: ויהי כי ארכו
שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
7 רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת
אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
8 פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו
אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש
10 הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה
11 שערים ויברכהו יהוה: וילך האיש וילך
הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד: ויהי
לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארות
אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר
אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
15 ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל
גרר וישב שם: וישבו עבדי יצחק בנחל
ויחפרו בנחל וימצאו שם באר מים חיים:
17 וירבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו
18 עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו
19 והפרינו בארץ: ויעל משם באר שבע:
20 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך
אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
21 אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
22 יצחק באר: ויהי בעת ההוא ופיכל שר
צבאו ויבא אל יצחק מגרר ואחזת מרעהו
23 ופיכל: ויאמר אליו יצחק מדוע באתם
אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם:
24 ויאמרו ראה ראינו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה בינינו ובינך ונכרתה
25 ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר
לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה:
ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכמו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
ויהלכו מאתו בשלום: ויבאו עבדי יצחק
ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו
ויאמרו אליו מצאנו מים: ויקרא אתה
שבעה על כן שם העיר באר שבע עד
היום הזה: ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילון החתי: ותהיינה
מרת רוח ליצחק וליעקב:

פרק כז.

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו
בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי
4 ציד: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי
5 בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד
6 להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל
7 עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה
8 לפני מותי: ועתה בני שמע בקולי
9 לאשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל
הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
10 אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו: ותאמר יעקב אל רבקה
אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש
12 חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
13 ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך בני
אך שמע בקולי ולך קח לי: וילך ויקח
ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
14 אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו
בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית
15 ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת עורות
גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת
16 צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל
אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני:
18 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
19 ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך:
ויאמר עשו אל אביו ויהי יצחק אביו
ויאמר הנה אנכי מי אתה בני: ויאמר
עשו אל אביו אנכי בכרך עשו עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
20 מציד בני בעבור תברכני נפשך: ויאמר
יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני:
21 ויאמר יצחק אל עשו גשה נא ואמשך בני
22 האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול
יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו כי
היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכהו:
24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני
בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויביא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני ונשק לו
ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה:
28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים
והשתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך
והשתחוו לך בני אמך ארריך ארור
30 ומברכיך ברוך: ויהי ככלות יצחק לברך
את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מלפני
יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור
תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי
אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו:
32 ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי
ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם
33 ברוך יהיה: וישמע עשו את דברי אביו
ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיך
35 במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא
שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
37 אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר אל עשו
הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך
38 מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני
אבי ויישא עשו קולו ויבך: ויען יצחק
אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה
כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך:
41 ויהי עשו שטם את יעקב על הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו
ימי אבלי אבי ואהרגה את יעקב אחי:
42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר
אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:
43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל
44 לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך: עד שוב אף
אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו
ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם
45 שניכם יום אחד: ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הנה עשו אחי מתנחם לי להרגני
46 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל
לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך: עד שוב אף
אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו
ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם
שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ
למה לי חיים:

פרק כח.

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו עליו
ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך
וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית
4 לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם:
5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם
אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם
6 יעקב ועשו: ויראה עשו כי ברך יצחק
את יעקב וישלח פדנה ארם לקחת לו
משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר
לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב
אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם:
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
9 יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נבית על נשיו לו לאשה:
10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה:
11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש
ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
12 וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
13 מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה
יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי
אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך:
14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
15 האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה
הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
16 את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי
17 לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
18 השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את
האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את
שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם
19 העיר לראשונה: וידר יעקב נדר לאמר
אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך
הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
21 ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי
והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

פרק כט.

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם:
2 ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה השקו
3 העדרים והאבן גדולה על פי הבאר:
4 ואספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן ושבו את
5 האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו:
6 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור
ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
7 הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת
האסף המקנה השקו את הצאן ולכו רעו:
8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
9 והשקינו את הצאן: עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי
10 רעתה היא: ויהי כראות יעקב את רחל
בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
11 וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב
לרחל וישא את קולו ויבך: ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
12 ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו
ויחבק לו וישק לו ויבא אתו אל ביתו
13 ויגד ללבן את כל הדברים האלה:
14 ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן אל
יעקב הכי תעבדני חנם הגידה לי מה
15 משכרתך: ולבן היו שתי בנות שם הגדלה
לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה:
17 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע
18 שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן
טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבה
19 עמדי: ותעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
20 אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
21 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
22 משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן
לה את זלפה שפחתו ללאה בתו לשפחה:
24 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי
עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה
כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת
בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע
28 שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע
זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה:
29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה
30 לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים
31 אחרות: וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
32 ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי:
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא
33 שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה
34 בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על
כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

פרק ל.

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא
רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי
2 בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר
3 מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה בלהה
שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
4 גם אני ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה
5 לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה
6 ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן
7 קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת
8 רחל ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם
9 יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי
עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
10 ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד זלפה
11 שפחת לאה ליעקב בן שני: ותאמר לאה
12 בגד ותקרא שמו גד: ותלד זלפה שפחת
13 לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי
כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר:
14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
15 בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך:
16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני ויבא עמה בלילה ההוא:
17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
18 בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא
19 שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן
20 ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים
זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
21 ששה בנים ותקרא שמו זבולן: ואחרי כן
ילדה בת ותקרא את שמה דינה:
22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה
23 אלהים ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ותקרא
24 את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:
25 ויהי כלדת רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי:
26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך
בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
27 אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה
28 בגללך: נקבה שכרך עלי ואתנה:
29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
30 ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר
היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה
31 אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני
לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר
הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד
33 בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי
ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל
אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד
34 בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן
35 לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את
התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן
בו וכל שה עקד וטלוא כל אשר לבן בו
36 וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב
37 רעה את צאן לבן הנותרות: ויקח לו יעקב
מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן
38 פצלות לבן מחשפת על המקלות: ויצג
את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים
בבתי המים אשר יבאן הצאן לשתות
נגדה ויחמנה בבואן לשתות: ויחמו הצאן
אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים
40 נקדים וטלואים: והכבשים הפריד יעקב
ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
ויתן עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן:
41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב
את המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמנה
42 במקלות: ובהעטף הצאן לא ישים ויהי
העטופים ללבן והקשרים ליעקב:
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

פרק לא.

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה
2 את כל הכבוד הזה: וירא יעקב את פני
3 לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבתיך
4 ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב
ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו:
5 ויאמר להן אני ראה את פני אביכן כי
איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי
6 היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי
7 עבדתי את אביכן: ואביכן התלני ושנה
את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו לו
8 אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
9 עקדים: ויצל אלהים את מקנה אביכן
10 ויתנהו לי: ויהי בעת יחם הצאן ואשא
עיני ואראה בחלום והנה התישים העלים
11 על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר
אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
12 הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה כל
התישים העלים על הצאן עקדים נקדים
וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה
13 לך: אנכי האל בית אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא
14 מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך:
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו
15 חלק ונחלה בבית אבינו: הלא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את
16 כספנו: כי כל העשר אשר הצל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר
17 אמר אלהים אליך עשה: וישא יעקב
18 וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים:
ויסע את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר
רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם
19 לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: ולבן
הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את
20 התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב
לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח
21 הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד:
22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב:
23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך
שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד:
24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה
ויאמר אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב
25 מטוב עד רע: ויהי לבן השיג את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר והגלעד תקע
26 לבן את אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבן
אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בנותי כשבויות חרב:
27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף
28 ובכנור: ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי
עתה הסכלת עשות במו: יש לאל ידי
לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש
29 אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב
30 מטוב עד רע: ועתה הלוך הלכת כי נכסף
נכספת לבית אביך למה גנבת את
31 אלהי: ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי
כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי:
32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד
אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע
33 יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל
יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות
ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
34 רחל: ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם ויחמש לבן את
35 כל האהל ולא מצא: ותאמר אל אביה אל
יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
36 התרפים: ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען
יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי
37 דלקתני: כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך
38 ויוכחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי
עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך
39 לא אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך אנכי
אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
40 לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח
41 בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרים
שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה
בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף
42 את משכרתי עשרת מונים: לולי אלהי
אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי
עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע
כפי ראה אלהים ויוכח אמש:
43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום
44 לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה
נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני
45 וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
46 ויאמר יעקב אל אחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל:
47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא
48 לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום
ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד:
49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה בינותי
50 וביניך כי נסתר איש מרעהו: אם תענה
את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין
איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך:
51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה
52 המצבה אשר ירתי ביני וביניך: עד הגל
הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את
53 הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל
הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינותינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
54 יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא
לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר:
55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו
ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו:

פרק לב.

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
2 אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
3 מחנים: וישלח יעקב מלאכים לפניו אל
עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:
4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר
5 עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
6 בעיניך: וישבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך
7 לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא
יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר
8 אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים
9 לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל
המחנה האחד והכהו והיה המחנה הנשאר
10 לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי
מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את
עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה
11 ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד
אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא
12 והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב
אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים
13 אשר לא יספר מרב: וילן שם בלילה
ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו
14 אחיו: עזים מאתים תישים עשרים רחלים
15 מאתים אילים עשרים: גמלות מניקות
ובניהן שלשים פרות ארבעים פרים עשרה
16 אתנות עשרים ועשרה פרים: ויתן ביד
עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו
17 עברו לפני והרוח תשימו בין עדר ובין
18 עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה
תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו
19 והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני
גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו
20 במצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך
יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה
הולכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי
21 ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא
22 לן בלילה ההוא בתוך המחנה: ויקם
בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
23 מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל
24 ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו
ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
25 ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו:
26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
27 אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה
28 שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם
29 אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב
ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
שם המקום ההוא פניאל כי ראיתי אלהים
30 פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו
השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע
31 על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

פרק לג.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא
ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים
2 על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:
ויעבר את הזלפות והבלהות לפנים
3 ואחריהם ילדיהם ואחרונה רחל ויוסף:
ויעבר הוא לפניהם וישתחו ארצה שבע
4 פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו
5 ויבכו: וישא עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
6 הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין:
7 ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש
יוסף ורחל ויתשתחוו: ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן
8 בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי
9 יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים
10 ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובאת
לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר
11 בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
לנגדך: ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים

21 ואשר נדבו לבו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת כל עבדתו ולבגדי הקדש׃ 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת תרומת זהב ליהוה׃ 23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃ 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו׃ 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ טוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים׃ 27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן׃ 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃

30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ 32 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃ 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃

פרק לו׃

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃ 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה׃ 3 ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים׃

(21) שמ׳ 24: 32. 43: 24. שם. (22) שמ׳ 19: 4. ויק׳ 20: 5. 18: 4. שופ׳ 13: 5. (23) שמ׳ 19: 6. 7. ש. שמ׳ 13: 12. (24) שמ׳ 19: 8. 34: 2. שו׳ 21: 14. (25) שמ׳ 4: 1. (28) ויק׳ 20: 5. (29) ויק׳ 20: 6. 1. שמ׳ 11: 7. (30) ויק׳ 20: 7. שופ׳ 13: 10. —

(1) שו׳ 13: 12. שמ׳ 32: 12. ויק׳ 21: 5. 1. שמ׳ 11: 7. ויק׳ 18: 29. 1. שמ׳ 3: 20. ש. שמ׳ 3: 10. 24: 2. ויק׳ 5. (2) ויק׳ 8: 10. (4) ויק׳ 19: 15. (5) ויק׳ 19: 22. 25. 26. (6) ויק׳ 19: 29. שמ׳ 7: 15. (7) ויק׳ 19: 30. (12) שו׳ 13: 14. שמ׳ 22: 16. (13) שו׳ 13: 22. שו׳ 17: 12. (16) ויק׳ 3: 15. 1. דברי 2: 12. (18) ויק׳ 20: 23. 26. שמ׳ 27: 21. ויק׳ 1: 1. (21) שמ׳ 49: 27.

5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה׃ 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר׃ 8 ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ 9 אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות כלם׃ 10 ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חברת אחת אל אחת׃ 11 ויעש לפת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית׃ 12 חמשים לפת עשה ביריעה האחת וחמשים לפת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלפת אחת אל אחת׃ 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד׃ 14 ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם׃ 15 אורך היריעה האחת שלשים באמה והיריעה האחת ארבע באמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות׃ 16 ויחבר את חמש היריעות לבד ואת ששת היריעות לבד׃ 17 ויעש חמשים לפת על שפת היריעה הקצנה במחברת ויעש חמשים לפת על שפת היריעה השנית במחברת השנית׃ 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד׃ 19 ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ 21 עשר אמות ארך הקרש וחצי האמה רחב האחד לקרש׃ 22 שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃

23 ממנו ואת נכדי ואת ארצי אתה אעשה חסד׃ ואברהם אמר אנכי
24 אשבע׃ ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ ויוכח אברהם את אבימלך
25 על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ ויאמר אבימלך
26 לאברהם לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
27 וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
28 לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ ויצב אברהם את שבע כבשות
29 הצאן לבדהן׃ ויאמר אבימלך לאברהם מה העלות שבע הכבשות
30 האלה לבדהן אשר הצבת לבדהן׃ ותאמר כי את שבע הכבשות
31 תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ על
כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ ויכרתו
32 ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
33 פלשתים׃ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃
34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו
2 אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
3 ההרים אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
4 אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ביום השלישי וישא אברהם את
5 עיניו וירא את המקום מרחק׃ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה
עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃
6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
7 ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
8 לעלה׃ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
9 יחדו׃ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
10 ממעל לעצים׃ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
11 בנו׃ ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
12 ויאמר הנני׃ ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
13 ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃
14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
15 יהוה יראה׃ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃
16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשכת את בנך את יחידך׃ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
17 ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
18 אויביו׃ והתברכו בזרעך כל גוים עקב אשר שמעת בקולי׃
19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב
20 אברהם בבאר שבע׃ ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
21 הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ את עוץ בכרו ואת בוז
22 אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ ואת כשד וחזו ואת פלדש וידלף
23 ואת בתואל׃ ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור
24 אחי אברהם׃ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת
גחם ואת תחש ואת מעכה׃

23 ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃
2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
3 לספד לשרה ולבכתה׃ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
4 חת לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
5 מתי מלפני׃ ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני נשיא
6 אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את
קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
7 לבני חת׃ וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי
8 מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ויתן לי את מערת המכפלה
אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת
9 קבר׃ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני
בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ לא אדני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃
10 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
11 לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה
12 את מתי שמה׃ וישב עפרון את אברהם לאמר לו׃ אדני שמעני ארץ
13 ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה היא ואת מתך קבר׃ וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות
14 שקל כסף עבר לסוחר׃ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
15 ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בכל גבול סביב׃
16 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי כן קבר
אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא
17 חברון בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת
18 קבר מאת בני חת׃ אברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
19 בכל׃ ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא
20 ידך תחת ירכי׃ ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ כי אל
ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו
העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת הההשב
אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ויאמר אברהם אליו
השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם׃ ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את
בני לא תשיב שמה׃ וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו
וישבע לו על הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור׃
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת
המשאבות׃ ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
והעש חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי נצב על עין המים ובנות
אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ ויהי הוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על שכמה׃ והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש
לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה
ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר
ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתות׃ ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד
אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ והאיש משתאה לה מחריש
לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם׃ ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו
ללון׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃
ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש
וישתחו ליהוה׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני׃ ותרץ
הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ ולרבקה אח ושמו לבן
וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ ויהי כראות את הנזם ואת
הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה
דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃
ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואני פניתי הבית ומקום
לגמלים׃ ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא
לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ וישם לפניו
לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר עבד
אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר
וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני
בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ וישבעני אדני לאמר
לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ אם לא
אל בית אבי תלך וממשפחתי ולקחת אשה לבני׃ ואבוא היום אל
העין ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה׃ הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ ואמרה אלי גם
אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני׃
אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ ותמהר ותורד כדה
מעליה ותאמר שתה ומגמליך אשקה גם אתם ואשתה וגם הגמלים
השקתה׃ ואשאלה ותאמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר
ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ ואקד
וישתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃ ועתה אם יש אתכם עשים חסד
ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃
ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או
טוב׃ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר
יהוה׃ ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה׃ ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות
נתן לאחיה ולאמה׃ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה
אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה
הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה
את פיה׃ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר
אלך׃ וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו׃ ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו׃ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על
הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ ורבקה נשא את
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ ותאמר אל העבד מי
האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח
הצעיף ותתכס׃ ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃
ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ ותלד לו את זמרן ואת
2 יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ ויקשן ילד את שבא
3 ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ ובני מדין עיפה
4 ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ ויתן אברהם את
כל אשר לו ליצחק׃ ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם
5 מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃
6 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ומאת
7 שנה ושנה׃ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
8 עמיו׃ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה
9 עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ ואלה
תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
12 לאברהם׃ ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור
13 ישמעאל נבית ואחר קדר ואדבאל ומבשם׃ ומשמע ודומה ומשא׃
14 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם
15 בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לאמתם׃ ואלה שני חיי
16 ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ומאת שנה ושנה וייגוע וימת
17 ויאסף אל עמיו׃ וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה
18 אשור על פני כל אחיו נפל׃ ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
19 הוליד את יצחק׃ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת
בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ ויעתר יצחק
21 ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃
22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את
23 יהוה׃ ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ ויהי ימיה ללדת והנה תומם
24 בבטנה׃ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃
25 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
26 בן ששים שנה בלדת אותם׃ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע
27 ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ ויאהב יצחק את עשו
28 כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
29 מן השדה והוא עיף׃ ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
30 האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב מכרה
31 כיום את בכרתך לי׃ ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי
32 בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך לי׃ וישבע לו
33 וימכר את בכרתו ליעקב׃ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
ויתן וילך עשו ויבז עשו את הבכרה׃

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ וירא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל
והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ והרביתי את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך
כל גוי הארץ׃ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי׃ וישב יצחק בגרר׃ וישאלו אנשי המקום
לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי
המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו׃ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא
ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃
ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך
והבאת עלינו אשמה׃ ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכהו יהוה׃ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי
גדל מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים׃ ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו
כי עצמת ממנו מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃
ויחפר יצחק את באר המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר
סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר
קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃
ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק
כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ ויעל משם
באר שבע׃ וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלה ויכרו
שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו
ופיכל שר צבאו׃ ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר
תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה
כאשר לא נגענוך וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃
ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר
באר שבע עד היום הזה׃ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ ותהיין מרות
רוח ליצחק וליעקב׃

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
2 יום מותי׃ ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי
3 ציד׃ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואכלה בעבור תברכך
4 נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו
השדה לצוד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ ועתה בני שמע
בקולי לאשר אנכי מצוה אותך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם שני
גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ והבאת
לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ ותאמר רבקה אל יעקב
בנה אחרי קלתו אשר יצוה אתך׃ לך נא הצאנה וקח לי משם שני
גדיי העזים הטובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃
ואתה תביא לאביך ואכל בעבור אשר יברכך בטרם מותו׃ ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃
אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃
וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃
ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ ואת ערת גדיי העזים הלבישה על
ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃
ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום
נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו
מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃
ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים
ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגישה לי ואכלה מציד
בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל וויבא לו יין וישת׃
ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ ויגש וישק לו
ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו יהוה׃ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש׃ יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו
לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ ויהי ככלות יצחק לברך
את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי
ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר
מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם
ברוך יהיה׃ כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד
מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך׃ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את
בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי׃
ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך מה אעשה בני׃ ויאמר עשו
אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו
ויבך׃ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך
ומטל השמים מעל׃ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ ויעתר עשו את יעקב על הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את
יעקב אחי׃ ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃
ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ וישבת עמו
ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך
ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם
שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא תקח אשה
2 מבנות כנען׃ קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם
3 אשה מבנות לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך
4 והיית לקהל עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ וישלח יצחק את
יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
6 ועשו׃ ועשו ראה כי ברך יצחק את יעקב וישלח אתו פדנה ארם
לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
7 מבנות כנען׃ וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ וילך עשו אל
9 ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על
נשיו לו לאשה׃ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
12 במקום ההוא׃ ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
13 והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה
14 לך אתננה ולזרעך׃ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ והנה אנכי
עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא
אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ ויירא ויאמר מה
נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃
וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה׃ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה
אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש׃ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך׃

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ ויראה והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא השקו
3 העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ ונאספו שמה כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי
4 הבאר למקמה׃ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
5 אנחנו׃ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃
6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃
7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו
8 רעו׃ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן
9 מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם
10 הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן
אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
11 הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קולו
12 ויבך׃ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ
13 ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
14 האלה׃ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃
15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃
16 ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל׃ ועיני לאה
17 רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל
18 ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי
19 אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב ברחל שבע
20 שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל
לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל
22 אנשי המקום ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
23 אליו ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו לשפחה׃
24 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל
25 עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
26 הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת
27 בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן
וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל
בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ ויראה יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה
ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי
אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת׃

30 ורחל ראתה כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל
2 יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה
בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃
4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה
5 ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי
6 בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
7 ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
8 ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
9 שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
10 בן׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה בן
11 שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו
12 אשר׃ ויבא ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא
13 אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃
14 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר
רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃
18 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי
19 לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ וא

7 יראת יהוה* ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך* ואל תטוש תורת אמך׃
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׃
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
14 גורלך הפל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׃
15 בני אל תלך עמם אסר רגלך מנתיבתם׃
16 כי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם׃
17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף׃
18 והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם׃
19 כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח׃
20 חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה׃
21 בראש המיות תקרא בפתח שערים באמריה תאמר׃
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתיון חמדו וכסילים שנאו דעת׃
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם׃
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבו לי׃
26 גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם׃
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צוקה וצוקה׃
28 אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני׃
29 תחת אשר שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו׃
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו׃
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם׃
33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה׃

פרק ב׃

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃
2 להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך להבין׃
3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך׃
4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה׃
5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא׃
6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃
7 וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם׃
8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׃
9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב׃
10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תיפה׃
11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך׃
12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות׃
13 מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך׃
14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע׃
15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם׃
16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות׃
17 אשר עזבה אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׃
18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה׃
19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים׃
20 למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר׃
21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה׃
22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה׃

פרק ג׃

1 בני אל תשכח תורתי ומצותי יצר לבך׃
2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך׃
3 חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך׃
4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃
5 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען׃
6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך׃
7 אל תהי חכם בעיניך יהוה ירא וסור מרע׃
8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך׃
9 כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך׃
10 ויאצרו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו׃
11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו׃
12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה׃
13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה׃
14 כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ פזה תבואתה׃
15 יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה׃
16 ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד׃
17 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום׃
18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר׃
19 יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה׃
20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יערפו טל׃
21 בני אל יליזו מעיניך נצר מזמה ותושיה׃
22 וחיו נפשך וחן לגרגרותיך׃
23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף׃
24 אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה׃
25 אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא׃
26 כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד׃
27 אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות׃
28 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך׃
29 אל תחרוש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך׃
30 אל תריב את אדם חנם אם לא גמלך רעה׃
31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃
32 כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו׃
33 מאלת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך׃
34 אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן׃
35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון׃

פרק ד׃

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה׃
2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו׃
3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי׃
4 ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה׃
5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי׃
6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך׃
7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה׃
8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה׃
9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך׃
10 שמע בני וקח אמרי ותרבינה לך שני חיים׃
11 בדרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי עז׃
12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל׃
13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך׃
14 בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים׃
15 פרע עברה אל תעבר בה שוש מעליה ועבור׃
16 כי לא ישנו אם לא ישנו ונגעה שנתם אם לא יכשילו׃
17 כי לחמו לחם רשעה ויין חמסים ישתו׃
18 ושביל צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום׃
19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו׃
20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך׃
21 אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך׃
22 כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא׃
23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים׃
24 הסר מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך׃
25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך׃
26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו׃
27 אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע׃

פרק ה׃

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך׃
2 לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת׃
3 כי נפת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה לך׃
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות׃
5 רגליה ירדות מות שאול צעדיה תתמכו׃
6 פן אורח חיים לא תפלס נעו מעגליה לא תדע׃
7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי׃
8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה׃
9 פן תתן לאחרים הודך ושניך לאכזרי׃
10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי׃
11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושאריך׃
12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה׃
13 ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני׃
14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה׃
15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך׃
16 יפוצו מעינתיך חוצה בפלגי מים ברחובות׃
17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך׃
18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך׃
19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת בדדיה תשגה תמיד׃
20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה׃
21 כי נגד עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלותיו מפלס׃
22 עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתמך׃
23 הוא יומת בלי מוסר וברב אולתו ישגה׃

פרק ו׃

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך׃
2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך׃
3 עשה זאת בני והנצל כי באת ביד רעך לך התרפס ורהב רעיך׃
4 אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך׃
5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש׃
6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם׃
7 אשר אין לה קצין שוטר ומושל׃
8 תכין בקיץ לחמה אספה בקציר מאכלה׃
9 עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך׃
10 מעט תנום מעט תנמנם מעט תחבק ידים לשכב׃
11 ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן׃
12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה׃
13 קורץ בעיניו מלל בסנותיו מורה בבהונותיו׃
14 תהפכות בלבו חורש רעות בכל עת מדנים ישלח׃
15 על כן פתאם יבוא אידו רגע יתבר ואין מרפא׃
16 שש הנה שונא יהוה ושבע תועבות נפשו׃
17 עיני רמות לשון שקר ויד שופכות דם נקי׃
18 לב חרשי און רגלים מהרות לרוץ לרע׃
19 יפיח כזבים עד שקר ומשלח אחים מדנים׃
20 נצר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך׃
21 קשרם על לבך תמיד עגדם על גרגרותיך׃
22 בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך׃
23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃
24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה׃
25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה׃
26 כי בעד אשה זונה עד כברת לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה׃
27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה׃
28 אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה׃
29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה׃
30 לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב׃
31 ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן׃
32 נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה׃
33 נגעים ומחפה יגרע וחרפתו לא תמחה׃
34 כי קנאת גבר חמתו ולא יחמל ביום נקם׃
35 לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד׃

פרק ז׃

1 בני שמר אמרי ומצותי צפן אתך׃
2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך׃
3 קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך׃
4 אמר לחכמה אחתי את ומודע לבינה תקרא׃
5 לשמרך מאשה זרה מנכריה אמרי חלקות׃
6 כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי׃
7 וארא בפתאים אבינה בנערים בן חסר לב׃
8 עבר בשוק על פנתה וארח ביתה יצעד׃
9 בנשף ביום בערב יום בקדרת לילה ואפלה׃
10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב׃
11 הומיה וסוררת היא בביתה לא תכונה רגליה׃
12 פעם בחוץ פעם ברחובות ואל יד תארב׃
13 החזיקה בו ונשקה לו הסמה פניה ותאמר לו׃
14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי׃
15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃
16 מרבדתי מרבדים חצובי ערש ברקמה חטי מצרים׃
17 נפפתי מרי אהלי קנמון ואהלות׃
18 לכה נרויה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים׃
19 כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק׃
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל ביתו׃
21 הטתו בהמון לקחה בחלקות שפתיה תדחנו׃
22 הלך אחריה כפתאום ישור ואל מוסר אויל׃
23 עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא׃
24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי׃
25 אל יט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה׃
26 כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה׃
27 דרכי שאול ביתה יורדות אל חדרי מות׃

פרק ח׃

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה׃
2 בראש מרומים על דרך בית נתיבות נצבה׃
3 על יד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנן׃
4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם׃
5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב׃
6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים׃
7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃
8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש׃
9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת׃
10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר׃
11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה׃
12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא׃
13 יראת יהוה שנאת רע גאון וגאות ודרך רע ופי תהפכות שנאתי׃
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה׃
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו צדק׃
16 בי שרים ישורו ונדיבים כל שפטי צדק׃
17 אני אהביי אהב ומשחרי ימצאוני׃
18 הון ועשר אתי הון עתק וצדקה׃
19 טוב פריי מחרוץ ומפז תבואתי׃
20 בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט׃
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא׃
22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׃
23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ׃
24 באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי מים׃
25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׃
26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל׃
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום׃
28 באמצו שחקים ממעל בעזזי עינות תהום׃
29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקקו מוסדי ארץ׃
30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת׃
31 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם׃
32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אצרי׃
33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו׃
34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות פתחי׃
35 כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃
36 וחוטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות׃

פרק ט׃

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׃
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת׃
4 פתי סר הנה אמר וחסרי לב אמרה לו׃
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃
6 עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה׃
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח׃
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה׃
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שני חיים׃
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא׃
13 אשת כסילות המיה פתי ובל מה יודע׃
14 וישבה לפתח ביתה על כסא ממרומי קרת׃
15 לקרא לעברי דרך המיישרים ארחותם׃
16 פתי סר הנה אמר וחסרי לב אמרה לו׃
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים׃
18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה׃

פרק י׃

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו׃
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃
3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והוות רשעים יהדף׃
4 רמה יד עושה רפיון וכף חרוצים תעשיר׃
5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש׃
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב׃
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים יבוסס׃
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע׃
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יבוסס׃
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב׃
14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרובה׃
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם׃
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת׃
17 ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת תועה׃
18 כסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל׃
19 ברב דברים לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי לבות ימותו באין׃
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה׃
23 כשחוק לכסיל עשות זמה ואיש תבונות חכמה׃
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן׃
25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם׃
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו׃
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד׃
29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און׃
30 צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ׃
31 פי צדיק יניב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות׃

פרק יא׃

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו׃
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה׃
3 תם ישרים תנחם ושדת בוגדים תשדדם׃
4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות׃
5 צדקת תם תישר דרכו וברשעתו יפול רשע׃
6 צדקת ישרים תצילם ובהות בוגדים יתפשו׃
7 במות אדם רשע תאבד תקות אונים אבדה׃
8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃
9 בפה חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו׃
10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה׃
11 בברכת ישרים תרום קריה ובפי רשעים תהרס׃
12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחרש׃
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועצים׃
15 רע יראה כי יערב לזר ושונא תקיעי כפים בטח׃
16 אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר׃
17 גומל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי׃
18 רשע עשה פעלת שקר וזורע צדקה שכר אמת׃
19 כן צדקה לחיים ורודף רעה למותו׃
20 תועבת יהוה עקשי לב ורצוי תמימי דרך׃
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט׃
22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם׃
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה׃
24 יש מפזר ועוד יוסף וחוסך יתר אך למחסור׃
25 נפש ברכה תדשן והרוה גם הוא׃
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר׃
27 שחר טוב יבקש רצון ודורש רעה תבואנו׃
28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה יפרחו צדיקים׃
29 עוכר ביתו נחל רוח ועבד אויל לחכם לב׃
30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם׃
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃

פרק יב׃

1 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע׃
3 לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט׃
4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה׃
5 מחשבות צדיקים משפט ועצות רשעים מרמה׃
6 דברי רשעים ארבו דם ופי ישרים יצילם׃
7 הפך רשעים ואינם והבית צדיקים יעמד׃
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז לבב יהיה לבוז׃
9 נקלה ועבד לו מאיש מכבד וחסר לחם׃
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב׃
12 חמד רשע מצודת רע ושרש צדיקים יתן׃
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק׃
14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו׃
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם׃
16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום׃
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה׃
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃
19 שפת אמת תכון לעד ועד רגע לשון שקר׃
20 מרמה בלב חרשי רע ליועצי שלום שמחה׃
21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃
22 תועבת יהוה שפתי שקר ועושי אמונה רצונו׃
23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
24 יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס׃
25 דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנו׃
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃
27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ׃
28 בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות׃

פרק יג׃

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃
3 נוצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו׃
4 מתאוה ואין נפש עצל ונפש חרוצים תדשן׃
5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר׃
6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃
7 יש מתעשר ואין כל מחסן ויש מתרושש והון רב׃
8 כפר נפש איש עשרו וגער לא שמע רש׃
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃
10 רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה׃
11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה׃
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה׃
13 בוז לדבר יחבל לו ויירא מצוה הוא ישלם׃
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות׃
15 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן׃
16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת׃
17 מלאך רשע יפול ברע וציר אמונים מרפא׃
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד׃
19 תאוה נחה לנפש תועבת כסילים סור מרע׃
20 הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע׃
21 את חטאים תרדף רעה ואת צדיקים תשלם טוב׃
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׃
23 רב בית אכר נירים ויש נספה בלא משפט׃
24 חושך שבטו שנא בנו ואהבו שחרו מוסר׃
25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר׃

פרק יד׃

1 חכמות בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
2 הולך בישרו יראת יהוה ונלוז דרכיו בוזהו׃
3 בפי אויל חוטר גאוה ושפתי חכמים תשמרם׃
4 בל אין אבוס ריק ורב תבואות באיבת כח׃
5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקרים׃
6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה׃
7 לך מנגד לאיש כסיל ובל יודעת שפתי דעת׃
8 חכמת ערום בינתו דרכו ואולת כסילים מרמה׃
9 כסילים יליץ אשם ובין ישרים רצון׃
10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃
11 בית רשעים יחרב ואהל ישרים יפרח׃
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
13 גם בשחוק יכאב לב ואחרית שמחה תוגה׃
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃
15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו׃
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח׃
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא׃
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת׃
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק׃
20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים׃
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי הוא׃
22 הלא יתעו זמי רע וחסד ואמת לזמי טוב׃
23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת׃
25 מציל נפשות עד אמונים ויפיח כזבים מרמות׃
26 ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה׃
27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות׃
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון׃
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת׃
30 חיי בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה׃
31 עשק דל חרף עשהו ומחונן אביון כבדו׃
32 ברעתו יהדף רשע ובמותו חוסה צדיק׃
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע׃
34 צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת׃
35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש׃

פרק טו׃

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף׃
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃
3 בכל מקום עיני יהוה צופות רעים וטובים׃
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃
5 אויל ינאץ מוסר אביו ושומר תוכחת יערם׃
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן׃
8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃
9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב׃
10 יסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות׃
11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם׃
12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃
13 לב שמח ייטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת׃
15 כל ימי עני רעים ונוטב לב משתה תמיד׃
16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו׃
17 טוב ארחת ירק ואהבה שם מאבוס שור אבוס ושנאה בו׃
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב׃
19 דרך עצל כמשכת חדק וארחות ישרים סלולה׃
20 בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו׃
21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה ילך ישר׃
22 הפר מחשבות באין סוד ובריב יועצים תקום׃
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב׃
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה׃
25 בית גאים יסח יהוה ויציב גבול אלמנה׃
26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהורי אמרות נעימות׃
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם׃
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב׃
33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה׃

פרק טז׃

1 למערכי לב לאדם ומיהוה מענה לשון׃
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה׃
3 גול אל יהוה מעשיך ויכונו מחשבותיך׃
4 פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה׃
5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה׃
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סורו מרע׃
7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו יהשלים אתו׃
8 טוב מעט בצדקה מרבות תבואות בלא משפט׃
9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו׃
10 קסם על שפתי מלך במשפט לא יעל פיו׃
11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס׃
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא׃
13 רצון מלכים שפתי צדק וצדק ידברו יאהב׃
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃
16 קנה חכמה מה טוב מפז ולקנות בינה נבחר מכסף׃
17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו׃
18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח׃
19 טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את זדים׃
20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא׃
21 לב חכם יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח׃
22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוילים אולת׃
23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יוסיף לקח׃
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם׃
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו׃
27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת׃
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃
29 איש חמס יפתה רעהו והולכו בדרך לא טוב׃
30 קרץ עיניו לחשב תהפכות מלכסן שפתיו מבצע רעה׃
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא׃
32 טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר׃
33 בחיק יוטל הגורל ומיהוה כל משפטו׃

פרק יז׃

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
2 משכיל במבישים יתנחל בקרב אחים בחלק נחלה׃
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה׃
4 מרע מקשיב על שפת שקר אזן הוות שמע לשון הוי׃
5 לועג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה׃
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם׃
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל׃
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד אלוף׃
10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה׃
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃
12 פגוש דב שכול ואל כסיל באולתו׃
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו׃
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב נטוש׃
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין׃
17 בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד׃
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב נגד רעהו׃
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃
20 עקשי לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברע׃
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל׃
22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם׃
23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט׃
24 נגד פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ׃
25 כעס לאביו בן כסיל ומר לה יולדתו׃
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על יושר׃
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃
28 גם כסיל חרש יחשב חכם אטם שפתיו נבון׃

פרק יח׃

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע׃
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו׃
3 בא רשע בא גם בוז וקלון עם חרפה׃
4 מים עמקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה׃
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט׃
6 שפתי כסיל יבואו בריב ופיו למהלמות יקרא׃
7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו׃
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית׃
10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב׃
11 הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו׃
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה׃
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה׃
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישאנה׃
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת׃
16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים

حجّة حجّة وحجّة. معمّعكة: معمّعكة: ضكة
10 معجكة.* مؤمّعة: وحجّة: وكة: وحجّة حة وحجّة
11 كحيفجة.* مؤمّعة: نعمه: وحجّة: وحجّة: ضعفة
ؤمعكة: نعمه: ٥ مجة: نعمه كة حمتة حجّة:
12 معمه وكة كحيفجة.* وحجّة: ومعة: حكة: ضعفة
وحجّة مة كحيفجة. ؟ نعكة: نعه كة عجة:
13 نعه. ؟ ضعة ؤمّ كحيفجة: نعه نكجة حمتة:* ؟
ضكة حة هكعجمة: كة ؟ وحجّة: كة: حكة:
14 قعجمة سجمة كة كحيفجة كتعنة: كة: حكة:
حكة وحجّة: نكة وكة ؤمّ وحجّة: حكة:
معجكة: نكة: نعجه وحجّة.* معجكة: ضكة
15 وحجكة نكجة.* مؤمّعة: ؟: وحجّة: ؟ة: وحجّة كحة
كحيفة معجة وحجّة: وحجّة: نكجة وحجّة.*
16 مؤمّعة حكعة: كة وحجه حب كحيفجة: كحيفة مة
كحكجة: حكة: وحجّة: وحجّة: وحجّة كة: حكة:
وحجّة كحة كحة كحيفة: كحيفة كحة كحة
وحجّة.* مؤمّعة: ؟ة: وحجّة: كة وحجه: وحجّة
17 مؤكجة: نكة.* وحجّة وحجّة كة: كة وحجّة
كة قعجة: ؟ة. وحجّة: نجة: وحجّة: وحجّة
وحجّة: مؤمّعة: نكة: وحجّة: وحجّة: وحجّة
18 نعمه: وحجّة: وحجّة: وحجّة.* معجكة مة ؟ة: ؟ة
وحجّة وحجّة: وحجّة: نعمه: وحجّة: معجكة مة وحجّة
نعمه.
19 مؤمّعة: وحجّة: كة وحجّة: كحيفجة: وحجّة
وحجّة كحيفجة: كحيفجة: كحكة حكة معجة
20 نكة: مؤمّعة: ؟ة: نعمه:* ؟ة: مؤمّعة: نكة: كة
وحجّة كة [1]نعمه: وحجّة: كة: [2]وحجّة: وحجّة وحجّة
21 نعمه وحجّة كة: نكة: وحجّة: نكة: معجكة: نكة.* نكة.
وحجّة كة: نكة: نعجه: وحجّة: وحجّة: نعمه
معجة نعمه: وحجّة: نعمه: نكة: نعجه: نعجه
نعمه: وحجّة: نعمه: نكة: نعجه: نعجه: نعجه
22 معجة نكة:* وحجّة: نعمه: معجة معجّة: حكعة
نعمه: وحجّة: وحجّة مة ؟حجّة: وحجّة: مؤمّعة
كحيفجة: وحجّة: وحجّة: وحجّة.

معكة: د.

1 مكعمه نعة ؟ة: وحجة وحجّة: ؟حجّة:
كحجّة: وحجّة: معمه: ؟ة: نكجة وحجّة: مة
2 نكة.* مؤمّعة: وحجة معجّة كعمه: ؟كة: وحجّة
3 مة: كعمكة: وكجّة: نكة: وحجّة: معجكة: نكة
حجعة. مؤمّعة: نكة: نعه: وحجّة.* مؤمّعة:

---

[1]عمه: وحجعة. [2]عمه: وحجّة.

(1) حة. 3: 2. 12. 4: 21.
معه 1: 5.
(2) حه. 19: 9. ده. 24:
19.
(4) معه. 129: 7. 8. كه. 1:
28. ح. ٨٥. 3: 16.
(6) حة. 1: 22.
(10) ؟. حعه. 25: 23.
(11) حة. 1: 14. 16. 17.
(11) حة. 38: 11. ٨٥. 25: 5.
(13) حة. 2: 15. نعه. 19: 21.
معه. 32: 4. 38: 2. 39: 9. 10.
(14) معة. 17: 17. 18: 24.
(15) حة. 11: 24. معه. 24: 15.
19. ح. معه. 2: 2. كه. 24: 28.
(16) ح. معه. 2: 2. 4. 6. حة.
2: 11. 12.
(17) ؟. حعه. 3: 17. 25: 22.
ح. حعه. 19: 13. ح. معه. 6:
31.
(18) حكة. 21: 14.
(19) معه. 21: 10. نعه. 23: 7.
نعة. 2: 15.
(21) نعه. 1: 21.
(22) معه. 9: 31. 32. حة. 2:
23. ح. حعه. 21: 9.

---

(12) ؟. حعه. 24: 19. حة. 1:
16. معه. 17: 8. 36: 7. 57: 1.
63: 7.
(13) حكة. 33: 15. ؟. حعه. 1:
18. حكة. 34: 3. حة. 19: 3. ؟.
حعه. 25: 41.
(14) حة. 2: 18.
(18) حة. 2: 14.
(19) حة. 2: 10. معه. 141 ؟.

וְהַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל ה׳ יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ בָּהֶם ה׳: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל ה׳ לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעִדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְהִקְדַּשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה׳ לֵךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל ה׳ פֶּן יִפְרָץ בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: אָנֹכִי ה׳ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי ה׳ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה׳ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה ה׳ אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לה׳ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה׳ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ ה׳ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה׳ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: לֹא תִרְצָח: לֹא תִנְאָף: לֹא תִגְנֹב: לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא: לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֶּר אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ: וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ: וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו: וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם: אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לּוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא: וְאִם אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי: וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם: וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ: וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ: אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע: וְאִם שְׁלָשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף: מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת: וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לַהַרְגּוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת: וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: וְקֹבֵב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא: וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם: אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא: וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים: וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ: עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל: כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה: וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ: וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ: וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי: וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת: אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו: אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ: אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל: וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר: בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ: וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן: אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ: כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה: אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים: אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ: אִם הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא בְיָדוֹ חַיָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר אוֹ שֶׂה שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם: כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם: כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמִּים וְאָכְלָה גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת הַבְּעֵרָה: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִן הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם: אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ: עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל כְּסוּת עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה: שְׁבֻעַת ה׳ תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם: וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו: אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם: וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם: אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ: וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה: אִם מָאֵן יְמָאֲנ֣וֹ אָבִיהָ לָתֵת אֹתָהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת: מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה: כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת: הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַה׳ לְבַדּוֹ: וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן: אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ: וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים: אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הִוא כְסֻתָּה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמָּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי: אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר: מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי: וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס: לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת: וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ: כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ: כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ: מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע: וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר: וּבְכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל פִּיךָ: שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה: אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חodesh הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם: וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה: שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי ה׳ אֱלֹהֶיךָ: לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר: רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית ה׳ אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ: וַיֹּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל ה׳ אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק: וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה׳ וְהֵמָּה לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל דִּבְרֵי ה׳ וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה׳ נַעֲשֶׂה: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל דִּבְרֵי ה׳ וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לה׳ פָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה׳ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה׳ עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר: וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: וַיֹּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים: וְאֶל הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ לָנוּ בָּזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הָהָר: וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד ה׳ עַל הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן: וּמַרְאֵה כְּבוֹד ה׳ כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה:

(20) בר׳ 3: 10. ב. שמו׳ 2: 4. (7) דב׳ 19: 6. 9. 22. ה. 2. שמו׳ 13: 28. יה׳ 1: 10. 5. נח׳ 29: 13. מל׳ 17: 17. (9) שו׳ 16: 8. בר׳ 2: 20. 3: 12. 6. דב׳ 4: 25. 25. 25. (10) בר׳ 2: 20. 1: 8. (11) מל׳ 12: 4. (12) בר׳ 3: 9. 4: 1. (13) יה׳ 25: 5. בר׳ 4: 5. (1) 1. יח׳ 7: 36. 1. יהי׳ 5: 8. בר׳ 1: 9. (2) בר׳ 2: 8. (3) ב. שמו׳ 14: 2. (2)1. מל׳ 8: 21. מל׳ 23: 31. (4) יג׳ 32: 7. 8. בר׳ 23: 18. יח׳ 25. 25. 25. (5) בר׳ 38: 8. יה׳ 25: 5. 9. בר׳ 3: 13. שמו׳ 22: 24. (6) בר׳ 3: 12. 13. (7) יה׳ 25: 7. 9. (10) יה׳ 25: 6. שמו׳ 22: 24. 8: 19. יג׳ 4: 2. (14) בר׳ 12: 17. 14: 16. 1. ה׳ 10: 32. ב. יח׳ 8: 21. 1. יהו׳ 5: 22. (18) שו׳ 37: 3. 5. (1) בר׳ 3: 12.

ותבא לפניך: תזכר לבקעי: כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע: 11 לא יתיצבו הללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 12 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכי: 13 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון: 14 הרשיעמו אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: 15 ויישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך: 16 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

ח. למנצח על הגתית מזמור לדוד.

1 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: 2 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם: 3 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: 5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: 6 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: 7 צאן ובקר כלם ואף בהמות שדי: 8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: 9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ט. למנצח על מות לבן לדוד מזמור.

1 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך: 2 אשמחה ואעלזה בך אזמרה שמך עליון: 3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך: 4 כי עשית משפטי ודיני ישבת על כסא שופט צדק: 5 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד: 6 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה: 10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה: 11 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו: 12 כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: 13 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות: 14 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך: 15 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: 16 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו הגיון סלה: 17 יישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים: 18 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד: 19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

(11) תה. 127: 1. 128: 3. דב. 25: 9. דה. 35: 16. 19.
(12) דה. 38: 29. 1. דברי. 2: 4. תה. 1: 3. 1. מל. 2: 20.
(13) בר. 3: 11. דה. 29: 31. 33: 5.
(14) יה. 1: 58. ש. 12: 15.
(15) דה. 45: 11. תה. 55: 22. 1. תה. 1: 8.
(17) יה. 1: 58. 59.
(18) 1. דברי. 2: 4. תה. 1: 3. תה. 1: 4. (20) תה. 1: 7. תה. 1: 4. תהל. (22) 1. דברי. 2: 15. תה. 1: 6.

(1) 1. דברי. 6: 27. 34. בר. 1: 2.
(3) תה. 23: 14. דה. 16: 1. ה. 10: 1. ה. 17: 8. תה. 2: 41. דה. 12: 5-7. תה. 18: 1. (4) דה. 12: 17. 18. 16: 11. (5) דה. 30: 2. (6) שה. 24: 21. (8) בר. 4: 15. (9) 1. תה. 3: 3.
(10) שה. 7: 11. 10: 1. ה. 17: 8. (11) דה. 28: 20. תה. 30: 3. ש. 11: 30. דה. 29: 32. תה. 4: 31. ה. תה. 16: 12. תה. 25: 18. דה. 8: 1. 30: 22. תה. 6: 5. ש. 13: 5. (15) תה. 62: 8. 142: 2. (16) דה. 13: 13.

חֶסֶד בְּרִאשֹׁנָה הֵטַבְתְּ יוֹתֵר מִן הָאַחֲרוֹנָה לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי בַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃
17 וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
18 וְעַתָּה כִּי אָמְנָם גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃
19 וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
20 וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְהַחֲזִיקִי בָּהּ וַתַּחֲזֵק בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַתָּבֹא הָעִיר׃
21 וַתָּבֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ׃
22 וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
23 וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃
24 וַתֵּשֶׁב בְּעַז עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
25 וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְהַחֲזִיקִי בָּהּ וַתַּחֲזֵק בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַתָּבֹא הָעִיר׃
26 וַתָּבֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ׃
27 וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
28 וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ד.

1 וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃
2 וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃
3 וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃
4 וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדָעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃
5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתָ לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ׃
6 וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל־לִי פֶּן־אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאָל׃
7 וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאֻלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת תְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
8 וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃
9 וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃
10 וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃
11 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים הַנָּשִׁים הַבָּאוֹת אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃
12 וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
13 וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃
14 וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃
15 וְהָיָה לְךָ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־שֵׂיבָתֶךָ כִּי כַלָּתְךָ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךָ יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃
16 וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בְּחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאוֹמֶנֶת׃
17 וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃
18 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן׃
19 וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃
20 וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָא׃
21 וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃
22 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

---

(17) רש. 18: 6. שה. 5: 34. לה. 7: 50. 8: 48. שה. 20: 4. 5.
(18) בה. 33: 15. קה. 2: 13. שה. 9: 7.
(19) בה. 4: 1. 30: 22.
(21) 1. שה. 1: 3.
(22) בה. 2: 22. 1. שה. 1: 11. 28. 2: 18. 3: 1. שה. 21: 6.
(23) שה. 30: 7. ד. שה. 7: 25.
(24) בה. 12: 5. 6. 11. שה. 18: 1.
(25) בה. 2: 22.
(26) בה. 42: 15. ד. שה. 2: 2. 4. 6.
(27) שה. 7: 7.
(28) 1. שה. 1: 11. 22. בה. 24: 26. 52.

---

(1) קה. 4: 6. לה. 1: 46. שה. שה. 92: 10. 112: 9.
(2) שה. 14: 9. 13: 5. 20: 5. 35: 5. 9.
(3) שה. 94: 4. שה. 3: 13. שה. 15.
(4) שה. 37: 15. 17. 76: 3.
(5) שה. 34: 10. לה. 1: 53. שה. 113: 9. נה. 54: 1. 55: 15. 9.
(6) שה. 32: 39. שה. 5: 18. שה. 9: 1.
(7) שה. 1: 21. שה. 75: 7.
(8) שה. 113: 7. 8. רש. 4: 17. לה. 1: 52. שה. 36: 7. 38: 4. 5. 6. שה. 24: 2. 102: 25. 104: 5. שה. 1: 3.
(9) שה. 91: 11. 121: 3.
(10) שה. 2: 9. 1. שה. 7: 10. שה. 18: 13. 96: 13. 98: 9. 89: 24.
(11) 1. שה. 2: 18. 3: 1.
(12) שה. 13: 13. רש. 2: 10. 55: 22. 16. שה. 1: 28.

15 לְכָל־ הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִן־ הַגָּדוֹל וְעַד־ הַקָּטֹן שִׁבְעַת יָמִים בֶּחָצֵר גִּנַּת בִּיתַן הַמֶּלֶךְ׃
16 חוּר כְּרְפַס תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן בְּחַבְלֵי בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף עַל רִצְפַת בַּהַט וְשֵׁשׁ וְדַר וְשֹׁחֶרֶת׃
17 וְהַשְׁקוֹת בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
18 וְשֵׁתִי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃
19 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־ הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לְמְהוּמָן בִּזְתָא חַרְבוֹנָא בִגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־ פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃
20 לְהָבִיא אֶת־ וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־ יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃
21 וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ׃
22 וַיֹּאמֶר לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־ יוֹדְעֵי דָת וָדִין׃ וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מְרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת׃
23 כְּדָת וָדָת לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְכָל־ אֲשֶׁר יֵדַע אֶת־ הָעִתִּים׃
24 וְהַקָּרֵב אֵלָיו מַלְכְּתָא שְׁתַר בּוֹזְנָא וְשֵׁתָר וְאַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא וּמְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת׃
25 כְּדָת וָדָת לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ אֵת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־ יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃
26 וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ קָצַף מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ׃
27 וַיֹּאמֶר לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ׃ וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא וּמְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת׃
28 אִם־ עַל־ הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס וּמָדַי וְלֹא תַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא־ תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה׃
29 וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל־ מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִוא וְכָל־ הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְגָדוֹל וְעַד־ קָטֹן׃
30 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים כְּדִבְרַת מְמוּכָן וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן׃
31 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־ כָּל־ מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־ מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל־ כָּל־ עַם וְעַם כִּלְשֹׁנוֹ לִהְיוֹת כָּל־ אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ׃
32 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שָׁכַךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־ וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ׃
33 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבֻקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃
34 וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־ מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־ כָּל־ נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־ שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־ בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־ יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃
35 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃
36 אִישׁ יְמִינִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן־ יָאִיר בֶּן־ שִׁמְעִי בֶּן־ קִישׁ אִישׁ יְהוּדִי׃
37 אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־ הַגָּלוּת אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם־ יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃
38 וַיְהִי אֹמֵן אֶת־ הֲדַסָּה הִוא אֶסְתֵּר בַּת־ דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת־ תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃
39 וַתֻּלַּקַּח אֶסְתֵּר אֶל־ בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־ יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃
40 וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־ תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־ מָנוֹתֶהָ לָתֵת לָהּ וְאֶת־ שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת־ נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃
41 לֹא־ הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־ עַמָּהּ וְאֶת־ מֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תַגִּיד׃
42 וְכֹל יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת־ שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וְאֶת־ אֲשֶׁר־ יֵעָשֶׂה בָּהּ׃
43 וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
44 אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מֹלַדְתָּהּ וְאֶת־ עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מָרְדֳּכַי וְאֶת־ מֵאֲמַר מָרְדֳּכַי אֵין אֶסְתֵּר עֹשָׂה אִתּוֹ כְּבַיָּמִים אֲשֶׁר הָיְתָה אֹמְנָתוֹ׃
45 בְּהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
46 אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מֹלַדְתָּהּ וְאֶת־ עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מָרְדֳּכַי וְאֶת־ מֵאֲמַר מָרְדֳּכַי אֵין אֶסְתֵּר עֹשָׂה אִתּוֹ כְּבַיָּמִים אֲשֶׁר הָיְתָה אֹמְנָתוֹ׃

ב.

1 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שָׁכַךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־ וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ׃
2 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבֻקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃
3 וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־ מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־ כָּל־ נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־ שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־ בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־ יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃
4 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃
5 אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן־ יָאִיר בֶּן־ שִׁמְעִי בֶּן־ קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃

---

[1] מ: וַיֹּאמֶר.

[2] מ: בְּדִבְרוֹתֶיהָ כִּי הִיא מְאֻמָּנָתוֹ. [3] מ: בְּתוּלוֹת.

(15) חס. 3: 3. 4. 5. 16.
(17) חב. 6: 11. מלכ. 2: 8.
(18) 1. אסת. 2: 11. חס. 28: 4. ר. אסת. 6: 14.
(19) 1. אסת. 1: 3.
(20) חב. 14: 19. 1. אסת. 1: 28.
(21) חב. 21: 1. 1. אסת. 2: 26. ז: 19. דנ. 13: 24. כה. 1: 80. 2: 40.
(22) חס. 38: 8.
(23) אסת. 15: 30. אסה. 11: 20. מלכ. 15: 10.
(26) 1. אסת. 2: 21. אסת. 3: 4. כה. 2: 52. חב. 2: 47. אסה. 14: 18.
(27) 1. אב. 13: 1. חס. 4: 27. 14.
(28) חס. 28: 1. 4. אס.
16: 5. 18: 1. 7. כה. 2: 3. 10. 16: 6. 7: 7. 8. 34. 35. 10: 14. 15. אס. 5: 9. 10. 18: 8. 19.
(29) אס. 32: 15. 12: 5. 6.
(30) חס. 29: 9. יב. 18: 9. 10. סה. 18: 20. 91. 14. אסת. 2: 9.
(31) 1. אב. 2: 27. שו. 44: 10. 1. אסת. 4: 11. 18. 20. 14: 3. 22: 18. אסה. (32) וחב. 8: 4.
(34) 1. אב. 13: 3. 1. אסת. 4: 11.
(35) 1. אב. 2: 35. 1. וחב. 29: 22. שו. 44: 15. ר. אסת. 7: 11. 27. 1. אב. 11: 38. 1. אסת. 3. ר. וחב. 13: 11. 1. אסת. 3: 9. 1.
(1) 1. אסת. 2: 11. סה. 74: 9. אסת. 8: 11. 1. אסת. 3: 21.
(2) חב. 27: 1. 48: 10. 1. אסת. 2: 22. 4: 15.
(3) חס. 27: 21. כה. 24: 3. ר. וחב. 13: 11. 1. אסת. 9: 1.
סה. 2: 2. 18: 50.
(36) 1. אב. 2: 27.

ויאמר: כי מלך: כל דמים. ויאמר: דמים
דמים.* 6 ויקרא המלך לגבעונים ויאמר
להם: ואנשי הגבעונים: ויאמר: לא לנו
לשראל: ומכל הנשאר: ויאמרו: כי איש
7 ויחמל המלך.* ושמואל אל בית
השלישי: ויאמר: ויחמל: ויאמר: ויאמר
8 ויאמר.* ושמואל המלך לגבעונים:
ויאמר: ואת: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
9 ויאמר.* ושמואל אל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
10 ויאמר.* ושמואל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
11 ויאמר.* ושמואל המלך: ואת
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
12 ויאמר.* ושמואל אל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
13 ושמואל.* ושמואל אל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
14 ויאמר.* ושמואל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
15 ושמואל המלך: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
16 המלך.* ושמואל אל המלך: ויאמר:
17 ויאמר: ויאמר: ואת.* ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
18 ושמואל המלך: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
19 ויאמר.* ושמואל המלך: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
20 ושמואל המלך: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:
21 ושמואל אל המלך: ויאמר: ויאמר:
ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר: ויאמר:

(7) בב. 19: 2.
(11) ד. מל. 21: 12. יג.
19: 3. 1. שמ. 2: 30–36.
(13) 1. שמ. 2: 29–31. מצל.
ש. 3: 7. 18: 30. 1. שמ. 2:
12. 17. 22. 23. 25.
(14) שמ. 15: 30. 31. יג.
14: 22.
(17) מנה. 1: 17.
(18) 1שמ. 1: 21. 2: 10. מש.
39: 9. 1ב. 39: 8.
(19) 1. שמ. 2: 21. בב.
39: 2. 21. 23. 1. שמ. 9: 6.
(20) ש. 20: 1.
(21) 1. שמ. 3: 1. 4.

פרק כ'.

1 ושם איש בליעל נקרא שבע בן בכרי
איש ימיני: ויתקע בשופר ויאמר: אין
לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל: 2 ויעל כל איש
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן
ועד ירושלם: 3 ויבא דוד אל ביתו
בירושלם ויקח המלך את עשרת נשים
פלגשיו אשר הניח לשמר הבית ויתנם
בבית משמרת והכלכלם ואליו לא בא
וחתומות עד יום מותן אלמנות חיות:
4 ויאמר המלך אל עמשי הזעק לי את
איש יהודה שלשת ימים ואתה פה תעמד:
5 וילך עמשי לזעק את יהודה ויחר
מן המועד אשר יעדו לו: 6 ויאמר דוד
אל אבישי עתה ירע לנו שבע בכרי
מאבשלום אתה קח את עבדי אדניך
ורדף אחריו פן ימצא לו ערים בצורות
והציל עינינו ממנו: 7 ויצאו אחריו
אנשי יואב והכרתי והגבורים ויצאו
מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:
8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון
ועמשי בא לפניהם ויואב חגור מדו
אשר לבש עליו ועל מתניו חגורה ותלויה
בתערה על ירכו בתעדה ויצא: 9 ויאמר
יואב לעמשי השלום לך אחי ותפש
ימין יואב בזקן עמשי לנשקו: 10 ועמשי
לא נזהר בחרב אשר ביד יואב ויכהו
בה חמש במעים וישפך מעיו ארצה
ולא שנה לו ויכהו ויגוע ויואב ואבישי
אחיו רדפו אחרי שבע בן בכרי: 11 ואיש
עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי חפץ
אשר יואב ואשר לדוד אחרי יואב:
12 ועמשי מתגלגל בדם בתוך המסלה
וירא האיש כי עמד כל העם ויסר את
עמשי מן המסלה השדה וישלך עליו
בגד אשר עמדו עליו כי ראה כל אשר
יבא עליו: 13 כאשר הוסר מן המסלה
עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי
שבע בן בכרי: 14 והוא עבר בכל שבטי
ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים
ויקהלו וגם באו אחריו: 15 ויבאו ויצרו
עליו באבלה של בית מעכה ויסלו סלה
אל העיר ויעמד בחיל וכל העם אשר
את יואב משחתים להפיל החומה:
16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הלם
ואדברה אליו: 17 ויקרב אליה ותאמר
האשה אתה יואב ויאמר אני: ותאמר
שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי:
18 ותאמר לאמר דברו ידברו בראשנה
לאמר שאל ישאלו באבל ובן תמו
הנצבים: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל
אם: למה תבלע נחלת יהוה: 20 ויען
יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע
ואם אשחית: 21 לא כן הדבר כי איש
מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא
את ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו
ואלכה מעל העיר והאשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך מן החומה:

(1) 1. מל. 5: 1. 7: 12.
(4) ב. שמ. 6: 2. מש. 80:
1. 99: 1. מש. 25: 18. 22.
מש. 7: 89.
(9) 1. מש. 16: 13. דה. 13:
1.
(10) 1. שמ. 4: 2. מש. 26:
17. שה. 28: 25. מש. 78: 9.
62.
(11) 1. שמ. 2: 32. 34. מש.
78: 61. 64.
(12) ב. שמ. 1: 2. מש.
7: 6. ב. שמ. 13: 19. 15:
32. נשמ 9: 1. שה. 2:
12.
(13) 1. שמ. 1: 9.

[1] ושם: וגבל ושמו. [2] מ: ושגו.

ثم قبض على بقية ملوك الكنعانيين، الذين كانوا يسكنون في مغارة مقيدة، وقتلهم وعلقهم على خشبة إلى المساء. ولما حل الظلام أمر يشوع أن ينزلوا جثثهم عن الخشبة ويلقوها في المغارة التي اختبأوا فيها، وأن يسدوا فمها بحجارة كبيرة. وقد بقيت هذه الحجارة هناك إلى يومنا هذا.

19 وأما أنتم فلا تقفوا هناك، بل اطاردوا أعداءكم وأبيدوا مؤخرتهم، ولا تدعوهم يدخلون مدنهم، لأن الرب إلهكم قد أعطاكم إياهم.

20 وبعد أن قتل يشوع وبنو إسرائيل أعداءهم قتلة عظيمة، حتى أبادوهم، دخل الناجون منهم مدنهم المحصنة. 21 فرجع جميع الشعب سالمين إلى يشوع في المخيم عند مقيدة، ولم يجرؤ أحد بعد ذلك على التعرض لبني إسرائيل.

22 ثم قال يشوع: «افتحوا مدخل المغارة، وأخرجوا إلي الملوك الخمسة الذين اختبأوا فيها». 23 ففعلوا ذلك، وأخرجوا إليه ملوك أورشليم وحبرون ويرموث ولخيش وعجلون. 24 ولما أخرجوهم إليه، دعا يشوع جميع رجال إسرائيل، وقال لقادة الجيش الذين ساروا معه: «تقدموا وضعوا أقدامكم على أعناق هؤلاء الملوك». ففعلوا ذلك. 25 ثم قال لهم: «لا تخافوا ولا ترتعبوا، بل كونوا أقوياء وشجعان، لأن الرب سيفعل بجميع أعدائكم الذين تحاربونهم هكذا».

26 ثم ضرب يشوع الملوك وقتلهم، وعلقهم على خمس خشبات، وبقوا معلقين على الخشبات إلى المساء. 27 وعند غروب الشمس أمر يشوع أن ينزلوا جثثهم عن الخشبات ويلقوها في المغارة التي اختبأوا فيها، وأن يسدوا فمها بحجارة كبيرة. وقد بقيت هذه الحجارة هناك إلى يومنا هذا.

28 وفي ذلك اليوم استولى يشوع على مقيدة، وقتل ملكها وجميع سكانها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة. وفعل بملكها كما فعل بملك أريحا.

29 ثم ارتحل يشوع ومعه جميع بني إسرائيل من مقيدة إلى لبنة، وحاربوها. 30 وأعطى الرب لبنة وملكها في يد بني إسرائيل، فقتلوا جميع سكانها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة. وفعل بملكها كما فعل بملك أريحا.

31 ثم ارتحل يشوع ومعه جميع بني إسرائيل من لبنة إلى لاخيش، وحاصروها وحاربوها. 32 وأعطى الرب لاخيش في يد بني إسرائيل، فاستولوا عليها في اليوم الثاني، وقتلوا جميع سكانها، كما فعل بلبنة.

33 وفي ذلك الوقت صعد جازر ملك جازر لمساعدة لاخيش، فضربهم يشوع وقتلهم، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة.

34 ثم ارتحل يشوع ومعه جميع بني إسرائيل من لاخيش إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 35 واستولوا عليها في ذلك اليوم، وقتلوا جميع سكانها، كما فعل بلاخيش.

36 ثم ارتحل يشوع ومعه جميع بني إسرائيل من عجلون إلى حبرون، وحاربوها. 37 واستولوا عليها وقتلوا ملكها وجميع سكانها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة. وفعل بها كما فعل بعجلون، وقتل جميع سكانها.

38 ثم رجع يشوع ومعه جميع بني إسرائيل إلى دبير، وحاربوها. 39 واستولوا عليها وعلى ملكها وعلى جميع القرى التابعة لها، وقتلوا جميع سكانها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة. وفعل بدبير وملكها كما فعل بحبرون وبلبنة وملكها.

40 وهكذا ضرب يشوع جميع أرض الجبل والجنوب والسهل والسفوح وملوكها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة، بل قتل جميع ما يتنفس، كما أمر الرب إله إسرائيل. 41 وضرب يشوع من قادش برنيع إلى غزة، ومن كل أرض جاسان إلى جبعون. 42 وفي وقت واحد استولى يشوع على جميع هؤلاء الملوك وأراضيهم، لأن الرب إله إسرائيل حارب من أجل إسرائيل.

43 ثم رجع يشوع ومعه جميع بني إسرائيل إلى المخيم في الجلجال.

الأصحاح ١١

1 ولما سمع يابين ملك حاصور بما حدث، أرسل إلى يوباب ملك مادون، وإلى ملك شمرون، وإلى ملك أكشاف، 2 وإلى الملوك الذين في الشمال في الجبل وفي السهل جنوب كنارة، وفي الشفيلة، وفي نافوت دور غربا، 3 وإلى الكنعانيين في الشرق والغرب، وإلى الأموريين والحثيين والفرزيين واليبوسيين في الجبل، وإلى الحويين في جبل حرمون في أرض المصفاة. 4 فخرجوا هم وجيوشهم، وكانوا جيشا كثيرا كالرمل على شاطئ البحر، ومعهم خيل ومركبات كثيرة جدا. 5 واجتمع هؤلاء الملوك كلهم، وساروا ونزلوا معا عند مياه مروم، ليحاربوا بني إسرائيل.

6 فقال الرب ليشوع: «لا تخف منهم، لأني غدا في مثل هذا الوقت أسلمهم جميعا قتلى أمام بني إسرائيل. فاقطع عراقيب خيولهم، واحرق مركباتهم بالنار».

7 فجاء يشوع ومعه جميع رجال الجيش، وهجموا عليهم فجأة عند مياه مروم. 8 فأسلمهم الرب في يد بني إسرائيل، فضربوهم وطاردوهم إلى صيدون العظمى، وإلى مسرفوت مايم، وإلى وادي المصفاة شرقا، وضربوهم حتى لم يبق منهم أحد على قيد الحياة. 9 ففعل يشوع بهم كما أمره الرب، فقطع عراقيب خيولهم، وأحرق مركباتهم بالنار.

10 وفي ذلك الوقت رجع يشوع واستولى على حاصور، وقتل ملكها بالسيف، لأن حاصور كانت قديما رأس جميع هذه الممالك. 11 وقتل يشوع بحد السيف جميع سكانها، ولم يبق منهم أحد على قيد الحياة، وأحرق حاصور بالنار.

12 واستولى يشوع على جميع مدن هؤلاء الملوك وملوكها، وقتلهم بحد السيف، كما أمر موسى عبد الرب.

الأصحاح ١٢

1 وهذه هي الملوك الذين ضرب بنو إسرائيل وامتلكوا أراضيهم في عبر الأردن شرقا، من وادي أرنون إلى جبل حرمون، وجميع السهل شرقا:

2 سيحون ملك الأموريين، الذي كان يسكن في حشبون، وكان يحكم من عروعير التي على حافة وادي أرنون، ومن وسط الوادي، ونصف جلعاد إلى نهر يبوق، الذي هو حد بني عمون؛ 3 ومن السهل إلى بحيرة كنارة شرقا، ومن بيت يشيموث إلى سفح جبل الفسجة جنوبا.

4 وعوج ملك باشان، الذي كان من بقية الرفائيين، وكان يسكن في عشتاروت وفي أدرعي، 5 وكان يحكم على جبل حرمون، وسلكة، وكل باشان إلى حدود الجشوريين والمعكاتيين، ونصف جلعاد إلى حدود سيحون ملك حشبون.

6 هؤلاء هم الملوك الذين ضربهم موسى عبد الرب وبنو إسرائيل، وأعطى موسى عبد الرب أراضيهم ميراثا لروبين وجاد ونصف سبط منسى.

7 وهذه هي الملوك الذين ضربهم يشوع وبنو إسرائيل في عبر الأردن غربا، من بعل جاد في سهل لبنان إلى جبل هالاق الصاعد إلى سعير، وأعطى يشوع أراضيهم ميراثا لأسباط إسرائيل بحسب أقسامهم، 8 في الجبل والسهل والسفوح والجنوب، في أرض الحثيين والأموريين والكنعانيين والفرزيين والحويين واليبوسيين:

9 ملك أريحا واحد، وملك عاي التي بجانب بيت إيل واحد، 10 وملك أورشليم واحد، وملك حبرون واحد، 11 وملك يرموث واحد، وملك لاخيش واحد، 12 وملك عجلون واحد، وملك جازر واحد، 13 وملك دبير واحد، وملك جادر واحد، 14 وملك حرمة واحد، وملك عراد واحد، 15 وملك لبنة واحد، وملك عدلام واحد، 16 وملك مقيدة واحد، وملك بيت إيل واحد، 17 وملك تفوح واحد، وملك حافر واحد، 18 وملك أفيق واحد، وملك شارون واحد، 19 وملك مادون واحد، وملك حاصور واحد، 20 وملك شمرون واحد، وملك أكشاف واحد، 21 وملك تعنك واحد، وملك مجدو واحد، 22 وملك قادش واحد، وملك يقنعام في الكرمل واحد، 23 وملك دور في نافوت دور واحد، وملك جلجال في الأمم واحد، 24 وملك ترصة واحد. جميع الملوك الذين ضربهم يشوع وبنو إسرائيل في عبر الأردن غربا كانوا واحدا وثلاثين ملكا.

---

(15) ١. تث. 3: 2.
(16) ٥. تث. 1: 4.
(20) خر 35: 17.
(21) ١. تث. 14: 3، مز. 26: 8، 78: 61.

(1) ١. تث. 4: 1، 7: 12.
(2) تث 16: 23.

(3) تث. 19: 1، 46: 1، 2، 7.
(4) ١م 50: 2، مز. 6: 4، 6.
تث 1: 7.
(5) يوشع 1: 9.
(6) ١. تث. 5: 7، 11، مز. 3: 6، 9، 32: 4، خر 13: 11، ١. تث. 6: 5، 28: 27، مز. 78: 66.

(9) تث. 2: 15، 1: 7.
(2) خر 41: 8، مز. 7: 11، تث. 2: 2، 5: 7، مز. 2: 4.
(3) مز. 23: 15، تث. 16: 16، تث. 5: 15، 16، 1. تث. 9: 6.
13. 12: 15، 5: 11، 6. مز. 78: 66.
(11) ١. تث. 5: 6، 9.

(4) ١. تث. 6: 17، 18. مز. 13: 3، تث. 3: 3.
(5) ١. تث. 5: 3، 4، 6، 7، 11. مز. 7: 19، تث. 42: 12، تث. 2: 2، مز. 9: 24، مز. 39: 10.

6 וַיְהִי֙ כַּאֲשֶׁ֣ר הִרְבָּ֔ה לְהִתְפַּלֵּ֖ל לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה וְעֵלִ֗י שָׁמֵ֛ר אֶת־פִּ֖יהָ׃ 6 כי חנה היא מדברת על לבה רק שפתיה לבדן נעות וקולה לא ישמע׃ ועלי חשב כי שכורה היא׃ 7 וַתֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ עֵלִ֔י עַד־מָתַ֖י תִּשְׁתַּכָּ֣רִין הָסִ֥ירִי אֶת־יֵינֵ֖ךְ מֵעָלָֽיִךְ׃ 7 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך׃ 8 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 8 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 9 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 9 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 10 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 10 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 11 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 11 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 12 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 12 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 13 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 13 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 14 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 14 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 15 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 15 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 16 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 16 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 17 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 17 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 18 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 18 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 19 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 19 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ 20 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 20 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ 21 וַתִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בְנֵי־בְלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 21 אל תתן את אמתך לפני בני בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃

פרק א׳

1 וַיְהִי֙ אִ֣ישׁ אֶחָ֔ד מִן־הָרָמָתַ֖יִם צוֹפִ֑ים מֵהַ֥ר אֶפְרָ֖יִם וּשְׁמ֣וֹ אֶלְקָנָ֑ה בֶּן־יְרֹחָ֞ם בֶּן־אֱלִיה֣וּא בֶן־תֹּ֗חוּ בֶּן־צ֛וּף אֶפְרָתִֽי׃ 1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תוחו בן צוף אפרתי׃

2 וְלוֹ֙ שְׁתֵּ֣י נָשִׁ֔ים שֵׁ֥ם הָאַחַ֖ת חַנָּ֑ה וְשֵׁם֙ הַשֵּׁנִ֣ית פְּנִנָּ֔ה וַיְהִי֙ לִפְנִנָּ֣ה יְלָדִ֔ים וּלְחַנָּ֖ה אֵ֥ין יְלָדִֽים׃ 2 ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים׃

3 וְעָלָ֣ה הָאִ֣ישׁ הַה֗וּא מֵעִירוֹ֙ מִיָּמִ֣ים יָמִ֔ימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת֙ וְלִזְבֹּ֣חַ לַיהוָ֣ה צְבָא֔וֹת בְּשִׁל֖וֹ וְשָׁ֣ם שְׁנֵֽי־בָנֵ֤י עֵלִי֙ חָפְנִ֣י וּפִינְחָ֔ס כֹּהֲנִ֖ים לַיהוָֽה׃ 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה׃

4 וַיְהִ֗י הַיּוֹם֙ וַיִּזְבַּ֔ח וְנָתַ֥ן לִפְנִנָּ֖ה אֵ֣שֶׁת וּלְכָל־בָּנֶ֣יהָ וּלְכָל־בְּנוֹתֶ֑יהָ מָנ֖וֹת׃ 4 ויהי היום ויזבח ונתן לפנינה אשת ולכל בניה ולכל בנותיה מנות׃

5 וְלַחַנָּ֣ה יִתֵּ֣ן מָנָ֣ה אַחַ֔ת אַפַּ֖יִם כִּ֣י אֶת־חַנָּ֣ה אָהֵ֑ב וַיהוָ֖ה סָגַ֥ר רַחְמָֽהּ׃ 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃

6 וְכַעֲסָתָ֣הּ צָרָתָ֗הּ אַ֚ף בְּעַ֣ד הִרְעִ֔ימָה כִּ֥י סָגַ֖ר יְהוָ֑ה בְּעַ֥ד רַחְמָֽהּ׃ 6 וכעסתה צרתה אף בעד הרעימה כי סגר יהוה בעד רחמה׃

7 וְכֵ֣ן יַעֲשֶׂ֣ה שָׁנָ֣ה בְשָׁנָ֔ה מִדֵּ֥י עֲלֹתָ֖הּ בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה כֵּ֥ן תַּכְעִסֶ֖נָּה וַתִּבְכֶּ֥ה וְלֹ֥א תֹאכֵֽל׃ 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל׃

8 וַיֹּ֨אמֶר לָ֤הּ אֶלְקָנָה֙ אִישָׁ֣הּ חַנָּ֔ה לָ֥מָּה תִבְכִּ֖י וְלָמָּ֣ה לֹ֣א תֹאכֲלִ֑י וְלָמָּ֥ה יֵרַ֖ע לִבֵּ֑ךְ הֲלֹ֥א אָנֹכִ֛י ט֥וֹב לָ֖ךְ מֵעֲשָׂרָ֥ה בָנִֽים׃ 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃

9 וַתָּ֣קָם חַנָּ֗ה אַחֲרֵי֙ אָכְלָ֣ה בְשִׁל֔וֹ וְאַחֲרֵ֖י שָׁתֹ֑ה וְעֵלִ֣י הַכֹּהֵ֗ן יֹשֵׁב֙ עַל־הַכִּסֵּ֔א עַל־מְזוּזַ֖ת הֵיכַ֥ל יְהוָֽה׃ 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן יושב על הכסא על מזוזת היכל יהוה׃

10 וְהִ֖יא מָ֣רַת נָ֑פֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּ֥ל עַל־יְהוָ֖ה וּבָכ֥וֹ תִבְכֶּֽה׃ 10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכו תבכה׃

11 וַתִּדַּ֣ר נֶ֔דֶר וַתֹּ֕אמֶר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת אִם־רָא֣וֹ תִרְאֶ֗ה בְּעֳנִ֣י אֲמָתֶ֔ךָ וּזְכַרְתַּ֨נִי֙ וְלֹ֣א תִשְׁכַּ֣ח אֶת־אֲמָתֶ֔ךָ וְנָתַתָּ֥ה לַאֲמָתְךָ֖ זֶ֣רַע אֲנָשִׁ֑ים וְנָתַתִּ֥יו לַיהוָ֖ה כָּל־יְמֵ֣י חַיָּ֑יו וּמוֹרָה֙ לֹא־יַעֲלֶ֣ה עַל־רֹאשׁ֔וֹ׃ 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראו תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו׃

12 וְהָיָ֗ה כִּֽי־הִרְבְּתָ֛ה לְהִתְפַּלֵּ֥ל לִפְנֵֽי־יְהוָ֖ה וְעֵלִ֥י שֹׁמֵ֖ר אֶת־פִּֽיהָ׃ 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה׃

13 וְחַנָּ֗ה הִ֚יא מְדַבֶּ֣רֶת עַל־לִבָּ֔הּ רַ֥ק שְׂפָתֶ֖יהָ נָע֑וֹת וְקוֹלָ֣הּ לֹ֣א יִשָּׁמֵ֔עַ וַיַּחְשְׁבֶ֥הָ עֵלִ֖י לְשִׁכּוֹרָֽה׃ 13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה׃

14 וַיֹּ֨אמֶר אֵלֶ֜יהָ עֵלִ֗י עַד־מָתַי֙ תִּשְׁתַּכָּ֣רִין הָסִ֥ירִי אֶת־יֵינֵ֖ךְ מֵעָלָֽיִךְ׃ 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך׃

15 וַתַּ֣עַן חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִשָּׁ֣ה קְשַׁת־ר֣וּחַ אָנֹ֑כִי וְיַ֤יִן וְשֵׁכָר֙ לֹ֣א שָׁתִ֔יתִי וָאֶשְׁפֹּ֥ךְ אֶת־נַפְשִׁ֖י לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 15 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃

16 אַל־תִּתֵּ֥ן אֶת־אֲמָתְךָ֖ לִפְנֵ֣י בַת־בְּלִיָּ֑עַל כִּ֣י מֵרֹ֤ב שִׂיחִי֙ וְכַעְסִ֔י דִּבַּ֖רְתִּי עַד־הֵֽנָּה׃ 16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃

17 וַיַּ֣עַן עֵלִ֔י וַיֹּ֕אמֶר לְכִ֥י לְשָׁל֖וֹם וֵאלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל יִתֶּן֙ אֶת־שֵׁלָתֵ֔ךְ אֲשֶׁ֥ר שָׁאַ֖לְתְּ מֵעִמּֽוֹ׃ 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו׃

18 וַתֹּ֕אמֶר תִּמְצָ֥א שִׁפְחָתְךָ֖ חֵ֣ן בְּעֵינֶ֑יךָ וַתֵּ֣לֶךְ הָֽאִשָּׁ֗ה לְדַרְכָּ֛הּ וַתֹּ֥אכַל וּפָנֶ֖יהָ לֹא־הָי֥וּ לָ֖הּ עֽוֹד׃ 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד׃

19 וַיַּשְׁכִּ֣ימוּ בַבֹּ֗קֶר וַיִּשְׁתַּֽחֲווּ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה וַיָּשׁ֣וּבוּ וַיָּבֹ֔אוּ אֶל־בֵּיתָ֖ם הָרָמָ֑תָה וְאֶלְקָנָ֗ה יָדַ֛ע אֶת־חַנָּ֥ה אִשְׁתּ֖וֹ וַיִּזְכְּרֶ֥הָ יְהוָֽה׃ 19 וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישובו ויבאו אל ביתם הרמתה ואלקנה ידע את חנה אשתו ויזכרה יהוה׃

20 וַיְהִ֣י לִתְקוּפ֣וֹת הַיָּמִ֗ים וַתַּ֤הַר חַנָּה֙ וַתֵּ֣לֶד בֵּ֔ן וַתִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ שְׁמוּאֵ֑ל כִּ֥י מֵיְהוָ֖ה שְׁאִלְתִּֽיו׃ 20 ויהי לתקופות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו׃

21 וַיַּ֣עַל הָאִ֣ישׁ אֶלְקָנָ֗ה וְכָל־בֵּיתוֹ֙ לִזְבֹּ֣חַ לַיהוָ֔ה אֶת־זֶ֥בַח הַיָּמִ֖ים וְאֶת־נִדְרֽוֹ׃ 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו׃

22 וְחַנָּ֖ה לֹ֣א עָלָ֑תָה כִּ֣י אָֽמְרָה֩ לְאִישָׁ֨הּ עַד־יִגָּמֵ֤ל הַנַּ֙עַר֙ וַהֲבִיאֹתִ֔יו וְנִרְאָ֥ה אֶת־פְּנֵ֖י יְהוָ֑ה וְיָשַׁ֥ב שָׁ֖ם עַד־עוֹלָֽם׃ 22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם׃

23 וַיֹּ֨אמֶר לָ֤הּ אֶלְקָנָה֙ אִישָׁ֔הּ עֲשִׂ֥י הַטּ֖וֹב בְּעֵינַ֑יִךְ שְׁבִ֣י עַד־גָּמְלֵ֔ךְ אֹתוֹ֙ אַ֣ךְ יָקֵ֣ם יְהוָ֔ה אֶת־דְּבָרֽוֹ׃ וַתֵּ֥שֶׁב הָֽאִשָּׁ֖ה וַתֵּינֶ֣ק אֶת־בְּנָ֑הּ עַד־גָּמְלָ֖הּ אֹתֽוֹ׃ 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו׃

24 וַתַּעֲלֵ֣הוּ עִמָּ֗הּ כַּאֲשֶׁ֤ר גְּמָלַתְּ֙הוּ֙ בְּפָרִ֣ים שְׁלֹשָׁ֔ה וְאֵיפָ֥ה אַחַ֖ת קֶ֑מַח וְנֵ֥בֶל יַ֙יִן֙ וַתְּבִאֵ֣הוּ בֵֽית־יְהוָ֔ה שִׁל֖וֹ וְהַנַּ֥עַר נָֽעַר׃ 24 ותעלהו עמה כאשר גמלתהו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותביאהו בית יהוה שלו והנער נער׃

25 וַיִּשְׁחֲט֖וּ אֶת־הַפָּ֑ר וַיָּבִ֣יאוּ אֶת־הַנַּ֔עַר אֶל־עֵלִֽי׃ 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי׃

26 וַתֹּ֕אמֶר בִּ֥י אֲדֹנִ֖י חֵ֣י נַפְשְׁךָ֑ אֲנִ֨י הָאִשָּׁ֜ה הַנִּצֶּ֤בֶת עִמְּךָ֙ בָּזֶ֔ה לְהִתְפַּלֵּ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃ 26 ותאמר בי אדני חי נפשך אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה׃

27 אֶל־הַנַּ֥עַר הַזֶּ֖ה הִתְפַּלָּ֑לְתִּי וַיִּתֶּן־יְהוָ֣ה לִ֔י אֶת־שֵׁלָתִ֖י אֲשֶׁ֥ר שָׁאַ֖לְתִּי מֵעִמּֽוֹ׃ 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שלתי אשר שאלתי מעמו׃

28 וְגַם־אֲנִ֣י הִשְׁאִלְתִּ֔יהוּ לַיהוָ֑ה כָּל־הַיָּמִ֥ים אֲשֶׁר־הָיָ֖ה מוּשָׁ֣אל לַיהוָ֔ה וַיִּשְׁתַּ֥חוּ שָׁ֖ם לַיהוָֽה׃ 28 וגם אני השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה מושאל ליהוה וישתחו שם ליהוה׃

פרק ב׳

1 וַתִּתְפַּלֵּ֣ל חַנָּ֔ה וַתֹּ֕אמֶר עָלַ֥ץ לִבִּ֖י בַּֽיהוָ֑ה רָ֥מָה קַרְנִ֖י בַּֽיהוָ֑ה רָחַ֤ב פִּי֙ עַל־אוֹיְבַ֔י כִּ֥י שָׂמַ֖חְתִּי בִּישׁוּעָתֶֽךָ׃ 1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך׃

2 אֵ֥ין קָד֛וֹשׁ כַּֽיהוָ֖ה כִּֽי־אֶ֣פֶס בִּלְתֶּ֑ךָ וְאֵ֥ין צ֖וּר כֵּאלֹהֵֽינוּ׃ 2 אין קדוש כיהוה כי אפס בלתך ואין צור כאלהינו׃

3 אַל־תַּרְבּ֣וּ תְדַבְּר֗וּ גְּבֹהָ֤ה גְבֹהָה֙ יֵצֵ֣א עָת֔וֹק מִפִּיכֶ֖ם כִּ֣י אֵ֤ל דֵּעוֹת֙ יְהוָ֔ה וְלֹ֥ו נִתְכְּנ֖וּ עֲלִלֽוֹת׃ 3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות׃

4 קֶ֥שֶׁת גִּבֹּרִ֖ים חַתִּ֑ים וְנִכְשָׁלִ֖ים אָזְר֥וּ חָֽיִל׃ 4 קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל׃

5 שְׂבֵעִ֖ים בְּלֶ֣חֶם נָשָׂ֑כְרוּ וְרְעֵבִ֖ים חָדְל֣וּ עַד־עֲקָרָ֔ה יָלְדָ֥ה שִׁבְעָ֖ה וְרַבַּ֥ת בָּנִ֖ים אֻמְלָֽלָה׃ 5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃

6 יְהוָ֥ה מֵמִ֖ית וּמְחַיֶּ֑ה מוֹרִ֥יד שְׁא֖וֹל וַיָּֽעַל׃ 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃

7 יְהוָ֥ה מוֹרִ֖ישׁ וּמַעֲשִׁ֑יר מַשְׁפִּ֥יל אַף־מְרוֹמֵֽם׃ 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם׃

8 מְקִימִ֤י מֵעָפָר֙ דָּל֔ מֵאַשְׁפֹּ֖ת יָרִ֣ים אֶבְי֑וֹן לְהוֹשִׁיב֙ עִם־נְדִיבִ֔ים וְכִסֵּ֥א כָב֖וֹד יַנְחִלֵ֑ם כִּֽי־לַיהוָ֣ה מְצֻקֵ֣י אֶ֔רֶץ וַיָּ֥שֶׁת עֲלֵיהֶ֖ם תֵּבֵֽל׃ 8 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצוקי ארץ וישת עליהם תבל׃

9 רַגְלֵ֣י חֲסִידָ֔יו יִשְׁמֹ֑ר וּרְשָׁעִ֖ים בַּחֹ֥שֶׁךְ יִדָּמ֖וּ כִּ֥י לֹא־בְכֹ֖חַ יִגְבַּ֥ר אִֽישׁ׃ 9 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃

10 יְהוָ֗ה יֵחַתּ֙וּ מְרִיבָ֔ו עָלָ֥יו בַּשָּׁמַ֖יִם יַרְעֵ֑ם יְהוָ֣ה יָדִ֔ין אַפְסֵי־אָ֖רֶץ וְיִתֶּן־עֹ֣ז לְמַלְכּ֔וֹ וְיָרֵ֖ם קֶ֥רֶן מְשִׁיחֽוֹ׃ 10 יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃

11 וַיֵּ֥לֶךְ אֶלְקָנָ֖ה הָרָמָתָ֑ה וְאֶת־הַנַּ֣עַר הָיָ֔ה מְשָׁרֵ֖ת אֶת־פְּנֵ֥י יְהוָ֖ה אֶת־עֵלִ֥י הַכֹּהֵֽן׃ 11 ויהי אלקנה הרמתה ואת הנער היה משרת את פני יהוה את עלי הכהן׃

12 וּבְנֵ֥י עֵלִ֖י בְּנֵי־בְלִיָּ֣עַל לֹא־יָדְע֑וּ אֶת־יְהוָֽה׃ 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה׃

13 וּמִשְׁפַּ֤ט הַכֹּהֲנִים֙ אֶת־הָעָ֔ם כָּל־אִ֥ישׁ זֹבֵ֖חַ זֶ֑בַח וּבָ֣א נַ֣עַר הַכֹּהֵ֗ן כְּבַשֵּׁ֤ל הַבָּשָׂר֙ וְשֶׁ֣לֶשׁ הַשִּׁנַּ֔יִם בְּיָד֖וֹ׃ 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר ושלש השנים בידו׃

14 וְהִכָּ֣ה בַכִּיּ֗וֹר אוֹ֚ בַּדּוּד֙ אוֹ֣ בַקַּלַּ֔חַת כֹּ֚ל אֲשֶׁר־יַעֲלֶ֣ה הַשֶּׁ֔לֶשׁ יִקַּ֥ח הַכֹּהֵ֖ן בּ֑וֹ כָּ֣כָה יַעֲשׂ֗וּ לְכָל־הַ֨ישְׂרְאֵלִ֜ים הַבָּאִ֧ים שָׁ֛מָּה לְשִׁל֖וֹ׃ 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת כל אשר יעלה השלש יקח הכהן בו ככה יעשו לכל הישראלים הבאים שמה לשלו׃

15 גַּ֣ם בְּטֶ֣רֶם יַקְטִ֗ירוּן וּבָ֤א נַֽעַר־הַכֹּהֵן֙ וְאָמַ֣ר לָאִ֔ישׁ הַזֹּבֵ֖חַ תְּנָה־בָשָׂ֣ר לִצְלוֹת֮ לַכֹּהֵן֒ וְלֹא־יִקַּ֥ח מִמְּךָ֖ בָּשָׂ֣ר מְבֻשָּׁ֑ל כִּ֥י אִם־חָֽי׃ 15 גם בטרם יקטירון ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי׃

16 וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו הָאִ֗ישׁ קָטֹ֨ר יַקְטִ֜ירוּן כַּיּ֣וֹם ׀ וְקַ֣ח לְךָ֗ כְּאַוַּ֤ת נַפְשֶׁךָ֙ וְאָמַ֣ר אֵלָ֔יו כִּ֥י עַתָּ֖ה תִּתֵּ֑ן וְאִם־לֹ֖א לָקַ֥חְתִּי בְחָזְקָֽה׃ 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום וקח לך כאות נפשך ואמר אליו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה׃

17 וַתְּהִ֣י חַטַּאת֩ הַנְּעָרִ֨ים גְּדוֹלָ֜ה מְאֹ֗ד אֶת־פְּנֵי֙ יְהוָ֔ה כִּ֥י נָאֲצ֛וּ הָאֲנָשִׁ֖ים אֶת־מִנְחַ֥ת יְהוָֽה׃ 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה׃

18 וּשְׁמוּאֵ֖ל מְשָׁרֵ֣ת לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה נַ֚עַר חָג֣וּר אֵפ֔וֹד בָּֽד׃ 18 ושמואל משרת לפני יהוה נער חגור אפוד בד׃

19 וּמְעִ֤יל קָטֹן֙ תַּעֲשֶׂה־לּ֣וֹ אִמּ֔וֹ וְהַעֲלְתָ֥ה לוֹ֙ מִיָּמִ֣ים יָמִ֔ימָה בַּעֲל֥וֹתָ֖הּ אֶת־אִישָׁ֑הּ לִזְבֹּ֖חַ אֶת־זֶ֥בַח הַיָּמִֽים׃ 19 ומעיל קטן תעשה־לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים׃

20 וּבָרַ֤ךְ עֵלִי֙ אֶת־אֶלְקָנָ֣ה וְאֶת־אִשְׁתּ֔וֹ וְאָמַ֕ר יָשֵׂ֥ם יְהוָ֛ה לְךָ֥ זֶ֖רַע מִן־הָאִשָּׁ֣ה הַזֹּ֑את תַּ֚חַת הַשְּׁאֵלָ֣ה אֲשֶׁר־שָׁאַ֔ל לַיהוָ֖ה וְהָלְכ֥וּ לִמְקוֹמֽוֹ׃ 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו׃

21 כִּֽי־פָקַ֤ד יְהוָה֙ אֶת־חַנָּ֔ה וַתַּ֖הַר וַתֵּ֣לֶד שְׁלֹשָׁ֣ה בָנִ֔ים וּשְׁתֵּ֖י בָּנ֑וֹת וַיִּגְדַּ֥ל הַנַּ֖עַר שְׁמוּאֵ֥ל עִם־יְהוָֽה׃ 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה׃

22 וְעֵלִ֣י זָקֵ֔ן מְאֹ֕ד וְשָׁמַ֕ע אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר יַעֲשׂ֔וּן לְכָל־בָּנָ֖יו וְאֵ֣ת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּב֑וּן אֶת־הַנָּשִׁ֖ים הַצֹּבְא֥וֹת פֶּ֖תַח אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון לכל בניו ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃

23 וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֗ם לָ֤מָּה תַעֲשׂוּן֙ כַּדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י שֹׁמֵ֑עַ מֵאֵ֥ת כָּל־הָעָ֖ם אֶת־דִּבְרֵיכֶ֥ם הָרָעִֽים׃ 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע מאת כל העם את דבריכם הרעים׃

24 אַל־בָּנַ֔י כִּ֥י לֹא־ט֖וֹבָה הַשְּׁמוּעָ֑ה אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֔י שֹׁמֵ֕עַ מַעֲבִ֥ירִים עַם־יְהוָֽה׃ 24 אל בני כי לא טובה השמועה אשר אנכי שמע מעבירים עם יהוה׃

25 אִם־יֶחֱטָ֤א אִישׁ֙ לְאִ֔ישׁ וּפִלְל֖וֹ יִפַּלֶל־לוֹ֣ אֱלֹהִ֑ים וְאִם־לַיהוָ֥ה יֶחֱטָ֖א אִ֥ישׁ מִ֣י יִתְפַּלֶל־לוֹ֮ וְלֹא־יִשְׁמְעוּ֒ לְק֣וֹל אֲבִיהֶם֮ כִּֽי־חָפֵץ֒ יְהוָ֣ה לְהָמִ֔ית אוֹתָֽם׃ 25 אם יחטא איש לאיש ופללו יפלל לו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמית אותם׃

26 וְהַנַּ֥עַר שְׁמוּאֵ֖ל הָלַ֣ךְ וְגָד֑וֹל וְט֥וֹב גַּם־עִם־יְהוָ֖ה וְגַם־עִם־אֲנָשִֽׁים׃ 26 והנער שמואל הלך וגדול וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים׃

27 וַיָּבֹ֣א אִישׁ־אֱלֹהִ֗ים אֶל־עֵלִי֙ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה הֲנִגְלֹ֤ה נִגְלֵ֙יתִי֙ אֶל־בֵּ֣ית אָבִ֔יךָ בִּֽהְיוֹתָ֥ם לְבֵית־פַּרְעֹ֖ה בְּמִצְרָֽיִם׃ 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם לבית פרעה במצרים׃

28 וָאֶבְחָרֵ֣הוּ מִכֹּל֩ שִׁבְטֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל לִ֗י לְכֹהֵן֙ לַעֲל֣וֹת עַל־מִזְבְּחִ֔י לְקַטֵּ֥ר קְטֹ֖רֶת נָשֹׂ֣א אֵפ֑וֹד וָאֶתְּנָ֣ה לְבֵית־אָבִ֔יךָ אֵ֖ת כָּל־אִשֵּׁ֥י בְנֵי־יִשְׂרָאֵֽל׃ 28 ואבחרהו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי לקטר קטרת נשא אפוד ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל׃

29 וַתִּבְעֲטוּ֙ בְּזִבְחִ֣י ו

بالصلاة من اجل ذلك لا يرفع. 9 كل اثم هو خطية
وتوجد خطية لا للموت. 10 نعلم ان كل من هو مولود
من الله لا يخطئ بل المولود من الله يحفظ نفسه
والشرير لا يمسه. 11 نعلم اننا نحن من الله والعالم
كله قد وضع في الشرير. 12 ونعلم ان ابن الله قد جاء
واعطانا بصيرة لنعرف الحق ونحن في الحق في ابنه
يسوع المسيح. هذا هو الاله الحق والحياة الابدية.
13 اكتب هذا اليكم انتم المؤمنين باسم ابن الله لكي
تعلموا ان لكم حياة ابدية ولكي تؤمنوا باسم ابن الله.
14 وهذه هي الثقة التي لنا عنده ان كل ما نطلبه حسب
مشيئته يسمع لنا. 15 وان كنا نعلم ان كل ما نطلبه
يسمع لنا نعلم ان لنا الطلبات التي طلبناها من عنده.
16 من رأى اخاه يخطئ خطية ليست للموت يطلب
فيعطيه الله حياة للذين لا للموت. توجد خطية للموت
ليس لاجل هذه اقول ان يطلب. 17 كل اثم هو خطية
وتوجد خطية لا للموت. 18 نعلم ان كل من هو مولود
من الله لا يخطئ بل المولود من الله يحفظ نفسه
والشرير لا يمسه. 19 نعلم اننا نحن من الله والعالم
كله قد وضع في الشرير. 20 ونعلم ان ابن الله قد جاء
واعطانا بصيرة لنعرف الحق ونحن في الحق في ابنه
يسوع المسيح. هذا هو الاله الحق والحياة الابدية.
21 ايها الاولاد احفظوا انفسكم من الاصنام. آمين.

٢ يوحنا

1 الشيخ الى كيرية المختارة وابنائها الذين انا احبهم
بالحق ولست انا فقط بل ايضا جميع الذين عرفوا الحق
2 من اجل الحق الذي يثبت فينا وهو يكون معنا الى
الابد. 3 تكون معنا نعمة رحمة سلام من عند الله
الآب ومن عند يسوع المسيح ابن الآب بالحق والمحبة.
4 فرحت جدا اذ وجدت من اولادك سالكين بالحق كما
اخذنا وصية من الآب. 5 والآن اطلب اليك يا كيرية
ليس كأني اكتب اليك وصية جديدة بل التي كانت
عندنا من البدء ان نحب بعضنا بعضا. 6 وهذه هي
المحبة ان نسلك حسب وصاياه. هذه هي الوصية كما
سمعتم من البدء لكي تسلكوا فيها. 7 لان كثيرين
قد خرجوا الى العالم الذين لا يعترفون بيسوع المسيح
آتيا في الجسد. هذا هو المضل والضد للمسيح.
8 انظروا انفسكم لئلا نفقد ما عملناه بل ننال اجرة
تامة. 9 كل من تعدى وليس ثابتا في تعليم المسيح
فليس لله. من ثبت في تعليم المسيح فهذا له الآب
والابن جميعا. 10 ان اتى احد اليكم ولم يجئ بهذا
التعليم فلا تقبلوه في البيت ولا تقولوا له سلام.
11 لان من يقول له سلام يشترك في اعماله الشريرة.
12 اذ كان لي اشياء كثيرة لاكتب اليكم لم اشأ ان
اكتب بورق وحبر بل ارجو ان آتي اليكم واتكلم فما
فرحنا يكون كاملا. 13 يسلم عليك اولاد اختك
المختارة. آمين.

٣ يوحنا

1 الشيخ الى غايوس الحبيب الذي انا احبه بالحق.
2 ايها الحبيب في كل شيء اصلي ان تكون ناجحا
وصحيحا كما ان نفسك ناجحة. 3 فرحت جدا اذ اتى
الاخوة وشهدوا بالحق الذي فيك كما انك انت تسلك
بالحق. 4 ليس لي فرح اعظم من هذا ان اسمع عن
اولادي ان اولادي يسلكون بالحق. 5 ايها الحبيب
انك تعمل امانة في كل ما تعمله في الاخوة والغرباء.
6 الذين شهدوا بمحبتك امام الكنيسة الذين ان
احسنت الى سفرهم كما يحق لله ستفعل حسنا.
7 لانهم لاجل اسمه خرجوا وهم لا ياخذون شيئا من
الامم. 8 فنحن يجب علينا ان نقبل مثل هؤلاء لكي
نكون شركاء للحق. 9 كتبت الى الكنيسة ولكن
ديوتريفس الذي يحب ان يكون الاول بينهم لا يقبلنا.
10 لذلك ان اتيت سأذكره بالاعمال التي يعملها
هاذرا علينا بكلام ارديء وغير مكتف بذلك هو لا
يقبل الاخوة ايضا والذين يريدون يمنعهم ويطردهم
من الكنيسة. 11 ايها الحبيب لا تتمثل بالشر بل
بالخير. من يفعل الخير هو من الله ومن يفعل الشر
لم يبصر الله. 12 لديمتريوس شهد الجميع وبالحق
نفسه ونحن ايضا نشهد ونعلم ان شهادتنا حق.
13 كان لي اشياء كثيرة اكتب اليك لكني لا اشاء ان
اكتب اليك بالحبر والقلم. 14 لكني ارجو ان اراك
عن قريب فنتكلم فما. السلام لك. يسلم عليك
الاصدقاء. سلم على الاصدقاء باسمائهم.

يهوذا

1 يهوذا عبد يسوع المسيح واخو يعقوب الى المدعوين
المحبوبين في الله الآب والمحفوظين ليسوع المسيح.
2 لترافكم الرحمة والسلام والمحبة تتكاثر. 3 ايها
الاحباء اذ كنت اجتهد كل الاجتهاد ان اكتب اليكم
عن الخلاص العام رأيت الحاجة الداعية ان اكتب
اليكم اطلب ان تجاهدوا جهادا عن الايمان المسلم
مرة للقديسين. 4 لان اناسا قد دخلوا خلسة الذين
منذ القديم سبق فكتبوا عن هذه الدينونة فجار
يحولون نعمة الهنا الى الدعارة وينكرون السيد
الوحيد يسوع المسيح ربنا. 5 فاريد ان اذكركم وانتم
عالمون بكل شيء ان الرب بعد ما خلص الشعب من
ارض مصر ثانية اهلك الذين لم يؤمنوا. 6 والملائكة
الذين لم يحفظوا رياستهم بل تركوا مسكنهم حفظهم
الى دينونة اليوم العظيم بقيود ابدية تحت الظلام.
7 كما سدوم وعمورة والمدن التي حولهما اذ زنت
هذه كهؤلاء وذهبت وراء جسد آخر صارت عبرة
مقاسية عذاب نار ابدية. 8 هكذا هؤلاء ايضا في
احلامهم يدنسون الجسد ويرذلون السيادة ويجدفون
على ذوي المجد. 9 واما ميخائيل رئيس الملائكة
لما خاصم ابليس محاجا عن جسد موسى لم يجسر ان
يورد حكم افترا بل قال لينتهرك الرب. 10 واما
هؤلاء فكل ما لا يعلمون انه يجدفون عليه وكل ما
يعلمون طبيعيا كالحيوانات العجم فيه يفسدون.
11 ويل لهم لانهم قد ساروا في طريق قايين وانصبوا
بغلطة بلعام لاجل اجرة وهلكوا في مناقضة قورح.
12 هؤلاء هم في ولائمكم عثرات يرعون انفسهم
بلا خوف غيوم بلا ماء تسوقها الرياح اشجار خريف
بلا ثمر ميتة مرتين مقتلعة. 13 امواج البحر
المتلاطمة تزبد خزيها نجوم تائهة التي قد حفظ لها
قتام الظلام الى الابد. 14 وتنبأ عن هؤلاء ايضا
اخنوخ السابع من آدم قائلا ها قد جاء الرب في
ربوات قديسيه 15 ليصنع دينونة على الجميع
ويعاقب جميع فجارهم على جميع اعمال فجورهم التي
فجروا بها وعلى جميع الكلمات الصعبة التي تكلم بها
عليه خطاة فجار. 16 هؤلاء هم متذمرون متشكون
سالكون بحسب شهواتهم وافواههم تتكلم بامور
منتفخة معجبون بالاشخاص لاجل المنفعة. 17 واما
انتم ايها الاحباء فاذكروا الاقوال التي سبق قالها
رسل ربنا يسوع المسيح. 18 انهم قالوا لكم انه في
الزمان الاخير يكون قوم مستهزئون سالكون بحسب
شهوات فجورهم. 19 هؤلاء هم المفرزون حسيون
ليست لهم روح. 20 واما انتم ايها الاحباء فابنوا
انفسكم على ايمانكم الاقدس مصلين بالروح القدس.
21 احفظوا انفسكم في محبة الله منتظرين رحمة ربنا
يسوع المسيح للحياة الابدية. 22 وارحموا قوما
مميزين. 23 وخلصوا آخرين خاطفين من النار
وارحموا آخرين بخوف مبغضين حتى الثوب المدنس
من الجسد. 24 واما القادر ان يحفظكم غير عاثرين
ويوقفكم امام مجده بلا عيب في الابتهاج. 25 لله
الحكيم وحده مخلصنا له المجد والعظمة والقدرة
والسلطان الآن وقبل كل الدهور وفي كل الدهور.
آمين.

رؤيا يوحنا

الاصحاح ١

1 اعلان يسوع المسيح الذي اعطاه الله ليدل عبيده
على ما لا بد ان يكون عن قريب وابانه مرسلا بيد
عبده يوحنا. 2 الذي شهد بكلمة الله وبشهادة يسوع
المسيح بكل ما رأى. 3 طوبى للقارئ والسامعين
كلام النبوة والحافظين ما هو مكتوب فيها لان الوقت
قريب. 4 يوحنا الى السبع الكنائس التي في آسية
نعمة لكم وسلام من الكائن والذي كان والذي يأتي
ومن السبعة الارواح التي امام عرشه. 5 ومن يسوع
المسيح الشاهد الامين البكر من الاموات ورئيس ملوك
الارض الذي احبنا وغسلنا من خطايانا بدمه. 6 وجعلنا
ملوكا وكهنة لله وابيه له المجد والسلطان الى ابد
الآبدين آمين. 7 ها هو آت مع السحاب وستنظره كل
عين والذين طعنوه وستنوح عليه جميع قبائل الارض
نعم آمين. 8 انا هو الالف والياء البداية والنهاية
يقول الرب الكائن والذي كان والذي يأتي القادر على
كل شيء. 9 انا يوحنا اخوكم وشريككم في الضيقة
والملكوت والصبر في يسوع كنت في الجزيرة التي
تدعى بطمس من اجل كلمة الله والشهادة ليسوع.
10 صرت في الروح في يوم الرب فسمعت خلفي صوتا
عظيما كصوت بوق 11 قائلا اكتب ما تراه في سفر
وارسله الى السبع الكنائس التي في افسس وفي
سميرنا وفي برغامس وفي ثياتيرا وفي ساردس وفي
فيلادلفيا وفي لاودكية. 12 فالتفت لانظر الصوت
الذي تكلم معي ولما التفت رأيت سبع مناير من ذهب
13 وفي وسط المناير شبه ابن انسان متسربلا بثوب
الى الرجلين ومتمنطقا عند ثديين بمنطقة من ذهب.
14 ورأسه وشعره ابيضان كالصوف الابيض كالثلج
وعيناه كلهيب نار. 15 ورجلاه شبيهتان بالنحاس
النقي كما محمى في اتون وصوته كصوت مياه كثيرة.
16 وفي يمينه سبعة كواكب ومن فمه سيف ماض
حاد ذو حدين ووجهه كالشمس حين تضيء في قوتها.
17 فلما رأيته خررت عند رجليه كميت فوضع يمينه
علي قائلا لا تخف انا هو الاول والآخر. 18 والحي
وكنت ميتا وها انا حي الى ابد الآبدين آمين ولي
مفاتيح الهاوية والموت. 19 فاكتب ما رأيت وما هو
وما سيكون بعد هذا. 20 سر السبعة الكواكب التي
رأيتها في يميني والسبعة المناير من ذهب السبعة
الكواكب هي ملائكة السبع الكنائس والمناير السبع
التي رأيتها هي السبع الكنائس.

الاصحاح ٢

1 اكتب الى ملاك كنيسة افسس هذا يقوله الممسك
السبعة الكواكب في يمينه السالك في وسط السبع
المناير من ذهب. 2 انا عارف اعمالك وتعبك وصبرك
وانك لا تستطيع ان تحتمل اشرارا وامتحنت الذين
يقولون انهم رسل وليسوا رسلا فوجدتهم كاذبين.
3 وصبرت وحملت من اجل اسمي ولم تكل. 4 لكن
عندي عليك انك تركت محبتك الاولى. 5 فاذكر من
اين سقطت وتب واعمل الاعمال الاولى والا فاني
آتيك عن قريب وازحزح منارتك من مكانها ان لم
تتب. 6 لكن هذا عندك انك تبغض اعمال النقولاويين
التي ابغضها انا ايضا. 7 من له اذن فليسمع ما
يقوله الروح للكنائس. من يغلب فسوف اعطيه ان
يأكل من شجرة الحياة التي في وسط فردوس الله.
8 واكتب الى ملاك كنيسة سميرنا هذا يقوله الاول
والآخر الذي كان ميتا فعاش. 9 انا عارف ضيقتك
وفقرك لكنك انت غني وتجديف الذين يقولون انهم
يهود وليسوا يهودا بل هم مجمع الشيطان. 10 لا
تخف شيئا مما ستتألم به. ها ان ابليس مزمع ان
يلقي بعضا منكم في السجن لكي تجربوا ولكم ضيقة
عشرة ايام. كن امينا الى الموت فسأعطيك اكليل
الحياة. 11 من له اذن فليسمع ما يقوله الروح
للكنائس. من يغلب فلن يؤذيه الموت الثاني.
12 واكتب الى ملاك كنيسة برغامس هذا يقوله ذو
السيف الماضي ذو الحدين. 13 انا عارف اعمالك
واين تسكن حيث كرسي الشيطان وانك متمسك باسمي
ولم تنكر ايماني حتى في الايام التي فيها انتيباس
شهيدي الامين الذي قتل عندكم حيث يسكن الشيطان.
14 لكن عندي عليك قليلا انك عندك هناك قوم
متمسكون بتعليم بلعام الذي علم بالاق ان يلقي
معثرة امام بني اسرائيل ان يأكلوا ما ذبح للاوثان
ويزنوا. 15 هكذا عندك انت ايضا قوم متمسكون
بتعليم النقولاويين الذي ابغضه. 16 فتب والا فاني
آتيك عن قريب واحاربهم بسيف فمي. 17 من له اذن
فليسمع ما يقوله الروح للكنائس. من يغلب فسوف
اعطيه ان آكل من المن المخفي واعطيه حصاة بيضاء
وعلى الحصاة اسم جديد مكتوبا لا يعرفه احد الا من
يأخذه. 18 واكتب الى ملاك كنيسة ثياتيرا هذا
يقوله ابن الله الذي له عينان كلهيب نار ورجلاه
شبيهتان بالنحاس النقي. 19 انا عارف اعمالك
ومحبتك وخدمتك وايمانك وصبرك واعمالك الاخيرة
اكثر من الاولى. 20 لكن عندي عليك قليلا انك
تسامح المرأة ايزابل التي تقول انها نبية فتعلم
وتغوي عبيدي ان يزنوا ويأكلوا ما ذبح للاوثان.
21 وقد اعطيتها زمانا لكي تتوب عن زناها ولم تتب.
22 ها انا طارحها على فراش وزانيها في ضيقة شديدة
ان لم يتوبوا عن اعمالها. 23 وابناءها اقتلهم
بالموت فتعلم جميع الكنائس اني انا هو الفاحص
الكلى والقلوب واعطي كل واحد منكم بحسب اعماله.
24 واما لكم ولباقين في ثياتيرا كل من ليس عنده
هذا التعليم الذين لم يعرفوا اعماق الشيطان كما
يقولون لا القي عليكم حملا آخر. 25 غير ان الذي
عندكم تمسكوا به الى ان آتي. 26 والغالب والحافظ
اعمالي الى النهاية فسأعطيه سلطانا على الامم.
27 فيرعاهم بعصا من حديد كآنية الخزف تسحق.
كما قبلت انا من عند ابي. 28 واعطيه كوكب
الصبح. 29 من له اذن فليسمع ما يقوله الروح
للكنائس.

الاصحاح ٣

1 واكتب الى ملاك كنيسة ساردس هذا يقوله الذي له
سبعة ارواح الله والسبعة الكواكب. انا عارف اعمالك
انك اسم انك حي وانت ميت. 2 كن ساهرا وشدد
الامور التي هي مزمعة ان تموت لاني لم اجد اعمالك
كاملة امام الله. 3 فاذكر كيف قبلت وسمعت
واحفظ وتب. فان لم تسهر فسآتي عليك كلص ولا
تعلم اية ساعة آتي عليك. 4 لكن عندك اسماء قليلة
في ساردس لم يدنسوا ثيابهم وسيمشون معي في
ثياب بيض لانهم مستحقون. 5 من يغلب فهذا سيلبس
ثيابا بيضا ولن امحو اسمه من سفر الحياة بل
سأعترف باسمه امام ابي وامام ملائكته. 6 من له اذن
فليسمع ما يقوله الروح للكنائس. 7 واكتب الى ملاك
كنيسة فيلادلفيا هذا يقوله القدوس الحق الذي له
مفتاح داود الذي يفتح فلا يغلق احد ويغلق فلا يفتح
احد. 8 انا عارف اعمالك ها قد جعلت امامك بابا
مفتوحا لا يقدر احد ان يغلقه لان لك قوة يسيرة
وحفظت كلمتي ولم تنكر اسمي. 9 ها انا اعطي من
مجمع الشيطان الذين يقولون انهم يهود وليسوا
يهودا بل هم يكذبون ها انا اجعلهم يأتون ويسجدون
امام رجليك ويعلمون اني انا احببتك. 10 لانك حفظت
كلمة صبري فانا ايضا احفظك من ساعة التجربة التي
ستأتي على المسكونة كلها لتجرب سكان الارض.
11 ها انا آتي سريعا تمسك بما عندك لئلا يأخذ احد
اكليلك. 12 من يغلب فسأجعله عمودا في هيكل الهي
ولا يخرج بعد الى خارج واكتب عليه اسم الهي واسم
مدينة الهي اورشليم الجديدة النازلة من السماء من
عند الهي واسمي الجديد. 13 من له اذن فليسمع ما
يقوله الروح للكنائس. 14 واكتب الى ملاك كنيسة
لاودكية هذا يقوله الآمين الشاهد الصادق الحق
ابتداء خليقة الله. 15 انا عارف اعمالك انك لست
باردا ولا حارا ليتك كنت باردا او حارا. 16 هكذا
لانك فاتر ولست باردا ولا حارا سأتقيأك من فمي.
17 لانك تقول اني انا غني واستغنيت ولا حاجة لي
الى شيء ولست تعلم انك انت الشقي والبئس وفقير
واعمى واريان. 18 اشير عليك ان تشتري مني ذهبا
مصفى بالنار لكي تستغني وثيابا بيضا لكي تلبس
فلا يظهر خزي عريتك واكحل عينيك بكحل لكي
تبصر. 19 اني انا كل الذين احبهم اوبخهم واؤدبهم
فكن غيورا وتب. 20 ها انا واقف على الباب اقرع
ان سمع احد صوتي وفتح الباب ادخل اليه واتعشى
معه وهو معي. 21 من يغلب فسأعطيه ان يجلس معي
في عرشي كما غلبت انا ايضا وجلست مع ابي في
عرشه. 22 من له اذن فليسمع ما يقوله الروح
للكنائس.

الاصحاح ٤

1 بعد هذا نظرت واذا بباب مفتوح في السماء
والصوت الاول الذي سمعته كبوق يتكلم معي قائلا
اصعد الى هنا فسأريك ما لا بد ان يكون بعد هذا.
2 وللوقت صرت في الروح واذا بعرش موضوع في
السماء وعلى العرش جالس. 3 والجالس شبه في
منظره كحجر اليشب والعقيق واحاطة قوس قزح حول
العرش شبه في منظره كالزمرد. 4 وحول العرش
اربعة وعشرون عرشا ورأيت على العروش اربعة
وعشرين شيخا جالسين متسربلين بثياب بيض وعلى
رؤوسهم اكاليل من ذهب. 5 ومن العرش يخرج
برقات ورعود واصوات وسبعة مصابيح نار متقدة هي
سبعة ارواح الله. 6 وقدام العرش كبحر زجاج شبه
البلور وفي وسط العرش وحول العرش اربعة حيوانات
مملوة عيونا من قدام ومن خلف. 7 والحيوان الاول
شبه اسد والحيوان الثاني شبه عجل والحيوان الثالث
له وجه كوجه انسان والحيوان الرابع شبه نسر طائر.
8 والحيوانات الاربعة كل واحد منها له ستة اجنحة
وهي مملوة عيونا من حوالين ومن داخل ولا تزال
نهارا وليلا قائلة قدوس قدوس قدوس الرب الاله
القادر على كل شيء الذي كان والكائن والذي يأتي.
9 ومتى اعطت الحيوانات مجدا وكرامة وشكرا للجالس
على العرش الحي الى ابد الآبدين. 10 خر الاربعة
والعشرون شيخا امام الجالس على العرش وسجدوا
للحي الى ابد الآبدين والقوا اكاليلهم امام العرش
قائلين. 11 مستحق انت ايها الرب ان تأخذ المجد
والكرامة والقدرة لانك انت خلقت كل شيء ومن
اجل مشيئتك كان وخلق.

الاصحاح ٥

1 ورأيت على يمين الجالس على العرش سفرا مكتوبا
من داخل ومن خلف مختوما بسبعة اختام. 2 ورأيت
ملاكا قويا ينادي بصوت عظيم من هو مستحق ان
يفتح السفر ويفك اختامه. 3 فلم يقدر احد في
السماء ولا على الارض ولا تحت الارض ان يفتح
السفر او ينظر فيه. 4 فبكيت كثيرا لانه لم يوجد
احد مستحق ان يفتح السفر وينظر فيه. 5 فقال لي
واحد من الشيوخ لا تبك ها قد غلب الاسد الذي من
سبط يهوذا اصل داود ان يفتح السفر وفك اختامه
السبعة. 6 ورأيت في وسط العرش والحيوانات الاربعة
وفي وسط الشيوخ خروفا قائما كأنه مذبوح له سبعة
قرون وسبعة اعين هي سبعة ارواح الله المرسلة الى
كل الارض. 7 فاتى واخذ السفر من يمين الجالس على
العرش. 8 ولما اخذ السفر خرت الحيوانات الاربعة
والاربعة والعشرون شيخا امام الخروف وكان لكل
واحد منهم قيثارة وجامات من ذهب مملوة بخورا هي
صلوات القديسين. 9 وهم يرنمون ترنيمة جديدة
قائلين مستحق انت ان تأخذ السفر وتفتح اختامه
لانك ذبحت واشتريتنا لله بدمك من كل قبيلة ولسان
وشعب وامة. 10 وجعلتنا لالهنا ملوكا وكهنة فسنملك
على الارض. 11 ورأيت وسمعت صوت ملائكة كثيرين
حول العرش والحيوانات والشيوخ وكان عددهم ربوات
ربوات والوفا الوف. 12 قائلين بصوت عظيم مستحق
هو الخروف الذبيح ان ياخذ القدرة والغنى والحكمة
والقوة والكرامة والمجد والبركة. 13 وكل خليقة
التي في السماء وعلى الارض وتحت الارض وعلى
البحر وكل ما فيها سمعتها قائلة للجالس على العرش
وللخروف البركة والكرامة والمجد والسلطان الى ابد
الآبدين. 14 والحيوانات الاربعة قالت آمين والشيوخ
خروا وسجدوا.

الاصحاح ٦

1 ورأيت الخروف قد فتح واحدا من الاختام السبعة
وسمعت واحدا من الحيوانات الاربعة قائلا كصوت
رعد تعال. 2 ورأيت واذا بفرس ابيض والجالس عليه
معه قوس واعطي اكليلا وخرج غالبا ولكي يغلب.
3 ولما فتح الختم الثاني سمعت الحيوان الثاني قائلا
تعال. 4 فخرج فرس آخر احمر والجالس عليه اعطي
ان ينزع السلام من الارض ولكي يذبح بعضهم بعضا
واعطي سيفا كبيرا. 5 ولما فتح الختم الثالث سمعت
الحيوان الثالث قائلا تعال. فرأيت واذا بفرس اسود
والجالس عليه معه ميزان في يده. 6 وسمعت كصوت
في وسط الحيوانات الاربعة قائلا ميكيال حنطة بدينار
وثلاثة ميكيال شعير بدينار واما الزيت والخمر فلا
تضر. 7 ولما فتح الختم الرابع سمعت صوت الحيوان
الرابع قائلا تعال. 8 فرأيت واذا بفرس اخضر والجالس
عليه اسمه الموت والهاوية تتبعه واعطي سلطانا على
ربع الارض ان يقتل بالسيف وبالجوع وبالموت وبوحوش
الارض. 9 ولما فتح الختم الخامس رأيت تحت المذبح
انفس الذين ذبحوا من اجل كلمة الله ومن اجل
الشهادة التي كانت عندهم. 10 فصرخوا بصوت عظيم
قائلين حتى متى ايها السيد القدوس والحق لا تقضي
وتنتقم لدمنا من الساكنين على الارض. 11 فاعطي
كل واحد منهم ثوبا ابيض وقيل لهم ان يستريحوا
زمانا يسيرا بعد حتى يكمل العبيد رفقاؤهم واخوتهم
المزمعون ان يقتلوا كما قتلوا هم ايضا. 12 ورأيت
لما فتح الختم السادس واذا بزلزلة عظيمة حدثت
والشمس صارت سوداء كمسح الشعر والقمر صار كله
كدم. 13 ونجوم السماء سقطت على الارض كما
تطرح التينة عوكها اذا هزتها ريح عظيمة. 14 والسماء
انفلقت كدرج ملتف وكل جبل وجزيرة تزحزحت من
اماكنها. 15 وملوك الارض والعظماء والاغنياء
والاقوياء وكل عبد وكل حر اختبأوا في المغاير وفي
صخور الجبال. 16 وقالوا للجبال والصخور اسقطي
علينا واخفينا عن وجه الجالس على العرش وعن غضب
الخروف. 17 لان يوم غضبه العظيم قد اتى ومن
يستطيع ان يقف.

الاصحاح ٧

1 وبعد هذا رأيت اربعة ملائكة واقفين على اربعة
زوايا الارض ممسكين اربع رياح الارض لئلا تهب ريح
على الارض ولا على البحر ولا على شجرة ما.
2 ورأيت ملاكا آخر صاعدا من مشرق الشمس معه
ختم الله الحي فصرخ بصوت عظيم الى الاربعة
الملائكة الذين اعطوا ان يضروا الارض والبحر.
3 قائلا لا تضروا الارض ولا البحر ولا الاشجار حتى
نختم عبيد الهنا على جباههم. 4 وسمعت عدد
المختومين مئة واربعة واربعين الفا مختومين من كل
سبط من اسباط بني اسرائيل. 5 من سبط يهوذا اثنا
عشر الفا مختومين من سبط رأوبين اثنا عشر الفا من
سبط جاد اثنا عشر الفا. 6 من سبط اشير اثنا عشر
الفا من سبط نفتالي اثنا عشر الفا من سبط منسى
اثنا عشر الفا. 7 من سبط شمعون اثنا عشر الفا من
سبط لاوي اثنا عشر الفا من سبط يساكر اثنا عشر
الفا. 8 من سبط زبولون اثنا عشر الفا من سبط يوسف
اثنا عشر الفا من سبط بنيامين اثنا عشر الفا
مختومين. 9 بعد هذا نظرت واذا بجمع كثير لم يقدر
احد ان يعده من كل امة ومن جميع القبائل والشعوب
والالسنة واقفين امام العرش وامام الخروف متسربلين
بثياب بيض وفي ايديهم سعف النخل. 10 وهم
يصرخون بصوت عظيم قائلين الخلاص لالهنا الجالس
على العرش وللخروف. 11 وجميع الملائكة كانوا
واقفين حول العرش والشيوخ والحيوانات الاربعة
وخروا امام العرش على وجوههم وسجدوا لله.
12 قائلين آمين البركة والمجد والحكمة والشكر
والاكرام والقدرة والقوة لالهنا الى ابد الآبدين آمين.
13 واجاب واحد من الشيوخ قائلا لي هؤلاء المتسربلون
بالثياب البيض من هم ومن اين اتوا. 14 فقلت له يا
سيد انت تعلم فقال لي هؤلاء هم الذين اتوا من
الضيقة العظيمة وغسلوا ثيابهم وبيضوها في دم
الخروف. 15 لذلك هم امام عرش الله ويخدمونه
نهارا وليلا في هيكله والجالس على العرش يحل
عليهم. 16 لا يجوعون بعد ولا يعطشون بعد ولا
تقع عليهم الشمس ولا اي حر. 17 لان الخروف الذي
في وسط العرش يرعاهم ويهديهم الى عيون مياه
حية ويمسح الله كل دمعة من عيونهم.

الاصحاح ٨

1 ولما فتح الختم السابع حدث سكوت في السماء
نحو نصف ساعة. 2 ورأيت السبعة الملائكة الذين
يقفون امام الله واعطوا سبعة ابواق. 3 وجاء ملاك
آخر ووقف عند المذبح وله مبخرة من ذهب واعطي
بخورا كثيرا لكي يقدم مع صلوات جميع القديسين على
مذبح الذهب الذي امام العرش. 4 فصعد دخان
البخور مع صلوات القديسين من يد الملاك امام الله.
5 واخذ الملاك المبخرة وملأها من نار المذبح وطرحها
الى الارض فحدثت اصوات ورعود وبرقات وزلزلة.
6 والسبعة الملائكة الذين معهم السبعة الابواق
تهيأوا ليبوقوا. 7 فبوق الاول وحدث برد ونار
مخلوطة بدم وطرحت الى الارض فاحترق ثلث الارض
وثلث الاشجار واحترقت كل عشب اخضر. 8 وبوق
الملاك الثاني وكأن جبلا عظيما متقدا بنار طرح الى
البحر فصار ثلث البحر دما. 9 ومات ثلث الخلائق
التي في البحر التي لها نفس وهلك ثلث السفن.
10 وبوق الملاك الثالث وسقط من السماء كوكب
عظيم متقد كمصباح وسقط على ثلث الانهار وعلى
ينابيع المياه. 11 واسم الكوكب يدعى الافسنتين
فصار ثلث المياه افسنتينا ومات كثير من الناس من
المياه لانها صارت مرة. 12 وبوق الملاك الرابع
فضرب ثلث الشمس وثلث القمر وثلث النجوم حتى
اظلم ثلثها ولم يضئ النهار ثلثه والليل كذلك.
13 ورأيت وسمعت ملاكا واحدا طائرا في وسط السماء
قائلا بصوت عظيم ويل ويل ويل للساكنين على
الارض من اجل باقي اصوات بوق الملائكة الثلاثة
العتيدين ان يبوقوا.

الاصحاح ٩

1 والملاك الخامس بوق فرأيت كوكبا قد سقط من
السماء الى الارض واعطي مفتاح بئر الهاوية. 2 ففتح
بئر الهاوية فصعد دخان من البئر كدخان اتون عظيم
فاظلمت الشمس والهواء من دخان البئر. 3 وخرج من
الدخان جراد على الارض واعطي سلطانا كما لعقارب
الارض سلطان. 4 وقيل لها ان لا تضر عشب الارض
ولا شيئا اخضر ولا شجرة ما بل الناس فقط الذين
ليس لهم ختم الله على جباههم. 5 واعطي ان لا
تقتلهم بل ان يعذبوا خمسة اشهر وعذابها كعذاب
العقرب متى لدغ انسانا. 6 وفي تلك الايام يطلب
الناس الموت ولا يجدونه ويتمنون ان يموتوا والموت
يهرب منهم. 7 وشبه الجراد خيل مهيأة للحرب وعلى
رؤوسها كأكاليل شبه الذهب ووجوهها كوجوه الناس.
8 وكان لها شعر كشعر النساء وكانت اسنانها كأسنان
الاسود. 9 وكان لها دروع كدروع من حديد وصوت
اجنحتها كصوت مركبات خيل كثيرة تجري الى الحرب.
10 ولها اذناب شبه العقارب وكان في اذنابها لسعات
وسلطانها ان تضر الناس خمسة اشهر. 11 ولها على
ملاك الهاوية اسمه بالعبرانية ابدون وفي اليونانية
اسمه ابوليون. 12 الويل الواحد قد مضى وها هو ذا
يأتي بعد ذلك ويلان. 13 والملاك السادس بوق
فسمعت صوتا واحدا من اربعة قرون مذبح الذهب
الذي امام الله. 14 قائلا للملاك السادس الذي معه
البوق حل الملائكة الاربعة المربوطين عند النهر
العظيم الفرات. 15 فحل الملائكة الاربعة المعدين
للساعة واليوم والشهر والسنة لكي يقتلوا ثلث الناس.
16 وعدد جيوش الفرسان مئتا الف الف سمعت عددهم.
17 وهكذا رأيت الخيل في الرؤيا والجالسين عليها
لابسين دروعا نارية وزرقاء وكبريتية ورؤوس الخيل
كرؤوس الاسود ومن افواهها يخرج نار ودخان وكبريت.
18 من هذه الثلاث الضربات قتل ثلث الناس من النار
والدخان والكبريت الخارجة من افواهها. 19 لان
سلطان الخيل هو في افواهها وفي اذنابها لان اذنابها
شبيهة بالحيات ولها رؤوس وبها تضر. 20 والباقون
من الناس الذين لم يقتلوا بهذه الضربات لم يتوبوا
عن اعمال ايديهم حتى لا يسجدوا للشياطين واصنام
الذهب والفضة والنحاس والحجارة والخشب التي لا
تقدر ان تبصر ولا تسمع ولا تمشي. 21 ولم يتوبوا
عن قتلهم ولا عن سحرهم ولا عن زناهم ولا عن
سرقاتهم.

الاصحاح ١٠

1 ورأيت ملاكا قويا آخر نازلا من السماء متسربلا
بسحاب والقوس في رأسه ووجهه كالشمس ورجلاه
كعمودي نار. 2 وفي يده سفر مفتوح والقى رجله
اليمنى على البحر واليسرى على الارض. 3 وصرخ
بصوت عظيم كما يزأر الاسد ولما صرخ نطقت
الرعود السبعة بأصواتها. 4 ولما نطقت الرعود
السبعة بأصواتها كنت مزمعا ان اكتب فسمعت صوتا
من السماء قائلا اختم على ما تكلمت به الرعود
السبعة ولا تكتبه. 5 والملاك الذي رأيته واقفا على
البحر وعلى الارض رفع يده اليمنى الى السماء
6 وحلف بالحي الى ابد الآبدين الذي خلق السماء
وما فيها والارض وما فيها والبحر وما فيه ان لا يكون
زمان بعد. 7 بل في ايام صوت الملاك السابع متى
ابتدأ ان يبوق يتم سر الله كما بشر عبيده الانبياء.
8 والصوت الذي سمعته من السماء كلمني ايضا
وقال اذهب خذ السفر المفتوح في يد الملاك الواقف
على البحر وعلى الارض. 9 فمضيت الى الملاك قائلا
له ان يعطيني السفر الصغير فقال لي خذ وكله فانه
يمر بجوفك مرا ولكن في فمك يكون حلوا كالعسل.
10 فاخذت السفر الصغير من يد الملاك وأكلته فكان
في فمي حلوا كالعسل ولما اكلته امر جوفي.
11 فقال لي ينبغي ان تتنبأ ايضا على شعوب وامم
وألسنة وملوك كثيرين.

الاصحاح ١١

1 واعطيت قصبة شبه عصا وقيل لي قم وقس هيكل
الله والمذبح والساجدين فيه. 2 واما الدار التي
خارج الهيكل فاطرحها خارجا ولا تقسها لانها قد
اعطيت للامم والمدينة المقدسة يدوسونها اثنين
واربعين شهرا. 3 وسأعطي لشاهدي فيتنبآن الفا
ومئتين وستين يوما لابسين مسوحا. 4 هذان هما
الزيتونتان والمنارتان القائمتان امام رب الارض.
5 وان اراد احد ان يؤذيهما تخرج نار من فمهما
وتأكل اعداءهما وان اراد احد ان يؤذيهما هكذا ينبغي
ان يقتل. 6 هذان لهما سلطان ان يغلقا السماء حتى
لا تمطر مطرا في ايام تنبؤهما ولهما سلطان على
المياه ان يحولاها دما وان يضربا الارض بكل ضربة
كلما ارادا. 7 ومتى اكملا شهادتهما فالوحش الصاعد
من الهاوية سيصنع معهما حربا ويغلبهما ويقتلهما.
8 وتكون جثتاهما على شارع المدينة العظيمة التي
تدعى روحيا سدوم ومصر حيث صلب ربهما ايضا.
9 ويرى قوم وشعوب وألسنة وامم جثتيهما ثلاثة
ايام ونصفا ولا يدعون جثتيهما توضعان في قبر.
10 والساكنون على الارض يفرحون عليهما ويتهللون
ويرسلون هدايا بعضهم الى بعض لان هذين النبيين
عذبا الساكنين على الارض. 11 وبعد الثلاثة ايام
ونصف دخلت فيهما روح حياة من الله ووقفا على
ارجلهما فوقع خوف عظيم على الذين نظروهما.
12 وسمعا صوتا عظيما من السماء قائلا لهما اصعدا
الى هنا فصعدا في السحاب والعدو نظرهما. 13 وفي
تلك الساعة حدث زلزلة عظيمة وسقط عشر المدينة
وقتل في الزلزلة سبعة آلاف نفس وصار الباقون في
رعب واعطوا مجدا لاله السماء. 14 الويل الثاني قد
مضى وها الويل الثالث يأتي سريعا. 15 والملاك
السابع بوق فحدثت اصوات عظيمة في السماء قائلة
قد صارت ممالك العالم لربنا ومسيحه فسيملك الى
ابد الآبدين. 16 والاربعة والعشرون شيخا الجالسون
امام الله على عروشهم خروا على وجوههم وسجدوا
لله. 17 قائلين نشكرك ايها الرب الاله القادر على
كل شيء الكائن والذي كان لانك اخذت قدرتك العظيمة
ومل

ואת־משפטי תעשו אני יהוה אלהיכם׃ 5 ושמרתם את־חקתי ואת־משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃ 6 איש איש אל־כל־שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃ 8 ערות אשת־אביך לא תגלה ערות אביך היא׃ 9 ערות אחותך בת־אביך או בת־אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃ 10 ערות בת־בנך או בת־בתך לא תגלה ערותן כי ערותך המה׃ 11 ערות בת־אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ 12 ערות אחות־אביך לא תגלה שאר אביך היא׃ 13 ערות אחות־אמך לא תגלה כי שאר אמך היא׃ 14 ערות אחי־אביך לא תגלה אל־אשתו לא תקרב דדתך היא׃ 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃ 16 ערות אשת־אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח לגלות ערותה שארות הנה זמה היא׃ 18 ואשה אל־אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ 19 ואל־אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ 20 ואל־אשת עמיתך לא־תתן שכבתך לזרע לטמאה־בה׃ 21 ומזרעך לא־תתן להעביר למלך ולא תחלל את־שם אלהיך אני יהוה׃ 22 ואת־זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא׃ 23 ובכל־בהמה לא־תתן שכבתך לטמאה־בה ואשה לא־תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ 24 אל־תטמאו בכל־אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את־יושביה׃ 26 ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי ועשיתם מכל־התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם׃ 27 כי את־כל־התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ 28 ולא־יקיא אתכם הארץ בטמאכם אתה כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם׃ 29 כי כל־עשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמיהם׃ 30 ושמרתם את־משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

קדושים׃ יח

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־כל־עדת בני־ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ 3 איש אמו ואביו תיראו ואת־שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ 4 אל־תפנו אל־האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ 5 וכי־תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד־יום השלישי באש יסרף׃ 7 ואם־האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ 8 ואכליו עונו ישא כי את־קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 9 ובקצרכם את־קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט׃ 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ 11 לא תגנבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו איש בעמיתו׃ 12 ולא־תשבעו בשמי לשקר וחללת את־שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא־תעשק את־רעך ולא תגזל לא־תלין פעלת שכיר אתך עד־בקר׃ 14 לא־תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא־תעשו עול במשפט לא־תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא־תלך רכיל בעמיך לא תעמד על־דם רעך אני יהוה׃ 17 לא־תשנא את־אחיך בלבבך הוכח תוכיח את־עמיתך ולא־תשא עליו חטא׃ 18 לא־תקם ולא־תטר את־בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 19 את־חקתי תשמרו בהמתך לא־תרביע כלאים שדך לא־תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי־ישכב את־אשה שכבת־זרע והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפדה לא נתנה לא־נפדתה או חרות לא נתן־לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ 21 והביא את־אשמו ליהוה אל־פתח אהל־מועד איל אשם׃ 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על־חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ 23 וכי־תבאו אל־הארץ ונטעתם כל־עץ מאכל וערלתם ערלתו את־פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנה הרביעית יהיה כל־פריו קדש הלולים ליהוה׃ 25 ובשנה החמישית תאכלו את־פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על־הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ 27 לא־תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את־פאת זקנך׃ 28 ושרטת לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו־בכם אני יהוה׃ 29 אל־תחל את־בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃ 30 את־שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 31 אל־תפנו אל־האבת ואל־הידעני אל־תבקשו לטמא בהם אני יהוה אלהיכם׃ 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 33 וכי־יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי־גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא־תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ 36 מאזני־צדק אבני־צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

בחקותי׃ כו

1 אל־תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ 2 את־שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 3 אם־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ 5 והשיג לכם דיש את־בצר ובצר ישיג את־זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם׃ 7 ורדפתם את־אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם׃ 10 ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש׃ 11 ונתתי משכני בתוככם ולא־תגעל נפשי אתכם׃ 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם׃ 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם קוממיות׃ 14 ואם־לא תשמעו לי ולא תעשו את־כל־המצות האלה׃ 15 ואם־בחקתי תמאסו ואם־את־משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את־כל־מצותי להפרכם את־בריתי׃ 16 אף־אני אעשה־זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את־השחפת ואת־הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ 17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ 18 ואם־עד־אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על־חטאתיכם׃ 19 ושברתי את־גאון עזכם ונתתי את־שמיכם כברזל ואת־ארצכם כנחשת׃ 20 ותם לריק כחכם ולא־תתן ארצכם את־יבולה ועץ הארץ לא יתן את־פריו׃ 21 והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע לי אוסיף להביא עליכם מכה שבע כחטאתיכם׃ 22 ושלחתי בכם את־חית השדה ושכלה אתכם ואת־בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות׃ 23 ואם־בזאת לא־תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ 24 והלכתי גם־אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם־אני שבע על־חטאתיכם׃ 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל־עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד־אויב׃ 26 בשברי לכם מטה־לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ 27 ואם־בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אני שבע על־חטאתיכם׃ 29 ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ 30 והשמדתי את־במתיכם והכרתי את־חמניכם והשלכתי את־פגריכם על־פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃ 31 ונתתי את־עריכם חרבה והשמותי את־מקדשיכם ולא־אריח בריח ניחחכם׃ 32 והשמותי אני את־הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ 33 ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה וערימיכם תהיה חרבה׃ 34 אז תרצה הארץ את־שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את־שבתתיה׃ 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא־שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ 36 והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה שכל נדף ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רדף׃ 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין־תקום לפני אויביכם׃ 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ 39 והנשארים מכם ונמקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ 40 והתודו את־עונם ואת־עון אבתם במעלם אשר מעלו־בי וגם אשר־הלכו עמי קרי׃ 41 ואף־אני אלך עמם קרי והבאתים בארץ אויביהם או־אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את־עונם׃ 42 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמה מהם ואתם ירצו את־עונם יען ובעבור כי־את־משפטי מאסו ואת־חקתי געלה נפשם׃ 44 וגם־זאת בהיותם בארץ אויביהם לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני־ישראל בהר סיני ביד־משה׃

ערכין׃ כז

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני־ישראל ואמרת אלהם איש כי־יפליא נדר בערכך נפשת ליהוה׃ 3 והיה ערכך זכר מבן־חדש ועד־בן־שנים והיה ערכך חמשים שקל בשקל־הקדש בכסף׃ 4 ואם־נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל׃ 5 ואם מבן־חמש שנים ועד־בן־עשרים שנה והיה ערכך זכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 6 ואם מבן־חדש ועד־בן־חמש שנים והיה ערכך זכר חמשה שקלים בכסף ולנקבה ערכך שלשת שקלי כסף׃ 7 ואם מבן־שישים שנה ומעלה אם־זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 8 ואם־מך הוא מערכך ויעמידהו לפני הכהן ועריכהו הכהן על־פי אשר תשיג יד־הנדר יעריכנו הכהן׃ 9 ואם־בהמה אשר יקריבו ממנה ליהוה כל אשר־יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃ 10 לא יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב ברע או־רע בטוב ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה־הוא וחליפו יהיה קדש׃ 11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו ממנה קרבן לפני יהוה והעמיד את־הבהמה לפני הכהן׃ 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ 13 ואם־גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על־ערכך׃ 14 ואיש כי־יקדיש את־ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום׃ 15 ואם־המקדיש יגאל את־ביתו ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו׃ 16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף׃ 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את־הכסף על־פי השנים הנותרת עד־שנת היבל ונגרע מערכך׃ 19 ואם־גאל יגאל את־השדה המקדיש אתה ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו׃ 20 ואם לא יגאל את־השדה ואם־מכר את־השדה לאיש אחר לא יגאל עוד׃ 21 והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ 22 ואם את־שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃ 23 וחשב לו הכהן את־מכסת הערך עד־שנת היבל ונתן את־הערך ביום ההוא קדש ליהוה׃ 24 בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנה מאתו לאשר־לו אחזת הארץ׃ 25 וכל־ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃ 26 אך־בכור אשר יבכר לבהמה לא־יקדיש איש אתו אם־שור אם־שה ליהוה הוא׃ 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ 28 אך כל־חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל־אשר־לו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל־חרם קדש־קדשים הוא ליהוה׃ 29 כל־חרם אשר יחרם מן־האדם לא יפדה מות יומת׃ 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ 31 ואם־גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי קדש יהיה ליהוה׃ 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה־הוא וחליפו יהיה קדש לא יגאל׃ 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את־משה אל־בני ישראל בהר סיני׃

---

(6) דב. 33: 1. ז. 1. שמ. 13: 1. ז. 1. שמ. 3: 19.
(7) דב. 6: 18. 13: 17. ז. שמ. 14: 3. ד. שמ. 4: 42. שמ. 8: 8.
(9) דב. 25: 22. ד. שמ. 24: 11. ד. שמ. 17: 13. ז. דבה. 26: 28; 29: 29. ד. דבה. 16: 7. 10. יר. 30: 10. שמ. 12: 16. שה.
(11) דב. 24: 11.
(12) שמ. 31: 54. ז. שמ. 16: 2. ז. שמ. 3: 2.
(15) ז. שמ. 15: 1. דב. 13: 8.
(16) ז. שמ. 20: 2. 21. ז. שמ. 10: 1. שמ. 2: 25. 3: 7. 9.
(17) ז. שמ. 16: 12. שה. 7: 12.

(20) ז. שמ. 9: 3. 8: 5. 19. 13: 11.
(21) ז. שמ. 15: 17. דב. 12: 13.
(24) שה. 7: 32. 33. שו. 20: 46–48. שה. 27. דב. 15: 9.
(25) שה. 22: 8. ד. שמ. 24: 4.
(1) ז. שמ. 9: 16. 20. שמ. 18: 28.
(2) דב. 35: 19. שמ. 2: 12. דב. 13: 21. שה. 32: 9. שה. 78: 71.
(3) דב. 28: 22. 35: 1. 3. 7. 11: 2. דב. 10: 9.

וְכָל־בֵּית אָבִי הָמוּ כִּי אִם־לְאִישׁ מָוֶת אֲדֹנִי לְפָנָיו
כִּי־שַׂמְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ בְּתוֹךְ הָאֹכְלִים בְּשֻׁלְחָנֶךָ וּמַה־
יֶּשׁ־לִי עוֹד וּמָה־צְּדָקָתִי אֵלֶיךָ לִצְעֹק עוֹד אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה זֶּה תְדַבֵּר עוֹד אָמַרְתִּי אַתָּה
וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת־הַשָּׂדֶה וַתֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ
גַּם אֶת־הַכֹּל יִקַּח אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם
אֶל־בֵּיתוֹ וַיֵּרֶד מְפִיבֹשֶׁת בֵּן־שָׁאוּל לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
וְלֹא־עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא־עָשָׂה שָׂפָם וְאֶת־אָפָיו לֹא כִבֵּס
וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כִבֵּס מִיּוֹם צֵאת הַמֶּלֶךְ עַד־יוֹם בֹּאוֹ
בְּשָׁלוֹם וַיְהִי כְּבוֹא מִירוּשָׁלַ͏ִם לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ עִמָּנוּ מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רִמָּנִי כִּי אָמַר עַבְדְּךָ חֲבְשָׁה־לִּי
הַחֲמוֹר וְאֶרְכְּבָה עָלָיו וְאֵלֵךְ עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ
וַיַּשְׁלֵךְ בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא הָיוּ כָל־בֵּית
אָבִי כִּי אִם־אֲנָשִׁים מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׂם אֶת־
עַבְדְּךָ בְּתוֹךְ הָאֹכְלִים בְּשֻׁלְחָנֶךָ וּמַה־לִּי עוֹד צֶדֶק
וְעוֹד אֲדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה זֶּה
תְדַבֵּר דְּבָרֶיךָ אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת־הַשָּׂדֶה
וַיֹּאמֶר מְפִיבֹשֶׁת אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֹּל יִקָּח אַחֲרֵי
אֲשֶׁר בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ וַיֵּרֶד בַּרְזִלַּי
הַגִּלְעָדִי מֵרֹגְלִים וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ לְשַׁלְּחוֹ
מִן־הַיַּרְדֵּן וּבַרְזִלַּי זָקֵן מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה הוּא וַיְכַלְכֵּל
אֶת־הַמֶּלֶךְ בַּאֲשֶׁר שָׁבַת בְּמָחֲנָיִם כִּי־אִישׁ גָּדוֹל הוּא
מְאֹד וַיְהִי עִמּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בַּרְזִלַּי עִמָּדִי וְאֶכַלְכְּלָה
אִתְּךָ עִמִּי בִּירוּשָׁלָ͏ִם וַיֹּאמֶר בַּרְזִלַּי אֶל־הַמֶּלֶךְ כַּמָּה
יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי כִּי יַעֲלֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם בֶּן־שְׁמֹנִים
שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם הַאֶבְחַר בֵּין־טוֹב לְרָע אִם־יָטְעַם עַבְדְּךָ
אֶת־אֲשֶׁר אֹכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה אִם־אֶשְׁמַע עוֹד בְּקוֹל
שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עַבְדְּךָ עוֹד לָשָׂא אֶל־אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ וְעַבְדְּךָ יַעֲבֹר מְעַט אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלָמָּה
יְגָמְלֵנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת יָשָׁב נָא עַבְדְּךָ וְאָמוּתָה
בְּעִירִי אֵצֶל קֶבֶר אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה עַבְדְּךָ כִּמְהָם יַעֲבֹר
אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְהוּא יַעֲשֶׂה־לּוֹ אֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בְּעֵינֶיךָ
וַיַּעֲבֹר כִּמְהָם אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיְנַשְּׁקֵם הַמֶּלֶךְ וַיְבָרְכֵם וַיָּשָׁב
לִמְקֹמוֹ וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ אֶת־הַגִּלְגָּל וְכִמְהָם עָבַר עִמּוֹ וְכָל־
הָעָם יְהוּדָה עָבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ
גְּנָבוּךָ אֲחֵינוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּגְנְבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ
אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אַנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יְהוּדָה
אֶת־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־עַל־זֶה אֲנַחְנוּ אֹהֲבִים אֶת־הַמֶּלֶךְ
וְלָמָּה זֶּה קָצַפְתָּ עַל־זֶה אָכוֹל אָכַלְנוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ אִם־
נָשׂוֹא נָשָׂא לָנוּ וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־אִישׁ יְהוּדָה כִּי עֲשָׂרָה יָדַיִם לִי
בַּמֶּלֶךְ וְגַם בְּדָוִד אֲנִי מִמְּךָ לָמָּה הִקַּלְתָּנִי וְלֹא הָיָה דְבָרִי
רִאשׁוֹנָה לִי מִדָּבְרֶךָ וַיַּקְשׁ דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־שָׁם אִישׁ בְּלִיַּעַל וּשְׁמוֹ שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי אִישׁ
יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אֵין־לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־
נַחֲלָה לָנוּ בְּבֶן־יִשָׁי אִישׁ לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָּוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי וְאִישׁ
יְהוּדָה דָּבְקוּ בְמַלְכָּם מִן־הַיַּרְדֵּן וְעַד־יְרוּשָׁלָ͏ִם וַיָּבֹא
דָוִד אֶל־בֵּיתוֹ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲשֶׂרֶת נְשֵׁי
הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמֹר בַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית מִשְׁמָר
וַיְכַלְכְּלֵם וְלֹא־בָא אֵלֵיהֶן וַתִּהְיֶינָה אֲסוּרוֹת עַד־יוֹם מוֹתָן
אַלְמָנוּת חַיּוֹת וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲמָשָׂא הַזְעֶק־לִי אֶת־אִישׁ
יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פֹּה תַּעֲמֹד וַיֵּלֶךְ עֲמָשָׂא לְהַזְעִיק
אֶת־יְהוּדָה וַיֹּאחַר מִמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד־לוֹ וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי
אֶל־דָּוִד עַתָּה יָרַע לָנוּ שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי מֵאֲבְשָׁלוֹם אַתָּה
קַח אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו פֶּן־יִמְצָא־לוֹ עָרֵי מִבְצָר
וְהִצִּיל עֵינֵינוּ וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי
וְכָל־הַגִּבֹּרִים וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַ͏ִם לִרְדֹּף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־
בִּכְרִי וַיִּהְיוּ עִם־הַסֶּלַע הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וַעֲמָשָׂא הָלַךְ
לִפְנֵיהֶם וְיוֹאָב חָגוּר מַדָּיו אֲשֶׁר לָבַשׁ עָלָיו וַעֲלֵה עָלָיו
חֲגוֹר חֶרֶב תְּתוּנָה עַל־מָתְנָיו בְּתַעְרָתָהּ וְיֹצֵאת לֹא תִפֹּל
וַיָּמֹת וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַעֲמָשָׂא הֲשָׁלוֹם אָחִי אַתָּה וַתֹּאחֶז יְמִין
יוֹאָב בַּזָּקָן עֲמָשָׂא לִנְשָׁקוֹ וְיוֹאָב לֹא נָטַר אֶת־הַחֶרֶב אֲשֶׁר
בְּיַד יוֹאָב וַיַּכֵּהוּ בָהּ בַּחֲמִשִׁי וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה וְלֹא־
שָׁנָה לוֹ וַיָּמֹת וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי אָחִיו רָדְפוּ אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־
בִּכְרִי וְאִישׁ נָצַב עָלָיו מִנַּעַר יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי חָפֵץ בְּיוֹאָב
וּמִי־לוֹ לְדָוִד אַחֲרֵי יוֹאָב וְכָל־הַדָּם מִתְגֹּלֵל בְּתוֹךְ הַמְּסִלָּה
וַיִּסַּע הָאִישׁ וַיַּעֲמֹד כָּל־הָעֹבְרִים כִּי עָמַד כָּל־הָעָם עַל־
הַנִּבְעָה וַיַּסַּע אֶת־הָאִישׁ מִן־הַמְּסִלָּה וַיַּעֲבֹר בַּשָּׂדֶה וַיַּשְׁלֵךְ
עָלָיו בֶּגֶד כִּי עָבַר כָּל־הָעֹבְרִים עָלָיו אַחֲרֵי יוֹאָב וַיָּסַר
מִן־הַמְּסִלָּה כָּל־הָעָם וַיַּעַבְרוּ אַחֲרֵי יוֹאָב לִרְדֹּף אַחֲרֵי שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי וַיַּעֲבֹר בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָבֵלָה וַתֹּאמֶר כָּל־
הָאִשָּׁה בְּחָכְמָתָהּ אֶל־כָּל־הָעָם וַתֹּאמֶר שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ אִמְרוּ
נָא אֶל־יוֹאָב קְרַב־עַד הֵנָּה וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הֲאַתָּה יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע
דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ וַיֹּאמֶר שֹׁמֵעַ אָנֹכִי וַתֹּאמֶר לֵאמֹר דָּבֹר יְדַבְּרוּ
בָּרִאשֹׁנָה לֵאמֹר שָׁאוֹל יִשְׁאֲלוּ בְּאָבֵל וְכֵן הָיוּ לְהַתָּם אֲנִי
שְׁלֻמֵי אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְהָמִית עִיר וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל
לָמָּה תְבַלַּע נַחֲלַת יְהוָה וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר חָלִילָה חָלִילָה לִי
אִם־אֲבַלַּע וְאִם־אַשְׁחִית לֹא־כֵן הַדָּבָר כִּי אִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי שְׁמוֹ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדָוִד תְּנוּ אֹתוֹ לְבַדּוֹ
וְאֵלְכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ
מְשֻׁלָּךְ אֵלֶיךָ עַל־הַחוֹמָה וַתָּבֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־הָעָם
בְּחָכְמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי וַיַּשְׁלִכוּ אֶל־
יוֹאָב וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיָּרֻעוּ מֵעַל הָעִיר אִישׁ לְאָהֳלָיו וְיוֹאָב
שָׁב יְרוּשָׁלַ͏ִם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי יוֹאָב עַל־כָּל־צְבָא יִשְׂרָאֵל
וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַכְּרֵתִי וְעַל־הַפְּלֵתִי וַאֲדוֹרָם עַל־
הַמַּס וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר וּשְׁוָא סוֹפֵר וְצָדוֹק
וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים וְעִירָא הַיָּאִרִי גַּם הָיָה לְדָוִד כֹּהֵן וַיְהִי רָעָב
בִּימֵי דָוִד שָׁנִים שָׁלוֹשׁ שָׁנָה אַחַר שָׁנָה וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־פְּנֵי
יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־שָׁאוּל וְעַל־בֵּית הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר־
הֵמִית אֶת־הַגִּבְעוֹנִים וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעוֹנִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
וְהַגִּבְעוֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם־מִיֶּתֶר הָאֱמֹרִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכֹּתָם בְּקִנְאָתוֹ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגִּבְעוֹנִים מַה־אֶעֱשֶׂה
לָכֶם וּבַמֶּה אֲכַפֵּר וּבָרְכוּ אֶת־נַחֲלַת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ הַגִּבְעוֹנִים
אֵלָיו אֵין־לָנוּ כֶּסֶף וְזָהָב עִם־שָׁאוּל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ
לְהָמִית אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מַה־אַתֶּם אֹמְרִים אֶעֱשֶׂה
לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כִּלָּנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה
עָלֵינוּ נִשְׁמַד מֵהִתְיַצֵּב בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל יִנָּתְנוּ לָנוּ שִׁבְעָה
אֲנָשִׁים מִבָּנָיו וְהוֹקַעֲנֻם לַיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל בְּחִיר יְהוָה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֵּן וַיַּחְמֹל הַמֶּלֶךְ עַל־מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־
יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל בִּשְׁבוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶם בֵּין דָּוִד
וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בְנֵי רִצְפָּה בַּת־
אַיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת־אַרְמוֹנִי וְאֶת־מְפִיבֹשֶׁת וְאֵת
חֲמֵשֶׁת בְּנֵי מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן־בַּרְזִלַּי
הַמְּחֹלָתִי וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעוֹנִים וַיְהוֹקִעֻם בָּהָר לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתָם יַחְדָּו וְהֵמָּה הוּמְתוּ בִּימֵי קָצִיר בָּרִאשֹׁנִים
בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים וַתִּקַּח רִצְפָּה בַּת־אַיָּה אֶת־הַשַּׂק
וַתַּטֵּהוּ לָהּ עַל־הַצּוּר מִתְּחִלַּת קְצִיר עַד־נָתַךְ מַיִם עֲלֵיהֶם
מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת־
חַיַּת הַשָּׂדֶה לָיְלָה וַיֻּגַּד לְדָוִד אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַּת־
אַיָּה פִּלֶגֶשׁ שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־
עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ אֹתָם
מֵרְחוֹב בֵּית שָׁן אֲשֶׁר תָּלְשׁוּ אֹתָם שָׁם פְּלִשְׁתִּים בְּיוֹם הַכּוֹת
פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׁאוּל בַּגִּלְבֹּעַ וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת־עַצְמוֹת שָׁאוּל
וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיְקַבְּצוּ אֶת־עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים
וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹת שָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן בְּצֶלַע
בְּקֶבֶר קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיֵּעָתֶר
אֱלֹהִים לָאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן וַיַּעַל עוֹד הַמִּלְחָמָה לִפְלִשְׁתִּים
וַיֵּרֶד דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ בִּפְלִשְׁתִּים וַיָּעַף דָּוִד וַיְהִי
יִשְׁבִּי בְנֹב מִבְּנֵי הָרָפָה וּמִשְׁקַל קֹמָתוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים
נְחֹשֶׁת בְּמִשְׁקָלוֹ וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְכֶּנּוּ וְהִכָּה
בְּדָוִד וְלֹא־עָמְדוּ לוֹ אֲנָשָׁיו כִּי אִם־אַבְנֵשַׁי בֶּן־צְרוּיָה הִכָּה
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ אָז נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא
תֵצֵא עוֹד אִתָּנוּ לַמִּלְחָמָה וְלֹא תְכַבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
עוֹד מִלְחָמָה בְּגֹב אֶת־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת־
סָף אֲשֶׁר מִבְּנֵי הָרָפָה וַיְהִי עוֹד מִלְחָמָה בְּגֹב אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יַעְרֵי אֳרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי אֶת־גָּלְיָת הַגִּתִּי
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים וַיְהִי עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי־שָׁם
אִישׁ מָדוֹן וַיְהִי־לוֹ עֲשֶׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶצְבָּעוֹת וְשֵׁשׁ אֶצְבָּעוֹת
מִסְפָּר וְגַם־הוּא יֻלַּד לָרָפָה וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן
בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד אֵלֶּה יֻלְּדוּ לָרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְּיַד דָּוִד
וּבְיַד עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם
הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה
סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי לִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן
יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמָנוֹסִי מוֹשִׁיעִי מֵחָמָס תּוֹשִׁיעֵנִי מְהֻלָּל אֶקְרָא
יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ כִּי אֶפְפוּנִי מִשְׁבְּרֵי מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיָּעַל
יְבַעֻתוּנִי חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת וּבַצָּרָתִי
לַיהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי
לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ עָלָה עָשָׁן מִנְּחִירָיו וְאֵשׁ מִפִּיו
תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת
רַגְלָיו וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל־כַּנְפֵי רוּחַ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ
סְבִיבוֹתָיו סֻכּוֹת חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים נֶגְהַ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ
גֶחָלֵי אֵשׁ יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ וַיִּשְׁלַח
חִצִּים וַיְפִיצֵם בְּרָקִים וַיְהֻמֵּם וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי יָם נִגְלוּ מוֹסְדוֹת
תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּיךָ יָמִים מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי
יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי וַיּוֹצִיאֵנִי
לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי כְּצִדְקִי יְהוָה יִגְמְלֵנִי כְּבֹר
יָדַי יָשִׁיב לִי כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי
כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי וְאֶהְיֶה תָמִים
לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי נֶגֶד
עֵינָיו וְעִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם עִם־נָבָר
תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־
רָמִים תַּשְׁפִּיל כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי כִּי בְךָ
אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה
צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה
וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר דַּרְכִּי תָּמִים
מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעַנְוָתְךָ
תַּרְבֵּנִי תַּחְתָּי יַרְחִיב צְעָדַי תַּחְתֶּנָּה וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי אֶרְדְּפָה
אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם וְאֶכְלֵם וּמְחַצְתִּים
וְלֹא יָקוּמוּ יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ
קָמַי תַּחְתָּי וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם יְשַׁוְּעוּ
וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי רוּחַ
כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם
עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יִבּוֹלוּ
בְּנֵי נֵכָר וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם
אֱלוֹהֵי צוּר יְשׁוּעָתִי הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי
מְפַלְּטִי מֵאוֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסוֹת תַּצִּילֵנִי
עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם וְאֵלֶּה
דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם דָּוִד בֶּן־יִשָׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עַל
מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנָעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר בִּי
וּמִלָּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִּבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל
מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שֶׁמֶשׁ
בֹּקֶר לֹא עָבוֹת מִמָּטָר דֶּשֶׁא מֵאָרֶץ וְלֹא כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי
בְרִית עוֹלָם שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל וְשָׁמוּרָה כִּי כָל־יִשְׁעִי וְכָל־
חֵפֶץ כִּי לֹא יַצְמִיחַ וְאוּלָם כְּבְלִיַּעַל כֻּלָּם מְגוּשׁ כִּי לֹא בְיָד
יִקָּחוּ וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמָּלֵא בַרְזֶל וְעֹץ חֲנִית וּבָאֵשׁ שָׂרוֹף
יִשָּׂרְפוּ בַּשֶּׁבֶת וְלֹא יָשִׁבוּ אֶת־הַתַּחְכְּמֹנִי רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁים
הוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־שְׁמֹנֵה מֵאוֹת חֲלָלִים בְּפַעַם אַחַת
וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן־דֹּדוֹ הָאֲחֹחִי בְּשָׁלִשָׁה הַגִּבֹּרִים אֶת־דָּוִד
בַּחֲרָפוֹ אֶת־פְּלִשְׁתִּים הָאֻסָּפִים שָׁם לַמִּלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ
יִשְׂרָאֵל וְהוּא הִכָּה בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי־יָגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ
אֶל־הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם שָׁבוּ
אַחֲרָיו אַךְ לְהַפְשִׁיט וְאֶת־שַׁמָּה בֶּן־אָגֵא הַהֲרָרִי וְאֶת־אֲחִיאָם
בֶּן־שָׁכָר הַהֲרָרִי וַיֵּאָסְפוּ פְלִשְׁתִּים לַלֶּחִי וַיְהִי־שָׁם חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילוּהָ וַיַּכּוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מִן־הַשִּׁבְעָה רֹאשִׁים אֶל־קָצִיר
אֶל־דָּוִד אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחֵיל פְּלִשְׁתִּים חֹנֶה בְּעֵמֶק רְפָאִים
וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב פְּלִשְׁתִּים אָז בְּבֵית לָחֶם וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד
וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּוֹר בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּבְקְעוּ
שְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבּוֹר בֵּית
לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִיאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹת
מֵהֶם וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִי יְהוָה מֵעֲשׂוֹתִי ז

לאלוהיך בחכמה וזה: אמונאי לאלוהיך בחכמה, כאשר ציוה אותו יהוה אלוהיו, ולא סטה ימין ושמאל. 2 ויהי בשנה הרביעית למלכות חזקיהו, בחודש הראשון, החל לפקוח את דלתות בית יהוה ולתקנם. 3 ויביא את הכהנים ואת הלויים, ויקבצם ברחוב המזרחי. 4 ויאמר אליהם: שמעוני הלויים, עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלוהי אבותיכם, והוציאו את הטומאה מן הקודש. 5 כי אבותינו מעלו ועשו הרע בעיני יהוה אלוהינו, עזבוהו ויסבו את פניהם ממשכן יהוה ויפנו עורף. 6 גם סגרו את דלתות האולם וכבו את הנרות, ולא הקטירו קטורת ולא העלו עולות בקודש לאלוהי ישראל. 7 לכן בא קצף יהוה על יהודה וירושלים, ויתנם לזעה, לשמה ולשריקה, כאשר אתם רואים בעיניכם. 8 והנה נפלו אבותינו בחרב, ובניהם ובנותיהם ונשותיהם נלקחו בשבי בגלל זאת. 9 עתה בכוונתי לכרות ברית עם יהוה אלוהי ישראל, למען ישוב חרון אפו מעלינו. 10 בני, אל נא תתרשלו עתה, כי אתכם בחר יהוה לעמוד לפניו ולשרתו, ולהיות משרתיו ומקטירי קטורת. 11 אז קמו הלויים: מחת בן עמשי ויואל בן עזריה מבני קהת, וקיש בן עבדי ועזריה בן יהללאל מבני מררי, ויואח בן זמה ועדן בן יואח מבני גרשום, 12 ואליצפן בן יעואל ועזריה בן יהללאל מבני בני אלצפן, ויחיאל וזכריה מבני בני אסף, 13 ומתניה ושמעי מבני בני הימן, ויעואל ושמעי מבני בני ידותון. 14 ונתניה ועוזיאל מבני בני הימן, וחשביה ושרביה ויעואל ושמעי מבני בני אסף, 15 וקמחי ועובדיה מבני בני ידותון, ושמעיה ועוזיאל. ויקבצו את אחיהם ויתקדשו, ויבואו לטהר את בית יהוה כפי הוראת המלך בדברי יהוה. 16 ויבואו הכהנים לפנים אל בית יהוה לטהרו, ויוציאו את כל הטומאה אשר מצאו בהיכל יהוה אל חצר בית יהוה, והלויים לקחו ויוציאו החוצה אל נחל קדרון. 17 ויחלו בראשון בחודש הראשון לקדש, ובשמונה לחודש באו אל אולם יהוה, ויקדשו את בית יהוה בשמונת ימים, ובשישה עשר לחודש הראשון כלו. 18 ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו: טיהרנו את כל בית יהוה, את מזבח העולה ואת כל כליו, ואת שולחן הלחם ואת כל כליו. 19 וכל הכלים אשר השליך המלך אחז במלכותו בעת מעלו בי, הכנו וקדשנו, והנם לפני מזבח יהוה. 20 ויקם חזקיהו המלך בבוקר ויאסוף את שרי העיר, ויעל לבית יהוה. 21 ויביאו שבעה פרים, ושבעה אילים, ושבעה כבשים, ושבעה עתודים לחטאת, לממלכה ולמקדש ולבני יהודה. ויאמר לבני אהרן הכהנים להקריבם על מזבח יהוה. 22 ויזבחו את הפרים, ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו על המזבח, וישחטו את האילים ויזרקו את הדם על המזבח, וישחטו את הכבשים ויזרקו את הדם על המזבח. 23 ויקריבו את השעירים לחטאת לפני המלך והקהל, וישימו את ידיהם עליהם. 24 וישחטו הכהנים את השעירים ויחטאו את דמם על המזבח לכפר על כל ישראל, כי על כל ישראל אמר המלך לעשות עולה וחטאת. 25 ויעמד את הלויים בבית יהוה בצלצלים, בנבלים ובכינורות, כמצוות דוד וגד חוזה המלך ונתן הנביא, כי ביד נביאיו ציווה יהוה. 26 ויעמדו הלויים עם כלי דוד, והכהנים עם החצוצרות. 27 ויאמר חזקיהו להקריב את העולה על המזבח, ובעת החל העולה החל שיר יהוה בחצוצרות וביד כלי דוד מלך ישראל. 28 וכל הקהל השתחוו, והשיר שר והחצוצרות חצרו, הכל עד כלות העולה. 29 וכאשר כלו להקריב, כרעו המלך וכל הנמצאים עמו והשתחוו. 30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללויים לשיר שירי דוד ואסף החוזה, ויהללו עד שמחה, ויקדו וישתחוו. 31 ויען חזקיהו ויאמר: עתה מלאתם ידכם ליהוה, גשו נא וזבחו זבחים ותודות לבית יהוה. ויביאו הקהל זבחים ותודות, וכל נדיב לב העלות. 32 ויהי מספר העולות אשר הביא הקהל: שבעים פרים, מאה אילים, מאתים כבשים, הכל לעולה ליהוה. 33 והקדשים: שש מאות פרים ושלשת אלפים צאן. 34 אך הכהנים היו מעטים ולא יכלו להפשיט את כל העולות, ואחיהם הלויים עזרו להם עד כלות המלאכה ועד התקדש הכהנים, כי הלויים היו ישרי לב להתקדש יותר מן הכהנים. 35 וגם עולות רבות היו בחלבי השלמים ונסכים לעולות, ויכונן עבודת בית יהוה. 36 וישמח חזקיהו וכל העם על אשר הכין האלוהים לעמו, כי נעשה הדבר במהירות.

פרק ל.

1 וישלח חזקיהו אל כל ישראל ויהודה, וגם אגרות כתב לאפרים ומנשה, לבוא לבית יהוה בירושלים לעשות פסח ליהוה אלוהי ישראל. 2 כי המלך התייעץ עם שריו וכל קהל ירושלים לעשות את הפסח בחודש השני. 3 כי לא יכלו לעשותו בעתו, כי הכהנים לא התקדשו דיים, והעם לא נאספו לירושלים. 4 והדבר ישר בעיני המלך וכל הקהל. 5 ויכינו דבר לקרוא קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן, לבוא לעשות פסח ליהוה אלוהי ישראל בירושלים, כי לא עשו רבים כמשפט הכתוב. 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה, וכמצוות המלך לאמר: בני ישראל, שובו אל יהוה אלוהי אברהם יצחק וישראל, ויפן אל השארית הנמלטת לכם מיד מלכי אשור. 7 אל תהיו כאבותיכם ואחיכם אשר מעלו ביהוה אלוהי אבותיהם, ויתנם לשמה כאשר אתם רואים. 8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם, תנו יד ליהוה ובואו אל מקדשו אשר הקדיש לעולם, ועבדו את יהוה אלוהיכם, וישב חרון אפו מעליכם. 9 כי בשובכם אל יהוה, אחיכם ובניכם ימצאו רחמים לפני שובים, וישובו אל הארץ הזאת, כי חנון ורחום יהוה אלוהיכם, ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו. 10 וירוצו הרצים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה עד זבולון, ויהיו לוגלגים ולמלעגים. 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולון נכנעו ויבואו לירושלים. 12 ועל יהודה היתה יד האלוהים לתת להם לב אחד לעשות את מצוות המלך והשרים בדבר יהוה. 13 ויאספו בירושלים עם רב לעשות חג המצות בחודש השני, קהל גדול מאוד. 14 ויקומו ויסירו את המזבחות אשר בירושלים, ואת כל מזבחות הקטורת הסירו ויטילו אל נחל קדרון. 15 וישחטו את הפסח בארבעה עשר יום לחודש השני, והכהנים והלויים התביישו ויתקדשו ויביאו עולות בית יהוה. 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלוהים, והכהנים זרקו את הדם מיד הלויים. 17 כי רבים בקהל לא התקדשו, ולכן הלויים שחטו את הפסח לכל אשר לא טהור, להקדיש ליהוה. 18 כי רבים מאפרים ומנשה יששכר וזבולון לא התקדשו, ויאכלו את הפסח שלא ככתוב, כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר: יהוה הטוב יכפר בעד 19 כל אשר הכין לבו לדרוש את האלוהים יהוה אלוהי אבותיו, אף אם לא כטהרת הקודש. 20 וישמע יהוה לחזקיהו וירפא את העם. 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלים את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה, והלויים והכהנים הללו ליהוה יום יום בכלי עוז ליהוה. 22 וידבר חזקיהו על לב כל הלויים המשכילים בשיר יהוה, ויאכלו את המועד שבעת הימים, ויזבחו זבחי שלמים ויודו ליהוה אלוהי אבותיהם. 23 ויועץ כל הקהל לעשות עוד שבעת ימים, ויעשו שבעת הימים בשמחה. 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן, והשרים הרימו לקהל אלף פרים ועשרת אלפים צאן, ויתקדשו הכהנים לרוב. 25 וישמח כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל, והגרים הבאים מארץ ישראל וישבי יהודה. 26 ותהי שמחה גדולה בירושלים, כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא היתה כזאת בירושלים. 27 ויקומו הכהנים הלויים ויברכו את העם, וישמע יהוה בקולם ותבוא תפלתם אל מעון קדשו השמים.

פרק לא.

1 וכאשר כלו כל אלה, יצאו כל ישראל הנמצאים שם אל ערי יהודה וישברו את המצבות ויכרתו את האשרות, ויתיצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימין ואפרים ומנשה, עד כלותם את הכל. ואז שבו כל בני ישראל איש לנחלתו לעריהם. 2 ויפקד חזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים, איש כפי עבודתו, הכהנים והלויים לעולה ולשלמים, לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה. 3 וחלק המלך מרכושו לעולות, לעולת הבוקר ולעולת הערב, ולעולות השבתות וחדשי הירח ומועדי יהוה, כאשר כתוב בתורת יהוה. 4 ויאמר לעם הישב בירושלים לתת את חלק הכהנים והלויים, למען יחזקו בתורת יהוה. 5 וכאשר פרסם הדבר, הרבו בני ישראל את ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש ומכל תבואת השדה, ויביאו מעשר כל דבר בשפע. 6 ובני ישראל ויהודה הישבים בערי יהודה, גם הם הביאו מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים הנקדשים ליהוה אלוהיהם, ויערמו ערמות ערמות. 7 בחודש השלישי החלו לערום, ובחודש השביעי כלו. 8 ויבואו חזקיהו והשרים וראו את הערמות, ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל. 9 וישאל חזקיהו את הכהנים והלויים על הערמות. 10 ויען אותו עזריה הכהן הראשי מבית צדוק ויאמר: מאז החלו להביא את התרומה לבית יהוה, אכלנו ושבענו והותר הרבה, כי יהוה ברך את עמו, ונותר את ההמון הרב הזה. 11 ויאמר חזקיהו להכין לשכות בבית יהוה, ויכינו. 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים בנאמנות, ועל הכל פקד כוניהו הלוי ואחיו שמעי משנה. 13 ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל וישמכיהו ומחת ובניהו היו פקידים תחת יד כוניהו ושמעי אחיו, על פי חזקיהו המלך ועזריה נגיד בית האלוהים. 14 וקורא בן ימנה הלוי שומר השער למזרח היה על נדבות האלוהים, לחלק תרומת יהוה וקדשי הקדשים. 15 ועדן ומינימין ויהושע ושמעיהו אמריהו ושכניהו היו תחת ידו בערי הכהנים, לחלק לאחיהם במחלקות, לגדול כקטן, 16 חוץ מיוחסי הזכרים מבן שלוש שנים ומעלה, כל הבא לבית יהוה לעבודת יום ביומו במשמרותיהם ומחלקותיהם. 17 ויוחסו הכהנים לבית אבותיהם, והלויים מבן עשרים שנה ומעלה במשמרותיהם ומחלקותיהם. 18 ויוחסו כל טפם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, כל הקהל, כי באמונה התקדשו בקודש. 19 ולבני אהרן הכהנים בשדות מגרשי עריהם, בכל עיר ועיר, אנשים אשר נקבו בשמותם לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל יוחסי הלויים.

(6) דב. 3: 10. 6: 34. 11: 20. 13: 25. 14: 6. ו. אמונאי: 10: 10. 16: 13.
(7) דב. 19: 29. 21: 5. 8: 10. 20: 1.
(8) דב. 1: 5. ד. אמונאי: 24: 9.
(10) ו. אמונאי: 11: 3.
(11) ו. אמונאי: 31: 11. דב. 7: 16.
(12) ו. אמונאי: 10: 27. לה. 19: 27.
(13) ד. אמונאי: 19: 22. סב. 14: 13. 30: 19. ו. אמונאי: 5.
(14) ו. אמונאי: 10: 8.
(15) ב. אמונאי: 10: 17. 10: 8.

---

(1) ו. אמונאי: 8: 5. 19. 20. 10.
24. 11: 14. 15.
(2) אמונאי: 27: 17. ו. אמונאי: 8. 20: 8. 1. 5.
(3) ו. אמונאי: 12: 5. 10: 1. 24. 6. ד. אמונאי: 1: 14. 16. אמונאי: 16: 15. בב. 20: 33. ו. אמונאי: 2: 5. אמ. 16: 19.
(5) אמונאי: 18: 38. בב. 23: 9. 24: 16. 20. סב. 22: 4.
(6) אמ. 6: 4.
(7) בר. 1: 18. 5: 3. 4. אמ. 6: 2. 3. דב. 5: 11.
(8) בב. 46: 5. 6. סב. 2: 23. 3. 10: 4: 16.
(9) דב. 7: 3. 14: 2. 10: 7. 13: 1. 3. 12.
(10) דב. 10: 10. 2: 13. 10: 15. 16.
(11) דב. 6: 14. 32. 11: 1. ו. אמונאי: 7: 13.
(12) ו. אמונאי: 11: 1. 8: 5. 7. 19. דב. 8: 23. ו. אמונאי: 10: 19.
(13) ו. אמונאי: 10: 24. 8: 5. 9: 20. אמ. 13: 11.
(14) אמונאי: 24: 14. אמ. 81: 13. 14.
(15) בב. 26: 14. 15. אמונאי: 28: 15. אמונאי: 24. 20. ו. אמונאי: 12: 9. (16) סב. 14: 13. 31.
(17) אמונאי: 26: 1. אמונאי: 10. 12. ו. אמונאי: 7: 9. 10. אמ. 5: 16-18. ו. אמונאי: 8: 7.

ויהי כי זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל׃ 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה בשבע׃ 3 ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט׃ 4 ויקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה׃ 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים׃ 6 ויהי הדבר בעיני שמואל בתת אמרם תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה׃ 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי ממני מאסו מלך עליהם׃ 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן הם עשים גם לך׃ 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בם והגד להם משפט המלך אשר ימלך עליהם׃ 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים ממנו מלך׃ 11 ויאמר זאת יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו׃ 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו וקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו׃ 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות׃ 14 ואת שדותיכם וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו׃ 15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ 16 ועבדיכם ואמהותיכם ובחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו׃ 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים׃ 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא כי שאלתם לכם מלך׃ 19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו׃ 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו׃ 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה׃ 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע לקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו׃

ט׳

1 ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל׃ 2 ולו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמה ומעלה גבה מכל העם׃ 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד הנערים וקום לך בקש את האתנות׃ 4 ויעבר את הר אפרים ולא מצאו ויעברו את ארץ שלשה ולא מצאו ויעברו את ארץ בנימין ולא מצאו׃ 5 הם באו ארץ צוף ושאול אמר אל נערו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו׃ 6 ויאמר אליו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת ונכבד הוא כל אשר יאמר בא יבוא עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה׃ 7 ויאמר שאול אל נערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ואין תרומה להביא לאיש האלהים מה אתנו׃ 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו׃ 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים נלכה עד הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים הרואה׃ 10 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים׃ 11 המה עלים במעלה העיר וימצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו אליהן היש פה הרואה׃ 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה אחריך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח יש לעם היום בבמה׃ 13 כבואכם העיר כזה תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחר יאכלו הקרואים ועתה עלו כי כזה תמצאון אתו׃ 14 ויעלו העירה המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמתה׃ 15 ויהוה גלה את אזן שמואל יום לפני בוא שאול לאמר׃ 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי׃ 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי׃ 18 ויגש שאול אל שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הרואה׃ 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך׃ 20 ולאתנות אבדיך היום שלשת ימים אל תשם לבך כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלא לך ולכל בית אביך׃ 21 ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה׃ 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויבאם לשכה ויתן להם מקום בראש הקרואים ויהיו כשלשים איש׃ 23 ויאמר שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי אתך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך׃ 24 וירם הטבח את השוק ואת אשר עליו וישם לפני שאול ויאמר הנה השאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך כי קראתי לעם ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא׃ 25 וירדו מן הבמה העירה וידבר עם שאול על הגג׃ 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה׃ 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד היום השמע אליך דבר אלהים׃

י׳

1 ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד׃ 2 בלכתך היום מעמדי והמצאת שני אנשים על קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה עזב אביך את דבר האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני׃ 3 ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל האחד נשא שלשה גדיים והאחד נשא שלשה כברות לחם והאחד נשא נבל יין׃ 4 ושאלו לשלום ונתנו לך שתי לחמות ולקחת מידם׃ 5 אחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבר נביאים יורדים מן הבמה ונבל לפניהם ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים׃ 6 ותצלח עליך רוח יהוה והתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר׃ 7 והיה כי תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך׃ 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה׃ 9 והי כהפנותו שכם ללכת מעם שמואל נהפך לו אלהים אחר לבב ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא׃ 10 ויבאו משם הגבעתה והנה חבר נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם׃ 11 ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא והנה עם נביאים מתנבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים׃ 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל הגם שאול בנביאים׃ 13 ויכל להתנבא ויבא הבמתה׃ 14 ויאמר דד שאול ואל נערו אל אנה הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אינם ונבא אל שמואל׃ 15 ויאמר דד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל׃ 16 ויאמר שאול אל דד הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל׃ 17 ויזעק שמואל את העם אל יהוה המצפתה׃ 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם׃ 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם׃ 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל ותלכד שבט בנימין׃ 21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתיו ותלכד משפחת המטרי ותלכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא׃ 22 ויוספו עוד ביהוה השאל הבא עוד הנה הנחבא אל הכלים׃ 23 וירצו וייקחו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמה ומעלה׃ 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם ויריעו כל העם ויאמרו יחי המלך׃ 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וישם לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו׃ 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו חיל אשר נגע אלהים בלבותם׃ 27 ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃

---

(18) מצ. 14: 31. הר. 10: 9. (19) מצ. 9: 28. 10: 17. מכ. 5: 15. 1. מש. 5: 16. (21) מר. 11: 16. לו. 16: 19. מש. 2: 18. 1. מצ. 8: 4. (22) 1. מל. 6: 13. מצ. 94: 14. מצ. 7: 9. מצ. 106: 8. לו. 14: 21. מצ. 20: 9. 14. (25) מצ. 24: 20. מר. 28: 36. (2) 1. מצ. 10: 26. (3) 1. מצ. 10: 5. (4) בר. 34: 30. מצ. 5: 21. (6) מצ. 6: 2. (7) 1. מצ. 10: 8. (13) ב. בר. 16: 9. 1. מצ. 15: 11. מר. 7: 7. 8. 14: 2. מכ. 1: 2. (23) בר. 12: 5. מצ. 1: 9. (24) מצ. 12: 13. 1ב. 5: 1ב. 6: 16. 1ג. 21: 10. מצ. 26: 2. 3. מר. 14: 31. הר. 10: 9. (19) מצ. 28: 10. 17. מכ. 1: 9. ב. מצ. 1: 3. מצ. 34: 11. מצ. 4: 11. 1. מכ. 8: 36. ב. בר. 6: 27. 1ב. 6: 16. (24) מצ. 12: 13. 1ב. 5: 1ג. 10: 21. מר. 2: 10. 3. (14) 1. מצ. 15: 28. מצ. 89: 20. בר. 13: 22. (15) 1. מצ. 14: 2. (16) 1. מצ. 13: 3. (17) מצ. 18: 23. (18) מצ. 16: 3. 18: 13. 14. נש. 11: 34. (19) ב. מכ. 24: 1ב. 1. 24: 1.

21 ויהי כאשר בא הארון עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 22 ותצא מיכל לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגל אחד מן הריקים׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה׃

פרק ו׳.

1 ויאסף דוד עוד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃ 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה החדשה׃ 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודוד ובית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובמצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על אשר שלח את ידו אל הארון וימת שם לפני האלהים׃ 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדום העירה בשמחה׃ 13 והי כי צעדו נשאי ארון יהוה ויזבח שור ומריא׃ 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 15 ודוד ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והי ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומרקד לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 17 ויביאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ 18 ויכל דוד מהעלות העלה ומן השלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת צפיחית אחת וילך כל העם איש לביתו׃ 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגל אחד מן הריקים׃ 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה׃ 24 ויהי כאשר כלה דוד לעלות העלה ולהשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות ויחלק לכל העם לכל המון ישראל לאיש ולאשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת צפיחית אחת

خط كزئذ: سوفي وحوّفوفي نبت: هقد
30 وحليم بيّ أهل وجّذ.* مّج حص يا وكذ أجل
صلاة بيّ إنجيل وصوّتيسيل:
هقد وزيّ لا فيّ مسّ هل وحليحيّ:*
31 مسلم. وحليحيّ: هل وجيد كزئلم..
32 وحجسيل ليّ هلك.* معسلم ليّ بك هكحز:
معجلم. يجذ مصوّبيّ: معوّجلم بك إنذ:
33 مومكم ليّ بك وهّ.* مصوّبلم كهلك:
وهكذا: ها ليّ بك مهذ مّ بك هذ: كزكذ بك
وهّ. مومّيّ: معجكوحلم. نملا: كجعلم
34 إنه جاق إحيّا.* مومّيّ هلك: وجوّفوفي كم
ليّ: مومكوحلم. إنّا: وجذوفي كجعلم ا: نهّ
وهكوحلم: مومّيّ يجذ: مصوّبلم. كزكذ
مومكوحلم: مّا ليّ شجلوحلم. بك هذ: كزكذ بك
وهجلوحلم: معوّجلم حكم ليّ نهّ: مصوّبلم
35 وهب كجلّ: معوّجلم. وهّ. مومكم هلك وجسّ
كهذ: إنّ مصوّبلم كجذ وجسّ كهذ.
36 ومومّيّ هلك: يّ كلا وكهلّيّ كجلّيّ:
معّ كصحّ حب بب وحكّب هكلم حبّ بك مّ
انهّ. ومومّيّ: حل وهّوفي وجسّ وجوّفوفي. ومومّيّ
37 كهذ: وجوّفوفي كزكذ كجل إنّكذ. مومكم هلك
وزكذ: يّ كلا وكهلّيّ: يا هقد كهلم. وجذ
38 وهجلوحلم: ملا وجوّفوفي وهب وحكّب.* ومومّيّ هلك
وجوّفوفي كزكذ وهّيّ: مصوّبلم. معسلم وسوّفوفي
39 وجذوفي كزكذ حلّ وهّيّ: وجوّفوفي كزكذ حلّ
ملا وجوّفوفي إنّ وسلم إنجيل.* هقد وسّ
وجذ قضّيّ كجلّيّ: وا وهّ: حوّفوفي. وجذوفي
حلّ مّ حلّ وا وهّ كجوّفوفي وا وهّ. ملا هلم
40 ليّ.* ومومّيّ كجلّيّ: إسلم. وحوّفوفي
كسّ إنّ. ونّا مومّوفي. وجذوفي وهّ كسّ إنّ.
ومومّيّ ليّ كهلك وجسّ وهّ وهّوفي وجذوفي.*
41 ومومّيّ هلك كصهّ: إنهّ وجلّيّ. وكلا
وليّ. وهّوفي. وجلم. وهّوفي: ومهلك ليّ
42 وكجلم..* ومومّيّ هلك: وجلّ وجلّ وجلّ
43 ومومّ. وجذوفي. وهّوفي كجلّيّ وجوّفوفي..* ومومّيّ هلك
كومّ. وجذوفي: ومومّيّ وجوّفوفي إنّ
ومومّ. ومومّيّ: وجسّ وجلّ ليّ وجوّفوفي
44 وجذوفي يجّ إنّكذ وا: إنّ وهّ.* ومومّيّ هلك
وجوّفوفي يجّ إنّكذ يجذ إنّكذ وجوّفوفي
45 ومومّ..* ومومّيّ ليّ كهلك: وا: ومومّ. وهّ: وجذوفي
وجوّفوفي إنّ وهّوفي كهلك: كم وجّذ وجلّ كم: وحلم

(32) حم. 3: 17. 7: 26. 17: 20. 21.
(43) ومح. 7: 19. ١. عص. 14: 27.
(44) خذ. 1: 17. ١. عص. 14: 39.
(45) ط. عص. 14: 11. ١. صك. 1: 52. كه. 21: 18.
(47) ١. عص. 11: 11. ح. عص. 10: 6.
(48) ١. عص. 15: 3. 7.
(49) ١. عص. 31: 2. ١. ذجّ. 6: 17. 21.
8: 33.
(51) ١. عص. 9: 1.
(52) ١. عص. 8: 11.

---

(1) ١. عص. 9: 16.
(2) صف. 17: 8. 14. صص.
24: 20. دد. 25: 17-19.
(3) حم. 27: 28. 29. ومح.
(6) صص. 24: 21. حم. 1: 16.
4: 11. حذ. 18: 25. 19: 12.
14. لحلم. 18: 4. صف. 18:
10. 19. صص. 10: 29. 32.
(7) ١. عص. 14: 48. حذ. 2:
11. 25: 18. 16: 7.
(8) ١. صك. 20: 34. 35. ومح.
١. عص. 30: 1.
(9) ١. عص. 15: 3. 15.

شلا ملي هذا: يا نفلا مع كلا وجوّفوفي كزئذ:
هقد وبد إنكذ وليّ إنجذ وجوّفوفي. وهّ
46 ليّ لمسلم: ملا ومليّ.* ومومّيّ ليّ بك وهّ
نهّ وليّ وجوّفوفي: وجوّفوفي إنكذ وليّ.
47 ومومّيّ ملا: وهليّ بك وهّوفي وليّ ومومّيّ:
وجذ وجوّفوفي وحلم. وهّوفي: وحوّفوفي
48 وجوّفوفي: ومومّيّ ملا: وهليّ بك وهّوفي.*
كسلم. ومومّيّ كهلك مّ انهّ وهّوفي.
49 وحسوّفوفي وهّوفي: وهّيّ: ومومّ
وهلكوحلم. وهّوفي وجوّفوفي وهّ وهّوفي
50 وجذوفي وهّوفي. وهلك. ومومّيّ وهّوفي
وهّوفي: ومومّ إنسوّفوفي: وهّوفي وهّ ومومّ
51 إنجذ هقد ومومّيّ وجوّفوفي.* ومومّ
وهّوفي ومومّيّ: وهّوفي وهّوفي وهّوفي
52 ومومّيّ فكلا: إنّوفي بك وليّوفي حلم وهّوفي
وهّوفي: ومومّيّ وهّوفي حل انهّ: إنّوفي وحل
وهّوفي ومومّيّ: ومومّيّ وجوّفوفي.

٢٠. صموئيل

1 ومومّيّ وهّوفي كهلك: إنّ ومومّيّ وهّوفي
كصهّوفي وهلك ليّ وهّوفي: بك وهّوفي: ومومّيّ
2 وهّوفي وهّ. ومومّيّ وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي: وهّوفي وهّوفي وهّوفي
كهلك: وحلم إنّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي: وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
3 ليّ.* مّج إنّوفي: إكا وهّيّ كسلم: وهّوفي
وهّوفي: ومومّيّ وهّوفي وهّ: ملا إنّ ملا وهّوفي
وهّوفي مّ نهّ: وهّوفي مّ نهّ: مّ ذهّ وهّوفي
مّ ذهّ وهّوفي: مّ وهّوفي وهّوفي وهّوفي.*
4 وهّوفي وهّوفي كهلك: وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي: وهّوفي وهّوفي: وهّوفي
5 ومومّيّ وهّوفي وهّ وهّوفي: وهّوفي وهّوفي.*
6 وحلم وهّوفي: وهّوفي كسلم: وهّوفي
وهّوفي وهّوفي: وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي: وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
7 مّ كه وهّوفي.* وهّوفي وهّوفي وهّوفي. مّ
وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
8 وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي: ومومّيّ
وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي
9 ليّ وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي وهّوفي.* ومومّيّ وهّوفي

מפני זעוה שלוחי אל יכלו לעמוד בפניו ויפלו
מהר: אנה לא נמצא: ויקרא אל משה ויאמר
אליו: אל תגש הלם פזר את נעליך מעל רגליך
כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש
הוא: 10 ויאמר עוד אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויסתר משה
11 פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר יי
ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת
צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
12 מכאוביו: וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו
מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה
צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את
13 הלחץ אשר מצרים לחצים אותם: ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
14 ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל
15 ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר הזה: ויאמר
משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם: ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:
16 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יי אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב נראה אלי לאמר פקד פקדתי
את אשר נעשה לכם במצרים: ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת
17 חלב ודבש: ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני
ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יי אלהי
העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי אלהינו:
18 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
ללכת ולא ברוח חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי
את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
19 ואחרי כן ישלח אתכם: ויי נתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו
20 ריקם: ושאלה אשה משכנתה וגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ותשימון על בניכם
ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: 21 ואעבר
את ידי ונגפתי את מצרים בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: 22 ונתתי
את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון
לא תלכו ריקם: ושאלה אשה מאת שכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

24 (כתיב) מלך: ויאמר יי אל משה עוד
תאמר כה אל בני ישראל יי אלהי אבותיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לכה
ואקבצה את זקני ישראל ואמרת אליהם יי
אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקולך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יי אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי אלהינו:
ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
ללכת ולא ברוח חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי
את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם:
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם
ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר הן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה
אליך יי: ויאמר יי אליו מה זה בידך ויאמר
מטה: ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה
ויהי לנחש וינס משה מפניו: ויאמר יי אל משה
שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו
ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך
יי אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב: ויאמר יי עוד הבא נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג:
ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו
ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אם לא
יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון
והאמינו לקול האות האחרון: והיה אם לא
יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו
לקולך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו
המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה:
ויאמר משה אל יי בי אדני לא איש דברים אנכי
גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך
כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יי אליו
מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או
פקח או עור הלא אנכי יי: ועתה לך ואנכי
אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר
בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יי במשה
ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים
בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי
אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם
והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את
האתות: וילך משה וישב אל יתר חותנו ויאמר
אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:
ויי אמר אל משה במדין לך שוב מצרימה כי
מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור
וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בידו: ויי אמר אל משה בלכתך לשוב מצרימה
ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יי בני בכרי
ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני
ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכרך:
ויהי בדרך במלון ויפגשהו יי ויבקש המיתו:
ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: ויירף
ממנו אז אמרה חתן דמים למולות: ויי אמר
אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו
בהר האלהים וישק לו: ויגד משה לאהרן את
כל דברי יי אשר שלחו ואת כל האתות אשר
צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני
בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר
דבר יי אל משה ויעש האתות לעיני העם:
ויאמן העם וישמעו כי פקד יי את בני ישראל
וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו:

(11) 1. שמ. 15: 35. בה. 6: 6, 7. ב. שמ. 24: 16. שה. 22: 16. 1. שה. 9: 6. 1. שמ. 13: 13. 15: 3. 9. 16: 1. (12) שה. 15: 55. (13) בה. 14: 9. יב. 17: 2. בה. 3: 10. (15) 1. שמ. 15: 9. 21. בה. 3: 12. שה. 28: 13. (17) 1. שמ. 9: 21. (20) 1. שמ. 15: 13. (21) 1. שמ. 15: 15. (22) שו. 50: 8. 9. שה. 21: 3. 1. 11. 12. 13. 16. 17. נה. 1: 11. 12. 13. 16. 17. 1. שה. 9: 6. 1. שמ. 13: 15. 3. 9. 16: 1. (12) שה. 15: 55. (13) בה. 14: 9. יב. 17: 2. בה. 3: 10. (15) 1. שמ. 15: 9. 21. בה. 3: 12. שה. 28: 13. (17) 1. שמ. 9: 21. (20) 1. שמ. 15: 13. (21) 1. שמ. 15: 15. (22) שו. 50: 8. 9. שה. 21: 3. 1. 11. 12. 13. 16. 17. נה. 1: 11. 12. 13. 16. 17. 1. שה. 9: 6. 1. שמ. 13: 15. 3. 9. 16: 1. (12) שה. 15: 55. (13) בה. 14: 9. יב. 17: 2. בה. 3: 10. (15) 1. שמ. 15: 9. 21. בה. 3: 12. שה. 28: 13. (17) 1. שמ. 9: 21. (20) 1. שמ. 15: 13. (23) שו. 18: 10. 1. שמ. 13: 14. (24) ב. שמ. 12: 13. שה. 23: 2. שה. 29: 25. נה. 51: 12. 13. (26) 1. שה. 2: 30. (27) 1. שה. 11: 30. (28) 1. שמ. 28: 17. 18. 1. שה. 11: 31. (29) שה. 23: 19. שו. 24: 14. ב. שמ. 2: 13. שמות. 1: 2. (30) שמות. 5: 44. 12: 43. (33) שה. 17: 11. שה. 14: 45. בר. 1: 7. (34) 1. שמ. 11: 4. (35) 1. שמ. 19: 24. 15: 11. 16: 1.

(1) 1. שמ. 15: 35. 15: 23. 9: 16. ב. שה. 9: 1. 78: 70. 89: 19. 20. בה. 13: 22. (2) 1. שמ. 20: 29. (3) שה. 4: 15. 1. שמ. 9: 16. (4) 1. שמ. 21: 1. 1. שה. 2: 13. ב. שה. 9: 22.

פרשת: שמות: פ. ו.

1 ויאמר יי אל משה עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
2 מארצו: וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יי: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
באל שדי ושמי יי לא נודעתי להם: והקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את
ארץ מגוריהם אשר גרו בה: ואני גם שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים
אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר אל בני
ישראל אני יי והוצאתי אתכם מתחת סבלות
מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי
אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:
והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה
לכם מורשה אני יי: וידבר משה כן אל בני
ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה
קשה: וידבר יי אל משה לאמר: בא דבר אל
פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו:
ויאמר משה לפני יי לאמר הן בני ישראל לא
שמעו אלי ואיך ישמענני פרעה ואנכי ערל
שפתים: וידבר יי אל משה ואל אהרן ויצום
אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית
אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא
חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן: ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן השכנית
אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי
לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי
מאה שלשים ושבע שנה: בני גרשון לבני ושמעי
למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה:
ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי
לתולדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו
לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם מאה שלשים ושבע שנה: ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב
אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח
אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי:
ואלעזר בן אהרן קח לו מבנות פוטיאל לו
לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
הלוי למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יי
להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על
צבתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה
והוא אהרן: ויהי ביום דבר יי אל משה בארץ
מצרים: וידבר יי אל משה לאמר אני יי דבר
אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר
אליך: ויאמר משה לפני יי הן אנכי ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: ויאמר יי אל
משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך
יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה
והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים:
ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ
מצרים בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יי
בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני
ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה
יי אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן
בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה:

(1) 1. שמ. 15: 35. 15: 23. 9: 16. ב. שה. 9: 1. 78: 70. 89: 19. 20. בה. 13: 22. (2) 1. שמ. 20: 29. (3) שה. 4: 15. 1. שמ. 9: 16. (4) 1. שמ. 21: 1. 1. שה. 2: 13. ב. שה. 9: 22. (5) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (6) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (7) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (8) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (9) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (10) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (11) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (12) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (13) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (14) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (15) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (16) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (17) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (18) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (19) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (20) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (21) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (22) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (23) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (24) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (25) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (26) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (27) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (28) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (29) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (30) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (31) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (32) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (33) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (34) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24. (35) 1. שמ. 9: 16. 1. שה. 2: 24.

لحصلحيد. ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃ 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל׃ 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם׃ 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך׃ 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם׃ 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך׃ 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך׃ 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר׃ 13 זכר את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת׃ 14 נשיכם וטפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם׃ 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם לרשת את ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח שמש׃ 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה והלך אשר תשלחנו נלך׃ 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה׃ 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע אל דבריך לכל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ׃

ב

ויהושע בן נון שלח מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה׃ 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הלילה הנה מבני ישראל לחפר את הארץ׃ 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוצאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו׃ 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין המה׃ 5 והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר כי תשיגום׃ 6 והיא העלתם הגגה ותצפנם בפשתי העץ הערכים לה על הגג׃ 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחר יצאו הרודפים אחריהם׃ 8 והם טרם ישכבו ותעל אליהם על הגג׃ 9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ כי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם׃ 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם׃ 11 וישמע ונמס לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃ 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ 13 והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשותינו ממות׃ 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה כתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת׃ 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בחומת החומה והיא בחומה תשב׃ 16 ותאמר אליהם ההרה תלכו פן ישבו הרודפים אתכם ונחבאתם שם שלשת ימים עד שוב הרודפים אתכם ואחר תלכו לדרככם׃ 17 ויאמרו אליה האנשים נקיים אנחנו מן השבועה הזאת אשר השבעתנו׃ 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקוה את חוט השני הזה בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה׃ 19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה את מכל איש אשר ידו עמו דמו בראשנו אם תגיד את דברנו זה והיינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו׃ 20 ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו׃ 21 ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את חוט השני בחלון׃ 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שב הרודפים ויבקשו הרודפים בכל הדרך ולא מצאו׃ 23 וישבו שני האנשים וירדו מן ההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל אשר מצאום׃ 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו׃

ג

ויהושע יגם בבקר ויסעו מן השטים ויבאו את הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו׃ 2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה׃ 3 ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו׃ 4 רק יהי מרחק בינכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם מזה את הדרך׃ 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בתוככם מופתים׃ 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ויישאו את ארון הברית וילכו לפני העם׃ 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל למען ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך׃ 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבואכם עד קצה מי הירדן במים תתיצבו׃ 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ 10 ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יורש מפניכם את הכנעני והחתי והחוי והפרזי והגרגשי והאמרי והיבוסי׃ 11 הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן׃ 12 ועתה קחו לכם שנים עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד משבט׃ 13 והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הזרמים מלמעלה ויעמדו נד אחד׃ 14 ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם׃ 15 וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי הקציר׃ 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קם נד אחד הרחק מאד מאדם העיר אשר מצד צרתן ויהי הירדים ההולכים אל ים הערבה ים המלח תמו ונכרתו ויעברו העם נגד יריחו׃ 17 ויעמדו הכהנים נשאי ארון ברית יהוה על יבשה בתוך הירדן הכון ויעברו כל ישראל ביבשה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן׃

ד

ויהי כתם כל הגוי לעבר את הירדן ויהוה אמר אל יהושע לאמר׃ 2 קחו לכם מן העם שנים עשר איש איש אחד איש אחד משבט׃ 3 וצויתם אתם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממקום עמדי הכהנים הכון שנים עשר אבנים והעברתם אתם עמכם והנחתם אתם במלון אשר תלינו בו הלילה׃ 4 ויקרא יהושע אל שנים עשר האנשים אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט׃ 5 ויאמר אליהם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שנים עשר שבטי בני ישראל׃ 6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה לכם האבנים האלה׃ 7 ואמרתם אליהם כי נכרתו מים מלפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם׃ 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שנים עשר אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמהם אל המלון וינחו שם׃ 9 ואבנים שנים עשר הקים יהושע בתוך הירדן במקום עמד רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה׃ 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעבר׃ 11 ויהי כתם כל העם לעבר ויעבר ארון יהוה והכהנים נגד פני העם׃ 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חלוצים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ 13 כארבעים אלף חלוצי צבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו׃ 14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו׃ 15 ויהוה אמר אל יהושע לאמר׃ 16 צו את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן׃ 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃ 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן ויהי כהניחם כפות רגלי הכהנים ביבשת ויעברו מי הירדן למקומם וילכו כתמול כל ימיו על כל גדותיו׃ 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ 20 ואת שנים עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלו בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה׃ 22 והודעתם את בניכם לאמר יבשת ישראל עברו את הירדן הזה׃ 23 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מלפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מלפנינו עד עברנו׃ 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים׃

ה

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים לאמר הוביש יהוה את מי הירדן מלפני בני ישראל עד עברנו ותמס לבבם ולא היתה עוד רוח בהם מפני בני ישראל׃ 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית׃ 3 ויעש יהושע לו חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות׃ 4 וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היוצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ 5 כי מולים היו כל העם היוצא והעם הילדים הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מולו׃ 6 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה לתת להם ארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ 7 ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃ 8 ויהי בתם כל הגוי למול וישבו תחתם במחנה עד חיותם׃ 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃ 10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו׃ 11 ויאכלו מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה בעצם היום׃ 12 וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא׃ 13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו׃ 14 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר אליו מה אדני מדבר אל עבדו׃ 15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן׃

ו

ויריחו סגרה ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא׃ 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל׃ 3 וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים׃ 4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון ובשביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות׃ 5 והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו׃ 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית וישבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה׃ 7 ואל העם אמר עברו וסבו את העיר וחלוץ עבר לפני ארון יהוה׃ 8 ויהי ככלות יהושע לדבר אל העם ושבעת הכהנים נשאי שבעת שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם׃ 9 וחלוץ הלך לפני הכהנים תוקעים בשופרות ומאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות׃ 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי אליכם הריעו ואז תריעו׃ 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקיף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃ 12 ויהושע ישכם בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה׃ 13 ושבעת הכהנים נשאים שבעת שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלוך והתקע בשופרות וחלוץ הלך לפניהם ומאסף הלך אחרי ארון יהוה הלוך ותקוע בשופרות׃ 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישובו המחנה כה עשו ששת ימים׃ 15 ויהי ביום השביעי וישכימו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא לבדו סבו את העיר שבע פעמים׃ 16 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר׃ 17 והיתה העיר חרם היא ואת כל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בביתה כי החביאה את המלאכים אשר שלחנו׃ 18 ואתם השמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם והעכרתם אתו׃ 19 וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הם ליהוה אוצר יהוה יבואו׃ 20 ויריעו העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר׃ 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב׃ 22 ולשני האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה׃ 23 ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל׃ 24 ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אל אוצר בית יהוה׃ 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו׃ 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו יסדנה ובצעירו יצב דלתיה׃ 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ׃

ז

ויעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העיה אשר מקדם לבית אל מבית און ויאמר להם יהושע לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים ויעלו את העי׃ 3 וישובו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כשנים או כשלשת אלפים אנשים יעלו ויכו את העי אל תיגע שם את כל העם כי מעטים הם׃ 4 ויעלו שם מן העם כשלשת אלפים איש וינסו מפני אנשי העי׃ 5 ויכו מהם אנשי העי כשלושים ושישה איש וירדפו אותם משער עד שבים ויכו במורד ויהי לבב העם ויהי כמים׃ 6 ויקרע יהושע בגדיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ 7 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העבר העבירתנו את הירדן הזה לתת אותנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו וישבנו בעבר הירדן׃ 8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפנה ישראל עורף לפני אויביו׃ 9 ושמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכרית את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול׃ 10 ויאמר יהוה אל יהושע קום לך למה זה אתה נפל על פניך׃ 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם עורף יפנו לפני אויביהם כי היו חרם הם לא אוסיף להיות עמכם אם לא השמידו החרם מקרבכם׃ 13 קום קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם׃ 14 ונקרבתם בבקריכם לשבטיכם והיה השבט אשר יקח יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר יקח יהוה תקרב לבתים והבית אשר יקח יהוה יקרב לגברים׃ 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל׃ 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיהם ויקח שבט יהודה׃ 17 ויקרב את משפחות יהודה ויקח את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים ויקח זבדי׃ 18 ויקרב את ביתו לגברים ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃ 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני׃ 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנם אני חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ 21 ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלי כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך אהלי והכסף תחתיה׃ 22 וישלח יהושע מלאכים וירוצו האהלה והנה טמון באהלו והכסף תחתיו׃ 23 ויקחום מתוך האהל ויביאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויציקום לפני יהוה׃ 24 ויקח יהושע ואת כל ישראל עמו את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו ויעלו אותם עמק עכור׃ 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראל באבנים וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים׃ 26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה׃

ח

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו׃ 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך מארב לעיר מאחריה׃ 3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ 4 ויצו אותם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחורי העיר אל תרחקו ממנה מאד והייתם כלכם נכונים׃ 5 ואני והעם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כצאתם לקראתנו כבראשונה ונסנו לפניהם׃ 6 ויצאו אחרינו עד נתקנום מן העיר כי יאמרו נסים הם לפנינו כבראשונה ונסנו לפניהם׃ 7 ואתם תקומו מן המארב ושלטתם בעיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם׃ 8 והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם׃ 9 וישלחם יהושע וילכו לארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי לבד ויהושע לן בלילה ההוא בתוך העם׃ 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי׃ 11 וכל העם אנשי המלחמה אשר עמו עלו ויקרבו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי׃ 12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעי לבד׃ 13 ויתיצבו העם כל המחנה אשר מצפון לעיר וארבו אשר מים לעיר ויהושע הלך בלילה ההוא בתוך העמק׃ 14 ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחורי העיר׃ 15 ויהושע וכל ישראל נגפו לפניהם וינסו דרך המדבר׃ 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר ויקראו אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר׃ 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל׃ 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה את הכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע את הכידון אשר בידו אל העיר׃ 19 והארב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטותו ידו ויבאו העירה וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש׃ 20 ויפן אנשי העי אחריהם והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה להם ידים לנוס הנה וגם הנה והעם הנסים המדבר נהפכו על הרודפים׃ 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר ויפנו וכו אנשי העי׃ 22 והם יצאים מן העיר לקראתם ויהיו בתוך ישראל הנה מזה והנה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם שריד ופליט׃ 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקריבו אותו אל יהושע׃ 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כולם לפי חרב עד תמם וישובו כל ישראל העי ויכוה לפי חרב׃ 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי׃ 26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד החרימו את כל יושבי העי׃ 27 רק הבהמה והשלל העיר הזאת בזזו לכם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע׃ 28 ויצת יהושע את העי וישמה תל עולם שממה עד היום הזה׃ 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וינבלו את נבלתו מעל העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה׃ 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עולות ליהוה ויזבחו שלמים׃ 32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל׃ 33 וכל ישראל וזקניו ושוטריו ושופטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה הגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים וחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם בראשונה׃ 34 ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה׃ 35 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם׃

ט

ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול מול לבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃ 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד׃ 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי׃ 4 ויעשו גם הם בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ואזוריהם׃ 5 ונעלי רגלים בלות ומטלאות ושלמות בגדיהם עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים׃ 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגלה ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית׃ 7 ויאמר איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה ישב ואיך אכרת לך ברית׃ 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר יהושע אליהם מי אתם ומאין תבאו׃ 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך בשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים׃ 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות׃ 11 ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית׃ 12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשות והנה בלו ואלה שמלתינו ונעלינו בלו מרב המסע מאד׃ 14 ויקחו האנשים מצידתם ואת פי יהוה לא שאלו׃ 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ 16 ויהי מקץ שלשת ימים אחרי כרתם להם ברית וישמעו כי קרובים הם בקרבו וכי בקרבו ישבו׃ 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים׃ 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל ויתלונן כל העדה על הנשיאים׃ 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגוע בהם׃ 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם׃ 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושואבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים׃ 22 ויקרא אליהם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו תשבו׃ 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושואבי מים לבית אלהי׃ 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם ונירא מאד על נפשותינו מפניכם ונעש את הדבר הזה׃ 25 ועתה הננו בידך הטוב והישר בעיניך לעשות לנו עשה׃ 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום׃ 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה במקום אשר יבחר׃

י

ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ואת החרם החרים כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכיה וכי ישבו גבעון שלום את ישראל בקרבם וישבו אתם׃ 2 ויראו מאד כי גבעון עיר גדולה כאחת ערי המלוכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גבורים׃ 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פרם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר׃ 4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי שלמה עשתה עם יהושע ועם בני ישראל׃ 5 ויתאספו וילכו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו בה׃ 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיענו ועזרנו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמרי היושבים בהר׃ 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה אתו וכל גבורי החיל׃ 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מפניך׃ 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל׃ 10 ויהם יהוה אותם לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה׃ 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד יותר אשר הרגו בני ישראל בחרב׃ 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון׃ 13 ויום שמש ויעמד וירח עמד עד יקם גוי אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים׃ 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל׃ 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו המחנה הגלגלה׃ 16 וחמשת המלכים האלה נסו וימלטו במערה במקדה׃ 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נסתרים במערה במקדה׃ 18 ויאמר יהושע גלו פתח המערה והביאו אלי מן המערה את חמשת המלכים האלה׃ 19 ויעשו כן ויוציאו אליו מן המערה את חמשת המלכים האלה מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון׃ 20 ויהי כהכלות יהושע וכני ישראל להכותם מכה רבה עד תמם ושרידים אשר נשארו להם באו בערי מבצר׃ 21 וישבו כל העם המחנה אל יהושע במקדה בשלום לא חרץ לשון איש אל בני ישראל׃ 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי מן המערה את החמשת המלכים האלה׃ 23 ויעשו כן ויוציאו אליו מן המערה את חמשת המלכים האלה מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון׃ 24 ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע לכל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה הלכו אתנו שימו רגליכם על צוארי המלכים האלה ויגשו וישימו רגליהם על צוארם׃ 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כן יעשה יהוה לכל אויביכם אשר אתם נלחמים אתם׃ 26 ויכם יהושע אחרי כן ויהרגם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב׃ 27 ויהי לעת בוא השמש ויצו יהושע ויורידו אותם מעל העצים וישליכו אותם אל המערה אשר נחבאו שם ויתנו אבנים גדלות על פי המערה עד היום הזה׃ 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה אותה לפי חרב ואת מלכה החרים אותם ואת כל נפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו׃ 29 ויעבר יהושע ממקדה וכל ישראל עמו לבנה וילחם על לבנה׃ 30 ויתן יהוה גם אותה ואת מלכה ביד ישראל ויכה אותה לפי חרב ואת כל נפ

ולא כאשר אמר עבדו בלכתו בחרבה ויהי
45 המה רדפים אחריו ויגע לכלכלה בעין יזרעאל׃ ויבאו
גם הנה בן הדד נמלט בתוך העיר ועבדיו נערי
46 החילים אשר עמו׃ ויד יהוה היתה על אליהו ויחגר
מתניו וירץ לפני אחאב עד בואו יזרעאלה׃
47 ויגד אליהו את כל הדברים אשר עשתה איזבל
48 לכל הנביאים בחרב ויהרג אחאב את כל הצאן׃ ויבא
אל ארמנותו ויתאבל על אשר לא הרגו בן הדד
49 ויעבר את הירדן ויבא עד שמרון׃ וימלך בן הדד
את כל מלכי ארם שלשים ושנים איש וסוסים
ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה׃ וישלח
50 מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר
לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך
51 וילדיך הטובים לי המה׃ ויען מלך ישראל ויאמר
כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי׃ וישובו
המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי
שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך וילדיך
52 תתן לי׃ כי כעת מחר אשלח את עבדי אליך
וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל
מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃ ויקרא מלך
ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי
רעה זאת הוא מבקש לנו כי שלח אלי לקחת
נשי וילדי וכספי וזהבי ולא מנעתי ממנו׃
53 ויאמרו אליו כל הזקנים ואל כל העם אל תשמע
54 ולא תאבה׃ ויאמר אל בן הדד יאמרו אדני המלך
כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה
הדבר הזה ועתה לא אוכל׃ וילכו המלאכים
55 וישיבו אתו דבר וישלח אליו עוד ויאמר כה יעשון
לי אלהים וכה יוסיפון כי אם יספיק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר ברגלי׃ ויען אליו מלך
56 ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חוגר כפורק׃
57 ויהי כשמעו אתו את הדבר הזה והוא שתה הוא
והמלכים שכים על הסכות ויאמר אל עבדיו
58 שימו ויעלו אל העיר׃ והנה נגש נביא אחד אל
אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית
את כל ההמון הכבד הזה הנני נתנו היום בידך
וידעת כי אני יהוה׃ ויאמר אחאב על ידי מי
ויאמר כה אמר יהוה כי על ידי נערי שרי
המדינות׃ ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה׃
59 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים
שלשים ושנים ואחריהם פקד את כל העם כל
60 בני ישראל שבעת אלפים׃ ויצאו בצהרים ובן הדד
שתה שכר הוא והמלכים שלשים ושנים מלכים
61 עזרים לו׃ ויצאו נערי שרי המדינות בראשונה
ויגד לבן הדד ויאמרו לאמר אנשים יצאו מן
62 שמרון׃ ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים
ואם למלחמה יצאו חיים תפשום׃ ויצאו אלה
מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃
63 והכו איש איהו ויברחו ארם וירדפם ישראל
ובן הדד מלך ארם נמלט על סוס הוא ופרשים׃
64 ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב
ויך במכה רבה בארם׃ ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את
אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה מלך ארם
65 עליך׃ ועבדי מלך ארם אמרו אליו לאמר אלהי
ההרים אלהיהם על כן חזקו ממנו אולם נלחם
אתם במישר אם לא נחזק ממנו׃ ועתה דבר זה
עשה הסר המלכים איש מעל כנפיו והושב
66 פחות תחתם׃ ואתה התגייס לך כמספר הנפל
סוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמה אתם
במישר אם לא נחזק ממנו ושמע לקולם ויעש
67 כן׃ ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם
ויעל אפקה למלחמה עם ישראל׃ ובני ישראל
נפקדו ויתכלכלו ויצאו לקראתם ויחנו בני
ישראל נגדם כשני חשפי עזים והארם מלאו
68 את הארץ׃ ויגש איש האלהים ויגש אל מלך
ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם
אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הנני נתן
את כל ההמון הרב הזה בידך וידעתם כי אני
69 יהוה׃ ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי
ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל
70 מארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃ וינסו הנשארים
אפקה העירה ויפל החומה על עשרים ושבעת
אלפים איש הנשארים ובן הדד נס ויבא העירה
71 חדר בחדר׃ ועבדיו אמרו אליו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא
72 שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך
ישראל אולי יחיה את נפשך׃ וישימו שקים
במתניהם וחבלים על ראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר אנה נא תחי
נפשי ויאמר עודנו חי הוא אחי׃ והאנשים
נחשו ויחלצו ממנו דבר ויאמרו אחיך בן הדד
ויאמר בואו קחוהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו
73 אל המרכבה׃ ויאמר לו הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב ורחובות תשים לך בדמשק
כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך
ויכרת לו ברית וישלחהו׃ ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא
ויאבה האיש להכותו׃ ויאמר אליו יען אשר לא
שמעת בקול יהוה הנך הולך מעלי והכך הארי
ויהי כלכתו מעליו וימצאהו הארי ויכהו׃ וימצא
איש אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש מכה
74 ויפצע׃ וילך הנביא ויתיצב אל המלך על הדרך
ויתחפש באפר על עיניו׃ ויהי כעבור המלך
ויזעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי איש ויתן אלי את האיש
הזה ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד
ויהיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל׃
75 והנה עבדך עסק פה ושם ויעבר׃ ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך אתה דנת׃ וימהר ויסר את
האפר מעל עיניו וידע אותו מלך ישראל כי
76 מן הנביאים הוא׃ ויאמר אליו כה אמר יהוה
יען שלחת איש חרמי מידך והיה נפשך תחת
נפשו ועמך תחת עמו׃ וילך מלך ישראל על
77 ביתו סר וזעף ויבא שמרונה׃ ויהי אחרי הדברים
האלה ונבות היזרעאלי היה כרם אשר בזרעאל
אצל היכל שמרון אחאב מלך שמרון׃ וידבר
אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי
לגן ירק כי קרוב הוא אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
78 כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך כסף אתן לך
79 מחיר זה׃ ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה
80 אם אתן את נחלת אבתי לך׃ ויבא אחאב על ביתו
סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי
ויאמר לא אתן לך את נחלת אבתי ויטע על
81 משכבו ויסב פניו ולחם לא אכל׃ ותבא אליו
איזבל אשתו ותאמר אליו מדוע רוחך סרה על
82 כן ולחם לא תאכל׃ ויאמר אליה כי דברתי אל
נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף
או אם חפץ אתה אתן לך כרם תחתיו ויאמר לא
83 אתן את כרמי לך׃ ותאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה עשית מלוכה על ישראל קום אכל לחם
84 וייטב לבך אנכי אתן לך את כרם נבות היזרעאלי׃
ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחותמו
ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים היושבים
85 את נבות בעירו׃ ותכתב בספרים לאמר קראו
86 צום והושיבו את נבות בראש העם׃ והושיבו
שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו עליו לאמר
ברך נבות אלהים ומלך ויוציאוהו אל מחוץ
87 לעיר וסקלוהו ויומת׃ וישלחו אל איזבל לאמר
סקל נבות וימת׃ ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות
ותמת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם
נבות היזרעאלי אשר מאן לתתו לך בכסף כי
88 אין נבות חי כי מת הוא׃ ויהי כשמע אחאב כי
מתה נבות וישכם אחאב לרדת אל כרם נבות
89 היזרעאלי לרשתו׃ ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר׃ קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות אשר
90 ירד שמה לרשתו׃ ודברת אליו לאמר כה אמר
יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה
אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם
נבות ילקקו הכלבים את דמך גם אתה׃ ויאמר
אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתיך
יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה׃ הנני
מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ונתתי את
בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן
אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטיא את
91 ישראל׃ וגם אל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל׃ המת לאחאב
בעיר יאכלו הכלבים ומת בשדה יאכלו עוף
92 השמים׃ ולא היה כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה אשר הסיתתו איזבל אשתו׃
93 ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו
האמרי אשר הוריש יהוה את בני ישראל׃ ויהי
כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו
ויתן שק על בשרו ויצם ויישכב בשק ויהלך
94 אט׃ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃
הראית כי נכנע אחאב מפני כי נכנע מפני לא
אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על
95 ביתו׃ וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם
96 לישראל׃ ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט
97 מלך יהודה אל מלך ישראל׃ ויאמר מלך ישראל
אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו
98 מחשים מקחתה מיד מלך ארם׃ ויאמר אל
יהושפט התלך אתי למלחמה רמתה גלעד ויאמר
יהושפט כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃
99 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את
100 דבר יהוה׃ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד
למלחמה ואחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד
101 המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה
102 ונדרשה מאתו׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי
שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע הוא
מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך
103 כן׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
104 מהר מיכיהו בן ימלה׃ ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה לבושים בגדיהם ויושבים איש על
כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים
105 מתנבאים לפניהם׃ ויעש לו צדקיהו בן כנענה
קרנות ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח
106 את ארם עד כלותם׃ וכל הנביאים נבאים כן
לאמר עלה רמת גלעד והצלח והנחן יהוה ביד
107 המלך׃ והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר
אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב
108 אל נא יהי דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃
ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי
109 אהוה׃ ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו
הנלך למלחמה אל רמת גלעד אם נחדל ויאמר
עלו והצלחו והנתן ביד המלך׃ ויאמר אליו
המלך עד מה אני משביעך אם לא תדבר אלי
110 אמת בשם יהוה׃ ויאמר ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה
ויאמר יהוה לא אדנים להם ישובו איש לביתו
111 בשלום׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא
אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃
112 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו
113 מימינו ומשמאלו׃ ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב
ויעל וייפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה
114 אמר כך׃ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר
אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר אצא
ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם
115 תוכל צא ועשה כן׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃
116 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃
117 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום בא חדר בחדר
118 להחבא׃ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃
119 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום׃
120 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
121 בי ויאמר שמעו עמים כלכם׃ ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃ ויתחפש מלך
ישראל ויבאו במלחמה אתה לבושים בגדיהם
122 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר
לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך
123 ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי הרכב את
יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו
124 למלחמה ויזעק יהושפט׃ ויהי כראות שרי הרכב
כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ ואיש
125 אחד משך בקשת ויך את מלך ישראל בין
הדבקים ובין המגן ויאמר אל רכבו הפך ידיך
והוציאני מן המחנה כי הוחלתי׃ ותעל המלחמה
ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמד על המרכבה
126 נגד ארם ויכהו׃ ויעבר השמש ויאמר איש אל
127 שבטו ואל עמו׃ ויהי כבוא השמש ויעבר
128 הקול במחנה לאמר איש אל עירו ואיש אל
129 ארצו׃ ויהי כי מת המלך ויבא שמרון ויקברו
את המלך בשמרון׃ ויצא אחד אל רכבתו על
130 ברכת שמרון וישטפו הכלבים את דמו ואת
זנותיו כדבר יהוה אשר דבר׃ ויתר דברי אחאב
131 וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים
132 אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
133 למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך
134 אחזיה בנו תחתיו׃ ויהושפט בן אסא מלך על
יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל׃
135 בן שלשים וחמש שנה יהושפט במלכו וחמש
ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת
136 שלחי׃ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו
137 לעשות הישר בעיני יהוה׃ אך הבמות לא סרו
138 עוד העם מזבחים ומקטרים על הבמות׃ וישלם
יהושפט עם מלך ישראל׃ ויתר דברי יהושפט
אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים
139 על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויתר
הקדשים אשר נשאר בימי אביו אסא בערם מן
140 הארץ׃ ואין מלך באדום נציב מלך׃ אניות
תרשיש הלכות אופירה לזהב ולא הלכו כי נשברו
141 אניות בעצין גבר׃ ויאמר אחזיה בן אחאב אל
יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה
142 יהושפט׃ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו׃
143 בן שלשים ושתים שנה אחזיה במלכו ושנתים
מלך על ישראל בשמרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה
144 וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויעבד את הבעל
145 וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו׃

---

(45) ד. שם. 22: 33. 35.
מה. 124: 8. 125: 1. ד. מה.
10: 4. בכל. 11: 33. 34. 1.
שם. 17: 10.
(46) דה. 28: 26. שם. 4: 24.
1. שם. 8: 43. 18: 36. ד.
שם. 19: 19. נד. 52: 10.
(47) מה. 44: 6. 7. 69. 1:
7. בכל. 4: 6. ד. בכל. 20:
15.
(50) 1: שם. 21: 9. בם. 3:
31. 15: 15. ד. שם. 23: 21.
(51) בכל. 11: 34.
(52) שם. 15: 36.
(55) 1: שם. 16: 21. 22.
(57) 1: שם. 17: 54.
(58) 1: שם. 17: 12.

(1) בל. 44: 30. 1. שם. 19:
2. 20: 17. ד. שם. 1: 26.
דה. 13: 6.
(2) 1: שם. 17: 15.

(5) 1. שם. 18: 14. 15. 30.
(6) שם. 15: 20. בם. 11: 34.
(7) שם. 15: 21. 1. שם. 21:
11. 29: 5.
(8) מה. 4: 4. 1. שם. 15:
28.
(10) 1. שם. 15. 14. 19: 24.
1. שם. 18: 29. בל. 16: 16.
1. שם. 19: 9.
(11) 1. שם. 19: 10. 20: 33.
מה. 27: 4.
(12) 1. שם. 18: 15. 29. 16:
13. 14. 18. 28: 15.
(13) 1. שם. 18: 16. דה. 27:
17. ד. שם. 5: 2.
(14) 1. שם. 18: 5. בל. 39:
2. 3. 23. שם. 6: 27.
(16) 1. שם. 18: 5.
(17) 1. שם. 17: 25. שם.
32: 20. 27. 29. 1. שם. 25:
28. 18. 21. 25. ד. שם. 12:
9.

מלכים א: מ.

1 ודוד המלך זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא
2 יחם לו׃ ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדוני המלך
נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סוכנת
3 ושכבה בחיקך וחם לאדוני המלך׃ ויבקשו נערה
יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית
4 ויבאו אתה אל המלך׃ והנערה יפה עד מאד
ותהי סוכנת את המלך ותשרתהו והמלך לא ידעה׃
5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש
לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו׃
6 ולא עצבו אביו מימים לאמר למה ככה אתה
עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי
7 אבשלום׃ ויהי דבריו עם יואב בן צרויה ועם
אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה׃ וצדוק הכהן
ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי וגבורי
8 הגבורים לא היו עם אדניה׃ ויזבח אדניה צאן
ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בני המלך ואת כל אנשי
9 יהודה עבדי המלך׃ ואת נתן הנביא ואת בניהו
ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא׃
10 ויאמר נתן אל בת שבע אם אלוהיך לא שמעת כי
מלך אדניה בן חגית ואדנינו דוד לא ידע׃
11 ועתה לכי נא אעצה נא לך עצה ומלטי את נפשך
12 ואת נפש בנך שלמה׃ לכי בואי אל המלך דוד
ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לשפחתך
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
13 כסאי ומדוע מלך אדניה׃ והנה עודך מדברת
שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את
14 דבריך׃ ותלך בת שבע אל החדר אל המלך
והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את
15 המלך׃ ותקד בת שבע ותשתחו למלך והמלך
16 אמר מה לך׃ ותאמר אליו אדני אתה נשבעת
בה׳ אלהיך לשפחתך לאמר כי שלמה בנך ימלך
17 אחרי והוא ישב על כסאי׃ ועתה הנה אדניה
מלך ואתה אדני המלך לא ידעת אתה׃ ושחט
שור ומריא ושה לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר
הכהן ולשר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא׃
18 ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד
19 להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ ולא
יהיה כן חטאים אני ושלמה בני יהיו׃
20 ועתה הנה המלך יושב על מטתו ואתה אדני
המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב
21 על כסא אדני המלך אחריו׃ והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והייתי אני ושלמה בני חטאים׃
22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא׃
23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני
24 המלך ויקד לפני המלך על פניו ארצה׃ ויאמר
נתן אדני המלך אתה אמרת אדניה ימלך אחרי
25 והוא ישב על כסאי׃ כי ירד היום ויזבח שור
ומריא ושה לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי
הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו
26 ואמרו יחי המלך אדניה׃ ואתי עבדך ולצדוק
הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא׃
27 אם מאת אדני המלך נהיתה הדבר הזה ולא
הודעת לעבדך מי ישב על כסא אדני המלך
28 אחריו׃ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת
29 שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך׃
30 וישבע המלך ותאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי
31 מכל צר׃ כי אשר נשבעתי לך בה׳ אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
32 כסאי תחתי כן אעשה היום הזה׃ ויקרא המלך
דוד לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך׃ ויאמר להם המלך קחו אתכם
את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על
33 פרדתי והורדתם אתו אל גיחון׃ ומשחו שם
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם
34 בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה׃ ועליתם
אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי
35 ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה׃
36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כה
37 יאמר יהוה אלהי אדני המלך׃ כאשר היה יהוה
עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו
38 מכסא אדני המלך דוד׃ וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי ופלתי וירכיבו
39 את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו אל
גיחון׃ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה ויתקעו בשופר וכל העם אמרו
40 יחי המלך שלמה׃ ועלו כל העם אחריו והעם
מחללים בחלילים ושמחים שמחה גדולה ותבקע
41 הארץ בקולם׃ וישמע אדניה וכל הקרואים אתו
ויכלו מאכל ויאמר יואב למה קול קריה המיה
42 עיר מהומה׃ עודנו מדבר והנה יהונתן בן אביתר
הכהן בא ויאמר אדניה לו בא כי איש חיל אתה
43 ומבשר טוב אתה׃ ויען יהונתן ויאמר אל אדניה
אבל אדוננו המלך דוד המליך את שלמה׃
44 וישלח עמו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא
ואת בניהו בן יהוידע ואת הכרתי ואת הפלתי
45 וירכיבו אתו על פרדת המלך׃ וימשחו צדוק
הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו משם
שמחים ותהם העיר זה הקול אשר שמעתם׃
46 וגם ישב שלמה על כסא המלכות׃ וגם עבדי
המלך באו לברך את אדוננו המלך דוד לאמר
ייטב אלהיך את שם שלמה מן שמך וגדל את
47 כסאו מכסאך וישתחו המלך על המטה׃ וגם כה
עשה המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן
היום יושב על כסאי וראו עיני׃
48 וישתחוו כל העבדים אשר למלך ויברכו את
המלך דוד לאמר ייטב אלהים את שם שלמה
מן שמך וגדל את כסאו מכסאך ויתחוה המלך
49 על המטה׃ וגם כל העבדים אשר למלך דוד
נתנו ידם על שלמה וימשחו אתו למלך׃ וישתחוו
50 כל העם אחרי שלמה׃ וגם אדניה ויירא מפני
שלמה וילך ויחזק בקרנות המזבח׃ ויגד לשלמה
51 לאמר הנה אדניה ירא את המלך שלמה והנה
החזיק בקרנות המזבח לאמר ישבעני היום המלך
52 שלמה אם לא יהרג את עבדו בחרב׃ ויאמר
שלמה אם יהיה לאיש חיל והשערה לא תפול
53 ארצה ממנו וימת׃ וישלח המלך שלמה ויורידהו
מעל המזבח ויבא ויקד לפני המלך שלמה ויאמר
לו שלמה לך לביתך׃

---

(45) ד. שם. 22: 33. 35.
מה. 124: 8. 125: 1. ד. מה.
10: 4. בכל. 11: 33. 34. 1.
שם. 17: 10.
(46) דה. 28: 26. שם. 4: 24.
1. שם. 8: 43. 18: 36. ד.
שם. 19: 19. נד. 52: 10.
(47) מה. 44: 6. 7. 69. 1:
7. בכל. 4: 6. ד. בכל. 20:
15.
(50) 1: שם. 21: 9. בם. 3:
31. 15: 15. ד. שם. 23: 21.
(51) בכל. 11: 34.
(52) שם. 15: 36.
(55) 1: שם. 16: 21. 22.
(57) 1: שם. 17: 54.
(58) 1: שם. 17: 12.

(1) בל. 44: 30. 1. שם. 19:
2. 20: 17. ד. שם. 1: 26.
דה. 13: 6.
(2) 1: שם. 17: 15.

(5) 1. שם. 18: 14. 15. 30.
(6) שם. 15: 20. בם. 11: 34.
(7) שם. 15: 21. 1. שם. 21:
11. 29: 5.
(8) מה. 4: 4. 1. שם. 15:
28.
(10) 1. שם. 15. 14. 19: 24.
1. שם. 18: 29. בל. 16: 16.
1. שם. 19: 9.
(11) 1. שם. 19: 10. 20: 33.
מה. 27: 4.
(12) 1. שם. 18: 15. 29. 16:
13. 14. 18. 28: 15.
(13) 1. שם. 18: 16. דה. 27:
17. ד. שם. 5: 2.
(14) 1. שם. 18: 5. בל. 39:
2. 3. 23. שם. 6: 27.
(16) 1. שם. 18: 5.
(17) 1. שם. 17: 25. שם.
32: 20. 27. 29. 1. שם. 25:
28. 18. 21. 25. ד. שם. 12:
9.

18 וַיְהִי֙ כְּשִׁמְעָ֣ם אֶת־דִּבְרֵ֣י סֵפֶ֔ר וַיִּקְרַ֖ע אֶת־בְּגָדָֽיו׃ 18 ויהי כשמעם את דברי ספר ויקרע את בגדיו׃
19 וַיְצַ֨ו חִלְקִיָּ֜הוּ אֶת־אֲחִיקָ֣ם בֶּן־שָׁפָ֗ן וְאֶת־עַכְבּ֙וֹר֙ בֶּן־מִיכָ֔יְהוּ וְאֶת־שָׁפָ֖ן הַסֹּפֵ֑ר וְאֶת־עֲשָׂיָ֥ה עֶבֶד־הַמֶּ֖לֶךְ לֵאמֹֽר׃ 19 ויצו חלקיהו את אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃
20 לְכ֣וּ דִרְשׁ֣וּ אֶת־יְהוָ֗ה בַּעֲדִי֙ וּבְעַד־הַנִּשְׁאָ֣ר בְּיִשְׂרָאֵ֣ל וּבִֽיהוּדָ֔ה עַל־דִּבְרֵ֖י הַסֵּ֣פֶר הַנִּמְצָ֑א כִּ֣י גְדוֹלָ֣ה חֲמַת־יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֨ר נִתְּכָ֤ה בָנוּ֙ עַל֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־שָׁמְע֣וּ אֲבוֹתֵ֔ינוּ לַעֲשׂ֖וֹת כְּכֹ֥ל הַכָּת֖וּב עַל־הַסֵּ֥פֶר הַזֶּֽה׃ 20 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר הנמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמעו אבותינו לעשות ככל הכתוב על הספר הזה׃
21 וַיֵּ֣לֶךְ חִלְקִיָּ֗הוּ וַאֲשֶׁר֙ מִנָּ֣ה הַמֶּ֔לֶךְ אֶל־חֻלְדָּ֥ה הַנְּבִיאָ֖ה אֵ֣שֶׁת שַׁלֻּ֣ם בֶּן־תִּקְוָ֑ת בֶּן־חַרְחָ֣ס שֹׁמֵ֣ר הַבְּגָדִ֔ים וְהִ֖יא יוֹשֶׁ֣בֶת בִּירוּשָׁלַ֑͏ִם בַּמִּשְׁנֶ֔ה וַתְּדַבֵּ֥ר אֵלֶ֖יהָ כָּזֹֽאת׃ 21 וילך חלקיהו ואשר מנה המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקות בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ותדבר אליה כזאת׃
22 וַתֹּ֣אמֶר לָהֶ֗ם כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אִמְר֥וּ לָאִ֖ישׁ אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֣ח אֶתְכֶ֑ם אֵלָֽי׃ 22 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃
23 כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֤י מֵבִיא֙ רָעָ֣ה אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְאֶל־יֹשְׁבָ֖יו אֵ֣ת כָּל־הָאָלָ֑ה אֵ֚ת כָּל־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר קָרְא֖וּ וְעָשׂ֣וּ לִפְנֵ֔י מֶ֖לֶךְ יְהוּדָֽה׃ 23 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלה את כל הדברים אשר קראו ועשו לפני מלך יהודה׃
24 תַּ֚חַת אֲשֶׁ֣ר עֲזָב֔וּנִי וַיְקַטְּר֖וּ לֵאלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֑ים לְהַכְעִיסֵ֣נִי בְּכֹ֣ל מַעֲשֵׂ֣ה יְדֵיהֶ֔ם וְנִתְּכָ֤ה חֲמָתִי֙ בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְלֹ֥א תִכְבֶּֽה׃ 24 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים להכעיסני בכל מעשה ידיהם ונתכה חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
25 וְאֶל־מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֗ה הַשֹּׁלֵ֤חַ אֶתְכֶם֙ לִדְרֹ֣שׁ בַּיהוָ֔ה כֹּ֥ה תֹאמְר֖וּן אֵלָ֑יו כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר שָׁמָֽעְתָּ׃ 25 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃
26 יַ֗עַן כִּ֤י רַךְ־לְבָבְךָ֙ וַתִּכָּנַ֣ע מִלִּפְנֵ֣י יְהוָ֔ה בְּשָׁמְעֲךָ֖ אֶת־אֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֑רְתִּי עַל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְעַל־יֹשְׁבָ֔יו לִהְי֥וֹת לְשַׁמָּ֖ה וְלִקְלָלָ֑ה וַתִּקְרַ֣ע אֶת־בְּגָדֶ֔יךָ וַתֵּ֥בְךְּ לְפָנָ֖י וְגַם־אֲנִ֥י שָׁמַ֖עְתִּי נְאֻם־יְהוָֽה׃ 26 יען כי רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה׃
27 לָכֵ֗ן הִנְנִי֙ אֹסִפְךָ֣ אֶל־אֲבֹתֶ֔יךָ וְנֶאֱסַפְתָּ֥ אֶל־קִבְרֹתֶ֖יךָ בְּשָׁלוֹם֙ וְלֹֽא־תִרְאֶ֣ינָה עֵינֶ֔יךָ בְּכֹ֖ל הָרָעָ֑ה אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֛י מֵבִ֥יא עַל־הַמָּק֖וֹם הַזֶּ֥ה וְעַל־יֹשְׁבָ֑יו וַיָּשִׁ֥בוּ אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ דָּבָֽר׃ 27 לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר׃
28 וַיִּשְׁלַ֣ח הַמֶּ֔לֶךְ וַיִּקְבְּצ֖וּ אֵ֥ת כָּל־זִקְנֵ֥י יְהוּדָ֖ה וִירוּשָׁלָֽ͏ִם׃ 28 וישלח המלך ויקבצו את כל זקני יהודה וירושלם׃
29 וַיַּ֤עַל הַמֶּ֙לֶךְ֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה וְכָל־אִ֥ישׁ יְהוּדָ֖ה וְכֹ֣ל יֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלַ֑͏ִם וְהַכֹּהֲנִ֣ים וְהַנְּבִיאִ֔ים וְכָל־הָעָ֖ם לְמִקָּטֹ֣ן וְעַד־גָּד֑וֹל וַיִּקְרָ֣א בְאָזְנֵיהֶ֗ם אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י סֵ֣פֶר הַבְּרִ֔ית הַנִּמְצָ֖א בְּבֵ֥ית יְהוָֽה׃ 29 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃
30 וַיַּעֲמֹ֤ד הַמֶּלֶךְ֙ עַל־הָעַמּ֔וּד וַיִּכְרֹ֥ת הַבְּרִ֖ית לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה לָלֶ֣כֶת אַחֲרֵ֣י יְהוָ֗ה וְלִשְׁמֹ֤ר אֶת־מִצְוֹתָיו֙ וְאֶת־עֵדוֹתָ֣יו וְאֶת־חֻקָּ֔יו בְּכָל־לֵבָב֖וֹ וּבְכָל־נַפְשׁ֑וֹ לְהָקִ֗ים אֶת־דִּבְרֵי֙ הַבְּרִ֣ית הָאֵ֔לֶּה הַכְּתוּבִ֖ים עַל־הַסֵּ֥פֶר הַזֶּֽה׃ 30 ויעמד המלך על העמוד ויכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית האלה הכתובים על הספר הזה׃

פרק כג

1 וַיַּעֲמֵ֣ד אֶת־כָּל־הָעָ֗ם עַל־הַבְּרִית֙ וַיִּכְרֹ֣ת הַבְּרִ֔ית לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה לָלֶ֣כֶת אַחֲרֵ֣י יְהוָ֗ה וְלִשְׁמֹ֤ר אֶת־מִצְוֹתָיו֙ וְאֶת־עֵדוֹתָ֣יו וְאֶת־חֻקָּ֔יו בְּכָל־לֵבָב֖וֹ וּבְכָל־נַפְשׁ֑וֹ לְהָקִ֗ים אֶת־דִּבְרֵי֙ הַבְּרִ֣ית הָאֵ֔לֶּה הַכְּתוּבִ֖ים עַל־הַסֵּ֥פֶר הַזֶּ֑ה וַיַּעֲמֹ֥ד כָּל־הָעָ֖ם בַּבְּרִֽית׃ 1 ויעמד את כל העם על הברית ויכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית האלה הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית׃
2 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 2 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
3 וַיְהִ֣י מִבִּיאָ֗ם אֶת־אֲבַן֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה אֶל־מְקוֹם֙ הַמַּצֵּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ שְׁלֹמֹ֣ה מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֑ל לְאַשְׁתָּרֹ֣ת הַתּוֹעֵבָ֗ה וּלְכְמוֹשׁ֙ שִׁקּ֣וּץ מוֹאָ֔ב וּלְמִלְכֹּ֖ם תּוֹעֲבַ֣ת בְּנֵֽי־עַמּ֑וֹן וַיִּשְׁבֹּ֣ר הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־הַמַּצֵּבוֹת֙ וַיְגַדַּ֣ע אֶת־הָאֲשֵׁרִ֔ים וַיְמַלֵּ֥א אֶת־מְקוֹמָ֖ם עַצְמ֥וֹת אָדָֽם׃ 3 ויהי מביאם את אבן בית יהוה אל מקום המצבה אשר עשו שלמה מלך ישראל לאשתרת התועבה ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון וישבר המלך את המצבות ויגדע את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם׃
4 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
5 וַיְהִ֣י מִבִּיאָ֗ם אֶת־אֲבַן֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה אֶל־מְקוֹם֙ הַמַּצֵּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ שְׁלֹמֹ֣ה מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֑ל לְאַשְׁתָּרֹ֣ת הַתּוֹעֵבָ֗ה וּלְכְמוֹשׁ֙ שִׁקּ֣וּץ מוֹאָ֔ב וּלְמִלְכֹּ֖ם תּוֹעֲבַ֣ת בְּנֵֽי־עַמּ֑וֹן וַיִּשְׁבֹּ֣ר הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־הַמַּצֵּבוֹת֙ וַיְגַדַּ֣ע אֶת־הָאֲשֵׁרִ֔ים וַיְמַלֵּ֥א אֶת־מְקוֹמָ֖ם עַצְמ֥וֹת אָדָֽם׃ 5 ויהי מביאם את אבן בית יהוה אל מקום המצבה אשר עשו שלמה מלך ישראל לאשתרת התועבה ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון וישבר המלך את המצבות ויגדע את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם׃
6 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 6 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
7 וַיְהִ֣י מִבִּיאָ֗ם אֶת־אֲבַן֙ בֵּ֣ית יְהוָ֔ה אֶל־מְקוֹם֙ הַמַּצֵּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ שְׁלֹמֹ֣ה מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֑ל לְאַשְׁתָּרֹ֣ת הַתּוֹעֵבָ֗ה וּלְכְמוֹשׁ֙ שִׁקּ֣וּץ מוֹאָ֔ב וּלְמִלְכֹּ֖ם תּוֹעֲבַ֣ת בְּנֵֽי־עַמּ֑וֹן וַיִּשְׁבֹּ֣ר הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־הַמַּצֵּבוֹת֙ וַיְגַדַּ֣ע אֶת־הָאֲשֵׁרִ֔ים וַיְמַלֵּ֥א אֶת־מְקוֹמָ֖ם עַצְמ֥וֹת אָדָֽם׃ 7 ויהי מביאם את אבן בית יהוה אל מקום המצבה אשר עשו שלמה מלך ישראל לאשתרת התועבה ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון וישבר המלך את המצבות ויגדע את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם׃
8 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 8 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
9 אַ֣ךְ לֹֽא־עָל֗וּ כֹּהֲנֵי֙ הַבָּמ֣וֹת אֶל־מִזְבַּ֣ח יְהוָ֔ה בִּירוּשָׁלַ֖͏ִם כִּ֣י אִם־אָכְל֣וּ מַצּ֔וֹת בְּת֖וֹךְ אֲחֵיהֶֽם׃ 9 אך לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃
10 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 10 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
11 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 11 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
12 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
13 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 13 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
14 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 14 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
15 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 15 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
16 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 16 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
17 וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ אֶת־חִלְקִיָּ֤הוּ הַכֹּהֵן֙ הַגָּדוֹל֙ וְאֶת־כֹּהֲנֵ֣י הַמִּשְׁנֶ֔ה וְאֶת־שֹׁמְרֵ֥י הַסַּ֖ף לְהוֹצִ֣יא מֵהֵיכַל־יְהוָ֗ה לְכָל־הַכְּלִי֙ הָעֹשִׂ֣ים לַבַּ֔עַל וְלָאֲשֵׁרָ֖ה וּלְכֹ֣ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּשְׂרְפֵ֣ם מִח֗וּץ לִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ בִּשְׁדֵמ֣וֹת קִדְר֔וֹן וַיִּשָּׂ֥א אֶת־עֲפָרָ֖ם בֵּֽית־אֵֽל׃ 17 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה לכל הכלי העשים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃

---

(18) 1: 1 מלכים 13: 23, 9: 21.
(19) 1: 2 מלכים 21: 8, 7: 22.
(20) 1: 2 מלכים 18: 28.
(21) 1: 2 מלכים 10: 7, 2 מלכים 18: 17, 26.
(25) 1: 2 מלכים 23: 12, 2 מלכים 22: 13.

(26) 1: 2 מלכים 18: 21.
(27) 1: 2 מלכים 18: 13, 2 מלכים 3: 14.
(30) 1: 2 מלכים 11: 1, 1 מלכים 18: 5, 26: 21, 2 מלכ 1: 13, מלכים 15: 116.

(2) 1: 2 מלכים 18: 1.
(3) 1: 2 מלכים 14: 24, 18: 17, 1 מלכים 8: 31, 9: 8, 2 מלכ 21: 4, 22: 35, 12: 109, 5: 2 מלכים 17: 13, 18: 18, 20.
(4) 1: 2 מלכים 17: 49, 12: 3, 1 מלכים 11: 13, 17: 50, 20: 32, 28: 21, 119: 109, 1 מלכים 14: 27, 2 מלכ 11: 4.
(5) 1: 2 מלכים 9: 17, 12: 3, 1 מלכים 11: 13, 17: 49, 20: 32, 42 מלכים 31: 8, 9, 2 מלכ 23: 5, 2 מלכים 22, מלכ 35: 12, 109: 5, 2 מלכים 17: 13, 18: 18, 20.
(7) 1: 2 מלכים 16: 21, 18: 2, 13.
(9) 1: 2 מלכים 16: 14, 18: 10, 11.
(11) 2 מלכ 59: 2 מלכים.
(12) 2 מלכ 2: 15, 2 מלכ 9: 24, 25.
(13) 2 מלכ 31: 19, 2 מלכים 17: 5, 22: 2 מלכים.
(17) 1: 2 מלכים 16: 21, 18: 2, 13.

18 ויאמר אליו משה כאשר תדבר הזה אעשה
כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ 19 ויאמר
הראני נא את כבדך׃* 20 ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃ 21 ויאמר
יהוה הנה מקום אתי וניצבת על הצור׃ 22 והיה
בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי
עליך עד עברי׃* 23 והסרתי את כפי וראית
את אחרי ופני לא יראו׃

פרק ל״ד

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
שברת׃ 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ 3 ואיש
לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם
הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃
4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחת אבנים׃ 5 וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ 6 ויעבר
יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת׃ 7 נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
רבעים׃ 8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃
9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך
נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃* 10 ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה
כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי
נורא הוא אשר אני עשה עמך׃* 11 שמר לך
את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי׃
12 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃
13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון
ואת אשריו תכרתון׃* 14 כי לא תשתחוה לאל
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ 15 פן
תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃
16 ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃
17 אלהי מסכה לא תעשה לך׃ 18 את חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים׃ 19 כל פטר רחם לי
וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ 20 ופטר
חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה
ולא יראו פני ריקם׃ 21 ששת ימים תעבד
וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃
22 וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה׃ 23 שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה
אלהי ישראל׃ 24 כי אורישׁ גוים מפניך
והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה׃ 25 לא תשחט על חמץ
דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃
26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ 27 ויאמר
יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה

---

(20) שמו. 7: 32. 45. ויק. 12: 8. ד. 14: 6. שמו. 1: 3. 24. 25. ו. יחז. 20: 2. שמו. 4: 24. יש. 8. ד. יחז. 6: 14. 10: 5. 6. שמו. 11: 25. יחז. 2: 28.
(23) ו. יחז. 10: 10.
(24) יש. 20: 2. שמו. 24: 4. שמו. 1: 8. ד. יחז. 6: 14. 20. ו. יחז. 10: 11.
(2) ו. יחז. 20: 12. 9: 15.
(5) שמו. 10: 10. 28: 11. ו. יחז. 19: 2.
(6) ו. יחז. 16: 4. 9: 12.
(7) שו. 1: 23. ד. יחז. 17: 4. ו. יחז. 25: 17. ואח. 7: 7.
(8) שמ. 2: 14. ו. יחז. 20: 16. 18. 3. 23: ד. יחז. 32: 14.
(12) ו. יחז. 20: 2.
(13) ויק. 1: 17. שו. 1: 5. ו. יחז. 17: 37. ו. ויק. 22: 11. 16.
(15) ד. יחז. 9: 1. 3. 7. 21: 7
(16) ו. יחז. 25: 22. 31: 2. ב. יחז. 4: 7. 21: 8.
(17) ו. יחז. 18: 1.
(18) ו. יחז. 20: 5.
(19) ו. יחז. 19: 2.
(21) שי. 4: 2.
(23) ו. יחז. 20: 14. 15. 42.
(26) שו. 7: 21. 15. 5. ויק.

1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך
לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים
שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את־שרי אשתו
ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו
ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ותבאו ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־
הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה
בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־שרי אשתו הנה־
נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את׃ 12 והיה כי־
יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו׃ 13 אמרי־נא את־אחתי את למען
ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלליך׃ 14 ויהי
כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה
כי־יפה היא מאד׃ 15 וירא אתה שרי פרעה
ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃
16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
17 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו
על־דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת
לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא
ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־
אשתו וכל־אשר־לו׃

יג

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו
ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד־בית־
אל עד־המקום אשר היה־שם אהלה בתחלה בין
בית־אל ובין העי׃ 4 אל־מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר
ואהלים׃ 6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־
היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי
ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט
והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם
אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין
רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא
כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל
ואימנה ואם־הימין ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט
את־עיניו וירא את־כל־ככר הירדן כי כלה משקה
לפני שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה
כארץ מצרים באכה צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט את־
כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב
בערי הככר ויאהל עד־סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל־אברם
אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה
מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
וימה׃ 15 כי את־כל־הארץ אשר־אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד־עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך
כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר
הארץ גם־זרעך ימנה׃ 17 קום התהלך בארץ
לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה׃

יד

1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמה את־ברע מלך־סדם ואת־ברשע
מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך
צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל־אלה חברו
אל־עמק השדים הוא ים־המלח׃ 4 שתים עשרה
שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה שנה
מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
ואשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים
ואת־הזוזים בהם ואת־האימים בשוה קריתים׃
6 ואת־החרי בהרם שעיר עד אל־פארן אשר על־
המדבר׃ 7 ויפנו וישבו אל־עין משפט הוא
קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי
הישב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא
צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
9 את־כדרלעמר מלך עילם ואת־תדעל מלך גוים
ואמרפל מלך שנער וארויך מלך אלסר ארבעה
מלכים את־החמשה׃ 10 ועמק השדים באר
באר חמר ויפלו שמה מלך־סדם ועמרה ויתרו
הנסים הרה׃ 11 ויקחו את־כל־רכוש סדם
ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃ 12 וילכדו את־
לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילך הוא ישב
בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם
חובה השמאלה לדמשק׃ 16 וישב את־כל־
הרכוש וגם את־לוט אחיו ורכושו השיב וגם את־
הנשים ואת־העם׃ 17 ויצא מלך־סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים
אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא
כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל־
עליון אשר מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל׃
21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש
והרכוש קח־לך׃ 22 ויאמר אברם אל־מלך־סדם
הרימתי ידי אל־יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
23 אם־מחוט ועד־שרוך נעל ואם־אקח מכל־אשר
לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם׃ 24 בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר־הלכו
אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו

1 אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם
במחזה לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה
מה־תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי
הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר־
יהוה אליו לאמר לא־יירשך זה כי אם־אשר יצא
ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן
ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ
הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע
כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח־לו
את־כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש־בתרו
לקראת רעהו ואת־הצפור לא בתר׃ 11 וירד
העיט על־הפגרים ויבז אתם אברם׃ 12 ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע
תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את־הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם
עון האמרי עד־הנה׃ 17 ויהי השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר
עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת
יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר־
פרת׃ 19 את־הקיני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃
20 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 21 ואת־
האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי׃

טז

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה
מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל־אברם
הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃
3 ותקח שרי אשת־אברם את־הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן
אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל־הגר
ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
יפט יהוה בינותי ובינך׃ 6 ויאמר אברם אל־שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על־
עין המים במדבר על־העין בדרך שור׃ 8 ויאמר
הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃ 9 ויאמר לה
מלאך יהוה שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃
10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את־זרעך
ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך
הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע
יהוה אל־עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו
בכל ויד כל בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃ 13 ותקרא
שם־יהוה הדבר אליה אתה אל־ראי כי אמרה
הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא
לבאר באר לחי ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו
אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן־שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את־ישמעאל לאברם׃

יז

1 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא
יהוה אל־אברם ויאמר אליו אני אל־שדי התהלך
לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני ובינך
וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד את־
שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב־המון גוים
נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את־בריתי
ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך
ולזרעך אחריך את־ארץ מגריך את־כל־ארץ כנען
לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר
אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה
וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם את־בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 ובן־שמנת
ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית
וממקנת כל־נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא־
ימול את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את־בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל־
אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי
שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו׃ 17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר
בלבו הלבן־מאה שנה יולד ואם־שרה הבת־תשעים
שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל
שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק
והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־עשר
נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול׃ 21 ואת־בריתי
אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה
בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו
ואת כל־יליד ביתו ואת כל־מקנת כספו כל־זכר
באנשי בית אברהם וימל את־בשר ערלתם ביום
הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן־
תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את־בשר ערלתו׃
25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את־
בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו׃ 27 וכל־אנשי ביתו ילידי בית
וקנין כסף מאת כל־זר מבני נכר נמלו אתו׃

יח

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־
האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם־
נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך׃
4 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו
תחת העץ׃ 5 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו
כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה
אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות׃ 7 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־
בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו׃
8 ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים
בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק
שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה
צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם
האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו
למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו
דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה
על־אברהם את אשר־דבר עליו׃ 20 ויאמר יהוה
זעקת סדם ועמרה כי־רבה והטאתם כי כבדה
מאד׃ 21 ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאה
אלי עשו כלה ואם־לא אדעה׃ 22 ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק
עם־רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך
העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור
חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 25 חלילה לך
מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה
כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל־הארץ לא
יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם
חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום
בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי
לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון
חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את־כל־
העיר ויאמר לא־אשחית אם־אמצא שם ארבעים
וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים׃ 30 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־
אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה־נא הואלתי
לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל־נא
יחר לאדני ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם
עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך
יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב
למקמו׃

יט

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב
בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו
אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה־נא אדני סורו־נא
אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃
3 ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו
ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם
ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית
מנער ועד־זקן כל־העם מקצה׃ 5 ויקראו אל־לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט
הפתחה ודלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל־נא אחי
תרעו׃ 8 הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו
איש אוציאה־נא אתם אליכם ועשו להם כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כי־על־
כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש־הלאה ויאמרו
האחד בא־גור ויעש שפט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש באנשי לוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃
10 וישלחו האנשים את־ידם ויבאו את־לוט
אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו׃ 11 ואת־האנשים
אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול
ויליאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל־לוט
עד־מי יש־לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־
לך בעיר הוצא מן־המקום׃ 13 כי משחתים אנחנו
את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר אל־
חתניו לקחי בנותיו הנמצאות לו ויאמר קומו צאו
מן־המקום הזה כי־משחית יהוה את־העיר ויהי
כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכמו השחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט לאמר קום קח את־אשתך ואת־
שתי בנותיך הנמצאות פן־תספה בעון העיר׃
16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו
ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויוציאהו
וישימהו מחוץ לעיר׃ 17 ויהי כהוציאם אתם
החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תבט אחריך
ואל־תעמד בכל־הככר ההרה המלט פן־תספה׃
18 ויאמר לוט אליהם אל־נא אדני׃ 19 הנה־נא
מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית
עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה־נא העיר
הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה־נא
שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־
העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט שמה כי לא
אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא־שם
העיר צוער׃ 23 השמש יצא על־הארץ ולוט בא
צוערה׃ 24 ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה
גפרית ואש מאת יהוה מן־השמים׃ 25 ויהפך את־
הערים האל ואת כל־הככר ואת כל־יושבי הערים
וצמח האדמה׃ 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי
נציב מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל־המקום
אשר עמד שם את־פני יהוה׃ 28 וישקף על־פני
סדם ועמרה ועל כל־פני ארץ הככר וירא והנה
עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ 29 ויהי בשחת
אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את־אברהם
וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים
אשר ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער וישב
בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער
וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ 31 ותאמר
הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
לבוא עלינו כדרך כל־הארץ׃ 32 לכה נשקה את־
אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃
33 ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא
הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה
ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־
הצעירה הן שכבתי אמש את־אבי נשקנו יין גם
הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃
35 ותשקין גם בלילה הוא את־אביהן יין ותקם
הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקומה׃
36 ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן׃ 37 ותלד
הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־
היום׃ 38 והצעירה גם־הוא ילדה בן ותקרא שמו
בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום׃

כ

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויגר בגרר׃ 2 ויאמר אברהם אל־שרה
אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך־גרר ויקח
את־שרה׃ 3 ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום
הלילה ויאמר אליו הנך מת על־האשה אשר־לקחת
והוא בעולת בעל׃ 4 ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם־צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא
אמר־לי אחתי הוא והיא גם־הוא אמרה אחי הוא
בתם־לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 6 ויאמר
אליו האלהים בחלום גם־אנכי ידעתי כי בתם־
לבבך עשית זאת ואחשך גם־אנכי אותך מחטא־לי
על־כן לא־נתתיך לנגעת אליה׃ 7 ועתה השב
אשת־האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־
אשר־לך׃ 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־
עבדיו וידבר את כל־הדברים האלה באזניהם
וייראו האנשים מאד׃ 9 ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה־עשית לנו ומה חטאתי לך כי־הבאת
עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא־
יעשו עשית עמדי׃ 10 ויאמר אבימלך אל־
אברהם מה־ראית כי עשית את־הדבר הזה׃
11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
אך במקום הזה והרגוני על־דבר אשתי׃ 12 ואף־
אמנה אחתי בת־אבי הוא אך לא בת־אמי ותהי־לי
לאשה׃ 13 ויהי כאשר־התעו אתי אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל־
המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃
14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את־שרה אשתו׃ 15 ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃
16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה־הוא
לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃
17 ויתפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים
את־אבימלך ואת־אשתו ואמהותיו וילדו׃
18 כי־עצר עצר יהוה בעד כל־רחם לבית אבימלך
על־דבר שרה אשת אברהם׃

כא

1 ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃
3 ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד לו אשר ילדה
לו שרה יצחק׃ 4 וימל אברהם את־יצחק בנו
בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם
בן־מאת שנה בהולד לו את־יצחק בנו׃ 6 ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע יצחק־לי׃
7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש
אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק׃
9 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת־בנה כי לא־יירש בן־האמה הזאת את־
בני את־יצחק׃ 11 וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל־
אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל
אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע׃ 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה
והילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת
אחד השיחם׃ 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את־קולה ותבך׃ 17 וישמע
אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־
הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי
כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם׃
18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־
לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים את־עיניה
ותרא באר־מים ותלך ותמלא את־החמת מים
ותשק את־הנער׃ 20 ויהי אלהים את־הנער
ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ 21 וישב
במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים׃
22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר־
צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־
אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה־לי באלהים הנה אם־
תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר־גרת בה׃ 24 ויאמר
אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את־
אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי
אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי וגם אני לא
שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר
ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב
אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדהן׃ 29 ויאמר
אבימלך אל־אברהם מה העלות שבע הכבשות
האלה אשר הצבת לבדהן׃ 30 ויאמר כי את־שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי
חפרתי את־הבאר הזאת׃ 31 על־כן קרא למקום
ההוא באר שבע כי־שם נשבעו שניהם׃ 32 ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר־צבאו
וישבו בארץ פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע
ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים׃

כב

1 ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את־
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 2 ויאמר
קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק
ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם
בבקר ויחבש את־חמרו ויקח את־שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־
המקום אשר אמר־לו האלהים׃ 4 ביום השלישי
וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק׃
5 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־
החמור ואני והנער נלכה עדה ונשתחוה ונשובה
אליכם׃ 6 ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־
יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל־אברהם
אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים
יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃
9 ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן
שם אברהם את־המזבח וערך את־העצים ויעקד
את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים׃
10 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת
לשחט את־בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה
מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃
12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה
ולא־חשכת את־בנך את־יחידך ממני׃ 13 וישא
אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם־המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה
יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית
מן־השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה כי
יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־
בנך את־יחידך׃ 17 כי־ברך אברכך והרבה
ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־
שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 18 והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃
19 וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו
אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי
אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
ילדה מלכה גם־הוא בנים לנחור אחיך׃ 21 את־
עוץ בכרו ואת־בוז אחיו ואת־קמואל אבי ארם׃
22 ואת־כשד ואת־חזו ואת־פלדש ואת־ידלף
ואת־בתואל׃ 23 ובתואל ילד את־רבקה שמנה
בנים מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו
ושמה ראומה ותלד גם־היא את־טבח ואת־גחם
ואת־תחש ואת־מעכה׃

כג

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע
היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר
אל־בני חת לאמר׃ 4 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־
לי אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃
5 ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו
אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא יכלה
ממנך מקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני־חת׃ 8 וידבר אתם לאמר אם־יש את־
נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי
בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־לי את־מערת המכפלה
אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה־לי
בתוככם לאחזת־קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני־
חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת
לכל באי שער־עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו
אברהם לפני עם־הארץ׃ 13 וידבר אל־ע

פרק: נד.

1 ויהי כי שב דוד מהכות את פלשתים ויהי כי שב דוד מהכות את פלשתים ויהי כי שב דוד מהכות את פלשתים

9 לשאול: הנה דוד מבקש רעתך.* ויאמר אחימלך אל־ 9
תירא דוד בלבך ועבדך שמע ובן־ביתך כל־ 10
זאת לא ידעתי מעט וגדול לא.* ויאמר המלך 11
שמוע תשמע אחימלך אתה ובית אביך כל־ 12
הכהנים אשר בנב ויקראו כלם אל־המלך.* ויאמר 13
שאול שמעה נא בן־אחיטוב ויאמר הנני אדני.
ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי אתה 14
ובן־ישי בתתך לו לחם וחרב וישאל־לו באלהים
לקום עלי לארב כיום הזה.* ויען אחימלך 15
את־המלך ויאמר ומי בכל־עבדיך כדוד נאמן
וחתן למשיח הולך לשמעך ונכבד בבית־
ביתך.* החלותי היום לשאל־לו באלהים חלילה 16
לי אל־ישם המלך בעבד דבר בכל־בית אבי
אביך כי לא־ידע עבדך מזאת דבר מעט וגדול
לא.* ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה 17
וכל־בית אביך.* ויאמר המלך לרצים הנצבים
עליו סבו והמיתו את־כהני יהוה כי גם־יד
אתם עם־דוד וכי ידעו כי ברח ולא גלו אזני
ויאבו עבדי המלך לשלח ידם בכהני יהוה.
ויאמר המלך לדואג סב אתה ופגע בכהנים 18
ויסב דואג האדומי הוא ויפגע בכהנים וימת
ביום ההוא חמשה ושמנים איש נשא אפוד
בד.* ואת־נב עיר הכהנים הכה לפי־חרב מאיש 19
ועד־אשה מעולל ויונק ושור וחמור וצאן לפי־
חרב.
ויפלט בן אחד לאחימלך בן־אחיטוב ושמו 20
אביתר וינס אחרי דוד.* ויגד אביתר לדוד כי 21
הרג שאול את־כהני יהוה.* ויאמר דוד אל־ 22
אביתר ידעתי היום כי שם הא־דואמי כי
הגד יגיד לשאול אנכי סבותי לכל־נפשות
בית אביך.* שבו אתי אל־תירא כי את־ 23
הבקש את־נפשי תבקש את־נפשך כי־משמר
אתה עמדי.
ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים 24
בקעילה ואשים על־הגרנות.* ויבקש דוד ביהוה 25
לאמר האלך ואכית בפלשתים האלה ויאמר
יהוה אל־דוד לך והכית את־פלשתים וישע
את־קעילה.
ויהי בברח אביתר בן־אחימלך אל־דוד 26
קעילה ירד אפוד בידו.* ויגד לדוד לאמר בא 27
אל־קעילה ואשים על־הגרנות.* ויאמר דוד 28
לא ירד שאול לבוא קעילה לשחת בעבורי
העיר.* ויאמר דוד הסגרו בעלי קעילה אתי 29
ואת־אנשי ביד שאול יסגרו.

פרק כג.

1 ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
2 בקעילה ושדדו גרנות.* ויבקש דוד ביהוה לאמר
הארך אלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר
3 יהוה אל־דוד לך והכית בפלשתים וישע את־
קעילה.* ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו
פה ביהודה ירא אנחנו אף כי נלך לקעילה
4 אל־מערכות פלשתים.* ויוסף דוד לשאל עוד
את־יהוה ויען יהוה אתו ויאמר קום רד
קעילה כי אנכי נתן את־פלשתים בידך.*
5 וילך דוד ואנשיו קעילה וילחם בפלשתים
ויגרש מקניהם ויכם מכה גדולה וישע דוד
6 את־יושבי קעילה.* והיה בברח אביתר בן־
אחימלך אל־דוד קעילה אפוד ירד בידו.
7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה.* ויאמר שאול
נצבה אלהים אתו כי נסגר הוא בבא בעיר
דלתים ובריחים ויזעק שאול את־כל־העם
8 לרדת קעילה לצור את־דוד ואת־אנשיו.* וידע
דוד כי עליו יעשה שאול את־הרעה ויאמר
9 אל־אביתר הכהן הגישה האפוד.* ויאמר דוד
יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי־
מבקש שאול לבוא קעילה לשחת בעבורי
10 העיר.* הבעלי יסגרוני בידו הירד שאול כאשר
שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך
יהוה אלהי ישראל ויאמר ירד.* ויאמר דוד 11
הסגרו בעלי קעילה אתי ואת־אנשי ביד שאול
יסגרו.* ויוסף דוד לשאל עוד הירדו כאשר 12
שמע עבדך ויאמר יהוה ירדו.* ויאמר דוד 13
הבעלי קעילה אתי ואת־אנשי ביד שאול יסגרו
גם־הם.* ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש 14
ויצאו מקעילה ויתהלכו בכל־אשר יתהלכו
ויגד לשאול כי נמלט דוד מקעילה ויחדל
לצאת.* וישב דוד במדבר במצדות וישב 15
בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל־הימים
ולא־נתנו האלהים ביד־שאול.* וירא יונתן בן־ 16
שאול ויקם את־חרשה בחרש באלהים.* ויאמר 17
אליו אל־תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי
ואתה תמלך על־ישראל ואני אהיה לך למשנה
וגם שאול אבי יודע כן.* ויכרתו שניהם ברית 18
לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויונתן הלך
לביתו.
ויעלו הזיפים אל־שאול הגבעתה הלא דוד 19
מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה
אשר על־פני הישימון.* ועתה ככל־אות נפשך 20
אדני לרדת רד והיה לנו הסגרתו בידו.*
ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם 21
עלי.* לכו נא הכינו עוד וראו וידעו את־מקום 22
רגלו שם יראהו כי אמרו אלי ערום יערם.*
ראו וידעו את־כל־המסתתרים שם אשר ישוב 23
אלי נכון ובאתי אתכם בצרור והיה אם־
בארץ הוא כי אחפשנו בכל־אלפי יהודה.*
ויקומו ויילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו 24
במדבר מעון בערבה מימין לישימון.* וילך 25
שאול ואנשיו לבקש ויגידו לדוד וירד הסלע
וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי
דוד במדבר מעון.* וישאול מזה להר מזה 26
ודוד ואנשיו מזה להר מזה ודוד מהר מפני
שאול ושאול ואנשיו סבבים את־דוד ואת־
אנשיו לתפשם.* ויבא המלאך אל־שאול לאמר 27
מהרה ולך כי פשטו פלשתים על־הארץ.*
וישב שאול מאחרי רדף אחרי דוד וילך לקראת 28
פלשתים על־כן קראו למקום ההוא סלע
המחלקות.* ויעל דוד משם וישב במצדות 29
עין־גדי.

פרק כד.

1 ויהי כשוב שאול מאחרי פלשתים ויגידו לו
2 לאמר הנה דוד במדבר עין־גדי.* ויקח שאול
שלשת אלפים איש בחור מכל־ישראל וילך
3 לבקש את־דוד ואנשיו על־פני צורי היעלים.*
ויבא אל־גדרות הצאן על־הדרך ושם מערה
ויבא שאול לחפך את־רגליו והוא ישב בירכתי
4 המערה.* ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום
אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את־
אויבך בידך ועשית לו כאשר יטוב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את־כנף המעיל אשר לשאול
5 בלט.* ויהי אחרי כן ויך לב־דוד אותו על
6 אשר כרת את־כנף שאול.* ויאמר אל־אנשיו
חלילה לי מיהוה אם־אעשה את־הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי־משיח
7 יהוה הוא.* ויסע דוד את־אנשיו בדברים
ולא נתנם לקום אל־שאול ושאול קם מן־
8 המערה וילך בדרך.* ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן־המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים
9 ארצה וישתחו.* ויאמר דוד לשאול למה תשמע
אזניך דברי אדם האמרים הנה דוד מבקש
10 רעתך.* הנה עיניך ראו את־אשר נתנך יהוה
היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עיני
עליך ואמר לא־אשלח ידי באדני כי־משיח
11 יהוה הוא.* ואבי ראה גם־ראה את־כנף
מעילך בידי כי בכרתי את־כנף מעילך ולא
הרגתיך דע והראה כי אין ברעה וכפשע
ולא־חטאתי לך ואתה צדה את־נפשי לקחתה.
12 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך
13 ויד־אל־תהיה בך.* כאשר יאמר משל הקדמני
14 רשעה ולא־תהיה ידי בך.* אחרי מי יצא מלך
ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת
15 אחרי פרעוש אחד.* והי יהוה לדין ושפט בינו
ובינך וירא וירב את־ריבי ויפסקני מידך.*
16 ויהי כאשר כלה דוד לדבר את־הדברים האלה
אל־שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד
וישא שאול את־קולו ויבך.* ויאמר אל־דוד 17
צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטוב ואני
18 גמלתיך הרע.* ואתה הגדת היום הזה את־
אשר עשית אתי טוב אשר סגרני יהוה בידך
ולא הרגתני.* כי־ימצא איש את־אויבו ושלחו 19
בדרך טובה ויהוה ישלם לך תחת הטובה
אשר עשית לי היום הזה.* ועתה הנה ידעתי 20
כי־מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל.*
ועתה השבעה לי ביהוה אם־תכרת את־זרעי 21
אחרי והאבדת את־שמי מבית אבי.* וישבע דוד 22
לשאול וילך שאול אל־ביתו ודוד ואנשיו עלו
על־המצודה.

פרק כה.

1 וימת שמואל ויקבצו כל־ישראל ויספדו לו
ויקברו אתו בביתו ברמה וידד דוד וירד אל־
2 מדבר פארן.* ויהי איש במעון ועסקו בכרמל
ואיש הגדול מאד לו צאן שלשת אלפים ואלף
3 עזים והוא היה גוזז את־צאנו בכרמל.* ושם
האיש נבל ושם אשתו אביגיל ותהי האשה
טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע
4 מעלליו והוא כלבי.* וישמע דוד במדבר כי
5 גזז נבל את־צאנו.* וישלח דוד עשרה נערים
ויאמר דוד אל־הנערים עלו הכרמלה ובאתם
6 אל־נבל ושאלתם לו לשלום.* ואמרתם כה
לחי ושלום לך ושלום לביתך ושלום לכל־
7 אשר־לך.* ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה
לא־הכלמנו אותם ולא־פקד לכל־מצאם מאומה
8 כל־ימי הכרמל.* שאל את־נעריך ויגידו לך
ומצאו הנערים בעיניך כי ליום טוב באנו
תנה־נא אשר ימצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד.
9 ויבאו נערי דוד וידברו אל־נבל כדבר הזה
10 בשם דוד וינוחו.* ויען נבל את־עבדי דוד
ויאמר מי דוד ומי בן־ישי היום רבו עבדים
11 המפרצים איש מפני אדניו.* ואקח לחמי
וימי ובשרי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים
12 אשר לא־ידעתי מאין המה.* וישבו נערי דוד
לדרכם וישבו ויבאו ויגידו לו כדברים האלה
13 האלה.* ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש חרבו
ויחגרו איש חרבו וגם דוד חגר חרבו ויעל
אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו
14 על־הכלים.* ואחד הנערים הגיד לאביגיל
אשת נבל לאמר הנה שלח דוד מלאכים
מן־המדבר לברך את־אדוננו ויתעט בהם.
15 והאנשים טובים לנו מאד ולא הכלמנו ולא־
פקדנו מאומה כל־ימי היותנו אתם בשדה.
16 חומה היו עלינו גם־לילה גם־יומם כל־ימי
17 היותנו עמם רעים את־הצאן.* ועתה דעי
וראי את־אשר תעשי כי כלתה הרעה על־
אדוננו ועל־כל־ביתו והוא בן־בליעל לא־
18 יוכל דבר־אליו.* ותמהר אביגיל ותקח מאתים
לחם ושני נבלי יין וחמשה צאן עשויים
וחמש סאים קלי ומאה צמקים ענבים ומאתים
דבלת תאנים ותשם על־החמרים.* ותאמר 19
אל־נעריה עברו לפני הנני באה אחריכם
ואת־אישה לא הגידה.* והיה היא רכבת על־ 20
החמור ויורדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו
ירדים לקראתה ותפגש אותם.* ודוד אמר אך 21
לשוא שמרתי את־כל־אשר לזה במדבר ולא־
נפקד מכל־אשר לו וישב לי רעה תחת טובה.*
כה יעשה אלהים לאויבי דוד וכה יוסיף אם־ 22
אשאיר מכל־אשר לו עד־אור הבקר משתין
בקיר.*
ותרא אביגיל את־דוד ותמהר ותרד מעל 23
החמור ותפל לאפיו על־פניה וישתחו לארץ.*
ותפל על־רגליו ותאמר בי אדני בי עלי העון 24
ותדבר־נא אמתך באזניך ושמע את־דברי
אמתך.* אל־נא ישת אדני את־לבו על־איש 25
הבליעל הזה על־נבל כי כשמו כן הוא נבל
שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את־
נערי אדני אשר שלחת.* ועתה אדני חי־יהוה 26
וחי־נפשך יהוה אשר מנעך מבוא בדמים
ומהושע יד־לך ויהיו כנבל אויבי ומבקשי
רעה לאדני.* ועתה הברכה אשר הביאה 27
שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים
לרגלי אדני.* שא נא לפשע אמתך כי־עשה 28
יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך כל־
ימיך.* ויקם אדם לרדפך ולבקש את־נפשך 29
והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את־
יהוה אלהיך ואת־נפש אויביך יקלענה בתוך
כף־הקלע.*
והיה כהיטב יהוה לאדני כל־הטוב אשר 30
דבר עליך ופקדך לנגיד על־ישראל.* ולא־תהיה 31
זאת לך לפוקה ולמכשלת לב לאדני לשפך
דם־חנם ולהושע אדני לו והיטב יהוה לאדני
ולא תזכר את־אמתך.
ויאמר דוד אל־אביגיל ברוך יהוה אלהי 32
ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי.*
וברוך טעמך וברוכה את אשר כלאתני היום 33
הזה מבוא בדמים ומהושע יד־לי.* כי אולם 34
חי־יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרעתך
כי לולי מהרת ותבואתי לקראתי כי אם־נותר
לנבל עד־אור הבקר משתין בקיר.*
ותקח אביגיל מיד־דוד את אשר הביאה לו 35
ולנערה עלי שלום לכי בשלום לביתך ראה
שמעתי בקולך ואשא פניך.*
ותבא אביגיל אל־נבל והנה משתה בביתו 36
כמשתה המלך ולב־נבל טוב עליו שכור מאד
ולא־הגידה לו דבר קטן ועד־גדול עד אור
הבקר.*
ויהי בבקר ביום הנסות היין מנבל ותגד 37
לו אשתו את־הדברים האלה ותפג לבו בקרבו
והוא היה לאבן.*
ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את־נבל 38
וימת.*
וישמע דוד כי־מת נבל ויאמר ברוך יהוה 39
אשר רב את־ריב חרפתי מיד־נבל ואת־עבדו
חשך מרע ורעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה.
ויבאו עבדי דוד אל־אביגיל הכרמלה וידברו 40
אליה לאמר לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך
לו לאשה.*
ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה 41
אמתך לשפחה לרחץ את־רגלי עבדי אדני.*
ותמהר אביגיל ותקם ותרכב על־החמור 42
ונערותיה הלכת לרגלה ותלכנה אחרי מלאכי
דוד ותהי לו לאשה.*
וגם את־אחינעם מיזרעאלית לקח דוד 43
ותהיין שתיהן לנשים לו.*
ושאול נתן את־מיכל בתו אשת דוד לפלטי 44
בן־לישי אשר מגלים.*

---

(9) שמו. 21:27. ו. שמו. 30:7.
(10) ו. שמו. 22: 19.
(13) ו. שמו. 22: 2. 25: 13.
(14) שמו. 11: 1. שמו. 15: 55. שמו. 54: 3. 4.
(17) ו. שמו. 24: 20.
(18) ו. שמו. 22: 18. 3. 20: 16.
(19) ו. שמו. 26: 1. שמו. 54.
(20) שמו. 54: 3.
(24) שמו. 15: 55. ו. שמו. 25: 2.
(26) שמו. 31: 22. 17: 9.
(27) ד. שמ. 19: 9.
(29) ד. דבה. 20: 2.
(1) ו. שמו. 23: 28.
(2) שמו. 38: 12.
(3) שמו. 141: 6. בר. 3: 24. שמות 57. שמות 142.
(4) ו. שמו. 26: 8.
(5) ד. שמו. 24: 10.
(6) ו. שמו. 26: 11.
(7) שמו. 7: 4. שמו 5: 44. כתו. 12: 17. 19.
(9) שמו. 141: 6. שמ 16: 28. 17: 9.

---

[1] שמו: קרי: בְּיָדְכָה: כ' כְּתִיב.

ואשר נקיתי מעוני׃ 25 וישב יהוה לי כצדקתי כבר ידי נגד עיניו׃ 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ 30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור׃ 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם׃ 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי׃ 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ 42 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוץ אדקם אפרקם׃ 44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃ 45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלוה צור ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ומוריד עמים תחתי׃ 49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

כג א ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ ב רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃ ג אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים׃ ד וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ׃ ה כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃ ו ובליעל כקוצים כלם מאסף כי לא בידים תקח׃ ז ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת׃ ח אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת חכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת׃ ט ואחריו אלעזר בן דודו האחי בשלשה הגבורים את דוד בחרפם את הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעל איש ישראל׃ י הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ יא ואחריו שמה בן אגא הררי על שלשה בלחי העם ויפלשתים אספו לחיה ויהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ יב ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה׃ יג וישלשה מן השלשים ירדו ויבאו בקציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בגיא רפאים׃ יד ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃ טו ויתאו ויאמר דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער׃ טז ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתות וינסכם ליהוה׃ יז ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם בסכנת נפשותם ולא אבה לשתות את זה עשו שלשת הגבורים׃ יח ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשה ועל שלשת אלפים הרג בחניתו ויהי לו שם בשלשה׃ יט הלא נכבד בשלשה היה להם שר ואל שלשה הראשונים לא בא׃ כ ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את הארי בתוך הבור ביום השלג׃ כא והוא הכה את איש מצרי האיש מראה בחנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ כב אלה עשה בניהו בן יהוידע ויהי לו שם בשלשת הגבורים׃ כג מן השלשים נכבד היה ואל שלשה הראשונים לא בא ויקמהו דוד על משמעתו׃ כד עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃ כה שמות הגבורים׃ שמות הגבורים׃ כה שמות הגבורים׃ כה שמות הגבורים׃ כה

מאמנה: כה.

1 ויהי אחרי מות אברהם ויברך האלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:
2 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
3 ואלה שמות בניו בכורו נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
4 ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:

(21) תה. 109: 5. תכל. 17: 13.
(22) בראש. 1: 17. ו. אחא. 3: 17. 20: 13. 16. 25: 34. ו. תכל. 14: 10. 21: 21. ב. תכל. 9: 8.
(23) תאמ. 15: 18. בש. 1: 14.
(26) ב. תכל. 2: 2. בת. 20: 6. ו. אחא. 25: 33. ש. 12: 19. ב. אחא. 18: 32.
(27) בת. 33: 11. ו. אחא. 30: 26. ב. תכל. 5: 15. ו. אחא. 25: 20. בש. 4: 10.
(28) ב. אחא. 7: 11. 27. ו. תכל. 9: 5. ו. בתת. 17: 10. 25. ו. אחא. 18. 17. 24: 11.
(29) ה: 10. 18.
(32) בת. 24: 27. תא. 18: 10. תא. תכל. 41: 13. 72: 18. כה. 1: 68. ו. אחא. 25: 26.
(34) ו. אחא. 25: 22. 26.
(35) ו. אחא. 20: 42. ב. אחא. 9: 15. ב. תכל. 5: 19. כה. 7: 50. 8: 48. בת. 19: 21.
(36) ב. אחא. 13: 23.
(39) ו. אחא. 25: 32. 26. 34. תכל. 22: 23. ו. תכל. 2: 44. תה. 7: 16.
(41) בראש. 2: 10. 13. תכל. 15: 33.
(42) ו. אחא. 25: 27.
(43) תאמ. 15: 56. ו. אחא. 27: 3. 30: 5.
(44) ב. אחא. 3: 14. 15. בר. 10: 30.
(1) ו: אחא. 23: 19. תה. 54. בראש.

5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק:
6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויפרד מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם:
7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושתי שנים:
8 ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו במערת המכפלה בשדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא:
10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו:
11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך האלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:
12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדותם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
14 ומשמע ודומה ומשא:
15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:
16 אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לשבטיהם:
17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו:
18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל:
19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
21 ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו:
22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה':
23 ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומים בבטנה:
25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שיער ויקראו שמו עשו:
26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם:
27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים:
28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום:
31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
34 ועשו בזה את הבכורה:

פרשת: כה.

1 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
2 ויצחק היה בן ששים שנה בלדת אותם את יעקב ואת עשו ויצחק אהב את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
3 ויאמר יעקב ליצחק מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר יצחק לו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
4 ויאמר יעקב השבעה לי כיום ויאמר יצחק לו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:

5 ויהי המשפט ההוא ויקץ דויד המצרי׃ ויהי
כשמוע דויד את כל הדברים האלה ויחר
אפו מאד ויעל על השער ויבך והלך כה
אמר בני אבשלום בני בני אבשלום מי
6 יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני׃ ויגד
ליואב לאמר הנה המלך בוכה ומתאבל
7 על אבשלום׃ ותהי התשועה ביום ההוא
לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא
לאמר נעצב המלך על בנו׃ ויגנב העם
ביום ההוא לבוא העירה כאשר יגנב העם
הנכלמים בנוסם מן המלחמה׃ והמלך
8 כסה את פניו ויזעק המלך בקול גדול
בני אבשלום אבשלום בני בני׃ ויבא יואב
אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את
פני כל עבדיך המלטים היום את נפש
בניך ואת נפש בנותיך ואת נפש נשי
9 ואת נפש פילגשיך׃ באהבך את שנאיך
ושנאך את אהביך כי הגדת היום כי אין
לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי אלו
חי אבשלום והמה כלנו מתים היום אז
10 ישר בעיניך׃ ועתה קום צא ודבר על לב
עבדיך כי נשבע אנכי ביהוה אם לא יצא
איש אתך הלילה והיתה זאת לך רעה
מכל הרעות אשר באו עליך מנעוריך
11 ועתה קום שב בשער וכל העם יצאו לפניך
הלילה ואם לא תשב בשער ונשבעתי
לאנשים לא יעבור עמך הלילה והיתה
זאת לך רעה מכל הרעות אשר באו עליך
12 מנעוריך ועתה קום שב בשער ויבא כל
העם לפני המלך כי נס ישראל איש
13 לאהליו׃ ומלך דויד ישב בשער ויגד לכל
העם לאמר הנה המלך ישב בשער ויבא
כל העם לפני המלך כי נס ישראל איש
14 לאהליו׃ ומלך דויד ישב בשער ויגד לכל
העם לאמר הנה המלך ישב בשער ויבא
כל העם לפני המלך כי נס ישראל איש
15 לאהליו׃ ומלך דויד ישב בשער ויגד לכל
העם לאמר הנה המלך ישב בשער ויבא
כל העם לפני המלך כי נס ישראל איש
16 לאהליו׃ וכל העם היו נדונים בכל שבטי
ישראל לאמר המלך הציל אתנו מיד
אויבינו והוא מלט אתנו מיד פלשתים
ועתה נס מן הארץ מפני אבשלום׃ והמשח
אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה
מדוע אתם מחרישים להשיב את המלך
17 להביא את בנו׃ והמלך דויד שלח אל צדוק
ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר מדוע תהיו אחרונים להשיב
את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא
18 אל המלך הבית׃ אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ומדוע תהיו אחרונים להשיב את
19 המלך׃ ולעמשי תאמרו הלא עצם ובשרי
אתה אלהים יעשה לי וכה יוסיף אם לא
שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב׃
ויט את לב כל איש יהודה כאיש אחד
ויישלחו אל המלך שובו אתה וכל עבדיך׃
20 וישב המלך וירד עד הירדן והנה יהודה
באו הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר
21 את המלך את הירדן׃ וישמעי בן גרא בן
הימיני אשר מבחרים היה בן ויעבר עם
איש יהודה לקראת המלך דויד׃ ואלף
איש עמו מן בנימין וציבא נער בית שאול
ועשרת בניו ועבדיו עמו ויעברו את
22 הירדנה לפני המלך׃ ויאמר דויד מה לי
ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן
23 היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי
היום כי אני המלך על ישראל׃ ויאמר
המלך לשמעי לא תמות ויישבע לו
24 המלך׃ ומפיבשת בן שאול ירד לקראת
המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו
ואת בגדיו לא כיבס למן היום אשר הלך
25 המלך עד היום אשר בא בשלום׃ ויהי
כבואו מירושלם לקראת המלך ויאמר לו
המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת׃
26 ויאמר אדני המלך עבדי רימני כי אמר
עבדך אחבשה לי החמור ואעלה עליו
ואלך עם המלך כי פיסח עבדך׃ ויוסף על
עבדך אל אדני המלך והמלך כמלאך
27 האלהים ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא היו
כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשם את עבדך בין אוכלי שלחנך
ומה לי עוד צדקה ומה אוסף עוד לצעק
28 אל המלך׃ ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דברך אמרתי אתה ושבא תחלקו את
29 השדה׃ ויאמר מפיבשת אל המלך גם את
הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך את
30 עבדו בשלום הבית׃ ויקרב גלעדי וירד
31 עברנה ללוות את המלך לשלחו מן
הירדן׃ וברזלי הגלעדי זקן מאד בן
שמנים שנה הוא וכלכל את המלך בשבתו
32 במחנים כי איש גדול מאד הוא׃ ויאמר
המלך אל ברזלי עברה אתי וכלכלתי
33 אתך עמדי בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל
המלך כמה ימי שני חיי כי יעלה את
34 המלך לירושלם׃ בן שמנים שנה אנכי
היום הידע בין טוב לרע אם יטעם עבדך
את אשר אכל ואת אשר שתה אם אשמיע
עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך
35 עוד למשא על אדני המלך׃ מעט יהיה
עבדך את המלך בירדן וגמלני המלך
36 כזאת למה יגמלני הגמול הזה׃ שוב נא
עבדך ויפת בעירו ואמות בעיר קברי
ואבי ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר עם
37 אדני המלך ועשה לו הטוב בעיניך׃
ויעבר כל העם את הירדן ויעבר המלך
ויישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃
38 ויעבר המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
39 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
40 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
41 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
42 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
43 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
44 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
45 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
46 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
47 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
48 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
49 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
50 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
51 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
52 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
53 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
54 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
55 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
56 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
57 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
58 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
59 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
60 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
61 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
62 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
63 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
64 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
65 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
66 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
67 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
68 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
69 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
70 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
71 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
72 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
73 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
74 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
75 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
76 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
77 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
78 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
79 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
80 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
81 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
82 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
83 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
84 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
85 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
86 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
87 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
88 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
89 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
90 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
91 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
92 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
93 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
94 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
95 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
96 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
97 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
98 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
99 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
100 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
101 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
102 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
103 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
104 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
105 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
106 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
107 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
108 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
109 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
110 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
111 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
112 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
113 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
114 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
115 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
116 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
117 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
118 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
119 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
120 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
121 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
122 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
123 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
124 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
125 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
126 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
127 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
128 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
129 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
130 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
131 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
132 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
133 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
134 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
135 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
136 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
137 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
138 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
139 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
140 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
141 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
142 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
143 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
144 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
145 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
146 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
147 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
148 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
149 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
150 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
151 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
152 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
153 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
154 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
155 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
156 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
157 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
158 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
159 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
160 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
161 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
162 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
163 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
164 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
165 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
166 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
167 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
168 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
169 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
170 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
171 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
172 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
173 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
174 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
175 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
176 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
177 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
178 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
179 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
180 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
181 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
182 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
183 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
184 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
185 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
186 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
187 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
188 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
189 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
190 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
191 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
192 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
193 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
194 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
195 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
196 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
197 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
198 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
199 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
200 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
201 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
202 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
203 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
204 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
205 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
206 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
207 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
208 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
209 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
210 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
211 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
212 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
213 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
214 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
215 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
216 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
217 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
218 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
219 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
220 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
221 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
ויעבר כל העם את המלך ויישק המלך
222 לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ויעבר
המלך הגלגלה ויעבר כמהם עמו
וי

הַחַיִּים׃ וְהַנַּפְשׁ אֲדֹנִי תִּצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ זַרְעֶךָ יִצְרֹר בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ 30 וְהָיָה כְּהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי אֵת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֶיךָ וְצִוָּךְ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּכָה וְלִמְכְשׁוֹל לֵב לַאדֹנִי לִשְׁפֹּךְ דָּם חִנָּם וְלִהוֹשַׁע אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמָתֶךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִיגַיִל בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחַךְ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי׃ 33 וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כָּלִאתִנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשַׁע יָדִי לִי׃ 34 כִּי אוּלָם חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מָנַע אֹתִי מֵרָעָתֶךָ כִּי לוּלֵי מַהֵר הָיִית וַתָּבֹאתְ לִקְרָאתִי כִּי אִם נוֹתַר לְנָבָל עַד אוֹר בֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ 35 וַתִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ אֵת אֲשֶׁר הֵבִיאָה לוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ לְכִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָנָיִךְ׃ 36 וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל אֶל נָבָל וְהִנֵּה לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא שִׁכּוֹר מְאֹד וְלֹא הִגִּידָה לוֹ קָטֹן וְעַד גָּדוֹל עַד אוֹר הַבֹּקֶר׃ 37 וַיְהִי בַבֹּקֶר כְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל וַתַּגֶּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְקִרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃ 38 וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת נָבָל וַיָּמֹת׃ 39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חָשַׂךְ מֵרָע וְאֶת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר אֶל אֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 40 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמ�ֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתֵּךְ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 41 וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתְךָ לִשְׁפָחָה לָרְחֹץ אֶת רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנִי׃ 42 וַתְּמַהֵר אֲבִיגַיִל וַתָּקָם וַתִּרְכַּב עַל הַחֲמוֹר וַחֲמֵשׁ נַעֲרוֹתֶיהָ הֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה׃ 43 וְאֶת אֲחִינֹעַם מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶינָה גַּם שְׁתֵּיהֶן לְנָשִׁים׃ 44 וְשָׁאוּל נָתַן אֶת מִיכַל בִּתּוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן לָיִשׁ אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃

כו.

1 וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן׃ 2 וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל מִדְבַּר זִיף וְעִמּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּמִדְבַּר זִיף׃ 3 וַיַּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן עַל הַדָּרֶךְ וְדָוִד יוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי בָא שָׁאוּל אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים וַיֵּדַע כִּי בָא שָׁאוּל בְּאֶמֶת׃ 5 וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה שָׁם שָׁאוּל וַיַּרְא דָּוִד אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שָׁאוּל וְאַבְנֵר בֶּן נֵר שַׂר צְבָאוֹ וְשָׁאוּל שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים סְבִיבֹתָיו׃ 6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי וְאֶל אֲבִישַׁי בֶּן צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר מִי יֵרֵד אִתִּי אֶל שָׁאוּל אַבְנָה הַמַּחֲנֵה וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ 7 וַיָּבֹא דָוִד וְאֲבִישַׁי אֶל הָעָם וְהִנֵּה שָׁאוּל שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ תְקוּעָה בָאָרֶץ בִּרְאֹשֹׁתָיו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבֹתָיו׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל דָּוִד סָגַר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אוֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעַתָּה אַךְ נָא אֶתְקְעֶנּוּ בַחֲנִית אַרְצָה בְּפַעַם אֶחָת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישַׁי אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנָקָה׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי יְהוָה כִּי אִם יְהוָה יִנְגָּפֶנּוּ אוֹ יוֹמוֹ יָבוֹא וָמֵת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסָּפָה׃ 11 חָלִילָה לִּי מִשְּׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה קַח נָא אֶת הַחֲנִית אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו וְאֶת צַפַּחַת הַמָּיִם וְנֵלְכָה לָּנוּ׃ 12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת הַחֲנִית וְאֶת צַפַּחַת הַמַּיִם מְרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל וַיֵּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין קָם כִּי כֻלָּם יְשֵׁנִים כִּי תַרְדֵּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃ 13 וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד עַל רֹאשׁ הָהָר מֵרָחֹק רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם׃ 14 וַיִּקְרָא דָוִד אֶל הָעָם וְאֶל אַבְנֵר בֶּן נֵר לֵאמֹר הֲתַעֲנֶה אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קֹרֵא אֶל הַמֶּלֶךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אַבְנֵר הֲלוֹא אִישׁ אַתָּה וּמִי כָמֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ עַל אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי בָא אַחַד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ 16 לֹא טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי יְהוָה כִּי בְנֵי מָוֶת אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם עַל מְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אֵי חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְצַפַּחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו׃ 17 וַיַּכֵּר שָׁאוּל אֶת קוֹל דָּוִד בְּנִי וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי בְנִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה בְיָדִי רָעָה׃ 19 וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם יְהוָה הֱסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם הַזֶּה מֵהִסָּפֵחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 20 וְעַתָּה אַל יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה נֶגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ פַּרְעוֹשׁ אֶחָד כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף אִישׁ אֶת הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּבָה בְנִי דָוִד כִּי לֹא אָרַע לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה סִכַּלְתִּי וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃ 22 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר אַחַד הַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃ 23 וַיהוָה יָשִׁיב לְאִישׁ אֶת צִדְקָתוֹ וְאֶת אֱמוּנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה בְּיָדִי וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃ 24 וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר גָּדְלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינָי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה וְיַצִּלֵנִי מִכָּל צָרָה׃ 25 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה בְנִי דָּוִד גַּם עָשֹׂה תַּעֲשֶׂה וְגַם יָכוֹל תּוּכָל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וְשָׁאוּל שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

---

[1] מ: נבלה. [2] מ: נבלה.

(10) ז. בראש. 2: 9. 25: כח. 4: 8. ז. שמ. 31: 1. 1: 16. — (1) ז. שמ. 29: 1. (3) ז. שמ. 25: 1. 28: 9. 22: כא. 18: כה. 19: 31. 20: 27. 18: כה. 10. 11. (4) שמ. 19: 18. כה. 18: 16. 19: 8. 13. נב. 8: 19. (5) שם. 18: 11. (6) ז. שמ. 14: 37. שמ. 1: 28. יהו. 2: 9. שמ. 12: 6. כא. 28: 30. שמ. 27: 21. שמ. 33: 8. (8) שמ. 18: 11. ז. בראש. 10: 13. ז. שמ. 31: 1. (9) ז. שמ. 28: 3. (13) שמ. 32: 28. (14) ז. שמ. 15: 27. ב. שמ. 2: 8. 13. (15) שמ. 5: 11–13. 14: 14. ז. שמ. 18: 12. 28: 6. (17) שמ. 16: 4. ז. שמ. 15: 28. (18) ז. שמ. 15: 9. ז. שמ. 20: 42. ז. בראש. 10: 13. 48: 10. (21) ש. 12: 3. ז. שמ. 19: 5. יהו. 14: 15.

פרקים יב.

1 ויקרא יהוה אל נתן וישלח אליו ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד רש׃
2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה אתו ותגדל עמו ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃
3 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא אליו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃
4 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃
5 ואת הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את הדבר הזה ואשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃
6 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתן לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט זה ואוספה לך כהנה וכהנה׃
7 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃
8 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃
9 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת׃
10 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש׃
11 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃
12 אך כי נאץ נאצת את אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילד לך מות יומת׃
13 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלה׃
14 ויבקש דוד את האלהים בעד הילד ויצם דוד צום ויבא ויתלן ושכב ארצה׃
15 ויקומו זקני ביתו עליו להקים אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל אתם לחם׃
16 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי אמרו הנה בעוד הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו הילד מת ורע׃
17 וירא עבדיו כי מת הילד ויאמרו עבדיו אליו הנה בעוד הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו הילד מת ורע׃
18 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃

פרקים יג.

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד׃
2 ויצר לאמנון עד כי חלה בעבור תמר אחותו כי בתולה היתה ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃
3 ולאמנון רע ושמו יהונדב בן שמעי אחי דוד ויהונדב איש חכם מאד׃
4 ויאמר אליו מדוע אתה כה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תגיד לי ויאמר אליו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אוהב׃
5 ויאמר אליו יהונדב שכב על משכבך והתחל והיה כי יבא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותתן לחמי ועשתה את האוכל לעיני ואראה ואכלתי מידה׃
6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבא נא תמר אחותי ותעש לעיני שתי לבבות ואכלתי מידה׃
7 וישלח דוד הביתה אל תמר לאמר לכי נא אל בית אמנון אחיך ועשי לו את הלבבות׃
8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלש ותעש לעיניו את הלבבות ותבשל את הלבבות׃
9 ותקח את המחבת ותצק לפניו ויאמר אמנון הוציאו כל האיש מעלי ויצאו כל האנשים איש מעליו׃
10 ויאמר אמנון אל תמר הבי את האוכל החדר ואכלה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא אל אמנון אחיה החדרה׃
11 ותגש אליו לאכל ויתפשה ויאמר אליה בואי שכבי עמי אחותי׃
12 ותאמר אליו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעש את הנבלה הזאת׃
13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחת הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך׃
14 ולא אבה לשמע בקולה ויתחזק ממנה וישכבה׃
15 ויתעב אותה אמנון תעוב גדולה כי גדולה השנאה אשר שנאה מן האהבה אשר אהבה ויאמר אליה אמנון קומי לכי׃
16 ותאמר אליו תמר לא כי רעה הגדולה הזאת באחרונה מן האחרת אשר עשית עמדי לשלחני׃ ולא אבה לשמע אליה׃
17 ויקרא את נער משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעלת הדלת אחריה׃
18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך הבתולות מעיל׃ וישלחה משרתו החוצה ונעל הדלת אחריה׃

---

(1) ז׳. שמ. 28: 1. 4: 1.
(2) ז׳. שמ. 28: 1. 2.
(3) ז׳. שמ. 27: 7. דב. 16: 5.
(4) ז׳. בר. 12: 19. ז׳. שמ. 14: 21.
(5) ז׳. שמ. 18: 7. 21: 11.
(6) ב׳. שמ. 3: 26. ב׳. מל. 19: 27. ז׳. שמ. 29: 3.
(9) ב׳. שמ. 14: 17. 20: 19.
(11) ב׳. שמ. 14: 4.

(1) ז׳. שמ. 15: 7. 27: 8.
(5) ז׳. שמ. 25: 42. 43. ב׳.
שמ. 2: 2.
(6) שם. 17: 4. דה׳. 18: 25. ז׳. שמ. 1: 10. ב׳. שמ. 17: 8. ב׳. מל. 4: 27. יש׳. 42: 5. 56: 3. 4. 11. שה׳. 3: 17. 18.
(7) ז׳. שמ. 23: 6. 9.
(8) ז׳. שמ. 23: 2. 4.
(10) ז׳. שמ. 30: 21.
(12) דה׳. 15: 19. ז׳. שמ. 14: 27. 18: 8. ז׳. מל. 1: 38. 44. שה׳. 25: 16. קה׳. 2: 5. שמ. 14: 13. 15: 13.
(14) ז׳. שמ. 30: 16. ב׳. שמ. 13: 8.
(16) ז׳. דה׳. 5: 3.

19 בְּנֵי־שִׁמְעִי׀ מֶלַךְ שְׁמִירָה׃ בְּנֵי אֲבִיגַיִל בַּת־יַשׁ אֲחוֹת נָחָשׁ׃
20 בְּנֵי מַחְלִי חֶבֶר וּמוּשִׁי׀ אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבוֹתָם׃
21 לְלָעְדָן וּבְנֵי לָעְדָן רֹאשׁ הָאֲבוֹת יְחִיאֵלִי זֵתָם וְיוֹאֵל שְׁלֹשָׁה׃
22 בְּנֵי יְחִיאֵלִי הַזְּתָמִים וְהַבָּנִים׀ שְׁלֹמִית וְחִזִּיאֵל וְהָרָן שְׁלֹשָׁה׃
23 בְּנֵי שְׁלֹמִית יַחַת וּבְנֵי יַחַת זִיזָה וְיֵרִיאָהוּ יַחְמַי וּבְרִיעָם׃
24 בְּנֵי שִׁמְעִי שְׁלוֹמִית וְחִזִּיאֵל וְהָרָן שְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי יְחִיאֵלִי לָעְדָן וּבְנֵי
25 לָעְדָן בְּנֵי שִׁמְעִי שְׁלוֹמִית בְּנוֹ חֲזִיאֵל בְּנוֹ זָמְרִי בְּנוֹ׃
26 יַחַת בְּנוֹ זִמָּה בְּנוֹ שִׁמְעִי׀ בְּנוֹ יַחַת בְּנוֹ בְּרִיעָה וְשִׁמְעָה׃
27 בְּנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל בְּנוֹ הוּא אֲבִי בִרְזָוִת׃ וְשִׁמְעִי בְּנֵי
28 שְׁלֹשָׁה׃ שִׁמְעִי בְּנֵי אַרְבָּעָה בְּנֵי שְׁלֹמִית בְּנֵי חֲזִיאֵל בְּנֵי הָרָן
29 בְּנֵי שְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי חֲזִיאֵל יַחַת בְּנֵי יַחַת זִיזָה וְיֵרִיאָהוּ יַחְמַי וּבְרִיעָם׃
30 בְּנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל בְּנוֹ הוּא אֲבִי בִרְזָוִת׃
31 בְּנֵי חֶבֶר מַלְכִּיאֵל בְּנוֹ הוּא אֲבִי בִרְזָוִת׃ וְשִׁמְעִי בְּנֵי
שְׁלֹשָׁה׃

פרק כג׃

1 וְדָוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים׃ וַיַּמְלֵךְ אֶת־שְׁלֹמֹה בְנוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל׃

(19) 1. דה״א 30: 8.
(21) 1. דה״א 30: 10. דה״א 18: 15.
(22) 1. דה״א 13: 13. דה״א 19: 22.
(24) 1. דה״א 31: 27. עזרא 22: 8.
(26) 1. דה״א 33: 11. 2. דה״א 25: 27.
(27) 1. עזרא 19: 8. 15: 48.
(28) 1. עזרא 13: 16. 15: 50.
(29) 1. דה״א 27: 10. דה״א 1: 16.
(30) 1. דה״א 1: 17.
(31) 1. עזרא 14: 13. 2. דה״א 1: 2.

1 וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃

1. מסורת: כתיב.

2 וַיִּהְיוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
3 וַיִּתְאַר אֶת־הַלְוִיִּם מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם
לְגֻלְגְּלֹתָם זָכָר לְמִסְפָּר שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה אָלֶף׃
4 מֵהֶם לְנַצֵּחַ עַל־מְלֶאכֶת בֵּית־יְהוָה עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף וְשֹׁטְרִים
וְשֹׁפְטִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים׃
5 וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שֹׁעֲרִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מְהַלְלִים לַיהוָה בַּכֵּלִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהַלֵּל׃
6 וַיְחַלְּקֵם דָּוִד מַחְלְקוֹת לִבְנֵי לֵוִי לְגֵרְשׁוֹן לִקְהָת וּלְמְרָרִי׃
7 לַלַּעְדָנִי לִשְׁמְעִי׀ שְׁלֹשָׁה רָאשֵׁי הָאָבוֹת׃
8 בְּנֵי שְׁלֹמִית יַחַת וְזִיזָה וְיוּשׁ שְׁלֹשָׁה׃
9 בְּנֵי זִמָּה וְעֶדֶר וְיֵרְמוֹת שְׁלֹשָׁה׃ אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְלַעְדָנִי׃
10 וּבְנֵי שִׁמְעִי יַחַת זִינָא וְיוּשׁ וּבְרִיעָה׃ אֵלֶּה בְּנֵי שִׁמְעִי אַרְבָּעָה׃
11 וַיְהִי יַחַת הָרֹאשׁ וְזִיזָה הַשֵּׁנִי וְיוּשׁ וּבְרִיעָה לֹא־הִרְבּוּ בָנִים
וַיִּהְיוּ לְבֵית אָב לְמִסְפָּר אֶחָד׃
12 בְּנֵי עַמְרָם אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה׃ וַיִּבָּדֵל אַהֲרֹן לְהַקְדִּישׁ אֹתוֹ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא וּבָנָיו עַד־עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשִׁמּוֹ עַד־
עוֹלָם׃
13 וּבְנֵי מֹשֶׁה הָאֱלֹהִים בָּנָיו נִקְרְאוּ עַל־שֵׁבֶט הַלֵּוִי׃

(2) 1. שמות 14: 49. 2. דברי 1: 27.
(3) 1. שמות 1: 6. שמות 8: 33.
(4) 1. דה״א 9: 54. 2. שמות 14: 6. 17. 26. 3. שמות 1: 14. 10.
(9) 1. שמות 1: 20.
(10) 1. שמות 21: 9. דה״א 2: 4. 5. 21. 2. שמות 28: 4.
(11) 1. שמות 11: 3. 9. 11.
(12) 1. שמות 11: 1–11. 2. שמות 2: 7–4. 3. דברי 16: 6. 17. 26. 4. שמות 1: 14. 5. שמות 6: 10. 14. 15. 34. 5. שמות 2: 4. 5. 21. (13) 1. שמות 21: 12. 2. שמות 30: 8. 3. שמות 21: 12. 13. 4. דברי 1: 27. 17: 11. 5. שמות 11: 3. 9. 11. (11

שמואל א׳.

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן תוחו בן צוף אפרתי׃
2 ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים׃
3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה׃
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות׃
5 ולחנה יתן מנה אחת כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃
6 וכעסתה צרתה אף בעבור הרעימה כי סגר יהוה רחמה׃
7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל׃
8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃
9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה׃
10 והיא מרת נפש והתפלל על יהוה ובכה תבכה׃
11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיו ומורה לא יעלה על ראשו׃
12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה׃
13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ותחשבה עלי לשכורה׃
14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעלייך׃
15 ותען חנה ותאמר לא כי אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃
16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃
17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת את יהוה׃
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד׃
19 וישכמו בבקר וישתחוו ליהוה וישובו וילכו אל ביתם הרמתה ויבא אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה׃
20 ויהי לתקופת הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי משיהוה שאלתיו׃
21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ונדרו׃
22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם׃
23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו׃
24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה קמח אחד ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער׃
25 ויזבחו את הפר ויביאו את הנער אל עלי׃
26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה׃
27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שלתי אשר שאלתי מעמו׃
28 וגם אני השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר הוא היה שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה׃

ב.

1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך׃
2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו׃
3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עללות׃
4 קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל׃
5 שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃
6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃
7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם׃
8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃
9 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃
10 יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃
11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני יהוה לפני עלי הכהן׃
12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה׃
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח בא ובשר הזבח ובידו שלש השנים הנצת בתוכו׃
14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה השנים יקח הכהן לו כה יעשו לכל הבאים שלו׃
15 גם בטרם יקטירו את החלב ויאמר הכהן לאיש הזבח תן בשר לצלות לכהן כי לא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי׃
16 ואם אמר אליו האיש הזבח קטר יקטירו כיום החלב ולקחת לך כאשר תאוה נפשך ואמר אליו לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בכח׃
17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה׃
18 ושמואל משרת לפני יהוה נער חגור אפוד בד׃
19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה עם אישה לזבח את זבח הימים׃
20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומם׃
21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד עוד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה׃
22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃
23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם׃
24 אל בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי שמע עברים להפיץ בעם יהוה׃
25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם׃
26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה גם עם אנשים׃
27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה׃
28 ואבחרהו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת נשא אפוד לפני ואתן לבית אביך את כל אשי בני ישראל׃

ג.

1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ׃

---

[1] ש׳: (ומחזה ר)ועה.

(1) ז׳: שמ׳ 30: 17, 26.
(2) ב׳: שמ׳ 4: 10; ז׳: שמ׳ 4: 12.
(4) ז׳: שמ׳ 4: 16.
(6) ז׳: שמ׳ 31: 1-4.
(10) ש׳: 9: 54.
(11) ב׳: שמ׳ 3: 31, 13, 31.
(14) שמ׳ 12: 8; ז׳: שמ׳ 31: 4, 24; 6: 26; 9: 105: 15.
(15) ב׳: שמ׳ 4: 10, 12.
(16) ז׳: שמ׳ 26: 9; ו׳: שכ׳ 2: 32, 33, 37; ב׳: שמ׳ 1: 10, 22.
(18) ז׳: שמ׳ 31: 3, שמ׳ 13: 10.
(19) ב׳: שמ׳ 1: 27.
(20) ז׳: שמ׳ 31: 9; שמ׳ 1: 15: 105.
(21) ז׳: שמ׳ 31: 1; ש׳: 5: 14, 20.
(22) ז׳: שמ׳ 18: 4.
(23) ש׳: 14: 18.
(26) ז׳: שמ׳ 18: 1, 3, 19: 2, 20, 17, 41, 23: 16.
(27) ב׳: שמ׳ 1: 19.

2 והמלך אחשורוש מס על הארץ ועל האיים ים׃
3 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס׃
4 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו׃
5 ויאמר מרדכי היהודי אל המלך עוד יהודים כאשר דברת ובפי חרבם הרגו ואבדו ועשו בשנאיהם כרצונם׃
6 ובשושן הבירה הרגו יהודים וישחיתו חמש מאות איש׃
7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא׃
8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא׃
9 ואת פרמשתא ואת ארי ואת ארידי ואת ויזתא׃
10 עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם׃
11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך׃
12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו יהודים וישחיתו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו יהודים ומה תוסף שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עוד ותעשה׃
13 ותאמר אסתר על המלך אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ׃
14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו׃
15 ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם׃
16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו והעמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם׃
17 ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃
18 והיהודים אשר בשושן נקהלו ביום שלשה עשר בו ובארבעה עשר בו וינוחו ביום החמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃
19 על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו׃
20 ויכתוב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים׃
21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃
23 וקבלו היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם׃
24 כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם ויפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם׃
25 ובבוא אסתר לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ׃
26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כך ומה הגיע אליהם׃
27 קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃
28 וימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ולא יעברו ימי הפורים האלה מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם׃
29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תוקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית׃
30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה ועשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת׃
31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם׃
32 ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה ונכתב בספר׃

פרק י׳.

1 וישם המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים׃
2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס׃

---

(2) ו. אסת. 30: 5.
(3) ו. אסת. 27: 2. 3. 30; 15: 115.
(4) ב. אסת. 2: 11. 5: 1. 3. 13. 31: 11. 13.
(5) בר. 2: 20. 3: 10. שו. 2: 11.
(6) ב. שמו. 1: 16. 18.
(8) ו. אסת. 14: 50. דבה. 8: 33. 9: 39.
(11) ב. אסת. 5: 1. מל. 1: 25.
(12) אסת. 18: 25.
(13) יח. 41: 12.
(18) ו. דבה. 2: 16. 12: 8. שו. 18: 33. אסתר. 2: 17. 8: 14.
(21) ש. 14: 19.
(23) ב. אסת. 3: 27. 4: 6. 20: 10.
(27) ב. אסת. 2: 14. אסת. 17: 14. —
(2) ו. דבה. 3: 1-4. ו. אסת. 25: 43.

3 ואמרו אליו לאמר הנה עבדיך עצמים אנחנו׃ ויהי
גם תמול גם שלשם בדברו את שאול והיית אתה
נגיד על ישראל ואתה תרעה את עמי ישראל ואתה
4 תהיה לנגיד על ישראל׃ ויבא המלך חברון ויכרת
להם המלך ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את
5 דוד למלך על ישראל׃ בן שלשים שנה דוד במלכו
ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך על יהודה שבע
6 שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה׃ וילך המלך וכל אנשיו
ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר
לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים
7 לאמר לא יבוא דוד הנה׃ וילכד דוד את מצדת
8 ציון היא עיר דוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל
מכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים
שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא
9 יבוא אל הבית׃ וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית׃ וילך דוד
10 הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ וישלח חירם
מלך צר מלאכים אל דוד וארזי לבנון וחרשי עצים
11 וחרשי קיר ויבנו בית לדוד׃ ויראה דוד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו למען
12 עמו ישראל׃ ויקח דוד עוד נשים ופלגשים מירושלם
אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות׃
13 ואלה שמות הילדים אשר ילד לו בירושלם שמוע
ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃
14 ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ וישמעו פלשתים כי
משחו את דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל
16 המצודה׃ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃
ויאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים
ונתתם בידי ויאמר יהוה אליו עלה כי נתן אתן
17 את פלשתים בידך׃ ויבא דוד בעלת פרצים ויכם
שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כמו
18 פרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלת
פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד
19 ואנשיו׃ ויוספו עוד פלשתים לעלות ויפשטו בעמק
רפאים׃ וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה על
פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי
20 נתן אתן את פלשתים בידך׃ ויבא דוד בבעל
פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי
לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא
21 בעל פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד
22 ואנשיו׃ ויוספו עוד פלשתים לעלות ויפשטו בעמק
23 רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעל נסב
אחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ והיה כשמעך
את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז
יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש
24 דוד כאשר הורהו יהוה ויך את פלשתים מגבע
25 עד בואך גזר׃ ויהי בשמוע אליו קול צעדה
בראשי הבכאים אז יתגבר כי אז יצא יהוה לפניו
להכות במחנה פלשתים עד בואך גבע עד גזר׃
26 ויוסף דוד עוד לקבץ את כל בחורי ישראל
27 שלשים אלף׃ ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלי
יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא
שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃
28 וירכבו את ארון האלהים מבית אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃
29 ויבאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה עזא ואחיו
מלכים לפני הארון׃ ודוד ובית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים
30 ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ ויבאו עד גרן נכון
ויושט עזא את ידו אל הארון ויאחז בו כי שמטו
31 השורים׃ ויחר אף יהוה בעזא ויכהו האלהים שם
על השל ויכשל שם על הארון האלהים׃ ויחר
לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום
32 ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ ויירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃
33 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר
דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי׃ וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה
את עבד אדם ואת כל ביתו׃

---

(2) ו. דבה 3: 1. ו. שמ. 2. ו. שמ. 15: 28. 16: 1. 12.
28: 17. ו. דבה 12: 22.
(3) ו. שמ. 1: 5.
(4) ו. מל. 1: 1. ד. שמ. 13: 37.
(7) ד. שמ. 8: 21. 10. 21: 16.
(8) שה. 22: 18. ו. שמ. 24: 14. ד. שמ. 9: 8. 16: 9.
(9) דה. 1: 17. ו. מל. 19: 1.
(10) דה. 20: 1. ד. שמ. 17: 11. ו. מל. 4: 25.
(13) דה. 3: 43. ו. שמ. 18: 20. 14. ו. שמ. 18: 25. 27.
(15) ו. שמ. 25: 44.
(16) ד. שמ. 19: 16.
(18) ד. שמ. 3: 9.
(19) ו. דבה 12: 29.
(21) ד. שמ. 3: 10. 12. ו. מל. 11: 37.
(25) ו. שמ. 29: 6. נד. 28: 37.
(27) ו. מל. 2: 5. ד. שמ. 20: 9. 10. 4: 6. 2: 23.
(29) ו. מל. 2: 32. 33. שה. 15: 2.
(30) ד. שמ. 2: 23.
(31) שה. 7: 6. ד. שמ. 1: 2. 11. דה. 37: 34.
(33) ד. שמ. 13: 12. 13.

34 וַיַּעֲשׂוּ כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃

35 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו וְלִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃* 36 וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ 37 וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שְׂאוּ שְׂעִיר עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃* 38 וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃* 39 וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃

פרק ט׳.

1 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃* 2 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְרַב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃ 4 וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃ 5 וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַתִּקְרַב כָּל הָעֵדָה וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה׃ 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃* 7 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְרַב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתֶךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 8 וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ׃* 9 וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃* 10 וְאֶת הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְהַיֹּתֶרֶת מִן הַכָּבֵד מִן הַזֶּבַח הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ 11 וְהַבָּשָׂר וְהָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 12 וַיִּשְׁחַט אֶת הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃* 13 וְאֶת הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ 14 וְרָחַץ אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ׃

15 וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיַּחֲטָא בּוֹ כָּרִאשֹׁנָה׃ 16 וַיַּקְרֵב אֶת הָעֹלָה וַיַּעַשׂ כַּמִּשְׁפָּט׃ 17 וַיַּקְרֵב אֶת הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃ 18 וַיִּשְׁחַט אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת הָאַיִל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 19 וְאֶת הַחֲלָבִים מִן הַשּׁוֹר וּמִן הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ 20 וַיָּשִׂמוּ אֶת הַחֲלָבִים עַל הֶחָזֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ 21 וְאֶת הֶחָזֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ 22 וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ 23 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם׃ 24 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃

1: ויקרבהו.

(35) ד. שמ. 12: 17. יז: 16.
7. בר. 1: 17. ד. שמ. 1: 12.
(39) ד. שמ. 19: 7. 13. ז.
שב. 2: 5. 6. 33. 34. סו.
28: 4. 62: 12. ד. במ. 4: 14.

(1) בר. 4: 4. יג. 13: 7.
שמ 2: 3.
(2) שמ. 18: 25.
(3) שמ. 11: 33.
(4) ד. שמ. 9: 3. ו. שמ. 7. בר. 1: 17. ד. שמ. 1: 12.
(39) ד. שמ. 19: 7. 13. ז.
שב. 2: 5. 6. 33. 34. סו.
28: 4. 62: 12. ד. במ. 4: 14.
(6) ד. שמ. 2: 23.
(8) ו. שמ. 19: 2. 10. 11.
23: 15. 25: 29.
(9) בר. 48: 16. ו. שב. 1: 29. סו. 31: 7.
(10) ד. שמ. 1: 2. 4. 15.

(11) בר. 9: 5. 6.
(12) ד. שמ. 1: 15. 3: 32.

(1) ו. דב. 11: 1. 12: 23.
בר. 29: 14.
(2) ו. שמ. 18: 13. 16: 1.
12. סו. 78: 71. ק. שמ. 7: 7.
(3) ו. דב. 11: 3. ד. שב. 1: 11. 17. דב. 11: 11. ו. שמ. 18.
23: 8.
(4) ו. דב. 26: 31. 29: 27.
(5) ד. שמ. 2: 11. ו. דב. 3: 4.
(6) דב. 1: 21. שמ. 15: 63.
דב 1: 8. 19: 11. 12.
(7) ד. שמ. 5: 9. ו. שב. 2: 10. 8: 1.
(8) ו. דב. 11: 3. ד. שב. 11: 17. דב. 11: 11. ו. שמ. 9-6. 7.
(9) ד. שמ. 5: 7.

ואחר: ויאמר המלך אליה מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן לך׃
4 ותען אסתר ותאמר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו׃
5 ויאמר המלך מהרו את המן למהר את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃
6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃
7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׃
8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך׃
9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו ויתמלא המן על מרדכי חמה׃
10 ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו׃
11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך׃
12 ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אני ולמחר גם אליה אנכי קרוא עם המלך׃
13 וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך׃
14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח׃ ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ׃

ו׃

1 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהי נקרא לפני המלך׃
2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃
3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זאת ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר׃
4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו׃
5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא׃
6 ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר החפץ המלך ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני׃
7 ויאמר המן אל המלך איש אשר חפץ המלך ביקרו׃
8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך ואשר רכב עליו המלך אשר נתן כתר מלכות בראשו׃
9 ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר חפץ המלך ביקרו והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו כה יעשה לאיש אשר חפץ המלך ביקרו׃
10 ויאמר המלך אל המן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת׃
11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו כה יעשה לאיש אשר חפץ המלך ביקרו׃
12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש׃
13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו׃
14 עודם מדברים עמו והנה סריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃

ז׃

1 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה׃
2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃
3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃
4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך׃
5 ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא אשר מלאו לבו לעשות כדבר אסתר׃
6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבעת המן מלפני המלך והמלכה׃
7 והמלך קם בחמתו מלשתות היין אל בית הגנה והמן עמד לבקש על נפש אסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך׃
8 והמלך שב מבית הגנה אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמדי בבית האיש אך דבר לא יצא מפי המלך ופני המן כסו׃
9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו׃
10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃

ח׃

1 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה׃
2 ויעבר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן׃
3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים׃
4 ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך׃
5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך׃
6 כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יבוא על עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי׃
7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים׃
8 ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב׃
9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על המדינות מהודו ועד כוש מאה ועשרים ושבע מדינה למדינה וכתבה כלשונה ועם היהודים ככתבם וכלשונם׃
10 ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים רכבי הסוסים רכובי הרמכים בני הנהגות׃
11 אשר נתן המלך להם לנקם היהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם וטפם ונשים וביזתם לבוז׃
12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר יום לחדש השנים עשר הוא חדש אדר׃
13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים והיהודים היו עתידים ליום הזה להנקם מאויביהם׃
14 הרצים רכבי הרמכים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך ודת נתנה בבירה שושן׃
15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה׃
16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר׃
17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם׃

ט׃

1 ובחדש השנים עשר הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם׃
2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים׃
3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה והשטרים את היהודים נשאים כי נפל פחד מרדכי עליהם׃
4 כי גדול מרדכי בבית המלך וישמעו שמעו בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך הלוך וגדול׃
5 ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרגה ואבדן ויעשו בשונאיהם כרצונם׃
6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש׃
7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא׃
8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא׃
9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארידי ואת ויזתא׃
10 עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם׃
11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך׃
12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו יהודים ומה שאלתך ותנתן לך ומה עוד בקשתך ותעש׃
13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ׃
14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו׃
15 ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם׃
16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם׃
17 ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃
18 והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃
19 על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו׃
20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים׃
21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃
23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם׃
24 כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם ויפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם׃
25 ובבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ׃
26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על זאת ומה הגיע אליהם׃
27 קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃
28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר והימים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם׃
29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית׃
30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה ועשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת׃
31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם׃
32 ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר׃

י׃

1 ויעש המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים׃
2 וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס׃
3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו׃

---

1 מגד: בפא בסבא בעזר.

(11) ז. אב. 5: 2. ז. בבא. (20) נד. 28: 21.
1. (21) בד. 7: 5. 25. ז. בבא.
(13) אד. 17: 17. ז. בבא. 3: 14: 12.
9. 14: 3. (22) ז. בבא. 14: 13.
(14) ז. בבא. 3: 5. 14: 4. (23) ב. אב. 5: 19.
(15) ז. בבא. 3: 6. (24) ב. אב. 7: 6. פב. 4: 14.
(16) ז. בבא. 14: 7. (25) ז. בבא. 14: 16. אסא. 10: 16.
(17) ז. בבא. 11: 16. 14: 8. ב. אסא. 23: 14.
(18) אא. 15: 8. נד. 17: 5.
(19) ב. אסא. 2: 1. ז. אסא. 23: 2. 4. 30: 8.

2 מגד: אלמגדן בזעזן.

1: 80. (3) אא. 7: 9. ז. אסא. 6: 7. (6) ז. בבא. 13: 9. אב. 4: 15. (12) ז. בבא. 15: 25.
(4) ז. אסא. 7: 1. (13) ז. בבא. 3. 15. 2. 15. ז. אב. 18: 5. ז. בבא. 15: 26.
(14) ז. בבא. 13: 20. אא. 30: 15. (16) ז. בבא. 15: 29.
11. ז. אסא. 2: 18. ז. בבא. 15: 27. (17) ז. בבא. 16: 1. 15: 1. אא. 132: 8. ז. אב. 8: 5. 102: 63.
(7) ז. אסא. 6: 19. (15) ז. בבא. 15: 28.
(9) אא. 119. 120. לא. 5: 8. 6.
(10) ז. בבא. 13: 13. 27. 39: 5.
(11) ז. בבא. 13: 14. בבא. 30:

8 ויהי כאשר שמע אבנר בן נר את אשר הכה איש בושת ויחרד ידיו וכל ישראל נבהלו: 9 וישלחו אנשים אל איש בושת בן שאול ויאמרו אליו למה תמות אבנר כנבל ימות: 10 ידיך לא אסורות ורגליך לא נחושות נפלת כאשר נפלים לפני בני העולה ויבך איש בושת עליו ויבהלו כל ישראל: 11 ויבאו כל העם לנחם את דוד בעוד היום ויאמר דוד לאמר כה יעשה אלהים לי וכה יוסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: 12 וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל אשר יעשה המלך בעיני כל העם: 13 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית אבנר בן נר: 14 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: 15 ואני רך ומשוח היום והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה לעשה הרעה כרעתו: 16 ויסף דוד לדבר את שאול ואת יהונתן בנו ואת העם כל הימים אשר שאול חי ויד דוד הולכת ורעה לבית שאול: 17 ויקונן דוד את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: 18 ידיך לא אסורות ורגליך לא נחושות כנפול לפני בני העולה נפלת ויוסף כל העם לבכות עליו: 19 ויבא כל העם עוד לבכות אותו ביום ויאמרו כל העם לאמר כה יעשה אלהים לי וכה יוסיף כי אם לפני בוא השמש לחמו או מאומה: 20 וכל העם ההוא הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם: 21 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה מישראל: 22 ואני היום רך ומתרפה ואנשי האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה המרע כרעתו: 23 וישמע איש בושת כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: 24 ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם בארות תחשב על בנימין: 25 ויברחו הבארתים וישבו שמה גרים עד היום הזה: 26 ושאול יהונתן בנו היו נכים בני חמש שנים היא בבוא השמועה מיזרעאל עליהם ותנוסנה אומנתם ותפל ותהי נכה ושמו מפיבשת: 27 ויהי בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בושת והוא שוכב את משכב הצהרים: 28 ויבאו עד תוך הבית לוקחי חטים ויכו אותו בחמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 29 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכוהו וימיתוהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה: 30 ויביאו את ראש איש בושת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בושת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה למלך אדני נקמות היום הזה משאול ומזרעו: 31 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר: 32 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול וכמבשר בעיניו היה לו אחזתי בו ואהרגהו בציקלג אשר לתתי לו בשורה: 33 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 34 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקטעו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בושת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

פרק ה׳

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם תמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששת חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: 7 ויכד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל נכה יבוסי ויגע בצנור ויסירו את הפסחים ואת העורים שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית: 9 וישב דוד במצודה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית: 10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזי לבנון ונגרי עץ ובוני קיר ויבנו בית על דוד: 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא למלכותו בעבור עמו ישראל: 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות: 14 ואלה שמות הילדים אשר ילד בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט: 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים הנתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך: 20 ויבא דוד בעלפרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלפרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה סב מאחריהם ובאת אליהם מול בכאים: 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר:

(18) ו. מל. 8: 55. ו. דבה. 16: 2.
(19) ו. דבה. 16: 3.
(20) מל. 30: פרס. ס. שמ. 6: 14. 16. ו. שמ. 19: 24. ב. 9: 4.
(21) ו. שמ. 13: 14. 15: 28.
(23) ו. שמ. 15: 35. נש. 22: 14. מש. 1: 25.

(1) ו. דבה. 17: 1. מצה. 2: 7. 28: 2.
(2) ס. שמ. 5: 11. פרס. 7: 46. מש. 26: 1. 40: 21.
(3) ו. מל. 8: 17. 18. ו. דבה. 22: 7. 28: 2.
(5) ו. מל. 5: 3. 8: 19. ו. דבה. 22: 8. 28: 3.
(6) ו. מל. 8: 16. מש. 40: 18. 19. 34.
(7) חש. 26: 11. 12. דש. 23: 14. ו. דבה. 17: 6. ס. שמ. 5: 2. מש. 78: 71. 72. מש. 2: 6. פרס. 20: 28.
(8) ו. שמ. 16: 11. 12. מש. 78: 70.
(9) ו. שמ. 18: 14. ס. שמ. 5: 10. 8: 6. 14. ו. שמ. 31: 6. מש. 89: 23. דה. 12: 2.
(10) מש. 44: 2. 80: 8. יש. 9: 6. שמ. 15: 9. מש. 89: 22. 24.

(11) ב. שמ. 2: 14–16. ו. שמ. 12: 9. 11. מש. 106: 42. ס. שמ. 7: 1. מל. 1: 21. ס. שמ. 7: 27. 2. מל. 11: 38.
(12) ו. מל. 2: 1. דש. 31: 16. ו. מל. 1: 21. בה. 13: 36. ו. מל. 8: 20. מש. 132: 11.
(13) ו. מל. 5: 5. 6: 12. 8: 19. ו. דבה. 22: 10. 28: 6. ס. שמ. 7: 16. מש. 89: 4. 37. 36. 29.
(14) מש. 89: 26. 27. 30. 31. 32. 33. דבה. 1: 5.
(15) ו. שמ. 15: 23. 28. 16: 14. ו. מל. 11: 13. 34.
(16) ס. שמ. 7: 13. מש. 89: 20. 37. מש. 12: 34.
(18) בה. 32: 10.
(19) ס. שמ. 7: 12. 13. נש. 55: 8.
(20) בה. 18: 19. מש. 139: 1. 2: 5. ס. דבה. 16: 25. ו. דבה. 22: 2: 5. מש. 48: 1. 86: 10. 96: 4. 135: 5. 145: 3. יג. 10: 6. 11: 3. יש. 24: 4. 35: 32. 39: 1. שמ. 2: 2. מש. 86: 8. 89: 6. 8. נש. 45: 5. 18: 22. (23) דה. 4: 7. 32: 34. 33: 29. מש. 147: 20. דה. 9: 26. 10: 1. שמ.

ټول ټاټوبي ټاټوبن: ماشومان ډوډۍ غواړي: چا ډوډۍ نه درکوي: 24 له ټولو نه ښه ښځه ده چې ښه نوم لري: او له ټولو نه ښه ورځ هغه ده چې مړ شي: له ټولو نه ښه ورځ هغه ده چې د ماتم کور ته ځي: له هغه ورځې نه چې زېږېدلی دی: 25 له هغه ورځې نه چې ژوند کوي: له هغه ورځې نه چې ژوند کوي: له هغه ورځې نه چې ژوند کوي:

6 לפקדיהם׃* ויהיו בני־דן חשם ודאן: חשם ודאן
ואחיאזר בן־עמישדי: ובני נפתלי יחצאל
וגוני: ויצר ושלם בני בלהה: אלה בני־יעקב
7 ואלה שמותם גד ואשר יהודה׃* ושכר זבולן
בנימן: בני רחל יוסף ובנימן׃* ואלה בני־
8 בלהה דן ונפתלי: בני־גד גדיאל חושים ושבון
9 וערי ואראלי ואדלי: בני־אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר
10 ומלכיאל הוא אבי ברזית׃* ואלה בני־יוסף
אפרים ומנשה בני־בנימן אחיו בכרו נמואל
11 בלע ואשבל גרא נעמן אחי ורש ומפים וחופים׃*
12 ואלה בני־בלע גרא ונעמן אחי ורש ומפים
13 וחופים׃* ואלה בני־בנימן לבני משפחתם
בכרו בלע ואשבל שני גרא אחיו נעמן אחיו
14 ורש אחיו ומפים אחיו וחופים׃* ואלה בני־
15 ורש חשים ואחיהוד׃ ואלה שמות בני־אשר
16 ישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם׃* ובני
בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית׃* ויולד
17 חבר את יפלט ואת שמר ואת חותם ואת שוע
18 אחותם׃* ובני יפלט פרדיה ואשבנה ויערי׃*
19 ובני שמר אחי ורהגה ישובי וארם׃* ובני
חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
20 ועראן׃ אלה בני־יתן לראשי האבות גלעדי
21 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
22 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
23 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
24 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
25 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
26 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
27 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
28 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
29 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
30 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
31 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
32 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
33 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
34 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
35 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
36 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
37 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
38 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
39 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
40 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
41 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
42 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
43 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
44 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
45 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
46 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
47 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
48 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
49 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
50 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
51 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
52 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
53 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
54 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
55 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
56 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
57 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
58 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
59 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
60 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
61 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
62 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
63 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
64 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
65 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
66 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
67 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
68 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
69 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
70 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
71 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
72 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
73 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
74 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
75 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
76 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
77 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
78 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
79 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
80 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
81 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
82 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
83 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
84 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
85 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
86 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
87 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
88 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
89 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
90 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
91 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
92 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
93 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
94 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
95 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
96 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
97 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
98 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
99 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
100 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
101 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
102 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
103 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
104 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
105 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
106 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
107 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
108 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
109 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
110 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
111 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
112 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
113 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
114 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
115 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
116 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
117 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
118 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
119 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
120 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
121 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
122 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
123 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
124 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
125 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
126 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
127 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
128 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
129 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
130 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
131 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
132 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
133 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
134 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
135 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
136 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
137 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
138 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
139 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
140 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
141 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
142 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
143 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
144 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
145 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
146 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
147 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
148 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
149 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
150 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
151 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
152 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
153 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
154 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
155 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
156 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
157 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
158 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
159 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
160 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
161 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
162 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
163 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
164 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
165 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
166 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
167 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
168 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
169 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
170 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
171 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
172 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
173 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
174 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
175 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
176 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
177 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
178 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
179 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
180 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
181 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
182 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
183 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
184 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
185 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
186 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
187 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
188 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
189 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
190 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
191 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
192 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
193 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
194 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
195 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
196 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
197 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
198 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
199 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
200 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
201 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
202 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
203 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
204 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
205 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
206 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
207 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
208 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
209 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
210 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
211 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
212 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
213 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
214 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
215 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
216 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
217 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
218 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
219 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
220 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
221 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
222 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
223 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
224 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
225 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
226 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
227 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
228 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
229 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
230 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
231 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
232 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
233 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
234 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
235 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
236 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
237 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
238 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
239 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
240 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
241 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
242 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
243 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
244 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
245 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
246 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
247 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
248 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
249 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
250 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
251 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
252 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
253 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
254 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
255 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
256 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
257 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
258 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
259 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
260 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
261 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
262 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
263 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
264 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
265 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
266 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
267 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
268 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
269 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
270 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
271 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
272 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
273 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
274 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
275 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
276 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
277 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
278 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
279 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
280 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
281 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
282 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
283 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
284 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
285 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
286 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
287 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
288 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
289 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
290 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
291 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
292 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
293 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
294 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
295 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
296 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
297 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
298 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
299 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
300 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
301 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
302 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
303 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
304 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
305 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
306 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
307 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
308 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
309 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
310 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
311 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
312 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
313 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
314 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
315 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
316 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
317 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
318 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
319 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
320 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
321 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
322 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
323 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
324 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
325 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
326 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
327 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
328 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
329 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
330 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
331 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
332 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
333 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
334 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
335 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
336 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
337 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
338 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
339 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
340 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
341 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
342 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
343 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
344 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
345 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
346 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
347 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
348 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
349 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
350 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
351 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
352 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
353 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
354 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
355 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
356 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
357 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
358 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
359 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
360 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
361 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
362 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
363 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
364 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
365 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
366 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
367 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
368 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
369 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
370 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
371 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
372 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
373 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
374 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
375 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
376 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
377 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
378 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
379 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
380 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
381 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
382 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
383 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
384 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
385 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
386 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
387 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
388 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
389 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
390 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
391 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
392 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
393 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
394 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
395 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
396 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
397 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
398 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
399 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
400 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
401 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
402 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
403 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
404 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
405 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
406 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
407 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
408 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
409 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
410 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
411 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
412 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
413 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
414 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
415 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
416 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
417 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
418 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
419 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
420 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
421 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
422 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
423 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
424 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
425 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
426 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
427 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
428 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
429 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
430 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
431 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
432 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
433 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
434 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
435 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
436 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
437 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
438 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
439 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
440 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
441 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
442 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
443 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
444 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
445 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
446 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
447 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
448 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
449 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
450 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
451 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
452 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
453 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
454 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
455 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
456 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
457 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
458 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
459 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
460 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
461 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
462 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
463 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
464 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
465 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
466 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
467 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
468 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני
469 חותם אחיו ירעיה ומשיאל ובני בלעם יתן
470 ועראן׃* ובני יתן אלה ראשי האבות גלעדי
471 ומכיר אבי גלעד יריאל אשריאל ושכם׃* ושמידע
472 ושמידעה ואלה בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
473 אחותם׃* ותלד מלכה אשת מכיר בן ותקרא
474 שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃*
475 ובן־אולם בדן אלה בני־גלעד בן־מכיר בן־
476 מנשה׃* ובני אפרים שותלח ובכר ותחן׃
477 ובני שותלח עדי ובני עדי לעדן ובניו עמיהוד
478 אלישמע׃* מבני נון יהושע׃ ובני בנימן בלע
479 בכרו ואשבל שני ואחרח׃* ורפא ורפה ואלעשה
480 ואצל׃* ואלעשה ילד את־סרח ואת־עזריקם
481 ואת־בכרו׃* ובני אשל עבדיה ישוי ואליעזר
482 ושתים׃* ובני עולם אחיו בלע ובכר וירעות
483 ואלה בני־עולם גבורי חיל אנשי מחץ ורמי
484 קשת ובניהם ובני בניהם מאה חמשים ושלשה
485 כל־אלה מבני בנימן׃* ויהי בני־שמר אחי
486 אשתו ושמו אחיו רהגה ישובי וארם׃* ובני

21 ۶ر: ګ ډېنګوجې، ډې ۶ې ښکې ځوک ټټ:* ځمه ښکې
ډېنګوجې، ډېنګوجې ځمه ډېنګوجې، ډېنګوجې ډېګګ:
20 ګ۶ښه ښه ښکې:* ۶ښه: ۲ې ۶هه ښکې ډېګګ:
ډېګګ: ډېګګ: ډېګګ ډېګګ ځوک ډېګګ ډېګګ
19 ډېګګ ډېګګ ګ۶ښه ډېګګ:* ډېګګ ډېګګ ډېګګ
18 ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ:* ډېګګ ډېګګ ډېګګ:
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
17 ډېګګ: ډېګګ ډېګګ:* ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
16 ډېګګ ډېګګ:* ډېګګ: ډې ډېګګ ډېګګ ډېګګ
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
15 ډېګګ:* ډېګګ ډېګګ: ډېګګ: ډېګګ ډېګګ ډېګګ:
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
14 ډېګګ ډې ډېګګ: ډېګګ ډېګګ.* ډېګګ: ډې ډېګګ:
ډېګګ: ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ: ډېګګ ډېګګ
13 ډېګګ ډې ډېګګ: ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ:
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
12 ډېګګ: ډې ډېګګ ډېګګ:* ډېګګ ډېګګ ډېګګ:
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
ډېګګ ډې ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ ډېګګ
ډېګګ ډېګګ

9 וַיֹּאמֶר לָהּ בִּגְתָא סָרִיסָא דִּי־מִן־קֳדָם מַלְכָּא:* אַף גַּלְגַּל אִתְתָּא
מַלְכְּתָא לָא־עֲבַד מִלָּתָא דִּי מַלְכָּא אֲמַר בְּיַד־הָמָן אֶלָּא עִמֵּהּ
עַל־מַלְכָּא: וְהָמָן בְּיוֹמָא הַהוּא נְפַק חֶדְוָא וְטָבָא לִבָּא וְכַד
חָזָא הָמָן לְמָרְדֳּכַי יְהוּדָאָה דִּי־יָתִב בְּתַרְעָא דִּי־מַלְכָּא וְלָא
קָם וְלָא זָע מִנֵּהּ וּמְלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי חֵמָה:* וְאִתְאַפַּק הָמָן
וְעָל לְבַיְתֵהּ וְשַׁלַּח וְאַיְתִי לְחַבְרָתֵהּ וְלִזְרֶשׁ: וְחַוָּא לְהוֹן הָמָן
יְקָר עוּתְרֵהּ וְסַגִּיאוּת בְּנוֹהִי וְכָל־דִּי רְבָּהּ מַלְכָּא עֲלוֹהִי וְדִי
אַסְגְּיאֵהּ יָתֵהּ עַל־שָׂרַיָּא וְעַבְדֵי מַלְכָּא: וְאָמַר הָמָן אַף לָא
אַשְׁבַּקַת אִתְתָּא מַלְכְּתָא לְאָעָלָא עִם־מַלְכָּא לְמִשְׁתְּיָא בְּרַם
לְוָתֵהּ אֲנָה וְאַף־מָחָר קְרִיתָא אֲנָה לְוָתָהּ עִם־מַלְכָּא: וְכָל־דָּא
לָא־שָׁוֵא לִי כָּל־עִדָּן דַּאֲנָה חָזֵא יָת־מָרְדֳּכַי יְהוּדָאָה דִּי־יָתִב
בְּתַרְעָא דִּי־מַלְכָּא: וַאֲמַרַת לֵהּ זֶרֶשׁ אִתְּתֵהּ וְכָל־חַבְרָתֵהּ
יַעְבְּדוּן עֵץ דִּי־רוּמֵהּ חַמְשִׁין אַמִּין וּבְצַפְרָא אֱמַר לְמַלְכָּא
וְיִתְלוּן יָת־מָרְדֳּכַי עֲלוֹהִי וְעָל לְבַיְתָא עִם־מַלְכָּא לְמִשְׁתְּיָא
עִם־אִתְתָּא מַלְכְּתָא וְשַׁפִּיר קֳדָם מַלְכָּא פִּתְגָמָא הָדֵין וְיַעְבְּדוּן
עֵצָא וְיִתְלֵא הָמָן: וְשַׁפִּיר קֳדָם הָמָן פִּתְגָמָא וְעָבַד עֵצָא:

פרק ו׳.

1 בְּלֵילְיָא הַהִיא אִתְנְדַּד שְׁנַת מַלְכָּא וַאֲמַר לְהַיְתָאָה יָת־סִפְרָא
דִּי־דְכָרָנַיָּא דִּי־קֳדָמוֹהִי וְהִתְקְרִיאוּ בְּמַלְכָּא: וְאִשְׁתְּכַח כְּתִיב
דִּי־אֲחַוָּא מָרְדֳּכַי עַל־בִּגְתָנָא וְתֶרֶשׁ תַּרְתֵּי סָרִיסֵי מַלְכָּא
מִנְטְרֵי סִפָּא דִּי־קֳדָם מַלְכָּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וַאֲמַר מַלְכָּא מָא־יְקָרָא
וְרַבְרְבָנוּתָא עֲבַד לְמָרְדֳּכַי עַל־דָּא וְלָא־עֲבַד עִמֵּהּ כֵּן מַלְכָּא
מְשַׁמְּשׁוֹהִי דִּי־מִתְרַגְּשִׁין עִמֵּהּ: וַאֲמַר מַלְכָּא מַן־הוּא בְּחָצֵר
וְהָמָן עָל לְחָצֵר בֵּית מַלְכָּא דִּי־לְבַר לְמֵאֱמַר לְמַלְכָּא לְמִתְלֵא
יָת־מָרְדֳּכַי עַל־עֵצָא דִּי־אַכְסַנְתָּא לֵהּ: וַאֲמַרוּ מְשַׁמְּשׁוֹהִי דִּי־מַלְכָּא
הָא הָמָן קָאֵם בְּחָצֵר וַאֲמַר מַלְכָּא לֵיעֱלֵא: וְעָל הָמָן וַאֲמַר לֵהּ
מַלְכָּא מָא־יַעְבַּד לְגֻבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ וַאֲמַר הָמָן
בְּלִבֵּהּ לְמַן־אִלּוּ חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ יַתִּיר מִנִּי: וַאֲמַר הָמָן
לְמַלְכָּא גֻּבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ: וַאֲמַר הָמָן לְמַלְכָּא
גֻּבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ יַיְתוּן לְבוּשׁ מַלְכוּ דִּי־לָבַשׁ
מַלְכָּא בֵּהּ וְסוּסָא דִּי־רָכֵב מַלְכָּא עֲלוֹהִי וְדִי־יְהַב כְּתַר מַלְכוּ
עַל־רֵאשֵׁהּ: וְיִתְיְהַב לְבוּשָׁא וְסוּסָא עַל־יַד חַד מִן־שָׂרַיָּא
רַבְרְבַיָּא דִּי־מַלְכָּא וְיַלְבְּשׁוּן יָת־גֻּבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ
וְיַרְכְּבִנֵּהּ עַל־סוּסָא דִּי־רְחוֹבָא דִּי־קַרְתָּא וְיִכְרְזוּן קֳדָמוֹהִי
כְּדֵין יִתְעְבֵד לְגֻבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ: וַאֲמַר מַלְכָּא
לְהָמָן אֲסַרְהִי וְעָבֵד כֵּן לְמָרְדֳּכַי יְהוּדָאָה דִּי־יָתִב בְּתַרְעָא
דִּי־מַלְכָּא לָא תְשַׁל מִכֹּל מִלָּתָא דִּי אֲמַרְתָּ: וְנָסַב הָמָן יָת־לְבוּשָׁא
וְיָת־סוּסָא וְלַבַּשׁ יָת־מָרְדֳּכַי וְרַכְּבִנֵּהּ עַל־רְחוֹבָא דִּי־קַרְתָּא
וְכָרִיז קֳדָמוֹהִי כְּדֵין יִתְעְבֵד לְגֻבְרָא דִּי־חֵפֵץ מַלְכָּא בִּיקָרֵהּ:
וְתָב מָרְדֳּכַי לְתַרְעָא דִּי־מַלְכָּא וְהָמָן אִתְבְּהַת לְבַיְתֵהּ אָבֵל
וְחָפֵא רֵאשֵׁהּ: וְשַׁפִּיר לְהָמָן כָּל־דִּי־עֲבַד לֵהּ וַאֲמַרוּ חַכִּימוֹהִי
וְזֶרֶשׁ אִתְּתֵהּ כָּל־חַבְרָתֵהּ אִם־מִזַּרְעָא דִּי־יְהוּדָאֵי מָרְדֳּכַי
דִּי־שָׁרֵיתָ לְמִפַּל מִנֵּהּ לָא תְכָל לְמִפַּל מִנֵּהּ אֶלָּא מִפַּל תִּפַּל
מִנֵּהּ: עַד־דְּהָא מִלַּיָּא עִם־הָמָן וְאִתְאַחֲרוּ וְאַיְתִיו לְהָמָן לְמֵיעַל
לְמִשְׁתְּיָא דִּי־עֲבַדַת אֶסְתֵּר:

פרק ז׳.

1 וְעָל מַלְכָּא וְהָמָן לְמִשְׁתֵּי עִם־אֶסְתֵּר מַלְכְּתָא: וַאֲמַר מַלְכָּא
לְאֶסְתֵּר אַף בְּיוֹמָא תִּנְיָנָא לְמִשְׁתְּיָא דִּי־חַמְרָא מָא־בָעוּתֵךְ
אֶסְתֵּר מַלְכְּתָא וְיִתְיְהַב לָךְ וּמָא־תְאוַת נַפְשֵׁךְ וְעַד פַּלְגוּת
מַלְכוּתִי וְתִתְקַיַּם: וַעֲנַת אֶסְתֵּר מַלְכְּתָא וַאֲמַרַת אִם־הַשְׁכַּחְתִּי
רַחֲמִין קֳדָמָךְ מַלְכָּא וְאִם־עַל־מַלְכָּא טָב יִתְיְהַב־לִי בְּבָעוּתִי
וְיִתְקַיַּם בְּשָׁאֲלָתִי: אֲרֵי זְבִינָא אֲנָה וְעַמִּי לְמִשֵּׁיצָאָה לְמִקְטַל
וּלְמֵיבַד וְלַאֲבָדָא וְאִלּוּ לְעַבְדִין וְלִשְׁפְחָן זְבִינָא אֲנָה וְאִשְׁתְּתֵקִית
דְּלָא־שַׁוִּי עָקָא דְּנִזְיַק מַלְכָּא: וַאֲמַר מַלְכָּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְאָמַר
לְאֶסְתֵּר מַלְכְּתָא מַן־הוּא דֵּין וְאֵי־זֶה הוּא דְּמִלְּבָבֵהּ מְלָא לְמֶעְבַּד
כֵּן: וַאֲמַרַת אֶסְתֵּר גְּבַר בָּעַל וְסָנֵא הָמָן בִּישָׁא הָדֵין וְהָמָן
אִתְבְּהַת מִן־קֳדָם מַלְכָּא וְאִתְּתָא מַלְכְּתָא: וּמַלְכָּא בְּרוּגְזֵהּ קָם
מִן־מִשְׁתְּיָא דִּי־חַמְרָא לְגִנַּת בִּירְתָנָא וְהָמָן קָם לְמִבְעֵא עַל־נַפְשָׁהּ
מִן־קֳדָם אֶסְתֵּר מַלְכְּתָא אֲרֵי חָזָא דִּי־סְלִיקַת עֲלוֹהִי בִּישְׁתָּא
מִן־קֳדָם מַלְכָּא: וּמַלְכָּא תָּב מִן־גִּנַּת בִּירְתָנָא לְבֵית מִשְׁתְּיָא
דִּי־חַמְרָא וְהָמָן נְפַל עַל־עִרְסָא דִּי־אֶסְתֵּר מַלְכְּתָא וַאֲמַר מַלְכָּא
הַדֵּין אַף לְכָפָאָה עִם־מַלְכְּתָא בְּבַיְתָא מִלָּתָא נְפָקַת מִפֻּם
מַלְכָּא וּכְסוּתָא עַל־אַפּוֹהִי דְּהָמָן סְגִירוּ: וַאֲמַר חַרְבוֹנָה חַד
מִן־סָרִיסַיָּא קֳדָם מַלְכָּא אַף הָא עֵצָא דִּי־עֲבַד הָמָן לְמָרְדֳּכַי
דִּי־מַלֵּל טָבָא עַל־מַלְכָּא קָאֵם בְּבֵית הָמָן גָּבַהּ חַמְשִׁין אַמִּין
וַאֲמַר מַלְכָּא תְּלוּנֵהּ עֲלוֹהִי: וְתָלוּ יָת־הָמָן עַל־עֵצָא דִּי־אַכְסַנְתָּא
לֵהּ וּמַלְכָּא רְעוּתֵהּ שְׁכִיכַת:

---

(9) ו. ב״ר. 15: 19. ויק״ר. 15: 31. ב. ב״ר. 11: 15. 16. 17. 27.
(10) ב״ר. 7: 9.
(11) ב״ר. 28: 30. ד. ב״ר. 16: 22.
(12) ד. ב״ר. 16: 22.
(13) ו. ב״ר. 15: 24. ד. ב״ר. 24: 10. ב״ר. 7: 20. 21. שם. 23. ש״ב. 2: 24.
(14) ב״ר. 52: 5. שם. 36: 20. 32: 5. 51: 4. ב״ב. 28: 13. שם. 32: 1. שה״ש. 7: 18. ויק״ר. 3: 4.
(16) ד. ב״ר. 13: 31.
(20) ב״ר. 3: 3. ב״ב. 1: 20.
(22) ב״ר. 38: 1. 5. ב״ב. 3: 9.
(23) ב״ב. 7: 8–10.
(24) ב״ב. 1: 6. ו. ב״ר. 22: 9.
(26) ו. ב״ר. 20: 1. ב״ב. 3: 11.
(30) ו. ב״ר. 20: 2.

(1) ד. ב״ר. 3: 2. 3. ו. ב״ר. 3: 9.
(3) ו. ב״ר. 16: 9.
(6) ב״ר. 18: 6.

1 ומה: מפיטה דמגילה.

9 פרה בנשה: ומשפטי ושמרתם לעשתן.* ואשר
יבחר יהוה בזרעך. ונתתי את ארץ
גרתיך את כל ארץ כנען לאחזת עולם:
ואהיה להם לאלהים. וכה אמר יהוה צבאות
10 אם לא בריתי יומם ולילה.* חקות שמים וארץ
שמתי. כאשר גם את זרע דוד עבדי
ארבה את הלוים משרתי אשר לא יספר
צבא השמים ולא ימד חול הים. כן ארבה
את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי:
11 ויען יהוה.* ואמרת אליהם כה אמר יהוה:
12 הן אתם אומרים לאמר: את שני המשפחות
אשר בחר יהוה. ויתם מאסם. את עמי
ימאסו עוד מהיות גוי לפני כל יום:
13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר:
עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה
ובעריה בשובי את שבותם. ורחמתים:
14 ושבו ובנו בה בית ושדה וכרם. כי שבתי
את שבותם: כה אמר יהוה צבאות. לא
ימלט איש מידי. ולא יסגר:
15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הנה אנכי
מביא את עבדי צמח. והנה אנכי מביא
את עבדי צמח. והנה אנכי מביא את עבדי
צמח. והנה אנכי מביא את עבדי צמח.
16 ויהי ביום ההוא: לא תבוש עוד יעקב. ולא
יחוור פניו עתה. כי בראותו ילדיו מעשה
ידי בקרבו. יקדישו את שמי: והקדישו את
קדוש יעקב. והיראו את אלהי ישראל:
17 כה אמר יהוה.* ואתה בן אדם קח לך עץ
אחד. וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל
חברו. ולקח עץ אחד. וכתוב עליו לאפרים
עץ יוסף וכל בית ישראל חברו:
18 וקרב אחדם. אל אחד בידך: והיו לאחדים
19 בידי.* ואשר יהיו העצים אשר אתה כתב
עליהם. ביום היותם בידך לעיניהם:
20 ודבר אתם. ויהיו העצים אשר תכתב עליהם
21 בידך לעיניהם: ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה. הנה אני לוקח את עץ יוסף
אשר ביד אפרים. ושבטי ישראל חבריו.
ונתתי אותם עליו את עץ יהודה. ועשיתים
22 לעץ אחד. והיו אחדים בידי:* והיו הגוים
אשר אעזבם שם. וכבסתי אותם ולבנתי.
ועבדי דוד מלך עליהם. ורועה אחד יהיה
לכלם. ובמשפטי ילכו. וחקתי ישמרו
23 ועשו אותם. וישבו על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב. אשר ישבו בה אבותיכם.
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד
עולם. ודוד עבדי נשיא להם לעולם:
24 ושפטתי את עמי. ורעיתי את צאנם.* ועשו
את חקותי ואת משפטי תשמרו. ועשיתם
אותם. ועבדתם את עבדי ליעקב. אשר
נתתי לו את הארץ אשר ישבו בה אבותיכם.
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד
עולם. ודוד עבדי נשיא להם לעולם:
25 וכרתי להם בריתי ברית שלום. ברית עולם
תהיה אתם. ונתתים ואת מקדשי בתוכם
לעולם: והיה משכני עליהם. והיתי להם
לאלהים. והמה יהיו לי לעם:
26 והיתה הגוים את אשר אקדש את ישראל.
בהיות מקדשי בתוכם לעולם:* ויראו
27 הגוים אני יהוה מקדש ישראל. בהיות
מקדשי בתוכם לעולם: ועבדי דוד מלך
28 עליהם. ורועה אחד יהיה לכלם.* ובמשפטי
ילכו. וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו
על הארץ אשר נתתי ליעקב עבדי. אשר
ישבו בה אבותיכם. וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם. ודוד עבדי
נשיא להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום.
29 ברית עולם יהיה אתם. ונתתים והרביתים.
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה
משכני עליהם. והיתי להם לאלהים. והמה
30 יהיו לי לעם.* והגוים ידעו כי אני יהוה
מקדש את ישראל. בהיות מקדשי בתוכם
31 לעולם: ויצא את משה. ויבן מזבח נגד
העם: ויקח שנים עשר מטות. למספר
שבטי בני ישראל: וישם את המטות לפני
32 יהוה בקבר העדות. ויאמר משה אל בני
ישראל לאמר: ויהי המטה אשר יפרח
בחר יהוה בו. והשכתי מעלי את תלונות
בני ישראל אשר הם מלינים עלי: ואתה
33 קח לך מטה אחד. וכתוב עליו את שם
ראובן. ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי.
כי מטה אחד יהיה לראש בית אבותם:
34 והנחת אתם באהל מועד. לפני העדות.
אשר אועד לכם שמה: והיה האיש אשר
אבחר בו מטהו יפרח. והשכתי מעלי את
35 תלונות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם:
ויאמר משה אל בני ישראל. ויתנו אליו כל
36 נשיאיהם מטה לנשיא אחד לנשיא אחד
לשבטיהם. שנים עשר מטות. ומטה אהרן
37 בתוך מטותם: ויניח משה את המטות לפני
יהוה באהל העדות: ויהי ממחרת ויבא משה
אל אהל העדות. והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי. ויוצא פרח והוצא לחים ושקד
38 גמלים: ויאמר יהוה אל משה.* השב את
מטה אהרן לפני העדות. למשמרת לאות
39 לבני מרי. ותכל תלונותם מעלי ולא
תמותנה: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו.
כן עשה:

פרשה ה.

1 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
2 מדבר סין.* ויסעו מרפידם ויחנו במדבר
אין מים לשתות העם: וירב העם עם משה

---

(9) בר. 45: 1.
(11) בר. 39: 12.
(12) בר. 34: 2. 7. שו. 18: 9. 11. 20: 17. יר. 19: 23. 20: 6.
(13) שו. 18: 9. 11.
(14) שו. 22: 25. ש. שמ. 12: 11.
(18) בר. 37: 3. יר. 5: 30. סו. 45: 14.
(19) שמ. 7: 6. ש. שמ. 1: 2. יש. 2: 12. יג. 2: 37. (22) בר. 24: 50. 31: 24. שו. 19: 17. 18. (23) בר. 38: 12. 13. ו. שמ. 25: 4. 36.
(28) יר. 19: 6. 9. 22. בר. 3: 15. 30. (37) ש. שמ. 3: 3. (38) ש. שמ. 14: 23. 32. 15: 8. (39) סו. 84: 2. בר. 38: 12. 16.
(32) ש. שמ. 13: 3. (33) ש. שמ. 19: 19. (34) ש. שמ. 13: 38. (1) ש. שמ. 13: 39. (2) ש. דב. 11: 6. 3: 3.

כל בניו ובנותיו לדבר אתו: ויקח יעקב את
שמעון ואת לוי ואת דינה אחותם: ויבאו
3 שכם לשלם עיר שכם בארץ כנען ויחנו
את פני העיר: וקנה את חלקת השדה
אשר נטה שם את אהלו מיד בני חמור
4 אבי שכם במאה קשיטה: ויקם שם מזבח
5 ויקרא לו אל אלהי ישראל: ויצא דינה
בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
6 הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החוי
נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה
7 ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
8 את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניו
בשדה ויחרש יעקב עד באם: ויצא חמור
אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב
באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
10 לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: ויאמר
חמור אתם התיטיבו את בתי תנו אתה
11 לאיש הזה לאשה: והתערבו אתנו בנותיכם
תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: ואתנו
תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו ורכלו
12 בה והאחזו בה: ותאמר דינה אל אביה
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר
13 תאמרו אלי אתן: ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו בדבר אשר דבר כי
14 טמא את דינה אחותם: ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את
אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
15 היא לנו: אך זאת נאות לכם אם תהיו
כמנו להמול לכם כל זכר: ונתנו את
בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
16 והלכנו: וייטב דברם בעיני חמור ובעיני
17 שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד
18 מכל בית אביו: ויבאו חמור ושכם בנו
אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
19 לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וירכלו בה והארץ הנה
רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
20 לנשים ואת בנותינו נתן להם: אך בזאת
יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם
21 אחד במול לנו כל זכר כאשר הם נמולים:
מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם
22 אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל
חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו
ויתהלו כל זכר כל יצאי שער עירו:
23 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו
שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש
24 חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר:
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
25 ויבאו בני יעקב על החללים וישסו את
העיר אשר טמאו את אחותם: את צאנם
ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר
בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל
26 חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
וישללו גם את כל אשר בבתים: ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי
מתי מספר המה ונאספו עלי והכוני
והשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה
את אחותנו:

(3) ד. בראשית: 14: 19. מה.
(4) ו. בראשית: 20: 41. ד. בראשית: 15: 4.
(5) ד. בראשית: 12: 1.
(7) תהלים: 35: 19. דברים: 19: 12.
(9) בר. 27: 13. ו. בראשית: 25: 3.
(11) תהלים: 35: 19. ו. בראשית: 28. 29. ו. מל. 2: 33.
(13) יחזקאל: 20: 2. ד. בראשית: 13: 37. 38.
(14) ישעיה: 34: 15. בראשית: 9: 27. תהלים: 35: 15. 25. 28.
(17) ד. בראשית: 14: 20. 19: 27.
(19) ד. בראשית: 14: 3.
(20) ד. בראשית: 14: 17. 19: 27.
(23) ד. בראשית: 13: 37.
(24) בר. 43: 3. ד. בראשית: 3: 13.
(25) שו. 1: 6.
(27) ד. בראשית: 18: 18.
(28) ד. בראשית: 14: 24.

33 כב.* ויצו יהוה כאשר צוה את משה ויעש כן:

פרק טו.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא:

2 זאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או סתם בשרו מזובו טמאתו הוא:

3 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב כל הכלי אשר ישב עליו יטמא: וכל האשה אשר יגע על משכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמאה עד הערב:

4 והאיש אשר ישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

5 והנוגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

7 והנוגע בבשר הזב[1] או יבעט הזב בטהור והשליך עליו ורחץ במים וטמא עד הערב:

8 והרכב על הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל הכלי אשר יהיה עליו הזב יטמא ושבר כל עץ יטבל במים וטמא הוא עד הערב:

9 וכל אשר ירכב עליו הזב על אשר יגע תחתיו יטמא עד הערב וכל הנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

10 וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

11 כל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים וכבסו בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

12 והכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ יקלה במים:

13 והזב כי יטהר משר זובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר במים חיים וטהר:

14 וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן:

15 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה וכפר עליו הכהן מזובו לפני יהוה:

16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ את כל בשרו במים וטמא עד הערב:

17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב:

18 והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב:

19 והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנוגע בה יטמא עד הערב:

20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב עליו יטמא:

21 וכל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

22 וכל הנוגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

23 ואם על המשכב הוא או על הכלי הוא אשר היא יושבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב:

24 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא:

25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא:

26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה:

27 וכל הנוגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

28 והטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר:

29 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביא אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד:

30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה:

31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם:

32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה:

33 והדה אשר תדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

---

[1] ר: בשרו: זובו:

(33) כב. 33: 4. 45: 15. כה. 20: 15.

(1) ד. שמ. 12: 11. ו. שה. 1: 5.
(4) ב. 9: 29.
(6) ש. 16: 18.
(7) ו. שמ. 16: 1.
(8) ו. שמ. 16: 2. כב. 28: 20. 21. ד. שמ. 13: 38.
(11) ו. שמ. 9: 13. 16: 3. 5. כב. 20: 5.
(12) שו. 41: 9. 55: 12–14. שה. 15: 51. שו. 3: 1.
(13) ד. שמ. 15: 6. ב. 9: 3.
(14) ד. שמ. 19: 9. שו. 3: שנה.
(16) שו. 3: שנה. ד. שמ. 13: 38.
16: 21. 22.
(18) ד. שמ. 8: 18.
(19) ד. שמ. 18: 2.
(20) ו. שמ. 23: 13.
(21) כב. 1: 16. 17. שנה.
17: 17. 18: 24.
(23) שפ. 18: 1. ד. שמ. 16: 2.
(24) שה. 4: 15.
(25) שו. 43: 3.
(26) שה. 14: 8. ד. שמ. 22: 20. 1. שה. 10: 9. ד. בכר. 9: 8. נה. 62: 4. 1. שמ. 3: 18.
(27) ו. שמ. 9: 9. ד. שמ. 17: 17.
(28) ד. שמ. 17: 16.

30 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת:
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת:
31 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת:
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת.
32 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת.*
33 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת.*
34 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
35 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
36 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
37 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת.

פרק יח:

1 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
2 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
3 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
4 ופחת ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
5 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
6 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
7 ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
8 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
9 ופחת ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
10 ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
11 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
12 ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
13 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
14 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת.
15 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
16 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
17 ופחת ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
18 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
19 ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
20 ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
21 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
22 ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
23 ופחת ופחת ופחת.* ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת
ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת ופחת

---

(30) ד. שמ. 19: 4. שמ. 1: 16. ו. בראש. 27: 33.
6: 12. ובר. 20: 2. 4. יב. 14:
3. 4. מל. 126: 6.
(31) מל. 3: 1. 2. 55: 12.
שמ. ד. שמ. 16: 23: 17.
14. 23.
(32) שמ. 16: 2. ד. שמ. 1: 2.
(33) ד. שמ. 19: 35.
(34) ד. שמ. 16: 19.
(35) ד. שמ. 17: 15. 16.
(36) ד. שמ. 15: 27.
(37) ד. שמ. 16: 16. ו.

(1) ד. שמ. 15: 30. 32. 9: 2.
(2) ד. שמ. 15: 23. 17: 29.
(3) ד. שמ. 19: 27.
(4) שמ. 18: 13.
(5) ד. שמ. 19: 16. ו. שב. 2: 8. 44.
(7) שו. 13: 13.
(8) ב. 9: 24. 56. 57. ו.

שב. 2: 32. 33. ד. שמ. 1: 16. 3: 28. 29. 4: 11. 12.
(9) ו. שמ. 24: 14. ד. שמ. 9: 8. שב. 22: 28.
(10) ד. שמ. 19: 22. ו. שמ. 2: 23. ד. שב. 18: 25. ובר. 3: 38. שמ. 9: 20.
(11) ד. שמ. 12: 11. בר. 15: 4.
(12) בר. 29: 32. ו. שמ. 1: 17. שמ. 25: 18. שב. 8: 28.
(15) ד. שמ. 15: 37.
(16) ד. שמ. 15: 37.
(17) ד. שמ. 19: 25. שמא. 17: 17.
(19) ד. שמ. 15: 34.
(21) ד. שמ. 15: 16: 20: 3. בר. 34: 30. ו. שמ. 13: 4. ד. שמ. 2: 7. שב. 8: 13.
(22) ד. שמ. 12: 11. 12.
(23) ד. שמ. 15: 12.

دعدد. ٥ وَهُوَ الَّذِي يَغْفِرُ جَمِيعَ ذُنُوبِكَ، وَيَشْفِي جَمِيعَ أَمْرَاضِكَ. ٤ وَهُوَ الَّذِي يَفْدِي حَيَاتَكَ مِنَ الْهَلاَكِ، وَيُتَوِّجُكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّأْفَةِ. ٥ وَهُوَ الَّذِي يُشْبِعُ بِالْخَيْرِ أَيَّامَ حَيَاتِكَ، فَتَتَجَدَّدُ شَبِيبَتُكَ كَالنَّسْرِ. ٦ اَلرَّبُّ يُجْرِي عَدْلاً وَقَضَاءً لِجَمِيعِ الْمَظْلُومِينَ. ٧ عَرَّفَ طُرُقَهُ لِمُوسَى، وَأَفْعَالَهُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ. ٨ اَلرَّبُّ رَحِيمٌ وَرَؤُوفٌ، بَطِيءُ الْغَضَبِ وَكَثِيرُ الإِحْسَانِ. ٩ لاَ يُحَاكِمُ إِلَى الأَبَدِ، وَلاَ يَحْقِدُ عَلَى الدَّهْرِ. ١٠ لَمْ يَعْمَلْ مَعَنَا حَسَبَ خَطَايَانَا، وَلَمْ يُجَازِنَا حَسَبَ آثَامِنَا. ١١ لأَنَّهُ كَعُلُوِّ السَّمَاوَاتِ عَنِ الأَرْضِ، قَوِيَ رَحْمَتُهُ عَلَى خَائِفِيهِ. ١٢ كَبُعْدِ الْمَشْرِقِ عَنِ الْمَغْرِبِ، أَبْعَدَ عَنَّا مَعَاصِينَا. ١٣ كَمَا يَتَرَأَّفُ الأَبُ عَلَى الْبَنِينَ، تَرَأَّفَ الرَّبُّ عَلَى خَائِفِيهِ. ١٤ لأَنَّهُ عَالِمٌ بِجَبْلَتِنَا، يَذْكُرُ أَنَّنَا تُرَابٌ نَحْنُ. ١٥ اَلإِنْسَانُ أَيَّامُهُ كَالْعُشْبِ، كَزَهْرِ الْحَقْلِ هَكَذَا يَزْهُرُ. ١٦ لأَنَّ رِيحًا تَهُبُّ عَلَيْهِ فَلاَ يَكُونُ، وَلاَ يَعْرِفُهُ مَكَانُهُ بَعْدُ. ١٧ وَأَمَّا رَحْمَةُ الرَّبِّ فَمِنَ الأَزَلِ إِلَى الأَبَدِ عَلَى خَائِفِيهِ، وَعَدْلُهُ عَلَى أَبْنَاءِ الأَبْنَاءِ، ١٨ لِلَّذِينَ يَحْفَظُونَ عَهْدَهُ، وَيَذْكُرُونَ وَصَايَاهُ لِيَعْمَلُوا بِهَا. ١٩ اَلرَّبُّ فِي السَّمَاوَاتِ أَثْبَتَ كُرْسِيَّهُ، وَمَمْلَكَتُهُ عَلَى الْكُلِّ تَسُودُ. ٢٠ بَارِكُوا الرَّبَّ يَا جَمِيعَ مَلاَئِكَتِهِ، الأَقْوِيَاءَ قُدْرَةً، الْعَامِلِينَ أَمْرَهُ، لِسَمَاعِ صَوْتِ كَلاَمِهِ. ٢١ بَارِكُوا الرَّبَّ يَا جَمِيعَ جُنُودِهِ، خُدَّامَهُ الْعَامِلِينَ مَشِيئَتَهُ. ٢٢ بَارِكُوا الرَّبَّ يَا جَمِيعَ أَعْمَالِهِ، فِي كُلِّ أَمَاكِنِ سُلْطَانِهِ. بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي.

المزمور ١٠٤

١ بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي. يَا رَبُّ إِلهِي قَدْ عَظُمْتَ جِدًّا. قَدْ لَبِسْتَ حَشَمَةً وَجَلاَلاً، ٢ اَلْمُتَغَطِّي بِالنُّورِ كَثَوْبٍ، الْبَاسِطُ السَّمَاوَاتِ كَشُقَّةٍ. ٣ اَلَّذِي سَقَفَ عَلاَلِيَّهُ بِالْمِيَاهِ، الْجَاعِلُ الْغَمَامَ مَرْكَبَتَهُ، الْمَاشِي عَلَى أَجْنِحَةِ الرِّيحِ، ٤ اَلصَّانِعُ مَلاَئِكَتَهُ رِيَاحًا، وَخُدَّامَهُ نَارًا مُلْتَهِبَةً. ٥ اَلَّذِي أَسَّسَ الأَرْضَ عَلَى قَوَاعِدِهَا فَلاَ تَتَزَعْزَعُ إِلَى الدَّهْرِ وَالأَبَدِ. ٦ اَلْغَمْرُ كَالثَّوْبِ غَطَاؤُهَا. عَلَى الْجِبَالِ تَقِفُ الْمِيَاهُ. ٧ مِنَ انْتِهَارِكَ تَهْرُبُ، مِنْ صَوْتِ رَعْدِكَ تَنْزَعِجُ. ٨ تَصْعَدُ عَلَى الْجِبَالِ، تَنْحَدِرُ إِلَى الْبِقَاعِ، إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي أَسَّسْتَ لَهَا. ٩ وَضَعْتَ تُخْمًا لاَ تَتَعَدَّاهُ، لاَ يَرْجِعْنَ لِتُغَطِّيَ الأَرْضَ. ١٠ اَلْمُرْسِلُ الْعُيُونَ فِي الأَوْدِيَةِ، بَيْنَ الْجِبَالِ تَجْرِي. ١١ تَسْقِي كُلَّ حَيَوَانَاتِ الْبَرِّيَّةِ، تَكْسِرُ الْوُعُولُ الْوَحْشِيَّةُ عَطَشَهَا. ١٢ عَلَيْهَا تُقِيمُ طُيُورُ السَّمَاءِ مَسْكَنَهَا، مِنْ بَيْنِ الأَغْصَانِ تُعْطِي صَوْتًا. ١٣ اَلسَّاقِي الْجِبَالَ مِنْ عَلاَلِيِّهِ، مِنْ ثَمَرِ أَعْمَالِكَ تَشْبَعُ الأَرْضُ. ١٤ اَلْمُنْبِتُ الْعُشْبَ لِلْبَهَائِمِ، وَالْبَقْلَ لِخِدْمَةِ الإِنْسَانِ، لإِخْرَاجِ خُبْزٍ مِنَ الأَرْضِ، ١٥ وَخَمْرٍ تُفَرِّحُ قَلْبَ الإِنْسَانِ، لإِلْمَاعِ وَجْهٍ أَكْثَرَ مِنَ الزَّيْتِ، وَخُبْزٍ يَسْعَدُ قَلْبَ الإِنْسَانِ. ١٦ تَرْتَوِي أَشْجَارُ الرَّبِّ، أَرْزُ لُبْنَانَ الَّذِي غَرَسَهُ، ١٧ حَيْثُ تُعَشِّشُ الطُّيُورُ، وَالْحَسِيدَةُ سَرْوُهَا بَيْتُهَا. ١٨ اَلْجِبَالُ الْعَالِيَةُ لِلظِّبَاءِ، الصُّخُورُ مَلْجَأٌ لِلْوَبْرِ. ١٩ صَنَعَ الْقَمَرَ لِلْمَوَاسِمِ، الشَّمْسُ عَرَفَتْ مَغِيبَهَا. ٢٠ تَجْعَلُ ظُلْمَةً فَيَكُونُ لَيْلٌ، فِيهِ تَدِبُّ كُلُّ وُحُوشِ الْوَعْرِ. ٢١ اَلأَشْبَالُ الْمُرْدِيَةُ تُزَمْجِرُ فَرِيسَةً، وَلِتَطْلُبَ مِنَ اللهِ طَعَامَهَا. ٢٢ تُشْرِقُ الشَّمْسُ فَتَنْسَحِبُ، وَإِلَى مَآوِيهَا تَرْبِضُ. ٢٣ يَخْرُجُ الإِنْسَانُ إِلَى عَمَلِهِ، وَإِلَى شُغْلِهِ إِلَى الْمَسَاءِ. ٢٤ مَا أَعْظَمَ أَعْمَالَكَ يَا رَبُّ! كُلَّهَا بِحِكْمَةٍ صَنَعْتَ. مَلأَتِ الأَرْضُ مِنْ غِنَاكَ. ٢٥ هَذَا الْبَحْرُ كَبِيرٌ وَوَاسِعُ الأَطْرَافِ، هُنَاكَ دَبَّابَاتٌ بِلاَ عَدَدٍ، حَيَوَانَاتٌ صِغَارٌ مَعَ كِبَارٍ. ٢٦ هُنَاكَ تَجْرِي السُّفُنُ، لِيَلْعَبَ فِيهِ لِوِيَاثَانُ الَّذِي صَوَّرْتَهُ. ٢٧ كُلُّهَا تَنْتَظِرُكَ أَنْ تُعْطِيَهَا طَعَامَهَا فِي حِينِهِ. ٢٨ تُعْطِيهَا فَتَلْتَقِطُ. تَفْتَحُ يَدَكَ فَتَشْبَعُ خَيْرًا. ٢٩ تَحْجُبُ وَجْهَكَ فَتَرْتَاعُ. تَنْزِعُ رُوحَهَا فَتَمُوتُ وَإِلَى تُرَابِهَا تَعُودُ. ٣٠ تُرْسِلُ رُوحَكَ فَتُخْلَقُ، وَتُجَدِّدُ وَجْهَ الأَرْضِ. ٣١ لِيَكُنْ مَجْدُ الرَّبِّ إِلَى الأَبَدِ. لِيَفْرَحِ الرَّبُّ بِأَعْمَالِهِ. ٣٢ اَلَّذِي يَنْظُرُ إِلَى الأَرْضِ فَتُرْعِدُ، يَلْمِسُ الْجِبَالَ فَتُدَخِّنُ. ٣٣ أُغَنِّي لِلرَّبِّ فِي حَيَاتِي، أُرَنِّمُ لإِلهِي مَا دُمْتُ مَوْجُودًا. ٣٤ فَلْتَلْذَّ لَهُ نَجْوَايَ. أَنَا أَفْرَحُ بِالرَّبِّ. ٣٥ لِتَفْنَ الْخَطَاةُ عَنِ الأَرْضِ، وَالأَشْرَارُ لاَ يَكُونُونَ بَعْدُ. بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي. هَلِّلُويَا.

المزمور ١٠٥

١ اِحْمَدُوا الرَّبَّ وَنَادُوا بِاسْمِهِ. عَرِّفُوا بَيْنَ الشُّعُوبِ أَفْعَالَهُ. ٢ غَنُّوا لَهُ، رَنِّمُوا لَهُ. تَكَلَّمُوا بِكُلِّ عَجَائِبِهِ. ٣ اِفْتَخِرُوا بِاسْمِ قُدْسِهِ. لِيَفْرَحْ قَلْبُ طَالِبِي الرَّبِّ. ٤ اُطْلُبُوا الرَّبَّ وَعِزَّهُ. الْتَمِسُوا وَجْهَهُ دَائِمًا. ٥ اُذْكُرُوا عَجَائِبَهُ الَّتِي صَنَعَ، آيَاتِهِ وَأَحْكَامَ فَمِهِ، ٦ يَا ذُرِّيَّةَ إِبْرَاهِيمَ عَبْدِهِ، يَا بَنِي يَعْقُوبَ الْمُخْتَارِينَ. ٧ هُوَ الرَّبُّ إِلهُنَا. فِي كُلِّ الأَرْضِ أَحْكَامُهُ. ٨ ذَكَرَ إِلَى الأَبَدِ عَهْدَهُ، الْكَلاَمَ الَّذِي أَمَرَ لأَلْفِ جِيلٍ، ٩ اَلَّذِي قَطَعَهُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ، وَقَسَمَهُ لإِسْحَاقَ، ١٠ وَأَقَامَهُ لِيَعْقُوبَ فَرِيضَةً، لإِسْرَائِيلَ عَهْدًا أَبَدِيًّا، ١١ قَائِلاً: «لَكَ أُعْطِي أَرْضَ كَنْعَانَ حَبْلَ مِيرَاثِكُمْ». ١٢ إِذْ هُمْ قَلِيلُو الْعَدَدِ، قَلِيلُونَ جِدًّا، وَنُزَلاَءُ فِيهَا، ١٣ وَتَمَشَّوْا مِنْ أُمَّةٍ إِلَى أُمَّةٍ، وَمِنْ مَمْلَكَةٍ إِلَى شَعْبٍ آخَرَ، ١٤ لَمْ يَدَعْ إِنْسَانًا يَظْلِمُهُمْ، وَوَبَّخَ مُلُوكًا مِنْ أَجْلِهِمْ: ١٥ «لاَ تَمَسُّوا مَسِيحِيَّ، وَلاَ تُسِيئُوا إِلَى أَنْبِيَائِي». ١٦ وَدَعَا جُوعًا عَلَى الأَرْضِ، وَحَطَّمَ كُلَّ قِوَامِ الْخُبْزِ. ١٧ أَرْسَلَ قُدَّامَهُمْ رَجُلاً. لِعَبْدٍ بِيعَ يُوسُفُ. ١٨ أَذَلُّوا رِجْلَيْهِ بِالْقَيْدِ، فِي الْحَدِيدِ دَخَلَتْ نَفْسُهُ، ١٩ إِلَى وَقْتِ مَجِيءِ كَلِمَتِهِ قَوْلُ الرَّبِّ صَهَرَهُ. ٢٠ أَرْسَلَ الْمَلِكُ وَأَطْلَقَهُ، مُتَسَلِّطُ الشُّعُوبِ وَأَعْتَقَهُ. ٢١ أَقَامَهُ سَيِّدًا لِبَيْتِهِ، وَمُتَسَلِّطًا عَلَى كُلِّ مُقْتَنَاهُ، ٢٢ لِيُؤَدِّبَ رُؤَسَاءَهُ كَنَفْسِهِ، وَيُعَلِّمَ مَشَايِخَهُ الْحِكْمَةَ. ٢٣ فَدَخَلَ إِسْرَائِيلُ إِلَى مِصْرَ، وَيَعْقُوبُ تَغَرَّبَ فِي أَرْضِ حَامٍ. ٢٤ وَأَثْمَرَ شَعْبَهُ جِدًّا، وَأَعَزَّهُ أَكْثَرَ مِنْ مُضَايِقِيهِ. ٢٥ حَوَّلَ قَلْبَهُمْ لِيُبْغِضُوا شَعْبَهُ، لِيَمْكُرُوا بِعَبِيدِهِ. ٢٦ أَرْسَلَ مُوسَى عَبْدَهُ، هَارُونَ الَّذِي اخْتَارَهُ. ٢٧ جَعَلُوا بَيْنَهُمْ كَلاَمَ آيَاتِهِ، وَعَجَائِبَ فِي أَرْضِ حَامٍ. ٢٨ أَرْسَلَ ظُلْمَةً فَأَظْلَمَ، وَلَمْ يُعَاصُوا كَلاَمَهُ. ٢٩ حَوَّلَ مِيَاهَهُمْ إِلَى دَمٍ، وَأَمَاتَ سَمَكَهُمْ. ٣٠ كَثُرَ فِي أَرْضِهِمْ ضَفَادِعُ فِي مَخَادِعِ مُلُوكِهِمْ. ٣١ قَالَ فَجَاءَ هَوَامُّ، بَعُوضٌ فِي كُلِّ تُخُومِهِمْ. ٣٢ جَعَلَ أَمْطَارَهُمْ بَرَدًا، لَهِيبَ نَارٍ فِي أَرْضِهِمْ. ٣٣ وَضَرَبَ كُرُومَهُمْ وَتِينَهُمْ، وَحَطَّمَ أَشْجَارَ تُخُومِهِمْ. ٣٤ قَالَ فَجَاءَ جَرَادٌ وَيَرَقٌ بِلاَ عَدَدٍ، ٣٥ وَأَكَلَ كُلَّ عُشْبٍ فِي أَرْضِهِمْ، وَأَكَلَ ثَمَرَ أَرْضِهِمْ. ٣٦ وَضَرَبَ كُلَّ بِكْرٍ فِي أَرْضِهِمْ، أَوَّلَ كُلِّ قُدْرَتِهِمْ. ٣٧ وَأَخْرَجَهُمْ بِفِضَّةٍ وَذَهَبٍ، وَلَيْسَ فِي أَسْبَاطِهِمْ مَنْ عَثَرَ. ٣٨ فَرِحَتْ مِصْرُ بِخُرُوجِهِمْ، لأَنَّ خَوْفَهُمْ وَقَعَ عَلَيْهَا. ٣٩ بَسَطَ سَحَابَةً سِتْرًا، وَنَارًا لِتُضِيءَ اللَّيْلَ. ٤٠ سَأَلُوا فَأَتَى سُلْوَى، وَبِخُبْزِ السَّمَاءِ أَشْبَعَهُمْ. ٤١ فَتَحَ صَخْرَةً فَانْبَجَسَتْ مِيَاهٌ، سَارَتْ فِي الْيَابِسَةِ أَنْهَارًا. ٤٢ لأَنَّهُ ذَكَرَ كَلِمَةَ قُدْسِهِ، وَإِبْرَاهِيمَ عَبْدَهُ. ٤٣ فَأَخْرَجَ شَعْبَهُ بِفَرَحٍ، وَمُخْتَارِيهِ بِتَرَنُّمٍ. ٤٤ وَأَعْطَاهُمْ أَرَاضِيَ الأُمَمِ، فَوَرِثُوا أَتْعَابَ الشُّعُوبِ، ٤٥ لِكَيْ يَحْفَظُوا فَرَائِضَهُ وَيَعْمَلُوا شَرَائِعَهُ. هَلِّلُويَا.

---

(2) هد. 25: 18. د. عمد. 16: 5.
(4) ا. عمد. 18: 20
(8) ح. 18: 25. مو. 13: 8.
(10) مد. 2: 11.
(11) ح. 20: 1. حز. 22: 17.
(14) د. عمد. 15: 31. 34.
(15) د. عمد. 15: 35.
(16) د. عمد. 15: 28.
(17) د. عمد. 15: 27. 36. مد. 2: 4. مدة. 15: 7. 18: 16.
(18) د. عمد. 16: 5.
(19) مد. 2: 6.
(20) مف. 1: 19. مد. 2: 4. 5.
(21) د. عمد. 17: 15. 16.
(23) د. عمد. 15: 12. د. مد. 20: 1. مدم 27: 5.
(24) د. عمد. 2: 8. حة: 32: 2. مد. 13: 26.
(25) ا. دحة. 2: 13. 16. 17.
(27) د. عمد. 10: 1. 12: 29.
9: 4. 19. 31. 32. 1. مد. 2: 7.
(29) د. عمد. 16: 2.

שמות: שמ.

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃
2 ראובן שמעון לוי ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימין׃ דן ונפתלי גד ואשר׃
3 ויהי כל הנפשות יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים׃
4 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם׃
5 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃
6 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃
7 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום ואת רעמסס׃
8 וככל אשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ ויקצו מפני בני ישראל׃
9 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃
10 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃
11 ותאמרנה המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ויולדו׃
12 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד מאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ויחיו את הילדים׃
13 ויקרא מלך מצרים למילדת ותאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃
14 ותאמרנה המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ויולדו׃
15 ויטב אלהים למילדת ויעצם העם ויעצמו במאד מאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ויחיו את הילדים׃
16 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

(2) ד. שמ. 15: 19.
(3) ד. שמ. 21: 17.
(5) ד. שמ. 18: 12.
(6) שמ. 17: 15. 18.
(12) ד. שמ. 18: 5.
(17) שמ. 7: 26.
(18) בד. 14: 17. ד. שמ. 14: 27.
(24) ד. שמ. 9: 17.

17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים׃
18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃
19 ותאמרנה המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ויולדו׃
20 ויטב אלהים למילדת ויעצם העם ויעצמו במאד מאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ויחיו את הילדים׃
21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ויחיו את הילדים׃
22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃
23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃
24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

ב

1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאור׃
4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו׃
5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאור ונערתיה הלכת על יד היאור ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃
6 ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃
7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃
8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃
9 ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה את הילד ותניקהו׃
10 וגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו׃
11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃
12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃
13 ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃
14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃
15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃
16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃
17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם׃
18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃
19 ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃
20 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃
21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃
22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃
23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃
24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃
26 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃
27 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃
28 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃
29 וירא יהוה כי סר לראות וייקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃
30 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא׃
31 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃
32 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃

כהנה: וכלה בכל בניה ובניהם לבד אשר היה: ויהי
33 ביום ההוא! ויאמר יהוה אל משה: עלה אל הר העברים
הזה והר נבו! אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו:
וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל:
לאחזה! ומת בהר אשר אתה עלה שמה: והאסף אל
עמיך! גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך במור:
ואשר מת בהר ההר! ויקבר אל עמיו: כי מעלתם
בי בתוך בני ישראל על מי מריבת קדש מדבר
זן: כי לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי
מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן להם בני ישראל: ואת משה איש
האלהים ברכו בניו לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשה דת למו: אף חבב עמים כל
קדשיו בידך וגו תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון
מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה
ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואורך
לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי
מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו
לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך יצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך יהוה
חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון: ולבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח
עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו ממגד שמים ומטל וממעמקת
רבצת תחת: ומגבעות עולם ומגבעות ארץ ומלואה
ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו
בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך
ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי
צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול:
ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק
סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם
ישראל: לאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי
אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחושה מנעלך וכימיך
דבאך: אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו
שחקים: מענה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם
ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח
בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך והכחשו אויביך
לך ואתה על במותימו תדרך:

ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו וירא יהוה אתו את כל הארץ
את הגלעד עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון:
והנגב והכקר את בקעת ירחו עיר התמרים עד צוער:
ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ואל עברה
לא תעבר שמה: וימת שם משה עבד יהוה במואב
על פי יהוה: ויקבר אתו בגיא במואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן
מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס
לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
את משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

---

1 ס: בלק.

(33) ד. שה. 19: 4.
(3) ד. שה. 19: 32.
(4) ד. שה. 15: 30. 18: 33.
(7) בל. 34: 3.
(9) ד. שה. 15: 14.
(12) ד. שה. 5: 1.
(13) ד. שה. 17: 25. בל. 1: 17.
(14) בר. 20: 1.
(15) שה. 5: 9.
(16) ד. שה. 16: 5. 1. שה. 2: 8.
(17) ד. שה. 9: 2. 10. 16.
(23) 1. שה. 2: 8. 9. 37. 46.
(19) 1. שה. 22: 15. ד. שה. 16: 5. 6. שה. 13: 33.
(20) ד. שה. 16: 5.
(21) שה. 22: 28.
(22) ד. שה. 16: 10. 1. שה. 11: 13.
(24) ד. שה. 9: 6.
(25) ד. שה. 16: 17.
(27) ד. שה. 16: 3. 14: 17. 20.
(28) 1. שה. 26: 16. ד. שה. 9: 7. 10. 13.

פרק ו.

1 ויאסף עוד דויד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃
2 ויקם ויהלך דויד ואת כל העם אשר אתו מבעלי יהודה
לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה
צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה וישאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה׃
4 וישאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודויד וכל בית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון ויאחז עזא
אל ארון האלהים ויתמך בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף
יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכשל שם על
ארון האלהים׃ 8 ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃
9 ויירא דויד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי
ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דויד להסיר אליו את ארון יהוה
עיר דויד ויטהו דויד בית עבד אדם הגתי׃ 11 וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את
עבד אדם ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דויד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון
האלהים ויהלך דויד וישא את ארון האלהים מבית עבד
אדם עיר דויד בשמחה׃ 13 והי כי צעדו נשאי ארון יהוה
ויזבח שור ומריא׃ 14 ודויד מכרכר בכל עז לפני יהוה

(31) ו. שמ. 2: 7.
(32) ב. שמ. 17: 27.
(35) שמ. 90: 10.
(37) ו. שמ. 2: 7. יג. 41: 17.
(39) דה. 31: 55.
(41) ב. שמ. 19: 15.
(42) ב. שמ. 10: 12.
(43) ום. 8: 1. 12: 1.

(1) ד. שמ. 19: 43. ו. שמ. 12: 16. ב. דה. 10: 16. (3) ב. שמ. 15: 16. 16: 21.

פרק ו.

1 ויאסף עוד דויד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃
2 ויקם וילך דויד ואת כל העם אשר אתו מבעלה יהודה
להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה
צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה וישאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה׃
4 וישאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודויד וכל בית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון ויאחז עזא
אל ארון האלהים ויתמך בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף
יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכשל שם על
ארון האלהים׃ 8 ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃
9 ויירא דויד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי
ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דויד להסיר אליו את ארון יהוה
עיר דויד ויטהו דויד בית עבד אדם הגתי׃ 11 וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את
עבד אדם ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דויד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון
האלהים ויהלך דויד וישא את ארון האלהים מבית עבד
אדם עיר דויד בשמחה׃ 13 והי כי צעדו נשאי ארון יהוה
ויזבח שור ומריא׃ 14 ודויד מכרכר בכל עז לפני יהוה

(4) ב. שמ. 19: 13.
(6) ב. שמ. 11: 11. ו. שמ. 13: 9.
(7) ב. שמ. 8: 18. ו. שמ. 22: 38.
(9) שמ. 26: 49. לה. 22: 47.
(10) ו. שמ. 2: 5. ב. שמ. 2: 23.
(14) ב. שמ. 15: 29. ב. דבה. 16: 4.

וּמְהוּמָה: וְהַמֶּלֶךְ אָמַר לְמָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית
15 הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־
שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים׃ וּמָרְדֳּכַי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וַחֲצָר גְּדוֹלָה זָהָב וְתַכְרִיךְ
בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֳלָה וְשָׂמֵחָה׃ לַיְהוּדִים
16 הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר׃ וּבְכָל־מְדִינָה
וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה לַיְהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּרְבִים
מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־הַיְּהוּדִים
17 עֲלֵיהֶם׃ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְיוֹם
אַחַד בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אוֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלֹט בָּהֶם
וְנַהֲפוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃
18 נִקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־
עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃
19 וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת
וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת־הַיְּהוּדִים נֹשְׂאִים כִּי־נָפַל
פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי הָאִישׁ
20 מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל׃ וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם
מַכַּת־חֶרֶב וְהֲרֵגָה וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם׃
21 וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ יְהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת
22 אִישׁ׃ וְאֶת־פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֶת־דַּלְפוֹן וְאֶת־אַסְפָּתָא׃
וּפֹרָתָא וְאֶת־אֲדַלְיָא וְאֶת־אֲרִידָתָא׃ וְאֶת־פַּרְמַשְׁתָּא
וְאֶת־אֲרִיסַי וְאֶת־אֲרִיסַי וְאֶת־וַיְזָתָא׃ עֲשֶׂרֶת בְּנֵי
הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא
23 שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ יְהוּדִים
וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת־עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן
24 בְּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מַה־עָשׂוּ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ
25 וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ׃ וְאִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן בְּשׁוּשַׁן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים
לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶת־עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן
26 יִתְלוּ עַל־הָעֵץ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן
דָּת בְּשׁוּשָׁן וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ׃

פרק ט׳.

1 וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת
בְּיוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אוֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלֹט בָּהֶם
וְנַהֲפוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃
2 נִקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־
עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃
3 וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת
וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת־הַיְּהוּדִים נֹשְׂאִים כִּי־נָפַל
פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי הָאִישׁ
4 מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל׃ וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם

(15) ד. אס. 19: 32.
(18) אס. 20: 11.
(19) ו. אס. 26: 19. ד. אס. 21: 3.
(22) אס. 9: 14. 15.
(23) ד. אס. 8: 16. 18.
(24) ו. אס. 1: 3. 6. ד. אס. 8: 16.
(25) ד. אס. 8: 17. ו. אס. 4: 4.
(26) ד. אס. 23: 38. אס. 41: 45. אס. 2: 16. ד. אס. 8: 18.
(1) אס. 27: 21
(2) אס. 9: 3. 15. 16. 17.
(3) ד. אס. 20: 19.
(6) ו. אס. 10: 24. 26. 11: 4.
(7) ו. אס. 18: 3. 20: 8. 15. 42. 23: 18.
(8) ד. אס. 3: 7. ו. אס. 18: 19.
(9) ד. אס. 6: 17.
(10) ד. אס. 21: 8. 3: 7. אס. 21: 23.
(12) ו. אס. 31: 10–13.
(14) אס. 18: 28. 7: 26. ד. אס. 24: 25.
(17) ד. אס. 18: 3. ו. אס. 11: 36. 15: 4. אס. 132: 17.

[1]מ: (ד)פְּשַׁט. [2]מ: אַחַשְׁוֵרוֹשׁ.

וְנִכְתָּב: מִכָּל כְּתָבֵי הַמֶּלֶךְ הַמְּדִי וְהַפָּרְסִי.* 10 וְאַחַשְׁוֵרוֹשׁ מַס שָׂם עַל הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיָּם: 18
וְכָל מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס.* 11 כִּי מָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אַחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל זַרְעוֹ: 19
פ

מגלת אסתר: ה. חד.

וּמָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל בַּיְהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל זַרְעוֹ: 20

וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְאִיּוֹב בְּמִשְׁפָּט וּבְצֶדֶק וּבְרַחֲמִים וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְחֶסֶד

28 ולפנים בי בקיבוץ:
ומשתה לנו נשתה בחכמה.
29 אמר בזיתא בעא אסתר:
ומתנה בי תתן לה בשושן.
30 אמר בזיתא כמאן דמהדר אמר:
ובזיתא אחא בעי.
31 וכתיב: ויאמר המלך אל האשה:
מהו המלך אל המלכה גם.
אלא אל לבה שהגדה גם.
32 אמר רבי יוחנן אל תקרי אלי:
אלא רבי אלי בן לוי אמר:
אמר רבי אלי בן לוי אל תקרי אלי:
אלא רבי אלי בן לוי אמר:
33 וכתיב: ותאמר אלי:
ותאמר אלי בן לוי אמר:
34 ויהי כאמרה אליו:
ומה ראתה לומר אליו:
35 אלעזר בן חנינה אמר:
אל יאמר אדם אעשה דברו של חבירו.
36 ואת מרדכי היושב בשער המלך:
ואת מרדכי היושב בשער המלך.
37 ותאמר אסתר המלכה:
אלא אנטלין בלבלה בינתה.
38 ויאמר לה המלך מי הוא:
אלא מי הוא הנשמה.
39 ותאמר המלכה איש צר:
ואיבלה הוא אמלכה.
40 ויאמר איש צר ואויב:
ואמר שלשה לו אלכה בפיה:
41 ותאמר אסתר איש צר ואויב:
אלא אסתר איש צר ואויב:
אלא אסתר איש צר ואויב:
42 ויהי: אלא היה אלא לשון:
לשון: אלא לשון.
43 ותאמר אסתר לפני המלך:
ואין אנו אלא לשון אחד.
44 ואת הלשון לא אדע מי אמרה:
אמר הלשון לא לשון אחד לו.
אלא לשון לא לשון אחד לו.
אלא לשון לא לשון אחד לו.
45 ויהי אחרי כן[1] ויאמר אלי:

[1]ם: אחר כן.

(28) אס. 3: 7. 8. אס. 72: 119: 1.
(34) ד. אס. 2: 18. אס. 3: 19. אס. 32: 13. נא. 33: 16. 58: 14.
(35) אס. 144: 1.
(37) אכא. 4: 12.
(39) אכא. 4: 3.
(40) אס. 18: 32. 39. 44: 5.
(41) אב. 49: 8. אס. 23: 27. אס. 10: 24.
(42) נשא. 27: 9. אכא. 1: 28. נא. 1: 15. אס. 3: 4.
(43) ד. אכא. 13: 7. אס. 35: 5. נא. 2: 35. נא. 10: 6. אס. 12. 13. אס. 89: 29.
(44) ד. אס. 3: 1. 5: 1. 19: 9. 14. 20: 1. 2. 22. אנ. 28: 13. ד. אס. 8: 1–14. אס. 2: 8. נא. 55: 5.
(45) אנ. 33: 29. אס. 66: 3. 15. 81.
(46) אס. 7: 17.
(47) אס. 89: 26.
(48) ו. אס. 25: 39. ד. אס. 18: 19. 31. אנ. 144: 2. 110: 3.
(49) אס. 140: 1.
(50) אנ. 15: 9.
(51) אס. 144: 10. 89: 20. 7: 10. וכתי. 10: 5.
(1) ד. אס. 7: 8. 9. אס. 78: 70. 71. 89: 20. 27. 2. אס. 16: 12. 13.
(2) ד. אכא. 1: 21.
(3) אנ. 32: 4. 31. ד. אס. 22: 2. 32. אס. 110: 2. אס. 18: 21. ד. נכתי. 19: 7. 9.
(4) נא. 5: 31. אס. 89: 36. אכא. 4: 18. אס. 6: 5. אס. 110: 3.
(5) ד. אס. 7: 12. 13. אס. 89: 29. —
(1) ד. אס. 7: 8. 9. אס. 78: 70. 71. 89: 20. 27. 2. אס. 16: 12. 13.
(2) ד. אכא. 1: 21.
(3) אנ. 32: 4. 31. ד. אס. 22: 2. 32. אס. 110: 2. אס. 18: 21. ד. נכתי. 19: 7. 9.
(4) נא. 5: 31. אס. 89: 36. אכא. 4: 18. אס. 6: 5. אס. 110: 3.
(5) ד. אס. 7: 12. 13. אס. 89: 29. נא. 55: 3.

7 מנהו ופנה כתב:
קשר קשרתו בקרנו ושמתו בראשו:
ואחרונה שמחתו לא קשר אחרונה.

8 וזו מה שקשרו בקשרו ואמרו: אפילו
כשהוא שמח ברוב יין לא יגלה
סודו לאחרים. ר' יהושע בן קרחה אומר:
אל תהי נוח לכעוס ולא שמח ברוב יין.

9 ואמרו: אל תהי מתנבא שלא תהי
נקרא רואה. ואל תהי מתנבא שלא
תהי נקרא חוזה. ואל תהי מתנבא שלא
תהי נקרא נביא. ואל תהי מתנבא שלא
תהי נקרא איש אלהים. ואל תהי מתנבא
שלא תהי נקרא מלאך ה'. ר' יהושע
בן קרחה אומר: אל תהי נוח לכעוס ולא
שמח ברוב יין. ר' יהושע אומר: אל
תהי נוח לכעוס ולא שמח ברוב יין.
ר' יהושע אומר: אל תהי נוח לכעוס
ולא שמח ברוב יין. ר' יהושע אומר:
אל

10 ויפקד עליו את כל הנצבים אשר על בית המלך
ואת כל גבורי החיל וישלח אותם מירושלים:
11 ואת בני המלך ואת כל הנפש הנותרת אתו בבית
המלך ואת כל שריו ואת כל גדוליו הגלה
12 גלות:* ויך נבוזראדן רב טבחים את שריה
המה את בני צדקיהו ואת יהושע בן יהוצדק
13 הכהן הגדול ואת שני משנה הכהנים ואת שלשת
שומרי הסף: ואת הסריס אשר פקד על אנשי
המלחמה ואת חמשה אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המפקד
את עם הארץ ואת ששים איש מעם הארץ
14 הנמצאים בתוך העיר:* ויקח נבוזראדן רב טבחים
ויוליכם אל מלך בבלה: וישב מלך בבל ויכם
ויהרגם בריבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
15 אדמתו: ואת העם הגולים בבלה בימי גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת
16 יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים בבלה:
ואת דלי הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים
לכרמים ולעבדים:
17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות
ואת ים הנחשת אשר לבית יהוה שברו הכשדים
ויטלו את כל נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת
היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי
הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ואת המחתות
ואת המזרקות אשר זהב זהב ואת הכפות אשר
כסף כסף לקח רב טבחים: שני העמודים הים
האחד והשנים עשר בקר נחשת אשר תחת
המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: ושמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים
עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות חלול:
ושלשה כתרים נחשת על העמוד האחד ומשקל
הכתר חמש אמות וגבינים ורמונים על הכתר
סביב הכל נחשת והעמוד השני כמו אלה
ורמונים: ורמונים תשעים ברוח מכל הרמון
מאה על הגבינים סביב:
18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת
צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף:
19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הפקד על אנשי
המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר
נמצאו בתוך העיר ואת שר הצבא אשר פקד את
עם הארץ ושישים איש מעם הארץ הנמצאים
20 בתוך העיר: ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים
ויוליכם אל מלך בבלה: ויכם מלך בבל ויהרגם
בריבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
21 ואת הגלות אשר הגלה נבוכדנאצר בשנת שבע
לכש מלך בבל יהודים שלשת אלפים ועשרים
22 ושלשה:* ויהי כל הנפש לששת אלפים וארבע
מאות: ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין
מלך יהודה בחדש השנים עשר בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו
את ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא את בית
23 הסהר:* וידבר אתו טובות וישת את כסאו
מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל: וישנא
את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי
24 חייו: ומזונו מזון תמיד נתן לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו:
25 ובשנת שתים עשרה לגלות יהויכין בחדש
השנים עשר בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין
מלך יהודה ויוצא את בית הסהר: וידבר אתו
טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים
אשר אתו בבבל: וישנא את בגדי כלאו ואכל
לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: ומזונו מזון
תמיד נתן לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו
כל ימי חייו עד יום מותו כל ימי חייו:

---

(10) ו. דבה. 24: 5. ב. דבה.
12: 13. ו. דבה. 13: 13.
(11) ו. דבה. 22: 5. 9: 9. ו. דבה. 29: 29.
(13) ו. דבה. 21: 12.
(14) תה. 103: 8. 13. 14. 119. 156. נא. 47: 6. דבה. 1: 15.
(15) ו. דבה. 21: 14. 27: 24.
(16) תה. 12: 23. ו. דבה. 21: 15. דה. 6: 6. ו. דבה. 15. 11. תה. 2: 13. 14. ו. דבה. 21: 15. ב. דבה. 24: 18. ב. דבה. 3: 1.
(17) ו. דבה. 21: 17.
(18) ו. דבה. 21: 18. מדב. 50. 48. 16.
(21) דה. 23. 8-16. מד. 19: 18.
(22) ו. מל. 19: 21.
(23) שו. 20: 40. 41.
(24) ו. דבה. 21: 24. 25.
(25) ב. דבה. 21: 14. 24. 21.

(1) ב. דבה. 3: 4. 15: 1.
(5) ב. דבה. 3: 4. 15: 1.
(6) ב. דבה. 3: 3. 4. ו. דבה. 3: 2.
(7) ב. דבה. 20: 25. ו. מל. 2: 22. 28.
(8) ו. מל. 4: 18. ב. דבה. 8: 23.
(9) ב. דבה. 17: 17.

ו. מלכים.

פרק א.

1 ודוד המלך זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא
2 יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדוני המלך
נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סוכנת
ושכבה בחיקך ויחם לאדוני המלך: ויבקשו נערה
יפה בכל גבול ישראל ותמצא את אבישג
השונמית ותבאנה אל המלך: והנערה יפה עד
מאד ותהי סוכנת את המלך ותשרתהו והמלך לא
3 ידעה:* ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני
אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
4 לפניו: ולא עצבו אביו מימים לאמר למה ככה
אתה גם הוא טוב תואר מאד והוא ילד אחרי
5 אבשלום: ויעץ עם יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה: ועם שלמה בן צדוק
הכהן ועם נתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם אדניה: ויזבח אדניה צאן
ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין
רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ואת כל
אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן הנביא ואת
בניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא:
ותבא בת שבע אל המלך הבית והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרתת את המלך: ותאמר
בת שבע אל המלך אדני אתה נשבעת בה' אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו:
והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני
ובני שלמה חטאים: ועודנה עמה מדברת עם
המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך לאמר הנה
נתן הנביא ויבא לפני המלך ויקד לפני המלך
על אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה
אמרת אדניה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
כי ירד היום ויזבח שור ומריא צאן ויקרא לכל
בני המלך ולשרי הצבא ולצדוק הכהן ולנתן
הנביא והנם אכלים ושתים לפניו ואמרו יחי
המלך שלמה: ואתי עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו
בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת
אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את
עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו:
ותען בת שבע ותבא אל המלך החדרה והמלך
זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך:
ותקד בת שבע ותשתחו למלך ותאמר המלך מה
לך: ותאמר אליו אדני אתה נשבעת בה' אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי: והנה עתה אדניה מלך ואתה אדני
המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא צאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליואב
שר הצבא ושלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני
המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והייתי אני ושלמה בני
חטאים: ועודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא
בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא
לפני המלך ויקד לפני המלך על אפיו ארצה:
ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניה ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי: כי ירד היום ויזבח
שור ומריא צאן לרב ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולצדוק הכהן ולנתן הנביא והנם
אכלים לפניו ושתים ואמרו יחי המלך שלמה:
ואתי עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך
נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד
ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי ה'
אשר פדה את נפשי מכל צר: כי אשר נשבעתי
לך בה' אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה
היום הזה: ותקד בת שבע אפים ארצה ותשתחו
למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם:
ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן
הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך:
ויאמר להם המלך קחו אתכם את עבדי המלך
והרכבתם את שלמה בני על פרדתי והורדתם
אתו אל גיחון: ומשח שם אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר
ואמרתם יחי המלך שלמה: ועליתם אחריו
ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו
צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה:
ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כה
יאמר ה' אלהי אדני המלך: כאשר היה ה' עם
אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו
מכסא אדני המלך דוד: וירדו צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי
וירכיבו את שלמה על פרדת המלך דוד ויובילו
אתו אל גיחון: ויקח צדוק הכהן את קרן השמן
מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר
ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ועלו כל העם
אחריו והעם מחללים בחלילים ושמחים שמחה
גדולה ותבקע הארץ בקולם: וישמע אדניה
וכל הקרואים אתו והאכלו לשתות ויאמר יואב
למה קול קריה המיה עיר הומיה: ועודנו מדבר
והנה יהונתן בא בן אביתר הכהן ויאמר אדניה
בא כי אתה איש חיל ומבשר טובות אתה:
ויען יהונתן ויאמר לאדוניה אבל אדוננו המלך
דוד המליך את שלמה: וישלח עמו המלך את
צדוק הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן
יהוידע והכרתי והפלתי וירכיבו אתו על פרדת
המלך: וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
בגיחון ויעלו משם בשמחה ותהם העיר ויהי
הקול אשר שמעתם: ושלמה גם ישב על כסא
המלכות: וגם כה עבדי המלך בא לברך את
אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם
שלמה מהשמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המטה: וגם כה עבדי המלך בא לברך
את אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם
שלמה מהשמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המטה: וגם כה עבדי המלך בא לברך
את אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם
שלמה מהשמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המטה:

ויפשלה: ויקר ויפן ויהי-ויהי: ויעבדו לכלם
ושמשגאסר: ויעבדו ויפלחו: מלכם ויהי ויעבדו
10 לו לעולם ויפלחו.* ויגלו ויהי: מלכותו: מלכיהודה:
מלכישמשגאסר: לו ויעבדו.
11 ויעבדו לא: כלכלכו ויהי ויעבדו: ויהיו
לו שמשלכם ויפלחו ויעבדו מלכם ויפלחו
12 ויעבדו: ויגלו ויהי לו ויעבדו* ויגלו ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויעבדו לכלהם
13 ויכלו ויעבדו ויפלחו.* ויכל ויעבדו לכם
מלכם ויהי: ויעבדו ויפלחו: ויש ויהי לכם מלכם: לו
מלכם ויעבדו ויפלחו: ויהיו ויעבדו ויפלחו
14 ויעבדו ויפלחו מלכם ויהי:* לו: ויש ויהי ויהי:
ויעבדו: לא ויהי מלכם: ויהי ויש ויהי ויהי:
15 ויש ויפלחו ויעבדו.* ויעבדו ויעבדו לכם
מלכם ויהי: ויעבדו ויש ויהי ויהי: ויעבדו
16 ויעבדו ויהי ויפלחו ויש ויהי מלכם.* ויעבדו
ויעבדו ויעבדו ויפלחו מלכם: ויעבדו מלכם: לו
17 ויהי:* ויעבדו ויש: לכם ויהי ויעבדו ויכלו
ויעבדו: ויפלחו ויעבדו ויש ויהי מלכם ויהי:
18 ויש ויש לא ויהי ויעבדו.* ויהיו: לו: ויהיו
ויעבדו מלכם: ויעבדו ויהי: לכם מלכם: לו ויפלחו.*
19 ויעבדו לכם ויעבדו ויעבדו: ויעבדו ויהי
ויעבדו: ויפלחו: ולא ויש ויהי ויהי ויהי:
20 ויהי: לכם ויפלחו לו ויעבדו.* ויהי: לכם מלכם:
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי:
21 ויהי לא ויהי מלכם לכם ויהי.* ויהי:
לכם לא ויהי מלכם ויהי: ויש ויהי ויהי:
22 לו ויהי ויעבדו ויפלחו:* ויש: לו: ויהי
23 ויהי מלכם: ויהי ויהי: ויעבדו. לו מלכם:
ויהי: לו: ויהי: מלכם ויהי: ויעבדו ויפלחו
ויעבדו לכם ויהי לא ויהי ויהי.*
24 ויהיו ויהי: לכם מלכם: ויהי ויעבדו: ויהי ויש
25 מלכם ויהי ויש ויש לא ויהי ויהי:* ויהי ויפלחו
ויעבדו: ויפלחו ויעבדו ויהי ויהי ויהי:
ויעבדו ויפלחו לכם ויהי ויפלחו: ויהי: לכם ויהי
ויהי: לו: ויהי ויהי ויהי: ויהי ויהי ויהי
26 ויהי: ויהי מלכם ויהי.* ויהי: לו: ויהי: ויהי
ויהי: ויהי ויהי ויעבדו: ויעבדו ויהי: ויהי
27 ויהי ויהיו.* ו לא ויהי לכם לכם ויהי ויהי
ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
28 ויהי ויהי מלכם ויהי ויהי:* ויהי ויהי מלכם
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
29 ויהי מלכם: ויהי ויהי מלכם.* ויהיו מלכם
30 ויהיו: ויש ויהי ויהי ויהי לא ויהי ויהי
ויהי:* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי:
ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
31 ויהי ויהי: ויהי.* ויהי: ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
32 ויהי ויהי.* ויהיו מלכם ויהי: ויהי ויהי
ויהי: ויהי ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי.
33 ויהי ויהי מלכם.* ויהיו מלכם ויהי: ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
34 ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי: ויהי ויהי:
ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
35 ויהי ויהי ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
36 ויהי ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי: ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי
37 ויהי ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי.*
38 ויהי ויהי ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי.*
39 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
40 ויהי ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי: ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
41 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
42 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
43 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
44 ויהי ויהי ויהי.* ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
45 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

---

(11) ד. ויהי, 3: 4.
(13) ו. ויהי, 22: 9.
(17) ו. ויה, 1: 13, 30.
(19) ו. ויה, 1: 7, 8, 9.
(21) ויה, 31: 16. ו. ויה, 2: 10.
(25) ו. ויה, 1: 19. ו. ויהי, 4.
(33) ד. ויהי, 20: 6. ויהי, 24: 10.
(34) ו. ויהי, 10: 1. 16: 3.
(38) ד. ויהי, 8: 18. 13: 20–23.
(39) ויה, 30: 23. 25. 32.
ויה, 89: 20. ו. ויהי, 29: 22. ו. ויהי, 10: 24.
(42) ד. ויהי, 18: 27.
20: 13. ו. ויה, 1: 47.
ד. ויהי, 32: 30.
6: 8. ד. ויהי, 32: 30.
ויה, 1: 5. 17. ו. ויהי, 1: 14.
ד. ויה, 9: 13. 11: 14.
ויה, 11: 12. 14. ד. ויהי, 15.
ד. ויה, 2: 4. 5. 3. ו.
ויה, 19: 16. ד. ויה, 9: 3.
13. 12. 14. ד. ויהי, 15.
10. ד. ויה, 9: 13. 11: 14.
(37) ויה, 1: 5. 17. ו. ויהי,
12. ד. ויהי, 2: 4. 5. 3. ו.
ויה, 19: 16. ד. ויה, 9: 3.
13. 11: 12. 14. ד. ויהי, 15.
10. ד. ויה, 9: 13. 11: 14.
(42) ד. ויהי, 18: 27.

כלישמע: ויאמרו אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן־ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 46 ורחבעם מלך עליהם אשר ילכו אל־רחבעם בן־שלמה ויסקל את־הדורן ויסקלו בו בני־ישראל אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 47 וישראל פשעו בבית דוד עד היום הזה: 48 ויהי כשמע כל־ישראל כי־שב ירבעם ויקראו אתו אל־העדה וימליכו אתו על־כל־ישראל לא היה אחרי בית דוד כי אם־שבט יהודה לבדו: 49 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את־כל־בית יהודה ואת־שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם־בית ישראל להשיב את־הממלכה לרחבעם בן־שלמה: 50 ויהי דבר־יהוה אל־שמעיה איש האלהים לאמר: 51 אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל־כל־בית יהודה ובנימין ואל־יתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם־אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי היה הדבר הזה וישמעו את־דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: 52 וירבעם בנה את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את־פנואל: 53 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: אם־יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לבב העם הזה לאדניהם לרחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל־רחבעם מלך יהודה: 54 ויעש המלך עגלי זהב שנים ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 55 ויקם את־האחד בבית־אל ואת־האחד נתן בדן: 56 ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני־האחד עד־דן: 57 ויעש בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי: 58 ויעל ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ליהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית־אל את־כהני הבמות אשר עשה: 59 ואחרי הדבר הזה לא־שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהנים לבמות מי־שמלא את־ידו וימלא יד אחד ויהי לכהני הבמות: 60 בדבר הזה היה לחטאת לבית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: 61 בעת ההוא חלה אביה ירבעם: 62 ותאמר אשת־ירבעם אל־אחיה קום־נא ושנית את־אשתך ולא־ידעו כי־אשת ירבעם את־אחיה כי־נביא שם אשר דבר־עלי למלך על־העם הזה: 63 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ונבלת צפחת דבש ובא אליו הוא יגיד לך מה־יהיה לנער: 64 ותעש־כן אשת־ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא־יוכל כי־קמו עיניו מזקנה היה: 65 ויהוה אמר אל־אחיה הנה אשת־ירבעם באה לדרש את־יהוה בעבור בנה כי־חלה אתה ודברת אליה ככה וככה והיה בבואה והיא מתנכרת: 66 ויהי כשמע אחיה את־קול רגליה הבאה בפתח ויאמר בואי אשת־ירבעם למה זה את מתנכרת ואני שלחתי אליך קשה: 67 לך אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך העם ואתנך נגיד על־עמי ישראל: 68 וקרעת את־הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא־היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי והלך אחרי בכל־לבבו לעשות רק הישר בעיני: 69 ותרע מכל אשר־היו לפניך ותלך ותעש־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכתני אחרי גוך: 70 לכן הנני מביא רעה על־בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: 71 המת לירבעם בעיר ואכלו אתו כלבים ומת בשדה אשר אכלו העוף השמים כי יהוה דבר: 72 ואתה קום לך הביתה ובבוא רגליך העירה ומת הילד: 73 וכל־ישראל יספדו לו וקברתם אתו כי־זה לבדו יבא לקבר לירבעם כי־נמצא בו דבר־טוב אל־יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 74 ויקם יהוה לו מלך על־ישראל היום ההוא ואף עתה: 75 ויהוה יכה את־ישראל כאשר ינוד הקנה במים והנתש את־הארץ הטובה הזאת לאבותם אשר זרה את־אשריהם עשות להכעיס את־יהוה: 76 ויתן את־ישראל בעבור חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל: 77 ויבן בעשא את־רמה כל־ימי מלכו בתרצה וישמע בן־אחיה את־הרמתי לבנות את־רמה ולשבת בתרצה: 78 ויקח בעשא את־כל־הכסף ואת־הזהב ואת־כל־הכלים אשר נמצאו באוצר בית־יהוה ואוצר בית־המלך ויתן ביד־עבדיו וישלחם בן־הדד בן־טברמן בן־חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 79 ברית בינך ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לכה הפר את־בריתך את־בעשא מלך־ישראל ויעלה ממני: 80 וישמע בן־הדד אל־המלך בעשא וישלח את־שרי החילים אשר־לו על־ערי ישראל ויכו את־עיון ואת־דן ואת־אבל בית־מעכה ואת־כל־כנרות על־כל־ארץ נפתלי: 81 ויהי כשמע בעשא וחדל מבנות את־רמה וישב בתרצה: 82 והמלך אסא קרא אל־כל־יהודה אין נקי ישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את־גבע בנימן ואת־המצפה: 83 ויתר כל־דברי אסא וכל־גבורתו וכל־אשר עשה וערי אשר בנה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ובעת זקנתו חלה ברגליו: 84 וישכב אסא עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: 85 בשנת ארבע לאסא מלך יהודה מלך נדב בן־ירבעם על־ישראל שנתים: 86 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל: 87 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגבתון אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גבתון: 88 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 89 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 90 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 91 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 92 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 93 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 94 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 95 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 96 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 97 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 98 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 99 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 100 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 101 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 102 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 103 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 104 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 105 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 106 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 107 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 108 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 109 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 110 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 111 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 112 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 113 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 114 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 115 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 116 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 117 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 118 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 119 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 120 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 121 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 122 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 123 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 124 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 125 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 126 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 127 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 128 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 129 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 130 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 131 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 132 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 133 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 134 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 135 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 136 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 137 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 138 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 139 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 140 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 141 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 142 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 143 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 144 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 145 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 146 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 147 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 148 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 149 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 150 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 151 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 152 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 153 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 154 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 155 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 156 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 157 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 158 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 159 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 160 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 161 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 162 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 163 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 164 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 165 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 166 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 167 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 168 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 169 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 170 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 171 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 172 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 173 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 174 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 175 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 176 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 177 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 178 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 179 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 180 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 181 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 182 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 183 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 184 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 185 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 186 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 187 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 188 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 189 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 190 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 191 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 192 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 193 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 194 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 195 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 196 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 197 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 198 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 199 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 200 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 201 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 202 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 203 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 204 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 205 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 206 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 207 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 208 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 209 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 210 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 211 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 212 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 213 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 214 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 215 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 216 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 217 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 218 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 219 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 220 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 221 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 222 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 223 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 224 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 225 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 226 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 227 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 228 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 229 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 230 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 231 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 232 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 233 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 234 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 235 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 236 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 237 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 238 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 239 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 240 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 241 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 242 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 243 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 244 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 245 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 246 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 247 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 248 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 249 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 250 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 251 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 252 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 253 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 254 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 255 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 256 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 257 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 258 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 259 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 260 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 261 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 262 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 263 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 264 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 265 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 266 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 267 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 268 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 269 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 270 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 271 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 272 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 273 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 274 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 275 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 276 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 277 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 278 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 279 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 280 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 281 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 282 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 283 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 284 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 285 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 286 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 287 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 288 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 289 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 290 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 291 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 292 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 293 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 294 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 295 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 296 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 297 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 298 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 299 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 300 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 301 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 302 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 303 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 304 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 305 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 306 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 307 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 308 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 309 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 310 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 311 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 312 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה אלהי ישראל: 313 ויתר כל־דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 314 וילך בדרך קין ובמשפטו ובחטאתו אשר חטא את־ישראל: 315 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה ויכהו בגת אשר לפלשתים ונדב ועל־כל־ישראל צרים על־גת: 316 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 317 ויהי במלכו ויך את־כל־בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 318 בכעסו אשר כעס ואשר החטיא את־ישראל בחרתו אשר חרה אף יהוה א

23 ויהוה הפיל את־אבימלך ואת־כל־הרעה אשר־עשו אנשי שכם השיב יהוה בראשם׃ ותבא קללת יותם בן־ירובעל׃
24 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין אנשי שכם ויבגדו אנשי שכם בבעל׃
25 וישימו להם אנשי שכם מארבים בראש ההרים ויגזלו את כל־העבר עליהם על־הדרך ויגד לאבימלך׃
26 ויבא געל בן־עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו אנשי שכם׃
27 ויצאו השדמה ויבצרו את־כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את־אבימלך׃
28 ויאמר געל בן־עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן־ירובעל וזבול פקידו את־אנשי חמור אבי שכם ולמה נעבד אנחנו את־שכם׃
29 ומי־יתן העם הזה בידי ואסירה את־אבימלך ואמרה אל־אבימלך רבה צבאך וצא׃
30 וישמע זבול שר־העיר את־דברי געל בן־עבד ויחר אפו׃
31 וישלח מלאכים אל־אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן־עבד ואחיו באו שכמה והנם צרים את־העיר עליך׃
32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר עמך וארבת בשדה׃
33 והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על־העיר והנה הוא ועם־הבאים עמו יצאו אליך ועשית להם כאשר תמצא ידך׃
34 ויקם אבימלך וכל־העם אשר עמו לילה וארבו על־שכם ארבעה ראשים׃
35 ויצא געל בן־עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר עמו מן־המארב׃
36 ויאמר זבול אל־געל את־הצל ההרים כאנשים אתה׃ ויאמר אליו געל ראה עם יורדים מרום הארץ וראש אחד בא דרך אלון מעונים׃
37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מטבור הארץ וראש אחד בא דרך אלון מעונים׃
38 ויאמר אליו זבול איה עתה פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם מאסת נא ולחמת בו׃
39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך׃
40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער׃
41 וישב אבימלך בערמה ויגרש את־געל ואת־אחיו מישבת בשכם׃
42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגד לאבימלך׃
43 ויקח את־העם וישם אתם שלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן־העיר ויקם עליהם׃
44 ואבימלך ופלגת הראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על־כל־אשר בשדה ויכום׃
45 ואבימלך נלחם בעיר כל־היום ההוא וילכד את־העיר והרג את־העם אשר בה ויתץ את־העיר וישתה מלח׃
46 וישמעו כל־בעלי מגדל־שכם ויבאו אל־מבצר בית־אל־ברית׃
47 ויגד לאבימלך כי נאספו יחדו כל־בעלי מגדל־שכם׃
48 ויעל אבימלך הר־צלמון הוא ואבימלך לקח את־הגרזנים בידו ויכרת שיח העצים וישאהו וישם על־שכמו ויאמר אל־העם אשר אתו מה ראיתם עשו מהר כן תעשו כאשר עשיתי׃
49 וגם־כל־העם כרתו איש שיחו וילכו אחרי אבימלך וישימו על־המצד ויצתו עליהם את־המצד באש וימתו גם כל־אנשי מגדל־שכם כאלף־איש ואשה׃
50 וילך אבימלך אל־תבץ ויחן בתבץ ויתקע׃
51 ומגדל עז היתה בתוך העיר ויברחו שמה כל־האנשים והנשים וכל־בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על־גג המגדל׃
52 ויבא אבימלך עד־המגדל וילחם בו ויגש עד־פתח המגדל לשרפו באש׃
53 ותשלך אשה פלח רכב אחד ותרץ את־גלגל אבימלך לדכא את־מוחו׃
54 ויקרא מהרה אל־הנער נושא כליו ויאמר אליו שלף חרבך והמתני פן־יאמרו לי הרגתהו אשה וידקרהו נערו וימת׃
55 וירא איש־ישראל כי־מת אבימלך וילכו איש למקומו׃
56 וישב אלהים את־רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרגו את־שבעים אחיו׃
57 ואת־כל־רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא עליהם קללת יותם בן־ירובעל׃

פרק י.

1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את־ישראל תולע בן־פואה בן־דודו איש יששכר והוא יושב בשמיר בהר אפרים׃
2 וישפט את־ישראל עשרים ושלש שנים וימת וייקבר בשמיר׃
3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את־ישראל עשרים ושתים שנה׃
4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על־שלשים עירים ושלשים עירים להם יקראו חות־יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד׃

(1) ו: מל. 7: 8. 9: 24. ד. 2: 8.
(2) ו: מל. 7: 8. 9: 24. ד. 5: 7. 7: 1. מל. 6: 9: 15. 19.
(3) מו. 6: 5. 30: 16. 20. מו. 31: 23. 28: 8. 3: 8. מל. 3: 6. 14.
(4) ד. דבר. 1: 3. ו. דבר. 16: 39.
(23) בר. 1: 17.
(24) ד. שמ. 7: 11. 13. ו. דבר. 22: 10.
(26) שמ. 21: 18. ו. שמ. 23: 6. ד. 15: 29. ו. שמ. 22: 20. 23. ד. שמ. 15: 24.
(27) ו. שמ. 2: 31-35. (28) ו. מל. 1: 7. 50. (31) שמ. 21: 14. מו. 35: 33. מו. 19: 13. 21: 8. 9.
(32) ד. שמ. 9: 24. 57. מו. 7: 16. ד. דבר. 21: 13. ד. שמ. 3: 27. 20: 10.
(33) ד. שמ. 3: 29. מל. 25: 5.
(35) מו. 25: 11-13. ו. שמ. 2: 35. ו. דבר. 6: 53. 24: 3. ו. מל. 2: 27.
(36) ד. שמ. 16: 5. ו. מל. 1: 1.
(37) ד. שמ. 15: 23. מו. 20: 9. מל. 2: 29. ד. שמ. 16: 1.
(39) ו: שמ. 27: 2.
(44) ד. שמ. 16: 5. מו. 7: 16. שו. 17: 19.
(45) מל. 25: 5.
(46) ו. מל. 2: 12. ד. דבר. 1: 1.
2: 8.

5 מואב עליהם בבוא השנה. ויצאו ביום ההוא ויספרו
לאחיהם את הדבר. ויאמרו אחיהם אל מי אתם
6 נוסעים ויאמר אליהם אל מדבר אדום. ויאמרו אחיהם
עלה נא בדרך הזה כי אדום נתון בידך ואתה
ואנחנו נלך יחד ונלחמנו בו. וילכו בדרך הזה
ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה
7 אשר ברגליהם. ויאמר יהוה אלהי ישראל הנתן
נתן את שני המלכים האלה ביד אדום להלחם
8 בנו. ויאמר אל מי דרך הזה ויאמר דרך מדבר
אדום. וילכו שני המלכים ואדום עמהם ויסבו
9 דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה
אשר ברגליהם. ויאמר אדום אל שני המלכים
ישראל ויהודה ויהושפט ויאמרו יהוה קרא לשלשת
10 המלכים האלה לתת אותם ביד אדום. ויאמר
המלך אוי כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
11 לתת אותם ביד אדום. ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעליו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט
12 אשר יצק מים על ידי אליהו. ויאמר יהושפט
יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל
13 ויהושפט ומלך אדום. ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי
אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי יהוה קרא
14 לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד אדום.
ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אותך
15 ואליך לא אביט. ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן
המנגן ותהי עליו יד יהוה. ויאמר כה אמר יהוה
עשו הנחל הזה גבים גבים. כי כה אמר יהוה
לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא
מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם.
16 וקל זה נקל בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם.
17 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ונפלתם
כל עץ טוב והסתמתם את כל מעיני מים וכל
18 חלקת טוב תכאיבו באבנים. והיה בבקר כעלות
המנחה והנה מים באים מדרך אדום וימלא הארץ
19 את המים. וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו מכל חגר חלצה ומעלה ויעמדו
20 על הגבול. וישכימו בבקר כעלות השמש והמים
21 הלכים מדרך אדום ותמלא הארץ מים. וכל מואב
שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו מכל
חגר חלצה ומעלה ויעמדו על הגבול. וישכימו
22 בבקר וישמש השמש על המים ויראו מואב את
המים מנגד אדמים כדם. ויאמרו דם זה חרבו
המלכים ונכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב.
23 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב
ויברחו מפניהם ויבאו הכה הכות במואב. ויתצו
את הערים ואיש חלקתו כל איש את אבניו ומלאו
אתה וכל מעין מים סתמו ואת כל עץ טוב הפילו
עד הותירם קיר חרשת באבניה ויסבו הקלעים
ויכום. ויהי כראות מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ
אל מלך אדום ולא יכלו. ויקח את בנו הבכור
אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי
קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם.

פרק ד׳

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה
2 ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים.
ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה
יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי
3 אם אסוך שמן. ויאמר לכי שאלי לך כלים מן
החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי.
4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת
אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי. ותלך
האשה ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה
מגישים אליה והיא יצקת. ויהי כמלאות הכלים
ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה
אין עוד כלי ויעמד השמן. ותבא ותגד לאיש
האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את
נשיתך ואת בניך תחיי בנותר.

5 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
6 יסור שמה לאכל לחם. ותאמר אל אישה הנה נא
ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו
7 תמיד. נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור
8 שמה. ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית
9 וישכב שם. ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו. ויאמר אליו אמר
נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך הדברי לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. ויאמר מה
לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה
11 זקן. ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח.
12 ויאמר למועד החיה הזה כעת חיה את בן ותאמר
אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך. ותהר
האשה ותלד בן למועד החיה הזה כעת חיה אשר
13 דבר אליה אלישע. ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים ויאמר אל אביו ראשי ראשי
14 הילד. ויאמר אל הנער שאהו אל אמו. וישאהו
ויבא אל אמו ותשב על ברכיה עד הצהרים
15 וימת. ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא. ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא
לי אחד הנערים ואחת האתנות ואלכה עד איש
האלהים ואשובה. ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום. ותאמר
16 אל אישה ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך. ויאמר אל גיחזי חגר מתניך וקח משענתי
בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו כי תברכך
איש לא תענו ושמת משענתי על פני הילד.
17 ותאמר אם חי יהוה ואם חי נפשך אם אעזבך
18 ויקם ויבא אחריה. וגיחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב
ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא התעורר הילד.
19 ויבא אלישע הביתה והנה הילד מת משכב על
20 מטתו. ויבא ויסגר הדלת בעדו ובעד הילד ויתפלל
21 אל יהוה. ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו
ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו
22 ויחם בשר הילד. וישב ויתהלך בבית אחת הנה
ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזר הילד עד שבע
23 פעמים ויפקח הילד את עיניו. ויקרא אל גיחזי
ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך. ותבא ותפל על רגליו ותשתחו
ארצה ותשא את בנה ותצא. ואלישע שב הגלגלה
והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר
24 אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני
25 הנביאים. ויצא אל השדה למצא שם מצא גפן
שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא
ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו. ויצקו לאכל
26 לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו
מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל. ויאמר
קחו קמח ויטל אל הסיר ויאמר צוק לאנשים
27 ויאכלו ואין עוד דבר רע בסיר. ואיש בא מבעל
שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים
לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים
28 ויאכלו. ויאמר משרתו הנתן זה לפני מאה איש
ויאמר שנו לאנשים ויאכלו ויותירו כדבר יהוה.

29 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני
אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה
בארם והאיש היה גבור חיל מצרע. וארם יצאו
גדודים ויחלקו שבי מארץ ישראל ונערה קטנה
שבו ותהי לפני אשת נעמן. ותאמר אל גברתה
לו אדני נעמן עם הנביא אשר בשמרון אז יאסף
אתו מצרעתו. ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר
כה אמרה הנערה אשר מארץ ישראל. ויאמר
מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים
זהב ועשרת חלפי מחלצות. ויביא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך
ורפאתו מצרעתו. ויהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית
ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי
אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי. ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את
בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך
יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל. ויבא
נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע.
ויישלח אליו אלישע מלאך לאמר לך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר. ויקצף נעמן
ויילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד
ויקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום
ורפא המצרע. הלא טובים אבנה ופרפר נהרות
דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי
ויפן וילך בחמה. ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא
תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר. וירד ויטבל
בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב
בשרו כבשר נער קטן וטהר. וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו
ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך.
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח
ויפצר בו לקחת ויאבה. ויאמר נעמן ואם לא
יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא
יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי
אם ליהוה. בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא
אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על
ידי והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית
רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה. ויאמר
לו לך לשלום. ויסע מאתו כברת ארץ. ויאמר
גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני
את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו
מאומה. ויעבר גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ
אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום.
ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי
משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא
להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים. ויאמר נעמן
רצה קח ככרים שנים ויפצר בו ויצר שני ככרי
כסף בשתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו
וישאו לפניו. ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם
בבית ויאחר את האנשים וילכו. והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה. ויאמר אליו
הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו
לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים לקנות
זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות.
והצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג.

ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו.
נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת
ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו.
ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר
אנכי אלך. ויהי הולך עם עבדיו ויבאו הירדנה
ויגזרו עצים. והנה אחד מפיל את הקורה ויפל
ברזל המעצד במים ויזעק ויאמר אהה אדוני
והוא חסר הוא. ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף
הברזל. ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו.
ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר
אל מקום פלוני אחנה. וישלח איש האלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר מעבור במקום הזה כי
שמה ארם נחתים. וישלח מלך ישראל אל המקום
אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם
לא פעם ולא פעמים. ויסער לב מלך ארם על
הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא
תגידו לי אשר לנו מי משלנו אל מלך ישראל.
ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את
הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך. ויאמר לכו
וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו משם ויגד לו
לאמר הנה בדתן. וישלח שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר. וישכם משרת
איש האלהים לקום בבקר ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוסים ורכב. ויאמר נערו אהה אדוני
איכה נעשה. ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו
מאשר אתם. ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא
את עיניו ויראה הנער והנה ההר מלא סוסים
ורכב אש סביב לאלישע. וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה
בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע.
ויאמר אלישע אלהם לא זה הדרך וזאת העיר לכו
אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים
ויולך אותם שמרון. ויהי כבואם שמרון ויאמר
אלישע יהוה פקח את עיני האלה וירא ויהנה
שמרון בתוך ארם. ויאמר מלך ישראל אל אלישע
בראותו אותם אבי אכה אכה. ויאמר לא תכה
השבית חרב ולקחת בשבותך ולחמך שים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם. ולא יספו
גדודי ארם לבא עוד בארץ ישראל.

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל
חילו ויעל ויצר על שמרון. ויהי רעב גדול
בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור
בשמנים שקלים וגו חצי הקב דיונים בחמשה
כסף. ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה
אליו לאמר הושיעה אדני המלך. ויאמר אל לא
יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב.
ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת
אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני
נאכלהו מחר. ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה
ביום השני תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה.
ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו
והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על
בשרו מבית. ויאמר אסף אלהים לי ויוסף כי אם
יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום. ואלישע
יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש
מלפניו בטרם יבא המלאך אשר הוא משלח אליו
ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח
הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו
בדלת והדפתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדניו
אחריו. עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד
אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אקוה
ליהוה עוד.

ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים
בשקל בשער שמרון. וישלש השר אשר המלך נשען
על ידו את איש האלהים ויאמר ויהי יהוה עשה
ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך
ומשם לא תאכל. ואנשים פתח השער מצרעים
ויאמרו איש אל רעהו מדוע אנחנו ישבים פה עד
מתנו. אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו
שם ואם פה ישבנו ומתנו. ועתה לכו ונפלה אל
מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ומתנו.
ויקומו בנשף לבא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה
מחנה ארם והנה אין איש שם. ואדני השמיע את
מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול
לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת
מצרים לבא עלינו. ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו
את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר
הוא ויברחו אל נפשם. ויבאו המצרעים האלה עד
קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו
וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו
ויבאו ויסבו אל אהל אחר וישאו משם וילכו
ויטמנו. ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו
עשים היום הזה יום בשורה אנחנו מחשים והבקר
יאחר עון. ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית
המלך. ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם
לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש
וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור
והאהלים כאשר המה. ויקרא השוערים ויגידו
בבית המלך פנימה. ויקם המלך לילה ויאמר אל
עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו
כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה
לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר
נבא. ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה
ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל
המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה. וישבו
האנשים ויגידו למלך. וישלח שני רכב סוסים
וישלח המלך אחרי חיל ארם לאמר לכו וראו.
וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה
בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו
המלאכים וישבו ויגידו למלך. ויצא העם וישסו
את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים
שעורים בשקל כדבר יהוה. ואת השר אשר המלך
נשען על ידו על השער ויפקדהו העם בשער וימת
כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בבוא המלך
אליו. ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר
שתי סאים שעורים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה
כעת מחר בשער שמרון. וישב השר את איש
האלהים ויאמר ויהי יהוה עשה ארבות במרום
הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא
תאכל. ויהי כן ויפקדהו העם בשער וימת.

ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר
קומי ולכי את וביתך גורי בכל אשר תגורי כי
קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים.
ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא
וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים. ויהי
מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים
ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה. והמלך
מדבר אל גיחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא
לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע. ויהי הוא
מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה
אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל
שדה ויאמר גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
אשר החיה אלישע. ותשאל המלך את האשה
ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב
את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה
את הארץ ועד עתה. ויבא אלישע דמשקה וארם
חלה וימלך בן הדד ויגד לו לאמר בא איש
האלהים עד הנה. ויאמר המלך אל חזאל קח בידך
מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה
מאתו לאמר החיה אחיה מחלי זה. וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא
ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן
הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה מחלי
זה. ויאמר אליו אלישע לך אמר החיה אחיה
והראני יהוה כי מות ימות. ויעמד פניו שמם
עד בוש ויבך איש האלהים. ויאמר חזאל מדוע
אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני
ישראל מבצריהם תשלח אש ובבחוריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע. ויאמר
חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול
הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על
ארם. וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר
אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה
תחיה. ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים
ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו.

ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה ויהורם בן יהושפט מלך יהודה מלך.
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים
מלך בירושלם וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע
בעיני יהוה. ולא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר ולבניו כל
הימים. בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך. ויעבר יורם צעירה ויך את
אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויהי העם נסים
לאהליהם. ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום
הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא. ויתר דברי יורם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה. וישכב יורם עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ויהי אחזיהו בנו תחתיו.

בשנת שתים עשרה ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה. בן עשרים
ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל.
וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי חתן לבית אחאב הוא. וילך את
יורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות
גלעד ויכו ארם את יורם. וישב המלך יורם
להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם
ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן
יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא.

ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר
אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך
רמת גלעדה. ובא שמה ויראה שם יהוא בן יהושפט
בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך החדר והביא
אותו אל חדר פנימה. ולקח פך השמן ויצק על
ראשו ויאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך
למלך על עם יהוה על ישראל. והפתחת את בית
אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל
עבדי יהוה מיד איזבל. ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל.
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא
בן אחיה. ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת
יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס. ויהוא יצא
אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מדוע בא
המשוגע הזה אליך ויאמר אלהם אתם ידעתם את
האיש ואת שיחו. ויאמרו שקר דבר אלינו הגד נא
לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר
יהוה משחתיך למלך על ישראל. וימהרו ויקחו
איש את בגדו ויתנו תחת אתו על גבי המעלות
ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא. ויתקשר יהוא
בן יהושפט בן נמשי על יורם והוא שמר הוא
וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם. ויורם המלך
שב להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם
במלחמו את חזאל מלך ארם. ויאמר יהוא אל
עבדיו אם יש נפשכם אל תצא פליט מן העיר ללכת
להגיד ביזרעאל. ויעל יהוא ברכב ויסע יזרעאלה
כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות
ביורם. והצופה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את
כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה. ויאמר יורם
קח רוכב ושלח לקראתם ויאמר השלום. וילך
רוכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי. ויגד
הצופה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב. ושלח
רוכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך
שים השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי.
ויאמר הצופה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה
כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג. ויאמר
אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל
ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת
יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי. ויהי כראות
יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים.
ויהפך יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה
אחזיהו. ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יורם בין
זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו. ויאמר
אל בדקר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי
כי זכר אני את אשר אנו רכבים צמדים אחרי
אחאב אביו ויהוה משא זאת עליו. אם לא את דמי
נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה
והשלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא
והשלכהו בחלקה כדבר יהוה. ואחזיהו מלך יהודה
כראות זאת וינס דרך בית הגן וירדף יהוא
אחריו ויאמר גם אותו הכו במרכבה בעלה גור
יבלעם ויסע מגדו וימת שם. ויברחו עבדיו
ירושלמה ויקברו אותו בקברתו עם אבתיו בעיר
דוד. ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך
אחזיהו על יהודה. ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל
שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה
ותשקף בעד החלון. ויהוא בא בשער ותאמר
השלום זמרי הורג אדניו. וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים.
ויאמר שאוה אותה וישאוה ותזה מדמה על הקיר
ועל הסוסים ויתרסה. ויבא ויאכל וישת ויאמר
פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אותה כי בת
מלך היא. וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת
והרגלים והכפות ידים. וישובו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי
לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר
איזבל. והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה
בחלקת יזרעאל לא יאמרו זאת איזבל.

ואחאב היו שבעים בנים בשמרון. ויכתב ספרים
וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל
האמנים על בני אחאב לאמר. ועתה כבוא הספר
הזה אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם הרכב
והסוסים ועיר מבצר והנשק. ראו את הטוב
והישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו
והלחמו על בית אדניכם. ויראו מאד מאד ויאמרו
הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו.
וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים
והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך
עשה. ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם
ובקולי שמעתם קחו את ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה. ובני המלך שבעים
איש אתו אשר גדלו אותם ראשי העיר. ויהי
כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו
שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה. ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו
ראשי בני המלך ויאמר שימו אותם שני צבורים
פתח השער עד הבקר. ויהי בבקר ויצא ויעמד
ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי
עלי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה.
ראו כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה
על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו
אליהו. ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי
השאיר לו שריד. ויקם וילך ויבא שמרון הוא
בית עקד הרעים בדרך. יהוא מצא את אחי
אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי
אחזיהו אנחנו ונרד לשלום גבירת המלך ולשלום
גבירת הגבירה. ויאמר חיו אותם ויחיום ויטבחו
אותם על בור בית עקד ארבעים איש ולא הניח
איש מהם. ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר
לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה
ידך ויתן ידו ויעלהו אליו הרכבה. ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו. ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד
השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו.

ויהוא קבץ את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה. ועתה קראו
אלי את כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו אל
יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד
לא יחיה. ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עובדי
הבעל. ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו.
וישלח בכל ישראל ויבאו כל עובדי הבעל לא נשאר
איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל
פה אל פה. ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש
לכל עובדי הבעל ויוצא להם לבוש. ויבא יהוא
ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעובדי הבעל
חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם
עובדי הבעל לבדם. ויבאו לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים
אשר אני מביא בידכם מלטו איש אשר יפלט מן
האנשים אשר אני נתן על ידכם נפשו תחת נפשו.
ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים
בא הכום איש לא יצא ויכו לפי חרב וישלכו
הרצים והשלשים אל עבר בית הבעל ויוציאו את
מצבות בית הבעל ויצאו ויעשו אותה מקום
מחראות עד היום הזה. ויתץ את מצבת הבעל
ויתץ את בית הבעל ויעשהו מחראות עד היום הזה.
ויהוא השמיד את הבעל מישראל. רק מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר
יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר
בדן. ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות
לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית
אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל. ויהוא
לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל
לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את
ישראל. בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל
ויכם חזאל בכל גבול ישראל. מן הירדן מזרחה
כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער
אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן. ויתר דברי
יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב יהוא
עם אבתיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואחז בנו
תחתיו. ימי אשר מלך על ישראל בשמרון עשרים
ושמנה שנה. ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת
בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה. ויהושבעת
בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני
המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר
המטות ותסתירהו מפני עתליהו ולא הומת. ויהי
עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על
הארץ. ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי
מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם
ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך.
ויצו אותם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשת חלקיכם
הבאים בשבת לשמרי משמרת בית המלך. ושלשת
חלקיכם בשער סור ושלשת חלקיכם בשער מאחר
הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסכה. ושני
חלקי כל יוצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה
אל המלך. והקפתם על המלך סביב איש כליו בידו
והבא אל המערכות יומת והיו את המלך בצאתו
ובבואו. ויעשו בני הנביאים ככל אשר צוה
יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו הבאים בשבת
עם היוצאים בשבת ויבא אל יהוידע הכהן. ויתן
הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים אשר
למלך דוד אשר בבית יהוה. ויעמדו הרצים איש
כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף
השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב.
ויוצא את בן המלך וישם עליו את הנזר ואת
העדות ויתנו

אל אביו-משלו: אל לבן שנה ויבא בחברון.*
13 בב-לבבו: בלבבו-לבנון: ולבנו שפו-שנה בחברון ושנתו: ושנתו בלבנון: ולבנו שם-שבע בלבנון ושנתו: ושנתו בחברון: ושנתו שבע ושבעים שנה:
14 ולבנו שבה ושמח.* ושמחי בחברון ושנתו:
15 ושמחתי. ושמחי אל אשר לבנון לבנון.* בנו בחברון לבנון בחברון: בחברון שבה ושנתו: ושנתו בחברון: ושנתו שבע ושבעים שנה:
16 ושמחו בחברון: ושנתו בחברון: ושנתו בחברון: ושנת

ויוצא ויבא: ומצא אלהים את עון עבדיך הנני אדני עבדים לי גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 11 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים: 12 וישם בקש החל בגדול ויכל בקטן ויימצא הגביע בגי בנימין: 13 ויקרע ראובן את בגדיו וישב את חמורו ויבא העירה ויבא יעקב אביו אל הבית ויפלו לפניו ארצה: 14 ויאמר אליהם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: 15 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים אנחנו לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 16 ויאמר יוסף חלילה לי מהיות כן האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 17 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 18 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: 19 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 20 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 21 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפון לראות פני: 22 ונעל אל אדני לנער לא יוכל לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפון לראות פני: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: 29 ותקחו גם את זה מעם פני ואסון קראהו ורדתם את שיבתי ברעה שאלה: 30 ועתה כבואי אל עבדי אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ויורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו: 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא אתו:

מקץ. ה.

1 ויוכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר: 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד: 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: 14 ויפל על צואר אחיו בנימין ויבך ובנימין בכה על צואריו: 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו ויהי בלכתם ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: 26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

ויגש. ו.

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: 5 ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: 6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ואת כל זרעו אתו: 7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: 13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדאלי: 17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים: 21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: 23 ובני דן חשים: 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש: 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו: 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

(14) ו. מל. 4: 6.
(15) ו. מל. 9: 21. ד. דברי. 2: 17. 18.
(17) ו. דברי. 22: 2.
(18) שו. 27: 9.

(1) ד. דברי. 3: 1. 2. פר. 7: 47.
(2) שו. 41: 1: מעש.
(4) שו. 40: 16. 41: 16.
(5) שו. 41: 6. ו. מל. 6: 16. 19–21. 31.
(7) דב. 27: 5. 6. ו. מל. 5: 18.
(9) ו. מל. 6: 14. 38.

(12) ו. מל. 2: 4. 9: 4. ד. עמו. 7: 13. ו. דברי. 22: 10.
(13) מש. 25: 8. חב. 26: 11. ד. ה. 6: 16. כתו. 21: 3. דב. 31: 6. (14) ו. מל. 6: 38. (15) ו. מל. 6: 16. (16) מש. 26: 33. חב. 16: 2. ו. מל. 8: 6. ד. דברי. 3: 8. שו. 45: 3. מכתי. 9: 3. (22) מש. 30: 1. 3. 6. (23) מש. 37: 9–7. ד. דברי. 3: 10–12. (27) מש. 25: 20. 37: 9. ד. דברי. 5: 8.

31 ולכל־בני עמון ולמואב ולבני־עמון ולכל־פלשתים ולעמלק ולכל־שלל אשר־נלקח מעל הדד בן־רחב מלך־צובה ומעל חושם מלך־הארץ ומעל יואש בן־יואחז מלך־בית־לחם ומעל הדדעזר בן־רחב מלך־צובה ומעל חמת בן־יואש מלך־חמת ומעל שמע בן־אבי־רחוב מלך־בית־רחוב ומעל מלכי־ארם־צובה ומעל מלכי־ארם־רחוב ומעל מלכי־בית־רחוב ומעל מלכי־מעכה ומעל מלכי־טוב ומעל מלכי־אשתאול ומעל מלכי־בית־מעכה ומעל מלכי־בית־רחוב ומעל מלכי־ארם־נהרים ומעל מלכי־ארם־מעכה ומעל מלכי־ארם־צובה ומעל מלכי־ארם־רחוב ומעל מלכי־ארם

ולשלמה היתה ארבעים אלף אבוסי סוסים לרכבו ושנים עשר אלף פרשים׃
27 ומנצבים האלה נצבים על השלחן המלך שלמה כל הבא אל שלחן המלך שלמה לחדשו לא יעדר דבר׃
28 והשערים והמרכבות הביאו אל בית יהוה שלמה מאת בני הנבלים ומאת בני הסוחרים׃
29 ועלה ויצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן כל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו׃
30 ויעש שלמה את יהוה בירושלם ויהי מלך תחת דויד אביו ותכון ממלכתו׃
31 ואלה שרי נציביו אשר היו לשלמה חמשים ומאתים המושלים בעם העבדים את המלאכה׃
32 ויהי שלמה מלך על כל ישראל ארבעים שנה בירושלם׃
33 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ויבן את בית יהוה ויבן את ביתו שלש עשרה שנה׃
34 ויבן את העיר אשר נתן חירם לשלמה ויושב בה ויקרא את שמה ירושלם׃
35 ויעש שלמה את המלוא ואת סגר בית אביו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר׃
36 פרעה מלך מצרים עלה ויקח את גזר וישרפה באש והכנעני יושב בקרב העיר ויתנה שלוחים לבתו אשת שלמה׃
37 ויבן שלמה את בית חורון בית ואת בעלת תדמור במדבר בארץ׃
38 ואת ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת אשר חשק שלמה לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃
39 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה׃
40 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה׃
41 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה ושרי עבדיו ושרי רכבו ופרשיו׃
42 והנה נצבים אשר היו לנציבי שלמה חמשים ומאתים המושלים בעם העשים במלאכה׃
43 ויהי שלמה מעלה את בת פרעה מעיר דויד אל הבית אשר בנה לה כי אמר בתי לא תשב בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באו שמה ארון יהוה׃
44 אז הקטיר שלמה עולות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם׃
45 ביום ביומו להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדים שלש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות׃
46 ויעמד הכהנים על עבדתם והלוים על משמרתם להודות ליהוה כי לעולם חסדו בדויד עבדו על ידם וכהנים לפני הכהנים מקטירים עולת התמיד ומחלקותם׃
47 כן עשה שלמה שבעת ימים את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים׃
48 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו׃

פרק ט׳

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות׃
2 וירא יהוה אל שלמה כאשר נראה אליו בגבעון׃
3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃
4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃
5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל עד עולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃
6 כי אם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃
7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃
8 והבית הזה עליון היה לכל עבר עליו ישם ושרק על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃
9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת׃

(38) ד. דבר. 4: 6.
(40) ו. מל. 7: 13.
(41) ו. מל. 7: 17, 18.
(45) מש. 27: 3. ד. דבר. 4: 16.
(46) ד. דבר. 4: 17. בר. 33: 17. מש. 3: 16.
(47) ו. דבר. 22: 14.
(48) מש. 37: 25. מצר. 37: 10. מצר. 25: 30. יה. 24: 8-5.
(51) ד. מש. 8: 11. ד. דבר. 5: 1.
(1) ד. דבר. 5: 2. מצר. ד. מצר. 6: 17. 5: 7. 9. 6: 12, 4) ו. מל. 3: 4. ד. דבר. 3: 1.
(2) יה. 23: 34. ד. דבר. 7: 8.
(3) מש. 4: 15. יה. 31: 9. מש. 3: 3. 6. ו. דבר. 15: 14. 15.
(5) ד. מש. 6: 13.
(6) ד. מש. 6: 17. מש. 26: 33. 34. ו. מל. 6: 19. 27.
(8) מש. 25: 14. 15. ד. דבר. 5: 9.

9 סורו ממני כל פעלי און׃* כי שמע יהוה קול בכיי׃ 10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ 11 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יסגו רגע׃* 12 יהוה אלהי חסיתי בך הושיעני מכל רדפי והצילני׃ 13 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃* 14 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃ 15 אם גמלתי שלמי רע ואחשה צוררי ריקם׃* 16 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃* 17 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה׃ 18 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובי׃ 19 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃ 20 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃ 21 מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃ 22 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃ 23 אם לא ישוב חרבו יצהר קשתו ודרך׃ 24 ולו הכין כלי מות חציו ליקדים יפעל׃ 25 הן יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ 26 באר חפר ויעפרהו ויפל בשחת יפעל׃ 27 ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ 28 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃* 29 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׃* 30 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו׃ 31 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃ 32 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃ 33 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו׃ 34 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו׃ 35 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃ 36 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃ 37 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק׃ 38 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃ 39 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם׃ 40 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה׃ 41 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר׃ 42 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃ 43 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו׃ 44 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר׃ 45 שלח לפניהם איש למכר לעבד נמכר יוסף׃ 46 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו׃ 47 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׃ 48 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו׃ 49 שמו על רגליו בכבל באה נפשו׃ 50 ברזל עברה בנפשו עד עת בא דברו׃ 51 אמרת יהוה צרפתהו׃ 52 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו׃

(9) תה. 25: 21. דב. 10: 2. 5. בראש. 9: 4. תה. 40: 20. 34: 27. 28. דב. 4: 13. ו. תה. 8: 21.
(10) תה. 40: 34. 35. ד. בראש. 5: 13. 14. 7: 2.
(12) ד. בראש. 6: 1. מצא. תה. 18: 2. 16: 2. 97: 11. 2. תה. 7: 13. ד. יהו. 7: 13. 132: 14.
(13) ד. יהו. 6: 18. 14.
(15) לה. 1: 68. ד. יהו. 7: 25. 5.
(16) ד. יהו. 7: 6. ד. בראש. 29. 8: 6. 5. תצא. ו. תה. 16: 1. 12. יהו. 11. ו. יהו. 12. דב. 1: 15.
(22) ד. בראש. 6: 12. תצא. 4.
(23) תה. 15: 11. ד. יהו. 7: 22. דב. 7: 9. שמ. 1: 5. תה. 9: 4. בראש. 17: 1. ו. תה. 3: 6. ד. תה. 20: 3.
(25) ו. תה. 2: 4. ד. יהו. 7: 12. 16.
(26) ד. יהו. 7: 25.
(27) ד. בראש. 2: 6. יב. 66: 1. יג. 15: 1. 24. ד. בר. 23: 24. בר. 7: 49. 17: 24. ד. תה. 12: 2.
(29) דב. 12: 11. דה. 6: 10. תה. 9: 33. תה. 9: 5. יב. 1: 6.
(30) ד. בראש. 20: 9. שמ. 1: 6.
(31) תה. 5: 1. תה. 22: 11.
(32) דב. 25: 1.
(33) תה. 26: 17. דב. 28: 25. תה. 26: 39. 40. שמ. 1: 9.
(35) תה. 26: 19. דב. 28: 23.
(36) תה. 25: 4. 27: 11. 94: 23. 12. 143: 8. ו. יהו. 12: 23. 26. 25. 16. 26. (37) תה. 28: 21. 22. 27. 42. דב. 38. 52. ד. בראש. 20: 9.

39 وقيل: إنها حيث* [ثم] [ثم] كانت معاينة
عمياء إذا حضر
الموت: فلا
يعرف: ولا
يعرفه: ولا
يعرفها: ولا
يعرفه: ولا
يعرفها: ولا
يعرفه: ولا
يعرفها

ומשפטיהם ואת המצות אשר כתב לכם ביד משה׃ 16 ויקם חלקיהו הכהן הגדול וישלשה ויבאו אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ויאמרו אליה כן׃ 17 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃ 18 כה אמר יהוה הנה אני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים אשר קרא ספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃ 19 יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ונתכה חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ 20 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שמעת׃ 21 יען רכה לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה׃ 22 לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ויאשיהו השיב את הדבר׃ 23 וילכו ויגידו למלך דברים אלה׃ 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃ 25 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ 27 יען רכה לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה׃ 28 הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך את כל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישיבו את הדבר למלך׃

פרק כג׃

1 וישלח המלך ויאספו אליו את כל זקני יהודה וירושלם׃ 2 ויעל המלך בית יהוה ואת כל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים את כל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃ 3 ויעמד המלך על העמוד וכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית׃ 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃ 5 והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר במות בערים ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים׃ 6 ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויצרף אותה בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברות בני העם׃ 7 וינתץ את בתי הקדשים אשר בית יהוה אשר עשו שם נשים בתים לאשרה׃ 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע וינתץ את במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר׃ 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃ 10 ויטמא את התפת אשר בגי בן הנם למען אשר לא יעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃ 11 ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש לפתח בית יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרוזים ואת מרכבות השמש שרפו באש׃ 12 ואת המזבחות אשר על גג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון׃ 13 והבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃ 14 וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם׃ 15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף שרף לעפר ויצרף את האשרה׃ 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר ויקח את העצמות מן הקברים ויצרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה׃ 17 ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על מזבח בית אל׃ 18 ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון׃ 19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל׃ 20 וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם׃ 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה׃ 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃ 23 כי אם בשנת שמונה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃ 24 וגם את האבות ואת התרפים ואת הגלולים ואת השקוצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה׃ 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃ 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה׃ 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראותו אתו׃ 30 ויסעו עבדיו מת עליו ממגדו וישימהו במרכבה השנית וישיבהו ירושלם ויקברו אתו בקבורתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו ויעמידו למלך תחת אביו׃ 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירשלם ושלשה חדשים מלך ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃ 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ 33 ויאסרהו פרעה נכה ברבלתה בארץ חמת למלכו בירושלם ויתן על הארץ מאת ככר כסף וככר זהב׃ 34 ויפלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים ויבא שם ויהי שם׃ 35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה רק העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש איש כערכו נגש את הכסף והזהב מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃ 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וירשלם ואחת עשרה שנה מלך ושם אמו זבודה בת פדיה מרומה׃ 37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

פרק כד׃

1 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והי לו יהויקים שלש שנים ויסב וימרד בו׃ 2 וישלח יהוה את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃ 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה׃ 4 וגם את דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃ 7 ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת לכל אשר היה למלך מצרים׃ 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו וירשלם שלשה חדשים מלך ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃ 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃ 10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃ 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה׃ 12 ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתם מלך בבל בשנת שמנה למלכו׃ 13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה׃ 14 וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ׃ 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה׃ 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה׃ 17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו׃ 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו וירשלם ואחת עשרה שנה מלך ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃ 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו ויפרד צדקיהו במלך בבל׃

פרק כה׃

1 ויהי בשנה התשעית בעשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב׃ 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו׃ 3 בתשעה לחדש חזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ׃ 4 ותבקע העיר ויבא כל אנשי המלחמה לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה׃ 5 ורדפו חיל כשדים אחרי המלך ויהשיגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו׃ 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידבר אתו משפטים׃ 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא אתו בבלה׃ 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם׃ 9 ויצת את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש׃ 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר עם רב הטבחים׃ 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים׃ 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים׃ 13 ואת עמודי הנחשת אשר בבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה׃ 14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו׃ 15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב וכסף כסף לקח רב טבחים׃ 16 שני העמודים הים אחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים האלה׃ 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתר עליו נחשת וקומת הכתר שלש אמות ושבכה ורמונים על הכתר סביב הכל נחשת וכמו אלה היה לעמוד השני עם שבכה׃ 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף׃ 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא המפקד את עם הארץ ושישים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר׃ 20 ויקח אתם נבוזרדן רב טבחים ויולך אתם אל מלך בבל רבלתה׃ 21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃ 22 ועל העם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן׃ 23 וישמעו כל שרי החילים הם ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפתה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנטופתי ויעזניה בן המעכתי הם ואנשיהם׃ 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבד את כשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃ 25 ויהי בחדש השביעי ויבא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת גם את היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפתה׃ 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול וישרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני הכשדים׃ 27 ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית הכלא׃ 28 וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל׃ 29 וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃ 30 וארחתו ארחת תמיד נתן לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו׃

(4) בד. 17: 1. ו. מל. 11: 4. 6. 38. 14: 8. 15: 5.
(5) ב. במ. 7: 12. 16. 1. מל. 2: 6. 12: 1. דבד. 22: 10. מו. 132: 12.
(6) ב. במ. 7: 14ו. ב. דבד. 7: 19. 20. מו. 89: 30. מעד. (7) מז. 4: 26. ב. מל. 17: 23. 25. 21. 15. 7: 14. מז. 28: 37. מו. 44: 14.
(8) ב. דבד. 7: 21. מז. 29: 26-24. 15. 22: 8. 9.
(10) 1. מל. 6: 37. 38. 7: 1. ב. דבד. 8: 1.
(11) ב. דבד. 8: 2.
(13) מע. 19: 27.
(15) 1. מל. 5: 13. 9: 24. ב. במ. 5: 9. מע. 19: 36. 17: 11. 16: 10. דה. 1: 29.
(16) מע. 16: 10.
(17) מע. 16: 3. 21: 22. ב. דבד. 8: 5.
(18) מע. 19: 44. ב. דבד. 8: 4. 6. מעד.
(19) 1. מל. 4: 26. 9: 1.
(20) ב. דבד. 8: 7. מעד.
(21) דה. 1: 27. 29. 3: 1. מע. 15: 63. 17: 12. דה. 1: 28. דב. 9: 25. 26. דב. 2: 53. 58. נשע. 7: 57. 11: 3.
(22) מע. 25: 39.
(23) ב. דבד. 8: 10.
(24) 1. מל. 3: 1. ב. דבד. 8: 11. 1. מל. 7: 8. ב. במ. 5: 9. 1. מל. 11: 27. ב. דבד. 32: 5.
(25) ב. דבד. 8: 12. 13. 16.
(26) ב. דבד. 8: 17. 18. מע. 33: 35. דב. 2: 8. 1. מל. 22: 48.
(27) 1. מל. 10: 11.
(28) נש. 22: 24.

---

(1) ב. דבד. 9: 1. מעד. מש. 12: 42. לב. 11: 31. דה. 14: 12. מאל. 1: 6.

5 דאמרי: מאן הוא דאתי לגבן:* ואמרו להו
ואמרתון להו: דאתא גברא
דסליק לקדמותכון: ואמרתון
להו: אזלו אמרו לגבר מלכא
6 דיתבא לביתא הדין: הא אנא שדר
עמכון: ואנתון אמרו ליה: הא
עבדך יהורם בר אחאב מלכא
דישראל: שדר לן למימר: אסי
לי מן מרעך הדין: דהא אנא
7 ידע: דאנת עבד מרי דמלכא.* ואמר
עבדא: מן דאתא מרי לגבך
ואמר לך: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
8 הדין: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
לעבדא: אנת אזל ואמר להון
9 הכדין: אתון אתון אתיתון לגבי
ואמרתון לי: אסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
10 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
11 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
12 מן מרעך הדין: ואנא ידע: דלא
אנת מרי ולא אנא עבדך.* ואמר
מלכא לעבדא: אנת אזל ואמר
להון הכדין: אתון אתון אתיתון
לגבי ואמרתון לי: אסי לי מן
מרעך הדין: ואנא אמרית לכון:
לא אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
13 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
לביתא הדין: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
14 מן מרעך הדין: ואנא ידע: דלא
אנת מרי ולא אנא עבדך.* ואמר
מלכא לעבדא: אנת אזל ואמר
להון הכדין: אתון אתון אתיתון
לגבי ואמרתון לי: אסי לי מן
מרעך הדין: ואנא אמרית לכון:
לא אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
15 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
16 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
17 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
18 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
19 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
לביתא הדין: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
20 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
21 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
22 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
23 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
24 אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
25 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
26 מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
27 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
28 אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
מן מרעך הדין.* ואתא עבדא
ואמר למלכא: כדין דיתבא
ואמרת: דאתא גברא דסליק
לקדמותכון: ואמרתון להו:
אזלו אמרו לגבר מלכא דיתבא
29 לביתא הדין: הא אנא שדר עמכון
ית עבדי: ואנת תסי לי מן מרעך
הדין: ואנא אמרית לכון: לא
אסי לי מן מרעי הדין: אלהן
אתון אמרו לי: הא אנא שדר
עמכון ית עבדי: ואנת תסי לי
מן מרעך הדין.

מלכים: ד.

1 ומלכא אחאב אתכנישו כולהון סבי
ישראל: ואתון לגבי מלכא
2 ואמרו ליה: אחאב מלכא דישראל
אמר: לא תיתב אנת ולא אנא
בחדא: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
3 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
4 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
5 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
6 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
7 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
8 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
9 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
10 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
11 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
12 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
13 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
14 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
15 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
16 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
17 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
18 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
19 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
20 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
21 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
22 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
23 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
24 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
25 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
26 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
27 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
28 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
29 לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא
לעבדא: אנת אזל ואמר להון
הכדין: ארום אנא מחרב ית
ארעא דאנת יתיב בה: ומחר
כדון אנא שדר ואסחר ית בתך
ובתי: ואנא ידע: דלא אנת מרי
ולא אנא עבדך.* ואמר מלכא

---

(5) ד. דברי. 26: 16.
(8) מלכי. 8: 34.
(9) ד. מל. 5: 7. ד. יהו. 8: 15.
(10) מש. 72: 10. 15.
(11) ד. מל. 9: 27. ד. דברי. 2: 8. 9: 10. 11.
(12) ד. דברי. 9: 10. 11.
(15) ד. דברי. 9: 24. מש. 72: 10.
(17) ד. מל. 14: 26. 7: 2.
(18) ד. דברי. 9: 17. מכלי. 20: 36.
(21) ד. דברי. 9: 20. מכלי.
(22) דב. 10: 4. ד. דברי. 23: 13. ד. מל. 3: 12. 13. 4: 30.
(26) ד. מל. 4: 26. ד. דברי. 1: 14. 9: 25. יהו. 17: 16.
(27) ד. דברי. 1: 15–17.
(28) יהו. 17: 16. ד. דברי. 1: 16. 9: 28. שו. 27: 7.
(29) מש. 1: 4. ד. מל. 7: 6.

(1) שמ. 13: 26. יהו. 17: 17.
(2) מש. 34: 16. יהו. 7: 3. 4.
(4) יהו. 17: 17. שמ. 13: 26. 9: 4.
(5) ד. מל. 8: 61. 9: 4.
(7) ד. מל. 11: 33. ש. 2: 13. ד. מל. 23: 13. ד. מל. 11: 7.

6 וְהַמְּנוֹרָה זְהַב־סָגוּר֙ וְנֵרֹתֶ֣יהָ זָהָ֔ב כְּמִשְׁפַּ֖ט לִפְנֵ֣י הַדְּבִ֑יר
וּפְרָחִ֥ים וְהַנֵּרוֹת֙ וְהַמֶּלְקָחַ֔יִם זָהָ֖ב מִקְשָׁ֥ה זָהָֽב׃
7 וְהַמִּזְרָקִ֤ים וְהַמַּחְתּוֹת֙ וְהַכַּפּ֔וֹת וְהַקְּשׁוֹתוֹת֙ זָהָ֣ב סָג֔וּר
וּפֶ֥תַח בֵּית־הַפְּנִימִ֖י לְקֹ֣דֶשׁ הַקֳּדָשִׁ֑ים וּפֶ֥תַח הַבַּ֛יִת לַהֵיכָ֖ל דַּלְתֹ֥ת זָהָֽב׃
8 וַיְכַל֙ כָּל־הַמְּלָאכָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה שְׁלֹמֹ֑ה בֵּ֥ית יְהוָ֖ה
וַיָּבֵ֣א שְׁלֹמֹ֗ה אֶת־קָדְשֵׁ֛י דָּוִ֥יד אָבִ֖יו אֶת־הַכֶּ֣סֶף וְאֶת־הַזָּהָ֑ב וְאֶת־הַכֵּלִ֗ים נָתַ֛ן
בְּאֹצְר֥וֹת בֵּית־יְהוָֽה׃
9 אָ֣ז יַקְהִ֣יל שְׁלֹמֹ֣ה אֶת־זִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אֵת֙ כָּל־רָאשֵׁ֣י הַמַּטּ֔וֹת נְשִׂיאֵ֖י הָאָבֹ֑ת
לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אֶל־הַמֶּ֤לֶךְ שְׁלֹמֹה֙ בִּירוּשָׁלִַ֔ם לְהַעֲל֗וֹת אֵת֙ אֲר֣וֹן בְּרִית־יְהוָ֔ה
מֵעִ֥יר דָּוִ֖יד הִ֣וא צִיּ֑וֹן
10 וַיֵּאָסְפ֣וּ אֶל־הַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֗ה כָּל־אִ֤ישׁ יִשְׂרָאֵל֙ בְּיֶ֣רַח הָאֵתָנִ֔ים בֶּחָ֖ג הוּא֙ הַחֹ֣דֶשׁ
הַשְּׁבִיעִֽי׃ 11 וַיָּבֹ֣אוּ כָל־זִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּשְׂא֥וּ הַכֹּהֲנִ֖ים אֶת־הָאָרֽוֹן׃
12 וַיַּעֲל֞וּ אֶת־אֲר֣וֹן יְהוָ֗ה וְאֶת־אֹ֙הֶל֙ מוֹעֵ֔ד וְאֶת־כָּל־כְּלֵ֥י הַקֹּ֖דֶשׁ אֲשֶׁ֣ר בָּאֹ֑הֶל
וַיַּעֲל֣וּ אֹתָ֔ם הַכֹּהֲנִ֖ים וְהַלְוִיִּֽם׃
13 וְהַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֗ה וְכָל־עֲדַ֤ת יִשְׂרָאֵל֙ הַנּוֹעָדִ֣ים עָלָ֔יו לְפָנָ֖יו הָי֣וּ עִם־הָאָר֑וֹן
מְזַבְּחִ֣ים צֹ֔אן וּבָקָ֖ר אֲשֶׁ֥ר לֹא־יִסָּפְר֖וּ וְלֹ֥א יִמָּנ֖וּ מֵרֹֽב׃
14 וַיָּבֵ֣א הַכֹּהֲנִ֗ים אֵת֙ אֲר֣וֹן בְּרִית־יְהוָ֔ה אֶל־מְקוֹמ֖וֹ אֶל־דְּבִ֣יר הַבָּ֑יִת אֶל־קֹ֣דֶשׁ
הַקָּדָשִׁ֔ים תַּ֖חַת כַּנְפֵ֥י הַכְּרוּבִֽים׃
15 כִּ֣י הַכְּרוּבִ֗ים פֹּרְשִׂ֤ים כְּנָפַ֙יִם֙ עַל־מְק֣וֹם הָאָר֔וֹן וַיָּסֹ֧כּוּ הַכְּרוּבִ֛ים עַל־הָאָר֥וֹן
וְעַל־בַּדָּֽיו׃ 16 וַיּוֹצִ֣יאוּ אֶת־הַבַּדִּ֗ים וַתֵּרָאֶ֤ינָה רָאשֵׁי֙ הַבַּדִּ֔ים אֶל־הַקֹּ֖דֶשׁ
מִפְּנֵ֣י הַדְּבִ֑יר וְלֹ֥א יֵרָא֖וּ הַח֑וּצָה וַיִּֽהְי֥וּ שָׁ֖ם עַד־הַיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃
17 אֵ֣ין בָּֽאֲר֔וֹן רַ֚ק שְׁנֵ֣י לֻחֹ֣ת הָאֲבָנִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הִנִּ֖יחַ שָׁ֑ם בְּחֹרֵב֙ אֲשֶׁ֣ר כָּרַ֣ת
יְהוָ֔ה עִם־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל בְּצֵאתָ֖ם מִמִּצְרָֽיִם׃
18 וַיְהִ֗י בְּצֵאת֙ הַכֹּהֲנִ֣ים מִן־הַקֹּ֔דֶשׁ כִּ֣י כָל־הַכֹּהֲנִ֔ים הַנִּמְצְאִ֖ים הִתְקַדָּ֑שׁוּ
אֵ֥ין לְמַחְלֹ֖קֶת
19 וְהַלְוִיִּ֣ם הָי֣וּ לַמְשֹׁרְרִ֗ים לְכָל־אֵ֙לֶּה֙ לְבֵ֣ית אָסָ֔ף לְהֵימָ֖ן לִֽידוּת֑וּן וְלִבְנֵיהֶ֖ם
וְלַאֲחֵיהֶ֑ם מִתְיַצְּבִ֣ים מִקֶּ֗דֶם לְבוּשֵׁ֛י בּ֥וּץ בִּמְצִלְתַּ֖יִם וּבִנְבָלִ֑ים וְלַמִּזְבֵּ֣חַ עֹמְדִ֔ים
וְעִמָּהֶ֖ם כֹּהֲנִ֥ים מְחֻצְצְרִֽים׃
20 וַיְהִ֣י כְּחֻצְצְרִ֗ים וְכַמְשֹׁרְרִים֙ כְּאֶחָ֣ד לְהַשְׁמִ֣יעַ ק֔וֹל לְהַלֵּ֥ל וּלְהוֹד֖וֹת לַיהוָ֑ה
וּכְהָרִ֨ים קוֹל֜ בַּחֲצֹצְר֣וֹת וּבִמְצִלְתַּ֗יִם וּבִכְלֵי֙ הַשִּׁ֣יר הַגִּ֔יתִּית וְהַלְוִיִּ֖ם מְשֹׁרְרִ֑ים
וְכִ֣י טוֹב֔ כִּ֥י לְעוֹלָ֖ם חַסְדּ֑וֹ וְהַבַּ֣יִת מָלְא֔וּ עָנָ֖ן בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
21 וְלֹֽא־יָכְל֥וּ הַכֹּהֲנִ֛ים לַעֲמֹ֥ד לְשָׁרֵ֖ת מִפְּנֵ֣י הֶֽעָנָ֑ן כִּ֣י מָלֵ֔א כְּב֥וֹד יְהוָ֖ה
אֶת־בֵּ֥ית הָאֱלֹהִֽים׃ 22 אָ֣ז שְׁלֹמֹ֔ה אָמַ֖ר יְהוָ֣ה אָמַ֑ר לִשְׁכֹּ֖ן בָּעֲרָפֶֽל׃
23 וְאָנֹכִ֗י בָּנ֤וֹ בָנִ֙יתִי֙ בֵּ֣ית זְבֻ֔ל וּמָכ֥וֹן לְשִׁבְתְּךָ֖ עוֹלָמִֽים׃
24 וַיַּסֵּ֣ב הַמֶּ֔לֶךְ אֶת־פָּנָ֖יו וַיְבָ֣רֶךְ אֶת־כָּל־קְהַ֣ל יִשְׂרָאֵ֑ל וְכָל־קְהַ֥ל יִשְׂרָאֵ֖ל עֹמֵֽד׃
25 וַיֹּ֣אמֶר בָּר֣וּךְ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֤ר דִּבֶּר֙ בְּפִ֣יו אֶל־דָּוִ֣יד אָבִ֔י וּבְיָדֹתָ֖יו
מִלֵּ֣א לֵאמֹֽר׃ 26 מִן־הַיּ֣וֹם אֲשֶׁ֣ר הוֹצֵ֣אתִי אֶת־עַמִּ֣י אֶת־יִשְׂרָאֵל֮ מִמִּצְרַ֒יִם֒
לֹא־בָחַ֙רְתִּי֙ בְּכָל־שֵׁ֣בֶט מִכֹּל֩ שִׁבְטֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל לִבְנ֣וֹת בָּ֗יִת לִֽהְיוֹת֙ שְׁמִ֣י שָׁ֔ם
וָאֶבְחַ֥ר בִּדָוִ֖יד לִֽהְיוֹת֙ עַל־עַמִּ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃ 27 וַיְהִ֣י עִם־לְבָבִ֔י לִבְנ֖וֹת בַּ֣יִת לְשֵׁ֣ם
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃ 28 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־דָּוִ֣יד אָבִ֔י יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר הָיָ֣ה עִם־לְבָבְךָ֔
לִבְנ֖וֹת בַּ֣יִת לְשִׁמִּ֑י הֱטִיבֹ֕תָ כִּ֥י הָיָ֖ה עִם־לִבֶּֽךָ׃ 29 אֶ֣פֶס כִּ֣י אַתָּ֔ה לֹ֥א תִבְנֶ֖ה
הַבָּ֑יִת כִּ֣י אִם־בִּנְךָ֗ הַיֹּצֵ֤א מִמָּתְנֶ֙יךָ֙ הוּא֙ יִבְנֶ֣ה אֶת־הַבַּ֔יִת לִשְׁמִֽי׃
30 וַיָּ֣שֶׂם יְהוָ֔ה אֶת־דְּבָר֖וֹ אֲשֶׁ֣ר דִּבֵּ֑ר וָאָקֻ֣ם תַּחַת֩ דָּוִ֨יד אָבִ֜י וָאֵשֵׁ֣ב עַל־כִּסֵּ֣א
יִשְׂרָאֵ֗ל כַּאֲשֶׁ֤ר דִּבֶּר֙ יְהוָ֔ה וָאֶבְנֶ֥ה בַ֖יִת לְשֵׁ֥ם יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃
31 וָאָשִׂ֥ם שָׁ֖ם מָק֑וֹם אֲשֶׁ֨ר אָמַ֜ר יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר כָּרַת֙ אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְלֹֽא־בָחַ֙רְתִּי֙
בְּאִ֣ישׁ לְבִלְתִּ֔י לִֽהְיוֹת֙ נָגִ֣יד עַל־עַמִּ֔י עַל־יִשְׂרָאֵ֖ל וְלֹֽא־בָחַ֙רְתִּי֙ בִּירוּשָׁלַ֣ם לִֽהְיוֹת֙
שְׁמִ֣י שָׁ֔ם וָאֶבְחַ֥ר בְּדָוִ֖יד לִֽהְיוֹת֙ עַל־עַמִּ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃ 32 וַיְהִ֣י עִם־לְבַ֣ב דָּוִ֔יד אָבִ֖י
לִבְנ֣וֹת בַּ֣יִת לְשֵׁ֣ם יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־דָּוִ֣יד אָבִ֔י יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר
הָיָ֣ה עִם־לְבָבְךָ֔ לִבְנ֖וֹת בַּ֣יִת לְשִׁמִּ֑י הֱטִיבֹ֕תָ כִּ֥י הָיָ֖ה עִם־לִבֶּֽךָ׃ 33 אֶ֣פֶס כִּ֣י אַתָּ֔ה
לֹ֥א תִבְנֶ֖ה הַבָּ֑יִת כִּ֣י אִם־בִּנְךָ֗ הַיֹּצֵ֤א מִמָּתְנֶ֙יךָ֙ הוּא֙ יִבְנֶ֣ה אֶת־הַבַּ֔יִת לִשְׁמִֽי׃
34 וַיָּ֣שֶׂם יְהוָ֔ה אֶת־דְּבָר֖וֹ אֲשֶׁ֣ר דִּבֵּ֑ר וָאָקֻ֣ם תַּחַת֩ דָּוִ֨יד אָבִ֜י וָאֵשֵׁ֣ב עַל־כִּסֵּ֣א
יִשְׂרָאֵ֗ל כַּאֲשֶׁ֤ר דִּבֶּר֙ יְהוָ֔ה וָאֶבְנֶ֥ה בַ֖יִת לְשֵׁ֥ם יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃
35 וָאָשִׂ֥ם שָׁ֖ם מָק֑וֹם אֲשֶׁ֨ר אָמַ֜ר יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר כָּרַת֙ אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְלֹֽא־בָחַ֙רְתִּי֙
בְּאִ֣ישׁ לְבִלְתִּ֔י לִֽהְיוֹת֙ נָגִ֣יד עַל־עַמִּ֔י עַל־יִשְׂרָאֵ֖ל וְלֹֽא־בָחַ֙רְתִּי֙ בִּירוּשָׁלַ֣ם לִֽהְיוֹת֙
שְׁמִ֣י שָׁ֔ם וָאֶבְחַ֥ר בְּדָוִ֖יד לִֽהְיוֹת֙ עַל־עַמִּ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃ 36 וַיְהִ֣י עִם־לְבַ֣ב דָּוִ֔יד
אָבִ֖י לִבְנ֣וֹת בַּ֣יִת לְשֵׁ֣ם יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־דָּוִ֣יד אָבִ֔י יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר
הָיָ֣ה עִם־לְבָבְךָ֔ לִבְנ֖וֹת בַּ֣יִת לְשִׁמִּ֑י הֱטִיבֹ֕תָ כִּ֥י הָיָ֖ה עִם־לִבֶּֽךָ׃ 37 אֶ֣פֶס כִּ֣י אַתָּ֔ה
לֹ֥א תִבְנֶ֖ה הַבָּ֑יִת כִּ֣י אִם־בִּנְךָ֗ הַיֹּצֵ֤א מִמָּתְנֶ֙יךָ֙ הוּא֙ יִבְנֶ֣ה אֶת־הַבַּ֔יִת לִשְׁמִֽי׃
38 וַיָּ֣שֶׂם יְהוָ֔ה אֶת־דְּבָר֖וֹ אֲשֶׁ֣ר דִּבֵּ֑ר וָאָקֻ֣ם תַּחַת֩ דָּוִ֨יד אָבִ֜י וָאֵשֵׁ֣ב עַל־כִּסֵּ֣א

(6) חב. 14: 24.
(7) חב. 33: 52; 21: 29. כב. 11: 24. ד. חב. 23: 13.
(9) ו. חב. 11: 2. 3. 3: 5. 9: 2.
(10) ו. חב. 6: 12. 9: 6.
(11) ו. חב. 11: 31. 12: 15. 16.
(13) ד. חב. 7: 15. חו. 89: 1. חב. 12: 20. דה. 12: 11.
(14) ו. ויק. 5: 26.
(15) ד. חב. 8: 14. ו. ויק. 20: 13.
(21) ו. חב. 2: 10. 34.
(23) ד. חב. 8: 3.
(24) ד. חב. 8: 3. 10: 8. 18.
(26) ו. חב. 12: 2. ד. ויק. 13: 6. ד. חב. 20: 21.
(27) ו. חב. 9: 24.
(29) ו. חב. 14: 2.
(30) ו. חב. 15: 27. תה. 132: 5.
(31) ו. חב. 11: 11. 13.
(33) ו. חב. 11: 5-7.
(35) ו. חב. 12: 16. 17.
(36) ו. חב. 15: 4. ד. חב. 8: 19. חו. 132: 17.
(38) חב. 1: 8. ד. חב. 17. 27. 11.

ومعه الله في كل مكان. 39 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 40 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 41 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 42 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 43 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.

مزمور: مد.

1 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 2 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 3 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 4 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 5 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 6 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 7 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 8 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 9 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 10 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 11 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 12 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 13 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 14 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 15 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 16 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 17 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 18 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 19 ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 20 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.* ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. 21 ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان. ومعه الله في كل مكان.

5 וְלֹא יִשְׁמְעוּ לָכֶם׃ וְיָדַעְתֶּם כִּי נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃ וְעָשִׂיתָ
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב עַבְדִּי לָהֶם׃ וְהֵשִׁיב אֶת־יָדוֹ וַתָּשָׁב כְּבָרִאשֹׁנָה׃
6 וַיָּחֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים בַּקֶּשׁ־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וְהִתְחַנֵּן בְּעַדִי וְתָשָׁב יָדִי אֵלַי וָאֶתֶן לֶחֶם׃ וַיִּתְחַנֵּן אִישׁ הָאֱלֹהִים
7 אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב יַד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים בּוֹא־אִתִּי הַבַּיְתָה וְסָעֲדָה וְאֶתְּנָה־לְךָ
8 מַתָּנָה׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־לִי חֲצִי בֵיתֶךָ
לֹא־אָבוֹא עִמָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה מַיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
9 כִּי־כֵן צֻוָּה אֹתִי בִּדְבַר־יְהוָה לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תֵשְׁתֶּה
מַיִם שָׁם לֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ בָּהּ׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר
10 וְלֹא שָׁב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָהּ אֶל־בֵּית־אֵל׃ וְהַנָּבִיא הַזָּקֵן יֹשֵׁב
בְּבֵית־אֵל וַיָּבֹא בָנָיו וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַיּוֹם בֵּית־אֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
11 וַיְסַפְּרוּם לְאֲבִיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אָבִיהֶם אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלָךְ
וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַבָּא מִיהוּדָה׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אָבִיהֶם אֶל־בָּנָיו חִבְשׁוּ־לִי אֶת־הַחֲמוֹר וַיַּחֲבְשׁוּ־לוֹ
אֶת־הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עָלָיו׃ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצָאֵהוּ
13 יֹשֵׁב תַּחַת הָאַלָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה הוּא אִישׁ הָאֱלֹהִים הַבָּא
מִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְכָה־אִתִּי הַבַּיְתָה וְאָכֹל לָחֶם׃
14 וַיֹּאמֶר לֹא אוּכַל לָשׁוּב וְלָבוֹא אִתָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה
עִמָּךְ מַיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֵן נֶאֱמַר אֵלַי בִּדְבַר־יְהוָה לֹא־תֹאכַל
15 לֶחֶם וְלֹא־תֵשְׁתֶּה־שָׁם מַיִם לֹא תָשׁוּב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ
16 בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־אֲנִי נָבִיא כָּמוֹךָ וּמַלְאָךְ דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר־
יְהוָה לֵאמֹר הֲשִׁיבֵהוּ אִתְּךָ אֶל־בֵּיתֶךָ וְיֹאכַל לֶחֶם וְיִשְׁתֶּה מָיִם
17 כִּי כִּזֵּב הוּא לוֹ׃ וְהוּא לֹא יָדָע כִּי־תַעְתֻּעוֹ הוּא בוֹ וַיְשַׁקְּרֵהוּ׃
18 וַיָּשָׁב עִמּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתְּ מָיִם׃ וַיְהִי הֵמָּה יֹשְׁבִים
19 אֶל־הַשֻּׁלְחָן וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ וַיִּקְרָא
20 אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן
כִּי־מָרִיתָ אֶת־פִּי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
21 אֱלֹהֶיךָ׃ וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתִּשְׁתֶּה מָיִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
אֵלֶיךָ אַל־תֹּאכַל לֶחֶם וְאַל־תִּשְׁתֶּה מָיִם לֹא־תָבוֹא נִבְלָתְךָ אֶל־
22 קֶבֶר אֲבֹתֶיךָ׃ וַיָּקָם אַחֲרֵי אֲכָלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתֹתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ לוֹ
אֶת־הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיב׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָאֵהוּ אַרְיֵה בַּדֶּרֶךְ וַיְמִתֵהוּ

---

[1] ה: מלאתיו (חסר).

(27) בר. 12: 5, 6.
(28) ד. מל. 10: 29. 17: 16. מל. 32: 4, 8.
(29) בר. 28: 19. מל. 4: 15. יח. 18: 29.
(30) ו. מל. 13: 34. ד. מל. 17: 21.
(31) ו. מל. 13: 32, 33. מל. 23: 16.
(32) מל. 23: 15, 16.
(33) מל. 15: 39. ו. מל. 13: 1.

3: 10. ד. מל. 17: 32. ד. 12: 31. מל. 44: 7. דב. 11: 14, 15. שו. 8.
29: 12. ו. מל. 8: 2, 5. דה. 7: 13.
(1) ד. מל. 23: 17. ו. מל. 12: 32, 33.
(2) ד. מל. 23: 15, 16.
(3) יר. 7: 14. עמ. 2: 18. ו. מל. 1: 22.
(6) מל. 8: 8, 9, 28, 10: 17. מל. 21: 7. בר. 8: 24. מל. 5: 16.
(7) ו. דה. 9: 7. ד. מל. 13: 15.
(8) מל. 22: 18. 24: 13.
(9) ו. מל. 5: 11.
(16) ו. מל. 13: 8, 9.
(17) ו. מל. 20: 35. ו. מל. 13: 15.
(22) ו. מל. 13: 9.

לשם׃ אשר לא־זבח עוד כי אם־לפני אלהים׃
23 ויאמר אליו אליהוא הנה נגע זה לא־יהיה בך ואל־ישא
אלהים׃ ויפגעהו בעבור מה־אתה עשה׃
24 ויקם אליהוא ויתהלך אחרי אליהו׃ ויאמר אליהו אל־
אליהוא חגר מתניך ושא מטי בידך והלך כי אתה אשר
אשר אחריך׃ וילך אליהוא ויתהלך אחרי אליהו׃
25 ויהי הוא יושב בגלגל ואליהוא יושב אצלו ויתהלך
אחריו׃ ויבא אליהו אליו ויעבר מטי על־אליהוא׃
26 ויאמר אליו מה־עשית לי אליהוא ויאמר אליהו לא
עשיתי לך כי אם־לפני יהוה׃ ויאמר אליהוא הלא
שלחני אליך אדני ויאמר אליהו לא עשיתי לך כי אם־
לפני יהוה׃
27 ויהי בשובו מאחרי אליהו ויאמר אליהוא אליהו
אליהוא׃ ויאמר אליהו אליהוא לא־זבח עוד כי אם־
לפני יהוה׃
28 ויעזב אליהוא את־הבקר ויתהלך אחרי אליהו
ויהי לו׃ ויקח אליהו את־אדרתו ויגלם ויכו את־המים
ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם ביבשה׃
29 ויהי כאשר עברו ואליהו אמר אל־אליהוא שאל
מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אליהוא
אליהו בקשה נא פי שנים ברוחך אלי׃
30 ויאמר הקשית לשאול ואם־לא לא יהי׃ ויהי המה
הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויבדלו בין
שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃
31 ואליהוא ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים׃
32 ויהי אליהוא את־אדרת אליהו אשר נפלה ממנו
וישב ויעמד על־שפת הירדן׃ ויקח את־אדרת אליהו
אשר נפלה ממנו ויכו את־המים ויאמר איה יהוה
אלהי אליהוא גם־הוא ויכו את־המים ויחצו הנה
והנה ויעבר אליהוא׃
33 וירא בני־הנביאים אשר בירחו מנגד ויאמרו רוח
אליהוא נחה על־אליהוא ויבאו לקראתו וישתחוו־לו
ארצה׃

פרק ג׳

1 ויהורם בן־אחאב מלך על־ישראל בשמרון בשנת
שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים־
2 עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את־מצבת הבעל אשר עשה אביו׃
3 אך בחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל

(24) ו. מל. 20: 36.
(30) לו. 22: 18.
(31) ב. מל. 23: 17. 18.
(32) ו. מל. 13: 2. ב. מל. 23: 15. 16. 19. ו. מל. 16: 24. (33) ו. מל. 12: 31. 32. ב. 32: 11. 15: 13. 9: 17. ב. 12; 10. 14: 30. 12; (34) ו. מל. 12: 30. 14: 10. 15: 5.

(2) ו. מל. 11: 31.
(3) ו. מל. 9: 7. 8.
(4) ו. מל. 11: 29.
(7) ב. מל. 12: 7. 8. ו. 16: 2. מל.
(8) ו. מל. 11: 31. 33. 38.

(9) ו. מל. 12: 28. ב. מל. 10: 29. 31. 12: 28. 13: 33. 14: 7. 9. 16: 2. 7. 19. 26. 21: 22. 25. 22: 52. 53. ב. מל. 3: 3. 10: 31. 13: 2. 6. 14: 24. 15: 9. 18. 24. 28. 17: 2. 6. 22. 23: 15. 17. 24: 2. 3. 18. 25: 28. (10) ו. מל. 15: 29. 21: 21. 22. 50: 17. שם. 23: 35. (11) ו. מל. 16: 4. 21: 24. (12) ו. מל. 14: 17. (13) ב. מל. 12: 12. 19: 3. (14) ו. מל. 15: 27–29. (15) ב. מל. 17: 6. שם. 18: 11. 15. שמ. 9: 26. שם. 23: 15. 16. 25: 23. ב. מל. 3: 4. (16) ו. מל. 12: 30. 13: 34. 15: 30. 34. 16: 2.

[1] מ: אחיהו שם. [2] מ: חל מלך ישראל.

17 ואת־בניה תקח עמך ולכת אתה׃ ואתה אל־תבוא פה
השמר עבור שמה׃ 18 ויקם אליהו ויבוא כדבר יהוה
ויהי הוא הלך על־דרך מדבר־דמשק ויאמר יהוה אליו
לך שוב לדרכך מדברה דמשקה ובאת וסכת את־חזאל
למלך על־ארם׃ 19 ואת־יהוא בן־נמשי תסוך למלך על־
ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאבל מחולה תסוך לנביא
תחתיך׃ 20 ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב
כי מה עשיתי לך׃ 21 וישב מאחריו ויקח את־צמד
הבקר וישחט ובכלי הבקר וישלח לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו׃

20 1 ובן־הדד מלך־ארם קבץ את־כל־חילו ושלשים ושנים
מלכים אתו ועם וסוס ועלה ויצר על־שמרון וילחם
2 בה׃ וישלח מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל העירה
3 ויאמר אליו כה אמר בן־הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך
4 ובניך הטובים לי המה׃ ויען מלך־ישראל ויאמר כדברך
אדני המלך לך אני וכל־אשר לי׃ 5 וישובו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן־הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן׃ 6 כי־אם
כעת־מחר אשלח את־עבדי אליך וחפשו את־ביתך ואת־
בתי עבדיך והיה כל־מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃
7 ויקרא מלך־ישראל לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא
וראו כי רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לנשי ולבני
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ 8 ויאמרו אליו כל־
הזקנים וכל־העם אל־תשמע ואל־תאבה׃ 9 ויאמר
למלאכי בן־הדד אמרו אדני המלך כל אשר שלחת אל־
עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות
וילכו המלאכים וישיבו אתו דבר׃ 10 וישלח אליו בן־
הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם־יספיק
עפר שומרון לשעלים לכל־העם אשר ברגלי׃ 11 ויען
מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל חגר כפשט׃
12 ויהי כאשר שמע את־הדבר הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר אל־עבדיו ויתקעו על־העיר
ויתקעו על־העיר׃ 13 והנה נביא אחד ניגש אל־אחאב
מלך־ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את־כל־
ההמון הגדול הזה הנה אנכי נתנו בידך היום וידעת כי
אני יהוה׃ 14 ויאמר אחאב על־מי ויאמר כה אמר יהוה
על־נערי שרי המדינות והוא אסר המלחמה ויאמר מי
יאסר הקרב ויאמר אתה׃ 15 ויפקד את־נערי שרי
המדינות ויהיו מתי המאתים ושלשים ואחריהם פקד
את־כל־העם כל־בני ישראל שבעת אלפים׃ 16 ויצאו
בצהרים ובן־הדד שתה סכר הוא והמלכים שלשים
ושנים מלכים עזרים אתו׃ 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשנה וישלח בן־הדד ויגידו לו לאמר אנשים
יצאו משמרון׃ 18 ויאמר אם־לשלום יצאו תפשום חיים
ואם־למלחמה יצאו חיים תפשום׃ 19 ואלה יצאו מן־
העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃

---

(17) ו. מל. 16: 6. 8. 15. 23. ויחזאל. 6: 4. ו. מל. 12: 12. (18) ו. מל. 14: 13. (19) ד. דבר. 13: 2. ויחז. (21) ד. דבר. 12: 13. ו. מל. 11: 36. 14: 31. (22) ד. דבר. 12: 1. דה. 32: 21. 78: 58. ו. מה. 10: 22. (23) דה. 12: 2. שו. 16: 24. 25. ד. מל. 17: 9. 10. נה. 57: 5.

(24) דה. 23: 17. ו. מל. 15: 12. 22: 46. ד. מל. 23: 7. (25) ו. מל. 11: 40. ד. דבר. 12: 2. (26) ד. דבר. 12: 9-11. ו. מל. 10: 17. (29) ד. דבר. 12: 15. (30) ו. מל. 12: 24. 15: 6. ד. דבר. 12: 15. (31) ד. דבר. 12: 16. ו. מל. 14: 21. ד. דבר. 12: 16. מש 1: 7.

---

[1]-ם: יכלו דבדשמיו.

(1) ד. דבר. 13: 1. 2. (2) ד. דבר. 11: 20-22. 13: 2. (3) ו. מל. 11: 4. תה. 119: 80. (4) ו. מל. 11: 32. 36. ד. דבר. 21: 7. ו. מל. 14: 8. (5) ד. יהש. 11: 4. 15. 12: 9. (6) ו. מל. 14: 30. (7) ד. דבר. 13: 2. 3. 22. (8) ד. דבר. 14: 1. (10) ו. מל. 15: 2. (11) ד. דבר. 14: 2. (12) ו. מל. 14: 24. 22: 46. (13) ד. דבר. 15: 16. מש. 32: 20. (14) ו. מל. 22: 43. ד. דבר. 15: 17. 18. ו. מל. 15: 3. (17) ד. דבר. 16: 1. מש. 18: 25. ו. מל. 12: 27. (18) ד. דבר. 16: 2. ו. מל. 11: 23. 24.

מלכות ב. פרק כ

1 וארם נאסף בן־הדד מלך ארם ויעל עמו שלשים ושנים
מלכים וסוס ורכב ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה׃
2 וישלח מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל העירה
3 ויאמר אליו כה אמר בן־הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך
4 ובניך הטובים לי המה׃ ויען מלך־ישראל ויאמר כדברך
אדני המלך לך אני וכל־אשר לי׃ 5 וישובו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן־הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך וילדיך לי תתן׃ 6 כי־אם
כעת־מחר אשלח את־עבדי אליך וחפשו את־ביתך ואת־
בתי עבדיך והיה כל־מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃
7 ויקרא מלך־ישראל לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא
וראו כי רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לנשי ולבני
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ 8 ויאמרו אליו כל־
הזקנים וכל־העם אל־תשמע ואל־תאבה׃ 9 ויאמר
למלאכי בן־הדד אמרו אדני המלך כל אשר שלחת אל־
עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות
וילכו המלאכים וישיבו אתו דבר׃ 10 וישלח אליו בן־
הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם־יספיק
עפר שומרון לשעלים לכל־העם אשר ברגלי׃ 11 ויען
מלך־ישראל ויאמר דברו אל־יתהלל חגר כפשט׃
12 ויהי כאשר שמע את־הדבר הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר אל־עבדיו ויתקעו על־העיר
ויתקעו על־העיר׃ 13 והנה נביא אחד ניגש אל־אחאב
מלך־ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את־כל־
ההמון הגדול הזה הנה אנכי נתנו בידך היום וידעת כי
אני יהוה׃ 14 ויאמר אחאב על־מי ויאמר כה אמר יהוה
על־נערי שרי המדינות והוא אסר המלחמה ויאמר מי
יאסר הקרב ויאמר אתה׃ 15 ויפקד את־נערי שרי
המדינות ויהיו מתי המאתים ושלשים ואחריהם פקד
את־כל־העם כל־בני ישראל שבעת אלפים׃ 16 ויצאו
בצהרים ובן־הדד שתה סכר הוא והמלכים שלשים
ושנים מלכים עזרים אתו׃ 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשנה וישלח בן־הדד ויגידו לו לאמר אנשים
יצאו משמרון׃ 18 ויאמר אם־לשלום יצאו תפשום חיים
ואם־למלחמה יצאו חיים תפשום׃ 19 ואלה יצאו מן־
העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃

וְאֵת כָּל־הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 32 וַיְהִי מִלְחָמָה בֵּין אָסָא וּבַעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ 33 בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ בַּעְשָׁא בֶּן־אֲחִיָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃ 34 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

טז

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֵהוּא בֶּן־חֲנָנִי עַל־בַּעְשָׁא לֵאמֹר׃ 2 יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימוֹתִיךָ מִן־הֶעָפָר וָאֶתְּנֵךָ נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וַתַּחֲטִא אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ 3 הִנְנִי מַבְעִיר אַחֲרֵי בַּעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ 4 הַמֵּת לְבַעְשָׁא בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ 5 וְיֶתֶר דִּבְרֵי בַעְשָׁא וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְגַם בְּיַד יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַנָּבִיא הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־בַּעְשָׁא וְאֶל־בֵּיתוֹ וְעַל כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִפְנֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו לִהְיוֹת כְּבֵית יָרָבְעָם וְעַל אֲשֶׁר הִכָּה אֹתוֹ׃ 8 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה בֶּן־בַּעְשָׁא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁתַּיִם שָׁנִים׃ 9 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי שַׂר מַחֲצִית הָרָכֶב וְהוּא שֹׁתֶה בְּתִרְצָה שָׁתוֹ שִׁכּוֹר בְּבֵית אַרְצָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת בְּתִרְצָה׃ 10 וַיָּבֹא זִמְרִי וַיַּכֵּהוּ וַיְמִתֵהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 11 וַיְהִי בְּמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא לֹא הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין בְּקִיר וְגֹאֲלָיו וַעֲמִיתָיו׃ 12 וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי אֵת כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא הַחֹזֶה׃[1] 13 עַל כָּל־חַטֹּאת בַּעְשָׁא וְחַטֹּאת אֵלָה בְנוֹ אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 14 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתִרְצָה וְהָעָם חֹנִים עַל־גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃ 16 וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִיכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עָמְרִי שַׂר־צָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ 17 וַיַּעַל עָמְרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־תִּרְצָה׃ 18 וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי כִּי נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אַרְמוֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־הַמֶּלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמֹת׃ 19 בְּחַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהוֹסִיף לְהַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 אָז יֵחָלֵק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצִי הָעָם הָיָה חֲצִי אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶן־גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וַחֲצִי הָעָם אַחֲרֵי עָמְרִי׃ 22 וַיֶּחֱזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶן־גִּינַת וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי׃ 23 בִּשְׁנַת שְׁלשִׁים וְאֶחָת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֵׁשֶׁת שָׁנִים מָלַךְ בְּתִרְצָה׃ 24 וַיִּקֶן אֶת־הָהָר שֹׁמְרוֹן מֵאֵת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל־שֵׁם שֶׁמֶר אֲדוֹן הָהָר שֹׁמְרוֹן׃ 25 וַיַּעַשׂ עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע לְמַעְלָה מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 26 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 27 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 28 וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 29 וְאַחְאָב בֶּן־עָמְרִי מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁלשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 30 וַיַּעַשׂ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 31 וַיְהִי הֲנָלְכוֹ בְּחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיִּקַּח לוֹ אֶת־אִיזֶבֶל בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִדֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ 32 וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ 33 וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 34 בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית־הָאֱלִי אֶת־יְרִיחוֹ בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסַּד בִּשְׁגוּב בְּכֹרוֹ וּבִנְיָמִין בְּצָעִיר בָּנָיו הִצִּיב בְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃

יז

1 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתּשְׁבֵי גִלְעָד אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם־לְפִי דְבָרִי׃ 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 3 לֵךְ מִזֶּה וּפָנִיתָ לְךָ קֶדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 4 וְהָיָה מִן־הַנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעֹרְבִים צִוִּיתִי שָׁם לְכַלְכְּלֶךָ׃ 5 וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶל־נַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר בָּעָרֶב וּמִן־הַנַּחַל הָיָה שֹׁתֶה׃ 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים יָבֵשׁ הַנָּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ׃ 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 9 קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךָ׃ 10 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקוֹשֶׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קְחִי־נָא לִי מְעַט־מַיִם בִּכְלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ 11 וַתֵּלֶךְ לָקַחַת וַתִּקְרָא לָהּ וַיֹּאמֶר קְחִי־נָא לִי פַּת־לֶחֶם בְּיָדֵךְ׃ 12 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־לִי עֻגָה כִּי אִם־מְלֹא הַקֶּמַח כַּד וְצַפַּחַת שֶׁמֶן בַּצַּפַּחַת וְהִנֵּה אֲנִי מְקוֹשֶׁשֶׁת שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וְעָשִׂיתִי אֹתוֹ לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ וָמָתְנוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ אַל־תִּירְאִי בֹּאִי עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ אֶפֶס לִי מִשָּׁם עֻגָה קְטַנָּה וְהוֹצִיאִי אֵלַי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ תַּעֲשִׂי אַחֲרֹנָה׃ 14 כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד הַקֶּמַח לֹא־יִכְלֶה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא־תֶחְסָר עַד־יוֹם תֵּת יְהוָה גֶּשֶׁם עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 15 וַתֵּלֶךְ וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אֵלִיָּהוּ וַתֹּאכַל הוּא וְהִיא וּבֵיתָהּ יָמִים׃ 16 כַּד הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵרָה כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן־הָאִשָּׁה בַּעֲלַת הַבַּיִת וַתְּהִי מַחֲלָתוֹ חָזְקָה מְאֹד עַד־אֵין־נְשָׁמָה בּוֹ׃ 18 וַתֹּאמֶר אֶל־אֵלִיָּהוּ מַה־לִּי וָלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים הַבָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר עֲוֹנִי וְלַהֲמִית אֶת־בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ תְּנִי־לִי אֶת־בִּנֵךְ וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי הַגַּם עַל־הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מְתָגֹר עִמָּהּ הֲרֵעוֹתָה לְהָמִית אֶת־בְּנָהּ׃ 21 וַיִּתְמַדַּד עַל־הַיֶּלֶד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי תָּשָׁב נָא נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ׃ 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֵלִיָּהוּ וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃ 23 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וַיֹּרֶד אֹתוֹ מִן־הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ רְאִי חָיָה בִּנֵךְ׃ 24 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֵלִיָּהוּ עַתָּה זֹאת יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ אֱמֶת׃

יח

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה אֶל־אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 2 וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ 3 וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ מְאֹד יְרֵא אֶת־יְהוָה׃ 4 וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל אֶת־נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וַיְכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ 5 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנוֹת הַמַּיִם וְאֶל־כָּל־הַנְּחָלִים אוּלַי נִמְצָא חָצִיר וְנְחַיֶּה סוּס וָפֶרֶד וְלֹא נַכְרִית מִן־הַבְּהֵמָה׃ 6 וַיַּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לַעֲבָרָהּ אַחְאָב הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ׃ 7 וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדָּרֶךְ וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלִיָּהוּ הֵן לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר מָה חָטָאתִי כִּי אַתָּה נֹתֵן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ 10 חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקְשֶׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצָאֶךָּ׃ 11 וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ 12 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר אֵלֵךְ מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא־אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וַהֲרָגַנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת־יְהוָה מִנְּעֻרָיו׃ 13 הֲלֹא־הֻגַּד לַאדֹנִי אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזֶבֶל אֶת־נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבִּא מֵאָה אִישׁ מִנְּבִיאֵי יְהוָה חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ 14 וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ וְהָרָגַנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃ 16 וַיֵּלֶךְ עֹבַדְיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחְאָב אֶת־אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֵלָיו הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעֲזָבְכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים׃ 19 וְעַתָּה שְׁלַח קבץ [1]קְבֹץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי שֻׁלְחַן אִיזֶבֶל׃ 20 וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל׃ 21 וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־עָנָה הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ 22 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבָדָד וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ 23 יִתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וְיִנְתְּחֻהוּ וְיָשִׂמוּ עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂמוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אָשִׂים׃ 24 וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וַאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ 25 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בְּחָרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי־אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃ 26 וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נִתַּן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִן־הַבֹּקֶר וְעַד־הַצָּהֳרַיִם לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 27 וַיְהִי בַּצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׂיחַ וְכִי־שִׂיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא וְיִקָּץ׃ 28 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ כְּמִשְׁפָּטָם בְּחַרְבוֹת וּבָרְמָחִים עַד־שְׁפָךְ דָּם עֲלֵיהֶם׃ 29 וַיְהִי כְּעֹבֶר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לְעֵת הַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה וְאֵין קַשֶּׁב׃ 30 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל־הָעָם גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיְתַקֵּן אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ 31 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ 32 וַיִּבֶן אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זָרַע׃ 33 וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים׃ 34 וַיֹּאמֶר מַלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם וְיִצְקוּ עַל־הָעוֹלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ 35 וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא מָיִם׃ 36 וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרְךָ עָשִׂיתִי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 37 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיֵדַע הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הֲסִבּוֹתָ אֶת־לִבָּם אָחֹרַנִּית׃ 38 וַתִּפֹּל אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה לָחָכָה׃ 39 וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ 40 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלִיָּהוּ תִּפְשׂוּ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אַל־יִמָּלֵט מֵהֶם וַיִּתְפְּשׂוּם וַיֹּרֶד אֹתָם אֵלִיָּהוּ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׃ 41 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אַחְאָב עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי קוֹל הֲמוֹן הַגָּשֶׁם׃ 42 וַיַּעַל אַחְאָב לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל־רֹאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּיו׃ 43 וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֵה נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ הַיָּם וַיַּעַל וַיַּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שֻׁב שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 44 וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָנָן קָטָן כְּכַף־אִישׁ עֹלֶה מִן־הַיָּם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אֱמֹר אֶל־אַחְאָב אֱסֹר וְרֵד וְלֹא יַעַצָרְךָ הַגָּשֶׁם׃ 45 וַיְהִי עַד־כֹּה וְהַשָּׁמַיִם קָדְרוּ עָב וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחְאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה׃ 46 וְיַד־יְהוָה הָיְתָה אֶל־אֵלִיָּהוּ וַיְאַזֵּר מָתְנָיו וַיָּרָץ לִפְנֵי אַחְאָב עַד־בֹּאֲכָה יִזְרְעֶאלָה׃

יט

1 וַיַּגֶּד אַחְאָב לְאִיזֶבֶל אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הָרַג אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בֶּחָרֶב׃ 2 וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ אֶל־אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי כָעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃ 3 וַיַּרְא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ עַל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שָׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּנַּח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם׃ 4 וְהוּא הָלַךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתָמָה אֶחָת וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב עַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי כִּי לֹא־טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתָי׃ 5 וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת הָרְתָמָה אֶחָת וְהִנֵּה־זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם אֱכֹל׃ 6 וַיַּרְא וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַת רְצָפִים וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׃ 7 וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יְהוָה שֵׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַבָּה מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃ 8 וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ הָאֲכִלָה הַהִוא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד־חֹרֵב הַר הָאֱלֹהִים׃ 9 וַיָּבֹא שָׁם אֶל־הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ פֹה אֵלִיָּ

ובנותיו: ויעשו לאדניהם כאשר צוה אותם
14 אביהם: וישאו אותו בניו אל ארץ כנען
ויקברו אותו אל מערת שדה המכפלה:
15 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו:
16 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
לו יוסף ישטמנו והשב ישיב לנו את כל
הרעה אשר גמלנו אתו: ועתה אבי צוה
17 לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא
שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
18 ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים:
19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
20 אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה
21 להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם וידבר על לבם
22 וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא
ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים:
23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
24 אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ויאשבע
יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה:
25 וימת יוסף בן מאת עשר שנים ויחנטו אתו
ויישם ארון במצרים: ויעל משה את עצמות
יוסף עמו כי האלה השבע השביע את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי מזה עמכם: וימת משה
עבד יהוה במואב על פי יהוה: ויקבר אתו
בגיא בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע
איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן
מאת שנה בעתו מת לא כהתה עינו ולא נס
לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת
מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה:
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל
ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים: לכל האתות והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני
כל ישראל:

ספר מלכים א

1 ומלך דויד זקן בא בימים וכסוהו בבגדים
2 ולא יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך
ותהי לו סוכנת ושכבה בחיקך ויחם לאדני
3 המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
4 וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה אל
המלך: והנערה יפה עד מאד ותהי סוכנת
5 את המלך ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה
בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו
רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו:
6 ולא עצבו אביו מימים לאמר למה ככה אתה
ועשה גם הוא טוב תואר מאד והוא ילד
7 אחרי אבשלום: ויהי דברים עם יואב בן צרויה
ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה:
8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא
ושמעי ורעי והגבורים אשר לדויד לא היו
9 עם אדניה: ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא
עם אבן הזהלת אשר אצל עין רגל ויקרא
את כל אחיו בני המלך ואת כל אנשי יהודה
10 עבדי המלך: ואת נתן הנביא ואת בניהו
ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא:
11 ויאמר נתן אל בת שבע אם אמו של שלמה
לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניה בן חגית
12 ואדנינו דויד לא ידע: ועתה לכי נא ייעצך
נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך
13 שלמה: לכי ובאי אל המלך דויד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי ואתה מדוע מלך אדניה: והנה עודך
מדברת עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי
את דבריך: ותבא בת שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת
את המלך: ותקד בת שבע ותשתחו למלך
ויאמר המלך מה לך: ותאמר אליו אדני אתה
נשבעת בה' אלהיך לאמתך כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה
אדניה מלך והאדני המלך לא ידעת: ויזבח
שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ואת שלמה
עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ושלמה בני חטאים:
ועודנה מדברת עם המלך והנה נתן הנביא
בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו
ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ושרי הצבא ואת
אביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו
ואמרו יחי המלך שלמה: ואתי עבדך ואת
צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת
שלמה עבדך לא קרא: הדבר הזה מאת
אדני המלך נהיה ולא הודעת לעבדך מי
ישב על כסא אדני המלך אחריו: ותבא בת
שבע אל החדר אל המלך והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרתת את המלך:
ותקד בת שבע ותשתחו למלך ותאמר מה לך:
ותאמר אליו אדני אתה נשבעת בה' אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי: ועתה הנה אדניה מלך והאדני
המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן
ולשר הצבא ואת שלמה עבדך לא קרא:
ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך
אחריו: והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו
והייתי אני ושלמה בני חטאים: ועודנה
מדברת עם המלך וגם נתן הנביא בא:
ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו
ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ושרי הצבא ואת
אביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו
ואמרו יחי המלך שלמה: ואתי עבדך ואת
צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת
עבדך לא קרא: הדבר הזה מאת
אדני המלך נהיה ולא הודעת לעבדך מי
ישב על כסא אדני המלך אחריו: ותבא בת
שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת
את המלך: ותקד בת שבע ותשתחו למלך
ויאמר המלך מה לך: ותאמר אליו אדני אתה
נשבעת בה' אלהיך לאמתך כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה
אדניה מלך והאדני המלך לא ידעת: ויזבח
שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן ולשר הצבא ואת שלמה
עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ושלמה בני חטאים:
ועודנה מדברת עם המלך וגם נתן הנביא
בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו
ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ושרי הצבא ואת
אביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו
ואמרו יחי המלך שלמה: ואתי עבדך ואת
צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת
עבדך לא קרא: הדבר הזה מאת
אדני המלך נהיה ולא הודעת לעבדך מי
ישב על כסא אדני המלך אחריו: ותבא בת
שבע אל החדר אל המלך והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרתת את המלך:

6 אל זאמת.* ומלכתי אשר אדבר בשבתו ואת בשמו
ואת שמש אבותיו: וכל עשרה ימים ישבו בשבתו
ואת שמש אבותיו כאשר ישבו בימי מלכותו
ואת בשמו: ויהי משנת ארבעים ושבע שנה
לעבדיה ויהי בשנה ההיא ויהי בחדש הראשון
ויהי ביום הראשון ויהי בשבת ויהי בשבתו
ואת בשמו:

כלכלי שבע שנים: 20 ויעש כדבר יוסף אשר דבר בשם פרעה ויקרא
רעב בכל ארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 21 ויראו כל הארץ
26 כי חזקה.* ויעמד כל העם על השדה אשר לפני בית יהוה: 22 ויאמר
אחיהם[1] אל יהוה: ויאמר כי אם נא. אלי ישראל אתה הוא אלהי
27 אשר[2] ויאמר אלהי ישראל.* ויאמר[1] אלהים אל משה: ויאמר
אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם שלחני אליכם: זה שמי לעלם
וזה זכרי לדר דר: 23 ויבא משה ויספר לזקני העם את כל הדברים
28 האלה אשר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
29 יהוה[1] נעשה: וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה
אל משה לך אל העם והקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: 24 והיו
30 נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם
על הר סיני.* ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
31 בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם. ויגד משה
את דברי העם אל יהוה: 25 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם והקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם: 26 והיו נכונים ליום השלישי כי ביום
32 השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני.* ועשית גבול לעם
סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
33 יומת: 27 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם
איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: 28 ויאמר משה אל
34 העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום
השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים ועב כבד על ההר וקול
35 שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה.* 29 ויוצא משה את
36 העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: 30 והר
סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 31 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד
37 משה ידבר והאלהים יעננו בקול: 32 וירד יהוה על הר סיני אל
ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 33 ויאמר
38 יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
רב: 34 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה:
39 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם עלות אל הר סיני כי אתה העדת
בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו: 35 ויאמר אליו יהוה לך רד
40 ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה
פן יפרץ בהם: 36 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר
סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו: 37 ויאמר
אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם: 38 וישב משה אל יהוה ויאמר אליו
העם לא יוכל לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את
ההר והקדשת אתו: 39 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן
עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם: 40 וירד
משה אל העם ויאמר אליהם: ויקרא משה לכל זקני בני ישראל
ויאמר אליהם שימו את משפטים האלה לפניהם:

[1]ס׳: ולאחיהם. [2]ס׳: ולמשה.

(26) שם. 115: 5. יג. 10: 5.
ו. שם. 8: 4. 12: 2.
(28) חי. 19: 28. שם. 14: 1.
(29) ו. שם. 11: 4. 5. ו.
שם. 18: 26.
(30) ו. שם. 19: 10.
(31) שם. 32: 28. 35: 10.
ד. שם. 17: 34.
(32) שמ. 3: 17.
(33) חי. 1: 6–8. יב. 6: 20.
(35) ו. שם. 18: 32. 38.
(36) שם. 3: 6. 1. שם. 8: 43. ד. שם. 19: 19. שו. 83.
18. שם. 16: 28.
(38) חי. 9: 24. יב. 6: 21.
ו. דבר. 21: 26. ד. דבר. 7: 1.
(39) ו. שם. 18: 24.
(40) ד. שם. 10: 25. שו. 6: 31.
13: 5. 18: 20.
(42) שם. 5: 17. 18.
(46) ד. שם. 4: 29. 9: 1.

(1) ו. שם. 18: 40. שם. 1: 17. ו. שם. 20: 10. ד. שם. 22. שו. 11: 3.
6: 4.
(4) שם. 11: 15. שמ. 4: 8.
(8) שם. 34: 28. שו. 9: 18. שם. 4: 2. שם. 3: 1.
(10) שו. 11: 3. שם. 25: 11. 13. שו. 69: 9. ו. שם. 18: 4. 22. שו. 11: 3.

לִבְנֵיהֶם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵּן בְּנֵי־יֵהוּא שִׁבְעִים אִישׁ
וַיִּתְּנוּ אֶת רָאשֵׁי אֲנְשֵׁי בֵּית אַחְאָב שִׁבְעִים
11 אִישׁ׃ וַיָּבֹא וַיַּכֵּה אֶת כָּל הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית אַחְאָב
בְּיִזְרְעֶאל וְכָל גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהָנָיו עַד בְּלִתִּי
12 הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא
בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ יֵהוּא מָצָא אֶת אֲחַזְיָהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲנַחְנוּ אֲחֵי
13 אֲחַזְיָהוּ וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם גְּבִרַת הַמֶּלֶךְ וְלִשְׁלוֹם גְּבִרַת
14 הַגְּבִירָה׃ וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּ חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתָם חַיִּים
וַיִּשְׁחָטוּם אֶל בּוֹר בֵּית הָעֵקֶד אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ
וְלֹא הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם׃ וַיָּבֹא מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת
15 יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הֲיֵשׁ אֶת לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם לְבָבֶךָ וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָדָב יֶשׁ וְאִם יֵשׁ תְּנָה יָדֶךָ וַיִּתֶּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ
16 אֵלָיו הַמֶּרְכָּבָה׃ וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי
לַיהוָה וַיַּרְכִּבוּהוּ בְּרִכְבּוֹ׃ וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ כָּל
הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר
17 יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל אֵלִיָּהוּ׃ וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת כָּל
הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת הַבַּעַל מְעָט
18 יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ וְעַתָּה כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל
עֹבְדָיו וְכָל כֹּהֲנָיו אֵלָי תָּמוּת אִישׁ אַל יִפָּקֵד כִּי
זֶבַח גָּדוֹל לַבַּעַל לִי כֹּל אֲשֶׁר יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא
19 עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת עֹבְדֵי הַבָּעַל׃ וַיֹּאמֶר
יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל וַיִּקְרָאוּ׃ וַיִּשְׁלַח יֵהוּא
בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל עֹבְדֵי הַבַּעַל לֹא נִשְׁאַר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל וַתִּמָּלֵא בֵּית
20 הַבַּעַל פֶּה לָפֶה׃ וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא
לְבוּשׁ לְכָל עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיּוֹצֵא לָהֶם הַלְּבוּשׁ׃ וַיָּבֹא
הָאִישׁ וְיֵהוּא אֶל בֵּית הַבַּעַל וַיֹּאמֶר אֶל עֹבְדֵי הַבַּעַל
21 חַפְּשׂוּ וּרְאוּ פֶּן יֵשׁ פֹּה אִתְּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם
עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃ וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלוֹת
וַיָּשֶׂם יֵהוּא לוֹ בַּחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הֵבֵאתִי בְּיָדֵיכֶם וּמַלָּט אִישׁ מֵהָאֲנָשִׁים הָאֵל
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל יָדֵיכֶם נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ׃

פרק י׳

1 וְאַחְאָב הָיָה לוֹ שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב
יֵהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל שָׂרֵי יִזְרְעֶאל
הַזְּקֵנִים וְאֶל אֹמְנֵי אַחְאָב לֵאמֹר׃ וְעַתָּה כְּבֹא
הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אִתָּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתָּכֶם
הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים וְעִיר בְּצוּרָה וְהַנָּשֶׁק׃ וּרְאִיתֶם
מִטּוֹב וְיָשָׁר בְּבְנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשִׂמְתֶּם עַל כִּסֵּא אָבִיו
וְנִלְחֲמוּ עַל בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃ וַיִּרְאוּ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה
שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ׃
5 וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל הָעִיר הַזְּקֵנִים
וְהָאֹמְנִים אֶל יֵהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא נַמְלִיךְ אִישׁ עֲשֵׂה הַטּוֹב
6 בְּעֵינֶיךָ׃ וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר שֵׁנִית לֵאמֹר אִם לִי
אַתֶּם וְאִם בְּקוֹלִי אַתֶּם שֹׁמְעִים קְחוּ אֶת רָאשֵׁי
אַנְשֵׁי בְנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה
וְהַמְּלוּכָה בְּנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ אִתָּם הָיוּ אֹמְנֵי
7 הָעִיר מְגַדְּלִים אֹתָם׃ וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר אֲלֵיהֶם
וַיִּקְחוּ אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ
וַיָּשִׂמוּ אֶת רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה׃
8 וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר
9 עַד הַבֹּקֶר׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד וַיֹּאמֶר אֶל כָּל
הָעָם צַדִּיקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל אֲדֹנִי
וַאֲהָרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה אֶת כָּל אֵלֶּה׃ וַיֵּדְעוּ כִּי לֹא
דְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל בֵּית אַחְאָב וַיְהוָה
10 עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ׃ וַיַּךְ יֵהוּא
אֶת כָּל הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל
גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהָנָיו עַד בְּלִתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃
11 וַיָּקָם וַיָּבֹא מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים׃ יֵהוּא
מָצָא אֶת אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם
12 וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם גְּבִרַת
הַמֶּלֶךְ וְלִשְׁלוֹם גְּבִרַת הַגְּבִירָה׃ וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּ
חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתָם חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם אֶל בּוֹר בֵּית
הָעֵקֶד שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים אִישׁ וְלֹא הִשְׁאִיר אִישׁ
13 מֵהֶם׃ וַיָּבֹא בֵּית יוֹנָדָב בֶּן רֵכָב וַיַּכֵּהוּ וְאֶת אֶחָיו
וְאֶת מְשֻׁכָּיו וַיֹּאמֶר לֹא נִשְׁאַר אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר
יוֹנָדָב אֶל יֵהוּא יָבֹא נָא עִמִּי בְּיָדֶךָ וַיָּבֹא עִמּוֹ אֵלָיו
וַיֹּאמֶר עֲלֵה אִתִּי בְּמַרְכַּבְתֶּךָ וַיַּעַל אֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר
14 בֹּא אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה וַיַּרְכִּבוּהוּ בְּרִכְבּוֹ׃
וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ כָּל הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן
עַד הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל אֵלִיָּהוּ׃
15 וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחְאָב
עָבַד אֶת הַבַּעַל מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ וְעַתָּה
קִרְאוּ אֵלַי כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל עֹבְדָיו וְכָל כֹּהֲנָיו אִישׁ
אַל יִפָּקֵד כִּי עֲצֶרֶת גְּדוֹלָה לִי לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַבָּעַל כָּל
16 אֲשֶׁר יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָקְבָה לְמַעַן אַבֵּד אֶת
עֹבְדֵי הַבָּעַל׃ וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל
17 וַיִּקְרָא׃ וַיִּשְׁלַח יֵהוּא בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל עֹבְדֵי
הַבָּעַל לֹא נִשְׁאַר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית
הַבַּעַל וַתִּמָּלֵא בֵּית הַבַּעַל פֶּה לָפֶה׃ וַיֹּאמֶר
18 לַאֲשֶׁר עַל הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכָל עֹבְדֵי הַבָּעַל
וַיּוֹצֵא לָהֶם הַלְּבוּשׁ׃ וַיָּבֹא הָאִישׁ וְיֵהוּא בֵּית
הַבַּעַל וַיֹּאמֶר אֶל עֹבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ וּרְאוּ פֶּן יֵשׁ
פֹּה אִתְּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃
19 וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל עֹבְדֵי הַבַּעַל כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל
עֹבְדָיו וְכָל כֹּהֲנָיו אֵלָי תָּמוּת אִישׁ אַל יִפָּקֵד כִּי
זֶבַח גָּדוֹל לַבַּעַל לִי כֹּל אֲשֶׁר יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא
עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת עֹבְדֵי הַבָּעַל׃
20 וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל וַיִּקְרָאוּ׃

---

(11) מל. 24: 12. שמ. 1: 4.
(15) ד. מל. 8: 12. 13.
(16) ד. מל. 9: 1-3. כה. 4: 27.
(17) ד. מל. 8: 12. 9: 14. מל. 6: 10. מל. 13: 3. שמ. 6: 5.
(18) ש. 11: 4. שמ. 13: 2.
(20) שמ 8: 21. 22. כה. 9: 62.
(21) ד. שמ. 24: 22.
(10) ו. מל. 19: 2. מל. 11: 8. מל. 4: 10.
(12) ו. מל. 20: 16.
(13) ו. מל. 20: 28.
(16) ו. מל. 20: 12. 16: 9.

---

[1] מ: מַחְיִים. [2] מ: מַמְחִיקִים. [3] מ: חַלְמַי.

וַיַּעַשׂ יְהוָה לְאָסָא וּלְעַמּוֹ: (22) וְהַמַּחֲנֶה
לְיַהוּדָה מִלְּבַד הָעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵהַר
אֶפְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶל יְרוּשָׁלִָם: (23) וַיְהִי בְּעֵת
זִקְנַת אָסָא חָלָה רַגְלָיו עַד כִּי הָיְתָה מַחֲלָתוֹ
גַּם מְאֹד וּבְחָלְיוֹ לֹא דָרַשׁ אֶת יְהוָה כִּי אֶל
הָרֹפְאִים: (24) וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם אֲבֹתָיו וַיָּמָת
בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמָלְכוֹ: (25) וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ בְּקִבְרוֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה לוֹ בְּעִיר דָּוִד
וַיַּשְׁכִּבוּ אֹתוֹ בַּמִּטָּה אֲשֶׁר מִלְּאוּ בְשָׂמִים
וְסַמָּנִים מְרֻקָּחִים מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ
שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד: (26) וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט
בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזַּק עָלָיו וַיַּעְמֵד בְּיִשְׂרָאֵל:
(27) וַיִּתֵּן חַיִל בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת
וַיָּשֶׂם נְצִבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם
אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו: (28) וַיְהִי יְהוָה עִם
יְהוֹשָׁפָט וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים
וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים: (29) כִּי לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ
וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ וְלֹא כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל: (30) וַתִּכֹּן
הַמַּמְלָכָה לִפְנֵי יְהוֹשָׁפָט וַיִּתֵּן מִנְחָה לִיהוּדָה
וַיְהִי לְיְהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן
לְאַחְאָב: (31) וַיֵּרֶד לְקֵץ שָׁנִים אֶל אַחְאָב
שֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח לוֹ אַחְאָב צֹאן וּבָקָר לָרֹב
וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ לַעֲלוֹת אֶת רָמֹת
גִּלְעָד: (32) וַיֹּאמֶר אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲתֵלֵךְ אִתִּי רָמֹת
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ וְכַעֲמִּי כַּעֲמֶּךָ
עִמְּךָ בַּמִּלְחָמָה: (33) וַיֹּאמֶר אֶל מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּ נָא הַיּוֹם אֶת דְּבַר יְהוָה:
(34) וַיִּקְבֹּץ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ אֶל רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה
וְאִם חֲדֵל אָנֹכִי וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְנָתַן יְהוָה
בְּיַד הַמֶּלֶךְ: (35) וַיְהִי הַיּוֹם הַהוּא וַתַּעֲלֶה
הַמִּלְחָמָה וְהַמֶּלֶךְ אַחְאָב הָיָה מָעֳמָד עַל
הָאֲרָם עַד הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ:
(36) וַיַּעֲבֹר הַשָּׁמָד מִן הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹא אֶל
יְרוּשָׁלִָם: (37) וַיָּבֹא יֵהוּא בֶן חֲנָנִי הַחוֹזֶה
וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט הֲלָרָשָׁע תַּעְזֹר
וְלִשְׂנְאֵי יְהוָה תֶּאֱהַב וְעַל זֹאת עָלֶיךָ קֶצֶף
מִלִּפְנֵי יְהוָה: (38) אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ
עִמָּךְ כִּי בִעַרְתָּ אֲשֵׁרוֹת מִן הָאָרֶץ וְהֵכַנְתָּ
לְבָבְךָ לִדְרוֹשׁ אֶת הָאֱלֹהִים: (39) וַיֵּשֶׁב
יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלִָם וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא בָּעָם מִבְּאֵר
שֶׁבַע עַד הַר אֶפְרַיִם וַיְשִׁבֵם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתָם: (40) וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכֹל עָרֵי
יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת עִיר וָעִיר וַיָּשֶׂם: (41) וַיֹּאמֶר
לַשֹּׁפְטִים רְאוּ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא
לְאָדָם אַתֶּם שֹׁפְטִים כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם
בִּדְבַר מִשְׁפָּט: (42) וְעַתָּה יְהִי פַחַד יְהוָה
עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי אֵין עִם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וְשִׂכְחַת פָּנִים וְלֹקַח שֹׁחַד:
(43) וַיְהִי גַּם בִּירוּשָׁלִָם הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט
מִן הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִב לְשָׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם: (44) וַיְצַו אוֹתָם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן
בְּיִרְאַת יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם: (45) וְכָל
רִיב אֲשֶׁר יָבוֹא אֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵיהֶם בֵּין דָּם לְדָם בֵּין תּוֹרָה לְמִצְוָה
לְחֻקִּים וְלַמִּשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אוֹתָם וְלֹא
יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל
אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ: (46) וְהִנֵּה
אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכֹל דִּבְרֵי יְהוָה
וּזְבַדְיָהוּ בֶן יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית יְהוּדָה
לְכֹל דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם
חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם הַטּוֹב:

פרק כ׳.

(1) וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיָּבֹאוּ בְנֵי מוֹאָב וּבְנֵי
עַמּוֹן וְעִמָּהֶם מִן הָעַמֹּנִים עֲלֵי יְהוֹשָׁפָט
לַמִּלְחָמָה: (2) וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ לִיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר
בָּא עָלֶיךָ הֲמוֹן רָב מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרָם וְהִנָּם
בְּחַצְצֹן תָּמָר הִיא עֵין גְּדִי: (3) וַיִּירָא
יְהוֹשָׁפָט וַיִּתֵּן לִבּוֹ לִדְרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא
צוֹם עַל כָּל יְהוּדָה: (4) וַיִּקָּבְצוּ יְהוּדָה
לְבַקֵּשׁ מֵיְהוָה גַּם מִכָּל עָרֵי יְהוּדָה בָּאוּ
לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה: (5) וַיַּעֲמֹד יְהוֹשָׁפָט בִּקְהַל
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי הֶחָצֵר
הַחֲדָשָׁה: (6) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֲלֹא אַתָּה הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכָל מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
וְאֵין עִמָּךְ לְהִתְיַצֵּב: (7) הֲלֹא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
הוֹרַשְׁתָּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וַתִּתְּנָהּ לְזֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבְךָ
לְעוֹלָם: (8) וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּבְנוּ לְךָ בָהּ
לְמִקְדָּשׁ לִשְׁמֶךָ לֵאמֹר: (9) אִם תָּבוֹא עָלֵינוּ
רָעָה חֶרֶב שְׁפָטִים אוֹ דֶבֶר אוֹ רָעָב נַעֲמֹדָה
לְפָנֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר שִׁמְךָ בּוֹ וְנִצְעַק
אֵלֶיךָ מִצָּרָתֵנוּ וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ: (10) וְעַתָּה
הִנֵּה בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב וְהַר שֵׂעִיר אֲשֶׁר לֹא
נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל לָבוֹא בָּהֶם בְּבֹאָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם כִּי סָרוּ מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם:
(11) וְהִנֵּה הֵם גְּמֲלִים עָלֵינוּ לָבוֹא לְגָרְשֵׁנוּ
מִירֻשָּׁתְךָ אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּנוּ: (12) אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא
תִשְׁפֹּט בָּם כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לִפְנֵי הֶהָמוֹן הָרַב
הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וְלֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ: (13) וְכָל יְהוּדָה עֹמְדִים לִפְנֵי יְהוָה גַּם
טַפָּם נָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם: (14) וְעַל יַחֲזִיאֵל בֶּן
זְכַרְיָהוּ בֶן בְּנָיָה בֶן יְעִיאֵל בֶּן מַתַּנְיָה הַלֵּוִי
מִן בְּנֵי אָסָף הָיְתָה רוּחַ יְהוָה בְּתוֹךְ הַקָּהָל:
(15) וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָּל יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט כֹּה אָמַר לָכֶם יְהוָה
אַל תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן הָרַב
הַזֶּה כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי אִם לָאֱלֹהִים:
(16) מָחָר רְדוּ עֲלֵיהֶם הִנֵּה יַעֲלוּ בְּמַעֲלֵה
הַצִּיץ וּמְצָאתֶם אוֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל נֹכַח מִדְבַּר
יְרוּאֵל: (17) לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ
עִמְדוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִָם אַל תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ
לִפְנֵיהֶם וַיהוָה עִמָּכֶם: (18) וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט
אַפַּיִם אֶרְצָה וְכָל יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
נָפְלוּ לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: (19) וְהַלְוִיִּם
מִבְּנֵי הַקָּהָתִים וּמִבְּנֵי הַקָּרְחִים לְהַלֵּל
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָרוֹם:
(20) וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ בְּמִדְבַּר תְּקוֹעַ
וּבְצֵאתָם עָמַד יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּנִי
יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם הַאֲמִינוּ בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ בִּנְבִיאָיו וְתַצְלִיחוּ:
(21) וַיִּוָּעַץ עִם הָעָם וַיָּשֶׂם מְשֹׁרְרִים לַיהוָה
וּמְהַלְלִים לָצֶבָא בַּהֲדַרַת קֹדֶשׁ בְּיֹצְאִים
לִפְנֵי הַחֲלוּצִים וְאֹמְרִים הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: (22) וּבְעֵת הֵחֵלּוּ בְּרִנָּה וּתְהִלָּה
שָׂם יְהוָה מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר
שֵׂעִיר הַבָּאִים עַל יְהוּדָה וַיִּנָּגֵפוּ: (23) וַיָּקֻמוּ
בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב עַל יוֹשְׁבֵי הַר שֵׂעִיר לְהָחֲרִים
וּלְהַשְׁמִיד וּכְכַלּוֹתָם לְיוֹשְׁבֵי שֵׂעִיר עָזְרוּ
אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְמַשְׁחִית: (24) וִיהוּדָה בָּא עַל
הַמִּצְפֶּה לַמִּדְבָּר וַיִּפְנוּ אֶל הֶהָמוֹן וְהִנֵּה
פְגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה וְאֵין פָּלִיט: (25) וַיָּבֹא
יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבֹז אֶת שְׁלָלָם וַיִּמְצְאוּ בָהֶם
לָרֹב רְכוּשׁ עִם פְּגָרִים וְכֵלִים יְקָרִים וַיַּחְמְדוּ
לָהֶם עַד בְּלִי שְׂאֵת וַיְהִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים בָּזִזִּים
אֶת הַשָּׁלָל כִּי רָב הוּא: (26) וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
נֶאֶסְפוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת יְהוָה
עַל כֵּן קָרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק בְּרָכָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (27) וַיָּשׁוּבוּ כָל אִישׁ יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִָם וְיְהוֹשָׁפָט בְּרֹאשָׁם לָשׁוּב אֶל
יְרוּשָׁלִָם בְּשִׂמְחָה כִּי שִׂמְּחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם:
(28) וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִָם בְּנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת
אֶל בֵּית יְהוָה: (29) וַתְּהִי פַּחַד אֱלֹהִים עַל כָּל
מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת בִּשְׁמֹעַ כִּי נִלְחַם יְהוָה
עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל: (30) וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת
יְהוֹשָׁפָט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב: (31) וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט עַל יְהוּדָה בֶּן שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה
בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת שִׁלְחִי: (32) וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
אָבִיו אָסָא וְלֹא סָר מִמֶּנָּה לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה: (33) אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד
וְעַם לֹא הֵכִין לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם:
(34) וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים
הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי יֵהוּא בֶן חֲנָנִי אֲשֶׁר
הֹעֲלָה עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: (35) וְאַחֲרֵי כֵן
נִתְחַבַּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה עִם אֲחַזְיָהוּ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא הָרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת: (36) וַיִּתְחַבֵּר
עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה וַיַּעֲשׂוּ
אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר: (37) וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן
דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה עַל יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בְּהִתְחַבֶּרְךָ
עִם אֲחַזְיָהוּ פָּרַץ יְהוָה אֶת מַעֲשֶׂיךָ וַתִּשָּׁבַרְנָה
הָאֳנִיּוֹת וְלֹא יָכְלוּ לָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה: (38) וַיִּשְׁכַּב
יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר
דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו: (39) וְלוֹ
הָיָה גַּן בְּמִקְנֶה לְיַד יְרוּשָׁלִָם וַיִּתֵּן לוֹ יְהוֹשָׁפָט
מַתָּנוֹת כֶּסֶף וְזָהָב וּמִגְדָּנוֹת וְעָרִים בְּצֻרוֹת
בִּיהוּדָה וְהַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי הוּא
הַבְּכוֹר וְלִכְלָתוֹ נָתַן לִיהוֹרָם כִּי הוּא הַבְּכוֹר:
(40) וַיֶּחֱזַק יְהוֹרָם עַל מַמְלֶכֶת אָבִיו וַיַּהַרְגֵם
בַּחֶרֶב וְגַם אֶת כָּל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל: (41) בֶּן
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי בַּת אַחְאָב
הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה:
(42) וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת בֵּית דָּוִד
בִּגְלַל הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִד וְכַאֲשֶׁר אָמַר
לָתֵת לוֹ נִיר לְהוֹ וְלִבָנָיו כָּל הַיָּמִים: (43) בְּיָמָיו
פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם
מֶלֶךְ: (44) וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם שָׂרָיו וְכָל הָרֶכֶב
עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם הַסֹּבְבִים
אֹתוֹ וְאֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב: (45) וַתִּפְשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשְׁעָה
לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו: (46) גַּם בָּמוֹת עָשָׂה בְּהָרֵי
יְהוּדָה וַיַּזְנוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם וַיַּדַּח אֶת יְהוּדָה:
(47) וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא
הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה: (48) וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּזְנֶה אֶת יְהוּדָה וְאֶת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם כְּזִנּוּת
בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת אַחֶיךָ בֵּית אָבִיךָ הַטּוֹבִים
מִמְּךָ הָרָגְתָּ: (49) הִנֵּה נֶגֶף גָּדוֹל נֹגֵף יְהוָה
בְּעַמְּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל רְכוּשֶׁךָ: (50) וְאַתָּה
בְּחֳלָיִים רַבִּים בְּמַחֲלַת מֵעֶיךָ עַד יֵצֵא מֵעֶיךָ
מִיָּמִים יָמִימָה בַּחֳלִי שְׁנָתַיִם: (51) וַיָּקֶם יְהוָה
עַל יְהוֹרָם אֶת רוּחַ פְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר
עַל יַד כּוּשִׁים: (52) וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ
וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ
וְגַם בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נוֹתַר לוֹ בֵּן כִּי אִם
יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו: (53) וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת נָגַף
אֹתוֹ יְהוָה בְּמֵעָיו לְתַחֲלוּאִים אֲשֶׁר אֵין
לְהַבְרִיאוֹ: (54) וַיְהִי בְּבוֹא הַיָּמִים וּמִקֵּץ
שְׁנָתַיִם יָמִים יָצְאוּ מֵעָיו עִם חֳלְיוֹ וַיָּמָת
בְּתַחֲלוּאִים רָעִים וְלֹא עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה
כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו: (55) בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד
וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים: (56) וַיְהִי בְּנֵי הָעַמִּים
מִן הָאֲרָבִים אֲשֶׁר עִם הַכּוּשִׁים בָּאוּ עַל
יְרוּשָׁלִָם וַיַּהַרְגוּ אֶת כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם אֶת
נָשָׁיו וְלֹא נוֹתַר לוֹ בֵּן כִּי אִם יְהוֹאָחָז קְטֹן
בָּנָיו: (57) וַיְהִי בְּבוֹא הַיָּמִים וּמִקֵּץ שְׁנָתַיִם
יָמִים יָצְאוּ מֵעָיו עִם חֳלְיוֹ וַיָּמָת בְּתַחֲלוּאִים
רָעִים וְלֹא עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת
אֲבֹתָיו: (58) בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה בְּמָלְכוֹ
וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא
חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא בְּקִבְרוֹת
הַמְּלָכִים:

---

(22) ב. מל. 11: 1.
(26) מל. 13: 4.
(28) ו. מל. 20: 13.
(30) ו. מל. 22: 25.
(31) בב. 37: 34.
(34) ו. מל. 15: 20.
(35) ב. מל. 2: 3. 5. 7. 15.
ו. מל. 13: 17. 18.
(36) ו. מל. 13: 24.
(39) ב. מל. 12: 1. מל.
ב. מל. 10: 24.
(42) ו. מל. 22: 31-37.
(43) ו. מל. 12: 4.
(2) ו. מל. 8: 14.
(3) מל. 25: 23. מל. 36: 7. מל. 46: 18.

5 ויאמר אליו כלחם ויאמר אליו אחיה כלחם
ויאמר אליו דבר כה אמר יי כי שלחת
6 איש אל אחיה ואתה לבשת בגד הלבש
אחר והלא שלשים אשה אתך לקראת
מי ויאמר אליה לך אמרי אל ירבעם כה
7 אמר יי אלהי ישראל יען אשר רוממתיך
מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל
ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה
לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר
מצותי והלך אחרי בכל לבבו לעשות
8 הישר בעיני ותרע מכל אשר היו לפני
ותלך ותעש לך אלהים אחרים ומסכה
להכעיסני ואתה השלכתני אחרי גוך
9 ואתה הלכת ותעש רעה מכל אשר היו
10 לפני ותלך ותעש לך אלהים אחרים
ומסכות להכעיסני ואתה נתשתני אחרי
גוך והנני מביא רעה על בית ירבעם
והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור
ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
11 כאשר יבער הגלל עד תמו כלו מבית
ירבעם המת בעיר יאכלו הכלבים והמת
בשדה יאכלו עוף השמים כי יי דבר:
12 ואתה קום לך לביתך ברגלך בבוא
13 רגליך העירה ומת הילד ויספדו לו כל
ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא
לקבר מבית ירבעם כי נמצא בו דבר
14 טוב אל יי אלהי ישראל בבית ירבעם:
ויקם לו יי מלך על ישראל היום ההוא
15 ומה גם עתה: והכה יי את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים והנתש את ישראל
מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן
לאבותם והזרה אותם מעבר לנהר יען
אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יי:
16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם
17 אשר חטא וגו את ישראל: ותקם ותלך
תרצה ובבואה על מפתן הבית ויאמר
18 הנער מת: וכל ישראל יספדו לו וקברו
אתו כאשר דבר יי ביד עבדו אחיה
19 הנביא: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם
ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי
20 הימים למלכי ישראל: והימים אשר מלך
ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם
אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו:

21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן
ארבעים ואחת שנה שנים עשר שנה
מלך ברחבעם בירושלם העיר אשר בחר
יי מכל שבטי ישראל לשום שמו שם
ושם אמו נעמה העמונית: 22 ויעש יהודה
הרע בעיני יי ויקנאו אותו מכל אשר
23 עשו אבותם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו
גם המה להם במות ומצבות ואשרים על
כל גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן:
24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות
הגוים אשר הורישם יי מפני בני ישראל:
25 ויהי בשנת חמש לרחבעם עלה שישק
26 מלך מצרים על ירושלם: ויקח את אוצרות
בית יי ואת אוצרות בית המלך את הכל
לקח ואת כל מגני הזהב אשר עשה
27 שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני
נחשת ופקד על ידי שרי הרצים שומרי
28 פתח בית המלך: והיה בבוא המלך בית
יי ונשאו הרצים ושבו אל תא הרצים:
29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
30 ירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמונית וימלך אביה בנו
תחתיו:

פרק טו.

1 ובשנת שמנה עשרה שנה למלך ירבעם
2 בן נבט מלך אביה על יהודה: שלש
שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת
3 אבישלום: וילך בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יי
4 אלהיו כלבב דוד אביו: כי למען דוד נתן
יי אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו
5 אחריו ולהעמיד את ירושלם: יען אשר
עשה דוד הישר בעיני יי ולא סר מכל
אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
6 החתי: ומלחמה היתה בין רחבעם וירבעם
7 כל ימי חייו: ויתר דברי אביה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין
אביה וירבעם: וישכב אביה עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דוד ויהי בנו אסא
תחתיו:

8 בשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך
9 אסא על יהודה: ארבעים ואחת שנה מלך
בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי:
10 ויעש אסא הישר בעיני יי כדוד אביו:
11 ויבער הקדשים מן הארץ ויסר את כל
12 הגלולים אשר עשו אבותיו: וגם את מעכה
אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף
13 בנחל קדרון: והבמות לא סרו רק לבב
אסא היה שלם עם יי כל ימיו: ויבא את
קדשי אביו וקדשיו בית יי כסף וזהב
14 וכלים: ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים
15 וחמש לאסא: ויבא את קדשי אביו וקדשיו
16 בית יי כסף וזהב וכלים: ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל
17 ימיהם: ויעל בעשא מלך ישראל על כל
יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא
18 ובא לאסא מלך יהודה: ויקח אסא את
כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית
יי ואוצרות בית המלך ויתנם ביד עבדיו
וישלחם אסא המלך אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר:
19 ברית בינותי וביניך ובין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לכה הפר
את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעל
20 ממני: וישמע בן הדד אל המלך אסא
ויתן את שרי חילותיו אשר לו על ערי
ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית
מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי:
21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
22 וישב בתרצה: והמלך אסא השמיע את כל
יהודה אין נקי ישאו את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם המלך
אסא את גבע בנימן ואת המצפה:
23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר
עשה וכל הערים אשר בנה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה אך לעת זקנתו חלה את רגליו:
24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבותיו
בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו
תחתיו:

25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת
שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל
26 שנתים: ויעש הרע בעיני יי וילך בדרך
אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:
27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה מבית יששכר
ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים
ונדב ועל כל ישראל צרים על גבתון:
28 ויהמיתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך
29 יהודה וימלך תחתיו: ויהי כמלכו ויך את
כל בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל
נשמה עד השמידו אתו כדבר יי אשר
דבר ביד עבדו אחיה השלוני: מחטאות
ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל
בכעסו אשר כעס את יי אלהי ישראל:
30 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: ומלחמה היתה בין אסא ובין
31 בעשא מלך ישראל כל ימיהם: וישכב נדב
עם אבתיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד
ושם אמו נעמה העמונית וימלך אביה בנו
תחתיו:

32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך
33 ישראל כל ימיהם: בשנת שלש לאסא מלך
יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל
בתרצה עשרים וארבע שנה: 34 ויעש הרע
בעיני יי וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל:

1: נוקדים.

(10) מל. 22: 28. כה. 24:
15. 16. בה. 6: 11. כה. 24:
14.
(12) בר. 58: 4.
(13) ד. מל. 9: 26.
(17) מל. 9: 12.
(18) ו. מל. 13: 32. ד. בבה.
22: 9.
(19) ו. מל. 22: 38.
(20) ו. מל. 18: 17. ד. מל.
17. 17. כה. 7: 14.
21: 14. ו. מל. 14: 10. ד. מל.
9: 8. ק. כתו. 25: 22. ו. מל.
10.
(22) ו. מל. 15: 29. 16: 3. 11.
(23) ד. מל. 9: 36.
(24) ו. מל. 14: 11. 16: 4.
(25) ו. מל. 16: 30. 31. מכה.
(26) בבה. 15: 16. ד. מל.
21: 11.
(27) בה. 37: 34.
(29) ד. מל. 9: 25.

(2) ד. בבה. 18: 2. מכה.
(3) מה. 4: 43.
(4) ד. מל. 3: 7.
(6) ו. מל. 18: 19.
(7) ד. מל. 3: 11.

2: מכתיבו מה לעשות. 3: כל נלך ונעזרה.

חֲמָתוֹ: כִּי כֵן כָּתוּב עָלָיו בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
8 יִשְׂרָאֵל:* וַיִּקַּח מְלָכִים בְּחַלְכּוֹ וַיַּעַשׂ כִּסְאוֹת הַמְּכוֹנוֹת: וַיִּתֵּן
אֶת שֹׁעַר הַיָּם לְחַצְּבָה מִצֹּאת נְחֹשֶׁת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקְּדֹשִׁים
לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בֹּעַז וְאֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי יָכִין
וַיַּעֲמֵד אֶת הָעַמּוּדִים:* וַיַּעַשׂ אֶת הַמִּכְנָה עֲשֶׂר אַמּוֹת אָרְכָּהּ
9 וְעֶשֶׂר אַמּוֹת רָחְבָּהּ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתָהּ: וַיַּעַשׂ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
10 וְאֶת מְכֹנָתוֹ נְחֹשֶׁת וְאֶת הַיָּם וַיִּתֵּן:* וְאֶת הַמְּכוֹנוֹת וְאֶת
הַכִּיֹּרוֹת עַל הַמְּכוֹנוֹת: וְאֶת הַיָּם נָתַן מִלְּמַטָּה: וַיְהִי הַמְּכוֹנוֹת
כְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה לְמַעֲשֵׂה כִּסְאוֹת: כְּכָרוֹת וְכַנּוֹת וְכַנּוֹת
11 וְכָרוֹת וְכַנּוֹת: וַיַּעַשׂ הַכִּיֹּרוֹת עֲשֶׂר וְאֶת הַמְּכוֹנוֹת:* וַיַּעַשׂ
חִירָם אֶת הַכִּירוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת: וַיַּעַשׂ חִירָם
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה: עַמּוּד שְׁנַיִם וְהַגֻּלֹּת וְהַכֹּתָרוֹת
12 עַל רֹאשׁ שְׁנֵי הָעַמּוּדִים וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי
הַגֻּלֹּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים: וְאֶת הָרִמֹּנִים
אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי טוּרִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת
לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי גֻּלַּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָעַמּוּדִים:
13 וְאֶת הַמְּכֹנוֹת עָשָׂה וְאֶת הַכִּיֹּרוֹת עַל הַמְּכֹנוֹת:* וְאֶת הַיָּם
אֶחָד וְאֶת הַבָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר תַּחַת הַיָּם: וְאֶת הַסִּירוֹת וְאֶת
הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה עָשָׂה חִירָם
אֲבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מָרוּק: בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן
14 יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צָרְתָן:* וַיָּשֶׂם
שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים הָרַבִּים מְאֹד מְאֹד כִּי לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל
15 הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר לְבֵית יְהוָה
אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים:
16 וְהַמְּנֹרוֹת חָמֵשׁ מִזֶּה וְחָמֵשׁ מִזֶּה לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר:
וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרוֹת וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב וְזָהָב מֻכְלָל: וְהַמִּזְלָגוֹת
וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתִחוֹת זָהָב
17 לְדַלְתוֹת בֵּית הַקֹּדֶשׁ הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים לְדַלְתוֹת
הַהֵיכָל לַבַּיִת זָהָב:* וַיִּכֹּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
עָשָׂה שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קָדְשֵׁי דָוִיד אָבִיו
אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה:
18 אָז יִקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת
נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַ͏ִם
19 לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִוא צִיּוֹן:* וַיִּקָּהֲלוּ
אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא
20 הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת הָאָרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל
כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם:* וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו לְפָנָיו הָיוּ עִמּוֹ אֶת
הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב: וַיָּבִיאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל
קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים: כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרוּבִים עַל הָאָרוֹן וְעַל
בַּדָּיו מִלְמָעְלָה: וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן
הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ
שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מִמִּצְרָיִם: וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל הַכֹּהֲנִים
הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לְשַׁמֵּר לְמַחְלְקוֹת: וְהַלְוִיִּם הָיוּ
לַמְשֹׁרְרִים לְכָל אֵלֶּה לְאָסָף לְהֵימָן לִידוּתוּן לִבְנֵיהֶם וּלְאֶחָיהֶם
לָבוּשִׁים בּוּץ מְצִלְתַּיִם וְנֵבֶל וְכִנּוֹר עֹמְדִים מִזְרַח לַמִּזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם
כֹּהֲנִים מְחֻצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת: וַיְהִי כְּאַחַד לְהַחֲצֹצְרִים וְלַמְשֹׁרְרִים
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת לַיהוָה וְכִי רוֹמְמוּ קוֹל
בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם וּבִכְלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלְלִים לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בֵּית יְהוָה: וְלֹא יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי מָלֵא כְּבוֹד יְהוָה אֶת
בֵּית הָאֱלֹהִים:

(14) שמ. 22: 38.
(17) שמ. 9: 36.
(19) בר. 6: 1. דב. 7: 6. תה. 103: 1. 6. 2: 1. שו. 14: 9. 20. 21. דב. 7: 10. ירמ. 1: 7. 10. שמ. 18: 10. ירמ. 1: 7. 14.
(22) ב. 9: 23. תה. 12: 16. שו. 14: 9. ב. ימ. 2: 11.
(23) שו. 14: 9.
(24) ב. ויקר. 18: 23.
(25) ו. מל. 20: 30.
(28) שמ. 16: 29. שה. 18: 20–22.
(30) ב. ויקר. 35: 22.
(32) ב. ויקר. 18: 31. מל. 20: 31.
(34) ב. שמ. 15: 11.
(38) ו. מל. 21: 19.
(39) ישע. 3: 15.
(41) ו. מל. 22: 51. ב. ויקר. 13: 20.

[1] מ: ויקחו. [2] מ: ויעלו הכהנים את הארון.

ومن يعمل بالخطية انما هو عبد للخطية.* 35 والعبد لا يمكث في البيت الى الابد. واما الابن فيمكث الى الابد. 36 فان حرركم الابن فبالحقيقة تكونون احرارا. 37 اعلم انكم اولاد ابراهيم لكنكم تطلبون ان تقتلوني لان كلامي لا موضع له فيكم. 38 انا بما رأيت عند ابي اتكلم وانتم ايضا فما سمعتم من ابيكم فافعلوه. 39 اجابوا وقالوا له ان ابانا ابراهيم. قال لهم يسوع لو كنتم اولاد ابراهيم لكنتم تعملون اعمال ابراهيم.* 40 ولكنكم الآن تطلبون ان تقتلوني وانا انسان قد كلمكم بالحق الذي سمعه من الله. هذا لم يعمله ابراهيم. 41 انتم تعملون اعمال ابيكم. فقالوا له نحن لم نولد من زنا. لنا اب واحد هو الله.* 42 فقال لهم يسوع لو كان الله ابانا لكنتم تحبونني لاني منه خرجت واتيت لاني لم آت من نفسي بل ذاك ارسلني. 43 لماذا لا تعرفون كلامي. لانكم لا تقدرون ان تسمعوا قولي. 44 انتم من ابيكم ابليس وشهوات ابيكم تريدون ان تعملوا. ذاك كان قتالا للناس من البدء ولم يثبت في الحق لان ليس الحق فيه. متى تكلم بالكذب فانما يتكلم مما له لانه كذاب وابو الكذاب.* 45 واما انا فلانني اقول الحق لستم تؤمنون بي. 46 من منكم يبكتني على خطية. فان كنت اقول الحق فلماذا لستم تؤمنون بي. 47 الذي من الله يسمع كلام الله.* من اجل هذا انتم لستم تسمعون لانكم لستم من الله. 48 اجاب اليهود وقالوا له ألسنا نقول حسنا نحن انك سامري وبك شيطان.* 49 اجاب يسوع انا ليس بي شيطان بل اكرم ابي وانتم تهينونني. 50 وانا لست اطلب مجدي.* يوجد من يطلب ويدين. 51 الحق الحق اقول لكم ان كان احد يحفظ كلامي فلن يرى الموت الى الابد. 52 فقال له اليهود الآن علمنا ان بك شيطانا. مات ابراهيم والانبياء وانت تقول ان كان احد يحفظ كلامي فلن يذوق الموت الى الابد. 53 ألعلك انت اعظم من ابينا ابراهيم الذي مات والانبياء ماتوا. من تجعل نفسك. 54 اجاب يسوع ان كنت امجد نفسي فليس مجدي شيئا. ابي هو الذي يمجدني الذي تقولون انتم انه الهنا.

د. مكث.

١.

1 وفيما هو مجتاز رأى انسانا اعمى منذ مولده. 2 فسأله تلاميذه قائلين يا سيد من اخطأ هذا ام ابواه حتى ولد اعمى. 3 اجاب يسوع لا هذا اخطأ ولا ابواه لكن لتظهر اعمال الله فيه.* 4 ينبغي ان اعمل اعمال الذي ارسلني ما دام نهار. يأتي ليل حين لا يستطيع احد ان يعمل. 5 ما دمت في العالم فانا نور العالم.* 6 قال هذا وتفل على الارض وصنع طينا من التفل وطلى الطين على عيني الاعمى. 7 وقال له اذهب اغتسل في بركة سلوام (التي تفسر مرسل). فمضى واغتسل وأتى بصيرا. 8 فالجيران والذين كانوا قبلا يرونه انه اعمى كانوا يقولون أليس هذا هو الذي كان يجلس ويستعطي. 9 آخرون كانوا يقولون انه هو. وآخرون كانوا يقولون لا بل يشبهه. اما هو فكان يقول انا هو. 10 فقالوا له كيف انفتحت عيناك. 11 اجاب ذاك الانسان الذي يقال له يسوع طين وطلى عيني وقال لي اذهب الى بركة سلوام واغتسل. فمضيت واغتسلت فأبصرت. 12 فقالوا له اين ذاك. قال لا اعلم. 13 أتوا بالذي كان قبلا اعمى الى الفريسيين.* 14 وكان سبت في اليوم الذي صنع يسوع الطين وفتح عينيه. 15 فسأله ايضا الفريسيون ايضا كيف ابصر. فقال لهم جعل على عيني طينا واغتسلت فأنا ابصر. 16 فقال قوم من الفريسيين هذا الانسان ليس من الله لانه لا يحفظ السبت. آخرون قالوا كيف يقدر انسان خاطئ ان يعمل مثل هذه الآيات. وكان بينهم انشقاق. 17 قالوا ايضا للاعمى ما تقول انت عنه من حيث انه فتح عينيك. فقال انه نبي.

---

(43) د. تحق. 17: 3. ١. مك. 8: 34. (47) حز. 25: 23. د. عد. 8: 14. د. مك. 3: 9. 8: 20. (48) د. تحق. 20: 35. مخر. ١. مك. 10: 22. د. تحق. 20: 37. ١. مك. 9: 26. (50) ح. تحق. 21: 1. (51) ١. مك. 22: 40. (52) ١. مك. 15: 26. (53) تح. 2: 11. ١. مك. 16: 31.

(1) د. عد. 8: 2. د. مك. 14. (2) ١. عد. 5: 10. (8) وحق. 13: 4. مك. 3: 4. (10) كه. 9: 54. (13) ١. عد. 26: 21. مز. 72: 5. 3.

מצה וכל: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
14 ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא
אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד
15 מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה
ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה:
16 וכבס בגדיו הכהן ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו
ורחץ במים את בשרו ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
17 עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל
18 למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה להם החקת
עולם גם לגר הגר בתוכם: הנוגע במת בנפש כל אדם
19 ולא יתחטא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי
20 וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את מקדש יהוה טמא נפש ההוא
21 מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא הוא עוד טמאתו
22 בו: והיתה להם לחקת עולם וגם המזה את מי הנדה יכבס
בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע
הטמא בו יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

כא א ויבא בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון
ב וישב העם במדבר קדש ותמת שם מרים ותקבר שם:
ג ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב
העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני
ד יהוה: ולמה הביאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
ה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים
להביאנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה
ו וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה
ז כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית
ח את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני
ט יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל
פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים הנמן מן הסלע
י הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם:
יא ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי
להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
יב הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר
ריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: וישלח משה
מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו
מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו מצרים
יז אתנו ואת אבתינו: ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח
מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה
יח גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא
נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד
יט אשר נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן
כ בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין
כא דבר רק אעברה ברגלי: ויאמר לא תעבר ויצא אדום
כב לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתת את
ישראל עברה בגבולו ויט ישראל מעליו: ויסעו מקדש
ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר: ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר:
כד יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי
כה לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח
את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האהר:
כו והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה
כז ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה: וישט משה ואלעזר
את בגדי אהרן וילבש אתם את אלעזר בנם וימת אהרן
כח שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: וירא כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
כא א ישראל: וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא
ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי:
ב וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע יהוה בקול
ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם ואת עריהם ויקרא
ג שם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב
את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר
כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
ה וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם
וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו
כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את
הנחשים ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה
אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם
נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:

(17) ד. מל. 3: 1.

(1) בר. 5: 24. ו. מל. 19: 21.
(2) בר. 1: 15. 16. ו. יחז. 1: 26. ד. מל. 2: 4. 6. 4: 30.
(3) ו. מל. 20: 35. ד. מל. 2: 5. 7. 15. 4: 1. 38. 9: 1.
(8) מש. 14: 21. שה. 3: 16.

(11) ד. מל. 6: 17. תה. 104: 4.
(12) ד. מל. 13: 14.
(14) ד. מל. 2: 8.
ד. מל. 2: 14.
(15) ד. מל. 2: 7.
(16) ו. מל. 18: 12. שו. 8: 3. בר. 8: 39.
(21) מש. 15: 25. ד. מל. 4: 41. 6: 6. שה. 9: 6.

مكتب د.

1 كل مكتب طبق كلمة نشر دخول مجموعة
مشكل مجموعة: حيوان دخول مجموعة
طبق مكتب.* 2 مجموعة كل أن دخول حيوان
كلمة مجموعة: مجموعة مع كلمة دخول
3 مجموعة.* نشر مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة كمشكل مشكل كل مكتب حيوان.

4 مجموعة طبق مكتب مجموعة دخول مجموعة
طبق مكتب طبق مكتب مجموعة دخول
5 مجموعة: دخول مجموعة.* مجموعة: نشر
مجموعة نشر طبق مكتب مجموعة.*
6 مجموعة: طبق كلمة مع طبق مجموعة
7 حيوان مجموعة.* مجموعة كحيوان مشكل
مجموعة طبق مكتب: دخول مجموعة
مجموعة نشر مجموعة كل: أبكم مجموعة
كمكتب: مجموعة: أن أعمى: مع مجموعة
8 نشر مجموعة: مجموعة.* مجموعة: أعطى
9 مجموعة: مجموعة.* مجموعة مجموعة
مكتب مجموعة: مجموعة مكتب مجموعة
مجموعة: مجموعة مكتب مجموعة: مكتب
10 مجموعة: طبق مكتب مجموعة: أعمى
مجموعة نشر مجموعة مجموعة مجموعة
11 مجموعة.* مجموعة: كم كرة نجم
مجموعة: مجموعة حيوان مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
12 دخول: دخل أن مجموعة مجموعة.* مجموعة:
مشكل مجموعة: مجموعة مجموعة.
مكتب مجموعة مشكل مجموعة مكتب
13 مجموعة.* مجموعة: إنكليز مجموعة مجموعة: مع
مجموعة: أكل حيوان نجم مجموعة.
مجموعة: إنكليز مكتب مجموعة: كل: مجموعة
14 مجموعة.* مجموعة: مجموعة مجموعة
مجموعة: من مكتب مجموعة مجموعة:
مجموعة مجموعة مجموعة: مجموعة أن
مجموعة: أن مجموعة مجموعة مكتب
15 مجموعة. مجموعة مجموعة: مجموعة
مجموعة مجموعة: مجموعة مكتب مجموعة
16 مجموعة.* مجموعة: مجموعة مكتب
17 مجموعة كرة: مجموعة مجموعة.* مجموعة
مجموعة: مكتب مجموعة: مجموعة مكتب

(1) د. مجد. 1: 17.
(2) 1. مجد. 16: 31. 32.
(3) 1. مجد. 12: 28. 31. 32.
(4) نح. 16: 1.
(5) د. مجد. 1: 1.
(7) 1. مجد. 22: 4.
(10) مجد. 11: 8.
(11) 1. مجد. 22: 7.
(12) د. مجد. 2: 25.
(13) سو. 14: 3. جد. 10: 14.
حز. 1: 15. 1. مجد. 18: 19.
(14) 1. مجد. 17: 1. د. مجد.

18 مجموعة مكتب مكتب مجموعة.* مجموعة
19 مجموعة مجموعة: مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة: مجموعة مجموعة.*
20 مجموعة: مجموعة مع مجموعة مجموعة:
مجموعة مجموعة.* 21 مجموعة مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة: مجموعة
22 مجموعة مجموعة.* مجموعة مجموعة:
مجموعة مجموعة مع مجموعة مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة.* 23 مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
24 مجموعة: مجموعة.* مجموعة مجموعة
مع مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
25 مجموعة.* مجموعة: مجموعة مجموعة:
مجموعة مجموعة: مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة: مجموعة مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة.
26 مجموعة[1] مجموعة مجموعة.* مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
27 مجموعة.* مجموعة مجموعة مجموعة:
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة:
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة.

مكتب ج.

1 مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة: مجموعة مجموعة
مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
2 مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
3 مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة.*
4 مجموعة: مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة
5 مجموعة مع مجموعة مجموعة مجموعة
مجموعة مجموعة مجموعة مجموعة

[1]: حيوان.

(16) مجموعة. 5: 16.
(20) مجموعة. 29: 39. 40.
(25) نح. 16: 7. 11.
(27) حيوان. 2: 1. د. مجد. 8: 20.
(15) 1. مجد. 10: 5. سو. 1: 3. 3: 14. 22: 8. 1.
(16) د. مجد. 4: 3.
(1) 1. مجد. 20: 35. حز. 25: 39. مجد. 18: 25.
(3) د. مجد. 3: 16.

הארבעה. וְנָהָר [1]הָיָה יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן.* 6 וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב: 7 וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב* שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ: 8 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: 9 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: 10 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: 11 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:* 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:* 13 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:* 14 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:* 15 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה:* 16 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם: 17 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת:* 18 עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:

19 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ:* 20 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן:* 21 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל:* 22 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן:* 23 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן:* 24 כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע:* 25 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל:* 26 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת:* 27 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן:* 28 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה:* 29 וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא:* 30 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ:* 31 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל:* 32 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל:* 33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:* 34 וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב:* 35 וְאֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ:* 36 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:* 37 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:* 38 בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב:* 39 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי:* 40 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם:

---

[1]ם: הָיָה. [2]ם: וַיְצַו. [3]ם: וַיֹּאמֶר. [4]ם: וַתֹּאכַל.

---

(8) שמ. 19: 18.
(16) בר. 18: 10. 14. ה. שמ. 4: 28.
(25) ד. שמ. 2: 25.
(27) שמ 28: 9. 1. שמ. 1: 10.
(28) ד. שמ. 4: 16.
(29) 1. שמ. 18: 46. ד. שמ. 9: 1. לה. 10: 4. שמ. 7: 19. 14. 16. ד. שמ. 2: 8. 14. בר. 19: 12.
(30) ד. שמ. 2: 2.
(31) שמ. 11: 11.
(33) ד. שמ. 4: 4. שמ 6: 6. 1. שמ. 17: 20.
(34) 1. שמ. 17: 21. בר. 20: 10.
(35) 1. שמ. 17: 21. ד. שמ. 8: 1. 5.
(37) 1. שמ. 17: 23. שמ. 11: 35.
(38) ד. שמ. 2: 1. 8: 1. 2: 3. לה. 10: 39. בר. 22: 3.
(40) שמ. 10: 17.

41 כה: ויאמר קחו־לך קמח וישלך אל־הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא־היה עוד דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש־האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו בשקו: 43 ויאמר משרתו הנתן זה לפני מאה איש ויאמר שנה לעם ויאכלו ונותר על־פי יהוה: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

ד.

1 ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את־שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה־לך הגידי לי מה־יש־לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם־אסוך שמן: 3 ויאמר לכי שאלי־לך כלים מן־החוץ מאת כל־שכניך כלים רקים אל־תמעיטי: 4 ובאת ובאת דלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל־כל־הכלים האלה והמלא תסיגי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק: 6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל־בנה הגישה־לי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את־השמן ושלמי את־נשיך ואת־בניך ואת־יתר בכסף: 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל־שונם ושם אשה גדולה ותחזק־בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר־שם לאכל־לחם: 9 ותאמר אל־אישה הנה־נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר־עלינו תמיד: 10 נעשה־נא עלית קטנה ונשים־לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל־העלית וישכב שם: 12 ויאמר אל־גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר אליו אמר־נא אליה הנה חרדת עלינו את כל־החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אכן בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קראה־לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את־בן חבקים ותאמר אל אדני איש האלהים אל־תכזב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים: 19 ויאמר אל־אביו פקחה פקחה את־ראשי ואת־ידי לי הנער ויאמר אל־אמו שאי אל־אדניך: 20 ויהי כאשר נשא אתו ויביאהו אל־אמו וישב על־ברכיה עד־הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על־מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל־אישה ותאמר שלחי־נא לי אחד מן־הנערים ואחת האתנות וארוצה עד־איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל־נערה נהג ולך אל־תעצר־לי לרכוב כי אם־אמרתי אליך: 25 ותלך ותבא אל־איש האלהים אל־הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה לקראתה ויאמר אל־גחזי נערו הנה השונמית ההוא: 26 עתה רוץ־נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל־איש האלהים אל־ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי־נפשה מרה־לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר האשה הבקשתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: 29 ויאמר אל־גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי־תמצא איש לא תברכנו ואם־יברכך איש לא תענהו ושמת משענתי על־פני הילד: 30 ותאמר אם־יהוה חי ונפשך חיה אם־אעזבך ויקם ויהלך אחריה: 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את־המשענת על־פני הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד־לו לאמר לא הקיץ הילד: 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על־מטתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל־יהוה: 34 ויעל ושכב על־הילד וישם פיו על־פיו ועיניו על־עיניו וכפיו על־כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את־עיניו: 36 ויקרא אל־גחזי ויאמר קרא אל־השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: 37 ותבא ותפל אל־רגליו ותשתחו ארצה ותשא את־בנה ותצא:

(41) מש. 15: 25. ד. מל. 2: 19. (44) ומש 14: 20. 15: 37.
2: 21. 5: 10. ומש. 9: 6. ומש. 9: 6.
(42) 1. מל. 9: 4. 7. 1. מ. 6: 11. מל. 6. (43) מ. 6: 13. 17. ומש. 9: 11. 9: 6. 11.
(1) מ. 4: 27. מש. 11: 3. (5) 1. מל. 9: 8. ד. מל. 8: 9.

(7) מל. 30: 2. מל. 32: 39. (15) נח. 2: 47. 3: 29. 9: 26. 27. מל. 33: 11.
1. מל. 2: 6. (16) ד. מל. 3: 14. מל. 14: 9.
(10) ד. מל. 4: 41. ומש. 9: 7. 23. ומש 10: 8. מל. 8: 18. 20.
(14) ומש. 33: 25. מ. 4: 27. (18) ד. מל. 7: 2. 17.
(15) נח. 2: 47. 3: 29. 9: 26. 27. מל. 33: 11. (19) מל. 35: 16.

1 מ: שכ מחנה ויאכלו.

כמשה ויתן לפני העם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: 12 ויסע נעמן ויבא סוסיו ורכבו ויעמד פתח בית אלישע: 13 וישלח אליו מלאך לאמר הלך ורחצת שבע־פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר: 15 וישב אל־איש האלהים הוא ומחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אם־בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חי־יהוה אשר עמדתי לפניו אם־אקח ויפצר־בו לקחת ויסרב: 17 ויאמר נעמן ואם־לא לתן יתן־נא לעבדך משא צמד־פרדים עפר כי לא יעשה עבדך עוד עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם־ליהוה: 18 בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית־רמון להשתחות שם והוא משען על־ידי ואשתחוה בבית־רמון בהשתחותי בבית־רמון יסלח־נא יהוה לעבדך בדבר הזה: 19 ויאמר אליו לך לשלום ויסע מאתו כברת־ארץ: 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את־נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אשר חי־יהוה כי אם־רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה: 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר שלום אדני הנה שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן־נא להם ככר־כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר־בו ויצר ככרי־כסף בשתי חרתות ושתי חלפות בגדים ויתן על־שני נעריו וישאו לפניו: 24 ויבא אל־העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את־האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל־אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה:

ו.

1 ויאמרו בני הנביאים אל־אלישע הנה־נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר־לנו: 2 נלכה־נא עד־הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה־שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד הואל נא ולך עם־עבדיך ואנכי אלך: 4 ויאמר אנכי אלך ויהי־הוא הולך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את־העצים: 5 והוא הולך להפיל קורה והברזל נפל אל־המים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חסר הוא: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את־המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר שא־לך ויבא ידו ויקח: 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־מקום פלני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר אל־תעבר את־המקום הזה כי־שמה ארם נחתים: 10 וישלח מלך־ישראל אל־המקום אשר אמר־לו איש האלהים והזהירו ונסר שמה לא פעם ולא פעמים: 11 ויסער לב־מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו־לי אשר־לנו מי־מגלה אל־מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך־ישראל את־הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: 13 ויאמר לכו וראו אי־שם והשלחה ואקחנו ויגד־לו לאמר הנה בדתן: 14 וישלח־שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על־העיר: 15 וישכם משרת איש־האלהים לצאת בבקר ויצא והנה־חיל סובב את־העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל־תירא כי־רבים אשר אתנו מאשר אתם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־עיניו ויפקח יהוה את־עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל־יהוה ויאמר הך־נא את־הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך וזאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל־האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון: 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את־עיני האלה וייפקחו את־עיניהם ויראו והנה־הם בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך־ישראל אל־אלישע כראותו אתם אבי אכה אבי אכה: 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך וקשתך אתה לחמים לפניהם לאכל ולשתות וילכו אל־אדניהם: 23 ויכן להם מכה גדולה ויאכלו ויישתו וישלחם וילכו אל־אדניהם ולא־יספו עוד בנדודי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד מלך־ארם את־כל־מחנהו ויעל ויצר על־שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד־היות חמור בשמנים שמנים בחמשים כסף וקב חרי־יונים בחמש כסף:

(12) מל. 19: 37. (19) מל. 18: 34. (22) מל. 18: 34. 19: 13. מש. 10: 19. 49: 13. (23) מל. 18: 34. 19: 13. מש. 10: 19. 49: 13. (24) מל. 18: 34. 19: 13. מש. 10: 19. 49: 13. (25) מל. 18: 34. 19: 13. מש. 10: 19. 49: 13.
1. מל. 2: 5. 10. ומש. 9: 6. (2) 1. מל. 9: 21. 5: 10. ומש. 9: 6. (3) 1. מל. 9: 4. 7. 1. מ. 6: 11. מל. 6. (4) מל. 6: 11. מל. 6. (5) מל. 6: 13. 17. ומש. 9: 11. 9: 6. 11. (6) מ. 6: 13. (7) מל. 6: 13. (8) מל. 6: 13. (9) מל. 6: 13. (10) מל. 6: 13. (11) מל. 6: 13. (12) מל. 6: 13. (13) מל. 6: 13. (14) מל. 6: 13. (15) מל. 6: 13. (16) מל. 6: 13. (17) מל. 6: 13. (18) מל. 6: 13. (19) מל. 6: 13. (20) מל. 6: 13. (21) מל. 6: 13. (22) מל. 6: 13. (23) מל. 6: 13. (24) מל. 6: 13. (25) מל. 6: 13.

ځمکې. ۲ ځکه چې ټول خلک او ټول لښکرونه
یې له ده سره وو، او هغه د اردن په سیمه کې
ودرېد، او ټول خلک یې له ده سره وو چې
عرابه ته راووتل، د عمالیقو په وړاندې.
۳ او یوشع د عمالیقو او د ټولو خلکو سره
جګړه وکړه، د لبیدیم په سیمه کې د تلوار
په خوله. ۴ او ربنا یوشع ته وویل: ځان
ومنه او ځوانان غوره کړه، او ووځه او د
عمالیقو سره جګړه وکړه. سبا زه به د غونډۍ
په سر ودرېږم، د خدای د رسول په لاس.
۵ یوشع هغسې وکړل لکه څنګه چې موسی
هغه ته ویلي وو، چې د عمالیقو سره جګړه
وکړي. او موسی، هارون او حور د غونډۍ
سر ته وختل. ۶ او کله چې موسی خپل لاس
پورته کاوه، اسرائیل به ګټل، او کله چې
یې لاس ښکته کاوه، عمالیق به ګټل.
۷ خو د موسی لاسونه ستړي شول، نو دوی
یو ډبره راوړه او د هغه لاندې یې کښېښوده،
او هغه پرې کښېناست. او هارون او حور د
هغه د لاسونو یوه خوا او بله خوا ونیول،
نو د هغه لاسونه تر لمر پرېوتو پورې ثابت
پاتې شول. ۸ او یوشع عمالیق او د هغه
خلک د تلوار په خوله ماتې کړل.

۹ او ربنا موسی ته وویل: دا د یادونې
لپاره په کتاب کې ولیکه، او یوشع ته
واوروه، چې زه به د عمالیقو یادونه د
آسمان لاندې له منځه یوسم. ۱۰ او موسی
د یوشع په وړاندې یو قربانګاه جوړه کړه،
او د هغې نوم یې یهوه نسي ونومولو.
۱۱ او ویې ویل: ځکه چې لاس د ربنا
تخت ته پورته شو، ربنا به د نسلونو
نسلونو سره د عمالیقو سره جګړه کوي.

۱۲ او د مدیان د کاهن د یترو زامنو
موسی ته واورېدل، هغه ټول څه چې خدای
د موسی او خپلو خلکو اسرائیلو لپاره
کړي وو، او دا چې ربنا اسرائیل له مصر
څخه راوویستل. ۱۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، چې هغه یې لېږلې وه،
۱۴ او د هغې دوه زامن راوستل، چې د
یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۲۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۲۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۲۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۲۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۲۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۲۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۲۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۲۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۲۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۲۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۳۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۳۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۳۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۳۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۳۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۳۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۳۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۳۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۳۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۳۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۴۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۴۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۴۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۴۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۴۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۴۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۴۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۴۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۴۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۴۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۵۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۵۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۵۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۵۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۵۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۵۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۵۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۵۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۵۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۵۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۶۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۶۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۶۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۶۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۶۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۶۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۶۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۶۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۶۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۶۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۷۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۷۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۷۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۷۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۷۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۷۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۷۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۷۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۷۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۷۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۸۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۸۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۸۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۸۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۸۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۸۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۸۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۸۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۸۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۸۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۹۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۹۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۹۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۹۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۹۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۹۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۹۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۹۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۹۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۹۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۰۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۰۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۰۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۰۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۰۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۰۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۰۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۰۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۰۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۰۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۱۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۱۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۱۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۱۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۱۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۱۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۱۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۱۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۱۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۱۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۲۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۲۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۲۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۲۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۲۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۲۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۲۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۲۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۲۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۲۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۳۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۳۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۳۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۳۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۳۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۳۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۳۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۳۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۳۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۳۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۴۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۴۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۴۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۴۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۴۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۴۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۴۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۴۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۴۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۴۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۵۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۵۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۵۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۵۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۵۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۵۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶۰ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۶۱ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶۲ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۶۳ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶۴ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۶۵ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶۶ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۶۷ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خاوره کې یو
کډوال شوی یم؛ ۱۶۸ او د بل نوم یې الیعزر
وو، ځکه چې هغه ویلي وو: د پلرونو
خدای زما مرستیال دی، او له فرعون
څخه یې زه وژغورلم. ۱۶۹ او یترو د موسی
ښځه صفورا، او د هغې دوه زامن راوستل،
چې د یوه نوم یې جرشوم وو، ځکه چې هغه
ویلي وو: زه په بهرنۍ خ

ואת־כל־הכלים אשר־עשה שלמה בית יהוה ויתן את־הזהב ואת־הכסף ואת־כל־הכלים וינתן בגנזי בית־יהוה׃ 33 אז יהושפט שכב עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו׃

פרק ט׳

1 ויהי כאשר כלה יהושפט להתפלל את־התפלה הזאת וישב עוד אחז בירושלם במלכותו ויזבח זבחים׃ 2 ויהי אחזיהו בן־שתים־ועשרים שנה במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי׃ 3 וילך גם־הוא בדרכי בית־אחאב כי אמו היתה יועצת לו לרשעה׃ 4 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו בית־אחאב כי המה היו יועצים לו אחרי מות אביו לשחתה׃ 5 וילך גם־הוא בעצתם וילך עם־יהורם בן־אחאב מלך־ישראל למלחמה על־חזאל מלך־ארם ברמות גלעד ויכו הארמים את־יורם׃ 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכות אשר הכוהו בארמה בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך יהודה ירד לראות את־יהורם בן־אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ 7 ויהי מאת אלהים בבוא־אחזיהו אל־יהורם ובצאתו עם־יהורם אל־יהוא בן־נמשי אשר משחו יהוה להכרית את־בית אחאב׃ 8 ויהי כהשפט יהוא את־בית אחאב וימצא את־שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם׃ 9 ויבקש את־אחזיהו ויתפשהו והוא מתחבא בשמרון ויביאהו אל־יהוא וימיתהו ויקברו כי אמרו בן־יהושפט הוא אשר דרש את־יהוה בכל־לבבו׃ ולא־היה בית־אחזיהו כח לשאת עוד את־הממלכה׃ 10 ועתליהו אם־אחזיהו ראתה כי־מת בנה ותקם ותאבד את־כל־זרע הממלכה לבית יהורם׃ 11 ויהושבע בת־המלך את־יואש בן־אחזיהו ויגנבהו מתוך בני־המלך המומתים ויתנהו ואת־מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבע בת־יהורם המלך אשת יהוידע הכהן כי־אחות אחזיהו היא מפני עתליהו ולא־הומת׃ 12 והוא היה נסתר אתם בבית־האלהים ששת שנים ועתליהו מלכה על־הארץ׃

פרק י׳

1 ובשנה השביעית התחזק יהוידע ויקח את־שרי מאות הכרי והפלטי ואתם אל־הבית אליו ויכרת אתם ברית בבית יהוה ויראם את־בן־המלך׃ 2 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת מכהנים ושערים שמרי משמרת הבית׃ 3 ושלשית בבית־המלך ושלשית בשער יסוד והעם יהיו בחצרות בית־יהוה׃ 4 ואל־יבא בבית־יהוה כי אם־הכהנים והמשרתים בלויה המה יבאו כי־קדש הם וכל־העם ישמרו משמרת יהוה׃ 5 והנצבים על־הבית משמרת לבית המלך ובשער יסוד והעם כלי־יהוה בחצרות׃ 6 ואל־יבא בבית־יהוה כי אם־הכהנים ומשרתי הלויה המה יבאו כי־קדש הם וכל־העם ישמרו משמרת יהוה׃ 7 והלוים יסבו את־המלך איש נשקו בידו וכל־הבא אל־הבית יומת והיו את־המלך בצאתו ובבואו׃ 8 ויעשו הלוים וכל־יהודה ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש־אנשיו הבאים בשבת עם־יוצאי השבת כי לא־שלח יהוידע הכהן את־המחלקות׃ 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את־הרמחים ואת־המגנים ואת־הצנות אשר היו למלך דויד אשר בבית־יהוה׃ 10 ויעמד את־כל־העם איש נשקו בידו מן־הכתף הימנית של־הבית אל־הכתף השמאלית של־המזבח ושל־הבית על־המלך סביב׃ 11 ויוצא אל־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדות ויתנו אתו למלך וימשחו וימלכו ויכו־כף ויאמרו יחי המלך׃ 12 ותשמע עתליהו את־קול הרצים את־העם ותבא אל־העם בית יהוה׃ 13 ותרא והנה המלך עמד על־עמדו בפתח ושרים והחצצרות על־המלך וכל־עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והשרים נגני הכלי־שיר ומנגנים בחלילים ותקרע עתליהו את־בגדיה ותאמר קשר קשר׃ 14 ויוצא יהוידע הכהן ויאמר אל־שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל־מבית לשורותיה והמבאה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה׃ 15 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוס בית־המלך ויומתו שם׃ 16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל־העם ובין המלך להיות לעם ליהוה׃ 17 ויבא כל־העם בית הבעל ויתצוהו את־מזבחתיו ואת־צלמיו שברו היטב ואת־מתן הרגו לפני המזבחות׃ ויפקד הכהן פקדות בבית יהוה ביד הלוים אשר חלק דויד על־בית יהוה להעלות עלות יהוה כאשר כתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על־ידי דויד׃ 18 ויעמד שוערים בשערי בית־יהוה ולא־יבא כל־דבר טמא בכל־אשר לא־התקדש בכל־דבר׃ 19 ויקח את־שרי המאות ואת־האדירים ואת־המושלים בעם ואת כל־עם הארץ ויורדו את־המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער־העליון בית המלך וישיבו את־המלך על־כסא הממלכות׃ 20 וישמח כל־עם הארץ והעיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב׃

פרק י״א

1 בן־שנה יואש במלכו ושבע שנים מלך בירושלם ושם אמו צבעה מבאר שבע׃ 2 ותעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימי יהוידע הכהן׃ 3 ויקחו לו יהוידע שתי נשים וילד בנים ובנות׃ 4 ויהי אחרי־כן עלה על־לב יואש לחדש את־בית יהוה׃ 5 ויקבץ את־הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל־ישראל כסף להחזיק בדק הבית משנה בשנה ואתם תמהרו לדבר הזה ולא־מהרו הלוים׃ 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא־דרשת מעל הלוים להביא מיהודה ומירושלם את־המשכן משה עבד־יהוה וקהל ישראל לאהל העדות׃ 7 כי עתליהו בניה פרצו את־בית האלהים וגם כל־קדשי בית־יהוה עשו לבעלים׃ 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וישימו אותו בשער בית־יהוה מבחוץ׃ 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה את־משכת משה עבד־האלהים על־ישראל במדבר׃ 10 וישמחו כל־השרים וכל־העם ויביאו ויפילו אל־הארון עד־כלותם׃ 11 ויהי בעת יביא הארון אל־פקדת המלך על־ידי הלוים וכי־ראו כי־רב הכסף וכתב הכהן הגדול ונשיא המלך וריקו את־הארון ונשאו אתו אל־מקומו כזאת עשו יום־יום ויאספו כסף לרב׃ 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל־עשי מלאכת עבודת בית־יהוה ויאגרו חצבים וחרשי־עץ לחדש בית־יהוה וגם־לעשי ברזל ונחשת לחזק את־בית יהוה׃ 13 ויעש עשי המלאכה ותעל הרפואה בידם ויעמידו את־בית האלהים על־מכונו ויחזקהו׃ 14 וכאשר כלו ויביאו לפני המלך ויהוידע את־יתר הכסף ויעש כלים לבית יהוה כלי שרת והמרקחת וכפות וכלי זהב וכסף ויעלו עלות בבית יהוה תמיד כל־ימי יהוידע׃ 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן־מאה ושלשים שנה במותו׃ 16 ויקברו אתו בעיר דויד עם־המלכים כי־עשה טוב בישראל ועם־האלהים ועם־ביתו׃ 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם׃ 18 ויעזבו את־בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את־האשרות ואת־העצבים ויהי־קצף על־יהודה וירושלם באשמתם זאת׃ 19 וישלח בהם נביאים להשיבם אל־יהוה והמה העידו בם ולא האזינו׃ 20 ורוח אלהים לבשה את־זכריה בן־יהוידע הכהן ויתיצב מעל לעם ויאמר להם כה־אמר האלהים למה אתם עברים את־מצות יהוה ולא תצליחו בעזבכם את־יהוה ויעזוב אתכם׃ 21 ויקשרו עליו קשר ויסקלהו באבן על־פי המלך בחצר בית־יהוה׃ 22 ולא־זכר יואש המלך החסד אשר־עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את־בנו ובעת מותו אמר יראה יהוה וידרש׃ 23 ויהי לתשובת השנה עלה עליו חיל ארם ויבא אל־יהודה וירושלם וישחיתו את־כל־שרי העם מעם ואת־כל־שללם שלחו אל־מלך דמשק׃ 24 כי בבא מספר חיל ארם והיהוה נתן בידם חיל רב מאד כי עזבו את־יהוה אלהי אבותיהם ואת־יואש עשו שפטים׃ 25 וילכו מעליו בהרפותם בו חליים רבים ויקשרו עליו עבדיו דמי בני־יהוידע הכהן ויהרגהו על־מטתו וימת ויקברו אתו בעיר דויד ולא־קברו אתו בקברות המלכים׃ 26 ואלה הקשרים עליו זבד בן־שמעת העמונית ויהוזבד בן־שמרית המואבית׃ 27 ובניו ועל־אודות המשא הגדול עליו והיסוד בית האלהים הנה־המה כתובים על־מדרש ספר המלכים וימלך אמציה בנו תחתיו׃

פרק י״ב

1 בן־עשרים וחמש שנה אמציה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם׃ 3 ויהי כאשר חזקה עליו המלוכה ויהרג את־עבדיו המכים את־המלך אביו׃ 4 ואת־בניהם לא המית כי־כתוב בספר תורת משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות כי־איש בחטאתו יומתו׃ 5 ויקבץ אמציה את־יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל־יהודה ובנימין ויפקדם מבן־עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז בחנית וצנה׃ 6 וגם שכר מאה אלף גבורי חיל מישראל בכסף ככר׃ 7 ואיש־אלהים בא אליו לאמר אדוני המלך אל־יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם־כל־ישראל עם־כל־בני אפרים׃ 8 כי אם־אתה תעשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני האויב כי־יש־כח באלהים לעזר ולהכשיל׃ 9 ויאמר אמציה לאיש־האלהים ומה־יעשה לככר אשר נתתי למאה־אלף גדוד ישראל ויאמר איש־האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה׃ 10 ויבדל אמציה להם לגדוד הבא אליו מאפרים ללכת לביתם ויחר־אפם מאד ביהודה וישבו לביתם בחרי אף׃ 11 ואמציה התחזק וינהג את־עמו וילך גיא־המלח ויך את־בני שעיר עשרת אלפים׃ 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום אל־ראש הצור ויפילום מראש הצור וכלם נבקעו׃ 13 ובני הגדוד אשר־השיב אמציה מבלתי הלך עמו במלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון עד־בית חורון ויכו בה שלשת אלפים ויבזו שלל רב׃ 14 ויהי אחרי בוא אמציה מהכות את־אדום ויבא את־אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר׃ 15 ויחר־אף יהוה באמציה וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את־אלהי העם אשר לא־הצילו את־עמם מידך׃ 16 ויהי בדברו אליו ויאמר אליו היועץ למלך הנח לך למה תכו ויחדל נביא ויאמר ידעתי כי־יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃ 17 ויועץ אמציה מלך־יהודה וישלח אל־יואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך־ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 18 וישלח יואש מלך־ישראל אל־אמציה מלך־יהודה לאמר החרול אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־החרול׃ 19 אמרת הנה הכית את־אדום ונשאך לבבך להתהלל שב־נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ 20 ולא שמע אמציה כי־מאת האלהים היתה למען תתם אותם בידם כי־דרשו את־אלהי אדום׃ 21 ויעל יואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך־יהודה בבית־שמש אשר ליהודה׃ 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 23 ואת־אמציה מלך־יהודה בן־יואש בן־אחזיהו תפש יואש מלך־ישראל בבית־שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 24 וכל־הזהב והכסף וכל־הכלים הנמצאים בבית־האלהים עם־עבד־אדם ואוצרות בית־המלך ואת־בני התערבות וישב שמרונה׃ 25 ויחי אמציה בן־יואש מלך־יהודה אחרי מות יואש בן־יהואחז מלך־ישראל חמש עשרה שנה׃ 26 ויתר דברי אמציה הראשנים והאחרונים הלא־הם כתובים על־ספר מלכי יהודה וישראל׃ 27 ומעת סור אמציה מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכיש וישלחו אחריו לכיש וימיתוהו שם׃ 28 וישאוהו על־סוסים ויקברו עם־אבותיו בעיר יהודה׃

פרק י״ג

1 בן־עשרים ושתים שנה עזריהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו׃ 3 רק הבמות לא־סרו עוד העם זבחים ומקטרים על־הבמות׃ 4 ויהי יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מותו וישב בבית חפשית והוא מצרע ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ׃ 5 ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר מלכי יהודה׃ 6 וישכב עזריהו עם־אבותיו ויקברו אתו עם־אבותיו בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו׃ 7 בן־עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת־צדוק׃ 8 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה עזריהו אביו רק לא־בא בהיכל יהוה ועוד העם משחיתים׃ 9 הוא בנה את־שער בית־יהוה העליון ובחומת העפל בנה הרבה׃ 10 וערים בנה בהר יהודה ובחרשות בנה בירנים ומגדלים׃ 11 והוא נלחם את־מלך בני־עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני־עמון בשנה הזאת כסף כרים ועשרת אלפים כרים שעורים ועשרת אלפים כרים חטים וכן־ישיבו לו בני־עמון וגם בשנה השנית ובשלישית׃ 12 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו׃ 13 ויתר דברי יותם וכל־מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה׃ 14 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם׃ 15 וילך יותם וישכב עם־אבותיו ויקברו אתו בעיר דויד ויאחז אחז בנו תחתיו׃

פרק י״ד

1 בן־עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו׃ 2 וילך בדרך מלכי ישראל וגם־מסכה עשה לבעלים׃ 3 והוא הקטיר בגיא בן־הנם ואת־בניו העביר באש ככתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃ 5 ויתן אתו יהוה אלהיו ביד מלך־ארם ויכו־בו ויגלו ממנו שבי גדול ויביאו דמשקה ויתן גם ביד מלך־ישראל ויכהו מכות רבות׃ 6 ויהרג רצין מלך־ארם את־אילת וישבה לארם ואת־יהודה גלה מאילת ואדומים באו בעיר יהודה וישבו שם עד־היום הזה׃ 7 ופקח מלך־ישראל הרג ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד כל־אנשי חיל כי עזבו את־יהוה אלהי אבותיהם׃ 8 ועל־זכריהו נשא בני־ישראל שבי מאתים אלף אשה ובן־ובת ועוד בזזו שלל רב מהם ויביאו את־השלל דמשקה׃ 9 ויעל עובד מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך־יהודה בבית־שמש אשר ליהודה׃ 10 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 11 ואת־אמציה מלך־יהודה בן־יואש בן־אחזיהו תפש יואש מלך־ישראל בבית־שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 12 וכל־הזהב והכסף וכל־הכלים הנמצאים בבית־האלהים עם־עבד־אדם ואוצרות בית־המלך ואת־בני התערבות וישב שמרונה׃ 13 ויחי אמציה בן־יואש מלך־יהודה אחרי מות יואש בן־יהואחז מלך־ישראל חמש עשרה שנה׃ 14 ויתר דברי אמציה הראשנים והאחרונים הלא־הם כתובים על־ספר מלכי יהודה וישראל׃ 15 ומעת סור אמציה מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכיש וישלחו אחריו לכיש וימיתוהו שם׃ 16 וישאוהו על־סוסים ויקברו עם־אבותיו בעיר יהודה׃

---

(33) נחמ׳ 2: 9.

(1) ד׳ מל׳ 7: 18. 19.
(2) ד׳ מל׳ 7: 17. 19. 20.
5: 18. מלכ׳ 3: 10.
(3) מ׳ 13: 46.
(6) ד׳ מל׳ 5: 24. ד׳ מל׳ 1. מל׳ 19: 7. נחמ׳ 15: 21. 1. מל׳ 10: 29.

(7) מ׳ 48: 4–6. מל׳ 28: 1.
(16) ד׳ מל׳ 7: 1.
(17) ד׳ מל׳ 6: 32. 7: 2.
(18) ד׳ מל׳ 7: 1.
(1) ד׳ מל׳ 4: 35. מ׳ 105: 16. משל 1: 11.
(4) ד׳ מל׳ 5: 27.
(5) ד׳ מל׳ 4: 35.

ואשר לא יהיה לו שה ונמכר בגנבתו: 6 אם
במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים:
7 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם יושלם
אם אין לו ונמכר בגנבתו: 8 אם מצוא תמצא
בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים
ישלם יקח לבעלים: 9 כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם: 10 כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 11 שבועת
יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם: 12 ואם
גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: 13 אם טרף
יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם את הטרפה:
14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת
בעליו אין עמו שלם ישלם: 15 אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: 16 וכי
יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לאשה: 17 אם מאן ימאן
אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולת:
18 מכשפה לא תחיה: 19 כל שכב עם בהמה
מות יומת: 20 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו: 21 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים: 22 כל אלמנה ויתום לא
תענון: 23 אם ענה תענה אתו כי אם צעק
יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: 24 וחרה אפי
והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים: 25 אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון
עליו נשך: 26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו: 27 כי היא כסתו לבדה
היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון אני: 28 אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר: 29 בכורי בניך תתן לי
כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו לי: 30 ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב
תשלכון אתו:

פרק כג.

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס: 2 לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים
להטת: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע
שור אויבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: 6 לא תטה
משפט אביונך בריבו: 7 מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את
תבואתה: 11 ושבתית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך
וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך
ויפש בן אמתך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחג לי
בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם:
16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה
וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך
מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדן יהוה: 18 לא תזבח על
חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:
19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 20 הנה
אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו: 22 כי אם שמע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
ואצרתי את צרריך: 23 כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו: 24 לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: 25 ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: 27 את
אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר
תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף:
28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי
את הכנעני ואת החתי מלפניך: 29 לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה
עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו מפניך
עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את
גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם
מפניך: 32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
33 לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש:

פרק כד.

1 ואל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא
יגשו ועם לא יעלו איתו: 3 ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יהוה נעשה: 4 ויכתב משה את כל
דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח
משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: 8 ויקח
משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם
הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים
האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל: 10 ויראו את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר: 11 ואל אצילי בני ישראל לא
שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו:
12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה
שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם: 13 ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה אל הר האלהים: 14 ואל
הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב
אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אליהם: 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן
את ההר: 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:
18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי
משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

(8) ו. מל. 19: 15. ו. ספר. 6: 7. ו. מל. 14: 3. ס. מל. 5: 5. 1: 2. (10) ס. מל. 8: 15. (11) כה. 19: 41. (12) ס. מל. 10: 32. 12: 17. 13: 3. 7. ספר. 1: 3. ס. מל. 15: 16. 13: 16. ספר. 1: 13. (13) ו. ספר. 17: 43. ו. מל. 19: 15. (16) ס. דבל. 21: 3. 4. (17) ס. דבל. 21: 5. ספר. (18) ס. מל. 8: 26. (19) ס. ספר. 7: 13. ו. מל. 11: 36. 15: 4. ס. דבל. 21: 7. (20) דב. 27: 49. ס. מל. 3: 27. ס. דבל. 21: 8-10. ו. מל. 22: 47. (22) דב. 27: 40. ס. דבל. 21: 10. (24) ס. דבל. 22: 1. 6. 21: 17. 23: 25. (26) ס. דבל. 22: 2. ס. מל. 8: 18. (27) ס. דבל. 22: 3. 4. (28) ס. דבל. 22: 5. (29) ס. מל. 6: 9. 15. ס. מל. 8: 28. 9: 16. ס. דבל. 22: 9. 7. (1) ו. מל. 20: 35. ס. מל. 4: 29. יב. 1: 17. ס. מל. 8: 28. 29. (2) ס. מל. 9: 5. 11. (3) ו. מל. 19: 16.

6 ٱلصلح ولكن لم تصف: وصية: ٱلصلح: وصية: ٱلصلح.* وصية: ٱلصلح: 7 لصلح بك بصلح: وصية: ٱلصلح: وصية: ٱلصلح: وصية: ٱل

37 לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ ס הנה אני בך
ועמך ובניך ובנותיך בשבי ובאו אל ארץ אשר לא
ידעתם אתה ואבותיך.

ד.

1 ויאמר אליו אלישע שמעו דבר יהוה איש הישר
בעיניו ואל יענה בו כל הדברים האלה׃ ס הנה
2 מעדנות מלכים (מלכי) ונשא׃ ס ויאמר אליו
אלישע בא קח לך כלים חוצה מאת כל שכניך
כלים ריקים אל תמעט׃ ס ובאת ובאת סגר הדלת
3 בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה׃ ס
והמלא הלך מאתו ויסגר הדלת בעדו ובעד בניו
המה מגישים אליו והוא יצק׃ ס ויהי כמלאות
4 הכלים ויאמר אל בנו הגישה אלי עוד כלי ויאמר
אליו אין עוד כלי ויעמד השמן׃ ס ותבוא ותגד
לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי
5 את נשיך ואת בניך תחיי׃ ס ויהי היום ותלך
מעמו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים
אליה והיא תצק׃ ס ויהי כמלאות הכלים ותאמר
אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
6 כלי ויעמד השמן׃ ס ותבוא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת
7 בניך את והתרי׃ ס והיום אשר יעבר ואלישע הלך
אל שונם והאשה החזיקה בו ותחזק ללחם אכלו
8 שם׃ ס והיום יעבר ואלישע הלך שונמה ותזבק
אליו ותאמר הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש
9 הוא עבר תמיד עלינו׃ ס ותאמר אל אישה הנה נא
ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא לנצח יבוא הנה
10 נא נעשה עלית קטנה ונשים לו שם שם מטה
וכסא ומנורה ושלחן וכסא לו ויהי כעברו יום
11 ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ ס ויאמר
אל גחזי נערו מה לה ויאמר אבל בן אין לה
12 ואישה זקן׃ ס ויאמר קרא לה ותעמד לפני׃ ס

[1] ויקרא לה׃

13 ויאמר אל גחזי דבר נא אליה הנה חרדת עלינו
את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל
המלך אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃
14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה
15 ואישה זקן׃ ס ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
16 בפתח׃ ס ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת
בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃
17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר
18 דבר אליה אלישע׃ ס ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים׃ ס ויאמר אל אביו נא ראשי
19 נא ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ ס וישאהו
ויבא אל אמו ותשב על ברכיה עד הצהרים וימת׃
20 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו
21 ותצא׃ ס ותקרא אל אישה ויאמר שלחי נא לי
אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש
22 האלהים ואשובה׃ ס ותאמר מדוע אתה הלך אליו
היום לא חדש ולא שבת ויאמר שלום׃ ס ותאמר
23 שלום לך בעלך לכי פגעי נא בו עתה ואמרת אל
תרכב לי ואל תרד כי אם הגד לי ואדברה אליו
כדברך׃ ס ויאמר שלום לך אל תרכב לי ואל תרד
כי אם הגד לי ואדברה אליו כדברך׃ ס ותאמר
24 שלום׃ ס ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג
ולך נהג אל תעצר לי כי אם אמרתי אליך׃ ס
ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי
כראות איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי
נערו הנה השונמית ההיא׃ ס רוץ נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום
26 לילד׃ ס ותאמר שלום׃ ס ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר
איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה
27 העלים מני ולא הגיד לי׃ ס ותאמר הבן שאלתי
אדני הלא אמרתי אל תשלה לי׃ ס ויאמר לגחזי
חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש
לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת את
28 משענתי על פני הילד׃ ס ותאמר אם נשבע אתה

(37) ס׳ 83: 10.

(7) 1: מל׳ 21: 21.
(9) ב: מל׳ 9: 14, 24.
(10) 1: שמ׳ 3: 19. 1: מל׳ 2: 55. שו׳ 10: 19.
21: 19. 21. 29.
(13) ב: מל׳ 8: 29. ב: דבה׳ 22: 8.
(15) 1ב: 35: 6. מש׳ 1: דבה׳ 22: 8.
(16) 1: מל׳ 19: 10.
(17) ב: מל׳ 9: 8. ב: דבה׳ 22: 8. 1: מל׳ 21: 21.
(18) 1: מל׳ 16: 31. 32.
(19) 1: מל׳ 22: 6.
(21) 1: מל׳ 16: 32.
(24) 1: מל׳ 20: 39.
(26) 1: מל׳ 14: 23.
(27) שו׳ 6: 11. ב: 2 מל׳ 5: 29.

29 מאכילים.* ואשר מצא בחוצות העיר יקחנו הגיחזי לעשות
לאשה. כי לא ידע מה עשה לה בעבור שהחיה את בנה.
30 ויעש כדבר איש האלהים. הלך הוא וילכו עמו ויבואו
העירה. והנה הנער מת ושכב על מטתו. ויבא הוא
ויסגור הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל ה'. 31 ויעל
ויגע על הנער על פיו ועל עיניו וידיו.* ויגהר על הנער
ויחם בשרו. וישב וילך בבית אחד הלוך ושוב ויעל
ויגהר עליו. ויזר הנער שבע פעמים ויפקח הנער את
עיניו. 32 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית
הזאת. ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך. 33 ותבא
ותפל על רגליו ותשתחו ארצה.* ותשא את בנה ותצא.
34 ויבא גיחזי ויגד לאביו את הדבר. ויצא אליהו ויבא
הבית והנה הנער מת ושכב על מטתו.* ויבא ויסגור
הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל ה'. 35 ויעל ויגע על
הנער ויזר הנער שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו.*
36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת. ויקרא
לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך.

פרק ח'.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר: קומי
2 ולכי את ביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא ה' לרעב
וגם בא על הארץ שבע שנים. ותקם האשה ותעש כדבר
איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
3 שבע שנים. ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ
פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה:
4 והמלך מדבר אל גיחזי נער איש האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא
מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה
אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל
שדה ויאמר גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
אשר החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר
לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד
עתה: 7 ויבא אלישע (ב) דמשקה.* ובן הדד מלך ארם

(29) 1: מל. 12: 28. 29.
(30) 1: מל. 10: 35. 13: 1. 10. 14: 23. 15: 8. 12.
(31) 1: מל. 14: 16.
(32) ד. מל. 8: 12.
(33) מל. 1: 3.

חלה. 5: 3.
(9) ד. דבר. 23: 8.
(12) 1: מל. 10: 24.
(13) ד. דבר. 23: 12. מעב. 31: 34.
(14) ד. מל. 23: 3. ד. דבר. 24: 1.
(17) ד. דבר. 23: 16. ד.

(1) ד. דבר. 22: 10. ד. מל. 8: 26.
(2) ד. דבר. 22: 11.
(4) ד. דבר. 23: 1. מעב. 25: 9.
(5) 1: דבר.

(ב) 1: (מ)השונמית אשר החיה את בנה. 2: מ: השונמית הזאת ובנה.

מלכים: ב.

1 ויהי אחרי מות אחאב ומואב פשע בישראל׃
2 ויפל אחזיהו בשבכה בעליתו אשר לשמרון וימרץ וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה׃* 3 ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אלהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ 4 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליהו׃ 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אלהם מדוע שבתם׃ 6 ויאמר אלהם איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ 7 ויאמר אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה׃ 8 ויאמרו אליו איש בעל שער וזנם אזור עור על מתניו ויאמר תשבי הוא׃ 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד׃ 10 ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים ואם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותאכל אש מן השמים את שר החמשים ואת חמשיו׃ 11 וישב עוד וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהר רד׃ 12 ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותאכל אש מן השמים את שר החמשים ואת חמשיו׃ 13 וישב וישלח שר חמשים שלישי וילך שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך׃ 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תקר נפשי בעיניך׃

---

[1] ק׳: לכשוחיו.

(1) ד. דבה. 24: 1.
(3) 1. מל. 15: 14. 22: 43.
ד. מל. 14: 4.
(4) ד. מל. 22: 4. מש. 30: 13. כה. 27: 2. מש. 35: 5. 1. דבה. 29: 9.
(6) ד. דבה. 24: 5.
(7) ד. דבה. 24: 6.
(9) ד. דבה. 24: 8. מצה.
(13) ד. דבה. 24: 14.
(15) ד. מל. 22: 7.
(16) כה. 5: 15. 18. 7: 7. מל. 18: 9.
(17) ד. מל. 8: 12. ד. דבה. 24: 23.
1: ד. מל. 15: 18. ד. מל. (18) 16. 15: 18.
(20) ד. מל. 14: 5. ד. דבה. 24: 25.
(21) ד. דבה. 24: 26. 27.
(3) דב. 2: 14. ד. מל. 8: 12.
(4) מו. 78: 34. מש. 3: 7. ד. מל. 14: 26.
(5) ד. מל. 13: 25. 14: 25. 27.
(6) 1. מל. 16: 33.
(7) כה. 1: 3.

[2] ק׳: קטנו.

8 ויעזבו את־כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שני עגלים ויעשו אשרה וישתחוו לכל־צבא השמים ויעבדו את־הבעל׃ 9 והעביר את־בניו באש בגיא בן־הנם ועונן ונחש וקסם ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 10 ויסר יהוה מאד מעל פניו ולא נותר רק שבט יהודה לבדו׃ 11 גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ 12 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר־השליכם מעל פניו׃ 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל־נביאו כל־חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי ככל התורה אשר צויתי את־אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃ 14 ולא שמעו ויקשו את־ערפם כערף אבותם אשר לא־האמינו ביהוה אלהיהם׃ 15 וימאסו את־חקתיו ואת־בריתו אשר כרת את־אבותם ואת־עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אותם לבלתי לעשות ככמוהם׃ 16 ויעזבו את כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שני עגלים ועשרה ויעשו אשרה וישתחוו לכל־צבא השמים ויעבדו את־הבעל׃ 17 והעבירו את־בניהם ואת־בנותיהם באש וינחשו ניחשים ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃ 19 גם־יהודה לא שמרו את־מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר־השליכם מעל פניו׃ 21 כי־קרע ישראל מבית דויד וימליכו את־ירבעם בן־נבט וידח ירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃ 22 וילכו בני־ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃ 23 עד־אשר הסיר יהוה את־ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשוריה עד היום הזה׃ 24 ויבא מלך אשור מבבל מכותה ומעוא מחמת וספרוים וישב בארי שמרון תחת בני ישראל וירשו את־שמרון וישבו בעריה׃ 25 ויהי בתחלת שבתם שם את־יהוה לא יראו את־יהוה וישלח יהוה בהם את־הארי׃ 26 ויאמרו אל־מלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את־משפט אלהי הארץ וישלח בהם את־הארי והנם ממיתים אותם כאשר אין־דעת את־משפט אלהי הארץ׃ 27 ויצו מלך אשור לאמר שמו־שם אחד מן־הכהנים אשר־הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמדם את־משפט אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מן־הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית־אל והוא היה מלמדם איך יראו את־יהוה׃ 29 והיו עוד כל־גוי וגוי עשים אלהיהם ויניחו בבתי הבמות אשר עשו השמרנים כל־גוי וגוי בעריהם אשר הם יושבים שם׃ 30 ואנשי בבל עשו את־סכות בנות ואנשי כות עשו את־נרגל ואנשי חמת עשו את־אשימא׃ 31 והעוים עשו את־נבחז ואת־תרתק והספרוים שרפים את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃ 32 ויהי את־יהוה יראו ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃ 33 את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אותם משם׃ 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים לא־יראים הם את־יהוה ולא־הם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר־צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם את־שמו ישראל׃ 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצו עליהם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא־תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ 36 כי אם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול וזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל־הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם־את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יצל אתכם מיד כל־אויביכם׃ 40 ולא שמעו כמשפטם הראשון הם עשים׃ 41 ויהי הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם עבדים גם־בניהם גם־בני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

מפטיר: מל.

1 ויהי בשנת שלשים שנה לעזריהו מלך יהודה ימלך הושע בן־אלה על־שמרון על־ישראל תשע שנים׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃ 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור והי־לו הושע עבד וישב־לו מנחה׃ 4 וימצא מלך אשור בהושע ויתן־סופים אל־סו מלך־מצרים ולא־העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא׃ 5 ויעל מלך אשור בכל־הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים׃ 6 בשנת התשע להושע לכד מלך אשור את־שמרון ויגל את־ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ 7 ויהי כי־חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת יד־פרעה מלך־מצרים ויראו אלהים אחרים׃ 8 וילכו בחקות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני־ישראל ובחקים אשר עשו מלכי־ישראל׃ 9 ויחפאו בני־ישראל דברים אשר לא־כן על־יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל־עריהם ממגדל־נוצרים ועד עיר מבצר׃ 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל־גבעה רמה ותחת כל־עץ רענן׃ 11 ויקטרו שם במות כגוים אשר־הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את־יהוה׃ 12 ויעבדו את־הגלולים אשר־אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה׃

---

[1] מ: לאדרמלך׃

---

(9) ד. מל. 13: 10.
(10) ד. מל. 14: 1.
(12) ד. מל. 14: 15. 13: 14.
25: 14: 9. מפט. ד. דבה. 25: 17: מפט.
(14) ד. מל. 12: 12.
(17) 1. מל. 20: 26.
(19) ד. מל. 13: 25.
(22) ד. מל. 8: 12.
(23) ד. מל. 14: 27. מפ. 2: 24. 25. 32: 13.
(25) ד. מל. 13: 18. 19.
(1) ד. מל. 13: 10. ד. דבה.
(8) ד. דבה. 25: 17. 18. מפט.
(4) ד. מל. 12: 3.
(5) ד. מל. 12: 20.
(6) מד. 16: 24. שו. 18: 4. 20.
(7) ד. דבה. 25: 11. ד. מפ. 8: 13. שו. 60: פסוק. מפ. 15: 38.
25: 1.
(9) ד. דבה. 25: 17. 18. מפט.
(11) מפ. 19: 38. 21: 16.

13 ויאמר אליו מה עשה אלישע ויספר אשר החיה את־המת׃ ויהי כאשר ספר למלך את־אשר החיה את־המת והנה האשה אשר החיה את־בנה צעקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה׃ ויאמר גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר החיה אלישע׃ 14 ויהי המלך שאל לאשה ותספר לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השב את־כל־אשר־לה ואת־כל־תבואת השדה מיום עזבה את־הארץ ועד־עתה׃ 15 ואלישע בא דמשקה ובן־הדד מלך ארם חלה ויגד־לו לאמר בא־הלם איש האלהים עד־הנה׃ 16 ויאמר המלך אל־חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את־יהוה מעליו לאמר החיה מחלי הזה׃ 17 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי הזה׃ 18 ויאמר אליו אלישע לך אמר לו החיה תחיה והראני יהוה כי־מות ימות׃ 19 וישם איש האלהים פניו ויקפא עד־בוש ויבך איש האלהים׃ 20 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי־ידעתי את־הרעה אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח־אש והכית בבחוריהם בחרב ורטשת עלליהם ובקעיהם תבקע׃ 21 ויאמר מה־עבדך הכלב כי יעשה את־הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה כי־מלך אתה על־ארם׃ 22 וילך מעם אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אלי אמר לאמר החיה תחיה׃ 23 ויהי ממחרת ויקח את־המכבר וימשך המים ויזרק על־פני המקום ויעל את־פני אלישע׃ 24 ויבא אל־יהורם ויגד־לו ויאמר אלישע בא־אלי מדמשק׃ 25 ויהי בעת ירד יהורם בן־אחאב למלך על־ישראל בשמרון שתים עשרה שנה׃ 26 ויהי אחזיהו בן־עשרים ושתים שנה במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך־ישראל׃ 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כאשר בית אחאב כי חתן בית אחאב היה׃ 28 וילך את־יהורם בן־אחאב למלחמה אל־חזאל מלך־ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את־יורם׃ 29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן־הפצעים אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך יהודה ירד לראות את־יורם בן־אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

ט א ויקרא אלישע הנביא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃ 2 ובא שמה וראה שם יהוא בן־יהושפט בן־נמשי ובא והקם את־אחיו מתוך החדר והבאת אל־חדר׃ 3 ולקחת פך השמן וצקת על־ראשו ואמרת כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעדה׃ 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר־לי אליך שר ויאמר אל־מי מכלנו ויאמר אליך שר׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על־ראשו ויאמר אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על־עם יהוה על־ישראל׃ 7 והכית את־בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל־עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבעשא בן־אחיה׃ 10 ואת־איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ 11 ויהוא יצא אל־עבדי אדניו ויאמר אליו השלום באו למה בא המשגע הזה אתכם ויאמר אליהם אתם ידעתם את־שיחו׃ 12 ויאמרו שקר דבר־נא לנו ויאמר כה וכה דבר־אלי לאמר כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל׃ 13 וימהרו ויקחו איש את־בגדו וישימו תחתיו על־גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן־יהושפט בן־נמשי על־יורם והוא שמר הוא וכל־ישראל את־רמת גלעד מפני חזאל מלך־ארם׃ 15 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן־הפצעים אשר הכוהו ארמים בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ויאמר יהוא אם־יש נפשכם אל־יצא פליט מן־העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ 17 והצפה עמד על־מגדל יזרעאל וירא את־כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח־רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך רכב־הסוסים לקראתו ויאמר כה־אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר בא־המלאך עד־אליהם ולא שב׃ 19 וישלח רכב־סוסים שנית ויבא אליהם ויאמר כה־אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר בא־אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן־נמשי כי־נהג בשגעון׃ 21 ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך־ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יורם את־יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה־השלום עד־הזנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יורם את־ידיו וינס ויאמר אחזיה מרמה אחזיהו׃ 24 ויהוא מלא כח קשתו וירך את־יורם בין כתפיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו׃ 25 ויאמר אל־בדקר שליש שא והשלך אתו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו ויהוה נשא עליו את־המשא הזה׃ 26 אם־לא את־דמי נבות ואת־דמי בניו ראיתי אמש נאם־יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם־יהוה עתה שא והשלכתו בחלקת השדה כדבר יהוה׃ 27 וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם־אתו הכו במרכבה בעלה־גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת שם׃ 28 וירכבו אתו עבדיו במרכבה וישאו אתו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם־אבתיו בעיר דויד׃ 29 ובשנת עשתי עשרה שנה ליורם בן־אחאב מלך אחזיהו על־יהודה׃ 30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם פוכה עיניה ותיטב את־ראשה ותשקף בעד החלון׃ 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום שלום זמרי הורג אדניו׃ 32 וישא פניו אל־החלון ויאמר מי־אתי מי וישקפו אליו שני שלשים סריסים׃ 33 ויאמר שאוה ויפלו אתה ויזו מדמה על־הקיר ועל־הסוסים ויתרסה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו־נא את־האררה הזאת ובנה כי־בת־מלך הוא׃ 35 וילכו לקברה ולא־מצאו בלתי את־הגלגלת ואת־הרגלים ואת־כפות הידים׃ 36 וישבו ויגדו לו ויאמר דבר־יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת שדה יזרעאל יאכלו הכלבים את־בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על־פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא־יאמרו זאת איזבל׃

י א ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל־שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־אמנים על־אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ 3 וראיתם את־הטוב ואת־הישר מבני אדניכם ושמתם על־כסא אביו וילחמו על־בית אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד ויאמרו לאמר הנה לא־עמדו שני המלכים לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ 5 וישלח אשר על־הבית ואשר על־העיר הזקנים ואמנים אל־יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל־אשר תאמר אלינו נעשה לא־נמליך איש הטוב בעיניך עשה׃ 6 ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם־לי אתם ואם־בקולי אתם שמעים קחו את־ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים בני־אדניו שבעים איש אתי הגדלים בעיר מגדלים אותם׃ 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את־בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את־ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ 8 ויבא המלאך ויגד־לו לאמר הביאו ראשי בני־המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד־הבקר׃ 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל־כל־העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על־אדני ואהרגהו ומי הכה את־כל־אלה׃ 10 דעו־נא כי לא־יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על־בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ 11 ויך יהוא את־כל־הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל־גדוליו ומיודעיו וכהניו עד־בלתי השאיר לו שריד׃ 12 ויקם וילך ויבא שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך׃ 13 מצא יהוא את־אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃ 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל־בור בית עקד איש ארבעים ושנים ולא־הניח איש מהם׃ 15 וילך משם ויפגע ביהונדב בן־רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם־לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם־יש תנה ידך ויתן־ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי את־יהוה ויושיבהו במרכבתו׃ 17 ויבא שמרונה ויך את־כל־הנשארים לאחאב בשמרון עד־השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל־אליהו׃ 18 ויקבץ יהוא את־כל־העם ויאמר אליהם אחאב עבד את־הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה כל־נביאי הבעל כל־עבדיו וכל־כהניו קראו אלי איש אל־יפקד כי־זבח גדול לי לבעל כל־אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את־עבדי הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ 21 וישלח יהוא בכל־ישראל ויבאו כל־עבדי הבעל ולא־נותר איש אשר לא־בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל־פה׃ 22 ויאמר לאשר על־המלתחה הוצא לבושים לכל־עבדי הבעל ויוצא להם את־הלבושים׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו ובקרו פן־יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם־עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר־ימלט מן־האנשים אשר אני מביא על־ידיכם נפש תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל־יצא איש ויכו לפי־חרב וישלכו הרצים והשלשים אל־עבר בית הבעל׃ 26 ויצאו אל־מצבת בית הבעל וישרפו את־מצבת הבעל׃ 27 וינתצו את־בית הבעל וישמו אתו למחראות עד־היום הזה׃ 28 וישמד יהוא את־הבעל מישראל׃ 29 רק מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר יהוא מאחריהם את־עגלי הזהב אשר בבית־אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל־יהוא יען אשר־הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על־כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא־שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל־לבבו לא־סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את־ישראל׃ 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל־גבול ישראל׃ 33 מן־הירדן מזרחה כל־ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על־נחל ארנון והגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל־אשר עשה וכל־גבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם־אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על־ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

יא א ותראה עתליהו אם־אחזיהו כי־מת ותקם ותאבד את־כל־זרע המלוכה׃ 2 ותקח יהושבעת בת־יהורם אחות אחזיהו את־יואש בן־אחזיהו ותגנבהו מתוך בני־המלך המומתים ותתנהו ואת־מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת׃ 3 והיה אתה בבית־יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על־הארץ׃ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את־שרי המאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את־בן־המלך׃ 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית מבאיכם בשבת ושמרי משמרת בית־המלך׃ 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את־משמרת הבית מסכה׃ 7 ושני פרוצי מחיכם כל־היוצאים בשבת ושמרו משמרת בית־יהוה אל־המלך׃ 8 וסבותם על־המלך סביב איש כליו בידו והבא אל־השדרות יומת והיו את־המלך בצאתו ובבואו׃ 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל־יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי המאות חניתות ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן־הכתף הימנית של־הבית אל־הכתף השמאלית של־המזבח ושל־הבית על־המלך סביב׃ 12 ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדות ויתנו אתו למלך וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליה את־קול הרצים את־העם ותבא אל־העם בית יהוה׃ 14 ותרא והנה המלך עמד על־העמד כמשפט והשרים והחצצרות על־המלך וכל־עם הארץ שמח וחוצצרים ועתליה קרעה בגדיה ותקרא קשר קשר על־המלך עתליה׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את־שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל־מבית לשורותיה והמת אחריה בחרב כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ותמת שם׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ 18 ויבאו כל־עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את־מזבחתיו ואת־צלמיו שברו היטב ואת־מתן הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על־בית יהוה׃ 19 ויקח את־שרי מאות והכרי והרצים וכל־עם הארץ ויורדו את־המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים׃ 20 וישמח כל־עם הארץ והעיר שקטה ואת־עתליה המיתו בחרב בבית המלך׃ 21 בן־שבע שנים יואש במלכו׃

יב א בשנת שבע למלך יהוא מלכה יואש ושנים ארבעים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע׃ 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 4 ויאמר יואש אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר יובא בית־יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על־לב איש להביא בית יהוה׃ 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו ויחזקו הם את־בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את־בדק הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו כסף מאת מכריכם כי־לבדק הבית תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבוא איש בית יהוה ונתנו שם הכהנים שמרי הסף את כל־הכסף המובא בית יהוה׃ 10 והיה כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וספרו את־הכסף הנמצא בבית יהוה׃ 11 ונתנו הכסף המתכן על־ידי עשי המלאכה הפקדי בית יהוה ויוציאו אל־גזברי עשי המלאכה אשר בבית יהוה׃ 12 לחצבי האבן והגזרים ולקנות עצי ולחצב אבני־גזית לחזק את־בדק הבית בכל אשר־יצא על־הבית לחזקה׃ 13 אך לא־יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי כסף מן־הכסף המובא בית יהוה׃ 14 כי לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו בו את־בית יהוה׃ 15 ולא־יחשבו את־האנשים אשר־יתנו את־הכסף על־ידם לתת אל־עשי המלאכה כי באמונה הם עשים׃ 16 כסף אשמות ולא־יובא בית יהוה לכהנים היה׃ 17 אז עלה חזאל מלך־ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על־ירושלם׃ 18 ויקח יואש מלך־יהודה את־כל־הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח אל־חזאל מלך־ארם ויעל מעל ירושלם׃ 19 ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא בית־המלך׃ 21 יוזכר בת־שמעת ויהוזבד בן־שמר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו׃

יג א בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף־יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל כל־הימים׃ 4 ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו יהוה כי־ראה את־לחץ ישראל כי־לחצם מלך ארם׃ 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ 6 אך לא־סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את־ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃ 7 כי לא־הותיר ליהואחז עם כי אם־חמשים פרשים ועשרה רכבים ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ 8 ויתר דברי יהואחז וכל־אשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יהואחז עם־אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃ 11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל בם הלך׃ 12 ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם־אבתיו וישב ירבעם על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי ישראל׃ 14 ואלישע חלה את־חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך־ישראל ויבך על־פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ 15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר למלך ישראל שים יד־ך על־הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את־ידיו על־ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועה מארם כי תכה את־ארם באפק עד־כלתך׃ 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו הכית חמש או־שש פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה־ארם׃ 20 וימת אלישע ויקברהו ויהי גדודי מואב בא־הארץ לשנת בבוא׃ 21 ויהי המה קברים איש ויראו את־הגדוד וישלכו את־האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על־רגליו׃ 22 וחזאל לחץ את־ישראל כל־ימי יהואחז׃ 23 ויחן יהוה אותם וירחם ויפן אליהם למען בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב ולא־אבה השחיתם ולא־השליכם מעל פניו עד־עתה׃ 24 וימת חזאל מלך־ארם וימלך בן־הדד בנו תחתיו׃ 25 וישב יואש בן־יהואחז ויקח את־הערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש ושב את־ערי ישראל׃

יד א בשנת שתים ליואש בן־יהואחז מלך־ישראל מלך אמציה בן־יואש מלך יהודה׃ 2 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה׃ 4 אך הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויהי כחזק הממלכה עליו ויך את־עבדיו המכים את־המלך אביו׃ 6 ואת־בני המכים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות כי־איש בחטאו יומתו׃ 7 הוא הכה את־אדום בגיא־מלח עשרת אלפים ותפש את־סלע במלחמה ויקרא את־שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח אמציה מלאכים אל־יהואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 9 וישלח יהואש מלך־ישראל אל־אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־החוח׃ 10 הכה הכית את־אדום ונשא לבבך להתהלל שב־נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ 11 ולא שמע אמציה וילך יהואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית־שמש אשר ליהודה׃ 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 13 ואת־אמציה מלך יהודה בן־יואש בן־אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל בבית־שמש וילך אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 14 ואת־כל־הזהב והכסף ואת־כל־הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת־בני־התערבות וישב שמרונה׃ 15 ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 וישכב יואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ 17 ויחי אמציה בן־יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן־יהואחז מלך־ישראל חמש עשרה שנה׃ 18 ויתר דברי אמציה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם׃ 20 וישאהו על־סוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דויד׃ 21 ויקחו כל־עם יהודה את־עזריהו והוא בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 22 הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃ 23 בשנת חמש עשרה שנה ליואש בן־יהואחז מלך־ישראל מלך ירבעם בן־יואש בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 25 הוא השיב את־גבול ישראל מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ 26 כי־ראה יהוה את־עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ 27 ולא־דבר יהוה להמחות את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן־יואש׃ 28 ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת ליהודה בישראל הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב ירבעם עם־אבתיו עם־מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃

טו א בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך־ישראל מלך עזריה בן־אמציה מלך יהודה׃ 2 בן־שש עשרה שנה היה במלכו ושנים חמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו׃ 4 אך הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויגע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ׃ 6 ויתר דברי עזריה וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 7 וישכב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו׃ 8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים׃ 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא־סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 10 ויקשר עליו שלם בן־יבש ויכהו קבלעם ויתיו תחתיו׃ 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 12 זה דבר־יהוה אשר דבר אל־יהוא לאמר בניך עד־רבעים ישבו לך על־כסא ישראל ויהי־כן׃ 13 שלם בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך חדש ימים בשמרון׃ 14 ויעל מנחם בן־גדי מתרצה ויבא תרצה ויכה את־שלם בן־יבש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו׃ 15 ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 אז הכה מנחם את־תפסח ואת כל־אשר בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את־כל־הרות אשר בקעו׃ 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמרון׃ 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר כל־ימיו מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 19 עלה פול מלך־אשור על־הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי־עמו ידו להחזיק את־הממלכה בידו׃ 20 ויוצא מנחם את־הכסף על־ישראל על כל־גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים חמשים שקלים לאיש ויסב מלך־אשור ולא־עמד שם בארץ׃ 21 ויתר דברי מנחם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 22 וישכב מנחם עם־אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃ 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־ישראל בשמרון שנתים׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 25 ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלשו ויכהו בשמרון בארמון בית־המלך את־ארגב ואת־אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהרגהו וימלך תחתיו׃ 26 ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון עשרים שנה׃ 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את־עיון ואת־אבל בית מעכה ואת־יניעם ואת־קדש ואת־חצור ואת־הגלעד ואת־הגלילה כל ארץ נפתלי ויגל אותם אשורה׃ 30 ויקשר הושע בן־אלה קשר על־פקח בן־רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן־עזיה׃ 31 ויתר דברי פקח וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 32 בשנת שתים לפקח בן־רמליהו מלך־ישראל מלך יותם בן־עזיה מלך יהודה׃ 33 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת־צדוק׃ 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו עשה׃ 35 אך הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את־שער בית־יהוה העליון׃ 36 ויתר דברי יותם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 37 בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך־ארם ואת־פקח בן־רמליהו ברעה בישראל׃ 38 וישכב יותם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃

טז א בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן־רמליהו מלך אחז בן־יותם מלך יהודה׃ 2 בן־עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו׃ 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את־בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃ 5 אז עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה וצרו על־אחז ולא יכלו להלחם׃ 6 בעת ההיא השיב רצין מלך־ארם את־אילת לארם וגרש את־היהודים מאילת וארמים באו אילת וישבו שם עד־היום הזה׃ 7 וישלח אחז מלאכים אל־תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושיעני מיד מלך־ארם ומיד מלך־ישראל הקמים עלי׃ 8 ויקח אחז את־הכסף ואת־הזהב הנמצא בבית־יהוה ובאצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור׃ 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך־אשור על־דמשק וילכדה ויגלה אותה קיר והמית את־רצין׃ 10 ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה וירא את־המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל־אוריה הכהן את־תבנית המזבח ואת־דמותו לכל־מעשהו׃ 11 ויבן אוריה הכהן את־המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד־בוא המלך אחז מדמשק׃ 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את־המזבח ויקרב המלך על־המזבח ויעל עליו׃ 13 ויקטר את־עלתו ואת־מנחתו ויסך את־נסכו ויזרק את־דם שלמיו על־המזבח׃ 14 ואת־מזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מלפני הבית מבין מזבחך ומבית יהוה ויתן אתו על־ירכתי המזבח צפונה׃ 15 ויצו המלך אחז את־אוריה הכהן לאמר על־המזבח הגדול הקטר את־עלת הבקר ואת־מנחת הערב ואת־עלת המלך ואת־מנחתו ואת־עלת כל־עם הארץ ואת־מנחתם ואת־נסכיהם וכל־דם עלה וכל־דם זבח עליו תזרק וא

15 وملوك ملكة دمشق.* وعبدة دمشق وجاءت
وجلست: في ارض دمشق: وكان عبد حدد
16 ملكا عليها عوضا عن ملك حدد.* وضرب
منحم ملك ارام ملك دمشق وملك
على اسرائيل ومضى الى بنوئيل: وملك
على ارام في راموت جلعاد وقاتل
17 راموت جلعاد. وجاء يهوشافاط ملك
يهوذا: الى يورام ملك اسرائيل وقال
له ملك يهوذا منتم حدة ارجع بك بعدك.
18 فقال له ملك اسرائيل ارجع بنتي
لك عدلا. وقال ملك اسرائيل ليهوشافاط
19 ملك يهوذا لبس انا ملك وانت لبس
انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
20 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
21 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
22 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
23 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
24 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
25 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
26 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
27 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
28 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
29 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
30 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت

(16) ا. ملـ 4: 24. ب. ملـ 8: 12.
(19) ا. ٢مل. 5: 26. بـ. 9: 1. ٥٠ 8: 9. ٥. ملـ 14: 5.
(27) بـ. 7: 1.
(29) ا. ٢مل. 5: 26. بـ. 9: 1. ملـ 15: 20.

(30) ب. ملـ 17: 1. ٥٠ 10: 3. 7. 15.
(32) ب. ٢مل. 27: 1.
(34) ب. ملـ 15: 3.
(35) ب. ملـ 15: 4. ب. ٢مل. 27: 3. ٢مل.
(37) ب. ملـ 16: 5. بـ. 7: 1. 23.

ب. ملـ 15: 27.

(1) ب. ٢مل. 28: 1. ٢مل.
(3) ٥٠ 18: 21. ب. ٢مل. 3. ٥٠ 106: 37. 38. ١٢٠ 12: 31.
(4) ١٢٠ 12: 2. ا. ملـ 14: 28: 21.
(5) بـ. 7: 1. 4. ٢مل.
(6) ب. ملـ 14: 22.
(7) ب. ملـ 15: 29. ا. ٢مل. 5: 26. ب. ٢مل. 28: 20.
(8) ب. ملـ 12: 18. ب. ٢مل. 28: 21.

16 ملك ملكة دمشق.* وعبدة دمشق وجاءت
وجلست: في ارض دمشق: وكان عبد حدد
17 ملكا عليها عوضا عن ملك حدد.* وضرب
منحم ملك ارام ملك دمشق وملك
على اسرائيل ومضى الى بنوئيل: وملك
على ارام في راموت جلعاد وقاتل
18 راموت جلعاد. وجاء يهوشافاط ملك
يهوذا: الى يورام ملك اسرائيل وقال
له ملك يهوذا منتم حدة ارجع بك بعدك.
19 فقال له ملك اسرائيل ارجع بنتي
لك عدلا. وقال ملك اسرائيل ليهوشافاط
20 ملك يهوذا لبس انا ملك وانت لبس
انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
21 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
22 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
23 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
24 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
25 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
26 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
27 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
28 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
29 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
30 لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت
لبس انا ملك وانت لبس انا ملك وانت

٢٢

1 وجلس يهوشافاط ملك يهوذا على
2 كرسيه في مدينة داود.* وملك يهورام
ابن يهوشافاط ملك يهوذا في السنة
الخامسة ليورام ابن اخاب ملك
3 اسرائيل. وكان يهورام ابن اثنتين
وثلاثين سنة حين ملك في اورشليم
4 ثمان سنين. وسار في طريق ملوك
اسرائيل كما عمل بيت اخاب لان
ابنة اخاب كانت امرأته. وعمل الشر
5 في عيني الرب.* ولم يشأ الرب ان
يهلك بيت داود من اجل العهد الذي
قطعه لداود وكما وعد ان يعطيه سراجا
6 له ولبنيه كل الايام.* وفي ايامه
عصى ادوم على يهوذا وملكوا عليهم
7 ملكا.* فعبر يورام مع رؤساء جنده
وجميع المركبات التي له وقام ليلا
وضرب الادوميين الذين احاطوا به
8 وبرؤساء المركبات فهرب الشعب الى

(1) ا. ٢مل. 8: 24. ب. ملـ 12: 21.
(3) ا. ٢مل. 8: 26. بـ. 9: 1. ٥٠ 8: 9. ٥. ملـ 14: 5.
(5) ب. ٢مل. 5: 26. بـ. 9: 1. ملـ 15: 20.
(6) ب. ٢مل. 8: 29. ٢مل.
(7) ب. ملـ 11: 14. ٢مل. 9: 24.
(8) ب. ٢مل. 10: 13. ٢مل.

ויהי אחרי מות אחאב ומואב פשע בישראל: ויפל אחזיה בשבלי עליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון: ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות וילך אליהו: וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ויאמר אליהם איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: ויאמר אליהם מה מדת האיש העלה לקראתכם ויספרו אליו את הדברים האלה: ויאמר אליהם איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר איש התשבי הוא: וישלח אליו את שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד: ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו: וישב עוד וישלח אליו שר חמשים אחר וידבר אליו כה אמרת איש האלהים כה אמר המלך מהר רדה: ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו: וישב וישלח שר חמשים שלישי ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך: הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך: וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על כי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: וידבר אליהו אל יהורם בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה ואליהו והלך מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן ויאמר אלישע חי יהוה ונפשך חי אם אעזבך וילכו שניהם: ויהי בלכתם הלאה ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ותהי נא פי שנים ברוחך אלי: ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקוח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהי: ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן: ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויך את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויך את המים ויחצו הלם ויעבר אלישע: וירא בני הנביאים אשר בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו: וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו: ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים: וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון:

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנו: ומישע מלך מואב היה נקד וישלם למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם בעת ההיא משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע במני ההלך אתי למלחמה על מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר באי דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם כי נשא אני פני יהושפט מלך יהודה אם אביט אליך ואם אראך: ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים: כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם: ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תכרתו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאבו באבנים: ויהי בבקר כעלות המנחה והנה באו מים דרך אדום ותמלא הארץ את המים: וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה ומעלה ויעמדו על הגבול: וישכמו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם: ויאמרו דם זה חרבו חרב נכו נכו המלכים ואיש את רעהו ועתה למשלל מואב: ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות בם: ואת הערים יהרסו ואת כל חלקת טוב איש אבניו ישלכו ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו ואת כל עצי הטוב יכרתו עד השאיר קירה אבניה לבדה ויסבו הקלעים וכתום: וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו: ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

ואשת איש מבני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר לא יש לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי: ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת: ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכה ואת בניך תחיי בנותר: ויהי היום ועבר אלישע שונמה ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: ויהי יום אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם: ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך האיש לך דבר אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי ראשי הנער ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות ואלכה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותאמר אל אישה

17 ואשלחם לכבלו.* ואמרתם לאדניו ליוסף: אנא שא נא את־ 18 עון אחיך ואת־חטאתם כי־רעה גמלוך ועתה שא נא לעון עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו.* וגם אחיו הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים. 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני.* 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב. 21 ועתה אל תיראו אכלכל אתכם ואת־טפכם.* וינחם וידבר על־לבם. 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת ועשר שנים.* 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן־מנשה ילדו על־ברכי יוסף. 24 ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב.

25 וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמתי מזה.* 26 וימת יוסף בן־מאת ועשר שנים וישמו אתו בארון במצרים.

ספר שמות

1 ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרימה את־יעקב איש וביתו באו: 2 ראובן שמעון לוי ויהודה.* 3 יששכר זבולן ובנימן. 4 דן ונפתלי גד ואשר.* 5 ויהי כל־נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים. 6 וימת יוסף וכל־אחיו וכל הדור ההוא.* 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם. 8 ויקם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע את־יוסף.* 9 ויאמר אל־עמו הנה עם בני־ישראל רב ועצום ממנו. 10 הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה כי־תקראנה מלחמה ונוסף גם־הוא על־שנאינו ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ. 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את־פתם ואת־רעמסס. 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני־ישראל. 13 ויעבדו מצרים את־בני ישראל בפרך.* 14 וימררו את־חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל־עבדה בשדה את כל־עבדתם אשר־עבדו בהם בפרך. 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה.* 16 ויאמר בילדכן את־העבריות וראיתן על־האבנים אם־בן הוא והמתן אתו ואם־בת היא וחיה. 17 ותיראן המילדת את־האלהים ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים ותחיין את־הילדים.* 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את־הילדים.* 19 ותאמרן המילדת אל־פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו.* 20 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד מאד. 21 ויהי כי־יראו המילדת את־האלהים ויעש לבתים.* 22 ויצו פרעה לכל־עמו לאמר כל־הבן הילוד היארה תשליכהו וכל־הבת תחיון.*

23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני־ישראל מן־העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה.* 24 וישמע אלהים את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב. 25 וירא אלהים את־בני ישראל וידע אלהים.

1 ומשה היה רעה את־צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את־הצאן אחר המדבר ויבא אל־הר האלהים חרבה.* 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת־אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל.* 3 ויאמר משה אסרה־נא ואראה את־המראה הגדול הזה מדוע לא־יבער הסנה.* 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני.* 5 ויאמר אל־תקרב הלם של־נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת־קדש הוא.* 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי יראה מהביט אל־האלהים.* 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את־עני עמי אשר במצרים ואת־צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי־ידעתי את־מכאביו.* 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן־הארץ ההוא אל־ארץ טובה ורחבה אל־ארץ זבת חלב ודבש אל־מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי.* 9 ועתה הנה צעקת בני־ישראל באה אלי וגם־ראיתי את־הלחץ אשר מצרים לחצים אתם.* 10 ועתה לכה ואשלחך אל־פרעה והוצא את־עמי בני־ישראל ממצרים.* 11 ויאמר משה אל־האלהים מי אנכי כי אלך אל־פרעה והוצאתי את־בני ישראל ממצרים.* 12 ויאמר כי־אהיה עמך וזה־לך האות כי־אנכי שלחתיך בהוציאך את־העם ממצרים תעבדון את־האלהים על־ההר הזה.* 13 ויאמר משה אל־האלהים הנה אנכי בא אל־בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה־שמו מה אמר אלהם.* 14 ויאמר אלהים אל־משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם.* 15 ויאמר עוד אלהים אל־משה כה־תאמר אל־בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה־שמי לעלם וזה זכרי לדר דר.* 16 לך ואספת את־זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת־הערוך לכם במצרים.* 17 ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל־ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל־ארץ זבת חלב ודבש.* 18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל־מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה־נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו.* 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה.* 20 ושלחתי את־ידי והכיתי את־מצרים בכל־נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם.* 21 ונתתי את־חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי־תלכון לא תלכו ריקם.* 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי־כסף וכלי־זהב ושמלת ושמתם על־בניכם ועל־בנותיכם ונצלתם את־מצרים.*

1 ויען משה ויאמר והן לא־יאמינו לי ולא־ישמעו בקלי כי־יאמרו לא־נראה אליך יהוה.* 2 ויאמר יהוה אליו מה־זה בידך ויאמר מטה.* 3 ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו.* 4 ויאמר יהוה אל־משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו.* 5 למען יאמינו כי־נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.* 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא־נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג.* 7 ויאמר השב ידך אל־חיקך וישב ידו אל־חיקו ויוצא והנה שבה כבשרו.* 8 והיה אם־לא יאמינו לך ולא־ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון.* 9 והיה אם־לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא־ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר והשפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן־היאר והיו לדם ביבשה.* 10 ויאמר משה אל־יהוה בי אדני לא־איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל־עבדך כי כבד־פה וכבד לשון אנכי.* 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי־ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה.* 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם־פיך והורתיך אשר תדבר.* 13 ויאמר בי אדני שלח־נא ביד־תשלח.* 14 ויחר־אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי־דבר ידבר הוא וגם הנה־הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו.* 15 ודברת אליו ושמת את־הדברים בפיו ואנכי אהיה עם־פיך ועם־פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון.* 16 והוא ידבר־לך אל־העם והיה הוא יהיה־לך לפה ואתה תהיה־לו לאלהים.* 17 ואת־המטה הזה תקח בידך אשר תעשה־בו את־האתת.*

18 וילך משה וישב אל־יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה־נא ואשובה אל־אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום.* 19 ויאמר יהוה אל־משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל־האנשים המבקשים את־נפשך.* 20 ויקח משה את־אשתו ואת־בניו וירכבם על־החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את־מטה האלהים בידו.* 21 ויאמר יהוה אל־משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל־המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את־לבו ולא ישלח את־העם.* 22 ואמרת אל־פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל.* 23 ואמר אליך שלח את־בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את־בנך בכרך.* 24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו.* 25 ותקח צפרה צר ותכרת את־ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן־דמים אתה לי.* 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת.* 27 ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו.* 28 ויגד משה לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־האתת אשר צוהו.* 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל־זקני בני־ישראל.* 30 וידבר אהרן את כל־הדברים אשר דבר יהוה אל־משה ויעש האתת לעיני העם.* 31 ויאמן העם וישמעו כי־פקד יהוה את־בני ישראל וכי ראה את־עניים ויקדו וישתחוו.

1 ואחרי־כן באו משה ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישראל שלח את־עמי ויחגו לי במדבר.* 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא ידעתי את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח.* 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה־נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או בחרב.* 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם.* 5 ויאמר פרעה הן־רבים עתה עם־הארץ והשבתם אתם מסבלתם.* 6 ויצו פרעה ביום ההוא את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר.* 7 לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן.* 8 ואת־תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי־נרפים הם על־כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו.* 9 תכבד העבדה על־האנשים ויעשו־בה ואל־ישעו בדברי שקר.* 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־העם לאמר כה אמר פרעה איננו נתן לכם תבן.* 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר.* 12 ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש קש לתבן.* 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן.* 14 ויכו בשטרי בני־ישראל אשר־שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם־תמול גם־היום.* 15 ויבאו שטרי בני־ישראל ויצעקו אל־פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך.* 16 תבן לא־נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך.* 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על־כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה.* 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא־ינתן לכם וכתכן לבנים תתנו.* 19 וירעו שטרי בני־ישראל אתם בהגד לאמר לא־תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו.* 20 ויפגעו את־משה ואת־אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה.* 21 ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את־ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת־חרב בידם להרג אתנו.* 22 וישב משה אל־יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני.* 23 ומאז באתי אל־פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא־הצלת את־עמך.*

1 ויאמר יהוה אל־משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו.* 2 וידבר אלהים אל־משה ויאמר אליו אני יהוה.* 3 וארא אל־אברהם אל־יצחק ואל־יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם.* 4 והקמתי את־בריתי אתם לתת להם את־ארץ כנען את־ארץ מגריהם אשר גרו בה.* 5 וגם אני שמעתי את־נאקת בני־ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את־בריתי.* 6 לכן אמר לבני־ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים.* 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים.* 8 והבאתי אתכם אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה.* 9 וידבר משה כן אל־בני ישראל ולא־שמעו אל־משה מקצר רוח ומעבדה קשה.* 10 וידבר יהוה אל־משה לאמר.* 11 בא דבר אל־פרעה מלך מצרים וישלח את־בני ישראל מארצו.* 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני־ישראל לא־שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים.* 13 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן ויצום אל־בני ישראל ואל־פרעה מלך מצרים להוציא את־בני ישראל מארץ מצרים.*

14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן.* 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן־הכנענית אלה משפחות שמעון.* 16 ואלה שמות בני־לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאת שלשים ושבע שנה.* 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם.* 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאת שלשים ושבע שנה.* 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות לוי לתלדתם.* 20 ויקח עמרם את־יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את־אהרן ואת־משה ושני חיי עמרם מאת שלשים ושבע שנה.* 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי.* 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי.* 23 ויקח אהרן את־אלישבע בת־עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר.* 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי.* 25 ואלעזר בן־אהרן לקח־לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את־פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם.* 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבתם.* 27 הם המדברים אל־פרעה מלך מצרים להוציא את־בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן.* 28 ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים.* 29 וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליך.* 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה.*

1 ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך.* 2 אתה תדבר את כל־אשר אצוך ואהרן אחי ידבר אל־פרעה ושלח את־בני ישראל מארצו.* 3 ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אתתי ואת־מופתי בארץ מצרים.* 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את־ידי במצרים ויצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים.* 5 וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני ישראל מתוכם.* 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו.* 7 ומשה בן־שמנים שנה ואהרן בן־שלש ושמנים שנה בדברם אל־פרעה.*

8 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר.* 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין.* 10 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין.* 11 ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן.* 12 וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה־אהרן את־מטותם.* 13 ויחזק לב־פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה.* 14 ויאמר יהוה אל־משה כבד לב־פרעה מאן לשלח העם.* 15 לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־הפך לנחש תקח בידך.* 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה.* 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי־אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על־המים אשר בהיאר והפכו לדם.* 18 והדגה אשר ביהיאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מהיאר והיה הדם בכל־ארץ מצרים.* 19 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטך ונטה ידך על־מימי מצרים על־נהרתם על־יאריהם ועל־אגמיהם ועל כל־מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל־ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.* 20 ויעשו־כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את־המים אשר בהיאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל־המים אשר בהיאר לדם.* 21 והדגה אשר ביהיאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצרים לשתות מים מהיאר ויהי הדם בכל־ארץ מצרים.* 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב־פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה.* 23 ויפן פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שת לבו גם לזאת.* 24 ויחפרו כל־מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא־יכלו לשתת ממימי היאר.* 25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את־היאר.*

1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני.* 2 ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־גבולך בצפרדעים.* 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך.* 4 ובך ובעמך ובכל־עבדיך יעלו הצפרדעים.* 5 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־ידך במטך על־היארים על־היאלים ועל־הבצות והעל את־הצפרדעים על־ארץ מצרים.* 6 ויט אהרן את־ידו על־מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ מצרים.* 7 ויעשו־כן החרטמים בלהטיהם ויעלו את־הצפרדע על־ארץ מצרים.* 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל־יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויזבחו ליהוה.* 9 ויאמר משה לפארה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך וממתיך רק ביאר תשארנה.* 10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו.* 11 וסרו הצפרדעים ממך וממתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה.* 12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל־יהוה על־דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה.* 13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים מן־החצרות ומן־השדות.* 14 ויצברם חמרם חמרם ותבאש הארץ.* 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה וכבד את־לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה.* 16 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־מטך והך את־עפר הארץ והיה לכנם בכל־ארץ מצרים.* 17 ויעשו־כן ויט אהרן את־ידו במטהו ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר הארץ היה לכנם בכל־ארץ מצרים.* 18 ויעשו־כן החרטמים בלהטיהם להוציא את־הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה.* 19 ויאמרו החרטמים אל־פרעה אצבע־אלהים היא ויחזק לב־פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה.* 20 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני.* 21 כי אם־אין אתה משלח את־עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו בתי מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־המה עליה.* 22 והפליתי ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ.* 23 ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה.* 24 ויעש יהוה־כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב.* 25 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ.* 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו.* 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו.* 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי.* 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל־יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל־יסף פרעה התל לבלתי שלח את־העם לזבח ליהוה.* 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל־יהוה.* 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד.* 32 ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את־העם.

1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני.* 2 כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם.* 3 הנה יד־יהוה היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד.* 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל־לבני־ישראל דבר.* 5 ויעש יהוה את־המועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ.* 6 ויעש יהוה את־הדבר הזה ממחרת ותמת כל־מקנה מצרים ומקנה בני־ישראל לא־מת אחד.* 7 וישלח פרעה והנה לא־מת מקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב־פרעה ולא שלח את־העם.* 8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה.* 9 והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים.* 10 ויקחו את־הפיח כבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין אבעבעת פרחת באדם ובבהמה.* 11 ולא־יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמים ובכל־מצרים.* 12 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל־משה.* 13 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני.* 14 כי בפעם הזאת אנכי שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ.* 15 כי עתה שלחתי את־ידי ואך אתך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ.* 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ.* 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם.* 18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא־היה כמהו במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה.* 19 ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר־לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו.* 20 הירא את־דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את־עבדיו ואת־מקנהו אל־הבתים.* 21 ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־עבדיו ואת־מקנהו בשדה.* 22 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים.* 23 ויט משה את־מטהו על־השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים.* 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היתה כמהו בכל־ארץ מצרים מאז היתה לגוי.* 25 ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד ואת כל־עץ השדה שבר.* 26 רק בארץ גשן אשר־שם בני־ישראל לא היה ברד.* 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים.* 28 העתירו אל־יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד.* 29 ויאמר אליו משה כצאתי את־העיר אפרש את־כפי אל־יהוה הקלת יחדלון ולא־יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ.* 30 ואתה ועבדיך ידעתי טרם תיראון מפני יהוה אלהים.* 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל.* 32 והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה.* 33 ויצא משה מעם פרעה את־העיר ויפרש כפיו אל־יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא־נתך ארצה.* 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו.* 35 ויחזק לב־פרעה ולא שלח את־בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד־משה.*

1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה כי אני הכבדתי את־לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו.* 2 ולמען תספר באזני בנך ובן־בנך את אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר־שמתי בם וידעתם כי אני יהוה.* 3 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד־מתי מאנת לענת מפני שלח את־עמי ויעבדני.* 4 כי אם־מאן אתה לשלח את־עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך.* 5 וכסה את־עין הארץ ולא יוכל לראות את־הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן־הברד ואכל את כל־העץ הצמח לכם מן־השדה.* 6 ומלאו בתיך ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על־האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה.* 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את־האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים.* 8 וישב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים.* 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג־יהוה לנו.* 10 ויאמר אלהם יהי־כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם.* 11 לא כן לכו־נא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם תבקשון ויגרש אתם מאת פני פרעה.* 12 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד.* 13 ויט משה את־מטהו על־ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל־היום ההוא וכל־הלילה הרוח הקדים נשא את־הארבה.* 14 ויעל הארבה על כל־ארץ מצרים וינח בכל־גבול מצרים כבד מאד לפניו לא־היה כן־ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן.* 15 ויכס את־עין כל־הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ אשר הותיר הברד ולא־נותר כל־ירק בעץ ובעשב השדה בכל־ארץ מצרים.* 16 ויבהל פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם.* 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל־יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את־המות הזה.* 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל־יהוה.* 19 ויהפך יהוה רוח־ים חזקה מאד ויסע את־הארבה ויתקע אתו ים־סוף לא־נשאר ארבה אחד בכל־גבול מצרים.* 20 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שלח את־בני ישראל.* 21 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך השמים ויהי חשך על־ארץ מצרים וימש חשך.* 22 ויט משה את־ידו על־השמים ויהי ערפל־חשך בכל־ארץ מצרים שלשת ימים.* 23 לא־ראו איש את־אחיו ולא־קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל־בני ישראל היה אור במושבתם.* 24 ויקרא פרעה אל־משה ויאמר לכו עבדו את־יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם־טפכם ילך עמכם.* 25 ויאמר משה גם־אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו.* 26 וגם־מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את־יהוה אלהינו ואנחנו לא־נדע מה־נעבד את־יהוה עד־באנו שמה.* 27 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא אבה לשלחם.* 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל־תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות.* 29 ויאמר משה כן דברת לא־אסף עוד ראות פניך.*

1 ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ועל־מצרים אחרי־כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה.* 2 דבר־נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי־כסף וכלי־זהב.* 3 ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם.* 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים.* 5 ומת כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה.* 6 והיתה צעקה גדולה בכל־ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף.* 7 ולכל בני־ישראל לא־חרץ כלב לשנו מאדם ועד־בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל.* 8 וירדו כל־עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל־העם אשר ברגליך ואחרי־כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף.* 9 ויהוה אמר אל־משה לא־ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים.* 10 ומשה ואהרן עשו את כל־המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא־שלח את־בני ישראל מארצו.*

1 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים לאמר.* 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה.* 3 דברו אל כל־עדת בני־ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית.* 4 ואם־ימעט הבית משה מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל־ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על־השה.* 5 שה תמים זכר בן־שנה יהיה לכם מן־הכבשים ומן־העזים תקחו.* 6 וה

ויהוא אמר אל יהונדב בן רכב הישר לבבך אתי כאשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויתן ידו ויעלהו אליו ויושבהו על יד המרכבה׃ 16 וילך אתי וראה בקנאתי את יהוה ויושבהו ברכבתו׃ 17 ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו אל יחסר איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יחסר איש לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את עבדי הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם את הלבושים׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר הביאותי בידכם מלט איש את איש נפשו הנמלט את האיש אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש ויכו לפי חרב ויטלום הרצים והשלשים ויזרקו ויאמרו אל עיר בית הבעל׃ 26 ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ 27 וינתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ 29 רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בנים רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ 33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון וגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

פרק יא

ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ 2 ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המומתים ואתו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליהו ולא הומת׃ 3 ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית ויהשבעם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ 5 ויצו אתם לאמר זאת הדבר אשר תעשו שלשית מבאיכם השבתים לשמרי משמרת בית המלך׃ 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסכה׃ 7 ושני פרצי כל יצאי השבת בכל ושמרו משמרת בית יהוה אל המלך סביב׃ 8 וסבותם על המלך איש וכליו בידו והבא אל המערכות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו׃ 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי המאות חניתות ושלטים אשר היו למלך דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב׃ 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה׃ 14 ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ביחצרות ותקרע עתליהו את בגדיה ותקרא קשר קשר׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורותיה והמבאה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם המיתה׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה׃ 18 ובין כל העם הארץ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה׃ 19 ויקח את שרי מאות הכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ 21 בן שבע שנה יואש במלכו׃

פרק יב

בשנת שבע למלך יהוא מלך יואש ושנים ארבעים מלך בירושלם ושם אמו צבית מבאר שבע׃ 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 4 ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו ויחזקו הם את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים לקחת עוד כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ 10 והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה׃ 11 ונתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה פקדי בית יהוה ויוציאו אתו אל חרשי העצים ובנים העשים בבית יהוה׃ 12 ואל הגדרים והחצבים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה׃ 13 אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה׃ 14 כי לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו בו את בית יהוה׃ 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת אל עשי המלאכה כי באמונה הם עשים׃ 16 כסף אשמות וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו׃ 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם׃ 18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם׃ 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך בסלא׃ 21 ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויאמציהו בנו תחתיו׃

פרק יג

בשנת שלשים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהואחז על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃ 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בהלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃ 7 כי לא הניח ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה׃ 11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בהלך׃ 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם אבתיו וישב ירבעם על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל׃ 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ 15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר למלך ישראל שים יד על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך׃ 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃ 20 וימת אלישע ויקברהו ויהי גדודי מואב בא בארץ לשנת בבוא׃ 21 ויהי הם קברים איש ויראו את הגדוד וישלכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו׃ 22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז׃ 23 ויחן יהוה אתם וירחם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה׃ 24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו׃ 25 וישב יואש בן יהואחז ויקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בפעם בפעם שלשה פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל׃

פרק יד

בשנת שנתים למות יואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה׃ 2 בן עשרים וחמש שנה מלכו ושם אמו יהועדין מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויהי כחזק הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו׃ 6 ואת בני המכים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאתו יומתו׃ 7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח אמציהו מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח׃ 10 הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ 11 ולא שמע אמציהו וילך יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש וילך אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 14 ואת כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ 17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם׃ 20 וישאהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד׃ 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו׃ 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ 23 בשנת חמש עשרה שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד יהואש בן יואחז׃ 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃

פרק טו

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריהו בן אמציהו מלך יהודה׃ 2 בן שש עשרה שנה היה במלכו ושם אמו יכליהו מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ׃ 6 ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 7 וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו׃ 8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים׃ 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 10 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל העם וימיתהו וימלך תחתיו׃ 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 12 זה דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בניך ישבו לך על כסא ישראל עד רבעים ויהי כן׃ 13 שלם בן יבש מלך בשנת תשע ושלשים שנה לעזיה מלך יהודה וימלך חדש ימים בשמרון׃ 14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא תרצה ויך את שלם בן יבש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו׃ 15 ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את כל הרות אשר בקעו׃ 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריהו מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון׃ 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר כל ימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 19 בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי ידו עמו להחזיק המלכות בידו׃ 20 ויוצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים חמשים שקלים לאיש ויסב מלך אשור ולא עמד שם בארץ׃ 21 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 22 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃ 23 בשנת חמשים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שתי שנים׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלשו ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהרגהו וימלך תחתיו׃ 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה׃ 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יניעה ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגל אתם אשורה׃ 30 ויקשר הושע בן אלה קשר על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיהו׃ 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 32 בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה׃ 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה׃ 35 אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון׃ 36 ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 37 בימים ההם החל יהוה לשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו שלח בירושלם׃ 38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃

פרק טז

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה׃ 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו׃ 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם׃ 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה׃ 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל הקמים עלי׃ 8 ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור׃ 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור על דמשק וילכדה ויגל אתה קיר ואת רצין המית׃ 10 ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה ויראה את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את תבנית המזבח וכמעשהו לכל עבודתו׃ 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק׃ 12 וירא המלך מן המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו׃ 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו על המזבח׃ 14 ואת מזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מפני הבית מבין מזבחו ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך מזבחו צפונה׃ 15 ויצו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת יהיה לי לבקר׃ 16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז׃ 17 ויקץ המלך אחז את מסגרות המכנות ויסר מעליהם את הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ויתן אתו על מרצפת אבנים׃ 18 ואת מסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך אשור׃ 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 20 וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך חזקיהו בנו תחתיו׃

פרק יז

בשנת שתים עשרה שנה לאחז מלך הושע בן אלה במלך בשמרון על ישראל תשע שנים׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃ 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור והי לו הושע עבד וישב לו מנחה׃ 4 וימצא מלך אשור בהושע כי שלח מלאכים אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כעת בעת ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא׃ 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרונה ויצר עליה שלש שנים׃ 6 בשנת התשעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים׃ 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ובחקות מלכי ישראל אשר עשו׃ 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן אל יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל ערותיהם מגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃ 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן׃ 11 ויקטרו שם במות ככל הגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה׃ 12 ויעבדו את הגלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה׃ 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאיו כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃ 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם׃ 15 ואת חקותיו מאסו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אותם לבלתי עשות ככמוהם׃ 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃ 17 ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 18 ויתעבר יהוה מאד בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃ 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו׃ 21 כי קרע ישראל מבית דויד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃ 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃ 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃ 24 ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃ 25 ויהי בראשית שבתם שם את יהוה לא יראו ויהי כי שלח יהוה בהם את הארי ויהרגו בהם׃ 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את הארי והנה ממיתים אותם כאשר אין דעת את משפט אלהי הארץ׃ 27 ויצו מלך אשור לאמר שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמדם את משפט אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מן הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל והוא היה מורה להם איך יראו את יהוה׃ 29 ויהי כל גוי וגוי עשו אלהיהם ויניחו בבתי הבמות אשר עשו שמרונים גוי וגוי בעריהם אשר הם יושבים שם׃ 30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא׃ 31 והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את אדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃ 32 ויהי יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃ 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם׃ 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל׃ 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצו אתם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ 36 כי אם יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יצל אתכם מיד כל אויביכם׃ 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים׃ 41 ויהי הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

פרק יח

ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה׃ 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃ 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃ 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃ 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה׃ 7 ויהי יהוה אתו בכל אשר יצא ישכיל ויתמרד במלך אשור ולא עבדו׃ 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃ 9 ויהי בשנת ארבע למלך חזקיהו היא שנת השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה׃ 10 ויקצה מקצה שלש שנים בשנת ששת חזקיהו היא שנת התשעית להושע מלך ישראל נלכדה שמרון׃ 11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וישם אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ 12 תחת אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו׃ 13 ובשנת ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות וילכדם׃ 14 וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי שוב מעלי אשר תתן עלי אשא ויעש מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב׃ 15 ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה ובאצרות בית המלך׃ 16 בעת ההיא קצץ חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האסף אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור׃ 17 וישלח מלך אשור את תרתן ואת רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד על ירושלם ויעלו וילכו וירדו ירושלם ויעלו ויבאו וישבו בתעלת הברכה העליונה אשר בדרך שדה כובס׃ 18 ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃ 19 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃ 20 אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃ 21 ועתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש על כפו ותבא בה כן פרעה מלך מצרים לכל בטחו עליו׃ 22 ואם אמרתם אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃ 23 ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃ 24 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃ 25 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃ 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃ 27 ויאמר אליהם רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃ 28 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר לאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור׃ 29 כה אמר המלך אל יתל לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו׃ 30 ואל יבטח חזקיהו אתכם על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃ 31 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃ 32 עד בואי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ 33 הצילו הצילו איש את ארצו מיד מלך אשור׃ 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי עו

36 כִּי־לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאִסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃
37 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלָּךְ בְּרָגֶשׁ׃
38 יָשֹׁד מָוֶת עֲלֵימוֹ יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
39 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃
40 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֵם וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃
41 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
42 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
43 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃
44 חָלְקוּ גִחוֹן מִפְּגֵי חֶמְאָה וְקֶרֶב לִבּוֹ רִיבוֹת רַכּוּ שְׁמָנִים מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְּתִחוֹת׃
45 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
46 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבוֹר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃

נט.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃
4 בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃
5 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
6 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃
7 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ תַּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃
8 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרִי׃
9 אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
10 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃
11 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃
12 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
13 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וְילִינוּ׃
14 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃
15 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
16 אֱלֹהִים יְקַדְּמֵנִי יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי בְּשׁוֹנְאָי׃ אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
17 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃
18 אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃ אֱלֹהִים יְקַדְּמֵנִי יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי בְּשׁוֹנְאָי׃
19 הַרְגֵם אַל־פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
20 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃
21 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃
22 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
23 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וְילִינוּ׃
24 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃
25 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
26 אֱלֹהִים יְקַדְּמֵנִי יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי בְּשׁוֹנְאָי׃ אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
27 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃
28 אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃ אֱלֹהִים יְקַדְּמֵנִי יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי בְּשׁוֹנְאָי׃
29 הַרְגֵם אַל־פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃

---

(37) נד. 33: 7.

(1) נד. 37: 1. מצב. 3: 4.
(2) כה. 3: 4.
(4) ד. אמר. 16: 12. ד. מל. 18: 35. מש. 50: 21.
(6) נד. 37: 6. מצב. ד-מל. 17: 18.
(7) ד. מל. 19: 35-37. בל. 1: 51.
(8) ד. מל. 18: 14.
(9) 1. אמר. 23: 27.
(10) ד. מל. 18: 5.
(12) ד. מל. 18: 33. שמ. 27: 23.
(13) ד. מל. 18: 34.
(14) נד. 37: 14. מצב. 1. 1. מל. 18: 39. נד. 44: 6. בל. 10: 10-12.
(15) 1. אמר. 4: 4. מש. 80: 2.
(16) מש. 31: 2. ד. בבב. 6: 7. נד. 10: 18.
(18) מש. 115: 4. בל. 10: 3.
(19) מש. 83: 18.
(20) נד. 37: 21. מצב. מש. 65: 2.
(21) נה. 2: 13. שה. 16: 4. מש. 22: 7. 8. נה. 2: 15.
(22) מש. 71: 22. נד. 5: 24. בל. 51: 5.
(23) ד. מל. 18: 17. אס. 20: 7. נד. 10: 18.
(25) נד. 45: 7. 10: 5.
(26) מש. 129: 6.
(27) מש. 139: 1. מצב. 1.
(28) שה. 41: 2. שמ. 29: 4. 38: 4. אמר. 4: 2. ד. מל. 19: 33. 36. 37.
(29) 1. אמר. 2: 34. ד. מל. 20: 8. 9. נד. 7: 11. 14. בל. 12: 11.

וְחַיָּה׃ 30 וְכִי־יוּסַ֣ף עָלָ֔יו כֹּ֖פֶר וְנָתַ֣ן פִּדְיֹ֑ן כָּל־אֲשֶׁ֥ר יוּתַ֖ן עָלָֽיו׃ 31 אֽוֹ־בֵ֥ן יִגָּ֖ח אוֹ־בַ֣ת יִגָּ֑ח כַּמִּשְׁפָּ֥ט הַזֶּ֖ה יֵעָשֶׂ֥ה לּֽוֹ׃ 32 אִם־שֵׁ֥ן עֶ֛בֶד יִגָּ֖ח אוֹ־אָמָ֑ה כֶּ֚סֶף שְׁלֹשִׁ֣ים שְׁקָלִ֔ים יִתֵּ֖ן לַאדֹנָ֑יו וְהַשּׁ֖וֹר יִסָּקֵֽל׃ 33 וְכִֽי־יִפְתַּ֨ח אִ֜ישׁ בּ֗וֹר אוֹ־כִֽי־יִכְרֶ֤ה אִישׁ֙ בֹּ֔ר וְלֹ֥א יְכַסֶּ֖נּוּ וְנָפַ֣ל שָׁ֑מָּה שׁ֥וֹר אוֹ־חֲמֽוֹר׃ 34 בַּ֣עַל הַבּ֗וֹר יְשַׁלֵּם֙ כֶּ֣סֶף יָשִׁ֣יב לִבְעָלָ֔יו וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לּֽוֹ׃ 35 וְכִֽי־יִגֹּ֨ף שׁ֤וֹר אִישׁ֙ אֶת־שׁ֣וֹר רֵעֵ֔הוּ וָמֵ֑ת וּמָכְר֣וּ אֶת־הַשּׁ֣וֹר הַחַ֔י וְחָצ֖וּ אֶת־כַּסְפּ֑וֹ וְגַם־הַמֵּ֥ת יֶחֱצֽוּן׃ 36 וְאִם־נ֣וֹדָ֔ע כִּ֥י שׁ֖וֹר נַגָּ֣ח הוּא֮ מִתְּמֹ֣ל שִׁלְשֹׁם֒ וְלֹ֣א יַשְׁמִ֗ירֶנּוּ בְּעָלָ֔יו שַׁלֵּ֥ם יְשַׁלֵּ֖ם שׁ֣וֹר תַּ֑חַת וְהַמֵּ֖ת יִהְיֶ֥ה לּֽוֹ׃ 37 כִּֽי־יִגְנֹ֨ב אִ֜ישׁ שׁ֤וֹר אוֹ־שֶׂה֙ וּטְבָחוֹ֣ א֔וֹ וּמָכָ֑רוֹ חֲמִשָּׁ֤ה בָקָר֙ יְשַׁלֵּ֣ם תַּ֣חַת הַשּׁ֔וֹר וְאַרְבַּ֥ע צֹ֖אן תַּ֥חַת הַשֶּֽׂה׃

פרק כב׃

1 אִם־בַּמַּחְתֶּ֣רֶת יִמָּצֵ֔א הַגַּנָּ֖ב וְהֻכָּ֣ה וָמֵ֑ת אֵ֥ין ל֖וֹ דָּמִֽים׃ 2 אִם־זָרְחָ֥ה הַשֶּׁ֖מֶשׁ עָלָ֑יו דָּמִ֖ים לּ֔וֹ שַׁלֵּ֥ם יְשַׁלֵּ֖ם אִם־אֵ֥ין לוֹ֙ וְנִמְכַּ֖ר בִּגְנֵבָתֽוֹ׃ 3 אִם־הַגְּנֵבָ֥ה תִמָּצֵ֖א בְּיָד֑וֹ מִשּׁ֥וֹר עַד־חֲמ֖וֹר עַד־שֶׂ֑ה שְׁנַ֥יִם יְשַׁלֵּֽם׃ 4 כִּֽי־יַבְעֶ֥ר אִישׁ֙ שָׂדֶ֣ה א֔וֹ כֶּ֖רֶם וְשִׁלַּ֣ח אֶת־בְּעִירֹ֑ה וּבִעֵ֗ר בִּשְׂדֵ֤ה אַחֵר֙ מֵיטַ֣ב שָׂד֔וֹ וּמֵיטַ֥ב כַּרְמ֖וֹ יְשַׁלֵּֽם׃ 5 כִּֽי־תֵצֵ֤א אֵשׁ֙ וּמָצְאָ֣ה קֹצִ֔ים וְנֶאֱכַ֥ל גָּדִ֖ישׁ א֣וֹ הַשָּׂדֶ֑ה הַמַּבְעִ֥ר אֶת־הַבְּעֵרָ֖ה יְשַׁלֵּ֥ם שָׁלֵֽם׃ 6 כִּֽי־יִתֵּ֨ן אִ֜ישׁ אֶל־רֵעֵ֗הוּ כֶּ֤סֶף אוֹ־כֵלִים֙ לִשְׁמֹ֔ר וְנִגְנַ֥ב מִבֵּ֖ית הָאִ֑ישׁ אִם־יִמָּצֵ֥א הַגַּנָּ֖ב יְשַׁלֵּ֥ם שְׁנָֽיִם׃ 7 אִם־לֹ֤א יִמָּצֵא֙ הַגַּנָּ֔ב וְנִקְרַב֙ בַּ֣עַל הַבַּ֔יִת אֶל־הָאֱלֹהִ֑ים אִם־לֹ֥א שָׁלַ֖ח יָדוֹ֙ בִּמְלֶ֣אכֶת רֵעֵֽהוּ׃ 8 עַל־כָּל־דְּבַר־פָּ֗שַׁע עַל־שׁ֤וֹר עַל־חֲמוֹר֙ עַל־שֶׂ֣ה עַל־לְבוּשׁ֔ עַל כָּל־אֲבֵדָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יֹאמַ֖ר כִּי־ה֣וּא זֶ֑ה עַד־הָאֱלֹהִ֣ים יָבֹ֔א אֲשֶׁ֥ר יַרְשִׁיעֻ֖ן אֱלֹהִ֑ים שְׁנַ֥יִם לְרֵעֵֽהוּ׃ 9 כִּֽי־יִתֵּ֨ן אִ֜ישׁ אֶל־רֵעֵ֗הוּ חֲמֹר֙ א֣וֹ שׁ֔וֹר א֥וֹ שֶׂ֖ה וְכָל־בְּהֵמָ֑ה לִשְׁמֹ֔ר וּמֵ֥ת א֛וֹ נִשְׁבַּ֥ר א֖וֹ נִשְׁבָּ֑ה אֵ֥ין רֹאֶֽה׃ 10 שְׁבֻעַ֤ת יְהוָה֙ תִּהְיֶ֣ה בֵּ֔ין שְׁנֵיהֶ֖ם אִם־לֹ֣א שָׁלַ֣ח יָד֔וֹ בִּמְלֶ֖אכֶת רֵעֵ֑הוּ וְלָקַ֣ח בְּעָלָ֔יו וְלֹ֥א יְשַׁלֵּֽם׃ 11 וְאִם־גָּנֹ֥ב יִגָּנֵ֖ב מֵעִמּ֑וֹ יְשַׁלֵּ֖ם לִבְעָלָֽיו׃ 12 אִם־טָר֥וֹף יְטֹרַ֖ף יְבִאֵ֣הוּ עֵ֑ד הַטְּרֵפָ֖ה לֹ֥א יְשַׁלֵּֽם׃ 13 וְכִֽי־יִשְׁאַ֥ל אִ֛ישׁ מֵעִ֥ם רֵעֵ֖הוּ וְנִשְׁבַּ֣ר אוֹ־מֵ֑ת בְּעָלָ֖יו אֵ֥ין אִתּ֔וֹ שַׁלֵּ֥ם יְשַׁלֵּֽם׃ 14 אִם־בְּעָלָ֥יו אִתּ֖וֹ לֹ֣א יְשַׁלֵּ֑ם אִם־שָׂכִ֣יר ה֔וּא בָּ֥א בִשְׂכָרֽוֹ׃ 15 וְכִֽי־יְפַתֶּ֥ה אִישׁ֙ בְּתוּלָ֣ה אֲשֶׁ֣ר לֹא־אֹרָ֔שָׂה וְשָׁכַ֥ב עִמָּ֖הּ מָהֹ֣ר יִמְהָרֶ֑נָּה לְאִשָּֽׁה׃ 16 אִם־מָאֵ֨ן יְמָאֵ֤ן אָבִיהָ֙ לְתִתָּ֣הּ ל֔וֹ כֶּ֚סֶף יִשְׁקֹ֣ל כְּמֹ֔הַר הַבְּתוּלֹֽת׃ 17 מְכַשֵּׁפָ֖ה לֹ֥א תְחַיֶּֽה׃ 18 כָּל־שֹׁכֵ֥ב עִם־בְּהֵמָ֖ה מ֥וֹת יוּמָֽת׃ 19 זֹבֵ֥חַ לָאֱלֹהִ֖ים יָחֳרָ֣ם בִּלְתִּ֣י לַיהוָ֣ה לְבַדּ֑וֹ וְלֹ֥א תוֹנֶ֖ה וְלֹ֣א תִלְחָצֶ֑נּוּ כִּֽי־גֵרִ֥ים הֱיִיתֶ֖ם בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 20 כָּל־אַלְמָנָ֥ה וְיָת֖וֹם לֹ֥א תְעַנּֽוּן׃ 21 אִם־עַנֵּ֥ה תְעַנֶּ֖ה אֹת֑וֹ כִּ֣י אִם־צָעֹ֤ק יִצְעַק֙ אֵלַ֔י שָׁמֹ֥עַ אֶשְׁמַ֖ע צַעֲקָתֽוֹ׃ 22 וְחָרָ֤ה אַפִּי֙ וְהָרַגְתִּ֣י אֶתְכֶ֔ם בַּחֶ֖רֶב וְהָי֥וּ נְשֵׁיכֶ֖ם אַלְמָנ֑וֹת וּבְנֵיכֶ֖ם יְתֹמִֽים׃ 23 אִם־כֶּ֣סֶף תַּלְוֶ֗ה אֶת־עַמִּי֙ אֶת־הֶעָנִ֣י עִמָּ֔ךְ לֹֽא־תִהְיֶ֥ה ל֖וֹ כְּנֹשֶׁ֑ה לֹא־תָשִׂ֥ימוּ עָלָ֖יו נֶֽשֶׁךְ׃ 24 אִם־חָבֹ֤ל תַּחְבֹּל֙ שַׂלְמַ֣ת רֵעֶ֔ךָ עַד־בֹּ֥א הַשֶּׁ֖מֶשׁ תְּשִׁיבֶ֥נּוּ לֽוֹ׃ 25 כִּֽי־הִ֣וא כְסֻתָּתֹ֣ו לְבַדָּ֔הּ הִ֣וא שִׂמְלָתוֹ֮ לְעֹרוֹ֒ בַּמֶּ֣ה יִשְׁכָּ֔ב וְהָיָ֗ה כִּֽי־יִצְעַק֙ אֵלַ֔י וְשָׁמַעְתִּ֖י כִּֽי־חַנ֥וּן אָֽנִי׃ 26 אֱלֹהִ֣ים לֹ֣א תְקַלֵּ֔ל וְנָשִׂ֥יא בְעַמְּךָ֖ לֹ֥א תָאֹֽר׃ 27 אֱלֹהִ֣ים לֹ֣א תְקַלֵּ֔ל וְנָשִׂ֥יא בְעַמְּךָ֖ לֹ֥א תָאֹֽר׃ 28 בְּכֹרְךָ֥ וּמִגְרְשְׁךָ֖ לֹ֣א תְאַחֵ֑ר בְּכ֥וֹר בָּנֶ֖יךָ תִּתֶּן־לִֽי׃ 29 כֵּ֣ן תַּעֲשֶׂ֣ה לְשֹׁרְךָ֔ לְצֹאנֶ֑ךָ שִׁבְעַ֤ת יָמִים֙ יִהְיֶ֣ה עִם־אִמּ֔וֹ בַּיּ֥וֹם הַשְּׁמִינִ֖י תִּתְּנ֥וֹ לִֽי׃ 30 וְאַנְשֵׁי־קֹ֖דֶשׁ תִּהְיֻ֣ן לִ֑י וּבָשָׂר֙ בַּשָּׂדֶ֣ה טְרֵפָ֔ה לֹ֥א תֹאכֵ֖לוּ לַכֶּ֥לֶב תַּשְׁלִכֻ֖ן אֹתֽוֹ׃

פרק כג׃

1 לֹ֣א תִשָּׂ֣א שֵׁ֣מַע שָׁ֑וְא אַל־תָּ֤שֶׁת יָדְךָ֙ עִם־רָשָׁ֔ע לִהְיֹ֖ת עֵ֥ד חָמָֽס׃ 2 לֹ֣א תִהְיֶ֣ה אַחֲרֵ֣י רַבִּ֔ים לְרָעֹ֑ת וְלֹ֣א תַעֲנֶ֗ה עַל־רִ֛ב לִנְטֹ֥ת אַחֲרֵ֖י רַבִּ֥ים לְהַטֹּֽת׃ 3 וְדָ֖ל לֹ֣א תֶהְדַּ֑ר בְּרִיבֽוֹ׃ 4 כִּֽי־תִפְגַּע֙ שׁ֣וֹר אֹיִבְךָ֔ א֥וֹ חֲמֹר֖וֹ תֹּעֶ֑ה הָשֵׁ֥ב תָּשִׁ֖יב לֽוֹ׃ 5 כִּֽי־תִרְאֶ֗ה חֲמ֛וֹר שֹׂנַאֲךָ֖ רֹבֵ֣ץ תַּחַ֣ת מַשָּׂא֑וֹ וְחָדַלְתָּ֣ מֵעֲזֹ֣ב לּ֔וֹ עָזֹ֥ב תַּעֲזֹ֖ב עִמּֽוֹ׃ 6 לֹ֥א תַטֶּ֖ה מִשְׁפַּ֣ט אֶבְיֹנְךָ֑ בְּרִיבֽוֹ׃ 7 מִדְּבַ֥ר שֶׁ֖קֶר תִּרְחָ֑ק וְנָקִ֤י וְצַדִּיק֙ אַל־תַּהֲרֹ֔ג כִּ֥י לֹ֥א אַצְדִּ֖יק רָשָֽׁע׃ 8 וְשֹׁ֖חַד לֹ֣א תִקָּ֑ח כִּ֣י הַשֹּׁ֗חַד יְעַוֵּר֙ פִּקְחִ֔ים וְיסַלֵּ֖ף דִּבְרֵ֥י צַדִּיקִֽם׃ 9 וְגֵ֖ר לֹ֣א תִלְחָ֑ץ וְאַתֶּ֗ם יְדַעְתֶּם֙ אֶת־נֶ֣פֶשׁ הַגֵּ֔ר כִּ֥י גֵרִ֖ים הֱיִיתֶ֥ם בְּאֶֽרֶץ־מִצְרָֽיִם׃ 10 וְשֵׁ֥שׁ שָׁנִ֖ים תִּזְרַ֣ע אֶת־אַרְצֶ֑ךָ וְאָסַפְתָּ֖ אֶת־תְּבוּאָתָֽהּ׃ 11 וְהַשְּׁבִיעִ֗ת תִּשְׁמְטֶ֤נָּה וְנָטַשְׁתָּ֙הּ֙ וְאָכְל֣וּ אֶבְיֹנֵ֣י עַמֶּ֔ךָ וְיִתְרָ֖ם תֹּאכַ֣ל חַיַּ֣ת הַשָּׂדֶ֑ה כֵּ֥ן תַּעֲשֶׂ֛ה לְכַרְמְךָ֖ לְזֵיתֶֽךָ׃ 12 שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֣ים תַּעֲשֶׂ֣ה מַעֲשֶׂ֔יךָ וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י תִּשְׁבֹּ֑ת לְמַ֣עַן יָנ֗וּחַ שׁוֹרְךָ֤ וַחֲמֹרֶךָ֙ וְיִנָּפַ֣שׁ בֶּן־אֲמָתְךָ֔ וְהַגֵּ֖ר׃ 13 וּבְכֹ֖ל אֲשֶׁר־אָמַ֣רְתִּי אֲלֵכֶ֑ם שֵׁ֣ם אֱלֹהִ֤ים אֲחֵרִים֙ לֹ֣א תַזְכִּ֔ירוּ לֹ֥א יִשָּׁמַ֖ע עַל־פִּֽיךָ׃ 14 שָׁל֥וֹשׁ רְגָלִ֖ים תָּחֹ֣ג לִ֑י בַּשָּׁנָֽה׃ 15 אֶת־חַ֣ג הַמַּצּוֹת֮ תִּשְׁמֹר֒ שִׁבְעַ֣ת יָמִים֮ תֹּאכַל֣ מַצּוֹת֒ כַּֽאֲשֶׁ֣ר צִוִּיתִ֗ךָ לְמוֹעֵד֙ חֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֔יב כִּ֥י בֹ֖ו יָצָ֣אתָ מִמִּצְרָ֑יִם וְלֹ֥א יֵרָא֖וּ פָּנַ֥י רֵיקָֽם׃ 16 וְחַג֙ הַקָּצִ֔יר בִּכּוּרֵ֖י מַעֲשֶׂ֑יךָ אֲשֶׁ֥ר תִּזְרַ֖ע בַּשָּׂדֶ֑ה וְחַג֙ הָאָסִ֔יף בְּצֵ֥את הַשָּׁנָ֖ה בְּאָסְפְּךָ֥ אֶת־מַעֲשֶׂ֖יךָ מִן־הַשָּׂדֶֽה׃ 17 שָׁל֣וֹשׁ פְּעָמִ֔ים בַּשָּׁנָ֖ה יֵרָאֶ֥ה כָל־זְכ֛וּרְךָ֖ אֶת־פְּנֵ֣י הָאָד֣וֹן יְהוָֽה׃ 18 לֹא־תִזְבַּ֥ח עַל־חָמֵ֖ץ דַּ֣ם זִבְחִ֑י וְלֹא־יָלִ֥ין חֵ֖לֶב חַגִּ֥י עַד־בֹּֽקֶר׃ 19 רֵאשִׁ֣ית בִּכּוּרֵ֣י אַדְמָתְךָ֔ תָּבִ֖יא בֵּ֣ית יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ לֹא־תְבַשֵּׁ֥ל גְּדִ֖י בַּחֲלֵ֥ב אִמּֽוֹ׃ 20 הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י שֹׁלֵ֤חַ מַלְאָךְ֙ לְפָנֶ֔יךָ לִשְׁמָרְךָ֖ בַּדָּ֑רֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ֖ אֶל־הַמָּק֥וֹם אֲשֶׁר־הֲכִנֹתִֽי׃ 21 הִשָּׁמֶר֙ מִפָּנָ֔יו וּשְׁמַ֖ע בְּקֹל֑וֹ אַל־תַּמֵּ֣ר בּ֔וֹ כִּ֥י לֹא־יִשָּׂ֖א לְפִשְׁעֲכֶ֑ם כִּ֥י שְׁמִ֖י בְּקִרְבּֽוֹ׃ 22 כִּֽי־אִם־שָׁמֹ֥עַ תִּשְׁמַ֖ע בְּקֹל֑וֹ וְעָשִׂ֣יתָ כָּל־אֲשֶׁר־אֲדַבֵּ֔ר וְאָיַבְתִּ֖י אֶת־אֹיְבֶ֑יךָ וְצַרְתִּ֖י אֶת־צֹרְרֶֽיךָ׃ 23 כִּֽי־יֵלֵ֤ךְ מַלְאָכִי֙ לְפָנֶ֔יךָ וְהֵבִיאֲךָ֗ אֶל־הָאֱמֹרִי֙ וְהַחִתִּ֣י וְהַפְּרִזִּ֔י וְהַֽכְּנַעֲנִ֖י הַֽחִוִּ֑י וְהַיְבוּסִ֔י וְהִכְחַדְתִּֽיו׃ 24 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶ֣ה לֵֽאלֹהֵיהֶ֗ם וְלֹ֤א תָעָבְדֵם֙ וְלֹ֣א תַעֲשֶׂ֔ה כְּמַעֲשֵׂיהֶ֑ם כִּ֤י הָרֵס֙ תֶּהֶרְסֵ֔ם וְשַׁבֵּ֥ר תְּשַׁבֵּ֖ר מַצֵּבֹתֵיהֶֽם׃ 25 וַעֲבַדְתֶּ֖ם אֵ֣ת יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם וּבֵרַ֣ךְ אֶת־לַחְמְךָ֣ וְאֶת־מֵימֶ֔יךָ וַהֲסִרֹתִ֥י מַחֲלָ֖ה מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 26 לֹא־תִהְיֶ֥ה מְשַׁכֵּלָ֖ה וַעֲקָרָ֑ה בְּאַרְצְךָ֖ אֶת־מִסְפַּ֥ר יָמֶ֖יךָ אֲמַלֵּֽא׃ 27 אֶת־אֵמָתִ֣י אֲשַׁלַּ֔ח וְהָמֹתִי֙ אֶת־כָּל־הָעָ֣ם אֲשֶׁר־תָּב֣וֹא בָ֔ם וְנָתַתִּ֤י אֶת־כָּל־אֹיְבֶ֙יךָ֙ אֵלֶ֔יךָ עֹ֑רֶף׃ 28 וְשָׁלַחְתִּ֤י אֶת־הַצִּרְעָה֙ לְפָנֶ֔יךָ וְגֵרְשָׁ֣ה אֶת־הַֽחִוִּ֔י אֶת־הַֽכְּנַעֲנִ֖י וְאֶת־הַחִתִּ֑י מִלִּפְנֶֽיךָ׃ 29 לֹ֣א אֲגָרְשֶׁ֗נּוּ מִלִּפָּנֶ֛יךָ בְּשָׁנָ֥ה אֶחָ֖ת פֶּן־תִּהְיֶ֣ה הָאָ֑רֶץ שְׁמָמָ֔ה וְלֹ֥א תִרְבֶּ֖ה עָלֶ֥יךָ חַיַּת־הַשָּׂדֶֽה׃ 30 מְעַ֥ט מְעַ֖ט אֲגָרְשֶׁ֑נּוּ עַד־אֲשֶׁ֥ר תִּפְרֶ֖ה וְנָחַלְתָּ֥ אֶת־הָאָֽרֶץ׃ 31 וְשַׁתִּ֤י אֶת־גְּבֻלְךָ֙ מִיַּם־סוּף֙ וְעַד־יָ֣ם פְּלִשְׁתִּ֔ים וּמִמִּדְבָּ֖ר עַד־הַנָּהָ֑ר כִּֽי־אֶתֵּ֨ן בְּיֶדְכֶ֜ם אֶת־יֹשְׁבֵ֣י הָאָ֗רֶץ וְגֵרַשְׁתָּ֖ם מִפָּנֶֽיךָ׃ 32 לֹא־תִכְרֹ֥ת לָהֶ֛ם וְלֵֽאלֹהֵיהֶ֖ם בְּרִ֑ית׃ 33 לֹ֥א יֵשְׁב֖וּ בְּאַרְצְךָ֑ פֶּן־יַחֲטִ֤יאוּ אֹתְךָ֙ לִ֔י כִּֽי־תַעֲבֹ֥ד אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֖ם כִּֽי־יִהְיֶ֥ה לְךָ֖ לְמוֹקֵֽשׁ׃

פרק כד׃

1 וְאֶל־מֹשֶׁ֣ה אָמַ֔ר עֲלֵ֥ה אֶל־יְהוָ֖ה אַתָּ֣ה וְאַהֲרֹ֑ן נָדָ֥ב וַאֲבִיה֖וּא וְשִׁבְעִ֥ים מִזִּקְנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶ֖ם מֵרָחֹֽק׃ 2 וְנִגַּ֥שׁ מֹשֶׁ֛ה לְבַדּ֖וֹ אֶל־יְהוָ֑ה וְהֵ֣ם לֹ֤א יִגָּשׁוּ֙ וְהָעָ֣ם לֹא־יַעֲל֔וּ לֹ֥א עִמּ֖וֹ׃ 3 וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֔ה וַיְסַפֵּ֖ר לָעָ֑ם אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֔ה וְאֵת֙ כָּל־הַמִּשְׁפָּטִ֔ים וַיַּעַן֩ כָּל־הָעָ֨ם קוֹל֜ אֶחָ֗ד וַיֹּאמְר֗וּ כָּל־הַדְּבָרִ֛ים אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה נַעֲשֶֽׂה׃ 4 וַיִּכְתֹּ֣ב מֹשֶׁ֔ה אֵ֖ת כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֑ה וַיַּשְׁכֵּם֙ בַּבֹּ֔קֶר וַיִּבֶן֙ מִזְבֵּ֔חַ תַּ֖חַת הָהָ֑ר וּשְׁתֵּ֥ים עֶשְׂרֵ֖ה מַצֵּבָ֑ה לִשְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר שִׁבְטֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 5 וַיִּשְׁלַ֗ח אֶת־נַ֚עֲרֵי בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיַּעֲל֖וּ עֹלֹ֑ת וַיִּזְבְּח֣וּ זְבָחִ֔ים שְׁלָמִ֖ים לַיהוָ֥ה פָּרִֽים׃ 6 וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה חֲצִ֥י הַדָּ֖ם וַיָּ֣שֶׂם בָּאַגָּנֹ֑ת וַחֲצִ֥י הַדָּ֖ם זָרַ֥ק עַל־הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 7 וַיִּקַּ֣ח סֵ֣פֶר הַבְּרִ֔ית וַיִּקְרָ֖א בְּאָזְנֵ֣י הָעָ֑ם וַיֹּאמְר֗וּ כֹּ֚ל אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה נַעֲשֶׂ֖ה וְנִשְׁמָֽע׃ 8 וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה אֶת־הַדָּ֖ם וַיִּזְרֹ֣ק עַל־הָעָ֑ם וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּ֤ה דַם־הַבְּרִית֙ אֲשֶׁ֣ר כָּרַ֣ת יְהוָ֔ה עִמָּכֶ֖ם עַל־כָּל־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃ 9 וַיַּ֣עַל מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן נָדָ֣ב וַאֲבִיה֑וּא וְשִׁבְעִ֖ים מִזִּקְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 10 וַיִּרְא֕וּ אֵ֖ת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְתַחַת֙ רַגְלָ֔יו כְּמַעֲשֵׂ֥ה לִבְנַת־הַסַּפִּ֖יר וּכְעֶ֥צֶם הַשָּׁמַ֖יִם לָטֹֽהַר׃ 11 וְאֶל־אֲצִילֵ֣י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל לֹ֤א שָׁלַח֙ יָד֔וֹ וַיֶּחֱזוּ֙ אֶת־הָאֱלֹהִ֔ים וַיֹּאכְל֖וּ וַיִּשְׁתּֽוּ׃ 12 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה עֲלֵה֙ אֵלַ֣י הָהָ֔רָה וֶהְיֵ֖ה שָׁ֑ם וְאֶתְּנָ֣ה לְךָ֗ אֶת־לֻחֹת֙ הָאֶ֣בֶן וְהַתּוֹרָ֣ה וְהַמִּצְוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר כָּתַ֖בְתִּי לְהוֹרֹתָֽם׃ 13 וַיָּ֣קָם מֹשֶׁ֔ה וִֽיהוֹשֻׁ֖עַ מְשָׁרְת֑וֹ וַיַּ֥עַל מֹשֶׁ֖ה אֶל־הַ֥ר הָאֱלֹהִֽים׃ 14 וְאֶל־הַזְּקֵנִ֣ים אָמַ֔ר שְׁבוּ־לָ֥נוּ בָזֶ֖ה עַד אֲשֶׁ֣ר נָשׁ֣וּב אֲלֵיכֶ֑ם וְהִנֵּ֨ה אַהֲרֹ֤ן וְחוּר֙ עִמָּכֶ֔ם מִ֥י בַ֖עַל דְּבָרִ֑ים יִגַּ֖שׁ אֲלֵהֶֽם׃ 15 וַיַּ֥עַל מֹשֶׁ֖ה אֶל־הָהָ֑ר וַיְכַ֥ס הֶֽעָנָ֖ן אֶת־הָהָֽר׃ 16 וַיִּשְׁכֹּ֣ן כְּב֣וֹד יְהוָ֔ה עַל־הַ֥ר סִינָ֖י וַיְכַסֵּ֣הוּ הֶֽעָנָ֑ן שֵׁ֥שֶׁת יָמִ֖ים וַיִּקְרָ֨א אֶל־מֹשֶׁ֜ה בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י מִתּ֛וֹךְ הֶֽעָנָֽן׃ 17 וּמַרְאֵ֣ה כְב֣וֹד יְהוָ֔ה כְּאֵ֥שׁ אֹכֶ֖לֶת בְּרֹ֣אשׁ הָהָ֑ר לְעֵינֵ֖י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 18 וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֔ה בְּת֖וֹךְ הֶֽעָנָ֑ן וַיַּ֥עַל אֶל־הָהָ֖ר וַיְהִ֥י מֹשֶׁ֛ה בָּהָ֖ר אַרְבָּעִ֥ים יוֹם֙ וְאַרְבָּעִ֣ים לָֽיְלָה׃

פרק כה׃

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 2 דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְיִקְח֥וּ לִ֖י תְּרוּמָ֑ה מֵאֵ֤ת כָּל־אִישׁ֙ אֲשֶׁ֣ר יִדְּבֶ֣נּוּ לִבּ֔וֹ תִּקְח֖וּ אֶת־תְּרוּמָתִֽי׃ 3 וְזֹ֥את הַתְּרוּמָ֖ה אֲשֶׁ֣ר תִּקְח֑וּ מֵאִתָּ֗ם זָהָ֛ב וָכֶ֥סֶף וּנְחֹֽשֶׁת׃ 4 וּתְכֵ֣לֶת וְאַרְגָּמָ֣ן וְתוֹלַעַת֮ שָׁנִי֒ וְשֵׁ֣שׁ וְעִזִּֽים׃ 5 וְעֹרֹ֤ת אֵילִם֙ מְאָדָּמִ֔ים וְעֹרֹ֥ת תְּחָשִׁ֖ים וַעֲצֵ֥י שִׁטִּֽים׃ 6 שֶׁ֖מֶן לַמָּאֹ֑ר בְּשָׂמִ֣ים לְשֶׁ֣מֶן הַמִּשְׁחָ֔ה וְלִקְטֹ֖רֶת הַסַּמִּֽים׃ 7 אַבְנֵי־שֹׁ֖הַם וְאַבְנֵ֣י מִלֻּאִ֑ים לָאֵפֹ֖ד וְלַחֹֽשֶׁן׃ 8 וְעָשׂ֥וּ לִ֖י מִקְדָּ֑שׁ וְשָׁכַנְתִּ֖י בְּתוֹכָֽם׃ 9 כְּכֹ֣ל אֲשֶׁ֣ר אֲנִ֣י מַרְאֶ֣ה אֹתְךָ֗ אֶת־תַּבְנִ֛ית הַמִּשְׁכָּ֥ן וְאֶת־תַּבְנִ֖ית כָּל־כֵּלָ֑יו וְכֵ֖ן תַּעֲשֽׂוּ׃ 10 וְעָשׂ֣וּ אָר֔וֹן עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים אַמָּתַ֣יִם וָחֵ֑צִי אָרְכּ֔וֹ וְאַמָּ֣ה וָחֵ֔צִי רָחְבּ֖וֹ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי קֹמָתֽוֹ׃ 11 וְצִפִּיתָ֣ אֹת֔וֹ זָהָ֥ב טָה֖וֹר מִבַּ֣יִת וּמִח֑וּץ תְּצַפֶּ֔נּוּ וְעָשִׂ֥יתָ עָלָ֖יו זֵ֥ר זָהָ֖ב סָבִֽיב׃ 12 וְיָצַקְתָּ֣ לּ֔וֹ אַרְבַּ֖ע טַבְּעֹ֣ת זָהָ֑ב וְנָתַתָּ֗ה עַל־אַרְבַּ֙ע֙ פַּעֲמֹתָ֔יו וּשְׁתֵּ֥י טַבָּעֹ֖ת עַל־צַלְעוֹ֥ הָאֶחָ֖ת וּשְׁתֵּ֥י טַבָּעֹ֖ת עַל־צַלְעוֹ֥ הַשֵּׁנִֽית׃ 13 וְעָשִׂ֥יתָ בַדֵּ֖י עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים וְצִפִּיתָ֥ אֹתָ֖ם זָהָֽב׃ 14 וְהֵבֵאתָ֙ אֶת־הַבַּדִּ֔ים בַּטַּבָּעֹ֖ת עַל־צַלְעֹ֣ת הָאָר֑וֹן לָשֵׂ֥את אֶת־הָאָר֖וֹן בָּהֶֽם׃ 15 בַּטַּבָּעֹת֙ הָאָר֔וֹן יִהְי֖וּ הַבַּדִּ֑ים לֹ֥א יָסֻ֖רוּ מִמֶּֽנּוּ׃ 16 וְנָתַתָּ֖ אֶל־הָאָרֹ֑ן אֶת־הָעֵדֻ֖ת אֲשֶׁ֥ר אֶתֵּ֖ן אֵלֶֽיךָ׃ 17 וְעָשִׂ֣יתָ כַפֹּ֣רֶת זָהָ֣ב טָה֑וֹר אַמָּתַ֣יִם וָחֵ֔צִי אָרְכָּ֖הּ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי רָחְבָּֽהּ׃ 18 וְעָשִׂ֣יתָ שְׁנַ֤יִם כְּרֻבִים֙ זָהָ֔ב מִקְשָׁ֥ה תַעֲשֶׂ֖ה אֹתָ֑ם מִשְּׁנֵ֥י קְצ֖וֹת הַכַּפֹּֽרֶת׃ 19 וַעֲשֵׂ֤ה כְרוּב֙ אֶחָ֣ד מִקָּצָ֔ה וּכְרוּב־אֶחָ֥ד מִקָּצָ֖ה מִן־הַכַּפֹּ֑רֶת תַּעֲשׂ֥וּ אֶת־הַכְּרֻבִ֖ים עַל־שְׁנֵ֥י קְצוֹתָֽיו׃ 20 וְהָי֤וּ הַכְּרוּבִים֙ פֹּרְשֵׂ֣י כְנָפַ֔יִם סֹכְכִ֥ים בְּכַנְפֵיהֶ֖ם עַל־הַכַּפֹּ֑רֶת וּפְנֵיהֶ֣ם אִ֔ישׁ אֶל־אֲחִ֖יו אֶל־הַכַּפֹּ֖רֶת יִהְי֥וּ פְּנֵ֖י הַכְּרֻבִֽים׃ 21 וְנָתַתָּ֣ אֶת־הַכַּפֹּ֔רֶת עַל־הָאָר֖וֹן מִלְמָ֑עְלָה וְאֶל־הָאָרֹ֣ן תִּתֵּ֔ן אֶת־הָעֵדֻ֖ת אֲשֶׁ֥ר אֶתֵּ֖ן אֵלֶֽיךָ׃ 22 וְנוֹעַדְתִּ֤י לְךָ֙ שָׁ֔ם וְדִבַּרְתִּ֥י אִתְּךָ֖ מֵעַ֣ל הַכַּפֹּ֑רֶת מִבֵּ֣ין שְׁנֵ֣י הַכְּרוּבִ֗ים אֲשֶׁ֤ר עַל־אֲרוֹן֙ הָעֵדֻ֔ת אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר אֲצַוֶּ֔ה אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 23 וְעָשִׂ֣יתָ שֻׁלְחַ֔ן עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים אַמָּתַ֣יִם אָרְכּ֑וֹ וְאַמָּ֣ה רָחְבּ֔וֹ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי קֹמָתֽוֹ׃ 24 וְצִפִּיתָ֥ אֹת֖וֹ זָ

2 هغه: ځمونږ.* هغه ټول خپل ځای ته ورغلل: او
هلته ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
3 مکې: ځمونږ.* هغه ټول ځای ته ورغلل: او
ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
4 لکه څنګه چې ما تاسو ته ویلي وو: ځکه
چې تاسو ټول زما ملګري یاست. زما
5 مکې: ځمونږ.* هغه ټول ځای ته ورغلل: او
ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
6 ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ملګري ټول زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
7 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
8 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
9 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
10 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
11 ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
12 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
13 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
14 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
15 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
16 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
17 ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.
ما ډیره خوښي وکړه: ځکه چې زما
18 ټول ملګري زما ملګري یاست.* هغه ټول ځای ته
ورغلل: او ټول ګډ ژوند یې پیل کړ.

[1]م: څمونږ. [2]م: ځمونږ.

(2) د. مک. 16: 3.
(3) د. مک. 18: 4. ۱. مک. 8: 29. 9: 3. د. مک. 23: 27.
16: 32. 33. حد. 4: 19. 17: مو. 132: 13. 14. ۱ک. 32: 34.
3. د. مک. 17: 16. (8) د. عب. 7: 10.
(4) ۱ک. 32: 34. د. عب. 7: (9) مک. 29: 12.
13. ۱. مک. 8: 29. 9: 3. (11) د. مک. 23: 26. 27.
(6) حز. 18: 21. 20: 2. د. 24: 3. 4. ۱ک. 15: 4. ۱. مک.
مک. 16: 3. 17: 17. حز. 19: 21: 26. 9. د. مک. 21: 26.
26. 31. حد. 18: 10. 11. (12) ۱. عب. 3: 11. ۱ک. 19:
(7) د. عب. 7: 13. ۱. مک. 3.
(13) ۱ع. 34: 11. ۱ت. 2: 8.

حب. 7: 7. 8.
(16) د. مک. 24: 4.
(17) د. ځد. 33: 11–19.
(18) د. ځد. 33: 20.
(19) د. ځد. 33: 21–23.
(20) د. مک. 21: 2. مځ.
(22) ۱. مک. 11: 33.
(23) د. ځد. 33: 24. 25.
(26) حب 1: 10.

—

(1) د. ځد. 34: 1. مع. 15: 39.
(2) حد. 5: 32.
(3) د. ځد. 34: 8. مځ
(4) د. مک. 12: 4. 9. مو. 84: 10.
(5) د. مک. 12: 11. 12. 14.
(7) د. مک. 12: 15.
(8) حد. 31: 24. مځ. د. ځد. 34: 14. مځ.

ځکه: صاوښ ټول ځکه ځمونږ ځای ځکه: ځمونږ
ټول ځای ځکه ځمونږ ځای ځکه: ځمونږ
ځای ځکه ځمونږ ځای ځکه: ځمونږ
ځای ځکه ځمونږ ځای ځکه: ځمونږ

שפה כשם מלכות: ומשפחות לשון ומדינות
ואומות: ומלכות ומשפחות לשון ומדינות
כי שמה שפה אשר לה ובניה ובנותיה:
10 ומשפחות מה קטנות וגדולות.* ומשפחות
אבי אשר לכלות: ובניה ובנותיה אבי
מלכות ומלכות. ומשפחות אבי אשר לה
11 ומלכות: בני ומשפחות ובניה ובנותיה:
12 ומשפחות ומלכות.* ומשפחות מלכות ומלכות
ומלכות: ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות: ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות: ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
13 ומלכות:* ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות: ומלכות ומשפחות בני ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
ומלכות בני ומלכות ומשפחות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
14 ומלכות בני.* ומלכות ומשפחות ומלכות
ומלכות: ומלכות ומשפחות בני ומלכות
ומלכות ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
15 ומלכות ומשפחות.* ומלכות ומשפחות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
16 ומלכות ומשפחות:* ומלכות ומשפחות
[1]ומלכות בני ומלכות בני ומלכות ומלכות:
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
17 ומלכות.* ומלכות ומשפחות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
18 ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
19 ומלכות:* ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
20 ומלכות.* ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
ומלכות ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות
[1]ומלכות בני ומלכות ומלכות. ומשפחות
ומלכות ומלכות.

ומלכות: חד.

1 ומשפחות ומלכות ומלכות ומלכות ומלכות

[1]ם: ומלכות.

(12) ד. ומלכ. 34: 20.
(13) ומ. 29: 27.
(14) ד. ומלכ. 34: 22.
(16) ומ. 29: 27. ומ. 9: 11–14.
(17) ומ. 29: 25–27.
(18) ד. ומלכ. 34: 26. ומלכ. 51: 17. נב. 57: 15.
(19) ומ. 44: 10–14. ו. ומס. 2: 36.
(10) נב. 30: 33. יג. 7: 31. 19: 6. 11. 12. 13. ומ. 15: 8. ומ. 18: 21. ומ. 18: 10. ומ. 23: 37. 39.
(12) יג. 19: 13. ירמ. 1: 5. ד. ומל. 21: 5.
(1) ד. ומלכ. 34: 29. 30. ומלכ.
(2) ד. ומל. 22: 8.
(3) ד. ומל. 11: 14. 17.
(4) ד. ומל. 21: 3. 7.
(5) ומ. 10: 5. ירמ. 1: 4. ד.
(6) ד. ומל. 21: 7. ד. ומלכ. 34: 4.
(7) ו. ומל. 14: 24. 15: 12. ומ. 16: 16.
(8) ו. ומל. 15: 22.
(9) ומ. 44: 10–14. ו. ומס. 2: 36.
(10) נב. 30: 33. יג. 7: 31. 19: 6. 11. 12. 13. ומ. 15: 8. ומ. 18: 21. ומ. 18: 10. ומ. 23: 37. 39.
(12) יג. 19: 13. ירמ. 1: 5. ד. ומל. 21: 5.

[2]ם: ומלכות. [3]ם: ומלכות.

ויאמר אליו אלישע הגד־נא לי כל־הגדלות אשר עשה אלישע׃
13 ויהי הוא מספר למלך את־אשר החיה את־המת והנה האשה אשר־החיה את־בנה צעקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה׃ ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר החיה אלישע׃
14 וישאל המלך את־האשה ותספר לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השב את־כל־אשר־לה וכל־תבואת השדה מיום עזבה את־הארץ ועד־עתה׃
15 ואלישע בא דמשקה ובן־הדד מלך־ארם חלה ויגד־לו לאמר בא־הלם איש האלהים עד־הנה׃
16 ויאמר המלך אל־חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את־יהוה מעליו לאמר החיה מחלי זה׃
17 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך־ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃
18 ויאמר אליו אלישע לך אמר לו חיה תחיה כי הראני יהוה כי־מות ימות׃
19 ויעמד איש האלהים עד־בוש ויבך׃ ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי־ידעתי את־אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת־מבחריהם תהרג ואת־עלליהם תרטש והרתיהם תבקע׃
20 ויאמר חזאל כי־מה עבדך הכלב הזה כי־יעשה את־הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על־ארם׃
21 וילך מאת אליש׳ ויבא אל־אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אלי אמר כי־חיה תחיה׃
22 והיום ההוא ויקח את־המכבר וימרח על־פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃
23 ויתר דברי יהורם וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
24 וישכב יהורם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו׃
25 בשנת שתים ליהורם בן־אחאב מלך יהודה מלך אחזיהו בן־יהורם׃
26 בן־עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך־ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כאשר בית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃
28 וילך את־יהורם בן־אחאב למלחמה אל־חזאל מלך־ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את־יורם׃
29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן־המכות אשר הכהו ארמים ברמה בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך יהודה ירד לראות את־יהורם בן־אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃
30 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח בידך את־פך השמן הזה והלך רמת גלעדה׃
31 ובא שמה בא יהוא בן־יהושפט בן־נמשי וקם את־אחיו מתוך הבית והשקהו שמן על־ראשו ויאמר כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃
32 וילך הנער הנער הנביא רמתה׃ ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר־לי אליך הנער׃ ויאמר יהוא אל־מי מכלנו׃ ויאמר אליך הנער׃
33 ויקם ויבא הבית והנה שפך השמן על־ראשו ויאמר אליו כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל ופתחת את־הדלת ונסת ולא תחכה׃
34 ויקח יהוא את־הפך ויצק על־ראשו ויאמר אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל למלך על־עם יהוה על־ישראל׃ והכית את־בית אחאב אדניך ונקמתי דמי־עבדי הנביאים ודמי כל־עבדי יהוה מיד איזבל׃
35 ואבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃
36 ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבעשא בן־אחיה בעבור אשר הכעיסני והחטיא את־ישראל׃
37 וגם את־איזבל דברה יהוה לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את־בשר איזבל׃

פרק י׳

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתב אל־שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־אמנים על־בני אחאב לאמר׃

(13) 1. מל. 11: 7.
(14) מל. 23: 24. דה. 7: 5. 25.
(15) 1. מל. 12: 28. 33.
(16) 1. מל. 13: 2.
(17) 1. מל. 13: 1. 30.
(18) 1. מל. 13: 31.
(19) ד. בראי. 34: 6. 7.
(20) 1. מל. 13: 2. מל. 22: 20. 1. מל. 18: 40. ד. מל. 11: 18. ד. בראי. 34: 5.
(21) ד. בראי. 35: 1. מל. 12: 3. הש. 23: 5. דה. 9: 2. דה. 16: 2.
(22) ד. בראי. 35: 18. 19.
(24) 1. מל. 21: 6. בר. 31: 19. הש. 31. 20: 27. דה. 18: 11.
(25) ד. מל. 18: 5.
(26) ד. מל. 21: 11. 12.

24: 3. 4. יר. 15: 4.
(27) ד. מל. 17: 18. 20.
18: 11. 21: 13. 1. מל. 8: 29. 9: 3. ד. מל. 21: 4. 7.
(29) ד. בראי. 35: 20. ישע. 12: 11. 15: 24. 36: 1.
(31) 1. בראי. 3: 15. יר. 22: 11. ד. מל. 24: 18.
(33) ד. מל. 25: 6. יר. 52: 27. ד. בראי. 36: 3.
(34) ד. בראי. 36: 4. ד. מל. 24. 17. בר. 1: 7. מל. 1: 11. יר. 22: 11. 12. שה. 19: 3. 4.
(35) ד. מל. 23: 33.
(36) ד. בראי. 36: 5.

(1) ד. בראי. 36: 6. יר. 25: 1. 9. בר. 1: 1.

2 וְנֵחֲמוּ מַלְכוּת מִנְּהוּ בְּמַלְכוּתָא׃ מַלְכוּתָא תִּתְיְהֵב לְעַמָּא קַדִּישַׁיָּא דְעֶלְיוֹנִין: מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלְמִין וְכָל שָׁלְטָנַיָּא לֵהּ יִפְלְחוּן וְיִשְׁתַּמְּעוּן׃ 3 עַד הָכָא סוֹפָא דְמִלְּתָא אֲנָה דָנִיֵּאל בְּמַחְשְׁבָתִי שַׂגִּיאָה בָּהֲלַתְנִי וְזִיוִי אִשְׁתַּנּוּ עֲלַי וּמִלְּתָא בְּלִבִּי נְטַרִית׃ 4 בְּשַׁתָּא חֲדָא לְבֵלְשַׁאצַּר מַלְכָּא אֲנָה דָנִיֵּאל חֶזְוָנִין בְּרֵישִׁי עַל מִשְׁכְּבִי וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי בָּהֲלוּנִי׃ 5 קִרֵב קָדָמַי חַד מִן קָאֲמַיָּא וְיַצִּיבוּתָא בְּעֵי מִן כָּל הָנוֹן דִּי לְהֵן וְאָמַר לֵהּ׃ 6 חַיְוָתָא קַדְמָיְתָא כְּאַרְיֵה וְגַפִּין דִּי נְשַׁר לַהּ וַחֲזֵה הֲוֵית עַד דִּי גַפַּהָא אִתְנְתָשׁוּ וְנְטִילַת מִן אַרְעָא וְעַל רַגְלַיִן כַּאֲנָשׁ אוֹקִמַת וְלֵב אֱנָשׁ יְהִיב לַהּ׃ 7 וְחֵזוּ אָחֳרִי חַיְוָה תִּנְיָנָה דְּמָת לְדֻבָּ וְלִשְׁקָא לָהּ וְתְלָת עִלְעִין בְּפֻמַּהָא בֵּין שִׁנַּהָא וְכֵן אֲמַרִין לַהּ קוּמִי אֲכוֹלִי בְּשַׂר שַׂגִּיא׃ 8 בָּתַר דְּנָה חָזֵה הֲוֵית וְהָא אָחֳרִי כְּנְמַר וְלַהּ אַרְבַּע גַּפֵּי עוֹף עַל גַּבַּהָא וְאַרְבְּעָה רֵאשִׁין לְחֵיוְתָא וְשָׁלְטָן יְהִיב לַהּ׃ 9 בָּתַר חֲזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי לֵילְיָא וְהָא חַיְוָה רְבִיעָיָה דְּחִילָה וְאֵמְתָנִית וְתַקִּיפָה יַתִּירָא וְשִׁנַּיִן דִּי פַרְזֶל לַהּ רַבְרְבָן אָכְלָה וְדָקָה וּשְׁאָרָא בְּרַגְלַהָא רָפְסַת וְהִיא מִן כָּל חֵיוְתָא דִּי קֳדָמַהָא שָׁנְיָה וְקַרְנִין עֲשַׂר לַהּ׃ 10 מִסְתַּכַּל הֲוֵית בְּקַרְנַיָּא וְהָא קֶרֶן אָחֳרִי זְעֵרָה סְלִקַת בֵּינֵיהֶן וּמִן קֳדָמַיְתְהֶן תְּלָת קַרְנִין אִתְעֲקַרוּ מִן קֳדָמַהָא וְהָא עֵינִין כְּעֵינֵי אֱנָשׁ בְּקֶרֶן דָּא וּפֻם מְמַלֵּל רַבְרְבָן׃ 11 חָזֵה הֲוֵית עַד דִּי כָרְסָוָן רְמִיו וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִב לְבוּשֵׁהּ כְּתַלַּג חִוַּר וְשַׂעַר רֵאשֵׁהּ כַּעֲמַר נְקֵא כָּרְסְיֵהּ שְׁבִיבִין דִּי נוּר גַּלְגְּלוֹהִי נוּר דָּלִק׃ 12 נְהַר דִּנְהַר נָגֵד וְנָפֵק מִן קֳדָמוֹהִי אַלְפִין אַלְפִין יְשַׁמְּשׁוּנֵּהּ וְרִבְבָן רִבְבִין קָדָמוֹהִי יְקוּמוּן דִּינָא יְתִב וְסִפְרִין פְּתִיחוּ׃ 13 חָזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי לֵילְיָא וְהָא עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָּא כְּבַר אֱנָשׁ אָתֵה וְעַד עַתִּיק יוֹמִין מְטָא וְקָדָמוֹהִי הַקְרְבוּהִי׃ 14 וְלֵהּ יְהִיב שָׁלְטָן וִיקָר וּמַלְכוּ וְכָל עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָּׁנַיָּא לֵהּ יִפְלְחוּן שָׁלְטָנֵהּ שָׁלְטָן עָלַם דִּי לָא יִעְדֵּא וּמַלְכוּתֵהּ דִּי לָא תִתְחַבַּל׃ 15 אֲנָה דָנִיֵּאל רוּחִי אִתְכְּמָרַת בְּגוֹ נִדְנֵהּ וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי בָּהֲלוּנִי׃ 16 קְרֵבֵת לְוָת חַד מִן קָאֲמַיָּא וְיַצִּיבוּתָא בְּעֵי מִנֵּהּ עַל כָּל דְּנָה וַאֲמַר לִי וּפִשְׁרָא דִּמְלַיָּא הוֹדְעַנִי׃ 17 אִלֵּין חֵיוָתָא רַבְרְבָן דִּי אַרְבְּעָה אִנּוּן אַרְבְּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן מִן אַרְעָא׃ 18 וְיִסְבּוּן מַלְכוּתָא קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין וְיַחְסְנוּן מַלְכוּתָא עַד עָלְמָא וְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ 19 בָּתַר דְּנָה צְבִית יְדַע מִן חֵיוְתָא רְבִיעָיָא דִּי הֲוָת שָׁנְיָה מִן כָּלְהֵן תַּקִּיפָה יַתִּירָא דִּי שִׁנַּהָא פַרְזֶל וְטִלְפַהָא נְחָשׁ דִּי אָכְלָה דָקָה וּשְׁאָרָא בְּרַגְלַהָא רָפְסַת׃ 20 וְעַל קַרְנַיָּא עֲשַׂר דִּי בְרֵישַׁהּ וְדִי אָחֳרִי דִּי סְלִקַת וְנָפְלָה מִן קֳדָמַהָא תְּלָת וְלַקֶּרֶן הַהִיא עֵינִין וּפֻם מְמַלֵּל רַבְרְבָן וְחֶזְוֵהּ רַב מִן חַבְרָתַהּ׃ 21 חָזֵה הֲוֵית וְקֶרֶן דָּא עָבְדָה קְרָב עִם קַדִּישַׁיָּא וְיָכְלָה לְהוֹן׃ 22 עַד דִּי אֲתָא עַתִּיק יוֹמִין וְדִינָא יְהַב לְקַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין וְזִמְנָא מְטָא וְקַדִּישַׁיָּא חַסְנוּ מַלְכוּתָא׃ 23 כְּדֵין אֲמַר כְּנָה חֵיוְתָא רְבִיעָיָא מַלְכוּ רְבִיעָיָה תֶּהֱוֵא בְאַרְעָא דִּי תִשְׁנֵא מִן כָּל מַלְכְוָתָא וְיֵכֻל כָּל אַרְעָא וְתָדוּשִׁנַּהּ וְתַדְקִנַּהּ׃ 24 וְקַרְנַיָּא עֲשַׂר מִנַּהּ מַלְכוּ עֲשַׂר יְקוּמוּן וְאָחֳרִי יְקוּם וְהוּא יִשְׁנֵא מִן קַדְמָיִן וּתְלָתָה מַלְכִין יְהַשְׁפִּל׃ 25 וּמִלִּין לְצַד עִלָּיָא יְמַלֵּל וְלִקְדִישֵׁי עֶלְיוֹנִין יְבַלֵּא וְיִסְבַּר לְהַשְׁנָיָה זִמְנִין וְדָת וְיִתְיְהִבוּן בִּידֵהּ עַד עִדָּן וְעִדָּנִין וּפְלַג עִדָּן׃ 26 וְדִינָא יִתִּב וְשָׁלְטָנֵהּ יְהַעְדּוֹן לְהַשְׁמָדָה וּלְאוֹבָדָה עַד סוֹפָא׃ 27 וּמַלְכוּתָא וְשָׁלְטָנָא וְרָזָא דְּמַלְכְוָתָא דִּי תְחוֹת כָּל שְׁמַיָּא לְעַם קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין יִתְיְהִב מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם וְכָל שָׁלְטָנַיָּא לֵהּ יִפְלְחוּן וְיִשְׁתַּמְּעוּן׃ 28 עַד הָכָא סוֹפָא דִּמְלָּתָא אֲנָה דָנִיֵּאל רַעְיוֹנַי שַׂגִּיאִין יְבַהֲלוּנִי וְזִיוִי אִשְׁתַּנּוּ עֲלַי וּמִלְּתָא בְּלִבִּי נְטַרִית׃

ח׳ 1 בִּשְׁנַת תַּלְתִּין וְתֵשַׁע לְמַלְכוּת בֵּלְשַׁאצַּר מַלְכָּא חֶזְוָן אֲנָה דָנִיֵּאל אֶחֱזֵי לִי בָּתַר דִּי אֶחֱזֵי לִי בַּתְּחִלָּה׃ 2 וַחֲזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי וַהֲוָה כַּד חֲזֵית וַאֲנָה הֲוֵית בְּשׁוּשַׁן בִּירָתָא דִּי בְעֵילָם מְדִינְתָא וַחֲזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי וַאֲנָה הֲוֵית עַל אוּבָל אוּלָי׃ 3 נְטַלֵת עֵינַי וַחֲזֵית וְהָא דְכַר חַד קָאֵם קֳדָם אוּבָלָא וְלֵהּ קַרְנָיִן וְקַרְנָיִן רָמָן וְחַד מִן אָחֳרִי רָם מִן אָחֳרִי וְרָם לְבַר׃ 4 חָזֵית יָת דְּכַרָא מְנַגַּח לִמְעַרְבָּא וְלִצְפוֹנָא וּלְדָרוֹמָא וְכָל חֵיוָן לָא יְקוּמוּן קֳדָמוֹהִי וְלֵית דְּשֵׁיזִב מִן יְדוֹהִי וְעָבֵד כִּרְעוּתֵהּ וְאִתְרַבִּי׃ 5 וַאֲנָה הֲוֵית מְסַתְּכֵל וְהָא תְּיַס מִן מַעְרְבָא עַל אַפֵּי כָל אַרְעָא וְלָא נָגַע בְּאַרְעָא וְתֵיסָא קַרְנָא חֲזוּתָא אִית בֵּין עֵינוֹהִי׃ 6 וְאָתָא עַד לְוָת דְּכַרָא דְּקַרְנַיִן דִּי חֲזֵית קָאֵם קֳדָם אוּבָלָא וְרָץ לֵהּ בִּתְקֵף חֲמָתֵהּ׃ 7 וַחֲזֵיתֵהּ מְקָרֵב לְוָת דְּכַרָא וְאִתְמְרַר עֲלוֹהִי וְהַכָּה לְדְכַרָא וְתַבַּר יָת קַרְנוֹהִי וְלָא הֲוָה חַיִל בְּדְכַרָא לְקָאָמוּתֵהּ וְרְמָאֵהּ לְאַרְעָא וְרָמְסֵהּ וְלָא הֲוָה דְּשֵׁיזִב לְדְכַרָא מִן יְדוֹהִי׃ 8 וְתֵיסָא קַרְנָא חֲזוּתָא אִתְגְּבַרַת לַחֲדָה וְכַד תְּקִיף שְׁבַרַת קַרְנָא רַבְּתָא וְסָלְקָא אַרְבַּע חֲזוָן תְּחוֹתַהּ לְאַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא׃ 9 וּמִן חֲדָה מִנְּהוֹן נְפָקַת קֶרֶן זְעֵרָה וּרְבַת יַתִּירָא לְמַעְרְבָא וּלְקֵדְמָא וּלְתֵיסָא׃ 10 וּרְבַת עַד לְחֵילָא דִּי שְׁמַיָּא וְהַפִּילַת לְאַרְעָא מִן חֵילָא וּמִן כּוֹכְבַיָּא וּרְמָסַת עֲלֵיהֶן׃ 11 וְעַד לְוָת רַב חֵילָא אִתְגְּדַל וּמִנֵּהּ בָּטַל תָּדִירָא וְאִתְרְמִי מְכוֹן מַקְדְּשֵׁהּ׃ 12 וְחֵילָא יִתְיְהִב עַל תָּדִירָא בְּחוֹבָא וְקָרְטָא לְאַרְעָא יַשְׁלִיךְ וְעָבַד וְצְלַח׃ 13 וְשָׁמַעְתִּי קַדִּישׁ חַד מְמַלֵּל וְאָמַר קַדִּישׁ חַד לִפְלָנִי דִּי מְמַלֵּל עַד אֵימָתַי חֶזְוָא לְתָדִירָא וְחוֹבַת שׁוֹמְמָא לְמִתְּנָא קֻדְשָׁא וְחֵילָא מִרְמָס׃ 14 וַאֲמַר לִי עַד עַרְבִין יוֹמִין אַלְפַּיִן וּתְלָת מְאָה וּכְדַיִן יִזְכֵּא קֻדְשָׁא׃ 15 וַהֲוָה כַּד חָזֵית אֲנָה דָנִיֵּאל יָת חֶזְוָא וְאַבְעֵית לְמִשְׁכַּל וַהֲוָה קָאֵם קֳדָם מַרְאֵה כִּדְמוּת גְּבַר׃ 16 וְשָׁמַעְתִּי קָל אֱנָשׁ בֵּין אוּלָי וְקָרָא וַאֲמַר גַּבְרִיאֵל אַסְכֵּל לְדָא חֶזְוָא׃ 17 וַאֲתָא לְוָת מַטְּרַת קָאֳמִי וְכַד אֲתָא דְּחֵלֵת וְנָפַלֶת עַל אַפָּי וַאֲמַר לִי אַסְכֵּל בַּר אֱנָשָׁא אֲרֵי לְעִדַּן קֵצָא חֶזְוָא׃ 18 וְכַד מַלִּיל עִמִּי הֲוֵית מְדַכֵּא עַל אַפָּי בְּאַרְעָא וְאַגִּיעַ לְהוֹן וַאֲקָמַנִי עַל קָאֳמִי׃ 19 וַאֲמַר הָא אֲנָה מוֹדִיעֲנָךְ דִּי יְהֵוֵא לְסוֹף זְעָמָא אֲרֵי לְעִדַּן קֵצָא׃ 20 דְּכַרָא דְּקַרְנַיִן דִּי חֲזֵית מַלְכֵי מָדַי וּפָרַס׃ 21 וְתֵיסָא קַרְנָא חֲזוּתָא מַלְכָּא יָוָנָאָה וְקַרְנָא רַבְּתָא דִּי בֵין עֵינוֹהִי הִיא מַלְכָּא קַדְמָיָא׃ 22 וְדִי תְבִירַת וְקָמָה תַּחְתַּהּ אַרְבַּע מַלְכְוָתָא מִן עַמֵּהּ תְּקוּמְנָה וְלָא כְחֵילֵהּ׃ 23 וּבְסוֹף מַלְכוּתְהוֹן כַּד שְׁלִמוּ חוֹבַיָּא יְקוּם מַלְכָּא תַּקִּיף אַנְפִּין וּמְהַלַּל בְּחִידָתָא וְתַקִּיף בְּחֵילֵהּ וְיַשְׁחִית פְּלִיאָן וְיַצְלַח וְיַעְבֵּד וְיַשְׁחִית תַּקִּיפִין וְעַמָּא קַדִּישִׁין׃ 24 וְתַקְפַּת יְדוֹהִי עַל חֵילֵהּ וְיַשְׁחִית פְּלִיאָן וְיַצְלַח וְיַעְבֵּד וְיַשְׁחִית תַּקִּיפִין וְעַמָּא קַדִּישִׁין׃ 25 וְעַל רַעְיוֹנֵהּ וְיַצְלַח מִרְמְתָא בִּידֵהּ וּבְלִבֵּהּ יִתְרַבֵּי וּבְשַׁלְוְתָא יַשְׁחִית כַּמִּין וְעַל רַב רַבְרְבִין יְקוּם וּבְלָא יְדָ יִתְתַּבַּר׃ 26 וְחֶזְוָא דִּי אֶמְרַת עַרְבִין וּבֻקְרִין דִּי אֶתְאֲמַר הוּא קְשׁוֹט וְאַתְּ סְתוֹם יָת חֶזְוָא אֲרֵי לְיוֹמִין סַגִּיאִין׃ 27 וַאֲנָה דָנִיֵּאל הֲוֵית וְאִתְחַלֵּיתִי יוֹמִין וְקָמֵת וְעָבַדְתִּי בְּעוּתָא לְמַלְכָּא וְאִשְׁתָּאֵרֶת מִתְבְּהַת עַל דִּי לָא הֲוָה מִן לְהוֹדָעָא׃

ט׳ 1 בִּשְׁנַת חֲדָה לְדָרְיָוֶשׁ בַּר אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זַרְעָא דְמָדָאָה דִּי אִתְמְלִיךְ עַל מַלְכוּת כַּשְׂדָּאָה׃ 2 בִּשְׁנַת חֲדָה לְמַלְכוּתֵהּ אֲנָה דָנִיֵּאל בִּסְפָרַיָּא מִנְיַן שְׁנַיָּא דִּי הֲוָה פִּתְגָמָא דִּי יְקָר יְיָ עַל יִרְמְיָה נְבִיָּא לְמִשְׁלַם לְחָרְבַּת יְרוּשְׁלֶם שִׁבְעִין שְׁנִין׃ 3 וְיָהַבְתִּי אַפַּי לְמִבְעֵא צְלוֹתָא וּבְעוּתָא בְּצַוְמָא וְתַכְפָּא וּמִסְפְּדָא׃ 4 וְצְלֵיתִי קֳדָם יְיָ אֱלָהִי וְאוֹדֵיתִי וְאָמַרְתִּי בְּעוּתָא קָדָמוֹהִי אֱלָהָא רַבָּא וְדָחִיל וְנָטַר קְיָמָא וְחִסְדָּא לְרָחְמוֹהִי וְלִפְקוֹדוֹהִי׃ 5 חַבְנָא חַבְנָא וְעַוְינָא וְשַׁלְּטְנָא וּמָרְדְנָא וְאִתְפַּרְשְׁנָא מִפִּקּוֹדָךְ וּמִדִּינָךְ׃ 6 וְלָא קַבִּלְנָא לְקָל עַבְדָּךְ נְבִיָּא דִּי מַלִּיל בְּשׁוּמָךְ עִם מַלְכָּנָא וְרַבְרְבָנָא וְאָבָהָתָנָא וְכָל עַם אַרְעָא׃ 7 לָךְ יְיָ צִדְקְתָא וְלָנָא בְּשַׁתָּא דְּאַפָּא כְּיוֹמָא הָדֵין לְגֻבְרָא יְהוּדָאָה וּלְיָתְבֵי יְרוּשְׁלֶם וּלְכָל יִשְׂרָאֵל קְרִיבַיָּא וּרְחִיקַיָּא בְּכָל אַרְעָתָא דִּי הַדַּחְתְּ תַּמָּה בְּחוּבְהוֹן דִּי חָבוּ בָךְ׃ 8 יְיָ לָנָא בְּשַׁתָּא אַפָּא לְמַלְכָּנָא לְרַבְרְבָנָא וְלַאֲבָהָתָנָא דִּי חָבִינָא קֳדָמָךְ׃ 9 לַיְיָ אֱלָהָנָא רַחֲמִין וּסְלִיחָן אֲרֵי מָרְדְנָא בֵּהּ׃ 10 וְלָא קַבִּלְנָא לְקָל יְיָ אֱלָהָנָא לְמֶהֱךְ בְּאוֹרָיָתֵהּ דִּי יְהַב קֳדָמָנָא בְּיַד עַבְדּוֹהִי נְבִיָּא׃ 11 וְכָל יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ יָת אוֹרָיְתָךְ וְסָטוּ לְמִשְׁמַע בְּקָלָךְ וְאַתְּכַת עֲלַנָא לְוָטָא וְקִלְלָתָא דִּי כְתִיבָא בְּאוֹרָיְתָא דְּמֹשֶׁה עַבְדָּא דְאֱלָהָא אֲרֵי חָבִינָא קֳדָמוֹהִי׃ 12 וְאַקִּים יָת מֵימְרֵהּ דִּי מַלִּיל עַל דַּיָּנָנָא וְעַל דְּדָנוּ עֲלַנָא רָבָא דִּי לָא אִתְעֲבִיד תְּחוֹת כָּל שְׁמַיָּא כְּמָא דִּי אִתְעֲבִיד בִּירוּשְׁלֶם׃ 13 כְּמָא דִּי כְתִיב בְּאוֹרָיְתָא דְּמֹשֶׁה כָּל בִּישְׁתָּא הָדָא אֲתָת עֲלַנָא וְלָא בְעֵינָא קֳדָם יְיָ אֱלָהָנָא לְמִתְפַּיְסָא מֵחוֹבָנָא וּלְמִסְתְּכָּלָא בִּקְשׁוֹטָךְ׃ 14 וְשַׁקִּיד יְיָ עַל בִּישְׁתָּא וְאַיְתִי עֲלַנָא אֲרֵי זַכָּא יְיָ אֱלָהָנָא עַל כָּל עוֹבָדוֹהִי דִּי עֲבַד וְלָא קַבִּלְנָא לְקָלֵהּ׃ 15 וּכְעַן יְיָ אֱלָהָנָא דִּי אַפֵּקְתָּ יָת עַמָּךְ מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם בְּיַד תַּקִּיפָא וְעָבַדְתָּ לָךְ שׁוּם כְּיוֹמָא הָדֵין חַבְנָא חָבִינָא׃ 16 יְיָ כְּכָל זִדְקָתָךְ יְהָךְ כְּעַן רְתָךְ וְרוּגְזָךְ מִקִּרְתָּךְ יְרוּשְׁלֶם מַדִּינְתָּךְ קֻדְשָׁךְ אֲרֵי בְּחוֹבֵי אֲבָהָתָנָא וּבְעַוְיָתָא דְּעַמָּךְ אִתְרְמִי יְרוּשְׁלֶם וְעַמָּךְ לְחֶרְפָּא לְכָל חַרְכָּנָא׃ 17 וּכְעַן שְׁמַע אֱלָהָנָא לְצְלוֹתָא דְעַבְדָּךְ וְלִבְעוּתֵהּ וְאַנְהַר אַפָּךְ עַל מַקְדְּשָׁךְ דִּי שַׁמָּא לְמָרֵא׃ 18 הַצֵּית אֱלָהִי אֻדְנָךְ וְשְׁמַע פְּקַח עֵינָךְ וְחֲזֵי שְׁמָמָתָנָא וְקִרְתָּא דִּי אִתְקְרֵי שְׁמָךְ עֲלַהּ אֲרֵי לָא עַל זִדְקָתָנָא אֲנַחְנָא נָפְלִין קֳדָמָךְ בְּעוּתָנָא אֶלָּא עַל רַחֲמָנָךְ סַגִּיאִין׃ 19 יְיָ שְׁמַע יְיָ שְׁבוֹק יְיָ אַסְקַד וְעֲבַד לָא תְּאַחַר לְמַעְבַּד לְמִנְדַּע אֱלָהִי אֲרֵי שִׁמְךָ אִתְקְרֵי עַל קִרְתָּךְ וְעַל עַמָּךְ׃ 20 וַהֲוָה כַּד מַלִּיל וְצָלֵי וְאוֹדֵי חוֹבִי וְחוֹבַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְנָפֵל בְּעוּתִי קֳדָם יְיָ אֱלָהִי עַל טוּר קֻדְשָׁא דֵּאלָהִי׃ 21 וַהֲוָה כַּד מַלִּיל בִּצְלוֹתָא וְגַבְרִיאֵל דְּחֵזְוָא בְּחֶזְוָא מִן קַדְמַת דֵּין אַגִּיעַ לְהוֹן וְקָרַב לְוָתִי בְּעִדַּן מִנְחַת קָרְבָּנָא׃ 22 וְאַדְבַּר וּמַלִּיל עִמִּי וַאֲמַר הָא כְעַן נְפַקֵת לְהַשְׂכָּלוּתָךְ בִּינָה׃ 23 בְּשֵׁירוּת בְּעוּתָךְ נְפַקַת וַאֲנָה אֲתֵית לְחַוָיוּתָךְ אֲרֵי גְבַר חֲמוּדוֹת אַתְּ בִּינַ בְּמִלְּתָא וְהַשְׂכֵּל בְּחֶזְוָא׃ 24 שָׁבְעִין שָׁבוּעִין אִתְּחַתְּכוּ עַל עַמָּךְ וְעַל קִרְתָּךְ קֻדְשָׁךְ לְמִכְלֵי פִשְׁעָא וּלְחַתָּמָא חוֹבַיָּא וּלְכַפָּרָא עַל עַוְיָתָא וּלְאַיְתָאָה צִדְקָתָא עָלְמָא וְלַחְתָּמָא חֶזְוָא וְנְבִיָּא וּלְמִשַׁח קֻדְשָׁא קַדִּישִׁין׃ 25 וְתִנְדַּע וְתַסְכֵּל מִן מִפַּק פִּתְגָמָא לְמִתַּב וּלְמִבְנֵא יְרוּשְׁלֶם עַד מְשִׁיחָא נְגִידָא שָׁבְעִין שָׁבוּעִין וְשִׁתִּין וּתְרֵין שָׁבוּעִין תִּתּוּב וְתִבְנֵא רְחוֹבָא וְחֻרְצָנָא וּבְדוּחָקָא עִדָּנַיָּא׃ 26 וּבָתַר שָׁבוּעִין שִׁתִּין וּתְרֵין יִתְקְטַל מְשִׁיחָא וְלֵית לֵהּ וְעַמָּא דִּי נְגִידָא דִּי יֵתֵי יְחַבְּלוּן קִרְתָּא וּמַקְדְּשָׁא וְסוֹפֵהּ בְּטוּפָנָא וְעַד סוֹף קְרָבָא תַּרְעִין חֻרְבָּן׃ 27 וְיַתְקֵף קְיָמָא לְסַגִּיאִין שָׁבוּעָא חֲדָא וּפְלַג שָׁבוּעָא יְבַטֵּל דְּבִיחָא וְנִכְסַת מִנְחָתָא וְעַל כְּנַף מְשַׁקְּצַיָּא מְשׁוֹמֵם וְעַד כְּלָא וְדִי אִתְקְצַב יִתְמְדַּר עַל מְשׁוֹמֵם׃

י׳ 1 בִּשְׁנַת תְּלָת לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא פָּרַס מִלְּתָא אִתְגְּלִיַת לְדָנִיֵּאל דִּי שְׁמֵהּ אִתְקְרֵי בֵּלְטְשַׁאצַּר וּקְשׁוֹט מִלְּתָא וְצִבְיָא רַב וּבִין מִלְּתָא וְאִתְבַּן לֵהּ בְּחֶזְוָא כְּמִלְּתָא׃ 2 בְּיוֹמָיָא הָאִנּוּן אֲנָה דָנִיֵּאל הֲוֵית מְנַיַּח תַּרְתֵּין שָׁבוּעִין יוֹמִין׃ 3 לֶחֶם חֲמוּדוֹת לָא אֲכָלִית וּבִסְרָא וְחַמְרָא לָא עָלוּ בְּפוּמִי וְסוּכוֹ לָא סְכֵית עַד דִּי תַּרְתֵּין שָׁבוּעִין יוֹמִין שְׁלִמוּ׃ 4 וּבְיוֹמָא עֶסְרִין וְחַד לְיַרְחָא קַדְמָאָה וַאֲנָה הֲוֵית עַל יַמָּא רַבָּא דִּי הִדֶּקֶל׃ 5 וְנְטֵלֵת עֵינַי וַחֲזֵית וְהָא גְבַר חַד לָבוּשׁ בַּדִּין וְחַלְצוֹהִי מְזָהַר בְּדַהֲבָא דְּאוּפָז׃ 6 וְגוּפֵהּ כְּתַרְשִׁישׁ וְאַנְפּוֹהִי כְּחֶזְוֵי בְרָקָא וְעֵינוֹהִי כְּנוּרִין דְּלִקִין וּדְרָעוֹהִי וְרַגְלוֹהִי כְּעֵין נְחָשׁ קַלְקַל וְקָל מִלֵּיהּ כְּקָל הֲמוֹנָא׃ 7 וַחֲזֵיתִי אֲנָה דָנִיֵּאל לְבַדִּי יָת חֶזְוָא וּגְבָרַיָּא דִּי הֲוָה עִמִּי לָא חֲזוֹ יָת חֶזְוָא אֲרֵי בְּחִילָה רַבָּה נְפַלַת עֲלֵיהֶם וְאִתְחַבִּיאוּ בְּאִתְכַּמָּרָא׃ 8 וְאִשְׁתָּאֵרֶת אֲנָה לְבַדִּי וַחֲזֵית יָת חֶזְוָא הָדֵין רַבָּא וְלָא אִשְׁתָּאֵרַת בִּי חֵילָא וְהֵידְרִי אִתְהַפַּךְ עֲלַי לְחַבָּלָא וְלָא אַטֵּרֶת חֵילָא׃ 9 וְשָׁמַעְתִּי קָל מִלֵּיהּ וְכַד שְׁמַעְתִּי קָל מִלֵּיהּ וַאֲנָה הֲוֵית מְדַכֵּא עַל אַפָּי וְאַפָּי עַל אַרְעָא׃ 10 וְהָא יְדָא חַד מְשַׁמְּשַׁתְנִי וְאַקֵם יָת בִּרְכַּי וְעַל סְנֵי יְדָי׃ 11 וַאֲמַר לִי דָנִיֵּאל גְּבַר חֲמוּדוֹת אַסְכֵּל לְמִלַּיָּא דִּי אֲנָה מְמַלֵּל עִמָּךְ וְקוּם עֲמַד עַל אֲתָרָךְ אֲרֵי כְעַן שְׁלִיחַ אֲנָה לְוָתָךְ וְכַד מַלִּיל עִמִּי יָת פִּתְגָמָא הָדֵין קַמֵת מְזַדְּעַ׃ 12 וַאֲמַר לִי לָא תִדְחַל דָנִיֵּאל אֲרֵי מִן יוֹמָא קַדְמָאָה דִּי יְהַבְתָּ לִבָּךְ לְמִנְדַּע וּלְתִתְעַנָּאָה קֳדָם אֱלָהָךְ אִתְקְבֶלַת בְּעוּתָךְ וַאֲנָה אֲתֵית בְּעוּתָךְ׃ 13 וְשַׂר מַלְכוּת פָּרַס קָאֵם לְקָבְלִי עֶסְרִין וְיוֹמָא חֲדָא וְהָא מִיכָאֵל חַד מִן רַבְרְבָנַיָּא אֲתָא לְסַעָדָנִי וַאֲנָה אִשְׁתְּאֵרֶת תַּמָּן עִם מַלְכֵי פָּרַס׃ 14 וַאֲנָה אֲתֵית לְהַשְׂכָּלוּתָךְ דִּי יְעִבַד לְעַמָּךְ בְּסוֹף יוֹמַיָּא אֲרֵי עוֹד חֶזְוָא לְיוֹמַיָּא׃ 15 וּכְמַלֵּלוּתֵהּ עִמִּי כְּפָתִית אַפַּי עַל אַרְעָא וְאִשְׁתְּתֵקֶת׃ 16 וְהָא כִּדְמוּת בְּנֵי אֱנָשׁ נָגַע עַל שִׂפְוָתִי וְפָתַחַת פּוּמִי וּמַלֵּלֶת וַאֲמַרֶת לְקָאֵם קֳדָמַי מָרִי חֶזְוָא אִתְהַפַּכוּ עֲלַי לְחַבָּלָא וְלָא אַטֵּרֶת חֵילָא׃ 17 וְאֵיכְדֵין יְכִיל עַבְדָּא דְמָרִי דֵּין לְמִמַּלָּלָא עִם מָרִי דֵּין וַאֲנָה כְעַן לָא קָאֵם בִּי חֵילָא וְנִשְׁמָתָא לָא אִשְׁתָּאֵרַת בִּי׃ 18 וְתָב וְקָרַב לְוָתִי כִּדְמוּת בַּר אֱנָשׁ וְחַיְּיָנִי׃ 19 וַאֲמַר גְּבַר חֲמוּדוֹת לָא תִדְחַל שְׁלָם לָךְ תְּקֵף וְתְקֵף וְכַד מַלִּיל עִמִּי וְתְקֵפֵת וַאֲמַרֶת מָרִי מַלֵּל אֲרֵי חַיְּיתָנִי׃ 20 וַאֲמַר הַיְדָעְתָּ לְמָא אֲתֵית לְוָתָךְ וּכְעַן אֲתוּב לְמִגַּח עִם שַׂר פָּרַס וַאֲנָה נָפֵק וְהָא שַׂר יָוָן אָתֵא׃ 21 בְּרַם אֲחַוֵּנָךְ דִּי כְתִיב בְּכְתָב קְשׁוֹט וְלֵית דְּמִתְחַזַּק עִמִּי בְּכָל אִלֵּין אֶלָּא מִיכָאֵל רַבְּכוֹן׃

י״א 1 וַאֲנָה בְּשַׁתָּא קַדְמָיָא לְדָרְיָוֶשׁ מָדָאָה קָאֵם לְמִתַּקְפָא וּלְאַתְקָפָא לֵהּ׃ 2 וּכְעַן קְשׁוֹט אֲחַוֵּא לָךְ הָא תְּלָת מַלְכִין קָמִין לְפָרַס וְרְבִיעָאָה עָתִיד לְמִתְעַתַּר עֻתְרָא סַגִּיא מִכֹּלְהוֹן וְכַד תְּקֵף בְּעֻתְרֵהּ עַל כָּל מַלְכְוָתָא יְעָרַע יָת כָּל אִנּוּן׃ 3 וְיִתְקַם מַלְכָּא תַּקִּיף וְיִשְׁלַט שָׁלְטָן סַגִּי וְיַעְבֵּד כִּרְעוּתֵהּ׃ 4 וְכַד קָאֵם יִתְבַּר מַלְכוּתֵהּ וְתִתְפְּלַג לְאַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא וְלָא לְבָתְרֵהּ וְלָא כְשָׁלְטָנֵהּ דִּי שַׁלַּט אֲרֵי תִתְקְלַע מַלְכוּתֵהּ וְתִתְיְהִב לְאָחֳרָנִין מִלְּבַד אִלֵּין׃ 5 וְיִתְקַף מַלְכָּא דָּרוֹמָא וּמִן רַבְרְבָנוֹהִי וְיִתְגְּבַר עֲלוֹהִי וְיִשְׁלַט שָׁלְטָן סַגִּי שָׁלְטָנֵהּ׃ 6 וּלְסוֹף שְׁנִין יִתְחַבְּרוּן וּבַת מַלְכָּא דָּרוֹמָא תֵּיתֵי לְוָת מַלְכָּא לְמֶעְבַּד קְיָם וְלָא תִתְקַיַּם תְּקַף זְרוֹעָא וְלָא יְקוּם הוּא וּזְרוֹעֵהּ וְתִתְיְהִב הִיא וְדִי אַיְתְיָהַּ וְדִי יְלָדַהּ וְדִי מְחַזְּקַהּ בְּעִדָּנַיָּא׃ 7 וְיִתְקַם מִן צַמַּרְתָּא דְשָׁרָשַׁהָא קָאֵם תַּחְתּוֹהִי וְיֵתֵי לְוָת חֵילָא וְיֵעוֹל לְגוֹ מִבְצַר מַלְכָּא דָּרוֹמָא וְיַעְבֵּד בְּהוֹן וְיִתְקַף׃ 8 וְאַף יָת אֱלָהֲהוֹן עִם צַלְמֵיהוֹן עִם מָנְדְּעֵיהוֹן וְעִם מָנֵי חֲמוּדֵי כַסְפָּא וְדַהֲבָא דִּי שְׁבָיָא יְטוֹל לְמִצְרַיִם וְהוּא יְקַיֵּם שְׁנִין מִן מַלְכָּא דָּרוֹמָא׃ 9 וְיֵעוֹל בְּמַלְכוּתָא דְמַלְכָּא דָּרוֹמָא וְיָתוּב לְאַרְעֵהּ׃ 10 וּבְנוֹהִי יִתְגָּרוּן וְיִכְנְשׁוּן כְּנוּשׁ חֵילִין סַגִּיאִין וְאָתֵא יֵתֵי וְיִשְׁטוֹף וְיִתְגָּר עַד לְבִירְתֵהּ׃ 11 וְיִתְגְּרֵי מַלְכָּא דָּרוֹמָא וְיִפֵּק וְיִתְקַף עִם מַלְכָּא דְצָפוֹנָא וְיָקִים חֵילִין סַגִּיאִין וְיִתְיְהִבוּן חֵילָא בִּידֵהּ׃ 12 וְיִסַּב יָת חֵילָא וְיִתְרַם לִבֵּהּ וְיַשְׁגֵּא רִבְבָן וְלָא יִתְקַיַּם׃ 13 אֲרֵי יְתוּב מַלְכָּא דְצָפוֹנָא וְיָקִים חֵילִין סַגִּיאִין מִן קַד

12 ו ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
13 ו ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃
14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃
15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃
16 ו ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן וגו׳ לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃
23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃
25 ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃
27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃
28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃
30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

(12) ד. מל. 24: 14. יז. 39: 10. 40: 7. 32: 16.
(13) ד. מל. 20: 17. יז. 27: 19. 22. 52: 17. מאל. ו. מל. 7: 15. 23. 27.
(14) מא. 27: 3. ו. מל. 7: 50. 45.
(16) ו. מל. 7: 47.
(17) ו. מל. 7: 15. יז. 52: 21.
(18) יז. 52: 24. מאל. ו. בראל. 6: 14. מא. 7: 1. יז. 21: 1. 29: 25.
(19) יז. 52: 25. מא. 1: 14.
(21) מא. 26: 33. מז. 28: 36. 64. ד. מל. 23: 27.
(22) יז. 40: 5.
(23) יז. 40: 7-9.
(25) יז. 41: 1. 2.
(26) יז. 43: 4. 7.
(27) יז. 52: 31. מאל. בא. 1: 27.
(29) ד. אמ. 9: 7.
(1) בא. 4: 25. 26. 5: 3. 9.
(5) בא. 10: 2. מאל.
(8) בא. 10: 6. מאל.
(10) בא. 10: 8. 13. מאל.

[1] מ: ולאשתו בת שלו.

ב. בראשית.

פרשה א.

1 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים׃
2 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
3 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃
4 ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
5 ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃
6 ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה ומוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת מוב ורע׃
7 ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
8 שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
9 וזהב הארץ ההוא מוב שם הבדלח ואבן השהם׃
10 ונהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃
11 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
12 ומוב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם׃
13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃
14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת מוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יי אלהים לא מוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃
19 ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

פרשה ב.

1 ויהי נחש ערום מכל חית השדה אשר עשה יי אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃
3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותון׃
5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי מוב ורע׃
6 ותרא האשה כי מוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃
7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃
8 וישמעו את קול יי אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יי אלהים בתוך עץ הגן׃
9 ויקרא יי אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃
10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃

12 ותשחת הארץ * לפני האלהים ותמלא הארץ
חמס: 13 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:*
14 ויאמר אלהים אל נח קץ כל בשר בא לפני
15 כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם
16 את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
17 בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
18 אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
19 תחתים שנים ושלשים תעשה אתה: ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת
כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע:* 20 והקמתי את בריתי
21 אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
22 ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים
23 מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר
24 ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל
25 יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל
26 מאכל אשר יאכל ואספת אליך ולהם היה
27 לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
28 כן עשה: ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל
29 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
30 בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך
שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא
31 טהורה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
32 על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי
ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
33 ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני
האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה
34 כן עשה: ונח בן שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ:
35 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל
36 התבה:* מן הטהורה מן הבהמה ומן הבהמה
אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש
37 על האדמה: שנים שנים באו אל נח התבה
38 זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי
מקץ שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ:
39 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל
40 מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
41 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
42 לילה: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ

(12) בר. 2: 23.
(13) בר. 10: 15. מאב.
(17) בר. 10: 22. 23. 11: 10.
(19) בר. 10: 25.
(20) בר. 10: 26.
(24) בר. 11: 10. מאב. לה. 34. מאב.
(25) בר. 11: 15.
(27) בר. 17: 5.
(28) בר. 21: 2. 3. 16: 3. 11. 15.
(29) בר. 25: 13–16.
(30) בר. 25: 15.
(32) בר. 25: 1. 2.
(34) בר. 21: 2. 3. 25: 25. 26.
(35) בר. 36: 9. 10.
(36) בר. 36: 11.
(38) בר. 36: 20.
(39) בר. 36: 22.
(40) בר. 36: 23.
(41) בר. 36: 25. 26.

(42) בר. 36: 27.
(43) בר. 36: 31. מאב.
(48) בר. 36: 37.
(50) בר. 36: 39.
(51) בר. 36: 40.

(1) בר. 29: 32. 30: 5. 35: 18. 22. 46: 8. מאב.
(3) בר. 38: 3. 46: 12. מה. 26: 19. בר. 38: 2. 7.
(4) בר. 38: 29. 30. מה 1: 3.
(5) בר. 46: 12. ק. 4: 18.
(6) מא. 7: 1. ו. מל. 4: 31.
(7) ו. דב. 4: 1. מא. 6: 18. 7: 1.
(9) מה 1: 3. 4. ו. דב. 2: 18. 42.
(10) ק. 4: 19. 20. מה 1: 4. מה 1: 7. 2: 3.
(11) ק. 4: 21. מה 1: 4–

43 ויגברו מאד מאד על הארץ ותכסו כל ההרים
44 הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:*
45 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
46 וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו
47 בתבה: ויגברו המים על הארץ מאה וחמשים
48 יום:* ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים
49 רוח על הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינות
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים:*
50 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה מאה וחמשים יום: ותנח התבה
51 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
52 הרי אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש
53 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
54 ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
חלון התבה אשר עשה:

פרק ח׳

1 וישכח אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
2 הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינות תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים:
3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
4 המים מקצה מאה וחמשים יום:* ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
5 הרי אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש
6 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
7 ההרים:* ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח
8 את חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:
9 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים
מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על
פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
11 אליו התבה: וימתן עוד שבעת ימים אחרים
ויסף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה
ויבן נח כי קלו המים מעל הארץ:

(43) בר. 38: 30. מה 1: 3.
(44) בר. 46: 12. ק. 4: 18.
(48) בר. 36: 37.
(50) בר. 36: 39.
(51) בר. 36: 40.

(1) בר. 29: 32. 30: 5. 35: 18. 22. 46: 8. מאב.
(3) בר. 38: 3. 46: 12. מה. 26: 19. בר. 38: 2. 7.

12 بل كن قدوة للمؤمنين في الكلام والسيرة والمحبة والروح والايمان والعفاف. 13 الى ان اجيء اعكف على القراءة والوعظ والتعليم. 14 لا تهمل الموهبة التي فيك والتي اعطيت بالنبوة مع وضع ايدي المشيخة. 15 تأمل في هذه الامور واعكف عليها ليكون تقدمك ظاهرا للجميع. 16 راقب نفسك والتعليم واثبت على ذلك فانك بعمل هذا تخلص نفسك والذين يسمعونك. 17 لا تزجر الشيخ بل عظه كأب والاحداث كاخوة. 18 والعجائز كأمهات والفتيات كأخوات بكل طهارة. اكرم الارامل اللواتي هن حقا ارامل. 19 ولكن ان كان لارملة بنون او حفدة فليتعلموا اولا ان يتقوا بيت آبائهم ويجازوا والديهم بما يستحقون لان هذا مرضي امام الله. 20 واما التي هي حقا ارملة ووحيدة فقد توكلت على الله وهي تواظب على الطلبة والصلوات ليلا ونهارا. 21 واما المتنعمة فهي ميتة وهي حية. 22 فاوصها لكي تكون بلا لوم. 23 ومن لا يعتني باقربائه ولا سيما باهل بيته فقد انكر الايمان وهو شر من غير المؤمن. 24 لا تكتب على الشيخ الا من كان ابن ستين سنة وكان قد تزوج امرأة واحدة. 25 وان كان مشهورا بالاعمال الصالحة من تربية الاولاد واضافة الغرباء وغسل ارجل القديسين واغاثة المتضايقين وكل عمل صالح. 26 واما الاحداث فلا تكتب عليهم لانهم اذا بطرت اهواؤهم على المسيح يريدون ان يتزوجوا. 27 فيكون عليهم دينونة لانهم رفضوا ايمانهم الاول. 28 ومع ذلك فانهم يتعلمون ان يكونوا بطالين يطوفون في البيوت ولا بطالين فقط بل ثرثارين ايضا يتكلمون بما لا يجب. 29 فاريد من الاحداث ان يتزوجوا ويلدوا بنين ويدبروا بيوتهم ولا يعطوا العدو علة للشتم. 30 لان قوما قد زاغوا وراء الشيطان. 31 وان كان لمؤمن او مؤمنة ارامل فليعولهن ولا تثقل الكنيسة لكي تعول الارامل اللواتي هن حقا ارامل.

الاصحاح الخامس

1 الشيخ لا تزجره بل عظه كأب والاحداث كاخوة. 2 والعجائز كأمهات والفتيات كأخوات بكل طهارة. 3 اكرم الارامل اللواتي هن حقا ارامل. 4 واما ان كان لارملة بنون او حفدة فليتعلموا اولا ان يتقوا بيت آبائهم ويجازوا والديهم بما يستحقون لان هذا مرضي امام الله. 5 واما التي هي حقا ارملة ووحيدة فقد توكلت على الله وهي تواظب على الطلبة والصلوات ليلا ونهارا. 6 واما المتنعمة فهي ميتة وهي حية. 7 وامر بهذه لكي تكون بلا لوم. 8 ومن لا يعتني باقربائه ولا سيما باهل بيته فقد انكر الايمان وهو شر من غير المؤمن. 9 لا تكتب على الشيخ الا من كان ابن ستين سنة وكان قد تزوج امرأة واحدة. 10 وان كان مشهورا بالاعمال الصالحة من تربية الاولاد واضافة الغرباء وغسل ارجل القديسين واغاثة المتضايقين وكل عمل صالح. 11 واما الاحداث فلا تكتب عليهم لانهم اذا بطرت اهواؤهم على المسيح يريدون ان يتزوجوا. 12 فيكون عليهم دينونة لانهم رفضوا ايمانهم الاول. 13 ومع ذلك فانهم يتعلمون ان يكونوا بطالين يطوفون في البيوت ولا بطالين فقط بل ثرثارين ايضا يتكلمون بما لا يجب. 14 فاريد من الاحداث ان يتزوجوا ويلدوا بنين ويدبروا بيوتهم ولا يعطوا العدو علة للشتم. 15 لان قوما قد زاغوا وراء الشيطان. 16 وان كان لمؤمن او مؤمنة ارامل فليعولهن ولا تثقل الكنيسة لكي تعول الارامل اللواتي هن حقا ارامل.

---

(13) 1. عب. 16: 6. 9.
(16) ح. عب. 2: 18.
(17) ح. عب. 17: 25.
(19) 1. تث. 2: 50.
(20) مت. 31: 2.
(21) مز. 27: 1.
(23) مز. 32: 41. مز. 13: 14.
(55) تع 1: 16. لا. 35: 2.
(1) ح. عب. 3:3. مز. 15: 56.
(3) ح. عب. 3: 5.
(4) ح. عب. 2: 11. 5: 5.
(5) ح. عب. 5: 14. 1. تث.
14: 4. ح. عب. 12: 24. 11: 3.
(6) ح. عب. 5: 15.
(8) 1. تث. 14: 7. ح. عب. 5: 14-16.
(9) ح. عب. 13: 1.
(10) 1. مز. 11: 43. 15: 1. 6.

11 הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
12 למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא
13 הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
14 פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
15 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים
16 יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
17 ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על
18 הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת
הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת
19 המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
20 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
21 הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי
22 בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
23 רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים
24 כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
25 ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃
26 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים
תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו
27 ויהי כן׃ ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה
ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים
28 נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
29 ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
30 הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
31 ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
32 הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
33 הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה
34 את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים
35 את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב
36 ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ
37 וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו

---

11 ד. בראש. 22: 6. 21: 17.
12 ד. מל. 15: 30.
15 ד. מל. 23: 30. 34.
ד. מל. 24: 17.
16 שה 1: 11. ד. מל. 24:
6. יש. 22: 24. ד. מל. 24:
17.
(1) בר. 38: 29. 46: 12. 1
בראש. 2: 9. 18.
(2) 1. בראש. 2: 52.
(4) 1. בראש. 2: 50.
(5) 1. בראש. 2: 24.
(9) בר. 34: 19.
(13) שה. 15: 17.
(14) נשא. 11: 35.
(21) בר. 38: 1. 5. 46: 12.
(17) שה 1: 12.
(22) הו. 8: 2.
(24) בר. 46: 10. שה. 6: 15.
שה. 26: 12.
(28) שה. 19: 2.
(29) שה. 19: 3. 4.
(31) שה. 19: 5.
(32) שה. 19: 7.
(33) שה. 19: 8.

ב

1 ותכל השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים
2 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים
3 את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות
4 השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
5 ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את
האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יוצא מעדן
9 להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
10 ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ
11 החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון
12 הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ והנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן

1: ושבעה. 2: יכלת ויום. 3: ושבעה.

ميوه تكون ثمرتها: ميوه تكون ثمرتها ٣٨ لزرعك ثمرتها:* انا اعطيكم كل بقل يبزر بزرا على كل وجه الارض وكل الشجر الذي فيه ثمر شجر يبزر بزرا لكم يكون طعاما. ٣٩ وكل حيوانات الارض وكل طيور السماء وكل دبابات الارض التي فيها نفس حية اعطيت كل عشب اخضر طعاما. وكان كذلك. ٤٠ ورأى الله كل ما عمله واذا هو حسن جدا. وكان مساء وكان صباح يوما السادس. ٤١ فاكملت السماوات والارض وكل جندها.* وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي عمل واستراح في اليوم السابع من كل عمله الذي عمل. ٤٢ وبارك الله اليوم السابع وقدسه لانه فيه استراح من كل عمله الذي ابتدأ الله خالقا ليعمل. ٤٣ هذه مواليد السماوات والارض حين خلقت يوم عمل الرب الاله الارض والسماوات.

تكوين ٣.

1 وكل حيوانات البرية التي عمل الرب الاله. فقال للمرأة أحقا قال الله لا تأكلا من كل شجر الجنة. 2 فقالت المرأة للحية من ثمر شجر الجنة نأكل. 3 واما ثمر الشجرة التي في وسط الجنة فقال الله لا تأكلا منه ولا تمساه لئلا تموتا. 4 فقالت الحية للمرأة لن تموتا. 5 بل الله عالم انه يوم تأكلان منه تنفتح اعينكما وتكونان كالله عارفين الخير والشر. 6 فرأت المرأة ان الشجرة جيدة للاكل وانها بهجة للعيون وان الشجرة شهية للنظر فاخذت من ثمرها واكلت واعطت رجلها ايضا معها فاكل. 7 فانفتحت اعين كليهما وعلما انهما عريانان فخاطا اوراق تين وصنعا لانفسهما مآزر. 8 وسمعا صوت الرب الاله ماشيا في الجنة عند هبوب ريح النهار فاختبأ آدم وامرأته من وجه الرب الاله في وسط شجر الجنة. 9 فنادى الرب الاله آدم وقال له اين انت. 10 فقال سمعت صوتك في الجنة فخشيت لاني عريان فاختبأت. 11 فقال من اعلمك انك عريان. هل اكلت من الشجرة التي اوصيتك ان لا تاكل منها. 12 فقال آدم المرأة التي جعلتها معي هي اعطتني من الشجرة فاكلت. 13 فقال الرب الاله للمرأة ما هذا الذي صنعت. فقالت المرأة الحية غرتني فاكلت. 14 فقال الرب الاله للحية لانك فعلت هذا ملعونة انت من جميع البهائم ومن جميع وحوش البرية. على بطنك تسعى وترابا تاكل كل ايام حياتك. 15 واضع عداوة بينك وبين المرأة وبين نسلك ونسلها. هو يسحق رأسك وانت تسحقين عقبه. 16 وقال للمرأة تكثيرا اكثر اتعاب حبلك بالوجع تلدين اولادا. وتحت رجلك يكون اشتياقك وهو يسود عليك. 17 وقال لآدم لانك سمعت لقول امرأتك واكلت من الشجرة التي اوصيتك قائلا لا تاكل منها ملعونة الارض بسببك. بالتعب تاكل منها كل ايام حياتك. 18 وشوكا وحسكا تنبت لك وتاكل عشب الحقل. 19 بعرق وجهك تاكل خبزا حتى تعود الى الارض التي اخذت منها لانك تراب والى تراب تعود. 20 ودعا آدم اسم امرأته حواء لانها كانت ام كل حي. 21 وصنع الرب الاله لآدم وامرأته اقمصة من جلد والبسهما. 22 وقال الرب الاله هوذا الانسان قد صار كواحد منا عارفا الخير والشر. والآن لعله يمد يده ويأخذ ايضا من شجرة الحياة ويأكل ويحيا الى الابد. 23 فاخرجه الرب الاله من جنة عدن ليعمل الارض التي اخذ منها. 24 فطرد الانسان واقام شرقي جنة عدن الكروبيم ولهيب سيف متقلب لحراسة طريق شجرة الحياة.

25 وعرف آدم حواء امرأته فحبلت وولدت قايين وقالت اقتنيت رجلا من عند الرب.* 26 وعادت فولدت اخاه هابيل. وكان هابيل رعاء غنم وكان قايين فلاحا للارض. 27 وحدث من بعد ايام ان قايين قدم من اثمار الارض تقدمة للرب. 28 وهابيل قدم هو ايضا من ابكار غنمه ومن سمانها. فنظر الرب الى هابيل وتقدمته. 29 واما الى قايين وتقدمته فلم ينظر. فاغتاظ قايين جدا وسقط وجهه. 30 فقال الرب لقايين لماذا اغتظت ولماذا سقط وجهك. 31 اليس ان حسنت رفعت وان لم تحسن فعند الباب خطية رابضة واليك اشتياقها وانت تسود عليها. 32 وقال قايين لهابيل اخيه وفيما هما في الحقل قام قايين على هابيل اخيه وقتله. 33 فقال الرب لقايين اين هابيل اخوك. فقال لا اعلم احارس انا لاخي. 34 فقال ماذا فعلت صوت دماء اخيك صارخة الي من الارض. 35 والآن ملعون انت من الارض التي فتحت فاها لتقبل دماء اخيك من يدك. 36 متى عملت الارض فلا تعود تعطي قوتها لك تائها وهاربا تكون في الارض. 37 فقال قايين للرب ذنبي اعظم من ان يحتمل. 38 هوذا قد طردتني اليوم عن وجه الارض ومن وجهك اختفي واكون تائها وهاربا في الارض فيكون كل من وجدني يقتلني. 39 فقال له الرب لذلك كل من قتل قايين فسبعة اضعاف ينتقم منه. وجعل الرب لقايين علامة لكي لا يقتله كل من وجده. 40 فخرج قايين من امام الرب وسكن في ارض نود شرقي عدن. 41 وعرف قايين امرأته فحبلت وولدت حنوك وبنى مدينة ودعا اسم المدينة باسم ابنه حنوك. 42 وولد لعيراد محويائيل ومحويائيل ولد متوشائيل ومتوشائيل ولد لامك. 43 واتخذ لامك لنفسه امرأتين اسم الواحدة عادة واسم الثانية صلة. 44 فولدت عادة يابال الذي كان ابا سكان الخيام ومقتنى. 45 واسم اخيه يوبال الذي كان ابا كل ضارب بعود ومزمار. 46 وصلة ايضا ولدت توبال قايين الضراب كل آلة نحاس وحديد. واخت توبال قايين نعمة. 47 وقال لامك لامرأتيه عادة وصلة اسمعا صوتي يا امرأتي لامك اصغيا الى قولي فاني قتلت رجلا لجرحي وفتى لشدخي. 48 لانه سبعة اضعاف يقتل قايين واما لامك فسبعة وسبعون. 49 وعرف آدم امرأته ايضا فولدت ابنا ودعت اسمه شيثا لان الله قد وضع لي نسلا آخر عوضا عن هابيل لان قايين قتله. 50 ولشيث ايضا ولد دعا اسمه انوش. حينئذ ابتدئ ان يدعى باسم الرب.

تكوين ٥.

1 هذا كتاب مواليد آدم. يوم خلق الله آدم على شبه الله عمله. 2 ذكرا وانثى خلقهم وباركهم ودعا اسمهم آدم يوم خلقوا. 3 وعاش آدم مئة وثلاثين سنة وولد على شبهه كصورته ودعا اسمه شيثا. 4 وكانت ايام آدم بعد ولادته شيثا ثمانمئة سنة وولد بنين وبنات. 5 فكانت كل ايام آدم التي عاش تسعمئة وثلاثين سنة ومات.

(41) ت. مز. 18: 8.
(43) ١. عد. 15: 8. 30: 17. ت. عد. 8: 12.

(1) تك. 29: 32. 49: 3. 35: 22. 49: 4. 48: 15. 22.
(2) تك. 49: 8. 10. مز. 60: 7. 108: 8. مز. 5: 2. مز. 32: 6.
(3) تك. 46: 9. خر. 6: 14.
مز. 26: 5.
(6) ت. مز. 15: 29. 16: 7.
(7) ١. تك. 5: 17.
(8) ١. تك. 5: 4. مز. 13: 15. 16.
(9) مز. 22: 9.
(10) تك. 25: 12.
(11) مز. 13: 11. 24.

(16) ١. تك. 27: 29.
(17) ت. مز. 15: 5. 32: 14. 16. 28.
(19) تك. 25: 15. ١. تك. 1: 31.
(20) ١. تك. 5: 22. مز. 22: 4. 5.
(21) مز. 31: 35.
(22) ت. مز. 15: 29. 17: 6.
(25) ت. مز. 17: 7.
(26) ت. مز. 15: 19. 29. 17: 6. 18: 11.

(1) تك. 46: 11. خر. 6: 16. مز. 26: 57. ١. تك. 23: 6. 16: 6.
(2) ١. تك. 6: 22.
(3) مز. 10: 1.

6 ויהי: ויהי מקץ שבעת ימים ומי המבול היה על הארץ: 7 ויבא: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התיבה מפני מי המבול: 8 מן: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה: 9 שנים: שנים באו אל נח אל התיבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10 ויהי: ויהי בעבור שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: 11 בשנת: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעיני תהום רבה ואשנבי השמים נפתחו: 12 ויהי: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בעצם: בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התיבה: 14 המה: המה והחיות למינהן וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרומש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: 15 ויבאו: ויבאו אל נח אל התיבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: 16 הבאים: הבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהי: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגדלו המים וישאו את התיבה ותרם מעל הארץ: 18 ויגברו: ויגברו המים ויגדלו מאד על הארץ ותלך התיבה על פני המים: 19 והמים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: 20 חמש: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 וימח: וימח כל הון אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויספו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתיבה: 22 כל: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימח: וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויספו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתיבה: 24 ויגברו: ויגברו המים על הארץ חמשת חדשים ימים: 25 ויזכר: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 26 ותסכרנה: ותסכרנה מעינות תהום ואשנבי השמים ויכלא הגשם מן השמים: 27 וישובו: וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה מאה וחמשים יום: 28 ותנח: ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: 29 והמים: והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשרה בחדש נראו ראשי ההרים: 30 ויהי: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה: 31 וישלח: וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: 32 וישלח: וישלח את היונה מאתו לראות את המים אם קלו מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה וישב אליו אל התיבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התיבה: 33 ויחל: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף לשלח את היונה מן התיבה: 34 והיונה: והיונה באה אליו לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה ויבן נח כי קלו המים מעל הארץ: 35 ויחל: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד: 36 ויהי: ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התיבה וירא והנה יבשו פני האדמה: 37 ובחדש: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: 38 ויאמר: ויאמר אלהים אל נח לאמר: 39 צא: צא מן התיבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 40 כל: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרומש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: 41 ויצא: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: 42 כל: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התיבה: 43 ויבן: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות על המזבח: 44 וירח: וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעוריו ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: 45 כל: כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף יום ולילה לא ישבתו: 46 ויברך: ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר אליהם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 47 ומוראכם: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים ועל כל רומש האדמה ועל כל דגי הים בידכם נתנו: 48 כל: כל רומש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 49 אך: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 50 שופך: שופך דם האדם באדם דמו יישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: 51 ואתם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 52 ויאמר: ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: 53 והנני: והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: 54 ואת: ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יוצאי התיבה לכל חית הארץ: 55 והקימותי: והקימותי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 56 ויאמר: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם: 57 את: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 58 והיתה: והיתה בענני על הארץ ונראתה הקשת בענן: 59 וזכרתי: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר: 60 והיתה: והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: 61 ויאמר: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי ביני וביני כל בשר אשר על הארץ:

---

[1] ויבא (ויבאו): ס"א ויבאו; שם יבא. 33.

(8) ב. שם. 8: 17. 15: 27.
(10) ב. בראשית. 26: 17. 18. 1. 6: 1.
(11) שם. 6. ב. בראשית. 3.
(12) 1. בראשית. 9: 11.
(14) שמות. 11: 11.
(15) ב. שם. 25: 18.
(16) שם. 9: 16. 1. בראשית. 8: 2.
(20) 1. בראשית. 9: 42.
(21) 1. בראשית. 6: 42. 9: 41.
(22) 1. בראשית. 6: 2. 18.
(24) 1. בראשית. 6: 36.
(25) ס"א 26) 1. בראשית. 6: 34–36.
1. שמות. 1: 1.
(27) 1. בראשית. 6: 34.
(28) 1. בראשית. 6: 33. 1. שמות. 2: 8.
(31) 1. בראשית. 16: 1.
(34) 1. בראשית. 6: 26.
(36) 1. בראשית. 6: 24.
(37) שם. 6: 24.
(41) 1. בראשית. 6: 21.
(44) 1. בראשית. 9: 16. 25: 1. 3. 6. 15: 17.
(49) שם. 1: 9. שם. 30: 7.
(54) שם. 21.
(55) שם. 21: 11. 12.
(56) שם. 14: 13. 15: 13.
(57) שם. 21: 13.
(58) שם. 21: 15.
(59) שם. 21: 16.
(60) שם. 21: 18.
(61) 1. בראשית. 6: 66. שם. 21: 5.

דעתך: כי קשה אתה לא תרים: ידיך כי אם ידך לא תניח: 62
עד השמדך.* כאשר ידבר אליך ומצאו בך דבר ערוה ושנא בו שנאתו
וכתב לו ספר כריתות ונתן בידו ושלחו מביתו: כי תלך אשת איש 63
אחר היתה לאיש אחר אם ישנאנה האיש האחרון וכתב לה ספר
כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה 64
להיות לו לאשה אחרי אשר נטמאה.* כי תקח איש אשה חדשה 65
לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר לנקי יהיה לביתו שנה אחת
ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא 66
חובל.* כי ימצא איש גונב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו 67
ומכרו והמית הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך.* השמר בנגע 68
הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים
כאשר צויתי אותם תשמרו לעשות: זכור את אשר עשה יי אלהיך 69
למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה במשה רעך משאת מאומה 70
לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו.* בחוץ תעמד והאיש אשר אתה 71
נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב 72
בעבוטו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו
וברכך והיתה לך צדקה לפני יי אלהיך.* לא תעשק שכיר עני 73
ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו 74
ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו פן
יקרא עליך אל יי והיה בך חטא.* לא יומתו אבות על בנים ובנים 75
לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו.* לא תטה משפט גר יתום 76
ולא תחבל בגד אלמנה.* וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יי
אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה לעשות: כי תקצר 77
קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יי אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט 78
זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היית 79
בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה לעשות.* כי 80
יריבון אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו
את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השופט והכהו לפניו 81
כדי רשעתו במספר.

פרשה י.

1 ואת הבכור לא תחרוש בשור ולא תגז בכור צאנך: לפני יי אלהיך 2
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יי בו אתה וביתך.* ואם 3
יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי אלהיך: בשעריך
תאכל הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על 4
הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר
יי אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן 5
שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים:
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר והלכת 6
לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי אלהיך 7
לא תעשה מלאכה.* ספור לך שבעה שבעות תחל לספר שבעה
שבועות מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעות: ועשית חג שבעות 8
ליי אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יי אלהיך:
ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר 9
בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יי
אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית 10
את החקים האלה.* חג השבעות תעשה לך מהחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעות: ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך 11
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היה 12
במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה.* חג הסכות תעשה לך 13
שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת 14
ימים תחג ליי אלהיך במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך 15
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת 16
ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך.* שופטים ושטרים תתן לך 17
בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט
צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור 18
עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה 19
וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך.* לא תטע לך אשרה כל 20
עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר 21
שנא יי אלהיך: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל 22
דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא.* כי ימצא בקרבך באחד שעריך 23
אשר יי אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי
אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם או 24
לשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת 25

---

(63) שה. 21: 7. 34.
(66) 1. דבר. 6: 61.
(67) שה. 21: 21.
(68) שה. 21: 22-35.

(1) דב. 46: 13. שה. 26: 23.
(2) ד. שה. 24: 1. 2. 1.
דבר. 27: 1.

(6) דב. 46: 21. שה. 26:
38. 1. דבר. 8: 1. שה.
(12) שה. 26: 39. 1. דבר.
17: 7. שה. 26: 38.

(13) דב. 46: 24.
(17) 1. שה. 12: 11.
(18) שה. 26: 30.
(20) שה. 26: 35.

26 ותפלו לפני יהוה׃ וה׳ לא שמע אליכם׃ ויאמר יהוה אליכם רב־לכם אל־תוסיפו דבר־אלי עוד בדבר־הזה׃ 27 עלו ראש הפסגה ושאו עיניכם ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראו בעיניכם כי־לא תעבר את־הירדן הזה׃ 28 צו את־יהושע וחזקהו ואמצהו כי־הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את־הארץ אשר תראה׃ 29 וישב בגיא מול בית־פעור׃

30 ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ 31 לא תספו על־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ 32 עיניכם הרואות את־אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל־האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ 33 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ 34 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ 35 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את־כל־החקים האלה ואמרו רק עם־חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ 36 כי מי־גוי גדול אשר־לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל־קראנו אליו׃ 37 ומי גוי גדול אשר־לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

38 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן־תשכח את־הדברים אשר־ראו עיניך ופן־יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ 39 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל־לי את־העם ואשמעם את־דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל־הימים אשר־הם חיים על־האדמה ואת־בניהם ילמדון׃ 40 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד־לב השמים חשך ענן וערפל׃ 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ 42 לנוס שמה רוצח אשר ירצח את־רעהו בבלי דעת והוא לא־שנא לו מתמול שלשם ונס אל־אחת מן־הערים האל וחי׃ 43 את־בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת־רמת בגלעד לגדי ואת־גולן בבשן לבנימני׃

44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל־בני ישראל בצאתם ממצרים׃ 46 בעבר הירדן בגיא מול בית־פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים׃ 47 וירשו את־ארצו ואת־ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃ 48 מערוער אשר על־שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון׃ 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃

ו.

1 ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם׃ 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ 3 לא את־אבתינו כרת יהוה את־הברית הזאת כי אתנו אלה הפה היום כלנו חיים׃ 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את־דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃ 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני׃ 8 לא־תעשה־לך פסל כל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ 9 לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי׃ 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ 11 לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את־שמו לשוא׃ 12 שמור את־יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃ 13 ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃ 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל־בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ 15 וזכרת כי־עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על־כן צוך יהוה אלהיך לעשות את־יום השבת׃ 16 כבד את־אביך ואת־אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 17 לא תרצח׃ 18 ולא תנאף׃ 19 ולא תגנב׃ 20 ולא־תענה ברעך עד שוא׃ 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ 22 את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על־שני לחת אבנים ויתנם אלי׃ 23 ויהי כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בוער ותקרבון אלי כל־ראשי שבטיכם וזקניכם׃ 24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את־כבדו ואת־גדלו ואת־קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי־ידבר אלהים את־האדם וחי׃ 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם־יספים אנחנו לשמע את־קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ 26 כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃ 27 קרב אתה ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל־יהוה אלהינו את כל־אשר ידבר אליך יהוה אלהינו ושמענו ועשינו׃ 28 וישמע יהוה את־קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ 29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את־כל־מצותי כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ 30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל־המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה׃ 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל׃ 33 בכל־הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

ז.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצום ממך׃ 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא־תכרת להם ברית ולא תחנם׃ 3 ולא תתחתן בם בתך לא־תתן לבנו ובתו לא־תקח לבנך׃ 4 כי יסיר את־בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף־יהוה בכם והשמידך מהר׃ 5 כי אם־כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה׃ 7 לא מרבכם מכל־העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי־אתם המעט מכל־העמים׃ 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את־השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור׃ 10 ומשלם לשנאיו אל־פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל־פניו ישלם־לו׃ 11 ושמרת את־המצוה ואת־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ 12 והיה עקב תשמעון את־המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את־הברית ואת־החסד אשר נשבע לאבתיך׃ 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי־בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ 15 והסיר יהוה ממך כל־חלי וכל־מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל־שנאיך׃ 16 ואכלת את־כל־העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא־תחוס עינך עליהם ולא תעבד את־אלהיהם כי־מוקש הוא לך׃ 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר־עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל־מצרים׃ 19 המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל־העמים אשר־אתה ירא מפניהם׃ 20 וגם את־הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד־אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ 22 ונשל יהוה אלהיך את־הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן־תרבה עליך חית השדה׃ 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ 24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את־שמם מתחת השמים לא־יתיצב איש בפניך עד־השמדך אתם׃ 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן־תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 26 ולא־תביא תועבה אל־ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

ח.

1 כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את כל־הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את־אשר בלבבך התשמר מצותו אם־לא׃ 3 וינתך וירעבך ויאכלך את־המן אשר לא־ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על־הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל־מוצא פי־יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא־בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם־לבבך כי כאשר יסר איש את־בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את־מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל־ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ־זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל־בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה אשר נתן־לך׃ 11 השמר לך פן־תשכח את־יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן־תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה־לך וכל אשר־לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את־יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין־מים המוציא לך מים ממצר החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא־ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את־החיל הזה׃ 18 וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את־בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

ט.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל־תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את־הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את־הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את־הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם־קשה־ערף אתה׃ 7 זכר אל־תשכח את אשר הקצפת את־יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד־באכם עד־המקום הזה מרים הייתם עם־יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את־יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את־שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל־הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את־שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא׃ 14 הנח לי וארם את־שמם ואמחה את־שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ 15 ואפן וארד מן־ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן־הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה את־ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל־חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את־העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר־דק לעפר ואשלך את־עפרו אל־הנחל הירד מן־ההר׃ 22 ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה אתם מקצפים את־יהוה׃ 23 וכשלחו יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו וירשו את־הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את־פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 24 ממרים הייתם עם־יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את־ארבעים היום ואת־ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל־יהוה ואמר אדני יהוה אל־תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל־תפן אל־קשי העם הזה ואל־רשעו ואל־חטאתו׃ 28 פן־יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל־הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

י.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני־לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ 4 ויכתב על־הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 5 ואפן וארד מן־ההר ואשם את־הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה־יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ 13 לשמר את־מצות יהוה ואת־חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר־בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם את־ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת־לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את־הגדלות האל ואת־הנוראות האל אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

יא.

1 ואהבת את־יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו את־ידו החזקה ואת־זרעו הנטויה׃ 3 ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך־מצרים ולכל־ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים־סוף על־פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר־עשה לכם במדבר עד־באכם עד־המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן־ראובן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־בתיהם ואת־אהליהם ואת כל־היקום אשר ברגליהם בקרב כל־ישראל׃ 7 כי עיניכם הרואות את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה־מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 14 ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18 ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ 22 כי אם־שמר תשמרון את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 23 והוריש יהוה את כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים ממכם׃ 24 כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון מן־הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על כל־הארץ אשר תדרכו־בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את־הברכה אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 29 והיה כי־יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים ואת־הקללה על־הר עיבל׃ 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

יב.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל־הימים אשר־אתם חיים על־האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל־המקמות אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את־אלהיהם על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃ 3 ונתצתם את־מזבחתם ושברתם את־מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שמם מן־המקום ההוא׃ 4 לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם־אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו׃ 9 כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל־אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין־לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר תראה׃ 14 כי אם־במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר־אנכי מצוך׃ 15 אך בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 18 כי אם־לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ 19 השמר לך פן־תעזב את־הלוי כל־ימיך על אדמתך׃ 20 כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבלך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כי־תאוה נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם־הבשר׃ 24 לא תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי־תעשה הישר בעיני יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד־עולם כי־תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי־יכרית יהוה אלהיך את־הגוים אשר אתה בא־שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני׃ 31 לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 32 את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

יג.

1 כי־יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם׃ 3 לא תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי־דבר סרה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן־הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ 6 כי־יסיתך אחיך בן־אמך או־בנך או־בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתה ואבתיך׃ 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ׃ 8 לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחס עינך עליו ולא־תחמל ולא־תכסה עליו׃ 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל־העם באחרונה׃ 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 11 וכל־ישראל ישמעו ויראו ולא־יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 12 כי־תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ 13 יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו את־יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 15 הכה תכה את־יושבי העיר ההוא לפי־חרב החרם אתה ואת כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב׃ 16 ואת כל־שללה תקבץ אל־תוך רחבה ושרפת באש את־העיר ואת כל־שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 17 ודבק בידך מאומה מן־החרם למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

יד.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא־תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל־תועבה׃ 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה־כשבים ושה־עזים׃ 5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ 6 וכל־בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את־זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן־המפרסת את־הפרסה השסועה את־הגמל והארנבת והשפן כי־מעלי גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר כי־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא־יגר טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל־צפור טהורה תאכלו׃ 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ 13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל־ערב למינו׃ 15 ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת־הנץ למינהו׃ 16 את־הינשוף והתנשמת והקאת׃ 17 והרחם והשלך והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה והדוכיפת׃ 19 והעטלף וכל־שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ 20 כל־עוף טהור תאכלו׃ 21 לא תאכלו כל־נבלה לגר אשר־בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם־קדוש אתה ליהו

ויאמר: יעקב ה׳ אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה׳ האומר אלי שוב לארצך וגו׳ ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב: ויהי שם שם הלילה ההוא ויקח את המנחה אשר עבר בידו ויעבר את הנחל ואת כל אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם את השפחות וילדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה אחרונה ואת רחל ואת יוסף אחרונים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ותגשנה השפחות הנה הן וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוין ואחר נגש יוסף ורחל ותשתחוין: ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדוני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר אליו אדוני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדוני לפני עבדו ואנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אבא אל אדוני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני: וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

ויצאו בני דינה לראות בבנות הארץ: וירא שכם בן חמור החוי נשיא הארץ את דינה ויקחה וישכב אותה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניו בשדה וחרש יעקב עד בואם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורחלו והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר: ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וירחלו אותה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם: אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ בכנעני ובפרזי ואנשי מספר אנכי ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואל כל העם אשר אתו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו: ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום: ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: ואלה שמות בני שעיר החורי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן בני שעיר: ולוטן ילד את חורי ואת הימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ואלה בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעוון וענן: אלה בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום:

ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חורי והימם ואחות לוטן תמנע: ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את חמורי צבעון אביו: ויהי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ויהי בני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: ויהי בני אצר בלהן וזעוון וענן: ויהי בני דישן עוץ וארן: אלה ראשי בני חורי לתם ראש שובל ראש עלון ראש צבעון ראש ענה: ראש דישון ראש אצר ראש דישן אלה ראשי החורי בני שעיר בארץ אדום:

---

(10) נשא. 11: 10. מדב. 1. במד. 9: 9. נשא. 11: 19.
(11) נשא. 11: 11. (25) ד. אב. 11: 5.
(20) מד. 31: 6. (30) אב. 30: 23.
(22) 1. בראש. 26: 1. 2. (31) מד. 2: 5. 6: 21.

(32) מד. 24: 8.
(33) 1. בראש. 6: 31. 25: 1.
(35) 1. בראש. 8: 29.
(39) 1. בראש. 8: 33.

(41) 1. בראש. 8: 35.

(1) 1. אב. 31: 1. 2.
(2) 1. אב. 14: 49.

חפר: ומאסרותיו רפשו בו. יח וישב בתוך ביתו ויתלה את נפשו ויחנק
ויקבר בקבר אבותיו: ואחיו ובית אביו כל זאת שמעו וירדו אליו
ויקחו את גופתו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השני ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלישי ויעל אחיו
ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת
שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השביעי ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמיני
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
התשיעי ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום העשירי ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום האחד עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השנים עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה עשר ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה עשר ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה
עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
הששה עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השבעה עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השמונה עשר ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה עשר ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום העשרים ויעל אחיו
ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת
שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד ועשרים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
השנים ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השלשה ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה ועשרים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה ועשרים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה
ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השמונה ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום התשעה ועשרים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד ושלשים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים ושלשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה
ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הארבעה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום החמשה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה ושלשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה
ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום התשעה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום הארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום האחד וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים וארבעים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה וארבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה
וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום החמשה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום הששה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה וארבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה
וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום החמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום האחד וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השנים וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה וחמשים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה וחמשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה
וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הששה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השבעה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה וחמשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השישים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
האחד ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השנים ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ושישים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה ושישים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה
ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השבעה ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השמונה ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה ושישים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעים ויעל אחיו
ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת
שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד ושבעים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
השנים ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השלשה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה ושבעים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה ושבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה
ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השמונה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום התשעה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד ושמונים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים ושמונים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה
ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הארבעה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום החמשה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה ושמונים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה
ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום התשעה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום התשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום האחד ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים ותשעים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ותשעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה
ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום החמשה ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום הששה ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה ותשעים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה ותשעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה
ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום המאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום האחד ומאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השנים ומאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ומאתים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ומאתים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה
ומאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הששה ומאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השבעה ומאתים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה ומאתים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה ומאתים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
האחד ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השנים ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ושלשים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה ושלשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה
ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השבעה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השמונה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה ושלשים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעים ויעל אחיו
ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת
שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד וארבעים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
השנים וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השלשה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה וארבעים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה וארבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה
וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השמונה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום התשעה וארבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד וחמשים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים וחמשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה
וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הארבעה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום החמשה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה וחמשים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה
וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום התשעה וחמשים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום האחד ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השנים ושישים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ושישים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה
ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום החמשה ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום הששה ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השבעה ושישים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה ושישים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה
ושישים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום האחד ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השנים ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ושבעים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ושבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה
ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום הששה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השבעה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונה ושבעים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה ושבעים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום השמונים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
האחד ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים:
ויהי ביום השנים ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו
לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו
שבעת ימים: ויהי ביום השלשה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו
עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו
עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הארבעה ושמונים ויעל אחיו ובית
אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום החמשה ושמונים ויעל
אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו
בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום הששה
ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו
בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי
ביום השבעה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו
ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת
ימים: ויהי ביום השמונה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו
ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו
ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעה ושמונים ויעל אחיו ובית אביו
ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול
ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום התשעים ויעל אחיו
ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר אבותיו בגבעת
שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום האחד ותשעים
ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו אותו בקבר
אבותיו בגבעת שאול ויתאבלו עליו ויתענו שבעת ימים: ויהי ביום
השנים ותשעים ויעל אחיו ובית אביו ויבכו עליו ויספדו לו ויקברו
אותו בקבר אבותיו בגבעת שאול ויתאב

ושמלתו: ולא יגלח ולא יבא אל כל מת 6
לא יטמא כי נזר אלהיו על ראשו. יב לא 7
יצא מן המקדש ולא יחלל את מקדש
אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו.
אני יי. יג ואשה בבתוליה יקח את. יד 8
אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא
יקח כי אם בתולות מזרע בית ישראל
ואלמנה היתה לכהן. טו וחלל את זרעו 9
בעמיו כי אני יי מקדשו. טז וידבר יי 10
אל משה לאמר. יז דבר אל אהרן לאמר: 11
איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו
מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו. יח כי 12
כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע. יט או איש 13
אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד. כ או 14
גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או
ילפת או מרוח אשכים. כא כל איש אשר 15
יהיה בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
להקריב את אשי יי מום בו לא יגש
להקריב לחם אלהיו. כב לחם אלהיו 16
מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל. כג אך 17
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
יי מקדש אותם. כד וידבר משה אל אהרן 18
ואל בניו ואל כל בני ישראל.

כב א וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל 1
אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים
לי אני יי. ב אמר אלהם לדרתיכם כל 2
איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל ליי וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יי. ג איש 3
איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר וטמא בכל טמא
נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע.
ד איש כי יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או 4
באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו. ה או 5
נפש אשר יגע בו לכל שרצו אשר יטמא לו
וטמא עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
אם רחץ בשרו במים. ו ובא השמש וטהר 6
ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא.
ז נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בהם אני 7
יי. ח וישמרו את משמרתי ולא ישאו עליו 8
חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יי מקדשם.
ט ולא יאכל כל זר תושב כהן ושכיר לא 9
יאכל קדש. י וכהן כי יקנה נפש קנין 10
כספו הוא יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו
בלחמו. יא ובת איש כהן כי תהיה לאיש 11
זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל. יב 12
ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה כל זר לא יאכל בו. יג וכהן כי 13
תהיה בת אלמנה או גרושה וזרע אין לה
ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
כל זר לא יאכל בו. יד ואיש כי יאכל קדש 14
בשגגה וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן את
הקדש. טו ולא יחללו את קדשי בני 15
ישראל את אשר ירימו ליי. טז והשיאם 16
עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יי
מקדשם. יז וידבר יי אל משה לאמר. יח 17
דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית
ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב
קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר
יקריבו ליי לעלה. יט לרצנכם תמים זכר 18
בבקר בכשבים ובעזים. כ כל אשר בו מום 19
לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם. כא 20
ואיש כי יקריב זבח שלמים ליי לפלא
נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה
לרצון כל מום לא יהיה בו. כב עורים 21
שבורים וחרוץ ויבלת ותלול לא תקריבו
אלה ליי ואשה לא תתנו מהם על מזבח
יי. כג ושור ושה קרח ושרוע לנדבה תעשה 22
אתו ולנדר לא ירצה. כד מעוך וכתות 23
וכרות ונתוק לא תקריבו ליי ובארצכם לא
תעשו. כה ומיד בן נכר לא תקריבו את 24
לחם אלהיכם מכל אלה כי מושחתם בהם
מום בהם לא ירצו לכם. כו וידבר יי אל 25
משה לאמר. כז שור או כשב או עז כי 26
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי.
כח ושור או שה אתו ואתה לא תשחטו 27
ביום אחד. כט וכי תזבחו זבח תודה ליי 28
לרצנכם תזבחו. ל ביום ההוא יאכל לא 29
תותירו ממנו עד בקר אני יי. לא ושמרתם 30
מצותי ועשיתם אתם אני יי. לב ולא 31
תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל מקדשכם המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יי.

כג א וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל 1
בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יי אשר
תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי.
ב ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי 2
שבתון שבת קדש יהיה לכם כל מלאכה לא
תעשו שבת הוא ליי בכל מושבתיכם.
ג אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו 3
אתם במועדם. ד בחדש הראשון בארבעה 4
עשר יום לחדש בין הערבים פסח ליי.
ה ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות 5
ליי שבעת ימים מצות תאכלו. ו ביום 6
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו. ז והקרבתם אשה ליי 7
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו. ח וקרבתם אשה 8
ליי שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו. ט וידבר יי 9
אל משה לאמר. י דבר אל בני ישראל 10
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן. יא והניף 11
את העמר לפני יי לרצנכם ממחרת השבת
יניפנו הכהן. יב ועשיתם ביום הניפכם את 12
העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליי.
יג ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן 13
אשה ליי ריח ניחח ונסכו יין רביעית
ההין. יד ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד 14
עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם.
טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום 15
הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות
תמימת תהיינה. טז עד ממחרת השבת 16
השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליי. יז ממושבתיכם תביאו 17
לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי. יח והקרבתם 18
על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה
ופר בן בקר אחד ושני אילם יהיו עלה
ליי ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליי.
יט ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני 19
כבשים בני שנה אחד לזבח שלמים. כ והניף 20
הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני
יי על שני כבשים קדש יהיו לכהן. כא 21
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם
בכל מושבתיכם לדרתיכם. כב ובקצרכם 22
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יי אלהיכם. כג וידבר יי 23
אל משה לאמר. כד דבר אל בני ישראל 24
לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש. כה כל 25
מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליי.
כו וידבר יי אל משה לאמר. כז אך 26
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליי. כח וכל מלאכה לא 27
תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יי אלהיכם. כט כי כל 28
הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה
ונכרתה מעמיה. ל וכל נפש אשר תעשה כל 29
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש
ההוא מקרב עמה. לא כל מלאכה לא 30
תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם.
לב שבת שבתון היא לכם ועניתם את 31
נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד
ערב תשבתו שבתכם.

(26) ד. ויק. 23: 24.
(27) ד. ויק. 23: 25, 26.
(34) ד. ויק. 23: 32, 33.

(1) ו. ויק. 27: 2, 6.
(2) ויק. 20: 16.
(8) ד. ויק. 2: 18.
(15) ויק. 3: 15.
(18) ויק. 6: 34. ד. ויק. 17: 25.
(19) ו. ויק. 20: 2. 4.
(21) ו. ויק. 30: 1. 9. 10.
(23) ד. ויק. 2: 3. 4. 5: 1.
ו. דבר. 11: 1. 10: 14. ו.
ויק. 16: 1. 3.
(28) ד. ויק. 18: 17.
(29) דב. 31: 23. ד. ויק. 2: 8. 9.

ומה כרתי כתי ומה תחתי ומה ומתי ומה
30 ומה.* ומה בתי ומה: ומה ומתי ומה:
31 ומה מתי: ומה ומה ומתי.* ומה
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי ומה:
32 ומה ומתי ומה.* ומה ומתי ומה
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
33 ומה ומתי ומה.* ומה ומתי ומה
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
34 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
35 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
36 ומה ומתי.* ומה ומתי ומה (ומתי)
37 ומה ומתי ומה ומתי.* ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
38 ומה ומתי ומה ומתי.* ומה
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
39 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
40 ומה ומתי.* ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:

ומה: מה.

1 ומה ומתי ומה ומתי ומתי ומתי:
2 ומה ומתי.* ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי: ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
3 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
4 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
5 ומה ומתי: ומה ומתי ומה ומתי:
6 ומה ומתי: ומה ומתי: ומה ומתי.*
7 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
8 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
9 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
10 ומה ומתי: ומה ומתי ומה ומתי.*
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
11 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
12 ומה ומתי.* ומה ומתי ומה ומתי:
13 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
14 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי.*
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:

ומה: מה.

1 ומה ומתי ומתי ומתי ומתי ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
2 ומה ומתי.* ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
3 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
4 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
5 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי
ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי:
6 ומה ומתי ומה ומתי ומה ומתי.*

[1]ומה: ומתי. [2]ומה: ומתי.

(32) ומה. 1: 13.
(33) ומה. 12: 2.

(2) ו. ומה. 31: 1. ומה. 37: 4.
(3) ו. ומה. 7: 1. 2.
(5) ו. ומה. 7: 5. ד. ומה. 6: 1. ומה. 13: 3. 1. ומה. 6: 21. 7: 1.
(6) ומה. 15: 9. 60. 1. ומה. 2. 13. 1. ומה. 7: 1.
(8) ד. ומה. 6: 5.
(9) ד. ומה. 6: 6.
(10) ומה. 4: 15. 1. ומתי. 15: 13. 15. ומה. 10: 2.
(14) ד. ומה. 6: 11. ומה. 30: 27. 1. ומתי. 26: 5.
(1) ד. ומה. 5: 11. ומה.
(4) ו. ומתי. 3: 5.
(7) ד. ומה. 5: 16.
(8) ד. ומה. 5: 17.
(9) ו. ומתי. 11: 15.

[3]ומה: ומתי ומתי.

לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמִים הֵם וּבָנֵיהֶם: וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ: וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ: לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם: כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן יֶחֱרֶה אַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: לֹא תְנַסּוּן אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֻהוּ בְּמַסָּה: שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ: וְהַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ: לְהַדֹּף אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם: וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ: וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:

פרק ו.

כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ: וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם: וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא תִקַּח לִבְנֶךָ: כִּי יָסִיר אֶת בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר: כִּי אִם כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדָּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ: כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים: כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם: וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר: וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ: וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם: וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ: וְאָהֲבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ: וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל מִצְרָיִם: הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֹבַד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ: לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה: וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם: פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא: כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם: וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו אִם לֹא: וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם: שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ: וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר: אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחוֹשֶׁת: וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם: פֶּן תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ: וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יַרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה: וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ: הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ: וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה: וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָה אִם שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן: כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פרק ט.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן לָבוֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם: עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצַּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ: אַל תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ: לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף אָתָּה: זְכֹר אַל תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם יְהוָה: וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל: וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא: הַנִּיחָה לִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ: וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי: וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם: וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁתֵּי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם: וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ: כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא: וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא: וְאֶת חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן הָהָר: וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה מַקְצְפִים הֱיִיתֶם אֶת יְהוָה: וּבְשָׁלְחוֹ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ: מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם: וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: וָאֶתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ: פֶּן יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר: וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה:

פרק י.

בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֵץ: וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן: וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְס�ל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי: וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלָי: וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן הָהָר וָאָשִׂם אֶת הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו: מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה וּמִן הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם: בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת שֵׁבֶט הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ: וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָהֶם: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה: וּמַלְתֶּם אֶת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמֹו תִּשָּׁבֵעַ: הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלוֹת וְאֶת הַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:

פרק יא.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים: וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוּסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת אֹתֹתָיו וְאֶת מִעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּלְכָל אַרְצוֹ: וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִ

21 כִּי אִם־לְרָעָה לְכָל־הָרָעִים אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר נָפְלָה הָאֵשׁ בְּתוֹכָם׃
22 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁר עַל־הַטַּבָּחִים קַח־נָא אֶת־הַבֶּגֶד מֵעָלֶיךָ
וְאֶת־הַמַּדִּים וְאֶת־הַמִּגְבָּעוֹת וְאֶת־הַכֵּלִים וְשָׂא עַל־כְּתֵפֶיךָ
וְהָלַכְתָּ׃ וְאַתָּה לֹא־תַעֲמֹד וְלֹא תֵשֵׁב בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה
וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־הַבַּיִת אֲשֶׁר־יֵשֵׁב שָׁם וְאַתָּה תִּשְׁתֶּה׃
23 וַיַּעַשׂ הַשָּׁר עַל־הַטַּבָּחִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו הַשָּׁר וַיִּשָּׂא
עַל־כְּתֵפָיו וַיֵּלֶךְ׃ וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הַבַּיִת אֲשֶׁר־יֵשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁתֶּה׃
24 וַיְהִי בְּבֹקֶר הַיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁאַל הַשָּׁר אֶת־הַטַּבָּחִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אַיֵּה הַבֶּגֶד וְהַמַּדִּים וְהַמִּגְבָּעוֹת וְהַכֵּלִים׃
25 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁר עַל־הַטַּבָּחִים הִנֵּה אַתָּה בְּבֹקֶר הַיּוֹם
הַשֵּׁנִי וְאַתָּה לֹא־תַעֲמֹד וְלֹא תֵשֵׁב בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה׃
26 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־הַבַּיִת אֲשֶׁר־יֵשֵׁב שָׁם וְאַתָּה תִּשְׁתֶּה׃
וַיַּעַשׂ הַשָּׁר עִמָּנוּ חֶסֶד׃
27 וַיְהִי בַּבֹּקֶר הַיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁאַל הַשָּׁר אֶת־הַטַּבָּחִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אַיֵּה הַבֶּגֶד וְהַמַּדִּים וְהַמִּגְבָּעוֹת וְהַכֵּלִים׃
28 וַיֹּאמֶר הַטַּבָּחִים אֶל־הַשָּׁר הִנֵּה הַבֶּגֶד וְהַמַּדִּים וְהַמִּגְבָּעוֹת
וְהַכֵּלִים אֲשֶׁר־לָקַח הַשָּׁר מֵעָלָיו׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
29 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים הִנֵּה אַתָּה בְּבֹקֶר הַיּוֹם הַשֵּׁנִי
וְאַתָּה לֹא־תַעֲמֹד וְלֹא תֵשֵׁב בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
30 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים לֹא־כֵן הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
31 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
32 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
33 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
34 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
35 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
36 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
37 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
38 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
39 וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃
וַיֹּאמֶר הַשָּׁר אֶל־הַטַּבָּחִים׃

---

(3) ד. בראשית 6: 19.
(4) שם. 38: בראשית שם. 70: בראשית.
(7) ד. בראשית 23: 1.
(8) שם. 105: 1-15.
(16) בר. 17: 2. 26: 3. 28: 13. 35: 11.
(19) בר. 34: 30.
(21) בר. 12: 17. 20: 3. שם. 7: 15-18.
(22) שם. 105: 15.
(23) שם. 96: 1. בראש.
(26) בר. 19: 4.
(34) שם. 106: 1. 107: 1. 118: 1. 136: 1.
(35) שם. 106: 47. 48.
(36) ו. שם. 8: 13. שה. 27: 15.
(39) ו. דבר. 21: 29. ד. דבר. 1: 3. ו. שם. 3: 4.

40 כאשר בי אדני.* כאשר דברת: ואתה תהיה
על ביתי: ועל פיך ישק כל עמי: רק הכסא
אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף: ראה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את
טבעתו מעל ידו: ויתן אתה על יד יוסף:
41 וילבש אתו בגדי שש: וישם רבד הזהב על
צוארו: ויעבר אתו ברכב המשנה אשר לו:
ויקראו לפניו אברך: ונתון אתו על כל ארץ
42 מצרים.* ויאמר פרעה אל יוסף: ראה נתתי
אתך היום על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו: ויתן אתה על יד יוסף:
43 וילבש אתו בגדי שש: וישם רבד הזהב על
צוארו: וירכב אתו ברכב המשנה אשר לו:
ויקראו לפניו אברך: ונתון אתו על כל ארץ
מצרים.

פרק מה.

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו:
ויקרא הוציאו כל איש מעלי: ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קולו
בבכי: וישמעו מצרים: וישמע בית פרעה:
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף: העוד אבי חי:
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי: ויגשו:
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
מצרימה: 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה: כי למחיה שלחני אלהים
לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ:
ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר:
7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית
בארץ: ולהחיות לכם לפליטה גדולה: 8 ועתה
לא אתם שלחתם אתי הנה כי אם האלהים:
ויעשני לאב לפרעה ולגביר לכל ביתו ומושל
בכל ארץ מצרים.* 9 מהרו ועלו אל אבי:
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים: רדה אלי אל תעמד:
10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי: אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך:
11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב:
פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: 12 והנה
עיניכם ראות וגם עיני אחי בנימין כי פי
המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל
כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם: ומהרתם
והורדתם את אבי הנה.* 14 ויפל על צואר
אחיו בנימין ויבך: ובנימין בכה על צואריו:
15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם: ואחרי כן
דברו אחיו אתו.* 16 והקול נשמע בבית
פרעה לאמר: באו אחי יוסף: וייטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
ולכו שובו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובואו אלי: ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים: ואת חלב הארץ תאכלו: 19 ואתה
צויתה זאת עשו זאת קחו לכם מארץ מצרים
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם:
20 ועינכם אל תחס על כליכם: כי טוב כל
ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה: ויתן להם
צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות
ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות
שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים
נשאים מטוב מצרים: ועשרה אתנות נשאות
בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את
אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך:
25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב
אביהם: 26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי
הוא משל בכל ארץ מצרים.* ויפג לבו כי לא
האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם: וירא את העגלות אשר שלח
יוסף לשאת אתו: ותחי רוח יעקב אביהם:
28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות.

פרק מו.

1 ויסע ישראל וכל אשר לו: ויבא באר שבעה
ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים
לישראל במראות הלילה: ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך
אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשם
שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי גם עלה
אעלך: ויוסף ישית ידו על עיניך: 5 ויקם יעקב
משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם
ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו: 6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם
אשר רכשו בארץ כנען: ויבא יעקב ואת כל
זרעו אתו: 7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות
בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות
בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור
יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון
וכרמי: 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד
וימין וצחר ושאול בן הכנענית: 11 ובני לוי
גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואונן
ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען
ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: 13 ובני יששכר
תולע ופוה יוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד
ואלון ויחלאל: 15 אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות
בניו ובנותיו שלשים ושלשה: 16 ובני גד צפיון
וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואראלי: 17 ובני
אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם
ובני בריעה חבר ומלכיאל: 18 אלה בני זלפה
אשר נתן לבן לרחל בתו וילד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף
ובנימין: 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילד
לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 21 ובני בנימין
בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים
וחפים וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב
כל נפש ארבעה עשר: 23 ובני דן חשים: 24 ובני
נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: 25 אלה בני בלהה
אשר נתן לבן לרחל בתו וילד את אלה ליעקב
כל נפש שבעה: 26 כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש: 27 ובני יוסף אשר ילד לו
במצרים נפשות שנים כל הנפש לבית יעקב
הבאה מצרימה שבעים: 28 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה: ויבאו
ארצה גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה: וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי:
31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר
בארץ כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כי
אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל
אשר להם הביאו: 33 והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת
מצרים כל רעה צאן: 35 ויבא יוסף ויגד לפרעה
ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 36 ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויתיצבם לפני פרעה:
37 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם: ויאמרו
אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו:
38 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין
מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: 39 ויאמר
פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך:
40 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב
את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן: ואם ידעת
ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
לי: 41 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני
פרעה: ויברך יעקב את פרעה: 42 ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעטים
ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי
אבותי בימי מגוריהם: 43 ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה: 44 וישב יוסף את אביו ואת
אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
במקום גשן: 45 ויחיו בה ויפרו וירבו מאד:
46 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהיו ימי יעקב שני חייו מאת שנה וארבעים
שנה ושבע שנים: 47 ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: 48 ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך: 49 ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

פרק מז.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
בארץ גשן: 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
ויתיצבם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם: ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך
גם אנחנו גם אבותינו: 4 ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי
כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך
בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
ואחיך באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא
במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו
בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי: 7 ויבא יוסף את יעקב
אביו ויעמדהו לפני פרעה: ויברך יעקב את פרעה:
8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך:
9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם: 10 ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה. 11 ויושב
יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה: 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת
כל בית אביו לחם לפי הטף: 13 ולחם אין בכל
הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
ואת ארץ כנען מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את
כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
בית פרעה: 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: 16 ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס
כסף: 17 ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא:
18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני
בלתי אם גויתינו ואדמתנו: 19 למה נמות לעיניך
גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי
מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה: 21 והעם העביר אתו לערים
מקצה גבול מצרים ועד קצהו: 22 רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם: 23 ויאמר יוסף אל העם הן
קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם
זרע וזרעתם את האדמה: 24 והיה בתבואת ונתתם
חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת
השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם:
25 ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה: 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום
הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: 27 וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד: 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שנות חייו שבע שנים ומאת שנה
ארבעים שנה ושבע שנים: 29 ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: 30 ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך: 31 ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

---

(40) שה. 29: 38. מה. 28:
33: 11.
(41) 1. דבר. 16: 34. ד. דבר. 5: 13. 7: 3. כה. 3: 11. 15.
(43) ד. שה. 6: 19. 20.
(1) ד. שה. 7: 1. מצר.

(13) ד. שה. 7: 14. 15.
(14) כה. 1: 33.
(16) ד. שה. 7: 18.
(3) ד. שה. 8: 3.
(4) ד. שה. 8: 4.

---

1 מ: פרעה.

6 ואת בית הנשק אשר לשלמה ואת ערי המרכבות ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה׃ 8 מבניהם הנותרים אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל העלה שלמה למס עבד עד היום הזה׃ 9 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו כי אנשי מלחמה המה ושרי שלשיו ושרי רכבו ופרשיו׃ 10 ואלה שרי הנצבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם׃ 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשתי בבית דוד מלך ישראל כי קדשים המה אשר באה אליהם ארון יהוה׃ 12 אז העלה שלמה עולות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם׃ 13 ודבר יום ביומו להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדים שלש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות׃ 14 ויעמד על משפטי דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרתם להלל ולשרת נגד הכהנים דבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער שער כי כן מצות דוד איש האלהים׃ 15 ולא סרו מעל מצות המלך אל הכהנים והלוים לכל דבר ואל האצרות׃ 16 ותכן כל מלאכת שלמה עד יום יסוד בית יהוה ועד כלתו עד אשר בית יהוה שלם׃ 17 אז הלך שלמה אל עציון גבר ואל אילת על שפת הים בארץ אדום׃ 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות ועבדים אנשי ידעת ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה׃

ט

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב הרבה ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אתו על כל אשר היה עם לבבה׃ 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה׃ 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ 4 ואכל מטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ומעלתו אשר יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח׃ 5 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ 6 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי הרבה חכמתך ושמועה אשר שמעתי עליה׃ 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך יען אלהיך אהב את ישראל להעמידם לעולם וישימך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה׃ 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ 10 וגם עבדי חורם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה׃ 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשררים ולא נראו כמוהם עץ כן עד היום הזה׃ 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃ 13 ומשקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות ככר זהב׃ 14 מלבד אנשי הרכלים והסחרים ומכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שחוט משקל ששת מאות זהב יצא על הצנה האחת׃ 16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט משקל שלש מנים זהב יצא על המגן האחד ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃ 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור׃ 18 ושש מעלות לכסא ושפת זהב לכסא תלויה אחז בשבת ושני אריות עמדים אצל הידות׃ 19 ושנים עשר אריות עמדים שם על הששה מעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃

---

[1] ס: כתיב.

(8) ו. מל. 7: 15, 23. ס. דבה. 4: 12, 15, 16.
(9) ס. מל. 8: 9.
(10) ס. מל. 8: 10.
(12) ס. מל. 8: 13.
(13) ס. מל. 8: 14. מצה.
(16) ס. מל. 8: 17. ו. מל. 3: 4.
(17) ס. מל. 8: 18.
(1) ס: מל. 10: 1. מצה.
(6) ו. דבה. 18: 5, 9.
(16) ס. מל. 10: 16.

כ"ג.

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃* 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃* 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃* 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃* 8 וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃* 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃* 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי משם׃ 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃* 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר׃* 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃* 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃* 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃* 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃* 21 ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם בכל׃* 22 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃* 23 ואשביעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 24 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 25 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ 26 ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ 27 ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ 28 ואם לא תאבה האשה ללכתך אחרי והנקית מאלתי זאת רק את בני אל תשב שמה׃ 29 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ 30 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ 31 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעשה חסד עם אדני אברהם׃ 32 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ 33 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ 34 והוא טרם כלה לדבר בלבו והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ 35 והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ 36 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ 37 ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ 38 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ 39 ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ 40 והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח ה׳ דרכו אם לא׃ 41 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ 42 ואבוא היום על העין ואמרה ה׳ אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה הטי נא לי מעט מים מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח ה׳ לבן אדני׃ 45 אני טרם אכלה לדבר בלבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת ואגם גמלים השקתה׃ 47 ואשאלה ותאמר בת בתואל אנכי בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשים הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ 48 ואקד ואשתחו לה׳ ואברך את ה׳ אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃ 49 ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מה׳ יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדניך כאשר דבר ה׳׃ 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה לה׳׃ 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ 55 ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ 56 ויאמר אליהם אל תאחרו אתי וה׳ הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

כ"ד.

1 ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃* 3 ואשביעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ 7 ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם לא תאבה האשה ללכתך אחרי והנקית מאלתי זאת רק את בני אל תשב שמה׃ 9 ויתן העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעשה חסד עם אדני אברהם׃ 12 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ 13 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ 14 והוא טרם כלה לדבר בלבו והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ 15 והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ 16 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ 17 ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ 18 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ 19 ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ 20 והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח ה׳ דרכו אם לא׃ 21 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקעו משקלו וצמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ 26 ויקד האיש וישתחו לה׳׃ 27 ויאמר ברוך ה׳ אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני ה׳ בית אחי אדני׃ 28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ 30 ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ 31 ויאמר בוא ברוך ה׳ למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר עמו׃ 33 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ 34 ויאמר עבד אברהם אנכי׃ 35 וה׳ ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ 37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ 38 כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני׃ 39 ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי ה׳ אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ 41 אז תנקה מאלתי כאשר תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ 42 ואבוא היום על העין ואמרה ה׳ אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה הטי נא לי מעט מים מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח ה׳ לבן אדני׃ 45 אני טרם אכלה לדבר בלבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת ואגם גמלים השקתה׃ 47 ואשאלה ותאמר בת בתואל אנכי בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשים הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ 48 ואקד ואשתחו לה׳ ואברך את ה׳ אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃ 49 ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מה׳ יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדניך כאשר דבר ה׳׃ 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה לה׳׃ 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ 55 ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ 56 ויאמר אליהם אל תאחרו אתי וה׳ הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

1: ד. בראשית. (ראה ד. שמ. 21: 16–22.) 2: ס׳ לכפלתה.

(1) ד. שמ. 11: 1. 12: 26.
(2) ד. שמ. 12: 30. 31.
(4) ד. שמ. 21: 18. ו. בראשית. 11: 29.
(5) ד. שמ. 21: 19.
(6) ד. שמ. 21: 20.
(7) ו. שמ. 16: 9.

(1) ד. שמ. 24: 1. שרה.

(2) ו. בראשית. 27: 23.
(6) ו. בראשית. 27: 24.
(8) ד. שמ. 24: 10. 12. 13.
(9) ו. שמ. 6: 9.
(12) ד. שמ. 24: 13.
(15) ד. שמ. 24: 16. 18. בר. 6: 6.
(16) ד. בראשית. 3: 1.
(18) ד. בראשית. 3: 1.

23 וְשָׁלַחְתִּי אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיוֹשְׁבֵי הָאִיִּים לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 24 וְהוֹדַעְתִּי אֶת־שְׁמִי בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־אַחֲלִיל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ 25 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עַתָּה אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת יַעֲקֹב וְרִחַמְתִּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי׃ 26 וְנָשְׂאוּ כְלִמָּתָם וְכָל־מַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי בְּשִׁבְתָּם עַל־אַדְמָתָם לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃ 27 בְּשׁוּבִי אֹתָם מֵעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מֵאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהֶם לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים׃ 28 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּים עַל־אַדְמָתָם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁמָּה׃ 29 וְלֹא־אַסְתִּיר עוֹד פָּנַי מֵהֶם כִּי־שָׁפַכְתִּי אֶת־רוּחִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 30 וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה׃

פרק ה׳.

1 בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הֵבִיאַנִי אַרְצָה יִשְׂרָאֵל וַיַּנִּחֵנִי עַל־הַר גָּבֹהַּ מְאֹד וְעָלָיו כְּמִבְנֵה־עִיר מִנֶּגֶב׃ 2 וַיְבִאֵנִי שָׁמָּה וְהִנֵּה־אִישׁ מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל פִּשְׁתִּים בְּיָדוֹ וְקָנֶה הַמִּדָּה וְהוּא עֹמֵד בַּשָּׁעַר׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי הָאִישׁ בֶּן־אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמָע וְשִׂים לִבְּךָ לְכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתָךְ כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְךָ הֻבָאתָ הֵנָּה הַגֶּד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמַּגִּיד׃ 4 וְהִנֵּה־חוֹמָה מִחוּץ לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קְנֵה הַמִּדָּה שֵׁשׁ אַמּוֹת בָּאַמָּה וָטֹפַח וַיָּמָד אֶת־רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד׃ 5 וַיָּבֹא אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דֶּרֶךְ קָדִים וַיַּעַל בְּמַעֲלֹתָיו וַיָּמָד אֶת־סַף הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד רֹחַב וְסַף אֶחָד קָנֶה רֹחַב׃ 6 וְהַלִּשְׁכָּה קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְסַף הַשַּׁעַר אֵצֶל אוּלָם הַשַּׁעַר מִבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ 7 וַיָּמָד אֶת־אוּלָם הַשַּׁעַר מִבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ 8 וַיָּמָד אֶת־אוּלָם הַשַּׁעַר מִבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ 9 וַיָּמָד אֶת־אוּלָם הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָיו שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְאוּלָם הַשַּׁעַר מִבַּיִת׃ 10 וְלִשְׁכוֹת שַׁעַר־קָדִים שָׁלֹשׁ מִזֶּה וְשָׁלֹשׁ מִזֶּה אַחַת מִדָּה לְשָׁלְשָׁתָם וּמִדָּה אַחַת לָאֵילִים מִזֶּה וּמִזֶּה׃ 11 וַיָּמָד אֶת־רֹחַב פֶּתַח הַשָּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַשָּׁעַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה׃ 12 וְגֹבֶל לִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת אַמָּה אֶחָת מִזֶּה וְגֹבֶל אַמָּה אַחַת מִזֶּה וְהַלִּשְׁכָּה שֵׁשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִזֶּה׃ 13 וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג לְגַג רֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמָּה פֶּתַח אֶל־פֶּתַח׃ 14 וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שִׁשִּׁים אַמָּה וְאֶל־הָאֵיל חֲצַר סָבִיב לַשָּׁעַר׃ 15 וְעַל־פְּנֵי הַשַּׁעַר הַכְּנִיסָה אֶל־פְּנֵי אוּלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ 16 וְחַלּוֹנֵי אֲטֻמוֹת לַלְּשָׁכוֹת וְאֶל־אֵילֵימוֹ בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר מִבַּיִת סָבִיב וְכֵן לָאֻלָמוֹת וְחַלֹּנוֹת סָבִיב סָבִיב מִבַּיִת וְעַל־אֵיל תְּמָרִים׃ 17 וַיְבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשָׁכוֹת וְרִצְפָה עָשׂוּי לֶחָצֵר סָבִיב שְׁלֹשִׁים לִשְׁכוֹת עַל־הָרִצְפָה׃ 18 וְהָרִצְפָה אֵצֶל יַרְכְּתֵי הַשְּׁעָרִים לְעֻמַּת אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים רִצְפַת הַתַּחְתּוֹנָה׃ 19 וַיָּמָד אֶת־הָרֹחַב מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹן עַד־לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית מִבַּיִת מֵאָה אַמָּה קָדִים וְצָפוֹן׃ 20 וְשַׁעַר הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֲשֶׁר פָּנָה דֶּרֶךְ צָפוֹן מָדַד אֶת־אָרְכּוֹ וְאֶת־רָחְבּוֹ׃ 21 וְלִשְׁכֹתָיו שְׁלֹשׁ מִזֶּה וְשָׁלֹשׁ מִזֶּה וְאֵילָיו וְאֻלָמָיו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב חֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 22 וְחַלֹּנָיו וְאֻלָמָיו וְתָמְרֵיו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דֶּרֶךְ קָדִים וּבְשִׁבְעָה מַעֲלוֹת יַעֲלוּ בוֹ וְאֻלָמוֹ לִפְנֵיהֶם׃ 23 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִית נֹכַח הַשַּׁעַר לְעֻמַּת קָדִים וְצָפוֹן וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר מֵאָה אַמָּה׃ 24 וַיּוֹלִכֵנִי דֶּרֶךְ נֶגֶב וְהִנֵּה־שַׁעַר דֶּרֶךְ נֶגֶב וַיָּמָד אֶת־אֵילָיו וְאֶת־אֻלָמוֹ כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 25 וְחַלֹּנוֹת לוֹ וּלְאֻלָמָיו סָבִיב סָבִיב כַּחַלֹּנוֹת הָאֵלֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 26 וּמַעֲלוֹת שִׁבְעָה יַעֲלוּ בוֹ וְאֻלָמוֹ לִפְנֵיהֶם וְתָמָרִים לוֹ אֶחָד מִזֶּה וְאֶחָד מִזֶּה עַל־אֵילָיו׃ 27 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ נֶגֶב וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר דֶּרֶךְ נֶגֶב מֵאָה אַמָּה׃ 28 וַיְבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית בְּשַׁעַר נֶגֶב וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר נֶגֶב כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 29 וְלִשְׁכֹתָיו וְאֵילָיו וְאֻלָמוֹ כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה וְלוֹ וּלְאֻלָמָיו חַלֹּנוֹת סָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 30 וְאֻלָמוֹת סָבִיב סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 31 וְאֻלָמוֹ לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתָמָרִים עַל־אֵילָיו וּמַעֲלֹתָיו שְׁמֹנֶה יַעֲלוּ בוֹ׃ 32 וַיְבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ קָדִים וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 33 וְלִשְׁכֹתָיו וְאֵילָיו וְאֻלָמוֹ כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה וְלוֹ וּלְאֻלָמָיו חַלֹּנוֹת סָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 34 וְאֻלָמוֹ לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתָמָרִים עַל־אֵילָיו מִזֶּה וּמִזֶּה וּמַעֲלוֹת שְׁמֹנֶה יַעֲלוּ בוֹ׃ 35 וַיְבִאֵנִי אֶל־שַׁעַר צָפוֹן וַיָּמָד כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 36 לִשְׁכֹתָיו אֵילָיו וְאֻלָמוֹ וְחַלֹּנוֹת לוֹ סָבִיב סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ 37 וְאֻלָמוֹ לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתָמָרִים עַל־אֵילָיו מִזֶּה וּמִזֶּה וּמַעֲלוֹת שְׁמֹנֶה יַעֲלוּ בוֹ׃ 38 וְלִשְׁכָּה וּפִתְחָהּ בְּאֻלְמוֹת הַשְּׁעָרִים שָׁמָּה יִרְחֲצוּ אֶת־הָעֹלָה׃ 39 וּבְאֻלָם הַשַּׁעַר שְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹת מִזֶּה וּשְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹת מִזֶּה לִשְׁחֹט עֲלֵיהֶם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָאָשָׁם׃ 40 וְלִירֵכָתָה לְעֹלֶה לְפֶתַח שַׁעַר צָפוֹן שְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹת וּלְצַד הָאֻלָם אֲשֶׁר לְשַׁעַר שְׁנֵי שֻׁלְחָנוֹת׃ 41 אַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִזֶּה וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִזֶּה לְצַד הַשַּׁעַר שְׁמֹנָה שֻׁלְחָנוֹת אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ עֲלֵיהֶם׃ 42 וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת לָעֹלָה אַבְנֵי גָזִית אֹרֶךְ אַמָּה וַחֲצִי וְרֹחַב אַמָּה וַחֲצִי וְגֹבַהּ אַמָּה אֲשֶׁר יַנִּיחוּ עֲלֵיהֶם כְּלֵי אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ בָהֶם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַזָּבַח׃ 43 וְשָׂפָתַיִם טְפָחִים אֲחוּזִים בַּיִת סָבִיב וְעַל־הַשֻּׁלְחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן׃ 44 וּמִחוּץ לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׁרֵי הַמַּשְׂאֵת בְּצַד שַׁעַר צָפוֹן פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ נֶגֶב אַחַת לְצַד שַׁעַר קָדִים פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ צָפוֹן׃ 45 וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ נֶגֶב לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת׃ 46 וְהַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ צָפוֹן לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ הֵם בְּנֵי צָדוֹק הַקְּרֵבִים מִבְּנֵי לֵוִי אֶל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ׃ 47 וַיָּמָד אֶת־הֶחָצֵר מֵאָה אַמָּה אֹרֶךְ וּמֵאָה אַמָּה רֹחַב רָבוּעַ וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַבָּיִת׃ 48 וַיְבִאֵנִי אֶל־אוּלָם הַבַּיִת וַיָּמָד אֶת־אֵיל הָאוּלָם חָמֵשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְרֹחַב הַשַּׁעַר שָׁלֹשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת מִזֶּה׃ 49 אֹרֶךְ הָאוּלָם עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עַשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה וּבְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ בָהּ וְעַמֻּדִים עַל־הָאֵילִים אֶחָד מִזֶּה וְאֶחָד מִזֶּה׃

פרק ו׳.

1 וַיְבִאֵנִי אֶל־הַהֵיכָל וַיָּמָד אֶת־אֵילִים שֵׁשׁ אַמּוֹת רֹחַב מִזֶּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת רֹחַב מִזֶּה רֹחַב הָאֹהֶל׃ 2 וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת וְצַלְעוֹת הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וַיָּמָד אֶת־אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה׃ 3 וַיָּבֹא פְּנִימָה וַיָּמָד אֶת־אֵיל הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת׃ 4 וַיָּמָד אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה לִפְנֵי הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃ 5 וַיָּמָד אֶת־קִיר הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב כָּל־צֵלָע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב לַבָּיִת סָבִיב׃ 6 וְהַצְּלָעוֹת צֵלָע אֶל־צֵלָע שָׁלוֹשׁ וְשָׁלוֹשִׁים פְּעָמִים וּבָאוּ פֹתָרוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר לַבַּיִת לַצְּלָעוֹת סָבִיב לְהֹתָמְכָה וְלֹא יִהְיוּ תְמוּכוֹת בְּקִיר הַבָּיִת׃ 7 וְרָחָבָה וְסוֹבֵבָה לַצְּלָעוֹת סָבִיב סָבִיב לַבָּיִת כִּי מְסוֹבְבוֹת לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב עַל־כֵּן רָחְבָה לַבַּיִת מִלְמַעְלָה וְכֵן יֵעָלֶה מִתַּחְתַּנָּה אֶל־הָעֶלְיוֹנָה דֶּרֶךְ הַתִּיכוֹנָה׃ 8 וְרָאִיתִי לַבַּיִת גֹּבַהּ סָבִיב מוֹסְדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלֹא הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אַמָּה וָטֹפַח׃ 9 רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר לַצֵּלָע הַחִיצוֹנָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְהַנִּשְׁאָר בֵּית הַצְּלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת׃ 10 וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב סָבִיב לַבָּיִת סָבִיב׃ 11 וּפִתְחֵי הַלְּשָׁכָה הַנִּשְׁאָר פֶּתַח אֶל־פֶּתַח דֶּלֶת הַצֵּלָע צָפוֹנָה וְדֶלֶת אֶל־הַתִּיכוֹנָה סָבִיב׃ 12 וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֶל־יָם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן רֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה׃ 13 וַיָּמָד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָן וְקִירֹתָיו אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃ 14 וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לְקֶדֶם מֵאָה אַמָּה׃ 15 וַיָּמָד אֶת־אֹרֶךְ הַבִּנְיָן עַל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר אַחֲרֶיהָ וְאֶת־אֲחֻרָיו מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל וְאוּלָם הַבַּיִת וְהָאוּלָם׃ 16 סִפִּים וְחַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת וְהָאֻלָמוֹת סָבִיב לִשְׁלֹשְׁתָּם נֹכַח הַסַּף חָפוּי עֵצִים סָבִיב סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת חֲפוּיִם׃ 17 עַל־הַבַּיִת עַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְעַל־הַחוּץ וְעַל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב סָבִיב לַפְּנִימִי וְלַחִיצוֹן בְּמִדָּה׃ 18 וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וְתִמֹר אֶל־כְּרוּב וּשְׁנֵי פָנִים לְכָרוּב׃ 19 וּפְנֵי אָדָם אֶל־תִּמֹר מִזֶּה וּפְנֵי כְפִיר אֶל־תִּמֹר מִזֶּה עָשׂוּי בְּכָל־הַבָּיִת סָבִיב׃ 20 מִן־הָאָרֶץ וְעַד־מֵעַל הַפֶּתַח כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת עָשׂוּי וְהַקִּיר הַהֵיכָל׃ 21 מְזוּזוֹת הַהֵיכָל רְבֻעוֹת וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ כְּמַרְאֵה הַמִּקְדָּשׁ׃ 22 הַמִּזְבֵּחַ עֵץ גָּבְהוֹ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמְשֻׁקֹּתָיו וְקִירֹתָיו עֵץ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃ 23 וּשְׁנֵי דַלְתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃ 24 וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לַדֶּלֶת הָאֶחָת שְׁתֵּי דְלָתוֹת מִתְקַפְּלוֹת שְׁתַּיִם לַדֶּלֶת הָאֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית׃ 25 וְעָשׂוּי עֲלֵיהֶם עַל־דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת כָּעָשׂוּי עַל־הַקִּירוֹת וְעָב עֵץ עַל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵחוּץ׃ 26 וְחַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת וְתִמֹרוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה עַל־צִדֵּי הָאוּלָם וְלִשְׁכוֹת הַבַּיִת וְעָבִים׃

---

(25) ד. אדנ. 24: 24.
(26) חג. 9: 24. ד. דבה. 3: 1. 7: 1.
(29) ו. דבה. 16: 39. ו. מל. 3: 4. ד. דבה. 1: 3.

(1) דה. 12: 5. ד. אדנ. 24: 18. ו. דבה. 21: 18. 19. 26. 28. ד. דבה. 3: 1.
(2) ו. מל. 9: 21.
(3) ו. דבה. 22: 14. ו. מל. 7: 47.
(4) ו. מל. 5: 6.
(5) ו. דבה. 29: 1.
(7) ד. אדנ. 7: 2. ו. מל. 8: 17. ו. דבה. 17: 1. 28: 2. דה. 12: 5. 11.
(8) ו. מל. 5: 3. ו. דבה. 28: 3.
(9) ו. דבה. 28: 5. ו. מל. 4: 25. 5: 4.
(10) ד. אדנ. 7: 13. ו. מל. 5: 5. ו. דבה. 17: 12. 13. 28: 6. דבה. 1: 5.
(11) ו. דבה. 22: 16.
(12) ו. מל. 3: 9. 12. חג. 1: 72.
(13) אד. 1: 7. 8. ו. דבה. 28: 7. 31: 7. 8. 1: 6. 7. 9. ו. דבה. 28: 20.
(14) ו. דבה. 22: 3.
(16) ו. דבה. 22: 11.
(18) דה. 12: 10. אד. 22: 4. ד. אדנ. 7: 1. ו. דבה. 25: 23. 20: 3. מל. 5: 3. דבה. 7. 6. 21. ד. דבה. 5: 7. 6: 8. 11. ו. דבה. 22: 7. ו. מל. 5: 3.

(1) ו. מל. 1: 33–39. ו. דבה. 5: 28.
(3) אד. 4: 3. 47.
(4) דה. 16: 18. ו. דבה. 26: 29. ד. דבה. 19: 8.

[1] ו: לחמיהם.

לְקַחְתָּ בְּנִי מִבְּנוֹת כְּנָעַן כַּאֲשֶׁר אֲנִי מִתְיַעֵץ בְּבָנַי: 6 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל רָחֵל הֵן אֶקַּח: וַיֹּאמֶר לָהּ הֲתַחְתֶּיהָ אַתְּ לְאִישׁ וַתֹּאמֶר הֵן: 7 וַתֵּלֶךְ וַתִּקַּח אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ: 8 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: 9 וַתֹּאמֶר רָחֵל דַּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן: 10 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב: 11 וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי: 12 וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֶת לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה: 13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּגָדִי וּבְאֻשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אָשֵׁר: 14 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ: 15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ: 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַהוּא: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי: 18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר: 19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב: 20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ זְבוּלֻן: 21 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה: 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ: 23 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת חֶרְפָּתִי: 24 וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר: 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל מְקוֹמִי וְאֶל אַרְצִי: 26 תְּנָה אֶת נָשַׁי וְאֶת יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ: 27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וּבֵרַכַנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ: 28 וַיֹּאמֶר נָקְבָה מַשְׂכֻּרְתְּךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה: 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי: 30 כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי: 31 וַיֹּאמֶר מַה אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה לִי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר: 32 אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל שֶׂה חוּם בַּכְּבָשִׂים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי: 33 וְעָנְתָה בִי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי תָבוֹא עַל שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּבָשִׂים גָּנוּב הוּא אִתִּי: 34 וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִּדְבָרֶךָ: 35 וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַתְּיָשִׁים הָעֻקֻּדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל הָעִזִּים הַטְלָאוֹת וְנָקֹד כֹּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ וְכָל חוּם בַּכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן בְּיַד בָּנָיו: 36 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרוֹת: 37 וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לָז וְעַרְמוֹן וְעַרְמֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל הַמַּקְלוֹת: 38 וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לָשְׁתּוֹת: 39 וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֻקֻּדִּים טְלֻאִים נְקֻדִּים: 40 וְהַכְּבָשִׂים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עָקֹד וְכָל חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן לָבָן: 41 וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת: 42 וּבְהַעְטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְשֻׁרִים לְיַעֲקֹב: 43 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים:

פרשה: כו.

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: 2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: 3 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: 4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: 5 עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי: 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר: 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל רִבְקָה כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא: 8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן אָמוּת עָלֶיהָ: 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם: 11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת: 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: 13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי גָדַל מְאֹד: 14 וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: 15 וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר: 16 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: 17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם: 18 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו: 19 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: 20 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: 21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה: 22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ: 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: 24 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי: 25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר: 26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ: 27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם: 28 וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֶךָ וּבֵינֵינוּ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ: 29 אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה: 30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: 31 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם: 32 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם: 33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 34 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת אֵילֹן הַחִתִּי:

(5) ד. בראש. 29: 25. 26. (6) שם. 6. 16. שמו. 26: 57. ו. בראש. 6: 1. שמ. ד. בראש. 8: 14. 29: 25. (7) ו. בראש. 26. 21. 6: 17. (10) ו. בראש. 23. 11. (12) שם. 6: 18. (13) שם. 16. 20. 28: 1. בראשית. 5: 4. שם. 30: 7. שמו. 16: 40. ו. שמו. 2: 28. שה. 21: 5. שמו. 6: 23. (14) ו. בראש. 26: 23–25. (15) שם. 2: 22. 18: 3. 4. (16) ו. בראש. 26. 24. 20. 8: 14. 29: 25. (17) ו. בראש. 26: 25. (18) ו. בראש. 24: 22. (19) ו. בראש. 24: 23. (21) ו. בראש. 24: 26. 29. (22) ו. בראש. 24: 28. שה. 2: 4. 5. 7. 19: 35. (23) ו. בראש. 24: 30. (24) שה. 10: 17. 21. ו. בראש. 23: 27. שה. 1: 3. 4. 3. 8: 24. שה. 3: 8. (25) ו. בראש. 22: 18. (26) שה. 4: 5. שמ. (28) שמ. 11: 24. (29) שם. 25: 30. שה. 6. 20. ו. בראש. 9: 29. שמ. שה. 36: 6. 8. (23) ו. בראש. 24: 30. (24) שה. 10: 10. שמ. 81: 3. (31) שה. 23: 4. (32) שה. 1: 53. 3: 6–9. (1) שה. 10: 1. 6. שה. 26: 60. (2) שה. 3: 4. 26: 61. (10) שמ. 12: 4. 17. שה. 1: 5. (19) ו. בראש. 9: 25. (20) ו. בראש. 23: 16.

21 שפטים: דברים תבואה: שנים:* תבואה דברים שנים: 22 דברים תבואה שנים: יבול יבול:* שמרים אלמנה: 23 שפטים תבואה דברים שנים: שנה. (דברים) שנה: מזבח שמרים תבואה שנים: יבול דברים תבואה שנים: 24 דברים.* דברים תבואה דברים שנים: שנה: דברים תבואה דברים שנים: 25 שמרים.* אשה שנה דברים יבול: דברים דברים שנה: דברים.* 26 דברים דברים שלש שלש שמרים. דברים דברים: יבול. 27 דברים דברים: דברים: שמרים: שמרים שנה: 28 שפטים.* דברים שלש. שלש יבול דברים: שנים: 29 דברים.* דברים שמרים: שמרים. שמרים דברים: 30 שמרים שלש שמרים אדם אשה שנה לקח: 31 לקח שמרים.* שפטים יום יבול יבול שמרים שמרים: שר אשתרות: שנה שמרים יבול שלש שמרים: שמרים שמרים: שמרים דברים: שמרים שמרים שמרים: שמרים שמרים: שמרים שמרים שמרים: שמרים שמרים: שמרים שמרים שמרים: שמרים שמר

11 וַתֹּאמֶר: וְנִי אֲחוֹת אַתְּ הֱיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה.* וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו: וְכֹל
הַגּוֹיִם: וְיִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֵךְ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: עֵקֶב
12 אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי.* וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי: וַיְהִי
בְּשָׁלַח פַּרְעֹה אֶת עַמּוֹ: לֹא נָחָה אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא.*
13 כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה: וְשָׁב הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר: וְנִי
אֲשֶׁר לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב: בַּקְּשׁוּנִי וְחָיוּ: וְנִי אֲשֶׁר לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע
14 יַעֲקֹב: בַּקְּשׁוּנִי וְחָיוּ.* וְאַתָּה אֶת עַבְדִּי יַעֲקֹב: וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי בּוֹ: וְכָל
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת שִׁמְעָם: וְיִרְגְּזוּ חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי פְלָשֶׁת.* אָז נִבְהֲלוּ
15 אַלּוּפֵי אֱדוֹם: וְאֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד: נָמֹגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן.* תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
16 אֵימָתָה וָפָחַד: בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן.* עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ: עַד יַעֲבֹר עַם
זוּ קָנִיתָ: תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ: מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ
17 מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ.* יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה
18 בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם.* וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה
19 בְּתוֹךְ הַיָּם: וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַמִּצְרִים מֵתִים עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה
20 אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם: וַתִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ: וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
21 אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ: וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אָשִׁירָה
לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם.* עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
22 זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ: אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ.* יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: סוּסוֹת
23 פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם: וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף.* תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
24 יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב:
25 וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נוֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב יָם.* אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
26 שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי.* נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ צָלְלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
27 נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ.* נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ
28 גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ.* שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי
פְלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
כְּנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפָחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ
29 יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ: תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ
30 מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ.* וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם:
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
31 אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ: וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אָשִׁירָה
לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת
32 פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם.* וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נוֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב יָם.

פרשה: כו.

1 וְהָיָה כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ
בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן
2 שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:
3 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ (וְאָמַרְתָּ)
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי
4 שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב: וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה
קָשָׁה: וַנִּצְעַק אֶל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ
5 וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ: וַיּוֹצִאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים: וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ
6 הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי יְיָ: וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:
7 וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
8 אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ: כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת
שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבָעוּ:
9 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר
לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא
10 שָׁכָחְתִּי: לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
11 לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: הַיּוֹם הַזֶּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם
12 בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: אֶת יְיָ הַאֲמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ: וַיְיָ הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתָיו: וְלָתֵת אֶתְכֶם
עֶלְיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתִהְלָה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ
13 לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי בְּאָזְנֵי כָל הָעָם לֵאמֹר הַשְׁמֶר
כָּל מִצְוָתוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה
14 הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה כִּי סָר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ הַיּוֹם לָלֶכֶת
בְּדַרְכֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְעָבַדְתָּם: וְלֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי
15 הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: אַחֲרֵי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ
16 תַּעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן: וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר
סָרָה עַל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:

---

(14) ו. בְּרֵאשִׁית 26: 1.
(16) ו. שְׁמ׳ 10: 5. ס. בְּרֵאשִׁית 9: 4.
(20) ו. שְׁמ׳ 28: 12. שְׁמ׳ 3: 10.
(21) ו. בְּרֵאשִׁית 6: 17. 23: 8. 29: 8.
(24) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 16.
(25) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 18.
(28) ו. בְּרֵאשִׁית 9: 9.
(29) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 4.
(31) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 19. שְׁמ׳ 9: 4.
(20) ו. שְׁמ׳ 28: 12. שְׁמ׳ 3: 10.
(21) ו. בְּרֵאשִׁית 6: 17. 23: 8. 29: 8.
(24) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 16.
(25) ו. בְּרֵאשִׁית 23: 18.
(2) ס. שְׁמ׳ 23: 8. ו. בְּרֵאשִׁית 21: 39.
(32) ס. בְּרֵאשִׁית 19: 11.

---

(11) ס. שְׁמ׳ 21: 18. ו. בְּרֵאשִׁית 11: 11.
(4) ס. שְׁמ׳ 23: 9.
(5) ו. שְׁמ׳ ל׳ 5.
(6) ס. שְׁמ׳ 23: 20, 22, 23. ו. בְּרֵאשִׁית 11: 22. שְׁמ׳ 26.
(7) ס. שְׁמ׳ 23: 24. ו. בְּרֵאשִׁית 11: 26.
(9) ו. בְּרֵאשִׁית 11: 28.
(10) ו. בְּרֵאשִׁית 11: 27.
(11) ס. שְׁמ׳ 21: 18. ו. בְּרֵאשִׁית 11: 29.
(12) ו. בְּרֵאשִׁית 11: 28.
(13) ס. שְׁמ׳ 23: 28. ו. בְּרֵאשִׁית 11: 30.
(14) ו. בְּרֵאשִׁית 11: 31.
(15) ו. בְּרֵאשִׁית 11: 30.
(17) ו. בְּרֵאשִׁית 26: 30.
(18) ו. שְׁמ׳ 16: 6.

19 לוחות: אשר כתבתי והורתי אותם.* כאשר
עשה והוא עשה לשבעת הימים. לכולם: והוא
20 עשה לשבעת הימים. כאשר עשה והוא עשה
21 לשבעת הימים. ויקחו: והוא עשה לשבעת
22 הימים. ויבאו: והוא עשה לשבעת הימים.* כל־
אשר: והוא עשה לשבעת הימים. נדבת: והוא
עשה לשבעת הימים. ויביאו: והוא עשה לשבעת
23 הימים. וכל אשר נמצא אתו תכלת: והוא עשה
לשבעת הימים. ארגמן: והוא עשה לשבעת
24 הימים. תולעת שני: והוא עשה לשבעת הימים.*
כל מרים תרומת: והוא עשה לשבעת הימים.
כל איש אשר הניף הניף: והוא עשה לשבעת
הימים. כל־איש: והוא עשה לשבעת הימים.
25 אשר נמצא אתו: והוא עשה לשבעת הימים.
כל נשים חכמת: והוא עשה לשבעת הימים.
26 אשר טוו: והוא עשה לשבעת הימים.* כל נשים
27 אשר נשא: והוא עשה לשבעת הימים. ואת
אבני: והוא עשה לשבעת הימים.* אשר חסרים:
28 והוא עשה לשבעת הימים. ואת הבשם: והוא
עשה לשבעת הימים.* ואת־השמן: והוא עשה
לשבעת הימים. ואת־הקטרת: והוא עשה לשבעת
29 הימים. כל איש: והוא עשה לשבעת הימים.
אשר הביא: והוא עשה לשבעת הימים. כל
30 אשה אשר נשא: והוא עשה לשבעת הימים.*
נשיאים: והוא עשה לשבעת הימים. את־אבני:
והוא עשה לשבעת הימים.* ואת־הבגדים: כאשר
31 עשה והוא עשה לשבעת הימים. כל איש
32 אשר: והוא עשה לשבעת הימים. ויעש את־
33 הכל: והוא עשה לשבעת הימים.* ויביאו את־
המשכן והוא עשה לשבעת הימים. אל־משה
34 והוא עשה לשבעת הימים. את־האהל: והוא
עשה לשבעת הימים. את־מכסהו: והוא עשה
לשבעת הימים. את־קרסיו: והוא עשה לשבעת
הימים.

פרשה: ה.

1 ויקרא משה אל כל עדת בני ישראל: והוא
עשה לשבעת הימים. ויאמר אלהם: והוא עשה
לשבעת הימים. אלה הדברים: והוא עשה
לשבעת הימים. אשר צוה יהוה: והוא עשה
לשבעת הימים. לעשת אתם: והוא עשה לשבעת
הימים.

2 ביום הששי יהיה לכם קדש שבתון שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת: ביום הששי יהיה
לכם קדש שבתון שבתון ליהוה כל העשה בו
מלאכה יומת: ביום הששי יהיה לכם קדש שבתון
שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ביום
הששי יהיה לכם קדש שבתון שבתון ליהוה כל
העשה בו מלאכה יומת: ביום הששי יהיה לכם
קדש שבתון שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומת: ביום הששי יהיה לכם קדש שבתון שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ביום הששי
יהיה לכם קדש שבתון שבתון ליהוה כל העשה
בו מלאכה יומת: ביום הששי יהיה לכם קדש
שבתון שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת:
3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:*
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר
אלהם: אלה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו
מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את
תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
4 ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים: ושמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני שהם
ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם
יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן
את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את
בריחו את עמדיו ואת אדניו: את הארון ואת
הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך: את שלחן
הערכה ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:
ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת
שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח
הבית: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר
לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:
את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניהם ואת
מסך שער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת
החצר ואת מיתרהם: את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה:
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה
רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת
וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם
מאדמים וערת תחשים הביאו: כל מרים תרומת
כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו:
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מטוה
את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת
השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה
טוו את העזים: והנשאם הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת הבשם
ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא
לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל
בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב
מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת: ועשה אהליאב ובצלאל וכל איש חכם
לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר
צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב
ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה
לעשתה: ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני
ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה
והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו
כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה
לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר:
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות החמש חברת
יריעות אחת אל אחת: ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה האחת מקצה במחברת וכן עשה
בשפת היריעה הקצה השנית במחברת השנית:
חמשים הלאת עשה ביריעה אשר בקצה החברת
השנית מקבלת הלאת אחת אל אחת: ויעש חמשים
קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם:
אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ועשה את היריעה הששית אל מול
פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצה במחברת ועל שפת היריעה הקצה
במחברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים
להבאת האהל ויחבר את האהל והיה אחד:
ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה:

1 (23) בה. 15: 5.
(24) ד. בה. 24: 15. ו. בהב. 21: 7.
(33) ד. בה. 15: 12. 37. 16: 16.
(34) ו. בא. 1: 7. ו. בהב. 11: 6. —
(1) ו. בהב. 27: 16. 27: 1. 2. 25: 11. 10.
(2) ד. בה. 7: 2. בו. 132: 5-3. 99: 5. 132: 7.
(3) ד. בה. 7: 5. 13. ו. בא. 3: 1. בהב. 17: 4. 22: 8.
(4) ו. בה. 16: 7-13. בה. 49: 8. ו. בהב. 5: 2. בו. 60: 7. 78: 68. ו. בה. 16: 1. 13. 12.

2 (5) ו. בהב. 3: 1. בהב. 23: 1. 22: 9.
(6) ד. בה. 7: 13. 14. ו. בהב. 22: 9. 10. ד. בהב. 1: 9.
(7) ו. בהב. 22: 13.
(9) יב. 9: 24. בו. 4: 1. בו. 101: 2. ו. בה. 16: 7. בו.
(10) ו. בהב. 28: 6.
(11) ו. בהב. 28: 19. בה. 25: 40.
(12) ו. בהב. 26: 20.

1 מ: ויצו.

2 מ: ויכסו את.

ויאמר אליהם הלא גביעי זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא אעבד לי ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא דבר באזני אדניו ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח׃ 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃ 24 ויהי כי עלינו אל עבד אבי ונגד לו את דברי אדני׃ 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אוכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ 29 ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו ושכלתם את שיבתי ברעה׃ 30 ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃ 31 והיה כראתו כי אין הנער ומת ויורדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

מקץ׃ מה.

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃ 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ויישמע בית פרעה׃ 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ 14 ויפל על צואר אחיו בנימין ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 20 ואתה צויתה זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃

(18) בר. 25: 18-22. 1. 26. בר. 35: 25. 26. 36. 1. 2.

בר. 4: 4. 1. בר. 6: 23. מקץ׃

(19) בר. 25: 40. 1. בר. 28: 11. 12.

(20) בר. 31: 7. 8. בר. 1: 5. 6. 7. 0. 1. בר. 22: 13.

(21) 1. בר. בר. 24. 25. (4) 1. בר. 9: 28.

(1) 1. בר. 3: 7. 1. בר. 22: 5. בר. 4: 3.

(2) נר. 54: 11. 12. בר. 21: 18. מקץ׃

(6) 1. בר. 27: 1. בר. 25.

26. מקץ׃

(8) 1. בר. 26: 21.

(9) ב. תה. 9: 7.

(11) בר. 6: 13. 1. שמ. 1: 17. בר. 5: 13.

(12) ש. 11: 36.

(15) בר. 39: 12. בר. 11.

13. 1. שה. 2: 11. נח. 14: 2. בר. 90: 9. 102: 11. 144: 4.

(17) 1. בר. 26: 7. 1. בר. 28: 9. בר. 11: 20.

(18) בר. 10: 17.

(19) בר. 72: 1. 1. בר. 29: 2. 22. 14.

(22) 1. בר. 1. 35. 39.

(אלה) הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
23 פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ אחד עשר
24 יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ ויהי
בשנת הארבעים באחד בעשתי עשר חדש
דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
25 אתו אליהם׃ אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
יושב בעשתרת באדרעי הוא החל משה את
26 הבאר הזאת לאמר׃ בערבה מול סוף בין פארן
27 ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ ותלנתם באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמיד
אתנו׃ אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃
29 ואמר אלכם לא ארהון ולא תיראון מהם׃ יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל
אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם׃ ובמדבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם
עד בואכם עד המקום הזה׃ ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם׃ ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם׃ וישמע יהוה
את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃ אם
יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את
הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃
זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
אחרי יהוה׃ וגם בי התאנף יהוה בגלליכם
לאמר גם אתה לא תבא שמה׃ יהושע בן נון
העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
ינחילנה את ישראל׃ וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב
ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם
ירשוה׃ ואתם פנו לכם ונסעו המדברה דרך
ים סוף׃ ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה
אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו
לעלות ההרה׃ ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם׃ ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו
ההרה׃ ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם
וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו
אתכם בשעיר עד חרמה׃ ותשבו ותבכו לפני
יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם׃
וישבתם בקדש ימים רבים כימי השבתם׃

ב

ונסב ופנו לכם המדברה דרך ים סוף כאשר
דברני יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים
2 רבים׃ ויאמר יהוה אלי לאמר׃ רב לכם סב את
3 ההר הזה פנו לכם צפונה׃ ואת העם צו לאמר
אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים
בשעיר וייראו מכם והנצרתם מאד׃ אל תתגרו
בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירשה נתתי להר עשו׃ אכל תשברון מאתם
ובכסף תכרו לכם ואכלתם וגם מים בכסף
תכרו מאתם ושתיתם׃ כי יהוה אלהיך ברכך
בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדל
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא
חסרת דבר׃ ונעבר מאת אחינו בני עשו
היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין
גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ ויאמר יהוה
אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה
כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי
את ער ירשה׃ האימים לפנים ישבו בה עם גדול
וקם וארוך כבני הענקים׃ רפאים גם הם יחשבו
כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃ ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידם
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ עתה קומו
לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃
ויהי הימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר
עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד
תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם׃ וגם יד יהוה היתה
בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃ ויהי כאשר
תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם׃
וידבר יהוה אלי לאמר׃ אתה עבר היום את
גבול מואב את ער׃ וקרבת מול בני עמון אל
תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה׃
ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו בה
לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
וקם וארוך כבני הענקים וישמידם יהוה מפניהם
וירשום וישבו תחתם׃ כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם
וירשם וישבו תחתם עד היום הזה׃ והעוים
הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים
מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ ויעברו נחלה
ויהי החלצים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ ויעברו נחלה
ויהי החלצים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ ויעברו נחלה

(24) ממ. 8: 2. בד. 24: 2. 47: 20. ד. דבר. 30: 8. שר. 17:18. (25) א. שר. 3: 13. ד. דבר. 1: 12. ממ. 2: 9. (27) ד. שר. 5: 4. 5. 1. שר. 2: 11. (28) בד. 25: 8. 1. דבר. 23: 1. (30) דב. 2: 21.

(1) א. שר. 2: 46. בד. 39: 18. (2) א. דבר. 29: 25. (3) א. דבר. 27: 1. (4) ד. שר. 2:6. 17. 1. דבר. 15: 1.

(5) שר. 27: 1. 2. 38: 1. 2. 31: 2. (6) א. שר. 3: 4. (7) א. שר. 3: 5. 6. (8) א. דבר. 28: 5. (9) א. שר. 3: 7. 8. (10) א. שר. 3: 9. שר. 27: 17. דב. 31: 2. (11) א. שר. 3: 11–13.

(12) א. דבר. 29: 25. ד. דבר. 9: 22. ממ. 2: 9. (14) א. שר. 4: 26. 10: 26. מאב. ד. דבר. 9: 25. (15) א. שר. 10: 27. ד. דבר. 9: 27. יהו. 22: 24. (16) א. שר. 10: 28. 29. ד. דבר. 9: 28.

17 בלא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול לא תגורו מפני
כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון
אלי ושמעתיו׃ 18 ואצוה אתכם בעת ההיא את כל הדברים
אשר תעשון׃ 19 ונסע מחורב וילך את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה
אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ 20 ואמר אלכם באתם
עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ 21 ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת׃ 22 ותקרבון אלי
כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישיבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן׃ 23 וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ 24 ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכול ויתרו אתה׃ 25 ויקחו בידם
מפרי הארץ וירידו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ 26 ולא אביתם לעלות
ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו׃ 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות
בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃ 29 ואמר אלכם לא
ערצון ולא תיראון מהם׃ 30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם׃
31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא
איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום
הזה׃ 32 ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם׃
33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש
לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם׃ 34 וישמע
יהוה את קול דבריכם ויקצף ויישבע לאמר׃ 35 אם יראה
אחד מן האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃ 36 זולתי כלב בן יפנה הוא
יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה׃ 37 גם בי התאנף יהוה בגלליכם לאמר
גם אתה לא תבא שמה׃ 38 יהושע בן נון העמד הוא יבא
שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה את ישראל׃ 39 וטפכם
אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב
ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה׃ 40 ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף׃ 41 ותענו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו
יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו עפלים
לעלות ההרה׃ 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו
ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃
43 ואדבר אלכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו
ותעלו ההרה׃ 44 ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם
וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר
עד חרמה׃ 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקולכם ולא האזין אליכם׃ 46 ותשבו בקדש ימים רבים
כימי הישבתם׃

ו פרק ו׃

1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ 2 ויאמר יהוה אלי לאמר׃
3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה׃ 4 ואת העם
צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים
בשעיר וייראו מכם והשמרתם מאד׃ 5 אל תתגרו בם כי
לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי
את הר עשו לעשו׃ 6 אכל תשברו מאתם ואכלתם ומים
תכרו מאתם ושתיתם׃ 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה
יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ 8 ונעבר מאת אחינו
בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון
גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ 9 ויאמר יהוה אלי אל
תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה׃ 10 האמים לפנים
ישבו בה עם גדול וקדום ורם כענקים׃ 11 רפאים גם הם
יחשבו ענקים כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃ 12 ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם
וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם׃ 13 עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד׃ 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר
עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור
אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם׃
15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃
16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם׃
17 וידבר יהוה אלי לאמר׃ 18 אתה עבר היום את גבול
מואב את ער׃ 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל
תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירושה כי לבני
לוט נתתיה ירושה׃ 20 ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים
ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ 21 עם גדול
וקדום ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשום וישבו
תחתם׃ 22 כאשר עשה לבני עשו היושבים בשעיר אשר
השמיד את החרי מפניהם וירשום וישבו תחתם עד היום
הזה׃ 23 והעוים היושבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים
מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ 24 קומו סעו ועברו את
נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיחון האמרי מלך חשבון
והאמרי ואת ארצו החל רש ורש בו במלחמה׃ 25 היום
הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך׃ 26 ואשלח
מלאכים מקדמות מדבר אל סיחון מלך חשבון דברי שלום
לאמר׃ 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאול׃ 28 אכל תשבר ממני ואכלתי וכסף תתן לי ושתיתי
ורק אעברה ברגלי׃ 29 כאשר עשו לי בני עשו היושבים
בשעיר והערים היושבים בער עד אשר אעבר את הירדן
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ 30 ולא אבה סיחון מלך
חשבון הבתו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את
לבבו למען תתו בידך כיום הזה׃ 31 ויאמר יהוה אלי
ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש
לרשת את ארצו׃ 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה יהצה׃ 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך את
בנו ואת כל עמו׃ 34 ונלכד את כל ערו בעת ההיא ונחרם
את כל עיר מתם הנשים והטף לא השארנו שריד׃ 35 רק
הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ 36 מערוער
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד
לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו׃ 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

ז פרק ז׃

1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה אדרעי׃ 2 ויאמר יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו והעשית
לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃
3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל
עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 4 ונלכד את כל
ערו בעת ההיא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מהם
שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃ 5 כל אלה
ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי
הרבה מאד׃ 6 ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך
חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף׃ 7 וכל הבהמה
ושלל הערים בזונו לנו׃ 8 ונקח בעת ההיא את הארץ
מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד
הר חרמון׃ 9 צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי יקראו
לו שניר׃ 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד
סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן׃ 11 כי רק עוג מלך
הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלא הוא
ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש׃ 12 וירש את הארץ הזאת בעת ההיא מערוער
אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני
ולגדי׃ 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי
שבט המנשי כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא הנקרא ארץ
רפאים׃ 14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד
גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה׃ 15 ולמכיר נתתי את הגלעד׃
16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך
הנחל וגבול ועד נחל יבק הגבול בני עמון׃ 17 והערבה
והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדות
הפסגה מזרחה׃ 18 ואצו אתכם בעת ההיא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל׃ 19 רק נשיכם
וטפכם ומקניכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם
אשר נתתי לכם׃ 20 עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם
וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם׃ 21 ואת
יהושע צויתי בעת ההיא לאמר עיניך הראות את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה
לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה׃ 22 לא תיראום כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ 23 ואתחנן אל יהוה בעת
ההיא לאמר׃ 24 אדני יהוה אתה החלות להראות את
עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃ 25 אעברה נא
ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
הזה והלבנון׃ 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר
הזה׃ 27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ 28 ואת
יהושע צו ואמצהו וחזקהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה׃ 29 וישב בגיא
מול בית פעור׃

ח פרק ח׃

1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ 2 לא תספו על הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ 3 עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ 4 ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ 5 ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ 6 ושמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
הגוי הגדול הזה׃ 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃ 8 ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר
אנכי נתן לפניכם היום׃ 9 רק השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ 10 יום
אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהקהל אלי העם
ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים
אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון׃ 11 ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך
ענן וערפל׃ 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃ 13 ויגד
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לחת אבנים׃ 14 ואתי צוה יהוה בעת
ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם
כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
מתוך האש׃ 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה׃ 17 תבנית כל בהמה אשר
בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ 18 תבנית
כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃
19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
השמים׃ 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ 21 ויהוה התאנף
בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי
בואי אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃
22 כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם
עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת׃ 23 השמרו לכם
פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם
לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ 24 כי יהוה
אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃ 25 כי תוליד בנים ובני
בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ 26 העידתי
בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא
תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃ 27 והפיץ יהוה
אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה׃ 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃
29 ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך׃ 30 בצר לך וימצאוך כל הדברים
האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקולו׃ 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃
32 כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום
אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
מקצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃
33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי׃ 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב
גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
במצרים לעיניך׃ 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד מלבדו׃ 36 משמים השמיעך את קלו
ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש׃ 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ 38 להוריש
גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את
ארצם נחלה כיום הזה׃ 39 וידעת היום והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד׃ 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃ 41 אז הבדיל
משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ 42 לנוס שמה
רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃ 43 את
בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד
לגדי ואת גולן בבשן למנשי׃ 44 וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל׃ 45 אלה העדות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃ 46 בעבר
הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכו משה ובני ישראל בצאתם ממצרים׃
47 וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃ 48 מערוער אשר
על שפת נחל ארנון עד הר שיאן הוא חרמון׃ 49 וכל
הערבה בעבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות
הפסגה׃

ט פרק ט׃

1 וישמע ישראל אתה היום קרב אל ירדן לבוא לרשת גוים
גדלים וחזקים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם
גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא
עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם אתם והאבדתם אתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃
4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר
בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת
הגוים האלה יהוה מוריש אתם מפניך׃ 5 לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃
6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ 7 זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום
אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים
הייתם עם יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף
יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות
האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃
10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע
אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃
12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃
13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא׃ 14 הניחה לי וארא בם ואכחידם ואמחה
את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו
ומעט׃ 15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני
לוחות הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך
אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם
מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה
אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם
בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא׃ 21 ואת חטאתכם אשר
עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
מן ההר׃ 22 ובתבערה מקסה ובקברות התאוה חטאתם
את יהוה אתם להכעיסו׃ 23 ובשלחו יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו
את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃
24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל
לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל
יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית
בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך
לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
רשעו ואל חטאתו׃ 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלתי יכולת יהוה לתת להם ומשנאתו אתם הוציאם
להמיתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך
הגדול ובזרעך הנטויה׃

י פרק י׃

1 בעת ההיא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל
שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃
4 ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר
דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי׃ 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן
אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההיא הבדיל יהוה את
שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על כן לא היה ללוי
חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו ככל אשר דבר יהוה
אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים
יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא
אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע
לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה
אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃
13 לשמר את מצות יהוה וחקתיו אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
וכל אשר בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם
ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם
את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה
משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃
19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את
יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃
21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
השמים לרב׃

יא פרק יא׃

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את
בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את
גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה׃ 3 ואת אתותיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם
ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר עשה לכם במדבר עד
באכם עד המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל׃ 7 כי עיניכם הראות את כל מעשה יהוה
הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע
את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה
מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ 14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהר מעל הארץ הטובה אשר יהוה
נתן לכם׃ 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין
עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ׃ 22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ 23 והוריש יהוה
את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
ממכם׃ 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה
מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם׃ 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם
יתן על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה
אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את הברכה אשר
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
היום׃ 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 29 והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ 30 הלא
המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני
הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם
עברים את הירדן לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃

יב פרק יב׃

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר
נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על
ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 3 ונתצתם
את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃
4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם
וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו
ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין
לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן תעלה עלתיך
בכל מקום אשר תראה׃ 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך׃ 15 אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך׃ 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך׃ 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך׃ 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר
לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל
אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ 24 לא
תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען
ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃
26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום
אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך

ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
6 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
7 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
8 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
9 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
10 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
11 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
12 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
13 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
14 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
15 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
16 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
17 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
18 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים:
20 ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה:
21 וה' התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה:
22 כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת:
23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
24 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
26 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
27 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
28 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
29 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
30 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
31 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
32 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
33 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
34 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
35 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
36 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
37 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
38 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
39 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
40 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
41 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
42 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
43 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
44 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
45 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
46 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
47 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
48 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
49 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
50 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
51 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
52 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
53 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
54 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
55 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
56 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
57 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
58 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
59 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
60 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
61 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
62 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
63 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
64 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
65 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
66 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
67 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
68 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
69 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
70 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
71 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
72 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
73 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
74 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
75 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
76 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
77 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
78 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
79 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
80 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
81 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
82 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
83 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
84 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
85 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
86 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
87 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
88 יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
89 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
90 וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול:
91 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
92 ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
93 השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך:
94 כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
95 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה האלהים בלתי אשר צוה ה' אלהיך:
96 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:
97 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
98 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
99 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו:
100 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרק ה.

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשות אותם:
2 ה' אלהינו כרת עמנו ברית בחורב:
3 לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת כי אם אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים:
4 פנים בפנים דבר ה' עמכם בהר מתוך האש:
5 אנכי עמד בין ה' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר ה' כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר:
6 אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני:
8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
11 לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא:
12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלהיך:
13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
14 ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:
15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת:
16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך ה' אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך:
17 לא תרצח:
18 ולא תנאף:
19 ולא תגנב:
20 ולא תענה ברעך עד שקר:
21 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך:
22 את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי:
23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך והבהר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
24 ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר ה' את האדם וחי:
25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יוסף אנחנו שמעים את קול ה' אלהינו עוד ומתנו:
26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי:
27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה' אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
28 וישמע ה' את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר ה' אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם:
30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:
31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נותן להם לרשתה:
32 ושמרתם לעשות כאשר צוה ה' אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל:
33 בכל הדרך אשר צוה ה' אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

פרק ו.

1 ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
2 למען תירא את ה' אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך:
3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה' אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש:
4 שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:
5 ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך:
7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך:
9 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
10 והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית:
11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחפורים בארות אשר לא חפרת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת:
12 השמר לך פן תשכח את ה' אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
13 את ה' אלהיך תירא ואותו תעבד ובשמו תשבע:
14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
15 כי אל קנא ה' אלהיך בקרבך פן יחרה אף ה' אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה:
16 לא תנסו את ה' אלהיכם כאשר נסיתם במסה:
17 שמור תשמרון את מצות ה' אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
18 והישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבותיך:
19 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר ה':
20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם:
21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה:
22 ויתן ה' אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני:
23 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו:
24 ויצום ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלהינו כאשר צונו:

פרק ז.

1 כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך:
2 ונתנם ה' אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם:
3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך:
4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה' בכם והשמידך מהר:
5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש:
6 כי עם קדוש אתה לה' אלהיך בך בחר ה' אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה:
7 לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים:
8 כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
9 וידעת כי ה' אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור:
10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם:
12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך:
13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך:
14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך:
15 והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
16 ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם:
18 לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
19 המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך ה' אלהיך כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם:
20 וגם את הצרעה ישלח ה' אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך:
21 לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
22 ונשל ה' אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
23 ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם:
24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם:
25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא:
26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

פרק ח.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם:
2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא:
3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם:
4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
5 וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך:
6 ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אותו:
7 כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינות ותהמת יוצאים בבקעה ובהר:
8 ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:
9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחושת:
10 ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך:
11 השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקיו אשר אנכי מצוך היום:
12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת:
13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:
14 ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש:
16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטיב אחריתך:
17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה:
18 וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה:
19 והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון:
20 כגוים אשר ה' מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם:

פרק ט.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים:
2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
3 וידעת היום כי ה' אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר ה' לך:
4 אל תאמר בלבבך בהדפ ה' אלהיך אותם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה' לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה' מוריש אותם מפניך:
5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב:
6 וידעת כי לא בצדקתך ה' אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה עורף אתה:
7 זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה':
8 וגם בחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם:
9 בעלתי אל ההר לקחת לוחות אבני לוחות הברית אשר כרת ה' עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
10 ויתן ה' אלי את שני לוחות האבנים כתובים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל:
11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה' אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית:
12 ויאמר ה' אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה:
13 ויאמר ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא:
14 הנח לי ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו:
15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי:
16 וארא והנה חטאתם לה' אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם:
17 ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
18 ואתנפל לפני ה' כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו:
19 כי יגורתי מפני האף והחמה אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא:
20 ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא:
21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשה טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
22 ובתבערה מקצפים היתם את ה' ובחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם:
23 ובשלח ה' אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי ה' אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו:
24 ממרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם:
25 ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה' להשמיד אתכם:
26 ואתפלל אל ה' ואמר אדני ה' אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:
27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:
28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה' לבאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר:
29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרועך הנטויה:

פרק י.

1 בעת ההיא אמר ה' אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ:
2 ואכתוב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת ושמתם בארון:
3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלוחות בידי:
4 ויכתב על הלוחות ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר ה' אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם ה' אלי:
5 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי:
6 וארא והנה חטאתם לה' אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם:
7 ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
8 ואתנפל לפני ה' כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו:
9 כי יגורתי מפני האף והחמה אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא:
10 ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא:
11 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשה טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
12 ובתבערה מקצפים היתם את ה' ובחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם:
13 ובשלח ה' אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי ה' אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו:
14 ממרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם:
15 ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה' להשמיד אתכם:
16 ואתפלל אל ה' ואמר אדני ה' אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:
17 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:
18 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה' לבאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר:
19 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרועך הנטויה:
20 ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
21 לשמר את מצות ה' וחקיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך:
22 הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה:
23 רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה:
24 ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד:
25 כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
26 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה:
27 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
28 את ה' אלהיך תירא אותו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע:
29 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך:
30 בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה שמך ה' אלהיך ככוכבי השמים לרב:

פרק יא.

1 ואהבת את ה' אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים:
2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה' אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרועו הנטויה:
3 ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
4 ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה' עד היום הזה:
5 ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:
6 ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל:
7 כי עיניכם הרואות את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה:
8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:
10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק:
11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים

2 ښکې ټېږې ځېرمښ ځېرمښ ګېږمښ ډېرمښ:
ځېرمښ ټېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
3 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
4 ډېږې. ۞ ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
5 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
6 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
7 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
8 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
9 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
10 ډېږې. ۞ ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
11 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
12 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
13 ډېږې. ۞ ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
14 ډېږې ډېږې. ۞ ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:

ډېږې: ه.

1 ښکې ډېږې ډېږې ډېږې: ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
2 ډېږې ډېږې. ۞ ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:
3 ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې ډېږې:

(2) ډ. ډېږ. 8: 1. ډېږ. ډ. ډېږ. 6: 12.
(3) ډ. ډېږ. 8: 2. ډ. ډېږ. 7: 8–10.
(9) ډ. ډېږ. 8: 8.
(10) ډډ. 10: 2. 5. ډ. ډېږ. 6: 11.
(12) ډ. ډېږ. 25: 1. 15: 24.
(13) ډه. 136. ډ. ډېږ. 16: 34. 41.
(14) ښې. 40: 35. ډ. ډېږ. 7: 2.
(1) ډ. ډېږ. 8: 12. ډېږ. ډه. 16: 2.

(6) ډ. ډېږ. 12: 13. ډ. ډېږ. 28: 4.
(7) ډ. ډېږ. 7: 2. ډ. ډېږ. 17: 1. 28: 2.
(11) ډ. ډېږ. 5: 10.
(12) ډ. ډېږ. 8: 22.
(14) ښې. 15: 11. ډډ. 4: 39. 7: 9.
(15) ډ. ډېږ. 22: 9.
(16) ډ. ډېږ. 7: 12. 16. ډ. ډېږ. 2: 4. 6: 12. ډ. ډېږ. 7: 18. ډه. 132: 12.
(18) ډ. ډېږ. 2: 6. ډې. 66: 1. ډې. 7: 49.

ולא תעשה כל מלאכה: אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
וגם בהמתך וגרך אשר בשעריך: למען ינוח עבדך ואמתך
כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצא יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך
לעשות את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר
צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח ולא תנאף
ולא תגנוב ולא תענה ברעך עד שקר: ולא תחמד אשת
רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך: את הדברים האלה דבר יהוה אל כל
קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל
ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבודו ואת גדלו וקולו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי: ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יוסף אנחנו לשמע את
קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע
קול אלהים חיים מדברים מתוכ האש כמנו ויחי: קרב
אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר
אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם
אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה
אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה
לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים
למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את
כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
אשר אני נתן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל: בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב
לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: וזאת המצוה
החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען
תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו
אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון
ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך
ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך
ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך
והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבות
אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
וחצבות בור אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח את יהוה אשר
הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה אלהיך
תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה
אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד
אתך מעל פני האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה: שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב בעיני יהוה למען
ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
לאבתיך: להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה:
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה:
ויתן יהוה אתת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה
ובכל ביתו לעיני: ואתנו הוציא משם למען הביא לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו
כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

פרשה ו.

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי
והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים
אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך
מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך
מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם
מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט
מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך
מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת
את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר
אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים
הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס
עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו
עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר
הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים
אשר אתה ירא מפניהם: ואף את הצרעה ישלח יהוה
אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ
מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יהוה
אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ונתן מלכיהם
בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל
המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען
תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען
הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא
בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר
איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן
ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל
בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן
לך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל
ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין
וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון
אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך
מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען
נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי
עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא
הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאביד
מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

(26) ו. שה. 17: 1.
(28) ס. דבר. 20: 9.
(30) ו. דבר. 28: 9.
(32) שמ. 12: 20. דב. 8: 27.
(36) שה. 20: 9. שה. 7: 20.

שה. 3: 2. ו. שה. 1: 8.
(41) תה. 132: 8. 9. 10. 16.
ו. דבר. 28: 2. שה. 9: 25.
(42) תה. 132: 1. נה. 55: 3.

(1) ו. שה. 8: 54. שה. 9: 3. 24. ב. 6: 21. ו. שה. 18: 38. ו. דבר. 21: 26. ו. שה. 8: 10. 11. ס. דבר. 5: 13. 14. שמ. 10: 3. 4.
(2) ס. דבר. 5: 14.
(3) ס. דבר. 5: 13. שה. 136: 1. ו. דבר. 16. 41. ס. דבר. 20: 21.
(4) ו. שה. 8: 62. 63.
(6) ו. דבר. 15: 16. ס. דבר. 5: 12.

ולאברהם: ולזרעו אחריו׃ 7 ויסעו בני־ישראל מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 8 משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 9 בעת ההוא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 10 על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 11 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום ולילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך׃ 12 ועתה ישראל מה־יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ 13 לשמר את־מצות יהוה וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל־העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם את־ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא־ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את־הגדלות האלה ואת־הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרק יא׳

1 ואהבת את־יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו את־ידו החזקה ובזרעו הנטויה׃ 3 ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך־מצרים ולכל־ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים־סוף על־פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר עשה לכם במדבר עד־באכם עד־המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן־ראובן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־בתיהם ואת־אהליהם ואת כל־היקום אשר ברגליהם בקרב כל־ישראל׃ 7 כי עיניכם הראת את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה־מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 14 ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18 ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ 22 כי אם־שמר תשמרון את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 23 והוריש יהוה את כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ 24 כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון מן־הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על־פני כל־הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את־הברכה אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 29 והיה כי־יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים ואת־הקללה על־הר עיבל׃ 30 הלא־המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

פרק יב׳

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל־הימים אשר־אתם חיים על־האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל־המקמות אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את־אלהיהם על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃ 3 ונתצתם את־מזבחתם ושברתם את־מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שמם מן־המקום ההוא׃ 4 לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם־אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל־שבטיכם לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל־משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו׃ 9 כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל־אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין־לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר תראה׃ 14 כי אם־במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל־אשר אנכי מצוך׃ 15 אך בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל־נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 18 כי אם־לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל־משלח ידך׃ 19 השמר לך פן־תעזב את־הלוי כל־ימיך על־אדמתך׃ 20 כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבלך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כי־תאוה נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל־אות נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם־הבשר׃ 24 לא תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי־תעשה הישר בעיני יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד־עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי־יכרית יהוה אלהיך את־הגוים אשר־אתה בא־שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי הִשָּׁמְדָם מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני׃ 31 לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 32 את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

---

(7) ז. שמ. 8: 64.
(8) ז. שמ. 8: 65. שמ. 13: 3.
(10) ז. שמ. 8: 66.
(11) ז. שמ. 9: 1. שמ.
(12) שה. 12: 5.
(13) ד. דב. 6: 26. 28.
(14) שמ. 4: 10. ד. דב. 6: 3. 11. שה. 26: 4.
(15) ד. דב. 6: 40.
(16) ז. שמ. 9: 3. ד. דב. 6: 6.
(17) ז. שמ. 9: 4. שמ.
(18) ד. דב. 6: 16.
(19) שה. 26: 14. 33. שה. 28: 15. 36. 37.
(10) ז. שמ. 9: 23.
(11) ז. שמ. 3: 1. 7: 8. 9: 24. ד. 8. 9.
(13) שמ. 29: 38. שה. 28: 3. 9. 11. 26. 29: 1. שמ. 23: 14. שה. 16: 16. שמ.
(14) ז. דב. 24: 1. 25: 1. 9: 17. 26: 1.

ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ 8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ 10 ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ 17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 18 והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ז 1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ 12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ 14 הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ 23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

ח 1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ 2 ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ 13 ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים אל נח לאמר׃ 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ט 1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ 14 והיה בעננו עב על הארץ ונראתה הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ 18 ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען עבד להם׃ 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם והיה כנען עבד להם׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

י 1 ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבר ציד לפני יהוה׃ 10 ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ 19 ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ 20 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ 21 ולשם יולד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ 24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ 25 ולעבר ילדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ 29 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בואכה סנחר הר הקדם׃ 31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ 32 אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

יא 1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ 5 וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ 10 אלה תולדות שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ 11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ 13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 14 ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ 15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 16 ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 18 ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ 19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 20 ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 22 ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 24 ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה שנה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ 26 ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ 27 ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

יב 1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ 12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ 15 וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ 17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו׃

יג 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ 15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

יד 1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ 7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 עמק השדים באר באר בורת ויפלו שמה המלך סדם ועמרה נסו ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ 11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו 1 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ 11 וירד העיט על הפגרים ויבתר אברם אתם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 17 ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ 19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

טז 1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאמר אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יהוה ישפט ביני וביניך׃ 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

יז 1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וקנין כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך וקנין כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

יח 1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ 4 יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ 25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

יט 1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל נא אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש באלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצ

29 אשר ה׳ אלהיך מגרש מפניך את הגוים אשר אתה
בא שמה לרשתם ונשלת מהם ויושבת בארצם׃
30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי הִשָּׁמְדָם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ 31 לא תעשה כן לה׳
אלהיך כי כל תועבת ה׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי
גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃

פרק יג׳

1 כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות
לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃ 2 כי יקום בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 3 ובא האות
והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ 4 לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה׳
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה׳ אלהיכם
בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 5 אחרי ה׳ אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו
תעבדו ובו תדבקון׃ 6 והנביא ההוא או חלם החלום
ההוא יומת כי דבר סרה על ה׳ אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך ה׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃
7 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ 8 מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ 9 לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו׃ 10 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ 11 וסקלתו באבנים
ויומת כי בקש להדיחך מעל ה׳ אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים׃ 12 וכל ישראל ישמעו ויראו
ולא יספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 13 כי תשמע
באחת עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃
14 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי
עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעתם׃ 15 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 16 הכה
תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ 17 ואת כל
שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל לה׳ אלהיך והיתה תל עולם לא
תבנה עוד׃ 18 ודבק לא יידבק בידך מאומה מן
החרם למען ישוב ה׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 19 כי תשמע
בקול ה׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך׃

פרק יד׳

1 בנים אתם לה׳ אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי עם קדוש אתה לה׳
אלהיך ובך בחר ה׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל תועבה׃
4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים׃
5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ 6 וכל
בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי
מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא הוא לכם׃
8 והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו׃ 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל עוף טהר תאכלו׃
12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃
13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל ערב
למינו׃ 15 ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת
הנץ למינהו׃ 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃
17 והקאת והרחם והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה
והדוכיפת׃ 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו׃ 20 כל עוף טהור תאכלו׃ 21 לא תאכלו כל
נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר
לנכרי כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו׃ 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה׃ 23 ואכלת לפני ה׳ אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את
ה׳ אלהיך כל הימים׃ 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳
אלהיך לשום שמו שם כי יברכך ה׳ אלהיך׃ 25 ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
ה׳ אלהיך בו׃ 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך
בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני ה׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך׃
27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך׃ 28 מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי
אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה׳ אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה׃

---

(29) 1. ספר, 11: 29, 41. ה. (1) 1. ספר, 12: 1. ספר.
דברים, 12: 15, 13: 22. (2) 1. ספר, 11: 40.
(30) 1. ספר, 11: 42, 43. (15) 1. ספר, 2: 25, 1. ספר, 12: 15, 24, 11: 20.

(19) 1. ספר, 12: 10. (14) ספר, 35: 2, 3. דברים, 13: 9.
(1) 1. ספר, 12: 21, ספר. (15) 1. ספר, 12: 31, 13: 33, 14: 9, 13: 2, 3, 17: 7, 10: 20, 1. ספר, 12: 28.
(2) 3. דברים, 12: 15.

16 דשבקלך.* סליקת מן כלא אבבך דאתיב אב
דאמיבלא דיכת לישנת לשמת: לאלך דאתיב
ואלא דיכת לשמת: לאלך
17 דלך לשמת.* אוסיבין לשלחתך דאמיבלא
לשמיבת דאתך אלשא: אלא אבך
דשבלך אלשא: אל אלא אבך.
18 אשלך ת לשך לשלא דבך: לשלא דלת
דאלך דאתך אלשא: לשלא
דאלך אלשא: אל אלא אבך.
19 דאתך אבא:* אשלך לשך אתך לשלא:
20 אלשלא: אלשא.* אלשלא אשל לשלא דלת
דאלך אשלך לשך לבלא: אלבא: אלשא:
21 אלשלא.* אשאשלך לשלא דלת
דאלך אשלך לשלא אשלא אשלא: אשלא
אבך אלשלא אשלא אשלא: אשלא
אלשלא.* אשלא לשלא אשלא: אשלא
22 אשאשלא דלך לשלא דאתך אלשא:
לאלשלא דאשאשלא: אבך (דשלא)
23 לשלא אשלא: אשלא.* אשלא אשלא: אשלא
אל לשך אשאשלא לאלך אלשא: אשלא
לאלך אשלא אל לשך: אשלא
אשלא.

אלאלא: ב.

1 אשלך: לב אשאשלא אלשלא לשלא: אבך
אשלא: אשלא לאשלא אלשא: אלשא
2 אבא.* אשלך: אשלא לשלא לשלא לשלא:
אשלא אשלא אלשא: אבך אלשלא:
3 לשלא אשלא לשלא: לשלא אל אבא:* לשלא
לשלא אלשא: אשלא אשלא אל אבא
לשלא אלשא: אשלא אשלא אשלא:
4 אשאשלא.* אשלא אשלא אשלא: אשלא
5 אשלא אל אלשלא.* אשאשלא אשלא אשלא
לשלא אשלא: אלשלא אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא: אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא: אשלא אשלא
6 אשלא אשלאשלא אשלא אשלא.* אשאשלא
אשלא אשלא: אשלא אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא: אשלא אשלא
7 אשלא אבא.* אשלא אשלא אשלא אשלא
אשלא: אשלא אשלא אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא: אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא אשלא אשלא
אשלא אשלא אשלא

ډ لې دمکښ مدچ: دژښ مخښ دچښ ښچښ مخ لې
7 بد ږکښ.* ولښکښ لچښک ږټ ښښټ: ختت لخښد: ښښښ دچښ بد ډښچد ښچښ مخښ
دمکښ: ښښښ دچښ بد ښچښ لخښ: ولد
8 سښلښد ښښښ.* ښښ ږسښ. ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ
ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ:
9 لږکښ.* ښ: لد ښښښښښ لخښ: ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ: ښښ ښښ ښښ ښښ:
10 لږکښ.* ښښ: ښخ: لږکښ. ښښ: ښد ښد ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
11 ښد: ښښ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
12 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
13 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
14 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
15 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:

ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:

ښخ ښخ: مد.

1 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
2 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
3 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
4 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
5 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
6 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
7 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
8 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
9 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
10 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
11 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
12 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
13 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
14 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
15 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:
22 ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ: ښخ ښخ ښخ ښخ:

(7) ډ. 9: 4.
(8) ۱. مد. 12: 28. 14: 9. مخ. 8: 6.
(9) د. ډچد. 11: 14. 15. مخ. 29: 1. 35. ځ. 8: 2.
(11) د. ډچد. 2: 4. ځ. 24: 6. مخ. 27: 20. 21. ځ. 24: 2. 3.
(12) مد. 10: 8. څ. 5: 39.
(15) د. ډچد. 14: 12.
(18) ۱. ډچد. 5: 20. مد. 22: 5. مد. 15: 9.
(20) ۱. مد. 25: 38. ۱. مد. 20: 14.
(22) د. ډچد. 12: 15.

(1) ۱. مد. 15: 8. مخ.
(3) ۱. مد. 15: 14. د. ډچد. 15: 17. مخ. 34: 13. ۱. مد. 11: 7.
(9) د. ډچد. 16: 8. مد. 44: 15. 17: 10.
(11) مخ. 14: 10. د. ډچد. 13: 14. مد. 22: 5. ۱. مد. 14: 6. 17: 45. مدد. 18: 10.
(12) د. ډچد. 13: 15.
(13) څ. 10: 19. 20: 1.
(14) څ. 35: 5. د. ډچد. 10: 17.

ואתחנן: פ.

1 ויהי בעת ההיא לאמר יהוה אלהים
2 אתה החלת להראות את עבדך את
גדלך* ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך: אעברה נא ואראה את
3 הארץ הטבה* אשר בעבר הירדן ההר
4 הטוב הזה והלבנון: ויתעבר יהוה בי
למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה
5 אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד
בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא
עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן
6 הזה: כי יהושע צו את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה:
7 וישב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל
שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה
8 אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תספו על
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
9 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם
הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
10 השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
11 היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
12 לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא
חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו
13 רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו:
14 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים

1 צדקים דברשמות:

(1) שמ. 24: 2. דב. 3: 10.
(2) שמ. 4: 8. ס. דברי. 15.
(3) שמ. 3: 4. ס. דברי. 15.
(4) שמ. 4: 29.
(5) דב. 5: 6.
(6) שמ. 24: 7.
(7) ס. דברי. 24: 20.
(8) ס. דברי. 13: 19.
(9) ס. דברי. 11: 16.
(10) ס. דברי. 14: 13. 15.
(11) ס. דברי. 14: 13. 15.
(12) ס. שמ. 23: 3. ס. דברי. 34: 31. שמ. 10: 29.
(13) שמ. 22: 20. שה. 13: 5. 9. 15.
(15) ס. דברי. 15: 2.
(16) ו. שמ. 15: 13. 15: 2. 10.
(17) ס. דברי. 14: 3. 5. ו. שמ. 15: 14. שמ.

---

(1) ו. שמ. 15: 17. שמ. ס. דברי. 15: 9.
(6) ו. שמ. 16: 1. ס. דברי. 19: 2. שה. 31: 1. יה. 17: 5.
(8) ס. דברי. 14: 9. 12: 3.
(9) שה. 34: 21. שמ. 5: 21. 15: 3. יה. 16: 17. 32: 19. 21: 19. יה. 34: 5.
(15) ס. דברי. 4: 10. ו. שה. 13. ו. שמ. 15: 32.
(16) ס. דברי. 18: 26. יה. 20: 2. שה. 14: 3.
(11) ו. שמ. 15: 23.
(12) יה. 17: 5.
(13) ו. שמ. 15: 24.
(14) שה. 50: 2. שה. 16: 1. שה. 19: 39. 40. ס. דברי. 21: 19. יה. 34: 5.

ח

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיו ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ 3 וינענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מבאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאת בבקעה ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

ט

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערפך אתה׃ 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם יהוה׃ 8 וגם בחרב התקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום ולילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ 14 הניחה לי וארא בם ואכחידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ 15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה את ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויהוה שמע אלי גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשה טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ 22 ובתבערה מקצפים היתם את יהוה׃ 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו וחטאתו׃ 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

---

(1) ח. 1: ח. 15: 24.
(2) ח. 2: ח. 15: 8.
(4) 1: ח. 12: 28.
(5) 1: ח. 10: 27. 1: ח. 10: 25. 27. ח. 2: ח. 18: 1. (6) 1: ח. 22: 43. ח. 2: ח.
15: 17. 19: 3. 20: 33.
(7) ח. 2: ח. 15: 3.
(9) ח. 2: ח. 35: 3. שמ. 3: 1.
8: 7.
(10) ח. 35: 5.
(11) ח. ח. 8: 2.
(16) ח. 5: 2. 9.
(19) ח. 2: ח. 17: 2.

(1) ח. 2: ח. 17: 5. ח. ח. 8: 18.
(2) 1: ח. 22: 2. ח. 22: 14.
(4) 1: ח. 23: 2. 4. 9. ח. ח. 2: 1.
(13) ח. 22: 18. 20. 35. 23: 12. 26. 24: 13. 1: ח. 22: 14.

ומשפטיו אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ 16 אשר תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ולעבדו בכל לבבך ובכל נפשך׃ 17 היום הזה כי יהוה אמר לך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃ 18 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃ 19 ויהי אם לא תשמע אל קול יהוה אלהיך לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃ 20 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃ 21 ארורה טנאך ומשארתך׃ 22 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך׃ 23 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃ 24 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 25 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 26 יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך׃ 27 יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ 28 יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ 29 והיית מגשש בצהרים כאשר יגשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃ 30 אשה תארש ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃ 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתונות לאיביך ואין לך מושיע׃ 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות ותכלינה אליהם כל היום ואין לאל ידך׃ 33 פרי אדמתך וכל יגיעתך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים׃ 34 ושגעת מן המראה עיניך אשר תראינה׃ 35 יככך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה׃ 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃ 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃ 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ 44 הוא ילוך ואתה לא תלוך הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב׃ 45 ובאו עליך כל האלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם׃ 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃ 48 ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבדך ברזל עד השמידו אתך׃ 49 ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו׃ 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן׃ 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הא־בידו אתך׃ 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך׃ 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך׃ 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר׃ 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי לא השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך׃ 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת ולדרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׃ 57 ובשליתה היוצאת בין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך׃ 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך׃ 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים׃ 60 והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך׃ 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך׃ 62 ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃ 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן׃ 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם רגז ואכלון עינים ודאון נפש׃ 66 והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה׃ 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃

פרק כט׳

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב׃ 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 3 המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם׃ 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃ 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך׃ 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׃ 7 ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכתם׃ 8 ואת ארצם נתנו ונתתי אתה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון׃ 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃ 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך׃ 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ 15 כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום׃ 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ 17 ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃ 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה׃ 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים׃ 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה׃ 23 גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא תעלה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃ 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה׃ 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׃ 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃ 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה׃ 29 הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת׃

פרק ל׳

1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה׃ 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה׃ 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך׃ 5 והביא יהוה אלהיך אתך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך׃ 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך׃ 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך׃ 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃ 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך׃ 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא׃ 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה׃ 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה׃ 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו׃ 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע׃ 16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 17 והסרת לבבך ולא תשמע והנדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם׃ 18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה׃ 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך׃ 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם׃

פרק לא׳

1 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל׃ 2 ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה׃ 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם אותם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה׃ 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם׃ 5 ונתנם יהוה לפניכם והכיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם׃ 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך׃ 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם׃ 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת׃ 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל׃ 10 ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות׃ 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃ 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל׃ 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃ 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים׃ 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל׃ 20 כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ 21 והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃ 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל׃ 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ 24 ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃ 25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ 26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃ 27 כי אנכי ידעתי את מרים ואת עורפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי מותי׃ 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ 29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

פרק לב׳

1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃ 2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃ 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו׃ 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃ 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל׃ 6 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך׃ 7 זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃ 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו׃ 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו׃ 11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃ 12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר׃ 13 ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור׃ 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר׃ 15 ויבעט ישרון וישמן שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו׃ 16 יקניאהו בזרים בתועבות יכעיסהו׃ 17 יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם׃ 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך׃ 19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו׃ 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם׃ 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃ 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃ 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בם׃ 24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃ 25 מחוץ תשכל חרב וממחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃ 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃ 27 לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת׃ 28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה׃ 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם׃ 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם׃ 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים׃ 32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עוללמו אשכל מרורת למו אשכלת כל׃ 33 חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי׃ 34 הלא הוא כמון עמדי חתום באוצרותי׃ 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחשו עתדות למו׃ 36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃ 37 ואמר איה אלהימו צור חסיו בו׃ 38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה׃ 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃ 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃ 41 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃ 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב׃ 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃ 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון׃ 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃ 46 ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ 47 כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר׃ 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃ 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו׃ 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל׃ 52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל׃

פרק לג׳

1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו׃ 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו׃ 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך׃ 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב׃ 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל׃ 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר׃ 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה׃ 8 וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה׃ 9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיהו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו׃ 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך׃ 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון׃ 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן׃ 13 וליוסף אמר מבורכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל וממעמקת רבצת תחת׃ 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים׃ 15 ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם׃ 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה׃ 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך׃ 19 עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול׃ 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד׃ 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם ישראל׃ 22 ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן׃ 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרומה ירשה׃ 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו׃ 25 ברזל ונחושה מנעלך וכימיך דבאך׃ 26 אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקי מעון׃ 27 מעונה אלהי קדם ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד׃ 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירש אף שמיו יערפו טל׃ 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך׃

פרק לד׳

1 ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני יריחו וירא יהוה אתו את כל הארץ את הגלעד עד דן׃ 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון׃ 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו עיר התמרים עד צוער׃ 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר׃ 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה׃ 6 ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה׃ 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה׃ 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה׃ 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה׃ 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים׃ 11 לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 12 ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל׃

---

(20) שמ. 1: 6.
(22) שמ. 12: 16. נה. 19: 14. שו. 14: 9.
(23) יש. 20: 2. שה. 14: 65. קה. 23: 2.
(26) ד. דבר. 16: 10.

(2) ו. שמ. 9: 9. תה. 139: 21. ד. דבר. 32: 25.
(3) ד. דבר. 17: 4. 6. 12. 12. 30: 19. קע. 7: 10.
(6) נה. 1: 17. תה. 82: 1. שמ. 5: 8.
(7) נה. 32: 4. שמ. 9: 14. 10: 17. שמ. 34: 10. קה. 2: 11. 10: 34. ד. דבר. 3: 25. ו. בראש. 1: 17.
(8) נה. 16: 18. ד. דבר. 17: 8.
(9) ד. שמ. 23: 3.
(10) נה. 17: 8. מלא. נה. 16: 46. שו. 3: 18.
(11) ו. דבר. 26: 30. ד. דבר. 15: 2.

שמע: ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ 2 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃ 3 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ 4 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ 5 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 6 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ 7 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 8 והיה כי יביאך יהוה אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃ 9 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחצבות בארות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ 10 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 11 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ 12 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ 13 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃ 14 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ 15 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ 16 והישרת הטוב והישר בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 17 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ 18 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ 19 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 20 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 21 ואתנו משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע ליבתינו׃ 22 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 23 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 24 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 25 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 26 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 27 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 28 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 29 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 30 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 31 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 32 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 33 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 34 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 35 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 36 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 37 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 38 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 39 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 40 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 41 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 42 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 43 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 44 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 45 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 46 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 47 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 48 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 49 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 50 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 51 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 52 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 53 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 54 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 55 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 56 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 57 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 58 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 59 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 60 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 61 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 62 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 63 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 64 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 65 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 66 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 67 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 68 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 69 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 70 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 71 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 72 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 73 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 74 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 75 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 76 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 77 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 78 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 79 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 80 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 81 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 82 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 83 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 84 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 85 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 86 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 87 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 88 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 89 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 90 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 91 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 92 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 93 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 94 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 95 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 96 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 97 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 98 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 99 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 100 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 101 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 102 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 103 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 104 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 105 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 106 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 107 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 108 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 109 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 110 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 111 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 112 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 113 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 114 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 115 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 116 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 117 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 118 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 119 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 120 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 121 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 122 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 123 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 124 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 125 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 126 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 127 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 128 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 129 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 130 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 131 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 132 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 133 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 134 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 135 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 136 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 137 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 138 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 139 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 140 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 141 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 142 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 143 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 144 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 145 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 146 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 147 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 148 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 149 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 150 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 151 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 152 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 153 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 154 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 155 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 156 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 157 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 158 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 159 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 160 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 161 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 162 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 163 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 164 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 165 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 166 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 167 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 168 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 169 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 170 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 171 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 172 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 173 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 174 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 175 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 176 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 177 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 178 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 179 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 180 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 181 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 182 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 183 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 184 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 185 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 186 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 187 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 188 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 189 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 190 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 191 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 192 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 193 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 194 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 195 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 196 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 197 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 198 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 199 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 200 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 201 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 202 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 203 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 204 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 205 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 206 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 207 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 208 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 209 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 210 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 211 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 212 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 213 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 214 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 215 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 216 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 217 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 218 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 219 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 220 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 221 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 222 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 223 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 224 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 225 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 226 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 227 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 228 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 229 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 230 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 231 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 232 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 233 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 234 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 235 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 236 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 237 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 238 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 239 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 240 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 241 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 242 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 243 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 244 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 245 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 246 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 247 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 248 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 249 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 250 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 251 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 252 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 253 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 254 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 255 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 256 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 257 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 258 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 259 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 260 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 261 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 262 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 263 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 264 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 265 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 266 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 267 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 268 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 269 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 270 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 271 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 272 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 273 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 274 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 275 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ 276 כי תשא את ראש בני לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם׃ 277 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ 278 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל במדבר בצאתם ממצרים׃ 279 מלמד שהיו מקלסין ומשבחין ומפארין ומרוממין ומהללין ומברכין ומקדישין ומעריצין ונותנין גדולה וגבורה לשמו של הקב״ה׃ 280 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 281 ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 282 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 283 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 284 וצדקה תהיה לנו

מעבה בית יהוה כל הכלים אשר עשה
32 חירם לשלמה בית יהוה׃ עמוד נחושה. עשרים
ושתים אמה קומת העמוד האחד וחוט
33 שנים עשרה אמה יסב את העמוד השני׃
ושושנים רשת רמונים על הרשת סביב
34 הכל נחושה והעמוד השני כמו אלה׃ ואשר
שם את העמודים לאולם העמיד את
העמוד הימיני ויקרא את שמו יכין ויעמד
את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז׃
35 ועל ראש העמודים מעשה שושן באולם
36 ותכל מלאכת העמודים׃ ויעש את ים
מסכה אמות מדה משפתו עד שפתו עגל
סביב וחמש אמות קומתו וקו שנים עשר
37 אמה יסב אותו סביב׃ ומקבת פקעיו תחתיו
סביב עשרה באמה סובבים את הים שתי
שורות הבקר יצוקה בצקתו׃ על שנים עשר
בקר פנות צפונה ושלשה פנות מערבה
ושלשה פנות נגבה ושלשה פנות מזרחה
והים מלמעלה אליהם וכל אחוריהם בית׃
38 ועביו טפח והשפה כמעשה שפת כוס פרח
39 שושן מחזיק אלפים בת יכיל׃ ויעש את
המכנות עשר נחושה עשר אמות ארך
המכנה האחת ועשר אמות רחב המכנה
האחת על ארבע מכנות׃ ויתן את המכנות
על חמש מכנות מימין הבית וחמש מכנות
משמאל הבית ואת הים נתן מימין הבית
40 קדמה נגבה׃ ויעש חירם את הכירות ואת
המזרקות ואת המזלגות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה
41 בית יהוה׃ עמודים שנים וגלת כתרת על
ראש שני העמודים ושבכות שתים לכסות
42 את שתי גלת כתרת אשר על ראש
43 העמודים׃ ורמונים מאתים לשתי השבכות
שתי שורות רמונים לשבכה האחת לכסות
44 את שתי גלת כתרת אשר על פני
45 העמודים׃ ואת המכנות ואת הכירות׃
46 ואת הים ואת הבקר שנים עשר תחתיו׃
ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות
ואת כל כליהם עשה חירם למלך שלמה
47 בית יהוה נחושת מרוקה׃ במכתר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות
48 לצרתן׃ ויעש שלמה את כל הכלים
האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל
49 הנחושת׃ ויעש שלמה את כל הכלים
אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים׃ ואת
המנרות חמש מזה וחמש מזה נכח
הדביר פז ואת הפרחים והנרות והמלקחים
50 זהב׃ והספות והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור ופתחי הבית
לדלתותיו לקדש הקדשים לדלתות בית
51 ההיכל לזהב׃ ותכל כל המלאכה אשר
עשה שלמה את בית יהוה׃ ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים ויתן אצרות בית יהוה׃

(33) ד. דבה. 17: 6. 12: 14. 19: 3.
(34) ו. מל. 16: 1. 7.
(35) ו. מל. 22: 48. 49.
(36) ו. מל. 22: 49.
(37) ו. מל. 22: 48. ד. דבה. 9: 21.
(1) ו. מל. 22: 50.
(3) ד. מל. 8: 16.
(5) ד. מל. 8: 17. מצה.
(6) ד. דבה. 22: 2.
(7) ד. שמ. 7: 12. 13. 1. מל. 11: 36. ד. מל. 8: 19. מש. 132: 11. מצה.
(8) ד. מל. 8: 20. מצה.
(11) הש. 17: 7. 20: 5. ד. דבה. 21: 13.
(12) ד. מל. 2: 1.
(13) ד. דבה. 21: 11. הש. 34: 15. דה. 31: 16. 1. מל. 16: 33–31. ד. מל. 9: 22. ד. דבה. 21: 4.
(15) ד. דבה. 21: 18. 19.
(16) ו. מל. 11: 14. 23.
(17) ד. דבה. 22: 1. 6. 24: 7.
(18) ד. מל. 9: 20. ד. דבה. 21: 15.
(19) ד. דבה. 16: 14.
(20) יז. 22: 18.
(1) ד. מל. 8: 24. מצה. ד. דבה. 21: 17. 22: 6.
(2) ד. מל. 8: 26. ד. דבה. 21: 6.

ג א ויחל שלמה לבנות את בית יהוה
בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד
אביו אשר הכין במקום אשר הכין בגרן
2 ארנן היבוסי׃ ויחל לבנות בחדש השני
3 ביום השני בשנה הרביעית למלכו׃ ואלה
יסדו שלמה לבנות בית האלהים הראשון
ארכה באמות במדת הראשונה ששים
4 אמה ורחבו עשרים באמה׃ ואולם על
פני הבית ארכו כרחב הבית עשרים אמה
5 ורחבו עשר אמות על פני הבית׃ ויצף
את הבית עץ ברוש ויצף אתו זהב טוב
ויעל עליו תמרים ושרשרות׃ ויצף הבית
בית הקדשים זהב טוב ויעל עליו כתרת
7 זהב׃ ויצף את הבית את הקרות את
אסקפיו ואת קירותיו ואת דלתותיו זהב
ויפתח כרבים על הקירות׃ ויעש בית
הקדשים לקדש הקדשים ארכו על פני
הבית עשרים באמה ורחבו עשרים באמה
ויצפהו זהב טוב ואת המזבח צפה ארז׃
9 ויצף שלמה את הבית זהב טוב ויתן
בדברי זהב על הבית׃ ואת העליות צפה
10 זהב׃ ובבית הקדשים עשה שני כרבים
11 מעשה יצוע ויצפו את הכרבים זהב׃ וכנף
הכרבים עשרים באמה כנף האחת חמש
אמות מגעת בקיר הבית וכנפו השנית
חמש אמות מגעת בכנף הכרוב השני׃
12 וכנף הכרוב השני חמש אמות מגעת בקיר
הבית וכנפו השנית חמש אמות דבקת
13 אל כנף הכרוב האחר׃ כנפי הכרובים
האלה פרשים עשרים באמה והמה עמדים
על רגליהם ופניהם בית החיצונה׃
14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
15 שני ושש וישש כרבים׃ ויעש לפני הבית
עמודים שנים שלשים וחמש אמה והכתרת
16 אשר על ראש כל אחד חמש אמות׃
ויתן שרשרות כמו בדביר ויתן על ראש
העמודים ויעש רמונים מאה ויתן על
17 השרשרות׃ ויקם את העמודים לפני
ההיכל אחד מימין ואחד משמאל ויקרא
את שם הימיני יכין ואת שם השמאלי
בעז׃

ד א ויעש מזבח נחושת עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו ועשרה אמות קומתו׃
2 ויעש את הים מסכה עשר אמות משפתו
עד שפתו עגל סביב וחמש אמות קומתו
וקו שלשים אמה יסב אותו סביב׃
3 ודמות בקרים תחתיו סבים אותו עשרה
באמה מקיפים את הים שני שורות הבקר
יצוקה במסכתו׃ הוא עמד על שנים עשר
בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
מערבה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים מלמעלה אליהם וכל אחוריהם
4 בית׃ ועביו טפח והשפה כמעשה שפת כוס
5 פרח שושן מחזיק אלפים בת יכיל׃ ויעש
את הכיורים עשר ויתן חמשה מימין
וחמשה משמאל לרחוץ בהם את העולה
ישטפו בהם את המעשה והים לרחוץ
6 לכהנים׃ ויעש את המכנות עשר ויתן
חמש מימין וחמש משמאל לכבס בהם
מכל אשר יעשה לעולה והים לרחוץ בו
7 לכהנים׃ ויעש את המנרות עשר כמשפטם
ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל׃
8 ויעש את המזרקות עשר ויתן בהיכל חמש
מימין וחמש משמאל׃ ויעש את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים׃
9 ויעש את הקרות ואת הסיפים ואת
המזלגות ואת כל כליהם נחושת׃ ואת
הקרות ואת הסיפים ואת המזלגות ואת כל
כליהם עשה חירם אביו למלך שלמה בית
10 יהוה נחושת מרוקה׃ בכתר הירדן יצקם
המלך בעבי האדמה בין סכות לצרתן׃
11 ויעש שלמה את כל הכלים האלה לרב
מאד כי לא נחקר משקל הנחושת׃
12 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית
האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות
13 אשר עליהם לחם הפנים׃ ואת המנרות
עם נרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר
פז ואת הפרחים והנרות והמלקחות זהב
14 ואת הכלות והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור ופתחי הבית
לדלתותיו לקדש הקדשים לדלתות בית
15 ההיכל לזהב׃ ותכל כל המלאכה אשר
עשה שלמה את בית יהוה׃ ויבא שלמה
את כל הכלים אשר עשה דויד אביו בית
16 האלהים את הכסף ואת הזהב ואת הכלים
ויתן אצרות בית האלהים׃ אז יקהל
שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה
17 מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
18 בחג הוא החדש השביעי׃ ויבאו כל זקני
ישראל ויקחו הכהנים את הארון׃
19 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל
כלי הקדש אשר באהל הכהנים והלוים
20 העלום׃ והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו היו עמו לפני הארון זבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יספרו
21 מרב׃ ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה
אל מקומו אל דביר הבית קדש הקדשים
אל תחת כנפי הכרובים׃

(19) ד. דבה. 16: 14.
(20) יז. 22: 18.
(1) ד. מל. 8: 24. מצה. ד. דבה. 21: 17. 22: 6.
(2) ד. מל. 8: 26. ד. דבה. 21: 6.

4 كاسخضم كيجنا جعنا.* ومجدا جعنا كيجنا معضخضم
وهنا: أم جنا دنسا هند نم مكم ايكم
كاسخضا كخا هنم دهجم: لمعضخضم.*
5 اهد حكنس عجنا: ماكنا نم دهنا حضم دنسا
صكم دنسا صكم: لكخكا نك سنيك صكم دنسا
6 حكمص دهكنا. معكم كيكنا: لاهضا كيمضم.* ومجنا
كمعم دهنا دنسنيك: هند دنجنا دهنا: صكم
ضم كم حكمنا نهم دهكعكا نهم سنيك صكم
دنسا. ماهنا حضنا دهنا: صكم دنسنا:
كنكا كيا كمضم حضنا دنسا دنسنيك: هند
7 وهجنا: نهنا. * مم انكا: مم كمكم جعجنا ماهنا:
كنكا لحم مضنا: معضمضنا ماهنا كنكا
نم لحم مضنا ضا حضنا دنسا: مضم لحم
8 مضنا كم هنا: كيجنا كنسا دنسا.* جد
دنسا كيجنا كنسا دنسا: معهجيكا كيجنا
دنسنا: ماحنا دنسمضكا ماهنا: ونجنا مكعم
دهنا: مم انكا: ضا نم جنا دنسا: معهجيكا كيجنا
9 ماهنا: معجيكا ماهنا.* مكيكا كماهنا: مضم ونحم
مضم: مضم جعجم معجم كمنا مم: مضم ضا
مكعم كم لحم ضا: مضم ضمضم: ماحنا كم
ايا: هند دنجنا: حنضا دهضعكا نك: ونجنا
كيجنا كمنا: ماحنا كنجنا. مكم مم لحنا
ماهنا: ونجنا كم مكم نم مكحجنا.

10 مناكنا مم ماهنا: سكم ونجنا كجكا: ماحنا
مضكا مناكيكا كحكم ونجنا كنا: ماحنا
11 وهجنا.* مضكم ضجنجنا: حكنا: كجنا: ماحنا
كمنا حنضا ماهنا: مضم نم كم نجنا كمنا
حنضا: ماحنا كنجنا: مضم ضكم: ماحنا
كنا: هند ماحنا: ماحنا: مضم ضكم: ماحنا
12 مكم مضمكنا ايكم.* ماكم نضم كم نجنا
ماهنا: ضمضم كمضم: ايجا مجنا: مناكنا
ونكنا: مم مكم ماحنا: مم ماهنا: مم مكم
ونجنا: مم مكحجنا: نم ونجنا.

مكلم: حد.

1 مضجنا كجنا معنا: مضنا كمضم: مضم
كنجنا ونجنا: كنجنا ونجنا: مكنجنيك: مكنجنا
ونجنا: ونجنا: كنجنا ونجنا: مكنجنا: ونجنا
مكمضا: ونجنا ونجنا: مكنجنا: ونجنا
2 ونجنا: نضم حضنا.* مضجنا: مكحضكا
لكجنا مم حكم مضجنا: ونجنا: مضجنا: ونجنا
3 ونجنيك: ماحنا: كنمضكم.* مضمكنا حكم

(5) د. مكم. 8: 28. مضم.
(6) د. مكم. 9: 15. د. ونجم.
22: 1. 21: 17.
(7) ونجم. 14: 4. ا. مكم. 11: 1. مضم.
15. د. ونجم. 10: 15. د. مكم.
9: 21. 9: 6. 7.
(8) د. مكم. 10: 10. 11. 13. 14.
(9) د. مكم. 9: 27. د. ونجم.
17: 4.
(10) د. مكم. 11: 1. مضم.
(11) د. مكم. 11: 2.

(1) د. مكم. 11: 4. مضم.
(3) د. مضم. 7: 12. ا. مكم.
2: 4. 9: 5. د. ونجم. 6: 16.
7: 18. 21: 7.
(4) ا. ونجم. 9: 25.
(6) ا. ونجم. 23: 28. 29.
(8) د. ونجم. 24: 25.
(11) مم. 17: 18.
(13) ا. ونجم. 25: 8.
(15) مضم. 3: 28.
(16) د. مكم. 11: 17.
(17) مم. 13: 9.

[1] م: ماحنا ضمضم ونجنا.

כה: מלחמה ויכלת אותו והרגת את נפשו׃ 18 אשר קרך בדרך וזנב בך כל הנחשלים אחריך
והוא עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

כו א והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה׃ 2 ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו
לתת לנו׃ 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃ 5 וענית ואמרת לפני
יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
ורב׃ 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃ 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו
וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו׃ 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים׃ 9 ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת
לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך׃ 11 ושמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך׃ 12 כי תכלה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו
בשעריך ושבעו׃ 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר
ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי׃ 14 לא אכלתי
באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני׃ 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃ 16 היום הזה יהוה
אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך
ובכל נפשך׃ 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים והלכת בדרכיו ושמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ושמעת בקולו׃ 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל מצותיו׃ 19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃

כז א ויצו משה ואת זקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם
היום׃ 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך
אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃ 3 וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען
אשר תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך׃ 4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃ 5 ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל׃ 6 אבני שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה
אלהיך׃ 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך׃ 8 וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת באר היטב׃ 9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת
והשמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃ 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
את מצותיו ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר׃
12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימין׃ 13 ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃
14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם׃ 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן׃ 16 ארור מקלה אביו
ואמו ואמר כל העם אמן׃ 17 ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן׃ 18 ארור משגה עור
בדרך ואמר כל העם אמן׃ 19 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן׃
20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן׃ 21 ארור שכב עם כל
בהמה ואמר כל העם אמן׃ 22 ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
אמן׃ 23 ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן׃ 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם
אמן׃ 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן׃ 26 ארור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן׃

כח א והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ׃ 2 והיו עליך כל הברכות האלה והשיגוך
כי תשמע בקול יהוה אלהיך׃ 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃ 4 ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ 5 ברוך טנאך ומשארתך׃ 6 ברוך
אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃ 7 יתן יהוה את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך
אחד יצאו אליך ובשבעה נסים לפניך׃ 8 יצו יהוה אתך את הברכה את האסמים ובכל
משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע
לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו׃ 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך׃ 11 והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך׃ 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃ 13 ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃ 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃ 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות
האלה והשיגוך׃ 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃ 17 ארורה טנאך ומשארתך׃
18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ 19 ארור אתה בבאך וארור אתה
בצאתך׃ 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 21 ידבק יהוה בך את
הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 22 יכך יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון וברקון ורדפוך עד אבדך׃ 23 והיו שמיך אשר על ראשך
נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל׃ 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך׃ 25 יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה נסים
תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ׃ 26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ 27 יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא׃ 28 יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ 29 וחשת בצהרים כאשר יחוש
העור באפלה והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃ 30 אשה
תארש ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃ 31 שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך
מושיע׃ 32 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ותכלינה אליהם כל היום ואין
לאל ידך׃ 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת ורק עשוק ורצוץ כל הימים׃
34 והיית משגע מראות עיניך אשר תראה׃ 35 יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים
עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ 37 והיית
לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה׃ 38 זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התולעת׃ 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ 41 בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ 42 כל עציך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃ 43 הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ 44 הוא יחרפך ואתה לא תחרפנו הוא יהיה
לראש ואתה תהיה לזנב׃ 45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי
לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ 46 והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם׃ 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃
48 ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן עול ברזל
על צוארך עד השמידו אתך׃ 49 ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
גוי אשר לא תשמע לשונו׃ 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן׃ 51 ואכל
פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך
ועשתרת צאנך עד הכחידו אתך׃ 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך׃
53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק
לך אויבך׃ 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר
יותיר׃ 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי לא השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר
יציק לך אויבך בכל שעריך׃ 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת ולהענג
תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׃ 57 ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד
כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך׃ 58 אם לא תשמר
לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך׃ 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות
חלים ונאמנים׃ 60 והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך׃ 61 גם כל
חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך׃ 62 ונשארתם
במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃ 63 והיה
כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם
והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן׃ 65 ובגוים
האלה לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם רגז ואכלון עינים ודאון נפש׃
66 והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ 67 בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה׃
68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם
לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃

כט א אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחורב׃ 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר
עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 3 המסת הגדלת אשר
ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים ההם׃ 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה׃ 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל רגלך׃ 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם׃ 7 ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכתם׃ 8 ואת ארצם נתנו לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ 9 ושמרתם
את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון׃ 10 אתם נצבים היום
כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃ 11 טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך׃ 12 לעברך בברית יהוה אלהיך
ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 14 ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ 15 כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום׃ 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ 17 ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם׃ 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ 19 והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך
למען ספות הרוה את הצמאה׃ 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש
ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים׃ 21 והבדילו
יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ 22 ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה׃ 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא תעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו׃ 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה׃
25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
מצרים׃ 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׃
27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃ 28 ויתשם יהוה
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה׃ 29 הנסתרות ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת׃

ל א והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה׃ 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר
אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה׃ 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך׃ 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבתיך׃ 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך׃ 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על
אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך׃ 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום׃ 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך׃ 10 כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא
ממך ולא רחקה הוא׃ 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו
אתה ונעשנה׃ 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו
אתה ונעשנה׃ 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו׃ 15 ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע׃ 16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך
בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע והדחת והשתחוית לאלהים
אחרים ועבדתם׃ 18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר
אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה׃ 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים
והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך׃ 20 לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם׃

לא א וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל׃ 2 ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה׃ 3 יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
כאשר דבר יהוה׃ 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם׃ 5 ונתנם יהוה לפניכם והכיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם׃ 6 חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך׃
7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם׃ 8 ויהוה הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת׃ 9 ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל׃ 10 ויצו משה
אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות׃ 11 בבוא כל ישראל לראות את
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃ 12 הקהל
את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצוונו ויתיצב יהושע ומשה וילכו באהל מועד׃ 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
עמוד הענן על פתח האהל׃ 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה
אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃
17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ 18 ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים׃ 19 ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני
ישראל׃ 20 כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן
ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ 21 והיה כי תמצאנה אתו רעות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי יודע אנכי את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃ 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל׃ 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ 24 ויהי ככלות משה לכתב את דברי
התורה הזאת על ספר עד תמם׃ 25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃
26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃
27 כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם
יהוה וגם כי אחרי מותי׃ 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם
את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ 29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת
תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם והקרה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
השירה הזאת עד תמם׃

לב א האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃ 2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃ 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו׃ 4 הצור תמים
פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃ 5 שחת לו לא בניו מומם דור
עקש ופתלתל׃ 6 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך
ויכוננך׃ 7 זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ 8 בהנחל
עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלות עמים למספר בני ישראל׃ 9 כי חלק יהוה עמו יעקב
חבל נחלתו׃ 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון
עינו׃ 11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃ 12 יהוה בדד
ינחנו ואין עמו אל נכר׃ 13 ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע
ושמן מחלמיש צור׃ 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם
חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר׃ 15 ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש
אלוה עשהו וינבל צור ישעתו׃ 16 יקניאהו בזרים בתועבות יכעיסוהו׃ 17 יזבחו לשדים לא
אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבתיכם׃ 18 צור ילדך תשי ותשכח
אל מחוללך׃ 19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו׃ 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה
אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם׃ 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃ 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃ 23 אספה עלימו חצי אכלה בם׃ 24 מזי רעב ולחמי
רשף וקטב מרי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃ 25 מחוץ תשכל חרב וממחדרים
אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃ 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃
27 לולי כעס אויב אגור פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת׃
28 כי גוי אבדת עצות המה ואין בהם תבונה׃ 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם׃
30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם׃ 31 כי לא
כצורנו צורם ואיבינו פלילים׃ 32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עינמו ענבמו ענבי
רעלות אשכלת מרורת למו׃ 33 חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי׃ 34 הלא הוא כמון עמדי
חתום באוצרותי׃ 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושות עתדות למו׃
36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃ 37 ואמר אי
אלהימו צור חסיו בו׃ 38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
סתרה׃ 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא
ואין מידי מציל׃ 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃ 41 אם שנותי ברק חרבי
ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃ 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב׃ 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו׃ 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן
נון׃ 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃ 46 ויאמר אליהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת׃ 47 כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר׃ 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ
כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃ 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך
כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו׃ 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל׃ 52 כי מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל׃

לג א וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו׃ 2 ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו׃ 3 אף חבב עמים
כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך׃ 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב׃
5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל׃ 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
מספר׃ 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו
תהיה׃ 8 וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה׃
9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיהו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצרו׃ 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על
מזבחך׃ 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון׃ 12 לבנימן
אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן׃ 13 וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממגד שמים מטל וממעמקת רבצת תחת׃ 14 ומגרש תבואת שמש ומגרש גרשי ירח׃
15 ומראש הרי קדם ומגבעות עולם׃ 16 ומראש ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה
ליוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד יגח
אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה׃ 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר
באהליך׃ 19 עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול׃
20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד׃ 21 וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם ישראל׃ 22 ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן׃ 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרומה ירשה׃
24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו׃ 25 ברזל ונחשת מנעלך
וכימיך דבאך׃ 26 אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים׃ 27 מעונה אלהי קדם
ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד׃ 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירש אף שמיו יערפו טל׃ 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן
עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך׃

לד א ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני יריחו וראהו יהוה את כל
הארץ את הגלעד עד דן׃ 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד
הים האחרון׃ 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו עיר התמרים עד צוער׃ 4 ויאמר יהוה אליו
זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה
לא תעבר׃ 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה׃ 6 ויקבר אתו בגיא בארץ
מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה׃ 7 ומ

بَكْمِ بَحْمَ بَحْبَ بَكْمِ هَمْمَ: مَحْمَ بَكْمَ بَحْمَ بَحْبَ بَكْمِ
حَحْمَ كَحْمَ: هَحْمَ حَحْمَكْمِ كَحْمَ بَكْمَ
25 بَكْمَحْمَ. مَكْمَحْ مَحْمَكْمِ دَمْمَ.* مَحْمَكْمَ
بَحْ كَحْمَكْمِ هَحْمَ حَمْحَمَ مَحْ حَحْمَ بَحْ كَحْ:
مَحْمَكْمِ سَمْحَمَ: حَحْ دَمْمَ: مَحْمَكْمِ بَكْ مَحْ
حَحْمَ: مَحْمَكْمِ بَكْ مَحْمَ دَمْمَ: مَكْ
26 مَحْمَ مَحْمَكْمِ بَكْ مَحْمَ.* مَمْ مَمْ بَكْ مَحْ
حَحْمَكْمِ سَمْحَمَ: بَحْ حَحْمَ مَحْمَحْ حَحْمَ
مَحْمَمَ: مَحْمَحْ حَحْمَ حَمْحَمَ حَحْمَ.*
27 مَحْمَحْمَ: مَحْمَحْ بَكْمَحْ: حَحْمَ بَحْ حَحْمَ حَحْمَ
بَحْمَ بَكْمَ: مَ: حَحْمَ مَ حَحْمَ حَحْمَ
مَحْمَ. مَحْمَ بَكْمَ بَحْمَ مَحْمَ حَحْمَ.

مَحْمَ: حه.

1 بَحْ مَحْمَ مَحْمَ بَحْ بَكْمَ مَحْمَ مَحْمَ:
مَحْمَحْ مَحْمَ بَحْ حَحْمَكْمِ بَكْمَحْمَ: كَ مَحْمَ:
2 مَحْمَ حَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ بَحْ حَحْمَكْمِ.* مَحْمَكْمِ
مَحْمَ حَحْمَ: مَحْمَ بَحْمَ: بَحْ كَ حَحْمَ
حَحْمَ: مَحْمَ بَحْمَ مَحْمَ: بَحْمَ مَحْمَ
3 مَحْمَ.* مَحْمَ: بَحْ مَحْمَ بَكْمَحْمَ: بَحْمَ:
مَحْمَ مَحْمَكْمِ كَحْمَ مَحْمَ حَحْمَ.* مَحْمَ
4 مَكْمَحْمَ كَ مَحْمَحْمَكْمِ: هَحْمَ بَحْ حَحْمَ مَكْ
حَحْمَ: حَحْمَ حَحْمَ: حَحْمَكْمِ مَحْمَ: حَحْمَ:
كَ مَحْمَ حَحْمَ: حَحْ حَحْمَ: مَحْمَ كَ مَحْمَ
حَحْ حَحْمَ: بَحْ بَحْ حَحْمَكْمِ مَحْمَ.

5 مَكْحَمَكْمِ بَحْمَ مَحْمَحْمَكْمِ مَحْمَ: بَحْمَ
حَحْمَ: حَحْمَ مَكْمَ: حَحْمَ: حَحْمَ:
حَحْمَ: حَحْمَ مَحْمَحْمَ: مَحْمَحْمَكْمِ بَحْ حَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَحْمَكْمِ مَحْمَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَكْمَكْمِ: مَحْمَحْمَكْمِ مَحْمَحْمَ: مَحْمَ
6 حَحْمَكْمِ بَحْمَحْمَ: حَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ.* مَحْمَكْمِ
حَحْمَ مَ مَحْمَكْمِ مَحْمَ: مَكْمَ: حَحْمَكْمِ: مَحْمَ
7 مَحْمَ: مَحْمَ.* مَحْمَ: مَكْمَ: مَحْمَكْمِ
مَحْمَكْمِ: مَحْمَ: كَ بَحْمَ مَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَكْمِ:
مَحْمَكْمِ: مَحْمَ بَحْ مَحْمَكْمِ: حَكْ مَحْ
مَحْمَ كَ مَكْ مَحْمَ بَحْ مَحْمَكْمِ: حَكْ مَحْ
8 مَحْمَ.* مَكْ بَ مَكْ مَحْمَ: مَحْمَ: بَكْ حَمْحَمَ:
مَحْ مَحْمَحْ حَحْ مَكْمَ: حَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
9 حَكْمَ: حَحْمَكْمِ مَكْمَحْمَكْمِ.* مَحْمَكْمِ بَحْمَ كَحْمَ
مَحْمَكْمِ: مَحْمَحْ حَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَكْمِ: مَحْمَ مَحْمَكْمِ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَكْمِ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
10 مَحْمَ حَحْمَ مَحْ بَ مَحْمَ: مَ: مَحْمَ مَحْمَ.*
مَحْمَ مَحْمَ بَحْ مَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ بَحْ مَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
11 حَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ.* مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
12 مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ: مَحْمَ.* مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
13 مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
14 مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
15 مَحْمَ.* مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
16 مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
17 مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
18 مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
19 مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
20 مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
21 مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
22 مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ
23 مَحْمَ مَحْمَ.* مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
24 مَحْمَ: مَحْمَ مَحْمَ: مَحْمَ.* مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ
مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ مَحْمَ

[1] م: لَمْحَمَّة.

(25) د. مد. 12: 20. ه. حمد 24: 21.
(26) د. مد. 12: 21.
(27) د. مد. 12: 18. 21.

(1) د. مد. 14: 1. مدة.
(2) د. مد. 14: 4. د. حمد. 25: 14.
(3) د. مد. 14: 5. مدة.
(4) مد. 24: 16. د. مد. 14: 6. ئ. 31: 30. سو. 18: 20.
(5) مد. 1: 3.
(8) د. حمد. 20: 6.
(9) مدد. 10: 22.
(11) د. مد. 14: 7.
(14) د. حمد. 28: 23. مد. 20: 3. 5.
(15) مد. 96: 5. د. حمد.
25: 11.
(16) ا. عد. 2: 25.
(17) د. مد. 14: 8. 9. مدة.
(20) ا. مد. 12: 15. د. حمد. 22: 7. 25: 14.
(23) د. حمد. 17: 21. 22: 1. 6.

ואבדתם־אותם: מלהשמיד אותם כי אם־תאבדו אתם מהר כאשר אמרתי לכם׃
25 לא־תעשה להם ברית ולא־תחנם כי יגרשום מפניך׃ לא־יישבו בארצך פן־יחטיאו אותך לי כי תעבד את־אלהיהם כי־יהיה לך למוקש׃ 26 כי־אם־כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברון ואשריהם תכרתון׃ 27 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ 28 פן־תכרת ברית ליושבי הארץ ההוא וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃

פרק ח.

1 כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיו ורביתם ובאתם וירשתם את־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את־כל־הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את־אשר בלבבך התשמר מצותו אם־לא׃ 3 וינענך וירעבך ויאכלך את־המן אשר לא־ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על־הלחם לבדו יחיה האדם כי על־כל־מוצא פי־יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא־בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם־לבבך כי כאשר ייסר איש את־בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את־מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל־ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יוצאת בבקעת ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ־זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל־בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחושת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה אשר נתן־לך׃ 11 השמר לך פן־תשכח את־יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן־תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה־לך וכל אשר־לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את־יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין־מים המוציא לך מים ממצר החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא־ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את־החיל הזה׃ 18 וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את־בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

פרק ט.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבוא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי־יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם אותם והאבדתם אתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל־תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את־הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מוריש אתם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את־הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את־הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם־קשה־ערף אתה׃ 7 זכר אל־תשכח את אשר הקצפת את־יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד־באכם עד־המקום הזה מרים הייתם עם־יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את־יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את־שני לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל־הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את־שני לוחות האבן לוחות הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן־הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא׃ 14 הנח לי וארא בם ואכחידם ואמחה את־שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ 15 ואפן וארד מן־ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על־שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן־הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה את־ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על־כל־חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגורתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את־העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר־דק לעפר ואשלך את־עפרו אל־הנחל הירד מן־ההר׃ 22 ובתבערה מקצפים היתם את־יהוה וגם בקברות התאוה את־יהוה ובשלח אתכם יהוה מקדש־ברנע לאמר עלו ורשו את־הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את־פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 23 ממרים הייתם עם־יהוה מיום דעתי אתכם׃ 24 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה לקחתי לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את־ארבעים היום ואת־ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל־יהוה ואמר אדני יהוה אל־תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל־תפן אל־קשי העם הזה ואל־רשעו ואל־חטאתו׃ 28 פן־יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל־הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

פרק י.

1 בעת ההיא אמר יהוה אלי פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני־לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ 4 ויכתב על־הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 5 ואפן וארד מן־ההר ואשם את־הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני־ישראל נסעו מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההיא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה־יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ 13 לשמר את־מצות יהוה וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר בה׃ 15 רק באהבת יהוה אלהיך אתכם ובחר בזרעם אחריהם בכם מכל־העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם את־ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא־ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת־לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את־הגדלות האלה ואת־הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרק יא.

1 ואהבת את־יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו את־ידו החזקה ובזרעו הנטויה׃

---

(25) ד. שמ. 14: 17.
(28) ד. שמ. 14: 20.

(1) ד. שמ. 14: 21. 22. 15: 1. שמ.
(5) ד. ויק. 24: 2. יב. 41: 15. דב. 1: 1. 17: 2. 19. 10: 1.
(6) נד. 14: 29.
(7) ד. ויק. 21: 16.
(8) ד. שמ. 8: 2. ד. ויק. 17: 11.
(9) ד. שמ. 14: 13. שמ. 3: 13. 19. 32. ויק. 14: 10. (16) שה. 32: 15. 8: 14. ד.
(21) ד. שמ. 15: 5. יה. 13: 46. שה. 5: 2.
(22) נד. 1: 1.
(23) ד. שמ. 15: 7. נד. 6: 1. 30: 7. 8.
(19) שה. 12:10. ד. שמ. 5:27. 13. 12.
(20) שה. 6: 12.
(17) ו. ויק. 6: 10.
(18) שה. 16: 40. 18: 7. שמ.
(1) ד. שמ. 15: 32. שמ. 35: 15. 2.

---

[1] כל ד. שלח 14: 21 נוזה. [2] ם: שהשחיתם. [3] ם: ויוציאו. [4] ם: חטיבתם. [5] ם: כל בנו ויחנו.

3 معجزة لمّيقة مُسذهجة (نهدُس).* وهه حيلا
لحزّهة وحيم حجنة يلكنّ: مبك عوّة
4 دنمقيد حيلا حصغب.* معجنّة: حيلا حلاّة
حجنة: معجمّة: حيلا هلكنّة محجزّيل.*
5 وهه فلعيلا بد هلكنّ دحت نعمه: مهوجّة بُكب
مسحلكم إلى حت نعمه حمه عنّة هنّ
حجزّة هنهه: ميهكّة أكقّ حفزّة ينّة: معجزة
يهكّة أكقّ. أهّ معوجّم إلى حت نعمه:
6 معنّة دفكّة.* مسلجّيل مذهب: هكّد
دمحمّيل نهتمه معجمه هكّد هنّة أكمسّم.*
7 معجكّة دفوجّة: محكب فلعقّة: معنّة
مهوتسّمه: هّ: حمهجّة مة ححكّة دهلجّة
8 دهكّيد مجمعجّة.* جة يحهب مسعد عنّة هوّ
جو هوّيل هلكنّ: مهكّعجهد عنّة نعجيل هلحمهّ
9 حهجّعلحم.* مجمجيل مهكّم بد كفّهقّة:
معججّم إلى كم معجنّة دجمعة. موّيل هلكنّ
نّة حجّمة حجمحمّة.

مهلكم: حس.

1 جة يحهب عنّة هوّ نّة جو هوّيل هلكنّ:
مهكّعجهد عنّة نعجيل هلحمهّ: مكّ
2 حمعمة:* مسجّة حهوّسّة دهلجّة دهكّيد:
3 مهوه ؤنهّة دهة دهؤيل لجنّيل.* مهوه
معجعجيل حهمّ حجّهوكّ جكّ-جهمّ: معجعجيل
حجمّة معجّة: نم ؤنهّهكّ دهّيقّة: دهجّيل
4 هكّ مع هكّم حت بهكّيد.* معجيل دجنّ
معجعجيل حهمّ حجكّة كّهّ: مبك وّمسّم:
5 معسهه حد نهكّ مبك.* مهم هوّ لم هكّ
أكمسّم حنجّ دهلكّ وّنّم: معسلم حيم:
مهجّيلم مية بسعجهكّ لهجكّ: معجّيلم
لجّمعهمه. مهه حنجّ دهلكّ دهكّيد فلعيلا
6 هجوّة: معسيلا حيم مسّة لهجكّ.* معجيلا
فمب حجوّة وّجهلكّة: حجمّة: هّ: ميهكّ أكقّ
حسّ مهّة: حلّ حت بسكّ: هكّد حعجلم
7 لهكّة أكقّ وّنّهّة.* معجيلا وجب: لّتّهّة
وّنّهّة: لمعجهة حجمّة دهلكّ: مهنجهمد
هّلجّة وّنّة: مهلمكّة: حوّت كّهّ هلكنّ.*
8 مهجّيلم بسعجهّ حت بهكّيد مة نسهتهّة
هجمكّ أكقّ: ججهّة: حمتّة: معنّة. مهوه كّلّ
نّة هلجلم مّنه: معجّيلم كّلّ لعمسّم.*
9 مهّة نجه هّة نّة حيت جمّة دهلكّ: حمه جمّة مهجّيلم

(3) د. وحد. 33: 14. دسم.
3: 26.
(9) د. مد. 15: 38.

(1) د. مد. 16: 2.
(2) مد. 34: 17. حه. 10: 4.
جس. 2: 11.

(3) د. مد. 23: 10. حه. 18:
21. د. مد. 16: 3. د. وحد.
33: 6.
(5) نه. 1: 7. د. مد. 16: 5. 6.
(6) د. مد. 15: 27.
(8) د. وحد. 11: 4.
(9) مو. 69: 26. نه. 10: 5.

47: 6. سو. 25: 12. 15. 26.
2. حمحم. 10: معد. وحد. 1:
15. حو. 9: 6. لحلد. 18: 5.
(10) حه. 25: 39. 42. 43. 46.
(11) مد. 2: 13.
(15) د. وحد. 28: 12. د.
مد. 6: 22. معمد. 25: 21. 22.

حه. 6: 27. حه. 12: 20. حد.
34: 3. جس. 1: 16.
(16) د. مد. 16: 7.
(18) سو. 16: 27. 57.
(19) د. وحد. 21: 2. مد.
25: 32.
(20) د. مد. 15: 29. 16: 7-9.

[1]م: وعجيلا هنّة نّة حيت وحمّة: مهه: معد.

23 هُكْتَ نُسَ.* ەوچىكْ لَزْكْتْ: ەەھەمەدْچْ دەسْكِمْ
حىد: ەاجْتْ: هُكْتَ دْزْكْتْ دْهُكْتْ دْكْتْ نَد جْ
دْجِدْ كَرْەَ: إِكْ جْ دْجِدْ: ەەْجِدْ كَ. ەْنَد
ەَوِكْ إِكْ دْهُسْهُكْ: ەكْحَكْ هُكْتَ.* ەَوِكْ
24 ەەھْهُكْتَ نُسَ كَهُدْ دْجِدْ: ەەھْهُكْتَ: ەْزْكْتْ دْجِدْ
هُكْتَ ەْجِدْ دْجِدْ دْتَدْ: ەْجِدْ دْجِدْ دْهُكْتَ
ەَجِدْ لَزْكْتْ هُجِدْ دْجِدْ ەَوِكْتَ دْەَجِدْ.*
25 ەَحِدْ ەَجِدْ دْجِدْ: ەْجِدْ دْجِدْ ەَجِدْ دْكْتَ
كَهُدْ: دْهُكْ دْزْكْتْ: ەَوِكْجِدْ كَهُدْ:
26 دْزْكْتْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ ەَجِدْ ەَجِدْ
دْجِدْ هُكْتَ دْجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ
27 دْهُكْتَ: دْجِدْ ەَجِدْ.* ەَوِكْجِدْ نُسَ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: إِكْ دْجِدْ: كَ
دْهُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: إِكْ دْجِدْ: كَ
دْجِدْ: دْهُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ
ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ
ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ
ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ

ەەكْتَ: حد.

1 ەِنَدْ: ەَوِكْ هُكْتَ دْجِدْ ەَجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ:
ەَجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ هُكْتَ دْهُكْتَ: دْجِدْ
2 ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ: دْجِدْ دْهُكْتَ.* ەَجِدْ
دْجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ دْهُكْتَ: نُسَ دْجِدْ
3 دْجِدْ.* ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ هُجِدْ دْجِدْ:
دْجِدْ هُجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ دْهُكْتَ: دْجِدْ
4 ەَجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ.* ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ:
5 دْهُكْتَ دْجِدْ: ەَجِدْ: إِكْ: ەَجِدْ كَ:
دْجِدْ: إِكْ: هُجِدْ دْجِدْ: هُجِدْ دْجِدْ
دْهُكْتَ: إِكْ: دْجِدْ: دْهُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ
6 هُجِدْ.* هُكْ دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
دْجِدْ دْجِدْ هُكْتَ: هُجِدْ دْجِدْ: كَ:
ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
7 دْهُكْ.* ەَجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
دْهُكْتَ: ەَجِدْ كَ ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
8 ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ دْجِدْ: دْهُكْتَ.* ەَجِدْ
هُجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ
دْجِدْ دْهُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
دْهُكْتَ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
9 ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ:
ەَجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ
10 دْهُكْ.* إِجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ هُكْتَ نَد هُكْتَ:
دْهُكْتَ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
11 ەَجِدْ: إِجِدْ كَ هُكْتَ: هُجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ
دْجِدْ هُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
12 ەَجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ. ەَجِدْ دْجِدْ:
ەَجِدْ ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
13 ەَجِدْ.* ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
14 ەَجِدْ دْجِدْ: دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ.* ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
15 ەَجِدْ.* ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
16 دْهُكْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ.* ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
17 دْجِدْ.* ەَجِدْ: دْجِدْ هُجِدْ: دْجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْهُكْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
18 ەَجِدْ: دْجِدْ هُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
ەَجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
19 دْجِدْ.* ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
هُكْتَ نُسَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
ەَجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
20 ەَجِدْ ەَجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
21 دْهُكْتَ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ.* ەَجِدْ
هُجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ:
22 دْهُكْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ.* ەَجِدْ
ەَجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
ەَجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
ەَجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
23 ەَجِدْ: دْجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
24 ەَجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: إِجِدْ نُسَ:* ەَجِدْ
دْهُكْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ
25 دْهُكْ (هُجِدْ).* ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ
دْهُكْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ دْجِدْ: ەَجِدْ

---

(23) د. دْجِدْ. 25: 14. ١٤. 44: 17. 18.
(24) د. دْجِدْ. 29: 3. 7.
(26) د. ەَجِدْ. 16: 19. 20.

---

(1) د. ەَجِدْ. 18: 1. د. دْجِدْ. 26: 5.
(3) د. دْجِدْ. 29: 7. 28: 24.
(5) ١. دْجِدْ. 15: 12. د. دْجِدْ. 35: 6.
(6) ١٤. 2: 27. ٣٠. 8: 16.
(7) د. دْجِدْ. 28: 24.
(8) د. دْجِدْ. 24: 18. ٥٥. 28: 25. ١. ەَجِدْ. 9: 8. ١٤. 18: 16. 19: 8. 25: 9. 18. 29: 18.
(9) د. دْجِدْ. 28: 5. 6. 8. 17.
(10) د. دْجِدْ. 15: 12.
(11) ەد. 3: 6. 8: 14. 18. 2. 6.
(15) د. دْجِدْ. 29: 5. 30: 12. ١. دْجِدْ. 23: 28.
(19) د. دْجِدْ. 28: 24.
(21) ەد. 4: 3. 14.
(22) ەد. 8: 14. 15. 19. 24. دْجِدْ. 9: 21.
(23) ەد. 4: 15. 24.
(24) ەد. 14: 20.
(25) ١. دْجِدْ. 16: 4. 25: 1. 6. 23: 5. د. دْجِدْ. 8: 14. د. ٤٥. 24: 11. د. دْجِدْ. 30: 12.

בַּחֹב: וְנִמְכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קוֹנֶה׃
69 אֵלֶּה דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב׃
1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃
2 הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם׃
3 וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וָאוֹלִיךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנַעֲלְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃
5 לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן דַּעְתְּכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
6 וַתָּבֹאוּ עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם׃
7 וַנִּקַּח אֶת־אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי׃
8 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
9 אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃
10 טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃
11 לְעָבְרְךָ בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃
12 לְמַעַן הָקִים אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃
13 וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃
14 כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃
15 כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַאֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃
16 וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֶת־גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃
17 פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃
18 וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃
19 לֹא־יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
20 וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃
21 וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנֵּכָר אֲשֶׁר יָבוֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃
22 גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָּל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִיחַ וְלֹא־יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃
23 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מָה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
24 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
25 וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃
26 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃
27 וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃
28 הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃
29 וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבְךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
30 וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
31 וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
32 אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃
33 וְהֵבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וְיָרַשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃
34 וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃
35 וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֹיְבֶיךָ וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ׃
36 וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
37 וְהוֹתִרְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטוֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ׃
38 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
39 כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא׃
40 לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃
41 וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃
42 כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ׃
43 רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הָרָע׃
44 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
45 וְאִם־יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃
46 הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃
47 הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃
48 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃

פרק ה׳.

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃
3 לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃
4 פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
5 אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃
6 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
7 לֹא יִהְיֶה־לְּךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃
8 לֹא־תַעֲשֶׂה־לְּךָ פֶסֶל כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
9 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
10 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
11 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃
12 שָׁמוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
13 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃
14 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃
15 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃
16 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
17 לֹא תִרְצָח וְלֹא תִנְאָף וְלֹא תִגְנֹב וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃
18 וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
19 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃
20 וַיְהִי כִּשְׁמַעֲכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃
21 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר יְהוָה אֶת־הָאָדָם וָחָי׃
22 וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃
23 כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃
24 קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃
25 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃
26 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃
27 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃
28 וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לִירָשָׁהּ׃
29 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃
30 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃
31 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
32 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו אֲנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ׃
33 וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
34 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃
35 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
36 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
37 וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
38 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
39 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
40 וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃
41 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
42 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
43 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃
44 לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃
45 כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
46 לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃
47 שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃
48 וְהָיָה הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃
49 לְהַדֹּף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃
50 כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃
51 וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃
52 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמוֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃
53 וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃
54 וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
55 וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃

---

(26) ז: דברי. 23: 5. ח: ח. 6: 9. ט: ה. 10: 8. 10: ו. דברי. 15: 24. 16: 6.
(27) ד. דברי. 23: 18.
(29) ד. דברי. 20: 18.
(31) ד. דברי. 13: 9. יח: 12: 7.
(34) ד. דברי. 35: 11. 30: 3. יט: 7: 10.
(35) יח: 3: 16. ח: 15: 5. 7. 10.

(2) ח: 9: 10. 11.
(3) יט: 12: 6. 18. ד. דברי. 29: 34.
(6) יג: 4: 1. ח: 2: 13. ד. יט: 15: 19. 29.

(7) ח: 20: 18. ד. דברי. 18. 21.
(8) ח: 10: 16. ו. דברי. 29; 29: 25.
(12) ח: 10: 19. ד. דברי. 29; 24. ד. דברי. 28: 24.
(15) ד. דברי. 29: 34. 10.
(9) ח: 106: 46. יט: 34. 6. נב: 55: 7.
(10) ד. דברי. 36: 16.
(11) ד. דברי. 11: 16. 30.

(18) ד. דברי. 30: 11. יט: 12: 43. ח: 2.
(19) ד. דברי. 19: 3.

ומשפחותיהם לבית אבותם: ומספר שמות האנשים
20 מבן עשרים שנה ומעלה למגלגלותם: ומספר בני
21 קהת למשפחותם לבית אבותם מאתים וחמשים
ושש מאות: ומספר בני מררי למשפחותם לבית
22 אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל הבא לצבא
לעבדת אהל מועד ופקודיהם ששת אלפים ומאתים:
23 ומספר בני גרשון למשפחותם לבית אבותם מבן
24 עשרים שנה ומעלה כל הבא לצבא לעבדת אהל
מועד ופקודיהם שבעת אלפים וחמש מאות: אלה
פקודי משפחת הגרשנים לכל עבדת אהל מועד
25 ופקודיהם לפי מספר כל זכר מבן חדש ומעלה
שלשת אלפים וחמש מאות: משמרת בני הגרשנים
לאהל מועד המשכן והאהל כסויו ומסך פתח אהל
26 מועד: וקלעי החצר ומסך פתח שער החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ומיתריו לכל עבדתו
27 ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשנים לכל משאם
ולכל עבדתם ופקדתם אתם במשמרת את כל
משאם: זאת עבדת משפחת הגרשנים לעבד
ולמשא: בידי איתמר בן אהרן הכהן תהיה פקודת
29 בני מררי למשפחותם לבית אבותם: מבן שלשים
שנה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא
30 לעבדת את עבדת אהל מועד: וזה משמרת
משאם לכל עבדתם באהל מועד הקרשים של
31 המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו: ועמודי החצר
סביב ואדניהם ויתדותם ומיתריהם לכל כליהם
ולכל עבדתם ושמות תפקדו את פקודי משמרת
32 משאם: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדותם
ומיתריהם: על פני אהל מועד מכסה עור תחש
ומכסה בגד כליל תכלת אשר על מעל ובדי
34 המשא: ואת בגדי השרד ילבשו על הארון ופרשו
35 את מכסה עור התחש ונתנו על המוט: ועל השלחן
36 הקדש יפרשו בגד תכלת והשמו עליו את הקערת
ואת הכפת ואת המנקיות ואת כלי הסך אשר
37 ישרתו בהם עליו לחם התמיד יהיה: ופרשו עליהם
בגד תולעת שני וכסו את מכסה עור התחש ונתנו
38 על המוט: ועל בגד השרד יפרשו בגד תכלת
וכסו את מכסה עור התחש אשר עליו ונתנו על
39 המוט: ועל המזבח הזהב יפרשו בגד תכלת והשמו
40 את כל כליו אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו על
מכסה עור התחש אשר עליו ונתנו על המוט:
41 ועל המזבח ינקו את הדשן והפרשו עליו בגד
42 ארגמן: ונתנו את כל כליו אשר ישרתו בהם
בקדש על בגד התכלת וכסו במכסה עור התחש
43 ונתנו על המוט: ועל המזבח ינקו את הדשן והפרשו
עליו בגד ארגמן: ונתנו את כל כליו אשר ישרתו
בהם בקדש על בגד התכלת וכסו במכסה עור
התחש ונתנו על המוט: ועל המזבח ינקו את הדשן
והפרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו את כל כליו אשר
ישרתו בהם בקדש על בגד התכלת וכסו במכסה
עור התחש ונתנו על המוט: ועל המזבח ינקו את
הדשן והפרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו את כל כליו
אשר ישרתו בהם בקדש על בגד התכלת וכסו
במכסה עור התחש ונתנו על המוט: ועל המזבח
ינקו את הדשן והפרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו את
כל כליו אשר ישרתו בהם בקדש על בגד התכלת
וכסו במכסה עור התחש ונתנו על המוט: ועל
המזבח ינקו את הדשן והפרשו עליו בגד ארגמן:
ונתנו את כל כליו אשר ישרתו בהם בקדש על בגד
התכלת וכסו במכסה עור התחש ונתנו על המוט:
ועל המזבח ינקו את הדשן והפרשו עליו בגד
ארגמן: ונתנו את כל כליו אשר ישרתו בהם בקדש
על בגד התכלת וכסו במכסה עור התחש ונתנו על
המוט:

مخې ځنې خپلې مخې ته ځي او ستا سترګې
21 ښې وګوري. * سمه لاره خپله کړه او ټول
لارې دې ثابتې شي. له ښي لاس او چپ
لاس څخه مه اړېږه؛ خپل پښه له بدۍ څخه
وساته.

مثلونه: ګد.

1 زما زویه، زما ټولې خبرې ومنه
او زما حکمونه دې له ځان سره وساته.
2 غوږ دې ښه حکمت ته ونیسه
او زړه دې پوهې ته ورکړه؛
3 * که چېرې ته له پوهې څخه غوښتنه وکړې
او له ځیرکۍ څخه خپله غږ پورته کړې،
4 * که چېرې ته د سپېڅلي سرچینې په څېر
له هغې څخه غوښتنه وکړې
او د پټو خزانو په څېر هغه ولټوې،
5 نو به د خدای ویرې پوه شې
او د خدای پېژندنه به ومومې.
6 * ځکه چې څښتن حکمت ورکوي؛
له خولې یې پوهه او ځیرکي راوځي.
7 * هغه د سمو کسانو لپاره ښه ګټه ساتي؛
هغه د هغو کسانو ډال دی چې په بشپړه توګه ژوند کوي،
8 ځکه چې هغه د عدالت لارې ساتي
او د خپلو وفادارو کسانو لارې خوندي کوي.
9 * نو ته به د صداقت، انصاف او سمې لارې
ټولې ښې لارې پوه شې.
10 * حکمت به ستا زړه ته ننوځي
او پوهه به ستا ژوند ته خوږه ښکاره شي.
11 * ځیرکي به تا وساتي
او پوهه به تا خوندي کړي.
12 * حکمت به تا له بدو کسانو څخه وساتي،
له هغو کسانو څخه چې خبرې یې خپګان راوړي،
13 * له هغو کسانو څخه چې د سمې لارې پرېږدي
او د تیارې په لارو روان دي،
14 چې له بدو کارونو څخه خوښ دي
او د بدۍ په ګډوډۍ کې خوشحاله دي،
15 چې لارې یې ګډوډې دي
او د ژوند په لارو کې ګام نه اخلي.
16 * حکمت به تا له بدې ښځې څخه وساتي،
له هغې ښځې څخه چې خبرې یې ټوکې دي،
17 چې د خپل ژوند ملګرې یې هېروي
او د خپل خدای عهد یې له یاده وباسي.
18 * د هغې کور د مرګ لوري ته ځي
او د هغې لارې د مړو ټولنې ته رسېږي.
19 * هر څوک چې د هغې سره ولاړ شي بېرته نه راګرځي
او د ژوند لارې ته نه رسي.
20 * نو ته به د نېکانو په لاره روان شې
او د صادقانو لارې به ونیسې.
21 * ځکه چې سالم خلک به ځمکه میراث کړي
او بې ګناه خلک به پکې پاتې شي،
22 * خو شریر خلک به له ځمکې څخه ورک شي
او درغلان به له هغې څخه وشړل شي.

23 * حکمت د هغو کسانو لپاره ښه دی چې
له خدای سره ژوند کوي؛
د هغو کسانو لپاره ښه دی چې
د خدای په لارو روان دي.
24 * که یو سړی ولاړ وي،
خو له ټوکو څخه ډک وي،
25 * نو هغه به ونه لوېږي؛
که یو سړی ټوکې کوي،
خو له ټوکو څخه ډک وي،
26 * نو هغه به ونه لوېږي؛
ځکه چې څښتن به ستا ملګرتیا وکړي
او ستا پښه به له دامه وساتي.
27 * د هغو کسانو لپاره ښه کوه ونه ګرځوه
چې د ښېګڼې وړ دي،
که چېرې ستا لاس د دې توان ولري.
28 * د ګاونډي خپل مه وایه:
«ورځه بېرته راشه او سبا به درکړم»،
که چېرې دا شی ستا سره وي.
29 * د خپل ګاونډي پر ضد پلان مه جوړوه،
چې ستا سره په سوله ایز ډول ژوند کوي.

(1) د. مک. 18: 13. مخه. 15. د. مک. 6: 16.
(2) د. مک. 18: 13. (8) ۱ع. 17: 5. ۱. مسه. 4: 4.
(3) لږ. 22: 9. 10. د. ډیر. 13: 12. ځ. 8: 31.
(4) د. ډیر. 13: 12. (9) د. مک. 18: 17.
(5) 23: 23. د. مس. 5: 9. ۱. مک. 25: 24. (10) د. مک. 18: 19.
(6) د. ډیر. 30: 22. لږ. 40: 2. (11) د. مک. 18: 30.
(7) دن. 31: 6. د. ډیر. 20: (12) د. مک. 18: 22.
(13) د. مکر. 18: 33-35.
(15) د. مک. 18: 29.
(17) د. مک. 19: 9. 12.
(18) د. مک. 18: 26-28.
(19) د. مک. 19: 18.
(20) د. مک. 19: 15. 19: 2. 4.
(21) د. مک. 19: 35. مخه. 1: 1.
(23) د. ډیر. 17: 5. 1: 1.
(24) د. مک. 20: 1. لږ. 38: 1.
(25) مه. 116: 12. د. ډیر. 16: 26. مسم. 2: 4. د. ډیر. 18: 24.
(26) ۱ع. 26: 18. 19. د. مک. 20: 19.
(29) د. ډیر. 29: 12.

לבבך: ואל יקנא לבבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 30 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת: 31 שמע בני ואשר וחכם בדרך לבבך: אל תהי בסבאי יין בזוללי בשר לאכל: 32 כי סבא וזולל יורש וקרעים תלבש נומה: 33 עיניך יראו זרות ולבבך ידבר תהפכות: 34 והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל: 35 הכוני בלי חליתי הרעוני בלי נדעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:

פרק כד.

1 אל תקנא באנשים רעים ואל תאות להיות אתם: 2 כי שוד יהגה לבם ועמל דברו שפתיהם: 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת משכיל כח: 6 כי בתחבלות תעשה לך עשה ותשועה ברב יועצים: 7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 חשב להרע יקרא לו בעל מזמות: 9 זמת אויל חטאת ותועבת לצים אדם: 10 התרפית ביום צר צרתך צר כחך: 11 הצל לקחים למות ונמלים לטבח אל תחשך: 12 כי תאמר הן לא ידענו זאת הלא תכין לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכך: 14 כן דעת חכמה לנפשך אם מצאתה ויש אחרית ותקותך לא תכרת: 15 אל תארוב רשע לנוה צדיק אל תשד רבצו: 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: 19 אל תתחר במרעים ואל תקנא ברשעים: 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך: 21 ירא את יהוה בני ומלך אל תשנא פרעים: 22 כי פתאום יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט לא טוב: 24 אומר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים: 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: 26 שפתים ישק נשק מישיר דברים: 27 הכן בחוץ מלאכתך ותקן בשדה לך ואחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד ברעך חנם ופתית בשפתיך: 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו: 30 עבר על שדה איש עצל ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כלו כסו פניו קמשונים וגדר אבניו נהרסה: 32 וראיתי אשית לבי ראיתי ואקח מוסר: 33 מעט תשכב מעט תנום מעט חבק ידים לשכב: 34 ובא כהולך מרוש ומחסרך כאיש מגן:

פרק כה.

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: 2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הסיגים מכסף ויצא צרוף לכלי: 5 הסר רשע מלפני מלך וכן יכון בצדק כסאו: 6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד: 7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך: 8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך: 9 ריבך נהל את רעך וסוד אחר אל תגל: 10 פן יחרפך שומע ודבת רעה לא תשוב: 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 נזם זהב וחרוץ כתם מוכיח חכם על אזן שומעת: 13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב: 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר: 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו: 17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפיץ ורעה ואיש חרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר: 19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה: 20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע: 21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים: 24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדנים ובבית משתף: 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין רפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע: 27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד: 28 איש אין עצר על רוחו כעיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לדבריו:

(30) נב. 22: 9. 11.
(31) ד. מל. 20: 12. נב. 39: 1. מש. 8: 2.
(32) נב. סש. 36. 37. 38.
39. ד. מל. סש. 18. 19. 20.
(33) ד. מל. 20: 21. מעש. 10: 7.

(1) ו. מל. 21: 1. מעז. (2) מש. 18: 9. ד. דבר. 28: 3. (3) ד. מל. 18: 4. ד. דבר. 30: 14. 31: 1. 32: 12. מש. 1: 2. (4) מש. 12: 11. ו. מל. 8: 29. 9: 3. ד. דבר. 6: 6. 7: 16. (5) ד. דבר. 4: 9. (6) סח. 18: 21. מש. 18: 10. 11. ד. מל. 23: 10. ד. דבר. 28: 3. (7) ד. מל. 21: 7. מע. 132: 14. (8) ד. מש. 7: 10. (11) מש. 28: 36. נש. 36: 8. מע. 107: 10. 11. (12) ו. קהל. 5: 6. (13) ו. דבר. 5: 20. מש. 8: 23. מע. 9: 16. מש. 4: 25. (14) ו. מל. 1: 33. ד. דבר. 27: 3. (15) ד. דבר. 33: 3. 5. 7. (16) מח. 7: 12. (17) ד. דבר. 32: 12. (18) ו. מש. 9: 9. (20) ד. מל. 21: 18. (21) ד. מל. 21: 19. מעז. (23) ד. דבר. 33: 12. (24) ד. מל. 21: 23. 24.

דברים: כב.

1 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ׃* 2 וְאִם־לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ׃ 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ אֲשֶׁר תֹּאבַד מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם׃* 4 לֹא־תִרְאֶה אֶת־חֲמוֹר אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃* 5 לֹא־יִהְיֶה כְלִי־גֶבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה׃* 6 כִּי־יִקָּרֵא קַן־צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים׃* 7 שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח (תשלח) אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים׃* 8 כִּי־תִבְנֶה בַיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ כִּי יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃* 9 כַּרְמְךָ לֹא־תִזְרַע כִּלְאָיִם פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרָע וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃* 10 לֹא־תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו׃* 11 לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃* 12 גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כִּסְּךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃* 13 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעַל אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃* 14 וְשָׂם־לָהּ עֲלִילוֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וָאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃

(1) ד. משל. 22: 1. משל. 15: 2. 1. משל. 13: 2. ד. דברי. 33: 17. 22.
(2) ד. דברי. 23: 4. 6.
(3) ד. משל. 12: 4. משל. 22: 3.
(4) שם. 26: 30. ד. משל. 13: 2.
(5) 1. משל. 13: 2.
(7) שה. 9: 21.
(8) ד. משל. 22: 3.
(9) ד. משל. 12: 4. משל. 22: 8.
(13) 1. דברי. 23: 4. 5.
(14) ד. משל. 22: 8. משל. 22: 12.
(20) ד. משל. 22: 12.
(22) ד. משל. 22: 14.

15 וְלָקְחוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֶת־הַיֶּלֶד וְנָתְנוּ לָאֲבִי הַנַּעֲרָ וְהוּא מֵת׃* 16 וְנָתַן אֶת־בִּתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃* 17 וְהִנֵּה הוּא־עָלַל עֲלִילוֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְתוּלִים׃* וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ 18 וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃* 19 וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃* 20 וְאִם־אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃* 21 וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ וְסָקְלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי־עָשְׂתָה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃* 22 כִּי יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה בְּעֻלַת בַּעַל וָמֵתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃* 23 כִּי יִהְיֶה נַעֲרָה בְתוּלָה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ׃* 24 וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ אֶת־הַנַּעֲרָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צָעֲקָה בָּעִיר וְהָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃* 25 וְאִם בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּהּ לְבַדּוֹ׃ 26 וְלַנַּעֲרָ לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְרָצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃ 27 כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃* 28 כִּי־יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָה בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְתָפַשׂ בָּהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃* 29 וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כָּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃

[1] מ: מאה.

29 ומעבדתך שלום לכלך תשמיע ולא תחטא׃
30 ראשך כרמל עליך* ופרע שער ראשך ארגמן מלך אסור ברהטים׃
31 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים׃ זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות׃
32 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו* ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן ורית אפך כתפוחים׃
33 וחכך כיין הטוב* הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים׃
34 אני לדודי ועלי תשוקתו׃
35 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים׃
36 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך׃
37 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך׃

פרק ח׳.

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמצאך אשקך גם לא יבזו לי׃
2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני ואשקך מיין רקחי מעסיס רמוני׃
3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃* השבעתי אתכן בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
4 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה* תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה ילדתך׃
5 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃
6 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃*
7 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃
8 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃
9 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃
10 כרם היה לשלמה לבעלהמון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃
11 כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו׃
12 יושבת הגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני׃* ברח דודי והמה על הרי בשמים׃

פרק ט׳.

1 אבוא לגני אחותי כלתי אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃
2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה׃
3 פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם׃
4 דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו׃
5 קמתי אני לפתח לדודי ידי נטפו מור ואצבעותי מור עבר על כפות המנעול׃
6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני׃
7 מצאני השמרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות׃
8 השבעתי אתכן בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃
9 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד ככה השבעתנו׃
10 דודי צח ואדום דגול מרבבה׃
11 ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב׃
12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על מלאת׃
13 לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר׃
14 ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת ספירים׃
15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃
16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם׃

(29) ד. שה. 23: 1. מעה.
(31) ד. שה. 11: 14. 23: 3.
ד. דברים: 6: 13.
(33) ד. שה. 11: 5. יז: 3. 10.
—
(1) ד. שה. 23: 21. 22. שה.
12: 6. כה. 6: 19.
(2) ד. דברים: 23: 18. כה. 6:
18. ד. דברים: 29: 5. 11.
(3) שה. 33: 19. ד. דברים: 5:
7. 30: 22. 34: 14. שה. 2: 7.
ד. דברים: 23: 26.
(4) ד. דברים: 9: 10. שם. 23.
24. 25. 26. ד. דברים: 8: 14.
(5) שי. 134: 1.
(6) ד. דברים: 29: 5. 15. 30:
3. 15. כה. 6: 20.
(7) ד. דברים: 30: 24.
(10) כה. 6: 10.
(11) ד. דברים: 29: 22. 34.
(12) שה. 3: 3.
(13) שה. 12: 8. 9. שה. 16:
7. ד. שמות. 2: 13–15.
(15) ד. דברים: 25: 1. מעה. 9:
17. 18. 26: 14. מעה.
(17) שה. 12: 15. 13: 6. ד.
דברים: 30: 21.
(18) ד. שה. 23: 22. 23.
(20) ד. שה. 23: 29. יז: 46:
2.
(22) ד. שה. 22: 30.
(23) ד. שה. 22: 24.

24 אל תחוס עינך עליה ובערת דם הרשע מישראל׃ ס
כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים
בביתך כי יפל הנפל ממנו׃ לא תזרע כרמך כלאים פן
תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃ לא
תחרש בשור ובחמר יחדו׃ לא תלבש שעטנז צמר ופשתים
יחדו׃ ס גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה׃

פרשה כה.

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
ושפטו את הצדיק והרשיעו את הרשע׃ והיה אם בן
הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו
במספר׃ ס ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו
מכה רבה על עיניו׃ לא תחסם שור בדישו׃ ס כי
ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה׃ והיה הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃ ואם לא יחפץ
האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבם לאחי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ וקראו לו זקניו
ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ ונגשה
יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו
וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא
יבנה את בית אחיו׃ ס ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל׃ כי ינצו אנשים יחד איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את איש מיד מכהו ושלחה ידה
והחזיקה במבושיו׃ וקצותה את כפה לא תחוס עינך׃ ס
לא יהיה לך באבניך איפה ואיפה גדולה וקטנה׃ לא
יהיה לך במבתיך איפה ואיפה שלמה וצדק יהיה לך
איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃ ס זכור את אשר
עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ אשר קרך
בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע
ולא ירא אלהים׃ והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל
אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח׃ ס

1 ואם יהיה לאיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ׃ לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו
ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ ס לא תראה
את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם
השב תשיבם לאחיך׃ ואם לא קרוב אחיך אליך ולא
ידעתו והאספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו׃ וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃ לא תראה את חמור
אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו׃ לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה׃ ס
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ
אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים
לא תקח האם על הבנים׃ שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח למען ייטב לך והארכת ימים׃ ס כי תבנה
בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו׃ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃ לא תחרש
בשור ובחמר יחדו׃ לא תלבש שעטנז צמר ופשתים
יחדו׃ ס גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה׃

פרשה כו.

1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה וירשתה וישבת בה׃ ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם׃ ובאת אל הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי
באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃
ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
אלהיך׃ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב׃ וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה׃ ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו
וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו
ואת לחצנו׃ ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמופתים׃ ויביאנו אל
המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש׃ ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית
לפני יהוה אלהיך׃ ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך
יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך׃ ס
כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו׃ ואמרת לפני יהוה אלהיך
בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום
ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי׃ לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו
בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃ השקיפה ממעון קדשך
מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב
ודבש׃ ס היום הזה יהוה אלהיך מצך לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם
בכל לבבך ובכל נפשך׃ את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלהים והלכת בדרכיו ושמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ושמעת בקולו׃ ויהוה האמירך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם
ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃ ס

---

[1] ו: וכתשם.

(24) ד. שב. 23: 30. וכת. 1. 2. 5: 2.
12: 11.
(25) נשב. 4: 20. שם 9: 23.
ש. 22: 20.

(1) ד. שב. 23: 30. שכת.
(5) ד. שב. 23: 36. 37.
(6) ד. שב. 24: 1. 6. שכ.
1: 6. ש. 22: 18. 19. 36: 30.
(7) ד. שב. 24: 13. דב. 1: 18. ד. שב. 17: 14.
(8) 1. וכת. 3: 16. ש. 22: 24.
(9) ד. שב. 24: 8.
(10) ד. שב. 24: 10-17.
דב. 1: 1. 2. 5: 2. ד. שב. 24: 17. ש. 37: 1.
(11) ד. שב. 24: 18. ש. 52: 1. שכת.
(13) ש. 32: 3. שם. 17: 15.
(15) ש. 25: 3. 4. 35: 15. 44: 4.
(16) ש. 5: 12. 13. שכת. 1: 25. 30. ש. 32: 3. 38: 3. 6. שב 23: 34. שם. 74: 1. 79: 5.
(17) דב. 28: 49. ד. שב. 25: 1. שכת. שם. 9: 7. שם. 74: 20. 79: 2. 3.
(18) ד. שב. 25: 13. שכת. שב. 44: 28.
(19) ד. שב. 25: 9. שם. 74: 6. 7. 79: 1. 7.
(20) ד. שב. 25: 11. ש. 27: 7. 9. 25: 11. 12. 26. 34. 43. 35. דב. 9: 2. ש. 25: 4. 5.
(21) ש. 25: 9. 11. 12. 26.
(22) ש. 1. 1. ש. 25: 12. 13. 29: 10. 33: 10. 11. 14. יש. 44: 28.
(23) ש. 1: 2. 3. 7.

סלמה: ו.

1 מחנה שבחת לחמיר שלחן ושמיר: לשיחות
שבחת ושמיר בו שמח ויזמרו: שחיטת
ושמיר ושלחן שלמים: ושמחתי שלח
2 לה ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
3 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
4 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
5 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
6 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
7 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
8 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
9 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
10 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
11 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר.

סלמה: ב.

1 ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר
ושמיר שלחן ושמיר: ושלחן ושמיר.

(1) ב. ושמר. 36: 22. 23. וג. 25: 12. 29: 10. שמ. 5: 13. 14.
(2) נב. 44: 28. 45: 1. 13.
(3) ושמ. 6: 26.
(5) שמא. 2: 13.
(7) שמ. 5: 14. 6: 5. ב. שא. 24: 13. ב. ושמר. 36: 7.
(8) שמ. 5: 14.

(1) שמר. 7: 7.
(2) שמר. 7: 10.
(5) שמר. 7: 11.
(6) שמר. 7: 15.
(10) שמר. 7: 24.
(18) שמר. 7: 25.
(20) שמר. 7: 28.
(24) שמר. 7: 7.
(31) שמ. 2: 7.
(36) ו. ושמר. 24: 7.
(37) ו. ושמר. 24: 14.
(38) ו. ושמר. 9: 12.
(39) ו. ושמר. 24: 8.
(40) שמ. 3: 9. שמר. 7: 43.

בנו לוקח: בנו נחמני: בנו שחליני: בנו
בנו אוזן: בנו מלכי: חלד: שם: אלעזר
43 אחיו: בנו יושב: בנו שמוני: בנו מחליון:*
44 בנו יחדאם: בנו אבנר: בנו קדמי:* בנו לבני:
45 בנו שמעי: בנו זמלי: בנו אחד: בנו אלעזר:
46 בנו אבי:* בנו קהת: בנו לוי: בנו ישראל:*
47 בנו משה: בנו אהרן: בנו עמרם: בנו יוכבד:
48 בנו זכר: בנו משעי: בנו קורח:* בנו אסיר:
49 בנו אלקנה: בנו אביסף: בנו אסיר: בנו תחת:
50 בנו אוריאל: בנו עזיה: בנו שאול:* בנו
51 בנו אלקנה:* בנו צפניה: בנו מחת: בנו
52 אמשי:* בנו אלקנה: בנו יואל: בנו עזריה:*
53 בנו צפניה: בנו אחימן: בנו תומי:* בנו
54 נחת: בנו שובל:* בנו קרח: בני אלקנה: בנו
55 אביסף: בנו אסיר: בנו תחת: בנו עוריאל:
56 אוזיה: בנו שאול: בנו צפניה:* בנו בנימן:
57 בנו יוסף: בנו קרח:* בנו אביסף: בנו שמואל:
58 בנו קהת: בני יצהר: בנו עמרם: חלד אחיו:*
בנו אהרן: בני אלקנה: אלעזר: פינחס: אבישוע:
59 אחי: לא יחלקו: על פי גורל: לבני קהת:
כי להם: היו: ערי: מקלט לרוצח: חברון:
60 ולמגרשתה: ואת מגרשיה: ואת עין: בנו לקח:
בנו לבנה: בנו יתיר: בנו עשתמוע:* בנו
61 חילן: בנו דבר: בנו שמע: בנו יהושבע: בנו
מעשיהו: על כן: נפלו: גורל: ערי: מקלט:
62 לבני: נפתלי: כדי: חברון: ואת: מגרשיה:
ואת: קרתים: ואת: מגרשיה: שכם: על: הר
63 אפרים:* ואת: גזר:[1] ואת: כל: מגרשיה: ואת
יקמעם: ואת: מגרשיה: בית: חורון: ואת
מגרשיה.
64 אלתקה: ואת: מגרשיה: אילון: ואת: מגרשיה:
65 אלעלה: ואת: מגרשיה: מן: שבט: בני: דן:
ואת: יהודה: ואת: מגרשיה: ואת: שמעון:
66 ואת: מגרשיה: ואת: נחלתם:* ואת: מגרשיה:
אלעלה: ואת: מגרשיה: ואת: חשבון: ואת:
67 יעזר: ואת: מגרשיה: ואת: יגבעה: ואת:
מגרשיה: ואת: יעזר: ואת: מגרשיה: ואת:
68 יגבעה: ואת: מגרשיה: ואת: בית: חורון:
ואת: מגרשיה: ואת: אילון: ואת: מגרשיה:
69 ואת: גת: רמון: ואת: מגרשיה:* ומן: חצי
שבט: מנשה: ואת: מגרשיה: תענך: ואת
מגרשיה: יבלעם: ואת: מגרשיה: למשפחות:
בני: קהת: הנותרים:

70 ומן: חצי: שבט: מנשה: גלעד: בן: מכיר:*
בן: גלעד: בן: ירחמאל: ואת: מגרשיה: ואת:
עמרם: ואת: מגרשיה: ואת: עפרני: ואת:
מגרשיה: ואת: שמיני: ואת: מגרשיה: ואת:
חפר: ואת: מגרשיה.

תהלים: ד.

1 למנצח: בנגינות: מזמור: שיר: אלהים:
חנן: ויברכנו: יאר: פניו: אתנו: סלה:*
2 לדעת: בארץ: דרכך: בכל: גוים: ישועתך:
3 הודוך: עמים: אלהים: יהודוך: עמים: כלם:
4 ישמחו: וירננו: לאמים: כי: תשפט: עמים:
מישרים: ולאמים: בארץ: תנחם: סלה:*
5 יהודוך: עמים: אלהים: יהודוך: עמים: כלם:
6 ארץ: נתנה: יבולה: יברכנו: אלהים: אלהינו:
7 יברכנו: אלהים: ויראו: אתו: כל: אפסי:
ארץ:*

---

[1]: גזר.

(43) 1: דברי: 9: 2.
(52) שמר: 7: 54.
(55) 1: אבי: 9: 21. שמר: 7: 57.
(57) שמר: 7: 59.
(58) אב: 9: 21. 27. 1: דברי: 9: 2. 1: אבי: 9: 21.
(59) שמר: 7: 61.
(61) ב. יהו. 17: 27.
(62) אב: 3: 10.
(63) שמר: 8: 9. יה: 22: 2.
10. 15. 16. אפ: 28: 30. אב: 27: 21.
(64) שמר: 7: 66. אפרי: 7: 73.
(68) 1: דברי: 26: 20.
(69) יה: 6: 16. 17. שמר: 7: 70.

---

[2]: לבני קהת. [3]: ואת מגרשיה.

(2) שלח 1: 1. 2: 2. דברי: 1 3: 1. אב 1: 12. יה: 3: 27. אב: 12: 5.
(3) אב: 28: 3. 4.
(4) שמר: 8: 14. 17. דברי: 14: 16. 17. אפ: 23: 16. אב: 29: 12. אפרי:
(5) יה: 29: 38. אב: 28: 3. 11. 19. 26. 29: 2. 8. 13.
(7) 1: אפ: 5: 6. 9. ב. דברי: 2: 10. 16. בה: 12: 20. 9: 36. יה: 6: 3.
(8) 1: דברי: 23: 24. 27.
(9) יה: 2: 40.
(10) 1: דברי: 16: 4. 5. 6. 42. 6: 31. 25: 1.

11 שפתי חכמה תפוז נסגרת ולב כסילים קטן׃ 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃ 13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות אתרצח׃ 14 שיחת זרות פי עמקים זעום יהוה יפל שם׃ 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃ 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃ 17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃ 18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃ 19 להיות בטחונך ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃ 20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃ 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים לשלחיך׃ 22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער׃ 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃ 24 אל תתרע את איש חמות ואת אדם עברות לא תלך׃ 25 פן תאלף ארחתיו ולקחת מוקש לנפשך׃ 26 אל תהי בתקעי כף בערבי משאות׃ 27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מעם ראשך׃ 28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבתיך׃ 29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃

פרק כ"ג.

1 כי תשב לסלח את משל בין את אשר לפניך׃ 2 ושמת סכין בלעך אם בעל נפש אתה׃ 3 אל תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא׃ 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל׃ 5 התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים׃ 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃ 7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך׃ 8 פתך אשר אכלת תקיא ושחת דבריך הנעימים׃ 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מלין אמריך׃ 10 אל תסג גבול עולם ושדי יתומים אל תבא׃ 11 כי גאלם חזק הוא הוא יריב את ריבם אתך׃ 12 הביאה לב אליך ואזניך לאמרי דעת׃ 13 אל תמנע מוסר מנער כי תכנו בשבט לא ימות׃ 14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃ 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני׃ 16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ 17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃ 18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ 20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר לאכל׃ 21 כי סבא וזולל יורש ולבש קרעים תנמנם׃ 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבז כי זקנה אמך׃ 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃ 24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו׃ 25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃ 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה׃ 27 כי שוחה עמקה זונה ונכריה צר היא׃ 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים תוסיף בקרב׃ 29 למי אוי למי אבוי למי שיחות למי פצעים חנם למי חכלילות עינים׃ 30 לאחרי היין למאחרים לבוא לחקר מסך׃ 31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן עינו בכוס כי יתהלך במישרים׃ 32 באחרית כנחש יפתן ועקב כצפעוני׃ 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃ 34 והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל׃ 35 הכוני בל חליתי הרעוני בל נדעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

פרק כ"ד.

1 אל תקנא באנשי רע ואל תתאו להיות אתם׃ 2 כי שד יהגה לבם ועמל תדברנה שפתותם׃ 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃ 4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃ 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת משין כח׃ 6 כי בתחבלות תעשה לך עשה ותשועה ברב יועצים׃ 7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃ 8 חושב להרע לו יקרא בעל מזמות׃ 9 זמת אויל חטאת ותועבת לצים אדם׃ 10 התרפית ביום צר צרתך תצר כחך׃ 11 הצל למוקחים ואשר לטבוח התאשר׃ 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכין לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע ושב לאדם כפעלו׃ 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכי׃ 14 כן דעת חכמה לנפשך אם מצאתה ויש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 15 אל תארב רשע צדיק אל תשד נוהו׃ 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃ 17 בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך׃ 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃ 19 אל תתחר במרעים ואל תקנא ברשעים׃ 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃ 21 ירא את יהוה בני ומלך אל תשנא פרצים׃ 22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע׃ 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט לא טוב׃ 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבהו לאמים יזעמוהו שבטים׃ 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב׃ 26 שפתים ישק נכון דבר׃ 27 הכן בחוץ מלאכתך ותקנה לך בשדה ואחר ובנית ביתך׃ 28 אל תהי עד סרק בריעך ופתית בשפתיך׃ 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃ 30 עברתי על שדה איש ועל כרם אדם חסר לב׃ 31 והנה עלה כלו כסו פניו חרולים ואבן גדרו נהרסה׃ 32 וראיתי אשית לבי ראיתי ואקח מוסר׃ 33 מעט תנום מעט תנמנם מעט חבק ידים לשכב׃ 34 ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן׃

פרק כ"ה.

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃ 2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃ 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃ 4 הגרעו סיג מכסף ויצא צרוף לצורף׃ 5 הגרעו רשע מלפני מלך ויכון בצדק כסאו׃ 6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃ 7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃ 8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלימך רעך׃ 9 ריבך הכח את רעך ואת סוד אחר אל תגל׃ 10 פן יחרפך שומע ודבת רע לא תשוב׃ 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃ 12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃ 13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ואת אדניו ישיב נפש׃ 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃ 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃ 16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃ 17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃ 18 מפיץ ורעה וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃ 19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃ 20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר שיר על לבים רעים׃ 21 אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים׃ 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃ 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃ 24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדנים ובבית משתף׃ 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃ 26 מעין רפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃ 27 אכל דבש הרב לא טוב וחקר כבודם כבוד׃ 28 איש אין עצר על רוחו כעיר פרוצה חומה׃

פרק כ"ו.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃ 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃ 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים׃ 4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃ 5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃ 6 מקצץ רגלים ספה חמס שלח דברים ביד כסיל׃ 7 שוקי פסחים נבלה משל בפי כסילים׃ 8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃ 10 רב מחולל הכל ושכר כסיל ושכר עברים׃ 11 כאשר שב כסיל על אולתו כן שונה בסילו׃ 12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃ 13 אמר עצל שחל בדרך פתחי רחובות׃ 14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃ 15 טמן עצל את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו׃ 16 חכם עצל בעיני שבעה משיבי טעם׃ 17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃ 18 כמתל משגה איש רמה חץ ומות׃ 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃ 20 בעדם אש תכלה ובאין נרגן ישתק מדון׃ 21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃ 22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃ 23 כסף סיגים מצופה על חרש שפתי דליקה ולב רע׃ 24 בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃ 25 כי יחנן קולו אל תאמן כי שבע תועבות בלבו׃ 26 תכסה שנאה במרמה תגלה רעתו בקהל׃ 27 כרה גומץ בו יפול וגלל אבן אליו תשוב׃ 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃

פרק כ"ז.

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃ 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃ 3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃ 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה׃ 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתומה׃ 6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃ 7 שבעה נפש בוז לנופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃ 8 כצפור נודדת מקנה כן איש נודד ממקומו׃ 9 שמן וקטרת ישמחו לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃ 10 רעך ורעך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃ 12 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃ 13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ 14 מברך רעהו בקול גדול בהשכים בבקר קללה תחשב לו׃ 15 דלף טרדים ביום סגרה ואשת מדינים תשוה׃ 16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא׃ 17 ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו׃ 18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃ 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ 20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃ 21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ 22 אם תדוך את אויל במכתש כגרסים בעלי את אולתו לא תסור ממנו׃ 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃ 24 כי לא לעולם חסן ונזר אם לדור ודור׃ 25 גלה חציר וירא עשב ואספו עשבי הרים׃ 26 כבשים ללבושך ושעירים מחיר שדה׃ 27 ודי עזים ללחמך לאכלה לחם ביתך וחיי לנערותיך׃

פרק כ"ח.

1 נס רשע ואין רודף וצדיקים כשחל בטוח׃ 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין יודע כן יאריך׃ 3 גבר רש עשק דלים גשם סחף ואין לחם׃ 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגר בם׃ 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל׃ 6 טוב רש הולך בתמו מעקש שתי דרכים והוא עשיר׃ 7 שומר תורה בן משכיל ורעה זוללים יכלים אביו׃ 8 מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים לו יאספנו׃ 9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃ 10 מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃ 11 חכם בעיניו עשיר ונבון דל יחקרנו׃ 12 בגיל צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם׃ 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירוחם׃ 14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה׃ 15 אריה נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל׃ 16 נגיד חסר תבונות ורב עשקות שונא בצע ימים יאריכון׃ 17 אדם עשק בדם נפש עד בור יפלו אל יתמכו בו׃ 18 הולך בתם יושע ונפתל בשתים יפול בבת אחת׃ 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע רישׁ׃ 20 איש אמונות רב ברכות ואץ להון לא ינקה׃ 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר׃ 22 נבהל להון איש רע ולא ידע כי חסרון יבוא עליו׃ 23 מוכיח אדם אחרי חן יגדל מחליק לשון׃ 24 גזל אביו ואמו ואמר אין פשע הוא לאיש משחית הוא׃ 25 רחב נפש ידליק מדון ובוטח ביהוה ידשן׃ 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמות הוא ימלט׃ 27 נותן לדל לא יחסר ומעלים עיניו רב מקללות׃ 28 בקום רשעים יסתתר אדם ובאבדם צדיקים ירבו׃

פרק כ"ט.

1 איש תוכחות קשה עורף פתאם ישבר ואין מרפא׃ 2 ברבות צדיקים ישמח העם וכמשל רשע יאנח עם׃ 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון׃ 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה׃ 5 גבר מחליק על רעהו רשת פעמיו פרש׃ 6 בפשע איש רע מוקש ויריע וישמח צדיק׃ 7 יודע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת׃ 8 אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׃ 9 איש חכם את איש אויל נכח והרגז ושחק ואין נחת׃ 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו׃ 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור יושיב׃ 12 משל מושל על דברי שקר כל משרתיו רשעים׃ 13 רש ואיש תכוכים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה׃ 14 כסא מלך אמת בדין דלים יסעדנו לעד׃ 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מאמו מביש׃ 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו׃ 17 יסר בנך ויניחך והתן מעדנים לנפשך׃ 18 בהעדר חזון יפרע עם ושמר תורה אשרי׃ 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה׃ 20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו׃ 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון׃ 22 איש אף יעורר מדון ובעל חמות רב פשע׃ 23 גאון שפלו יתמך ושפל רוח יתמך כבוד׃ 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד׃ 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב׃ 26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש׃ 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך׃

פרק ל.

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל׃ 2 כי בער אנכי מאיש ובינת אדם לי אין׃ 3 וחכמה לא למדתי ודעת קדשים אדע׃ 4 מי עלה השמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשלמה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃ 5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃ 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיחך ונכזבת׃ 7 שתי שאלתי ממך אל תמנע ממני בטרם אמות׃ 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני רישׁ ועשר אל תתן לי הטרפני לחם חקי׃ 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃ 10 אל תלשן עבד אל אדניו פן יקבך ותאשם׃ 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך׃ 12 דור זך בעיניו ולא רחץ משפעתו׃ 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃ 14 דור חרבות שניו ומלתעותיו אכלות לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם׃ 15 לעלוקה שתי בנות הב הב תאמרנה שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון׃ 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון׃ 17 עין ללעג לאב ובוז ליקהת אם ינקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר׃ 18 שלשה המה נפלאו ממני ואיננו יודעתי׃ 19 דרך נשר בשמים דרך נחש על צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ 20 כן דרך אשת מנאפת אכלה ומחתה ואמרה לא פעלתי און׃ 21 על שלשה רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל׃ 22 עבד כי ימלך ואויל כי ישבע לחם׃ 23 שנואה כי תנשא ושפחה כי תירש את גברתה׃ 24 ארבעה המה קטנים הארץ ומה חכמים מחכמות׃ 25 עמים לא עז נמלים עם לא עצום׃ 26 שפנים עם לא רב ויתם בסלע שכו׃ 27 מלך אין לארבה ויצא כלם על פי חלוציהם׃ 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃ 29 ארבעה המה היטיבי צעד ומה משובבי לכת׃ 30 אריה גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל׃ 31 זרזיר מתנים או תיש ומלך אין עמו קם׃ 32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה׃ 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ולחץ אף יוציא דם ולחץ דברים יוציא אף׃

פרק ל"א.

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו׃ 2 מה בני ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃ 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתות יין ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחקק ויטה משפט כל בני עני׃ 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני חלוף׃ 9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון׃ 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם׃ 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכשור וכפיה תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

---

(11) תה. 15: 21. ב. דבר. 7: 3. שמר. 12: 24. ו. דבר. 16: 34. 41. תה. 136: 1. זו. 33: 11.
(12) משל 2: 3.

(1) תה. 4: 7–9.
(2) ב. תה. 17: 24. 32. 33. 19: 37. דב. 4: 10.
(3) שמר. 2: 20. דב. 1: 1–3. (4) דב. 3: 3.
(9) ב. תה. 17: 30. 31.
(10) דב. 4: 1. 11. 17. 7: 12.
(13) דב. 7: 24.

(20) 1. תה. 4: 21. דב. 72: 8. בר. 15: 18. תה. 4: 1.

(1) משל 1: 1. ושה. 1: 1.

ﺑﺮﻛﺖ ﺩﻫﻨﺪ ﺗﺎ ﺩﺭ ﺷﻬﺮ ﺗﻮ ﺍﺯﺩﻳﺎﺩ ﺷﻮﻧﺪ: ﻣﺎﻧﻨﺪ ﺑﺎﻏﺒﺎﻧﻲ ﻛﻪ ﺳﺒﺰﻱ ﺻﺤﺮﺍ ﺭﺍ ﻓﺮﺍ ﮔﻴﺮﺩ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﻭ ﺣﻴﺎﺕ ﺟﺎﻭﺩﺍﻧﻲ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ.

(2) حز. 3: 2.
(3) حز. 5: 6. 9: 6. 6.
(4) حز. 5: 10.
(5) حز. 7: 6. 28: مز. 33: 18. حز. 6: 6.
(6) حز. 4: 9.
(9) حز. 5: 3. 4.
(11) ۱. مل. 6: 1.
(12) د. تث. 36: 16. 17. د. مل. 24: 2. 25: 8. 9. 11.
(13) حز. 1: 1.
(14) حز. ل 7. 8. 6: 5. مج

ﺑﻪ ﺍﻭ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺷﺘﻪ ﺍﻧﺪ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﺨﺸﺪ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻗﺎﺩﺭ ﻣﻄﻠﻖ ﺑﺮ ﻣﺎ ﺑﺮﻛﺖ ﺑﻔﺮﺳﺖ ﻭ ﺑﺎ ﺭﻭﻱ ﺧﻮﺷﺤﺎﻟﻲ ﺑﻪ ﻣﺎ ﻧﻈﺮ ﻛﻦ ﺗﺎ ﺩﺭ ﺯﻣﻴﻦ ﺭﺍﻫﻬﺎﻱ ﺗﻮ ﺭﺍ ﺑﺸﻨﺎﺳﻴﻢ ﻭ ﺩﺭ ﻫﻤﻪ ﺍﻗﻮﺍﻡ ﻧﺠﺎﺕ ﺗﻮ ﺭﺍ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﻗﻮﻡ ﻫﺎ ﺗﻮ ﺭﺍ ﺣﻤﺪ ﻭ ﺛﻨﺎ ﺑﮕﻮﻳﻨﺪ. ﺍﻱ ﻛﺎﺵ ﻗﻮﻡ ﻫﺎ ﺷﺎﺩﻣﺎﻥ ﻭ ﻣﺴﺮﻭﺭ ﺑﺎﺷﻨﺪ ﺯﻳﺮﺍ ﺗﻮ ﺑﺎ ﺭﺍﺳﺘﻲ ﺩﺭ ﻣﻴﺎﻥ ﻗﻮﻡ ﻫﺎ ﺩﺍﻭﺭﻱ ﻣﻲ ﻛﻨﻲ ﻭ ﺍﻣﺖ ﻫﺎ ﺭﺍ ﺩﺭ ﺯﻣﻴﻦ ﻫﺪﺍﻳﺖ ﻣﻲ ﻧﻤﺎﻳﻲ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﻗﻮﻡ ﻫﺎ ﺗﻮ ﺭﺍ ﺣﻤﺪ ﻭ ﺛﻨﺎ ﺑﮕﻮﻳﻨﺪ. ﻣﺤﺼﻮﻝ ﺯﻣﻴﻦ ﺍﻓﺰﻭﻥ ﺷﺪﻩ ﺍﺳﺖ ﻭ ﺧﺪﺍ ﻳﻌﻨﻲ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﺎ ﻣﺎ ﺭﺍ ﺑﺮﻛﺖ ﻣﻲ ﺩﻫﺪ. ﺧﺪﺍ ﻣﺎ ﺭﺍ ﺑﺮﻛﺖ ﻣﻲ ﺩﻫﺪ ﻭ ﺗﻤﺎﻡ ﻛﺮﺍﻧﻪ ﻫﺎﻱ ﺯﻣﻴﻦ ﺍﺯ ﻭﻱ ﺗﺮﺱ ﺩﺍﺭﻧﺪ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ٥.

ﺑﺮﺍﻱ ﺳﺮﻭﺩﮔﻮﻱ ﺑﺮ ﺭﻭﻱ ﻧﻲ ﻫﺎ. ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﺑﻪ ﮔﻮﺵ ﺑﺎﺯ ﻛﻦ ﻭ ﻣﺮﺍ ﺍﺟﺎﺑﺖ ﻓﺮﻣﺎ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻣﻦ ﻓﻘﻴﺮ ﻭ ﻣﺴﻜﻴﻦ ﻫﺴﺘﻢ. ﺟﺎﻥ ﻣﻦ ﻣﻘﺪﺱ ﺍﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻣﻦ ﺑﻨﺪﻩ ﺍﻱ ﻫﺴﺘﻢ ﻛﻪ ﺑﻪ ﺗﻮ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻡ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﻦ ﺑﻨﺪﻩ ﺍﺕ ﺭﺍ ﻛﻪ ﺑﻪ ﺗﻮ ﺍﻣﻴﺪ ﺩﺍﺭﺩ ﺷﺎﺩ ﺑﮕﺮﺩﺍﻥ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺟﺎﻥ ﺧﻮﺩ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺗﻮ ﺑﻠﻨﺪ ﻣﻲ ﻛﻨﻢ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻧﻴﻜﻮ ﻭ ﺁﻣﺮﺯﻧﺪﻩ ﻫﺴﺘﻲ ﻭ ﺑﺮﺍﻱ ﻫﻤﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻛﻪ ﺗﺮﺍ ﻣﻲ ﺧﻮﺍﻧﻨﺪ ﺭﺣﻴﻢ ﻫﺴﺘﻲ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺩﻋﺎﻱ ﻣﺮﺍ ﺑﺸﻨﻮ ﻭ ﺑﻪ ﻧﺎﻟﻪ ﻫﺎﻱ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﻔﺎﺕ ﻛﻦ. ﺩﺭ ﺭﻭﺯ ﺗﻨﮕﻲ ﺧﻮﺩ ﺑﻪ ﺳﻮﻱ ﺗﻮ ﺩﻋﺎ ﻣﻲ ﻛﻨﻢ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﻣﺮﺍ ﺍﺟﺎﺑﺖ ﻓﺮﻣﺎ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﻣﺎﻧﻨﺪ ﺗﻮ ﻧﻴﺴﺖ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺎﺭ ﻣﺎﻧﻨﺪ ﻛﺎﺭﻫﺎﻱ ﺗﻮ ﻧﻴﺴﺖ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻫﻤﻪ ﺍﻣﺖ ﻫﺎﻳﻲ ﻛﻪ ﺁﻓﺮﻳﺪﻩ ﺍﻱ ﺁﻣﺪﻩ ﺩﺭ ﺣﻀﻮﺭ ﺗﻮ ﺳﺠﺪﻩ ﻛﻨﻨﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺍﺳﻢ ﺗﻮ ﺗﻤﺠﻴﺪ ﺧﻮﺍﻫﻨﺪ ﻧﻤﻮﺩ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺑﺰﺭﮒ ﻫﺴﺘﻲ ﻭ ﻛﺎﺭﻫﺎﻱ ﻋﺠﻴﺐ ﻣﻲ ﻛﻨﻲ ﻭ ﺗﻨﻬﺎ ﺗﻮ ﺧﺪﺍ ﻫﺴﺘﻲ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻃﺮﻳﻖ ﺧﻮﺩ ﺭﺍ ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻴﺎﻣﻮﺯ ﺗﺎ ﺩﺭ ﺭﺍﺳﺘﻲ ﺗﻮ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﻢ ﻭ ﺩﻟﻢ ﺭﺍ ﻣﺘﺤﺪ ﺳﺎﺯ ﺗﺎ ﺍﺯ ﺗﺮﺱ ﺗﻮ ﺑﺮﺳﻢ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺧﺪﺍﻱ ﻣﻦ ﺑﺎ ﺗﻤﺎﻡ ﺩﻝ ﺗﺮﺍ ﺣﻤﺪ ﻭ ﺛﻨﺎ ﺧﻮﺍﻫﻢ ﮔﻔﺖ ﻭ ﺍﺳﻢ ﺗﻮ ﺭﺍ ﺗﺎ ﺍﺑﺪ ﺗﻤﺠﻴﺪ ﺧﻮﺍﻫﻢ ﻧﻤﻮﺩ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻣﺤﺒﺖ ﺗﻮ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﺍﺳﺖ ﻭ ﺟﺎﻥ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﻫﺎﻭﻳﻪ ﺭﺳﺘﮕﺎﺭﻱ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﺍﻱ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍ ﻣﺘﻜﺒﺮﺍﻥ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺣﻤﻠﻪ ﻛﺮﺩﻩ ﺍﻧﺪ ﻭ ﺟﻤﺎﻋﺖ ﺳﺘﻤﮕﺮﺍﻥ ﻗﺼﺪ ﺟﺎﻥ ﻣﺮﺍ ﺩﺍﺭﻧﺪ ﻭ ﺗﻮ ﺭﺍ ﺩﺭ ﻧﻈﺮ ﺧﻮﺩ ﻧﻤﻲ ﺩﺍﺭﻧﺪ. ﺍﻣﺎ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺭﺣﻴﻢ ﻭ ﺷﻔﻘﺖ ﻫﺴﺘﻲ ﺩﻳﺮ ﺧﺸﻢ ﻭ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﻣﻬﺮﺑﺎﻥ ﻭ ﻭﻓﺎ ﻫﺴﺘﻲ. ﺑﻪ ﻣﻦ ﺭﻭ ﻛﺮﺩﻩ ﻣﺮﺍ ﺭﺣﻢ ﻛﻦ. ﺑﻪ ﺑﻨﺪﻩ ﺍﺕ ﻗﻮﺕ ﺧﻮﺩ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﻴﺪﻩ ﻭ ﺑﻪ ﺟﺎﻥ ﻓﺮﺯﻧﺪ ﻛﻨﻴﺰ ﺧﻮﺩ ﻣﺪﺩ ﻛﻦ. ﺑﺮﺍﻱ ﻣﻦ ﻧﺸﺎﻧﻲ ﺍﺯ ﺧﻴﺮ ﺑﻨﻤﺎ ﺗﺎ ﺩﺷﻤﻨﺎﻧﻢ ﺑﺒﻴﻨﻨﺪ ﻭ ﺧﺠﻞ ﺷﻮﻧﺪ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺗﻮ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻣﺮﺍ ﻳﺎﺭﻱ ﻭ ﺗﺴﻠﻲ ﺩﺍﺩﻩ ﺍﻱ.

(1) 1: 14. 2: 2. 21.
(16) حز. 3: 8. 10. 6: 15.
(17) حز. 6: 1. 2.

(1) حز. 5: 17.
(4) ۱. مل. 6: 36.
(5) حز. 1: 7. 8. 5: 14.
(6) حز. 5: 3.
(10) حز. 7: 23. ۱ش. 29: 7. ۱. مج. 2: 1. 2.
(11) تث. 2: 5. 3: 29.
(12) ۱. مل. 9: 3.

8 וַיַּעַשׂ יְהוֹשָׁפָט בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּזַז אָסָא אָבִיו וַיּוֹסֶף עֲלֵיהֶם
9 בָּזָה: וַיִּבֶן בְּנֵי־חַיִל בְּיַעַר אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד מֵהָרֵי אָסָא אָבִיו
10 וַיֵּשֶׁב בָּהֶם: וַיְהִי בְּכָל־יְמֵי אָסָא לֹא־הָיְתָה מִלְחָמָה עַד שְׁנַת
11 שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ לְמַלְכוּתוֹ: וַיְהִי בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ לְמַלְכוּת
12 אָסָא וַיַּרְא בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הָרָמָה
13 לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה: וַיִּתֵּן אָסָא כָּל־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב הַנִּמְצָאִים בְּאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית־הַמֶּלֶךְ
וַיִּתְּנֵם בְּיַד־עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם שֹׁלֵחַ אֶל־בֶּן־הֲדַד בֶּן־טַבְרִמּוֹן בֶּן־חֶזְיוֹן
14 מֶלֶךְ־אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדַרְמֶשֶׂק לֵאמֹר: בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶיךָ בֵּין אָבִי
וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵר אֶת־בְּרִיתְךָ
15 אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי: וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ
אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ
אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֶת־אָבֵל מָיִם וְאֵת כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי:
16 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיִּשְׁבֹּת אֶת־מְלַאכְתּוֹ:
17 וְהַמֶּלֶךְ אָסָא לָקַח אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ
אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת־גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה:
18 וְלִבְרֹכָה: וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל־אָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִתְחַבְּרְךָ אֶל־בֶּן־הֲדַד וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
19 עַל־כֵּן נִמְלַט מַלְאֲכוּת אֲרַם מִיָּדֶךָ: הֲלֹא הַכּוּשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ
לְרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לָרֹב מְאֹד וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדֶךָ כִּי נִשְׁעַנְתָּ עָלָיו
20 וַיִּתְרַפֵּא: וַיִּכְעַס עָלָיו הָרֹאֶה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַסֹּהַר כִּי־עַל־זֹאת
21 הָיָה קָצוּף עָלָיו וַיַּרְגֵּז מֵעַל אֶל־הָעָם בָּעֵת הַהִוא: וְהִנֵּה מַעֲשֵׂי אָסָא
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל:
22 וַיַּחֲלֶא אָסָא בְּשָׁנָה שְׁלוֹשִׁים תְּשִׁיעִית לְמָלְכוּתוֹ עַל־רַגְלָיו עַד־
חָלְיוֹ גַּם־בְּחָלְיוֹ לֹא־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי אֶל־הָרֹפְאִים: וַיִּשְׁכַּב אָסָא
עִם־אֲבֹתָיו וַיָּמָת בִּשְׁנַת אַחַת וְאַרְבָּעִים לְמָלְכוּתוֹ: וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקִבְרוֹתָיו
אֲשֶׁר כָּרָה לוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיַּשְׁכִּבֻהוּ בְּמִשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלְּאוּ בְשָׂמִים
וְסַמָּנִים מְרֻקָּחִים מַרְקַחַת מַעֲשֶׂה וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה מְאֹד:

פרק יז׳

1 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזַּק עָלָיו וַיַּפְקֵד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
2 וַיִּתֵּן חַיִל בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיָּשֶׂם נְצִבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
3 וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו: וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי
4 הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים: כִּי לֵאלֹהֵי
5 אָבִיו דָּרָשׁ וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ וְלֹא כְמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל: וַיָּכֶן יְהוָה אֶת־
הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ כָל־יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי־לוֹ עֹשֶׁר
6 וְכָבוֹד לָרֹב: וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הָאֲשֵׁרוֹת מִיהוּדָה: וַיִּשְׁלַח בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוּתוֹ אֶל־שָׂרָיו אֶל־
בֶּן־חַיִל וְאֶל־עֹבַדְיָה וְאֶל־זְכַרְיָה וְאֶל־נְתַנְאֵל וְאֶל־מִיכָיְהוּ לְלַמֵּד
7 בְּעָרֵי יְהוּדָה: וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה וּנְתַנְיָה וּזְבַדְיָה וַעֲשָׂהאֵל
וּשְׁמִרָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּה וְטוֹבִיָּה וְטוֹבַדֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם אֱלִישָׁמָע
8 וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים: וַיְלַמְּדוּ בִיהוּדָה וְסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה עִמָּהֶם וַיָּסֹבּוּ
9 בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָעָם: וַיְהִי עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת
10 הַנְּסִבִּיבוֹת לִיהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ אֶת־יְהוֹשָׁפָט: וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים
לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא וַאֲרַבִּים הֵבִיאוּ לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת
11 אֲלָפִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע
12 מֵאוֹת: וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל עַד־לְמָעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת
13 וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת: וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאַנְשֵׁי מִלְחָמוֹת
14 גִּבּוֹרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלִָם: וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם לִיהוּדָה שָׂרֵי
הָאֲלָפִים עַדְנָה הָרֹאשׁ וְעִמּוֹ גִּבּוֹרֵי חַיִל מָאתַיִם אֶלֶף: וְעַל־יָדוֹ יְהוֹחָנָן
15 הָרֹאשׁ וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אָלֶף: וְעַל־יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶּן־זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב
16 לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל: וּמִבִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ
17 חֲמֻשִׁים אֶלֶף מְגִנִּים וְקַשֶּׁת: וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה וּשְׁמוֹנִים
18 אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא: אֵלֶּה שֵׁרְתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
19 בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה: {ס}

פרק יח׳

1 וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב: וַיֵּרֶד לְקֵץ
שָׁנִים אֶל־אַחְאָב שֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחְאָב צֹאן וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם
2 אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ לַעֲלוֹת עִם־אַחְאָב רָמוֹת גִּלְעָד: וַיֹּאמֶר אַחְאָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֲתֵלֵךְ אִתִּי רָמוֹת גִּלְעָד
וַיֹּאמֶר כָּמוֹנִי כָמוֹךָ וְכָעַמְּךָ כְּעַמֶּךָ עִמָּךְ בַּמִּלְחָמָה: וַיֹּאמֶר אֶל־
3 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל דְּרֹשׁ־נָא הַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ מַלְאַךְ־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַנֵּלֵךְ אֶל־רָמוֹת
גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד־הַמֶּלֶךְ:
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה עוֹד נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֵת
מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה וַאֲנִי שָׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע
כָּל־יָמָיו הוּא מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן:
5 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה:
6 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֹבְשִׁים בִּגְדֵיהֶם יֹשְׁבִים אִישׁ
עַל־כִּסְאוֹ וְיֹשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
7 לִפְנֵיהֶם: וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
יְהוָה בְּאֵלֶּה תְנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם אֹתָם: וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד־הַמֶּלֶךְ: וְהַמַּלְאָךְ
אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה נָא דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים
פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וִיהִי נָא דְבָרְךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טוֹב:
8 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר:
9 וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת
גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ וְהַצְלִיחוּ וְיִנָּתְנוּ בְּיַד־הַמֶּלֶךְ:
10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אִם־לֹא תְדַבֵּר
אֵלַי אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה: וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפֹצִים עַל־
הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדֹנִים לָאֵלֶּה
11 יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע:
12 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־
כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה אֹמֵר
13 כָּזֶה וְזֶה אֹמֵר כָּזֶה: וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
14 אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה: וַיֹּאמֶר אֵצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר
בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם־תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן: וְעַתָּה הִנֵּה
נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה:
15 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּךְ עַל־לְחִי מִיכָיְהוּ וַיֹּאמֶר אֵי זֶה עָבַר
16 רוּחַ־יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אוֹתָךְ: וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא
17 אֲשֶׁר תָּבוֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהַחְבִּא: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל קְחוּ מִיכָיְהוּ
וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ אֶל־אָמוֹן שַׂר הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ: וְאִמַרְתֶּם
18 כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִילוּהוּ לַחֲמוֹ צַר וּמַיִם
19 צָרִים עַד־שׁוּבִי בְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־
20 דִבֶּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּכֶם: וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמֹת גִּלְעָד: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ
וּבֹא בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
21 בַּמִּלְחָמָה: וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ לֵאמֹר לֹא־
תִלָּחֲמוּ אֶת־קָטֹן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: וַיְהִי
כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסֹבּוּ
עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט וַיהוָה עֲזָרוֹ וַיָּסֶת אֱלֹהִים מֵעָלָיו:
22 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא־הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו:
וְאִישׁ מָשַׁךְ בְּקַשְׁתּוֹ לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים
23 וּבֵין הַשִּׁרְיוֹן וַיֹּאמֶר לָרַכָּב הָפֵךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הָחֳלֵיתִי:
24 וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מָעֳמָד אֶל־אֲרָם
25 עַד־הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בֹּא־הַשֶּׁמֶשׁ: וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָרַכָּב
26 הָפֵךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הָחֳלֵיתִי: וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם
27 הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מָעֳמָד אֶל־אֲרָם עַד־הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בֹּא־
28 הַשֶּׁמֶשׁ: וַיֵּצֵא דַּם־הַמַּכָּה אֶל־תּוֹךְ הָרָכֶב: וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־
29 יְהוּדָה בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ לִירוּשָׁלִָם: וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי
הַחוֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט הֲלָרָשָׁע תַּעְזֹר וְלִשֹׂנְאֵי יְהוָה
30 תֶּאֱהַב וְעַל־זֹאת עָלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה: אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ
31 עִמָּךְ כִּי בִעַרְתָּ אֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וְהֵכַנְתָּ לְבָבְךָ לִדְרֹשׁ אֶת־הָאֱלֹהִים:
וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלִָם וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַר
32 אֶפְרַיִם וַיְשִׁבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ
בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת עִיר וָעִיר: וַיֹּאמֶר לַשֹּׁפְטִים רְאוּ אֲשֶׁר־
אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא־לְאָדָם אַתֶּם שֹׁפְטִים כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בִּדְבַר
33 מִשְׁפָּט: וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי אֵין עִם־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וְשִׂכְחַת פָּנִים וְלֹקַח שֹׁחַד: וְגַם בִּירוּשָׁלִַם הֶעֱמִיד
יְהוֹשָׁפָט מִן־הַלְוִיִּם וּמִן־הַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט
יְהוָה וְלָרִב לְשֹׁבֵי יְרוּשָׁלִָם: וַיְצַו אוֹתָם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת
יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם: וְכָל־רִיב אֲשֶׁר־יָבוֹא אֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין דָּם לְדָם בֵּין תּוֹרָה לְמִצְוָה לְחֻקִּים וְלַמִּשְׁפָּטִים
וְהִזְהַרְתָּם אוֹתָם וְלֹא יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם
כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ: וְהִנֵּה אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכֹל
דִּבְרֵי יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן־יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית יְהוּדָה לְכֹל דִּבְרֵי
הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב:

פרק יט׳

1 וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ לִירוּשָׁלִָם:
2 וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַחוֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט
הֲלָרָשָׁע תַּעְזֹר וְלִשֹׂנְאֵי יְהוָה תֶּאֱהַב וְעַל־זֹאת עָלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי
3 יְהוָה: אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ כִּי בִעַרְתָּ אֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ
4 וְהֵכַנְתָּ לְבָבְךָ לִדְרֹשׁ אֶת־הָאֱלֹהִים: וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלִָם וַיָּשָׁב
וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַר אֶפְרַיִם וַיְשִׁבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
5 אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת עִיר
6 וָעִיר: וַיֹּאמֶר לַשֹּׁפְטִים רְאוּ אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא־לְאָדָם אַתֶּם
שֹׁפְטִים כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בִּדְבַר מִשְׁפָּט: וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם
שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וְשִׂכְחַת פָּנִים וְלֹקַח
7 שֹׁחַד: וְגַם בִּירוּשָׁלִַם הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן־הַלְוִיִּם וּמִן־הַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִב לְשֹׁבֵי יְרוּשָׁלִָם: וַיְצַו אוֹתָם
לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם: וְכָל־רִיב אֲשֶׁר־
יָבוֹא אֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין דָּם לְדָם בֵּין תּוֹרָה
לְמִצְוָה לְחֻקִּים וְלַמִּשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתָּם אוֹתָם וְלֹא יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה
וְהָיָה קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ: וְהִנֵּה
אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכֹל דִּבְרֵי יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן־יִשְׁמָעֵאל
הַנָּגִיד לְבֵית יְהוּדָה לְכֹל דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם
חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב: {ס}

---

(6) חב. 7: 9. 11. 12. 21. 8: 22. 31.
(7) חב. 8: 1. 15–20. 2: 43.
(9) חב. 7: 6. שמר. 2: 8. 18.
(10) מש'. 119: 45. חב. 7: 6. 9.
(12) שמ. 26: 7. דב. 2: 37. חב. 4: 10.
(14) ישע. 1: 14.
(15) ב. דבר. 6: 2. מש. 21: 135. 21.
(16) חב. 7: 25. 1. דבר. 29: 8. 9.
(17) מש. 15: 4–13. דב. 12: 5. 11.
(21) חב. 9: 11.
(22) מש. 12: 15. 13: 6. ב. 31. 22.
דבר. 30: 21. 35: 17. מלכ. 21: 1. ב. מל. 23: 29. ב. 33: 11. דה. 1: 1. 6. 6. מצר.
(1) שמר. 2: 1. 1. דבר. 6: 14.
(2) מש. 12: 6.
(3) ב. מל. 12: 15. 35: 11.
(4) חב. 5: 1. 2. 1: 1. 5: 13. 6. ב. 1. 4: 24. 7: 1.
(5) מל. 8: 63. ב. דבר. 7: 5.
(7) חב. 8: 35.
(8) 1. דבר. 24: 1. 23: 6. מש. 3: 6. 8: 9.
(9) מש. 12: 6.
(10) ב. דבר. 30: 15. 35: 11.
(11) חב. 5: 1. 2. 1: 1. 5: 13. 6. ב. 1. 4: 24. 7: 1.
(13) 1. מל. 8: 63. ב. דבר. 7: 5.
(16) חב. 8: 35.
(17) 1. דבר. 24: 1. 23: 6. מש. 3: 6. 8: 9.
(19) מש. 12: 6.
(20) ב. דבר. 30: 15. 35: 11.

ומלכים: לאגור ולמואל: משאה אשר יסרתהו אמו׃ 2 מה בריה ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃ 4 אל למלכים לא למו שתו יין ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחוק ויטה משפט כל בני עוני׃ 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני חלופים׃ 9 פתח פיך שפט צדק והדן עני ואביון׃ 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם׃ 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

קהלת

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם׃ 2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל׃ 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש׃ 4 דור הלך ודור בא והארץ לעמד לעולם׃ 5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם׃ 6 הולך אל דרום וסובב צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח׃ 7 כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת׃ 8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמוע׃ 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שייעשה ואין כל חדש תחת השמש׃ 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו׃ 11 אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרונה׃ 12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם׃ 13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃ 14 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח׃ 15 מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות׃ 16 דברתי אני עם לבי לאמר הנה אני הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת׃ 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות וסכלות ידעתי גם זה הוא רעיון רוח׃ 18 כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב׃

1 אמרי: ב׳ 2 ב׳ 3 ב׳ 4 ב׳ 5 ב׳ 6 ב׳ 7 ב׳ 8 ב׳ 9 ב׳ 10 ב׳ 11 ב׳ 12 ב׳ 13 ב׳ 14 ב׳ 15 ב׳ 16 ב׳ 17 ב׳ 18 ב׳ 19 ב׳ 20 ב׳ 21 ב׳ 22 ב׳ 23 ב׳ 24 ב׳ 25 ב׳ 26 ב׳ 27 ב׳ 28 ב׳ 29 ב׳ 30 ב׳ 31 ב׳ 32 ב׳ 33 ב׳ 34 ב׳ 35 ב׳ 36 ב׳ 37 ב׳ 38 ב׳ 39 ב׳ 40 ב׳ 41 ב׳ 42 ב׳ 43 ב׳ 44 ב׳ 45 ב׳ 46 ב׳ 47 ב׳ 48 ב׳ 49 ב׳ 50 ב׳ 51 ב׳ 52 ב׳ 53 ב׳ 54 ב׳ 55 ב׳ 56 ב׳ 57 ב׳ 58 ב׳ 59 ב׳ 60 ב׳ 61 ב׳ 62 ב׳ 63 ב׳ 64 ב׳ 65 ב׳ 66 ב׳ 67 ב׳ 68 ב׳ 69 ב׳ 70 ב׳ 71 ב׳ 72 ב׳ 73 ב׳ 74 ב׳ 75 ב׳ 76 ב׳ 77 ב׳ 78 ב׳ 79 ב׳ 80 ב׳ 81 ב׳ 82 ב׳ 83 ב׳ 84 ב׳ 85 ב׳ 86 ב׳ 87 ב׳ 88 ב׳ 89 ב׳ 90 ב׳ 91 ב׳ 92 ב׳ 93 ב׳ 94 ב׳ 95 ב׳ 96 ב׳ 97 ב׳ 98 ב׳ 99 ב׳ 100 ב׳ 101 ב׳ 102 ב׳ 103 ב׳ 104 ב׳ 105 ב׳ 106 ב׳ 107 ב׳ 108 ב׳ 109 ב׳ 110 ב׳ 111 ב׳ 112 ב׳ 113 ב׳ 114 ב׳ 115 ב׳ 116 ב׳ 117 ב׳ 118 ב׳ 119 ב׳ 120 ב׳ 121 ב׳ 122 ב׳ 123 ב׳ 124 ב׳ 125 ב׳ 126 ב׳ 127 ב׳ 128 ב׳ 129 ב׳ 130 ב׳ 131 ב׳ 132 ב׳ 133 ב׳ 134 ב׳ 135 ב׳ 136 ב׳ 137 ב׳ 138 ב׳ 139 ב׳ 140 ב׳ 141 ב׳ 142 ב׳ 143 ב׳ 144 ב׳ 145 ב׳ 146 ב׳ 147 ב׳ 148 ב׳ 149 ב׳ 150 ב׳ 151 ב׳ 152 ב׳ 153 ב׳ 154 ב׳ 155 ב׳ 156 ב׳ 157 ב׳ 158 ב׳ 159 ב׳ 160 ב׳ 161 ב׳ 162 ב׳ 163 ב׳ 164 ב׳ 165 ב׳ 166 ב׳ 167 ב׳ 168 ב׳ 169 ב׳ 170 ב׳ 171 ב׳ 172 ב׳ 173 ב׳ 174 ב׳ 175 ב׳ 176 ב׳ 177 ב׳ 178 ב׳ 179 ב׳ 180 ב׳ 181 ב׳ 182 ב׳ 183 ב׳ 184 ב׳ 185 ב׳ 186 ב׳ 187 ב׳ 188 ב׳ 189 ב׳ 190 ב׳ 191 ב׳ 192 ב׳ 193 ב׳ 194 ב׳ 195 ב׳ 196 ב׳ 197 ב׳ 198 ב׳ 199 ב׳ 200 ב׳ 201 ב׳ 202 ב׳ 203 ב׳ 204 ב׳ 205 ב׳ 206 ב׳ 207 ב׳ 208 ב׳ 209 ב׳ 210 ב׳ 211 ב׳ 212 ב׳ 213 ב׳ 214 ב׳ 215 ב׳ 216 ב׳ 217 ב׳ 218 ב׳ 219 ב׳ 220 ב׳ 221 ב׳ 222 ב׳ 223 ב׳ 224 ב׳ 225 ב׳ 226 ב׳ 227 ב׳ 228 ב׳ 229 ב׳ 230 ב׳ 231 ב׳ 232 ב׳ 233 ב׳ 234 ב׳ 235 ב׳ 236 ב׳ 237 ב׳ 238 ב׳ 239 ב׳ 240 ב׳ 241 ב׳ 242 ב׳ 243 ב׳ 244 ב׳ 245 ב׳ 246 ב׳ 247 ב׳ 248 ב׳ 249 ב׳ 250 ב׳ 251 ב׳ 252 ב׳ 253 ב׳ 254 ב׳ 255 ב׳ 256 ב׳ 257 ב׳ 258 ב׳ 259 ב׳ 260 ב׳ 261 ב׳ 262 ב׳ 263 ב׳ 264 ב׳ 265 ב׳ 266 ב׳ 267 ב׳ 268 ב׳ 269 ב׳ 270 ב׳ 271 ב׳ 272 ב׳ 273 ב׳ 274 ב׳ 275 ב׳ 276 ב׳ 277 ב׳ 278 ב׳ 279 ב׳ 280 ב׳ 281 ב׳ 282 ב׳ 283 ב׳ 284 ב׳ 285 ב׳ 286 ב׳ 287 ב׳ 288 ב׳ 289 ב׳ 290 ב׳ 291 ב׳ 292 ב׳ 293 ב׳ 294 ב׳ 295 ב׳ 296 ב׳ 297 ב׳ 298 ב׳ 299 ב׳ 300 ב׳ 301 ב׳ 302 ב׳ 303 ב׳ 304 ב׳ 305 ב׳ 306 ב׳ 307 ב׳ 308 ב׳ 309 ב׳ 310 ב׳ 311 ב׳ 312 ב׳ 313 ב׳ 314 ב׳ 315 ב׳ 316 ב׳ 317 ב׳ 318 ב׳ 319 ב׳ 320 ב׳ 321 ב׳ 322 ב׳ 323 ב׳ 324 ב׳ 325 ב׳ 326 ב׳ 327 ב׳ 328 ב׳ 329 ב׳ 330 ב׳ 331 ב׳ 332 ב׳ 333 ב׳ 334 ב׳ 335 ב׳ 336 ב׳ 337 ב׳ 338 ב׳ 339 ב׳ 340 ב׳ 341 ב׳ 342 ב׳ 343 ב׳ 344 ב׳ 345 ב׳ 346 ב׳ 347 ב׳ 348 ב׳ 349 ב׳ 350 ב׳ 351 ב׳ 352 ב׳ 353 ב׳ 354 ב׳ 355 ב׳ 356 ב׳ 357 ב׳ 358 ב׳ 359 ב׳ 360 ב׳ 361 ב׳ 362 ב׳ 363 ב׳ 364 ב׳ 365 ב׳ 366 ב׳ 367 ב׳ 368 ב׳ 369 ב׳ 370 ב׳ 371 ב׳ 372 ב׳ 373 ב׳ 374 ב׳ 375 ב׳ 376 ב׳ 377 ב׳ 378 ב׳ 379 ב׳ 380 ב׳ 381 ב׳ 382 ב׳ 383 ב׳ 384 ב׳ 385 ב׳ 386 ב׳ 387 ב׳ 388 ב׳ 389 ב׳ 390 ב׳ 391 ב׳ 392 ב׳ 393 ב׳ 394 ב׳ 395 ב׳ 396 ב׳ 397 ב׳ 398 ב׳ 399 ב׳ 400 ב׳ 401 ב׳ 402 ב׳ 403 ב׳ 404 ב׳ 405 ב׳ 406 ב׳ 407 ב׳ 408 ב׳ 409 ב׳ 410 ב׳ 411 ב׳ 412 ב׳ 413 ב׳ 414 ב׳ 415 ב׳ 416 ב׳ 417 ב׳ 418 ב׳ 419 ב׳ 420 ב׳ 421 ב׳ 422 ב׳ 423 ב׳ 424 ב׳ 425 ב׳ 426 ב׳ 427 ב׳ 428 ב׳ 429 ב׳ 430 ב׳ 431 ב׳ 432 ב׳ 433 ב׳ 434 ב׳ 435 ב׳ 436 ב׳ 437 ב׳ 438 ב׳ 439 ב׳ 440 ב׳ 441 ב׳ 442 ב׳ 443 ב׳ 444 ב׳ 445 ב׳ 446 ב׳ 447 ב׳ 448 ב׳ 449 ב׳ 450 ב׳ 451 ב׳ 452 ב׳ 453 ב׳ 454 ב׳ 455 ב׳ 456 ב׳ 457 ב׳ 458 ב׳ 459 ב׳ 460 ב׳ 461 ב׳ 462 ב׳ 463 ב׳ 464 ב׳ 465 ב׳ 466 ב׳ 467 ב׳ 468 ב׳ 469 ב׳ 470 ב׳ 471 ב׳ 472 ב׳ 473 ב׳ 474 ב׳ 475 ב׳ 476 ב׳ 477 ב׳ 478 ב׳ 479 ב׳ 480 ב׳ 481 ב׳ 482 ב׳ 483 ב׳ 484 ב׳ 485 ב׳ 486 ב׳ 487 ב׳ 488 ב׳ 489 ב׳ 490 ב׳ 491 ב׳ 492 ב׳ 493 ב׳ 494 ב׳ 495 ב׳ 496 ב׳ 497 ב׳ 498 ב׳ 499 ב׳ 500 ב׳ 501 ב׳ 502 ב׳ 503 ב׳ 504 ב׳ 505 ב׳ 506 ב׳ 507 ב׳ 508 ב׳ 509 ב׳ 510 ב׳ 511 ב׳ 512 ב׳ 513 ב׳ 514 ב׳ 515 ב׳ 516 ב׳ 517 ב׳ 518 ב׳ 519 ב׳ 520 ב׳ 521 ב׳ 522 ב׳ 523 ב׳ 524 ב׳ 525 ב׳ 526 ב׳ 527 ב׳ 528 ב׳ 529 ב׳ 530 ב׳ 531 ב׳ 532 ב׳ 533 ב׳ 534 ב׳ 535 ב׳ 536 ב׳ 537 ב׳ 538 ב׳ 539 ב׳ 540 ב׳ 541 ב׳ 542 ב׳ 543 ב׳ 544 ב׳ 545 ב׳ 546 ב׳ 547 ב׳ 548 ב׳ 549 ב׳ 550 ב׳ 551 ב׳ 552 ב׳ 553 ב׳ 554 ב׳ 555 ב׳ 556 ב׳ 557 ב׳ 558 ב׳ 559 ב׳ 560 ב׳ 561 ב׳ 562 ב׳ 563 ב׳ 564 ב׳ 565 ב׳ 566 ב׳ 567 ב׳ 568 ב׳ 569 ב׳ 570 ב׳ 571 ב׳ 572 ב׳ 573 ב׳ 574 ב׳ 575 ב׳ 576 ב׳ 577 ב׳ 578 ב׳ 579 ב׳ 580 ב׳ 581 ב׳ 582 ב׳ 583 ב׳ 584 ב׳ 585 ב׳ 586 ב׳ 587 ב׳ 588 ב׳ 589 ב׳ 590 ב׳ 591 ב׳ 592 ב׳ 593 ב׳ 594 ב׳ 595 ב׳ 596 ב׳ 597 ב׳ 598 ב׳ 599 ב׳ 600 ב׳ 601 ב׳ 602 ב׳ 603 ב׳ 604 ב׳ 605 ב׳ 606 ב׳ 607 ב׳ 608 ב׳ 609 ב׳ 610 ב׳ 611 ב׳ 612 ב׳ 613 ב׳ 614 ב׳ 615 ב׳ 616 ב׳ 617 ב׳ 618 ב׳ 619 ב׳ 620 ב׳ 621 ב׳ 622 ב׳ 623 ב׳ 624 ב׳ 625 ב׳ 626 ב׳ 627 ב׳ 628 ב׳ 629 ב׳ 630 ב׳ 631 ב׳ 632 ב׳ 633 ב׳ 634 ב׳ 635 ב׳ 636 ב׳ 637 ב׳ 638 ב׳ 639 ב׳ 640 ב׳ 641 ב׳ 642 ב׳ 643 ב׳ 644 ב׳ 645 ב׳ 646 ב׳ 647 ב׳ 648 ב׳ 649 ב׳ 650 ב׳ 651 ב׳ 652 ב׳ 653 ב׳ 654 ב׳ 655 ב׳ 656 ב׳ 657 ב׳ 658 ב׳ 659 ב׳ 660 ב׳ 661 ב׳ 662 ב׳ 663 ב׳ 664 ב׳ 665 ב׳ 666 ב׳ 667 ב׳ 668 ב׳ 669 ב׳ 670 ב׳ 671 ב׳ 672 ב׳ 673 ב׳ 674 ב׳ 675 ב׳ 676 ב׳ 677 ב׳ 678 ב׳ 679 ב׳ 680 ב׳ 681 ב׳ 682 ב׳ 683 ב׳ 684 ב׳ 685 ב׳ 686 ב׳ 687 ב׳ 688 ב׳ 689 ב׳ 690 ב׳ 691 ב׳ 692 ב׳ 693 ב׳ 694 ב׳ 695 ב׳ 696 ב׳ 697 ב׳ 698 ב׳ 699 ב׳ 700 ב׳ 701 ב׳ 702 ב׳ 703 ב׳ 704 ב׳ 705 ב׳ 706 ב׳ 707 ב׳ 708 ב׳ 709 ב׳ 710 ב׳ 711 ב׳ 712 ב׳ 713 ב׳ 714 ב׳ 715 ב׳ 716 ב׳ 717 ב׳ 718 ב׳ 719 ב׳ 720 ב׳ 721 ב׳ 722 ב׳ 723 ב׳ 724 ב׳ 725 ב׳ 726 ב׳ 727 ב׳ 728 ב׳ 729 ב׳ 730 ב׳ 731 ב׳ 732 ב׳ 733 ב׳ 734 ב׳ 735 ב׳ 736 ב׳ 737 ב׳ 738 ב׳ 739 ב׳ 740 ב׳ 741 ב׳ 742 ב׳ 743 ב׳ 744 ב׳ 745 ב׳ 746 ב׳ 747 ב׳ 748 ב׳ 749 ב׳ 750 ב׳ 751 ב׳ 752 ב׳ 753 ב׳ 754 ב׳ 755 ב׳ 756 ב׳ 757 ב׳ 758 ב׳ 759 ב׳ 760 ב׳ 761 ב׳ 762 ב׳ 763 ב׳ 764 ב׳ 765 ב׳ 766 ב׳ 767 ב׳ 768 ב׳ 769 ב׳ 770 ב׳ 771 ב׳ 772 ב׳ 773 ב׳ 774 ב׳ 775 ב׳ 776 ב׳ 777 ב׳ 778 ב׳ 779 ב׳ 780 ב׳ 781 ב׳ 782 ב׳ 783 ב׳ 784 ב׳ 785 ב׳ 786 ב׳ 787 ב׳ 788 ב׳ 789 ב׳ 790 ב׳ 791 ב׳ 792 ב׳ 793 ב׳ 794 ב׳ 795 ב׳ 796 ב׳ 797 ב׳ 798 ב׳ 799 ב׳ 800 ב׳ 801 ב׳ 802 ב׳ 803 ב׳ 804 ב׳ 805 ב׳ 806 ב׳ 807 ב׳ 808 ב׳ 809 ב׳ 810 ב׳ 811 ב׳ 812 ב׳ 813 ב׳ 814 ב׳ 815 ב׳ 816 ב׳ 817 ב׳ 818 ב׳ 819 ב׳ 820 ב׳ 821 ב׳ 822 ב׳ 823 ב׳ 824 ב׳ 825 ב׳ 826 ב׳ 827 ב׳ 828 ב׳ 829 ב׳ 830 ב׳ 831 ב׳ 832 ב׳ 833 ב׳ 834 ב׳ 835 ב׳ 836 ב׳ 837 ב׳ 838 ב׳ 839 ב׳ 840 ב׳ 841 ב׳ 842 ב׳ 843 ב׳ 844 ב׳ 845 ב׳ 846 ב׳ 847 ב׳ 848 ב׳ 849 ב׳ 850 ב׳ 851 ב׳ 852 ב׳ 853 ב׳ 854 ב׳ 855 ב׳ 856 ב׳ 857 ב׳ 858 ב׳ 859 ב׳ 860 ב׳ 861 ב׳ 862 ב׳ 863 ב׳ 864 ב׳ 865 ב׳ 866 ב׳ 867 ב׳ 868 ב׳ 869 ב׳ 870 ב׳ 871 ב׳ 872 ב׳ 873 ב׳ 874 ב׳ 875 ב׳ 876 ב׳ 877 ב׳ 878 ב׳ 879 ב׳ 880 ב׳ 881 ב׳ 882 ב׳ 883 ב׳ 884 ב׳ 885 ב׳ 886 ב׳ 887 ב׳ 888 ב׳ 889 ב׳ 890 ב׳ 891 ב׳ 892 ב׳ 893 ב׳ 894 ב׳ 895 ב׳ 896 ב׳ 897 ב׳ 898 ב׳ 899 ב׳ 900 ב׳ 901 ב׳ 902 ב׳ 903 ב׳ 904 ב׳ 905 ב׳ 906 ב׳ 907 ב׳ 908 ב׳ 909 ב׳ 910 ב׳ 911 ב׳ 912 ב׳ 913 ב׳ 914 ב׳ 915 ב׳ 916 ב׳ 917 ב׳ 918 ב׳ 919 ב׳ 920 ב׳ 921 ב׳ 922 ב׳ 923 ב׳ 924 ב׳ 925 ב׳ 926 ב׳ 927 ב׳ 928 ב׳ 929 ב׳ 930 ב׳ 931 ב׳ 932 ב׳ 933 ב׳ 934 ב׳ 935 ב׳ 936 ב׳ 937 ב׳ 938 ב׳ 939 ב׳ 940 ב׳ 941 ב׳ 942 ב׳ 943 ב׳ 944 ב׳ 945 ב׳ 946 ב׳ 947 ב׳ 948 ב׳ 949 ב׳ 950 ב׳ 951 ב׳ 952 ב׳ 953 ב׳ 954 ב׳ 955 ב׳ 956 ב׳ 957 ב׳ 958 ב׳ 959 ב׳ 960 ב׳ 961 ב׳ 962 ב׳ 963 ב׳ 964 ב׳ 965 ב׳ 966 ב׳ 967 ב׳ 968 ב׳ 969 ב׳ 970 ב׳ 971 ב׳ 972 ב׳ 973 ב׳ 974 ב׳ 975 ב׳ 976 ב׳ 977 ב׳ 978 ב׳ 979 ב׳ 980 ב׳ 981 ב׳ 982 ב׳ 983 ב׳ 984 ב׳ 985 ב׳ 986 ב׳ 987 ב׳ 988 ב׳ 989 ב׳ 990 ב׳ 991 ב׳ 992 ב׳ 993 ב׳ 994 ב׳ 995 ב׳ 996 ב׳ 997 ב׳ 998 ב׳ 999 ב׳ 1000 ב׳

(25) סא. 18: 21. 22. דה.
16: 18. דה. 7: 10. ד. דבר.
17: 7. מלכ. 2: 7. משל 23:
2. 3.
(27) 1. דבר 29: 10. דה. 6:
22.
(28) דה. 5: 5. 7: 6. 9. 8:
18. 9: 0.
(2) 1. דבר 3: 22.
(3) דה. 2: 3.
(15) דה. 7: 7.
(17) ד. עמ. 14: 3. 19.
(18) משל 8: 7. 9: 4. 5.

(20) דה. 2: 43.
(21) ד. דבר 20: 3. דה.
16: 29. 23: 29. נה. 58: 3.
5. מ. 5: 8.
(22) 1. סה. 9: 15. דה. 7:
9. 6. 28. מ. 33: 18. 19.
34: 15. 16. 22. משל 8: 28.
ד. דבר 15: 2.
(23) 1. דבר 5: 20. ד. דבר.
33: 13. נה. 19: 22.
(25) דה. 7: 15. 16.
(28) דה. 21: 6-8. נה. 33:
8. דה. 22: 2. 3. מ. 4:
15. 19. 20.
(31) דה. 7: 6. 9. 28.
(32) משל 2: 11.

19 ויאמר אלי למה זה אתה נבא בחלומות ומי יקום בקרבנו ויראנו את החלומות׃ 20 ויקנא לו אחיו ואביו ישמר את הדבר׃ 21 ויאמרו איש החלמות הזה הלכו ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 22 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ 23 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ 24 ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ 25 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ 26 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ 27 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ 28 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ 29 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף וישאו את יוסף מצרימה׃ 30 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ 31 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 32 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ 33 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ 34 ויכר אתה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ 35 ויקרעו יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 12 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ 25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרתהו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ 6 ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃ 7 ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידי׃ 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ 15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃ 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃ 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃ 23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

40 ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃ 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים׃ 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי ימים במשמר׃ 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום׃ 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃ 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃ 10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה׃ 12 ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃ 16 ויראה שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃ 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃ 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃ 20 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃ 2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃ 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃ 6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלומו ואין פותר אותם לפרעה׃ 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃ 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃ 11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה׃ 14 וישלח

375 ... ...

6 ממלכה.* ועמלק בגוי ומלך בנו ויאזיהו:
ויעלו כלאיהם וחזה ומשפט ויעלו
ואלד כשם כל יחיו שפה כל ישראל
ושמו כל יחיו ושם כל אחיו ושם
ושבחו שם ושם שמו ושבחו ושבחו.*
7 ושמחתם שלח ושמחם לחלש וכח
8 ילחמו לשמחת לושמחם:* ושב ולא יגיו
ושלכו שפחה ושמחתו ושם ושבחו:
ושלח שנו ושב ושמחתו ושם ושבחו
9 ושלחו.* ושמחם שלח יגיו ושמחם
לושמחם: לשלכו שלח ושמחתו ושם
ושבחו ושמחם: ושמחם שלח שמחם
ושם ושלח: ושלח ושמחם ושם ושבחו:
10 ושמחתו.* ושמחם שגו ושלח ושם: יגי
ושם ושמחתם ושמחמשחם ושמחתו
ושמח ושמחתם ושמחתו ושלח ושמחתו
11 ושמחתו לשמחתו שלו ושמחתו.* ושיגו
ושלח שמחתו לשלח יגלו ושמחתו
ושמחם ושמחתו ושמחתו ושמחתו
ושמחם: ושמחתו שם שמחתו ושלח
12 ושמחתו.* ושמחתם שלח ושלח ושמחו
ושלח ושמח: ושמחתו שם יגו שלו
13 ושלחו.* יגו שמחתו ושלח ושמחתו
שלו: ושמח שגו לשלח שלשלו ושמחתו לו
שלו לשמ ושמחתו ושלח ושמ: שלו ושמחתו
14 ושלחו ושלח ושלו.* שלו: ושמחתו שם:
ושלחם שלח ושלו ושלשו: ושלו ושלשו
ושמחתו ושלחתו ושלחתו: יגו ושלחו ושמחתו
שגו שלח ושמחתו ושמחתו: שמחתו
לשלו ושמחתו ושלחתו ושמחתו ושלו
ושמחתו שמו ושלחתו ושלו שגו ושלו
15 ושלו.* יגשו שמח ושלח ושלשו: ושמחו
ושמח ושלשו: ושלשו שגו ושלו: ושמחתם
ושמחתו ושלשו:
16 ושלחתו ושלו ושלשו: ושמחתו שגו
ושמ יגו יגו ושלחתו ושלחתו: ושלח
ושמחתו: ושלחתו ושמח שמחתו ושמח
17 ושמחתו לשלו.* ושמחתו ושלח יגו

6 ומלכם.* ועמלק בגוי ומלך בנו ויאזיהו:
ויעלו כלאיהם וחזה ומשפט ויעלו
ואלד כשם כל יחיו שפה כל ישראל
ושמו כל יחיו ושם כל אחיו ושם
ושבחו שם ושם שמו ושבחו ושבחו.*
7 ומחמדתם שלח ושמחם לחלש וכח
8 ילחמו לשמחת לושמחם:* ושב ולא יגיו
ושלכו שפחה ושמחתו ושם ושבחו:
ושלח שנו ושב ושמחתו ושם ושבחו
9 ושלחו.* ושמחם שלח יגיו ושמחם
לושמחם: לשלכו שלח ושמחתו ושם
ושבחו ושמחם: ושמחם שלח שמחם
ושם ושלח: ושלח ושמחם ושם ושבחו:
10 ושמחתו.* ושמחם שגו ושלח ושם: יגי
ושם ושמחתם ושמחמשחם ושמחתו
ושמח ושמחתם ושמחתו ושלח ושמחתו
11 ושמחתו לשמחתו שלו ושמחתו.* ושיגו
ושלח שמחתו לשלח יגלו ושמחתו
ושמחם ושמחתו ושמחתו ושמחתו
ושמחם: ושמחתו שם שמחתו ושלח
12 ושמחתו.* ושמחתם שלח ושלח ושמחו
ושלח ושמח: ושמחתו שם יגו שלו
13 ושלחו.* יגו שמחתו ושלח ושמחתו
שלו: ושמח שגו לשלח שלשלו ושמחתו לו
שלו לשמ ושמחתו ושלח ושמ: שלו ושמחתו
14 ושלחו ושלח ושלו.* שלו: ושמחתו שם:
ושלחם שלח ושלו ושלשו: ושלו ושלשו
ושמחתו ושלחתו ושלחתו: יגו ושלחו ושמחתו
שגו שלח ושמחתו ושמחתו: שמחתו
לשלו ושמחתו ושלחתו ושמחתו ושלו
ושמחתו שמו ושלחתו ושלו שגו ושלו
15 ושלו.* יגשו שמח ושלח ושלשו: ושמחו
ושמח ושלשו: ושלשו שגו ושלו: ושמחתם
ושמחתו ושלשו:
16 ושלחתו ושלו ושלשו: ושמחתו שגו
ושמ יגו יגו ושלחתו ושלחתו: ושלח
ושמחתו: ושלחתו ושמח שמחתו ושמח
17 ושמחתו לשלו.* ושמחתו ושלח יגו

(6) בר. 9: 18.
(9) 1. ושב. 12: 18.
(11) ושב. 7: 19. ושלו. 28:
13. בר. 10: 3.
(14) ב. ושב. 30: 8.
(19) ב. שלו. 10. 15: 1. ושב.
29: 24. ב. ושב. 30: 8. בר.
6: 4. 6.
——:o:——
25: 10.
(1) ושב. 10: 1.
(3) ושב. 2: 17. ב. שלו.

ושמחתו.

ושלחתו: 1.

1 ושמחתו ושמחתו ושלח ושמחתו:
ושמחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח
2 ושלחתו ושלח ושמחתו:* ושלחתו שגו שם ושמחתו: ושלח
ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו
ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח
ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו
3 ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו
ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח
ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו ושלחתו ושלח ושמחתו

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃ ויישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃ ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃ וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה׃ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם׃ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים׃

ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה ויטלהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויוסף יהוה עוד הביא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא והנה שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר והשפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו ליבשת׃ ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ ויירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו׃ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם׃ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איננו נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נכים והחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו׃ וירעו שטרי בני ישראל כי באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו׃ וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרני׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃

ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחי ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם המה חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר בארה והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש המצרים ונלאו מצרים שתות מים מיאר׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר בארה לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר בארה לדם׃ והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויצברם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ויראו פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ כי אם איננו משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר המה עליה׃ והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה׃ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי׃ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם׃ הנה יד יהוה היה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ ויעש יהוה את המופת הזה מחר ויאמר יהוה בדבר הזה׃ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה׃ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים׃ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה׃ ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃ עודך מסתלל בעמי לבלתי שלחם הנני משיא כעת מחר את כבד מאד אשר לא היה במצרים למן היום היסדה ועד עתה׃ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וחיו׃ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנוס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ חלו את יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד׃ ויאמר אלהם משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת גבעל׃ והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך וכל בתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנעריו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אלכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו׃ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מצה ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח׃ ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃

ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו את מצרים׃ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף׃ וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה׃ ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים׃ ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ תושב ושכיר לא יאכל בו׃ בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר החוצה אל מן הבית ועצם לא תשברו בו׃ כל עדת ישראל יעשו אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃

ויקדש אלי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ

ויאמר יעקב אל רחל ורלאה בשדה אשר צאנו עמו׃ ויאמרו נכה לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו את הצאן׃ ויאמר להם עוד המנו היום לא עת האסף המקנה השקו את הצאן ולכו רעו׃ ויענו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו את הצאן׃ ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת הצאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך׃ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבעה זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ ויראה יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃

ל׃ ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃

ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ נקבה שכרך עלי ואתנה׃ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא בעזים והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים עקד בכשבים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל עקד בכשבים ויתן ביד בניו׃ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשף על המקלות אשר על שתות המים אשר יבא הצאן לשתות נגדן ויחמן בבאן לשתות׃ ויחמו הצאן אליו וילדו הצאן עקדים נקדים וטלואים׃ והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמן בהן׃ ובהעטף הצאן לא ישים והיה העטף ללבן והמקשרות ליעקב׃ ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃

ל׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ ויראה יעקב את פני לבן והנה איננו אתמול שלשום כאתמול שלשום׃ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו אתמול שלשום כאתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה׃ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ וינס הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ וידבק לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והאחים לבן תקע את אהליו בהר הגלעד׃ ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבי חרב׃ למה נסתרת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי׃ עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימש לבן את כל האהל ולא מצא את התרפים׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים בשנותיך בשתי בנותיך וארבע בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃ לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל הזה עד ביני וביניך היום על כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר הנה יצף יהוה בינותי וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ ויעקב השכים בבקר וישק ללבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו׃

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ מיניקות גמלים ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה׃ ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

ויעקב נשא עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ וישם את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנית ואת רחל ואת יוסף אחרנית׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד בואם׃ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך זאת נאותה לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם אחד׃ ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו ויתהלו כל זכר כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר אתו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אתו אלהים בית אל׃ ויסעו מבית אל ועוד כברת הארץ לבוא אפרתה וילד רחל את בן ויקשה בלדתה׃ ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃ ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות׃ ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל׃ ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃ ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃ כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם׃ וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃ ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃ אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃ ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃ ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו׃ ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃ אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום׃ אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו׃ ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה׃ ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃ אלה בני אצר בלהן וזעוון וענן׃ אלה בני דישן עוץ וארן׃ אלה אלופי החרי בני שעיר׃ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל׃ ויחי בלע בן בעור ושם עירו דנהבה׃ וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃ וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני׃ וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃ וימת הדד וימלכו תחתיו שמלה ממשרקה׃ וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר׃ וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃ ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

ויעקב ישב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ ויסעו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן׃ ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה התנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה וייבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ ויהי ימים רבים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ וי

15 בְּחָכְמָה בְּהַבְנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת
וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה מַחְשָׁבֶת׃ וְלַהוֹרֹת
נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃
35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי
כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת׃

פרק ל׳.

1 וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטַר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃
2 אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ
קַרְנֹתָיו׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב
וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה־לּוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי
צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדֵּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַמִּזְבֵּח
נֹכַח הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת נֹכַח הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃ וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת
סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת
אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
וְנֶסֶךְ לֹא תְסִכּוּ עָלָיו׃ וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה
מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
11 כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר
נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃
זֶה יִתְּנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה׃
כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יִתֵּן
תְּרוּמַת יְהוָה׃ הֶעָשִׁיר לֹא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט מִמַּחֲצִית
הַשֶּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־כֶּסֶף הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּה אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ
בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ
לְדֹרֹתָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ בָּשָׂם
רֹאשׁ מָר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמָן־בָּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם וּקְנֵה־בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הִין׃ וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ
רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ וּמָשַׁחְתָּ
בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־
כַּנּוֹ׃ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃
וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֲנוֹ לִי׃ וְאֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ עַל־בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָמֹהוּ
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃ אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן
מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ
סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃
וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃
וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְהַקְּטֹרֶת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה־לְּךָ לַיהוָה׃
אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת
וּבְכָל־מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃
וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֶת־אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן
וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃
אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו
וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃ וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת־מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ וְאֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי־קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת
כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ
לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת׃ וְשָׁמְרוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃
וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת
לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃

פרק ל״ב.

1 וַיַּרְא הָעָם כִּי בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ
כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־
2 הָיָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי
נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ וַיִּתְפָּרְקוּ כָל־הָעָם
אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃ וַיִּקַּח
מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃
וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם
לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקוּמוּ לְצַחֵק׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ רֵד כִּי
שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף הוּא׃ וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וְיִחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה
אֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃ וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה
יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל
וּבְיָד חֲזָקָה׃ לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג
אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ
וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃ וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת
בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עִבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא
חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת׃ וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר
אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה
וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב
אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ
מִיָּדָיו אֶת־הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃ וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר־דַּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי
הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מָה עָשָׂה
לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל־
יִחַר אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃ וַיֹּאמְרוּ לִי
עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃ וָאֹמַר לָהֶם לְמִי
זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ בָּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃
וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרוּעַ הוּא כִּי־פֵרַע אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה
בְּקָמֵיהֶם׃ וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי
וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר
בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרֹבוֹ׃
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מַלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ
בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־
יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃ וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃
וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃ וְעַתָּה
לֵךְ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ
וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃

1: 1) שמות 2: 10. 19.
(3) שמות 2: 10. 19.
(4) תהלים 123: 3. 4. 79: 12.
בראשית 3: 34.
(5) תהלים 69: 27. 28. 109: 14. 15. 18: 23.
(7) שמות 4: 1.
(8) תהלים 83: 3–5.
(9) תהלים 50: 15.
(14) שמות 14: 9. דברים 1: 29. 10: 17. ד. שמות 10: 12.
(15) שמות 5: 12.
(20) תהלים 14: 14. 25: 14. 53: 5.

2: 3. 22: 20. 4. שמות 23: 10.
(7) תהלים 22: 25. תהלים 25: 36.
(8) תהלים 25: 48.
(9) תהלים 25: 36. ד. שמות 12; 24: 2. ו. ויקרא 14. תהלים 25: 39.

3: 30. 3. 22: 20. 4. שמות 23: 10.
(23) דברים 5: 11.

(1) שמות 15: 7. תהלים 25: 35–37. דברים 15: 7.
(5) שמות 58: 7. תהלים 21: 7. 12: 2.

1: 1) שמות 2: 10. 19.
(3) שמות 2: 10. 19.
(4) תהלים 123: 3. 4. 79: 12.
בראשית 3: 34.
(5) תהלים 69: 27. 28. 109: 14. 15. 18: 23.
(7) שמות 4: 1.

2: 1) ולא נמצא. 2) מ: מחצית. 3) מ: וכלה (כך בכתב).

מתנדבים בכל־לבם׃ הן׃ כל־אנשי־חיל עשו 10 עבודה׃ ויאמרו׃ הלוים ישוע וקדמיאל ובניהם׃ לבני הושעיה׃ עמדו מברכו את־יהוה אלהיכם׃ מן־העולם ועד־העולם׃ ויברכו שם כבודך׃ ורם על כל־ברכה ותהלה׃ אתה־הוא יהוה לבדך׃ אתה עשית את־השמים׃ שמי השמים וכל־צבאם׃ הארץ וכל־אשר עליה׃ הימים וכל־אשר בהם׃ ואתה מחיה את־כלם׃ והצבא השמים לך׃ אתה יהוה האלהים׃ אשר בחרת באברם׃ והוצאתו מאור כשדים׃ ושמת שמו אברהם׃ ומצאת את־לבבו נאמן לפניך׃ וכרת עמו הברית׃ לתת את־ארץ הכנעני׃ החתי והאמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי׃ לתת לזרעו׃ ותקם את־דבריך׃ כי צדיק אתה׃ וירא את־עני אבתינו במצרים׃ ואת־זעקתם שמעת על־ים סוף׃ ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל־עבדיו׃ ובכל־עם ארצו׃ כי ידעת כי הזידו עליהם׃ ותעש לך שם כהיום הזה׃ והים בקעת לפניהם׃ ויעברו בתוך־הים ביבשה׃ ואת־רדפיהם השלכת במצולות׃ כמו־אבן במים עזים׃ ובעמוד ענן נחיתם ביום׃ ובעמוד אש בלילה׃ להאיר להם את־הדרך׃ אשר יבאו בה׃ הר־סיני ירדת׃ ותדבר עמהם מן־השמים׃ ותתן להם משפטים ישרים׃ ותורת אמת׃ חקים ומצות טובות׃ ואת־שבת קדשך הודעת להם׃ ומצות וחקים ותורה׃ צויתה להם ביד משה עבדך׃ ולחם מן־השמים נתת להם לרעבם׃ ומים מצור הוצאת להם לצמאם׃ ותאמר להם׃ לרשת את־הארץ׃ אשר נשאת את־ידך לתת להם׃ ואתה אלהינו׃ אל סלחות חנון ורחום׃ ארך אפים ורב־חסד׃ לא עזבתם׃ גם כי עשו להם עגל מסכה׃ ואמרו׃ זה אלהיך׃ אשר העלך ממצרים׃ ועשו נאצות גדלות׃ ואתה ברחמיך הרבים׃ לא עזבתם במדבר׃ עמוד הענן לא־סר מעליהם׃ יומם׃ לנחותם בדרך׃ ועמוד האש לילה׃ להאיר להם בדרך אשר ילכו בה׃ ורוחך הטובה נתת להשכילם׃ ומנך לא־מנעת את־פיהם׃ ותתן להם מים לצמאם׃ ועל־רעבונם נתת להם לחם מן־השמים׃ ותאריך עליהם ארבעים שנה׃ במדבר לא חסרו׃ שמלותם לא בלתה׃ ורגלם לא־צמתה׃ וממלכות ועמים תתן להם׃ ותחלקם לפאה׃ וירשו את־ארץ סיחון׃ ואת־ארץ מלך חשבון׃ ואת־ארץ עוג מלך הבשן׃ ותרבה את־בניהם כככבי השמים׃ ותביאם אל־הארץ׃ אשר אמרת לאבותם׃ לרשת אותה׃ וישבו בנים׃ וירשו את־הארץ׃ ותכנע לפניהם את־יושבי הארץ׃ את־הכנעני׃ ונתתם בידם ואת־מלכיהם׃ ואת־עמי הארץ׃ לעשות בהם כרצונם׃ וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה׃ וירשו בתים מלאים כל־טוב׃ בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרב׃ ויאכלו ושבעו וידשנו׃ ויתענגו בטובך הגדול׃ וימרו ויתמרדו בך׃ ואת־תורתך השליכו אחרי גוום׃ ואת־נביאיך הרגו׃ אשר העידו בם להשיבם אליך׃ ויעשו נאצות גדלות׃ ותתנם ביד צרריהם׃ ויצרו להם׃ ובעת צרתם יזעקו אליך׃ ואתה מן־השמים תשמע׃ וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים׃ ויושיעום מיד צרריהם׃ וכנחת תניח להם׃ ושבו לעשות הרע לפניך׃ ותעזבם ביד אויביהם׃ וימשלו בם׃ ושבו וזעקו אליך׃ ואתה מן־השמים תשמע׃ ותצילם כרחמיך הרבים׃ פעמים רבות תעשה עמהם׃ ותעד בם לשובם אל־תורתך׃ והם בזדון יעשו׃ ולא שמעו למצותיך׃ ובמשפטיך חטאו׃ אשר יעשה אדם וחי בהם׃ ויתנו כתף סוררת׃ ועורפם הקשו׃ ולא שמעו׃ ותאריך עליהם שנים׃ ותעד בם ברוחך׃ ביד נביאיך׃ ולא האזינו׃ ותתנם ביד עמי הארצות׃ ברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה׃ ולא עזבתם׃ כי אל חנון ורחום אתה׃ ועתה אלהינו׃ האל הגדול הגבור והנורא׃ שומר הברית והחסד׃ אל־תעש את־כל־התלאה הזאת לפניך׃ אשר מצאתנו מלכינו שרינו וכהנינו ונביאינו׃ ואבותינו וכל־עמך׃ מימי מלכי אשור עד־היום הזה׃ ואתה צדיק על־כל־הבא עלינו׃ כי־אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו׃ לא עשו תורתך׃ ולא הקשיבו למצותיך ולעדותיך׃ אשר העדת בהם׃ ואתה בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם׃ ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם׃ לא עבדוך׃ ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ הנה־אנחנו היום עבדים׃ והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכול את־פריה ואת־טובה׃ הנה־אנחנו עבדים עליה׃ ותבואתיה מרבה למלכים׃ אשר נתתה עלינו בחטאתינו׃ וגם־בגויתינו משלים׃ ובבהמתם כרצונם׃ ונהיה בצרה גדולה׃

ובכל־זאת אנחנו כורתים אמנה׃ וכותבים׃ ועל־החתומים׃ שרינו לוינו כהנינו׃ על־החותם׃ נחמיה בן־חכליה׃ וצדקיה׃ שריה׃ סריה׃ ומלוך׃ חרם׃ בענה׃ מרימות׃ עבדיה׃ דניאל׃ גנתון׃ בריך׃ משלם׃ אביה׃ מיימין׃ מעזיה׃ בלגי׃ שמעיה׃ הכהנים׃ ובני הלוים׃ ואחיה בן־עזניה׃ מבני חנדד׃ קדמיאל׃ ואחיהם׃ שבניה׃ הודיה׃ קליטא׃ פלאיה׃ חנן׃ מיכא׃ רחוב׃ חשביה׃ זכור׃ שרביה׃ שבניה׃ הודיה׃ בני׃ בנינו׃ ראשי העם׃ פרעש׃ פחת־מואב׃ עילם׃ זתו׃ בני׃ בנו׃ אדוניקם׃ בגוי׃ עדין׃ אטר׃ חזקיה׃ עזור׃ הודיה׃ חשום׃ בצי׃ חריף׃ ענתות׃ נובי׃ מגפיעש׃ משלם׃ חזיר׃ מלוכי׃ חרם׃ בענה׃ וכל־הנתנים׃ והיודעים׃ כל־הבאים לבית האלהים׃ לפי־תורת משה עבד האלהים׃ ולשמור ולעשות׃ את־כל־מצות יהוה אדנינו׃ ומשפטיו וחקיו׃ ולבלתי תת בנותינו לעמי הארץ׃ ובנותיהם לא־נקח לבנינו׃ ואם־עם הארץ מביאים ביום־השבת׃ למכר׃ לא־נקח מהם בשבת וביום־קדש׃ ונשבתה השנה השביעית׃ ומשא כל־יד׃ ועשינו עלינו מצות לתת־לנו בכל־שנה׃ שלשית השקל׃ למלאכת בית־אלהינו׃ לחם המערכת׃ ומנחת התמיד׃ ועולת התמיד׃ לשבתות לחדשים׃ למועדים׃ ולקדשים׃ ולחטאות לכפר על־ישראל׃ ולכל־מלאכת בית־אלהינו׃ ועל־הגורל הפלנו הכהנים׃ הלוים׃ והעם׃ לקרבן עצים׃ להביא אל־בית־אלהינו׃ לבתי אבתינו׃ לזמנים׃ משנה בשנה׃ לבער על־מזבח יהוה אלהינו׃ ככתוב בתורה׃ ולהביא בכורי אדמתנו׃ ובכורי כל־פרי כל־עץ׃ שנה בשנה׃ לבית יהוה׃ ובכורי בנינו ובהמתנו׃ כאשר כתוב בתורה׃ ובכורות בקרנו וצאננו׃ להביא לבית אלהינו׃ אל־הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ ולהביא ראשית עריסותינו׃ ותרומותינו׃ ופרי כל־עץ׃ תירוש ויצהר׃ אל־הכהנים׃ אל־לשכות בית אלהינו׃ ומעשר אדמתנו׃ ללוים׃ והם הלוים מעשרים בכל־ערי עבדתנו׃ והיה הכהן בן־אהרן עם־הלוים׃ בעת מעשרם הלוים׃ והעלו הלוים את־מעשר המעשר׃ אל־בית אלהינו׃ אל־הלשכות׃ אל־בית האוצר׃ כי אל־לשכות יביאו בני־ישראל ובני־הלוי׃ את־תרומת הדגן׃ תירוש ויצהר׃ ושם כלי־הקדש׃ והכהנים המשרתים׃ והשוערים והמשוררים׃ ולא נעזוב את־בית אלהינו׃

ויושבו שרי העם בירושלם׃ וישבו שאר העם להביא אחד מן־העשרה׃ לשבת בירושלם עיר־הקדש׃ ותשעת העשרים בערים׃ ויברכו העם את־כל־האנשים׃ המתנדבים לשבת בירושלם׃

ואלה ראשי המדינה׃ אשר ישבו בירושלם׃ ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו בעריהם׃ ישראל כהנים ולוים ונתינים׃ ובני עבדי שלמה׃ ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין׃ מבני יהודה׃ עתיה בן־עזיה בן־זכריה בן־אמריה בן־שפטיה בן־מהללאל׃ מבני פרץ׃ ועדיה בן־יואש בן־זכריה בן־עמשי בן־אבי־עזר בן־חזיה בן־עדיה בן־יוריב בן־זכריה בן־השלני׃ כל־בני פרץ הישבים בירושלם׃ ארבע מאות ושמנים ושמנה חיל׃ ואלה בני בנימין׃ סלא בן־משלם בן־יועד בן־פדיה בן־קולית בן־מעשיה בן־איתיאל בן־ישעיה׃ ואחריו גבי סלי תשעה ועשרים׃ ויואל בן־זכרי פקיד עליהם׃ ויהודה בן־הסנואה על־המשנה לעיר׃ מן־הכהנים׃ ידעיה בן־יויריב׃ יכין׃ עזריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגיד בית־האלהים׃ ואחיהם עשים בבית׃ שמנה מאות ועשרים ושנים׃ ועדיה בן־ירוחם בן־פלליה בן־אמצי בן־זכריה בן־פשחור בן־מלכיה׃ ואחיו ראשי אבות׃ מאתים ארבעים ושנים׃ ועמשסי בן־עזראל בן־אחזי בן־משלמות בן־אמר׃ ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה׃ ופקידם זבדיאל בן־הגדולים׃ ומן־הלוים׃ שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה בן־בונני׃ שבתי ויוזבד׃ מראשי הלוים׃ על־החוץ לבית־אלהים׃ מתניה בן־מיכא בן־זבדי בן־אסף׃ ראש התחלה להודות בתפלה׃ ובקבוקיה שני אחיו׃ ועבדא בן־שמוע בן־גלל בן־ידותון׃ ובכל־העיר חכמים׃ מאתים שמונים ושלשה׃ ומן־השוערים׃ עקוב׃ טלמון ואחיהם׃ שומרי השערים׃ מאה שבעים ושנים׃ ושאר ישראל הכהנים והלוים׃ בכל־ערי יהודה׃ איש בנחלתו׃ והנתינים׃ ישבו בעופל׃ וציחא וגשפא׃ על־הנתינים׃

והיה הלוי בן־עזיאל בן־מיכיה׃ מבני בני עשו׃ מביא מנחה׃ לפני הכהן׃ ואשר בא אל־אהל מועד׃ לשרת שם׃ ולהקריב לפני יהוה׃ ולקח הכהן את־המנחה׃ והקריב את־אזכרתה׃ והקטיר על־המזבח׃ ונתן לבני אהרן׃ ולקח מן־הלוי׃ מן־הקרבן׃ מן־הקדשים׃ ונתן לבני אהרן׃ ומ

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
10 ותדעל מלך גוים. עשו המלחמה הזאת את ברע מלך סדם ואת
ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך
בלע היא צוער.

פרשה ו.

1 ויהי בימי אמרפל וגו'. מפני מה נזכרו כאן מלכיות הללו? מפני
שעתידין לבא בימי יהושע, לפיכך הקדים הכתוב ספורן של מלכיות
2 הללו. עשו מלחמה עם מלכי הארץ. אמר רבי יהודה בר' שלום:
אלו מלכים שהיו מתגאים בעצמן ובמלכותן, ובאו ונתמסרו ביד
3 אברהם. כל אחד ואחד מהם היה מושל במדינה גדולה. ואין
אנו יודעין כמה היו עמו, שלא נאמר אלא מי שהיה מפורסם
בגבורה ובמלחמה. ואף על פי כן לא נתמסרו ביד אברהם אלא
4 בזכות שלשה דברים: בזכות מילה, ובזכות שלשה ימים שהיה
יושב אחר המילה, ובזכות הכנסת אורחים. ומנין שבזכות מילה?
שנאמר (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. ומנין שבזכות
שלשה ימים שהיה יושב אחר המילה? שנאמר (שם יח) וישב
5 פתח האהל כחום היום. ומנין שבזכות הכנסת אורחים? שנאמר
(שם) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים. ויהי בימי אמרפל
מלך שנער וגו'. אמר רבי יהושע בן לוי: מה ראה אמרפל
לבוא עם ארבעה מלכים על חמשה? אלא, מפני שהיו מורדין
6 תחת עולו של כדרלעמר שלש עשרה שנה, ובשנה הארבע עשרה
עשה כדרלעמר עמהם מלחמה. ומנין שהיו מורדין תחת עולו
של כדרלעמר שלש עשרה שנה? שנאמר (שם יד) שלש עשרה
שנה עבדו את כדרלעמר. ומנין שבשנה הארבע עשרה עשה
7 כדרלעמר עמהם מלחמה? שנאמר (שם) ובשנה הארבע עשרה
בא כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו. ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים עם בהם ואת האמים בשוה קריתים. ויכו
8 החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר. ויצאו ויבאו
9 את עין משפט היא קדש. ויכו את כל שדה העמלקי וגם את
10 האמרי היושב בחצצון תמר. ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צבויים ומלך בלע היא צוער ויערכו אתם מלחמה
11 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך
12 שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה המלכים את החמשה.
13 ויהי בעמק השדים באים באר באר בקיר. ויפלו שמה מלך סדם
14 ומלך עמרה נפלו שמה ויתר ההרה נסו. ויקח את כל רכוש
15 סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו. ויקחו את לוט ואת רכושו
16 בן אחי אברם וילך הוא ישב בסדם. ויבא הפליט ויגד לאברם
17 העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
18 והם בעלי ברית אברם. וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
19 חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן.
20 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר
21 משמאל לדמשק. וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו
22 השיב וגם את הנשים ואת העם. ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
23 שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק
24 שוה הוא עמק המלך. ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
25 והוא כהן לאל עליון. ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
26 קנה שמים וארץ. וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך. ויתן
27 לו מעשר מכל. ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש
28 קח לך. ויאמר אברם אל מלך סדם הרימותי ידי אל יהוה אל
29 עליון קנה שמים וארץ. אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח

(1) בר. 6: 1. (7) בר. 2: 2. (43) בר. 2: 40. 3: 9.
(2) בר. 2: 8. מל. 18: 21. (34) בר. 7: 12. (61) בר. 2: 59.
(6) בר. 2: 1. מל. (39) ז' דבר. 24: 7. (65) בר. 8: 9.
(40) ז' דבר. 24: 14.
(41) ז' דבר. 9: 12. 24: 9.
(42) ז' דבר. 24: 8.

68 טוב אתה ומטיב לי למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי׃ 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃ 78 יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך׃ 79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ 80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ׳ כפ׳.

1 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 2 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 3 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 4 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 5 כרוני לי שיחות זדים אשר לא כתורתך׃ 6 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 7 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 8 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל׳ לע׳.

9 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 10 לדר ודר אמונתך יסדת ארץ ותעמד׃ 11 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 12 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃ 13 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ 14 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 15 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 16 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃

מ׳ מם׳.

17 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 18 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 19 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 20 מזקנים אבין כי פקודיך נצרתי׃ 21 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 22 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 23 מה נמלצו לחכי מדבש לפי׃ 24 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נ׳ סע׳.

25 נפשי בעפר דבקה חייני כדברך׃ 26 נספרתי ותענני למדני חקיך׃ 27 נתיב פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 28 נמגה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃ 29 נתיב שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 30 נתיב אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 31 נצמדתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ 32 נתיב מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ס׳ סמ׳.

33 סורה בדרך חקיך ואצרנה עקב׃ 34 סכלתני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ 35 סבירני בנתיב מצותיך כי בה חפצתי׃ 36 סה לבי אל עדותיך ואל בצע׃ 37 סב עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ 38 סקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 39 סור חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ 40 סרו פקודיך הנה באמונתך חיני׃

ע׳ עפ׳.

41 עמו חסדיך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 42 ענני חרפה כי בטחתי בדבריך׃ 43 עד אל תצל מפי דבר אמת כי למשפטיך יחלתי׃ 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃ 45 ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

פ׳ צ׳.

49 פדני ועשני כאמרתך׃ 50 פזי זאת עניי כי אמרתך חיתני׃ 51 פחזים הזידו עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ 52 פקודיך זכרתי מעולם יהוה ואתנחם׃ 53 פלצות אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ 54 פחי היו לי חקיך בבית מגורי׃ 55 פנה יהוה זכרתי בלילה שמך ואשמרה תורתך׃ 56 פקודיך היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

צ׳ קו׳.

57 צדק יהוה ומשפט אתה עשית עם עבדך׃ 58 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃ 59 צמתני ואחיה כי תורתך שעשועי׃ 60 צפיתי ואחישה לשמור מצותיך׃ 61 צדיקך יהוה ישר משפטיך ובאמונה עניתני׃ 62 צהלתי ואשמרה משפטי צדקך׃ 63 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 64 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃

ק׳ קי׳.

65 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ 66 קדם ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם׃ 67 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 68 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 69 קטנה אני ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ 70 קרבו כחלב לבם אני תורתך שעשועי׃ 71 קשה יום ואני אתפלל יהוה עת רצון׃ 72 קשבה אלי ואושיעה אשמרה עדותיך׃ 73 קרבת יהוה וכל מצותיך אמת׃ 74 קוך לתשועתך יהוה ותורתך שעשועי׃ 75 קרבה נפשי לגאלה לדברך יחלתי׃ 76 קומה נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 קרבו רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃ 78 קשטו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך׃ 79 קרבו לי יראיך וידעי עדותיך׃ 80 קוי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

ר׳ רע׳.

81 רחה נפשי לתשועתך לדברך יחלתי׃ 82 רחו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 83 רחי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 84 רבו ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 85 רחו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ 86 רבו כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 87 רמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 88 רחמיך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ש׳ שי׳.

89 שלם יהוה דברך נצב בשמים׃ 90 שנה לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 91 שפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92 שעשועי אז אבדתי בעניי׃ 93 שכחתי לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ 94 שלי אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 95 שקוני רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 96 שכלתי לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃

ת׳ תו׳.

97 תורתך מה אהבתי כל היום היא שיחתי׃ 98 תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 99 תשכלתי מכל מלמדי עדותיך שיחה לי׃ 100 תבונות מזקנים אבין כי פקודיך נצרתי׃ 101 תכלאתי רגלי מכל ארח רע למען אשמר דברך׃ 102 תורתך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 103 תמרי נמלצו לחכי מדבש לפי׃ 104 תבונות מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

מעלות: ה׳.

1 שיר המעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃ 2 שפת שקר מלט נפשי מלשון רמיה׃ 3 שנון גבור חצי שלמים עם גחלי רתמים׃ 4 שוי לי כי גרתי משכתי עם אהלי קדר׃ 5 שבה נפשי עם שונא שלום אני דברים והמה למלחמה׃

מעלות: ו׳.

6 שאתי עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ 7 שומר ישראל לא ינום ולא יישן׃ 8 שמר יהוה צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

מעלות: ז׳.

9 שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃ 10 שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ 11 שבטים עלו שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃ 12 שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ 13 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃ 14 שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ 15 שלום אמרה נא בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

מעלות: ח׳.

16 שאתי עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ 17 שומר ישראל לא ינום ולא יישן׃ 18 שמר יהוה צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

מעלות: ט׳.

1 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃ 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃

(70) נשמ׳ 8: 9.
(71) תה׳ 2: 69.
(73) תה׳ 3: 1.

---

(1) תה׳ 3: 1. נשמ׳ 3: 26. תה׳ 7: 6.
(2) מל׳ 3: 31,11:12,תה׳ 23:24. 20.
(5) ב׳ 3: 20.
(6) ז׳ תה׳ 14: 16. יואל 3: 4. מל׳ 3: 19. (10) ישע׳ 9: 22. תה׳ 16: 14. 15. תה׳ 3: 4. 41. 1. ב׳ 2: 8. תה׳ 4: 31. 27. ד׳ 20: 18. (7) תה׳ 10: 11. מל׳ 33: 10. ד׳ 17: 7–9. איכ׳ 2: 7. (9) תה׳ 2: 63. נשמ׳ 7: 65. 10: 1. ד׳ 35: 3. נשמ׳ 8: 8. תה׳ 23: 24. מל׳ 29: 1. מל׳ 16: 14. 15. תה׳ 3: 4. (10) ישע׳ 9: 19. 22. תה׳ 31: 4. 12. ד׳ 1: 2. 12. נשמ׳ 8: 2. תה׳ 7: 6. (1) נשמ׳ 8: 9. (12) נשמ׳ 8: 7–10. (14) תה׳ 23: 34. 42. מל׳ 13:16. (15) תה׳ 23: 4. מל׳ 16: 16. תה׳ 23: 40. (16) מל׳ 22: 8. נשמ׳ 12: 37. ד׳ תה׳ 14: 13. נשמ׳ 12: 39. 10: 11. (2) תה׳ 10: 11. נשמ׳ 13: 30. 3. (17) ד׳ דבר׳ 30: 21. (18) מל׳ 31: 10. תה׳ 23: 36. תה׳ 20: 35.

3 ואמרים אנחנו עבדים אנחנו לאדוננו ומי יכול להושיע לנו כי
4 גברה רעתנו מאד׃ ויש אומרים כרמינו ובתינו אנחנו ערבים
5 ולקחו דגן ונאכלה׃ ויש אומרים שדותינו וכרמינו אנחנו
נותנים ולקחו דגן׃ ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בניהנו
והנה אנחנו משעבדים את בנינו ובנותינו לעבדים ויש מבנותינו
משעבדות ואין לנו כח וגאולת שדותינו וכרמינו לאחרים׃
6 ויחר לי מאד כשמעי את צעקתם ואת הדברים האלה׃ ויועץ
7 לבי בי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמר להם נשאים
אתם איש בנו אתם נותנים לאחיכם ומכרו לנו לאחינו ונמצאו
8 לענות את אחינו הנמכרים לגוים בידינו ואתם תמכרו לאחיכם
ונמצאו לנו׃ וימצאו דבר ולא מצאו מענה׃ ואומר אליהם לא
טוב הדבר אשר אתם עושים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת
9 גוים אויבינו׃ וגם אני אחי נעריי בהם בנשך׃ נטשו נא
10 מאתנו את הנשך הזה׃ ואתם תנו להם ביום הזה שדותיהם
כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והתירוש והיצהר אשר
11 אתם נשים עליהם׃ ויאמרו נשיב ולא נבקש מהם כן נעשה
כאשר אתה דבר ואקרא לכהנים ואשבעם לעשות כדבר הזה׃
12 וגם חצן לא מלאתי ואנער את כל חבן הזה ואת כל יקומו׃
13 ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעשו העם הזה כדבר
הזה׃ וגם כל הארץ אשר לי ואחי נעריי בהם בנשך לא נשאנו׃
14 וגם מיום אשר צויתי להיות פחתם בארץ יהודה מן שנת
עשרים ועד שנת שתים ושלשים שנה למלך ארתחשסתא שתים
15 עשרה שנה אני ואחי נעריי לחם הפחה לא אכלנו׃ והפחות
הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מאתם לחם ויין
אחרי כן כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו בעם ואני לא
16 עשיתי כן מיראת אלהים׃ וגם במלאכת החומה הזה לא קנינו

(3) נחמ׳ 8: 7. 8.
(5) ו׳ בראש׳ 29: 13.
(6) ס׳ שמות׳ 19: 15. 19. ועי׳ 10: 10. יש׳ 37: 16. 20. תה׳ 86: 1. 1. מלכים א׳ 20: 11. תה׳ 14: 7. 14. עי׳ 10: 14. ו׳ שמות׳ 8: 27. תה׳ 2: 1. ועי׳ 36: 6. (7) תה׳ 11: 31. 12: 1. 17: 5. (8) תה׳ 15: 6. 18. 12: 7. 17: 7. 8. ירמ׳ 23: 14. (9) מלכים ב׳ 25: 3. 7. 14: 10. (10) מלכים א׳ 7: 8: 9: 10: 12: 14: 18: 11. 16: 9. 16. יש׳ 63: 12. 14. יא׳ 32: 20. דה״א 9: 15.

(11) מלכים א׳ 14: 21. 22. 27. 28. ועי׳ 78: 13. מלכים א׳ 15: 5. 10.
(12) מלכים א׳ 13: 21.
(13) מלכים א׳ 19: 20. 20: 1. ועי׳ 19: 8. 9. שם 7: 12.
(14) תה׳ 2: 3. מלכים א׳ 20: 8. 11.
(15) מלכים א׳ 16: 14. 15. נחמ׳ 6: 31. מלכים א׳ 17: 6. שמות׳ 20: 9. מלכים א׳ 1: 8. שמות׳ 14: 30.
(16) שמות׳ 9: 29. ועי׳ 106: 6. שם 31: 27. ס׳ איוב 17: 14. ס׳ דברים 30:8. יא׳ 19:15.

(17) ועי׳ 78: 11. 42. 43. שמות׳ 14: 4. מלכים א׳ 34: 6. שמות׳ 14: 18. ועי׳ 86: 5. 15. שה״ש 2: 13.
(18) מלכים א׳ 32: 4.
(19) נחמ׳ 9: 27. ועי׳ 106: 45. מלכים א׳ 13: 21. 22. שמות׳ 14: 14. ו׳ שם 10: 1.
(20) שמות׳ 11: 17. יש׳ 63: 11. מלכים א׳ 16: 15. שה״ש 5: 12. מלכים א׳ 17: 6.
(21) שם׳ 2: 7. 8: 4. 29: 5.
(22) שמות׳ 21: 21. מלכים א׳ 23) תה׳ 22: 17.
(24) שה״ש 1: 2. מלכים א׳ 44: 2. 3.
(25) נחמ׳ 9: 35. שמות׳ 13: 27. שם׳ 8: 7. 8. שמ׳ 20: 6. שמות׳ 6: 11. 32: 15. ויק׳ 3: 5. (26) דב׳ 2: 11. 12. שמ׳ 20: 21. ו׳ מלכים א׳ 14: 9. ועי׳ 50: 17. ו׳ מלכים א׳ 18: 4. 19: 10. ס׳ דברים 24: 20. 21. שמות׳ 23: 37. קהלת 7: 52.
(27) דב׳ 2: 14. 18. 3: 8. 9. מלכים א׳ ועי׳ 106: 41. 42. 44. (28) דב׳ 3: 11. 12. 30. 4: 1. 5: 31. 6: 1. ועי׳ 106: 43.

29 ולרעהו אשר יהיה לו לאשתו׃ ולא יוכל שלחו כל ימיו׃ 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו׃ 31 לא יבא פצוע דכא או כרות שפכה בקהל יהוה׃ 32 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה׃ 33 לא תתעב עמוני ומואבי לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם׃ 34 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃ 35 בנים אשר יולד להם ובאו בקהל יהוה בדורם׃ 36 כל יושב ירושלם על כן נתנו לאדם ולבהמה ולכל עוף השמים ולכל שקוץ הים לא נמצא בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 37 ועתה בנינו מי יתן ידינו מלאה מכל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 38 ויאמרו אל יהוה אלהינו אל תתן את ארצנו לנחלה לבני עמון ומואב כי אם לבני עשו׃ ואל תתן את ארצנו לנחלה לבני לוט׃

פרשה ד׳

1 ועתה בנינו שמעו אל תקשו את לבבכם כאבותיכם׃ 2 הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 3 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 4 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 5 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 6 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 7 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 8 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 9 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 10 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 11 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 12 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 13 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 14 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 15 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 16 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 17 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 18 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 19 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 20 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 21 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 22 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 23 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 24 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 25 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 26 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 27 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 28 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 29 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 30 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 31 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 32 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 33 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 34 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 35 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 36 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 37 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃ 38 ועתה בנינו הלא כל הרכוש הזה אשר מצאנו בכל ארצנו כי אם בנו לבדנו׃

---

(29) דטר. 9: 16. חס. 18: 5. שו. 20: 11. ס. 10: 5. 25: 15. ז. 7: 25. (30) ד. טר. 17: 13. ד. 22: 5. 42: 24. (31) ז. 4: 27. 5: 10. 18. שטר. 9: 17. (32) טר. 34: 6. 7. דטר. 1: 5. ר. טר. 17: 3. (33) דו. 9: 14. טו. 119: 137. 106. 6. דו. 9: 5. 6. 8. (35) הו. 28: 47. דטר. 9: 25. (36) הו. 28: 45. חס. 9: 9. (37) הו. 28: 33. 48. 51. (38) ר. טר. 23: 3. ר. דכד. 29: 10. 34: 31. דטר. 10: 29. חס. 10: 3. דטר. 10: 1.

(1) דטר. 9: 38. 8: 9. 1: 1. (2) דטר. 12: 1–21. (14) חס. 2: 3. טרר. דטר. 7: 8. טרכ.

(28) חס. 2: 36–43. 9: 1. 10: 11. 12. 19. דטר. 13: 3. (29) הו. 29: 12. 14. דטר. 5: 12. 13. טו. 119: 106. ר. טר. 23: 3. ר. דכד. 34: 31. (30) טר. 34: 16. הו. 7: 8. חס. 9: 12. 14. (31) טר. 20: 10. חס. 23: 3. הו. 5: 12. דטר. 13: 15. טרכ. טר. 23: 10. 11. חס. 25: 4. הו. 15: 1. 2. דטר. 5: 12. (33) חס. 24: 5. טרכ. ר. 18: 21. טרכ. (34) דטר. 13: 31. נד. 40: 16. חס. 6: 12. (35) טר. 23: 19. 34: 26. חס. 19: 23. טר. 18: 12. הו. 26: 2. (36) טר. 13: 2. 12. 13. חס. 27: 26. 27. טר. 18: 15. 16. (37) חס. 23: 17. טר. 15: 18: 12. טרכ. הו. 19. 4. 26: 2. חס. 27: 30. טר. 18: 21. טרכ.

[1] ס: לטרכ.

וַיִּקְרָא: וַיַּשְׁמִיעַ לְקַיִן וּלְהֶבֶל: וַיְהִי: לְשֶׁוֹן
38 שִׁבְעִים: וְכֹחַ מַכַּת הָרוֹגִים.* וַיְהִי
בְּהֵרָג: וַיְהִי בְּעֵת: וַיְהִי: בֵּן לְשֶׁוֹן: וַיְהִי
בְּהֵרָג: לְשֶׁוֹן: מַלְאָךְ מַשְׁחִית מַכַּת
39 וַיִּקְרָא: לְשֶׁוֹן: לְמֶלֶךְ.* אֶחָד מֵהֶם
לְשֶׁוֹן לְשֶׁוֹן בְּשֶׁוֹן בֵּן בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי
בְּשֶׁוֹן בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן
בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן
בְּשֶׁוֹן: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי:

פרק ה.

1 מִסֵּפֶר: וַיְהִי: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
2 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
3 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
4 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
5 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
6 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
7 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
8 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
9 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
10 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
11 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
12 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
13 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:

[1]מ: לְמֶחוֹיָאֵל.

(38) מח. 18: 26. 1. דְּבֵר. 9: 26. ד. דְּבֵר. 31: 11.
(39) מח. 12: 6. 11. ד. דְּבֵר. 31: 12. מח. 13: 10–12.

(1) מח. 11: 18. מח 4: 5.

53: 27.
(2) דְּ. 5: 9.
(3) 1. דְּבֵר. 9: 2. 3. דו. 2: 43. 55.
(4) 1. דְּבֵר. 9: 3. מאב. דב. 38: 29.
(10) 1. דְּבֵר. 9: 10. מאב.

(16) 1. דְּבֵר. 26: 29.
(18) מח. 11: 1.
(21) מח. 3: 26.
(23) דו. 6: 8. 9. 7: 20.
מאב.
(24) דב. 38: 30. 1. דְּבֵר. 18: 17. 28: 23.

(25) מב. 14: 15.
(35) 1. דְּבֵר. 4: 14.

(1) דו. 2: 1. 2. מח. 10: 8–2.
(2) מח. 12: 14.
(3) מח. 12: 14. 15.

וַיִּקְרָא: מִשְׁפָּחָה לְקַיִן וּלְהֶבֶל: וַיְהִי
38 שִׁבְעִים: וְכֹחַ מַכַּת הָרוֹגִים.* וַיְהִי
בְּהֵרָג: וַיְהִי בְּעֵת: וַיְהִי: בֵּן לְשֶׁוֹן: וַיְהִי
בְּהֵרָג: לְשֶׁוֹן: מַלְאָךְ מַשְׁחִית מַכַּת
39 וַיִּקְרָא: לְשֶׁוֹן: לְמֶלֶךְ.* אֶחָד מֵהֶם
לְשֶׁוֹן לְשֶׁוֹן בְּשֶׁוֹן בֵּן בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי
בְּשֶׁוֹן בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן
בְּשֶׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן
בְּשֶׁוֹן: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי: מִלְּשׁוֹן: וַיְהִי:

פרק ה.

1 מִסֵּפֶר: וַיְהִי: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
2 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
3 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
4 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
5 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
6 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
7 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
8 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
9 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
10 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
11 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
12 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:
13 בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם: בְּיוֹם:

[1]מ: לְמֶחוֹיָאֵל.

(38) מח. 18: 26. 1. דְּבֵר. 9: 26. ד. דְּבֵר. 31: 11.
(39) מח. 12: 6. 11. ד. דְּבֵר. 31: 12. מח. 13: 10–12.

(1) מח. 11: 18. מח 4: 5.

53: 27.
(2) דְּ. 5: 9.
(3) 1. דְּבֵר. 9: 2. 3. דו. 2: 43. 55.
(4) 1. דְּבֵר. 9: 3. מאב. דב. 38: 29.
(10) 1. דְּבֵר. 9: 10. מאב.

(16) 1. דְּבֵר. 26: 29.
(18) מח. 11: 1.
(21) מח. 3: 26.
(23) דו. 6: 8. 9. 7: 20.
מאב.
(24) דב. 38: 30. 1. דְּבֵר. 18: 17. 28: 23.

(25) מב. 14: 15.
(35) 1. דְּבֵר. 4: 14.

(1) דו. 2: 1. 2. מח. 10: 8–2.
(2) מח. 12: 14.
(3) מח. 12: 14. 15.

4 אַשְׁרֵי־גֶ֭בֶר אֲשֶׁ֣ר שָׂ֣ם מִבְטַח֑וֹ וְלֹ֥א פָנָ֥ה אֶל־רְ֝הָבִ֗ים וְשָׂטֵ֥י כָזָֽב׃
5 רַבּ֤וֹת עָשִׂ֨יתָ אַתָּ֣ה יְ֭הוָה אֱלֹהַ֑י נִפְלְאֹתֶ֥יךָ וּ֝מַחְשְׁבֹתֶ֗יךָ אֵלֵ֥ינוּ אֵ֥ין
6 עֲרֹ֑ךְ אַגִּ֥ידָה וַ֝אֲדַבֵּ֗רָה עָצְמ֣וּ מִסַּפֵּֽר׃ זֶ֤בַח וּמִנְחָ֨ה לֹֽא־חָ֪פַ֫צְתָּ
7 אָזְנַ֥יִם כָּרִ֣יתָ לִ֑י עוֹלָ֖ה וַחֲטָּ֣את לֹ֣א שָׁאָֽלְתָּ׃ אָ֤ז אָ֭מַרְתִּי הִנֵּ֣ה בָ֑אתִי
8 בִּמְגִלַּת־סֵ֝֗פֶר כָּת֣וּב עָלָֽי׃ לַעֲשׂ֣וֹת רְצוֹנְךָ֣ אֱלֹהַ֑י חָ֝פָ֗צְתִּי וְתוֹרָתְךָ֥
9 בְּתוֹךְ־מֵעָֽי׃ בָּשַׂ֣רְתִּי צֶ֭דֶק בְּקָהָ֣ל רָ֑ב הִנֵּ֥ה שְׂ֝פָתַ֗י לֹ֣א אֶכְלָ֑א
10 יְ֝הוָ֗ה אַתָּ֣ה יָדָֽעְתָּ׃ צִדְקָתְךָ֥ לֹא־כִסִּ֗יתִי בְּתוֹךְ־לִ֫בִּ֥י אֱמוּנָתְךָ֣
11 וּתְשׁוּעָתְךָ֣ אָמָ֑רְתִּי לֹֽא־כִחַ֥דְתִּי חַ֝סְדְּךָ֗ וַאֲמִתְּךָ֥ לְקָהָ֥ל רָֽב׃
12 אַתָּ֤ה יְ֭הוָה לֹא־תִכְלָ֣א רַחֲמֶ֑יךָ חַסְדְּךָ֥ וַ֝אֲמִתְּךָ֗ תָּמִ֣יד יִצְּרֽוּנִי׃
13 כִּ֤י אָפְפ֨וּ עָלַ֪י רָע֡וֹת עַד־אֵ֤ין מִסְפָּר֗ הִשִּׂיגֻ֣נִי עֲוֹנֹתַ֣י וְלֹא־יָכ֣וֹלְתִּי
14 לִרְא֑וֹת עָצְמ֤וּ מִשַּׂעֲרוֹת֙ רֹאשִׁ֣י וְלִבִּ֔י עֲזָבָ֖נִי׃ רְצֵ֣ה יְ֭הוָה לְהַצִּילֵ֑נִי
15 יְ֝הוָ֗ה לְעֶזְרָתִ֥י חֽוּשָׁה׃ יֵבֹ֤שׁוּ וְיַחְפְּרוּ֙ יַחְדָּ֔ו מְבַקְשֵׁ֖י נַפְשִׁ֑י יִסֹּ֤גוּ
16 אָח֨וֹר וְיִכָּלְמ֪וּ חֲפֵצֵ֡י רָעָתִֽי׃ יָשֹׁ֣מּוּ עַל־עֵ֭קֶב בָּשְׁתָּ֑ם הָ֝אֹמְרִ֗ים
17 לִ֣י הֶאָ֔ח הֶאָ֖ח׃ יָשִׂ֣ישׂוּ וְיִשְׂמְח֣וּ בְךָ֑ כָּל־מְבַקְשֶׁ֗יךָ וְיֹאמְר֣וּ תָמִ֣יד
18 יִגְדַּ֣ל יְ֭הוָה אֹהֲבֵ֥י תְשׁוּעָתֶֽךָ׃ וַאֲנִ֣י עָנִ֣י וְאֶבְי֑וֹן אֲ֝דֹנָ֗י יַחְשָׁב־לִ֥י
19 עָמָ֥ל עֶזְרָתִ֥י וּמְפַלְטִ֑י אֱ֝לֹהַ֗י אַל־תְּאַחַֽר׃ בָּרוּךְ֮ יְ֪הוָה֫ אֱלֹהֵ֥י
20 יִשְׂרָאֵ֑ל מִן־הָעוֹלָ֖ם וְעַד־הָעוֹלָ֣ם אָמֵ֖ן וְאָמֵֽן׃ לַמְנַצֵּ֥חַ לִבְנֵי־קֹ֝֗רַח
21 מַשְׂכִּֽיל׃ כְּאַיָּ֤ל תַּעֲרֹג֨ עַל־אֲפִיקֵ֪י מָ֡יִם כֵּ֤ן נַפְשִׁ֥י תַעֲרֹ֗ג אֵלֶ֥יךָ
22 אֱלֹהִֽים׃ צָמְאָ֣ה נַ֭פְשִׁי לֵאלֹהִ֑ים לְ֝אֵ֗ל חָ֣י מָתַ֣י אָב֔וֹא וְאֵרָאֶ֖ה
23 פְּנֵ֣י אֱלֹהִֽים׃ הָיְתָה־לִּ֣י דִמְעָתִ֣י לֶ֣חֶם יוֹמָ֣ם וָלָ֑יְלָה בֵּאמֹ֥ר אֵלַ֛י
24 כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ אֵ֤לֶּה אֶזְכְּרָ֨ה וְאֶשְׁפְּכָ֪ה עָלַ֡י נַפְשִׁי֮
25 כִּֽי־אֶעְבֹ֪ר בַּ֫סָּ֥ךְ אַדִּ֣יר בְּ֭בֵית אֱלֹהִ֑ים בְּקוֹל־רִנָּ֥ה וְתוֹדָ֗ה הָמ֥וֹן
26 חוֹגֵֽג׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִ֣י נַפְשִׁ֑י וַתֶּהֱמִ֥י עָ֝לָ֗י הוֹחִ֣ילִי לֵאלֹהִ֑ים כִּֽי־
27 ע֥וֹד אוֹדֶ֗נּוּ יְשׁוּע֥וֹת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י עָלַ֗י נַפְשִׁ֥י תִשְׁתּוֹחָ֑ח עַל־כֵּ֤ן
28 אֶזְכָּרְךָ֨ מֵ֪אֶרֶץ יַ֡רְדֵּן וְ֝חֶרְמוֹנִ֗ים מֵהַ֥ר מִצְעָֽר׃ תְּה֣וֹם אֶל־תְּה֣וֹם
29 קוֹרֵ֣א לְק֣וֹל צִנּוֹרֶ֑יךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶ֖יךָ וְגַלֶּ֣יךָ עָלַ֣י עָבָֽרוּ׃ יוֹמָ֤ם
30 יְצַוֶּ֣ה יְ֭הוָה חַסְדּ֑וֹ וּ֝בַלַּ֗יְלָה שִׁירָ֥ה עִמִּ֑י תְּפִלָּ֖ה לְאֵ֣ל חַיָּֽי׃
31 אוֹמְרָ֣ה לְאֵ֣ל סַלְעִ֑י לָ֥מָּה שְׁכַחְתָּ֑נִי לָ֤מָּה קֹ֥דֵר אֵלֵ֗ךְ בְּלַ֣חַץ

[1] מ: לַמְנַצֵּחַ.

(4) שמ. 12: 16. מה. 1: 5.
(5) שמ. 12: 17.
(7) שמ. 12: 20. יש. 3: 2.
שמ. 1: 1. ויק. 3: 1.
(8) שמ. 11: 17.
(23) 1. ויק. 9: 14. שמ.
(24) 1. ויק. שמ. 23. 25.
26. יש. 3: 11.
(26) שמ. 8:9. יש. 7: 6. 11.
(27) דה. 20: 5. עז. 30: ש. 1. ויק. 3: 1.
5: 13. 7: 6.
(31) שמ. 12: 38. 2: 13. 3: 13.

(35) שה. 10: 2. 8.
(36) 1. ויק. 23: 5.
(37) שמ. 2: 14. 3: 15. 26.
8: 1. 3. 16.
(38) שמ. 12: 31. 3: 8. 11.
(39) ד. שה. 14: 13. שמ. 16: 8. 3: 1. 3. 6. 32. 15.
(47) שה. 18: 21. 24. 28.
32: 2.
(44) ד. ויק. 31: 11. 12.
שמ. 13: 5. 12. 13.
(45) 1. ויק. 25: 26.
(46) 1. ויק. 25: 1. שמ.
ד. ויק. 29: 30.

[2] מ: דְּחֹתוֹ.

32 לְדִכְּאִ֑י בְּחֹ֥תִי כְעֶ֝צֶ֗מֹתַי חֵרְפ֣וּנִי צוֹרְרָ֑י בְּרֶ֥צַח בְּעַצְמוֹתָ֗ם בְּאָמְרָ֣ם
33 אֵלַ֣י כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ מָ֤ה תִּשְׁתּוֹחֲחִי֙ נַפְשִׁ֔י וּמָ֥ה תֶּהֱמִ֖י
34 עָלָ֑י הוֹחִ֥ילִי לֵאלֹהִ֗ים כִּֽי־ע֥וֹד אוֹדֶ֑נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י
35 עָלַ֗י נַפְשִׁ֥י תִשְׁתּוֹחָ֑ח עַל־כֵּ֤ן אֶזְכָּרְךָ֨ מֵ֪אֶרֶץ יַ֡רְדֵּן וְ֝חֶרְמוֹנִ֗ים
36 מֵהַ֥ר מִצְעָֽר׃ תְּה֣וֹם אֶל־תְּה֣וֹם קוֹרֵ֣א לְק֣וֹל צִנּוֹרֶ֑יךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶ֖יךָ
37 וְגַלֶּ֣יךָ עָלַ֣י עָבָֽרוּ׃ יוֹמָ֤ם יְצַוֶּ֣ה יְ֭הוָה חַסְדּ֑וֹ וּ֝בַלַּ֗יְלָה שִׁירָ֥ה עִמִּ֑י
38 תְּפִלָּ֖ה לְאֵ֣ל חַיָּֽי׃ אוֹמְרָ֣ה לְאֵ֣ל סַלְעִ֑י לָ֥מָּה שְׁכַחְתָּ֑נִי לָ֤מָּה קֹ֥דֵר
39 אֵלֵ֗ךְ בְּלַ֣חַץ אוֹיֵֽב׃ בְּרֶ֤צַח בְּעַצְמוֹתַ֨י חֵרְפ֪וּנִי צוֹרְרָ֡י בְּאָמְרָ֤ם
אֵלַ֣י כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ מָ֤ה תִּשְׁתּוֹחֲחִי֙ נַפְשִׁ֔י וּמָ֥ה תֶּהֱמִ֖י
עָלָ֑י הוֹחִ֥ילִי לֵאלֹהִ֗ים כִּֽי־ע֥וֹד אוֹדֶ֑נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י
40 עָלַ֗י נַפְשִׁ֥י תִשְׁתּוֹחָ֑ח עַל־כֵּ֤ן אֶזְכָּרְךָ֨ מֵ֪אֶרֶץ יַ֡רְדֵּן וְ֝חֶרְמוֹנִ֗ים
41 מֵהַ֥ר מִצְעָֽר׃ תְּה֣וֹם אֶל־תְּה֣וֹם קוֹרֵ֣א לְק֣וֹל צִנּוֹרֶ֑יךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶ֖יךָ
42 וְגַלֶּ֣יךָ עָלַ֣י עָבָֽרוּ׃ יוֹמָ֤ם יְצַוֶּ֣ה יְ֭הוָה חַסְדּ֑וֹ וּ֝בַלַּ֗יְלָה שִׁירָ֥ה עִמִּ֑י
43 תְּפִלָּ֖ה לְאֵ֣ל חַיָּֽי׃ אוֹמְרָ֣ה לְאֵ֣ל סַלְעִ֑י לָ֥מָּה שְׁכַחְתָּ֑נִי לָ֤מָּה קֹ֥דֵר
אֵלֵ֗ךְ בְּלַ֣חַץ אוֹיֵֽב׃ בְּרֶ֤צַח בְּעַצְמוֹתַ֨י חֵרְפ֪וּנִי צוֹרְרָ֡י בְּאָמְרָ֤ם
אֵלַ֣י כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ מָ֤ה תִּשְׁתּוֹחֲחִי֙ נַפְשִׁ֔י וּמָ֥ה תֶּהֱמִ֖י
עָלָ֑י הוֹחִ֥ילִי לֵאלֹהִ֗ים כִּֽי־ע֥וֹד אוֹדֶ֑נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י
44 עָלַ֗י נַפְשִׁ֥י תִשְׁתּוֹחָ֑ח עַל־כֵּ֤ן אֶזְכָּרְךָ֨ מֵ֪אֶרֶץ יַ֡רְדֵּן וְ֝חֶרְמוֹנִ֗ים
45 מֵהַ֥ר מִצְעָֽר׃ תְּה֣וֹם אֶל־תְּה֣וֹם קוֹרֵ֣א לְק֣וֹל צִנּוֹרֶ֑יךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶ֖יךָ
46 וְגַלֶּ֣יךָ עָלַ֣י עָבָֽרוּ׃ יוֹמָ֤ם יְצַוֶּ֣ה יְ֭הוָה חַסְדּ֑וֹ וּ֝בַלַּ֗יְלָה שִׁירָ֥ה עִמִּ֑י
תְּפִלָּ֖ה לְאֵ֣ל חַיָּֽי׃ אוֹמְרָ֣ה לְאֵ֣ל סַלְעִ֑י לָ֥מָּה שְׁכַחְתָּ֑נִי לָ֤מָּה קֹ֥דֵר
אֵלֵ֗ךְ בְּלַ֣חַץ אוֹיֵֽב׃ בְּרֶ֤צַח בְּעַצְמוֹתַ֨י חֵרְפ֪וּנִי צוֹרְרָ֡י בְּאָמְרָ֤ם
אֵלַ֣י כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ מָ֤ה תִּשְׁתּוֹחֲחִי֙ נַפְשִׁ֔י וּמָ֥ה תֶּהֱמִ֖י
עָלָ֑י הוֹחִ֥ילִי לֵאלֹהִ֗ים כִּֽי־ע֥וֹד אוֹדֶ֑נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י
47 עָלַ֗י נַפְשִׁ֥י תִשְׁתּוֹחָ֑ח עַל־כֵּ֤ן אֶזְכָּרְךָ֨ מֵ֪אֶרֶץ יַ֡רְדֵּן וְ֝חֶרְמוֹנִ֗ים
מֵהַ֥ר מִצְעָֽר׃ תְּה֣וֹם אֶל־תְּה֣וֹם קוֹרֵ֣א לְק֣וֹל צִנּוֹרֶ֑יךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶ֖יךָ
וְגַלֶּ֣יךָ עָלַ֣י עָבָֽרוּ׃ יוֹמָ֤ם יְצַוֶּ֣ה יְ֭הוָה חַסְדּ֑וֹ וּ֝בַלַּ֗יְלָה שִׁירָ֥ה עִמִּ֑י
תְּפִלָּ֖ה לְאֵ֣ל חַיָּֽי׃ אוֹמְרָ֣ה לְאֵ֣ל סַלְעִ֑י לָ֥מָּה שְׁכַחְתָּ֑נִי לָ֤מָּה קֹ֥דֵר
אֵלֵ֗ךְ בְּלַ֣חַץ אוֹיֵֽב׃ בְּרֶ֤צַח בְּעַצְמוֹתַ֨י חֵרְפ֪וּנִי צוֹרְרָ֡י בְּאָמְרָ֤ם
אֵלַ֣י כָּל־הַ֖יּוֹם אַיֵּ֣ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ מָ֤ה תִּשְׁתּוֹחֲחִי֙ נַפְשִׁ֔י וּמָ֥ה תֶּהֱמִ֖י
עָלָ֑י הוֹחִ֥ילִי לֵאלֹהִ֗ים כִּֽי־ע֥וֹד אוֹדֶ֑נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָֽי׃ וֵאלֹהַ֥י

מזמור לב.

1 הבו לה׳ בני אלים הבו לה׳ כבוד ועוז׃
2 הבו לה׳ כבוד שמו השתחוו לה׳ בהדרת־קודש׃*
3 קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על מים רבים׃
4 קול ה׳ בכח קול ה׳ בהדר׃*
5 קול ה׳ שבר ארזים וישבר ה׳ את ארזי הלבנון׃
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן־ראמים׃
7 קול ה׳ חוצב להבות אש׃
8 קול ה׳ יחיל מדבר יחיל ה׳ מדבר קדש׃
9 קול ה׳ יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃*
10 ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם׃
11 ה׳ עז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום׃*

מזמור לג.

12 רננו צדיקים בה׳ לישרים נאוה תהלה׃
13 הודו לה׳ בכנור בנבל עשור זמרו־לו׃
14 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
15 כי־ישר דבר ה׳ וכל מעשהו באמונה׃

---

(1) דה״ר 31: 11. 12. ד. חל. (6) שמ״ר 5: 14.
23: 2. שמ״ר 8: 3. 8. 9: 3. (7) שמ״ר 13: 1. 5.
זא. 34: 16. תה״ל 23: 3. 4. (9) ד. דברי 29: 5. 15. 16. 18.
(2) תה״ל 22: 5. תה״ל 24: 9. (10) תה״ל 3: 8. תה״ל 35: 2.
10. תה״ל 23: 11. 24: 10. תה״ל (11) שמ״ר 13: 17. 25. תה״ל
23: 5. 28: 4. שמ״ר 10: 39.
(3) שמ״ר 9: 2. 10: 28. (12) שמ״ר 10: 38. 39. 12:
(4) שמ״ר 12: 44. 44.
(5) שמ״ר 12: 44. תה״ל 18: (13) שמ״ר 12: 44. ד. דברי
24.

---

1 בני אלים. 2 ה׳: תהלה ועוזו לה׳ לעולם. 3 ה׳ לעולם. 4 יחולל אילות.

16 ויחשף יערות.* ובהיכלו כלו אומר כבוד׃
17 ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם׃
18 ה׳ עז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום׃*

מזמור לד.

19 מזמור לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וישלחהו וילך׃
20 אברכה את ה׳ בכל עת תמיד תהלתו בפי׃
21 בה׳ תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
22 גדלו לה׳ אתי ונרוממה שמו יחדו׃
23 דרשתי את ה׳ וענני ומכל מגוריי הצילני׃
24 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃
25 זה עני קרא וה׳ שמע ומכל צרותיו הושיעו׃
26 חונה מלאך ה׳ סביב ליראיו ויחלצם׃*
27 טעמו וראו כי טוב ה׳ אשרי הגבר יחסה בו׃
28 יראו את ה׳ קדושיו כי אין מחסור ליראיו׃*

---

(22) תה״ל 12: 30. 13. 14. 31. 22. (23) תה״ל 9: 2.
(14) שמ״ר 13: 22. 31. 5: 19. (25) שמ״ר 13: 11. תה״ל 28: 4. תה״ל 10: 5. שמ״ר 10: 29. 30.
(15) תה״ל 20: 10. זא. 17: 21. (26) ד. תה״ל 11: 1. תה״ל 1. 2.
(17) שמ״ר 13: 11. תה״ל 3: 13. ד. דברי 1: 12.
(18) זא. 17: 21-23. ד. שמ״ר 12: 24. ו. תה״ל 11: 4. תה״ל 12.
(19) תה״ל 23: 32. זא. 17: 21. 22. (27) תה״ל 10: 2.
(22) ... ר. 12: 30. 13. 14. 31. (28) שמ״ר 12: 10. 22.

5 ויחשף יערות.

29 ויאמר שאול ברוכי אתה בני ועשית גם תוכל׃ וילך דוד בדרכו הוא
ואנשיו ויבא עד מאתים האנשים אשר באו אל נחל בסור ויעמדו את
30 השארים׃ ויעל דוד הוא ומאתים אנשים ויבאו עד מאתים האנשים
אשר עיפו מעבר את נחל בסור ויפגעו לקראת דוד ולקראת העם
31 אשר עמו ויגש דוד אל העם וישאל להם לשלום׃ ויען כל איש רע
ובליעל מאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו תחת אשר לא הלך עמנו
לא נתן לו מן השלל אשר הצלנו כי אם לכל איש אשתו ובניו ויובלו
וילכו׃

שמואל א׳

פרק א׳

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות בעמלקי וישב דוד בצקלג
2 ימים׃ וביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי כבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר
3 אליו דוד מאין תבוא ויאמר אליו מפליט ישראל נסתי׃ ויאמר אליו
דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר כי נס העם מן המלחמה וגם
רבים מן העם נפלו וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו גם׃ ויאמר
4 הנער אשר אתו אליו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו גם׃ ויאמר
הנער אשר אתו אליו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו גם׃ ויאמר
5 דוד אל הנער אשר אתו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃ ויאמר
הנער אשר אתו אליו נקרה נקרתי בהר גלבוע והנה שאול נשען על
6 חניתו והנה הרכב והפרשים דבקו בו׃ ויפן אחרי ויראני ויקרא אלי
ואמר הנני׃ ויאמר אלי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ ויאמר אלי
עמד נא עלי והמיתני כי אחזני השבץ כי עודי כל נפשי בי׃ ואעמד
עליו ואמיתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזם אשר על
7 ראשו והצמיד אשר על זרועו ואביאם אל אדני הנה׃ ויחזק דוד
8 בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃ ויספדו ויבכו ויצומו עד
הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי
9 נפלו בחרב׃ ויאמר דוד אל הנער המגיד לו מאין אתה ויאמר בן איש
גר עמלקי אנכי׃ ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת
10 את משיח יהוה׃ ויקרא דוד לאחד מן הנערים ויאמר גש פגע בו
ויכהו וימת׃ ויען דמו בראשו כי ענה פיו בו לאמר דמך על ראשך
כי פיך ענה בך לאמר מלאתי את משיח יהוה׃ ויספד דוד את שאול
11 ואת יהונתן בנו׃ ויאמר לעשות לבני יהודה קשת ויהי כתוב על ספר
12 הישר׃ ויאמר לפני ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים׃
13 ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל כי נפלו בחרב׃ ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איה אתה
ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי׃ ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח
14 ידך לשחת את משיח יהוה׃ ויקרא דוד לאחד מן הנערים ויאמר גש
15 פגע בו ויכהו וימת׃ ויאמר אליו דוד דמך על ראשך כי פיך ענה בך
לאמר מלאתי את משיח יהוה׃ ויחזק דוד בשני הנערים ויאמר לכו
16 פגעו בו ויכהו וימת׃ ויאמר אליו דוד דמיכם על ראשיכם כי פיכם
ענה בכם לאמר אני מלאתי את משיח יהוה׃ ויספד דוד את הקינה
17 הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ ויאמר להלמד בני יהודה הנה כתובה
18 על ספר הישר׃ ויאמר לפניו ישראל על במותיך חלל׃ איך נפלו
19 גבורים׃ אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה
בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים׃ הרי גבעון על חלליך
20 נפלה ותהי לא תקום׃ אל תבוא טל ואל גשמים עליכם ושדי תרומות
כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלתי משיח בשמן׃ מדם חללים
מחלב גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב
21 ריקם׃ שאול והונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו
על נשריהם קלו מאריות עזו׃ בנות ישראל על שאול בכינה המלבשכם
22 שני על עדיכם׃ איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך
חלל׃ צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתך לי אהבתך
23 מאהבת נשים׃ איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃ שאול ויהונתן
24 האהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
25 עזו׃ בנות ישראל על שאול בכינה המלבשכם שני על עדיכם׃ איך
נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל׃ צר לי עליך
26 אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתך לי אהבתך מאהבת נשים׃ איך
נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃

---

(29) בראשית 6: 14. מלכים א׳ 2: 4. 11, 12. (30) בראשית 10: 30. 12: 1. שמואל ב׳ 1: 22. (31) בראשית 10: 34. 13: 14. —:o:—

(1) יהושע 4: 6. 9: 1. 8: 9. 9: 1. (2) א׳ שמואל 1: 46. בראשית 1: 1. (3) איוב 40: 20. 18: 2. 21. (6) א׳ שמואל 7: 8. 23: 41. בראשית 2: 8. 16 4.

(10) ב׳ שמואל 13: 28. 7: 9. (13) ירמיה 10: 7. 12: 2. 32. (14) בראשית 7: 14. ב׳ שמואל 25: 19. (17) א׳ שמואל 5: 33.

(19) איוב 8: 8. 9: 6. 12. 15. (20) יואל 5: 33. שמואל ב׳ 1: 18. 3: 1. (22) איוב 8: 9. 5: 22–24. ישעיהו 2: 12.

מלכים ב. ד.

1 ¶ ואלישע שב גלגלה ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנה הנושה בא לקח את שני ילדי לו לעבדים׃ 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ 4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה והמלא תסיגי׃ 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק׃ 6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ 7 ותבוא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתר בכלים׃ 8 ¶ ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ומדי עברו היה סר לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ¶ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ 19 ויאמר אל אביו פקה פקה את הראש ויאמר הנער אל אמו׃ 20 ויקחהו ויביאהו אל אמו ויושבהו על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכבה כי אם אמרתי אליך׃ 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לנגדו ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבוא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר האשה הבן שאלתי מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי׃ 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת את משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם יהוה חי ונפש אדניך אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ 33 ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבוא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ 38 ¶ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל השדה לשאוף אוכל וימצא גפן שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ 42 ¶ ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שנו תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

מלכים ב. ה.

1 ¶ ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויחטפו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו יעמד אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפי מחלצות׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אל מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש אל מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ¶ ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא את המצרע׃ 12 הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ¶ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה והלא אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהר׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברות הארץ׃ 20 ¶ ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפנים חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני הנה שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפי מחלצות׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח כפלים ויפצר בו ויצר שני ככרי כסף בשני חלפי מחלצות ושני לחמים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת את הבגדים ואת זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

---

[1] ה: לאמר.

(1) ש. 1: 19. 20.
(2) ש. 2: 8.
(3) ש. 2: 3.
(4) ב. מל. 24: 14. 15. ד. 1. 24: 1. דה"י 28: 10. 20. ו. 24: 6.
(5) ב. מל. 24: 6.
(6) ש. 2: 3. 12.
(7) ש. 6: 4. ש. 2: 15.
(8) ש. 2: 3.
(9) ש. 2: 3. 12.
(10) ש. 2: 20.
(11) ש. 2: 7.
(12) ש. 1: 3.
(13) ש. 1: 3.
(14) ש. 2: 21. 3: 2.
(15) ב. מל. 2: 10.
(16) ש. 2: 6.
(17) ש. 2: 6.
(18) ש. 6: 1.
(19) ש. 6: 1.
(20) ש. 19: 2. 3. 5. ה. 15. 4.
(21) ש. 2: 8.
(22) ש. 3: 2.
(23) ש. 1: 6.
(1) בר. 24: 7. 1. שמ. 15: 8.
(2) ש. 3: 5. ה. 15. 4.
(3) ש. 2: 8.

4 כִּי מִי־זֹאת בְּאָבְיוֹ יֵלֵךְ׃ מִי־זֹאת מִפִּיהוּ יֵלֵךְ׃ כִּי
אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת׃ כְּשֵׁם כִּי כֹה אָמַר יְהוָה׃ אִם־
5 יִשְׁלְוֵי וְכֵן רַבִּים גַּם־כֵּן יִמָּלֵטוּ׃ אַךְ יָבוֹא עַל־
6 יְהוָה׃* וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּדֶרֶךְ זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
7 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
8 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
9 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
10 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
11 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
12 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
13 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
14 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
15 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
16 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃
17 וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה
וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח
זוּ עָבָרוּ׃ וְיָשֵׁב יְהוָה וְיִרְדְּפֵם בְּאֹרַח זוּ עָבָרוּ׃

פרק ה׳

1 וְאָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה
לִידִידִי בְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמֶן׃ וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ
שֹׂרֵק וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם־יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו
לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַ͏ִם
וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ־נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי׃ מַה־לַּעֲשׂוֹת
עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ מַדּוּעַ קִוֵּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה אוֹדִיעָה נָּא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי
עֹשֶׂה לְכַרְמִי הָסִיר מְשׂוּכָתוֹ וְהָיָה לְבָעֵר הִפָּרֹץ גְּדֵרוֹ
וְהָיָה לְמִרְמָס׃ וְאָשִׁיתֵהוּ בָתָה לֹא יִזָּמֵר וְלֹא יֵעָדֵר וְעָלָה
שָׁמִיר וָשָׁיִת וְעַל־הֶעָבִים אֲצַוֶּה מֵהַמְטִיר עָלָיו מָטָר׃
כִּי כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נְטַע
שַׁעֲשֻׁעָיו וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׂפָּח לִצְדָקָה׃ וְהִנֵּה
צְעָקָה׃ הוֹי מַגִּיעֵי בַיִת בְּבַיִת שָׂדֶה בְּשָׂדֶה יַקְרִיבוּ עַד־
אֶפֶס מָקוֹם וְאַתֶּם לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ בְּאָזְנָי יְהוָה
צְבָאוֹת אִם־לֹא בָתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה גְּדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין
יוֹשֵׁב׃ כִּי עֲשֶׂרֶת צִמְדֵי כֶרֶם יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר
יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃ הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי
נֶשֶׁף יַיִן יַדְלִקֵם׃ וְהָיְתָה כִנּוֹר וָנֵבֶל תֹּף וְחָלִיל וָנֹאד
מִשְׁתֵּיהֶם יַיִן וְאֶת־פֹּעַל יְהוָה לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא
רָאוּ׃ לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי דָעַת וּכְבוֹדוֹ מְתֵי רָעָב וַהֲמוֹנוֹ
חָרְבוּ צִחִיחָה׃ לָכֵן הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִּיהָ
בְּלִי חֹק וְיָרַד הֲדָרוֹ וַהֲמוֹנוֹ וְשַׁאֲנוֹ וְעַלִּיז בָּהּ׃ וַיִּשַּׁח
אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים תִּשְׁפָּלְנָה׃ וְגָבַהּ יְהוָה
צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ וְרָעוּ
כְבָשִׂים כִּדְבָרָם וְחָרְבוֹת מְרִיאִים יֹאכֵלוּ׃ הוֹי מוֹשְׁכֵי
הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא וּכְעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ הָאֹמְרִים
יָחִישָׁה מְהֵרָה מַעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃ הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע
שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק
לְמָר׃ הוֹי חַכְמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים׃ הוֹי
גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃ הַמְצַדְּקִים
רָשָׁע בְּשֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃ לָכֵן כַּאֲכֹל
לְשׁוֹן אֵשׁ קַשׁ וְחֵשׁ לַהַבָה יִשְׁקָע שָׁרְשָׁם כְּמָק יִהְיֶה וּפִרְחָם
כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת־תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאִמְרַת
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃ עַל־כֵּן חָרָה אַף־יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ
עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסֹחַי בְּקֶרֶב
הַחוּצוֹת בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ וְנָשָׂא
נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה
קַל יָבוֹא׃ לֹא־כָשֵׁל וְלֹא־נִכְשָׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
וְלֹא־נִפְתְּחָה אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃ אֲשֶׁר
חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל־קשָׁתָיו דְּרוּכוֹת סוּסָיו כַּחַלָמִישׁ
יֶחְשָׁבוּ וְכַגַּלְגַּל סוּפָתוֹ׃ שַׁאֲגָתוֹ כְּלָבִיא יִשְׁאָג כִּכְפִירִים
וְיִשְׁאַג וְיִנְהֹם וְיֹאחֵז טָרֶף וּפִלַּט וְאֵין מַצִּיל׃ וְיִנְהֹם עָלָיו
בַּיּוֹם הַהוּא כִּנְהִימַת הַיָּם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צָרָה
וְאוֹר חָשְׁכוּ בְעָרָיו׃

פרק ו׳

1 בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל־
כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ שְׂרָפִים עֹמְדִים
מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה
פָּנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ וְקָרָא זֶה
אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת
יִמָּלֵא עָשָׁן׃ וָאֹמַר אוֹי־לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־שְׂפָתַיִם
אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא־שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ
רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ וָאֶשְׁמַע
אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֵךְ־לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי
שְׁלָחֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל־
תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו
הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ
יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר
אִם־שָׁוְא עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּהְיֶה
שְׁמָמָה׃ וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכְאַלּוֹן אֲשֶׁר
בְּשֶׁלֶכֶת מַצֶּבֶת בָּהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַשְׁרָשָׁהּ׃

---

[1] מ: לאמור.

(5) ויק. 2: 5. 9. דב. 3: 19. 8, 7: 6.
(6) שה. 3: 2. 5. 9. 19. 3: 19. 8, 7: 6.
(7) שה. 9: 24.
(8) דב. 4: 13. בר. 16: 20.
(10) בר. 41: 42. שה. 8: 2.
(12) שה. 8: 8–10. 1: 22. 1.
מל. 21: 8.
(13) שה. 8: 10–12. מכו.
(14) שה. 8: 13. 14.
(5) שה. 8: 15. מכו. 29: 2.
(7) שה. 3: 9.
(8) שה. 3: 14. 15.
(1) ב. מכו. 1: 11. מכ. 7: 6. מש. 27: 30. בר. 27: 34.
(3) שה. 58: 5. דב. 9: 3.
(11) שה. 5: 1. דב. 2: 9. שה. 5: 2. 8: 4.
(14) שמ. 9: 18.
(16) שה. 5: 1. בר. 43: 14.

פרקא: ד.

1 ויהי בשנת שתים לצאתם מארץ מצרים (לבנין)
בית המקדש: ויהי דבר יי אל משה במדבר
סיני: בחדש הראשון בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים: לאמר: שא את ראש כל
עדת בני ישראל: במשפחותם: לבית אבותם
לפקודיהם: במספר כל זכר לגלגלתם:
2 מבן עשרים שנה ומעלה: כל יוצא צבא
בישראל: תפקדו אותם לצבאותם: אתה
ואהרן: תהיו פקודים לכל אחד לפי עבודתו
תפקדו אותם: ואלה פקודי שבטי ישראל:
3 ראובן בכור ישראל: בני ראובן חנוך ופלוא
חצרון וכרמי: אלה משפחות ראובן: פקודיהם
4 ששים ושש אלף וחמש מאות: ושבטו של
שמעון: שלומיאל בן צורישדי: פקודיו
5 ששים ושש אלף ושלש מאות: ושבטו של
גד: אליסף בן דעואל: פקודיו חמשים
6 ושבעה אלף וששה מאות וחמשים: ושבטו
של יהודה: נחשון בן עמינדב: פקודיו
7 שבעים וארבעה אלף ושש מאות: ושבטו של
יששכר: נתנאל בן צוער: פקודיו חמשים
8 וארבעה אלף וארבע מאות: ושבטו של
זבולן: אליאב בן חלון: פקודיו חמשים
9 ושבעה אלף וארבע מאות: כל הפקודים
למחנה יהודה מאה ושמונים ושש אלף
וארבע מאות לצבאותם: הם יסעו ראשונה:
10 ודגל מחנה יהודה: לצבאותם: ושבטו של
ראובן: אליצור בן שדיאור: פקודיו
11 ששים ושש אלף וחמש מאות: ושבטו של
שמעון: שלומיאל בן צורישדי: פקודיו
ששים ושש אלף ושלש מאות: ושבטו של
12 גד: אליסף בן דעואל: פקודיו חמשים
וארבעה אלף וארבע מאות וחמשים: כל
הפקודים למחנה ראובן מאה חמשים ואחד
אלף וארבע מאות וחמשים לצבאותם: והם
13 יסעו שניים: ודגל מחנה ראובן: ושבטו של
יששכר: נתנאל בן צוער: פקודיו חמשים
14 וארבעה אלף וארבע מאות: ושבטו של
זבולן: אליאב בן חלון: פקודיו חמשים
וארבעה אלף וארבע מאות: כל הפקודים
למחנה יהודה מאה ושמונים ושש אלף
וארבע מאות לצבאותם: הם יסעו ראשונה:

(1) שמ. 4: 16. 11: 4. 6: 4.
(2) במד. 21: 1. שמ. 4: 11. 8: 4.
(3) שמ. 6: 23.
(6) שמ. 7: 2. 9: 12.
(9) שמ. 3: 5.
(10) ד. שמ. 13: 22.
(11) שמ. 9: 7. שמ. 3: 1.
(14) שמ. 7: 9. 10. 6: 4.

פרקא: ה.

1 ויהי כיכלות בנות בני[1] ישראל: ויאמרו
2 מלכים. ויצו יי את משה לאמר: צו את
בני ישראל: וישלחו מן המחנה: כל צרוע
וכל זב ומכל טמא נפש: ויעשו כן בני
3 ישראל: וישלחו אותם: אל מחוץ למחנה
כאשר דבר יי אל משה: כן עשו בני
4 ישראל: ויאמר יי אל משה: לאמר: דבר
אל בני ישראל: איש או אשה כי יעשו
מכל חטאות האדם: למעול מעל ביי:
5 ואשמה הנפש ההוא: והתודו את חטאתם
אשר עשו: ונתן את אשמו בראשו: וחמשתו
6 יסף עליו: ונתן לאשר אשם לו: ואיש כי
תמות אין לו גואל להשיב האשם אליו:
7 האשם המושב ליי: לכהן מלבד איל
הכפרים: אשר יכפר בו עליו: ומנחתו
8 סלת עשרון שמן: ולבונה לא יתן עליה:
כי אשם הוא: והאיש אשר יהיה לו גואל
אשר ישיב האשם אליו: הוא יקח את
האשם אל יי: לכהן מלבד איל הכפרים
9 אשר יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל
קדשי בני ישראל: אשר יקריבו לכהן
10 אליו יהיה: ואיש את קדשיו לו יהיו: איש
את אשר יתן לכהן לו יהיה: ויאמר יי אל
משה לאמר: דבר אל בני ישראל: ואמרת
אליהם: איש איש כי תשטה אשתו: ומעלה
11 בו מעל: ושכב איש אתה שכבת זרע: ונעלם
מעיני אישה: ונסתרה והיא נטמאה: ועד
אין בה והיא לא נתפשה: ועבר עליו רוח
קנאה: וקנא את אשתו: והיא נטמאה: או
רוח קנאות עבר עליו: וקנא את אשתו:
והוא לא נטמאה: והעמיד האשה לפני יי:
13 ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: ונקי
האיש מעון הזה: והאשה ההוא תשא את
עונה: ויאמר הכהן: אל האשה לאמר: אם
לא שכב איש אותך: ואם לא שטית טמאה
תחת אישך: נקי היי מי המרים המאררים
האלה: ונתן הכהן את האלה על לב האשה:
15 ואמר הכהן: את האשה יתן יי לאלה
ולשבועה: בתוך עמך בתת יי את ירכך
נפלת ובטנך צבה: ובאו המים המאררים
האלה במעיך: לצבות בטן ולנפל ירך:
ואמרה האשה: אמן אמן: וכתב את
האלות האלה הכהן בספר: ומחה אל מי
המרים: והשקה את האשה את מי המרים
המאררים: ובאו בה המים המאררים
למרים: ונסתה הכהן את מנחת הקנאות
מיד האשה: והניף את המנחה לפני יי:
והקריב אתה אל המזבח: וקמץ הכהן
מן המנחה את אזכרתה: והקטיר המזבחה:
ואחר ישקה את האשה את המים: והיה אם
נטמאה ותמעל מעל באישה: ובאו בה המים
המאררים למרים: וצבתה בטנה ונפלה ירכה:
והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ואם לא
נטמאה האשה וטהורה היא: ונקתה וזרעה
29 זרע: זאת תורת הקנאות: אשר תשטה
אשה תחת אישה: ונטמאה: או איש אשר
עבר עליו רוח קנאות: וקנא את אשתו:
והעמיד את האשה לפני יי: ועשה לה הכהן
30 את כל התורה הזאת: ונקי האיש מעון:
והאשה ההוא תשא את עונה:

[1] ל: לבניין.

(1) שמ. 4: 3. במד. 19: 11. 13. 20.
(2) במד. 5: 1. 14.
(3) במד. 19: 9. 12. 20.
(4) שמ. 5: 1. 14.
(8) ו. מל. 1: 33.
(9) מל. 41: 43.
(12) ד. דבר. 26: 20. ד. במד. 15: 30. יג. 14: 3. 4.
(14) שמ. 5: 8.

[1]ואין: כאמור.

2 כי יום נקם׃* ושנת גאולי ציון לשלם לכל האבלים׃
3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה ויקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃
4 ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ויחדשו ערי חרבות שוממות דורות׃
5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם׃
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהללו׃
7 תחת בשתכם משנה ויהללו חלקם על כן בארצם משנה ישמחו עולם שמחת לבבם׃
8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃
9 והיה זרעם בגוים ונצריהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכם יהוה׃
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ועלי כלה תעדה כליה׃
11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃

פרק ס׳

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃
2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃
3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃
4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃
5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם׃
7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער ישים את ירושלם תהלה בארץ׃
8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃
9 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃
10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃
11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

פרק ס״א

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח׃
2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃
3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה ויקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃
4 ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ויחדשו ערי חרבות שוממות דורות׃
5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם׃
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהללו׃
7 תחת בשתכם משנה ויהללו חלקם על כן בארצם משנה ישמחו עולם שמחת לבבם׃
8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃
9 והיה זרעם בגוים ונצריהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכם יהוה׃
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ועלי כלה תעדה כליה׃
11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃
12 ולמען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃
13 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃
14 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃
15 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃
16 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
17 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם׃
18 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער ישים את ירושלם תהלה בארץ׃
19 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃
20 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃
21 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃
22 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
23 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

(2) ויק. 5: 6.
(4) ישע. 3: 9. 4: 7.
(8) ישע. 1: 6. ושם. 9: 24.
(9) ישע. 1: 10. 5: 14. ועו 7: 16. ובר. 11: 5. 6.
(10) דב. 6: 24. ובר. 37: 35. 36. ——
(1) ישע. 2: 7.
(2) ישע. 3: 10.
(4) ישע. 4: 11. 5: 2.
(6) ישע. 7: 4. ושם. 2: 3.
(7) ישע. 8: 1. ובר. 13: 22.
(8) ישע. 1: 19. דב. 6: 8.
12. 15.
(9) ישע. 3: 12. 1: 1. 22. 12:3.
(10) 1: ובר. 21: 8. ישע. 3: 12. 13.
(11) ישע. 9: 10. 15. 16.
(12) ישע. 3: 13. ויחז. 9: 1.
(13) ישע. 3: 14. 15.

15 ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אתי אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויתרכב יהוא וילך יזרעאלה כי יואם שכב שם׃ 17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את להקת יהוא בבאו ויאמר להקה אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך הרכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר הגיע המלאך אליהם ולא שב׃ 19 וישלח רכב שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם ולא שב והנהגת הבא כנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ 21 ויאמר יהורם אסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יהורם את ידיו וינס ויאמר אחזיהו מרמה אחזיהו׃ 24 ויהוא מלא כח את הקשת וירך את יהורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכרע ברכביו׃ 25 ויאמר יהוא אל בדקר שא השליכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אשר הנשא יהוה עליו את המשא הזה׃ 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה עתה שא והשליכהו בחלקת השדה כדבר יהוה׃ 27 וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם וינס מגדו וימת שם׃

(15) ואי. 3: 15. ירמ. 29: 2.
(16) מל. 97: 11.
(17) ו. שמ. 25: 8. ואי. 9: 71. 13. 24. ואי. 8: 17.
(19) 22. מל. 18: 43. דב. 35: 5. מש. 15: 16. שה. 2: 25. 11: 25. ואי. 9: 2.
(1) ואי. 8: 12. 3: 13. ד. שמ. 22: 41.
(2) ואי. 8: 11. 9: 16. מל. 71: 13. 24. ואי. 8: 17.
(4) ד. שמ. 3: 1. ו. ויבר. 11: 9. שמל. 4: 18.
(10) ואי. 5: 11. ושפ. 18: 19. 27: 13–15. מל. 21: 10. ואי. 8: 11.
(12) ואי. 5: 6. 7: 2.
(13) ואי. 8: 11. ד. שמ. 21: 9. 6.
(15) ואי. 9: 2. 10. 8: 11.
(16) ואי. 9: 2. 8: 11.
(18) ואי. 9: 11. 15.
(19) שה. 16: 11. 14. ואי. 8: 17. 9: 22. נשא. 8: 10. 12. 6.
(22) מל. 30: 11. ואי. 9: 19. נשא. 8: 11.
(24) ואי. 3: 6. 7.
(25) ואי. 9: 13. 14. 7: 5. ויבר. 8: 3. שמל. 7: 10. מל. 7: 16.
(26) ואי. 9. 20.
(27) ואי. 8: 17. נד. 58: 3. 6. ויבר. 2: 11.

28 حنة هي ٱلمرأة ٱلتي وقفت عندكما ههنا تصلي ٱلى ٱلرب.* 29 من
اجل هذا ٱلصبي صليت فاعطاني ٱلرب سؤلي ٱلذي سألته منه.
فانا ايضا قد ارجعته ٱلى ٱلرب كل ٱلايام التي يكون هو
مرجعا ٱلى ٱلرب.* وسجدا هناك للرب. 30 وصلت حنة
وقالت.* ٱبتهج قلبي بالرب ٱرتفع قرني بالرب ٱتسع فمي على
اعدائي لاني فرحت بخلاصك.* 31 ليس قدوس مثل
الرب لانه ليس آخر غيرك ولا صخر مثل الهنا.* 32 لا
تكثروا ان تتكلموا كلاما متعاليا. لا تخرج وقاحة من افواهكم
لان الرب اله علوم وله تتزن الافعال.

٢

1 وصلت حنة وقالت.* ٱبتهج قلبي بالرب ٱرتفع قرني بالرب
اتسع فمي على اعدائي لاني فرحت بخلاصك.* 2 ليس قدوس
كالرب لانه ليس آخر غيرك ولا صخر مثل الهنا.* 3 لا
تكثروا ان تتكلموا كلاما متعاليا. لا تخرج وقاحة من افواهكم
لان الرب اله علوم وله تتزن الافعال.

4 قسي الجبابرة ٱنكسرت والمتعثرون ٱتتزروا قوة.* 5 الشباع
ٱرتزقوا بالخبز والجياع كفوا حتى ان العاقر ولدت سبعة
وكثيرة البنين ذبلت.* 6 الرب يميت ويحيي يهبط ٱلى الهاوية
ويصعد.* 7 الرب يفقر ويغني يضع ويرفع ايضا.* 8 يقيم
المسكين من التراب من المزبلة يرفع البائس ليجلسه مع
الشرفاء ويورثه كرسي المجد لان للرب اعمدة الارض
وعليها رصف المسكونة.* 9 رجلي اتقيائه يحرس والاشرار
في الظلمة يصمتون لانه ليس بالقوة يتقوى الانسان.* 10 الرب
يحطم مخاصميه عليهم في السماء يرعد الرب يدين اقاصي
الارض ويعطي عزا لملكه ويرفع قرن مسيحه.* 11 ومضى
القرماني الى بيته والغلام كان يخدم الرب امام عالي الكاهن.

12 وبنو عالي كانوا بني لئيم لم يعرفوا الرب. 13 ولا حق
الكهنة من الشعب من يذبح ذبيحة يجيء غلام الكاهن
حين تنضج اللحم وبيده مدراة ذات ثلاث اسنان. 14 ويضرب
في القصعة او في القدر او في المرجل او في القمقم كل ما
تخرجه المدراة يأخذ الكاهن لنفسه هكذا يفعلون لكل
اسرائيل الآتين الى هناك الى شيلوه. 15 وايضا قبل ان
يوقدوا الشحم يجيء غلام الكاهن ويقول للرجل الذي
يذبح اعط اللحم ليشوي للكاهن ولا يأخذ منك لحما
مسلوقا بل نيئا. 16 فان قال له الرجل يوقدون الشحم
اليوم ثم خذ لنفسك حسب ما تشتهي نفسك فانه يقول
لا بل الآن اعطني والا فآخذ بالقوة. 17 فكانت خطية
الغلمان عظيمة جدا امام الرب لان الناس ازدروا بتقدمة
الرب. 18 وصموئيل كان يخدم امام الرب وهو غلام
متمنطق بأفود من كتان. 19 وامه كانت تصنع له جبة
صغيرة وتصعدها له من سنة الى سنة حين تصعد مع
رجلها لتذبح الذبيحة السنوية. 20 وكان عالي يبارك
القرماني وامرأته ويقول ليعوضك الرب نسلا من هذه
المرأة عوضا عن المطلوب الذي طلب للرب. وكانوا يذهبون
الى مكانهم. 21 وافتقد الرب حنة فحبلت وولدت ثلاثة
بنين وبنتين وكبر الغلام صموئيل عند الرب. 22 وعالي
كان قد شاخ جدا وسمع كل ما يفعل بنوه بجميع اسرائيل
وكيف كانوا يضاجعون النساء اللواتي يتجندن على باب
خيمة الاجتماع. 23 فقال لهم لماذا تفعلون مثل هذه
الامور التي اسمع عنها من جميع هذا الشعب. 24 لا يا
بني ليس خبر جيد اسمعه يجعل شعب الرب يعصون.
25 ان اخطأ انسان الى انسان يقضي عليه الله ولكن ان
اخطأ انسان الى الرب فمن يشفع له. فلم يسمعوا لصوت
ابيهم لان الرب اراد ان يميتهم. 26 والغلام صموئيل كان
يتقدم ويكبر وصار مرضيا عند الرب وعند الناس ايضا.
27 وجاء رجل الله الى عالي وقال له هكذا قال الرب
الم اتجل لبيت ابيك اذ كانوا في مصر عبيدا لبيت فرعون.

---

(29) هـ. 2: 15. 8: 10. 9: 20.
(30) هـ. 1: 1.
(31) هـ. 4: 3. 16.

(1) حـ. 10: 5. مز. 72: 10. اح 24: 15.
(2) هـ. 8: 15. 9: 4.
(3) حـ. 41: 40. د. 32: 28.
7. تث. 2: 10. مز. 122: 8. 9.

(1) حـ. 22: 20. 21. مز. 14: 14. مد. 5: 11. حـ. 6: 9. 17: 1. اح. 2: 3. مز. 8: 13. 16: 6.

(5) حـ. 8: 20. اح. 42: 8.
1. صم. 21: 10. 13.
(6) اح. 2: 1. 1. صم. 22: 19. اح. 38: 7. 1. دحـ. 21: 1. حـ. 12: 9. 10.
(7) اح. 2: 2. صم 12: 43. 1. ملو. 5: 8.
(8) اح. 2: 3. 1: 1.
(10) مز. 34: 7. اح. 5: 2. مز. 128: 1. 2. مدى. 10: 22.
(11) اح. 2: 5. 19: 21. 8: 21. 13. 14.
(12) حـ. 16: 6.
(13) مدى. 9: 12.

17 לְמִדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ
אַלְמָנָה׃ 18 לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים
כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ 19 אִם תֹּאבוּ
וְשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ 20 וְאִם תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב
תְּאֻכְלוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃ 21 אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה
מָלְאָתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְּחִים׃ 22 כַּסְפֵּךְ הָיָה
לְסִגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ 23 שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ
אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא
יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃ 24 לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי
אֶנָּחֲמָה מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ 25 וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרֹף
כַּבֹּר סִגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל בְּדִילָיִךְ׃ 26 וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה
וְיֹעֲצַיִךְ כְּתִחִלָּה אַחֲרֵי כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃
27 צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ 28 וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים
יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכָּלּוּ׃ 29 כִּי יֵבֹשׁוּ מֵאֵלוֹנִים אֲשֶׁר חִמַּדְתֶּם
וְתַחְפְּרוּ מִגַּנּוֹת אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם׃ 30 כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ
וּכְגַנָּה אֲשֶׁר מַיִם אֵין לָהּ׃ 31 וְהָיָה הֶחָסֹן לְנְעֹרֶת וּפָעֳלוֹ לְנִיצוֹץ
וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃

פרק ב.

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
2 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים
וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם׃ 3 וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים
וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יְהוָה אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו
וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃
4 וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד
מִלְחָמָה׃ 5 בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלֵכָה בְּאוֹר יְהוָה׃ 6 כִּי נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ
בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם וְעוֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי נׇכְרִים
יַשְׂפִּיקוּ׃ 7 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה לְאוֹצְרוֹתָיו וַתִּמָּלֵא
אַרְצוֹ סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃ 8 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים
לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲוֶה לַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו׃ 9 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל
אִישׁ וְאַל תִּשָּׂא לָהֶם׃ 10 בֹּא בַצּוּר וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה
וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ׃ 11 עֵינֵי גַבֹהוֹת שְׁפַל אָדָם וְנִשַּׁח רוּם אֲנָשִׁים וְשָׂגַב
יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 12 כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל גַּאֶה וָרָם
וְעַל כָּל נִשָּׂא וְשָׁפָל׃ 13 וְעַל כָּל אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרִמִים וְהַנִּשָּׂאִים
וְעַל כָּל אַלוֹנֵי בָשָׁן׃ 14 וְעַל כָּל הָרִים הָרָמִים וְעַל כָּל גְּבָעוֹת
הַנִּשָּׂאוֹת׃ 15 וְעַל כָּל מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל חוֹמָה בְצוּרָה׃ 16 וְעַל כָּל
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל שִׂכְיָה חֲמוּדוֹת׃ 17 וְשַׁח גֹּבַהּ הָאָדָם וְשָׁפַל
רוּם אֲנָשִׁים וְשָׂגַב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 18 וְהָאֱלִילִים כָּלִיל
יַחֲלֹף׃ 19 וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִמְחִלּוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה
וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 20 בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ הָאָדָם
אֶת אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחְפֹּר
פֻּרָעוֹת וְלַעֲטַלֵפִים׃ 21 לָבוֹא בְּנִקְרֻעֵי הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי הַנְּקִיקִים
מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 22 חִדְלוּ לָכֶם
מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפָּיו כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃

פרק ג.

1 כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלִַם וּמִיהוּדָה מַשְׁעֵן
וּמַשְׁעֶנֶת כָּל מִשְׁעַן לֶחֶם וְכָל מִשְׁעַן מָיִם׃ 2 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה
שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקוֹסֵם וְזָקֵן׃ 3 שַׂר חֲמִשִּׁים וּפָנֶה שְׂאֵת וְיוֹעֵץ וְחָכָם
חֲרָשִׁים וְנָבוֹן לָחַשׁ׃ 4 וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ
בָּם׃ 5 וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהְבוּ הַיֶּלֶד בַּזָּקֵן
וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃ 6 כִּי יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו לֵאמֹר שִׂמְלָה
לְךָ קָצִין תִּהְיֶה לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ 7 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר לֹא אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה אַל תְּשִׂימוּנִי
קְצִין עָם׃ 8 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם
אֶל יְהוָה לְמָרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ׃ 9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם
כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחָדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃ 10 אִמְרוּ
צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ 11 אוֹי לָרָשָׁע רָע כִּי גְמוּל
יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ׃ 12 עַמִּי נֹגְשָׂיו עוֹלְלִים וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בּוֹ עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ
מַתְעִים וְדֶרֶךְ אׇרְחוֹתֶיךָ בִּלָּעוּ׃ 13 נִצָּב לָרִיב יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃
14 יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו אַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם
גְּזֵלַת הָעָנִי בָּתֵּיכֶם׃ 15 מַה לָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ
נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת׃ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן
וַתֵּלַכְנָה נְטוּיוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם הָלוֹךְ וְטָפוֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶן
תְּעַכַּסְנָה׃ 17 וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קׇדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה פָּתְהֶן יְגַלֶּה׃
18 בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֶת תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשֵּׂהרֹנִים׃
19 הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁירוֹת וְהָרְעָלוֹת׃ 20 הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים
וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃ 21 הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ 22 הַמַּחֲלָצוֹת
וְהַמְּעִילוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהַחֲרִיטִים׃ 23 וְהַגִּלְיוֹנִים וְהַסְּדִינִים
וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים׃ 24 וְהָיָה תַּחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה
נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲשׂוֹף כִּי כְוִיָּה
תַּחַת יֹפִי׃ 25 מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃ 26 וְאָנוּ וְאָבְלוּ
פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

פרק ד.

1 וְהֶחֱזִיקוּ שִׁבְעָה נָשִׁים בָּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לַחְמֵנוּ
נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ׃
2 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה לְצְבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לִגְאוֹן וּלְתִפְאָרֶת
לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל׃ 3 וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלִַם קָדוֹשׁ
יֵאָמֵר לוֹ כָּל כָּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלִָם׃ 4 אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צוֹאַת
בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלִַם יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעָר׃
5 וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ עָנָן יוֹמָם וְנָגַהּ אֵשׁ
לָהָבָה לָיְלָה כִּי עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה׃ 6 וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב
וּלְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

---

(18) נשא 1: 4. 13.
(20) בר׳ 37: 29. דב׳ 9: 3. 1. שמ׳ 5: 6.
(21) מד׳ 49: 17. מש׳ 5: 19. 1. מלכ׳ 6: 7. מד׳ 1: 17. מש׳ 20: 15. יא׳ 5: 20. 1. שמ׳ 5: 18.
(22) נשא 2: 10.
(1) נשא 1: 6.
(2) נשא 1: 7.
(3) נשא 1: 1. 8. 27: 5. 6. 9: 17.
(5) נשא 1: 11. 19. 20.
(6) נשא 1: 12.
(7) נד׳ 1: 6.
(8) ב׳ נד׳ 13: 19. נשא 42: 6. מש׳ 27: 30. מש׳ 11: 21.
(9) נשא 21: 15. 2: 3.
(10) נשא 1: 21. מש׳ 12: 12. מד׳ 5: 10. 11. נשא 1: 22. מד׳ 39: 1.
(11) מלכ׳ 17: 17. בר׳ 36: 28. 3. שמ׳ 23: 4. 44: 19. יא׳ 49: 7. בר׳ 25: 2. 107: 10. 14. יא׳ 13: 16. נד׳ 42: 11. מש׳ 12: 15. נד׳ 5: 8. 8: 10.
(12) נשא 9: 1. יואל 2: 10. שו׳ 27: 30.
(13) בר׳ 50: 10.
(3) נשא 10: 18. 19. יא׳ 15: 10. 20: 14.
(5) נשא 10: 21. 22. 16: 16.
(8) יא׳ 9: 17. 18.
(9) נשא 41: 18.
(11) נשא 10: 18.
(12) בר׳ 30: 3. נד׳ 66: 12.

[1] כי שׁנ כּוּ מִנִּי מִסְפָּר׃

14 וּבְנֵי זַתּוּא שְׁכַנְיָה יְהוֹחָנָן וּבְנֵי בָנִי מְשֻׁלָּם:
15 וּבְנֵי אֲדִינ֗וּ בְּנֵי יְהוֹנָתָן וְעִמָּהֶם חֲמִשִּׁים וְשִׁבְעָה זְכָרִים:
16 וּבְנֵי אָטֵר לִיחִזְקִיָּה בְּנֵי עָזִּיקָם:
17 וּבְנֵי בִּצַּי בְּנֵי חָשֻׁם וּבְנֵי גִּבָּר:
18 בְּנֵי יוֹרָה[1] חָרִיף וְעַנְיָתוֹת וְנֹבָה:
19 בְּנֵי חָשֻׁם עֲבָדְיָה יְרֻשָׁלָם:
20 בְּנֵי גִּבָּר צְפַחְיָה חַטִּיל פְּכֶרֶת הַצְּבָיִים וְאָמֹן:
21 בְּנֵי שְׁפַטְיָה בְּנֵי חַטִּיל בְּנֵי פֹכֶרֶת הַצְּבָיִים וְאָמֹן:
22 בְּנֵי חָרִים יְדַעְיָה וְחַטּוּשׁ:
23 בְּנֵי הוֹדַוְיָה בְּנֵי חָשֻׁם בְּנֵי בֶצַי:
24 בְּנֵי חָרִיף בְּנֵי עַנְתוֹתִיָּה נֹבָה מַגְפִּיעָשׁ:
25 בְּנֵי מְשֻׁלָּם חִזְקִיָּה בְּנֵי שַׁלּוּם בְּנֵי אֲחִיטוּב:
26 בְּנֵי צָדוֹק בְּנֵי מְרָיוֹת בְּנֵי אֲחִיטוּב נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים:
27 בְּנֵי שְׁפַטְיָה בְּנֵי יַעֲלָה בְּנֵי פֹכֶרֶת הַצְּבָיִים בְּנֵי אָמוֹן:
28 כָּל הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם:
29 וְאֵלֶּה הָעֹלִים מִתֵּל מֶלַח תֵּל חַרְשָׁא כְּרוּב אַדָּן וְאִמֵּר וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד בֵּית אֲבוֹתָם וְזַרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה:
30 בְּנֵי דְלָיָה בְּנֵי טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוֹדָא שֶׁשִּׁים וּשְׁנָיִם:
31 וּמִן הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חֲבָיָה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בַרְזִלַּי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בַּרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקָּרֵא עַל שְׁמָם:
32 אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְתָבָם הַמִּתְיַחְשִׂים וְלֹא נִמְצָאוּ וַיְגֹאֲלוּ מִן הַכְּהֻנָּה:
33 וַיֹּאמֶר הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ הַקָּדָשִׁים עַד עֲמֹד כֹּהֵן לְאוּרִים וְלִתֻמִּים:
34 כָּל הַקָּהָל כְּאִישׁ אֶחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים:
35 לְבַד מֵעַבְדֵיהֶם וְשִׁפְחוֹתֵיהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשֹׁרְרִים וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתָיִם:
36 סוּסֵיהֶם שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה מֵאוֹת אֲתוֹנֵיהֶם מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים:
37 גְּמַלֵּיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמֹרֵיהֶם שִׁשֶּׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים:
38 וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת בְּבוֹאָם בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ עַל מְכוֹנוֹ:
39 כְּכֹחָם נָתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה דַּרְכֹּנִים זָהָב אֶלֶף וְשִׁשֶּׁת אֲלָפִים וּמָנִים כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וּכְתֹנוֹת כֹּהֲנִים מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד:
40 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהָעָם בִּירוּשָׁלַם וּבְשָׁרֵי הָעָם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם:
41 וּבְהִמָּלֵא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים וַיֵּאָסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
42 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
43 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
44 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
45 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
46 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
47 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
48 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
49 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
50 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
51 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
52 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
53 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
54 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
55 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
56 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
57 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
58 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
59 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
60 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
61 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
62 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
63 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
64 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
65 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
66 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
67 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
68 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
69 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
70 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
71 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
72 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
73 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
74 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
75 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
76 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
77 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
78 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
79 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
80 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
81 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
82 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
83 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
84 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
85 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
86 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
87 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
88 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
89 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
90 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
91 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
92 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
93 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
94 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
95 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
96 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
97 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
98 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
99 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
100 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
101 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
102 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
103 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
104 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
105 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
106 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
107 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
108 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
109 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
110 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם:
111 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ:
112 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:
113 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
114 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
115 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:
116 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה שֶׁמַע עֲנָיָה וּרְאִיָּה חִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ:
117 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִכָּל הָעָם הָיָה מִתְנַשֵּׂא וְכִפְתְּחוֹ עָמְדוּ כָּל הָעָם:
118 וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה:
119 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה וְשֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם:
120 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא:
121 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּ

הם כמעט ושבתי רפאתיו׃
ואלה נחומים׃
5 ואני בראתי ניב שפתים׃ שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו׃
6 והרשעים כים נגרש כי השקט ולא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
7 אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
8 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃
9 אותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב
10 ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא הדעת והן ביום צום חפצכם תמצאו כל עציבכם׃
11 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרוף רשע לא תצומו כיום לא תשמיעו קולכם במרום׃
12 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃
13 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃
14 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃
15 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח וילך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃
16 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃
17 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃
18 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה ככוא מים אשר לא יכזבו מימיו׃
19 ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃
20 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת עדן קדוש ליהוה מכובד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
21 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃
22 הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃
23 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃
24 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה׃
25 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל ויולדו און׃
26 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ומרעך נפתח צפע׃
27 קוריהם לא יהיה לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃
28 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
29 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בם לא ידע שלום׃
30 על כן רחק משפט מאתנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נתהלך׃
31 נגשש כעורים קיר וכאין עינים נגשש כשלנו בנגה כנשפים בעשיות כמתים׃
32 נהמה כדובים כל ונמיר כיונים נהגה משפט ואין לישועה רחקה ממנו׃
33 כי פשעינו נגדך רבו וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
34 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃
35 ונקוש לאחור ורחק משפט כי כשלה באמת נתיבה והמישור לא תוכל בא׃
36 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל ויראה יהוה וירע בעיניו מבלי היות משפט׃
37 וירא כי אין איש ויתאונן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו ותסמכהו צדקתו׃
38 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תכסות וילט כמעיל קנאה׃
39 כגמול כעל חמות לצריו גמול לאיביו לאיים לים גמול ישלם׃
40 ויראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃
41 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃
42 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃

פרק ס׳.

1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃
2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃
3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃
4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃
5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך׃
6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃
7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃
8 מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם׃
9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃
10 ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃
11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים והובלים מלכיהם׃
12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃
14 והלכו אליך שחוה בני מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃
15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושתי אשימך לגאון עולם משוש דור ודור׃
16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב׃
17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃
18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃
19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃
20 לא יבוא עוד שמשך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃
21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃
22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃

פרק ס״א.

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח׃
2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃
3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃
4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקימו וחדשו ערי חרבות שממות דורות׃
5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם׃
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיצו׃
7 תחת בשתכם משנה ויכלמו חלקם על כן בארצם משנה ילהו שמחת עולם תהיה להם׃
8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃
9 והודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יהוה׃
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ועדי כלה תעדה כליה׃
11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃

פרק ס״ב.

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃
2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃
3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃
4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃
5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם׃
7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער יעשה את ירושלם תהלה בארץ׃
8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃
9 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃
10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃
11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

פרק ס״ג.

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע׃
2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך בגת׃
3 פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי׃
4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃
5 ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃
6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם׃
7 חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה וטוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃
8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃
9 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם׃
10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃
11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו׃
12 המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃
13 המוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃
14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃
15 השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃
16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃
17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃
18 למה ירשו עם קדשך צרינו בוסו מקדשך׃
19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם׃

פרק ס״ד.

1 לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃
2 כהבעיר אש צרפת מים אש תגרה מים לשמך לצריך ומפניך גוים ירגזו׃
3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃
4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו׃
5 פגעת בשמח ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃
6 ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כלנו כעלה וכרוח עונתינו ישאונו׃
7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונתינו׃
8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו׃
9 אל תקצף יהוה עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃
10 עיר קדשך היתה מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃
11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענה עד מאד׃

פרק ס״ה.

1 נדרשתי לא שאלו נמצאתי לא בקשוני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃
2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר הלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם׃
3 העם המכעיסים אתי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על אבני הלבנים׃
4 הישבים בקברים ובנצורות ילינו האכלים בשר חזיר ומרק פגלים בכליהם׃
5 האמרים קרב אלי אל תגש כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום׃
6 הן כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם׃
7 עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי את פעלתם ראשונה אל חיקם׃
8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל׃
9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי ישכנו שם׃
10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני׃
11 ואתם העזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃
12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם׃
13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבושו׃
14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תזעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי ובכך אדני יהוה וקרא לעבדיו שם אחר׃
16 אשר המתברך בארץ באלהי אמן יתברך ובכל הנשבע בארץ באלהי אמן ישבע כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני׃
17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב׃
18 כי אם שישו ושמחו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש׃
19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא תשמע עוד בה קול בכי וקול זעקה׃
20 לא יהיה משם עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל׃
21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את פריים׃
22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי׃
23 לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברכות יהוה המה וצאצאיהם אתם׃
24 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃
25 זאב וטלה יחדו ירעו והאריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃

פרק ס״ו.

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃
2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃
3 שוחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגוראתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבשו׃
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃
8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה התחולל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃
9 הלא אני המוליד ולא אסגיר אמר יהוה אם אני המסגיר ועצרתי אמר אלהיך׃
10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחם אתכם ובירושלם תנחמו׃
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃
15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפריונים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃
21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃
23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר׃

---

(5) שה. 18: 9.
(7) ירמ. 3: 17–19. 1. שה. 10: 13.
(9) שה. 9: 10. 37: 5. שה. 40: 5. 72: 18. 145: 3. קה. 33: 11.
(10) שה. 28: 26. שה. 65: 9. 10. 147: 8. איי. 5: 24. 10. 51: 16. קה. 14: 17. 7.
(11) 1. דהי. 2: 7. שה. 113: 12. 11. 12. יחז. 12: 5. יח. 1: 19. יחז. 3: 19.
(12) נשי. 4: 15. שה. 33: 10. יח. 8: 10.
(13) שה. 9: 1. 1. שה. 3: 19. (14) דב. 28: 29. יח. 59: 10. יחז. 9: 8. (15) שה. 35: 10.
(16) 1. דהי. 2: 9. שה. 107: 42.
(17) שה. 94: 12. שמי. 3: 11. 12. יחז. 12: 5. יח. 1: 12. יחז. 3: 19.
(18) דב. 32: 39. 1. דהי. 2: 6. יח. 30: 26. שה. 6: 1.
(19) שה. 34: 19. 91: 3. 10. שמי. 24: 16. 1. שה. 10: 13.
(20) שה. 33: 19. 37: 19.
(21) שה. 31: 20.
(22) יח. 11: 9. 35: 9. 65: 25. שע. 34: 25.
(23) שה. 91: 12. שה. 2: 18.
(25) שה. 112: 2. 72: 16.
(26) שמי. 9: 11. 10: 27.
(27) שה. 111: 2. שמי. 9: 12.

1מ: לְ שָׁחֶה חפצך. 2מ: אחזקתיך. 3מ: אחזקתיך. 4מ: לְ שָׁחֶה דבקה.

(ק"ק ד)ופנה ישמע לתפלת הלוי ולא בזה את תפלתו׃

15 שמעה אלי ואענני אריב בשיחי והומיה׃
16 מקול אויב מפני עוק כי יטו עלי און ובזעם יתנרוני׃
17 לבבי חלי בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃
18 יראה וראדה תבוא בי ותכסני פלצות׃
19 ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃
20 הנה ארחיק נד אלין במדבר סלה׃
21 אחישה מפלט לי מרוח סערה מטר׃
22 בלעם אדני שפה פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃
23 יומם ולילה ישובבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃
24 והות בקרבה ולא ימוש מרחובה תוך׃
25 כי לא איב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתתר ממנו׃
26 ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃
27 אשר יחד נמתק סוד ובבית אלהים נהלך ברגש׃
28 יבא מות עליהם וירדו חיים שאולה כי רעות במגוריהם בקרבם׃
29 ואני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃
30 ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה אשמע קולי׃
31 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃
32 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר לא חלפות להם ולא יראו אלהים׃
33 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃
34 חלקו חמאת מפי ולבו מלחמה רכו דבריו משמן ואמן מחרבות׃
35 השליך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃
36 ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך׃

תפלה ט׳.

1 שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃
2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים׃
3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי׃

(15) שה. 38: 11. 41: 9. איכ. 18: 15.
(16) חב. 25: 15. ו. שה. 10: 1. שה. 72: 10. נש. 21: 14. שה. 27: 22. 23.
(20) איכ. 14: 3.
(21) שה. 13: 4. שה. 38: 11.
(27) שה. 57: 6.
(29) שה. 17: 10.
(30) שה. 12: 11. 34: 3.

(1) שה. 14: 5. 13. 14. שה. 39: 4.
(3) שה. 29: 2.
(4) שה. 28: 67. שה. 17: 12.
(5) נש. 14: 11.
(6) שה. 9: 25. 16: 22. 17: 11. שה. 90: 6. 102: 11. 103: 15. 144: 4. נש. 38: 12. 40: 9. שה. 4: 14.
(7) שה. 78: 39. 89: 47. שה. 102: 11.
(8) שה. 20: 9.
(9) ב. שה. 12: 23.
(10) שה. 8: 18. 20: 9. שה. 103: 16.
(11) שה. 39: 1. 9. 40: 9. ו. שה. 1: 10. שה. 10: 1.
(12) שה. 26: 12.
(13) שה. 9: 27.
(16) שה. 10: 1. 20. 14: 6. שה. 39: 13. 62: 9.
(17) שה. 14: 1–3 שה. 8: 4. 144: 3. שה. 2: 6.
(19) שה. 9: 18.
(20) שה. 36: 6. שה. 16: 12. שה. 21: 12. ואכ. 3: 12.

מִבְטְחֵי נְאֻם׃
הֲבִיטָה מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
וְכַלָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃

פרק פ. סְ

1 לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃
2 הַאֲזִינָה רֹעֶה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
3 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃
4 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
5 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
6 הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃
7 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
8 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
9 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
10 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶץ וַתְּמַלֵּא הָאָרֶץ׃
11 הָרִים כֻּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃
12 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נְהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃
13 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃
14 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃
15 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
16 וְכַלָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
17 שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
18 תְּהִי יַד אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
19 וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
20 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
21 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
22 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃

פרק פא. לַ

1 הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
2 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃
3 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
4 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
5 עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
6 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃
7 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
8 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי׃
9 לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
10 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
11 וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃
12 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
13 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
14 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
15 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃
16 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

פרק פב. לְ

1 אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
2 עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
3 שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

פרק פג. שִׁ

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃
2 אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל׃
3 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
4 עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ׃
5 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
6 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
7 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
8 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר׃
9 גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃
10 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
11 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
12 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וּכְזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃
13 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
14 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
15 כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלַהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
16 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
17 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
18 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
19 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃

פרק פד. לַ

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃
4 גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף דַּלְתִּי בֵּית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
13 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פרק פה. לְ

1 לְבָנֶיךָ מֵאַרְצֶךָ רָצִיתָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
2 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃
3 אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
4 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
5 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
6 הֲלוֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
7 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃
8 אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
9 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
10 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
11 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
12 גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
13 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

---

[1] מ: דְּכָפוֹת.

[2] מ: דְּפוֹת.

(3) בר. 18: 25. איוב 32: 4.
ב. דברי. 19: 7. נחמ. 34: 12.
17. דנ. 9: 14. ירמ. 3: 5.
(4) נחמ. 1: 5. 18.
(5) נחמ. 5: 8. 11: 13. 22: 23. מיכה.
(8) איוב 4: 32. 32: 7. נחמ. 15: 18.
(9) בר. 47: 9. ו. דברי. 29: 1. 15. נחמ. 7: 6. ירמ. 39: 5. 102: 11. 144: 4.
(12) ירמ. 129: 6. יש. 17: 6.
(13) נחמ. 11: 20. 18: 14. 27: 8. ירמ. 112: 10. מלא. 10: 28.
(14) יש. 59: 5. 6.
(15) נחמ. 27: 18.
(18) נחמ. 7: 10. 20: 9. ירמ. 36: 37.
(19) ירמ. 113: 7.
(22) ירמ. 35: 26. 109: 29.

(2) ירמ. 143: 2. יש. 3: 20.
(4) נחמ. 36: 5.
(6) יש. 2: 19. 21. שופ. 2: 6. 21. בר. 12: 26. נחמ. 26: 11.
(8) בר. 1: 6. ירמ. 104: 2. 3.
(9) בר. 1: 16. נחמ. 38: 31. מלא. בר. 5: 8.
(10) נחמ. 5: 9. ירמ. 71: 15.
(11) נחמ. 23: 8. 9. 35: 14.
(12) יש. 45: 9. איוב 18: 6. כש. 9: 20. נחמ. 11: 10.
(13) נחמ. 26: 12. יש. 30: 7.

15 כַּחֶרֶשׂ נִמּוֹקַ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי
וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃
16 כִּי סְבָבוּנִי כְלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי
כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃
17 אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי׃
18 יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃
19 וְאַתָּה יְהוָה אַל־תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
20 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
21 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃
22 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃
23 יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ
וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃
24 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִיו וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ
וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃
25 מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃
26 יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃
27 יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃
28 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃
29 אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה׃
30 זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לָאֲדֹנָי לַדּוֹר׃
31 יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

לב

1 לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
2 אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃
3 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
4 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
5 חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה
וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
6 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
7 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
8 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי׃
9 אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
11 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃

לג

12 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
13 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃
14 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
15 כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
16 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
17 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
18 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
19 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
20 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
21 יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
22 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
23 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
24 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
25 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
26 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
27 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
28 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
29 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
30 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
31 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
32 כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
33 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

לד

34 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
(ב) אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃

---

[1] מ: חֲפֵרוּ. [2] מ: כַּחֲפֹר.

(15) שה. 10: 15.
(17) שה. 2: 3. 34: 6.
(22) מש. 9: 2. 3. שו. 21: 3.
(24) ד. שה. 15: 30. 19: 4. יה. 14: 4.
(25) שה. 7: 6. 7.
(26) שה. 1: 8.
(27) שה. 7: 13.
(28) מו. 119: 120. שה. 20: 7.
(30) יה. 2: 22.
(32) מש. 6: 10. דב. 45: 9. יה. 49: 19. ש. 9: 20.
(33) שה. 9: 19. 1. שה. 2: 25.
(34) שה. 13: 20-22. 33: 7. מו. 39: 10.

(1) 1. שה. 19: 4. שה. 7: 16. מה. 4: 3. 8. שה. 7: 11.
(3) מו. 138: 8. דב. 64: 8.
(4) 1. שה. 16: 7.
(7) מו. 139: 1. 2.
(8) מו. 119: 73.
(9) חב. 2: 7. 3: 19. דב. 64: 8. 10.
(10) מו. 139: 14-16.
(14) מו. 139: 1.
(15) דב. 3: 11. שה. 9: 12. 15. 20. 21. מו. 25: 18.
(16) דב. 38: 13. שה. 3: 10.

17 מחגרת בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃
18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃
19 ידיה שלחה בכשור וכפיה תמכו פלך׃
20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃
21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃
22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃
23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃
24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃
25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃
26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃
27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃
28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃
29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃
30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃
31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה׃

קהלת

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם׃
2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל׃
3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש׃
4 דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת׃
5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם׃
6 הולך אל דרום וסובב צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביתיו שב הרוח׃
7 כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת׃
8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמוע׃
9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שייעשה ואין כל חדש תחת השמש׃
10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו׃
11 אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרונה׃
12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם׃
13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃
14 ראיתי את כל המעשים אשר עשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח׃
15 מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות׃
16 דברתי אני עם לבי לאמר הנה אני הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני אך ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת׃
17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח׃
18 כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב׃

פרק ב׳

1 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל׃
2 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו עושה׃
3 תרתי במלבי למשוך בייני ולבי נוהג בחכמה וללהות בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם׃
4 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים׃
5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עצי כל פרי׃
6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים׃
7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היו לי גם מקנה בקר וצאן היה לי הרבה מכל שהיו לפני בירושלם׃
8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגולת מלכים ומדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות הרבה׃
9 וגדלתי והוספתי מכל שהיו לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי׃
10 וכל אשר שאלו עיני לא אצניעה מהם לא אמנע לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי׃
11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש׃
12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו׃
13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך׃
14 החכם עיניו בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כולם׃
15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הסכל גם אני יקרני ולמה חכמתי אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל׃
16 כי אין זכרון לחכם עם הסכל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הסכל׃
17 ושנאתי את החיים כי רע אלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח׃
18 ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי׃
19 ומי יודע החכם יהיה או סכל ושלט בכל עמלי שעמלתי תחת השמש שחכמתי בו גם זה הבל׃
20 וסבותי אני להאביד את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש׃
21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו חלקו יתן גם זה הבל ורעה רבה׃
22 כי מה היתה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש׃
23 כי כל ימיו מכאובים וכעס עניניו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא׃
24 אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא׃
25 כי מי יאכל ומי יחיש חוץ ממני׃
26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן עניין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח׃

פרק ג׳

1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים׃
2 עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע׃
3 עת להרוג ועת לרפא עת לפרוץ ועת לבנות׃
4 עת לבכות ועת לשחוק עת לספוד ועת לרקוד׃
5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבק ועת לרחק מחבק׃
6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך׃
7 עת לקרוע ועת לתפור עת להחריש ועת לדבר׃
8 עת לאהוב ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום׃
9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל בו׃
10 ראיתי את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃
11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם בלתי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף׃
12 ידעתי כי אין טוב באדם כי אם לשמח ולעשות טוב בחייו׃
13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא׃
14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומאתו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו׃
15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף׃
16 עוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע׃
17 אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפוט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם׃
18 אמרתי אני בלבי על דבר בני האדם לברר להם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם׃
19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל׃
20 הכל הולכים אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר׃
21 מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ׃
22 ראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו׃

פרק ד׳

1 ושבתי אני ואראה את כל העשקות אשר נעשות תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם׃
2 ושבחתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עד הנה׃
3 וטוב מן שניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש׃
4 ראיתי אני את כל עמל וכל כשרון המעשה כי הוא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח׃
5 האויל חובק את ידיו ואוכל את בשרו׃
6 טוב חפנים נחת מאשר חפנים עמל ורעות רוח׃
7 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש׃
8 יש אחד ואין שני גם בן גם אח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבענה עושר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל ועניין רע הוא׃
9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם׃
10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואוי לאחד שנפל ואין שני להקימו׃
11 גם אם ישכבו שנים וחם להם ואחד איך יחם׃
12 ואם יתקפנו האחד שנים יעמדו נגדו והחוט המשולש לא במהרה ינתק׃
13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד׃
14 כי מבית הסורים יצא למלוך כי גם במלכותו נולד רש׃
15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו׃
16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח׃
17 שמור רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע׃

1: ספר מלכים ראשון פרק ג׳. 2: בראשית פרק ב׳.

(17) בר. 1: 21.
(18) שמ. 3: 11.
(20) שמ. 7: 6. 16. 19. 8: 22. 35.
9. תה. 39: 5. 13.
(21) תה. 88: 12. 23: 4.
—
(4) שמ. 6: 10. 10: 7.
(6) קה. 9: 13.
(7) משלי 3: 11. תה. 11: 33.
(8) שמ. 9: 12.
(10) שמ. 9: 12. 12: 14.
יהוש. 3: 7.
(11) תה. 10: 11. 14. 35: 22.
94: 11.
(12) תה. 73: 22. 92: 6.
משלי 3: 18. קה. 1: 22.
(13) שמ. 5: 8. 22: 21. 1.
יחז. 7: 3. תה. 78: 8. 88: 9. 143: 6.
(14) תה. 101: 3.

3: קהלת. 4: מ"ת בלי פתח קמץ.

(15) בר. 4: 5. 6. שמ. 22: 26. תה. 119: 6. 1. משלי 3: 21.
(16) שר. 65: 16.
(17) תה. 37: 6. 112: 4. שר. 58: 8. 10.
(18) יחז. 26: 5. 6. תה. 3: 5. 4: 8. מלכ. 3: 24.
(19) תה. 45: 12.
(20) יחז. 26: 16. תה. 28: 1. מלכ. 3: 15.
(15) בר. 4: 5. 6. שמ. 22: 26. תה. 119: 6. 1. משלי 3: 21.
(16) שר. 65: 16.
(17) תה. 37: 6. 112: 4. שר. 58: 8. 10.
(18) יחז. 26: 5. 6. תה. 3: 5. 4: 8. מלכ. 3: 24.
(19) תה. 45: 12.
(20) יחז. 26: 16. תה. 28: 1. מלכ. 3: 15.
65. שמ. 8: 14. 18. 14. מלכ. 11: 7.
—
(3) שמ. 13: 2.
(4) שמ. 16: 10. 17: 2. 6. 21: 3. 30: 1. תה. 91: 15.
(5) מלכ. 14: 2.
(6) שמ. 21: 7. תה. 37: 1. 12. 35. 73: 11. 12. 92: 7. יח. 1. מלכ. 3: 15.

9 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם יוֹם קָדוֹשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ אַל־תִּתְאַבְּלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל־הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃

10 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִוא מָעֻזְּכֶם׃

11 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַס כִּי הַיּוֹם קָדוֹשׁ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ׃

12 וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם׃

13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי אָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֶזְרָא הַסּוֹפֵר לְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃

14 וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בְּחַג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃

15 וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי־זַיִת וַעֲלֵי עֲצֵי־שֶׁמֶן וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים וַעֲלֵי עֲצֵי־עָבֹת לַעֲשׂוֹת סֻכֹּת כַּכָּתוּב׃

16 וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ וּבְחַצְרוֹתָם וּבְחַצְרוֹת בֵּית־הָאֱלֹהִים וּבִרְחוֹב שַׁעַר־הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר־אֶפְרָיִם׃

17 וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן־הַשְּׁבִי סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בִּן־נוּן כֵּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃

18 וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ חַג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט׃

ט.

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֶסְפוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה עֲלֵיהֶם׃

2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל־בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם׃

(10) מד. 16: 22. דב. 5: 23. (16) נחמ. 12: 13.
קה. 17: 28. (17) ד. במד. 15: 31. 17:
(11) נחמ. 34: 3. 6: 30. 14. 23. נד. 19: 22. 29. 14.
(12) נחמ. 32: 7. 1. מה. 1: 19.
(13) נחמ. 9: 4. 36: 5. (20) נחמ. 32: 9. נד. 3: 1-3.
(14) נחמ. 11: 10. נד. 22: (21) מו. 107: 40. דב. 2:
22. יהל. 3: 7. 21.
(15) 1. מכ. 8: 35. 17: 1. (22) דב. 2: 22. מכא 10: 26.
יכ. 7: 11. מכנ. 1. מה. 4: 5.

(23) מו. 107: 38. נד. 9: 3.
26: 15.
(24) מו. 107: 4. 40.
(25) מל. 28: 29. נחמ. 5: 14.
מו. 107: 27.

(2) נחמ. 12: 3.
(3) נחמ. 23: 3. 31: 35.
(4) נחמ. 6: 21. 16: 2.
(5) מכל. 17: 28.
(7) נחמ. 17: 5. 32: 21. 36: 4.
(14) נחמ. 18: 4. 1. מכ. 28:
21. מו. 119: 109.
(15) מו. 23: 4. מכל. 14:
32. נחמ. 27: 5.
(19) נחמ. 33: 6. נד. 50: 8.
(20) נחמ. 9: 34. 33: 7.
(21) מו. 39: 10.

[1] מ: מסחה.

[2] מ: כלכה.

3 וַיַּעַמְדוּ בְמָקוֹמָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רְבִיעִת הַיּוֹם וְרְבִיעִת הַיּוֹם הִתְוַדּוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

4 וַיַּעֲמֹד עַל־מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי וְקַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בָּנִי שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְקוֹל גָּדוֹל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

5 וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֻשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה בָּנִי וְשַׁבְנִי קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וְיָרוּם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃

6 אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃

7 אַתָּה־הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃

8 וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃

9 וַתַּרְא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃

10 וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃

11 וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצֻלוֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

12 וּבְעַמּוּד עָנָן נָחִיתָם יוֹמָם וּבְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ׃

13 וְעַל־הַר סִינַי יָרַדְתָּ וַתְּדַבֵּר עִמָּהֶם מִן־הַשָּׁמָיִם וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבוֹת׃

14 וְאֶת־שַׁבַּת קָדְשְׁךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃

15 וְלֶחֶם מִשָּׁמַיִם נָתַתָּ לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִצּוּר הוֹצֵאתָ לָהֶם לִצְמָאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ לָתֵת לָהֶם׃

16 וְהֵמָּה וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם וְלֹא־שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ׃

17 וַיְמָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ וְלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּהֶם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם וַיִּתְּנוּ רֹאשׁ לָשׁוּב לַעֲבָדָתָם בְּמַמְרִיתָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם׃

18 גַּם כִּי עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדוֹלוֹת׃

19 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא־עָזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן לָסוּר מֵעֲלֵיהֶם בַּיּוֹם לַנְחֹתָם בַּדָּרֶךְ וְעַמּוּד הָאֵשׁ בַּלַּיְלָה לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ׃

20 וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּה לְהַשְׂכִּילָם וּמָנְךָ הַטּוֹב לֹא־מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם וּמַיִם נָתַתָּה לָהֶם לִצְמָאָם׃

21 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְכַּלְתָּם בַּמִּדְבָּר לֹא חָסְרוּ שִׂמְלֹתָם לֹא בָלוּ וְרַגְלֵיהֶם לֹא בָצֵקוּ׃

22 אל־תגזל דל כי־דל הוא
ואל־תדכא עני בשער׃
23 כי־יהוה יריב ריבם
וקבע את־קבעיהם נפש׃
24 אל־תתרע את־איש חמות
ואת־אדם עברות לא תלך׃
25 פן־תאלף ארחתו
ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל־תהי בתקעי כף
בערבי משאות׃
27 אם־אין לך לשלם
למה יקח משכבך מתחתיך׃
28 אל־תסג גבול עולם
אשר עשו אבתיך׃

29 חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב
לא יתיצב לפני חשכים׃

כג

1 כי־תשב לסלח את־משל
בין את אשר לפניך׃
2 ושמת סכין בלעך
אם־בעל נפש אתה׃
3 אל־תתאו למטעמותיו
כי לחם כזבים הוא׃
4 אל־תיגע להעשיר
מבינתך חדל׃
5 התעיף עיניך בו ואינו
כי־עשה יעשה לו כנפים
כנשר יעוף השמים׃
6 אל־תלחם את־איש רע עין
ואל־תתאו למטעמותיו׃
7 כי כמו שער בנפשו כן הוא
אכל ושתה יאמר לך
ולבו בל־עמך׃
8 פתך אכלת תקיאנה
ונעמת דבריך׃
9 באזני כסיל אל־תדבר
כי יבוז לשכל מלותיך׃
10 אל־תסג גבול עולם
ושדי יתומים אל־תבא׃
11 כי־גאלם חזק הוא
הוא־יריב את־ריבם אתך׃
12 הביאה למוסר לבך
ואזניך לאמרי־דעת׃
13 אל־תמנע מוסר מנער
כי־תכנו בשבט לא ימות׃
14 אתה בשבט תכנו
ונפשו משאול תציל׃
15 בני אם־חכם לבך
ישמח לבי גם־אני׃
16 ותעלזנה כליותי
במדבר שפתיך מישרים׃
17 אל־יקנא לבך בחטאים
כי אם־ביראת יהוה כל־היום׃
18 כי אם־יש אחרית
ותקותך לא תכרת׃
19 שמע־אתה בני וחכם
ואשר בדרך לבך׃
20 אל־תהי בסבאי יין
בזוללי בשר לסבא׃
21 כי־סבא וזולל יורש
והנמנם תלביש סחבה׃
22 שמע לאביך זה ילדך
ואל־תבז כי־זקנה אמך׃
23 אמת קנה ואל תמכר
חכמה ומוסר ובינה׃
24 גיל יגיל אבי צדיק
יולד חכם ישמח־בו׃
25 ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך׃
26 תנה בני לבך לי
ועיניך דרכי תצרנה׃
27 כי־שוחה עמקה זונה
ובאר צרה נכריה׃
28 אף־היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסיף׃

29 למי אוי למי אבוי
למי מדנים למי שיח
למי פצעים חנם
למי חכלילות עינים׃
30 למאחרים על־היין
לבאי לחקר מסך׃
31 אל־תרא יין כי יתאדם
כי־יתן בכוס עינו
יתהלך במישרים׃
32 סופו כנחש יפרש
וכצפעוני יעקוש׃
33 עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות׃
34 והיית כשכב בלב־ים
וכשכב בראש חבל׃
35 הכוני בל־חליתי
הרעוני בל־נדעתי
מתי אקיץ
אוסיף אבקשנו׃

כד

1 אל־תתקנא באנשי רע
ואל־תתאו להיות אתם׃
2 כי־שוד יהגה לבם
ועמל תדברנה שפתותם׃
3 בחכמה יבנה בית
ויתאמן בתבונה׃
4 ובדעת חדרים ימלאו
כל־הון יקר ונעים׃
5 גבר חכם בעוז
ואיש דעת מאמץ כח׃
6 כי־בתחבלות תעשה לך מלחמה
ותשועה ברב יועצים׃
7 רמות לאויל חכמות
בשער לא יפתח־פיהו׃
8 חושב להרע
בעל זמות יקרא׃
9 זמת אויל חטאת
ותועבת לצון אדם׃
10 התרפית ביום צר
צרה כחך׃
11 הצל לקחים למות
ונטויים לטבחה חדל׃
12 אם־תאמר הן לא ידענו זאת
הלא תכין לבות הוא יבין
ונצר נפשך הוא ידע
והשיב לאדם כפעלו׃

(24) בר. 32: 20. מד. 13: 1.
44: 24. 88: 14. בר. 8: 17.
(2) בר. 8: 9. מד. 90: 5. 6.
9. 102: 11. 103: 15. 144: 4.
בר. 40: 6. בר. 1: 10. 11. 4:
14. 1. קה. 1: 24.
(3) מד. 144: 3. 143: 2.
(4) בר. 5: 3. מד. 51: 5.
משל. 3: 6. ש. 15: 12. זק.
2: 3.
(5) בר. 7: 1.
(6) בר. 7: 16. 19. 10: 20.
מד. 39: 13. בר. 7: 1.
(7) בר. 14: 14.
(12) מד. 102: 26. בר. 51: 6.
65: 17. 66: 22. בר. 3: 21.
ש. 8: 20. ד. קה. 3: 7.
10. 11. ילק. 11:20. 21: 1.
(14) בר. 13: 15. 14: 7.
(15) בר. 13: 22.
(16) בר. 10: 6. 14. 13: 27.
31: 4. 34: 21. מד. 56: 8.
139: 1-3. מלא. 5: 21. זק.
32: 19.
(17) ש. 32: 34. ס. 13: 12.
(21) משל. 9: 5. בר. 63: 16.

(6) ש. 19: 22.
(7) מד. 90: 2. מלא. 8: 25.
(8) ש. 11: 34. ו. ס. 2: 11.

משא דבר יהוה אל ישראל׃
9 אמר יהוה צבאות לשבר רעתכם׃
הנה אנכי שלח ושלחתי אל כל משפחות צפון נאם יהוה
10 ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתי עליהם
וחרמתי בהם כל יושבי הארץ הזאת׃
11 והיתה כל ארם כשדים לבז והיו כל בזזיה נאם יהוה׃
כי תשמחו כי תעלזו מחסי נחלתי
כי תדושו כעגלה דשא ותצהלו כאבירים׃
12 בושה אמכם חפרה יולדתכם׃
הנה אחרית גוי מדבר וציה וערבה׃
13 מקצף יהוה לא תשב והיתה כל שממה׃
כל עבר על בבל ישרק ויתרוק על כל מכותיה׃
14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת׃
דרכו אל תחסכו בחץ כי לה חטאה׃
15 הריעו עליה סביב נתנה ידה׃
נפלו אשמותיה נהרסו חומותיה׃
כי נקמת יהוה היא נקמו בה׃
כאשר עשתה עשו לה׃
16 הכרת זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר׃
מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו׃
ואיש אל ארצו ינוסו׃
17 שה פזורה ישראל אריות הדיחו׃
ראשונה אכלו מלך אשור׃
ואחרון זה עצמותיו נבוכדראצר מלך בבל׃
18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל׃
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור׃
19 והשבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן׃
ובהר אפרים וגלעד תשבע נפשו׃
20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה׃
תבקש עון ישראל ואינו ועל חטאות יהודה ולא תמצאנה׃
כי אסלח לאשר אשאיר׃
21 על הארץ מרתים עלה עליה׃
ועל יושבי פקוד׃
חרב אחריהם נאם יהוה׃
ועשה ככל אשר צויתיך׃
22 קול מלחמה בארץ׃
ושבר גדול׃
23 איך נגדע ותשבר פטיש כל הארץ׃
איך היתה לשמה בגוים׃
24 לכדתי לך ואף נלכדת בבל׃
ולא ידעת התמצאת ותנגשי׃
כי ביהוה נלחמת׃
25 פתח יהוה את אוצרו׃
ויוצא את כלי זעמו׃
כי מלאכת היא לאדני יהוה צבאות׃
בארץ כשדים׃
26 בואו לה מקצה פתחו אבוסיה׃
רמסוה כמו ערמים והחרימוה׃
אל תחשכו לה׃
27 הרגו כל פריה ירדו לטבח׃
אוי להם כי בא יומם עת פקדתם׃
28 קול נסים ופלטים מארץ בבל׃
להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו׃
נקמת היכלו׃
29 הזעיקו אל בבל כל דרכי קשת׃
חנו עליה סביב אל יהי לה פלט׃
שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה׃
כי אל יהוה זדתה אל קדוש ישראל׃
30 לכן יפלו בחוריה ברחבותיה׃
וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא׃
נאם יהוה׃
31 הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות׃
כי בא יומך עת פקדתיך׃
32 וכשל זדון ונפל ואין מקים לו׃
והצתי אש בעריו ואכלה כל סביביו׃
33 כה אמר יהוה צבאות עשקו בני ישראל[1] ובני יהודה יחדו׃
וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם׃
34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו׃
ריב יריב את ריבם[2] למען הניח לארץ׃
והרגיז את יושבי בבל׃
35 חרב אל הכשדים נאם יהוה׃
ואל יושבי בבל ואל שריה ואל חכמיה׃
36 חרב אל הבדים ונאלו׃
וחרב אל גבוריה וחתו׃
37 חרב אל סוסיו ואל רכבו׃
ואל כל הערב אשר בתוכה׃
והיו לנשים׃
חרב אל אוצרותיה ונבזזו׃
38 חרב אל מימיו ויבשו׃
כי ארץ פסילים היא ובאימים יתהללו׃
39 לכן ישבו ציים את איים׃
ובנות יענה בה׃
ולא תשב עוד לנצח׃
ולא תשכן לדר ודר׃
40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה׃
לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם׃
41 הנה עם בא מצפון׃
וגוי גדול ומלכים רבים יעורו מירכתי ארץ׃
42 קשת וכידון יחזיקו׃
אכזר הוא ולא ירחמו׃
קולם כים יהמה׃
ועל סוסים ירכבו׃
ערוך כאיש למלחמה׃
עליך בת בבל׃
43 שמע מלך בבל את שמעם׃
ורפו ידיו׃
צר החזיקתו׃
חיל כיולדה׃
44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן׃
אל נוה איתן׃
כי ארגיעה אריצם מעליה׃
ומי בחור אליה אפקד׃
כי מי כמוני ומי יעדני׃
ומי זה רעה אשר יעמד לפני׃
45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ על בבל׃
ומחשבותיו אשר חשב על ארץ כשדים׃
אם לא יסחבום צעירי הצאן׃
אם לא ישים עליהם נוהם׃
46 מקול נתן בבל רעשה הארץ׃
וזעקה בגוים נשמעה׃

פרק נ׳

1 הדבר אשר דבר יהוה על בבל׃
על ארץ כשדים ביד נביאו׃
2 הגידו בגוים והשמיעו׃
ושאו נס השמיעו אל תכחדו׃
אמרו נלכדה בבל הבוש מרדך׃
הבושו עשתיה חתו גלוליה׃
3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישים את ארצה לשמה׃
ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדדו הלכו׃
4 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה׃
יבאו בני ישראל הם ובני יהודה יחדו׃
הלוך ילכו ובכו׃
את יהוה אלהיהם יבקשו׃
5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם׃
באו ונלוו אל יהוה׃
ברית עולם לא תשכח׃
6 צאן אבדות היה עמי רועיהם התעום׃
הרים שובבום׃
מהר הלכו׃
שכחו נוחם׃
7 כל מצאיהם אכלום׃
וצריהם אמרו לא נאשם׃
יען חטאו ליהוה נוה צדק׃
ומקוה אבותיהם יהוה׃
8 נדדו מתוך בבל׃
וצאו מארץ כשדים׃
והיו כעתודים לפני צאן׃
9 כי הנני מעיר ומעלה על בבל׃
קהל גוים גדולים מארץ צפון׃
והכינו עליה משם תלכד׃
חציו כגבור משכיל׃
לא ישוב ריק׃
10 והיתה כשדים לבז׃
כל בזזיה ישבעו נאם יהוה׃
כי תשמחו כי תעלזו בי שדדי נחלתי׃
כי תפושו כעגלת דשא ותצהלו כאבירים׃

(9) נשא. 13: 2.
(10) נשא. 32: 6. 7.
(14) 1. סא. 8: 46. ד. דבר. 9: 36. נשא. 14: 4. פע. 14: 3. סאל. 20: 9. פשא. 7: 20. 1. פשא. 1: 8. 10.
(15) נשא. 4: 18. 25: 5. (16) נשא. 4: 19. פע. 14: 3. 53: 3. נשא. 34: 7. סאל. 19: 28.
(18) נשא. 8: 8. (19) נשא. 3: 17. (20) פע. 90: 12. (21) 1. דא. 5: 3. (23) פע. 59: 15. 109: 10. נשא. 18: 12.
(27) נשא. 17: 10. (30) נשא. 4: 9.
(31) זב. 59: 4. (32) נשא. 22: 16. פע. 55: 23. (35) פע. 7: 14. זב. 59: 4. פר. 10: 13.
(2) נשא. 13: 4. (4) פע. 22: 7. 109: 25. יאל. 2: 15. (9) נשא. 10: 16. 17. 13. 24. (10) פע. 22: 13. יאל. 3: 30. פר. 5: 1. פע. 35: 15.

[1] מ: מעשקי. [2] מ: ריבתה. [3] מ: מיבלה. [4] מ: מעשקי.

11 הפעיל זכרו קונו:
מלכיזדק דבקה ביעיו.
12 כלה שלח פארתיו:
ונהרות תמלכו מחשבתיו:
אשרי העם שיו יי לו הבחר.
13 יי משמים הביט ראה כל בני אדם:
יי ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ.
14 יי יצר יחד לבותם המבין אל כל מעשיהם.
יי שמר כל אהביו ואת כל הרשעים.
15 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי.
16 רם על כל גוים יי על השמים כבודו:
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת.
17 המשפילי לראות בשמים ובארץ:
מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון.
18 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו:
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה.
הללויה.

פרק קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלתיו.
3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור:
4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן.
5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור:
6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן.
7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעין מים.
9 לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:
10 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה:
11 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
12 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון:
13 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם:
14 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
15 ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא:
16 בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא:
17 יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא:
18 יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן:
19 יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים:
20 יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם:
21 ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ:
22 השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם:
23 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה:
24 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה.

פרק קטו.

1 אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני:
2 כי הטה אזנו לי וביומי אקרא:
3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
4 ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי:
5 חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם:
6 שמר פתאים יי דלותי ולי יהושיע:
7 שובי נפשי למנוחיכי כי יי גמל עליכי:
8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה את רגלי מדחי:
9 אתהלך לפני יי בארצות החיים:
10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד:
11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב:
12 מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי:
13 כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא:
14 נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו:
15 יקר בעיני יי המותה לחסידיו:
16 אנה יי כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי:
17 לך אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא:
18 נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו:
19 בחצרות בית יי בתוכך ירושלים הללויה:

פרק קטז.

1 הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים:
2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה:

(1) שה. 1: 15, 17.
(2) שה. 7: 20.
(3) שה. 30: 19. שו. 7: 5.
(4) שה. 27: 9. שו. 86: 18.
(5) שה. 13: 9. 20: 20. 24: 20.
(6) שה. 21: 17; שו. 18: 28.
(7) שה. 5: 13.
(8) שה. 22: 10. שו. 9: 15. 35: 8.
(9) שה. 5: 5.
(10) שה. 6: 29.
(11) שה. 7: 6. 9: 25.
(16) שה. 18: 13. 3: 17–19.
(3) שו. 73: 22.
(7) שו. 6: 7. 31: 9.
(9) שו. 24: 4.
(22) שה. 12: 5.
(1) שו. 88: 3. 4.
(2) 1 שה. 1: 6. 7.
(3) שה. 6: 1. 17: 18. 22. 26.
(6) שה. 30: 9.

1 מ: מבית עזים. 2 מ: ים כלה שאינו נאה:
3 מ: לאומות. 4 מ: שמחים. 5 מ: לשבחו. 6 מ: שהוא לעולם.

דבר עבדך כאשר ליראתך׃
10 שועתי רצה נא אמרתך׃
למדני חקיך׃
11 ספרו פלגי מים לא שמרו׃
על תורתך׃
12 יהוה ברוך אתה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעד ולעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודדוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך וֶאֱמוּנָה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
119 סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

---

[1] מ: לכבוד.

(11) נשא. 15: 21. 20: 25. (17) שם. 34: 16. 109: 13. 119: 61. (19) בר. 41: 9. 55: 13. 14. 20. (5) ש. 38: 16. (8) שה. 3: 23. שם. 88: 8. (9) שם. 89: 44. (11) נשא. 13: 24. נשא. 2: 5. (12) נשא. 30: 12. (13) שם. 31: 11. 38: 11. 69: 8. 88: 8. 18. (3) בר. 31: 7. שה. 26: 26. (5) ש. 38: 16. (8) שה. 3: 23. שם. 88: 8. (9) שם. 89: 44. (11) נשא. 13: 24. נשא. 2: 5. (12) נשא. 30: 12. (13) שם. 31: 11. 38: 11. 69: 8. 88: 8. 18. (18) ד. שה. 2: 23. (19) שם. 41: 9. 55: 13. 14. 20. (20) נשא. 30: 30. שם. 102: 5. נשא. 4: 8. (21) שם. 1: 11. שם. 38: 2. (22) שם. 69: 26. (26) שם. 17: 15. ו. שה. 13: 12. ו. שמא. 3: 2.

(11) נשא. 15: 21. 20: 25. (17) שם. 34: 16. 109: 13. 119: 61. (19) בר. 41: 9. 55: 13. 14. 20. (20) נשא. 30: 30. שם. 102: 5. נשא. 4: 8. (21) שם. 1: 11. שם. 38: 2. (22) שם. 69: 26. (26) שם. 17: 15. ו. שה. 13: 12. ו. שמא. 3: 2. (1) שה. 15: 21. 20: 25. (3) בר. 46: 3. 5. 49: 29. (5) שה. 38: 16. (8) שה. 3: 23. שם. 88: 8. (9) שם. 89: 44. (11) נשא. 13: 24. נשא. 2: 5. (12) נשא. 30: 12. (13) שם. 31: 11. 38: 11. 69: 8. 88: 8. 18. (16) שמא. 2: 0. שה. 4: 1.

[2] מ: שרפוני. [3] מ: שמשלש לשש חנה. [4] מ: שלשים. [5] מ: בכי.

27 ויאמר אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם׃
28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יי עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃
29 אם[1] תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יי׃

פרק כ"ו׃

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃
2 וירא אליו יי ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃
3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃
4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃
5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי׃
6 וישב יצחק בגרר׃
7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא׃
8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃
9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃
11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃
12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יי׃
13 וילך האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד׃
14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃
15 ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃
16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך ממנו כי עצום אתה ממנו מאד׃
17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃
18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃
19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃
20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃
21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃
22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יי לנו ופרינו בארץ׃
23 ויעל משם באר שבע׃
24 וירא אליו יי בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃
25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃
26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃
27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃
28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יי עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃
29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יי׃

פרק כ"ז׃

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃
2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃
3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃
4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃
5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃
6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃

1מ: וכאשר עשו. 2מ: ברכתה׃ 3מ: ותהי רבקה. 4מ: ותבא. 5מ: וכל זקני׃

(28) ראה. 19: 22.
(29) שם. 58: 10. 11.
(5) שם. 37: 35. 36.
(6) נא. 14: 13. 14. ראה. 3: 4.
(7) שם. 83: 10.
(8) שם. 73: 20. 90: 5.
(9) ראה. 7: 8. 10. 8: 18.
שם. 37: 36. 103: 16.
(10) ראה. 20: 18.
(11) ראה. 13: 26. שם. 25: 7.
(17) שם. 36. 9. 15. 17: 6.
(20) ראה. 10: 10. 15.
(23) שם. 11: 33. שם. 78: 30. 31.
(24) נא. 24: 18. 15: 48: 43.
ראה. 5: 19.
(25) ראה. 16: 13. 18: 11.
(26) שם. 21: 9.
(29) ראה. 27: 13. 31: 2. 3.

ומדון אוזל מאין עצים׃
7 ופחם לגחלים ועצים לאש
ואיש יצתי לחרחר מדון׃
8 דברי נרגן כמתלהמים
והמה ירדו חדרי בטן׃
9 כחרס סיג על כסף
כן שפתים דלקות ולב רע׃
10 יגיה רב כל עוברים
ושכר כסיל יחולל׃
11 כאשר יקיא כלב על קיאו
כן כסיל שונה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך
שחל בין הרחובות יתהלך׃
14 כאשר יסב דלת על ציריו
עצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת
עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם עצל בעיני מי משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר
מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתלהם יורה חצים למות
19 כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני׃
20 בעדם אש תכבה
ובאין נרגן ישתק מדון׃
21 פחם לגחלים ועצים לאש
ואיש יצתי לחרחר מדון׃
22 דברי נרגן כמתלהמים
והמה ירדו חדרי בטן׃
23 כסף סיגים מצופה על חרש
שפתים דלקות ולב רע׃
24 בשפתיו יכנה שונאך
ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו
כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה במרמה
תגלה רעתו בקהל׃
27 שוחה כרה בו ונופל בתוכה
וגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר תשנא דכיה
ופה חלק יעשה מדחה׃

כו
1 כאשר לא נאה לכסיל כבוד
כי לא נאוה לנבל שפה׃
2 כצפור לנדד כדרור לעוף
קללת חנם לא תבוא׃
3 שוט לסוס מתג לחמור
ושבט לגב כסילים׃
4 אל תען כסיל כאולתו
פן תשוה לו גם אתה׃
5 ענה כסיל כאולתו
פן יחכם בעיני עצמו׃
6 קצץ רגלים ספה חמס
שתה שבר בידי שולח דברים׃
7 משלו שוקים מנכה
ומשל משל בפי כסילים׃
8 צרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים׃
10 רב מחולל הכל
ושכר כסיל ושכר עוברים׃
11 כאשר יקיא כלב על קיאו
כן כסיל שונה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך
שחל בין הרחובות יתהלך׃
14 כאשר יסב דלת על ציריו
עצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת
עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם עצל בעיני מי משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר
מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתלהם יורה חצים למות
19 כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני׃
20 בעדם אש תכבה
ובאין נרגן ישתק מדון׃
21 פחם לגחלים ועצים לאש
ואיש יצתי לחרחר מדון׃
22 דברי נרגן כמתלהמים
והמה ירדו חדרי בטן׃
23 כסף סיגים מצופה על חרש
שפתים דלקות ולב רע׃
24 בשפתיו יכנה שונאך
ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו
כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה במרמה
תגלה רעתו בקהל׃
27 שוחה כרה בו ונופל בתוכה
וגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר תשנא דכיה
ופה חלק יעשה מדחה׃

כז
1 אל תתהלל ביום מחר
כי לא תדע מה יולד יום׃
2 יהללך זר ולא פיך
נכרי ולא שפתיך׃
3 כבד אבן וכובד חול
וכעס כסיל משניהם׃
4 אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה׃
5 טובה תוכחת מגלה
מאהבה מסתרת׃
6 נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא׃
7 שבעה נפש בוז לנופת
ולנפש רעבה כל מר מתוק׃
8 כצפור נודדת מקנה
כן איש נודד ממקומו׃
9 שמן וקטרת ישמחו לב
ומתקת רעהו מעצת נפש׃
10 את רעך ואת רע אביך אל תעזב
ובית אחיך אל תבא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאח רחוק׃
11 חכם בני ושמח לבי
ואשיבה חרפי דבר׃
12 ערום ראה רעה ויסתר
פתאים עברו ונענשו׃
13 קח בגדו כי ערב זר
ובעד נכריה חבלהו׃
14 מברך רעהו בקול גדול
בהשכים בבקר קללה תחשב לו׃
15 דלף טורדני ביום סגריר
ואשת מדינים שוה׃
16 צופנה צופן רוח
ושמן ימינו יקרא׃
17 ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו׃
18 נוצר תאנה יאכל פריה
ושומר אדניו יכבד׃
19 כמים הפנים לפנים
כן לב האדם לאדם׃
20 שאול ואבדון לא תשבענה
ועיני האדם לא תשבענה׃
21 מצרף לכסף וכור לזהב
ואיש לפי מהללו׃
22 אם תדוך את אויל במכתש
בתוך הריפות בעלי
לא תסור מעליו אולתו׃
23 ידע תדע פני צאנך
שית לבך לעדרים׃
24 כי לא לעולם חסן
ונזר אם לדור ודור׃
25 יגלה חציר וירא עשב
ואספו עשבי הרים׃
26 כבשים ללבושך
ושדים מחיר חלקה׃
27 ודי עזים ללחמך
לחם לביתך
וחיי לנערותיך׃

כח
1 נס רשע ואין רודף
וצדיקים כשחל בטוח׃
2 בפשע ארץ רבים שריה
וביד אדם מבין יודע כן יאריך׃
3 גבר רש עשק דלים
גשם סחף ואין לחם׃
4 עזבי תורה יהללו רשע
ושמרי תורה יתגר בם׃
5 אנשי רע לא יבינו משפט
ומבקשי יהוה יבינו כל׃
6 טוב רש הולך בתמו
מעקש דרכים ואחד הוא׃
7 שומר תורה בן נבון
ורועה זוללים יכלים אביו׃
8 מרבה הונו בנשך ותרבית
לחונן דלים יקבצנו׃
9 מסיר אזנו משמע תורה
גם תפלתו תועבה׃
10 מתעה ישרים בדרך רעה
בשחתו יפול הוא
ותמימים ינחלו טוב׃
11 חכם בעיניו איש עשיר
ונבון דל יחקרנו׃
12 בגיל צדיקים רבה תפארת
ובקום רשעים יחפש אדם׃
13 מכסה פשעיו לא יצליח
ומודה ועזב ירוחם׃
14 אשרי אדם מפחד תמיד
ומקשה לבו יפול ברעה׃
15 שאג נהם דב רעב
משל רשע על עם דל׃
16 נגיד חסר תבונות
ורב עשקות שונא בצע׃
17 אדם עשק בדם נפש
עד בור יסעדוהו׃
18 הולך בתמים יושע
ונפתל בשתים יפול׃
19 עבד אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים ישבע רישׁ׃
20 איש אמונות רב ברכות
ואץ להון לא ינקה׃
21 הכר פנים לא טוב
ועל פת לחם יפשע גבר׃
22 נבהל לעשיר לא ידע חסר
ורוש ועני לא יבוז׃
23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא
מחליק לשון׃
24 מגזל אביו ואמו ואמר אין פשע
חבר הוא לאיש משחית׃
25 רחב נפש מדינים
ובטח ביהוה ידשן׃
26 בוטח בלבו הוא כסיל
והולך בחכמות הוא ימלט׃
27 נותן לרש לא יחסר
ומעלים עיניו רב מקללות׃
28 בקום רשעים יחבא אדם
ובאבדם צדיקים ירבו׃

כט
1 איש תוכחות קשה עורף
פתאם ישבר ואין מרפא׃
2 ברבות צדיקים ישמח העם
ובמשל רשע יאנח עם׃
3 איש אהב חכמה ישמח אביו
ורועה זונות יאבד הון׃
4 מלך במשפט יעמיד ארץ
ואיש תרומות יהרסנה׃
5 גבר מחליק על רעהו
רשת פעם לרגליו׃
6 בפשע איש רע מוקש
וצדיק ירנן ושמח׃
7 יודע צדיק דין דלים
רשע לא יבין דעת׃
8 אנשי לצון יפיחו קריה
וחכמים ישיבו אף׃
9 איש חכם ריב את אויל
והרגז ושחק ואין נחת׃
10 אנשי דמים ישנאו תם
וישרים יבקשו נפשו׃
11 כל רוחו יוציא כסיל
וחכם באחור ישבחנה׃
12 משל מושל על דברי שקר
כל משרתיו רשעים׃
13 רש ואיש תכוכים נפגשו
מאיר עיני שניהם יהוה׃
14 כסא מלך אמת דלים
עד נכון כסאו׃
15 שבט ותוכחת יתן חכמה
ונער משלח מאמו מביש׃
16 ברבות רשעים ירבה פשע
וצדיקים במפלתם יראו׃
17 יסר בנך ויניחך
ויתן מעדנים לנפשך׃
18 בהעדר חזון יפרע עם
ושמר תורה אשרי׃
19 בדברים לא יוסר עבד
כי יבין ואין מענה׃
20 חזית איש אץ בדבריו
תקוה לכסיל ממנו׃
21 מפנק מנעוריו את עבדו
ואחריתו בן מנין׃
22 איש אף יגרה מדון
ובעל חמה רב פשע׃
23 גאון שפלו יתמך
ושפל רוח יתמך כבוד׃
24 חולק עם גנב שונא נפשו
אלה ישמע ולא יגיד׃
25 חרדת אדם יתן מוקש
ובוטח ביהוה ישגב׃
26 רבים מבקשים פני מושל
ומיהוה משפט איש׃
27 תועבת צדיקים איש עול
ותועבת רשע הולך ישר׃

ל
1 דברי אגור בן יקה
המשא נאם הגבר לאיתיאל
לאיתיאל ואכל׃
2 כי בער אנכי מאיש
ובינת אדם לי אין׃
3 ולא למדתי חכמה
ודעת קדושים אדע׃
4 מי עלה השמים וירד
מי אסף רוח בחפניו
מי צרר מים בשלמה
מי הקים כל אפסי ארץ
מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃
5 כל אמרת אלוה צרופה
מגן הוא לחוסים בו׃
6 אל תוסף על דבריו
פן יוכיחך ונכזבת׃
7 שתי אשאל ממך
אל תמנע ממני בטרם אמות׃
8 שוא ודבר כזב הרחק ממני
רישׁ ועשר אל תתן לי
הטרפני לחם חקי׃
9 פן אשבע וכחשתי
ואמרתי מי יהוה
ופן אורש וגנבתי
ותפשתי שם אלהי׃
10 אל תלשן עבד אל אדניו
פן יקבך ותאשם׃
11 דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך׃
12 דור זך בעיניו
ולא רחץ משפו׃
13 דור מה רמו עיניו
ועפעפיו נשאו׃
14 דור חרבות שניו
ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ
ואביונים מאדם׃
15 לעלוקה שתי בנות הב הב
שלש המה לא תשבענה
ארבע לא אמרו הון׃
16 שאול ועצר רחם
ארץ לא שבעה מים
ואש לא אמרה הון׃
17 עין ללעג לאב
ובוז ליקהת אם
יקרוה ערבי נחל
ובני נשר יאכלוה׃
18 שלשה המה נפלאו ממני
ואיננו יודעתי׃
19 דרך נשר בשמים
דרך נחש על צור
דרך אניה בלב ים
ודרך גבר בעלמה׃
20 כן דרך אשת מנאפת
אכלה ומחתה פיה
ותאמר לא פעלתי און׃
21 על שלשה רגזה ארץ
ותחת אלה לא תוכל׃
22 עבד כי ימלך
ואויל כי ישבע לחם׃
23 שנואה כי תנשא
ושפחה כי תירש את גברתה׃
24 ארבעה המה קטנים בארץ
והמה חכמים חכמים׃
25 עמים לא עז
ויכינו בקיץ לחמם׃
26 שפנים עם לא עצום
וישימו בסלע ביתם׃
27 למלך אין חציה
ויצאו כלם פרצים׃
28 שממית בידים תתפש
והיא באוצרות מלך׃
29 ארבעה המה היטיבי לכת
ואלה היטיבו צעד׃
30 אריה גבור בבהמה
ולא ישוב מפני כל׃
31 זרזיר מתנים
או תיש
ומלך אין קום עמו׃
32 אם נבלת בהתנשא
ואם זמות יד לפה׃
33 כי מיץ חלב יוציא חמאה
ומיץ אף יוציא דם
ומוציא אפים יוציא ריב׃

לא
1 דברי למואל מלך משא
אשר יסרתהו אמו׃
2 מה בריה ומה בר בטני
ומה בר נדרי
3 אל תתן לנשים חילך
ודרכיך למחות מלכים׃
4 אל למלכים למואל
אל למלכים שתו יין
ולרוזנים אי שכר׃
5 פן ישתה וישכח מחקק
ויטה משפט כל בני עני׃
6 תנו שכר לאובד
ויין למרי נפש׃
7 ישתה וישכח רישו
ועמלו לא יזכר עוד׃
8 פתח פיך לאלם
לדין כל בני חלוף׃
9 פתח פיך שפט צדק
ודין עני ואביון׃
10 אשת חיל מי ימצא
ורחק מפנינים מכרה׃
11 בטח בה לב בעלה
ושלל לא יחסר׃
12 גמלתהו טוב ולא רע
כל ימי חייה׃
13 דרשה צמר ופשתים
ותעש בחפץ כפיה׃
14 היתה כאניות סוחר
ממרחק תביא לחמה׃
15 ותקם בעוד לילה
ותתן טרף לביתה
וחק לנערותיה׃
16 זמתה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטע כרם׃
17 חגרה בעוז מתניה
ותאמץ זרועותיה׃
18 טעמה כי טוב סחרה
לא יכבה בלילה נרה׃
19 ידיה שלחה בכשור
וכפיה תמכו פלך׃
20 כפה פרשה לעני
וידיה שלחה לאביון׃
21 לא תירא לביתה משלג
כי כל ביתה לבשים שנים׃
22 מרבדים עשתה לה
שש ואדמ לבושה׃
23 נודע בשערים בעלה
בשבתו עם זקני ארץ׃
24 סדין עשתה ותמכר
וחגור נתנה לכנעני׃
25 עז והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון׃
26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה׃
27 צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל׃
28 קמו בניה ויאשרוה
בעלה ויהללה׃
29 רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה׃
30 שקר החן והבל היפי
אשה יראת יהוה היא תתהלל׃
31 תנו לה מפרי ידיה
ויהללוה בשערים מעשיה׃

---

(7) נשא. 12: 6. שו. 17: 10.
14. 73: 3. 12. נא. 12: 1.
שה. 1: 16.
(9) שו. 73: 5.
(10) שה. 23: 26.
(13) נשא. 36: 11.
(14) נשא. 22: 17.
(15) שה. 5: 2. נשא. 34: 9.
35: 3. שלח. 3: 14.
(16) נשא. 22: 18. שו. 1: 1.
שלח 1: 10.
(17) נשא. 18: 6. כה. 12: 46.
(18) שו. 1: 4. 35: 5. נד.
17: 13. 29: 5. שה. 13: 3.
(19) שה. 20: 5.
(20) שו. 75: 8. נד. 51: 17. נא.
25: 15. כל. 14: 10. 19: 15.
(22) נד. 40: 13. 145: 9. שו.
34: 1. ו. שה. 2: 16.
(25) נשא. 20: 11. שמש. 9: 2.
(28) נשא. 20: 7.
(30) שלח. 16: 4. ב. שבו.
2: 9.
(31) כלכל. 2: 11.
(33) כה. 9: 27.

(2) נשא. 35: 7. שו. 16: 2.
(6) שה. 22: 26. 27. דב.
10: 17. כה.
24: 10. שלח. נשא. 24: 3. 9.
שו. 18: 12.
(7) נשא. 31: 17. דב. 15: 7.
שלח. נד. 58: 7. שו. 18: 7.
16. שה. 25: 42.
(9) נשא. 31: 21. נד. 10: 2.
שו. 22: 7.

[1] מ: דבקיכם. [2] מ: בקיה שלחה בכשור. [3] מ: שלחיכ.

10 הוות ורוגז בקרבה׃ ועשק
ומרמה לא מישה רחובה׃
11 כי לא חרף אויב יחננני
ואשא הייתי אשר משנאי עלי
הגדיל לדבר עלי׃
12 ואתה אנוש כערכי
אלופי ומיודעי׃
13 אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש׃
14 תבוא עליהם מות
שאול ירדו חיים כי רעות
במגוריהם בקרבם׃
15 ואני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני׃
16 ערב ובקר וצהרים אשיחה
(ואהמה) ויקשב קולי׃
17 פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היו עמדי׃
18 ישמע אל ויענם
וישב קדם סלה
אשר אין לו חלופים
ולא יראו אלהים׃
19 שלח ידיו בשלמיו חלל
ברית חללה׃
20 חלקו חמאת מפי
ושפתותיו משחו מרה
לבבו רכו דברי מהמה
מרחפו׃
21 פתחו כיונים חציהם
חנית קללות׃
22 השלך על יהוה יהבך
והוא יכלכלך
לא יתן לעולם מוט לצדיק׃
23 ואתה אלהים תורידם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה
לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך׃
24 תהלה לדוד
שמרני אל כי חסיתי בך׃
25 אמרתי ליהוה אדני אתה
טובתי בל עליך׃
26 לקדושים אשר בארצו הפלא
כל חפצי בם׃
27 ירבו עצבותם אחר מהרו
בל אסיך נסכיהם מדם
ובל אשא את שמותם על שפתי׃
28 יהוה מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי׃
29 חבלים נפלו לי בנעימים
אף נחלת יפתה עלי׃

(10) שה. 18: 8–10. 19: 6.
(11) תה. 69: 1. 2. 124: 4.
שה. 3: 54.
(13) תה. 10: 11. 59: 7. 73: 11. 94: 7.
(14) תה. 139: 11. 12.
(16) שה. 15: 32. תה. 55: 23. 102: 24. תהי. 7: 17.
תה. 7: 11. ד. תה. 2: 5.
(17) שה. 21: 14. תה. 4: 6.
(18) שה. 21: 16.
(19) תה. 58: 10. 107: 42.
(21) שד. 27: 5.
(22) תה. 119: 11.
(23) שה. 8: 5. 6. 11: 13. 14.
(24) ד. דבר. 1: 15.
(26) שה. 27: 10. שד. 58: 9.
(27) תה. 50: 14. 15. שד. 58: 9.
(29) תהי 29: 23. תד. 4: 6.
ר. תהי. 5: 5.
(30) דבר. 18: 26. תהר.

1 למנצח בנגינות מזמור שיר׃
2 אלהים יחנני ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה׃
3 לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך׃
4 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם׃
5 ישמחו וירננו לאמים
כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה׃
6 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם׃
7 ארץ נתנה יבולה
יברכנו אלהים אלהינו׃
8 יברכנו אלהים
ויראו אתו כל אפסי ארץ׃
9 למנצח בנגינת מזמור שיר׃
10 אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה׃

30 בה פרי לכל פריה׃
ועשה טוב תשבענה בזיבחיך׃

תהלים׃ נה.

1 למנצח בנגינות משכיל׃
2 האזינה אלהים תפלתי
ואל תתעלם מחנתי׃
[1]הקשיבה לי ועני׃
3 אשיחה בשעתי ואהמה
מקול אויב מעקת רשע׃
כי יטו עלי און
ובזעם יתנרו בי׃
4 לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי׃
5 יראה ורעדה תבוא בי
ותכסני פלצות׃
6 ואמר מי יתן לי אברה כיונה
אעופה ואשכנה׃
7 הנה אנד מרחיק
אלין במדבר סלה׃
8 אחישה פלטי מרוח סער׃
9 בלעם אדני פלג לשונם
כי ראיתי חמס ומריבה בעיר׃
10 יומם ולילה יסבבוה על חומתיה
ואון ועמל בקרבה׃
11 הוות בקרבה
ולא יגש מרחובה מרמה ומרמה׃
12 כי לא חרף אויב יחננני
ואשא הייתי אשר משנאי עלי
הגדיל לדבר עלי׃
13 ואתה אנוש כערכי
אלופי ומיודעי׃
14 אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש׃
15 תבוא עליהם מות
שאול ירדו חיים כי רעות
במגוריהם בקרבם׃
16 ואני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני׃
17 ערב ובקר וצהרים אשיחה
ואהמה ויקשב קולי׃

---

[1] ק׳: ואשמע. [2] ק׳: ונדד.

פרק כב.

1 משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך הגגות:
2 המלאה קריות עיר עלזה מתיך חלליך לא חללי חרב ולא מתו במלחמה:
3 כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו:
4 על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחם על שד בת עמי:
5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מתלי קיר ושוע אל ההר:
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה קיר:
7 והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער:
8 ויגל את מסך יהודה והביט ביום ההוא אל נשק בית היער:
9 ואת בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה:
10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה:
11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם:
12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק:
13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות:
14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות:
15 כה אמר אדני יהוה לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חוצב במרום קברו חקוק בסלע משכן לו:
16 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטיה:
17 צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדוניך:
18 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך:
19 והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיה:
20 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה:
21 ונתתי מפתח בית דויד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח:
22 ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו:
23 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים:
24 ואמרת לא משא על שכמי מעתה וישבת בגלות מעל פני האדמה ועל פני השדה תשכב לא תאסף ולא תקבר דמן יהיה לגלל על פני האדמה:
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות יסור היתד הנאמן הנתקע במקום נאמן ונכרת וכשל והיה המשא אשר עליו כי יהוה דבר:

פרק כג.

1 משא צור הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בא מארץ כתים נגלה להם:
2 דומו יושבי אי סחרי צידון עברוך מלאוך ים:
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאור תבואתה ותהי רכלת גוים:
4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות:
5 כשמוע על מצרים יחילו כשמוע על צור:
6 עברו תרשישה הילילו יושבי אי:
7 הזאת לכם העליזה מקדם ימים קדמתה רגליה ממרחק לגור:
8 מי יעץ זאת על צור המעטרת אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ:
9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ:
10 עברי ארצך כיאור בת אין עוד מזח:
11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל כנען השמיד מעזיה:
12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז עשוקה בתולת בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך:
13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחוריה הרסו ארמנותיה שמו למפלה:
14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בא:
15 והיה ביום ההוא ונשכחת צור שבעים שנה כימי מלך אחד מקצה שבעים שנה יהיה לצור כשיר הזונה:
16 קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי:
17 והיה מקצה שבעים שנה יפקד יהוה את צור ושבה לאתנה ועזבה את כל ממלכות האדמה על פני האדמה:
18 והיה סחרה וזלגה לקדש יהוה לא יצפן ולא יחבא כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתק:

---

[1] מ: (יהוה ד)יהוה. [2] מ: מחזקיהו. [3] מ: קדמיו אשר.

(1) בר. 1: 7.
(2) דה"א. 19: 14. 27: 17. מלכ. 22: 28. 23: 10. הש. 5: 10. 12. 13. נחמ. 22: 6.
(3) דה"א. 24: 6. 10. 12. 17. הש. 22: 6.
(4) מלכ. 28: 28.
(7) תה. 22: 26. 27. דה"א. 24: 29.
(8) זכר. 4: 5.
(14) הש. 10: 8.
(15) מלכ. 7: 9. הש. 10: 11.
(16) משל. 3: 20.
(20) מלכ. 10: 7.
(23) הש. 11: 4. מלכ. 15: 3.
(3) תה. 1: 17.
(4) נחמ. 4: 17. תהל. 15: 3. 14. תהל. תה. 130: 3. 143: 2.
(6) הש. 22: 6.

6 וּצְדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
7 מָה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
8 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
10 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃
11 אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃
12 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

לתזמון. לד.

1 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
5 דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
8 חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי־גֶבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
10 יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
12 לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
13 מִי־זֶה הָאִישׁ חָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
15 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
16 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
18 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
19 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
20 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
21 שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשָּׁבָרָה׃
22 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
23 פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

לדוד. לה.

1 רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחַם אֶת־לֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
3 וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדפי [רֹדְפָי] אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
4 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
5 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
6 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃
7 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
8 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃
9 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כָּל־עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
11 קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
12 יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
13 וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃
14 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֵאָסֻפוּ נֵאָסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירוֹת יְחִידָתִי׃
18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
19 אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאֵי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רַגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
21 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
22 רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
23 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
24 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃
25 אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ׃
26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בוּשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
28 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לתזמון. לו.

1 נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
2 כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
3 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
4 אָוֶן יְהַגֶּה עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
5 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃
6 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
7 מָה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
8 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
10 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃
11 אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃
12 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

לתזמון. לז.

1 אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכָן־אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
4 וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
5 גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
7 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
8 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
9 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃
10 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
11 וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם׃
12 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃
13 אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי רָאָה כִּי־יָבוֹא יוֹמוֹ׃
14 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי־דָרֶךְ׃
15 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃
16 טוֹב־מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃
17 כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃
18 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
19 לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃
20 כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃
21 לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃
22 כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ־אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃
23 מֵיְהוָה מְצָעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
24 כִּי־יִפֹּל לֹא־יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃
25 נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם׃
26 כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃
27 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃
28 כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃
29 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
30 פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
31 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא־תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃
32 צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
33 יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
34 קַוֵּה אֶל־יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
35 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃
36 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃
37 שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃
38 וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יָחַד אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃
39 וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה׃
40 וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ׃

1: חֶבְלֵי־לֶכֶד. שם. ואב. ז: 9. 2: כְּכַפֵּרוֹת.

(6) שם. 139: 8. 11. מלכ. 15: 14. (12) מלכ. 21: 14. שם. 74: 13. (13) שם. 33: 6. נא. 27: 1. — (2) נשא. 34: 5. בר. 1: 20. ב. מל. 4: 27. (3) מל. 2: 7. (5) נשא. 2: 9. 13: 15.

(6) נשא. 2: 3. בר. 24: 16. (8) שמו. 16: 26. לב. 12: 20. (9) נשא. 35: 12. שם. 18: 41. 109: 7. מלכ. 1: 28. 28: 9. נא. 1: 15. לו. 14: 12. שם. 8: 18. שם. 3: 4. משל. 9: 31. מל. 4: 3. (10) נשא. 22: 26. 27. (13) נשא. 20: 29. (14) דנ. 28: 41. זש. 9: 10. שם. 9: 13. (15) שם. 78: 64. (17) מלכ. 28: 8. שם. 2: 26. (18) נא. 1: 8. יהל. 2: 6. (20) נשא. 18: 11.

7 ואתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים
ושמת שמו אברהם׃
8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית
לתת את ארץ הכנעני
את החתי את האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו
ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃
9 וירא את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃
10 ותתן אתות ומופתים בפרעה
ובכל עבדיו ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש לך שם כהיום הזה׃
11 והים בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה
ואת רדפיהם השלכת במצולות
כמו אבן במים עזים׃
12 ובעמוד ענן תנחם יומם
ובעמוד אש לילה
להאיר להם את הדרך
אשר תלכו בה׃
13 ועל הר סיני ירדת
ותדבר עמהם מן השמים
ותתן להם משפטים ישרים
ותורות אמת
חקים ומצות טובות׃
14 ואת שבת קדשך הודעת להם
ומצות וחקים ותורה
ביד משה עבדך צויתה׃
15 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם
ומים מצור הוצאת להם לצמאם
ותאמר להם לרשת
את הארץ אשר נשאת את ידך
לתת להם׃
16 ואבתינו הזידו
ויקשו את ערפם
ולא שמעו לדבריך׃
17 וימאנו לשמע
ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם
ויקשו את ערפם
ויתנו ראש למרי
לשוב לעבדתם בארץ מצרים
ואתה אלוה סליחות חנון ורחום
ארך אפים ורב חסד
ולא עזבתם׃
18 גם כי עשו להם עגל מסכה
ואמרו זה אלהיך
אשר העלך ממצרים
ועשו נאצות גדלות׃

19 ואתה ברחמיך הרבים
לא עזבתם במדבר
עמוד הענן לא סר מעליהם יומם
להנחותם בדרך
ועמוד האש לילה
להאיר להם בדרך אשר ילכו בה׃
20 ורוחך הטובה נתת להשכילם
ומנך לא מנעת מפיהם
ומים נתת להם לצמאם׃
21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר
לא חסרו
שמלותם לא בלו
ורגלם לא בצקו׃
22 וממלכות ועמים תתן להם
ותחלקם לפאה
וירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן׃
23 ובניהם הרבית כמו כוכבי השמים
ותביאם אל הארץ
אשר אמרת לאבותם
לבוא לרשת׃
24 ויבאו בנים וירשו את הארץ
ותכנע לפניהם את יושבי הארץ
את הכנענים
ותתן בידם
ואת מלכיהם ואת עמי הארץ
לעשות בהם כרצונם׃
25 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה
וירשו בתים מלאים כל טוב
בארות חצובים כרמים וזיתים
ועצי מאכל לרב
ויאכלו ושבעו וידשנו
ויתענגו בטובך הגדול׃
26 ויעזבו אל מרו
וימרדו בך
ואת תורתך השליכו אחרי גוום
ואת נביאיך הרגו
אשר העידו בם להשיבם אליך
ויעשו נאצות גדלות׃
27 ותתנם ביד צריהם

(1) נחמ. 28: 20. ובמ. 7: 24.
(2) נחמ. 28: 14.
(3) נחמ. 18: 6. וכי. 18: 28. 13. 24: 11.
(4) וכי. 25: 14.
(5) וכי. 135: 7.
(6) בכ. 49: 11. דב. 32: 13. 33: 24. נחמ. 20: 17. וכי. 81. 16.
(9) נחמ. 21: 5.
(10) וכי. 137: 6.
(12) וכי. 72: 12. מלכ. 21: 13.
(13) נחמ. 28: 14.
(15) מלכ. 3: 13-15. 8: 10. 11. 19. 16: 16.
(17) וכי. 58: 6. מלכ. 30: 14.
(18) וכי. 30: 6.
(19) מלכ. 3: 15.
(20) נחמ. 28: 12.
(22) נחמ. 28: 14.
(24) מלכ. 15: 3.
(25) וכי. 135: 7.
(26) נחמ. 38: 25.
(28) דב. 4: 6. וכי. 111: 10.
(1) מ: כתיב. (2) מ: שחיט.

28 ויעזבו לרשע
וימשלו בם
ותזעק לרשע
ואתה מן השמים תשמע
ותצילם כרחמיך הרבים׃
ותעידם בם להשיבם אל תורתך
והם יזידו
ולא שמעו למצותיך
ויחטאו במשפטיך
אשר יעשה אדם וחי בהם
ויתנו כתף סוררת
והערפם הקשו
ולא שמעו׃
29 ותאריך עליהם שנים
ותעד בם ברוחך
ביד נביאיך
ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצות׃
30 ברחמיך הרבים
לא עשית אותם כלה
ולא עזבתם
כי אל חנון ורחום אתה׃

הלויים: ט.

1 ויקומו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבע היום
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
2 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
3 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
4 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
5 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
6 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
7 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
8 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
9 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
10 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
11 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
12 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
13 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
14 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
15 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
16 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
17 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
18 ויעמדו על מעמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
ורבע מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃

ויאמר אליו אל תכה בו כי לא נאסר לו כי אם בנגעו בו׃
19 ויזעף חזקיהו עליהם ויאמר להשחית כי אמר הנה בגדי כהונה לי ולבני ולעבדי לעבוד בבית יהוה׃
20 ויעש כן ויבא את כל הכהנים ואת הלוים ויאספם ברחוב המזרח׃
21 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש׃
22 כי מעלו אבותינו ויעשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו את פניהם ממשכן יהוה ויתנו עורף׃
23 וגם סגרו את דלתות האולם וישבתו את נרותיו וקטרת לא הקטירו ועולה לא העלו בקדש לאלהי ישראל׃
24 ויביאו את הכהנים ויחטאו את דמם על המזבח לכפר את כל ישראל כי למען כל ישראל אמר המלך העולה והחטאת׃
25 ויעמד את הלוים בבית יהוה בצלצלים בנבלים ובכנורות כמצות דויד וגד חוזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה ביד נביאיו׃
26 ויעמדו הלוים בכלי דויד וחצרות בחלילים׃
27 ויאמר חזקיהו להעלות העולה על המזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצרות ביד חלילות ועל כלי דויד מלך ישראל׃
28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחלילים מחללים עד תם העולה׃
29 ככלות להעלות הכרו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו׃
30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים לשורר ליהוה בדברי דויד ואסף החוזה וישוררו עד שמחה ויקדו וישתחוו׃
31 ויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם יד ליהוה גשו וקרבו זבחים ותודות בית יהוה ויקהל כל הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עולות׃
32 ויהי מספר העולות אשר הביא הקהל זבחים שבעים בקר מאה אלים מאתים כרים לעולה ליהוה כל אלה׃
33 והקדשים בקר ששת אלפים וצאן שלשת אלפים׃
34 רק הכהנים היו לא מספיקים ולא יכלו להפשיט את כל העולות ויחזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד התקדש הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים׃
35 וגם עולות ברב חלבי השלמים ונסכים לכל העולה ותכונה עבודת בית יהוה׃
36 וישמח חזקיהו וכל העם על אשר הכין האלהים לעם כי בפתע היה הדבר׃

ל

1 וישלח חזקיהו אל כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל׃
2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני׃
3 כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למספר והעם לא נאספו לירושלם׃
4 וייטב הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל׃
5 ויכינו להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא רב עשו לרוב ככתוב׃
6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל ויש׳ וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור׃
7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם רואים׃
8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובואו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב חרון אפו מעליכם׃
9 כי בשובכם אל יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שביהם וישובו לשוב אל הארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו׃
10 ויעברו הרצים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבולון ויהיו משחקים ולועגים בהם׃
11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולון נכנעו ויבואו ירושלם׃
12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות את מצות המלך והשרים בדבר יהוה׃
13 ויאספו בירושלם עם רב לעשות חג המצות בחדש השני קהל גדול מאד׃
14 ויקומו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם וכל מקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון׃
15 וישחטו את הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות בית יהוה׃
16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זורקים את הדם מיד הלוים׃
17 כי רבים בקהל אשר לא התקדשו ולכל אשר לא טהור להקדיש ליהוה את הפסחים׃
18 כי מרבית העם רבים מאפרים ומנשה יששכר וזבולון לא הטהרו כי אכלו את הפסח לא ככתוב כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד כל׃
19 הנכון את לבבו לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש׃
20 וישמע יהוה אל חזקיהו וירפא את העם׃
21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה והלוים והכהנים הללו את יהוה יום יום בכלי עז ליהוה׃
22 וידבר חזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים והודו ליהוה אלהי אבותיהם׃
23 ויועץ כל הקהל לעשות עוד שבעת ימים ויעשו שבעת ימים בשמחה׃
24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ושרים הרימו לקהל פרים רבים והתקדשו הכהנים לרוב׃
25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה׃
26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא היתה כזאת בירושלם׃
27 ויקומו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם אל מעון קדשו השמים׃

לא

1 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים אל ערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים ויתצו הבמות והמזבחות מכל יהודה ובנימין ואפרים ומנשה עד כלותם וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו אל עריהם׃
2 ויעמד חזקיהו על מחלקות הכהנים והלוים למחלקותם איש כפי עבודתו הכהנים והלוים לעולה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנה יהוה׃
3 וחלק המלך מרכושו לעולות לעולת הבקר והערב ולעולות השבתות וחדשים ומועדים ככתוב בתורת יהוה׃
4 ויאמר לעם יושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה׃
5 וכהפיץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר כל דבר הביאו לרוב׃
6 ובני ישראל ויהודה הנמצאים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים הקדשים ליהוה אלהיהם נתנו ויעשו ערמות ערמות׃
7 בחדש השלישי החלו לסדר הערמות ובחדש השביעי כלו׃
8 ויבאו חזקיהו והשרים וראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל׃
9 ויחקר חזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות׃
10 ויען אליו עזריה הכהן הראש מבית צדוק ויאמר מאז החל הרים לבוא התרומה לאכול ולשבע ולהותיר הרבה כי יהוה ברך את עמו ויתר הזה הרבה׃
11 ויאמר חזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו׃
12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים בנאמנה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיו משנה׃
13 ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל וסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו על מנת חזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃
14 וקורי בן ימנה הלוי השוער על המזרח על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדש הקדשים׃
15 ועל ידו עדן ומינימין וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקותם כגדול כקטן׃
16 מלבד יחסם לזכרים מבן שלש שנים ומעלה לכל הבא לבית יהוה דבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותם׃
17 ויחס הכהנים לבית אבותם והלוים מבן עשרים שנה ומעלה במשמרותם כמחלקותם׃
18 ויחס כל עולליהם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל העדה באמונה ויקדשו בקדש כל קדשים׃
19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל יחוס בלוים׃
20 ויעש כן חזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו׃
21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרוש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח׃

לב

1 אחרי הדברים האלה ואחרי האמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערי המבצר ויאמר לבקעם לו׃
2 וירא חזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם׃
3 ויועץ את שריו ואת גבוריו לסתום את מימי המעינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו׃
4 ויאספו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשור ומצאו מים הרבה׃
5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות וחומה אחרת בנה חוצה ויחזק את מלוא העיר דויד ויעש נשק הרבה ומגנים׃
6 ויתן שרי מלחמה על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבם לאמר׃
7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומפני כל ההמון אשר עמו כי רב עמנו מעמו׃
8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם במלחמותינו ויסמכו העם על דברי חזקיהו מלך יהודה׃
9 ואחרי כן שלח סנחריב מלך אשור את עבדיו ירושלם והוא לפני לכיש ועליו כל ממשלתו אל חזקיהו מלך יהודה ואל כל יהודה אשר בירושלם לאמר׃
10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בוטחים ואתם יושבים במצור בירושלם׃
11 הלא חזקיהו מסית אתכם לתת לכם למות ברעב ובצמא באמרו יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃
12 הלא הוא חזקיהו הסיר את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃
13 הלא ידעתם מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכלו יכלו אלהי הגוים הארצות מידי להציל את ארצם מידי׃
14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר הכחידו אבותי כי יוכל להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להצילכם מידי׃
15 ועתה אל יסית אתכם חזקיהו ואל יפתה אתכם ככה ואל תאמינו לו כי כל אלהי כל גוי וממלכה לא יכלו להציל עמם מידי ומידי אבותי אף כי אלהיכם לא יצילכם מידי׃
16 ועוד דברו עבדיו על יהוה אלהים ועל חזקיהו עבדו׃
17 וספר שלח לחרף את יהוה אלהי ישראל ולדבר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי חזקיהו את עמו מידי׃
18 ויקרא בקול גדול אל יהודית יהודה אל העם אשר על החומה לירא אותם ולבהלם למען תלכד את העיר׃
19 ויאמרו על אלהי ירושלם כמעשי אלהי עמי הארץ מעשה ידי אדם׃
20 ויתפלל על זאת חזקיהו המלך ויש׳ בן אמוץ הנביא ויזעקו השמים׃
21 ויצמת יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ויפלו אותו שם בחרב מבטניו׃
22 ויושע יהוה את חזקיהו ואת יושבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל ויכלכל מסביב׃
23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם וכלי חמדות לחזקיהו מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים מאחרי כן׃
24 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויתפלל אל יהוה וידבר אליו ויתן לו מופת׃
25 ולא כגמול השיב כי רם לבבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם׃
26 ויתגבה לבב חזקיהו אחרי כי רם לבבו הוא ובני ירושלם ולא עמד חזקיהו כרגז לבבו עליהם ועל בני ירושלם בימי חזקיהו׃
27 ויהי לחזקיהו עושר וכבוד הרבה מאד ולאוצרות לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשם ולמגן ולכל כלי חמדה׃
28 ולמסכנות לתבואת דגן תירוש ויצהר ולרפתים לכל בהמה ולעדרים לאורות׃
29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד׃
30 הוא חזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח חזקיהו בכל מעשיו׃
31 אך בדברי מלאכי שרי בדים אשר שלחו אליו לדרוש על המופת אשר היה בארץ עזבו אלהים לנסותו לדעת את כל אשר בלבבו׃
32 ויתר דברי חזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל׃
33 וישכב חזקיהו עם אבותיו ויקברו במעלה קברי בני דויד ויעשו לו כבוד בעת מותו כל יהודה וישבי ירושלם ומנשה בנו מלך תחתיו׃

לג

1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם׃
2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל׃
3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרים וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃
4 ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם לעולם אשים את שמי׃
5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃
6 והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ויעונן ויכשף ויעש באוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
7 ואת פסל הסמל אשר עשה שם בבית האלהים אשר אמר האלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃
8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה׃
9 ויתע מנשה את יהודה ואת ישבי ירושלם לעשות רע מכל הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃
10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו׃
11 ויבא יהוה עליהם את שרי צבא מלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויולכוהו בבלה׃
12 וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו׃
13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים׃
14 ואחרי כן בנה חומה חוץ לעיר דויד ולמערב לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה׃
15 ויסר את אלהי הנכר ואת הפסל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוץ לעיר׃
16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל׃
17 אך עוד העם מזבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם׃
18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החוזים אשר דברו אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל׃
19 ותפלתו ויעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקומות אשר בנה בהם בתים לאשרים ואת הפסילים לפני הכנעו בדברי חוזי׃
20 וישכב מנשה עם אבותיו ויקברו בביתו ויאמון בנו מלך תחתיו׃
21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם׃
22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל פסילי המסכות אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם׃
23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה׃
24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו׃
25 ויכו עם הארץ את כל הקושרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו׃

לד

1 בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם׃
2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאל׃
3 כי בשנת שמנה למלכו בעודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשנת שתים עשרה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסילים והמסכות׃
4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה ממנו גדע ואת האשרים והפסילים והמסכות שבר ויטחן ויזר על פני קברי הזובחים להם׃
5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם ויטהר את יהודה וירושלם׃
6 וכן עשה בערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחרבותם סביב׃
7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים ואת הפסילים כתת לדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב ירושלם׃
8 ובשנת שמנה עשרה למלכו לטהר את הארץ ואת הבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו׃
9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית האלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין ואל יושבי ירושלם׃
10 ויתנו ביד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנו העושים העבודה אשר בבית יהוה לחזק ולרפא הבית׃
11 ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצי מחברות לקרות את הבתים אשר החריבו מלכי יהודה׃
12 והאנשים עשו במלאכה באמונה ועליהם פקדים יחת ועבדיה הלוים מבני מררי וזכריה ומשלם מבני הקהתי לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר׃
13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה בכל עבודה ומן הלוים סופרים ושטרים ושוערים׃
14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה׃
15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר את ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן׃
16 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את דבר המלך לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עושים׃
17 וינתכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו ביד הפקדים ואל ביד עשי המלאכה׃
18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך׃
19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו׃
20 ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃
21 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה׃
22 וילך חלקיהו ואשר אמר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ותדברו אליה כדבר הזה׃
23 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃
24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות בספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃
25 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל בדברים אשר שמעת׃
27 יען רך לבבך ותכנע מלפני האלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני גם שמעתי נאם יהוה׃
28 הנני אספך אל אבותיך ונאספת אל קבריך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו ויביאו את דבר המלך דבר׃
29 וישלח המלך ויקבצו אליו את כל זקני יהודה וירושלם׃
30 ויעל המלך בית יהוה ואיש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים וכל העם למגדל ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃
31 ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקותיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה׃
32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם׃
33 ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד כל הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם׃

לה

1 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון׃
2 ויעמד הכהנים על משמרתם ויחזקם לעבודת בית יהוה׃
3 ויאמר ללוים המבינים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל׃
4 והכינו לבתי אבותיכם למחלקותיכם כמכתב דויד מלך ישראל וכמכתב שלמה בנו׃
5 ועמדו בקדש לפלגי בית אבות לאחיכם בני העם וחלק בית אב ללוים׃
6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה׃
7 ויתן יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים לכל הנמצא לפסחים לעשרים אלף ושלשת אלפים בקר אלה מרכוש המלך׃
8 ושריו נדבה לעם לכהנים ולמתי נתנו חלקיהו וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסח אלפים וששים צאן ושלש מאות בקר׃
9 וכנניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים נתנו ללוים לפסחים חמשת אלפים צאן וחמש מאות בקר׃
10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים בעמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך׃
11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים הפשיטו׃
12 ויסירו העולה לתת לפלגי בית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות וירוצו לכל בני העם׃
14 ואחרי כן הכינו לעצמם ולכהנים כי בני אהרן העולה והחלבים עד הלילה והלוים הכינו לעצמם ולבני אהרן הכהנים׃
15 והמשוררים בני אסף על מעמד דויד וגם אסף חוזה המלך ויחיתון ועבד אדתון בניו לשוערים לכל שער אין להם להסיר מעל עבודתם כי אחיהם הלוים הכינו להם׃
16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עולות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו׃
17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא וחג המצות שבעת ימים׃
18 ולא נעשה פסח כמוהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא וישבי ירושלם׃
19 בשנת שמנה עשרה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה׃
20 אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכה מלך מצרים למלחם בכרכמיש על פרת ויצא יאשיהו לקראתו׃
21 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מעם אלהים אשר אתי ואל ישחיתך׃
22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי אם להלחם עמו ולא שמע אל דברי נכה מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו׃
23 ויורו המורים אל יאשיהו ויאמר המלך אל עבדיו העבירוני כי החליתי מאד ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה׃
24 וירכיבוהו על המרכבה המשנה אשר לו וימת ויקברו בקברות אבותיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו׃
25 וירמיהו קונן על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום הזה ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות׃
26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה׃
27 ומעשיו הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה׃

לו

1 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכו אותו תחת אביו בירושלם׃
2 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם׃
3 ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב׃
4 וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכה ויבא מצרימה׃
5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו׃
6 עליו עלה נבוכדנצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להוליכו בבלה׃
7 וגם מכלי בית יהוה הביא נבוכדנצר בבלה ויתנם בהיכלו בבבל׃
8 ויתר דברי יהויקים ותועבותיו אשר מצא בו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו׃
9 בן שמנה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה׃
10 ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנצר ויביאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם׃
11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם׃
12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה׃
13 וגם במרד המלך נבוכדנצר אשר השביעו באלהים וקשה את ערפו ואת לבבו מלשוב אל יהוה אלהי ישראל׃
14 וגם כל שרי יהודה והכהנים והעם הרבו למעול מעל אחרי כל תועבות הגוים וטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם׃
15 ויהוה אלהי אבותם השכים ושלח ביד מלאכיו כי חמל על עמו ועל מעונו׃
16 ויהיו מלעגים במלאכי האלהים ובוזים את דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד אין מרפא׃
17 ויעל עליהם את מלך כשדים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן ושיבה הכל נתן בידו׃
18 וכל כלי בית האלהים הגדולים והקטנים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל הביא בבלה׃
19 וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה לשחית׃
20 והגלה אל בבל את השארית אשר מן החרב והיו לו ולבניו לעבדים עד מלכות מלכות פרס׃
21 למלאת דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה׃
22 ובשנת אחת למלך כורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר׃
23 כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהי יהוה אלהיו עמו ויעל׃

משא צר.

1 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא
מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָהֶם׃
2 דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן
עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ׃
3 וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר
קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ
וַתְּהִי סַחַר גּוֹיִם׃
4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם
מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר
לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי
וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים
רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃
5 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ לְמִצְרַיִם
יָחִילוּ לִשְׁמוּעָה צֹר׃
6 עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה
הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי׃
7 הֲזֹאת לָכֶם עָלִיזָה מִקֶּדֶם
יְמֵי קַדְמָה תַּדְלֵךְ מֶרְחוֹק
רַגְלֶיהָ לָהּ׃
8 מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר
הַמְּעַטְּרוֹת קְרָיוֹת
אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים
כְּנַעֲנֶיהָ נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃
9 יְיָ צְבָאוֹת יָעַץ לְחַלֵּל
גְּאוֹן כָּל צְבִי
לְהָקֵל כָּל נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃
10 עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאוֹר
בַּת תַּרְשִׁישׁ
אֵין עוֹד מְזַח׃
11 יָדוֹ נָטָה עַל הַיָּם
הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת
יְיָ צִוָּה אֶל כְּנַעַן
לְבַצֵּר מָעֻזֶּיהָ׃
12 וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד
לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת צִידוֹן
קוּמִי עֲבוֹרִי גַּם כִּתִּים
לֹא לָךְ יָנוּחַ׃
13 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם
לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים
הֵקִימוּ בַּחוּרֶיהָ
עוֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃
14 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם׃
15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְנִשְׁכְּחָה צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה
כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד
מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה
יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃
16 קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר
זוֹנָה נִשְׁכָּחָה
הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר
לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃
17 וְהָיָה מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה
יִפְקֹד יְיָ אֶת צֹר
וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ
וְזָנְתָה אֶת כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
18 וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ
קֹדֶשׁ לַיְיָ
לֹא אֹצַר וְלֹא יָסוּד יִהְיֶה
כִּי לַיְיָ יִהְיֶה סַחְרָהּ
לֶאֱכֹל לְשָׂבְעָה
וְלִמְכַסֶּה עָתִק׃
19 כִּי יְיָ עֹשֶׂה פִּקָּדוֹן עַל כָּל כְּבוֹד כָּל
לְהָקֵל כָּל נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃

[1] ב: נְחִנְחָה.

(1) מלכ ה: 28.
(2) נשי כ: 29. 27: 13.
(4) ד־דברי טז: 9. נשי כ: 20.
21. מלכ ה: 21. 15: 3. יר׳ 32: 19.
(7) מל־ב טו: 39. מיכ ה: 11.
9. שמ׳ ב: 9. מלכ ה: 29.
(8) הוש׳ 26: 16. מל־ב כח: 30.
38. מלכ׳.
(10) ד־ מלכ׳ 12: 11. יר׳ 8: 10.
(11) הב׳ 38: 24. הוש׳ 20: 4.
10. מל־ב 22: 22. נשי כ: 31. 28: 14.
(15) נשי כ: 34. מלכ׳ 19. 14: 31. 2. 10: 22. 2. מלכ׳ 2. 10.
(20) מל־ב 24: 13.
(21) נשי כ: 22. 9.
(23) ד־ זכ׳ 13: 6. ישע׳ 1: 15. 14.
(24) מלכ׳ 10: 24. ד־ תהלי׳ 17: 6.
(25) שמ׳ 62: 10. מלכ׳ 11: 28.
(26) מל־ב 4: 19. 11: 16. 17. 3. שמ׳ 8: 16.
(28) נשי כ: 31. 11.
(29) מלכ׳ 17: 5.
(30) מלכ׳ 5: 44. הוש׳ 12: 14.
(32) הב׳ 19: 2. 3. הוש׳ 19: 20. 21. הוש׳ 12. 13. 2: 1. הב׳ 4: 9.
(33) הב׳ 3: 8. 12. מלכ׳ 28: 13. 6: 7.
(34) הוש׳ 23: 2.
(35) נשי כ: 33. 6: 13. 22.

39 וְכִי־יָמ֤וּךְ אָחִיךָ֙ עִמָּ֔ךְ וְנִמְכַּר־לָ֖ךְ לֹ֣א תַעֲבֹ֑ד
עִמְּךָ֖ תִּהְיֶ֥ה כְּשָׂכִ֖יר כְּתוֹשָׁ֑ב עִמְּךָ֖ יַעֲבֹ֥ד עַד־שְׁנַ֖ת הַיֹּבֵֽל׃
40 וְיָצָ֣א מֵעִמָּ֔ךְ הֽוּא־וּבָנָ֥יו עִמּ֖וֹ וְשָׁ֣ב אֶל־מִשְׁפַּחְתּ֑וֹ וְאֶל־אֲחֻזַּ֥ת
אֲבֹתָ֖יו יָשֽׁוּב׃

פרשה ה: כה.

כִּ֣י עֲבָדַ֤י הֵם֙ אֲשֶׁ֣ר הוֹצֵ֔אתִי מֵאֶ֖רֶץ מִצְרָ֑יִם לֹ֥א יִמָּכְר֖וּ מִמְכֶּ֥רֶת
עָֽבֶד׃ לֹא־תִרְדֶּ֥ה בוֹ֙ בְּפָ֔רֶךְ וְיָרֵ֖אתָ מֵאֱלֹהֶֽיךָ׃ וְעַבְדְּךָ֥ וְאֲמָתְךָ֖
אֲשֶׁר־יִהְיוּ־לָ֑ךְ מִן־הַגּוֹיִ֣ם אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵיכֶ֔ם מֵהֶ֥ם תִּקְנ֖וּ עֶ֥בֶד
וְאָמָֽה׃ וְגַם֙ מִבְּנֵ֣י הַתּוֹשָׁבִ֔ים הַגָּרִ֥ים עִמָּכֶ֖ם מֵהֶ֣ם תִּקְנ֑וּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם֙
אֲשֶׁ֣ר עִמָּכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר הוֹלִ֖ידוּ בְּאַרְצְכֶ֑ם וְהָי֥וּ לָכֶ֖ם לַאֲחֻזָּֽה׃ וְהִתְנַחַלְתֶּ֣ם
אֹתָ֗ם לִבְנֵיכֶם֙ אַחֲרֵיכֶ֔ם לָרֶ֥שֶׁת אֲחֻזָּ֖ה לְעֹלָ֑ם בָּהֶ֣ם תַּעֲבֹ֔דוּ וּבְאַחֵיכֶ֥ם
בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אִ֣ישׁ בְּאָחִ֑יו לֹא־תִרְדֶּ֥ה אִישׁ֙ בְּאָחִ֔יו בְּפָ֖רֶךְ עָלָֽיו׃

פרשה ו: כו.

וְכִֽי־תַשִּׂ֣יג יַד֮ גֵּ֣ר וְתוֹשָׁב֒ עִמָּךְ֙ וּמָ֣ךְ אָחִ֔יךָ עִמּ֖וֹ וְנִמְכַּר־לְגֵ֣ר
תּוֹשָׁ֑ב עִמָּךְ֙ א֣וֹ לְעֵ֔קֶר מִמִּשְׁפַּ֖חַת גֵּֽר׃ אַחֲרֵ֣י נִמְכַּר֮ גְּאֻלָּה֒ תִּֽהְיֶה־
לּ֔וֹ אֶחָ֥ד מֵאֶחָ֖יו יִגְאָלֶֽנּוּ׃ א֣וֹ דֹד֤וֹ א֙וֹ בֶּן־דֹּד֔וֹ יִגְאָלֶ֖נּוּ מִשְּׁאֵ֣ר
בְּשָׂר֑וֹ מִמִּשְׁפַּחְתּ֗וֹ יִגְאָלֶ֙נּוּ֙ א֣וֹ הִשִּׂ֣יגָה יָד֔וֹ וְנִגְאָֽל׃ וְחִשַּׁב֙ עִם־
קֹנֵ֔הוּ מִשְּׁנַ֥ת הִמָּכְר֖וֹ לוֹ֙ עַד־שְׁנַ֣ת הַיֹּבֵ֑ל וְהָיָ֣ה כֶּ֣סֶף מִמְכָּר֔וֹ
בְּמִסְפַּ֖ר שָׁנִ֑ים כִּימֵ֥י שָׂכִ֖יר יִהְיֶ֥ה עִמּֽוֹ׃ אִם־עוֹד֙ רַבּ֣וֹת בָּהֶ֔ם
לְפִיהֶ֥ן יָשִׁ֖יב אֶת־גְּאֻלָּת֑וֹ מִכֶּ֥סֶף קְנָת֖וֹ׃ וְאִם־מְעַ֥ט נִשְׁאַ֖ר בַּשָּׁנִ֑ים
וְחִשַּׁב־לוֹ֙ כְּפִ֣י שָׁנָ֔יו כִּשְׂכִ֥ר שָׂכִ֖יר יַעֲשֶׂ֥ה עִמּֽוֹ׃ לֹא־יִמָּכֵ֥ר
לְעֵינֶ֖יךָ בְּפָ֑רֶךְ וְאִם־לֹ֥א יֵעָשֶׂ֖ה בְּאֵ֥לֶּה וְיָצָ֖א בִּשְׁנַ֥ת הַיֹּבֵֽל׃

פרשה ז: כז.

וְאִם־לֹ֥א יִגָּאֵ֖ל בְּאֵ֣לֶּה וְיָצָ֣א בִשְׁנַ֣ת הַיֹּבֵ֑ל הֽוּא־וּבָנָ֖יו עִמּֽוֹ׃ כִּֽי־לִ֤י
בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ עֲבָדִ֔ים עֲבָדַ֥י הֵ֖ם אֲשֶׁר־הוֹצֵ֣אתִי אוֹתָ֑ם מֵאֶ֖רֶץ מִצְרָ֥יִם
אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

פרשה ח: כח.

לֹֽא־תַעֲשׂ֤וּ לָכֶם֙ אֱלִילִ֔ם וּפֶ֥סֶל וּמַצֵּבָ֖ה לֹא־תָקִ֣ימוּ לָכֶ֑ם וְאֶ֨בֶן
מַשְׂכִּ֜ית לֹ֤א תִתְּנוּ֙ בְּאַרְצְכֶ֔ם לְהִשְׁתַּחֲוֹת֖ עָלֶ֑יהָ כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה
אֱלֹהֵיכֶֽם׃ אֶת־שַׁבְּתֹתַ֥י תִּשְׁמֹ֖רוּ וּמִקְדָּשִׁ֣י תִּירָ֑אוּ אֲנִ֖י יְהוָֽה׃

פרשה ט: כט.

אִם־בְּחֻקֹּתַ֥י תֵּלֵ֖כוּ וְאֶת־מִצְוֹתַ֣י תִּשְׁמְר֑וּ וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָֽם׃ וְנָתַתִּ֤י
גִשְׁמֵיכֶם֙ בְּעִתָּ֔ם וְנָתְנָ֥ה הָאָ֖רֶץ יְבוּלָ֑הּ וְעֵ֥ץ הַשָּׂדֶ֖ה יִתֵּ֥ן פִּרְיֽוֹ׃
וְהַשִּׂגׂ֤ לָכֶם֙ דַּיִשׁ֔ אֶת־בָּצִ֖יר וּבָצִ֣יר יַשִּׂ֣יג אֶת־זָ֑רַע וַאֲכַלְתֶּ֥ם לַחְמְכֶ֖ם
לָשֹׂ֥בַע וִישַׁבְתֶּ֖ם לָבֶ֥טַח בְּאַרְצְכֶֽם׃ וְנָתַתִּ֥י שָׁל֖וֹם בָּאָ֑רֶץ וְשָׁכַבְתֶּ֣ם
וְאֵ֣ין מַחֲרִ֔יד וְהִשְׁבַּתִּ֥י חַיָּ֛ה רָעָ֖ה מִן־הָאָ֑רֶץ וְחֶ֥רֶב לֹֽא־תַעֲבֹ֖ר בְּאַרְצְכֶֽם׃
וּרְדַפְתֶּ֣ם אֶת־אֹיְבֵיכֶ֔ם וְנָפְל֥וּ לִפְנֵיכֶ֖ם לֶחָֽרֶב׃ וְרָדְפ֤וּ מִכֶּם֙ חֲמִשָּׁ֔ה
מֵאָ֖ה רִבָּבָ֣ה יִרְדֹּ֑פוּ וְנָפְל֥וּ אֹיְבֵיכֶ֖ם לְפִ֥י חָֽרֶב׃ וְפָנִ֤יתִי אֲלֵיכֶם֙
וְהִפְרֵיתִ֣י אֶתְכֶ֔ם וְהִרְבֵּיתִ֖י אֶתְכֶ֑ם וַהֲקִמֹתִ֥י אֶת־בְּרִיתִ֖י אִתְּכֶֽם׃
וַאֲכַלְתֶּ֥ם יָשָׁ֖ן נוֹשָׁ֑ן וְיָשָׁ֥ן מִפְּנֵ֖י חָדָ֥שׁ תּוֹצִיאֽוּ׃ וְנָתַתִּ֥י מִשְׁכָּנִ֖י
בְּתוֹכְכֶ֑ם וְלֹֽא־תִגְעַ֥ל נַפְשִׁ֖י אֶתְכֶֽם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּ֥י בְתוֹכְכֶ֖ם וְהָיִ֣יתִי
לָכֶ֣ם לֵֽאלֹהִ֑ים וְאַתֶּ֥ם תִּהְי֖וּ לִ֥י לְעָֽם׃ אֲנִ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֣ר
הוֹצֵאתִ֗י אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם מִֽהְיֹ֥ת לָהֶ֖ם עֲבָדִ֑ים וָאֶשְׁבֹּ֗ר אֶת־
מֹטֹ֤ת עֻלְּכֶם֙ וָאוֹלֵ֣ךְ אֶתְכֶ֔ם קוֹמְמִיּֽוּת׃

(39) כה. 4: 1. כה. 21: 19.
(40) כה. 3: 18.
—
(1) שמ. 33: 9.
(2) כה. 22: 21.
(6) שמ. 15: 10.
(8) 1. כה. 3: 12. 4: 29.
שמ. 35: 11. 38: 36. כה. 1: 17.
2: 6. שמ. 2: 26. דב. 1: 17. 2: 21. שמ. 11: 25. כה.
1: 5.
(9) 1. כה. 1: 26.
(13) יש. 9: 23. 1. כה. 1: 29.
(21) כה. 19: 15. דב. 1: 17.

16: 19. שמ. 24: 23. שמ.
22: 16.
(4) כה. 2: 7.
(6) שמ. 9: 34. 35. 13: 20.
21. 31: 35.
(7) שמ. 9: 34. 13: 21.
(9) שמ. 9: 17. 10: 7. 11: 4.
16: 17. 23: 10. 11. 27: 5.
29: 14. 31: 1.
(10) שמ. 13: 24. 16: 9. 19:
11.
(11) שמ. 13: 27. 14: 16.
31: 4.
(13) יר. 45: 9.

14 ולא תונו איש את עמיתו
וירא מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
15 בחקותי תלכו ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם׃
16 וישבתם על הארץ לבטח
ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃
17 וישבתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם׃
18 ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב׃
19 ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם ירדפו רבבה
ונפלו איביכם לפניכם לחרב׃
20 ושבתי אליכם ופריתי אתכם
והרביתי אתכם
והקמתי את בריתי אתכם׃
21 ואכלתם ישן נושן
ואת הישן מפני החדש תוציאו׃
22 ונתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכם׃
23 והתהלכתי בתוככם
והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם׃
24 אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם לעבדים
ואשבר מוטות עלכם
והולכתי אתכם קוממיות׃
25 ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה׃
26 ואם במשפטי תמאסו
ואם את חקתי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי׃
27 ואני זאת אעשה לכם
והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדיבות נפש
וזרעתם לריק זרעכם
ואכלוהו אויביכם׃
28 ונתתי פני בכם
ונגפתם לפני אויביכם
ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם׃
29 ועד אלה לא תשמעו לי
והוספתי לייסר אתכם שבע על חטאתיכם׃
30 ושברתי את גאון עזכם
ונתתי את שמיכם כברזל
ואת ארצכם כנחשת׃
31 וכלתה לריק כחכם
ולא תתן ארצכם את יבולה
ועצי הארץ לא יתנו פרים׃
32 והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃
33 ואתכם אזרה בגוים
והריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה׃

פרשה כו.

1 אל תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם׃
2 את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה׃
3 אם בחקתי תלכו
ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם׃
4 ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה
ועץ השדה יתן פריו׃
5 והשיג לכם דיש את בצירה
ובציר יגיע את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם׃
6 ונתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם׃
7 ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב׃
8 ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם ירדפו רבבה
ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃
9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם
והקמתי את בריתי אתכם׃
10 ואכלתם ישן נושן
ואת הישן מפני חדש תוציאו׃
11 ונתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכם׃
12 והתהלכתי בתוככם
והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם׃
13 אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם לעבדים
ואשבר מוטות עלכם
והולך אתכם קוממיות׃
14 ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה׃
15 ואם בחקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי׃
16 אף אני (זאת אעשה) אפקד עליכם אימה את
השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדיבות נפש
וזרעתם לריק זרעכם
ואכלוהו אויביכם׃
17 ושמתי פני בכם
ונגפתם לפני אויביכם

---

(14) ויק. 40: 5. ספ. 62: 11.
(15) מש. 12: 6. ויק. 4: 13.
(16) ויק. 36: 10. 15.
(20) ספ. 107: 18.
(27) ד. ירמ. 12: 13. מלכ. 28: 13. ירמ. 1: 9. קה. 6: 21.
(28) ויק. 38: 17.
(30) ויק. 33: 28. ספ. 56: 13.
(33) ספ. 34: 11.
(3) ויק. 6: 30. 12: 11.
(5) ויק. 33: 9. 27: 2.
(6) ויק. 9: 17. 6: 4. 16: 13.
(7) ויק. 15: 16.
(9) ויק. 9: 22. 23. 28. 30. 35.
3. מלכי 3: 14.
(10) יחז. 18: 25. דה. 32: 4.
ד. דברי. 19: 7. ויק. 8: 3.
23. 36: ספ. 92: 15. קה. 9:
14.
(11) ספ. 62: 12. מלכ. 24: 12. יא. 32: 19. ויק. 33: 20.
(12) ויק. 8: 3.
(14) ספ. 104: 29.
(15) יחז. 3: 19. ויק. 12: 7.
(17) יחז. 18: 25. ד. ירמ. 3: 23.
ויק. 16: 27. קה. 2: 6. ד. שה. 5: 10. 1: 17. יחזק. 22: 12.

[1]ויק׳ פסוק׳. [2]ויק׳ ופסוק׳. [3]ויק׳ לחמכם׳. [4]ויק׳ פסוק׳.

18 ב וַיִּפְּלוּ לְעֻמַּת כָּל־אֶחָיו׃ ס
19 (כה) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם
אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃
20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ
אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי
מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי
לוֹ לְאִשָּׁה׃
21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ
כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה
וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
22 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ
וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי
וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ
שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ
וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ
וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ
וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת
וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃
25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹנִי אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ
כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃
26 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו
וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
יִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃
27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו
אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה
וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃
28 [1]וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו
וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃
29 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה
וְהוּא עָיֵף׃
30 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב
הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃
31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃
32 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת
וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה׃
33 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם
וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃
34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים
וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ
וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ ס

כו א וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ
מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם
וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים
גְּרָרָה׃
2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר
אַל־תֵּרֵד מִצְרַיְמָה
שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
3 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת
וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ
כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃
4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
5 עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי
וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ ס
6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃
7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא
כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי
פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה
כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃
8 וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים
וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן
וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא
וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק
כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃
10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ
כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ
וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃
11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃
12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא
וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃
13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל
עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃
14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר
וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃
15 וְכָל־הַבְּאֵרוֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו
בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים
וַיְמַלְאוּם עָפָר׃
16 [4]וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק
לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃
17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר
וַיֵּשֶׁב שָׁם׃
18 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרוֹת הַמַּיִם
אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו
וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃
19 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל
וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃
20 וַיָּרִבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר
לָנוּ הַמָּיִם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק
כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃
21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃
22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם
וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת
וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת
וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ
וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃
23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃
24 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ
אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי
וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ
בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃
25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ
וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃
26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר
וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃
27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק
מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי
וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי
וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃
28 וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ
וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֶךָ
וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃
29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה
כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ
וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב
וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם
אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃
30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וְאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃
31 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו
וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃
32 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק
וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃
33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה
עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
34 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי
וְאֶת־בָּסְמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃
35 וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה׃

1מ: כִּלְבּוּשָׁיו. 2מ: כַּכְּתֹנֶת. 3מ: אֵין שָׁם נְקֻדָּה. 4מ: אֵלָיו כְּתִיב: דַּיָּק שֶׁאַתָּה.

(18) שם 22: 28.
(19) שם 10: 17. ד. דְּבָר. 19: 7. בֶּן. 10: 34. וַיְ. 2: 11. יִצְחָק. 2: 6. בֵּן. 6: 9. שם 3: 25. 1. בֵּאֵר. 1: 17. שם 31: 15.
(20) שם 12: 29. 30.
(21) ד. דְּבָר. 16: 9. שם. 31: 4. שם. 34: 15. מְאֹד. 5: 21. 15: 3. בֵּן. 16: 17. 32: 19.
(22) שם. 139: 12. חשׁם. 9: 2. 3. חב. 4: 13.
(24) בְּ. 2: 21.
(27) 1. חב. 15: 11. שם. 28: 5. בב. 5: 12.
(28) שם. 35: 9. שׁב. 5: 4. חב. 22: 23.
(30) 1. שׁב. 12: 28. 30. ד. שׁב. 21: 9.
(31) בְּ. 9: 7–14.
(35) שם. 35: 16.
(3) שם. 21: 15. 34: 9.
(4) שם. 34: 8.
(5) שם. 22: 12.
(6) שׁב. 8: 36. בב. 7: 19.
(7) שם. 22: 2. 3. שם. 16: 9.
(9) שׁב. 9: 12. כְּ. 11: 35. 2. שׁב. 2: 23. שם. 34: 28.
(10) בב. 51: 13. שם. 42: 8.
(11) שם. 94: 12.
(12) שׁב. 1: 28.
(13) שם. 27: 9. שׁב. 15: 29. בב. 1: 15. בֵּ. 11: 11.
(14) שם. 9: 11. שם. 37: 5. 6.
(15) שם. 89: 32.
(16) שם. 34: 35. 37. 38: 2. 77: 6. 149: 5. בֵּ. 16: 25.

משלי כה.

1 אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגרעו סיג מכסף ויצא צרוף לכלי׃
5 הגרעו רשע מלפני מלך ויכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃
7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃
9 ריבך רב את רעך וסוד אחר אל תגל׃
10 פן יחרף שמעך ודבת רעתך לא תשוב׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ואת אדניו ישיב נפש׃
14 נשאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ורעה וחץ שנון איש הענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק המוט לפני רשע׃
27 אכל דבש הרב לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 איש אין לו כעיר פרוצה חומה אשר לא תחצה איש על רוחו׃

משלי כו.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃
2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃
3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגב כסילים׃
4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃
5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃
6 מקצץ רגלים ספה חמס שלח ביד כסיל׃
7 משלו שוקים נכות ומשל בפי כסילים׃
8 צרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃
10 רב מחולל כל ושכר כסיל וכשכר עוברים׃
11 ככלב שב על קיאו כסיל שנה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות׃
14 הדלת תסב על ציריה עצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם בעיני עצלו משבעה משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתל משגע יורה חצים ומות׃
19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃
20 באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון׃
21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
23 כסף סיגים מצופה על חרש שפתי דלקה ולב רע׃
24 בשפתיו יכנה שנוא ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה במרמה רעתו תגלה בקהל׃
27 כרה בור ונפל בתוכו וגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר ישנא דכיה ופה חלק יעשה מדחה׃

משלי כז.

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃
2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃
3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃
4 אכזריות אף ושטף פנים ומי יעמד לפני קנאה׃
5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתומה׃
6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃
7 שבעה נפש יבוס נפש מרה כל מתוק׃
8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃
9 שמן וקטרת ישמח לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃
10 רעך ורעך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃
11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃
12 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃
13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃
14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃
15 דלף טרדים ביום סגריר ואשת מדינים מדינה׃
16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא׃
17 ברזל בברזל יחד וחריף איש פני רעהו׃
18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃
19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃
20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃
22 אם תכתש את אויל במכתש כגרש בתוך הריפות לא תסור מעליו אולתו׃
23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃
24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור׃
25 נגלה חציר וראה עשב ואספו עשבי הרים׃
26 כבשים לכסותך ומחיר שדה׃
27 ודי עזים ללחמך לאכלה ביתך וחיי לנערותיך׃

(5) שה. 9: 4. 12: 6. 13. 16.
(7) מש. 18:33. 34:15. 113:8.
(8) מש. 107: 10.
(10) שה. 83: 16. 23.
(11) שה. 21: 13. שה. 1: 19. 20.
(13) מש. 2: 5.
(14) שה. 15: 32. 22: 16.
מש. 55: 23. דה. 23: 17.
(16) מש. 18: 19. 31: 8. 118: 5. 23: 5. 36: 8.
(18) מש. 49: 7.
(19) מאל. 11: 4.
(21) מש. 66: 18. חב. 1: 11. 25.
(22) שה. 40: 13. 14. ש. 11: 34. 1. מש. 2: 16.
(23) שה. 34: 10. 13.
(24) מש. 92: 5. ישע. 15: 3.
(26) 1. שה. 13: 12. מש. 90: 2. 102: 24. 27. חב. 1: 12.
(27) מש. 147: 8.
(28) מאל. 3: 20.
(30) שה. 37: 3.
(31) שה. 37: 13. 38: 23.
מש. 136: 25. קה. 14: 17.
(32) מש. 147: 8.
(33) 1. מל. 18: 41. 45.
(4) מש. 29: 3. 68: 33.

1 משלי: חזקיה. 2 מ: נא כי יכבד. 3 מ: אלה כי הם משלי חזקיה לבני יהודה׃
4 מ: הסירו. 5 מ: נושאיה. 6 מ: נושאים. מ: הם בני.

כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃
חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר־לי אתה למען טובך יהוה׃
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃
מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃
סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם׃
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃
ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
גאל יהוה את נפש עבדיו כל החסים בו׃
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

מזמור כ"ו.

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃
בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי׃
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא׃
שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃
ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃
לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃
אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃
אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃
ואני בתמתי אפדני וחנני׃
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

מזמור כ"ז.

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃
כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃
אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃
לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

מזמור כ"ח.

אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃
שמע קול תחנוני בשועי אליך באשא ידי אל דביר קדשך׃
אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום את רעיהם ורעה בלבבותם׃
תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃
כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃
יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃
יהוה עז למו ומעוז ישעות משיחו הוא׃
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור כ"ט.

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃
קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃
קול יהוה חצב להבות אש׃
קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃
קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃
יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

---

1 כי סוף מבוקש (בקשו) אל תכלה נפשי.
2 כלה תחנוני.

(5) שה. 5: 9. 9: 10. 36: 26. (6) מד. 147: 16. 17. (7) מד. 109: 27. (8) מד. 104: 22. (10) שה. 38: 29. 30. מד. 147: 17. 18. (12) מד. 148: 8. (13) מכ. 9: 18. 23. 1. מכ. 1: 26. 12: 18. 19. כה. 10: 9. שה. 36: 31. 38. 26. 27. ד. מכ. 21: 10. 1. מכ. 18: 45. (14) מד. 111: 2. (16) שה. 36: 4. 20. (18) מכ. 1: 6. מכ. 44: 24. (23) 1. מלכ. 16:6. שה. 5:36. (24) מכ. 10: 28. 11: 25. 1. מד. 1: 26. (8) מכ. 1: 9. מד. 33: 7. (1) מכ. 19: 16. 18. 1. מכ. 104: 9. מכל. 8: 29. 51. 5: 22. (10) שה. 26: 10. (11) מד. 89: 9. 93: 4. (12) מד. 74: 16. 148: 5. (13) מד. 104: 35. (15) שה. 18: 5. מד. 10: 15. (16) מד. 77: 19. (17) מד. 9: 13.

3 מחזיק. 4 מתנשק.

18 ובפשעי כל חטאותי׃
ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי׃
19 ראה אויבי כי רבו מני ושנאת חמס שנאוני׃
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
20 תם וישר ינצרוני כי קויתיך׃
21 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃
ואתה יהוה אל תרחק עזרתך ממני׃
22 לרגעי הושיעה׃

תהלים כו.

23 שפטני יהוה כתומי ובתחי בוטחתי׃
24 אחן אל אמוט בחני יהוה ונסני׃
צרופה כליותי ולבי׃
25 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי (ואתהלך) באמתך׃
26 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא׃
(אבא) שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃
27 אשטוף בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃
28 לשמע בקול תודה׃
ולספר כל נפלאותיך׃
29 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃
30 אל תאסף עם חטאים[1] נפשי ועם אנשי דמים חייי׃
שבעה ימין מלאה שחד׃
31 ואני בתמתי אפדני וחנני׃
32 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃
33 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
34 אודך בקהל רב בעם כבד אהללנו׃
35 כי הוא יסד על ימים ועל נהרות יכוננה׃
36 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
37 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
38 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
39 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב׃
40 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
41 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
42 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
43 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

תהלים כד.

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃
2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃
3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
6 זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה׃
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃
11 לדוד מזמור אליך יהוה נפשי אשא׃
12 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי׃
13 גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריק׃
14 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃
15 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
16 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הנה׃

[1]: וְ חטא.

(22) תה. 135: 7.
(23) תה. 9: 18. תה. 10: 11. 11. דב. 30: 30. שו. 13: 21. 13. ירמ. 16: 21.
(25) תה. 28: 26.
(27) תה. 107: 35.
(28) זכ. 14: 22. תה. 147: 8.
(29) תה. 147: 16.
(30) תה. 37: 10.
(31) תה. 9: 9. תהי. 5: 8.
(33) זכ. 31: 35.

[2]: תהלים.

(36) תה. 32. 8. תה. 51: 6. תהי. 2: 26.
(39) תה. 104: 21. 145: 15.
(41) תה. 147: 9. תהי 6: 26.

(1) תה. 29: 9.
(6) תה. 24: 5. זכ. 2: 24. תה. 8: 9.
(7) תה. 3: 18.
(9) תה. 23: 22. תה. 33: 17
(16) זכ. 4: 3.

לִבְּהֶם׃ וְלֵב֥ וְלֵב֑ יָדַ֥ע
17 הַקֶּר־רַגְלְךָ֥ מִבֵּית֑ רֵעֶ֥ךָ פֶּן־יִ֝שְׂבָּעֲךָ֗ וּשְׂנֵאֶֽךָּ׃
18 מַפִּ֣יץ וְחֶ֣רֶב וְחִ֣ץ שָׁנ֑וּן אִ֥ישׁ עֵ֝֗ד בְּרֵעֵ֥הוּ שָֽׁקֶר׃
19 בֶּטַח֣ בּוֹגֵ֣ד בְּי֣וֹם צָ֑רָה שֵׁ֥ן רָ֝עָ֗ה וְרֶ֣גֶל מְע֣וֹדָה׃
20 מַעֲדֶ֣ה בֶ֣גֶד בְּי֣וֹם קָ֑רָה וְחֹ֥מֶץ עַל־נָ֝֗תֶר וְשִׁ֣יר עַל־לֵ֣ב רָעִֽים׃
21 אִם־רָעֵ֣ב שׂ֭וֹנַאֲךָ הַאֲכִלֵ֣הוּ לָ֑חֶם וְאִם־צָמֵ֥א הַ֝שְׁקֵ֗הוּ מָֽיִם׃
22 כִּ֤י גַחֲלִ֣ים אַתָּ֣ה חֹתֶ֣ה עַל־רֹא֑שׁוֹ וַ֝יהוָ֗ה יְשַׁלֶּם־לָֽךְ׃
23 רוּחַ֣ צָפ֣וֹן תָּחֹ֣ולֵל גֶּ֑שֶׁם וּ֝פָנִ֗ים נֶעֱזָ֥ב לָשֽׁוֹן־סָתֶֽר׃
24 טוֹב־שֶׁ֣בֶת עַל־פִּנַּ֣ת גָּ֑ג מֵאֵ֥שֶׁת מִדְיָ֝נִ֗ים וּבְבַ֣יִת חָבֶֽר׃
25 מַ֤יִם קָרִ֨ים׀ עַל־נֶ֬פֶשׁ עֲיֵפָ֗ה וְשֵׁמוּעָ֣ה טוֹבָ֣ה מֵאֶ֣רֶץ מֶרְחָֽק׃
26 מַעְיָ֣ן נִ֭רְפָּשׂ וּמְקוֹר־מָ֣שָׁת נִבְאָ֑ה צַדִּ֥יק מ֝֗וֹט לִפְנֵ֣י רָשָׁ֣ע׃
27 אֲכֹל־דְּבַ֣שׁ לֹא־ט֑וֹב וְחֵ֥קֶר כְּ֝בֹדָ֗ם כָּבֽוֹד׃
28 עִ֤יר פְּרוּצָ֨ה׀ חוֹמָ֬ה אֵֽין־לָ֗הּ אִ֣ישׁ אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־מַ֭עְצָר לְרוּחֽוֹ׃

פרק כ"ו.

1 כַּשֶּׁ֣לֶג בַּקַּ֣יִץ וְכַמָּטָ֣ר בַּקָּצִ֑יר כֵּ֥ן לֹא־נָ֝א֗וֶה לִכְסִ֣יל כָּבֽוֹד׃
2 כִּצְפ֣וֹר לָ֭נוּד כִּדְר֣וֹר לָע֑וּף אָלָ֖ה חִנָּ֣ם לֹ֣א תָבֽוֹא׃
3 שׁ֣וֹט לַ֭סּוּס מֶ֣תֶג לַחֲמ֑וֹר וְשֵׁ֖בֶט לְגֵ֣ו כְּסִילִֽים׃
4 אַל־תַּ֣עַן כְּסִ֭יל כְּאִוַּלְתּ֑וֹ גַּם־אַתָּ֥ה דָ֝מִ֗יתָ לֽוֹ׃
5 עֲנֵ֣ה כְ֭סִיל כְּאִוַּלְתּ֑וֹ פֶּן־יִהְיֶ֖ה חָכָ֣ם בְּעֵינָֽיו׃
6 מְקַצֵּ֣ץ רַ֭גְלַיִם סֵ֣תֶם חָמָ֑ס שֹׁתֶ֖ה שֵׁ֣בֶר מֹלִיצִֽים׃
7 שׁוֹקַ֣יִם נִמְתָּ֣חוּ פִּסֵּ֣חַ מִ֑מָּשָׁל וּבְפִ֖י כְּסִילִ֣ים מָשָֽׁל׃
8 צְר֣וֹר אֶ֭בֶן לִמְרֹמֵ֣ם כָּבֽוֹד׃ כֵּ֣ן נוֹתֵ֣ן לִכְסִ֣יל כָּבֽוֹד׃
9 חֹ֭חַ עָלָ֣ה בְיַד־שִׁכּ֑וֹר וּמָשָׁ֖ל בְּפִ֣י כְּסִילִֽים׃
10 רַ֭ב מְחוֹלֵ֣ל כֹּ֑ל וְשֹׂכֵ֖ר פֹּ֣עֵל וְשֹׂכֵ֣ר עֹבְרִֽים׃
11 כְּכֶ֣לֶב שָׁ֭ב עַל־קֵיא֑וֹ כְּסִ֖יל שׁוֹנֶ֣ה בְאִוַּלְתּֽוֹ׃
12 רָאִ֣יתָ אִ֭ישׁ חָכָ֣ם בְּעֵינָ֑יו תִּקְוַ֖ת כְּסִ֣יל ממֶּ֣נּוּ׃
13 אָמַ֣ר עָ֭צֵל שַׁ֣חַל בַּדָּ֑רֶךְ אַרְיֵ֖ה בֵּ֣ין הָרְחֹבֽוֹת׃
14 דֶּ֭לֶת תִּסּ֣וֹב עַל־צִיר֑וֹ וְעָצֵ֖ל עַל־מִטָּתֽוֹ׃
15 טָמַ֣ן עָ֭צֵל יָד֑וֹ בַּצַּלָּח֥וֹת הַ֝בִּיאָ֗הוּ אֶל־פִּֽיהוּ׃
16 חָכָ֣ם עָ֭צֵל בְּעֵינָ֑יו מִשִּׁבְעָ֖ה מְשִׁיבֵ֣י טָֽעַם׃
17 מַחֲזִ֣יק בְּאָזְנֵ֣י כֶ֑לֶב עוֹבֵ֥ר מִ֝תְעַבֵּ֗ר עַל־רִ֣ב לֹא־לֽוֹ׃
18 כְּמִתְלַ֣הֵל אִ֭ישׁ מַשְׁלִ֣יךְ זִקִּ֑ים חִצִּ֖ים וָמָֽוֶת׃
19 כֵּ֤ן אִ֨ישׁ׀ רִמָּ֬ה אֶת־רֵעֵ֗הוּ וְאָמַ֥ר הֲלֹא־מְ֝שַׂחֵ֗ק אָֽנִי׃
20 בְּאֶ֣פֶס עֵ֭צִים תִּכְבֶּ֣ה אֵ֑שׁ וּבְאֵ֥ין נִ֝רָגָ֗ן יִשְׁתֹּ֥ק מָדֽוֹן׃
21 פֶּ֣חָם לְגַחֲלִ֣ים וְעֵצִ֣ים לְאֵ֑שׁ וְאִ֥ישׁ מְ֝דוֹנִ֗ים לְחַרְחַ֥ר רִֽיב׃
22 דִּבְרֵ֣י נִ֭רְגָּן כְּמִתְלַהֲמִ֑ים וְהֵ֖מָּה יְרִדוּ֣ חַדְרֵי־בָֽטֶן׃
23 כֶּ֣סֶף סִיגִ֣ים מְצֻפֶּ֣ה עַל־חָ֑רֶשׂ שִׂפְתֵ֖י דְּלֵקָ֣ה וְלֵ֣ב רָֽע׃
24 בְּ֭שִׂפְתָיו יִנָּכֶ֣ר שׂוֹנֵ֑א וּבְקִרְבּ֖וֹ יָשִׁ֣ית מִרְמָֽה׃
25 כִּֽי־יְחַנֵּ֣ן קוֹל֑וֹ אַל־תַּאֲמֵ֥ן בּ֑וֹ כִּֽי־שֶׁ֥בַע תּוֹעֵב֖וֹת בְּלִבּֽוֹ׃
26 כִּסּ֣וּי שִׂנְאָ֣ה בְּתַרְמִ֑ית רָעָת֖וֹ תִּגָּלֶ֣ה בַקָּהָֽל׃
27 שׁוֹחֵ֣ת גּ֭וּמָּץ בּ֣וֹ יִפּ֑וֹל וְגוֹלֵ֥ל אֶ֝בֶן אֵלָ֗יו תָּשֽׁוּב׃
28 לְשׁ֣וֹן שֶׁ֭קֶר יִשְׂנָ֣א דַכָּ֑יו וּפֶ֖ה חָלָ֣ק יַעֲשֶׂ֣ה מִדְחֶֽה׃

פרק כ"ז.

1 אַל־תִּתְהַלֵּ֣ל בְּי֭וֹם מָחָ֑ר כִּ֥י לֹ֝֗א תֵּדַ֥ע מַה־יֵּלֵ֥ד יֽוֹם׃
2 יְהַלֶּלְךָ֣ זָ֭ר וְלֹ֣א פִ֑יךָ נׇכְרִ֖י וְלֹ֣א שְׂפָתֶֽיךָ׃
3 כֹּ֣בֶד אֶ֭בֶן וְנֵ֣טֶל חוֹל֑ וְכַ֖עַס כְּסִ֣יל כִּשְׁנֵיהֶֽם׃
4 אַכְזְרִיּ֣וּת אַ֭יִן וְשֶׁ֣טֶף אָ֑ף וּמִ֖י יַעֲמֹ֣ד לִפְנֵ֣י קִנְאָֽה׃
5 טוֹבָ֣ה תּוֹכֵ֣חַת מְגֻלָּ֑ה מֵ֝אַהֲבָ֗ה מְסֻתָּרָֽה׃
6 נֶאֱמָנ֣וֹת פִּ֭צְעֵי אוֹהֵ֑ב וְנַעְתָּרוֹת֥ נְ֝שִׁיקוֹת שׂוֹנֵֽא׃
7 שְׂבַ֣עָה נֶ֭פֶשׁ נֹפֶ֣ת תּוֹפֵ֑עַת וְלַנֶּ֥פֶשׁ רְ֝עֵבָ֗ה כָּל־מָ֣ר מָתֽוֹק׃
8 כְּצִפּ֣וֹר נוֹדֶ֣דֶת מִן־קִנָּ֑הּ כֵּ֥ן אִ֝֗ישׁ נוֹדֵ֥ד מִמְּקוֹמֽוֹ׃
9 שֶׁ֣מֶן וְקְטֹ֣רֶת יְשַׂמַּ֣ח לֵ֑ב וּמֹתֶ֖ק רֵעֵ֣הוּ מֵעֲצַת־נָֽפֶשׁ׃
10 אֶת־רֵעֲךָ֣ וְרֵ֣עַ אָבִ֣יךָ אַל־תַּעֲזֹ֑ב וּבֵ֥ית אָ֝חִ֗יךָ אַל־תָּבֹ֥א בְּי֣וֹם אֵידֶ֑ךָ טוֹב־שָׁכֵ֥ן קָ֝רֹ֗ב מֵאָ֥ח רָחֽוֹק׃
11 חֲכַם־בְּנִ֣י וְשַׂמַּ֣ח לִבִּ֑י וְאָשִׁ֖יבָה חֹרְפִ֣י דָבָֽר׃
12 עָר֣וּם רָ֭אָה נִסְתָּ֣ר וּפְתָיִ֑ים עָבְר֖וּ וְנֶעֱנָֽשׁוּ׃
13 קַ֭ח בִּגְדוֹ כִּֽי־עָרַ֣ב זָ֑ר וּבְעַ֖ד נׇכְרִיָּ֣ה חַבְלֵֽהוּ׃
14 מְבָרֵ֣ךְ רֵעֵ֣הוּ בְק֣וֹל גָּד֑וֹל הַשְׁכֵּ֥ים בַּ֝בֹּ֗קֶר קְלָלָ֥ה תֵחָשֵֽׁב׃
15 דְּלֶ֣ף טוֹרֵ֣ד בְּי֣וֹם סְגֵרָ֑ה וְאֵ֖שֶׁת מִדְיָנִ֣ים נְשָׁקֽוֹל׃
16 צוֹפְנֶ֣יהָ צָפ֣וֹן רֽוּחַ֑ וְשֶׁ֥מֶן יְ֝מִינ֗וֹ יִקְרָֽא׃
17 בַּרְזֶ֣ל בְּבַרְזֶ֣ל יָ֭חַד וְאִ֣ישׁ יַחַ֑ד פְּנֵ֖י רֵעֵֽהוּ׃
18 נוֹצֵ֣ר תְּ֭אֵנָה יֹאכַ֣ל פִּרְיָ֑הּ וְשֹׁמֵ֖ר אֲדֹנָ֣יו יְכֻבָּֽד׃
19 כַּמַּ֣יִם הַפָּנִ֣ים לַפָּנִ֑ים כֵּ֥ן לֵ֝֗ב הָאָדָ֥ם לָאָדָֽם׃
20 שְׁא֣וֹל וַ֭אֲבַדּוֹן לֹ֣א תִשְׂבַּ֑עְנָה וְעֵינֵ֖י הָאָדָ֣ם לֹ֣א תִשְׂבַּֽעְנָה׃
21 מַצְרֵ֣ף לַ֭כֶּסֶף וְכ֣וּר לַזָּהָ֑ב וְאִ֖ישׁ לְפִ֣י מְהֻלָּלֽוֹ׃
22 אִם־תָּכַ֣תָּה אֶת־כְּ֭סִיל בַּמְּכִתֶּ֑שֶׁת כְּתוֹךְ־עֲר֥וּגָה אֶת־הַ֝דַּ֗ק לֹא־תָס֣וּר מֵעָלָֽיו׃
23 יָדֹ֣עַ תֵּדַ֣ע פְּנֵ֣י צֹאנֶ֑ךָ שִׁ֖ית לִבְּךָ֣ לַעֲדָרִֽים׃
24 כִּ֤י לֹא־לְעוֹלָ֨ם׀ חֹ֬סֶן וְאִם־נֵ֗זֶר תָּד֣וֹר דּֽוֹר־וָדֹֽר׃
25 נִגְלָ֣ה חָ֭צִיר וְיֵרָאֶ֣ה דֶּ֑שֶׁא וְעׂשֻׂבֵ֖י הָרִ֣ים נֶאֱסָֽפוּ׃
26 כְּרָ֣ים לְלִבְשֶׁ֑ךָ וְשָׂעִ֥ירִים ׀ מְחִ֣יר שָׂדֶֽךָ׃
27 וְיֶ֣תֶר עִזִּ֣ים לִמְכ֣וֹר שָׂדֶ֑ךָ וְלֶ֥חֶם לְבֵיתֶ֖ךָ וּמְזוֹנ֣וֹת לְנַעֲרוֹתֶֽיךָ׃

פרק כ"ח.

1 נָ֭ס רָשָׁ֣ע וְאֵ֣ין רֹדֵ֑ף וְצַדִּיק֙ כְּכְפִ֣יר יִבְטָֽח׃
2 בְּפֶ֣שַׁע אֶ֭רֶץ רַבִּ֣ים שָׂרֶ֑יהָ וּבְאָדָ֥ם מֵ֝בִ֗ין יֹדֵ֥עַ יַאֲרִֽיךְ׃

---

(17) נחמ. 35: 11.
(21) יח. 8: 6.
(27) יג. 49: 16. יחז. 4.
(30) ירמ 24: 28. יט. 17: 37. —
(2) נחמ. 33: 13.
(4) יחז. 9: 6. נחמ. 42: 6. 51: 4. נחמ. 29: 9. 39: 9.
(6) נחמ. 38: 1.
(7) נחמ. 38: 3. 42: 4.
(8) מש. 51: 4. כה. 3: 4.
(9) נחמ. 37: 4. מש. 29: 3. 4.
(10) מש. 93: 1. 104: 1.
(12) נד. 2: 12. מש. 4: 37.
(20) מש. 104: 14.
(24) נחמ. 41: 1. 2. —
(1) מש. 104: 26. נד. 27: 1. 29.
(2) נד. 37: 29.

1מ: כְּמוֹ חֹסֶן רִמָּה. 2מ: מִפִּי זָר אַל יִשְׁמַע לְךָ.
3מ: כִּי מַכַּת (כְּ) כְּסִיל מַשְׁקֶל. 4מ: וּמִכְעַס חֲמָתוֹ.

ס שמעו־זאת בית יעקב הנקראים בשם־ישראל
3 ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם־יהוה (יהוה)
מזכירים באלהי־ישראל לא באמת ולא בצדקה׃
4 כי מן־הקשה אתה עורפך וגיד ברזל מצחך׃
5 ואגד לך מראש הן בטרם תבוא השמעתיך
פן־תאמר עצבי עשתם ופסלי ומסכתי צותם׃
6 שמעת חזה כל־זאת והלוא תגידו הן השמעתיך
7 חדשות מעתה ונצורות ולא־ידעתם׃ עתה נבראו
ולא מאז ולא־לפניהם יום ולא־שמעת להם
8 פן־תאמר הנה ידעתים׃ גם־לא שמעת גם־לא ידעת
גם־מאז לא־פתחה אזנך כי ידעתי הבגוד תבגוד
9 ופשע מרחם קרא לך׃ למען שמי אאריך אפי
ותהלתי אחטם־לך לבלתי הכרתך׃
10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני׃
11 למעני למעני אעשה כי איך יחל ותהלתי לא־אתן לאחר׃
12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני־הוא אני ראשון
אף־אני אחרון׃ אף־ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים
13 אני קורא אליהם יעמדו יחדו׃ כלם נקבצו ושמעו
מי בהם הגיד את־אלה אהב יהוה יעשה חפצו בבבל
14 וזרעו על־כשדים׃ אני אני־דברתי אף־קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו׃ קרבו אלי שמעו־זאת לא מראש
בסתר לא דברתי מעת היותה שם אני ועתה
15 אדני יהוה שלחני ורוחו׃ כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל
16 מדריכך בדרך תלך׃ לו הקשבת למצותי היתה
כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים׃
17 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמוהו לא־יכרת
ולא־ישמד שמו מלפני׃ צאו מבבל ברחו מכשדים
18 בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד־קצה
הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב׃
19 ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו
ויבקע־צור וייזובו מים׃
20 אין שלום אמר יהוה לרשעים׃
21 ולא־זכרו את־יהוה עשה להם׃ ולא צמאו בחרבות
הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע־צור ויזוב מים׃
22 ולא־שלום אמר יהוה לרשעים׃
מט א יהוה מבטן הקשיבו אזנים מרחם אמי הזכיר שמי׃
2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו חבאני וישמני
לחץ ברור אותי הצניעני׃
3 ויאמר לי עבדי־אתה ישראל אשר־בך אתפאר׃
4 ואני אמרתי לריק יגעתי להבל ותוהו כחי כליתי
לכן משפטי את־יהוה ופעלתי את־אלהי׃
5 ועתה אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשובב
יעקב אליו ולא ישראל לא־יאסף ואכבד בעיני יהוה
ואלהי היה עזי׃
6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב
ונצירי ישראל השיב ונתתיך לאור גוים להיות
ישועתי עד־קצה הארץ׃
7 כה אמר יהוה גואל ישראל קדושו לבזה־נפש
למתעב גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו
שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש
ישראל ויבחרך׃
8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך ויום־ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם־הארץ להקים את־הארץ
להנחיל נחלות שוממות׃
9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים
ירעו ובכל־שפיים מרעיתם׃
10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב ושמש כי
מרחמם ינהגם ועל־מבועי מים ינהלם׃
11 ושמתי כל־הרי לדרך ומסלתי ירומו׃
12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים
ואלה מארץ סינים׃
13 רנו שמים ותגל ארץ ופצחו הרים רנה כי־נחם יהוה
עמו ועניו ירחם׃
14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃
15 התשכח אשה עולה מרחם לבלתי רחם בן־בטנה
גם־אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃
16 הן על־כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃
17 מהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃
18 שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך חי־אני
נאם־יהוה כי כלם כעדי תלבשי וקשרתם ככלה׃
19 כי חרבותיך ושממותיך ואת־ארץ הרסך כי עתה
תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃
20 עוד יאמרו באזניך בני שכולך הצר לי מקום
גושה־לי ואשבה׃
21 ואמרת בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה
וגלמודה גלה ומסורה ואלה מי גדל הן אני
22 נשארתי לבדי אלה איפה היו׃ כה אמר אדני יהוה
הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים נסי
ובידים יביאו בניך ובכתף תנשאנה בנותיך׃
23 והיו מלכים אמניך ושריהם מיניקותיך פני־ארץ
ישתחוו־לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי־אני יהוה
אשר לא־יבשו קוי׃

(11) ש. 11: 35. ס. 19: 5.
(2) ח. 18: 14. ס. 19: 26. ש. 10: 14. ס. 24: 1. 50: 12. 1. ס. 10: 26. 28.
ס. 10: 27. 14: 36. ה. 18: 27.
(3) ס. 38: 2. ס. 40: 5. 131: 1. 139: 6.
(4) ס. 38: 3. 40: 7.
(6) ה. 9: 6. ס. 40: 4. 35. ה. 1: 8.
(8) ס. 23: 1. ס. 5: 24. ח. 20: 17. ס. 5: 15. 16. ס. 5: 16. 1. ס. 25: 1. 8.

1 ס: ויאמר.

24 ומאת יהוה יצאו משפטי׃
25 כה אמר יהוה אם־רבים שלמים וכן נמלט ואם־אבד
26 יאבד צאני אתם׃ והאכלתי את־מוניך את־בשרם
ומדמם כעסיס ישכרו וידעו כל־בשר כי אני יהוה
מושיעך וגואלך אביר יעקב׃
נ כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי ממושי אשר־מכרתי לכם הן
2 בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם׃
מדוע באתי ואין־איש קראתי ואין עונה הקצר
תקצרה ידי מפדות ואם־אין בי כח להציל הן
3 בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין־מים ותמת בצמא׃
4 אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם׃
5 אדני יהוה נתן־לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף
יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃
6 אדני יהוה פתח־לי אזן ואנכי לא מריתי לא אחור׃
7 גויתי לחיי לממכים ולחיי לחפים לא הסתרתי
פני מכלמות ורק׃
8 ואדני יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן
שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא־אבוש׃
9 קרוב מצדיקי מי־יריב אתי נעמדה יחדו מי בעל
משפטי יגש אלי׃
10 הן אדני יהוה יעזר־לי מי הוא ירשיעני הן כלם
כבגד יבלו עש יאכלם׃
11 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך
חשכים ואין נגה לו יבטח בשם־יהוה וישען באלהיו׃
12 הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות אשר־בערתם מידי לכם תהיה למעצבה
תשכבון׃
נא שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור
חוצבתם ואל־מקבת בור נקרתם׃
2 הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם כי
אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
3 כי־ינחם יהוה ציון ינחם כל־חרבותיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה׃
4 הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי־תורה מאתי
תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע׃
5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים
יקוו וזרועי למו יבטחו׃
6 שאו למרום עיניכם והביטו אל־הארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה
כמו־כן יגועון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא
תחת׃
7 שמעו אלי יודעי צדק עם־תורתי בלבבם אל־תיראו
חרפת אנוש ומגדופתם אל־תחתו׃
8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי לדר־דרים׃
9 עורי עורי לבשי־עז זרוע יהוה עורי כימי קדם
דורות עולמים הלא את־היא מחצבת רהב מחללת
10 תנין׃ הלא את־היא מחרבת ים מי תהום רבה
השמה מעמקי־ים דרך לעבר גאלים׃
11 ופדוי יהוה ישובון ובאו־ציון ברנה ושמחת עולם
על־ראשם שמחה וששון ישיגו נסו יגון ואנחה׃
12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־אתי ותיראי מאנוש
יתן ומבן־אדם חציר ינתן׃
13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד
תמיד כל־היום מפני חמת המציק בהכינו להשחית
ואיה חמת המציק׃
14 מהר צעה לחפשי ולא־ימות לשחת ולא יחסר
לחמו׃
15 ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו׃
16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים
וליסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה׃
17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
מיד־יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה
שתית מצית׃
18 אין־מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה
מכל בנים גדלה׃
19 שתים הנה קרוך לך מי־ינוד לך שואה והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך׃
20 בניך עלפו שכבו בראש כל־חוצות כתוא מכמר
מלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃
21 לכן שמעי־נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃
22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא
תוספי עוד לשתותה׃
23 ושמתיה ביד מוגיך האמרים לנפשך שחי ונשכבה
ותשימי כעפר גבך וכחוץ לעברים׃
נב עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא־יוסיף יבא־בך עוד ערל
2 וטמא׃ התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צואר שבויה בת־ציון׃
3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃
4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה
לגור־שם ואשור לעשק עמד׃
5 ועתה מה־לי־פה נאם־יהוה כי־לקח עמי חנם משליו
יהילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ׃
6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני־הוא
המדבר הנני׃
7 מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃
8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון׃
9 פצחו רנו יחדו חרבות ירושלם כי־נחם יהוה עמו
גאל ירושלם׃
10 חשף יהוה את־זרוע קדשו לעיני כל־הגוים וראו
כל־אפסי־ארץ את־ישועת אלהינו׃
11 סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו צאו מתוכה
הברו נושאי כלי יהוה׃
12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי־הולך
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃
13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃
14 כאשר שממו עליך רבים כן־משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם׃
15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי
אשר לא־סופר להם ראו ואשר לא־שמעו התבוננו׃
נג מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על־מי נגלתה׃
2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא־תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא־מראה ונחמדהו׃
3 נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי
וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃
4 אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו
נגוע מכה אלהים ומענה׃
5 והוא מחולל מפשעינו מדכא בעונתינו מוסר
שלומנו עליו ובחבורתו נרפא־לנו׃
6 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע
בו את עון כלנו׃
7 נגש והוא נענה ולא יפתח־פיו כשה לטבח יובל
וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו׃
8 מעצר ומדין לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃
9 ויתן את־רשעים קברו ואת־עשיר במותיו על לא־חמס
עשה ולא מרמה בפיו׃
10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם־תשים אשם נפשו יראה
זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃
11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי
לרבים ועונתם הוא יסבל׃
12 לכן אחלק־לו ברבים ואת־עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו ואת־פושעים נמנה והוא
חטא־רבים נשא ולפושעים יפגיע׃
נד רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חילה כי־רבים
בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃
2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי׃
3 כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים
נשמות יושיבו׃
4 אל־תיראי כי לא תבושי ואל־תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי־עוד׃
5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל־הארץ יקרא׃
6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃
7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃
8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם
רחמתיך אמר גאלך יהוה׃
9 כי־מי־נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי־נח עוד
לא־יעברו מי־נח עוד על־הארץ כן נשבעתי מקצף
עליך ומגער־בך׃
10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא
ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃
11 עניה סוערה לא נחמה הנני מרביץ באבנים פוכך
ויסדתיך בספירים׃
12 ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וכל־
גבולך לאבני חפץ׃
13 וכל־בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃
14 בצדקה תכוני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה
כי לא תקרב אליך׃
15 הן גור יגור אין ממני כל־גר אתך אליך יפול׃
16 הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים ומוציא כלי
למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃
17 כל־כלי יצר עליך לא יצלח וכל־לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם־יהוה׃
נה הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף לכו שברו
ואכלו ולכו שברו בלא־כסף ובלא־מחיר יין וחלב׃
2 למה תשקלו־כסף בלא־לחם ויגיעכם בלא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו־טוב ותתענג בדשן נפשכם׃
3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃
4 הן עד־לאום נתתיו נגיד ומצוה לאומים׃
5 הן גוי לא־תדע תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃
6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃
7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל־יהוה
וירחמהו ואל־אלהינו כי־הרבה לסלוח׃
8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי
נאם־יהוה׃
9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי ממחשבותיכם׃
10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה לא
ישוב כי אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה
ונתן־זרע לזרע ולחם לאכל׃
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי
אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃
12 כי־באשר תצאו בשמחה ובשלום תובלון הרים וגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחאו־כף׃
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס
והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃
נו כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי־קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃
2 אשרי־אנוש יעשה־זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע׃
3 ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסריס הן אני
עץ יבש׃
4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את־שבתותי
ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי׃
5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים
ומבנות שם עולם אתן־לו אשר לא יכרת׃
6 ובני הנכר הנלוים אל־יהוה לשרתו ולאהבה את־שם
יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו
ומחזיקים בבריתי׃
7 והביאתים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולותיהם וזבחיהם לרצון על־מזבחי כי־בית תפלתי
יקרא לכל־העמים׃
8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו
לנקבציו׃
9 כל־חיתו־שדי אכלו כל־חיתו ביער׃
10 צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא
יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא
ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו׃
12 לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל
מאד׃
נז הצדיק אבד ואין איש שם ואנשי חסד נאספים
בלי־בין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃
2 יבא שלום ינוחו על־משכבותם הלך נכחו׃
3 ואתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאף ותזנה׃
4 על־מי תתענגו על־מי תפתחו־פה תרחיבו לשון
הלא־אתם ילדי פשע זרע שקר׃
5 הנחמים באלים תחת כל־עץ רענן שחטי הילדים
בנחלים תחת סעיפי הצורים׃
6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם־להם שפכת
נסך הלא־על־אלה אתאפק׃
7 על־הר גבה ורם שמת משכבך גם־שם עלית לזבח׃
8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי עלית הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת
משכבם יד חזית׃
9 ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי
מלאכיך עד־למרחוק ותשפלי עד־שאול׃
10 ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת
על־כן לא חלית׃
11 ואת־מי דאגת ותיראי כי כזבת ולי לא זכרת לא
שמת על־לבך הלא אני החשיתי ומעולם ולכן לא
תיראני׃
12 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילו לך׃
13 בזעקך יצילך קבציך כלם תשא הבל יקחם נשף
והחוסה בי ינחל־ארץ וירש הר קדשי׃
14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃
15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום
וקדוש אשכן ואת־דכא ושפל־רוח להחיות רוח
שפלים ולהחיות לב נדכאים׃
16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני
יעטף ונשמות אני עשיתי׃
17 בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתיר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו׃
18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו
ולאבליו׃
19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
וארפאהו׃
20 והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט׃
21 אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
נח קרא בגרון אל־תחשך כשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃
2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי
אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי־צדק
יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃
3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן
ביום צומכם תמצאו־חפץ וכל־עצביכם תנגשו׃
4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא־תצומו
כיום לשמיע קולכם במרום׃
5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף
כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום
ויום רצון ליהוה׃
6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר
אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל־מוטה
תנתקו׃
7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית
כי־תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃
8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך
לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃
9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם־תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר־און׃
10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃
11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך
יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא־יכזבו
מימיו׃
12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם
וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃
13 אם־תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי
וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו
מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
14 אז תתענג על־יהוה והרכבתיך על־במתי־ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃
נט הן לא־קצרה יד־יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו
משמוע׃
2 כי אם־עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו פנים ממכם משמוע׃
3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה׃
4 אין־קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על־תהו
ודברו שוא הרו עמל וילדו און׃
5 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם
ימות ומעוקה תפרח צפע׃
6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃
7 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם־נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם
עקלקלו להם כל־דורך בה לא ידע שלום׃
9 על־כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוינו
לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נהלך׃
10 נגשש כעורים לקיר וכאין עינים נגשש כשלנו
בנגה בנשפים כמתים במשמנים׃
11 נהמנו כדובים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוינו
למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃
12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק
וסרה הרו והגו מלב דברי־שקר׃
14 ותסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי־כשלה
באמת בחוצות ונכחה לא תוכל לבוא׃
15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתהלל ויראה
יהוה וירע בעיניו כי־אין משפט׃
16 וירא כי־אין איש ויתאנן כי־אין מפגיע ותושע לו
זרעו וצדקתו היא סמכתהו׃
17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תכסות וילט כמעיל קנאה׃
18 כגמול כאלה ישלם חמה לצריו גמול לאויביו
לאיים גמול ישלם׃
19 וייראו ממערב את־שם יהוה וממזרח־שמש את־
כבודו כי־יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃
20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם־יהוה׃
21 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך
ודברי אשר־שמתי בפיך לא ימושו מפי פיך ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד־עולם׃
ס ס
ס

ואם בחמאה הוציא את־פני אדני ואת־פני אחיו ואדני יתן לו
כל אשר־לו׃ ויגש עשו ויאמר הנה אני ובני אשר נתן־לי
אלהים ויגש גם־לאה וילדיה ויתיצבו ויגש יוסף ורחל
ויתיצבו׃ ויאמר מי־לך כל־המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך
אשר־לך׃ ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי־על־כן ראיתי פניך כראות פני
אלהים ותרצני׃ קח־נא את־ברכתי אשר הובא לך כי־חנני
אלהים וכי־יש־לי כל ויפצר־בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי־הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן׃
יעבר־נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבוא אל־אדני
שעירה׃ ויאמר עשו אציגה־נא עמך מן־העם אשר אתי
ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב עשו ביום
ההוא לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן־לו בית
ולמקנהו עשה סכות על־כן קרא־שם־המקום סכות׃
ויבא יעקב שלם עיר־שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את־פני העיר׃ ויקן את־חלקת השדה אשר נטה
שם־אהלו מיד בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה׃ ויקם
שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל׃

מעמאדות ויגש.

הפטרת ויגש.

מעמאדות ו׳.

1 הנה ה׳ בא באש תבוא וכסופה מרכבותיו
להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
2 כי באש ה׳ נשפט ובחרבו את־כל־בשר
ורבו חללי ה׳׃
3 המתקדשים והמטהרים אל־הגנות אחר אחד
בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם־ה׳׃
4 ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ
את־כל־הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי׃
5 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים
אל־הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת
תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא־שמעו
את־שמעי ולא־ראו את־כבודי והגידו את־כבודי
בגוים׃
6 והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנחה
לה׳ בסוסים ובמרכבות ובכרכרות ועל־הפרדים
ועל־הרכשים אל־הר קדשי ירושלם אמר ה׳
כאשר יביאו בני־ישראל את־המנחה בכלי
טהור בבית ה׳׃
7 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר ה׳׃

מעמאדות ב׳.

1 כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל־זדים
וכל־עושי רשעה קש ולהט אתם היום הבא
אמר ה׳ צבאות אשר לא־יעזב להם שרש
וענף׃
2 ושמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃
3 ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר ה׳ צבאות׃
4 זכרו תורת משה עבדי אשר־צויתי אתו
בחורב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני
בוא יום ה׳ הגדול והנורא׃
6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־
אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

---

[1] מ׳: מהבאה (בחמה).

---

(10) שה. 14: 7. 126: 1. נד. 40: 2.
(11) נשא. 19: 13.
(12) נשא. 8: 7. שה. 5: 11. נשא. 1: 3.
(13) נשא. 1: 2.
(16) נשא. 5: 26. מלכ. 3: 16.
(17) חב. 2: 3.

---

(1) מה. 4: 14. 15. שה. 26. 4. יג. 15: 17.
(2) שה. 119: 35. 47. 92. שה. 1: 8. שה. 119: 1. 97.
(3) יג. 17: 8. שו. 47: 12. חב. 39: 3. 23. שה. 128: 2. נד. 3: 10.

(4) נשא. 21: 18. שה. 35: 5. נד. 17: 13. 29: 5. שה. 13: 3.
(6) שה. 37: 18. נשא. 1: 7. שמש. 10: 14. ב. מלכים ב: 19.

(1) שה. 46: 6. בא. 4: 25. 26.

[2] מ׳: ניצה. [3] מ׳: מעמאדיה.

ואם בחמאה הוציא את־פני אדני ואת־פני אחיו ואדני יתן לו
כל אשר־לו׃ ויגש עשו ויאמר הנה אני ובני אשר נתן־לי
אלהים ויגש גם־לאה וילדיה ויתיצבו ויגש יוסף ורחל
ויתיצבו׃ ויאמר מי־לך כל־המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך
אשר־לך׃ ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי־על־כן ראיתי פניך כראות פני
אלהים ותרצני׃ קח־נא את־ברכתי אשר הובא לך כי־חנני
אלהים וכי־יש־לי כל ויפצר־בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי־הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן׃
יעבר־נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבוא אל־אדני
שעירה׃ ויאמר עשו אציגה־נא עמך מן־העם אשר אתי
ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב עשו ביום
ההוא לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן־לו בית
ולמקנהו עשה סכות על־כן קרא־שם־המקום סכות׃
ויבא יעקב שלם עיר־שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את־פני העיר׃ ויקן את־חלקת השדה אשר נטה
שם־אהלו מיד בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה׃ ויקם
שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל׃

מעמאדות דמיגש.

הפטרת ויגש.

מעמאדות ו׳.

1 הנה ה׳ בא באש תבוא וכסופה מרכבותיו
להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
2 כי באש ה׳ נשפט ובחרבו את־כל־בשר
ורבו חללי ה׳׃
3 המתקדשים והמטהרים אל־הגנות אחר אחד
בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם־ה׳׃
4 ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ
את־כל־הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי׃
5 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים
אל־הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת
תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא־שמעו
את־שמעי ולא־ראו את־כבודי והגידו את־כבודי
בגוים׃
6 והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנחה
לה׳ בסוסים ובמרכבות ובכרכרות ועל־הפרדים
ועל־הרכשים אל־הר קדשי ירושלם אמר ה׳
כאשר יביאו בני־ישראל את־המנחה בכלי
טהור בבית ה׳׃
7 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר ה׳׃

מעמאדות ב׳.

1 כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל־זדים
וכל־עושי רשעה קש ולהט אתם היום הבא
אמר ה׳ צבאות אשר לא־יעזב להם שרש
וענף׃
2 ושמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃
3 ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר ה׳ צבאות׃
4 זכרו תורת משה עבדי אשר־צויתי אתו
בחורב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני
בוא יום ה׳ הגדול והנורא׃
6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־
אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

---

[1] מ׳: מהבאה (בחמה).

---

(10) שה. 14: 7. 126: 1. נד. 40: 2.
(11) נשא. 19: 13.
(12) נשא. 8: 7. שה. 5: 11. נשא. 1: 3.
(13) נשא. 1: 2.
(16) נשא. 5: 26. מלכ. 3: 16.
(17) חב. 2: 3.

---

(1) שה. 4: 14. 15. שה. 26. 4. יג. 15: 17.
(2) שה. 119: 35. 47. 92. שה. 1: 8. שה. 119: 1. 97.
(3) יג. 17: 8. שו. 47: 12. חב. 39: 3. 23. שה. 128: 2. נד. 3: 10.

(4) נשא. 21: 18. שה. 35: 5. נד. 17: 13. 29: 5. שה. 13: 3.
(6) שה. 37: 18. נשא. 1: 7. שמש. 10: 14. ב. מלכים ב: 19.

(1) שה. 46: 6. בא. 4: 25. 26.

[2] מ׳: ניצה. [3] מ׳: מעמאדיה.

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃

יְהוָה מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃
רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה בֵּאלֹהִים סֶלָה׃
וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׃
קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃
אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי׃
לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃
קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָה אֶת כָּל אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃
לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃

בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃
בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃
וְדָעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃
רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃
זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה׃
רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃
נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁנָה כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃

לַמְנַצֵּחַ אֶל נְחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃

אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וַאֲצַפֶּה׃
כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃
לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃
וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃
כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃
וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי׃
שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃
סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃
שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

שִׁגָיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דִּבְרֵי כוּשִׁי בֶּן יְמִינִי׃

יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃
פֶּן יִטְרף כָּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃
יְהוָה אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי׃
אִם גָּמַלְתִּי שִׁלְמִים רָעָה וְאָרַע צוֹרְרִי רֵיקָם׃
יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃
קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעִבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃
וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃
יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃
יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃
מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים הַמּוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃
אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל יוֹם׃
אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלָּטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנָהּ׃
וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקוֹת פָּעַל׃
הִנֵּה יָחֶבַל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃
בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃
יָשֹׁב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃
אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם׃
מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃
מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃
וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃
תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו׃
צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃
צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃

אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃
כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃
וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃
זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃
לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃
נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃
יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃
קוּמָה יְהוָה אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃
שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃
לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹתוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃
יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃
אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחְתָּ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃
יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
דָּכָא יָשֹׁחַ וְנָפָל בְּעָצְמוֹתָיו חֵלְכָה׃
אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃
קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
עַל מָה נִאַץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃
רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶךְ יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃
שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃
יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל אָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃

בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר׃
כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל לְיִשְׁרֵי לֵב׃
כִּי הָרְסוּן יַעֲשׂוּן צַדִּיק מַה פָּעָל׃
יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃
שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃
יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃
אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃
מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלִּיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃
אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃
סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זְלֻלוֹת לִבְנֵי אָדָם׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃

עַד אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃
הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת׃
פֶּן יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃
וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד׃

אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃
יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃
כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃
הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
שָׁם פָּחַד פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃
עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃
מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

מִזְמוֹר לְדָוִד׃

יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃
הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃
לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ׃
נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃
כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

מִכְתָּם לְדָוִד׃

שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ׃
לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם׃
יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא שְׂפָתָי בִּשְׁמוֹתָם׃
יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃
אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט׃
לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃
תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

תְּפִלָּה לְדָוִד׃

שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃
מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃
בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל יַעֲבָר פִּי׃
לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃
תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃
אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃
שְׁמָרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָּדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי׃
חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃
אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינָם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
מִמְתִים יָדְךָ מִמְּתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם׃
אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אוֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃ וַיֹּאמַר׃

אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃
יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃
מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יבעתוני יְבַעֲתוּנִי׃
חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃
בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃
וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃
מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
וַיַּרְעֶם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃
וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃
יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃
יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי׃
וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם׃
עִם נָבָר תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃
כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃
כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר׃
הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃
כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
אֶרְדֹּף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃
אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
וַתְּזַרְּנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃
וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃
יִשְׁוְעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃
הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃
עַל כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃

הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃
יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת׃
אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃
בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹה

בחבל יהוה נחלתו.
9 אלהי ישראל הושיעה עמך
קדש הוא׃
נחה ידו את ארץ׃
10 ישב בסכתו אשרי׃
ואלהי לא אדע׃
כחצי הרגו בם׃
11 ומשב חלב תחתו׃
כנחל שטף אכלו׃
אשר לא תשא נפשו׃
12 אף יגרה לבבו׃
ידו שלחו בשלמיו׃

תהלים ס.

לבני קרח[1] משכיל׃ שמעה אלהים תפלתי׃ האזינה תחנתי׃

1 שמע אלי כי חסדך טוב׃
כרב רחמיך מחה פשעי׃
2 הרבה כבסני מעוני׃ אלי שמע תפלתי׃
אזנך אל אמרי פי׃
3 כי זרים קמו עלי׃
ועריצים בקשו נפשי׃
לא שמו אלהים לנגדם׃
4 הן אלהים עזר לי׃
אדני בסמכי נפשי׃
5 שוב ירע לשררי׃
בצמתך הכחידם׃
6 בנדבה אזבחה לך׃ אודה שמך יהוה.
כי טוב׃
7 כי ממצרים נסעתם׃
תגרש גוים ותטעם׃
תפנה לפניהם׃
8 ארץ רעשה׃ אף שמים נטפו׃
מפני אלהים זה סיני׃
מפני אלהים אלהי ישראל׃
9 גשם נדבות תניף אלהים׃
נחלתך ונלאה אתה כוננתה׃
חיתך ישבו בה׃
תכין בטובך לעני אלהים׃
10 אדני יתן אומר׃
המבשרות צבא רב׃
11 מלכי צבאות ידדון ידדון׃
ונות בית תחלק שלל׃
12 אם תשכבון בין שפתים׃
כנפי יונה נחפה בכסף׃
ואברתיה בירקרק חרוץ׃
13 בפרס שדי מלכים בה׃
תתלגן בצלמון׃
14 הר אלהים הר בשן׃
הר גבנני הר בשן׃
15 למה תרצדון הרים גבנניים׃
הר חמד אלהים לשבתו׃
אף יהוה ישכן לנצח׃

---

[1] מ: לדוד תהלה׳.

---

(9) לה. 11: 44. כה. 3: 13. (3) תה. 90: 13.
תה. 62: 4. (5) תה. 30: 9. 88: 11. 115: 17. 118: 17. 147. נד. 38: 18.
(10) ד. שה. 15: 31. 17: 14. 23. (7) נשי. 17: 7. תה. 31: 9. 38: 10. 88: 9. יחז. 5: 17. 64: 7.
(11) נד. 65: 13. (8) תה. 119: 115. מלא 7: 23. 25: 41. לה. 13: 27. תה. 3: 4.
(12) תה. 115: 13.

(1) תה. 38: 1. יז. 10: 24. 28: 46.
(2) תה. 41: 4. תה. 6: 1. (1) תה. 31: 15.

(2) נד. 38: 13. תה. 50: 22.
(3) ד. שה. 16: 7. 8. 1. שה. 24: 11.
(4) 1. שה. 24: 7. 26: 9.
(6) תה. 94: 2. 44: 23.
(8) תה. 18: 20. 35: 24.
(9) 1. שה. 16: 7. 1. דב. 28: 9. תה. 139: 1. יז. 11: 20. 17: 10. 20: 12. יהז. 2: 23.
(10) תה. 125: 4. 32: 41. (12) דה. 32: 23. 42. תה. 7. (13) דה. 32: 23. 42. תה. 64: 7. (14) נשי. 15: 35. נד. 33: 11. 59: 4. תה. 1: 15. (15) זש. 7: 10. נשי. 4: 8. תה. 9: 15. 10: 2. 35: 8. 94: 23. 141: 10. תהל. 5: 22. 26: 27. תשא. 10: 8.

16 תצילני מטמון צפנו בם
טפלו בניהם ויעזבו יתרת
17 חילם לטפם׃ אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך׃

מזמור ס.

לדוד׃ שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא
1 שפתי מרמה׃ מלפניך משפטי
יצא עיניך תחזינה מישרים׃
2 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמותי בל יעבר
פי׃ בפעלות אדם בדבר
שפתיך אני שמרתי ארחות
3 פרץ׃ תמך אשרי בנתיבותיך
בלי מעדו פעמי׃ אני קראתיך
כי תענני אל הטה אזנך
4 לי שמע אמרתי׃ פלא חסדיך
מושיע חוסים מקמים
5 בימינך׃ שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני׃
6 מפני רשעים שודדוני אויבי
בנפשי יקיפו׃ חלבמו סגרו
פימו דברו בגאון׃ עתה
7 אצעדנו סבבונו עיניהם
יטו לנטות בארץ׃ דמו
כאריה יכסף לטרף וככפיר
8 יושב במסתרים׃ קומה יהוה
קדמה פניו הכרעהו פלטה
נפשי מרשע חרבך׃ מני
9 מתים ידיך יהוה מני מתי
חלק בחיים צפונך תמלא
בטנם ישבעו בנים והניחו
10 יתרתם לעולליהם׃ אני
בצדק אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתך׃

מזמור ק.

לדוד׃ יהוה מי יגור באהלך מי
ישכן בהר קדשך׃ הולך
1 תמים ופעל צדק ודובר
אמת בלבבו׃ לא רגל על
2 לשונו עשה לרעהו ורעה
לא נשא על קרבתו׃ נבזה
3 נמאס בעיניו נכבדי יהוה
יאיר׃ נשבע להרע ולא
4 ימיר׃ כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לקח׃
5 עשה אלה לא ימוט לעולם׃

[1] כמו ושמר בחוקיך תמיד׃

(16) 1. מל. 2: 32. ושם. 9: 15. 27. תה. 2: 8.
25. —
(1) תה. 148: 13. 113: 4.
(2) תהי 11: 25. 21: 16. 1. תה. 1: 27. תה. 44: 16.
(3) תה. 111: 2.
(4) ושם. 7: 17. תה. 144: 3. תה. 2: 6.
(6) תה. 1: 26. 28. 1. תה. 9: 32. 7. 37. 39. 46.

(9) תה. 8: 1.
—
(2) תה. 5: 11. 56: 2. 83: 18. 18.
(5) תה. 9: 14. תהי. 10: 7.
(7) תה. 102: 12. 26. תה. 1: 11.
(8) תה. 96: 13. 98: 9.
(9) תה. 32: 7. 37. 39. 46: 31. תה. 19: 14. 92: 3.
(10) תה. 91: 14.
(11) תה. 107: 22.
(12) תה. 9: 5.
(14) תה. 13: 5. 20: 5. 35: 9.
(15) תה. 7: 15. 16. 35: 8. 57: 6. 94: 23. תהי. 5: 22.
22: 8. 26: 27.
(16) תה. 7: 5. 14: 4. 10: 32. תה. 1: 2.
(17) ושם. 8: 13. תה. 22: 50.
(18) תה. 9: 12. 12: 5. תהי. 23: 18. 24: 14.
—

1 משכיל לדוד׃ אשר ישב בסתר
עליון בצל שדי יתלונן׃
2 יאמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו׃ כי הוא יציל
3 מפח יקוש מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה מחץ
6 יעוף יומם׃ מדבר באפלה יהלך
משוד יצהרים׃ יפל מצדך
אלף ורבבה מימינך אליך
7 לא יגש׃ רק בעיניך תביט
8 ושלמת רשעים תראה׃ כי
אתה יהוה מחסי עליון שמת
9 מעונך׃ לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך׃
10 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
11 בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך׃
12 על שחל ופתן תדרך תרמס
13 כפיר ותנין׃ כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע
14 שמי׃ יקראני ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו
15 ואכבדהו׃ ארך ימים אשביעהו
16 ואראהו בישעי׃ טוב להודות
ליהוה ולזמר לשמך עליון׃
להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות׃ עליי עשור ועליי
17 נבל עליי הגיון בכנור׃ כי
שמחתני יהוה בפעלך במעשי
ידיך ארנן׃ מה גדלו מעשיך
18 יהוה מאד עמקו מחשבותיך׃
איש בער לא ידע וכסיל לא
19 יבין את זאת׃ בפרח רשעים
כמו עשב ויציצו כל פעלי
20 און להשמדם עדי עד׃ ואתה
מרום לעלם יהוה׃ כי הנה
אויביך יהוה כי הנה אויביך
יאבדו יתפרדו כל פעלי
און׃

מזמור ר.

1 תפלה למשה איש האלהים
אדני מעון היית לנו בדר
2 ודר׃ בטרם הרים יולדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם
3 עד עולם אתה אל׃ תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני
(1) תה. 91: 2.
(10) תה. 91: 14.
(11) תה. 107: 22.
(12) תה. 9: 5.
(14) תה. 13: 5. 20: 5. 35: 9.
(15) תה. 7: 15. 16. 35: 8. 57: 6. 94: 23. תהי. 5: 22.
22: 8. 26: 27.
(16) תה. 7: 5. 14: 4. 10: 32. תה. 1: 2.
(17) ושם. 8: 13. תה. 22: 50.
(18) תה. 9: 12. 12: 5. תהי. 23: 18. 24: 14.
—

[1]למנצח לבני קרח: משכיל.
4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
5 אשרי אדם עוזו בך מסלות בלבבם:
6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה:
7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:
8 יהוה אלהי צבאות האזינה תפלתי הצינו אלהי יעקב סלה:
9 מגננו ראה אלהים והביט פני משיחך:
10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה:
11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים:
12 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

לבני קרח. מזמור.

1 אהבת יהוה ארצך שבות יעקב:
2 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה:
3 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך:
4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך אתנו:
5 התאנף לעד תמשך אפך לדר ודר:
6 הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך:
7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו:
8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה:
9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו:
10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו:
11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף:
12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה:
13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

לדוד. הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי:
1 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך:
2 חנני אדני אליך אקרא כל היום:
3 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא:
4 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
5 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני:
6 ביום צרתי אקראך כי תענני:
7 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך:
8 כל גוים אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך:
9 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך:
10 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:
11 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם:
12 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
13 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם:
14 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
15 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך:
16 עשה עמי אות לטובה וירא שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ומנחמני:

לבני קרח. מזמור. שיר.

1 יסודתו בהרי קדש:
2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה:
4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ועמלק יושבי צור עם כוש זה יליד שם:
5 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה עליון:
6 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה:
7 ושרים כחללים בה כל מעיני בך:

שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי:
1 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך:
2 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי:
3 כי שבעה רעות נפשי וחיי לשאול הגיעו:
4 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס:
5 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ומידך נגזרו:
6 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות:
7 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה:
8 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו סגור ולא אצא:
9 עיני דאבה מעני יהוה קראתיך כל היום שטחתי אליך כפי:
10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה:
11 האיש בקבר יספר חסדך אמונתך באבדון:
12 הידוע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה:
13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך:
14 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:
15 עני אני וגוסס מנעורי נשאתי אמיך אפונה:
16 עליי עברו חרונותיך בעותיך צמתתני:
17 סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד:
18 הרחקת ממני אהוב ורע מידעי החשך:

---

[1] מ: משכיל: מ: לשכיל. [2] מ: לשכיל. [3] מ: שיר.
[4] מ: (כל ד)למחלת.

(4) תה. 14: 1. 2. 53: 1.
(5) תהל. 24: 7. זכ. 26: 11. תה. 12: 5.
(6) תה. 30: 6. תשא. 8: 11. זכ. 56: 12. יחזק. 18: 7.
(7) תהי 3: 14. ישע. 20: 12. תה. 12: 2.
(8) שמ. 3: 14. תה. 17: 11.
(9) תה. 17: 12. תה. 7: 2.
(11) ישע. 22: 13. תה. 73: 11. 94: 7. שמ. 8: 12. 9: 9.
(12) תה. 5: 9.
(14) ב. תהלים. 1: 12.

1. קהל. 4: 19. תה. 68: 5.
(15) תה. 37: 17.
(16) תה. 29: 10. 145: 13. 146: 10. 5: 10. 10. ישע. 5. 19. דב. 4: 34. 6: 26. 1. תהלים. 1: 17.
(17) 1. דבר. 29: 18.
(18) תה. 82: 3. זכ. 11: 4.

---

(1) תה. 56: 11. 1. תהלים. 26: 20.
(2) תה. 64: 3. זכ. 4. 21: 12.

(3) תה. 82: 5.
(4) תה. 2: 20. תה. 2: 4.
זכ. 66: 1. תהלים. 5: 34. 23: 22. זכ. 7: 49. תהלים. 4: 2. תה. 33: 13. 34: 15. 16. 66: 7.
(5) זכ. 22: 1. תה. 1: 12.
(6) זכ. 19: 24. שמ. 38: 22. זכ. 43: 34. 1. תהלים. 1: 4. 9: 23. תה. 75: 8.
(7) תה. 45: 7. 146: 8. ישע. 36: 7. תה. 33: 18. 34: 15.
1. קהלת. 3: 12.

(1) זכ. 57: 1. תה. 7: 2.
(2) תה. 10: 7. 28: 3. 62: 4. 12: 9: 8. תש. 16: 18. 1. זכ. 33: 12.
(3) 1. תהלים. 2: 3. תה. 17: 10. זכ. 7: 8. 25.
(5) תה. 3: 7. 8. זכ. 33: 10. תה. 10: 5.
(6) ב. תהלים. 22: 31. תה. 18: 30. 19: 8. 119: 140. תהלים. 30: 5.

8 בְּחַסְדֶּךָ בֵּיתֶךָ אָבוֹא
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

ה.

לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃

1 הַאֲזִינָה יְהוָה אִמְרָתִי בִּינָה הֲגִיגִי׃
2 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
3 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
4 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא־יְגָרְךָ רָע׃
5 לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
6 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃

ו.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

1 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
2 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
3 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי׃
4 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
5 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
6 יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
7 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃
8 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃
9 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
10 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

(1) בר. 31: 17. שמ. 13: 24. מד. 44: 24. 88: 14. 89: 46. שב. 59: 2.
(3) בר. 9: 8. איי. 51: 39.
(4) מד. 25: 2. 35: 19. 38: 16.
(5) מד. 33: 21.
(6) מד. 116: 7. 119: 17.

(1) מד. 10: 4. 53: 1. מכד. 6: 11. 12. ש. 3: 10. מכד.
(2) מד. 33: 13. 102: 19.
(3) ש. 3: 10–12.
(4) איי. 10: 25. חבק. 18 4. מש. 3: 3. מד. 79: 6. שב. 64: 7.
(5) מד. 53: 5.
(6) מד. 9: 9. 142: 5.
(7) ש. 11: 26. מד. 53: 6. שמ. 42: 10. מד. 126: 1.

(1) בר. 33: 15. וכת. 8: 16. וכת. 4: 25. ש. 19: 16. מד. 34: 13. חב. 23: 1. (4) שה. 3: 2. ב. 11: 35.
(5) חב. 22: 25. ש. 25: 36. בר. 23: 19. שמ. 18: 8. 22: 12. חב. 23: 8. בר. 19: 16. מד. 8. ב. שה. 10: 1.
(1) מד. 25: 20.
(2) שה. 22: 2. 3. 35: 7. 8. מד. 50: 9. ש. 11: 35.
(3) שב. 33: 15. וכת. 8: 16. וכת. 4: 25. ש. 19: 16. מד. 34: 13. חב. 23: 1. (4) שה. 3: 2. ב. 11: 35.
(5) חב. 22: 25. ש. 25: 36. בר. 23: 19. שמ. 18: 8. 22: 12. חב. 23: 8. בר. 19: 16. מד. 8. ב. שה. 10: 1.
(1) מד. 25: 20.
(2) שה. 22: 2. 3. 35: 7. 8. מד. 50: 9. ש. 11: 35.
(3) בר

11 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים׃
אל נערץ רב על כל סביביו׃
12 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביביך׃
13 אתה משל בגאון ים משא גליו אתה שברתה רהב כחלל׃
14 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם׃
15 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו׃
16 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך׃
17 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך׃
18 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון׃
19 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׃
20 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו׃
21 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃
22 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר אשית עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃
23 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃
24 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃
25 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה׃
26 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃
27 ואני בכור אשימהו עליון למלכי ארץ׃
28 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃
30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃
31 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו׃
32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם׃
33 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי׃
34 לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה׃
35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב׃
36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי׃
37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה׃
38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך׃
39 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃
40 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה׃
41 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃
42 תרים ימין צוריו שמחת כל אויביו׃
43 אף תשיב צור חרבו ולא קמתו במלחמה׃
44 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה׃
45 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה׃
46 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך׃
47 זכר מה חלד עלי למה שוא בראת כל בני אדם׃
48 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
49 אי הנה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך׃
50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים׃
51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

תהלים פ.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר׃
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו מאור פניך׃
9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃
13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
15 שמחנו כימות עיתנו שנות ראינו רעה׃
16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

תהלים צא.

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃
3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

תהלים צב.

1 מזמור שיר ליום השבת׃
2 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון׃
3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות׃
4 עליון נבל ועלי הגיון בכנור׃
5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן׃
6 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך׃
7 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת׃
8 בפרח רשעים כמו עשב ויצמחו כל פעלי און להשמדם עדי עד׃
9 ואתה מרום לעלם יהוה׃
10 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און׃
11 ותרם כראים קרני בלתי רענן בשמן׃
12 ותבט עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני׃
13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה׃
14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו׃
15 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃
16 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו׃

תהלים צג.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט׃
2 נכון כסאך מאז מעולם אתה׃
3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים׃
4 ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה׃
5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים׃

תהלים צד.

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע׃
2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים׃
3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו׃
4 יביעו יתמרו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און׃
5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו׃
6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו׃
7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב׃
8 בינו בערים בעם ואוילים מתי תשכילו׃
9 הנטע אזן הבל ישמע אם יוצר עין הבל יביט׃
10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת׃
11 יהוה ידע מחשבות אדם כי הבל המה׃
12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃
13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת׃
14 כי לא יטש יהוה את עמו ואת נחלתו לא יעזב׃
15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב׃
16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃
17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי׃
18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני׃
19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃
20 היחברך כסא הוות יוצר עמל עלי חק׃
21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃
22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃
23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו׃

תהלים צה.

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו׃
2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו׃
3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים׃
4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו׃
5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו׃
6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו׃
7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו׃
8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר׃
9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי׃
10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם ואתה לא ידעו דרכי׃
11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי׃

תהלים צו.

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ׃
2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו׃
3 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו׃
4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃
5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃
6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו׃
7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃
8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
9 חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים׃
10 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו׃
11 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער׃
12 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו׃

תהלים צז.

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃
2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו׃
3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו׃
4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ׃
5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ׃
6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו׃
7 יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים׃
8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה׃
9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים׃
10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם׃
11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃
12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו׃

תהלים צח.

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה׃
2 הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו׃
3 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃
4 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל׃
5 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
6 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו׃
7 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה׃
8 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה׃
9 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה׃
10 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו׃
11 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים׃

תהלים צט.

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃
2 יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים׃
3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃
4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃
5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא׃
6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם׃
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן לו׃
8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם׃
9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו׃

תהלים ק.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃
2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברנה׃
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃
4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו׃
5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו׃

תהלים קא.

1 לדוד חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה׃
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי׃
4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע׃
5 מלושני בסתר רעהו אותו זה אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל׃
6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני׃
7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני׃
8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און׃

תהלים קב.

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו׃
2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא׃
3 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני׃
4 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו׃
5 הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי׃
6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי׃
7 דמיתי לקאת מדבר היתי כבוכיה חרבות׃
8 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג׃
9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו׃
10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי׃
11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני׃
12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש׃
13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר׃
14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד׃
15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו׃
16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך׃
17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו׃
18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם׃
19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה׃
20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט׃
21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃
23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה׃
24 ענה בדרך כחי קצר ימי׃
25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך׃
26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים׃
27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃
28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃
29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון׃

תהלים קג.

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו׃
2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו׃
3 הסלח לכל עונך הרפא לכל תחלואיך׃
4 הגואל משחת חייך העטרך חסד ורחמים׃
5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך׃
6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃
7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃
8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד׃
9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור׃
10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו׃
11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו׃
12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו׃
13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו׃
14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו׃
15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ׃
16 כי רוח עברה בו ואינו ותכירנו עוד מקומו׃
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׃
18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם׃
19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה׃
20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו׃
21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃
22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה׃

תהלים קד.

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת הוד והדר לבשת׃
2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה׃
3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח׃
4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט׃
5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד׃
6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים׃
7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון׃
8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם׃
9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ׃
10 המשלח מעינים בנחלים בתוך הרים יהלכון׃
11 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם׃
12 עליהם עוף השמים משכנו מבין עפאים יתנו קול׃
13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ׃
14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ׃
15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד׃
16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע׃
17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה׃
18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים׃
19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו׃
20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער׃
21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם׃
22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון׃
23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב׃
24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך׃
25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות׃
26 אניות שם יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו׃
27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו׃
28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב׃
29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון׃
30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה׃
31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו׃
32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו׃
33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה׃
35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה׃

תהלים קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׃
2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו׃
3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃
4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו׃
6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו׃
7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃
8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃
9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק׃
10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃
11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם׃
12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה׃
13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר׃
14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃
15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו׃
16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר׃
17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף׃
18 ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו׃
19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׃
20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו׃
21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו׃
22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים׃
23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם׃
24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו׃
25 הפך לבם לשנא עמו לערום בעבדיו׃
26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו׃
27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם׃
28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו׃
29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם׃
30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם׃
31 אמר ויבא ערב כנם בכל גבולם׃
32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם׃
33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם׃
34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר׃
35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם׃
36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם׃
37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כשל׃
38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם׃
39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה׃
40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם׃
41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר׃
42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו׃
43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו׃
44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו׃
45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה׃

תהלים קו.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו׃
3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת׃
4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעתך׃
5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃
6 חטאנו עם אבותינו העוינו רשענו׃
7 אבותינו במצרים לא השכילו את נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף׃
8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃
9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר׃
10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב׃
11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃
12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׃
13 מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו׃
14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃
15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃
16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃
17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃
18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃
19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃
20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב׃
21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃
22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף׃
23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃
24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃
25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃
26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃
27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃
28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃
29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃
30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃
31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃
33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃
34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם׃
35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃
36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃
37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃
38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃
39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃
40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃
41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃
42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם׃
43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם׃
44 וירא בצרתם בשמעו את רנתם׃
45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃
46 ויתנם לרחמים לפני כל שובי אותם׃
47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃
48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה׃

תהלים קז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃
3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים׃
4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו׃
5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף׃
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם׃
7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃
8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב׃
10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל׃
11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו׃
12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר׃
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃
14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃
15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע׃
17 אולת מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו׃
18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות׃
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיע׃
20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃
21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה׃
23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃
24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה׃
25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו׃
26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג׃
27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃
28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם׃
29 יקם סערה לדממה וישתקו גליו׃
30 וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז חפצם׃
31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃
33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה׃
34 ארץ פרי למלחת מרעת יושבי בה׃
35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃
37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃
38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃
39 ויעטו ויתמעטו מעצר רע ויגון׃
40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃
41 וישגב אביון משוח ויקטן כמו צאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃
43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

תהלים קח.

1 שיר מזמור לדוד נכון לבבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי׃
2 עורה נבל וכנור אעירה שחר׃
3 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים׃
4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃
5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך׃
6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃
7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃
8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃
9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃
10 מי יובלני עיר מבצר מי נחה עד אדום׃
11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃
13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

תהלים קט.

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש׃
2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר׃
3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם׃
4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה׃
5 וישתו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי׃
6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו׃
7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה׃
8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׃
9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה׃
10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם׃
11 ינקש נושה לכל אשר לו וזרו גוים יגיעו׃
12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו׃
13 יהי זרעו לאחרית במושב אחד ימח שמם׃
14 יזכר עון אבותיו אל יהוה ואל חטאת אמו אל תמח׃
15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם׃
16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבת למותמו׃
17 ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃
18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו׃
19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה׃
20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי׃
21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃
22 כי עני ואביון אנכי ולבבי חלל בקרבי׃
23 כצל כנטותו נעלכתי נתנתי כארבה׃
24 ברכי כשלו מצום ובשרי שמן מרזה׃
25 ואני חרפה להמה יראוני יניעון ראשם׃
26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃
27 וידעו כי יד זאת ידך יהוה עשית׃
28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח׃
29 ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃
30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו׃
31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו׃

תהלים קי.

1 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך׃
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רד בקרב אויביך׃
3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃
4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק׃
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃
6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃
7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש׃

תהלים קיא.

1 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה׃
2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃
4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃
5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃
7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃
8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו׃
10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד׃

תהלים קיב.

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃
3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃
5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד׃
10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד׃

תהלים קיג.

1 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃
2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם׃
3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה׃
4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו׃
5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות בשמים ובארץ׃
7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון׃
8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו׃
9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה׃

תהלים קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃
5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים׃

תהלים קטו.

1 לא לנו י

14 ועבדיך חפצים את אבניה ואת עפרה יחנו׃
15 ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך׃
16 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו׃
17 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם׃
18 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה׃
19 כי השקיף ממרום קדשו יהוה מן שמים אל ארץ הביט׃
20 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
21 למען יספרו בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃
22 בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה׃
23 ענה בדרך כחי קצר ימי׃
24 אמר אלי אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך׃
25 לפנים יסדת ארץ ומעשה ידיך שמים׃
26 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃
27 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃
28 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון׃
29 לשלמה בחירי לבלתי משוש כל הימים׃
30 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃
31 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃
32 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
33 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
34 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
35 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
36 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
37 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
38 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
39 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
40 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
41 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
42 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
43 ביד חזקה וזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
44 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
45 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
46 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
47 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
48 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃
49 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
50 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

---

(14) שמ. 10: 10. שם. 101: 5. שאל. 6: 17.
(15) תה. 102: 16. שם. 144: 6. נח. 30: 30.
(16) שם. 144: 7.
(19) שם. 31: 8. 118: 5.
(20) ז. שמ. 24: 19.
(24) ז. שמ. 26: 23.
(25) ז. שא. 8: 32.
(26) ישע. 26: 23. 24. 27. 28. שאל. 3: 34.
(27) שם. 101: 5. שאל. 6: 17.
(28) תשא. 18: 6. 29: 3.
(30) דה. 32: 4. דב. 4: 37. יהוש. 15: 3. שם. 12: 6. 119: 140. שאל. 30: 5. שם. 17: 7.
(31) דה. 32: 31. 39. ז. שמ. 2: 2. שם. 86: 8. נח. 45: 5.
(32) שם. 91: 2.
(33) ד. שמ. 2: 18. שב. 3: 19. דה. 32: 13. 33: 29.
(34) שם. 144: 1.
(36) שאל. 4: 12.
(41) תשא. 27: 9. 35: 12. שאל. 1: 28. נח. 1: 15. 51: 11. 11. 14: 12. שו. 8: 18. שם. 3: 4. יחז. 7: 13.
(42) ויחז. 10: 5.
(43) ד. שמ. 2: 9. 10. 3: 7. 13.
(44) דה. 33: 29. שם. 66: 3. 81: 15.
(45) שם. 7: 17. 47: 3.
(47) שם. 136: 15. 78: 53. 55: 5.
(48) שם. 59: 1.
(49) ירמ. 15: 9.
(50) שם. 144: 10. ד. שמ. 1. ד. שמ. שא. 8. נח. 52: 15. 55: 5.

[1] ועבדיך חפצים.

תהלים: לב.

לְדָוִד מַשְׂכִּיל. אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה.

1 אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה.
2 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשַׁאגָתִי כָּל־הַיּוֹם.
3 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה.
4 חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה.
5 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ.
6 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה.
7 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי.
8 אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ.
9 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ.
10 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב.

לג.

11 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה.
12 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ.
13 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה.
14 כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה.
15 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ.
16 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם.
17 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת.
18 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל.
19 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד.
20 יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
21 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר.
22 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ.
23 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם.
24 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
25 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם.
26 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ.
27 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט.
28 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ.
29 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב.
30 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא.
31 כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ.
32 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.

לד.

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ.

1 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.
2 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ.
3 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.
4 דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי.
5 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ.
6 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ.
7 חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם.
8 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ.
9 יְראוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו.
10 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל־טוֹב.
11 לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם.
12 מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טּוֹב.
13 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתוֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה.
14 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ.
15 עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם.
16 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם.
17 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם.
18 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
19 רָעוֹת צַדִּיק רַבּוֹת וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה.
20 שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה.
21 תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ.
22 פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ.

תהלים: לד. ג. לה.

לה.

לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחֶם אֶת לֹחֲמָי.

1 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי.
2 וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדפי [רֹדְפָי] אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי.
3 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי.
4 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה.
5 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם.
6 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי.
7 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ.
8 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ.
9 כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ.
10 יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי.
11 מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי.
12 וַאֲנִי בְּחָלְיָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב.
13 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי.
14 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכים [נַכִּים] וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ.
15 בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ.
16 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֹתָם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים.
17 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ.
18 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן.
19 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן.
20 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ.
21 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
22 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי.
23 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי.
24 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ.
25 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי.
26 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ.
27 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ.

לו.

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד.

1 נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו.
2 כִּי חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא.
3 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב.
4 אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס.
5 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים.
6 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה.
7 מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן.
8 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם.
9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר.
10 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב.
11 אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי.
12 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם.

לז.

לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה.

1 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וְכִירֹק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן.
2 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה.
3 וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ.
4 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה.
5 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם.
6 דֹּם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת.
7 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ.
8 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ.
9 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ.
10 וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם.
11 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו.
12 אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ.
13 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ.
14 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה.
15 טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים.
16 כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה.
17 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה.
18 לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ.
19 כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלּוּ.
20 לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן.
21 כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ.
22 מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ.
23 כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ.
24 נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם.
25 כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה.
26 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם.
27 כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת.
28 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ.
29 פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט.
30 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו בְּצַעֲדָיו.
31 צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ.
32 יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ.
33 קַוֵּה אֶל יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
34 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן.
35 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא.
36 שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם.
37 וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יָחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה.
38 וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה.
39 וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ.

לח.

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר.

1 יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי.
2 כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ.
3 אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי.
4 כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי.
5 הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי.
6 נַעֵיתִי שָׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי.
7 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי.
8 נְפוּגֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי.
9 אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה.
10 לִבִּי סָחַר כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵמָּה אֵין אִתִּי.
11 אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ.
12 וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יֶהְגּוּ.
13 וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו.
14 וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת.
15 כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי.
16 כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ.
17 כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד.
18 כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי.
19 וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שֶׁקֶר.
20 וְשֹׁלְמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יְשִׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב.
21 אַל תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
22 חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי.

לט.

לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מִחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע נֶגְדִּי.
2 נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר.
3 חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי.
4 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִוא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי.
5 הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ הֶבֶל כָּל־אָדָם נִצָּב סֶלָה.
6 אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן צֹבֵר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם.
7 וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִוא.
8 מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי.
9 נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ.
10 הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי.
11 בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתָּמֵס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל־אָדָם סֶלָה.
12 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי.
13 שְׁעֵה מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי.

מ.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר.

1 קַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי.
2 וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי.
3 וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה.
4 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב.
5 רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר.
6 זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ.
7 אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי.
8 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי.
9 בָּשַׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ.
10 צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא הֶחֱבֵאתִי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב.
11 אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי.
12 כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי.
13 רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה.
14 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֹפְצֵי רָעָתִי.
15 יָשֹׁמּוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח.
16 יָגִילוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ.
17 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחְשֹׁב לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר.

מא.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה.
2 יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וְיְחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו.
3 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ.
4 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ.
5 אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ.
6 וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר.
7 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָתִי.
8 דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם.
9 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב.
10 וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וְהַקִּימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם.
11 בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי.
12 וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם.
13 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מב.

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח.

1 כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים.
2 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים.
3 הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ.
4 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג.
5 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו.
6 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר.
7 תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ.
8 יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי.
9 אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
10 בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ.
11 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי.

מג.

1 שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי.
2 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה

מִבְּלִי חֹמֶר׃
10 בְּמִסְפַּר אֵין קִצָּם׃
וּמִדִּמְעָה אֵין חֵשֶׁר׃
11 אֲשֶׁר בָּאוּ כְּמוֹ צֵל׃
וְכַאֲשֶׁר הָלְכוּ כֵּן שָׁבוּ׃
12 אֲשֶׁר[1] הָיוּ נִבְהָלִים מִקּוֹל הַמְּצַוֶּה׃
וְנִמְלְטוּ בְּלֹא הִתְאַמֵּצוּ׃
13 כֵּן הֵמָּה הָיוּ נִבְהָלִים׃
וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב׃

מועדות: חג.

לַמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינוֹת עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר. מִזְמוֹר דָּוִד׃

1 אֱלֹהַי אֱלֹהַי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי׃
רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי׃
2 אֱלֹהַי תִּקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה׃
וְלַיְלָה וְלֹא דוּמִיָּה לִי׃
3 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃
4 בְּךָ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ׃
בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃
5 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ׃
בְּךָ בָּטְחוּ וְלֹא הֹבִישׁוּ׃
6 וְאָנֹכִי תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ׃
חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃
7 כָּל רֹאַי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה׃
יָנִיעוּ רֹאשׁ׃
8 גֹּל אֶל יְהוָה (יפלטהו) יְפַלְּטֵהוּ׃
יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ׃
9 כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן׃
מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי׃
10 עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם׃
מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃
11 אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃
12 סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים׃
אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃
13 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם׃

---

[1] מ: דְּוִדִי הִיא׃

(10) ו. מכל. 13: 34. נשא. 18: 53. 3.
(11) 2: 1. מי. 2: 1.
(12) נשא. 7: 20. 16: 12. יהל. 3: 12.

---

(1) מלא 27: 46. תהל. 15: 34. חבק. 5: 7.
(3) דב. 10: 21.
(5) מי. 25: 2. 3. 31: 1. 71: 1. נד. 49: 23. ז׳. 9: 33.
(6) נשא. 25: 6. נד. 41: 14. 49: 7. 53: 3.
(7) מלא 27: 39. תהל. 15: 109. 25. כה. 23: 35. נשא. 16: 4. 29. מי. 25.
(8) מלא 27: 43. מי. 91: 14.
(9) מי. 71: 6.
(10) נד. 46: 3. 49: 1.
(12) דב. 32: 14. מי. 68: 30. שי. 39: 18. חבק. 4: 1.
(13) נשא. 16: 10. מי. 35: 21. יהל. 2: 16. 3: 46.
(14) דב. 5: 6. תהל. 7: 5. נשא. 23: 16.
(15) מלא. 17: 22. נשא. 29: 10. יהל. 4: 4. מלא. 19: 28.
(16) כלב. 22: 15. תהל. 27: 35. תהל. 15: 24. כה. 23: 33. מלא. 19: 23. 37. 20: 25.
(17) כה. 23: 27. 35.
(18) כה. 23: 34. מלא. 19: 24. 23.
(19) מי. 22: 11. 10: 1.
(20) מי. 35: 17. 22: 16.
(21) ד. בראש. 4: 17. נד. 34: 7. תהל. 4: 27.
(22) חבק. 2: 12. מי. 40: 9. מלא. 20: 17. ז׳. 8: 29.
(23) מי. 135: 19. 20.
(24) חבק. 5: 7.
(25) מי. 35: 18. 40: 9. 10. 111: 1. 66: 13. 116: 14. מלא. 5: 4.
(26) חי. 7: 11. 12. 15. 16. מי. 69: 32. נד. 65: 13. מלא. 6: 51.
(27) מי. 2: 8. 72: 11. 86: 9. 98: 3. נד. 49: 6. מי. 96: 7. מי. 47: 8. חבק. 21. וחבק. 14: 9. מלא 6: 13.

(וְאַתָּה) אַל תִּרְחָק יְהוָה אֱלֹהַי עֻזִּי׃
14 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי׃
מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
מִפִּי אַרְיֵה וְקַרְנֵי רֵמִים׃
עֲנִיתָנִי׃
15 כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי׃
וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי׃
הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג׃
נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃
16 יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי׃
וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי׃
וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃
17 כִּי סָבָּוני כְּלָבִים׃
עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי׃
כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃
18 אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי׃
הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי׃
19 יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם׃
וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃
20 וְאַתָּה יְהוָה אַל תִּרְחָק׃
אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
21 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי׃
מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
22 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה׃
וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃
23 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי׃
בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃
24 יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ׃
וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃
25 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי׃
וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ׃
וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמָע׃
26 מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב׃
נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃
27 יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ׃
יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו׃
יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃
28 יִזְכְּרוּ וְיָשׁוּבוּ אֶל יְהוָה כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃

ותורתך שעשועי.
29 דרך שקר הסר ממני וחנני תורתך בחרתי:
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי:
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

קיט. הי.

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב:
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב:
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי:
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע:
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני:
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים:
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני:

קיט. ויו.

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך:
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי:
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

קיט. זין.

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני:
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני:
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם:
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך:
54 זמירות היו לי חקיך בבית מגורי:
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי:

קיט. חית.

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך:
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך:
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך:
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך:
61 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי:
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך:
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:

קיט. טית.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך:
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
67 טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי:
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך:
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך:
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי:
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך:
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

קיט. יוד.

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך:
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי:
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני:
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך:
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי:
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך:
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך:
80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

קיט. כף.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני:
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי:
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט:
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך:
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני:
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך:
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:

קיט. למד.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים:
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד:
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך:
92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי:
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני:
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן:
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד:

קיט. מם.

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני:
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

קיט. נון.

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
107 נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך:
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

קיט. סמך.

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
114 סתרי וצני אתה לדברך יחלתי:
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
116 סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי:
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר:
119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך:
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי:

קיט. עין.

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי:
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך:
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

קיט. פא.

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי:
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים:
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
133 פעמי כנו באמרתך ואל תשלט בי כל און:
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

קיט. צדי.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד:
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי:
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי:
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

קיט. קוף.

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה:
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך:
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:

קיט. ריש.

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני:
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו:
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

קיט. שין.

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד:
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

קיט. תו.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי:
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני:
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

קכ. שיר למעלות.

1 שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני:
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:
3 מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה:
4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
5 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר:
6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום:
7 אני שלום ובדברי למו מה הם למלחמה:

קכא. שיר למעלות.

1 אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך:
4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
5 יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך:
6 יומם השמש לא יכך וירח בלילה:
7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

קכב. שיר למעלות.

1 שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך:
2 עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם:
3 ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו:
4 שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה:
5 כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך:
7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך:
8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

קכג. שיר למעלות.

1 אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים:
2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו:
3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז:
4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים:

קכד. שיר למעלות לדוד.

1 לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל:
2 לולי יהוה שהיה לנו באדם עלינו:
3 אז חיים בלעונו בחרות אפם בנו:
4 אז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו:
5 אז עבר על נפשנו המים הזידונים:
6 ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם:
7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

קכה. שיר למעלות.

1 הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב:
2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם:
3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם:
4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם:
5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:

קכו. שיר למעלות.

1 בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים:
2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה:
3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים:
4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב:
5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

קכז. שיר למעלות לשלמה.

1 אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
2 שוא לכם מאחרי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה:
3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן:
4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים:
5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

קכח. שיר למעלות.

1 אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו:
2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:
3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך:
4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה:
5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך:
6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

קכט. שיר למעלות.

1 רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל:
2 רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי:
3 על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם:
4 יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים:
5 יבשו וינסגו אחור כל שנאי ציון:
6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש:
7 שלא מלא קוצר כפו וחצנו מעמר שבלים:
8 ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

קל. שיר למעלות.

1 ממעמקים קראתיך יהוה:
2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני:
3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד:
4 כי עמך הסליחה למען תורא:
5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי:
6 נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר:
7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות:
8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קלא. שיר למעלות לדוד.

1 יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלך בגדלות ובנפלאות ממני:
2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי:
3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

קלב. שיר למעלות.

1 זכר יהוה לדוד את כל ענותו:
2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב:
3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב:
6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער:
7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך:
9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך:
12 אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך:
13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה:
15 צידה ברכה אברך אביוניה לחם אשביע:
16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו:
17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
18 אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו:

קלג. שיר למעלות לדוד.

1 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
2 כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו:
3 כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

קלד. שיר למעלות.

1 הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות:
2 שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה:
3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

קלה. הללויה.

1 הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
2 העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
3 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
4 כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגולתו:
5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים בארץ בימים וכל תהומות:
7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו:
8 אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה:
9 שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
10 אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים:
11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען:
12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר:
14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
18 כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם:
19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה:
20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:
21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה:

קלו. הודו ליהוה.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו:
3 הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו:
4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו:
5 לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו:
6 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו:
7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו:
8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו:
9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו:
10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו:
11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו:
13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו:
14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו:
16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו:
20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו:
21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:
24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

קלז. על נהרות בבל.

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
2 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו:
3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון:
4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר:
5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:
7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה:
8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו:
9 אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע:

קלח. אודך בכל לבב.

1 אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך:
2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך:
3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז:
4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך:
5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה:
6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע:
7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך:
8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:

קלט. יהוה חקרתני.

1 יהוה חקרתני ותדע:
2 אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק:
3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה:
4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה:
5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה:
6 פלאי דעת ממני נשגבה לא אוכל לה:
7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח:
8 אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך:
9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים:
10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך:
11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:
12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה:
13 כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי:
14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד:
15 לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ:
16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם:
17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם:
18 אספרם מחול ירבון עודי עם אתך:
19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני:
20 אשר אמרי למרמה נשוא לשוא עריך:
21 הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט:
22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:
23 חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי:
24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

קמ. חלצני יהוה.

1 חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני:
2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות:
3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה:
4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי:
5 טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת לידי מעגל מוקשים שתו לי סלה:
6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני:
7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק:
8 אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה:
9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו:
10 ימוטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו:
11 איש לשון אל יכון רע איש חמס יצודנהו למדחפות:
12 ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים:
13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

קמא. יהוה קראתיך.

1 יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך:
2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
3 שיתה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי:
4 אל תט לבבי לדבר דברי רע להתעולל עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם:
5 יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם:
6 נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו:
7 כפלח אדמה בקע לארץ נפוצו עצמותינו לפי שאול:
8 כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי:
9 שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און:
10 יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אמלט:

קמב. קולי אל יהוה.

1 קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן:
2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד:
3 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי:
4 הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי:
5 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
6 הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני:
7 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

קמג. יהוה שמע תפלתי.

1 יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוניך באמונתך ענני בצדקתך:
2 ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי:
3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם:
4 ותתעטף עלי רוחי בקרבי תשתומם לבבי:
5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח:
6 פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה:
7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור:
8 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי:
9 הצילני מאויבי יהוה אליך כסתי:
10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור:
11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי:
12 ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך:

קמד. לדוד ברוך יהוה.

1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה:
2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי:
3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו:
4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
5 יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו:
6 רעם זרק ותפיצם חציך ותהמם:
7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר:
8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר לך:
10 הנותן תשועה למלכים פדה את דוד עבדו מחרב רעה:
11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
12 אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזויות מחטבות תבנית היכל:
13 מזנינו מלאים מפיקים זן מזן צאננו מלאכות:
14 בקרנו נשאים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו:
15 אשרי העם שכך לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

קמה. תהלה לדוד.

1 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה:
6 ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה:
7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו:
8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד:
9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה:
11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
12 להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו:
13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:
14 סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים:
15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
18 קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת:
19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
20 שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

קמו. הללויה.

1 הללויה הללי נפשי את יהוה:
2 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
3 אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה:
4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו:
5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו:
6 עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם:
7 עושה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים:
8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים:
9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:
10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קמז. הללויה.

1 הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה:
2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס:
3 הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם:
4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא:
5 גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ:
7 עננו לקדם יהוה זמרו לאלהינו בכנור:
8 המכסה שמים לארץ המכין להרים חציר:
9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:
10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה:
11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו:
12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון:
13 כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך:
14 השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך:
15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו:
16 הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר:
17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד:
18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים:
19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל:
20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה:

קמח. הללויה.

1 הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים:
2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו:
3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור:
4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו:
6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור:
7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות:
8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו:
9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים:
10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי ארץ:
12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים:
13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים:
14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

קמט. שירו ליהוה.

1 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
2 ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם:
3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו:
4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה:
5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:
6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
7 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:
8 לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל:
9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

קנ. הללויה.

1 הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו:
3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב:
5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
6 כל הנשמה תהלל יה הללויה:

מפקד כליהקהל׃
10 כלו ראשיהם ויתנו מתנה אשר אתם מלך
לגאלם׃ ויהי בשלח פרעה את העם
11 ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
12 בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
13 עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה
את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע
14 את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃
15 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃
16 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
17 להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
18 העם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
19 בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ ואמר
פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ
20 סגר עליהם המדבר׃ והחזקתי את לב
פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
21 ובכל חילו וידעו המצרים כי אני יהוה
ויעשו כן׃ ויגד למלך מצרים כי ברח
22 העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם
ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את
ישראל מעבדנו׃

מועדה: כה.

ויאמר׃

1 ויהי ה׳ אמר אל משה בחרבה בסיני
באהל מועד ביום אחד לחדש השני
2 לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ שאו את
ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
3 לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
4 אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש
5 למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
6 אלישור בן שדיאור׃ לשמעון שלומיאל
7 בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃
8 ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב
9 בן חלון׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃
10 לבנימן אבידן בן גדעוני׃ לדן אחיעזר
11 בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃
12 לגד אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע
13 בן עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
14 אבתם ראשי אלפי ישראל היו׃ ויקח
משה ואהרן את האנשים האלה אשר
15 נקבו בשמות׃ ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם
16 לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
17 את משה כן פקדם במדבר סיני׃ ויהי
בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל
18 זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
19 צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ארבעים
ושש אלף וחמש מאות׃ לבני שמעון
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
20 ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
שמעון חמשים אלף ושלש מאות׃ לבני
גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
21 יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה
22 וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ לבני
יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
23 יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה
24 ושבעים אלף ושש מאות׃ לבני יששכר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
25 צבא׃ פקדיהם למטה יששכר חמשים
26 וארבעה אלף וארבע מאות׃ לבני זבולן
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
27 צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה
28 וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני יוסף
לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
29 ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
30 אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׃ לבני
מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
31 יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שלשים
32 ושנים אלף ומאתים׃ לבני בנימן
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
33 צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה
34 ושלשים אלף ושש מאות׃ לבני דן
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
35 צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים וששים
36 אלף ושבע מאות׃ לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
37 למטה אשר אחד וארבעים אלף ושש
38 מאות וחמשים׃ לבני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
39 למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע
40 מאות׃ אלה פקדי אשר פקד משה ואהרן
41 ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש היה
42 לבית אבתיו׃ ויהיו כל פקדי בני ישראל
לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל
43 יצא צבא בישראל׃ ויהיו כל הנפקדים
44 שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים׃ אלה הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר
45 איש איש היה לבית אבתיו׃ ויהיו כל
פקדי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃
46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף
47 ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
48 והלוים למטה אבתם לא התפקד בתוכם׃
49 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ רק את
שבט לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא
50 בתוך בני ישראל׃ כי אם הפקד את
הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל
כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל
כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃
51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנות
המשכן יקימו אתו והזר הקרב יומת׃
52 ובנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש
על דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב
למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת
53 בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
54 משכן העדות׃ ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

מועדה: כו.

ויאמר׃

1 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה
2 ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר׃ שאו
את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים
שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא
3 בישראל׃ וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃
4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה
את משה ובני ישראל היצאים מארץ
5 מצרים׃ ראובן בכור ישראל בני ראובן
חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת
6 הפלאי׃ לחצרן משפחת החצרני לכרמי
7 משפחת הכרמי׃ אלה משפחת הראובני
8 הפקדים שלשה וארבעים אלף ושבע
9 מאות ושלשים׃ ובני פלוא אליאב׃
10 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא
דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על
משה ועל אהרן בעדת קרח בהצותם על
11 יהוה׃ ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת קרח במות העדה באכל האש
12 את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס׃
בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת
הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין
13 משפחת היכיני׃ לזרח משפחת הזרחי
לשאול משפחת השאולי׃ אלה משפחת
14 השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים׃
15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני משפחת
16 השוני׃ לאזני משפחת האזני לערי
17 משפחת הערי׃ לאראלי משפחת האראלי
18 לאראלי׃ אלה משפחת בני גד לפקדיהם
19 ארבעים אלף וחמש מאות׃ בני יהודה
ער ואונן וימתו ער ואונן בארץ כנען׃
20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה
משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
21 לזרח משפחת הזרחי׃ ויהיו בני פרץ
לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
22 החמולי׃ אלה משפחת יהודה לפקדיהם
23 שבעים וחמשה אלף ושש מאות׃ בני
יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי
24 לפוה משפחת הפוני׃ לישוב משפחת
25 הישובי לשמרון משפחת השמרני׃ אלה
משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים
26 אלף וארבע מאות׃ בני זבולן למשפחתם
לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת
27 האלני ליחלאל משפחת היחלאלי׃ אלה
משפחת הזבלני לפקדיהם ששים אלף
28 וחמש מאות׃ בני יוסף למשפחתם
29 מנשה ואפרים׃ בני מנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד
30 לגלעד משפחת הגלעדי׃ אלה בני גלעד
איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת
31 החלקי׃ ואשריאל משפחת האשריאלי
32 ושכם משפחת השכמי׃ ושמידע משפחת
33 השמידעי וחפר משפחת החפרי׃ וצלפחד
בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות
ושמות בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה
34 מלכה ותרצה׃ אלה משפחת מנשה
35 ופקדיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות׃
אלה בני אפרים למשפחתם שותלח
משפחת השותלחי לבכר משפחת הבכרי
36 לתחן משפחת התחני׃ ואלה בני שותלח
37 לעראן משפחת העראני׃ אלה משפחת
בני אפרים לפקדיהם שלשים ושנים אלף
וחמש מאות׃ אלה בני יוסף למשפחתם׃
38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם
39 משפחת האחירמי׃ לשפופם משפחת
40 השופמי לחופם משפחת החופמי׃ ויהיו
בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי
41 לנעמן משפחת הנעמי׃ אלה בני בנימן
42 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
43 אלף ושש מאות׃ אלה בני דן למשפחתם
44 לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן
45 למשפחתם׃ כל משפחת השוחמי לפקדיהם
46 ארבעה וששים אלף וארבע מאות׃ בני
47 אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה
48 לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת
49 הבריעי׃ לבני בריעה לחבר משפחת
50 החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי׃
51 ושם בת אשר שרח׃ אלה משפחת בני
52 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
53 וארבע מאות׃ בני נפתלי למשפחתם
54 ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת
55 הגוני׃ ליצר משפחת היצרי לשלם
56 משפחת השלמי׃ אלה משפחת נפתלי
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
57 וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד
משה ואלעזר הכהן את בני ישראל בארץ
58 כנען׃ אלה משפחת לוי משפחת הלבני
משפחת החברני משפחת המחלי משפחת
המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את
59 עמרם׃ ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי
אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד
לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים
60 אחותם׃ ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
61 את אלעזר ואת איתמר׃ וימת נדב ואביהוא
62 בהקריבם אש זרה לפני יהוה׃ ויהיו
פקדיהם עשרים ושלשת אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך
בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך
63 בני ישראל׃ אלה פקדי משה ואלעזר
הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת
64 מואב על ירדן יריחו׃ ובאלה לא היה
איש מפקדי משה ואהרן הכהן אשר פקדו
65 את בני ישראל במדבר סיני׃ כי אמר
יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר
מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע
בן נון׃

מועדה: כז.

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד
בן מכיר בן מנשה ממשפחת מנשה בן
יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה
2 ומלכה ותרצה׃ ותעמדנה לפני משה ולפני
אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה
3 פתח אהל מועד לאמר׃ אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה
בעדת קרח כי בחטאתו מת ובנים לא היו
4 לו׃ למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי
5 אבינו׃ ויקרב משה את משפטן לפני
6 יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם
אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת
8 את נחלת אביהם להן׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי ימות ובן אין
9 לו והעברתם את נחלתו לבתו׃ ואם אין
10 לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׃ ואם אין
לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו׃
11 ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו
לשאר משפחתו מאחיו והיתה לו לירשה
12 וגו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר
העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי
13 לבני ישראל׃ וראית אתה וראית בה
14 גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך׃ כאשר
מריתם פי במדבר צן במריבת העדה
להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת
15 קדש מדבר צן׃ ויאמר משה אל יהוה
16 לאמר׃ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
17 בשר איש על העדה׃ אשר יצא לפניהם
ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר
יביאם והיתה עדת יהוה כצאן אשר אין
18 להם רעה׃ ויאמר יהוה אל משה קח לך
את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת
19 את ידך עליו׃ והעמדת אתו לפני אלעזר
הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם׃
20 ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת
21 בני ישראל׃ ולפני אלעזר הכהן יעמד
ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על
פיו יצאו הוא ובו כל בני ישראל אתו וכל
22 העדה׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר
23 הכהן ולפני כל העדה׃ וישם את ידיו
עליו ויצום כאשר דבר יהוה ביד משה׃

מועדה: כח.

ויאמר׃

1 וצו את בני ישראל ואמרת אלהם את
קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו
2 להקריב לי במועדו׃ ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני
שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד׃
3 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש
4 השני תעשה בין הערבים׃ ועשרון סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רבעית ההין׃
5 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח
6 אשה ליהוה׃ ונסכו רבעית ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה׃
7 והכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח
8 ליהוה׃ ובני אהרן הכהנים יקריבו את
דמו על המזבח סביב׃ ואת אבריו תקטיר
9 אשה לריח ניחח ליהוה׃ ובשבת שבתו
שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו׃
10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה׃
11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
12 בני שנה שבעה תמימם׃ ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני
13 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
14 האחד׃ ועשרון עשרון מלא סלת מנחה
בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח
15 אשה ליהוה׃ ונסכיהם חצי ההין יהיה
לפר ושלישית ההין לאיל ורבעית ההין
16 לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי
17 השנה׃ ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה
18 על עלת התמיד יעשה ונסכו׃ ובחדש
הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
19 ליהוה׃ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
20 שבעת ימים מצות יאכל׃ ביום הראשון
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
21 אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
22 תמימם יהיו לכם׃ ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשת עשרנים לפר ושני עשרנים
23 לאיל תעשו׃ עשרון עשרון תעשה לכבש
24 האחד לשבעת הכבשים׃ כאלה תעשו
לכל יום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח
ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו׃
25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
26 מלאכת עבדה לא תעשו׃ וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם
27 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו׃ והקרבתם עלה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד
28 כבשים בני שנה שבעה׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשת עשרנים לפר האחד
29 שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
30 לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר
31 עזים אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם
ונסכיהם׃

מועדה: כט.

ובחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו
2 יום תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם עלה
לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל
3 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
4 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד׃
5 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
6 הכבשים׃ שעיר עזים אחד לחטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה וניסכיהם כמשפטם לריח
7 ניחח אשה ליהוה׃ ובעשור לחדש
השביעי הזה יהיה לכם מקרא קדש
ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא
8 תעשו׃ והקרבתם עלה ליהוה לריח ניחח
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
9 שנה שבעה תמימם יהיו לכם׃ ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
10 שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
11 לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר
עזים אחד חטאת הכפורים וחטאת התמיד
ומנחתה ונסכיהם׃
12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו חג ליהוה שבעת ימים׃
13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר איל אחד
14 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
יהיו׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שלשה עשר הפרים שני
15 עשרנים לאיל האחד לשני האילים׃
16 עשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
17 הכבשים׃ ושעירי עזים שנים עשר חטאת
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה׃
18 וביום השני פרים בני בקר שלשה עשר
איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר
19 תמימם׃ ומנחתם וניסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט׃
20 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
21 וביום השלישי פרים עשרה איל אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
22 ומנחתם וניסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט׃
23 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
24 וביום הרביעי פרים תשעה איל אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
25 ומנחתם וניסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט׃
26 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
27 וביום החמישי פרים שמנה איל אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
28 ומנחתם וניסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט׃
29 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
30 וביום הששי פרים שבעה איל אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
31 ומנחתם וניסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט׃
32 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
33 וביום השביעי פרים שבעה איל אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
34 ומנחתם וניסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט׃
35 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
36 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
37 ומנחתם וניסכיהם לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט׃
38 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה׃
39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד
מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃

מועדה: ל.

ויאמר׃

1 ויהי משה אל ראשי המטות לבני ישראל
2 לאמר׃ זה הדבר אשר צוה יהוה׃ איש
כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה
לאסר אסר על נפשו לא יחל ככל היצא
3 מפיו יעשה׃ ואשה כי תדר נדר ליהוה
4 ואסרה אסר בנעוריה בבית אביה׃ ושמע
אביה את נדרה ואת אסרה אשר אסרה על
נפשה והחריש לה אביה והקימו כל נדריה
5 וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום׃
ואם הניא אביה אתה ביום שמע כל נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום
וה׳ יסלח לה כי הניא אביה אתה׃
6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
7 מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה
והקימו נדריה וכל אסר אשר אסרה על
8 נפשה יקום׃ ואם ביום שמע אישה יניא
אתה והפר את נדרה אשר עליה ואת
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה וה׳
9 יסלח לה׃ ונדר אלמנה וגרושה כל אשר
10 אסרה על נפשה יקום עליה׃ ואם מבית
אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
11 בשבועה׃ ושמע אישה והחריש לה לא
הניא אתה והקימו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃
12 ואם הפר יפר אישה אתם ביום שמעו כל
מוצא שפתי נדריה או אסר נפשה לא יקום
אישה הפרם וה׳ יסלח לה׃
13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
14 יקימנו ואישה יפרנו׃ ואם החרש תחריש
אישה לו מיום אל יום והקים את כל
נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים
אתם כי החריש לו ביום שמעו׃
15 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את
16 עונה׃ אלה החקים אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו
בנעריה בית אביה׃

מועדה: לא.

ויאמר׃

1 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים
2 אחר תאסף אל עמיך׃ וידבר משה אל
העם לאמר חלצו מאתכם אנשים לצבא
3 ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין׃
4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות
5 ישראל תשלחו לצבא׃ ויתנו מאלפי
ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי
6 צבא׃ וישלח משה אתם אלף למטה
אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא
7 ובכלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו׃
ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
8 משה ויהרגו כל זכר׃ ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין
ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃
9 ותשבו בני ישראל את נשי מדין ואת
טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם
10 ואת כל חילם בזזו׃ ואת כל עריהם
במושבתם ואת כל טירותם שרפו באש׃
11 ויקחו את כל המלקוח ואת כל השלל
12 באדם ובבהמה׃ ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את
השבי ואת השלל ואת המלקוח אל המחנה
13 אל ערבת מואב אשר על ירדן יריחו׃
14 ויצא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי
העדה לקראתם אל מחוץ למחנה׃
15 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים
16 ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה׃
ויאמר אלהם משה החייתם כל נקבה׃
17 הן היו לבני ישראל בדבר בלעם לסור
מעל יהוה על דבר פעור ותהי המגפה
18 בעדת יהוה׃ ועתה הרגו כל זכר בטף
וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו׃
19 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב
זכר החיו לכם וחנו מחוץ למחנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו
20 ביום השלישי וביום השביעי אתם וכל
21 שביכם׃ וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה
עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃
22 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר
23 צוה יהוה את משה׃ אך את הזהב ואת
הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל
24 ואת העפרת׃ כל דבר אשר יבא באש
תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא
וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים׃
25 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחרי כן תבאו אל המחנה׃
26 ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ שא את
ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה
27 ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה׃
וחלקת את המלקוח חצי בין תפשי המלחמה
28 היוצאים לצבא ובין כל העדה׃ והרמת
מס ליהוה מאנשי המלחמה היוצאים
לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם
29 ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן׃
30 מחצתם תקח ונתתה לאלעזר הכהן
31 תרומת יהוה׃ וממחצת בני ישראל תקח
אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר
32 מן החמרים מן הצאן מכל הבהמה ונתתה
33 אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׃
34 ויהי המלקוח יתר על הבז אשר בזזו עם
35 צבא שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
36 אלפים צאן׃ ובקר שנים ושבעים אלף׃
37 ומכס ליהוה מן הצאן ששים ושבע מאות׃
38 ובקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה
39 שנים ושבעים׃ וחמרים שלשים אלף
40 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים׃
41 ונפשות אדם שש עשרה אלף ומכסם
42 ליהוה שתים ושלשים נפש׃ ויתן משה
את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר
43 צוה יהוה את משה׃ ומחצת בני ישראל
אשר חלץ משה מן האנשים הצבאים׃
44 ויהי מחצת העדה שלשים אלף ושבעת
45 אלפים צאן׃ ובקר ששה ושלשים אלף׃
46 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות׃
47 ונפשות אדם שש עשרה אלף׃ ויקח משה
מן מחצת בני ישראל את האחז אחד מן
החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
48 ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר
צוה יהוה את משה׃ ויקרבו אל משה
49 הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
ושרי המאות׃ ויאמרו אל משה עבדיך
נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו
50 ולא נפקד ממנו איש׃ ונקריב את קרבן
יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה
צמיד טבעת עגיל וכומז לכפר עלינו לפני
51 יהוה׃ ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
52 מאתם כל כלי מעשה׃ ויהי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה שש עשרה
53 אלף שבע מאות וחמשים שקל משרי
54 האלפים ומשרי המאות׃ אנשי הצבא
בזזו איש לו׃ ויקח משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויביאו אתו אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה׃

מועדה: לב.

ובני ראובן ובני גד היו מקנה רב עצום
מאד וירא את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
2 והנה המקום מקום מקנה׃ ויבאו בני גד
ובני ראובן וידברו אל משה ואל אלעזר
3 הכהן ואל נשיאי העדה לאמר׃ עטרות
ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה
4 ושבם ונבו ובעון׃ הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך
5 מקנה׃ ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך
יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל
6 תעבירנו את הירדן׃ ויאמר משה לבני גד
ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה
7 ואתם תשבו פה׃ ולמה תניאון את לב
בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם
8 יהוה׃ כה עשו אבותיכם בשלחי אתם
9 מקדש ברנע לראות את הארץ׃ ויעלו עד
נחל אשכול וירא את הארץ ויניאו את לב
10 בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר
11 נתן להם יהוה׃ ויחר אף יהוה ביום
ההוא וישבע לאמר׃ אם יראו האנשים
העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחרי׃
12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון
13 כי מלאו אחרי יהוה׃ ויחר אף יהוה
בישראל ויענם במדבר ארבעים שנה עד
תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה׃
14 והנה קמתם תחת אבותיכם תמורת אנשים
חטאים תוספת לחרון אף יהוה על ישראל׃
15 כי תשובון מאחריו ויסף עוד להניח
16 לכל העם הזה במדבר והשחתם לכל העם
17 הזה׃ ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן
נבנה למקנינו פה וערים לטפנו׃
18 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד
אשר הבאנום אל מקומם וישבו טפנו
19 בערי המבצר מפני יושבי הארץ׃ לא
נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל
20 איש נחלתו׃ כי לא נירש אתם מעבר
21 והלאה כי בא נחלתנו אלינו מעבר הירדן
קדמה׃ ויאמר אלהם משה אם תעשון את
הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה׃
22 וחלץ כל חלוץ אתכם את הירדן לפני יהוה
עד הורישו את אויביו מפניו׃ ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר תשובו ונהיתם
נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
23 הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׃ ואם לא
תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו
24 חטאתכם אשר תמצא אתכם׃ בנו לכם
ערים לטפכם וגדרות לצאנכם ומה יצא
25 מפיכם תעשו׃ ויאמרו בני גד ובני
ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
26 אדני מצוה׃ טפנו נשינו מקנינו וכל
27 בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׃ ועבדיך
יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה
28 כאשר אדני דבר׃ ויצו עליהם משה את
אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי
29 אבות המטות לבני ישראל׃ ויאמר אלהם
משה אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם
את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה
ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את
30 ארץ הגלעד לאחזה׃ ואם לא יעברו
חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ
31 כנען׃ ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
32 אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה׃
נעבר חלוצים לפני יהוה ארצה כנען
ואתנו תהיה אחזת נחלתנו מעבר הירדן
33 הירדנה׃ ויתן להם משה לבני גד ולבני
ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את
ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת
עוג מלך הבשן את הארץ לעריה בגבלת
34 ערי הארץ סביב׃ ויבנו בני גד את דיבן
35 ואת עטרות ואת ערער׃ ואת עטרת שופן
36 ואת יעזר ואת יגבהה׃

8 זְכֹר֣ יְ֭הוָה לְדָוִ֑ד[1] אֵ֥ת כָּל־עָנּוֹתֽוֹ׃
9 אֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֣ע לַיהוָ֑ה נָ֝דַ֗ר לַאֲבִ֣יר יַעֲקֹֽב׃
10 אִם־אָבֹ֗א בְּאֹ֣הֶל בֵּיתִ֑י אִם־אֶ֝עֱלֶ֗ה עַל־עֶרֶשׂ֥
יְצוּעָֽי׃
11 אִם־אֶתֵּ֣ן שְׁנַ֣ת לְעֵינָ֑י לְעַפְעַפַּ֥י תְּנוּמָֽה׃
12 עַד־אֶמְצָ֣א מָ֭קוֹם לַיהוָ֑ה מִשְׁכָּנוֹת֥ לַאֲבִ֖יר
יַעֲקֹֽב׃
13 הֵ֤ן שְׁ֭מַעֲנֻהָ בְּאֶפְרָ֑תָה מְ֝צָאנֻ֗הָ בִּשְׂדֵי־יָֽעַר׃
14 נָבֹ֣אָה לְמִשְׁכְּנוֹתָ֑יו נִ֝שְׁתַּחֲוֶ֗ה לַהֲדֹ֣ם רַגְלָֽיו׃
15 קוּמָ֣ה יְ֭הוָה לִמְנוּחָתֶ֑ךָ אַ֝תָּ֗ה וַאֲר֣וֹן עֻזֶּֽךָ׃
16 כֹּהֲנֶ֣יךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶ֑דֶק וַ֝חֲסִידֶ֗יךָ יְרַנֵּֽנוּ׃
17 בַּעֲב֣וּר דָּ֭וִד עַבְדֶּ֑ךָ אַל־תָּשֵׁ֥ב פְּנֵ֖י מְשִׁיחֶֽךָ׃
18 נִשְׁבַּ֣ע יְ֭הוָה לְדָוִ֑ד אֱמֶ֥ת לֹֽא־יָשׁ֖וּב מִמֶּ֣נָּה
מִפְּרִ֣י בִטְנְךָ֣ אָשִׁ֔ית לְכִסֵּ֖א עָלֶֽיךָ׃
19 אִם־יִשְׁמְר֣וּ בָנֶ֣יךָ בְּרִיתִ֑י וְעֵדוֹתִ֥י זוֹ֝א֗וֹת אֲלַמְּדֵ֥ם
גַּם־בְּנֵיהֶ֥ם עָדֵ֗י עַד־נֶ֫צַח֥ יֵשְׁב֖וּ לְכִסֵּ֣א לָֽךְ׃
20 כִּֽי־בָחַ֣ר יְ֭הוָה בְּצִיּ֑וֹן אִוָּ֖ה לְמוֹשָׁ֣ב לֽוֹ׃
21 זֹ֣את מְנוּחָתִ֣י עֲדֵי־עַ֑ד פֹּ֥ה אֵ֝שֵׁ֗ב כִּ֣י אִוִּיתִֽיהָ׃
22 צֵדָ֣הּ אֲבָ֭רֵךְ בָּרֵ֑ךְ אֶ֝בְיוֹנֶ֗יהָ אַשְׂבִּ֥יעַ לָֽחֶם׃
23 וְכֹהֲנֶ֥יהָ אַלְבִּ֗ישׁ יֶ֫שַׁ֥ע וַחֲסִידֶ֥יהָ רָנֵּ֖ן יְרַנֵּֽנוּ׃
24 שָׁ֣ם אַצְמִ֣יחַ קֶ֣רֶן לְדָוִ֑ד עָ֝רַ֗כְתִּי נֵ֣ר לִמְשִׁיחִֽי׃
25 אוֹיְבָ֣יו אַלְבִּ֣ישׁ בֹּ֑שֶׁת וְ֝עָלָ֗יו יָצִ֣יץ נִזְרֽוֹ׃

[1] ס׳: (בְּנוֹ הַצָּעִיר) חֲסֵר לְדָוִד.

מזמור קכב. שיר המעלות.

1 שַׂמְּחוּ֮ אֶת־יְרוּשָׁלַ֪͏ִם וְגִילוּ֫ כָּל־אֹהֲבֶ֥יהָ
שִׂ֭ישׂוּ אִתָּ֣הּ מָשׂ֑וֹשׂ כָּל־הַ֝מִתְאַבְּלִ֗ים עָלֶֽיהָ׃
2 לְמַ֤עַן תִּינְק֨וּ֮ וְשִׂבַּעְתֶּ֪ם מִשְׁדֵּ֫י תַּנְחוּמֶ֥יהָ
לְמַ֤עַן תָּ֮רִיעוּ֮ וְהִתְעַנַּ֪גְתֶּ֫ם מִזִּ֥יז כְּבוֹדָֽהּ׃
3 כִּ֤י כֹ֣ה אָמַ֣ר יְ֭הוָה הִנְנִ֣י נֹטֶ֣ה אֵלֶ֣יהָ כְּנָהָ֣ר שָׁל֑וֹם
וּכְנַ֥חַל שׁוֹטֵ֝ף כְּבוֹד־גּוֹיִ֗ם וִֽינַקְתֶּ֫ם עַל־צַד֥ תִּנָּשֵׂ֑אוּ
וְעַל־בִּרְכַּ֖יִם תְּשָׁעֳשָׁעֽוּ׃
4 כְּאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֣ר אִמּ֣וֹ תְנַחֲמֶ֑נּוּ כֵּ֥ן אֲנֹכִ֖י אֲנַחֶמְכֶ֑ם
וּבִירוּשָׁלַ֖͏ִם תְּנֻחָֽמוּ׃
5 וּרְאִיתֶ֗ם וְשָׂ֤שׂ לִבְּכֶם֙ וְעַצְמוֹתֵיכֶ֣ם כַּדֶּ֔שֶׁא תִּפְרַ֖חְנָה
וְנוֹדְעָ֣ה יַד־יְהוָ֔ה אֶת־עֲבָדָ֑יו וְזָעַ֥ם אֶת־אֹיְבָֽיו׃
6 כִּ֤י הִנֵּה֙ יְהוָ֣ה בָּאֵ֔שׁ וְכַסּוּפָ֖ה מַרְכְּבֹתָ֑יו לְהָשִׁ֤יב
בְּחֵמָה֙ אַפּ֔וֹ וְגַעֲרָת֖וֹ בְּלַהֲבֵי־אֵֽשׁ׃
7 כִּ֤י בָאֵשׁ֙ יְהוָ֣ה נִשְׁפָּ֔ט וּבְחַרְבּ֖וֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂ֑ר
וְרַבּ֖וּ חַלְלֵ־יְהוָֽה׃
8 הַמִּתְקַדְּשִׁ֣ים וְהַמִּטַּהֲרִ֗ים אֶל־הַגַּנּוֹת֮ אַחַ֪ר
אַחַת֫ בְּתוֹכ֥וֹ אֹכְלֵי֙ בְּשַׂ֣ר הַחֲזִ֔יר וְהַשֶּׁ֖קֶץ וְהָעַכְבָּ֑ר
יַחְדָּ֥ו יִסָּפ֖וּ נְאֻם־יְהוָֽה׃
9 וְאָנֹכִ֗י מַעֲשֵׂיהֶם֙ וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶ֔ם בָּאָ֕ה לְקַבֵּ֖ץ
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֣ם וְהַלְּשֹׁנ֑וֹת וּבָ֣אוּ וְרָא֔וּ אֶת־כְּבוֹדִֽי׃
10 וְשַׂמְתִּ֥י בָהֶ֖ם א֑וֹת וְשִׁלַּחְתִּ֞י מִמֶּ֣נָּה פְלֵטִ֗ים
אֶל־הַגּוֹיִם֙ תַּרְשִׁ֣ישׁ פּ֣וּל וְל֔וּד מֹשְׁכֵ֖י קֶ֑שֶׁת תֻּבַ֥ל
וְיָוָ֖ן הָאִיִּ֣ים הָרְחֹקִ֑ים אֲשֶׁ֨ר לֹא־שָׁמְע֤וּ אֶת־שִׁמְעִי֙
וְלֹא־רָא֣וּ אֶת־כְּבוֹדִ֔י וְהִגִּ֥ידוּ אֶת־כְּבוֹדִ֖י בַּגּוֹיִֽם׃
11 וְהֵבִ֣יאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶ֗ם מִנְחָה֙ לַיהוָ֔ה מִן־הַגּוֹיִ֖ם
עַל־סוּס֣ וּבָרֶ֑כֶב וּבְכַרְכָּרוֹת֙ וְעַל־פְּרָדִ֣ים וְעַל־רְכָשִׁ֔ים
אֶל־הַ֥ר קָדְשִׁ֖י יְרוּשָׁלַ֑͏ִם אָמַ֣ר יְהוָ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר יָבִ֤יאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־הַמִּנְחָ֔ה בִּכְלִ֖י טָה֑וֹר בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
12 וְגַם־מֵהֶ֥ם אֶקַּ֛ח לַכֹּהֲנִ֖ים לַלְוִיִּ֑ם אָמַ֖ר יְהוָֽה׃
13 כִּ֣י כַאֲשֶׁ֣ר הַשָּׁמַ֣יִם הַחֲדָשִׁ֗ים וְהָאָ֤רֶץ הַחֲדָשָׁה֙
אֲשֶׁ֣ר אֲנִ֔י עֹשֶׂ֖ה עֹמְדִ֣ים לְפָנַ֑י נְאֻם־יְהוָ֔ה כֵּ֥ן יַעֲמֹ֛ד
זַרְעֲכֶ֖ם וְשִׁמְכֶ֥ם׃
14 וְהָיָ֣ה מִדֵּי־חֹ֣דֶשׁ בְּחָדְשׁ֗וֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת֙ בְּשַׁבַּתּ֔וֹ
יָבוֹא֙ כָּל־בָּשָׂ֔ר לְהִשְׁתַּחֲוֹת֙ לְפָנַ֔י אָמַ֖ר יְהוָֽה׃
15 וְיָצְא֗וּ וְרָא֙וּ בְּפִגְרֵ֣י הָאֲנָשִׁ֔ים הַפֹּשְׁעִ֖ים בִּ֑י כִּ֣י
תוֹלַעְתָּ֤ם לֹא־תָמוּת֙ וְאִשָּׁ֣ם לֹא־תִכְבֶּ֔ה וְהָי֥וּ דֵרָא֖וֹן
לְכָל־בָּשָֽׂר׃

מזמור קכג. שיר המעלות.

1 אֵלֶ֣יךָ נָ֭שָׂאתִי אֶת־עֵינַ֑י הַ֝יּוֹשְׁבִ֗י בַּשָּׁמָֽיִם׃
2 הִנֵּ֤ה כְעֵינֵ֣י עֲבָדִ֣ים אֶל־יַד֣ אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י שִׁפְחָ֗ה
אֶל־יַד֙ גְּבִרְתָּ֣הּ כֵּ֤ן עֵינֵ֨ינוּ֮ אֶל־יְהוָ֪ה אֱלֹהֵ֫ינוּ עַד־שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃
3 חָנֵּ֣נוּ יְ֭הוָה חָנֵּ֑נוּ כִּ֥י רַ֝בַּ֗ת שָׂבַ֥ענוּ בּוּז׃
4 רַבַּ֤ת שָׂבְעָ֨ה לָ֪נוּ֫ נַפְשֵׁ֥נוּ הַלַּעֲג֣ הַשַּׁאֲנַנִּ֑ים הַ֝בּ֗וּז
לִגְאֵיוֹנִֽים׃

(5) שמ. 34: 27. נצ. 5: 12.
(6) מש. 18: 2. 13: 5. 22: 4.
(7) מש. 20: 6.
(8) מש. 9: 29. 1. מל. 8: 51. 53. מש. 78: 71. יש. 1: 4.
(1) 1. דבר. 16: 28. 29. מש. 96: 7–9.
(2) ב. דבר. 20: 21.
(3) שמ. 37: 4. 5.
(4) ב. מל. 4: 14. יחז. 18: 6.
(5) שמ. 2: 13.
(6) מש. 114: 4. שה. 3: 9.
(7) מש. 13: 8.
(8) מכו. 13: 26.
(9) שמ. 39: 1–3.
(10) בר. 6: 17. שמ. 38: 8. 25. מש. 10: 16.
(11) מש. 28: 8.

(1) מש. 28: 9. 25: 2. 35: 19. 24.
(2) מש. 31: 24. 62: 1. 5.
(3) שה. 5: 25. 9. 2: 3.
(4) מש. 83: 1. 88: 4. 143: 7. 1. מל. 6: 22. 23. 8: 28. 29. מש. 5: 7. 138: 2. 21. 62: 4. יב. 9: 8.
(5) נצ. 25: 9. 1. חב. 2: 14. חג. 1: 5. 142: 5. יז. 19: 11. שמ. 26: 20.
(6) מש. 24: 6. 105: 4.–
(7) מש. 69: 17. 143: 7. 130: 5. נצ. 25: 9. שה. 2: 3.
(8) נצ. 49: 15. 40: 11. —
(9) מש. 25: 4. 86: 11. מש. 1. 88: 4. 143: 7. 2. מל. 6: 22. 23. 8: 28. 29. מש. 5: 7. 138: 2. 3. שה. 2: 3.
(10) מש. 25: 8. 54: 5. 119: 33. 26: 12. 15. 40: 11. 49: 15. 142: 5. יז. 19: 11. שמ. 26: 20.
(11) מש. 35: 25. 1. חב. 2: 22. 9. ב. חב. 16: 7. 8. מש. 35: 11. בר. 9: 1. 13. 56: 13. 116: 9. 18: 6.
(12) מש. 35: 25. 1. חב. 2: 22. 9. ב. חב. 16: 7. 8. מש. 35: 11. בר. 9: 1. 13. 56: 13. 116: 9. 18: 6.

למנצח מזמור לדוד.

2 יהוה בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מאד.
3 תאות לבו נתת לו ושאר שפתיו בל מנעת סלה.
4 כי תקדמנו ברכות טוב תשית על ראשו עטרת פז.
5 חיים שאל ממך נתתה לו אורך ימים עולם ועד.
6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו.
7 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך.
8 כי המלך בוטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט.
9 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך.
10 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו ותאכלמו אש.
11 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם.
12 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו.
13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכון על פניהם.
14 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך.

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד.

1 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי.
2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי.
3 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
4 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו.
5 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו.
6 ואני תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם.
7 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש.
8 גול אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו.
9 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי.
10 עלי השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה.
11 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר.
12 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני.
13 פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג.
14 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי.
15 יבש כחרש כוחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר מות תשפתני.
16 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי.
17 אספרה כל עצמותי המה יביטו יראו בי.
18 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל.
19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה.
20 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי.
21 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני.

(2) תה. 6: 2. 103: 3.
(3) תה. 86: 13. 28: 1.
(4) 1. דבה. 16: 4. תה. 97: 12.
(5) תה. 103: 9. נח. 26: 20. 54: 7. 8. ד. יח. 4: 17. תה. 63: 3. 126: 5.
(6) נשא. 29: 18.
(7) תה. 104: 29.
(9) תה. 6: 5. 88: 11. 115: 17. 118: 17. נח. 38: 18.
(11) ד. יחז. 6: 14. נח. 61: 3. איכ. 31: 4.
(12) חב. 49: 6. תה. 16: 9. 57: 8.
(1) תה. 22: 5. 25: 2. 71: 1. נח. 49: 23. תה. 143: 1.
(2) תה. 71: 2.
(3) תה. 18: 2. 23: 3. 25: 11.
(5) דה. 23: 46. חב. 7: 59.
(6) תהל 2: 8.
(7) משל. 10: 27.
(8) דה. 32: 30. 1. יחז. 17: 46. 24: 18. תה. 4: 1. 18: 19.
(9) תה. 6: 7.
(10) תה. 32: 3. 102: 3.
(11) תה. 41: 8. נח. 53: 4. 8. 18. 64: 8. נשא. 19: 13. תה. 38: 11. 88: 8. 18.
(12) תה. 88: 4. 5.
(13) יא. 20: 10. 6: 25. 20: 3. יואל. 2: 22. תהל 27: 1. (16) תה. 6: 25. 26. תה. 4: 6. 67: 1.
(17) תה. 25: 2. 1. יחז. 2: 9. תה. 115: 17.
(18) תה. 12: 3. 1. יחז. 2: 3. 3. תה. 94: 4. תהל. 15. (19) נח. 64: 4. 1. תה. 2: 9. (20) תה. 27: 5. 32: 7. נשא. 5: 21.

[1] מ: אלי.
[2] מ: אחרי כחש. [3] מ: מיתריך.

21 הבינו בלי דעת:
אשר רגלים לנפשם ואזניהם פתח ולבם לבלי
שמוע.
22 הזה יראה אתי נאם יהוה אם מפני לא תחילו
נאם יהוה:
אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנו
ויגעו ולא יוכלו ושאגו גליו ולא יעברנו.
23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה:
סרו וילכו איש דרך הוריו.
24 ולא אמרו בלבבם:
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ומלקוש
בעתו שבעות קציר ישמר לנו.

מועד: כה.

ירמיהו אל כל יהודה.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו על כל עם יהודה
בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשית לנבוכדנאצר מלך בבל.
2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ועל
כל יושבי ירושלם לאמר:
3 מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה
דבר יהוה אלי וגו אשכים ודבר ולא שמעתם.
4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם
לשמע.
5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבתם על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם מן העולם ועד העולם.
6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ואל תכעיסוני במעשה ידיכם ולא
ארע לכם.
7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעיסני
במעשה ידיכם לרעתכם.
8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם
את דברי.
9 הנני שלח אל כל משפחות צפון נאם יהוה
ואל נבוכדנאצר מלך בבל עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים האלה
סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם.
10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים ואור נר.
11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו
הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה.
12 והיה כמלאת שבעים שנה אפקד על מלך בבל
ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ
כשדים ושמתי אתה לשממות עולם.
13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר
דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא
ירמיהו על כל הגוים.
14 כי עבדו בהם גוים עצומים ומלכים גדולים
וגמלתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם.
15 (פה) כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי
קח את כוס היין החמת הזה והשקית את כל
הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם.
16 ושתו וגעו והתהללו מפני החרב אשר אנכי
שלח בינם.

---

(21) מו. 17: 7. ו. ישע. 23: 7.
(22) ו. ישע. 23: 26. מו. 116: 11. נד. 38: 11. 12. נחמ. 3: 54. משל 2: 4.
(23) מו. 34: 9.
(24) מו. 27: 14.

---

(1) מו. 85: 2. קה. 4: 6-8.
(2) ב. מו. 5: 19. משל. 1: 47.
(4) ו. ישע. 5: 6. 11. ישע. 33: 7. מו. 38: 2.
(5) מלכ. 28: 13. נד. 65: 24. לה. 15: 18. 21. מלכ. ב. משל. 1: 9.
(6) ו. שופ. 1: 16. נד. 55: 6. משל. 7: 34.
(7) מו. 9: 9. 27: 5. 31: 20. 114: 119. סף. 15: 1. ב. 5: 1. ישע. 22: 1.
(9) מלכ. 26: 3. מו. 3: 3. ישע. 35: 11.
(10) מלכ. 13: 21. קה. 2: 9. מו. 34: 8. 84: 12. מלכ. 16: 20. יר. 17: 7.
(11) מו. 64: 10. 68: 3.

---

(1) מו. 32: 11. 97: 12. 147: 1.
(2) מו. 92: 3. 144: 9.
(3) מו. 96: 1. 98: 1. 144: 9. 149: 1. נד. 42: 10. תלה. 5: 9.
(5) מו. 11: 7. 45: 7. 119: 64.
(6) בר. 1: 6. 7. ישע. 11: 3. ב. שמ. 3: 5. בר. 2: 1. ישע. 26: 13.
(7) בר. 1: 9. ישע. 26: 10. 38: 8.
(9) בר. 1: 3. מו. 148: 5.
(10) נד. 8: 10. 19: 3.
(11) ישע. 23: 13. מלכ. 19: 21. נד. 46: 10.
(12) מו. 65: 4. 144: 15. סף. 19: 5. נד. 7: 6.
(13) ב. בר. 16: 9. ישע. 28: 24. מו. 11: 4. 14: 2. מלכ. 15: 3.

מ: בינו. מ: (ה) כי שבעים שנה.

17 אחיה הלך השלה מן הבגד החדש אשר
עליו ויחזק בו לתתו לה.
18 ויאמר לה מה יתן לך ותאמר חותמך
ופתילך וכתרך אשר בידך ותתן לה
ותהר לו.
19 ותקם ותלך לדרכה ותסר רדידה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה.
20 ויהודה שלח את גדי העזים ביד רעהו
העדלמי להשיב את העבוט מיד האשה
ולא מצאה.
21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה
הקדשה הזאת הנתעבה בעין על הדרך
ויאמרו לא היתה בזה קדשה.
22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה.

מועדה: לב.

בבוקר: ויהי ויאמרו אל יהודה לאמר הנה
כלתך זנתה ותהר לזנונים: ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף.
1 היא שלחה אל חמיה לאמר אנכי הרה
לאיש אשר אלה לו ותאמר הכר נא
הטבעת והפתילים והמטה הזה.
2 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן
לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה.
3 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה:
4 ויהי בלדתה ויתן היד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה:
5 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר
מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
6 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח:
7 ותהי תמר אשת ער בכור יהודה רעה
בעיני יהוה.
8 ויאמר יהוה להמיתו ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע
לאחיך.
9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי
נתן זרע לאחיו.
10 וירע בעיני יהוה אשר עשה ויהרגהו גם
אותו.

[1] מ: מועדה.

(17) מו. 20: 7. 147: 10. 142: 7.
מכל. 21: 31.
(18) נשא. 36: 7. מו. 34: 15.
1. שמ. 3: 12. מו. 147: 11.
(19) נשא. 5: 20. מו. 37: 19.
(20) מו. 62: 1. 5. 130: 6. 115: 9–11.
(21) מו. 13: 5. ישע. 10: 7. משא. 16: 22.

(1) יהא. 5: 20. 1. שא. 5: 18. ב. שא. 1: 3. 2: 13.
(2) 1כ. 9: 24. 1. סה. 1: 31. ב. סה. 10: 17. מו. 119: 74.
(3) מו. 69: 30. כה. 1: 46.
(4) משא 7: 7. כה. 11: 9.
(6) מו. 3: 4. 34: 17. 19. ב. 22: 1.
(7) בר. 6: 22. 1: 14. 32: 1. 2. ב. מכל. 6: 17.
(8) 1. שמ. 2: 3. מו. 2: 12. (9) מו. 31: 23.
(10) נשא. 4: 10. 11. מו. 84: 11.
(11) מו. 32: 8.
(12) 1. שמ. 3: 10. 11.

(13) 1. שמ. 2: 22.
(14) מו. 37: 27. נה. 1: 16.
17. שה. 12: 18. מכל. 12: 14.
(15) נשא. 36: 7. מו. 33: 18. 1. שמ. 3: 12. מו. 34: 6. 17.
(16) מה. 17: 10. 1כ. 44: 11. מכל. 9: 4. משל. 10: 7.
(17) מו. 34: 6. 15. 19. 145: 20. 19.
(18) מו. 145: 18. 51: 17. נה. 57: 15. 61: 1. 66: 2.
(19) משל. 24: 16. ב. שמ. 3: 11. 12. מו. 34: 6. 17.
(20) משא. 19: 36.
(21) מו. 94: 23.
(22) ב. מכל. 4: 9. 1. מכ. 1: 29. מו. 71: 23. 103: 4. יהא. 3: 58.

(1) מו. 43: 1. 119: 154.
(2) נה. 42: 13.
(4) מו. 35: 26. 40: 14. 15. 70: 2. 3. 129: 5.
(5) נשא. 21: 18. מו. 1: 4. 83: 13. נה. 29: 5. משא. 13: 3. (6) מו. 73: 18. 1כ. 23: 12.

מִשְׁפַּ֣ט לָֽךְ׃
7 אַל־תְּהַלַּ֣ל לִפְנֵי־מֶ֣לֶךְ וְאַל־מְק֣וֹם גְּדֹלִ֣ים אַל־תַּעֲמֹ֑ד
כִּ֤י טוֹב־לוֹ֙ שֶׁיֹּ֣אמַר לְךָ֔ עֲלֵ֖ה הֵ֑נָּה מִשְּׁפִלֹ֔ךָ
8 אֲשֶׁ֥ר רָא֖וּ עֵינֶֽיךָ׃ אַל־תֵּצֵ֣א לָרִ֔ב מַהֲרֵ֖שׁ
לְהוֹצִ֑יא פֶּן־תַּגִּ֣יד אַחֲרִיתָ֔הּ בַּהַכְלִ֥ים רֵעֶ֖ךָ
9 וְסוֹד־אַחֵ֥ר אַל־תְּגַלֶּֽה׃ רִ֣יב רִֽיבְךָ֣ אֶת־רֵעֶ֑ךָ
וְסוֹד־אַחֵ֥ר אַל־תְּגַלֶּֽה׃ פֶּן־יִ֝חֳרֶ֗ךָ שֹׁמֵ֥עַ
10 וּדְבָּתְךָ֥ לֹ֣א יָשׁ֑וּב׃ כְּתַפּוּחֵ֣י זָ֭הָב בְּמַשְׂכִּיּ֣וֹת
כֶּ֑סֶף דָּבָ֥ר דָּ֝בֻ֗ר עַל־אָפְנָֽיו׃
11 נֶ֣זֶם זָ֭הָב וַעֲדִ֣י כָ֑תֶם מוֹכִ֥יחַ חָ֝כָ֗ם עַל־אֹ֣זֶן
12 שׁוֹמַ֣עַת׃ כְּצִנַּ֣ת שֶׁ֭לֶג בְּי֣וֹם קָצִ֑יר צִ֥יר נֶ֝אֱמָ֗ן
13 לְשֹׁלְחָ֥יו וְנֶ֣פֶשׁ אֲדֹנָ֑יו יָשִׁ֥יב׃ נְשִׂיאִ֣ים
וְר֣וּחַ וְגֶ֣שֶׁם אָ֑יִן אִ֥ישׁ מִתְהַלֵּ֖ל בְּמַתַּ֣ת
14 שָֽׁקֶר׃ אַפַּ֣יִם יִפְתֶּה־קָ֭צִין וּלְשׁ֣וֹן רַ֑ךְ תִּשְׁבַּ֖ר
15 גִּֽיד׃ דְּבַשׁ֮ מָצָ֪אתָ֫ אֱכֹ֣ל דַּ֭יֶּךָּ פֶּן־תִּשְׂבָּעֶ֑נּוּ
16 וְהַקֵּאתוֹ֥ ׀ רֵ֝עֶ֗ךָ הַקֶּר־רַגְלְךָ֥ בֵּית֑ רֵ֝עֶ֗ךָ
17 פֶּן־יִשְׂבָּעֲךָ֥ וּשְׂנֵאֶֽךָ׃ חֵ֣ץ וְ֭חַנִית וְאִ֣ישׁ
18 שֶׁ֑קֶר עֵ֥ד עָ֝נ֗וּת בְּרֵעֵֽהוּ׃ שֵׁ֣ן רָ֭עָה וְרֶ֣גֶל
19 מוּעָ֑דֶת בּוֹטֵ֖חַ בּוֹגֵ֣ד בְּי֣וֹם צָרָֽה׃ מְחַלֶּ֣צֶת
שֵׁ֭ן וְרֶ֣גֶל נָקְעָ֑ה בְּטַ֖חַ עַל־בּוֹגֵ֣ד בְּי֣וֹם
20 צָרָֽה׃ מַעֲבִ֣יר בֶּ֭גֶד בְּי֣וֹם קָ֑ר וְחֹ֥מֶץ עַל־נָ֝תֶ֗ר
21 וְשִׁר־לֵ֥ב עַל־לֵ֝בֻ֗שׁ׃ אִם־רָעֵ֣ב שׂ֭וֹנַאֲךָ
22 הַאֲכִ֣יל לַ֑חֶם וְאִם־צָמֵ֥א הַשְׁקֵ֖הוּ מָֽיִם׃
כִּ֤י גֶחָלִ֣ים אַתָּ֣ה חֹתֶ֣ה עַל־רֹאשׁ֑וֹ וַ֝יהוָ֗ה
23 יְשַׁלֶּם־לָֽךְ׃ רוּ֣חַ צָפ֣וֹן תָּ֭חֹל גֶּ֑שֶׁם וּפָנִ֥ים
24 זֹ֝עֲפִ֗ים לְשׁ֣וֹן סָתֶֽר׃ טוֹב־שֶׁ֣בֶת עַל־פִּנַּ֣ת
25 גָּ֑ג מֵאֵ֖שֶׁת מִדְיָנִ֣ים וּבְבֵ֣ית מְשֻׁתָּֽף׃
כְּמַ֣יִם קָ֭רִים עַל־נֶ֣פֶשׁ עֲיֵפָ֑ה וְשֵׁמוּעָ֥ה
26 טוֹבָ֝ה מֵאֶ֗רֶץ מֶרְחָֽק׃ מַעְיָ֣ן נִרְפָּ֣שׂ וּמְקוֹר֮
27 נִמְאָ֪ס ׀ צַ֫דִּ֥יק מָ֭ט לִפְנֵ֣י רָשָׁ֑ע׃ אֲכֹ֣ל
דְּ֭בַשׁ הַרְבּ֣וֹת ל֑וֹ וְחֵ֖קֶר כְּבוֹדָ֣ם כָּבֽוֹד׃
28 כְּעִ֣יר פְּרוּצָ֣ה אֵ֭ין אִ֣ישׁ נִכְלָ֑א רוּח֥וֹ
אֲשֶׁר־אֵ֝֗ין מַעְצָ֥ר לָֽהּ׃

משלי כה.

1 גַּם־אֵ֣לֶּה מִשְׁלֵ֣י שְׁלֹמֹ֑ה אֲשֶׁ֥ר הֶ֝עְתִּ֗קוּ
2 אַנְשֵׁ֥י חִזְקִיָּ֥הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָֽה׃ כְּב֣וֹד אֱ֭לֹהִים
הַסְתֶּר־דָּבָ֑ר וּכְב֖וֹד מְלָכִ֣ים חֲקֹר־דָּבָֽר׃
3 שָׁמַ֣יִם לָ֭רוּם וָאָ֣רֶץ עֹמֶ֑ק וְלֵ֖ב מְלָכִ֣ים
4 אֵ֣ין חֵֽקֶר׃ הָגְר֣וֹ כְ֭סֶף מִצָּר֑וֹף וְיֵצֵ֖א לְצוֹרֵ֣ף
5 כֶּֽלִי׃ הָגְר֣וּ רָ֭שָׁע מִלְּפְנֵ֣י מֶ֑לֶךְ וְיִכּ֖וֹן
6 בְּצֶ֣דֶק כִּסְאֽוֹ׃ אַל־תִּתְהַלַּ֣ל לִפְנֵי־מֶ֑לֶךְ
וּבִמְק֣וֹם גְּדֹלִ֣ים אַל־תַּעֲמֹ֑ד׃ כִּ֤י טוֹב־לוֹ֙
שֶׁיֹּ֣אמַר לְךָ֔ עֲלֵ֖ה הֵ֑נָּה מִשְּׁפִלֹ֔ךָ
7 אֲשֶׁ֥ר רָא֖וּ עֵינֶֽיךָ׃ כִּ֤י אֶת־הַדְּבָרִ֨ים
אֲשֶׁ֪ר ׀ רָא֬וּ עֵינֶ֗יךָ אַל־תּוֹצִ֣יא לָרִ֣ב מַהֵ֑ר
פֶּן־תַּעֲשֶׂ֥ה בְאַחֲרִיתָ֗הּ בְּהַכְלִ֣ים רֵעֶ֣ךָ
8 אֶת־חֶרְפָּתֶֽךָ׃ אַל־תָּרִ֣יב עִם־רֵעֶ֣ךָ רִ֭יבְךָ
וְסוֹד־אַחֵ֥ר אַל־תְּגַלֶּֽה׃

---

[1] שׁלחיו יקר. [2] ל׳ כתיב ותקיעה מאחריה דקיימא.

(7) מש׳ 9: 15.
(8) ל׳ שה״ש 5: 3. מש׳ 7: 15. 16. 57: 6. 141: 9. 10. מכל׳ 5: 22.
(9) מש׳ 13: 5.
(10) מש׳ 51: 8. מל״ב 15: 11. מש׳ 71: 19.
(11) מש׳ 27: 12.
(12) מש׳ 38: 20. 109: 3–5. יא׳ 18: 20. משה״ב 10: 32.
(13) נשא׳ 30: 25. מש׳ 69: 11. 10. מל״א 10: 13. כה׳ 10: 6.
(15) מש׳ 38: 17. נשא׳ 30: 1. 8. 12. 16. 9.
(16) נשא׳ 16: 9. מש׳ 37: 12. ויק׳ 2: 16.
(17) שה״ב 1: 13. מש׳ 22: 20.
(18) מש׳ 22: 25. 31. 40: 9. 10. 111: 1.
(19) מש׳ 13: 4. 25: 2. 38: 16. 19. נשא׳ 15: 12. מכל׳ 6: 13. 10: 10. מש׳ 69: 4. 109: 3. 119: 161. נשא׳ 3: 52. משה״ב 15: 25.
(21) מש׳ 22: 13. 40: 15. 54: 7. 70: 3.
(22) מל״ב 3: 7. בר׳ 7: 34. מש׳ 28: 1. 83: 1. 10: 1. 22: 1. 11. 19. 38: 21. 71: 12.
(23) מש׳ 44: 23. 80: 2.
(24) מש׳ 26: 1. ד׳ דה״ב 1: 6. מש׳ 35: 19.
(25) מש׳ 27: 12. 70: 3. 140: 8. נשא׳ 2: 16.
(26) מש׳ 35: 4. מש׳ 40: 14. 109: 29. 132: 18. 38: 16.
(27) ק׳ 12: 15. ר׳ משה״ב 12: 26. מכל׳ 8: 18. מש׳ 70: 4. 149: 4.
(28) מש׳ 50: 15. 51: 14. 71: 24.

---

[3] מהפיכה. [4] כתיב.

(1) ק׳ 18: 3. 18.
(2) מל״ב 29: 19. מש׳ 10: 3. 49: 18.
(3) מש׳ 12: 2. יא׳ 4: 22.
(4) מכל׳ 4: 16. משה״ב 2: 1. נב׳ 65: 2.
(5) מש׳ 57: 10. 108: 4.
(6) נשא׳ 11: 8. מש׳ 77: 20. מש׳ 145: 9. ר׳ איכ׳ 4: 10.
(7) מש׳ 31: 19. קהל׳ 2: 12. מש׳ 17: 8. 91: 4.
(8) מש׳ 65: 4. נשא׳ 20: 17. יחזק׳ 22: 1. מש׳ 16: 11.

מוֹצִיא רוּחַ וְעָבִים וְגֶשֶׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר׃
9 אֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גָּרֶם׃
10 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דַּיֶּךָּ פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהַקֵּאתוֹ׃
11 הַדֶּרֶךְ רַגְלְךָ הֵיקַר רַעֲךָ פֶּן יִשְׂנָאֲךָ וְיִתְעָבֶךָ׃
12 שְׁנֵי חֹבְלִים מַלְקוֹחַ וְנֹתֵן לָשׁוֹן עַל אַנְשֵׁי לֵב׃
13 כְּשֶׁלֶג בַּקָּצִיר וְכַחֹם בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו כִּי נֶפֶשׁ אֲדֹנָיו יָשִׁיב׃
14 נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר׃
15 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גָּרֶם׃
16 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דַּיֶּךָּ פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהַקֵּאתוֹ׃
17 הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וְיִשְׂנָאֲךָ׃
18 מַפָּץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ עֵד שֶׁקֶר בְּרֵעֵהוּ׃
19 שֵׁן רוֹעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת בְּטֹחַ בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃
20 מַעֲדֶה בֶגֶד בְּיוֹם קָר חֹמֶץ עַל נָתֶר וְשָׁר שִׁירִים עַל לֵב רָע׃
21 אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃
22 כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם לָךְ׃
23 רוּחַ צָפוֹן תָּחֹל גֶּשֶׁם וּפָנִים נִזְעָמוֹת לְשׁוֹן סֵתֶר׃
24 טוֹב שֶׁבֶת עַל פִּנַּת גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְיָנִים וּבְבַיִת חָבֶר׃
25 מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְשֵׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק׃
26 מַעְיָן נִרְפָּשׂ וּמְקוֹר מָגוֹר צַדִּיק מוֹט לִפְנֵי רָשָׁע׃
27 אֲכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב וְחֵקֶר כְּבֹדָם כָּבוֹד׃
28 אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לָרוּחַ מַעְצָרוֹ עִיר פְּרוּצָה חוֹמָה׃

כו

1 כַּשֶּׁלֶג בַּקַּיִץ וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר כֵּן לֹא נָאוֶה לִכְסִיל כָּבוֹד׃
2 כַּצִּפּוֹר לָנוּד כַּדְּרוֹר לָעוּף כֵּן קְלָלָה חִנָּם לֹא תָבוֹא׃
3 שׁוֹט לַסּוּס מֶתֶג לַחֲמוֹר וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים׃
4 אַל תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַּם אָתָּה׃
5 עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינָיו׃
6 מְקַצֵּץ רַגְלַיִם סֹתֶה חָמָס שֹׁתֶה שְׁלוּחֵי כְסִיל׃
7 שׁוֹקַיִם נִבְלוּ מִפִּסֵּחַ וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים׃
8 כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה כֵּן נוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד׃
9 חֹחַ עָלָה בְיַד שִׁכּוֹר וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים׃
10 רַב מְחוֹלֵל הַכֹּל וְשֹׂכֵר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עוֹבְרִים׃
11 כְּכֶלֶב שָׁב עַל קֵיאוֹ כְּסִיל שֹׁנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ׃
12 רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ׃
13 אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדֶּרֶךְ אַרְיֵה בֵּין הָרְחֹבוֹת׃
14 הַדֶּלֶת תָּסוֹב עַל צִירָהּ וְעָצֵל עַל מִטָּתוֹ׃
15 טָמַן עָצֵל אֶת יָדוֹ בַּצַּלָּחַת עָמַל הוּא לְהָשִׁיבָהּ אֶל פִּיהוּ׃
16 חָכַם עָצֵל בְּעֵינָיו מִשִּׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם׃
17 מַחֲזִיק בְּאָזְנֵי כֶלֶב עוֹבֵר הִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ׃
18 כְּמִתְלוֹצֵץ וְיוֹרֶה זִקִּים חִצִּים וָמָוֶת׃
19 כֵּן אִישׁ רִמָּה אֶת רֵעֵהוּ וְאָמַר הֲלוֹא מְשַׂחֵק אָנִי׃
20 בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה אֵשׁ וּבְאֵין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן׃
21 פֶּחָמִים לְגַחֶלֶת וְעֵצִים לְאֵשׁ וְאִישׁ מְדוֹנִים לְחַרְחַר רִיב׃
22 דִּבְרֵי נִרְגָּן כִּמְתַלְהֲמִים וְהֵם יָרְדוּ חַדְרֵי בָטֶן׃
23 כֶּסֶף סִיגִים מְצֻפֶּה עַל חֶרֶשׂ שִׂפְתֵי דַלֶּקֶת וְלֵב רָע׃
24 בִּשְׂפָתָיו יִנָּכֶר שׂוֹנֵא וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁית מִרְמָה׃
25 כִּי יְחַנֵּן קוֹלוֹ אַל תַּאֲמֶן בּוֹ כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ׃
26 מְכֻסֶּה שִׂנְאָה מִרְמָה גְּלוּיָה רָעָתוֹ בַּקָּהָל׃
27 כּוֹרֶה גּוּמָּץ בְּתוֹכוֹ יִפֹּל וְגוֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב׃
28 לְשׁוֹן שֶׁקֶר תִּשְׂנָא דַכָּיו וּפֶה חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְחֶה׃

כז

1 אַל תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא תֵדַע מַה יֵּלֵד יוֹם׃
2 יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא פִיךָ נָכְרִי וְלֹא שְׂפָתֶיךָ׃
3 כֹּבֶד אֶבֶן וְנֵטֶל חוֹל וְכַעַס כְּסִיל מִשְּׁנֵיהֶם׃
4 אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשִׁטָּף אָפ וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה׃
5 טוֹבָה תּוֹכֵחָה מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרָה׃
6 נֶאֱמָנוֹת פְּצָעֵי אוֹהֵב וְנַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא׃
7 שְׂבַעָה נֶפֶשׁ בּוּז לְנוֹפֶת וְלִנְפָשׁ מָתוֹק כָּל מָר׃
8 כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִן מְקוֹמוֹ׃
9 שֶׁמֶן וְקְטֹרֶת יְשַׂמַּח לֵב וּמֹתֶק רֵעֵהוּ מֵעֲצַת נָפֶשׁ׃
10 אֶת רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיךָ אַל תָּבֹא בְּיוֹם אֵידֶךָ טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק׃
11 חֲכַם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָּבָר׃
12 עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר וּפְתָיִים עָבְרוּ וְנֶעֱנָשׁוּ׃
13 קַח בִּגְדוֹ כִּי עָרַב זָר וּבְעַד נָכְרִיָּה חַבְּלֵהוּ׃
14 מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְקוֹל גָּדוֹל בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּים קְלָלָה תֵּחָשֵׁב לוֹ׃
15 דְּלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סְגֵרָה וְאֵשֶׁת מִדְיָנִים הַנִּשָּׁה׃
16 הַצֹּפְנָהּ צָפַן רוּחַ וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא׃
17 בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחֵד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ׃
18 נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ וְשֹׁמֵר אֲדֹנָיו יְכֻבָּד׃
19 כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם׃
20 שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן לֹא תִשְׂבָּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה׃
21 מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וְאִישׁ לְפִי מְהַלָּלוֹ׃
22 אִם תָּכַתֵּשׁ אֶת אֱוִיל בְּתוֹךְ הַמַּכְתֵּשֶׁת כְּקִבְּלֵי בְּתוֹךְ רִפּוֹת אִוַּלְתּוֹ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ׃
23 יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים׃
24 כִּי לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן וְאִם נֵזֶר לְדוֹר וָדוֹר׃
25 גָּלָה חָצִיר וְנִרְאָה דֶּשֶׁא וְעֹשְׂבוֹת הָרִים נֶאֱסָפוּ׃
26 כְּסָתוֹת לְלָבָשׁ וְכָרִים לִמְכֹרֶךָ וְתַיִשִׁים לִמְחִיר שָׂדֶה׃
27 וְדֵי עִזִּים לַחְמֶךָ לְלֶחֶם בֵּיתֶךָ וְחַיֵּי לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃

---

1 מ: דְּפֻיְתָנוּ.

---

(9) וז. 2: 13. ס"ס. 4: 10.
14. ו. קהל. 2: 9.
(10) וז. 22: 16. ס"ס. 17: 10.
23: 17. 24: 1. 19.
(2) ס"ס. 90: 5. 6.
(4) נד. 58: 14.
(5) ס"ס. 55: 22. ס"ס. 16.
3. ס"ס 16: 25. כה. 12: 23.
(9) וז. 2: 13. ס"ס. 4: 10.
14. ו. קהל. 2: 9.
(10) וז. 22: 16. ס"ס. 17: 10.
23: 17. 24: 1. 19.
(2) ס"ס. 90: 5. 6.
(4) נד. 58: 14.
(5) ס"ס. 55: 22. ס"ס. 16.
3. ס"ס 16: 25. כה. 12: 23.
1. קהל. 5: 7.
(6) נש. 11: 17. ס"ס. 7: 9.
(7) ס"ס. 62: 1. נד. 30: 15.
זש. 3: 26. ס"ס. 37: 1. 8.
וז. 12: 1.
(8) ס"ס. 73: 3. וק. 4: 26.
(9) נש. 27: 13. 14. ס"ס.
37: 11. 22. 29. נד. 57: 13.
(10) ד"ה. 10: 36. 37. נש.
7: 10. 20: 9.
(11) ס"ס 5: 5.
(12) ס"ס. 35: 16.
(13) ס"ס. 2: 4. 1. ס"ס. 10:26.
(24) ס"ס. 34: 19. 20. 40: 2.
(15) ס"ס. 5: 6.
(16) ס"ס. 15: 16. 16: 8. 1.
מל. 6: 6.
(17) נש. 38: 15. ס"ס. 10:
15. שו. 30: 21. ס"ה.
(18) ס"ס. 1: 6. נד. 60: 21.
(19) נש. 5: 20. ס"ס. 33: 19.
(20) ס"ס. 102: 3.
(21) ס"ס. 112: 5. 9.
(22) ס"ס. 3: 33. ס"ס. 37: 9.
(23) 1. ס"ס. 2: 9. ס"ס.
16: 9.
(24) ס"ס. 34: 19. 20. 40: 2.
91: 12. ס"ס. 24: 16. ס"ס.
7: 8. ד. ס"ס. 4: 9.
(25) נש. 15: 23. ס"ס. 59:
15. 109: 10.
(26) ס"ס. 15: 8. 10. ס"ס.
112: 5. 9.
(27) ס"ס. 34: 14. נד. 1: 16. 17.
(28) ס"ס. 11: 7. 21: 10.
ס"ס. 2: 22. נד. 14: 20.
(29) ס"ס. 2: 21.

30 ואשתו ויבכו בי ויקברו אותו:
ויקברו בי אשתו..
31 ואחרי מותו הלך אל מחנות:
בי אחרי אשתו מושבות.
32 בי ישב שבו בי:
ואת אחיו לבשתו.
33 ומדין בי אחרי בי מדין:
ולא נטר בי בי ויקם.
34 ואשתו לאחרון מהאי ואחרי:
ואת אשתו בא בי ישבו
בא אחרי בא אחרי ישבו בי:
35 ואחרי שבו אחרי:
ואחרי שבו בי ואחרי בי:
36 ואחרי אחרי:
ואחרי בי אחרי שבו בי.
37 ואחרי לאחרון ואחרי ואחרי:
ואחרי בי אחרי אחרי ישבו.
38 ואחרי בא אחרי[1]ואשתו:
אחרי ישבו בא אחרי בי.
39 ואחרי ואחרי בי אחרי אחרי:
אחרי ישבו ואחרי ואחרי.
40 ואחרי אחרי אחרי ואחרי:
בי אחרי בי ואחרי בא ישבו בא ואחרי:
אחרי ואחרי ואחרי.

מושבות: כ.

אחרי ואחרי ואחרי ואחרי ואחרי.

1 ו אחרי: כי ואחרי ואחרי אחרי בא
ואת ואחרי ואחרי בא.
2 אחרי אחרי ואחרי בא:
ואחרי אחרי בא ואחרי.
3 בא ישאו ואחרי אחרי בא אחרי ואחרי:
בא אחרי ואחרי בא אחרי ואחרי.
4 אחרי אחרי בא אחרי:
אשר אחרי ואחרי ואחרי בא ואחרי
ואחרי ואחרי ואחרי.
5 ואחרי ואחרי אחרי:
בא אחרי ואחרי.

[1] מ: ואחרי.

(30) ואחר 12: 35.
(31) אר. 6: 6. ואר. 40: 8. 119: 98. אר. 51: 7.
(32) ואר. 10: 8.
(33) ב. אחר. 2: 9. ואר. 109: 31.
(34) ואר. 37: 9. 27: 14. ואחר. 20: 22. ואר. 52: 5. 6. 91: 8.
(35) ואר. 5: 3.
(36) ואר. 20: 5. ואחר. 7.
(37) אר. 32: 17. 57: 2.
(38) ואר. 1: 4. 52: 5.
(39) ואר. 3: 8. 9: 9.
(40) אר. 31: 5. ו. אחר. 5: 20. אר. 3: 17. 28. 6: 23.

---

(1) ואר. 6: 1.
(2) ואר. 6: 4. ואר. 32: 4.
(3) ואר. 6: 2.
(4) אר. 9: 6. ואר. 40: 12. ואחר 11: 28.
(6) ואר. 35: 14. ואר. 30: 28. ואר. 42: 9. 43: 2.
(7) ואר. 7: 5. ואר. 38: 3.
(8) ואר. 3: 24. ואר. 22: 1. אר. 59: 11.
(10) ואר. 6: 7. 88: 9.
(11) ואר. 31: 11. אר. 10: 31. 32. 23: 49.
(12) ב. אחר. 17: 1-3. 16. 7. 8. ואר. 35: 20.
(13) ב. אחר. 16: ואר. 39: 2. 9.
(15) ב. אחר. 16: 12. ואר. 39: 7.
(16) ואר. 13: 4. אר. 32: 35. ואר. 35: 26.
(17) ואר. 35: 15.
(18) ואר. 32: 5. ואחר. 28: 13.
ב. אר. 7: 9. 10.
(19) ואר. 35: 19.
(20) ואר. 35: 12. ו. אחר. 3. 12. ו. אחר. 3: 13.
(21) ואר. 35: 22.
(22) ואר. 27: 1. 62: 2. 6. אר. 12: 2.

---

(1) ו. אחר. 2: 4. ב. אחר. 10. 31. ואר. 141: 3. אחר. 3: 2. ואר. 4: 5.

אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃
2 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
3 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
4 אֶחָטָאָתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
5 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
6 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
7 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃
8 אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
9 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
10 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃
11 הַרְנִינוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו־לו׃
שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
12 כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
13 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
14 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
15 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
16 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
17 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
18 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
19 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
20 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
21 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
22 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
23 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
24 לְהַצִּיל מָוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
25 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
26 כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
27 יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

מזמור לב. ד.

לְדָוִד מַשְׂכִּיל. וְיָמִים: מִזְמוֹר.

1 אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃
2 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
3 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
4 אֶחָטָאָתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
5 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
6 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
7 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃
8 אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
9 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
10 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃
11 הַרְנִינוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו־לו׃
שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
12 כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
13 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
14 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
15 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
16 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
17 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
18 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
19 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
20 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
21 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
22 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
23 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
24 לְהַצִּיל מָוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
25 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
26 כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
27 יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

---

1 מ: כְּלִי. 2 מ: הִתְבּוֹנְנוּ.

(2) תה. 38: 13.
(3) תה. 20: 9.
(4) תה. 90: 12. 119: 84.
(5) תה. 90: 4. 39: 11. 62: 9. 144: 4.
(6) 1. תה. 7: 31. תה. 4: 14. תה. 27: 17. תה. 2: 18. 21. 26. 5: 14. תה. 12: 20. 21.
(7) תה. 38: 15.
(8) תה. 44: 13. 79: 4.
(9) תה. 10: 3. תה. 40: 4. 5. תה. 38: 13. ד. תה. 16: 10. תה. 2: 10.
(10) תה. 9: 34. 13: 21.
(11) תה. 4: 19. 13: 28. 1ב. 50: 9. תה. 5: 12. תה. 39: 5.
(12) תה. 25: 23. 1. דבה. 29: 15. תה. 119: 19. ד. תה. 5: 6. תה. 11: 13. 1. תהל. 1: 17. 2: 11. דב. 47: 9.
(13) תה. 10: 20. 21. 14: 5. 6. 10. 11. 12.

(1) תה. 27: 14. 37: 7.
(2) תה. 69: 2. 14. 27: 5. 37: 23.
(3) תה. 33: 3. 52: 6.
(4) תה. 34: 8. 1ב. 17: 7. תה. 101: 3. 7. 125: 5.
(5) תה. 15: 11. תה. 5: 9. 9: 10. תה. 71: 15. 92: 5. 139: 6. 17. 1ב. 55: 8.
(6) 1. תהי. 15: 22. תה. 50: 8. 51: 16. 1ב. 1: 11. 66: 3. תה. 6: 6. תהי. 9: 13. 12: 7. תהי. 10: 5. תה. 21: 6.
(7) תה. 24: 44.
(8) תה. 119: 16. 24. 47. 92. תהי. 4: 34. תה. 7: 22. תה. 37: 31. 1ב. 31: 33. ד. תה. 3: 3.
(9) תה. 22: 22. 25. 35: 18. 119: 13. 139: 2.
(10) תה. 20: 20. 27.
(11) תה. 43: 3. 57: 3. 61: 7.
(12) תה. 38: 4. 73: 26.
(13) תה. 70: 1. תהי. 35: 4. 26. 70: 2. 71: 3. 13.

לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ׃
15 הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יְחָמַתְנִי אִמִּי׃
הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃
16 תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאִטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃
תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃
17 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃
לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃
אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי׃
הָשִׁיבָה לִי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי׃

תהלים: מא.

לַמְנַצֵּחַ: מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃
יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ יאשר [אֻשַּׁר] בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃
2 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃
3 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃
4 אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃
וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא הַחוּצָה יְדַבֵּר׃
5 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃
דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם׃
6 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃
7 וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃
8 בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אוֹיְבִי עָלָי׃
9 וְאוּלָם בְּתֻמָּתִי תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃
10 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תהלים: מב.

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃

1 כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
2 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃
3 הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
4 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים׃
בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
5 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃
6 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
7 תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
8 יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃
9 אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
10 בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
11 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃

תהלים: מג.

12 שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
13 שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
14 מָה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמָה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃

תהלים: מד.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל׃

1 אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמָעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃
2 אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם רַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם׃
3 כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אֶרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִּיתָם׃
4 אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃
בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בִּשְׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃
5 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃
6 בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃
7 אַךְ זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
8 תָּשִׁיב אֲחוֹר תְּשׁוּבֵנוּ מִן צָר וְשֹׂנְאֵינוּ לָמוֹ שָׁסוּ׃
9 נְתַתָּנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ׃
10 תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רָבִיתָ בִּמְחִירֵיהֶם׃
11 תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃
12 תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בְּלְאֻמִּים׃
13 כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסְּתָנִי׃
14 מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
15 כָּל זֹאת בָּאָתְנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃
16 לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתַּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּתִיבֶךָ׃
17 כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת׃
18 אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל נֵכָר׃
19 הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃
20 כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃
21 עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח׃
22 לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃
23 כִּי שֻׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לַאֲרֶץ בִּטְנֵנוּ׃
24 קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

תהלים: מה.

לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידוֹת׃

1 רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
2 יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
3 חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃
4 וְהַדְרְךָ הַצְלַח רְכַב עַל דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרָנִי נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃
5 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
6 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃
7 אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃
8 מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל בִּגְדוֹתֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃
9 בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃
10 שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃
11 וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ׃
12 וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵי עָשִׁירֵי עָם׃
13 כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃
14 לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃
15 תּוּבַלְנָה בְשִׂמְחָה וְגִילָה בְּבוֹאֵנָה הֵיכַל מֶלֶךְ׃
16 תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ׃
17 אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר דֹּר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

---

[1] מ: מסורה.

(1) מכ. 14: 21.
(2) מכ. 27: 12.
(3) ד. דבר. 30: 20. מכ. 6: 12. מס. 15: 4. ש. 7: 26. מכ. 7: 3. מכ. 2: 3. 8. 28. מד. 21. 25. מה. 8. 10. מכ. 35. מס. 3. 133: 5. 32: 7. 63: 6. 149: 5.
(4) ד. דבר. 30: 20. מכ. 6: 12. מס. 34: 7. מכ. 36: 15.
(5) מכ. 42: 11. 43: 5. מה. 24: 3.
(6) מכ. 133: 3.
(7) בר. 4: 20. ש. 7: 26. מכ. 88: 7. מכ. 2: 3.
(8) מה. 25: 21. מד. 28: 8. מכ. 133: 3. מס. 35: 10. מכ. 5.
(9) ד. דבר. 15: 12. מס. 19: 19. מכ. 55: 12. 13. 20. בר. 20: 10. מה. 7. מס. 13: 18.
(10) מס. 36: 7. מכ. 34: 15.
(11) מכ. 106: 48.
(12) מ. 63: 1. 84: 2. מס. 7: 37. ד. דבר. 1: 9.
(13) מכ. 80: 5. 102: 9. 42: 10. 79: 10. 115: 2.
(14) מס. 30: 16. מכ. 62: 8. מה. 30: 29.
(15) מכ. 70: 3. 73: 19.
(16) מכ. 70: 4. 35: 27.
(17) מכ. 70: 5. 1. קה. 5:

2. 147: 3.
(6) מכ. 12: 2. מכ. 26: 24–26.
(9) ד. דבר. 15: 12. מס. 19: 19. מכ. 55: 12. 13. 20. בר. 20: 10. מה. 7. מס. 13: 18.
(12) מס. 36: 7. מכ. 34: 15.

9 הֲ אֹמַר לְזִכְרִי שִׁב: מַחְשְׁבוֹתַי תְּשִׁיבוּנִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי חֹשֶׁךְ מְזִמּוֹתַי וְקִנְאָתִי׃
10 הֲ אֹמַר לְחֹשֶׁךְ אַתָּה אִמִּי לְרִמָּה אֲחוֹתִי׃
וְאֵיפֹה תִקְוָתִי אֵין אֹמֵר לִי וְכָל מַחְשְׁבוֹתַי׃
11 מַחְשְׁבוֹת: מַחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃
אֲשֶׁר לְזִכְרִי: אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃

מראות: מא.

1 לַמְנַצֵּחַ: מִזְמוֹר לְדָוִד אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃
2 יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ אַשְׁרֵי יְהִי בָאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃
3 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃
4 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃
5 מַחְשְׁבוֹת: מַחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃
אֲשֶׁר לְזִכְרִי: אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃

מראות: מב.

לַמְנַצֵּחַ: מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
1 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃
2 הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
3 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים׃
4 בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
5 מַחְשְׁבוֹת: מַחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃
אֲשֶׁר לְזִכְרִי: אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃

מראות: מג.

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי׃
1 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
2 שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
3 וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
4 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃
5 מַחְשְׁבוֹת: מַחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃
אֲשֶׁר לְזִכְרִי: אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃

מראות: מד.

לַמְנַצֵּחַ: לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמָעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃
1 אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם רַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם׃
2 כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אָרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי אִם יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִּיתָם׃
3 אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃
4 בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃
כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃
5 מַחְשְׁבוֹת: מַחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃
אֲשֶׁר לְזִכְרִי: אֲשֶׁר אֵינָם לִי׃
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי אֵינָם לִי׃

מראות: מה.

לַמְנַצֵּחַ: עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידוֹת׃
1 רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ תַּלְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
2 יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
3 חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃
4 וְהַדְרְךָ אֲשַׁר עַל דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרָנִי נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃
5 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
6 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃
7 אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃
8 מָר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל בְּגָדֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי נָעֲתוּךָ׃
9 בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃
10 שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃
11 וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ׃
12 וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵי עָשִׁירֵי עָם׃
13 כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃
14 לִרְקָמוֹת תּוּבָל לָהּ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃
15 תּוּבַלְנָה בְשִׂמְחָה וְעַלִּיזוֹת תָּבֹאנָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃
16 תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ׃
17 אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

מראות: מו.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר׃
1 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃
2 עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים לֵב יָם׃
3 יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃
4 נְהָרוֹת יִשְׂמְחוּ פַלְגֵיהֶם עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
5 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃
6 הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃
7 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
8 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃
9 מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃
10 הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃
11 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

---

(9) מה. 38: 6. 43: 2.
(10) מה. 42: 3. תה. 2: 17.
מה. 7: 10.
(11) מה. 42: 5. 43: 5.

---

(1) מה. 26: 1. 35: 1. 24.
(2) מה. 28: 7. 42: 9.
(3) מה. 40: 11. 57: 3. 4: 3.
(5) מה. 42: 5. 11.

---

(1) מה. 12: 26. 27. מה. 3: --
(2) מה. 15: 17. מד. 7: 1. מה. 78: 55. 80: 8.
(3) מד. 8: 17. מה. 24: 12. מד. 4: 37. 7: 7. 8.
(4) מה. 74: 12.
(5) מד. 8: 4.
(6) מה. 33: 16. מה. 1: 7. 40: 14.
(7) מה. 34: 2. 15. 9: 24. מה. 2: 17.
(9) מה. 60: 1. 10. 74: 1. 88: 14. 89: 38. 108: 11.
(10) מה. 26: 17. 28. מד. 25. מה. 7: 8. 12.
(11) מה. 8: 36. מד. 4: 27. 28: 64. מה. 60: 1.
(12) מד. 52: 3. 4. 15. 13.
(13) מד. 28: 37. מה. 79: 4. 80: 6.
(14) 15. 24: 9. ב. מה. 19. 21. תה. 16: 4. מה. 22: 7.
(16) מה. 8: 2.
(17) מד. 9: 13
(18) תה. 23: 11. מה. 119: 51. 157.
(19) מד. 34: 13. 35: 7. מה. 23: 4.
(20) תה. 11: 13. מה. 68: 31.
(21) תה. 31: 14. מה. 139: 1. 15. 17: 10.
(22) מה. 8: 36.
(23) מה. 7: 6. 35: 23. 59: 4. 5. 78: 65. 44: 9.
(24) תה. 13: 24. מה. 13: 1. 88: 14.

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי
וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃

סמך

28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ
וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ
וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְפִי דָבָר
כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד
כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה
כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז

49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים
עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ
בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה
וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי
לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לִבִּי
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ
וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ
יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים
אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם
אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי
לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי
הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ
וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה
כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר
חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת
אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ
וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל

89 לְעוֹלָם יְהוָה
דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם
כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ
כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי
עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ
רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ

97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ
כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן
כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי
לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי
כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נ

105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה
לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד
יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי
וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי
וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ
כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ
לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק
בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב
אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ
וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ
וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי
וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ
מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי
כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ
עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר
מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה
כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי
כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ
וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם
וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ
וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי
עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה
וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ
וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי
כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד
וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה
פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי
מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת
לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה
מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה
וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי
כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה
כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי
מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה
אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי
יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת
וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם
וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה
תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ
וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת

169 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ
כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבְעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה
כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ
וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ
כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

---

[1]: דָּבְקָה נַפְשִׁי עָפָר חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ. [2]: תָּאַבְתִּי לִפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

(25) תה. 119: 25.
(2) לה. 4: 22.
(3) נח. 49: 2. בראי. 4: 12. ירמ. 1: 16. 19: 15. נח. 6: 9.
(4) ירמ. 6: 2.
(6) תה. 93: 2. בראי. 1: 8.
(7) תה. 33: 5. נח. 61: 1. ז: 39. 40. תה. 21: 6.
(8) בר. 1: 3.
(9) תה. 6: 8. 1. מל. 2: 19.
(10) בר. 21: 13.
(11) תה. 95: 6. נח. 54: 5.
(12) תה. 22: 29. 72: 10. נח. 49: 23. 60: 3.
(13) ירמ. 19: 7. 8.
(14) בר. 1: 4.
(16) 1. שמ. 2: 9. ירמ. 1: 6. 5: 10. 20: 6.
(17) מלא. 1: 11.

(1) תה. 62: 7. 8. 91: 2. 142: 5. בר. 14: 7. תה. 145: 18.
(3) תה. 93: 3. 4. ז: 5. 22. מש. 7: 25.
(4) נח. 8: 7. תה. 48: 1. 8. נח. 60: 14.
(5) בר. 23: 14. נח. 12: 6. תה. 43: 7. 9. תה. 11: 9. תה. 2: 27. מש. 3: 15. יחז. 2: 5. 10. 11. 8: 3.
תה. 14: 24. 27. ד. יחז. 20: 20. תה. 30: 5. 143: 8.
(6) תה. 2: 1. תה. 2: 9. 24.
(7) תה. 46: 11. תה. 14: 9. ד. יחז. 13: 12. תה. 9: 9.
(8) תה. 66: 5.
(9) נח. 2: 4. תה. 76: 3. תה. 39: 9.
(10) נח. 2: 11. 17.
(11) תה. 46: 7.

תהלים פ.

לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃

1 הַאֲזִינָה רֹעֶה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף
יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
2 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ
וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
4 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּה בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
5 הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וְהַשְׁקִיתָמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃
6 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
7 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
8 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
9 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ׃
10 כִּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃
11 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם וְאֶל־נְהָר יונקותיה׃
12 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
13 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃
14 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֶּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
15 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
16 שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
17 תְּהִי יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
18 וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
19 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

תהלים פא.

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃

1 הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
2 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃
3 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
4 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
5 עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
6 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃
7 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
8 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי׃
9 לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
10 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
11 וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃
12 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
13 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
14 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
15 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃
16 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

תהלים פב.

לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃

1 עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
2 שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
3 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
4 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ
יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
5 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
6 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
7 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

תהלים פג.

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃

1 אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃
2 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
3 עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃
4 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
5 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
6 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
7 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃
8 גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃
9 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
10 נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
11 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וּכְזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
12 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת־נְאוֹת אֱלֹהִים׃
13 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
14 כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
15 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
16 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
17 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
18 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

---

1 מ: ח. 2 מ: הוֹסִיפָה שֵׁנִי נוֹסָף. 3 מ: מוּסָבִים. 4 מ: מַלְבִּישָׁהּ.

(1) נה. 55: 12. (2) דה. 7: 21, מש. 1: 5. מה. 76: 12. מלא. 1: 14. (3) מה. 18: 47. (4) 1. שמ. 1: 4. (5) מה. 68: 24. 25. (7) וימ. 14: 9. 1. מה. 14: 15. 16. (8) 1. וימ. 16: 31. מה. 93: 1. 96: 10. 97: 1. 99: 1. 2. 3. מה. 4: 1. וימ. 2: 15. דה. 8: 9. 11: 16. מש. 20: 6. נה. 14: 13. מלא 5: 35. 6. 19: מלכ. (9) ש. 4: 11. 12. מה. 89: 18. (1) מה. 46: 4. 87: 3. נה. 2: 2. 3. מה. 4: 1. וימ. 8: 3. (2) מה. 50: 2. 1. 3: 19. 1מל. 2: 15. דה. 8: 9. 11: 16. 13. (4) ד. 32. 10: 6. 14. 16. 19. (6) מל. 15: 15. מה. 13. (7) מש. 27: 26. 1. 18: 17. (8) מה. 48: 1. 2. נה. 2: 2. מה. 4: 1. (9) מה. 26: 3. 40: 10. (10) דה. 28: 58. מה. 7: 9. מה. 113: 3. מלא. 1: 11. 14. (14) נה. 58: 11. (2) מה. 62: 9. (4) מה. 78: 2. מלא 13: 35. (5) מה. 38: 4. (6) נמ. 31: 24. 25. מה. 52: 7. 62: 10. מל. 10: 24. 1. מל. 6: 17. (7) מלא 16: 26. (8) נמ. 36: 18. 19.

9 מִטְּךָ תִּבְחָרֵנוּ וְתִקְּרְבֵנוּ
לָשֶׁבֶת חֲצֵרֶיךָ.
10 נִשְׂבְּעָה בְטוּב בֵּיתֶךָ קָדְשֶׁךָ:
נוֹרָא בְצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
מִבְטָח לְכָל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחוֹקִים.
11 הַמֵּכִין הָרִים בְּכֹחוֹ אָזוּר גְּבוּרָה:
הַמַּשְׁתִּיק שְׁאוֹן גַּלֵּי יַמּוֹ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם
וְהֹמִיַּת לְאֻמִּים.
12 וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מֵאוֹתוֹתֶיךָ
פְּתוּחֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תַּרְנִין.
13 פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה
פַּלְגֵי אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם
כִּי כֵן תְּכִינֶהָ.
14 נַחֵת רְוָיָה לְתֻלָּמֶיהָ נְסִיעוֹתֶיהָ
תַּמְסִיס בִּרְבִיבִים תְּצַמֵּחַ צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ
אַתָּה בְּטוּבֶךָ שָׁנָה וְעֶטְרוֹתֶיךָ
דְּשׁוֹן יִרְעָפוּן.
15 נָטְפוּ אַרְבּוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה:
לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָּר
יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ:
16 לַמְנַצֵּחַ לְבֶן קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר:
17 אֱלֹהִים חָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ:
18 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם:
19 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר
וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה:
20 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם:
21 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

4 הֵא קוֹל דּוֹדִי מַקִּישׁ
פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה:
5 פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם:
6 דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו:
7 קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹר
וְאֶצְבְּעֹתַי מֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל:
8 פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר
נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי:
9 מָצְאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי
פְּצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחוֹמוֹת:
10 הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם
אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ
שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי:
11 מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד
שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:
12 דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה:
13 רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב:
14 עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב
יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת:
15 לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים
שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מֹר עֹבֵר:
16 יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ
מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים:
17 שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז
מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים:
18 חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים
זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם:
19 אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָנָה דוֹדֵךְ
וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ:
20 דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם
לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים:
21 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים:
22 יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָ‍ִם
אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת:
23 סֹבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִבוּנִי
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:
24 שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרְחָצָה
שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם:
25 כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ:
26 כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיוֹת
אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כָּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים:
27 שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה
הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים:
28 עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלָּלִים
אֵלֵךְ לִי אֶל הַר הַמֹּר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה:
29 כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ:
30 אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרְרֵי נְמֵרִים:
31 לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ
בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּארוֹנָיִךְ:
32 מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן
וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים:
33 נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ
וְרֵיחַ שִׂמְלוֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן:
34 גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם:
35 שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם נְרָדִים:
36 נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה
מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
37 מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן:
38 עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו:

(9) מט. 89: 48.
(10) מש. 2: 16. 18. 21.
מכל. 11: 4.
(11) חב. 4: 17.
(12) מו. 49: 20. 39: 5. 82: 7.
(13) לה. 12: 20.
(14) מו. 47: 3. דב. 7: 22.
מכל. 4: 3. לה. 22: 30. ו.
מש. 6: 2. ישע. 2: 26. 20.
4. שה. 4: 21. מו. 39: 11.
(15) מו. 56: 13. יח. 13: 14.
(17) שה. 27: 19.
(18) דה. 29: 19. לה. 12: 19.
(19) חב. 15: 15. שה. 33: 30. מו. 56: 13.
(20) מו. 49: 12. מש. 3: 19.

(1) שמ. 9: 32. זב. 9: 6. ו. 32: 18.
(2) מו. 48: 2. דה. 33: 2. מו. 80: 1.
(3) חב. 10: 2. מל. 16: 35. מו. 97: 3. דב. 7: 10.

(4) דה. 4: 26. 31: 28. 32: 1. זב. 1: 2. מש. 6: 1. 2.
(5) דה. 33: 3. זב. 13: 3. מכ. 24: 7.
(6) מו. 97: 6. 75: 7.
(7) מו. 81: 8. מכ. 20: 2.
(8) זב. 1: 11. יג. 7: 22. מש. 6: 9.
(9) מש. 6: 6. ישע. 17: 25.
(12) מכ. 19: 5. דה. 10: 14. שה. 41: 11. מו. 24: 1. ו. מש. 10: 26. 28.
(14) מש. 14: 2. יחז. 13: 15. דה. 23: 21. שה. 22: 27. מו. 76: 11. מש. 5: 4. 5.
(15) שה. 22: 27. מו. 91: 6. 13. 19. 28. 107: 15. 13: 9. מו. 50: 23. 22: 23.
(17) כי. 2: 21. 22. שמ. 9: 26.
(18) כי. 1: 32. ו. יחז. 5: 22.
(19) מו. 52: 2.
(21) מש. 8: 11. 12. זב. 26: 10. 57: 11. כי. 2: 4 מו. 90: 8.

בְּמִשְׁפַּט צַדִּיק אֱלֹהִים׃

22 וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׂגָּב לִי׃ וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃

23 וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם׃ וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם׃
יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

מזמור: ה.

לַמְנַצֵּחַ׃ אֶל־נְחִילוֹת׃ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
הַאֲזִינָה יְהוָה אֲמָרָי׃ בִּינָה הֲגִיגִי׃

1 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי׃ מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃

2 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי׃ בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ
וַאֲצַפֶּה׃

3 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה׃ לֹא־יְגָרְךָ רָע׃
לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ׃

4 שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב׃
אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה׃ יְתָעֵב יְהוָה׃

5 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ׃
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

6 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ הַיְשַׁר
הַשְׁכֵּחָה׃ דַּרְכְּךָ לְפָנָי׃

7 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה׃ קִרְבָּם הַוּוֹת׃
קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם׃ לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃

8 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים׃ יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם׃
בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ׃ כִּי מָרוּ בָךְ׃

9 וְיִשְׂמְחוּ כָּל־חוֹסֵי בָךְ׃ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ
עֲלֵימוֹ׃ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃

10 כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק׃ יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן
תַּעְטְרֶנּוּ׃

11 כִּי הוּא עָשָׂה וְלֹא אֲנָחְנוּ׃ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ
וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃

12 בֹּאוּ שַׁעֲרָיו בְּתוֹדָה׃ חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה׃
הוֹדוּ־לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃

13 כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְעַד־דֹּר וָדֹר
אֱמוּנָתוֹ׃

14 פָּצוּ פִי כָל־הָאָרֶץ׃ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃

(22) נחמ. 8: 13. מז. 9: 17. נד. 51: 13.
(23) מז. 27: 6. כה. 12: 1. תהלים. 6: 16.

(1) מז. 51: 9. נד. 43: 25. 44: 22. תהל. 2: 14.
(2) תהל. 9: 14. ו. שמו. 1: 7. 9. תהלי. 1: 5.
(3) מז. 32: 5. 38: 18.
(4) תה. 20: 6. 39: 9. תה. 5: 19. 6: 2. תהל. 12: 13. 15: 21. כה. 3: 4.
(5) נחמ. 14: 4. מז. 58: 3. שמו. 3: 6. כה. 5: 12. יא. 2: 3. נחמ. 14: 4.
(6) נחמ. 38: 36.
(7) תה. 14: 4. 6. 49. תהל. 18: 18. תהל. 9: 19. נד. 1: 18. תהלי. 5: 4.
(9) יא. 16: 17. מז. 51: 1.
(10) תה. 15: 9. יא. 2: 10.

(11) תה. 4: 14. ה. תהל. 13: 23. כה. 8: 9. יא. 4: 30.
(12) ה. תה. 3: 17.
(14) ה. תהל. 11: 17. 12: 9. מז. 35: 28.
(16) תהל. 15: 27. 30. מז. 40: 6. 50: 8. נד. 1: 11. יא. 7: 22. תה. 6: 6.
(17) מז. 34: 18. נד. 57: 15. 66: 2.
(19) מז. 4: 5. תהל. 3: 3.
(1) ו. תהל. 21: 7.
(2) מז. 50: 19. 57: 4. 59: 7. 64: 3.
(3) יא. 9: 4. 5.
(5) תהל. 2: 22.
(6) נחמ. 22: 19. מז. 37: 34. 40: 3. 64: 9. תהל. 1: 5. מז. 58: 10.
(7) מז. 49: 6.
(8) יא. 11: 16. תה. 14: 6. 9.
(9) מז. 54: 6.

מזמור: קד.

לדוד הללי נפשי את יהוה. יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת.

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת.
2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה.
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח.
3 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט.
יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד.
4 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים.
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון.
5 יעלו הרים וירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם.
גבול שמת בל יעברון בל ישבון לכסות הארץ.
6 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון.
7 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם.
8 עליהם עוף השמים משבין מתוך ענפים יתנו קולם.
9 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ.
10 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ.
11 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד.
12 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע.
13 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה.
14 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים.
15 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו.
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער.
16 כפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם.
17 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון.
18 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב.
19 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך.
20 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות.
21 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו.
22 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו.
23 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב.
24 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם גועון ואל עפרם ישובון.
25 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה.
26 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו.
27 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו.
28 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי.
29 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה.
30 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה.

מזמור: קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו.
2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו.
3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה.
4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד.
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיו.
6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו.
7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו.
8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור.
9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק.
10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם.
11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם.
12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה.
13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר.
14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים.
15 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו.
16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר.
17 שלח לפניהם איש למכר נמכר יוסף.
18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו.
19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו.
20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו.
21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו.
22 לאסר שריו כנפשו וזקניו יחכים.
23 ויבא ישראל מצרים יעקב גר בארץ חם.
24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו.
25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו.
26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו.
27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם.
28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו.
29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם.
30 שרץ ארצם צפרדעים במרחקי מלכיהם.
31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם.
32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם.
33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם.
34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר.
35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם.
36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם.
37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כושל.
38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם.
39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה.
40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם.
41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחון נהר.
42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו.
43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו.
44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו.
45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה.

מזמור: קו.

הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.

1 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו.
2 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת.
3 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעך.
4 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך.
5 חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו.
6 אבותינו במצרים לא השכילו את נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך ויתמרו על ים בים סוף.
7 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו.
8 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר.
9 ויושיעם מיד שונא וגאל מיד אויב.
10 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר.
11 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו.
12 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו.
13 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון.
14 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם.
15 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה.
16 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם.
17 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים.
18 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה.
19 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב.
20 ישכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים.
21 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף.
22 ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית.
23 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו.
24 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה.
25 וישא ידו להפיל אותם במדבר.
26 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות.
27 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים.
28 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה.
29 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה.
30 ויחשבה לו לצדקה לדר ודר עד עולם.
31 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם.
32 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו.
33 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם.
34 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם.
35 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש.
36 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים.
37 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים.
38 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם.
39 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו.
40 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שונאיהם.
41 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם.
42 פעמים רבות יצילם והם ימרו במעצתם וימכו בעונם.
43 וירא בצר להם בשמעו את רנתם.
44 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו.
45 ויתן אותם לרחמים נגד כל שובים אותם.
46 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך.
47 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה.

---

(1) מה. 10: 4. 14: 1. מכה. 14: 7.
(2) נה. 38: 14.
(3) ד. מה. 16: 7. 8. 19: 19.
(4) מה. 116: 3.
(5) מה. 5: 8. 89: 49.
(6) מה. 14: 7.
(7) מה. 59: 10. 92: 11.

(1) מה. 10: 4. 14: 1. מכה. 3: 10.
(2) מה. 33: 13. ד. דבר. 15: 2. 19: 3.
(3) מה. 86: 14.
(4) מה. 118: 7.
(5) מה. 52: 9.
(6) מה. 59: 10. 92: 11.
(7) מה. 14: 14. 15: 12. 16: 23. מה. 41: 9. יח. 4: 14. מה. 42: 4.
(15) מה. 16: 30.
(17) דב. 6: 10. מה. 18: 1. 3. 30. 9. 1. 10: 3. 1. בבר. 5: 17.

[1] ס"ת מזמורים.

18 ופעליכי דעלמה כולי עם קלנה נבא:
אלהא דלעלמא ואפ דלית דלא אתכלא.
19 ואנה עבד אלהא אודה לשמכי:
מדלה אנת עם מזמיא: אלא.
לגבר אלה לשלמיא ואפ לשלה אלה לגבר אלה דלא אתי עלוהי.
20 ופעלי אתכלא: אלהא אנת הוית דלעלמא ואפ דלעלמא אתכלא.
אשתכלא ואתלעלמא.
21 ואנה אמרת כען התחלת: ואפ אנה אמרת כען התחלת
אודה לשמכי:
ואתכלא אלהא מן אתכלא לגבר:
ואפ אנת אלהא מן.
22 ואף אנה אודה אשתבחתא: ואפ אנה לשמכי אלה אלהא
לי אתכלא לגבר אתכלא לגבר אלה.
23 ואנה: אנה: אלה אלה לשלה אלה אלה אלה אלה:
אנה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
ואנה אלה אלה.

מזמור: נה.

לדוד: אנה אתי לך אנה אשתבח. ואנה: אתכלא אלה
אנת אלה אנה אלה אלה אלה.

1 ואנה אלה: אנה: אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה.
2 אלה אלה לאנה: אלה:
לאנה אלה אלה אלה.
3 אלה אלה אלה אלה אלה אלה: אלה.
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה.
4 אלה אנה: אנה:
אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה:
5 אלה אלה אנה: אנה:
אלה אלה אנה אלה אלה אלה.
6 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה.
7 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה.
8 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה.
9 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה:
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה.

(18) ד. דברי 32: 7. 8.
(19) דה 33: 27.
(20) בר 12: 1. מד. 7: 4.
(21) מד. 28: 3. 57: 4. 62: 4. 64: 3. מאל. 5: 3. 4. 12: 18.
(22) מד. 37: 5. מאב 6: 25. בה. 12: 22. 1. קהל. 5: 7. מד. 37: 24.
(23) מד. 5: 6. נאה. 15: 32. מאל. 10: 27. מאה. 7: 17.

(1) מד. 57: 1.
(2) מד. 54: 5. 57: 3.
(4) מד. 56: 10. 11. 118: 6.
נד. 31: 3. חב. 13: 6.
(6) מד. 59: 3. 140: 2. 71: 10.
(8) מלה. 3: 16.
(9) ש. 8: 31.
(10) מד. 56: 4.
(13) מד. 116: 8. נאה. 33: 30.
—
(1) מד. 56: 1. 17: 8. 63: 7. נד. 26: 20.
(2) מד. 138: 8.
(3) מד. 144: 5. 7. 50: 1. 40: 11. 43: 3. 61: 7.
(4) מאל. 30: 14. מד. 55: 21. 64: 3.
(5) מד. 57: 11. 108: 5.
(6) מד. 7: 15. 16. 9: 15.
(7) מד. 108: 1. מאב. 1. 2.
(8) מד. 16: 9. 30: 12. 108: 1. 2.
(9) מד. 108: 3.

10 אֹתָהּ וְתֵחֲזֶינָה עֵינֵינוּ בָּהּ עַתָּה תִּהְיֶה מְבוּסָה כְּטִיט חוּצוֹת:
11 וְאַתְּ בַּת צִיּוֹן קוּמִי וְדוֹשִׁי כִּי קַרְנֵךְ אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסוֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וְהַדֵּקוֹת עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתָּ לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:

ד

1 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים:
2 וְהָלְכוּ גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יְהוָה וְאֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלָ͏ִם:
3 וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִים עַד רָחוֹק וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה:
4 וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ וְאֵין מַחֲרִיד כִּי פִי יְהוָה צְבָאוֹת דִּבֵּר:
5 כִּי כָל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
6 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה אֹסְפָה הַצֹּלָעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר הֲרֵעוֹתִי:
7 וְשַׂמְתִּי אֶת הַצֹּלָעָה לִשְׁאֵרִית וְהַנִּדָּחָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
8 וְאַתָּה מִגְדַּל עֵדֶר עֹפֶל בַּת צִיּוֹן עָדֶיךָ תָּבוֹא וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשׁוֹנָה מַמְלֶכֶת לְבַת יְרוּשָׁלָ͏ִם:
9 עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ הֲמֶלֶךְ אֵין בָּךְ אִם יוֹעֲצֵךְ אָבַד כִּי אָחֲזוּךְ חֵבָלִים כַּיּוֹלֵדָה:
10 חִילִי וָגְחִי בַּת צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי עַתָּה תֵּצְאִי מִקָּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה וּבָאת עַד בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָיִךְ:
11 וְעַתָּה נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֵּחָנֵף וְתַחֲז בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ:
12 וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ כִּי קִבְּצָם כְּעֹמֶר גָּרְנָה:
13 קוּמִי וְדוֹשִׁי בַּת צִיּוֹן כִּי קַרְנֵךְ אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסוֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וְהַדֵּקוֹת עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתָּ לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
14 עַתָּה תִּתְגֹּדְדִי בַּת גְּדוּד צָר עָלָה עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל הַלֶּחִי אֶת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל:
15 וְאַתָּה בֵּית לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם:
16 לָכֵן יִתְּנֵם עַד עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחָיו יָשׁוּבוּ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
17 וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בִּגְאוֹן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיָשָׁבוּ כִּי עַתָּה יִגְדַּל עַד אַפְסֵי אָרֶץ:

ה

1 וְזֶה יִהְיֶה שָׁלוֹם מֵאַשּׁוּר כִּי יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וַהֲקֵמֹנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיכֵי אָדָם:
2 וְרָעוּ אֶת אֶרֶץ אַשּׁוּר בֶּחָרֶב וְאֶת אֶרֶץ נִמְרֹד בְּפִתְחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר כִּי יָבוֹא בְגְבוּלֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:
3 וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא יְקַוֶּה לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם:
4 וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה בְּבַהֲמוֹת יָעַר כִּכְפִיר בְּעֶדְרֵי צֹאן אֲשֶׁר אִם עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל:
5 תָּרֹם יָדְךָ עַל צָרֶיךָ וְכָל אוֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ:
6 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי מַרְכְּבֹתֶיךָ:
7 וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ וְנָתַצְתִּי כָּל מִבְצָרֶיךָ:
8 וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ וְלֹא יִהְיוּ לְךָ מְעוֹנְנִים:
9 וְהִכְרַתִּי פְסִלֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:
10 וְנָתַשְׁתִּי אֲשֵׁרֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתָּ עָרֶיךָ:
11 וְעָשִׂיתִי בְאַף וּבְחֵמָה נְקָמָה אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ:

ו

1 שִׁמְעוּ נָא אֵת אֲשֶׁר יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת הָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ:
2 שִׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם עַמּוֹ וְעִם יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח:
3 עַמִּי מַה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הוֹגַעְתִּיךָ הָעֵד בִּי:
4 כִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם:
5 עַמִּי זְכָר נָא מַה יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשִּׁטִּים עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה:
6 בַּמֶּה אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה:
7 הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי:
8 הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ:
9 קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ:
10 הַעוֹד בֵּית רָשָׁע אֲצָרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה:
11 הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה:
12 אֲשֶׁר עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיוֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ שֶׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם:
13 וְגַם אֲנִי הֶחֱלֵתִי הַכּוֹתְךָ הַשְׁמֵם עַל חַטֹּאתֶךָ:
14 אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְשִׁחֲכָתְךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג וְלֹא תְפַלֵּט וְאֶת אֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן:
15 אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אַתָּה תִדְרֹךְ זַיִת וְלֹא תָסוּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה יָיִן:
16 וַתִּשְׁמֹר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בֵית אַחְאָב וַתֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם לְמַעַן אֶתֵּנְךָ לְשַׁמָּה וְיוֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשְׂאוּ:

ז

1 אוֹי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי קַיִץ כְּעוֹלְלֹת בָּצִיר אֵין אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה אִוְּתָה נַפְשִׁי:
2 אָבַד חָסִיד מִן הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אֵין כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת אָחִיו יָצוּדוּ חֵרֶם:
3 עַל הָרָע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשַּׂר שׁוֹאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשִּׁלּוּם וְהַגָּדוֹל דֹּבֶר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא וַיְעַבְּתוּהָ:
4 טוֹבָם כְּחָדָק יָשָׁר מִמְּסוּכָה גָּדֵר הַיּוֹם מְצִפֶּיךָ פְּקֻדָּתְךָ בָּאָה עַתָּה תִהְיֶה מְבוּכָתָם:
5 אַל תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל תִּבְטְחוּ בְּאַלּוּף מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ:
6 כִּי בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת קָמָה בְכַלָּתָהּ חמוֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ:
7 וַאֲנִי בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי:
8 אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי:
9 זַעַף יְהוָה אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ:
10 וְתִרְאֶה אֹיַבְתִּי וְתְכַסֶּנָּה בוּשָׁה הָאֹמְרֶת אֵלַי אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינַי תַּבַּטְנָה בָּהּ עַתָּה תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת:
11 יוֹם לִבְנוֹת גְּדֵרֵיךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק חֹק:
12 יוֹם הַהוּא וְעַד אֵלֶיךָ יָבוֹא מֵאַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר וְעַד הַמָּצוֹר וְעַד הַנָּהָר וְגָבוּל מִיָּם אֶל יָם וְהָר אֶל הָר:
13 וְהָיְתָה הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה עַל יוֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם:
14 רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ שֹׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם:
15 כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת:
16 יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד לְפֶה אָזְנֵיהֶם תֶּחֱרָשְׁנָה:
17 יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזוֹחֲלֵי אָרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחֲדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ:

---

(10) מי. 36: 5. 71: 19. 103: 4. 108: 11.
(11) מי. 57: 5.

(2) מי. 94: 20. נח. 10: 1.
(3) מי. 51: 5. נח. 48: 8.
(4) מי. 140: 3. מש. 10: 11. יב: 8. 17.
(6) נש. 4: 10. מי. 3: 7.
(7) מי. 67: 4. 96: 13. 98: 9.
(1) מי. 18: 48.

(3) מי. 56: 6. 1. חמ. 24: 11.
(4) מי. 35: 23. 44: 23.
(6) מי. 59: 14.
(7) מי. 57: 4. מל. 12: 18.
מי. 10: 11. 13. 64: 5. 73: 11. 94: 7.
(8) 1. חמ. 19: 16. מי. 2: 4.
(9) מי. 59: 17. 62: 2.
(10) מי. 21: 3. 54: 7. 92: 11. 112: 8. 56: 2.
(11) חב. 4: 12. 15.
(12) מל. 12: 13. 18: 7.
(13) מי. 7: 9. 83: 18.
(14) מי. 59: 6.
(15) נש. 15: 23. מי. 109: 10.
(17) מי. 18: 1. 59: 9. 10.

1 לְדָוִד: יְיָ רוֹעִי לֹא אֶחְסָר:
2 בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי:
3 נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ:
4 גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמוּנִי:
5 תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה:
6 אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:
1 כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
2 מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ:
3 נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה:
4 יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
5 זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה:
6 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
7 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
8 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
9 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
1 אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי:
2 גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם:
3 דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
4 הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם:
5 זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
6 חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ:
7 טוֹב וְיָשָׁר יְיָ עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ:
8 יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ:
9 כָּל אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו:
10 לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:
11 מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר:
12 נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ:
13 סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם:
14 עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי:
15 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
16 צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי:
17 רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי:
18 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ:
19 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ:
20 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְיָ כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיְיָ בָטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד:
1 בְּחָנֵנִי יְיָ וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי:
2 כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ:
3 לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נֶעְלָמִים לֹא אָבוֹא:
4 מָאַסְתִּי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב:
5 אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְיָ:
6 לְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
7 יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ:
8 אַל תֹּסֵף נַפְשִׁי עִם חַטָּאִים וְחַיַּי עִם אַנְשֵׁי דָמִים:
9 אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד:
10 וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי:
11 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְיָ:

לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד:
1 בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ:
2 אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ:
3 אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ:
4 כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי:
5 וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ:
6 שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי:
7 לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ:
8 אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי:
9 כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ יַאַסְפֵנִי:
10 הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי:
11 אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס:
12 לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים:
13 קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ:

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר:
1 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ:
2 אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם:
3 תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם:
4 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְיָ וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם:
5 בָּרוּךְ יְיָ כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי:
6 יְיָ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ:
7 יְיָ עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא:
8 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

מזמור: ה.

לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז:
1 הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ:
2 קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים:
3 קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר:
4 קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
5 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים:
6 קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ:
7 קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ:
8 קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד:
9 יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
10 יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

מזמור: ו.

שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי:
1 יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי:
2 יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר:
3 זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:
4 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה:
5 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם:
6 יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל:
7 אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן:
8 מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ:
9 שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי:
10 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה:
11 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד בְּךָ יְיָ חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי:
1 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי:
2 כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וְתַנְהֲלֵנִי:
3 תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי:
4 בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:
5 שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְיָ בָּטָחְתִּי:
6 אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי:
7 וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי:
8 חָנֵּנִי יְיָ כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי:
9 כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹּחִי וְעַצְמוֹתַי עָשֵׁשׁוּ:
10 מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לְמַכָּרָי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי:
11 נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד:
12 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ:
13 וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה:
14 בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי:
15 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
16 יְיָ אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל:
17 תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וּבוּז:
18 מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם:
19 תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרְכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת:
20 בָּרוּךְ יְיָ כִּי הִפְלָה חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר:
21 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ:
22 אֶהֱבוּ אֶת יְיָ כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְיָ וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה:
23 חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיְיָ:

1: (1) פס. 44: 9.
(2) פס. 33: 20. 65: 1.
(3) פס. 71: 20. נב. 51: 17. 22. לג. 25: 15.
(4) פס. 20: 5.
(5) פס. 108: 6. מד. 35. מה. 1: 6.
(6) פס. 89: 35. מה. 1: 6. 13: 27. לב. 12: 6.
(7) פס. 33: 17. לב. 49: 10. 91: 4.
(8) ב. מה. 8: 1. 2. 14. פס. 9.
(9) ב. מה. 11: 1. 12: 26. 28.
(10) פס. 60: 1. 44: 9. 108: 11. מה. 7: 12.
(11) פס. 118: 8. 146: 3. 24: 18. ו. דב. 13: 19. נב. 63: 3.
(12) פס. 24: 18. ו. דב. 3.

2: (1) פס. 62: 6. 59: 9. 17. 37: 24.
(2) נב. 30: 13.
(3) פס. 28: 3.
(4) פס. 62: 1. 2.
(5) לו. 3: 23.
(6) ו. מה. 1: 15. פס. 42: 4. יא. 2: 19. פס. 18: 2.
(7) פס. 39: 5. 11. נב. 40: 15. 17. לב. 3: 4.
(8) פס. 33: 20. 65: 1.
(9) פס. 62: 6. 59: 9. 17. 37: 24.
(10) נא. 31: 25. פס. 52: 7. לב. 12: 15. 1. מא. 6: 17.
(11) נא. 33: 14. מא. 19: 1.
(12) פס. 86: 15. 103: 8. דב. 9: 9. נא. 34: 11. מב. 12: 12. לו. 32: 19. פס. 7: 27. 33: 20. פס. 16: 27. לב. 2: 6. ו. פס. 3: 8. ב. פס. 5: 10. יב. 6: 8. פס. 3: 25. ו. קה. 1: 17. מא. 12: 22.

1: א. קפא. ב: מ. מזמוקלי. ג: מ. סכשקשקה.

תהלים קיט.

פרק קיט: תורה תמימה: ועדות נצורות: ומצות נאהבות: וחוקים נשמרים: ומשפטים נלמדים: ואמונה בכל: וצדק ואמת: ושלום רב: ויראה וקדושה: ואהבה וחסד: ורחמים וחיים: ותקוה וישועה: ואור ושמחה: ואמרי פי: ודברי שפתי: ומחשבות לבי: ושיר ותשבחות: ומלכות ומלחמות: ומגן ומשגב: ומפלט וסתר: וצור וסלע: ומעוז ומצודה: ומנוס ומחסה: וצל וצלה: ומרפא ומזור: ומשען ומבטח: ומגדל ומנוח: ומנוחה ומרגוע: ומקלט ומעון: ומחנה ומשכן: ומקדש ומזבח: ומקום ומדור: ומעמד ומושב: ומלון ואהל: ומסתור ומחבוא: ומחילה וכפרה: ומרחב ומנוחה: ומעגל ומסלה: ומבוא ומוצא: ומעבר ומעבה: ומשא ומתן: ומחיה ומזון: ומלוה ופרעון: ומקח וממכר: ומשכון וערבון: ומתנה ונדבה: ומס ומכס: ומגפה ומכה: ומחלה ומרה: ומוסר ותוכחה: ומשפט ודין: ומדה ומשקל: ומטבע וכסף: ומחיר ושוחד: ומלקות ועונש: ומיתה וקבורה: ומספד ואבל: ומנוד ונחלה: ומקנה וקנין: ומרכב ופרש: ומרכבה ועגלה: ומלבוש ותכשיט: ומראה ותואר: ומאכל ומשתה: ומסבה ומשתה: ומנורה ושלחן: ומטה וכסא: ומגדל ומצודה: ומחרשה ומגל: ומכתש ומדוכה: ומכבש ומגהץ: ומכחול וסרק: ומראה ומשקוף: ומנעול ומפתח: ומנעל ומסמר: ומכתב וספר: ומחברת ומחק: ומקל ומטה

10 חכמתם לך תפגיע׃
לך שמה תעבד׃
תפארתך לך תכבד׃
תכלית לך תכבד׃
11 תמלוך כבר לנצח׃
תלבש הוד והדר׃
12 לך תשכב תשכיח׃
תשית כל אויבי׃
13 לבשי צדק תכסה׃
[1]מעטיף תהי לבושך׃
לך תשכב׃

מזמור: הה.

לבני קרח. שיר׃ מזמור׃

1 שמעו זאת כל העמים׃
האזינו כל יושבי חלד׃
2 גם בני אדם גם בני איש׃
יחד עשיר ואביון׃
3 פי ידבר חכמות׃
והגיון לבי תבונות׃
4 אטה למשל אזני׃
אפתח בכנור חידתי׃
5 למה אירא בימי רע׃
עון עקבי יסבני׃
6 הבוטחים על חילם׃
ובעשר רבם יתהללו׃
7 אח לא פדה יפדה׃
לא יתן לאלהים כפרו׃
8 ויקר פדות נפשם׃
וחדל לעולם׃
9 ויחי עוד לנצח׃
לא יראה השחת׃
10 כי יראה חכמים ימות׃
יחד כסיל ובער יאבדו׃
ועזבו לאחרים חילם׃
11 קרבם בתימו לעולם׃
משכנותם לדר ודר׃
קראו בשמותם עלי אדמות׃
12 ואדם ביקר בל ילין׃
נמשל כבהמות נדמו׃

[1] ס׳: מלבישך. [2] ס׳: אחר וחב׳.

(13) בר. 55: 12.

(1) תה. 100: 1.
(2) תה. 65: 5. 18: 44. 81: 15.
(3) תה. 22: 27. 67: 3. 117: 1. 96: 1. 2.
(4) תה. 46: 8.
(5) תה. 14: 21. תב. 3: 14. 16.
(6) תה. 14: 17. 18. 19. תס. 5: 4.
(7) תה. 11: 4.
(9) תה. 121: 3.
(10) תה. 17: 3. בר. 48: 15. וכן. 13: 9. 1. תהל. 1: 6. 7.
(11) תמ. 1: 13.
(12) בר. 51: 23. 43: 2.
(13) תה. 100: 4. 116: 14. 17. 18. 19. תס. 5: 4.

10 חכמתם לך תפגיע׃
לך שמה תעבד׃
תפארתך לך תכבד׃
תכלית לך תכבד׃
11 תמלוך כבר לנצח׃
תלבש הוד והדר׃
12 לך תשכב תשכיח׃
תשית כל אויבי׃
13 לבשי צדק תכסה׃
[1]מעטיף תהי לבושך׃
לך שמה תעבד׃

מזמור: הה.

לבני קרח. שיר׃ מזמור׃

1 שמעו זאת כל העמים׃
האזינו כל יושבי חלד׃
2 גם בני אדם גם בני איש׃
יחד עשיר ואביון׃
3 פי ידבר חכמות׃
והגיון לבי תבונות׃
4 אטה למשל אזני׃
אפתח בכנור חידתי׃
5 למה אירא בימי רע׃
עון עקבי יסבני׃
6 הבוטחים על חילם׃
ובעשר רבם יתהללו׃
7 אח לא פדה יפדה׃
לא יתן לאלהים כפרו׃
8 ויקר פדות נפשם׃
וחדל לעולם׃
9 ויחי עוד לנצח׃
לא יראה השחת׃
10 כי יראה חכמים ימות׃
יחד כסיל ובער יאבדו׃
ועזבו לאחרים חילם׃
11 קרבם בתימו לעולם׃
משכנותם לדר ודר׃
קראו בשמותם עלי אדמות׃
12 ואדם ביקר בל ילין׃
נמשל כבהמות נדמו׃

[1] ס׳: מלבישך. [2] ס׳: אחר וחב׳.

(13) בר. 55: 12.

(1) תה. 100: 1.
(2) תה. 65: 5. 18: 44. 81: 15.
(3) תה. 22: 27. 67: 3. 117: 1. 96: 1. 2.
(4) תה. 46: 8.
(5) תה. 14: 21. תב. 3: 14. 16.
(6) תה. 14: 17. 18. 19. תס. 5: 4.
(7) תה. 11: 4.
(9) תה. 121: 3.
(10) תה. 17: 3. בר. 48: 15. וכן. 13: 9. 1. תהל. 1: 6. 7.
(11) תמ. 1: 13.
(12) בר. 51: 23. 43: 2.
(13) תה. 100: 4. 116: 14. 17. 18. 19. תס. 5: 4.

מזמור: הו.

לבני קרח. משכיל׃ מזמור׃

1 אל אלהים יהוה דבר׃
ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃
2 מציון מכלל יופי׃
אלהים הופיע׃
3 יבא אלהינו ואל יחרש׃
אש לפניו תאכל׃
ומסביביו נשערה מאד׃
4 יקרא אל השמים מעל׃
ואל הארץ לדין עמו׃
5 אספו לי חסידי׃
כרתי ברית עלי זבח׃
6 ויגידו השמים צדקו׃
כי אלהים שפט הוא׃
7 שמעה עמי ואדברה׃
ישראל ואעידה בך׃
אלהים אלהיך אנכי׃
8 לא על זבחיך אוכיחך׃
ועולותיך לנגדי תמיד׃
9 לא אקח מביתך פר׃
מעדרותיך עתודים׃
10 כי לי כל חיתו יער׃
בהמות בהרי אלף׃
11 ידעתי כל עוף הרים׃
וזיז שדי עמדי׃
12 אם ארעב לא אמר לך׃
לי תבל ומלואה׃
13 האוכל בשר אבירים׃
ודם עתודים אשתה׃
14 זבח לאלהים תודה׃
ושלם לעליון נדריך׃
15 וקרא אלי ביום צרה׃
אחלצך ותכבדני׃
16 ולרשע אמר אלהים׃
מה לך לספר חקי׃
ותשא בריתי על פיך׃
17 ואתה שנאת מוסר׃
ותשלך דברי אחריך׃
18 אם ראית גנב ותרץ עמו׃
וחלקך עם מנאפים׃
19 פיך שלחת ברעה׃
ולשונך תצמד מרמה׃
20 תשב באחיך תדבר׃
בבן אמך תתן דופי׃
21 אלה עשית והחשתי׃
היות היית אמר אהיה כמוך׃
אוכיחך ואערכה לעיניך׃
22 בינו נא זאת שכחי אלוה׃
פן אטרף ואין מציל׃
23 זובח תודה יכבדני׃
ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

מזמור: הז.

לבני קרח. משכיל׃ מזמור׃

1 חנני אלהים כחסדך׃
כרב רחמיך מחה פשעי׃
2 הרבה כבסני מעוני׃
וממחטאתי טהרני׃
3 כי פשעי אני אדע׃
וחטאתי נגדי תמיד׃
4 לך לבדך חטאתי׃
והרע בעיניך עשיתי׃
למען תצדק בדברך׃
תזכה בשפטך׃
5 הן בעון חוללתי׃
ובחטא יחמתני אמי׃
6 הן אמת חפצת בטוח׃
ובסתם חכמה תודיעני׃
7 תחטאני באזוב ואטהר׃
תכבסני ומשלג אלבין׃
8 תשמיעני ששון ושמחה׃
תגלנה עצמות דכית׃
9 הסתר פניך מחטאי׃
וכל עונותי מחה׃
10 לב טהור ברא לי אלהים׃
ורוח נכון חדש בקרבי׃
11 אל תשלכני מלפניך׃
ורוח קדשך אל תקח ממני׃
12 השיבה לי שמחת ישעך׃
ורוח נדיבה תסמכני׃
13 אלמדה פשעים דרכיך׃
וחטאים אליך ישובו׃
14 הצילני מדמים אלהים׃
אלהי תשועתי׃
תרנן לשוני צדקתך׃
15 אדני שפתי תפתח׃
ופי יגיד תהלתך׃
16 כי לא תחפץ זבח ואתנה׃
עולה לא תרצה׃
17 זבחי אלהים רוח נשברה׃
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃
18 היטיבה ברצונך את ציון׃
תבנה חומות ירושלם׃
19 אז תחפץ זבחי צדק׃
עולה וכליל׃
אז יעלו על מזבחך פרים׃

(16) תה. 34: 11.
(18) שה. 27: 9. תהל. 15: 3.
(19) תה. 116: 1. 2.

(1) תהל. 8: 25. תה. 4: 6. 31: 16. 80: 3. 7. 19. 119: 135.
(2) בר. 18: 25. וכ. 2: 30.
31. ישע. 2: 11.
(3) תה. 66: 4.
(4) תה. 96: 10. 13. 98: 9.
(6) תה. 26: 4. תה. 85: 12. שה. 34: 27.
(7) תה. 22: 27.
(1) תהל. 10: 35. בר. 33: 3.

2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃
אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃
3 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃
4 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃
אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לְבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
5 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃
6 בַּמָּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃
7 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
8 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃
בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחוֹתֶיךָ׃
9 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃
10 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
11 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
גָּרְסָה נַפְשִׁי (תַּאֲבָה) לְמִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃
12 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
13 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
14 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
15 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
הַבִינֵנִי דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
16 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
הָסֵר מִמֶּנִּי דֶּרֶךְ שֶׁקֶר וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
17 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
18 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
19 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
20 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
21 הָסֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
22 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
23 וְגַם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ וְעַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
כִּי גַם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
24 וַיְהִי חֻקֶּיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
25 זָלְגָה לֶעָפָר נַפְשִׁי זַקְּפֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
דַּרְכֵי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
26 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
27 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
28 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
29 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
30 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
31 הָסֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
32 וָאֶצְּרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
רְחָבָה לִפְנֵי הִלַּכְתָּה בִּי נָתַתָּה לִבִּי׃

---

(2) נב. 9: 18. הה. 13: 3. הו. 97: 5. סה. 1: 4. (3) הו. 32: 11. 58: 10. 64: 10. (4) הו. 66: 4. הה. 33: 26. הו. 68: 33. סה. 6: 3. (5) הו. 10: 14. 18. 146: 9. (6) ו. חכ. 2: 5. הו. 113: 9. 107: 10. 14. 146: 7. בא. 12: 6. מכ. הו. 107: 34. 40. (7) סה. 13: 21. בס. 4: 14. חכ. 3: 13. (8) סה. 19: 16. 18. בס. 5: 4. נב. 64: 1. 3. (9) הה. 11: 11. 12. שו. 34: 26. (10) הה. 26:5. 9. הו. 74:19. (12) הה. 31: 8. 9. 54. חכ. 10: 16. 12: 8. (13) הו. 81: 6. 105: 37. (14) הה. 21: 3. חכ. 10: 10. 12: 1. מכ. (16) הו. 114: 4. 6. הה. 12: 5. 11. ו. מל. 9: 3. הו. 87: 7. 2. 132: 13. 14. (17) הה. 33: 2. ד. חכ. 6: 16. 17. בס. 7: 10. חכ. 12: 22. ישע. 9: 16. (18) בא. 1: 9. יא. 4: 8. בס. 5: 12. בא. 2: 4. 33. ו. ישע. 1: 13. הו. 78: 60. (20) הה. 32: 39. מלא. 4: 23. ישע. 1: 18. 20: 1. (21) הו. 110: 6. חכ. 3: 13. הו. 55: 23. (22) הה. 21:33. חא. 14:22. (23) הו. 58: 10. ו. מל. 2: 21. 19. (25) ו. בכ. 13: 8. 15: 16. הו. 47: 5. (26) הה. 33: 28. נב. 48: 1. (27) ו. חכ. 9: 21. (28) הו. 42: 8. (29) ו. סכ. 10: 10. 24. 25. ד. בכ. 32: 23. הו. 72: 10. 76: 11. נב. 60: 16. 17. (30) נא. 51: 32. 33. הו. 22: 12. ד. חכ. 8: 2. 6. (31) נב. 19: 19. 21. הו. 72: 9. נב. 45: 14. מש. 3: 10. בא. 8: 27. הו. 44: 20.

[1] מ: דְּבֵקָה. [2] מ: יִשְׁמְרוּ. [3] מ: גַּם. [4] מ: (בְּלֵב יְשָׁרִים) לְחֻקֹּתֶיךָ . . . הַדְרִיכֵנִי נְתִיבָה׃

33 לכהנה: חבשה חבשת: ספרה:
יהוה: כי שבר הפרה: מלא אדנה:
34 יהוה. שלח לוקחו:
את מחאתי עמדה:
משלחו הרחיקו.
35 ויפרצו הא: וקרא: יהוה: כי אפסה:
וקרבו אחיהם כל שבטי ישראל: ויקרא יהוה אל
לאמיה.
הרחיב פיך אקראך:

מועדה: הא.

לדוד: ויפקדה: את אחיתפל. ויפתח.

1 ויהי כי: וקרא: ויאמר: אל יהוה:
אחר הרגלי. מנה אל לנו.
2 ויהי בשלח: ויעמדו: ויאמר: אלה ויחל לנשק:
ואיש הרעותו ויצעקו: אחיו בשלח הרגלי.
3 ויחרש השלישי: שמלה לאמרו:
ויהללו. ישב שתי לוקחו.
4 ויהי מה מי ישיבו ויקח אשר לוקח אל:
שלחו. אלקחה: ויעשו ויעבר אל
ויבוא ויהי שלח בלילה[1] ויבוא אשר.
5 יי וקרא: ויהי כי שבא ויזעמו:
ולקחו ויבוא מה יי ויהי לשבעו.
6 לו נשא שב שאר אחזו: ויאמר:
יי אחרי וקרא: ויאמרו לו:
לו קשר יעבד שב ישבתו ויאמר: וקרא
ויאמרו.
7 אחר ויהי ויאמר אשר לאמר: אחר
ואשתו יעבדו ויהי אל.
8 ואחזתו לוקח לוקח: ואחזתו:
ואחריו לשובו ויאמר.
9 אחר שבר אחזו ויהי: ויבלו:
ולקחו ויקשרו ויעבר שבר.
10 ואשר: לוקח יאמר: ואשר
ואחרו לבלתו יהי.
11 ואשר לשבר אחר: ואשר
ואחרו יהי לאחזו.

---

[1] ח: שילה.

(33) אחר. 18: 10. 104: 3. 68: 4. 29: 3. אשר. (34) אחר. 29: 1. (35) אחר. 45: 4. 65: 5. 66: 5. 76: 12.

---

(1) אחר. 69: 2. 14. 15. אשר 2: 5. (2) אחר. 40: 2. (3) אחר. 6: 6. 119: 82. 123. 38: 14. (4) אחר. 35: 19. אשר. 15: 25. (8) אחר. 31: 11. נר. 53: 3. אשר. 1: 11. 7: 5. (9) אחר. 119: 139. אשר. 2: 17. אחר. 89: 50. 51. לא. 3: 15. (10) אחר. 35: 13. 14. (11) ו. אשר. 9: 7. לו. 24: 9. (12) נשא. 30: 9. אחר. 35: 15. 16. (13) נר. 49: 8. 55: 6. ר. אשר. 6: 2. (14) אחר. 144: 7. 69: 1. 2. 15.

(15) אחר. 16: 33. (16) אחר. 63: 3. 25: 16. 86: 16. (17) אחר. 27: 9. 102: 2. (19) אחר. 22: 6. 7. נר. 53: 3. כשר. 12: 2. (20) אחר. 142: 4. נר. 63: 5. אשר. 16: 2. (21) אשר 27: 34. 48. אשר. 15: 23. אשר. 19: 29. (22) לא. 11: 9. 10. (23) נר. 6: 9. 10. אשר. 12: 23. 39. 40. לא. 11: 10. ר. אר. 3: 14. (24) ו. אש. 2: 16. (25) אשר 23: 38. אשר. 1: 20. (26) ר. כשר. 28: 9. שר. 1: 15. נר. 53: 4. (27) לא. 1: 28. נר. 26: 10. לא. 9: 31. (28) אש. 32: 32. אשר. 4: 3. כלאי. 3: 5. 13: 8. שר. 13: 9. לש. 10: 20. אש. 12: 23.

30 בה ּגחיל כעמד וְיִכֹּוֹן מעמדו:
מבה תִּתְלַמְּדוּ תִּתְבּוֹנְנוּ.
31 מבה ּגִּפְּלוּ כִּשְׁנוֹ בתב מ הִיוֹם:
מע ֵלְךָ תֵּן לִּי תַּתְּנוּ תֵּן לִּי תִּמְּנוּ.
32 שולם מעמנוּ: שלם:
ְתִּנְּנוּ לִיכֹּוֹן: מִּנִּי לִיכֹּוֹן.
33 תִּתְּנוּ רִּנִּי ּגִּמֵּד כִּעמנוּ תִּנְּנוּ:
מ ּגִּתְּנוּ כִּי מעמנוּ.
34 ּגִּתְּנוּ כִּי ּגִּתְּנוּ מ ּגִּתְּנוּ:
ְתִּנְּנוּ מכן רִּנִּי ֵלְךָ.
35 תִּתְּנוּ וְיִכֹּוֹן בה ּגִּנְּנוּ כִּי מ ּגִּתְּנוּ; מ ּגִּתְּנוּ
רִּמְּנוּ:
מבה ּגִּתְּנוּ כִּי מבה ּגִּתְּנוּ.
36 מ ּגִּתְּנוּ רִּנְּלוֹתֵּנוּ בה ּגִּתְּנוּ כִּי:
מ ּגִּנְּנוּ בִּתְּנוּ בה ּגִּתְּנוּ ֵלְךָ.

מועמה: ד.

לִּנְּנוּ רִּמְּנוּ. רִּנְּנוּ: כִּנְּנוּנוּ:

1 ְנוּ וְיִכֹּוֹן: לִּנְּנוּ:
ְנוּ מִּנִּי כִּנְּנוּ: מ ּגִּנְּנוּ.
2 ּגִּתְּנוּ בִּנְּנוּ מ ּגִּנְּנוּ:
ְתִּנְּנוּ וְיִכֹּוֹן:
רִּנִּי לִּנְּנוּ מ ּגִּנְּנוּ
ּגִּנְּנוּ רִּמְּנוּ לִּנְּנוּ מבה.
3 רִּנִּי ּגִּתְּנוּ רִּנְּנוּ:
ּגִּנְּנוּ רִּנִּי: וְיִכֹּוֹן: וְיִכֹּוֹן.
4 מִּנִּי רִּנִּי וְיִכֹּוֹן ּגִּנְּנוּ וְיִכֹּוֹן:
מ ּגִּנְּנוּ כִּנְּנוּנוּ רִּנְּנוּ רִּנְּנוּנוּ מ ּגִּנְּנוּ
ְנוּ וְיִכֹּוֹן.
5 מ ּגִּנְּנוּ מִּנִּנוּ מ רִּנְּנוּ:
ְנוּ וְיִכֹּוֹן: מ ּגִּנְּנוּ:
מ ּגִּנְּנוּ מִּלְּנוּ מבה ּגִּנְּנוּ:
ְנוּ מִּנִּי כִּנְּנוּנוּ.

מועמה: ה.

1 בתה: ְנוּ מִּנִּי: מ ּגִּנְּנוּ:
כִּי מִּנִּי כִּנְּנוּ.
2 כִּנְּנוּנוּ רִּנְּנוּ כִּי מִּנִּנוּ כִּי:
מ ּגִּנְּנוּ ֵלְךָ מִּנִּי רִּנְּנוּ כִּי.
3 מִּנִּי ֵלְךָ כִּנְּנוּ רִּנִּי מִּנִּי כִּנְּנוּ:
רִּנְּנוּ כִּנְּנוּנוּ רִּנְּנוּ מִּנִּי כִּנְּנוּ:
רִּנְּנוּ רִּנִּי רִּנְּנוּ רִּנְּנוּנוּ רִּנְּנוּ:

---

(30) מו. 28: 7.
(31) מו. 50: 13, 14, 23.
(32) מו. 34: 2, 22: 26.
(33) וב. 3: 1.
(34) מו. 96: 11, 148: 1, נד. 44: 23, 49: 13, 55: 12.
(35) מו. 51: 18, נד. 44: 26.
(36) מו. 102: 28.

(1) מו. 40: 13, מכל. 71: 12.
(2) מו. 35: 4, 26, 71: 13.
(3) מו. 40: 15.
(5) מו. 40: 17, 141: 1.

(1) מו. 25: 2, 3, 31: 1.
(2) מו. 31: 1, 17: 6.
(3) מו. 31: 2, 3, 44: 4.

(4) מו. 140: 1, 4.
(5) וכ. 17: 7, 17.
(6) מו. 22: 9, 10, נד. 46: 3.
(7) נד. 8: 18, וש. 3: 8, 2.
מה. 4: 9.
(8) מו. 35: 28.
(9) מו. 71: 18.
(10) ש. מכל. 17: 1, מה. 27: 1.

(12) מו. 22: 11, 19, 35: 22.
38: 21, 22, 70: 1.
(13) מו. 71: 24, 35: 4, 26.
40: 14, 70: 2.
(15) מו. 71: 8, 24, 35: 28.
40: 5, 139: 17, 18.
(18) מו. 71: 9.
(19) מו. 57: 10, 35: 10, 86: 8, 89: 6, 8.

---

[1] מ: ְנוּכֹּוֹן. [2] מ: מועמה.

20 ואת מפעל ידי[1]כ יעשה ולבניו הרימה:
את ידי[1]כ: ואת מעשה ידי כ ידי ה
20 ואת מפעל ידי[1]כ. ידי כ ידי ה מעשה ידי כ ידי ה
21 מעשה: ויעשו לבניהם
ויעשו לבניהם כ ידי.
22 ויהי ביום השלישי כי ילדו המצריים
ויהי ביום השלישי כי ילדו המצריים כ ידי ה
ויהי ביום השלישי כי ילדו המצריים כ ידי ה
23 ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויהי בימים ההם ויגדל משה כ ידי ה
24 ויהי בשמוע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב:
ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב כ ידי ה

מעשה: נד.

לאלהים.

1 ויאמר: אל תקרב הלם
ויאמר אל תקרב הלם כ ידי ה
2 כי אמר אליו
כי אמר אליו כ ידי ה
3 ויאמר אל משה
ויאמר אל משה כ ידי ה
4 כי אמר אליו
כי אמר אליו כ ידי ה
5 כי אמר אם
ויאמר אם כ ידי ה
6 כי אמר אני
כי אמר אני כ ידי ה
7 כי אמר הן
ויאמר הן כ ידי ה
8 ויאמר לא
ויאמר לא כ ידי ה
9 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
10 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
11 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
12 ויאמר כי
ויאמר כי כ ידי ה
13 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
14 ויאמר לא
ויאמר לא כ ידי ה
15 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
16 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
17 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
18 ויאמר לא
ויאמר לא כ ידי ה
19 ויאמר אל
ויאמר אל כ ידי ה
20 ויאמר אל

---

(20) מו. 60: 3. יח. 6: 1. 2.
(22) מו. 92: 1–3. 150: 3.
ב. מל. 19: 22. נד. 60: 9.
(23) מו. 103: 4.
(24) מו. 71: 8. 13. 15.

---

(2) נד. 11: 2–4. 32: 1.
(3) מו. 85: 10. נד. 32: 17.
7: 52.
(4) נד. 11: 4.
(5) מו. 72: 7. 17. 89: 36; 37.
(6) ב. יחזק. 23: 4. יח. 6: 3.
(7) נד. 2: 4. יב. 2: 44. כה. 1: 33.
(8) שה. 23: 31. 1. מל. 4: 21. 24. מו. 2: 8. 80: 11. 89: 25. וכ. 9: 10.
(9) מו. 74: 14. נד. 49: 23; מו. 7: 17.
(10) ב. יחז. 9: 21. מו. 45: 12. 68: 29. נד. 49: 7. 60: 6. 9.
(11) נד. 49: 22. 23.
(12) שה. 29: 12.
(14) מו. 116: 15.
(16) 1. מל. 4: 20.
(17) מו. 89: 36. יחז. 12: 3. 22: 18. 1א. 4: 2. כה. 1: 48.
(18) 1. יחז. 29: 10. מו. 41: 13. 106: 48. שה. 15: 11. מו. 77: 14. 136: 4.
(19) שמ. 9: 5. מל. 14: 21. וכ. 14: 9.

---

(3) נש. 21: 7. מו. 37: 1. 1ב. 12: 1.

שמות: יהללוך.

מעשה: יד.

מעשה ידיהם.

1 מעשי ידיך לבשתיך אזכיר:

---

[1]: כ.

---

2 אזכיר: שבך בעוד ואשכילה אמלטך:
שבך בעוד ואשכילה כ ידי ה
3 אשר ואשיבך אשר ואשיבך
אשר ואשיבך כ ידי ה

4 חֲפֵה כִּי אֵתָּה יְקוָק לְמַעַנְיִ׃
מֵהֲמִיָּתִי אֵל אֵשֵׁב׃
5 חַטָּאתִי הוֹדַעְתִּי לָךְ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי׃
אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיקוָק וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
6 עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
7 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
8 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃
9 אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיקוָק חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
11 שִׂמְחוּ בַיקוָק וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃

מזמור: לג.

12 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיקוָק לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
13 הוֹדוּ לַיקוָק בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃
14 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
15 כִּי יָשָׁר דְּבַר יקוָק וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
16 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יקוָק מָלְאָה הָאָרֶץ׃
17 בִּדְבַר יקוָק שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃
18 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
19 יִירְאוּ מֵיקוָק כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
20 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
21 יקוָק הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
22 עֲצַת יקוָק לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
23 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יקוָק אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃

(5) שמ. 21: 9.
(6) תה. 109: 18.
(7) שמ. 15: 27. תה. 17: 10. 119: 70. יש. 5: 28.
(8) תה. 53: 1. יחז. 7: 16. ב. כלי. 2: 18. משל. 16. 9.
(9) כלי. 13: 6.
(10) תה. 75: 8.
(11) שמ. 22: 13. תה. 10: 11. 94: 7.
(12) תה. 73: 3.
(13) שמ. 21: 15. 34: 9. 35:
3. מלא. 3: 14. תה. 26: 6.
(16) משל. 8: 17.
(17) תה. 77: 13. 37: 38.
(18) תה. 35: 6.
(20) שמ. 20: 8. תה. 90: 5.
בר. 29: 7. 8. 78: 65.
(21) תה. 73: 3.
(22) תה. 92: 6. מלא. 30: 2.
(24) תה. 32: 8. בר. 58: 8.

24 חֲנֵנוּ יקוָק חֲנֵנוּ כִּי
הַשְׂבַּעְנוּ הַרְבֵּה בּוּז׃
25 שְׂבַעַת רָמוֹן לָנוּ אֲשֶׁר
[1]מִבְּעוֹרֵנוּ׃
26 לֹא בָּזִינוּ וְלֹא שָׁקַצְנוּ
תַּעְתֻּעִים לָנוּ אַל תַּסְתֵּר׃
27 שָׁמַיִם שָׁמַיִם לַיקוָק
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃
28 לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ
וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה׃
29 וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

מזמור: לד.

לְדָוִד׃

1 בָּרְכָה אֶת יקוָק בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
2 בַּיקוָק תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
3 גַּדְּלוּ לַיקוָק אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
4 דָּרַשְׁתִּי אֶת יקוָק וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
5 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
6 זֶה עָנִי קָרָא וַיקוָק שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
7 חֹנֶה מַלְאַךְ יקוָק סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
8 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יקוָק אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃
9 יְראוּ אֶת יקוָק קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
10 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יקוָק לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃
11 לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יקוָק אֲלַמֶּדְכֶם׃
12 מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
13 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתוֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
14 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
15 עֵינֵי יקוָק אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃
16 פְּנֵי יקוָק בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
17 צָעֲקוּ וַיקוָק שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
18 קָרוֹב יקוָק לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
19 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יקוָק׃
20 שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
21 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
22 פּוֹדֶה יקוָק נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ׃

---

[1] מ: מעבור פעמים. [2] מ: ב' פעמים יחד. [3] מ: מנצח.

(25) שמ. 3: 8.
(26) תה. 84: 2. 119: 81.
16: 5. 119: 57.
(27) תה. 119: 155. שה. 15: 34. שה. 15: 39. שה. 4: 4.
(28) שה. 10: 22. תה. 107: 22. 118: 17.

---

(1) תה. 44: 9. 23. 60: 1. 10. 77: 7. יא. 31. 37. 33:
(25) שמ. 3: 8.
(26) תה. 84: 2. 119: 81.
16: 5. 119: 57.
(27) תה. 119: 155. שה. 15: 34. שה. 15: 39. שה. 4: 4.
(28) שה. 10: 22. תה. 107: 22. 118: 17.
24. שה. 29: 20. תה. 95: 7. 100: 3.
(2) שה. 15: 16. שה. 9: 29. 32: 9. יא. 10: 16.
(4) שא. 2: 7. ש. 6: 27. 35.
(6) ז. שה. 6: 18. 29. 32. 35.
(7) ד. שה. 25: 9. תה. 89: 39.
(8) תה. 83: 4.
(9) ז. שה. 3: 1. שה. 8: 11.
(11) שא. 2: 3.

12 وأكلهم كالخبز ونحن لم نذكرك.
فلتسقط دموعنا كالمطر على وجنتينا.
13 أنت جعلتنا عارا لجيراننا
هزأة وسخرية لمن حولنا.
14 أنت جعلتنا مثلا بين الأمم
وهزأ الشعوب بنا.
15 كل النهار أمامي خزيي
وقد غطى وجهي من العار
16 بسبب صوت المعير والمجدف
بسبب العدو والمنتقم.
17 كل هذا حل بنا ونحن لم ننسك
ولم نخن عهدك.
18 لم ترتد قلوبنا عنك
ولم تحد خطواتنا عن طريقك.
19 فسحقتنا في مكان الوحوش
وغطيتنا بظل الموت.
20 لو كنا قد نسينا اسم إلهنا
ومددنا أيدينا إلى إله غريب
21 أفلا يكتشف الله ذلك
لأنه يعرف خفايا القلوب.
22 ولكن من أجلك نتعرض للموت كل يوم
ونعامل كالخراف المعدة للذبح.
23 استيقظ يا رب، لماذا تنام؟
انهض ولا ترفضنا إلى الأبد.

مزمور ٤٥.

لقائد الموسيقى: على أنغام «السوسن». مزمور لبني قورح: قصيدة غرامية.

1 قلبي يفيض بكلام جميل
وأنا أنشد شعري للملك.
لساني كقلم الكاتب الماهر.
2 أنت أجمل من كل بني البشر
وكلامك مفعم بالنعمة
لذلك بارك الله إلى الأبد.
3 تقلد سيفك على فخذك أيها البطل
وتسربل بالجلال والبهاء.
4 اركب بعظمة وانتصر من أجل الحق والعدل
وستريك يمينك أعاجيب.
5 سهامك حادة في قلوب أعداء الملك
فتسقط الشعوب تحت قدميك.
6 عرشك يا الله إلى الأبد
وصولجان ملكك صولجان العدل.
7 أحببت البر وكرهت الشر
لذلك مسحك الله إلهك بزيت الفرح
أكثر من رفاقك.
8 ثيابك كلها تفوح بالمر والعود والسليخة
ومن قصور العاج تطربك القيثارات.
9 بناتُ الملوك في جملة نسائك المكرمات
وعن يمينك تقف الملكة
مرتدية ثوبا مذهبا من أوفير.
10 اسمعي يا ابنتي وانظري وأصغي
وانسي شعبك وبيت أبيك
11 فيشتهي الملك جمالك
لأنه سيدك فاسجدي له.
12 وتأتي ابنة صور بهدية
ويتوسل إليك الأغنياء من الشعب.

13 كل مجد ابنة الملك في الداخل
وثيابها مرصعة بالذهب.
14 تساق إلى الملك في ثياب مطرزة
وتتبعها العذارى صاحباتها
15 يقدمن إليك بفرح وابتهاج
ويدخلن قصر الملك.
16 يا ملك سيكون لك أبناء كآبائك
وستجعلهم رؤساء على الأرض كلها.
17 سأجعل اسمك يذكر في كل الأجيال
فتحمدك الشعوب إلى الأبد.

مزمور ٤٦.

لقائد الموسيقى: لبني قورح. مزمور على أنغام «عذارى».

1 الله ملجأنا وقوتنا
وعونه لنا في الضيقات دائما.
2 لذلك لا نخاف ولو زالت الأرض
ولو تزعزعت الجبال
وانهارت في قلب البحار
3 وهدرت مياهه وزبدت
وارتجت الجبال من تموجه.
4 نهر فرحه يسر مدينة الله
مقدس مساكن العلي.
5 الله في وسطها فلا تتزعزع
الله يعينها عند مطلع الفجر.
6 ثارت الأمم وتزعزعت الممالك

(1) مز 44: 4.
(12) مز 44: 14.
(13) مز 14: 21. تث 51: 28.
(14) مز 14: 9. مز 72: 9.
(15) مز 17: 5. 6. مز 20: 11. مز 105: 41. تث 48: 21. مز 3: 13. مز 6: 1. 14. مز 26: 17. مز 8: 22.
(16) مز 74: 22. مز 39: 8. 19. مز 69: 10. (19) مز 2: 14. مز 68: 10. (20) مز 17: 7. 8. مز 26: 44. 45. مز 106: 45. أي 33: 21.
(22) مز 74: 18. 89: 51.
(23) مز 2: 1.

(4) مز 1: 21.
(7) مز 50: 6. 58: 11. 1 صم 2: 7. 21. 2 صم 21: 20. مز 60: 3. (8) مز 21: 6. مز 106: 48. 1 صم 2: 10. 1 صم 15: 1. 21. مز 39: 16. (6) مز 15: 1. 21. مز 39: 20. تث 2: 13. مز 12: 4. (7) تث 1: 6. (8) مز 38: 20. مز 69: 20. 29. 30. (9) مز 9: 7–9. 72: 4. (10) مز 9: 16. 18. 11. مز 65: 7. (11) مز 5: 4–6. مز 22: 32. مز 89: 29. 7: 32. (12) مز 68: 35.

1 عبارة غير واضحة. 2 أو: يحدثني. 3 أو: أخبية.

7 لكن أنت يا رب ملجأنا.
أنت إلهنا الذي نحبه.
8 هلم وتأمل أعمال الرب
وما أجرى من عجائب على الأرض.
9 يوقف الحروب في كل أنحاء العالم
يكسر القوس ويقطع الرمح
ويحرق المركبات بالنار.
10 اسكتوا واعلموا أني أنا الله
سأتعالى على الأمم وأتعالى على الأرض.
11 الرب القدير معنا
إله يعقوب ملجأنا.

12 طوبى للإنسان الذي يتكل عليك.

مزمور ٤٧.

لقائد الموسيقى: لبني قورح. مزمور على أنغام «المعزفة».

1 يا جميع الشعوب صفقوا بأيديكم
وهللوا لله بصوت الفرح.
2 لأن الرب العلي مرهوب
وهو ملك عظيم على الأرض كلها.
3 أخضع الشعوب لنا
وأذل الأمم تحت أقدامنا.
4 اختار لنا أرضنا ميراثا
فخر يعقوب الذي أحبه.
5 صعد الله وسط الهتافات
صعد الرب وسط أصوات الأبواق.
6 رنموا لله رنموا
رنموا لملكنا رنموا.
7 لأن الله ملك الأرض كلها
رنموا له بمزمور.
8 الله يملك على الشعوب
الله جالس على عرشه المقدس.
9 رؤساء الشعوب اجتمعوا
مع شعب إله إبراهيم
لأن ملوك الأرض هم لله
وهو متعال جدا.

مزمور ٤٨.

أغنية لبني قورح. مزمور على أنغام «الخمر الجديدة».

1 الرب عظيم ويستحق كل الحمد
في مدينة إلهنا على جبل قدسه.
2 جبل صهيون الجميل الارتفاع
فرح الأرض كلها
وفيه قصور الملك العظيم.
3 الله في قصورها
معروف ملجأ حصين.
4 اجتمع الملوك
وتقدموا معا.
5 رأوا فتعجبوا
وارتاعوا وهربوا.
6 ارتعدت فرائصهم
وتلوت أوجاع كأوجاع المرأة في المخاض.
7 كما تحطم سفن ترشيش
بريح شرقية.
8 كما سمعنا كذلك رأينا
في مدينة الرب القدير
في مدينة إلهنا
التي يثبتها الله إلى الأبد.
9 في هيكلك يا الله
نتأمل في محبتك.
10 كما يليق اسمك يا الله
تستحق التسبيح
إلى أقاصي الأرض.
يداك مملوءتان بالبر.
11 ليفرح جبل صهيون
وتبتهج مدن يهوذا
بسبب أحكامك العادلة.
12 طوفوا حول صهيون
وعدوا أبراجها.

(9) مز 9: 7–9. 72: 4. (10) مز 9: 16. 18. 11. مز 65: 7. (11) مز 5: 4–6. تث 22: 32. مز 89: 29. 7: 32. (12) مز 68: 35.
(1) مز 48: 1. مز 3: 9. (3) مز 46: 9. مز 39: 9. (4) مز 38: 12. 13. 39: 4. (5) تث 46: 12. مز 13: 3. أي 51: 39.
أي 25: 15. أخبار الأيام الثاني 14: 10. 16: 19. مز 23: 30. مز 73: 10. (10) مز 101: 8. أي 48: 25. مز 89: 17. 148: 14.

1 عبارة غير واضحة. 2 أو: يحدثني. 3 أو: أخبية.

תהלים לה.

לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבָי לְחָם אֶת לֹחֲמָי׃

1 תְּפֹשׂ מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדפי אָמַר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתְךָ אָנִי׃
2 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
3 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
4 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדפם׃
5 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
6 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ׃
7 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
8 כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
9 יָקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
10 מְשַׁלְּמִים אֵלַי רָעָה תַּכּוֹל לְנַפְשִׁי׃
11 וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃
12 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
13 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסְפוּ עָלַי נכים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
14 נִסּוּנִי חַנְפֵי לָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
15 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
16 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
17 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר וְשֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃
18 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן׃
19 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
20 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
21 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃

תהלים לה. לו.

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃

1 נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
2 כִּי חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
3 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל הִשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
4 אָוֶן יְחַשֵּׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
5 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים׃
6 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
7 מָה יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
8 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃
10 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב׃
11 אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃
12 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

תהלים לו.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד׃

1 אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
4 וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
5 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
7 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּאִישׁ מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
8 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
9 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ׃
10 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
11 וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃

(1) תה. 3: 4.
(2) תה. 50: 15. דב. 26: 9. 16.
(3) תה. 142: 3. 143: 4.
(5) שה. 32: 7. תה. 143: 5. דב. 51: 9.
(6) תה. 42: 8. 4: 4.
(7) תה. 74: 1. 85: 1.
(8) מש. 9: 6.
(9) דב. 49: 15.
(10) תה. 31: 22.
(11) תה. 143: 5.
(13) תה. 73: 17. תה. 15: 11.
(15) תה. 6: 6. שה. 9: 29.
(16) תה. 14: 21. תה. 3: 15. 16. תה. 114: 3. שה. 3: 8. תה.
(17) ד. תה. 22: 15. שה. 3: 11.
(18) תה. 97: 4. ד. תה. 22: 8.

(19) שה. 3: 15. תה. 14: 23.
(5) תה. 147: 19. שה. 4: 9. 14. תה. 4: 6. 7.
(20) תה. 13: 21. 14: 19. תה. 78: 52. 80: 1. שה. 63: 11. 12. תה. 12: 13.

(1) שה. 51: 4.
(2) תה. 49: 4. תה. 13: 35.
(3) תה. 44: 1.
(4) שה. 4: 9. 6: 7. תה. 1: 3. תה. 12: 26. 27. 13: 8.
6. 9: 13. 27. 31: 33. 3. 34: 9. 18. תה. 32: 9. 33. 3. 34: 9. שה. 9: 6. 13. 27. תה. 68: 6. 78: 37. ד. דב. 20: 33.
(10) ד. תה. 17: 15.
(11) תה. 106: 13.

ויחי יעקב בארץ מצרים
ויפרו וירבו מאד׃
28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו
שבע שנים ומאת שנה וארבעים שנה׃
29 ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו
אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת
אל נא תקברני במצרים׃
30 ושכבתי עם אבתי
ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
31 ויאמר השבעה לי
וישבע לו
וישתחו ישראל על ראש המטה׃
48 ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים׃
2 ויגד ליעקב
ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על המטה׃
3 ויעקב אמר אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען
ויברך אתי׃
4 ויאמר אלי
הנני מפרך והרבתיך
ונתתיך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם׃
5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד באי אליך מצרימה
לי הם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו
על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
7 ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת הארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם׃
8 וירא ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה׃
9 ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי
ואברכם׃
10 ועיני ישראל כבדו מזקנה
לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו
וישק להם ויחבק להם׃
11 ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה׃
13 ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו מנגד לשמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו מנגד לימין ישראל
ויגש אליו׃
14 וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש מנשה
שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך את יוסף
ויאמר
האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו
אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את הנערים
ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף
כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים
וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה על ראש מנשה׃
18 ויאמר יוסף אל אביו
לא כן אבי
כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו׃
19 וימאן אביו
ויאמר
ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא
לאמר
בך יברך ישראל
לאמר
ישמך אלהים כאפרים וכמנשה׃
וישם את אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל יוסף
הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם
והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי׃
49 ויקרא יעקב אל בניו
ויאמר
האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
2 הקבצו ושמעו בני יעקב
והקשיבו אל ישראל אביכם׃
3 ראובן בכרי אתה
כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז׃
4 פחז כמים אל תותר
כי עלית משכבי אביך
אז חללת יצועי עלה׃
5 שמעון ולוי אחים
כלי חמס מכרתיהם׃
6 בסדם אל תבא נפשי
באסיפם אל תחד כבודי
כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור׃
7 ארור אפם כי עז
ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב
ואפיצם בישראל׃
8 יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בערף אויביך
ישתחוו לך בני אביך׃
9 גור אריה יהודה
מטרף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו׃
10 לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים׃
11 אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבושו
ובדם ענבים סותה׃
12 חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב׃
13 זבולן לחוף ימים ישכון
והוא לחוף אניות
וירכתו על צידן׃
14 יששכר חמר גרם
רבץ בין המשפתים׃
15 וירא מנוחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל
ויהי למס עבד׃
16 דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל׃
17 יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס
ויפל רכבו אחור׃
18 לישועתך קויתי יהוה׃
19 גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב׃
20 מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך׃
21 נפתלי אילה שלחה
הנתן אמרי שפר׃
22 בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי שור׃
23 וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים׃
24 ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרועי ידיו
מידי אביר יעקב
משם רעה אבן ישראל׃
25 מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת
ברכת שדים ורחם׃
26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם
תהיין לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו׃
27 בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל׃
28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר דבר להם אביהם

(12) שם. שם. 7–12. בד.
32: 3. שה. 13. 22. שם. 78:
43: נד. 19: 11. 13. שו. 30:
14.
(13) שם. 14. 21. 15. 8. שם.
33: 7.
(14) שם. 13. 21. 14. 24.
שם. 105: 39.
(15) שם. 17. 6. שה. 20:
11. שם. 105: 41. ו. שה. 10:
4.
(16) שה. 9: 21. שם. 105: 41.
(17) שה. 9: 22. שם. 95: 8.
בד. 3: 16.
(18) שם. 16: 2.
(19) שה. 11: 4.
(20) שם. 17: 6. שה. 20: 11.
(21) שה. 11: 1. 10.
(22) בד. 3: 18. שמה. 5.
(23) בד. 7: 11. שלו. 3: 10.
(24) שם. 16: 4. 14. שם.
105: 40. שמה. 6: 31. ו. שה.
10: 3.
(25) שם. 103: 20.
(26) שה. 11: 31.
(29) שה. 11: 20.
(30) שה. 11: 33.
(32) שה. שם. 14. 16. 17.
78: 22.
(33) שה. 14: 20. 35. 26:
64. 65.
(34) שה. 5: 15.
(35) שה. 32: 4. 15. 31.
שם. 15: 13. שה. 7: 8. נד.
41: 14. 44: 6. 63: 9.
(36) שו. 33: 31.
(37) שם. 78: 8.
(38) שה. 14: 18. 20. נד.
48: 9. ו. שלו. 21: 29.
(39) שם. 103: 14. 16. בד.
3: שמה. 3: 6. נשה. 7: 7.
16. שה. 4: 14.
(40) שם. 78. 17. 95: 9. 10.
נד. 7: 13. 63: 10. יא. 4:
30. בד. 3: 16. 17.
(41) שה. 14: 22. שה. 6:
16. שם. 78: 20.
(43) שם. 78: 12. 105: 27.
מבד.
(44) .שה. 7: 20. שם. 105:
29.
(45) שה. 8: 24. שם. 105:
31. שה. 8: 6. שם. 105:
30.
(46) שה. 10: 13. 15. שם.
105: 34. 35.

ולקחתי.
47 מוסר תשנא לי
ותשלח דברי.
48 אם ראית גנב ותרץ עמו
וחלקך עם מנאפים.
49 פיך שלחת ברעה
ולשונך תכרוך מרמה.
50 תשב באחיך תדבר
בבן אמך תתן דופי.
51 אלה עשית ואחריש
היות היית כמוני.
אוכיחך ואערכה לנגד עיניך.
52 בינו נא זאת שכחי אל
פן אטרף ואין מציל.
53 זובח תודה יכבדני
ושם דרך אראנו ישע אלהים.

נא
1 לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע.
2 חנני אלהים כחסדך
כרוב רחמיך מחה פשעי.
3 הרבה כבסני מעוני
ומחטאתי טהרני.
4 כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד.
5 לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי.
למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך.
6 הן בעון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי.
7 הן אמת חפצת בטוח
ובסתם חכמה תודיעני.
8 תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין.

(47) תה. 9: 23. 25. הר. 19: 51. הר. 136: 21. 22. 105: 33.
(48) תה. 9: 23-25. הר. 105: 32.
(50) תה. 9: 3. 6.
(51) תה. 12: 29. הר. 105: 36. 136: 10. 106: 22.
(52) הר. 77: 20.
(53) תה. 14: 19. 20. 27. 28. 15: 10.
(54) תה. 15: 17. הר. 3: 44.
(55) הר. 44: 2. תה. 13: 7. 18. 22. 25. 10. 63: 2. 4. 1. תה. 11: 7. 12: 31. 2: 12. 20. שה. 20: 28. הה. 12: 29. 105: 36. 106: 10. 22. 77: 20. 14: 19. 20. 27. 28. 15: 10. 18: 30. (61) ישי. 4: 10. (62) 1. בת. 4: 10. (63) וי. 7: 34. 16: 9. 25: 10. (64) 1. בת. 4: 11. 22: 18. 27: 15. שמ. 24: 23. (65) הר. 44: 23. בר. 42: 13. (66) 1. בת. 5: 6. 12. 6: 4. (68) הר. 87: 2. (69) 1. תה. תה. 6. (70) 1. בת. 16: 11. 12. ד. בת. 7: 8. (71) דה. 33: 13. בר. 40: 11. ד. בת. 5: 2. 1. בת. 2: (72) 1. תה. 9: 4.

(1) תה. 15: 17. הר. 74: 2. 7. ד. תה. 25: 9. 10. ד. 36: 19. הר. 3: 12. (2) וי. 7: 33. 16: 4. 34: 20. (3) הר. 141: 7. וי. 14: 16. 4. יחה. 11: 9. (4) הר. 44: 13. 80: 6. (5) הר. 74: 1. 9. 10. 85: 5. 46. יש. 1: 18. 3: 8. (6) וי. 10: 25. יחה. 16: 1. בר. 45: 4. 5. ד. הש. 1: 8. הר. 53: 4. (8) בר. 64: 9. בר. 28: 43. הר. 142: 6.

חַטָּאתִי וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי.
9 אָמַרְתִּי: אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ
עֲוֹן חַטָּאתִי. סֶלָה.
10 עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק
לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ.
11 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה.
12 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי.
13 אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ
לִבְלִי קְרֹב אֵלֶיךָ.
14 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ.
15 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב.

מזמור: ל.

לְדָוִד שִׁיר חֲנֻכַּת הַבָּיִת. אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי
וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי.
1 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי.
2 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בּוֹר.
3 זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ.
4 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר
רִנָּה.
5 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם.
6 יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ
הָיִיתִי נִבְהָל.
7 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן.
8 מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד
אֲמִתֶּךָ.
9 שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי.
10 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי
שִׂמְחָה.
11 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם
אוֹדֶךָּ.

מזמור: לא.

לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל
אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ תְּפַלְּטֵנִי.
1 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מַהֵר הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז
לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי.
2 כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי
וּתְנַהֲלֵנִי.
3 תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי.
4 בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת.
5 שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי.
6 אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי
יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
7 וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי.
8 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי
וּבִטְנִי.
9 כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וְשָׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹּחִי
וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ.
10 מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לְמַכָּרַי
רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי.
11 נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד.
12 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יָחַד
עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ.
13 וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה.
14 בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי.
15 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ.
16 יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ
לִשְׁאוֹל.
17 תֶּאֱלַמְנָה שִׂפְתֵי שֶׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק
בְּגַאֲוָה וּבוּז.
18 מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים
בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם.
19 תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרַכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה
מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת.

(9) ד. דבר. 14: 11. וֹ. 14: 21.
(10) מז. 42: 10. 115: 2.
(11) מז. 102: 20.
(12) בר. 4: 15. נב. 65: 6. 7. וֹ. 32: 18. כה. 6: 38. מז. 74: 18. 22.
(13) מז. 74: 1. 95: 7. 100: 3. נב. 43: 21.

(1) מז. 77: 20. מש. 25: 20. 22. ו. ענה. 4: 4. ד. ענה. 6: 2. מז. 99: 1. שה. 33: 2. 50: 2. 94: 1.
(2) שה. 2: 18–23.
(3) מז. 80: 7. 19. 108. 5: 21. שה. 6: 25. מז. 4: 6. 67: 1.
(4) מז. 74: 1.
(5) מז. 42: 3. 102: 9. נב. 30: 20.
(6) מז. 44: 13. 79: 4.
(7) מז. 80: 3. 19.
(8) נב. 5: 1. 7. וֹ. 2: 21. שה. 15: 6. 17: 6. 19: 10. מז. 44: 2. 78: 55.
(9) מש. 23: 28. מה. 24: 12.
(11) מז. 72: 8.
(12) מז. 89: 40. 41. נב. 5: 5. דבה. 2: 2.
(14) נב. 63: 15.
(15) נב. 49: 5.
(16) מז. 39: 11. 76: 7.
(17) מז. 89: 21.
(19) מז. 80: 3. 7.

(4) חב. 23: 24. שה. 10: 10.
(5) מז. 114: 1.
(6) נב. 9: 4. 10: 27. מש. 1: 14.
(7) מש. 2: 23. 14: 10. מז. 50: 15. מש. 19: 17. 19: 6. 7. שה. 20: 13.
(8) מז. 50: 7.

9 כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ׃ תּוֹשִׁיבֵנִי
וְלֹא אֶחְסֶה לְזֹאת׃
10 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ הַמַּעֲלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב־פִּיךָ
וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃
11 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
12 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי
יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
13 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ
וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
14 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ
וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃
15 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה[1]
וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

מזמור: קה.

16 כִּי אִם־בְּכָל־לֵב דּוֹרְשָׁי׃ יִמְצָאוּם
וְלֹא־יִכָּשְׁלוּ בְּמִשְׁפָּטֵי׃

מזמור: קו.

הללויה׃

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב׃ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה׃ יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃
3 אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט׃ עֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל־עֵת׃
4 זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ׃ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
5 לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ׃ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ׃
הִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ׃
6 חָטָאנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ׃ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
7 אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא־הִשְׂכִּילוּ נִפְלָאוֹתֶיךָ׃
לֹא זָכְרוּ אֶת־רֹב חֲסָדֶיךָ׃ וַיַּמְרוּ עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃
8 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ׃ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃
9 וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב׃ וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃
10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא׃ וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃
11 וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם׃ אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃
12 וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו׃ יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ׃
13 מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו׃ לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃
14 וַיִּתְאַוּוּ תַּאֲוָה בַּמִּדְבָּר׃ וַיְנַסּוּ־אֵל בִּישִׁימוֹן׃
15 וַיִּתֵּן לָהֶם שֵׁלָתָם׃ וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃
16 וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה׃ לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃
17 תִּפְתַּח־אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן׃ וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם׃
18 וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם׃ לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃

[1] מ: חֵלֶב חִטָּה.

(9) תה. 20: 3. 5. דב. 32: 12. נד. 43: 12.
(10) תה. 20: 2. תע. 37: 3. 4. שמ. 15: 7. זק. 3: 20.
(11) תה. 32: 1. דב. 32: 15. 18.
(12) בר. 7: 42. 14: 16. שׁ. 24: 1. 26.
(13) דב. 5: 29. 10: 12. 13. 32: 29. נד. 48: 18.
(15) תע. 18: 44. 45. שׁ. 1: 30. תע. 66: 3.

(16) דב. 32: 13. 14. תע. 147: 14. שׁב. 29: 6.

(1) ד. דְּבַר. 19: 6. תמה. 5: 8. תה. 21: 6. 22: 28.
(2) דב. 1: 17. ד. דְּבַר. 19: 7. תהל. 18: 5.
(3) אי. 22: 3.
(4) שמ. 29: 12. תהל. 24: 11. תה. 3: 1.
(5) תע. 11: 3. 75: 3.
(6) תה. 22: 9. 28. תע. 82: 1. תה. 10: 34.
(7) שמ. 21: 32. תע. 49: 12. שו. 31: 14.
(8) תה. 7: 2. 7. תע. 2: 8. תהל. 11: 15.
(9) ד. תה. 9: 37. בר. 18: 17.
(10) תע. 7: 25. 8: 12. 21. 35: 13. נד. 14. 13: 17. תע. 32: 22.
(11) ש. 7: 4. 15. 21. 5: 21.
(12) תע. 59: 13. 7: 22. 9: 8.
(13) ד. דְּבַר. 20: 1. 10. 11.
(14) תה. 31: 7. ש. 25: 8.
(15) שמ. 9: 17.
(16) תע. 35: 4. 26.
(18) תע. 59: 13. תה. 18: 3. 92: 8.

תהלים נב.

לַמְנַצֵּחַ׃ לְדָוִד׃ מַשְׂכִּיל׃ בְּבוֹא דֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד בֵּית אֲבִימֶלֶךְ׃

1 לָמָּה תִתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד־אֵל כָּל־הַיּוֹם׃
2 הוֹוֹת׀ תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מַלְגִּיעַ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃
3 אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃
4 אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן מִרְמָה׃
5 גַּם־יִתֹּצְךָ אֵל לָנֶצַח יִסָּחֲךָ וְיִסָּעֲךָ מֵאֹהֶל וְשַׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃
6 וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ׃
7 הֵן־זֶה הַגֶּבֶר לֹא־שָׂם אֱלֹהִים מָעֻזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִתְעֹז בְּהַוֹּתוֹ׃
8 וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד־אֵל לְעוֹלָם וָעֶד׃
9 אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֶקַּוֶּה־שֵׁם כִּי־טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

תהלים נג.

לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃
2 אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃
3 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד׃
4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃
5 שָׁם פָּחַד פָּחַד לֹא־הָיָה פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם׃
6 מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

תהלים נד.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃
2 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תָּדִינֵנִי׃
3 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי׃
4 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃
5 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃
6 יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃
7 בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃
8 כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

תהלים נה.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם מֵחֲלָתָה לְבַקָּשִׁי׃
2 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃
3 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי־מוֹטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃
4 לִבִּי חוֹלָל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃
5 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃
6 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃
7 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃
8 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃
9 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃
10 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃
11 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מִרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃
12 כִּי לֹא־אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃
13 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃
14 אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סּוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
15 יָשֹׁד מָוֶת עֲלֵימוֹ יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
16 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃
17 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃
18 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
19 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
20 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃
21 חָלְקוּ חֶמְאַת פִּיו וּקְרָב לִבּוֹ רָכּוּ שִׁמְנִים מִדְיָנָיו וְהֵם פְּתִחוֹת׃
22 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
23 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃

תהלים נו.

לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אִלֶּם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃

1 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֹחֲמָם יְעִיקֵנִי׃
2 שָׁאֲפוּ שֹׁרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃
3 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃
4 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
5 כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃
6 יָגוּרוּ יִצְפֹּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃
7 עַל־אָוֶן פַּלֵּט־לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃
8 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃
9 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃
10 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃
11 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃
12 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃
13 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

תהלים נז.

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃

1 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי־בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבָר הַוּוֹת׃
2 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃
3 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃
4 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃
5 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
6 רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שָׁחוּ לְפָנַי כָּרוּ בוֹר נָפְלוּ בְתוֹכוֹ סֶלָה׃
7 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃
8 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃
9 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
10 כִּי־גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃
11 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

תהלים נח.

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃

1 הַאַף אֻמָּם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי־אָדָם׃
2 אַף בְּלֵבָב פְּעָלוֹת תְּפַלֵּסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם תְּאַזֵּנוּן בָּאָרֶץ׃
3 זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃
4 חֲמַת־לָהֶם כִּדְמוּת חֵמָה כְּמוֹ־נָחָשׁ חֵרֵשׁ יִפְתֶּה אָזְנוֹ׃
5 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
6 אֱלֹהִים הֲרָס מוֹתָם בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃
7 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ־מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ דָרַךְ יַעֲמֹס חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃

(1) תה. 27: 4.
(2) תה. 42: 1. 2. 63: 1. 73: 20. 119: 26.
(4) תה. 65: 4.
(6) ד. ישע. 5: 22. 23.
(7) יחז. 4: 18. ד. יש. 3: 18. דה. 16: 16. יש. 14: 16. 18. 16: 16. 18. 16: 16. 18. 16

הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

קיד

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קטו

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָ͏ִם הַלְלוּיָהּ׃

קטז

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיז

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה

15 מִצְוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃
17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

קכ.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃

1 אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃
2 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃
3 מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃
4 חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
5 אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃
6 רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
7 אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃

1 אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃
2 עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
3 אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃
4 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃
5 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃
6 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
7 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃
8 יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

קכב.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃

1 שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃
2 עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
3 יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃
4 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
5 כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃
6 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
7 יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
8 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃
9 לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

קכג.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃

1 אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ׃
3 כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃
4 חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז׃
5 רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים לוּז הַגֵּאִים׃

קכד.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃

1 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃
2 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃
3 אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
4 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃
5 אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃
6 בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃
7 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃
8 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קכה.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃

1 הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃
2 יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
3 כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃
4 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃
5 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

קכו.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃

1 בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃
2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃
3 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
4 שׁוּבָה יְהוָה אֶת שבותנו [שְׁבִיתֵנוּ] כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
5 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
6 הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

(15) שה. 6: 4.
(17) שם. 22: 16.
(18) שה. 19: 13. שם. 31: 11. 38: 11.

(1) שם. 101: 1. 89: 4. 119: 90.
(2) שם. 119: 89.
(3) 1. שה. 8: 16. בר. 42: 1. ב. בא. 7: 11. שה. 1: 6. דב. 17: 10. שה. 15: 30. 9. שו. 34: 23. שה. 3: 5.
(4) שם. 89: 1. 29. 36. כה. 1: 32. 33.
(5) שם. 19: 1. 97: 6. כלא. 7: 10–12. שם. 89: 7.
(6) שם. 40: 5. 71: 19. 86: 8. 113: 5.
(7) שם. 76: 7. 11.
(8) שה. 15: 11. 1. א. בא. 2: 2. שם. 35: 10. 71: 19.
(9) שם. 65: 7. 93: 3. 4. 107: 29.
(10) שה. 14: 26–28. שם. 87: 4. בר. 30: 7. 51: 9.
(11) בה. 1: 1. 1. בא. 29: 11. שם. 24: 1. 2. 50: 12.
(12) שה. 26: 7. שה. 19: 22. 12: 1.
(14) שם. 97: 2. 85: 13.
(15) שה. 10: 10. 23: 21. שם. 98: 6. 4: 6. 44: 3.
(17) שם. 89: 24. 75: 10. 92: 10. 132: 17.
(18) שם. 47: 9.
(19) שם. 89: 3. 1. שה. 11: 34.
(20) 1. שה. 16: 1. 12.
(21) שם. 80: 17.
(22) ב. שה. 7: 13.
(23) ב. שה. 7: 9.
(24) שם. 61: 7. 89: 17.
(25) שם. 72: 8. 80: 11.
(26) ב. שה. 7: 14. 1. בא. 10: 22. ב. שה. 22: 47.
(27) שם. 2: 7. שה. 1: 15. 18. שה. 24: 7.
(28) בר. 55: 3. שם. 89: 34.
(29) שם. 89: 4. 36. בר. 9: 7. בא. 33: 17. שה. 11: 21.
(30) ב. שה. 7: 14. שם. 119: 53. בא. 9: 13.

[1] מ: פְּקוּדֶיךָ. [2] מ: פִּקּוּדֶיךָ.

32 ויאמר אליהם קחו את
אחיכם׃
33 ויאמר יוסף אם ככה אתם עשים
אחד מכם אסרו בבית משמרתכם
ואתם לכו הביאו שבר לרעבון
34 בתיכם׃ והביאו את אחיכם הקטן
אלי ויאמן דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן׃
35 ויאמרו איש אל אחיו
אבן כספנו הנה בשקו׃
36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
ואת בנימין תקחו עלי היו כל
37 אלה׃ ויאמר ראובן אל אביו לאמר
את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי
38 ואני אשיבנו אליך׃ ויאמר לא ירד
בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר ופקחה אסון בדרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי
ברעה שאולה׃

מב א וירא יעקב כי יש שבר במצרים
ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃
2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ושברו לנו
משם ונחיה ולא נמות׃ וירדו
3 עשרת אחי יוסף לשבר בר
4 ממצרים׃ ואת בנימין אחי יוסף
לא שלח יעקב עם אחיו כי אמר
5 פן יאסון׃ ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב
6 בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט
על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו
7 לו אפים ארצה׃ ויראם יוסף
ויכרם ויתנכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אליהם מאין
באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר
8 אכל׃ ויכר יוסף את אחיו והם
9 לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את
החלמות אשר חלם להם ויאמר
אליהם מרגלים אתם לראות את
10 ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו
לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים
לא היו עבדיך מרגלים׃

(32) ד. יחס. 7: 14. 1. מל. 9. 60: 1. 10. הש. 32: 19. 11: 31.
(33) ד. יחס. 7: 13.
(35) יחס. 4: 2.
(36) ד. יחס. 7: 16. כה. 1: 3. מש. 12: 34. מד. 89: 4. 29. 72: 5. 17. 1א. 33: 20.
(38) 1. בכר. 28: 9. מד. 44: 29. 42: 4. 37: 35.

(39) מד. 74: 7. 1מל. 5: 10. 31: 11.
(40) מד. 80: 12.
(41) מד. 44: 13. 79: 4.
(44) מד. 89: 39.
(46) מד. 70: 5. 78: 63.
(47) 1מש. 7: 7. 10: 9. 14: 1. מד. 59: 78. מד.

1. מד. 39: 5. 119: 84
(48) מד. 44: 9. ב 11: 5.
(49) ד. יחס. 7: 1מ. 55: 3. מד. 54: 5.
(50) מד. 69: 9. 19.
(51) מד. 74: 22.
(52) מד. 41: 13.

(1) מד. 33: 27. מש. 11: 16. 20. (2) מכל. 8: 25. 26.
(3) בר. 3: 19. מש. 12: 7. (4) ד. קה. 3: 8.
(5) מד. 73: 20. 103: 15. 1מ. 6: 40.
(6) מד. 92: 7. 1מש. 14: 2.
(8) מד. 50: 21. 1א. 16: 17. מד. 19: 12.

וּמִי חֹנֵן מִבְּלִי מוּסָר׃
12 כִּי־אַתָּה תְּפַרֵּק מִפְּחַד (כ)׃
וְאֹהֶל לְלֹא תִּמּוֹט׃
13 כִּי נָשָׂא אֹהֲלִי בְּלִי מֵתִים׃
סַפֹּתַי לֹא תִּקָּרַעְנָה׃
14 כִּי לֹא תִּסַּע כִּי אִם־בְּמוֹת׃
וּמִתְרַפֵּס לֹא יִתְרַפֵּס׃
15 כִּי־אַתָּה לֹא תִּשְׁמִיעֵנִי רִנָּה וְתוֹדָה׃
עַם חוֹגֵג׃
16 כִּי אֵין לְךָ לְהַרְפּוֹת לְהַשְׁמִיד׃
וְלֹא לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
17 כִּי לֹא אֶכְלֶה לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
וְלֹא לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃

מזמור ל״ו.

1 כִּי־אַתָּה הוֹשַׁעְתָּנִי לְהַרְחִיק׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
2 [1]כִּי אֵין לְךָ לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
3 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
4 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
5 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
6 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
7 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
8 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
9 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
10 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
11 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃

מזמור ל״ד.

לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃

1 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
2 [1]לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
3 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
4 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
5 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
6 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
7 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
8 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
9 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
10 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
11 לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃
לְהַרְחִיק לְהַרְחִיק לְךָ לְהָרַע׃

---

[1] מ: לְהַרְחִיק. [2] מ: לְהַרְחִיק.

(12) לְהַרְחִיק. 39: 4.
(13) לְהַרְחִיק. 32: 36. לְהַרְחִיק. 135: 14.
(14) לְהַרְחִיק. 85: 6. 149: 2.
(16) לְהַרְחִיק. 3: 2.
(17) לְהַרְחִיק. 27: 4. לְהַרְחִיק. 26: 12.

---

(1) לְהַרְחִיק. 27: 5. 31: 20. 32: 7. לְהַרְחִיק. 17: 8.
(2) לְהַרְחִיק. 142: 5.
(3) לְהַרְחִיק. 124: 7.
(4) לְהַרְחִיק. 17: 8. 57: 1. 61: 4. 4.
(5) לְהַרְחִיק. 5: 19. לְהַרְחִיק. לְהַרְחִיק. 112: 7. 121: 6. לְהַרְחִיק. 3: 23. 24. לְהַרְחִיק. 43: 2.
(8) לְהַרְחִיק. 37: 34. לְהַרְחִיק. 1: 5.
(9) לְהַרְחִיק. 91: 2. 71: 3. 90: 1.
(10) לְהַרְחִיק. 12: 21.
(11) לְהַרְחִיק. 34: 7. 71: 3. לְהַרְחִיק. 4: 6. לְהַרְחִיק. 4: 10. 11. לְהַרְחִיק. 1: 14.
(12) לְהַרְחִיק. 5: 23. לְהַרְחִיק. 37: 24.
(14) לְהַרְחִיק. 9: 10.
(15) לְהַרְחִיק. 50: 15. לְהַרְחִיק. 43: 2. 37: 1. 2. 35. 38. לְהַרְחִיק. 12: 1. 2. לְהַרְחִיק. 3: 15.
(16) לְהַרְחִיק. 3: 2.

---

(1) לְהַרְחִיק. 147: 1.
(2) לְהַרְחִיק. 89: 1.
(3) לְהַרְחִיק. 23: 5. לְהַרְחִיק. 33: 2. 9: 16.
(5) לְהַרְחִיק. 40: 5. 139: 17. לְהַרְחִיק. 28: 29. לְהַרְחִיק. 11: 33. 34.
(6) לְהַרְחִיק. 73: 22. 94: 8.
(7) לְהַרְחִיק. 12: 6. 21: 7. לְהַרְחִיק. 8. 2. 1. 2. 35. 38. לְהַרְחִיק. 12: 1. 2. לְהַרְחִיק. 3: 15. 18. 56: 2. 83: 18. 10.
(9) לְהַרְחִיק. 68: 1. 89: 10.
(10) לְהַרְחִיק. 89: 17. 24. 23: 5. 10. 150: 7. 54: 7. 112: 8.
(11) לְהַרְחִיק. 27: 5. 10. 37: 9. 22. 25: 6. 7. 34: 23. 41: 10. 119: 121. 122. 132. 140. 146. 154. 170. 173. 176.

12 וְיִבְחַר־לוֹ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי־טוֹבָה הִיא בְּעֵינָיו
לֹא יָדַע לָלֶכֶת אַחֲרֵי־כֵן׃
13 וַיִּתֵּן אֶת־בְּנוֹתָיו לְאִשָּׁה וְאֶת־בִּתּוֹ לְאִשָּׁה
לְחָתָן לְאִישׁ מִצְרַיִם׃
14 וַיִּתְגַּדֵּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּרְבֶּה וַיַּעְצֹם מְאֹד
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃
15 וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא׃

מזמורים קכא.

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃
2 עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
3 אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃
4 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃
5 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃
6 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
7 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
8 יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

מזמורים קכב.

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית־יְהוָה נֵלֵךְ׃
2 עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
3 יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃
4 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
5 כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃
6 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
7 יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
8 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃
9 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

מזמורים קכג.

1 אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃
3 חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז׃
4 רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃

מזמורים קכד.

1 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
2 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃
3 אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
4 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃
5 אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃
6 בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃
7 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃
8 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

מזמורים קכה.

1 הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃
2 יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
3 כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים
בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃
4 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃
5 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

מזמורים קכו.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃
2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃
3 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
4 שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שבותנו כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
5 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
6 הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

מזמורים קכז.

1 שִׁיר לִשְׁלֹמֹה אִם־יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃
2 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כִּי־כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃
3 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃
4 כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃
5 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

מזמורים קכח.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃
2 יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
3 אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
4 הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
5 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
6 וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

מזמורים קכט.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
2 רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃
3 עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנְיוֹתָם׃
4 יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃
5 יֵבשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל־שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
6 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃
7 שֶׁלֹּא מָלֵא קוֹצְרוֹ כַּפּוֹ וְחִצְנוֹ מְעֹמֵר׃
8 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

מזמורים קל.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
2 אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
3 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃
4 כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
5 קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
6 נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
7 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃
8 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

מזמורים קלא.

1 שִׁיר לְדָוִד יְהוָה לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
2 אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃
3 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

מזמורים קלב.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עָנּוֹתוֹ׃
2 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
3 אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃
4 אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃
5 עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
6 הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃
7 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
8 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃
9 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
10 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
12 אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃
13 כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
14 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃
15 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
16 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רָנֹן יְרַנֵּנוּ׃
17 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃
18 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

מזמורים קלג.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃
2 כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל־הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃
3 כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

מזמורים קלד.

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃
2 שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
3 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

מזמורים קלה.

1 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃
2 שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃
3 הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים׃
4 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃
5 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃
6 כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם בָּאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃
7 מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃
8 אֲשֶׁר הִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃
9 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃
10 אֲשֶׁר הִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃
11 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃
12 וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
13 יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
14 כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃
15 עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
16 פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
17 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃
18 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
19 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
20 בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
21 בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָ͏ִם הַלְלוּיָהּ׃

מזמורים קלו.

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
3 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
4 לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
5 לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
6 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
7 לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
8 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
9 אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
10 לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
11 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
12 בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
13 לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
14 וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
15 וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
16 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
17 לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
18 וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
19 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
20 וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
21 וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
22 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
23 שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
24 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
25 נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
26 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מזמורים קלז.

1 עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן׃
2 עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃
3 כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן׃
4 אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר׃
5 אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃
6 תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃
7 זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃
8 בַּת־בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיִּשַּׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃
9 אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃

מזמורים קלח.

1 לְדָוִד אוֹדְךָ בְכָל־לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ׃
2 אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל־שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃
3 בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז׃
4 יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי־פִיךָ׃
5 וְיָשִׁירוּ בִּדְרָכֵי יְהוָה כִּי גְדוֹל כְּבוֹד יְהוָה׃
6 כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק יְדָעֶנּוּ׃
7 אִם־אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ׃
8 יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תֶּרֶף׃

מזמורים קלט.

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְהוָה חְקַרְתַּנִי וַתֵּדָע׃
2 אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקִימִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק׃
3 אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל־דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה׃
4 כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ׃
5 אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃
6 פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ׃
7 אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָחָה׃
8 אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ׃
9 אֶשָּׂא כַנְפֵי־שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם׃
10 גַּם־שָׁם יָדְךָ תַּנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃
11 וָאֹמַר אַךְ־חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃
12 גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה׃
13 כִּי־אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃
14 אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃
15 לֹא־נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר עֻשֵּׂיתִי בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃
16 גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל־סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם׃
17 וְלִי מַה־יָּקָרוּ רֵעֶיךָ אֵל מַה־עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃
18 אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצוֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃
19 אִם־תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃
20 אֲשֶׁר יֹאמְרוּךָ לִמְזִמָּה נָשְׂאוּ לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃
21 הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא וּבְתַקּוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט׃
22 תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃
23 חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃
24 וּרְאֵה אִם־דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

מזמורים קמ.

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃
3 אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל־יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃
4 שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שִׂפְתוֹתָמוֹ סֶלָה׃
5 שָׁמְרֵנִי יְהוָה מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי׃
6 טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת יָדָי לְיַד מִכְשׁוֹל שָׁתוּ לִי סֶלָה׃
7 אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
8 יְהוָה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃
9 אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זִמָּתוֹ אַל־תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃
10 רֹאשׁ מְסִבָּי עְמַל שְׂפָתָמוֹ יְכַסֵּמוֹ׃
11 יִמֹּטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל־יָקוּמוּ׃
12 אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ חָמָס רָעָה יְצוֹדֶדְנּוּ לְמַדָּחֵי׃
13 יָדַעְתִּי כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים׃
14 אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃

מזמורים קמא.

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קָרָאתִיךָ חוּשָׁה לִי הַאֲזִינָה לְקוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ׃
2 תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׃
3 שִׁיתָה יְהוָה שֹׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל־דַּלְתוֹת שְׂפָתָי׃
4 אַל־תַּט לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת בְּרָשָׁע אֶת־אִישִׁים פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל־אֶלְקַח בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃
5 יַכֵּנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל־יָנִיעַ רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃
6 נִשְׁמְטוּ בִיַד־סְלָעֵי שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אִמְרַי כִּי נָעֵמוּ׃
7 כְּפֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ נְפוּצוּ עַצְמוֹתֵינוּ פִּי שְׁאוֹל׃
8 כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי בְּךָ חָסִיתִי אַל־תְּעַר נַפְשִׁי׃
9 שְׁמָרֵנִי מִיָּדִי פַח יָקְשׁוּ לִי וּמוֹקְשֵׁי פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
10 יִפְּלוּ בְמִכְמֹרָתָיו רְשָׁעִים יָחַד אֲנִי עָבֹר׃

מזמורים קמב.

1 מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְּפִלָּה׃
2 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃
3 אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו אַגִּיד׃
4 בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח זוּ אַהֲלֵךְ טָמְנוּ פַח לִי׃
5 הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין־לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃
6 זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃
7 הַקְשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
8 הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלָי׃

מזמורים קמג.

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנַי בֶּא

2 טוב לְהֹדוֹת לַיהוָה
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
4 עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל
עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
5 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
6 מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
7 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע
וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃
8 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃
9 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
10 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
11 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי
בַּלֹּתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃

מזמור: צב׃

1 טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
2 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
3 עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל
עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
4 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
5 מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
6 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע
וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃
7 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃
8 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
9 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
10 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי
בַּלֹּתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
11 וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי
בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
12 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
13 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
14 עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
15 לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה
צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

מזמור: צג׃

1 יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ
לָבַשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר
אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃
2 נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אָתָּה׃
3 נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
4 מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים
אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם
אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃
5 עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד
לְבֵיתְךָ נָאוָה קֹדֶשׁ
יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

מזמור: צד׃

1 אֵל נְקָמוֹת יְהוָה
אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
2 הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים׃
3 עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה
עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃
4 יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק
יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
5 עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ
וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃
6 אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
7 וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ
וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
8 בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם
וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
9 הֲנָטַע אֹזֶן בַּל יִשְׁמָע
אִם יוֹצֵר עַיִן בַּל יַבִּיט׃
10 הֲיֹסֵר גּוֹיִם בַּל יוֹכִיחַ
הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃
11 יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם
כִּי הֲבָלִים הֵמָּה׃

---

(3) שם. 96: 4. 97: 9. 135: 5.
(5) תה. 1: 9. 10.
(6) 1. שה. 6: 20.
(7) שם. 79: 13. 80: 1. 100: 3. תה. 3: 7. 15. 4: 7.
(8) תה. 17: 2. 7. שה. 14: 22. שה. 20: 13. שה. 6: 16.
(9) שה. 78: 18. 40. 56. 1. שה. 10: 9. שה. 14: 22.
(10) תה. 3: 10. 17.
(11) שה. 14: 23. 28. 30. תה. 13: 11. 18. 14: 3. 5.
(1) 1. דה. 16: 23–33. שה. 33: 3.
(4) שה. 145: 3. 18: 3. 95: 3. 15. 42: 5.
(5) דה. 10: 11. 12. שה. 115: 5.
(6) שה. 29: 2.
(7) שה. 29: 1. 2.
(9) שה. 29: 2. 110: 3.
(10) שה. 93: 1. 97: 1. תה. 11: 15. 19: 6. שה. 96: 13. 67: 4. 98: 9.

---

[1] מ: פיהמה.

(11) שה. 69: 34. 98: 7.
(13) שה. 67: 4. תה. 19: 11.
(1) שה. 96: 10. דה. 60: 9.
(2) 1. תה. 8: 12. שה. 18: 14. 89: 11.
(3) שה. 18: 8. 50: 3. דה. 7: 10. שה. 3: 5.
(4) תה. 19: 18. שה. 77: 18. 104: 32.
(5) דה. 5: 5. שה. 1: 4. שה. 1: 5.
(6) שה. 19: 1. 50: 6.
(7) תה. 20: 4. תה. 26: 1. שה. 5: 8. 27: 15. תה. 1: 6.
(9) שה. 83: 18. תה. 18: 11. שה. 95: 3. 96: 4.
(10) שה. 34: 14. 37: 27. 101: 3. תה. 5: 15. תי. 12: 9. שה. 31: 23. 37: 28. 145: 20. תהל. 2: 8. שה. 37: 39. 40. דה. 3: 28. 6: 22. 27.

אֲשֶׁר לֹא־בָזִיתִי כִּי שִׁקְּרוּנִי׃
11 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
12 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה מֵעוֹלָם וָאֶתְנֶחָם׃

סמך

סָמַכְתָּ יְדֶךָ עָלָי וּבִימִינְךָ תּוֹשִׁיעֵנִי׃
1 יְהוָה כִּלִּיתָה לְמַעַן אִמְרָתְךָ הָקִים דַּרְכִּי׃
חֵק תַּלְמִידֶיךָ יְדַעְתִּי כִּי עוֹלָם עֵדוֹתֶיךָ׃
2 יָסַרְתָּנִי יְהוָה כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
הוֹדִיעֵנִי דַּרְכֶּךָ וְאֶתְהַלֵּכָה בַּאֲמִתֶּךָ׃
3 יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
הוֹדֵנִי וְאֶדְרְשָׁה תּוֹרָתֶךָ׃
4 הָפֵר יְהוָה בְּיָדִי וְלֹא נָבָהָלְתִּי׃
מִשְׁפָּטֶיךָ לִמַּדְתָּנִי׃

ערב

עָרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
1 יְהוָה כִּלִּיתָה לְמַעַן אִמְרָתְךָ הָקִים דַּרְכִּי׃
עֵדוֹתֶיךָ יְדַעְתִּי כִּי עוֹלָם עֵדוֹתֶיךָ׃
2 יָסַרְתָּנִי יְהוָה כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
הוֹדִיעֵנִי דַּרְכֶּךָ וְאֶתְהַלֵּכָה בַּאֲמִתֶּךָ׃
3 יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
הוֹדֵנִי וְאֶדְרְשָׁה תּוֹרָתֶךָ׃
4 הָפֵר יְהוָה בְּיָדִי וְלֹא נָבָהָלְתִּי׃
מִשְׁפָּטֶיךָ לִמַּדְתָּנִי׃

רב

רַבּוּ עַל־שִׁבְעָה בְּיוֹם הַלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
1 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
2 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה יְתֵרָה׃
3 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

קרב

קְרֵבָה רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
1 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמָּרְךָ הַצִּילֵנִי׃
2 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
3 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
4 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
תִּחְיֶה נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי׃
5 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

שיר

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בַּצַּר־לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃
1 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃
2 מַה־יִּתֶּן לְךָ וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃
3 חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם־גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
4 אוֹיָה־לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃
5 רַבָּה שָּׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם־שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
6 אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

שא

שָׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃
1 עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
2 אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃
3 הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃
4 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃
5 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
6 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
7 יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

שמח

שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃
1 עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
2 יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃
3 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל׃
לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
4 כִּי־שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃
5 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
6 יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
7 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃
8 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

שמר

שָׁמַר יְהוָה צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
1 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃
2 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
3 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
4 יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

חנן

חָנֵּנִי יְהוָה חָנֵּנִי כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז׃
1 רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃
2 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
3 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃
4 אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
5 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃
6 אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים׃
7 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים׃
8 שְׁבָרָה הַפַּח וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃

בטח

בֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃
1 יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ׃
2 מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
3 כִּי לֹא־יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים׃
4 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃
5 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן׃
שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

שוב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃
1 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה׃
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃
2 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
3 שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שבותנו כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
4 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
5 הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

אם

אִם־יְהוָה לֹא־יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃
1 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כִּי־כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָה׃
2 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃
3 כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃
4 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

אשר

אַשְׁרֵי כָל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃
1 יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
2 אֵשֶׁת כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
3 הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
4 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
5 וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

צרר

צָרְרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
1 צָרְרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃
2 עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעַנּוֹתָם׃
3 יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃
4 יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל־שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
5 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃
6 שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃
7 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם׃
בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

ממעמקים

מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
1 אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
2 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃
3 כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
4 קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
5 נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
6 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃
7 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

גבה

גְּבַהּ לִבִּי לֹא־רָמוּ עֵינָי וְלֹא־הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
1 אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃
2 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
3 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עָנוֹתוֹ׃
4 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
5 אִם־אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃
6 אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃
7 עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
8 הִנֵּה־זֶּה שְׁמַעֲנוּהָ בְּאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃
9 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
10 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃
11 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
12 מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃
13 כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃
14 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃
15 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
16 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃
17 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃
18 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

הנה

הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃
1 כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל־הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃
2 כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃
3 הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃
4 שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
5 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

הבו

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
1 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃
2 קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
3 קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃
4 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
5 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃
6 קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
7 קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
8 קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
9 יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
10 יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

הללו

הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה׃
1 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
2 מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃
3 רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃
4 מִי כַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃
5 הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
6 מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃
7 לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
8 מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

בצאת

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
1 הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃
2 הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃
3 הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
4 מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃
5 הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
6 מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃
7 הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

לא

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃
1 לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
2 וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃
3 עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
4 פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
5 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
6 יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃
7 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
8 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
9 בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
10 יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
11 יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃
12 יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃
13 יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
14 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
15 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃
16 לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יֹרְדֵי דוּמָה׃
17 וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

אהבתי

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃
1 כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃
2 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃
3 וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃
4 חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
5 שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃
6 שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃
7 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃
8 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃

הללו

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
1 כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הודו

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
1 יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
3 יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
4 מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
5 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
6 יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃
7 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃
8 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
9 כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
10 סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
11 סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
12 דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי׃
13 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
14 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
15 יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
16 לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃
17 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃
18 פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃
19 זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃
20 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
21 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
22 אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃
23 מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃
24 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃
25 אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא׃
26 בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה׃
27 אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃
28 אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃
29 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

אשרי

אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃
1 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃
2 אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃
3 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
4 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃
5 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃
6 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לְבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
7 אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃
8 בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
9 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
10 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃
11 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
12 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
13 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן׃
14 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
15 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃
16 גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
17 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
18 גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
19 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃
20 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
21 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
22 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
23 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעַי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
24 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
25 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
26 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
27 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
28 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
29 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
30 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
31 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
32 הוֹרֵנִי יְהוָה

בָּהּ שָׁבוּ כֻלָּהּ בְּלִי חֹבְרֶיהָ׃
3 כִּי אַתָּה נִשָּׂאתָ מִבֶּטֶן יוֹצִיאִי מֵרֶחֶם
לְבִטְחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי׃
4 עָלַיִךְ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי
חֹסִי עַד בִּטְנָהּ׃
5 שִׁשּׂוּ בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי

אַתָּה כִּסִּיתָ תְהוֹם כַּלְבּוּשׁ מַעַל הָיוּ מַיִם:
יַעַמְדוּ:
27 מִגַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִקּוֹל רַעַמְךָ יֵחָפְזוּן:
28 יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ
לָהֶם:

תהלים: קה.

הַלְלוּיָהּ.

1 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו:
2 שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְכָל נִפְלְאוֹתָיו:
3 הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה:
4 דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
5 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ:
6 זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
8 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר:
9 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
10 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
11 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
12 בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ:
13 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם
אַחֵר:
14 לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
15 אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ:
16 וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר:
17 שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף:
18 עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ:
19 עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ:
20 שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ:
21 שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמוֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:
22 לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכִּים:
23 וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם:
24 וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו:
25 הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו:
26 שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחָר בּוֹ:
27 שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם:
28 שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
29 הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם:
30 שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
31 אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם:
32 נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם:
33 וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
34 אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר:
35 וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם:
36 וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
37 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
38 שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם:
39 פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה:
40 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם:
41 פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר:
42 כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ:
43 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:
44 וַיִּתֶּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ:
45 בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ.

(27) תהל. 3: 6. בר. 13: 8. בר. 1: 17.
(28) שה. 69: 36.

(1) שה. 103: 22. 104: 1. 146: 1.
(3) שה. 130: 8. נש. 33: 24. תהל 9: 2. 6. תהל 2: 5. 10. 11. תה. 7: 47. תה. 15: 26. שה. 147: 3. יש. 17: 14.
(4) שה. 34: 22. 56: 13. 5: 12.
(5) נש. 40: 31.
(6) שה. 146: 7.
(7) שה. 147: 19.
(8) תהל. 34: 6. 7. תהל. 14: 18. תה. 5: 10. תשא. 9: 17. שה. 86: 15. יז. 32: 18.
(9) שה. 30: 5. נש. 57: 16. יז. 3: 5. תש. 7: 18.
(10) תש. 9: 13.
(11) שה. 57: 10. יש. 3: 18.
(12) נש. 43: 25. תש. 7: 18.
(13) תהל. 3: 17.
(14) שה. 78: 39. תה. 3: 19. תשא. 12: 7.
(15) שה. 80: 5. 6. 1. תהל. 105: 14.

1: 24. נשא. 14: 1. 2. תה. 1: 10. 11.
(16) נשא. 7: 10. 20. 9. תה. 20: 6.
(18) תה. 7: 9.
(19) שה. 11: 4. 47: 2. דב. 4: 25. 34: 35.
(20) שה. 148: 2. 78: 25. תהל 6: 10. תה. 1: 14.
(21) תה. 32: 2. תה. 5: 14. שה. 68: 17. דב. 7: 9. 10. תה. 1: 14.
(22) שה. 145: 10. שה. 103: 1.

(1) שה. 103: 1. 104: 35. 93: 1.
(2) דב. 7: 9. נש. 40: 22. 45: 12.
(3) תהל. 9: 6. נש. 19: 1. שה. 18: 10.
(4) תה. 1: 7. ש. תה. 2: 11. 6: 17.
(5) נשא. 26: 7. 38: 4. 6. שה. 24: 2. 136: 6. שהש. 4: 1. 6.
(6) תה. 7: 19.
(7) תה. 8: 1.
(8) תה. 8: 5. נשא. 38: 10. 11.

9 יִשְׂמַח מְאֹדְךָ כְּלֵב נְכוֹן׃
לֹא יָמוּט לְעוֹלָם לְנֶצַח׃
10 כִּי אַתָּה לְמַעַן כְּלֵי חֶמְדָּה׃
תּוֹלִיךְ כִּי יָאוֹת׃
11 כִּי מְאֹד חָלַשׁ חֶסֶד רְצוֹנֶךָ׃
כִּי יָמִיד שָׁמַר רְחוֹבוֹת יְשׁוּעָה׃
12 וְגַם מְלֵאָה רְעוּתְךָ כִּי אַחַד׃
אַל תַּעֲזֹב כִּי לֹא׃
13 כִּי אַתָּה מְהוֹלֵל אֵל תַּלְמִידֵי׃
אֵל מְחוֹנֵן רְאוֹתְךָ בֵּן אֶחָד אֶזְנֶךָ׃
14 כִּי אֶלְיוֹן לֹא לְאַחַד׃
אֶחָד לְךָ אֶת אֶחָד רְחוֹנֵנִי׃
לְאֶלְהֵי כֹּשֶׁל אֵל אֶזְנֶךָ׃
15 אֶחָד רְחוֹנֵי כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ׃
לְאֶחָד אֶחָד אֵל אֶחָד׃
אֶלְהֵי כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ׃
16 כִּי אֶחָד אֶלְהֵי רְחוֹנֵנִי׃
אֶזְנֶךָ אֶלְהֵי אֶחָד׃
17 כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ׃
לְאֶלְהֵי אֶחָד אֶזְנֶךָ אֶחָד׃
אֶחָד אֶזְנֶךָ כִּי אֶחָד׃
18 אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ לֹא אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶחָד לְאֶלְהֵי׃
19 אֶחָד אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ׃
20 כִּי אֶחָד אֶזְנֶךָ אֶלְהֵי כִּי׃
אֶזְנֶךָ כִּי לֹא אֶחָד אֶלְהֵי׃
21 אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ לְאֶחָד׃
אֶלְהֵי אֶחָד אֶזְנֶךָ אֶלְהֵי׃
22 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
אֶלְהֵי אֶחָד כִּי אֶזְנֶךָ׃
23 כִּי אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ לְאֶחָד אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶחָד אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ׃
24 אֶחָד לֹא אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ׃ אֶזְנֶךָ׃
לְאֶלְהֵי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ אֶחָד׃
25 אֶזְנֶךָ אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶחָד אֶזְנֶךָ׃ אֶלְהֵי אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
26 אֶחָד אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ׃ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
27 אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
28 כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃ כִּי אֶזְנֶךָ׃
כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
29 כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
30 כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
31 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
32 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
כִּי אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
33 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
34 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
35 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ׃

מזמור סה.

1 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
2 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
3 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
4 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
5 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
6 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ׃
7 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
8 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
9 אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃
אֶזְנֶךָ אֶזְנֶךָ׃

---

(9) שמ. 26: 10. מד. 33: 7.
(10) שמ. 5: 22. בב. 9: 11. 15.
(13) מד. 147: 8. 65: 9. 10.
(14) בב. 1: 29. 30. 3: 18.
9: 3. מד. 147: 8. 136: 25.
147: 9. שמ. 28: 5.
(15) בש. 9: 13. מד. 23: 5.
מכב. 31: 6. 7.
(16) מכו. 24: 6.
(18) מכב. 30: 26.
(19) בב. 1: 14. שמ. 38: 12.
(20) נב. 45: 7.
(21) שמ. 38. 39. מכו. 1: 20.
(23) בב. 3: 19.
(24) מכב. 3: 19.
(26) שמ. 41: 1.
(27) מד. 136. 25. 145: 15. 147: 9.
(29) שמ. 34: 14. 15. מד. 22. 104: 1.
(30) נב. 32: 15. שו. 37: 9.
(31) בב. 1: 31.
(32) מכ. 3: 10. מד. 144: 5.
(33) מד. 63: 4. 146: 2.
(35) מד. 37: 38. מכב. 2: 1. 73. בכ. 6: 17.
(1) ו: בב. 16: 8-22. נב. 4. מד. 145: 4. 5. 11.
146: 4. מכו. 12: 7.
(2) מד. 77: 12. 119: 27.
(4) מד. 27: 8.
(5) מד. 77: 11.
(7) נב. 26: 9.
(8) כה. 1: 72.
(9) בב. 17: 2. 22: 16. מכב. 26: 3. 28: 13. 35: 11. כה. 1: 73. בכ. 6: 17.

ופקדתם את־עצמתי׃
10 ויאמר יעקב אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־זרעך׃
11 ויקח יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃
12 ויוסף את־בניו מעם ברכי ישראל׃ וישתחו אפים ארצה׃
13 ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים בימינו מנגד ישראל ואת־מנשה בשמאלו מנגד ישראל ויגש אליו׃
14 וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך את־יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי־ישית אביו יד־ימין על־ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד־אביו להסיר אתה מעל־ראש אפרים על־ראש מנשה׃
18 ויאמר יוסף אל־אביו לא כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך על־ראשו׃
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל וגם זרעו יהיה מלא־הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם׃
22 ואני נתתי לך שכם אחד על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

מח

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת־אפרים׃
2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על־המטה׃
3 ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי׃
6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על־שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
7 ואני בבאי מפדן עלתה עלי רחל למתי בארץ כנען בדרך בעוד כברת־ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃
8 וירא ישראל את־בני יוסף ויאמר מי אלה׃
9 ויאמר יוסף אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם׃
10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃
11 ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־זרעך׃
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃
13 ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים בימינו מנגד ישראל ואת־מנשה בשמאלו מנגד ישראל ויגש אליו׃
14 וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך את־יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי־ישית אביו יד־ימין על־ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד־אביו להסיר אתה מעל־ראש אפרים על־ראש מנשה׃
18 ויאמר יוסף אל־אביו לא כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך על־ראשו׃
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל וגם זרעו יהיה מלא־הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם׃
22 ואני נתתי לך שכם אחד על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

(11) בר. 13: 15. 15: 18.
(12) בר. 34: 30. שה. 7: 7.
26: 5. בר. 11: 9.
(14) בר. 35: 5. 12: 17. 20: 3. 7.
(16) בר. 41: 54. בר. 26: 26. בר. 1: 3. שו. 4: 16.
(17) בר. 45: 5. 50: 20. 37: 23. 36.
(18) בר. 39: 20. 40: 15.
(19) בר. 41: 25.
(20) בר. 41: 14.
(21) בר. 41: 40.
(23) בר. 46: 6. שו. 78: 51. 106: 22.
(24) שה. 1: 7.
(25) שה. 1: 8. שה.
(26) שה. 3: 10. 4: 12. 14. שה. 16: 5. 17: 5.
(27) שה. שה. 8–12. שו. 78: 43. שה. 106: 22.
(28) שה. 10: 22. שו. 99: 7.
(29) שה. 7: 20. שו. 78: 44.
(30) שה. 8: 6. שו. 78: 45.
(31) שה. 8: 17. 24. שו. 45: 78.
(32) שה. 9: 23. 25. שו. 48: 78.
(33) שו. 78: 47.
(34) שה. 10: 4. 13. 14. שו. 78: 46.
(36) שה. 12: 29. שו. 78: 51. בר. 49: 3.
(37) שה. 12: 35.
(38) שה. 12: 33.
(39) שה. 13: 21. שמ. 12: 9. 107: 1. 118: 1. 136: 1. 1.
(40) שה. 16: 12. שה. שו. 78: 18. 24. 25. 27.
(41) שה. 17: 6. שה. 20: 11. שו. 78: 15. 16. 1. שה. 10: 4.
(42) בר. 15: 14.
(44) שה. 6: 10. 11. שה. 13: 7. שה. שו. 78: 55.
(45) שה. 4: 1. 40. 6: 21–25. —
(1) 1. שה. 16: 34. שו. 107: 1. 118: 1. 136: 1. 1.

2 אשרי־איש לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב׃
3 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
4 והיה כעץ שתול על־פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח׃
5 לא כן הרשעים כי אם כמץ
אשר תדפנו רוח׃
6 על־כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים׃
7 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד׃
8 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק׃
9 יתיצבו מלכי־ארץ
ורוזנים נוסדו־יחד
על־יהוה ועל־משיחו׃
10 נתקה את־מוסרותימו
ונשלכה ממנו עבתימו׃
11 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃
12 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃
13 ואני נסכתי מלכי
על־ציון הר־קדשי׃
14 אספרה אל־חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך׃
15 שאל ממני ואתנה גוים
נחלתך
ואחזתך אפסי־ארץ׃
16 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם׃
17 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃
18 עבדו את־יהוה ביראה
וגילו ברעדה׃
19 נשקו־בר פן־יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל־חוסי בו׃
20 יהוה מה־רבו צרי
רבים קמים עלי׃
21 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה׃
22 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי׃
23 קולי אל־יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׃
24 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
25 לא־אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי׃
26 קומה יהוה הושיעני אלהי
כי־הכית את־כל־אויבי לחי
שני רשעים שברת׃
27 ליהוה הישועה
על־עמך ברכתך סלה׃

(2) ס׳ 40: 5.
(3) ס׳ 15: 2. ש״ב 24: 16. ירמיה׳ 6: 9.
(4) ס׳ 119: 132.
(6) ס׳ 26: 40. ו. שכ. 8: 47. ד״ב 9: 5.
(7) שכ. 14: 11. 12.
(8) שו׳ 20: 14. שכ. 9: 16.
(9) שכ. 14: 21. ס׳ 18: 15. ד״ה ו׳ 4. נ״ב 63: 11–14.
(10) שכ. 14: 30.
(11) שכ. 14: 27. 28. 15: 5.
(12) שכ. 14: 31. 15: 1.
(13) שכ. 15: 24. 16: 2. 17: 2. ס׳ 78: 11.
(14) שכ. 11: 4. 33. ס׳ 78: 1. ה״ה 10: 6.
(15) שכ. 11: 31. ס׳ 78: 29. נ״ב 10: 16.
(16) שכ. 16: 1. שכ״ז.
(17) שכ. 16: 31. 32. ש״ב 11: 6.
(18) שכ. 16: 35. 46.
(19) שכ. 32: 4.
(20) ש״ז 2: 11. ק״ה 1: 23.
(21) ס׳ 78: 11. 12.
(22) ס׳ 78: 51. 105: 23. 27.
(23) שכ. 32: 10. 11. 32. ש״ב 9: 19. 25. 10: 10. ס׳ 78: 20: 13. 13: 5. 22: 30.
(24) ש״ב 8: 7. ש״ז 3: 19. ס״א 6: 6. ש״ב 3: 18.
(25) שכ. 14: 2. 27.
(26) שכ. 14: 28. שכ״ז. ס׳ 95: 11. שו׳ 20: 15. ש״ב 3: 11. 18. שכ. 6: 8. ש״ב 32: 40.
(27) ש״ה 26: 33. ס׳ 44: 11. שו׳ 20: 23.
(28) שכ. 25: 2. 3. 31: 16. ש״ב 4: 3. 32: 17. ס״ה 9: 10. ירמיה׳ 2: 14.
(30) שכ. 25: 7. 8.
(31) שכ. 25: 11–13.
(32) שכ. 20: 3. 13. ס׳ 81: 7. שכ. 20: 12. ש״ב 37: 3. 26.
(33) שכ. 20: 10.
(34) ד״ה 1: 21. 27. 28. 29. שכ״ז. ש״ב 7: 2. 16. ד״ה 2: 2.
(35) ד״ה 2: 2. 3: 2. 5. 6. נ״ב 2: 6. ו. ס״א 5: 6.
(36) ד״ה 2: 12. 13. 17. 19. 3: 6. 7. שכ. 23. 33. ש״ב 7: 16. ד״ה 2: 3. 14. 15. (37) ש״ב. שכ. 16. 3. נ״ב 57: 5. שו׳ 16. 20. 20: 26. ס״א 17: 7. ש״ב 32: 17. ש״ב. ירמיה׳ 11: 15. ו. ס״א 10: 20.

38 ויאמרו אליו הן היום שנים רעים פה
בארצנו ויאמר אליהם אי מזה אתם
ויאמרו אליו מארץ כנען אנחנו הלכים
39 ויאמר אליהם הן היום שנים רעים
ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו
40 ויען ויאמר אליהם כי ערות הארץ
הלום באתם לראות ויאמרו אליו
41 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים
אנחנו בני אבינו היום ואחד איננו
42 ויאמר אליהם הוא אשר דברתי
אליכם לאמר מרגלים אתם
43 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו
מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן
הלום
44 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם
ואתם אסרו בבתיכם ויבחנו דבריכם
45 ואם אין חי פרעה כי מרגלים אתם
46 ויאסף אותם אל משמר שלשת
ימים ויאמר אליהם ביום השלישי
47 זאת עשו וחיו את האלהים אני
ירא אם אנשים כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם
לכו הביאו שבר רעבון בתיכם
48 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת

פרק מב

ויאמר יעקב לבניו למה תתראו
ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ושברו לנו משם
ונחיה ולא נמות ויאמרו עשרה אחי
יוסף לרדת לשבר במצרים ואת
בנימין לא שלח יעקב אחי יוסף
עם אחיו כי אמר פן יקרנו אסון
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
הבאים כי היה הרעב בארץ כנען
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא
המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי
יוסף וישתחוו לו אפים ארצה
ויראם יוסף ויכירם ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר אליהם
מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
לשבר אכל באנו אחי אתה אדוננו
ואנחנו עבדיך כלנו בני איש אחד
נחנו כנים היו עבדיך לא היו רגלים
לשלח לשבר אכל ויאמר אליהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות
ויאמרו עבדיך שנים עשר אחים
אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הצעיר היום את אבינו ואחד
איננו ויאמר אליהם יוסף הוא אשר
דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם
בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו
אחיכם הקטן הלום ואם אין חי
פרעה כי מרגלים אתם ויאסף
אותם אל משמר שלשת ימים
ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו את האלהים אני
ירא אם אנשים כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם
לכו הביאו שבר רעבון בתיכם
ואת אחיכם הקטן תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת

(38) בר. לה: 33. | 10: 10. נשא. 9: 27. מצא. | 119: 24. לה. 7: 30. קנ. 20:
(39) שמ. 20: 18. 30. 31. | (45) תה. 26: 41. 42. דב. 2: | 27.
חב. 17: 7. בר. 15: 39. שמ. | 18. בר. 51: 1. 69: 16. נד. | (12) בר. 22: 11. נד. 63: 5.
20: 30. | 63: 7. יהל. 3: 32. | (13) בר. 107: 6. 19. 28.
(40) דב. 2: 14. מצא. בר. | (46) יהו. 9: 9. יג. 42: 12. | (14) בר. 68: 6. 146: 7. קנ.
78: 59. 62. בר. 9: 29. | (47) ז. דברי. 16: 35. 36. | 12: 7. מצא. 16. 26. מצא.
(41) דב. 2: 14. נשא. 9: 27. | (48) בר. 41: 13. | (15) בר. 107: 8. 21. 31.
מצא. | —— | (16) נד. 45: 2.
(43) דב. 2: 16. נשא. 9: 27. | (1) בר. 106: 1. 118: 1. 136: | (17) יהל. 3: 39.
מצא. | 1. 119: 68. שאל 19: 17. | (18) נשא. 33: 20. 22. בר. 9:
(44) דב. 3: 9. 4: 3. 6: 7. | (2) בר. 106: 10. | 3. 88: 13.

19 וידעו כי שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ׃
20 יבשו וירעשו עד ועד
ויחפרו ויאבדו׃
21 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ׃
22 שאו נשא זמרו תנו עז
שאו ממשלתו על ישראל׃
23 אלהים ירעם בעזרתיו
גאותו וגאות שחקים׃
24 נורא אלהים ממקדשיך
אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃
25 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך׃
26 אודך אדני בכל לבבי ואספרה כל נפלאותיך׃
27 אשמחה ואעלזה בך אזמרה שמך עליון׃
28 בקרב אויבי אתה יודע כי אהבתי פקודיך׃
29 ואני אמרתי אך לעולם אתקע
אעלה לראש לבי׃
30 ואני אמרתי אך אתה יהוה
אלהי ישעי יום יום אשוע׃
31 אזכיר יהוה כי תבוא עלי
אתהלכה באור פניך׃
32 אשמח בך אתבונן בדרך תמים
מתי תבוא אלי אתהלכה בתם לבבי׃
33 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה שטים שנאתי לא יפול אלי׃
34 יסור ממני עקש רע לא אדע׃
35 מלושני בסתר רעהו אותו
אלה לא אכחיד׃
36 עיני בגאים לשפל
אשר יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
37 כספו לא נתן בנשך
שוחד על נקי לא לקח׃
עשה אלה לא ימוט לעולם׃
38 משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח
יעשן אפך בצאן מרעיתך׃

39 זכר עדתך קנית מעולם
גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו׃
40 הרימה פעמיך למשואות נצח
כל הרע אויב בקדש׃
41 שאגו צריך בקרב מועדך
שמו אותותם אותות׃
42 יודע כאיש למעלה בסבך עצים
וכל פתוחיה יחד בפטיש וגרזות יהלמון׃
43 שלחו באש מקדשך
לארץ חללו משכן שמך׃
אמרו בלבבם נינים יחדו
שרפו כל מועדי אל בארץ׃

פרק פא.

1 למנצח על הגתית לאסף׃
2 הרנינו לאלהים עזנו
הריעו לאלהי יעקב׃
3 שאו זמרה ותנו תף
כנור נעים עם נבל׃
4 תקעו בחדש שופר
בכסה ליום חגנו׃
5 כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב׃
6 עדות ביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע׃
7 הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעברנה׃
8 בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם
אבחנך על מי מריבה סלה׃
9 שמע עמי ואעידה בך
ישראל אם תשמע לי׃
10 לא יהיה בך אל זר
ולא תשתחוה לאל נכר׃
11 אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמלאהו׃
12 ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי׃
13 וישלחהו בשרירות לבם
ילכו במועצותיהם׃

(35) שה. 114: 8. זה. 41: 18.
(38) בה. 12: 2. 17: 16. 20.
שפ. 1: 7.
(39) ב. שה. 10: 32.
(40) שמ. 12: 21. 24.
(41) ו. שה. 2: 8. שה. 113: 7. 8. 78: 52.
(42) שמ. 22: 19. שה. 52: 6. 58: 10. שמ. 5: 16. שה. 63: 11. שהל. 10: 11. שם. 3: 19.
(43) שה. 64: 9. זה. 9: 12. שה. 14: 9.

(19) שה. 107: 6. 13. 28.
(20) ב. שה. 20: 4. 5. שה. 147: 15. 18. שהם 8: 8. שה. 30: 2. 103: 3. שמ. 33: 28. 30. שה. 30: 3. 49: 15. 56: 13. 103: 4.
(21) שה. 107: 8. 15. 31.
(22) שה. 7: 12. שה. 50: 14. 116: 17. שה. 13: 15. שה. 9: 11. 73: 28. 118: 17.
(25) שהם 1: 4.
(26) שה. 22: 14. 119: 28. שמה. 2: 10.
(28) שה. 107: 6. 13. 19.
(29) שה. 89: 9. שהם 8: 26. 31. שה. 107: 8. 15. 21.
(32) שה. 22: 22. 25. 111: 1. 33. שה. 17: 1. 7. 34. בה. 13: 10. 14: 3. 19. 25.

בראשית לח.

לְהָקִים זֶרַע לְאָחִיו׃ בראשית לח׃

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃
3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃
4 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ אוֹנָן׃
5 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
6 וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
7 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃
9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן זֶרַע לְאָחִיו׃
10 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃
13 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃
14 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃
15 וַתֶּחֱזֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃
16 וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
17 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֶךָ׃
18 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חָתִמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃
19 וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃

(1) ס״ו 83: 1.
(2) ס״ו 35: 7. 69: 4. ס״ש 15: 25.
(3) ס״ו 35: 7. 12. 38: 20.
(4) ס״ו 3: 1.
(5) ס״ו 3: 1.
(6) ס״ד 28: 9.
(7) ס״ד 1: 20.
(8) ס״ק 22: 24.
(9) ס״ו 5: 5. 18: 9.
(10) ס״ו 18: 19. 37: 35.
(11) ס״ו 35: 7. 69: 4. ס״ש 15: 25.
(12) ס״ד 20: 5. ס״ש 4: 5. ס״ק 18: 23.
(13) ס״ש 18: 17. ס״ו 34: 16.
(14) ס״ו 34: 18.
(15) ס״ד 14: 14. ס״ש 35: 6.
(16) ס״ד 1: 22.
(17) ס״ד 5: 22.
(18) ס״ו 102: 11. 144: 4.
(19) ס״ו 28. ס״ד 10: 7.
(20) ס״ו 22: 6. 7. ס״ש 27: 39.
(21) ס״ש 37: 7.
(22) ס״ש 16: 11. 12. ר. 65: 14.
(23) ס״ו 35: 26. 132: 18. ס״ו 35: 18: 111: 1.
(24) ס״ו 16: 8. 73: 23. 110: 5. 121: 5.
(25) ס״ו 22: 6. 7. ס״ש 27: 39.
(26) ס״ש 37: 7.
(27) ס״ש 16: 11. 12. ר. 65: 14.
(28) ס״ו 35: 26. 132: 18. ס״ו 35: 18: 111: 1.
(29) ס״ו 16: 8. 73: 23. 110: 5. 121: 5.
(30) ס״ו 22: 44. ס״ד 12: 36. ס״ש 20: 42. ס״ק 2: 34. ר. ס״ש 15: 25. ס״ש 1: 13. ר. ס״ק 3: 22. ס״ו 45: 6. 7.
(31) ס״ו 16: 8. 73: 23. 110: 6. 20. 7. 17. 21. ס״ו 6: 13.

1 ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃

20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־הַגְּדִי בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת אֶת־הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃
21 וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בָעֵינַיִם עַל־יַד הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃
22 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֹה קְדֵשָׁה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
24 וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃
25 הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃
26 וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃
27 וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃
28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
29 וַיְהִי כְּמֵשִׁיבוֹ יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃
30 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃

בראשית לט.

וַיְהִי יוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃
2 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃
3 וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי־יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃
4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרְתֵהוּ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃
5 וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַתְּהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃
6 וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃
7 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃
8 וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃
9 אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אְשֶׁת־אָתְּ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃
10 וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ׃
11 וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבָּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃
12 וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃
13 וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃
14 וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃
15 וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃
16 וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃
17 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי׃
18 וַיְהִי כְּהָרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃
19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כְּדִבְרֵי הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה לִי וַיִּחַר אַפּוֹ׃

(1) ס״ו 37: 36. ס״ד 25: 20.
(2) ס״ו 39: 21. 23. ס״ש 18: 15. ס״ק 23: 5.
(3) ס״ו 21: 22. 26: 28. 28: 15. 39: 3. 23.
(4) ס״ו 39: 5. 6. ס״ש 18: 4. ס״ק 24: 1.
(5) ס״ו 30: 27. 39: 5. ס״ש 6: 12. ס״ק 24: 1.
(6) ס״ו 39: 7. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(7) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(8) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(9) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(10) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(11) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(12) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(13) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(14) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(15) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(16) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(17) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.
(18) ס״ו 39: 6. 10. 12. 14. 17. ס״ש 13: 14. ס״ק 24: 3. 4.
(19) ס״ו 39: 8. 9. 20. 22. ס״ש 6: 4. ס״ק 24: 5.

5 מִבְּלִי יֵבֹשׁ בְּדַבְּרוֹ
אֶת אוֹיְבָיו בַּשָּׁעַר.

6 שִׂמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם
וְגִילוּ כָּל אֹהֲבֶיהָ:
שִׂישׂוּ אִתָּהּ
מָשׂוֹשׂ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ:

7 כִּי תִינָקוּ וְתִשְׂבְּעוּ
מִשַּׁד תַּנְחוּמֶיהָ:
כִּי תָּמֹצוּ וְתִתְעַנְּגוּ
מִזִּיז כְּבוֹדָהּ:

מזמור: קכא.

למנצח.

1 אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים
מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי:
2 עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
3 אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ
אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ.
4 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
5 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ
יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.
6 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה
וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה.
7 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע
יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
8 יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

מזמור: קכב.

למנצח.

1 שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי
בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ.
2 עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ
בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם.
3 יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו.
4 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ
עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל
לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה.
5 כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט
כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד.
6 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם
יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ.
7 יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ
שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ.
8 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי
אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ.
9 לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ.

מזמור: קכג.

למנצח.

1 אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי
הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם.
2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם.
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה
אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ.
3 חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ
כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז.
4 רַבַּת שָׂבְעָה לָּנוּ נַפְשֵׁנוּ
הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים
הַבּוּז לִגְאֵי יֵאוֹר.

מזמור: קכד.

למנצח.

1 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל.
2 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם.
3 אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ.
4 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ.
5 אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ
הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים.
6 בָּרוּךְ יְהוָה
שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם.
7 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה
מִפַּח יוֹקְשִׁים.
הַפַּח נִשְׁבָּר
וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ.
8 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

---

[1] מ: בְּשִׁבְתּוֹ.

(5) מש 16: 8. 2: 5. 12. קה. 5: 2. חכמ׳ 11: 18.
(6) מש 68: 21. שה. 3: 13.
(7) ב״ה 7: 5. 6. נד. 53: 12.

(1) מש 35: 18. 89: 5. 107: 32. 109: 30. 149: 1.
(2) נשא. שה. 38-41. מש 92: 5. 139: 14. חכמ׳ 15: 3. מש 143: 5.
(3) מש 145: 4. 5. 10.
(4) מש 86: 5. 103: 8.
(5) משה 6: 26. 33.
(7) חכמ׳ 15: 3. מש 19: 7. 40: 8. משה 5: 18. מש 19: 9. חכמ׳ 15: 3.
(9) משה 1: 21. קה. 1: 49. 68.
(10) הש. 4: 6. נשא. 28: 28. משה. 1: 7. 9: 10. משה 12: 13. משה. 3: 4.

(1) מש 128: 1. 119: 16. 35. 47. 70. 143.
(2) מש 25: 13. 37: 26. 102: 28.
(3) משה 6: 33.
(4) נשא. 11: 17. מש 97: 11. 7.
(5) מש 37: 26. קה. 6: 35. ויק. 5: 15. משה. 4: 5.
(6) מש 15: 5. משה. 10: 7.
(7) משה. 1: 33. מש 57: 7. 64: 10.
(8) משה. 1: 33. מש 59: 10. 118: 7.
(9) ד. משה. 9: 9. הש. 24: 13. מש 112: 3. 75: 3. 10.
(10) קה. 13: 28. מש 37: 41. 12. 58: 7. 8. משה. 10: 28.
11: 7.

(1) מש 135: 1.
(2) ב״ה 2: 20.
(3) נד. 59: 19. משה. 1: 11.
(4) מש 97: 9. 99: 2. מש 8: 1.
(5) מש 89: 6.
(6) מש 11: 4. 138: 6. נד. 57: 15.
(7) ו. אסת. 2: 8. מש 107: 41.

[2] מ: דַּבְּרוּ.

8 לִבְאֵי־בָבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃
9 אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃

מזמור לד.

1 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
5 דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
8 חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי־גֶבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
10 יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
12 לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
13 מִי־זֶה הָאִישׁ חָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
15 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
16 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
18 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
19 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
20 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
21 שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשָּׁבָרָה׃
22 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
23 פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

מזמור לה.

1 לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחֵם אֶת־לֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
3 וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
4 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
5 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
6 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃
7 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
8 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃
9 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
11 קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
12 מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
13 וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃
14 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֵאָסְפוּ נֵאָסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
19 אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אוֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רַגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
21 וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
22 רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
23 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
24 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃
25 אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃
26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בוּשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
28 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

מזמור לה.

1 לַמְנַצֵּחַ לְעַבְדֵי יְהוָה לְדָוִד׃
2 נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
3 כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
4 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
5 אָוֶן יַחְשֹׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
6 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃
7 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
8 מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
9 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
10 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
11 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃
12 אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃
13 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

מזמור לו.

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
4 וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
5 גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
7 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּאִישׁ מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃

---

1 מ: מִי.

---

(8) נשא. 36: 7.
(9) ו. יחזק. 2: 5. מז. 68: 6. נח. 54: 1. ירמיה. 4: 27.

(1) שמ. 13: 3. מז. 81: 5.
(2) שמ. 6: 7. 19: 6. 25: 8. 29: 45. 46. דב. 27: 9.
(3) שמ. 14: 21. מז. 77: 16. שה. 3: 13. 16.
(4) מז. 29: 6. 68: 16. שה. 3: 6.
(5) שה. 3: 8.
(8) שמ. 17: 6. מש. 20: 11. מז. 107: 35.

(1) נח. 48: 11. שו. 36: 32.
(2) מז. 42: 3. 10. 79: 10. שה. 2: 17.

(3) ו. בראי. 16: 26. 135: 6. דב. 4: 35.
(4) דב. 4: 28. מז. 135: 15–17. יש. 10: 3. מראי. 18: 135. נח. 44: 9–11. שמו. 2: 8. שה. 2: 18. 19.
(9) מז. 118: 2–4. 135: 19. 20. 33: 20. מראי. 30: 5.
(13) מז. 128: 1. 4.
(15) בר. 14: 19. 1: 1. מז. 96: 5.
(17) מז. 6: 5. 88: 10–12. נח. 38: 18.
(18) מז. 113: 2. דב. 2: 20.

(1) מז. 18: 1.
(3) מז. 18: 4–6.
(5) מז. 103: 8. יחז. 9: 15. שמו. 9: 8. מז. 119: 137. 145: 17.

6 בי יהוה כורתי דרך
צדיקים: ודרך רשעים תאבד.

7 למה: רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק: ישיתו מלכי ארץ
8 והרוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו: ננתקה את מוסרותימו
9 ונשליכה ממנו עבותימו:
יושב בשמים יצחק
10 אדני ילעג למו: אז ידבר אליהם באפו
11 ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי.
12 אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך:
13 שאל ממני ואתנה גוים
נחלתך ואחזתך אפסי ארץ.
14 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם: ועתה מלכים השכילו
15 הוסרו שופטי ארץ: עבדו את יהוה ביראה
16 ונילו ברעדה: נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו: אשרי כל חוסי בו:

17 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו:
יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי
2 אין ישועתה לו באלהים סלה:
3 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי: קולי אל יהוה אקרא
4 ויענני מהר קדשו סלה:
אני שכבתי ואישנה
5 הקיצותי כי יהוה יסמכני: לא אירא מרבבות עם
6 אשר סביב שתו עלי: קומה יהוה
הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי
7 שיני רשעים שברת: ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה.

8 למנצח בנגינות מזמור לדוד:
בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
9 בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה:
10 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאו
11 אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
זבחו זבחי צדק
12 ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה:
13 נתת שמחה בלבבי
מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יחד אשכבה ואישן
14 כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

15 למנצח אל נחילות מזמור לדוד:
אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי: הקשיבה לקול שועי
16 מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה: כי לא אל חפץ רשע אתה
17 לא יגורך רע: לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
18 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
19 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הישר לפני דרכך: כי אין בפיהו נכונה
20 קרבם הות קברם
קבר פתוח גרונם: לשונם יחליקון:
21 הרשיעם אלהים יפלו
מעצותיהם: ברב פשעיהם הדיחמו

(7) תה. 6: 16. משל 11: 29.
(8) תה. 56: 13.
(9) תה. 27: 13.
(10) ד. תה. 4: 13.
(11) תה. 31: 22. ישע. 3: 4.
(14) תה. 116: 18. 22: 25.
תהל 2: 9.
(15) תה. 72: 14.
(16) תה. 143: 12. 119: 125.
86: 16.
(17) בר. 7: 12. תה. 50: 14.
107: 22.
(18) תה. 116: 14.
(19) תה. 96: 8. 100: 4.
135: 2.
—
(1) ש. 15: 11.
(2) תה. 100: 5.
—
(1) ו. בר. 8: 16. 34. תה.

1 למנצח לדוד: אשר יענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
2 בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה:
3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו:
4 רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
5 זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה:
6 נתת שמחה בלבבי
מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יחד אשכבה ואישן
7 כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

8 למנצח בנגינות מזמור לדוד:
האזינה אמרי יהוה
בינה הגיגי: הקשיבה לקול שועי
9 מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה: כי לא אל חפץ רשע אתה
10 לא יגורך רע: לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
11 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
12 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הישר לפני דרכך: כי אין בפיהו נכונה
13 קרבם הות קברם
קבר פתוח גרונם: לשונם יחליקון:
14 הרשיעם אלהים יפלו
מעצותיהם: ברב פשעיהם הדיחמו

(1) בר. 1. 107: 1. 136: 1.
(2) תה. 115: 9. ישע.
(5) תה. 120: 1. 18: 19.
(6) תה. 27: 1. 56: 4. 11.
146: 5. נח. 51: 12. ישע.
13: 6.
(7) תה. 54: 4. 59: 10.
(8) תה. 40: 4. 62: 8. 9. איי.
17: 5. 7.
(9) תה. 146: 3.
(11) תה. 88: 17.
(12) תה. 1: 44. תה. 7: 6.
תה. 1: 10.
(14) תה. 15: 2. נח. 12: 2.
(16) תה. 15: 6.
(17) תה. 6: 5. תה. 1: 12.
תה. 73: 28.
(18) ד. תה. 6: 9.
(19) נח. 26: 2.
(20) תה. 24: 7. נח. 35: 8.
ישע. 21: 27. 22: 14. 15.
(21) תה. 116: 1. 118: 14.

ומלכי בלי יין
ואל לשתי שכר׃
22 פן ישתה וישכח מחקק
ויטה משפט כל בני עני׃
23 תנו שכר לאובד
ויין למרי נפש׃
24 ישתה וישכח רישו
ועמלו לא יזכר עוד׃
25 פתח פיך לאלם
לדין כל בני חלוף׃
26 פתח פיך לאלם
לדין כל בני חלוף׃
27 צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל׃
28 קמו בניה ויאשרוה
בעלה ויהללה׃
29 רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה׃
30 שקר החן והבל היפי
אשה יראת יהוה היא תתהלל׃
31 תנו לה מפרי ידיה
ויהללוה בשערים מעשיה׃

קהלת

א׳

1 דברי קהלת בן דוד
מלך בירושלם׃
2 הבל הבלים אמר קהלת
הבל הבלים הכל הבל׃
3 מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמל תחת השמש׃
4 דור הלך ודור בא
והארץ לעולם עמדת׃
5 וזרח השמש ובא השמש
ואל מקומו שואף זורח הוא שם׃
6 הולך אל דרום וסובב אל צפון
סובב סבב הולך הרוח
ועל סבבתיו שב הרוח׃
7 כל הנחלים הלכים אל הים
והים איננו מלא
אל מקום שהנחלים הלכים
שם הם שבים ללכת׃
8 כל הדברים יגעים
לא יוכל איש לדבר
לא תשבע עין לראות
ולא תמלא אזן משמע׃
9 מה שהיה הוא שיהיה
ומה שנעשה הוא שייעשה
ואין כל חדש תחת השמש׃
10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא
כבר היה לעלמים
אשר היה מלפנינו׃
11 אין זכרון לראשונים
וגם לאחרונים שיהיו
לא יהיה להם זכרון
עם שיהיו לאחרונה׃
12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל
בירושלם׃
13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה
על כל אשר נעשה תחת השמים
הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם
לענות בו׃
14 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות רוח׃
15 מעוות לא יוכל לתקן
וחסרון לא יוכל להמנות׃
16 דברתי אני עם לבי לאמר
הנה אני הגדלתי והוספתי חכמה
על כל אשר היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת׃
17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
הוללות וסכלות
ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח׃
18 כי ברב חכמה רב כעס
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב׃

ב׳

1 אמרתי אני בלבי
לכה נא אנסכה בשמחה
וראה בטוב
והנה גם הוא הבל׃
2 לשחוק אמרתי מהולל
ולשמחה מה זו עושה׃
3 תרתי בלבי למשוך בייני את בשרי
ולבי נוהג בחכמה
ולהחזיק בסכלות
עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם
אשר יעשו תחת השמים
מספר ימי חייהם׃
4 הגדלתי מעשי
בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים׃
5 עשיתי לי גנות ופרדסים
ונטעתי בהם עצי כל פרי׃
6 עשיתי לי ברכות מים
להשקות מהם יער צומח עצים׃
7 קניתי עבדים ושפחות
ובני בית היו לי
גם מקנה בקר וצאן היה לי
לפני כל אשר היו לפני בירושלם׃
8 כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגולת מלכים ומדינות
עשיתי לי שרים ושרות
ותענוגות בני האדם
שדה ושדות׃
9 וגדלתי והוספתי מכל אשר היה לפני בירושלם
אף חכמתי עמדה לי׃

(22) מש׳ 21: 42. תה׳ 12: 6.
10. קה׳ 20: 17. קה׳ 4: 11.
יא. 2: 20. 1. קה׳ 2: 4. 7.
(26) מש׳ 21: 9. 23: 39.
תה׳ 11: 9. קה׳ 19: 38.
יב. 4: 7.
(27) תה׳ 8: 16. 1. קה׳ 2: 9.
(28) מש׳ 15: 2. 22. 25: 1.
(29) תה׳ 118: 1.

(1) תה׳ 128: 1.
(3) 1. משל׳ 3: 9. 5: 18.
(6) 1שמ׳ 22: 26. 1. משל׳ 2: 28.
(7) תה׳ 119: 171.
(10) ב. דבר׳ 15: 15. 119: 21. 118.
(11) תה׳ 37: 31. קה׳ 2: 19. 51.
(12) תה׳ 119: 26. 33. 64. 68. 108. 124. 135. 25: 4.
(13) תה׳ 34: 11.
(15) תה׳ 1: 2. 119: 23. 48. 78.
(16) תה׳ 1: 2. 119: 35. 47. 70. 77.
(17) תה׳ 116: 7.
(19) קה׳ 47: 9. 1. דבר׳ 29: 15. תה׳ 39: 12. ב. תה׳ 5. 6. יחז׳ 11: 13.
(20) תה׳ 42: 1. 2. 63: 1. 84: 2. 119: 40. 131.
(21) תה׳ 119: 10. 110. 118.
(22) תה׳ 39: 8.
(23) תה׳ 119: 15.
(24) תה׳ 119: 77. 92.
(25) תה׳ 44: 25. 119: 40. 143: 11.
(26) תה׳ 119: 12. 25: 4. 27: 11. 86: 11.
(27) תה׳ 145: 5. 6.
(28) תה׳ 107: 26.

אשרי תמימי דרך
ההולכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו
בכל לב יבקשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך
לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי
לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב
בלמדי משפט צדקך׃
8 את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד׃

ב.

9 במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה
למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שעשעתי
כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה
ואביטה אורחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע
לא אשכח דברך׃

ג.

17 גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ
אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי
לתאבה משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך׃
22 גל ועלבון
כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי
אנשי עצתי׃

ד.

25 דבקה לעפר נפשי
חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני
ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי
משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך
יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לבי׃

ה.

33 הורני יהוה דרך חקיך
ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך
כי בה חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא
בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי
כי משפטיך טובים׃
40 הן תאבתי לפקודיך
בצדקתך חיני׃

ו.

41 ויבאני חסדך יהוה
תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד
כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד׃
45 והלכתי ברחבה
כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים
ולא אבוש׃

(32) 1. תהל. 4: 29. נד. 60: 22. קה. 12: 15. 1. שה. 6: 5. ד. תה. 6: 11.
(33) תה. 119: 12. 112. תהל. 10: 22. יחזק. 2: 26.
(34) תה. 119: 73. תהל. 2: 6. תה. 1: 5.
(35) תה. 119: 16.
(36) שו. 33: 31. תה. 7: 21. 10. יחז. 13: 5.
(37) נד. 33: 15. תהל. 23: 5. תה. 119: 40.
(38) ד. יחז. 7: 25.
(40) תה. 119: 20. 25. 37. 88. 107. 149. 156. 159.
(41) תה. 106: 4. 119: 77.
(46) תה. 138: 1. תהל 10: 18. 19. קה. 26: 1. 2.
(47) תה. 119: 16.
(48) תה. 119: 15.
(49) תה. 119: 74. 81. 147.
(50) קה. 15: 4.
(51) איי. 20: 7. נח. 23: 11. תה. 44: 18. 119: 157.
(53) יחז. 9: 3.
(55) תה. 63: 6.
(57) תה. 16: 5. איי. 10: 16. נחל. 3: 24.
(58) נח. 11:19. תה. 119:41. 59. קה. 15: 17. 18.
(62) קה. 16: 25.
(64) תה. 33: 5. 119: 12. 26.

47 והשעשעתי באהבתיך
אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אליך אהבתיך
ואשיחה בחקיך׃

ז.

49 זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד
מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה
ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך׃
54 זמירות היו לי חקיך
בבית מגוריי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי
כי פקודיך נצרתי׃

ח.

57 חלקי יהוה אמרתי
לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב
חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עוררוני
תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני׃

ט.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה
כדברך׃

תורתך׃

66 טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃

67 בטרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃

68 טוב־אתה ומטיב למדני חקיך׃

69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך׃

70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃

71 טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך׃

72 טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף׃

י

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃

74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃

75 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני׃

76 יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃

77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃

78 יבשו זדים כי־שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃

79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃

80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃

82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃

83 כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃

84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃

85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃

86 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃

87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃

88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃

90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃

91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃

92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃

93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃

94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃

95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃

96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

מ

97 מה אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃

98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃

99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃

100 מזקנים אבין כי פקודיך נצרתי׃

101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃

102 מני לא סרתי כי אתה הורתני׃

(67) תה. 119: 71. יז: 31. 18.
19. תה. 12: 11.
(68) תה. 106: 1. 107: 1. 34.
תהל 19: 17. תה. 119: 12. 26.
(69) נשא. 13: 4. תה. 109: 2. 49.
(70) תה. 17: 10. נה. 6: 10. 28: 27. תה. 119: 35. 71.
(71) תה. 119: 67. תה. 12: 10. 11.
(72) תה. 119: 127. 19: 10. 72. 14. 103. 111. 162.
(73) נשא. 10: 8. תה. 100: 3. 138: 8. 139: 14. 119: 34. 144.
(74) תה. 34: 2. 119: 49. 147.
(75) תה. 12: 10.
(77) תה. 119: 24. 41. 47. 174.
(78) תה. 25: 3. 119: 23. 86. 161. 169.
(81) תה. 73: 26. 84: 2. 119: 123. 166.
74. 114.
(82) תה. 119: 123. 69: 3.
(83) נשא. 30: 30.
(84) תה. 39: 4. תהל. 6: 10. 35: 17.
(85) תה. 35: 7. תהל. 16: 27. 119: 78. 85. 122.
(86) תה. 119: 35. 19. 38: 19.
(88) תה. 119: 40.
(89) תה. 89: 2. תהל 24: 2. 34. 35. 1. קהל. 1: 25.
(90) תה. 89: 1.
(91) איו. 33: 25.
(92) תה. 119: 24.
(96) תהל 5: 18. 24. 35.
(97) תה. 1: 2.
(98) תה. 4: 6. 8. 18.
(99) ד. תהל. 3: 15.
(100) נשא. 32: 7–9.
(101) תהל. 1: 15.

תְּהִלָּתֶךָ׃

103 חִכִּי יָתַקְתִּי מִנֶּךָ לְכֵן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח
כָּזָב׃

104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־
אָרְחוֹת שָׁקֶר׃

נ.

105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לְבָבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס.

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶנְצְרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשַׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע.

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וְלִאְמֶרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשַּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ.

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט בִּי כָל־אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ.

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃

---

[1] ם: קְטֻנִּיָּה.

(103) סע. 19: 10. סדל. 8: 11.
(104) סע. 119: 128.
(105) סדל. 6: 23.
(106) נשמ. 10: 29.
(107) סע. 119: 88.
(108) שפ 14: 2. חב. 13: 15. סע. 119: 12. 26.
(109) שמ. 13: 14.
(110) סע. 140: 5. 141: 10. 119: 21.
(111) שה. 33: 4. סע. 119: 77. 92. 174.
(112) סע. 119: 33.
(114) סע. 32: 7. 91: 1. 119: 81.
(115) סע. 6: 8. 139: 19.
סמר 7: 23.
(116) סע. 25: 2. קה. 5: 5. 9: 33. 10: 11.
(118) סע. 119: 21.
(119) שו. 22: 18.
(120) שב. 3: 16.
(122) חב. 7: 22.
(123) סע. 119: 81. 82.
(124) סע. 119: 12.
(125) סע. 116: 16.
(127) סע. 119: 72. 19: 10. סדל. 8: 11.
(128) סע. 119: 104.
(130) סע. 19: 7. סדל. 1: 4.
(131) סע. 119: 20.
(132) סע. 106: 4. ב. דה. 1: 6. 7.
(133) סע. 17: 5. 19: 13. קה. 6: 12.
(134) כה. 1: 74.
(135) סע. 4: 6. 119: 12. 26.
(136) יא. 9: 1. 14: 17. שו. 6: 4.
(137) חב. 9: 15. נשמ. 9: 33. יא. 12: 1. דב. 9: 7.

משפטיך טובים.

138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
נמוגה קנאתי כי שכחו דבריך צָרָי׃

139 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

140 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לָעַד וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
צָרָה וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃

141 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃
קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃

142 קָרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃
נָשַׁפְתִּי בְּעוֹד וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃

143 קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃

144 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃

ר.

145 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרָתְךָ חַיֵּנִי׃

146 רָחוֹק יְשׁוּעָה מֵרְשָׁעִים כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃

147 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃

148 רָאְתָה עֵינַי שִׁמְרוֹת בְּתוֹרָתֶךָ׃
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃

149 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃
רוֹזְנִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃

150 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃

151 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃

152 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׂמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה יְתֵרָה׃

ת.

153 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃
תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדִבְרְךָ הֲבִינֵנִי׃

154 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃

155 תְּשַׁע יָדְךָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃

156 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃

(138) תה. 19: 7–9.
(139) תה. 69: 9. משל. 2: 17.
(140) תה. 12: 6. 18: 30. 19: 8. משל. 30: 5.
(142) תה. 119: 151. 19: 9.
משל. 17: 17.
(143) תה. 119: 77.
(144) תה. 119: 34. 73. 169.
(147) תה. 5: 3. 88: 13. 130: 6. 119: 74.
(148) תה. 63: 1. 6.
(149) תה. 119: 40. 154.
(151) תה. 145: 18. 119: 142.
(152) שה. 21: 33.
(153) איכ. 5: 1.
(154) 1. שמ. 24: 15. תה. 35: 1. תה. 7: 9. תה. 119: 40.
(155) נשא. 5: 4.
(156) תה. 119: 149.
(157) תה. 44: 18. 119: 51.
(158) תה. 119: 136. שא. 4: 9.
(159) תה. 119: 88.
(161) 1. שמ. 24: 11. 14.
18: 18. תה. 119: 23.
(165) משל. 3: 2. נח. 32: 17.
(166) שה. 49: 18. תה. 119: 174.
(168) משל. 5: 21.
(169) תה. 119: 144.
(171) תה. 119: 7.
(173) שה. 24: 22. משל. 1: 29. שה. 10: 42.
(174) תה. 119: 166. 119: 16. 24. 47. 77. 111.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

176 בְּבוֹא זִיפִים וְהַדֹּאֵג וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד בֵּית אֲבִימֶלֶךְ׃

נא

לַמְנַצֵּחַ: מַשְׂכִּיל.

1 לְדָוִד בְּהִלָּתָם אֶלֹהִים: אַל תַּעֲלֵם מִתְחִנָּתִי׃

2 הַקְשִׁיבָה אֵלַי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃

3 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃

4 לִבִּי חָלָה בְקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃

5 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹאוּנִי וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת׃

6 וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃

7 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃

8 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרּוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃

נב

לַמְנַצֵּחַ: מַשְׂכִּיל.

לְדָוִד בְּבוֹא דֹּאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃

1 מָה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם׃

2 הוֹוֹת חָשְׁבָה לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מוֹרֵט עֹשֵׂה רְמִיָּה׃

3 אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃

4 אָהַבְתָּ כָּל דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן מִרְמָה׃

5 גַּם יִתָּצְךָ אֵל לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּעֲךָ וְיִשָּׁחֲךָ מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃

6 וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ׃

7 הֵן זֶה הַגֶּבֶר לֹא יָשִׂם אֱלֹהִים מָעוֹזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִתְעַז בְּהַוֹּתוֹ׃

נג

לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲוָלָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃

2 אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃

3 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃

4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃

5 שָׁם פָּחַד פָּחַד לֹא הָיָה פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם׃

6 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

נד

לַמְנַצֵּחַ: בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 בְּבוֹא הַזִּפִים וַיֹּאמְרוּ אֶל שָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃

2 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תָּדִינֵנִי׃

3 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי׃

4 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃

5 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃

6 יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃

7 בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה לָךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב׃

8 כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

נה

לַמְנַצֵּחַ: בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

1 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מֵחֲתִנָּתִי׃

2 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃

3 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְזַעַף יִשְׂטְמוּנִי׃

4 לִבִּי חוֹלָל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃

5 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹאוּנִי וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת׃

6 וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃

7 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃

8 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרּוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃

9 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃

---

(176) נב. 53: 6. לה. 15: 4. | (2) מה. 124: 8. | (8) מה. 28: 6. מאל. 2: 8. 3: 6.
מאל. 1. שמ. 2: 25. | (3) 1. מאל. 2: 9. מאל. 3: 23. 26. מה. 127: 1. נב. 27: 3. | (9) מאל. 2: 10.

(1) מה. 118: 5. מאמ 2: 2. | (5) נב. 25: 4. מה. 16: 8. 31: 109. | (1) נב. 2: 3. יחל. 8: 21.
(5) נב. 10: 2. שו. 27: 13. | (6) מה. 91: 5. נב. 49: 10. 16. 7: 16. | (3) ב. אמ. 5: 9.
נב. 25: 13. 1. אמ. 25: 1. | (7) מה. 141: 2. 97: 10. 145: 20. | (4) מא. 23: 17. מה. 16: 34.
נב. 49: 28. 29. | (5) מה. 17: 8. ב. דבר. 19: 8.
(1) בד. 3: 23.

4 אשרי גבר עשה תושיה לו׃
5 אשרי עשה חסדים את עמו׃
6 הודו לה כי טוב כי לעולם חסדו׃
7 מי ימלל גבורות יהוה׃
8 ישמיע כל תהלתו׃
9 אשרי שמרי משפט עשה צדקות בכל עת׃
10 זכרנו יהוה ברצון עמך׃
11 פקדנו בישועתך׃
12 לראות בטובת בחיריך׃
13 לשמח בשמחת גויך׃
14 להתהלל עם נחלתך׃
15 חטאנו עם אבתינו׃
16 העוינו רשענו׃
17 לא השכילו אבתינו בנפלאותיך׃
18 לא זכרו את רב חסדיך׃
19 ויכעיסו על ים בים סוף׃
20 ויושיעם למען שמו׃
21 להודיע את גבורתו׃
22 ויגער בים סוף ויחרב׃
23 ויולכם בתהמות כמדבר׃
24 ויושיעם מיד שונא׃
25 וגאל מיד אויב׃
26 ויכסו מים צריהם׃
27 לא נותר מהם אחד׃
28 ויאמינו בדבריו׃
29 ישירו תהלתו׃
30 מהרו שכחו מעשיו׃
31 לא חכו לעצתו׃
32 ויתאוו תאוה במדבר׃
33 וינסו אל בישימון׃
34 ויתן להם שאלתם׃
35 וישלח רזון בנפשם׃
36 ויקנאו למשה במחנה׃
37 לאהרן קדוש יהוה׃
38 תפתח ארץ ותבלע דתן׃
39 ותכס על עדת אבירם׃
40 ותבער אש בעדתם׃
41 להבה תלהט רשעים׃
42 יעשו עגל בחורב׃
43 וישתחוו למסכה׃
44 וימירו את כבודם׃
45 תבנית שור אכל עשב׃
46 ישכחו אל מושיעם׃
47 עשה גדלות במצרים׃
48 נפלאות בארץ חם׃
49 נוראות על ים סוף׃
50 ויאמר להשמידם׃
51 לולי משה בחיריו׃
52 עמד בפרץ לפניו׃
53 להשיב חמתו׃
54 מהשמיד׃
55 וימאסו בארץ חמדה׃
56 לא האמינו לדברו׃
57 וילונו באהליהם׃
58 לא שמעו בקול יהוה׃
59 וישא ידו להם׃
60 להפיל אותם במדבר׃
61 ולהפיל זרעם בגוים׃
62 ולזרותם בארצות׃
63 ויצמדו לבעל פעור׃
64 ויאכלו זבחי מתים׃
65 ויכעיסו במעלליהם׃
66 ותפרץ בם מגפה׃
67 ויעמד פינחס ויפלל׃
68 ותעצר המגפה׃
69 ותחשב לו לצדקה׃
70 לדר ודר עד עולם׃
71 ויקציפו על מי מריבה׃
72 וירע למשה בעבורם׃
73 כי המרו את רוחו׃
74 ויבטא בשפתיו׃
75 לא השמידו את העמים׃
76 אשר אמר יהוה להם׃
77 ויתערבו בגוים׃
78 וילמדו מעשיהם׃
79 ויעבדו את עצביהם׃
80 ויהיו להם למוקש׃
81 ויזבחו את בניהם׃
82 ואת בנותיהם׃
83 וישפכו דם נקי׃
84 דם בניהם ובנותיהם׃
85 אשר זבחו לעצבי כנען׃
86 ותחנף הארץ בדמים׃
87 ויטמאו במעשיהם׃
88 ותזן במעלליהם׃
89 ויחר אף יהוה בעמו׃
90 ויתעב את נחלתו׃
91 ויתנם ביד גוים׃
92 וימשלו בהם שנאיהם׃
93 וילחצום אויביהם׃
94 ויכנעו תחת ידם׃
95 פעמים רבות יצילם׃
96 והם ימרו בעצתם׃
97 וישפלו ברשעתם׃
98 וירא בצר להם׃
99 בשמעו את רנתם׃
100 ויזכר להם את בריתו׃
101 וינחם כרב חסדיו׃
102 ויתנם לרחמים׃
103 לפני כל שובים׃
104 הושיענו יהוה אלהינו׃
105 וקבצנו מן הגוים׃
106 להודות לשם קדשך׃
107 להשתבח בתהלתך׃
108 ברוך יהוה אלהי ישראל׃
109 מן העולם ועד העולם׃
110 ואמר כל העם אמן׃
111 הללויה׃

112 הודו ליהוה כי טוב׃
113 כי לעולם חסדו׃
114 יאמרו נא גאולי יהוה׃
115 אשר גאלם מיד צר׃
116 וממדינות קבצם׃
117 ממזרח וממערב׃
118 מצפון ומים׃
119 תעו במדבר בישימון׃
120 דרך עיר מושב לא מצאו׃
121 רעבים גם צמאים׃
122 נפשם בהם תתעטף׃
123 ויצעקו אל יהוה בצר להם׃
124 ומצוקותיהם יצילם׃
125 וידריכם בדרך ישרה׃
126 ללכת אל עיר מושב׃
127 יודו ליהוה חסדו׃
128 ונפלאותיו לבני אדם׃
129 כי השביע נפש שקקה׃
130 ונפש רעבה מלא טוב׃
131 ישבי חשך וצלמות׃
132 אסירי עני וברזל׃
133 כי המרו אמרי אל׃
134 ועצת עליון נאצו׃
135 ויכנע בעמל לבם׃
136 כשלו ואין עוזר׃
137 ויזעקו אל יהוה בצר להם׃
138 ומצוקותיהם יושיעם׃
139 יוציאם מחשך וצלמות׃
140 ומוסרותיהם ינתק׃
141 יודו ליהוה חסדו׃
142 ונפלאותיו לבני אדם׃
143 כי שבר דלתות נחושה׃
144 ובריחי ברזל גדע׃
145 אולי מדרך פשעם׃
146 ומעונותיהם יתענו׃
147 כל אכל תתעב נפשם׃
148 ויגיעו עד שערי מות׃
149 ויזעקו אל יהוה בצר להם׃
150 ומצוקותיהם יושיעם׃
151 ישלח דברו וירפאם׃
152 וימלט משחיתותם׃
153 יודו ליהוה חסדו׃
154 ונפלאותיו לבני אדם׃
155 וזבחו זבחי תודה׃
156 וספרו מעשיו ברנה׃
157 יורדי הים באניות׃
158 עשי מלאכה במים רבים׃
159 המה ראו מעשי יהוה׃
160 ונפלאותיו במצולה׃
161 ויאמר ויעמד רוח סערה׃
162 ותרומם גליו׃
163 יעלו שמים ירדו תהומות׃
164 נפשם במרעה תתמוגג׃
165 ויחוגו וינועו כשכור׃
166 וכל חכמתם תתבלע׃
167 ויזעקו אל יהוה בצר להם׃
168 וממצוקותיהם יוציאם׃
169 יקם סערה לדממה׃
170 וישתקו גליהם׃
171 וישמחו כי יששקטו׃
172 וינחם אל מחוז חפצם׃
173 יודו ליהוה חסדו׃
174 ונפלאותיו לבני אדם׃
175 וירוממוהו בקהל עם׃
176 ובמושב זקנים יהללוהו׃
177 ישם נהרות למדבר׃
178 ומצאי מים לצמאון׃
179 ארץ פרי למלחה׃
180 מרעת יושבי בה׃
181 ישם מדבר לאגם מים׃
182 וארץ ציה למוצאי מים׃
183 וישב שם רעבים׃
184 ויכוננו עיר מושב׃
185 וישדו שדות וישתלו כרמים׃
186 ויעשו פרי תבואת אכל׃
187 ויברכם וירבו מאד׃
188 ובהמתם לא ימעיט׃
189 וימעטו ויעשו עצב׃
190 שפך בוז על נדיבים׃
191 ויתעם בתהו לא דרך׃
192 וישגב אביון מעני׃
193 וישם כצאן משפחות׃
194 יראו ישרים ויגילו׃
195 וכל עולה קפצה פיה׃
196 מי חכם ושמר אלה׃
197 ויתבוננו חסדי יהוה׃

שיר מזמור לדוד׃
1 נכון לבי אלהים׃
אשירה ואזמרה אף כבודי׃
2 עורה נבל וכנור׃
אעירה שחר׃
3 אודך בעמים אדני׃
ואזמרך בלאמים׃
4 כי גדול עד שמים חסדך׃
ועד שחקים אמתך׃
5 רומה על שמים אלהים׃
ועל כל הארץ כבודך׃
6 למען יחלצון ידידיך׃
הושיעה ימינך וענני׃
7 אלהים דבר בקדשו׃
אעלזה אחלקה שכם׃
ואמדה עמק סכות׃
8 לי גלעד ולי מנשה׃
ואפרים מעוז ראשי׃
יהודה מחקקי׃
9 מואב סיר רחצי׃
על אדום אשליך נעלי׃
עלי פלשת התרועעי׃
10 מי יובלני עיר מבצר׃
מי נחני עד אדום׃
11 הלא אתה אלהים זנחתנו׃
ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
12 הבה עזרת מצר׃
ושוא תשועת אדם׃
13 באלהים נעשה חיל׃
והוא יבוס צרינו׃

למנצח לדוד מזמור׃
1 אלהי תהלתי אל תחרש׃
2 כי פי רשע ופי מרמה׃
עלי דברו לשון שקר׃
3 ודברי שנאה סבבוני׃
וילחמוני חנם׃
4 תחת אהבתי ישטנוני׃
ואני תפלה׃
5 וישתו עלי רעה תחת טובה׃
ושנאה תחת אהבתי׃
6 הפקד עליו רשע׃
ושטן יעמד על ימינו׃
7 בהשפטו יצא רשע׃
ותפלתו תהי לחטאה׃
8 יהי ימיו מעטים׃
פקדתו יקח אחר׃
9 יהי בניו יתומים׃
ואשתו אלמנה׃
10 ונוע ינועו בניו ושאלו׃
ודרשו מחרבותיהם׃
11 ינקש נושה לכל אשר לו׃
וישללו זרים יגיעו׃
12 אל יהי לו משך חסד׃
ואל יהי חונן ליתומיו׃
13 יהי זרעו לאחרית׃
במושב אחר ימח שמם׃
14 יזכר עון אבותיו אל יהוה׃
וחטאת אמו אל תמח׃
15 יהיו נגדו תמיד׃
ויכרת מארץ זכרם׃
16 יען אשר לא זכר עשות חסד׃
וירדף איש עני ואביון׃
ונכאה לב למותמו׃
17 ויאהב קללה ותבוא לו׃
ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃
18 וילבש קללה כמדו׃
ותבוא כמים בקרבו׃
וכשמן בעצמותיו׃
19 תהי לו כבגד יעטה׃
ולמזח תמיד יחגרנה׃
20 זאת פעלת שטני מאת יהוה׃
והדברים רעים על נפשי׃
21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך׃
כי טוב חסדך הצילני׃
22 כי עני ואביון אנכי׃
ולבי חלל בקרבי׃
23 כצל כנטותו הלכתי׃
נדפתי כארבה׃
24 ברכי כשלו מצום׃
ובשרי שמן׃
25 ואני הייתי חרפה להם׃
יראו אותי יניעון ראשם׃
26 עזרני יהוה אלהי׃
הושיעני כחסדך׃
27 וידעו כי יד זאת׃
אתה יהוה עשית׃
28 יקללו המה ואתה תברך׃
קמו ויבשו׃
ועבדך ישמח׃
29 ילבשו שטני כלמה׃
ויעטו כמעיל בשתם׃
30 אודה יהוה מאד בפי׃
ובתוך רבים אהללנו׃
31 כי יעמד לימין אביון׃
להושיע משפטי נפשו׃

לדוד מזמור׃
1 נאם יהוה לאדני׃
שב לימיני׃
עד אשית אויביך הדם לרגליך׃
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון׃
רדה בקרב אויביך׃
3 עמך נדבות ביום חילך׃
בהדרי קדש מרחם משחר׃
לך טל ילדתיך׃
4 נשבע יהוה ולא ינחם׃
אתה כהן לעולם׃
על דברתי מלכי צדק׃
5 אדני על ימינך׃
מחץ ביום אפו מלכים׃
6 ידין בגוים מלא גויות׃
מחץ ראש על ארץ רבה׃
7 מנחל בדרך ישתה׃
על כן ירים ראש׃

הללויה׃
אודה יהוה בכל לב׃
בסוד ישרים ועדה׃
2 גדולים מעשי יהוה׃
דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו׃
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זכר עשה לנפלאותיו׃
חנון ורחום יהוה׃
5 טרף נתן ליראיו׃
יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו׃
לתת להם נחלת גוים׃
7 מעשי ידיו אמת ומשפט׃
נאמנים כל פקודיו׃
8 סמוכים לעד לעולם׃
עשויים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו׃
צוה לעולם בריתו׃
קדוש ונורא שמו׃
10 ראשית חכמה יראת יהוה׃
שכל טוב לכל עשיהם׃
תהלתו עמדת לעד׃

הללויה׃
אשרי איש ירא את יהוה׃
במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו׃
דור ישרים יבורך׃
3 הון ועשר בביתו׃
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים׃
חנון ורחום וצדיק׃
5 טוב איש חונן ומלוה׃
יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט׃
לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא׃
נכון לבו בטוח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא׃
עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים׃
צדקתו עמדת לעד׃
קרנו תרום בכבוד׃
10 רשע יראה וכעס׃
שניו יחרק ונמס׃
תאות רשעים תאבד׃

הללויה׃
הללו עבדי יהוה׃
שאו את שם יהוה׃
2 יהי שם יהוה מברך׃
מעתה ועד עולם׃
3 ממזרח שמש עד מבואו׃
מהלל שם יהוה׃
4 רם על כל גוים יהוה׃
על השמים כבודו׃
5 מי כיהוה אלהינו׃
המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות׃
בשמים ובארץ׃
7 מקימי מעפר דל׃
מאשפות ירים אביון׃
8 להושיבי עם נדיבים׃
עם נדיבי עמו׃
9 מושיבי עקרת הבית׃
אם הבנים שמחה׃
הללויה׃

בצאת ישראל ממצרים׃
בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו׃
ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס׃
הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים׃
גבעות כבני צאן׃
5 מה לך הים כי תנוס׃
הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים׃
גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ׃
מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים׃
חלמיש למעינו מים׃

לא לנו יהוה לא לנו׃
כי לשמך תן כבוד׃
על חסדך על אמתך׃
2 למה יאמרו הגוים׃
איה נא אלהיהם׃
3 ואלהינו בשמים׃
כל אשר חפץ עשה׃
4 עצביהם כסף וזהב׃
מעשה ידי אדם׃
5 פה להם ולא ידברו׃
עינים להם ולא יראו׃
6 אזנים להם ולא ישמעו׃
אף להם ולא יריחון׃
7 ידיהם ולא ימישון׃
רגליהם ולא יהלכו׃
לא יהגו בגרונם׃
8 כמוהם יהיו עשיהם׃
כל אשר בטח בהם׃
9 ישראל בטח ביהוה׃
עזרם ומגנם הוא׃
10 בית אהרן בטחו ביהוה׃
עזרם ומגנם הוא׃
11 יראי יהוה בטחו ביהוה׃
עזרם ומגנם הוא׃
12 יהוה זכרנו יברך׃
יברך את בית ישראל׃
יברך את בית אהרן׃
13 יברך יראי יהוה׃
הקטנים עם הגדלים׃
14 יסף יהוה עליכם׃
עליכם ועל בניכם׃
15 ברוכים אתם ליהוה׃
עשה שמים וארץ׃
16 השמים שמים ליהוה׃
והארץ נתן לבני אדם׃
17 לא המתים יהללו יה׃
ולא כל יורדי דומה׃
18 ואנחנו נברך יה׃
מעתה ועד עולם׃
הללויה׃

אהבתי כי ישמע יהוה׃
את קולי תחנוני׃
2 כי הטה אזנו לי׃
ובימי אקרא׃
3 אפפוני חבלי מות׃
ומצרי שאול מצאוני׃
צרה ויגון אמצא׃
4 ובשם יהוה אקרא׃
אנה יהוה מלטה נפשי׃
5 חנון יהוה וצדיק׃
ואלהינו מרחם׃
6 שמר פתאים יהוה׃
דלותי ולי יהושיע׃
7 שובי נפשי למנוחיכי׃
כי יהוה גמל עליכי׃
8 כי חלצת נפשי ממות׃
את עיני מן דמעה׃
את רגלי מדחי׃
9 אתהלך לפני יהוה׃
בארצות החיים׃
10 האמנתי כי אדבר׃
אני עניתי מאד׃
11 אני אמרתי בחפזי׃
כל האדם כזב׃
12 מה אשיב ליהוה׃
כל תגמולוהי עלי׃
13 כוס ישועות אשא׃
ובשם יהוה אקרא׃
14 נדרי ליהוה אשלם׃
נגדה נא לכל עמו׃
15 יקר בעיני יהוה׃
המותה לחסידיו׃
16 אנה יהוה כי אני עבדך׃
אני עבדך בן אמתך׃
פתחת למוסרי׃
17 לך אזבח זבח תודה׃
ובשם יהוה אקרא׃
18 נדרי ליהוה אשלם׃
נגדה נא לכל עמו׃
19 בחצרות בית יהוה׃
בתוכך ירושלם׃
הללויה׃

הללו את יהוה כל גוים׃
שבחוהו כל האמים׃
2 כי גבר עלינו חסדו׃
ואמת יהוה לעולם׃
הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב׃
כי לעולם חסדו׃
2 יאמר נא ישראל׃
כי לעולם חסדו׃
3 יאמרו נא בית אהרן׃
כי לעולם חסדו׃
4 יאמרו נא יראי יהוה׃
כי לעולם חסדו׃
5 מן המצר קראתי יה׃
ענני במרחב יה׃
6 יהוה לי לא אירא׃
מה יעשה לי אדם׃
7 יהוה לי בעזרי׃
ואני אראה בשנאי׃
8 טוב לחסות ביהוה׃
מבטח באדם׃
9 טוב לחסות ביהוה׃
מבטח בנדיבים׃
10 כל גוים סבבוני׃
בשם יהוה כי אמילם׃
11 סבוני גם סבבוני׃
בשם יהוה כי אמילם׃
12 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים׃
בשם יהוה כי אמילם׃
13 דחה דחיתני לנפל׃
ויהוה עזרני׃
14 עזי וזמרת יה׃
ויהי לי לישועה׃
15 קול רנה וישועה׃
באהלי צדיקים׃
ימין יהוה עשה חיל׃
16 ימין יהוה רוממה׃
ימין יהוה עשה חיל׃
17 לא אמות כי אחיה׃
ואספר מעשי יה׃
18 יסר יסרני יה׃
ולמות לא נתנני׃
19 פתחו לי שערי צדק׃
אבא בם אודה יה׃
20 זה השער ליהוה׃
צדיקים יבאו בו׃
21 אודך כי עניתני׃
ותהי לי לישועה׃
22 אבן מאסו הבונים׃
היתה לראש פנה׃
23 מאת יהוה היתה זאת׃
היא נפלאת בעינינו׃
24 זה היום עשה יהוה׃
נגילה ונשמחה בו׃
25 אנא יהוה הושיעה נא׃
אנא יהוה הצליחה נא׃
26 ברוך הבא בשם יהוה׃
ברכנוכם מבית יהוה׃
27 אל יהוה ויאר לנו׃
אסרו חג בעבתים׃
עד קרנות המזבח׃
28 אלי אתה ואודך׃
אלהי ארוממך׃
29 הודו ליהוה כי טוב׃
כי לעולם חסדו׃

אשרי תמימי דרך׃
1 ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו׃
בכל לב יבקשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה׃
בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך׃
לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי׃
לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש׃
בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב׃
בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר׃
אל תעזבני עד מאד׃
9 במה יזכה נער את ארחו׃
לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך׃
אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך׃
למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה׃
למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי׃
כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שעשעתי׃
כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה׃
ואביטה אל ארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע׃
לא אשכח דברך׃
17 גמל על עבדך חיני׃
ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה׃
נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ׃
אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי׃
לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים׃
השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז׃
כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נלחמו׃
עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי׃
אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי׃
חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני׃
למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני׃
ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה׃
קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני׃
ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי׃
משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה׃
אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ׃
כי תרחיב לבי׃
33 הורני יהוה דרך חקיך׃
ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך׃
ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך׃
כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך׃
ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא׃
בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך׃
אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי׃
כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך׃
בצדקתך חיני׃
41 ויבואני חסדך יהוה׃
תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר׃
כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד׃
כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד׃
לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה׃
כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים׃
ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך׃
אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי׃
ואשיחה בחקיך׃
49 זכר דבר לעבדך׃
על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי׃
כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד׃
מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה׃
ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני׃
מעזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך׃
בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה׃
ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי׃
כי פקודיך נצרתי׃
57 חלקי יהוה׃
אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב׃
חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי׃
ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי׃
לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עוררוני׃
תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך׃
על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך׃
ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ׃
חקיך למדני׃
65 טוב עשית עם עבדך יהוה׃
כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני׃
כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה׃
ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב׃
למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים׃
אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם׃
אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי׃
למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך׃
מאלפי זהב וכסף׃
73 ידיך עשוני ויכוננוני׃
הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו׃
כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך׃
ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני׃
כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה׃
כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני׃
אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך׃
וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך׃
למען לא אבוש׃
81 כלתה לתשועתך נפשי׃
לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך׃
לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור׃
חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך׃
מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות׃
אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה׃
שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ׃
ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני׃
ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה׃
דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך׃
כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום׃
כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי׃
אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך׃
כי בם חיתני׃
94 לך אני הושיעני׃
כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני׃
עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ׃
רחבה מצותך מאד׃
97 למה אהבתי תורתך׃
כל היום היא שיחתי׃
98 לעולם תחכמני מצותך׃
כי לי היא׃
99 לכל מלמדי השכלתי׃
כי עדותיך שיחה לי׃
100 לישנים אבין׃
כי פקודיך נצרתי׃
101 לכל ארח רע כלאתי רגלי׃
למען אשמר דברך׃
102 לא סרתי ממשפטיך׃
כי אתה הורתני׃
103 לחכי אמרתך׃
מדבש לפי׃
104 לפקודיך אתבונן׃
על כן שנאתי כל ארח שקר׃
105 לנרות רגלי דברך׃
ואור לנתיבתי׃
106 לשמר משפטי צדקך׃
נשבעתי ואקימה׃
107 לעני אנכי עד מאד׃
יהוה חיני כדברך׃
108 לנדבות פי רצה נא יהוה׃
ומשפטיך למדני׃
109 לנפשי בכפי תמיד׃
ותורתך לא שכחתי׃
110 לי נתנו רשעים פח׃
ומפקודיך לא תעיתי׃
111 לעולם עדותיך׃
נחלתי לעד׃
112 לעשות חקיך׃
לעולם עקב׃
113 לבי שנאתי׃
ותורתך אהבתי׃
114 לי אתה סתרי ומגני׃
לדברך יחלתי׃
115 לכו מני מרעים׃
ואצרה מצות אלהי׃
116 לי יהוה׃
סמכני כאמרתך׃
117 לי ואושעה׃
ואשעה בחקיך תמיד׃
118 לי סלית כל שוגים מחקיך׃
כי שקר תרמיתם׃
119 לי כסים השבת כל רשעי ארץ׃
על כן אהבתי עדותיך׃
120 לי סמר מפחדך בשרי׃
ומשפטיך יראתי׃
121 לי עשיתי משפט וצדקה׃
בעשקי אל תניחני׃
122 לי ערב עבדך לטוב׃
אל יעשקני זדים׃
123 לי כלו עיני לישועתך׃
ולאמרת צדקך׃
124 לי עשה עם עבדך כחסדך׃
ואת חקיך למדני׃
125 לי עבדך אני׃
הבינני ואדעה עדותיך׃
126 לי עת לפעל יהוה׃
הפרו תורתך׃
127 לי על כן אהבתי מצותיך׃
מזהב ומפז׃
128 לי על כל פקודי כל ישרתי׃
כל ארח שקר שנאתי׃
129 לי פלאות עדותיך׃
על כן נצרתם נפשי׃
130 לי פתח דבריך יאיר׃
מבין פתאים׃
131 לי פי פערתי ואשאפה׃
כי למצותיך יחלתי׃
132 לי פנה אלי וחנני׃
כמשפט לאהבי שמך׃
133 לי פעמי הכן באמרתך׃
ואל תשלט בי כל און׃
134 לי פדני מעשק אדם׃
ואשמרה פקודיך׃
135 לי פניך האר בעבדך׃
ולמדני את חקיך׃
136 לי פלגי מים ירדו עיני׃
על לא שמרו תורתך׃
137 לי צדיק אתה יהוה׃
וישר משפטיך׃
138 לי צויתה צדק עדותיך׃
ואמונה מאד׃
139 לי צמתתני קנאתי׃
כי שכחו דבריך צרי׃
140 לי צרופה אמרתך מאד׃
ועבדך אהבה׃
141 לי צעיר אנכי ונבזה׃
פקודיך לא שכחתי׃
142 לי צדקתך צדק לעולם׃
ותורתך אמת׃
143 לי צר ומצוקה מצאוני׃
מצותיך שעשעי׃
144 לי צדק עדותיך לעולם׃
הבינני ואחיה׃
145 לי קראתי בכל לב ענני יהוה׃
חקיך אצרה׃
146 לי קראתיך הושיעני׃
ואשמרה עדותיך׃
147 לי קדמתי בנשף ואשועה׃
לדבריך יחלתי׃
148 לי קדמו עיני אשמרות׃
לשיח באמרתך׃
149 לי קולי שמע כחסדך יהוה׃
כמשפטיך חיני׃
150 לי קרבו רדפי זמה׃
מתורתך רחקו׃
151 לי קרוב אתה יהוה׃
וכל מצותיך אמת׃
152 לי קדם ידעתי מעדותיך׃
כי לעולם יסדתם׃
153 לי ראה עניי וחלצני׃
כי תורתך לא שכחתי׃
154 לי ריבה ריבי וגאלני׃
לאמרתך חיני׃
155 לי רחוק מרשעים ישועה׃
כי חקיך לא דרשו׃
156 לי רחמיך רבים יהוה׃
כמשפטיך חיני׃
157 לי רבים רדפי וצרי׃
מעדותיך לא נטיתי׃
158 לי ראיתי בוגדים ואתקוטטה׃
אשר אמרתך לא שמרו׃
159 לי ראה כי פקודיך אהבתי׃
יהוה כחסדך חיני׃
160 לי ראש דברך אמת׃
ולעולם כל משפט צדקך׃
161 לי שרים רדפוני חנם׃
ומדבריך פחד לבי׃
162 לי שש אנכי על אמרתך׃
כמוצא שלל רב׃
163 לי שקר שנאתי ואתעבה׃
תורתך אהבתי׃
164 לי שבע ביום הללתיך׃
על משפטי צדקך׃
165 לי שלום רב לאהבי תורתך׃
ואין למו מכשול׃
166 לי שברתי לישועתך יהוה׃
ומצותיך עשיתי׃
167 לי שמרה נפשי עדותיך׃
ואוהבם מאד׃
168 לי שמרתי פקודיך ועדותיך׃
כי כל דרכי נגדך׃
169 תקרב רנתי לפניך יהוה׃
כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך׃
כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה׃
כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך׃
כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני׃
כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה׃
ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך׃
ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד׃
בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר למעלות׃
1 אל יהוה בצר לי קראתי׃
ויענני׃
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר׃
מלשון רמיה׃
3 מה יתן לך ומה יוסף לך׃
לשון רמיה׃
4 חצי גבור שנונים׃
עם גחלי רתמים׃
5 אוי לי כי גרתי משך׃
שכנתי עם אהלי קדר׃
6 רבת שכנה לה נפשי׃
עם שונא שלום׃
7 אני שלום ובדברי למו מלחמה׃

שיר למעלות׃
1 אשא עיני אל ההרים׃
מאין יבא עזרי׃
2 עזרי מעם יהוה׃
עשה שמים וארץ׃
3 אל יתן למוט רגלך׃
אל ינום שומרך׃
4 הנה לא ינום ולא יישן׃
שומר ישראל׃
5 יהוה שומרך׃
יהוה צלך על יד ימינך׃
6 יומם השמש לא יככה׃
וירח בלילה׃
7 יהוה ישמרך מכל רע׃
ישמר את נפשך׃
8 יהוה ישמר צאתך ובואך׃
מעתה ועד עולם׃

שיר למעלות לדוד׃
1 שמחתי באמרים לי׃
בית יהוה נלך׃
2 עמדות היו רגלינו׃
בשעריך ירושלם׃
3 ירושלם הבנויה׃
כעיר שחברה לה יחדו׃
4 שם עלו שבטים שבטי יה׃
עדות לישראל׃
להודות לשם יהוה׃
5 שם ישבו כסאות למשפט׃
כסאות לבית דוד׃
6 שאלו שלום ירושלם׃
ישלו אהביך׃
7 שלום בחילך׃
שלוה בארמנותיך׃
8 שלום אחי ורעי׃
אדברה נא שלום בך׃
9 שבת בית יהוה׃
אבקשה טוב לך׃

שיר למעלות׃
1 שאתי עיני אל השמים׃
יושבי בשמים׃
2 שהנה כעיני עבדים׃
אל יד אדוניהם׃
כעין שפחה אל יד גברתה׃
כן עינינו אל יהוה אלהינו׃
עד שיחננו׃
3 שחננו יהוה חננו׃
כי רב שבענו בוז׃
4 שבעה שבעתנו לוג׃
הליצות השאננים׃
הבוז לגאיונים׃

שיר למעלות׃
1 שלולי יהוה לנו׃
יאמר נא ישראל׃
2 שלולי יהוה לנו׃
בקום עלינו אדם׃
3 שחיים בלעונו׃
בחרות אפם בנו׃
4 שהמים שטפונו׃
נחלה עבר על נפשנו׃
5 שעברו על נפשנו׃
המים הזידונים׃
6 שברוך יהוה׃
שלא נתננו טרף לשניהם׃
7 שנפשנו כצפור נמלטה׃
מפח יוקשים׃
הפח נשבר׃
ואנחנו נמלטנו׃
8 שעזרנו בשם יהוה׃
עשה שמים וארץ׃

שיר למעלות׃
1 שהבוטחים ביהוה׃
כהר ציון לא ימוט׃
לעולם יושב׃
2 שירושלם הרים סביב לה׃
ויהוה סביב לעמו׃
מעתה ועד עולם׃
3 שלא ינוח שבט הרשע׃
על גורל הצדיקים׃
למען לא ישלחו הצדיקים׃
בעולתם ידיהם׃
4 שהיטיבה יהוה לטובים׃
ולישרים בלבותם׃
5 שהמטים עקלקלותם יוליכם יהוה׃
את פועלי האון׃
שלום על ישראל׃

שיר למעלות׃
1 שמעוני יהוה׃
כל אשר עשה׃
2 שמלכים יתיצבו עליו׃
ורוזנים נוסדו יחד׃
3 שנגד יהוה׃
משיחו׃
4 שנתקה את מוסרותימו׃
ונשליכה מעלינו עבותימו׃
5 שיושב בשמים יהוה׃
יהוה ילעג למו׃
6 שאז ידבר אליהם באפו׃
ובחרונו יבהלמו׃
7 שואני נסכתי מלכי׃
על ציון הר קדשי׃
8 שאספרה אל חק יהוה׃
יהוה אמר אלי׃
בני אתה׃
אני היום ילדתיך׃
9 ששאל ממני ואתנה גוים׃
נחלתך׃
וארתך אפסי ארץ׃
10 שתרעם בשבט ברזל׃
ככלי יוצר תנפצם׃
11 שועתה מלכים השכילו׃
הוסרו שופטי ארץ׃
12 שע

2 נפשי משתחוה אל היכל
קדשך ביראתך.
3 הודו ליהוה כי טוב[1] זמרו לשמו
משוררו עזו.
4 כי דבר יהוה ישר
ומעשהו באמונה.
5 אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה
הארץ.
6 בדבר יהוה שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם.
7 כנס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומות.
8 יראו מיהוה כל הארץ
ממנו יגורו כל ישבי תבל.

מזמור: לד.

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך.

1 אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי.
2 בי תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו.
3 גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו.
4 דרשתי את יהוה ויענני
ומכל מגוריי הצילני.
5 הביטו אליו ונהרו
ופניכם אל יחפרו.
6 זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו.
7 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו
ויחלצם.
8 טעמו וראו כי טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה בו.
9 יראו את יהוה קדושיו
כי אין מחסור ליראיו.
10 כפירים רשו ורעבו
ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב.
11 לכו בנים שמעו לי
יראת יהוה אלמדכם.
12 מי האיש החפץ חיים
אוהב ימים לראות טוב.
13 נצור לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה.
14 סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו.

מזמור: לה.

לדוד.

1 ריבה יהוה את יריבי
לחם את לוחמי.
2 החזק מגן וצנה
וקומה בעזרתי.
3 והרק חנית וסגר
לקראת רדפי
אמר לנפשי
ישעתך אני.
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי.
5 יהיו כמוץ לפני רוח
ומלאך יהוה דוחה.
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות
ומלאך יהוה רודפם.
7 כי חינם טמנו לי שחת רשתם
חינם כרו לנפשי.
8 תבואהו שואה לא ידע
ורשתו אשר טמן תלכדנו
בשואה יפול בה.

מזמור: לו.

לדוד עבד יהוה.

1 נאם פשע לרשע בקרב לבו
אין פחד אלהים לנגד עיניו.
2 כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא.
3 דברי פיהו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב.
4 און יחשוב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס.
5 יהוה בשמים חסדך
אמונתך עד שחקים.
6 צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה.
7 מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון.
8 ירוין משמן ביתך
ונחל עדניך תשקם.
9 כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור.
10 משוך חסדך ליודעיך
וצדקתך לישרי לב.
11 אל תבוא רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני.
12 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום.

מזמור: לז.

לדוד.

1 אל תתחר במרעים
אל תקנא בעושי עולה.
2 כי כחציר מהרה ימלולון
וכירק דשא יבולון.
3 בטח ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה.
4 והתענג על יהוה
ויתן לך משאלות לבך.
5 גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה.
6 והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים.
7 דום ליהוה והתחולל לו
אל תתחר במצליח דרכו
באיש עושה מזמות.
8 הרף מאף ועזוב חמה
אל תתחר אך להרע.
9 כי מרעים יכרתון
ומקוי יהוה המה יירשו ארץ.
10 ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואינו.
11 ועניים יירשו ארץ
והתענגו על רוב שלום.
12 זומם רשע לצדיק
וחורק עליו שניו.
13 אדני יהוה ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו.
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון
לטבח ישרי דרך.

---

[1] ס׳: אלהינו כולנו כאחד.

(6) שה. 37: 2.
(8) תה. 2: 4. שה. 118: 26.

(1) ישע. 3: 55. שמו. 2: 2.
(3) שה. 143: 2. כה. 3: 20. 23. 24.
(4) שה. 34: 7. 1. שה. 8: 40. שה. 2: 11. איי. 33: 8. 9.
(5) שה. 27: 14. 33: 20. 40: 1. בר. 8: 17. 26: 8. 30: 18. שה. 119: 81.
(6) שה. 63: 6. 119: 147.
(7) שה. 131: 3. 86: 5. 15. בר. 55: 7.
(8) שה. 103: 3. 4. שה. 1: 21.

(1) כה. 12: 16. ישע. 42: 3. שה. 139: 6.

(2) שה. 18: 3. 1. שה. 14: 20.
(3) שה. 130: 7.

(2) שה. 65: 1. תה. 49: 24.
(4) שה. 6: 4.
(5) תה. 7: 46.
(6) 1. שה. 17: 12. 7: 1. 1. תה. 13: 5.
(7) שה. 5: 7. 99: 5. 5.
(8) שה. 10: 35. ס. תה. 6: 41. 42. שה. 78: 61.
(9) ישע. 29: 14. שה. 132: 16. בר. 61: 10.
(11) שה. 89: 3. 4. 33. שה. 110: 4. ס. שה. 7: 12. 1. שה. 8: 25. ס. תה. 6: 16. כה. 1: 69. תה. 2: 30.
(13) שה. 48: 1. 2.
(14) שה. 68: 16.

15 מִבְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃
16 כִּי זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃
17 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃
18 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃

מזמור: מה.

לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל׃

1 יָפַח לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ[1]
לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
2 יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ
עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
3 חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃
4 וְהַדְרְךָ אֲשַׁר רְכַב עַל־דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק
וְתוֹרֶדְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃
5 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
6 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃
7 אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן מָשַׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ
שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃
8 מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדֹתֶיךָ מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃
9 בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה שֵׁגָל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃
10 שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃
11 וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃
12 וּבַת־צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵי עָשִׁירֵי עָם׃
13 כָּל־כָּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃
14 לִרְקָמוֹת תּוּבַל לָרָיו בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃
15 תּוּבַלְנָה בְשִׂמְחָה וְגִילָה תְּבֹאֶינָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃
16 תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

מזמור: מו.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃

1 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃
2 עַל־כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃
3 יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃
4 נְהָרוֹת יִשְׂמְחוּ פַלְגֵיהֶם עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
5 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃
6 הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃
7 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
8 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃
9 מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חָנִית
מַרְכָּבוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃
10 הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃
11 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

מזמור: מז.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃

1 כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃
2 כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
3 יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃
4 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃
5 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃
6 זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃
7 כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
8 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃
9 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אָרֶץ
מְאֹד נַעֲלָה׃

מזמור: מח.

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃

1 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃
2 יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
3 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
4 כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
5 הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
6 רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
7 בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
8 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶנָּה עַד־עוֹלָם סֶלָה׃
9 דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
10 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
11 יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
12 סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
13 שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
14 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

מזמור: מט.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃

1 שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי חָלִיד׃
2 גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃
3 פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְּבוּנוֹת׃
4 אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃
5 לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃
6 הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
7 אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
8 וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃
9 וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃
10 כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃
11 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי־אֲדָמוֹת׃
12 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃
13 זֶה דַּרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃
14 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שִׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃
15 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃
16 אַל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃
17 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
18 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃
19 תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃
20 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

---

[1] מ: מזמורלדוד.

[2] מ: מלך.

(15) מז. 147: 14.
(16) ד. דבר. 6: 41. מז. 132: 9. 149: 4. מח. 11: 12. (17) שה. 29: 21. כה. 1: 69. ו. מל. 11: 36. 15. 4. ד. דבר. 21: 7. (18) מז. 35: 26. 109: 29.

(1) בר. 13: 8. בר. 13: 1. (2) שב. 30: 25. 30. (3) דב. 4: 48. כה. 25: 21. 96: 8. 116: 19. דב. 28: 8. מז. 42: 8.

(1) מז. 113: 1. 134: 1. (2) כה. 2: 37. מז. 92: 13.

(3) מז. 119: 68. 147: 1. (4) שב. 19: 5. דב. 7: 6. 10: 15. (5) מז. 95: 3. 97: 9. (6) מז. 115: 3. (7) ש. 10: 13. 51: 16. שה. 25: 26. 38: 24. מבר. בר. 10: 1. שה. 38: 22. (8) שב. 12: 12. 29. מז. 78: 51. 136: 10. (9) שב. שב. 7. 8. 9. 10. 14. מז. 136: 15. (10) דב. שב. 21. 24. 25. 26. 34. 35. שה. 136: 17. מבר. (11) בר. 12: 7. (12) מז. 78: 55. 136. 21. 22. (13) שב. 3: 15. מז. 102: 12. (14) דב. 32: 36. (15) מז. 115: 4–8. (19) מז. 115: 9. מבר. (21) מז. 134: 3.

תהלים קיח.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
2 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
הודו לעשה נפלאות לבדו כי לעולם חסדו׃
3 הודו לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
הודו לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
4 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
הודו לעושה שמים ברקיע כי לעולם חסדו׃
5 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
הודו לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
6 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
הודו לירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
7 להכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
הודו להכה מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
8 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
הודו לעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
9 ונתן ארצם נחלה כי לעולם חסדו׃
הודו לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
10 לזכר לנו שפלנו כי לעולם חסדו׃
הודו לנותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
11 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
12 לעושה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
הודו לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
13 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
הודו לעושה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
14 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
הודו לירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
15 להכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
הודו להכה מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
16 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
הודו לעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
17 ונתן ארצם נחלה כי לעולם חסדו׃
הודו לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
18 זכר לנו שפלנו כי לעולם חסדו׃
הודו לנותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
19 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
20 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃
22 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
23 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
24 עושה נפלאות לבדו כי לעולם חסדו׃
הודו לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
25 הודו לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
26 הודו לעושה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃

תהלים קיט.

1 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
9 בם יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה לארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה את משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃
41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 וענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עטוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃
97 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 לעולם מצותך תחכמני כי לי היא׃
99 לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 לישישים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 לכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 לא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
103 לחכי אמרתך נעמו מדבש לפי׃
104 לפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
105 לנרי דברך ואור לנתיבתי׃
106 לשמר משפטי צדקך נשבעתי ואקימה׃
107 לעני אנכי מאד יהוה חיני כדברך׃
108 לרצון נדבות פי יהוה ומשפטיך למדני׃
109 לנפשי תמיד בכפי ותורתך לא שכחתי׃
110 לי נתנו רשעים פח ומפקודיך לא תעיתי׃
111 לעולם עדותיך נחלתי לבי המה׃
112 לעשות חקיך לעולם עקב׃
113 לעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 לסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
115 לכו מעלי מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 לאמרתך סמכני וחיני ואל תבישני משברי׃
117 לעזרני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 לסלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
119 לבלי כל רשעי ארץ סיגים עליתי׃
120 לפחדך בשרי מפחדך ומשפטיך יראתי׃
121 לעשות משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 לערבות טוב עבדך אל יעשקני זדים׃
123 לישועתך כלו עיני ולאמרת צדקך׃
124 לעשות עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 לעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 לעת עשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 לכן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 לכל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
129 לפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 לפתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 לפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 לפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 לאשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 לפדות מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 לפניך האר פניך ולמדני את חקיך׃
136 לפלגי מים ירדה עיני על לא שמרו תורתך׃
137 לצדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 לצדק צויתה עדותיך ואמונה מאד׃
139 לצרי שכחו דבריך ועבדך אהבם׃
140 לצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 לקטן אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 לצדקך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 לצר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 לעולם צדק עדותיך הבינני ואחיה׃
145 לבי קראתי ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 לך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 לנשף קדמתי ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 לאשמרות קדמו עיני לשיח באמרתך׃
149 לקולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חיני׃
150 לרדפי משפט קרבו מתורתך רחקו׃
151 לרחוק ישועה מרשעים כי חקיך לא דרשו׃
152 לעולם ידעתי מעדותיך כי יסדתם לעד׃
153 לבי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 לריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 לרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 לרבים רחמיך יהוה כמשפטיך חיני׃
157 לצרי ורגזי רבים מעדותיך לא נטיתי׃
158 לראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 לבי ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 לראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
161 לשרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 לשלל אנכי שש על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 לשקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 לשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 לשלום רב אהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 לשברי ישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 לשמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃
168 לשמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃
169 לתקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 לתבא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 לתבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 לתען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 לתהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 לתאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 לתחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 לתעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

---

(1) תה. 106: 1. 107: 1. 118: 1. ד. דבה. 16: 34. 41. ד. דבה. 20: 21.
(2) תה. 10: 17.
(4) תה. 72: 18.
(5) בה. 1: 1. תהל. 3: 19. יר. 51: 15.
(6) בה. 1: 9. תה. 24: 2. יר. 10: 12.
(7) בה. 1: 14.
(8) בה. 1: 16.
(10) תה. 135: 10. 11.
(17) תה. 135: 10. 11.
(18) תה. 29: 7.
(19) תה. 21: 21.
(20) תה. 21: 33.
(21) תה. 12: 1. תהל. תה. 135: 12.
(23) בה. 8: 1. תה. 32: 36. תה. 113: 7.
(25) תה. 104: 27. 145: 15. 147: 9.

(1) תה. 106: 1. 107: 1. 118: 1. ד. דבה. 16: 34. 41. ד. דבה. 20: 21.
(2) תה. 10: 17.
(4) תה. 72: 18.
(5) בה. 1: 1. תהל. 3: 19. יר. 51: 15.
(6) בה. 1: 9. תה. 24: 2. יר. 10: 12.
(7) בה. 1: 14.
(8) בה. 1: 16.
(10) תה. 135: 10. 11.
(11) תה. 12: 51. 13: 3. 17. 8.
(12) תה. 6: 6.
(13) תה. 14: 21. 22. תה. 78: 13.
(15) תה. 14: 27. תה. 135: 9.
(16) תה. 13: 18. 15: 22.
(18) תה. 29: 7.
(19) תה. 21: 21.
(20) תה. 21: 33.
(21) תה. 12: 1. תהל. תה. 135: 12.
(23) בה. 8: 1. תה. 32: 36. תה. 113: 7.
(25) תה. 104: 27. 145: 15. 147: 9.
(3) תה. 79: 1.
(6) תש. 3: 26.
(7) יר. 49: 7. תהל. נה. 4: 22. תש. 25: 12. דה. 10. תהל.
(8) נה. 13: 1. 6. תהל. 47: 1. יר. 25: 12. 50: 2. 15. 29. יחז. 18: 6.

9 בְּחֹנֶךְ בְּנֵי אָדָם בְּצִלְּךָ יַחֲסִיוּן
מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃

מזמורים: תהלים.

דָּוִד׃

1 אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי׃
הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃

2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם׃
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ׃
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ׃

3 חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ׃
כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃

4 רַבַּת שָׂבְעָה לָּנוּ נַפְשֵׁנוּ׃
הַלַּעג הַשַּׁאֲנַנִּים׃
הַבּוּז לְגַאֲוַת הַיָּשֵׁיוֹת׃

5 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ׃
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃

6 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ׃
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃

7 אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ׃
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃

8 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ׃
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃

9 אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃
הַמַּיִם הַזֵּדוֹנִים׃

10 בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃

11 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים׃
הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃

12 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

13 הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן׃
לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יוֹשֵׁב׃

14 יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ׃
וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ׃
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

15 כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים׃
לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃

16 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים׃
וְלִישָׁרֵי לֵבָב׃

17 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם׃ יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן׃
שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

18 בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן׃
הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃

19 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ׃[1]
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה׃
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם׃
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃

20 הִגְדִּיל[2] יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ׃
הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃

21 שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ׃
כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃

22 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה׃
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃

23 הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה׃
נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע׃
בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה׃
נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

24 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה׃
אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת׃
שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ׃
אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר׃
שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃

25 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם׃
מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים׃
כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָה׃

26 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים׃
שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃

27 כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר׃
כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃

28 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם׃
לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת הָאֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

29 כַּמְהוּ כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
וְיִסֹּגוּ אָחוֹר׃

30 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת׃
שֶׁקַּדְמַת שֶׁלֹּא מָלָא יָדוֹ קוֹצֵר׃
וְחִבְּנוֹ שֶׁלֹּא חֹפֶן מְעַמֵּר׃

31 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים׃
בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם׃
בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

32 מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי׃
תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת׃
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃

33 אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ׃
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃

34 כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה׃
לְמַעַן תִּוָּרֵא׃

35 קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי׃
וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃

36 נַפְשִׁי לַאדֹנָי׃
מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃

37 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃
כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד׃
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃

38 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל׃
מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

39 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃
יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי׃
וְלֹא רָמוּ עֵינָי׃
וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת׃
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃

40 אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי׃
כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ׃
כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃

41 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

42 זְכֹר יְהוָה לְדָוִד׃
אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ׃

43 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה׃
נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃

44 אִם אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי׃
אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃

45 אִם אֶתֵּן שְׁנָתוֹן לְעֵינָי׃
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃

46 עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה׃
מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃

47 הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה׃
מְצָאנוּהוּ בִּשְׂדֵי יָעַר׃

48 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו׃
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃

49 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ׃
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃

50 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק׃
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃

51 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ׃
אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃

52 נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת׃
לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה׃

53 מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי׃
וְעֵדוֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם׃
גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד׃
יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃

54 כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן׃
אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃

55 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד׃
פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃

56 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ׃
אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃

57 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע׃
וַחֲסִידֶיהָ רָנֹן יְרַנֵּנוּ׃

58 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד׃
עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃

59 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת׃
וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

60 הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים׃
שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד׃

61 כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרֵי צִיּוֹן׃
כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה׃
חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃

62 הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יְהוָה׃
כָּל עַבְדֵי יְהוָה׃
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃
בַּלֵּילוֹת׃

63 שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ׃
וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה׃

64 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן׃
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

65 הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יְהוָה׃
כָּל עַבְדֵי יְהוָה׃
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃

66 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה׃
זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים׃

67 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ׃
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃

68 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה׃
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים׃

69 כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה׃
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃

70 מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ׃
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה׃
מוֹצִיא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃

71 אֲשֶׁר הִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם׃
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה׃

72 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם׃
בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו׃

73 אֲשֶׁר הִכָּה גּוֹיִם רַבִּים׃
וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃

74 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן׃

75 וְלִכְבֹשׁ אֶת כָּל מַמְלְכוֹתָם׃
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה׃

76 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃

77 יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ׃
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃

78 עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב׃
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃

79 פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ׃
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃

80 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ׃
אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם׃

81 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם׃
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃

82 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃

83 בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃
יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃

84 בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן׃
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם׃

85 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

86 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

87 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

88 לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

89 לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

90 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

91 לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

92 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

93 אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

94 לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

95 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

96 בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

97 לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

98 וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

99 וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

100 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

101 לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

102 וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

103 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

104 וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

105 וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

106 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

107 שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

108 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

109 נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

110 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

111 עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ׃
גַּם בָּכִינוּ׃
בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן׃

112 עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ׃
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃

113 כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר׃
וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה׃
שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן׃

114 אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה׃
עַל אַדְמַת נֵכָר׃

115 אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם׃
תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃

116 תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי׃
אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי׃
אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם׃
עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃

117 זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם׃
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם׃

118 הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ׃
עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃

119 בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה׃
אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם לָךְ׃
אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃

120 אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ׃
אֶל הַסָּלַע׃

121 לְדָוִד׃
יְהוָה לִבִּי לֹא גָבַהּ׃
וְלֹא רָמוּ עֵינָי׃
וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת׃
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃

122 אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי׃
כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ׃
כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃

123 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

124 לְדָוִד׃
לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ׃
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃

125 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ׃
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃

126 אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ׃
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃

127 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ׃
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃

128 אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃
הַמַּיִם הַזֵּדוֹנִים׃

129 בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃

130 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים׃
הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃

131 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

132 הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן׃
לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יוֹשֵׁב׃

133 יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ׃
וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ׃
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

134 כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים׃
לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃

135 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים׃
וְלִישָׁרֵי לֵבָב׃

136 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם׃ יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן׃
שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

137 בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן׃
הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃

138 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ׃[1]
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה׃
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם׃
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃

139 הִגְדִּיל[2] יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ׃
הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃

140 שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ׃
כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃

141 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה׃
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃

142 הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה׃
נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע׃
בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה׃
נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

143 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה׃
אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת׃
שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ׃
אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר׃
שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃

144 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם׃
מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים׃
כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָה׃

145 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים׃
שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃

146 כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר׃
כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃

147 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם׃
לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת הָאֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

148 כַּמְהוּ כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
וְיִסֹּגוּ אָחוֹר׃

149 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת׃
שֶׁקַּדְמַת שֶׁלֹּא מָלָא יָדוֹ קוֹצֵר׃
וְחִבְּנוֹ שֶׁלֹּא חֹפֶן מְעַמֵּר׃

150 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים׃
בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם׃
בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

151 מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי׃
תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת׃
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃

152 אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ׃
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃

153 כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה׃
לְמַעַן תִּוָּרֵא׃

154 קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי׃
וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃

155 נַפְשִׁי לַאדֹנָי׃
מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃

156 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃
כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד׃
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃

157 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל׃
מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

158 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃
יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי׃
וְלֹא רָמוּ עֵינָי׃
וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת׃
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃

159 אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי׃
כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ׃
כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃

160 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׃
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

161 לְדָוִד׃
זְכֹר יְהוָה לְדָוִד׃
אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ׃

162 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה׃
נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃

163 אִם אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי׃
אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃

164 אִם אֶתֵּן שְׁנָתוֹן לְעֵינָי׃
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃

165 עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה׃
מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃

166 הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה׃
מְצָאנוּהוּ בִּשְׂדֵי יָעַר׃

167 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו׃
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃

168 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ׃
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃

169 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק׃
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃

170 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ׃
אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃

171 נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת׃
לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה׃

172 מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי׃
וְעֵדוֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם׃
גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד׃
יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃

173 כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן׃
אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃

174 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד׃
פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃

175 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ׃
אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃

176 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע׃
וַחֲסִידֶיהָ רָנֹן יְרַנֵּנוּ׃

177 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד׃
עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃

178 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת׃
וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

179 הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים׃
שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד׃

180 כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרֵי צִיּוֹן׃
כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה׃
חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃

181 הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יְהוָה׃
כָּל עַבְדֵי יְהוָה׃
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃
בַּלֵּילוֹת׃

182 שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ׃
וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה׃

183 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן׃
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

184 הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יְהוָה׃
כָּל עַבְדֵי יְהוָה׃
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃

185 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה׃
זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים׃

186 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ׃
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃

187 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה׃
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים׃

188 כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה׃
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃

189 מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ׃
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה׃
מוֹצִיא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃

190 אֲשֶׁר הִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם׃
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה׃

191 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם׃
בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו׃

192 אֲשֶׁר הִכָּה גּוֹיִם רַבִּים׃
וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃

193 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן׃

194 וְלִכְבֹשׁ אֶת כָּל מַמְלְכוֹתָם׃
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה׃

195 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃

196 יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ׃
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃

197 עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב׃
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃

198 פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ׃
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃

199 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ׃
אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם׃

200 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם׃
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃

201 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃

202 בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃
יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה׃

203 בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן׃
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם׃

204 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

205 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

206 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

207 לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

208 לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

209 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

210 לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

211 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

212 אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְ

תהלים קלט.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 יְיָ חֲקַרְתָּנִי וַתֵּדָע׃
אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקִימִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק׃
2 אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה׃
3 כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ׃
4 אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃ סלה.
5 פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ׃
6 אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָחָה׃
7 אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצְעִ[1]ידָה בִּשְׁאוֹל הִנֶּךָּ׃
8 אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם׃ סלה.
9 גַּם שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃
10 וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃
11 גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָהּ׃
12 כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃
13 אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃
14 לֹא נִכְחַד עָצְמִי מִמְּךָ אֲשֶׁר עֻשֵּׂיתִי בַּסָּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃
15 גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם׃
16 וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל מַה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃
17 אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצוֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃
18 אִם תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃
19 אֲשֶׁר יֹאמְרוּךָ לִמְזִמָּה נָשׂוּא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃
20 הֲלֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְיָ אֶשְׂנָא וּבְתָקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט׃
21 תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃
22 חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃
23 וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

תהלים קמ.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 חַלְּצֵנִי יְיָ מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃
2 אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃
3 שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סלה׃
4 שָׁמְרֵנִי יְיָ מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְהַדְּפוֹת פְּעָמָי׃
5 טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מוֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סלה׃
6 אָמַרְתִּי לַיְיָ אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְיָ קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
7 יְיָ אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃
8 אַל תִּתֵּן יְיָ מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זִמָּתוֹ אַל תָּפֵק רוֹמוּ סלה׃
9 רֹאשׁ מְסִבָּיו עְמַל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסֵּמוֹ׃
10 יִמֹּטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ׃
11 אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן רָע אִישׁ חָמָס יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפוֹת׃
12 יָדַעְתִּי כִּי יַעֲשֶׂה יְיָ דִּין עָנִי מִשְׁפְּטֵי דַלִּים׃
13 אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ׃

תהלים קמא.

מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 יְיָ קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִי הַאֲזִינָה לְקוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ׃
2 תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׃
3 שִׁיתָה יְיָ שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה דֶלֶת שְׂפָתָי׃
4 אַל תַּט לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִילוֹת בְּרָשָׁע וְלֹא אֶלְחַם בְּמַאֲכַלֵיהֶם׃
5 יַכֵּנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִיל רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃
6 נִשְׁמְטוּ בִיַד סְלָעֵי שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אִמְרָתַי כִּי נָעֲמוּ׃
7 כְּפֹלֵחַ וּבוֹקֵעַ בָּאָרֶץ נְפוּצוּ עַצְמוֹתֵינוּ פִּי שְׁאוֹל׃
8 כִּי אֵלֶיךָ יְיָ אֲדֹנָי עֵינָי בְּךָ חָסִיתִי אַל תְּעַר נַפְשִׁי׃
9 שְׁמָרֵנִי מִיַּד פַּח יָקְשׁוּ לִי וּמוֹקְשֵׁי פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
10 יִפְּלוּ בְמִכְמֹרֹתָיו רְשָׁעִים יַחַד אֲנִי עָבֹר׃

[1]מ׳: וְאֶצְעָ.

(1) תה. 140: 4.
(2) תה. 56: 6.
(3) תה. 58: 4. קה. 3: 13.
(4) תה. 71: 4. 140: 1.
(5) תה. 35: 7. 57: 6. 119: 110. 141: 9. קה. 18: 22.
(8) תה. 32: 27.
(9) תה. 7: 16. 94: 23. תהל. 12: 13. 18: 7.
(10) תה. 11: 6.
(12) ו׳. תהל. 8: 45. תה. 9: 4.

(1) תה. 70: 5.
(2) תהל. 5: 8. 8: 3. 4. תה. 134: 2. 1. תהל. 2: 8. תש. 29: 39.
(4) תהל. 23: 6.
(5) תהל. 9: 8. 19: 25. 25: 12. 13. 18: 7. 16. 94: 23. תהל. 6: 1. תהל. 1.
(7) ד. תה. 1: 9.
(8) ד. דב. 20: 12. תה. 25: 15. 123: 1. 2.
(9) תה. 119: 110. 140: 5. 142: 3.
(10) תה. 35: 8.
(2) תה. 102: תהל. נד. 16:26. (3) תה. 143: 4. 140: 5.
(4) תה. 69: 20. 31. 11. 88: 8. 18.
(5) תה. 46: 1. 91: 2. תה. 16: 5. 73: 26. 119: 57. תהל. 3: 24. תה. 27: 13.
(6) תה. 116: 6.
(7) תה. 34: 2. 13: 0. 119: 17.

[2]מ׳: מִלְּפָנֶיךָ. [3]מ׳: תְּהוֹמוֹת.

מזמור: מזמור.

לדוד.

1 יְהוָה מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי:
2 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֶלָה:
3 וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי:
4 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה:
5 אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי:
6 לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי:
7 קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָה אֶת־כָּל־אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּה:
8 לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:

מזמור: מזמור.

לדוד.

1 בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:
2 בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָתַי כְּבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּן כָּזָב סֶלָה:
3 וְדַעוּ כִּי־הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו:
4 רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה:
5 זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב:
6 נָסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה:
7 נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ:
8 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

מזמור: מזמור.

לדוד.

1 אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי:
2 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל:
3 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה:
4 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא־יְגָרְךָ רָע:
5 לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
6 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה:
7 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:
8 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ:
9 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן:
10 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ:
11 וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:
12 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ:

מזמור: מזמור.

לדוד.

1 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:
2 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי:
3 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי:

(1) מז. 31: 1.
(2) נש. 14: 3. מכ. 34: 7. נש. 4: 17. 9: 2. 15: 14. 25: 4. מז. 130: 3. מכש. 7: 20. כז. 3: 20. כלכ. 2: 16.
(4) מז. 77: 3. 142: 3.
(5) מז. 77: 5. 10. 11.
(6) מז. 88: 9. 63: 1.
(7) מז. 28: 1. 88: 4.
(8) מז. 46: 5. 5: 8. 25: 1.
(10) מז. 25: 4. 5. 139: 24.
(11) מז. 119: 25. 37. 40. מכל.
(12) מז. 54: 5. 116: 16.

(1) מז. 18: 2. 31. 34. ב. עכר. 22: 35.
(2) ב. עכר. 22: 2. 3. 40. 48.
(3) נש. 7: 17. מז. 8: 4. עכר. 2: 6.
(4) נש. 4: 19. 14: 2. מז. 39: 5. 62: 9. 102: 11.
(5) מז. 18: 9. נר. 64: 1. מז. 104: 32.
(6) מז. 18: 13. 14.
(7) מז. 18: 16. 144: 11. 69: 1. 2. 14. 54: 3. מלכ. 2: 11.
(8) מז. 12: 2.
(9) מז. 33: 2. 3. 40: 3.
(10) מז. 18: 50.
(11) מז. 144: 7. 8.
(12) מז. 128: 3.
(15) דה. 33: 29. מז. 33: 12. 65: 4. 146: 5.
(3) מז. 96: 4. 147: 5. נש. 5: 9. 9: 10. כז. 11: 33.

הללויה.

4 כי יהוה רצה בעמו יפאר ענוים בישועה:
5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:
6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
7 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:
8 לאסר מלכיהם בזקים וגבירהם בכבלי ברזל:
9 לעשות בהם משפט כתוב הדר היה לכל חסידיו הללויה.

10 הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
11 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב אל גדלו:
12 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
13 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב:
14 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
15 כל הנשמה תהלל יה הללויה.

תהלים פרק קנ.

1 הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב:
5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
6 כל הנשמה תהלל יה הללויה.

(4) בר. 38: 19.
(8) שה. 34: 6. 7. שה. 14.
18. שה. 86: 5. 15. 103: 8.
(9) שה. 100: 5. שה. 1: 7.
(10) שה. 19: 1.
(13) שה. 146: 10. 1. שה. 1: 17.
(14) שה. 146: 8.
(15) שה. 104: 27. 136: 25.
(16) שה. 104: 21. 147: 9.
(18) דב. 4: 7. שה. 4: 24.
(20) שה. 31: 23. 97: 10.

(1) שה. 103: 1.
(2) שה. 104: 33.
(3) שה. 118: 8. 9. בר. 2: 22.
(4) שה. 104: 29. שה. 12.
7. בר. 2: 22. 1. שה. 2: 6.
(5) שה. 144: 15. 16. 17. 7.
(6) בה. 1: 1. שה. 14. 7.
(7) שה. 103: 6. 107: 9. 68: 6. 107: 10. 14.
(8) שה. 9: 30. שה. 9: 32–7. שה. 145: 14. 147: 6. 13.
(9) דב. 10: 18. שה. 68: 5. שה. 147: 6.
(10) שה. 15: 18. שה. 10: 16. 145: 13. שה. 11: 15.

(1) שה. 92: 1. 135: 3. שה. 33: 1.
(2) שה. 102: 16. דב. 30: 3. 61: 1. שה. 4: 18.
(3) שה. 51: 17. בר. 57: 15. 1. שה. 96: 4. 145: 3. שה. 1: 3. בר. 40: 28.
(4) שה. 15: 5. בר. 40: 26. 48.
(5) 1. בה. 16: 25. שה. 48.
(6) שה. 146: 8. 9.

מזמור לדוד בהבריחו
את אבימלך ויגרשהו
וילך׃

8 אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי׃
בה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
ויגילו׃
9 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו
יחדו׃
10 דרשתי את יהוה ויענני
ומכל מגורותי הצילני׃
11 הביטו אליו ונהרו
ופניהם אל יחפרו׃
12 זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו׃
13 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו
ויחלצם׃
14 טעמו וראו כי טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה בו׃
15 יראו את יהוה קדשיו
כי אין מחסור ליראיו׃
16 כפירים רשו ורעבו
ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃
17 לכו בנים שמעו לי
יראת יהוה אלמדכם׃
18 מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב׃
19 נצר לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה׃
20 סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו׃
21 פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃
22 צעקו וייהוה שמע
ומכל צרותם הצילם׃
23 קרוב יהוה לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע׃
24 רבות רעות צדיק
ומכולם יצילנו יהוה׃
25 שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברה׃
26 תמותת רשע רעה
ושנאי צדיק יאשמו׃
27 פדה יהוה נפש עבדיו
ולא יאשמו כל החסים בו׃

מזמור לדוד להזכיר׃

1 יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני׃
2 כי חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך׃
3 אין מתם בבשרי מפני זעמך
אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃
4 כי עונותי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני׃
5 הבאישו נמקו חבורותי
מפני אולתי׃
6 נעויתי שוחותי כל היום
קודר הלכתי׃
7 כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי׃
8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי׃
9 אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה׃
10 לבבי סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הוא אין אתי׃
11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחוק עמדו׃
12 ויקושו מבקשי נפשי
ודורשי רעתי דברו הוות
ומרמות כל היום יהגו׃
13 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו׃
14 ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות׃
15 כי לך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי׃
16 כי אמרתי פן ישמחו לי
בנוסס רגלי עלי יגדילו׃
17 כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד׃
18 כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי׃
19 ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר׃
20 ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי טוב׃
21 אל תעזבני יהוה
אלהי אל תרחק ממני׃
22 חישה לעזרתי
אדני תשועתי׃

למנצח לידותון מזמור לדוד׃

1 אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני׃
אשמרה לפי מחסום
בעוד רשע נגדי׃
2 נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב
ומכאובי נעכר׃
3 חם לבי בקרבי
בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני׃
4 הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני׃
5 הנה טפחות נתת ימי
וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃
6 אך באין יתהלכ איש
אך הבל יהמיון
צופן יוסף ולא ידע מי יאספם׃
7 ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא׃
8 מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני׃
9 נאלמתי לא אפתח פי
כי אתה עשית׃
10 הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כלית׃
11 בתוכחות על עון יסרת איש
ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה׃
12 שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה
אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך
תושב ככל אבותי׃
13 שעה ממני ואבליגה
בטרם אלך ואאיננה׃

למנצח לדוד מזמור׃

1 קוה קויתי יהוה
ויט אלי וישמע שועתי׃
2 ויעלני מבור שאון
מטיט היון
ויקם על סלע רגלי
כונן אשרי׃
3 ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו
יראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה׃
4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו
ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב׃
5 רבות עשית אתה יהוה אלהי
נפלאתיך ומחשבתיך אלינו
אין ערך אליך
אגידה ואדברה
עצמו מספר׃
6 זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי
עולה וחטאה לא שאלת׃
7 אז אמרתי הנה באתי
במגלת ספר כתוב עלי׃

(8) תה. 38: 26. 27. תה. 104: 13. 14.
(9) תה. 38: 41. תה. 104: 10.
(10) תה. 33: 16–18. תה. 1: 7.
(14) בר. 60: 17. 18, תה. 132: 15. דה. 32: 14. תה. 81: 16.
(15) תה. 107: 20. תה. 37: 12.
(16) תה. 37: 6.
(18) תה. 147: 15. תה. 37: 10.
(19) דה. 33: 2–4. תה. 76: 1. 78: 5. 103: 7. מלח. 4: 4.
(20) דה. 4: 32–34. שה. 3: 1. 2.

(2) תה. 103: 20. 21.
(4) 1. מל. 8: 27. ד. תה. 12: 2. בר. 1: 7.

(5) בר. 1: 1. 6. 7. תה. 33: 6. 9.
(6) תה. 89: 37. 119: 90. 91.
(7) בר. 43: 20.
(8) תה. 147: 15–18.
(9) בר. 44: 23. 49: 13. 55: 12.
(13) תה. 8: 1. בר. 12: 4. תה. 113: 4.
(14) תה. 75: 10. 149: 9.

בר. 2: 17.

(1) תה. 33: 3. בר. 42: 10.
(2) תה. 35: 10. תה. 100: 3. בר. 54: 5. ד. 9. תה. 9: 9. תה. 21: 5.
(3) תה. 81: 2. 150: 4.
(4) תה. 35: 27. 132: 16.
(5) תה. 35: 10.
(6) בר. 4: 12. בר. 1: 16.

8 לְיֵהוּא מָלַךְ כָּל־בֵּית אַחְאָב:
וּמַשְׁחִתִים הַסֹּפְרִים אֹתוֹ:
9 וַיְבַקֵּשׁ הוּא וְיִלְכֹּד אֹתוֹ: וְהֵם אָמְרוּ אֵלָיו
מֶלֶךְ אֵל כָּלֵא הוּא.
וַיַּמְלִיכוּהוּ.

1 וַתִּמְלֹךְ. שנה: בְּ
עֶשֶׂר לְאַחְזְיָה וַתִּמְלֹךְ עֲתַלְיָה:
עֶשֶׂר לְיוֹאָשׁ וַתִּמְלֹךְ שֵׁשׁ שָׁנִים.

2 וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה
וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים
וַתִּתְּנֵהוּ וְאֶת־מֵנִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת
וַתַּסְתִּרֵהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָה וְלֹא הוּמָת:
3 וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית יְהוָה נֶחְבָּא שֵׁשׁ שָׁנִים
וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ:

4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
אֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה
וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה
וַיַּרְאֵם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ:
5 וַיְצַו אוֹתָם לֵאמֹר זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
שְׁלִשִׁית הַבָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ:
6 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר יְסוֹד וְהַשַּׁעַר הָיָה אֶל־בֵּית הָרַצִים
וְאַתֶּם תִּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת מִסָּח:
7 וּשְׁתֵּי כִתּוֹת כָּל־יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת בֵּית יְהוָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ נִשְׁקוֹ בְיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת
וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ:
8 וַעֲשִׂיתֶם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ
וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיִיתֶם אֶת־הַמֶּלֶךְ
בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ:
9 וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיִּקְחוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן:
10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת חֲנִיתוֹת וְהַצִּנּוֹת
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה.
11 וַיַּעֲמְדוּ הָרָצִים אִישׁ נִשְׁקוֹ בְיָדוֹ
מִשְׁכֶם הַיְמִינִי לְשִׁכֶם הַשְּׂמָאלִי
לְעֹמֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלָעֹמֶת הַבַּיִת סָבִיב לַמֶּלֶךְ:

(9) בד. 7: 1. 2. סו. 148: 14.
(2) סו. 145: 5. 6. בד. 3: 24.
(3) סו. 98: 6. 81: 2. 149: 3.
(4) סב. 15: 20. סו. 149: 9. 3. 33: 2. 92: 3. 144: 9. בד. 38: 20.
(5) ז. בְּחֹ. 15: 16. 19. 28. 16: 5. 25: 1. 6.
——:o:——
(1) 2. סב. 4: 32. סבל. 10: 1. 25: 1. סמ. 12: 9.
(3) סבל. 2: 1. 9.
(4) סבל. 9: 4.
(5) סבל. 9: 9.
(6) סו. 78: 2.
(7) נס. 28: 28. סו. 111: 10. סבל. 9: 10. סמ. 12: 13.
(8) סבל. 4: 1. 6: 20.
(9) סבל. 3: 22.
(10) בב. 39: 7. סבל. סו. 1: 1. בד. 5: 11.
(11) בל. 5: 26.
(12) סו. 28: 1. 143: 7.
(15) סו. 1: 1. סבל. 4: 14. סו. 119: 101.
(16) בב. 59: 7. ס. 3: 15.
(19) סבל. 15: 27. 1. בב. 6: 10.
(20) סבל. 8: 1. סבל. 9: 3. סמ. 7: 37.

מלכי.

מלכים: ב.

1 וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל
2 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּשֹׁמְרוֹן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה:
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאוֹת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה:
3 וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם
וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים:
4 וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה
כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי לָחָצָם מֶלֶךְ אֲרָם:
5 וַיִּתֶּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם:
6 לֹא סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן:
7 כִּי לֹא הוֹתִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים
וַעֲשָׂרָה רִכְבֵי וְעֶשֶׂרֶת אַלְפֵי רַגְלִי
כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדִישׁ:
8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן
וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו:
10 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה
מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה:
11 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ:

[1]מ: אַחְזְיָה. [2]מ: שֹׁמְרוֹן וְסָמְכוּ עָלֶיהָ:

ומפיצים בחמתי אותם ולא יועילו
לעם הזה כל תועלת׃

מלכים ב. ד.

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים
צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי
מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליראה
את יהוה והנושה בא לקחת את שני
2 ילדי לו לעבדים׃ ויאמר אליה אלישע
מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך
בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית
3 כי אם אסוך שמן׃ ויאמר לכי שאלי
לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך
4 כלים לא מעטים׃ ובאת ובאת סגרת
הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל
5 הכלים האלה והמלא תסיגי׃ ותלך
מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה
המה מגישים אליה והיא מיצקת׃
6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין
עוד כלי ויעמד השמן׃ ותבוא ותגד
לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את
השמן ושלמי את נשיך ואת בניך
7 ואת יתר בכלים׃ ויהי היום ויבוא
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
8 יסור שמה לאכל לחם׃ ואשה אמרה
אל אישה הנה נא ידעתי כי איש
אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃
9 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו
10 אלינו יסור שמה׃ ויהי היום ויבוא
שמה ויסר אל העלית ויישן שם׃
11 ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃
12 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת
אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך הדבר לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃
13 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גיחזי
אבל בן אין לה ואישה זקן׃ ויאמר
14 קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃
ויאמר לתתה לעת חיה כזאת ותאמר
15 אדני אל תכזב שפחתך׃ ויקרב אליה
ותעמד בפתח׃ ויאמר קראי לה
16 ותקרא לה ותעמד בפתח׃ ויאמר
למועד חיה כעת חיה את מחבקת בן
ותאמר אל תכזב אדני איש האלהים
17 אל תשקר בשפחתך׃ ותהר האשה
ותלד בן למועד חיה כעת חיה אשר
18 דבר אליה אלישע׃ ויגדל הילד ויהי
היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃
19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי לנער
ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃
20 ויקחהו וישאהו אל אמו ויישב על
ברכיה עד הצהרים וימת׃
21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא׃ ותקרא אל אישה
ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים
ואחת האתנות ואלכה עד איש
22 האלהים ואשובה׃ ותאמר מה אתה
הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת
ותאמר שלום׃ ותחבש את האתון
ותאמר אל נערה נהג וקדם אל תעצר
23 לי לרכוב כי אם אמרתי אליך׃ ותלך
ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל
ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד
ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית
24 ההיא׃ עתה רוץ לקראתה ואמר אליה
השלום לך השלום לאישך השלום
לילד ותאמר שלום׃ ותבוא אל איש
האלהים אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה
25 ויהוה העלים מני והגיד לי׃ ותאמר
האשה לא שאלתי אדני בן הלא אמרתי
26 לא תשלה אותי׃ ויאמר אל גיחזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך לך כי
תמצא איש לא תברכנו כי תברכך איש
לא תענהו ושמת משענתי על פני
27 הילד׃ ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך ויקם ותלך אחריו׃ וגיחזי
עבר על פניהם וישם את משענתו על
פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר
לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
28 הילד׃ ויבא אלישע הביתה והנה
הילד מת משכב על מטתו׃ ויבא ויסגר
הדלת בעדו ובעד הילד ויתפלל אל
29 יהוה׃ ויעל ושכב על הילד וישם פיו
על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו
ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃
30 וישב ויתהלך בבית אחד הנה והנה
ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבע
31 פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ ויקרא
אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית
הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר
32 שאי בנך׃ ותבוא ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את בנה
33 ותצא׃ ויבוא אלישע הביתה והנה
הילד מת משכב על מטתו׃ ויבא
ויסגר הדלת בעדו ובעד הילד ויתפלל
34 אל יהוה׃ ויעל ושכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על
כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃
35 וישב ויתהלך בבית אחד הנה והנה
ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבע
פעמים ויפקח הילד עיניו׃ ויקרא
36 אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית
הזאת ותבוא אליו ויאמר שאי בנך׃
37 ותבוא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא׃

38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ
והבני הנביאים ישבים לפניו ויאמר
אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד
39 לבני הנביאים׃ ויצא אל השדה לקוט
שם פקעת שדה ויקצור ממנו פקעים
שדה מלא בגדו ויבוא וישח לתוך סיר
40 הנזיד כי לא ידעו׃ ויצקו לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו
ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא
41 יכלו לאכל׃ ויאמר קחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צוק לעם ויאכלו ולא
42 היה דבר רע בסיר׃ ואיש בא מבעל
שלשה ויביא לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
43 בצקלנו בשקו בו ויאמר תן לעם
ויאכלו׃ ויאמר משרתו מה אתן זאת
לפני מאה איש ויאמר שנית תן לעם
ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר
44 עליו׃ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה׃

מלכים ב. ה.

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן
יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור
2 חיל מצרע׃ וארם יצאו גדודים ויבאו
מארץ ישראל ותשבה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן׃ ותאמר אל גברתה
לו אדני נעמן לפני הנביא אשר בשמרון
3 אז יאסוף אתו מצרעתו׃ ויבא איש
ויגד לאדניו לאמר כה דברה הנערה
4 אשר מארץ ישראל׃ ויבא נעמן ויגד
לאדניו לאמר כה דברה הנערה אשר
5 מארץ ישראל׃ ויאמר מלך ארם לך
בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
ושת אלפים זהב ועשרת חלפי
6 מחלצות׃ ויביא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה
אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו׃ ויהי כקרא
מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו
ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות
כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא
7 לי׃ ויהי כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח
אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך
יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃
8 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד
9 בפתח בית אלישע׃ וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר׃
10 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי
אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו על המקום ואסף
11 המצרע׃ הלא טובים אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
12 בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא
דבר אליך הלא תעשה והלא אמר אליך
רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים וישב
13 בשרו כבשר נער טהור׃ וישב אל
איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי
אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל
14 ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם
אקח ויפצר בו לקחת ויאבה׃ ויאמר
נעמן אם לא יתן נתן לעבדך משא
צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד
עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי
15 אם ליהוה׃ בדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות
שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בית
רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא
16 יהוה לעבדך בדבר הזה׃ ויאמר לו
לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃
17 ויאמר גיחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
18 ממנו מאומה׃ ויעבר מחריו ויקח
נעמן כרכב לקראתו וירץ גיחזי אחרי
נעמן וירא נעמן רץ לקראתו ויפל
מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום
19 לך׃ ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה באו אלי משני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפי מחלצות׃
20 ויאמר נעמן הוא קח ככרים שנים
ויפצר בו ויצר שני ככרי כסף בשתי
21 חלפי מחלצות ויתן על שני נעריו
וישאו לפניו׃ ויבא אל העפל אל איש
ויקחו מידם ויסכן בבית ואת האנשים
22 שלח וילכו׃ והוא בא ויעמד אל אדניו
ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃
23 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
ויאמר השלום לקחת את הכספים
ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
24 ובקר ועבדים ושפחות׃ והצרעת נעמן
תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו
25 מצרע כשלג׃ והוא בא ויעמד אל
אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה
גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃
26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
ויאמר השלום לקחת את הכספים
ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
27 ובקר ועבדים ושפחות׃ והצרעת נעמן
תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג׃

28 ובני הנביאים אמרו אל אלישע
הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים
29 שם לפניך צר הוא׃ נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם איש קורה אחת
ונעשה שם מקום לנו לשבת שם
30 ויאמר לכו׃ ויען האחד ויאמר הואל
נא ובא עם עבדיך ויאמר אנכי אלך׃
31 ויהי הוא הולך עם עבדיו ויבאו
הירדנה ויגזרו את העצים׃ ויהי
המפיל את הקורה ויפל הברזל במים
ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חשב׃
32 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו
את המקום ויחתך גזיר ויטל שם
33 ויצף הברזל׃ ויאמר שא לך ויושט
34 ידו ויקחהו׃ וארם היו נלחמים
בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלוני תחנו׃ וישלח איש
האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר
אל תעבר את המקום הזה כי שמה
35 ארם נחתים׃ וישלח מלך ישראל
אל המקום אשר אמר לו איש האלהים
והזהירו אתו והתאפק שם לא פעם
36 ולא פעמים׃ ויסער לב מלך ארם על
הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אלהם הלא תגידו לי מי משלנו אל
37 מלך ישראל׃ ויאמר אחד מעבדיו לא
אדני המלך כי אלישע הנביא אשר
בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים
38 אשר תדבר בחדרי משכבך׃ ויאמר
לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו
ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ וישלח שמה
סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה
39 ויסבו על העיר׃ וישכם משרת איש
האלהים לקום ויצא והנה חיל סבב את
העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה
40 אדני איכה נעשה׃ ויאמר אל תירא
כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃
41 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא
את עיניו וירא את ההר והנה ההר
42 מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃
ויבאו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה
ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים
ויך אותם בסנורים כדבר אלישע׃
43 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך
ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם
אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך
44 אתם שמרון׃ ויהי כבואם שמרון
ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני
האלה וירא את שמרון והנה באו
45 שמרון׃ ויאמר מלך ישראל אל
אלישע האכה אכה אבי ויאמר לא
תכה הכית שבים בחרבך וקשתך
46 אתה תכה ולחם שים לפניהם ויאכלו
וישתו וילכו אל אדניהם׃ ולא יספו
עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל
47 וישב איש מלחמת בן הדד׃ ויהי
אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את
כל חילו ויעל ויצר על שמרון׃
48 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים
עליה עד היות חמור בשמנים שקלים
49 וגו׳ ורבע הקב חרי יונים בחמשה
50 שקלים׃ ומלך ישראל עבר על
החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה
51 אדני המלך׃ ויאמר לא יושיעך יהוה
מאין אושיע לך מן הגרן ומן היקב
52 ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃
53 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה
ביום מחר ותאמר תני את בנך
54 ונאכלהו׃ ותחבא האשה את בנה
ויהי כשמע המלך את דברי האשה
55 ויקרע את בגדיו והוא עבר על
החומה וירא העם והנה השק על בשרו
56 מבית׃ ויאמר אלהים כה יעשה לי
וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן
57 שפט עליו היום הזה׃ ואלישע יושב
בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח
איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר
הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן המרצח הזה
להסיר את ראשי ראו השמרו בבוא
המלאך סגרו את הדלת ודחיתם אתו
58 בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃
59 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד
אליו ויאמר הנה זאת הרעה מעם יהוה
מה אקוה ליהוה עוד׃

60 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה
אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל
ושתי סאים שערים בשקל בשער
61 שמרון׃ וישען השלישי את יד המלך
אשר הוא נשען עליה על איש האלהים
ויען איש האלהים אשר דבר בבוא
המלך אליו׃ ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר שתי סאים שערים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת
62 מחר בשער שמרון׃ ויען השלישי את
איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים היתכן הדבר הזה
ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא
63 תאכל׃ ויהי לו כן והעם רמסו אתו
בשער וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר בבוא המלך אליו׃ ויהי
כדבר איש האלהים אל המלך לאמר
שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃
ויען השלישי את איש האלהים ויאמר
והנה יהוה עשה ארבות בשמים היתכן
הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך
ומשם לא תאכל׃ ויהי לו כן והעם
רמסו אתו בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו׃

מלכים ב. ו.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה
את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך
וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה
2 לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃
ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים
ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
3 שבע שנים׃ ויהי מקץ שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא
לזעק אל המלך על ביתה ועל שדתה׃
4 והמלך מדבר אל גיחזי נער איש
האלהים לאמר ספרה נא לי את כל
5 הגדלות אשר עשה אלישע׃ ויהי הוא
מספר למלך את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת
אל המלך על ביתה ועל שדתה ויאמר
גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
6 אשר החיה אלישע׃ וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס
אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ
7 ועד עתה׃ ואלישע בא דמשקה
ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
8 בא איש האלהים עד הנה׃ ויאמר
המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים ושאל את יהוה
9 לאמר האחיה מחלי זה׃ וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד
לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה׃
10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה
תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃
11 וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש
12 האלהים׃ ויאמר חזאל למה אדני
בוכה ויאמר כי ידעתי את הרעה אשר
תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח
ואת בחוריהם בחרב תהרג ואת עלליהם
13 תרטש והרותיהם תבקע׃ ויאמר חזאל
כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר
הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה
14 אתך מלך על ארם׃ וילך מעם אלישע
ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי אמר תחיה׃
15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל
במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל
תחתיו׃

16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך
ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה
17 מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו
ושמנה שנים מלך בירושלם וילך
18 בדרך בית אחאב כי בת אחאב היתה
לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃
19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו
20 נר לו ולבניו כל הימים׃ בימיו פשעו
אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם
21 מלך׃ ויעבר יורם צעירה ואת כל
הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את
אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב
22 וינס העם לאהליו׃ ותפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום הזה אז
23 תפשעה לבנה בעת ההיא׃ ויתר דברי
יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים
24 על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו
25 תחתיו׃ בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך
26 אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ בן
עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע
בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית
28 אחאב הוא׃ וילך עם יהורם בן אחאב
למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות
29 גלעד וישמו ארם את יורם׃ וישב
המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן
המכות אשר הכוהו ארם ברמה
בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהורם בן
יהושפט ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא׃

מלכים ב. ז.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח
פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃
2 ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט
בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך
3 החדר והביא אתו אל חדר פנימה׃
ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר
כה אמר יהוה משחתיך למלך על
ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃
4 וילך הנער הנביא רמת גלעדה׃
5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר
דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל
6 מי מכלנו אל השר׃ ויקם ויבא הבית
ויצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה
אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך
7 על עם יהוה על ישראל׃ והכית את
בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי
הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד
8 איזבל׃ והאבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
9 בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית
ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה
10 לבית׃ ואת איזבל תאכלנה הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
11 וינס׃ ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמר אליו השלום מה בא המשוגע
הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם
12 את האיש ואת שיחו׃ ויאמרו שקר
הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר
אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך
13 למלך על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש
את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
14 יהוא׃ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן
נמשי על יורם ויהורם שמר רמת גלעד
15 הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃
וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל
מן המכות אשר הכוהו ארם במלחמו
את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם
יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר
16 ללכת להגיד ביזרעאל׃ וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם
ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את
17 יורם׃ והצפה עמד על מגדל יזרעאל
ויראה את כת יהוא בבאו ויאמר כת
אנשים אנכי רואה ויאמר יורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר השלום׃
18 וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע
המלאך אליהם ולא שב׃ וישלח רכב
שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך
19 השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר הגיע
אליהם ולא שב והנהג כנהג יהוא בן
20 נמשי כי בשגעון ינהג׃ ויאמר יורם
אסרו רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש
21 במרכבתו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו
בחלקת נבות היזרעאלי׃ ויהי ראות
יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא
ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך
22 וכשפיה הרבים׃ ויהי ראות יורם את
יהוא וירם ידיו לנוס ויאמר אל
23 אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא מלא
ידו בקשת ויך את יורם בין זרועתיו
24 ויצא החץ מלבו ויכרע ברכיו׃ ויהוא
ענה לבדקר שלשה ויך את ידיו ויפל
25 ברכב בו׃ ויאמר יהוא אל בדקר שא
והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי
כי זכר אני את אשר אתו אני ואתה
רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה משא
26 זאת עליו׃ אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה
ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה
עתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃
27 ואחזיהו מלך יהודה ראה ויברח דרך
בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם
אתו הכו במרכבתו במעלה גור אשר
ליבלעם ויברח מגדו וימת שם׃
28 וירכבו אתו עבדיו המרכבה וישאו
אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם
29 אבתיו בעיר דויד׃ ובשנת עשתי עשרה
שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על
30 יהודה׃ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל
שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את
31 ראשה ותשקף בעד החלון׃ ויהוא בא
בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃
32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי
מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃
33 ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזו מדמה
על הקיר ועל הסוסים ויתרסה׃
34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את
35 המארורה הזאת וקברו אתה כי בת
36 מלך היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו
כי אם את הגלגלת ואת הרגלים ואת
כפות הידים׃ וישבו ויגדו לו ויאמר
דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל
37 יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ והיתה
נבלת איזבל כדמן על פני השדה
בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת
איזבל׃

מלכים ב. ח.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה
את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך
וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה
2 לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃
ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים
ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
3 שבע שנים׃ ויהי מקץ שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא
לזעק אל המלך על ביתה ועל שדתה׃
4 והמלך מדבר אל גיחזי נער איש
האלהים לאמר ספרה נא לי את כל
5 הגדלות אשר עשה אלישע׃ ויהי הוא
מספר למלך את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת
אל המלך על ביתה ועל שדתה ויאמר
גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
6 אשר החיה אלישע׃ וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס
אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ
7 ועד עתה׃ ואלישע בא דמשקה
ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
8 בא איש האלהים עד הנה׃ ויאמר
המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים ושאל את יהוה
9 לאמר האחיה מחלי זה׃ וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד
לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה׃
10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה
תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃
11 וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש
12 האלהים׃ ויאמר חזאל למה אדני
בוכה ויאמר כי ידעתי את הרעה אשר
תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח
ואת בחוריהם בחרב תהרג ואת עלליהם
13 תרטש והרותיהם תבקע׃ ויאמר חזאל
כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר
הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה
14 אתך מלך על ארם׃ וילך מעם אלישע
ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי אמר תחיה׃
15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל
במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל
תחתיו׃

16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך
ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה
17 מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו
ושמנה שנים מלך בירושלם וילך
18 בדרך בית אחאב כי בת אחאב היתה
לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃
19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו
20 נר לו ולבניו כל הימים׃ בימיו פשעו
אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם
21 מלך׃ ויעבר יורם צעירה ואת כל
הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את
אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב
22 וינס העם לאהליו׃ ותפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום הזה אז
23 תפשעה לבנה בעת ההיא׃ ויתר דברי
יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים
24 על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו
25 תחתיו׃ בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך
26 אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ בן
עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע
בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית
28 אחאב הוא׃ וילך עם יהורם בן אחאב
למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות
29 גלעד וישמו ארם את יורם׃ וישב
המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן
המכות אשר הכוהו ארם ברמה
בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהורם בן
יהושפט ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא׃

מלכים ב. ט.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח
פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃
2 ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט
בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך
3 החדר והביא אתו אל חדר פנימה׃
ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר
כה אמר יהוה משחתיך למלך על
ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃
4 וילך הנער הנביא רמת גלעדה׃
5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר
דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל
6 מי מכלנו אל השר׃ ויקם ויבא הבית
ויצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה
אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך
7 על עם יהוה על ישראל׃ והכית את
בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי
הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד
8 איזבל׃ והאבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
9 בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית
ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה
10 לבית׃ ואת איזבל תאכלנה הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
11 וינס׃ ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמר אליו השלום מה בא המשוגע
הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם
12 את האיש ואת שיחו׃ ויאמרו שקר
הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר
אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך
13 למלך על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש
את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
14 יהוא׃ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן
נמשי על יורם ויהורם שמר רמת גלעד
15 הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃
וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל
מן המכות אשר הכוהו ארם במלחמו
את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם
יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר
16 ללכת להגיד ביזרעאל׃ וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם
ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את
17 יורם׃ והצפה עמד על מגדל יזרעאל
ויראה את כת יהוא בבאו ויאמר כת
אנשים אנכי רואה ויאמר יורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר השלום׃
18 וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע
המלאך אליהם ולא שב׃ וישלח רכב
שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך
19 השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר הגיע
אליהם ולא שב והנהג כנהג יהוא בן
20 נמשי כי בשגעון ינהג׃ ויאמר יורם
אסרו רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש
21 במרכבתו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו
בחלקת נבות היזרעאלי׃ ויהי ראות
יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא
ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך
22 וכשפיה הרבים׃ ויהי ראות יורם את
יהוא וירם ידיו לנוס ויאמר אל
23 אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא מלא
ידו בקשת ויך את יורם בין זרועתיו
24 ויצא החץ מלבו ויכרע ברכיו׃ ויהוא
ענה לבדקר שלשה ויך את ידיו ויפ

3 גֹּאֵל֙ שָׂדֵ֣ה אֲחִ֔ינוּ לְאֱלִימֶ֖לֶךְ
הַמֹּכֶ֥רֶת נָעֳמִ֖י מִשְּׁדֵ֣ה מוֹאָֽב׃
4 וַאֲנִ֗י אָמַ֙רְתִּי֙ אֶגְלֶ֣ה אָזְנְךָ֔ לֵאמֹ֕ר
קְנֵ֥ה נֶ֖גֶד הַיֹּשְׁבִ֑ים וְנֶ֙גֶד֙ זִקְנֵ֣י עַמִּ֔י
אִם־תִּגְאַ֥ל גְּאָ֖ל וְאִם־לֹ֣א יִגְאַ֑ל
הַגִּ֣ידָה לִּ֔י וְאֵדָ֖ע כִּ֣י אֵ֥ין זוּלָתְךָ֖ לִגְאֹ֑ל
וְאָנֹכִ֖י אַחֲרֶ֥יךָ גֹּאֵ֛ל
וַיֹּ֥אמֶר אֲנִ֖י אֶגְאָֽל׃
5 וַיֹּ֣אמֶר בֹּ֠עַז בְּי֨וֹם קְנוֹתְךָ֜ הַשָּׂדֶ֗ה
מֵאֵת֙ יַד־נָעֳמִ֔י וּמֵאֵ֖ת רוּת֙ הַמֹּֽאֲבִיָּ֔ה
אֵ֚שֶׁת הַמֵּ֔ת קָנִ֕יתָ לְהָקִ֥ים שֵׁם־הַמֵּ֖ת
עַל־נַחֲלָתֽוֹ׃
6 וַיֹּ֣אמֶר הַגֹּאֵ֗ל לֹ֤א אוּכַל֙ לִגְאָל־לִ֔י
פֶּן־אַשְׁחִ֖ית אֶת־נַחֲלָתִ֑י
גְּאַל־לְךָ֥ אַתָּ֛ה אֶת־גְּאֻלָּתִ֖י כִּי־לֹ֥א אוּכַ֖ל לִגְאָֽל׃
7 וְזֹ֣את לְפָנִ֗ים בְּיִשְׂרָאֵל֙ עַל־הַגְּאֻלָּ֣ה
וְעַל־הַתְּמוּרָ֔ה לְקַיֵּ֖ם כָּל־דָּבָ֑ר
שָׁלַ֤ף אִישׁ֙ נַעֲלוֹ֔ וְנָתַ֖ן לְרֵעֵ֑הוּ
וְזֹ֥את תְּעוּדָ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
8 וַיֹּ֥אמֶר הַגֹּאֵ֖ל לְבֹ֑עַז קְנֵה־לָ֖ךְ אָ֥תָּה
וַיִּשְׁלֹ֥ף נַעֲלֽוֹ׃
9 וַיֹּ֣אמֶר בֹּ֗עַז לִזְקֵנִים֙ וְכָל־הָעָ֔ם
עֵדִ֥ים אַתֶּ֖ם הַיּ֑וֹם כִּ֣י קָנִ֗יתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁ֤ר
לֶאֱלִימֶלֶךְ֙ וְאֵת֙ כָּל־אֲשֶׁ֣ר לְכִלְיוֹן֔ וּמַחְלוֹן֙
מִיַּ֖ד נָעֳמִֽי׃
10 וְגַם֙ אֶת־רוּת֙ הַמֹּֽאֲבִיָּ֔ה אֵ֥שֶׁת מַחְלוֹן֙
קָנִ֣יתִי לִ֔י לְאִשָּׁ֔ה
לְהָקִ֥ים שֵׁם־הַמֵּ֖ת עַל־נַחֲלָת֑וֹ
וְלֹֽא־יִכָּרֵ֨ת שֵׁם־הַמֵּ֜ת מֵעִ֣ם אֶחָ֗יו
וּמִשַּׁ֙עַר֙ מְקוֹמ֔וֹ עֵדִ֥ים אַתֶּ֖ם הַיּֽוֹם׃
11 וַיֹּֽאמְר֣וּ כָל־הָעָ֗ם אֲשֶׁ֤ר בַּשַּׁעַר֙ וְהַזְּקֵנִ֔ים
עֵדִ֑ים יִתֵּ֣ן יְהוָ֗ה אֶת־הָאִשָּׁ֤ה הַבָּאָה֙ אֶל־בֵּיתֶ֔ךָ
כְּרָחֵ֥ל וּכְלֵאָ֖ה אֲשֶׁ֣ר בָּנ֣וּ שְׁתֵּיהֶ֣ם אֶת־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל
וַעֲשֵׂ֥ה חַ֙יִל֙ בְּאֶפְרָ֔תָה וְקְרָא־שֵׁ֖ם בְּבֵ֥ית לָֽחֶם׃
12 וִיהִ֤י בֵיתְךָ֙ כְּבֵ֣ית פֶּ֔רֶץ אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֧ה תָמָ֛ר לִֽיהוּדָ֖ה
מִן־הַזֶּ֕רַע אֲשֶׁ֥ר יִתֶּן־יְהוָ֖ה לְךָ֥ מִן־הַנַּעֲרָ֖ (חסר)׃
13 וַיִּקַּ֤ח בֹּ֙עַז֙ אֶת־רוּת֔ וַתְּהִי־לוֹ֖ לְאִשָּׁ֑ה
וַיָּבֹ֣א אֵלֶ֔יהָ וַיִּתֵּ֥ן יְהוָ֛ה לָ֖הּ הֵרָיֹ֑ון
וַתֵּ֖לֶד בֵּֽן׃
14 וַתֹּאמַ֤רְנָה הַנָּשִׁים֙ אֶל־נָעֳמִ֔י בָּר֥וּךְ יְהוָ֖ה
אֲשֶׁ֣ר לֹא־הִשְׁבִּ֤ית לָךְ֙ גֹּאֵ֔ל הַיּ֖וֹם
וְיִקָּרֵ֥א שְׁמ֖וֹ בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
15 וְהָיָ֥ה לְךָ֖ לְמֵשִׁ֣יב נֶ֑פֶשׁ וּלְכַלְכֵּ֥ל אֶת־שֵׂיבָתֶ֖ךָ
כִּ֣י כַלָּתְךָ֣ אֲשֶׁר־אֲהֵבַ֗תְךָ יְלָדַ֙תְהוּ֙
אֲשֶׁ֣ר הִ֔יא טוֹבָ֥ה לָ֖ךְ מִשִּׁבְעָ֥ה בָנִֽים׃
16 וַתִּקַּ֤ח נָעֳמִי֙ אֶת־הַיֶּ֔לֶד וַתָּ֥שֶׂם בְּחֵיקָ֖הּ
וַתְּהִי־לָ֥הּ לְאֹמֶֽנֶת׃
17 וַתִּקְרֶ֥אנָה לָ֛הּ הַשְּׁכֵנ֥וֹת שֵׁ֖ם לֵאמֹ֑ר
יֻלַּד־בֵּ֣ן לְנָעֳמִ֔י וַתִּקְרֶ֤אנָה שְׁמוֹ֙ עוֹבֵ֔ד
הֽוּא־אֲבִ֖י יִשַׁ֣י אֲבִ֥י דָוִֽד׃
18 וְאֵ֖לֶּה תּוֹלְדוֹת֙ פֶּ֣רֶץ פֶּ֔רֶץ הוֹלִ֥יד אֶת־חֶצְרֽוֹן׃
19 וְחֶצְרוֹן֙ הוֹלִ֣יד אֶת־רָ֔ם וְרָם֙ הוֹלִ֣יד אֶת־עַמִּינָדָֽב׃
20 וְעַמִּינָדָב֙ הוֹלִ֣יד אֶת־נַחְשׁ֔וֹן וְנַחְשׁ֙וֹן֙ הוֹלִ֣יד אֶת־שַׂלְמָֽה׃
21 וְשַׂלְמוֹן֙ הוֹלִ֣יד אֶת־בֹּ֔עַז וּבֹ֙עַז֙ הוֹלִ֣יד אֶת־עוֹבֵֽד׃
22 וְעוֹבֵ֙ד֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יִשָׁ֔י וְיִשַׁ֖י הוֹלִ֥יד אֶת־דָּוִֽד׃
23 וְדָוִ֖ד הוֹלִ֣יד אֶת־שְׁלֹמֹ֑ה וְשְׁלֹמֹה֙ הוֹלִ֣יד אֶת־רְחַבְעָ֔ם
וְרְחַבְעָם֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֲבִיָּ֔ה וַאֲבִיָּ֖ה הוֹלִ֥יד אֶת־אָסָֽא׃
24 וְאָסָ֙א֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יְהוֹשָׁפָ֔ט וִיהוֹשָׁפָ֙ט֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יוֹרָ֔ם
וְיוֹרָם֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֲחַזְיָ֔הוּ וַאֲחַזְיָ֖הוּ הוֹלִ֥יד אֶת־יוֹאָֽשׁ׃
25 וְיוֹאָ֙שׁ֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֲמַצְיָ֔הוּ וַאֲמַצְיָ֖הוּ הוֹלִ֥יד אֶת־עֻזִּיָּֽהוּ׃
26 וְעֻזִּיָּ֙הוּ֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יוֹתָ֔ם וְיוֹתָ֙ם֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אָחָ֔ז
וְאָחָ֙ז֙ הוֹלִ֣יד אֶת־חִזְקִיָּ֔הוּ וְחִזְקִיָּ֙הוּ֙ הוֹלִ֣יד אֶת־מְנַשֶּׁ֔ה
וּמְנַשֶּׁ֙ה֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אָמ֔וֹן וְאָמ֙וֹן֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יֹאשִׁיָּֽהוּ׃
27 וְיֹאשִׁיָּ֙הוּ֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יְכָנְיָ֔הוּ וְאֶת־אֶחָ֖יו בְּעֵ֣ת הַגְלוֹת־בָּבֶֽלָה׃
28 וְאַחֲרֵ֥י הַגְלוֹת־בָּבֶ֖לָה יְכָנְיָ֑הוּ יָלַ֤ד אֶת־שְׁאַלְתִּיאֵל֙ וְשַׁלְתִּיאֵ֔ל הוֹלִ֥יד אֶת־זְרֻבָּבֶֽל׃
29 וְזְרֻבָּבֶ֙ל֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֲבִיה֔וּד וַאֲבִיה֙וּד֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֶלְיָקִֽים׃
30 וְאֶלְיָקִ֙ים֙ הוֹלִ֣יד אֶת־עַזּ֔וֹר וְעַזּ֙וֹר֙ הוֹלִ֣יד אֶת־צָד֔וֹק
וְצָד֙וֹק֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אָכִ֔ים וְאָכִ֙ים֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֱלִיהֽוּד׃
31 וֶאֱלִיה֙וּד֙ הוֹלִ֣יד אֶת־אֶלְעָזָ֔ר וְאֶלְעָזָ֙ר֙ הוֹלִ֣יד אֶת־מַתָּ֔ן
וּמַתָּ֙ן֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יַעֲקֹ֔ב וְיַעֲקֹ֙ב֙ הוֹלִ֣יד אֶת־יוֹסֵ֔ף
אִישׁ֙ מִרְיָ֔ם מִן־הַ֨אֲשֶׁר֙ נוֹלַ֣ד יֵשׁ֔וּעַ הַנִּקְרָ֖א מָשִֽׁיחַ׃
32 וְהָיָ֗ה הַבְּכוֹר֙ אֲשֶׁ֣ר תֵּלֵ֔ד וְקָרָ֥אתָ אֶת־שְׁמ֖וֹ יֵשׁ֑וּעַ
כִּ֣י הֽוּא־יוֹשִׁ֤יעַ אֶת־עַמּוֹ֙ מֵחַטֹּאתָ֔ם׃
33 כָּל־זֹ֣את הָיְתָ֔ה לְמַלֹּ֖את אֵ֣ת אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה
עַל־יְדֵ֖י הַנָּבִ֑יא הִנֵּ֤ה הָעַלְמָה֙ בְּהֹ֣רָה תִּהְיֶ֔ה וְיֹלֶ֥דֶת בֵּ֖ן
וְקָרְא֥וּ אֶת־שְׁמ֖וֹ עִמָּנוּאֵ֑ל׃
34 וַיִּקַּ֤ץ יוֹסֵף֙ מִשְּׁנָת֔וֹ וַיַּ֣עַשׂ כַּאֲשֶׁ֣ר צִוָּ֔ה אֹת֖וֹ מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֑ה
וַיִּקַּ֖ח אֶת־אִשְׁתּֽוֹ׃
35 וְלֹא־יְדָעָ֖הּ עַד־כִּ֣י יָלְדָ֣ה בְּנָ֑הּ
וַיִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ יֵשֽׁוּעַ׃

פרק ב׳

1 וַיְהִ֣י בִּימֵ֣י הוֹרְדֹס֮ הַמֶּלֶךְ֒ הִנֵּ֣ה מַגִּ֗ים

---

[1] מ׳: קְנִיתִי.

[2] מ׳: קְנִיתִי לִי.

(3) סה. 13: 9. דב. 6: 8. 26. דב. 26: 2. מלכ. 3: 10. מלכ. כה. 14: 13.
מלכ. 6: 21. 7: 3. ירמ. 17: 1. (10) דב. 28: 8.
ב. סה. 3: 8. (11) נחמ. 5: 17. סה. 94: 12.
(4) סה. 111: 10. 1. בראש. 2: 26. כה. 2: 52. קה. 2: 47.
יחז. 14: 18.
(5) סה. 37: 3. 5. ירמ. 9: 23.
(6) 1. דברי. 28: 9. ירמ. 10: 23.
(7) ש"א 9: 12. 16. נחמ. 1: 1. מלכ. 16: 6.
(8) נחמ. 21: 24.
(9) סה. 22: 29. 23: 19. 34: 8.

(17) שמו 11: 29. 30.
(18) רה. 2: 9. 3: 22.
(19) סה. 104: 24. 136: 5.
מלכ. 8: 27. ירמ. 10: 12. 51: 15.
(20) רה. 1: 9. דב. 33: 28.
נחמ. 36: 28.
(22) מלכ. 1: 9.
(23) סה. 37: 24. 91: 11. 12.
מלכ. 10: 9.
(24) סה. 26: 6. סה. 3: 5. 8.
(25) סה. 91: 5. 112: 7.

(27) ש"א 13: 7. יחזק. 6: 10.
(28) סה. 19: 13. דב. 24: 15.
(30) ש"א 12: 18.
(31) סה. 37: 1. 73: 3. מלכ. 1: 24.
(32) סה. 25: 14.
(33) סה. 26: 14. מלכ. סה. 37: 22. דב. 5: 4. מלכ. 2: 2. סה. 1: 3.
(34) מל. 4: 6. 1. קהל. 5: 5.

(1) סה. 34: 11. מלכ. 1: 8.

ומקריבים לבעל קטרת.
2 וחזק מלכות בידו ויכתב ספרים
וישלח אל שמרון.
3 וחזק בנות בית לבעל:
ויעשו ארונות ויתנו
4 ויאמר: הביאו לי:
ויבא בתוך בית
הבעל ויאמר
5 ויתן הכהנים: איש אל נערותיו:
לכלות כל כלי הבעל
6 ויעש את הארונות: ויעש לו
ויתן לו בית שמן ויעש לו
ויחזק בו את הבית:
7 ויהי מכלות את הכהנים: ויתן יהוא את עיניו:
וירא כי אין מהם
8 ויאמר אל הנערים: ויכו ויהי לו
לא יצא ויכו לפי חרב
9 ויהי מהלכם עד העיר אשר
לכלות כל הבית:
10 ויצא: ויכתו שמה בבית:
ויזרקו הנערים ויכו
ויצא אל עיר הבית
11 ויתיצו את אשר בבית הבעל:
את מצבות הבעל ויבערו
12 ויבא ויתך: הוא בדרך
אל בית עקד הרעים:
13 ויהוא: מצא את אחי אחזיהו:
ויאמר מי אתם
14 ויאמר אל אחי אחזיהו: אנחנו
אל ננחם גבירה ויתנו
15 ויהי: כי הניח משם: ויפגש
את יהונדב בן רכב
ויברכהו ויאמר אליו:
16 ויאמר: לכה אתי וראה בקנאתי:
ויעלהו אתו על מרכבתו
17 ויבא שמרון: ויכה כל
אשר נותר לאחאב:
עד השמידו אתו כדבר
18 ויקבץ יהוא את כל העם: ויאמר
אליהם אחאב עבד
הבעל מעט
19 ועתה קראו אלי את כל נביאי
הבעל את כל עבדיו
20 ויאמר: קדשו עצרה
לבעל ויקראו קרא:

21 ויתר לא נותר איש
אשר לא בא
ויבא כל הבית
ויתמלא בית הבעל
22 ויאמר אל אשר על המלתחה:
הוצא לבושים
23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב
אל בית הבעל:
ויאמר אל עובדי הבעל:
24 ויבא לעשות זבחים ועלות:
ויהוא שם לו
חוצה לבית
איש אשר יפלט
25 ויהי כאשר כלה העלות:
ויאמר יהוא אל הרצים
ואל השלשים
אל יצא איש
ויכו אותם לפי חרב
26 ויוציאו את מצבות בית
ויחרפו אותם
27 ויתצו את מצבת הבעל:
ויתצו את בית הבעל
ויעשו אתו מחראות
עד היום הזה:

פרק י׳

1 ואחאב: לשבעים בני אדניהו:
ויכתב ספרים וישלח
שמרון אל
2 ועתה: כאשר יבוא הספר הזה אליכם:
אשר אתכם בני אדניכם
ואתכם הרכב
3 ראו את הטוב ואת הישר מבני אדניכם:
ושימו על כסא אביו
והלחמו
4 ויראו מאד: מאד ויאמרו:
הנה שני המלכים
איך יעמד
5 ויאמר אשר על הבית: ואשר על העיר:
ואשר על הזקנים
אל אחאב לאמר:
6 ויכתב אליהם ספר שני: לאמר:
אם לי אתם
ואם בקולי אתם
ואת ראשי אנשי
ויהי אתי
7 ויהי: כבוא הספר אליהם: ויקחו
את בני המלך
8 ויבא: ויגד לו לאמר:
הביאו את ראשי
ויאמר: שימו אתם
9 ויהי בבקר: ויצא ויעמד
ויאמר אל כל העם:
10 דעו: כי לא יפול
אשר דבר יהוה
ויהוה עשה את אשר
11 ויכה יהוא: את כל הנותר
את כל גדוליו
ואת מיודעיו
ואת כהניו
12 ויקם: וילך ויבא
בית עקד הרעים:
13 ליהוא: מצא את אחי אחזיהו
ויאמרו לשלום
14 ויאמר: תפשו חיים
ויתפשו חיים
ויטבחו אתם
15 ויהי: כי נסע משם: וימצא
את יהונדב בן רכב
ויברכהו ויאמר אליו:
16 ויאמר: לכה אתי וראה בקנאתי:
וישם אתו על מרכבתו
17 ויבא שמרון: ויך כל
הנותר לאחאב:
עד השמידו כדבר
18 ויקבץ יהוא את כל העם: ויאמר
אליהם אחאב עבד
הבעל מעט
19 ועתה כל קראי הבעל כל עבדיו
וכל כהניו אל יפקד
כי זבח גדול לי
20 ויאמר: קדשו עצרה
לבעל ויקראו קרא:

---

1 מ: ויפקדו.

2 מ: ויפעמו. 3 מ: בבית. 4 מ: ויקללהו.

(3) 1. וחז. 29: 1.
(4) 1. וחז. 28: 9. וש. 6: 4. מלכ. 7: 2.
(5) מלכ. 2: 3. 2.
(6) ד. מש. 2: 10.
(7) מלכ 13: 44. לכ. 10: 42.
(8) 1. ישע. 2: 30.
(9) מלכ. 1: 9. 3: 22.
(10) מלכ. 3: 2.
(12) מו. 18: 36. 91: 11. 12.
(14) מו. 1:1. מלכ. 1:10. 15.
(16) מו. 36: 4. נח. 57: 20.
(18) מלכ 5: 14. 45. קמל. 2: 15. ד. ישע. 23: 4.
(19) 1. ישע. 2: 9. ושע. 18: 5. 6. נח. 59: 9. 10. וז. 23: 12. משל. 12: 35.
(21) מלכ. 3: 3. 21. 2: 1. 22. מלכ. 3: 8. 12: 18; 27. דה. 5: 32. 28: 14. ישע. 1: 7. נח. 1: 16. שו. 12: 9.
(2) מלכ. 2: 7.
(3) מלכ. 2: 16. 6: 24. מו. 21: 55.
(4) משל. 7: 26. ישע. 4: 12.
(5) מלכ. 7: 27.
(12) מלכ. 1: 25. 29. 12: 1.

13 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ־אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל
הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַּעֲשֶׂה
וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ וְטָהָר׃
14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים
כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ
כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃
15 וַיָּשָׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל
מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים
בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה קַח נָא בְּרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃
16 וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו
אִם אֶקָּח וַיִּפְצַר בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃
17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתַּן נָא לְעַבְדְּךָ
מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא
יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם לַיהוָה׃
18 בַּדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ
בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם
וְהוּא נִשָּׁעַן עַל יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בְּבֵית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בְּבֵית רִמּוֹן
יִסְלַח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃
19 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ
כִּבְרוֹת אֶרֶץ אֲחָת׃
20 וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ
הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־נַעֲמָן
הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר
הֵבִיא חַי־יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו
וְלָקַחְתִּי מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃
21 וַיִּרְדֹּף גֵּחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיַּרְא נַעֲמָן
רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה
לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃
22 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר
הִנֵּה עַתָּה יָבְאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים
מִן־הַר אֶפְרָיִם מִן־בְּנֵי הַנְּבִיאִים
תֶּן־לָהֶם נָא כִּכַּר־כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת
בְּגָדִים׃
23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֶל קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְצַר
בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי
חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו
וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃
24 וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם
וַיַּנַּח אֶל־הַבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלֵכוּ׃
25 וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה הָלָכְתָה גֵחֲזִי
וַיֹּאמֶר לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃
26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא לִבִּי הָלַךְ בְּלֶכְתּוֹ
מֵעַל מֶרְכָּבָתוֹ לִקְרָאתֶךָ הֲעֵת לָקַחַת

8 אֶת־הַכֶּסֶף וְלָקַחַת אֶת־הַבְּגָדִים
וְאֶת־זֵתִים וְכַרְמִים וְצֹאן וּבָקָר
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃
9 וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ
לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג׃
10 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיְהִי כִּרְכֹּב אֶת־הַדֶּרֶךְ
לָבוֹא יְרוּשָׁלִַם וַיִּתְחַזַּק בֵּית
הַמֶּלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
שָׁמַעְתִּי כִּי מַלְכֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל
חַסְדֵי מַלְכֵי הַחֶסֶד׃
11 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָא עִיר־שֹׁמְרוֹן
וְהַמֶּלֶךְ יוֹרָם כְּמוֹ־אִישׁ אֶחָד
וַיִּשְׁלַח אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַצִּנָּה
וְאֶת־הַקַּשָּׁת וַיִּקְרָא אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
12 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲלוֹא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּעֵינָיו
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֶל־יְהוֹרָם׃
13 הִנֵּה בְּבֵית אֲבִיךָ וּבְבֵית אִמֶּךָ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּבֵית אֲבִיךָ וּבְבֵית אִמֶּךָ
14 וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃
15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃
17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃
18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃
19 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא כִּי הֵבִיא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־לִבִּי לָכֵן הִנֵּה אֲנִי נָתַתִּי אֶת־
בִּתְּךָ לְאִשָּׁה לְבֵיתוֹ וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ
וַיִּתֵּן לְבֵיתוֹ׃

פרק ה׳.

1 וְנַעֲמָן שַׂר־צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה אִישׁ
גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשֵׂא פָנִים כִּי־בוֹ
נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה
גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃
2 וַאֲרַם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לִפְנֵי
אֵשֶׁת נַעֲמָן׃
3 וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ לוּ אֲדֹנִי נֶגֶד
הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אָז יַאַסְפֵהוּ
מִצָּרַעְתּוֹ׃
4 וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת
וְכָזֹאת דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֲרָם לֵךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה
סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ עֲשֶׂרֶת כִּכְּרֵי כֶסֶף וְשִׁשֶּׁת אַלְפֵי
זָהָב וַעֲשֶׂרֶת חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃
6 וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה
שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וְאָסַפְתָּ
אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ׃
7 וַיְהִי כִּקְרֹא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר
וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הֲאֱלֹהִים אָנִי
לְהָמִית וְלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי
לֶאֱסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ־דְּעוּ־נָא
וּרְאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃
8 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים
כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו
וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ
בְּגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֶשׁ־נָבִיא
בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָיו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח בֵּית אֱלִישָׁע׃
10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר
הֲלֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן
וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לָךְ וְטָהֵרְתָּ׃
11 וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי
אֵלַי יֵצֵא וְעָמֹד וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה
אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף
הַמְּצֹרָע׃
12 הֲלֹא טוֹבוּ אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת
דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ
בָּם וְטָהָרְתִּי וַיֵּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃

---

(18) מלכ. 2: 14.
(19) בראש. 2: 9. 4: 5. 7: 3.
(20) מלכ. 2: 16. 7: 5.
(21) ד. דברי. 16: 9. ישע. 31: 4. 34: 21. מלכ. 15: 3. יח. 16: 17. 32: 19. יחז. 7: 2. 13: 4.
(22) מל. 9: 15.
(23) ישע. 4: 21. 36: 12.
(1) מלכ. 11: 15. 17: 18. 20: 16. 22: 26. 27: 13.
(4) מל. 132: 4.
(6) ישע. 12: 7.
(9) מלכ. 24: 33. 34.
(11) מלכ. 10: 4. 13: 4. 20: 4.
(13) ישע. 15: 12. מל. 35: 5. 9. 6: 14.
(14) מל. 2: 1. מלכ. 6: 19.
(15) יח. 19: 11. ד. דברי. 36: 16.
(17) מל. 18: 27. 101: 5. 120: 2. 3. נה. 1: 15.
(18) נה. 59: 7. חב. 6: 5. צפ. 3: 15.
(19) מל. 27: 12. מלכ. 19: 10. מלכ. 10: 10.
(20) מל. 1: 8. זש. 6: 1.
(21) מלכ. 3: 3. 7: 3.
(22) מלכ. 3: 23. 24. 2: 11.
(23) מל. 19: 8. 119: 105. 105.
(24) מלכ. 2: 16. 5: 3. 7: 5.
(25) מש. 5: 28.
(26) מלכ. 29: 3. חב. 39: 18. 14. מל. 13: 18.

ויכתב (ויכתבו): ויכתבו את משפטיו אל יהושע.
27 כי ידעתי את מריך ואת עורף הן בעודי חי עמכם היום מרים הייתם את יהוה ואף כי אחרי מותי.
28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושוטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם את השמים ואת הארץ.
29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם והקרה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם.
30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם.

לב
31 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי.
32 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב.
33 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו.
34 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא.
35 שחת לו לא בניו מומם הדור עקש ופתלתל.
36 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך.
37 זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך.
38 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלות עמים למספר בני ישראל.
39 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו.
40 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו ישמרהו כאישון עינו.
41 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו.
42 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר.
43 ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור.
44 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר.
45 וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו.
46 יקנאהו בזרים בתועבות יכעיסהו.
47 יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם.
48 צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך.
49 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו.
50 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם.
51 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם.
52 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים.
53 אספה עלימו רעות חצי אכלה בהם.
54 משולי אפס בם מרי עפות תנינים שלח בם עם חמת זחלי עפר.
55 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה.
56 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם.
57 לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת.
58 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה.
59 לולו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם.
60 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם.
61 כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים.
62 כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה אשכלמו אשכלות מרורות למו.
63 חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי.
64 הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי.
65 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושות עתדות למו.
66 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב.
67 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו.
68 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה.
69 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל.
70 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם.
71 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם.
72 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב.
73 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו.

לג
1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו.
2 ויאמר יהוה מסיני זרח ושעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו.
3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך ואלה תכו לרגלך ישא מדברתיך.

(31) שם. 22: 1. 4.
(32) שמר. 7: 7.
—
(1) שמר. 2: 1.
(2) שם. 18: 5. שמר. 4: 4.
נר. 55: 3. שו. 32: 10.
(3) שמר. 6: 8. 11: 18. שמר. 3: 3. 6: 21.
(5) שמר. 2: 16. 5: 3. 6: 24.
(7) שמר. 6: 32. 9: 4. 10.
(9) שמ. 24: 15.
(11) שמר. 9: 13. 1. שה. 5: 13. יהוש. 2: 5.
(16) נר. 19: 9.
(21) שמר. 5: 3. שו. 12: 2.
(23) שמר. 9: 12.
(26) שמר. 13: 26.
(27) שמר. 2: 18. 5: 5. 9: 18.
(1) שמר. 1: 20. 9: 3.

4 לְאָגוּר׃ מִי עָלָה שָׁמַיִם וְיָרָד מִי אָסַף רוּחַ
בְּחָפְנָיו מִי צָרַר מַיִם בַּשַּׂלְמָה מִי הֵקִים
כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ מַה־שְּׁמוֹ וּמַה־שֵּׁם בְּנוֹ כִּי
5 תֵדָע׃ כָּל־אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה מָגֵן הוּא
לַחוֹסִים בּוֹ׃ אַל־תּוֹסֶף עַל־דְּבָרוֹ פֶּן־יוֹכַח
6 בָּךְ וְנִכְזָבְתָּ׃ שְׁתַּיִם אַל תִּתֶּן לִי בְּטֶרֶם
7 אָמוּת אַל תָּסִיר׃ שָׁוְא וּדְבַר כָּזָב הַרְחֵק
8 מִמֶּנִּי רֵאשׁ וְעֹשֶׁר אַל תִּתֶּן לִי הַלְּמֵנִי
לֶחֶם חֻקִּי׃ פֶּן־אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי
9 מִי יְהוָה וּפֶן־אִוָּרַשׁ וְתָפַשְׂתִּי שֵׁם אֱלֹהָי׃
10 אַל־תַּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו פֶּן יְקָבֶךָּ וְאָשַׁמְתָּ׃
11 דּוֹר אָבִיו יְקַלֵּל וְאֶת אִמּוֹ לֹא יְבָרֵךְ׃
12 דּוֹר זַךְ בְּעֵינָיו וְלֹא רָחַץ מְצֹאָתוֹ׃
13 דּוֹר מָה רָמוּ עֵינָיו וְעַפְעַפָּיו נָשְׂאוּ׃
14 דּוֹר שִׁנָּיו חֲרָבוֹת וּמַלְתָּעוֹתָיו מַאֲכָלוֹת
לְאָכֵל עֲנִיִּים מֵאֶרֶץ וְאֶבְיוֹנִים מֵאָדָם׃
15 לָעֲלוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת הַב הַב תֹּאמֵרְנָה׃
שָׁלוֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׂבַּעְנָה אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ
16 דָיִ׃ שְׁאוֹל וְעֹצֶר רָחַם אֶרֶץ לֹא־שָׂבְעָה מַיִם
17 וְאֵשׁ לֹא אָמְרָה דָיִ׃ עַיִן לְאָב תָּלַעֵג וְתָבֻז
לִיקְהַת אֵם וְיִקְּרוּהָ עוֹרְבֵי נַחַל וְיֹאכְלוּהָ
18 בְּנֵי נָשֶׁר׃ שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי
19 וְאַרְבָּעָה לֹא יְדַעְתִּים׃ דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בַּשָּׁמָיִם
דֶּרֶךְ נָחָשׁ עַל־צור דֶּרֶךְ אֳנִיָּה בְּלֵב־יָם
20 וְדֶרֶךְ גֶּבֶר בָּעַלְמָה׃ כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנָאָפָה
אָכְלָה וּמָחֲתָה פִּיהָ וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי
21 אָוֶן׃ עַל־שְׁלוֹשָׁה רָגְזָה אָרֶץ וְתַחַת אַרְבָּעָה
22 לֹא תּוּכָל׃ עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וּנָבָל כִּי יִשְׂבַּע
23 לָחֶם׃ וְאֵשֶׁת שְׂנוּאָה כִּי תִבָּעֵל וְשִׁפְחָה כִּי
24 תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ׃ אַרְבָּעָה הֵמָּה קְטַנֵּי־אָרֶץ
וְהֵמָּה חַכְמֵי חֲכָמִים׃ עַמִּים לֹא עָצוּם הֵמָּה
25 וַיָּשִׂימוּ בַּקַּיִץ לַחְמָם׃ שְׁפַנִּים לֹא עַם עָז
26 הֵמָּה וַיָּשִׂימוּ בַּסֶּלַע בֵּיתָם׃ מַלְכִי אֵין
27 לַאַרְבֶּה וַיֵּצְאוּ כֻלָּם עַל־פִּרְקָם׃ אֲנָקָה
28 תִּתְפָּשׂ בְּיָדַיִם וְהִיא בְּהֵיכַל מְלָכִים׃ נְקֵבָה
29 וְנָמֵר בָּאָרֶב וְהוּא בְּכָל־גַּנֵּי עֲדָנִים׃ זַרְזִיר
מָתְנַיִם אוֹ תַיִשׁ וְלֹא־אִישׁ מַלְכָּה אֵין
30 עִמּוֹ׃ חֲכַם־עֵינַיִם בְּנָבָל וְגֹאֵה רוּחַ בְּאִישׁ
31 עָנִי׃ וְאִם־נָבַלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂא וְאִם־זָמַמְתָּ
32 יָד לְפֶה׃ כִּי מֵיצִים אַף מֵיצִים דָּם וּמֵיצִים
33 אַף יוֹצִיא רִיב׃

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו׃

1 מַה־בְּרִי וּמַה־בַּר בִּטְנִי וּמַה־בַּר נְדָרָי׃
2 אַל־תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךָ וְדַרְכֶיךָ לְמַחֲקוֹת
3 מְלָכִים׃ אַל־לְמוּאֵל מְלָכִים אַל־לְמוּאֵל
4 מְלָכִים שְׁתוֹ־יַיִן וְאַיֵּה לְרוֹזְנִים שֵׁכָר׃

1: ומקבלת. 2: אין בעברית.

(6) תהל. 22: 20.
(11) ויק. 28: 15. תהל. פו. 109: 14. תהל. 1: 5.
(18) תהל. 3: 16. תהל. 6: 33.
(19) תהל. 3: 14. 8: 10.
(22) תהל. 3: 19. תהל. 1: 1.
(23) תה. 2: 6.
(25) ויק. 15: 7. 8.
(29) תה. 1: 9. 10. ויק. 38: 10. 11. תה. 33: 7. 104: 9.
(30) תהל. 1: 1. 2. 18. תהל. 17. תה. 1: 13.
(31) תה. 16: 3.
(32) תה. 119: 1. 2. 128: 1. 2. תה. 11: 28.
(34) תהל. 3: 13. 18.
(35) תהל. 12: 2.
(36) תהל. 20: 2.

(1) תהל. 16: 18. יח. 2: 20-22. ו. קהל. 2: 5.
(2) תהל. 22: 3. תהל. תהל. 6: 5. 23: 30.
(3) תה. 10: 15. תהל. 8: 1. 2. 9: 14.
(4) תהל. 9: 16. 6: 32. תהל. 11: 25.

5 ויאמר יהוה אל משה׃
6 ראה אתה היום את אשר אתו ועל כל עדתו
באהל מועד׃
7 וחנו את המשכן בנסעו וירדו הקהתים לשאת
את הקדש והקימו את המשכן עד בואו׃
8 וחנו סביב למשכן יתדתיו ומיתריו וקלעיו
ועמודיו וכנותיו כל כלי עבדתו ואת כל
אשר יעשה להם ועבדו׃
9 ובני קהת מטה אבות משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת
העזיאלי אלה משפחות הקהתי׃
10 פקודיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
שמנת אלפים[1] ומאתים׃
11 משפחת בני העזיאלי משפחת העזיאלי
ואלה פקודיהם שבעים ושנים׃
12 בני מרי משפחת מחלי ומשפחת מושי אלה
משפחות מרי אלה פקודיהם׃
13 ואת עמודי החצר סביב ואת אדניהם ואת
יתדתם ואת מיתריהם׃
14 ואת משה ואת בניו תהיה נשיאת הקהתי
לכל עבדתו ולכל משאו ואת יציאות הקדש
ישימו בניו׃
15 וכלו אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל
כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני
הקהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו
אלה משא בני קהת באהל מועד׃
16 ופקודת אלעזר בן אהרן הכהן שמן למאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקודת כל העדה בכל אשר בקדש ובכליו׃
17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
18 אל תכרתו את שבט משפחת הקהתי מתוך
הלוים׃
19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגשתם את
קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אתם
איש איש על עבדתו ועל משאו׃
20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו׃
21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
22 נשא גם את ראש בני גרשון לבית אבתם

[1] ד: ושבעת.

(5) שמו. 9: 2. ויקר. 5: 1. (16) שמו. 9: 4.
נה. 55: 1. שמו. 6: 27. (17) שמו. 20: 17.
(8) שמו 7: 6. תה. 141: 5. (18) שמו. 2: 18. 7: 27.
(9) שמו 13: 12.
(10) שמו. 28: 28. תה. 111:
10. שמו. 1: 7.
(11) שמו. 3: 2. 16. 10:
27.
(12) שמו. 35: 6. 7. שמו.
16: 26.
(13) שמו. 7: 11.
(14) שמו. 9: 3.

[2] ד: ושמשת את המזבח וכליו אשר יגיש עליו׃

(4) שמו. 12: 24. 19: 15. 14. 18: 4. תה. 107: 42.
13: 4. 21: 5. שמו. 6: 13.
(5) שמו. 12: 4. 17: 2. 19: 26. (12) שמו. 17: 9. ו. תה. 13: 4. ו. ויק. 4: 8.
(8) שמו. 10: 11. ואו. 7: 8. (13) שמו. 26: 3.
(7) תה. 9: 5. 6. 112: 6. (14) שמו. 18: 7. 21: 23.
תהי. 8: 10. (15) שמו. 31: 24. תה. 52: 7.
(8) שמו. 10: 10. שמו. 18: 11. ו. ויק. 8: 17.
(9) תה. 23: 4. שמו. 28: (18) תה. 15: 3.
18. נה. 33: 15. 16. (19) תהי. 5: 3. שו. 3: 2.
(10) שמו. 6: 13. 10: 8. (22) ויק. 24: 35. 26: 12.
(11) תה. 37: 30. שמו. 13: תה. 37: 22.

23 וְעַתָּה הִתְעָרֵב נָא אֲדֹנִי אֶת־עַבְדֵּי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃
24 וְאֵיךְ תָּשִׁיב פְּנֵי פַחַת אֶחָד מִקְטַנֵּי עַבְדֵי אֲדֹנִי וַתִּבְטַח לְךָ מִצְרַיִם לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃
25 וְעַתָּה הֲמִבְּלַעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחֵת אֹתָהּ׃
26 וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה׃
27 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה הַאֶל־אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שָׁלְחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חֲרֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שֵׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃
28 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא בְקוֹל גָּדוֹל יְהוּדִית וַיְדַבֵּר רַבְשָׁקֵה וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
29 כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃
30 וְאַל־יַבְטַח חִזְקִיָּהוּ אֶתְכֶם עַל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
32 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְּרָכָה וְצֵאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וְשִׁתּוּ אִישׁ מֵי בֹרוֹ׃
32 עַד־בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכָרָמִים אֶרֶץ זֵיתֶשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וִחְיוּ וְלֹא תָמוּתוּ וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי־יַסִּית אֶתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ׃

פרק יט׃

1 וַיְהִי כְּשָׁמְעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃
2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְאֶת־שֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֶת־זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מְכֻסִּים בַּשָּׂקִים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא׃
3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אֵין לְיוֹלֵדָה׃
4 אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חָי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃
5 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשָׁעְיָהוּ׃
6 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֲלֵהֶם כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּנִי נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בִּי׃
7 הִנֵּה אָנֹכִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב לְאַרְצוֹ וְהַפִּלְתִּיו בָּאָרְצוֹ׃
8 וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלָּחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃

(23) בראי 14: 9. 15: 21.
(24) ישע 15: 21. תה 145: 19. מלכ 5: 6. 1. ישע 5: 14. 15.
(25) תה 37: 9. 10. בראי 30: 10. תה 15: 5. ישע 7: 10. 25. 24. 18. 16.
(27) בראי 9: 11. ישע 15: 32. 33. 22. 16. תה 55: 23. ישע 7: 17.
(28) ישע 8: 13. 11. 20. תה 112: 10. בראי 11. 7.
(29) תה 1: 6. 37: 20.
(30) תה 37: 22. 29. 125: 1. בראי 10: 25.
(31) תה 37: 30.

---

(1) ישע 19: 35. 36. יח. 25: 10–13. בראי 16: 11. 20: 23.
(2) בראי 15: 33. 16: 18. 18: 12. דב. 4: 30. 31.
(3) בראי 13: 6.
(4) בראי 10: 2. תה 7: 19.
(15) בראי 6: 1.
(16) בראי 31: 30.
(17) ישע 5: 7. 25: 34. יחז. 5: 8. 9. יר. 3: 18.
(18) תה 10: 12. דהי. 6: 8. 9.
(21) בראי 16: 5. תה 112: 2. 3. 8. 9.
(23) ים 2: 8. 9.
(24) תה 112: 9.
(25) ב. תה 9: 6–10. ישע 5: 7.
(26) דהי. 8: 5. 6. ישע 29: 13.
(29) בראי 14: 6. 1. ישע 5: 19. 14. 15.
(30) תה 37: 22. 29. 125: 1. בראי 10: 25.
(31) תה 37: 30.

---

(1) ישע 19: 35. 36. יח. 25: 10–13. בראי 16: 11. 20: 23.
(2) בראי 15: 33. 16: 18. 18: 12. דב. 4: 30. 31.
(3) בראי 13: 6.
(4) בראי 10: 2. תה 7: 19.
(15) בראי 6: 1.
(16) בראי 31: 30.
(17) ישע 5: 7. 25: 34. יחז. 5: 8. 9. יר. 3: 18.
(18) תה 10: 12. דהי. 6: 8. 9.
(21) בראי 16: 5. תה 112: 2. 3. 8. 9.
(23) ים 2: 8. 9.
(24) תה 112: 9.
(25) ב. תה 9: 6–10. ישע 5: 7.
(26) דהי. 8: 5. 6. ישע 29: 13.

9 וַיִּשְׁמַע[1] עַל־תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃
10 כֹּה־תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אַל־יַשִּׂאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בוֹטֵחַ לוֹ לֵאמֹר לֹא־תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַ͏ִם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
11 הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לַהֲחֲרִים אוֹתָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃
12 הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֹתָם אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי עֵדֶן אֲשֶׁר בִּתֵּלַשָּׂר׃
13 אַיֵּה מֶלֶךְ חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ עִיר סְפַרְוַיִם הֵנַע וְעִוָּה׃
14 וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵם וַיַּעַל חִזְקִיָּהוּ בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
15 וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ אַתָּה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃
16 הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לַחָרֵף אֱלֹהִים חָי׃
17 אָמְנָם יְהוָה הֶחֳרִבוֹת אַשּׁוּר הַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצָם׃
18 וַיִּתֵּן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃
19 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ (וְיֵדְעוּ) [וְיֵדַע] כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
20 וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי עַל־סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי׃
21 זֶה הַדָּבָר (אֲשֶׁר) [אֲשֶׁ֨ר] דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה בְּתוּלַת בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ נָדְדָה רֹאשׁ בַּת־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
22 אֶת־מִי חֵרַפְתָּ וְגִדָּפְתָּ וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָ קוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
23 בְּיַד־מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר (אני) [בְּרֹב] רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מָרוֹם הַרְכְתֵי יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וַאֲכַרֹת מְרוֹם אֲרָזָיו מִבְחַר בְּרוֹשָׁיו וְאָבוֹאָה מְלוֹן קִצּוֹ יַעַר כַּרְמֶלוֹ׃
24 אֲנִי קָרְתִּי וָאֶשְׁתֶּה מַיִם וְאַחֲרִב בְּכַף־רַגְלִי כָּל־יְאֹרֵי מָצוֹר׃
25 הֲלֹא שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אֲשִׂיתִיהָ לְמִקֶּדְמִי־יָמִים וְעַתָּה הֲבִיאוֹתִיהָ וַתְּהִי לְהַשִּׁית עָרֵי מִבְצָר נִצָּבוֹת׃
26 וְיוֹשְׁבֵיהֶן קְצַר־יָד חַתּוּ וּבוֹשׁוּ הָיוּ עֲשֶׂב שָׂדַי וִירֶק דֶּשֶׁא חָצִיר גַּגּוֹת וְשִׁדָּמָה שַׁדְמוֹת׃

(9) [1] בראי 18. יח. 7: 1.
(6) בראי 5: 22. תה. 10: 8.
(7) בראי 10: 28.
(8) בראי 21: 18.
(9) ישע 8: 13.
(10) ישע 8: 15. בראי 28: 12. 28.
(11) בראי 29: 8.
(13) יהר 19: 16. בראי 20: 19.
(14) 1. בראי 12: 1. מיכ. בראי 15: 22. 24: 6.

(1) [2] בראי 13: 7.

27 כִּי־אָמַר בְּלִבּוֹ הֲיֵשֵׁב יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּכָה אַף כִּי־
28 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ וּפָנִיתָ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־
תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה
29 אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם׃ לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לַיְלָה וְיוֹמָם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ
30 יִהְיֶה־שְּׁמִי שָׁם לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ
31 אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע

פרק ח׳.

1 אָז יַקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־רָאשֵׁי
הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
2 יְרוּשָׁלַ͏ִם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִוא
3 צִיּוֹן׃ וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאֵתָנִים
4 בְּיֶרַח הָאֵתָנִים הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי
5 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
6 הֶעֱלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל
הַנִּוָּעֲדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר
7 אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ
8 הַקָּדָשִׁים תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן
9 וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים
מִן־הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ חוּץ וַיִּהְיוּ שָׁם עַד־
10 הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ
שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
11 מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל־הַכֹּהֲנִים
12 הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לְשַׁמֵּר לַמַּחְלֹקוֹת׃ וְהַלְוִיִּם
הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם לְאָסָף לְהֵימָן לִידוּתוּן לְבָנָיו וְלַאֲחֵיהֶם
13 מְלֻבָּשִׁים בּוּץ מְצִלְתַּיִם וְנֵבֶל וְכִנֹּרוֹת עֹמְדִים מִזְרַח לַמִּזְבֵּחַ
וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים מְחֻצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ וַיְהִי כְּאַחַד

1מ׳: חסר. 2מ׳: שתי דשמואל.

(27) ראה. 7: 10. מל. 7: 15. 16. 9: 15. 16. 10: 2. 57: 6. (28) נשא. 31: 24. מל. 52: 7. מכו. 10: 24. כה. 12: 21. 1. יהל. 6: 17. מל. 1: 3. 52: 8. 92: 12. מכו. נו. 17: 8. (29) מכה. 5: 16. (30) דב. 12: 3. 1. כה. 9: 10. מכו. מכ. 5: 20. (31) נו. 25: 29. 1. קהל. 4: 17. 18.

(2) מכל. 8: 35. (3) מכל. 10: 25. (4) מכל. 31: 23. 1. כה. 11: 7. מכל. 14: 30. (6) מכל. 1: 11. 18. 14: 3. (7) מל. 37: 36. 37. מכל. 11: 21. מכה 7: 24-27. (8) 1. מכה. 25: 17. (9) מכל. 13: 7. (10) מה. 25: 4.

(11) מכ. 3: 19. מכל. 28: 19. 32: 6. (13) מכל. 18: 7. ב. קהל. 2: 9. (14) מכל. 13: 2. 18: 20. נכ. 3: 10. 11. (15) מכל. 3: 7. כה. 18: 11. (16) מכל. 29: 11. (17) מכל. 14: 5. (18) מל. 57: 4. 59: 7. 64: 3. (19) מל. 52: 5. מכל. 19: 9. (22) מכל. 6: 17. 11: 20. מכה. 22: 15. (23) מכל. 13: 16. 15: 2. (24) מכל. 10: 4. (25) מכל. 15: 13. נכ. 60: 4.

(1) 1. מכה. 2: 25. (2) מכל. 12: 14. (3) מל. 39: 1. מכל. 21: 23. מכ. 3: 2.

4 וַיָּבֹא אַחְאָב עַל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וְהִסְתִּיר אֶת־פָּנָיו וְלֶחֶם לֹא אָכָל׃

5 וַתָּבוֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֶּר אֵלָיו מַדּוּעַ רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃

6 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כִּי־דִבַּרְתִּי אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם־אִישׁ חָפֵץ אֶתֵּן כֶּרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן אֶת־כַּרְמִי׃

7 וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה אַתָּה מָלַכְתָּ עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אָנֹכִי אֶתְּנָה לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי׃

8 וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחוֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל־הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת׃

9 וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃

10 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל נֶגְדּוֹ וְיָעִידוּ אֹתוֹ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃

11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזֶבֶל כַּכָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם׃

12 קָרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃

13 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיָּעִידוּ אֹתוֹ אִישׁ־בְּלִיָּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִיאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃

14 וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַל נָבוֹת וַיָּמֹת׃

15 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי סֻקַל נָבוֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ בְּכֶסֶף כִּי־אֵינֶנּוּ נָבוֹת חַי כִּי אִם־מֵת׃

16 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי־מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃

17 וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃

18 קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה הוּא בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר יָרַד שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃

19 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת יְלַקְּקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אֶתָּה׃

20 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הֲמְצָאתַנִי אוֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃

21 הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְאָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃

22 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּיָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכְבַעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה בַּעֲבוּר הַכַּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּנִי וַתַּחֲטִא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

23 וְגַם אֶל־אִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל׃

24 הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר וְאָכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה אָכְלוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמָיִם׃

(4) ספר. 10: 4.
(6) ספר. 11: 3. 5. 6.
(7) ספר. 12: 9.
(9) נשא. 18: 5. 6. 21: 17. ספר. 24: 20.
(11) ספר. 10: 2. 20: 21.
(12) ספר. 13: 19.
(13) ר. דבר. 36: 16.
(14) ספר. 10: 11. 14: 27.
16: 22. ר. יחז. 22: 6.
(16) ספר. 12: 23. 15: 2.
(17) ספר. 25: 13.
(18) ספר. 15: 5. 31.
(19) ספר. 13: 12.
(21) שם. 32: 10.
(22) נשא. 27: 16. 17. ספר. 28: 8. שופ. 2: 26.
(23) ספר. 12: 11.
(24) ספר. 19: 18. 22: 15.
(25) שם. 34: 10. 37: 3.

(1) ספר. 24: 3. דה. 4: 11.
(2) נשא. 12: 4.
(3) ספר. 12: 6.
(5) שופ. 20: 16. 23: 1. ספר. 6: 19. 12: 17. 14: 25.
(6) ספר. 8: 9. 17: 24.
(9) ספר. 10: 23.
(11) נשא. 8: 15.
(12) ספר. 16: 25. שופ. 6: 21.
(13) ספר. 5: 4. שופ. 2: 2.
(14) ספר. 1: 31. 12: 14.
(16) ספר. 22: 3.

כא א וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כֶּרֶם אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל אֵצֶל הֵיכַל שֹׁמְרוֹן מֶלֶךְ־שֹׁמְרוֹן׃

2 וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל־נָבוֹת לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ וְיִהְיֶה־לִּי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי וְאֶתְּנָה־לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנָה־לְךָ כֶּסֶף מְחִיר זֶה׃

3 וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה אִם־אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃

4 וַיָּבֹא אַחְאָב עַל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וְהִסְתִּיר אֶת־פָּנָיו וְלֶחֶם לֹא אָכָל׃

5 וַתָּבוֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֶּר אֵלָיו מַדּוּעַ רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃

6 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כִּי־דִבַּרְתִּי אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם־אִישׁ חָפֵץ אֶתֵּן כֶּרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן אֶת־כַּרְמִי׃

7 וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה אַתָּה מָלַכְתָּ עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אָנֹכִי אֶתְּנָה לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי׃

8 וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחוֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל־הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת׃

9 וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃

10 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל נֶגְדּוֹ וְיָעִידוּ אֹתוֹ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃

11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזֶבֶל כַּכָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם׃

12 קָרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃

13 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיָּעִידוּ אֹתוֹ אִישׁ־בְּלִיָּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִיאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃

14 וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַל נָבוֹת וַיָּמֹת׃

15 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי סֻקַל נָבוֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ בְּכֶסֶף כִּי־אֵינֶנּוּ נָבוֹת חַי כִּי אִם־מֵת׃

16 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי־מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃

17 וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃

[1]מ׳ כל כמלכים. [2]מ׳ ספר שמואל.

18 בזאת יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח יהוה נא לעבדך בדבר הזה׃

19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ בוא׃

20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את הארמי הזה נעמן מקחת מידו את אשר הביא ויהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה׃

21 ויצא גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ לקראתו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃

22 ויאמר שלום אדוני שלחני לאמר הנה עתה הלמו שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃

23 ויאמר נעמן הואל קח ככר כסף ויפצר בו ויצר ככר כסף בשתי חרתות ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃

24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃

25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃

26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃

27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

28 ויהוה נתן חכמה ותבונה לשלמה מאד ורחבת לב כחול אשר על שפת הים׃

29 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים׃

30 ויהי חכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ותהי שמעתו בכל הגוים סביב׃

31 וידבר שלשת אלפים משלו ויהי שיריו חמשה ואלף׃

32 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב היוצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים׃

33 ויבאו מכל העמים לשמוע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו׃

34 וישלח חירם מלך צר את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו תחת אביו כי אהב חירם לדוד כל הימים׃

35 ויאמר שלמה לחירם לאמר׃

פרק ה׃

1 ויהי בשנת ארבע מאות ושמונים שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנת הרביעית למלכות שלמה על ישראל בחדש זיו הוא החדש השני ויבן את הבית ליהוה׃

2 ויבן המלך שלמה לבית יהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו׃

3 ואולם על פני היכל הבית עשרים ארך כרחב הבית עשר אמות רחב על פני הבית׃

4 ויעש לבית חלונים שקופי חרטומים׃

5 ויבן על קיר הבית יציע סביב לקירות הבית סביב לדבר ולהיכל ולדביר ויעש צלעות סביב׃

6 הקומה התחתונה חמש אמות רחבה והתיכונה שש אמות רחבה והשלישית שבע אמות רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׃

7 והבית בבנותו אבן שלמה מסע נבנה ומקבת וכל כלי ברזל לא נשמעו בבית בהבנותו׃

8 פתח הצלע התיכונה על שכם הבית הימנית ועלו בלולים אל התיכונה ומן התיכונה אל השלישית׃

9 ויבן את הבית ויכלהו וספן את הבית בקרשים ארזים׃

10 ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות קומתו וחבר את הבית בעצי ארז׃

11 והיה דבר יהוה אל שלמה לאמר׃

12 הבית הזה אשר אתה בונה אם תלך בחקותי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך׃

13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי את ישראל׃

14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו׃

15 ויבן את קירות הבית מבית מן הקרקע עד קירות הסלע בנה לו מבית את הדבר ואת הבית ואת אולם׃

16 ויבן את ירכתי הבית עשרים אמה מיריעות הארז ויבן להם מן הקרקע עד הקירות ויבן להם מבית לדביר לקדש הקדשים׃

17 והבית היא ההיכל לפני׃

18 ואולם הבית מבפנים גלת קשואי פקעות ושושני פרחים הכל ארז אין אבן נראתה׃

19 והדביר בתוך הבית מבית להניח שם את ארון ברית יהוה׃

20 ופני הדביר עשרים באמה ארך ועשרים באמה רחב ועשרים באמה קומתו ויצף אתו זהב סגור ויצף מזבח ארז׃

(20) שמו. 19: 7.
(21) שמו. 41: 1, 112: 9.
(25) שמו. 14: 5.
(27) שמו. 13: 14.
(29) שמו. 16: 32. שם. 1: 19.
(30) שמו. 112: 10. שמו. 12: 4.
(31) שמו. 17: 5. שמו 25: 40. 45. נשא. 31: 15. 16. שמו. 22: 2.
(32) נשא. 13: 15. 19: 26. 21: 13. 16: 17. 32: 19. רות. 4: 13.
שם. 23: 4. 37: 37. ד. שם. 1: 9. 5: 8. ד. יהש. 4: 18.
(33) שמו. 12: 16. 29: 11.
(35) שמו 24: 45. 47.

(1) דב. 8: 1-3. שמו. 25: 15. 1. רות. 25: 10. שופ. 1. שם. 12: 13. 14. 16.
(2) שמו. 15: 28. 12: 23. 13: 16.
(3) נשא. 34: 21. שמו. 5: 21. 13: 16. 17. 32: 19. רות. 4: 13.
(4) שמו. 10: 1. 13: 18. 15: 31. 32.
(5) שמו. 10: 1. 13: 18. 15: 31. 32.
(8) שמו. 21: 27. 28: 9. נח. 1: 11. 61: 8. 66: 3. יח. 6: 20. 7: 22. רות. 5: 22.
(9) שמו. 12: 21. 1. יהש. 6: 11.
(10) 1. שם. 22: 8. שמו. 5: 12. 10: 17.
(11) נשא. 26: 6. שם. 139: 8. ד. דברי 6: 30. שם. 7: 9. 44: 21. שמו. 2: 24. 25. 21: 17. דב. 1: 24.
(12) רות. 5: 10. ד. יהש. 4: 3.
(13) שמו. 17: 22. 12: 25.
(15) שמו. 17: 22.
(16) שם. 37: 16. שמו. 16: 8. 1. יהש. 6: 6.
(17) שמו. 17: 1.
(18) שמו. 26: 21. 29: 22.
(19) שמו. 22: 5.
(20) שמו. 10: 1. 29: 3.

21 וַאֲשִׂים שָׁם אֶת־הָאָרוֹן אֲשֶׁר־כָּרַת שָׁם בְּרִית יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
22 וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיְמָה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ
בְּכָל־לִבָּם׃
24 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ אָבִיתָ
וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃
25 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ
לוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק
אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי׃
26 וְעַתָּה יֶאֱמְנוּ נָא דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי׃
27 כִּי הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמָיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ אַף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃
28 וּפָנִיתָ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי לִשְׁמֹעַ
אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם׃
29 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לַיְלָה וְיוֹמָם אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל
עַבְדְּךָ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃
30 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּללוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל־מְקוֹם שִׁבְתְּךָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃
31 אִם־יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׂא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָתוֹ
לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃
32 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ לְהַרְשִׁיעַ
רָשָׁע לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֵת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃
33 בְּהִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי־יֶחֶטְאוּ לָךְ וְשָׁבוּ
וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וְהִתְפַּללוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃

פרק ח.

1 אָז יַקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת
נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלִַם
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִוא צִיּוֹן׃
2 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים
בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃
3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃
4 וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃
5 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנִּוָּעָדִים עָלָיו לְפָנָיו
הָיוּ אִתּוֹ אֶל־הָאָרוֹן זֹבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ
מֵרֹב׃

---

1 מ: מִבְּנֵי. 2 מ: שָׁכֵן תְּשָׁבֶךָ. 3 מ: כְּנֵה
כְּלִיוֹ.

(21) שמ. 10: 23. יב. 5: 15.
(22) שמ. 11: 14. 20: 18.
(23) שמ. 25: 11.
(24) בר. 3: 20. שמ. 3: 1. 2.
(25) שמ. 12: 7. 14: 11. מי. 68: 5. 6. 146: 9.
(26) שמ. 6: 16. 18. מי. 37: 30.
(27) שמ. 11: 19. נר. 13: 8. 15: 17. 11.
(28) 1. בר. 3: 15.
(29) מי. 10: 1. 34: 16. 145: 18. 19.
(31) שמ. 15: 5.
(33) שמ. 1: 7. 18: 12.

(1) שמ. 16: 9. 19: 21. 20: 24. 15: 10. 23. שמ 10: 19. 20.
(2) שמ. 12: 2. 1. שמ. 16: 7.
(3) מי. 37: 5. 55: 22. שמ. 6: 25. יב. 12: 22. בר. 14: 6. 1. בר. 15: 7.
(4) נר. 43: 7. יב. 11: 36.
(5) שמ. 6: 17. 8: 13. 11: 21.
(6) בר. 4: 27. יב. 11: 41. שמ. 14: 16.
(8) מי. 37: 16. שמ. 15: 16.
(9) שמ. 16: 1. 19: 21. מי. 37: 23. שמ. 20: 24. 15: 10: 23.
(11) יח. 19: 36. שמ. 11: 1.
(12) שמ. 25: 5. 29: 14.
(13) שמ. 14: 35. 22: 11.
(14) שמ. 19: 12. 20: 2.
(15) שמ. 19: 12. שמ. 29: 23. וי. 10: 1.
(16) שמ. 8: 11. 19.
(18) שמ. 11: 2. 17: 19 18: 12.
(20) מי. 2: 12. 34: 8. 125 1. נר. 30: 18. 15: 17. 7. 10: 23.
(22) שמ. 13: 14. 14: 27
(23) מי. 37: 30. שמ 12. 34.

25 הוא ואהרן בניו ומשה עד כלותם לשרת:
26 וילבש את אהרן את בגדיו והלבישם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם בהר ההר:
27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה:
28 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו ואהרן מת שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:
29 וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

21 ויקרב הכנעני מלך ערד וישב יושב הנגב וישמע כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי:
2 וידר נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם:
3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אותם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה:
4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך:
5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל:
7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם:
8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי:
9 ויעש משה נחש נחשת וישם על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:
10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת:

(25) במד. 14: 12.
(26) במד. 9: 12. ויק. 7: 9.
(28) במד. 6: 14. 19: 15. 18: 26. 21: 29. 22: 17. 9.
(29) במד. 1: 10. ויק. 10: 6.
(31) במד. 20: 29.
(32) במד. 19: 11.

(1) במד. 15: 17.
(2) במד. 10: 5. 19: 26.
(3) שו. 26: 2. במד. 27: 21. יג. 17: 10. מלכ. 3: 3.
(5) במד. 14: 31. תה. 31: 7.
(6) שו. 127: 3. 128: 3.
(8) במד. 18: 16. 19: 6.
(10) במד. 10: 12. 16: 28.
(12) שו. 13: 8.
(13) שו. 109: 4. 5. יג. 18: 20. יב. 12: 17. 1. ש. 5: 15. 1. שה. 3: 9.

1 וישמע (כנעני) [ערד] (מלך) הנגב יושב בדרך האתרים ויצא
ישראל:

(14) במד. 20:3. 1.ש. 4:11.
(15) שו. 23: 7. במד. 24: 24. 24. דב. 5: 23.
(16) במד. 21: 25. 26.
(17) שו. 1:16. במד. 24:18.
(18) במד. 6: 1. 11: 15.
(19) במד. 16: 18.
(20) שו. 3: 8.
(21) במד. 10: 1. 19: 13. 17: 25.
(22) במד. 15: 13. 15: 12.

25. שו. 22: 15.
(23) שו. 23: 8.
(24) במד. 14: 6. שה. 2: 8. 14: 1.
(25) במד. 10: 1. 15: 20. 19: 13. 17: 21.
(26) במד. 17: 15. 18: 5.
(27) שו. 1: 19.
(28) שה. 13: 5.

(1) שו. 19.

[1]ויהי כ[2]שמעו
2 כי אמרו הנה נא
עמנו אנשים
3 חיל נלכה נא
ויבקשו לאדנינו
פן נשאו אתו
4 רוח יהוה
ויאמר לא תשלחו:
5 ויאמרו אליו עבדיך
חמשים אנשים
יחיל נא
ויבקשו את אדניך
6 אולי נשאו אתו
רוח יהוה
ויהי השלחו:
7 ויאמר אליהם לא תשלחו
כי אם הלכו
8 ויפצר בו עד בוש
וישלחו חמשים איש
וישבו שלשת ימים
9 ולא מצאו אתו
ויבא אליו
ויאמר אליהם
10 הלא אמרתי אליכם
11 ויהי הם הלכים
ואליהו הלך בסערה
12 ואלישע ראה
ויצעק
ויחזק בבגדיו
13 וישא את אדרת אליהו
14 וישב
ויעמד על גדת הירדן:
15 ויקחו את אדרת אליהו
ויכו את המים
ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
16 וירדו
ויעברו הלאה
ויאמר אליהו
17 וישאלו אתו עד בוש
ויאמר שלחו
18 וישלחו חמשים איש
וישבו אליו
ויאמר אליהם
19 ויאמרו אנשי העיר (אל)
20 ויאמר
ויקחו אלי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח
21 ויצא אל מוצא המים
ויטל שם מלח
ויאמר כה אמר יהוה
22 וירפאו המים עד
כדבר אלישע אשר
23 ויעל משם
ויהי הוא עלה בדרך
ונערים קטנים
24 ויקלל אתם
ותבקענה מהם
ארבים ושתים ילדים:

פרק ג.

1 ויהי אחאב בן
2 ויעש הרע
3 רק בחטאת
4 ומישע
ונתן אל מלך
5 ויהי כמות
6 ויצא
ויפקד את כל
7 וילך
ויאמר אל
8 ויאמר
ויאמר
9 וילך
ויהי
10 ויאמר
11 ויאמר
ויען
12 ויאמר
וירד
13 ויאמר
ויאמר
14 ויאמר
אם
15 ועתה
ויהי
16 ויאמר
17 כי כה
18 ונקל
19 והכיתם
20 ויהי
21 וכל
ויצעקו
22 וישכימו
ויראו
23 ויאמרו
24 ויבאו

[1]מ: וכך כל. [2]מ: שמעו.

(4) מלכ. 10: 11. 20: 5. מל. 78: 2.
(5) מל. 19: 15. מל. 1: 17.
16: 19. מלכ. 24: 23. 28: 21.
(7) מלכ. 10: 14. 12: 13.
13: 3. מל. 10: 12.
(8) מלכ. 12: 18. 26: 22.
(9) מלכ. 28: 24.
(10) ד. מל. 22: 3. 51. מל. 18: 2. 27: 1. 61: 3. 4. 91: 2. 144: 2.
(11) מלכ. 10: 15.
(12) מלכ. 11: 2. 15: 33. 16: 18.
(13) מל. 7: 51.
(16) חב. 32: 20. ו. מל. 25: 27. מלכ. 17: 8. 21: 14.
(20) מלכ. 12: 14. 13: 2.
(21) מל. 12: 37.
(22) מלכ. 19: 14. 31: 10.
(23) מל. 2: 3.
(24) מלכ. 17: 17.

[3]מ: ועתה כל חבית חדשה. [4]מ: ושמו שם.

(9) מלכ. 19: 5.
(1) מלכ. 28: 6.
(3) מל. 37: 7.
(4) מלכ. 14: 20.
(5) מלכ. 19: 9. מל. 23: 1. מל. 19: 16. 19. מלכ. 6: 19. 21: 28.
(6) מלכ. 29: 26. 17: 8. 18: 16. 21: 14.
(7) מלכ. 14: 20. מל. 38: 11. 22: 18.
(8) מלכ. 16: 20.
(10) מלכ. 30: 22. מל. 10: 6. 7.
(11) מלכ. 14: 29. מל. 1: 19. מלכ. 16: 32.
(12) מלכ. 16: 14. 15. 20. 2. 28: 15. מל. 14: 5.
(13) מלכ. 10: 1. 15: 20. 17: 21. 25. 21: 9. 19. 27: 15.
(14) ד. מל. 12: 14. מלכ. 18: 22.

15 מחשכותיו יכ מעטה עניו:
ולבו כפתי יבי כפתי:
16 לעומתו כי נעיר יכי מי:
ואשלמה לו כמוני:
17 יכ מעני לאמתו יבוננו יכי מי:
ומשלחיו יבי קצר ידיו.
18 לעיניו כחכמים יבי ואיי:
ולעמתו כי שניאים יכתוב.
19 ועתה חשאים יבי יעיי לעיניו:
ונגיעים כי יכחיש יכי.
20 ואתה נאום מפקיד:
יב יכי יעניתי יבי ואיי:
21 כי יכי עיני יבי יעיי יכי:
ואנוש יכי יבי יש בפיו.
22 [1]אלוהיים יבוננו יכי מי:
ומשדי יבי יעיי יכי יבוננו.
23 ויפקיד לעיניו:
ומעשהו יכי פיי (יכי):
ויכה לי יבי יעיי יכי:
24 יכי [2]יעיי מחשיכיו יכי [3]אין:
ויעמד לי מעמדו.
25 לשחיקות יעיי ויכי: ואשיבה יבי יכי יבוניו:
ומחשב לפניהו: יבי לעיני יכי.
26 יעיי יכי יכי: ויכתבו יכי:
ויכיר יכי מעיניו יכי ויכי יכי.
27 יכי: יכיעו: ויכיעו לאחריו:
לשכיל יכי יעיי יכי.
28 יעיי יכי יעיי יכיעו:
ואיי יכי יכי יכי יעיי.
29 ואיי יכי לשתיו: ויכי:
ואשיבה לי יכי יעיי יכי.

פרק: ל.

1 ואשיבה יכי יעיי: ויכי יכי:
ואל יכי יכי יכי יעיי יכי.

2 לשכיל יכי יעיי יכי:
ואשיבה יכי יכי יעיי.
3 יעיי: יכי לניכי יכי יעיי:
ואל יכי יכי יכי.
4 (יכי) יכי [4]יכי: ויכי יכי יכי:
יכי יכי יכי: ויכי.
5 יכי יעיי יכי יכי יעיי:
ויעיי ויכי יכי יכי יכי.
6 כי יעיי: [5]יכי יכי: יעיי יכי ויכי:
ויעיי ואשיבה יכי יעיי יכי:
7 יכי יכי יכי ויכי יכי:
יכי יכי ואשיבה יכי יכי:
8 יכי יכי יכי יכי יכי:
יכי יכי ואשיבה יכי יכי.
9 יעיי יכי יכי: ויכי יכי:
ויכי יכי יכי יכי:
10 יכי יכי יכי: יכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.
11 ואיי יכי יכי יכי יכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.
12 יכי יעיי יכי: ויכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.
13 כי יכי יעיי יכי: יכי ויכי יכי:
ויכי יכי יכי יכי יכי.
14 יעיי יכי: יעיי יכי יכי יכי:
ואיי יכי יכי: ויכי יכי יכי.
15 יכי יכי יכי יכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.
16 יעיי יכי יכי יכי יכי יכי:
ויכי יכי יכי יכי יכי.
17 יכי יכי יכי יכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.
18 יכי יכי יכי יכי:
ויכי יכי יכי יכי יכי.
19 יכי יכי יכי יכי יכי יכי:
יכי יכי יכי יכי יכי.

---

[1]יכי: יכי יכי (יכי) יכי יכי. [2]יכי: יכי יכי יכי.
[3]יכי: יכי. [4]יכי: יכי יכי יכי יכי יכי יכי יכי.
[5]יכי: יכי יכי יכי יכי יכי יכי יכי יכי.
[6]יכי: יכי יכי יכי יכי יכי יכי יכי יכי.

---

(15) יכי. 6: 9. 10: 4. 20: 13. 21: 23.
(16) יכ. 10: 28. 11: 28.
(17) יכי. 28: 27. יכי. 11: 1. יכי 10: 42. 25: 40. כ. יכי. 9: 6-8. יכ. 6: 10.
(18) יכי. 13: 24. 23: 13. 29: 17.
(20) יכ. 37: 37.
(21) יעיי. 23: 13. יכ. 33: 10. 11. יכי. 16: 1. 9. יעיי. 14: 26. 27. 46: 10. יכ. 5: 39. יכ. 6: 17.
(23) ו. יכי. 4: 8.
(24) יכי. 15: 19. 25: 13. 15.
(25) יכי. 21: 11. יכ. 13: 11. יכי. 9: 8.
(26) יכי. 17: 2.
(28) יעיי. 15: 16. 20: 12. 13. 34: 7.
(29) יכי. 10: 13. 26: 3.

(1) יכ. 9: 21. יכי. 23: 29. 30. יעיי. 28: 7. יכי. 4: 11.
(2) יכי. 16: 14. 19: 12. 8: 36.
(3) יכי. 17: 14ו.
(4) יכי. 10: 4. 19: 15. 24. 5: 10. 11.
(5) יכי. 18: 4.
(6) יכי. 25: 14. יכי. 6: 2. יכ. 18: 11. יכ. 12: 1. יכ. 18: 8.
(7) ד. יכ. 1: 12. יכ. 37: 26. 112: 2.
(8) יכי. 20: 26.
(9) ו. יכ. 8: 46. ד. יכיכ. 6: 36. יעיי. 14: 4. יכ. 51: 5. יכי. 7: 20. ו. יכ. 4: 4. ו. יעיי. 1: 8.
(10) יעיי. 25: 13. יכיכ. יכי. 20: 23. 11: 1. 16: 11. יכ. 15. 24.
(11) יכי. 7: 16.
(12) יכ. 4: 11. יכ. 94: 9.
(13) יכי. 6: 9. 12: 11. 19: 15. כ. 12: 11.
(15) יעיי. 28: 12. 16-19. יכי. 3: 15. 8: 11.
(16) יכי. 22: 26. 27. 27: 13.
(17) יכי. 9: 17.
(18) יכי. 15: 22. 24: 6. יכ. 14: 31.
(19) יכי. 11: 13. כ. 16: 18.

מצה מחשבות לבבו כי שבעה ימים
20 ישנה לכם פן תשכב: ויאמר אליו
את יפה עשה לבבו הנה נא יש
21 עמנו בני הנביאים נתן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים:
22 ויאמר נעמן הואל קח כפלים ויפצר
בהם ויצר שתי כיסות בשני כסף
23 וחלפות שתים בגדים ויתן על שני
24 נעריו וישאו לפניו: ויבא אל העפל
ויקח מידם ויניחם בבית ויאחר
25 את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי
מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
26 אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבבי
הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו
27 לקראתך הלקח את הכסף ולקח
את הבגדים ואת זתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן
28 תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג:
29 ויאמר אליו אלישע לא לבבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו
30 לקראתך העת לקחת את הכסף
ולקחת בגדים וזתים וכרמים וצאן
31 ובקר ועבדים ושפחות: צרעת נעמן
תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג:

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו
נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
2 גבור חיל מצרע: וארם יצאו גדודים
ויבאו מארץ ישראל ותשבה קטנה
3 נערה אחת לאשת נעמן: ותאמר
אל גברתה לו אדני נעמן עם הנביא
אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:
4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כה
5 כה אמרה הנערה אשר מארץ ישראל:
ויאמר ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח בידו
עשרת כברות כסף וששת אלפים
6 זהב ועשרת חלפות בגדים: ויביא
הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו
7 מצרעתו: ויהי כקרא מלך ישראל
את הספר ויקרע בגדיו ויאמר

ותשם את־פגריו על־הסוסים׃
27 ויבא העירה לספוד ולקבר׃ ויקח את־ספר התורה וישם
אותו בקבר אשר־נקבר שם׃
28 ויאמרו אל־עבדיו שאו את־המת הזה׃ וישאו עבדיו
אותו וישימו אותו בקבר אביו אשר־נקבר שם׃
29 בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור
אל־נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו
במגדו כראתו אתו׃
30 ויסעו עבדיו מת עליו מן־המגדו וישימו אתו בקבר
אבתיו בירושלם׃ ויקחו עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו תחת אביו׃
31 בן־עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירבע חדש
אחד בירושלם׃ ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה׃
32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃
33 ויאסר אתו פרעה נכה ברבלתה בארץ חמת מלכתו
בירושלם׃ ויתן ארץ על־מאת ככר כסף וככר זהב׃
34 ויפקד פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו
אביו וישם את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח נכה
ויבא מצרים וימת שם׃
35 ויתן יהויקים את־הכסף ואת־הזהב לפרעה כי־הרים
את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש איש כערכו
נגש את־הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃
36 בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וירבע עשתי
עשרה שנה בירושלם׃ ושם אמו זבודה בת־פדיה
מן־רומה׃
37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

פרק כד.

1 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך־בבל ויהי־לו יהויקים
עבד שלש שנים וישב וימרד־בו׃
2 וישלח יהוה את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת־
גדודי מואב ואת־גדודי בני־עמון וישלחם ביהודה
להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃
3 אך על־פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו
בחטאת מנשה ככל אשר עשה׃
4 וגם את־דם הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה לסלח׃
5 ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
6 וישכב יהויקים עם־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃
7 ולא־יסף עוד מלך־מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך־
בבל מנחל מצרים עד־נהר פרת כל אשר היה למלך־
מצרים׃
8 בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו וישלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן מירושלם׃
9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃
10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך־בבל על־
ירושלם ותבא העיר במצור׃
11 ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל על־העיר והעבדים
צרים עליה׃
12 ויצא יהויכין מלך־יהודה אל־מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו וישבהו מלך־בבל בשנת שמנה
למלכו׃
13 ויוצא משם את־כל־אוצרות בית־יהוה ואוצרות בית־

(27) מו. 50: 9. מלכ. 15: 8. 21. נש. 31: 15. מלכ. 14: 31.
נב. 66: 3. יג. 6: 20. חגי. 5: 22.
(28) מלכ. 19: 5. 9.
(30) נב. 8: 9. 10. יג. 9: 23. פג. 5: 39.
(31) מו. 20: 7. 33: 17. נב. 31: 1. מו. 3: 8.

(1) מש. 7: 1.
(2) מלכ. 29: 13. ו. מש. 12: 1. מו. 50: 9. מלכ. 15: 8. נב. 66: 3. יג. 6: 20. חגי. 5: 22.
(3) מלכ. 14: 16. 27: 12. (4) מו. 112: 3. מלכ 6: 33. (5) מלכ. 15: 19. ו. מש. 18: 5. (6) יג. 6: 4. ד. יחז. 3: 15. (7) מל. 2: 6. (8) נש. 4: 8. מש. 10: 13. (9) ד. מש. 9: 6. (10) חב. 21: 9. 10. מו. 21. נש. 31: 15. מלכ. 14: 31. (11) מו. 101: 6. מלכ. 16: 13. (13) מלכ. 26: 13. (14) מלכ. 2: 16. 5: 3. 7: 5. 23: 27. מש. 7: 26. (15) מלכ. 13: 24. 19: 18. 23: 13. 14. 29: 15. 17. (20) מלכ. 8: 6. (21) כה. 1: 3. 4. ו. יחז. 3: 15. 101: 5. (22) מש. 23: 6. נש. 31: 16. 21. יש. 7: 10. מלו. 3: 5. (23) ו. מש. 24: 12. 25: 39. מו. 12: 5. 35: 1. 10. 68: 5. 140: 12. מלכ. 23: 11. יג. 51: 36. (26) מלכ. 6: 1. 11: 15. (27) מלכ. 20: 16. (28) מו. 19: 14. 27: 17. מלכ. 23: 10.

ותשם את־פגריו על־הסוסים׃
27 ויבא העירה לספוד ולקבר׃ ויקח את־ספר התורה וישם
אותו בקבר אשר־נקבר שם׃
28 ויאמרו אל־עבדיו שאו את־המת הזה׃ וישאו עבדיו
אותו וישימו אותו בקבר אביו אשר־נקבר שם׃
29 בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור
אל־נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו
במגדו כראתו אתו׃
30 ויסעו עבדיו מת עליו מן־המגדו וישימו אתו בקבר
אבתיו בירושלם׃ ויקחו עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו תחת אביו׃
31 בן־עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירבע חדש
אחד בירושלם׃ ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה׃
32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃
33 ויאסר אתו פרעה נכה ברבלתה בארץ חמת מלכתו
בירושלם׃ ויתן ארץ על־מאת ככר כסף וככר זהב׃
34 ויפקד פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו
אביו וישם את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח נכה
ויבא מצרים וימת שם׃
35 ויתן יהויקים את־הכסף ואת־הזהב לפרעה כי־הרים
את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש איש כערכו
נגש את־הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃
36 בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וירבע עשתי
עשרה שנה בירושלם׃ ושם אמו זבודה בת־פדיה
מן־רומה׃
37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

פרק כד.

1 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך־בבל ויהי־לו יהויקים
עבד שלש שנים וישב וימרד־בו׃
2 וישלח יהוה את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת־
גדודי מואב ואת־גדודי בני־עמון וישלחם ביהודה
להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃
3 אך על־פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו
בחטאת מנשה ככל אשר עשה׃
4 וגם את־דם הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה לסלח׃
5 ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
6 וישכב יהויקים עם־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃
7 ולא־יסף עוד מלך־מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך־
בבל מנחל מצרים עד־נהר פרת כל אשר היה למלך־
מצרים׃
8 בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו וישלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן מירושלם׃
9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃
10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך־בבל על־
ירושלם ותבא העיר במצור׃
11 ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל על־העיר והעבדים
צרים עליה׃
12 ויצא יהויכין מלך־יהודה אל־מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו וישבהו מלך־בבל בשנת שמנה
למלכו׃
13 ויוצא משם את־כל־אוצרות בית־יהוה ואוצרות בית־

1 כתיב׃ 2 ס׳ ואין כתיב׃ 3 ס׳ מצרים׃ 4 ס׳ שלחה׃ 5 ס׳ מצרים׃ 6 ס׳ קרי׃

2 ויעשׂ הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך
דויד אביו לא סר ימין ושׂמאול׃
3 בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח
המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הספר
בית יהוה לאמר׃
4 עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם את־
הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי
הסף מאת העם׃
5 ויתנהו אל־יד עשׂי המלאכה הפקדים
בבית יהוה ויתנו אותו לעשׂי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק את־בדק הבית׃
6 אל־חרשים ואל־בנאים ואל־גדרים ולקנות
עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית׃
7 אפס אל־יחשב אתם הכסף אשר־ינתן
על־ידם כי באמונה הם עשׂים׃
8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל־שפן
הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה
ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן ויקראהו׃
9 ויבא שפן הספר אל־המלך וישב עוד את־
המלך דבר לאמר כל־אשר נמצא בידי
עבדיך ויצברו את־הכסף הנמצא בבית יהוה
ויתנו על־יד מפקדי עשׂי המלאכה׃
10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן
לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני
המלך׃
11 ויהי כשמע המלך את־דברי הספר ויקרע
את־בגדיו׃
12 ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת־אחיקם
בן־שפן ואת־עכבור בן־מיכיהו ואת־שפן
הספר ואת־עשׂיה עבד־המלך לאמר׃
13 לכו דרשו את־יהוה בעדי ובעד־העם
ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הזה אשר
נמצא כי גדולה חמת־יהוה אשר־נתכה
בנו על אשר לא־שמרו אבותינו את־דבר
יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃
14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשׂיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם
בן־תקוה בן־חרחס שמר הבגדים והיא
יושבת בירושלם במשנה ותדבר אליה׃
15 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישׂראל
אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃
16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום
הזה ועל־יושביו את כל־הדברים אשר
ספר המלך יהודה׃
17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל־מעשׂי ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
18 ואל־המלך יהודה השלח אתכם לדרוש
ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה
אלהי ישׂראל הדברים אשר שמעת׃
19 יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך
אל־המקום הזה ועל־יושביו ותכנע לפני
ותקרע את־בגדיך ותבך לפני וגם־אני
שמעתי נאם־יהוה׃
20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־
קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־
הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה׃

(4) מל״ב 22: 4. (5) מל״ב 12: 12. (6) מל״ב 12: 13. (7) מל״ב 22: 7. (8) מל״ב 22: 10. (9) מל״ב 22: 12. (10) מל״ב 22: 14. (11) דה״ב 34: 22. (13) מל״ב 22: 18. (15) מל״ב 22: 15. (16) מל״ב 21: 12. (17) מל״ב 22: 17. (18) מל״ב 22: 19. (19) מל״ב 22: 11. (20) מל״ב 22: 20.

21 ושאו עליו בעד־השארית בישׂראל ובעד
כל־יהודה על־דברי הספר הנמצא הזה כי
גדולה חמת־יהוה אשר־נתכה בנו על אשר
לא־שמרו אבותינו את־דבר יהוה לעשות
ככל־הכתוב על־הספר הזה׃
22 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשׂיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם
בן־תקוה בן־חרחס שמר הבגדים והיא
יושבת בירושלם במשנה ותדברו אליה
כאלה׃
23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישׂראל
אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃
24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום
הזה ועל־יושביו את כל־אלות הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה׃
25 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל־מעשׂי ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
26 ואל־המלך יהודה השלח לדרוש ביהוה
כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי
ישׂראל הדברים אשר שמעת׃
27 יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך
אל־המקום הזה ועל־יושביו ותכנע לפני
ותקרע את־בגדיך ותבך לפני וגם־אני
שמעתי נאם־יהוה׃
28 הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך
בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־הרעה
אשר־אני מביא על־המקום הזה ועל־יושביו
וישׁבו את־המלך דבר׃
29 וישׁלח המלך ויאספו אליו כל־זקני
יהודה וירושלם׃
30 ויעל המלך בית יהוה וכל־איש יהודה
וכל־יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים
וכל־העם למקטן ועד־גדול ויקרא באזניהם
את כל־דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃
31 ויעמד המלך על־עמדו ויכרת את־הברית
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את־
מצותיו ואת־עדותיו ואת־חקתיו בכל־לבבו
ובכל־נפשו להקים את־דברי הברית הזאת
הכתובים על־הספר הזה׃
32 ויעמד את כל־העם בברית׃
33 ויסר יאשיהו את כל־השקוצים מכל־
הארצות אשר לבני ישׂראל ויעבד כל־
הנמצאים בישׂראל לעבד את־יהוה אלהיהם
כל־ימיו לא־סרו מאחרי יהוה אלהי אבותם׃
34 ויעשׂ יאשיהו הפסח ליהוה בירושלם
וישׁחטו את־הפסח בארבעה עשר יום לחדש
בראשון׃
35 ולא־היה פסח כמהו בישׂראל מימי
שמואל הנביא וכל מלכי ישׂראל לא עשׂו
כפסח אשר עשׂה יאשיהו והכהנים והלוים
וכל־יהודה וישׂראל הנמצא וישׁבי ירושלם׃

פרק כג.

1 בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־
מלך־אשור על־נהר פרת וילך המלך יאשיהו
לקראתו ויהרגהו במגדו כראותו אתו׃
2 ויקחו עבדיו מת עליו ויעלו אתו במרכבה
מן־מגדו וישׂימו אתו בקבר אבתיו׃
3 ויתקצף עם־הארץ על כל־קשרי המלך

(21) מל״ב 19: 15. (22) מל״ב 1: 8. 30: 17. דה״ב 34: 1. 2. (23) מל״ב 4: 5. 7. ויקר 44: 13. (24) מל״ב 10: 1. 15: 20. 23: 15. (27) מל״ב 22: 14. (28) מל״ב 7: 12. ויקר 26: 7. (29) נח 22,11:5. יר׳ 12:49. (30) מל״ב 20: 1. דה״ב 5: 18. יהו׳ 75: 8. מל״ב 9: 2. (35) דה״ב 5: 3. מל״ב 22: 27. דה״ב 4: 19. שה״ש 29: 19. נח 56: 12.

(1) מל״ב 37: 1. מל״ב 73: 3. 19. 24: 17. 23: 3. מל״ב 31: 1. 15. (2) מל״ב 10: 7.

ויהוה אמר אליו לא כן אדני כי אם
4 ושמעו נא עבדיך איש אלהים אתנו
בבית ישב נא מעט ויאמר חי יהוה
5 כי אם חי נפשך אם אפרד מעליך
ויהי כי הלכו חמשים איש ויעמדו
6 מנגד והם עמדו שנים עליהן הארץ
ויאמר אליהו אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני עד הירדן ויאמר חי יהוה
7 וחי נפשך אם אעזבך ויהי הלכם שנים
8 מנגד ויקח אליהו את אדרתו ויגלם
ויכו את המים ויחצו הנה וזה עברו
9 שניהם ביבשה ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך
10 בטרם לקחתי מעמך ויאמר אלישע
ויהי נא פי שנים ברוחך אלי ויאמר
הקשית לשאול אם תראני לקחתי
11 מעמך והי כן לך ואם אין לא יהי
ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
12 ויעל אליהו בסערה השמים ואלישע
ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
13 ויקרעם לשני קרעים קרעים ויהי את
אדרת אליהו נפלה מעליו ויסב וישב
אלישע ויעמד על שפת הירדן
14 ויקח את אדרת אליהו נפלה מעליו
ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי
15 אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו
הנה וזה ויעבר אלישע ויראו בניי
הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו
נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו
16 לקראתו וישתחוו לו ארצה ויאמרו
אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים
איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו
17 אחד ההרים או אחד הגבעות ויאמר
לא תשלחו ויאלצו אתו עד בוש
18 וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת
ימים ולא מצאהו וישבו אליו והוא
ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי
19 אליכם לא תלכו ויאמרו אנשי העיר
אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב
כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ
20 משכלת ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח ויקחו אליו ויצא אל
21 מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא
22 יהיה משם עוד מות ומשכלת ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה
קרח עלה קרח ויפן אחריו וירא אתם
23 ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דבים
מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים
24 ילדים ויעל משם אל הר הכרמל וישב
משם שמרון

ב

ובשנת שתים עשרה שנה ליהושפט
2 מלך יהודה מלך יהורם בן אחאב על
ישראל בשמרון ויהי שנים עשרה שנה
3 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר
4 עשה אביו ורק בחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא
5 סר ממנו ויהי מישע מלך מואב נקד
ומשלם את מאה אלף כבש ואת מאה
6 אלף אלים צמר ויהי כמות אחאב
ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון
7 ויפקד את כל ישראל וילך ויאמר אל
יהושפט מלך יהודה גם מלך מואב
פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב
8 ויאמר אעלה חמר כמוני כסוסי כעמי
9 כסוסיך ויאמר איזה יעלה ויאמר דרך
מדבר אדום ויתהלך מלך ישראל ומלך
יהודה ומלך אדום סבוב דרך שבעת
10 ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה
11 אשר ברגליהם ויאמר מלך ישראל אוי
כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
12 לתת אותם ביד מואב ויאמר יהושפט
היש פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה
מאתו ויען אחד מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק
13 מים על ידי אליהו ויאמר יהושפט
יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך
14 ישראל ויהושפט ומלך אדום ויאמר
אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך
אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר
לו מלך ישראל אל כי יהוה קרא
15 לשלשת המלכים האלה לתת אותם
ביד מואב ויאמר אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך
16 ואם אראך ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה
17 ויאמר כה אמר יהוה גיא גיא חפרו
18 בגיא הזה חפרים חפרים כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם
והגיא ההוא ימלא מים ושתיתם אתם
19 אתה וגם מקניכם ובהמתכם ונקלתם
כל עיר מבצר וכל עיר מבחר תכו וכל
עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
20 וכל חלקת טוב תכאבו באבנים ויהי
בבקר כעלות המנחה והנה באו מים
21 מדרך אדום ותמלא הארץ את המים
וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה
22 ומעלה ויתיצבו על הגבול וישכימו
בבקר והשמש זרחה על המים ויראו
מואב מנגד את המים אדמים כדם
23 ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה למשלל מואב
24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו
ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו
הכה להכות בם ואת הערים יהרסו
ואת כל חלקת טוב ישלכו איש אבניו
ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו
וכל עצי טוב יכרתו עד השאיר קיר
25 אבניה בקר ויסבו הקלעים ויכתוה
26 ויראה מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש
שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום
27 ולא יכלו ויקח את בנו הבכור אשר
ימלך תחתיו ויעלהו עלה לעולה על
החומה ויהי קצף גדול על ישראל
ויסעו מעליו וישובו לארצם

ג

ואלישע הלך גלגלה ובני הנביאים
2 הלכים לפניו ויאמר אל האיש אשר
אתו לך נא פה עד יריחו ויבא יריחו
ובני הנביאים אשר ביריחו נגשו אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו אל תדברו
4 ויאמר לו אלישע אליהו שב נא פה כי
יהוה שלחני ירדנה ויאמר חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם
5 ירדנה ובני הנביאים אשר ביריחו נגשו
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו אל תדברו
6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם הלכים
7 ושנים מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד והם שניהם עמדו על הירדן
8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכו את
המים ויחצו הנה וזה ויעברו שניהם
9 ביבשה ויהי כעברם ואליהו אמר אל
אלישע שאל מה אעשה לך בטרם
10 לקחתי מעמך ויאמר אלישע ויהי נא
פי שנים ברוחך אלי ויאמר הקשית
לשאול אם תראני לקחתי מעמך ויהי
11 כן לך ואם אין לא יהי ויהי המה
הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי
אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו
12 בסערה השמים ואלישע ראה ויצעק
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו
עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני
13 קרעים ויהי את אדרת אליהו נפלה
מעליו ויסב וישב אלישע ויעמד על
14 שפת הירדן ויקח את אדרת אליהו
נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה
יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את
המים ויחצו הנה וזה ויעבר אלישע
15 ויראו בניי הנביאים אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע
ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה
16 ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך
חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו
את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו
17 אחד ההרים או אחד הגבעות ויאמר
לא תשלחו ויאלצו אתו עד בוש
18 וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת
ימים ולא מצאהו וישבו אליו והוא
ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי
19 אליכם לא תלכו ויאמרו אנשי העיר
אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב
כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ
20 משכלת ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח ויקחו אליו ויצא אל
21 מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא
22 יהיה משם עוד מות ומשכלת ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה
קרח עלה קרח ויפן אחריו וירא אתם
23 ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דבים
מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים
24 ילדים ויעל משם אל הר הכרמל וישב
משם שמרון

ד

ואשת איש מנשי הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה
והנושה בא לקח את שני ילדי לו
2 לעבדים ויאמר לה אלישע מה אעשה
לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר
אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך
3 שמן ויאמר לכי שאלי לך כלים מן
החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים
4 אל תמעיטי ובאת ובאת סגרת הדלת
בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים
5 האלה והמלא תסיעי ותלך האשה
ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם
מגישים אליה והיא יצקת
6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין
עוד כלי ויעמד השמן
7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת
8 בניך חיי את יתר ויהי היום ויעבר
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
9 סר שמה לאכל לחם ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש
הוא עבר עלינו תמיד
10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו
11 אלינו יסור שמה ויהי היום ויבא שמה
12 ויסר אל העלית וישכב שם ויאמר אל
גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו ויאמר אליו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה
הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך
או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
13 יושבת ויאמר מה לעשות לה ויאמר
גחזי אך בן אין לה ואישה זקן
14 ויאמר קראה לה ויקראה ותעמד
15 בפתח ויאמר למועד חי כעת חבקת בן
16 ותאמר אל תאדני איש האלהים אל
תכזב בשפחתך ותהר האשה ותלד בן
למועד חי כעת אשר דבר אליה
17 אלישע
18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
19 אל הקצרים ויאמר אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו
20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על
21 ברכיה עד הצהרים וימת ותעל ותשכב
על מטה איש האלהים ותסגר בעדו
22 ותצא ותקרא אל אישה ותאמר שלחי
נא לי אחד הנערים ואחת האתנות
וארוצה עד איש האלהים ואשובה
23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא
חדש ולא שבת ותאמר שלום
24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג
ולך אל תעצר לי רכיבה כי אם אמרתי
25 אליך ותלך ותבא אל איש האלהים
אל הר הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי
נערו הנה השונמית ההיא
26 רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום
לך השלום לאישך השלום לילד
ותאמר שלום
27 ותבא אל איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה
ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד
28 לי ותאמר האשה הבקשתי בן מאת
אדני הלא אמרתי אל תשלה אותי
29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי
בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו
כי תברכך איש לא תענהו ושמת
משענתי על פני הילד
30 ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם ויבא אחריה
31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת
על פני הילד ואין קול ואין קשב
ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
32 הילד
33 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת
34 משכב על מטתו ויבא ויסגר הדלת
בעדו ובעד הילד ויתפלל אל יהוה
ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו
ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר
35 עליו ויחם בשר הילד ויסב וילך בבית
אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרר
הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד
36 עיניו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל
השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך
37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא

ה

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו
נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
2 גבור חיל מצרע ארם ויצאו גדודים
שבו מארץ ישראל ותשבה קטנה
3 שפחה לפני אשת נעמן ותאמר אל
גברתה לו יאדני נגד האדון לפני
שמרון אז יאסף אתו מצרעתו
4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת
5 כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת
כברות כסף ושת אלפים זהב ועשרת
6 חלפות בגדים ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה
אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי
7 ואספתו אליך מצרעתו ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר
הכאלהים אני להמית ולהחיות כי זה
שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך
8 דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי ויהי
כשמע אלישע איש האלהים כי קרע
מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך
לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי
9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח
10 בית אלישע ויאמר אליו אלישע לך
ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך
11 לך וטהר ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה
אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם
יהוה אלהיו והניף ידו על המקום
12 והרפא המצרע הלא טובים אבנה
ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך
13 בחמה ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך
הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
14 וטהר וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר
15 נער טהור ויחזר אל איש האלהים הוא
ומחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה
נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי
אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
16 עבדך ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויתמנע
17 ויאמר נעמן אם לא יתן נא למשא
שני פרדים עפר לעבדך כי לא יעשה
עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים
18 כי אם ליהוה בדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות
שם והוא נשען על ידי והשתחויתי בבית
רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא
19 יהוה לעבדך בדבר הזה ויאמר אליו
לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ
20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים
הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה
לבלתי קחת מידו את אשר הביא אחריו
21 חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
22 מאתו מאומה ותעבר מנחה על פניו
ויאמר שלום הכל אדני שלחני לאמר
הנה עתה הלכו אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים
23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים שנים
ויפצר בו ויצר שני כברות כסף בשתי
חלפות בגדים בשני נערים ויתנו לפני
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית
ויאשר את האנשים וילכו
25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אלישע אנה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
26 אנה ואנה ויאמר אליו הלא לבי הלך
בעת שוב האיש מעל מרכבתו לקראתך
ויאמר השלום ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
27 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
28 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
29 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
30 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
31 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
32 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
33 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים
34 ויאמר אלישע הלא לבי הלך בעת שוב
האיש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
כככר כסף ושתי חלפות בגדים

ו

ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה
נא המקום אשר אנחנו ישבים שם
2 לפניך צר הוא לנו נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם איש קורה אחת
ונעשה שם מקום לנו לשבת שם
3 ויאמר לכו ויאמר אחד קח נא עם
4 עבדיך ויען אלישע אלך אני
5 ויהי הולך עמהם ויבאו הירדן ויגזרו
6 עצים ויהי הנופל קורה אחת ויאמר
אבי אבי ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך
7 שם ויצף הברזל ויאמר שא לך ויושט
8 ידו ויקחהו ויהי מלך ארם נלחם
בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל
9 מקום פלני תחנתי ויאמר איש האלהים
אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר
10 אל המקום הזה כי שמה ארם נחתים
ויאמר מלך ישראל אל המקום אשר
אמר לו איש האלהים והזהירו אתו
ונצר שם לא פעם ולא פעמים
11 ויהי לב מלך ארם מתמר על הדבר
הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם
הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך
12 ישראל ויאמר אחד לא אדני המלך כי
אלישע הנביא אשר בישראל יגיד
למלך ישראל את הדברים אשר תדבר
13 בחדרי משכבך ויאמר לכו וראו איפה
הוא ואשלחה ויגד לו לאמר הנה
14 בדתן ויאמר שלח שם סוסים ורכב
וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר
15 ויהי כהשכים משכם עבד איש
האלהים לקום ויצא והנה חיל סבב את
העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו
16 אהה אדני איכה נעשה ויאמר אל
תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם
17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא
את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער
ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש
18 סביב לאלישע וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את
הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע
19 ויכם בסנורים ויאמר אלהם אלישע לא
זה הדרך ולא זו העיר לכו אחרי ואולך
אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים
20 ויולך אתם שמרונה ויהי כבוא שמרונה
ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה
ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה
21 בתוך שמרון ויאמר מלך ישראל אל
אלישע הכה אכה אבי ויאמר לא תכה
הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
22 לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
23 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
24 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
25 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
26 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
27 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
28 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
29 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
30 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
31 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
32 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
33 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה
34 הכית שבים בחרבך וקשתך אתה
לחמים ושתים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויאמר לא תכה

ז

ויהי אחרי כן ויחלה בן המלך
2 מואב ויפשע במואב וישלח מלאכים
ויאמר אלהם לכו דרשו באלהי עקרון
3 את אם אחיה מחלי זה ומלאך יהוה
דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת
מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם הלא
מאין אלהים בישראל אתם הלכים
4 לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן כה
אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות וילך אליהו
5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אלהם
6 מדוע שבתם ויאמרו אלהם איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל
המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה הלא מאין אלהים
בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב
אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם
7 לא תרד ממנו כי מות תמות וידבר
אליהם מה משפט האיש אשר עלה
8 לקראתכם ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו
9 התשבי הוא וישלח אליו שר חמשים
וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש
ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך
10 דבר רד ויען אליהו ויאמר אל שר
החמשים ואם איש אלהים אנכי תרד אש
מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך
ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת
11 חמשיו וישלח עוד אליו שר חמשים
אחר וחמשיו וידבר אליו כה אמר איש
האלהים מהר רד
12 ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש
אלהים אנכי תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש
מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו
13 וישלח עוד שר חמשים שלישי וילך
שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על
ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר
אליו איש האלהים תקר נא נפשי ונפש
14 חמשים עבדיך אלה בעיניך הנה ירדה
אש מן השמים בשני שרי החמשים
הראשונים ואת חמשיהם ואתו ועתה
15 תקר נפשי בעיניך ויאמר מלאך יהוה
אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו
ויקם וירד אתו אל המלך
16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר
שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב
אלהי עקרון המבלי אין אלהים בקרבך
לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנו כי מות תמות
17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו
ויהורם מלך תחתיו בשנת שתים
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא
18 היה לו בן ויתר דברי אחזיה אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

ח

ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה
השמים ואלישע הלך מגלגל
2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע
חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית
3 אל ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו אל תדברו
4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו
5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו אל תדברו
6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם הלכים
7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו
ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על
8 הירדן ויקח אליהו את אדרתו ויגלם
ויכו את המים ויחצו הנה וזה ויעברו
9 שניהם ביבשה ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך
10 בטרם לקחתי מעמך ויאמר אלישע
ויהי נא פי שנים ברוחך אלי ויאמר
הקשית לשאול אם תראני לקחתי
11 מעמך והי כן לך ואם אין לא יהי
ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
12 ויעל אליהו בסערה השמים ואלישע
ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
13 ויקרעם לשני קרעים קרעים ויהי את
אדרת אליהו נפלה מעליו ויסב וישב
אלישע ויעמד על שפת הירדן
14 ויקח את אדרת אליהו נפלה מעליו
ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי
15 אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו
הנה וזה ויעבר אלישע ויראו בניי
הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו
נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו
16 לקראתו וישתחוו לו ארצה ויאמרו
אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים
איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו
17 אחד ההרים או אחד הגבעות ויאמר
לא תשלחו ויאלצו אתו עד בוש
18 וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת
ימים ולא מצאהו וישבו אליו והוא
ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי
19 אליכם לא תלכו ויאמרו אנשי העיר
אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב
כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ
20 משכלת ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח ויקחו אליו ויצא אל
21 מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא
22 יהיה משם עוד מות ומשכלת ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה
קרח עלה קרח ויפן אחריו וירא אתם
23 ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דבים
מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים
24 ילדים ויעל משם אל הר הכרמל וישב
משם שמרון

ט

ובשנת שתים עשרה שנה ליהושפט
2 מלך יהודה מלך יהורם בן אחאב על
ישראל בשמרון ויהי שנים עשרה שנה
3 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר
4 עשה אביו ורק בחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא
5 סר ממנו ויהי מישע מלך מואב נקד
ומשלם את מאה אלף כבש ואת מאה
6 אלף אלים צמר ויהי כמות אחאב
ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון
7 ויפקד את כל ישראל וילך ויאמר אל
יהושפט מלך יהודה גם מלך מואב
פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב
8 ויאמר אעלה חמר כמוני כסוסי כעמי
9 כסוסיך ויאמר איזה יעלה ויאמר דרך
מדבר אדום ויתהלך מלך ישראל ומלך
יהודה ומלך אדום סבוב דרך שבעת
10 ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה
11 אשר ברגליהם ויאמר מלך ישראל אוי
כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
12 לתת אותם ביד מואב ויאמר יהושפט
היש פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה
מאתו ויען אחד מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק
13 מים על ידי אליהו ויאמר יהושפט
יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך
14 ישראל ויהושפט ומלך אדום ויאמר
אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך
אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר
לו מלך ישראל אל כי יהוה קרא
15 לשלשת המלכים האלה לתת אותם
ביד מואב ויאמר אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך
16 ואם אראך ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה
17 ויאמר כה אמר יהוה גיא גיא חפרו
18 בגיא הזה חפרים חפרים כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם
והגיא ההוא ימלא מים ושתיתם אתם
19 אתה וגם מקניכם ובהמתכם ונקלתם
כל עיר מבצר וכל עיר מבחר תכו וכל
עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
20 וכל חלקת טוב תכאבו באבנים ויהי
בבקר כעלות המנחה והנה באו מים
21 מדרך אדום ותמלא הארץ את המים
וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה
22 ומעלה ויתיצבו על הגבול וישכימו
בבקר והשמש זרחה על המים ויראו
מואב מנגד את המים אדמים כדם
23 ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה למשלל מואב
24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו
ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו
הכה להכות בם ואת הערים יהרסו
ואת כל חלקת טוב ישלכו איש אבניו
ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו
וכל עצי טוב יכרתו עד השאיר קיר
25 אבניה בקר ויסבו הקלעים ויכתוה
26 ויראה מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש
שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום
27 ולא יכלו ויקח את בנו הבכור אשר
ימלך תחתיו ויעלהו עלה לעולה על
החומה ויהי קצף גדול על ישראל
ויסעו מעליו וישובו לארצם

י

ואלישע הלך גלגלה ובני הנביאים
2 הלכים לפניו ויאמר אל האיש אשר
אתו לך נא פה עד יריחו ויבא יריחו
ובני הנביאים אשר ביריחו נגשו אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו אל תדברו
4 ויאמר לו אלישע

4 בזעפה. ויבא מי חיה:
ויתן פליטת בידו ויהרגהו:
5 בזעפה. ויהי מתפר הבור ואין שם מים:
ויפל האיש בתוכו. ויראה הוא ומתו:
6 כי נחתה מתתו ויתפרץ הבור ויקם האיש:
ויחזר בתוכו כי אמר אליו:
7 ויהי כשמוע האיש [1]ויקרע בגדיו ויאמר הרמה אלהים אני:
אם למיתה ומחיה כי זה שלח אלי:
8 כי קראתה לצרעתו בקרבו:
ויאמר (כי נבא) ידע נא וראה כי יש נביא:
בישראל הוא שמע את דבריו.
9 ויבוא נעמן עם סוסיו ועם רכבו:
ויעמד פתח בית אלישע:
10 וישלח אליו אלישע המלאך:
לאמר הלך ורחצת שבע פעמים:
וישב בשרך לך וטהר.
11 ויקצף נעמן ויהלך ויאמר:
הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד:
ויקרא בשם יהוה אלהיו.
12 והניף ידו על המקום וחלה המצורע:
הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק:
מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי.
13 ויפן ויצא בחמה: ויגשו עבדיו ויאמרו אליו:
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך:
הלא תעשנו ואמרת אליו רחץ וטהר.
14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים:
כדבר איש האלהים וישב בשרו:
כבשר נער קטן וטהר.
15 וישב אל איש האלהים הוא ומחניו:
ויבא ויעמד לפניו ויאמר:
הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ:
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך.
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו:
אם אקח ויתאץ לקחת:
17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך:
משא צמד פרדים אדמה:
כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים.
18 כי אם ליהוה יסלח לעבדך:
בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי:
והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון:
יסלח נא ליהוה לעבדך בדבר הזה.
19 ויאמר לו לך לשלום:
ויהי כאשר נסע מאתו כברת ארץ.
20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים:
הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה:
מקחתו מידו לא לקח אשר נשבעתי:
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר.
21 ותרדף גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו:
ויפל מעל המרכבה לקראתו:
ויאמר השלום:
22 ויאמר שלום אדני הנה שלחני לאמר:
הנה עתה באו אלי משני נערי מן הר אפרים

[1]: ובגדיו. [2]: ומחניו.

(4) ב. מלכים. 2: 21.
(5) מלכים. 20: 8. 16: 12. 29: 14.
(7) דה. 14: 8-10.
(8) מלכים. 17: 14. שמואל. 5: 25.
(9) שמואל. 5: 25. 18: 15.
(11) מלכים. 15: 23. בראשית. 50: 4.
(13) מלכים. 13: 17.
(14) מלכים. 20: 6. שמואל. 12.
(15) בראשית. 32: 4. מלכים. 1. שמואל. 25: 24. מלכים. 15: 1. 16: 14.
(16) מלכים. 25: 27.
(18) שמואל. 57: 4. 120: 3. 4. 12: 18.
(20) דברים. 6: 18. יהושע. 12: 15; (21) שמואל. 23: 4. 5. שמואל. 5: 44. יהושע. 12: 20.

(22) ב. שמואל. 16: 12.
(23) תהלים. 37: 22. שמואל. 101: 5.
(24) מלכים. 19: 13. 21: 9. 19.
(27) מלכים. 25: 16. 27: 2.
(28) מלכים. 16: 32.

(1) 1. שמואל. 12: 17.
(2) שמואל. 23: 8. יהושע. 23: 5. 17.
(3) שמואל. 32: 9. מלכים. 10: 13.
(5) מלכים. 16: 1-4. 21: 24-27.
(11) ב. תהלים. 2: 22. שמואל. 15: 8.
(12) מלכים. 29: 20. יהושע. 18: 11. יהושע. 12: 16. שופטים. 3: 17.

[3]: ויקברהו. [4]: ותפל.

13 כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו
וְנֶפֶשׁ אֲדֹנָיו יָשִׁיב׃
14 נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר׃
15 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גִּרְמֶה׃
16 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דֵּי לָךְ פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהָקֵאתָהוּ׃
17 הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וְשָׂנֵאֲךָ׃
18 מַפִּיץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ עֹנֶה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר׃
19 שֵׁן רוֹעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת בֶּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃
20 מַעֲדֶה בֶגֶד בְּיוֹם קָר חֹמֶץ עַל נָתֶר וְשָׁר שִׁירִים עַל לֵב רָע׃
21 אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃
22 כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם לָךְ׃
23 רוּחַ צָפוֹן תָּחֹל גֶּשֶׁם וּפָנִים נִזְעָמוֹת לְשׁוֹן סָתָר׃
24 טוֹב שֶׁבֶת עַל פִּנַּת גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְיָנִים וּבְבַיִת חָבֶר׃
25 מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְשֵׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק׃
26 מַעְיָן נִרְפָּשׂ וּמָקוֹר מָשְׁחָת צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע׃
27 אֲכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב וְחֵקֶר כְּבֹדָם כָּבוֹד׃
28 אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לָרוּחוֹ עִיר פְּרוּצָה וְנֶהֱרָסָה חוֹמָה׃

כו.

1 כַּשֶּׁלֶג בַּקַּיִץ וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר כֵּן לֹא נָאוֶה לִכְסִיל׃
2 כַּצִּפּוֹר לָנוּד כַּדְּרוֹר לָעוּף כֵּן קְלָלָה חִנָּם לֹא תָבוֹא׃
3 שׁוֹט לַסּוּס מֶתֶג לַחֲמוֹר וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים׃
4 אַל תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַּם אָתָּה׃
5 עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ פֶּן יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינָיו׃
6 מְקַצֵּץ רַגְלַיִם סְפוֹת חָמָס שֹׁתֶה מִשְׁלַח דְּבָרִים בְּיַד כְּסִיל׃
7 הֵשׁוּחַ שׁוֹקַיִם נְבָלָה מָשָׁל בְּפִי כְּסִילִים׃
8 צְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה כֵּן נוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד׃
9 חֹחַ עָלָה בְיַד שִׁכּוֹר וּמָשָׁל בְּפִי כְּסִילִים׃
10 רַב מְחוֹלֵל הַכֹּל וְשֹׂכֵר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עוֹבְרִים׃
11 כְּכֶלֶב שָׁב עַל קֵיאוֹ כְּסִיל שֹׁנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ׃
12 רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוַת כְּסִיל מִמֶּנּוּ׃
13 אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדָּרֶךְ אַרְיֵה בֵּין הָרְחֹבוֹת׃
14 הַדֶּלֶת תָּסוֹב עַל צִירֶיהָ וְעָצֵל עַל מִטָּתוֹ׃
15 טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת עָמַל הוּא לְהָשִׁיבָהּ אֶל פִּיו׃
16 חָכַם עָצֵל בְּעֵינָיו מִשִּׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם׃
17 מַחֲזִיק בְּאָזְנֵי כֶלֶב עוֹבֵר הִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ׃
18 כְּמִתְלוֹצֵץ וְיוֹרֶה זִקִּים חִצִּים וָמָוֶת׃
19 כֵּן אִישׁ רִמָּה אֶת רֵעֵהוּ וְאָמַר הֲלוֹא מְשַׂחֵק אָנִי׃
20 בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה אֵשׁ וּבְאֵין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן׃
21 פֶּחָם לְגַחֲלִים וְעֵצִים לְאֵשׁ וְאִישׁ מְדוֹנִים לְחַרְחַר רִיב׃
22 דִּבְרֵי נִרְגָּן כְּמִתְלַהֲמִים וְהֵם יְרְדוּ חַדְרֵי בָטֶן׃
23 כֶּסֶף סִיגִים מְצֻפֶּה עַל חֶרֶשׂ שִׂפְתֵי דַלֶּקֶת וְלֵב רָע׃
24 בְּשִׂפְתָיו יִנָּכֶר שׂוֹנֵא וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁית מִרְמָה׃
25 כִּי יְחַנֵּן קוֹלוֹ אַל תַּאֲמֶן בּוֹ כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ׃
26 מְכֻסֶּה שִׂנְאָה מִרְמָה תִּגָּלֶה רָעָתוֹ בַּקָּהָל׃
27 כּוֹרֶה שַׁחַת בְּתוֹכָהּ יִפֹּל וְגוֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב׃
28 לְשׁוֹן שֶׁקֶר תִּשְׂנָא דַכָּיו וּפֶה חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְחֶה׃

כז.

1 אַל תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא תֵדַע מַה יֵּלֵד יוֹם׃
2 יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא פִיךָ נָכְרִי וְלֹא שְׂפָתֶיךָ׃
3 כֹּבֶד אֶבֶן וְנֵטֶל חוֹל וְכַעַס כְּסִיל מִשְּׁנֵיהֶם׃
4 אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשִׁטָּף אָפ וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה׃
5 טוֹבָה תּוֹכֵחָה מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרָת׃
6 נֶאֱמָנוֹת פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא׃
7 שְׂבַעָה נֶפֶשׁ בּוּז לְנוֹפֶת וְלִנְפָשׁ מָתוֹק כָּל מָר׃
8 כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִן מְקוֹמוֹ׃
9 שֶׁמֶן וְקְטֹרֶת יְשַׂמַּח לֵב וּמֵרֹעַ עֵצָה נַפְשׁוֹ׃
10 אֶת רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיךָ אַל תָּבֹא בְּיוֹם אֵידֶךָ
טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק׃
11 חֲכַם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָּבָר׃
12 עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר וּפְתָיִים עָבְרוּ וְנֶעֱנָשׁוּ׃
13 קַח בִּגְדוֹ כִּי עָרַב זָר וּבְעַד נָכְרִיָּה חַבְלֻהוּ׃
14 מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְּקוֹל גָּדוֹל בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּים קְלָלָה תֵּחָשֵׁב לוֹ׃
15 דְּלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סְגֵרָה וְאֵשֶׁת מִדְיָנִים מִשְׁכֶּנֶת׃
16 צוֹפְנֶיהָ צָפַן רוּחַ וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא׃
17 בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחֵד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ׃
18 נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ וְשֹׁמֵר אֲדֹנָיו יְכֻבָּד׃
19 כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם׃
20 שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן לֹא תִשְׂבַּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה׃
21 מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וְאִישׁ לְפִי מְהֻלָּלוֹ׃
22 אִם תָּכַתֵּשׁ אֶת אֱוִיל בְּתוֹךְ הַמַּכְתֵּשֶׁת כְּתוֹךְ הָרִפֹת בַּפֻּרֶךְ
לֹא תָסוּר מֵעָלָיו אִוַּלְתּוֹ׃
23 יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים׃
24 כִּי לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן וְאִם נֵזֶר לְדוֹר וָדוֹר׃

1: ד אֲשֶׁר לֹא יֵדַע כִּי תָבוֹא עָלָיו׃

(13) מש. 22: 13.
(15) מש. 19: 24.
(19) ש. 5: 4.
(20) מש. 22: 10.
(21) מש. 15: 18. 29: 22.
(22) מש. 18: 8.
(25) מש. 28: 3. ש. 9: 8.
(27) מש. 7: 15. 16. 9: 15.
10: 2. 57: 6. מש. 28: 10.
מש. 10: 8.
—
(1) ה. 12: 19. 20. מש. 4:
13. מש.
(2) מש. 25: 27.
(4) 1. מש. 3. 12: 3. מש. 34: 6.
(5) מש. 28: 23. ש. 10.

2: ס אַל תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ׃ 3: ס כֹּבֶד אֶבֶן וְנֵטֶל חוֹל וְכַעַס כְּסִיל מִשְּׁנֵיהֶם׃

2: 14.
(6) תה. 141: 5.
(7) משה. 6: 7.
(10) מש. 17: 17. 18: 24.
19: 7.
(11) מש. 10: 1. 23: 15. 24.
תה. 127: 5.
(12) מש. 22: 3.

(13) מש. 22: 22. 26: 20. מש. 16: 20.
(15) מש. 19: 13.
(18) 1. משה. 9: 7. 13.
(20) מש. 30: 16. ש. 2: 5. משה. 1: 8. 9: 7.
(21) מש. 17: 3.
(22) בר. 1: 5. ש. 5: 3. מש. 23: 25.

24 אֲשֶׁר לֹא־כָרַת בֵּית יֵהוּא׃
25 [1]וַיְהִי כְּכַלּוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת אֶת־הָעֹלָה׃
[2]וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־הָרָצִים וְאֶל־הַשָּׁלִשִׁים
26 בֹּאוּ הַכֻּם אִישׁ׃
וְאַל־יֵצֵא אִישׁ׃
27 וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב׃ וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים׃
וַיֵּלְכוּ עַד־עִיר בֵּית הַבַּעַל׃

פרק יא.

1 וְעַתְלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ רָאֲתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ׃
וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד אֶת־כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃
2 וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ׃
וַתִּגְנְבֵהוּ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר הוּמָתוּ׃
[3]אֹתוֹ וְאֶת־מֵנִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת׃
3 וַתַּסְתִּרֵהוּ מִפְּנֵי עַתַלְיָה וְלֹא הוּמָת׃
4 וְהָיָה עִמָּהּ בֵּית יְהוָה שִׁשׁ שָׁנִים׃
וְעַתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃
וַיְהוֹיָדָע שָׁלַח וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃
5 אֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים׃
וַיָּבֵא אֵלָיו בֵּית יְהוָה׃ וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית׃
וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה׃ וַיַּרְאֵם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃
6 וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר׃ זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ׃
שְׁלִשִׁית מִבָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
7 וְשִׁלִשִׁית בְּשַׁעֲרָה׃ וְשִׁלִשִׁית בְּשַׁעַר מֵאַחַר הָרָצִים׃
וְשִׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת בַּיִת מִהֵסַח׃
8 וְהַקַּפְתֶּם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ׃
וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת׃
וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃
9 וַיַּעֲשׂוּ הַשָּׂרִים כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
וַיִּקְחוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם־יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת׃
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לַשָּׂרֵי מֵאוֹת אֶת־הַחֲנִיתוֹת וְאֶת־הַצִּנּוֹת׃
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃
11 וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ׃ מִן־הַכָּתֵף הַיְמָנִית לַכָּתֵף הַשְּׂמָאלִית׃
לַמִּזְבֵּחַ וְלַבַּיִת לַמֶּלֶךְ סָבִיב׃
12 וַיּוֹצֵא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־הָעֵדוּת׃
וַיַּמְלִכוּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ וַיַּכּוּ יָדַיִם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃
13 וַתִּשְׁמַע עַתַלְיָה אֶת־קוֹל הָרָצִים אֶת־הָעָם׃
וַתָּבֹא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃

---

[1]מ: וְכַאֲשֶׁר כִּלָּה לְהַעֲלוֹת׃ [2]מ: וַיְצַו יֵהוּא אֶת־הָרָצִים׃
[3]מ: וַתִּגְנֹב אֹתוֹ וְאֶת־מֵנִקְתּוֹ׃

(25) מג. 104: 14.
(1) מג. 26: 17. 36. מג. 53: 5.
(3) מגכ 18: 28.
(4) מג. 10: 3. 49: 18. כ. 18. 21.
1: 32. 1. מכ. 18: 18.
מגכ 3: 7. 14: 4. ק. 5: 11.
(5) מג. 92: 6. מגכ. 7: 17.
1. מג. 2: 15. 1. מגכ. 2: 20. 27.
(6) מכד. 19: 1. 28: 18.
(7) מכד. 29: 3.
(8) נגכ. 27: 16. 17. מכד. 13: 22. מגכ. 2: 26.
(9) וכ. 7: 11. מג. 66: 18. 109: 7. מכד. 15: 8.
(10) מכד. 26: 27. מגכ 6: 33.
(12) מכד. 28: 28. 11: 10. 29: 2. מגכ. 10: 6.
(13) מג. 32: 3. 5. 1. מגכ. 1: 8–10.
(14) מג. 16: 8. מכד. 23: (24) מכד. 18: 9.
(25) מכד. 13: 10. 1. ישב. 6: 9.
(27) מר. 15: 7. מכד. מכד. 19: 17. 22: 9.
(28) מכד. 28: 12. 29: 2. נגכ. 24: 4.
(1) 1. מכ. 2: 25. ב. בכר. 36: 16. מכד. 1: 24–27.
(2) וא. 8: 15. מכד. 11: 10. 28: 12. 28. וא. 3: 15.
17. כ. 2: 5. 11: 20.
(15) 1. בכר. 5: 8. מכ. 1: 14. 16. 22. מכ 2: 16.
(17) בכ. 9: 6. מכ. 21: 14.
(18) מכד. 10: 9. 25. 28: 6.
(19) מכד. 12: 11.
(20) מכד. 13: 11. 20: 21.
23: 4. 28: 22. 1. ישב. 6: 9.
(21) מכד. 18: 5. 24: 23.
מג. 13: 19.
(22) מכד. 28: 20.
(23) מכד. 27: 5. 6.

פרק יב.

1 בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלְכָה יְהוֹאָשׁ׃
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם׃
וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃
2 וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃
כֹּל יְמֵי אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
3 רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ׃
עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים׃
כֶּסֶף כָּל־קָדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית יְהוָה׃
כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ׃
כֶּסֶף כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃
5 יִקְחוּ־לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ׃
וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא שָׁם בֶּדֶק׃
6 וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ׃
לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
7 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם מַדּוּעַ אֵין אַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם׃
כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ׃
8 וַיֹּאבוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם׃
וְלִבְלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
9 וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ׃
וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּיָמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יְהוָה׃
וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃
10 וְהָיָה כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן׃
וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃
וַיִּצְרְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה׃
11 וַיִּתְּנוּ הַכֶּסֶף הַשָּׁקוּל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקֻדִים בֵּית יְהוָה׃
וַיֹּצִאוּהוּ לְחָרְשֵׁי הָעֵצִים וְלַבֹּנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה׃
12 וְלַגֹּדְרִים וְלַחֹצְבֵי הָאֶבֶן׃
וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית יְהוָה׃
וּלְכָל־אֲשֶׁר יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחָדָשׁ׃
13 אַךְ לֹא־יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה׃
סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת׃
כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי כָסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃

---

[4]מ: מֵאֵת.

פרק יג.

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן׃
שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
לֹא סָר מִמֶּנָּה׃

3 וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיַּךְ שָׁם שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּכֵּם׃
4 וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִכִּית חָמֵשׁ וְשֵׁשׁ פְּעָמִים אָז תַּכֶּה אֶת־אֲרָם עַד־כָּלָה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּנּוּ אֶת־אֲרָם׃
5 וַיֵּלֶךְ יוֹאָשׁ אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חָלָה בְּחָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃
6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃
7 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׂים יָדְךָ עַל־הַקָּשֶׁת וַיָּשֶׂם יָדָיו וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע אֶת־יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
8 וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיֹּרֶה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת־אֲרָם בַּאֲפֵק עַד־כַּלֹּתָם׃
9 וַיֹּאמֶר קַח חִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אָרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃
10 וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוּ הִכִּיתָ חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־כָּלָה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּנּוּ אֶת־אֲרָם׃
11 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וּגְדוּדֵי הַמּוֹאָבִים בָּאוּ בָאָרֶץ בַּשָּׁנָה׃
12 וַיְהִי הֵמָּה קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחְיְ וַיַּעֲמֹד עַל־רַגְלָיו׃
13 וְחָזָאֵל[1] מֶלֶךְ אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃
14 וַיְחָנֵּן יְהוָה אוֹתָם וַיְרַחֵם אֲלֵיהֶם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְלֹא אָבָה לְהַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיךְ אוֹתָם מֵעַל פָּנָיו עַד־עָתָּה׃
15 וְחָזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם מֵת וּבֶן־הֲדַד בְּנוֹ מָלַךְ תַּחְתָּיו׃
16 וְיוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז לָקַח עוֹד אֶת־הֶעָרִים מִיַּד בֶּן־הֲדַד אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃
17 וַיְהִי יָמִים אֲחָדִים וַיָּמָת יוֹאָשׁ וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם תַּחְתָּיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃
18 וְיוֹאָשׁ שְׁאָר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֵיךְ נִלְחַם אֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
19 וַיָּמָת יוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
20 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וּגְדוּדֵי הַמּוֹאָבִים בָּאוּ בָאָרֶץ בַּשָּׁנָה׃
21 וַיְהִי הֵמָּה קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחְיְ וַיַּעֲמֹד עַל־רַגְלָיו׃
22 וְחָזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
23 וַיְחָנֵּם וַיְרַחֵם אֲלֵיהֶם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְלֹא אָבָה לְהַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיךְ אוֹתָם מֵעַל פָּנָיו עַד־עָתָּה׃
24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
25 וַיָּשָׁב יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־עָרֵי מִיַּד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃
26 וַיְהִי בְּשָׁנָה הַשֵּׁנִית לְיוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
27 בֶּן־עֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַיִם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדִּין מִירוּשָׁלָיִם׃

פרק כ׳

1 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּדָוִד אָבִיו עָשָׂה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו׃
2 אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם זֹבְחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃
3 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיַּךְ אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃
4 וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הֵמִית כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃
5 הוּא הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵי הַמֶּלַח עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתָפַשׂ אֶת־הַסֶּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ יָקְתְאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
6 אָז יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אֶל־אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹרֶשׁ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת־בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחֹרֶשׁ׃
7 הִכֵּה הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וַיִּשָּׂא לִבֶּךָ הִתְכַּבֵּד וְשֶׁב בְּבֵיתֶךָ כִּי תְבַקֵּשׁ רָעָה אִתִּי וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃
8 וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְכָה נִתְרָאֶה פָּנִים׃
9 וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹרֶשׁ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת־בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחֹרֶשׁ׃
10 הִכֵּה הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וַיִּשָּׂא לִבֶּךָ הִתְהַלֵּל וְשֶׁב בְּבֵיתֶךָ כִּי תְבַקֵּשׁ רָעָה אִתִּי וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃
11 וְלֹא שָׁמַע אֲמַצְיָה וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא וַאֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃
12 וַיִּנָּגֹף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו׃
13 וְאֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶּן־יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז לָכַד יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַיִם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה׃
14 וְכָל־הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְכָל־הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה׃
15 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֵיךְ נִלְחַם אֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
16 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
17 וַיְחִי אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
19 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃
20 וַיִּשְׂאוּהוּ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלַיִם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃
21 וַיִּקְחוּ כָל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָהוּ וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָה׃

---

[1]: חזאל.

[2]: ובנה בתחת. [3]: בנות.

(3) מלכ. 10: 1. 15: 20. 27:
(4) שמ. 3: 13. נש. 38: 4.
11. מלכ. 5: 9. 10. 6: 26.
28: 7. לב. 15: 13. 30.
(7) נש. 29: 16. 31: 13. מו. 1: 41.
(8) מלכ. 11: 11. שו. 22: 30.
(9) מלכ 11: 17.
(10) בר. 4: 5. 8. 1. שמ. 3: 12.
(11) ב״ה 16: 17. מלכ. 12: 16. 14: 33.
(13) מלכ. 22: 2. מלכ 3: 45.
(14) מלכ. 20: 28. 25: 5. מו. 72: 2. 4. 13. 14.
(15) מלכ. 29: 17. 10: 1. 17: 21. 25.
(16) מו. 37: 36. 58: 10. 91: 8. 92: 11.
(17) מלכ. 13: 24: 19: 18. 22: 15. 23: 13. 14. 29: 15. 18: 1. במ. 3: 1. במ. 8: 11. 12. מלכ. 13: 17. מו. 1: 25.
(20) מלכ. 26: 12.
(22) מלכ. 15: 18. 26: 21.
(23) נש. 22: 29. מלכ. 15: 33. 18: 12. נא. 66: 2. בב. 4: 30. 31. מלכ. מלכ 23: 12. 14. 18. 11. 18: 14. בב. 12: 23. מב. 4: 6. 10. 1. בש. 5: 5.
(24) מו. 5: 1.
(25) בב. 12: 12. 20: 2. 11.
(26) מו. 20: 9. מלכ. 19: 6.
(1) מלכ 31: 1.
(2) מו. 73: 22.

מלכו בירושלם׃
[1]ויעשו תשבי הקרי
10 את בנו להעביר למלך בגיא בני הנם׃
ולא עלתה על לבו איש למלך׃

11 ויקח יאשיהו את סוסי המלכים
אשר נתנו יהודה לשמש
ואת מרכבותיו באש׃

12 ויתץ המזבחות
אשר על הגג העליה אחז
אשר עשו מלכי יהודה
ואת המזבחות אשר עשה מנשה
שתי חצרות בית יהוה
ויגרש משם את מלאכי הגוים׃

13 ואת הבמות אשר על פני ירושלם
אשר על ימין הר המשחית
אשר בנה שלמה מלך ישראל
לעשתרת שקוץ הצדנים
ולכמוש שקוץ מואב
ולמלכם תועבת בני עמון
טמא המלך׃

14 וישבר את המצבות
ויכרת את האשרים
וימלא את מקומם
את עצמות אדם׃

15 וגם את המזבח אשר בבית אל
הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
עשה המזבח ההוא
ואת הבמה שרף
ויכתת לעפר
וישרף את האשרה׃

16 וישא יאשיהו את עיניו
וירא את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן הקברים
ויקטר על המזבח
ויטמא אתו
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה׃

17 ויאמר מה הציון אשר אני רואה
והאנשים עיר אלהים
אשר קרא על הדברים האלה
אשר עשית על מזבח בית אל׃

18 ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו
וימלטו את עצמותיו
ואת עצמות הנביא
אשר בא משמרון׃

19 וגם את כל בתי הבמות
אשר בערי שמרון
אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס
הסיר יאשיהו
ויעש להם ככל המעשים
אשר עשה בבית אל׃

20 וישחט את כל כהני הבמות
אשר שם על המזבחות
ושרף את עצמות אדם על המזבח
וישב ירושלם׃

21 ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
על הכתוב בספר הברית הזה׃

22 כי לא נעשה הפסח כמוהו
מימי השפט את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃

23 כי אם בשנת שמונה עשרה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃

24 וגם את אבות הידעני והאובות
והתרפים והגלולים
ואת כל השקוצים
הראו ביהודה ובירושלם
בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו הכהן
בית יהוה׃

25 וכמוהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה
בכל לבבו ובכל נפשו
ובכל מאדו
ככל תורת משה
ואחריו לא קם כמוהו׃

26 אך לא שב יהוה
מחרון אפו הגדול
אשר חרה אפו ביהודה
על כל הכעסים
אשר הכעיסו מנשה׃

27 ויאמר יהוה גם את יהודה
אסיר מעל פני
כאשר הסרתי את ישראל
ואמאס את העיר הזאת
את ירושלם אשר בחרתי
ואת הבית אשר אמרתי
יהיה שמי שם׃

28 יתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים
על מלך אשור
אל נהר פרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו׃

30 ויסעו עבדיו מת עליו מן המרכבה
וירכבו את המת
וישבו אתו ירושלם
ויקברו אתו בקברתו׃
ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו
וימשחו ויהמלכו תחת אביו׃

31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלם׃
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו
מלבנה׃

32 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו׃

33 ויסר אתו פרעה נכה בריבלתה בארץ חמת
ממלך בירושלם
ויתן על הארץ
מאה ככר כסף וככר זהב׃

34 ויעמד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו
תחת יאשיהו אביו
וישם את שמו יהויקים
ואת יהואחז לקח
ויבא מצרימה
ויבא יהואחז מצרימה
וימת שם׃

35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה
אך העריך את הארץ
לתת את הכסף על פי פרעה
איש כערכו
נגש את הכסף
מעם הארץ
לתת לפרעה נכה׃

36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם׃
ושם אמו זבודה בת פדיה
מרומה׃

37 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו׃

פרק כד.

1 בימיו עלה נבוכדנצר מלך בבל
והי לו יהויקים עבד שלש שנים
וישב וימרד בו׃

2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים
ואת גדודי ארם
ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להאבידו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃

3 אך על פי יהוה היתה ביהודה
להסיר מעל פניו
בחטאת מנשה
ככל אשר עשה׃

4 וגם את דם הנקי אשר שפך
וימלא את ירושלם דם נקי
לא אבה יהוה לסלח׃

5 יתר דברי יהויקים וכל אשר עשה
הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

6 וישכב יהויקים עם אבתיו
וימלך יהויכין בנו תחתיו׃

7 ולא יסף עוד מלך מצרים
לצאת עוד מארצו
כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים
עד נהר פרת
כל אשר היה למלך מצרים׃

8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלם׃
ושם אמו נחשתא בת אלנתן
מירושלם׃

9 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה אביו׃

---

[1]מ׳: מעשה.

(12) כה. 18: 11.
(13) מז. 131: 1, מלכ. 6: 17.
(14) שה. 29: 17. מז. 52: 2, 57: 4, מלכ. 12: 18. מז. 14: 4, חמ. 8: 4.
(16) מלכ. 27: 20, שה. 2: 5, (17) בה. 9: 22. חמ. 20: 9, 8: 3. מז. 7: 16.
מלכ. 20: 20, 23: 22.
(22) מלכ. 19: 10. מש. 10: 7.
(25) מלכ. 6: 6. מלך. (26) מז. 104: 18.
(32) שה. 21: 5, 40: 4. מש. 8: 3. מז. 7: 16.

[2]מ׳: מהם ויתן אותם. [3]מ׳: וכסף. [4]מ׳: ויהויקים בן יאשיהו. מלך.
[5]מ׳: לכושיות.

(5) מז. 4: 11.
(6) מז. 104:15. ו.-חמ. 10:1.
(8) שה. 29: 15, 16. ו. חמ. 19: 4. שה. 4: 16.
(9) חמ. 19: 15. מה. 1: 16, שה. 29: 12. שה. 1: 17. וכ 22: 16.
(1) מלכ. 30: 1.
(2) שה. 49: 15.
(3) מלכ. 5: 9. מה. 17: 17, מחר. 13: 26. מלכ. 7: 26. מז. 4: 11.
(4) מש. 10: 17.

ומצותי צפון אתך׃
10 הטה לחכמה אזנך תנה לבך לתבונה׃
11 כי אם לבינה תקרא לתושיה תתן קולך׃
12 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה׃
13 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא׃
14 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃
15 יצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם׃
16 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׃
17 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב׃
18 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תאים׃
19 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך׃
20 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות׃
21 מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך׃
22 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע׃
23 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם׃
24 להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי חליקות׃
25 אשר עזבה אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׃
26 כי שחה אל מות ביתה אל רפאים מעגלותיה׃
27 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים׃
28 למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר׃
29 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה׃
30 ורשעים מארץ יכרתון ובוגדים יסחו ממנה׃
31 צדיקים אך יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃

משלי.

פרק א׳.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל׃
2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה׃
3 להשכיל מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים׃
4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃
6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם׃
7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך׃
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׃
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׃
15 בני אל תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם׃
16 כי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם׃
17 כי חנם מזרת הרשת בעיני כל בעל כנף׃
18 והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם׃
19 כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח׃
20 חכמות בחוץ תרנין ברחובות תתן קולה׃
21 בראש הומיות תקרא בפתחי שערים באיר אמריה תאמר׃
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתי חמד ולצים להם לץ ליצון יחמדו וכסילים ישנאו דעת׃
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם׃
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם׃
26 גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם׃
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צרה וצוקה׃
28 אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני׃
29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו׃
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם ומתועותם ישבעו׃
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם׃
33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה׃

---

(10) מש. 12: 4. 18: 22. 19: 14.
(15) קה. 12: 11. כה. 12: 42.
(20) יר. 4: 28. חב. 13: 16.
(23) מש. 12: 4.
—:o:—
(1) משל. 1: 12. 7: 27. 12: 8–10.
(2) מש. 39: 5. 6. 62: 9.
(7) ישע. 38: 10. מש. 104: 6. 9.
(8) מש. 27: 20.
(9) משל. 3: 15.
(12) משל. 1: 1.
(13) בר. 3: 19. משל. 3: 10; 144: 4. משל. 12: 8. קה. 8: 20.
(3) משל. 2: 22. 3: 9.
(4) מש. 104: 5. 119: 90.
(5) מש. 19: 5. 6.
(6) משל. 3: 8.

---

[1] ח: ובאין דבקא.

פרק א׳.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל׃
2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה׃
3 להשכיל מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים׃
4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃
6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם׃
7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך׃
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׃
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׃
15 בני אל תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם׃
16 כי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם׃
17 כי חנם מזרת הרשת בעיני כל בעל כנף׃
18 והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם׃
19 כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח׃
20 חכמות בחוץ תרנין ברחובות תתן קולה׃
21 בראש הומיות תקרא בפתחי שערים באיר אמריה תאמר׃
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתי חמד ולצים להם לץ ליצון יחמדו וכסילים ישנאו דעת׃
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם׃
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם׃
26 גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם׃
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צרה וצוקה׃
28 אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני׃
29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו׃
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם ומתועותם ישבעו׃
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם׃
33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה׃

הַמִּשְׁכָּן עַל כָּל צְבָאוֹ וְאֶת כִּיֹּר וְכַנּוֹ׃ 12 וְאַהֲרֹן וּבָנָיו תָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וְאֶת מַחֲנֵה כָּל
תִּרְחַץ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם׃ 13 בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ כִּגְשָׁתָם
14 אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֹץ יָדָיו וְרַגְלָיו וְלֹא יָמוּת חֻקַּת עוֹלָם יִהְיֶה לָהֶם
15 לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 16 וְאַתָּה קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מָר דְּרוֹר
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמָן בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם וּקְנֵה בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ 17 וְקִדָּה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הִין׃ 18 וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת
מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ 19 וּמָשַׁחְתָּ בּוֹ אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת׃
20 וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמְּנֹרָה וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 21 וְאֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ׃ 22 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ
בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ 23 וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו תַּקְרִב וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ 24 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת אַהֲרֹן אֶת
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי׃ 25 וְאֶת בָּנָיו תַּקְרִב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתֳּנֹת׃
26 וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה מִשְׁחָתָם לְהוֹת לָהֶם כְּהֻנַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם׃ 27 וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת תִּהְיֶה מִשְׁחַת קֹדֶשׁ לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 28 עַל
בְּשַׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃ 29 אִישׁ אֲשֶׁר
יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ 30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים
31 נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ 32 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה
רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ 33 וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ 34 וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃ 35 אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃

36 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 37 וָאֲמַלֵּא
אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה׃ 38 וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב
וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 39 וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה׃ 40 וַאֲנִי הִנֵּה
נָתַתִּי אִתּוֹ אֶת אָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן וּבְלֵב כָּל חֲכַם לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל
41 אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הָאָרֹן וְאֶת הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל כְּלֵי הָאֹהֶל׃
42 וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כֵּלָיו וְאֶת הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 43 וְאֶת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ׃ 44 וְאֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד וְאֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ 45 וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃

פרק ה.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלְחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב
וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ 3 מִזָּכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת
מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃ 4 וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 6 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃
7 וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר
8 אָשַׁם לוֹ׃ וְאִם אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל
הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ עָלָיו׃ 9 וְכָל תְּרוּמָה לְכֹל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ
10 יִהְיֶה׃ וְאִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ 12 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל׃
13 וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא
14 נִתְפָּשָׂה׃ וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא
15 אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא לֹא נִטְמָאָה׃ וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת
הָאֵפָה קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי מִנְחַת קְנָאֹת הִוא מִנְחַת זִכָּרוֹן
16 מַזְכֶּרֶת עָוֹן׃ וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 17 וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי חָרֶשׂ
וּמִן הֶעָפָר אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל קַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמָּיִם׃ 18 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת קְנָאֹת הִוא
וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ
אוֹתָךְ וְאִם לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ 19 וְאַתְּ כִּי
שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן אִישׁ בָּךְ אֶת שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃ 20 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת
הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת
יְהוָה אֶת יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת בִּטְנֵךְ צָבָה׃ 21 וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לְצַבּוֹת בֶּטֶן
וְלַהַפִּיל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן׃ 22 וְכָתַב אֶת הָאָלוֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי
23 הַמָּרִים׃ וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים׃
24 וְקָפַץ הַכֹּהֵן מִנְחַת הַקְּנָאָה מִיַּד הָאִשָּׁה וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ׃
25 וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמָּיִם׃
26 וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יָרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃ 27 וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה
וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה זָרַע׃

---

[1] מ: כִּלְמוּתָהּ. [2] מ: כִּלְמוּתָהּ. [3] מ: אֶהְיֶה עִמָּךְ. [4] מ: אֲשֶׁר תַּקְרִיב מִמֶּנּוּ לְפָנַי וְנִכְרְתָה מִמֶּנּוּ. [5] מ: נֶפֶשׁ הַשְּׁבִיעִית. [6] מ: וְהָיָה.

(15) שמות 7: 13.
(16) 1. מל. 3: 12. 13. 4: 10, 7. 23. שמות 2: 9. 30.
(17) שמות 2: 3. 12. 7: 23. 25. 1. ש. 5: 21.
(18) שמות 12: 12.
(1) לה. 12: 19. נח. 50: 11.
(2) מלא. 14: 13. שמות 7: 6.
(3) שמות 1: 17.
(8) 1. מל. 9: 28. 10: 10.
14. 21. מלא.
(9) שמות 1: 16.
(10) שמות 3: 22. 5: 18.
(22) שמות 1: 3. 3: 9.
(23) שה. 5: 7. 14: 1.
(24) שמות 3: 12. 13. 22. 5: 18. 8: 15.
(26) בר. 7: 1. לה. 1: 6. 8: 28. מלא. 27: 16. 17.
—
6: 9.
(11) שמות 1: 3. 14.
(12) שמות 1: 17. 7: 25.
(14) מלא. 17: 24. שמות 8: 1. שה. 49: 10. שמות 9: 2. 3. 11.
(18) שה. 49: 10.

פרק ב.

1 ואתה בן אדם שמע את אשר אני דבר אליך אל תהי מורה כבית המרי הזה פצה את פיך ואכל את אשר אני נתן אליך׃ 2 וארא והנה יד שלוחה אלי והנה מגלת ספר בה׃ 3 ויפרש אתה לפני והוא כתוב פנים ואחור ויכתב בה קינים והגה והי׃ 4 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל׃ 5 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ 6 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 7 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלח אל בית ישראל׃ לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תבין שמעת דבריהם׃ אם לא אליהם אני שלחתיך הם ישמעו אליך׃ 8 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבים הם לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב הם׃ 9 הנה נתתי את פניך חזקים כנגד פניהם וחזקים את מצחך כנגד מצחותם׃ 10 כשמיר חזק מצור נתתי את מצחך לא תירא מפניהם ולא תחת מפני בית מרי הם׃ 11 ויאמר אלי בן אדם כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע ולך בא אל גולת בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ 13 וקול כנפי החיות נשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם קול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני והלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל תל אביב היושבים אל נהר כבר ואשב שם היושבים שבעת ימים משתוממים בתוכם׃ 16 ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם מאתי׃ 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע במעונו ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע והוא לא שב מרשעו ומדרכו הרעה הוא במעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרנה צדקותיו אשר עשה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת צדיק מהחטיא צדיק והוא לא חטא חיה יחיה כי נזהר והזהרת את נפשך הצלת׃ 22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך׃ 23 ואקם ואצא אל הבקעה והנה שם עמד כבוד יהוה כהכבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני׃ 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ותדבר אתי ותאמר אלי לך התגר בתוך ביתך׃ 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים וחבשוך בהם ולא תצא בתוכם׃ 26 ולשונך אדביק אל חכך ואלם והיית להם כאיש אלם ואין בפיו תוכחות כי בית מרי הם׃ 27 ובדברי אתך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השומע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי הם׃

פרק ג.

1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל׃ 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ 3 ויאמר אלי בן אדם את מעיך תאכיל ואת בטנך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתיה ותהי בפי כדבש למתק׃ 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלח אל בית ישראל׃ 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תבין שמעת דבריהם אם לא אליהם שלחתיך הם ישמעו אליך׃ 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבים הם לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב הם׃ 8 הנה נתתי את פניך חזקים כנגד פניהם וחזקים את מצחך כנגד מצחותם׃ 9 כשמיר חזק מצור נתתי את מצחך לא תירא מפניהם ולא תחת מפני בית מרי הם׃ 10 ויאמר אלי בן אדם כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע׃ 11 ולך בא אל גולת בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ 13 וקול כנפי החיות נשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם קול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני והלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל תל אביב היושבים אל נהר כבר ואשב שם היושבים שבעת ימים משתוממים בתוכם׃ 16 ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם מאתי׃ 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע במעונו ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע והוא לא שב מרשעו ומדרכו הרעה הוא במעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרנה צדקותיו אשר עשה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת צדיק מהחטיא צדיק והוא לא חטא חיה יחיה כי נזהר והזהרת את נפשך הצלת׃ 22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך׃ 23 ואקם ואצא אל הבקעה והנה שם עמד כבוד יהוה כהכבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני׃ 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ותדבר אתי ותאמר אלי לך התגר בתוך ביתך׃ 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים וחבשוך בהם ולא תצא בתוכם׃ 26 ולשונך אדביק אל חכך ואלם והיית להם כאיש אלם ואין בפיו תוכחות כי בית מרי הם׃ 27 ובדברי אתך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השומע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי הם׃

פרק ד.

1 ואתה בן אדם קח לבנה ושמת אותה לפניך וחקית עליה עיר את ירושלם׃ 2 ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה נצורה ותצרת אותה אות היא לבית ישראל׃ 4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם׃ 5 ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃ 6 וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך הימני ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך׃ 7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרועך חשופה והנבאת עליה׃ 8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך את ימי מצורך׃ 9 ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ותפת אותם ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו׃ 10 ואכלתך במשקל עשרים שקל ליום מעת לעת תאכלנה׃ 11 ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת לעת תשתה׃ 12 ועגות שעורים תאכלנה ועל גללי האדם תעגנה לעיניהם׃ 13 ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃ 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול׃ 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את גללי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם׃ 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו׃ 17 למען יחסרו לחם ומים ושממו איש ואחיו ונמקו בעונם׃

פרק ה.

1 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער מספר תקח לך ועברת על ראשך ועל זקן פניך ולקחת לך מאזנים וחלקת אתם׃ 2 שלישית תשרף באש בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלישית ועשית סביב לה בחרבך ושלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם׃ 3 ולקחת משם מספר וצרת אותם בכנפיך׃ 4 ומהם תקח עוד והשלכת אותם בתוך האש ושרפת אותם באש מתוכה תצא אש על כל בית ישראל׃ 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ 6 ותמרה משפטי ברשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי מאסו את משפטי וחקותי בלכתם בהם׃ 7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המונכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אני אליך וגם עשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים׃ 9 ועשיתי בך את אשר לא עשיתי וכאשר לא אעשה כמוהו עוד בגלל כל תועבותיך׃ 10 לכן אבות יאכלו בניהם בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים ופזיתי כל שארית אתך לכל רוח׃ 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען טמאת את מקדשי בכל שקוציך ובכל תועבותיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמל׃ 12 שלישית בדבר יתמו ברעב בתוכך ושלישית בחרב יפלו סביבותיך ושלישית לכל רוח אזרה ואריק אחריהם חרב׃ 13 ומלאו אפי בהם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בהם׃ 14 ונתתי אתך חרבה וחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר׃ 15 וחרפה ומשל תהיה מוסר ושמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף בחמה ובתוכחות חמה אני יהוה דברתי׃ 16 כי אשלח את חצי רעב הרעים המשחית אשר אשלח להשחית אתכם ורעב אוסיף עליכם ושברתי לכם מטה לחם׃ 17 ושלחתי בכם רעב וחית רעה ושכלתך ודבר ובם אעבר חרב אביא עליך אני יהוה דברתי׃

פרק ו.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם׃ 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם׃ 4 ונשמו מזבחותיכם וחמניכם וישברו ואפיל חלליכם לפני גלוליכם׃ 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביב למזבחותיכם׃ 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תשמנה למען יחרבו ואשמו מזבחותיכם וישברו וגללו ונתצו חמניכם ומחו מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃ 8 והותרתי שארית בהיותכם פליטים את החרב בגוים בהפצותיכם בארצות׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סרה מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו פניהם בהרעות אשר עשו בכל תועבותיהם׃ 10 וידעו כי אני יהוה לא חנם דברתי לעשות להם את הרעה הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הך בכפך ורקע ברגלך ואמר אהה על כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃ 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בהם׃ 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם על כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומדבר מדברה מכל מושבותיהם ויעו וידעו כי אני יהוה׃

פרק ז.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ׃ 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמל כי דרכיך עליך נתתי ותועבותיך בתוכך תהיינה וידעתם כי אני יהוה׃ 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת הנה רעה באה׃ 6 בא הקץ בא הקץ הקיץ אליך הנה באה׃ 7 בא אליך הצפירה יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד על ההרים׃ 8 עתה קרוב שפכי חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ 9 ולא תחוס עיני ולא אחמל כדרכיך ותועבותיך בתוכך תתנה וידעתם כי אני יהוה מכה׃ 10 הנה היום הנה באה הצפירה יצאה הזרוע פרחה המטה פרח הזדון׃ 11 החמס קם למטה רשע מהמונם ומהמונם ומנועתם אין נהי כי אין נוח בו׃ 12 עת בא היום נגש הקונה אל תשמח הסחר אל תתאבל כי חרון אף על כל המונה׃ 13 כי הסחר אל ישוב אל המכור ואף כי עוד חיים בחיי איש לא ישוב ואיש בעונו חיו לא יחזיק׃ 14 תקעו בשופר להכין הכל ואין הולך למלחמה כי חרוני אף על כל המונה׃ 15 החרב בחוץ והדבר והרעב בפנים אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו׃ 16 ופלטו פליטיהם והיו על ההרים כיונים כל הגיות הרים כולם איש בעונו׃ 17 כל הידים תרפינה וכל הברכים תלכנה מים׃ 18 וחגרו שקים וכסתם פלצות ועל כל הפנים בושה ועל כל ראשיהם קרחה׃ 19 את כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי משוכלת עונם׃ 20 ואת תפארת עדים שמו ויעשו בה צלמי תועבותם שקוציהם בה על כן נתתיה להם לנדה׃ 21 ונתתיה ביד זרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללוה׃ 22 והסבותי פני מהם וחללו פרצי ובאו בה פריצים וחללוה׃ 23 עשה השרשרה כי הארץ מלאה דמים העיר מלאה חמס׃ 24 והבאתי רעים גוים וירשו בתיהם והשבתי גאון עזים וחללו קדשיהם׃ 25 קפצה באה ובקשו שלום ואין׃ 26 הוה על הוה תבוא ושמועה על שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים׃ 27 המלך יתאבל והנשיא ילבש שמה וידי עם הארץ תבהלנה כדרכם אעשה להם וכמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה׃

פרק ח.

1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש ואני ישב בביתי וזקני יהודה ישבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש ומתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמל׃ 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ראשי ותשאני רוח בין הארץ ובין השמים ותבא ירושלמה אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנא׃ 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה׃ 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבוא׃ 6 ויאמר אלי בן אדם הראית מה הם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה למרחק מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃ 7 ויבאני אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר׃ 8 ויאמר אלי בן אדם חפר נא בקיר ואחפר בקיר והנה פתח אחד׃ 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה׃ 10 ואבא וארא והנה כל תבנית רמש ובהמת שקץ וכל גלולי בית ישראל חקוי על הקיר סביב סביב׃ 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו עומד לפניהם איש מחתתו בידו ועלה ענן הקטרת הסמים׃ 12 ויאמר אלי בן אדם הראית אשר זקני בית ישראל עשים איש בחדרי משכיתו כי אמרים לא יראה יהוה לא עזב יהוה את הארץ׃ 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר הם עשים׃ 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל צפון והנה שם הנשים מבכות את התמוז׃ 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה׃ 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה ובין האולם ובין המזבח כחמשה ועשרים איש אחוריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה לשמש׃ 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקלה לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישובו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם׃ 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אתם׃

פרק ט.

1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃ 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר פניו צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃ 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש לבוש הבדים אשר קסת הספר במתניו׃ 4 ויאמר יהוה אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנזעקים על כל התועבות הנעשות בתוכה׃ 5 ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו אל תחס עינכם ואל תחמולו׃ 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו ומקדשי תחלו ויחלו באנשי הזקנים אשר לפני הבית׃ 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר׃ 8 ויהי בהכותם והנותר ואפל על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם׃ 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה תהפוכות כי אמרו עזב יהוה את הארץ ויהוה לא יראה׃ 10 ואף אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי׃ 11 והנה האיש לבוש הבדים אשר הקסת במתניו ויאמר דברתי כאשר צויתני׃

פרק י.

1 וארא והנה על הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם׃ 2 ויאמר אל האיש לבוש הבדים ויאמר בא אל בין הגלגל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבין הכרובים והזר על העיר ויבא לעיני׃ 3 והכרובים עמדים מימין הבית בבוא האיש והענן מלא את החצר הפנימית׃ 4 ויעל כבוד יהוה מעל הכרוב אל מפתן הבית והבית נמלא את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה׃ 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו׃ 6 ויהי בצות את האיש לבוש הבדים לאמר קח אש מבין לגלגל מבין הכרובים ויבא ויעמד אצל האופן׃ 7 וישלח הכרוב את ידו מבין הכרובים אל האש אשר בין הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח וילך׃ 8 ותראה בכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם׃ 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב האחד ואופן אחד אצל הכרוב האחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש׃ 10 ומראיהם דמות אחת לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ 11 בלכתם על ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם אל המקום אשר יפנה ראשון אחריו ילכו לא יסבו בלכתם׃ 12 וכל בשרם וגבם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם׃ 13 לגלגל הסובב באזניהם קרא׃ 14 וארבעה פנים לאחד פני הראשון פני הכרוב והשני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר׃ 15 וירוממו הכרובים הוא החיה אשר ראיתי על נהר כבר׃ 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם אצל לא יסבו׃ 17 בעמדם יעמדו ובהנשאם ינשאו גם הם כי רוח החיה באופנים׃ 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים׃ 19 וישאו הכרובים את כנפיהם ויעלו לעיני מצדם בצאתם ואופנים לעמתם ועמדו פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ 20 החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל על נהר כבר וידעתי כי כרובים המה׃ 21 ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד ותבנית כנפות אדם תחתם׃ 22 ודמות פניהם הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ועצמם איש נגד פניו ילכו׃

פרק יא.

1 ותשאני רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדים והנה בפתח השער חמשה ועשרים איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזור ואת פלטיה בן בניה שרי העם׃ 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החושבים און והיעצים עצה רעה בעיר הזאת׃ 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים הוא הסיר והיא הבשר׃ 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם׃ 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ואת מחשבות רוחכם אני ידעתי׃ 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה חללים׃ 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה הם הבשר והיא הסיר ואתכם אוציא מתוכה׃ 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה׃ 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים׃ 10 בחרב תפלו על גבול אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה׃ 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם לא תהיו בתוכה לבשר על גבול אשפט אתכם׃ 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקותי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם׃ 13 ויהי כהנבאי ופלטיה בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל׃ 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאולתך וכל בית ישראל כלה כלם אשר אמרו אנשי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו נתנה הארץ למורשה׃ 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם׃ 17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים וכנסתי אתכם מן הארצות אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃ 18 ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה משם׃ 19 ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר׃ 20 למען בחקותי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ 21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הולך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה׃ 22 וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ 23 ויעל כבוד יהוה מתוך העיר ויעמד על ההר אשר על צד העיר מזרחה׃ 24 ורוח נשאתני ותבא כשדימה אל הגולה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי׃ 25 ואדברה אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני׃

פרק יב.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה יושב אשר עיניהם לראות ולא ראו אזנים לשמוע ולא שמעו כי בית מרי הם׃ 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גלה ועברת יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי הם׃ 4 והוצאת כליך כלי גלה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כיצאת יוצאי גולה׃ 5 לעיניהם הכה לך בקיר ויצאת בו׃ 6 לעיניהם על כתפך תשא בהעלימם פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃ 7 ואעש כאשר צויתי כלי הוצאתי יומם כלי גולה ובערב הכיתי לי בקיר בידים הוצאתי בהעלם לעיניהם על כתף נשאתי׃ 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר׃ 9 בן אדם הלא אמרו אלי בית ישראל בית המרי מה אתה עשה׃ 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה המשא הזה לנשיא בירושלם ולכל בית ישראל אשר המה בתוכם׃ 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה ברעב ובדבר יפלו׃ 12 והנשיא אשר בתוכם בכתף ישא בעלמה ויצא פנים יכסה בעבור לא יראה עין את הארץ׃ 13 ופרשתי עליו את רשתי ונלכד במכמרתי והבאתיו בגבלה ארץ כשדים ואתה לא יראנה ושם ימות׃ 14 וכל סביביו עזרתו וכל אגפיו ואת כל להקיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃ 15 וידעו כי אני יהוה בפזרי אותם בגוים והרקותי אותם בארצות׃ 16 והותרתי מהם מתי מספר מחרב ומרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר יבאו שם וידעו כי אני יהוה׃ 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 18 בן אדם לחמך ברגזה תאכל ומימיך בזעף ובדאגה תשתה׃ 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה אל יושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממה ישתו למען תשם ארצה ממלואה מחמס כל יושבי בה׃ 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה׃ 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יאריכו הימים ואבד כל חזון׃ 23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה והשבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון׃ 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא וקסם חלק בתוך בית ישראל׃ 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר והיה הדבר ולא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃ 26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא רואה לימים רבים והוא לעתים רחוקות נבא׃ 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי והדבר אשר דברתי ועשיתיו נאם אדני יהוה׃

פרק יג.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם הנבא על נביאי ישראל הנבאים והאמר לנבאי מלבם שמעו דבר יהוה׃ 3 כה אמר אדני יהוה אוי לנבלה הנביאים הולכים אחרי רוחם ומבלי ראו׃ 4 כשעלים במדברות היו נביאיך ישראל׃ 5 לא עליתם בפרצות ולא גדרתם גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה׃ 6 חזו שוא וקסם כזבים האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו להקים דבר׃ 7 הלא חזון שוא חזיתם וקסם כזבים דברתם ואתם אמרים נאם יהוה ואני לא דברתי׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דבריכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אני אליכם נאם אדני יהוה׃ 9 והיתה ידי על הנביאים חזי שוא וקסמי כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה׃ 10 יען ויען תעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בונה חיץ והנם טחים אותו תפל׃ 11 אמר אל טחי תפל והיה גשם שוטף יהיה ואתנה אבני אלגביש תפולנה ורוח סערות תבקענה׃ 12 והנה נפל הקיר הלא יאמר אליכם איה הטפל אשר טחתם׃ 13 לכן כה אמר אדני יהוה ורוח סערות אבקענה בחמתי וגשם שוטף יהיה באפי ואבני אלגביש בחמה לכלה׃ 14 ונתצתי את הקיר אשר טחתם תפל והשגתי ארצה ונגלה יסודו ונפל והייתם בתוכה בתוך תכלה וידעתם כי אני יהוה׃ 15 וכלתי את חמתי בקיר ובטחים אותו תפל ואמרתי אליכם אין הקיר ואין טחיו׃ 16 נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם וחזים לה חזון שלום ואין שלום נאם אדני יהוה׃ 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך הנבאות מלבם והנבא עליהן׃ 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה אוי לנשים טפות כסתות על כל אבי ידים ועשות קמטות על ראש כל קומה לצוד נפשות תצודון נפשות עמי ונפשות תחיין לכם׃ 19 ותחללוני אתי אל עמי בשמעם כזב לכזב עמכם לשמוע לכזב לכם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולהחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי השמעים כזב׃ 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אני אל כסתותיכם אשר אתם שם מצודות את הנפשות לצוד אתן אותן מעל זרועותיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם צדים אתן אותן לנפשות׃ 21 וקרעתי את מטפחותיכם והצלתי את עמי מידכם ולא יהיו עוד בידכם לטרף ולא תדעו כי אני יהוה׃ 22 יען הכאיב לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ותחזק ידי רשע בלתי השיבו מדרכו הרעה לחיותו׃ 23 לכן לא תחזינה עוד חזון שוא ולא תקסמנה עוד קסם והצלתי את עמי מידכם וידעתם כי אני יהוה׃

פרק יד.

1 ויבאו אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני׃ 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נגד פניהם הדרש אדרש להם׃ 4 לכן דבר אליהם וכה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה גלוליו על לבו ומכשול עונו ישים נגד פניו ובא אל הנביא אני יהוה אענה לו בבא לרב גלוליו׃ 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם׃ 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה השיבו ושובו מעל גלוליכם והשיבו פניכם מכל תועבותיכם׃ 7 כי איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יזור מעלי ויעלה גלוליו על לבו ומכשול עונו ישים נגד פניו ובא אל הנביא לדרש לו אתי אני יהוה אענה לו בי׃ 8 ושמתי את פני באיש ההוא ושמתיו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה׃ 9 והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל׃ 10 ונשאו את עון נביא כעון דורש כעון הנביא יהיה׃ 11 למען לא יתעה עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה׃ 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעול מעל ונטיתי את ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ 14 ושלשת האנשים האלה בתוכה נח דניאל ואיוב הם בצדקתם יצילו נפשם נאם אדני יהוה׃ 15 אם חיה רעה אשכיל את הארץ והשכילה משכלת מעבר מפני החיה׃ 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה א

2 ומבוקשיהם תעשה׃ כי אתה יהוה׳ בחרת בנו׃ ואתה
ישבת לעולם ושמך לדור ודור׃ למה לנצח תשכחנו
3 תעזבנו לאורך ימים׃ השיבנו יהוה אליך ונשובה׃
חדש ימינו כקדם׃ כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
4 עד מאד׃ זכר אל תזכר לנו עונות ראשונים יקדמונו
רחמיך מהרה׃ כי דלונו עד מאד׃ עזרנו אלהי ישעינו
5 על דבר כבוד שמך׃ והצילנו וכפר על חטאתינו למען
שמך׃ למה יאמרו בגוים איה נא אלהיהם׃ יודע בגוים
6 לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך׃ תבוא לפניך אנקת
אסיר כגדלת זרועך תותיר בני תמותה׃ והשב לשכנינו
7 שבעתים חרפתם אשר חרפוך אדני׃ ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך׃

8 לנצח על השמינית מזמור לאסף׃ אם שכב תשכבון
9 לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר
ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם
10 משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת
לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃
11 ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם
לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר
12 ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם
משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת
13 לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃
ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם
14 לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר
ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם
15 משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת
לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃
16 ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם
לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר
17 ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם
משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת
18 לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃
ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם
19 לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר
ושמרתם משמרת לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם
משמרת לפני׃ ואמרתם לעת בקר ושמרתם משמרת
לפני׃ ואמרתם לעת ערב ושמרתם משמרת לפני׃

[1] ס: משכבותיו.

(2) בראש. 10: 19. ראש 6: 7.
(3) בראש. 10: 19.
(4) שמו. 30: 2. דה. 23: 21–23. 66: 23. יש. 50: 14. 76: 11. 14: 13.
(5) בראש. 20: 25. בא. 5: 4. 6: 1. יש. 11: 10.
(7) בראש. 12: 13.
(8) בראש. 3: 16. יש. 12: 5. 58: 11. 82: 1.
(13) בראש. 6: 1.
(15) שמו. 1: 21. יש. 49: 17. ירמ. 6: 7.
(16) בראש. 3:1. בראש. 11: 29. 22. 9: 7. 11: 9. 1. ירמ. 6: 14. בראש. 2: 10. 3: 22.
(17) יש. 127: 2.
(18) בראש. 2: 24. 3: 12. 13. 19. 20. 5: 22. 19. שמו. 3: 16. יש. 58: 8. בראש. 4: 3.
(19) בראש. 2: 24. 3: 13. 6: 2.
(1) בראש. 5: 13.
(2) שמו. 21: 10. מלכ. יש. 73: 7. בא. 12: 20. 17: 14. 35: 9. בר. 14: 19. 20. 5: 22. 19. שמו. 3: 16. יש. 58: 8. בראש. 4: 3.
(1) בראש. 15: 30. 22. 1.
(3) ד. יש. 7: 10.
(7) בראש. 16: 26.
(10) שמו. 9: 22. בר. 45: 9. 15: 49. 19.
(12) יש. 102: 11. 109: 23. 144: 4. בא. 4: 14. יש. 39: 6. בראש. 8: 7.

20 ומבוקשיהם תעשה׃ כי אתה יהוה׳ בחרת בנו׃ ואתה
ישבת לעולם ושמך לדור ודור׃ למה לנצח תשכחנו
תעזבנו לאורך ימים׃ השיבנו יהוה אליך ונשובה׃
חדש ימינו כקדם׃ כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
עד מאד׃ זכר אל תזכר לנו עונות ראשונים יקדמונו
רחמיך מהרה׃ כי דלונו עד מאד׃ עזרנו אלהי ישעינו
על דבר כבוד שמך׃ והצילנו וכפר על חטאתינו למען
שמך׃ למה יאמרו בגוים איה נא אלהיהם׃ יודע בגוים
לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך׃ תבוא לפניך אנקת
אסיר כגדלת זרועך תותיר בני תמותה׃ והשב לשכנינו
שבעתים חרפתם אשר חרפוך אדני׃ ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך׃

ספרים: ס.

1 זה כתוב בספר הזכרונות׃ ויהי כל אשר יבקש
2 מאת יהוה׳ אלהי ישראל׃ וזה הכתוב׃ ויזכור אלהים
את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה׃
ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ותכסינה
3 בארבעים יום׃ ויהי מקץ שבעת ימים׃ ויהי מקץ
ארבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
4 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
5 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
6 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
7 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
8 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
9 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
10 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
11 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
12 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
13 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
14 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
15 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
16 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
17 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
18 יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃
ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי
19 מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ
שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים
יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃ ויהי מקץ שבעים יום׃

5 תשמרו את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃ 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃ 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא׃ 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃ 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך המה׃ 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא׃ 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא׃ 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא׃ 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃ 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תגלה ערותן שארות הנה היא זמה׃ 18 ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה׃ 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃ 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא׃ 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃ 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם׃ 27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ 28 ולא יקיא אתכם הארץ בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃ 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃ 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

ס: תהלים

1 שיר לבני קרח מזמור׃ 2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ 4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ 9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצות הארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ 13 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ 15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

1 לבני קרח מזמור שיר ידידות׃ 2 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃ 3 קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון׃ 4 פצחו רנו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ 5 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃ 6 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה׃ 7 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃ 8 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ 9 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם׃ 10 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ 11 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ 12 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ 13 נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ 14 אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ 15 והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ 16 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ 17 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל נאלמת נגזיה ולא יפתח פיו׃ 18 מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ 19 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ 20 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ 21 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל׃ 22 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע׃

1 שיר לבני קרח מזמור׃ 2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ 3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם׃ 4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃ 5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃ 6 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו׃ 7 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני׃ 8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃ 9 באלהים הללנו כל היום ושמך לעד נודה סלה׃ 10 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃ 11 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃ 12 נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃ 13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃ 14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ 15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃ 16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃ 17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃ 18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך׃ 19 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃ 20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃ 21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃ 22 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב׃ 23 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃ 24 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח׃ 25 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃ 26 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃ 27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

1: (5) שה. 141: 5. שהל. 13: 18. 15: 31. 32.
(6) שה. 118: 12. שהס. 2: 2.
(7) שה. 23: 8. דה. 16: 19.
(8) שהל. 14: 29.
(9) שהל. 14: 17. 16: 32.
(11) שהס. 11: 7.
(13) שה. 12: 14. שהס. 1: 15. נד. 14: 27.
(14) שהס. 3: 4. דה. 28: 47.
(15) שהס. 8: 14.
(16) שהל. 25: 16. שה. 12: 3. 55: 15.
(17) שה. 15: 32. שה. 23. שהל. 10: 27.
(19) שהל. 21: 22. 24: 5.
שהס. 9: 16. 18.
(20) ז. שהל. 8: 46. ד. בחב. 6: 36. שהל. 20: 9. שה. 3: 23. ז. שהס. 1: 8.
(23) שה. 1: 22.
(24) שה. 28: 12. 20. ז. יחב. 6: 16. שה. 11: 33.
(25) שהס. 1: 17. 2: 12.
(26) שהל. 5: 3. 4. 22: 14.
(27) שהס. 1: 1. 2.
(28) שה. 33: 23. שה. 12: 1.
(29) חב. 1: 27. 3: 6. 7.

---

(1) שהל. 4: 8. 9. 17: 24.
חב. 6: 15. דה. 28: 50.
(2) ז. בחב. 29: 24. שו. 17: 18. שה. 13: 5.
(3) שהס. 10: 4.
(4) שה. 34: 18.
(6) שהס. 3: 1.
(7) שהל. 24: 22. שהס. 6: 9. 12: 10: 14.
(8) שה. 49: 6. 7. שה. 14: 5. 11: 10. 6. 50: 21. נד. 26: 10.
(12) נד. 65: 20. שה. 2: 5. שה. 37: 11. 18. 19. שהל. 1: 32. 33. נד. 3: 10. 11. שהס. 25: 34. 41.
(14) שה. 73: 14. שהס. 2: 14. 7. 15. 9: 1-3.

ישראל: הַאֲזִינָה רֹעֵה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
2 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּה בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
4 הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
5 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
6 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶז וַתְּמַלֵּא אָרֶץ׃ הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃
7 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נְהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרוֹתֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃
8 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
9 וְכַנֵּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
10 תְּהִי יַד אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
11 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

פא

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
2 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
3 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
4 שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃
5 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
6 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי׃ לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
7 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
8 וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
9 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
10 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

פב

1 אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
2 עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
3 שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

פג

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל׃
2 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
3 עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ׃
4 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
5 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
6 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
7 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר׃
8 גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃
9 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
10 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
11 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וּכְזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃
12 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
13 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
14 כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלַהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
15 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
16 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
17 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
18 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃

פד

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃
4 גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף דַּלְתִּי בֵּית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
13 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פה

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
3 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃
4 אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
5 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
6 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
7 הֲלוֹא אַתָּה אֱלֹהִים תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
8 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃
9 אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
10 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
11 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
12 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
13 גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
14 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

---

[1] למנצח: (5) שמ. 14: 14. 21. כו. 63: 16. (15) שמ. 2: 24. 3: 12. 22. 5: 18. 9: 7. (17) שמ. 5: 9. שמ. 3: 11. 73: 3. 12. 13. מלא. 3: 15. 73: 7. מאד. 21: 7. שה. 11: 33. שו. 73: 16. שה. 8: 14. (1) שמ. 21: 7. מאד. 3: 15. (2) שמ. 12. 13. 16. 22. 23. (3) שמ. 13: 16. 18: 2. (4) שמ. 8: 3. 1. שמ. 25: 15. 24. מאד. 25: 15. (6) שמ. 3: 1. (7) שמ. 19: 10. 30: 22. (8) שו. 7: 15. שמ. 28: 27. (9) שמ. 3: 13. (10) שמ. 2: 24. 3: 12. 22. 5: 18. (11) שמ. 2: 14. 15. 19. 9: 23. (12) שמ. 8: 7. שמ. 29: 6. שה. 12. 20. 39. 17: 26. (13) שמ. 5: 3. מאד. 1. שה. 5: 3. (14) ש. מאד. 20: 16–22. (16) שמ. 21: 22. 24. 5: 3. שמ. 7: 19. 9: 18. מה. 6: 2. 3. (18) שמ. 9: 16. מד. 7: 1. 12. 11. 27.

[2] מ: מאכלנו. [3] מ: מלאכי.

11 נוֹתֵן׃ כִּי־אִם־בְּחָכְמָה֖ וְכֵ֣ן הָאָדָ֑ם לְהַגִּ֥יד לְאָדָ֖ם מַה־יִּהְיֶ֥ה
12 אַחֲרָֽיו׃ כִּ֣י [1]מִי־יוֹדֵ֗עַ מַה־טּ֤וֹב לָֽאָדָם֙ בַּחַיִּ֔ים כָּל־יְמֵ֖י חַיֵּ֣י
13 הֶבְלוֹ֑ וַיַּעֲשֵׂ֣ם כַּצֵּ֔ל אֲשֶׁ֥ר מִי־יַגִּ֖יד לָאָדָ֑ם מַה־יִּהְיֶ֥ה
14 אַחֲרָ֖יו תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ טוֹב־שֵׁ֖ם מִשֶּׁ֣מֶן טוֹב֑ וְי֥וֹם הַמָּ֖וֶת
מִיּ֥וֹם הִוָּלְדֽוֹ׃ טוֹב־לָלֶ֥כֶת אֶל־בֵּית־אֵ֖בֶל מִלָּלֶ֣כֶת אֶל־בֵּ֣ית
15 מִשְׁתֶּ֑ה בַּאֲשֶׁ֨ר הוּא֙ סוֹף֙ כָּל־הָאָדָ֔ם וְהַחַ֖י יִתֵּ֥ן אֶל־לִבּֽוֹ׃
16 טוֹב־כַּ֖עַס מִשְּׂחָ֑ק כִּ֣י בְרֹ֤עַ פָּנִים֙ יִיטַ֣ב לֵֽב׃ לֵ֥ב חֲכָמִ֖ים
17 בְּבֵ֣ית אֵ֑בֶל וְלֵ֥ב כְּסִילִ֖ים בְּבֵ֥ית שִׂמְחָֽה׃ טוֹב־לִשְׁמֹ֥עַ
גְּעָרַ֖ת חָכָ֑ם מֵאִ֣ישׁ שׁוֹמֵ֔עַ שִׁ֖יר כְּסִילִֽים׃ כִּ֣י כְקוֹל֩
18 הַסִּירִ֨ים תַּ֤חַת הַסִּיר֙ כֵּ֣ן שְׂחֹ֣ק הַכְּסִ֔יל וְגַ֥ם זֶ֖ה הָֽבֶל׃ כִּ֥י
19 הָעֹ֖שֶׁק יְהוֹלֵ֣ל חָכָ֑ם וְיַאֲבֵ֥ד אֶת־לֵ֖ב מַתָּנָֽה׃ טוֹב֙
20 אַחֲרִ֣ית דָּבָ֔ר מִֽרֵאשִׁיתֽוֹ טוֹב־אֶ֥רֶךְ רוּ֖חַ מִגְּבַ֥הּ רֽוּחַ׃ אַל־
תְּבַהֵ֥ל בְּרוּחֲךָ֖ לִכְעֹ֑ס כִּ֥י כַ֖עַס בְּחֵ֥יק כְּסִילִ֥ים יָנֽוּחַ׃
21 אַל־תֹּ֣אמַ֔ר מֶ֥ה הָיָ֖ה שֶׁהַיָּמִ֣ים הָרִאשֹׁנִ֑ים הָי֣וּ ט֔וֹבִים
22 מִ֥כִּי חָכְמָ֖ה שָׁאֵלְתָּ־זֹֽאת׃ טוֹבָ֥ה חָכְמָ֖ה עִם־נַחֲלָ֑ה וְיֹתֶ֥ר
23 לְרֹאֵ֖י הַשָּֽׁמֶשׁ׃ כִּ֣י בְצֵ֤ל הַחָכְמָה֙ בְּצֵ֣ל הַכָּ֔סֶף וְיִתְר֥וֹן
24 דַּ֛עַת הַחָכְמָ֖ה תְּחַיֶּ֥ה בְעָלֶֽיהָ׃ רְאֵ֖ה אֶת־מַעֲשֵׂ֣ה הָאֱלֹהִ֑ים
25 כִּ֣י מִ֥י יוּכַ֖ל לְתַקֵּ֥ן אֶת־אֲשֶׁ֥ר עִוְּתֽוֹ׃ בְּי֣וֹם ט֔וֹבָה הֱיֵ֖ה
בְּט֑וֹב וְאֶת־זֹ֣ה לְעֻמַּת־זֶ֔ה עָשָׂ֥ה הָאֱלֹהִ֖ים לְמַ֣עַן לֹֽא־יִמְצָ֥א
26 הָאָדָ֖ם אַחֲרָ֥יו כָּל־דָּבָֽר׃ אֶת־הַכֹּ֥ל רָאִ֖יתִי בִּימֵ֣י הֶבְלִ֑י יֶ֣שׁ
צַדִּ֗יק אֹבֵ֤ד בְּצִדְקוֹ֙ וְיֶ֣שׁ רָשָׁ֔ע מַאֲרִ֥יךְ בְּרָעָת֖וֹ׃ אַל־
27 תְּהִ֣י צַדִּ֣יק הַרְבֵּ֔ה וְאַל־תִּתְחַכַּ֖ם יוֹתֵ֑ר לָ֥מָּה תִשּׁוֹמֵֽם׃
28 אַל־תְּהִ֣י רָשָׁ֣ע הַרְבֵּ֔ה וְאַל־תְּהִ֥י סָכָ֖ל לָ֣מָּה תָמ֑וּת׃ טוֹב֩
אֲשֶׁ֨ר תֹּאחֹ֤ז בָּזֶה֙ וְגַ֣ם מִזֶּ֔ה אַל־תָּנַ֖ח יָדֶ֑ךָ כִּ֣י יְרֵ֔א אֱלֹהִ֖ים
29 יֵצֵ֥א אֶת־כֻּלָּֽם׃ הַחָכְמָ֗ה תָּעֹ֤ז לֶֽחָכָם֙ מֵֽעֲשָׂרָ֣ה שַׁלִּיטִ֔ים
30 אֲשֶׁ֥ר הָי֖וּ בָּעִֽיר׃ כִּ֣י אָדָ֣ם אֵ֔ין צַדִּ֥יק בָּאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֣ר יַעֲשֶׂ֣ה
31 טּ֑וֹב וְלֹ֥א יֶחֱטָֽא׃ גַּם־לְכָל־דִּבְרֵ֖י אֲשֶׁ֣ר יְדֻבָּ֑רוּן אַל־
תִּתֵּ֣ן אֶת־לִבֶּ֔ךָ פֶּן־תִּשְׁמַ֖ע אֶת־עַבְדְּךָ֥ מְקַלְלֶֽךָ׃ כִּ֣י גַם־
32 פְּעָמִ֗ים רַבּ֛וֹת יָדַ֥ע לִבֶּ֖ךָ כִּ֣י גַם־אַתָּ֑ה קִלַּ֥לְתָּ אֲחֵרִֽים׃
33 כָּל־זֶ֣ה נִסִּ֔יתִי בַּחָכְמָ֑ה אָמַ֣רְתִּי אֶחְכָּמָ֔ה וְהִ֖יא רְחֹקָ֥ה
34 מִמֶּֽנִּי׃ רָחוֹק֙ מַה־שֶּׁהָיָ֔ה וְעָמ֥וֹק עָמֹ֖ק מִ֣י יִמְצָאֶֽנּוּ׃
35 סַבּ֣וֹתִי אֲנִ֔י וְלִבִּ֖י לָדַ֑עַת וְלָת֣וּר וּלְבַקֵּ֔שׁ חָכְמָ֖ה וְחֶשְׁבּ֑וֹן
וְלָדַ֣עַת רֶ֔שַׁע כְּסָלָ֖ה וְהוֹלֶלוּת֥ וְהִסָּכְלוּת֖ רִשְׁעָֽה׃ וּמוֹצֵ֣א
36 אֲנִ֣י מַ֔ר מִן־הָאִשָּׁ֔ה אֲשֶׁר־הִ֥יא מְצֹר֖וֹת וַחֲרָמִ֑ים אֲסוּרִ֣ים
יָדֶ֔יהָ טוֹב֙ לִפְנֵ֣י הָאֱלֹהִ֔ים יִמָּלֵ֖ט מִמֶּ֑נָּה וְחוֹטֵ֖א יִלָּכֵ֥ד בָּֽהּ׃
37 רְאֵ֗ה זֶ֚ה מָצָ֔אתִי אָמְרָ֣ה קֹהֶ֔לֶת אַחַ֖ת לְאַחַ֣ת לִמְצֹ֣א
38 חֶ֑שְׁבּוֹן אֲשֶׁ֨ר עוֹד֙ בִּקְּשָׁ֣ה נַפְשִׁ֔י וְלֹ֣א מָצָ֔אתִי אָדָ֥ם אֶחָ֖ד
39 מֵאָ֑לֶף אִשָּׁ֥ה בְכָל־אֵ֖לֶּה לֹ֥א מָצָֽאתִי׃ רַ֚ק זֶ֣ה מָצָ֔אתִי
אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֛ה הָאֱלֹהִ֖ים אֶת־הָאָדָ֣ם יָשָׁ֑ר וְהֵ֖מָּה בִּקְשׁ֥וּ
40 חִשְׁבֹּנוֹת֖ רַבִּֽים׃ מִ֚י כָּהֶ֣חָכָ֔ם וּמִ֥י יוֹדֵ֖עַ פֵּשֶׁר֙ דָּבָ֔ר חָכְמַ֥ת
אָדָ֖ם תָּאִ֣יר פָּנָ֑יו וְעֹ֥ז פָּנָ֖יו יְשֻׁנֶּֽא׃ אֲנִ֣י פִּי־מֶ֔לֶךְ שְׁמֹ֖ר
41 וְעַל־דִּבְרַ֣ת שְׁבוּעַ֣ת אֱלֹהִ֑ים אַל־תִּבָּהֵ֣ל מִפָּנָ֔יו לֵ֥ךְ
42 בְּרָעָ֖ה אַל־תַּעֲמֹ֣ד בְּדָבָ֣ר רָ֑ע כִּ֥י כָל־אֲשֶׁ֖ר יַחְפֹּ֥ץ יַעֲשֶֽׂה׃
43 בַּאֲשֶׁ֥ר דְּבַר־מֶ֖לֶךְ שִׁלְטָ֑ן וּמִֽי־יֹאמַ֥ר אֵלָ֖יו מַה־תַּעֲשֶֽׂה׃
44 שֹׁמֵ֥ר מִצְוָ֖ה לֹ֣א יֵדַ֣ע דָּבָ֣ר רָ֑ע וְעֵ֥ת וּמִשְׁפָּ֖ט יֵדַ֥ע לֵֽב־
45 חָכָֽם׃ כִּ֣י לְכָל־חֵ֣פֶץ יֵ֣שׁ עֵ֣ת וּמִשְׁפָּ֑ט כִּֽי־רָעַ֥ת הָאָדָ֖ם
46 רַבָּ֣ה עָלָֽיו׃ כִּ֣י אֵינֶ֣נּוּ יוֹדֵ֔עַ מַה־שֶּׁהָיָ֖ה כַּאֲשֶׁ֣ר יִהְיֶ֑ה מִ֥י
47 יַגִּ֖יד לּ֥וֹ׃ אָדָ֣ם שָׁלַ֣ט בָּאָדָ֔ם לָתֵ֖ת רָעָ֑ה כִּֽי־אֵינֶ֣נּוּ יוֹדֵ֔עַ
48 כִּ֥י עֵת֖וֹ הֽוּא׃ כָּל־זֶ֣ה רָאִ֔יתִי וְנָת֥וֹן לִבִּ֖י אֶל־כָּל־מַעֲשֶׂ֣ה
אֲשֶׁר־נַעֲשָׂ֣ה תַ֔חַת הַשָּׁ֑מֶשׁ עֵ֣ת אֲשֶׁר־שָׁלַ֥ט הָאָדָ֖ם
49 בְּאָדָ֥ם לָרָעָֽה׃ וְכָ֣ךְ רָאִ֔יתִי רְשָׁעִ֖ים קְבוּרִ֑ים וּבָ֣אוּ וּמִמְּק֣וֹם
קָד֔וֹשׁ יִסְתַּלָּ֖כוּ וְיִשְׁתַּכְּח֣וּ בָעִ֑יר אֲשֶׁ֥ר כֵּ֖ן עָשׂ֣וּ גַּם־זֶ֔ה
50 הָֽבֶל׃ אֵ֣ין פִּתְגָ֔ם לְמַעֲשֵׂ֖ה רָעָ֑ה עַל־כֵּ֗ן מָלֵ֥א לֵב־בְּנֵי־
51 אָדָ֛ם בָּהֶ֖ם לַעֲשׂ֥וֹת רָֽע׃ אֲשֶׁ֨ר חוֹטֶ֤א עֹשֶׂה֙ רָעָ֔ה מֵאָ֖ה
וּמַאֲרִ֣יךְ לוֹ֑ כִּ֣י גַם־יוֹדֵ֗עַ אֲנִי֙ אֲשֶׁ֣ר יִהְיֶ֤ה טּוֹב֙ לְיִרְאֵ֣י
52 הָאֱלֹהִ֔ים אֲשֶׁ֥ר יִירְא֖וּ מִלְּפָנָֽיו׃ וְט֣וֹב לֹֽא־יִהְיֶ֣ה לָרָשָׁ֔ע
וְלֹ֥א יַאֲרִ֖יךְ יָמִ֑ים כַּצֵּ֔ל אֲשֶׁ֥ר אֵינֶ֖נּוּ יָרֵ֣א לִפְנֵי־אֱלֹהִֽים׃
53 יֶשׁ־הֶ֣בֶל אֲשֶׁ֣ר נַעֲשָׂ֔ה עַל־הָאָ֑רֶץ אֲשֶׁ֣ר יֵ֔שׁ צַדִּיקִ֕ים
אֲשֶׁר־מַגִּ֥יעַ אֲלֵהֶ֖ם כְּמַעֲשֵׂ֣ה הָרְשָׁעִ֑ים אָמַ֕רְתִּי שֶׁ֥גַּם־זֶ֖ה
54 הָֽבֶל׃ שִׂמְחָ֣ה אֲנִ֔י אֶת־הַשִּׂמְחָ֖ה אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־ט֣וֹב לָאָדָ֗ם
כִּ֣י אִם־לֶאֱכֹ֤ל וְלִשְׁתּוֹת֙ וְלִשְׂמֹ֣חַ הוּא֙ יִלְוֶ֣נּוּ בַעֲמָל֔וֹ יְמֵ֥י
חַיָּ֖יו אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣ן לּ֑וֹ תַּ֖חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ כַּאֲשֶׁ֨ר נָתַ֤תִּי אֶת־לִבִּי֙
55 לָדַ֣עַת חָכְמָ֔ה וְלִרְא֖וֹת אֶת־הָעִנְיָ֑ן אֲשֶׁ֥ר נַעֲשָׂ֖ה עַל־הָאָ֑רֶץ
56 כִּ֣י גַם־לַיְלָה֩ בְּעֵינָ֨יו שֵׁנָ֜ה לֹ֣א רָאָ֗ה׃ וְרָאִ֣יתִי אֶת־כָּל־
מַעֲשֵׂ֣ה הָאֱלֹהִ֔ים כִּ֣י לֹא־יוּכַ֔ל הָאָדָ֕ם לְמָצֹ֖א אֶת־הַמַּעֲשֶׂ֣ה
אֲשֶׁר־נַעֲשָׂ֣ה תַ֔חַת הַשָּׁ֑מֶשׁ בְּשֶׁ֨עָמַ֤ל הָאָדָם֙ לְבַקֵּ֣שׁ וְלֹ֣א
יִמְצָ֔א וְגַם֩ אִם־יֹאמַ֨ר הֶחָכָ֜ם לָדַ֗עַת לֹ֥א יוּכַ֛ל לִמְצֹֽא׃

---

[1] מי: דבקות. [2] מי: דבקות. [3] מי: בחכמתך.

(11) מש. 58: 4. 5. יג. 8: 17.
(12) מש. 10: 32. 12. 13. 42.
10: 14. 18: 7.
(14) מש. 15: 2. מש. 3: 22. 6. 12. 8: 7.
(16) זב. 3: 4. 5. 12. 5: 11.
(17) מש. 31: 4.
(19) מש. 104: 15.
(20) מש. 22: 28. קב. 23: 5. לה. 19: 40.

(1) זב. 32: 20. מש. 15: 10.
(9) מש. 15: 39. מש. 3: 21. 12. מש. 90: 3. מש. 34: 15. 7. 11. מש. 7: 20. מש. 139: 8. 14. 15. מש. 3: 5. 16. 5: 5. 16. 30. 9. 112: 2. 10. 6. 10. 10. זב. 6. 10. 9. מש. 6: 18. 19. 5. 5. 12. 11. 4. 31. מש. 19: 17. מש. 10: 42. ד. מש. 9: 8. מלכים. 6: 9. 2: 22. מש. 39: 5.

(1) מש. 22: 6. זכר. 3: 27. 35. ד. מש. 19: 35. 10. 35. (4) ד. זב. 13. יג. 9: 17. (5) זכר. 3: 19. מש. 34: 15. מש. 3: 21. 14. כה. 2: 6-11. ד. מל. 7: 1. 22: 2. מש. 39: 5.

(7) מש. 10: 5. ד. מש. 1: 12. 16. 14. 10. 12. 1. מש. 4: 5. 36. קב. 17: 30. 31. 2: 16. 32. 4: 1. (8) מש. 62: 9. מש. 1: 2. (9) 1. מל. 4: 32. (12) מש. 1: 18. (13) זב. 6: 2. 10. 12. (14) מש. 11: 9. 12: מש. 16: 57. זב. 12: 1. 16. 22: 27. 16. זכר. 34: 14.

אגרת שלישית.

פרק א׳.

1 הזקן: אל הגאי האהוב אשר אני אוהבו באמת.

2 אהובי: אני מתפלל שתצלח בכל דרכיך ושתהיה בריא כנפשך שהרי יודע אני שנפשך בריאה.

3 כי שמחתי מאוד כאשר באו האחים ויעידו עליך שאתה הולך באמת ובדרך הישרה שאתה הולך בה.

4 אין לי שמחה גדולה מזו לשמוע שבניי הולכים באמת.

5 אהובי, אתה עושה נאמנה בכל אשר תעשה לאחים ולאורחים.

6 אשר העידו לפני הכנסיה על אהבתך. ותעשה יפה אם תשלח אותם לדרכם כראוי לאלהים.

7 כי בשביל שמו יצאו ולא לקחו דבר מן הגוים.

8 אנחנו חייבים לקבל את פני האורחים למען נהיה שותפים לאמת.

9 כתבתי לכנסיה אבל דיוטרפס אשר אוהב להיות ראשון בכל לא יקבלנו.

10 לכן אם אבוא אזכיר את מעשיו הרעים אשר הוא עושה בדברים רעים נגדנו ולא יספיק לו בזה ולא הוא מקבל את האחים ואת אשר רוצים לקבלם הוא מונעם ומגרשם מן הכנסיה.

11 אהובי, אל תחקה את הרע כי אם את הטוב. כי הטוב הוא מן האלהים והרע אינו רואה את האלהים.

12 דמיטריוס נתן עדות טובה מכל האנשים ומן האמת עצמה. ואנחנו נותנים עדות לו ואתה יודע שעדותנו אמת.

13 יש לי הרבה לכתוב לך אבל לא רוצה אני לכתוב לך בדיו ובקולמוס.

14 אקוה שאראך בקרוב ונדבר פה אל פה. שלום לך. הידידים שלום לך. שלום לידידים בשמות.

15

---

(1) 1 יוחנן 4: 32.
(2) מעשי 4: 10.
(4) 3 יוחנן 11: 4, משלי 6: 44.
12: 32, קהלת 3: 12–14, יוחנן 5: 2, 6: 4, משלי 15: 14, 45: 14, 15, משלי 14: 2, 15, ב דברי הימים 1: 16, 17.
(5) יוחנן 4: 9, 6: 1.
(8) יוחנן 5: 9, 6: 1.
(9) יוחנן 2: 2, 10, 13, 4: 1, 5: 2, 6: 4, משלי 15: 14, 7, ב דברי הימים 1: 16, 17.
(10) משלי 16: 11–13.
(14) יוחנן 4: 13.
(15) יוחנן 4: 1, 5: 12.
(3) יהושע 22: 1, 2.
(6) יוחנן 8: 3.
(7) יוחנן 3: 5, 8: 4.
(9) יוחנן 2: 17.

10 כִּי־אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוַּת׃
קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃

11 הַאֲשִׁימֵמוֹ אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם
בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָּךְ׃

12 וְיִשְׂמְחוּ כָּל־חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ
וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃

13 כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

פרק ו.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְיִרְמְיָהוּ׃

2 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃

3 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃

4 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי׃

5 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

6 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃

7 יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃

8 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃

9 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃

10 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃

11 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

פרק ז.

1 שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־דִּבְרֵי כּוּשִׁי בֶּן־יְמִינִי׃

2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃

3 פֶּן־יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃

4 יְהוָה אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־עַוְלָה בְּכַפָּי׃

5 אִם־גָּמַלְתִּי שִׁלְמִי רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃

6 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמ�ֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃

7 קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃

8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃

9 יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכִתֻמִּי עָלָי׃

10 יִגְמָר־נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃

11 מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים הַמוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב׃

12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֹעֵם בְּכָל־יוֹם׃

13 אִם־לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יְלַטֵּשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכֹנְנָהּ׃

14 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי־מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃

15 הִנֵּה יָחֶבַל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃

16 בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃

17 יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל־קָדְקֳדּוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃

18 אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

פרק ח.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃

2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃

3 מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃

4 כִּי־אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃

5 מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃

6 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃

7 תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת־רַגְלָיו׃

8 צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃

9 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃

10 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

פרק ט.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃

2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃

3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃

4 בְּשׁוּב אוֹיְבָי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃

5 כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃

6 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

7 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃

8 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃

9 וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃

11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃

12 זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃

13 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃

14 חָנֵּנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃

15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃

16 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃

17 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פָּעַל בְּמוֹקְשׁ כַּפָּיו נִהְיוֹן רָשָׁע׃

18 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃

19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד לָעַד׃

20 קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃

21 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

פרק י.

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃

2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃

3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃

4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃

5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃

6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בָרָע׃

7 אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃

8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃

9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃

10 וְדָכָא יָשֹׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃

11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃

12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃

13 עַל־מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃

14 רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יֶעֱזָב חֵלֶךְ יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃

15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃

16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃

17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃

18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אָרֶץ׃

---

[1] מ: דוֹשֵׁנִי. [2] מ: סְמִיכוּתָיו.

(10) תה. 2: 13.
(13) תה. 2: 10.
(14) תה. 8: 13.
(15) תה. 80: 13. שו. 13: 4. כה. 13: 32.
(16) תה. 6: 3. 7: 10.
(17) תה. 4: 6. 2: 9. 8: 14.

(1) נחב. 26: 9.
(3) תה. 5: 7.
(5) תה. 2: 7. 8: 4.
(6) תה. 8: 5.

(1) תה. 1: 15. 5: 12. 6: 5.
(2) תה. 6: 8.
(3) תה. 6: 7.
(4) תה. 7: 4. שמר. 3: 19.
(5) מלכ. 5: 19. תה. 7: 3.
(6) תה. 2: 17.

7 וַיְחִי־אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־אֱנוֹשׁ
חָמֵשׁ שָׁנִים
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

9 וַיְחִי־קֵינָן
שִׁבְעִים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וְחָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃

10 וַיְחִי קֵינָן
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

11 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן
עֶשֶׂר וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

12 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה׃

13 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

14 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל׃
חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

15 וַיְחִי יֶרֶד׃
שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃

16 וַיְחִי יֶרֶד
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יֶרֶד׃

פרק ה׳

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם׃
בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם
בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃

2 זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאָם
וַיְבָרֶךְ אֹתָם
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם
בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃

3 וַיְחִי אָדָם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃

4 וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

5 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר־חַי אָדָם
תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

6 וַיְחִי שֵׁת
חָמֵשׁ שָׁנִים
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃

7 וַיְחִי שֵׁת
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ
שֶׁבַע שָׁנִים
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ
תִּשְׁעִים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃

10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

11 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ
חָמֵשׁ שָׁנִים
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

12 וַיְחִי קֵינָן
שִׁבְעִים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃

13 וַיְחִי קֵינָן
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

14 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן
עֶשֶׂר וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַעֲשֹׂרִים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

15 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃

16 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

וַיְהִי כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל׃
חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

---

[1] מ: מהללאל כזה.

(7) דה״א 5: 27.
(8) בר׳ 3: 9.
(10) שה״ש 1: 2.
(11) שמ״א 24: 13. 14. בר׳ 5: 1. תה׳ 27: 27. ישע׳ 14: 9, 7.
(13) בר׳ 1: 14.
(15) ישע׳ 4: 10. 7: 38.
(16) בר׳ 5: 1.

(1) שה״ש 4: 16. 4: 11. יה׳ 15: 7. 10. ישע׳ 3: 29. 15: 14.
(2) יהל״ש 3: 20.
(6) דברי 3: 1.
(7) שה״ש 3: 3.
(9) שה״ש 1: 8.
(12) שה״ש 1: 15. 4: 1.

מכת ברד: ט.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ
וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃

2 וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם
וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בָם
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃

3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לֵהִכָּנַע מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדוּנִי׃

4 כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃

5 וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ
וְאָכַל אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד
וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃

6 וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם
אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃

7 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃

8 וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃

9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ
בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ
כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃

10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם
כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃

11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים
וַיְגָרְשׁוּ אֶת־פְּנֵי פַרְעֹה׃

12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה
וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיֹאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ
אֵת כָּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃

13 וַיֵּט מֹשֶׁה מַטֵּהוּ

---

(1) שמות 1: 8.
(2) שמות 2: 16. 7: 10.
(3) שמות 6: 10.
(4) שמות 4: 1.
(5) שמות 4: 2.
(6) שמות 4: 2.
(7) שמות 4: 3.
(10) שמות 6: 4.
(11) שמות 7: 12.

(13) תה. 32: 2.
(1) תה. 45: 13.
(3) שמות 4: 4. 5.
(4) שמות 4: 4.
(10) שמות 2: 16. 6: 3. תה. 45: 11.
(12) שמות 6: 11.

[1] ותניחם.

מכת ארבה: י.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו
לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃

2 וְלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ
אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בָם
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃

3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לֵהִכָּנַע מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדוּנִי׃

4 כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃

5 וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ
וְאָכַל אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם
הַנִּשְׁאָרִת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃

6 וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם
אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃

7 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃

8 וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃

9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ
בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ
כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃

10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם
כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃

11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים
וַיְגָרְשׁוּ אֶת־פְּנֵי פַרְעֹה׃

12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה
וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיֹאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ
אֵת כָּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃

13 וַיֵּט מֹשֶׁה מַטֵּהוּ

13 והשמתי שממה עליך׃

יד ומושביך בתוכך יהיו והשח בקרבך ומלטת ואת אשר
תפליט לחרב אתן׃

יה נטעת ולא תקצר זית ולא תסוך לך שמן ותירוש ולא
תשתה יין׃

ו

1 ושמרו חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במועצותם
למען תתי אותך לשמה ויושביה לשרקה וחרפת עמי תשאו׃

2 כי על כן מאס יהוה את בית דוד ויתן אותם ביד מגוריהם
ויתנם לשמה ויושביה לשרקה׃

3 ואתה עמי שאת חרפת גוים׃

4 הוי אלי כי היינו כאספי קיץ כעוללות בציר אין אשכול
לאכול בכורה אותה נפשי׃

5 אבד חסיד מן הארץ וישר בקרב אדם אין כלם לדמים
ארבו איש את אחיו יצודו חרם׃

6 על שתי כפים להרע השר שואל והשפט בשלם ודובר הוות
נפשו הוא ויעותוה׃

7 טוב מהם כחדק ישר מגדר שוכת בני יום פקדתך עתה
תהיה מבוכתם׃

8 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף מפתחי חיקך שמרי
פיך׃

9 כי בן מנאץ אב בת קמה כלה בת חמותה איבי איש אנשי
ביתו׃

10 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי׃

11 אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי׃

12 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב את ריבי ועשה
משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו׃

13 ותראה אויבתי ותכס בושה האמרת אי יהוה אלהיך
עיני תחזינה בה עתה תהיה למרמס כחומרות חוץ׃

14 בנין חומותיך יום גדרך יום הרחק חק׃

---

[1] ו׳ו׳ ליתי׳ ביתי׳.

(13) כה. 30: 14. ממ 13: 52.

(2) מכה. 9: 2.

(3) מכה. 2: 6.
(4) מכה. 2: 7. 3: 5.
(5) מכה. 3: 6.
(6) זכ. 49: 16. יג. 22: 24.

(7) מכה. 6: 35.
(8) שו. 23: 33.
(11) ממ 21: 33.

(13) מכ. 2: 14.
(14) כלם. 22: 17. 20.
מכ. 2: 17.
—:o:—

מלכים.

פרק ו.

1 ויהי בשנת ארבע מאות שנה ושמונים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנת הרביעית בחדש זיו הוא החדש השני למלכו על ישראל ויבן את הבית ליהוה.

2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו.

3 והאולם על פני היכל הבית ארכו עשרים אמה כאמת הבית ורחבו עשר אמות על פני הבית.

4 ויעש לבית חלונים שקופים אטומים.

5 ויבן על קיר הבית את היציע סביב לקירות הבית סביב לדבירים ולהיכלות ויעש צלעות סביב.

6 התחתונה חמש אמות רחבה והתיכונה שש אמות רחבה והשלישית שבע אמות רחבה כי מגרעות נתן לבית מחוץ סביב בלתי אחוז בקירות הבית.

7 והבית בבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבת וכל כלי ברזל לא נשמעו בבית בהבנתו.

8 פתח הצלע התיכונה בכתף הבית הימנית ועלו בלולים אל התיכונה ומן התיכונה אל השלישית.

9 ויבן את הבית ויכלהו וספן את הבית בקורות ארזים ובצפונות עצי ברוש.

10 ויבן את האולם על פני הבית עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ויבן אותו על הבית עצי ארזים.

11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר.

12 הבית הזה אשר אתה בונה אם בחקותי תלך ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דויד אביך.

13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל.

14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו.

15 ויבן את קירות הבית מבית מן הארז מקרקע הבית עד קירות הגג ויסד את הבית בצפונות עצי ברוש.

16 ויבן את עשרים אמה מירכתי הבית בקורות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן אותו מבית לדביר למקדש קדשים.

17 והבית היא ההיכל לפני הדביר.

18 והארז בבית פנימה גלעני פקעים ושושני פקעים הכל ארז אין אבן נראתה.

19 והדביר בתוך הבית מבית להניח שם את ארון ברית יהוה.

20 ופני הדביר עשרים באמה ארכו ועשרים באמה רחבו ועשרים באמה קומתו ויצפהו זהב טהור ויצף מזבח ארז.

21 ויצף שלמה את הבית מבית זהב טהור ויעבר בדברי זהב לפני הדביר ויצפהו זהב.

22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וגם כל המזבח אשר לדביר צפה זהב.

23 ויעש בדביר שני כרובים זית גבהם עשר אמות.

24 וחמש אמות הכנף האחת של הכרוב ועשר אמות הכנף השנית של הכרוב מקצה כנפיו עד קצה כנפיו.

25 ועשר אמות הכרוב השני מדה אחת ומקשה אחת לשני הכרובים.

26 קומת הכרוב האחד עשר אמות וכן הכרוב השני.

27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו כנפי הכרובים ותגע כנף האחת בקיר האחד וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני וכנפיהם בתוך הבית נגעו כנף אל כנף.

28 ויצף את הכרובים זהב.

29 ויפתח את קירות הבית סביב מבית ומחוץ פתוחי מגלפות כרובים ותמרים ופטוחי צפרים מבית ומחוץ.

---

[1]א: ויהי. [2]ב: מהיות. [3]ב: לשבתו.

(1) מב. 12: 6.
(2) מב. 32: 1. יא. 2: 12. 6: 19. 22: 29. שו. 36: 4. מב. 1: 2. 6: 1. 2. נב. 5: 1. 2. יא. 3: 7. 9: 3. 6. נב. 5: 8. 12.
(3) יא. 8: 7. 9. 51: 16. מכל. 15: 8. 27: 21. נב. 66: 3. יא. 6: 20. מב. 57: 3. 4. מב. 3: 7. 58: 3. מכ. 9: 13. יא. 2: 30. 5: 3.
(4) נב. 8: 22. יא. 28: 51. 52. מב. 27: 18. מא. 2: 6. יא. 4: 17.
(5) מב. 23: 17. 34: 23. מב. 15: 9. מה. 1: 14. 2: 15.
(6) יא. 8: 22.
(7) מב. 28: 11. כה. 23: 2. מא. 2: 6. נב. 43: 24.
(8) שה. 27: 9. מב. 134: 2. מכל. 1: 28. נב. 59: 2. יא. 14: 12. מב. 3: 4. מכ. 66: 18. 1. מב. 2: 8. נב. 59: 3. יא. 4: 14. מכ. 34: 14. 27: 37. כה. 5: 15. 12: 9. 1. מב. 3: 11.
(9) יא. 22: 3. 16. מב. 6: 8. מב. 7: 9. 8: 16.
(10) נב. 43: 26. מב. 6: 2. מב. 151: 7. יחזק. 7: 14.
(11) מב. 23: 19. מב. 1: 2. מב. 21: 2: 20. 21.
(12) מב. 28: 11. כה. 23: 2. מא. 2: 6. נב. 43: 24.
(13) מב. 15: 9. מה. 1: 14. 2: 15.
(14) מב. 28: 11. כה. 23: 2. מא. 2: 6. נב. 43: 24.
(15) שה. 27: 9. מב. 134: 2. מכל. 1: 28. נב. 59: 2. יא. 14: 12. מב. 3: 4. מכ. 66: 18. 1. מב. 2: 8. נב. 59: 3. יא. 4: 14. מכ. 34: 14. 27: 37. כה. 5: 15. 12: 9. 1. מב. 3: 11.
(16) יא. 22: 3. 16. מב. 6: 8. מב. 7: 9. 8: 16.
(17) נב. 43: 26. מב. 6: 2. מב. 151: 7. יחזק. 7: 14.
(18) מב. 23: 19. מב. 1: 2.
(19) מב. 28: 11. כה. 23: 2. מא. 2: 6. נב. 43: 24.
(20) יא. 2: 20. 21.
(21) יא. 2: 20. 21.
(22) יא. 6: 28. 30. שו. 22: 19.
(23) מב. 9: 15. מכל. 29: 24. יא. 22: 17. שו. 22: 12. מב. 4: 18. מב. 3: 11. 7: 3. יב. 5: 28. מב. 7: 10.
(24) מב. 28: 63. שו. 5: 13.
(25) יא. 6: 29. 9: 7. מכל. 3: 3.
(26) יא. 33: 7. מב. 8: 3.
(28) שה. 31: 3. מב. 1: 6. 5: 6. 73: 27. 92: 9. 104: 35.
(29) נב. 57: 5. 65: 3. 66: 17.

[4]ב: הבתים הפנימים. [5]ב: המזבח.

538

13 ה׳ לפני ארון ה׳ ויקח לו מנשה בתפים׳ ויוליכהו בבלה׳ 14 ויהי כצר לו ויחל את פני ה׳ אלהיו׳ ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו׳ ויתפלל אליו׳ 15 ויעתר לו וישמע תחנתו׳ וישיבהו לירושלם למלכותו׳ וידע מנשה כי ה׳ הוא האלהים׳ 16 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד׳ מערבה לגיחון בנחל׳ ולבוא בשער הדגים׳ וסבב לעפל׳ ויגביה מאד׳ וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה׳ 17 אך העם עוד זבחים בבמות׳ אך לה׳ אלהיהם לבדו׳ 18 יתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו׳ ודברי החוזים אשר דברו אליו בשם ה׳ אלהי ישראל׳ הנם כתובים על דברי מלכי ישראל׳ 19 ותפלתו׳ ואיך נתפלל אליו׳ וכל חטאתיו ומעלו׳ והמקומות אשר בנה בהם במות והעמיד אשרים ופסלים׳ לפני הכנעו׳ הנם כתובים בדברי חוזי ה׳׳ 20 וישכב מנשה עם אבותיו׳ ויקברו אותו בביתו׳ ויתאבל עליו כל העם׳ 21 ואמון בן עשרים ושתים שנה היה במלכו׳ ויהי מלך בירושלם שתים עשרה שנה׳ 22 ויעש הרע בעיני ה׳ כאשר עשה מנשה אביו׳ ויזבח אמון לכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו׳ ויעבדם׳ 23 ולא נכנע מלפני ה׳ כהכנע מנשה אביו׳ כי אמון הוסיף אשם׳ 24 ויקשרו עליו עבדיו׳ וימיתוהו בביתו׳ 25 ויכו עם הארץ את כל הקושרים על המלך אמון׳ וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו׳

פרק ד׳

1 ויאשיהו בן שמונה שנה בהמלכו׳ ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם׳ ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת׳ 2 ויעש הישר בעיני ה׳ וילך בכל דרכי דוד אביו׳ ולא סר ימין ושמאל׳ 3 ובשנה השמינית למלכו׳ בעודנו נער׳ החל לדרוש באלהי דוד אביו׳ ובשנה השתים עשרה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות׳ 4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים׳ ואת החמנים אשר למעלה עליהם׳ ואת האשרים והפסלים והמסכות׳ שברם וכתתם׳ וזרה על פני קברי העם אשר זבחו להם׳ 5 ואת עצמות הכהנים שרף על מזבחותם׳ ויטהר את יהודה וירושלם׳ 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי׳ בחרבותם סביב׳ 7 ויתוץ את המזבחות ואת האשרים׳ וישבר את הפסלים׳ ויכת כל החמנים בכל ארץ ישראל׳ וישב לירושלם׳ 8 ובשנה השמינית למלכו׳ לטהר את הארץ ואת הבית׳ שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואש המזכיר׳ לחזק את בית ה׳ אלהיו׳ 9 ויבואו אל חלקיהו הכהן הגדול׳ ויתנו את הכסף המובא בבית ה׳ אשר אספו הלוים שומרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל׳ ומכל יהודה ובנימין׳ ומיושבי ירושלם׳ 10 ויתנו ביד עשי המלאכה הפקודים בבית ה׳ לחזק ולרפא את הבית׳ 11 אל החרשים ואל הבנים נתנו לקנות אבני מחצב ועצי מחברות לקרות הבתים׳ אשר החריבו מלכי יהודה׳ 12 והאנשים עשו במלאכה באמונה׳ ופקודיהם יחת ועבדיה הלוים מבני מרארי׳ וזכריה ומשלם מבני הקהתי׳ ללחוץ׳ וכל מבין בכלי שיר׳ 13 ועל משאות׳ והם מנהלים לכל עובד בכל מלאכה׳ ומן הלוים סופרים ושוטרים ושוערים׳ 14 ובהוציאם את הכסף המובא בבית ה׳ מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת ה׳ ביד משה׳ 15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר׳ ספר התורה מצאתי בבית ה׳׳ ויתן חלקיהו את הספר אל שפן׳ 16 ויבא שפן את הספר אל המלך׳ וישב עוד את המלך דבר׳ ויאמר׳ כל אשר נתן ביד עבדיך עשים׳

---

[1] מ׳: שלמה.

(13) שה. 6: 2.
(14) נד. 5: 7. שה. 21: 33.
(15) נד. 58: 4. שה. 3: 2. 3.
(17) דה. 28: 27. נד. 47: 2.
3. יר. 13: 22. שה. 3: 5.
(18) דה. 8: 21.
(24) נד. 22: 12. שה. 1: 16.
(26) יר. 14: 2. ומל. 1: 4. 2: 10.

(1) שה. 8: 8. ושה. 8: 12.
נד. 27: 2. יר. 2: 21. ושה. 33: 21. 1. לה. 12: 9. 20.
(2) דה. 32: 6. נד. 1: 2. 3.
(3) דה. 3: 4.
(5) שה. 80: 12.
(8) שה. 2: 2.

(1) נד. 2: 11. 17. ד. ושה.
3: 12. לה. 1: 25.
(2) יר. 23: 5. ושה. 3: 8. 6: 12.
(3) נד. 60: 21. ושה. 4: 3. לה. 3: 5.
(4) מלה. 3: 2. 3.
(5) שה. 13: 21. וש. 2: 5. נד. 8: 14.
(6) נד. 25: 4.

(9) נד. 22: 14.
(10) שו. 45: 11.
(11) שה. 23: 29. 30. ושה. 10: 16. נד. 5: 22.
(12) ושה. 6: 5. 6. ושה. 34: 27. שו. 28: 5.
(13) שה. 4: 6. נד. 1: 3. לה. 19: 44.
(15) נד. 2: 9. 11. 17.

---

[2] מ׳: לחזק. [3] שהם.

בְּמַחְשְׁבוֹת אָדָם׃ 16 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם
פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם רָשָׁע׃ 17 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ
יֵשׁ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃
18 יְהוָה לִי לְעֵזְרִים וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂוֹנְאָי׃ 19 טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ 20 כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה
כִּי אַמִּילַם׃ 21 סַבּוֹנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אַמִּילַם׃ 22 סַבּוּנִי כִּדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
כִּי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אַמִּילַם׃ 23 דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַיהוָה עֲזָרָנִי׃ 24 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה
עֹשָׂה חָיִל׃ 25 יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל׃ 26 לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃
27 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ 28 פִּתְחוּ לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ 29 זֶה הַשַּׁעַר
לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ 30 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ 31 אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ 32 מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ 33 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ 34 אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא
יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא׃ 35 בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה׃ 36 אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ 37 אֵלִי
אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ 38 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

קיט

1 אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃
2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃ 3 אַף
לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ 4 אַתָּה צִוִּיתָה
פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃ 5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר
חֻקֶּיךָ׃ 6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃
7 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃ 9 בַּמֶּה
יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ 10 בְּכָל
לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 11 בְּלִבִּי
צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ 12 בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ 14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל
כָּל הוֹן׃ 15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אׇרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ 17 גְּמֹל
עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ 18 גַּל עֵינַי
וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ 19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי
לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃ 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים
אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה
וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי
נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ
שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ 25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי
חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 29 דֶּרֶךְ
שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה
בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי
תַרְחִיב לִבִּי׃ 33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל
לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר
עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ
אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי
לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ 41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי
בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד
מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי
פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד
מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃ 49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעׇנְיִי כִּי
אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ
לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה
וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי
תוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 57 חֶלְקִי
יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ
בְּכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא
הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים
עִוְּדוּנִי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אָנִי לְכָל
אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה
מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם
עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל
לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי
תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן
אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב
וָכָסֶף׃ 73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה
מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ
יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה
עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ
לְעַבְדֶּךָ׃ 77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי
אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי
עֵדוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא
אֵבוֹשׁ׃ 81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ
יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי
תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי
מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עׇזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 89 לְעוֹלָם
יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם
כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז
אָבַדְתִּי בְעׇנְיִי׃ 93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי
בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי׃ 95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדוֹתֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ
מְאֹד׃ 97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא
שִׂיחָתִי׃ 98 מֵאוֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם
הִיא לִי׃ 99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדוֹתֶיךָ
שִׂיחָה לִי׃ 100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אׇרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר
דְּבָרֶךָ׃ 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נָּעִמְרוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אׇרַח שָׁקֶר׃
105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 נִשְׁבַּעְתִּי
וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 107 נַעֲנֵיתִי עַד
מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא
יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי
וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 111 נָחַלְתִּי עֵדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב׃ 113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 115 סוּרוּ
מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 116 סָמְכֵנִי
כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 117 סְעָדֵנִי
וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ 118 סָלִיתָ כָּל
שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 119 סִגִים
הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃
121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 123 עֵינַי
כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 124 עֲשֵׂה עִם
עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 125 עַבְדְּךָ אָנִי
הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדוֹתֶיךָ׃ 126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב
וּמִפָּז׃ 128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יָשָׁרְתִּי כָּל אׇרַח
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃ 129 פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם
נַפְשִׁי׃ 130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ 135 פָּנֶיךָ
הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 136 פַּלְגֵי מַיִם
יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 137 צַדִּיק אַתָּה
יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ
וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ
דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ
אֲהֵבָהּ׃ 141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 143 צַר
וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃ 145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי
יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה
עֵדוֹתֶיךָ׃ 147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ
יִחָלְתִּי׃ 148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 151 קָרוֹב
אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 152 קֶדֶם יָדַעְתִּי
מֵעֵדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ 153 רְאֵה עׇנְיִי וְחַלְּצֵנִי
כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ 155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי
חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
חַיֵּנִי׃ 157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא
שָׁמָרוּ׃ 159 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ
חַיֵּנִי׃ 160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט
צִדְקֶךָ׃ 161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִתְשׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃
169 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעׇזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי׃

קכ

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃
2 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃
3 מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה׃ 4 חִצֵּי
גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ 5 אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי
מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אׇהֳלֵי קֵדָר׃ 6 רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ
נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ 7 אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא
עׇזְרִי׃ 2 עׇזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
3 אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שׇׁמְרֶךָ׃ 4 הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׇׁמֵר יִשְׂרָאֵל׃ 5 יְהוָה שׇׁמְרֶךָ יְהוָה
צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ 6 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה
וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ 7 יְהוָה יִשְׁמׇרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר
אֶת נַפְשֶׁךָ׃ 8 יְהוָה יִשְׁמׇר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם׃

קכב

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאׇמְרִים לִי בֵּית
יְהוָה נֵלֵךְ׃ 2 עׇמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ
יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה
לָּהּ יַחְדָּו׃ 4 שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת
לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ 5 כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ
כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ 6 שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אׇהֲבָיִךְ׃ 7 יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ
שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ 8 לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה
נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ 9 לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה
טוֹב לָךְ׃

קכג

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי
בַּשָּׁמָיִם׃ 2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחׇנֵּנוּ׃ 3 חׇנֵּנוּ יְהוָה חׇנֵּנוּ כִּי רַב
שָׂבַעְנוּ בוּז׃ 4 רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃

קכד

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר
נָא יִשְׂרָאֵל׃ 2 לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ
אָדָם׃ 3 אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
4 אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃
5 אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים׃ 6 בָּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ 7 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃
8 עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קכה

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא
יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃ 2 יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ
וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ 3 כִּי לֹא יָנוּחַ
שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ
הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ 4 הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ 5 וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם
יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

קכו

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחֹלְמִים׃ 2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז
יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃
3 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
4 שׁוּבָה יְהוָה אֶת שבותנו [שְׁבִיתֵנוּ] כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
5 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ 6 הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה
נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

קכז

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת
שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמׇר עִיר שָׁוְא
שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ 2 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי ק

4 יִכֹּנוּ: וַיַּעַשׂוּ מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרִבוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ מֹשֶׁה אֶת כָּל תְּרוּמַת יְהוָה עַל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ וְהוּא עֹדֶנּוּ מִתְנַדְּבִים אֵלָיו בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃
5 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־
6 מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה
7 לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה
דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעַשׂ כָּל־
8 חֲכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמְּלָאכָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת
שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה
9 חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
10 לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת
וְאֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת
תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָה כֵּן עָשָׂה
11 בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים
לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אַחַת
12 אֶל־אַחַת׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ
13 יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
14 עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב
אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
15 יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
16 לְבָד׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּחֲבָרָה וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה
17 הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל
18 לִהְיוֹת אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרוֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן
19 עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְאַמָּה
20 וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי
21 הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ
22 לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף עָשָׂה תַּחַת
עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יְדֹתָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃

[1]מ: מִצְוַת כִּשְׁמֹר מִ: סֵפֶר כִּשְׁמוֹת.

(7) שמל. 21: 30. נד. 8: 10.
(8) ד. שמ. 8: 6.
(9) ד. דבל. 20: 20.
(11) ש: 6: 36. שמל. שמ. 12: 38.
(14) שמ 1: 23. כה. 1: 31. 34. נד. 9: 6. בל. 4: 1. 25. 16: 11. 29. 30: 6. 8. 1. שמ. 4: 21. נד. 8: 8.
(16) נד. 8: 4. ד. מל. 15: 30. 16: 9.
(17) ד. דבל. 28: 19. 1. מל. 12: 16.
(18) נד. 5: 26.
(19) נד. 2: 19. וז. 16: 16.
(20) ד. מל. 16: 7. 8. ד. דבל. 28: 20. 21. שו. 5: 1. 6.
(23) נד. 5: 6.

[2]שנה: מִלְּמַעְלָה תַּחַת: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

(1) נד. 30: 8. שב. 2: 2.
(2) ד. מל. 16: 10.
(4) נד. 7: 16. ד. מל. 15: 29. 16: 9. נד. 17: 3.
(6) שמל. 3: 15. שמ. 9: 7. נד. 7: 1. 2. 6.
(7) נד. 10: 12.
(8) נד. 30: 28. 7: 14.
(9) שמ. 3: 9. 11.
(10) שמ. 5: 12. נד. 7: 7. 14. בב. 5: 38. 39. ש: 8: 31.
(12) נד. 7: 2. 1. בל. 3: 14. 15.
(13) שמ. 20: 12. שו. 76: 7. כה. 12: 5.
(14) שו. 11: 16. נד. 28: 16. 1. 33: 9. ש. 8: 2. 34. כה. 2: 8. בל.

לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ עַל־לֵב וְיַחְדָּו יַשְׂכִּילוּ כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ 15 הוֹי רָבִים עַמִּים כַּהֲמוֹן יַמִּים יֶהֱמוּ וּלְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים יִשְׁאוֹנוּ׃ 16 לְאֻמִּים כְּשְׁאוֹן מַיִם רַבִּים יִשְׁאָג וְגָעַר בּוֹ וְנָס מֵרָחוֹק וְהָדַף כָּרוּחַ הָרִים לִפְנֵי רוּחַ וְכַגַּלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה׃ 17 לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרָל בּוֹזְזֵינוּ׃ 18 הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי כוּשׁ׃ 19 הַשֹּׁלֵחַ בַּיָּם צִירִים וּבִכְלֵי גֹמֶא עַל־פְּנֵי מָיִם לְכוּ צִירִים קַלִּים אֶל־גּוֹי מְמֹשָׁךְ וּמְמֹרָט אֶל־עַם נוֹרָא מִן־הָיָה הָלְאָה גּוֹי קַו קַו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְזוּ נְהָרִים אַרְצוֹ׃ 20 כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כְּנָשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וּכְתָקְעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃ 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקְטָה וְאַבִּיטָה בִּמְכוֹנָתִי כְּחֹם צַח עַל־אוֹר כְּעַב טַל בְּחֹם קָצִיר׃ 22 כִּי לְפָנֵי הַקָּצִיר אֲשֶׁר תֹּם הַבֹּסֶר וְהָיָה נִצָּה יִבְשֶׁל וְזָלַל יָזִיר בְּמַגָּלוֹת וְהַסְּרִיגִים יָסִיר וְנִתַּח הֵרִים׃ 23 יֵעָזְבוּ יַחְדָּו לְעֹף הָרִים וְלַחַיְתוֹ הָאָרֶץ וְעָלָה עָלָיו הָעַיִט כָּל־הַחֹרֶף וְכָל־חַיְתוֹ הָאָרֶץ עָלָיו יָקְרִיאוּ׃ 24 בָּעֵת הַהִיא יוּבַל שַׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עַם מָשׁוּךְ וּמְמֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא מִן־הָיָה הָלְאָה גּוֹי קַו קַו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְזוּ נְהָרִים אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹן׃

פרק יט.

1 מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ מִפְּנָיו אֱלִילֵי מִצְרַיִם וְלֵב מִצְרַיִם יִמַּס בְּקִרְבּוֹ׃ 2 וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַם אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃ 3 וְנִבְקְעָה רוּחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אְבַלָּע וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הַלָּטִים וְאֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים׃ 4 וְסָגַרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל־בָּם נְאֻם הָאֲדֹן יְהוָה צְבָאוֹת׃ 5 וְנָשְׁתוּ מַיִם מִיָּם וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ׃ 6 וְהַאֲפִיקִים יָזְנוּ נִבְקְעוּ וְיָבְשׁוּ קָנֶה וְסוּף נָמָקּוּ׃ 7 עָרוֹת עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר וְכָל־מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף וְאֵינֶנּוּ׃ 8 וְאָנוּ הַדַּיָּגִים וְאָבַל כָּל־מַשְׁלִיכֵי חַכָּה בַּיְאוֹר פָּרֹשׂ מִכְמֶרֶת עַל־פְּנֵי מַיִם יִדְאָבוּ׃ 9 וְהֹבִישׁוּ עוֹבְדֵי פִשְׁתִּים שְׁרֹקוֹת וְאֹרְגוֹת חוֹר׃ 10 וְהָיוּ דַכָּאֶיהָ עֹשֵׂי שְׂכָר כָּל־אַגְמֵי נָפֶשׁ׃ 11 אַךְ אֱוִלִים שָׂרֵי צֹעַן חַכְמֵי יוֹעֲצֵי פַרְעֹה עֲצָתָם נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה בֶּן־חֲכָמִים אֲנִי בֶּן־מַלְכֵי קֶדֶם׃ 12 אַיּוֹ אָפוֹא הֵם חֲכָמֶיךָ וְיַגִּידוּ נָא לָךְ וְיֵדְעוּ מַה־יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרָיִם׃ 13 נָאֲלָחוּ שָׂרֵי צֹעַן נָשְׂאוּ שָׂרֵי נֹף וְתָעוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּנַּת שִׁבְטֶיהָ׃ 14 יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ רוּחַ עִוָּעִים וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּתָעוֹת שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃ 15 וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן׃ 16 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ מִצְרַיִם כַּנָּשִׁים וְחָרְדוּ וּפָחֲדוּ מִפְּנֵי תְנוּפַת יַד־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא מֵנִיף עָלָיו׃ 17 וְהָיְתָה אַדְמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְמַגֵּפָה כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֵלֶיהָ יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא יוֹעֵץ עָלָיו׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ חָמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנַעַן וְנִשְׁבָּעוֹת בַּיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר לְאַחַת׃ 19 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמַצֵּבָה אֵצֶל גְּבוּלָהּ לַיהוָה׃ 20 וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לוֹחֲצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרָב וְהִצִּילָם׃ 21 וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זֶבַח וּמִנְחָה וְנָדְרוּ נֶדֶר לַיהוָה וְשִׁלְּמוּ׃ 22 וְנָגַף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נָגוֹף וְרָפוֹא וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה וְנֶעְתַּר לָהֶם וּרְפָאָם׃ 23 בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסִלָּה מִמִּצְרַיִם אַשּׁוּרָה וּבָא אַשּׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאַשּׁוּר וּמִצְרַיִם אֶת־אַשּׁוּר יַעַבְדוּ׃ 24 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִשִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 25 אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בָּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יָדַי אַשּׁוּר וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל׃

פרק כ.

1 בִּשְׁנַת בֹּא תַרְתָּן אַשְׁדּוֹדָה בַּאֲשֶׁר שְׁלָחוֹ סַרְגּוֹן מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלָּחֶם בְּאַשְׁדּוֹד וַיִּלְכָּדָהּ׃ 2 בָּעֵת הַהִיא דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפָתַחְתָּ שַׂק מֵעַל חֲלָצֶיךָ וְנַעֲלְךָ הָסַר מֵעַל רַגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלַךְ עָרֹם וְיָחֵף׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָהוּ עָרֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֵת הָיָה עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כּוּשׁ׃ 4 כֵּן יִנְהַג אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־שִׁבְיַת מִצְרַיִם וְאֶת־גָּלוּת כּוּשׁ נְעָרִים וְזְקֵנִים עָרֹם וְיָחֵף וְשׁוֹקַיִם גְּלוּיִם עֶרְוַת מִצְרָיִם׃ 5 וְחַתּוּ וּבָשׁוּ מִכּוּשׁ מִבִּטְחָם וּמִמִּצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם׃ 6 וְאָמַר יוֹשֵׁב הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה כֹה מִבְטָחֵנוּ אֲשֶׁר נַסְנוּ שָׁם לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֵיךְ נִמָּלֵט אֲנָחְנוּ׃

פרק כא.

1 מַשָּׂא מִדְבַּר יָם כְּסוּפוֹת בַּנֶּגֶב מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה׃ 2 חָזוּת קָשָׁה הֻגַּד לִי הַבּוֹגֵד בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד שׁוֹדֵד עֲלִי עֵילָם צוּרִי מָדָי כָּל־אַנְחָתָהּ הִשְׁבַּתִּי׃ 3 עַל־כֵּן מָלְאוּ מָתְנַי חֲבָלִים צִירִים אֲחָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵדָה נַעֵיתִי מִשְּׁמֹעַ וְנִבְהַלְתִּי מֵרְאוֹת׃ 4 תָּעָה לִבִּי פַּלָּצוּת בִּעֲתָתְנִי נֶשֶׁף חֶשְׁקִי שָׂם לִי לְחֲרָדָה׃ 5 עָרֹךְ הַשֻּׁלְחָן צְפֹה הַצָּפִית אֱכֹל שְׁתֹה קוּמוּ הַשָּׂרִים מְשׁחוּ מָגֵן׃ 6 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי לֵךְ הַעֲמֵד הַמְצַפֶּה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד׃ 7 וְרָאָה רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים רֹכֵב עַל־חֲמוֹר רֹכֵב עַל־גָּמָל וְהִקְשִׁיב הַקְשֵׁב קָשֶׁב רָב׃ 8 וַיִּקְרָא אַרְיֵה עַל־אֲדֹנָי אָנֹכִי עָמַדְתִּי תָמִיד יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אֲנִי נִצָּבְתִּי כָּל־הַלֵּילוֹת׃ 9 וְהִנֵּה־זֶה בָּא רֶכֶב אָדָם צֶמֶד פָּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נָפְלָה נָפְלָה בָּבֶל וְכָל־פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שִׁבַּר לָאָרֶץ׃ 10 מְתוֹרָתִי וּבֶן־גָּרְנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם׃ 11 מַשָּׂא דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר שֹׁמֵר מַה־מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה־מִּלָּיְלָה׃ 12 אָמַר שֹׁמֵר אָתָה בֹקֶר וְגַם לָיְלָה אִם־בַּקְּשׁוּ בַקְּשׁוּ שׁוּבוּ אֲתָיוּ׃ 13 מַשָּׂא בָּעְרָב בַּיַּעַר תָּלִינוּ אָרְחוֹת דְּדָנִים׃ 14 לִקְרַאת צָמֵא הֲתָיוּ מַיִם יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נוֹדֵד׃ 15 כִּי מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי חֶרֶב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָה׃ 16 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי בְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל־כְּבוֹד קֵדָר׃ 17 וּשְׁאֵרִית מִסְפַּר גִּבּוֹרֵי בְנֵי־קֵדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר׃

פרק כב.

1 מַשָּׂא גֵּי חִזָּיוֹן מַה־לָּךְ כִּי־עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃ 2 מְלֵאָה הֲמוֹנִים קִרְיָה עִיר עַלִּיזָה עִיר גִּילָה חַלְלַיִךְ לֹא־חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתוּ מִלְחָמָה׃ 3 כָּל־קְצִינַיִךְ נָדְדוּ יָחַד מִקֶּשֶׁת אָסוּרוּ כָּל־נִמְצָאַיִךְ יָחַד אָסוּרוּ מֵרָחוֹק נָסוּ׃ 4 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בַּכִּי אַל־תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל־שֹׁד בַּת־עַמִּי׃ 5 כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוֹכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵי חִזָּיוֹן מְקַרְקַר קִיר וְשַׁוְעַ אֶל־הָהָר׃ 6 וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר עָרָה מָגֵן׃ 7 וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׁתוֹ יָשִׁיתוּ הַשָּׁעָר׃ 8 וַיָּסַר מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר׃ 9 וְאֶת־בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם כִּי רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃ 10 וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַיִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה׃ 11 וּמִקְוֶה עָשִׂיתֶם בֵּין הַחֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃ 12 וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וְלִקָּרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק׃ 13 וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אָכוֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹ יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃ 14 וְנִגְלָה בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד־תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל־שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת מַה־לְּךָ פֹּה וּמִי־לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבוֹ מָרוֹם קִבְרוֹ סֶלַע לְאֹהֶל׃ 16 מַה־לְּךָ פֹה וּמִי־לְךָ פֹה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹה קֶבֶר חֹצֵב מָרוֹם קִבְרוֹ וְחֹקֵק מִשְׁכָּן לוֹ׃ 17 הִנֵּה יְהוָה מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה עָטֶה׃ 18 צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה אֶל־אֶרֶץ רְחָבַתַּיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃ 19 וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבְךָ וּמֵעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ׃ 20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ׃ 21 וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וּלְבֵית יְהוּדָה׃ 22 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פּוֹתֵחַ׃ 23 וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בִּמְקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו׃ 24 וְתָלוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַפְּלָגִים כָּל־קְטַנִּים מִכְּלֵי הַכְּוָסוֹת וְעַד כָּל־נִבְלֵי הַנְּבָלִים׃ 25 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַנֶּאֱמָן הַתָּקוּעַ בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

פרק כג.

1 מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָמוֹ׃ 2 דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ׃ 3 וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם׃ 4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃ 5 כְּשֵׁמַע מִצְרַיִם יָחִילוּ כְּשֵׁמַע צֹר׃ 6 עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי׃ 7 הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִקֶּדֶם יָמֶיהָ מֵרְחַק יוֹבִלוּהָ גָּרוֹתֶיהָ׃ 8 מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר הַמְּעַטְּרָה אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כְּנַעֲנֶיהָ נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃ 9 יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי לְקַלּוֹת כָּל־נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃ 10 עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאוֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מָזַח עוֹד׃ 11 יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד מָעֻזֶּיהָ׃ 12 וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּים קוּם עֲבֹר גַּם־שָׁם לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ 13 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ בַּחוּרֶיהָ הֶעֱרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃ 14 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם׃ 15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃ 16 קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃ 17 וְהָיָה מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 18 וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכוֹל לְשָׂבְעָה וּלְמָכְסֶה עָתִק׃

פרק כד.

1 הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ יוֹשְׁבֶיהָ׃ 2 וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן כָּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה כַּלֹּוֶה כָּאשֶׁר כַּמַּשִּׁיא בָּהּ׃ 3 הִבּוֹק תִּבּוֹק הָאָרֶץ וְהִבּוֹז תִּבּוֹז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 אָבְלָה אָמְלָלָה הָאָרֶץ אֻמְלְלָה תֵּבֵל אָמְלָלוּ מְרוֹמֵי עָם הָאָרֶץ׃ 5 וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ 6 עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל־כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מְעָט׃ 7 אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלְלָה גָּפֶן נָאֶנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי לֵב׃ 8 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ 9 בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָיִן יְמָרַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃ 10 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת תֹּהוּ סָגַר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃ 11 זְוָעָה עַל־הַחוּצוֹת עַל־יַיִן אָבְלָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלָה עָרְבָה מִן־הָאָרֶץ׃ 12 וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה יֻכַּת שָׁעַר׃ 13 כִּי כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעוֹלְלֹת אִם־כָּלָה בָּצִיר׃ 14 הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל־גְּאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם׃ 15 עַל־כֵּן בָּאוֹרִים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי רָזִי רָזִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃ 17 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ 18 וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם פָּתָחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 19 הִתְרֹעֲעָה הָרוֹעַ תִּתְרוֹעֵעַ אֶרֶץ מוֹט תִּתְמוֹטֵט אֶרֶץ׃ 20 הִתְנוֹעֵעַ תָּנוּעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְנָדְדָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃ 22 וְאָסְפוּ אֲסֵפָה אֲסִיר עַל־בּוֹר וְסָגַר עָלֵימוֹ וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ׃ 23 וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

פרק כה.

1 יְהוָה אֵלִי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֱמֵן׃ 2 כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה לְבִירַת זָרִים מֵעִיר לְבִנְיָן לְעוֹלָם לֹא תִבָּנֶה׃ 3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָרִיץ קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים תִּירָאוּךָ׃ 4 כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצָרָתוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃ 5 כְּחֹרֶב בְּצִיָּה זְמִיר עָבִי תַּכְנִיעַ כְּחֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃ 6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ 7 וּבָלַע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 8 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ 10 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּדְוּשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ 11 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם־תְּפִלּוֹת יָדָיו׃ 12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמוֹתֶיךָ הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

פרק כו.

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמָה וָחֵל׃ 2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃ 3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃ 4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃ 5 כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ 6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי דַלִּים׃ 7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מִישׁוֹר תְּפַלֵּס מַעְגְּלוֹת לַצַּדִּיק׃ 8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃ 9 נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גַּאֲוַת יְהוָה׃ 11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזו

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליעקב לאמר הנה יוסף בנך בא אליך ויתחזק ישראל וישב על־המטה׃ 2 ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ 3 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ 4 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי׃ 5 ומולדתך אשר ילדת אחריהם לך יהיו על־שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ 6 ואני בבאי מפדן עלי רחל מתה בארץ כנען בדרך עוד־בא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ 7 וירא ישראל את־בני יוסף ויאמר מי־אלה׃ 8 ויאמר יוסף אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם׃ 9 ויאמר ישראל אל־יוסף גשה־נא אלי ואברכם׃ 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים בימינו משמאל ישראל ואת־מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור׃ 15 ויברך את־יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל־רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ 17 וירא יוסף כי־ישית אביו יד־ימין על־ראש אפרים ותרע בעיניו ויתמך יד־אביו להסיר אתה מעל־ראש אפרים על־ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף אל־אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך על־ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃ 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה׃ 21 ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם אחד על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

מט׳ א׳ ויקרא יעקב אל־בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את־אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ 2 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל־ישראל אביכם׃ 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר־שאת ויתר־עז׃ 4 פחז כמים אל־תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ 6 בסדם אל־תבא נפשי באספם אל־יחדם כבודי אל־תחד כי באפם הרגו־איש וברצנם עקרו־שור׃ 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃ 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ 10 לא־יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי־יבא שילה ולו יקהת עמים׃ 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם־ענבים סותה עינים׃ 12 חכלילי עינים מיין ולבן־שנים מחלב׃ 13 זבולן לחוף ימים יהיה והוא לחוף אניות וירכתו על־צידן׃ 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ 15 וירא מנוחה כי טוב ואת־הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ 17 יהי־דן נחש עלי־דרך שפיפן עלי־ארח הנשך עקבי־סוס ויפל רכבו אחור׃ 18 לישועתך קויתי יהוה׃ 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני־מלך׃ 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי־שפר׃ 22 בן־פרת יוסף בן־פרת עלי־עין בנות צעדה עלי־שור׃ 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת־שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ 26 ברכת אביך גברו על־ברכת הורי עד־תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ 28 כל־אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר־דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם׃ 29 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל־עמי קברו אתי אל־אבתי אל־המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ 30 בשדה המכפלה אשר על־פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את־השדה מאת עפרון החתי לאחזת־קבר׃ 31 שמה קברו את־אברהם ואת־שרה אשתו שמה קברו את־יצחק ואת־רבקה אשתו ושמה קברתי את־לאה׃ 32 מקנה השדה והמערה אשר־בו מאת בני־חת׃ 33 ויכל יעקב לצות את־בניו ויאסף רגליו אל־המטה וימת ויאסף אל־עמיו׃

נ׳ א׳ ויפל יוסף על־פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ 2 ויצו יוסף את־עבדיו את־הרפאים אתו לחנט את־אביו ויחנטו הרפאים את־ישראל׃ 3 וימלאו־לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל־בית פרעה לאמר אם־נא מצאתי חן בעיניכם דברו־נא באזני פרעה לאמר׃ 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה־נא ואקברה את־אבי ואשובה׃ 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את־אביך כאשר השביעך׃ 7 ויעל יוסף לקבר את־אביו ויעלו אתו כל־עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ־מצרים׃ 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ 9 ויעל עמו גם־רכב גם־פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ 10 ויבאו עד־גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד־מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ 11 וירא יושב הארץ הכנעני את־האבל בגרן האטד ויאמרו אבל־כבד זה למצרים על־כן קרא שם־המקום ההוא אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום׃ 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את־השדה לאחזת־קבר מאת עפרון החתי על־פני ממרא׃ 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את־אביו אחרי קברו את־אביו׃ 15 ויראו אחי־יוסף כי־מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל־הרעה אשר גמלנו אתו׃ 16 ויצוו אל־יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ 17 כה־תאמרון ליוסף אנא שא־נא פשע אחיך וחטאתם כי־רעה גמלוך ועתה שא־נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ 18 וילכו גם־אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ 19 ויאמר אלהם יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים אני׃ 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם־רב׃ 21 ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם וידבר על־לבם׃ 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן־מנשה ילדו על־ברכי יוסף׃ 24 ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמתי מזה׃ 26 וימת יוסף בן־מאה ועשר שנים וייחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

---

(5) בר׳ נ׳ 51: 20.
(6) בר׳ ט׳ 9: 17. ויק׳ ל״ד 34: 22.
(7) ירמ׳ נ׳ 50: 20. ס״א ד׳ 4: 12.
(8) ד״ה א׳ כ״ח 18: 24. 33. מ״ב ט״ו 19: 10. מ״ב כ״ג 19: 23.
(9) שמ׳ ו׳ 6: 2. ד״ה א׳ כ״ב 22: 35. ד״ה א׳ כ״ח 20: 9. מ״א ט״ז 16: 9.
(12) ד״ה א׳ כ״ח 28: 19. ויק׳ ל״ה 35: 50. (13) בר׳ ל״ז 37: 24. שם 28: 4. מ״ב ד״ה 4: 30.
(14) שמ׳ ל״א 31: 25.
(15) ויק׳ נ״א 51: 20.
(16) בר׳ ה׳ 5: 17.
(17) בר׳ ט׳ 9: 18. כ״ז 27: 4.
(18) ד״ה א׳ כ״ט 29: 23.
(20) ד״ה א׳ מ״ה 45: 7. ד״ה ב׳ כ׳ 20: 28.
(21) בר׳ ז׳ 7: 3.
(22) ד״ה א׳ ט׳ 9: 27. בר׳ ו׳ 6: 13. 28: 22.
(23) בר׳ כ״ח 28: 22. ד״ה ב׳ ט׳ 9: 27.

(31) שמ׳ ט״ו 15: 31.
(32) ד״ה א׳ כ״א 21: 1. כ״ב 22: 19. שמ׳ י״א 11: 32. בר׳ י״ג 13: 2. ל״ז 37: 22.
(33) שמ׳ ב׳ 2: 9.

(1) בר׳ נ״ג 53: 2. ויק׳ ו׳ 6: 12. ד״ה א׳ ה׳ 5: 23. ל״ג 13: 23. בר׳ י״א 11: 10. ד׳ 4: 2. י״ז 23: 5. (2) בר׳ ס״א 61: 1. שמ׳ ג׳ 3: 16. שמ׳ א׳ 1: 32. ל״ג 33: 3. ל״ד 34: 3.
(3) שמ׳ ו׳ 6: 3. ד״ה א׳ כ״ג 23: 25. ל״ה 35: 11. ל״ח 38: 26. ד״ה א׳ ד׳ 4: 9. ויק׳ כ״ו 26: 42. ד״ה ב׳ ו׳ 6: 14. ל״ב 32: 13. תה׳ ק״ה 105: 9. ד״ה א׳ כ״ה 25: 24. ד״ה ב׳ כ׳ 20: 7. ישע׳ מ״א 41: 8. מ״ב י״ט 19: 34. כ׳ 20: 6. ישע׳ ל״ז 37: 35. ירמ׳ ל״ג 33: 26. יחז׳ ל״ז 37: 24. תה׳ פ״ט 89: 4. 29. 37. ק״ל 132: 11. ד״ה ב׳ ו׳ 6: 16. כ״א 21: 7. תה׳ ק״ל 132: 12. ישע׳ נ״ה 55: 3. ירמ׳ ל״ג 33: 21. חב׳ ב׳ 2: 4.
(4) שמ׳ ל״ב 32: 13. ויק׳ כ״ו 26: 9. ד״ה ב׳ ל׳ 30: 6. תה׳ ק״ה 105: 8. ישע׳ מ״א 41: 8. מ״ב י״ג 13: 23. ירמ׳ ל״ג 33: 22. יחז׳ ל״ז 37: 19. הו׳ ב׳ 2: 1. זכ׳ י״ב 12: 1. מל׳ ב׳ 2: 5.

---

[1]מ: אפרתה. [2]מ: (בדרך בית) לחם. [3]מ: מחנותיהם. [4]מ: מבני ראובן.
[5]מ: בני חמור.

ב מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃ ג ירדפם יעבר שלום ארח ברגליו לא יבוא׃ ד מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא׃ ה ראו איים ויראו אפסי ארץ יחרדו קרבו ויגשו אז׃ ו איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃ ז ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא יפיק׃ ח ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃ ט אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃ י אל תירא כי אני עמך אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃ יא הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ יב תבקשם ולא תמצא אנשי מצתך יהיו כאין וכלא אנשי צבאך׃ יג כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך׃ יד אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל׃ טו הנה שמתיך לחרוץ חדש בעל פיות תדוש הרים ותגעס וגבעות כמץ תשים׃ טז תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׃ יז העניים והאביונים מבקשים מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם׃ יח אפתח על שפי רמים ובתוך בקעות מעיינות שים מדבר לאגם מים וארץ ציה מוצאי מים׃ יט אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו׃ כ למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃ כא קרבו ריבכם יאמר יהוה גישו עצומותיכם יאמר מלך יעקב׃ כב יגשו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או השמיענו המבאות׃ כג הגידו האתיות מאחר ונדעה כי אלהים אתם אך תיטיבו ותרעו ונשתעה ונראה יחדו׃ כד הן אתם מאפע ופעלתכם מאין תועבה יבחר בכם׃ כה העירותי מצפון ויבא ממזרח שמש ויקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר יבוס יחמר׃ כו מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים ונאמר צדק אין אף מגיד אף משמיע אף אין שמע אמריכם׃ כז ראשון לציון הנם הנם ולירושלם מבשר אתן׃ כח וארא ואין מן אלה ויועץ ואשאל דבר ויענו דבר׃ כט הן כלם און מעשיהם אפס תהו נסכיהם רוח וכלמה׃

פרק מב.

א הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא׃ ב לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו׃ ג קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃ ד לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו׃ ה כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה והולכים בה׃ ו אני יהוה קראתיך בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃ ז לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא ישבי חשך׃ ח אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃ ט הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃ י שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃ יא ישאו המדבר וערים חצריה ישבו קדר תרעד יושבי סלע מראש יצהלו׃ יב ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃ יג יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר׃ יד החשתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחדו׃ טו אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃ טז והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא דעתם אדריכם אשים מפניהם לאור מעקש לישרה אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃ יז נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים לפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃ יח החרשים שמעו והעורים הביטו לראות׃ יט מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃ כ ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃ כא יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר׃ כב והוא עם בזוז ושסוי חפירו כלם באורים ובבתי כלאים טמונו היו לבז ואין מציל למשסה ואין אומר השב׃ כג מי בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחור׃ כד מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו׃ כה וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃

פרק מג.

א ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה׃ ב כי תעבר במים אתי אהיה ונהרות לא יכסוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך׃ ג כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃ ד מאז היותך יקר בעיני נכבד ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך׃ ה אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃ ו אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃ ז כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃ ח הוציא עם עור ועינים ויש חרשים ואזנים ואין׃ ט כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃ י אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃ יא אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃ יב אני הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃ יג גם מיום אני הוא ואין מידי מציל פעל ומי אשיב׃ יד כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם׃ טו אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃ טז כה אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃ יז מוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו׃ יח אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו׃ יט הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃ כ תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃ כא עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ כב ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃ כג לא הבאת לי את שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃ כד לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאתיך הוגעת בעונתיך׃ כה אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר׃ כו הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃ כז אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃ כח ואחלל שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃

פרק מד.

א ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃ ב כה אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו׃ ג כי אצק מים על צמא ונזלות על יבשה אצק את רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃ ד ופרחו בבין חצר כערבים על יבלי מים׃ ה זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה׃ ו כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ ז ומי כמוני יקרא ויגדה וישרכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו׃ ח אל תפחדו ואל תרהו הלוא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי הישנו אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי׃ ט יוצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו למען יבשו׃ י מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל לו׃ יא הן כל חבריו יבשו והחרשים המה מאדם יקבצו יעמדו יחדו יפחדו יבשו יחדו׃ יב חרש ברזל מעצד ופעל במלקחים ועשהו בזרועות כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים ויעף׃ יג חרש עץ נטה קו יתארהו במשחים יעשהו במקצעות ויתארהו במחוגה ועשהו כתבנית איש ככל תפארת אדם לשבת בית׃ יד לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ואמץ לו בעצי היער נטע ארז ומטר ויגדל׃ טו והיה לאדם למבער ויקח מהם ויחם אף יעצה ויאפה לחם אף פעל אלוה ויסגדה עשהו פסל ויפל לו׃ טז חציו שרף באש על חציו יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אש׃ יז ויתרו לפסל עשהו לו יסגד ויפל אליו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃ יח לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם׃ יט ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי באש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואוכל ויתרו לשקוץ אעשה לבול עץ אסגד׃ כ רעה כמוהו לא יבין ולא ידע כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם׃ כא זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני׃ כב מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך׃ כג רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו רנה הרים יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃ כד כה אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃ כה מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל׃ כו מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם׃ כז האמר לצולה חרבי ויבשי אוביש׃ כח האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד׃

פרק מה.

א כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו ושערים לא יסגרו׃ ב אני לפניך אלך והרי עקבים אישר דלתות נחשת אשבר ובריחי ברזל אגדע׃ ג ונתתי לך אוצרי חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל׃ ד למען עבדי יעקב ובחירי וישראל קראתיך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ ה אני יהוה ואין עוד מבלעדי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני׃ ו למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני יהוה ואין עוד׃ ז יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃ ח הרעיפו שחקים ממעל ונשחקי צדק יזלו תפתח הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו׃ ט הוי רב את יצרו חרש חרשי אדמה הומר לחמר היאמר יצר לעשהו מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃ י הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חלת׃ יא כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו השאלוני אתיות על בני ועל פעלת ידי תצוני׃ יב אני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי׃ יג אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושבי לא בכפר ולא במחיר אמר יהוה צבאות׃ יד כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך יעברו באזקים ואליך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃ טו אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃ טז בשו וגם נכלמו כלם יחד הלכו במכלמה חרשי צירים׃ יז ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד׃ יח כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד׃ יט לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים׃ כ הקבצו ובואו נגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע׃ כא הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מאז הגידה מקדם הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי׃ כב פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד׃ כג בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון׃ כד אך ביהוה יאמר לי צדקות ועזו יבואו עד אליו ויבשו כל הנחרים בו׃ כה ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל׃

פרק מו.

א נבו כרע משא היו עצביכם לבהמה ולחיה עמוסיכם נשאים משא עיפה׃ ב כרע שחו יחדו לא יכלו מלט למשא ונפשם בשבי תלכנה׃ ג שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל הנסבלים מבטן הנשאים מרחם׃ ד ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ ה אל מי תדמיוני ותשוו ותמשלו אל מי תערכוני ונדמה׃ ו הזהב מכיס יעירו וכסף במאזנים ישקלו שכרו צורף ויעשהו אלוה יפלו אף ישתחוו׃ ז ישאוהו על כתף יסבלוהו וינחוהו על מקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיע׃ ח זכרו זאת והתאשדו השיבו פושעים על לב׃ ט זכרו ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין כמוני׃ י מגיד מראשית באחרית ומקדם אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה׃ יא קרא מזרח עיט ממרחק ארץ איש עצתי אף דברתי אף הביאתיה יצרתי אף עשיתיה׃ יב שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה׃ יג קרבתי צדקי לא תרחק וישעתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי׃

פרק מז.

א רדי ושבי בעפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך רכה ועדינה׃ ב קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות׃ ג תגל ערותך גם תראה חרפתך אקח נקם ולא אפגע אדם׃ ד גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל׃ ה שבי דומי בא בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך גברת ממלכות׃ ו קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עולך מאד׃ ז ותאמרי לעולם אגברת לעד לא שמת אל לבך לא זכרת אחריתה׃ ח ועתה שמעי זאת עדנה היושבת לבטח האמרת בלבבך אני ואפסי עוד לא אשב אלמנות ולא אדע שכל׃ ט ותבאנה לך שתי אלה פתאם ביום אחד שכל ואלמנות באו עליך בתמם על רב כשפיך על עצמת חבריך מאד׃ י ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא השיבתך ותאמרי בלבבך אני ואפסי עוד׃ יא ובאה עליך רעה לא תדעי שחרה ותפול עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי׃ יב עמדי נא בחבריך ברב כשפיך אשר יגעת בם מנעורייך אולי תוכלי הועיל אולי תעוזי׃ יג נלאית ברב עצתיך יעמדו נא וישיעוך החברי שמים החזים בכוכבים מודעים לחדשים מאשר יבאו עליך׃ יד הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלים לחמם אור לשבת נגדו׃ טו כן היו לך עמליך אשר יגעת בם סחרך מנעוריך איש לעברתו נדד אין מושיע לך׃

פרק מח.

א שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה׃ ב כי מן העיר הקדש יקראו ועל אלהי ישראל יסמכו יהוה צבאות שמו׃ ג את הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה׃ ד יען ידעתי כי קשה אתה ומוט ברזל גידך ומצחך נחושה׃ ה ואגד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום אמרו׃ ו שמעת חזה כל זאת ואתם הלוא תגידו השמעתיך מחדשות עתה ונצרות ולא ידעתם׃ ז עתה נבראו ולא מאז ולפניו לא שמעתם פן תאמר הנה ידעתים׃ ח גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך׃ ט למען שמי אאריך אפי ולתהלתי אחטם לך לבלתי הכרתך׃ י הנה צרפתיך לא כבסף בחרתיך בכור עני׃ יא למעני למעני אעשה כי איך יחל ותהלתי לאחר לא אתן׃ יב שמע אלי יעקב וישראל קראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון׃ יג אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים אני קורא אליהם יעמדו יחדו׃ יד הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה אהבו יעשה חפצי בבבל וזרעו בכשדים׃ טו אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו׃ טז קרבו אלי שמעו זאת לא מראשית בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו׃ יז כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך׃ יח לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים׃ יט ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמשיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני׃ כ צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו אותה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב׃ כא ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזובו מים׃ כב אין שלום אמר יהוה לרשעים׃

פרק מט.

א השמעו אלי איים והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן מרחם אמי הזכיר שמי׃ ב וישם פי כחרב חדה בצל ידו חבאני וישמני לחץ ברור בתלי הגניחני׃ ג ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר׃ ד ואני אמרתי לריק יגעתי להבל ותוהו כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי׃ ה ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב אליו יעקב וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי׃ ו ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצורי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ׃ ז כה אמר יהוה גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרך׃ ח כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שוממות׃ ט לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם׃ י לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם׃ יא ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי תרומם׃ יב הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים׃ יג רנו שמים ותגל ארץ ופצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם׃ יד ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃ טו התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ טז הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃ יז מהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃ יח שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי וכלה תקשרי עליהם׃ יט כי חרבותיך ושממותיך ואת ארץ הרסך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעך׃ כ עוד יאמרו באזניך בני שכולך צר לי מקום גשה לי לשבת׃ כא ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה סורה ואלה מי גדל הן אני נותרתי לבדי אלה איפה היו׃ כב כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנותיך על כתף תנשאנה׃ כג והיו מלכים אמניך ושריהן מיניקותיך פני ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי׃ כד היקח מגבור מלקוחו ואם שבי צדיק ימלט׃ כה כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת ריבך אני אריב ואת בניך אני אושיע׃ כו והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב׃

פרק נ.

א כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי לכם לו הנה בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם׃ ב מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא׃ ג אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם׃ ד אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ ה אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי׃ ו גויתי לכים ולחיי לחיים ופני לא הסתרתי מכלמות ורק׃ ז ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃ ח קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי׃ ט הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ י מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו׃ יא הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות אשר בערתם מידי לכם תהיה למעצבה תשכבון׃

פרק נא.

א שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃ ב הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃ ג כי ינחם יהוה ציון ינחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃ ד הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע׃ ה קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרועי ילברו׃ ו שאו למרום עיניכם והביטו אל ארץ כי שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן יגועון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ ז שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו׃ ח כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים׃ ט עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא החוללת רהב מחללת תנין׃ י הלא את היא המיבשת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים׃ יא ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו יגון ואנחה׃ יב אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן׃ יג ותשכח יהוה עשיך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק׃ יד צעה צעוי ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו׃ טו ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ טז ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃ יז התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית׃ יח אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה׃ יט שתים הנה קרוך לך מי ינוד לך שואה ושבר רעב וחרב מי אנחמך׃ כ בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר מלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃ כא לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃ כב כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד׃ כג ושמתיה ביד מוגיך האמרים לנפשך שחי ונשכבה ותשיתי כעפר גבך וכחוץ לעברים׃

פרק נב.

א עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא׃ ב התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שבויה בת ציון׃ ג כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ ד כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה לגור שם ואשור לעשק עשקו׃ ה ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משליו הילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ׃ ו לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני׃ ז מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃ ח קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון׃ ט פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ י חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃ יא סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה׃ יב כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃ יג הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ יד כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם׃ טו כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃

פרק נג.

א מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ ב ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ ג נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ ד אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ ה והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ ו כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ ז נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל ועל גזז נאלם ולא יפתח פיו׃ ח מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ ט ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ י ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ יא מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל׃ יב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע׃

פרק נד.

א רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חילה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ ב הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי׃ ג כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ ד אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ ה כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ ו כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ ז ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃ ח בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ ט כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃ י כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש ובריח שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃ יא עניה סוערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ באבנים פוכ ויסדתיך בספירים׃ יב ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃ יג וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃ יד בצדקה תכוני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃ טו הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול׃ טז הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים ומוציא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃ יז כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃

פרק נה.

א הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃ ב למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ ג הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃ ד הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ ה הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃ ו דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃ ז יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח׃ ח כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ ט כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃ י כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃ יא כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ יב כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ יג תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃

פרק נו.

א כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃ ב אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃ ג ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ ד כי כה א

לכם אלהים את מקצת הגוי הזה ונתנו אתכם.* 15 כי בפי אתם ובפי אבותי הוא ידעתם את אשר
16 דברתי אל פרעה כל אשר יעשה אלהים הגיד את פרעה ואת כל בית מצרים.* ועתה אל תיראו
מפני כי לא תמותון כאנשים האלה: ויאמר יוסף אל אחיו: אני יוסף הבכור מן הבכורה.* 17 עתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:
18 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים אשר אין חריש וקציר.* ויאמר אלהים לפני
שלחני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: 19 ועתה לא אתם שלחתם אתי
הנה כי אלהים ויעשני כאב לפרעה ולכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים.* 20 מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רד אלי אל תעמוד: 21 וישבת
בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 22 וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך ותתמך: והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: 23 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה:* 24 וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו
בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 26 וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם:
27 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:* 28 ויאמר ישראל אל יוסף
בכורי אתה כחי ואוני ראשית אוני שאת ויתר משא ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלה
משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: 29 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור: ארור אפם כי עז
ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף
איביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים
מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים יחוף ימים והוא לצדן יכתף: יששכר חמר גרם
רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד:
דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס
ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב: מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי
ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת
שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי
תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: אל המערה אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר:
שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי
את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו
אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו:

מקץ: מד.

1 ויצו יוסף את אשר על ביתו למלא את אמתחת האנשים אכל אשר יוכלון שאת ושים כסף
איש בפי אמתחתו: 2 ואת גביעי הכסף ישים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר: 3 האור הבקר ואנשים שולחו המה וחמוריהם: 4 המה יצאו העיר לא הרחיקו
והוא אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם
רעה תחת טובה: 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם:
6 וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה:* ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה
לעבדיך מעשות כדבר הזה: 7 הן כספ אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען
ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: 8 אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה
לאדני לעבדים: 9 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקים: 10 וימהרו ויורדו איש אמתחתו על יד ויפתחו איש אמתחתו: 11 ויחפש בגדול
בקטן ויכל בבן חרון ויפתחו אמתחתם איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול בקטן ויכל בבן חרון
וימצא הגביע באמתחת בנימין: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה:
14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר אליהם יוסף
מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני:* 16 ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו
גם אשר נמצא הגביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש
לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא
לבדו לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 22 ונאמר אל
אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם
הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי
אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו
אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד
הנה: 29 ותקחו גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:

[1] ומ: מבוקש.

(16) שם. 137: 9. נשא. 3: 10. ויק. 14: 2.
(17) בר. 21: 2. יג. 51: 11. 28. דב. 5: 28. 31.
(19) בר. 14: 4. 22. הב. 19: 24. 25. דה. 29: 23. יג. 49: 18. 50: 40.
(20) יג. 50: 3. 39. 51: 29. 62.
(21) בר. 34: 11–15. הלא. 18: 2.
(22) יג. 51: 33.

(1) שם. 102: 13. ויק. 1: 17.
2: 12. בר. 60: 4. 5. 10. יג. 2: 12. 13. מאל. 66: 20.
(2) בר. 49: 22. 60: 9. 14.
(4) בר. 13: 19. שה. 2: 6. הלא. 18: 16.
(5) שם. 125: 3.
(8) בר. 55: 12. שו. 31: 16.

(9) שו. 32: 21.
(12) בר. 34: 4.
(13) שה. 11: 23. דב. 8: 10. שם. 48: 2.
(14) בר. 47: 8. ד. שה. 2: 4.
(15) שה. 11: 23.
(20) נשא. 18: 19. שו. 21: 10. 37: 28. 109: 13.
(21) שה. 20: 5. שה. 23: 35.
(22) שה. 10: 7. יג. 51: 62. ב. מל. 14: 10. נשא. 18: 19.
(23) בר. 34: 11. איכ. 2: 14. בר. 10: 27.
(27) ד. בהל. 20: 6. נשא. 9: 12. 23: 13. שו. 33: 11. שה. 19: 21. 21: 30. בר. 43: 13. דב. 4: 31. 35.
(28) ד. שה. 16: 20.
(29) ד. בהל. 26: 6. ד. שה. 18: 8.

בְּגֵיא חִזָּיוֹן מַה־לָּךְ כִּי־עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃
2 מְלֵאָה הֲמוֹנִים עִיר קְרִיָּה עִיר עַלִּיזָה חַלְלַיִךְ לֹא־חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתוּ מִלְחָמָה׃
3 כָּל־קְצִינַיִךְ נָדְדוּ יָחַד מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל־נִמְצָאַיִךְ יָחַד מִמֶּרְחָק נָסוּ׃
4 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בִּבְכִי אַל־תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שֹׁד בַּת־עַמִּי׃
5 כִּי־יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְקַרְקַר קִיר וְשַׁוְעַ אֶל־הָהָר׃
6 וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקֶשֶׁת עָרָה קִיר׃
7 וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׁתוֹ יָשִׁיתוּ הַשָּׁעָר׃
8 וַיָּסַר מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר׃
9 וְאֶת־בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד רְאִיתֶם כִּי־רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃
10 וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ͏ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה׃
11 וּמִקְוֶה עָשִׂיתֶם בֵּין הַחוֹמָתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיָּשָׁן וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃
12 וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגוֹר שָׂק׃
13 וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹ יַיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃
14 וְנִגְלָה בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃
15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל־שֶׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת מָה־לְּךָ פֹּה וּמִי־לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבוֹ מָרוֹם קִבְרוֹ סֶלַע לְמִשְׁכָּן לוֹ׃
16 הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה יַעְטֶךָּ׃
17 צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל־אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃
18 וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ׃
19 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ׃
20 וְהִלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם וּלְבֵית יְהוּדָה׃
21 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ וּפָתַח וְאֵין סוֹגֵר׃
22 וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו׃
23 וְתָלוּ עָלָיו כָּל־כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַפְּרִיעוֹת כֹּל קְטַן הַכֵּלִים מִסִּפּוֹת עַד כָּל־כְּלֵי נְבָלִים׃
24 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרְתָה הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

כג

1 מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָהֶם׃
2 דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ׃
3 וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם׃
4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃
5 כַּשְּׁמוּעָה אֶל־מִצְרַיִם כֵּן יָחִילוּ לְשִׁמְעַת צֹר׃
6 עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי׃
7 הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִקֶּדֶם יָמִים תַּעְתִּיקֶהָ רַגְלֶיהָ לָגוּר בְּמֶרְחָקִים׃
8 מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר הַמְּעַטְּרָה כִּתָּרוֹת אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כְּנַעֲנֶיהָ נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃
9 יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי כָּל־נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃
10 עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאוֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מָזַח עוֹד׃
11 יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־כְּנַעַן לְבַצֵּר מָעֻזֶּיהָ׃
12 וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּים קוּם עֲבֹר גַּם־שָׁם לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃
13 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ בַּחוּרֶיהָ עֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃
14 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם׃
15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃
16 קְחִי כִנּוֹר סוֹבִבִי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃
17 וְהָיָה מִקְצַת שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
18 וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכוֹל לְשָׂבְעָה וּלְמָכְסֶה עָתִק׃

כד

1 הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ יוֹשְׁבֶיהָ׃
2 וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן כָּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה כַּלֹּוֶה כָּאשֶׁר לוֹ׃
3 הִתְבּוֹקֵק תִּתְבּוֹקַק הָאָרֶץ וְהִתְבּוֹלֵל תִּתְבּוֹלָל כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
4 אָבְלָה אָרְצָה נָבְלָה תֵבֵל אֻמְלָל מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ׃
5 וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃
6 עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל־כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אָרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃
7 אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלָלָה גָּפֶן אָנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי לֵב׃
8 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃
9 בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָיִן יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃
10 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת תֹּהוּ סָגוּר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃
11 זְוָעָה בָּרְחוֹבוֹת עַל־הַיַּיִן יָגוֹן כָּהָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלָה אֶרֶץ׃
12 וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וְשַׁעַר נִכֶּה שׁוֹאָה׃
13 כִּי־כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעֹלְלֹת אִם־כָּלָה בָּצִיר׃
14 הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל־גְּאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם׃
15 עַל־כֵּן בָּאוֹרִים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי רָזִי רָזִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃
17 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃
18 וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם פָּתָחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
19 הִתְרֹעֲעָה הָרוֹעַ תִּתְרֹעֵעַ הָאָרֶץ הִתְפּוֹצְצָה הָרוֹעָה תִּתְפּוֹצֵצָה הָאָרֶץ׃
20 הִתְנוֹעֵעַ תָּנוּעַ הָאָרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְהִתְנוֹדְדָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם׃
21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃
22 וְאָסְפוּ אֲסֵפָה אֲסִיר עַל־בּוֹר וְסָגַר עָלֵימוֹ וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקְדוּ׃
23 וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ͏ִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

כה

1 יְהוָה אֵלִי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֱמֵן׃
2 כִּי־שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה לְבִירַת זָרִים מֵעִיר לְבִלְתִּי הֵבָנֶה לְעוֹלָם לֹא תִבָּנֶה׃
3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָרִיץ קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים תִּירָאוּךָ׃
4 כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצָרָתוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃
5 כְּחֹרֶב בְּצִיָּה זְמִיר עָבֶת תַּכְנִיעַ כְּחֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃
6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃
7 וּבָלַע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃
8 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וְסָפַג אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּנְדוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃
11 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם־תְּמֻנוֹת יָדָיו׃
12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמוֹתֶיךָ הֵשַׁח הִגִּיעַ הִשְׁפִּיל לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

כו

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמָה וָחֵל׃
2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃
3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃
4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃
5 כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃
6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי דַלִּים׃
7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מַעְגַּל צַדִּיקִים תְּפַלֵּס׃
8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃
9 נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גַּאֲוַת יְהוָה׃
11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ קִנְאַת עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃
12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃
13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זולתך [זוּלָתְךָ] שָׁלְטוּ בָנוּ לְבַדְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃
14 מֵתִים בַּל יִחְיוּ רְפָאִים בַּל יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃
15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי אָרֶץ׃
16 יְהוָה בַּצַּר פָּקָדוּךָ צָקוֹן לָחַשׁ מוּסָרֶךָ׃
17 כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ מִפָּנֶיךָ יְהוָה הָיִינוּ׃
18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃
20 לֵךְ עַמִּי בֹּא־בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד־יַעֲבָר זָעַם׃
21 כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

כז

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃
2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶד עֱנוּ לָהּ׃
3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרָגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפָּקֵד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃
4 חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃
5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃
6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃
7 הַכְמַכַּת מַכָּהוּ הִכָּה אִם כְּהֶרֶג הֹרְגָיו הָרָג׃
8 בְּסַאסְאָהּ בְּשִׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃
9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים לֹא יָקוּמוּ׃
10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְחָה וְנֶעֱזָבָה כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבַּץ וְכִלָּה סְעִפֶיהָ׃
11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃
12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

כח

1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים חֲבַלַּת יָיִן׃
2 הִנֵּה לַאדֹנָי חָזָק וְאַמִּיץ כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר מַטְחֵף כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃
3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃
4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה רֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃
5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃
6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה׃
7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרֹאֶה פִּלְּלוּ בַּמּוֹרֶה כָּשְׁלוּ׃
8 כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃
9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃
10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃
11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃
12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ׃
13 וַתְּהִי לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צָו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי־שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃
17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְשָׁחַף בָּרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃
18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי תַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס׃
19 כָּל־עֲבָרוֹ יִקָּחֶכֶם כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הַבִּין שְׁמוּעָה׃
20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִתְרַחֵב וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מִהְיוֹת לָפּוּף׃
21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָהֲבִיר עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃
22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃
24 הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹרֵשׁ יַחְרֹשׁ לִזְרֹעַ פָּתַח אַדְמָתוֹ וְשִׂדְּדָה׃
25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ הַלֹּא כְּצִנּוֹן יָפִיץ וְכַמּוֹן יְפַזֵּר וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מְיֻשָּׁרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבוּלָתוֹ׃
26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֵהוּ׃
27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ דֻּשַׁן קָצִיר וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יְסֻבָּב כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבַט קֹצִיר וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃
28 לֶחֶם לְדַגָּן יוּכָּה כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ אֲנִי וְגַלְגַּל עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא יָחֹן׃
29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

כט

1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שָׁנָה עַל־שָׁנָה חַגִּים יִנְקֹפוּ׃
2 וְהַצַּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃
3 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצוּרִים וְהַקִּימוֹתִי עָלַיִךְ דָּיָקִים׃
4 וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תְּהִי אִמְרָתֵךְ נִמּוּךְ וּמֵאֶרֶץ תְּהִי קוֹלֵךְ כְּאוֹב וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃
5 וְהָיָה כְּדַק הָמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ עֹבֵר הָמוֹן עָרִיצֶיךָ וְהָיָה לְרֶגַע פִּתְאֹם׃
6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וְסַעַר וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃
7 וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצֻדָתָהּ וְהַצֹּרְרִים לָהּ׃
8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שׁוֹתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃
9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃
10 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכ

4 בְּחֵמָה אַפּוֹ לֹא־יוֹעִיל הוֹן וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃
5 צִדְקַת־תָּם תַּיֵּשֶׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע׃
6 צִדְקַת יְשָׁרִים תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת בּוֹגְדִים יִלָּכֵדוּ׃
7 בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד תִּקְוָה וְאוֹן עֲשִׁירִים אָבָד׃
8 צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו׃
9 בְּפֶה חָנֵף יַשְׁחִית רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים יֵחָלֵצוּ׃
10 בְּטוּב צַדִּיקִים תָּעִיר קִרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה׃
11 בִּבְרָכַת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרְיָה וּבְפִי רְשָׁעִים תֶּהֶרָס׃
12 בָּז לְרֵעֵהוּ חֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ׃
13 הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סּוֹד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָּבָר׃
14 בְּאֶפֶס תַּחְבֻּלוֹת יִפֹּל עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ׃
15 רָעַ יֵרוֹעַ כִּי־עָרַב זָר וְשׂוֹנֵא תְקִיעֻיִם בָּטֵחַ׃
16 אֵשֶׁת־חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְתֹמְכֵי עָרִיצוּת יִתְמְכוּ־עֹשֶׁר׃
17 גּוֹמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעוֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃
18 פֹּעֵל רָשָׁע פֹּעֵל שֶׁקֶר וְזֹרֵעַ צְדָקָה שְׂכַר אֱמֶת׃
19 כֵּן־צְדָקָה לְחַיִּים וְרֹדֵף רָעָה לְמוֹתוֹ׃
20 תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשֵׁי לֵב וְרָצוֹן תְּמִימֵי דָרֶךְ׃
21 יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָע וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמְלָט׃
22 נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם׃
23 תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ־טוֹב תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה׃
24 יֵשׁ מְפַזֵּר וְעוֹד יוֹסִף וְחוֹשֵׂךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ־לְמַחְסוֹר׃
25 נֶפֶשׁ בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם־הוּא יִרְוֶה׃
26 מַנִּיעַ בָּר יְקֻבֻּהוּ לְאֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מוֹכֵר׃
27 שֹׁחֵר טוֹב יְבַקֶּשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תְּבוֹאֶנּוּ׃
28 בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפּוֹל וּכְעָלֶה יִצְמָחוּ צַדִּיקִים׃
29 עוֹכֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל רוּחַ וְעֶבֶד אֱוִיל לְחַכַם־לֵב׃
30 פְּרִי־צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃
31 הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם אַף כִּי רָשָׁע וְחוֹטֵא׃

פרק יב.

1 אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת וְשׂוֹנֵא תוֹכֵחַת בַּעַר׃
2 טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְהוָה וְאִישׁ מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ׃
3 לֹא־יִתָּכֵן אָדָם בְּרֶשַׁע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יִמּוֹט׃
4 אֵשֶׁת־חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃
5 מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט עֵצוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה׃
6 דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֲרֹב דָּם וּפִי יְשָׁרִים יַצִּילֵם׃
7 הָפוֹךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃
8 לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל אִישׁ וְנִלוֹז לֵב יִהְיֶה לָבוּז׃
9 טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְהַדֵּר וְחָסֵר לָחֶם׃
10 יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֵמוֹ וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי׃
11 עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵקִים חֲסַר־לֵב׃
12 חָמַד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים יִתֵּן פֶּרִי׃
13 בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק׃
14 מִפְּרִי פִי־אִישׁ יִשְׂבַּע טוֹב וּגְמוּל יְדֵי אָדָם יָשִׁיב לוֹ׃
15 דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר בְּעֵינָיו וְחוֹכֵם שֹׁמֵעַ עֵצָה׃
16 אֱוִיל בַּיּוֹם יִוָּדַע כַּעְסוֹ וְכֹסֶה קָלוֹן עָרוּם׃
17 יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק וְעֵד שֶׁקֶר מִרְמָה׃
18 יֵשׁ בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא׃
19 שִׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד וְעַד אִשָּׁה שֶׁקֶר׃
20 מִרְמָה בְּלֶב חֹרְשֵׁי רָע וְיוֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה׃
21 לֹא־יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל־אָוֶן וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָע׃
22 תּוֹעֲבַת יְהוָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וְעֹשֵׂי אֱמוּנָתוֹ רְצוֹנוֹ׃
23 אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דָּעַת וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אִוֶּלֶת׃
24 יַד חָרוּצִים תִּמְשֹׁל וּרְמִיָּה תִּהְיֶה לָמַס׃
25 דְּאָגָה בְּלֶב אִישׁ יַשְׁחֶנָּה וְדָבָר טוֹב יְשַׂמְּחֶנָּה׃
26 יָתֵר מֵרֵעֵהוּ צַדִּיק וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תַּתְעֵם׃
27 לֹא־יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ׃
28 בְּאֹרַח צְדָקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָהּ אַל־מָוֶת׃

פרק יג.

1 בֵּן חָכָם מוּסַר אָב וְלֵץ לֹא־שָׁמַע גְּעָרָה׃
2 מִפְּרִי פִי־אִישׁ יֹאכַל טוּב וְנֶפֶשׁ בּוֹגְדִים חָמָס׃
3 נֹצֵר פִּיו שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו מְחִתָּה־לוֹ׃
4 מִתְאַוָּה וְאֵין לָאֵל נֶפֶשׁ חָרוּצִים וְנֶפֶשׁ עֲצֵלִים תְּדֻשָּׁן׃
5 דְּבַר־שֶׁקֶר יִשְׂנָא צַדִּיק וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר׃
6 צְדָקָה תִּצֹּר תָּם־דָּרֶךְ וְרִשְׁעָה תְּסַלֵּף חַטָּאת׃
7 יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר וְאֵין כֹּל מְרוֹשֵׁשׁ וְיֵשׁ מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהוֹנוֹ רָב׃
8 כֹּפֶר נֶפֶשׁ אִישׁ עָשְׁרוֹ וְרָשׁ לֹא־שָׁמַע גְּעָרָה׃
9 אוֹר צַדִּיקִים יִשְׂמָח וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ׃
10 רַק־בְּזָדוֹן יִתֵּן מַצָּה וְאֶת־נוֹעָצִים חָכְמָה׃
11 הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעָט וְקֹבֵץ עַל־יָד יַרְבֶּה׃
12 תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה מַחֲלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה׃
13 בָּז לִדְבָר יֵחָבֵל לוֹ וְיָרֵא מִצְוָה הוּא יְשֻׁלָּם׃
14 תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת׃
15 שֵׂכֶל טוֹב יִתֶּן חֵן וְדֶרֶךְ בּוֹגְדִים אֵיתָן׃
16 כָּל־עָרוּם יַעֲשֶׂה בְדָעַת וּכְסִיל יִפְרֹשׂ אִוֶּלֶת׃
17 מַלְאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָעָה וְצִיר אֱמוּנִים מַרְפֵּא׃
18 רָאשׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסָר וְשֹׁמֵר תּוֹכֵחַת יְכֻבָּד׃
19 תַּאֲוָה נִהְיָה תִּתְעַב כְּסִילִים וְסוּר מֵרָע מִתְאַוָּה׃
20 הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים יֶחְכָּם וְרֹעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ׃
21 אֶת־חַטָּאִים תְּרַדֵּף רָעָה וְצַדִּיקִים יְשֻׁלַּם־טוֹב׃
22 טוֹב יַנְחִיל בְּנֵי־בָנִים וְצָפוּן לְצַדִּיק חֵיל חוֹטֵא׃
23 רֹב־אֹכֶל נִירֵי רָאשׁ וְיֵשׁ נִסְפֶּה בְּלֹא מִשְׁפָּט׃
24 חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ וְאֹהֲבוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר׃
25 צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ וּבֶטֶן רְשָׁעִים תֶּחְסָר׃

פרק יד.

1 חַכְמוֹת נָשִׁים בָּנְתָה בֵיתָהּ וְאִוֶּלֶת בְּיָדֶיהָ תֶּהֶרְסֶנּוּ׃
2 הוֹלֵךְ בְּיָשְׁרוֹ יְרֵא יְהוָה וּנְלוֹז דְּרָכָיו בָּזֵהוּ׃
3 בְּפִי־אֱוִיל חֹטֶר גַּאֲוָה וְשִׂפְתֵי חֲכָמִים תִּצֹּרְנָה׃
4 בְּאֵין אֲלָפִים בָּרָה אֵבוּס וְרִבּוּי תְבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר׃
5 עֵד אֱמוּנִים לֹא יְכַזֵּב וְיָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר׃
6 בִּקֵּשׁ־לֵץ חָכְמָה וְאֵין וְדַעַת לִנְבוֹן נָקָל׃
7 לֵךְ נֶגֶד אִישׁ כְּסִיל וּבַל־יָדַעְתָּ שָׂפָה׃
8 חָכְמַת עָרוּם בִּינָתוֹ לְהָבִין דַּרְכּוֹ וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה׃
9 כְּסִילִים יַלְעִיגוּן אָשָׁם וּבֵין יְשָׁרִים רָצוֹן׃
10 לֵב יֹדֵעַ מָרַת נַפְשׁוֹ וּבְשִׂמְחָתוֹ לֹא־יִתְעָרַב זָר׃
11 בֵּית רְשָׁעִים יֶחֱרָב וְאֹהֶל יְשָׁרִים יִפְרָח׃
12 יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי־אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי־מָוֶת׃
13 גַּם־בִּשְׂחוֹק יִכְאַב־לֵב וְאַחֲרִית שִׂמְחָה תּוּגָה׃
14 מִדְּרָכָיו יִשְׂבַּע סוֹג לֵב וּמֵעָלָיו גְּבַר׃
15 פֶּתִי יַאֲמִין לְכָל־דָּבָר וְעָרוּם יָבִין לְאָשְׁרוֹ׃
16 חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע וּכְסִיל רוֹגֵז וּבוֹטֵחַ׃
17 אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת וְאִישׁ מְזִמּוֹת יִשָּׂנֵא׃
18 נָחֲלוּ פְתָיִים אִוֶּלֶת וְעָרוּמִים יַכְתִּרוּ דָעַת׃
19 שָׁחוּ רָעִים לִפְנֵי טוֹבִים וּרְשָׁעִים עַל־שַׁעֲרֵי צַדִּיק׃
20 גַּם לְרֵעֵהוּ יִשָּׂנֵא רָשׁ וְאֹהֲבֵי עָשִׁיר רַבִּים׃
21 בָּז לְרֵעֵהוּ חוֹטֵא וּמְחוֹנֵן עֲנִיִּים אַשְׁרָיו׃
22 הֲלֹא יִתְעוּ זֹמְמֵי רָע וְחֶסֶד וֶאֱמֶת לְזֹמְמֵי טוֹב׃
23 בְּכָל־עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר וּדְבַר שְׂפָתַיִם אַךְ לְמַחְסוֹר׃
24 עֲטֶרֶת חֲכָמִים עָשְׁרָם אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת׃
25 מַצִּיל נְפָשׁוֹת יָפִיחַ אֱמוּנָה וְכֹזֵב מִרְמוֹת׃
26 בְּיִרְאַת יְהוָה מִבְטַח עֹז וְלִבָּנָיו יִהְיֶה מַחְסֶה׃
27 יִרְאַת יְהוָה מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת׃
28 בְּרֹב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת רָזֵן׃
29 אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב תְּבוּנָה וְקַצַר רוּחַ מֵרִים אִוֶּלֶת׃
30 חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא וְרִקָּבוֹן עֲצָמוֹת קִנְאָה׃
31 עֹשֵׁק דָּל חֵרֵף עֹשֵׂהוּ וּמְכַבְּדוֹ חוֹנֵן אֶבְיוֹן׃

---

(4) דב. 10: 16.
(5) יר. 51: 33.
(6) דב. 24: 13.
(7) תה. 7: 7.
(10) תה. 68: 19.
(12) יר. 6: 23.
(13) תה. 9: 5. 83: 13. יש. 3: 13.

1 מ: בְּוִדּוּי. 2 מ: מִפִּתְגָּמֵי בִּנְיָנָם. 3 מ: מִן כֹּחַ.

(1) דב. 20: 4. 5. יש. 30: 15.
(2) דב. 18: 7.
(3) דב. 5: 26.
(7) תה. 68: 31. 72: 10. דב. 16: 1. יר. 1: 10. תלר. 1: 11. דב. 18: 2.

4 מ: תּוֹעִיל. 5 מ: תַּצִּיל. 6 מ: תִּלָּכֵד. 7 מ: תִּכְלֶה. 8 מ: תַּחְתָּיהָ.

(1) יר. 46: 13. יש. 29. 39. תה. 18: 10. 104: 3. תה. 12: 12. יר. 43: 12.
(2) דב. 7: 22. ו. דב. 14: 16. 20. ב. דב. 20: 23.
(3) דב. 8: 19. 47: 12.
(4) דב. 20: 4. יר. 46: 26. יש. 29: 19.
(5) יר. 51: 36. יש. 30: 12.
(6) ד. תה. 19: 24.
(9) ו. תה. 10: 28. תלר. 7: 16.
(11) תה. 13: 22.
(12) ו. תה. 1: 20.
(13) יר. 2: 16.

14 ולחמה בקרב מצרים.* ונחו שם חניתי
בית מקוש: ואשמידה כל מוסרותיה
15 שהיו רבים.* מי אבירך סחף לא עמד
כי יום ה׳ דחפו. קול צעדת הנחש
16 יהלך כי בגדוד נפלו גם כשלו איש
על רעהו ויאמרו קומו ונשובה אל
17 עמנו ומארץ מולדתנו.* קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון הפסיד את
18 המועד.* חי אני נאם המלך ה׳ צבאות
שמו כי כהר בתבור ובים בכרמל יבוא
19 [1]כלי גולה לך יושבת בת מצרים.
כי נוף יהיה לשממה ונצתה מאין יושב:
20 עגלת יפה מצרים קרסול יבוא מצפון
21 בא.* גם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק
כי גם המה הפנו עורף נסו יחדו לא
עמדו כי יום אידם בא עליהם עת
22 פקדתם.* קולה כנחש ילך כי בחיל
ילכו ובגרזנים כחוטבי עצים עליה:
23 כרתו יערה נאם ה׳ כי לא יחקרו כי
רבו מארבה ואין מספר להם.
24 הובישה בת מצרים נתנה ביד עם
25 צפון.* אמר ה׳ צבאות אלהי ישראל
הנני פוקד על אמון מנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם ה׳.

פרק ג׳.

1 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה׳
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן והיה אין מחריד:
2 כי אתך אני נאם ה׳ להושיעך* כי
אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך
שם אך לא אעשה כלה בך ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך: כי שבר אין
3 מכתך נחלה מכתך.* אין דן מטפל
בפצעך מרפא תקומה לך: כל מאהביך
שכחוך לא יבקשוך כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזר על רב עונך כי
4 עצמו חטאתיך.* מה תזעק על שברך
אנושה מכאובך על רב עונך כי עצמו
5 חטאתיך עשיתי לך אלה: לכן כל
אכליך יאכלו וכל צריך כולם בשבי
ילכו והיו שסיך לשסה וכל בזזיך
6 אתן לבז: כי אעלה ארוכה לך ומכותיך
ארפא נאם ה׳ כי נדחה קראו לך
ציון היא דרושה אין.

7 כה אמר ה׳ הנני שב שבות אהלי יעקב
ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על
8 תלה והיכל על משפטו ישב: ויצאו
מהם תודה וקול מצחקים והרביתים
ולא ימעטו והכבדתים ולא יצעירו:
9 ובניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי
על כל לחציו.* והיה אדניו ממנו ומושלו
מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי
מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם ה׳:
10 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים.* וזה מעשה אשר תעשו לא
תעשו כן לרעיכם איש את בנו ואיש
11 את בתו בשבי ילכו.
ואיש את רעהו לא יעשו כן לשכניו:
12 כי תחתן לא יחתן איש את בת רעהו
ואיש את בנו לא יתן את בתו* ואיש
לא יקח מבנות רעהו לבניו ולבנותיו
13 לא יתן כי לאיש לא יעשו כן לשכניו:
ובעבור לא נזדכו.
14 כי כה אמר ה׳ צבאות אלהי ישראל
לאמר כי אם נזדכו כי אעשה כלה:

1: כלי גולה: מ: כלי גלעד. 2: אחרי.

(14) ו: מב, 22: נב, 29: (23) נב, 11: 16.
10. (25) תה, 100: 3: נב, 29:
(15) נב, 9: 14. 23. יש, 2: 23: ב, 2: 10.
(16) ז: 51: 30. שמ, 3: 13.
נב, 11: 15.
(18) ירמ, 3: 9.
(19) כה, 28: 18. מכ, 24:
4. מב, 22: 10. 26. 27.
(20) מב, 4: 20. 22: 27.
(21) מכה, 1: 11.

(5) ד. מב, 18. 21. נב, 30: (7) נב, 21: 9.
3. 5. 7. 36: 6. (8) שב, 2: 1.
(6) ז: 47: 4. (9) ז: 51: 8. ירמ, 14: 8.
18: 2. נב, 46: 1. ז: 50: 2.
— 51: 44.
(1) יב, 9: 14. (10) ז: 51: 33.
(2) נב, 33: 1. 13: 17. ז: 49: 34.
(3) נב, 15: 5. 16: 11. 13: 8. 7. 8. שמ, 35: 2. יב, 1.
(4) מה, 28: 67. (13) ז: 49: 28. 1. ירמ, 1:
(5) ד: 5: 5. 9. 32.

15 כִּי־נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר׃
16 לִשְׁמֹרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה׃
17 אַל־תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל־תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ׃
18 כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד׃
19 הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה׃
20 אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה לֹא יִבּוּז לוֹ׃
21 אִם־יִגָּנֵב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי־יִרְעָב׃
22 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן׃
23 וְהַנֹּאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃
24 נֶגַע וּקְלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃
25 כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם׃
26 לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי כָל־כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד׃

פרק ו׳.

1 בְּנִי אִם־עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ׃
2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי־פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי־פִיךָ׃
3 עֲשֵׂה־זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף־רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב בְּרֵעֶיךָ׃
4 אַל־תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ תְּנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ׃
5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ׃
6 לֵךְ־אֶל־נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם׃
7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל׃
8 תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ׃
9 עַד־מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִשְּׁנָתְךָ תָקוּם׃
10 מְעַט־שֵׁנוֹם מְעַט־תְּנוּם מְעַט־חִבּוֹק־יָדַיִם לִשְׁכָּב׃
11 וּבָא כְמַהֲלֵךְ רָאשֶׁךָ וּמִחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃
12 אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה׃
13 קֹרֵץ בְּעֵינָיו מֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְאֶצְבְּעֹתָיו׃
14 תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ רָע בְּכָל־עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ׃
15 עַל־כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יֵחָתֵת וְאֵין מַרְפֵּא׃
16 שֵׁשׁ־הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ׃
17 עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם־נָקִי׃
18 לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע׃
19 עֵד שְׁקָרִים יָפִיחַ כְּזָב וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים׃
20 נְצֹר בְּנִי מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃
21 קָשְׁרֵם עַל־לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶיךָ׃
22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ׃
23 כִּי־נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר׃
24 לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה׃
25 אַל־תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל־תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ׃
26 כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד׃
27 הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה׃
28 אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה לֹא יִבּוּז לוֹ׃
29 אִם־יִגָּנֵב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי־יִרְעָב׃
30 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן׃
31 וְהַנֹּאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃
32 נֶגַע וּקְלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃
33 כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם׃
34 לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי כָל־כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד׃

פרק ז׳.

1 בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרָי וּמִצְוֹתַי צְפֹן אִתָּךְ׃
2 שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶךָ׃
3 קְשָׁרֵם עַל־אֶצְבְּעוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃
4 אֱמֹר לַחָכְמָה אְחוֹתִי אָתְּ וּמֹדָע לַבִּינָה תַּקְרִיא׃
5 לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה׃
6 כִּי בְעַד חַלּוֹן בֵּיתִי בְּאֶשְׁנָבִי נִשְׁקָפְתִּי׃
7 וָאֶרְאֶה בַּפְּתָיִם אָבִינָה בַּנָּעָרִים אִישׁ חֲסַר־לֵב׃
8 עֹבֵר בַּשּׁוּק עַל־יַד פִּנָּתָהּ וְדֶרֶךְ בֵּיתָהּ יִצְעָד׃
9 בַּנֶּשֶׁף בְּיוֹם־עָרֶב בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה׃
10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זוֹנָה וְנִצַּרַת לֵב׃
11 הוֹמִיָּה וְסוֹרֵרֶת הָיָה בֵיתָהּ לֹא־שָׁכְנוּ רַגְלֶיהָ׃
12 פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת וְאֵצֶל כָּל־פִּנָּה תֶּאֱרֹב׃
13 וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשְׁקָה לוֹ הֵצַזָּה פָּנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ׃
14 זִבְחֵי־שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי׃
15 עַל־כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָּ׃
16 מַרְבַדִּים רָבַדְתִּי עַרְשִׂי חֲטֻבוֹת צֶמֶר מִצְרָיִם׃
17 נָפַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מָר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן׃
18 לְכָה נִרְוֶה דֹדִים עַד־הַבֹּקֶר נִתְעַלְּסָה אֲהָבִים׃
19 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק׃
20 צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבוֹא בֵיתוֹ׃
21 הִטַּתּוּ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֶלְקַת שְׂפָתֶיהָ הִדִּיחַתּוּ׃
22 הָלַךְ אַחֲרֶיהָ כְּשׁוֹר אֶל־טֶבַח יָבוֹא וּכְאֶל־מוּסָר אֱוִיל לְאָסְרָה׃
23 עַד־יְפַלַּח חֵץ כְּבִדּוֹ כְּמַהֵר צִפּוֹר אֶל־פָּח וְלֹא יָדַע כִּי־בְנַפְשׁוֹ הוּא׃
24 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאִמְרֵי־פִי הַקְשִׁיבוּ׃
25 אַל־יִפְנֶה אֶל־דְּרָכֶיהָ לְבָבֶךָ אַל־תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ׃
26 כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וַעֲצוּמִים כָּל־הֲרוּגֶיהָ׃
27 דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ יֹרְדוֹת אֶל־חַדְרֵי מָוֶת׃

פרק ח׳.

1 הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ׃
2 בְּרֹאשׁ־מָרוֹמִים עַל־דֶּרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה׃
3 לְיַד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת מְבוֹא פְתָחִים רָנֵּן׃
4 אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם׃
5 הָבִינוּ פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב׃
6 שִׁמְעוּ כִּי־נְגִידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים׃
7 כִּי־אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רִשְׁעָה׃
8 בְּצֶדֶק כָּל־אִמְרֵי־פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ׃
9 כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין וְיְשָׁרִים לְמֹצְאֵי דָעַת׃
10 קְחוּ מוּסָרִי וְאַל־כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ נִבְחָר׃
11 כִּי טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃
12 אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא׃
13 יִרְאַת יְהוָה שִׂנְאַת רָע גֵּאָה וְגָאוֹן וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי׃
14 לִי־עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה׃
15 בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרוֹזְנִים יְחוֹקְקוּ־צֶדֶק׃
16 בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וְנְדִיבִים כָּל־שֹׁפְטֵי צֶדֶק׃
17 אֲנִי אֲהֵבַי אֵהָב וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי׃
18 הוֹן וְעֹשֶׁר אִתִּי הוֹן עָתֵק וּצְדָקָה׃
19 טוֹב פִּרְיִי מִחָרוּץ וּמִפָּז וְתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר׃
20 בְּאֹרַח צְדָקָה אַהֲלֵךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט׃
21 לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא׃
22 יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז׃
23 מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי־אָרֶץ׃
24 בְּאֵין־תְּהֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵי־מָיִם׃
25 בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי׃
26 עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עָפְרוֹת תֵּבֵל׃
27 בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל־פְּנֵי תְהוֹם׃
28 בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּזֵי עֵינוֹת תְּהוֹם׃
29 בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא־יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי־אָרֶץ׃
30 וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל־עֵת׃
31 מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת־בְּנֵי אָדָם׃
32 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִשְׁמֹרוּ׃
33 שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל־תִּפְרָעוּ׃
34 אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד עַל־דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי׃
35 כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָה׃
36 וְחוֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל־מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת׃

פרק ט׳.

1 חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה׃
2 טָבְחָה טִבְחָהּ מָסְכָה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ׃
3 שָׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל־גַּפֵי מְרוֹמֵי קָרֶת׃
4 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה חֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃
5 לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וְשִׁתּוּ בְיַיִן מָסָכְתִּי׃
6 עִזְבוּ פְתָאיִם וְחְיוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃
7 יֹסֵר לֵץ לוֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוּמוֹ׃
8 אַל־תּוֹכַח לֵץ פֶּן־יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ׃
9 תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם־עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח׃
10 תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה׃
11 כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃
12 אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָךְ וְלֵצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא׃
13 אֵשֶׁת כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה פְּתָיוּת וּבַל־יָדְעָה מַה׃
14 וַתֵּשֶׁב לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל־כִּסֵּא מְרוֹמֵי קָרֶת׃
15 לִקְרֹא לְעֹבְרֵי דָרֶךְ הַמְיַשְּׁרִים אָרְחוֹתָם׃
16 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃
17 מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃
18 וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאֶיהָ׃

---

1 מ: מוֹקְשֵׁי. 2 מ: מְלֵאִים. 3 מ: וְכֶתֶם.
4 מוסף: וְנִבְחָרִים.

(16) בר. 16: 14. שם. 120: 5.
(9) ד. מל. 20: 20. ד. דבה. 32: 4. 5. 30.
(11) נשא. 3: 16. בר. 37: 26.
(2) בר. 32: 13.
(4) ש. 19: 4. 9: 1.
(5) בר. 37: 3. ואל. 1: 5. 2.
(6) ש. 49: 35. בר. 15: 1.
(8) ו. מל. 7: 2. 10: 17.
(12) שה. 1: 13. בש. 9: 3.
(13) בר. 56: 12. ו. שה. 15: 32.
(14) בר. 5: 9. ו. בש. 3: 2.
(15) ד. מל. 18: 37. בר. 36: 3. ו. מל. 4: 6.
(16) ד. בש. 18: 18. שם 27: 60.
(17) בר. 22: 18. וש. 7: 8.
(20) ד. מל. 18: 18.
(22) וש. 12: 14. משל. 3: 7.
(23) בש. 9: 8.
14. שו. 24: 13.
(15) ד. מל. 18: 37. בר. 36: 3. ו. מל. 4: 6.
(16) ד. בש. 18: 18. שם 27: 60.
(17) בר. 22: 18. וש. 7: 8.
(20) ד. מל. 18: 18.
(22) וש. 12: 14. משל. 3: 7.
(23) בש. 9: 8.
(1) ש. 25: 22. 47: 4. שו. 26. 27. 28. בש. 1: 9. וב. 9: 2. 4. בר. 23: 12.
(3) שו. 27: 3.
(5) בר. 19: 16.
(7) בר. 22: 2.
(8) שו. 28: 2. 12.

ב וַיֹּאמֶר לִי מַה־תְּבַקֵּשׁ זֹאת וְהִתְפַּלַּלְתִּי אֶל־אֱלֹהֵי
ג הַשָּׁמָיִם׃ וָאֹמַר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־יִיטַב
עַבְדְּךָ לְפָנֶיךָ אִם־תִּשְׁלָחֵנִי אֶל־יְהוּד עִיר קִבְרוֹת
אֲבוֹתַי וְאֶבְנֶנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ וְהַפִּילֶגֶשׁ יוֹשֶׁבֶת
ד אֵצְלוֹ עַד־מָתַי יִהְיֶה מַהֲלָכֶךָ וּמָתַי תָּשׁוּב וַיִּיטַב לִפְנֵי
ה הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלָחֵנִי וָאֶתְּנָה־לּוֹ זְמָן׃ וָאֹמַר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב אִגְּרוֹת יִתֶּן־לִי אֶל־פַּחוֹת עֵבֶר
הַנָּהָר לְמַעַן יַעֲבִרוּנִי עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־יְהוּדָה׃
ו וְאִגֶּרֶת אֶל־אָסָף שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ יִתֵּן־לִי
לְמַעַן יִשְׁכָּנֵנִי עֵצִים לִקְרוֹת שַׁעֲרֵי הַבִּירָה אֲשֶׁר
לַבַּיִת וְלַחוֹמַת הָעִיר וְלַבַּיִת אֲשֶׁר אָבוֹא אֵלָיו וַיִּתֶּן
ז הַמֶּלֶךְ לִי כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה עָלָי׃ וָאָבוֹא אֶל־פַּחוֹת
עֵבֶר הַנָּהָר וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמִּי
ח הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי־חַיִל וּפָרָשִׁים׃ וַיִּשְׁלַח אָסָף שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ לְמַעַן יִתֶּן־לִי עֵצִים לְקָרוֹת אֶת־שַׁעֲרֵי
הַבִּירָה אֲשֶׁר לַבַּיִת וְלַחוֹמַת הָעִיר וְלַבַּיִת אֲשֶׁר אָבוֹא
ט אֵלָיו וַיִּתֶּן־לִי כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה עָלָי׃ וָאָבוֹא אֶל־
פַּחוֹת עֵבֶר הַנָּהָר וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
עִמִּי הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי־חַיִל וּפָרָשִׁים׃ וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט
הַחֹרֹנִי וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וַיֵּרַע לָהֶם רָעָה גְּדוֹלָה
י כִּי אָדָם בָּא לְבַקֵּשׁ לְטוֹבַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וָאָבוֹא
יְרוּשָׁלַ‍ִם וָאֶהְיֶה שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וָאָקוּם לַיְלָה אֲנִי
וַאֲנָשִׁים מְעַט אִתִּי וְלֹא־הִגַּדְתִּי לְאָדָם אֵת אֲשֶׁר נָתַן
אֱלֹהַי עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת לִירוּשָׁלַ‍ִם וּבְהֵמָה אֵין אִתִּי
יב כִּי אִם־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־אֲנִי רֹכֵב עָלֶיהָ׃ וָאֵצֵא בְשַׁעַר־
הַגַּיְא לִפְנֵי וְאֶל־עֵין הַתַּנִּין וְאֶל־שַׁעַר הָאַשְׁפֹּת וָאֶהְיֶה
מִתְבּוֹנֵן בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַ‍ִם אֲשֶׁר־הֵם מְפֹרָצִים וּשְׁעָרֶיהָ
יג אֻכְלוּ בָאֵשׁ וָאֶעֱבֹר עַל־שַׁעַר הָעַיִן וְאֶל־בְּרֵכַת הַמֶּלֶךְ
וְאֵין מָקוֹם לַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־תַּחְתָּי לַעֲבֹר׃ וָאֶעֱלֶה בַנַּחַל
לַיְלָה וָאֶתְבּוֹנֵן בְּחוֹמָה וָאָשׁוּב וָאָבוֹא בְּשַׁעַר־הַגַּיְא
יד וָאָשׁוּב׃ וְהַסְּגָנִים לֹא־יָדְעוּ אָנָה הָלָכְתִּי וּמַה־אֲנִי עֹשֶׂה
וְלַיְּהוּדִים וְלַכֹּהֲנִים וְלַחֹרִים וְלַסְּגָנִים וְלַיֶּתֶר עֹשֵׂי
טו הַמְּלָאכָה׃ וָאֹמַר לָהֶם אַתֶּם רֹאִים אֶת־הָרָעָה אֲשֶׁר־
אֲנַחְנוּ בָּהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַ‍ִם חֳרֵבָה וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ
טז לְכוּ וְנִבְנֶה אֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַ‍ִם וְלֹא־נִהְיֶה עוֹד חֶרְפָּה׃
וָאַגִּיד לָהֶם אֶת־יַד אֱלֹהַי אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה עָלַי וְגַם
אֶת־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלַי וַיֹּאמְרוּ נָקוּם וּבָנִינוּ
יז וַיְחַזְּקוּ יְדֵיהֶם לַטּוֹבָה׃ וַיְהִי שָׁמְעָם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ הֲלוֹא סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְגֶשֶׁם
יח הָעַרְבִי שָׁמְעוּ עָלֵינוּ וַיִּלְעֲגוּ־לָנוּ וַיִּבְזוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
מָה־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הֲעַל־הַמֶּלֶךְ אַתֶּם
יט מוֹרְדִים׃ וָאָשִׁיב אֹתָם דָּבָר וָאֹמַר לָהֶם הָאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲבָדָיו נָקוּם וּבָנִינוּ וְלָכֶם אֵין
חֵלֶק וּצְדָקָה וְזִכָּרוֹן בִּירוּשָׁלָ‍ִם׃

ג א וַיָּקָם אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים וַיִּבְנוּ
אֶת־שַׁעַר הַצֹּאן הֵמָּה קִדְּשׁוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלָתָיו וְעַד
מִגְדַּל־מֵאָה קִדְּשׁוּהוּ עַד מִגְדַּל חֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ב אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ג אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ד אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ה אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ו אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ז אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ח אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ט אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
י אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יא אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יב אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יג אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יד אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
טו אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
טז אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יז אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יח אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
יט אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כ אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כא אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כב אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כג אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כד אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כה אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כו אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כז אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כח אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
כט אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
ל אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
לא אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעָלָיו בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃ וּבְנֵי הַדָּגִים
בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ
לב אֶת־שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ אֶת־הַמִּשְׁנֶה וְעַד־מִגְדַּל הַחֲנַנְאֵל׃ וְעָלָיו בָּנוּ

ד א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט כִּי־אֲנַחְנוּ בוֹנִים אֶת־
הַחוֹמָה וַיִּכְעַס וַיִּתְרַגֶּז עַל־הַיְהוּדִים׃ וַיֹּאמֶר נֶגֶד
אֶחָיו וְאַנְשֵׁי חַיִל שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר מָה־הָעֲזוּבִים הַיְהוּדִים
ב הָאֵלֶּה עֹשִׂים הֲלָהֶם יַעֲזֹבוּ לָהֶם וְהִקְרִיבוּ הֲיִזְבְּחוּ
וְהֲיַכְלוּ בַּיּוֹם לְהַחֲיוֹת מֵאֲבָנִים עִפְרֵי אֲבָנִים כִּי
ג שְׂרוּפוֹת׃ וְטוֹבִיָּה הָעַמּוֹנִי אֵצֶל וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר־הֵמָּה
בוֹנִים אִם־יַעֲלֶה שׁוּעָל וּפָרַץ חוֹמַת אַבְנֵיהֶם׃ שִׁמְעָה
אֱלֹהֵינוּ כִּי הָיִינוּ בּוּזָה וְהָשֵׁב חֶרְפָּתָם עַל־רֹאשָׁם
ד וּתְנֵם לָבַז בְּאֶרֶץ שִׁבְיָה׃ וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם
ה מִלְּפָנֶיךָ כִּי הִכְעִיסוּ נֶגֶד הַבּוֹנִים׃ וַנִּבֶן אֶת־הַחוֹמָה
וַתֵּחָצֶה כָּל־חוֹמָתָהּ עַד־מַחֲצִיתָהּ וַיְהִי־לֵב לָעָם לַעֲשׂוֹת׃
ו וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְהָעַרְבִים וְהָעַמֹּנִים וְהָאַשְׁדֹּדִים
כִּי־נֶעְלְתָה גֵרוּת חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם כִּי־הַחֵלּוּ הַפְּרָצוֹת
ז לְהִסָּתֵם וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד׃ וַיִּקְשְׁרוּ כֻלָּם יַחְדָּו לָבוֹא
ח לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַ‍ִם וְלַעֲשׂוֹת־לָהּ תְּקוּמָה׃ וַנִּתְפַּלֵּל אֶל־
אֱלֹהֵינוּ וַנָּשֶׂם מִשְׁמָר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וָלָיְלָה מִפְּנֵיהֶם׃
ט וַיֹּאמְרוּ יְהוּדָה אֻמְלַל כֹּחַ הַסַּבָּל וְהָעָפָר הַרְבֶּה וְאֲנַחְנוּ
י לֹא נוּכַל לִבְנוֹת אֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלָ‍ִם׃ וַיֹּאמְרוּ צָרֵינוּ לֹא
יא יֵדְעוּ וְלֹא יִרְאוּ עַד אֲשֶׁר־נָבוֹא בְתוֹכָם וְהָרַגְנוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ
יב אֶת־הַמְּלָאכָה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר יֹשְׁבִים
אֵצְלָם וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ עֲשָׂרֹת פְּעָמִים מִכֹּל הַמְּקֹמוֹת
יג אֲשֶׁר תָּשׁוּבוּ עָלֵינוּ׃ וָאַעֲמִיד בַּמָּקוֹם מֵאַחֲרֵי לַחוֹמָה
מִן־הַשְּׁפָלִים וּמִן־הַמְּקֹמוֹת הָעֹמְדִים וָאַעֲמִיד אֶת־הָעָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם עִם־חַרְבֹתָם חֲנִיתָם וְקַשְׁתֹתָם׃ וָאֶרְאֶה
וָאָקוּם וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם
אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם זִכְרוּ אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
יד וְלַחֲמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם נָשֵׁיכֶם וּבָתֵּיכֶם׃
טו וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אוֹיְבֵינוּ כִּי נוֹדַע לָנוּ וַיָּפֵר אֱלֹהִים אֶת־
עֲצָתָם וַנָּשָׁב כֻּלָּנוּ אִישׁ אֶל־מְלַאכְתּוֹ אֶל־הַחוֹמָה׃
טז וַיְהִי מִן־הַיּוֹם הַהוּא חֲצִי נְעָרַי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וַחֲצִיָּם
מַחֲזִיקִים הָרְמָחִים הַצִּנּוֹת וְהַקְּשָׁתוֹת וְהַשִּׁרְיוֹנִים וְהַשָּׂרִים
יז אַחֲרֵי כָּל־בֵּית יְהוּדָה׃ הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֶּבֶל
יח עִם הַנּוֹשֵׂא בְאַחַת יַעֲשֶׂה־בַּמְּלָאכָה וְיָדוֹ הָאַחַת מַחֲזֶקֶת
יט בַּשֶּׁלַח׃ וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ חָגוּר עַל־יָרְכּוֹ וַיִּבֶן וְהַתֹּקֵעַ
כ בַּשּׁוֹפָר אֵצֶל אֹתִי׃ וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־
יֶתֶר הָעָם הַמְּלָאכָה רַבָּה וְהִיא רְחָבָה וַאֲנַחְנוּ נְפֹרָדִים
כא עַל־הַחוֹמָה אִישׁ רָחוֹק מֵאָחִיו׃ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁמְעוּ
אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר שָׁמָּה הִקָּבְצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם
כב לָנוּ׃ אֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וַחֲצִיָּם מַחֲזִיקִים הָרְמָחִים
כג מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים׃ וָאֹמַר בָּעֵת הַהִיא
גַּם לָעָם שִׁכְבוּ אִישׁ וְנַעֲרוֹ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַ‍ִם וְהָיוּ־לָנוּ
הַלַּיְלָה מָצָב וּמִן־הַמְּלָאכָה׃ וְאֲנִי וְאַחַי וּנְעָרַי וְאַנְשֵׁי
הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר אַחֲרָי אֵין־אֲנַחְנוּ מַפְשִׁיטִים בְּגָדֵינוּ אִישׁ
לְשִׁלּוּחוֹ הַמַּיִם׃

ה א וַתְּהִי צְעָקַת הָעָם וּנְשֵׁיהֶם גְּדוֹלָה אֶל־אֲחֵיהֶם
ב הַיְהוּדִים׃ וְיֵשׁ אֹמְרִים בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ רַבִּים
ג וְנִקְחָה־דָגָן וְנֹאכְלָה וְנִחְיֶה׃ וְיֵשׁ אֹמְרִים שָׂדוֹתֵינוּ
וְכַרְמֵינוּ וּבָתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים וְנִקְחָה־דָגָן בָּרָעָב׃
ד וְיֵשׁ אֹמְרִים לָוִינוּ כֶּסֶף לְמִדַּת הַמֶּלֶךְ עַל־שָׂדוֹתֵינוּ
ה וְכַרְמֵינוּ׃ וְעַתָּה כִּבְשַׂר אַחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ כְּבָנֵיהֶם בָּנֵינוּ
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כֹבְשִׁים אֶת־בָּנֵינוּ וְאֶת־בְּנוֹתֵינוּ לַעֲבָדִים
וְיֵשׁ מִבְּנוֹתֵינוּ נִכְבָּשׁוֹת וְאֵין לְיָדֵינוּ וְשָׂדוֹתֵינוּ וְכַרְמֵינוּ
ו לַאֲחֵרִים׃ וָאֶחַר מְאֹד כִּשְׁמֹעִי אֶת־צַעֲקָתָם וְאֶת־הַדְּבָרִים
ז הָאֵלֶּה׃ וַתִּיעַץ לִבִּי עָלָי וָאָרִב אֶת־הַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים
וָאֹמַר אֲלֵיהֶם מַשָּׂא אִישׁ בְּאָחִיו אַתֶּם נֹשִׂים וָאֶתֵּן
ח עֲלֵיהֶם קָהָל גָּדוֹל׃ וָאֹמַר אֲלֵיהֶם אֲנַחְנוּ קָנִינוּ אֶת־
אַחֵינוּ הַיְהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לַגּוֹיִם כְּדֵי אֲמִתֵּנוּ וְאַתֶּם
אַף תִּמְכְּרוּ אֶת־אַחֵיכֶם וְיִמָּכְרוּ לָנוּ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא
ט מָצְאוּ דָבָר׃ וָאֹמַר לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים
הֲלוֹא בְּיִרְאַת אֱלֹהֵינוּ תֵּלֵכוּ מֵחֶרְפַּת גּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ׃
י גַּם־אֲנִי אַחַי וּנְעָרַי נֹשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וּמַשָּׂא עֲזֹב נַעֲזְבָה
יא נָּא לָהֶם הַזֶּה׃ הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּיוֹם הַזֶּה שְׂדוֹתָם כַּרְמָם
וְזֵיתָם וּבָתֵּיהֶם וְאַחוּז הַכֶּסֶף וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר אֲשֶׁר
יב אַתֶּם נֹשִׁים בָּהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמֵהֶם לֹא נְבַקֵּשׁ כֵּן
נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה דֹבֵר וָאֶקְרָא לַכֹּהֲנִים וָאַשְׁבִּיעֵם
יג לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ גַּם־חֹצְנִי נָעַרְתִּי וָאֹמַר כֹּה יְנַעֵר
אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
מִבֵּיתוֹ וּמִיגִיעוֹ וְכֵן יְהִי נָעוֹר וְרֵיקָם וַיֹּאמֶר כָּל־הַקָּהָל
יד אָמֵן וַיְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ גַּם
מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתָם לִהְיוֹת פֶּחָה בְּאַרְצָם מֵעֶשְׂרִים
שָׁנָה וְעַד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֲנִי וְאַחַי לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא
טו אָכָלְנוּ׃ וְהַפַּחוֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר לְפָנַי הִכְבִּידוּ עַל־הָעָם
וַיִּקְחוּ מֵאִתָּם לֶחֶם וְיַיִן אַף־אַחַר שְׁקָלִים אַרְבָּעִים כֶּסֶף
גַּם נְעָרֵיהֶם שָׂרְרוּ עַל־הָעָם וַאֲנִי לֹא עָשִׂיתִי כֵּן מִפְּנֵי
טז יִרְאַת אֱלֹהִים׃ גַּם בְּמְלֶאכֶת הַחוֹמָה הַזֹּאת חָזָקְתִּי וְשָׂדֶה
לֹא קָנִינוּ וְכָל־נְעָרַי נִקְבָּצִים שָׁם עַל־הַמְּלָאכָה׃
יז וְהַיְהוּדִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אִישׁ עַל־שֻׁלְחָנִי מִן־הַבָּאִים
יח אֵלֵינוּ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵינוּ׃ וַיֵּעָשׂ אֲשֶׁר־יוֹם אֶחָד
שׁוֹר אֶחָד צֹאן בְּרוּאוֹת שֵׁשׁ וְעוֹפוֹת מְזֻמָּנִים לִי וְאַחַת
לָעֲשָׂרֹת יָמִים יֵין בְּכָל־סוּג הַרְבֵּה וְלֶחֶם הַפֶּחָה לֹא
יט בִקַּשְׁתִּי כִּי־כָבֵד הָעֹבֶד הַזֶּה עַל־הָעָם׃ זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לָעָם הַזֶּה׃

ו א וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וְיֶתֶר
אֹיְבֵינוּ כִּי־בָנִיתִי אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נִשְׁאַר בָּהּ פָּרֻץ גַּם
עַד־הַהִיא לֹא־הֶעֱמַדְתִּי דְלָתוֹת בַּשְּׁעָרִים׃ וַיִּשְׁלַח
ב סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה אֵלַי לֵאמֹר לְכָה וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו בַּכְּפִירִים
בְּבִקְעַת אונו וְהֵמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃ וָאֶשְׁלַח
ג מַלְאָכִים אֲלֵיהֶם לֵאמֹר מְלָאכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא
אוּכַל לָרֶדֶת פֶּן־תִּשְׁבֹּת הַמְּלָאכָה בִּהְיוֹתִי רָפָה
ד וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים
ה וָאָשִׁיב אֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה
חֲמִשִּׁית בְּיָדוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃ כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמַע
וְגַשְׁמוּ אוֹמֵר אַתָּה וְהַיְהוּדִים חֹשְׁבִים לְמְרֹד עַל־כֵּן אַתָּה
בֹנֶה אֶת־הַחוֹמָה וְאַתָּה הוֹלֵךְ לִהְיוֹת לָהֶם לְמֶלֶךְ כַּדְּבָרִים
ז הָאֵלֶּה׃ וְגַם נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ לְקָרְאֹ עָלֶיךָ בִּירוּשָׁלַ‍ִם לֵאמֹר
גַּם־עַתָּה יִשָּׁמַע לַמֶּלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַתָּה בֹּאָה
ח וְנִוָּעֲצָה יָחַד׃ וָאֶשְׁלַח אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נֶהְיוּ כַּדְּבָרִים
ט הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה אֹמֵר מִלִּבְּךָ בְּדֵאֹתָה׃ כִּי כֻלָּם מְיָרְאִים
אֹתָנוּ לֵאמֹר יָרְפוּ יְדֵיהֶם מִן־הַמְּלָאכָה וְלֹא תֵעָשֶׂה וְעַתָּה
י חַזֵּק אֶת־יָדָי׃ וַאֲנִי בָּא אֶל־בֵּית שְׁמַעְיָה בֶן־דְּלָיָה בֶן־
מְהֵיטַבְאֵל וְהוּא עָצוּר וַיֹּאמֶר נִוָּעֲדָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים
בְּתוֹךְ הַהֵיכָל וְנִסְגְּרוּ דַלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָאִים הֵם
יא לַהֲרָגֶךָ וּבַלַּיְלָה הֵם בָּאִים לַהֲרָגֶךָ׃ וָאֹמַר הָאִישׁ כָּמוֹנִי
יב יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל־הַהֵיכָל וְחָיָה לֹא אָבוֹא׃
וְהִנֵּה הֲבַנְתִּי וְהִנֵּה לֹא־אֱלֹהִים שְׁלָחוֹ כִּי נְבוּאָה דִבֶּר
עָלַי וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלַּט שְׂכָרוֹהוּ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר־יִירָא וְעָשָׂה
יג כֵּן וְחָטָא וְלִמְעַן יִהְיֶה לָהֶם לְדִבָּה לְמַעַן חָרְפֵנִי׃ זָכְרָה
אֱלֹהַי לְטוֹבִיָּה וְלִסַנְבַלַּט כְּמַעֲשֵׂיהֶם אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה
יד הַנְּבִיאָה וְיֶתֶר הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מְיָרְאִים אֹתִי׃
טו וְהַחוֹמָה נִשְׁלְמָה בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל בַּחֲמִשִּׁים
טז וּשְׁתֵּי מֵאוֹת יוֹם׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְאוּ כָּל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵינוּ וַיִּפְּלוּ נְפֹלֹת בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ
יז כִּי מֵאֱלֹהֵינוּ נֶעֶשְׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת׃ גַּם בַּיָּמִים הָהֵם
רַבּוֹת אִגְּרוֹת הָיוּ מִיהוּדָה אֶל־טוֹבִיָּה וְשֶׁל־טוֹבִיָּה בָּאוֹת
יח אֲלֵיהֶם׃ כִּי־רַבִּים בִּיהוּדָה שְׁבוּעַת לוֹ כִּי חֹתַן שְׁכַנְיָה בֶן־
אָרַח וִיהוֹחָנָן בְּנוֹ לָקַח אֶת־בַּת מְשֻׁלָּם בֶּן־בֶּרֶכְיָה
יט לְאִשָּׁה׃ וְגַם אֶת־טוֹבִיָּה הַטּוֹבִים לְפָנַי יְדַבְּרוּ וְדִבְרֵי
כ אֵלֶּה אֲשִׁיבִים אֵלָיו׃ וְטוֹבִיָּה שָׁלַח סְפָרִים לְהַבְהִילֵנִ

אֶת־בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ לְאִשָּׁה׃ 7 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃ 8 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃ 9 וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרָחַצְתָּ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃ 12 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ בָּאתָ לָּמָּה לֹא יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ 13 וַיִּקְרָא דָוִד לְפָנָיו וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃ 14 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה׃ 15 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ 16 וַיְהִי בְּשׁוּר יוֹאָב עַל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי חַיִל שָׁם׃ 17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ 19 וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 20 וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר אֵלֶיךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃ 21 מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ 22 וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְדָוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנְּהִי עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר׃ 24 וַיֹּרוּ הַיֹּרִים אֶל־עֲבָדֶיךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ 25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה תֹאמַר אֶל־יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כָזֹה וְכָזֶה תֹּאכַל הַחֶרֶב הַחֲזֵק מִלְחַמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהָרְסָהּ וְאַתָּה חַזְּקֵהוּ׃ 26 וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעְלָהּ׃ 27 וַתַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיַּאַסְפָהּ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן וַיְהִי הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פרק יב׃

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 לָעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָאשׁ אֵין כִּי אִם־כִּבְשַׂת אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹּאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 וַיָּבֹא הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל מִקַּחַת צֹאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא אֵלָיו וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃ 5 וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת׃ 6 וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמָל׃ 7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ אַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃ 8 וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאִם־מְעָט וְאוֹסִפָה לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ 9 מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ 10 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר הֶחָרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בְזִתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ 11 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 12 כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ 14 אֲבָל כִּי נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת יָמוּת׃ 15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶא׃ 16 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וְשָׁכַב אָרְצָה׃ 17 וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־אָכַל אִתָּם לָחֶם׃ 18 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־אָמְרוּ הִנֵּה בְעוֹדוֹ הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר אֵלָיו רַע וְעָשָׂה׃ 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי־מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הַמֵּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לֶחֶם לְפָנָיו וַיֹּאכַל׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בָּכָה עַל־הַיֶּלֶד בְּחַיּוֹתוֹ צַמְתָּ וַתֶּבְךְּ וְעַל־הַיֶּלֶד בְּמֹתוֹ קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃ 22 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יָחְנֵנִי יְהוָה וְחָיָה הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לְהָשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃ 24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֶת־בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אָהֵב אֹתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה׃ 26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־עִיר הַמָּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי עַל־רַבָּה גַּם לָקַחְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה אֱסֹף שְׁאָר הָעָם וְחָנֵה עַל־הָעִיר וְלָכָד אֹתָהּ פֶּן־אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 30 וַיָּסַר אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיְהִי מִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבְמַגֵּרוֹת הַבַּרְזֶל וּבְמַגְזְרוֹת הַבַּרְזֶל וְהַעֲבִירָם בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

פרק יג׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אֲחוֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן בֶּן־דָּוִד׃ 2 וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן עַד־הֵחָלָה עַל־תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה הִוא וַיִּפָּלֵא בְעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה׃ 3 וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יְהוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וְיְהוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה כָּךְ דַּל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הֲלוֹא תַּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶת־תָּמָר אֲחוֹת אַבְשָׁלוֹם אָחִי אֲנִי אֹהֵב׃ 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שְׁכַב עַל־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחָל וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בֹּא נָא וּתְאָכֵל תָּמָר אֲחוֹתִי וְתַבְרֵנִי וְעָשְׂתָה אֶת־הַבְּרוֹת לְעֵינַי לִרְאוֹת וְאֹכַל מִיָּדָהּ׃ 6 וַיִּשְׁכַּב אַמְנוֹן וַיִּתְחָל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תָּבוֹא נָא תָמָר אֲחוֹתִי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתֵּי לְבִבוֹת וְאֹכַל מִיָּדָהּ׃ 7 וַתִּשְׁלַח דָּוִד הַבַּיְתָה אֶל־תָּמָר לֵאמֹר לְכִי־נָא בֵּית אַמְנוֹן אָחִיךְ וַעֲשִׂי־לוֹ דָּבָר׃ 8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר בֵּית אַמְנוֹן אָחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־הַבָּצֵק וַתָּלָשׁ וַתְּלַבֵּב לְעֵינָיו וַתְּבַשֵּׁל אֶת־הַלְּבִבוֹת׃ 9 וַתִּקַּח אֶת־הַמַּחֲבַת וַתַּצֵק לְפָנָיו וַיְמָאֵן לֶאֱכוֹל וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וַיֵּצְאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָיו׃ 10 וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־תָּמָר הָבִיאִי הַבְּרוֹת אֶל־הַחֶדֶר וְאֹכַל מִיָּדֵךְ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת־הַלְּבִבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וַתָּבֵא לְאַמְנוֹן אָחִיהָ הַחָדֶר׃ 11 וַתַּגֶּשׁ־לוֹ לֶאֱכוֹל וַיֹּאחֶז בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּאִי שִׁכְבִי עִמִּי אֲחוֹתִי׃ 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אָחִי אַל־תְּעַנֵּנִי כִּי לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אַל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 13 וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ אֶת־חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַד הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֶּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָּ׃ 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיִּתְחַזַּק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃ 15 וַיִּשְׂנָא אֹתָהּ אַמְנוֹן שִׂנְאָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָהּ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אֲהֵבָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן קוּמִי לֵכִי׃ 16 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל כִּי־רָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי לְגָרְשֵׁנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ אֵלֶיהָ׃ 17 וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרוֹ הַמְשָׁרֵת אֹתוֹ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחוּ־נָא אֶת־זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וּבְרַח הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ 18 וְעָלֶיהָ כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁנָה בְּנוֹת הַבְּתוּלִים הַמְעִילִים עַל־כַּפֹּתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵהוּ נַעֲרוֹ הַחוּצָה וּבָרַח הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ 19 וַתִּקַּח תָּמָר אֵפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וְאֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃ 20 וַיֹּאמֶר לָהּ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ הֲהָיָה אַמְנוֹן אָחִיךְ עִמָּךְ וְעַתָּה אֲחֹתִי הַחֲרִישִׁי אָחִיךְ הוּא אַל־תָּשִׁית לִבֵּךְ אֶל־הַדָּבָר הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ׃ 21 וַיִּשְׁמַע דָּוִד אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃ 22 וְלֹא־דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם עִם־אַמְנוֹן לְרָע וְעַד־טוֹב כִּי שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת־אַמְנוֹן עַל אֹדוֹת אֲשֶׁר עִנָּה אֶת־תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ 23 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִי גֹזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עַל־אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 24 וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גֹזְזִים לְעַבְדֶּךָ יֵלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו עִם־עַבְדֶּךָ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא בְנִי נָא לֹא־נֵלֵךְ כֻּלָּנוּ וְלֹא נַכְבִּד אֹתָךְ וַיִּפְצַר־בּוֹ וְלֹא־אָבָה וַיְבָרְכֵהוּ׃ 26 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְאִם־לֹא יֵלֵךְ נָא אַמְנוֹן אָחִי עִמָּנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלֵךְ עִמָּךְ׃ 27 וַיִּפְצַר־בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיְשַׁלַּח אֶת־אַמְנוֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עִמּוֹ׃ 28 וַיְצַו אַבְשָׁלוֹם אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כְּטוֹב לֵב אַמְנוֹן בְּיַיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הַכּוּ אֶת־אַמְנוֹן וְהֲמִתֻּהוּ אַל־תִּירָאוּ הֲלוֹא אָנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חִזְקוּ וִהְיוּ לִבְנֵי חָיִל׃ 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקוּמוּ כָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ׃ 30 וְהָיָה הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמוּעָה בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ 31 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרוּעֵי בְגָדִים׃ 32 וַיַּעַן יְהוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וַיֹּאמֶר אַל־יֹאמַר אֲדֹנִי הַמְנַעֲרִים כִּי־הָרְגוּ אֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי עַל־פִּי אַבְשָׁלוֹם שָׂמָה זֹּאת מִיּוֹם עַנּוֹתוֹ אֶת־תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ 33 וְעַתָּה אַל־יָשֶׂם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת׃ 34 וַיָּנָס אַבְשָׁלוֹם וַיָּרֶם הַנַּעַר הַשֹּׁמֵר אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עָם־רָב מִדֶּרֶךְ חֹרֹנַיִם מֵאַחֲרָיו מִצַּד הָהָר׃ 35 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה׃ 36 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו בָּכוּ בְכִי גָדוֹל מְאֹד׃ 37 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמַי בֶּן־עַמִּיהוּד מֶלֶךְ גְּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים׃ 38 וַיִּבְרַח אַבְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 39 וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי נֹחַם עַל־אַמְנוֹן כִּי מֵת׃

פרק יד׃

1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה כִּי אֶל־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוֹעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבָּלִי־נָא וְלִבְשִׁי־נָא בִגְדֵי אֵבֶל וְאַל־תָּסוּכִי שֶׁמֶן וְהָיִית כְּאִשָּׁה יָמִים רַבִּים מִתְאַבֶּלֶת עַל־מֵת׃ 3 וּבָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיהָ׃ 4 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ נָפְלָה עַל־אַפֶּיהָ אַרְצָה וַתִּשְׁתָּחוּ וַתֹּאמֶר הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אָמְנָה אִשָּׁה אַלְמָנָה אָנֹכִי וַיָּמָת אִישִׁי׃ 6 וְלִשְׁפָחָתְךָ שְׁנֵי בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּךְ הָאֶחָד אֶת־הָאָחִיו וַיְמִתֵהוּ׃ 7 וְהִנֵּה קָמָה כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ תְּנִי אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־אָחִיו וְנָמִתָהוּ בְּנֶפֶשׁ אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת־גַּחֲלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי־שִׂים לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה עָלַיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ הָבֵא אֵלָיו וְלֹא־יוֹסִף עוֹד לְנָגְעָה בָּךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר יִזְכָּר־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵרְבּוֹת גֹּאֵל הַדָּם לְהַשְׁחִית וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי וְאִם־יִשָּׁמֵד מִבְּנִי אַרְצָה לֹא־יִפֹּל שְׂעַר מִבְּנֵךְ אָרְצָה׃ 12 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֶּר־נָא שִׁפְחָתְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דַּבֵּרִי׃ 13 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה לָמָּה חָשַׁבְתָּ כָזֹאת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדַּבֶּר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה כְּאַשְׁמָה בְּדַבֶּר הַמֶּלֶךְ הַזֶּה לְהָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדָּחוֹ׃ 14 כִּי מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ וְחָשַׁב מַחְשָׁבוֹת לְבִלְתִּי־יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃ 15 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה כִּי יְרָאוּנִי הָעָם וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתֶךָ אֲדַבְּרָה־נָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אוּלַי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ׃ 16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִידֵנִי וְאֶת־בְּנִי יַחַד מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים׃ 17 וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ יְהִי־נָא לְמְנוּחַת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כְמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים כֵּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב וְהָרָע וַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ׃ 18 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַל־נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁאֵל אֵלַיִךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְדַבֶּר־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲיַד יוֹאָב אִתָּךְ בְּכָל־זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חַי־נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־אִישׁ לְהַטּוֹת וּלְהַשְׂמִיל מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי עַבְדְּךָ יוֹאָב הוּא צִוָּנִי וְהוּא שָׂם בְּפִי שִׁפְחָתֶךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 20 לְסֹבֵב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר עָשָׂה עַבְדְּךָ יוֹאָב אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֵ

2 כה ה֣וֹד֮ מִבְצָ֣ר׀ הַמְשׂ֣וֹם[1] לְגַ֣ל עִ֔יר
בְּצ֥וּר מְעוֹנָ֖ה אַרְמ֣וֹן זָרִ֑ים
3 לְעוֹלָ֖ם לֹ֥א יִבָּנֶֽה׃ עַ֚ל־כֵּ֣ן יְכַבְּדֽוּךָ֔ עַ֖ם קִרְיַ֣ת עָרִיצִ֑ים
4 עִ֥יר גּוֹיִ֖ם אֲשֶׁ֥ר יָגֽוֹרוּ׃ כִּֽי־הָיִ֥יתָ מָע֖וֹז לָדָ֑ל
מָע֥וֹז לָאֶבְי֖וֹן בְּצָרָת֔וֹ מַחְס֥וֹת מִזֶּ֖רֶם צֵ֣ל מֵח֑וֶם
כִּֽי־ר֥וּחַ עָרִיצִ֖ים כְּזֶ֥רֶם קִ֖יר׃ 2 תַּעֲנ֣וּג זָרִ֔ים כְּח֥וֹם בְּצָי֖וֹן
5 זְמִיר֥וֹת עָרִיצִ֖ים תַּשְׁפִּֽיל׃ בְּצֵ֣ל עָ֔ב בְּחֹ֥ם יָדָ֖ם תַּכְנִ֑יעַ
6 וְהָיָ֨ה בַזֹּ֤את יַעֲשֶׂה־יְהוָה֙ צְבָא֣וֹת לְכָל־הָעַמִּ֣ים׀ עַל־הָהָ֣ר הַזֶּ֗ה
מִשְׁתֵּ֤ה שְׁמָנִים֙ מִשְׁתֵּ֣ה שְׁמָרִ֔ים שְׁמָנִ֥ים מְמֻ֖חָיִם שְׁמָרִ֥ים מְזֻקָּקִֽים׃
7 וּבִלַּ֣ע בָּהָ֗ר אֶת־הַפְּנֵ֙ה֙ הַפָּנ֣וּהַ֔ עַל־כָּל־הָעַמִּ֑ים
8 וְהַמַּסֵּכָ֖ה הַמְסֻכָּ֥ה עַל־כָּל־הַגּוֹיִֽם׃ בִּלַּ֤ע הַמָּ֙וֶת֙ לָנֶ֔צַח
וּמָחָ֧ה אֲדֹנָ֛י יְהוִ֖ה דִּמְעָ֣ה מֵעַ֣ל כָּל־פָּנִ֑ים
וְחֶרְפַּ֥ת עַמּ֖וֹ יָסִ֥יר מֵעַ֛ל כָּל־הָאָ֖רֶץ
9 כִּֽי־יְהוָ֖ה דִּבֵּֽר׃ וְאָמַר֮ בַּיּוֹם֒ הַה֗וּא
הִנֵּ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ זֶ֣ה קִוִּ֣ינוּ לוֹ֔ וְיוֹשִׁיעֵ֑נוּ
זֶ֣ה יְהוָ֔ה קִוִּ֥ינוּ לוֹ֖ נָגִ֥ילָה וְנִשְׂמְחָ֖ה בִּישׁוּעָתֽוֹ׃
10 כִּ֣י תָנ֤וּחַ יַד־יְהוָה֙ בָּהָ֣ר הַזֶּ֔ה וְנָדוֹשׁ מוֹאָ֖ב תַּחְתָּ֑יו
כִּדְר֥וֹס מַתְבֵּ֖ן בְּמֵ֥י מַדְמֵנָֽה׃ 3 וּפָרַ֤שׂ יָדָיו֙ בְּקִרְבּ֔וֹ
כַּאֲשֶׁ֥ר יִפְרֹ֖שׂ הַשֹּׂחֶ֣ה לִשְׂחֽוֹת׃ וְהִשְׁפִּ֤יל גַּאֲוָתוֹ֙ עִם־תְּמֻר֣וֹת יָדָ֔יו
11 וְשַׁ֥ח מִשְׁגַּ֖ב חוֹמַ֣ת מִבְצָרְךָ֑ הִשְׁפִּ֣יל הִגִּ֔יעַ לָאָ֖רֶץ עַד־עָפָֽר׃
12 וְנָתַ֥ץ לָאָ֛רֶץ עַד־עָפָֽר׃ וְנָתַ֣ץ חוֹמַת֩ מִבְצַ֨ר מִשְׂגַּבְךָ֜ הִשְׁפִּ֣יל הִגִּ֗יעַ
וְהוֹרִ֤יד לָאָ֙רֶץ֙ עַד־עָפָֽר׃ 4 וְהָיָ֣ה בַיּ֣וֹם הַה֔וּא
13 יוּשַׁ֥ר הַשִּׁ֛יר הַזֹּ֖את בְּאֶ֣רֶץ יְהוּדָ֑ה
עִ֣יר עֹ֔ז לָ֥נוּ יְשׁוּעָ֖ה חוֹמָ֥ה וָחֵ֖ל תָּשִׁ֥ית בָּֽהּ׃
פִּתְח֣וּ שְׁעָרִ֔ים וְיָבֹ֥א גּ֖וֹי צַדִּ֑יק שֹׁמֵ֥ר אֲמָנִֽים׃
14 יֵ֣צֶר סָמ֤וּךְ נָצַ֙רְתָּ֙ שָׁל֣וֹם שָׁל֔וֹם כִּ֥י בְךָ֖ בָּטָֽח׃
בִּטְח֥וּ בַֽיהוָ֖ה עֲדֵי־עַ֑ד כִּ֥י בְיָ֛הּ יְהוִ֥ה צ֖וּר עוֹלָמִֽים׃
15 וַיַּשְׁפֵּ֣ל יוֹשְׁבֵ֣י מָר֔וֹם קִרְיָ֥ה נִשְׂגָּבָ֖ה יַשְׁפִּילֶ֑נָּה
יַשְׁפִּילָ֥הּ עַד־אֶ֖רֶץ יַגִּיעֶ֥נָּה עַד־עָפָֽר׃ 5 תִּדְרְכֶ֣נָּה רָ֔גֶל
רַגְלֵ֥י עָנִ֖י פַּעֲמ֥וֹת דַּלִּֽים׃ 6 אֹ֣רַח לְצַדִּ֔יק מֵישָׁרִ֑ים
16 אַ֣ף אֹ֤רַח מִשְׁפָּטֶ֙יךָ֙ יְהוָ֔ה קִוִּ֥ינוּךָ֖ לָ֣ךְ לְשֵׁ֣ם וּלְזִכְרְךָ֔ תַּאֲוַ֥ת נָֽפֶשׁ׃
17 כַּאֲשֶׁ֨ר הָרָה֙ תַּקְרִ֣יב לָלֶ֔דֶת תָּחִ֥יל תִּזְעַ֖ק בְּחֶבְלֶ֑יהָ
כֵּ֣ן הָיִ֔ינוּ מִפָּנֶ֖יךָ יְהוָֽה׃ 7 נָשִׁ֣ים הָרִ֔ינוּ חַלְנ֖וּ כְּמוֹ־רֽוּחַ
יְשׁוּע֥וֹת לֹא־עָשִׂ֖ינוּ אֶ֣רֶץ לֹא־נָפְל֑וּ יֹשְׁבֵ֖י תֵּבֵֽל׃
18 תִּֽהְיֶ֣ינָה מֵתֶ֔יךָ נְבֵלָתִ֖י יְקוּמ֑וּן הָקִ֣יצוּ וְרַנְּנ֔וּ שֹׁכְנֵ֥י עָפָ֖ר
כִּֽי־טַ֤ל אוֹרֹת֙ טַלֶּ֔ךָ וְאֶ֥רֶץ רְפָאִ֖ים תַּפִּֽיל׃ 8 אַ֣ף אֹ֤רַח מִשְׁפָּטֶ֙יךָ֙ יְהוָ֔ה קִוִּ֥ינוּךָ֖ לָ֣ךְ לְשֵׁ֣ם וּלְזִכְרְךָ֔ תַּאֲוַ֥ת נָֽפֶשׁ׃
19 תֵּבֵ֣ל רְפָאִ֔ים תַּפִּ֖יל לָאָֽרֶץ׃ לֵ֣ךְ עַמִּ֗י בֹּ֤א בַֽחֲדָרֶ֙יךָ֙ וְסְגֹ֣ר דַּלְתְּךָ֔ בַּעֲדֶ֑ךָ
עָלֵ֣ךְ כְּמ֔וֹךָ הַסְתֵּ֥ר כְּרֶ֖גַע עַד־יַעֲבָ֥ר זָֽעַם׃ 9 כִּ֣י הִנֵּ֤ה יְהוָה֙ יֹצֵ֣א מִמְּקוֹמ֔וֹ
וּפָקַ֤ד עֲוֹן־יוֹשֵׁב֙ הָאָ֔רֶץ עָלָ֖יו וְגִלְּתָ֣ה הָאָ֑רֶץ אֶת־דָּמֶ֔יהָ
וְלֹא־תְכַסֶּ֥ה עוֹד֙ עַל־הֲרוּגֶ֔יהָ׃ 20 בֹּ֣א עַמִּ֔י בֹּ֖א בַּחֲדָרֶ֑יךָ וְסְגֹ֣ר דַּלְתְּךָ֔ בַּעֲדֶ֑ךָ

---

[1] מ: מִשְׂוֹם. [2] מ: מְסֻכַּת. [3] מ: חֹבְלֵי.

(2) בר. 5: 1. מש. 80: 8. תה. 2: 21.
(3) מש. 121: 4. 5.
(4) ש. שה. 23: 6. בר. 9: 18.
(5) בר. 25: 4. שה. 22: 21.
(6) בר. 37: 31. שה. 14: 5. 6.
(7) בר. 3: 24. שה. 6: 1.
(8) שה. 23: 6. מש. 6: 1. ז. 10: 24. 30: 11. 46: 28.
ו. מש. 10: 13. מש. 78: 38.
(10) בר. 17: 2. 32: 14.
(11) דב. 32: 18. 28. בר. 1: 3. ז. 8: 7. בר. 43: 1. 7. 44: 2. 21. 24.
(13) בר. 2: 11. שה 24: 31.

חכמ. 11: 15.

(1) בר. 28: 3. 4.
(2) בר. 30: 30. שמ. 13: 11.
(3) בר. 28: 1.
(4) בר. 28: 1.
(7) שופ. 20: 1. יש. 11: 4.
בר. 56: 10. 12.
(9) ז. 6: 10.
(11) ו. מש. 14: 21.
(15) חבק. 2: 4.
(16) חב. 49: 24. מש. 118: 22. מש 21: 42. קה. 4: 11.
מש. 9: 33. 10: 11. ז. 2: 20. ו. קה. 2: 8-6.
(17) בר. 28: 15.

21 ולמשפחת בית האבות לשבטי בני יששכר.* לפקודיהם
שלשה וששים אלף וארבע מאות: ולבני זבולן לפקודיהם
שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: לבני יוסף לבני מנשה
22 לפקודיהם.* שנים וששים אלף ומאתים: לבני אפרים לפקודיהם
ארבעים אלף וחמש מאות: לבני בנימן לפקודיהם חמשה
23 ושלשים אלף וארבע מאות: לבני דן לפקודיהם שנים
24 וששים אלף ושבע מאות: לבני אשר לפקודיהם[1] חמשים
25 ושלשה אלף וארבע מאות:* לבני נפתלי לפקודיהם חמשה
וחמשים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני יעקב
26 הששים ושש נפש: ובני יוסף אשר הולד לו בארץ
27 מצרים שנים נפשות: כל הנפש לבית יעקב הבאה
מצרימה היו שבעים:* ויוסף הוריד את אביו ואת
28 אחיו ויאמר אליהם אעלה לקראת פני ישראל אבי
29 גשנה:* ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
עוד.

פרק מו.

1 ויסע ישראל[2] וכל אשר לו ויבא באר שבע ויזבח
2 זבחים לאלהי אביו יצחק:* ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני:
3 ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה
כי לגוי גדול אשים אותך שם:* אנכי ארד אתך מצרימה
4 ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך:* ויקם
יעקב משבע באר שבע ויסעו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
5 לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני
6 בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה:* ויקחו בני ישראל את מקנהם ואת רכושם
אשר רכשו בארץ כנען ויבאו יעקב וכל זרעו אתו:
7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא
8 אתו מצרימה:* ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא
9 וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
10 וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי:
ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער ואונן
11 בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול:* ובני יששכר
תולע ופוה יוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואילון
12 ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם
ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלשה:
13 ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון: ובני יוסף מנשה
ואפרים: ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן
אחי ואחירד ומפים וחופים: ובני בלע ארד ונעמן:
14 ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
15 ושלם: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם
ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלשה:
16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ער ואודי ארואלי:
ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם
ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן
לבן לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה
17 נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן:[5] ויולד ליוסף
18 בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
און את מנשה ואת אפרים: ובני בנימן בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ואחירד ומפים וחופים
19 וארד: אלה בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: ויולד
לאפרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
20 את מנשה ואת אפרים:* ובני מנשה אשר ילדה לו
פלגש ארמית יליד גלעד בן מכיר בן מנשה: ובני
21 אפרים שותלח ובכר ותחן: ובני שותלח עדי ובני
22 עדי עזר ואלעד: ובני אפרים שותלח ובכר ותחן:*
אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה
23 עשר: ובני דן חשים:* ובני נפתלי יחצאל וגוני

---

[1] ם: לבני בניה שמנה וחמשים. [2] ומת: ויסע ויזבח.
[3] ם: בני יוסף שמונה.

(21) ד. ומת. 5: 20. ו. וחנ. 14: 11. ומת. 10: 10. 12. ד. ומת. 5: 25. ו. וחנ. 14: 16. יומ. 3: 33.
(22) נת. 10: 22. 23. וח. 9: 27.
(29) ומת. 92: 5. ו. 32: 19. 43: 15. 16. ד. ומת. 5: 9.
(4) נת. 8: 19.
(5) נת. 25: 5. ומת. 21: 18.
נת. 17: 13. 30: 13.
(6) נת. 28: 2. 30: 30.
(7) נת. 37: 36. ומת. 20: 8.
(8) ומת. 73: 20.
(9) נת. 28: 7. 8. 51: 21.
(10) ש. 11: 8. ומת. 69: 23.
נת. 6: 10. 3: 2. ו. 26: 8. ו. ומת. 9: 9.

[4] ם: ובני בלהה השפחה. [5] ם: ליוסף בארץ מצרים.

(11) נת. 8: 16. וח. 12: 4.
9. ולוא. 5: 1-5. 9. 6: 1.
(13) שו. 33: 31. ומת. 15: 8. 9. ומנ. 7: 6. 7. ומת. 2: 22.
(14) ומת. 1: 5. ו. 49: 7.
ומת. 8. ו. ומת. 1: 19.
(15) נת. 30: 1. ומ. 94: 7.
(16) נת. 45: 9. ש. 9: 20.
(17) נת. 32: 15.
(18) נת. 35: 5.
(19) נת. 61: 1. ומת. 2: 5.
(20) נת. 28: 14. 22. ומת. 2: 1.
(21) ומת. 5: 10. 12. ומנ. 28: 21.
(22) ומת. 24: 3.
(23) נת. 19: 25. 45: 11. 60: 21. ו. 2: 10.

וַיִּשְׁלַח֙ יִצְחָ֔ק אֶת־יַעֲקֹ֖ב וַיֵּלֶךְ֙ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֔ם אֶל־לָבָ֥ן בֶּן־בְּתוּאֵ֖ל הָאֲרַמִּ֑י אֲחִ֥י רִבְקָ֖ה אֵ֥ם יַעֲקֹ֖ב וְעֵשָֽׂו׃ 24 וְאֵ֣לֶּה תּוֹלְדֹ֔ת יִשְׁמָעֵ֖אל בֶּן־אַבְרָהָ֑ם אֲשֶׁ֣ר יָלְדָ֔ה הָגָ֥ר הַמִּצְרִ֖ית שִׁפְחַ֥ת שָׂרָ֖ה לְאַבְרָהָֽם׃

ב. פרקא׃ כ.

1 וְאֵ֣לֶּה תּוֹלְדֹ֔ת יִצְחָ֖ק בֶּן־אַבְרָהָ֑ם אַבְרָהָ֖ם הוֹלִ֥יד אֶת־יִצְחָֽק׃ 2 וְיִצְחָ֗ק בֶּן־אַרְבָּעִ֤ים שָׁנָה֙ בְּקַחְתּ֣וֹ אֶת־רִבְקָ֔ה בַּת־בְּתוּאֵ֥ל הָאֲרַמִּ֖י מִפַּדַּ֣ן אֲרָ֑ם אֲחוֹת֙ לָבָ֣ן הָאֲרַמִּ֔י לוֹ־לְאִשָּֽׁה׃ 3 וַיֶּעְתַּ֥ר יִצְחָ֖ק לַיהוָ֑ה לְנֹ֣כַח אִשְׁתּ֔וֹ כִּ֥י עֲקָרָ֖ה הִ֑וא וַיֵּעָ֤תֶר לוֹ֙ יְהוָ֔ה וַתַּ֖הַר רִבְקָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃ 4 וַיִּתְרֹֽצֲצ֣וּ הַבָּנִ֔ים בְּקִרְבָּ֑הּ וַתֹּ֣אמֶר אִם־כֵּ֗ן לָמָּ֥ה זֶּ֛ה אָנֹ֖כִי וַתֵּ֥לֶךְ לִדְרֹ֖שׁ אֶת־יְהוָֽה׃ 5 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ לָ֔הּ שְׁנֵ֥י גוֹיִ֖ם בְּבִטְנֵ֑ךְ וּשְׁנֵ֣י לְאֻמִּ֔ים מִמֵּעַ֖יִךְ יִפָּרֵ֑דוּ וּלְאֹם֙ מִלְאֹ֣ם יֶאֱמָ֔ץ וְרַ֖ב יַעֲבֹ֥ד צָעִֽיר׃

6 וַיִּמָּל֖אוּ יָמֶ֣יהָ לָלֶ֑דֶת וְהִנֵּ֥ה תוֹמִ֖ם בְּבִטְנָֽהּ׃ 7 וַיֵּצֵ֤א הָרִאשׁוֹנִי֙ אַדְמוֹנִ֔י כֻּלּ֖וֹ כְּאַדֶּ֣רֶת שֵׂעָ֑ר וַיִּקְרְא֥וּ שְׁמ֖וֹ עֵשָֽׂו׃ 8 וְאַחֲרֵי־כֵ֗ן יָצָ֤א אָחִיו֙ וְיָד֣וֹ אֹחֶ֣זֶת בַּעֲקֵ֣ב עֵשָׂ֔ו וַיִּקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ יַעֲקֹ֑ב וְיִצְחָק֙ בֶּן־שִׁשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה בְּלֶ֥דֶת אוֹתָֽם׃

9 וַיִּגְדְּל֣וּ הַנְּעָרִ֔ים וַיְהִ֣י עֵשָׂ֗ו אִ֤ישׁ יֹדֵעַ֙ צַ֔יִד אִ֥ישׁ שָׂדֶ֖ה וְיַעֲקֹ֕ב אִ֥ישׁ תָּ֖ם יֹשֵׁ֥ב אֹהָלִֽים׃ 10 וַיֶּאֱהַ֥ב יִצְחָ֛ק אֶת־עֵשָׂ֖ו כִּי־צַ֣יִד בְּפִי֑ו וְרִבְקָ֖ה אֹהֶ֥בֶת אֶת־יַעֲקֹֽב׃ 11 וַיָּ֥זֶד יַעֲקֹ֖ב נָזִ֑יד וַיָּבֹ֥א עֵשָׂ֛ו מִן־הַשָּׂדֶ֖ה וְה֥וּא עָיֵֽף׃ 12 וַיֹּ֤אמֶר עֵשָׂו֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב הַלְעִיטֵ֥נִי נָ֖א מִן־הָאָדֹ֣ם הָאָדֹ֣ם הַזֶּ֑ה כִּ֥י עָיֵ֖ף אָנֹ֑כִי עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ אֱדֽוֹם׃ 13 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב מִכְרָ֤ה כַיּוֹם֙ אֶת־בְּכֹרָתְךָ֣ לִֽי׃ 14 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הִנֵּ֥ה אָנֹכִ֖י הוֹלֵ֣ךְ לָמ֑וּת וְלָמָּ֥ה זֶּ֛ה לִ֥י בְכֹרָֽה׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב הִשָּׁ֤בְעָה לִּי֙ כַּיּ֔וֹם וַיִּשָּׁבַ֥ע לוֹ֖ וַיִּמְכֹּ֥ר אֶת־בְּכֹרָת֖וֹ לְיַעֲקֹֽב׃ 16 וְיַעֲקֹ֗ב נָתַן֙ לְעֵשָׂ֔ו לֶ֖חֶם וּנְזִ֣יד עֲדָשִׁ֑ים וַיֹּ֣אכַל וַיֵּ֔שְׁתְּ וַיָּ֖קָם וַיֵּלַ֑ךְ וַיִּבֶז֙ עֵשָׂ֔ו אֶת־הַבְּכֹרָֽה׃

17 וַיְהִ֣י רָעָ֔ב בָּאָ֖רֶץ מִלְּבַד֙ הָרָעָ֣ב הָרִאשׁ֔וֹן אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֑ם וַיֵּ֨לֶךְ֙ יִצְחָ֣ק אֶל־אֲבִימֶ֥לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֖ים גְּרָֽרָה׃ 18 וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה וַיֹּ֑אמֶר אַל־תֵּ֣רֶד מִצְרַ֔יְמָה שְׁכֹ֥ן בָּאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֥ר אֹמַ֖ר אֵלֶֽיךָ׃ 19 גּ֚וּר בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את וְאֶֽהְיֶ֥ה עִמְּךָ֖ וַאֲבָרְכֶ֑ךָּ כִּֽי־לְךָ֣ וּלְזַרְעֲךָ֗ אֶתֵּן֙ אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֔ל וַהֲקִמֹתִ֗י אֶת־הַשְּׁבֻעָ֛ה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥עְתִּי לְאַבְרָהָ֖ם אָבִֽיךָ׃ 20 וְהִרְבֵּיתִ֤י אֶת־זַרְעֲךָ֙ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמָ֔יִם וְנָתַתִּ֣י לְזַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֑ל וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֥י הָאָֽרֶץ׃ 21 עֵ֕קֶב אֲשֶׁר־שָׁמַ֥ע אַבְרָהָ֖ם בְּקֹלִ֑י וַיִּשְׁמֹ֣ר מִשְׁמַרְתִּ֗י מִצְוֹתַ֛י חֻקּוֹתַ֥י וְתוֹרֹתָֽי׃

22 וַיֵּ֥שֶׁב יִצְחָ֖ק בִּגְרָֽר׃ 23 וַיִּשְׁאֲל֤וּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם֙ לְאִשְׁתּ֔וֹ וַתֹּ֖אמֶר אֲחֹ֣תִי הִ֑וא כִּֽי־יָרֵ֞א לֵאמֹ֣ר אִשְׁתִּ֗י פֶּן־יַהַרְגֻנִי֙ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם֙ עַל־רִבְקָ֔ה כִּֽי־טוֹבַ֥ת מַרְאֶ֖ה הִֽוא׃ 24 וַיְהִ֗י כִּֽי־אָרְכ֤וּ לוֹ֙ שָׁ֔ם הַיָּמִ֔ים וַיַּשְׁקֵ֣ף אֲבִימֶ֣לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֗ים בְּעַד֙ הַֽחַלּ֔וֹן וַיַּרְא֙ וְהִנֵּ֣ה יִצְחָ֔ק מְצַחֵ֖ק אֶת־רִבְקָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃ 25 וַיִּקְרָ֣א אֲבִימֶ֔לֶךְ לְיִצְחָ֖ק וַיֹּ֑אמֶר אַ֚ךְ הִנֵּ֣ה אִשְׁתְּךָ֣ הִ֔וא וְאֵ֥יךְ אָמַ֖רְתָּ אֲחֹ֣תִי הִ֑וא וַיֹּ֨אמֶר֙ אֵלָ֣יו יִצְחָ֔ק כִּ֥י אָמַ֖רְתִּי פֶּן־אָמ֥וּת עָלֶֽיהָ׃ 26 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ מַה־זֹּ֥את עָשִׂ֖יתָ לָ֑נוּ כִּמְעַט֙ שָׁכַ֣ב אַחַ֤ד הָעָם֙ אֶת־אִשְׁתֶּ֔ךָ וְהֵבֵ֥אתָ עָלֵ֖ינוּ אָשָֽׁם׃ 27 וַיְצַ֤ו אֲבִימֶ֙לֶךְ֙ אֶת־כָּל־הָעָ֔ם לֵאמֹ֑ר הַנֹּגֵ֥עַ בָּאִ֛ישׁ הַזֶּ֥ה וּבְאִשְׁתּ֖וֹ מ֥וֹת יוּמָֽת׃ 28 וַיִּזְרַ֤ע יִצְחָק֙ בָּאָ֣רֶץ הַהִ֔וא וַיִּמְצָ֥א בַשָּׁנָ֖ה הַהִ֑וא מֵאָ֣ה שְׁעָרִ֔ים וַיְבָרְכֵ֖הוּ יְהוָֽה׃

---

[1]מ: שְׁכַּבְתָּ בְּנִי עִמּוֹ.

(24) בר. 28: 7.

(1) בר. 29: 15. מד. 29: 19.
(2) בר. 31: 1. מד. 27: 21.
(3) בר. 20: 5. תה. 37: 5. 7.
(4) בר. 19: 11.
(5) תה. 2: 36.
(6) בר. 57: 9. מש. 8: 9. 12. 1. מד. 8: 15.
(7) תה. 37: 7. בר. 30: 15. 4: 7.
(8) שמ. 2: 2.
(9) מד. 32: 20. בר. 1: 4. 30: 1.
(10) תה. 11: 21. חמ. 2: 12. 7: 13. שמ. 2: 6. 11. ז. שב. 22: 13.

[2]מ: מִמְּךָ חָכְמָה וְהַשְׂכֵּל.

(13) שמ. 62: 3. בר. 29: 5.
(14) שמ. 2: 9. תה. 19: 11.
(15) בר. 30: 7. 7: 4. שמ 37: 23.
(17) יחזק. 26: 8. מד. 28: 25. 32: 30. שמ. 23: 10.
(18) שמ. 2: 12. 34: 8. שמ. 16: 20. תה. 17: 7.
(19) בר. 65: 9.
(20) ז. שב. 22: 27. שמ. 127: 2. שמ. 74: 9. חמ. 8: 11.
(21) שמ. 1: 7.
(22) ד. דב. 31: 1. בר. 2: 20. 31: 7. מש. 14: 8.
(23) שמ 6: 33. ז. יהש. 4: 8. 25: 2. 14. 15. 44: 3. 26: 19. 20. בר. 60: 20.
(28) בר. 11: 4. ד. שמ. 2: 8. בר. 8: 8. 37: 29.

וַיְהִי֙ אַחֲרֵ֣י הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְהָאֱלֹהִ֖ים נִסָּ֣ה אֶת־אַבְרָהָ֑ם וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ אַבְרָהָ֔ם וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃ 2 וַיֹּ֗אמֶר קַח־נָ֤א אֶת־בִּנְךָ֙ אֶת־יְחִֽידְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר אָהַ֖בְתָּ אֶת־יִצְחָ֑ק וְלֵ֣ךְ לְךָ֗ אֶל־אֶ֙רֶץ֙ הַמֹּרִיָּ֔ה וְהַעֲלֵ֥הוּ שָׁ֛ם לְעֹלָ֖ה עַל־אַחַ֣ד הֶהָרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר אֹמַ֖ר אֵלֶֽיךָ׃ 3 וַיַּשְׁכֵּ֣ם אַבְרָהָם֮ בַּבֹּ֣קֶר וַיַּחֲבֹשׁ֒ אֶת־חֲמֹר֗וֹ וַיִּקַּח֙ אֶת־שְׁנֵ֣י נְעָרָ֔יו אִתּ֖וֹ וְאֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֑וֹ וַיְבַקַּע֙ עֲצֵ֣י עֹלָ֔ה וַיָּ֣קָם וַיֵּלֶךְ֮ אֶל־הַמָּקוֹם֒ אֲשֶׁ֣ר אָמַר־לוֹ֙ הָאֱלֹהִֽים׃ 4 בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֗י וַיִּשָּׂ֤א אַבְרָהָם֙ אֶת־עֵינָ֔יו וַיַּ֥רְא אֶת־הַמָּקוֹם֙ מֵרָחֹ֔ק 5 וַיֹּ֨אמֶר אַבְרָהָ֜ם אֶל־נְעָרָ֗יו שְׁבוּ־לָכֶ֤ם פֹּה֙ עִם־הַחֲמ֔וֹר וַאֲנִ֥י וַהַנַּ֖עַר נֵלְכָ֣ה עַד־כֹּ֑ה וְנִשְׁתַּחֲוֶ֖ה וְנָשׁ֥וּבָה אֲלֵיכֶֽם׃ 6 וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֗ם אֶת־עֲצֵ֤י הָעֹלָה֙ וַיָּ֣שֶׂם עַל־יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ וַיִּקַּ֤ח בְּיָדוֹ֙ אֶת־הָאֵ֣שׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶ֔לֶת וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃ 7 וַיֹּ֣אמֶר יִצְחָק֮ אֶל־אַבְרָהָם֒ אָבִ֣י וַיֹּ֔אמֶר הִנֵּ֥נִי בְנִ֖י וַיֹּ֑אמֶר הִנֵּ֤ה הָאֵשׁ֙ וְהָעֵצִ֔ים וְאַיֵּ֥ה הַשֶּׂ֖ה לְעֹלָֽה׃ 8 וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָ֗ם אֱלֹהִ֤ים יִרְאֶה־לּוֹ֙ הַשֶּׂ֣ה לְעֹלָ֔ה בְּנִ֖י וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃ 9 וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־הַמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר אָמַר־לוֹ֙ הָאֱלֹהִ֔ים וַיִּבֶן־שָׁ֥ם אַבְרָהָ֛ם אֶת־הַמִּזְבֵּ֖חַ וַיַּֽעֲרֹ֣ךְ אֶת־הָעֵצִ֑ים וַיַּעֲקֹד֙ אֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ וַיָּ֥שֶׂם אֹת֛וֹ עַל־הַמִּזְבֵּ֖חַ מִמַּ֥עַל לָעֵצִֽים׃ 10 וַיִּשְׁלַ֥ח אַבְרָהָ֖ם אֶת־יָדוֹ֑ וַיִּקַּ֥ח אֶת־הַמַּאֲכֶ֖לֶת לִשְׁחֹ֥ט אֶת־בְּנֽוֹ׃ 11 וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֤יו מַלְאַךְ־יְהוָה֙ מִן־הַשָּׁמַ֔יִם וַיֹּ֕אמֶר אַבְרָהָ֥ם אַבְרָהָ֖ם וַיֹּ֥אמֶר הִנֵּֽנִי׃ 12 וַיֹּ֗אמֶר אַל־תִּשְׁלַ֤ח יָדְךָ֙ אֶל־הַנַּ֔עַר וְאַל־תַּ֥עַשׂ לּ֖וֹ מְאוּמָ֑ה כִּ֣י עַתָּ֤ה יָדַ֙עְתִּי֙ כִּֽי־יְרֵ֣א אֱלֹהִ֔ים אַתָּ֔ה וְלֹ֥א חָשַׂ֛כְתָּ אֶת־בִּנְךָ֥ אֶת־יְחִידְךָ֖ מִמֶּֽנִּי׃ 13 וַיִּשָּׂ֨א אַבְרָהָ֜ם אֶת־עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּה־אַ֣יִל אַחַ֔ר נֶאֱחַ֥ז בַּסְּבַ֖ךְ בְּקַרְנָ֑יו וַיֵּ֣לֶךְ אַבְרָהָ֗ם וַיִּקַּח֙ אֶת־הָאַ֔יִל וַיַּעֲלֵ֥הוּ לְעֹלָ֖ה תַּחַ֥ת בְּנֽוֹ׃ 14 וַיִּקְרָ֣א אַבְרָהָ֗ם שֵׁם֙ הַמָּק֣וֹם הַה֔וּא יְהוָ֖ה יִרְאֶ֑ה אֲשֶׁ֤ר יֵאָמֵר֙ הַיּ֔וֹם בְּהַ֥ר יְהוָ֖ה יֵרָאֶֽה׃ 15 וַיִּקְרָ֥א מַלְאַךְ־יְהוָ֛ה אֶל־אַבְרָהָ֖ם שֵׁנִ֑ית מִן־הַשָּׁמָֽיִם׃ 16 וַיֹּ֗אמֶר בִּ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֣י יַ֔עַן אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה וְלֹ֥א חָשַׂ֖כְתָּ אֶת־בִּנְךָ֥ אֶת־יְחִידֶֽךָ׃ 17 כִּֽי־בָרֵ֨ךְ אֲבָרֶכְךָ֜ וְהַרְבָּ֨ה אַרְבֶּ֤ה אֶת־זַרְעֲךָ֙ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמַ֔יִם וְכַח֙וֹל אֲשֶׁ֣ר עַל־שְׂפַ֣ת הַיָּ֔ם וְיִרַ֥שׁ זַרְעֲךָ֖ אֵ֣ת שַׁ֣עַר אֹיְבָֽיו׃ 18 וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֣י הָאָ֑רֶץ עֵ֕קֶב אֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֖עְתָּ בְּקֹלִֽי׃ 19 וַיָּ֣שָׁב אַבְרָהָם֮ אֶל־נְעָרָיו֒ וַיָּקֻ֣מוּ וַיֵּלְכ֤וּ יַחְדָּו֙ אֶל־בְּאֵ֣ר שָׁ֔בַע וַיֵּ֥שֶׁב אַבְרָהָ֖ם בִּבְאֵ֥ר שָֽׁבַע׃

20 וַיְהִ֗י אַחַר֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיֻּגַּ֥ד לְאַבְרָהָ֖ם לֵאמֹ֑ר הִנֵּ֤ה יָלְדָה֙ מִלְכָּ֔ה גַּם־הִ֥וא בָּנִ֖ים לְנָחוֹ֥ר אָחִֽיךָ׃ 21 אֶת־ע֣וּץ בְּכֹר֗וֹ וְאֶת־בּ֤וּז אָחִיו֙ וְאֶת־קְמוּאֵ֣ל אֲבִי־אֲרָֽם׃ 22 וְאֶת־כֶּ֥שֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ֖ וְאֶת־פִּלְדָ֑שׁ וְאֶת־יִדְלָ֖ף וְאֶת־בְּתוּאֵֽל׃ 23 וּבְתוּאֵ֖ל יָלַ֣ד אֶת־רִבְקָ֑ה שְׁמֹנָ֣ה אֵ֔לֶּה יָלְדָ֣ה מִלְכָּ֔ה לְנָח֖וֹר אֲחִ֥י אַבְרָהָֽם׃ 24 וּפִֽילַגְשׁ֣וֹ וּשְׁמָ֔הּ וַתֵּ֖לֶד גַּם־הִ֑וא אֶת־טֶ֥בַח וְאֶת־גַּ֛חַם וְאֶת־תַּ֥חַשׁ וְאֶת־מַעֲכָֽה׃

כג 1 וַתִּהְיֶ֣ה חַיֵּ֣י שָׂרָ֔ה מֵאָ֥ה שָׁנָ֛ה וְעֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וְשֶׁ֣בַע שָׁנִ֑ים שְׁנֵ֖י חַיֵּ֥י שָׂרָֽה׃ 2 וַתָּ֣מָת שָׂרָ֗ה בְּקִרְיַ֤ת אַרְבַּע֙ הִ֣וא חֶבְר֔וֹן בְּאֶ֖רֶץ כְּנָ֑עַן וַיָּבֹ֣א אַבְרָהָ֔ם לִסְפֹּ֥ד לְשָׂרָ֖ה וְלִבְכֹּתָֽהּ׃ 3 וַיָּ֣קָם אַבְרָהָם֮ מֵעַ֣ל פְּנֵ֣י מֵתוֹ֒ וַיְדַבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵי־חֵ֔ת לֵאמֹֽר׃ 4 גֵּ֥ר וְתוֹשָׁ֖ב אָנֹכִ֣י עִמָּכֶ֑ם תְּנ֨וּ־לִ֜י אֲחֻזַּת־קֶ֗בֶר עִמָּכֶם֙ וְאֶקְבְּרָ֣ה מֵתִ֔י מִלְּפָנָֽי׃ 5 וַיַּעֲנ֥וּ בְנֵי־חֵ֖ת אֶת־אַבְרָהָ֥ם לֵאמֹ֖ר לֽוֹ׃ 6 שְׁמָעֵ֣נוּ אֲדֹנִ֔י נְשִׂ֥יא אֱלֹהִ֖ים אַתָּ֣ה בְתוֹכֵ֑נוּ בְּמִבְחַ֤ר קְבָרֵ֙ינוּ֙ קְבֹ֣ר אֶת־מֵתֶ֔ךָ אִ֥ישׁ מִמֶּ֖נּוּ אֶת־קִבְר֥וֹ לֹא־יִכְלֶ֛ה מִמְּךָ֖ מִקְּבָ֥ר מֵתֶֽךָ׃ 7 וַיָּ֣קָם אַבְרָהָ֔ם וַיִּשְׁתַּ֖חוּ לְעַ֣ם הָאָ֑רֶץ לִבְנֵי־חֵֽת׃ 8 וַיְדַבֵּ֥ר אִתָּ֖ם לֵאמֹ֑ר אִם־יֶשׁ֙ אֶת־נַפְשְׁכֶ֣ם לִקְבֹּ֔ר אֶת־מֵתִ֖י מִלְּפָנָ֑י שִׁמְע֣וּנִי וּפִגְעוּ־לִ֣י בְּעֶפְרֹ֣ן בֶּן־צֹ֔חַר 9 וְיִתֶּן־לִ֛י אֶת־מְעָרַ֥ת הַמַּכְפֵּלָ֖ה אֲשֶׁר־לוֹ֑ אֲשֶׁ֤ר בִּקְצֵה֙ שָׂדֵ֔הוּ בְּכֶ֥סֶף מָלֵ֖א יִתְּנֶ֣נָּה לִ֔י בְּתוֹכְכֶ֖ם לַאֲחֻזַּת־קָֽבֶר׃ 10 וְעֶפְרֹ֣ן יֹשֵׁ֔ב בְּת֖וֹךְ בְּנֵ֣י חֵ֑ת וַיַּ֣עַן עֶפְרֹ֣ן הַחִתִּ֗י אֶת־אַבְרָהָם֙ בְּאָזְנֵ֣י בְנֵי־חֵ֔ת לְכֹ֖ל בָּאֵ֣י שַׁ֣עַר עִירֽוֹ׃ 11 לֹ֣א אֲדֹנִ֔י שְׁמָעֵ֑נִי הַשָּׂדֶ֤ה נָתַ֙תִּי֙ לָ֔ךְ וְהַמְּעָרָ֥ה אֲשֶׁר־בּ֖וֹ לְךָ֣ נְתַתִּ֑יהָ לְעֵינֵ֥י בְנֵֽי־עַמִּ֖י נְתַתִּ֣יהָ לָ֔ךְ קְבֹ֖ר מֵתֶֽךָ׃ 12 וַיִּשְׁתַּ֥חוּ אַבְרָהָ֖ם לִפְנֵ֥י עַם־הָאָֽרֶץ׃ 13 וַיְדַבֵּ֣ר אֶל־עֶפְרֹ֔ן בְּאָזְנֵ֖י עַם־הָאָ֑רֶץ לֵאמֹ֗ר אַךְ֙ אִם־אַתָּ֣ה לוּ֔ שְׁמָעֵ֑נִי נָתַ֙תִּי֙ כֶּ֣סֶף הַשָּׂדֶ֔ה קַ֖ח מִמֶּ֑נִּי וְאֶקְבְּרָ֥ה אֶת־מֵתִ֖י שָֽׁמָּה׃ 14 וַיַּ֥עַן עֶפְרֹ֖ן אֶת־אַבְרָהָ֥ם לֵאמֹ֖ר לֽוֹ׃ 15 אֲדֹנִ֣י שְׁמָעֵ֔נִי אֶ֥רֶץ אַרְבַּע־מֵא֖וֹת שֶׁ֣קֶל כֶּ֑סֶף בֵּינִ֥י וּבֵינְךָ֖ מַה־הִ֑וא וְאֶת־מֵתְךָ֖ קְבֹֽר׃ 16 וַיִּשְׁמַ֣ע אַבְרָהָם֮ אֶל־עֶפְרֹן֒ וַיִּשְׁקֹ֨ל אַבְרָהָ֜ם לְעֶפְרֹ֗ן אֶת־הַכֶּ֙סֶף֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֔ר בְּאָזְנֵ֖י בְּנֵ֣י חֵ֑ת אַרְבַּ֤ע מֵאוֹת֙ שֶׁ֔קֶל עֹבֵ֖ר לַסֹּחֵֽר׃ 17 וַיָּ֣קָם שְׂדֵ֤ה עֶפְרוֹן֙ אֲשֶׁ֣ר בְּמַכְפֵּלָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לִפְנֵי־מַמְרֵ֖א הַשָּׂדֶ֣ה וְהַמְּעָרָ֣ה אֲשֶׁר־בּ֑וֹ וְכָל־הָעֵ֕ץ אֲשֶׁ֥ר בַּשָּׂדֶ֖ה אֲשֶׁ֣ר בְּכָל־גְּבֻלֹ֣ו סָבִֽיב׃ 18 לְאַבְרָהָ֥ם לְמִקְנָ֖ה לְעֵינֵ֣י בְנֵי־חֵ֑ת בְּכֹ֖ל בָּאֵ֥י שַׁ֣עַר עִירֽוֹ׃ 19 וְאַחֲרֵי־כֵ֗ן קָבַ֤ר אַבְרָהָם֙ אֶת־שָׂרָ֣ה אִשְׁתּ֔וֹ אֶל־מְעָרַ֥ת שְׂדֵה־הַמַּכְפֵּלָ֖ה עַל־פְּנֵ֣י מַמְרֵ֑א הִ֥וא חֶבְר֖וֹן בְּאֶ֥רֶץ כְּנָֽעַן׃

[1] ס: ואחרי.

(29) שם. 42: 4. נד. 2: 3. 32: 4. (30) נד. 29: 6. 28: 2. 32: 19. (31) נד. 37: 36. 10: 5. 24: 16. (32) נד. 11: 15. 19: 16. (33) בל. 7: 31. 19: 6. מכא. 40: 37. (1) נד. 30: 2. 36: 6. שם. (6) יהר. 9: 9.

15: 17. שם. 20: 7. נד. 36: 9. בר. 7: 13. יהר. 7: 7. (2) שנה. 23: 10. (3) תה. 146: 3. 5. (4) יהר. 11: 10. כתו. 3: 8. נד. 42: 13. (5) בר. 32: 11. שם. 91: 4. (6) יהר. 9: 9.

(7) נד. 2: 20. 30: 22. ו. מכ. 12: 30. (8) ב. מכ. 19: 35. 36. נד. 36: 37. (9) נד. 37: 37.

(1) שם. 45: 1. מכא. בו. 23: 5. יהר. 3: 5. שם. 9: 9. (2) נד. 4: 6. 25: 4.

(3) נד. 29: 18. 35: 5. 6. (9) כתו. 6: 1. (13) נד. 34: 13. שם. 9: 6. נד. 22: 2. (14) נד. 27: 10. (15) תה. 104. 30. תה. 2: 28. נד. 29: 17. 35: 2. (17) תה. 3: 18. (19) נד. 30: 30. יהר. 11: 2.

20 ויחננו רוח חן ותחנונים.* והביטו אלי את אשר
דקרו וספדו עליו כמספד על יחיד והמר עליו
כמר על הבכור.

יג.

1 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי
ירושלים לחטאת ולנדה.* והיה ביום ההוא נאם
יי צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד והגם את הנביאים ואת רוח
הטומאה אעביר מן הארץ.* והיה כי יקנא איש
עוד והתנבא אליו אביו ואמו יולדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יי והדקרוהו אביו ואמו יולדיו
בהתנבאו.* והיה ביום ההוא יבושו הנביאים איש
מחזיונו בהתנבאו ולא ילבשו אדרת שער למען
כחש.* ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
כי אדם הקנני מנעורי.* ואמר אליו מה המכות
האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בבית מאהבי.

14 חרבי על רעי יעיר נאם יי צבאות הכה את
הרועה ותפוצינה הצאן והשיבותי ידי על הצעירים.
15 והיה בכל הארץ נאם יי שני חלקים בה יכרתו
ויגועו ואחד יותר בה.* והבאתי את השלישית
באש וצרפתים כצרוף הכסף ובחנתים כבחון הזהב
הוא יקרא בשמי ואני אענה אמרתי עמי הוא
ויאמר יי אלהי.

יד.

1 הנה יום בא ליי וחלק שללך בקרבך.* ואספתי
את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשכבנה ויצא חצי העיר
בגולה ושאר העם לא יכרת מן העיר.* ויצא יי
ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב.* ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני
ירושלים מקדם והבקיע הר הזיתים מחציו מזרחה
וימה גיא גדול מאד וחצי ההר ינוע צפונה וחציו
נגבה.* ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל
אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עוזיה
מלך יהודה ובא יי אלהי כל קדושים עמך.* והיה
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון.* והיה יום
אחד הוא יודע ליי לא יום ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור.* והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
מירושלים חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים
האחרון בקיץ ובחורף יהיה.* והיה יי למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד.* יסב
כל הארץ כערבה מגבע עד רמון נגב לירושלים
והרימה ושבה תחתיה מבנימין עד מקום שער
הראשון עד שער הפנות ומגדל חננאל עד יקבי
המלך.* וישבו בה והחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלים לבטח.* וזאת תהיה המגפה אשר יגוף יי
את כל העמים הצבאים על ירושלים ונמק בשרו
בעמדו על רגליו ועיניהם תמקנה בחוריהם ולשונם
תמק בפיהם.* והיה ביום ההוא מהומת יי גדולה
מאד בהם והחזיקו איש ביד רעהו והעלתה ידו על
יד רעהו.* וגם יהודה תלחם בירושלים וקבצו חיל
כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרוב מאד.*
וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל
הבהמה אשר תהיה במחנות ההם כמגפה הזאת.*
והיה כל הנשאר מכל הגוים הבאים על ירושלים
ועלו משנה בשנה להשתחות למלך יי צבאות ולחג
את חג הסכות.* והיה אשר לא יעלה מכל משפחות
הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יי צבאות ולא
עליהם לא יהיה הגשם.* ואם משפחת מצרים לא
תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגוף
יי את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות.*
זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הסכות.* ביום ההוא יהיה על
מצלות הסוס קדש ליי והיו הדודים בבית יי
כמזרקים לפני המזבח.* והיה כל דוד בירושלים
ויהודה קדש ליי צבאות ובאו כל זבחים וקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יי צבאות
ביום ההוא.

תהלים.

א.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב.* כי אם
בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה.* והיה
כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו
לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.* לא כן הרשעים כי
אם כמוץ אשר תדפנו רוח.* על כן לא יקמו
רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים.* כי יודע יי
דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד.

ב.

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק.* יתיצבו מלכי
ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו.* נתקה
את מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו.* יושב
בשמים ישחק יי ילעג למו.* אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו.* ואני נסכתי מלכי על ציון הר
קדשי.* אספרה אל חק יי אמר אלי בני אתה אני
היום ילדתיך.* שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחוזתך אפסי ארץ.* תרעם בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם.* ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי
ארץ.* עבדו את יי ביראה וגילו ברעדה.* נשקו בר
פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל
חוסי בו.

ג.

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו.* יי מה
רבו צרי רבים קמים עלי.* רבים אמרים לנפשי אין
ישועתה לו באלהים סלה.* ואתה יי מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי.* קולי אל יי אקרא ויענני מהר
קדשו סלה.* אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי
יסמכני.* לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו
עלי.* קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את כל
אויבי לחי שני רשעים שברת.* ליי הישועה על עמך
ברכתך סלה.

ד.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד.* בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי.* בני
אישים עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון
כזב סלה.* ודעו כי הפלה יי חסיד לו יי ישמע
בקראי אליו.* רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודמו סלה.* זבחו זבחי צדק ובטחו אל יי
רבים אמרים מי יראנו טוב.* נסה עלינו אור פניך
יי.* נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו.*
בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי לבדד
לבטח תושיבני.

ה.

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד.* אמרי האזינה
יי בינה הגיגי.* הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל.* יי בקר תשמע קולי בקר אערך
לך ואצפה.* כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך
רע.* לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל
פעלי און.* תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה
יתעב יי.* ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך.* יי נחני בצדקתך למען
שוררי הישר לפניך דרכך.* כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון.*
הרשיעמו אלהים יפלו ממועצותיהם ברב פשעיהם
הדיחמו כי מרו בך.* וישמחו כל חוסי בך לעולם
ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אוהבי שמך.* כי אתה
תברך צדיק יי כצנה רצון תעטרנו.

(20) זכ. 30: 24.

(1) זכ. 21: 2. שה. 2: 8. ויק. 13: 10.
(2) זכ. 25: 9.
(5) מש. 97: 9.
(7) ש. מל. 18: 18. 37.
(8) ש. 5: 6. ש. מל. 18: 17-14.
(9) זכ. 24: 4.
(10) מש. 12: 5.
(11) מש. 7: 14. זכ. 59: 4.
(12) זכ. 9: 18.
(13) זכ. 49: 1.
(15) מש. 15: 2. 24: 4. 119: 37.
(18) ו. מש. 1: 20.
(19) ש. מל. 19: 32. מש. 28: 49. 50. יש. 5: 15.
(20) מש. 48: 12. 46. 5: 125.

1. 2. זכ. 37: 33. 54: 2.
(22) מש. 4: 12. מש. 89: 18.
(24) יש. 50: 20.

(1) מש. 49: 1. מש. 32: 1.
(3) מש. 2: 20.
(4) מש. 102: 26. שה. 32: 7.
8. מש. 2: 31. 3: 15. מש. 24: 29. ש. שמ. 3: 10. 19: 3. מל. 1: 4.
(6) זכ. 63: 1. יש. 49: 13. ירמ. 1: 7.
(8) זכ. 63: 4.
(9) מש. 29: 23.
(10) ירמ. 14: 11. 18: 18.
ירמ. 6: 14. זכ. 14: 12.
ירמ. 6: 13.
(5) יש. 46: 10. 49: 7. מש. 1: 4.
(6) זכ. 63: 1. יש. 49: 13.

9 ואת־הגר לא תלחצו ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים
10 הייתם בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת
11 את־תבואתה׃ ושבתית השביעית ונטשתה ונשא֙תה
12 אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן־תעשה לכרמך
13 לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן־אמתך והגר׃
14 ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים
15 לא תזכירו לא יש֖מע על־פיך׃ שלש רגלים תחג לי
בשנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך לעת חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
16 ולא־יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את־מעשיך
17 מן־השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני
18 האדן יהוה׃ לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב
19 חגי עד־בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃

כ

1 וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר׃ אנכי
2 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
3 עבדים׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני׃ לא־תעשה
לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
4 מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא־תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון־
אבת על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי׃ ועשה
5 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ לא תשא את־שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא
6 את־שמו לשוא׃ זכור את־יום השבת לקדשו׃ ששת
ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃ ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃ כי ששת
ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־הים ואת־
כל־אשר בם וינח ביום השביעי על־כן ברך יהוה את־
7 יום השבת ויקדשהו׃ כבד את־אביך ואת־אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
8 לא תרצח׃ לא תנאף׃ לא תגנב׃ לא־תענה ברעך עד
9 שקר׃ לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
10 וכל־העם רואים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול
השפר ואת ההר עשן ויראו וינעו העם ויעמדו מרחק׃
11 ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ידבר
12 עמנו אלהים פן־נמות׃ ויאמר משה אל־העם אל־תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל־הערפל אשר שם האלהים׃
13 ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל אתם
14 ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה
תעשה־לי וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־
צאנך ואת־בקרך בכל־המקום אשר אזכיר את־שמי
15 אבוא אליך וברכתיך׃ ואם־מזבח אבנים תעשה לי לא
16 תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃ ולא
תעלה במעלת על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

כא

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ כי־תקנה עבד
2 עברי שש שנים יעבד וובשביעת יצא לחפשי חנם׃
3 אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשתו הוא ויצאה
4 אשתו עמו׃ אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃
5 ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־
6 בני לא אצא חפשי׃ והגיש אדניו אל־האלהים והגישו
אל־הדלת או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע
7 ועבדו לעלם׃ ואיש כי־ימכר את־בתו לאמה לא תצא
8 כצאת העבדים׃ אם־רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה
והפדה לעם נכרי לא־ימשל למכרה בבגדו־בה׃
9 ואם־לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה׃ אם־אחרת
10 יקח־לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם־שלש
11 אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ מכה איש
12 ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
13 ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי־יזד איש על־
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
14 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא
15 בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
16 ואיש כי־יריב אנשים והכה איש את־רעהו באבן או
17 באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם־יקום והתהלך
בחוצה על־משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
18 ירפא׃ וכי־יכה איש את־עבדו או את־אמתו בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם־יום או יומים יעמד
19 לא יקם כי כספו הוא׃ וכי־יריבן אנשים ונגף איש
הרה את־אשתו ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש
ענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃
21 ואם־אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ עין תחת עין
22 שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ כויה תחת
כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ וכי־יכה איש
את־עין עבדו או את־עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו׃ ואם־שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו׃ וכי־יגח שור את־איש או את־אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את־בשרו ובעל
השור נקי׃ ואם־שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
ובעליו גם־יומת׃ אם־כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו
ככל אשר־יושת עליו׃ או־בן יגח או־בת יגח כמשפט
הזה יעשה־לו׃ אם־עבד יגח השור או אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ וכי־יפתח איש בור
או כי־יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל־שמה שור או
חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו׃ ושור איש את־שור רעהו ומת והיו את־השור החי
ומכרו וחצו את־כספו וגם את־המת יחצון׃ או נודע כי
שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃

כב

1 כי־יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
2 בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם־
במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃
3 אם־זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם־אין
4 לו ונמכר בגנבתו׃ אם־המצא תמצא בידו הגנבה
משור עד־חמור עד־שה חיים שנים ישלם׃
5 כי־יבער איש שדה או־כרם ושלח את־בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃
6 כי־תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או־הקמה או
7 השדה כלה שלם ישלם המבער את־הבערה׃ כי־יתן
איש אל־רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש
8 אם־ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא־ימצא הגנב ונקרב
בעל הבית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת
9 רעהו׃ על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־
שלמה על־כל־אבדה אשר יאמר כי־הוא זה עד
10 האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
11 ישלם שנים לרעהו׃ כי־יתן איש אל־רעהו חמור או־
שור או־שה וכל־בהמה לשמר ומת או־נשבר או־נשבה
12 אין ראה׃ שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
13 ואם־גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם־טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
14 וכי־ישאל איש מעם רעהו ונשבר או־מת בעליו אין
15 עמו שלם ישלם׃ אם־בעליו עמו לא ישלם אם־שכיר
16 הוא בא בשכרו׃ וכי־יפתה איש בתולה אשר לא־
17 ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם־מאן
ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולת׃
18 מכשפה לא תחיה׃ כל־שכב עם־בהמה מות יומת׃
19 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃
20 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי־גרים הייתם בארץ
21 מצרים׃ כל־אלמנה ויתום לא תענון׃ אם־ענה תענה
22 אתו כי אם־צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
23 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
24 ובניכם יתמים׃ אם־כסף תלוה את־עמי את־העני
עמך לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו נשך׃
25 אם־חבל תחבל שלמת רעך עד־בא השמש תשיבנו
26 לו׃ כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה
27 ישכב והיה כי־יצעק אלי ושמעתי כי־חנון אני׃
28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃
29 בכורי בניך תתן־לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם־אמו ביום השמיני תתנו־לי׃
30 ואנשי־קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו׃

כג

1 לא תשא שמע שוא אל־תשת ידך עם־רשע להיות
2 עד חמס׃ לא־תהיה אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־
3 רב לנטת אחרי־רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃
4 כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו׃
5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב
6 תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך
7 בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי
8 לא־אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור
9 פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃
10 ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־תבואתה׃
11 והשביעית תשמטנה ונטשתה ונשא֙תה ואכלו אביוני
עמך ויתרם תאכל חית השדה כן־תעשה לכרמך
12 לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן־אמתך והגר׃
13 ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים
14 לא תזכירו לא יש֖מע על־פיך׃ שלש רגלים תחג לי
15 בשנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך לעת חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא־יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר
16 תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את־מעשיך
17 מן־השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני
18 האדן יהוה׃ לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב
19 חגי עד־בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃

כ

1 וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר׃ אנכי
2 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
3 עבדים׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני׃ לא־תעשה
לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
4 מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא־תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון־
אבת על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי׃ ועשה
5 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ לא תשא את־שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא
6 את־שמו לשוא׃ זכור את־יום השבת לקדשו׃ ששת
ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃ ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃ כי ששת
ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־הים ואת־
כל־אשר בם וינח ביום השביעי על־כן ברך יהוה את־
7 יום השבת ויקדשהו׃ כבד את־אביך ואת־אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
8 לא תרצח׃ לא תנאף׃ לא תגנב׃ לא־תענה ברעך עד
9 שקר׃ לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
10 וכל־העם רואים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול
השפר ואת ההר עשן ויראו וינעו העם ויעמדו מרחק׃
11 ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ידבר
12 עמנו אלהים פן־נמות׃ ויאמר משה אל־העם אל־תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל־הערפל אשר שם האלהים׃
13 ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל אתם
14 ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה
תעשה־לי וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־
צאנך ואת־בקרך בכל־המקום אשר אזכיר את־שמי
15 אבוא אליך וברכתיך׃ ואם־מזבח אבנים תעשה לי לא
16 תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃ ולא
תעלה במעלת על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

כא

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ כי־תקנה עבד
2 עברי שש שנים יעבד וובשביעת יצא לחפשי חנם׃
3 אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשתו הוא ויצאה
4 אשתו עמו׃ אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃
5 ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־
6 בני לא אצא חפשי׃ והגיש אדניו אל־האלהים והגישו
אל־הדלת או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע
7 ועבדו לעלם׃ ואיש כי־ימכר את־בתו לאמה לא תצא
8 כצאת העבדים׃ אם־רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה
והפדה לעם נכרי לא־ימשל למכרה בבגדו־בה׃
9 ואם־לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה׃ אם־אחרת
10 יקח־לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם־שלש
11 אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ מכה איש
12 ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
13 ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי־יזד איש על־
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
14 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא
15 בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
16 ואיש כי־יריב אנשים והכה איש את־רעהו באבן או
17 באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם־יקום והתהלך
בחוצה על־משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
18 ירפא׃ וכי־יכה איש את־עבדו או את־אמתו בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם־יום או יומים יעמד
19 לא יקם כי כספו הוא׃ וכי־יריבן אנשים ונגף איש
הרה את־אשתו ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש
ענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃
21 ואם־אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ עין תחת עין
22 שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ כויה תחת
כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ וכי־יכה איש
את־עין עבדו או את־עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו׃ ואם־שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו׃ וכי־יגח שור את־איש או את־אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את־בשרו ובעל
השור נקי׃ ואם־שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
ובעליו גם־יומת׃ אם־כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו
ככל אשר־יושת עליו׃ או־בן יגח או־בת יגח כמשפט
הזה יעשה־לו׃ אם־עבד יגח השור או אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ וכי־יפתח איש בור
או כי־יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל־שמה שור או
חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו׃ ושור איש את־שור רעהו ומת והיו את־השור החי
ומכרו וחצו את־כספו וגם את־המת יחצון׃ או נודע כי
שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃

כב

1 כי־יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
2 בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם־
במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃
3 אם־זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם־אין
4 לו ונמכר בגנבתו׃ אם־המצא תמצא בידו הגנבה
משור עד־חמור עד־שה חיים שנים ישלם׃
5 כי־יבער איש שדה או־כרם ושלח את־בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃
6 כי־תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או־הקמה או
7 השדה כלה שלם ישלם המבער את־הבערה׃ כי־יתן
איש אל־רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש
8 אם־ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא־ימצא הגנב ונקרב
בעל הבית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת
9 רעהו׃ על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־
שלמה על־כל־אבדה אשר יאמר כי־הוא זה עד
10 האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
11 ישלם שנים לרעהו׃ כי־יתן איש אל־רעהו חמור או־
שור או־שה וכל־בהמה לשמר ומת או־נשבר או־נשבה
12 אין ראה׃ שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
13 ואם־גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם־טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
14 וכי־ישאל איש מעם רעהו ונשבר או־מת בעליו אין
15 עמו שלם ישלם׃ אם־בעליו עמו לא ישלם אם־שכיר
16 הוא בא בשכרו׃ וכי־יפתה איש בתולה אשר לא־
17 ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם־מאן
ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל כמהר הבתולת׃
18 מכשפה לא תחיה׃ כל־שכב עם־בהמה מות יומת׃
19 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃
20 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי־גרים הייתם בארץ
21 מצרים׃ כל־אלמנה ויתום לא תענון׃ אם־ענה תענה
22 אתו כי אם־צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
23 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
24 ובניכם יתמים׃ אם־כסף תלוה את־עמי את־העני
עמך לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו נשך׃
25 אם־חבל תחבל שלמת רעך עד־בא השמש תשיבנו
26 לו׃ כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה
27 ישכב והיה כי־יצעק אלי ושמעתי כי־חנון אני׃
28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃
29 בכורי בניך תתן־לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם־אמו ביום השמיני תתנו־לי׃
30 ואנשי־קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו׃

כג

1 לא תשא שמע שוא אל־תשת ידך עם־רשע להיות
2 עד חמס׃ לא־תהיה אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־
3 רב לנטת אחרי־רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃
4 כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו׃
5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב
6 תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך
7 בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי
8 לא־אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור
9 פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃
10 ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־תבואתה׃
11 והשביעית תשמטנה ונטשתה ונשא֙תה ואכלו אביוני
עמך ויתרם תאכל חית השדה כן־תעשה לכרמך
12 לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן־אמתך והגר׃
13 ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים
14 לא תזכירו לא יש֖מע על־פיך׃ שלש רגלים תחג לי
15 בשנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך לעת חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא־יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר
16 תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את־מעשיך
17 מן־השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני
18 האדן יהוה׃ לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב
19 חגי עד־בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃

1: כל־דברים. 2: פ׳ ואין.

3: דברים.

(11) בר׳ 14: 23. שם 2: 14. (1) בר׳ 55: 12.
(2) בר׳ 32: 15.
(3) שמ׳ 4: 3. 4. דב׳ 12: 12.
(5) בר׳ 20: 18. 32: 3. 4.
42: 7. שם 9: 27. שופ׳ 11: 5. 12: 22. 20: 30. שופ׳ 21: 14. שם׳ 9: 6. 7. שופ׳ 11: 5. שב׳ 7: 32. שופ׳
(6) שופ׳ 11: 5. 15: 30. 21: 14. שם׳ 5: 8. 9. שב׳ 3: 2. שופ׳ 8: 7. 14: 8. שופ׳ 9: 32. 33. בר׳ 32: 4. שופ׳ 9: 32. 33. 12: 22. 15: 30. בר׳ 41: 18. 43: 19. שם׳ 7: 38. 39.
(7) בר׳ 34: 13.
(8) בר׳ 52: 1. שמ׳ 3: 17. שלש׳ 21: 27.
(9) דב׳ 26: 6. בר׳ 11: 9. 34: 25.
(10) בר׳ 51: 11. 25: 8. 65: 19. שלש׳ 7: 17. 21: 4.

(1) ד. שב׳ 18: 13. 17. ד. דברי 32: 1.
(4) ד. שב׳ 18: 19. שופ׳ 29: 6. 7.

13 לְבָךְ לִכְבוֹד׃ סֶלָה׃ יְהוָה לְיִרְאָיו׃ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
14 עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
15 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ
16 מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאתָי׃
17 רְאֵה־אוֹיְבַי כִּי־רַבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי
18 וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָּךְ׃ תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי־
19 קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃
20 שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְתֻמָּתִי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטָחְתִּי לֹא
21 אֶמְעָד׃ בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ
22 לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי־שָׁוְא
23 וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים
24 לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
לְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה אָהַבְתִּי
מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֹּסֵף עִם־חַטָּאִים
נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם
מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמָּתִי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה
בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

פרק כו.

1 לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי
2 אֶפְחָד׃ בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי
3 הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־
4 תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי
בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי
5 וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־
6 יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־
7 פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ
עֶזְרָתִי אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר
לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר
וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

פרק כז.

1 לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי
2 אֶפְחָד׃ בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי
3 הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־
4 תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי
בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי
5 וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־
6 יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־
7 פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ
עֶזְרָתִי אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר
לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר
וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

---

[1] מ׳: אֶרְאֶה׃

(16) יחז׳ 3: 10.

(1) ב׳ שמ׳ 19: 1. ועוד׃

(13) תה׳ 49: 23.

(17) דב׳ 9: 18.

25 [1]כמים קרים על נפש עיפה שמועה טובה מארץ מרחק׃ 26 מקור נמאה ומעין שחת צדיק מט לפני רשע׃ 27 אכל דבש לא טוב וחקר כבודם כבוד׃ 28 כעיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃

כו

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃ 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חנם לא תבוא׃ 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגב כסילים׃ 4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃ 5 ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו׃ 6 מקצץ רגלים שתה חמס משלח דברים ביד כסיל׃ 7 משלו שוקי פסחים ותהלה בפי כסילים׃ 8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃ 10 רב מחולל הכל ושכר כסיל כשכר עוברים׃ 11 ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו׃ 12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃ 13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות אתהלך׃ 14 כדלת תסב על ציריה עצל על מטתו׃ 15 טמן עצל את ידו בצלחת עליו לשובה אל פיו׃ 16 חכם בעיני עצלו משבעה משיבי טעם׃ 17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃ 18 כמתל איש רעהו ואמר הלא משחק אני׃ 19 בחסר עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון׃ 20 פחמים לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃ 21 כלי חרש לכסף וכלי עץ לזהב כן איש פי׃ 22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃ 23 כסף סיגים מצופה על חרש שפתי דליקה ולב רע׃ 24 בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃ 25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו׃ 26 תכסה שנאה במרמה תגלה רעתו בקהל׃ 27 חופר גומץ בו יפול ומגלל אבן אליו תשוב׃ 28 לשון שקר ישנא דכיה ופה חלק יעשה מדחה׃

כז

1 אל תתהלל על יום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃ 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃ 3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃ 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה׃ 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתומה׃ 6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃ 7 שבעה נפש בוז לנופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃ 8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃ 9 שמן וקטרת ישמחו לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃ 10 רעך ורעי אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃ 12 ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו׃ 13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ 14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃ 15 דלף טורדני ביום סגריר ואשת מדינים שוות׃ 16 הצפנה זו צפנה ושמן ימינו יקרא׃ 17 ברזל בברזל יחד וחריף איש את פני רעהו׃ 18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃ 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ 20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃ 21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ 22 אם תדוך את אויל במכתש כגרסים בתוך הריפה לא תסור מעליו אולתו׃ 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃ 24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור׃ 25 נגלה חציר וראה עשב ואספו עשבי הרים׃ 26 כבשים לכסותך ושדים למכר חלקך׃ 27 ודי עזים ללחמך לאכלך ולחיי נערותיך׃

כח

1 נס רשע ואין רדף וצדיקים כשחל בטוח׃ 2 בעון ארץ רבים שריה ובאדם מבין יודע כן יאריך׃ 3 גבר רש עשק דלים גשם סחף ואין לחם׃ 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם׃ 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יי כל יבינו׃ 6 טוב רש הולך בתמו מעקש שתי דרכים והוא עשיר׃ 7 שומר תורה בן משכיל ורעה זוללים יבישׁ אביו׃ 8 מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו׃ 9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃ 10 מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו יפול והתמימים ינחלו טוב׃ 11 חכם בעיניו עשיר ונבון דל יחקרנו׃ 12 בצהלות צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם׃ 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירוחם׃ 14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה׃ 15 אריה נוהם ודב שוקק משל רשע על עם דל׃ 16 נגיד חסר תבונות ורב עשקות שונא בצע ימים יאריכון׃ 17 אדם עשק בדם נפש עד בור יפלו אל יתמכו בו׃ 18 הולך תמים יושע ונפתל בדרכים יפול באחת׃ 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע רישׁ׃ 20 איש אמונות רב ברכות ואץ להון לא ינקה׃ 21 הכר פנים לא טוב בפת לחם יפשע גבר׃ 22 אץ להון רע עין וחסר לא ידע כי חסרון יבוא עליו׃ 23 מוכיח אדם אחרי חן יגדל מחליק לשון׃ 24 גזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית׃ 25 רחב נפש מדינים ובטוח ביי ידשן׃ 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט׃ 27 נותן לרש לא יחסר ומעלים עיניו רב מקללות׃ 28 בקום רשעים יסתתר אדם ובאבדם צדיקים ירבו׃

כט

1 איש תוכחות קשה עורף פתאם ישבר ואין מרפא׃ 2 ברבות צדיקים ישמח העם וכמשל רשע יאנח עם׃ 3 אוהב חכמה ישמח אביו ורועה זונות יאבד הון׃ 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה׃ 5 גבר מחליק לרעהו רשת פורש על פעמיו׃ 6 בפשע איש רע מוקש ויריע וישמח צדיק׃ 7 יודע צדיק דין דל רשע לא יבין דעת׃ 8 אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׃ 9 איש חכם את איש אויל ריב והלך ואין נחת׃ 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו׃ 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה׃ 12 משל מושל על דברי שקר כל משרתיו רשעים׃ 13 רש ואיש תכוכים נפגשו מאיר עיני שניהם יי׃ 14 כסא מלך אמת דלים בצדק יכונן עדו׃ 15 שבט ותוכחת יתנו חכמה ונער משלח מאמו מביש׃ 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו׃ 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך׃ 18 בעדם פרוע עם ושמר תורה אשרי הוא׃ 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה׃ 20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו׃ 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון׃ 22 איש אף יעורר מדון ובעל חמות רב פשע׃ 23 גאון ישפילנו שפל רוח ואחז כבוד׃ 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד׃ 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביי ישגב׃ 26 רבים מבקשים פני מושל ומיי משפט איש׃ 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך׃

ל

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל׃ 2 כי בער אנכי מאיש ובינת אדם לי אין׃ 3 וחכמה לא למדתי ודעת קדשים אדע׃ 4 מי עלה השמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשלמה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃ 5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃ 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיחך ונכזבת׃ 7 שתי אשר מנעתי ממך אל תמנע ממני בטרם אמות׃ 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני רישׁ ועושר אל תתן לי הטרפני לחם חקי׃ 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יי ופן אורש וגנבתי ותפשתי בשם אלהי׃ 10 אל תלשן עבד אל אדניו פן יקבך ותאשם׃ 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך׃ 12 דור זך בעיניו ולא רחץ משפעתו׃ 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃ 14 דור חרבות שניו ומלתעותיו אכלות לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם׃ 15 לעלוקה שתי בנות הב הב תאמרנה שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון׃ 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון׃ 17 עין לעג לאב ובוז ליקהת אם יקורוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר׃ 18 שלשה המה נפלאו ממני וארבעה לא ידעתים׃ 19 דרך הנשר בשמים דרך נחש על צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ 20 כן דרך אשת מנאפת אכלה ומחתה ואמרה לא פעלתי און׃ 21 על שלשה רגזה ארץ ותחת אלף לא תוכל׃ 22 עבד כי ימלך ונבל כי ישבע לחם׃ 23 שנואה כי תנשא ושפחה כי תירש את גבירתה׃ 24 ארבעה הם קטנים בארץ והמה חכמים מחכמים׃ 25 עמים לא עצום נמלים עם לא עזים ויכינו בקיץ לחמם׃ 26 שפנים עם לא עצום ויתן בסלע ביתו׃ 27 למלך אין חציה ויצאו כלם פרצים יחד׃ 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃ 29 ארבעה המה היטיבו לכת אריה גבור בבהמות ולא ישוב מפני כל׃ 30 זרזיר מתנים או תיש ומלך אין קום עמו׃ 31 אם נבלת התנשא ואם זמות תשית יד לפה׃ 32 כי מיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב׃

לא

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתהו אמו׃ 2 מה בני ומה בר בטני ומה בר נדרי נדרי׃ 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃ 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתות יין ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחקק ויטה משפט כל בני עוני׃ 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני חלוף׃ 9 פתח פיך שפט צדק והדן עני ואביון׃ 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם׃ 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכשור וכפיה תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יי היא תתהלל׃ 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

---

[1] כמים קרים על נפש עיפה שמועה טובה מארץ מרחק׃ [2] כמעיין רפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע׃ [3] כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃ [4] אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה׃ [5] טובה תוכחת מגלה מאהבה סתומה׃ [6] נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃ [7] שבעה נפש בוז לנופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃ [8] כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃ [9] שמן וקטרת ישמחו לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃ [10] רעך ורעי אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ [11] חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃ [12] ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו׃ [13] קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ [14] מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃ [15] דלף טורדני ביום סגריר ואשת מדינים שוות׃ [16] הצפנה זו צפנה ושמן ימינו יקרא׃ [17] ברזל בברזל יחד וחריף איש את פני רעהו׃ [18] נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃ [19] כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ [20] שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃ [21] מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ [22] אם תדוך את אויל במכתש כגרסים בתוך הריפה לא תסור מעליו אולתו׃ [23] ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃ [24] כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור׃ [25] נגלה חציר וראה עשב ואספו עשבי הרים׃ [26] כבשים לכסותך ושדים למכר חלקך׃ [27] ודי עזים ללחמך לאכלך ולחיי נערותיך׃

---

[1]מ: כמים קרים על נפש עיפה שמועה טובה מארץ מרחק׃ [2]מ: כמעיין רפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע׃ [3]מ: כמגדלים.

(26) ד. מל. 19: 25.
(29) נד. 30: 28. שו. 38: 4.
(32) ד. מל. 19: 31. נד. 9: 7.
(35) ד. מל. 20: 6. נד. 38: 6.
(36) ד. מל. 19: 35.

(1) ד. מל. 20: 1. מכז. ד. כתב. 32: 24. ד. מש. 17: 23.

(3) משל. 13: 14.
(6) נד. 37: 35.
(7) ד. מל. 20: 8. מכז. נד. 7: 11.
(11) מש. 27: 13. 116: 9.
(12) נשא. 7: 6.
(14) נד. 59: 11.
(15) נשא. 7: 11. 10: 1.
(18) מש. 6: 5. 30: 9. 88: 11. 115: 17. משל. 9: 10.
(19) מש. 4: 9. 6: 7. 78: 3. 4.

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל כָּל יוֹשֵׁב הָעִיר הַזֹּאת אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָצְאוּ אִתְּכֶם בַּגּוֹלָה׃
20 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל עָלְיָה בֶּן קוֹלָיָה וְאֶל צִדְקִיָּה בֶּן מַעֲשֵׂיָה הַנִּבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי בַּשָּׁקֶר הִנְנִי נֹתֵן אֹתָם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִכָּם לְעֵינֵיכֶם׃
21 וְלָקַח מֵהֶם קְלָלָה לְכָל גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְהוָה כְּצִדְקִיָּה וְכְאַחְאָב אֲשֶׁר קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ׃
22 וְהָיְתָה מִמֶּנּוּ קְלָלָה לְכָל גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְהוָה כְּצִדְקִיָּה וְכְאַחְאָב אֲשֶׁר קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ׃

פרק לא.

1 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּתֹב לְךָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל סֵפֶר׃
3 כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אָמַר יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וְיָרָשׁוּהָ׃
4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל וְאֶל יְהוּדָה׃
5 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חָרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃
6 שַׁאֲלוּ נָא וּרְאוּ הֲיֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל גֶּבֶר יָדָיו עַל חֲלָצָיו כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ כָּל פָּנִים לְיָרֹק׃
7 הוֹי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת צָרָה הִוא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ׃
8 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֵּק וְלֹא יַעַבְדוּ בוֹ עוֹד זָרִים׃
9 וְעָבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם׃
10 וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה וְאַל תֵּחָת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃
11 כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֲפִיצוֹתִיךָ שָׁמָּה אַךְ לֹא אֶעֱשֶׂה כָלָה בָּךְ וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃
12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ שִׁבְרֵךְ נַכְאָה מַכָּתֵךְ׃
13 אֵין דָּן דִּינֵךְ לְמָרְפֵּא תְּעוּלָה אֵין לָךְ׃
14 כָּל מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ אֹתָךְ לֹא יִדְרֹשׁוּ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ מוּסַר אַכְזָר עַל רֹב עֲוֹנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃
15 מָה תִּזְעֲקִי עַל שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאוֹבֵךְ עַל רֹב עֲוֹנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לָךְ׃
16 לָכֵן כָּל אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ וְכָל צָרַיִךְ כֻּלָּם בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁסַיִךְ לְשִׁסָּה וְכָל בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז׃
17 כִּי אַעֲלֶה אֲרוּכָה לָךְ וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ נְאֻם יְהוָה כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ לֵאמֹר הִוא צִיּוֹן אֵין דֹּרֵשׁ לָהּ׃
18 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃
19 וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מְצַחֲקִים וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהַכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃
20 וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וְאֶפְקֹד עַל כָּל לֹחֲצָיו׃
21 וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיהוּ וְנִגַּשׁ אֵלָי כִּי מִי זֶה עָרַב לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלָי נְאֻם יְהוָה׃
22 וִיהִי לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃
23 הִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה סַעַר מְחוֹלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל׃
24 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשֹׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ וְעַד הֲבִינוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָּהּ׃

פרק לב.

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂרִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִוא הַשָּׁנָה הַשְּׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִנְבוּכַדְרֶאצַּר׃
2 וְאָז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל יְרוּשָׁלִַם וְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא כָּלוּא בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה אֲשֶׁר בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
3 אֲשֶׁר כְּלָאוֹ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר עַל מָה אַתָּה נִבָּא אַתָּה וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן אֶת הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃
4 וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמָּלֵט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנָּתוֹן יִנָּתֵן בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וְדִבֶּר פִּיהוּ אֶת פִּיהוּ וְעֵינָיו אֶת עֵינָיו תִּרְאֶינָה׃
5 וְאֶת צִדְקִיָּהוּ יוֹבִיל בָּבֶלָה וְשָׁם יִהְיֶה עַד פָּקְדִי אֹתוֹ נְאֻם יְהוָה כִּי תִלָּחֲמוּ אֶת כַּשְׂדִּים לֹא תַצְלִיחוּ׃

---

(21) ד. מל. 20: 7.
(22) ד. מל. 20: 8.

---

(1) ד. מל. 20: 12. ומל.
(2) ד. דב. 32: 31.
(6) יז. 20: 5.
(7) דב. 1: 2. 3. 7.
(8) ו. מל. 3: 18.

---

(2) ומ. 42: 10. וב. 61: 7.
(3) ומל 3: 3. ומל. 1: 3. לה. 3: 4. ומש. 1: 23. ומל. 3: 1. מו. 68: 4. וב. 49: 11.

---

(4) וב. 45: 2.
(6) ומ. 14: 2. מו. 90: 5. 102: 11. 103: 15. ומל. 1: 10. ו. קה. 1: 24.
(7) מו. 103: 16.
(8) ומש. 12: 34. ו. קה. 1: 25.
(9) וב. 41: 27. 52: 7. 11. 62: 16. 59: 16.
(10) וב. 49: 4. 23. 34: 23. 37: 24. ומש. 10: 11. וכל. 13: 20. ו. קה. 2: 25. 5: 4. ליל. 7: 17.
(12) ומל. 30: 4.
(13) ומ. 21: 22. 36: 22. 23. לה. 11: 34. ו. מש. 2: 16.
(17) דב. 4: 35. מו. 62: 9. (18) וב. 40: 25. 46: 5. קה. 17: 29.
(19) וב. 41: 6. 7. 44: 12. ומל. 10: 3. ומל. 7: 41. 10: 4.
(20) וב. 41: 7. 51: 4. (21) מו. 19: 1. קה. 14: 17. ליל. 1: 19. 20.
(22) ומ. 9: 8. מו. 104: 2. וב. 42: 5. 44: 24. 51: 13. יז. 10: 12.
(23) ומ. 12: 21. מו. 107: 40.

---

[1]ם׳: מעוֹלָם. [2]ם׳: וְאֶעֱשֶׂה. [3]ם׳: אֶל מִי יַעֲרֹב.

24 הנתק:* וכי יהיה בעורו כי תהיה
מכוה אש: והיה המהיה בה לשאת
הצרעת: וראה הכהן בה והנה נהפך
שער לבן בטהרת והראה הכהן
25 אתו טמא צרעת הוא בשאת פרחה:*
או כי יהיה אדם כי יפיח בעורו
מכוה והיתה מחית השאת בהרת
26 לבנה אדמדמת או לבנה: וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת
ומראה עמק מן העור צרעת הוא
27 בשאת פרחה נגעה הוא: וראה אתו
הכהן ביום השביעי כי פשתה
תפשתה בעור והראה הכהן טמא
28 נגע צרעת הוא: ואם תעמד הבהרת
תחתיה לא פשתה בעור והיא
כהתה הוא שאת המכוה טהר הכהן
29 אתו כי צרבת המכוה הוא: ואיש או
אשה כי יהיה בו נגע בראש או
30 בזקן: וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור ושער צהב
דק בו וטמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא: וכי
ראה הכהן את נגע הנתק והנה
אין מראהו עמק מן העור ושער
שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע
31 הנתק שבעת ימים: וראה הכהן את
הנגע ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק ולא היה בעור מראהו עמק
מן העור והנתק לא פשה בו
32 והגלח את ולא יגלח והסגיר הכהן
את הנתק שבעת ימים שנית:
33 וראה הכהן את הנתק והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אין עמק מן
העור והנתק לא כהה בו והגלח את
34 ולא יגלח והסגיר הכהן את הנתק
שבעת ימים שנית: וראה הכהן את
הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אין עמק מן
העור והנתק לא כהה בו וטהר הכהן
35 אתו וכבסו את בגדיו וטהר: והיה
כי פשה הנתק פשה בעור אחרי
36 טהרתו: וראה הכהן והנה פשה
הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
37 הצהב טמא הוא: ואם בעיניו עמד
הנתק ושער שחר צמח בו נרפא
הנתק טהור הוא וטהר אתו הכהן:
38 ואיש או אשה כי יהיה בעורם
39 בהרת בהרת לבנת: וראה הכהן והנה
בעור בשרם בהרת כהות לבנת
40 בהק הוא פרח בעור טהור הוא:
ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא
41 טהור הוא: ואם מפאת פניו ימרט
ראשו גבח הוא טהור הוא: וכי
יקרח ראשו קרחת הוא טהור הוא:
42 ואם בקרחת או בגבחת נגע לבן
אדמדם הוא צרעת פרחת הוא
43 בקרחתו או בגבחתו: וראה אתו
הכהן והנה שאת השגיון לבן אדמדם
בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
44 עור בשר הוא: אדם צרוע הוא טמא
הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו
45 נגעו: והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע
ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא:
46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא
הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו:
47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד
48 צמר או בבגד פשתים: או בשתי או
בערב לפשתים ולצמר או בעור או
49 בכל מלאכת עור: והיה הנגע ירקרק
או אדמדם בבגד או בעור או
בשתי או בערב או בכל כלי עור
50 נגע צרעת הוא והראה את הכהן:
וראה את הנגע והסגיר את הנגע
51 שבעת ימים: וראה את הנגע ביום
השביעי כי פשה הנגע בבגד או
בשתי או בערב או בעור לכל אשר
יעשה העור למלאכה נגע מצרע
52 הנגע טמא הוא: ושרף את הבגד או
את השתי או את הערב בצמר או
בפשתים או את כל כלי העור אשר
יהיה בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא
53 באש תשרף: וכי יראה הכהן והנה
לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
54 בערב או בכל כלי העור: וצוה הכהן
וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר
55 אתו שבעת ימים שנית: וראה הכהן
אחרי הנגע להכבס את הנגע והנה
לא הפך הנגע את עינו ולא פשה
הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחתת
56 הוא בקרחתו או בגבחתו: ואם ראה
הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס
אתו והסירו מן הבגד או מן העור
57 או מן השתי או מן הערב: ואם תראה
עוד בבגד או בשתי או בערב או
בכל כלי עור פרחת הוא באש
58 תשרף את אשר בו הנגע: והבגד או
השתי או הערב או כל כלי העור
אשר תכבס והסר ממנו הנגע וכבס
59 שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת
בבגד הצמר או הפשתים או בשתי
או בערב או בכל כלי עור לטהרו או
לטמאו:

פרק יד.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת
תהיה תורת המצרע ביום טהרתו
והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל
מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא
נגע צרעת מן המצרע: וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש על מים חיים:
את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת שני התולעת ואת האזוב
ואת הצפור החיה יטבל אתם ואת
הדם הצפור השחטה על המים החיים:
והזה על המטהר מן הצרעת שבע
פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה
על פני השדה: וכבס המטהר את
בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים
ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
לאהלו שבעת ימים: והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת
כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ
את בשרו במים וטהר: וביום
השמיני יקח שני כבשים תמימים
ואחת כבשה בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן
המטהר את האיש המטהר ואתם
לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח
הכהן את הכבש האחד והקריב
אתו לאשם ואת לג השמן והניף
אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את
הכבש במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה במקום הקדש
כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש
קדשים הוא: ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ומלג השמן
יצק הכהן על כף ידו השמאלית:
והטביל הכהן את אצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית
והזה הכהן מן השמן באצבעו שבע
פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על דם
האשם: והנותר בשמן אשר על כף
הכהן יתן על ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן
את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
ואחרי כן ישחט את העלה: והעלה
הכהן את העלה והמנחה על המזבח
וכפר עליו הכהן וטהר: ואם דל הוא
ואין ידו משגת ולקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון
אחד סלת מנחה בלולה בשמן ולג
שמן: ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת
והאחד עלה: והביא את קרבנו
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח
הכהן את כבש האשם ואת לג השמן
והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה:
ושחט את כבש האשם ולקח הכהן
מדם האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ומן השמן
יצק הכהן על כף ידו השמאלית:
והזה הכהן באצבעו הימנית מן
השמן אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על דם
האשם: והנותר בשמן אשר על כף
הכהן יתן על ראש המטהר לכפר
עליו לפני יהוה: ועשה הכהן את
האחד מן התרים או מן בני היונה
אשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו
האחד חטאת והאחד עלה על המנחה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה:
זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר
לא תשיג ידו בטהרתו: וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו
אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם
לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ
אחזתכם: והבא אשר לו הבית והגיד
לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית:
וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות
את הבית: וראה את הנגע והנה היו
הנגע בקירות הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל
מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית שבעת
ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירות הבית:
וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר
בהן הנגע והשליכו אתם אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא: ואת הבית
יקצעו מבית סביב והשפכו את
העפר אשר קצו אל מחוץ לעיר אל
מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר
יקח ויטח את הבית: ואם ישוב הנגע
ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטח: ובא הכהן וראה והנה פשה
הנגע בבית צרעת מאכלת הוא בבית
טמא הוא: ונתץ את הבית את
אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגיר
אתו: ובא הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי הטח את הבית
וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע:
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים
ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: ושחט
את הצפור האחת אל כלי חרש על
מים חיים: ולקח את עץ הארז ואת
האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור
החיה ואת כנפי הצפור השחטה ואת
הצפור החיה ואת כנפי הצפור
השחטה ואת המים החיים והזה אל
הבית שבע פעמים: וחטא את הבית
בדם הצפור ובמים החיים ובצפור
החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני
התולעת: ושלח את הצפור החיה אל
מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על
הבית וטהר: זאת התורה לכל נגע
הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד
ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת:
להורת ביום הטמא אתו ביום הטהר
אתו זאת תורת הצרעת:

פרק טו.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם
אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו
2 זובו טמא הוא: זאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו מזובו או סתם בשרו
3 מזובו טמאתו הוא: כל משכב אשר
ישכב עליו הזב וכל כלי אשר ישב
4 עליו יטמא: והאיש אשר יגע בו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
5 הערב: והנוגע במשכבו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
7 הערב: והנוגע בבשר הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
8 וכי יירק הזב בטהור וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: כל
9 הרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא:
וכל הנוגע תחתיו יטמא עד הערב
והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ
10 במים וטמא עד הערב: וכל אשר
יגע תחתיו יטמא עד הערב והנושא
אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
11 עד הערב: כל אשר יגע בו הזב
ולא ידיו שטף במים יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר
וכל כלי עץ יקצף במים וטהר:
13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
14 בשרו במים חיים וטהר: וביום
השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתן אתם אל הכהן:
15 ועשה הכהן אתם אחד חטאת והאחד
עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
16 מזובו: ואיש כי תצא ממנו שכבת
זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
17 עד הערב: ובגד וכל עור אשר יהיה
עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא
18 עד הערב: והאשה אשר ישכב איש
אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו
19 עד הערב: ואשה כי תהיה זבה דם
יהיה זובה בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנוגע בה יטמא
20 עד הערב: וכל אשר תשכב עליו
בנדתה וכל אשר תשב עליו יטמא:
21 וכל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
22 והנוגע בכל כלי אשר ישבה עליו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
23 הערב: ואם על המשכב הוא על הכלי
אשר היא ישבת עליו בנגעו בו
24 יטמא עד הערב: ואם שכב ישכב
איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
25 שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב
עליו יטמא: ואשה כי יזוב זוב דמה
ימים רבים בלא עת נדתה או כי
תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה
26 כימי נדתה תהיה טמאה היא: כל
המשכב אשר תשכב כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
27 נדתה: וכל הנוגע בם יטמא וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:

---

1 מ: מהפיל. 2 מ: הפיל.

(25) נד. 40: 18. הר. 4: 15.
(4) נד. 41: 26. 44: 7. 46: 10. 43: 10. 44: 6. 48: 12.
(26) פס. 147: 4.
(28) פס. 147: 5. ש. 11: 33.
(31) פס. 103: 5.

(1) יש. 2: 13.
(2) נד. 46: 11. ש. 14: 14. 1. ד. 14: 25. 45: 1. נד. 41: 1. ש. 14: 23. 5. 43: 1. 44: 4. פס. 135: 4. נד. 43: 1. 44: 1. ש. 1: 17. 22: 13. 1. ד. 20: 7. הר. 2: 23. (10) נד. 41: 13. 14. 43: 5.
(6) נד. 40: 19. 44: 12.
(7) נד. 40: 19. 20.
(8) הר. 7: 6. 10: 15. 14: 2. 4. 5.
(16) ש. 51: 2. נד. 45: 25.
(18) נד. 35: 6. 7. 43: 19. 3. 44: 107. 35.
(11) שה. 23: 22. נד. 45: 24. 60: 12. יש. 12: 3.
(13) נד. 41: 10.
(15) שה. 4: 13. ד. הר. 10: 4. 5.
(24) פס. 115: 8. נד. 44: 9. ר. הר. 8: 4.
(20) נשא. 12: 9.
(22) נד. 45: 21.
(23) נד. 42: 9. 44: 7. 8. 45: 3. שה. 13: 19. ש. 10: 5.

28 וזה לכם הטמא בשרצים השורץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ 29 והאנקה והכח והעטלף והחמט למינהו׃ 30 והאוכה והלטאה והחרדן והשממית והתנשמת׃ 31 אלה הטמאים לכם בכל השרץ הנוגע בהם במותם יטמא עד הערב׃ 32 וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה במים בא והיה עד הערב וטהר׃ 33 וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ 35 וכל אשר יפול מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונוגע בנבלתם יטמא׃ 37 וכי יפול מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ 38 ואם מים יתן על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 41 ושרץ השרץ על הארץ שקץ יאכל לא יאכל׃ 42 כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא׃ 43 אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש על הארץ׃ 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים וכל נפש השרצת על הארץ׃ 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃

פרשה: מה.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ 6 ומלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ 7 והקריב אתו לפני יהוה וכפר עליה ועל טהרה מזוב דמה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ 8 ואם לא תמצא ידה די שה והיה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃

פרשה: מו.

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ 4 ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃ 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ 6 וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ 7 ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אתו אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן׃ 8 וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃ 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן׃ 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃ 11 צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגירנו כי טמא הוא׃ 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור ומכסה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃ 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ 16 או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃ 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃ 18 ובשר כי יהיה בו בעורו ונרפא׃ 19 והיתה תחת השאת או במקום השאת שאת לבנה או בהרת לבנה מלבנת ונראתה אל הכהן׃ 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא באשת פרחה היא׃ 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלת אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע הוא׃ 23 ואם תחתיה עמדה הבהרת לא פשתה צרבת השאת היא וטהרו הכהן׃ 24 או בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת היא באה במכוה וטמאו הכהן נגע צרעת הוא׃ 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע צרעת הוא׃ 28 ואם תחתיה עמדה הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃ 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן׃ 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמאו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃ 32 וביום השביעי יראה הכהן את הנגע והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור׃ 33 והתגלח והנתק לא יגלח וסגר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית׃ 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ 35 ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ 36 וראהו הכהן והנה פשתה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃ 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ 40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת היא בקרחתו או בגבחתו׃ 43 וראהו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר׃ 44 אדם הוא צרוע הוא טמא טמאו הכהן בראשו נגעו׃ 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃ 49 והיתה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃ 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׃ 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע צרעת מאכלת הנגע טמא הוא׃ 52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא באש תשרף׃ 53 וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃ 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃ 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ולא פשה הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרעו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב׃ 57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרף את אשר בו הנגע׃ 58 והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃ 59 זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃

פרשה: מז.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃ 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע צרעת מן הצרוע׃ 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ 6 את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים׃ 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה׃ 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר׃ 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃ 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׃ 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כאשם החטאת הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית׃ 16 והטביל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה׃ 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן הכהן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃ 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר׃ 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן׃ 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה׃ 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית׃ 27 והזה הכהן באצבעו הימנית משמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית במקום דם האשם׃ 29 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ 30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה אשר תשיג ידו׃ 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃ 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃ 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית׃ 37 וראה את הנגע והנה היו הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר׃ 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃ 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃ 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 41 ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית׃ 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח׃ 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מאכלת היא בבית טמא הוא׃ 45 ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃ 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ 50 ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ 51 ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים׃ 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃ 53 ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר על פני השדה וכפר על הבית וטהר׃ 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ 55 ולצרעת הבגד ולבית׃ 56 ולשאת ולספחת ולבהרת׃ 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת׃

פרשה: מח.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב וכל אשר ישב עליו יטמא׃ 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 8 וכי יירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 9 והרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ 10 וכל הנגע תחתיו יטמא עד הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 11 וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים וטהר׃ 13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר׃ 14 והיום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃ 15 ועשה אתם הכהן האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ 16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב׃ 17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב׃ 18 והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב׃ 20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃ 21 וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 22 וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר היא יושבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב׃ 24 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃ 25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ 26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ 27 וכל הנגע אלה יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 28 וכי טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ 29 והיום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ 30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 32 זאת תורת אשר יזוב ממנו שכבת זרע לטמא בה׃ 33 ודותה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

פרשה: מט.

1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃ 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃ 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃ 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃ 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו׃ 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלאים קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדת ולא ימות׃ 14 ולקח מדם הפר ויזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו׃ 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃ 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ 17 ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל׃ 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב׃ 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל׃ 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי׃ 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה׃ 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדברה׃ 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש ונחם שם׃ 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם׃ 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃ 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את יד לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃ 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר׃ 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃

פרשה: נ.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם׃ 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃ 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃ 8 ואל אדם תאמר אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעלה עולה או זבח׃ 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה׃ 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר׃ 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם׃ 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסה אתו בעפר׃ 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר׃ 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃

פרשה: נא.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם׃ 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃ 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם׃ 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃ 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃ 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא׃ 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃ 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך הנה׃ 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃ 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא׃ 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא׃ 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃ 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה היא׃ 18 ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה׃ 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃ 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃ 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם׃ 27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃ 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃ 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

פרשה: נב.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ 4 אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ 6 ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף׃ 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 9 וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט׃ 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי יתן את שכבת זרע באשה והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפה לא נפדתה או חרות לא נתנה לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חרה׃ 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃ 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ 25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃ 28 ושרטת לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ 29 אל תחל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאו הארץ זמה׃ 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 31 אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמא בהם אני יהוה אלהיכם׃ 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמתרה׃ 36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

פרשה: נג.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר בישראל אשר יתן למלך מזרעו למות יומת עם הארץ יסקלו אתו באבן׃ 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ מעיניהם באיש ההוא מזרעו נתן למלך ולא המיתו אתו׃ 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃ 6 והנפש אשר תפנה אל האבות ואל הידעני לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו׃ 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם׃ 8 ושמרתם את חק

10 אשר עשה הרעה בעיני יהוה הוא לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר ממנה׃
11 וגם־האשרה עמדה בשמרון׃ ס ויהוה אמר ביד עבדו ישעיהו לאמר׃ אמור אל־חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית־יהוה׃
12 והוספתי על־ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך והגנותי על־העיר הזאת למעני ולמען דויד עבדי׃ ס ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על־השחין ויחי׃
13 ויאמר חזקיהו אל־ישעיהו מה אות כי־ירפא יהוה לי והעליתי ביום השלישי בית־יהוה׃
14 ויאמר ישעיהו זה־לך האות מאת יהוה כי־יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר הנה אעשה את־הצל אשר־הלך במעלות אחז למטה עשר מעלות אחור ויחזר הצל עשר מעלות במעלות אשר ירד בהם׃
15 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
16 ויאמר ישעיהו גש אל־הדבר אשר דבר אליך יהוה הנה־לי חיים ואמת בימי׃
17 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
18 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
19 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
20 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
21 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
22 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
23 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
24 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
25 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
26 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
27 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
28 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃

(10) בר. 44: 6. 8. 42: 1.
55: 4. 41: 4.
(11) בר. 45: 21. הש. 13: 4.
(12) שה. 32: 16. שו. 81: 9. בר. 44: 8. 43: 10.
(13) שו. 90: 2. משל. 8: 58. 9: 12. בר. 14: 27.
(16) שה. 14: 16. 22. שו. 77: 19. בר. 51: 10. שה. 3: 13. 16.
(17) שה. 14: 9–4. 25.
(18) ש. 16: 14. 23: 7.
(19) ב. שו. 5: 17. יהש. 21: 5. שה. 17: 6. שה. 20: 11. שה. 8: 13. שו. 78: 16. 55: 4. 41: 4.
(20) בר. 48: 21.
(21) שו. 102: 18. בר. 43: 1. 7. 1. כה. 1: 74. 75. יש. 1: 5. 6.
(22) יהש. 1: 13.
(23) ישה. 5: 25.
(24) בר. 1: 14. יהש. 2: 17.
(25) בר. 44: 22. 48: 9. ש. 50: 20. ב. 3: 19. שו. 36: 22. שה. בר. 18: 1. ש. 31: 34.

(27) יהש. 2: 7. 8.
(28) בר. 47: 6. יהש. 2: 2.
(8) בר. 41: 22. 43: 10. 12. 6. 7. שו. 4: ש. 24: 9. בר. 9: 11. שה. 8: 13.
(7) בר. 41: 4. 22. 45: 21. 17. 22: 13.
שה. 4: 35. 39. 32. 39. 1. 32: 2. ב. שה. 22: 32. 45: 5. שו. 32: 4.
(9) בר. 41: 24. 29. שו. 115: 4. שה.
(10) ש. 10: 5. שה. 2: 18.
(11) שו. 97: 7. בר. 1: 29. 42: 17. 45: 16.
(12) בר. 40: 19. 41: 6. ש. 10: 3. שה.

שה. מלכים.

1 בן־שנים עשרה שנה מלך חזקיהו בחזקו
2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃ ס הסיר את־הבמות וישבר את־המצבות
3 וכרת את־האשרה וימלא את־מקומם עצמות אדם׃ ס בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור
4 ויסר את־כל־הגוים אשר הושיב מלכי אשור וישב את־ארצם׃ ס הוא־הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה
5 ויאמר אל־ישעיהו הנביא אי־זה האות כי־ירפא יהוה לי והעליתי ביום השלישי בית־יהוה׃
6 ויאמר ישעיהו זה־לך האות מאת יהוה כי־יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר הנה אעשה את־הצל אשר־הלך במעלות אחז למטה עשר מעלות אחור ויחזר הצל עשר מעלות במעלות אשר ירד בהם׃
7 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
8 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
9 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
10 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
11 ויאמר חזקיהו קל הוא בעיני מהנקל לו ועתה אדבר אל־אדני הנה־לי חיים ואמת בימי׃
12 משלח (כי שלח) בשנת ישלח: משלח בשנת ישלח: משלח בשנת ישלח: משלח

הוֹדוֹת׃ כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֵנוּ
אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ׃ 17 לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ
תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃ 18 לְמָה
צָרֵינוּ בוֹסְסוּ מִקְדָּשׁ קָדְשֶׁךָ׃ 19 הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא מָשַׁלְתָּ בָּם לֹא נִקְרָא
שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם׃

64 1 אוּלַי תִּקְרַע שָׁמַיִם תֵּרֵד מִפָּנֶיךָ הָרִים יִזֹּלוּ׃ 2 כְּהַצִּית אֵשׁ
מְסָאָה אֵשׁ תַּגְלֶה מַיִם לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ׃
3 בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרְדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלוּ׃ 4 וּמֵעוֹלָם לֹא
שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה לוֹ׃
5 פָּגַעְתָּ שָׂשׂ וּפֹעֵל צְדָקָה בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן אַתָּה קָצַפְתָּ וְנֶחֱטָא
בָּם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ׃ 6 וַנְּהִי כֻלָּנוּ כַּטָּמֵא וְכִבֶּגֶד עֶדִי כָּל צְדָקוֹתֵינוּ וַנִּבֹּל
כֻּלָּנוּ כֶּעָלֶה וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאוּנוּ׃ 7 וְאֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר
לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ וַתְּמוֹגְגֵנוּ בְּיַד עֲוֹנֹתֵינוּ׃ 8 וְעַתָּה
יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְיוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃ 9 אַל
יְהוָה תִּקְצֹף עַד מְאֹד וְאַל לָנֶצַח תִּזְכֹּר עָוֹן הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ׃
10 עָרֶיךָ הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה׃ 11 בֵּית
קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ וְכָל
מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה׃ 12 הַעַל אֵלֶּה תִתְאַפַּק יְהוָה תַּחֲרִישׁ וְתְעַנֵּנוּ
עַד מְאֹד׃

65 1 נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאָלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי הִנֵּנִי
אֶל גּוֹי לֹא קָרָא בִשְׁמִי׃ 2 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל הַיּוֹם אֶל עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים
הַדֶּרֶךְ לֹא טוֹבָה אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם׃ 3 הָעָם הַמַּכְעִיסִים פָּנַי תָּמִיד
זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל הַלְבֵנִים׃ 4 הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצוּרִים
יָלִינוּ הָאֹכְלִים בְּשַׂר הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם׃ 5 הָאֹמְרִים קְרַב אַל
תִּגַּשׁ בִּי כִּי קִדַּשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל הַיּוֹם׃ 6 הִנֵּה כָתוּב
לְפָנַי לֹא אֶחֱשֶׁה כִּי אִם שִׁלַּמְתִּי וְשִׁלַּמְתִּי אֶל חֵיקָם׃ 7 עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנוֹת
אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר הִקְטִירוּ עַל הֶהָרִים וְעַל הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי
וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם רִאשֹׁנָה עַל חֵיקָם׃ 8 כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא
הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ וְעָשִׂיתִי כֵן בַּעֲבוּר
עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית אֶת כֹּל׃ 9 וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ
הָרַי וּבְחִירַי יִירָשֻׁנָהּ וְעֲבָדַי שָׁם יִשְׁכֹּנוּ׃ 10 וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לְנָוֵה צֹאן וְעֵמֶק
עָכוֹר לְרֹבֶץ בָּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרָשׁוּנִי׃ 11 וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת יְהוָה
הַשְּׁכֵחִים אֶת הַר קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לִמְנִי מְסֻךְ׃
12 וַאֲנִי אֶסְפֹּר אֶתְכֶם לַחֶרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא
עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי
בָּחָרְתֶּם׃ 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ
הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃
14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּזְעֲקוּ מִכְאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ
תְּיַלֵּילוּ׃ 15 וְהִנִּיחֻתֶם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וְהֵמִיתְךָ אֲדֹנָי יְהוִה
וּלְעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃ 16 אֲשֶׁר הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ בֵּאלֹהֵי אָמֵן
יִתְבָּרַךְ בָּאָרֶץ וּבֵאלֹהֵי אָמֵן יִשָּׁבַע כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי
נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃ 17 כִּי הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא
תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל לֵב׃

1: מ: מוסיף לך.

(18) נד. 45: 20. ס. ירמ. 2: 11.
(19) נד. 46: 8.
(20) נד. 4: 12. ס"ס 1: 21. ס. ירמ. 2: 11.
(21) נד. 44: 1. 2.
(22) נד. 43: 1. 25. 48: 20. ו. ס. 6: 20. ו. קהל. 1: 18. 19.
(23) ס"ס 69: 34. 96: 11. 12. נד. 42: 10. 49: 13. וכ. 51: 48. יחזק. 18: 20.
(24) נד. 43: 1. 14. 44: 6. 45: 20. ס. ירמ. 2: 11.
(25) נד. 47: 13. וכ. 50: 36. ו. ס"ס 20.
(26) ירמ. 1: 6.
(27) וכ. 50: 38. 51: 32. 36.
(28) ס. ישע. 36: 22. 23. ס. 1: 1. מיכ. נד. 45: 13.

(1) נד. 41: 2. 13. ירמ. 5: 30.
(2) נד. 40: 4. ס"ס 107: 16.
(3) נד. 41: 23. מש. 33: 12. ס"ס 9: 8. ס"ס 104: 2. נד. 40: 22. 42: 5. 45: 12. 51: 13.
(4) נד. 44: 1. ו. ס"ס 4: 5.
(5) ס"ס 4: 35. 39. 32: 39.
(6) ס"ס 102: 15. נד. 37: 20.
(7) ירמ. 3: 6.
(8) ס"ס 72: 3. 85: 11.
(9) נד. 64: 8. 29: 16. וכ. 18: 6. ס"ס 9: 20.
(11) וכ. 31: 9. נד. 29: 23.
(12) נד. 42: 5. וכ. 27: 5. 11: 26.
(13) נד. 41: 2. ס. ישע. 22. 36. ס. 1: 1. מיכ. נד. 44: 28. 52: 3. ס"ס 3: 24. (14) ס"ס 68: 31. 72: 10. 11. נד. 49: 23. 60: 9. 10. 14. 16. ירמ. 8: 22. 23. ס"ס 149: 8. ו. ס"ס 14: 25. נד. 45: 5. (15) ס"ס 44: 24. נד. 8: 17. 57: 17. (16) נד. 44: 11. (17) נד. 26: 4. 45: 25. ס"ס 11: 26.

ואמרתי לאיתיאל לאיתיאל ואכל׳ כי אם אני בער מאיש
ובינת אדם לא לי׃ וחכמה לא למדתי ודעת קדשים
אדע׃ מי עלה השמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי
צרר מים בשלמה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו
ומה שם בנו כי תדע׃ כל אמרת אלוה צרופה מגן
הוא לחוסים בו׃ אל תוסף על דבריו פן יוכיחך
ונכזב׃ שתי אלי אל תמנע ממני בטרם אמות׃
שוא ודבר כזב הרחק ממני רש ועשר אל תתן לי
הלמני לחם חקי׃ פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי
יראני ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃ אל
תגח עבד אל אדניו פן יקבך ותאשם׃ דור אביו
יקלל ואת אמו לא יברך׃ דור טהור בעיניו ולא
רחץ משוי צואתו׃ דור מה רמו עיניו ועפעפיו
ישאו׃ דור חרבות שניו ומלתעותיו אכלות לאכל
עניים מארץ ואביונים מאדם׃ לעלוקה שתי בנות
הב הב׃ שלוש המה לא תשבענה ארבע לא אמרו
הון׃ שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא
אמרה הון׃ עין ללעג לאב ובוז ליקהת אם ינקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר׃ שלושה המה נפלאו
ממני ואיננו יודע׃ דרך הנשר בשמים ודרך נחש
על צור ודרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ כן
דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ותאמר לא
פעלתי און׃ על שלושה רגזה הארץ ועל ארבע לא
תוכל שאת׃ עבד כי ימלוך ואויל כי ישבע לחם׃
שנואה כי תלקח ושפחה כי תרש את גברתה׃
ארבעה המה קטנים בארץ והמה חכמים חכמים׃
עמים לא עצום הנמלים ולא עז הנה סלעים׃
שפנים לא עם חלש ויתנו בסלע ביתם׃ מלך אין
לארבה ויצאו כלם חלוצים׃ שרמה תתפשנו בידים
והיא בהיכלי מלך׃ שלושה המה יפו צעד והמה
יעברו היטב׃ אריה גבור בבהמה ולא ישוב מפני
כל׃ זרזיר מתנים או תיש ומלך אין עמו קם׃
אם נבלת ברום הרמת ואם זמות יד לפה׃ כי מיץ
חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ דין
יוציא מדנים׃

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו׃ מה
בני ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ אל תתן לנשים
חילך ודרכיך למחות מלכים׃ אל למלכים לשתות
יין ולרוזנים אי שכר׃ פן ישתה וישכח מחקק
ויטה משפט כל בני עני׃ תנו שכר לאובד ויין
למרי נפש׃ ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר
עוד׃ פתח פיך לאלם לדין כל בני חלוף׃ פתח פיך
שפט צדק ודין עני ואביון׃

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ בטח
בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ גמלתהו טוב ולא רע
כל ימי חייה׃ דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
כפיה׃ היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃
ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃
זממה שדה ותקחהו ומפרי כפיה נטע כרם׃ חגרה
בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ טעמה כי טוב
סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ ידיה שלחה בכשור
וכפיה תמכו פלך׃ כפה פרשה לעני וידיה שלחה
לאביון׃ לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים
שנים׃ מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ סדין
עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ עז והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון׃ פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
על לשונה׃ צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא
תאכל׃ קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ רבות
בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ שקר החן והבל
היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ תנו לה מפרי
ידיה ויהללוה בשערים מעשיה׃

---

(18) נה. 42: 5. 45: 5.
(19) תה. 30: 11. נה. 48: 16. סה. 19: 8. 119: 137. 138.
(20) נה. 44: 17-19. 46: 7. 48: 7. כש. 1: 22. 23.
(21) נה. 41: 22. 43: 9. 44: 7. 46: 10. 48: 14. 45: 5. 14. 18. 44: 8. 46: 9. 48: 3. סהל.
(22) סה. 22: 27. 65: 5.
(23) כה. 22: 16. כה. 6: 13. כש. 14: 11. קהל. 2: 10. כה. 31: 53. תה. 6: 13. סה. 63: 11. נה. 65: 16.
(24) אי. 23: 5. 1. סה. 1: 30. נה. 41: 11.
(25) נה. 45: 17. 1. סה. 1: 31.

---

(1) נה. 21: 9. אי. 50: 2. 51: 44. 10: 5.
(2) אי. 48: 7.
(3) שה. 19: 4. תה. 1: 31. 32: 11. סה. 71: 6. נה. 63: 9.
(4) סה. 102: 27. מלא. 3: 6. סה. 48: 14. 71: 18.
(5) נה. 40: 18. 25.
(6) נה. 40: 19. 41: 6. 44: 12. 19. אי. 10. 3.

(7) אי. 10: 5. נה. 45: 20.
(8) נה. 44: 19. 47: 7.
(9) תה. 32: 7. נה. 45: 5. 21.
(10) נה. 45: 21. סה. 33: 11. שה. 19: 21. 21: 30. קה. 5: 39. כה. 6: 17.
(11) נה. 41: 2. 25. 44: 28. 45: 13. סה. 23: 19.
(12) סה. 76: 5. כש. 10: 3.
(13) נה. 51: 5. כש. 1: 17. 3: 21. שה. 2: 3. נה. 62: 11.

---

(1) אי. 48: 18. נה. 3: 26.
(2) שה. 11: 5. כש. 16: 21.

(3) נה. 4: 17. 20: 4. אי. 13: 22. 26. שה. 3: 5. כש. 12: 19.
(4) נה. 43: 3. 14. אי. 50: 34.
(5) 1. שה. 2: 9. נה. 47: 7. 13. 19. כש. 2: 37.
(6) ס. שה. 24: 14. ס. 28: 9. תה. 1: 15. נה. 43: 28. תה. 28: 50.
(7) נה. 47: 5. יהל. 18: 7. נה. 46: 8. תה. 32: 29.
(8) נה. 47: 10. אש. 2: 15. יהל. 18: 7.

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם׃ הבל הבלים
אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל׃ מה יתרון
לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש׃ דור הלך
ודור בא והארץ לעולם עמדת׃ וזרח השמש ובא
השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם׃ הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל
סביבותיו שב הרוח׃ כל הנחלים הלכים אל הים
והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם
הם שבים ללכת׃ כל הדברים יגעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמוע׃
מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שייעשה
ואין כל חדש תחת השמש׃ יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו׃
אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו לאחרונה׃ אני קהלת הייתי
מלך על ישראל בירושלם׃ ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים
הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃
ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה
הכל הבל ורעות רוח׃ מעוות לא יוכל לתקן וחסרון
לא יוכל להמנות׃ דברתי אני עם לבי לאמר הנה
אני הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני
אך ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת׃ ואתנה
את לבי לדעת חכמה ודעת הוללות וסכלות ידעתי
גם זה הוא רעיון רוח׃ כי בהרבות חכמה הרבות
כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב׃

אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הבל׃ לשחוק אמרתי מהולל
ולשמחה מה זו עושה׃ תרתי במלבי למשוך
בייני ולבי נוהג בחכמה וללבות בסכלות עד אשר
אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם׃ הגדלתי מעשי בניתי לי
בתים נטעתי לי כרמים׃ עשיתי לי גנות ופרדסים
ונטעתי בהם עצי כל פרי׃ עשיתי לי ברכות מים
להשקות מהם יער צומח עצים׃ קניתי עבדים
ושפחות ובני בית היו לי גם מקנה בקר וצאן היה
לי הרבה מכל שהיו לפני בירושלם׃ כנסתי לי גם
כסף וזהב וסגולת מלכים ומדינות עשיתי לי שרים
ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות׃ וגדלתי
והוספתי מכל שהיו לפני בירושלם אף חכמתי
עמדה לי׃ וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא
מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
וזה היה חלקי מכל עמלי׃ ופניתי אני בכל מעשי
שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל
ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש׃ ופניתי אני
לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא
אחרי המלך את אשר כבר עשוהו׃ וראיתי אני כי
יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך׃
החכם עיניו בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם
אני כי מקרה אחד יקרה את כולם׃ ואמרתי אני
בלבי כמקרה הסכל גם אני יקרני ולמה חכמתי
אני אז יותר ודברתי אני בלבי כי גם זה הבל׃ כי
אין זכרון לחכם עם הסכל לעולם בשכבר הימים
הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הסכל׃
ושנאתי את החיים כי רע אלי המעשה שנעשה
תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח׃ ושנאתי אני
את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו
לאדם שיהיה אחרי׃ ומי יודע אם חכם יהיה או
סכל ושלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת
השמש גם זה הבל׃ וסבותי אני ליאש את לבי על
כל העמל שעמלתי תחת השמש׃ כי יש אדם שעמלו
בחכמה ובדעת ובכשרון לאדם שלא עמל בו חלקו
יתן גם זה הבל ורעה רבה׃ כי מה היתה לאדם
בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש׃
כי כל ימיו מכאובים וכעס עניניו גם בלילה לבו לא
שכב גם זה הבל הוא׃ אין טוב באדם שיאכל ושתה
והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי
מיד האלהים היא׃ כי מי יאכל ומי יחיש חוץ ממני׃
כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה
ולחוטא נתן עניין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני
האלהים גם זה הבל ורעות רוח׃

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים׃ עת ללדת
ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע׃ עת להרוג
ועת לרפא עת לפרוץ ועת לבנות׃ עת לבכות ועת
לשחוק עת לספוד ועת לרקוד׃ עת להשליך אבנים
ועת כנוס אבנים עת לחבק ועת לרחק מחבק׃ עת
לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך׃ עת
לקרוע ועת לתפור עת להחריש ועת לדבר׃ עת
לאהוב ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום׃ מה יתרון
העושה באשר הוא עמל׃ ראיתי את העניין אשר
נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃ את הכל עשה
יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם בלתי אשר לא
ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש
ועד סוף׃ ידעתי כי אין טוב באדם כי אם לשמח
ולעשות טוב בחייו׃ וגם כל האדם שיאכל ושתה
וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים הוא׃ ידעתי כי
כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין
להוסיף ומאתו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו
מלפניו׃ מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף׃ עוד ראיתי תחת השמש
מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה
הרשע׃ אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע
ישפוט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה
שם׃ אמרתי אני בלבי על דבר בני האדם לברר
להם האלהים ולראות שהם בהמה המה לבדם׃ כי
מקרה בני האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד להם
כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם
מן הבהמה אין כי הכל הבל׃ הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר׃ מי
יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה והרוח
הבהמה היורדת היא למטה ארצה׃ ואראה אני כי
אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו
כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו׃

ושבתי אני ואראה את כל העשקות אשר נעשות
תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם
ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם׃ ושבחתי אני
את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים
עדנה׃ וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא
ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש׃
וראיתי אני את כל עמל וכל כשרון המעשה כי היא
קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח׃ האויל
חובק את ידיו ואוכל את בשרו׃ טוב מלא כף נחת
מלא חפנים עמל ורעות רוח׃ ושבתי אני ואראה הבל
תחת השמש׃ יש אחד ואין שני גם בן גם אח אין
לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עושר
ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל
ועניין רע הוא׃ טובים השנים מן האחד אשר יש
להם שכר טוב בעמלם׃ כי אם יפלו האחד יקים את
חברו ואוי לאחד שנפל ואין שני להקימו׃ גם אם
ישכבו שנים ויחם להם ואחד איך יחם׃ ואם יתקפנו
האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשולש לא במהרה
ינתק׃ טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא
ידע להזהר עוד׃ כי מבית הסורים יצא למלוך כי גם
במלכותו נולד רש׃ ראיתי את כל החיים המהלכים
תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו׃ אין
קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים
לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח׃

שמר את רגלך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב
לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות
רע׃ אל תבהל בפיך ולבך אל ימהר להוציא דבר
לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ
על כן יהיו דבריך מעטים׃ כי בא החלום מרוב
עסק וקול כסיל במרבה דברים׃ כי תדר נדר
לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים
את אשר תדר שלם׃ טוב אשר לא תדר מאשר תדר
ולא תשלם׃ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל
תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף
האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך׃ כי ברוב
חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים
ירא׃

עושק דל וגזל משפט וצדקה במדינה אל תתמה על
החפץ כי גבוה משגיח וגבוהים עליהם׃ ויתרון
ארץ בכל הוא מלך לשדה נעבד׃ אוהב כסף לא
ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה גם זה הבל׃
ברבות הטובה רבו אוכליה ומה סגולת בעליה כי
אם ראות בעיניהם׃ מתוק שנת העובד מעט ומרבה
וגם שבע העשיר איננו נותן לו לישן׃ יש רעה
חולה ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו
לרעתו׃ ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן
ואין בידו מאומה׃ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב
ללכת כשבו ולא ישא בעמלו דבר שיוליך בידו׃
וגם זה רעה חולה בכל אשר הלך כן ילך ומה יתרון
לו שעמל לרוח׃ גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס
הרבה וחליו וקצף׃ הנה אשר ראיתי אני טוב אשר
יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי
הוא חלקו׃ וגם כל האדם אשר נתן לו האלהים עושר
ונכסים והשליטו לאכול ממנו ולשאת את חלקו
ולשמח בעמלו זה מתת אלהים הוא׃ כי לא ירבה
את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו׃ יש רעה
אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם׃ איש
אשר יתן לו האלהים עושר ונכסים וכבוד ולא חסר
לנפשו מכל אשר יתאוה ולא השליטו האלהים לאכול
ממנו כי אם איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא׃
אם יולד איש מאה וחיי שנים רבים ורבו ימי שניו
ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו
אמרתי טוב ממנו הנפל׃ כי בהבל בא ובחשך הולך
ובחשך שמו יכוסה׃ גם שמש לא ראה ולא ידע נחת
לזה מזה׃ ואם חיה אלף שנים פעמים ולא ראה טוב
הלא אל מקום אחד הכל הולכים׃ כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא׃ כי מה יותר לחכם מן
הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים׃ טוב מראה
עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח׃ מה שהיה
כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל
להתדין עם מי שתקיפ ממנו׃ כי יש דברים הרבה
מרבים הבל מה יתר לאדם׃ כי מי יודע לאדם מה
טוב בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל כי מי
יגיד לאדם מה יהיה אחרי תחת השמש׃

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו׃ טוב
ללכת אל בית אבל מללכת אל בית משתה בשאשר
הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו׃ טוב כעס
משחק כי ברע פנים יטיב לב׃ לב חכמים בבית אבל
ולב כסילים בבית שמחה׃ גערת חכם משיר כסילים
איש׃ כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל
גם זה הבל׃ כי העשק יהולל חכם ותאבד מתנת
לבו׃ טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה
רוח׃ אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים
ינוח׃ אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו
טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה׃ טובה
חכמה עם נחלה ויתרון לראי השמש׃ כי בצל החכמה
בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה׃
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר
עותהו׃ ביום טובה היה בטוב ויום רעה ראה גם זה
לעומת זה עשה האלהים על דבר אשר לא ימצא
האדם אחריו כל׃ את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק
אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו׃ אל תהי צדיק
הרבה ואל תתחכם יתר למה תשומם׃ אל תרשע
הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך׃ טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי יצא את כל
אלהים׃ החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר
היו בעיר׃ כי אדם צדיק אין בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא׃ גם אל כל הדברים אשר ידברו אל תתן
לבך פן תשמע את עבדך מקללך׃ כי גם פעמים רבות
ידעה לבך כי גם אתה קללת אחרים׃ כל זה נסיתי
בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני׃ רחוק מה
שהיה ועמק עמק מי ימצאנו׃ סבותי אני ולבי לדעת
ולתור וחכמה וחשבון ולדעת רשע כסלות וסכלות
הוללות׃ ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
ימלט ממנה וחוטא יתפש בה׃ הנה זה מצאתי אמרה
קהלת אחת לאחת למצוא חשבון׃ אשר עוד בקשה
נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה
מכל אלה לא מצאתי׃ רק זה מצאתי אשר עשה
האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים׃

מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר
פניו ועז פניו ישנא׃ אני פי מלך שמור ועל דבר
שבועת אלהים׃ אל תבהל מפניו אל תתיצב בדבר
רע כי כל אשר יחפץ יעשה׃ בדבר מלך שלטון ומי
יאמר אליו מה תעשה׃ שומר מצוה לא ידע דבר רע
ועת ומשפט יבין לב חכם׃ כי לכל חפץ יש עת
ומשפט כי רעת האדם רבה עליו׃ כי אין ידע מה
שיהיה כאשר יהיה מי יגיד לו׃ אין אדם שליט ברוח
לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו׃ את כל זה ראיתי
ונתתי את לבי אל כל מעשה אשר נעשה תחת השמש
עת אשר שלט האדם באדם לרעה לו׃ וכן ראיתי
רשעים קבורים ובאו ומן המקום הקדוש יהלכו וישתכחו
בעיר אשר כן עשו גם זה הבל׃ אין נעשה פתגם
מעשה הרעה מהר על כן מלא לב בני האדם בהם
לעשות רע׃ אשר חטא עושה רע מאה פעמים והאריך
לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים
אשר יראו מלפניו׃ וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך
ימים כצל אשר אינם יראים מלפני האלהים׃ יש הבל
אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע
אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים אשר מגיע
אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי כי גם זה הבל׃
ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת
השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח כי הוא יתלוה
לו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש׃ אשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את
העניין אשר נעשה על הארץ גם כי יש אשר עיניו
לא יראה בלילה׃ וראיתי את כל מעשה האלהים כי
לא יוכל האדם את המעשה אשר נעשה תחת השמש
בשאשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא ואף כי יאמר
החכם לדעת לא יוכל למצא׃

כי את כל זה נתתי אל לבי ולברר את כל זה כי
הצדיקים והחכמים ועבדיהם בידי האלהים גם אהבה
גם שנאה לא יודע האדם הכל לפניהם׃ הכל כאחד
לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא
ולזובח ולאשר איננו זובח כטוב כחוטא הנשבע
כירא שבועה׃ זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל ולב בני האדם מלא רעה והוללות
בלבבם אחרי כן למתים׃ כי מי יבחר אל כל החיים
יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת׃
כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם׃ גם אהבתם
גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה ואין להם עוד חלק
לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש׃ לך אכל
בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה
האלהים את מעשיך׃ בכל עת יהיו בגדיך לבנים
ושמן על ראשך אל יחסר׃ ראה חיים עם אשה אשר
אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש
כל ימי הבליך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר
אתה עמל תחת השמש׃ כל אשר תמצא ידך לעשות
בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול
אשר אתה הולך שמה׃ שבתי וראה תחת השמש כי
לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא
לחכמים לחם ולא לנבונים עשר ולא לידעים חן כי
עת ופגע יקרה את כלם׃ כי גם לא ידע האדם את
עתו כדגים אשר יאחזו במצודה רעה ובצפרים
האחזים בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה
כשתפל עליהם פתאם׃ גם זאת ראיתי חכמה תחת
השמש וגדולה היא אלי׃ עיר קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול וסבב עליה ובנה עליה מצודים
גדולים׃ ונמצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את
העיר בחכמתו ואיש לא זכר את האיש המסכן ההוא׃
ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה
ודבריו אינם נשמעים׃ דברי חכמים בנחת נשמעים
מזעקת מושל בכסילים׃ טובה חכמה מכלי קרב
וחוטא אחד יאבד טובה הרבה׃

זבובי מות יבאישו יסריח שמן רוקח יקר מעט
סכלות מחכמה מכבוד׃ לב חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו׃ וגם בדרך בשהסכל הולך חסר לב הוא
ואומר אל כל אדם כסיל הוא׃ רוח המושל אם עלה
עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים׃
יש רעה אשר ראיתי תחת השמש כשגגה היוצא
מלפני השליט׃ נתן הסכלות במרומים רבים ועשירים
בשפל ישבו׃ ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים
כעבדים על הארץ׃ חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר
ישכנו נחש׃ מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים
יסכן בם׃ אם קהה הברזל ופניו לא קלף וחיל
יגבר והצלח הכשר׃ אם ישוך הנחש בלא לחש ואין
יתרון לבעל הלשון׃ דברי פי חכם חן וישפוכו שפתי
כסיל תבלענו׃ תחלת דברי פיהו סכלות וסוף פיהו
הוללות רעה׃ והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
שיהיה ואשר יהיה אחריו מי יגיד לו׃ עמל הכסילים
יגיעם אשר לא ידע ללכת אל העיר׃ אוי לך ארץ
אשר מלכך נער ושריך בבקר יאכלו׃ אשרי ארץ
אשר מלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו לגבורה
ולא לשתיה׃ בעצלתים יכך המקרה ובשפלות הידים
ידלף הבית׃ לשחוק עושים לחם ויין משמח את
החיים והכסף יענה את הכל׃ גם במדעך מלך אל
תקלל ובחדרי משכבך עשיר אל תקלל כי עוף
השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר׃

שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו׃
תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה
רעה על הארץ׃ אם הגשמים מלאים על הארץ
ריק יתנו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון במקום
אשר יפול העץ שם יהיה׃ שומר רוח לא יזרע וצופה
בעבים לא יקצור׃ כאשר אינך יודע מה דרך הרוח
איך עצמות בבטן המלאה כן לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה את הכל׃ בבקר זרע את זרעך
ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או
זה ואם שניהם כאחד טובים׃ ומתוק האור וטוב
לעינים לראות את השמש׃ כי אם שנים חיה אדם
בכלם ישמח וזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל
הבא הבל׃ שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי
בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על
כל אלה יביאך האלהים במשפט׃ והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל׃

וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו
ימי הרעה ויגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ׃
עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים
ושבו העבים אחר הגשם׃ ביום אשר יזעו שומרי
הבית והתעוותו אנשי החיל ובטלו הטוחנות כי
מעטו ויחשכו הראות בחרכים׃ וסגרו דלתים בשפל
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
השיר׃ גם מגבוה יראו ופחדים בדרך והשקד יפרח
והחגב יסחב והאביונה תפר כי הולך האדם אל בית
עולמו והסובבים בשוק׃ עד אשר לא ירחק חבל
הכסף ותרוץ קערת הזהב ותשבר כד על המבוע
ונרוץ הגלגל אל הבור׃ ושב העפר על הארץ כשהיה
והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה׃ הבל הבלים
אמר קהלת הכל הבל׃

ויותר שקהלת חכם עוד למד את העם ואזן ותקן
משלים הרבה׃ בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב
ישר דברי אמת׃ דברי חכמים כדרבנות ונטועי
אספות נתנו מרעה אחד׃ ויתר מהמה בני הזהר
מעשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת
בשר׃ סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם׃ כי את כל מעשה
האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע׃

---

(1) נה. 1: 1. 2. 12. 7: 27. 12: 8. 9. 10.
(2) נה. 1: 14. 2: 11. 17. 26. 3: 19. 4: 4. 16. 6: 9. 12: 8.
(3) נה. 1: 13. 2: 3. 22. 3: 9. 5: 15. 16. 6: 8. 12. 7: 15. 8: 15. 9: 9. 13. 10: 5. 7. 12: 3. 5.
(4) נה. 1: 6. 7. 2: 1. 3: 11. 5: 19. 6: 2. 7: 1. 8: 15. 9: 3. 10: 19. 12: 1.
(5) נה. 1: 16. 2: 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 3: 1. 4: 8. 5: 9. 6: 3. 7: 1. 8: 1. 9: 1. 10: 1. 11: 1. 12: 1.
(6) נה. 1: 17. 18. 2: 13. 14. 15. 3: 2. 4. 5. 6. 7. 8. 4: 1. 2. 3. 5: 7. 6: 1. 7: 2. 3. 4. 5. 6. 8: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9: 2. 4. 5. 6. 7. 8. 10: 1. 2. 4. 11: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

9 אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיָם* בַּל צֹרְבֵי אֵלֶיךָ׃
10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃* שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים
11 וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃* אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן
12 וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃* חָשָׁיתִי כָל־הַיּוֹם כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי כָּלוּ עֲצָמָי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
13 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃* חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ
14 וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי׃* סֶלָה׃
15 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
16 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃* אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בַּדֶּרֶךְ זוּ תֵלֵךְ
17 אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃ אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ* צָבִיר לְבִלְתִּי
18 קְרֹב אֵלֶיךָ׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃* שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים
19 וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃* רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיהוָה
20 בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר
21 דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃* אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
22 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃* כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת

מזמור לג.

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃

1 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
2 וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃* דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי
3 הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃* זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
4 הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃* טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי־גֶבֶר
5 יֶחֱסֶה־בּוֹ׃* יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי
6 יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃* לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־הָאִישׁ
7 הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וְשִׂפְתוֹתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃*
8 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃* עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
9 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃* צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
10 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃* רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
11 יְהוָה׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃* תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
12 יֶאְשָׁמוּ׃ פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

מזמור לד.

לְדָוִד׃

1 שָׁפְטָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחֲמָה אֶת־לֹחֲמָי׃ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
2 וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדפי [רֹדְפָי] אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי׃* יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
3 מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃* יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה
4 דּוֹחֶה׃ יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדפם [רֹדְפָם]׃* כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
5 רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃* תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה
6 יִפָּל־בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃* כָּל־עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ
7 מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃* יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
8 מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃* וַאֲנִי בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם
9 נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃* כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
10 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכים [נְכִים] וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃* בַּחֲנֵפֵי
11 לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃* אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי׃
12 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃* אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר מְשַׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
13 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רוֹגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי־מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן׃* וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ
14 הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃ רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃* הָעִירָה וְהָקִיצָה
15 לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי [וַאדֹנָי] לָרִיבִי׃* שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃
16 אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃* יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי
17 יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃* יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
18 יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃* וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

מזמור לה.

לַמְנַצֵּחַ לְעַבְדֵי יְהוָה לְדָוִד׃

1 נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
2 כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃* דִּבְרֵי־פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל הְהַשְׂכִּיל
3 לְהֵיטִיב׃ אָוֶן יַחְשֹׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃* יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם
4 חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃* צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה
5 תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃* מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃* יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן
6 בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃* כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃* מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ
7 לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃* אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃
8 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

---

(9) דב. 51: 19. ו. דה. 5: 3. מש. 4: 4.
(10) מש. 52: 7. דב. 29: 15. שו. 8: 12. 9: 9. דב. 47: 8. 1. דה. 5: 3.
(11) דב. 57: 10. 44: 25. בר. 2: 2.
(14) שמ. 1: 10. מלא. 4: 1.
(15) ישע. 18: 11.

(1) תה. 68: 26. בר. 6: 13. דב. 65: 16. איכ. 1: 5. יז. 4: 2. 5: 2.
(2) דב. 52: 1. מש. 3: 11. ש. 2: 17.
(3) דב. 41: 22. 42: 9. 43: 9. 44: 7. 8. 45: 21. 46: 9. 10. מש. 21: 45.
(4) תה. 32: 9. בר. 31: 27.
(5) דב. 48: 3.
(8) תה. 58: 3.
(9) תה. 79: 9. 106: 8. דב. 43: 25. 48: 11. שו. 20: 9. 14. 22. 44. תה. 78: 38.
(10) תה. 66: 10. שו. 22: 20–22.
(11) דב. 48: 9. בר. 32: 26. 27. שו. 20: 9. דב. 42: 8.
(19) ישע. 22: 17. תה. 1: 10.
(20) דב. 52: 11. יז. 50: 8. 51: 9. 45. תה. 2: 9. 7. 18: 4. תה. 19: 4–6. ישע. 44: 22. 23.
(21) דב. 41: 17. 18. תה. 17: 9. בר. 20: 11. תה. 105: 41.
(22) דב. 57: 21.

(1) דב. 41: 1. 49: 5. יז. 1: 5. תה. 20: 21. בר. 1: 32. 36. 15. 31. שמ. 10: 15. ישע. 1: 15.
(12) תה. 32: 39. דב. 41: 4. 6. ישע. 1: 17. 22: 13. 44: 40. (13) תה. 102: 25. דב. 26.
(14) דב. 41: 22. 43: 9. 44: 7. 28. 45: 1. 20. 21.
(15) דב. 45: 1. 2. מיכ. 7.
(16) דב. 45: 19. 61: 1. תה. 2: 8. 9. 11.
(17) דב. 43: 14. 44: 6. 24. 48: 20. תה. 32: 8. (18) בר. 32: 29. תה. 81: 13. 119: 165.

[1] ראה מסורה.

2 ואמרו אל אדוני* אשר אדני צוה לתת את הארץ בגורל לבני ישראל ואדני צוה את ליהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ 3 והיו לאחד משבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוספה על נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע׃ 4 והיה כהיות היובל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם ומנחלת שבט אבותינו יגרע נחלתן׃ 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה* לאמר כן מטה בני יוסף דברים׃ 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיו לנשים אך למשפחת מטה אבי יהיו לנשים׃ 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל׃ 8 וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאשה לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו׃ 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל׃ 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד׃* 11 ותהי מחלה תרצה ומלכה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים׃* 12 ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן׃ 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו׃*

14 ואלה דברי משה אל כל ישראל בעבר הירדן* במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ 15 יום עשתי עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ 16 ויהי בארבעים שנה באחת עשרה בחדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם׃ 17 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי׃ 18 בעבר הירדן בארץ מואב החל משה באר את התורה הזאת לאמר׃

(2) בר. 11: 4, 51: 16. יהו. 9: 5. במ. 4: 12. יהוש. 1: 6, 16. יהו. 45: 5. (3) בר. 42: 1. ויק. 3: 8. בר. 44: 23. שמו. 13: 31, 15: 8. יש. 1: 6. (4) יהו. 3: 19. בר. 40: 10. 62: 11. (5) בר. 49: 1. יהו. 23: 37. (6) בר. 42: 6. 60: 3. יהו. 2: 32. יח. 13: 47. 26: 18. (7) בר. 53: 3. יהו. 26: 67. יהו. 72: 10. 11. בר. 49: 23. (8) יהו. 69: 13. ד. יהו. 6: 2. בר. 42: 6. (9) בר. 42: 7. ויק. 9: 12. (10) יהוש. 7: 16. יהו. 121: 6. 23: 2. (11) בר. 40: 4. (12) בר. 43: 5. 6. (13) בר. 44: 23. (14) בר. 40: 27. (15) יהו. 103: 13. יהוש. 3: 17. יהו. 7: 11. יח. 11: 29. (16) יהו. 13: 9. יהו. 8: 6. (17) בר. 49: 19

(18) בר. 60: 4. יהוש. 17: 6. 20. 16: 6. יהו. 9: 16. בר. 60: 16. (19) בר. 54: 1. 2. ויק. 2: 4. 10: 10. (20) בר. 60: 4. יהו. 3: 9. ש. 11: 12. יחז. 2: 6. (22) בר. 60: 4. 66: 20. (23) יהו. 72: 9. 11. בר. 49: 7. 52: 15. 60: 16. יהו. 7: 17. יהו. 34: 22. יח. 5: 9. 5: 33. 10: 11. (24) יהו. 12: 29. יה. 11: 22. (26) בר. 9: 20. יהוש. 14: 9. יהו. 1: 4. יהו. 14: 21. יהו. 3: 16. יהו. 7: 18. 21. (3) יהו. 10: 21. יהוש. 6: 12.

1מ: ואלכדע. 2מ: ותרצה. 3מ: ודברים זה.

19 יהוה אלהיכם הוא יעבר לפניך הוא יכרית את הגוים האלה מפניך וירשתם אותם והוא יהושע העבר לפני העם כאשר דברו׃* 20 ואמרתם אל אדוניו יהוה צוה את משה לתת לנו את הארץ לנחלה ועתה אדוני צוה את משה לתת לנו את נחלת אחינו׃ 21 ויצו יהוה את משה לאמר כן בנות צלפחד[1] דברת נתן תתן להם נחלה בתוך אחי אביהם׃ 22 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו׃ 23 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׃ 24 ואם אין אחים לו ונתתם את נחלתו לאחי אביו׃ 25 ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשאר בשרו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה׃ 26 ויקרבו הנשאים לראשי אבות למשפחות בני יוסף׃ 27 וידברו לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל׃ 28 ויאמרו אדני צוה ביהוה את הגורל בנחלת צלפחד אחינו לתת את נחלתם לבנותיו׃ 29 והיה אם יהיה לבני אחד משבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוספה על נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע׃ 30 והיה כהיות היובל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם ומנחלת שבט אבותינו יגרע נחלתן׃ 31 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים׃ 32 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיו לנשים אך למשפחת מטה אבי יהיו לנשים׃ 33 ולא תסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל׃ 34 וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאשה לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו׃ 35 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל׃ 36 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד׃ 37 ותהי מחלה תרצה ומלכה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים׃ 38 ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן׃ 39 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו׃

דברים פ.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן[3] במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ 2 אחד עשר יום חורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ 3 ויהי בארבעים שנה באחת עשרה בחדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם׃ 4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי׃ 5 בעבר הירדן בארץ מואב החל משה באר את התורה הזאת לאמר׃ 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ 7 פנו לכם ובאו לכם הרה האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ בואו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃ 9 ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם׃ 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב׃ 11 יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ 12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃ 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם׃ 16 ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו׃ 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃

(1) בר. 24: 1. 3: 8. יהו. 18: 2. ד. 1. בר. 52: 3. 25. בר. 65: 12. (2) בר. 1: 24. בר. 15. 35: 7. 13. 66: 4. בר. 7: 18. 21. בר. 3: 16. בר. 7: 18. 21. (3) בר. 10: 21. יהוש. 6: 12.

4 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ יֵלֵכוּ וּבַבֶּכִי יְבַקְשׁוּן׃
כִּי אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִדְרֹשׁוּ׃ 5 צִיּוֹן יִשְׁאֲלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה פְּנֵיהֶם
בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לְבִלְתִּי תִשָּׁכֵחַ׃ 6 אֹבֵד עַמִּי
הָיוּ צֹאנ֑וֹת רוֹעֵיהֶם הִתְעוּם֑וּם הֶהָרִים הִשִּׁיבוּם רָהַלְכוּ גִּבְעָה
מִגִּבְעָה שָׁכְחוּ רִבְצָם׃ 7 כָּל מֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא
נֶאְשָׁמְנוּ תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתָם יְהוָה׃
8 נֻדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים צְאוּ וִהְיוּ כַּעַתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן׃
9 כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר וְהַעֲלֵיתִי עַל בָּבֶל קְהַל גּוֹיִם גְּדוֹלִים מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְהִתְיַצְּבוּ לָהּ מִשָּׁם אֲשֶׁר יִלְכֹּד כְּגִבּוֹר מַשְׂכִּיל לֹא יָשׁוּב
רֵיקָם׃ 10 וְהָיְתָה כַּשְׂדִּים לָבַז כָּל בּוֹזְזֶיהָ נְאֻם יְהוָה׃ כִּי תַשְׂמִחוּ כִּי
תָגִילוּ בְּשָׁסִי נַחֲלָתִי כִּי תִפְשְׁטוּ כַּעֲגֶלָה דָּשָׁא וְתִצְהֲלוּ כְּאַבִּירִים׃
11 בּוֹשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד הֹפִיר יֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה
וְעֲרָבָה׃ 12 מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כָּל עֹבֵר עַל
בָּבֶל יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל כָּל מַכּוֹתֶיהָ׃ 13 כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים סְדֹם
וַעֲמֹרָה וְשְׁכֵנוֹתֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא תֵשֵׁב אִישׁ שָׁם וְלֹא יָגוּר בָּהּ בֶּן
אָדָם׃ 14 הִנֵּה עָם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרְרוּ מִיַּרְכְּתֵי
אָרֶץ׃ 15 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה
וְעַל סוּסִים יִרְכָּבוּ עֲרוּכִים כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת בָּבֶל׃ 16 שָׁמַע
שִׁמְעָה אֶת קוֹלָם רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ 17 אַל
תֵּצֵאוּ הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אֹרַח אַל תֵּלֵכוּ כִּי חֶרֶב לְאוֹיֵב כִּי מָגוֹר מִסָּבִיב
נְאֻם יְהוָה׃ 18 עַל כֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד
אֶל אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
19 וַהֲשִׁבֹתִי אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל נָוֵהוּ וְרָעָה עַל הַכַּרְמֶל וּבָשָׁן תִּשְׂבַּע וְנַפְשׁוֹ
בְּהַר אֶפְרַיִם וְגִלְעָד תִּשְׂבָּע׃ 20 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה
יְבֻקַּשׁ עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְחַטֹּאות יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח
לָאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ 21 עַל אֶרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה עָלֶיהָ וְעַל יוֹשְׁבֵי פְקוֹד
אַחֲרֵיהֶם חֶרֶב נְאֻם יְהוָה וְעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃

(1) דב. 51: 7. ישע 10: 30-32. (2) ירמ 4: 1. 16. חב. 11: 11. 12. חב. 12: 1. 2. 24: 1. 35. (3) תה 102: 13. דב. 40: 1. 52: 9. 51: 12. חב. 13: 10. תה. 2: 3. (4) דב. 2: 3. 42: 4. 6. (5) דב. 46: 13. 56: 1. ישע 1: 16. 17. תה 67: 4. 98: 9. דב. 60: 9. ישע 1: 16. (6) דב. 40: 26. תה 102: 26. ירמ 24: 35. ב. קהל. 3: 10. 12. דב. 50: 6. (7) דב. 51: 1. תה 37: 31. ירמ 10: 25. קה. 5: 41. (8) דב. 50: 9. (9) תה 44: 23. דב. 52: 1. תה 93: 1. יחזק. 11: 17. תה 44: 1. ישע 26: 12. תה 87: 4. 89: 10. 74: 13. 14. דב. 27: 1. 30: 7. שם 29: 3. (10) ירמ 14: 21. דב. 43: 16. (11) דב. 35: 10. (12) דב. 51: 3. ב. ישע 1: 3. תה 118: 6. דב. 40: 6. ז. קהל. 1: 24. (13) ישע 9: 8. תה 104: 2. דב. 40: 22. 42: 5. 44: 24. ישע 20: 7. (14) דב. 9: 11. (15) תה 74: 13. ישע 26: 12. יג. 31: 35. (16) דה. 18: 18. דב. 59: 21. ירמ 3: 34. דב. 49: 2. 65: 17. 66: 22. (17) דב. 52: 1. ישע 21: 20. יב. 25: 15. 16. דה. 28: 28. 34. תה 60: 3. 75: 8. שופ 23: 32-34. יחזק. 12: 2. 14: 10. (19) דב. 47: 9. ירמ 7: 2. (20) ישע 2: 11. 12. (21) דב. 51: 17. ישע 3: 15.

[1] מ: מדמזכלי. [2] מ: מ בסמוך.

22 וְאִיׁ: מִמֶּלֶךְ־מִצְרַיִם מִלְּכָ֣ם לֹ֔א וְלֹ֥א יִשָּׂ֖א אִ֑ישׁ כִּ֣י
כֹ֔ל לְחֶ֖ם בְּבֵית֙ פַּרְעֹ֔ה וְאָכְל֖וּ אֶת־לַחְמָ֑ם עַל־כֵּ֣ן
לֹא־מָכְר֖וּ מֵעַלְלֵיהֶֽם׃ 23 וַיֹּ֤אמֶר יוֹסֵף֙ אֶל־הָעָ֔ם הֵן֩
קָנִ֨יתִי אֶתְכֶ֜ם הַיּ֣וֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶ֗ם לְפַרְעֹה֙ הֵ֣א לָכֶ֔ם
וְזִרְעְתֶּ֖ם אֶת־הָאֲדָמָֽה׃ 24 וְהָיָ֣ה בַּתְּבוּאֹ֗ת וְנָתַתֶּ֤ם חֲמִישִׁית֙
לְפַרְעֹ֔ה וְאַרְבָּ֣ע הַיָּדֹ֔ת יִהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם לְזֶ֣רַע הַשָּׂדֶ֑ה וּלְאָכְלְכֶ֗ם
וְלַאֲשֶׁ֤ר בְּבָתֵּיכֶם֙ וּלְאָכְלָ֣ה לְטַפְּכֶ֔ם׃ 25 וַיֹּאמְר֖וּ הֶחֱיִתָ֑נוּ
נִמְצָא־חֵ֣ן בְּעֵינֵ֣י אֲדֹנִ֔י וְהָיִ֖ינוּ עֲבָדִ֥ים לְפַרְעֹֽה׃ 26 וַיָּ֣שֶׂם
אֹתָ֣הּ יוֹסֵ֣ף לְחֹ֣ק עַד־הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה עַל־אַדְמַת֙ מִצְרַ֔יִם לְפַרְעֹ֖ה
לְחֻמָ֑שׁ רַ֚ק אַדְמַ֣ת הַכֹּהֲנִ֔ים לְבַדָּ֖ם לֹ֥א קָנָ֖ה לְפַרְעֹֽה׃

פרשה: נד.

1 וַיְהִ֗י אַחַר֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיֹּ֥אמֶר לְיוֹסֵ֖ף הִנֵּ֣ה אָבִ֑יךָ
חֹלֶ֗ה וַיִּקַּ֤ח אֶת־שְׁנֵֽי־בָנָיו֙ עִמּ֔וֹ אֶת־מְנַשֶּׁ֖ה וְאֶת־אֶפְרָֽיִם׃
2 וַיַּגֶּ֥ד לְיַעֲקֹ֖ב וַיֹּאמֶר֑ הִנֵּ֣ה בִנְךָ֤ יוֹסֵף֙ בָּ֔א אֵלֶ֖יךָ וַיִּתְחַזֵּ֥ק
יִשְׂרָאֵ֖ל וַיֵּ֥שֶׁב עַל־הַמִּטָּֽה׃ 3 וַיֹּ֤אמֶר יַעֲקֹב֙ אֶל־יוֹסֵ֔ף אֵ֣ל
שַׁדַּ֗י נִרְאָה־אֵלַי֙ בְּלוּז֙ בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן וַיְבָ֥רֶךְ אֹתִֽי׃ 4 וַיֹּ֣אמֶר
אֵלַ֗י הִנְנִ֤י מַפְרְךָ֙ וְהִרְבִּיתִ֔ךָ וּנְתַתִּ֖יךָ לִקְהַ֣ל עַמִּ֑ים וְנָתַתִּ֨י
אֶת־הָאָ֤רֶץ הַזֹּאת֙ לְזַרְעֲךָ֣ אַחֲרֶ֔יךָ אֲחֻזַּ֥ת עוֹלָֽם׃ 5 וְעַתָּ֗ה
שְׁנֵ֨י בָנֶ֜יךָ הַנּֽוֹלָדִ֤ים לְךָ֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם עַד־בֹּאִ֥י אֵלֶ֖יךָ
מִצְרַ֑יְמָה לִ֣י אֶפְרַ֔יִם וּמְנַשֶּׁ֖ה כִּרְאוּבֵ֥ן וְשִׁמְעוֹן֙ יִהְיוּ־לִֽי׃
6 וּמֽוֹלַדְתְּךָ֥ אֲשֶׁר־הוֹלַ֖דְתָּ אַחֲרֵיהֶ֑ם לְךָ֣ יִהְיוּ֔ עַל־שֵׁ֥ם אֲחֵיהֶ֖ם
יִקָּרְא֥וּ בְנַחֲלָתָֽם׃ 7 וַאֲנִי֙ בְּבֹאִ֣י מִפַּדָּ֔ן מֵ֥תָה עָלַ֖י רָחֵ֑ל
בְּאֶ֣רֶץ כְּנַ֗עַן בַּדֶּ֙רֶךְ֙ בְּע֣וֹד כִּבְרַת־אֶ֔רֶץ לָבֹ֖א אֶפְרָ֑תָה
וָאֶקְבְּרֶ֣הָ שָּׁ֔ם בְּדֶ֖רֶךְ אֶפְרָ֑ת הִ֖וא בֵּ֥ית לָֽחֶם׃ 8 וַיַּרְא֙
יִשְׂרָאֵ֣ל אֶת־בְּנֵ֣י יוֹסֵ֔ף וַיֹּ֖אמֶר מִ֣י אֵֽלֶּה׃ 9 וַיֹּ֤אמֶר יוֹסֵף֙
אֶל־אָבִ֔יו בָּנַ֥י הֵ֖ם אֲשֶׁר־נָתַ֣ן לִ֣י אֱלֹהִ֑ים בָּזֶ֖ה וָאֹמֶר֙
קָחֶ֣ם נָ֔א אֵלַ֖י וַאֲבָרְכֵֽם׃ 10 וְעֵינֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל כָּבְד֣וּ מִזֹּ֑קֶן
לֹ֥א יוּכַ֖ל לִרְא֣וֹת וַיַּגֵּ֤שׁ אֹתָם֙ אֵלָ֔יו וַיִּשַּׁ֥ק לָהֶ֖ם וַיְחַבֵּ֥ק
לָהֶֽם׃ 11 וַיֹּ֤אמֶר יִשְׂרָאֵל֙ אֶל־יוֹסֵ֔ף רְא֥וֹת פָּנֶ֖יךָ לֹ֣א פִלָּ֑לְתִּי
וְהִנֵּ֨ה הֶרְאָ֧ה אֹתִ֛י אֱלֹהִ֖ים גַּ֥ם אֶת־זַרְעֶֽךָ׃

---

[1]: מִמְּכֹרָתָם.

(22) בד. 50: 34.
(23) בה. 25: 17. 26. 28. וכ. 2: 12. מה. 66: 11. 12.

---

(1) בז. 51: 9. 17. מה. 11: 1. בז. 48: 2. מה 4: 5. כתו. 21: 2. 27. בז. 35: 8. 60: 21. מה. 1: 15.
(2) בז. 3: 26. 51: 23. וכ. 2: 7.
(3) מה. 44: 12. בז. 45: 13. בה. 15: 13.
(4) בח. 46: 6. בח. 7: 14. (5) מה. 36: 20. 23. כה. 24: 2.
(7) בה. 1: 15. כה. 10: 15.
(9) בז. 51: 3. 48: 20.
(10) מה. 98: 2. 3. כה. 3: 6.
(11) בז. 48: 20. בה. 50: 8. 51: 6. 45. וכ. 2: 6. 7. ב. מה. 6: 17. כתו. 18: 4. חב. 22: 2. מאב.
(12) מא. 12: 33. 39. מה. 2: 13. מה. 10: 25. בז. 58: 8. מא. 14: 19.
(13) בז. 42: 1. 53: 10. בה. 23: 5. בתו. 2: 9.
(14) מה. 22: 6. 7. בז. 53: 1. 96: 10. 97: 1. מה. 93: 1.

---

[2]: מה: בְּנֵךָ. [3]: מה: מִלְּכָ֣ם. [4]: מה: מֵעַלְלֵיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ.

2. 3.
(15) מה. 36: 25. בח. 2: 33. חב. 9: 13. 14. בז. 49: 7. 23. 55: 5. כה. 15: 21. 16: 25. 26. בא. 3: 5. 9.

---

(1) מאב. 12: 38. כה. 10: 16. בז. 51: 9. כה. 1: 16. 1. מה. 1: 18.
(2) בז. 11: 1. 52: 14. מא. 9: 12.
(3) מה. 22: 6. בז. 49: 7. חב. 4: 15. מאב. 1: 10. 11.
(4) מאב 8: 17. חב. 9: 28. ב. מא. 1: 11. ו. בא. 2: 24.
(5) כה. 4: 25. ו. מה. 15: 3. ו. בא. 3: 18. 2: 24.
(6) מה. 119: 176. ו. בא. 2: 25.
(7) מאב 26: 63. 27: 12. 14. מא. 14: 61. 15: 5. ו. בא. 2: 23. בה. 8: 32.
(8) בה. 9: 26.
(9) מאב 27: 57. 58. 60. ו. בא. 2: 22. ו. מאב. 3: 5.
(10) ב. מה. 5: 21. ו. בא. 2: 24. כה. 6: 9. בא. 1: 5. 9. ב. מא. 1: 11.

[1]נְבִיאָ֔ה מִמְּזְרָ֖ח קְדֶ֑ם רֹכְבֵ֤י בְרֹוחַ֙ הֵ֣ם בָּ֔אוּ מִמִּדְבָּ֖ר מִנֹּרָֽא׃
11 מַשָּׂ֖א דּוּמָ֑ה אֵלַ֣י קֹרֵ֔א מִשֵּׂעִ֖יר שֹׁמֵ֣ר מַה־מִּלָּֽיל׃ שֹׁמֵ֖ר אָמַ֣ר
אָתָ֣ה בֹּ֔קֶר וְגַם־לָ֖יְלָה אִם־בַּעְיִ֣ין בְּעָ֑יוּ שׁ֥וּבוּ אֲת֖וֹ בֹּֽאוּ׃
12 מַשָּׂ֖א בְּעָרָ֑ב בְּיַ֣עַר בְּעָרָ֔ב תָּלִ֖ינוּ אָרְחֹ֥ת דְּדָנִֽים׃ לִקְרַאת־
צָמֵ֥א הֲבִיא֖וּ מָ֣יִם יֹשְׁבֵ֣י אֶֽרֶץ־תֵּימָ֑א בְּלַחְמֹ֖ו קִדְּמ֥וּ נֹדֵֽד׃
13 כִּ֣י מִפְּנֵ֤י חֲרָבוֹת֙ נָדָ֔דוּ מִפְּנֵ֖י חֶ֣רֶב נְטוּשָׁ֑ה וּמִפְּנֵ֖י קֶ֥שֶׁת דָּרוּכָ֖ה
14 וּמִפְּנֵ֥י כֹֽבֶד־מִלְחָמָֽה׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה כִשְׁנַ֣ת
שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
15 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה
כִשְׁנַ֣ת שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
16 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה
כִשְׁנַ֣ת שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
17 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה
כִשְׁנַ֣ת שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
12 נְבִיאָ֔ה מִמְּזְרָ֖ח קְדֶ֑ם רֹכְבֵ֤י בְרֹוחַ֙ הֵ֣ם בָּ֔אוּ מִמִּדְבָּ֖ר מִנֹּרָֽא׃
11 מַשָּׂ֖א דּוּמָ֑ה אֵלַ֣י קֹרֵ֔א מִשֵּׂעִ֖יר שֹׁמֵ֣ר מַה־מִּלָּֽיל׃ שֹׁמֵ֖ר אָמַ֣ר
אָתָ֣ה בֹּ֔קֶר וְגַם־לָ֖יְלָה אִם־בַּעְיִ֣ין בְּעָ֑יוּ שׁ֥וּבוּ אֲת֖וֹ בֹּֽאוּ׃
12 מַשָּׂ֖א בְּעָרָ֑ב בְּיַ֣עַר בְּעָרָ֔ב תָּלִ֖ינוּ אָרְחֹ֥ת דְּדָנִֽים׃ לִקְרַאת־
צָמֵ֥א הֲבִיא֖וּ מָ֣יִם יֹשְׁבֵ֣י אֶֽרֶץ־תֵּימָ֑א בְּלַחְמֹ֖ו קִדְּמ֥וּ נֹדֵֽד׃
13 כִּ֣י מִפְּנֵ֤י חֲרָבוֹת֙ נָדָ֔דוּ מִפְּנֵ֖י חֶ֣רֶב נְטוּשָׁ֑ה וּמִפְּנֵ֖י קֶ֥שֶׁת דָּרוּכָ֖ה
14 וּמִפְּנֵ֥י כֹֽבֶד־מִלְחָמָֽה׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה כִשְׁנַ֣ת
שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
15 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה
כִשְׁנַ֣ת שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
16 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה
כִשְׁנַ֣ת שָׂכִ֔יר וְכָלָ֖ה כָּל־כְּבֹ֣ד קֵדָ֑ר וּשְׁאֵרִ֥ית מִסְפַּ֛ר גִּבֹּרֵ֥י קֵדָ֖ר יִמְעָ֑טוּ
17 כִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל דִּבֵּֽר׃ כִּֽי־כֹ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י אֵלַ֑י עֹ֚ד שָׁנָ֣ה

---

[1]מ: נְבִיאָ֔ה מִמְּזְרָ֖ח קְדֶ֑ם רֹכְבֵ֤י בְרֹוחַ֙. [2]מ: בֹּ֔קֶר וְגַם־לָ֖יְלָה.

(11) שמ' 17: 3. ר. שה. 1: 32.
1: 3. ו. שמ. 2: 1. נד. 42:
1. 49: 3. ש. 5: 18. 19. נד.
53: 4. 5.
(12) מ. 2: 8. בר. 2: 9.
מ. 2: 15. מכ. 15: 28. כה.
22: 37. 23: 34. ש. 8: 34.
בר. 7: 25. 9: 24. ו. שמ.
2: 1.
(1) יר. 3: 14. בראש. 4:
27. ו. ראש. 2: 5.
(2) נד. 49: 19. 20.
(3) נד. 55: 5. 61: 9.
(5) ז. 3: 14. כה. 1: 32.
ת. 14: 9. ש. 3: 29.
(6) נד. 62: 4.
(7) מ. 30: 5. נד. 26: 20.
60: 10. ר. מ. 4: 17.
(8) נד. 55: 3. ז. 31: 3.
(9) בר. 8: 21. 9: 11. נד.
55: 11. ז. 31: 35. 36.
(10) מ. 46: 2. נד. 51: 6.
שמ' 5: 18. מ. 89: 33. 34.
(11) ו. בר. 29: 2. בראש.
21: 18. מכ.
(13) נד. 11: 9. ז. 31: 34.

(4) שמ' 18: 37. בראש. 1:
שמ. 6: 45. ו. מ. 2: 10.
ו. מ. 4: 9. ו. שמ. 2: 20.
מ. 119: 165.
(17) נד. 45: 24. 25.

---

(1) שמ' 4: 14. 7: 37.
בראש. 21: 6. 22: 17. שמ'
13: 44. 46. בראש. 3: 18.
(3) שמ' 11: 28. נד. 54: 8.
61: 8. ז. 32: 40. ר. יחז.
7: 8. מכל. מ. 89: 28. בר.
13: 34.
(4) שמ' 18: 37. בראש. 1:
5. ז. 30: 9. שמ. 34: 23.
מ. 3: 5. ת. 9: 25.
(5) נד. 52: 15. ות. 2: 11.
12. נד. 60: 5. 9. בר. 3: 13.
(6) מ. 32: 6. שמ' 5: 25.
25: 11. שמ' 7. 34: 8: 21.
ר. מ. 6: 1. 2. בר. 3: 13.
(7) נד. 1: 16. יח. 8: 17.
מ. 130: 7. ז. 3: 12.
(8) ר. יחז. 7: 19.
(9) מ. 103: 11.
(10) שה. 32: 2.
(11) נד. 54: 9.

יקר הוא לכל מתנת איש לו׃ 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה׃ 13 משיב דבר לפני שמעו אולת הוא לו וקלון׃ 14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישא׃ 15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת׃ 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו׃ 17 צדיק הראשון בריבו תבוא רעהו וחקרו׃ 18 גורל ישבית בין עזים ובין אדירים יפריד׃ 19 אח נפשע מקרית עז ומתדנים כבריח ארמון׃ 20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע׃ 21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה׃ 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃ 23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות׃ 24 איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃

פרק יט.

1 טוב רש הולך בתמו משקר שפתיו והוא כסיל׃ 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃ 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו׃ 4 הון יסיף רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃ 5 עד שקר לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט׃ 6 רבים יחלו פני נדיב ורעהו כל הולך איש מתן׃ 7 כל אחי רש שנאהו אף כי מרעיו רחקו ממנו רודף אמרים לא המה׃ 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב׃ 9 עד שקר לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃ 10 לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים׃ 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבור על פשע׃ 12 נהם כאריה זעף מלך וכטל על עשב רצונו׃ 13 הוות לאביו בן כסיל ודלף מדון אשת׃ 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃ 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃ 16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו ימות׃ 17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו׃ 18 יסר בנך כי יש תקוה ואל להמתו אל תשא נפשך׃ 19 גדול חמה נשא עונש כי אם תציל ועוד תוסיף׃ 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃ 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃ 22 תאות אדם חסדו ורש טוב מאיש כזב׃ 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע׃ 24 טמן עצל ידו אל פיו גם לא יאבה להשיבה אל פיו׃ 25 לץ תכה ופתי יערם והוכח לנבון ויבין דעת׃ 26 משדד אב ומברח בן בן מביש ומחפיר׃ 27 חדל בני לשמע מוסר להתעות מאמרי דעת׃ 28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און׃ 29 הכונו לצים שפטים ומכות לגב כסילים׃

פרק כ.

1 יין לץ שכר הומיה כל שוגה בהם לא יחכם׃ 2 כנהם כפיר שאגת מלך מתעברו חוטא נפשו׃ 3 שבת מריב לאיש כבוד וכל אויל יתגלע׃ 4 מחרף לא יחרוש בסתיו ושאל בקצירו ואין׃ 5 עצה בלב איש כמים עמוקים ואיש תבונה ידלנה׃ 6 רבים יקראו איש חסדו ואמונה איש מי ימצא׃ 7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו׃ 8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע׃ 9 מי יאמר זכיתי לבבי טהרתי מחטאתי׃ 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם׃ 11 גם בעלילותיו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו׃ 12 אזן שומעת ועין רואה יהוה עשה גם שניהם׃ 13 אל תאהב שנה פן תורש עיניך שבע לחם׃ 14 רע רע יאמר הקונה ואז לכתו יתהלל׃ 15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת׃ 16 קח בגדו כי ערב זר ואת אשר לנכריה חבלהו׃ 17 ערב איש לחם שקר ואחר ימלא פיו חצץ׃ 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה׃ 19 גלה סוד הולך רכיל ועם פתה שפתיו אל תתערב׃ 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו בקרב אפלה׃ 21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך׃ 22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך׃ 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃ 24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו׃ 25 מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר׃ 26 מזרה חכם רשעים ויעביר עליהם אופן׃ 27 נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי בטן׃ 28 חסד ואמת נצרוהו ונסך בחסד כסאו׃ 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה׃ 30 חבורת פצע תמרק רע ונגעים חדרי בטן׃

פרק כא.

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו׃ 2 כל דרכי איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃ 3 עשות צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃ 4 רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת׃ 5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור׃ 6 פעלת אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות׃ 7 שד רשעים יגרפם כי מאנו לעשות משפט׃ 8 הפכפך דרך איש וזך ופעלו ישר׃ 9 טוב שבת על פנת גג מאשת מדון וחבר בית׃ 10 נפש רשע אוה רע לא יחן בעיניו רעהו׃ 11 בענש לץ יחכם פתי ובהודע לחכם יקח דעת׃ 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע׃ 13 אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה׃ 14 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה׃ 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃ 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׃ 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר׃ 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד׃ 19 טוב שבת במדבר מאשת מדון וכעס׃ 20 אוצר נחמד ושמן במעון חכם וכסיל אדם יבלענו׃ 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד׃ 22 עיר גבורים עלה חכם וירד עז מבטחה׃ 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׃ 24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון׃ 25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות׃ 26 כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך׃ 27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו׃ 28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר׃ 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו׃ 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד יהוה׃ 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃

פרק כב.

1 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב׃ 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃ 3 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃ 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃ 5 צנים פחים בדרך עקש נצר נפשו ירחק מהם׃ 6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃ 7 עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה׃ 8 זורע עולה יקצור און וחמת עברתו תכלה׃ 9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל׃ 10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דון וקלון׃ 11 אהב טהר לבב חן שפתיו רעהו מלך׃ 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃ 13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃ 14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם׃ 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃ 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃ 17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃ 18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך׃ 19 להיות מבטחך ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃ 20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃ 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך׃ 22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער׃ 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃ 24 אל תתרע את איש חמות ואת איש חמה לא תבוא׃ 25 פן תאלף נתיבותיו ולקחת מוקש לנפשך׃ 26 אל תהי בתקעי כף בערבי משאות׃ 27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מעם ביתך׃ 28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבתיך׃ 29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃

פרק כג.

1 כי תשב לסעוד את מושל בין תבין את אשר לפניך׃ 2 ושמת שכין לגרונך אם בעל נפש אתה׃ 3 אל תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא׃ 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל׃ 5 התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים׃ 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃ 7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך׃ 8 פת אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃ 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מלותיך׃ 10 אל תסג גבול עולם ושדי יתומים אל תבא׃ 11 כי גאלם חזק הוא הוא יריב את ריבם אתך׃ 12 הביאה לב אליך ואזנך לאמרי דעת׃ 13 אל תמנע מוסר מנער כי תכנו בשבט לא ימות׃ 14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃ 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני׃ 16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ 17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃ 18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ 20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו׃ 21 כי סבא וזולל יורש ולבש קרעים נמנום׃ 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבז כי זקנה אמך׃ 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃ 24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו׃ 25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃ 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה׃ 27 כי שוחה עמקה זונה ובור צר נכריה׃ 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף׃ 29 למי אוי למי אבוי למי מדנים למי שיח למי פצעים חנם למי חכלילות עינים׃ 30 למאחרים על היין לבאי לחקר מסך׃ 31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃ 32 באחרית כנחש יפתן ועקב כצפעוני׃ 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃ 34 והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל׃ 35 הכוני בל חליתי חבלוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

פרק כד.

1 אל תתקנא באנשים רעים ואל תתאו להיות אתם׃ 2 כי שד יהגה לבם ועמל תדברנה שפתותם׃ 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃ 4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃ 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת משכיל אמיץ כח׃ 6 כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ׃ 7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃ 8 חשב להרע בעל מזמות יקרא׃ 9 זמת אויל חטאת ותועבת לצים אדם׃ 10 התרפית ביום צר צרתך צר כחך׃ 11 הצל לקחים למות ונדחים להרג אל תחשך׃ 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכין לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו׃ 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכי׃ 14 כן דעת חכמה לנפשך אם מצאתה ויש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 15 אל תארב רשע צדיק אל תשד נוהו׃ 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃ 17 בנפל אויבך אל תשמח ואל יגל לבך בכשלו׃ 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃ 19 אל תתחר במרעים ואל תקנא ברשעים׃ 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃ 21 ירא את יהוה בני ומלך חלף עם שונים אל תתערב׃ 22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע׃ 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט לא טוב׃ 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים׃ 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב׃ 26 שפתים ישק נשק משיב דברים נכחים׃ 27 הכן בחוץ מלאכתך ותקנה בשדה לך ואחר ובנית ביתך׃ 28 אל תהי עד חנם ברעך ופתית בשפתיך׃ 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃ 30 עבר על שדה איש עצל ועל כרם אדם חסר לב׃ 31 והנה עלה כלו קמשונים כסו פניו חרולים וגדר אבניו נהרסה׃ 32 וראיתי אשית לבי שמתי מוסר לקחתי׃ 33 מעט תנום מעט תנמנם מעט חבק ידים לשכב׃ 34 ובא כהלך מחסרך ומגנך כאיש מגן׃

פרק כה.

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃ 2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃ 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃ 4 סיג מכסף והוצא לצרף כלי׃ 5 הסר רשע מלפני מלך וכן יכון בצדק כסאו׃ 6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃ 7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃ 8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃ 9 ריבך רב את רעך וסוד אחר אל תגל׃ 10 פן יחרפך שומע ודבת רע לא תשוב׃ 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃ 12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃ 13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדוניו ישיב׃ 14 נשאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃ 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃ 16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃ 17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃ 18 מפיץ ורומח ואיש ענה ברעהו עד שקר׃ 19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃ 20 מפשיט בגד ביום קר חמר על נתר ושר שירים על לב רע׃ 21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃ 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃ 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃ 24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדון וחבר בית׃ 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃ 26 מעין רפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃ 27 אכל דבש הרב לא טוב וחקר כבודם כבוד׃ 28 עיר פרוצה חומה אין איש אשר אין מעצר לרוחו׃

פרק כו.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃ 2 כצפור לנוד כדרור לעוף קללת חנם לא תבוא׃ 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגב כסילים׃ 4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃ 5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃ 6 קצץ רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל׃ 7 שוקי פסחים משל בפי כסילים׃ 8 צרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃ 10 רב מחולל הכל ושכר כסיל ושכר עברים׃ 11 כאשר שב כסיל על אולתו כן שונה בסילו׃ 12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃ 13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחבות׃ 14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃ 15 טמן עצל את ידו בצלחת אוכל עליה׃ 16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם׃ 17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃ 18 כמתלהלה יורה זקים חצי ומות׃ 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃ 20 בעדם אש תכבה ובאין נרגן ישתק מדון׃ 21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃ 22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃ 23 כסף סיגים מצפה על חרש שפתי דלקים ולב רע׃ 24 בשפתיו יכנה שנוא ובקרבו ישית מרמה׃ 25 כי יחנן קולו אל תאמן כי שבע תועבות בלבו׃ 26 תכסה שנאה מרמה רעתו תגלה בקהל׃ 27 כרה שוחה ויפל בתוכה וגלל אבן אליו תשוב׃ 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃

פרק כז.

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃ 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃ 3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃ 4 אכזריות אף ושטף פנים מי יעמד לפני קנאה׃ 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתרה׃ 6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃ 7 שבעה נפש בוז לנופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃ 8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃ 9 שמן וקטרת ישמחו לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃ 10 רעך ורעך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃ 12 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃ 13 קח בגדו כי ערב זר ואת אשר לנכריה חבלהו׃ 14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃ 15 דלף טרדים ביום סגריר ואשת מדינים דמו׃ 16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא׃ 17 ברזל בברזל יחד וחד יחד פני רעהו׃ 18 נוצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד׃ 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ 20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני אדם לא תשבענה׃ 21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ 22 אם תדוה את אויל במכתש בתוך עריסה כפרכד לא תסור מעליו אולתו׃ 23 ידע תדע פני צאנך שים לבך לעדרים׃ 24 כי לא לעולם חסן ונזר אם לדור ודור׃ 25 גלה חציר וירא עשב ואספו עשבי הרים׃ 26 כבשים ללבושך ושעירים מחיר שדה׃ 27 ודי עזים ללחמך לאכלה ביתך וחיי לנעריותיך׃

פרק כח.

1 נס רשע ואין רודף וצדיקים כשחל בטוח׃ 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין יודע כן יאריך׃ 3 גבר רש עשק דלים גשם סחף ואין לחם׃ 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגר בם׃ 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל׃ 6 טוב רש הולך בתמו משקר שפתיו והוא כסיל׃ 7 שמר תורה בן נבון ורעה זוללים יכלים אביו׃ 8 מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו׃ 9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃ 10 מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃ 11 חכם בעיניו עשיר ונבון דל חוקר׃ 12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם׃ 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירוחם׃ 14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה׃ 15 שאג דב רעב משל רש על עם רשע׃ 16 נגיד חסר תבונות ורב עשקות שונא בצע ימים יאריכון׃ 17 אדם עשק בדם נפש עד בור יפלו אל יתמכו בו׃ 18 הולך תמים יושע ונפתל בדרכים יפול בפעם אחת׃ 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע רישׁ׃ 20 איש אמונות רב ברכות ואץ להון לא ינקה׃ 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר׃ 22 אץ להון רע עין וחסר לא ידע כי חסרון יבוא עליו׃ 23 מוכיח אדם אחרי חן יגדל מחליק לשון׃ 24 גזל אביו ואמו ואמר אין פשע הוא לאיש משחית הוא׃ 25 רחב נפש ידיך מדון ובוטח ביהוה ידשן׃ 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמות הוא ימלט׃ 27 נותן לרש לא יחסר ומעלים עיניו רב מקללות׃ 28 בקום רשעים יסתתר אדם ובאבדם צדיקים ירבו׃

פרק כט.

1 איש תוכחות קשה עורף פתאם ישבר ואין מרפא׃ 2 בהרבות צדיקים ישמח העם וכמשל רשע יאנח עם׃ 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון׃ 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה׃ 5 גבר מחליק על רעהו פרש רשת לפעמיו׃ 6 בפשע איש רע מוקש ולו וצדיק ירנן ושמח׃ 7 יודע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת׃ 8 אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׃ 9 איש חכם את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת׃ 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו׃ 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה׃ 12 משל מושל על דברי שקר כל משרתיו רשעים׃ 13 רש ואיש תכוכים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה׃ 14 כסא מלך אמת בדין דלים יסעדנו לעד׃ 15 שבט ותוכחת יתנו חכמה ונער משלח מאמו מביש׃ 16 ברבות רשעים רבה פשע וצדיקים במפלתם יראו׃ 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך׃ 18 בהעדר חזון יפרע עם ושמר תורה אשרי׃ 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה׃ 20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו׃ 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון׃ 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמות רב פשע׃ 23 גאון שפלו יתמך ושפל רוח יתמך כבוד׃ 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד׃ 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב׃ 26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש׃ 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך׃

פרק ל.

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל׃ 2 כי בער אנכי מאיש ובינת אדם לי אין׃ 3 וחכמה לא למדתי ודעת קדשים אדע׃ 4 מי עלה השמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשלמה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃ 5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃ 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיחך ונכזבת׃ 7 שתי שאלתי ממך אל תמנע ממני בטרם אמות׃ 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני רש ועשר אל תתן לי הטרפני לחם חקי׃ 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃ 10 אל תלשן עבד אל אדניו פן יקבך ותאשם׃ 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך׃ 12 דור זך בעיניו ולא רחץ משפעתו׃ 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃ 14 דור חרבות שניו ומלתעותיו אכלות לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם׃ 15 לעלוקה שתי בנות הב הב תאמרן שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון׃ 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון׃ 17 עין ללעג לאב ובוז ליקהת אם ינקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר׃ 18 שלשה המה נפלאו ממני ואיננו יודע׃ 19 דרך נשר בשמים דרך נחש על צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ 20 כן דרך אשת מנאפת אכלה ומחתה פיה ותאמר לא פעלתי און׃ 21 על שלשה רגזה ארץ ועל ארבע לא תוכל׃ 22 על עבד כי ימלך ואויל כי ישבע לחם׃ 23 על שנואה כי תנשא ושפחה כי תירש את גברתה׃ 24 ארבעה המה קטנים הארץ ומה חכמים מחכמות׃ 25 עמים לא עז הם ויעמידו בקיץ לחמם׃ 26 שפנים עם לא עצום ויתנו בסלע ביתם׃ 27 מלך אין לארבה ויצאו כלם חלוצים׃ 28 שממית בידים תתלכד ותהי בהיכלי מלך׃ 29 שלשה המה יפו צעד והולכים יפה לכת׃ 30 אריה גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל׃ 31 זרזיר מתנים או תיש ומלך אין עמו קם׃ 32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה׃ 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומוציא מדון יוציא חטאת׃

פרק לא.

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתהו אמו׃ 2 מה בני ומה בר בטני ומה בר נדרי נדרי׃ 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃ 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתות יין ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחקק ויטה משפט כל בני עני׃ 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני חלוף׃ 9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון׃ 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ 16 זמתה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם׃ 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכשור וכפיה תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

---

[1] ם: נקפו.

(12) שם. 10: 6. שה. 23: 35. בר. 1: 12. ז. משל. 3: 1.

(7) שם. 16: 16. 25. 23: 41. (8) שם. 16: 26. 28. 23: 2-20. (9) בר. 30: 6. שם. 16: 33. (10) בר. 51: 12. 13. שם. 50: 21. (14) בר. 40: 3. 62: 10. (15) נשא. 6: 10. שה. 1: 49. שם. 68: 4. ושב. 2: 13. שם. 34: 18. 51: 17. 138: 6. בר. 66: 2. שם. 147: 3. בר. 61: 1.

(12) שם. 35: 10. 65: 13. 14. שם. 96: 12. 98: 8. בר. 14: 8. 35: 1. 2. 42: 11. ו. דבה. 16: 33. (13) בר. 41: 19. שה. 7: 4. בא. 13: 11.

(1) בר. 46: 13. שמא. 3: 2. 4: 17. שה. 13: 11. 12. (2) בר. 58: 13. (3) שה. 23: 1-3. בא. 8: 27. 10: 1. 2. 34. 17. 4. 18: 7. ו. בשא. 1: 1. (5) ו. בא. 3: 15. שה. 1: 2. 3. (7) שה. 3: 1. 12. ו. שמא. 3: 1. (7) בר. 2: 2. ו. בשא. 1: 1. 2. שה. 13: 15. ו. בשא. 2: 5. שמא. 21: 13. (8) שה. 147: 2. בר. 11: 12. שמא. 10: 16. בא. 1: 10. 2: 16-14. (9) בא. 12: 9. (10) שמא. 15: 14. 23: 16. בשא. 3: 2. (11) שה. 3: 11. שה. 34: 2. 3.

(1) שה. 12: 1. שה. 7: 2. ו. שמא. 14: 13. ב. שא. 22: 20. (2) בא. 2: 29. ב. דבה. 16: 14. (3) שמא. 16: 4. (5) בר. 1: 29. ב. שא. 16: 4. 17: 10. בא. 2: 20. שה. 18: 21. 20: 2. ב. שא. 16: 3. 23: 10. בא. 7: 31. שה. 16: 20. 26: 20.

16 אֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּחֻקֶּיךָ. לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ 17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ 18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ 19 גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃ 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּר עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

ד

1 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 2 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 3 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 4 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 5 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 6 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 7 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ 8 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה

1 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 2 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ 3 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ 4 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ 5 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 6 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 7 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 8 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו

1 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 2 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃ 3 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 4 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 5 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 6 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 7 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 8 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז

1 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 2 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 3 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 4 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 5 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 6 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 7 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 8 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח

1 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 2 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 3 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ 4 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 5 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 6 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 7 חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ 8 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט

1 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 2 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 3 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 4 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 5 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 6 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 7 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 8 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י

1 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 2 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 3 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 4 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 5 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 6 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 7 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 8 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ

1 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 2 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 3 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 4 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 5 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 6 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 7 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 8 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל

1 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 2 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 3 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 4 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 5 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 6 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 7 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 8 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ

1 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 2 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 3 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 4 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 5 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 6 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 7 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 8 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נ

1 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 2 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 3 נֶעֱנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 4 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 5 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 6 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 7 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 8 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס

1 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 2 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 3 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 4 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 5 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃ 6 סָלִיתָ כָּל שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 7 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 8 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע

1 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 2 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 3 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 4 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 5 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 6 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 7 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 8 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ

1 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 2 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 3 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 4 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 5 פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃ 6 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ 7 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 8 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ

1 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 2 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 3 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 4 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 5 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 6 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 7 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 8 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק

1 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 2 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃ 3 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 4 קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 5 קוֹלִי שָׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 6 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 7 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 8 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר

1 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 2 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרְתְךָ חַיֵּנִי׃ 3 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 4 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 5 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 6 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 7 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 8 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש

1 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 2 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 3 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 4 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 5 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 6 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 7 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ 8 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת

1 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ 2 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ 3 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 4 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 5 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 6 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 7 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ 8 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

---

(16) מש. 85: 5, 103: 9. מה. 7: 18. מה. 16: 22, נש. 34: 14. בב. 12: 9. (17) גל. 6: 13, נד. 8: 17, 45: 15, 9: 13. (18) גל. 3: 22, נד. 61: 2, (19) בב. 13: 15, בג. 2: 39. זש. 2: 17. (20) נש. 15: 20. מב. מב. 4: 16. (21) נד. 48: 22.

(1) מש. 11: 23, נד. 50: 2. (2) מש. 5: 5. (3) נד. 1: 15. (4) נש. 15: 35, מש. 7: 14, 15. (6) נש. 8: 14, 15. (7) מב. 1: 16, בג. 3: 15. (8) מש. 125: 5, מב. 2: 15. (9) גל. 8: 15. (10) מה. 28: 29, נש. 5: 14, מב. 8: 9.

35. נש. 31: 19, בב. 29: 14. נש. 5: 5. (8) נש. 11: 17, מב. 14: 19. נד. 52: 12. (9) מש. 12: 2. (12) נד. 61: 4. (13) נד. 56: 2. (14) נש. 22: 26, מה. 32: 13. 33: 29, נד. 1: 20, 40: 5. מש. 4: 4.

(1) מ: מֵשִׁיב. (2) מ: כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עָלָי׃

11 לְחֵיקָהּ תַּנִּיחֶנּוּ׃ כִּי מְעַט יִהְיֶה כִּמְעַט לָךְ וְיָגַע לֹא יִגְיַע
לְחֵיקָהּ׃ אִם־אָמַרְתָּ לֹא מָצָאתִי לָךְ מָצָאתִי בְּיָגִיעִי׃
12 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יָגַע וְנָחַל לְעוֹד וְחָדַל מֵעֹשֶׁר׃* אַל־תִּתֵּן
לְמוֹ פִּיךָ וְאַל־יָבוֹא בְּלִבְּךָ לְהִתְעָרֵב עִמּוֹ׃
13 אֲשֶׁר־יָבוֹא בְּחֶלְקַת שָׂדֶה וְחָסֵר לֵב אָדָם וְאִישׁ תְּבוּנוֹת
יִמְצָאֶנָּה׃* וְהִנֵּה עָלָה כֻלּוֹ קִמּוֹשׁ וְכָסוּ פְנֵי חָרוּל וְגֶדֶר
אֲבָנֶיהָ נָהָרָסָה׃ וְהִנֵּה הָיָה לְבַהֲמוֹת וְלַחַיַּת הַשָּׂדֶה׃*
14 וְהָיָה בְּקֹצֶר יָדוֹ לִקְצֹר וְכִנַּס שִׁבֳּלִים בְּזְרוֹעוֹ וְהָיָה
כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים
15 בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃*
16 וְהָיָה כִּי־יָבוֹא אֶל־הַגֹּרֶן וְלֹא־יִמְצָא לְקֹט וְלֹא־יִמְצָא
בְּעֹמֶר וְלֹא בְּאֵלֻמָּה׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃
17 וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט
שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃
18 וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט
שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃
19 וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט
שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃
20 וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט
שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃ וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּגֵי רְפָאִים׃

(11) בר. 38: 14. שם. 7: 10.
(13) שמו 12: 34.
(16) שם. 22: 30. שה. 6: 6, מש. 98: 1. בר. 63: 5.
(17) בר. 6: 14. 17. 1. שה. 5: 8.
(18) בר. 63: 6.
(19) מש. 113: 3. שלח. 1: 11. יהש. 12: 15.
(20) ש. 11: 26.
(21) דה. 8: 10. 10: 16.

1 וְאֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֶעְתִּיקוּ אַנְשֵׁי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ ה
2 כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דָּבָר וּכְבוֹד מְלָכִים חֲקֹר דָּבָר׃*
3 שָׁמַיִם לָרוּם וָאָרֶץ לָעֹמֶק וְלֵב מְלָכִים אֵין חֵקֶר׃*
4 הָגְרְעוּ סִיג מִכֶּסֶף וְיֵצֵא לַצֹּרֵף כֶּלִי׃
5 הָגְרְעוּ רָשָׁע מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ וְיִכֹּן בְּצֶדֶק כִּסְאוֹ׃* הִתְהַלֵּל
בְּעֵינֵי מֶלֶךְ וְלִפְנֵי גְדֹלִים אַל־תַּעֲמֹד׃
6 כִּי טוֹב אֵלֶיךָ הַאֲמֶר עֲלֵה הֵנָּה מִהַשְׁפִּיל לְפָנֵי נָדִיב אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ׃* אַל־תֵּצֵא לָרִב מַהֵר פֶּן־תַּעֲשֶׂה בְאַחֲרִיתָהּ
בְּהַכְלִימֵךְ רֵעֶךָ׃ דִּין רִיבְךָ רֵעֶךָ וְסוֹד אַל־תְּגַל׃
7 פֶּן־יִשְׁמָעֲךָ שֹׁמֵעַ וּלְקִלְלָתְךָ לֹא־תָשׁוּב׃* כְּתַפּוּחֵי זָהָב
בְּמַשְׂכִּיּוֹת כֶּסֶף דָּבָר דָּבוּר עַל־אָפְנָיו׃
8 נֶזֶם זָהָב וַעֲדִי כֶתֶם מוֹכִיחַ חָכָם עַל־אֹזֶן שֹׁמַעַת׃
9 כְּצִנַּת־שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו וְאֶת־נֶפֶשׁ
אֲדֹנָיו יָשִׁיב׃ כְּנְשִׂאִים וְרוּחַ וּגְשָׁמִים אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל
בְּמַתַּת שָׁקֶר׃
10 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבָּר־גִּרְמ׃*
11 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דַּיֶּךָּ פֶּן־תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהַקֵּאתוֹ׃*
12 הוֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן־יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ׃
13 מַפָּץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ הָעֹנֶה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר׃
14 שֵׁן רָעָה וְרֶגֶל מוּעָדָת בֶּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃
15 מְנַתֵּר בֶּגֶד בְּיוֹם קָר חֹמֶץ עַל־נָתֶר וְשִׁר רָע עַל־לֵבָב
כְּאָדָם׃
16 אִם־רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם־צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃
17 כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל־רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם־לָךְ׃
18 צָפוֹן יָפִיץ גֶּשֶׁם וּפָנִים נִזְעָמוֹת לְשׁוֹן סְתָרִים׃
19 טוֹב שֶׁבֶת עַל־פִּנַּת גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְיָנִים וּבְבַיִת חָבֶר׃
20 כְּמַיִם קָרִים עַל־נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְשֵׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ
מֶרְחָק׃

(1) בר. 14: 38. שו. 7: 10.
(2) שה. 12: 34.
(3) בר. 49: 6. 23. יהש. 1: 2.
(4) בר. 49: 18. 20-22. 99; 24: 21.
(5) ש. 11: 25. בר. 60: 11; 61: 6.
(6) דה. 25: 4. שו. 72: 10. בר. 61: 6. שה 2: 11.

1 מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּבֶן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ׃
2 לֹא־יוֹעִילוּ אֹצְרוֹת רֶשַׁע וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃* לֹא־יַרְעִיב
יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהוֹן רְשָׁעִים יֶהְדֹּף׃
3 רָאשׁ עָצֵל מַכּוֹת בְּגֵו וְשִׂפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמְרֻנוּ׃* בַּל־יִרְעֶה
4 צֹאן בַּל־יִהְיֶה בָּהּ אֵשֶׁת חַיִל מְעַטָּרֶת בַּעְלָהּ וּרְקָבוֹן בְּעַצְמוֹתָיו
בּוֹשָׁה׃* מְעַט־כַּף לְעָצֵל שֵׁנָה יָד חָרוּצִים תַּעֲשִׁיר׃
5 אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ׃
6 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃
7 זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב׃
8 חַכַם־לֵב יִקַּח מִצְוֹת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃
9 הוֹלֵךְ בְּתֹם יֵלֵךְ בֶּטַח וְעִקֵּשׁ דְּרָכָיו יִוָּדֵעַ׃
10 קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עֶצֶב וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃
11 מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃
12 שִׂנְאָה תְּעוֹרֵר מְדָנִים וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה׃
13 בִּשְׂפָתֵי נָבוֹן תִּמָּצֵא חָכְמָה וְשֵׁבֶט לְגַו חֲסַר־לֵב׃
14 חֲכָמִים יִצְפְּנוּ דָעַת וּפִי אֱוִיל מְחִתָּה קְרֵבָה׃
15 הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ מְחִתַּת דַּלִּים רִישָׁם׃
16 פֹּעַל צַדִּיק לְחַיִּים תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת׃
17 אֹרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר וְתוֹעֶה מוֹכַחַת מַתְעֶה׃
18 כְּסוּי שִׂנְאָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וּמוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל׃
19 בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל פָּשַׁע וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מֵשִׂכִּיל׃
20 כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רְשָׁעִים כִּמְעָט׃
21 שִׂפְתֵי צַדִּיק יָרְעוּ רַבִּים וֶאֱוִילִים בַּחֲסַר־לֵב יָמוּתוּ׃
22 בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׁיר וְלֹא־יוֹסִיף עֶצֶב עִמָּהּ׃
23 כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל עֲשׂוֹת זִמָּה וְאִישׁ תְּבוּנָה חָכְמָה׃
24 מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְּבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת צַדִּיקִים תִּתָּן׃
25 כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע עוֹד וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃
26 כַּחֹמֶץ לַשִּׁנַּיִם וְכֶעָשָׁן לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשֹׁלְחָיו׃
27 יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תְּקֻצַּרְנָה׃
28 תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃
29 מָעוֹז לַתֹּם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃
30 צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־יִמּוֹט וּרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ׃
31 פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה וְלָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת׃
32 שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃

(1) מש. 113: 3. שלח. 1: 11. יהש. 12: 15.
(2) ש. 11: 26.
(3) שה. 12: 34.
(4) בר. 49: 18. 20-22. 99; 24: 21.
(5) ש. 11: 25. בר. 60: 11; 61: 6.
(6) דה. 25: 4. שו. 72: 10. בר. 61: 6. שה 2: 11.
(7) דה. 13:25. שלח. 2: 7. 9. 21: 44.
(9) שו. 72: 10. בר. 42: 4.
(13) בר. 35: 2. 41: 19. 1. 51: 5. יהש. 4: 26. שו. 68: 30. ישע. 14: 3. 17. בר. 55: 5.
(10) ישע. 6: 15. בר. 49: 23. יהש. 21: 24: 57. 17. 54: 7. 8.
(11) יהש. 21: 25. בר. 60: 5.
(12) ישע. 14: 17. 19. שה 2: 9.
(14) בר. 49: 23. יהש. 3: 9. 14: 1. דה. 12: 22.
(16) ישע. 49: 23. 16: 6. 66: 17. 20. 21: 44.
(18) בר. 26: 1.
(19) יהש. 21: 23. 22: 5. ישע. 2: 5.
(20) דה. 8: 9.

[1] מ: לִבְשׁוֹמְיוֹ. [2] מ: אוֹמְנֵי־לֵב.

הַמְּשֻׁבָּחִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְלַגְּבָרִים לְמֶסֶךְ שֵׁכָר׃
21 הַהוֹלְכִים אַחֲרֵי שֹׁחַד וְצַדִּיק יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃* לָכֵן כַּאֲכֹל לְשׁוֹן אֵשׁ קַשׁ וְחֵשׁ לַהַבָה יִשְׁפּוֹל שָׁרְשָׁם כְּמָק יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יְיָ צְבָאוֹת וְאִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃
22 עַל כֵּן חָרָה אַף יְיָ בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסוֹחַ בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

פרק ו׳.

1 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת יְיָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃
2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃
3 וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃* וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃
4 וָאֹמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃
5 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃
6 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃
7 וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל יְיָ אֹמֵר אֵת מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃
8 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃
9 הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃
10 וָאֹמַר עַד מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אִם שָׁוְא עָרֵי מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּהְיֶה שְׁמָמָה׃
11 וְרָחַק יְיָ אֶת הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃* וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִית וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכְאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת מַצֵּבָה בָּהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֵּבָתָהּ׃

פרק ז׳.

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּעַל רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃
2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי הָרוּחַ׃
3 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָאֵלֶּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃
5 יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃
6 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנָבַקְעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טָבְאֵל׃
7 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃
8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃
10 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֶל אָחָז לֵאמֹר׃
11 שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃
12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְיָ׃
13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֶת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת אֱלֹהָי׃
14 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃
15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃
16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃
17 יָבִיא יְיָ עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְיָ לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃
19 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתֻּלִים וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל נְהָלִים וּבְכָל מִשְׁעִי׃
20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעֹבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלַיִם וְגַם אֶת הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃
21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי הַצֹּאן׃
22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשֹׂת חָלֶב יֹאכַל כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל הַנִּשְׁאָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃
24 בַּחִצִּים וּבַקָּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר וְשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃
25 וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר יְעֻדָּרוּן לֹא יָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וְשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

פרק ח׳.

1 וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קַח לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶּן יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרָא אָבִי וְאִמִּי אֶשּׂא חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְשָׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃
6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאַט וּמָשׂוֹשׂ אֶת רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַנָּהָר עֲצוּמִים וְרַבִּים אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו׃
8 וְעָבַר בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבָר עַד צַוָּאר יַגִּיעַ וּמִפְרַשׂ כַּנְפָיו יִהְיֶה מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃
10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְיָ אֵלַי כַּחֲזֹק הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
12 אַל תֹּאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ אַל תִּירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת יְיָ צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃
14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוּר עֵדוּת חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַיְיָ הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃
18 הִנֵּנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְיָ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְיָ צְבָאוֹת שֹׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן׃
19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים׃
20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין לָהּ שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃
22 וְאֶל אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה וְאָפֵל מִנְדָּחַ׃

פרק ט׳.

1 כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוֹצָא לָהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃
2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
4 כִּי אֶת עֹל סִבְלוֹ וְאֶת מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ הַחִתָּה כְּיוֹם מִדְיָן׃
5 כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂלְמָה מְגוֹלָלִים בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְיָ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
8 דְּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְיָדְעוּ כָל הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃
10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃
11 וַיְשַׂגֵּב יְיָ אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת אוֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃
12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
13 וְהָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ וְאֶת יְיָ צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃
14 וַיַּכְרֵת יְיָ מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃
15 זָקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה כָּזָב הוּא הַזָּנָב׃
16 וְהָיוּ מַנְהִיגֵי הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְבֻלָּעֵיהֶם מְתֻעִים׃
17 עַל כֵּן עַל בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת יְתוֹמָיו וְאֶת אַלְמְנוֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרַע וְכָל פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
18 כִּי בָעְרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וְשַׁיִת תֹּאכֵל וַתְּלַהֵט בְּסִבְכֵי הַיָּעַר וַיִּתְאַשְּׂאוּ תִּתְאַשֵּׁא עָשָׁן׃
19 בְּעֶבְרַת יְיָ צְבָאוֹת נָעְתָה הָאָרֶץ וַתְּהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ עַל אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃
20 וַיַּחְטֹף עַל יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל שְׂמֹאל וְלֹא תִשְׂבָּעְנָה אִישׁ בְּשַׂר זְרוֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃
21 מְנַשֶּׁה אֶת אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל יְהוּדָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

פרק י׳.

1 הוֹי חֹקְקֵי חֹק אָוֶן וְכֹתְבִים עָמָל כָּתָבוּ׃
2 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְיָתוֹמִים יָבֹזּוּ׃
3 וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וְלְשׁוֹאָה מֵרָחוֹק תָּבוֹא עַל מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כְּרֹעַ תַּחַת אֲסִירִים וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי וּמַטֶּה הִיא בְיָדָם זַעְמִי׃
6 אֶל גּוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וְלָשׂוּם מִדְרָס לָצֶאת כְּטִיט חוּצוֹת׃
7 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלֵּב וְלַהֲכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטוֹת׃
8 כִּי יֹאמַר הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכָי׃
9 הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כָּלְנוֹ אִם לֹא כְאַרְפָּד חֲמָת אִם לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃
10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִילִים וּפְסִלֵיהֶם מִירוּשָׁלַיִם וּמִשֹּׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַיִם וְלִפְסִלֶיהָ׃
12 וְהָיָה כִּי יְכַל אֲדֹנָי אֶת כָּל מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוֹם עֵינָיו׃
13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֹנְתִי וְאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְאֹצְרוֹתֵיהֶם שָׁסִיתִי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃
14 וַתִּמְצָא כָעֵן יָדִי חַיִל הָעַמִּים וְכַקֵּן עֲזוּבִים כָּל הָאָרֶץ וְלֹא נָדַד כָּנָף וְלֹא פָצָה פֶה וּמְצַפְצֵף׃
15 הֲיִתְפָּאֵר הַגַּרְזֶן עַל הַחוֹצֵב בּוֹ אִם יִגְדַּל הַמַּשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת מֵרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא עֵץ׃
16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאֲדוֹן יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יֻקַּד יֻקָּד כִּיקוֹד אֵשׁ׃
17 וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃
18 וְכָבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמְלוֹ מִנַּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כְּמוֹג נֹסֵס׃
19 וְשְׁאֵרִית עֲצֵי יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן עַל מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל יְיָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃
21 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל אֵל גִּבּוֹר׃
22 כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּצָה שָׁטַף צְדָקָה׃
23 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃
24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת אַל תִּירָא עַמִּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
25 וְעוֹד מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל תֻּמָּתָם׃
26 וְעוֹרֵר עָלָיו יְיָ צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל הַיָּם וְנָשָׂא בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
27 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבָּלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃
28 בָּא עַל עַיָּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָס יַפְקִיד כֵּלָיו׃
29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה גִּבְעַת שָׁאוּל בָּרָחָה׃
30 צַהֲלִי בַת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃
31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יוֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעָזוּ׃
32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָיִם׃
33 הִנֵּה הָאֲדוֹן יְיָ צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים שְׁפָלוּ׃
34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

פרק י״א.

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃
2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ׃
3 וְהַרְחִיקוֹ בְּיִרְאַת יְיָ וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃
4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃
5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃
6 וְגָר זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּהֶם׃
7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃
8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃
9 לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשָׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
12 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃
13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת אֶפְרָיִם׃
14 וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחַד יָבֹזּוּ בְּנֵי קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹח יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃
15 וְהֶחֱרִים יְיָ אֶת לְשׁוֹן יָם מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בְּעֵזִי רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃
16 וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרק י״ב.

1 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃
2 הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
3 וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
4 וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃
5 זַמְּרוּ לַיְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדָעָה זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ׃
6 צַהֲלִי וְרֹנְנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

פרק י״ג.

1 מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן אָמוֹץ׃
2 עַל הַר נִשָּׂא נֵס הָרִימוּ קוֹל לָהֶם הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃
3 אֲנִי צִוִּיתִי לִקְדוּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַאֲוָתִי׃
4 קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם רַב קוֹל שְׁאוֹן מַמְלְכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְיָ צְבָאוֹת פֹּקֵד צְבָא מִלְחָמָה׃
5 בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמָיִם יְיָ וּכְלֵי זַעְמוֹ לְחַבֵּל כָּל הָאָרֶץ׃
6 הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְיָ כְּשֹׁד מִשַּׁ

מזמור: מה.

1 למנצח על־שושנים לבני־קרח משכיל שיר ידידת:
2 רחש לבי דבר־טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר:
3 יפיפיתה מבני־אדם הוצק־חן[1] שפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם:
4 חגור חרבך על־ירך גבור הודך והדרך:
5 והדרך צלח רכב על־דבר־אמת וענוה־צדק ותורך נוראות ימינך:
6 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך:
7 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
8 אהבת צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך:
9 מר ואהלות קציעות כל־בגדותיך מן היכלי שן משמחוך:
10 בנות מלכים ביקרותיך עמדה שגל לימינך בכתם אופיר:
11 שמעי בת והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך:
12 ויתאו המלך יפיך כי־הוא אדניך והשתחוי־לו:
13 ובת־צור במנחה פני עשירי עם:
14 כל־כבודה בת־מלך פנימה מלאת־חרוזי זהב לבושה תובל:
15 רקמות תובל אל־היכל המלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך:
16 תובלנה בשמחה וגיל תבאינה בהיכל מלך:
17 תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ:
18 אזכירה שמך בכל־דור ודור על־כן עמים יהודוך לעולם ועד:
19 למנצח לבני־קרח שיר:

מזמור: מו.

1 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד:
2 על־כן לא־נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב־ים:
3 יהמו ויחמרו מימיו יגעשו הרים בגאותו סלה:
4 נהר פלגיו ישמחו עיר־אלהים קדש משכני עליון:
5 אלהים בקרבה בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר:
6 המו גוים מלכות נתן בקולו תמוג ארץ:
7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ:
9 משבית מלחמות עד־קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית מגנות באש:
10 הרפו ודעו כי־אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ:
11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

מזמור: מז.

1 לדוד מזמור כל־העמים תקעו־כף הריעו לאלהים בקול רנה:
2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־הארץ:
3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו:
4 יבחר־לנו את־נחלתנו את־גאון יעקב אשר אהב סלה:
5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר:
6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו:
7 כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל:
8 מלך אלהים על־גוים אלהים ישב על־כסא קדשו:
9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה:

מזמור: מח.

1 שיר מזמור לבני־קרח:
2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו:
3 יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך־רב:
4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב:
5 כי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו:
6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה:
8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש:
9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר־יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה:
10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך:
11 כשמך אלהים כן תהלתך על־קצות הארץ צדק מלאה ימינך:
12 ישמח הר־ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך:
13 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה:
14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון:
15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות:

מזמור: מט.

1 למנצח לבני־קרח מזמור:
2 שמעו־זאת כל־העמים האזינו כל־יושבי חלד:
3 גם־בני אדם גם־בני איש יחד עשיר ואביון:
4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות:
5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי:
6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני:
7 הבוטחים על־חילם וברב עשרם יתהללו:
8 אח לא־פדה יפדה לא־יתן לאלהים כפרו:
9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם:
10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת:
11 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם:
12 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על־אדמות:
13 ואדם ביקר בל־ילין נמשל כבהמות נדמו:
14 זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה:
15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו:
16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה:
17 אל־תירא כי־יעשר איש כי־ירבה כבוד ביתו:
18 כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו כבודו:
19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך:
20 תבוא עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור:
21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

מזמור: נ.

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא־ארץ ממזרח־שמש עד־מבואו:
2 מציון מכלל־יפי אלהים הופיע:
3 יבא אלהינו ואל־יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד:
4 יקרא אל־השמים מעל ואל־הארץ לדין עמו:
5 אספו־לי חסידי כרתי־ברית עלי־זבח:
6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה:
7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי:
8 לא על־זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד:
9 לא־אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים:
10 כי־לי כל־חיתו־יער בהמות בהרי־אלף:
11 ידעתי כל־עוף הרים וזיז שדי עמדי:
12 אם־ארעב לא־אגיד לך כי־לי תבל ומלואה:
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה:
14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך:
15 וקרא־אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני:
16 ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא בריתי עלי־פיך:
17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך:
18 אם־ראית גנב ותרץ עמו וחלקך עם־מנאפים יהבך:
19 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה:
20 תשב באחיך תדבר בן־אמך תתן דופי:
21 אלה עשית והחשתי היות היות אמיך כמוני אוכיח והערכה לעיניך:
22 בינו־נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף ואין מציל:
23 זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

---

[1]: חצות. [2]: חצותיך.

(2) חלד. 10: 13.
(3) יאשי 1: 15. חלד. 14: 19. 20. 15: 15.
(4) נה. 34: 8. 61: 2.
(5) נה. 41: 28. 59: 16. משי. 16: 32. סע. 98: 1. נה. 59: 16.
(6) חלד. 16: 6.
(9) בר. 10: 16. וכי. 2: 8. בא. 9: 4. סה. 14: 19. 23. 20. 21. 33: 14. סלה. 3: 1. בא. 12: 11. הש. 7: 7. 8. 19. 1. 31. 32: 11. 12. נה. 46: 3. 4. (10) סה. 15: 24. סט. 14: 11. 8. (11) סע. 78: 56. 95: 9. 78. 40. בא. 7: 51. יה. 4: 30. סה. 23: 21. (11) סה. 14: 30. 32: 11. 12. סט. 14: 13. 14. מכי. יה. 2: 6. סע. 77: 20. סט. 11: 17. 25. משי. 9: 20. בר. 4: 8. שי. 2: 5. (12) סה. 15: 6. 14: 21. מי. 3: 16. (13) סע. 106: 9. (14) ד. ט. 7: 23. (15) הש. 26: 15. סע. 80: 14. 33: 14. יה. 31: 20. סה. 11: 8. (16) הש. 32: 6. 1. בכי. 29: 10. נה. 64: 8. משי. 14: 21. סמי. 9: 5. (17) סע. 119: 10. נה. 6: 10. סמי. 12: 40. שי. 9: 18. סט. 10: 36. סע. 90: 13. (18) הש. 7: 6. 26: 19. נה. 62: 12. בר. 8: 24. סע. 74: 7. (19) נה. 65: 1.

(1) סע. 144: 5. בר. 5: 5. סט. 1: 4. (3) סה. 34: 10. בר. 5: 4. 5. סע. 68: 8. שי. 3: 3. 6. (4) סע. 31: 19. 1. סה. 2: 9. (5) בכ. 10: 35. נה. 26: 8. סלה. 3: 6. (6) בשי. 3: 9. סע. 90: 5. 9. (7) סה. 7: 7. משי. 8: 4. (8) נה. 63: 16. 29: 16. 45: 9. יב. 18: 6. שי. 9: 20. 21. יה. 2: 10. (9) סע. 74: 1. 2. 79: 8. 13. (10) סע. 79: 1. (11) ד. סלה. 25: 9. סע. 74: 7. ד. בכי. 36: 19. שי. 24: 21. 25. (12) נה. 42: 14. סע. 83: 1.

[3]: סלה (יהי בזה) בא נלה כי שלח בזה: [4]: בה (סלה) אל נלה: סה בשי בכי: אחר.

סה.

1 נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קָרָא בִשְׁמִי׃
2 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם׃
3 הָעָם הַמַּכְעִיסִים פָּנַי תָּמִיד נֹכַחַת פָּנַי זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל־הַלְבֵנִים׃
4 הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצוּרִים לִינוֹת הָאֹכְלִים בְּשַׂר־הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם׃
5 הָאֹמְרִים קְרַב־לְךָ אַל־תִּגַּשׁ אֵלַי כִּי קָדַשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל־הַיּוֹם׃
6 הִנֵּה כָתוּב לְפָנַי לֹא אַחֲשֶׁה כִּי אִם־שִׁלַּמְתִּי וְשִׁלַּמְתִּי אֶל־חֵיקָם׃
7 עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם רִאשֹׁנָה עַל־חֵיקָם׃
8 כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ וְכֵן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית אֶת־הַכֹּל׃
9 וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרַי וּבְחִירַי יִירָשֻׁנָהּ וְעֲבָדַי שָׁם יִשְׁכֹּנוּ׃
10 וְהָיָה הָעֵמֶק עָכוֹר לְרִבְצַת צֹאן וְגֵיא עָכוֹר לְבָקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרָשׁוּנִי׃
11 וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת־יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לִמְנִי מְמָסָךְ׃
12 וּמִנִּיתִי אֶתְכֶם לַחָרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינָי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרְתֶּם׃
13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃
14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב־לֵב וְאַתֶּם תִּזְעֲקוּ מִכְאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ תְּיַלֵּילוּ׃
15 וְהִנִּיחֲתֶם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וְהֵמִיתְךָ אֲדֹנָי יְהוִה וּלְעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃
16 אֲשֶׁר הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ בֵּאלֹהֵי אָמֵן יִתְבָּרַךְ וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃
17 כִּי הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב׃
18 כִּי אִם־שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־יְרוּשָׁלַיִם גִּילָה וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ׃
19 וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלַיִם וְשַׂשְׂתִּי בְעַמִּי וְלֹא יִשָּׁמַע עוֹד בָּהּ קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה׃
20 לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא יְמַלֵּא אֶת־יָמָיו כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֵא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל׃
21 וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ אֶת־פִּרְיָם׃
22 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב לֹא יִטָּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם יְבַלּוּן בְּחִירָי׃
23 לֹא יָגְעוּ לָרִיק וְלֹא יֵלְדוּ לִבְהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם׃
24 וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹדָם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃
25 זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

סו.

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃
2 וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃
3 שֹׁחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבוֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפָצָה׃
4 גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃
5 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵמָּה יֵבֹשׁוּ׃
6 קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃
7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבְלָהּ וַתְּמַלֵּט זָכָר׃
8 מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי חָלָה גַם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ׃
9 הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד אָמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃
10 שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַיִם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃
11 לְמַעַן תֵּינְקוּ וְשִׂבַּעְתֶּם מִשְׁדֵּי תַנְחוּמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃
12 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ כַּנָּהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וִינַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃
13 כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ׃
14 וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃
15 כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ׃
16 כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃
17 הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אַחַד בְּתוֹךְ הָאֹכֵל בְּשַׂר־הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יִסָּפוּ נְאֻם־יְהוָה׃
18 וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃
19 וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קָשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃
20 וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבָאַפִּרְיוֹן וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל־הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַיִם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃
21 וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃
22 כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃
23 וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃
24 וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

---

1 מ׳ מנחמיה. 2 מנד׳ כ׳ומכת׳. 3 מנד׳ כ׳ומכת׳.

(1) ישע׳ 9: 24-26. 30. 10: 20. יב. 2: 12, 13. נד. 63: 19. (2) ישע׳ 10: 21. (3) מד. 32: 21. נד. 1: 29. 66: 17. יחז׳ 17: 5. (4) מד. 18: 11. נד. 66: 17. יחז׳ 11: 7. (5) מכש׳ 9: 11. כה. 5: 30. 18: 11. מכש׳ 19. (6) מד. 32: 34. מלכ׳ 3: 16. סו. 50: 3. 79: 12. 12: 16. 18. שו. 11: 21. (7) מכש׳ 20: 5. שו. 18: 6. 20: 27, 28. (8) מכש׳ 2: 14. (9) נד. 65: 15, 22. מכש׳ 24: 22. ישע׳ 11: 5, 7. (10) נד. 33: 9. 35: 2. מד. 7: 24, 26. יחז׳ 2: 15. (11) נד. 56: 7. 57: 13. 65: 25. שו. 23: 41. 1. מכש׳ 10: 21. (12) ד. דנ׳ 36: 15. 16. מלכ׳ 1: 24. מיכ׳ נד. 66: 4. יא. 7: 13. ושו׳ 7: 7. מכש׳ 21: 34-43. (14) מכש׳ 8: 12. כה. 13: 28. (15) יא. 20: 22. ושו׳ 8: 13. (22) שו. 92: 12. נד. 65: 9. 15. נד. 65: 9. 22. 62: 2. ב. 26. (16) שו. 72: 17. יז. 4: 2. מד. 6: 13. שו. 63: 11. נד. 19: 18. 45: 23. ירמ׳ 1: 5. (17) נד. 51: 16. 66: 22. ד. ישע׳ 3: 13. יחזק׳ 21: 1. (19) נד. 62: 5. 35: 10. 51: 11. יחזק׳ 7: 17. 21: 4. (20) מכש׳ 8: 12. (21) יחז׳ 26: 16. מד. 28: 30. נד. 62: 8. ירמ׳ 9: 14. (22) שו. 92: 12. נד. 65: 9. 15. (23) מד. 28: 41. שו. 9: 12. נד. 61: 9. (24) שו. 32: 5. ב. 9: 21. (25) נד. 11: 6. 7. 9. ישע׳ 3: 14.

סו.

1 הַמַּגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ לֵאמֹר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל־חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃
2 הַקֹּרֵא מִמִּזְרָח עָיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי וְאֶת־מַשְׁמַעְתִּי מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה אַף דִּבַּרְתִּי אַף אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף אֶעֱשֶׂנָּה׃
3 שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְּדָקָה׃ קָרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא תִרְחָק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃
4 קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יְשׁוּעָתִי וּזְרֹעֹתַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ וְלִזְרוֹעִי יְיַחֵלוּ׃
5 שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃
6 לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃
7 הֲלֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגַע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃
8 נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת יַרְבֶּה׃
9 יִיעֲפוּ נְעָרִים וְיִגְעוּ וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃
10 וְקוֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃
11 הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃
12 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃
13 יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃
14 מִי פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃
15 רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וְיֶאֱתָיוּן׃
16 אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃
17 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם לַדֶּבֶק הוּא אֹמֵר טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת לֹא יִמּוֹט׃
18 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃
19 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אָתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃
20 אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃
21 הִנֵּה יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כָּל־הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃
22 תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי צְבָאֶךָ׃
23 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃
24 אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי מִסְפָּר יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
25 הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֻק וְגִבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃
26 תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃
27 הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם אַיִן לָשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃
28 אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיוֹת נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃
29 אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס וְיִצְהָר אָשִׂים בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וְתַאְשׁוּר יָחַד׃
30 לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃
31 רִיבוּ כִּסְאֲכֶם יַגִּישׁוּ אָמַר מַלְכֵי יַעֲקֹב׃
32 יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת מַה־הֵנָּה הִגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן וְהַשְׁמִיעוּנוּ הַנְּבָאוֹת׃
33 הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר וְנֵדַע כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד׃
34 מִי־מֵאָז הִשְׁמִיעַ לְךָ וְתֵדָע וּמִקֶּדֶם וְתֹאמַר נִצְדָּק הֲלֹא אֵין מַגִּיד אַף אֵין מַשְׁמִיעַ אַף אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃
35 אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃
36 אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֶעֱמֹד יָחַד׃
37 הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵת אֲשֶׁר אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וְזַרְעַ כַּשְׂדִּים׃
38 אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃
39 קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אֲנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃
40 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃
41 לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
42 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּמְעוֹתָיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃
43 צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃
44 וְלֹא צָמְאוּ בַּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם מִצּוּר הִזִּיל לָהֶם וַיְבַקַּע צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם׃
45 אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃
46 הַרְנִינוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֶרֶץ וּפִצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּיו יְרַחֵם׃
47 וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃
48 הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃
49 הֵן עַל־כַּפַּיִם חַקְתִּיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָמִיד׃
50 מִהֲרוּ בָנַיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמֹחֲרָבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃
51 שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּנָה כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִי כַּכַּלָּה׃
52 כִּי חָרְבֹתַיִךְ וּמְשֹׁמֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֶרְסֻתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ בַּלְעֵיךְ׃
53 עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלַיִךְ צַר־לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשְׁבָה׃
54 וְיָדַעַתְּ בְּלִבֵּךְ אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃
55 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הֲגַם שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמִצַּדִּיק פְּלֵטָה יִמָּלֵט כִּי אֶת־רִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אֲנִי אוֹשִׁיעַ׃
56 וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכָעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃

---

(1) ישע׳ 9: 24-26. 30. 10: 20. יב. 2: 12, 13. נד. 63: 19. (2) ישע׳ 10: 21. (3) מד. 32: 21. נד. 1: 29. 66: 17. יחז׳ 17: 5. (4) מד. 18: 11. נד. 66: 17. יחז׳ 11: 7. (5) מכש׳ 9: 11. כה. 5: 30. 18: 11. מכש׳ 19. (6) מד. 32: 34. מלכ׳ 3: 16. סו. 50: 3. 79: 12. 12: 16. 18. שו. 11: 21. (7) מכש׳ 20: 5. שו. 18: 6. 20: 27, 28. (8) מכש׳ 2: 14. (9) נד. 65: 15, 22. מכש׳ 24: 22. ישע׳ 11: 5, 7. (10) נד. 33: 9. 35: 2. מד. 7: 24, 26. יחז׳ 2: 15. (11) נד. 56: 7. 57: 13. 65: 25. שו. 23: 41. 1. מכש׳ 10: 21. (12) ד. דנ׳ 36: 15. 16. מלכ׳ 1: 24. מיכ׳ נד. 66: 4. יא. 7: 13. ושו׳ 7: 7. מכש׳ 21: 34-43. (14) מכש׳ 8: 12. כה. 13: 28. (15) יא. 20: 22. ושו׳ 8: 13. (22) שו. 92: 12. נד. 65: 9. 15. נד. 65: 9. 22. 62: 2. ב. 26. (16) שו. 72: 17. יז. 4: 2. מד. 6: 13. שו. 63: 11. נד. 19: 18. 45: 23. ירמ׳ 1: 5. (17) נד. 51: 16. 66: 22. ד. ישע׳ 3: 13. יחזק׳ 21: 1. (19) נד. 62: 5. 35: 10. 51: 11. יחזק׳ 7: 17. 21: 4. (20) מכש׳ 8: 12. (21) יחז׳ 26: 16. מד. 28: 30. נד. 62: 8. ירמ׳ 9: 14. (22) שו. 92: 12. נד. 65: 9. 15. (23) מד. 28: 41. שו. 9: 12. נד. 61: 9. (24) שו. 32: 5. ב. 9: 21. (25) נד. 11: 6. 7. 9. ישע׳ 3: 14.

4 ויאמר המלך לו הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר צִיבָא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך׃ 5 ויבא המלך בחרימה ועד בה ואיש יצא משם משפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל׃ 6 ויסקל באבנים לעבר דוד ואת כל עבדי המלך דוד והעם וכל הגבורים מימינו ומשמאלו׃ 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל׃ 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו וייתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה׃ 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו׃ 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל כי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן׃ 11 ויאמר דוד לאבישי ולכל עבדיו הנה בני היוצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הניחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה׃ 12 אולי יראה יהוה בעיני את עוני והשיב לי יהוה טובה תחת קללתו היום הזה׃ 13 וילכו דוד ואנשיו בדרך והמה הולכים לנגבו ושמעי הולך לנגדו לעברת הר ומקלל לנגדו ומסקל באבנים לנגדו ועפר יזרה׃ 14 ויבא המלך והכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם׃

פרק יז׳.

1 ואבשלום ואיש ישראל כל אנשי יהודה עם דוד׃ 2 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחרי דוד הלילה׃ 3 ואבואה עליו והוא יגע ורפה ידים והחתתי אותו וינס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו׃ 4 והשבתי כל העם אליך כשוב הכל אל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלם׃ 5 וייטב הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל׃ 6 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה גם את אשר בפיו׃ 7 ויבא חושי אל אבשלום וידבר אליו אבשלום לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל העשה דברו אם אין אתה דבר׃ 8 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל הפעם׃ 9 כי אמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גבורים הם ומרי נפש הם כדוב שכול בשדה וגבור מלחמה הוא ולא יליו את העם׃ 10 הנה הוא עתה יסתר באחת הפחתים או באחד המקומות ויהי כנפל בהם בראשונה ושמע כל שומע ואמר היתה מכה בעם אשר אחרי אבשלום׃ 11 וגם בן חיל אשר לבו כלב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו׃ 12 ואני אומר יעצתי ונקבצו עליו מכל המקומות אשר נמצא שם ונטלנו עליו כאשר יפול הטל על האדמה ולא נשאיר ממנו ומכל האנשים אשר אתו גם אחד׃ 13 ואם אל עיר אחת יאסף וכל ישראל אל העיר ההיא והסירו חבלים אל הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור אחד׃ 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל וייהוה צוה להפיר את עצת אחיתפל הטובה בעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה׃

ספר שמואל ב.

פרק א׳.

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלקי וישב דוד בצקלג ימים שנים׃ 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי כבואו אל דוד ויפל ארצה וישתחו׃ 3 ויאמר אליו דוד מאין תבוא ויאמר אליו מפלט ישראל נסתי׃ 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם רבה נפל מן העם וגם שאול ויהונתן בנו מתו גם׃ 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו איככה ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃ 6 ויאמר הנער המגיד אליו נקרה נקריתי בהר גלבוע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב והפרשים דבקו בו׃ 7 ויפן אחריו וירא אתי ויקרא אלי ואמר הנני׃ 8 ויאמר אלי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד נא עלי והמתני כי אחזני השבץ כי עדיין כל נפשי בי׃ 10 ואעמד עליו ואמתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר על זרועו ואביאם אל אדני הנה׃ 11 ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃ 12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב׃ 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי׃ 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה׃ 15 ויקרא דוד אחד מן הנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו ויך נפשו ויאמר אליו דמך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אני המתי את משיח יהוה׃ 16 ויקינן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ 17 ויאמר להלמד בני יהודה הנה כתובה על ספר הישר׃ 18 ויאמר להורות בני קשת הנה כתובה על ספר הישר׃ 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים׃ 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים׃ 21 הרי גלבוע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלתי משיח בשמן׃ 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃ 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו׃ 24 בנות ישראל על שאול בכינה המלבישכם שני עם עדיים המעלה עדי זהב על לבושכם׃ 25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל׃ 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתך לי מאהבת נשים׃ 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃

פרק ב׳.

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברונה׃ 2 ויעל שמה דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ 3 ואת אנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון׃ 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד הם אשר קברו את שאול׃ 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו׃ 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אני אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר הזה׃ 7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי בית יהודה למלך עליהם׃ 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעבירהו מחנימה׃ 9 וימליכהו על הגלעד ועל האשורי ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל כל ישראל׃ 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית יהודה היו אחרי דוד׃ 11 ויהי המספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃ 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה׃ 13 ויוצא יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו על ברכת הגבעון ויהי אלה ישבים על הברכה האחת ואלה ישבים על הברכה האחת׃ 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו׃ 15 ויקומו ויעברו במספר לשנים עשר מבנימן לאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד׃ 16 ויחזקו איש בראש רעהו והכו חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון׃ 17 ותהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׃ 18 ושם שלשת בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה׃ 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר׃ 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני׃ 21 ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל והחזק לך באחד הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו׃ 22 ויוסף עוד אבנר לאמר לעשהאל סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך׃ 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחור החנית בחמש אשר אחרי הכתף ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתיו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת עמד׃ 24 ויואב ואבישי ירדפו אחרי אבנר ושמש בא להם כבואם עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון׃ 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהי לאגדה אחת ויתיצבו על ראש גבעה אחת׃ 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר היתאכל החרב לנצח הלא תדעה כי מר תהיה באחרית ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולי דברת אז בבקר עלה העם איש מאחרי אחיו׃ 28 ויתקע יואב בשופר וייעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם׃ 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא וייעברו את הירדן ויילכו כל הבתרון ויבואו מחנימה׃ 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקד מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל׃ 31 ועבדי דוד הכו מבנימן ומאנשי אבנר שלש מאות ושישים איש מתו׃ 32 וישאו את עשהאל ויקברו אתו בקבר אביו אשר בבית לחם וילכו כל הלילה ויאר להם בחברון׃

פרק ג׳.

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד והלוך דוד הלוך וחזק ובית שאול הלוך ודלה׃ 2 ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ 3 ומשניו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי ושלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור׃ 4 ורביעי אדניה בן חגית וחמישי שפטיה בן אבישלום׃ 5 וששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון׃ 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מחזק בבית שאול׃ 7 ולשאול פילגש ושמה רצפה בת איה ותאמר לאבנר מדוע באת אל פילגש אבי׃ 8 ויחר מאד לאבנר על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר לי היום עשה חסד עם בית שאול אביך עם אחיו ועם רעיו ולא הגדתיך ביד דוד ותפקד עלי היום עון האשה׃ 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כן אעשה לו׃ 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע׃ 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר יען יראתו אתו׃ 12 וישלח אבנר מלאכים תחתיו אל דוד לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך להשיב אליך את כל ישראל׃ 13 ויאמר טוב אנכי אכרות אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות פני׃ 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃ 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם פלטיאל בן לישי׃ 16 ואישה הלך עמה עד בחרימה וילך בכה אחריה עד בואו עד בחורים וילך ויאמר אליו לך שוב וישב׃ 17 ודבר אבנר היה אל זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דוד להיות מלך עליכם׃ 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד עבדי דוד את עמי ישראל ואת כל פלשתים ואת כל אויביהם אושיע׃ 19 וידבר גם אבנר באזני בנימן וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל הטוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ 20 ויבא אבנר אל דוד חברונה ועשרים איש עמו ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר עמו משתה׃ 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ותמלך בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃ 22 והנה עבדי דוד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם והאיש אין עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ 23 ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגידו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך ויילך בשלום׃ 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך ילך׃ 25 הלא ידעת את אבנר בן נר כי לפתותך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עושה׃ 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודוד לא ידע׃ 27 וישב אבנר חברונה ויטהו יואב בתוך השער לדבר אתו בלבב ויכהו שם בחמש וימת בדם עשהאל אחיו׃ 28 ואחרי כן שמע דוד ויאמר נקי אנכי וממלכתי עד עולם מדם אבנר בן נר׃ 29 תבוא על ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונופל בחרב ומחסר לחם׃ 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הולך אחרי המטה׃ 32 ויקברו את אבנר בחברון ויישא המלך את קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם׃ 33 ויקונן המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ 34 ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתים הובאו כנפול לפני בני העולה נפלת ויוסיפו כל העם לבכות עליו׃ 35 ויבא כל העם לנחם את דוד לחם בעודם היום ויישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לפני בוא השמש או מלחמי׃ 36 וכל העם הכירו ויישר בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם׃ 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית אבנר בן נר׃ 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ 39 ואני רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה למעשהו את הרע׃

פרק ד׳.

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ 2 ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב לבנימן׃ 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ 4 ויהונתן בן שאול היה לו בן נכה רגלים בן חמש שנים בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל ותנשאהו אומנתו וינס ויהי בחפזה לנוס ויפל ושמו מפיבשת׃ 5 ויילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבואו כחום היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים׃ 6 והנה באו עד תוך הבית לקחת חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו׃ 7 ויבואו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימיתהו ויכרתו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃ 8 ויביאו את ראש איש בשת אל דוד חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃ 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ 10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתיו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו בשורתו׃ 11 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון וראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃

פרק ה׳.

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ 2 גם תמול גם שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה וייכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃ 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ 6 וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה׃ 7 וילכד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד׃ 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ 9 וישב דוד במצודה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית׃ 10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ 11 וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזי לבנון ונגרי עצים ובוני בית ויבנו בית לדוד׃ 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ 13 ויקח דוד עוד פילגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות׃ 14 ואלה שמות הילדים אשר ילדו לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ 15 ויבחר ויפע ואלישוע׃ 16 ונפג ויפיע ואלישמע׃ 17 ואלידע ואליפלט׃ 18 ופלשתים שמעו כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃ 19 ופלשתים באו ויטשו בעמק רפאים׃ 20 וישאל דוד ביהוה לאמר העלה אעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אליו עלה כי נתון אתן את פלשתים בידך׃ 21 ויבא דוד בעלה פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ 22 ויעלו עוד פלשתים ויטשו בעמק רפאים׃ 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב להם ובאת אליהם מול בכאים׃ 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ 25 ויעש דוד כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

פרק ו׳.

1 ויאסף דוד עוד את כל בחור בישראל שלשים אלף׃ 2 ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ 4 ויישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גורן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויפל שם על ארון האלהים׃ 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עובד אדום הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה בית עובד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עובד אדום ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עובד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וייעל את ארון האלהים מבית עובד אדום עיר דוד בשמחה׃ 13 והיה כי צעדו נושאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ 14 ודוד מכרכר בכל עוז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 15 ודוד ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 17 ויביאו את ארון יהוה ויציגו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עולות לפני יהוה ושלמים׃ 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת בשר אחת ויילך כל העם איש לביתו׃ 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ולד עד יום מותה׃

פרק ז׳.

1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו׃ 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי בית לשבתי׃ 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ 9 ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ׃ 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענותו כאשר בראשונה׃ 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃ 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ 17 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד׃ 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום׃ 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃ 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה אדני יהוה ידעת את עבדך׃ 21 בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך׃ 22 על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ 24 ותכן לך את עמך ישראל לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת׃ 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהי נכון לפניך׃ 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ 29 ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וברכתך תברך בית עבדך לעולם׃

פרק ח׳.

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ 2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב ארצה וימד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ 3 ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ 4 ויקח דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש׃ 6 וישם דוד נציבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את הים ואת העמודים ואת כלי הנחשת׃ 9 ותעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר מלך צובה׃ 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם באדרעזר ויכהו כי איש מלחמות אדרעזר היה ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ 11 גם אותם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ 13 ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף׃ 14 וישם נציבים באדום בכל אדום שם נציבים ויהיו כל אדום לדוד לעבדים ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושוסא סופר׃ 18 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו׃

פרק ט׳.

1 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃ 2 ולבית שאול היה עבד ושמו צבא ויקראו אותו אל דוד ויאמר אליו המלך האתה צבא ויאמר עבדך אני׃ 3 ויאמר המלך הכי יש עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר צבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלו דבר׃ 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר׃ 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ 7 ויאמר אליו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד׃ 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני׃ 9 ויקרא המלך אל צבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃ 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך ובאת לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולצבא חמשה עשר בנים ושבעה עשר עבדים׃ 11 ויען צבא את המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך׃ 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית צבא עבדים למפיבשת׃ 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא נכה שתי רגליו׃

פרק י׳.

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך׃ 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדיהם בחצי עד המכשיליהם וישלחם׃ 5 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי האנשים נכלמים מאד וישב המלך לאמר שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם׃ 6 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה׃ 7 וישכרו להם שלשים ושנים אלף מרכבות ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 8 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והמלכים אשר באו לבדם היו בשדה׃ 10 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 11 ושאר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ 12 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ 13 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעש הטוב בעיניו׃ 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃ 15 וירא בני עמון כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃ 16 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעים אלף רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שובך שר הצבא המית שם׃ 19 וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום ויירא ארם להושיע עוד את בני עמון׃

####

6 ואשימהו בתה ולא יזמר ועלה שמיר ושית ועל
7 העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: כי כרם יהוה צבאות
בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוע ויקו למשפח
8 והנה מעקה לצדקה: הוי מגיעי בית בבית שדה בחקל
9 יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ:
באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו
10 גדלים וטובים מאין יושב: כי עשרה צמדי כרם יעשו
בת אחד וזרע חמר יעשה איפה:
11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי נשף יין
12 ידליקם: והיה כנור ונבל תף וחלל וחמר משתיהם
ופעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו:
13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו
14 חרבו צחה: לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה
בלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה:
15 ויט אדם ושח איש ועיני גבהים תשפלנה: ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
16 ורעו כרים כדברם וחרבות מחמאים זרים יאכלו:
17 הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה:
18 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב
ותבא עצת קדוש ישראל ונדעה:
19 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור
ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר:
20 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים:
21 הוי גברים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר:
22 המצדיקים רשע בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו:
23 לכן כאכל לשון אש וחרך להבה יתמך שרשם כמק
ותפרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
24 ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: על כן באף יהוה
חרה בעמו ויט ידו עליו ויכהו והרגיזו ותרפשו
25 ההרים ויהי נבלתם כמרמס בקרב חוצות בכל זאת
26 לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ושא נס לגוים מרחוק
ושרק לו מקצה הארץ והנה מהר קל יבוא:
27 אין עיף ואין כשל בו לא ינום ולא יישן ולא יפתח
28 אזור מתניו ולא יפרם שרוך נעליו: אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרוכות סוסיו כחלמיש יחשבו וגלגליו
29 כסופה: שאגתו כלביא יהמה כשחלים וישאג ויחזק
30 טרף וינהם והציל ואין מציל: וינהם עליו ביום ההוא
כנהמת הים ונבט לארץ והנה חשך צוקה ואור חשך
עב בשמיה:

ו
1 בשנת מות המלך עזיהו וראה את אדני יושב על כסא
2 רם ונשוא ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים

---

(6) שם. 4: 10. 6: 12. 30.
ובר. 6: 5.
(7) שמו. 22: 20. 38. ושם. 20: 28.
(8) שו. 2: 6. 3: 9. יח. 1: 17. שם. 3: 12. דה. 31: 6. 8. שה. 1: 5. יח. 15: 20. בכ. 26:17. בשה. 13: 6.
(9) ובר. 6: 7. 51: 16. יח. 5: 14.
(10) ג שה. 19: 17. יח. 18: 7. ס. שה. 10: 4. 5.
(13) שו. 11: 3. 7. 24: 3.
(14) יח. 4: 6. 6: 1.

(15) יח. 5: 15. 6: 22. 10: 22. 25: 9. 39: 3. 43: 10.
(16) שה. 28: 20. יח. 17: 13.
(17) ו. שה. 18: 46. ס. שה.
4: 29. 9: 1. ושה. 38: 3. כה. 12: 35. ו. בשה. 1: 13. שה.
3: 12. יח. 1: 8. שו. 2: 6.
(18) ובר. 50: 7. יח. 6: 27. 15: 20.
(19) יח. 1: 8.

ומלואה: ד.

1 ואמרתי אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
2 ובתוך עם טמא שפתים אנכי כי את המלך יהוה

---

[1] בבבלית: שבב. [2] בבבלית: שמשי.

3 צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכופר:
4 ואשמע את קול אדני אומר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה
שמוע תשמעו ואל תבינו וראו תראו ואל תדעו:
6 השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:
7 ואמר עד אם אדני ויאמר אשר אם שוממו מאין יושב
8 ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה: ורחק יהוה
את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ:
9 ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון
10 אשר בשלכת מצבתם בהם זרע קדש מצבתה:
11 ואמר עד אנה אדני ויאמר עד אשר אם שוממו מאין
12 יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה:
13 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ:
ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון
אשר בשלכת מצבתם בהם זרע קדש מצבתה:

ז
1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה
רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
למלחמה עליה ולא יכול להלחם עליה:
2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו
ולב עמו כנוע עצי היער מפני הרוח:
3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל
4 מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר והשקט אל
תירא ולבבך אל ירך מפני שני זנבות האודים האלה
5 מפני חרון אף רצין וארם ובן רמליהו: יען כי יעץ
עליך ארם רע אפרים ובן רמליהו לאמר:
6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך
7 בתוכה את בן טבאל: כה אמר אדני יהוה לא תקום
8 ולא תהיה: כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין
ובעוד שישים וחמש שנה יחת אפרים מעם:
9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא
תאמינו כי לא תאמנו:
10 ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר:
11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או
12 הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את
13 יהוה: ויאמר שמעו נא בית דוד המעט לכם הלאות
אנשים כי תלאו גם את אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם
14 אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל:
15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב:
16 כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תקוט
האדמה אשר אתה קץ משתי מלכיה: יביא יהוה עליך
ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור
17 אפרים מעל יהודה את מלך אשור: והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה
18 אשר בארץ אשור: ובאו וינוחו כלם בנחלי הבתולים
ובנקיקי הסלעים ובכל הנהלים ובכל השיחים:
19 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר
בחמו את ראש ושער הרגלים ואת הזקן תספה גם:
20 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן:
21 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש
22 יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה ביום ההוא כל
מקום אשר יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר
23 ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא שמה כי שמיר
24 ושית יהיה כל הארץ: ואל כל ההרים המזרים במעדר
לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ושלחה שור ומרמס
25 שה יהיה: והיה הבית אשר יעבד יעבד ושלחה שור
ומרמס שה יהיה:

ח
1 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט
2 אנוש למהר שלל חש בז: ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו:
3 ואקרב אל הנביאה ותהר וילד בן ויאמר יהוה אלי
4 קרא שמו מהר שלל חש בז: כי בטרם ידע הילד קרא
אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני
5 מלך אשור: ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר:
6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט
7 וששים את רצין ואת בן רמליהו: לכן הנה אדני מעלה
עליהם את מי הנהר עזים ורבים את מלך אשור ואת
8 כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו:
ועבר ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות
כנפיו מלא רחב ארצך עמנואל:
9 רועו עמים ותחתו והאזינו כל מרחקי ארץ חגרו
10 ותחתו חגרו ותחתו: עצו עצה ותפר דברו דבר ולא
יקום כי עמנו אל:
11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת
12 בדרך העם הזה לאמר: לא תאמרו קשר לכל אשר
יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא
13 תערצו: את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם
14 והוא יערצכם: והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול
לשני בתי ישראל למוקש ולפח ליושב ירושלם:
15 ונכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו:
16 צור עדות תורה בלמד בתורתי: ואחכה ליהוה המסתיר
17 פניו מבית יעקב וקויתי לו: הנה אנכי והילדים אשר
נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה
18 צבאות השכן בהר ציון: והנה יאמרו אליכם דרשו
אל האבות ואל הידעונים המצפצפים והמהגים הלא
עם אלהיו ידרוש בעד החיים אל התורה ואל העדות
19 אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר: ועבר בה
נקש ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו
20 ופנה למעלה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף
21 צוקה ואפלה נדחה: ועבר בה נקש ורעב והיה כי
22 ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה:
ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה
נדחה:

ט
1 כי לא מוצא למועף לה כאשר הקל בעת הראשון
ארצות זבולן וארצות נפתלי והכבד באחרון הדרך
2 עבר הירדן גלילה הגוים: העם ההלכים בחשך ראו
אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:
3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
4 בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: כי את כל עול סבלו
ומטה שכמו שבט נגשו הפרת כיום מדין:
5 כי כל סאן סואן באש רעש ושלמה מגלגל בדמים
6 והיתה לשרפת מאכלת אש: כי ילד ילד לנו בן נתן
לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אבי עד שר שלום:
7 לרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל
ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה
ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל:
9 וידעו כל העם אפרים ויושב שמרון בגאון ובגדל לבב
10 לאמר: לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים
11 נחליף: ויגב יהוה את צרי רצין עליו וסכסך את
12 אויביו: ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את
ישראל בכל פה בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
13 והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא
14 דרשו: ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה וגמא
15 יום אחד: זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה
16 כזב הוא הזנב: והיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו
17 מבלעים: על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת
יתומיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלם חנף ומרע
18 וכל פה דבר נבלה בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
19 כי תבער כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי
20 היער ויתאבכו תאבכה עשן: בעברת יהוה צבאות
נעתם עם ויהי העם כמאכלת אש איש על בשר זרעו
21 יגזרון: ויגזר על ימין ורעב ואכל על שמאל ושבעו
לא תאכלנה איש בשר זרעו יאכלו: מנשה את אפרים
ואפרים את מנשה יחדו הם על יהודה בזאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה:

י
1 הוי חקקי חקי און ומכתבים עמלי כתבו: להטות
2 מדין דלים ולגזול משפט עניי עמי להיות אלמנות
3 שללם ויתומים יבוזו: ומה תעשו ליום פקדה ולשואה
מרחוק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם:
4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בזאת לא שב
5 אפו ועוד ידו נטויה: הוי אשור שבט אפי ומטה הוא
6 בידם זעמי: אל גוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי
אצוה לשלל שלל וטרף לשום מדרס לרמס כטיט
7 חוצות: והוא לא כן יחשב ולבבו לא כן ידמה כי אם
8 להשמיד ולהכרית גוים לא מעטים: כי יאמר הלא
9 שרי יחדו מלכים: הלא כאשר עשיתי לכרכמיש כן
לחמת לכלנו כאשר עשיתי לקרקמיש כן לארפד
10 כאשר עשיתי לשמרון כן לירושלם ולצלמיה: כאשר
מצאה ידי לממלכת האלילים ופסיליהם מירושלם
11 ומשמרון: הלא כאשר עשיתי לשמרון ולעציליה כן
12 אעשה לירושלם ולעציליה: והיה כי יכלה אדני את
כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל
13 לב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו: כי אמר בכח
ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנתי ואסיר גבולות עמים
14 ומחסיניהם שסיתי ואוריד כאביר יושבים: ותמצא
כקן ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות אני אספתי
15 וכל הארץ לא נד כנף ופצה פה וצפצף: התתפאר
הגרזן על החוצב בו אם יתגדל המניף על מרימיו
16 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
17 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
18 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
19 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
20 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
21 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
22 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
23 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
24 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
25 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
26 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
27 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
28 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
29 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
30 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
31 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
32 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
33 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
34 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
35 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
36 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
37 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
38 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
39 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
40 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
41 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
42 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
43 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
44 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
45 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
46 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
47 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
48 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
49 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
50 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
51 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
52 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
53 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
54 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
55 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
56 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
57 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
58 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
59 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
60 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
61 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
62 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
63 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
64 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
65 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
66 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
67 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
68 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
69 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
70 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
71 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
72 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
73 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
74 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
75 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
76 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
77 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
78 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
79 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
80 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
81 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
82 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
83 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
84 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
85 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
86 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
87 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
88 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
89 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
90 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
91 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
92 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
93 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
94 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
95 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
96 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
97 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
98 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
99 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו
100 כמטה הרים את מרימיו כמטה הרים את מרימיו

---

[3] מנוקד: ויגעו. [4] מנוקד: ויאמר.

19 אֲנִי גֵּר בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו.

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאָשִׁיבָה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃
49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רָחְבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה יְתֵרָה׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

169 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

1: לְנֶצַח כָּל פְּעֻלָּתוֹ. 2: יְרֵכָיו.

3: מִמְּנוּחָתוֹ. 4: בֵּן כְּסִלּוֹ. 5: מִמְּלוֹכְלוֹכִיו.

(19) נוֹ. 3: סה. 9: 5: 5.
(20) תְּה. 19: 8. תה. 24:
18. בֵּי. 10: 16: ו. תה. 12:
10. תה. 12: 2. נוֹ. 57: 5.
7. וְנ. 3: 6. תְּה. 34: 15. 16.
(21) תְּה. 15: 17. סה. 44:
2. 80: 8. נוֹ. 5: 1. תְּהִ. 60:
21. תה. 21: 33. תְּה. 12: 1.
לה. 20: 9. תה. 32: 32. נוֹ.
1: 21. 5: 4.
(22) נוֹ. 9: 30. תה. 32: 34.
תה. 14: 17. סה. 13: 12.
(23) תְּה. 30: 12. וְנ. 7: 31.
(24) נוֹ. 39: 5. תְּהִ. וְנ.
14: 6.
(25) וְנ. 18: 12. תה. 32: 16.
וְנ. 3: 13.
(27) בֵּי. 10: 10. סה. 78:
34. נוֹ. 26: 16.
(28) תה. 32: 37. בֵּי. 10:
14. נוֹ. 45: 20. וְנ. 11: 13.
(29) וְנ. 2: 23. 35.
(30) נוֹ. 1: 5. 9: 13. וְנ. 5:
3. ס. דְּבָ. 36: 16. שמ.
9: 26. תה. 23: 29. תְּהִ.
בְּנ. 7: 52. ו. תה. 2: 15.
(31) וְנ. 2: 5. סה. 12: 4.
תה. 32: 15.
(32) סה. 106: 21. וְנ. 13:
25. סה. 8: 14.
(34) סה. 106: 38. וְנ. 19: 4.
(35) וְנ. 2: 9. 23. 29. תְּהִ.
28: 13. ו. שמ. 1: 8. 10.
(36) וְנ. 2: 18. 31: 22. סה.
5: 13. 12: 1. נוֹ. 30: 3. וְנ.
7. 37: ס. דְּבָ. 16: 28. 20. 21.
(37) ס. תה. 13: 19.

(1) תה. 24: 4. וְנ. 2: 7. 20.
שמ. 16: 26. 28. 29. וְנ. 4:
1. וְבַ. 1: 3.
(2) תה. 12: 2. וְנ. 2: 20.
בְּנ. 38: 14. תְּהִ. 23: 28.
שמ. 16: 24. 25. וְנ. 2: 7.
3: 9.
(3) סה. 26: 19. תה. 28: 23.
24. וְנ. 9: 12. 14. 4. 5: 3.
6: 15. 8: 12. שמ. 3: 7. שָׁפ.
3: 5.
(4) תְּהִ. 2: 17. וְנ. 2: 2.
סה. 2: 15.
(5) סה. 77: 7. תְּהִ. 103:
9. נוֹ. 57: 16. וְנ. 3: 12.
(6) וְנ. 3: 11. 14. 7: 24. 2:
20.
(7) ס. תְּהִ. 17: 13. שמ. 16:
46. 23: 2. 4.
(8) שמ. 23: 9. ס. תְּהִ. 17:
6. 18. שמ. 23: 11. תְּהִ.
(9) וְנ. 2: 7. 27. 3: 2.

10 חוץ מבד הבנין.* ואיש לא היה כל היום
ההוא שמח שמחה גדולה כי האלהים
שמחם בשמחה גדולה מאד.
11 ויאמרו שרי היהודים אל הכהנים והלוים
לאמר עמדו מלאכתכם איש לפניו כל
יום ויומו ודברי הימים הראשונים
12 הגדולים עמדו על לשכות בית אלהינו
לעזרא הסופר ולנחמיה הפחה ולשלשת
אלפים איש מבני יהודה ולצדקיה
13 ולשרייה ולעשהאל ולשמעיה ולמתניה
ולעובדיה ולחנני ולזכריה ולמשלם
לראשי האבות לבית אלהינו* ולכהנים
14 ולמשוררים ולשוערים ולכל ישראל
בעריהם ויגיע החדש השביעי ובני
ישראל בעריהם.* ויקהל כל העם
15 כאיש אחד אל הרחוב אשר לשער המים
ויאמרו אל עזרא הסופר להביא את
ספר תורת משה אשר צוה יהוה את
16 ישראל.* ויביא עזרא הכהן את התורה
לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל
השומעים להבין ביום אחד לחדש
17 השביעי.* ויקרא בו לפני הרחוב אשר
לשער המים מן האור עד מחצית היום
נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני
18 כל העם אל ספר התורה.* ויקרא בספר
בתורת האלהים מפרש[1] ושום שכל
ויבינו במקרא.* וימצאו כתוב אשר
צוה יהוה ביד משה[2] אשר ישבו בני
19 ישראל בסכות בחג בחדש השביעי.*
ואשר יקהילו זרעם אשר לא ידעו
ישמעו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת.*
20 וזרעם אשר לא ידעו ישמעו ילמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים
21 אשר אתם חיים על האדמה.* ויעמדו
הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני
חודיה בני חשבניה שרבים בני
22 שבניה בני פתחיה ויאמרו קומו ברכו
את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם
ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה
23 ותהלה.* אתה הוא יהוה לבדך אתה
עשית את השמים שמי השמים וכל
צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
וכל אשר בם ואתה מחיה את כלם
ותשתחוה צבא השמים לך.
24 ואתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאת אותו מאור כשדים ושמת שמו
אברהם.* ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת את ארץ
25 הכנעני החתי והאמרי והפרזי והיבוסי
והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
כי צדיק אתה.* וירא את עני אבתינו
במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף
26 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש לך שם כהיום הזה.* והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן
במים עזים.* ובעמוד ענן נחיתם ביום
ובעמוד אש בלילה להאיר להם את הדרך
אשר ילכו בה ואת הר סיני ירדת ותדבר
עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות
ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחקים
ותורה ביד משה עבדך צויתה להם.*
ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים
מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם
לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך
לתת להם.* ואבתינו הזידו ויקשו את
עורפם ולא שמעו אל מצותיך.* וימאנו
לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית
עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש
למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה
אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ולא עזבתם.* גם כי עשו להם
עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך
ממצרים ועשו נאצות גדולות.* ואתה
ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את
עמוד הענן לנחותם בדרך ואת עמוד האש
להאיר להם בלילה את הדרך אשר ילכו
בה.* ורוחך הטובה נתת להשכילם ומן
שלך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם
לצמאם.* וארבעים שנה כלכלתם במדבר
לא חסרו שלמותיהם בגדיהם לא בלו
ורגליהם לא נפחו.* וכל ממלכות
וגוים חלקת להם ותחלקם לפאה ויירשו
את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן.* ובניהם
הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ
אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה.*
ויבאו ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם
את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם
ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות
בהם כרצונם.* וילכדו ערי מבצר
ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב
בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל
לרב ויאכלו ושבעו וידשנו ויתענגו
בטובך הגדול.* וימרו וימרדו בך
ואחרי תורתך השליכו ואת נביאיך
הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך
ויעשו נאצות גדולות.* ותתנם ביד צריהם
ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך
ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים
תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם.*
וכנחתם יעשו לפניך ותעזבם ביד אויביהם
ומשלו בם ושבו וזעקו אליך ואתה מן
השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת
אותם פעמים רבות.* והעד בם לשובם
אל תורתך והם בזדון עשו ולא שמעו
למצותיך ובמשפטיך חטאו אשר יעשה
אדם וחי בם ויתנו כתף סוררת והערפם
הקשו ולא שמעו.* ותמשך עליהם שנים
רבות והעד בם ברוחך ביד נביאיך
ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות.*
ברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה
ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה.

פרק י.

1 ועל כל זאת אנחנו כרתים אמנה
וכותבים ועל החתומים נשיאינו
לוים וכהנים.* על החותם הנחמיה
2 פחת יהודה וצדקיה.* שריה עזריה
3 ירמיה.* פשחור אמריה מלכיה.*
4 חטוש שבניה מלוך.* חרם מרמות
5 עבדיה.* דניאל גנתון ברוך.* משלם
6 אביה מיימין.* מעזיה בלגי שמעיה
7 אלה הכהנים.* והלוים ישוע בני
עזניה קדמיאל ושבניהו הודיה קלית
פלאיה חנן.* מיכא רחוב חשביה.*
8 זכור שרביה שבניה.* הודיה בניו
9 וקדמיאל.* ואחיהם בניהם וקדמיאל
ושבניה הודיה קלית פלאיה מיכא
רחוב חשביה זכור שרביה שבניה.*
10 הודיה בניו וקדמיאל.* ואחיהם שבניה
11 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
12 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
13 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
14 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
15 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
16 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
17 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
18 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
19 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
20 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
21 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
22 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה
23 הודיה קלית פלאיה מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה שבניה.* הודיה
בניו וקדמיאל ואחיהם.* ומיכא שבניה

---

[1]מ: נבד. [2]מ: מנשה.

(10) ד. דברי. 34: 33. ס. 7: 14.
(11) שו. 16: 51. 23: 11.
(12) ד. שב. 17: 6. שו. 86: 15. 103: 8. 9. וש. 3: 5.
(13) שה. 26: 40. שאב. שה. 30: 1. 2. שאב. שאב. 28: 13. וש. 3: 2. שו. 16: 15. 24. 25. וש. 2: 25. שה. 12: 2. (14) וש. 31: 32. ס. 2: 19. 20. ול. 11: 5. (15) וש. 23: 4. שו. 34: 23. ה. 4: 11. ול. 20: 28.
(16) נב. 65: 17.
(17) נב. 60: 9. וש. 11: 8.
(18) נב. 11: 13. שו. 37: 16–22. ס. 1: 11. וש. 3: 12. 31: 8. שאב. 9: 15.
(19) שו. 106: 24. שו. 20: 6. ד. 8: 9. 11: 16. 41. 45. נב. 63: 16.
(20) נב. 48: 8. וש. 5: 11.
(21) נב. 15: 2.
(22) וש. 3: 14. ס. 14: 1. 4. 6: 1.
(23) שו. 121: 1. 2. 3: 8.

[3]מ: מכבנאי. [4]מ: מכלב.

(24) וש. 11: 13. ס. 9: 10.
(25) שו. 7: 7. וש. 22: 21.

---

(1) וש. 3: 1. 22. שה. 2: 12.
(2) שה. 10: 20. נב. 45: 23. 65: 16. וש. 5: 2. ש. 8: 8. נב. 48: 1. שב. 22: 18. שו. 72: 17. שלשי. 3: 8. נב. 45: 25. 1. שה. 1: 31.
(3) ס. 10: 12. שאב 13: 7. 22.
(4) שה. 10: 16. 30: 6. וש. 9: 26. שאב. 2: 11. ש. 2: 28. 29.
(5) וש. 8: 14.
(6) וש. 1: 13–15. 6: 1. 22.
(7) ד. שב. 24: 1. וש. 5: 6. ד. 7: 4. וש. 25: 9. נב. 1: 7. וש. 2: 15.
(8) נב. 22: 12. וש. 6: 26. (10) שו. 14: 9. ד. דה. 2: 11. וש. 5: 12. 14: 13. (11) וש. 51: 1. שו. 17: 10. ס. 13: 15.

בתכוני: ואשר דבקתי לי לכלכני: כי כל הנפש לי הנה 12
ואין בני אדם אשר לי הנה לי כלם.* ויאמר שלח 13
יד אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת בנך את יחידך ממני.
ויאמר אברהם הנני.* וישא את עיניו וירא והנה 14
איל אחר נאחז בסבך בקרניו ויקח אברהם את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו. ויקרא אברהם שם המקום 15
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה.*
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים 16
ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך.* כי ברך 17
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו.*
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת 18
בקלי. וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו 19
אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע.

ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים 20
שני חיי שרה. ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון 21
בארץ כנען ותבא אברהם לספד לשרה ולבכתה.*
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר. 22
גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני. וישבו בני חת את אברהם 23
לאמר לו. שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא
יכלה ממך מקבר מתך. וישתחו אברהם לפני עם 24
הארץ לבני חת. וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם 25
לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן
צחר. ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה 26
שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר.
ועפרון ישב בתוך בני חת. ויען עפרון החתי את 27
אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר.
לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך 28
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך. וישתחו 29
אברהם לפני עם הארץ. וידבר אל עפרון באזני עם
הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
קח ממני ואקברה את מתי משם. ויען עפרון את 30
אברהם לאמר לו. אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר. וישמע 31
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר
לסחר. ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני 32
ממרא השדה והמערה אשר בו והכל העץ אשר בכל
גבלו סביב. לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי 33
שער עירו. ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו 34
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען. ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם 35
לאחזת קבר מאת בני חת.

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם 36
בכל. ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל 37
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי. ואשבעך ביהוה 38
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו. כי אל ארצי 39
ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק. ויאמר 40
אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל
הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת
משם. ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את 41
בני שמה. יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו
לפניך ולקחת אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה 42
ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא
תשיב שמה. וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם 43
אדניו וישבע לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה 44
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך 45
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם 46
הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות 47
לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה. אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת 48
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה. והנערה טובת מראה מאד בתולה 49
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל.
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים 50
מכדך. ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על
ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך 51
אשאב עד אם כלו לשתות. ותמהר ותערה כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו.
והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו 52
אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש 53
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש 54
בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם 55
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש 56
וישתחו ליהוה. ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני בית אחי אדני. ותרץ הנערה ותגד לבית אמה 57
כדברים האלה האלה. ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין. והיה כראות את הנזם 58
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
עמד על הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך יהוה 59
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים.
ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא 60
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.
וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר. ויאמר נערי אברהם אנכי. ויהוה ברך 61
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת 62
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו.
ויאמר אדני לי השבעני. לא תקח אשה לבני מבנות 63
הכנעני אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני. ויאמר האיש 64
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם.
ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה. 65
יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך 66
ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה.
ויאמר העבד לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה 67
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך 68
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם 69
הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות 70
לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה. אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת 71
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה. והנערה טובת מראה מאד בתולה 72
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל.
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים 73
מכדך. ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על
ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך 74
אשאב עד אם כלו לשתות. ותמהר ותערה כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו.
והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו 75
אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש 76
בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם 77
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש 78
וישתחו ליהוה. ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני בית אחי אדני. ותרץ הנערה ותגד לבית אמה 79
כדברים האלה האלה. ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין. והיה כראות את הנזם 80
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
עמד על הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך יהוה 81
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים.
ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא 82
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.
וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר. ויאמר נערי אברהם אנכי. ויהוה ברך 83
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת 84
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו.
ויאמר אדני לי השבעני. לא תקח אשה לבני מבנות 85
הכנעני אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני. ויאמר האיש 86
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם.
ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה. 87
יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך 88
ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה.
ויאמר העבד לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה 89
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך 90
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות 91
לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה. אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת 92
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה. והנערה טובת מראה מאד בתולה 93
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל.
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים 94
מכדך. ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על
ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך 95
אשאב עד אם כלו לשתות. ותמהר ותערה כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו.
והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו 96
אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש 97
בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם 98
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש 99
וישתחו ליהוה. ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני בית אחי אדני. ותרץ הנערה ותגד לבית אמה 100
כדברים האלה האלה. ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין. והיה כראות את הנזם 101
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
עמד על הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך יהוה 102
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים.
ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא 103
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.
וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר. ויאמר נערי אברהם אנכי. ויהוה ברך 104
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת 105
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו.
ויאמר אדני לי השבעני. לא תקח אשה לבני מבנות 106
הכנעני אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני. ויאמר האיש 107
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם.
ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה. 108
יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך 109
ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה.
ויאמר העבד לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה 110
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך 111
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות 112
לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה. אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת 113
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה. והנערה טובת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל.
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
מכדך. ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על
ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתות. ותמהר ותערה כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו.
והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו
אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש
בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש
וישתחו ליהוה. ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני בית אחי אדני. ותרץ הנערה ותגד לבית אמה
כדברים האלה האלה. ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין. והיה כראות את הנזם
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
עמד על הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים.
ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.
וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר. ויאמר נערי אברהם אנכי. ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו.
ויאמר אדני לי השבעני. לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני. ויאמר האיש
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם.
ויאמר אברהם אליו השמר לך פן תשיב את בני שמה.
יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך
ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה.
ויאמר העבד לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות
לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה. אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת

ואשר יחטא ושמע קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ 2
או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ 3
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע והוא אשם׃ 4
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא אשם לאחת מאלה׃ 5
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ 6
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 7
ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ 8
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את מראשו מול העורף ולא יבדיל׃ 9
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ 10
ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו׃ 11
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ 12
והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ 13
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה׃ 14
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ 15
נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך בשקלי כסף בשקל הקדש לאשם הוא׃ 16
ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשיתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ 17
ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ 18
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ 19
אשם הוא אשם הוא ליהוה׃ 20
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 21
נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ 22
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃ 23
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃ 24
או מכל אשר יבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ 25
והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ 26
וכפר הכהן עליו לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ 27
נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו׃ 28
ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ 29
ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ 30
ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ 31

פרק ה׳.

נפש כי תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ 1
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע והוא אשם׃ 2
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא אשם לאחת מאלה׃ 3
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ 4
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 5
ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ 6
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את מראשו מול העורף ולא יבדיל׃ 7
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ 8
ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו׃ 9
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ 10
ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו׃ 11
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ 12
והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ 13
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה׃ 14

1: (14) ויק׳ א׳ 9. (15) ויק׳ ה׳ 26. (16) ויק׳ כ״ב 14. (17) ויק׳ ד׳ 2. (18) ויק׳ ד׳ 27. (19) ויק׳ כ״ט 24. (20) שמ׳ כ״ב 8. (21) ויק׳ ו׳ 2. (22) שמ׳ כ״ב 7. (23) ויק׳ ו׳ 4. (24) שמ׳ כ״ב 8. (25) ויק׳ ו׳ 6. (26) שמ׳ כ״ב 11. (27) ויק׳ ד׳ 2. (28) ויק׳ ד׳ 26. (29) ויק׳ ד׳ 32. (30) ויק׳ ד׳ 23. (31) ויק׳ ד׳ 28. (1) שמ׳ ל׳ 14. (2) ויק׳ י״א 8. (3) ויק׳ י״א 24. (4) ויק׳ י״א 27. (5) ויק׳ י״א 3. (6) ויק׳ י״ב 6. (7) ויק׳ י״ב 8. (8) ויק׳ י״ג 23. (9) ויק׳ י״ג 51. (10) ויק׳ י״ד 7. (11) ויק׳ י״ד 20. (12) ויק׳ ט״ו 28. (13) ויק׳ ט״ו 56. (14) ויק׳ ט״ז 23. (15) ויק׳ ט״ז 27. (16) ויק׳ ט״ז 3. (17) ויק׳ י״ט 20. (18) ויק׳ כ״ה 55. (19) ויק׳ כ״ו 9. (20) ויק׳ כ״ו 11. (21) ויק׳ כ״ו 23. (22) ויק׳ כ״ו 26. (23) ויק׳ כ״ו 39. (24) ויק׳ כ״ז 3. (25) ויק׳ כ״ז 16. (26) ויק׳ כ״ז 28. (27) ויק׳ כ״ז 33. (28) ויק׳ כ״ז 34. (29) ויק׳ כ״ז 34. (30) ויק׳ כ״ז 34. (31) ויק׳ כ״ז 34.

1: [1] חסר.

2: [2] דבקים. [3] חסר הכתוב. [4] מוסיף.

[1]לְחַלְקָהּ רְשׁוּתָהּ מִזֶּה: וּמִי שֶׁלֹּא נָטַל חֶלְקוֹ כְּלָל: 14 נִמְצָאוּ רְבִיעִית הַלֹּג.* וְהַמַּחֲלוֹקֶת לְהַלָּן בְּמַה שֶּׁנָּטְלוּ: שֶׁאִם נָטְלוּ כְּאֶחָד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי חֶשְׁבּוֹנוֹ: 15 אֵין לוֹ אֶלָּא רְבִיעִית הַלֹּג.* שֶׁאֵין לְךָ בְּכָל הַלֹּג כֻּלּוֹ אֶלָּא רְבִיעִית: וְאִם נָטְלוּ זֶה אַחַר זֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי סֵדֶר נְטִילָתוֹ: הָרִאשׁוֹן נָטַל כְּמִדָּתוֹ: וְהַשֵּׁנִי נָטַל כְּמִדָּתוֹ: וְהַשְּׁלִישִׁי נָטַל כְּמִדָּתוֹ: 16 וְהָרְבִיעִי נָטַל כְּמִדָּתוֹ: וְהַחֲמִישִׁי נָטַל כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁאַר בַּכֶּלִי: 17 וְהַשִּׁשִּׁי אֵינוֹ נוֹטֵל כְּלוּם.* וְהַשְּׁבִיעִי נוֹטֵל כְּמִדָּתוֹ: וְהַשְּׁמִינִי נוֹטֵל כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁאַר בַּכֶּלִי: וְהַתִּשִׁיעִי אֵינוֹ נוֹטֵל כְּלוּם: וְהָעֲשִׂירִי נוֹטֵל כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁאַר בַּכֶּלִי: 18 וְכֵן הַלְּאָה.* וְכֵן הָיָה מַעֲשֶׂה בְּאַנְשֵׁי יְרִיחוֹ: שֶׁהָיוּ מְמַלְּאִין אֶת הַכַּדִּים בְּמַיִם: וְהָיוּ מְשַׁלְּחִין אוֹתָן לְפָנָיו: 19 וְהָיָה מְחַלֵּק לָהֶן.* וְאוֹמֵר: זֶה לְךָ וְזֶה לְךָ: וְזֶה לְךָ וְזֶה לְךָ: [2]וְאַף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁהָיוּ מַגִּיעִין לְבֵיתָם: הָיוּ מוֹצְאִין בְּכַדֵּיהֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְלֹא רְבִיעִית הַלֹּג: 20 וְכֵן הָיָה מַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁהָיָה מְמַלֵּא אֶת הַכַּדִּים: וְהָיָה מְשַׁלְּחָן לְפָנָיו.* וְהָיָה אוֹמֵר: זֶה לְךָ וְזֶה לְךָ: וְזֶה לְךָ וְזֶה לְךָ: וְכֵן הָיָה מְחַלֵּק לָהֶן:

ואשה׃
(15) ד. מכ׳ 17: 23. מה. 78: 67. 68.
(16) מכ׳ 32: 10. יג׳ 11: 14. 14: 11. 15: 1.
(18) יג׳ 44: 17. 19: 13.
(19) מד. 32: 16. 21.
(21) נכ׳ 1: 11. יג׳ 6: 20. כמ. 5: 21. מה 8: 13.
(22) ו׳ כמ. 15: 22. מה 51: 16. 17. מה 6: 6.
(23) מכ׳ 15: 26. מד. 6: 3. יג׳ 11: 4. 7. מה 19: 5. כה 26: 12.

(24) מה. 81: 11. יג׳ 11: 8. מד. 29: 19. מה 81: 12. יג׳ 2: 27. 32: 33. מה 4: 16. (25) ד. ויכ׳ 36: 15. יג׳ 25: 4. 29: 19. 7: 13. (26) יג׳ 7: 24. 11: 8. 17: 23. 25: 3. 4. מכ׳ 9: 17. 29. יג׳ 49: 15. 16: 12. (27) מה. 2: 7. (28) יג׳ 5: 3. 32: 33. 9: 3. (29) נכ׳ 1: 20. נכ׳ 15: 2. יג׳ 16. 6. 48: 37. מה 1: 16. (30) ד. מכ׳ 21: 4. 7. ד.

(31) ד. מכ׳ 23: 10. יג׳ 19: 5. 32: 35. מה 106: 38. מד. 17: 3.
(32) יג׳ 19: 6. ד. מכ׳ 23. 10. יג׳ 19: 11. מה 6: 5. (33) מד. 28: 26. מה 79: 2. יג׳ 12: 9. 16: 4. 34: 20. (34) נכ׳ 24: 7. 8. יג׳ 16: 9. 25: 10. 33: 11. מה 26: 13. 10: 2. יכ׳. 18: 23. מה. 26: 33. נכ׳ 1: 7. 3. 26.

(2) ד. מכ׳ 23: 5. מה 8: 16. יג׳ 22: 19. ד. מכ׳ 9. 36. מה 83: 10. יג׳ 9: 22. 16: 4. (3) נכ׳ 3. 21. 22. 7: 15. 16. יכ׳. 9: 6. (5) יג׳ 7: 24. 9: 6. 5: 3. (6) ד. ויק׳. 3: 9. (7) נכ׳ 1: 3. מכ׳. 2: 12. יג׳ 5: 4. 5.

29 יכבס בגדיו ורחץ במים אחר־כן יבוא אל־המחנה וטמא היה עד־הערב׃
30 והזה הכהן מן־הדם על־הכפרת וקדש ממנו שבע פעמים וטהרו מטמאות בני־ישראל׃
31 ושמרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
32 זאת תורת אשר יזוב ממנו שכבת זרע לטמא בה׃
33 ואשה אשר תדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃

פרשה ט׳.

1 וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני־אהרן בקרבתם לפני־יהוה וימתו׃
2 ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־עת אל־הקדש מבית לפרכת אל־פני הכפרת אשר על־הארן ולא ימות כי בענן אראה על־הכפרת׃
3 בזאת יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת ואיל לעלה׃
4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי־בד יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את־בשרו ולבשם׃
5 ומאת עדת בני־ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃
6 והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃
7 ולקח את־שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃
8 ונתן אהרן על־שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃
9 והקריב אהרן את־השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃
10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃
11 והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את־פר החטאת אשר־לו׃
12 ולקח מלא־המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלאי חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃
13 ונתן את־הקטרת על־האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־העדות ולא ימות׃
14 ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן־הדם באצבעו׃
15 ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו אל־מבית לפרכת ועשה את־דמו אשר־עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת ולפני הכפרת׃
16 וכפר על־הקדש מטמאת בני־ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃
17 וכל־אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל׃
18 ויצא אל־המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב׃
19 והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאות בני־ישראל׃
20 וכלה מכפר את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי׃
21 וסמך אהרן את־שתי ידיו על־ראש השעיר החי והתודה עליו את־כל־עונת בני־ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה׃
22 ונשא השעיר עליו את־כל־עונתם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר במדבר׃
23 ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדי הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניח שם׃
24 ורחץ את־בשרו במים במקום קדש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃
25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃
26 והשלח את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבא אל־המחנה׃
27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש יוצא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־עורתם ואת־בשרם ואת־פרשם׃
28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבא אל־המחנה׃
29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃
30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃
31 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת עולם׃
32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדי הבד בגדי הקדש׃
33 וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח יכפר ועל־הכהנים ועל־כל־עם הקהל יכפר׃
34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את־משה׃

פרשה י׳.

1 וידבר יהוה אל־משה אמר׃
2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃
3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו או־החתים בשרו מזובו הוא טמאתו׃
4 כל־המשכב אשר ישכב עליו הזב ישמא וכל־הכלי אשר ישב עליו ישמא׃
5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא עד־הערב׃
6 והישב על־הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא עד־הערב׃
7 ובשר הזב אשר יגע בו לא ירחץ במים ושמא עד־הערב׃
8 וכי־יתל הזב בטהור ורחץ במים ושמא עד־הערב׃
9 והרכב אשר ירכב עליו הזב ישמא׃
10 וכל־הנגע אשר יהיה־תחתיו ישמא עד־הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא עד־הערב׃
11 וכל אשר יגע בו הזב ולא־ידיו שטף במים ורחץ במים ושמא עד־הערב׃
12 וכלי־חרש אשר יגע־בו הזב ישבר וכל־כלי עץ ישטף במים׃
13 וכי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר׃
14 והיום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
15 ועשה הכהן אתד חטאת ואתד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃
16 ואיש כי־תצא ממנו שכבת־זרע ורחץ במים את־כל־בשרו וטמא עד־הערב׃
17 וכל־בגד וכל־עור אשר יהיה עליו שכבת־זרע וכבס במים וטמא עד־הערב׃
18 ואשה אשר־ישכב איש אתה שכבת־זרע ורחצו במים וטמאו עד־הערב׃
19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל־הנגע בה יטמא עד־הערב׃
20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃
21 וכל־האדם אשר יגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
22 וכל־הנגע בכלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
23 ואם־על־הכלי הוא על־המשכב הוא בגעו־בו יטמא עד־הערב׃
24 ואיש כי־ישכב עמה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃
25 ואשה כי־יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על־נדתה כל־ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃
26 כל־המשכב אשר תשכב עליו כל־ימי זובה כמשכב נדתה יהיה־לה וכל־הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃
27 וכל־הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
28 והטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃
29 והיום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני בני יונה והביא אתם אל־הכהן אל־פתח אהל מועד׃
30 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃
31 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
33 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
34 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
35 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
36 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
37 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
38 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
39 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
40 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
41 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
42 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
43 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
44 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
45 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
46 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
47 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
48 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
49 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
50 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
51 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
52 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
53 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
54 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
55 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
56 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
57 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
58 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
59 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
60 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
61 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
62 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
63 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
64 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
65 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
66 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
67 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
68 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
69 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
70 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
71 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
72 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
73 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
74 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
75 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
76 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
77 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
78 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
79 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
80 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
81 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
82 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
83 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
84 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
85 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
86 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
87 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
88 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
89 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
90 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
91 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
92 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
93 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
94 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
95 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
96 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
97 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
98 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
99 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
100 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
101 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
102 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
103 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
104 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
105 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
106 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
107 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
108 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
109 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
110 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
111 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
112 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
113 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
114 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
115 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
116 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
117 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
118 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
119 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
120 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
121 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
122 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
123 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
124 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
125 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
126 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
127 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
128 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
129 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
130 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
131 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
132 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
133 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
134 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
135 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
136 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
137 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
138 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
139 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
140 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
141 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
142 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
143 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
144 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
145 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
146 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
147 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
148 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
149 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
150 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
151 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
152 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
153 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
154 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
155 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
156 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
157 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
158 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
159 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
160 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
161 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
162 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
163 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
164 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
165 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
166 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
167 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
168 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
169 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
170 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
171 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
172 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
173 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
174 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
175 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
176 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
177 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
178 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
179 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
180 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
181 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
182 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
183 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
184 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
185 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
186 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
187 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
188 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
189 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
190 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
191 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
192 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
193 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
194 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃
195 והדה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃
196 והיה כי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃
197 וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה והביא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃
198 ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־השני עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃
199 והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃
200 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃

8 אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה צִמָּח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
9 אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן׃
10 וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
11 וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃
12 וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃
13 אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃
14 אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃

59 הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִכְבִּיד אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃
2 כִּי אִם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃
3 כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם בֶּעָוֹן שִׂפְתֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָתָה׃
4 אֵין־קוֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטָחוֹן עַל־תֹּהוּ וְדַבְּרוּ שָׁוְא הָרָה עָמָל וְיָלְדוּ אָוֶן׃
5 בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן תִּפָּקַע לִשְׁיָה׃
6 קוּרֵיהֶם לֹא־יִהְיוּ לִבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפְעֻלַּת חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃
7 רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם׃
8 דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵימוֹ עִקְּשׁוּ לָהֶם כָּל־דֹּרֵךְ בָּהֶם לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃
9 עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה־אוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ לְנֹגַהּ בָּאֲפֵלוֹת נְהַלֵּךְ׃
10 נְגַשְׁשָׁה כָעִוְרִים קִיר וְכָאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַּצָּהֳרַיִם כַּנְּשָׁפִים בַּשְּׁמֵנִים בְּמֵתִים סָמְנוּ׃
11 נֶהְמֶה כֻּלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים נֶהְגֹּה נְקַוֶּה לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃
12 כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ אֲשֶׁר נֵדָעֵם׃
13 פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב יָגוֹ וְהָגוּ דִּבְרֵי שָׁקֶר׃
14 וְהוּסַג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־נָפְלָה בָאֱמֶת בָּרְחוֹב וְנְכֹחַ לֹא תוּכָל לָבוֹא׃
15 וַתְּהִי הָאֱמֶת נֶעְדָּרֶת וְסָר מֵרָע אֶל־שְׁלָלוֹ יִתְהלָל וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי אֵין מִשְׁפָּט׃
16 וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְמָה כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃

(8) ישע׳ 2: 17. נח׳ 10: 1.
(9) איי׳ 6: 15.
(10) דב׳ 28: 30. איי׳ 6: 12. ירמ׳ 5: 11. קה׳ 1: 13. נח׳ 56: 11. איי׳ 6: 13.
(11) איי׳ 6: 14. שו׳ 13: 10. (12) איי׳ 3: 3. 6: 15.
(13) נח׳ 5: 1. ויק׳ 1. ויקר׳ 1: 7. שמ׳ 21: 19. לה׳ 13: 6. ויקר׳ 5: 4. איי׳ 9: 15. 23: 15. (14) איי׳ 14: 19.
(16) איי׳ 4: 15. ירמ׳ 5: 22. איי׳ 3: 47.
(17) שו׳ 58: 4. 5. שמו׳ 10: 11. נח׳ 39: 3. דה׳ 32: 21. נח׳ 1: 4.
(19) איי׳ 4: 19. 9: 1. 14: 17. ירמ׳ 2: 6. שמו׳ 2: 10. חב׳ 37: 25. 43: 11. איי׳ 46: 11. 51: 8.
(1) נח׳ 22: 4. איי׳ 4: 19. 13: 17. 14: 17. איי׳ 3. 11: 3. 48.
(2) איי׳ 5: 7. 8.
(3) שו׳ 64: 3. נח׳ 59: 4. שו׳ 12: 2. ירמ׳ 1: 1. ישע׳ 4: 1.
(4) איי׳ 12: 6. שו׳ 7: 5. 6. איי׳ 6: 28.
(7) נח׳ 1: 25. ישע׳ 3: 3. שו׳ 11: 8.
(8) שו׳ 12: 2. 120: 3. איי׳ 9: 3. שו׳ 28: 3. 55: 21.
(9) איי׳ 5: 9. 29.
(10) איי׳ 12: 4. 23: 10. שו׳ 3: 4. איי׳ 25. 4.
(11) נח׳ 25: 2. 13: 22. 34: 13. איי׳ 10: 22.
(12) שו׳ 107: 43. שו׳ 14: 9. ירמ׳ 24: 7. 17: 3. איי׳ 1: 14.
(15) שו׳ 80: 5. איי׳ 8: 14. 23: 15. ירמ׳ 3: 15. 19.
(16) שו׳ 26: 33. נח׳ 28: 64. איי׳ 44: 27. שו׳ 5: 2. 13. 17. 14. 17. ירמ׳ 2: 11. 3.

1 מ: חֲלִיצֵיהֶם. 2 מ: אֲחֻזַּתְהוּ. 3 מ: אֵם׃ אֲשֶׁר נָשָׂא׃

נט.

1 הֵן יַד־יְהוָה לֹא קָצְרָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא כָבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃
2 כִּי אִם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃
3 כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם בֶּעָוֹן שִׂפְתֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָתָה׃
4 אֵין־קוֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטָחוֹן עַל־תֹּהוּ וְדַבְּרוּ שָׁוְא הָרָה עָמָל וְיָלְדוּ אָוֶן׃
5 בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן תִּפָּקַע לִשְׁיָה׃
6 קוּרֵיהֶם לֹא־יִהְיוּ לִבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפְעֻלַּת חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃
7 רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם׃
8 דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵימוֹ עִקְּשׁוּ לָהֶם כָּל־דֹּרֵךְ בָּהֶם לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃
9 עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה־אוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ לְנֹגַהּ בָּאֲפֵלוֹת נְהַלֵּךְ׃
10 נְגַשְׁשָׁה כָעִוְרִים קִיר וְכָאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַּצָּהֳרַיִם כַּנְּשָׁפִים בַּשְּׁמֵנִים בְּמֵתִים סָמְנוּ׃
11 נֶהְמֶה כֻּלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים נֶהְגֹּה נְקַוֶּה לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃
12 כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ אֲשֶׁר נֵדָעֵם׃
13 פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב יָגוֹ וְהָגוּ דִּבְרֵי שָׁקֶר׃
14 וְהוּסַג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־נָפְלָה בָאֱמֶת בָּרְחוֹב וְנְכֹחַ לֹא תוּכָל לָבוֹא׃
15 וַתְּהִי הָאֱמֶת נֶעְדָּרֶת וְסָר מֵרָע אֶל־שְׁלָלוֹ יִתְהלָל וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי אֵין מִשְׁפָּט׃
16 וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְמָה כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃

ואם־בת יהיה לו ובנות לא יהיו לו ונתן אביו את־נחלתו לבנותיו׃
ואם־אין לו בנות ונתתם את־נחלתו לאחיו׃ ואם־אין לו אחים ונתתם
את־נחלתו לאחי אביו׃ והיה אם־אין לאביו אחים ונתתם את־נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה לחקת משפט כאשר צוה יהוה
את־משה׃ ס ויאמרו ראשי האבות למשפחת בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה
ממשפחות בני־יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות בני־
ישראל׃ ויאמרו אדני צוה את־יהוה לתת את־ארץ בנחלה בגורל לבני
ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ והיו
לאחד מבני שבטי בני־ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו
ונוספה על־נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע׃ ואשר
יהיה ליובל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם
ומנחלת שבט אבותינו יגרע נחלתן׃ ס ויצו משה את־בני ישראל על־פי
יהוה לאמר כן שבטי בני יוסף דברים׃ זה הדבר אשר־צוה יהוה לצלפחד
לאמר לטוב בעיניהם תהיו לנשים אך למשפחת מטה אבותם תהיו לנשים׃
ולא־תסב נחלה לבני־ישראל ממטה אל־מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו
ידבקו בני־ישראל׃ וכל־בת יורשת נחלה ממטות בני־ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני־ישראל איש נחלת אבותיו׃ ולא
תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני־ישראל׃ כאשר
צוה יהוה את־משה כן עשו בנות צלפחד׃ ותהיינה מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים׃ משפחות בני־מנשה בן־
יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על־מטה משפחת מטה אביהן׃ אלה המצות
והמשפטים אשר־צוה יהוה ביד־משה אל־בני ישראל במואב על־ירדן
יריחו׃

דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל־כל־ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין־פארן ובין־תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ אחד עשר
יום מחורב דרך הר־שעיר עד־קדש ברנע׃ ויהי בארבעים שנה באחד
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל־בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה
אתו אליהם׃ אחרי הכתו את־סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת־
עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי׃ בעבר הירדן בארץ מואב
הואיל משה באר את־התורה הזאת לאמר׃ יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ פנו ובעו לכם ולכו הר האמרי
ואל־כל־שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף ארץ הכנעני והלבנון
עד־הנהר הגדל נהר־פרת׃ ראה נתתי לפניכם את־הארץ בואו וירשו את־
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם׃ ס ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא־אוכל לבדי שאת
אתכם׃ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב׃
יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם׃ איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ הבו לכם אנשים
חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשים בראשיכם׃ ותענו אתי ותאמרו
טוב הדבר אשר־דברת לעשות׃ ואקח את־ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
עשרות ושטרים לשבטיכם׃ ואצו את־שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין־
אחיכם ושפטתם צדק בין־איש ובין־אחיו ובין גרו׃ לא־תכירו פנים
במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ ס ואצוה אתכם
בעת ההוא את כל־הדברים אשר תעשון׃ ונסעו מחורב וילכו את כל־
המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה
אלהינו אתנו ונבא עד־קדש ברנע׃ ואמר אליכם באתם עד ההר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את־הארץ עלה
רש ואת־אשר דבר יהוה לך אל־תירא ואל־תחת׃ ס ותקרבון אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו־לנו את־הארץ וישיבו אתנו דבר
את־הדרך אשר נעלה־בה ואת־הערים אשר נבא אליהן׃ וייטב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד־נחל אשכול ויתרו אתה׃ ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃
ולא אביתם לעלות ותמרו את־פי יהוה׃ ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת
יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את־לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃ ס ואמר אליכם לא־
תערצון ולא תיראון מהם׃ יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים׃ ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כאשר ישא איש את־בנו בכל־הדרך אשר הלכתם עד־באכם
עד־המקום הזה׃ ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם׃ ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר
תלכו־בה ובענן יומם׃ וישמע יהוה את־קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃
אם־יראה אחד האנשים האלה הדור הרע הזה את־הארץ הטובה אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם׃ זולתי כלב בן־יפנה הוא יראנה ולו־אתן את־הארץ אשר
דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה׃ גם בי התאנף יהוה בגלליכם
לאמר גם־אתה לא תבא שמה׃ יהושע בן־נון העמד הוא יבא שמה אתו
חזק כי־הוא ינחילנה את־ישראל׃ ועלליכם אשר אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא־ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה ולהם
תרשנה׃ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים־סוף׃ ותענו ותאמרו אלי
חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר־צונו יהוה אלהינו ותחגרו
איש את־כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה׃ ויאמר יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את־פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה׃ ויצא האמרי
הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו
אתכם בשעיר עד־חרמה׃ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא־שמע יהוה בקולכם
ולא האזין אליכם׃ ותשבו בקדש ימים רבים כימי השבתם׃ ס ונפן ונסע
המדברה דרך ים־סוף כאשר דברני יהוה ונסב את־הר שעיר ימים רבים׃
ויאמר יהוה אלי לאמר׃ רב לכם סב את־ההר הזה פנו לכם צפונה׃ ואת־
העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו
מכם ונצרתם מאד׃ אל־תתגרו בם כי לא־אתן לכם מארצם עד־מדרך כף־
רגל כי ירשה נתתי לעשו׃ אכל תאכלו מאתם בכסף ושברתם גם־מים
תכרו־לכם מאתם בכסף ושתיתם׃ כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך
ידע לכתך את־המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא
חסרת דבר׃ ס ונעבר מאת אחינו בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה
מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ ויאמר יהוה אלי אל־
תצר את־מואב ואל־תתגר בם מלחמה כי לא־אתן לך מארצו ירשה כי־
לבני־לוט נתתי את־ער ירשה׃ האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב
ורמים כענקים׃ רפאים גם־הם יחשבו כענקים ואמנים יקראו להם׃
ובשעיר ישבו החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידם מפניהם וישבו
תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ עתה קומו
לכם ועברו את־נחל זרד ונעבר את־נחל זרד׃ הימים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר־עברנו את־נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל־הדור
אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם׃ וגם יד־יהוה היתה
בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃ ס ויהי כאשר־תמו כל־אנשי המלחמה
למות מקרב העם׃ וידבר יהוה אלי לאמר׃ אתה עבר היום את־גבול מואב
את־ער׃ וקרבת מול בני עמון אל־תצרם ואל־תתגר בם כי לא־אתן מארץ
בני־עמון לך ירשה כי לבני־לוט נתתיה ירשה׃ ארץ רפאים תחשב גם־היא
רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם׃ עם גדול ורב ורמים כענקים
ויהוה השמידם מפניהם וירשום וישבו תחתם׃ כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את־החרי מפניהם וירשום וישבו תחתם עד
היום הזה׃ והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור
השמידם וישבו תחתם׃ ס קומו סעו ועברו את־נחל ארנון ראה נתתי
בידך את־סיחן מלך חשבון האמרי ואת־ארצו החל רש ורש בו במלחמה׃
היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על־פני העמים תחת כל־השמים אשר
ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך׃ ס ואשלח מלאכים מקדמות מדבר אל־
סיחן מלך חשבון דברי שלום לאמר׃ אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא
אסור ימין ושמאל׃ אכל תשבר מאתו בכסף ואכלת ונתת־לי מים בכסף
ושתיתי רק אעברה ברגלי׃ כאשר עשו־לי בני־עשו הישבים בשעיר והמואבי
הישב בערי אשר־יהוה אלהינו נתן לנו׃ ס ויאבה סיחן מלך חשבון הגיענו
כי־הקשה יהוה אלהיך את־רוחו והאמיץ את־לבבו למען תתו בידך כיום
הזה׃ ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את־סיחן ואת־ארצו החל רש
לרשת את־ארצו׃ ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל־עמו למלחמה יהצה׃
ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת־בניו ואת כל־עמו׃ ונלכד את
כל־עריו בעת ההוא ונחרם את כל־עיר מתם ונשים וטף לא השארנו שריד׃
רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ מערוער אשר על־שפת
נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ רק אל־ארץ בני עמון לא קרבת כל יד
נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

ופנינו ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה אלי אל־תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל־עמו ואת־ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון׃ ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את־עוג מלך הבשן ואת כל־עמו
ונכהו עד־בלתי השאיר לו שריד׃ ונלכד את־כל־עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא־לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃
כל־אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה
מאד׃ ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרמנו כל־עיר מתם
נשים וטף׃ וכל־הבהמה ושלל הערים בזזנו לנו׃ ס ונקח בעת ההוא את־
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃
צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי קראים לו שניר׃ כל ערי המישר
וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן׃ כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלוא־הוא ברבת בני
עמון תשעת אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש׃ וירשנו את־
הארץ הזאת בעת ההוא מערוער אשר על־נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי
נתתי לראובני ולגדי׃ ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט
המנשי כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא ייקרא ארץ רפאים׃ יאיר בן־
מנשה לקח את־כל־חבל ארגב עד־גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על־
שמו את־הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ ולמכיר נתתי הגלעד׃ ולראובני
ולגדי נתתי מן־הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק גבול
בני עמון׃ הערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת
אשדות הפסגה מזרחה׃ ס ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
לכם את־הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני־ישראל כל
בני־חיל׃ רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם
אשר נתתי לכם׃ עד אשר־יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם־הם את־
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר
נתתי לכם׃ ס ואת־יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראות את כל־
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל־הממלכות
אשר אתה עבר שמה׃ לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ ס
ואתחנן אל־יהוה בעת ההוא לאמר׃ אדני יהוה אתה החלות להראות את־
עבדך את־גדלך ואת־ידך החזקה אשר מי־אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך׃ אעברה־נא ואראה את־הארץ הטובה אשר בעבר הירדן
ההר הטוב הזה והלבנון׃ ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל־תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את־
הירדן הזה׃ וצו את־יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את־הארץ אשר תראה׃ ס וישב בגיא מול בית פעור׃

ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם
נתן לכם׃ לא תספו על־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
לשמר את־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם הראת את
אשר־עשה יהוה בבעל פעור כי כל־האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך מקרבך׃ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר־אתם באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם כי היא
חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל־החקים האלה ואמרו
רק עם־חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר־לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל־קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר־לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ רק
השמר לך ושמר נפשך מאד פן־תשכח את־הדברים אשר־ראו עיניך ופן־
יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב בהעדירו אלי העם ואשמיעם את־דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל־הימים אשר־הם חיים על־האדמה ואת־בניהם
ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד־לב השמים
חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃ ויגד לכם את־בריתו אשר צוה אתכם
לעשות עשרת הדברים ויכתבם על־שני לחת אבנים׃ ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר־אתם עברים
שמה לרשתה׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל־תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן־תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת
כל־סמל תבנית זכר או נקבה׃ תבנית כל־בהמה אשר בארץ תבנית כל־צפור
כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית כל־רמש בארמה תבנית כל־דגה אשר במים
מתחת לארץ׃ ופן־תשא עיניך השמימה וראית את־השמש ואת־הירח ואת
הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל העמים תחת כל־השמים׃ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ס ויהוה התאנף בי
על־דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את־הירדן ולבלתי־אבוא אל־הארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת איני
עבר את־הירדן ואתם עברים ורשתם את־הארץ הטובה הזאת׃ השמרו לכם
פן־תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל
קנא׃ ס כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם היום
את־השמים ואת־הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את־הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃ והפיץ
יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
שמה׃ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא־יראון ולא
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃ ומבקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את־ברית אבתיך אשר נשבע להם׃
כי שאל־נא לימים ראשנים אשר־היו לפניך למן־היום אשר ברא אלהים
אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או
הנשמע כמהו׃ השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר־שמעת אתה
ויחי׃ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר־עשה לכם
יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו׃ מן־השמים השמיעך את־קלו ליסרך ועל־הארץ הראך את־
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ ותחת כי אהב את־אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ להוריש גוים גדלים
ועצמים ממך מפני בואך להתת לך את־ארצם נחלה כיום הזה׃ וידעת היום
והשבת אל־לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת
אין עוד׃ ושמרת את־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על־האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך כל־הימים׃ ס אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃
לנוס שמה רוצח אשר ירצח את־רעהו בבלי דעת והוא לא־שנא לו מתמול
שלשם ונס אל־אחת מן־הערים האל וחי׃ פן־ירדף גואל הדם אחרי הרוצח
כי־יחם לבבו והשיגו כי־ארך הדרך והכה־בו נפש ולא משפט־מות אין לו
כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם׃ על־כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים
תבדיל לך׃ והיה כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבלך כאשר נשבע לאבתיך
ונתן לך את כל־הארץ אשר דבר לתת לאבתיך׃ כי תשמר את כל־המצוה
הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
כל־הימים ויהוה יסף־לך עוד שלש ערים על־השלש האלה׃ ולא־ישפך דם
נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים׃ ואם־
יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל־אחת
מן־הערים האל׃ ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל
הדם ומת׃ לא־תחוס עינך עליו ובערת דם־הנקי מישראל למען ייטב לך׃
ס לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ לא־יקום עד אחד באיש לכל־עון ולכל־חטאת
בכל־חטא אשר יחטא על־פי שני עדים או על־פי שלשה עדים יקום דבר׃
כי־יקום עד־חמס באיש לענות בו סרה׃ ועמדו שני האנשים אשר־להם
הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃ ודרשו
השפטים היטב והנה עד־שקר העד שקר ענה באחיו׃ ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃ והנשארים ישמעו ויראו ולא־יוסיפו
לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל׃ ס כי תצא למלחמה על־אויבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ
מצרים׃ והיה כקרבכם אל־המלחמה ונגש הכהן ודבר אל־העם׃ ואמר אליהם
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על־אויביכם אל־ירך לבבכם אל־
תיראו ואל־תחפזו ואל־תערצו מפניהם׃ כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם את־אויביכם להושיע אתכם׃ ס ודברו השטרים אל־העם לאמר
מי־האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו׃ ומי־האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן־
ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ ומי־האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה׃ והוספו השטרים
לדבר אל־העם ואמרו מי־האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
את־לבב אחיו כלבבו׃ והיה ככלות השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי־
צבאות בראש העם׃ ס כי תקרב אל־עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃
והיה אם־שלום תענך ופתחה לך והיה כל־העם הנמצא־בה יהיו לך למס
ועבדוך׃ ואם־לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃ ונתנה
יהוה אלהיך בידך והכית את־כל־זכורה לפי־חרב׃ רק הנשים והטף והבהמה
וכל אשר יהיה בעיר כל־שללה תבז לך ואכלת את־שלל אויביך אשר נתן
יהוה אלהיך לך׃ כן תעשה לכל־הערים הרחקות ממך מאד אשר לא־הן
מערי הגוים האלה הנה׃ רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לא תחיה כל־נשמה׃ כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי
החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃ למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם׃ ס כי תצור אל־
עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא־תשחית את־עצה לנדח עליו גרזן
כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור׃
רק עץ אשר־תדע כי־לא־עץ־מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על־
העיר אשר־הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה׃ ס כי ימצא חלל באדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃ ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל־ערי המקיף החלל׃ והיה העיר הקרבה אל־החלל ולקחו
זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא־עבד בה אשר לא־משכה בעל׃ והורידו
זקני העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתן אשר לא־יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את־העגלה בנחל׃ ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל־פיהם יהיה כל־ריב וכל־נגע׃ וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל־החלל ירחצו את־ידיהם על־העגלה הערופה
בנחל׃ וענו ואמרו ידינו לא שפכו את־הדם הזה ועינינו לא ראו׃ כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל־תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
להם הדם׃ ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ ס
כי תצא מחנה על־אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו׃ וראית
בשביו אשת יפת־תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה׃ והבאתה אל־תוך
ביתך וגלחה את־ראשה ועשתה את־צפרניה׃ והסירה את־שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את־אביה ואת־אמה ירח ימים׃ ואחר כן תבוא
אליה ובעלתה והיתה לך לאשה׃ והיה אם־לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
ומכר לא־תמכרנה בכסף לא־תתעמר בה תחת אשר עניתה׃ ס כי תהיין
לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו־לו בנים האהובה
והשנואה ובכר הבן לשנואה׃ והיה ביום הנחילו את־בניו את אשר־יהיה לו
לא יוכל לבכר את־בן־האהובה על־פני בכר הבן השנואה׃ כי את־הבכר בן־
השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר־ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו
משפט הבכרה׃ ס כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם׃ ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל־זקני עירו ואל־שער מקומו׃ ואמרו אל־זקני עירו בננו
זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא׃ ורגמו אתו כל־אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבכם וכל־ישראל ישמעו ויראו׃ ס כי יהיה
באיש חטא משפט־מות והומת ותלית אתו על־עץ׃ לא־תלין נבלתו על־העץ
כי־קבר תקברנו ביום ההוא כי־קללת אלהים תלוי ולא תטמא את־אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ ס לא־תראה את־שור אחיך או את־שיו
נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך׃ ואם־לא קרוב אחיך אליך ולא
ידעתו ואספתו אל־תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו׃
וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר
תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃ לא־תראה את־חמור אחיך או את־
שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃ ס לא־יהיה כלי גבר על־
אשה ולא־ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל־עשה אלה׃ ס
כי־יקרא קן־צפור לפניך בדרך בכל־עץ או על־האדמה אפרחים או ביצים
והאם רבצת על־האפרחים או על־הביצים לא־תקח האם על־הבנים׃ שלח
תשלח את־האם ואת־הבנים תקח־לך למען ייטב לך והארכת ימים׃ ס כי
תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא־תשים דמים בביתך כי יפל הנפל
ממנו׃ לא־תזרע כרמך כלאים פן־תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
הכרם׃ לא־תחרש בשור ובחמר יחדו׃ לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃
ס גדלים תעשה־לך על־ארבע כנפות כסותך אשר תכסה־בה׃ ס כי־יקח איש
אשה ובעלה ולא־תהי חנה בעיניו כי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש־אחר׃
ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי
ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃ לא־יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא
לפני יהוה ולא תחטיא את־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ ס כי
יקח איש אשה חדשה לא־יצא בצבא ולא־יעבר עליו לכל־דבר נקי יהיה
לביתו שנה אחת ושמח את־אשתו אשר לקח׃ ס לא־יחבל רחים ורכב כי־נפש
הוא חבל׃ ס כי־ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו
ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃ ס השמר בנגע הצרעת לשמר מאד
ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות׃
זכר את אשר־עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃ ס כי־תשה
במשה רעך מאומה לא־תבא אל־ביתו לעבט עבטתו׃ בחוץ תעמד והאיש
אשר אתה נשה בו יוציא אליך את־העבוט החוצה׃ ואם־איש עני הוא לא
תשכב בעבטתו׃ השב תשיב לו את־העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו
וברכך וצדקה תהיה־לך לפני יהוה אלהיך׃ ס לא תעשק שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃ ביומו תתן שכרו ולא־תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את־נפשו ולא יקרא עליך אל־יהוה והיה
בך חטא׃ לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות איש בחטאו
יומתו׃ ס לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃ וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר
הזה׃ כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃ כי
תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר הזה׃ ס כי יהיה ריב בין אנשים
ונגשו אל־המשפט ושפטום וצדקו את־הצדיק והרשיעו את־הרשע׃ והיה אם־
בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃ ארבעים
יכנו לא יסיף פן־יסיף להכותו על־אלה מכה רבה וקלה אחיך לעיניך׃ ס לא
תחסם שור בדישו׃ ס כי־ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא־
תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃
והיה הבכור אשר תלד יקום על־שם אחיו המת ולא־ימחה שמו מישראל׃
ואם־לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל־הזקנים
ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃
וקראו־לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ ונגשה
יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא־יבנה את־בית אחיו׃ ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל׃ ס כי

אֲנִי וְלֹא אִישׁ תּוֹלַעַת וְחֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃ 23 כָּל רֹאַי יַלְעִיגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ׃ 24 גֹּל אֶל יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפַץ בּוֹ׃ 25 כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי׃ עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃ 26 אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃ 27 סָבְבוּנִי פָרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ 28 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃ 29 כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃ 30 יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃ 31 כִּי סָבְבוּנִי כְלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃ 32 אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי׃ 33 יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃ 34 וְאַתָּה יְהוָה אַל תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ 35 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃ 36 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃ 37 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ 38 יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ 39 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃ 40 מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃ 41 יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃ 42 יִזְכְּרוּ וְיָשׁוּבוּ אֶל יְהוָה כָּל אַפְסֵי אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ 43 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ 44 אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דִּשְׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה׃ 45 זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר׃ 46 יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

תהלים ד.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׃ 2 בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ 3 בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃ 4 וְדָעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ 5 רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ 6 זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב׃ 7 נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ 8 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ 9 לַמְנַצֵּחַ אֶל נְחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 10 אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ 11 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ 12 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וַאֲצַפֶּה׃ 13 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃ 14 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 15 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ 16 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ 17 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ 18 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ 19 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ 20 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 21 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

תהלים ה.

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ 4 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וַאֲצַפֶּה׃ 5 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃ 6 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 7 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ 8 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ 9 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ 10 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ 11 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ 12 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 13 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

---

[1] מ: מְחוֹל.

(23) איוב 16: 1. 20: 24.
(24) איוב 1:38. 1:6. 11:30.
(25) איוב 79: 6. ישע. 18: 21. 1. דה. 4: 5. ב. דה. 1: 8. יז. 8: 16.

---

(3) שה. 27: 26. יהושע. 3: 10.
(4) שה. 4: 20. 1. שא. 8: 51. חב. 26: 3. 12. יז. 7: 23.
(5) שה. 7: 12. 13. תה. 105: 9. 10. שה. 27: 15-26.
(6) תה. 2: 13. שה. 1: 22.
(7) יז. 7: 13. 25. 35: 15.
(8) יז. 7: 26. 3: 17. 7: 24. 9: 14.
(9) שה. 22: 25. ירמ. 9: 7. 10. שה. 20: 18.
(11) תה. 18: 41. שמא. 1: 28. זכ. 1: 15. יז. 14: 12. שה. 8: 18. שה. 3: 4. ירמ. 7: 13.
(12) שה. 32: 37. 38.
(13) יז. 2: 28. 3: 24. ירמ. 9. 10.
(14) שה. 32: 10. יז. 7: 16.
(15) זכ. 1: 11. שה. שה. 2: 12-16. 25. שה. שה. 2: 14. שמא. 1: 15. שה. 20: 14. תה. 50: 16.
(16) שה. 52: 8. תה. 11: 17.
(17) זכ. 5: 2. יז. 2: 21.
(19) יז. 18: 18. שה. 83: 4. 27: 13. 116: 9. 142: 5.
(20) ו. שה. 16: 7. 1. תה. 1. שה. 7: 9. יז. 17: 10. 28: 9. שה. 7: 9. יז. 17: 10.
(21) יז. 12: 5. 6. זכ. 30: 10. שה. 2: 12. 7: 13. 16. שה. 2: 6.
(23) יז. 23: 12. 46: 21. 48: 44. 50: 27. תה. 19: 44.

---

(1) שה. 51: 4. שה. 12: 6. 21: 7. שה. 37: 1. 35. 73: 3. שה. יז. 5: 28. שה. 1: 4. שה. 3: 15.

[2] מ: תה תהלים.

ויבינו בקריאה׃ 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא׃
2 ויבא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל המבין לשמוע ביום
3 אחד לחדש השביעי׃ 3 ויקרא בה לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד
מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה׃
4 4 ויעמד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם
5 וחשבדנה זכריה משלם׃ 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה
כפתחו ובפתחו עמדו קמו כל העם׃ 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל
העם אמן אמן במשאת ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים ארצה׃ 7 וישוע ובני
ושרביה ימין עקוב פלאיה עוזר הלוים מבינים את העם לתורה והעם על עמדו׃
8 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא׃ 9 ויאמר נחמיה
הוא התרשתא ועזרא הכהן הסופר והלוים המבינים את כל העם לכל היום קדש
הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי
10 התורה׃ 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו
כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם׃ 11 והלוים משתקים
את כל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו׃ 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות
ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃
13 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הסופר
להשכיל אל דברי התורה׃ 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר
ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי
תמרים ועלי עץ עבת לעשות סכות ככתוב׃ 16 ויצא העם ויביאו ויעשו להם איש
סכה על גגו ובחצרותם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער
אפרים׃ 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי
ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃

פרק ט׳

1 1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה
2 עליהם׃ 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות
3 אבותיהם׃ 3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום
ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃ 4 4 ויעמד על המעלה ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני רם כנני וכושיה שבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה
5 אלהיהם׃ 5 ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הושע בני בניה
קדמיאל שבניה הקומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם
כבודך ורם על כל ברכה ותהלה׃ 6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה את
כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ 7 אתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות
עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ 9 9 וראה תראה את עני אבותינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ 10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 11 והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים
עזים׃ 12 12 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד האש לילה להאיר להם את הדרך אשר
ילכו בה׃ 13 13 ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
וחקים תורת אמת חקים וצוים טובים׃ 14 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות
וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך׃ 15 15 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם
ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את
ידך לתת להם׃ 16 16 והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו למצותיך׃
17 17 וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו
ראש למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ולא עזבתם׃

1: ז׳ נחמיה. 2: ב׳ דברי הימים. 3: ז׳ שמות.
4: ב׳ מלכים. 5: ב׳ דברי הימים.

(2) נח. 29: 13. מש. 15: 8. (6) בר. 9: 4. 11: 19. 21. 22: 26. 25. (9) נח. 56: 9. בר. 7: 33. (10) בר. 6: 3. נח. 5: 1. 5. 63: 18. (11) בר. 12: 4. נח. 42: 25. (13) מש. 26: 16. מל. ב. 28: 38. מש. 6: 15. משל 1: 6. (14) ויק. 2: 8. מל. ב. 30: 3. (2) נח. 29: 13. מש. 15: 8. מל. ב. 17: 6. (3) מש. 17: 3. 139: 1. בר. 11: 20. מל. ב. 5: 5. (4) בר. 23: 10. מש. 3: 4. 107: 34. בר. 4: 25. 7: 20. 9: 10. (5) מש. 3: 15. ב. דה. 12: 15. בר. 49: 19. 50: 44. (6) בר. 9: 4. 11: 19. 21. מל. ב. 17: 6. (9) נח. 56: 9. בר. 7: 33. (10) בר. 6: 3. נח. 5: 1. 5. 63: 18. (11) בר. 12: 4. נח. 42: 25. (13) מש. 26: 16. מל. ב. 28: 38. מש. 6: 15. משל 1: 6. (14) ויק. 2: 8. מל. ב. 30: 3. (11) מש. 19: 5. בר. 33: 9. (13) נח. 51: 17. 21. 63: 6. בר. 25: 27. 51: 7. (14) מש. 2: 9. (16) מש. 7: 19. נח. 5: 30. 8: 22. מש. 8: 9. נח. 59: 9. מש. 44: 19. (17) בר. 9: 1. 14: 17. נחמ. 1: 2. 16. 2: 18.

פרק ט׳

1 1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה
2 עליהם׃ 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות
3 אבותיהם׃ 3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום
ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃ 4 4 ויעמד על המעלה ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני רם כנני וכושיה שבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה
5 אלהיהם׃ 5 ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הושע בני בניה
קדמיאל שבניה הקומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם
כבודך ורם על כל ברכה ותהלה׃ 6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה את
כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ 7 אתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות
עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ 9 9 וראה תראה את עני אבותינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ 10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 11 והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים
עזים׃ 12 12 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד האש לילה להאיר להם את הדרך אשר
ילכו בה׃ 13 13 ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
וחקים תורת אמת חקים וצוים טובים׃ 14 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות
וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך׃ 15 15 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם
ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את
ידך לתת להם׃ 16 16 והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו למצותיך׃
17 17 וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו
ראש למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ולא עזבתם׃

8 שלכם.* כי תקחו בחג בעצי: פארת כפות תמרים וענף
9 עבות (מחגו) ערבי נחל וגילתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו
10 אתו. בסכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכות: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי
11 את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה
12 אלהיכם.* וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל:
13 ויקחו אל משה שמן זית זך כתית למאור להעלות נר
14 תמיד: מחוץ לפרכת העדת יערך אתו אהרן מערב עד
בקר לפני יהוה תמיד חק עולם לדרתיכם: על המנרת
15 הטהרה יערך את הנרת תמיד לפני יהוה.* ולקחת סלת
16 ואפית אתה שתים עשרה חלת שני עשרנים החלה
האחת ושמתה שש על המערכת שש הלחם על השלחן
17 טהר לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
18 ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת יערכנו לפני
יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: ולאהרן
ולבניו והיתה לקדש קדשים לו מאשי יהוה חק עולם:
19 ויצא בן האשה הישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני
ישראל ויתגו בבן הישראלית ואת האיש הישראלי:
20 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל וייבאו אתו
אל משה ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן:
21 וינחו אתו במשמר לפרש להם על פי יהוה: וידבר יהוה
22 אל משה לאמר: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם: ויספר משה אל בני ישראל
ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבן
23 ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:* וידבר יהוה
24 אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש איש כי יקלל
25 אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה מות יומת סקול
ירגמו בו כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש כי יכה כל
26 נפש אדם מות יומת: ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת
27 נפש: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה
28 לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן
29 מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם
30 יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר יהיה כי אני יהוה
31 אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את
32 המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבן ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה
2 בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת
3 ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
4 ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר:
5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר
6 שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך:
7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים שנה:
9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את
10 שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה
יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
11 משפחתו תשובו: יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם
לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
12 נזיריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
13 את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו:
14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו
15 איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת
עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לרב השנים תרבה
מקנתו ולמעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת
16 הוא מוכר לך: ולא תונו איש את עמיתו וייראת מאלהיך
17 כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את משפטי ואת חקתי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה
18 הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי
תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף
19 את תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
20 ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית
עד בוא תבואתה תאכלו ישן:

21 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
22 אתם עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ:
כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך ונמכר לך או השיג יד גר
תושב עמך ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו
או בן דדו יגאלנו או הגיעה ידו ונגאל: וחשב את שנות
ממכרו עם הקנה לו עד שנת היבל והיה כימי שנים
כימי שכיר יהיה עמו: עוד שנים לרב לפיהן כסף
גאלתו מן כסף מקנה ממנו: ואם מעט נשארו בשנים
לפיהם והשיב את גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה לו לא
ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת
היובל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי
הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי
אני יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה: אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ
השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את בצר ובצר ישיג את
זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם:
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה
רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את
איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי
את בריתי אתכם: והאכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאו:
ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם
קוממיות: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף אני
אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ומקדחת מכלות עינים ודאבון נפש וזרעתם לריק זרעכם
ואכלוהו אויביכם: ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני
איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם:
ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי להסרכם שבע על
חטאתיכם: ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם
כברזל ואת ארצכם כנחשת: ותם לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: ואם
תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה
שבע כחטאתיכם: ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה
אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ושממו דרכיכם:
ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי גם
אני עמכם קרי והכיתי גם אני אתכם שבע על חטאתיכם:
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב: בשברי לכם
מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא
תשבעו: ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי:
והלכתי עמכם בחמת קרי והייתי גם אני אתכם בחמת
קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם
בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי
את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ופחה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה
והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם:
והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים
בה: ואתכם אזרה בגוים וארקתי אחריכם חרב והיתה
ארצכם שממה ועריכם חרבה תהיה: אז תרצה הארץ את
שבתתיה כל ימי השמה והיא בארץ אויביכם אז תשבת
הארץ ואת שבתתיה תרצה: כל ימי השמה את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: והנשארים מכם
והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה קול
נדף ונסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש
באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין תקום לפני
אויביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם:
והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם
בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו: עד אשר יתודו את
עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר
הלכתי עמם בארץ אויביהם או יכנע לבבם הערל ואז
ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:
והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם
והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי
ואת חקתי געלה נפשם: וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם
לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי
אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלהים אני יהוה: אלה החקים והמשפטים והתורות
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

(18) ד. מה. 24: 12. יג. 22:
26.
(20) יג. 6: 22.
(21) יג. 6: 24.
(22) יג. 5: 19. 16: 10. נב. 3: 17. 47: 2. 3. יג. 13: 26. שמ. 16: 37–39. נשא. 3: 5. (24) מד. 1: 4. מה. 13: 3. (25) נשא. 20: 29. מד. 11: 6. יג. 10: 14. (26) יג. 13: 22. 1מל. 1: 8. שמ. 16: 37. 23: 29. מה. 2: 10.
(27) יג. 5: 8. נב. 65: 7. יג. 2: 20. 3: 2. 6. שמ. 6: 13.

(2) נב. 3: 26. יג. 8: 21. 1. מדב. 5: 12.
(3) מד. 40: 14. ד. מדב. 15: 30.
(6) יג. 2: 24.
(7) מד. 25: 11.

(8) יג. 17: 13.
(9) נב. 59: 1. מק. 29: 45.
(13) יג. 4: 10.
(14) יג. 27: 10. 15. 23: 21. 29: 8. 9.
(15) יג. 5: 12. 13.
(16) מד. 79: 3.
(17) יג. 9: 1. 13: 17. 1מל. 1: 16. 2: 18. יג. 8: 21.
(18) שמ. 7: 16. 20. 7: 21. 22. 9: 16.

1מ: מבית לחמו.

20 וְקָרְבָה לְצִיּוֹן וְלָבָא לְיַעֲקֹב׃ פ נְאֻם יְהוָה׃
21 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם׃ אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
22 עוֹרִי עוֹרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ
יְרוּשָׁלַ͏ִם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבוֹא בָךְ עוֹד
עָרֵל וְטָמֵא׃ 23 הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַ͏ִם
הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת צִיּוֹן׃ 24 כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֲלוּ׃ 25 כִּי
כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בָתְּחִלָּה לָגוּר
שָׁם וְאַשּׁוּר לָעָשֹׁק עִוָּלָה׃ 26 וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נְאֻם
יְהוָה כִּי לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָיו הֵילִילוּ נְאֻם יְהוָה
וְתָמִיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ׃ 27 לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי
לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אֲנִי הָאֹמֵר הִנֵּנִי׃ 28 מַה נָּאווּ עַל
הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ
יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ 29 קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ
קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃
30 פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ
גָּאַל יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 31 חָשַׂף יְהוָה אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל
הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ 32 סוּרוּ
סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי
כְּלֵי יְהוָה׃ 33 כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן
כִּי הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרק נג.

1 הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנָשָׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ 2 כַּאֲשֶׁר
שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹארוֹ
מִבְּנֵי אָדָם׃ 3 כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים
פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ
הִתְבּוֹנָנוּ׃ 4 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל מִי
נִגְלָתָה׃ 5 וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא
תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃
6 נִבְזֶה וְחָדֵל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת וְיֹדֵעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר
פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא חָשַׁבְנֻהוּ׃ 7 אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא
וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים
וּמְעֻנֶּה׃ 8 וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ מוּסַר
שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ׃ 9 כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ
אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֹן כֻּלָּנוּ׃
10 נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וּכְרָחֵל
לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃ 11 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט
לֻקָּח וְאֶת דֹּרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע
עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃ 12 וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת עָשִׁיר
בְּמֹתָיו עַל לֹא חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃ 13 וַיהוָה חָפֵץ
דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ
יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃ 14 מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׂבָּע
בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃
15 לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בָרַבִּים וְאֶת עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל תַּחַת
אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא
רַבִּים נָשָׂא וְלַפּוֹשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃

פרק נד.

1 רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא חָלָה כִּי
רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ 2 הַרְחִיבִי
מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי
מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ הַעֲצִימִי׃ 3 כִּי יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי
וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ 4 אַל תִּירְאִי כִּי
לֹא תֵבוֹשִׁי וְאַל תִּכָּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ
תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי עוֹד׃ 5 כִּי בֹעֲלַיִךְ
עֹשָׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל
הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ 6 כִּי כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ
יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 7 רֶגַע קָטֹן
עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ 8 בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי
פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃
9 כִּי מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ עוֹד עַל
הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר בָּךְ׃ 10 כִּי הֶהָרִים
יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית
שְׁלוֹמִי לֹא תָמוֹט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ 11 עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא
נֻחָמָה הִנֵּה אֲנִי מְרַבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים׃
12 וְשַׂמְתִּי כַדְכֹד שִׁמְרֹתַיִךְ וְשַׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אקדח וְכָל גְּבוּלֵךְ
לְאַבְנֵי חֵפֶץ׃ 13 וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃
14 בְּצֶדֶק תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי
לֹא תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ 15 הֵן גּוֹר יָגוּר אֲשֶׁר לֹא מֵאִתִּי מִי גָר אִתָּךְ
עָלַיִךְ יִפֹּל׃ 16 הֵן אֲנִי בָרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא
כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנִי בָרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל׃ 17 כָּל כְּלִי יוּצַר
עָלַיִךְ לֹא יַצְלִיחַ וְכָל לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי
זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם יְהוָה׃

פרק נה.

1 הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ
וְאִכֵלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃
2 לָמָּה תִשְׁקְלוּ כֶסֶף בְּלוֹא לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה
שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃
3 הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וְתִחְיֶינָה נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה
לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ 4 הֵן עֵד לְאוּמִּים
נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאוּמִּים׃ 5 הֵן גּוֹי לֹא תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי
לֹא יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
כִּי פֵאֲרֶךָ׃ 6 דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב׃
7 יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְהוָה
וְיַרַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ 8 כִּי לֹא מַחְשְׁבֹתַי
מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה׃ 9 כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם
מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃
10 כִּי כַאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב
כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ
וְלֶחֶם לָאוֹכֵל׃ 11 כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב
אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו׃
12 כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף׃ 13 תַּחַת הַנַּעֲצוּץ
יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם
לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

1: מ֣וֹסְדֵי־ק׳. 2: כִּי־כ׳.

3: נִגְּעוּ־בִי כ׳. 4: מִפֶּשַׁע כ׳. 5: וְלֹא מִי יָשִׂיחַ כ׳.

(20) תה. 106: 6. דב. 9: 8.
(21) תה. 74: 2. 20. 106: 45.
(22) ירמ. 10: 1. 2. דב. 32: 21. תה. 135: 7. 147: 8. זכ. 23: 30. זכ. 5: 24. 10: 13.

(1) שמ. 14: 14. מצא. מכ. 32: 11. 12. תה. 99: 6. ז. מצא. 7: 9.
(2) איכ. 4: 43. 11. שמ. 5: 2. 12. ירמ. 11: 9.
(3) יחז. 26: 16. מצא. זכ. 7: 33. דב. 28: 26.
(4) דב. 28: 25. זכ. 24: 9. שמ. 23: 46. ב. מכ. 21: 11. מצא. 23: 26. 24: 3. 4.
(5) זכ. 51: 19.
(6) איכ. 2: 13. 7: 24. תה. 13: 14.
(7) זכ. 9: 13. זכ. 5: 3. חבק. 4: 10. 11.
(9) ז. מצא. 2: 5. חבק. 8: 9.
(10) שמ. 3:1. מצא. 20:14. זכ. 18: 1. זכ. 30: 15. (18) זכ. 15. 19. שמ. 6: 15. מצא.
(11) זכ. 39: 11. 12. 40: 4. 5.
(13) תה. 44: 12. זכ. 17: 3.
(14) זכ. 16: 13. 17: 4. דב. 32: 22.
(15) זכ. 12: 3. 11: 20. 20: 12. תה. 69: 7.
(16) שמ. 3: 1. 3. ישע. 10: 9. 10. שמ. 3: 23. 12. תה. 119: 72. 111.
(17) תה. 1: 1. 26: 4: 5. 33: 34: 20.
(19) יחז.-ב׳ 7. זכ. 15: 1. שמ. 22: 26. 44: 23. (20) זכ. 1: 18. 6: 27. 20: 11. 12.
(4) זכ. 15: 2. 22: 18. 19. 25: 33. תה. 83: 10. זכ. 8: 2. 9: 22. תה. 79: 2. זכ. 7: 33. 20.

17 כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס וְתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־לוֹ׃ 18 וְאֶל־מִי
תְדַמְּיוּן אֵל וּמָה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ׃ 19 הַפֶּסֶל נִסְּכָה
חָרָשׁ וְצוֹרֵף זָהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צֹרֵף׃ 20 הַמְסוּכָן
תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחַר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לּוֹ לְהָכִין
פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃ 21 הֲלוֹא תֵדָעוּ אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא
הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ הֲבִינוֹתֶם׃ 22 הַיֹּשֵׁב עַל־
חוּג הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתְּחֵם
כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃ 23 הַנֹּתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כְּתֹהוּ
עָשָׂה׃ 24 אַף בַּל־נִטְּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־שֹׁרֶשׁ בָּאָרֶץ
גִּזְעָם וְגַם נָשַׁב בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃ 25 וְאֶל־
מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ׃ 26 שְׂאוּ־מָרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם
יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃ 27 לָמָּה תֹאמַר
יַעֲקֹב וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְיָ וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי
יַעֲבוֹר׃ 28 הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְיָ בּוֹרֵא
קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגָּע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ 29 נוֹתֵן
לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת יַרְבֶּה׃ 30 יֵעָיְפוּ וְיִגְעוּ נְעָרִים
וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֹׁלוּ׃ 31 וְקוֵי יְיָ יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר
כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃

מא׃

1 הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז
יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ 2 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק
יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר
חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ 3 יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם אֹרַח
בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃ 4 מִי פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ
אֲנִי יְיָ רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ 5 רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ
קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ 6 אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ
וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ 7 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ
אֶת־הוֹלֶם פָּעָם לַדֶּבֶק אֹמֵר טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת
לֹא יִמּוֹט׃ 8 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע
אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ 9 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אָתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃
10 אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ
אַף עֲזַרְתִּיךָ אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ 11 הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
כָּל־הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ 12 תְּבַקְשֵׁם
וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי צְבָאֶךָ׃
13 כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי
עֲזַרְתִּיךָ׃ 14 אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ
נְאֻם־יְיָ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 15 הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ לְמוֹרַג חָרוּץ
חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֻק וְגִבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃
16 תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיְיָ
בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ 17 הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים
מַיִם אַיִן וּלְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְיָ אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא אֶעֶזְבֵם׃ 18 אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיֹ נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת
אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ 19 אֶתֵּן
בְּמִדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה יַחְדָּו בְּרוֹשׁ
תִּדְהָר וְתַאְשׁוּר׃ 20 לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי
יַד־יְיָ עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ 21 קָרְבוּ רִיבְכֶם
יֹאמַר יְיָ הַגִּישׁוּ עִצֻּמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ 22 יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ
לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה יַגִּידוּ הָרִאשֹׁנוֹת מַה־הֵמָּה וְנָשִׂימָה
אֶל־לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת הַשְׁמִיעוּנוּ׃ 23 הַגִּידוּ
הָאֹתִיּוֹת מֵרֹאשׁ וְנֵדַע כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ
וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד׃ 24 הֵן אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעֳלְכֶם מֵאָפֶס
תּוֹעֵבָה יִבְחַר־בָּכֶם׃ 25 הֵעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיָּבֹא מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
וַיִּקְרָא בִשְׁמִי וַיָּבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר יָרֹמֶס־טִיט׃
26 מִי הִגִּיד מֵרֹאשׁ וְנֵדָע וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אֲמָרֵי אַף־אֵין
מַגִּיד אַף־אֵין מַשְׁמִיעַ אַף־אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ 27 רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן
הִנֵּה־הֵם וּלְיְרוּשָׁלַ͏ִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ 28 וָאֶרְאֶה וְאֵין אִישׁ וָאֶשְׁאַל
מִן־אֵלֶּה וְאֵין יוֹעֵץ וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ דָבָר׃ 29 הֵן כֻּלָּם אָוֶן
אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נְסִכֵיהֶם׃

---

(5) שם 24: 17. 22. 23.
(6) יא. 22: 18. יח. 19: 28.
דה. 14: 1. יז. 41: 5. 47: 5.
נד. 22: 12. יז. 7: 29.
(7) שם 24: 17. יח. 9: 4.
דה. 26: 14. שה. 42: 11.
ירמ. 31: 6. 7.
(9) נד. 24: 7. 8. יז. 7: 34.
25: 10. שם 26: 13. יח. 2: 11. ירמ. 18: 23.
(10) דה. 29: 24. יז. 5: 19.
13: 22. 22: 8.
(11) דה. 29: 25. יז. 22: 9.
(12) יז. 7: 26. 13: 10.
(13) דה. 4: 26–28. 28: 36. 63–65. יז. 15: 14.
(14) נד. 43: 18. יז. 23: 7. 8.
(15) יז. 24: 6. 30: 3. 32: 37.
(16) ישע. 4: 2. שה. 1: 15.
(17) שה. 34: 21. ירמ. 5: 21. 15: 3. יז. 32: 19.
(18) נד. 40: 2. יב. 17: 18. שה. 43: 7. 9.
(19) סה. 18: 2. יז. 17: 17. נד. 44: 10. יב. 2: 11. 10: 5.
(20) נד. 37: 19. יז. 2: 11.
ירמ. 4: 8.
(21) ישע. 15: 3. יז. 33: 2. ישע. 5: 8. סה. 83: 18.

---

(1) שה. 19: 24. ירמ. 3: 3. ר. סה. 3: 3.
(2) דה. 3: 7. ר. ישע. 24: 18. 33: 3. 19. נד. 1: 29. 17: 8. יז. 2: 20. יב. 15: 13.
(3) יז. 16. 13. 15: 14.
(4) נד. 30: 1. 2. 31: 1. 3.
(5) שם 24: 17. 22. 23.
(6) יב. 48: 6. שה. 20: 17. דה. 29: 23.
(7) סה. 2: 12. 34: 8. 125: 1. 146: 5. ירמ. 16: 20. נד. 30: 18.
(8) שה. 8: 16. סה. 1: 3.
(10) ר. ישע. 16: 7. ר. ישע. 28: 9. סה. 7: 9. 139: 23. 24. ירמ. 17: 3. יז. 11: 20. 20: 12. ים. 8. 27. ירמ. 2: 23. סה. 62: 12. יז. 32: 19. ים. 2: 6.
(11) סה. 55: 23. כה. 12: 20.

בְּרִיתוֹ׃ וְלִזְכֹּר פִּקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃ 19 יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַכֹּל מָשָׁלָה׃ 20 בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃ 21 בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ 22 בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃

104 1 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃ 2 עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃ 3 הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיֹּתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃ 4 עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט׃ 5 יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃ 6 תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃ 7 מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃ 8 יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃ 9 גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשֻׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ 10 הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃ 11 יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ 12 עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּנוּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל׃ 13 מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיֹּתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ 14 מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃ 15 וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃ 16 יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ 17 אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃ 18 הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃ 19 עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ 20 תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר׃ 21 הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃ 22 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃ 23 יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד עָרֶב׃ 24 מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ 25 זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת׃ 26 שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֲק בּוֹ׃ 27 כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ 28 תִּתֶּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ 29 תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ 30 תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ 31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ 32 הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ 33 אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ 34 יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח אֶל יְהוָה׃ 35 יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃

105 1 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ 2 שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃ 3 הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ 4 דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ 5 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃ 6 זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ 7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ 8 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ 9 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ 10 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ 11 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 12 בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ 13 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃ 14 לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ 15 אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃ 16 וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃ 17 שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃ 18 עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ 19 עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׃ 20 שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ 21 שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃ 22 לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכִּם׃ 23 וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃ 24 וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃ 25 הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ 26 שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן בָּחַר בּוֹ׃ 27 שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ 28 שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ 29 הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃ 30 שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ 31 אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם׃ 32 נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ 33 וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃ 34 אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃ 35 וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃ 36 וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃ 37 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל׃ 38 שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃ 39 פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃ 40 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ 41 פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר׃ 42 כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ 43 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃ 44 וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ 45 בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃

106 1 הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 2 מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ׃ 3 אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת׃ 4 זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 5 לִרְאוֹת בְּטוּבַ בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ׃ 6 חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃ 7 אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף׃ 8 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ׃ 9 וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃ 10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃ 11 וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ 12 וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ׃ 13 מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ 14 וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֵל בִּישִׁימוֹן׃ 15 וַיִּתֵּן לָהֶם שֵׁאֲלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃ 16 וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃ 17 תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת אֲבִירָם׃ 18 וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃ 19 יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃ 20 וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃ 21 שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ 22 נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף׃ 23 וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ 24 וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃ 25 וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃ 26 וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ 27 וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ 28 וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ 29 וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה׃ 30 וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ 31 וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם׃ 32 וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃ 33 כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃ 34 לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם׃ 35 וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ 36 וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ 37 וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃ 38 וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ 39 וַיִּטַּמְּאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ 40 וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ׃ 41 וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃ 42 וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ 43 פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ בַעֲצָתָם וַיָּמֹכוּ בַּעֲוֹנָם׃ 44 וַיַּרְא בְּצָרָתָם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם׃ 45 וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃ 46 וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיהֶם׃ 47 הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ 48 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃

107 1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 2 יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר׃ 3 וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃ 4 תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃ 5 רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃ 6 וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃ 7 וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב׃ 8 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ 9 כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוּב׃ 10 יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃ 11 כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃ 12 וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃ 13 וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ 14 יוֹצִיאֵם מֹשֵׁךְ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃ 15 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ 16 כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדָּע׃ 17 אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ 18 כָּל אֹכֶל תְּתָעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת׃ 19 וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ 20 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיְמַלֵּט מִשִּׁחֻתוֹתָם׃ 21 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ 22 וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה׃ 23 יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ 24 הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוֹלָה׃ 25 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתָּרֹם גַּלָּיו׃ 26 יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹגָג׃ 27 יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע׃ 28 וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃ 29 יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃ 30 וַיִּשְׂמְחוּ כִּי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם׃ 31 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ 32 וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃ 33 יָשֶׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן׃ 34 אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ 35 יָשֶׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ 36 וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃ 37 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַתַּעֲשֶׂה פְּרִי תְבוּאָה׃ 38 וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט׃ 39 וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן׃ 40 שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ׃ 41 וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃ 42 יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃ 43 מִי חָכָם וְיִשְׁמָר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃

108 1 שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף כְּבוֹדִי׃ 3 עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ 4 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ 5 כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 6 רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ 7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ 8 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אָגִילָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ 9 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ 10 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי׃ 11 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד אֱדוֹם׃ 12 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 13 הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ 14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

109 1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ׃ 2 כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃ 3 וּדְבָרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃ 4 תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה׃ 5 וַיָּשִׁיתוּ עָלַי רָע תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי׃ 6 הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ׃ 7 בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאָה׃ 8 יִהְיוּ יָמָיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃ 9 יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה׃ 10 נוֹעַ יָנִיעוּ בָנָיו וְשָׁאֲלוּ וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם׃ 11 יָנֹקֵשׁ נוֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְיָבְזְזוּ זָרִים יְגִיעוֹ׃ 12 אַל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל יְהִי חוֹנֵן לִיתוֹמָיו׃ 13 יְהִי זַרְעוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמָּחֶה שְׁמָם׃ 14 יִזָּכֵר עֲוֹן אֲבוֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל תִּמָּחֶה׃ 15 יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ 16 אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵב לְמוֹתֵת׃ 17 וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתָּבוֹא לוֹ וְלֹא חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ 18 וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ וְכַשְּׁמָנִים בְּעַצְמוֹתָיו׃ 19 תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח תָּמִיד יַחְגְּרֶנָּה׃ 20 זֹאת פְּעֻלַּת שׂטְנִי מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל נַפְשִׁי׃ 21 וְאַתָּה יְהוִה אֲדֹנָי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃ 22 כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי׃ 23 כְּצֵל כְּנָטוֹתוֹ הָלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ 24 בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי שָׁמַן מִפָּז׃ 25 וַאֲנִי הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יָנִיעוּן רָאשָׁם׃ 26 עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחַסְדֶּךָ׃ 27 וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עָשִׂיתָהּ׃ 28 יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ 29 יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעְטְפוּן כַּמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ 30 אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃ 31 כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

110 1 לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם רַגְלֶיךָ׃ 2 מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ 3 עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחַר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ׃ 4 נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק׃ 5 אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים׃ 6 יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה׃ 7 מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

111 1 הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה׃ 2 גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם׃ 3 הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ 4 זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃ 5 טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ 6 כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃ 7 מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו׃ 8 סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר׃ 9 פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃ 10 רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמ

17 וַיְהִי: כְּשָׁמְעָם כִּי מָשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל הַמְּצוּדָה: 18 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפָּרְשׂוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה אֶל פְּלִשְׁתִּים וְנָתַתָּם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד עֲלֵה כִּי נָתוֹן אֶתֵּן אֶת פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ: 19 וַיָּבֹא דָּוִד בְּבַעַל פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים: 20 וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: 21 וַיְהִי הַמָּה עֹלִים עוֹד וַיִּשְׂאוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: 22 וַיֹּסִפוּ פְּלִשְׁתִּים עוֹד וַיִּפָּרְשׂוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה סֹבֵב אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ אֲלֵיהֶם מִמּוּל בְּכָאִים: 23 וְהָיָה כְּשָׁמְעֲךָ אֶת קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אָז תֵּצֵא כִּי אָז יָצָא יְהוָה לְפָנֶיךָ לְהַךְ בְּמַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים: 24 וְהָיָה כְּשָׁמְעֲךָ אֶת קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אָז תִּתְגָּבָר כִּי אָז יָצָא יְהוָה לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת אֶת מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים: 25 וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה אֶת פְּלִשְׁתִּים מִגֶּבַע עַד בֹּאֲךָ גָּזֶר:

פרק ו.

1 וַיֹּסֶף דָּוִד עוֹד אֶת כָּל בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּבְחַר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: 2 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו: 3 וַיַּרְכִּבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה: 4 וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן: 5 וְדָוִד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעֲנְעִים וּבִמְצִלְתָּיִם: 6 וַיָּבֹאוּ עַד גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶת יָדוֹ אֶל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּחֲזֵק בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר: 7 וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעֻזָּא וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: 8 וַיִּחַר לְדָוִד כִּי פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּא וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 9 וַיִּירָא דָוִד אֶת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה: 10 וְלֹא אָבָה דָוִד לָסוּר אֵלָיו אֶל עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי: 11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ: 12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה: 13 וַיְהִי כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: 14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד: 15 וְדָוִד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: 16 וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ: 17 וַיָּבִיאוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: 18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת: 19 וַיְחַלֵּק לְכָל הָעָם לְכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאָשִׁישָׁה אַחַת וַאֲשִׁישָׁה אַחַת וַיֵּלֶךְ כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: 20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מָה נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים: 21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה: 22 וְנִקַּלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבְדָה: 23 וּלְמִיכַל בַּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ:

פרק ז.

1 וַיְהִי כִּי יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל אֹיְבָיו: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה: 3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: 4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל נָתָן לֵאמֹר: 5 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל עַבְדִּי אֶל דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה לִּי בַּיִת לְשִׁבְתִּי: 6 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן: 7 בְּכֹל אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת אַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים: 8 וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אָנֹכִי לָקַחְתִּיךָ מִן הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי עַל יִשְׂרָאֵל: 9 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: 10 וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא יֹסִפוּ בְנֵי עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה: 11 וּלְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנַּחְתִּי לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה לְךָ יְהוָה: 12 כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִמֹתִי אֶת זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהֵכַנְתִּי אֶת מַמְלַכְתּוֹ: 13 הוּא יִבְנֶה בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם: 14 אֲנִי אֶהְיֶה לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֺתוֹ וְהוֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם: 15 וְחַסְדִּי לֹא יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעַל שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: 16 וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד עוֹלָם: 17 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל דָּוִד:

---

[1] מ: ויבאו.

(17) בר׳ 13: 24. שם 48: 7. בר׳ 2: 27.
(18) בר׳ 11: 19. דה׳ 10: 11.
(20) שם 109: 4. 5. 35: 7. 57: 6. בר׳ 18: 22.
(21) שם 109: 9. 10.
(22) בר׳ 18: 20.
(23) שם 35: 4. 109: 14. בר׳ 15: 20. 11: 15.

[2] מנד: חסר מ שבדפוס.

דה׳ 18: 21.
(6) שה׳ 15: 8.
(7) דה׳ 26: 17. שה׳ 28: 25. שם 79: 2. בר׳ 7: 33. 16: 4. 20: 34.
(8) בר׳ 18: 16. 49: 13. 50: 13.
(9) דה׳ 26: 29. שה׳ 28: 53. בר׳ 9: 20. ואל׳ 4: 10.
(10) בר׳ 51: 63. 64.
(11) שם 2: 9. בר׳ 30: 14. ואל׳ 4: 2. בר׳ 7: 32.
(13) ב׳ שה׳ 23: 10. 12. בר׳ 18: 7. 5. בר׳ 1: 29. שם 32: 20.
(14) ב׳ דברי׳ 20: 5.
(15) בר׳ 7: 26. 17: 23.

(1) ר׳ דברי׳ 24: 14.
(3) שם 31: 13. בר׳ 20: 10. 6: 25. 46: 5. 49: 29.

(2) שה׳ 15: 8. ב׳ שה׳ 23: 31.
(3) בר׳ 17: 20. ר׳ שה׳ 3: 11. ב׳ שה׳ 21: 12.
(4) שה׳ 28: 20. בר׳ 65: 11. בר׳ 2: 13. 17. 19. 15: 6. 17: 13. ב׳ שה׳ 16: 21. בר׳ 2: 34.
(5) בר׳ 7: 31. 32. 32. 35.

ופְּנֵיתֶם: וּמַפַּלְתֶּם חֲלָלִים לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם: וְנָתַתִּי
אֶת פִּגְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְזֵרִיתִי
אֶת עַצְמוֹתֵיכֶם סָבִיב לְמִזְבְּחֹתֵיכֶם: בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תֵּאָשַׁמְנָה לְמַעַן יֵחָרְבוּ
וְיֶאְשְׁמוּ וְיִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם וְיֵגָדְעוּ וְיִתֹּצוּ חַמָּנֵיכֶם
וְיִמָּחוּ מַעֲשֵׂיכֶם: וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּתוֹכְכֶם וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה: וְהוֹתַרְתִּי אֶת שְׁאֵרִית לְבִלְתִּי הֱיוֹתְכֶם
חֲרָבִים בַּגּוֹיִם בְּהֵפָצְכֶם בָּאֲרָצוֹת: וְהִתְפַּלְּטוּ
פְלֵיטֵיכֶם אֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ שָׁם כִּי נִשְׁבַּרְתִּי
אֶת לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר סָרָה מֵאֲחָרַי וְאֶת עֵינֵיהֶם
הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנִקְּטוּ בְּפְנֵיהֶם בָּרָעָה
אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּכֹל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם: וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
לֹא חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶת הָרָעָה הַזֹּאת:

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַךְ כַּפְּךָ וְרַקַּע בְּרַגְלֶךָ וְאָמַר
אֲהָהּ עַל כָּל תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב
יִפֹּלוּ בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יָמוּתוּ: הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת
וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפֹּל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת
וְכִלִּיתִי חֲמָתִי בָּהֶם: וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת
חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיהֶם סָבִיב לְמִזְבְּחֹתֵיהֶם עַל כָּל
גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל הָרֵי הַשָּׁרוֹן וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן
וְתַחַת כָּל אֵלָה עָבֹת מְקוֹם אֲשֶׁר הִקְטִירוּ שָׁם רֵיחַ
נִיחוֹחַ לְכָל גִּלּוּלֵיהֶם: וְנָטִיתִי אֶת יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי
אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמִדְבָּרָה מִמִּדְבָּרָה רִבְלָתָה בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶּן אָדָם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱמֹר קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ: עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ
כְּדַרְכָּיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֶת כָּל תּוֹעֲבֹתָיִךְ: וְלֹא תָחוֹס
עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא אָחוֹס כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבֹתַיִךְ
בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה: כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה רָעָה אַחַת הִנֵּה בָּאָה: קֵץ בָּא בָּא הַקֵּץ
הֵקִיץ עָלַיִךְ הִנֵּה בָּאָה: בָּא הַצָּפִיר אֵלַיִךְ יוֹשֶׁבֶת
הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא הֶדְהַד עַל
הָרִים: עַתָּה קָרוֹב אֲשַׁפְּכָה חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלִּיתִי אַפִּי
בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ כְּדַרְכָּיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֶת כָּל תּוֹעֲבֹתָיִךְ:
וְלֹא תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אָחוֹס כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבֹתַיִךְ
בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה מַכֶּה: הִנֵּה
הַיּוֹם הִנֵּה בָּאָה: יָצְאָה הַצְּפִירָה פָּרְחָה הַזְּדוֹן פָּרְחָה
שֵׁבֶט: קָם לְמַטֵּה רִשְׁעָה לֹא מֵהֶם וְלֹא מֵהֲמוֹנָם וְלֹא
מִנַּפְשָׁם וְלֹא הֵנִיד וְלֹא אֵבֶל כִּי חָרוֹן אַפִּי עַל כָּל
הֲמוֹנָהּ: הַמֹּכֵר אַל יִשְׂמַח וְהַקֹּנֶה אַל יִתְאַבָּל כִּי חָרוֹן
אַפִּי עַל כָּל הֲמוֹנָהּ: כִּי הַמּוֹכֵר אֶל הַנִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב
וְאַף כִּי עוֹדָם בַּחַיִּים נְבוּאָה כִּי חָזוֹן אֶל כָּל הֲמוֹנָהּ
לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חַיָּתוֹ לֹא יְחַזֵּקוּ: תָּקְעוּ בַשּׁוֹפָר
וְהָכֵן הַכֹּל וְאֵין הוֹלֵךְ אֶל הַמִּלְחָמָה כִּי חָרוֹנִי עַל כָּל
הֲמוֹנָהּ: הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר וְהָרָעָב בַּפְּנִים אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וְדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ:
וְהַפְלִיטוּ מֵהֶם פְּלֵטִים וְהָיוּ עַל הָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת
כֻּלָּם הֹמִים אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ: כָּל יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל בִּרְכַּיִם
תֵּלַכְנָה מָיִם: וְחָגְרוּ שַׂק וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת וְעַל כָּל
פָּנִים בּשֶׁת וְעַל כָּל רָאשֵׁיהֶם קָרְחָה: אֶת צִבְיוֹן כַּסְפָּם
יַשְׁלִיכוּ וְזָהָבָם לְנִדָּה יִהְיֶה כַּסְפָּם וְזָהָבָם לֹא יוּכַל
לְהַצִּיל בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם
לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה: וְאֶת תִּפְאֶרֶת עֶדְיוֹ
לְגַאֲוָה שָׂמוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבוֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בָּהּ עַל
כֵּן נְתַתִּיהָ לָהֶם לְנִדָּה: וְנָתַתִּיהָ בְיַד זָרִים לָבַז וְלָרְשָׁעֵי
הָאָרֶץ לְשָׁלָל וְחִלְּלוּהָ: וְהַסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְחִלְּלוּ
פָרִיצַי וּבָאוּ בוֹ וְחִלְּלוּהוּ: עֲשֵׂה שַׁלְהֶבֶת כִּי הָאָרֶץ
מָלְאָה דְמֵי מִשְׁפָּט וְהָעִיר מָלְאָה חָמָס: וְהֵבֵאתִי רָעֵי
הַגּוֹיִם וְיָרְשׁוּ בָּתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן עֻזִּים וְחָרְבוּ
קָדְשֵׁיהֶם: בֹּא קֶרֶב בָּאָה וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם וְאֵין: הַוּוֹת
עַל הַוּוֹת תִּהְיֶה וְשֵׁמוּעָה עַל שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וְדָרְשׁוּ
חָזוֹן מִנָּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים:
מֶלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שַׁמָּה וְיָדֵי עַם הָאָרֶץ
תִּבָּהַלְנָה כְּדַרְכָּם אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּכְמִשְׁפָּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם
וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה:

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּחֲמִשָּׁה בַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנַי
וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד אֲדֹנָי יְהוִה: וָאֵרְאֶה וְהִנֵּה דְמוּת
כְּמַרְאֵה אֵשׁ מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וְלְמַטָּה אֵשׁ וּמִמָּתְנָיו
וְלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה זֹהַר כְּעֵין הַחַשְׁמַל: וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית
יָד וַיִּקָּחֵנִי בְּצִצִת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ בֵּין הָאָרֶץ
וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַיִם אֶל פֶּתַח שַׁעַר
הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה צָפוֹנָה אֲשֶׁר שָׁם מוֹשַׁב סְמֶל הַקִּנְאָה
הַמַּקְנִא: וְהִנֵּה שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר
רָאִיתִי בַּבִּקְעָה: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם שָׂא נָא עֵינֶיךָ
דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא עֵינַי דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן
לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֶמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה בַּבֹּא: וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מָה הֵם עֹשִׂים תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת
אֲשֶׁר בֵּית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים פֹּה לְמַרְחַק מֵעַל מִקְדָּשִׁי
וְעוֹד תָּשׁוּב תָּשׁוּב תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת: וַיָּבֵא אֹתִי אֶל פֶּתַח
הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹר אֶחָד בַּקִּיר: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם חְתָר נָא בַּקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וּרְאֵה אֶת הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הֵם
עֹשִׂים פֹּה: וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָּל תַּבְנִית רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה
שִׁקּוּץ וְכָל גִּלּוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל הַקִּיר סָבִיב
סָבִיב: וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וְיַאֲזַנְיָהוּ
עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטַרְתּוֹ בְּיָדוֹ
וַעֲנַן קְטֹרֶת הַסַּמִּים עֹלֶה: וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן
אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ אִישׁ
בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אָמְרוּ אֵין יְהוָה רֹאֶה אֶת יְהוָה
עָזַב אֶת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד תָּשׁוּב תָּשׁוּב תּוֹעֵבוֹת
גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים: וַיָּבֵא אֹתִי אֶל פֶּתַח שַׁעַר בֵּית
יְהוָה אֲשֶׁר אֶל צָפוֹנָה וְהִנֵּה שָׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת
אֶת הַתַּמּוּז: וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן אָדָם עוֹד תָּשׁוּב
תָּשׁוּב תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה: וַיָּבֵא אֹתִי אֶל חֲצַר בֵּית
יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם אֶל הֵיכַל
יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִים קֵדְמָה לַשָּׁמֶשׁ:
וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן אָדָם הַנָּקֵל לְבֵית יְהוּדָה מֵעֲשׂוֹת
אֶת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ פֹּה כִּי מָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ חָמָס
וְשָׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת הַזְּמוֹרָה אֶל אַפָּם:
וְגַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחֵמָה תָּחוֹס עֵינִי וְלֹא אָחוֹס וְגַם כִּי
יִצְעֲקוּ בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֶשְׁמָעֵם:

וַיִּקְרָא בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְּקֻדוֹת הָעִיר
וְאִישׁ כְּלִי מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ: וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים
מִדֶּרֶךְ שַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר פָּנָה צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי
מַשְׁחִתּוֹ בְּיָדוֹ וְאִישׁ אֶחָד בְּתוֹכָם לָבוּשׁ בַּדִּים וְקַסְבֵּה
סֹפֵר בְּמָתְנָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת:
וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו
אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר
קַסְבֵּה הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ
הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם וְהִתָּוִיתָ תָּו עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים
הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ:
וְאֶל אֵלֶּה אָמַר בְּאָזְנָי עִבְרוּ אַחֲרָיו בָּעִיר וְהַכּוּ אַל
תָּחֹס עֵינְכֶם וְאַל תָּחוֹסוּ: זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים
תַּהַרְגוּ לְמַשְׁחִית וְעַל כָּל אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו הַתָּו אַל
תִּגָּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם טַמְּאוּ אֶת הַבַּיִת
וּמַלְאוּ אֶת הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ וְהַכּוּ וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ
בָּעִיר: וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנִשְׁאַרְתִּי אֲנִי וָאֶפֹּל עַל פָּנַי
וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הַמַשְׁחִית אַתָּה אֶת כָּל
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת חֲמָתְךָ עַל יְרוּשָׁלָ‍ִם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה תַּהְפֻּכוֹת כִּי אָמְרוּ
עָזַב יְהוָה אֶת הָאָרֶץ וְיְהוָה לֹא יִרְאֶה: וְגַם אֲנִי לֹא
תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אָחוֹס דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתָתִי: וְהִנֵּה
הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר הַקַּסְבֵּה בְמָתְנָיו דָּבָר לֵאמֹר
כָּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:

וָאֵרֶא וְהִנֵּה עַל הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַכְּרוּבִים
כְּאֶבֶן סַפִּיר כְּמַרְאֵה דְמוּת כִּסֵּא נִרְאָה עֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר
אֶל הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל בֵּין הַגַּלְגַּל
תַּחַת לַכְּרוּב וּמַלֵּא חָפְנֶיךָ גַּחֲלֵי אֵשׁ מִבֵּין הַכְּרוּבִים
וְזָרֵה עַל הָעִיר וַיָּבֹא לְעֵינָי: וְהַכְּרוּבִים עֹמְדִים מִימִין
הַבַּיִת בְּבֹא הָאִישׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת הֶחָצֵר הַפְּנִימִית:
וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּמָּלֵא
הַבַּיִת אֶת הֶעָנָן וְהֶחָצֵר מָלְאָה אֶת נֹגַהּ כְּבוֹד יְהוָה:
וְקוֹל כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה כְּקוֹל
אֵל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ: וַיְהִי כְּצַוֹּתוֹ אֶת הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים
לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּין לַגַּלְגַּל מִבֵּין הַכְּרוּבִים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד
אֵצֶל הָאוֹפָן: וַיִּשְׁלַח הַכְּרוּב אֶת יָדוֹ מִבֵּין הַכְּרוּבִים
אֶל הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּין הַכְּרוּבִים וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל חָפְנֵי
לָבוּשׁ הַבַּדִּים וַיִּקָּח וַיֵּצֵא: וַיֵּרָא בַּכְּרוּבִים תְּמוּנַת יָד
אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם: וָאֵרֶא וְהִנֵּה אַרְבָּעָה אוֹפַנִּים אֵצֶל
הַכְּרוּבִים אוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד וְאוֹפַן אֶחָד אֵצֶל
הַכְּרוּב אֶחָד וְהָאוֹפַנִּים כְּמַרְאֵה אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ: וּמַרְאֵיהֶם
דְּמוּת אֶחָת לְאַרְבָּעָתָם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן:
בְּלֶכְתָּם עַל אַרְבַּע רִבְעֵיהֶם הָלֵכוּ לֹא יִסֹּבּוּ בְּלֶכְתָּם
כִּי אֶל מָקוֹם אֲשֶׁר יִפְנֶה הָרֹאשׁ אַחֲרָיו הָלֵכוּ לֹא יִסֹּבּוּ
בְּלֶכְתָּם: וְכָל בְּשָׂרָם וְגַבֵּיהֶם וְיָדֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים
מָלֵאוּ עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבָּעָתָם אוֹפַנֵּיהֶם: לַגַּלְגַּל אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי אֹתוֹ לְעֵינָי קָרָא: וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי
הָרִאשׁוֹן פְּנֵי הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי פְּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי
פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי נָשֶׁר: וַיָּרֹמּוּ הַכְּרוּבִים הִוא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל נְהַר כְּבָר: וּבְלֶכֶת הַכְּרוּבִים
יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֵצְלָם וּבְשֵׂאת הַכְּרוּבִים כַּנְפֵיהֶם לָרוּם
מֵעַל הָאָרֶץ לֹא יָסֹבּוּ הָאוֹפַנִּים גַּם הֵם אֵצֶל לֹא יָסֹבּוּ:
בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהָרִימָם יָרִימוּ כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּהֶם:
וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיַּעֲמֹד עַל הַכְּרוּבִים:
וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים כַּנְפֵיהֶם וַיָּרוֹמּוּ מִן הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתָם
וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַקָּדִים
וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה: הִוא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל נְהַר כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְּרוּבִים
הֵמָּה: אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד וְאַרְבָּעָה כְנָפַיִם לְאֶחָד וּתְמוּנַת
כַּנְפֵיהֶם יְדֵי אָדָם מִתַּחְתָּם: וּתְמוּנַת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים
אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל נְהַר כְּבָר מַרְאֵיהֶם וְהֵמָּה אִישׁ נֶגְדּוֹ
יֵלֵכוּ:

וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַקָּדִים
הַפֹּנֶה קָדִימָה וְהִנֵּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ
וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם אֶת יַאַזַנְיָה בֶן עַזֻּר וְאֶת פְּלַטְיָה בֶן בְּנָיָה
שָׂרֵי הָעָם: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים חֹשְׁבֵי
אָוֶן וְיֹעֲצֵי רָע בָּעִיר הַזֹּאת: הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב בְּנוֹ בָתִּים
הַוא הַסִּיר וְנַחְנוּ הַבָּשָׂר: לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶן
אָדָם: וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת מַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי
יָדָעְתִּי: הִרְבֵּיתֶם חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת וַתְּמַלְאוּ חוּצוֹתֶיהָ
חָלָל: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם
בְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ:
חֶרֶב יְרֵאתֶם וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם
שְׁפָטִים: בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל גְּבוּל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה: הִוא לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם בְּתוֹכָהּ לַבָּשָׂר
מִגְּבוּל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה: אֲשֶׁר בְּחֻקַּי
לֹא הָלַכְתֶּם וּמִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וְכַמִּשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם: וַיְהִי כְּהִנָּבְאִי וַיָּמָת פְּלַטְיָה
בֶן בְּנָיָה וָאֶפֹּל עַל פָּנַי וָאֶזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וָאֹמַר אֲהָהּ
אֲדֹנָי יְהוִה הַכָלֶה אַתָּה עֹשֶׂה אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם אַחֶיךָ אַחֶיךָ
אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּהּ אֲשֶׁר אָמְרוּ
אֲלֵיהֶם יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ נִתְּנָה
הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה: לָכֵן אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי
הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם וְכִי הֲפִיצוֹתִים בָּאֲרָצוֹת וָאֶהְיֶה לָהֶם
לְמִקְדָּשׁ מְעַט בָּאֲרָצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם: לָכֵן אֱמֹר כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מֵהָעַמִּים וְאָסַפְתִּי
אֶתְכֶם מֵהָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצוֹתֶם בָּהֶן וְנָתַתִּי לָכֶם אֶת
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וּבָאוּ שָׁמָּה וְהֵסִירוּ אֶת כָּל שִׁקּוּצֶיהָ
וְאֶת כָּל תּוֹעֲבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה: וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרָם
וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר: לְמַעַן בְּחֻקַּי יֵלֵכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטַי
יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים: וְאֶל לֵב שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ
דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתָתִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וַיִּשָּׂא הַכְּרוּבִים
כַּנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם
מִלְמָעְלָה: וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מִתּוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֹד עַל הָהָר
אֲשֶׁר מִקֶּדֶם לָהּ: וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתָּבֵא אֹתִי כַשְׂדִּימָה
אֶל הַגּוֹלָה בְּמַרְאֶה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעָלַי הַמַּרְאֶה
אֲשֶׁר רָאִיתִי: וָאֲדַבֵּר אֶל הַגּוֹלָה אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה
אֲשֶׁר הֶרְאָנִי:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן אָדָם בְּתוֹךְ בֵּית
הַמֶּרִי אַתָּה יוֹשֵׁב אֲשֶׁר עֵינַיִם לָהֶם לִרְאוֹת וְלֹא רָאוּ
אָזְנַיִם לָהֶם לִשְׁמֹעַ וְלֹא שָׁמָעוּ כִּי בֵּית מֶרִי הֵמָּה:
וְאַתָּה בֶן אָדָם עֲשֵׂה לְךָ כְּלִי גוֹלָה וְגֶלֵה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם
וְגָלִיתָ מִמְּקוֹמְךָ אֶל מָקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אוּלַי יִרְאוּ כִּי
בֵּית מֶרִי הֵמָּה: וְהוֹצֵאתָ כֵלֶיךָ כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם
וְאַתָּה תֵּצֵא בָעֶרֶב לְעֵינֵיהֶם כְּצֵאת גוֹלָה: לְעֵינֵיהֶם הַקֵּר
בַּקִּיר וְהוֹצֵאתָ בּוֹ: לְעֵינֵיהֶם עַל כָּתֵף תִּשָּׂא בַּהֲלִיכָם
בַּאֲפֵלָה תּוֹצִיא פָּנֶיךָ תְּכַסֶּה וְלֹא תִרְאֶה אֶת הָאָרֶץ כִּי
מוֹפֵת נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל: וָאַעַשׂ כֵּן כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי
כֵּלַי כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם וּבָעֶרֶב הַקֹּרְתִּי בַיָּדַיִם הוֹצֵאתִי
בַּאֲפֵלָה עַל כָּתֵף נְשָׂאתִי לְעֵינֵיהֶם: וַיְהִי בַבֹּקֶר וּדְבַר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם הֲלֹא אָמַר אֵלֶיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית
הַמֶּרִי מַה אַתָּה עֹשֶׂה: אֱמֹר אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הַנָּשִׂיא הַמַּשָּׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַ‍ִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֵמָּה בְתוֹכָם: אֱמֹר אֲנִי מוֹפֵת אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן
לָהֶם כַּגָּלֹה וּבַשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ: וְהַנָּשִׂיא אֲשֶׁר בְּתוֹכָם עַל כָּתֵף
יִשָּׂא בָּעֲלָטָה וְיֵצֵא חוֹפְרִים בַּקִּיר לְהוֹצִיא בּוֹ אֶת פָּנָיו
לְבִלְתִּי רְאוֹת עַיִן הָאָרֶץ וְאֶת עֵינָיו לֹא יִרְאֶה בְּכָל הָאָרֶץ:
וְאֶפְרֹשׂ עָלָיו אֶת רִשְׁתִּי וּבַשַּׁחַת יִלָ

מִדְּנִי: וְכָל אֲשֶׁר אֶשְׂא עֵינַי אֵלָיו הוּא יִהְיֶה לִי
14 לְעָבֶד:* וְאַתָּה כְּנַעַן אַל תִּשְׁכַּב עִם אֲדֹנִי כִּי
אִם אֲדֹנִי שָׁלַח אֶתְכֶם: וְאֶת אֲדֹנִי אֶשְׂא עֵינַי
וְהִנֵּה אֵין אִתּוֹ אִישׁ כִּי אִם אֲדֹנִי לְבַדּוֹ בָּאֹהֶל:

פרק כה.

1 וְאַבְרָהָם לָקַח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה: וַתֵּלֶד לוֹ
2 אֶת זִמְרָן וְאֶת יָקְשָׁן וְאֶת מְדָן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת
יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ:* וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת
דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים:
3 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה:* וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל
4 אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק: וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם
נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ
בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל אֶרֶץ קֶדֶם:* וְאֵלֶּה יְמֵי
5 שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים
6 שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה: וַיִּגְוַע אַבְרָהָם וַיָּמָת בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו:* יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל
7 בָּנָיו קָבְרוּ אֹתוֹ אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה שְׂדֵה עֶפְרוֹן
בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא: הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר
8 אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:* וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם
9 בְּאֵר לַחַי רֹאִי:* וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן
אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה
10 לְאַבְרָהָם: וַיִּשְׂאוּ בָנָיו אֶת אַבְרָהָם אֶל הַמְּעָרָה
שְׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא:
11 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה
קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:* וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת
אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
12 עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי:* וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן
אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה
13 לְאַבְרָהָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם

1: 1 Chr. 1: 31. בר. 3: 10. (14)
9: 8. 9.
11. ד. בר. 36: 19. יא. 52: 13.
(9) ד. מל. 22: 17. ד. בר. 25: 34.
(10) ד. מל. 22: 20. יא. 22: 11.
2: 17. 20. (2)
3: 21. 12. 22: 17. (3)
4: 17. 25. (4)
5: 6. 13. 17. (5)
7: 37. 24. יא. 21: 14. (7)
8: 29. 24. 25. 1. מל. (8)
(11) 1: בר. 3. 15. ד. מל. 23: 30. 34.
(13) ד. מל. 23. 35. יא. 22: 18. 19. מה. 13. 24: 14. 15. מה. 3. 10. מל. 2. 9.

2: 1 Chr. 1: 32. 3. (1)
3: 10. 13. 28. (2)
4: 1 Chr. 1: 33. (3)
5: 4. (4)
(15) ד. מל. 23. 25. מה. 128: 2. בר. 3. 10.
(17) מה. 19: 6.
(18) יא. 16. 4. 6. 1. מל. 30: 13.
(19) ד. בר. 36: 6. יא. 36: 30.
(21) יא. 3. 25. 7: 23. מא. 22: (22) יא. 23. 1. 20.
(23) יא. 6: 24.
(24) ד. מל. 24: 6. 8. 1. בר. 3: 16. יא. 37: 1. מא. 8: 6. מל. 2: 23.
(25) יא. 34: 20.
(26) ד. מל. 24: 15. ד. בר. 36: 10.
(27) יא. 44: 14.
(28) מה. 31: 12. יא. 48: 38. מה. 8: 8.

3: 1 Chr. 1: 32. 33. (1)
4: 1 Chr. 1: 33. (2)
5: 1 Chr. 1: 32. (3)

20 תאכלו׃ ואם תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ 20 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית והעשתה את התבואה לשלש השנים׃ 21 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃ 22 והשדה לא תמכרו לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ 23 ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 24 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃ 25 ואיש כי לא יהיה לו וגאל ידו והשיג מספיק גאלתו׃ 26 וחשב את שנות מכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃ 27 ואם לא מצאה ידו די השיב לו ויהיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ 28 ואיש כי ימכר בית עיר קיר והיתה גאלתו עד תם שנת ימכרנו ימים תהיה גאלתו׃ 29 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו בעיר חומה לצמיתת לקונהו לדרתיו לא יצא ביובל׃ 30 ובתים חצרים אשר אין להם חומה על שדה הארץ נחשב גאלה יהיה לו עד תם שנה ימכרנו גאלתו תהיה׃ 31 ובתי הכפרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ נחשב גאלה יהיה ויצא ביובל׃ 32 ואולם ערי הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃ 33 ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית המכר ביובל כי בתי ערי אחוזתם הוא תחת בני ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם׃ 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃ 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ 43 לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך׃ 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ 49 או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ 50 וחשב עם קונהו מן השנה שנמכר לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו במספר ימים כימי שכיר יהיה עמו׃ 51 אם עוד רבים בשנים לפיהם מן הכסף גאלתו ישיב מכרתו׃ 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כשני שניו ישיב את גאלתו׃ 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃ 55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

בחקתי.

1 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ 2 ונתתי גשמיכם בעתם והארץ תתן יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ 3 והשיג לכם דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ 4 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ 5 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ 6 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו איביכם לפניכם לחרב׃ 7 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם׃ 8 ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש׃ 9 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ 10 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ 11 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות׃ 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ 13 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ 14 ואם במשפטי תמאסו ואם את חקתי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ 15 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ומקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ 16 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם׃ 17 ואם עד אלה לא תשמעו לי והוספתי לייסר אתכם שבע על חטאתיכם׃ 18 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ 19 וכלתה לריק עזכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ 20 והלכתם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ השדה לא יתן את פריו׃ 21 ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי אוסיף להביא עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׃ 22 ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם׃ 23 ואם לא תוסרו לי בזאת והלכתם עמי קרי׃ 24 והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ 25 והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב׃ 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ 27 ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ 28 והלכתי עמכם בחמת קרי והייתי אני לכם לאלהים׃ 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו׃ 30 והשמדתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונפשי תגעל אתכם׃ 31 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ 32 והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ 33 ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה וערי מקדשה׃ 34 אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתותיה׃ 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה׃ 36 והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה שכל נדף ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רודף׃ 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ 39 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתיהם אתם כמוהם ימקו׃ 40 והתודו את עונם ואת עון אבתיהם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׃ 41 ואף אני אלך עמם קרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ 42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתותיה בהשמם מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקתי געלה נפשם׃ 44 וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ 45 וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

בהר.

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃ 4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ 8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים שנה׃ 9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃ 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃ 11 יובל השנה החמשים שנה היא לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה׃ 12 כי יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ 13 בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃ 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ 15 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ 16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מוכר לך׃ 17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃ 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית והעשתה את התבואה לשלש השנים׃ 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃ 23 והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃ 26 ואיש כי לא יהיה לו וגאל ידו והשיג מספיק גאלתו׃ 27 וחשב את שנות מכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃ 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו ויהיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי ימכר בית עיר קיר והיתה גאלתו עד תם שנת ימכרנו ימים תהיה גאלתו׃ 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו בעיר חומה לצמיתת לקונהו לדרתיו לא יצא ביובל׃ 31 ובתים חצרים אשר אין להם חומה על שדה הארץ נחשב גאלה יהיה לו עד תם שנה ימכרנו גאלתו תהיה׃ 32 ואולם ערי הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃ 33 ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית המכר ביובל כי בתי ערי אחוזתם הוא תחת בני ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם׃ 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃ 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ 43 לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך׃ 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ 49 או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ 50 וחשב עם קונהו מן השנה שנמכר לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו במספר ימים כימי שכיר יהיה עמו׃ 51 אם עוד רבים בשנים לפיהם מן הכסף גאלתו ישיב מכרתו׃ 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כשני שניו ישיב את גאלתו׃ 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃ 55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

---

[1] מ: ומכרו. [2] מ: לכלתם.

(29) דב. 32: 1. בר. 1: 2. 34: 1. שמ. 1: 2. (30) ז׳ ויכו. 3: 16. 17. שמ. 1: 12. יז. 36: 30. — (1) יז. 10: 21. 22: 22. שו. 2: 34. (2) שמ. 32: 34. (3) יז. 32: 37. שו. 34: 13. שמ. (4) יז. 3: 15. שו. 34: 23. שמ. (5) בר. 4: 2. 11: 1. 40: 10. (6) דב. 33: 14–16. ש״ב. 9: 11. יז. 33: 3. 24. שמ. 3: 8. 6: 12. שמ. 1: 45. שו. 72: 2. בר. 32: 1. 18: 9: 7. (7) יז. 16: 14. 15. (8) בר. 43: 5. 6. יז. 23: 3. (9) שמ. 3: 16. (10) יז. 5: 7. 8. 9: 2. שמ. 4: 2. 3. יז. 9: 10. 12: 4. (11) יז. 6: 13. 8: 10. ש״ב. 3: 32. יז. 4. יז. 7: 30. 11: 15. שמ. 34. שמ. 8: 11. 23: 39. (12) שמ. 35: 6. שמ״א. 4: 19. יז. 13: 16. 11: 23. (13) יז. 2: 8. בר. 9: 16. (14) יז. 29: 23. 23: 26. שמ. 13: 22. דב. 32: 32. בר. 1: 9. 10. (15) יז. 8: 14. 9: 15. (16) יז. 14: 14. 23: 21. (17) יז. 6: 14. 8: 11. שמ. 13: 10. ש״ב. 10: 2. יז. 13: 10. שמ. 3: 11. (18) שמ. 15: 8. ו. שמ. 2: 16. (19) יז. 25: 32. 30: 23. (20) יז. 30: 24. דב. 49: 1. (21) יז. 14: 27. 15: 29. 0. (22) יז. 23: 18. 25: 5. (24) שמ. 139: 7. שמ״ב. 0: 2. 3. ו. שמ. 8: 27. שמ. 139: 7. (27) ש״ב. 3: 7. 8: 33. 34.

28 קחו מזה את הכבשים.* ויקח לבן את העתדים הפרדים ואת כל העזים הטלאים כל אשר לבן בהם וכל אשר חום בכשבים ונתן ביד בניו: 29 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן יתר האלה.* 30 ויקח לו יעקב מקל לבנה ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: 31 ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרדות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות המים.* 32 ויחם הצאן אליו וילדו עקדים נקדים וטלאים: 33 ויפרד יעקב מן הכבשים ויתן פני הצאן אל עקד ונקד וכל חום בכבשים ונתן ביד בניו: 34 וישם לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן.* 35 ויעבר יעקב את כל הצאן הנקדות והטלאות כל השרות כל אשר לבן בו ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן יתר האלה.* 37 ויקח יעקב לו מקל לבנה ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: 38 ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרדות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות המים.* 39 ויחמו הצאן אליו וילדו הצאן עקדים נקדים וטלאים: 40 והכשבים הפריד יעקב וישת פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ויתן לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן.*

כה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח.* 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה.* 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויפרד מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושתי שנים: 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו:

(30) בר. 18: 20. וש. 14: 14. 15.
(32) שם. 3: 4.
(33) שמו. 1: 1. וש. 23: 39.
(39) שה. 4: 6. וש. 23: 33.
(40) וש. 20: 11.

(1) בר. 7: 1. 4. 8: 1. ש. 30: 22. 31. 33: 32. 38. 29: 13.
בר. 24: 12. בר. ב. בר. 36: 10. וש. 22: 24. בר. 2: 29.
(6) וש. 12: 15. 29: 10. 32: 41. 33: 7. 42: 10.
(7) בר. 30: 6. וש. 32: 39. שו. 11: 19. 36. 26. 27. וש. 13: 29. 38. 32. 33.

(8) וש. 29: 17. בר. 43. 44.
(9) בר. 28: 25. 37. 1. בר. 9: 7. ב. בר. 7: 20. וש. 15: 4. 29. 18. 22. 34. 17. בר. 44: 13. 14.

(1) וש. 36: 1.
(3) וש. 1: 2. 7: 13. 11: 7. 8.

28 Take from here the goats.* And Laban took the male goats that were striped and spotted, and all the she-goats that were spotted and striped, every one that had white in it, and all the dark ones among the sheep, and gave them into the hand of his sons: 29 and he put a distance of three days' journey between himself and Jacob, while Jacob pastured the rest of Laban's flock.* 30 Jacob took for himself rods of fresh poplar, almond, and plane trees, and peeled white streaks in them, exposing the white of the rods: 31 he set the rods which he had peeled in the troughs, in the watering places where the flock came to drink, directly opposite the flock, and they bred when they came to drink.* 32 The flock bred before the rods, and the flock produced striped, spotted, and dark young: 33 Jacob separated the lambs, and set the faces of the flock toward the striped and all the dark ones in Laban's flock; he put his own droves apart, and did not put them with Laban's flock.* 34 Whenever the stronger animals bred, Jacob would put the rods in the troughs before the eyes of the animals, that they might breed among the rods: 35 but when the animals were weak, he would not put them in; so the weaker animals were Laban's, and the stronger Jacob's.* 36 The man grew very rich, and had large flocks, maidservants and menservants, camels and donkeys.

XXXI

1 He heard the words of Laban's sons, who were saying, "Jacob has taken all that belonged to our father, and from what belonged to our father he has made all this wealth." 2 Jacob saw Laban's face, and it was not friendly toward him as before.* 3 The LORD said to Jacob, "Return to the land of your fathers and to your kindred, and I will be with you."* 4 Jacob sent and called Rachel and Leah to the field where his flock was, 5 and said to them, "I see your father's face, that it is not friendly toward me as before; but the God of my father has been with me.* 6 You know that I have served your father with all my might; 7 but your father has cheated me and changed my wages ten times; but God has not allowed him to harm me.* 8 If he said, 'The striped shall be your wages,' then all the flock bore striped young; and if he said, 'The spotted shall be your wages,' then all the flock bore spotted young.* 9 Thus God has taken away your father's livestock and given them to me.* 10 During the breeding season I had a dream and saw that the male goats which were breeding were striped, spotted, and mottled.* 11 The angel of God said to me in the dream, 'Jacob!' I answered, 'Here I am.' 12 He said, 'Look up and see that all the male goats which are breeding are striped, spotted, and mottled; for I have seen all that Laban is doing to you.* 13 I am the God of Bethel, where you anointed a pillar and made a vow to me.* Now arise, leave this land at once, and return to the land of your kindred.'"* 14 Rachel and Leah answered him, "Do we still have a share or inheritance in our father's house? 15 Are we not regarded by him as foreigners? He has sold us, and has used up what he received for us.* 16 All the wealth that God has taken away from our father belongs to us and our children; now do whatever God has told you."

(1) בר. 4. 8: 1. ש. 30: 22. 31. 33: 32. 38. 29: 13.
(2) בר. 31: 5. 42. 53. 74. 95. 29. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ בֹּא נָבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 10 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּרְעוּ אֶחָיו לְשָׁמֹר אֶת־צֹאן אָבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 13 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַל הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 14 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 15 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 16 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 17 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 18 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ בּוֹ בַּעֲבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 20 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 21 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 22 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 24 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 25 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 26 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 27 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃* 28 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 29 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 30 וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 31 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 32 וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 33 וַיִּסְחֲרוּ אֹתוֹ הַמְדָנִים אַרְצָה מִצְרַיִם וַיִּמְכְּרֻהוּ לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ 34 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 35 וַיַּרְא יְהוּדָה שָׁם בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 36 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃ 37 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 38 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלֶדֶתָהּ אֹתוֹ׃ 39 וְיִשְׂרָאֵל יָשַׁב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 40 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 41 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 42 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אָבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ 43 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 44 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 45 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ 46 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 47 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 48 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 49 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ 50 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 51 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 52 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 53 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַל הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 54 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 55 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 56 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 57 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 58 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 59 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ בּוֹ בַּעֲבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 60 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 61 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 62 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 63 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 64 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 65 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 66 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 67 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃* 68 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 69 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 70 וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 71 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 72 וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 73 וַיִּסְחֲרוּ אֹתוֹ הַמְדָנִים אַרְצָה מִצְרַיִם וַיִּמְכְּרֻהוּ לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ 74 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 75 וַיַּרְא יְהוּדָה שָׁם בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 76 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃ 77 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 78 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלֶדֶתָהּ אֹתוֹ׃ 79 וְיִשְׂרָאֵל יָשַׁב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 80 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 81 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 82 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אָבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ 83 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 84 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 85 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ 86 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 87 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 88 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 89 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ 90 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 91 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 92 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 93 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַל הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 94 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 95 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 96 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 97 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 98 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 99 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ בּוֹ בַּעֲבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 100 וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 101 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 102 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 103 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 104 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 105 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 106 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 107 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃* 108 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 109 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 110 וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 111 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 112 וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 113 וַיִּסְחֲרוּ אֹתוֹ הַמְדָנִים אַרְצָה מִצְרַיִם וַיִּמְכְּרֻהוּ לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ 114 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 115 וַיַּרְא יְהוּדָה שָׁם בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 116 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃ 117 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 118 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלֶדֶתָהּ אֹתוֹ׃ 119 וְיִשְׂרָאֵל יָשַׁב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 120 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 121 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 122 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אָבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ 123 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 124 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 125 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ 126 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 127 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 128 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 129 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ 130 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 131 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 132 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 133 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַל הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 134 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 135 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 136 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 137 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 138 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 139 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְ

תהלים לה.

1 רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבָי לְחָם אֶת לוֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר
3 נַפְשִׁי יְשׁוּעָתֶךָ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיֵחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
4 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
5 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃
6 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
7 תָּבוֹא לוֹ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ
בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ׃
8 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
9 כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק
מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
10 יָקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
11 מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
12 וַאֲנִי בְּחָלְיָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי
וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃
13 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קוֹדֵר שָׁחוֹתִי׃
14 וּבְצַלְעִי שָׂמֵחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ עָלַי נַכִּים וְלֹא יָדָעְתִּי
קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
15 בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
16 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם
מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
17 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
18 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אוֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃
19 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת
יַחְשֹׁבוּן׃
20 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
21 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
22 הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
23 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃
24 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וּבֹשֶׁת
הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃

תהלים לו.

1 לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃
2 נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים
נֶגֶד עֵינָיו׃
3 כִּי חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
4 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל הִשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
5 אָוֶן יְחַשֵּׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב
רָע לֹא יִמְאָס׃
6 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים׃
7 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם
וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
8 מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יֶחֱסָיוּן׃
9 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
10 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃
11 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב׃
12 אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃
13 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

(2) איוב 19: 14. שמ' 3: 10. 3. 4.
שמ"ב 28: 20. במ' 20: 27.
(3) איוב 36: 18. 8. משל 3: 8. 9.
(4) ש"א 26: 14. מלכים ב' 28: 15.
(5) איוב 7: 13. 25. 11. 7. 25:
(6) 1. שמ' 4: 10. 11. שו' 78: 60. איוב 7: 12. 14. נח' 65: 15. איוב 24: 9.
(11) איוב 38: 4.
(13) איוב 7: 3. 26: 3. 19.
(14) איוב 38: 5.

(17) במ' 5: 34. מלכ' 2: 12.
(18) שו' 1: 1. 3: 12.
(19) ש' ב' 32: 26. מלכ' 16: 24. במ' 32: 14. ש' ב' שמ' 24: 3. 12: 1. 39: 5.
(24) ש' שו' 22: 12. 14. איוב 39: 14.
(1) איוב 27: 3. 12. 20. 28: 1.
(2) איוב 28: 10. 12. שו' 4: 1. 12: 3. 24: 3. מלכ' 2: 15. 16. 32: 14. ש' ב' 39: 5.
(5) שו' 115: 15. 16. 146: 6. נח' 45: 12. ש' 4: 17. 25. 32.

6 והנחתם* ולבהמתך ולחיה אשר בארצך כל תבואתה
תהיה לאכל׃ 7 ולעשרה קניניך ולחית ארצך אשר
תאכל כל תבואתה לאכל׃* 8 וספרת לך שבע שבתת
שנים שבע פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע
שבתת השנים תשע ארבעים שנה׃* 9 והעברת שופר
תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם׃* 10 וקדשתם את שנת
החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה
יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש
אל משפחתו תשובו׃ 11 יובל השנה החמשים שנה
היא תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את נזריה׃ 12 כי יובל היא קדש תהיה
לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ 13 בשנת היובל
הזאת תשבו איש אל אחזתו׃ 14 וכי תמכרו ממכר
לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃
15 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר
שני תבואת ימכר לך׃* 16 לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר
תבואות הוא מכר לך׃ 17 ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ 18 ועשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
על הארץ לבטח׃* 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם
לשבע וישבתם לבטח עליה׃ 20 וכי תאמרו מה
נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו׃ 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית* ועשת את התבואה לשלש השנים׃
22 וזרעתם את השמינית* ואכלתם מן התבואה
הישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו
תאכלו ישן׃

פרשה ה. כה.

1 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו
עבדת עבד׃ 2 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת
היובל יעבד עמך׃* 3 ויצא הוא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃*
4 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרת עבד׃ 5 לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך׃ 6 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃
7 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
לכם לאחזה׃ 8 והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ 9 וכי
תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך ונמכר לגר
תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ 10 אחרי נמכר
היתה גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ 11 או
דדו או בן דדו יגאלנו או הגיעה ידו והשיג לו
ונתן את גאלתו׃ 12 עם קונהו יתחשב למכרו
אחוזתו תהיה׃ 13 אם כמספר שנים אחר יתן
כימי שכיר יהיה עמו׃ 14 אם עוד רבות בשנים
לפיהן יתן את גאלתו מכסף מקנתו׃ 15 וכמספר
השנים עמו יחשב למכר לו׃ 16 אם עוד רבות
בשנים לפיהן יתן את גאלתו׃ 17 ואם מעט נשאר
בשנים עד שנת היובל והתחשב לו כשני שכיריו
יהיה עמו׃ 18 לא ירד לעיניך בפרך ויראת
מאלהיך׃ 19 ואם לא יגאל בכסף ויצא בשנת
היובל הוא ובניו עמו׃ 20 כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ 21 לא תעשון לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא
תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה
אלהיכם׃ 22 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ 23 אם בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אתם׃ 24 ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ 25 והשיג
לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ 26 ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ 27 והרדפתם
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ 28 ורדפו
מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדופו ונפלו
איביכם לפניכם לחרב׃ 29 ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם׃
30 ואכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאו׃ 31 ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ 32 והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם׃ 33 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות
עלכם והולכתי אתכם קוממיות׃ 34 ואולם אם לא
תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃
35 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃
36 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות
נפש וזרעתם לשוא זרעכם ואכלוהו אויביכם׃
37 ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו
בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ 38 ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ 39 והנשארים
מכם ימקו בעונם בארצת אויביכם וגם בעונת
אבתם אתם כמוהם ימקו׃ 40 והתודו את עונם
ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר
הלכו עמי קרי׃ 41 ואף אני אלך עמם קרי
והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם
הערל ואז ירצו את עונם׃ 42 וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את
שבתתיה בהשמם מהם והם ירצו את עונם יען
ובגלל כי במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם׃
44 וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה
אלהיהם׃ 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה׃ 46 אלה החקים והמשפטים
והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה׃

פרשה ו. כו.

1 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי
יפליא נדר בערכך נפשות ליהוה׃ 2 וערכך
הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה וערכך
חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃* 3 ואם נקבה
הוא וערכך שלשים שקל׃ 4 ואם מבן חמש שנים
ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ 5 ואם מבן חדש ועד בן
חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים לכסף
ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף׃ 6 ואם מבן
חדשים ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר שלשת
שקלים כסף ולנקבה ערכך שני שקלים כסף׃
7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך
חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 8 ואם מך
הוא מערכך והעמיד אתו לפני הכהן והעריך אתו
הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן׃
9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃ 10 לא יחליפנו ולא
ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר
בהמה בבהמה והיה הוא וחליפתו יהיה קדש׃
11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה
קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃
12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך
הכהן כן יהיה׃ 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמשתו
על ערכך׃ 14 ואיש כי יקדיש את ביתו קדש
ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
יעריך אתו הכהן כן יקום׃ 15 ואם המקדיש יגאל
את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃
16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה לפי זרעו
זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׃ 17 אם משנת
היובל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ 18 ואם אחר
היובל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על
פי השנים הנותרת עד שנת היובל ונגרע מערכך׃
19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתה ויסף
חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ 20 ואם לא יגאל
את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל
עוד׃ 21 והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה
כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ 22 ואם את שדה
מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃
23 והעריך לו הכהן את מכסת הערך עד שנת היובל
ונתן את הערך ביום ההוא קדש ליהוה׃ 24 בשנת
היובל ישוב השדה אשר קנה ממנו אשר לו אחזת
הארץ׃ 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים
גרה השקל׃ 26 אך בכור אשר יבכר לבהמה לא
יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃
27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשתו יסף
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ 28 אך כל חרם
אשר יחרים איש לאדניו מאדם ובבהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים
הוא ליהוה׃ 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא
יפדה מות יומת׃ 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ
מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ 31 ואם גאל
יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ 32 וכל
מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי קדש יהיה ליהוה׃ 33 לא יבקר בין טוב
לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא וחליפתו יהיה קדש לא יגאל׃ 34 אלה
המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל
בהר סיני׃

---

(6) ויק׳ 28: 14. 25: 9. 43: 10. שמ׳ 29: 18. 20. ש׳. 28: 14. דב׳ 2: 38.
(7) ב׳ דבה׳ 36: 20. ויק׳ 25: 12. 14. 50: 27. דב׳ 5: 26.
(10) ויק׳ 27: 14.
(12) ויק׳ 28: 1. 38: 17.
(13) שמ׳ 18: 31.
(14) ויק׳ 14: 23. 21. 29: 8. 9.
(16) ב׳ דבה׳ 36: 7. 10. ש׳. 28: 3. דב׳ 1: 2.
(19) ב׳ מל׳ 25: 13. מאב׳ 52: 17. 20. 21.
(20) ב׳ מל׳ 24: 14. 15. ש׳. 24: 1.
(22) ב׳ מל׳ 25: 13. ב׳ דבה׳ 36: 18. 21. ויק׳ 29: 10. 32: 5. דב׳ 1: 7. 7: 19.
(1) ויק׳ 27: 1.
(2) ויק׳ 27: 12.
(3) ויק׳ 27: 16.
(6) ז׳ מל׳ 1: 36.
(9) דה׳ 18: 22.
(10) ויק׳ 27: 2.
(11) ויק׳ 27: 7.

12 ויאמר בנימין לדוד שמח לבך אחי אתה ואתה ומה לך כי
תשמח בי ביום הזה כי ראה דוד את כל העם ואת השרים
13 ואת הזקנים* וידע כי מת נמת אבנר ויאמר דוד אל אבנר
הלא אתה נגיד ואיש גדול אתה בישראל ועתה ידי רפות
14 מכרת אתה עשה לי ואנכי מלך משוח ואנשים האלה בני
צרויה קשים ממני יגמל יהוה לעשה הרעה כרעתו:
15 וישלח יואב ואבישי אחיו ויהרג את שמעי כי הוא הכה
16 את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה:* ויאמר דוד אל יואב
ואל אבישי אחיו אתה ואני נכה לנו כי הוא בן נחש הרג
17 ויסף אבנר ובני ישראל נגפו לפני עבדי דוד:* ויהי המלחמה
קשה מאד ביום ההוא ויפל אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
דוד:

פרק ג.

1 ויהי מלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד והלוך
דוד הלוך וחזק ובית שאול הלוך ודלה:* ולדוד נולדו בנים
בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית ומשניו
2 כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי ושלישי אבשלום בן
3 מעכה בת תלמי מלך גשור:* ורביעי אדניה בן חגית וחמישי
שפטיה בן אבישלום ששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה
4 נולדו לדוד בחברון:* ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול
ובין בית דוד ויתחזק אבנר בבית שאול:* ויבא דוד את
5 פלגשי שאול את אחינעם מיזרעאל ואת אביה את רצפת
6 בת איה ויאמר לו איש בושת למה באת אל פלגש אבי:*
ויחר מאד לאבנר על דברי איש בושת ויאמר הראש כלב
אנכי ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אחיך אל
7 מריעיו ואל עמיתיו ולא הסגרתיך ביד דוד ותפקד עלי
8 היום עון האשה:* כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף לו
כי כאשר נשבע יהוה לדוד כן אעשה לו כי אם להעביר
9 ממלכת בית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל
10 יהודה מדן ועד באר שבע:* ולא יכל עוד להשיב את אבנר
11 דבר כי יראה אותו:* וישלחו אבנר מלאכים אל דוד תחתיו
12 לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך
13 להשיב אליך את כל ישראל:* ויאמר טוב אנכי אכרת אתך
ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את
14 פני כי אם מביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות את
15 פני:* וישלח דוד מלאכים אל איש בושת בן שאול לאמר
16 הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות
17 פלשתים:* וישלח איש בושת ויקח אותה מעם איש מעם
18 לאיש:* וילך אתה בחורים עד בחרימה ויאמר אבנר אליו
לך שוב ויהי כן וישב:* ודבר אבנר עם זקני ישראל לאמר
גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דוד להיות מלך
19 עליכם:* וגם בנימין דבר באזני אבנר וילך אבנר גם לדבר
באזני דוד בחברון את כל הטוב בעיני ישראל ובעיני כל
20 בית בנימין:* ויבא אבנר אל דוד חברונה ועשרים איש
עמו ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר עמו משתה:
21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני
המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ותמלך בכל אשר
תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום:* והנה עבדי
22 דוד ויואב יבאו משלל גדוד גדול עמם ואבנר איננו עם
דוד כי שלחו מאתו וילך בשלום:* ויואב וכל הצבא אשר
23 אתו באו ויגידו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום:* ויואב ויהוא אחיו באו מן השדה
ויגידו לו את כל הדבר אשר עשה אבנר ואשר שלחו וילך
בשלום:

---

1 ק׳: כלאב.

(14) בר׳ כה: 28; 48: 27; 6: 7.
(15) ש׳ א 29: 31. שו׳ 13: 22.
(16) שו׳ 13: 5. ש׳ א 29: 32.

(2) ד׳ כה. 24: 12. שופ׳ 28: 4.
ש׳ א 22: 26. 28: 4.
(5) ש׳ א 29: 28.
(7) שו׳ 6: 10. ו׳ מל׳ ב 2: 2.
(8) ש׳ א 14: 23. 21: 27.
14. 15. ש׳ ב 5: 6.
(9) ש׳ א 29: 31.
(10) ד׳ דבה׳ 36: 21. 22.
כה. 1: 1. ש׳ א 25: 12. 27:
22. דנ׳ 9: 2.
(12) דנ׳ 9: 3. שופ׳
(13) כה. 26: 39. 40. שופ׳
שו׳ 30: 1 ב. שופ׳ ש׳ א 24: 7.
(14) שו׳ 4: 7. שו׳ 32: 6.
46: 1. שו׳ 55: 6. ש׳ א 23: 3.
8. 30: 3. 32: 37.
(17) ש׳ א 24: 8. 10.
(18) שו׳ 28: 25. ד׳ דבה׳
29: 8. ש׳ א 15: 4. 24: 9.
17. 26: 6. 42: 18.
(19) ש׳ א 25: 4. 32: 33.
(22) בר׳ 48: 20. שו׳ 65: 15.
שו׳ 3: 6.
(23) ש׳ א 23: 14.

24 ולעבדתו ובלהותו אשר: יהוה:* ידבק 25 יהוה בך דבר מן אשר יהוה בך ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת ורשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך: לגרש את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה: 26 לא תועבה יהוה אלהיך בכל אשר עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם:* 27 את כל הדבר אשר אנכי מצוך תשמר לעשות למען תחיה ורבית וירשת את הארץ אשר יהוה נשבע לאבתיך לתת לך כל ימות השמים על הארץ: 28 לא תלוה לגוים אתה לא תמשל בך ולא ימשלו בך כאשר דבר לך: 29 לא תתאוה כסף וזהב על תחמד עליהם ולבשם לא תקח לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 30 ובתיהם לא תביא אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעבו תתעבנו כי חרם הוא: 31 כל אשר לרעך לא תחמד לא תחמד בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: 32 כל הדבר הזה אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך:

פרשה: ד.

1 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: 2 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: 3 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: 4 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: 5 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 6 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 7 ואשר תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: 8 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: 9 כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים ההם: 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך: 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: 15 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל יום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 ואם תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: את אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: 22 כי תבוא אל גבול שדך לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד בעד חטאה ובעד עון בכל עון בכל חטאת אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: וכי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: ואשר ישמעו יראו ולא יוספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוספו השטרים לדבר אל העם ואמרו ויראה הלבב ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: אחרי אשר יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך והיתה לך צדקה לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפיל השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה והיה בן אחיך נקל בעיניך: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: היה לך באבנך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה: זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: והיה אם לא ישמעו בקול יהוה אלהיכם לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ארורים אתה בעיר וארורים אתה בשדה: ארורה טנאך ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: דבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון וברקון ורדפוך עד אבדך: והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ותכלינה אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראות עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ינהג יהוה אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הסלעם: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יעלך ואתה לא תעלנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: והיו עליך כל הקללה הזאת ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבד ברזל עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם חסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ומחלים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ופצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכלון עיניים ודאון נפש: והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר התורה הזאת ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כבוא אליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך וקבצך עוד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע והדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: ויכל משה לדבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וייהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחיל אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצב משה ויהושע וילכו באהל מועד: וייהוה נצב בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה הנה אתה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: והיה ביום ההוא ואני הסתר אסתיר פני מהם ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את האנשים הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

(24) ד. 46: 28.
(25) ד. 9: 21. 1. 21: 1.
(26) ד. 20: 1. ד. 9: 11. 26: 24. ד. 20: 2.
(28) ד. 29: 5.
(31) ד. 28: 15.
(32) ד. 28: 16.

(3) ד. 30: 18. 32: 44. 39: 25. 9: 14. 15. ד. 16: 15.
(6) ד. 4: 31. 6: 24.
(7) 2: 11. 31. 5: 1.
(18) 15: 1. 14. 18. 1: 12.
(9) 55: 3. 4. 34: 23. 37: 24. 3: 5. 1: 69. 2: 30. 13. 23: 44. 5. 43: 13. 41: 2. 27. 28. 3. 18. 46: 2. 4. 9: 8. 4. 27. 1. 27: 6. 33: 8. 10.
(10) 41: 13. 2. 46: 27. 28. 3. 18. 1. 41: 11. 10: 25. 27.
(11) 9: 8. 4. 27. 1. 27: 8. 10.
(12) 36: 16. 5. 15. 18.
(13) 8: 22.
(14) 1: 2. 13: 24. 9. 19: 11. 30: 21. 5: 6.
(15) 15: 18.
(16) 23: 22. 33. 1. 41: 11. 10: 25. 6.
(17) 33: 3. 7. 11. 30: 3. 33: 7. 13. 102: 13.
(19) 35: 10. 51: 11. 31: 4. 12. 13. 33: 10. 11. 8. 10.
(20) 1: 26.
(21) 49: 10. 16. 5.
(22) 24: 7. 31: 1. 33. 32: 1. 11. 10. 28. 36. 20. 11. 28. 37. 27.

23 וְלֹא־קָרְבוּ זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־קָרַב׃
24 וַיְהִי בָּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד הָאֵשׁ וְהֶעָנָן וַיָּהָם אֶת־מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃ וַיָּסִר אֶת־אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוָה נִלָּחֵם לָהֶם בְּמִצְרָיִם׃

פרק יד.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן נֹכַח אֹתוֹ תַּחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ 2 וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ 3 וְאָמַרְתִּי (וְהִכְבַּדְתִּי)[1]: בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 4 וְהִכְבַּדְתִּי אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְאֶת־לֵב כָּל־חֵילוֹ וְיֵדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 5 וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ 6 וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ 7 וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכָל־רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם עַל־כֻּלּוֹ׃ 8 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃ 9 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂגוּם חֹנִים עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃ 10 וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ 11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃ 12 הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עָבְדֵי אֶת־מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם׃ 14 יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ 16 וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ 17 וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לְבַב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹתָיו וּבְפָרָשָׁיו׃ 18 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 19 וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ 20 וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ 21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ 22 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ 23 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ 24 וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֶת־מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃ 25 וַיָּסַר אֶת־אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוָה נִלָּחֵם לָהֶם בְּמִצְרַיִם׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ 27 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לֵאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃ 28 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃

---

[1]: מסורה (שד). [2]: שמות. [3]: שמותיו.

(23) לג: 23: 19. 20. 25: 32.
(24) בר: 49: 1.

(1) לג: 30: 22. 24.
(2) שה: 10: 33. דה: 1: 33. שה: 95: 11. נד: 63: 14.
(3) שלח: 1: 2. כש: 11: 28. 29. שה: 11: 4.
(4) לג: 33: 7. שב: 15: 20. בר: 11: 34. שה: 149: 3.
(5) נד: 65: 21. חב: 9: 14. דה: 20: 6. 28: 30.
(6) נד: 2: 3. שה: 4: 2.
(7) נד: 12: 5. 6.
(8) לג: 3: 12. 18. 23: 8. שה: 20: 34. 41. 34: 13.
(9) שה: 126: 5. 6. לג: 50: 4. וי: 26: 35. 8. 43: 19. 49: 10. 11. שב: 4: 22.
(10) נד: 40: 11. שה: 34: 12–14.
(11) נד: 44: 23. 48: 20. 49: 25.
(12) שה: 17: 23. 20: 40.
(13) שה: 3: 5. נד: 58: 11. 35: 10. שה: 65: 19. שלח: 21: 4.
(15) שמה 2: 17. 18. שה: 18: 25. בב: 42: 13.
(16) לג: 31: 4. 5. דה: 1: 5. שה: 1: 11.
(18) ישע: 5: 21.
(19) דה: 30: 2.
(20) דה: 32: 36. נד: 63: 15.
(21) לג: 50: 5.
(22) לג: 2: 18. 23. 36. 3: 6. 8. 11. 12. 14. 22.
(23) שה: 122: 5–8. נד: 1: 26. וי: 8: 3.
(24) לג: 33: 12. 13.
(27) שה: 36: 9–11. שה: 2: 23. וי: 10: 9.
(28) לג: 44: 27. 1: 10. 18: 7. 24: 6.

29 והלך מאתו׃ ס כאשר יכלו כל הגוים אשר אנכי עתיד
לעשות את ישראל׃ [1]והשבתי ויצאתי מלפני׃ ס
30 ולא יוסף עוד לדבר אל העם כי אמר יהוה אליו
[1]השבתי את מעשיהם׃ ס
31 ויאמר משה וידבר באזני כל קהל ישראל
שמעו נא הגוים אל דברי אשר אנכי מדבר באזניכם
32 היום׃ ס כי אתם תצוו את בניכם לשמר לעשות את
כל דברי התורה הזאת׃ כי לא דבר ריק הוא מכם
כי הוא חייכם׃ ס ובדבר הזה תאריכו ימים על
33 האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃
ס ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם את כל
הדברים האלה אשר אנכי מדבר באזניכם היום׃
34 ס ויאמר יהוה אל משה הן ימיך קרבו למות קרא
את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו
35 משה ויהושע׃ ס וירא יהוה אל משה׃ ס ויאמר
אליו יהוה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה
אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
36 ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃ ס ועתה
יחר אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני
מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר
37 ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני
הרעות האלה׃ ס ואנכי הסתר אסתיר פני ביום
ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
38 אחרים׃ ס ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי
השירה הזאת לעד בבני ישראל׃ כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש
ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
39 ונאצוני והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאנה אתו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה
40 היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃ ס ויכתב
משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני
41 ישראל׃ ס ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ
כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
להם ואנכי אהיה עמך׃

פרשה כו.

1 והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה וירשתה וישבת בה׃ ולקחת מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ ובאת אל הכהן אשר
יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה
אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו
לתת לנו׃ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני
מזבח יהוה אלהיך׃ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט
ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃ וירעו אתנו המצרים
ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃ ונצעק אל יהוה
אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את עניינו
ואת עמלנו ואת לחצנו׃ ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים׃
ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת חלב ודבש׃ ועתה הנה הבאתי את ראשית
פרי האדמה אשר נתת לי יהוה׃ והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך׃ ושמחת בכל
הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך׃ ס כי תכלה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתת
ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית
וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי׃ לא
אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי
ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל
אשר צויתני׃ השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה
לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃ ס
16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל
17 לבבך ובכל נפשך׃ את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלהים והלכת בדרכיו ושמר חקיו ומצותיו
18 ומשפטיו ושמעת בקלו׃ ויהוה האמירך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃
19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם
ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ ס

פרשה כז.

1 ויצו משה ואת זקני העם את כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום׃ והיה ביום אשר תעברו את
הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃ וכתבת עליהם
את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃ והיה
בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃
ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף
עליהם ברזל׃ אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך׃ וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך׃
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר
היטב׃ ס ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת והשמע ישראל היום הזה נהיית לעם
ליהוה אלהיך׃ ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את
מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום׃ ס ויצו
משה את העם ביום ההוא לאמר׃ אלה יעמדו לברך
את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן׃ ואלה יעמדו על
הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן
ונפתלי׃ ס וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל
קול רם׃ ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם
ואמרו אמן׃ ס קלל אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃
ס ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן׃ ס
מסיג עור בדרך ואמר כל העם אמן׃ ס ארור מטה
משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן׃ ס ארור
שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם
אמן׃ ס ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם
אמן׃ ס ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו
ואמר כל העם אמן׃ ס ארור שכב עם חתנתו ואמר
כל העם אמן׃ ס ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל
העם אמן׃ ס ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם אמן׃ ס ארור אשר לא יקים את דברי
התורה הזאת לעשות אתם ואמר כל העם אמן׃ ס

---

[1] מ: השיבו.

(29) שמ. 18: 2. 3.
(30) בראש. 6: 5. 7.
(31) בר. 32: 40. 33: 14. שמ. 11: 19. 20. 36: 26. 27. ד. 3: 3. בר. 8: 8-12. 10: 24: 7. 30: 32. 38. 16. 17.
(32) תה. 1: 31.
(33) בר. 32: 40. שם. 40: 8. 91: 119. 37. 36. 2. 89: 17. בר. 51: 15. בק. 10: 16.
(34) בר. 54: 13. שמ. 6: 45. 1. שם. 2: 10. 1. שמ. 2: 20. בר. 33: 8. 50: 20. שמ. 7: 18. בא. 10: 43. 13. 39. ש. 11: 27.
(35) בא. 1: 16. שם. 72: 5. 17. 89: 2. 36. 37. 119: 91. בר. 51: 15. בק. 10: 16.
(36) שם. 148: 6. בר. 54: 9. 10. בר. 33: 20.
(37) בר. 33: 22.
(38) שמר. 3: 1. וש. 14: 10.
(39) שמ. 40: 8. וש. 2: 1.
(40) ד. בא. 23: 15. שמר. 3: 28. שה. 3: 17.

(1) ד. שה. 25: 1. 2. בר. 4: 4.
(2) שמר. 3: 25. בר. 33: 1. 37: 21. 38: 6. 39: 14.
(3) בר. 34: 2.
(4) בר. 34: 3. 38: 18. 23.
(5) בר. 27: 22. 21: 4. 33: 5.
(7) וש. 25: 24. 25. 32. בא. 4: 4.
(9) בא. 23: 16. וש. 11: 12.
(12) בר. 36: 4. בר. 8: 2. 43. 37. 32. בר. (15)

16 בונה: ויהי כהבא יעקב ויראה את
17 כלאה ויאמר הנה־זה יולדת לו ותאמר: אמש שכנתי
עמו ויהי בקומו בבקר והנה־היא לאה ויאמר אל־אביה
למה־זה עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
18 ותאמר לו לאה כי־יקום אביו עלינו ומצאנו ונהרגנו
ואתה וכל־ביתך ואביך ישכר לך: ויהי בהקיץ בבקר
והנה־היא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא־יעשה
כן במקומנו לתת את־הצעירה לפני הבכירה: מלא
שבע־זאת ונתנה לך גם את־זאת בעבודה אשר תעבד
עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא
שבע־זאת ויתן־לו את־רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן
לרחל בתו את־בלהה שפחתו לו לשפחה: ויבא גם אל־
רחל וגם אהב את־רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים
אחרות: וירא יהוה כי־שנואה לאה ויפתח את־רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
כי אמרה כי־ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי:
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע יהוה כי שנואה
אנכי ויתן־לי גם את־זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי לו
שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא
רחל באחתה ותאמר אל־יעקב הבה־לי בנים ואם־אין
מתה אנכי: ויחר־אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי־בטן: ותאמר הנה־אמתי בלהה
בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם־אני ממנה בנים:
ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן:
ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני:
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם־אחותי גם
יכולתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את־זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה:
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
ותקרא את־שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן
שני: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־
שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר־חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תני־
נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה הקטן קחתי את־אישי
ולקחת גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך
הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן־השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא: וישמע אלהים
אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא את־
שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב:
ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבולן:
ואחר ילדה בת ותקרא את־שמה דינה: ויזכר אלהים
את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה: ותהר
ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי: ותקרא את־
שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:

16 בונה: ויהי כהבא יעקב ויראה את
17 כלאה ויאמר הנה־זה יולדת לו ותאמר: אמש שכנתי
עמו ויהי בקומו בבקר והנה־היא לאה ויאמר אל־אביה
למה־זה עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
18 ותאמר לו לאה כי־יקום אביו עלינו ומצאנו ונהרגנו
ואתה וכל־ביתך ואביך ישכר לך: ויהי בהקיץ בבקר
והנה־היא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא־יעשה
כן במקומנו לתת את־הצעירה לפני הבכירה: מלא
שבע־זאת ונתנה לך גם את־זאת בעבודה אשר תעבד
עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא
שבע־זאת ויתן־לו את־רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן
לרחל בתו את־בלהה שפחתו לו לשפחה: ויבא גם אל־
רחל וגם אהב את־רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים
אחרות: וירא יהוה כי־שנואה לאה ויפתח את־רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
כי אמרה כי־ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי:
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע יהוה כי שנואה
אנכי ויתן־לי גם את־זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי לו
שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא
רחל באחתה ותאמר אל־יעקב הבה־לי בנים ואם־אין
מתה אנכי: ויחר־אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי־בטן: ותאמר הנה־אמתי בלהה
בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם־אני ממנה בנים:
ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן:
ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני:
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם־אחותי גם
יכולתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את־זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה:
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
ותקרא את־שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן
שני: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־
שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר־חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תני־
נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה הקטן קחתי את־אישי
ולקחת גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך
הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן־השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא: וישמע אלהים
אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא את־
שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב:
ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבולן:
ואחר ילדה בת ותקרא את־שמה דינה: ויזכר אלהים
את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה: ותהר
ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי: ותקרא את־
שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:

30 ויעקב אל־לבן: תנה את־אשתי ואת־ילדי כי
עבדתיך בהם ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר
עבדתיך: ויאמר אליו לבן לו־נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה משכרתך
עלי ואתנה: אתה ידעת את־אשר עבדתיך ואת אשר־
היה מקנך אתי: כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אני
לביתי: ותאמר מה־אתן לך ויאמר יעקב לא־תתן לי
מאומה אם־תעשה לי את־הדבר הזה אשוב ארעה צאנך
אשמר: אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה נקד
וטלוא וכל־שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה
שכרי: וענתה־בי צדקתי ביום מחר כי־תבוא על־שכרי
לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים
גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן־לו יהי כדברך: ויסר
ביום ההוא את־התישים העקדים והטלאים ואת כל־
העזים הנקדות והטלאות כל אשר־לבן בו וכל שה עקד
בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לבן הנותרות: ויקח־לו
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
לבנות מחשף על־הלבן אשר על־המקלות: ויצג את־
המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן
הצאן לנגד הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן
אל־המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים:
והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־
חום בצאן לבן וישת־לו עדרים לבדו ולא שתם על־צאן
לבן: והיה בכל־יחמו הצאן המקשרות ושם יעקב את־
המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמנה במקשרות: ובהעטף
הצאן ושם לא־יתן ותהיינה העטפים ללבן והמקשרות
ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי־לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

30 ויעקב אל־לבן: תנה את־אשתי ואת־ילדי כי
עבדתיך בהם ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר
עבדתיך: ויאמר אליו לבן לו־נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה משכרתך
עלי ואתנה: אתה ידעת את־אשר עבדתיך ואת אשר־
היה מקנך אתי: כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אני
לביתי: ותאמר מה־אתן לך ויאמר יעקב לא־תתן לי
מאומה אם־תעשה לי את־הדבר הזה אשוב ארעה צאנך
אשמר: אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה נקד
וטלוא וכל־שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה
שכרי: וענתה־בי צדקתי ביום מחר כי־תבוא על־שכרי
לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים
גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן־לו יהי כדברך: ויסר
ביום ההוא את־התישים העקדים והטלאים ואת כל־
העזים הנקדות והטלאות כל אשר־לבן בו וכל שה עקד
בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לבן הנותרות: ויקח־לו
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
לבנות מחשף על־הלבן אשר על־המקלות: ויצג את־
המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן
הצאן לנגד הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן
אל־המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים:
והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־
חום בצאן לבן וישת־לו עדרים לבדו ולא שתם על־צאן
לבן: והיה בכל־יחמו הצאן המקשרות ושם יעקב את־
המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמנה במקשרות: ובהעטף
הצאן ושם לא־יתן ותהיינה העטפים ללבן והמקשרות
ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי־לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

[1] ם: ממנו.

(17) ד. מב. 19: 15. בר. 18: 5. (22) מב. 3: 8. 17. בא. 11: 5. 14. בא. 32: 27. לה. 1: 37.
(18) מב. 20: 6. 34: 7. בר. 5: 9. 10. נב. 9: 6. בא. 10: 16. (23) מנר. 9: 26. בא. 11: 8. בר. 9: 10–14.
(19) נב. 28: 29. נמ. 34: 21. בר. 33: 13. בבב. 5: 21. בא. 16: 17. 17: 10. (24) בא. 33: 4. 32: 25. 36. 12. 14.
(20) מב. 9: 16. ו. בבב. 17: 21. נב. 63: 12. בר. 9: 15. (25) בא. 32: 24.
(21) מב. 6: 6. ד. בר. 7: 23. ו. בבב. 17: 21. בר. 136: 11. 12. (27) בר. 16: 22. בא. 32: 17. 26. 22: 21. בר. 20: 28. (28) בא. 32: 3.
(29) בא. 21: 10. 37. 8. 10. 52: 13. 19: 13. (30) בא. 2: 7. 3: 25. 7: 22–23. 1. בבב. 17: 21. בר. 136: 12. 11.
(31) ד. בר. 23: 27. 24: 3. 32: בר. 1: 4. 6. בר. 9: 8. 33: בא. 2: 27. 7: 24. בא. 7: 13. 34: בא. 7: 30. 31. 23: 11. 20. בר. 8: 5. 6. 35: בא. 7: 31. 19: 5. בר. 18: 21. ו. בר. 11: 33. בא. 7: 31. 36: בא. 24. 37: בר. 30: 3. בא. 23: 3. 29: 14. 31: 10. בר. 37: 21. 38: בא. 24: 7. 30: 22. 31: 33. 39: בא. 24: 7. בר. 11: 19. 20. 40: נב. 55: 3. בא. 31: 31. 33. 41: בר. 17: 31. 19: 5. בר. 18: 21. 28: 31. 6: 24. בר. 9: 15. 7: 31. 42: בא. 31: 28. 43: בא. 33: 15. 44: בא. 17: 26. 33: 7. 11. 26.

מפטיר: כ"ב.

1 כֹּה אָמַר יְהוָה רְדָה בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדַבֶּר שָׁם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃
2 וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד אַתָּה וְעֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃
3 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וָצֶדֶק וְהַצִּילוּ גָּזוּל מִיַּד עָשׁוֹק וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל תּוֹנוּ אַל תָּחֳמָסוּ וְדַם נָקִי אַל תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
4 כִּי אִם עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְנָבְאוּ בַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה מְלָכִים יֹשְׁבִים לְדָוִד עַל כִּסְאוֹ רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הוּא וַעֲבָדָיו וְעַמּוֹ׃
5 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי לְשַׁמָּה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה׃
6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ לְבָנוֹן אִם לֹא שׂוֹם אָשִׂימְךָ מִדְבָּר עָרִים לֹא נוֹשָׁבוּ׃
7 וְקִדַּשְׁתִּי עָלֶיךָ מַשְׁחִתִים אִישׁ וְכֵלָיו וְכָרְתוּ אֶת מִבְחַר אֲרָזֶיךָ וְהִפִּילוּ עַל הָאֵשׁ׃
8 וְעָבְרוּ גּוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל מָה עָשָׂה יְהוָה כָּזֹאת לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת׃
9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיָּעָבְדוּם׃
10 אַל תִּבְכּוּ לַמֵּת וְאַל תָּנִדוּ לוֹ בְּכוֹ בָכוֹ לַהֹלֵךְ כִּי לֹא יָשׁוּב עוֹד וְלֹא יִרְאֶה אֶת אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה עַל שַׁלֻּם בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמּוֹלֵךְ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלֶיהָ׃
12 כִּי בִּמְקוֹם אֲשֶׁר הִגְלוּ אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִרְאֶה עוֹד׃
13 הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ לֹא בְצֶדֶק וַעֲלִיֹּתָיו לֹא בַמִּשְׁפָּט רֵעֵהוּ בַחִנָּם יַעֲבֹד וּפָעֳלוֹ לֹא יִתֶּן לוֹ׃
14 הָאֹמֵר אֶבְנֶה לִּי בַיִת רְחָבִים וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָחִים וְסִקַּף לוֹ חַלּוֹנוֹת וְאָרוּחַ בְּאַשּׁוּר וְסָפוּן בְּשָׁרִי׃
15 הֲתִמְלֹךְ כִּי אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז אָבִיךָ הֲלוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אָז טוֹב לוֹ׃
16 דָּן דִּין עָנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב הֲלוֹא הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם יְהוָה׃
17 כִּי אִם עֵינֶיךָ וְלִבְּךָ אִם לֹא עַל בִּצְעֶךָ וְעַל דַּם הַנָּקִי לְשָׁפְכוֹ וְעַל הָעֹשֶׁק וְעַל הָרָצַיִם לַעֲשׂוֹתוֹ׃
18 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ׃
19 קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהִשְׁלִיךְ מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
20 עֲלִי הַלְּבָנוֹן וְצַעֲקִי וּבַבָּשָׁן תְּנִי קוֹלֵךְ וְזַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל מְאַהֲבָיִךְ׃
21 דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ בְּשַׁלְוָתֵךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע זֹאת דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי׃
22 כָּל רֹעַיִךְ יִרְעֶה רוּחַ וּמְאַהֲבַיִךְ בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי וְתִכָּלְמִי מִכֹּל רָעָתֵךְ׃
23 יוֹשֶׁבֶת בַּלְּבָנוֹן מְקוֹנֶנֶת בָּאֲרָזִים מָה נֶאֱנַחְתְּ בְּבוֹא חֵבֶל לָךְ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
24 חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה אִם יִהְיֶה כָנְיָהוּ בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה חוֹתָם עַל יַד יְמִינִי כִּי מִשָּׁם אֶתְּקֶךָּ׃
25 וְנָתַתִּיךָ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבְיַד אֲשֶׁר אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד כַּשְׂדִּים׃
26 וְהִשְׁלַכְתִּיךָ וְאֶת אִמְּךָ אֲשֶׁר יְלָדָתְךָ עַל הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לֹא נוֹלַדְתֶּם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ׃
27 וְאֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הֵמָּה נֹשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם לָשׁוּב שָׁמָּה לֹא יָשׁוּבוּ׃
28 הֲעֶצֶב נִבְזֶה הָאִישׁ הַזֶּה כֶּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ אִם הֻטַּל הוּא וְזַרְעוֹ וְהָשְׁלַךְ אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדָעָם׃
29 אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ שִׁמְעִי דְּבַר יְהוָה׃
30 כֹּה אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת הַגֶּבֶר הַזֶּה עֲרִירִי גֶּבֶר לֹא יַצְלִיחַ בְּיָמָיו כִּי לֹא יַצְלִיחַ מִזַּרְעוֹ אִישׁ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל עוֹד בִּיהוּדָה׃

מפטיר: כ"ג.

1 הוֹי רוֹעִים מְאַבְּדִים וּמְפִיצִים אֶת צֹאן מַרְעִיתִי נְאֻם יְהוָה׃
2 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הָרוֹעִים הָרֹעִים אֶת עַמִּי אַתֶּם הֲפֵצֹתֶם אֶת צֹאנִי וַתַּדִּיחוּם וְלֹא פְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם הִנֵּה אָנֹכִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם יְהוָה׃
3 וַאֲנִי אֲקַבֵּץ אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֹתָם שָׁמָּה וְהֵשִׁבֹתִי אוֹתָם אֶל נָוֵהוּ וּפָרוּ וְרָבוּ׃
4 וְהֵקִמֹתִי עֲלֵיהֶם רוֹעִים וְרָעוּם וְלֹא יִירְאוּ עוֹד וְלֹא יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקֵדוּ נְאֻם יְהוָה׃
5 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וַהֲקִמֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃
6 בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לוֹ יְהוָה צִדְקֵנוּ׃
7 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְהֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁמָּה וְיָשְׁבוּ עַל אַדְמָתָם׃
8 עַל הַנְּבִיאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי רָפְפוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דִבְרֵי קָדְשׁוֹ׃
9 כִּי מְלֵאִים מְנָאֲפִים כִּי מִפְּנֵי אָלָה אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וְגִבּוּרָתָם לֹא כֵן׃
10 כִּי גַם נָבִיא גַּם כֹּהֵן חָנְפוּ גַּם בְּבֵיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם יְהוָה׃
11 לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם כַּחֲלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדָּחֲפוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי אָבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם יְהוָה׃
12 וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הִנָּבְאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל׃
13 וּבִנְבִיאֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרִיָּה נִאוּף וְהָלוֹךְ בַּשָּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃
14 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל הַנְּבִיאִים הִנְנִי מַאֲכִלֵם לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם יָצְאָה חֹנֶפֶה לְכָל הָאָרֶץ׃
15 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל תִּשְׁמְעוּ אֶל דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים הַנִּבָּאִים לָכֶם מְתַעְתְּעִים אֶתְכֶם חִזְיוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃
16 אָמוֹר אָמְרִים לְמְנַאֲצַי דִּבֶּר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכָל הַהֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא תָבוֹא עָלֶיכֶם רָעָה׃
17 כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וַיַּרְא וַיַּקְשֵׁב אֶת דְּבָרוֹ מִי הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע׃
18 הִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחִיל׃
19 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשֹׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃
20 לֹא שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה רָצוּ לֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵמָּה נִבָּאוּ׃
21 וְלוּ עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִיעוּ דְבָרַי אֶל עַמִּי וְיָשִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָעָה וּמֵרָעַ מַעַלְלֵיהֶם׃
22 הַאֱלֹהֵי מִקְרוֹב אָנִי נְאֻם יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק׃
23 אִם יִסָּתֵר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם יְהוָה׃
24 שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אָמְרוּ הַנְּבִיאִים נִבְּאֵי שֶׁקֶר בִּשְׁמִי לֵאמֹר חָלַמְתִּי חָלָמְתִּי׃
25 עַד מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב נְבִיאֵי הַנִּבְּאֵי שֶׁקֶר וּנְבִיאֵי תַּרְמִית לִבָּם׃
26 הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת עַמִּי אֶת שְׁמִי בַּחֲלוֹמוֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי לַבָּעַל׃
27 הַנָּבִיא אֲשֶׁר אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דָּבָר אֱמֶת מַה לַּתֶּבֶן אֶל בָּר נְאֻם יְהוָה׃
28 הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפוֹצֵץ סָלַע׃
29 לָכֵן הִנְנִי אֶל הַנְּבִיאִים נְאֻם יְהוָה הַגֹּנְבִים דְּבָרַי אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ׃
30 הִנְנִי אֶל הַנְּבִיאִים נְאֻם יְהוָה הַמַּנִּיעִים לְשׁוֹנָם וְיַנְאֻמוּ נְאֻם׃
31 הִנְנִי אֶל נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם יְהוָה וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְהָפְלָאוֹתָם וַאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא יוֹעִיל יוֹעִיל לָעָם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה׃
32 וְכִי יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ נָבִיא אוֹ כֹהֵן לֵאמֹר מַה מַּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מַה הַמַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה׃
33 וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל הָאִישׁ הַהוּא וְעַל בֵּיתוֹ׃
34 כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל אָחִיו מָה עָנָה יְהוָה וּמָה דִּבֶּר יְהוָה׃
35 וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ עוֹד כִּי מַשָּׂא לְאִישׁ יִהְיֶה דְבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ׃
36 כֹּה תֹאמַר אֶל הַנָּבִיא מָה עָנְךָ יְהוָה וּמָה דִּבֶּר יְהוָה׃
37 כִּי אִם מַשָּׂא יְהוָה לֹא תֹאמָרוּ עוֹד וְהָיָה לָאִישׁ הַמַּשָּׂא דְּבַר אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ׃
38 כֹּה תֹאמַר אֶל הַנָּבִיא כִּי אָמַרְתֶּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וְכִי שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה׃
39 לָכֵן הִנֵּה נָשֹׂא אֶשָּׂא אֶתְכֶם וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם וְאֶת הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃
40 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמַּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַחְנָה׃

---

(1) יב. 32: 2. 3.
(2) בר. 37: 26. שה. 15: 3. חש. 5: 8. 9: 6.
(3) שו. 91: 15. יב. 29: 12. בר. 48: 6.
(4) יב. 32: 24.
(5) יב. 32: 5.
(6) יב. 30: 17.
(7) יב. 30: 3. 32: 44. 33: 11. בר. 1: 26. יב. 24: 6. 30: 20. 31: 4. 28. 42: 10.
(8) שו. 36: 25. וש. 13: 1. חש. 9: 13. 14. יב. 31: 34. שה. 7: 18.
(9) בר. 62: 7. יב. 13: 11. בר. 60: 5.
(10) יב. 32: 43.
(11) יב. 7: 34. 16: 9. 25: 10. ישע. 18: 23. 1. דבה. 16: 8. 34. ד. דבה. 5: 13. 7: 3. חו. 3: 11. שו. 136: 1. בר. 12: 4. חש. 7: 12. שו. 107: 22. 116: 17. יב. 33: 7.
(12) בר. 65: 10. יב. 31: 24. 50: 19.
(13) יב. 17: 26. 32: 44. חש. 27: 32.
(14) יב. 23: 5. 31: 27. 31. 29: 10.
(15) בר. 4: 2. 11: 1. יב. 23: 5.
(16) יב. 23: 6.
(17) ד. חש. 7: 16. 1. שה. 2: 4. שו. 89: 29. 36. יש. 1: 32. 33.
(18) וש. 12: 1. 15: 16. 1. שה. 2: 5. 9. ישע. 1: 6.
(20) שו. 89: 37. בר. 54: 9. יב. 31: 25. 36. 33: 25.
(21) שו. 89: 34.
(22) דה. 13: 16. 15: 5. 22: 17. יב. 31: 37.
(24) יב. 33: 21. 22.
(25) יב. 33: 20. דה. 8: 22. שו. 74: 16. 17. 104: 19. יב. 31: 35. 36.
(26) יב. 31: 37. 33: 7. 11. חו. 2: 1.

---

(1) ד. שה. 25: 1. יחז. יב. 39: 1. 52: 4. 1: 15.

2 לוֹתָהּ׃ פִּי־יִגְנֹב־אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ 3 אִם־בְּמַחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ 4 אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ 5 כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ 6 כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת־הַבְּעֵרָה׃ 7 כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ 8 אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ 9 עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ 10 כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ 11 שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם׃ 12 וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ 13 אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ 14 וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ 15 אִם־בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ 16 וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ 17 אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ 18 מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ 19 כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ 20 הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ 21 וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 22 כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ 23 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ 24 וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ 25 אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ 26 אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ 27 כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתָהּ לְעֹרָהּ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ 28 אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ 29 בְּכוֹרְךָ בָנֶיךָ תִּתֶּן־לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ 30 וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃

פרק כג.

1 לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס׃ 2 לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ 3 וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ 4 כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ׃ 5 כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ 6 לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃ 7 מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע׃ 8 וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ 9 וְגֵר לֹא תִלְחָצוּ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 11 וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ 12 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ 13 וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ 14 שָׁלֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ 15 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חodesh הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 16 וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִיף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ 17 שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃ 18 לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃ 19 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ 20 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃ 21 הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל־תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ 22 כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל־אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צֹרְרֶיךָ׃ 23 כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃ 24 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃ 25 וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃ 26 לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֶּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ 27 אֶת־אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹתִי אֶת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ 28 וְשָׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ׃ 29 לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרָבָה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 30 מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃ 31 וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ׃ 32 לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ 33 לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃

(2) בר. 21: 10. 32: 3. 28. 29. 34: 22.
(3) בר. 32: 4.
(5) ב. דבר. 16: 14. 21: 19.
(6) בר. 2: 46. בר. 22: 18.
(7) ב. שמ. 18: 13. 19: 8. ב. דבר. 11: 5. 9.
(8) שמ. 21: 2. יחז. 25: 10. בר. 34: 14.
(9) נשא. 5: 11. יחז. 25: 39–46.
(11) בר. 34: 21. 37: 5.
(14) שמ. 21: 2. 23: 10. ויק. 25: 12.
(15) ב. שמ. 23: 3. נשא. 10: 29. בר. 7: 10.
(16) שמ. 20: 7. יחז. 19: 12.
(17) שמ. 7: 2. ילק. 6: 7. תה. 2: 13. בר. 32: 24. 36. 28. 64. 25. בר. 29: 18.
(18) ויק. 15: 10. 17.
(20) בר. 7: 33. 16: 4. 19: 7. (21) בר. 37: 5. 11.
(22) בר. 37: 8. 10. 38: 3. 39: 1. 2. 8. 52: 7. 13. 9: 11. 44: 2. 6.
(2) ב. שמ. 10: 15. 1. דבר. 2: 55. 1. שמ. 8: 5.
(4) ב. שמ. 12: 9. 25: 18. 1. דבר. 9: 18. 19.
(6) ב. שמ. 10: 15.
(7) שמ. 20: 12. בר. 6: 2. 3.

8 מִעַל כָּל־פָּנִים דִּמְעָה וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃
9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּנְדוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃
11 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם תְּרוּמֹת יָדָיו׃
12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ שַׁח הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

פרק כו.

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֹּאת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עֹז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃
2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃
3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי־בְךָ בָּטוּחַ׃
4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃
5 כִּי שֹׁחֵה יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילֶהָ עַד־אָרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃
6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלַי כַּלּוֹת עֲנִיִּים פְּעָמִים לְדַלִּים׃
7 אֹרַח לְצַדִּיק מֵישָׁרִים מַעְגַּל צַדִּיקִים תְּפַלֵּס׃
8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃
9 נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גְּאוֹת יְהוָה׃
11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃
12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃
13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זֻלָתֶךָ יְדָעוּנוּ בְּךָ לְבַדְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃
14 מֵתִים בַּל־יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃
15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי אָרֶץ׃
16 יְהוָה בַּצַּר פָּקָדוּךָ צָקוֹן לַחַשׁ מוּסָרֶךָ׃
17 כַּהֹרָה לָהּ כַּאֲשֶׁר תַּקְרִיב תָּחִיל וְתִזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ מִפָּנֶיךָ יְהוָה כֵּן הָיִינוּ׃
18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃
20 לֵךְ עַמִּי בֹּא־בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד־יַעֲבָר זָעַם׃
21 כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

פרק כז.

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃
2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶר עֱנוּ לָהּ׃
3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפָּקֵד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃
4 חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃
5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃
6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃
7 הַכְמַכַּת מַכָּהוּ הִכָּה אִם כְּהֶרֶג הֲרוּגָיו נֶהֱרָג׃
8 בְּסַאסְאָהּ בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃
9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כַּאֲבָנִים מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃
10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְחָה וְנֶעֱזָבָה כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶּיהָ׃
11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃
12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

פרק כח.

1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים הֻמָּתֵי יָיִן׃
2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר מַטְחֵף כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃
3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃
4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה רֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃
5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃
6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעָרָה׃
7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבְשֵׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאוֹתָם פָּלַל׃
8 כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃
9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃
10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃
11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃
12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמֹעַ׃
13 וַיְהִי־לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי־שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃
17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְגָבָשׁ בָּרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃
18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי תַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס׃
19 כָּל־עֵת עָבְרוֹ יִקָּחֶכֶם כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הָבִין שְׁמוּעָה׃
20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס׃
21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָהֲבִיר עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃
22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃
24 הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹרֵשׁ יַחְרֹשׁ לִזְרֹעַ יִפְתַּח וִישַׂדֵּד אֲדָמָתוֹ׃
25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ יַפִּיץ קֹצָח וְכַמּוֹן יְזָרֶה וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מֻסָּרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבוּלָתוֹ׃
26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֵהוּ׃
27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קֹצָח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יָסֹבּוּ כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קֹצָח וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃
28 לֶחֶם יָדָק כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ וְגַלַּת עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא תְדֻקֶּנּוּ׃
29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

---

[1] ס׳ חסרה.

(13) דה׳ א. 32: 33.
(14) ב. דבר. 36: 15. דה׳ א. 7. 13. 25: 3.
(15) דה׳ א. 7: 25. 25: 4. 18. 11. 25: 5. 6.
(17) מיכ. 1: 24. נה. 65: 12. 66: 4. דה׳ א. 7: 13. (19) דה׳ א. 15: 19.

(2) נה. 8: 1. שו. 2: 9. וכ. 15: 1. דה׳ א. 30: 2. 25: 3. 15. מיכ. 4: 1. 5. (3) דה׳ א. 36: 7. 20: 3. 18: 8. משל 3: 8. (4) דה׳ א. 32: 12. 45: 1. (6) הו. 16: 29. 23: 27–32. קה. 27: 9. (7) דה׳ א. 36: 3. (10) דה׳ א. 26: 10.

17 לפלגה לכל ארץ בנימן.* ואת קרמה ואת
בית־אל: ואת יסבר לכ: ואת בית־
18 עפרה* ואת בית אנת ואת שפעם: ואת חצור
כל ארץ בנימן העיר החרמה אשר את־
19 ואת־מערת לבונה ואת־כרכה: וכל־ארץ עמון
ואת־מצפה ואת־בעלתה ואת־רמת־
20 ואת־ארץ כל חשי אשר בחצור האחרונה
ואת־ים מלחה ואת־הגלילה ואת־כל־
21 ארץ מלכות בשן.* ואת־ארץ מלכות בשן
ואת־ארץ מלכות בשן אשר לחבלי
ואת־ארץ מלכות בשן אשר לחבלי
22 ארם ואת־ארץ מלכות בשן אשר לחבלי
מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
23 ארץ מלכות בשן.* ואת־כל ארץ מלכות
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
24 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
25 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
26 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
27 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
28 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
29 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
30 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
31 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
32 ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־
ארץ מלכות בשן אשר לחבלי ארם ואת־

(22) ואת. 3: 15.
(24) ב. ואת. 22: 11. וב. 36:
22. 37: 1.
(30) וי. 22: 19. 30.
(31) וי. 23: 34.

(1) ב. ואת. 24: 17. ב. ואחב. 36: 10. וי. 22: 24.
(2) ב. ואחב. 36: 12. 14.
(3) וי. 21: 1. 2. 29: 25. 52:
24.
(5) ב. ואת. 24: 7. שו. 17:
15. וי. 37: 11. 34: 21.
(7) וי. 21: 2.
(8) וי. 34: 22.
(10) וי. 21: 4. 5.
(11) וי. 37: 5.
(15) וי. 38: 26.
(16) וי. 38: 6.

הוא. יח וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ כ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ כא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

פרק כט.

א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי־קֶדֶם׃ ב וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ ג וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ ו וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ ז וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הֵאָסֹף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וָלֵכוּ רְעוּ׃ ח וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ ט עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ י וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ יא וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ יב וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃ יג וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת־שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ יד וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ טו וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וְעָבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ טז וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ יז וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר וְיָפַת מַרְאֶה׃ יח וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ יט וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ כא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ כב וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃ כג וַיְהִי בָּעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ כד וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה׃ כה וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי׃ כו וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצָּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃ כז מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ כח וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃ כט וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃ ל וַיָּבֹא גַּם אֶל־רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת־רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ לא וַיַּרְא יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה׃ לב וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃ לג וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַּם אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ לד וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי׃ לה וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת׃

פרק ל.

א וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה לִי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃ ב וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃ ג וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃ ד וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ ה וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃ ו וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן׃ ז וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ ח וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם־אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ ט וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לוֹ לְאִשָּׁה׃ י וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב׃ יא וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃ יב וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ יג וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר׃ יד וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ טו וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ טז וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃ יח וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃ יט וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ כ וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפָּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃ כא וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃ כב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃ כג וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי׃ כד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ כה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְאֶל־אַרְצִי׃ כו תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ כז וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ כח וַיֹּאמֶר נָקְבָה מַשְׂכָּרְתְּךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃ ל כִּי מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ לא וַיֹּאמֶר מַה־אֶּתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃ לב אֶעֱבָר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה חוּם בַּכְּבָשִׂים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃ לג וְעָנְתָה־בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּבָשִׂים גָּנוּב הוּא אִתִּי׃ לד וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִּדְבָרֶךָ׃ לה וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַטְלָאוֹת וְנָקֹד כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו׃ לו וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרוֹת׃ לז וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃ לח וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ לט וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֲקֻדִּים טְלֻאִים נְקֻדִּים׃ מ וְהַכְּבָשִׂים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃ מא וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת׃ מב וּבְהַעְטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ מג וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

פרק לא.

א וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־הַכָּבוֹד הַזֶּה׃ ב וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ ה וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ אִתִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ ו וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃ ז וַאֲבִיכֶן הֵתַל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃ ח אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ ט וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֵהוּ לִי׃ י וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃ יא וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי׃ יב וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ׃ יג אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃ יד וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ טו הֲלֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גָּם אָכוֹל אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃ טז כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ יז וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים׃ יח וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ יט וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ כ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃ כא וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃ כב וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ כג וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבַּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃ כד וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ כה וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃ כו וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מַה־עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיוֹת חָרֶב׃ כז לָמָּה נִחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ כח וְלֹא נְשַׁקְתָּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוֹ׃ כט יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ ל וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃ לא וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמָּדִי׃ לב עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ לג וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ לד וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃ לה וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃ לו וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה־חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃ לז כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלָי מָה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ׃ לח זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃ לט טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם וּגְנֻבְתִּי לָיְלָה׃ מ הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃ מא זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ מב לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ׃ מג וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מֶה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃ מד וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ מה וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיָּרִימֵהוּ מַצֵּבָה׃ מו וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל׃ מז וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃ מח וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ מט וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יָצֹף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃ נ אִם־תְּעַנֶּה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתָי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ נא וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ נב עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־אָנִי לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תַעֲבֹר אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה׃ נג אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ נד וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃ נה וְלָבָן הִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃

פרק לב.

א וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ ב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מָחֳנָיִם׃ ג וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָי

ואשה אשר תקרב אל־כל־בהמה ושכבת
עליה אתה ואת־הבהמה תהרג מות יומתו
דמיהם בם׃ 17 ואיש אשר יקח את־אחתו
בת־אביו או בת־אמו וראה את־ערותה
והיא תראה את־ערותו חסד הוא ונכרתו
לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו
18 ישא׃ ואיש אשר ישכב את־אשה דוה
וגלה את־ערותה את־מקורה הערה והיא
גלתה את־מקור דמיה ושניהם נכרתו
19 מקרב עמם׃ וערות אחות אמך ודוד
אביך לא תגלה כי את־שארו הערה עונם
20 ישאו׃ ואיש אשר ישכב את־דודתו ערות
דוד גלה חטאתם ערירים ימותו׃ 21 ואיש
אשר יקח את־אשת־אחיו נדה הוא ערות
22 אחיו גלה ערירים יהיו׃ ושמרתם את־כל־
חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
23 לשבת בה׃ ולא תלכו בחקת הגוי אשר
אני משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשו
24 ואקץ בם׃ ואמר לכם אתם תירשו את־
אדמתם ואני אתננה לכם לרשתה ארץ
זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר
25 הבדלתי אתכם מן־העמים׃ והבדלתם בין
הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא
לטהר ולא תשקצו את־נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
26 הבדלתי לכם לטמא לכם׃ והייתם לי
קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם
27 מן־העמים להיות לי׃ ואיש או־אשה כי
יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו
באבן יסקלו אותם דמיהם בם׃

פרשה כא.

1 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים
בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא
2 בעמיו׃ כי אם־לשארו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו׃ 3 ולאחתו
הבתולה הקרבה אליו אשר לא־היתה
לאיש עליה יטמא׃ 4 לא יטמא בעל
בעמיו לחלל את־עצמיו׃ 5 לא יקרחה
קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו
6 ובבשרם לא ישרטו שרטת׃ קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו את־שם אלהיהם כי
את־אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
7 והיו קדש׃ אשה זונה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש
8 הוא לאלהיו׃ וקדשתו כי־את־לחם אלהיך
הוא מקריב קדש יהיה־לך כי־קדוש אני
9 יהוה מקדשכם׃ ובת איש כהן כי תחל
להזנות את־אביה היא באש תשרף׃
10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על־ראשו
שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־
הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא
11 יפרם׃ ואל־כל־נפשת מתים לא יבא לאביו
12 ולאמו לא יטמא׃ ומן־המקדש לא יצא
ולא יחלל את־מקדש אלהיו כי נזר שמן
13 משחת אלהיו עליו אני יהוה׃ 14 ואשה
בתולה מאלה יקח לו׃ אלמנה וגרושה
וחללה זונה את־אלה לא יקח כי אם־
בתולה מעמיו יקח אשה׃ 15 ולא יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃
16 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 17 דבר
אל־אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר
יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם
18 אלהיו׃ כי כל־איש אשר־בו מום לא יקרב
איש עור או פסח או חרם או שרוע׃
19 או איש אשר־יהיה בו שבר־רגל או שבר־
20 יד׃ או גבן או דק או תבלל בעינו או
גרב או ילפת או מרוח אשך׃ 21 כל־איש
אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
להקריב את־אשי יהוה מום בו לא יגש
22 להקריב לחם אלהיו׃ לחם אלהיו מקדשי
23 מקדשים ומן־הקדשים יאכל׃ אך אל־
הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש כי
מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני
24 יהוה מקדשם׃ וידבר משה אל־אהרן
ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל׃

פרשה כב.

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־
אהרן ואל־בניו ויזירו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את־שם קדשי אשר־הם מקדישים
3 לי אני יהוה׃ אמר אלהם לדרתיכם כל־
איש אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים
אשר יקדישו בני־ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני
4 יהוה׃ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע
או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגע בטמא נפש או איש אשר תצא
5 ממנו שכבת זרע׃ או איש אשר יגע בכל־
שרץ אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־
לו לכל טמאתו׃

---

[1] כ: לאלהיהם.

[2] כ: אם־לא בתולה.

(26) בז. 37: 15. 20.
(28) בז. 37: 21. 39: 14.

(1) ד. 25: 1–4. בז. 52: 4–7.
(3) בז. 38: 17.
(4) ד. 25: 4. 52. בז.
52: 7. 52.
(5) בז. 32: 4. 38. 18. 23. ד. 23: 33. בז. 4: 12.
(7) 12: 13. בז. 32: 4.
(8) ד. 25: 9. בז. 38: 13. 52: 18.
(9) ד. 25: 11. 52. 15. 39: 10.
(10) בז. 37: 15. 20.
(11) 52. 15. 39: 10.
(12) 52. 37: 26.
(14) בז. 38: 28. 40: 5. 26: 24.
(16) בז. 38: 7. 12. 9: 12. 24.
(18) בז. 21: 9. 45: 5. 1. בבל 5: 20. 37. 40.
(1) בז. 39: 14.
(2) בז. 50: 7.
(3) 29. 24. 25. 9: 11.
(4) בז. 39: 10. 15: 20.
(5) ד. 25. 22. 52.

ופלשתים בערפים: וישסו את בני קדם יחדו
על אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר ברוחו החזקה והכהו
לשבעה נחלים והדריכו במנעלים: והיתה
מסלה לשארית עמו אשר ישאר מאשור כאשר
היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

יב ושרי צוענן כלה כי אפס שוד ושבר ובלה
כי תמו רמסים מן הארץ: וכונן בחסד כסא
ושב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט
ומהר צדק: שרי צוענן כלה כי אפס שוד ושבר
ובלה כי תמו רמסים מן הארץ: וכונן בחסד כסא
ושב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט
ומהר צדק:

יג ומעתה יחזקיהו חולה מאהבה ויעל בבית יהוה
ויפרוש חזקיהו את ספריו לפני יהוה: ויאמר
יהוה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית
את השמים ואת הארץ: הטה יהוה אזנך ושמע
פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב
אשר שלח לחרף את אלהים חי: אמנם יהוה
החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם:
ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי
אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: ועתה
יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך: וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת אלי בעד סנחריב
מלך אשור: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה
לך לעגה לך בת ציון אחריך ראשה נדדה בת
ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות
קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: ביד
עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי
מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי ברושי מבחר
ארזיו ובאתי מלון קצהו יער כרמלו: אני קרתי
ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור:
הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם
עתה הביאותיה ותהי להשות גלים עיר מבצר:
ויושביה קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק
חציר גגות ושדמה קדים שלמתה: ושבתך
וצאתך וביאתך ידעתי ותרגזך אלי: יען רגזך
אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת: וזה לך
האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש
ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו
פריים: והיתה השרידה בית יהודה הנשאר
יוסיפו לשרש מטה ועשו פרי למעלה: כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה על מלך אשור
לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא
יקדמנה מגן ולא יסלל עליה סללה: בדרך אשר
בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה:
ועגנתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען
דוד עבדי: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה
ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלפים
וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים: ויסע
וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה:
ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה
אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו: בימים
ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו את פניו
אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר
נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: לך ואמרת
אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על
ימיך חמש עשרה שנה: ומכף מלך אשור אציל
אתך ואת העיר הזאת והגנותי על העיר הזאת:
וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את
הדבר הזה אשר דבר: הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה בשמש באחז אחורנית עשר המעלות
ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:
מכתב חזקיהו מלך יהודה אשר חלה ויחי מחליו:
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאולה
פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל:
דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי וכארג קלותי
אפסתי מיום עד לילה תשלימני: שויתי עד
בוקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני: כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה
כלו עיני למרום אדני עשקה ערבני: מה אדבר
ואמר לו והוא עשה כי כל שנותי על מר נפשי:
אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי רוחי ותחלימני
והחיני: הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאתי:
כי לא שאול תודך מות יהללך לא יקוו יורדי
בור אל אמתך: חי חי הוא יודך כמוני היום אב
לבנים יודיע אל אמתך: יהוה להושיעני ונגינותי
נעלה כל ימי חיינו על בית יהוה: ויאמר ישעיה
יקחו דבלת תאנים ויחבשו על השחין ויחי:
ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:
ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר דבר הנה אני מטה את צל
המעלות אשר ירדה באחז בשמש אחורנית עשר
מעלות: ויקל השמש עשר המעלות אשר ירדה:
בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים וברכה אל חזקיהו כי שמע כי חלה
חזקיהו ויחזק: וישמע עליהם חזקיהו ויראם
את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר
לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל:
ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים
באוצרותי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות: הנה ימים באים ונשא כל אשר
בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה
לא יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו
ממך אשר תוליד יקחו וסרסים יהיו בהיכל
מלך בבל: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר
יהוה אשר דברת ויאמר הלא טוב כי יהי שלום
ואמת בימי:

ישעיה

מא א החרישו אלי איים וילאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה: מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים
ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו:
ג ירדפם יעבר שלם ברגל לא יבא: מי פעל ועשה
קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא: ראו איים ויראו אפסי ארץ יקרבו
ויגשו: איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק:
ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם
פעם אמר טוב הוא ויחזקהו במסמרות יתקענו
לא ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי
בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות
הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי אני עמך
אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו וכלמו כל
הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך:
תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין
וכלוא אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך:
אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך
נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך
לחרוץ חדש בעל פיות תדוש הרים ותדק וגבעות
כמץ תשים: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם
ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:
העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
ביבשון צמאה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא
אעזבם: אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות
מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים: אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו:
למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה
עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: קרבו ריבכם
יאמר יהוה גישו עצומותיכם יאמר מלך יעקב:
יגשו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות
מה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או
האשמיענו: הגידו הבאות אחר ונדעה כי אלהים
אתם אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא יחדו:
הן אתם מאפע ופעלתכם מאין תועבה יבחר בכם:
מצפון העירותי ויבא ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר יבוס יחמר:
מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים ונאמר אמת
אין אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע
אמריכם: ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר
נתן: ואראה ואין מן אלה ויועץ ואשאלם דבר
וישיבו דבר: הן כלם און פעלתם תהו ורוח
נסכיהם: הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי
נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: לא יצעק
ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: קנה רצוץ לא
ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט:
לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו
איים ייחלו: כה אמר האל יהוה בורא השמים
ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קראתיך בצדק
והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור
גוים: לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר
מבית כלא ישבי חשך: אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: הראשנות הנה
באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם:
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי
הים וכל מלאו איים ויושביהם: ישאו מדבר וערים
חצריה ישבי קדר ירנו ישבי סלע מראש
לצעקו יהוה: ישימו לו כבוד ותהלתו באיים
יגיד: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה
יריע אף על אויביו יתגבר: החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחד:
אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי
נהרות לאיים ואגמים אוביש: והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא דעתם אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור
אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים: נסוגו אחור
יבשו בושה הבוטחים בפסל האמרים למסכה
אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים הביטו
לראות: מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי
אשלח מי עור כמשלם וחרש כעבד יהוה:
ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע:
יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
והוא עם בזוז ומשסה חפירו כלם באורים ובבתי
כלאים הצפינו היו לבז ואין מציל למשסה ואין
אמר השבי: מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע
לאחר: מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים
הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו ללכת
ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו חמת אפו
ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו
ולא ישים על לב: ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה: כי תעבר במים אתך ונהרות לא
ישטפוך כי תלך בגחלת לא תכוה ולהבה לא
תבער בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל
מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך:
מאז היותך יקר בעיני נכבדת ואני אהבתיך
ואתן אדם תחתיך ולאמים בנפשך: אל תירא כי
אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך:
אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני
מרחוק ובנותי מקצה הארץ: כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: הוציא עם
עור ועינים ויש חרש ואזנים ויש נקף: כל הגוים
נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו
אמת: אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני
לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע: אני הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה
ואני אל: גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיב: כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כלם
בריחים וכשדים באניות רנתם: אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מלככם: כה אמר יהוה הנתן בים
דרך ובמים עזים נתיבה: המוציא רכב וסוס חיל
ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה
כבו: אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו:
הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף
אשים במדבר דרך בישימון נהרות: תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות עמי בחירי: עם זו יצרתי
לי תהלתי יספרו: ולא אתי קראת יעקב כי
יגעת בי ישראל: לא הבאת לי שה עולתיך ולא
זבחיך כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך
בלבונה: לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא
הרויתני אך העבדתני בחטאתיך הלאיתני
בעונתיך: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
וחטאתיך לא אזכר: הזכירני נשפטה יחד ספר
אתה למען תצדק: אבך הראשון חטאו ומליציך
פשעו בי: ואחללו שרי קדש ואתן לחרם יעקב
וישראל לגדופים:

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל אשר בחרתי
בו: כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל
תירא עבדי יעקב וישרון אשר בחרתי בו: כי
אצק מים על צמא ונזלות על יבשה אצק את
רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: ופרחו בין
חציר כערבים על יבלי מים: זה יאמר ליהוה
אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
ובשם ישראל יכנה: כה אמר יהוה מלך ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני יקרא ויגדה
וישרכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה
יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז
השמעתיך והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי
ואין צור בל ידעתי: יוצרי כל תהו חמודותם
בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו
למען יבשו: מי יצר אל ופסל נסך בל יועיל:
הן כל חבריו יבשו והחרשים המה מאדם יתקבצו
יעמדו יחדו יפחדו יבשו יחדו: חרש ברזל מעצד
ופעל במלקחים ויעצבהו בזרועות כוחו גם
ירעב ואין כח לא שתה מים ויעף: חרש עץ נטה
קו יתארהו במשחים יעצבהו במחוגה ועשהו
כתבנית איש ככבוד אדם לשבת בית: לכרת לו
ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי היער
נטע ארז ומטר ויגדל: והיה לאדם למבער ויקח
מהם ויחם אף יעצה ואף יפעל אלהים ויסגד
עשהו פסל ויפל לו: חציו שרף באש על חציו
יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר
האח חמותי ראיתי אש: ויתרו עשהו לפסל
לאלהיו יפל לו ויסגד והתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות
עיניהם מהשכיל לבתי: ולא ישיב אל לבו ולא
דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי באש ואף
אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואוכל ויתרו
לתועבה אעשה לבקר עץ אסגוד: רעה מבטחו
לב הוטה הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלא שקר בימיני: זכר אלה יעקב וישראל כי
עבד אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני:
מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך: רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר: כה אמר גאלך ויצרך
מבטן אני יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע
הארץ מי אתי: מפר אתות בדים וקסמים יהולל
משיב חכמים אחור ודעתם יסכל: מקים דבר
עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: האמר
לצולה חרבי ויבשי אוביש: האמר לכורש רעי
וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל
יוסד: כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך
והרי עקבים אישר דלתות נחשת אשבר ובריחי
ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרי חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל: למען עבדי יעקב וישראל בחירי
ואקראך בשמך אכנך ולא ידעתני: אני יהוה
ואין עוד מבלעדי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני:
למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי
אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: הרעיפו
שחקים ממעל ונשחקי צדק יזלו תפתח הארץ
ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו:
הוי רב את יצרו חרש חרשי אדמה הומר לחמר
היאמר יצר למי יצרך או פעלך אין ידים לו:
הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חלית:
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו השאלוני
אתיות על בני ועל פעל ידי תצוני: אני עשיתי
ארץ ואדם עליה אני בראתי ידי נטו שמים
ואני צויתי כל צבאם: אני העירותיהו בצדק
וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא
במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: כה אמר
יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזיקים יעברו
ולך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין עוד
אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע: בשו ונכלמו גם כלם כלמה יחד הלכו
בכלמות חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי
עד: כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים
יוצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה
לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: לא בסתר
דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני דברתי צדק מגיד מישרים: הקבצו
ובואו נגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים
את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע:
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואין עוד אלהי
צדיק ומושיע אין זולתי: פנו אלי והושעו כל
אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: נשבעתי אם
יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל
ברך תשבע כל לשון: אך ביהוה יאמר לי צדקות
ועזו יבואו אליו ויבשו כל הנחרים בו: ביהוה
יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

הכרע בל נבו כמוש עצבותם היו הבהמות
והחיות נשא עמוסיכם משא ליגעה: כרע שח
כמוש יחדו לא יכלו מלט למשא ונפשם בשבי
תלך: שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית
ישראל הנסבלים מבטן הנשאים מרחם: ועד
זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט: למי תדמיוני
ואשוה ותמשילוני ונדמה: הזהב מכיס יעירו
וכסף במאזנים ישקלו שכר יתנו צורף ויעשהו
אלהים יפלו אף ישתחוו: ישאוהו על כתף יסבלוהו
וישימוהו על מקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אף
יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: זכרו
זאת והתאשדו השיבו פושעים על לב: זכרו
ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים
ואין כמוני: מגיד מראשית באחרית ומקדם
אמרי לא קמתי עצתי תקום וכל חפצי אעשה:
קרא מזרח עיט ממדינה איש עצתי ומרחוק עם
אמרתי אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה:
שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: קרבתי
צדקי לא תרחק וישעתי לא תאחר ונתתי בציון
תשועה לישראל תפארתי:

רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי אין
כסא לבת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך רכה
ועדינה: קחי רחים וטחני קמחך גלי צמתך
חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: תגל ערותך
גם תראה חרפתך אקח נקם ולא אפגיע אדם:
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: שבי דומי
בא בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך
גברת ממלכות: קצפתי על עמי חללתי נחלתי
ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת
עלך מאד: ותאמרי לעולם אגברת לעד לא שמת
אל לבך לא זכרת אחריתה: ועתה שמעי זאת
עדנית הישבת לבטח האמרת בלבך אני ואפסי עוד
לא אשב אלמנות ולא אדע שכל: ותבאנה לך שתי
אלה פתאם ביום אחד שכל ואלמנות כתמם
באו עליך ברב חבריך בעצמת חבריך מאד:
ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך
היא השיבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד:
ובאה עליך רעה לא תדעי שחרה ותפול עליך
הוות לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה
לא ידעת: עמדי נא באלהיך בהוגעך בהן מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי תעוז: נלאית ברב
עצותיך יעמדו נא וישיעוך החברי שמים החזים
בכוכבים מודעים לחדשים מאשר יבאו עליך:
הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין גחלים לחמם אור לשבת נגדו:
כן היו לך אשר יגעת בם רכליך מנעוריך תעו
איש לעברו אין מושיע לך:

שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל
ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואת
אלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה:
כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נשענו
יהוה צבאות שמו: הראשנות מאז הגדתי ומפי
יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: מדעתי
כי קשה אתה ומגיד מקדם גיד ומפי יצא ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה: מדעתי כי קשה אתה
וגיד מקדם גיד ומפי יצא ואשמיעם: ראה
צרפתיך ולא ככסף בחרתיך בכור עני: למעני
למעני אעשה כי איך יחל ולכבודי לא אתן:
שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני
ראשון אף אני ימיני יסדה כפי טפחה שמים
קראתי אני עומד יחדו: הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו עשה חפצו
בבבל וזרעו בכשדים: אני אני דברתי אף קראתיו
הביאתיו והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת
לא מראשון בסתר דברתי מעת היותה שם אני
ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יגאלך
יהוה קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך: לו הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: ויהי כחול
זרעך וצאצאי מעיך כמוהו לא יכרת ולא ישמד
שמו מלפני: צאו מבבל ברחו מכשדים בקול
רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו אותה עד קצה
הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו
בחרבות הוליכם מים מצור להם נבקע ויזוב מים
ויבקע צור ויזובו מים: אין שלום אמר יהוה
לרשעים:

שמעו אי אלי ולאמים מרחוק הקשיבו יהוה
מבטן מקרא שמי ויעש פי כחד חרב: בצל ידו
חבאני ויעשני לחץ ברור בתלו הסתירני: ויאמר
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: ואני
אמרתי לריק יגעתי להבל ותהו כלותי אכן משפטי
את יהוה ופעלתי את אלהי: ועתה אמר יהוה
יוצרי מבטן לעבד לו להשיב אליו יעקב וישראל
לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי:
ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי
יעקב ונצירי ישראל השיב ונתתיך לאור גוים
להיות ישועתי עד קצה הארץ: כה אמר גואל
יהוה קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים
מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה
אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרך: כה אמר יהוה
בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך
ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות
שוממות: לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך
הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם:
לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב וחרב כי
מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: ושמתי
כל הרי לדרך ומסלתי תרומם: הנה אלה מרחוק
יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים:
רנו שמים ותגלי ארץ ופצחי הרים רנה כי נחם
יהוה עמו ועניו ירחם: ותאמר ציון עזבני יהוה
ואדני שכחני: התשכח אשה עולה מרחם בן
בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך:
הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: מהרו
בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו: שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי וכלה תקשרי עליהם:
כי חרבותיך ושממותיך וארץ הריסותיך כי עתה
תצרי מיושב ורחקו בלעיך: עוד יאמרו באזניך
בני שכולתיך צר לי מקום גשה לי לשבת:
ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה
וגלמודה גלה ואלה מי גדל הן אני נותרתי לבדי
אלה איפה היו: כה אמר אדני יהוה הנה אשא
אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי ובידיך יביאו
בניך בחצנים ובנותיך על כתף תנשאנה:
ויהיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך פני
ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי
אני יהוה אשר לא יבשו קוי: היקח מגבור טרף
ואם שבי צדיק ימלט: כי כה אמר יהוה גם שבי
גבור יקח וטרף עריץ ימלט ואת ריבך אנכי ריב
ואת בניך אנכי אושיע: והאכלתי את מוניך את
בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי
אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב:

כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי לכם לו הנה
בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם:
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר
קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן
בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת בצמא: אלבישה שמים
קדרות ושק אשים כסותם: אדני יהוה נתן לי
לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר
בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים:
אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי לאחור
לא נסוגתי: גויתי נתתי למכים ולחיי למורטים
פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ואדני יהוה יעזר
לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב אתי
נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד
יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מזרי
זיקות לכו באור אשכם ובזיקות אשר הצתתם
מידי לכם למעצבה תשכבון:

שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל
צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו
אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד
קראתיו ואברכהו וארבהו: כי ניחם יהוה ציון
ניחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה
כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע:
קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי
איים יקוו ואל זרועי ייחלו: שאו למרום עיניכם
והביטו אל ארץ כי שמים כעשן נמלחו וארץ
כבגד תבלה וישביה כמוה יגועו וישעתי לעולם
תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק
עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדופתם
אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם
סס וצדקתי לעולם תהיה וישעתי לדר דרים:
עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם
דורות עולמים הלא את היא החוצבת רהב מחללת
תנין: הלא את היא המיבשת ים מי תהום רבה
השמת מעמקי ים דרך לעבר גאולים: ופדוי יהוה
ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה: אנכי אנכי
הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן
אדם חציר ינתן: ותשכחי יהוה עשיך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחדי תמיד כל היום מפני חמת
המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק:
מהר צעה לחפשה ולא ימות לשחת ולא יחסר
לחמו: ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו: ואשים דברי בפיך ובצל ידי
כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי
אתה: התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר
שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה מכל בנים
ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: שתים
הנה קרוך לך מי ינוד לך השד והשבר והרעב
והחרב מי אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל
חוצות כתוא מכמר מלאים חמת יהוה גערת
אלהיך: לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיין: כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוספי לשתותה עוד: ושמתיה
ביד מוגיך האמרים לנפשך שחי ונכרעה ונשכבה
ותשימי כארץ גבך וכרחוב לעברים:

התעוררי התעוררי לבשי עזך ציון לבשי בגדי
תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא
בך עוד ערל וטמא: התנערי מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי ממוסרי צואר שבויה בת ציון:
כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה
לגור שם ואשור לעשק עשקו: ועתה מה לי פה
נאם יהוה כי לקח עמי חנם משליו יהילילו נאם
יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: לכן ידע עמי
שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני:
מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך
אלהיך: קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין
בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו
חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם:
חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו
כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נקיים
נשאי כלי יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה
לא תלכון כי הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי
ישראל: הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד:
כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם: כן יזה גוים רבים עליו יקפצו
מל

והלא כסף נתנו לי ואת־זהב לקחתי ואת־הכסף ואת־הזהב
אשר־לקחתי לקחתי ואתנם לכם ועתה הנה כל־אשר־לי
אנכי לוקח ויהי כאשר־ילדה את־בנה ויאמר לי הנה־לי
את־בנך ויאמר לה הנה־לך בעלך ויאמר לה הנה־לך בעלך
ויאמר לה הנה־לך בעלך ויאמר לה הנה־לך בעלך ויאמר
לה הנה־לך בעלך ויאמר לה הנה־לך בעלך ויאמר לה הנה־
לך בעל

2 מִפְּנֵי אֲכָלָם לֶחֶם וְלֹא נִתְּנוּ־מַיִם׃ וַיְנִיעוּ
וַיִּבְזְזוּ בְּתוֹכָם וַיְמַלְּאוּ בָתֵּיהֶם שָׁלָל וּבִזָּה׃
וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ וַתִּכָּנַע לִפְנֵיהֶם אֶת־
הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֶת־הַקְּנַעֲנִים בְּיָדָם וְאֶת־
מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמֵּי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת לָהֶם כִּרְצוֹנָם׃
3 וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרוֹת וְשָׁמֵן וַיִּרְשׁוּ בָּתִּים מְלֵאִים
כָּל־טוּב בֹּרוֹת חֲצוּבִים כְּרָמִים וְזֵיתִים וְעֵץ מַאֲכָל
לָרֹב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיְדַשְּׁנוּ וַיִּתְעַנְּגוּ בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל׃
4 וַיַּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָךְ וְאַחֲרֵי תּוֹרָתְךָ הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־
נְבִיאֶיךָ הָרִגוּ אֲשֶׁר הֵעִידוּ בָּם לְהָשִׁיבָם אֵלֶיךָ
וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדוֹלוֹת׃
5 וַתִּתְּנֵם בְּיַד־צָרֵיהֶם וַיָּצֵרוּ לָהֶם וּבְעֵת צָרָתָם
יַצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע וְכִרְחֲמֶיךָ
הָרַבִּים נָתַתָּה לָהֶם מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרֵיהֶם׃
6 וּכְנוֹחָתָם עָשׂוּ לְפָנֶיךָ וַתַּעַזְבֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם וַיִּמְשְׁלוּ
בָּם וְשָׁבוּ וַיִּצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע
וַתַּצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים פְּעָמִים רַבּוֹת׃
7 וַתָּעֶד בָּם לְהָשִׁיבָם אֶל־תּוֹרָתֶךָ וְהֵמָּה הִזִידוּ וְלֹא
שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אָדָם וָחַי בָּהֶם וַיִּתְּנוּ כָתֵף סוֹרָה וְעָרְפָּם הִקְשׁוּ וְלֹא
שָׁמָעוּ׃
8 וַתַּאֲרֵךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים וַתָּעֵד בָּם בְּרוּחֲךָ בְּיַד נְבִיאֶיךָ
וְלֹא הֶאֱזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאֲרָצוֹת׃
9 וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָשִׂיתָ אוֹתָם כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם
כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃
10 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אַל־יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֶת־כָּל־הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מָצָאָה אֹתָנוּ וְאֶת־מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ
וְנְבִיאֵינוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ וְאֶת־כָּל־עַמֶּךָ מִימוֹת מַלְכֵי
אַשּׁוּר עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
11 וְאַתָּה צַדִּיק עַל־כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ
וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
12 מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרָתֶךָ
וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ וְאֶל־עֵדוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הַעִידוֹתָ
בָּם׃
13 וְהֵם בְּמַלְכוּתָם וּבְטוּבְךָ הָרָב אֲשֶׁר נָתַתָּה לָהֶם
וּבָאָרֶץ הָרְחָבָה וְהַשְּׁמֵנָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִפְנֵיהֶם לֹא
עָבָדוּךָ וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים׃
14 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה
לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים
עָלֶיהָ׃ וּתְבוּאָתָהּ הַרְבָּה לַמְּלָכִים אֲשֶׁר נָתַתָּה עָלֵינוּ
בְּחַטֹּאתֵינוּ וְעַל־גְּוִיָּתֵנוּ מָשְׁלוּ וּבִבְהֶמְתָּם כִּרְצוֹנָם
וּבְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ׃
15 וּבְכָל־זֹאת אֲנַחְנוּ כֹּרְתִים אֲמָנָה וְכֹתְבִים וְעַל־
חֹתְמֵי הַכְּתֻבָה שָׂרֵינוּ לְוִיֵּנוּ כֹּהֲנֵינוּ׃

פרק ט.

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֶסְפוּ בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה עֲלֵיהֶם׃
2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל־בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ
עַל־חַטֹּאתָם וַעֲוֹנֹת אֲבוֹתָם׃ וַיָּקוּמוּ בְּמָקוֹמָם וַיִּקְרְאוּ
בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רְבִיעִת הַיּוֹם וְרְבִיעִת
מִתְוַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
3 וַיַּעֲמֹד עַל־מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי וְקַדְמִיאֵל
שְׁבַנְיָה בָּנִי שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
4 וַיַּעֲמֹד עַל־מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי וְקַדְמִיאֵל
שְׁבַנְיָה בָּנִי שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
5 וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֻשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וְיָרוּם עַל
כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃
6 אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃
7 אַתָּה־הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃
8 וְלִבָּבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וַתִּכְרֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי
לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃
9 וַתַּרְא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃
10 וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם
אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם
הַזֶּה׃
11 וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצֻלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃
12 וּבְעַמּוּד עָנָן תַּנְחֵם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה לְהָאִיר
לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ׃
13 וְעַל־הַר סִינַי יָרָדְתָּ וַתְּדַבֵּר עִמָּהֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת
טוֹבוֹת׃
14 וְאֶת־שַׁבַּת קָדְשְׁךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים
וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃
15 וְלַחְמָם מִן־שָׁמַיִם נָתַתָּה לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִצּוּר
הוֹצֵאתָ לָהֶם לִצְמָאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ לָתֵת לָהֶם׃

(2) בר. 42: 1.
(5) בר. 40: 11, 12.
(6) בר. 41: 10, 39; 40: 10, 7.
(7) בר. 2: 16, 44: 1, בר. 30: 4.
(10) בר. 25: 9, 27: 6, שמ. 29: 18, 20.
(11) בר. 44: 13, 46: 13, 15, 32: 17.
(12) שמ. 11: 2, 9.
(1) שמ. 14: 2, בר. 46: 14, 43: 7, בר. 19: 13.
(2) בר. 9: 11, 34: 22.
(3) בר. 19: 4, שו. 13: 6, 14.
(4) ד. דבר. 36: 15, בר. 7: 25, 25: 4, 26: 5, 29: 19, 42: 18.
(6) שו. 16: 38, בר. 7: 19, 8: 25, 6: 7, 18: 42, 44: 12.
(7) בר. 19: 29, 21: 10, שמ. 9: 4, 12: 15-18, 42: 22, 43: 11, 44: 28.
(8) בר. 17: 10, 20: 5, 6, 17, 51: 28, 14.
(10) שו. 17: 28.

27 וַיִּקְח֣וּ הַכֶּ֗סֶף אֲשֶׁ֤ר נָתְנ֙וּ֙ לְמֵשִׁ֔ים׃ פ וַיָּבֹ֥אוּ עַד־
28 בֵּיתָ֖ם אֶל־יַעֲקֹ֣ב אֲבִיהֶ֑ם וַיַּגִּ֨דוּ־ל֜וֹ אֵ֣ת כָּל־הַקֹּרֶ֣ות
29 אֹתָ֗ם לֵאמֹֽר׃ הָאִ֣ישׁ אֲדֹ֣ן הָאָ֗רֶץ דִּבֶּ֤ר אִתָּ֙נוּ֙ קָשׁ֔וֹת
30 וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֛נוּ כְּמְרַגְּלִ֖ים אֶת־הָאָֽרֶץ׃ וַנֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו
31 כֵּנִ֣ים אֲנָ֔חְנוּ לֹ֥א הָיִ֖ינוּ אַנְשֵׁ֥י מְרַגְּלִֽים׃ כֵּנִ֥ים
32 אֲנָ֖חְנוּ לֹ֣א הָיִ֑ינוּ שְׁנֵ֤ים עָשָׂר֙ אֲחִ֣ים אֲנַ֔חְנוּ בְּנֵ֥י
33 אָבִ֖ינוּ הָאֶחָ֣ד אֵינֶ֑נּוּ וְהַצָּעִ֥יר אֶת־אָבִ֛ינוּ הַיּ֖וֹם בְּאֶ֥רֶץ
34 כְּנָֽעַן׃ וַיֹּ֨אמֶר אֵלֵ֜ינוּ הָאִ֣ישׁ אֲדֹ֣ן הָאָ֗רֶץ בְּזֹ֣את
אֵדָ֣ע כִּֽי־כֵנִ֣ים אַתֶּ֗ם אֲחֵיכֶם֙ הָאֶחָ֣ד הַנִּיחוּ־אִתִּ֔י וְאֶת־
רַעֲב֖וֹן בָּתֵּיכֶ֣ם קְח֑וּ וְלֵ֖כוּ לָכֶֽם׃ וְהָבִיאוּ֙ אֶת־אֲחִיכֶ֣ם
הַקָּטֹ֔ן אֵלָ֖י וְאֵדְעָ֣ה כִּֽי־לֹ֤א מְרַגְּלִים֙ אַתֶּ֔ם כִּֽי־כֵנִ֖ים
אַתֶּ֑ם אֶת־אֲחִיכֶם֙ אֶתֵּ֣ן לָכֶ֔ם וְאֶת־הַסֹּחֵ֖ר בָּאָ֥רֶץ
תִּסְחָֽרוּ׃ וַיְהִ֣י הֵ֠ם מְרִיקִ֨ים שַׂקֵּיהֶ֜ם וְהִנֵּ֣ה צְר֧וֹר כֶּ֣סֶף
אִ֗ישׁ בְּתוֹךְ֙ שַׂקּ֔וֹ וַיִּרְא֥וּ אֶת־צְרֹר֖וֹת כַּסְפָּ֑ם הֵ֥מָּה
וַאֲבִיהֶ֖ם וַיִּירָֽאוּ׃ וַיֹּ֨אמֶר אֲלֵהֶ֜ם יַעֲקֹ֣ב אֲבִיהֶ֗ם אֹתִי֙
שִׁכַּ֣לְתֶּ֔ם יוֹסֵ֖ף אֵינֶ֑נּוּ וְשִׁמְעוֹן֙ אֵינֶ֔נּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִ֖ן
תִּקָּ֑חוּ עָלַ֥י הָי֖וּ כָּל־אֵֽלֶּה׃ וַיֹּ֨אמֶר רְאוּבֵ֜ן אֶל־אָבִ֗יו
לֵאמֹר֙ אֶת־שְׁנֵ֣י בָנַ֔י תָּמִ֖ית אִם־לֹ֣א אֲבִיאֶ֑נּוּ תְּנָה֙
אֹת֣וֹ עַל־יָדִ֔י וַאֲנִ֖י אֲשִׁיבֶ֥נּוּ אֵלֶֽיךָ׃ וַיֹּ֖אמֶר לֹ֣א יֵרֵ֤ד
בְּנִי֙ עִמָּכֶ֔ם כִּֽי־אָחִ֥יו מֵ֖ת וְה֣וּא לְבַדּ֑וֹ כִּֽי־יִקְרָ֨אֵהוּ֙
אָס֔וֹן בְּדֶ֥רֶךְ אֲשֶׁר־תֵּלְכ֖וּ בָּ֑הּ וְהֽוֹרַדְתֶּ֤ם אֶת־שֵׂיבָתִי֙
בְּרָעָ֔ה שְׁא֖וֹלָה׃

מקץ. מה.

1 וְהָרָעָב֙ כָּבֵ֣ד בָּאָ֔רֶץ׃ וַיְהִי֙ כַּאֲשֶׁ֣ר כִּלּ֔וּ לֶאֱכֹ֕ל אֶת־
2 הַשֶּׁ֖בֶר אֲשֶׁ֣ר הֵבִ֑יאוּ מִמִּצְרַ֔יִם וַיֹּ֨אמֶר אֲלֵהֶ֜ם אֲבִיהֶ֗ם
3 שֻׁ֣בוּ קְנ֥וּ לָ֖נוּ מְעַ֥ט אֹֽכֶל׃ וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו יְהוּדָ֣ה לֵאמֹ֗ר
הָעֵ֨ד הֵעִ֤יד בָּנוּ֙ הָאִ֣ישׁ לֵאמֹ֔ר לֹא־תִרְא֥וּ פָנַ֖י בִּלְתִּ֣י
4 אֲחִיכֶ֥ם אִתָּכֶֽם׃ אִם־יֶשְׁךָ֣ מְשַׁלֵּ֣חַ אֶת־אָחִ֔ינוּ נֵרְדָ֥ה
5 וְנִשְׁבְּרָ֖ה לְךָ֣ אֹ֑כֶל׃ וְאִם־אֵינְךָ֣ מְשַׁלֵּ֔חַ לֹ֥א נֵרֵ֖ד כִּֽי־
הָאִ֣ישׁ אָמַ֣ר אֵלֵ֗ינוּ לֹא־תִרְא֥וּ פָנַ֛י בִּלְתִּ֥י אֲחִיכֶ֖ם אִתְּכֶֽם׃
6 וַיֹּ֣אמֶר יִשְׂרָאֵ֗ל לָמָ֤ה הֲרֵעֹתֶם֙ לִ֔י לְהַגִּ֥יד לָאִ֖ישׁ הַעֹ֣ד
7 לָכֶ֣ם אָ֑חִי׃ וַיֹּ֣אמְר֔וּ שָׁאֹ֨ל שָׁאַ֤ל הָאִישׁ֙ לָ֣נוּ וּלְמֹולַדְתֵּ֔נוּ
לֵאמֹ֗ר הַעֹ֤ד אֲבִיכֶם֙ חַ֔י הֲיֵ֥שׁ לָכֶ֖ם אָ֑ח וַנַּגֶּד־ל֣וֹ עַל־
פִּ֤י הַדְּבָרִים֙ הָאֵ֔לֶּה הֲיָדֹ֣עַ נֵדַ֔ע כִּ֥י יֹאמַ֖ר הֹורִ֥ידוּ אֶת־
8 אֲחִיכֶֽם׃ וַיֹּ֨אמֶר יְהוּדָ֜ה אֶל־יִשְׂרָאֵ֣ל אָבִ֗יו שִׁלְחָ֤ה הַנַּ֙עַר֙
עִמָּדִ֔י וְנָק֖וּמָה וְנֵלֵ֑כָה וְנִֽחְיֶ֥ה וְלֹא־נָמ֛וּת גַּם־אֲנַ֥חְנוּ גַם־
9 אַתָּ֖ה גַּם־טַפֵּֽנוּ׃ אָנֹכִ֣י אֶֽעֶרְבֶ֔נּוּ מִיָּדִ֖י תְּבַקְשֶׁ֑נּוּ אִם־
לֹ֣א הֲבִיאֹתִ֣יו אֵלֶ֔יךָ וְהִצַּגְתִּ֖יו לְפָנֶ֑יךָ וְחָטָ֥אתִי לְךָ֖ כָּל־
10 הַיָּמִֽים׃ כִּ֣י לוּלֵ֔א הִתְמַהְמָ֖נוּ כִּ֣י עַתָּ֑ה שַׁבְנ֖וּ זֶ֥ה פַּעֲמָֽיִם׃
11 וַיֹּ֨אמֶר אֲלֵהֶ֜ם יִשְׂרָאֵ֣ל אֲבִיהֶ֗ם אִם־כֵּ֤ן אֵפוֹא֙ זֹ֣את
עֲשׂ֔וּ קְח֥וּ מִזִּמְרַ֖ת הָאָ֑רֶץ בִּכְלֵיכֶם֙ וְהֹורִ֣דוּ לָאִ֔ישׁ מְעַ֥ט
צֳרִ֖י וּמְעַ֣ט דְּבַ֑שׁ נְכֹ֥ת וָלֹ֖ט בָּטְנִ֥ים וְשָׁקֵדִֽים׃ וְכֶ֣סֶף
מִשְׁנֶ֗ה קְח֤וּ בְיֶדְכֶם֙ וְאֶת־הַכֶּ֣סֶף הַמּ֣וּשָׁב֔ בְּפִ֥י אַמְתְּחֹתֵיכֶ֖ם
12 תָּשִׁ֑יבוּ אוּלַ֥י מִשְׂגֶ֖ה הָיָֽה׃ וְאֶת־אֲחִיכֶם֙ קְח֔וּ וְק֖וּמוּ שׁ֥וּבוּ
13 אֶל־הָאִֽישׁ׃ וְאֵ֖ל שַׁדַּ֣י יִתֵּ֣ן לָכֶ֗ם רַחֲמִים֙ לִפְנֵ֣י הָאִ֔ישׁ
וְשִׁלַּ֥ח לָכֶ֖ם אֶת־אֲחִיכֶ֣ם אַחֵ֑ר וְאֶת־בִּנְיָמִין֙ אֶשְׁכָּ֔לְתִּי
14 כַּאֲשֶׁ֥ר שָׁכָ֖לְתִּי׃ וְהָאֲנָשִׁ֣ים נָשְׂא֣וּ אֶת־הַמִּנְחָ֣ה הַזֹּ֔את
וּמִשְׁנֵ֥ה כֶ֖סֶף לָקְח֣וּ בְיָדָ֑ם וְאֶת־בִּנְיָמִ֣ן וַיָּקֻ֔מוּ וַיֵּרְד֖וּ
15 מִצְרַ֑יִם וַיַּֽעַמְד֖וּ לִפְנֵ֥י יוֹסֵֽף׃ וַיַּ֣רְא יוֹסֵ֗ף אִתָּם֙ אֶת־
בִּנְיָמִ֔ן וַיֹּ֣אמֶר לַאֲשֶׁ֣ר עַל־בֵּית֔וֹ הָבֵ֤א אֶת־הָאֲנָשִׁים֙
הַבַּ֔יְתָה וּטְבֹ֥חַ טֶ֖בַח וְהָכֵ֑ן כִּ֣י אִתִּ֤י יֹאכְלוּ֙ הָֽאֲנָשִׁ֔ים
16 בַּֽצָּהֳרָֽיִם׃ וַיַּ֣עַשׂ הָאִ֔ישׁ כַּאֲשֶׁ֥ר אָמַ֖ר יוֹסֵ֑ף וַיָּבֵ֤א הָאִישׁ֙
17 אֶת־הָֽאֲנָשִׁ֔ים בֵּ֖יתָה יוֹסֵֽף׃ וַיִּירְא֣וּ הָֽאֲנָשִׁ֗ים כִּ֤י הוּבְא֙וּ
בֵּ֣ית יוֹסֵ֔ף וַיֹּאמְר֗וּ עַל־דְּבַ֤ר הַכֶּ֙סֶף֙ הַמּוּשָׁ֣ב בְּאַמְתְּחֹתֵ֣ינוּ
בַּתְּחִלָּ֔ה אֲנַ֥חְנוּ מֻבָאִ֖ים לְהִתְגֹּלֵ֣ל עָלֵ֑ינוּ וְלִפְשֹׁ֤ט עָלֵ֙ינוּ֙
18 וְלִקַּ֣ח אֹתָ֔נוּ וְאֶת־חֲמֹרֵ֖ינוּ לַעֲבָדִֽים׃ וַיִּגְּשׁ֣וּ אֶל־הָאִ֔ישׁ
אֲשֶׁ֖ר עַל־בֵּ֣ית יוֹסֵ֑ף וַיְדַבְּר֥וּ אֵלָ֖יו פֶּ֥תַח הַבָּֽיִת׃ וַיֹּאמְר֗וּ
בִּ֣י אֲדֹנִי֮ יָרֹ֣ד יָרַ֣דְנוּ בַּתְּחִלָּה֒ לִשְׁבָּר־אֹ֔כֶל וַיְהִ֕י כִּ֥י בָאנוּ֙
19 אֶל־הַמָּל֔וֹן וַנִּפְתְּחָ֥ה אֶת־אַמְתְּחֹתֵ֖ינוּ וְהִנֵּ֣ה כֶ֣סֶף אִ֣ישׁ
בְּפִי־אַמְתַּחְתּ֑וֹ כַּסְפֵּ֣נוּ בְמִשְׁקָלֹ֔ו וַנָּשֹׁ֥ב אֹתֹ֛ו בְּיָדֵ֖נוּ וְאֶת־
20 כֶּ֥סֶף מִשְׁנֶ֖ה יָרַ֣דְנוּ בְיָדֵ֑נוּ לִשְׁבָּר־אֹֽכֶל׃ וַנֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו
לֹא־יָדַ֤עְנוּ מִי־שָׂם֙ כַּסְפֵּ֣נוּ בְאַמְתְּחֹתֵ֔ינוּ וַיֹּ֣אמֶר שָׁל֥וֹם
21 לָכֶ֖ם אַל־תִּירָ֑אוּ אֱלֹהֵיכֶ֣ם וֵאלֹהֵ֣י אֲבִיכֶ֗ם נָתַ֤ן לָכֶם֙
מַטְמֹ֣ן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶ֔ם כַּסְפְּכֶ֖ם בָּ֣א אֵלָ֑י וַיֹּצֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם
22 אֶת־שִׁמְעֹֽן׃ וַיָּבֵ֨א הָאִ֤ישׁ הַבַּ֙יְתָה֙ וַיֹּצֵ֣א אֶת־שִׁמְעֹ֔ון
וַיָּבֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם הַבָּֽיְתָה׃ וַיֹּאמְר֗וּ כֶּ֣סֶף מְבִיאִ֤ים אֲנַ֙חְנוּ֙
בַּתְּחִלָּ֔ה לִשְׁבָּר־אֹ֔כֶל וַנִּפְתְּחָ֥ה אֶת־אַמְתְּחֹתֵ֖ינוּ וְהִנֵּ֣ה כֶ֣סֶף
23 אִ֣ישׁ בְּפִי־אַמְתַּחְתּ֑וֹ כַּסְפֵּ֣נוּ בְמִשְׁקָלֹ֔ו וַנָּשֹׁ֥ב אֹתֹ֛ו בְּיָדֵ֖נוּ
וְאֶת־כֶּ֥סֶף מִשְׁנֶ֖ה יָרַ֣דְנוּ בְיָדֵ֑נוּ לִשְׁבָּר־אֹֽכֶל׃ וַיֹּ֣אמֶר שָׁל֥וֹם
לָכֶ֖ם אַל־תִּירָ֑אוּ אֱלֹהֵיכֶ֣ם וֵאלֹהֵ֣י אֲבִיכֶ֗ם נָתַ֤ן לָכֶם֙
מַטְמֹ֣ן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶ֔ם כַּסְפְּכֶ֖ם בָּ֣א אֵלָ֑י וַיֹּצֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם
24 אֶת־שִׁמְעֹֽן׃ וַיָּבֵ֨א הָאִ֤ישׁ הַבַּ֙יְתָה֙ וַיֹּצֵ֣א אֶת־שִׁמְעֹ֔ון
וַיָּבֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם הַבָּֽיְתָה׃ וַיֹּאמְר֗וּ כֶּ֣סֶף מְבִיאִ֤ים אֲנַ֙חְנוּ֙
בַּתְּחִלָּ֔ה לִשְׁבָּר־אֹ֔כֶל וַנִּפְתְּחָ֥ה אֶת־אַמְתְּחֹתֵ֖ינוּ וְהִנֵּ֣ה כֶ֣סֶף
25 אִ֣ישׁ בְּפִי־אַמְתַּחְתּ֑וֹ כַּסְפֵּ֣נוּ בְמִשְׁקָלֹ֔ו וַנָּשֹׁ֥ב אֹתֹ֛ו בְּיָדֵ֖נוּ
וְאֶת־כֶּ֥סֶף מִשְׁנֶ֖ה יָרַ֣דְנוּ בְיָדֵ֑נוּ לִשְׁבָּר־אֹֽכֶל׃ וַיֹּ֣אמֶר שָׁל֥וֹם
לָכֶ֖ם אַל־תִּירָ֑אוּ אֱלֹהֵיכֶ֣ם וֵאלֹהֵ֣י אֲבִיכֶ֗ם נָתַ֤ן לָכֶם֙
מַטְמֹ֣ן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶ֔ם כַּסְפְּכֶ֖ם בָּ֣א אֵלָ֑י וַיֹּצֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם
26 אֶת־שִׁמְעֹֽן׃ וַיָּבֵ֨א הָאִ֤ישׁ הַבַּ֙יְתָה֙ וַיֹּצֵ֣א אֶת־שִׁמְעֹ֔ון
וַיָּבֵ֥א אֲלֵהֶ֖ם הַבָּֽיְתָה׃ וַיֹּאמְר֗וּ כֶּ֣סֶף מְבִיאִ֤ים אֲנַ֙חְנוּ֙
בַּתְּחִלָּ֔ה לִשְׁבָּר־אֹ֔כֶל וַנִּפְתְּחָ֥ה אֶת־אַמְתְּחֹתֵ֖ינוּ וְהִנֵּ֣ה כֶ֣סֶף
27 אִ֣ישׁ בְּפִי־אַמְתַּחְתּ֑וֹ כַּסְפֵּ֣נוּ בְמִשְׁקָלֹ֔ו וַנָּשֹׁ֥ב אֹתֹ֛ו בְּיָדֵ֖נוּ

[1] ס׳: לְבֵיתָהּ יְהוּדָה.

(16) בר׳ 6: 16.
(17) שמ׳ 30: 12. דב׳ 23: 22. 11: 36. בר׳ 44: 25. 7: 18.
(19) בר׳ 7: 18.
(22) בר׳ 25: 11. 18. 38. 44: 6.
(23) דב׳ 9: 11. 12.
(24) בר׳ 43: 7. 44: 15.
(25) בר׳ 44: 15. מהד׳.
(26) מד׳ 22: 16. שו׳ 20: 39. 7: 18.
(27) בר׳ 1: 10. 31: 28. שו׳ 7: 6. בר׳ 44: 12.
(28) בר׳ 44: 14. דב׳ 27: 13. בר׳ 44: 17. 25. 26.
(29) שה׳ 33: 11.

[2] ס׳: מִן הַשַּׂקִּים.

(30) בר׳ 46: 25. 26. שו׳ 29: 3. מהד׳ 30: 21. מהד׳ בר׳ 39: 5.

(1) בר׳ 36: 1. 4. 32.
(4) דב׳ 5: 5.
(5) בר׳ 25: 26. 21: 9. 38: 2. 39: 18.

—

(1) בר׳ 25: 15. מהד׳.
(2) ד׳ שה׳ 33: 29. ד׳ דְּבַר׳ 35: 20.
(3) בר׳ 51: 11. 12. שמ׳ 2: 1. 3: 14.
(5) בר׳ 6: 25. 49: 29.

וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ וְלֹא יַעֲמֹד כָּל־אֵל עַל־אֵל יְדַבֵּר נִפְלָאוֹת וְהִצְלִיחַ עַד־כָּלָה זַעַם כִּי נֶחֱרָצָה עֲשׂוּיָה׃ 37 וְעַל־אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל־חֶמְדַּת נָשִׁים וְעַל כָּל־אֱלוֹהַּ לֹא יָבִין כִּי עַל־כֹּל יִתְגַּדָּל׃ 38 וְאֶת־אֱלוֹהַּ מָעֻזִּים עַל־כַּנּוֹ יְכַבֵּד וְאֶלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֲבֹתָיו יְכַבֵּד בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יְקָרָה וּבַחֲמֻדוֹת׃ 39 וְעָשָׂה לְמָעוּזִּים עִם־אֵל נֵכָר אֲשֶׁר יַכִּיר הִרְבָּה כָבוֹד וְהִמְשִׁילָם בָּרַבִּים וַאֲדָמָה חִלֵּק בְּמָחִיר׃ 40 וּבְעֵת קֵץ יִתְנַגַּח עִמּוֹ מֶלֶךְ־נֶגֶב וְיִשְׂתָּעַר עָלָיו מֶלֶךְ־צָפוֹן בְּרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וּבָאֳנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא בָאֲרָצוֹת וְשָׁטַף וְעָבָר׃ 41 וּבָא בְּאֶרֶץ הַצְּבִי וְרַבּוֹת יִכָּשֵׁלוּ וְאֵלֶּה יִמָּלְטוּ מִיָּדוֹ אֱדוֹם וּמוֹאָב וְרֵאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן׃ 42 וְשָׁלַח יָדוֹ בָּאֲרָצוֹת וְאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא תִהְיֶה לִפְלֵיטָה׃ 43 וּמָשַׁל בְּמִכְמַנֵּי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכֹל חֲמוּדוֹת מִצְרָיִם וְלוּבִים וְכוּשִׁים בְּמִצְעָדָיו׃ 44 וְשִׁמֻעוֹת יְבַהֲלֻנוּ מִמִּזְרָח וּמִצָּפוֹן וְיָצָא בְּחֵמָה גְּדוֹלָה לְהַחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד רַבִּים׃ 45 וְנָטַע אָהֳלֵי אַפַּדְנוֹ בֵּין יַמִּים לְהַר־צְבִי קָדוֹשׁ וְהָיָה עַד־קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ׃

יב

1 וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשַּׂר הַגָּדוֹל עֹמֵד עַל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְהָיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נִהְיְתָה מֵהִוָּת גּוֹי עַד־הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמָּלֵט עַמְּךָ כָּל־הַנִּמְצָא כָּתוּב בַּסֵּפֶר׃ 2 וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי אַדְמַת־עָפָר יָקִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן עוֹלָם׃ 3 וְהַמַּשְׂכִּלִים יַזְהִרוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד׃ 4 וְאַתָּה דָּנִיֵּאל הַסְתֵּם הַדְּבָרִים וְחֹתֵם הַסֵּפֶר עַד־עֵת קֵץ רַבִּים יְשׁוֹטְטוּ וְתִרְבֶּה הַדָּעַת׃ 5 וְאֲנִי דָּנִיֵּאל רָאִיתִי וְהִנֵּה שְׁנַיִם אֲחֵרִים עֹמְדִים הָאֶחָד מִזֶּה עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר וְהָאֶחָד מִזֶּה עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר׃ 6 וַיֹּאמֶר לָאִישׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאוֹר עַד־מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת׃ 7 וָאֶשְׁמַע אֶת־הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאוֹר וַיָּרֶם יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֲצִי וּכְכַלּוֹת נַפֵּץ יַד־עַם קֹדֶשׁ תִּכְלֶינָה כָּל־אֵלֶּה׃ 8 וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי וְלֹא הֵבָנְתִּי וָאֹמַר אֲדֹנִי מָה אַחֲרִית אֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ דָּנִיֵּאל כִּי סְתוּמִים וַחֲתוּמִים הַדְּבָרִים עַד־עֵת קֵץ׃ 10 יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא־יָבִינוּ כָּל־רְשָׁעִים וְהַמַּשְׂכִּלִים יָבִינוּ׃ 11 וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד וְלָתֵת שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם וְתִשְׁעִים׃ 12 אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה וְיַגִּיעַ לְיָמִים אֶלֶף שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה׃ 13 וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגוֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃

מגלת אסתר

א

1 וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שבע ועשרים וּמֵאָה מְדִינָה׃ 2 בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבֶת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ 3 בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו חֵיל פָּרַס וּמָדַי הָרְתִמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו׃ 4 בְּהַרְאוֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְקַר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים יוֹם׃ 5 וּבִמְלֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה מִגָּדוֹל וְעַד־קָטֹן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בִּירַן הַמֶּלֶךְ׃ 6 חוּר כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אָחוּז בְּחַבְלֵי בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וָכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהַט וְשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת׃ 7 וְהַשְׁקוֹת בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְהַשְּׁתִיָּה כַּדָּת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וְאִישׁ׃ 9 גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 10 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לִמְהוּמָן בִּזְתָא חַרְבוֹנָא בִגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 11 לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ 12 וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ׃ 13 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יוֹדְעֵי דָת וָדִין׃ 14 וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת׃ 15 כְּדָת מָה לַעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים׃ 16 וַיֹּאמֶר מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַד עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכֹל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 17 כִּי יֵצֵא דְּבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהָבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בֶּאֱמָרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה׃ 18 וְהַיּוֹם הַזֶּה שָׂרוֹת פָּרַס וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה אֶל כָּל־שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִזָיוֹן וָקָצֶף׃ 19 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס וּמָדַי וְלֹא תֵעָבֵר אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה׃ 20 וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִוא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְגָדוֹל וְעַד־קָטֹן׃ 21 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן׃ 22 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ׃

ב

1 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשׁוֹךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבֻקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃ 3 וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃ 4 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 5 אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן־יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃ 6 אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגָּלוּת אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 7 וַיְהִי אֹמֵן אֶת־הֲדַסָּה הִוא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהָיְתָה הַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃ 8 וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־יַד הֵגָי וַתֻּלַּקַּח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הֵגֶא שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃ 9 וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְמַהֵר אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־מָנוֹתֶיהָ לָתֵת לָהּ וְאֶת־שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃ 10 לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תַגִּיד׃ 11 וְעַל כָּל־יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וְאֵת אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה בָּהּ׃ 12 וּבְהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקְצָה שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ כְּדָת לָהֶם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרֻקִּיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים׃ 13 וּבָזֹאת הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 14 בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שַׁעַשְׁגַּז סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפַץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ 15 וּבְהַגִּיעַ תֹּר אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְּשָׁה דָבָר כִּי אִם־אֵת אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָּל־רֹאֶיהָ׃ 16 וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּיתוֹ מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְמָלְכוֹ׃ 17 וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלוֹת וַיָּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִכֶהָ תַּחַת וַשְׁתִּי׃ 18 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָּדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת־מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנַּחַת לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 19 וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלָה שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ 20 אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ וְאֶת־מאמר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר עֹשָׂה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ׃ 21 בַּיָּמִים הָהֵם מָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קָצְפוּ בִגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 22 וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ 23 וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃

ג

1 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 2 וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמָן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתָּחֲוֶה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־מָרְדֳּכָי מַדּוּעַ אַתָּה עֹבֵר אֶת־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ 4 וַיְהִי כְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ דִבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי׃ 5 וַיַּרְא הָמָן כִּי־אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמָּלֵא הָמָן חֵמָה׃ 6 וַיָּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֵת עַם מָרְדֳּכָי וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי׃ 7 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן מִיּוֹם לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃ 8 וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ יֶשְׁנוֹ עַם אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ וְדָתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל־עָם וְאֶת־דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְאֵין לַמֶּלֶךְ הָשִׁיט אוֹתָם׃ 9 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכָּתֵב לְאַבְּדָם וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכַּר־כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ׃ 10 וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ אֶל־יַד הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים׃ 11 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ 12 וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר צִוָּה הָמָן אֶל־אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחוֹת אֲשֶׁר עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ בִּשְׁמוֹ שֶׁל אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ נִכְתָּב וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ 13 וַיִּשְׁלְחוּ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוּז׃ 14 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְּלוּיָה לְכָל־הָעַמִּים לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ 15 הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן נְבוֹכָה׃

ד

1 וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ־הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה׃ 2 וַיָּבֹא עַד־לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִתְלַבֵּשׁ שַׂק׃ 3 וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד שַׂק וָאֵפֶר יֻצַּע לָרַבִּים׃ 4 וַתָּבֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּדוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מָרְדֳּכַי וְלָסוּר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קִבֵּל׃ 5 וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכַי לָדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה׃ 6 וַיֵּצֵא הֲתָךְ אֶל־מָרְדֳּכַי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיַּגֶּד־לוֹ מָרְדֳּכַי אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לִשְׁקֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִים לְאַבְּדָם׃ 8 וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן כְּתַב־הַדָּת אֲשֶׁר נִתַּן בְּשׁוּשַׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת לְאֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו בַּעֲבוּר עַמָּהּ׃ 9 וַיָּבֹא הֲתָךְ וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃ 10 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 11 כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקָּרֵא דָּתוֹ אַחַת לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלֹשִׁים יוֹם׃ 12 וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת דִּבְרֵי אֶסְתֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ 14 כִּי אִם־הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאַתְּ וּבֵית אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעְתְּ לַמַּלְכוּת׃ 15 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 16 לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וְיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרוֹתַי אָצוּם כֵּן וּכְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי׃ 17 וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃

ה

1 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחְצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃ 2 וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי

תהלים פרק לט

1 לַמְנַצֵּחַ. לִידוּתוּן. מִזְמוֹר לְדָוִד: אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי
אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע נֶגְדִּי: נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב
וּכְאֵבִי נֶעְכָּר: חָם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי:
2 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִוא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי: הִנֵּה טְפָחוֹת
נָתַתָּה יָמָי וְחֶלְדִּי כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ כָּל הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב סֶלָה: אַךְ בְּצֶלֶם
יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן צוֹבֵר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם: וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי
אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִוא: מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי:
3 נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ: הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת
יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי: בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ כָּעָשׁ מַחְמַדּוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם
סֶלָה: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר
אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי: הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי:

4 לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן. מִזְמוֹר לְדָוִד. קַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי:
וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי: וַיִּתֵּן
בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה: אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב: רַבּוֹת עָשִׂיתָ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה
וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר: זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי עוֹלָה
וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ: אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי: לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי: בָּשַׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה
שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ: צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ
וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב: אַתָּה יְהוָה לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי
עֲזָבָנִי: רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו
מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי: יָשֹׁמּוּ עַל עֵקֶב
בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ
תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ: וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחֲשָׁב לִי עֶזְרָתִי
וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר:

41 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה:
יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וְיְחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו: יְהוָה
יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי
רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ:
וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב
לֹא יוֹסִיף לָקוּם: גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי
עָקֵב: וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וְהַקִּימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ
בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי: וְאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

42 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג
אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:
הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ:
אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים
בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן
אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה
שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר
אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי:

43 שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי:
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח
אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה
אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה
תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת
פָּנָי וֵאלֹהָי:

44 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל: אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ
פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם רַע
לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם: כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אֶרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי
יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִּיתָם: אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת
יַעֲקֹב: בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ: כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי
לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ: בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל
הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה: אַךְ זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ:
תָּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִצָּר וּמְשַׂנְאֵינוּ בָּזְזוּ לָמוֹ: תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם
זֵרִיתָנוּ: תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם: תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בְּלְאֻמִּים:
כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסְּתָנִי: מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב
וּמִתְנַקֵּם: כָּל זֹאת בָּאָתְנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ: לֹא נָסוֹג
אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתַּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּתִיבָתֶךָ: כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ
בְּצַלְמָוֶת: אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל נֵכָר: הֲלֹא אֱלֹהִים
יַחְקֹר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב: כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן
טִבְחָה: עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח: לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר
תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ: כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לַאֲרֶץ בִּטְנֵנוּ: קוּמָה
עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:

45 לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת: רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב
אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר: יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק
חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ
וְהַדָּרְךָ: וְהַדְרְךָ הַצְלַח רְכַב עַל דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרָנִי נוֹרָאוֹת
יְמִינֶךָ: חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאֲךָ
אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע
עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ: מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת
כָּל בִּגְדוֹתֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ: בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה
שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר: שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית
אָבִיךְ: וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וּבַת צֹר בְּמִנְחָה
פְּנֵי עָשִׁירֵי עָם: כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ:
לִרְקָמוֹת תּוּבָל לָהּ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ: תּוּבַלְנָה בְשִׂמְחָה
וְגִילָה בְּבוֹאֶינָה הֵיכַל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל
הָאָרֶץ: אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

46 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה נִמְצָא
בַּצָּרוֹת: עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים לֵב יָמִים: יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ
מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה: נְהָרוֹת יִשְׂמְחוּ פַלְגֵיהֶם עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן: אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר:
הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ:
מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ
יִשְׂרֹף: הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

47 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל
רִנָּה: כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ
וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה:
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ
זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם
אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי
לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

48 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ:
יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ
כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים
תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר
צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

49 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי חָלִיד:
גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי
תְּבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן
עְקֵבַי יְסֹבְבֵנִי: הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה
אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם: וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח
לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם: קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם
עֲלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְהֵמוֹת נִדְמוּ: זֶה דַרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שָׁתוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם
יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלות שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד
שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: אַל תִּירָא כִּי יַעְשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא
בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֶה כִּי
תֵיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין
נִמְשַׁל כַּבְהֵמוֹת נִדְמוּ:

50 מִזְמוֹר לְאָסָף: אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ:
מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל
וּסְבִיבָיו נִשְׁתַּעֲרָה מְאֹד: יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ:
אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי זָבַח: וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט
הוּא סֶלָה: שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי:
לֹא עַל זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד: לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ
עַתּוּדִים: כִּי לִי כָּל חַיְתוֹ יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהָרֵי אָלֶף: יָדַעְתִּי כָּל עוֹף הָרִים וְזִיז
שָׂדַי עִמָּדִי: אִם רָעֵבְתִּי לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלוֹאָהּ: הַאוֹכַל בְּשַׂר
אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה: זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ:
וְקָרָא אֵלַי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצֶךָּ וְתְכַבְּדָנְנִי: וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לְּךָ
לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עָלָי פִּיךָ: וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי
אָחוֹר לָךְ: אִם רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ: פִּיךָ שָׁלַחְתָּ
בָרָע וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה: תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בֶּן אִמְּךָ תִּתֵּן דֹּפִי: אֵלֶּה
עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי הָיוֹ הָיִיתָ כָמוֹנִי אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ: בִּינוּ נָא זֹאת
שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל: זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ
בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים:

51 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי
טַהֲרֵנִי: כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע
בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ: הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי
וּבְחֵטְא יָחֲמַתְנִי אִמִּי: הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי:
תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ: הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה: לֵב טָהוֹר
בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ
אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה
פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי
תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחְפֹּץ
זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם: אָז
תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים:

52 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד: בְּבוֹא דֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד
בֵּית אֲחִימֶלֶךְ: מַה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם: הוֹי חָרַשׁ תַּחְרִישׁוֹת
כְּתַעַר מַלְטֵשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה: אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה: אָהַבְתָּ
כָּל דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן רְמִיָּה: גַּם אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתֶּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ
מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה: וְרָאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ: הֵן הָאִישׁ לֹא
יָשִׂים אֱלֹהִים מָעֻזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִתְעֹז בְּהַוֹּתוֹ: וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית
אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְּחֶסֶד אֱלֹהִים לְעוֹלָם וָעֶד: אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֲקַוֶּה
שִׁמְךָ כִּי טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ:

53 לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: אָ

36 ואביא עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃
37 נסוגו אחור יבשו בושה הבוטחים בפסל האומרים למסכה אתם אלהינו׃
38 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות׃
39 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃
40 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃
41 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר׃
42 והוא עם בזוז ושסוי חפירו כלם באורים וכבתי כלא היו לבז אין מציל משסה ואין אומר השב׃
43 מי בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר׃
44 מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו׃
45 וישפך עליו חמת אפו וגבורת מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃

פרק מב.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה׃
2 כי תעבר במים אתך ונהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך׃
3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃
4 מאז יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים נפשך׃
5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃
6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בנים מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃
7 וכל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃
8 הוציא עם עור ויש עינים וחרשים ואזנים להם׃
9 כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃
10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃
11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃
12 אני הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃
13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיב׃
14 כה אמר יהוה גואלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל בריחים וכשדים באניות רנתם׃
15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃
16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃
17 מוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו׃
18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו׃
19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃
20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃
21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃
22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃
23 לא הבאת לי את שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃
24 לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאתיך הוגעת בעונתיך׃
25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר׃
26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃
27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
28 ואחללו שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃

פרק מג.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה׃
2 כי תעבר במים אתך ונהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך׃
3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃
4 מאז יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים נפשך׃
5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃
6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בנים מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃
7 וכל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃
8 הוציא עם עור ויש עינים וחרשים ואזנים להם׃
9 כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃
10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃
11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃
12 אני הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃
13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיב׃
14 כה אמר יהוה גואלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל בריחים וכשדים באניות רנתם׃
15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃
16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃
17 מוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו׃
18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו׃
19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃
20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃
21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃
22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃
23 לא הבאת לי את שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃
24 לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאתיך הוגעת בעונתיך׃
25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר׃
26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃
27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
28 ואחללו שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃

---

(36) בר. 15: 5. 16: 11. 15: 7. (42) שם. 83: 4. בר. 7: 8.
(37) בר. 15: 2. 3. דה. 47: 5. (43) בר. 24: 17. 18.
כה. 37: 34. (44) דה. 11: 23.
(38) דה. 22: 28. (45) שם. 21: 28. 24: 17.
(40) שם. 28: 49. דה. 49: 22. (46) שם. 21: 29.
כד. 7: 4. הש. 8: 1. שם. 1: (47) דה. 49: 6. 39.
8. בר. 8: 8.
(41) דה. 48: 24. בר. 13: 8. ———
21: 3. דה. 30: 6. 49: 22. 24. (1) שו. 21: 28. 25: 2. 2. שם.
50: 43. 51: 30. שם. 4: 9. 1: 13. עב. 2: 8. 9.

[1]: מנחילך ויצרך ישראל. [2]: ויצרתיהו. [3]: ולכבודי. [4]: מנחילך. [5]: מים בישימון.

(2) שו. 25: 5. שם. 1: 14.
(3) בר. 32: 11. דה. 4: 8. 6: 9.
26. ו. שם. 11: 5. 33. דה. 48:
7. שם. 1: 15.
(4) דה. 3: 14. 7: 24. 21: 13.
(6) דה. 49: 39. 48: 47.
(7) שו. 25: 12. שם. 1: 11.
שם. 8. בר. 19: 11.
(8) דה. 49: 30. 25: 23.
(9) שם. 5.
(10) מלכ. 1: 3. בר. 17: 14.
(12) דה. 25: 29. שם. 16.
(13) חב. 22: 16. בר. 45: 23.
שם. 6: 8. בר. 34: 6. 63: 1.
(14) שם. 1-3.
(16) שם. 4. ושם. 39: 27.
שם. 9: 2.
(17) דה. 18: 16. 50: 13.
(18) חב. 19: 25. שו. 29: 23.
דה. 50: 40. שם. 4: 11.

19 וְיֹאמֶר֙ אֵלָ֔יו הַנַּ֖עַר שָׁלֵ֣חַ אֵלַ֑י וַיָּ֣קָם הָאִ֔ישׁ וַיֵּ֥לֶךְ
אֶל־הַמֶּרְכָּבָ֖ה וַיָּ֥שָׁב אֵלַ֖י וַיֹּ֣אמֶר כַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה דִּבֶּ֖ר אֵלָ֑י
לֵאמֹ֗ר כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה כִּ֣י אֲנִ֔י מָשַׁ֥חְתִּי אֹת֖וֹ לְמֶ֥לֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵ֑ל וְאַתָּ֣ה תִפְתַּ֤ח אֶת־דַּלְתָּ֙ וְנַסְתָּ֣ וְלֹ֣א תַעֲמֹ֔ד כִּ֣י
דַבֵּ֔ר אֲשֶׁ֥ר יֵ֖שׁ עָלָ֑יו וְאַתָּ֣ה אַל־תַּחְנֶ֔ה וְרָד֖וֹף אַחֲרֵ֥י
הַפְּלִשְׁתִּ֖ים וְהַכִּיתָ֣ם עַד־בַּ֑וְכָר וְעַתָּ֣ה קַח־נָ֔א אֶת־הַנַּ֖עַר
הַזֶּ֑ה וַיִּפְתַּ֤ח אֶת־הַדֶּלֶת֙ וַיָּ֣נָס׃ 20 וַיִּקַּ֣ח יֵה֔וּא אֶת־הַצְּלֹח֖
וַיִּצֹ֣ק עַל־רֹאשׁ֑וֹ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה כִּ֣י אֲנִ֔י
מָשַׁ֥חְתִּי אֹת֖וֹ לְמֶ֥לֶךְ עַל־עַ֖ם יְהוָ֑ה עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 21 וְהִכִּ֣יתָ
אֶת־בֵּ֣ית אַחְאָ֣ב אֲדֹנֶ֔יךָ וְנָקַמְתִּ֣י דְמֵ֤י עֲבָדַי֙ הַנְּבִיאִ֔ים
וְדִמֵ֖י כָּל־עַבְדֵ֣י יְהוָ֑ה מִיַּ֖ד אִיזֶֽבֶל׃ 22 וְאָבַ֣ד כָּל־בֵּ֣ית אַחְאָ֗ב
וְהִכְרַתִּ֤י לְאַחְאָב֙ מַשְׁתִּ֣ין בְּקִ֔יר וְעָצ֖וּר וְעָזֽוּב׃ 23 וַיִּתֵּ֤ן
יְהוּא֙ יָדָ֔יו וַיָּ֖נָס וַיֹּ֣אמֶר אֶל־אֲחַזְיָ֑הוּ מִרְמָ֖ה אֲחַזְיָֽהוּ׃
24 וְיֵה֗וּא מָלָ֤א יָד֙ בַּקֶּ֔שֶׁת וַיַּ֥ךְ אֶת־יְהוֹרָ֖ם בֵּ֣ין כְּתֵפָ֑יו וַיֵּצֵ֤א
הַחֵ֙ץ֙ מִלִּבּ֔וֹ וַיִּכְרַ֖ע בְּרִכְבּֽוֹ׃ 25 וַיֹּ֣אמֶר יֵה֗וּא אֶל־בִּדְקַר֙
שָׁלִשׁ֔וֹ שָׂ֣א הַשְׁלִכֵ֔הוּ בְּחֶלְקַ֖ת שְׂדֵ֣ה נָבֽוֹת־יִזְרְעֵאלִ֑י כִּ֣י
זָכ֗וֹר אֲנִי֙ וְאַתָּ֔ה רֹכְבִ֖ים צְמָדִ֑ים אַחְאָ֣ב אָבִ֔יו וַיהוָ֖ה
נָשָׂ֥א עָלָ֖יו אֶת־הַמַּשָּׂ֥א הַזֶּֽה׃ 26 אִם־לֹ֣א אֶת־דְּמֵ֣י נָבוֹת֩
וְאֶת־דְּמֵ֨י בָנָ֜יו רָאִ֣יתִי אֶתְמ֗וֹל נְאֻם־יְהוָה֙ וְשִׁלַּמְתִּ֥י לְךָ֛
בַּחֶלְקָ֥ה הַזֹּ֖את נְאֻם־יְהוָ֑ה וְעַתָּ֕ה שָׂ֥א הַשְׁלִכֵ֖הוּ בְּחֶלְקַ֥ת
הַשָּׂדֶ֛ה כִּדְבַ֥ר יְהוָֽה׃ 27 וַיַּ֣רְא אֲחַזְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה וַיָּ֙נָס֙
דֶּ֣רֶךְ בֵּֽית־הַגָּ֔ן וַיִּרְדֹּ֥ף יֵה֖וּא אַחֲרָ֑יו וַיֹּ֗אמֶר גַּם־אֹת֛וֹ
הַכּ֥וּ אֶל־הַמֶּרְכָּבָ֖ה בְּמַעֲלֵ֣ה גּוּר֑ אֲשֶׁ֥ר אֶת־יִבְלְעָ֖ם וַיָּ֥נָס
מְגִדּ֖וֹ וַיָּמָ֥ת שָׁ֖ם׃ 28 וַיִּרְכְּב֤וּ אֹתוֹ֙ עֲבָדָ֔יו וַיִּשָּׂאֻ֥הוּ
הַמֶּרְכָּבָ֖ה יְרוּשָׁלִַ֑ם וַיִּקְבְּר֥וּ אֹת֛וֹ בְּקִבְרֹת֖וֹ עִם־אֲבֹתָ֥יו
בְּעִ֖יר דָּוִֽד׃ 29 וּבִשְׁנַ֤ת עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה לְיוֹרָ֖ם בֶּן־אַחְאָ֑ב
מָלַ֖ךְ אֲחַזְיָ֥הוּ עַל־יְהוּדָֽה׃ 30 וַיָּבֹ֣א יֵה֔וּא יִזְרְעֶ֑אלָה וְאִיזֶ֗בֶל
שָׁמְעָ֤ה בָּאָה֙ וַתָּ֣שֶׂם בָּפּ֔וּךְ עֵינֶ֖יהָ וַתֵּיטֵ֥ב אֶת־רֹאשָׁ֑הּ
וַתַּשְׁקֵ֖ף בְּעַ֥ד הַחַלּֽוֹן׃ 31 וְיֵה֗וּא בָּבָ֤א בַשָּׁעַר֙ וַתֹּ֣אמֶר הֲשָׁל֣וֹם
זִמְרִ֔י הֹרֵ֥ג אֲדֹנָ֖יו׃ 32 וַיִּשָּׂ֤א פָנָיו֙ אֶל־הַחַלּ֔וֹן וַיֹּ֕אמֶר מִי־זֶ֖ה
אִתִּ֑י מִי֙ וַיַּשְׁקִפוּ־אֵ֣לָיו שְׁנַ֔יִם שְׁלֹשָׁ֖ה סָרִיסִֽים׃ 33 וַיֹּ֣אמֶר
שָׂאֻ֔הָ וַיִּשָּׂאֻ֖הָ וַיַּפֵּ֣ל אַרְצָ֑ה וַתִּזֶּ֤ה מִדָּמָהּ֙ אֶל־הַקִּ֣יר
וְאֶל־הַסּוּסִ֔ים וַיִּרְמְסֶֽהָ׃ 34 וַיָּבֹא֙ וַיֹּ֣אכַל וַיֵּ֔שְׁתְּ וַיֹּ֕אמֶר
פִּקְדוּ־נָ֥א אֶת־הָאֲרוּרָ֖ה הַזֹּ֑את וְקִבְר֣וּהָ כִּֽי־בַ֥ת מֶ֖לֶךְ הִֽוא׃
35 וַיֵּלְכ֣וּ לְקָבְרָ֔הּ וְלֹ֥א מָצְא֖וּ כִּ֥י אִם־הַגֻּלְגֹּ֑לֶת וְהָרַגְלַ֖יִם
וְכַפּ֥וֹת הַיָּדָֽיִם׃ 36 וַיָּשֻׁ֖בוּ וַיַּגִּ֣דוּ לוֹ֮ וַיֹּ֣אמֶר דְּבַר־יְהוָה֒
הוּא֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֔ר בְּיַד־עַבְדּ֖וֹ אֵלִיָּ֣הוּ הַתִּשְׁבִּ֑י לֵאמֹ֗ר בְּחֶלְקַ֤ת
הַשָּׂדֶה֙ יֹאכְל֣וּ הַכְּלָבִ֔ים אֶת־בְּשַׂ֖ר אִיזָֽבֶל׃ 37 וְהָיְתָ֣ה נִבְלַת֩
אִיזֶ֨בֶל֜ כְּדֹמֶ֣ן עַל־פְּנֵ֣י הַשָּׂדֶ֗ה בְּחֶלְקַת֙ יִזְרְעֶ֔אל אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־
יֹאמְר֖וּ זֹ֣את אִיזָֽבֶל׃

ד.

1 וְאִשָּׁ֣ה אַחַת֩ מִנְּשֵׁ֨י בְנֵי־הַנְּבִיאִ֜ים צָעֲקָ֣ה אֶל־אֱלִישָׁ֗ע
לֵאמֹר֙ עַבְדְּךָ֣ אִישִׁ֔י מֵ֖ת וְאַתָּ֣ה יָדַ֑עְתָּ כִּ֣י עַבְדְּךָ֗ הָיָ֤ה
יָרֵא֙ אֶת־יְהוָ֔ה וְהַנֹּשֶׁ֖ה בָּ֣א לָקַ֑חַת לִשְׁנֵ֥י יְלָדַ֖י לוֹ֥ לַעֲבָדִֽים׃
2 וַיֹּ֨אמֶר אֵלֶ֜יהָ אֱלִישָׁ֗ע מֶה־אֶֽעֱשֶׂה־לָּךְ֙ הַגִּ֣ידִי לִ֔י מַה־יֶּ֥שׁ
לָ֖ךְ בַּבָּ֑יִת וַתֹּ֗אמֶר לֹא־יֶ֤שׁ לְשִׁפְחָתְךָ֙ כֹּ֔ל בַּבַּ֖יִת כִּ֥י אִם־
אָסוּךְ֙ שָֽׁמֶן׃ 3 וַיֹּ֗אמֶר לְכִי֙ שַׁאֲלִ֣י לָ֔ךְ כֵּלִ֖ים מִן־הַח֑וּץ מֵאֵ֖ת
כָּל־שְׁכֵנָ֥יִךְ כֵּלִ֖ים רֵקִ֑ים אַל־תַּמְעִֽיטִי׃ 4 וּבָ֣אתְ וְסָגַרְתְּ֩
הַדֶּ֨לֶת֜ בַּעֲדֵ֗ךְ וּבְעַד֙ בָּנַ֔יִךְ וְיָצַ֣קְתְּ אֶל־כָּל־הַכֵּלִ֣ים הָאֵ֔לֶּה
וְהַמָּלֵ֖א תַּסִּֽיעִי׃ 5 וַתֵּ֣לֶךְ מֵֽאִתּ֗וֹ וַתִּסְגֹּר֙ הַדֶּ֣לֶת בַּעֲדָ֔הּ
וּבְעַד֙ בָּנֶ֔יהָ הֵ֥ם מַגִּשִׁ֖ים אֵלֶ֑יהָ וְהִ֣יא יוֹצֵ֔את מֵֽעִמָּֽם׃
6 וַיְהִ֗י כִּמְלֹאת֙ הַכֵּלִ֔ים וַתֹּ֖אמֶר אֶל־בְּנָ֑הּ הַגִּ֣ישָׁה אֵלַ֔י עוֹד֙
כֶּ֔לִי וַיֹּ֥אמֶר אֵלֶ֖יהָ אֵ֣ין עוֹד־כֶּ֑לִי וַיַּעֲמֹ֖ד הַשָּׁ֥מֶן׃ 7 וַתָּבֹ֗א
וַתַּגֶּד֙ לְאִ֣ישׁ הָֽאֱלֹהִ֔ים וַיֹּ֕אמֶר לְכִ֥י מִכְרִ֖י אֶת־הַשֶּׁ֣מֶן
וְשַׁלְּמִ֣י אֶת־נִשְׁיֵ֑כִי וְאַתְּ֥ וּבָנַ֖יִךְ תִּחְיִ֥ין בַּנּוֹתָֽר׃ 8 וַיְהִי֩
הַיּ֨וֹם֜ וַיַּעֲבֹ֣ר אֱלִישָׁ֗ע אֶל־שׁוּנֵם֙ אֲשֶׁ֣ר שָׁ֔ם אִשָּׁ֥ה גְדוֹלָ֖ה
וַתַּחֲזֵ֣ק בּ֑וֹ לֶאֱכָל־לֶ֔חֶם וַיְהִ֗י מִדֵּ֤י עָבְרוֹ֙ וָבָ֣א שָׁ֔מָּה
וְסָ֥ר לָאֲכָל־לָֽחֶם׃ 9 וַתֹּ֣אמֶר אֶל־אִישָׁ֗הּ הִנֵּה־נָ֣א יָדַ֔עְתִּי כִּ֣י
אִ֥ישׁ אֱלֹהִ֛ים קָד֥וֹשׁ הוּא֙ עָבַ֣ר עָלֵ֔ינוּ תָּמִֽיד׃

---

1 מ: מִנְּשֵׁי. 2 מ: מִנְּשֵׁי.

(19) וי. 50: 44. מכ. 12: 5. שם. 15: 11. שמ. 41: 10.
(20) וי. 50: 45.
(21) וי. 50: 46.
(22) וי. 4: 13. 48: 40. 41.
(23) נש. 17: 1. 37: 13. כתר. 1: 3. ש"ב. 9: 1. 2. נש. 57: 20.
(24) נש. 13: 8. וי. 4: 31. 6: 22. 24. 30: 6. 48: 41. 49: 22.
(25) וי. 33: 9. 51: 41.
(26) וי. 50: 30. 51: 4.
(27) כתר. 1: 4.
(28) נש. 21: 13. ב"ר. 6: 3. שמ. 1: 3.
(29) תה. 120: 5. וי. 6: 25. 46: 5.
(30) וי. 49: 8.
(31) שו. 38: 11. מכ. 23: 9. ש"ב. 33: 28. שם. 7: 14.
(32) שו. 5: 10. וי. 49: 36. 9: 26. 25: 23.
(33) וי. 9: 11. 10: 22. מלו. 1: 3. וי. 49: 18.
(34) וי. 25: 25.
(35) נש. 22: 6.
(36) וי. 49: 32.
(37) וי. 9: 16. 48: 2.
(38) וי. 43: 10.
(39) וי. 48: 47. 49: 6.

(1) נש. 13: 1. 21: 1. 47: 1.
(2) נש. 46: 1. וי. 51: 44. 43: 12. 13.
(3) וי. 51: 48. נש. 13: 17. 18. 20. וי. 50: 39. 40.
(4) שם. 1: 11. כת. 3: 12. 13. תה. 126: 5. 6. וי. 31: 9. וש. 12: 10. שם. 3: 5.
(5) וי. 31: 31. מכ. 32: 40.
(6) נש. 53: 6. וי. 50: 17. 1. ש"ב. 2: 25. וי. 20: 3. 6. 23.
(7) תה. 79: 7. וי. 40: 2. 3. וש. 9: 11. 5. וי. 2: 3. וש. 9: 16. תה. 90: 1. 91: 1. 22: 4: (8) נש. 48: 20. וי. 51: 6. 45. וש. 2: 6. 7. ישע. 18: 4.
(9) וי. 15: 14. 51: 27. 50: 3. 14. 29. 41. ש. יש. 1: 22.

וְחִלְקִיָּה֙ בֶּן־הַהַצְבָּצִ֔ים מִן־בֵּ֥ית הַכֶּ֖רֶם הַגְּדִיר֑וּ
וְעַל־יָדָ֣ם בָּנָ֔ה בְּנֵ֥י הַגִּבְעוֹנִ֖י וְהַמִּצְפָּתִ֑י לְכִסֵּ֣א
הַפַּ֔חַת עֵ֖בֶר הַנָּהָֽר׃ וְעַל־יָדָ֣ם נְחֶמְיָ֤ה בֶן־עַזְבּוּק֙
שַׂ֣ר פֶּֽלַח־בֵּֽית־צ֔וּר בָּנָ֖ה עַד־נֹ֣כַח קִבְרֵ֣י דָוִ֑ד
וְעַד־הַבְּרֵכָה֙ הָֽעֲשׂוּיָ֔ה וְעַד־בֵּ֥ית הַגִּבֹּרִֽים׃ אַחֲרָ֣יו
בָּנָ֔ה הַלְוִיִּ֖ם רְח֣וּם בֶּן־בָּנִ֑י עַל־יָדָ֗ם בָּנָה֙ חֲשַׁבְיָ֣ה
שַׂר־פֶּ֣לַח קְעִילָ֔ה לִפְלָגָֽתוֹ׃ אַחֲרָ֣יו בָּנ֔וּ בַּוַּי֖ בֶּן־חֵנָדָ֑ד
אֲחִ֣י יֹשִׁיָּ֔הוּ לִפְלָגָ֖תוֹ לְקְעִילָֽה׃ וְעַל־יָדָ֣ם בָּנָ֔ה עֵ֥זֶר
בֶּן־יֵשׁ֖וּעַ שַׂ֣ר הַמִּצְפָּ֑ה מִדָּה֙ שֵׁנִ֔ית נֹ֖כַח עֲלִיַּ֥ת
הַנֶּ֖שֶׁק לְמִקְצֽוֹעַ׃ אַחֲרָ֣יו בָּרֻ֣ךְ בֶּן־זַבַּ֔י מִדָּה֙
שֵׁנִ֔ית מִמִּקְצ֖וֹעַ עַד־פֶּ֣תַח בֵּית־אֶלְיָשִׁ֥יב הַגָּדֽוֹל׃
אַחֲרָ֣יו בָּנָ֔ה מְרֵמ֥וֹת בֶּן־א֖וּרִיָּה בֶּן־הַקּ֑וֹץ מִדָּה֙
שֵׁנִ֔ית מִפֶּ֥תַח בֵּית־אֶלְיָשִׁ֖יב וְעַד־כְּל֥וֹת בֵּית־אֶלְיָשִֽׁיב׃
אַחֲרָ֣יו בָּנ֔וּ הַכֹּהֲנִ֖ים אַנְשֵׁ֥י הַכִּכָּרֽוֹת׃ אַחֲרֵיהֶ֣ם
בָּנָ֔ה בִּנְיָמִ֥ן וְחַשּׁ֖וּב נֹ֥כַח בֵּיתָֽם׃ אַחֲרֵ֣י אֲשֶׁר־בָּנָ֔ה
עֲזַרְיָ֥ה בֶן־מַעַשְׂיָ֖ה בֶּן־עֲנַנְיָ֑ה אֵ֖צֶל בֵּיתֽוֹ׃ אַחֲרָ֣יו
בָּנָ֔ה בִּנּוּי֙ בֶּן־חֵנָדָ֔ד מִדָּה֙ שֵׁנִ֔ית מִבֵּ֥ית עֲזַרְיָ֖ה עַד־
הַמִּקְצ֥וֹעַ וְעַד־הַפִּנָּֽה׃ פְּלַלְיָ֥ה בֶן־אוּזָ֖י נֹ֣כַח הַמִּקְצ֑וֹעַ
וְהַמִּגְדָּ֗ל הַיּוֹצֵא֙ מִבֵּ֣ית הָֽעֶלְי֔וֹן אֲשֶׁ֖ר לְמַטָּרַ֣ת
הַחָצֵ֑ר אַחֲרָ֣יו פְּדָיָ֔ה בֶּן־פַּרְעֹֽשׁ׃ וְהַנְּתִינִ֗ים יוֹשְׁבִים֙
בָּעוֹפֶ֔ל עַד־נֹ֥כַח שַׁ֖עַר הַמַּ֣יִם מִזְרָ֑חָה וְהַמִּגְדָּ֖ל
הַיּוֹצֵֽא׃ אַחֲרָ֣יו בָּנ֔וּ הַתְּקוֹעִ֖ים מִדָּה֙ שֵׁנִ֔ית נֹ֚כַח
הַמִּגְדָּ֣ל הַגָּד֔וֹל הַיּוֹצֵ֖א וְעַד־חוֹמַ֥ת הָעוֹפֶֽל׃ מִלְמַ֗עְלָה
לְשַׁ֤עַר הַסּוּסִים֙ הַכֹּהֲנִ֔ים אִ֖ישׁ נֹ֥כַח בֵּיתֽוֹ׃ אַחֲרֵיהֶ֣ם
בָּנָ֔ה צָד֖וֹק בֶּן־אִמֵּ֑ר נֹ֖כַח בֵּיתֽוֹ׃ אַחֲרָ֣יו בָּנָ֔ה
שְׁמַעְיָ֥ה בֶן־שְׁכַנְיָ֖ה שֹׁמֵ֣ר שַׁ֣עַר הַקָּדִֽים׃ אַחֲרָ֣יו
בָּנָ֔ה חֲנַנְיָ֥ה בֶן־שֶׁלֶ֖מְיָה וְחָנ֣וֹן בֶּן־צָלָ֣ף הַשִּׁשִּׁ֑י
מִדָּה֙ שֵׁנִ֔ית נֹ֖כַח בֵּרֶכְיָ֥ה בֶן־מְשֻׁלָּ֛ם פֶּ֥תַח נֶגֶד־
נִשְׁכָּתֽוֹ׃ אַחֲרָ֣יו בָּנָ֔ה מַלְכִּיָּ֥ה בֶן־צ֖וֹרְפִי עַד־בֵּ֣ית
הַנְּתִינִ֣ים וְהָרֹכְלִ֑ים נֹ֖כַח פְּקוּדַ֥ת הַמִּקְצ֛וֹעַ וְעַד־עֲלִיַּ֥ת
הַפִּנָּֽה׃ וּבֵ֣ין עֲלִיַּ֣ת הַפִּנָּ֔ה עַד־שֶׁ֥ה הַצֹּ֖אן בָּנ֥וּ
הַצֹּרְפִֽים׃ וְהָיָ֗ה כַּאֲשֶׁ֤ר הֶחֱרִיד֙ סַנְבַלַּ֣ט וְטוֹבִיָּ֔ה
הָֽעַרְבִ֖י וְגַשְׁמ֑וּ וַיִּבְנ֣וּ וַיַּשִּׂ֗יגוּ עָלָ֛יו בְּחֹ֥סֶר
וְהַבְנָיָ֖ה וְהַשֹּׁמְרֹנִֽים׃ וַיֹּ֣אמֶר לִפְנֵ֣י אֶחָ֗יו וְחֵ֙יל
שֹׁמְר֣וֹן הַנִּמְצָ֔א אֵ֚צֶל דּוֹדָ֔ם מַה־הָֽעֲזוֹבִ֣ים הָאֻמְלָלִ֔ים
הַאֲיַעֲזִבֻ֖ם לָ֑הֶם הַיְזַבְּח֣וּ וְהַיְכַלּ֔וּ הַיְחַיּ֥וּם מֵאַבְנֵי־
עָפָ֖ר וְהֵ֥ם שְׂרוּפִֽים׃ וְטוֹבִיָּ֣ה הָֽעַמּוֹנִ֔י אֵ֖צֶל
וַיֹּ֣אמֶר גַּם־אֲשֶׁ֣ר הֵ֔ם יִבְנ֖וּ אִם־יַעֲלֶ֣ה שׁוּעָ֑ל וּפָרַ֥ץ
חוֹמַ֖ת אַבְנֵ֥י גִדְרָתָֽם׃ שִׁמְעִ֤י אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ כִּֽי־הָיִ֣ינוּ
בּוּזָ֔ה וְהָשֵׁ֤ב חֶרְפָּתָם֙ בְּרֹאשָׁ֔ם וּתְנֵ֥ם לָבַ֖ז בְּאֶ֥רֶץ
שִׁבְיָֽה׃ וְאַל־תְּכַ֤ס עַל־עֲוֹנָם֙ וְחַטָּאתָ֣ם מִלְּפָנֶ֔יךָ כִּ֥י
הִכְעִ֖יסוּ נֹכַ֥ח הַבּוֹנִֽים׃ וַנִּבֶן֙ אֶת־הַחוֹמָ֔ה וַתֵּ֣קָשַׁר
כָּל־הַחוֹמָ֖ה עַד־חֲצְיָ֑הּ וַיְהִ֤י לֵב֙ לָעָ֔ם לַעֲשֽׂוֹת׃ וַיְהִ֗י
כַּאֲשֶׁ֨ר שָׁמַ֜ע סַנְבַלַּ֤ט וְטוֹבִיָּה֙ וְהָֽעַרְבִ֣ים וְהָֽעַמּוֹנִ֔ים
וְהָֽאַשְׁדּוֹדִ֖ים כִּֽי־עָלְתָ֣ה לְאֻרְכָה֮ לְחוֹמֹ֣ת יְרוּשָׁלַ֣יִם
כִּֽי־הֵחֵ֣לּוּ הַפְּרָצ֗וֹת לְהִסָּתֵם֙ וַיִּחַ֣ר לָהֶ֣ם מְאֹ֔ד וַיִּקְשְׁר֤וּ
כֻלָּם֙ יָחַ֔ד לָב֖וֹא לְהִלָּחֵ֥ם בִּירוּשָׁלַ֖יִם וְלַעֲשׂ֥וֹת לָ֖הּ
תְּקֽוּמָה׃ וַנִּתְפַּלֵּ֣ל אֶל־אֱלֹהֵ֔ינוּ וַנָּ֥שֶׂם מִשְׁמָ֖ר עֲלֵיהֶ֑ם
יוֹמָ֖ם וָלָֽיְלָה׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָ֔ה כָּשַׁ֖ל כֹּ֣חַ הַסַּבָּ֑ל וְהֶעָפָ֣ר
רָ֔ב וְאֲנַ֖חְנוּ לֹ֥א נוּכַ֖ל לִבְנ֥וֹת אֶת־הַחוֹמָֽה׃ וַיֹּאמְר֣וּ
צָרֵ֗ינוּ לֹ֤א יֵדְעוּ֙ וְלֹ֣א יִרְא֔וּ עַד־אֲשֶׁ֨ר נָב֥וֹא בְתוֹכָ֛ם
וְהָרַגְנ֖וּם וְהִשְׁבַּתְנ֥וּ אֶת־הַמְּלָאכָֽה׃ וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֨ר
בָּ֤אוּ הַיְהוּדִים֙ הַיֹּשְׁבִ֣ים אֵצְלָ֔ם וַיֹּאמְר֥וּ אֵלֵ֖ינוּ עֲשָׂרִ֣ים
פְּעָמִ֑ים מִכֹּל֙ הַמְּקֹמ֔וֹת אֲשֶׁ֥ר תָּשׁ֖וּבוּ עָלֵֽינוּ׃ וָאַעֲמִ֞יד
בַּמַּקְטֵ֣רֶת ׀ בַּמְּקֹמ֣וֹת מִתַּ֣חַת לַחוֹמָ֗ה בַּפְּרָצוֹת֙ הֶעֱמַ֣דְתִּי
אֶת־הָעָ֔ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם עִם־חַרְבֹתָ֥ם קַשְׁתֹתָֽם וְרִמְחֵיהֶֽם׃
וָאֵרֶא֙ וָאָ֣קָם וָאֹמַ֔ר אֶל־הַחֹרִ֖ים וְאֶל־הַסְּגָנִ֑ים וְאֶל־יֶ֥תֶר
הָעָ֖ם אַל־תִּירְא֣וּ מִפְּנֵיהֶ֑ם זִכְר֤וּ אֶת־אֲדֹנָי֙ הַגָּד֣וֹל וְהַנּוֹרָ֔א
וְלַחֲמ֥וּ עַל־אֲחֵיכֶ֖ם בְּנֵיכֶ֣ם וּבְנֹתֵיכֶ֑ם נָשֵׁיכֶ֖ם וּבָתֵּיכֶֽם׃
וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ אֹיְבֵ֙ינוּ֙ כִּֽי־נוֹדַ֣ע לָ֔נוּ וַיָּ֥פֶר אֱלֹהִ֖ים
אֶת־עֲצָתָ֑ם וַיָּשָׁב֙ כָּל־הָעָ֔ם אֶל־הַחוֹמָ֖ה אִ֥ישׁ אֶל־מְלַאכְתּֽוֹ׃
וַיְהִ֗י מִן־הַיּוֹם֙ הַה֔וּא חֲצִ֥י נְעָרַ֖י עֹשִׂ֣ים בַּמְּלָאכָ֑ה וַחֲצִיָּ֗ם
מַחֲזִיקִ֤ים הָֽרְמָחִים֙ וְהַצִּנּ֣וֹת וְהַקְּשָׁתוֹת֙ וְהַשִּׁרְיוֹנִ֔ים
וְהַשָּׂרִ֖ים אַחֲרֵ֥י כָל־בֵּ֥ית יְהוּדָֽה׃ הַבּוֹנִ֣ים בַּחוֹמָ֗ה
וְהַנֹּשְׂאִ֤ים בַּסֶּ֙בֶל֙ עִם־הַנּוֹשֵׂ֣א בְאַחַ֔ת יַעֲשֶׂ֥ה בַמְּלָאכָ֖ה
וְאַחַ֥ת מַחֲזִ֖יק בַּנָּֽשֶׁק׃ וְהַבֹּנִ֗ים אִ֤ישׁ חַרְבּוֹ֙ חָגוּר֙ עַל־
יָרְכּ֔וֹ וַיִּבֶן֙ וְהַתֹּקֵ֣עַ בַּשּׁוֹפָ֔ר אֵצֶ֖ל אֹתִֽי׃ וָאֹמַ֣ר אֶל־
הַחֹרִ֗ים וְאֶל־הַסְּגָנִים֙ וְאֶל־יֶ֣תֶר הָעָ֔ם הַמְּלָאכָ֥ה רַבָּ֖ה
וְהִ֑יא וַאֲנַ֣חְנוּ מְפֻרָדִ֗ים עַל־הַחוֹמָה֙ רָחֹ֣ק אִ֔ישׁ מֵעַ֖ל
אָחִֽיו׃ בַּמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֨ר תִּשְׁמְע֤וּ אֶת־קוֹל֙ הַתְּקִיעַ֣ בַּשּׁוֹפָ֔ר
שָׁ֖מָּה הִתְקַבְּצ֣וּ אֵלֵ֑ינוּ אֱלֹהֵ֖ינוּ יִלָּחֵ֥ם לָֽנוּ׃ וַאֲנַ֣חְנוּ
עֹשִׂ֣ים בַּמְּלָאכָ֗ה וְחֶצְיָם֙ מַחֲזִיקִ֣ים הָֽרְמָחִ֔ים מֵעֲל֥וֹת
הַשַּׁ֖חַר עַד־צֵ֥את הַכּוֹכָבִֽים׃ וְגַם־בָּעֵ֣ת הַהִ֗יא אָמַ֤רְתִּי
אֶל־הָעָם֙ לָלִ֣ין אִ֔ישׁ וְנַעֲר֖וֹ בְּת֣וֹךְ יְרוּשָׁלַ֑יִם וְהָיָ֤ה לָ֙נוּ֙
בַּלַּ֣יְלָה מִשְׁמָ֔ר וּבַיּ֖וֹם מְלָאכָֽה׃ וְלֹא־אֲנִ֣י וְאַחַ֗י וְנַעֲרַי֙
וְאַנְשֵׁ֣י הַמִּשְׁמָ֔ר אֵ֥ין מַפְשִׁ֖יטִים בִּגְדֵ֑ינוּ אִ֖ישׁ אֶת־
שִׁלּוּחוֹ֙ הַמָּֽיִם׃ וַתְּהִ֣י צְעָקַ֗ת הָעָם֙ וּנְשֵׁיהֶ֔ם גְּדוֹלָ֖ה אֶל־
אֲחֵיהֶ֥ם הַיְהוּדִֽים׃ וַיֵּשׁ֣ שָׁאֲלִ֗ים בָּנֵ֙ינוּ֙ וּבְנֹתֵ֣ינוּ אֲנַ֣חְנוּ
רַבִּ֔ים וְנִקְחָ֥ה דָגָ֖ן וְנֹאכְלָ֥ה וְנִחְיֶֽה׃ וְיֵשׁ֣ אֹמְרִ֗ים שָׂדֹתֵ֙ינוּ֙
וְכַרְמֵ֣נוּ וּבָתֵּ֔ינוּ אֲנַ֥חְנוּ עֹרְבִ֖ים וְנִקְחָה־דָגָ֑ן וְנָכֹ֖לָה
וְנִחְיֶֽה׃ וְיֵשׁ֣ אֹמְרִ֗ים לָוִ֙ינוּ֙ כֶּ֣סֶף לְמִדַּ֣ת הַמֶּ֔לֶךְ שָׂדֹתֵ֙ינוּ֙
וְכַרְמֵ֔נוּ לָֽאֲחֵרִֽים׃ וְעַתָּ֗ה כִּבְשַׂ֤ר אַחֵ֙ינוּ֙ בְּשָׂרֵ֔נוּ כְּבָנֵ֖ינוּ
כְּבָנֵיהֶ֑ם וְהִנֵּ֨ה אֲנַ֜חְנוּ כֹּבְשִׁ֣ים אֶת־בָּנֵ֣ינוּ וְאֶת־בְּנֹתֵ֗ינוּ
לַעֲבָדִ֔ים וְיֵ֥שׁ מִבְּנֹתֵ֖ינוּ נִכְבָּשׁ֑וֹת וְאֵ֥ין לְיָדֵ֖נוּ וְשָׂדוֹתֵ֥ינוּ
וְכַרְמֵ֖נוּ לַאֲחֵרִֽים׃ וָאֶחַר֙ מְאֹ֣ד כִּשְׁמֹ֣עִי אֶת־צַעֲקָתָ֗ם
וְאֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיִּ֥רָא לִֽי׃ וַתִּיָּעַ֣ץ לִבִּ֔י עָלַ֖י
וָאָרִ֣יבָה אֶת־הַחֹרִ֣ים וְאֶת־הַסְּגָנִ֑ים וָאֹמַ֣ר לָהֶ֗ם מַשָּׂ֤א אִישׁ֙
אַתֶּ֣ם נֹשִׂ֔ים לְאֶחָ֖יו וָאֶתֵּ֣ן עֲלֵיהֶ֔ם קְהִלָּ֥ה גְדוֹלָֽה׃ וָאֹמַ֣ר
אֲלֵהֶ֗ם אֲנַ֤חְנוּ קָנִ֙ינוּ֙ אֶת־אַחֵ֣ינוּ הַיְהוּדִ֔ים הַנִּמְכָּרִ֖ים
לַגּוֹיִ֑ם כְּדֵ֣י אֵפ֔וֹא וְאַתֶּ֥ם תִּמְכְּר֖וּ לְאַחֵיכֶ֑ם וְנִמְכְּר֥וּ
לָ֖נוּ וַיַּחֲרִ֥ישׁוּ וְלֹ֥א מָצְא֖וּ דָּבָֽר׃ וָאֹמַ֗ר לֹ֣א טוֹבָ֔ה
הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם עֹשִׂ֑ים הֲלוֹא֩ בְּיִרְאַ֨ת אֱלֹהֵ֜ינוּ
תֵּלֵכ֗וּן מֵחֶרְפַּ֤ת גּוֹיִם֙ אֹיְבֵ֔ינוּ וְגַ֣ם אֲנִ֔י אַחַ֖י וְנַעֲרָ֑י
נַשִּׁ֥ים בָּהֶ֖ם כֶּ֣סֶף וְנֶ֑שֶׁךְ נַעַזְבָ֥ה נָּ֖א אֶת־הַנֶּֽשֶׁךְ׃
הָשִׁ֨יבוּ נָ֜א לָהֶ֣ם כְּהַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה שְׂדוֹתָם֙ כַּרְמֵ֣הֶם זֵיתָ֔ם
וּבָתֵּיהֶ֔ם וְאֵת֙ מְאַ֣ת הַכֶּ֔סֶף וְהַדָּגָ֥ן הַתִּירוֹשׁ֙ וְהַיִּצְהָ֔ר
אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם נֹשִׁ֣ים עֲלֵיהֶֽם׃ וַיֹּאמְר֖וּ נָשִׁ֣יב וּמֵהֶ֑ם
לֹ֥א נְבַקֵּ֖שׁ כֵּ֣ן נַעֲשֶׂ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה אֹמֵ֑ר וָאֶקְרָ֣א
לַכֹּהֲנִ֗ים וָאַשְׁבִּ֤יעַ אוֹתָם֙ לַעֲשׂ֣וֹת כַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה׃ וְגַם־
חִצְנִ֖י נָעַ֣רְתִּי וָאֹמַ֑ר כֵּ֣ן יְנַעֵ֣ר הָאֱלֹהִ֗ים אֶת־כָּל־אִ֤ישׁ
אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יָקִ֣ים אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה מִבֵּיתוֹ֙ וּמִיגִיעוֹ֔ וְכֵ֥ן
יְהִ֖י נָעֽוֹר וְרֵ֑יק וַיֹּ֣אמֶר כָּל־הַקָּהָ֗ל אָמֵן֙ וַיְהַלְל֣וּ אֶת־
יְהוָ֔ה וַיַּעֲשׂ֥וּ הָעָ֖ם כַּדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ גַּ֣ם מִיּ֣וֹם צַוּ֗וֹתִי
לִהְיוֹתוֹ֙ לָהֶ֣ם לְפֶ֔חָה בְּאֶ֥רֶץ יְהוּדָ֖ה מֵאֲשְׂרִ֣ים שָׁנָ֑ה
שְׁתֵּ֤ים עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה אֲנִ֥י וְאַחַ֖י לֶ֥חֶם הַפֶּ֖חָה לֹ֥א אָכָֽלְנוּ׃
וְהַפַּחוֹת֙ הָרִאשֹׁנִ֣ים אֲשֶׁר־לְפָנַ֔י הִכְבִּ֥ידוּ עַל־הָעָ֖ם וַיִּקְח֨וּ
מֵהֶ֜ם לֶ֣חֶם וָיַ֗יִן אַ֚ף אַחֲרֵ֣י אַרְבָּעִ֣ים שֶׁ֔קֶל גַּם־נְעָרֵיהֶ֖ם
שָׂ֣רוּ עַל־הָעָ֑ם וְלֹ֥א עָשִׂ֖יתִי כֵּ֥ן מִפְּנֵ֥י יִרְאַ֖ת אֱלֹהִֽים׃
גַּ֣ם בְּמְלֶ֣אכֶת הַחוֹמָ֗ה הַזֹּאת֙ עָשִׂ֔יתִי וְשָׂדֶ֖ה לֹ֣א קָנִ֑ינוּ
וְכָל־נְעָרַ֥י נִקְבָּצִ֖ים שָׁ֥ם עַל־הַמְּלָאכָֽה׃ וְהַיְהוּדִ֣ים
וְהַסְּגָנִ֗ים מֵאָ֤ה וַחֲמִשִּׁים֙ אִ֔ישׁ גַּ֚ם הַבָּאִ֣ים אֵלֵ֔ינוּ מִן־
הַגּוֹיִ֖ם אֲשֶׁ֣ר סְבִיבֹתֵ֑ינוּ עַל־שֻׁלְחָנִֽי׃ וַיֵּעָשֶׂ֣ה לְיוֹם֩
אֶחָ֨ד שׁ֜וֹר אֶחָ֣ד שִׁשָּׁ֣ה צֹא֗ן בְּרוּרִים֙ עֹ֣וף נַעֲשָׂ֣ה לִ֔י וּלְעֵ֥ת
עֲשָׂרֹ֖ת יָמִ֑ים בְּכָל־יַ֖יִן הַרְבֵּ֣ה וְלֶ֣חֶם הַפֶּ֔חָה לֹ֥א בִקַּ֖שְׁתִּי
כִּֽי־כָבֵ֥ד הָעֲבֹדָ֖ה הַזֹּ֥את בָּעָֽם׃ זָכְרָ֤ה לִּי֙ אֱלֹהַ֔י לְט֖וֹב
אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֔יתִי לָעָ֖ם הַזֶּֽה׃ וַיְהִ֗י כְּשָׁמְעַ֤ת סַנְבַלַּט֙
וְטוֹבִיָּ֔ה וְגַשְׁמ֖וּ הָֽעַרְבִ֑י וְיֶ֣תֶר אֹיְבֵ֔ינוּ כִּֽי־בָנִ֙יתִי֙ אֲנִ֣י
אֶת־הַחוֹמָ֔ה וְאֵין־נִשְׁאָ֥ר בָּ֖הּ פָּ֑רֶץ גַּ֣ם עַד־הָעֵ֗ת דְּלָתוֹת֙
לֹ֣א הֶעֱמַ֔דְתִּי בַּשְּׁעָרִֽים׃ וַיְשַׁלַּ֨ח סַנְבַלַּ֜ט וְטוֹבִיָּ֗ה אֵלַי֙
לֵאמֹ֔ר לְכָ֥ה וְנִוָּעֲדָ֣ה יַחְדָּ֔ו בַּכְּפִרִ֖ים בְּעֶ֣מֶק אוֹנֹ֑ו וְהֵ֣מָּה
חֹשְׁבִ֥ים לַעֲשׂ֖וֹת לִ֥י רָעָֽה׃ וָאֶשְׁלַ֥ח אֲלֵהֶ֖ם מַלְאָכִ֣ים לֵאמֹ֑ר
מְלָאכָ֤ה גְדוֹלָה֙ אֲנִ֣י עֹשֶׂ֔ה וְלֹ֥א אוּכַ֖ל לָרֶ֑דֶת פֶּן־תִּשְׁבֹּ֤ת
הַמְּלָאכָה֙ בִּרְפוֹתָ֔הּ אֲשֶׁ֥ר אֶעֱזָבֶ֖נָּה וְאֵרֵ֥ד אֲלֵיכֶֽם׃ וַיִּשְׁלְח֨וּ
אֵלַ֜י כַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֗ה אַרְבַּ֥ע פְּעָמִ֛ים וָאָשִׁ֥יב אֲלֵהֶ֖ם כַּדָּבָ֥ר
הַזֶּֽה׃ וַיִּשְׁלַ֨ח סַנְבַלַּ֤ט אֵלַי֙ כַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה בַּפַּ֖עַם הַחֲמִישִׁ֑ית
וְאִגֶּ֥רֶת פְּתוּחָ֖ה בְּיָדֽוֹ׃ בָּהּ֙ כָּתוּב֙ בַּגּוֹיִ֣ם נִשְׁמַ֔ע וְגַשְׁמ֖וּ
אֹמֵ֑ר אַתָּ֣ה וְהַיְהוּדִ֗ים חֹשְׁבִים֙ לְמָרְדָ֔ה עַל־כֵּ֛ן אַתָּ֥ה בֹנֶ֖ה
אֶת־הַחוֹמָ֑ה וְאַתָּ֤ה הֹיֶה֙ לָהֶ֣ם לְמֶ֔לֶךְ כַּדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃
וְנָבִיאִ֣ים הֵעֲמַ֣דְתָּ לְקָרְאָ֤ה עָלֶ֙יךָ֙ בִּירוּשָׁלַ֣יִם לֵאמֹ֔ר
מֶ֖לֶךְ בִּיהוּדָ֑ה וְעַתָּ֗ה יִוָּדַע֙ לַמֶּ֣לֶךְ כַּדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה
וְעַתָּ֥ה לְכָ֖ה וְנִוָּעֲצָֽה׃ וָאֶשְׁלַ֣ח אֵלָ֔יו לֵאמֹ֕ר לֹ֥א נֶהְיָ֖ה
כַּדְּבָרִ֣ים הָאֵ֑לֶּה כִּ֥י מִלִּבְּךָ֖ אַתָּ֥ה בֹדֶֽא׃ כִּ֣י כֻלָּ֗ם מְיָרְאִ֤ים
אוֹתָנוּ֙ לֵאמֹ֔ר יָרְפ֥וּ יְדֵיהֶ֖ם מִן־הַמְּלָאכָ֣ה וְלֹ֣א תֵעָשֶׂ֑ה
וְעַתָּ֖ה חַזֵּ֥ק אֶת־יָדָֽי׃ וַאֲנִ֣י בָ֔אתִי בֵּ֖ית שְׁמַעְיָ֣ה בֶן־דְּלָיָ֑ה
בֶּן־מְהֵיטַבְאֵ֣ל הוּא֙ עָצ֣וּר וַיֹּ֔אמֶר נִפָּגְשָׁה֙ בְּבֵ֣ית הָאֱלֹהִ֔ים
בְּת֣וֹךְ הַהֵיכָ֔ל וְנִסְגְּר֖וּ דַּלְתוֹת֣ הַהֵיכָ֑ל כִּ֣י בָאִ֤ים הֵם֙
לַהֲרָגֶ֔ךָ וּבַלַּ֥יְלָה הֵ֖ם בָּאִ֥ים לַהֲרָגֶֽךָ׃ וָאֹמַ֕ר הַאִ֥ישׁ כָּמ֖וֹנִי
יָנ֑וּס וּמִ֤י כָמֹנִי֙ אֲשֶׁ֣ר יָב֣וֹא אֶל־הַהֵיכָ֔ל וְלֹ֥א אָחְיֶֽה׃
וְהִנֵּ֣ה לֹא־אֱלֹהִ֣ים שְׁלָח֗וֹ כִּ֣י נְבוּאָה֮ הַזֹּאת֒ דִּבֶּ֣ר עָלַ֔י
וְטוֹבִיָּ֖ה וְסַנְבַלַּ֑ט שָׂכָ֖ר נָשִֽׂיא׃ לְמַ֣עַן יִהְיֶ֣ה לָהֶ֔ם לְמַ֖עַן
יִרְא֣וּ וְיֵדָ֑עוּ וְיָבֹ֤שׁוּ וְיֶחְפְּרוּ֙ כָּל־הַנְּבִיאָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יְדַבֵּ֖ר
עָלַ֑י וְהַנְּבִיאָ֣ה נוֹעַדְיָ֔ה וְיֶ֥תֶר הַנְּבִיאִ֖ים אֲשֶׁ֥ר הָיוּ֙
מְיָרְאִ֣ים אוֹתִֽי׃ וַתִּשְׁלַ֣ם הַחוֹמָ֗ה בְּעֶשְׂרִים֙ וַחֲמִשָּׁ֣ה לֶאֱלוּל֮
בַּחֲמִשִּׁים֒ וּבְיָמִ֣ים שִׁשָּׁ֔ה׃ וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ כָּל־אֹיְבֵ֙ינוּ֙
וַיִּרְא֣וּ כָל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֥ר סְבִיבֹתֵ֖ינוּ וַיִּפְּל֣וּ מְאֹ֔ד בְּעֵינֵיהֶ֑ם
וַיֵּדְע֗וּ כִּ֚י מֵאֱלֹהֵ֣ינוּ נֶעֶשְׂתָ֔ה הַמְּלָאכָ֖ה הַזֹּֽאת׃ גַּם־
בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֗ם אַצִּילֵ֤י יְהוּדָה֙ מַרְבִּ֣ים אִגְּר֔וֹת הַבָּאֹ֖ת
אֶל־טוֹבִיָּ֑ה וְאִגְּר֥וֹת טוֹבִיָּ֖ה בָּאוֹת֥ אֲלֵיהֶֽם׃ כִּ֣י רַבִּ֤ים
בִּֽיהוּדָה֙ שְׁבוּעַ֣ת נִשְׁבָּעִ֔ים לּ֔וֹ כִּ֥י חֲתַ֖ן שְׁכַנְיָ֣ה בֶן־אָרַ֑ח
וִיהוֹחָנָ֣ן בְּנ֔וֹ לָקַ֖ח אֶת־בַּת־מְשֻׁלָּ֥ם בֶּן־בֶּרֶכְיָֽה׃ גַּם־
אֹתוֹ֙ הַטּוֹבִ֣ים אָמְרִ֔ים לְפָנַ֖י וְדִבְרֵ֣י אֲמָרַ֑י שָׁלַ֥ח טוֹבִיָּ֖ה
אִגְּר֥וֹת לְהַיְרִאֵֽנִי׃ וַיְהִ֗י כְּבָנ֤וֹת הַחוֹמָה֙ וַאֲנִ֣י הֶעֱמַ֔דְתִּי
דְּלָתוֹת֖ וְנִפְקְד֣וּ הַשֹּׁעֲרִ֑ים וְהַמְשֹׁרְרִ֖ים וְהַלְוִיִּֽם׃ וְצִוִּ֣יתִי
אֶת־חֲנָנְיָ֣ה שַׂר־הַבִּירָ֗ה וְאֶת־חֲנַנְיָה֙ בֶּן־אָחִ֣יו כִּֽי־הוּא֙
כְּאִ֣ישׁ אֱמֶ֔ת וְיָרֵ֥א אֱלֹהִ֖ים מֵרַבִּֽים׃ וָאֹמַ֗ר אֲלֵהֶם֙ אַל־
יִפָּתְח֣וּ שַׁעֲרֵי־יְרוּשָׁלַ֔יִם עַד־חֹ֖ם הַשָּׁ֑מֶשׁ וְעוֹדָ֤ם עֹמְדִים֙
יִסְגְּר֣וּ דְלָתוֹת֔ וְחִסְמ֖וּ וְהַעֲמִ֣ידוּ מִשְׁמְר֑וֹת אִ֣ישׁ כְּמִשְׁמַרְתּ֔וֹ
אִ֥ישׁ נֹכַ֖ח בֵּיתֽוֹ׃ וְהָעִ֤יר רְחָבַת־יָדַ֙יִם֙ וּגְדוֹלָ֔ה וּמְעַ֖ט הָעָ֣ם
בְּתוֹכָ֑הּ וְאֵ֥ין בָּתִּ֖ים בְּנוּיִֽם׃ וַיִּתֵּ֣ן אֱלֹהַ֔י עַל־לִבִּ֖י וָאֶקְבְּצָ֣ה
אֶת־הַחֹרִ֣ים וְאֶת־הַסְּגָנִ֔ים וְאֶת־הָעָ֖ם לְהִתְיַחֵ֑שׂ וָאֶמְצָ֣א
סֵ֣פֶר הִתְיַחֵ֣שׂ הָרִאשֹׁנִ֗ים וָאֶמְצָ֤א כָתוּב֙ בּ֔וֹ אֵ֖לֶּה בְּנֵ֣י
הַמְּדִינָ֑ה הָעֹלִ֗ים מִשִּׁבְיַ֤ת הַגֹּלָה֙ אֲשֶׁ֣ר הֶגְלָ֣ה נְבוּכַדְנֶאצַּ֣ר
מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֮ וַיָּשֻׁב֒ לִירוּשָׁלַ֣יִם וְלִיהוּדָ֔ה אִ֖ישׁ לְעִירֽוֹ׃
אֲשֶׁ֣ר בָּ֔אוּ עִם־זְרֻבָּבֶ֖ל יֵשׁ֣וּעַ נְחֶמְיָ֑ה עֲזַרְיָ֣ה רַעַמְיָ֔ה
נַחֲמָנִ֖י מָרְדֳּכַ֑י בִּלְשָׁ֣ן מִסְפֶּ֔רֶת בִּגְוַ֥י רְחוּם֙ בַּעְנָ֔ה מִסְפַּ֖ר
אַנְשֵׁ֣י עַם־יִשְׂרָאֵֽל׃ בְּנֵ֣י פַרְעֹ֔שׁ אֶ֥לֶף מָאתַ֖יִם שִׁבְעִ֥ים
וּשְׁנָֽיִם׃ בְּנֵ֣י שְׁפַטְיָ֔ה שְׁלֹ֥שׁ מֵא֖וֹת שְׁבָעִ֥ים וּשְׁנָֽיִם׃ בְּנֵ֣י
אָרַ֔ח שֶׁ֥בַע מֵא֖וֹת חֲמִשִּׁ֥ים וְשִׁשָּֽׁה׃ בְּנֵ֣י פַחַת־מוֹאָ֔ב
לִבְנֵ֥י יֵשׁ֖וּעַ יוֹאָ֑ב אַלְפַּ֥יִם שְׁמֹנֶ֖ה מֵא֥וֹת שְׁנֵֽים־עָשָֽׂר׃
בְּנֵ֣י עֵלָ֔ם אֶ֥לֶף מָאתַ֖יִם חֲמִשִּׁ֥ים וְאַרְבָּעָֽה׃ בְּנֵ֣י זַתּ֔וּא
שְׁלֹ֥שׁ מֵא֖וֹת אַרְבָּעִ֥ים וַחֲמִשָּֽׁה׃ בְּנֵ֣י זַכַּ֔י שְׁבַ֥ע מֵא֖וֹת
וְשִׁשִּֽׁים

ומשפטיו אשר לא ידעום לא יהללוהו הללויה׃
40 ברוך אתה יי למדני חוקיך ברוך אתה חוקיך
הבינני׃ בדברך יציבון כל היום כי כל עבדיך׃
41 יגרון עלי יבושו כי שקר עותוני אני אשיח
בתורתך׃ יסורו מני כל מרעי כי נצרתי פקודיך׃
42 כלה ראו צדיקים וישמחו כי לדברך יחלתי׃
ידעתי יי כי צדק משפטיך וכאמונה עניתני׃
43 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
44 יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך׃
אשוב לי יראיך וידעי עדותיך׃ יהי לבבי תמים
בחוקיך למען לא אבוש׃

סמך׳ ד׳.

1 נפשי צרורה בכפך שמרני כאמרתך׃ עיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך׃ עשה עם עבדך כחסדך
ואת חוקיך למדני׃ בני עבדך אני הבינני ואדעה
2 עדותיך׃ עת לעשות ליי הפרו תורתך׃ על כן
אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ על כן כל פקודי כל
3 ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ פלאות עדותיך על
כן נצרתם נפשי׃ פתח דבריך יאיר משכיל פתאים
4 יבינו׃ פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יערתי׃
פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך׃ פעמי כנו
5 באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃ פני האר בעבדך ולמדני את
6 חוקיך׃ פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
צדיק אתה יי וישר משפטיך׃ צוית צדק עדותיך
7 ואמונה מאד׃ צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ צעיר אנכי
8 ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת׃ צרות ומצוק מצאוני מצותיך
9 שעשועי׃ צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קראתי בכל לבי ענני יי חקיך אצרה׃ קראתיך
10 הושיעני ואשמרה עדותיך׃ קדמתי בנשף ואשוע
11 לדבריך יחלתי׃ קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קולי שמע כחסדך יי כמשפטך חיני׃ קרבו רדפי
12 זמה מתורתך רחקו׃ קרוב אתה יי וכל מצותיך
אמת׃ קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
13 ראה לעניי והצילני כי תורתך לא שכחתי׃ ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃ רחוק מרשעים ישועה
14 כי חוקיך לא דרשו׃ רחמיך רבים יי כמשפטיך
חיני׃ רבים רודפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי׃
15 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא
16 שמרו׃ ראה כי לפקודיך אהבתי יי כחסדך חיני׃
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
17 רוזנים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ רוצה אני
על אמרתך כמוצא שלל רב׃ רמיה שנאתי ואתעבה
18 תורתך אהבתי׃ רבעים ביום הללתיך על משפטי
19 צדקך׃ רב שלום לאוהבי תורתך ואין למו מכשול׃
רציתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי׃ רצתה נפשי
20 עדותיך ואוהבם מאד׃ רגזו עיני אמרתך כי לא
21 שמרו תורתך׃ רחקת מהם כל שוגי מחוקיך כי
22 שקר תרמיתם׃ רשעים השבתה כל סיגי ארץ
לכן אהבתי עדותיך׃ רעדה בשרי מיראתך ומדיניך
23 יראתי׃ רצה עבדך לטובה אל יעשקני זדים׃
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ עשה עם עבדך
24 כחסדך ואת חוקיך למדני׃ עבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך׃ עת לעשות ליי הפרו תורתך׃
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ על כן כל

1: ומפז׃ 2: כל פקודי כל שקר שנאתי׃ 3: ומשפטיך חיני׃ 4: ואל תשלט בי כל און׃

(40) תה. 19: 25. נצ. 13: 19. קד. 49: 18. 51: 26.
(41) קז. 50: 9. 6: 22. 25: 14. 27: 17. תהי. 16: 51.
(42) קז. 6: 23. נצ. 13: 18. 5: 30.
(43) קז. 49: 24.
(44) קז. 49: 19. מצ׳ שא. 41: 10. קז. 49: 19. 45: 24. מצ׳ קז. 51: 11.
(45) נצ. 14: 24. מצ׳ קז. 40: 13. 19. קז. 49: 18. 51: 26.
(46) תהי. 18: 9.

(1) ד. מל. 19: 7. קז. 4: 11.
(2) קז. 15: 7. 50: 14.
(3) קז. 50: 14. 21.
(4) קז. 49: 26. 50: 30. 37.
(5) קז. 50: 8. תהי. 18: 4. קז. 50: 15. 28. 25: 14.
(7) תהי. 17: 4. 14: 8. קז. 25: 16.
(8) נצ. 21: 9. תהי. 14: 8.

18: 2. קז. 48: 20. תהי. 18: 9. 11. 19. קז. 46: 11.
(9) נצ. 13: 14. קז. 50: 16. תהי. 18: 5.
(10) מש. 37: 6. קז. 50: 28.
(11) קז. 46: 4. נצ. 13: 17. קז. 51: 28. 50: 28. 45.
(12) מש. 2: 1. 3: 14.
(13) תהי. 17: 1. 15.
(14) קז. 49: 13. מש. 6: 8. מש. 3: 15. קז. 50: 15.
(15) תה׳ 1: 1. 6. קז. 10: 12. מצ׳ נש. 9: 8. מש. 104: 2.
נצ. 40: 22.
(16) קז. 10: 13. מש. 135: 7.
(17) קז. 10: 14. 50: 2.
(18) קז. 10: 15.
(19) קז. 10: 16.
(20) נצ. 10: 5. 15. קז. 50: 23.
(22) ד. דבה. 36: 17.
(24) קז. 50: 15. 29.

25 ש: ויצו יוסף וימלאו את כליהם דגן ולהשיב כספי איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃
26 וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃
27 ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף הנה בפי אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃
28 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל המקרים אתם לאמר׃ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ׃
29 ויאמר אלינו האיש אל הארץ אתנו כנים היינו לא היינו מרגלים׃ כנים היינו לא היינו אנשים שנים עשר אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃
30 ויאמר אלינו האיש אל הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחדו אתי את אחיכם הקח לרעב בתיכם ולכו׃
31 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃
32 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃
33 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם היה יוסף ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל אלה׃
34 וידבר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך׃
35 ויהי בריקם את שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃
36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל אלה׃
37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו׃
38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר אם קרהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה׃

40 ש: ואתם ויאמר אליהם יוסף זאת עשו חיו ואל אמת אני ירא את האלהים׃ אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת׃ וישב ראובן אליהם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃ והמה לא ידעו כי השמע יוסף כי המליץ בינותם׃ וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את כליהם דגן ולהשיב כספי איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף הנה בפי אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל המקרים אתם לאמר׃ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ׃ ויאמר אלינו האיש אל הארץ אתנו כנים היינו לא היינו מרגלים׃ כנים היינו לא היינו אנשים שנים עשר אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃ ויאמר אלינו האיש אל הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחדו אתי את אחיכם הקח לרעב בתיכם ולכו׃ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל אלה׃ וידבר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר אם קרהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה׃

41 לאמר: אם יבוא בא אחינו הנה.* ויבא יוסף וישב אתם דבר ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את כליהם דגן ולהשיב כספי איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף הנה בפי אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל המקרים אתם לאמר׃ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ׃ ויאמר אלינו האיש אל הארץ אתנו כנים היינו לא היינו מרגלים׃ כנים היינו לא היינו אנשים שנים עשר אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃ ויאמר אלינו האיש אל הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחדו אתי את אחיכם הקח לרעב בתיכם ולכו׃ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל אלה׃ וידבר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר אם קרהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה׃

42 ויבא יוסף[2] כלו ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 43 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 44 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 45 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 46 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 47 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 48 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 49 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 50 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 51 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 52 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 53 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 54 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 55 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 56 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם! 57 ויבא יוסף[2] ויאמר[2] אליהם: הלחם! ויאמר אליהם: הלחם!

[1] מ: מסורת.

[2] מ: כתיב.

(25) בר. 13: 2. ויק. 4: 7. כתי. 8: 8.
(26) בר. 50: 40.
(27) בר. 13: 2. בר. 25: 14. 41: 50.
(28) בר. 51: 11.
(29) בר.13:50. 39. 40. 43:51. 41.
(30) בר. 19: 16. בר. 48: 41.
(31) בר. 50: 24.
(32) בר. 50: 38.
(33) בר. 21: 10. שמ. 4: 13.
(34) בר. 1: 3. בר. 41: 15. שב. 3: 12. בר. 17: 5. מצ. 14: 6: 11. שמ. 3: 13. כתי. 15: 18.
(36) בר. 50: 17.
(37) בר. 13: 22. בר. 50: 39. כתי. 18: 2. בר. 25: 9. 18. 57.
(39) בר. 51: 57.
(41) בר. 25: 26. בר. 13: 19. 49: 25. דב. 4: 30. בר. 44: 28.
(42) בר. 8: 7. 8.
(43) בר. 50: 39. 40. 51: 29. בר. 46: 1. בר. 50: 2. 51: 58.
(45) בר. 51: 6. 50: 8. כתי. 4: 18. ד. 24: 1. בר. 50: 29. שמ. 94: 1. 51: 24.
(46) ד. מל. 19: 7.
(47) בר. 50: 2. 51: 52. 48: 13. בר. 44: 23. 49: 15.
(48) בר. 51: 20. בר. 50: 3. 41. כתי. 18: 28.
(50) בר. 44: 15. 16. 79: 4.
(51) שמ. 44: 15. 16. 79: 4.
(52) בר. 51: 47.
(53) בר. 49: 16. כתי. 9: 2. כתי. 4.
(54) בר. 50: 22.
(56) שמ. 94: 1. בר. 50: 29. 51: 24.
(57) בר. 51: 39. 46. 18. 48. 15.

ומנה: ומלכו אל מלכו: מלכו אל מלכו.* 9
58 ומנה ומלכו אל מלכו: מלכו ומלכו אל ומנה ומלכו
אלכם: ומלכו אל מלכו ומלכו ומנה ומלכו: ומלכו
ומנה: ומלכו אל מלכו ומלכו ומנה ומלכו:
ומלכו אל מלכו: ומלכו אל מלכו.
59 ומנה: ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
ומנה ומלכו ומנה: ומלכו אל מלכו ומנה ומלכו:
ומלכו: ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
60 ומנה ומלכו אל מלכו.* ומנה ומלכו ומנה ומלכו
ומנה ומלכו אל מלכו ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
61 ומנה אל מלכו.* ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה
62 ומלכו ומנה ומלכו: ומנה: ומלכו ומנה:* ומנה:
ומנה: ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו:
63 ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:
64 ומנה אל מלכו:* ומנה: ומלכו ומנה ומלכו
ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה ומלכו ומנה:

25 וְחַסְדִּי֖ מֵעִמּ֣וֹ וֶֽאֱמוּנָתִ֑י וּבְשְׁמִ֥י תָּר֖וּם קַרְנֽוֹ׃ 25
26 וְשַׂמְתִּ֣י בַיָּ֣ם יָד֑וֹ וּבַנְּהָר֥וֹת יְמִינֽוֹ׃ 26
27 הוּא֮ יִקְרָאֵ֪נִי אָ֫בִ֥י אֵ֥לִי וְצ֖וּר יְשׁוּעָתִֽי׃ 27
28 אַ֭ף אֲנִ֣י בְּכ֑וֹר עֶ֝לְי֗וֹן לְמַלְכֵ֥י אָֽרֶץ׃ 28
29 לְעוֹלָ֣ם אֶשְׁמָר־ל֣וֹ חַסְדִּ֑י וּבְרִיתִ֖י נֶאֱמָנָ֣ה לּֽוֹ׃ 29
30 וְשַׂמְתִּ֣י לָעַ֣ד זַרְע֑וֹ וְכִסְא֖וֹ כִּימֵ֣י שָׁמָֽיִם׃ 30
31 אִם־יַעֲזְב֣וּ בָנָ֣יו תּוֹרָתִ֑י וּבְמִשְׁפָּטַ֥י לֹ֝א יֵלֵכֽוּן׃ 31
32 אִם־חֻקֹּתַ֥י יְחַלֵּ֑לוּן וּמִצְוֹתַ֖י לֹ֣א יִשְׁמֹֽרוּ׃ 32
33 וּפָקַדְתִּ֣י בְשֵׁ֣בֶט פִּשְׁעָ֑ם וּבִנְגָעִ֥ים עֲוֹנָֽם׃ 33
34 וְחַסְדִּ֥י לֹא־אָפִ֑יר וְלֹ֥א אֲ֝כַזֵּ֗ב בֶּאֱמוּנָתִֽי׃ 34
35 אִם־חִלַּ֥לְתִּי בְרִיתִ֑י וּמוֹצָ֥א שְׂ֝פָתַ֗י לֹ֣א אֶעֱשֽׂוֹר׃ 35
36 אַחַ֣ת נִשְׁבַּ֣עְתִּי בְקָדְשִׁ֑י אִם־לְדָוִ֥ד אֲכַזֵּֽב׃ 36
37 זַרְע֣וֹ לְעוֹלָ֣ם יִהְיֶ֑ה וְכִסְא֖וֹ כַּשֶּׁ֣מֶשׁ נֶגְדִּֽי׃ 37
38 כְּיָרֵ֥חַ יִכּ֗וֹן עוֹלָ֫ם וְעֵ֣ד בַּשַּׁ֭חַק נֶאֱמָ֣ן סֶֽלָה׃ 38
39 וְאַתָּ֣ה זָ֭נַחְתָּ וַתִּמְאָ֑ס הִתְעַבַּ֖רְתָּ עִם־מְשִׁיחֶֽךָ׃ 39
40 נִאַ֣רְתָּ בְרִ֣ית עַבְדֶּ֑ךָ חִלַּ֖לְתָּ לָאָ֣רֶץ נִזְרֽוֹ׃ 40
41 פָּרַ֣צְתָּ כָל־גְּדֵרֹתָ֑יו שַׂ֖מְתָּ מִבְצָרָ֣יו מְחִתָּֽה׃ 41
42 שַׁסֻּ֣הוּ כָל־עֹ֭בְרֵי דָּ֑רֶךְ הָיָ֖ה חֶרְפָּ֣ה לִשְׁכֵנָֽיו׃ 42
43 תָּרִ֣ים יְמִ֣ין צָרָ֑יו הִ֝שְׂמַ֗חְתָּ כָּל־אוֹיְבָֽיו׃ 43
44 אַף־תָּשִׁ֣יב צ֭וּר חַרְבּ֑וֹ וְלֹֽא־הֲקִימ֖וֹתָ לַמִּלְחָמָֽה׃ 44
45 הִשְׁבַּ֣תָּ מִטְּהָר֑וֹ וְכִסְא֖וֹ לָאָ֣רֶץ מָגָֽרְתָּ׃ 45
46 הִקְצַ֣רְתָּ יְמֵ֣י עֲלוּמָ֑יו הֶעֱטִ֖יתָ עָלָ֣יו בּֽוּשָׁה׃ 46
47 עַד־מָתַ֣י יְ֭הוָה תִּסָּתֵ֣ר לָנֶ֑צַח תִּבְעַר־כָּמ֖וֹ אֵ֣שׁ חֲמָתֶֽךָ׃ 47
48 זְכָר־אֲנִ֥י מַה־חָלֶ֑ד לָ֥מָּה בָ֝טְלָ֗ה כָּל־בְּנֵי־אָדָֽם׃ 48
49 מִ֤י גֶ֣בֶר יִחְיֶה־וְּלֹ֣א יִרְאֶ֣ה מָ֑וֶת יְמַלֵּ֥ט נַפְשׁ֝֗וֹ מִיַּד־שְׁא֥וֹל סֶֽלָה׃ 49
50 אַיֵּ֤ה חֲסָדֶ֣יךָ הָרִאשֹׁנִ֑ים אֲ֝דֹנָ֗י נִשְׁבַּ֣עְתָּ לְדָוִ֖ד בֶּאֱמוּנָתֶֽךָ׃ 50
51 זְכֹר־אֲדֹנָ֥י חֶרְפַּת־עֲבָדֶ֑יךָ שְׂאֵתִ֥י בְחֵיקִ֝֗י רַבֵּי כָל־עַמִּֽים׃ 51
52 אֲשֶׁ֤ר חֵרְפ֣וּ אוֹיְבֶ֣יךָ יְ֭הוָה אֲשֶׁ֣ר חֵרְפ֑וּ עִקְּב֖וֹת מְשִׁיחֶֽךָ׃ 52

בָּר֣וּךְ יְ֭הוָה לְעוֹלָ֑ם אָמֵ֖ן וְאָמֵֽן׃ 53

ספר רביעי.

תהלים פרק צ.

תְּפִלָּ֗ה לְמֹשֶׁ֥ה אִישׁ־הָאֱלֹהִ֑ים אֲ֭דֹנָי מָע֣וֹן אַתָּ֥ה הָיִ֗יתָ לָ֫נוּ בְּדֹ֣ר וָדֹֽר׃ 1
בְּטֶ֤רֶם הָרִ֨ים ׀ יֵלָ֡דוּ וַתְּחוֹלֵ֣ל אֶ֭רֶץ וְתֵבֵ֑ל וּמֵעוֹלָ֥ם עַד־עוֹלָ֥ם אַתָּ֥ה אֵֽל׃ 2
תָּשֵׁ֣ב אֱנ֣וֹשׁ עַד־דַּכָּ֑א וַ֝תֹּ֗אמֶר שׁ֣וּבוּ בְנֵי־אָדָֽם׃ 3
כִּ֤י אֶ֣לֶף שָׁנִ֣ים בְּעֵינֶ֑יךָ כְּי֥וֹם אֶ֝תְמ֗וֹל כִּ֣י יַעֲבֹ֑ר וְאַשְׁמוּרָ֥ה בַלָּֽיְלָה׃ 4
זְ֭רַמְתָּם שֵׁנָ֣ה יִהְיֽוּ בַּבֹּ֑קֶר כֶּ֥חָצִ֝יר יַחֲלֹֽף׃ 5
בַּבֹּ֤קֶר ׀ יָצִ֣יץ וְחָלָ֑ף לָ֝עֶ֗רֶב יְמוֹלֵ֥ל וְיָבֵֽשׁ׃ 6
כִּ֤י כָלִ֣ינוּ בְאַפֶּ֑ךָ וּ֝בַחֲמָתְךָ֗ נִבְהָלְנֽוּ׃ 7
שַׁ֭תָּה עֲוֹנֹתֵ֣ינוּ לְנֶגְדֶּ֑ךָ עֲלֻמֵ֥נוּ לְמ֝֗וֹר פָּנֶֽיךָ׃ 8
כִּ֤י כָל־יָמֵ֣ינוּ פָּ֭נוּ בְּעֶבְרָתֶ֑ךָ כִּלִּ֖ינוּ שָׁנֵ֣ינוּ כְמוֹ־הֶֽגֶה׃ 9
יְמֵי־שְׁנוֹתֵ֤ינוּ בָהֶ֨ם ׀ שִׁבְעִ֣ים שָׁנָ֑ה וְאִם־בִּ֝גְבוּרוֹת֗ שְׁמ֣וֹנִים שָׁנָ֑ה וְרָהְבָּ֥ם עָ֝מָ֗ל וָאָ֑וֶן כִּֽי־גָ֥ז חִ֝ישׁ֗ וַנָּעֻֽפָה׃ 10
מִ֤י יוֹדֵ֨עַ ׀ עֹ֣ז אַפֶּ֑ךָ וּכְיִרְאָתְךָ֥ עֶבְרָתֶֽךָ׃ 11
לִמְנ֣וֹת יָ֭מֵינוּ כֵּ֣ן הוֹדַ֑ע וְנָבִ֖א לְבַב־חָכְמָֽה׃ 12
שׁ֣וּבָה יְ֭הוָה עַד־מָתָ֑י וְ֝הִנָּחֵ֗ם עַל־עֲבָדֶֽיךָ׃ 13
שַׂבְּעֵ֣נוּ בַבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ וּ֝נְרַנְּנָ֗ה וְנִשְׂמְחָ֥ה בְכָל־יָמֵֽינוּ׃ 14
שַׂמְּחֵ֣נוּ כִּימ֣וֹת עִנִּיתָ֑נוּ שְׁנ֖וֹת רָאִ֣ינוּ רָעָֽה׃ 15
יֵרָאֶ֣ה אֶל־עֲבָדֶ֣יךָ פָּעֳלֶ֑ךָ וַ֝הֲדָרְךָ֗ עַל־בְּנֵיהֶֽם׃ 16
וִיהִ֤י נֹ֣עַם אֲדֹנָ֣י אֱלֹהֵ֣ינוּ עָלֵ֑ינוּ וּמַעֲשֵׂ֥ה יָ֝דֵ֗ינוּ כּוֹנְנָ֥ה עָלֵֽינוּ׃ 17

תהלים פרק צא.

יֹשֵׁ֗ב בְּסֵ֣תֶר עֶלְי֑וֹן בְּצֵ֖ל שַׁדַּ֣י יִתְלוֹנָֽן׃ 1
אֹמַ֣ר לַ֭יהוָה מַחְסִ֣י וּמְצוּדָתִ֑י אֱלֹהַ֥י אֶבְטַח־בּֽוֹ׃ 2
כִּ֤י ה֣וּא יַצִּֽילְךָ֮ מִפַּ֪ח יָ֫קוּשׁ מִדֶּ֥בֶר הַוּֽוֹת׃ 3
בְּאֶבְרָת֣וֹ יָסֵ֣ךְ לָ֑ךְ וְתַ֥חַת כְּ֝נָפָ֗יו תֶּחְסֶ֥ה צִנָּ֣ה וְסֹחֵרָ֣ה אֲמִתּֽוֹ׃ 4
לֹֽא־תִ֭ירָא מִפַּ֣חַד לָ֑יְלָה מֵחֵ֥ץ יָ֝ע֗וּף יוֹמָֽם׃ 5
מִדֶּ֣בֶר בָּ֭אֹפֶל יַהֲלֹ֑ךְ מִ֝קֶּ֗טֶב יָשׁ֥וּד צָהֳרָֽיִם׃ 6
יִפֹּ֣ל מִצִּדְּךָ֣ אֶ֑לֶף וּרְבָבָ֥ה מִ֝ימִינֶ֗ךָ אֵלֶ֥יךָ לֹ֣א יִגָּֽשׁ׃ 7
רַ֣ק בְּעֵינֶ֣יךָ תַבִּ֑יט וְשִׁלֻּמַ֖ת רְשָׁעִ֣ים תִּרְאֶֽה׃ 8
כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה מַחְסִ֑י עֶלְי֥וֹן שַׂ֝מְתָּ֗ מְעוֹנֶֽךָ׃ 9
לֹֽא־תְאֻנֶ֣ה אֵלֶ֣יךָ רָעָ֑ה וְנֶ֥גַע לֹֽא־יִקְרַ֖ב בְּאָהֳלֶֽךָ׃ 10
כִּ֤י מַלְאָכָ֣יו יְצַוֶּ֣ה לָ֑ךְ לִ֝שְׁמָרְךָ֗ בְּכָל־דְּרָכֶֽיךָ׃ 11
עַל־כַּפַּ֥יִם יִשָּׂא֑וּנְךָ פֶּן־תִּגֹּ֖ף בָּאֶ֣בֶן רַגְלֶֽךָ׃ 12
עַל־שַׁ֣חַל וָפֶ֣תֶן תִּדְרֹ֑ךְ תִּרְמֹ֖ס כְּפִ֣יר וְתַנִּֽין׃ 13
כִּֽי־בִ֭י חָשַׁ֣ק וַאֲפַלְּטֵ֑הוּ אֲשַׂגְּבֵ֥הוּ כִּֽי־יָ֝דַ֗ע שְׁמִֽי׃ 14
יִקְרָאֵ֥נִי וְאֶעֱנֵ֑הוּ עִ֖מּוֹ אָנֹכִ֣י בְצָרָ֑ה אֲחַלְּצֵ֖הוּ וַאֲכַבְּדֵֽהוּ׃ 15
אֹ֣רֶךְ יָ֭מִים אַשְׂבִּיעֵ֑הוּ וְאַרְאֵ֖הוּ בִּישׁוּעָתִֽי׃ 16

תהלים פרק צב.

מִזְמ֗וֹר שִׁ֥יר לְי֫וֹם הַשַּׁבָּ֥ת׃ 1
טוֹב֮ לְהֹד֪וֹת לַ֫יהוָ֥ה וּלְזַמֵּ֥ר לְשִׁמְךָ֑ עֶלְי֣וֹן׃ 2
לְהַגִּ֣יד בַּבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ וֶ֝אֱמוּנָתְךָ֗ בַּלֵּילֽוֹת׃ 3
עֲלֵי־עָשׂ֥וֹר וַעֲלֵי־נָ֑בֶל עֲ֝לֵי־הִגָּי֗וֹן בְּכִנּֽוֹר׃ 4
כִּ֤י שִׂמַּחְתַּ֨נִי ׀ יְ֭הוָה בְּפָעֳלֶ֑ךָ בְּמַעֲשֵׂ֖י יָדֶ֣יךָ אֲרַנֵּֽן׃ 5
מַה־גָּדְל֣וּ מַעֲשֶׂ֣יךָ יְ֭הוָה מְאֹ֣ד עָמְק֖וּ מַחְשְׁבֹתֶֽיךָ׃ 6
אִ֤ישׁ בַּ֨עַר ׀ לֹ֣א יֵדָ֑ע וּכְסִ֥יל לֹֽא־יָ֝בִ֗ין אֶת־זֹֽאת׃ 7
בִּפְרֹ֤חַ רְ֭שָׁעִים כְּמ֣וֹ עֵ֑שֶׂב וַיָּצִ֥יצוּ כָל־פֹּ֝עֲלֵ֗י אָ֑וֶן לְהִשָּׁמְדָ֥ם עֲדֵי־עַֽד׃ 8
וְאַתָּ֣ה מָר֣וֹם לְעֹלָ֑ם יְ֝הוָֽה׃ 9
כִּֽי־הִנֵּ֣ה אֹיְבֶ֣יךָ יְ֭הוָה כִּֽי־הִנֵּ֣ה אֹיְבֶ֣יךָ יֹאבֵ֑דוּ יִתְפָּרְד֖וּ כָּל־פֹּ֣עֲלֵי אָֽוֶן׃ 10
וַתָּ֣רֶם כִּרְאֵ֣ים קַרְנִ֑י בַּ֝לֹתִ֗י בְּשֶׁ֣מֶן רַעֲנָֽן׃ 11
וַתַּבֵּ֣ט עֵינִ֣י בְשׁוּרָ֑י בַּ֝קָּמִ֗ים עָלַ֣י מְרֵעִ֣ים תִּשְׁמַ֣עְנָה אָזְנָֽי׃ 12
צַדִּ֥יק כַּתָּמָ֑ר יִ֝פְרָ֗ח כְּאֶ֣רֶז בַּלְּבָנ֣וֹן יִשְׂגֶּֽה׃ 13
שְׁתוּלִ֥ים בְּבֵ֣ית יְ֑הוָה בְּחַצְר֖וֹת אֱלֹהֵ֣ינוּ יַפְרִיחֽוּ׃ 14
עוֹד֮ יְנוּב֪וּן בְּשֵׂיבָ֫ה דְּשֵׁנִ֥ים וְרַעֲנַנִּ֑ים׃ 15
לְהַגִּ֣יד כִּֽי־יָשָׁ֣ר יְ֭הוָה צוּרִ֑י וְ֝לֹ֗א עַוְלָתָ֥ה בּֽוֹ׃ 16

תהלים פרק צג.

יְ֭הוָה מָלָ֑ךְ גֵּא֥וּת לָ֝בֵ֗שׁ לָבַ֣שׁ יְהוָ֣ה עֹ֑ז אַף־תִּכּ֖וֹן תֵּבֵ֣ל בַּל־תִּמּֽוֹט׃ 1
נָכ֣וֹן כִּסְאֲךָ֣ מֵאָ֑ז מֵעוֹלָ֖ם אָֽתָּה׃ 2
נָשְׂא֣וּ נְהָר֣וֹת יְ֭הוָה נָשְׂא֣וּ נְהָר֣וֹת קוֹלָ֑ם יִשְׂא֖וּ נְהָר֣וֹת דָּכְיָֽם׃ 3
מִקֹּל֣וֹת מַ֭יִם רַבִּ֑ים אַדִּירִ֖ים מִשְׁבְּרֵי־יָ֣ם אַדִּ֣יר בַּמָּר֑וֹם יְ֝הוָֽה׃ 4
עֵדֹתֶ֣יךָ נֶאֶמְנ֣וּ מְאֹ֑ד לְבֵיתְךָ֥ נָ֝אְוָ֗ה קֹ֣דֶשׁ יְהוָ֥ה לְאֹֽרֶךְ־יָמִֽים׃ 5

תהלים פרק צד.

אֵ֤ל נְקָמ֨וֹת ׀ יְ֭הוָה אֵ֣ל נְקָמ֑וֹת הוֹפִ֥יעַ׃ 1
הִ֭נָּשֵׂא שֹׁפֵ֣ט הָאָ֑רֶץ הָשֵׁ֖ב גְּמ֣וּל עַל־גֵּאִֽים׃ 2
לָ֤מָה ׀ רְ֭שָׁעִים יְהוָ֑ה לָ֤מָה רְשָׁעִ֨ים ׀ יַעְלֹֽזוּ׃ 3
יַבִּ֣יעוּ יְדַבְּר֑וּ עָ֝תָ֗ק כָּל־פֹּ֣עֲלֵי אָֽוֶן׃ 4
עַמְּךָ֣ יְ֭הוָה יְדַכְּא֑וּ וְנַחֲלָתְךָ֥ יְ֝עַנּֽוּ׃ 5
אַלְמָנָ֣ה וְגֵ֣ר יַהֲרֹ֑גוּ וְיְתוֹמִ֖ים יְרַצֵּֽחוּ׃ 6
וַיֹּ֣אמְר֑וּ לֹֽא־יִ֭רְאֶה יָ֑הּ וְלֹֽא־יָבִ֖ין אֱלֹהֵ֣י יַעֲקֹֽב׃ 7
בִּ֭ינוּ בֹּעֲרִ֣ים בָּעָ֑ם וּכְסִילִ֥ים מָתַ֝֗י תַּשְׂכִּֽילוּ׃ 8
הֲנוֹטַ֣ע אֹ֭זֶן הַלֹּ֣א יִשְׁמָ֑ע אִם־יוֹצֵ֖ר עַ֣יִן הַלֹּ֣א יַבִּֽיט׃ 9
הַיֹּסֵ֣ר גּוֹיִ֣ם הֲלֹ֣א יוֹכִ֑יחַ הַ֝מְלַמֵּ֗ד אָדָ֥ם דָּֽעַת׃ 10
יְ֭הוָה יֹדֵ֣עַ מַחְשְׁבוֹת־אָדָ֑ם כִּ֖י הֵ֣מָּה הָבֶֽל׃ 11
אַשְׁרֵ֤י הַגֶּ֨בֶר ׀ אֲשֶׁ֣ר תְּיַסְּרֶ֣נּוּ יָּ֑הּ וּמִתּוֹרָתְךָ֥ תְלַמְּדֶֽנּוּ׃ 12
לְהַשְׁקִ֣יט ל֭וֹ מִימֵ֣י רָ֑ע עַד־יִכָּרֶ֖ה לָרָשָׁ֣ע שָֽׁחַת׃ 13
כִּֽי־לֹ֣א יִטֹּ֣שׁ יְ֭הוָה עַמּ֑וֹ וְנַחֲלָתוֹ֥ לֹ֝א יַעֲזֹֽב׃ 14
כִּ֤י עַד־צֶ֨דֶק ׀ יָשׁ֣וּב מִשְׁפָּ֑ט וְ֝אַחֲרָ֗יו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃ 15
מִֽי־יָ֭קוּם לִ֣י עִם־מְרֵעִ֑ים מִֽי־יִתְיַצַּ֖ב לִ֣י עִם־פֹּעֲלֵ֣י אָֽוֶן׃ 16
לוּלֵ֣י יְ֭הוָה עֶזְרָתָ֣ה לִּ֑י כִּמְעַ֥ט שָׁ֝כְנָ֗ה דוּמָּ֥ה נַפְשִֽׁי׃ 17
אִם־אָ֭מַרְתִּי מָ֣טָה רַגְלִ֑י חַסְדְּךָ֖ יְ֣הוָה יִסְעָדֵֽנִי׃ 18
בְּרֹ֤ב שַׂ֨רְעַפַּ֨י ׀ בְּקִרְבִּ֑י תַּנְחוּמֶ֖יךָ יְשַׁעֲשְׁע֣וּ נַפְשִֽׁי׃ 19
הַ֭יְחָבְרְךָ֣ כִּסֵּ֣א הַוּ֑וֹת יֹצֵ֖ר עָ֣מָל עָלֵֽימוֹ׃ 20
יָגֹ֤דּוּ ׀ עַל־נֶ֣פֶשׁ צַדִּ֑יק וְדָ֖ם נָקִ֣י יַרְשִׁיעֽוּ׃ 21
וַיְהִ֣י יְ֭הוָה לִ֣י לְמִשְׂגָּ֑ב וֵאלֹהַ֥י לְצ֝֗וּר מַחְסִֽי׃ 22
וַיָּ֣שֶׁב עֲלֵיהֶ֣ם אֶת־אוֹנָ֑ם וּ֝בְרָעָתָ֗ם יַצְמִיתֵ֥ם יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃ 23

תהלים פרק צה.

לְכ֣וּ נְ֭רַנְּנָה לַיהוָ֑ה נָרִ֥יעָה לְ֝צ֗וּר יִשְׁעֵֽנוּ׃ 1
נְקַדְּמָ֣ה פָנָ֣יו בְּתוֹדָ֑ה בִּ֝זְמִרוֹת֗ נָרִ֥יעַ לֽוֹ׃ 2
כִּֽי־אֵ֣ל גָּ֭דוֹל יְהוָ֑ה וּמֶ֥לֶךְ גָּ֝ד֗וֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 3
אֲשֶׁ֤ר בְּיָדוֹ֙ מֶחְקְרֵי־אָ֔רֶץ וְתוֹעֲפ֥וֹת הָרִ֖ים לֽוֹ׃ 4
אֲשֶׁ֣ר לוֹ֮ הַיָּם֒ וְה֣וּא עָשָׂ֑הוּ וְיַבֶּ֖שֶׁת יָדָ֣יו יָצָֽרוּ׃ 5
בֹּ֤אוּ נִ֨שְׁתַּחֲוֶ֪ה ׀ וְנִכְרָ֡עָה נִ֘בְרְכָ֤ה לִפְנֵי־יְ֝הוָ֗ה עֹשֵֽׂנוּ׃ 6
כִּ֤י ה֣וּא אֱלֹהֵ֣ינוּ וַ֭אֲנַחְנוּ עַ֣ם מַרְעִיתוֹ֮ וְצֹ֪אן יָ֫דוֹ֥ הַיּ֑וֹם אִם־בְּקֹל֥וֹ תִשְׁמָֽעוּ׃ 7
אַל־תַּקְשׁ֣וּ לְבַבְכֶ֣ם כִּמְרִיבָ֑ה כְּי֥וֹם מַ֝סָּ֗ה בַּמִּדְבָּֽר׃ 8
אֲשֶׁ֤ר נִסּ֨וּנִי ׀ אֲבוֹתֵיכֶ֗ם בְּחָנ֥וּנִי גַּם־רָא֥וּ פָעֳלִֽי׃ 9
אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֣ה אָק֣וּט בַּדּ֑וֹר וָאֹמַ֗ר עַ֤ם תֹּעֵי־לֵ֨ב ׀ הֵ֗מָּה וְ֭הֵם לֹ֣א יָדְע֣וּ דְרָכָֽי׃ 10
אֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֣עְתִּי בְאַפִּ֑י אִם־יְבֹא֥וּן אֶל־מְנוּחָתִֽי׃ 11

תהלים פרק צו.

שִׁ֣ירוּ לַ֭יהוָה שִׁ֣יר חָדָ֑שׁ שִׁ֖ירוּ לַיהוָ֣ה כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 1
שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֣ה בָּרְכ֣וּ שְׁמ֑וֹ בַּשְּׂר֥וּ מִ֝יּ֗וֹם לְי֣וֹם יְשׁוּעָתֽוֹ׃ 2
סַפְּר֣וּ בַגּוֹיִ֣ם אֶת־כְּבוֹד֑וֹ בְּכָל־הָ֝עַמִּ֗ים נִפְלְאוֹתָֽיו׃ 3
כִּ֤י גָ֣דוֹל יְ֭הוָה וּמְהֻלָּ֣ל מְאֹ֑ד נוֹרָ֥א ה֝֗וּא עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 4
כִּ֤י כָל־אֱלֹהֵ֣י הָעַמִּ֣ים אֱלִילִ֑ים וַ֝יהוָ֗ה שָׁמַ֣יִם עָשָֽׂה׃ 5
הוֹד־וְהָדָ֣ר לְפָנָ֑יו עֹ֖ז וְחֶדְוָ֣ה בִּמְקוֹמֽוֹ׃ 6
הָב֣וּ לַ֭יהוָה מִשְׁפְּח֣וֹת עַמִּ֑ים הָב֥וּ לַ֝יהוָ֗ה כָּב֥וֹד וָעֹֽז׃ 7
הָב֣וּ לַיהוָ֣ה כְּב֣וֹד שְׁמ֑וֹ שְׂא֖וּ מִנְחָ֣ה וּבֹ֣אוּ לְחַצְרוֹתָֽיו׃ 8
הִשְׁתַּחֲו֣וּ לַיהוָ֣ה בְּהַדְרַת־קֹ֑דֶשׁ חִ֝ילוּ מִפָּנָ֗יו כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 9
אִמְר֣וּ בַגּוֹיִ֣ם יְ֭הוָה מָלָ֑ךְ אַף־תִּכּ֖וֹן תֵּבֵ֣ל בַּל־תִּמּ֑וֹט יָדִ֖ין עַמִּ֣ים מֵישָׁרִֽים׃ 10
יִשְׂמְח֣וּ הַשָּׁמַ֣יִם וְתָגֵ֣ל הָאָ֑רֶץ יִרְעַ֖ם הַיָּ֣ם וּמְלֹאֽוֹ׃ 11
יַעֲלֹ֣ז שָׂדַ֣י וְכָל־אֲשֶׁר־בּ֑וֹ אָ֥ז יְרַנְּנ֖וּ כָּל־עֲצֵי־יָֽעַר׃ 12
לִפְנֵ֣י יְ֭הוָה כִּֽי־בָ֣א כִּֽי־בָ֑א לִשְׁפֹּ֥ט הָ֝אָ֗רֶץ יִשְׁפֹּ֣ט תֵּבֵ֣ל בְּצֶ֑דֶק וְעַמִּ֖ים בֶּאֱמוּנָתֽוֹ׃ 13

תהלים פרק צז.

יְ֭הוָה מָלָ֑ךְ תָּגֵ֥ל הָ֝אָ֗רֶץ יִשְׂמְח֥וּ אִיִּ֗ים רַבִּֽים׃ 1
עָנָ֣ן וַעֲרָפֶ֣ל סְבִיבָ֑יו צֶ֖דֶק וּמִשְׁפָּ֣ט מְכ֣וֹן כִּסְאֽוֹ׃ 2
אֵ֣שׁ לְפָנָ֣יו תֵּלֵ֑ךְ וּתְלַהֵ֖ט סָבִ֣יב צָרָֽיו׃ 3
הֵאִ֣ירוּ בְרָקָ֣יו תֵּבֵ֑ל רָ֝אְתָ֗ה וַתָּ֥חֶל הָאָֽרֶץ׃ 4
הָרִ֤ים כַּדּוֹנַ֨ג ׀ נָמַ֗סּוּ מִלִּפְנֵי־יְ֝הוָ֗ה מִלִּפְנֵ֥י אֲד֥וֹן כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 5
הִגִּ֣ידוּ הַ֭שָּׁמַיִם צִדְק֑וֹ וְרָא֖וּ כָּל־הָעַמִּ֣ים כְּבוֹדֽוֹ׃ 6
יֵבֹ֣שׁוּ כָל־עֹ֭בְדֵי פֶ֑סֶל הַ֝מִּתְהַלְלִ֗ים בָּֽאֱלִילִ֑ים הִשְׁתַּחֲו֖וּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 7
שָׁמְעָ֣ה וַתִּשְׂמַ֣ח צִיּ֑וֹן וַתָּ֗גֵלְנָה בְּנ֣וֹת יְהוּדָ֣ה לְמַ֣עַן מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃ 8
כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה עֶלְי֣וֹן עַל־כָּל־הָאָ֑רֶץ מְאֹ֖ד נַעֲלֵ֣יתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 9
אֹהֲבֵ֣י יְ֭הוָה שִׂנְא֣וּ רָ֑ע שֹׁמֵ֥ר נַ֝פְשׁ֗וֹת חֲסִידָ֥יו מִיַּד־רְשָׁעִ֥ים יַצִּֽילֵם׃ 10
אוֹר־זָרֻ֣עַ לַצַּדִּ֑יק וּלְיִשְׁרֵי־לֵ֖ב שִׂמְחָֽה׃ 11
שִׂמְח֣וּ צַדִּיקִ֣ים בַּ֭יהוָה וְה֣וֹדוּ לְזֵ֥כֶר קָדְשֽׁוֹ׃ 12

תהלים פרק צח.

מִזְמ֗וֹר שִׁ֤ירוּ ׀ לַ֭יהוָה שִׁ֣יר חָדָ֑שׁ כִּ֤י נִ֨פְלָא֨וֹת ׀ עָשָׂ֗ה הוֹשִׁ֣יעָה לּ֣וֹ יְמִינ֑וֹ וּזְר֖וֹעַ קָדְשֽׁוֹ׃ 1
הוֹדִ֣יעַ יְ֭הוָה יְשׁוּעָת֑וֹ לְעֵינֵ֥י הַ֝גּוֹיִ֗ם גִּלָּ֥ה צִדְקָתֽוֹ׃ 2
זָכַ֣ר חַסְדּ֑וֹ וֶ֝אֱמוּנָת֗וֹ לְבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל רָא֥וּ כָל־אַפְסֵי־אָ֝֗רֶץ אֵ֣ת יְשׁוּעַ֣ת אֱלֹהֵֽינוּ׃ 3
הָרִ֣יעוּ לַ֭יהוָה כָּל־הָאָ֑רֶץ פִּצְח֖וּ וְרַנְּנ֣וּ וְזַמֵּֽרוּ׃ 4
זַמְּר֣וּ לַ֭יהוָה בְּכִנּ֑וֹר בְּכִנּ֖וֹר וְק֣וֹל זִמְרָֽה׃ 5
בַּחֲצֹצְר֣וֹת וְק֣וֹל שׁוֹפָ֑ר הָרִ֥יעוּ לִ֝פְנֵ֗י הַמֶּ֥לֶךְ יְהוָֽה׃ 6
יִרְעַ֣ם הַ֭יָּם וּמְלֹא֑וֹ תֵּבֵ֖ל וְיֹשְׁבֵ֣י בָֽהּ׃ 7
נְהָר֥וֹת יִמְחֲא־כָ֑ף יַ֝חַ֗ד הָרִ֥ים יְרַנֵּֽנוּ׃ 8
לִפְנֵ֣י יְ֭הוָה כִּֽי־בָ֣א לִשְׁפֹּ֣ט הָאָ֑רֶץ יִשְׁפֹּ֣ט תֵּבֵ֣ל בְּצֶ֑דֶק וְעַמִּ֖ים בְּמֵישָׁרִֽים׃ 9

תהלים פרק צט.

יְ֭הוָה מָלָ֑ךְ יִרְגְּז֖וּ עַמִּ֣ים יֹשֵׁ֣ב כְּרוּבִ֑ים תָּנ֖וּט הָאָֽרֶץ׃ 1
יְ֭הוָה בְּצִיּ֑וֹן גָּד֥וֹל ה֝֗וּא וְרָ֣ם הוּא֮ עַל־כָּל־הָעַמִּֽים׃ 2
יוֹד֣וּ שִׁמְךָ֣ גָד֣וֹל וְנוֹרָ֑א קָד֖וֹשׁ הֽוּא׃ 3
וְעֹ֣ז מֶ֭לֶךְ מִשְׁפָּ֣ט אָהֵ֑ב אַתָּ֥ה כ֝וֹנַ֗נְתָּ מֵישָׁרִ֑ים מִשְׁפָּ֥ט וּצְדָקָ֥ה בְּיַעֲקֹ֗ב אַתָּ֥ה עָשִֽׂיתָ׃ 4
רוֹמְמ֣וּ יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲו֥וּ לַ֝הֲדֹ֗ם רַגְלָ֑יו קָד֖וֹשׁ הֽוּא׃ 5
מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֣ן בְּכֹהֲנָ֑יו וּ֝שְׁמוּאֵ֗ל בְּקֹרְאֵ֥י שְׁמ֑וֹ קֹרְאִ֥ים אֶל־יְ֝הוָ֗ה וְה֣וּא יַעֲנֵֽם׃ 6
בְּעַמּ֣וּד עָנָ֣ן יְדַבֵּ֣ר אֲלֵיהֶ֑ם שָׁ֝מְר֗וּ עֵדֹתָ֥יו וְחֹ֥ק נָתַֽן־לָֽמוֹ׃ 7
יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֣ינוּ אַתָּ֣ה עֲנִיתָ֑ם אֵ֥ל נֹ֝שֵׂ֗א הָיִ֣יתָ לָהֶ֑ם וְנֹקֵ֖ם עַל־עֲלִילוֹתָֽם׃ 8
רוֹמְמ֣וּ יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲו֥וּ לְ֝הַ֗ר קָדְשׁ֑וֹ כִּ֤י קָד֖וֹשׁ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵֽינוּ׃ 9

תהלים פרק ק.

מִזְמ֗וֹר לְתוֹדָ֑ה הָרִ֖יעוּ לַיהוָ֣ה כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 1
עִבְד֣וּ אֶת־יְ֭הוָה בְּשִׂמְחָ֑ה בֹּ֖אוּ לְפָנָ֣יו בִּרְנָנָֽה׃ 2
דְּע֗וּ כִּֽי־יְ֭הוָה ה֣וּא אֱלֹהִ֑ים ה֥וּא עָ֝שָׂ֗נוּ וְלֹ֣א אֲנַ֣חְנוּ עַמּ֣וֹ וְצֹ֣אן מַרְעִיתֽוֹ׃ 3
בֹּ֤אוּ שְׁעָרָ֨יו ׀ בְּתוֹדָ֡ה חֲצֵרֹתָ֗יו בִּתְהִלָּ֥ה הוֹד֥וּ לוֹ בָּרְכ֥וּ שְׁמֽוֹ׃ 4
כִּֽי־ט֣וֹב יְ֭הוָה לְעוֹלָ֣ם חַסְדּ֑וֹ וְעַד־דֹּ֖ר וָדֹ֣ר אֱמוּנָתֽוֹ׃ 5

תהלים פרק קא.

לְדָוִ֗ד מִזְמ֥וֹר חֶ֭סֶד וּמִשְׁפָּ֣ט אָשִׁ֑ירָה לְ֝ךָ֗ יְהוָ֥ה אֲזַמֵּֽרָה׃ 1
אַשְׂכִּ֣ילָה בְּדֶ֣רֶךְ תָּמִ֑ים מָתַ֥י תָּ֝בוֹא אֵלָ֗י אֶתְהַלֵּ֥ךְ בְּתָם־לְבָבִ֥י בְּקֶֽרֶב בֵּיתִֽי׃ 2
לֹֽא־אָשִׁ֣ית לְנֶגֶד־עֵינַ֣י דָּבָ֣ר בְּלִיָּעַ֑ל עֹשֵׂ֥ה פְ֝לִילִ֗ים שָׂנֵ֥אתִי לֹ

21 אז דיברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃
22 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃
23 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃
24 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה׃
25 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃
26 ואמונתי וחסדי עמו וברשמי תרום קרנו׃
27 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו׃
28 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי׃
29 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ׃
30 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
31 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃
32 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃
33 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו׃
34 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם׃
35 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי׃
36 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה׃
37 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב׃
38 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי׃
39 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה׃
40 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך׃
41 הפרת ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃
42 פרצת כל גדריו שמת מבצריו מחתה׃
43 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃
44 הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו׃
45 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה׃
46 השבתו מטהרו וכסאו ארצה מגרת׃
47 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה׃
48 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך׃
49 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם׃
50 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
51 אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת לדוד באמונתך׃
52 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים׃
53 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
54 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

ספר ד׳

1 תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דור׃
2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
8 שת עונתינו לנגדך עלמנו לאור פניך׃
9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃
13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
15 שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה׃
16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

ספר ה׳

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃
3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃

תפלה

1 טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון׃
2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות׃
3 עליון נבל ואיש כסיל לא ידע׃
4 בפרח רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם עדי עד׃
5 ואתה מרום לעלם יהוה׃
6 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און׃
7 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן׃
8 ותבט עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני׃
9 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה׃
10 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו׃
11 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃
12 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו׃

---

(11) איוב 38: 9. 52: 6. תהלים 2: 12. 4: 4.
(12) דברי הימים ב 9: 12.
(13) שמואל ב 12: 13. 17: 20.
(14) מלכים ב 28: 48.
(15) איוב 63: 3. ישעיה 14: 19, 20. 15.
(16) איוב 13: 17. 14: 17. תהלים 2: 18. 1: 2. 9.
(17) איוב 4: 31. תהלים 1: 2. 9. (18) שמות 9: 33. דברי הימים ב 9: 7. 14. 1. שמואל ב 12: 14. 15.
(19) תהלים 2: 1. 11. איוב 30: 14.
(20) נחמיה 30: 27. שם 16: 11. איוב 19: 4. 48: 36. תהלים 2: 11. שופטים 11: 8. שם 32: 25. שם 7: 15.
(21) תהלים 1: 2. שם 13. מלכים א 46. מלכים ב 46. איוב 109: 15. תהלים 5: 17.

(1) שמואל ב 23: 3. שם 1: 19. 1. דברי הימים ב 2: 28. שם 99: 7. 132: 5.
(2) תהלים 2: 17. 21. 3: 43. שם 89: 39.
(3) שם 74: 11. 89: 46.
(4) שם 63: 10. תהלים 2: 5. שם 24: 25.
(5) תהלים 2: 4. איוב 30: 14. שם 74: 9. איוב 25: 9. איוב 52: 13. שם 80: 12. 89: 40. שם 5: 5. 1: 8. תהלים 1: 4. שם 18: 3.
(6) שם 74: 7. שמואל ב 13: 21. שם 11: 34. שם 89: 51. איוב 30. שם 28. 36. שם 24. 15. 25: 7. תהלים 1: 3. 4: 20. שם 15: 3. שם 74: 9. איוב 14. 26.

10 מבלעדי עולת הבקר אשר לעולה תמיד יעשנו׃
11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו ועל קרבו ופרשו׃
12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אותו על עצי אש על שפך הדשן יישרף׃
13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשמו׃
14 והודיעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד׃
15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה׳ ושחט את הפר לפני ה׳׃
16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃
17 וטבל הכהן את אצבעו מן הדם ויזה שבע פעמים לפני ה׳ את פני הפרוכת׃
18 ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד׃
19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃
20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם׃
21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא׃
22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה׳ אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃
23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃
24 וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני ה׳ חטאת הוא׃
25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העולה׃
26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃
27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשם׃
28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃
29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העולה׃
30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃
31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח לה׳ וכפר עליו הכהן ונסלח לו׃
32 ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃
33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה׃
34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃
35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב השה מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו׃

פרק ה׳

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃
2 או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃
3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם׃
4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה׃
5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃
6 והביא את אשמו לה׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃
7 ואם לא תגיע ידו דיה לשה וכפר על חטאתו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לה׳ אחד לחטאת ואחד לעולה׃
8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את מראשו מול עורפו ולא יבדיל׃
9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואשר יישאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃
10 ואת השנית יעשה עולה כמשפט ונסלח לו מחטאתו אשר חטא עליה׃
11 ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את אשר חטא עליו עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא׃
12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלוא קומצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה׳ חטאת הוא׃
13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת הכהן׃
14 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃
15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה׳ והביא את אשמו לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא׃
16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃
17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃
18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃
19 אשם הוא אשם אשם לה׳׃
20 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃
21 נפש כי תחטא ומעלה מעל בה׳ וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃

(10) נחמ. 2: 13. נד. 3: 26. (20) יחז. 26: 29. דה. 28: (8) נחמ. 30: 20. מש. 22: 2.
(11) מש. 6: 7. נחמ. 3: 48. 53. ע. 19: 9. נחמ. 4: 10. (9) נחמ. 10: 16. נד. 38:
(12) נחמ. 7: 20. 12. 16: מש. 38: 2. (10) נחמ. 16: 9. נחמ. 4: 16. 13. יח. 7: 8.
(13) נחמ. 6: 1. (21) ד. דבר. 36: 17. נחמ. 43: 3. (11) יח. 6: 1.
(14) ע. 2: 8. 5: 31. 14: 14. 23: 16. 27: 14. 29: 8. 9. שו. 13: 2. נד. 58: 1. (22) מש. 31: 6. ע. 25: 46: 5. יח. 9: 12. 13.
(15) ז. מל. 9: 8. ע. 18: 16. נחמ. 3: 19. שו. 25: 6. ד. 20: 1. (4) נחמ. 16: 8. מש. 51: 8. נד. 38: 13. ע. 50: 17.
(16) מל. 19: 21. מש. 44: 14. מש. 48: 2. 50: 2. (6) מש. 88: 5. 6. 143: 3. (7) נחמ. 3: 23. 19: 8. יח. 2: 6.
(18) נחמ. 16: 2. 8. ע. 14: 17. נחמ. 1: 16. (19) מש. 119: 147: 62: 8. נחמ. 2: 11. נד. 51: 20. נחמ. 4: 1. נחמ. 3: 10.

[1] מ: תעזבנה בה. [2] מ: מטמא.

22 כִּי חֹמֶר: וְלֹא (וּ) שָׁמַרְתִּי פִּקּוּדֶיךָ.
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ: עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ.
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי: דָּבְקָה לָעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי.
25 דַּרְכַּי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
26 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
27 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ.
28 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי.
29 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי.
30 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי.
31 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי.
32 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב.
33 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב.
34 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי.
35 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע.
36 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא[1] בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי.
37 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ (כִּי) אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ.
38 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
39 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי.
40 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ.
41 וְאֶעֱנֶה[2] חוֹסְרִי דָבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי.
42 וְהָסֵר מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחָלְתִּי.
43 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
44 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
45 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ.
46 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי.
47 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ.
48 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי זֹאת
עָנְתָה עָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי.

[1] שׁוְא: רִיקוּת. [2] וְאֶעֱנֶה: וְאֶשְׁתּוֹבֵב.

זַדִים הֱלִיצוּנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי.
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם.
זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ.
זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי.
זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ.
זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי.
חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ.
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לִבִּי חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ.
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.
חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ.
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ.
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ.
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי.
טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי.
טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ.
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי.
טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ.
טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף.
יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ.
יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי.
יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ.
יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ.
יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ.
כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי.
כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט.
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ.
כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי.
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ.
כְּחַסְדְּךָ חָיֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ.

ל.

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם.
לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד.
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ.
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי.
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי.
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן.
לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד.
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי.
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי.
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן.
לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד.

מ.

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי.
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי.
מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי.
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי.
מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ.
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי.
מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי.
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר.
מְאוֹר רַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי.
מָגֵן אַתָּה וְסִתְרִי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
מֵרָעִים סוּרוּ מִמֶּנִּי וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי.
מְעֻכְתֵּנִי כְאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
מַעְפַּס בְּשָׂרִי מִיִּרְאָתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.
מָשַׁכְתִּי מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי.
מֵרְבוּת רַחֲמֶיךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
מִצְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר.
מְאוֹר רַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי.
מָגֵן אַתָּה וְסִתְרִי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
מֵרָעִים סוּרוּ מִמֶּנִּי וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי.
מְעֻכְתֵּנִי כְאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
מַעְפַּס בְּשָׂרִי מִיִּרְאָתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.
מָשַׁכְתִּי מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי.
מֵרְבוּת רַחֲמֶיךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.

נ.

נְצַרְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה הַשְׂכִּילֵנִי.
נִגְּשׁוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
נָצַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ צֶדֶק וְאֶמוּנָה מְאֹד.
נְגִידִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
נָשִׂישׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב.
נְכָלַת שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
נִסְתָּרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
נְסוּגוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי.
נָסְכֵנִי כְאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
נְתָכֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד.
נָאַצְתָּ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם.
נִבְלִים הִשְׁבַּתָּ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ.
נָשַׂר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.

ס.

סָבִיב סָבִיב הִתְהַלָּכוּן וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
סְעָרַתְנִי כְּאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
סְמָכֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד.
סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם.
סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ.
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.

ע.

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי.
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים.
עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ.
עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ.
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ.
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז.
עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי.
עֵדְוֹתֶיךָ נִפְלָאוֹת עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.
עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ.
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ.
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז.
עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי.
עֵדְוֹתֶיךָ נִפְלָאוֹת עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.

פ.

פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים.
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ.
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.
פָּלֵא עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.
פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים.
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ.
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.
פָּלֵא עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.

צ.

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד.
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי.
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.
צָרָה וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה.
צָעַקְתִּי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה.
צָעַקְתִּיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
צִפִּיתִי בַנְּשָׁפִים וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
צָפוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד.
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי.
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.
צָרָה וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה.
צָעַקְתִּי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה.
צָעַקְתִּיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
צִפִּיתִי בַנְּשָׁפִים וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
צָפוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.

ק.

קוֹלִי שָׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם.
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
קִדַּמְתִּי בַנְּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.
קוֹלִי שָׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם.
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
קִדַּמְתִּי בַנְּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.

ר.

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי.
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ.
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ.
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי.
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ.
רוֹזְנִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ.
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי.
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ.
רוֹזְנִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.

ש.

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב.
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל.
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד.
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ.
שַׁוְּעָתִי תִּקְרַב לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּאִמְרָתְךָ הֲבִינֵנִי.
שְׁאֵלָתִי תָּבוֹא לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי.
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב.
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל.
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד.
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ.
שַׁוְּעָתִי תִּקְרַב לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּאִמְרָתְךָ הֲבִינֵנִי.
שְׁאֵלָתִי תָּבוֹא לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי.

ת.

תַּבֵּעַ רִנָּתִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק.
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי.
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי.
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
תָּמִים דַּרְכָּם הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה.
תְּעוּדֹתָיו נֹצְרֵי אֹשֶׁר בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ.
תַּעְתֻּעִים לֹא פָעֲלוּ הָלְכוּ בִּדְרָכָיו.
תָּאַבְתָּ פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד.
תָּכֹן אֲשֻׁרַי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.
תָּמִים דַּרְכָּם הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה.
תְּעוּדֹתָיו נֹצְרֵי אֹשֶׁר בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ.
תַּעְתֻּעִים לֹא פָעֲלוּ הָלְכוּ בִּדְרָכָיו.
תָּאַבְתָּ פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד.
תָּכֹן אֲשֻׁרַי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.

[1] שׁוְא: (22) מלא 3: 6.
(23) נה. 33: 2.
(24) מש 16: 5; 73: 26; 119: 57. זכ 10: 16.
(25) מה 130: 6. נה. 30: 18.
(26) שה. 7: 7.
(27) מש. 37: 7.
(28) מש. 94: 12; 119: 71.
(29) מש. 42: 6.
(30) נה. 50: 6. מש 5: 39.
(31) מש. 94: 14.
(32) שה. 33: 11. תה. 12: 10.
(33) שה. 13: 1.
(34) מש. 33: 9.
(35) נה. 10: 45. 7: 119; 26: 73; 5: 16; 3: 6. תה.
(36) שה. 2: 10. נה. 45: 7. 109: 3. 119: 161.
(37) בל. 19: 3. תה. 7: 9. 6: 38. 16: 37. זכ. 9: 10. 17: 6. תה.
(38) מש. 69: 2. 124: 4. 5. 22: 31. נה. 38: 10. 11. 18: 3.
(39) שה. 130: 1. תה 2: 2. 6: 18. 8. 6: 3. 4. 6: 56. 116: 19. 1: 66.
(40) שה. 4: 8. 119: 159. 35: 7. 19. 69: 4. 109: 3. 119: 161.
(41) שה. 86: 4.
(42) תה. 9: 5.
(43) נה. 2: 2. 17. 21. 119: 45. 8. 3. 13. 4: 44. 1. תה. 4: 13. 16. 2: 46. 24: 17. 48: 43. 19. 51: 4: 19. 9: 1. 14: 17. 2: 11. נה.
(45) שה. 1: 13.
(46) שה. 33: 9.
(47) נה. 10. 45: 7. 119: 26. 73: 5. 16: 119. 10: 16. 130: 6. נה. 30: 18. 7: 9. 7: 7. תה.
(48) שה. 37: 7.
(49) שה. 94: 12. 71: 119.
(50) נה. 63: 15.
(51) שה. 69: 4. 35: 7. 19. 109: 3. 119: 161.
(52) שה. 119: 53. בל. 37: 16. 38: 6. 9. 10. 6: 17. תה.
(53) שה. 69: 2. 124: 4. 5. 38: 10. 11. 22: 31. נה. 18: 3.
(54) שה. 130: 1. תה 2: 2. 6: 18. 8. 3: 4. 6: 56. 116: 1. 66.
(55) שה. 4: 8. 51: 1. בל. 35: 1. 36: 58. 71: 26. תה.
(56) שה. 77: 2. תה. 1: 16. 63: 15. נה.
(57) שה. 35: 7. 19. 69: 4. 109: 3. 119: 161.
(58) שה. 119: 59. 9. 6. 10. 17: 6. תה.
(59) שה. 9: 4. 35: 23. בל. 11: 19. נה.
(60) שה. 139: 2. תה. 3: 14. 28: 4. בל. 11: 20. 14: 4. ב. תהי.
(63) שה. 25: 19. בל. 10: 11. 8: 3. תה.
(64) שה. 119: 1. תה. 2: 19. 30: 14. בל. 19: 11. 7: 4. ב. תה. 4: 7. 39: 14. 16. 22: 15. תה. 2: 11. 12. 24: 8. תה.
(66) שה. 119: 66.

[2] וְאֶעֱנֶה: (41) שה. 119: 42.

[3] תְּהִלָּה: (1) תה. 2: 19.
(2) נה. 30: 14. בל. 19: 11. ב. תה. 4: 7.
(3) תה. 39: 14. 16.
(4) שה. 22: 15. תה. 2: 11. 12.
(5) תה. 24: 8.

6 ופלגותיהם נהלו חכמה וחכמה וכלי
שכל אם יבא בקרבם ויאמרו
הפתאים:
7 חכמת אין בכסיל ולא בכף יפתח
פיהו:
8 נצור בני מוסר אביך ואל תטוש
תורת אמך:
9 כי לוית חן הנה לראשך וענקים
לגרגרותיך:
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה
להם:
11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם
נצפנה לנקי חנם:
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים
כיורדי בור:
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו
שלל:
14 גורלך הפל בתוכנו כיס אחד יהיה
לכלנו:
15 בני אל תלך עמם אל תאסר רגלך
מנתיבותם:
16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
לשפך דם:
17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל
בעל כנף:
18 והמה לדמם יארבו יטמנו לנפשותם:
19 כן ארחות כל בוצע בצע את נפש
בעליו יקח:
20 חכמות תרנן בחוץ ברחובות תתן
קולה:
21 בראש המיות תקרא בפתח שערי
בעיר תאמר אמריה לאמר:
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי
ולצים לצון להם חמדו ואוילים
ישנאו דעת:

פרק ב.

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן
אתך:
2 להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
להתבונן:
3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן
קולך:
4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים
תחפשנה:
5 אז תבין יראת יי ודעת אלהים
תמצא:
6 כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
7 וצפן לישרים תושיה מגן להולכי
תם:
8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו
ישמר:
9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל
מעגל טוב:
10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך
תנעם:
11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך:
12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר
תהפכות:
13 העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי
חשך:
14 השמחים לעשות רע יגילו במהפכות
רע:
15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים
במעגלותם:
16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי
פיה:
17 העזבת אלוף נעוריה ואת ברית
אלהיה שכחה:
18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים
מעגלותיה:
19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו
ארחות חיים:
20 למען תלך בדרך טובים ואורחות
צדיקים תשמר:
21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים
יותרו בה:
22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים
ינתשו ממנה:

פרק ג.

1 בני אל תשכח תורתי ומצותי יצר
לבך:
2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום
יוסיפו לך:
3 חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על
גרגרותיך כתבם על לוח לבך:
4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים
ואדם:
5 בטח אל יי בכל לבך ואל בינתך
אל תשען:
6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר
אורחותיך:
7 אל תהי חכם בעיניך יראת יי וסור
מרע:
8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך:
9 כבד את יי מהונך ומראשית כל
תבואתך:
10 ואז ימלאו אסמיך שבע ותירושך
יקבים יפרצו:
11 מוסר יי בני אל תמאס ואל תקץ
בתוכחתו:
12 כי את אשר יאהב יי יוכיח וכאב
את בן ירצה:
13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק
תבונה:

---

[1] מ: הפקדה. [2] מ: הדה.

(6) איוב 19: 25.
(8) ויק. 5: 10. משל. 2: 6, 10: 2. תהל. 102: 5.
(10) משל. 1: 20. נאה. 49: 15. איוב 28: 57. ב. מלכ. 6: 29.
(11) יש. 7: 20. תהל. 32: 22. יש. 21: 14.
(13) יש. 5: 51. 6: 13. 14: 23. 11. 21. שם. 22: 26. 14. 28. ירמ. 4:3. משל 23:31. 37.
(14) יש. 2: 34. משל. 19: 16.
(15) תה. 13: 45.
(16) משל. 5: 12.
(17) ב. מלכ. 24: 7. נאה. 20: 5. 30: 6. 7. יש. 37: 7. שם. 29: 16.
(18) ב. מלכ. 25: 4. 5. שם. 7: 2. 3. 6. תהל. 8: 2. 28. 49: יש. 4: 13. 9. 2: משל. 7. 20) תה. 2: 24. 2. יש. 50: 15. 12: 1.
(21) תהל. 11: 9. יש. 25: 15. 16. 21. תהל. 10.
(22) נאה. 40: 2. שם. 137: 7.

(1) שם. 89: 50. 51. משל. 2: 4. 8.
15. 79: 4.
(2) שם. 79: 1.
(5) משל. 28: 48. יש. 28: 14. 52: 9. שם. 12: 13. 19: 8.
(6) תה. 24: 2. יש. 50: 15. יחז. 12: 1.
(7) יש. 31: 29. שם. 18: 2. תה. 42: 13. ויק. 1: 5. 15.
(8) משל. 5: 15.
(10) משל. 30: 30. תהל. 119: 83. משל. 4: 8.
(11) נאה. 13: 16. ויק. 14: 2. 12) נאה. 47: 6. משל. 4: 16.
(13) תה. 16: 21.

14 שמדתני אל ראש הגוים
עם ידעתי לא יעבדוני׃
15 שמע לי כאזן ישמעון
בני נכר יכחשו לי׃
16 בני נכר יבלו
וחרצבותם יחגרו מסגרותם׃
17 חי יהוה ומבורך צורי
וירום אלהי צור ישעי׃
18 האל הנתן נקמות לי
וידבר עמים תחתי׃
19 מפלטי מאיבי אף מקמי תרוממני
מאיש חמסים תצילני׃
20 על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמרה׃
21 מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם׃

פרק כג

1 ואלה דברי דוד האחרנים
נאם דוד בן ישי
ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב
ונעים זמירות ישראל׃
2 רוח יהוה דבר בי
ומלתו על לשוני׃
3 אמר אלהי ישראל
לי דבר צור ישראל
מושל באדם צדיק
מושל ביראת אלהים׃
4 וכאור בקר יזרח שמש
בקר לא עבות
מנגה מגשם דשא מארץ׃
5 כי לא כן ביתי עם אל
כי ברית עולם שם לי
ערוכה בכל ושמורה
כי כל ישעי וכל חפץ
כי לא יצמיח׃
6 ובליעל כקוץ מנדו כלם
כי לא בידים תקח׃
7 ואיש יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית
ובאש שרוף ישרפו בשבת׃
8 אלה שמות הגבורים
אשר לדוד
יושב בשבת תחכמני
השלשי על השלשים
הוא עדינו העצני
על שמנה מאות חללים
בפעם אחת׃
9 ואחריו אלעזר בן דודו בן האחי
השלשה עם הגבורים
אשר חרפו את פלשתים
נאספו שם למלחמה
ויעלו אנשי ישראל׃
10 הוא קם ויך ביד פלשתים
עד כי יגעה ידו
ותדבק יד אל החרב
ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא
והעם שבו אחריו רק לפשט׃
11 ואחריו שמה בן אגא הררי
על שלשה
אשר נאספו פלשתים לחיה
ויש שם חלקת שדה מלאה עדשים
והעם נס מפני פלשתים׃

(16) ישע. 19: 9. תה. 89: 8.
(17) 1כה. 1: 22. תה. 6: 7.
2: 11.
(19) תה. 9: 7. 10: 16. 22: 29. 90: 2. 102: 12. 26. 27. 145: 13. שה. 1: 12. תה. 45: 6.
(20) תה. 13: 1.
(21) תה. 80: 3. 7. 19. איכ. 31: 18.

(1) שמ. 1: 3. 3: 15. 23: 10. 15. 20. 22. 43: 3. שמא 3: 16. בר. 7: 56. 10: 11. 1כה. 19: 11. שה. 8: 3. 2. ר. שה. 24: 12. 15. 3) 1. שה. 18: 46. ר. שה. 3: 15. שה. 3: 14. 22. 8: 1. 40: 1.
4) איכ. 23: 19. 25: 32. 1: 14. 4: 6. 6: 1.

(5) 1כה. 4: 6. שה. 8. 10: 8. שה. 1: 10. 10: 14. 21.
(7) ר. 10: 6. 1כה. 1: 15.
(8) שמ. 10: 8. 21.
(9) שמ. 1: 11. 12. 10: 11.
(10) 1כה. 4: 7. שה. 2: 3. 10. 18. 25.
(11) 1ש. 6: 2.
(12) שמ. 1: 9. 17. 20. 10: 22.
(13) 1כה. 4: 5.
(14) ר. 4: 10. שה. 24: 27.
(15) שמ. 10: 9.
(16) שמ. 10: 9. 10. ר. 10: 6.
(17) שמ. 1: 12.
(18) שמ. 10: 12. ר. 4: 10.
(19) שמ. 10: 16. 17.
(20) שמ. 1: 12. 10: 17.
(21) שמ. 1: 19. 20. 10: 17.

[1] מ: שה.

22 ٱلْمَاءَ.* وَمَلَأَ ٱلْمِيَاهَ فِي ٱلْبِحَارِ، وَفِي ٱلْأَنْهَارِ مَلَأَ ٱلْمِيَاهَ، وَفِي ٱلْبُحَيْرَاتِ وَكُلِّ مُجْتَمَعِ ٱلْمِيَاهِ مَلَأَ ٱلْمِيَاهَ.* 23 وَصَارَ مَسَاءٌ وَصَارَ صَبَاحٌ: ٱلْيَوْمُ ٱلسَّادِسُ. 24 وَقَالَ ٱللهُ: لِتُخْرِجِ ٱلْأَرْضُ ذَوَاتِ أَنْفُسٍ حَيَّةٍ كَجِنْسِهَا، بَهَائِمَ وَدَبَّابَاتٍ وَوُحُوشَ أَرْضٍ كَأَجْنَاسِهَا.* وَكَانَ كَذَلِكَ. 25 وَعَمِلَ ٱللهُ وُحُوشَ ٱلْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا، وَٱلْبَهَائِمَ كَأَجْنَاسِهَا، وَكُلَّ دَبَّابَاتِ ٱلْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا. وَرَأَى ٱللهُ أَنَّ ذٰلِكَ حَسَنٌ.* 26 وَقَالَ ٱللهُ: نَعْمَلُ ٱلْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِنَا كَشَبَهِنَا، فَيَتَسَلَّطُ عَلَى سَمَكِ ٱلْبَحْرِ وَعَلَى طَيْرِ ٱلسَّمَاءِ وَعَلَى ٱلْبَهَائِمِ وَعَلَى كُلِّ ٱلْأَرْضِ وَعَلَى كُلِّ ٱلدَّبَّابَاتِ ٱلَّتِي تَدِبُّ عَلَى ٱلْأَرْضِ. 27 فَخَلَقَ ٱللهُ ٱلْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِهِ، عَلَى صُورَةِ ٱللهِ خَلَقَهُ، ذَكَرًا وَأُنْثَى خَلَقَهُمْ.* 28 وَبَارَكَهُمُ ٱللهُ، وَقَالَ لَهُمُ ٱللهُ: أَثْمِرُوا وَٱكْثُرُوا وَٱمْلَأُوا ٱلْأَرْضَ وَأَخْضِعُوهَا، وَتَسَلَّطُوا عَلَى سَمَكِ ٱلْبَحْرِ وَعَلَى طَيْرِ ٱلسَّمَاءِ وَعَلَى كُلِّ حَيَوَانٍ يَدِبُّ عَلَى ٱلْأَرْضِ. 29 وَقَالَ ٱللهُ: هَا قَدْ أَعْطَيْتُكُمْ كُلَّ بَقْلٍ يُبْزِرُ بِزْرًا عَلَى وَجْهِ كُلِّ ٱلْأَرْضِ، وَكُلَّ شَجَرٍ فِيهِ ثَمَرُ شَجَرٍ يُبْزِرُ بِزْرًا. لَكُمْ يَكُونُ طَعَامًا. 30 وَلِكُلِّ حَيَوَانِ ٱلْأَرْضِ، وَلِكُلِّ طَيْرِ ٱلسَّمَاءِ، وَلِكُلِّ دَبَّابٍ عَلَى ٱلْأَرْضِ، ٱلَّذِي فِيهِ نَسَمَةُ حَيَاةٍ، كُلَّ عُشْبٍ أَخْضَرَ طَعَامًا. وَكَانَ كَذَلِكَ. 31 وَرَأَى ٱللهُ كُلَّ مَا عَمِلَهُ، وَإِذَا هُوَ حَسَنٌ جِدًّا. وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ: ٱلْيَوْمُ ٱلسَّادِسُ.

٢

1 فَأُكْمِلَتِ ٱلسَّمَاوَاتُ وَٱلْأَرْضُ وَكُلُّ جُنْدِهَا. 2 وَفَرَغَ ٱللهُ فِي ٱلْيَوْمِ ٱلسَّابِعِ مِنْ عَمَلِهِ ٱلَّذِي عَمِلَ، وَٱسْتَرَاحَ فِي ٱلْيَوْمِ ٱلسَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ ٱلَّذِي عَمِلَ. 3 وَبَارَكَ ٱللهُ ٱلْيَوْمَ ٱلسَّابِعَ وَقَدَّسَهُ، لِأَنَّهُ فِيهِ ٱسْتَرَاحَ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ ٱلَّذِي ٱبْتَدَأَ ٱللهُ خَلْقًا وَعَمِلَ.

4 هٰذِهِ مَوَالِيدُ ٱلسَّمَاوَاتِ وَٱلْأَرْضِ حِينَ خُلِقَتْ، يَوْمَ عَمِلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَاوَاتِ. 5 وَكُلُّ شَجَرِ ٱلْبَرِّيَّةِ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ فِي ٱلْأَرْضِ، وَكُلُّ عُشْبِ ٱلْبَرِّيَّةِ قَبْلَ أَنْ يَنْبُتَ، لِأَنَّ ٱلرَّبَّ ٱلْإِلٰهَ لَمْ يُمْطِرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ، وَلَا كَانَ إِنْسَانٌ لِيَعْمَلَ ٱلْأَرْضَ. 6 وَلٰكِنْ كَانَ يَصْعَدُ مِنَ ٱلْأَرْضِ ضَبَابٌ وَيَسْقِي كُلَّ وَجْهِ ٱلْأَرْضِ. 7 وَجَبَلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْإِنْسَانَ تُرَابًا مِنَ ٱلْأَرْضِ، وَنَفَخَ فِي أَنْفِهِ نَسَمَةَ حَيَاةٍ، فَصَارَ ٱلْإِنْسَانُ نَفْسًا حَيَّةً. 8 وَغَرَسَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ جَنَّةً فِي عَدْنٍ شَرْقِيَّةً، وَوَضَعَ هُنَاكَ ٱلْإِنْسَانَ ٱلَّذِي جَبَلَ. 9 وَأَنْبَتَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ مِنَ ٱلْأَرْضِ كُلَّ شَجَرٍ شَهِيٍّ لِلنَّظَرِ وَجَيِّدٍ لِلْأَكْلِ، وَشَجَرَةَ ٱلْحَيَاةِ فِي وَسْطِ ٱلْجَنَّةِ، وَشَجَرَةَ مَعْرِفَةِ ٱلْخَيْرِ وَٱلشَّرِّ.

10 وَنَهْرٌ يَخْرُجُ مِنْ عَدْنٍ لِيَسْقِيَ ٱلْجَنَّةَ.* وَمِنْ هُنَاكَ يَنْقَسِمُ فَيَصِيرُ أَرْبَعَةَ رُؤُوسٍ. 11 ٱسْمُ ٱلْوَاحِدِ فِيشُونُ. هُوَ ٱلْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ ٱلْحَوِيلَةِ حَيْثُ ٱلذَّهَبُ. 12 وَذَهَبُ تِلْكَ ٱلْأَرْضِ جَيِّدٌ. هُنَاكَ ٱلْبُدَلَّحُ وَحَجَرُ ٱلْجَزْعِ. 13 وَٱسْمُ ٱلنَّهْرِ ٱلثَّانِي جِيحُونُ. هُوَ ٱلْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ كُوشٍ. 14 وَٱسْمُ ٱلنَّهْرِ ٱلثَّالِثِ حِدَقَلُ. هُوَ ٱلذَّاهِبُ شَرْقِيَّ أَشُّورَ. وَٱلنَّهْرُ ٱلرَّابِعُ هُوَ ٱلْفُرَاتُ.

15 وَأَخَذَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْإِنْسَانَ وَوَضَعَهُ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ لِيَعْمَلَهَا وَيَحْفَظَهَا. 16 وَأَوْصَى ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْإِنْسَانَ قَائِلًا: مِنْ كُلِّ شَجَرِ ٱلْجَنَّةِ تَأْكُلُ أَكْلًا. 17 وَأَمَّا شَجَرَةُ مَعْرِفَةِ ٱلْخَيْرِ وَٱلشَّرِّ فَلَا تَأْكُلْ مِنْهَا، لِأَنَّكَ يَوْمَ تَأْكُلُ مِنْهَا مَوْتًا تَمُوتُ. 18 وَقَالَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ: لَيْسَ جَيِّدًا أَنْ يَكُونَ ٱلْإِنْسَانُ وَحْدَهُ. أَصْنَعُ لَهُ مُعِينًا نَظِيرَهُ. 19 وَجَبَلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ مِنَ ٱلْأَرْضِ كُلَّ وَحْشِ ٱلْبَرِّيَّةِ وَكُلَّ طَيْرِ ٱلسَّمَاءِ، وَأَحْضَرَ إِلَى ٱلْإِنْسَانِ لِيَرَى مَاذَا يَدْعُوهُ، وَلِكَيْ يَدْعُوَ ٱلْإِنْسَانُ كُلَّ ذَاتِ نَفْسٍ حَيَّةٍ ٱسْمَهُ، فَهُوَ ٱسْمُهُ. 20 وَدَعَا ٱلْإِنْسَانُ بِأَسْمَاءٍ لِجَمِيعِ ٱلْبَهَائِمِ وَطَيْرِ ٱلسَّمَاءِ وَلِكُلِّ وَحْشِ ٱلْبَرِّيَّةِ، وَأَمَّا لِآدَمَ فَلَمْ يُوجَدْ مُعِينٌ نَظِيرَهُ. 21 فَأَوْقَعَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ سُبَاتًا عَلَى ٱلْإِنْسَانِ فَنَامَ، فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا لَحْمًا. 22 وَبَنَى ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلضِّلْعَ ٱلَّتِي أَخَذَهَا مِنَ ٱلْإِنْسَانِ ٱمْرَأَةً وَأَحْضَرَهَا إِلَى ٱلْإِنْسَانِ.

23 فَقَالَ ٱلْإِنْسَانُ: هٰذِهِ ٱلْآنَ عَظْمٌ مِنْ عِظَامِي وَلَحْمٌ مِنْ لَحْمِي. هٰذِهِ تُدْعَى ٱمْرَأَةً لِأَنَّهَا مِنِ ٱمْرِئٍ أُخِذَتْ. 24 لِذٰلِكَ يَتْرُكُ ٱلرَّجُلُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَيَلْتَصِقُ بِٱمْرَأَتِهِ، وَيَكُونَانِ جَسَدًا وَاحِدًا. 25 وَكَانَا كِلَاهُمَا عُرْيَانَيْنِ، ٱلْإِنْسَانُ وَٱمْرَأَتُهُ، وَلَمْ يَخْجَلَا.

٣

1 وَكَانَتِ ٱلْحَيَّةُ أَحْيَلَ جَمِيعِ وُحُوشِ ٱلْبَرِّيَّةِ ٱلَّتِي عَمِلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ. فَقَالَتْ لِلْمَرْأَةِ: أَحَقًّا قَالَ ٱللهُ لَا تَأْكُلَا مِنْ كُلِّ شَجَرِ ٱلْجَنَّةِ؟* 2 فَقَالَتِ ٱلْمَرْأَةُ لِلْحَيَّةِ: مِنْ ثَمَرِ شَجَرِ ٱلْجَنَّةِ نَأْكُلُ. 3 وَأَمَّا ثَمَرُ ٱلشَّجَرَةِ ٱلَّتِي فِي وَسْطِ ٱلْجَنَّةِ فَقَالَ ٱللهُ لَا تَأْكُلَا مِنْهُ وَلَا تَمَسَّاهُ لِئَلَّا تَمُوتَا.* 4 فَقَالَتِ ٱلْحَيَّةُ لِلْمَرْأَةِ: لَنْ تَمُوتَا. 5 بَلِ ٱللهُ عَالِمٌ أَنَّهُ يَوْمَ تَأْكُلَانِ مِنْهُ تَنْفَتِحُ أَعْيُنُكُمَا، وَتَكُونَانِ كَٱللهِ عَارِفَيْنِ ٱلْخَيْرَ وَٱلشَّرَّ.* 6 فَرَأَتِ ٱلْمَرْأَةُ أَنَّ ٱلشَّجَرَةَ جَيِّدَةٌ لِلْأَكْلِ، وَأَنَّهَا بَهْجَةٌ لِلْعُيُونِ، وَأَنَّ ٱلشَّجَرَةَ شَهِيَّةٌ لِلنَّظَرِ. فَأَخَذَتْ مِنْ ثَمَرِهَا وَأَكَلَتْ، وَأَعْطَتْ رَجُلَهَا أَيْضًا مَعَهَا فَأَكَلَ. 7 فَٱنْفَتَحَتْ أَعْيُنُ كِلَيْهِمَا، وَعَلِمَا أَنَّهُمَا عُرْيَانَانِ، فَخَاطَا أَوْرَاقَ تِينٍ وَصَنَعَا لِأَنْفُسِهِمَا مَآزِرَ.

8 وَسَمِعَا صَوْتَ ٱلرَّبِّ ٱلْإِلٰهِ مَاشِيًا فِي ٱلْجَنَّةِ لِرِيحِ ٱلنَّهَارِ، فَٱخْتَبَأَ ٱلْإِنْسَانُ وَٱمْرَأَتُهُ مِنْ وَجْهِ ٱلرَّبِّ ٱلْإِلٰهِ فِي وَسْطِ شَجَرِ ٱلْجَنَّةِ. 9 فَنَادَى ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْإِنْسَانَ وَقَالَ لَهُ: أَيْنَ أَنْتَ؟ 10 فَقَالَ: سَمِعْتُ صَوْتَكَ فِي ٱلْجَنَّةِ فَخَشِيتُ لِأَنِّي عُرْيَانٌ، فَٱخْتَبَأْتُ. 11 فَقَالَ: مَنْ أَعْلَمَكَ أَنَّكَ عُرْيَانٌ؟ هَلْ أَكَلْتَ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ ٱلَّتِي أَوْصَيْتُكَ أَنْ لَا تَأْكُلَ مِنْهَا؟ 12 فَقَالَ ٱلْإِنْسَانُ: ٱلْمَرْأَةُ ٱلَّتِي جَعَلْتَهَا مَعِي هِيَ أَعْطَتْنِي مِنَ ٱلشَّجَرَةِ فَأَكَلْتُ. 13 فَقَالَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ لِلْمَرْأَةِ: مَا هٰذَا ٱلَّذِي فَعَلْتِ؟ فَقَالَتِ ٱلْمَرْأَةُ: ٱلْحَيَّةُ غَرَّتْنِي فَأَكَلْتُ.

14 فَقَالَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ لِلْحَيَّةِ: لِأَنَّكِ فَعَلْتِ هٰذَا مَلْعُونَةٌ أَنْتِ مِنْ جَمِيعِ ٱلْبَهَائِمِ وَمِنْ جَمِيعِ وُحُوشِ ٱلْبَرِّيَّةِ. عَلَى بَطْنِكِ تَسْعَيْنَ وَتُرَابًا تَأْكُلِينَ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِكِ.* 15 وَأَضَعُ عَدَاوَةً بَيْنَكِ وَبَيْنَ ٱلْمَرْأَةِ وَبَيْنَ نَسْلِكِ وَنَسْلِهَا. هُوَ يَسْحَقُ رَأْسَكِ وَأَنْتِ تَسْحَقِينَ عَقِبَهُ.* 16 وَقَالَ لِلْمَرْأَةِ: تَكْثِيرًا أُكَثِّرُ أَتْعَابَ حَبَلِكِ، بِٱلْوَجَعِ تَلِدِينَ أَوْلَادًا، وَإِلَى رَجُلِكِ يَكُونُ ٱشْتِيَاقُكِ وَهُوَ يَسُودُ عَلَيْكِ.* 17 وَقَالَ لِآدَمَ: لِأَنَّكَ سَمِعْتَ لِقَوْلِ ٱمْرَأَتِكَ وَأَكَلْتَ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ ٱلَّتِي أَوْصَيْتُكَ قَائِلًا لَا تَأْكُلْ مِنْهَا، مَلْعُونَةٌ ٱلْأَرْضُ بِسَبَبِكَ. بِٱلتَّعَبِ تَأْكُلُ مِنْهَا كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِكَ.* 18 وَشَوْكًا وَحَسَكًا تُنْبِتُ لَكَ، وَتَأْكُلُ عُشْبَ ٱلْبَرِّيَّةِ. 19 بِعَرَقِ وَجْهِكَ تَأْكُلُ خُبْزًا حَتَّى تَعُودَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي مِنْهَا أُخِذْتَ، لِأَنَّكَ تُرَابٌ وَإِلَى تُرَابٍ تَعُودُ.

20 وَدَعَا ٱلْإِنْسَانُ ٱسْمَ ٱمْرَأَتِهِ حَوَّاءَ، لِأَنَّهَا كَانَتْ أُمَّ كُلِّ حَيٍّ. 21 وَصَنَعَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ لِآدَمَ وَٱمْرَأَتِهِ أَقْمِصَةَ جِلْدٍ وَأَلْبَسَهُمَا. 22 وَقَالَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ: هُوَذَا ٱلْإِنْسَانُ قَدْ صَارَ كَوَاحِدٍ مِنَّا عَارِفًا ٱلْخَيْرَ وَٱلشَّرَّ. وَٱلْآنَ لَعَلَّهُ يَمُدُّ يَدَهُ وَيَأْخُذُ أَيْضًا مِنْ شَجَرَةِ ٱلْحَيَاةِ وَيَأْكُلُ وَيَحْيَا إِلَى ٱلْأَبَدِ.* 23 فَأَخْرَجَهُ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ مِنْ جَنَّةِ عَدْنٍ لِيَعْمَلَ ٱلْأَرْضَ ٱلَّتِي أُخِذَ مِنْهَا. 24 فَطَرَدَ ٱلْإِنْسَانَ، وَأَسْكَنَ شَرْقِيَّ جَنَّةِ عَدْنٍ ٱلْكَرُوبِيمَ وَلَهِيبَ ٱلسَّيْفِ ٱلْمُتَقَلِّبِ لِحِرَاسَةِ طَرِيقِ شَجَرَةِ ٱلْحَيَاةِ.

---

(22) سف. 10: 1.
(24) سف. 10: 5، 43: 2. تث. 10: 6. خر. 1: 15. تسا. 37: 4، 5. مز. 29: 3، 4، 68: 33.
(26) سف. 10: 1. مك. 24: 10. (27) سف. 8: 2.
(28) خر. 4: 3، 10: 1. سف. 3: 23، 8: 4. تث. 8: 17. ع‌ب. 9: 4. خر. 1: 17.

(1) تث. 10: 11.
(2) سف. 3: 24.
(3) تا. 3: 25. سف. 20: 18، 21، 30.
(4) سف. 3: 7.
(5) سف. 3: 11، 26، 27، 33.
(6) تا. 1: 8، 17. له. 12: 4، 9: 18. تا. 6: 28. مز. 7: 4. سف. 3: 9، 17. قهـ. 3: 14. سف. 3: 9، 26، 27.

10 حَيْثُ جَيْحُونُ.* هُوَ مُمْتَدٌّ حَيْثُ ٱلْحَبَشُ. 11 وَٱسْمُ ٱلنَّهْرِ ٱلثَّالِثِ حِدَقَلُ. هُوَ ٱلذَّاهِبُ قُدَّامَ أَشُّورَ. وَٱلنَّهْرُ ٱلرَّابِعُ هُوَ ٱلْفُرَاتُ.

٤

1 وَعَرَفَ ٱلْإِنْسَانُ حَوَّاءَ ٱمْرَأَتَهُ، فَحَبِلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِينَ وَقَالَتِ: ٱقْتَنَيْتُ رَجُلًا مِنْ عِنْدِ ٱلرَّبِّ.* 2 ثُمَّ عَادَتْ وَوَلَدَتْ أَخَاهُ هَابِيلَ. وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيَ غَنَمٍ، وَأَمَّا قَايِينُ فَكَانَ عَامِلًا فِي ٱلْأَرْضِ. 3 وَحَدَثَ مِنْ بَعْدِ أَيَّامٍ أَنَّ قَايِينَ قَدَّمَ مِنْ أَثْمَارِ ٱلْأَرْضِ تَقْدِمَةً لِلرَّبِّ. 4 وَهَابِيلُ قَدَّمَ هُوَ أَيْضًا مِنْ أَبْكَارِ غَنَمِهِ وَمِنْ شُحُومِهَا. فَنَظَرَ ٱلرَّبُّ إِلَى هَابِيلَ وَإِلَى تَقْدِمَتِهِ، 5 وَإِلَى قَايِينَ وَإِلَى تَقْدِمَتِهِ لَمْ يَنْظُرْ. فَٱغْتَاظَ قَايِينُ جِدًّا وَسَقَطَ وَجْهُهُ. 6 فَقَالَ ٱلرَّبُّ لِقَايِينَ: لِمَاذَا ٱغْتَظْتَ؟ وَلِمَاذَا سَقَطَ وَجْهُكَ؟ 7 أَلَيْسَ إِنْ أَحْسَنْتَ تُرْفَعُ؟ وَإِنْ لَمْ تُحْسِنْ فَعِنْدَ ٱلْبَابِ خَطِيَّةٌ رَابِضَةٌ، وَإِلَيْكَ ٱشْتِيَاقُهَا وَأَنْتَ تَسُودُ عَلَيْهَا.* 8 وَقَالَ قَايِينُ لِهَابِيلَ أَخِيهِ: لِنَخْرُجْ إِلَى ٱلْحَقْلِ. وَحَدَثَ إِذْ كَانَا فِي ٱلْحَقْلِ أَنَّ قَايِينَ قَامَ عَلَى هَابِيلَ أَخِيهِ وَقَتَلَهُ.

9 فَقَالَ ٱلرَّبُّ لِقَايِينَ: أَيْنَ هَابِيلُ أَخُوكَ؟ فَقَالَ: لَا أَعْلَمُ. أَحَارِسٌ أَنَا لِأَخِي؟ 10 فَقَالَ: مَاذَا فَعَلْتَ؟ صَوْتُ دَمِ أَخِيكَ صَارِخٌ إِلَيَّ مِنَ ٱلْأَرْضِ.* 11 وَٱلْآنَ مَلْعُونٌ أَنْتَ مِنَ ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي فَتَحَتْ فَاهَا لِتَقْبَلَ دَمَ أَخِيكَ مِنْ يَدِكَ.* 12 مَتَى عَمِلْتَ ٱلْأَرْضَ لَا تَعُودُ تُعْطِي قُوَّتَهَا لَكَ. تَائِهًا وَهَارِبًا تَكُونُ فِي ٱلْأَرْضِ.* 13 فَقَالَ قَايِينُ لِلرَّبِّ: ذَنْبِي أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحْتَمَلَ.* 14 هُوَذَا طَرَدْتَنِي ٱلْيَوْمَ عَنْ وَجْهِ ٱلْأَرْضِ وَعَنْ وَجْهِكَ أَسْتَتِرُ، وَأَكُونُ تَائِهًا وَهَارِبًا فِي ٱلْأَرْضِ، وَيَكُونُ كُلُّ مَنْ وَجَدَنِي يَقْتُلُنِي.* 15 فَقَالَ لَهُ ٱلرَّبُّ: لِذٰلِكَ كُلُّ قَاتِلِ قَايِينَ سَبْعَةَ أَضْعَافٍ يُنْتَقَمُ مِنْهُ.* وَجَعَلَ ٱلرَّبُّ لِقَايِينَ عَلَامَةً لِئَلَّا يَقْتُلَهُ كُلُّ مَنْ وَجَدَهُ.

---

(7) تك. 1: 7، 17. سف. 2: 5.
(8) حكم. 10: 9.
(9) سف. 8: 3. تا. 1: 9. سف. 3: 1.

(1) سف. 2: 8، 9.
(3) حكم. 10: 9. تا. 15: 16. مز. 19: 10، 119: 103.
(5) سف. 3: 6.
(6) صف. 11: 21، 23.
(7) صف. 15: 20. سف. 2: 4، 13: 2. مز. 137: 1.

10 فَقَالَ: مَاذَا فَعَلْتَ؟ صَوْتُ دَمِ أَخِيكَ صَارِخٌ إِلَيَّ مِنَ ٱلْأَرْضِ.* 11 وَٱلْآنَ مَلْعُونٌ أَنْتَ مِنَ ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي فَتَحَتْ فَاهَا لِتَقْبَلَ دَمَ أَخِيكَ مِنْ يَدِكَ.* 12 مَتَى عَمِلْتَ ٱلْأَرْضَ لَا تَعُودُ تُعْطِي قُوَّتَهَا لَكَ. تَائِهًا وَهَارِبًا تَكُونُ فِي ٱلْأَرْضِ.* 13 فَقَالَ قَايِينُ لِلرَّبِّ: ذَنْبِي أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحْتَمَلَ.* 14 هُوَذَا طَرَدْتَنِي ٱلْيَوْمَ عَنْ وَجْهِ ٱلْأَرْضِ وَعَنْ وَجْهِكَ أَسْتَتِرُ، وَأَكُونُ تَائِهًا وَهَارِبًا فِي ٱلْأَرْضِ، وَيَكُونُ كُلُّ مَنْ وَجَدَنِي يَقْتُلُنِي.* 15 فَقَالَ لَهُ ٱلرَّبُّ: لِذٰلِكَ كُلُّ قَاتِلِ قَايِينَ سَبْعَةَ أَضْعَافٍ يُنْتَقَمُ مِنْهُ.* وَجَعَلَ ٱلرَّبُّ لِقَايِينَ عَلَامَةً لِئَلَّا يَقْتُلَهُ كُلُّ مَنْ وَجَدَهُ.

---

(9) تك. 50: 7. تا. 1: 18، 15: 20. سف. 3: 8. تا. 1: 8. 17.
(11) سف. 2: 5، 7، 3: 27.
(12) سف. 3: 14، 8: 3. 1. مك. 18: 12. ت. مك. 2: 16. خر. 8: 39.
(14) سف. 3: 12، 8: 3. ت. مك. 3: 15. سف. 1: 3، 8: 1. 1. 37.
(15) تسا. 2: 13. مز. 137: 1.

---

[1] م: دَخَلَتْكَ. [2] م: قَيْنِ. [3] م: صَوْحِهِ. [4] م: قَيْنِ.

16 ויהי כאשר כלה דוד לעלות העלה ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 17 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת צפיחית אחת ויסבו כל העם איש לביתו׃ 18 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 19 ויאמר המלך אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 20 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 21 ותאמר מיכל אל המלך לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה׃

פרק ו׳.

1 ויאסף דוד עוד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃ 2 ויקם וילך דוד ואנשיו אשר עמו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה החדשה׃ 4 וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודוד ובית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על אשר שלח את ידו אל הארון וימת שם לפני האלהים׃ 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים ויהלך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדום עיר דוד בשמחה׃ 13 והי כי צעדו נשאי הארון שבעה פרים ומריא׃ 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 15 ודוד ועל כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והי ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 17 ויביאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ 18 ויכל דוד מהעלות העלה ומן השלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל גם למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת צפיחית אחת ויסבו כל העם איש לביתו׃ 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה׃

פרק ז׳.

1 ויהי כאשר ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו׃ 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים והארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר עם לבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ 4 והי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה הבנה אתה תבנה לי בית לשבתי׃ 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ 9 ואהי אתך בכל אשר הלכת ואכרת את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ׃ 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו כבראשונה׃ 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפניך׃ 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ 17 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד׃

פרק ח׳.

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ 2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב ארצה וימדד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ 3 ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ 4 ויקח דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש׃ 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת רבה מאד׃ 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר׃ 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר והכהו כי איש מלחמות הדדעזר היה ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ 13 ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף׃ 14 וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצב ויהיו כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא הסופר׃

(3) שמ. 12: 6. 11. 24: 24. 27.
(5) מנ. 14: 34.
(8) שמ. 3: 25.
(13) תה. 9: 3.
(14) בר. 10: 14. תה. 22: 31. דה. 11: 40. 17: 15. מנ. 14: 3. נח. 65: 4.
(16) דה. 26: 26. תה. 105: 16. נח. 3: 1. שמ. 5: 16. 13: 4. 10: 11. 12: 19.
(17) דה. 26: 39. שמ. 24: 23.

(17) שמ. 33: 7–9. נח. 52: 8. 56: 10. 62: 6. זק. 6: 17.
(18) שמ. 33: 6. משלי 8: 21. 24.
(19) נח. 49: 4. 5. בר. 20: 26.
(20) שמ. 18: 24. 33: 12. 13. 22) שמ. 3: 14. 1: 3. 8: 4.
(23) שמ. 1: 1. 28.
(24) שמ. 2: 2.
(25) שמ. 4: 8.
(26) שמ. 24: 27. דה. 1: 20. 22. שמ. 2: 5–7.
(27) שמ. 24: 27. 33: 22. 3: 9. 11. 26. 12: 2. 3.
(2) שמ. 21: 22.

(1) דה. 21: 5. נח. 7: 20. שמ. 44: 20.
(2) שמ. 5: 12. 4: 1. 8. 9.

וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לְאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת־שׁוּעַ בַּת־עַמִּיאֵל אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקָּחֶהָ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטֻּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל־בֵּיתָהּ׃ 5 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃ 6 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃ 7 וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאָב וְלְשָׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרָחַצְתָּ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃ 10 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ בָּאתָ לָּמָּה לֹא יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא־בֵיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חַי־נַפְשְׁךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב־בָּזֶה גַּם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִּירוּשָׁלַ‍ִם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחֳרָת׃ 13 וַיִּקְרָא־לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃ 14 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד־אוּרִיָּה׃ 15 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ 16 וַיְהִי בְּשׁוּר יוֹאָב עַל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי־חַיִל שָׁם׃ 17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃

18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ 19 וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 20 וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר אֵלֶיךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר יָרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃ 21 מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ 22 וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְדָוִד אֵת כָּל אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנְּהִי עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר׃ 24 וַיֹּרוּ הַיֹּרִים מֵעַל הַחוֹמָה אֶל־עֲבָדֶיךָ וַיָּמָת מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ 25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה תֹאמַר אֶל־יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כָזֹה וְכָזֶה תֹּאכַל הַחָרֶב הַחֲזֵק מִלְחַמְתְּךָ אֵלֶיהָ וְהָרְסֶהָ וְאַתָּה חַזְּקֵהוּ׃

26 וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעְלָהּ׃ 27 וַתַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיַּאַסְפָהּ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן וַיְהִי הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פרק יב׳.

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 לָעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָאשׁ אֵין כִּי אִם־כִּבְשַׂת אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 וַיָּבֹא הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל מִקַּחַת צֹאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא־לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃ 5 וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת׃ 6 וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמָל׃ 7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃ 8 וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאִם־מְעָט וְאוֹסִפָה לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ 9 מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ 10 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר הֶחָרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בָזִיתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ 11 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 12 כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ 14 אֲבָל כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת יָמוּת׃ 15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶא׃ 16 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וְשָׁכַב אָרְצָה׃ 17 וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־אָכַל אִתָּם לָחֶם׃

18 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְעוֹדוֹ הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאַף כִּי נָמוּת אֶת־הַיֶּלֶד׃ 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי־מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הַמֵּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לֶחֶם לְפָנָיו וַיֹּאכַל׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בָּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתָּ וַתִּבְכֶּה וְכִמְתַ הַיֶּלֶד מֵת וַתָּקֻם וַתֹּאכַל לָחֶם׃ 22 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנֵנִי יְהוָה וְחָיָה הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לְהָשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃

24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֶת־בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אָהֵב אֹתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד־נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה׃

26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־עִיר הַמָּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי עַל־רַבָּה גַּם לָקַחְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה אֱסֹף שְׁאָר הָעָם וְחָנֵה עַל־הָעִיר וְלָכָד אֹתָהּ וְלֹא אֶלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף כָּל־הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 30 וַיָּסַר אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיְהִי מִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל וּבַגַּרְזֵנֵי הַבַּרְזֶל וְהַעֲבִירָם בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָ‍ִם׃

פרק יג׳.

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אֲחוֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן בֶּן־דָּוִד׃ 2 וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן עַד־הֵחֳלָה מֵעַל תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה הִוא וַיִּפָּלֵא בְעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה׃ 3 וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יְהוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וְיְהוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה כָּךְ דַּל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אַתָּה הַלֹּא תַּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַמְנוֹן אֶת־תָּמָר אֲחוֹת אַבְשָׁלוֹם אָחִי אֲנִי אֹהֵב׃ 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שְׁכַב עַל־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַל בְּחָלְיֶךָ וּבָא אָבִיךָ לִרְאוֹתֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָמָר אֲחוֹתִי וְתַאֲכִלֵנִי לֶחֶם וְעָשְׂתָה אֶת־הַבִּרְיָה לְעֵינַי לִרְאוֹת וְאֶרְאֶה וְאָכַלְתִּי מִיָּדָהּ׃ 6 וַיִּשְׁכַּב אַמְנוֹן וַיִּתְחָל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תָּבֹא נָא תָמָר אֲחוֹתִי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתֵּי לְבִבוֹת וְאֶאֱכְלָה מִיָּדָהּ׃ 7 וַתִּשְׁלַח דָּוִד הַבַּיְתָה אֶל־תָּמָר לֵאמֹר לְכִי־נָא בֵּית אַמְנוֹן אָחִיךְ וַעֲשִׂי־לוֹ דָּבָר׃ 8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר בֵּית אַמְנוֹן אָחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־הַבָּצֵק וַתָּלָשׁ וַתַּעַשׂ לְעֵינָיו וַתְּבַשֵּׁל אֶת־הַלְּבִבוֹת׃ 9 וַתִּקַּח אֶת־הַמַּחֲבַת וַתִּצֹק לְפָנָיו וַיְמָאֵן לֶאֱכוֹל וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וַיֵּצְאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָיו׃ 10 וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־תָּמָר הָבִיאִי הַבַּת אֶל־הַחֶדֶר וְאֶאֱכְלָה מִיָּדֵךְ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת־הַלְּבִבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וַתָּבֵא לְאַמְנוֹן אָחִיהָ הַחֶדֶרָה׃ 11 וַתַּגֶּשׁ־לוֹ לֶאֱכוֹל וַיִּתְפְּשֶׂהָ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּאִי שִׁכְבִי עִמִּי אֲחוֹתִי׃ 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אָחִי אַל־תְּעַנֵּנִי כִּי לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אַל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 13 וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ אֶת־חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַד הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֶּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָּ׃ 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיִּתְחַזַּק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃ 15 וַיִּשְׂנָא אֹתָהּ אַמְנוֹן שִׂנְאָה גְדוֹלָה כִּי גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָהּ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אֲהֵבָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ אַמְנוֹן קוּמִי לֵכִי׃ 16 וַתֹּאמֶר אֵלָיו לֹא כִּי רָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּאַחֶרֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ אֵלֶיהָ׃ 17 וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרוֹ הַמְשָׁרֵת אֹתוֹ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחוּ־נָא אֶת־זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וּבְרַח הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ 18 וְעָלֶיהָ כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁנָה בְּנוֹת הַבְּתוּלִים הַמְעִילִים עַל־כַּפֶּיהָ וַיֹּצֵא אֹתָהּ נַעֲרוֹ הַחוּצָה וּבָרַח הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ 19 וַתִּקַּח תָּמָר אֵפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וְכָתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃ 20 וַיֹּאמֶר לָהּ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ הֲהָיָה אַמְנוֹן אָחִיךְ עִמָּךְ וְעַתָּה אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי אָחִיךְ הוּא אַל־תָּשִׂימִי אֶת־לִבֵּךְ אֶל־הַדָּבָר הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ׃ 21 וַיִּשְׁמַע דָּוִד אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃ 22 וְלֹא־דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אַמְנוֹן מִטּוֹב וְעַד־רָע כִּי שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת־אַמְנוֹן עַל אֲשֶׁר עִנָּה אֶת־תָּמָר אֲחֹתוֹ׃

23 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִי לְאַבְשָׁלוֹם גֹּזְזִים בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 24 וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גֹּזְזִים לְעַבְדֶּךָ יֵלְכוּ נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו עִם־עַבְדֶּךָ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא בְנִי נָא לֹא נֵלַךְ כֻּלָּנוּ וְלֹא נַכְבֵּד אֹתָךְ וַיִּפְצַר־בּוֹ וְלֹא אָבָה וַיְבָרְכֵהוּ׃ 26 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְאִם־לֹא יֵלֵךְ נָא אַמְנוֹן אָחִי עִמָּנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלֵךְ עִמָּךְ׃ 27 וַיִּפְצַר־בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיְשַׁלַּח אֶת־אַמְנוֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עִמּוֹ׃ 28 וַיְצַו אַבְשָׁלוֹם אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כְּטוֹב לֵב אַמְנוֹן בְּיַיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הַכּוּ אֶת־אַמְנוֹן וְהֲמִתֻּהוּ אַל־תִּירָאוּ הֲלוֹא אָנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חִזְקוּ וְהִתְגַּבְּרוּ׃ 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקֻמוּ כָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ׃ 30 וְהָיָה הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמוּעָה בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ 31 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרוּעֵי בְגָדִים׃ 32 וַיַּעַן יְהוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וַיֹּאמֶר אַל־יֹאמַר אֲדֹנִי הַמְנִיחַ כִּי כָל־הַנְּעָרִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הֵמִיתוּ כִּי אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי עַל־פִּי אַבְשָׁלוֹם שָׂמָה זֹּאת מִיּוֹם עַנּוֹתוֹ אֶת־תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ 33 וְעַתָּה אַל־יָשֶׂם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ לְדָבָר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת׃ 34 וַיָּנָס אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עָם־רָב מִדֶּרֶךְ חֹרֹנַיִם מֵאַחֲרָיו מִצַּד הָהָר׃ 35 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה׃ 36 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו בָּכוּ בְכִי גָדוֹל מְאֹד׃ 37 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמַי בֶּן־עַמִּיהוּד מֶלֶךְ גְּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים׃ 38 וַיִּבְרַח אַבְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 39 וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי נֹחַם עַל־אַמְנוֹן כִּי מֵת׃

פרק יד׳.

1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה כִּי אֶל־הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוֹעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבַּלְתִּי נָא וְהִתְאַבַּלְתְּ נָא וְאַל־תָּסוּכִי שֶׁמֶן וְהָיִית כְּאִשָּׁה יָמִים רַבִּים מִתְאַבֶּלֶת עַל־מֵת׃ 3 וּבָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיהָ׃ 4 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ נָפְלָה עַל־אַפֶּיהָ וַתִּשְׁתָּחוּ וַתֹּאמֶר הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אָמְנָה אִשָּׁה אַלְמָנָה אָנֹכִי וַיָּמָת אִישִׁי׃ 6 וְלִשְׁפְחָתְךָ שְׁנֵי בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּךְ הָאֶחָד אֶת־הָאָחִיו וַיְמִתֵהוּ׃ 7 וְהִנֵּה קָמָה כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ תְּנִי אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־אָחִיו וְנָמִתָהוּ בְּנֶפֶשׁ אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת־גַּחֲלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שִׂים לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה עָלַיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ הָבֵא אֹתוֹ אֵלַי וְלֹא־יוֹסִיף עוֹד לְנָגְעֵךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר יִזְכֹּר־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵרְבּוֹת גֹּאֵל הַדָּם לְהַשְׁחִית וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי וְאִם־אָמוֹת אֶת־בְּנִי וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת בְּנֵךְ אָרְצָה׃ 12 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֶּר־נָא שִׁפְחָתְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דַּבֵּרִי׃ 13 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה לָמָּה חָשַׁבְתָּ כָזֹאת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדַּבֶּר הַמֶּלֶךְ הַזֶּה כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדָּחוֹ לֹא יָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדָּחוֹ׃ 14 כִּי מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ וְחָשַׁב מַחְשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃ 15 וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי יְרָאוּנִי הָעָם וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתֶךָ אֲדַבְּרָה־נָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אוּלַי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ׃ 16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִידֵנִי וְאֶת־בְּנִי יַחַד מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים׃ 17 וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ יְהִי־נָא לְמְנוּחַת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבַר כִּי

וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִי֙ לִזְנוֹת֙ אַחֲרֵיהֶ֔ם וְנָתַתִּ֥י אֶת־פָּנַ֖י בַּנֶּ֣פֶשׁ הַהִ֑וא וְהִכְרַתִּ֥י אֹתָ֖הּ מִקֶּ֥רֶב עַמָּֽהּ׃ וְהִתְקַדִּשְׁתֶּ֖ם וִהְיִיתֶ֣ם קְדֹשִׁ֑ים כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ וְשָׁמַרְתֶּ֥ם אֶת־חֻקֹּתַ֖י וַעֲשִׂיתֶ֣ם אֹתָ֑ם אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדִּשְׁכֶֽם׃ וְאִ֗ישׁ אִשָּׁ֤ה אֲשֶׁר֙ יְקַלֵּ֣ל אֶת־אָבִ֔יו וְאֶת־אִמּ֖וֹ מ֣וֹת יוּמָ֑ת אָבִ֥יו וְאִמּ֖וֹ קִלֵּ֑ל דָּמָ֖יו בּֽוֹ׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִנְאַ֤ף אֶת־אֵשֶׁת֙ אִ֣ישׁ אֲשֶׁ֣ר יִנְאַ֔ף אֶת־אֵ֖שֶׁת רֵעֵ֑הוּ מ֣וֹת יוּמַ֔ת הַנֹּאֵ֖ף וְהַנֹּאָפֶֽת׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכַּ֤ב אֶת־אֵשֶׁת֙ אָבִ֔יו עֶרְוַ֖ת אָבִ֣יו גִּלָּ֑ה מ֣וֹת יוּמְת֔וּ דָּמֵיהֶ֖ם בָּֽם׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכַּ֤ב אֶת־כַּלָּתוֹ֙ מ֣וֹת יוּמְת֔וּ תֶּ֥בֶל עָשׂ֖וּ דָּמֵיהֶ֖ם בָּֽם׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכַּ֤ב אֶת־זָכָר֙ מִשְׁכְּבֵ֣י אִשָּׁ֔ה תּוֹעֵבָ֥ה עָשׂ֖וּ שְׁנֵיהֶ֑ם מ֣וֹת יוּמָ֔תוּ דָּמֵיהֶ֖ם בָּֽם׃ וְאִ֗ישׁ אֶת־בְּהֵמָה֙ יִשְׁכָּ֔ב מ֥וֹת יוּמָ֖ת וְאֶת־הַבְּהֵמָ֥ה תַּהַרְגוּ֖ן׃ וְאִשָּׁ֗ה אֲשֶׁ֨ר תִּקְרַב֙ אֶל־כָּל־בְּהֵמָ֔ה וְשָׁכַבְתָּ֖ אֶל־בְּהֵמָ֑ה מ֣וֹת תּוּמָ֔ת אֹתָ֖הּ וְאֶת־הַבְּהֵמָ֥ה תַּהַרְגוּ֖ן דָּמֵיהֶ֖ם בָּֽם׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִקַּ֤ח אֶת־אֲחֹתוֹ֙ בַּת־אָבִ֔יו אוֹ־בַ֖ת אִמּ֑וֹ וְרָאָ֥ה אֶת־עֶרְוָתָ֖הּ וְהִ֣יא תִרְאֶ֣ה אֶת־עֶרְוָת֑וֹ חֶ֥סֶד הוּא֙ וְנִכְרְת֣וּ לְעֵינֵ֣י בְנֵי־עַמָּ֔ם עֶרְוַ֥ת אֲחֹתוֹ֖ גִּלָּ֑ה עֲוֹנ֖וֹ יִשָּֽׂא׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכַּ֤ב אֶת־דֹּד֙ אִשָּׁ֔ה עֶרְוָתָ֖הּ גִּלָּ֑ה חֳלִיָּ֥הּ עָרָ֖ה וְהִ֣יא חֳלִיָּ֣ה דָמֶ֑יהָ וְנִכְרְת֣וּ שְׁנֵיהֶ֔ם מִקֶּ֖רֶב עַמָּֽם׃ וְעֶרְוַ֥ת דֹּד־אִמְּךָ֖ וְדֹד־אָבִ֑יךָ לֹ֣א תְגַלֶּ֔ה כִּ֥י אֶת־שְׁאֵרָ֖הּ עָרָ֑ה עֲוֹנָ֖ם יִשָּֽׂאוּ׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכַּ֤ב אֶת־אֵשֶׁת֙ דֹּד֔וֹ עֶרְוַ֥ת דֹּדוֹ֖ גִּלָּ֑ה חֶ֥רְפָּה יִשְׂאוּ֙ חֲרָיִ֔ם לֹ֥א יוֹלְד֖וּ יִהְיֽוּ׃ וְאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֨ר יִקַּ֤ח אֶת־אֵשֶׁת֙ אָחִ֔יו נִדָּ֣ה הוּא֔ עֶרְוַ֥ת אָחִ֖יו גִּלָּ֑ה עֲוֹנָ֖ם יִשָּׂ֥אוּ לֹ֥א יוֹלְד֖וּ יִהְיֽוּ׃ וְשָׁמַרְתֶּ֣ם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַ֣י וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַ֗י וַעֲשִׂיתֶם֙ אֹתָ֔ם וְלֹ֤א תָקִיא֙ אֶתְכֶ֣ם הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֨ר אֲנִ֤י מֵבִיא֙ אֶתְכֶ֣ם שָׁ֔מָּה לָשֶׁ֖בֶת בָּֽהּ׃ וְלֹ֤א תֵלְכוּ֙ בְּחֻקַּ֣ת הַגּ֔וֹי אֲשֶׁ֨ר אֲנִ֤י מְשַׁלֵּח֙ מִפְּנֵיכֶ֔ם כִּ֥י אֶת־כָּל־אֵ֖לֶּה עָשׂ֑וּ וָאָקֻ֥ץ בָּהֶֽם׃ וָאֹמַ֣ר לָכֶ֔ם אַתֶּ֥ם תִּירְשׁוּ֙ אֶת־אַדְמָתָ֔ם וַאֲנִ֣י אֶתְּנֶ֔נָּה לָכֶ֥ם לָרֶ֖שֶׁת אֹתָ֑הּ אֶ֣רֶץ זָבַ֣ת חָלָ֣ב וּדְבָ֔שׁ אֲנִ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר הִבְדַּ֖לְתִּי אֶתְכֶ֥ם מִן־הָעַמִּֽים׃ וְהִבְדַּלְתֶּ֣ם בֵּין־הַבְּהֵמָ֣ה הַטְּהֹרָ֔ה לַטְּמֵאָ֑ה וּבֵ֣ין הָע֣וֹף הַטָּמֵ֣א לַטָּהֹ֑ר וְלֹ֤א תְשַׁקְּצוּ֙ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶ֔ם בַּבְּהֵמָ֥ה וּבָע֖וֹף וּבְכֹ֣ל אֲשֶׁר־תִּרְמֹ֣שׂ הָאֲדָמָ֑ה אֲשֶׁ֥ר הִבְדַּ֖לְתִּי לָכֶ֥ם לְטַמֵּֽא׃ וִהְיִיתֶ֥ם לִ֖י קְדֹשִׁ֑ים כִּֽי־קָד֣וֹשׁ אֲנִ֣י יְהוָ֔ה וָאַבְדִּ֥ל אֶתְכֶ֖ם מִן־הָעַמִּ֑ים לִהְיוֹת֖ לִֽי׃ וְאִ֗ישׁ אִשָּׁה֙ כִּֽי־יִהְיֶ֣ה בָהֶ֔ם אוֹב֙ אוֹ־יִדְּעֹנִ֔י מ֥וֹת יוּמָ֖תוּ בָּאֶ֣בֶן יִרְגְּמ֑וּ דָּמֵיהֶ֖ם בָּֽם׃

פרשה ו׳

וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה אֱמֹ֤ר אֶל־הַכֹּהֲנִים֙ בְּנֵ֣י אַהֲרֹ֔ן וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם לְנֶ֥פֶשׁ לֹֽא־יִטַּמָּ֖א בְּעַמָּֽיו׃ כִּ֚י אִם־לִשְׁאֵר֣וֹ הַקָּר֔וֹב אֶל־אִמּ֖וֹ וְאֶל־אָבִ֑יו וְאֶל־בְּנ֥וֹ וְאֶל־בִּתּ֖וֹ וְאֶל־אָחִֽיו׃ וְאֶל־אֲחֹת֤וֹ הַבְּתוּלָה֙ הַקְּרוֹבָ֣ה אֵלָ֔יו אֲשֶׁ֥ר לֹא־הָיְתָ֖ה לְאִ֑ישׁ לָהֶ֖ם יִטַּמָּֽא׃ לֹ֥א יִטַּמָּ֖א בַּעַ֣ל בְּעַמָּ֑יו לְהֹֽלָּ֖ה בְּעַמָּֽיו׃ קָרְחָ֣ה לֹֽא־יִקְרְח֣וּ רֹ֔אשׁ וּפְאַ֥ת זְקָנָ֖ם לֹ֣א יְגַלֵּ֑חוּ וּבִבְשָׂרָ֖ם לֹ֥א יִשְׂרְט֖וּ שָׂרָטֶֽת׃ קְדֹשִׁ֥ים יִהְי֖וּ לֵֽאלֹהֵיהֶ֑ם וְלֹ֣א יְחַלְּל֔וּ שֵׁ֥ם אֱלֹהֵיהֶ֖ם כִּ֣י אֶת־אִשֵּׁ֣י יְהוָ֔ה לֶ֥חֶם אֱלֹהֵיהֶ֖ם הֵ֣ם מַקְרִ֑יבִם וְהָי֖וּ קֹֽדֶשׁ׃ אִשָּׁ֤ה זוֹנָה֙ וַחֲלָלָ֔ה לֹ֥א יִקָּח֖וּ וְאִשָּׁ֣ה גְרוּשָׁ֔ה מֵאִישָׁ֖הּ לֹ֣א יִקָּ֑חוּ כִּֽי־קָד֥וֹשׁ הוּא֙ לֵאלֹהָ֔יו וְקִדַּשְׁתּ֖וֹ כִּ֣י אֶת־לֶ֣חֶם אֱלֹהֶ֔יךָ הוּא֙ מַקְרִ֔יב קָד֥וֹשׁ יִהְיֶ֖ה לָ֑ךְ כִּֽי־קָד֥וֹשׁ אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדִּשְׁכֶֽם׃ וּבַת־אִ֗ישׁ כֹּהֵן֙ כִּֽי־תָחֵ֣ל לִזְנ֔וֹת אֶת־אָבִ֥יהָ הִ֖וא מְחַלָּ֑לֶת בָּאֵ֖שׁ תִּשָּׂרֵֽף׃ וְהַכֹּהֵ֗ן הַגָּדוֹל֙ מֵאֶחָ֣יו אֲשֶׁר־יוּצַ֣ק עַל־רֹאשׁ֗וֹ שֶׁ֚מֶן הַמִּשְׁחָ֔ה וּמִלֵּ֥א אֶת־יָד֖וֹ לִלְבֹּ֣שׁ אֶת־הַבְּגָדִ֑ים אֶת־רֹאשׁ֣וֹ לֹ֤א יִפְרָע֙ וּבְגָדָ֣יו לֹ֣א יִפְרֹ֔ם וְעַל־כָּל־נְפָשֹׁ֥ת מֵת֖ לֹ֣א יָבֹ֑א לְאָבִ֥יו וּלְאִמּ֖וֹ לֹ֥א יִטַּמָּֽא׃ וּמִמִּקְדָּשׁ֙ לֹ֣א יֵצֵ֔א וְלֹ֥א יְחַלֵּ֖ל אֶת־מִקְדַּ֣שׁ אֱלֹהָ֑יו כִּ֣י נֵ֥זֶר שֶׁ֨מֶן מִשְׁחַת־אֱלֹהָ֥יו עָלָ֖יו אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וְהוּא֙ אִשָּׁ֣ה בִבְתוּלֹתֶ֔יהָ יִקָּ֖ח׃ אַלְמָנָ֣ה וּגְרוּשָׁ֗ה וְחַלָּלָה֙ זוֹנָ֔ה אֶת־אֵ֛לֶּה לֹ֥א יִקָּ֖ח כִּ֣י אִם־בְּתוּלָ֑ה מֵֽעַמָּ֖יו יִקַּ֥ח אִשָּׁ֖ה׃ וְלֹֽא־יְחַלֵּ֥ל זַרְעוֹ֙ בְּעַמָּ֔יו כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֣ה מְקַדְּשֽׁוֹ׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֗ן לֵאמֹר֙ אִ֣ישׁ מִזַּרְעֲךָ֣ לְדֹרֹתָ֔ם אֲשֶׁר־יִהְיֶ֥ה בּ֖וֹ מ֑וּם לֹ֥א יִקְרַ֖ב לְהַקְרִ֥יב לֶֽחֶם־אֱלֹהָֽיו׃ כִּ֣י כָל־אִ֗ישׁ אֲשֶׁ֤ר בּוֹ֙ מ֔וּם לֹ֥א יִקְרָ֖ב אִ֣ישׁ עִוֵּ֑ר אוֹ־פִסֵּ֥חַ אוֹ־חָרֻ֖ם אוֹ־שָׂרוּֽעַ׃ אוֹ־אִ֥ישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־בּ֖וֹ שֶׁ֣בֶר רָ֑גֶל אוֹ־שֶׁ֥בֶר יָֽד׃ אוֹ־גִבֵּ֥ן אוֹ־דַ֖ק אוֹ־עִלֵּ֣ף בְּעֵינוֹ֮ אוֹ־גָרָ֣ב אוֹ־יַלֶּ֒פֶת֒ אוֹ־מְר֣וֹחַ אָ֔שֶׁךְ׃ כָּל־אִ֗ישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ֙ מ֣וּם מִזֶּ֣רַע אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֔ן לֹ֥א יִגַּ֖שׁ לְהַקְרִ֣יב אִשֵּׁ֣י יְהוָ֑ה מ֥וּם בּ֖וֹ לֶ֥חֶם אֱלֹהָ֖יו לֹ֥א יִגַּֽשׁ׃ לֶ֥חֶם אֱלֹהָ֛יו מִקָּדְשֵׁ֥י הַקֳּדָשִׁ֖ים וּמִן־הַקֳּדָשִׁ֑ים יֹאכֵֽל׃ אַ֚ךְ אֶל־הַפָּרֹ֣כֶת לֹ֣א יָבֹ֔א וְאֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ לֹ֣א יִגַּ֑שׁ כִּֽי־מ֥וּם בּ֖וֹ וְלֹ֣א יְחַלֵּ֔ל אֶת־מִקְדָּשַׁ֑י כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדְּשָֽׁם׃ וַיְדַבֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה אֶל־אַהֲרֹ֥ן וְאֶל־בָּנָ֖יו וְאֶל־כָּל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃

פרשה ז׳

וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֗ן וְאֶל־בָּנָיו֙ וְאֶל־כָּל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ מִבֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל וּמִן־הַגֵּ֖ר בְּיִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁ֨ר יַקְרִ֤יב קָרְבָּנוֹ֙ לְכֹ֣ל נִדְרֵיהֶ֔ם וּלְכֹ֖ל נִדְבָתָ֑ם אֲשֶׁ֨ר יַקְרִ֜יבוּ לַיהוָ֗ה לְעֹלָֽה׃ לִרְצֹנְכֶ֖ם זָכָ֣ר תָּמִ֑ים מִן־הַבָּקָ֖ר מִן־הַכְּבָשִׂ֥ים וּמִן־הָעִזִּֽים׃ וְכָל־אֲשֶׁ֥ר בּ֖וֹ מ֣וּם לֹ֣א תַקְרִ֑יבוּ כִּ֥י לֹ֖א לְרָצ֥וֹן יִהְיֶ֖ה לָכֶֽם׃ וְאִ֗ישׁ כִּֽי־יַקְרִ֤יב זֶ֙בַח֙ שְׁלָמִ֔ים לְפַלֵּא־נֶ֥דֶר אוֹ־לִנְדָבָ֖ה מִן־הַבָּקָ֣ר אוֹ־מִן־הַצֹּ֑אן זָכָ֥ר אוֹ־נְקֵבָ֖ה תָּמִ֥ים יִהְיֶ֖ה לְרָצ֑וֹן כָּל־מ֥וּם לֹֽא־יִהְיֶ֖ה בּֽוֹ׃ עִוֵּ֨ר שָׁבֻ֜ר וְחָר֤וּץ וְיַלֶּפֶת֙ וְגָרָ֔ב וְאֶבֶ֖ן לֹ֣א תִתְּנ֑וּ מֵהֶ֗ם עַל־הַמִּזְבֵּ֛חַ לַיהוָ֖ה לֹ֥א תַעֲשׂ֖וּ וְשֶׁ֣מֶר לֹ֣א תִתְּנ֔וּ מֵהֶ֖ם עַל־הַמִּזְבֵּֽחַ׃ שׁ֣וֹר וָכֶ֗שֶׂב שָׂר֤וּעַ וְקָרֻם֙ תַּעֲשֶׂ֣ה נִדָבָ֔ה וּלְנֵ֖דֶר לֹ֥א יֵרָצֶֽה׃ וּבְאֵיל֙ וּבְשֶׂ֔ה כִּֽי־יִהְיֶ֥ה שָׂר֛וּעַ וְקָרֻ֖ם לֹ֣א תַקְרִ֑יבוּ לִרְצֹנְכֶ֖ם לֹ֥א יִהְיֶֽה׃ וְכָת֣וּת וְנָת֔וּק וְנָת֥וֹל וְכָר֖וּת לֹ֣א תַקְרִ֑יבוּ וּבְאַרְצְכֶ֖ם לֹ֥א תַעֲשֽׂוּ׃ וּמִיַּד֙ בֶּן־נֵכָ֔ר לֹ֥א תַקְרִ֖יבוּ אֶת־לֶ֣חֶם אֱלֹהֵיכֶ֑ם כִּֽי־מָשְׁחָ֥ת בָּהֶ֖ם מ֣וּם בָּהֶ֑ם לֹ֥א יֵרָצ֖וּ לָכֶֽם׃ וְאִשֶּׁ֣ה כִּֽי־תַקְרִ֗יב לַיהוָה֙ לְפַלֵּא־נֶ֣דֶר אוֹ־לִנְדָבָ֔ה מִן־הַבָּקָ֖ר וּמִן־הַצֹּ֑אן לֹ֣א יִהְיֶ֥ה לְרָצ֖וֹן לֹ֥א יִהְיֶֽה׃ וְשׁ֣וֹר אוֹ־כֶ֗שֶׂב אֹת֛וֹ וְאֶת־בְּנ֖וֹ לֹ֣א תִשְׁחֲט֑וּ בְּי֥וֹם אֶחָ֖ד אֶת־אִמּ֥וֹ וְאֶת־בְּנָֽהּ׃ וְכִֽי־תִזְבְּחוּ֙ זֶ֣בַח תּוֹדָ֔ה לַיהוָ֖ה לִרְצֹנְכֶ֥ם תִּזְבָּחֽוּהוּ׃ בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יֵאָכֵל֙ לֹ֣א תוֹתִ֔ירוּ מִמֶּ֖נּוּ לְבֹ֑קֶר אֲנִ֖י יְהוָֽה׃ וְשָׁמַרְתֶּ֣ם מִצְוֹתַ֔י וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם אֲנִ֖י יְהוָֽה׃ וְלֹ֤א תְחַלְּלוּ֙ אֶת־שֵׁ֣ם קָדְשִׁ֔י וְנִקְדַּשְׁתִּ֖י בְּת֣וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדִּשְׁכֶֽם׃ הַמּוֹצִ֥יא אֶתְכֶ֖ם מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם לִהְי֥וֹת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהוָֽה׃

פרשה ח׳

וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶם֮ מוֹעֲדֵ֣י יְהוָה֒ אֲשֶׁ֨ר תִּקְרְא֤וּ אֹתָם֙ מִקְרָאֵ֣י קֹ֔דֶשׁ אֵ֖לֶּה הֵ֥ם מוֹעֲדָֽי׃ שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֗ים תֵּעָשֶׂ֤ה מְלָאכָה֙ וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י שַׁבַּ֥ת שַׁבָּת֖וֹן מִקְרָא־קֹ֑דֶשׁ כָּל־מְלָאכָ֣ה לֹ֣א תַעֲשׂ֔וּ שַׁבָּ֥ת הִ֖וא לַיהוָ֥ה בְּכֹ֖ל מוֹשְׁבֹתֵיכֶֽם׃ אֵ֚לֶּה מוֹעֲדֵ֣י יְהוָ֔ה מִקְרָאֵ֥י קֹ֖דֶשׁ אֲשֶׁ֣ר תִּקְרְא֑וּ אֹתָ֖ם בְּמוֹעֲדָֽם׃ בַּחֹ֣דֶשׁ הָרִאשׁ֗וֹן בְּאַרְבָּעָה֙ עָשָׂ֣ר לַחֹ֔דֶשׁ בֵּ֥ין הָעַרְבַּ֖יִם פֶּ֣סַח לַיהוָֽה׃ וּבַחֲמִשָּׁה֩ עָשָׂ֨ר י֜וֹם לַחֹ֣דֶשׁ הַזֶּ֗ה חַג֙ הַמַּצּ֔וֹת לַיהוָ֖ה שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים מַצּ֖וֹת תֹּאכֵֽלוּ׃ בַּיּ֣וֹם הָרִאשׁ֗וֹן מִקְרָא־קֹ֙דֶשׁ֙ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֽׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּ֥ם אִשֶּׁ֖ה לַיהוָ֑ה שִׁבְעַ֣ת יָמִ֔ים בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י מִקְרָא־קֹ֙דֶשׁ֙ כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֥א תַעֲשֽׂוּ׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶם֮ כִּ֣י אַתֶּם֒ בָּאִים֙ אֶל־הָאָ֣רֶץ אֲשֶׁ֨ר אֲנִ֤י נֹתֵן֙ לָכֶ֔ם וּקְצַרְתֶּ֖ם אֶת־קְצִירָ֑הּ וְהֵבֵאתֶ֞ם אֶת־עֹ֣מֶר רֵאשִׁ֤ית קְצִירְכֶם֙ אֶל־הַכֹּהֵ֔ן׃ וְהֵנִ֥יף אֶת־הָעֹמֶ֖ר לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה לְרֹצֹנְכֶ֗ם מִמָּחֳרַת֙ הַשַּׁבָּ֔ת יְנִיפֶ֖נּוּ הַכֹּהֵֽן׃ וַעֲשִׂיתֶ֣ם בְּי֣וֹם הֲנִיפְכֶ֣ם אֶת־הָעֹמֶ֗ר כֶּ֤בֶשׂ תָּמִים֙ בֶּן־שְׁנָת֔וֹ לְעֹלָ֖ה לַיהוָֽה׃ וּמִנְחָתוֹ֙ שְׁנֵ֣י עֶשְׂרֹנִ֔ים סֹ֖לֶת בְּלוּלָ֣ה בַשָּׁ֑מֶן אִשֶּׁ֥ה לַיהוָ֖ה רֵ֣יחַ נִיחֹ֑חַ וְנִסְכּ֖וֹ יַ֥יִן רְבִיעִ֖ת הַהִֽין׃ וְלֶ֣חֶם וְקָל֣וּי וְכַרְמֶ֔ל לֹ֥א תֹאכְל֖וּ עַד־עֶ֥צֶם הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה עַד־הֲבִיאֲכֶ֖ם אֶת־קָרְבַּ֣ן אֱלֹהֵיכֶ֑ם חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ לְדֹרֹתֵיכֶ֔ם בְּכֹ֖ל מוֹשְׁבֹתֵיכֶֽם׃ וּסְפַרְתֶּ֣ם לָכֶ֗ם מִמָּחֳרַת֙ הַשַּׁבָּ֔ת מִיּ֗וֹם הֲבִיאֲכֶם֙ אֶת־עֹ֣מֶר הַתְּנוּפָ֔ה שֶׁ֥בַע שַׁבָּתוֹת֖ תְּמִימֹ֑ת תִּהְיֶֽינָה׃ עַד֙ מִמָּחֳרַ֣ת הַשַּׁבָּ֣ת הַשְּׁבִיעִ֔ת תִּסְפְּר֖וּ חֲמִשִּׁ֣ים י֑וֹם וְהִקְרַבְתֶּ֞ם מִנְחָ֤ה חֲדָשָׁה֙ לַיהוָ֔ה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶ֗ם תָּבִיאוּ֙ לֶ֣חֶם תְּנוּפָ֔ה שְׁתַּ֥יִם שְׁנֵ֖י עֶשְׂרֹנִ֑ים סֹ֣לֶת תִּהְיֶ֔ינָה חָמֵ֥ץ תֵּאָפֶ֖ינָה בִּכּוּרִ֥ים לַיהוָֽה׃ וְהִקְרַבְתֶּ֣ם עַל־הַלֶּ֗חֶם שִׁבְעַ֨ת כְּבָשִׂ֤ים תְּמִימִם֙ בְּנֵ֣י שָׁנָ֔ה וּפַ֥ר בֶּן־בָּקָ֖ר אֶחָ֑ד וְאֵילִ֣ם שְׁנָ֔יִם יִהְי֥וּ עֹלָ֖ה לַיהוָ֑ה וּמִנְחָתָם֙ וְנִסְכֵּיהֶ֔ם אִשֵּׁ֥ה רֵֽיחַ־נִיחֹ֖חַ לַיהוָֽה׃ וַעֲשִׂיתֶ֣ם שְׂעִיר־עִזִּ֣ים אֶחָ֔ד לְחַטָּ֑את וּשְׁנֵ֥י כְבָשִׂ֛ים בְּנֵ֥י שָׁנָ֖ה לְזֶ֥בַח שְׁלָמִֽים׃ וְהֵנִ֨יף הַכֹּהֵ֜ן אֹתָ֗ם עַל֙ לֶ֣חֶם הַבִּכּוּרִ֔ים תְּנוּפָה֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה עַל־שְׁנֵ֥י כְבָשִׂ֖ים קֹ֣דֶשׁ יִהְי֥וּ לַיהוָ֖ה לַכֹּהֵֽן׃ וְהַעֲבַרְתֶּ֣ם קוֹל֮ בְּיוֹם֒ הַזֶּ֣ה מִקְרָא־קֹ֣דֶשׁ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֽׂוּ׃ חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ בְּכֹ֖ל מוֹשְׁבֹתֵיכֶ֑ם לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃ וּבְקֻצְרְכֶם֙ אֶת־קְצִ֣יר אַרְצְכֶ֔ם לֹ֣א תְכַלֶּ֗ה פְּאַת֙ שָׂדְךָ֣ בְּקֻצְרֶ֔ךָ וְלֶ֥קֶט קְצִֽירְךָ֖ לֹ֣א תְלַקֵּ֑ט לֶֽעָנִ֥י וְלַגֵּ֖ר תַּעֲזֹ֣ב אֹתָ֑ם אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל לֵאמֹר֙ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֔י בְּאֶחָ֥ד לַחֹ֖דֶשׁ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֑ם שַׁבָּת֙ זִכְר֣וֹן תְּרוּעָ֔ה מִקְרָא־קֹ֖דֶשׁ׃ כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֽׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּ֥ם אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ אַ֚ךְ בֶּעָשׂ֣וֹר לַחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֔י הַזֶּ֖ה יוֹם־הַכִּפֻּרִ֑ים הוּא֙ מִקְרָא־קֹ֣דֶשׁ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם וְעִנִּיתֶ֥ם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶ֖ם וְהִקְרַבְתֶּ֥ם אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃ וְכָל־מְלָאכָה֙ לֹ֣א תַעֲשׂ֔וּ בְּעֶ֥צֶם הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה כִּֽי־יוֹם־כִּפֻּרִ֣ים הוּא֮ לְכַפֵּ֣ר עֲלֵיכֶם֒ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ כִּ֣י כָל־הַנֶּ֗פֶשׁ אֲשֶׁ֤ר לֹא־תְעֻנֶּה֙ בְּעֶ֣צֶם הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה וְנִכְרְתָ֖ה מֵעַמֶּֽיהָ׃ וְכָל־הַנֶּ֗פֶשׁ אֲשֶׁ֨ר תַּעֲשֶׂ֤ה כָל־מְלָאכָה֙ בְּעֶ֣צֶם הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה וְהַאֲבַדְתִּ֥י אֶת־הַנֶּ֖פֶשׁ הַהִ֑וא מִקֶּ֖רֶב עַמָּֽהּ׃ כָּל־מְלָאכָ֣ה לֹ֣א תַעֲשׂ֔וּ חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ לְדֹרֹתֵיכֶ֔ם בְּכֹ֖ל מוֹשְׁבֹתֵיכֶֽם׃ שַׁבַּ֥ת שַׁבָּת֖וֹן הִ֣וא לָכֶ֑ם וְעִנִּיתֶ֥ם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶ֖ם בְּתִשְׁעַ֥ת לַחֹ֖דֶשׁ בָּעֶ֑רֶב מֵעֶ֤רֶב עַד־עֶ֙רֶב֙ תִּשְׁבְּת֣וּ שַׁבַּתְּכֶֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל לֵאמֹר֙ בַּחֲמִשָּׁה֩ עָשָׂ֨ר י֜וֹם לַחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֗י הַזֶּה֙ חַג֙ הַסֻּכּ֔וֹת שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים לַיהוָֽה׃ בַּיּ֣וֹם הָרִאשׁ֗וֹן מִקְרָא־קֹ֙דֶשׁ֙ כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֽׂוּ׃ שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים תַּקְרִ֣יבוּ אִשֶּׁ֑ה בַּיּ֣וֹם הַשְּׁמִינִ֗י מִקְרָא־קֹ֙דֶשׁ֙ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם וְהִקְרַבְתֶּ֥ם אִשֶּׁ֖ה עֲצֶ֣רֶת הִ֑וא כָּל־מְלֶ֥אכֶת עֲבֹדָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֽׂוּ׃ אֵ֚לֶּה מוֹעֲדֵ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֨ר תִּקְרְא֤וּ אֹתָם֙ מִקְרָאֵ֣י קֹ֔דֶשׁ לְהַקְרִ֥יב אִשֶּׁ֛ה לַיהוָ֖ה עֹלָ֣ה וּמִנְחָ֑ה זֶ֥בַח וּנְסָכִ֖ים דְּבַר־י֥וֹם בְּיוֹמ֖וֹ׃ מִלְּבַד֙ שַׁבְּתוֹת֣ יְהוָ֔ה וּמִלְּבַ֥ד מַתְּנוֹתֵיכֶ֖ם וּמִלְּבַ֣ד כָּל־נִדְרֵיכֶ֑ם וּמִלְּבַ֣ד כָּל־נִדְבוֹתֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר תִּתְּנ֖וּ לַיהוָֽה׃ אַ֚ךְ בַּחֲמִשָּׁה֩ עָשָׂ֨ר י֜וֹם לַחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֗י בְּאָסְפְּכֶם֙ אֶת־תְּבוּאַ֣ת הָאָ֔רֶץ תָּחֹגּ֥וּ אֶת־חַג־יְהוָ֖ה שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים בַּיּ֣וֹם הָרִאשׁ֗וֹן שַׁבָּת֙ וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁמִינִ֔י שַׁבָּת֖וֹן׃ וּלְקַחְתֶּ֣ם לָכֶ֣ם בַּיּ֣וֹם הָרִאשׁ֗וֹן פְּרִי֙ עֵ֣ץ הָדָ֔ר כַּפֹּ֖ת תְּמָרִ֑ים וַעֲנַ֤ף עֵץ־עָבֹת֙ וְעַרְבֵי־נָ֔חַל וּשְׂמַחְתֶּ֕ם לִפְנֵ֖י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים תָּחֹגֻ֥הוּ חַג֙ לַיהוָ֔ה חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ בְּדֹרֹתֵיכֶ֔ם בַּחֹ֥דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֖י תָּח

ہر ایک کو اس کی روٹی اور کھجور کی ایک ایک ٹکیا اور کشمش کی ایک ایک ٹکیا دی۔ پھر سارے لوگ اپنے اپنے گھر چلے گئے۔

14 داؤد نبی ناتن، یوآب کے بیٹے ابیشی اور اتی کے بیٹے عیتی کو ساتھ لے کر یردن پار کے علاقہ میں گیا۔ وہاں سارے لوگ اکٹھے ہو گئے۔ 15 ان سب نے مل کر ربہ کے خلاف جنگ کی اور اس پر قبضہ کر لیا۔ 16 جب ربہ کے لوگوں کو پتا چلا کہ ان پر حملہ ہوا ہے تو انہوں نے عزرائیل کے بیٹے شوبک کو جو حدرعزر کی فوج کا کمانڈر تھا، ایک بڑی فوج دے کر بھیجا۔ وہ فرات دریا کے پار سے آئے تھے۔ 17 جب داؤد کو اس کا پتا چلا تو اس نے سارے اسرائیل کو اکٹھا کیا اور یردن پار کر کے ان کے پاس گیا۔ وہ حیلام پہنچے اور وہاں ان کے سامنے صف آرا ہو گئے۔ 18 لیکن آرامی اسرائیل کے سامنے ٹھہر نہ سکے۔ اسرائیل نے ان کے 700 رتھ بان اور 40 ہزار گھوڑ سوار مار ڈالے۔ اس نے ان کی فوج کے کمانڈر شوبک کو بھی مار ڈالا۔ وہ وہیں مر گیا۔ 19 جب حدرعزر کے سارے بادشاہوں نے دیکھا کہ اسرائیل نے ہمیں شکست دی ہے تو وہ اسرائیل سے صلح کر کے اس کے ماتحت ہو گئے۔ اس کے بعد آرامی عمون کے لوگوں کی مدد کرنے سے ڈرنے لگے۔

باب ۱۱

1 اگلے سال بادشاہ جنگ پر جاتے ہیں۔ اس سال داؤد نے یوآب اور اپنی فوج کے دوسرے افسروں کو اسرائیل کی پوری فوج کے ساتھ بھیجا۔ انہوں نے عمونیوں کو شکست دی اور ربہ کا محاصرہ کر لیا۔ لیکن داؤد یروشلم ہی میں رہا۔ 2 ایک دن شام کے وقت داؤد اپنے بستر سے اٹھا اور محل کی چھت پر ٹہلنے لگا۔ وہاں سے اس نے ایک عورت کو دیکھا جو نہا رہی تھی۔ وہ بہت خوبصورت تھی۔ 3 داؤد نے اس کے بارے میں پتا کرایا۔ اسے بتایا گیا کہ وہ بت سبع ہے۔ وہ الیعام کی بیٹی اور حتی اوریاہ کی بیوی ہے۔ 4 داؤد نے اسے بلانے کے لیے قاصد بھیجے۔ وہ اس کے پاس آئی اور داؤد نے اس کے ساتھ ہم بستری کی۔ (اس وقت وہ ماہواری سے پاک ہو کر نہائی تھی۔) پھر وہ اپنے گھر واپس چلی گئی۔ 5 بعد میں اس عورت نے داؤد کو پیغام بھیجا کہ میں حاملہ ہو گئی ہوں۔ 6 داؤد نے یوآب کو پیغام بھیجا کہ حتی اوریاہ کو میرے پاس بھیج دو۔ یوآب نے اوریاہ کو داؤد کے پاس بھیج دیا۔ 7 جب اوریاہ آیا تو داؤد نے اس سے پوچھا کہ یوآب کیسا ہے؟ سپاہی کیسے ہیں؟ جنگ کیسی چل رہی ہے؟ 8 پھر داؤد نے اوریاہ سے کہا کہ اپنے گھر جاؤ اور آرام کرو۔ اوریاہ محل سے نکلا اور بادشاہ کی طرف سے اس کے لیے تحفہ بھیجا گیا۔ 9 لیکن اوریاہ اپنے گھر نہیں گیا۔ وہ محل کے دروازے پر اپنے آقا کے سارے ملازموں کے ساتھ سویا۔ 10 داؤد کو پتا چلا کہ اوریاہ گھر نہیں گیا۔ اس نے اوریاہ سے پوچھا کہ تم سفر سے واپس آئے ہو، پھر گھر کیوں نہیں گئے؟ 11 اوریاہ نے جواب دیا کہ صندوق، اسرائیل اور یہوداہ کے سپاہی خیموں میں رہ رہے ہیں۔ میرے آقا یوآب اور اس کے ملازم کھلے میدان میں ہیں۔ میں کیسے گھر جا کر کھانا کھا سکتا ہوں اور اپنی بیوی کے ساتھ سو سکتا ہوں؟ میں ایسا نہیں کر سکتا۔ 12 داؤد نے اوریاہ سے کہا کہ آج یہیں رکو۔ کل میں تمہیں واپس بھیج دوں گا۔ اوریاہ اس دن اور اگلے دن یروشلم میں رہا۔ 13 داؤد نے اسے بلایا کہ میرے ساتھ کھانا کھائے اور شراب پیئے۔ داؤد نے اسے اتنی شراب پلائی کہ وہ نشے میں آ گیا۔ لیکن اوریاہ شام کو اپنے گھر نہیں گیا۔ وہ محل کے دروازے پر اپنے آقا کے ملازموں کے ساتھ سویا۔ 14 صبح داؤد نے یوآب کے نام ایک خط لکھا اور اوریاہ کے ہاتھ بھیجا۔ 15 خط میں لکھا تھا کہ اوریاہ کو جنگ کے سب سے خطرناک محاذ پر بھیجو۔ پھر اس کے ساتھ سے ہٹ جاؤ تاکہ وہ مارا جائے۔

16 یوآب نے شہر کا محاصرہ کیا ہوا تھا۔ اس نے اوریاہ کو وہاں بھیجا جہاں اس نے جانتا تھا کہ بہادر دشمن موجود ہیں۔ 17 جب شہر کے لوگوں نے یوآب پر حملہ کیا تو اس کے کئی سپاہی مارے گئے۔ حتی اوریاہ بھی ان میں سے ایک تھا۔ 18 یوآب نے داؤد کو جنگ کی ساری خبر بھیجی۔ 19 اس نے قاصد کو ہدایت کی کہ بادشاہ کو جنگ کی ساری خبر سنانا۔ 20 اگر بادشاہ غصہ ہو کر پوچھے کہ تم اتنے قریب سے لڑنے کیوں گئے؟ کیا تم نہیں جانتے تھے کہ دشمن اوپر سے تیر برسائے گا؟ 21 کیا تم نہیں جانتے تھے کہ یربعل کے بیٹے ابیملک کو کس نے مارا تھا؟ کیا تم نہیں جانتے تھے کہ تیبص کی لڑائی میں ایک عورت نے اوپر سے چکی کا پاٹ گرا کر اسے مارا تھا؟ تم اتنے قریب سے لڑنے کیوں گئے؟ اگر بادشاہ ایسا کہے تو تم کہنا کہ تمہارا خادم اوریاہ حتی بھی مارا گیا ہے۔

22 قاصد یوآب کا پیغام لے کر داؤد کے پاس گیا۔ 23 قاصد نے داؤد سے کہا کہ دشمن ہم سے طاقتور تھے۔ وہ ہم پر حملہ کرنے کے لیے میدان میں آ گئے۔ ہم نے انہیں شہر کے دروازے تک پیچھے دھکیل دیا۔ 24 پھر تیر اندازوں نے اوپر سے ہم پر تیر برسائے۔ کئی سپاہی مارے گئے۔ آپ کے خادم اوریاہ حتی بھی ان میں سے ایک تھا۔ 25 داؤد نے قاصد سے کہا کہ یوآب کو جا کر بتانا کہ یہ بات تمہیں پریشان نہ کرے۔ تلوار کسی کو بھی مار سکتی ہے۔ شہر پر اور زیادہ زور سے حملہ کرو اور اسے تباہ کر دو۔ یوآب کو حوصلہ دینے کے لیے یہ پیغام دینا۔

26 جب اوریاہ کی بیوی کو پتا چلا کہ اس کا شوہر مر گیا ہے تو وہ اس کا ماتم کرنے لگی۔ 27 ماتم کے دن ختم ہونے کے بعد داؤد نے اسے اپنے گھر بلا لیا۔ وہ اس کی بیوی بن گئی اور اس کے ہاں بیٹا پیدا ہوا۔ لیکن جو کچھ داؤد نے کیا تھا وہ خداوند کو پسند نہیں آیا۔

باب ۱۲

1 خداوند نے ناتن نبی کو داؤد کے پاس بھیجا۔ ناتن نے داؤد سے کہا کہ ایک شہر میں دو آدمی رہتے تھے۔ ایک امیر تھا اور دوسرا غریب۔ 2 امیر آدمی کے پاس بہت سی بھیڑیں اور گائیں تھیں۔ 3 لیکن غریب آدمی کے پاس صرف ایک چھوٹی سی بھیڑ تھی جو اس نے خرید کر پالی تھی۔ وہ اس کے بچوں کے ساتھ ساتھ بڑی ہوئی تھی۔ وہ اس کی روٹی کھاتی تھی، اس کے پیالے سے پیتی تھی اور اس کی گود میں سوتی تھی۔ وہ اس کی بیٹی کی طرح تھی۔ 4 ایک دن امیر آدمی کے پاس ایک مہمان آیا۔ امیر آدمی نے اپنے مہمان کے لیے کھانا تیار کرنے کے لیے اپنی بھیڑیں اور گائیں لینے سے انکار کر دیا۔ اس نے غریب آدمی کی بھیڑ لے کر اپنے مہمان کے لیے کھانا تیار کیا۔

5 داؤد نے یہ سن کر امیر آدمی پر بہت غصہ کیا۔ اس نے ناتن سے کہا کہ خداوند کی قسم، جس نے یہ کام کیا ہے وہ مرنے کے لائق ہے۔ 6 اس نے غریب آدمی کی بھیڑ کے بدلے چار بھیڑیں دینی ہیں کیونکہ اس نے ایسا کام کیا ہے اور اس پر رحم نہیں کیا۔

7 ناتن نے داؤد سے کہا کہ تم ہی وہ آدمی ہو۔ خداوند، اسرائیل کا خدا کہتا ہے کہ میں نے تمہیں اسرائیل کا بادشاہ بنایا۔ میں نے تمہیں شاؤل کے ہاتھ سے بچایا۔ 8 میں نے تمہیں تمہارے آقا کی بیویاں دیں۔ میں نے تمہیں اسرائیل اور یہوداہ کی ساری قومیں دیں۔ اگر یہ کافی نہیں تھا تو میں تمہیں اور بھی بہت کچھ دیتا۔ 9 تو تم نے خداوند کی بات کو رد کیوں کیا؟ تم نے وہ کام کیوں کیا جو اس کی نظر میں برا ہے؟ تم نے حتی اوریاہ کو تلوار سے مارا۔ تم نے اس کی بیوی کو لے لیا۔ تم نے اسے عمونیوں کی تلوار سے مارا۔ 10 اب تلوار کبھی تمہارے گھر سے دور نہیں ہٹے گی۔ کیونکہ تم نے مجھے رد کیا اور حتی اوریاہ کی بیوی کو لے لیا۔

11 خداوند کہتا ہے کہ میں تمہارے گھر میں سے تمہارے خلاف مصیبت کھڑی کروں گا۔ میں تمہاری بیویاں تمہارے سامنے لے لوں گا اور تمہارے پڑوسی کو دے دوں گا۔ وہ تمہاری بیویوں کے ساتھ سوئے گا۔ سارے اسرائیل کے سامنے سوئے گا۔ 12 تم نے یہ کام چھپ کر کیا۔ لیکن میں سارے اسرائیل کے سامنے یہ کام کروں گا۔ سورج کی روشنی میں کروں گا۔

13 داؤد نے ناتن سے کہا کہ میں نے خداوند کا گناہ کیا ہے۔ ناتن نے داؤد سے کہا کہ خداوند نے تمہارا گناہ معاف کر دیا ہے۔ تم مرو گے نہیں۔ 14 لیکن تم نے خداوند کے دشمنوں کو اس کام سے خداوند کی توہین کرنے کا موقع دیا ہے۔ اس لیے تمہارا بیٹا مر جائے گا۔

15 ناتن اپنے گھر چلا گیا۔ خداوند نے داؤد کے بیٹے کو بیمار کر دیا۔ 16 داؤد نے بچے کے لیے خدا سے التجا کی۔ داؤد نے روزہ رکھا اور رات بھر زمین پر پڑا رہا۔ 17 داؤد کے گھر کے بزرگ اس کے پاس آئے اور اسے زمین سے اٹھانے کی کوشش کی۔ لیکن داؤد نہیں اٹھا۔ اس نے ان کے ساتھ کھانا بھی نہیں کھایا۔

18 ساتویں دن بچہ مر گیا۔ داؤد کے ملازموں کو ڈر تھا کہ اگر داؤد کو پتا چلا کہ بچہ مر گیا ہے تو وہ اور بھی پریشان ہو جائے گا۔ انہوں نے کہا کہ جب بچہ زندہ تھا تو ہم نے اس سے بات کی تھی۔ لیکن داؤد نے ہماری بات نہیں سنی۔ اب بچہ مر گیا ہے۔ اگر ہم نے اسے بتایا تو وہ اور بھی پریشان ہو جائے گا۔ 19 داؤد نے دیکھا کہ اس کے ملازم آپس میں سرگوشیاں کر رہے ہیں۔ اس نے سمجھ لیا کہ بچہ مر گیا ہے۔ اس نے ملازموں سے پوچھا کہ بچہ مر گیا ہے؟ انہوں نے کہا کہ ہاں۔ 20 داؤد زمین سے اٹھا۔ اس نے غسل کیا، تیل لگایا اور کپڑے بدلے۔ پھر وہ خداوند کے گھر میں گیا اور اس نے عبادت کی۔ پھر وہ اپنے گھر واپس آیا۔ اس نے کھانا مانگا اور کھایا۔ 21 اس کے ملازموں نے اس سے پوچھا کہ تم نے ایسا کیوں کیا؟ جب بچہ زندہ تھا تو تم روزہ رکھ کر روتے رہے۔ لیکن اب بچہ مر گیا ہے تو تم اٹھ کر کھانا کھا رہے ہو۔

22 داؤد نے کہا کہ جب بچہ زندہ تھا تو میں نے روزہ رکھا اور رویا۔ میں نے سوچا کہ شاید خداوند مجھ پر رحم کرے اور بچہ زندہ رہے۔ 23 لیکن اب بچہ مر گیا ہے۔ اب روزہ رکھنے کا کیا فائدہ؟ کیا میں اسے واپس لا سکتا ہوں؟ میں ایک دن اس کے پاس جاؤں گا، لیکن وہ میرے پاس واپس نہیں آئے گا۔

24 داؤد نے بت سبع کو تسلی دی۔ اس نے اس کے ساتھ ہم بستری کی۔ بت سبع کے ہاں بیٹا پیدا ہوا۔ داؤد نے اس کا نام سلیمان رکھا۔ خداوند نے سلیمان سے محبت کی۔ 25 خداوند نے ناتن نبی کو بھیجا۔ ناتن نے سلیمان کا نام یدیدیاہ رکھا۔ خداوند نے اس کا نام اس لیے رکھا کہ وہ اس سے محبت کرتا تھا۔

26 یوآب نے ربہ کے خلاف جنگ کی۔ ربہ عمونیوں کا دارالحکومت تھا۔ یوآب نے شاہی قلعہ پر قبضہ کر لیا۔ 27 یوآب نے داؤد کے پاس قاصد بھیجے۔ اس نے کہا کہ میں نے ربہ کے خلاف جنگ کی ہے۔ میں نے پانی کا ذخیرہ بھی قبضے میں لے لیا ہے۔ 28 اب اپنی باقی فوج کو اکٹھا کرو۔ شہر کا محاصرہ کرو اور اس پر قبضہ کر لو۔ ورنہ میں شہر پر قبضہ کر لوں گا اور اس کا نام میرے نام پر رکھا جائے گا۔

29 داؤد نے ساری فوج اکٹھی کی۔ وہ ربہ گیا اور اس پر حملہ کیا۔ اس نے شہر پر قبضہ کر لیا۔ 30 داؤد نے ملکام کا تاج اس کے سر سے اتارا۔ تاج کا وزن ایک من سونا تھا۔ اس میں قیمتی پتھر لگے ہوئے تھے۔ داؤد نے تاج اپنے سر پر رکھا۔ 31 داؤد نے شہر کے لوگوں کو باہر نکالا۔ اس نے انہیں آرے، لوہے کے بیلچوں اور کلہاڑیوں سے کام کرنے پر لگایا۔ اس نے انہیں اینٹیں بنانے کے لیے بھٹے میں کام کرنے پر لگایا۔ داؤد نے عمون کے سارے شہروں کے ساتھ یہی کیا۔ پھر داؤد اور اس کی فوج یروشلم واپس آ گئی۔

باب ۱۳

1 داؤد کے بیٹے ابشالوم کی ایک بہن تھی۔ اس کا نام تمار تھا۔ وہ بہت خوبصورت تھی۔ داؤد کے بیٹے امنون کو اس سے محبت ہو گئی۔ 2 امنون تمار کے لیے اتنا بیمار ہو گیا کہ وہ بستر سے اٹھ نہیں سکتا تھا۔ وہ بیمار ہو گیا کیونکہ تمار کنواری تھی۔ امنون کو اس کے ساتھ کچھ کرنا بہت مشکل لگ رہا تھا۔ 3 امنون کا ایک دوست تھا۔ اس کا نام یوناداب تھا۔ یوناداب داؤد کے بھائی شمعاہ کا بیٹا تھا۔ یوناداب بہت عقلمند آدمی تھا۔ 4 اس نے امنون سے پوچھا کہ تم بادشاہ کے بیٹے ہو۔ تم اتنے اداس کیوں ہو؟ امنون نے کہا کہ میں تمار سے محبت کرتا ہوں۔ وہ میرے بھائی ابشالوم کی بہن ہے۔

5 یوناداب نے امنون سے کہا کہ بستر پر لیٹ جاؤ۔ بیمار ہونے کا ڈرامہ کرو۔ جب تمہارا باپ تمہیں دیکھنے آئے تو اس سے کہنا کہ میری بہن تمار کو میرے پاس بھیج دیں۔ میں اس کے ہاتھ سے کھانا کھانا چاہتا ہوں۔ 6 امنون نے ایسا ہی کیا۔ وہ بستر پر لیٹ گیا۔ بیمار ہونے کا ڈرامہ کیا۔ جب بادشاہ اسے دیکھنے آیا تو امنون نے کہا کہ میری بہن تمار کو میرے پاس بھیج دیں۔ میں اس کے ہاتھ سے کھانا کھانا چاہتا ہوں۔

7 داؤد نے تمار کو پیغام بھیجا۔ اس نے کہا کہ اپنے بھائی امنون کے گھر جاؤ۔ اس کے لیے کھانا تیار کرو۔ 8 تمار اپنے بھائی امنون کے گھر گئی۔ امنون بستر پر لیٹا ہوا تھا۔ تمار نے آٹا لیا۔ اس نے اسے گوندھا۔ اس نے اس کی روٹی بنائی۔ اس نے اس کے سامنے روٹی پکائی۔ 9 پھر اس نے توا لیا۔ اس نے روٹی اس میں سے نکالی۔ اس نے روٹی امنون کے سامنے رکھی۔ لیکن امنون نے کھانا نہیں کھایا۔ اس نے سب کو اپنے کمرے سے باہر بھیج دیا۔ سب لوگ باہر چلے گئے۔

10 امنون نے تمار سے کہا کہ کھانا میرے کمرے میں لے آؤ۔ میں تمہارے ہاتھ سے کھانا کھانا چاہتا ہوں۔ تمار نے روٹی لی۔ وہ اپنے بھائی امنون کے کمرے میں گئی۔ 11 تمار نے امنون کے سامنے روٹی رکھی۔ امنون نے تمار کو پکڑ لیا۔ اس نے کہا کہ میری بہن، میرے ساتھ سو جاؤ۔

12 تمار نے کہا کہ نہیں بھائی۔ مجھے مجبور نہ کرو۔ اسرائیل میں ایسا نہیں کیا جاتا۔ ایسا برا کام نہ کرو۔ 13 میں اس شرمندگی کے ساتھ کہاں جاؤں گی؟ تم بھی اسرائیل کے برے لوگوں میں سے ایک بن جاؤ گے۔ بادشاہ سے بات کرو۔ وہ مجھے تمہاری بیوی بننے سے نہیں روکے گا۔

14 لیکن امنون نے تمار کی بات نہیں سنی۔ وہ اس سے زبردستی سو گیا۔ 15 پھر امنون کو تمار سے نفرت ہو گئی۔ اس نفرت کی وجہ سے امنون کو تمار سے پہلے سے زیادہ نفرت ہو گئی۔ امنون نے تمار سے کہا کہ اٹھو۔ یہاں سے چلی جاؤ۔

16 تمار نے کہا کہ نہیں بھائی۔ مجھے نکالو نہیں۔ یہ پہلے والی برائی سے بھی بری ہے۔ 17 امنون نے اپنے ملازم سے کہا کہ اس عورت کو یہاں سے نکالو۔ اس کے بعد دروازہ بند کر دو۔ 18 تمار نے ایک لمبی آستین والا کوٹ پہنا ہوا تھا۔ کنواری شہزادیاں ایسے کپڑے پہنتی تھیں۔ امنون کے ملازم نے تمار کو باہر نکالا۔ اس نے دروازہ بند کر دیا۔ 19 تمار نے اپنے سر پر راکھ ڈالی۔ اس نے اپنا لمبی آستین والا کوٹ پھاڑ دیا۔ اس نے اپنا سر اپنے ہاتھ پر رکھا۔ وہ روتی ہوئی چلی گئی۔

20 ابشالوم نے تمار سے پوچھا کہ کیا تمہارے بھائی امنون نے تمہارے ساتھ برا کام کیا ہے؟ اب خاموش رہو۔ وہ تمہارا بھائی ہے۔ اس بات کو دل پر نہ لو۔ تمار اپنے بھائی ابشالوم کے گھر میں اداس رہی۔ 21 داؤد نے یہ سب سنا۔ وہ بہت غصہ ہوا۔ 22 ابشالوم نے امنون سے کوئی بات نہیں کی۔ نہ اچھی نہ بری۔ ابشالوم امنون سے نفرت کرتا تھا۔ اس نے امنون سے نفرت کی کیونکہ امنون نے تمار کے ساتھ برا کام کیا تھا۔

23 دو سال بعد ابشالوم کے پاس بعل حاصور میں بھیڑوں کی اون کاٹنے کا موقع تھا۔ بعل حاصور یفرائیم کی سرحد کے قریب ہے۔ ابشالوم نے بادشاہ کے سارے بیٹوں کو اون کاٹنے کی دعوت دی۔ 24 ابشالوم بادشاہ کے پاس گیا۔ اس نے کہا کہ میرے پاس بھیڑوں کی اون کاٹنے کا موقع ہے۔ آپ اپنے ملازموں کے ساتھ میرے پاس آئیں۔ 25 بادشاہ نے کہا کہ نہیں بیٹا۔ ہم سب نہیں آئیں گے۔ ہم آئے تو تمہارے اوپر بوجھ بنیں گے۔ ابشالوم نے بادشاہ سے اصرار کیا۔ لیکن بادشاہ نہیں گیا۔ اس نے ابشالوم کو برکت دی۔

26 ابشالوم نے کہا کہ اگر آپ نہیں آ سکتے تو میرے بھائی امنون کو ہمارے ساتھ بھیج دیں۔ بادشاہ نے پوچھا کہ امنون کیوں جائے؟ 27 لیکن ابشالوم نے اصرار کیا۔ اس لیے بادشاہ نے امنون اور اپنے سارے بیٹوں کو ابشالوم کے ساتھ بھیج دیا۔

28 ابشالوم نے اپنے ملازموں سے کہا کہ امنون کو دیکھو۔ جب وہ شراب پی کر خوش ہو جائے تو میں تمہیں اشارہ کروں گا۔ اس وقت امنون کو مار دینا۔ ڈرو نہیں۔ میں نے تمہیں حکم دیا ہے۔ بہادر بنو۔ 29 ابشالوم کے ملازموں نے امنون کے ساتھ وہی کیا جو ابشالوم نے کہا تھا۔ باقی سب بیٹے اپنے اپنے خچروں پر سوار ہو کر بھاگ گئے۔

30 جب وہ راستے میں تھے تو داؤد کو خبر ملی کہ ابشالوم نے سارے بیٹوں کو مار دیا ہے۔ ایک بھی نہیں بچا۔ 31 بادشاہ اٹھا۔ اس نے اپنے کپڑے پھاڑ دیے۔ وہ زمین پر لیٹ گیا۔ اس کے سارے ملازم بھی اپنے کپڑے پھاڑ کر اس کے پاس کھڑے ہو گئے۔

32 یوناداب نے کہا کہ میرے آقا یہ نہ کہیں کہ سارے بیٹے مر گئے ہیں۔ صرف امنون مرا ہے۔ ابشالوم نے امنون کو مارنے کا منصوبہ بنایا تھا۔ یہ دن اس کے لیے طے کیا گیا تھا۔ 33 میرے آقا بادشاہ اس بات کو دل پر نہ لیں کہ سارے بیٹے مر گئے ہیں۔ صرف امنون مرا ہے۔

34 ابشالوم بھاگ گیا۔ محافظ نے دیکھا کہ بہت سے لوگ پہاڑ کے راستے سے آ رہے ہیں۔ وہ راستہ حورونائیم کی طرف جاتا ہے۔ 35 یوناداب نے بادشاہ سے کہا کہ دیکھیں، میرے بیٹے آ رہے ہیں۔ میں نے جو کہا تھا وہ سچ ہے۔ 36 جیسے ہی یوناداب کی بات ختم ہوئی، بیٹے آ گئے۔ وہ رونے لگے۔ بادشاہ اور اس کے ملازم بھی رونے لگے۔ وہ بہت روئے۔

37 ابشالوم بھاگ کر جشور کے بادشاہ عمیہود کے پاس گیا۔ داؤد ہر روز اپنے بیٹے کے لیے روتا رہا۔ 38 ابشالوم جشور میں تین سال رہا۔ 39 داؤد کا دل ابشالوم کے لیے تڑپتا تھا۔ اب داؤد کو تسلی ہو گئی تھی کہ امنون مر گیا ہے۔

باب ۱۴

1 یوآب کو پتا چلا کہ بادشاہ ابشالوم کے لیے اداس ہے۔ 2 یوآب نے تقوع شہر سے ایک عقلمند عورت کو بلایا۔ اس نے اس سے کہا کہ سوگ کا ڈرامہ کرو۔ سوگ کے کپڑے پہنو۔ تیل نہ لگاؤ۔ ایسی عورت کی طرح بنو جو کئی دنوں سے سوگ منا رہی ہے۔ 3 بادشاہ کے پاس جاؤ۔ اس سے یہ باتیں کہو۔ یوآب نے اسے بتایا کہ کیا کہنا ہے۔

4 تقوعی عورت بادشاہ کے پاس گئی۔ اس نے زمین پر منہ کے بل گر کر بادشاہ کو سجدہ کیا۔ اس نے کہا کہ بادشاہ، میری مدد کریں۔ 5 بادشاہ نے پوچھا کہ کیا بات ہے؟ عورت نے کہا کہ میں بیوہ ہوں۔ میرے شوہر کا انتقال ہو گیا ہے۔ 6 میرے دو بیٹے تھے۔ وہ کھیت میں لڑ پڑے۔ وہاں کوئی نہیں تھا جو انہیں الگ کرتا۔ ایک بیٹے نے دوسرے کو مار دیا۔ 7 اب سارے خاندان نے میرے بیٹے کے خلاف مطالبہ کیا ہے۔ انہوں نے کہا کہ اس کو ہمارے حوالے کرو۔ ہم اسے مار دیں گے۔ اس نے اپنے بھائی کو مارا ہے۔ اس لیے ہم اسے مار دیں گے۔ اس کے بعد ہم وارث کو بھی مار دیں گے۔ اس طرح میرے شوہر کا نام اور نسل ختم ہو جائے گی۔ میرے پاس کچھ نہیں بچے گا۔

8 بادشاہ نے عورت سے کہا کہ گھر جاؤ۔ میں تمہارے لیے حکم دوں گا۔ 9 تقوعی عورت نے کہا کہ میرے آقا بادشاہ، یہ میرا اور میرے خاندان کا مسئلہ ہے۔ بادشاہ اور ان کے تخت کا اس سے کوئی تعلق نہیں۔ 10 بادشاہ نے کہا کہ جو بھی تمہیں تنگ کرے، اسے میرے پاس لاؤ۔ وہ تمہیں دوبارہ تنگ نہیں کرے گا۔

11 عورت نے کہا کہ بادشاہ خداوند اپنے خدا کا نام لیں۔ خون کا بدلہ لینے والے کو روکیں۔ وہ میرے بیٹے کو نہ مارے۔ بادشاہ نے کہا کہ خداوند کی قسم، تمہارے بیٹے کا ایک بال بھی زمین پر نہیں گرے گا۔

12 عورت نے کہا کہ میرے آقا بادشاہ مجھے ایک اور بات کہنے دیں۔ بادشاہ نے کہا کہ کہو۔ 13 عورت نے کہا کہ آپ نے خدا کے لوگوں کے خلاف ایسا کیوں سوچا؟ آپ نے اپنے بیٹے کو واپس لانے سے انکار کیوں کیا؟ آپ نے ایسا کہہ کر اپنے آپ کو مجرم ٹھہرایا ہے۔ 14 ہم سب مرنے والے ہیں۔ ہم زمین پر بہنے والے پانی کی طرح ہیں۔ اسے واپس نہیں لایا جا سکتا۔ خدا کسی کی جان نہیں لیتا۔ وہ راستے نکالتا ہے تاکہ جلاوطن لوگ اس کے پاس واپس آ سکیں۔

15 میرے آقا بادشاہ، میں آپ کے پاس آئی ہوں کیونکہ لوگوں نے مجھے ڈرایا ہے۔ میں نے سوچا کہ بادشاہ سے بات کروں گی۔ شاید بادشاہ میری مدد کریں۔ 16 بادشاہ میری بات سنیں گے۔ وہ مجھے اور میرے بیٹے کو اس آدمی سے بچائیں گے جو خدا کی میراث سے ہم دونوں کو ختم کرنا چاہتا ہے۔

17 میرے آقا بادشاہ کی بات سے مجھے تسلی ہو گی۔ آپ خدا کے فرشتے کی طرح ہیں۔ آپ اچھے اور برے میں فرق کر سکتے ہیں۔ خداوند آپ کے خدا آپ کے ساتھ ہو۔

18 بادشاہ نے عورت سے کہا کہ میں تم سے کچھ پوچھوں گا۔ تم مجھے سچ بتانا۔ عورت نے کہا کہ میرے آقا بادشاہ پوچھیں۔ 19 بادشاہ نے پوچھا کہ کیا یوآب نے تمہیں یہ سب کرنے کو کہا تھا؟ عورت نے کہا کہ بادشاہ کی قسم، میرے آقا بادشاہ نے سچ کہا ہے۔ یوآب نے مجھے یہ سب کرنے کو کہا تھا۔ اس نے میرے منہ میں یہ باتیں ڈالی تھیں۔ 20 یوآب نے یہ سب اس لیے کیا تاکہ معاملہ حل ہو جائے۔ میرے آقا بادشاہ عقلمند ہیں۔ ان کی عقل خدا کے فرشتے جیسی ہے۔ وہ زمین پر ہر بات جانتے ہیں۔

21 بادشاہ نے یوآب سے کہا کہ میں نے تمہاری بات مان لی ہے۔ جاؤ اور ابشالوم کو واپس لاؤ۔ 22 یوآب نے زمین پر منہ کے بل گر کر بادشاہ کو سجدہ کیا۔ اس نے بادشاہ کو برکت دی۔ یوآب نے کہا کہ میرے آقا بادشاہ نے آج مجھ پر مہربانی کی ہے۔ میں جانتا ہوں کہ بادشاہ نے میری بات مان لی ہے۔ 23 یوآب گشور گیا۔ وہ ابشالوم کو یروشلم واپس لایا۔

24 بادشاہ نے کہا کہ ابشالوم میرے گھر جائے۔ لیکن وہ میرا چہرہ نہ دیکھے۔ ابشالوم اپنے گھر گیا۔ وہ بادشاہ کا چہرہ نہیں دیکھ سکا۔

25 سارے اسرائیل میں ابشالوم جیسا خوبصورت آدمی کوئی نہیں تھا۔ اس کی تعریف ہوتی تھی۔ اس کے سر سے پاؤں تک کوئی عیب نہیں تھا۔ 26 ابشالوم کے بال بہت لمبے تھے۔ وہ ہر سال بال کٹواتا تھا۔ جب وہ بال کٹواتا تھا تو اس کے بالوں کا وزن 200 شاقل ہوتا تھا۔ یہ شاہی وزن کے مطابق تھا۔

27 ابشالوم کے تین بیٹے اور ایک بیٹی تھی۔ بیٹی کا نام تمار تھا۔ وہ بہت خوبصورت تھی۔ 28 ابشالوم دو سال یروشلم میں رہا۔ وہ بادشاہ کا چہرہ نہیں دیکھ سکا۔ 29 ابشالوم نے یوآب کو بلانے کے لیے قاصد بھیجے۔ وہ بادشاہ کے پاس اسے بھیجنا چاہتا تھا۔ لیکن یوآب نہیں آیا۔ ابشالوم نے دوسرا قاصد بھیجا۔ یوآب پھر بھی نہیں آیا۔

30 ابشالوم نے اپنے ملازموں سے کہا کہ یوآب کے کھیت دیکھو۔ وہ میرے کھیت کے ساتھ ہیں۔ وہاں جو کی فصل ہے۔ جاؤ اور اسے آگ لگا دو۔ ابشالوم کے ملازموں نے کھیت کو آگ لگا دی۔

31 یوآب ابشالوم کے گھر گیا۔ اس نے پوچھا کہ تمہارے ملازموں نے میرے کھیت کو آگ کیوں لگائی؟ 32 ابشالوم نے کہا کہ میں نے تمہیں بلانے کے لیے قاصد بھیجے تھے۔ میں نے کہا تھا کہ یہاں آؤ۔ میں تمہیں بادشاہ کے پاس بھیجنا چاہتا ہوں۔ میں نے کہا تھا کہ بادشاہ سے پوچھو کہ میں گشور سے کیوں واپس آیا ہوں۔ میں وہاں ہی بہتر تھا۔ اب میں بادشاہ کا چہرہ دیکھنا چاہتا ہوں۔ اگر میں نے کوئی برا کام کیا ہے تو بادشاہ مجھے مار دیں۔

33 یوآب بادشاہ کے پاس گیا۔ اس نے بادشاہ کو ابشالوم کی بات بتائی۔ بادشاہ نے ابشالوم کو بلایا۔ ابشالوم بادشاہ کے پاس گیا۔ اس نے زمین پر منہ کے بل گر کر بادشاہ کو سجدہ کیا۔ بادشاہ نے ابشالوم کو گلے لگایا۔ اس نے اسے چوما۔

باب ۱۵

1 اس کے بعد ابشالوم نے اپنے لیے رتھ اور گھوڑے بنوائے۔ اس نے 50 آدمی اپنے آگے آگے دوڑنے کے لیے رکھے۔ 2 ابشالوم صبح سویرے اٹھتا تھا۔ وہ شہر کے دروازے کے راستے پر کھڑا ہوتا تھا۔ جب کوئی آدمی بادشاہ سے انصاف لینے آتا تھا تو ابشالوم اسے بلاتا تھا۔ وہ پوچھتا تھا کہ تم کس شہر سے آئے ہو؟ آدمی کہتا تھا کہ میرا قبیلہ اسرائیل کا فلاں قبیلہ ہے۔ 3 ابشالوم کہتا تھا کہ تمہارا مقدمہ اچھا ہے۔ لیکن بادشاہ کے پاس تمہاری بات سننے والا کوئی نہیں ہے۔ 4 ابشالوم کہتا تھا کہ کاش میں ملک کا جج ہوتا۔ پھر ہر آدمی میرے پاس آتا۔ میں اس کا انصاف کرتا۔

5 جب کوئی آدمی ابشالوم کے پاس آتا تھا تو وہ اس کے آگے جھکتا تھا۔ وہ اس کو گلے لگاتا تھا۔ وہ اس کو چومتا تھا۔ 6 ابشالوم ہر اسرائیلی کے ساتھ ایسا کرتا تھا جو بادشاہ سے انصاف لینے آتا تھا۔ اس طرح ابشالوم نے اسرائیل کے لوگوں کا دل جیت لیا۔

7 چار سال بعد ابشالوم نے بادشاہ سے کہا کہ میں نے خداوند سے ایک منت مانی ہے۔ میں حبرون جانا چاہتا ہوں۔ میں وہاں منت پوری کروں گا۔ 8 میں نے منت مانی تھی کہ اگر خداوند مجھے یروشلم واپس لے آئے تو میں حبرون میں خداوند کی عبادت کروں گا۔

9 بادشاہ نے کہا کہ سلامتی کے ساتھ جاؤ۔ ابشالوم حبرون گیا۔ 10 ابشالوم نے اسرائیل کے سارے قبیلوں کے پاس جاسوس بھیجے۔ انہوں نے کہا کہ جب تم نرسنگا سنو تو کہنا کہ ابشالوم حبرون میں بادشاہ بن گیا ہے۔

11 ابشالوم کے ساتھ یروشلم سے 200 آدمی گئے تھے۔ وہ مہمان کے طور پر گئے تھے۔ انہیں کچھ پتا نہیں تھا۔ 12 ابشالوم نے قربانی کرتے وقت داؤد کے مشیر اخیتوفل کو بلایا۔ اخیتوفل جیلو شہر کا رہنے والا تھا۔ اخیتوفل ابشالوم کے ساتھ مل گیا۔ بہت سے لوگ ابشالوم کے ساتھ مل گئے۔ ابشالوم کی طاقت بڑھتی گئی۔

13 ایک آدمی نے داؤد کو بتایا کہ اسرائیل کے لوگ ابشالوم کے ساتھ مل گئے ہیں۔ 14 داؤد نے اپنے ملازموں سے کہا کہ ہمیں یروشلم سے بھاگنا ہوگا۔ ورنہ ابشالوم ہمیں مار دے گ

5 ... ...

وقال ابرهيم لعبده كبير بيته المتسلط على كل ما له ضع يدك تحت فخذي ٣
فاحلفك بالرب اله السماء واله الارض ان لا تاخذ زوجة لابني من بنات الكنعانيين الذين انا ساكن بينهم ٤
بل الى ارضي وعشيرتي تذهب وتاخذ زوجة لابني اسحاق ٥
فقال له العبد لعل المراة لا تشاء ان تتبعني الى هذه الارض ارجع ابنك الى الارض التي اتيت منها ٦
فقال له ابرهيم احترز لنفسك ان ترجع ابني الى هناك ٧
الرب اله السماء الذي اخذني من بيت ابي ومن ارض ميلادي والذي كلمني وحلف لي قائلا لنسلك اعطي هذه الارض هو يرسل ملاكه امامك فتاخذ زوجة لابني من هناك ٨
فان لم تشاء المراة ان تتبعك فتكون بريئا من هذا حلفي فقط لا ترجع ابني الى هناك ٩
فوضع العبد يده تحت فخذ ابرهيم سيده وحلف له على هذا الامر ١٠
واخذ العبد عشرة جمال من جمال سيده وذهب وكل خير سيده بيده وقام وذهب الى ارام النهرين الى مدينة ناحور ١١
واناخ الجمال خارج المدينة عند بير الماء عند المساء وقت خروج المستقيات ليستقين ١٢
وقال يا رب اله سيدي ابرهيم يسر امامي اليوم واصنع رحمة مع سيدي ابرهيم ١٣
ها انا واقف عند عين الماء وبنات اهل المدينة خارجات ليستقين ماء ١٤
فالفتاة التي اقول لها اميلي جرتك لاشرب فتقول اشرب وانا اسقي جمالك ايضا هي التي عينتها لعبدك اسحاق وبها اعلم انك صنعت رحمة مع سيدي ١٥
وقبل ان فرغ من التكلم في قلبه اذا رفقة خارجة وجرتها على كتفها وهي بنت بتوئيل بن ملكة امراة ناحور اخي ابرهيم ١٦
والفتاة حسنة المنظر جدا عذراء لم يعرفها رجل فنزلت الى العين وملات جرتها وصعدت ١٧
فركض العبد للقائها وقال اسقيني قليلا ماء من جرتك ١٨
فقالت اشرب يا سيدي واسرعت وانزلت جرتها على يدها وسقته ١٩
ولما فرغت من سقيه قالت ايضا استقي لجمالك حتى تفرغ من الشرب ٢٠
فاسرعت وافرغت جرتها في المسقى وركضت ايضا الى البير واستقت لجميع جماله ٢١
والرجل متحير بها ساكت لكي يعلم هل نجح الرب طريقه ام لا ٢٢
فلما فرغت الجمال من الشرب اخذ الرجل خزامة ذهب وزنها نصف شاقل وسوارين لذراعيها وزنهما عشرة شواقل ذهب ٢٣
وقال لها ابنة من انت اخبريني هل في بيت ابيك موضع لنا لنبيت ٢٤
فقالت له انا بنت بتوئيل ابن ملكة ولدته لناحور ٢٥

(17) تك. 24: 5. صم. 28: 25.
34: 13. 36: 24.
(18) صم. 37: 23.
(19) تك. 32: 39. صم. 36: 26.
27. كر. 3: 9. صم. 51: 10.
تك. 31: 33. 32: 39. صم. 18:
31. صح. 7: 12.
(20) صم. 105: 45. تك. 24: 7.
صم. 14: 11. 36: 28. 37: 27.
(21) صم. 9: 10. 22: 31.
(22) صم. 1: 19. 10: 19.

(23) صم. 8: 4. 9: 3. 10: 4.
18. 43: 4. صح. 14: 4. صم.
43: 2.
(24) صم. 8: 3.

(2) صم. 2: 3. 6-8. 3: 26.
27. تث. 9: 42. 20. تك. 5:
2: 5.
(6) تث. 8: 18. صم. 4: 3. 24:
11. 12. 24.

(9) صم. 2: 5. 17: 12. 24:
19. ملك. 1: 1.
(11) صم. 12: 6. ح. ملك. 25:
4. 5. 7.
(12) تك. 39: 4.
(13) تث. 19: 6. ملك. 1: 13.
تك. 52: 9. صم. 17: 20. ح.
ملك. 25: 7. تك. 52: 11. صم.
17: 16.
(14) ح. ملك. 25: 4. 5. صم.
5: 2. 12.

(15) هو. 9: 16. صم. 9: 7.
14. 11. 10. 12: 16. 20.
(16) صم. 6: 8-10.
(18) صم. 4: 16.
(19) ح. 7: 14. هو. 107: 34.
(22) صم. 12: 27. 11: 3.
حبق. 6: 3. ح. قبل. 3: 4.
(23) مز. 2: 1. كر. 1: 14.
(24) صم. 13: 23. تك. 2: 14.
(25) تث. 55: 11. صم. 12:
28. ح. 9: 12. كر. 21: 33.

وقال ابرهيم لعبده كبير بيته المتسلط على كل ما له ضع يدك تحت فخذي ٣
فاحلفك بالرب اله السماء واله الارض ان لا تاخذ زوجة لابني من بنات الكنعانيين الذين انا ساكن بينهم ٤
بل الى ارضي وعشيرتي تذهب وتاخذ زوجة لابني اسحاق ٥
فقال له العبد لعل المراة لا تشاء ان تتبعني الى هذه الارض ارجع ابنك الى الارض التي اتيت منها ٦
فقال له ابرهيم احترز لنفسك ان ترجع ابني الى هناك ٧
الرب اله السماء الذي اخذني من بيت ابي ومن ارض ميلادي والذي كلمني وحلف لي قائلا لنسلك اعطي هذه الارض هو يرسل ملاكه امامك فتاخذ زوجة لابني من هناك ٨
فان لم تشاء المراة ان تتبعك فتكون بريئا من هذا حلفي فقط لا ترجع ابني الى هناك ٩
فوضع العبد يده تحت فخذ ابرهيم سيده وحلف له على هذا الامر ١٠
واخذ العبد عشرة جمال من جمال سيده وذهب وكل خير سيده بيده وقام وذهب الى ارام النهرين الى مدينة ناحور ١١
واناخ الجمال خارج المدينة عند بير الماء عند المساء وقت خروج المستقيات ليستقين ١٢
وقال يا رب اله سيدي ابرهيم يسر امامي اليوم واصنع رحمة مع سيدي ابرهيم ١٣
ها انا واقف عند عين الماء وبنات اهل المدينة خارجات ليستقين ماء ١٤
فالفتاة التي اقول لها اميلي جرتك لاشرب فتقول اشرب وانا اسقي جمالك ايضا هي التي عينتها لعبدك اسحاق وبها اعلم انك صنعت رحمة مع سيدي ١٥
وقبل ان فرغ من التكلم في قلبه اذا رفقة خارجة وجرتها على كتفها وهي بنت بتوئيل بن ملكة امراة ناحور اخي ابرهيم ١٦
والفتاة حسنة المنظر جدا عذراء لم يعرفها رجل فنزلت الى العين وملات جرتها وصعدت ١٧
فركض العبد للقائها وقال اسقيني قليلا ماء من جرتك ١٨
فقالت اشرب يا سيدي واسرعت وانزلت جرتها على يدها وسقته ١٩
ولما فرغت من سقيه قالت ايضا استقي لجمالك حتى تفرغ من الشرب ٢٠
فاسرعت وافرغت جرتها في المسقى وركضت ايضا الى البير واستقت لجميع جماله ٢١
والرجل متحير بها ساكت لكي يعلم هل نجح الرب طريقه ام لا ٢٢
فلما فرغت الجمال من الشرب اخذ الرجل خزامة ذهب وزنها نصف شاقل وسوارين لذراعيها وزنهما عشرة شواقل ذهب ٢٣
وقال لها ابنة من انت اخبريني هل في بيت ابيك موضع لنا لنبيت ٢٤
فقالت له انا بنت بتوئيل ابن ملكة ولدته لناحور ٢٥

الفصل ٢٥

وعاد ابرهيم واخذ زوجة اسمها قطورة ١
فولدت له زمران ويقشان ومدان ومديان ويشباق وشوحا ٢
ويقشان ولد شبا وددان وبنو ددان كانوا اشوريم ولطوشيم ولعميم ٣
وبنو مديان عيفة وعافر وحنوك وابيدع والدعة جميع هؤلاء بنو قطورة ٤
واعطى ابرهيم كل ما كان له لاسحاق ٥
واما بنو السراري التي كانت لابرهيم فاعطى ابرهيم عطايا وصرفهم عن اسحاق ابنه وهو حي الى ارض المشرق الى ارض الشرق ٦
وهذه ايام سني حياة ابرهيم التي عاشها مئة سنة وخمس وسبعون سنة ٧
ثم اسلم ابرهيم روحه ومات بشيبة صالحة شيخا وطاعنا في السن وانضم الى قومه ٨
ودفنه اسحاق وابنه اسماعيل في مغارة عفرون بن صوحر الحثي التي هي مقابل ممرا ٩
الحقل الذي اشتراه ابرهيم من بني حث هناك دفن ابرهيم وسارة امراته ١٠
وكان بعد موت ابرهيم ان الله بارك اسحاق ابنه وسكن اسحاق عند بير لحي رئي ١١
وهذه مواليد اسماعيل بن ابرهيم التي ولدتها هاجر المصرية جارية سارة لابرهيم ١٢
وهذه اسماء بني اسماعيل باسمائهم حسب مواليدهم بكر اسماعيل نبايوت ثم قيدار وادبئيل ومبسام ١٣
ومشماع ودومة ومسا ١٤
وحدد وتيما ويطور ونافيش وقدمة ١٥
هؤلاء هم بنو اسماعيل واسماؤهم بديارهم وبحصونهم اثنا عشر رئيسا لشعوبهم ١٦
وهذه سنو حياة اسماعيل مئة سنة وسبع وثلاثون سنة ثم اسلم روحه ومات وانضم الى قومه ١٧
وسكنوا من حويلة الى شور التي تجاه مصر في مجيئك نحو اشور نزل تجاه جميع اخوته ١٨
وهذه مواليد اسحاق بن ابرهيم ابرهيم ولد اسحاق ١٩
واسحاق كان ابن اربعين سنة لما اخذ رفقة بنت بتوئيل الارامي من فدان ارام اخت لابان الارامي زوجة لنفسه ٢٠
واسحاق تضرع الى الرب لاجل امراته لانها كانت عاقرا فاستجاب له الرب فحبلت رفقة امراته ٢١
وتزاحم البنون في بطنها فقالت ان كان هكذا فلماذا انا هكذا فمضت لتسال الرب ٢٢
فقال الرب لها في بطنك امتان ومن احشائك يفترق شعبان شعب من شعب يقوى وكبير يستعبد لصغير ٢٣
ولما كملت ايامها لتلد اذا توام في بطنها ٢٤
فخرج الاول احمر كله كفروة شعر فدعوا اسمه عيسو ٢٥

(1) ح. 24: 5. صم. 28: 25.
34: 13. 36: 24.
(2) صم. 37: 23.
(3) ح. 32: 39. صم. 36: 26.
27. كر. 3: 9. صم. 51: 10.
تك. 31: 33. 32: 39. صم. 18:
31. صح. 7: 12.
(4) صم. 105: 45. تك. 24: 7.
صم. 14: 11. 36: 28. 37: 27.
(5) صم. 9: 10. 22: 31.
(6) صم. 1: 19. 10: 19.

(7) صم. 8: 4. 9: 3. 10: 4.
18. 43: 4. صح. 14: 4. صم.
43: 2.
(8) صم. 8: 3.

(9) صم. 2: 3. 6-8. 3: 26.
27. تث. 9: 42. 20. تك. 5:
2: 5.
(10) صم. 12: 6. ح. ملك. 25:
4. 5. 7.
(11) تك. 39: 4.
(12) تك. 24: 7.
(13) صم. 14: 11. 36: 28. 37: 27.
صم. 13: 23. تك. 2: 14.
(14) صم. 25: 4. 5. صم. 5: 2.
12.
(15) هو. 9: 16. صم. 9: 7.
14. 11. 10. 12: 16. 20.
(16) صم. 6: 8-10.
(17) صم. 4: 16.
(18) ح. 7: 14. هو. 107: 34.
(19) صم. 12: 27. 11: 3.
حبق. 6: 3. ح. قبل. 3: 4.
(20) مز. 2: 1. كر. 1: 14.
(21) صم. 13: 23. تك. 2: 14.
(22) تث. 55: 11. صم. 12:
28. ح. 9: 12. كر. 21: 33.

מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גַם בְּנְיָמִן שֵׁבֶט אֲחֵי שָׁאוּל הָיָה וְעִירָם עַל שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וַיִּמְלֹךְ אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל עַל מַחֲנָיִם׃ 26 וְאַבְנֵר בֶּן נֵר וְאִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל יָצְאוּ מִמַּחֲנָיִם גִּבְעוֹנָה׃ 27 וַיְהִי מִסְפַּר אַנְשֵׁי אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹאוּ גִּבְעוֹנָה עַל דָּוִד׃ 28 וַיְהִי עִם אַבְנֵר וְעַבְדֵי אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל עָבְרוּ גִּבְעוֹנָה וַיִּפֹּל אַבְנֵר וְעַבְדֵי אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל עָבְרוּ מַחֲנָיִם׃

פרק ד׳

1 וַיִּשְׁמַע אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיִּרְפּוּ יָדָיו וְכָל יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃ 2 וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי גְדוּדִים הָיוּ לְבֶן שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֵכָב בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גַם בְּאֵרוֹת תֵּחָשֵׁב לְבִנְיָמִן׃ 3 וַיָּנֻסוּ הַבְּאֵרֹתִים גִּתָּיְמָה וַיִּהְיוּ שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 4 וְיוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל הָיָה לְבֶן נְכֵה רַגְלָיִם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמוּעַת שָׁאוּל וְיוֹנָתָן מִיִּזְרְעֶאל וַתִּשָּׂאֵהוּ אֹמַנְתּוֹ וַתָּנָס וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפָּסַח וּשְׁמוֹ מְפִיבֹשֶׁת׃ 5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי רֵכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כְּחֹם הַיּוֹם אֶת בֵּית אִישׁ בֹּשֶׁת וְהוּא שֹׁכֵב אֶת מִטָּתוֹ בְּחֵרֶס הַיּוֹם׃ 6 וַיָּבֹאוּ עַד תּוֹךְ הַבַּיִת לֹקְחֵי חִטִּים וַיַּכֻּהוּ בַּחֹמֶשׁ וַיִּמָּלְטוּ רֵכָב וּבַעֲנָה אָחִיו׃ 7 וַיָּבֹאוּ הַבַּיְתָה וְהוּא שֹׁכֵב עַל מִטָּתוֹ בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ וַיַּכֻּהוּ וַיְמִתֻהוּ וַיְסִירוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל הַלָּיְלָה׃ 8 וַיָּבִיאוּ אֶת רֹאשׁ אִישׁ בֹּשֶׁת אֶל דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ אֶל הַמֶּלֶךְ הִנֵּה רֹאשׁ אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל אֹיְבֶךָ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נְקָמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזַּרְעוֹ׃ 9 וַיַּעַן דָּוִד אֶת רֵכָב וְאֶת בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה׃ 10 כִּי הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה מֵת שָׁאוּל וְהוּא הָיָה כְּמְבַשֵּׂר בְּעֵינָיו וָאֹחֲזָה בּוֹ וָאַהַרְגֵהוּ בְּצִקְלָג אֲשֶׁר נָתַתִּי לוֹ בְּשׂוֹרָתִי׃ 11 אַף כִּי אַנְשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת דָּמוֹ מִיֶּדְכֶם וּבִעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ׃ 12 וַיְצַו דָּוִד אֶת הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיְקַצְּצוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם וַיְתַלּוּ עַל הַבְּרֵכָה בְּחֶבְרוֹן וְאֶת רֹאשׁ אִישׁ בֹּשֶׁת לָקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן׃

פרק ה׳

1 וַיָּבֹאוּ כָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנֵּה עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ 2 גַּם תְּמוֹל גַּם שִׁלְשׁוֹם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ מוֹצִיא וּמֵבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ אַתָּה תִּרְעֶה אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּבֹא כָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃ 4 בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלָךְ׃ 5 בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַיִם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃ 6 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַיִם אֶל הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא תָבוֹא הֵנָּה כִּי אִם הֲסִירְךָ הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא יָבוֹא דָוִד הֵנָּה׃ 7 וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מְצוּדַת צִיּוֹן הִוא עִיר דָּוִד׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מַכֶּה יְבוּסִי וְיִגַּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת הַפִּסְחִים וְאֶת הָעִוְרִים שֹׂנְאֵי נֶפֶשׁ דָּוִד עַל כֵּן יֹאמְרוּ עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת׃ 9 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצוּדָה וַיִּקְרָא לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן הַמִּלּוֹא וָבָיְתָה׃ 10 וַיֵּלֶךְ דָּוִד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ׃ 11 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ צֹר מַלְאָכִים אֶל דָּוִד וַאֲרֻזֵי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי עֵצִים וְחָרָשֵׁי אֶבֶן קִיר וַיִּבְנוּ בַיִת לְדָוִד׃ 12 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי הֱכִינוֹ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מַמְלַכְתּוֹ בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פִּילַגְשִׁים וּנְשִׁים מִירוּשָׁלַיִם אַחֲרֵי בֹּאוֹ מֵחֶבְרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 14 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלּוֹדִים לוֹ בִּירוּשָׁלַיִם שַׁמּוּעַ וְש׋וֹבָב וְנָתָן וּשְׁלֹמֹה׃

---

1 מ: אַחֲזָה. 2 מ: וְשַׂרְעָם. 3 מ: לְבִנְיָמִן. 4 מ: בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי.

(27) שמ. 12: 22. ב. מל. 22: 30.
(28) שמ. 12: 23, 25.
(2) שמ. 13: 17. יג. 14: 14.
23: 16, 26.
(4) מכב. 2: 15.
(5) מה. 106: 23. 30. שמ. 3: 4.
(6) שמ. 13: 23: 12. 24: 12. 28: 22.
(9) מל. 2: 59. 62. נחמ. 7: 5. מה. 69: 28. שמ. 20: 38. 11: 10. 12.
(10) יג. 6: 14. 8: 11. שמ. 22: 28.
(11) שמ. 38: 22.

5 מ: וְאֶת בַּעֲנָה אָחִיו. 6 מ: לְבִנְיָמִן.

(14) שמ. 13: 9. 21. 23.
14: 8.
(16) יג. 6: 14. 28: 9.
(17) שמ. 20: 46. 21: 2. 13: 2.
(18) ב. מל. 2: 14.
(19) מכב. 28: 21. מה. 3: 5.
(21) שמ. 13: 9.
(22) יג. 23: 14.
(23) שמ. 13: 6. מכ. 12: 24. מה. 3: 6. שמ. 13: 9. 14: 8. 15: 7.

---

(1) שמ. 8: 1. 20: 1. 33: 31.
(3) שמ. 7: 19. 14: 4. 7. ב. 3: 13.

ואשר לא־ידעתי אעבד׃ 44 כל־מלכי הארץ ידעוך כי שמעו אזן לי׃
45 בני־נכר יכחשו־לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני־נכר יבלו
ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי־יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור
ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 49 ומוציאי
מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על־כן אודך יהוה
בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם׃

כג 1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן־ישי ונאם הגבר
הקם על־משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ 2 רוח יהוה
דבר בי ומלתו על־לשוני׃ 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור
ישראל צדיק משל באדם מושל ביראת אלהים׃ 4 וכאור בקר
יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ׃ 5 כי־לא כן
ביתי עם־אל כי־ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי־כל־
ישעי וכל־חפץ כי לא יצמיח׃ 6 ובליעל כקוץ מנדו כלם כי
לא בידים תקח׃ 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכתב
באש שרפו לגמי׃ 8 אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב
בשבת תחכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות
חללים בפעם אחת׃ 9 ואחריו אלעזר בן־דודו האחחי בן־השלשה
עם־דוד בחרפם את־פלשתים ויאספו שם למלחמה ויעלו איש
ישראל׃ 10 הוא קם ויך ביד־פלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק
יד־האיש אל־החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם
ישבו אחריו אך לפשט׃ 11 ואחריו שמה בן־אגי הררי על־
שלשה ויאספו פלשתים לחי ושם חלקת השדה מלאה עדשים
והעם נס מפני פלשתים׃ 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצלה ויך
את־פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה׃ 13 וישלשה מן־השלשים
ירדו ויבאו אל־קציר אל־דוד אל־מערת עדלם והמחנה חנה
בעמק רפאים׃ 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית
לחם׃ 15 ויתאו ויאמר דוד ומי ישקני מים מבור בית־לחם
אשר בשער׃ 16 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים
מבור בית־לחם אשר בשערו וישאו ויבאו אל־דוד ולא אבה
לשתות וינסכם ליהוה׃ 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את־
זאת הדם האנשים הולכי נפשותם בסכנתם ולא אבה לשתות
אלה עשו השלשה הגבורים׃ 18 ואבישי אחי יואב בן־צרויה
הוא ראש השלשה ועל־שלשת אלפים הרג בחניתו ויהי־שם
בשלשה כשלשים׃ 19 הלא נכבד בשלשים ויהי להם לשר ועד
השלשה לא בא׃ 20 ובניהו בן־יהוידע בן־איש־חי רב־פעלים
מקבצאל הוא הכה את־שני אראלי מואב והוא ירד ויך את־
הארי בתוך הבור ביום השלג׃ 21 והוא הכה את־איש מצרי
האיש מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את־
החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ 22 אלה עשה בניהו בן־
יהוידע ושם לו בין שלשת הגבורים׃ 23 מן־השלשים נכבד
ואל־השלשה לא בא ויקמהו דוד על־משמעתו׃ 24 עשהאל
אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן־דודו בית לחם׃ 25 שמות
הגבורים הרודי אליקא השמתי אליעזי׃ 26 חלץ הפלטי עירא
בן־עקש התקועי׃ 27 אביעזר הענתתי מבנכי החושתי׃ 28 צלמון
האחוחי מהרי הנטופתי׃ 29 חלב בן־בענה הנטופתי איתי בן־
הבעי מגבעת בני בנימן׃ 30 בניה הפרעתוני חדי נחלי געש׃
31 אבי־עלבון הערבתי עזמות הברומי׃ 32 אליחבא השעלבני
מבני יסן יהונתן׃ 33 שמה הררי אחיאם בן־שרר הערי׃
34 אליפלט בן־אחסבי בן־המעכתי אליעם בן־אחיתפל הגלוני׃
35 חצרו הכרמלי פעראי הארבי׃ 36 יגאל בן־נתן מצובה בני
הגדי׃ 37 צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן־צרויה׃
38 עירא היתרי גרב היתרי׃ 39 אוריה החתי כל שלשים
ושבעה׃

כד 1 ויסף אף־יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את־דוד
בם לאמר לך מנה את־ישראל ואת־יהודה׃ 2 ויאמר המלך
אל־יואב שר־הצבא אשר אתו שוט־נא בכל־שבטי ישראל
מדן ועד־באר שבע ופקדו את־העם וידעה את־מספר העם׃
3 ויאמר יואב אל־המלך ויוסף יהוה אלהיך אל־העם כהם
מאה פעמים והעיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ
בדבר הזה׃ 4 ויחזק דבר־המלך את־יואב ועל־שרי החיל
ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את־עם ישראל׃
5 ויעברו את־הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך
הנחל לגד ואל־יעזיר׃ 6 ויבאו הגלעדה ואל־ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל־צידון׃ 7 ויבאו מבצר־צר
וכל־ערי החוי והכנעני ויצאו אל־נגב יהודה בארה׃ 8 וישוטו
בכל־הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום ויבא
יואב את־מספר העם אל־המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף
איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃
9 ויהי לב־דוד אחרי כן הכתו את־העם ויאמר דוד אל־יהוה
חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר הזה ועתה יהוה העבר־נא
את־עון עבדך כי נסכלתי מאד׃ 10 ויקם דוד בבקר ודבר־יהוה
היה אל־גד חזה דוד אמר׃ 11 לך ודברת אל־דוד כה אמר
יהוה שלש אנכי נטה עליך בחר־לך את־אחת מהן ואעשה־לך׃
12 ויבא גד אל־דוד ויגד־לו ויאמר אליו התבוא לך שבע שני
רעב בארצך אם־שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפם וחרב
אויביך אם־היתה שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך
יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה מה־אשיב שלחי
דבר׃ 13 ויאמר דוד אל־גד צר־לי מאד ניפלה־נא ביד־יהוה
כי־רבים רחמיו וביד אדם אל־אפלה׃ 14 ויבחר דוד בדבר
ויאמר גד אל־דוד לך ועלה למצבת ליהוה במגרן הארוני׃
15 ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה׃ 16 וישקף המלאך
על־ירושלם לשחתה וינחם יהוה על־הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם־גרן הארוני
היבוסי׃ 17 וידבר דוד אל־יהוה בראתו את־המלאך המכה
בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי והצאן מה עשו
תהי־נא ידך בי ובבית אבי׃ 18 ויבא גד אל־דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה היבוסי׃ 19 ויעל
דוד כדבר גד אשר צוה יהוה׃ 20 וישקף ארונה וירא את־
המלך ואת־עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך
אפים ארצה׃ 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל־עבדו
ויאמר דוד לקנות מעמך את־הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר
המגפה מעל העם׃ 22 ויאמר ארונה אל־דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה והמורגים לעצי־אש
והחטים מנחה הכל נתתי׃ 23 הכל נתן ארונה המלך לדוד
ויאמר ארונה אל־המלך יהוה אלהיך יעתרך׃ 24 ויאמר המלך
אל־ארונה לא כי־קנה אקנה מאתך במחיר ולא־אעלה ליהוה
אלהי עולות חנם ויקן דוד את־הגרן ואת־הבקר בכסף שקלים
חמשים׃ 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

1: א כתיב. 2: ב אחרים.

(8) ש"ב 17: 10. 20: 3. 5. 6.
(9) ר' ש"ב 22: 23. ישע' 12: 2.
(11) ש"ב 2: 15. שם 11: 20. 37. 27.
(13) ש"ב 26: 26. בר' 3: 1.
שם 4: 16. 5: 16.
(14) ש"ב 15: 1. שם 14: 16. 18. 20. ש"ב 7: 16. 11: 14. 14: 11. ש"ב 11: 4.
(15) ש"ב 26: 22. שם 5: 17.
(16) שם 14: 14. 18. 30.
(17) ש"ב 26: 25. שם 5: 12. 21: 3. 4. 29: 8. 38: 8. 21. 25.
(18) שם 14: 14.
(19) ב' ש"ב 24: 15. שם 38: 22. 7: 8.
(20) שם 14: 14.
(21) שם 5: 17. 33: 27.
(22) שם 6: 8. 20: 43.
(23) ש"ב 22: 8. 9.
(4) ש"ב 15: 6.
(7) ש"ב 17: 10. שם 14: 8.
ב"ר 24: 18. שם 6: 7. 7: 4. 11: 10. 20: 38. 42. 44.
(2) שם 20: 4. 22: 2. 83: 2–9.
(3) שם 21: 16. 30: 45.
(4) ש"ש 2: 3.

3: ק' ואחרים.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۚ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِن بَعْدِكُم مَّا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ۖ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لَّا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۚ فَإِن شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُم مِّنْ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

---

(7) صف. 1: 7.
(8) خر. 3: 9. صف. 19: 5. تث. 2: 2.
(11) حز. 24: 22. 47. صدد. 1: 9.
(12) تد. 3: 21.
(13) دت. 32: 13. 14. مز. 2: 48.
(14) 1صم. 2: 15.
(15) دت. 32: 15. تث. 7: 4. صف. 3: 11. تد. 1: 21. 57: 8.
(16) ت. صد. 23: 7. سو. 7: 20. مت. 2: 8.
(19) مت. 2: 8.
(20) ت. صد. 16: 3. مز. 106: 37. 38. تد. 57: 5. تث. 7: 31. 32: 35. سو. 20: 26. 23: 37. (22) تث. 2: 2. سو. 16: 43. 60. مت. 11: 1. سو. 16: 6–4.
(24) سو. 16: 31. تد. 57: 5. 7. تث. 2: 20. 3: 2.
(25) صدد. 9: 14.
(26) سو. 8: 10. 14. 20: 7. 8. 23: 19–21.
(27) ت. حز. 28: 18. 19. سو. 16: 57.
(28) ت. صد. 16: 7. 10. ت. حز. 28: 23. تث. 2: 18. 36. سو. 23: 12. صد.
(29) 1صم. 14: 20. تث. 2: 34.
(30) مز. 22. 26. 1صم. 8: 20. 1ص. 1: 8. سو. 23: 9. 10. 22. 29.
(33) تد. 30: 6. مت. 8: 9.
(36) سو. 16: 20. تث. 2: 34.
(37) تث. 13: 22. 26. 1صم. 8: 10. 10: 8. نحم. 3: 5. 1ص. 2: 10. دت. 10: 20. حز. 20: 10. دت. 22: 22. سو. 23: 45. حز. 9: 6. صف. 21: 12. سو. 16: 20. 36.
(38) حز. 20: 10. دت. 22: 22. سو. 23: 12. صد.
(20) سو. 23: 14. صد.
(33) تد. 30: 6. مت. 8: 9.
(36) سو. 16: 20. تث. 2: 34.
(37) تث. 13: 22. 26. 1صم. 8: 10. 10: 8. نحم. 3: 5. 1ص. 2: 10. دت. 10: 20. حز. 20: 10. دت. 22: 22. سو. 23: 45. حز. 9: 6. صف. 21: 12. سو. 16: 20. 36.

[1] م: صحيح.

39 וַתְּנִיאתָ בָּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ 40 פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו חָתָּה׃ 41 שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ 42 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃ 43 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 44 הִשְׁבַּתָּה מִטְהָרוֹ וְכִסֵּא לָאָרֶץ מָגָרְתָּ׃ 45 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָה עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃ 46 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ 47 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃ 48 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃ 49 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ 50 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃ 51 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ 52 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

פרק מ״ו

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר׃ 2 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה נִמְצָא בְּצָרוֹת מְאֹד׃ 3 עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים לֵב יָם׃ 4 יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃ 5 נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ 6 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ 7 הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃ 8 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ 9 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שֹׁמוֹת בָּאָרֶץ׃ 10 מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃ 11 הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃ 12 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

פרק מ״ז

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 כָּל עַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃ 3 כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ׃ 4 יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃ 5 יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃ 6 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שופָר׃ 7 זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃ 8 כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃ 9 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ 10 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

פרק מ״ח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃ 2 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ 3 יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃ 4 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ 5 כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ 6 הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ 7 רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ 8 בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ 9 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃ 10 דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ 11 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃ 12 יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 13 סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ 14 שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ 15 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃

פרק מ״ט

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי חָלִיד׃ 3 גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ 4 פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃ 5 אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ 6 לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃ 7 הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ 8 אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ 9 וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ 10 וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ 11 כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ 12 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃ 13 וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ 14 זֶה דַרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ 15 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלות שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ 16 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ 17 אַל תִּירָא כִּי יַעְשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ 18 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ 19 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ 20 תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃ 21 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

פרק נ׳

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ׃ 2 מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ 3 יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׁתַּעֲרָה מְאֹד׃ 4 יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ 5 אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי זָבַח׃ 6 וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ 7 שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ 8 לֹא עַל זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ 9 לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ 10 כִּי לִי כָּל חַיְתוֹ יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהָרֵי אֶלֶף׃ 11 יָדַעְתִּי כָּל עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃ 12 אִם אֶרְעַב לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלוֹאָהּ׃ 13 הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ 14 זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ 15 וְקָרְאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצֶךָּ וְתְכַבְּדָנְנִי׃ 16 וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עַל פִּיךָ׃ 17 וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אָחוֹר׃ 18 אִם רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ 19 פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בָרָע וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה׃ 20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בֶּן אִמְּךָ תִּתֵּן דֹּפִי׃ 21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי הָיוֹ הָיִיתָ כָמוֹנִי אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ 22 בִּינוּ נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן אֶטְרף וְאֵין מַצִּיל׃ 23 זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

פרק נ״א

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע׃ 3 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ 4 הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ 5 כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ 6 לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ׃ 7 הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יָחֲמַתְנִי אִמִּי׃ 8 הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ 9 תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ 10 תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃ 11 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃ 12 לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ 13 אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ 14 הָשִׁיבָה לִי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ 15 אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃ 16 הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ 17 אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ 18 כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃ 19 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ 20 הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 21 אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

פרק נ״ב

1 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא דֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃ 3 מַה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם׃ 4 הוֹות חָשְׁבָה לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מַלְטֵשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃ 5 אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃ 6 אָהַבְתָּ כָל דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן רְמִיָּה׃ 7 גַּם אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃ 8 וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ׃ 9 הֵן הַגֶּבֶר לֹא יָשִׂים אֱלֹהִים מָעֻזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִתְעֹז בְּהַוֹּתוֹ׃ 10 וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים לְעוֹלָם וָעֶד׃ 11 אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֶקַּוֶּה כִּי טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

פרק נ״ג

1 לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃ 3 אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃ 4 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃ 5 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ 6 שָׁם פָּחַד פָּחַד לֹא הָיָה פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי יְהוָה מְאָסָם׃ 7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

פרק נ״ד

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ 3 אֱלֹהִים בִּשְׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃ 4 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי׃ 5 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃ 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃ 7 יָשִׁיב הָרַע לְשׁוֹרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃ 8 בְּנִדָבָה אֶזְבְּחָה לָךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב׃ 9 כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

פרק נ״ה

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מֵחֲלָתָה לִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָמוֹטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ 5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 6 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מִרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ 13 כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא לֹא מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחַד נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ 16 יָשֹׁד עָלֵימוֹ מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃ 17 אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֵם וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ 22 חָלְקוּ מֵחְמָאָה פִּיו וּקְרָב לִבּוֹ רָכּוּ שִׁמְנִים מִדְּבָרָיו וְהֵמָּה פְתִחוֹת׃ 23 הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

פרק נ״ו

1 לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אִלֶּם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בְּאָחֳזָם פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֲמָם יְעִיקֶנִּי׃ 3 שָׁאֲפוּ שוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ 5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ 6 כָּל יוֹם דִּבְרֵי יְעַצְּבוּן עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃ 7 יָגוּרוּ יִצְפֹּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ 8 עַל אָוֶן פַּלֵּט לָהֶם בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ 9 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃ 10 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃ 11 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ 12 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ 13 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ׃ 14 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

פרק נ״ז

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבָר הַוּוֹת׃ 3 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ 4 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ 5 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ 6 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ 7 רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שִׁיחָה לְפָנַי כָּרוּ בוֹר נָפְלוּ בְתוֹכוֹ סֶלָה׃ 8 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ 9 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ 10 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ 11 כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 12 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

פרק נ״ח

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ 2 הַאֻמְנָם אַף אִלֵּם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי אָדָם׃ 3 אַף בְּלֵבָב פְּעָלוֹת תְּפַלֵּסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם תְּאַזֵּנוּן בָּאָרֶץ׃ 4 זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרוּ כָזָב׃ 5 חֲמַת לָהֶם כִּדְמוּת חַיָּה כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ תִּסְתֹּם אָזְנוֹ׃ 6 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לוֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃ 7 אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃ 8 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ יַדְרֵךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃ 9 כְּמוֹ שַׁלְמָה יָמֵס יַעֲבֹרוּ נֹפֶל אֵשֶׁת בַּל חֲזוּ שֶׁמֶשׁ׃ 10 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אֲטָד כְּחַי כְּחָרוֹן יִשְׂעָרֶנּוּ׃ 11 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ 12 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

פרק נ״ט

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ 2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃ 3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃ 5 בְּלִי עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ 6 וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אַל תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ 7 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃ 8 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ 9 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק לָמוֹ תַּלְעַג לְכָל גּוֹיִם׃ 10 עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ 11 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי׃ 12 אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ חֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ 13 חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ 14 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ 15 וְיָשׁוּבוּ לָעֶר

ויהי בלכתו לשוב ויסע משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ומטה האלהים בידו׃ 8 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית אותם לפני פרעה והנני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ 9 ואתה תאמר אל פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל׃ 10 ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכורך׃ 11 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש להמיתו׃ 12 ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ 13 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות׃ 14 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ 15 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו׃ 16 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ 17 ויגד אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם׃ 18 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃ 19 ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 20 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ 21 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ 22 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממלאכתיו לכו לסבלתיכם׃ 23 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם׃ 24 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ 25 לא תוספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ 26 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 27 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ 28 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ 29 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ 30 ויתפרדו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ 31 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ 32 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמולם׃ 33 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ 34 תבן אין נתן לעבדיך ולבנה אמרים לנו עשו ולא יגדל עבדיך והנה עמך חטאים׃ 35 ויאמר פרעה רפים אתם רפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה לה׃ 36 ועתה לכו עבדו את העם ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ 37 וירא שטרי בני ישראל כי בדעה הם לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ 38 ויפגעו את משה ואת אהרן הנצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ 39 ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ 40 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ 41 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ 42 ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ 43 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 44 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ 45 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ 46 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם ואזכר את בריתי׃ 47 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ 48 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 49 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני יהוה׃ 50 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה׃ 51 ויבא יהוה אל משה לאמר׃ 52 בא דבר אל פרעה מלך מצרים ויגרש את בני ישראל מארצו׃ 53 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים׃ 54 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ 55 אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ 56 ובני שמעון ימואל וימין ואהד יכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ 57 ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי הם מאה שלשים ושבע שנה׃ 58 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ 59 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה׃ 60 ובני עמרם אהרן ומשה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ 61 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 62 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 63 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 64 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ 65 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ 66 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃ 67 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ 68 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 69 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ 70 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ 71 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 72 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 73 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 74 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ 75 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 76 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ 77 ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלשה ושמונים שנה בדברם אל פרעה׃ 78 ויהי ביום ההוא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 79 זאת התורה אשר דבר יהוה לאמר׃ 80 כל בכור פטר רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי יהיה׃ 81 ואתה תשמר את חקותי ואת משפטי ועשית אותם ולא תחלל את שם קדשי׃ 82 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ 83 ויהי כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ 84 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ 85 וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ 86 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ 87 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על כן אני זובח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃ 88 והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ 89 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 90 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 91 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם׃ 92 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 93 ויהוה הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 94 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃ 95 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים׃ 96 ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ 97 ואני אחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ 98 ויגד לפרעה כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדתנו׃ 99 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ 100 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ 101 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ 102 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם ויחנו על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון׃ 103 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסעים אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ 104 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ 105 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממותנו במדבר׃ 106 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראותם עוד עד עולם׃ 107 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ 108 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ 109 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ 110 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ 111 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ 112 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ 113 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 114 ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ 115 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 116 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ 117 ויהי באשמורת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ 118 ויסר את אופן מרכבותם ויהי נהג בכבדות ויאמר מצרים נסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ 119 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 120 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃ 121 וישובו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ 122 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 123 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ 124 וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ 125 ויהי אחרי כן וישמעו בני ישראל את משה ואת אהרן ויעשו כן׃ 126 ויהי בשמוע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים׃ 127 ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה׃ 128 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ 129 ושם האחד אליעזר כי ויאמר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה׃ 130 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים׃ 131 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה׃ 132 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ 133 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודות ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ 134 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃ 135 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים׃ 136 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם׃ 137 ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים׃ 138 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב׃ 139 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב׃ 140 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים׃ 141 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו׃ 142 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה׃ 143 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך׃ 144 עתה שמע בקולי אעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים׃ 145 והזהרתה אתם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון׃ 146 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 147 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך׃ 148 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום׃ 149 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃ 150 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 151 וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם׃ 152 וישלח משה את חתנו ויהי יתרו חתן משה הולך לארצו׃ 153 ויהי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ 154 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃ 155 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ 156 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי׃ 157 ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ 158 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃ 159 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃ 160 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה׃ 161 וישב משה את דברי העם אל יהוה׃ 162 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו לעולם׃ 163 ויגד משה את דברי העם ליהוה׃ 164 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃ 165 והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני׃ 166 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ 167 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה׃ 168 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויחל משה את העם לצאת לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר׃ 169 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויחל משה את העם לצאת לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר׃ 170 ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ 171 ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר׃ 172 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ 173 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול׃ 174 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ 175 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב׃ 176 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה׃ 177 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשתו׃ 178 ויאמר יהוה אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם׃ 179 וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃ 180 ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר׃ 181 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 182 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ 183 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ 184 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ 185 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ 186 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ 187 זכור את יום השבת לקדשו׃ 188 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ 189 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃ 190 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו׃ 191 כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 192 לא תרצח׃ 193 לא תנאף׃ 194 לא תגנב׃ 195 לא תענה ברעך עד שקר׃ 196 לא תחמד אשת רעך לא תחמד בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך׃ 197 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק׃ 198 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃ 199 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו׃ 200 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים׃ 201 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׃ 202 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ 203 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 204 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃ 205 ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו׃ 206 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 207 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 208 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 209 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ 210 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 211 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 212 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 213 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ 214 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 215 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 216 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 217 מכה איש ומת מות יומת׃ 218 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 219 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 220 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 221 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 222 וקלל אביו ואמו מות יומת׃ 223 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 224 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ 225 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ 226 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ 227 וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 228 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 229 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 230 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 231 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 232 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 233 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ 234 ואם שור נגח הוא מתמול שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ 235 אם כפר יושת עליו וכל אשר יושת עליו ונתן פדיון נפשו׃ 236 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ 237 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקל יתן לאדניו והשור יסקל׃ 238 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ 239 בעל הבור ישלם כסף לבעליו והמת יהיה לו׃ 240 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 241 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא השמירו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ 242 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 243 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ 244 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 245 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ 246 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ 247 כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כלה האש את הבוער ישלם׃ 248 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ 249 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ 250 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו׃ 251 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ 252 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃ 253 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ 254 אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ 255 וכי יגנב איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם׃ 256 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃ 257 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ 258 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ 259 מכשפה לא תחיה׃ 260 כל שוכב עם בהמה מות יומת׃ 261 הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ 262 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 263 כל אלמנה ויתום לא תענון׃ 264 אם ענה תענה אתם אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ 265 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים׃ 266 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ 267 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ 268 כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ 269 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ 270 בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך ולצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ 271 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ 272 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ 273 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃ 274 ודל לא תהדר בריבו׃ 275 כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו׃ 276 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ 277 לא תטה משפט אביונך בריבו׃ 278 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ 279 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ 280 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 281 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ 282 והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ 283 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר׃ 284 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך׃ 285 שלש רגלים תחג לי בשנה׃ 286 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ 287 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ 288 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה׃ 289 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ 290 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ 291 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ 292 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ 293 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואויבתי את אויביך וצרתי את צריך׃ 294 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו׃ 295 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם׃ 296 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ 297 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ 298 את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בקרבו ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃ 299 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ 300 לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ 301 מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ 302 ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים ומן המדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מלפניכם׃ 303 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ 304 לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃ 305 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ 306 ויכתב משה את כל דברי יהוה ויקם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ 307 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ 308 ויקח משה חצי הדם ויתן באגנות וחצי הדם זרק על המזבח׃ 309 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ 310 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ 311 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ 312 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ 313 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ 314 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 315 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ 316 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ 317 וירד משה מן ההר ויכתב את כל דברי יהוה ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ 318 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ 319 ויקח משה חצי הדם ויתן באגנות וחצי הדם זרק על המזבח׃ 320 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ 321 ויקח משה את ה

כלה אשר דברו אליו ויעל מעליו אלהים׃ ס
14 ויאמרו אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃
15 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל נהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו׃
16 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסבו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף וילכו את יוסף מצרימה׃
17 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃
18 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃
19 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃
20 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃
21 ויכר אליה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טרף יוסף׃
22 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃
23 ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו׃
24 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ פ
25 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃
26 וירא יהודה שם איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה׃
27 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃
28 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃
29 ותסף עוד ותלד גם את בנו את שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃
30 ויהי אחרי כן ירד אחיו ויצא היד אשר על ידו ויקרא שמו זרח׃

1 ויהי יוסף הורד מצרימה ויקן אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה׃
2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃
3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃
5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃
7 ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃
8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי׃
9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃
10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה׃
13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃
14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃
15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃
16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃
17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃
18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃
19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃
21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃
22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃
23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

1 ויהי אחרי הדברים האלה חטא המשקה מלך מצרים ואפיה אדניהם למלך מצרים׃
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים׃
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃
4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃
5 וחלמו חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃
6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם והנם זעפים׃
7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃
8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃
9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלמי והנה גפן לפני׃
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה׃
12 ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃
13 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃
14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃
15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃
16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלמי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃
17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃
18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃
19 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃
20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃
21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃
23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃
2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃
3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׃
4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃
5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃
6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃
8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃
9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום׃
10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃
13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה׃
14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃
15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃
16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃
17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר׃
18 והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה ברעה במצרים׃
20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃
21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃
23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי׃
25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃
26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃
27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃
28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה את אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃
29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃
30 וקמו שבע שני רעב אחריהן וכל השבע יישכח בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ׃
31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד׃
32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו׃
33 ועתה יבקר פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃
34 יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע׃
35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃
36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃
37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃
38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃
39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃
40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃
41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃
42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו׃
43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃
44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃
45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃
46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃
47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃
48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃
49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃
50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃
51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃
53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃
54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃
55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃
56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃
57 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃
2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות׃
3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃
4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אחיו כי אמר פן יאסון׃
5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃
6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃
7 ויראם יוסף וכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל׃
8 ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו׃
9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם׃
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים׃
12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃
13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃
14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃
15 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה׃
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃
17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים׃
18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא׃
19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃
20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃
21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת׃
22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃
23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינותם׃
24 וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃
25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃
26 וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃
27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃
28 ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃
29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל המקרים אתם לאמר׃
30 דבר האיש אדון הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלי הארץ׃
31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים׃
32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃
33 ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כנים אתם אחי אחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו׃
34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃
35 ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃
36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה׃
37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך׃
38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאלה׃

1 והרעב כבד בארץ׃
2 ויהי ככלות לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל׃
3 ויען אליו יהודה לאמר האד העיד בנו לאמר לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃
4 אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל׃
5 ואם אינך משלח אין נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃
6 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח ונגד על פי הדברים האלה היידע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם׃
7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה היידע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם׃
8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃
9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃
10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃
11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים שקדים׃
12 וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃
13 ואת אחיכם קחו ועלו שובו אל האיש׃
14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃
15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃
16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃
17 ויעש האיש אשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף׃
18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים לתור עלינו ולהתגלל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו׃
19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃
20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃
21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃
22 וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו׃
23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון׃
24 ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃
25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם׃
26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃
27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי׃
28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו׃
29 וישא עיניו ויראה את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃
30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃
31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים׃
33 וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃
34 וישא מנות מאתו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות חמשה ידות וישתו וישכרו עמו׃

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו׃
2 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הצעיר ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃
3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם׃
4 המה יצאו מן העיר לא רחקו והיוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃
5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃
6 וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה׃
7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃
8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לך כסף או זהב׃
9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃
10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים׃
11 וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה וישא איש אמתחתו׃
12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין׃
13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה׃
14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃
15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני׃
16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לעבדים גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃
17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם׃
18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃
19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח׃
20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו׃
21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃
22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃
23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃
24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃
25 ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל׃
26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃
27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃
28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃
29 וגם את זה לקחתם מעם פני ואסון קראהו והורדתם את שיבתי ברעה שאלה׃
30 ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכנפשו קשורה בנפשו׃
31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ויורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה׃
32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים׃
33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃
34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא׃

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃
2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃
4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃
5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃
6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃
7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃
8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃
9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃
10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃
11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃
12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃
13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃
14 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃
15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
16 והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃
17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃
18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ׃
19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃
20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃
22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃
23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃
24 וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃
25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃
26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃
27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃
28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃
2 ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃
3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם׃
4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃
5 ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃
6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃
7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃
8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃
9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃
10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית׃
11 ובני לוי גרשון קהת ומררי׃
12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃
13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון׃
14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃
15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש׃
16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי׃
17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃
18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו את זלפה זאת ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃
19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין׃
20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃
21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מופים וחפים וארד׃
22 אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃
23 ובני דן חשים׃
24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃
25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃
26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש שישים ושש׃
27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃
28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃
29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃
30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃
31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם הביאו׃
33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃
34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃
2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויתיצבם לפני פרעה׃
3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃
4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃
5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃
6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃
7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃
8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃
9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם׃
10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃
11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃
12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃
13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב׃
14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר המה שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃
15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃
16 ויאמר יוסף הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם אם אפס כסף׃
17 ויביאו את

الفصل ٩.

1 الحكمة بنت بيتها (بنت) وأقامت أعمدتها السبعة.
2 ذبحت ذبيحتها ومزجت خمرها وأعدت مائدتها.
3 وأرسلت جواريها تدعو على أعالي أسوار المدينة:
4 من هو جاهل فليمل إلي. ولناقص الفهم قالت:
5 هلموا كلوا من طعامي واشربوا من الخمر التي مزجتها.
6 اتركوا الجهل فتحيوا واسلكوا طريق الفهم.
7 من يؤدب المستهزئ يجلب لنفسه الخزي ومن يوبخ الشرير يجلب لنفسه العار.
8 لا توبخ المستهزئ لئلا يبغضك. وبخ الحكيم فيحبك.
9 علم الحكيم فيزداد حكمة. علم البار فيزداد علما.
10 رأس الحكمة مخافة الرب ومعرفة القدوس هي الفهم.
11 لأنه بي تكثر أيامك وتزاد لك سنو الحياة.
12 إن كنت حكيما فأنت حكيم لنفسك وإن استهزأت فأنت وحدك تحمل.
13 المرأة الجاهلة صخابة هي جاهلة ولا تعلم شيئا.
14 وتجلس على باب بيتها على كرسي في أعالي المدينة
15 لتنادي المجتازين الذين هم مستقيمون في طرقهم:
16 من هو جاهل فليمل إلي. ولناقص الفهم قالت:
17 المياه المسروقة حلوة والخبز المأكول في الخفية لذيذ.
18 ولا يعلم أن الأخيلة هناك وأن مدعويها في عمق الهاوية.

1 سفر الأمثال لسليمان. الابن الحكيم يفرح أبيه والابن الجاهل حزن أمه.
2 لا تنفع كنوز الشر والبر ينجي من الموت.
3 لا يجيع الرب نفس البار ويدفع أموال الأشرار.
4 اليد المتوانية تفقر واليد المجتهدة تغني.
5 الجامع في الصيف ابن عاقل والنائم في الحصاد ابن مخز.
6 بركات على رأس البار وفم الأشرار يغطيه الظلم.
7 ذكر البار بركة واسم الأشرار يعفن.
8 الحكيم القلب يقبل الوصايا والأحمق الشفتين يصرع.
9 السالك بالكمال يسلك بالطمأنينة والملتوي طرقه يعرف.
10 الغامز بالعين يعطي حزنا والأحمق الشفتين يصرع.
11 فم الصديق ينابيع حياة وفم الأشرار يغطيه الظلم.
12 البغضة تهيج خصومات والمحبة تستر كل الذنوب.
13 على شفتي الفهيم توجد الحكمة والعصا لظهر عديم الفهم.
14 الحكماء يذخرون المعرفة وفم الأحمق بالقرب من البوار.
15 مال الغني مدينته بوار الفقراء هلاكهم فقرهم.
16 تعب البار للحياة وربح الشرير للخطية.
17 طريق الحياة لحافظ التأديب والمضل التوبيخ يضل.
18 مخفي البغضة شفتا كذب ومشيع الافتراء هو.
19 بكثرة الكلام لا يعدم الذنب والضابط شفتيه عاقل.
20 لسان البار فضة مختارة وقلب الأشرار قليل القيمة.
21 شفتا البار ترعيان كثيرين والحمقى بعدم العقل يموتون.
22 بركة الرب هي تغني ولا يزيد عليها تعبا.
23 كالضحك للجاهل عمل الرذيلة والحكمة للرجل الفهيم.
24 ما يخافه الشرير يأتيه وشهوة الأبرار تعطى.
25 كما يعبر الزوبعة فلا يكون الشرير وأما البار فأساس أبدي.
26 كالخل للأسنان والدخان للعينين هكذا الكسلان للمرسلين إليه.
27 مخافة الرب تزيد الأيام وسنو الأشرار تقصر.
28 انتظار الأبرار فرح وأمل الأشرار يبيد.
29 طريق الرب حصن للمستقيم الطريق وخوف للعاملين الإثم.
30 البار إلى الأبد لا يتزعزع والأشرار لا يسكنون الأرض.

---

(1) سو. 8: 1. 14: 1.
(2) سو. 20: 31. 14: 3.
(3) سو. 22: 2. 23: 36. 16: 2.
(4) سف. 6: 7. دت. 7: 6. سو. 20: 6. معد. صف. 6: 8. 3: 8. 4: 31. دت. 4: 34. صف. 20: 2. 14. دت. 3: 8. 17. دت. 8: 7-9. نح. 32: 22. دت. 48: 2. سو. 20: 15. دت. 8: 9. 11: 16. 41. وص. 7: 14.
(5) صف. 6: 7. دت. 7: 6. سو. 20: 6. معد. صف. 6: 8. 3: 8. 4: 31. دت. 4: 34. صف. 20: 2. 14. دت. 3: 8. 17. دت. 8: 7-9. نح. 32: 22. دت. 48: 2. سو. 20: 15. دت. 8: 9. 11: 16. 41. وص. 7: 14.
(6) صف. 3: 8. 17. دت. 8: 7. 18. 5. شو. 20: 13. 21. ذك. 10: 5. تكو. 3: 12. (12) صف. 20: 8. 31. 13. 35. معد. 2. دت. 5: 12. تسف. 9: 14. (13) معد. 14: 22. دت. 78: 40. 95: 8-10. سو. 20: 16. 24. تسف. 1: 25. صف. 16: 27. معد. 14: 29. 26: 65. دت. 106: 23. (14) سو. 20: 9. 22. (15) معد. 14: 28. دت. 95: 11. 106: 26. سو. 20: 6. (16) سو. 20: 13. 24. معد. 15: 39. دت. 78: 37. تسف. 5: 25. 26. فخ. 7: 42. 43. (17) دت. 78: 38. (19) معد. 5: 32. 33. صف. 6. 7. 8. 10. 11. 12. (20) سو. 20: 12. نح. 17: 22. (21) دت. 25: 1. 2. معد. 9: 23. 24. 31: 27. سو. 20: 8. 13. 11.
(22) دت. 78: 38. سو. 20: 9. 14. 17.
(23) حز. 26: 33. دت. 28: 64. دت. 106: 27. نح. 15: 4. (24) سو. 20: 13. 16. 6: 9. (25) دت. 81: 12. سو. 20: 39. ذك. 1: 24. ح. دت. 2: 11. (26) ح. صف. 17: 17. 21: 6. ح. تحف. 28: 3. 33: 6. نح. 35: 32. سو. 16: 20. 21. 6: 7. (27) ذك. 2: 24. (28) تث. 57: 5. معد. سو. 6: 13. 16: 19.

[1] س: تحتجذه (حذف). [2] مد: تحتر ذهب.

فَنَزَلَ هٰذَا الْخَادِمُ عِنْدَ الْعَيْنِ خَارِجَ الْمَدِينَةِ، وَجَثَا عِنْدَ الْعَيْنِ. 31 وَقَالَ: «يَا رَبُّ، إِلٰهَ سَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُوَفِّقَنِي الْيَوْمَ فِي مُهِمَّتِي، وَأَنْ تُظْهِرَ لُطْفَكَ عَلَى سَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ. هَا أَنَا وَاقِفٌ عِنْدَ عَيْنِ الْمَاءِ، وَبَنَاتُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَخْرُجْنَ لِيَسْتَقِينَ مَاءً. 32 فَلْتَكُنِ الْفَتَاةُ الَّتِي أَقُولُ لَهَا: أَمِيلِي جَرَّتَكِ لِأَشْرَبَ، فَتُجِيبُنِي: اشْرَبْ يَا سَيِّدِي، وَأَنَا أَسْقِي جِمَالَكَ أَيْضًا، هِيَ الَّتِي عَيَّنْتَهَا لِعَبْدِكَ إِسْحَاقَ. وَبِهٰذَا أَعْلَمُ أَنَّكَ لُطْفْتَ بِسَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ». 33 وَبَيْنَمَا كَانَ يُصَلِّي، إِذَا رِفْقَةُ بَنَاتٍ خَارِجَةٌ مِنَ الْمَدِينَةِ، وَمَعَهُنَّ جَرَّاتُهُنَّ عَلَى أَكْتَافِهِنَّ. 34 وَكَانَ الْخَادِمُ قَدْ أَسْرَعَ إِلَى الْعَيْنِ، وَمَا إِنْ وَصَلَتِ الْفَتَيَاتُ حَتَّى تَقَدَّمَ مِنْهُنَّ، وَقَالَ: «أَرْجُو أَنْ تَسْمَحْنَ لِي بِأَنْ أَشْرَبَ مِنْ جَرَّتِكُنَّ». 35 فَأَجَابَتْهُ الْفَتَاةُ الَّتِي طَلَبَ مِنْهَا ذٰلِكَ: «اشْرَبْ يَا سَيِّدِي، وَأَنَا أَسْقِي جِمَالَكَ أَيْضًا». وَهِيَ الَّتِي عَيَّنَهَا. 36 فَشَرِبَ، وَبَعْدَ أَنْ سَقَتْ جِمَالَهُ، أَخْرَجَ الْخَادِمُ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ وَزْنُهُ نِصْفُ شَاقِلٍ، وَسِوَارَيْنِ لِذِرَاعَيْهَا وَزْنُهُمَا عَشَرَةُ شَوَاقِلَ مِنَ الذَّهَبِ، 37 وَقَالَ لَهَا: «أَرْجُو أَنْ تُخْبِرِينِي لِمَنْ أَنْتِ؟ وَهَلْ فِي بَيْتِ أَبِيكِ مَكَانٌ لِنَبِيتَ فِيهِ؟» 38 فَأَجَابَتْهُ: «أَنَا بَتُوئِيلُ بْنَةُ مِلْكَةَ وَنَاحُورَ». 39 وَقَالَ لَهَا: «وَهَلْ فِي بَيْتِ أَبِيكِ مَكَانٌ لِنَبِيتَ فِيهِ؟» 40 فَأَجَابَتْهُ: «إِنَّ عِنْدَنَا تِبْنًا وَعَلَفًا كَثِيرًا، وَمَكَانًا لِتَبِيتَ فِيهِ». 41 فَقَالَ لَهَا: «إِنْ كَانَ الْأَمْرُ كَذٰلِكَ، فَأَنَا أَسْأَلُكِ أَنْ تُوَافِقِينِي عَلَى طَلَبِي، وَتَأْتِينِي بِأَهْلِكِ، فَإِنْ رَفَضُوا أَنْ يُعْطُوكِ فَتَاةً لِتَكُونَ زَوْجَةً لِابْنِ سَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ، فَأَنْتِ بَرِيئَةٌ مِنْ يَمِينِي». 42 وَلَمَّا وَصَلَ إِلَى الْعَيْنِ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ، قَالَ: «يَا رَبُّ، إِلٰهَ سَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ، إِنْ كُنْتَ قَدْ وَفَّقْتَنِي فِي مُهِمَّتِي، 43 فَهَا أَنَا وَاقِفٌ عِنْدَ عَيْنِ الْمَاءِ، وَلْتَكُنِ الْفَتَاةُ الَّتِي أَقُولُ لَهَا: أَمِيلِي جَرَّتَكِ لِأَشْرَبَ، 44 فَتُجِيبُنِي: اشْرَبْ يَا سَيِّدِي، وَأَنَا أَسْقِي جِمَالَكَ أَيْضًا، هِيَ الَّتِي عَيَّنَهَا لِعَبْدِكَ إِسْحَاقَ. وَبِهٰذَا أَعْلَمُ أَنَّكَ لُطْفْتَ بِسَيِّدِي إِبْرَاهِيمَ».

(31) سف. 20: 3، 26.
(32) سف. 11: 5.
(33) تك. 21: 5.
(35) تك. 2: 9، 35، سف. 17: 20.
(36) عد. 14: 21–23، 28، 29.
(37) تث. 27: 32، تك. 33: 13.
(38) سف. 34: 17، 20، عد. 25: 32، 33، تك. 44: 14، سف. 6: 7، 15: 7، 23: 49.
(39) تح. 10: 14، عد. 18: 24.
(40) تث. 2: 2، 3، سف. 17: 23، عد. 4: 4، تث. 1: 13، سف. 23: 38، 39.
(41) عد. 4: 1، تث. 56: 7، 23، عد. 4: 1، تث. 56: 7، 60، 7، وعد. 8: 20، محك. 3: 4، 5، 12: 1، محك. 5: 2، عد. 4: 18، (41) تك. 20: 38، 44، 36، (42) سف. 38: 23، 11: 17، 34: 13، 23.
(43) سف. 16: 61، عد. 26: 39، سف. 6: 9، عد. 5: 15، (44) سف. 20: 38، 24: 24، 22: 36، (46) سف. 6: 2، 21: 2، (47) تك. 21: 14، لا. 23: 31، سف. 21: 4.
(2) سف. 20: 46، تث. 32: 2، 36: 24.
خعد. 7: 16، عد. 2: 6، 11: 22، (3) تسا. 9: 22، (4) سف. 20: 47، (5) تث. 45: 23، 55: 11، (6) تث. 22: 4، (7) سف. 7: 17، (9) تث. 32: 41، سف. 21: 15، 28، (11) سف. 21: 19، (12) تك. 31: 19.

وَأَمَّا الْعَبْدُ فَأَخْرَجَ أَوَانِيَ فِضَّةٍ وَأَوَانِيَ ذَهَبٍ وَثِيَابًا، وَأَعْطَاهَا لِرِفْقَةٍ، وَأَعْطَى أَيْضًا أَثْمَانًا نَفِيسَةً لِأَخِيهَا وَلِأُمِّهَا. 54 ثُمَّ أَكَلَ وَشَرِبَ هُوَ وَالرِّجَالُ الَّذِينَ مَعَهُ، وَبَاتُوا هُنَاكَ. وَلَمَّا قَامُوا فِي الصَّبَاحِ، قَالَ: «أَرْسِلُونِي إِلَى سَيِّدِي». 55 فَقَالَ أَخُوهَا وَأُمُّهَا: «لِتَبْقَ الْفَتَاةُ مَعَنَا عَشَرَةَ أَيَّامٍ عَلَى الْأَقَلِّ، ثُمَّ تَذْهَبُ». 56 فَقَالَ: «لَا تُؤَخِّرُونِي، وَقَدْ وَفَّقَنِي الرَّبُّ فِي مُهِمَّتِي، أَرْسِلُونِي لِأَذْهَبَ إِلَى سَيِّدِي». 57 فَقَالُوا: «نَدْعُو الْفَتَاةَ وَنَسْأَلُهَا عَنْ رَأْيِهَا». 58 فَدَعَوْا رِفْقَةَ وَسَأَلُوهَا: «أَتَذْهَبِينَ مَعَ هٰذَا الرَّجُلِ؟» فَأَجَابَتْ: «أَذْهَبُ». 59 فَأَرْسَلُوا أُخْتَهُمْ رِفْقَةَ وَمُرْضِعَتَهَا وَعَبْدَ إِبْرَاهِيمَ وَرِجَالَهُ، 60 وَبَارَكُوا رِفْقَةَ وَقَالُوا لَهَا: «أَنْتِ أُخْتُنَا، فَلْتَكُونِي أُمَّ أُلُوفٍ وَرِبَوَاتٍ، وَلْيَمْتَلِكْ نَسْلُكِ مُدُنَ مُبْغِضِيهِ». 61 فَقَامَتْ رِفْقَةُ وَفَتَيَاتُهَا وَرَكِبْنَ الْجِمَالَ وَتَبِعْنَ الرَّجُلَ، وَأَخَذَ الْعَبْدُ رِفْقَةَ وَمَضَى. 62 وَكَانَ إِسْحَاقُ قَدْ أَتَى مِنْ بِئْرِ لَحَيْ رُئِي، وَكَانَ يَسْكُنُ فِي أَرْضِ الْجَنُوبِ. 63 وَخَرَجَ إِسْحَاقُ فِي الْحَقْلِ لِيَتَأَمَّلَ فِي الْمَسَاءِ، فَرَفَعَ عَيْنَيْهِ وَرَأَى جِمَالًا مُقْبِلَةً. 64 وَرَفَعَتْ رِفْقَةُ عَيْنَيْهَا وَرَأَتْ إِسْحَاقَ، فَنَزَلَتْ عَنِ الْجَمَلِ 65 وَقَالَتْ لِلْعَبْدِ: «مَنْ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يَمْشِي فِي الْحَقْلِ لِلِقَائِنَا؟» فَقَالَ الْعَبْدُ: «هُوَ سَيِّدِي». فَأَخَذَتْ بُرْقُعَهَا وَتَغَطَّتْ بِهِ. 66 وَأَخْبَرَ الْعَبْدُ إِسْحَاقَ بِكُلِّ مَا فَعَلَ. 67 فَأَدْخَلَهَا إِسْحَاقُ خَيْمَةَ سَارَةَ أُمِّهِ، وَاتَّخَذَهَا زَوْجَةً لَهُ، وَأَحَبَّهَا، وَتَعَزَّى إِسْحَاقُ بَعْدَ وَفَاةِ أُمِّهِ.

الفصل ٢٥.

1 وَتَزَوَّجَ إِبْرَاهِيمُ امْرَأَةً أُخْرَى اسْمُهَا قَطُورَةُ، 2 فَوَلَدَتْ لَهُ زِمْرَانَ وَيَقْشَانَ وَمَدَانَ وَمِدْيَانَ وَيِشْبَاقَ وَشُوحًا. 3 وَوَلَدَ يَقْشَانُ شَبَا وَدَدَانَ. وَكَانَ بَنُو دَدَانَ أَشُّورِيِّينَ وَلَطُوشِيِّينَ وَلُعُمِّيِّينَ. 4 وَبَنُو مِدْيَانَ عِيفَةُ وَعِيفَرُ وَحَنُوكُ وَأَبِيدَاعُ وَأَلْدَعَةُ. جَمِيعُ هٰؤُلَاءِ بَنُو قَطُورَةَ. 5 وَأَعْطَى إِبْرَاهِيمُ كُلَّ مَا يَمْلِكُهُ لِإِسْحَاقَ، 6 وَأَمَّا بَنُو السَّرَارِيِّ فَأَعْطَاهُمْ عَطَايَا، وَصَرَفَهُمْ عَنْ إِسْحَاقَ ابْنِهِ وَهُوَ حَيٌّ إِلَى أَرْضِ الْمَشْرِقِ. 7 وَهٰذِهِ أَيَّامُ سِنِي حَيَاةِ إِبْرَاهِيمَ الَّتِي عَاشَهَا: مِئَةٌ وَخَمْسٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً. 8 وَأَسْلَمَ إِبْرَاهِيمُ الرُّوحَ وَمَاتَ بِشَيْبَةٍ صَالِحَةٍ وَشَبِعَ أَيَّامًا، وَانْضَمَّ إِلَى قَوْمِهِ. 9 وَدَفَنَهُ إِسْحَاقُ وَإِسْمَاعِيلُ ابْنَاهُ فِي مَغَارَةِ الْمَكْفِيلَةِ، فِي حَقْلِ عِفْرُونَ بْنِ صُوحَرَ الْحِثِّيِّ، الَّذِي هُوَ مُقَابِلَ مَمْرَا، 10 الْحَقْلِ الَّذِي اشْتَرَاهُ إِبْرَاهِيمُ مِنْ بَنِي حِثٍّ. هُنَاكَ دُفِنَ إِبْرَاهِيمُ وَسَارَةُ امْرَأَتُهُ. 11 وَبَعْدَ مَوْتِ إِبْرَاهِيمَ بَارَكَ اللّٰهُ إِسْحَاقَ ابْنَهُ، وَأَقَامَ إِسْحَاقُ عِنْدَ بِئْرِ لَحَيْ رُئِي. 12 وَهٰذِهِ مَوَالِيدُ إِسْمَاعِيلَ ابْنِ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَلَدَتْهُ هَاجَرُ الْمِصْرِيَّةُ جَارِيَةُ سَارَةَ لِإِبْرَاهِيمَ. 13 وَهٰذِهِ أَسْمَاءُ بَنِي إِسْمَاعِيلَ حَسَبَ مَوَالِيدِهِمْ: بِكْرُ إِسْمَاعِيلَ نَابَاتُ، ثُمَّ قِيدَارُ وَأَدْبَئِيلُ وَمِبْسَامُ 14 وَمِشْمَاعُ وَدُومَةُ وَمَسَّا 15 وَحَدَدُ وَتِيمَا وَيَطُورُ وَنَافِيشُ وَقَدْمَةُ. 16 هٰؤُلَاءِ هُمْ بَنُو إِسْمَاعِيلَ، وَهٰذِهِ أَسْمَاؤُهُمْ بِحَسَبِ قُرَاهُمْ وَمَحَلَّاتِهِمْ، اثْنَا عَشَرَ رَئِيسًا لِقَبَائِلِهِمْ. 17 وَهٰذِهِ سِنُو حَيَاةِ إِسْمَاعِيلَ: مِئَةٌ وَسَبْعَةٌ وَثَلَاثُونَ سَنَةً. وَأَسْلَمَ الرُّوحَ وَمَاتَ وَانْضَمَّ إِلَى قَوْمِهِ. 18 وَسَكَنُوا مِنْ حَوِيلَةَ إِلَى شُورَ الَّتِي عَلَى وَجْهِ مِصْرَ فِي طَرِيقِ أَشُّورَ. وَمَاتَ تُجَاهَ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ.

(44) سف. 20: 3، 26.
(31) سو. 20: 3، 26.
(32) سو. 11: 5.
(33) تا. 21: 5.
(35) تا. 2: 9، 35، سو. 17: 20.
(36) عد. 14: 21–23، 28، 29.
(37) تث. 27: 32، تا. 33: 13.
(38) سو. 34: 17، 20، عد. 25: 32، 33، تا. 44: 14، سو. 6: 7، 15: 7، 23: 49.
(39) تح. 10: 14، عد. 18: 24.
(40) تث. 2: 2، 3، سو. 17: 23، عد. 4: 4، تث. 1: 13، سو. 23: 38، 39.
(41) عد. 4: 1، تث. 56: 7، 23، عد. 4: 1، تث. 56: 7، 60، 7، وعد. 8: 20، محك. 3: 4، 5، 12: 1، محك. 5: 2، عد. 4: 18، (41) تك. 20: 38، 44، 36، (42) سو. 20: 38، 44، 36، 23: 38، 23، 11: 17، 34: 13.
(43) سو. 16: 61، عد. 26: 39، سو. 6: 9، عد. 5: 15، (44) سو. 20: 38، 24: 24، 22: 36، (46) سو. 6: 2، 21: 2، (47) تا. 21: 14، لا. 23: 31، سو. 21: 4.
(2) سو. 20: 46، تث. 32: 2، 36: 24.
خعد. 7: 16، عد. 2: 6، 11: 22، (3) تسا. 9: 22، (4) سو. 20: 47، (5) تث. 45: 23، 55: 11، (6) تث. 22: 4، (7) سو. 7: 17، (9) تث. 32: 41، سو. 21: 15، 28، (11) سو. 21: 19، (12) تا. 31: 19.

הכה יהוה את אויבי לפני כמרץ מים ויאמר על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ 13 ויעזבו שם את עצביהם ויישאם דוד ואנשיו׃ 14 ויוסף דוד עוד לנשא את כל בחורים מישראל ויהי שלשים אלף׃ 15 ויקם וילך דוד ואנשיו הבעלה אל בעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 16 ויעלו את ארון האלהים אל עיר דוד בשמחה ויהי כאשר נשאו נושאי ארון יהוה שבעה צעדים ויזבח שור ומריא׃ 17 ודוד מכרכר בכל עוז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 18 ודוד ואל כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 19 ויהי ארון יהוה בא אל עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 20 ויבא דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 וקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה׃

1: דברי.

(13) שמ. 9: 23. ב. שמ. 8: 2. שמ. 17: 19. 21. 29. 35: 5. (14) שמ. 24: 10. שמ. 21: 2. שמ. 21: 27. (15) שמ. 21: 10. 28. (16) שמ. 14: 17. (17) שמ. 21: 14. 22: 13. 5: 13. (20) ש. 49: 2. שמ. 25: 5. ב׳׳ש. 1: 14. (22) שמ. 4: 2. ש. 51: 14. (23) שמ. 17: 13. 15. 16. 18. (25) ד. בראש. 36: 13. ש. 52: 2. שמ. 17: 19. 21. 29. 35: 5. (26) שמ. 17: 24. ב׳׳ש. 1: 52. (27) בר. 49: 10. שמ. 21: 13. ב׳׳ש. 1: 32. 33. ב׳׳ש. 1: 49. (28) ש. 49: 1. שמ. 25: 2. 3. ס. ש. 2: 8–10. שמ. 21: 9. 10. (29) שמ. 12: 24. 22: 28. 21. 25: נשא. 18: 20. שר. 37: 13. (30) ש. 47: 6. 7. בר. 15: 14. (31) שמ. 7: 8. 14: 19. 22: 2. שמ. 17: 19. 21. 29. 35: 5. (32) שמ. 25: 10.

---

(2) שמ. 20: 4. 36. 23: 24. 6. 9. נשא. 3: 1. שמ. 16: 2. (4) ד. בראש. 21: 16. בר. 28: 37. ו. בראש. 9: 7. שמ. 5: 14. בר. 9: 16. (6) נכ. 1: 23. בר. 3: 1–3. ש׳׳ש. 3: 3. (7) בר. 27: 16. בראש. 22: 21. 22. (8) שמ. 22: 26. ב׳׳ש. 20: 30. שמ. 23: 38. (9) בראש. 23: 1. ב׳׳ש. 19: 16. שמ. 18: 6. 11. (10) ב׳׳ש. 18: 7. 8. 20: 11. 1. ס׳׳ש. 5: 1. ב׳׳ש. 18: 19. 20: 18. שמ. 18: 6. (11) ב׳׳ש. 18: 20. 10: 10. בר. 22: 22. ש. 5: 8. שמ. 18: 11. ב׳׳ש. 18: 15. 20: 12. 18: 9. 20: 17. (12) בראש. 23: 8. בר. 16: 19. 27: 25. בראש. 22: 25. ב׳׳ש. 25: 36. בר. 23: 19. שמ. 18: 13. בר. 32: 18. ש. 3: 21. שמ. 23: 35.

2: ממעמקי הארץ. 3: בר. כשבים. 4: משחקים.

28 ועזבו: בזנוח: את: מעלים: ארון: יהוה: ויעל: דוד: בעלה: הוא: ועם: כל: העם: אשר: עמו: ויקם: וילכו: ויעלו: את: ארון: האלהים: אשר: נקרא: שם: שם: יהוה: צבאות: יושב: הכרובים: עליו׃ 29 ויהי: בבוא: ארון: יהוה: עד: עיר: דוד: ומיכל: בת: שאול: נשקפה: בעד: החלון: ותרא: את: המלך: דוד: מפזז: ומכרכר: לפני: יהוה: ותבז: לו: בלבה׃ 30 ויבאו: את: ארון: יהוה: ויציגו: אתו: במקומו: בתוך: האהל: אשר: נטה: לו: דוד: ויעל: דוד: עלות: לפני: יהוה: ושלמים׃ 31 ויכל: דוד: מהעלות: העלה: והשלמים: ויברך: את: העם: בשם: יהוה: צבאות׃ 32 ויחלק: לכל: העם: לכל: המון: ישראל: גם: למאה: אשה: גם: לאיש: גם: לאשה: לאיש: עגת: לחם: אחת: ואשישה: אחת: וחבת: אחת׃

פרק ו׳.

1 ויאסף: עוד: דוד: את: כל: בחורים: מישראל: שלשים: אלף׃ 2 ויקם: ויילך: דוד: ואל: כל: העם: אשר: אתו: מבעלי: יהודה: להעלות: משם: את: ארון: האלהים: אשר: נקרא: שם: שם: יהוה: צבאות: יושב: הכרובים: עליו׃ 3 וירכבו: את: ארון: האלהים: אל: עגלה: חדשה: וישאהו: מבית: אבינדב: אשר: בגבעה: ועזא: ואחיו: בני: אבינדב: נהגים: את: העגלה החדשה׃ 4 וישאהו: מבית: אבינדב: אשר: בגבעה: עם: ארון: האלהים: ואחיו: הלך: לפני: הארון׃ 5 ודוד: ובית: ישראל: משחקים: לפני: יהוה: בכל: עצי: ברושים: ובכנרות: ובנבלים: ובתפים: ובמנענעים: ובצלתים׃ 6 ויבאו: עד: גרן: נכון: וישלח: עזא: את: ידו: אל: ארון: האלהים: ויאחז: בו: כי: שמטו: השורים׃ 7 ויחר: אף: יהוה: בעזא: ויכהו: האלהים: שם: על: השל: ויפל: שם: על: ארון: האלהים׃ 8 ויחר: לדוד: על: אשר: פרץ: יהוה: פרץ: בעזא: ויקרא: למקום: ההוא: פרץ: עזא: עד: היום: הזה׃ 9 ויירא: דוד: את: יהוה: ביום: ההוא: ויאמר: איך: יבוא: אלי: ארון: יהוה׃ 10 ולא: אבה: דוד: להסיר: אליו: את: ארון: יהוה: בעיר: דוד: ויטהו: דוד: בית: עובד: אדם: הגתי׃ 11 וישב: ארון: יהוה: בבית: עובד: אדם: הגתי: שלשה: חדשים: ויברך: יהוה: את: עובד: אדם: ואת: כל: ביתו׃ 12 ויגד: למלך: דוד: לאמר: יהוה: ברך: את: בית: עובד: אדם: ואת: כל: אשר: לו: בעבור: ארון: האלהים: ויילך: דוד: וישא: את: ארון: האלהים: מבית: עובד: אדם: העירה: בשמחה׃

כשפתיך יכונו׃ 13 היש איש חרוץ במלאכתו לפני מלכים
יתיצב לא יתיצב לפני חשכים׃ 14 שוחה עמקה פי זרות
זעום יפול שם׃ 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו׃ 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר
אך למחסור׃ 17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך
תשית לדעתי׃ 18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו
יחדו על שפתיך׃ 19 להיות מבטחך ביהוה הודעתיך
היום אף אתה׃ 20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות
ודעת׃ 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי
אמת לשלחיך׃ 22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא
עני בשער׃ 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם
נפש׃ 24 אל תתרע את איש חמות ואת אדם עברות
לא תלוך׃ 25 פן תאלף נתיבותיו ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל תהי בתקעי כף בערבי משאות׃ 27 אם אין לך
לשלם למה יקח משכבך מעם ראשך׃ 28 אל תסג גבול
עולם אשר עשו אבתיך׃ 29 חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב לא יתיצב לפני חשכים׃

כג 1 כי תשב לסבל את מושל בין תבין את אשר
לפניך׃ 2 ושמת שכין לך אם בעל נפש אתה׃ 3 אל
תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא׃ 4 אל תיגע
להעשיר מבינתך חדל׃ 5 התעיף עיניך בו ואיננו כי
עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים׃ 6 אל תלחם
את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃ 7 כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך׃
8 פתך אשר אכלת תקיא ושחת נעימותיך׃ 9 באזני
כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך׃ 10 אל תסג גבול
עולם ושדי יתומים אל תבא׃ 11 כי גאלם חזק הוא
הוא יריב את ריבם אתך׃ 12 הביאה למוסר לבך
ואזניך לאמרי דעת׃ 13 אל תמנע מוסר מנער כי
תכנו בשבט לא ימות׃ 14 אתה בשבט תכנו ונפשו
משאול תציל׃ 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם
אני׃ 16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃
17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃
18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 19 שמע אתה
בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ 20 אל תהי בסבאי יין
בזוללי בשר לאכל׃ 21 כי סבא וזולל יורש ולבש
קרעים תנמנם׃ 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבז כי
זקנה אמך׃ 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר
ובינה׃ 24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו׃
25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃ 26 תנה בני לבך
לי ועיניך דרכי תצרנה׃ 27 כי שוחה עמקה זונה
ובור צר נכריה׃ 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים
תוסיף בקרב אדם׃ 29 למי אוי למי אבוי למי מדנים
למי שיח למי פצעים חנם למי חכלילות עינים׃
30 למאחרים על היין לבאי לחקר מסך׃ 31 אל תרא
יין כי יתאדם כי יתן עינו בכוס כי יתהלך במישרים׃
32 באחרית כנחש יפתן ועקב כצפעוני׃ 33 עיניך
יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃ 34 והיית כשכב
בלב ים וכשכב בראש חבל׃ 35 הכוני בל חליתי
הרעוני בל נדעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

כד 1 אל תקנא באנשי רע ואל תתאו להיות אתם׃
2 כי שד יהגה לבם ועמל תדברנה שפתותם׃ 3 בחכמה
יבנה בית ובתבונה יתכונן׃ 4 ובדעת חדרים ימלאו כל
הון יקר ונעים׃ 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת משין
כח׃ 6 כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב
יועצים׃ 7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃
8 חשב להרע יקרא בעל מזמות׃ 9 זמת אויל חטאת
ותועבת לצון אדם׃ 10 התרפית ביום צר צרתך
תצר כחך׃ 11 הצל לקחים למות ונמוטים לטבח
התחשך׃ 12 כי תאמר הן לא ידענו זאת הלא תכין
לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם
כפעלו׃ 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכך׃
14 כן דעת חכמה לנפשך אם מצאתה ויש אחרית
ותקותך לא תכרת׃ 15 אל תארוב רשע צדיק אל
תשד נוהו׃ 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו
ברעה׃

---

1 מ: משלי כב. 2 מ: ידעך. 3 מ: שלשום
ומועצות. 4 מ: יזנקו. 5 מ: משיבי לחמו
ומשחיתי בשרו. 6 מ: מעקשות. 7 מ: ואמרו
לבך. 8 מ: מעקשות.

(13) שם. 21: 17.
(14) שם. 21: 7. 17: 24.
(15) דב. 4: 27. 28: 25. 64.
שם. 12: 14. 15. 23: 27. 48.
(16) שם. 9: 16. שם. 6: 7.
(18) ובר. 1: 22. איכ. 6: 28.
מזמ. 119: 119.
(21) שם. 22: 20–22.
(22) שם. 20: 8. 33. 22: 31.
(25) שם. 6: 9. מש. 23: 14.
שם. 3: 11. איכ. 3: 3. 4.
(26) מש. 2: 8. שם. 22: 2.
מזמ. 1. שם. 2: 29. שם. 10:
10. איכ. 15: 19. שם. 44: 23.
(27) ובר. 1: 23. שם. 22: 6.
שם. 3: 2. 3. 9–11. איכ. 3: 3.
(28) שם. 13: 6. 7. 10. 21: 29.
(29) איכ. 5: 26–28. שם. 18:
12. מש. 22: 21. 23: 9. שם.
19: 33. שם. 22: 7.
(30)–איכ. 5: 1. שם. 13: 5.
שם. 106: 23.
(31) שם. 22: 22. 9: 10. 11:
21. 16: 43.

(2) איכ. 3: 7. 8. 10. שם. 16:
46.
(3) שם. 17: 7. מש. 24: 14.
שם. 20: 8. 16: 22.
(4) שם. 16: 8. 20. ו. מש.
8: 29.
(5) ד. מש. 15: 19. 16: 7.
17: 3. שה. 8: 9.
(8) שם. 23: 3.
(9) ד. מש. 17: 3–6. 23.
18: 9–11.
(10) שם. 16: 37. 41.
(11) איכ. 3: 8. 11. שם. 16:
47. 51.
(12) ד. מש. 16: 7. 10. ד.
מש. 28: 16–23. שם. 16: 28.
23: 6. 23.
(16) ד. מש. 24: 1. שם. 16:
29.

17 בתיהם: ואת־הבתי קברותם שרפו באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 18 ויאמר אל־יאשיהו ויאמר מה הציון הזה אשר אני רואה ויאמרו אנשי העיר אל־המלך כי קברי האיש אשר־בא מיהודה ויקרא את־הדברים האלה אשר עשית על־מזבח בית־אל: 19 וגם את־כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר־עשו מלכי־ישראל להכעיס הסיר יאשיהו וישא אותם ככל־המעשים אשר עשה בבית־אל: 20 וישחט את־כל־כהני הבמות אשר־שם על־המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: 21 ויצו המלך את־כל־העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם על־הכתוב בספר הברית הזה: 22 כי לא נעשה הפסח כזה מימי השפט אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23 כי אם־בשנת שמונה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: 24 וגם את־האבות ואת־התרפים ואת־הגלולים ואת־כל־השקוצים הנראים בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את־דברי התורה הכתבים על־הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: 25 וכמהו לא־היה לפניו מלך אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל תורת משה וגם אחריו לא־קם כמהו: 26 אך לא־שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל והזנחתי את־העיר הזאת אשר בחרתי את־ירושלם ואת־הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: 28 ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור אל־נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו: 30 ויסעו עבדיו מת עליו במרכבה ממגדו וישאהו וישימהו בקברתו בקבר אבתיו וילך עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו בירושלם: 31 בן־עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירבע חדשים שלשה בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה: 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: 33 ויאסרהו פרעה נכה בריבלה בארץ חמת מלכו בירושלם ויתן על־הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 34 ויפלך פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו אביו וישם את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: 35 ויתן יהויקים את־הכסף ואת־הזהב לפרעה אך־העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש איש כערכו נגש את־הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה: 36 בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וירבע עשתי עשרה שנה ירושלם ושם אמו זבודה בת־פדיה מרומה: 37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:

24 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך־בבל והי־לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד־בו: 2 וישלח יהוה בו את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת־גדודי מואב ואת־גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: 3 אך על־פי־יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם את־הדם הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישכב יהויקים עם־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא־יסף עוד מלך־מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך־בבל מנחל מצרים עד־נהר פרת כל אשר היה למלך־מצרים: 8 בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו וישלש חדשים במלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן מירושלם: 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך־בבל ירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל על־העיר ועבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך־יהודה אל־מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו וישר מלך־בבל בשנת שמנה למלכו: 13 ויוצא משם את־כל־אוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית־המלך ויקץ את־כל־כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך־ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: 14 וגלה את־כל־ירושלם ואת־כל־השרים ואת־כל־גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל־החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם־הארץ: 15 ויגל את־יהויכין בבלה ואת־אם־המלך ואת־נשי המלך ואת־סריסיו ואת־אילי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה: 16 ואת־כל־אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל־עשי מלחמה והביא מלך־בבל גלות בבלה: 17 וימלך מלך־בבל את־מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את־שמו צדקיהו: 18 בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה: 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

52 בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 3 כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד שנת עשתי עשרה למלך צדקיהו: 6 ובחדש הרביעי בתשעה לחדש חזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר ויברחו כל־אנשי המלחמה ויצאו לילה דרך שער בין החמתים אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ויהשיגו את־צדקיהו בערבות יריחו וכל־חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל ריבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 10 ואת־בני צדקיהו שחט לעיניו וגם את־כל־שרי יהודה שחט ריבלתה: 11 ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרהו במוסרתים ויעלהו מלך־בבל בבלה וישמהו בבית הפקדות עד יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש הוא שנת תשע עשרה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב־טבחים עמד לפני מלך־בבל בירושלם: 13 וישרף את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת כל־בתי ירושלם ואת כל־בית גדול שרף באש: 14 ואת־חומות ירושלם סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר עם־רב־טבחים: 15 ואת־יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים אשר נפלו על־מלך בבל ואת־יתר האמון הגלה נבוזרדן רב־טבחים: 16 ומדלת העם הנשארים בארץ הניח נבוזרדן רב־טבחים לכרמים ולעבדים: 17 ואת־עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת־המכנות ואת־ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבלה: 18 ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזמרות ואת־הכפות ואת־כל־כלי הנחשת אשר ישרתו־בם לקחו: 19 ואת־המזרקות ואת־המחתות ואת־הכפות ואת־הסירות ואת־המנורות ואת־הכפות ואת־הקשות אשר־זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח רב־טבחים: 20 העמודים שנים הים האחד והבקר שנים עשר נחשת תחתיו אשר עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשת כל־הכלים האלה: 21 ושמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד ושנים עשר אמה חוט יסבנו ואצבעה עבו ארבע אצבעות חלול בתוכו: 22 וכתר נחשת עליו וקומת הכתר האחד חמש אמות ושבכה ורמונים על־הכתר סביב הכל נחשת והעמוד השני כמו־אלה ורמונים: 23 ויהי הרמונים תשעים ושנים ויהי כל־הרמונים על־השבכה סביב מאה: 24 ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש ואת־צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: 25 ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד על־אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בתוך העיר ואת־שר הצבא המפקד את־עם הארץ ושישים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: 26 ויקח אתם נבוזרדן רב־טבחים ויולך אתם אל־מלך בבל ריבלתה: 27 ויכם מלך־בבל ויהרגם בריבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 28 זה העם אשר הגלה נבוכדנאצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלש: 29 בשנת שמנה עשרה לנבוכדנאצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושתים: 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדנאצר הגלה נבוזרדן רב־טבחים יהודים נפש חמש מאות ארבעים ושבע כל־הנפש ארבעת אלפים ושש מאות: 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא אתו מבית הכלא: 32 וידבר אתו טובות וישת את־כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל: 33 וישנא את־בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל־ימי חייו: 34 וארחתו ארחת תמיד נתן־לו מאת מלך־בבל דבר־יום ביומו כל־ימי חייו עד־יום מותו כל־ימי חייו:

---

(17) שו. 23: 22. 28.
(18) בד. 6: 8.
(19) שו. 23: 3.
(20) שו. 16: 26.
(22) שו. 16: 37. 23: 28.
(23) בד. 50: 21. שו. 23: 12.
(26) שו. 16: 39.
(27) שו. 16: 41. 22: 15. 23: 3. 19.
(28) שו. 16: 37. 23: 17.
(29) שו. 16: 39. 23: 26.
(30) שו. 6: 9.
(31) בד. 25: 15. ועכ. שו. 22: 4. 5.
(34) שו. 75: 8. בע. 51: 17.
(35) בד. 2: 32. 3: 21. 13: 25.
שו. 22: 12. 1. מל. 14: 9.
ושכ. 9: 26.
(36) שו. 20: 4. 22: 2. בע. 58: 1.
(37) שו. 16: 20. 21. 36. 45.
38. 23. 45. 20. 26. 31.
(38) שו. 22: 8.
(39) ב. מל. 21: 4.
(40) בע. 57: 9. כה. 3: 3.
ב. מל. 9: 30. בד. 4: 30.
(41) ואש. 1: 6. בע. 57: 7.
ועכ. 2: 8. 6: 4. ועכ. 7: 7.
17. שו. 16:18. 19. וסה. 2: 8.
(45) שו. 16: 38. 23: 37.
(46) שו. 16: 40.
(47) שו. 16: 40. ב. דבה. 36: 17. 19. שו. 24: 21.
(48) שו. 22: 15. 23: 27.
דה. 13: 11. ב. ושל. 2: 6.
(49) שו. 23: 35. 20: 38. 42.
44. 25: 5.

(2) ב. מל. 25: 1. בד. 39: 1. 52: 4.

כִּי־כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃
3 וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
4 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃
5 כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
6 כִּי־בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל־הַחֹסִים בּוֹ׃
7 כִּי מִי־אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיְתֵר תָּמִים דַּרְכִּי׃
8 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
9 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעֲנוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צְעָדַי תַּחְתָּנִי וְלֹא־מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
10 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ אֶמְחָצֵם וְלֹא יָקוּמוּ נָפְלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
11 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃ וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
12 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ וְאָשַׁחֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
13 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
14 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבּוֹלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
15 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃
16 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃
17 עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
18 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה צוּרִי וּמְצָדָתִי וּמְפַלְטִי לִי׃

(3) שמ׳ 17: 12. ש׳ 1: 13.
שמ׳ 11: 3.
(6) שמ׳ 22: 3. 23: 37. 24: 9. ר׳ יחז׳ 8: 2. מש׳ 3: 3. יחז׳ 11. נשא׳ 3: 10.
(7) תה׳ 17: 13. דה״א 12: 16. 24.
(8) תה׳ 17: 2.
(9) שמ׳ 24: 6. נשא׳ 3: 1. שנה׳ 2: 12.
(11) שמ׳ 22: 15.
(13) שמ׳ 5: 13. 8: 18: 16: 42.
(14) ו׳ יחז׳ 15. 29. שמ׳ 5: 11.
(17) ש׳ 16: 3-7. תה׳ 10: 6. 21: 10. ר׳ יחז׳ 15. 30. מש׳ 3: 7. שמ׳ 24: 22. תה׳ 13: 45.
(19) שמ׳ 12: 9. 37: 18.
(21) ש׳ 7: 14. שמ׳ 7: 20–22. תה׳ 27: 4. שמ׳ 23: 47.
(22) ש׳ 16: 6. 7. שמ׳ 24: 17.
(23) נשא׳ 27: 15. תה׳ 78: 64. תה׳ 26: 39. שמ׳ 33: 10.
(24) נר׳ 20: 3. שמ׳ 4: 3. 12: 6. 11. ש׳ 17: 15. שמ׳ 13: 19. 14. 29. שמ׳ 6: 7. 25: 5.
(25) שמ׳ 24: 21.
(26) שמ׳ 33: 21. 22.
(27) שמ׳ 3: 26. 27. 29: 21. 33: 22. 24: 24. 22. 24.

20 וַיִּגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
21 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
22 כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃
23 וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
24 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
25 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׃
26 עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תְּפַתָּל׃
27 כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃
28 כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
29 כִּי־בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃
30 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל־הַחֹסִים בּוֹ׃
31 כִּי מִי־אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
32 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיְתֵר תָּמִים דַּרְכִּי׃
33 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
34 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
35 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעֲנוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
36 תַּרְחִיב צְעָדַי תַּחְתָּנִי וְלֹא־מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
37 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃
38 אֶמְחָצֵם וְלֹא יְכֹלוּן קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
39 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃
40 וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
41 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
42 וְאָשַׁחֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
43 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
44 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־לִי׃
45 בְּנֵי נֵכָר יִבּוֹלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
46 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃
47 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
48 מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃
49 עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
50 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

(2) שמ׳ 6: 2. 35: 2. ש׳ 49: 1. מלכ׳ שמ׳ 21: 28. מכת׳ 13: מלכ׳ 2: 9.
(3) שמ׳ 17: 5. שמ׳ 26: 2. (5) שמ׳ 21: 20. נר׳ 17: 2. 32: 14. מלכ׳ 2: 14. 15. שמ׳ 24: 24. 26. 6. 35: 9.
(6) נשא׳ 27: 23. יואל 2: 15. מלכ׳ 2: 8. 10. 15. שמ׳ 36: 5. 3.
(7) שמ׳ 35: 2.

מפטיר: כה.

1 וַיֹּסֶף דָּוִד לָשֵׂאת אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל׃
2 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא־שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו׃
3 וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאוּהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃
4 וַיִּשְׂאוּהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃
5 וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל־עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעֲנְעִים וּבִמְצִלְתָּיִם׃
6 וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶת־יָדוֹ אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּחֲזֵק בּוֹ כִּי־שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃
7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּא וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עַל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃
8 וַיִּחַר לְדָוִד כִּי־פָרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּא וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּא עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
9 וַיִּירָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
10 וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי׃
11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
13 וַיְהִי כִּי־צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃
14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
15 וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃
16 וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃
17 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאָשִׁישָׁה אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃

(1) [1]מ׳ מַכִּים מִבְּיִשְׂרָאֵל.
(3) שמ׳ 17: 12. ש׳ 1: 13. שמ׳ 11: 3.
(6) שמ׳ 22: 3. 23: 37. 24: 9. ר׳ יחז׳ 8: 2. מש׳ 3: 3. יחז׳ 11. נשא׳ 3: 10.
(7) תה׳ 17: 13. דה״א 12: 16. 24.
(8) תה׳ 17: 2.
(9) שמ׳ 24: 6. נשא׳ 3: 1. שנה׳ 2: 12.
(11) שמ׳ 22: 15.
(13) שמ׳ 5: 13. 8: 18: 16: 42.
(14) ו׳ יחז׳ 15. 29. שמ׳ 5: 11.
(17) ש׳ 16: 3-7. תה׳ 10: 6. 21: 10. ר׳ יחז׳ 15. 30. מש׳ 3: 7. שמ׳ 24: 22. תה׳ 13: 45.
(19) שמ׳ 12: 9. 37: 18.
(21) ש׳ 7: 14. שמ׳ 7: 20–22. תה׳ 27: 4. שמ׳ 23: 47.
(22) ש׳ 16: 6. 7. שמ׳ 24: 17.
(23) נשא׳ 27: 15. תה׳ 78: 64. תה׳ 26: 39. שמ׳ 33: 10.
(24) נר׳ 20: 3. שמ׳ 4: 3. 12: 6. 11. ש׳ 17: 15. שמ׳ 13: 19. 14. 29. שמ׳ 6: 7. 25: 5.
(25) שמ׳ 24: 21.
(26) שמ׳ 33: 21. 22.
(27) שמ׳ 3: 26. 27. 29: 21. 33: 22. 24: 24. 22. 24.
(2) שמ׳ 6: 2. 35: 2. ש׳ 49: 1. מלכ׳ שמ׳ 21: 28. מכת׳ 13: מלכ׳ 2: 9.
(3) שמ׳ 17: 5. שמ׳ 26: 2. (5) שמ׳ 21: 20. נר׳ 17: 2. 32: 14. מלכ׳ 2: 14. 15. שמ׳ 24: 24. 26. 6. 35: 9.
(6) נשא׳ 27: 23. יואל 2: 15. מלכ׳ 2: 8. 10. 15. שמ׳ 36: 5. 3.
(7) שמ׳ 35: 2.

8 לא תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃
9 ריב רעך ריבך ואת סוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרפך שומע ודבת רעה לא תשוב׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו יהשיב׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ומרעה וחרב חץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 משיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃

פרק כה׃

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגרעו סיג מכסף ויצא צרוף לשבר׃
5 הגרעו רשע מלפני מכון יכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד׃
7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃
9 ריב רעך ריבך ואת סוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרפך שומע ודבת רעה לא תשוב׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו יהשיב׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ומרעה וחרב חץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 משיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃

פרק כה׃

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגרעו סיג מכסף ויצא צרוף לשבר׃
5 הגרעו רשע מלפני מכון יכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד׃

---

[1] ר׳ תתחר׃

(8) נד. סה. 15. 16. יג. 48: 1. מאז. 3: 4. מאז. חמ. 1: 6. ד. דבר. 28: 18.
(16) ער. 2: 4. מאז. 1. חמ. 30: 14. יג. 47: 4.
(17) שו. 5: 15. סה. 9: 16.

(2) נד. סה. 23. יג. 25: 22. 47: 4. חמ. 1: 9. 2. שו. 25: 3. 36: 2.
(4) שו. 26: 14.
(5) שו. 27: 32.
(6) שו. 25: 5.
(7) חג. 12.7. דב. 2: 37.
(8) שו. 21: 22.
(13) נד. 14. 11. 24. 8. יג. 7: 34. 16. 9. 25. 10. נד. 23: 16. שו. 28: 13. רבות. 18: 22.
(14) שו. 26: 4. 5.
(15) יג. 49: 21. שו. 26: 18. 27: 28. 31: 16.
(16) נד. 23: 8. סה. 3: 6. נח. 2: 13. שו. 32: 10. 27: 35.
(17) שו. 27: 32. רבות. 18: 9. נד. 23: 4.
(18) שו. 26: 15.
(20) שו. 32: 18. 23. 24. 26. 27. 32.

[2] ר׳ מפיצ. [3] ר׳ חץ׃

ضعيفين ذوي اسمين: تحذّث بي نكبة: بعد
يكثّر رجالك: ولا تصبر نفسك: ولا
21 يذهبوا ذوي ميتين:* لأني انا يهوه
صنعت نفسك: على قسمين: على صهيون
يدي تمسك: على شعبك اسرائيل
تحارب: لكي تهزم على ارض

الفصل ٢٥.

1 اذا صار بين رجلين دعوى: تحاكما:* فيبرّر
2 البار: ويحكم على المذنب: فان كان
3 المذنب مستوجب ضربات: يجعله
الحاكم يطرح: ويضربه امامه: على
4 قدر ذنبه: بعدد معلوم: اربعين
ضربة يضربه: لا يزيد: لئلا اذا
زاد: وضربه فوق هذه ضربات
5 كثيرة: يهين اخاك امام عينيك:*
اذا سكن اخوة معا: وواحد منهم
مات: وليس له ابن: لا تصر امرأة
الميت: للخارج لرجل اجنبي: اخو
زوجها يدخل عليها: ويأخذها له
6 زوجة: ويعاشرها كواجب اخو
الزوج: فالبكر الذي تلده: يقوم
باسم اخيه الميت: لئلا ينمحي
7 اسمه من اسرائيل:* وان لم يرد
الرجل ان يأخذ امرأة اخيه: تصعد
امرأة اخيه الى الباب: الى
الشيوخ: وتقول: ابى رفض اخو
زوجي: ان يقيم لاخيه اسما في
8 اسرائيل: لم يشأ ان يتزوجني:*
فيدعو له شيوخ مدينته: ويكلمونه:
فان وقف وقال: لم ارد ان
9 اتزوجها: تتقدم امرأة اخيه اليه:
امام عيون الشيوخ: وتخلع حذاءه
من رجله: وتبصق في وجهه:
وتجاوب وتقول: هكذا يفعل
للرجل الذي لا يبني بيت اخيه:
10 ويدعى اسمه في اسرائيل: بيت
المخلوع الحذاء:* واذا تخاصم
رجال معا: رجل مع اخيه: وتقدمت
امرأة احدهما: لتخلص رجلها من
يد ضاربها: ومدت يدها: وامسكت
11 بعورة الرجل:[1] تقطع يدها: لا
ترحمها عينك:* اذا كان لرجل
حجران في كيسه: حجر كبير
12 وحجر صغير: لا يكون في بيتك
مكيالان: كبير وصغير:* يكون
لك حجر صحيح: ومكيال صحيح
يكون لك: لكي تطول ايامك على
13 الارض التي يعطيك يهوه الهك:*
لان كل من يعمل هذه الامور:
كل من يعمل الظلم: رجس
14 ليهوه الهك:* لا تصنع في بيتك
مكيالين: مختلفين كبير وصغير:*
15 يكون لك حجر صحيح: ومكيال
صحيح يكون لك: لكي تطول
ايامك على الارض التي يعطيك
16 يهوه الهك:* لان رجس يهوه الهك
كل من يعمل هذه: كل من يعمل
17 الظلم:* اذكر ما عمل بك عماليق:
في الطريق عند خروجكم من
18 مصر:* كيف صادفك في الطريق:
وقطع من مؤخرك كل المتعبين
خلفك: وانت معيي ومكدود: ولم
19 يخف الله:* فاذا اراحك يهوه الهك
من كل اعدائك حولك: في الارض
التي يعطيك يهوه الهك نصيبا
لترثها: تمحو ذكر عماليق من
تحت السماء: لا تنس:

(21) سو. 27: 36. 28: 19. تك. 37: 36.

(2) سو. 19: 1. 26: 17. 28: 12. 32: 2.
(3) سو. 28: 2. 12. تث. 23: 3.
(5) تك. 38: 3. 9.
(6) تك. 2: 10.
(9) 1. صم. 5: 18. تك. 83: 7.
(10) تك. 46: 9. سو. 30: 5. 38: 5.

(11) سو. 27: 3.
(12) تث. 10: 4. ت. تث. 36.
(13) تث. 10:2. لاو. 18:13. 20: 36.
(14) تث. 10: 3. سو. 38: 6.
(15) تث. 10: 7.
(17) 1. صم. 5: 9. 11. خر. 3: 7. تث. 12: 20. تس. 11: 33. تك. 8: 22.
(20) تث. 25: 3.
(21) تث. 25: 13. تث. 60: 7.

(22) تث. 10: 7. 1. صم. 10: 1. 2. خر. 72: 10. 15. تث. 60: 6.
(23) تث. 11: 31. ت. صم. 19: 12. تث. 25: 3.
(25) خر. 48: 7. تث. 2: 16. 23: 14. سو. 27: 4.
(26) خر. 48: 7.
(27) صم. 11: 4. سو. 27: 34. لاو. 18: 9. صم. 28: سو. 26: 15. 18.
(29) لاو. 18: 17. صم. 1. 2. خر. 72: 10. 15. تث. 19. اح. 4: 1. 3. تك. 6: 26.
(30) نسه. 2: 12. لاو. 18؛ (31) تك. 16: 6. 47: 5. صم. 1: 16.
(32) سو. 26: 17. 27: 2. لاو. 18: 18.
(33) لاو. 18: 19.
(34) سو. 26: 19. 27: 27.
(35) سو. 26: 15. 16.
(36) تك. 18: 16. سو. 26: 21.

[1] م: يخجله. [2] م: يداعبه.

בראשית: ל.

1 וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃
2 וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃
3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה־אַמָּתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃
4 וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃
5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃
6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן׃
7 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃
8 וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם־אֲחֹתִי גַּם־יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃
9 וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ אֶת־יַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃
10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן׃
11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃
12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃
13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר׃
14 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ׃
15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃
16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא׃
17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃
18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃
19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃
20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃
21 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃
22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃
23 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי׃
24 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃
25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְאֶל־אַרְצִי׃
26 תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃
27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃
28 נָקְבָה מַשְׂכֻּרְתְּךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃
29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃
30 כִּי מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃
31 וַיֹּאמֶר מַה־אֶּתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃
32 אֶעֱבָר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה חוּם בַּכְּבָשִׂים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃
33 וְעָנְתָה־בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּבָשִׂים גָּנוּב הוּא אִתִּי׃
34 וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִּדְבָרֶךָ׃
35 וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַטְלָאוֹת וְנָקֹד כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו׃
36 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃
37 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃
38 וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקְּתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃
39 וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃
40 וְהַכְּבָשִׂים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃
41 וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת׃
42 וּבְהַעְטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃
43 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

בראשית: לא.

1 וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־הַכָּבוֹד הַזֶּה׃
2 וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אִתִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃
6 וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃
7 וַאֲבִיכֶן הִתְעַלַּל־בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃
8 אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃
9 וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֵהוּ לִי׃
10 וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
11 וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי׃
12 וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ׃
13 אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃
14 וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃
15 הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גָּם אָכוֹל אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃
16 כִּי כָל־הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃
17 וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים׃
18 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃
19 וְלָבָן הָלַךְ לָגֵזֹז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃
20 וַיַּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃
21 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃
23 וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבַּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃
24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃
26 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב מַה־עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיוֹת חָרֶב׃
27 לָמָּה נִחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃
28 וְלֹא נְשַׁקְתַּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוֹ׃
29 יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
30 וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃
31 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמָּדִי׃
32 עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃
33 וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃
34 וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם בָּאֹהֶל וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃
35 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃
36 וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה־חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃
37 כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלָי מָה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ׃
38 זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃
39 טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם וּגְנֻבְתִּי לָיְלָה׃
40 הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃
41 זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃
42 לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ׃
43 וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃
44 וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיָּרִימֵהוּ מַצֵּבָה׃
46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל׃
47 וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃
48 וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃
49 וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יָצֹף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃
50 אִם־תְּעַנֶּה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתָי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
51 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
52 עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־אָנִי לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תַעֲבֹר אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה׃
53 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃
54 וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃
55 וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃

---

(2) שמ. 28: 9. 27: 3. 4. נד. 31: 3.
(3) יהו. 9: 2.
(5) שמ. 62: 10. יהו. 9: 3.
(7) שמ. 30: 11. 31: 12. 32: 12.
(9) שמ. 28: 2.
(10) שמ. 31: 18. 32: 19. 21. 25. 27.
(12) שמ. 27: 2. 3. 28: 3. (13) שמ. 31: 8. 9. 26: 13. (14) שלח. 25: 20. שמ. 28: 16. 40: 20. (16) שמ. 28: 14. (17) שמ. 28: 2. 5. (19) שמ. 26: 21. 27: 36. (21) שמ. 6: 2. 25: 2. 29: 2. נד. 23: 4. 12. 25: 22. 27: 3. שמ. 32: 30. (22) שלח. 14: 4. 17. שמ. 13. 39: שה. 9: 16. שמ. 20: 41. 36: 23. 28: 25. (23) שמ. 38: 22. (24) שה. 33: 55. שלח. 23: 13. (25) נד. 11: 12. שמ. 11: 17. 20: 41. 34: 13. 37: 21. 28: 22. (26) יד. 23: 6. שמ. 36: 28. נד. 65: 21. שה. 9: 14. יד. 5: 31.

(2) שמ. 28: 21. נד. 19: 1. יד. 25: 19. 46: 2. 25. (3) יד. 44: 30. שמ. 28: 22. 29: 10. שה. 74: 13. 14. נד. 27: 1. 51: 9. שמ. 32: 2. 28: 2. (4) נד. 37: 29. שמ. 38: 4. (5) יד. 8: 2. 16: 4. 25: 4. 33: 7. 33. 34: 20.

وَهُوَ يَصْعَدُ مِنْ هُنَاكَ إِلَى بَيْتِ إِيلَ، وَفِيمَا هُوَ صَاعِدٌ فِي الطَّرِيقِ خَرَجَ عَلَيْهِ أَوْلاَدٌ مِنَ الْمَدِينَةِ وَهَزِئُوا بِهِ وَقَالُوا لَهُ: «اصْعَدْ يَا أَقْرَعُ! اصْعَدْ يَا أَقْرَعُ!». 23
فَالْتَفَتَ إِلَيْهِمْ وَرَآهُمْ وَلَعَنَهُمْ بِاسْمِ الرَّبِّ، فَخَرَجَتْ دُبَّتَانِ مِنَ الْوَعْرِ وَمَزَّقَتَا مِنْهُمْ اثْنَيْنِ وَأَرْبَعِينَ وَلَدًا. 24
وَمَضَى مِنْ هُنَاكَ إِلَى جَبَلِ الْكَرْمَلِ، وَمِنْ هُنَاكَ رَجَعَ إِلَى السَّامِرَةِ. 25

الفصل ٣

وَمَلَكَ يُورَامُ بْنُ أَخْآبَ عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي السَّامِرَةِ فِي السَّنَةِ الثَّامِنَةَ عَشْرَةَ لِيَهُوشَافَاطَ مَلِكِ يَهُوذَا، وَمَلَكَ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً. 1
وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ، غَيْرَ أَنَّهُ لَيْسَ كَأَبِيهِ وَكَأُمِّهِ، فَأَزَالَ تِمْثَالَ الْبَعْلِ الَّذِي عَمِلَهُ أَبُوهُ. 2
إِلاَّ أَنَّهُ تَعَلَّقَ بِخَطَايَا يَرُبْعَامَ بْنِ نَابَاطَ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُخْطِئُ، لَمْ يَحِدْ عَنْهَا. 3
وَكَانَ مِيشَعُ مَلِكُ مُوآبَ صَاحِبَ مَوَاشٍ، وَكَانَ يُؤَدِّي لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ مِئَةَ أَلْفِ خَرُوفٍ وَمِئَةَ أَلْفِ كَبْشٍ بِصُوفِهَا. 4
وَلَمَّا مَاتَ أَخْآبُ عَصَى مَلِكُ مُوآبَ عَلَى مَلِكِ إِسْرَائِيلَ. 5
فَخَرَجَ الْمَلِكُ يُورَامُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ السَّامِرَةِ وَعَدَّ كُلَّ إِسْرَائِيلَ. 6
وَذَهَبَ وَأَرْسَلَ إِلَى يَهُوشَافَاطَ مَلِكِ يَهُوذَا قَائِلاً: «قَدْ عَصَى مَلِكُ مُوآبَ عَلَيَّ، أَفَتَذْهَبُ مَعِي إِلَى مُوآبَ لِلْحَرْبِ؟» فَقَالَ: «أَصْعَدُ. مِثْلِي مِثْلُكَ، وَمِثْلُ شَعْبِي شَعْبُكَ، وَمِثْلُ خَيْلِي خَيْلُكَ». 7
وَقَالَ: «فِي أَيِّ طَرِيقٍ نَصْعَدُ؟» فَقَالَ: «طَرِيقُ بَرِّيَّةِ أَدُومَ». 8
فَذَهَبَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَمَلِكُ يَهُوذَا وَمَلِكُ أَدُومَ، وَدَارُوا مَسِيرَةَ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، وَلَمْ يَكُنْ مَاءٌ لِلْجَيْشِ وَلاَ لِلْبَهَائِمِ الَّتِي عِنْدَهُمْ. 9
فَقَالَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ: «آهِ! إِنَّ الرَّبَّ قَدْ دَعَا هؤُلاَءِ الثَّلاَثَةَ الْمُلُوكَ لِيَدْفَعَهُمْ فِي يَدِ مُوآبَ». 10
فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ: «أَلَيْسَ هُنَا نَبِيٌّ لِلرَّبِّ فَنَسْأَلَ الرَّبَّ بِوَاسِطَتِهِ؟» فَأَجَابَ وَاحِدٌ مِنْ عَبِيدِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ وَقَالَ: «هُنَا أَلِيشَعُ بْنُ شَافَاطَ الَّذِي كَانَ يَسْكُبُ الْمَاءَ عَلَى يَدَيْ إِيلِيَّا». 11
فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ: «عِنْدَهُ كَلاَمُ الرَّبِّ». فَنَزَلَ إِلَيْهِ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوشَافَاطُ وَمَلِكُ أَدُومَ. 12
فَقَالَ أَلِيشَعُ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ: «مَا لِي وَلَكَ؟ اذْهَبْ إِلَى أَنْبِيَاءِ أَبِيكَ وَإِلَى أَنْبِيَاءِ أُمِّكَ». فَقَالَ لَهُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ: «لاَ، لأَنَّ الرَّبَّ قَدْ دَعَا هؤُلاَءِ الثَّلاَثَةَ الْمُلُوكَ لِيَدْفَعَهُمْ فِي يَدِ مُوآبَ». 13
فَقَالَ أَلِيشَعُ: «حَيٌّ هُوَ رَبُّ الْجُنُودِ الَّذِي أَنَا وَاقِفٌ أَمَامَهُ، لَوْلاَ أَنِّي أَصُونُ وَجْهَ يَهُوشَافَاطَ مَلِكِ يَهُوذَا لَمَا كُنْتُ أَنْظُرُكَ وَلاَ أَرَاكَ. 14
وَالآنَ فَأْتُونِي بِعَوَّادٍ». وَكَانَ لَمَّا عَزَفَ الْعَوَّادُ أَنَّ يَدَ الرَّبِّ حَلَّتْ عَلَيْهِ. 15
فَقَالَ: «هكَذَا قَالَ الرَّبُّ: اصْنَعُوا فِي هذَا الْوَادِي أَحْوَاضًا أَحْوَاضًا. 16
لأَنَّهُ هكَذَا قَالَ الرَّبُّ: لاَ تَرَوْنَ رِيحًا وَلاَ تَرَوْنَ مَطَرًا، وَهذَا الْوَادِي يَمْتَلِئُ مَاءً فَتَشْرَبُونَ أَنْتُمْ وَمَوَاشِيكُمْ وَبَهَائِمُكُمْ. 17
وَهذَا قَلِيلٌ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ، فَيَدْفَعُ الْمُوآبِيِّينَ أَيْضًا فِي يَدِكُمْ. 18
وَتَضْرِبُونَ كُلَّ مَدِينَةٍ حَصِينَةٍ وَكُلَّ مَدِينَةٍ مُخْتَارَةٍ، وَتَقْطَعُونَ كُلَّ شَجَرَةٍ جَيِّدَةٍ، وَتَسُدُّونَ كُلَّ عَيْنِ مَاءٍ، وَتُفْسِدُونَ كُلَّ قِطْعَةٍ جَيِّدَةٍ بِالْحِجَارَةِ». 19
وَحَدَثَ فِي الْغَدِ نَحْوَ وَقْتِ تَقْدِمَةِ الْمِنْحَةِ أَنَّهُ إِذَا بِمِيَاهٍ آتِيَةٍ فِي طَرِيقِ أَدُومَ، وَامْتَلأَتِ الأَرْضُ مِنَ الْمِيَاهِ. 20
وَكُلُّ الْمُوآبِيِّينَ لَمَّا سَمِعُوا أَنَّ الْمُلُوكَ قَدْ صَعِدُوا لِمُحَارَبَتِهِمْ جَمَعُوا كُلَّ مَنْ يَتَمَنْطَقُ بِمِنْطَقَةٍ فَمَا فَوْقُ، وَوَقَفُوا عَلَى التُّخُومِ. 21
وَبَكَّرُوا فِي الْغَدِ وَأَشْرَقَتِ الشَّمْسُ عَلَى الْمِيَاهِ، فَرَأَى الْمُوآبِيُّونَ مِنْ تُجَاهِهِمُ الْمِيَاهَ حُمْرًا كَالدَّمِ. 22

(6) ٢ صم. 18: 21. تث. 36: 6.
(7) تث. 37: 5. 7. 11. صم. 17: 17.
(8) صم. 14: 17. 32: 11–13.
(10) صم. 30: 12. صف. 14: 2. إش. 44: 1. صم. 30: 6.
(11) صم. 32: 13.
(12) صم. 30: 7. 26.
(13) تث. 19: 23. إش. 46: 26. 6.
(14) صم. 17: 6. 14.
(16) تث. 30: 2. 3. 36: 4. 6. 17.
(18) إش. 27: 6. صم. 26: 7. 8. 24.
(20) إش. 25: 9.
(21) صم. 132: 17. صم. 24: 27.

(1) ٢ صم. 7: 7. 12. صم. 2: 1. 3. 1: 7. 2 مل.
(3) صم. 7: 7. 12. صم. 2: 1.
(4) صم. 29: 19. إش. 50: 15. 20.
(5) صم. 27: 10. إش. 25: 20. 24.
(6) صم. 29: 10.
(7) صم. 29: 12.
(9) تث. 18: 1. 2.
(10) صم. 29: 19.
(11) صم. 7: 28. 7.
(12) تث. 19: 4–6.
(13) تث. 19: 1. إش. 43: 12. 46: 25. صف. 13: 2. 10: 11. تث. 19: 16.
(14) صم. 29: 14. صم. 78: 12. 43. تسا. 3: 8–10.
(15) إش. 46: 25.
(16) صم. 30: 8.

[1] م: مدينة. [2] م: فجاءوا. [3] م: هي لك هي لك.

17 וכל־העם רואים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול השפר ואת
18 ההר עשן וייראו העם וינעו ויעמדו מרחק׃ ויאמרו אל־משה
דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ידבר עמנו אלהים פן־נמות׃
19 ויאמר משה אל־העם אל־תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו׃
20 ויעמד העם מרחק וגו(משה) נגש אל־הערפל אשר־שם
21 האלהים׃ ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל
22 אתם ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה תעשה־לי
וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך
בכל־המקום אשר אזכיר את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃
23 ואם־מזבח אבנים תעשה לי לא־תבנה אתהן גזית כי חרבך
24 הנפת עליה ותחללה׃ ולא־תעלה במעלות על־מזבחי אשר
25 לא־תגלה ערותך עליו׃ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃
כי־תקנה עבד עברי שש שנים יעבד וובשביעת יצא לחפשי
26 חנם׃ אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשתו הוא ויצאה
27 אשתו עמו׃ אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ ואם־אמר יאמר
28 העבד אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי׃
29 והגיש אדניו אל־האלהים והגישו אל־הדלת או אל־המזוזה
ורצע אדניו את־אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ ואיש כי־ימכר
30 את־בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ אם־רעה בעיני
אדניה אשר־לו יעדה ופדה לעם לא־ימשל למכרה בבגדו־בה׃
31 ואם־לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה׃ אם־אחרת לו
32 שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם־שלש־אלה לא יעשה
33 לה ויצאה חנם אין כסף׃ ואיש כי־יכה איש ומת מות יומת׃
34 ואשר לא־צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר
35 ינוס שמה׃ ואיש כי־יזד על־רעהו להרגו בערמה מעם
36 מזבחי תקחנו למות׃ ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש
37 וממכר־הו ונמצא בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות
38 יומת׃ וכי־יריבן אנשים ונגף איש את־רעהו באבן או־באגרף
39 ולא ימות ונפל למשכב׃ אם־יקום והתהלך בחוצה על־משענתו
ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ וכי־יכה איש את־עבדו
40 או־את־אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם־יום או
41 יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ וכי־ינצו אנשים ונגפו
אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו
42 בעל האשה ונתן בפללים׃ ואם־אסון יהיה ונתתה נפש תחת
43 נפש׃ עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃
44 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ וכי־יכה
איש את־עין עבדו או־את־עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
45 תחת עינו׃ ואם־שן עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו
46 תחת שנו׃ וכי־יגח שור את־איש או את־אשה ומת סקול יסקל
47 השור ולא יאכל את־בשרו ובעל השור נקי׃ ואם־שור נגח הוא
מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או־אשה
48 השור יסקל וגם־בעליו יומת׃ אם־כפר יושת עליו ונתן פדון
49 נפשו ככל אשר־יושת עליו׃ או־בן יגח או־בת יגח כמשפט
50 הזה יעשה־לו׃ לא־יגח השור אתם אם־עבד הוא או־אמה שור
51 יתן לאדניהם ושלשים שקלים יתן־כסף והשור יסקל׃ וכי־יפתח
איש בור או כי־יכרה איש בור ולא יכסנו והפל־שמה שור או
52 חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה־לו׃
53 וכי־יגף שור־איש את־שור רעהו ומת והמכרו את־השור החי
54 וחצו את־כספו וגם־את־המת יחצון׃ או בידע כי שור נגח הוא
מתמל שלשם ולא השמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור
55 והמת יהיה־לו׃ וכי־יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו
56 חמשה בקר תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם־במחתרת
57 ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם־זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם־אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם־המצא
58 תמצא בידו הגנבה משור עד־חמור עד־שה חיים שנים ישלם׃
59 כי־יבער איש שדה או־כרם ושלח את־בעירה ובער בשדה אחר
60 מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ כי־תצא אש ומצאה קצים
ונאכל גדיש או־הקמה או השדה כי־יבער את־הבערה ישלם
61 המבעיר את־הבערה׃ כי־יתן איש אל־רעהו כסף או כלים
62 לשמר וגנב מבית האיש אם־ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם־לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל־האלהים אם־לא שלח ידו
63 במלאכת רעהו׃ על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה
על־שלמה על־כל־אבדה אשר יאמר כי־הוא זה עד־הדברים
64 בעלי שניהם יבא אשר ירשיעון אלהים יכפל שנים לרעהו׃
65 כי־יתן איש אל־רעהו חמור או־שור או־שה וכל־בהמה לשמר
66 ומת או־נשבר או־נשבה אין ראה׃ שבועת יהוה תהיה בין
שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
67 ואם־גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם־טרף יטרף יביאהו
עד הטרפה לא ישלם׃ וכי־יגנב איש מעם רעהו ונשבר או־מת
בעליו אין עמו שלם ישלם׃ אם־עמו בעליו לא ישלם אם־שכיר
הוא בא בשכרו׃ וכי־יפתה איש בתולה אשר לא־ארשה ושכב
עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם־מאן ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקל כמהר הבתולת׃ מכשפה לא תחיה׃ כל־שכב עם־בהמה
מות יומת׃ הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ ולגר לא
תונה ולא תלחצנו כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל־אלמנה
ויתום לא תענון׃ אם־ענה תענה אתו כי אם־צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם
אלמנות ובניכם יתמים׃ אם־כסף תלוה את־עמי את־העני עמך
לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו נשך׃ אם־חבל תחבל
שלמת רעך עד־בא השמש תשיבנו לו׃ כי־היא כסתה לבדה היא
שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי־יצעק אלי ושמעתי כי־חנון
אני׃ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך תתן־לי׃ כן תעשה לשורך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם־אמו ביום השמיני תתנו־לי׃ ואנשי־קדש תהיון
לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ לא תשא
שמע שוא אל־תשת ידך עם־רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה
אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־ריב לנטת אחרי־רבים להטת׃
ודל לא תהדר בריבו׃ כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה
השב תשיב לו׃ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך
בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק
רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ
מצרים׃ ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־תבואתה׃
ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית
השדה כן־תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן־אמתך והגר׃
וכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא יעלה על־פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריקם׃ וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך
את־מעשיך מן־השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך
את־פני האדן יהוה׃ לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין
חלב־חגי עד־בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ הנה אנכי שלח מלאך לפניך
לשמרך בדרך ולהביאך אל־המקום אשר הכנתי׃ השמר מפניו
ושמע בקלו אל־תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃
כי אם־שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את־איביך
ואצרתי את־צרריך׃ כי־ילך מלאכי לפניך והביאך אל־האמרי
והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא־תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את־יהוה אלהיכם וברך את־לחמך
ואת־מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ לא תהיה משכלה ועקרה
בארצך את מספר ימיך אמלא׃ את־אימתי אשלח לפניך והמתי
את כל־העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל־אויביך אליך ערף׃
ושלחתי את־הצרעה לפניך וגרשה את־החוי את־הכנעני ואת־החתי
מלפניך׃ לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן־תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה
ונחלת את־הארץ׃ ושתי את־גבלך מים־סוף ועד־ים פלשתים
וממדבר עד־הנהר כי אתן בידכם את־יושבי הארץ וגרשתמו
מפניך׃ לא־תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא־ישבו בארצך פן־
יחטיאו אתי כי תעבד את־אלהיהם כי־יהיה לך למוקש׃ ויאמר
אל־משה עלה אל־יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל־יהוה והם לא
יגשו ועם לא־יעלו איתו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי
יהוה ואת כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו כל־
הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל־דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל׃ וישלח את־נערי בני־ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם
באגנת וחצי הדם זרק על־המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה
את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר כרת יהוה
עמכם על כל־הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את־אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל־אצילי בני־ישראל
לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה
אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל־הר האלהים׃ ואל־הזקנים אמר שבו־לנו בזאת
עד אשר־נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אליהם׃ ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר׃ וישכן
כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה
ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני־ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

פרשה כה.

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ויקחו־לי
2 תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃
3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת
4 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים
5 וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה
6 ולקטרת הסמים׃ אבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃
7 והיו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך
8 את־תבנית המשכן ואת־תבנית כל־כליו וכן תעשו׃ ועשו
9 ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
10 וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
11 ועשית עליו זר זהב סביב׃ וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת
12 על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת
13 על־צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃
14 והבאת את־הבדים בטבעת על־צלעת הארון לשאת את־הארון
15 בהם׃ בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ ונתת אל־
16 הארון את־העדות אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור
17 אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים זהב
18 מקשה תעשה אתם מן־שני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד
19 מקצה מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו את־הכרבים
20 על־שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו
21 פני הכרבים׃ ונתת את־הכפרת על־הארון מלמעלה ואל־הארון
22 תתן את־העדות אשר אשים אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על־ארון העדת את
כל־אשר אצוה אתך אל־בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים
24 אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורם קומתו׃ וצפית אתו זהב
25 טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב
26 ועשית זר־זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את־הטבעת על־ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת
המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן׃ ועשית
את־הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את־השלחן׃
ועשית את־קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם
לשלח את־הלחם לפני תמיד׃ ועשית את־המנרה זהב טהור
מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ ובמנרה ארבעה
גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו
כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את־
נרתיה והאיר על־עבר פניה׃ ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור׃
ככר זהב יעשה אתה ואת כל־הכלים האלה׃ וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מרא בהר׃ ואת־המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמה מדה אחת ליריעת׃ חמש יריעת יחברו אשה אל־
אחתה וחמש יריעת יחברו אשה אל־אחתה׃ ועשית לולאת תכלת
על־שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
החיצנית במחברת השנית׃ חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית
מקבלת הלולאת אחת אל־אחתה׃ וחמשים קרסי זהב וחברת
את־היריעת אשה אל־אחתה בקרסים והיה המשכן אחד׃ ועשית
יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה יריעת תעשינה׃
ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע
באמה מדה אחת ליריעת עשתי עשרה יריעת׃ וחברת את־חמש
היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד וכפלת את־היריעה הששית
אל־מול פני האהל׃ ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה
האחת הקצנה במחברת וחמשים לולאת על־שפת היריעה החברת
השנית׃ ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את־הקרסים אל־
הלולאת והחברת את־האהל והיה אחד׃ וסרח העדף היריעת
אשר־תעשינה אהל חצי היריעה העדפת תסרח על־אחרי המשכן׃
ואמה מזה ואמה מזה בעדף בארך יריעת האהל תהיה סרחת על־
צדי המשכן מזה ומזה לכסתו׃ ועשית מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ועשית את־הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת
לכן תעשה לכל קרשי המשכן׃ ועשית את־הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה׃ ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת
עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם ארבעים אדני כסף שני
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי
המשכן ימה תעשה ששה קרשים׃ ושני קרשים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על־ראשו
אל־הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו׃ והיו
שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדני כסף שנים אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ועשית בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן׃ וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתם
ימה׃ והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃
ואת־הקרשים תצפה זהב ואת־טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם
ואת־הבריחם תצפה זהב׃ והקם את־המשכן כמשפטו אשר הראית
בהר׃ ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים
מעשה חשב יעשה אתה׃ ונתתה אתה על ארבעה עמדי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃ ונתתה את־הפרכת
תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ ונתת את־הכפרת
על־ארון העדת בקדש הקדשים׃ ושמת את־השלחן מחוץ לפרכת
ואת־המנרה נכח השלחן על־צלע המשכן תימנה והשלחן תתן
על־צלע צפונה׃ ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם׃ ועשית לפני המסך חמשה עמדי
שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת׃
ועשית את־המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ומש אמות רחב
המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קמתו׃ ועשית קרנתיו על־ארבע
פנתיו ממנו תהיו קרנתיו וצפית אתו נחשת׃ ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־כליו תעשה
נחשת׃ ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת
ארבע טבעת נחשת על־ארבע קצותיו׃ ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ ועשית בדים לבדי
עצי שטים וצפית אתם נחשת׃ והובא את־בדיו בטבעת והיו
הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃ נבוב לחת תעשה
אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו׃ ועשית החצר למשכן
לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה אמה ארך
לפאה האחת׃ ועמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם
כסף וחשקיהם כסף׃ וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך
עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם
כסף׃ ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה׃ ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃
וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ כל־עמדי
החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃ ארך
החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות
שש משזר ואדניהם נחשת׃ כל־כלי המשכן לכל־עבדתו ויתדתיו
וכל־יתדת החצר נחשת׃ ואתה תצוה את־בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ באהל מועד
מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־
בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה
הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית
בגדי־קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ודברת אל כל־חכמי
לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו־
לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו־לי׃
והם יקחו את־הזהב ואת־התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני
ואת־השש׃ ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש
משזר מעשה חשב׃ כתפת חברת יהיה־לו אל־שני קצותיו
והחבר׃ ואבני־שהם תקח ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃
ששה משמותם על־האבן האחת וששה שמות הנותרם על־האבן
השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח שתי
האבנים על־שמות בני ישראל משבצת זהב תעשה אתם׃ ושמת
את־שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל
ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרון׃
ועשית משבצת זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה
אתם מעשה עבת ונתת את־השרשרת העבתת על־המשבצת׃
ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן
טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר
וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי
תרשיש שהם ויספה מסבת משבצתם יהיו במלואתם׃ והאבנים
תהיינה על־שמת בני־ישראל שנים־עשר על־שמתם פתוחי חותם
איש על־שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על־החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על־החשן שתי טבעת זהב
ונתת את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן׃ ונתת את־שתי עבתי
הזהב על־שתי הטבעת אל־קצות החשן׃ ואת־שתי קצות שתי
העבתת תתן על־שתי המשבצת ונתת על־כתפות האפד אל־מול
פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב וישמת על־שני קצות החשן על־
שפתו אשר אל־עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
על־שתי כתפות האפד מלמטה מנגד פניו לעמת מחברתו מעל
חשב האפד׃ וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא
אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המשפט על־לבו בבאו אל־
הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל־חשן המשפט את־
האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
אהרן את־משפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית
את־מעיל האפד כליל תכלת׃ ופי־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה־לו לא יקרע׃ ועשו על־שוליו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב
בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על־שולי המעיל
סביב׃ והיה על־אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני
יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר־קדש זהב טהור
ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על־פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על־
מצח אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל
לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על־מצחו לרצון להם לפני יהוה׃
ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם תעשה׃
ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה
להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו
ומשחת אתם וכהנת את־ידם וקדשת אתם וכהנו־לי׃ ואתה דבר
אל־בני־ישראל לאמר שמן משחת־קדש יהיה זה לי לדרתיכם׃
על־בשר אדם לא יסך ובמתכנתו כמהו לא תעשו קדש הוא
קדש יהיה לכם׃ אדם אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר
והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד תהיה׃ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה
ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה־לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו׃
ויאמר יהוה אל־משה ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור
למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן־אחיסמך למטה דן ובלב כל־
חכם־לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃ את אהל מועד
וארון לעדת וכפרת עליו ואת כל־כלי האהל׃ ואת השלחן וכליו
ואת המנרה הטהר וכל־כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח
העלה וכל־כליו ואת הכיור וכנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה
וקטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ ואתה דבר אל־בני־ישראל לאמר אך את־שבתתי
תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם׃ ושמרתם את־השבת כי־קדש הוא לכם מחלליה מות
יומת כי כל־העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל־העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני־ישראל
את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני
ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את־השמים
ואת־הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן אל־משה ככלתו
לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים׃ וירא העם כי בשש משה לרדת מן־ההר ויקהל העם על־
אהרן ויאמרו אליו קום עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־
זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו׃
ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל־העם את־נזמי הזהב אשר
באזניהם ויביאו אל־אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃
וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו
ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל־משה לך רד כי שחת עמך אשר
העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים׃ ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־
העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר־אפי
בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפך והנחם על־הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את־זרעכם
ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃
וישב משה וירד מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת׃ וישמע יהושע את־קול העם
ברעו ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר לא קול ענות
גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃ ויהי כאשר
קרב אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את־הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את־העגל אשר
עשו וישרף באש וטחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את
בני ישראל׃ ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם הזה כי־
הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל־יחר אף אדני אתה
ידעת את־העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה־לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
ידענו מה־היה לו׃ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה׃ וירא משה את־העם כי פרע הוא כי־פרעה
אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי
ליהוה אלי ויאספו אליו כל־בני לוי׃ ויאמר להם כה־אמר יהוה
אלהי ישראל שימו איש־חרבו על־ירכו עברו ושובו משער
לשער במחנה והרגו איש את־אחיו ואיש את־רעהו ואיש את־
קרבו׃ ויעשו בני־לוי כדבר משה ויפל מן־העם ביום ההוא כשלשת
אלפי אישׁ׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ויהי ממחרת ויאמר משה אל־
העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל־יהוה אולי אכפרה
בעד חטאתכם׃ וישב משה אל־יהוה ויאמר אנא

3 تیرا گھر اور تیری بادشاہت ہمیشہ میرے سامنے قائم رہیں گی۔ تیرا تخت ہمیشہ تک مضبوط رہے گا۔“
4 لیکن اُسی رات رب کا کلام ناتن پر نازل ہوا: 5 ”جا اور میرے خادم داؤد سے کہہ، رب فرماتا ہے، کیا تُو ہی میرے لئے گھر بنائے گا جس میں میں رہوں؟ 6 میں نے اسرائیل کو مصر سے نکالنے کے دن سے آج تک کسی گھر میں سکونت نہیں کی بلکہ خیمے اور خیمہ گاہ میں سفر کرتا رہا ہوں۔ 7 جہاں بھی میں اسرائیل کے سارے لوگوں کے ساتھ سفر کرتا رہا ہوں کیا میں نے کبھی اسرائیل کے قبیلوں میں سے کسی رہنما سے جسے میں نے اپنی قوم کی چرواہی کرنے کا حکم دیا تھا پوچھا ہے، کیا تم نے میرے لئے دیودار کا گھر نہیں بنایا؟“
8 ”اب میرے خادم داؤد سے یہ کہنا، رب الافواج فرماتا ہے، میں نے تجھے چراگاہ سے لے لیا جہاں تُو بھیڑوں کی دیکھ بھال کر رہا تھا تاکہ تُو میری قوم اسرائیل کا رہنما بنے۔ 9 جہاں بھی تُو گیا میں تیرے ساتھ رہا ہوں۔ میں نے تیرے سامنے سے تیرے سارے دشمنوں کو ہٹا دیا ہے۔ اب میں تیرا نام دنیا کے بڑے لوگوں کے نام جیسا بنا دوں گا۔ 10 میں اپنی قوم اسرائیل کے لئے جگہ مقرر کروں گا اور اُسے وہاں لگا دوں گا تاکہ وہ اپنے گھر میں رہے اور کبھی پریشان نہ ہو۔ بدکار لوگ اُسے پھر کبھی ستا نہیں سکیں گے جیسا وہ پہلے کرتے تھے 11 جب میں نے اپنی قوم اسرائیل پر رہنما مقرر کئے تھے۔ میں تجھے تیرے سارے دشمنوں سے آرام دوں گا۔
”رب تجھے بتاتا ہے کہ وہ تیرا گھر بنائے گا۔ 12 جب تیرے دن پورے ہو جائیں اور تُو اپنے باپ دادا کے ساتھ دفن ہو جائے تو میں تیرے بیٹے کو تیرا جانشین مقرر کروں گا جو تیرے جسم سے پیدا ہو گا۔ اور میں اُس کی بادشاہت کو مضبوط کروں گا۔ 13 وہ میرے نام کا گھر بنائے گا اور میں اُس کی بادشاہت کا تخت ہمیشہ تک مضبوط رکھوں گا۔ 14 میں اُس کا باپ ہوں گا اور وہ میرا بیٹا ہو گا۔ اگر وہ کوئی گناہ کرے تو میں اُسے انسانوں کی لاٹھی سے سزا دوں گا جو دوسرے انسانوں کو مارتے ہیں۔ 15 لیکن میں اُس سے اپنی محبت ختم نہیں کروں گا جیسا میں نے تیرے پیش رو شاؤل سے ختم کر دی تھی جسے میں نے تیرے سامنے سے ہٹا دیا ہے۔ 16 تیرا گھر اور تیری بادشاہت ہمیشہ تک میرے سامنے قائم رہیں گی۔ تیرا تخت ہمیشہ تک مضبوط رہے گا۔“
17 ناتن نے داؤد کو یہ سب کچھ اور یہ سارا پیغام بتا دیا۔

18 تب داؤد بادشاہ رب کے سامنے گیا اور دعا کی: ”اے رب خدا، میں کون ہوں اور میرا گھرانا کیا ہے کہ تُو نے مجھے یہاں تک پہنچا دیا ہے؟ 19 اے رب خدا، یہ تیرے لئے کافی نہیں تھا بلکہ تُو نے میرے گھرانے کے مستقبل کے بارے میں بھی بات کی ہے۔ اے رب خدا، کیا یہ انسان کے لئے عام طریقہ ہے؟
20 ”اب داؤد تجھ سے اور کیا کہہ سکتا ہے؟ اے رب خدا، تُو میرے بارے میں سب کچھ جانتا ہے۔ 21 تُو نے اپنے وعدے اور اپنی مرضی کے مطابق اپنے خادم کے لئے یہ سب عظیم کام کئے ہیں تاکہ وہ جان لے۔ 22 اے رب خدا، تُو کتنا عظیم ہے! ہم نے اپنے کانوں سے سنا ہے کہ تیرے جیسا کوئی نہیں ہے۔ تیرے سوا کوئی خدا نہیں ہے۔ 23 اور تیری قوم اسرائیل جیسی کوئی اور قوم دنیا میں نہیں ہے۔ تُو نے اسرائیل کو اپنی قوم بنانے کے لئے چُن لیا۔ تُو نے اپنے لئے اُن کا نام رکھا اور اُن کے لئے عظیم کام کئے۔ تُو نے اپنی قوم کے لئے اُن ملکوں کو نکال دیا جو اُن کے سامنے تھے۔ 24 تُو نے اسرائیل کو ہمیشہ کے لئے اپنی قوم بنا لیا ہے۔ اور اے رب، تُو اُن کا خدا بن گیا ہے۔
25 ”اب اے رب خدا، جو وعدہ تُو نے اپنے خادم اور اُس کے گھرانے سے کیا ہے اُسے ہمیشہ تک پورا کر۔ جو کچھ تُو نے کہا ہے اُسے پورا کر۔ 26 تب تیرا نام ہمیشہ تک عظیم ہو گا۔ لوگ کہیں گے، رب الافواج اسرائیل کا خدا ہے! اور داؤد کا گھرانا تیرے سامنے قائم رہے گا۔ 27 اے رب الافواج، اسرائیل کے خدا، تُو نے اپنے خادم سے کہا ہے کہ تُو اُس کا گھر بنائے گا۔ اِس لئے تیرے خادم کو تجھ سے دعا کرنے کی ہمت ہوئی ہے۔ 28 اے رب خدا، تُو ہی خدا ہے اور تیرا کلام سچا ہے۔ تُو نے اپنے خادم سے اچھی باتوں کا وعدہ کیا ہے۔ 29 اب تیرے خادم کے گھرانے کو برکت دینا اچھا لگے گا تاکہ وہ ہمیشہ تک تیرے سامنے رہے۔ اے رب خدا، تُو نے یہ وعدہ کیا ہے اور تیرے خادم کے گھرانے کو ہمیشہ تک برکت ملے گی۔
30 ”اے رب الافواج، اسرائیل کے خدا، تیرے خادم نے تجھ سے دعا کرنے کی ہمت کی ہے۔ 31 اے رب خدا، تُو ہی خدا ہے اور تیرا کلام سچا ہے۔ تُو نے اپنے خادم سے اچھی باتوں کا وعدہ کیا ہے۔ 32 اب تیرے خادم کے گھرانے کو برکت دینا اچھا لگے گا تاکہ وہ ہمیشہ تک تیرے سامنے رہے۔ اے رب خدا، تُو نے یہ وعدہ کیا ہے اور تیرے خادم کے گھرانے کو ہمیشہ تک برکت ملے گی۔“

داؤد کی فتوحات

1 2 اِس کے بعد داؤد نے فلستیوں کو شکست دی اور اُن کو اپنے ماتحت کر لیا۔ اُس نے جت پر اور اُس کے آس پاس کے دیہات پر قبضہ کر لیا۔ 3 داؤد نے موآب کے لوگوں کو بھی شکست دی۔ اُس نے اُن کو زمین پر لیٹنے کا حکم دیا اور اُن کو رسّی سے ناپا۔ اُس نے ہر تین رسّیوں میں سے دو رسّیوں کے برابر لوگوں کو مار ڈالا اور ایک رسّی کے برابر لوگوں کو زندہ رہنے دیا۔ موآب کے لوگ داؤد کے ماتحت ہو گئے اور اُس کو خراج دینے لگے۔

(3) سمو 12: 13، 17: 20، مز 51: 12، 7: 12.
(4) سمو 29: 5، 31: 13.
(5) سمو 31: 12.
(7) زب 13: 10، مت 2: 31، 3: 15، حبد 8: 9، خرو 6: 13، حبد 24: 29.
(10) سمو 27: 35، 26: 16.
(11) یش 46: 26، سمو 30: 4، 12: سمو 28: 7، 29: 19.
(13) سمو 29: 11.
(15) مک 7: 5، 14: 4، 18: حبد 9: 16، سمو 6: 7.
(16) سمو 32: 2، ت حبد 1: 17، ت. ڈیڈ 35: 25، سمو 26: 17.
(18) سمو 26: 20، 31: 14.
(19) سمو 31: 2، 18: 32، 21: 24، مک 28: 10.
(21) زب 1: 31، 14: 9، 10: سمو 32: 19، 25: 27، مک.
(22) سمو 32: 24، 26، 29، 30.
(23) زب 14: 15، سمو 26: 17، 20، 32: 27-24، 32.
(24) یر 49: 34، مک، سمو 32: 21، 23.
(26) حگ 10: 2، سمو 27: 13، 38: 2، 32: 19، 20، مک.
(27) سمو 32: 21، زب 14: 18، 19.
(29) سمو 25: 12، مک.
(30) سمو 38: 6، 15، 39: 2، 28: 21.
(31) سمو 31: 16.

(2) سمو 3: 11، 14: 17، ت. حبد 18: 24، 25، ت. مک 9: 17، سمو 33: 7، حز 9: 8.

חנה בת זלפה ואת בלהה ואת בני שניהם ואת כל נפש שלשים ושש׃
19 בני רחל אשת יעקב יוסף׃ 20 ויולד ליוסף במצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ 21 ובני בנימין
בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מופים וחפים וארד׃ 22 אלה
בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ 23 ובני דן חשים׃
24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בני בלהה אשר נתן
לבן לרחל בתו וילד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ 26 כל הנפש
הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
ששים ושש׃ 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל
הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ 28 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורת אל גשנה ויבאו ארצה גשן׃ 29 ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד׃ 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי׃ 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו
אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי׃ 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת
בקרם ואת כל אשר להם הביאו׃ 33 והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם׃ 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת
מצרים כל רעה צאן׃

מקץ׃ מ.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר
2 להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה
3 אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם
ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ 4 ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ 5 ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ 6 ארץ מצרים לפניך הוא
במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
ויש בם אנשי חיל ושמת אתם שרי מקנה על אשר לי׃ 7 ויבא יוסף
את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ 8 ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי
שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי חיי אבתי בימי מגוריהם׃ 10 ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה׃ 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃
12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי
הטף׃ 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ 14 וילקט יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף בית פרעה׃ 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי
אפס כסף׃ 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף׃ 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם
בכל מקניהם בשנה ההוא׃ 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנה הבהמה
אל אדני לפני אדני לא נשאר לבלתי אדני גויתינו ואדמתנו׃ 19 למה
נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
ולא האדמה תשם׃ 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי
מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃
21 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃
22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ 23 ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם
זרע וזרעתם את האדמה׃ 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם׃ 25 ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה׃ 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃
27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד׃ 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו שני
חיי שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה׃ 29 ויקרבו ימי
ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
נא במצרים׃ 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ 31 ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃

ויגש׃ מא.

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את
2 שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 3 ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ 4 ויאמר אלי
הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת
לזרעך אחריך אחזת עולם׃ 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי׃ 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם׃ 7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא
בית לחם׃ 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ 9 ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃
14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ 15 ויברך את
יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ׃ 17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על
ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש
אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה
הבכר שים ימינך על ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו
יהיה מלא הגוים׃ 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל
לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר
לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

ויחי׃ מב.

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא
2 אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל
(1) מ: מחברת. 2) מ: הם הם רבים.

(4) שם. 18: 13.
(6) שם. 33: 8.
(7) שם. 3: 17. מכז.
(10) שם. 24: 23. נד. 49:
14. שם. 37: 11.
(11) ד. כמ. 14: 14. שם.
18: 23. 31. 32. ד. כתב. 3:
9.
(12) שם. 3: 20. 18. 24. 26.
27. ד. כמז. 7: 14.
(13) שם. 3: 20. 18. 24.
(14) שם. 3: 18. 19. 18: 27.
(15) שם. 18: 7. מא. 22: 1.
4. כה. 6: 2. 4. 5. שה. 5:
6. 7. לא. 19: 8. כה. 18: 5.
שם. 20: 11. 13. 21.
(16) שם. 18: 22.
(17) שם. 33: 20. 18: 25. 29.
(18) שם. 18: 26. 27.
(20) שם. 33: 17. 18: 25. 29.
(21) שם. 1: 2. 24: 26. ד.
מא. 25: 4.
(22) שם. 1: 3. 24: 27.
(24) שם. 34: 2. 33: 27. 36:
4. נד. 51: 2. בא. 7: 5. שה.
3: 11. שמ. 3: 9. שמ. 8: 39.
(25) בא. 9: 4. כה. 3: 17.
7: 26. 17: 10. 19: 26. שה:
12: 16. שם. 18: 6. 22: 6. 9.
(26) שם. 18: 6. 22: 11.
(27) שם. 33: 24. 39: 4. כמ.
6: 2. ו. כמז. 13: 6.
(28) נא. 44: 2. 6. 22. שם.
36: 34. 35. 7: 24. 24: 21.
30: 6. 7. 6: 2. 3. 6.
(30) נד. 29: 13.
(31) שם. 14: 1. 20: 1. מכז
8: 1. שם. 78: 36. 37. נד.
29: 13. שמ. 13: 22.
(33) ו. כמז. 3: 20. שם.
2: 5.

(2) שם. 33: 24. נא. 23: 1.
מכז. 11. 17.

כֵּ֣ן לֵ֭ב אָדָ֣ם לָאָדָ֑ם וְ֝אָזְנֵ֗י לְשֹׁמֵ֥עַ אִמְרֵי־דָֽעַת׃ 12 נֶ֣זֶם זָ֭הָב וַחֲלִ֣י פָ֑ז מוֹכִ֖יחַ חָכָ֣ם עַל־אֹ֣זֶן שֹׁמַ֣עַת׃ 13 כִּ֭סְפֵי רְפָא֣וֹת עַל־פֶּ֑צַע כֵּ֥ן מַכּ֖וֹת לְחַדְרֵי־בָֽטֶן׃ 14 כְּ֭צִנַּת שֶׁ֣לֶג בְּי֣וֹם קָצִ֑יר צִ֥יר נֶ֝אֱמָ֗ן לְשֹׁלְחָ֥יו וְנֶ֣פֶשׁ אֲדֹנָ֣יו יְשִׁיבָֽה׃ 15 נְשִׂיאִ֣ים וְר֣וּחַ וְגֶ֣שֶׁם אָ֑יִן אִ֖ישׁ מִתְהַלֵּ֣ל בְּמַתַּת־שָֽׁקֶר׃ 16 בְּ֭אֹרֶךְ אַפַּ֣יִם יְפֻתֶּה־קָ֑צִין וְ֝לָשׁ֗וֹן רַכָּ֥ה תִשְׁבָּר־גָּֽרֶם׃ 17 דְּבַשׁ֣ מָ֭צָאתָ אֱכֹ֣ל דַּ֑יֶּךָ פֶּן־תִּשְׂבָּעֶ֖נּוּ וְקֵאתָֽהוּ׃ 18 מַפִּ֣יץ וְ֭חֶרֶב וְחֵ֣ץ שָׁנ֑וּן עֵ֥ד שֶׁ֝֗קֶר בְּרֵעֵֽהוּ׃ 19 שֵׁ֣ן רוֹעָ֣ה וְרֶ֣גֶל מְע֑וֶדֶת בּ֝֗וֹטֵחַ בְּבוֹגֵ֥ד עַל־עֵ֣ת צָרָֽה׃ 20 מַעֲדֶ֣ה בֶ֭גֶד בְּי֣וֹם קָ֑רִר וְחֹ֥מֶץ עַל־נָ֝֗תֶר וְשָׁרִ֥ים עַל־לֵ֣ב רָעִֽים׃ 21 אִם־רָעֵ֣ב שׂ֭וֹנַאֲךָ הַאֲכִ֣לֵהוּ לָ֑חֶם וְאִם־צָמֵ֥א הַ֝שְׁקֵ֗הוּ מָֽיִם׃ 22 כִּ֤י גֶחָלִ֣ים אַתָּ֣ה חֹתֶ֣ה עַל־רֹאשׁ֑וֹ וַ֝יהוָ֗ה יְשַׁלֶּם־לָֽךְ׃ 23 רוּחַ֣ צָפ֣וֹן תָּחֹ֣ולֵל גֶּ֑שֶׁם וּ֝פָנִ֗ים נֶעֱזָ֥ב לָשֽׁוֹן־סָתֶֽר׃ 24 טוֹב־שֶׁ֣בֶת עַל־פִּנַּ֣ת גָּ֑ג מֵ֝אֵ֗שֶׁת מִדְיָנִ֥ים וּבְבֵֽית־חָבֶֽר׃ 25 מַ֤יִם קָרִ֨ים׀ עַל־נֶ֬פֶשׁ עֲיֵפָ֗ה וְשֵׁמוּעָ֣ה טוֹבָ֣ה מֵאֶ֣רֶץ מֶרְחָ֑ק׃ 26 מַעְיָ֣ן נִ֭רְפָּשׂ וּמְקוֹר־מָ֣שָׁת נִמְאָ֑ס צַ֥דִּ֝֗יק מָ֣וֹט לִפְנֵ֥י רָשָֽׁע׃ 27 אֲכֹ֣ל דְּ֭בַשׁ הַרְבּ֣וֹת לֹ֣א טֽוֹב וְחֵ֣קֶר כָּ֑בוֹד כָּבֽוֹד׃ 28 אִ֤ישׁ אֲשֶׁר־אֵ֣ין לָ֭ו עַל־דְּבָר֑וֹ כְּעִ֥יר פְּרוּצָ֖ה וּבְלֹא־חוֹמָֽה׃

כו

כַּ֭שֶּׁלֶג בַּקַּ֣יִץ וְכַמָּטָ֣ר בַּקָּצִ֑יר כֵּ֥ן לֹא־נָ֝א֗וֶה לִכְסִ֣יל כָּבֽוֹד׃ 2 כַּצִּפּ֣וֹר לָ֭נוּד כַּדְּר֣וֹר לָעָ֑וף כֵּ֥ן קְ֝לָלָ֗ה חִנָּ֥ם לֹ֣א תָבֽוֹא׃ 3 שׁ֣וֹט לַ֭סּוּס מֶ֣תֶג לַחֲמ֑וֹר וְ֝שֵׁ֗בֶט לְגֵ֣ו כְּסִילִֽים׃ 4 אַל־תַּ֣עַן כְּ֭סִיל כְּאִוַּלְתּ֑וֹ פֶּן־תִּשְׁוֶה־לּ֖וֹ גַּם־אָֽתָּה׃ 5 עֲנֵ֣ה כְ֭סִיל כְּאִוַּלְתּ֑וֹ פֶּן־יִהְיֶ֖ה חָכָ֣ם בְּעֵינָֽיו׃ 6 מְקַצֵּ֣ץ רַ֭גְלַיִם סְפֵ֣ה חָמָ֑ס שֹׁתֶ֖ה שֶׁ֣בֶר מַלְאָכִ֣ים שָׁלֽוּחַ׃ 7 שֹׁקֵ֣ק נִ֭כְאוּ שׁוֹקֵ֣י פִסֵּ֑חַ וּמָשָׁ֖ל בְּפִ֣י כְסִילִֽים׃ 8 צְר֣וֹר אֶ֭בֶן לְמַרְגֵּמָ֑ה כֵּ֥ן נוֹתֵ֖ן לִכְסִ֣יל כָּבֽוֹד׃ 9 חֹ֭חַ עָלָ֣ה בְיַד־שִׁכּ֑וֹר וּמָשָׁ֖ל בְּפִ֣י כְסִילִֽים׃ 10 רַ֭ב מְחוֹלֵ֣ל כֹּ֑ל וְשֹׂכֵ֖ר פֹּ֣עֵל וְשֹׂכֵ֣ר עוֹבְרִֽים׃ 11 כְּ֭כֶלֶב שָׁ֣ב עַל־קֵיא֑וֹ כְּ֝סִ֗יל שׁוֹנֶ֥ה בְאִוַּלְתּֽוֹ׃ 12 רָאִ֣יתָ אִ֭ישׁ חָכָ֣ם בְּעֵינָ֑יו תִּקְוָ֖ה לִכְסִ֣יל מִמֶּֽנּוּ׃ 13 אָמַ֣ר עָ֭צֵל שָׁ֣חַל בַּדָּ֑רֶךְ אַרְיֵ֖ה בֵּ֣ין הָרְחֹבֽוֹת׃ 14 הַדֶּ֣לֶת תָּסֹ֣ב עַל־צִיר֑וֹ וְ֝עָצֵ֗ל עַל־מִטָּתֽוֹ׃ 15 טָמַ֣ן עָ֭צֵל יָד֣וֹ בַצָּלָ֑חַת לְהָשִׁ֖יב אֶל־פִּ֣יהוּ כָּבֵֽד׃ 16 חָכַ֣ם עָ֭צֵל בְּעֵינָ֑יו מִשִּׁבְעָ֖ה מְשִׁיבֵ֣י טָֽעַם׃ 17 מַחֲזִ֣יק בְּאָזְנֵ֣י כֶ֭לֶב עוֹבֵ֣ר זֹעֵ֑ף מִתְעָבֵ֖ר עַל־רִ֣יב לֹא־לֽוֹ׃ 18 כְּמִתְלַ֣הֵֽלּ֭וֹת יוֹרֶ֣ה זִקִּ֑ים חִצִּ֖ים וָמָֽוֶת׃ 19 כֵּ֤ן אִ֣ישׁ רִ֭מָּה אֶת־רֵעֵ֑הוּ וְאָמַ֥ר הֲ֝לֹ֗א מְשַׂחֵ֥ק אָֽנִי׃ 20 בְּאֶ֣פֶס עֵ֭צִים תִּכְבֶּ֣ה אֵ֑שׁ וּבְאֵ֥ין נִ֝רָגָ֗ן יִשְׁתֹּ֥ק מָדֽוֹן׃ 21 פֶּ֣חָם לְ֭גֶחָלִים וְעֵצִ֣ים לָאֵ֑שׁ וְאִ֥ישׁ מְ֝דוֹנִ֗ים לְחַרְחַ֥ר רִֽיב׃ 22 דִּבְרֵ֣י נִ֭רְגָּן כְּמִתְלַהֲמִ֣ים וְהֵ֑מָּה יְרִדוּ֥ חַדְרֵי־בָֽטֶן׃ 23 כֶּ֣סֶף סִיגִ֣ים מְצֻפֶּ֑ה שִׂפְתֵ֖י דֹּלֵ֣ק וְלֵ֣ב רָֽע׃ 24 בְּ֭שִׂפְתָיו יִנָּכֶ֣ר שׂוֹנֵ֑א וּ֝בְקִרְבּ֗וֹ יָשִׁ֥ית מִרְמָֽה׃ 25 כִּֽי־יְחַנֵּ֥ן קוֹל֑וֹ אַל־תַּאֲמֵ֥ן בּ֑וֹ כִּ֤י שֶׁ֣בַע תּוֹעֵבוֹת֮ בְּלִבּ֢וֹ׀ 26 תְּכֻסֶּ֣ה מִ֭רְמָה בְּקָהָ֑ל רָעָת֖וֹ תִּגָּלֶ֣ה בַּמִּלְחָמָֽה׃ 27 כּוֹרֶ֣ה שַׁ֭חַת בְּתוֹכ֣וֹ יִפּ֑וֹל וְגוֹלֵ֥ל אֶ֝בֶן אֵלָ֗יו תָּשֽׁוּב׃ 28 לְשׁ֣וֹן שֶׁ֭קֶר יִשְׂנָ֣א דַכָּ֑יו וּפֶ֖ה חָלָ֣ק יַעֲשֶׂ֣ה מִדְחֶֽה׃

כז

אַל־תִּתְהַלֵּ֣ל בְּי֭וֹם מָחָ֑ר כִּ֥י לֹ֝֗א תֵּדַ֥ע מַה־יֵּלֵֽד־יֽוֹם׃ 2 יְהַלֶּלְךָ֣ זָ֭ר וְלֹ֣א פִ֑יךָ נׇ֝כְרִ֗י וְלֹ֣א שְׂפָתֶֽיךָ׃ 3 כֹּ֣בֶד אֶ֭בֶן וְנֵ֣טֶל חֽוֹל֑ וְכַ֖עַס כְּסִ֣יל מִשְּׁנֵיהֶֽם׃ 4 אַכְזְרִיּ֣וּת אַ֭ף וְשֶׁ֣טֶף אָ֑פּ וּמִ֖י יַעֲמֹ֣ד לִפְנֵ֣י קִנְאָֽה׃ 5 טוֹבָ֥ה תּוֹכֵ֗חַת מֵאַהֲבָ֥ה מְסֻתָּֽרֶת׃ 6 נֶאֱמָנ֣וֹת פִּ֭צְעֵי אוֹהֵ֑ב וְנַעְתְּר֖וֹת נְשִׁיקוֹת־שׂוֹנֵֽא׃ 7 שְׂבַ֣עָה נֶ֭פֶשׁ נֹפֶ֣ת תָּב֑וּס וְלַנֶּ֥פֶשׁ רְ֝עֵבָ֗ה כָּל־מָ֥ר מָתֽוֹק׃ 8 כְּצִפּ֣וֹר נוֹדֶ֣דֶת מִ֭קִּנָּהּ כֵּ֣ן אִ֣ישׁ נוֹדֵ֑ד מֵֽ֝עִירֽוֹ׃ 9 שֶׁ֣מֶן וְ֭קְטֹרֶת יְשַׂמַּ֣ח לֵ֑ב וּמֶ֖תֶק רֵעֵ֣הוּ מֵעֲצַת־נָֽפֶשׁ׃ 10 אֶת־רֵעֲךָ֣ וְרֵ֣עַ אָבִ֣יךָ אַל־תַּעֲזֹ֑ב וּבֵ֥ית אָ֝חִ֗יךָ אַל־תָּבֹ֥א בְּי֣וֹם אֵידֶ֑ךָ טוֹב־שָׁ֥כֵן קָר֗וֹב מֵאָ֣ח רָח֣וֹק׃ 11 חֲכַ֣ם בְּנִ֭י וְשַׂמַּ֣ח לִבִּ֑י וְאָשִׁ֖יבָה חוֹרְפִ֣י דָבָֽר׃ 12 עָר֣וּם רָ֭אָה רָעָ֣ה וְנִסְתָּ֑ר פְּתָיִ֖ים עָבְר֣וּ וְנֶעֱנָֽשׁוּ׃ 13 קַ֭ח בִּגְדוֹ֣ כִּי־עָ֣רַב זָ֑ר וּבְעַ֖ד נׇכְרִיָּ֣ה חַבְלֵֽהוּ׃ 14 מְבָרֵ֣ךְ רֵעֵ֣הוּ בְק֣וֹל גָּד֑וֹל בַּ֝בֹּ֗קֶר מִשְׁכִּ֥ים קְלָלָ֗ה תֵּחָשֵֽׁב׃ 15 דְּלֶ֣ף טוֹרֵ֣ד בְּי֣וֹם סַגְרִ֑יר וְ֝אֵ֗שֶׁת מִדְיָנִ֥ים נְשׁוֹלֶֽת׃ 16 צוֹפְנֶ֣יהָ צָפ֣וֹן רֽוּחַ֑ וְשֶׁ֥מֶן יְ֝מִינ֗וֹ יִקְרָֽא׃ 17 בַּרְזֶ֣ל בְּ֭בַרְזֶל יָ֣חַד אִ֑ישׁ וְחַ֖ד פְּנֵ֣י רֵעֵֽהוּ׃ 18 נֹצֵ֣ר תְּ֭אֵנָה יֹאכַ֣ל פִּרְיָ֑הּ וְשֹׁמֵ֖ר אֲדֹנָ֣יו יְכֻבָּֽד׃ 19 כַּ֭מַּיִם הַפָּנִ֣ים לַפָּנִ֑ים כֵּ֥ן לֵ֝֗ב הָאָדָ֥ם לָאָדָֽם׃ 20 שְׁא֣וֹל וַ֭אֲבַדּוֹן לֹ֣א תִשְׂבַּ֑עְנָה וְעֵינֵ֖י הָאָדָ֣ם לֹ֣א תִשְׂבַּֽעְנָה׃ 21 מַצְרֵ֣ף לַ֭כֶּסֶף וְכ֣וּר לַזָּהָ֑ב וְאִ֖ישׁ לְפִ֣י מְהֻלָּלֽוֹ׃ 22 אִם־תָּכַ֣תָּה אֶת־אֱ֭וִיל בַּמְּכִתֵּ֣שׁ בְּת֣וֹךְ גַּרְגְּר֑וֹת בַּ֝עֲלִ֗ים לֹא־תָס֥וּר אִוַּלְתּֽוֹ׃ 23 יָדֹ֣עַ תֵּ֭דַע פְּנֵ֣י צֹאנֶ֑ךָ שִׁ֖ית לִבְּךָ֣ לַעֲדָרִֽים׃ 24 כִּ֤י לֹ֣א לְעוֹלָ֣ם חֹ֑סֶן וְאִם־נֵ֝֗זֶר לְדֹ֣ר וָדֹֽר׃ 25 גָּלָ֣ה חָ֭שִׂיר וְיֵרָאֶ֣ה לֶ֑קֶט וְכֻנְּס֖וּ עִשְׂבֵ֣י הָרִֽים׃ 26 כְּ֭בָשִׂים לִלְבוּשֶׁ֑ךָ וּשְׂעִירִ֥ים מְ֝חִ֗יר שָׂדֶֽךָ׃ 27 וְדֵ֣י עִזִּ֭ים לְלֶ֣חֶם בֵּיתֶ֑ךָ וְחַיֵּ֖י לְנַעֲרוֹתֶֽיךָ׃

כח

נָ֭ס רָשָׁ֣ע וְאֵ֣ין רֹדֵ֑ף וְצַדִּ֥יק כְּ֝כָפִ֗יר יִבְטָֽח׃ 2 בְּפֶ֣שַׁע אֶ֭רֶץ רַבִּ֣ים שָׂרֶ֑יהָ וּ֝בְאָדָ֗ם מֵבִ֥ין יֹדֵ֥עַ כֵּן־יַאֲרִֽיךְ׃ 3 גֶּ֣בֶר רָ֭שׁ עֹשֵׁ֣ק דַּלִּ֑ים מָטָ֥ר סָ֝חֵ֗ף וְאֵ֣ין לָֽחֶם׃ 4 עֹזְבֵ֣י תוֹרָ֣ה יְהַלְלוּ־רָ֑שָׁע וְ֝שֹׁמְרֵ֗י תוֹרָ֥ה יִתְגָּרּֽוּ־בָֽם׃ 5 אַנְשֵׁ֣י רָ֭ע לֹא־יָבִ֣ינוּ מִשְׁפָּ֑ט וּ֝מְבַקְשֵׁ֗י יְהוָ֥ה יָבִ֥ינוּ כֹֽל׃ 6 טוֹב־רָ֭שׁ הוֹלֵ֣ךְ בְּתֻמּ֑וֹ עִקֵּ֖שׁ דְּרָכָ֣יו וְהוּא־עָשִֽׁיר׃ 7 נוֹצֵ֣ר תּוֹרָ֣ה בֵּ֭ן מֵ֣בִין זּ֑וֹלֵל רוֹעֶ֖ה אָבִ֣יו יַכְלִֽים׃ 8 מַרְבֶּ֣ה הוֹנ֣וֹ בְנֶ֣שֶׁךְ וְתַרְבִּ֑ית לְ֝חוֹנֵ֗ן דַּלִּ֥ים יִקְבְּצֶֽנּוּ׃ 9 מֵסִ֣יר אָ֭זְנוֹ מִשְּׁמֹ֣עַ תּוֹרָ֑ה גַּם־תְּפִלָּת֖וֹ תּוֹעֵבָֽה׃ 10 מַשְׁגֶּ֣ה יְ֭שָׁרִים בְּדֶ֣רֶךְ רָ֑ע בְּשַׁחַת֖וֹ יִפֹּ֣ל הוּא֑ וּתְמִימִ֥ים יִ֝נְחֲל֗וּ טֽוֹב׃ 11 חָכָ֣ם בְּעֵינָ֣יו עָשִׁ֣יר וְדַל־הָ֭בִין יַחְקְרֶֽנּוּ׃ 12 בְּרֹ֣ן צַדִּיקִ֣ים רָ֭בָּה תִּפְאָרֶ֑ת וּבְקוּם֖ רְשָׁעִ֣ים יִתָּחֵ֣ר אָדָֽם׃ 13 מְכַסֶּ֣ה פְ֭שָׁעָיו לֹ֣א יַצְלִ֑יחַ וּמוֹדֶ֖ה וְעֹזֵ֣ב יְרֻחָֽם׃ 14 אַשְׁרֵ֣י אָ֭דָם מְפַחֵ֣ד תָּמִ֑יד וּמַקְשֶׁ֥ה לִ֝בּ֗וֹ יִפֹּ֥ל בְּרָעָֽה׃ 15 אֲרִ֣י נוֹהֵ֣ם וְדֹ֣ב שֹׁקֵ֑ק מֹשֵׁ֥ל רָ֝שָׁ֗ע עַל־עַ֣ם דָּל׃ 16 נָגִ֣יד חָ֭סֵר תְּבוּנ֣וֹת וְרַב־עֹ֑שְׁקוֹת שׂנֵ֥א בֶ֝צַע יַאֲרִיכֽוּ׃ 17 אָדָ֗ם עָשׁ֥וּק בְּדַם־נֶ֑פֶשׁ עַד־בּ֥וֹר יָנ֗וּס אַל־יִתְמְכ֥וּ בֽוֹ׃ 18 הוֹלֵ֣ךְ תָּ֭מִים יִוָּשֵׁ֑עַ וְנֶעְקָ֖שׁ בִּשְׁתֵּ֣י אֶחָֽת׃ 19 עֹבֵ֣ד אַ֭דְמָתוֹ יִשְׂבַּ֣ע לָ֑חֶם וּמְרַדֵּ֖ף רֵקִ֣ים יִשְׂבַּ֣ע רִֽישׁ׃ 20 אִ֣ישׁ אֱ֭מוּנוֹת רַב־בְּרָכ֑וֹת וְ֝חָפֵ֗ז לְהַעֲשִׁ֥יר לֹא־יִנָּקֶֽה׃ 21 הַכֵּר־פָּנִ֣ים לֹא־ט֑וֹב וְעַל־פַּ֥תַּ֝֗ת יַפְשַׁ֥ע גָּֽבֶר׃ 22 אִ֣ישׁ הוֹלֵ֣ךְ לְה֣וֹן נֶ֑בְהָל וְלֹ֖א יָד֣וּעַ כִּי־חֶ֣סֶד יְבוֹאֶֽנּוּ׃ 23 מוֹכִ֣יחַ אָ֭דָם אַחֲרֵ֣י חֵ֑ן מִ֝מַּחֲלִ֗יק לָשׁ֥וֹן יִתְרֽוֹן׃ 24 מַגְנִ֣יב אָבִ֣יו וְאִמּ֑וֹ וְאֹמֵ֥ר אֵ֝֗ין פָּ֣שַׁע הוּא֮ חָבֵ֢ר׀ לְאִ֣ישׁ מַשְׁחִֽית׃ 25 רְחַב־נֶ֭פֶשׁ יְגָרֶ֣ה מָד֑וֹן וּבוֹטֵ֖חַ בַּיהוָ֣ה יְדֻשָּֽׁן׃ 26 בּוֹטֵ֣חַ בְּלִבּ֣וֹ ה֭וּא כְּסִ֣יל וְהוֹלֵ֣ךְ בְּחָכְמ֑וֹת ה֖וּא יִמָּלֵֽט׃ 27 נוֹתֵ֣ן לָ֭רָשׁ לֹ֣א יֶחְסָ֑ר וּמַעְלִ֖ים עֵינָ֣יו רַב־מְאֵרֽוֹת׃ 28 בְּק֣וּם רְ֭שָׁעִים יִתָּחֵ֣ר אָדָ֑ם וּ֝בְאָבְדָ֗ם יִרְבּ֥וּ צַדִּיקִֽים׃

כט

אִ֭ישׁ תּוֹכֵח֣וֹת קְשֵׁה־עֹ֑רֶף פֶּ֤תַע וְאֵ֖ין מַרְפֵּ֣א שָׁבֽוֹר׃ 2 בְּרִבּ֣וֹת צַ֭דִּיקִים יִשְׂמַ֣ח הָעָ֑ם וְ֝נָשַׁ֗ל רָשָׁ֥ע יֵאָנַֽח׃ 3 אֹהֵ֣ב חׇ֭כְמָה יְשַׂמַּ֣ח אָבִ֑יו וְרֹעֶ֖ה זוֹנ֣וֹת יְאַבֵּ֣ד הֽוֹן׃ 4 מֶ֭לֶךְ בְּמִשְׁפָּ֣ט יַעֲמִ֣יד אָ֑רֶץ וְאִ֖ישׁ תְּרוּמ֣וֹת יֶהֶרְסֶֽנָּה׃ 5 גֶּ֣בֶר מַ֭חֲלִיק לְרֵעֵ֑הוּ רֶ֥שֶׁת פּוֹרֵ֖שׂ עַל־פְּעָמָֽיו׃ 6 בְּפֶ֣שַׁע אִ֭ישׁ רָ֣ע מוֹקֵ֑שׁ וְ֝צַדִּ֗יק יָרֹ֥ן וְשָׂמֵֽחַ׃ 7 יוֹדֵ֣עַ צַ֭דִּיק דִּ֣ין דַּלִּ֑ים רָשָׁ֥ע לֹ֝֗א יָבִ֥ין דָּֽעַת׃ 8 אַנְשֵׁ֣י לֵ֭צוֹן יָפִ֣יחוּ קִרְיָ֑ה וַחֲכָמִ֥ים יָ֝שִׁ֗יבוּ אָֽפּ׃ 9 אִ֣ישׁ חׇכָ֣ם נִ֭שְׁפָּט אֱוִ֣יל וְרָגַ֑ז וְנָ֖חַ אֵ֣ין לֽוֹ׃ 10 אַנְשֵׁ֣י דָ֭מִים יִשְׂנְא֣וּ תָמִ֑ים וְ֝יְשָׁרִ֗ים יְבַקְשׁ֥וּ נַפְשֽׁוֹ׃ 11 כׇּל־רוּח֥וֹ אֱ֝וִ֗יל יוֹצִ֣יא כְ֑סִיל וְ֝חָכָ֗ם בְּאָח֥וֹר יְשׁוֹבֵֽב׃ 12 מֹשֵׁ֣ל עַל־דְּ֭בָרִים כׇּל־מְשָׁרְתָ֣יו רְשָׁעִֽים׃ 13 רָ֣שׁ וְאִ֭ישׁ תַּכְסִ֣ים נִפְגָּ֑שׁוּ מְאִ֖יר עֵינֵ֣י שְׁנֵיהֶֽם׃ 14 מֶ֣לֶךְ שׁוֹפֵ֣ט בֶּאֱמֶ֣ת דַּלִּ֑ים כִּסְא֖וֹ לְעֹלָ֣ם יִכּֽוֹן׃ 15 שֵׁ֣בֶט וְתוֹכֵ֣חַת יִתֵּ֑ן וְנַ֥עַר מְ֝שֻׁלָּ֗ח מֵבִ֥ישׁ אִמּֽוֹ׃ 16 בְּרׇב־רְ֭שָׁעִים יִרְבֶּ֣ה פָ֑שַׁע וְצַדִּיקִ֖ים לְמַפַּלְתָּ֣ם יִרְאֽוּ׃ 17 יַסֵּ֣ר בִּ֭נְךָ וְיַנִּ֣יחֲךָ֑ וְיִתֵּ֖ן מַֽעֲדַנֵּי־נָֽפֶשׁ׃ 18 בְּאֵ֣ין חָ֭זוֹן יִפָּ֣רַע עָ֑ם וְשֹׁמֵ֖ר תּוֹרָ֣ה אַשְׁרֵֽהוּ׃ 19 בִּ֭דְבָרִים לֹ֣א יִוָּסֵ֑ר עֶ֥בֶד כִּֽי־יָבִ֥ין וְאֵ֣ין מַעֲנֶֽה׃ 20 חָ֭זִיתָ אִ֣ישׁ אָ֣ץ בִּדְבָרָ֑יו תִּקְוָ֖ה לִכְסִ֣יל מִמֶּֽנּוּ׃ 21 מְפַנֵּ֣ק מִ֭נֹּעַר עַבְדּ֑וֹ וְ֝אַחֲרִיתוֹ֗ יִהְיֶ֥ה מָנֽוֹן׃ 22 אַ֭פִּיק יְגָרֶ֣ה מָד֑וֹן וּבַ֖עַל חֵמָ֣ה רַב־פָּֽשַׁע׃ 23 גַּאֲוַ֣ת אָ֭דָם תַּשְׁפִּילֶ֑נּוּ וּשְׁפַל־ר֝֗וּחַ יִתְמָךְ־כָּבֽוֹד׃ 24 חוֹלֵ֣ק עִם־גַּנָּ֭ב שׂוֹנֵ֣א נַפְשׁ֑וֹ אָלָ֥ה ׀ יִשְׁמַ֗ע וְלֹ֣א יַגִּֽיד׃ 25 חֶרְדַּ֣ת אָ֭דָם יִתֵּ֣ן מוֹקֵ֑שׁ וּבוֹטֵ֖חַ בַּיהוָ֣ה יְשֻׂגָּֽב׃ 26 בְּקֶ֣שׁ פָּנִ֣ים רַבִּ֑ים וּמִֽ֝יְהוָ֗ה מִשְׁפַּ֣ט אִישׁ׃ 27 תּוֹעֲבַ֣ת צַ֭דִּיקִים אִ֣ישׁ עָוֶ֑ל וְתוֹעֲבַ֖ת רָשָׁ֣ע יָשַׁ֣ר דָּֽרֶךְ׃

ל

דִּבְרֵ֣י אָגֻ֭ר בֶּן־יָקֵ֑ה הַמַּשָּׂ֗א נְאֻ֣ם הַגֶּ֣בֶר לְאִיתִ֣יאֵל לְאִיתִיאֵ֣ל וְאֻכָֽל׃ 2 כִּֽי־בַ֭עַר אָנֹכִ֣י מֵאִ֑ישׁ וּבִינַ֖ת אָדָ֣ם אֵֽין־לִֽי׃ 3 וְלֹא־לָמַ֥דְתִּי חׇ֑כְמָה וְדַ֖עַת קְד֣וֹשִׁים אֵדָֽע׃ 4 מִֽי־עָלָ֣ה שָׁ֭מַיִם וַיֵּרַ֑ד מִֽי־אָסַ֥ף ר֝֗וּחַ בְּחׇפְנָ֑יו מִֽי־צָרַ֥ר מַ֝יִ֗ם בְּשִׂמְלָ֑ה מִֽי־הֵקִ֥ים כׇּל־אַפְסֵי־אָ֑רֶץ מַה־שְּׁמ֥וֹ וּמַה־שֵּׁ֖ם בְּנ֣וֹ כִֽי־תֵדָֽע׃ 5 כׇּל־אִמְרַ֣ת אֱ֭לוֹהַּ צְרוּפָ֑ה מָגֵ֥ן ה֝֗וּא לַחוֹסִ֥ים בּֽוֹ׃ 6 אַל־תּ֣וֹסֶף עַל־דְּבָרוֹ֮ פֶּן־יוֹכִ֢יחַ בָּ֫ךְ וְנִכְזָֽבְתָּ׃ 7 שְׁתַּ֣יִם שָׁ֭אלְתִּי מֵאִתָּ֑ךְ אַל־תִּמְנַ֖ע מִמֶּ֣נִּי בְּטֶ֣רֶם אָמֽוּת׃ 8 שָׁ֣וְא וּדְבַר־כָּ֭זָב הַרְחֵ֣ק מִמֶּ֑נִּי רֵ֖אשׁ וְעֹ֣שֶׁר אַל־תִּתֶּן־לִ֑י הַ֝טְרִיפֵ֗נִי לֶ֣חֶם חֻקִּֽי׃ 9 פֶּן־אִשְׂבַּ֥ע וְכִחַשְׁתִּ֑י וְאָמַ֥רְתִּי מִֽי־יְ֝הוָ֗ה וּפֶן־אֵרַ֥שׁ וְתָפַ֗שְׂתִּי וְנִתַּ֥שְׂתִּי שֵׁ֖ם אֱלֹהָֽי׃ 10 אַל־תַּלְשֵׁ֣ן עֶ֭בֶד אֶל־אֲדֹנָ֑יו פֶּן־יְקׇבֶ֥ךָּ וְ֝נָשָׁ֗אתָ אָשְׁמָֽה׃ 11 דּ֭וֹר אָבִ֣יו יְקַלֵּ֑ל וְאֶת־אִמּ֥וֹ לֹ֝֗א יְבָרֵֽךְ׃ 12 דּ֭וֹר זַ֣כָּה בְעֵינָ֑יו וְלֹ֥א רָ֝חַ֗ץ מִצֹּאָתֽוֹ׃ 13 דּ֭וֹר מָֽה־רָ֣מוּ עֵינָ֑יו וְעַפְעַפָּ֥יו נָ֝שְׂא֗וּ יָרִֽימוּ׃ 14 דּ֭וֹר חַרְבוֹתָ֣יו שִׁנָּ֑יו וּמַלְתָּעוֹתָ֥יו מַ֝אֲכָלֹ֗ות לְאׇכֵ֣ל עֲנִיִּ֣ים מֵאֶ֑רֶץ וְאֶבְיוֹנִ֖ים מֵאָדָֽם׃ 15 לַ֭עֲלוּקָה שְׁתֵּ֣י בְנ֣וֹת הַב֑וֹת הַבָּ֥ה אֶת־שְׁ֝נֵיהֶ֗ם אֹמְרֽוֹת׃ שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭נָּה לֹ֣א תִשְׂבַּ֑עְנָה אַרְבָּ֥ע לֹ֝֗א אָמְר֥וּ הֽוֹן׃ 16 שְׁא֣וֹל וַעֲצֻר־רָ֑חַם אֶ֥רֶץ לֹא־שָׂ֝בְעָ֗ה מַ֣יִם וְאֵ֣שׁ לֹא־אָמְרָ֥ה הֽוֹן׃ 17 עַ֭יִן לָעַ֣ג לְאָ֑ב וּבָז־לִ֥יקְהַת אֵ֝֗ם יִקְּר֥וּהָ עׇרְבֵי־נָֽחַל׃ 18 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭נָּה נִפְלְא֣וּ מִמֶּ֑נִּי וְאַרְבָּ֖ה לֹ֣א יְדַעְתִּֽים׃ 19 דֶּ֣רֶךְ נָ֭שֶׁר בַּשָּׁמָ֑יִם דֶּ֣רֶךְ נָ֭חָשׁ עַל־צ֑וּר דֶּ֣רֶךְ אֳנִ֭יָּה בְּלֶב־יָ֑ם וְדֶ֖רֶךְ גֶּ֣בֶר בְּעַלְמָֽה׃ 20 כֵּ֤ן דֶּ֣רֶךְ מְנָאֲפָ֭ה אָכְלָ֣ה וּמָחֲתָ֑ה וְלֹ֥א פָ֝עָ֗לָה אָ֣וֶן אָמָֽרָה׃ 21 עַל־שְׁלֹשָׁ֣ה רָ֭גְזָה אָ֑רֶץ וְעַל־אַרְבָּ֖ה לֹ֣א יָכֹ֣לָה שְׂאֽוֹת׃ 22 עַל־עֶ֭בֶד כִּֽי־יִמְלֹ֣ךְ וּכְסִ֣יל כִּֽי־יִשְׂבַּ֣ע לָֽחֶם׃ 23 עַל־שְׂנוּאָ֣ה כִּֽי־תִ֭נָּשֵׂא וְשִׁפְחָ֣ה כִּֽי־תִירַ֣שׁ גְּבִרְתָּֽהּ׃ 24 אַרְבָּ֣ה הֵ֭נָּה קְטַנֵּ֣י אָ֑רֶץ וְהֵ֥מָּה חַכְמֵי־חָ֝כְמִ֗ים׃ 25 עַמִּ֣ים לֹא־עָ֭צוּם שְׁפַנִּ֣ים עַ֑ם וַ֝יָּשִׂ֗ימוּ בַּסֶּ֣לַע בֵּיתָֽם׃ 26 מַלְכֵ֣י אֶ֭רֶץ אֵ֣ין לָהֶ֑ם וַ֝יֵּצְא֗וּ כֻּלָּ֥ם חֲלוּצִֽים׃ 27 עַכְבִּ֣ישׁ בַּ֭כַּפַּיִם תִּתְפָּ֑שׂ וַתִּתְחַבֵּ֖א בְּהֵיכְלֵ֣י מֶֽלֶךְ׃ 28 צְבִ֣י נִ֭מְרָה יִתְהַלָּ֑כוּ שְׁ֝פַנִּ֗ים בְּלֹא־עָ֥צוּם בְּתֵיהֶֽם׃ 29 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭נָּה יָפוּ֣ צָעָ֑ד וְאַרְבָּ֖ה טוֹבֵ֣י לָכֶֽת׃ 30 אַרְיֵ֣ה גִּבּ֣וֹר בְּבֶהֱמָ֑ה וְלֹ֖א יָשׁ֣וּב מִפְּנֵ֣י אִֽישׁ׃ 31 זַרְזִ֣יר מָתְנַ֣יִם וְתַ֣יִשׁ וְעַתּ֣וּד מֶ֑לֶךְ וְקָ֖ם עִמּֽוֹ׃ 32 אִם־נָבַ֣לְתָּ בְּ֭הִתְנַשֵּׂא וְאִם־זָמַ֣מְתָּ יָ֑ד לְפֶ֥ה׀ שָׂ֣ם עַל־פִּֽי׃ 33 כִּ֤י מִ֣ץ חָלָ֣ב יוֹצִ֣יא חֶ֑מְאָה וּמִ֣ץ אַ֭ף יוֹצִ֣יא דָּ֑ם וּמִ֖ץ אַפַּ֣יִם יוֹצִ֣יא רִֽיב׃

לא

דִּבְרֵ֣י לְ֭מוּאֵל מֶ֣לֶךְ מַשָּׂ֑א אֲשֶׁ֥ר יִ֝סְּרַ֗תְהוּ אִמּֽוֹ׃ 2 מַה־בְּרִ֣י וּמַה־בַּ֭רְכִּי וּמַה־נְּדָבוֹתָ֑י בֶּן־בִּטְנִ֥י וּבֶן־נְ֝דָרָֽי׃ 3 אַל־תִּתֵּ֣ן לַ֭נָּשִׁים חֵילֶ֑ךָ וְדַרְכֶ֖יךָ לְמַחֲקֵ֣י מְלָכִֽים׃ 4 אַל־לְ֭מוּאֵל לֹא־לְמֶ֣לֶךְ לְמוֹ֑אֵל אַל־לְמֶ֖לֶךְ שְׁתֹ־יָ֣יִן וְלַרְזֹ֣ן אֵ֣י שֵׁכָֽר׃ 5 פֶּן־יִשְׁתֶּ֣ה וְיִשְׁכַּ֣ח מִ֭חֳקָק וְיַשַּׁ֣נֶּה דִּ֣ין כׇּל־בְּנֵי־עֹֽנִי׃ 6 תְּנ֣וּ שֵׁכָ֣ר לְאוֹבֵ֑ד וְ֝יַ֗יִן לְמָרֵי־נָֽפֶשׁ׃ 7 יִשְׁתֶּ֣ה וְיִשְׁכַּ֣ח רִישׁ֑וֹ וְעָמָל֖וֹ לֹ

3 מואב ויהי: לו ויאמר מלך ויאמר אליו: לו ויאמר
אליו בלעם: שמע אשר ויאמר אשר בלעם: שמע
4 אמרי אשר ויאמר אשר שדי יחזה נפל וגלוי
עיניים: אהלך ישראל יעקב משכנתיך* כנחלים
נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים
5 עלי מים.* יזל מים מזרעו ויהי בזרעות רבים
ורם מאגג מלכו ותנשא מלכותו:* אל מוציאו
ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם
6 יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי
יקימנו ברכיך ברוך ואריך ארור:* ויחר אף בלק
אל בלעם ויכה את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברכתם זה שלש פעמים:
7 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד:* ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר:
8 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי
אשר אדבר אתו יאמר: ועתה הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
9 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר
10 שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עיניים:* אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
11 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל
עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
12 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים
עמלק ואחריתו עדי אבד:* ויאמר את הקיני ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה לבער
קין עד מה אשור תשבך: ויאמר אוי מי יחיה משומו
13 אל: וציים מיד כתים ועברו אשור וגם הוא עדי
14 אבד: וילך בלעם וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:
15 וישב בלעם ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר
שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עיניים: אראנו ולא עתה
16 אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
17 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל
עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
18 ויקרא אמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים

והיה ויאמר הנביאים: מעשה וישלח ויאמר אליו:
4 אמציה ויאמר אליו: לא ויאמר אליו: לא ויאמר
אליו בלעם: שמע אשר ויאמר אשר בלעם: שמע
אמרי אשר ויאמר אשר שדי יחזה נפל וגלוי
עיניים: אהלך ישראל יעקב משכנתיך* כנחלים
נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים
5 עלי מים.* יזל מים מזרעו ויהי בזרעות רבים
ורם מאגג מלכו ותנשא מלכותו:* אל מוציאו
ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם
6 יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי
יקימנו ברכיך ברוך ואריך ארור:* ויחר אף בלק
אל בלעם ויכה את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברכתם זה שלש פעמים:
7 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד:* ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר:
8 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי
אשר אדבר אתו יאמר: ועתה הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
9 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר
10 שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עיניים:* אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
11 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל
עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
12 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים
עמלק ואחריתו עדי אבד:* ויאמר את הקיני ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה לבער
קין עד מה אשור תשבך: ויאמר אוי מי יחיה משומו
13 אל: וציים מיד כתים ועברו אשור וגם הוא עדי
14 אבד: וילך בלעם וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:
15 וישב בלעם ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר
שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עיניים: אראנו ולא עתה
16 אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
17 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל
עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
18 ויקרא אמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים

(3) שו. 6: 14. 35: 7.
(4) שו. 35: 9.
(5) שו. 25: 12. יהו. 10. 11.
שו. 25: 15. תה. 137: 7. שו. 21: 25. 29. דב. 9: 24.
(6) תה. 109: 17.
(7) שו. 35: 3. דב. 5: 6. שו. 29: 11.
(8) שו. 31: 12. 32: 5.
(9) בר. 49: 17. 18. שו. 35: 4. 25: 13. ויקר. 1: 3. 4. שו. 6: 7. 7: 4. 9. 36: 11.
(10) תה. 83: 4. 12. שו. 36: 13. 32: 13. שו. 35: 10.
(11) בר. 28: 37. 1. יהו. 9: 13. 37: 6. 13. 35: 9. 37: 27. 31: 33. 12. שו. 35: 10. 12.
(12) יהו. 2: 15. דב. 9: 16. 7. 10: 12. 17. מיכ. 1: 15. 7. 2: 7. 15. 17. מיכ. 1: 4. 16. 9. 18. 25. 27. 28. 32: 13. 34. 28. תה. 79: 4. 34. 29. 35: 10. 12. 36: 15. 29.
(13) שו. 24: 2. 3. 4. בר. 10: 4. 25. 26: 3. 2. דה. 1: 6. 9. 83: 4. 12. שו. 36: 13. 32: 13. שו. 35: 10. 12. 36: 15. 29.
(14) בר. 65: 13. 14. 15. 12. יהו. 15. שו. 35: 3. 4.
(15) שו. 34. 28. תה. 38. 19. 34. 4. 24. שו. 38. 19. 34. 4. 24. שו. 38. 19. 34. 4. 24. שו

19 ואחיהם ילכו. ויקח בני ראובן את בלהה פלגש אביהם ואת זלפה פלגש אביהם ויגד לאביהם ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ 20 בני רחל יוסף ובנימין׃ ויולד לאשר את ימנה ואת ישוה ואת ישוי ואת בריעה ואת סרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית׃ 21 ויולד בנימין את בלע בכרו אשבל השני ואחירד השלישי׃ 22 אחירם הרביעי שפופם החמישי וחופם הששי׃ ויהי בלע בנים ארד ונעמן אחי ארד ואחי נעמן׃ 23 ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 24 בני בלהה אשר ילדה ליעקב שבעה׃ ובני זלפה אשר ילדה ליעקב שנים׃ 25 ויהי כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה היוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש שישים ושש׃ 26 ובני יוסף אשר ילד לו בארץ מצרים נפש שנים׃ כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרים שבעים׃ 27 ויוסף הוליד את מנשה ואת אפרים בטרם תבוא שנת הרעב׃ ויולדו ליוסף אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם הביאו׃ 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

מקלה׃ לה.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה׃ 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעטים והיו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם׃ 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב׃ 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא׃ 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃ 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ 21 והעם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ 25 ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה׃ 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ 7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כבדת לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם׃ 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ 17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ 6 בסדם אל תבא נפשי באספתם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃ 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃ 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ 13 זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידן׃ 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ 15 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ 18 לישועתך קויתי יהוה׃ 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ 26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש אשר כברכתו ברך אתם׃ 29 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ 30 בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ 32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃

50 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃ 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ 9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן׃ 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום׃ 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃ 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ 15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ 17 כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ 18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

---

(1) שמ׳ 1: 3. 3: 14. 8: 3. 11: 24. לה׳ 4: 1.
(3) בר׳ 32: 39. ו. דבר׳ 2: 6. שמ׳ 5: 21. ש׳ 4: 17. ד. ס׳ 1: 9.
(5) ש׳ 104: 30. שמ׳ 37:9. (6) שמ׳ 6: 7. 35: 12. שה׳ 2: 27. 3: 17.
(9) ש׳ 104: 30. שמ׳ 37: 5. (10) לב׳ 11: 11.
(11) ש׳ 141: 7. בר׳ 49: 14. (12) בר׳ 26: 19. ש׳ 13: 14. שמ׳ 36: 24. 37: 25.
(19) שמ׳ 22: 15. 7: 3. 18: 30. 39: 24.
(20) בר׳ 52: 5. ש׳ 2: 24.
(21) שמ׳ 20: 9. 14. (22) ש׳ 106: 8.
(23) שמ׳ 20: 41. 28: 22.
(24) שמ׳ 34: 13. 37: 21.
(25) בר׳ 52: 15. ד. 10: 22. יג׳ 33: 8.
(26) יג׳ 32: 39. שמ׳ 11: 19.
(27) שמ׳ 11: 19. 37: 14.
(28) שמ׳ 28: 25. 37: 25. יג׳ 30. 39: 24.
(30) שמ׳ 22: 11. 20: 37. 27.
(29) שה׳ 1: 21. ש׳ 11: 26. ש׳ 105: 16. שמ׳ 34: 29.
(31) שמ׳ 16: 61. 63. ש׳ 26: 39. שמ׳ 6: 9. 20: 43.
(32) בר׳ 9: 5. שמ׳ 36: 22.
(33) שמ׳ 36: 10.
(35) בר׳ 51: 3. שמ׳ 28: 13. שה׳ 2: 3.
(36) שמ׳ 17: 24. 22: 14. 37: 14.
(37) שמ׳ 14: 3. 20: 3. 31. שמ׳ 36: 10.
(1) שמ׳ 1: 3. 3: 14. 8: 3. 11: 24. לה׳ 4: 1.
(3) בר׳ 32: 39. ו. דבר׳ 2: 6. שמ׳ 5: 21. ש׳ 4: 17. ד. ס׳ 1: 9.
(5) ש׳ 104: 30. שמ׳ 37:9. (6) שמ׳ 6: 7. 35: 12. שה׳ 2: 27. 3: 17.
(9) ש׳ 104: 30. שמ׳ 37: 5. (10) לב׳ 11: 11.
(11) ש׳ 141: 7. בר׳ 49: 14. (12) בר׳ 26: 19. ש׳ 13: 14. שמ׳ 36: 24. 37: 25.

14 ויעשו כאשר צוה המלך ויתנו את השבעה
אנשים בידי הגבעונים ויוקיעום בהר לפני
יהוה ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו בימי
קציר בראשנים בתחלת קציר שערים.

15 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה על
הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן
השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם
יומם ואת חית השדה לילה.

16 ויגד לדויד את אשר עשתה רצפה בת איה
פלגש שאול אדניו: 17 וילך דויד ויקח את
עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת
בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחוב בית
שן אשר תלו אתם שם פלשתים ביום הכות
פלשתים את שאול בגלבע: 18 ויעל משם את
עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויקבצו
את עצמות המוקעים: 19 ויקברו את עצמות
שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר
קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ואחרי
כן נעתר אלהים לארץ.

20 ויהי עוד מלחמה את פלשתים ויך דויד
את הרפה: 21 ויחרף את ישראל יהונתן בן
שמעי אחי דויד ויך אתו איש גת: 22 אלה
נולדו להרפה בגת ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו: ס

פרק כב.

1 וידבר דויד ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומיד
שאול: 2 ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
לי: 3 אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני:
4 מהלל אקרא יהוה ומאויבי אושע: 5 כי
אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני:
6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות:
7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא
באזניו: 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי
שמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו
ממנו: 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח:
12 וישת חשך סביבותיו סכת חשרת מים עבי
שחקים: 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש:
14 יהוה מן השמים ירעם ועליון יתן קולו:

15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם:
16 ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל מגערת
יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים: 18 יצילני מאויבי עז
משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמוני ביום אידי
ויהי יהוה למשען לי: 20 ויוצא למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקי
כבר ידי ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל משפטיו לנגדי
וחקותיו לא אסיר ממני: 24 ואהי תם לו
ואשתמר מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד
עם גבור תמים תתמם: 27 עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל: 28 ואת עם עני תושיע
ועיניך על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירי
יהוה ויהוה יגיה חשכי: 30 כי בך ארוץ גדוד
באלהי אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי
מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו:
33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: 34 משוה
רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: 35 מלמד
ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי:
36 ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני: 37 תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה
איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:
39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת
רגלי: 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי
תחתי: 41 ואיבי נתת לי עורף ומשנאי
ואצמיתם: 42 ישועו ואין מושיע אל יהוה
ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוץ
אדקם ואפרקם: 44 ותפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני:
45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי:
46 בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם: ס

47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור
מחסי: 48 האל הנתן נקמות לי ומוריד עמים
תחתי: 49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש
חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמרה: 51 מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדויד ולזרעו עד עולם:

פרק כג.

1 ואלה דברי דויד האחרנים נאם דויד בן
ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב
ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי
ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי
דבר צור ישראל בי מושל באדם צדיק מושל
ביראת אלהים: 4 וכאור בקר יזרח שמש
בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ: 5 הלא כן
ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה
בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ הלא
יצמיח: 6 ובליעל כקוצים מנדו כלם כי לא
בידים תקח: 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל
ועץ חנית וכתב אש באשבתם שרוף ישרפו:
8 אלה שמות הגבורים אשר לדויד יושב
בשבת תחכמוני ראש השלשים הוא עדינו
העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת:
9 ואחריו אלעזר בן דודו האחי השלשה עם
שלשת הגבורים אשר היו עם דויד בחרפם
את הפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו
איש ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה
תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו
רק לפשט: 11 ואחריו שמה בן אגי הררי על
שלשה בלהי הפלשתי אשר יתקבצו לחיה
ויהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם
נס מפני פלשתים: 12 ויתיצב בתוך החלקה
ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה
גדולה: 13 וישלשה מן השלשים ירדו ויבאו
בקציר אל דויד אל מערת עדלם והמחנה
חנה בעמק רפאים: 14 ודויד אז במצודה

(14) שמ. 36: 37.
(16) שמ. 17: 2. ד. דברי.
11: 12. 13. 16. 15: 9. 30:
11. 18.
(17) שמ. 37: 22. 24.
(18) שמ. 12: 9. 24: 19.
(19) וכ. 10: 6. שמ. 37: 16.
17.
(20) שמ. 12: 3.
(21) שמ. 36: 24.
(22) נד. 11: 13. וי. 3: 18.
50: 4. וכ. 1: 11. שמ. 34:
23. 24. ושמ. 10: 16.
(23) שמ. 36: 25. 28. 29.
(24) נד. 40: 11. וי. 23: 5.
30: 9. שמ. 34: 23. 24. וכ.
3: 5. לב. 1: 32. שמ. 37: 22.
ושמ. 10: 16. שמ. 36: 27.
(25) שמ. 36: 28. נד. 60: 21.
ושמ. 3: 20. וכש. 9: 15. שמ.
37: 24. ושמ. 12: 34.
(26) תה. 89: 3. נד. 55: 3.
וי. 32: 40. שמ. 34: 25. 36:
10. 37. ד. וש. 6: 16.
(27) וכ. 26: 11. 12. שמ.
43: 7. ושמ. 1: 14. שמ. 11:
20. 14: 11. 36: 28.
(28) שמ. 36: 23. 20: 12.

---

(2) שמ. 39: 1. 35: 2. 3.
וכש. 20: 8. שמ. 32: 26.
(4) ד. וכ. 19: 28. שמ. 29:
4. 39: 2. 23: 12.
(5) שמ. 27: 10. 30: 5.
(6) וכ. 10: 2. שמ. 27: 14.
(7) נד. 8: 9. 10. וי. 46: 3.
4. 14. 51: 12.
(8) וכ. 49: 1. וכ. 4: 30.
שמ. 38: 16. נד. 29: 6. שמ.
38: 12. 34: 13. 36: 1. 4. 8.
נד. 23: 6. שמ. 28: 26. 34:
25. 28. 38: 11.
(9) נד. 28: 2. וי. 4: 13. שמ.
38: 16.
(11) וי. 49: 31. שמ. 38: 8.
(12) שמ. 29: 19. 36: 34. 35.
38: 8. וכ. 9: 37.
(13) שמ. 27: 12. 15. 20. 22.
23: 19. 3: 5.
(14) נד. 4: 1. שמ. 38: 8.

٥٤ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى ذَوَاتِ النَّغَمَاتِ. قَصِيدَةٌ لِدَاوُدَ. ٢ يَا اللهُ خَلِّصْنِي بِاسْمِكَ، وَبِقُدْرَتِكَ اقْضِ لِي. ٣ يَا اللهُ اسْمَعْ صَلاَتِي. أَصْغِ إِلَى كَلاَمِ فَمِي. ٤ لأَنَّ الأَجَانِبَ قَدْ قَامُوا عَلَيَّ، وَالْعُتَاةَ طَلَبُوا نَفْسِي. لَمْ يَجْعَلُوا اللهَ قُدَّامَهُمْ. سِلاَهْ. ٥ هُوَذَا اللهُ مُعِينٌ لِي. السَّيِّدُ مِنْ جُمْلَةِ عَاضِدِي نَفْسِي. ٦ يَرُدُّ الشَّرَّ عَلَى مُرَاقِبِيَّ. بِحَقِّكَ أَبِدْهُمْ. ٧ أَذْبَحُ لَكَ بِذَبِيحَةِ نَافِلَةٍ. أَحْمَدُ اسْمَكَ يَا يَهْوَهْ لأَنَّهُ صَالِحٌ. ٨ لأَنَّهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ أَنْقَذَنِي، وَعَلَى أَعْدَائِي أَبْصَرَتْ عَيْنِي.

٥٥ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى ذَوَاتِ النَّغَمَاتِ. قَصِيدَةٌ لِدَاوُدَ. ٢ اسْمَعْ يَا اللهُ صَلاَتِي، وَلاَ تَتَغَاضَ عَنْ تَضَرُّعِي. ٣ أَصْغِ إِلَيَّ وَاسْتَجِبْ لِي. أَنُوحُ فِي كَآبَتِي وَأَضِجُّ ٤ مِنْ صَوْتِ الْعَدُوِّ، مِنْ قُدَّامِ ضَغْطِ الشِّرِّيرِ. لأَنَّهُمْ يُزِيحُونَ عَلَيَّ إِثْمًا، وَبِالْغَضَبِ يُضَايِقُونَنِي. ٥ قَلْبِي يَتَلَوَّى فِي دَاخِلِي، وَأَهْوَالُ الْمَوْتِ سَقَطَتْ عَلَيَّ. ٦ خَوْفٌ وَرِعْدَةٌ أَتَيَا عَلَيَّ، وَغَشِيَنِي رُعْبٌ. ٧ فَقُلْتُ: «لَيْتَ لِي جَنَاحًا كَالْحَمَامَةِ! فَأَطِيرَ وَأَسْتَرِيحَ. ٨ هُوَذَا كُنْتُ أَهْرُبُ بَعِيدًا وَأَبِيتُ فِي الْبَرِّيَّةِ. سِلاَهْ. ٩ كُنْتُ أُسْرِعُ إِلَى مَنْجَاةٍ مِنْ رِيحِ الْعَاصِفَةِ وَالنَّوْءِ». ١٠ أَهْلِكْ يَا سَيِّدُ، بَلْبِلْ أَلْسِنَتَهُمْ، لأَنِّي قَدْ رَأَيْتُ ظُلْمًا وَخِصَامًا فِي الْمَدِينَةِ. ١١ نَهَارًا وَلَيْلاً يُطِيفُونَ بِهَا عَلَى أَسْوَارِهَا، وَفِي وَسَطِهَا إِثْمٌ وَمَشَقَّةٌ، ١٢ وَفِي وَسَطِهَا مُفْسِدَةٌ، وَلاَ يَبْرَحُ مِنْ سُوقِهَا ظُلْمٌ وَغِشٌّ. ١٣ لأَنَّهُ لَيْسَ عَدُوٌّ يُعَيِّرُنِي فَأَحْتَمِلَ، وَلاَ مُبْغِضِي تَعَظَّمَ عَلَيَّ فَأَخْتَبِئَ مِنْهُ. ١٤ بَلْ أَنْتَ إِنْسَانٌ عَدِيلِي، إِلْفِي وَصَدِيقِي. ١٥ الَّذِينَ كَانَتْ تَحْلُو لَهُمُ الْعِشْرَةُ مَعًا. إِلَى بَيْتِ اللهِ كُنَّا نَسِيرُ فِي الْجُمْهُورِ. ١٦ لِيَهْجُمِ الْمَوْتُ عَلَيْهِمْ. لِينْزِلُوا أَحْيَاءً إِلَى الْهَاوِيَةِ، لأَنَّ الشَّرَّ فِي مَسَاكِنِهِمْ، فِي دَاخِلِهِمْ. ١٧ أَمَّا أَنَا فَإِلَى اللهِ أَدْعُو، وَاللهُ يُخَلِّصُنِي. ١٨ مَسَاءً وَصَبَاحًا وَظُهْرًا أَشْكُو وَأَئِنُّ، فَيَسْمَعُ صَوْتِي. ١٩ فَدَى بِسَلاَمٍ نَفْسِي مِنَ الْقِتَالِ الَّذِي عَلَيَّ، لأَنَّ مُقَاوِمِينَ كَثِيرُونَ عِنْدِي. ٢٠ يَسْمَعُ اللهُ وَيُذِلُّهُمْ، وَهُوَ جَالِسٌ مُنْذُ الأَزَلِ. سِلاَهْ. لأَنَّهُ لاَ تَغَيُّرَ لَهُمْ، وَلاَ يَخَافُونَ اللهَ. ٢١ مَدَّ يَدَيْهِ عَلَى مُسَالِمِيهِ. نَجَّسَ عَهْدَهُ. ٢٢ جَفَّ زُبْدُ فَمِهِ مِنْ كَلاَمِ الْحَرْبِ. أَلْيَنُ مِنَ الزَّيْتِ كَلاَمُهُ، وَهُوَ سُيُوفٌ مُسْتَلَّةٌ. ٢٣ أَلْقِ عَلَى الرَّبِّ هَمَّكَ وَهُوَ يَعُولُكَ. لاَ يَدَعُ الصِّدِّيقَ إِلَى الأَبَدِ يَتَزَعْزَعُ. ٢٤ وَأَنْتَ يَا اللهُ تُهْبِطُهُمْ إِلَى جُبِّ الْهَلاَكِ. رِجَالُ الدِّمَاءِ وَالْغِشِّ لاَ يَبْلُغُونَ نِصْفَ أَيَّامِهِمْ. أَمَّا أَنَا فَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ.

٥٦ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى يُونَةِ الْبُعَدَاءِ. تَذْهِيبٌ لِدَاوُدَ لَمَّا أَمْسَكَهُ الْفِلِسْطِينِيُّونَ فِي جَتَّ. ٢ ارْحَمْنِي يَا اللهُ لأَنَّ إِنْسَانًا يَتَلَهَّفُ عَلَيَّ. الْيَوْمَ كُلَّهُ يُحَارِبُنِي يُضَايِقُنِي. ٣ تَلَهَّفَ عَلَيَّ مُرَاقِبِيَّ الْيَوْمَ كُلَّهُ، لأَنَّ كَثِيرِينَ مُحَارِبُونَ لِي يَا الْعَلِيُّ. ٤ يَوْمَ أَخَافُ أَنَا عَلَيْكَ أَتَّكِلُ. ٥ بِاللهِ أُسَبِّحُ كَلاَمَهُ. بِاللهِ تَوَكَّلْتُ لاَ أَخَافُ. مَاذَا يَصْنَعُ بِي بَشَرٌ؟ ٦ الْيَوْمَ كُلَّهُ يُحَرِّفُونَ كَلاَمِي. عَلَيَّ كُلُّ أَفْكَارِهِمْ لِلشَّرِّ. ٧ يَتَجَمَّعُونَ. يَكْمُنُونَ. هُمْ يُرَاقِبُونَ عَقِبَيَّ كَمَا انْتَظَرُوا نَفْسِي. ٨ أَلأَجْلِ الإِثْمِ يُفْلِتُونَ؟ بِغَضَبٍ أَطْرِحُ الشُّعُوبَ يَا اللهُ. ٩ أَحْصَيْتَ تَغَرُّبِي. ضَعْ دُمُوعِي فِي زِقِّكَ. أَلَيْسَتْ فِي سِفْرِكَ؟ ١٠ حِينَئِذٍ تَرْتَدُّ أَعْدَائِي إِلَى الْوَرَاءِ فِي يَوْمِ أَدْعُو. هذَا أَعْلَمُ لأَنَّ اللهَ لِي. ١١ بِاللهِ أُسَبِّحُ كَلاَمَهُ. بِالرَّبِّ أُسَبِّحُ كَلاَمَهُ. ١٢ بِاللهِ تَوَكَّلْتُ لاَ أَخَافُ. مَاذَا يَصْنَعُ بِي إِنْسَانٌ؟ ١٣ عَلَيَّ يَا اللهُ نُذُورُكَ. أُوَفِّي ذَبَائِحَ حَمْدٍ لَكَ. ١٤ لأَنَّكَ قَدْ نَجَّيْتَ نَفْسِي مِنَ الْمَوْتِ، أَمَا نَجَّيْتَ رِجْلَيَّ مِنَ الزَّلَقِ، لأَسِيرَ أَمَامَ اللهِ فِي نُورِ الأَحْيَاءِ؟

٥٧ ١ لِلْمُغَنِّي. لاَ تُهْلِكْ. تَذْهِيبٌ لِدَاوُدَ لَمَّا هَرَبَ مِنْ شَاوُلَ إِلَى الْمَغَارَةِ. ٢ ارْحَمْنِي يَا اللهُ ارْحَمْنِي، لأَنَّ بِكَ تَحْتَمِي نَفْسِي، وَبِظِلِّ جَنَاحَيْكَ أَحْتَمِي حَتَّى تَعْبُرَ الْبَلِيَّتَانِ. ٣ أَصْرُخُ إِلَى اللهِ الْعَلِيِّ، إِلَى اللهِ الْمُحْسِنِ إِلَيَّ. ٤ يُرْسِلُ مِنَ السَّمَاءِ فَيُخَلِّصُنِي. يُعَيِّرُ الَّذِي يَدُوسُنِي. سِلاَهْ. يُرْسِلُ اللهُ رَحْمَتَهُ وَحَقَّهُ. ٥ نَفْسِي بَيْنَ أُسُودٍ. أَنَا مُضْطَجِعٌ بَيْنَ مُلْتَهِبِينَ، بَنِي آدَمَ الَّذِينَ أَسْنَانُهُمْ رِمَاحٌ وَسِهَامٌ، وَلِسَانُهُمْ سَيْفٌ حَادٌّ. ٦ ارْتَفِعْ عَلَى السَّمَاوَاتِ يَا اللهُ. عَلَى كُلِّ الأَرْضِ مَجْدُكَ. ٧ شَبَكَةً هَيَّأُوا لِخُطُوَاتِي. انْحَنَتْ نَفْسِي. حَفَرُوا قُدَّامِي حُفْرَةً. سَقَطُوا فِي وَسَطِهَا. سِلاَهْ. ٨ ثَابِتٌ قَلْبِي يَا اللهُ، ثَابِتٌ قَلْبِي. أُغَنِّي وَأُرَنِّمُ. ٩ اسْتَيْقِظْ يَا مَجْدِي. اسْتَيْقِظِ الرَّبَابُ وَالْعُودُ. أَسْتَيْقِظُ بِالْفَجْرِ. ١٠ أَحْمَدُكَ بَيْنَ الشُّعُوبِ يَا سَيِّدُ. أُرَنِّمُ لَكَ بَيْنَ الأُمَمِ. ١١ لأَنَّ إِلَى السَّمَاوَاتِ رَحْمَتَكَ، وَإِلَى الْغَمَامِ حَقَّكَ. ١٢ ارْتَفِعْ عَلَى السَّمَاوَاتِ يَا اللهُ. عَلَى كُلِّ الأَرْضِ مَجْدُكَ.

٥٨ ١ لِلْمُغَنِّي. لاَ تُهْلِكْ. تَذْهِيبٌ لِدَاوُدَ. ٢ هَلْ حَقًّا تَتَكَلَّمُونَ بِالْبِرِّ يَا آلِهَةُ؟ بِالاِسْتِقَامَةِ تَدِينُونَ بَنِي آدَمَ؟ ٣ بَلْ بِالْقَلْبِ تَصْنَعُونَ الظُّلْمَ. فِي الأَرْضِ تَزِنُونَ عُنْفَ أَيَادِيكُمْ. ٤ زَاغَ الأَشْرَارُ مِنَ الرَّحِمِ. ضَلَّ مُتَكَلِّمُو الْكَذِبِ مِنَ الْبَطْنِ. ٥ لَهُمْ سُمُّ حَيَّةٍ كَسُمِّ ثُعْبَانٍ أَصَمَّ يَسُدُّ أُذُنَهُ، ٦ الَّتِي لاَ تَسْمَعُ لِصَوْتِ الْمُتَفَائِلِينَ، وَلاَ لِسَاحِرٍ مَاهِرٍ بِالرُّقَى. ٧ اللهُ يُحَطِّمُ أَسْنَانَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ. يُقَلِّعُ اللهُ أَضْرَاسَ أَشْبَالِ الأُسُودِ. ٨ لِتَذُوبُوا كَالْمَاءِ الَّتِي تَجْرِي. يُوَتِّرُ سِهَامَهُ فَتَكُونُ كَالْمَقْطُوعَةِ. ٩ كَالسَّلْحَفَاةِ الَّتِي تَذُوبُ تَمْضِي. كَسِقْطِ الْمَرْأَةِ لاَ يَرَوْنَ الشَّمْسَ. ١٠ قَبْلَ أَنْ تُدْرِكَ قُدُورُكُمُ الشَّوْكَ، نِيئًا كَمُتَّقِدٍ يَسْفَعُهُ بِالزَّوْبَعَةِ. ١١ يَفْرَحُ الصِّدِّيقُ إِذَا رَأَى الانْتِقَامَ. يَغْسِلُ خُطُوَاتِهِ بِدَمِ الشِّرِّيرِ. ١٢ فَيَقُولُ النَّاسُ: «إِنَّ لِلصِّدِّيقِ ثَمَرًا. إِنَّ هُنَاكَ إِلهًا يَقْضِي فِي الأَرْضِ».

٥٩ ١ لِلْمُغَنِّي. لاَ تُهْلِكْ. تَذْهِيبٌ لِدَاوُدَ لَمَّا أَرْسَلَ شَاوُلُ فَرَاقَبُوا الْبَيْتَ لِيَقْتُلُوهُ. ٢ نَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِي يَا إِلهِي. مِنْ قَائِمِيَّ أَجِرْنِي. ٣ نَجِّنِي مِنْ فَاعِلِي الإِثْمِ، وَمِنْ رِجَالِ الدِّمَاءِ خَلِّصْنِي. ٤ لأَنَّهُمْ هُوَذَا يَكْمُنُونَ لِنَفْسِي. يَتَغَرَّبُ عَلَيَّ أَقْوِيَاءُ بِلاَ مَعْصِيَةٍ مِنِّي وَلاَ خَطِيَّةٍ يَا يَهْوَهْ. ٥ بِلاَ إِثْمٍ مِنِّي يَرْكُضُونَ وَيَتَأَهَّبُونَ. اسْتَيْقِظْ لِلِقَائِي وَانْظُرْ. ٦ وَأَنْتَ يَا يَهْوَهْ إِلهُ الْجُنُودِ، إِلهُ إِسْرَائِيلَ، اسْتَيْقِظْ لِتَفْتَقِدَ جَمِيعَ الأُمَمِ. لاَ تُشْفِقْ عَلَى كُلِّ غَادِرِي الإِثْمِ. سِلاَهْ. ٧ يَرْجِعُونَ عِنْدَ الْمَسَاءِ. يُعْوُونَ كَالْكَلْبِ وَيَطُوفُونَ الْمَدِينَةَ. ٨ هُوَذَا يَتَكَلَّمُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ. سُيُوفٌ فِي شِفَاهِهِمْ، لأَنَّ «مَنْ يَسْمَعُ؟» ٩ وَأَنْتَ يَا يَهْوَهْ تَضْحَكُ مِنْهُمْ. تَسْخَرُ بِكُلِّ الأُمَمِ. ١٠ قُوَّتِي فَلَهُ أُرَاقِبُ، لأَنَّ اللهَ مَلْجَإِي. ١١ إِلهِي بِرَحْمَتِهِ يَتَلَقَّانِي. اللهُ يُشْرِفُنِي عَلَى مُرَاقِبِيَّ. ١٢ لاَ تَقْتُلْهُمْ لِئَلاَّ يَنْسَى شَعْبِي. زَعْزِعْهُمْ بِقُوَّتِكَ وَأَنْزِلْهُمْ يَا سَيِّدُ مِجَنَّنَا. ١٣ خَطِيَّةُ أَفْوَاهِهِمْ كَلاَمُ شِفَاهِهِمْ، فَلْيُؤْخَذُوا فِي كِبْرِيَائِهِمْ، وَمِنَ اللَّعْنَةِ وَالْكَذِبِ الَّذِي يُحَدِّثُونَ بِهِ. ١٤ أَفْنِهِمْ بِالسَّخَطِ. أَفْنِهِمْ فَلاَ يَكُونُوا. فَيَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ مُتَسَلِّطٌ فِي يَعْقُوبَ إِلَى أَقَاصِي الأَرْضِ. سِلاَهْ. ١٥ يَرْجِعُونَ عِنْدَ الْمَسَاءِ. يُعْوُونَ كَالْكَلْبِ وَيَطُوفُونَ الْمَدِينَةَ. ١٦ هُمْ يَتَشَرَّدُونَ لِلأَكْلِ. إِنْ لَمْ يَشْبَعُوا يَبِيتُوا. ١٧ أَمَّا أَنَا فَأُغَنِّي بِقُوَّتِكَ، وَأُرَنِّمُ بِالْغَدَاةِ لِرَحْمَتِكَ. لأَنَّكَ صِرْتَ مِلْجَأً لِي وَمَلاَذًا فِي يَوْمِ ضِيقِي. ١٨ يَا قُوَّتِي فَلَكَ أُرَنِّمُ، لأَنَّ اللهَ مَلْجَإِي. إِلهِي بِرَحْمَتِهِ.

٦٠ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى السُّوسَنِ شَهَادَةٌ. تَذْهِيبٌ لِدَاوُدَ لِلتَّعْلِيمِ. ٢ لَمَّا حَارَبَ أَرَامَ النَّهْرَيْنِ وَأَرَامَ صُوبَةَ، وَرَجَعَ يُوآبُ وَضَرَبَ أَدُومَ فِي وَادِي الْمِلْحِ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا. ٣ يَا اللهُ رَفَضْتَنَا. شَتَّتَّنَا. غَضِبْتَ. ارْجِعْ إِلَيْنَا. ٤ أَزَلْزَلْتَ الأَرْضَ. شَقَقْتَهَا. اشْفِ كُسُورَهَا لأَنَّهَا تَرَنَّحَتْ. ٥ أَرَيْتَ شَعْبَكَ شِدَّةً. سَقَيْتَنَا خَمْرَ ارْتِعَادٍ. ٦ أَعْطَيْتَ خَائِفِيكَ رَايَةً لِلاِسْتِعْلاَءِ مِنْ أَجْلِ حَقِّ الْحَقِّ. سِلاَهْ. ٧ لِكَيْ يَنْجُوَ أَحِبَّاؤُكَ. خَلِّصْ بِيَمِينِكَ وَاسْتَجِبْ لَنَا. ٨ تَكَلَّمَ اللهُ فِي قُدْسِهِ. أَبْتَهِجُ. أَقْسِمُ شَكِيمَ وَأَكِيلُ وَادِيَ سُكُّوتَ. ٩ لِي جِلْعَادُ وَلِي مَنَسَّى، وَأَفْرَايِمُ حِصْنُ رَأْسِي. يَهُوذَا صَوْلَجَانِي. ١٠ مُوآبُ مِغْسَلَةُ رِجْلِي. عَلَى أَدُومَ أُلْقِي نَعْلِي. عَلَيَّ يَا فِلِسْطِينُ اهْتِفِي. ١١ مَنْ يَقُودُنِي إِلَى الْمَدِينَةِ الْحَصِينَةِ؟ مَنْ يَهْدِينِي إِلَى أَدُومَ؟ ١٢ أَلَيْسَ أَنْتَ يَا اللهُ الَّذِي رَفَضْتَنَا؟ وَلاَ تَخْرُجُ يَا اللهُ مَعَ جُيُوشِنَا. ١٣ أَعْطِنَا عَوْنًا مِنَ الضِّيقِ، وَبَاطِلٌ خَلاَصُ الإِنْسَانِ. ١٤ بِاللهِ نَصْنَعُ بَأْسًا، وَهُوَ يَدُوسُ مُضَايِقِينَا.

٦١ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى نَغِينُوتٍ. لِدَاوُدَ. ٢ اسْمَعْ يَا اللهُ صُرَاخِي. أَصْغِ إِلَى صَلاَتِي. ٣ مِنْ أَقَاصِي الأَرْضِ إِلَيْكَ أَدْعُو وَقَلْبِي يُغْشَى عَلَيْهِ. إِلَى صَخْرَةٍ أَعْلَى مِنِّي تَهْدِينِي. ٤ لأَنَّكَ كُنْتَ مَلْجَإً لِي، بُرْجَ قُوَّةٍ مِنْ قُدَّامِ الْعَدُوِّ. ٥ أَسْكُنُ فِي خَيْمَتِكَ إِلَى الدُّهُورِ. أَحْتَمِي بِسَتْرِ جَنَاحَيْكَ. سِلاَهْ. ٦ لأَنَّكَ أَنْتَ يَا اللهُ سَمِعْتَ لِنُذُورِي. أَعْطَيْتَ مِيرَاثَ خَائِفِي اسْمِكَ. ٧ أَيَّامًا عَلَى أَيَّامِ الْمَلِكِ تُزَادُ. تَكُونُ سَنَوَاتُهُ كَدَوْرٍ فَدَوْرٍ. ٨ يَجْلِسُ إِلَى الأَبَدِ أَمَامَ اللهِ. أَعِدَّ رَحْمَةً وَحَقًّا لِيَحْفَظَاهُ. ٩ هكَذَا أُرَنِّمُ لاِسْمِكَ إِلَى الأَبَدِ، لأُوَفِّيَ نُذُورِي يَوْمًا فَيَوْمًا.

٦٢ ١ لِلْمُغَنِّي لِيدُوثُونَ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ٢ إِنَّمَا لِلَّهِ تَسْكُتُ نَفْسِي. مِنْهُ خَلاَصِي. ٣ إِنَّمَا هُوَ صَخْرَتِي وَخَلاَصِي، مِلْجَإِي فَلاَ أَتَزَعْزَعُ كَثِيرًا. ٤ إِلَى مَتَى تَهْجُمُونَ عَلَى رَجُلٍ، تَقْتُلُونَ جَمِيعُكُمْ كَحَائِطٍ مَائِلٍ وَكَجِدَارٍ مَائِدٍ؟ ٥ إِنَّمَا يَتَشَاوَرُونَ لِيَدْفَعُوهُ عَنْ مَقَامِهِ. يُسَرُّونَ بِالْكَذِبِ. بِأَفْوَاهِهِمْ يُبَارِكُونَ، وَفِي دَاخِلِهِمْ يَلْعَنُونَ. سِلاَهْ. ٦ إِنَّمَا لِلَّهِ اسْكُتِي يَا نَفْسِي، لأَنَّ مِنْهُ رَجَائِي. ٧ إِنَّمَا هُوَ صَخْرَتِي وَخَلاَصِي، مِلْجَإِي فَلاَ أَتَزَعْزَعُ. ٨ عَلَى اللهِ خَلاَصِي وَمَجْدِي. صَخْرَةُ قُوَّتِي وَمَلْجَإِي فِي اللهِ. ٩ تَوَكَّلُوا عَلَيْهِ فِي كُلِّ حِينٍ يَا شَعْبُ. اسْكُبُوا قُدَّامَهُ قُلُوبَكُمْ. اللهُ مَلْجَإٌ لَنَا. سِلاَهْ. ١٠ إِنَّمَا بَاطِلٌ بَنُو آدَمَ. كَذِبٌ بَنُو الإِنْسَانِ. فِي الْمَوَازِينِ إِلَى فَوْقُ هُمْ أَخَفُّ مِنَ الْبَاطِلِ جَمِيعًا. ١١ لاَ تَتَّكِلُوا عَلَى الظُّلْمِ، وَلاَ تَتَعَلَّقُوا بِالسَّرِقَةِ. إِنْ أَثْرَتِ الْغِنَى فَلاَ تَضَعُوا قُلُوبَكُمْ. ١٢ مَرَّةً كَلَّمَ اللهُ. مَرَّتَيْنِ سَمِعْتُ هذَا: أَنَّ لِلَّهِ الْقُدْرَةَ، ١٣ وَلَكَ يَا سَيِّدُ الرَّحْمَةَ. لأَنَّكَ أَنْتَ تُجَازِي الإِنْسَانَ حَسَبَ عَمَلِهِ.

٦٣ ١ مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ لَمَّا كَانَ فِي بَرِّيَّةِ يَهُوذَا. ٢ يَا اللهُ إِلهِي أَنْتَ. إِلَيْكَ أُبَكِّرُ. عَطِشَتْ إِلَيْكَ نَفْسِي. كَمْ يَكْمُلُ لَكَ جَسَدِي فِي أَرْضٍ نَاشِفَةٍ وَعَيِيَةٍ بِلاَ مَاءٍ. ٣ هكَذَا فِي الْقُدْسِ قَدْ نَظَرْتُكَ لأُعَايِنَ قُوَّتَكَ وَمَجْدَكَ. ٤ لأَنَّ رَحْمَتَكَ خَيْرٌ مِنَ الْحَيَاةِ. شَفَتَايَ تُسَبِّحَانِكَ. ٥ هكَذَا أُبَارِكُكَ فِي حَيَاتِي. بِاسْمِكَ أَرْفَعُ يَدَيَّ. ٦ كَشَحْمٍ وَدَسَمٍ تَشْبَعُ نَفْسِي، وَبِشِفَاهِ الاِبْتِهَاجِ يُسَبِّحُ فَمِي. ٧ إِذَا ذَكَرْتُكَ عَلَى فِرَاشِي، فِي هَوَاجِعِ اللَّيْلِ أَلْهَجُ بِكَ. ٨ لأَنَّكَ كُنْتَ عَوْنًا لِي، وَفِي ظِلِّ جَنَاحَيْكَ أَهْتِفُ. ٩ لَصِقَتْ نَفْسِي بِكَ. يَمِينُكَ عَضَدَتْنِي. ١٠ أَمَّا الَّذِينَ يَطْلُبُونَ نَفْسِي لإِهْلاَكِهَا فَيَدْخُلُونَ أَسَافِلَ الأَرْضِ. ١١ يُسْلَمُونَ إِلَى يَدِ السَّيْفِ. يَكُونُونَ نَصِيبًا لِبَنَاتِ آوَى. ١٢ أَمَّا الْمَلِكُ فَيَفْرَحُ بِاللهِ. كُلُّ الْحَالِفِ بِهِ يَفْتَخِرُ، لأَنَّهُ قَدْ سُدَّ أَفْوَاهُ الْمُتَكَلِّمِينَ بِالأَكَاذِيبِ.

٦٤ ١ لِلْمُغَنِّي. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ٢ اسْمَعْ يَا اللهُ صَوْتِي فِي تَذَمُّرِي. مِنْ خَوْفِ الْعَدُوِّ احْفَظْ حَيَاتِي. ٣ اسْتُرْنِي مِنْ مُؤَامَرَةِ الأَشْرَارِ، مِنْ عَجَاجَةِ فَاعِلِي الإِثْمِ. ٤ الَّذِينَ شَحَذُوا كَالسَّيْفِ أَلْسِنَتَهُمْ، وَوَتَّرُوا سَهْمَهُمْ كَلاَمًا مُرًّا، ٥ لِيَرْمُوا فِي مَخَابِئِ الْكَامِلِ. بَغْتَةً يَرْمُونَهُ وَلاَ يَخَافُونَ. ٦ يَتَشَدَّدُونَ بِكَلاَمٍ رَدِيءٍ. يَتَآمَرُونَ لإِخْفَاءِ الأَشْرَاكِ. يَقُولُونَ: «مَنْ يُبْصِرُنَا؟» ٧ يَفْحَصُونَ عَنِ الآثَامِ. قَدْ أَكْمَلْنَا فَحْصًا مُتْقَنًا. وَدَاخِلُ الإِنْسَانِ وَقَلْبُهُ عَمِيقٌ. ٨ فَيَرْمِيهِمُ اللهُ بِسَهْمٍ. بَغْتَةً تَكُونُ ضَرَبَاتُهُمْ. ٩ فَيُعْثِرُونَ عَلَيْهِمْ لِسَانُهُمْ. يَهْرُبُ كُلُّ نَاظِرٍ إِلَيْهِمْ. ١٠ وَيَخَافُ كُلُّ إِنْسَانٍ وَيُخْبِرُ بِعَمَلِ اللهِ، وَيَتَأَمَّلُونَ فِعْلَهُ. ١١ يَفْرَحُ الصِّدِّيقُ بِالرَّبِّ وَيَتَّكِلُ عَلَيْهِ، وَيَفْتَخِرُ كُلُّ مُسْتَقِيمِ الْقَلْبِ.

٦٥ ١ لِلْمُغَنِّي. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. أُغْنِيَةٌ. ٢ لَكَ الدُّمُومُ تَسْكُتُ يَا اللهُ فِي صِهْيَوْنَ، وَلَكَ يُوفَى النَّذْرُ. ٣ يَا سَامِعَ الصَّلاَةِ إِلَيْكَ يَأْتِي كُلُّ ذِي جَسَدٍ. ٤ كَلاَمُ آثَامٍ قَدْ قَوِيَ عَلَيَّ. أَنْتَ تَغْفِرُ مَعَاصِيَنَا. ٥ طُوبَى لِمَنِ اخْتَرْتَهُ وَقَرَّبْتَهُ يَسْكُنُ فِي دِيَارِكَ. نَشْبَعُ مِنْ خَيْرِ بَيْتِكَ، قُدْسِ هَيْكَلِكَ. ٦ بِمَخُوفَاتٍ فِي بِرٍّ تَسْتَجِيبُنَا يَا إِلهَ خَلاَصِنَا، يَا مُتَّكَلَ كُلِّ أَقَاصِي الأَرْضِ وَالْبَحْرِ الْبَعِيدِ. ٧ مُثَبِّتُ الْجِبَالِ بِقُوَّتِهِ، مُتَمَنْطِقٌ بِالْجَبَرُوتِ. ٨ مُسَكِّنُ ضَجِيجِ الْبِحَارِ، ضَجِيجِ أَمْوَاجِهَا وَضَوْضَاءِ الشُّعُوبِ. ٩ فَيَخَافُ السَّاكِنُونَ فِي أَقَاصِي الأَرْضِ مِنْ آيَاتِكَ. مَخَارِجُ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ تُبَهِّجُ. ١٠ افْتَقَدْتَ الأَرْضَ وَسَقَيْتَهَا. أَكْثَرْتَ إِغْنَاءَهَا. مِجْرَى اللهِ مَلآنُ مَاءً. تُهَيِّئُ حِنْطَتَهُمْ، لأَنَّكَ هكَذَا تُهَيِّئُهَا. ١١ تُرْوِي أَثْلاَمَهَا. تُسَوِّي أَجَمَّتَهَا. بِالْغُيُوثِ تُلَيِّنُهَا. تُبَارِكُ نَبَاتَهَا. ١٢ كَلَّلْتَ السَّنَةَ بِخَيْرَاتِكَ، وَآثَارُ خُطُوَاتِكَ تَقْطُرُ دَسَمًا. ١٣ تَقْطُرُ عَلَى مَرَاعِي الْبَرِّيَّةِ، وَالآكَامُ تَتَنَطَّقُ بِالاِبْتِهَاجِ. ١٤ الْمُرُوجُ قَدْ لَبِسَتِ الْغَنَمَ، وَالأَوْدِيَةُ تَتَغَشَّى بِالْحِنْطَةِ. فَيَهْتِفُونَ وَيُغَنُّونَ أَيْضًا.

٦٦ ١ لِلْمُغَنِّي. مَزْمُورٌ. أُغْنِيَةٌ. اهْتِفُوا لِلَّهِ يَا كُلَّ الأَرْضِ. ٢ رَنِّمُوا مَجْدَ اسْمِهِ. اجْعَلُوا مَجْدَ تَسْبِيحِهِ. ٣ قُولُوا لِلَّهِ: «مَا أَهْيَبَ أَعْمَالَكَ! مِنْ أَجْلِ كَثْرَةِ قُوَّتِكَ يَتَذَلَّلُ لَكَ أَعْدَاؤُكَ. ٤ كُلُّ الأَرْضِ تَسْجُدُ لَكَ وَتُرَنِّمُ لَكَ. تُرَنِّمُ لاِسْمِكَ». سِلاَهْ. ٥ هَلُمُّوا انْظُرُوا أَعْمَالَ اللهِ. مَهُوبٌ فِي أَفْعَالِهِ مِنْ جِهَةِ بَنِي آدَمَ. ٦ حَوَّلَ الْبَحْرَ يَابِسَةً. فِي النَّهْرِ عَبَرُوا بِالرِّجْلِ. هُنَاكَ نَفْرَحُ بِهِ. ٧ مُتَسَلِّطٌ بِقُدْرَتِهِ إِلَى الدَّهْرِ. عَيْنَاهُ تُرَاقِبَانِ الأُمَمَ. لاَ يَرْتَفِعُ الْمُتَمَرِّدُونَ. سِلاَهْ. ٨ بَارِكُوا إِلهَنَا أَيُّهَا الشُّعُوبُ، وَأَسْمِعُوا صَوْتَ تَسْبِيحِهِ. ٩ الَّذِي جَعَلَ أَنْفُسَنَا فِي الْحَيَاةِ، وَلَمْ يُعْطِ لِلزَّلَلِ أَرْجُلَنَا. ١٠ لأَنَّكَ امْتَحَنْتَنَا يَا اللهُ. مَحَّصْتَنَا كَمَا يُمَحَّصُ الْفِضَّةُ. ١١ أَدْخَلْتَنَا فِي الشَّبَكَةِ. جَعَلْتَ ضِيقًا عَلَى مَتْنِنَا. ١٢ أَرْكَبْتَ أُنَاسًا عَلَى رُؤُوسِنَا. دَخَلْنَا فِي النَّارِ وَفِي الْمَاءِ، وَأَخْرَجْتَنَا إِلَى الرَّخَاءِ. ١٣ أَدْخُلُ بَيْتَكَ بِمُحْرَقَاتٍ. أُوَفِّي لَكَ نُذُورِي ١٤ الَّتِي نَطَقَتْ بِهَا شَفَتَايَ، وَتَكَلَّمَ بِهَا فَمِي فِي ضِيقِي. ١٥ مُحْرَقَاتِ سِمَانٍ أُصْعِدُ لَكَ مَعَ بَخُورِ الْكِبَاشِ. أُقَرِّبُ بَقَرًا مَعَ تُيُوسٍ. سِلاَهْ. ١٦ هَلُمُّوا اسْمَعُوا وَأُحَدِّثُ أَيُّهَا الْخَائِفُونَ اللهَ جَمِيعُكُمْ بِمَا صَنَعَ لِنَفْسِي. ١٧ إِلَيْهِ بِفَمِي صَرَخْتُ، وَبِلِسَانِي تَعَالَى تَحْتَ لِسَانِي. ١٨ إِنْ رَاعَيْتُ إِثْمًا فِي قَلْبِي لاَ يَسْمَعُ السَّيِّدُ. ١٩ لكِنَّ اللهَ قَدْ سَمِعَ. أَصْغَى إِلَى صَوْتِ صَلاَتِي. ٢٠ مُبَارَكٌ اللهُ الَّذِي لَمْ يَرْفُضْ صَلاَتِي وَلاَ رَحْمَتَهُ عَنِّي.

1: ٥٤ (15) مز 39: 2، 38: 6. (16) مز 38: 8، 9. حب 14: 4. مز 36: 23، 39: 21. (19) مز 36: 5، 6، 39: 25. تث 32: 29. مز 89: 46. مخ 2: 6، 7. لاو 16: 18. (20) مز 4: 3، 55: 4: 24. تسا 1: 5، 6. (21) مز 105: 16. مز 14: 17. رؤ 7: 22. 1 صم 14: 20، 23. 2: ٥٥ (1) مز 38: 2، 3. (2) مز 38: 4، 15. (4) مز 38: 21، 39: 17، 33: 27. (6) مز 38: 22. صف 1: 4. (7) مز 39: 22. خر 18: 21. مز 20: 39، 38: 16، 23. (8) لاو 16: 17، 21: 6. مز 38: 17. (10) عد 14: 2. (12) تث 21: 23. مز 39: 14. 16. (15) مز 39: 2، 38: 6. (16) مز 38: 8، 9. حب 14: 4. مز 36: 23، 39: 21. (19) مز 36: 5، 6، 39: 25. مز 89: 46. مخ 2: 6، 7. لاو 16: 18. (20) 1 صم 16: 3، 18: 4، 24. تسا 1: 5، 6. (21) مز 105: 16. مز 14: 17. رؤ 7: 22. 1 صم 14: 20، 23. 3: ٥٦ (1) مز 38: 2، 3. (2) مز 38: 4، 15. (4) مز 38: 21، 39: 17، 33: 27. (6) مز 38: 22. صف 1: 4. (7) مز 39: 22. خر 18: 21. مز 20: 39، 38: 16، 23. (8) لاو 16: 17، 21: 6. مز 38: 17. (10) عد 14: 2. (12) تث 21: 23. مز 39: 14. 16. (13) مز 28: 22. (14) مز 39: 12. (16) مز 39: 12. (17) لاو

21 וְהִשְׁלַכְתֶּם שָׁמָּה אֶת הָאֵשׁ וַאֲכַלְתֶּם עֵצִים אֲשֶׁר לֹא
יֵדַע אַתָּה וְאַתֶּם וַאֲבֹתֵיכֶם: 22 וְעָבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר הֵמָּה לֹא יִרְאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחוּן: 23 וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ: 24 בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ: 25 כִּי
אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: 26 כִּי שְׁאַל
נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד
קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע
כָּמֹהוּ: 27 הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי: 28 אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא
לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: 29 אַתָּה הָרְאֵתָ
לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: 30 מִן
הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ
אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: 31 וְתַחַת
כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו
בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם: 32 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים
מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם
הַזֶּה: 33 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:
34 וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים:

פרשה ד.

1 אָז הִבְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה
שָׁמֶשׁ: 2 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי
דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת
מִן הֶעָרִים הָאֵל וָחָי: 3 בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר
לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן
לַמְנַשִּׁי: 4 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
5 אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם: 6 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל
בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יָשַׁב בְּחֶשְׁבּוֹן
וַיַּכּוּם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם: 7 וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ
וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ: 8 מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת
נַחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן: 9 וְכָל הָעֲרָבָה
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה:
10 וַיְצַו אֶת יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיֹּאמֶר אַתָּה רָאִיתָה אֵת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן יַעֲשֶׂה
יְהוָה לְכָל הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: 11 לֹא תִירָאוּם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלָּחֶם לָכֶם: 12 וָאֶתְחַנַּן אֶל יְהוָה
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: 13 אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת
אֶת עַבְדְּךָ אֶת גָּדְלְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ: 14 אֶעְבְּרָה נָּא
וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב
הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן: 15 וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וְלֹא שָׁמַע
אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לָךְ אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד
בַּדָּבָר הַזֶּה: 16 עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפוֹנָה
וְתֵימָנָה וְקֵדְמָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה: 17 וְצַו אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר
לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:
18 וַנֵּשֶׁב בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר: 19 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל
הַחֻקִּים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם: 20 לֹא תֹסִפוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם: 21 עֵינֶיךָ הָרֹאוֹת אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ
אַחֲרֵי בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ: 22 וְאַתֶּם
הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: 23 רְאֵה לִמַּדְתִּי
אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת
כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ:
24 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם
וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה: 25 כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים
קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו: 26 וּמִי גּוֹי
גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת

---

[1] ם: הַבְּדָלָה.

(21) שו. 38: 16. 23. שה. 7: 4.
(22) שו. 39: 7. 28.
(23) שו. 36: 18–20. 23. דה. 31: 17. נה. 9: 2. דה. 28: 50, 25.
(24) שו. 36: 19.
(25) יר. 30: 3. 18. שו. 34: 13. 36. 24. 20. 40. שה. 1: 11.
(26) דב. 9: 16. דה. 25: 5. 6. (27) שו. 28: 25. 26. 36: 23. 24. 38: 16. (28) שו. 34: 30. 39: 22.
(29) נה. 54: 8. שה. 2: 28. דה. 12: 10. בב. 2: 17.

(1) שו. 33: 21. 1: 3.
(2) שו. 8: 3. 3. יהש. 21: 10.
(3) שו. 1: 7. דב. 10: 6. 45: 5. שו. 47: 3. יהש. 11: 1. 21: 15.
(4) שו. 44: 5. 43: 10. (5) שו. 42: 20. (16) ז. שה. 6: 4. (17) יהש. 11: 2. ז. שה. 6: 5. שו. 45: 5.

[2] ם: מִלְּבַד. [3] ם: יִכָּשֵׁל. [4] ם: יִכָּשֵׁל. [5] ם: מִמִּזְרַח. [6] ם: וְזֹאת.

وَٱلَّذِينَ هُمْ بِرُسُلِهِۦ وَلَمْ يُفَرِّقُوا۟ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُو۟لَٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ 27

يَسْـَٔلُكَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَٰبًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا۟ مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓا۟ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ ۚ وَءَاتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ۝ 28

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا۟ فِى ٱلسَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ۝ 29

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۢ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ 30

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا عَظِيمًا ۝ 31

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ ٱللَّهِ ۖ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ۝ 32

بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ 33

وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ 34

فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۝ 35

وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ 36

لَّٰكِنِ ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ 37

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ۝ 38

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝ 39

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ 40

لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ۝ 41

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ۝ 42

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ 43

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ۝ 44

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ 45

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ۝ 46

لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَٰدَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ 47

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ 48

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝ 49

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ 50

سورة ٥.

1 بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَوْفُوا۟ بِٱلْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ ٱلْأَنْعَٰمِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ 1

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُحِلُّوا۟ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَلَا ٱلْهَدْىَ وَلَا ٱلْقَلَٰٓئِدَ وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَٰنًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَٱصْطَادُوا۟ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا۟ ۘ وَتَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ۝ 2

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحْمُ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ وَٱلْمُنْخَنِقَةُ وَٱلْمَوْقُوذَةُ وَٱلْمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا۟ بِٱلْأَزْلَٰمِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ ٱلْيَوْمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَٱخْشَوْنِ ۚ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ 3

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَكُلُوا۟ مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ۝ 4

ٱلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ ۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَٱلْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَٱلْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِٱلْإِيمَٰنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ۝ 5

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ 6

وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِى وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ۝ 7

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ۚ ٱعْدِلُوا۟ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ 8

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ 9

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ۝ 10

1: ١. عدد 6: 21. صف. 25. (30) سو. 40: 21. صف. 25.
33. 36.
(39) حز. 4: 2. 3. 5: 6. 6: 6. 7: 1.
(44) ١. تحذ. 6: 31.

2: ٢. عدد 6: 3. 7: 21. (49) ١. عدد 6: 3. 15: ١. عد. 2: 35. سو. 43: 19. 44: 15. 16.
(6) ١. عد. 6: 5. 6. (7) ١. عد. 6: 8. (8) سو. 40: 5.
(45) حز. 8: 35. عد. 3: 27. 28. 32. 38. 18: 5. ١. تحذ. 9: 23. ٢. تحذ. 13: 11. عد. 134: 1. سو. 40: 46.
(46) عد. 18: 5. سو. 44:

3: تثنية. 4: ٢. تثنية.

11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃ 12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ 14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃ 15 בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃ 16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

ג גִּמ�ֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ 18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ 19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת׃ 21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

ד דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפְּטֵי מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 63 חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 77 יְרַחֲמֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ כָּלוּ לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רָחְבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נ נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ 118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃ 134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ 135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃ 147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ 155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ 168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ 170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ 171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ 176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

שיר המעלות.

א אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ ב יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ ג מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ ד חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ ה אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ ו רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ ז אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

שיר המעלות.

א אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃ ב עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ ג אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ ד הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ ה יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ ז יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃ ח יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

שיר המעלות לדוד.

א שָׂמַחְתִּי בְאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃ ב עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ ג יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃ ד שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ ה כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ ו שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ ז יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ ח לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ ט לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

שיר המעלות.

א אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ ב הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ ג חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז׃ ד רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃

שיר המעלות לדוד.

א לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ ב לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ ג אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ ד אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃ ה אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃ ו בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ ז נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ ח עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

שיר המעלות.

א הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃ ב יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ ג כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ ד הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ ה וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

שיר המעלות.

א בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ ב אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃ ג הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ ד שׁוּבָה יְהוָה אֶת שבותנו [שְׁבִיתֵנוּ] כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ ה הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ ו הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

שיר המעלות לשלמה.

א אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ ב שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ ד כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ ה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

שיר המעלות.

א אַשְׁרֵי כָל יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ ב יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ ג אֵשֶׁת כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ ד הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ ה יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ו וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

שיר המעלות.

א רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ ב רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃ ג עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנּוֹתָם׃ ד יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃ ה יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ ו יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדִים שֶׁלִּפְנֵי שֶׁגָּדַל יָלוֹשׁ׃ ז שֶׁלֹּא מָלֵא קוֹצְרוֹ כַפּוֹ וְחָצְנוֹ מְעַמֵּר׃ ח וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

שיר המעלות.

א מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ ב אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ ג אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ ד כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ ה קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ ו נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ ז יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ ח וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

שיר המעלות לדוד.

א יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃ ב אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ ג יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

שיר המעלות.

א זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ׃ ב אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ ג אִם אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ ד אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ ה עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ ו הִנֵּה שְׁמַעֲנָהוּ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי יָעַר׃ ז נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ ח קוּמָ

الاصحاح ٢

1 وَحَدَثَ عِنْدَمَا أَرَادَ الرَّبُّ أَنْ يَصْعَدَ إِيلِيَّا فِي
الْعَاصِفَةِ إِلَى السَّمَاءِ، أَنَّ إِيلِيَّا وَأَلِيشَعَ كَانَا
2 ذَاهِبَيْنِ مِنَ الْجِلْجَالِ. وَقَالَ إِيلِيَّا لأَلِيشَعَ: «امْكُثْ
هَا هُنَا لأَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَرْسَلَنِي إِلَى بَيْتِ إِيلَ».
فَقَالَ أَلِيشَعُ: «حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ وَحَيَّةٌ هِيَ نَفْسُكَ
إِنِّي لاَ أَتْرُكُكَ». فَانْحَدَرَا إِلَى بَيْتِ إِيلَ.
3 فَخَرَجَ بَنُو الأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ فِي بَيْتِ إِيلَ إِلَى
أَلِيشَعَ وَقَالُوا لَهُ: «أَمَا تَعْلَمُ أَنَّ الرَّبَّ يَأْخُذُ
4 سَيِّدَكَ عَنْ رَأْسِكَ الْيَوْمَ؟» فَقَالَ: «نَعَمْ، أَنَا
أَيْضًا قَدْ عَلِمْتُ. اسْكُتُوا!». وَقَالَ لَهُ إِيلِيَّا:
«يَا أَلِيشَعُ امْكُثْ هَا هُنَا لأَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَرْسَلَنِي
إِلَى أَرِيحَا». فَقَالَ: «حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ وَحَيَّةٌ هِيَ
5 نَفْسُكَ إِنِّي لاَ أَتْرُكُكَ». فَجَاءَ إِلَى أَرِيحَا.
وَتَقَدَّمَ بَنُو الأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ فِي أَرِيحَا إِلَى
أَلِيشَعَ وَقَالُوا لَهُ: «أَمَا تَعْلَمُ أَنَّ الرَّبَّ يَأْخُذُ
سَيِّدَكَ عَنْ رَأْسِكَ الْيَوْمَ؟» فَقَالَ: «نَعَمْ، أَنَا
6 أَيْضًا قَدْ عَلِمْتُ. اسْكُتُوا!». وَقَالَ لَهُ إِيلِيَّا:
«امْكُثْ هَا هُنَا لأَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَرْسَلَنِي إِلَى
الأُرْدُنِّ». فَقَالَ: «حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ وَحَيَّةٌ هِيَ
نَفْسُكَ إِنِّي لاَ أَتْرُكُكَ». فَمَضَيَا كِلاَهُمَا.
7 وَوَقَفَ خَمْسُونَ رَجُلاً مِنْ بَنِي الأَنْبِيَاءِ وَوَقَفُوا
مُقَابِلَهُمَا مِنْ بَعِيدٍ، وَكَانَا هُمَا قَدْ وَقَفَا عَلَى
8 الأُرْدُنِّ. فَأَخَذَ إِيلِيَّا رِدَاءَهُ وَلَفَّهُ وَضَرَبَ
الْمَاءَ فَانْفَلَقَ إِلَى هُنَا وَإِلَى هُنَاكَ حَتَّى عَبَرَ
كِلاَهُمَا فِي الْيَبَسِ.
9 وَحَدَثَ لَمَّا عَبَرَا أَنَّ إِيلِيَّا قَالَ لأَلِيشَعَ:
«اطْلُبْ مَاذَا أَفْعَلُ لَكَ قَبْلَ أَنْ أُؤْخَذَ عَنْكَ».
فَقَالَ أَلِيشَعُ: «لِيَكُنْ نِصْفُ نَصِيبٍ مِنْ رُوحِكَ
10 عَلَيَّ». فَقَالَ: «قَدْ صَعُبَ الأَمْرُ. إِنْ رَأَيْتَنِي
مَأْخُوذًا عَنْكَ يَكُونُ لَكَ هَكَذَا، وَإِنْ لَمْ تَرَنِي
11 لاَ يَكُونُ». وَحَدَثَ إِذْ كَانَا سَائِرَيْنِ سَائِرِينَ
وَتَكَلَّمَا، أَنَّهُ إِذَا مَرْكَبَةٌ مِنْ نَارٍ وَخَيْلٌ مِنْ نَارٍ
فَرَّقَتْ بَيْنَ الاثْنَيْنِ، وَصَعِدَ إِيلِيَّا فِي الْعَاصِفَةِ
12 إِلَى السَّمَاءِ. وَأَلِيشَعُ كَانَ يَرَى وَهُوَ يَصْرُخُ:
«يَا أَبِي يَا أَبِي، مَرْكَبَةَ إِسْرَائِيلَ وَفُرْسَانَهَا!».
وَلَمْ يَرَهُ أَيْضًا. فَأَمْسَكَ ثِيَابَهُ وَشَقَّهَا شَقَّيْنِ
13 شَقًّا وَاحِدًا. وَرَفَعَ رِدَاءَ إِيلِيَّا الَّذِي سَقَطَ عَنْهُ
وَرَجَعَ وَوَقَفَ عَلَى شَاطِئِ الأُرْدُنِّ.
14 وَأَخَذَ رِدَاءَ إِيلِيَّا الَّذِي سَقَطَ عَنْهُ وَضَرَبَ
الْمَاءَ وَقَالَ: «أَيْنَ هُوَ الرَّبُّ إِلَهُ إِيلِيَّا أَيْضًا؟»
وَضَرَبَ الْمَاءَ فَانْفَلَقَ إِلَى هُنَا وَإِلَى هُنَاكَ،
15 فَعَبَرَ أَلِيشَعُ. وَلَمَّا رَآهُ بَنُو الأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ
مُقَابِلَ أَرِيحَا قَالُوا: «قَدِ اسْتَقَرَّ رُوحُ إِيلِيَّا
عَلَى أَلِيشَعَ». وَجَاءُوا لِلِقَائِهِ وَسَجَدُوا لَهُ إِلَى
16 الأَرْضِ. وَقَالُوا لَهُ: «هُوَذَا مَعَ عَبِيدِكَ خَمْسُونَ
رَجُلاً ذَوُو بَأْسٍ. لِيَذْهَبُوا وَيُفَتِّشُوا عَلَى سَيِّدِكَ
لَعَلَّ رُوحَ الرَّبِّ قَدْ رَفَعَهُ وَطَرَحَهُ عَلَى أَحَدِ
الْجِبَالِ أَوْ فِي أَحَدِ الأَوْدِيَةِ». فَقَالَ: «لاَ
17 تُرْسِلُوا». وَأَلَحُّوا عَلَيْهِ حَتَّى خَجِلَ فَقَالَ:
«أَرْسِلُوا». فَأَرْسَلُوا خَمْسِينَ رَجُلاً فَفَتَّشُوا ثَلاَثَةَ
أَيَّامٍ وَلَمْ يَجِدُوهُ. وَرَجَعُوا إِلَيْهِ وَهُوَ مُقِيمٌ فِي
18 أَرِيحَا، فَقَالَ لَهُمْ: «أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لاَ تَذْهَبُوا».
19 وَقَالَ رِجَالُ الْمَدِينَةِ لأَلِيشَعَ: «هُوَذَا مَوْضِعُ
الْمَدِينَةِ حَسَنٌ كَمَا يَرَى سَيِّدِي، لَكِنَّ الْمَاءَ
20 رَدِيءٌ وَالأَرْضَ مُثْكِلَةٌ». فَقَالَ: «ائْتُونِي بِكَاسٍ
جَدِيدَةٍ وَاجْعَلُوا فِيهَا مِلْحًا». فَأَتَوْا إِلَيْهِ.
21 وَخَرَجَ إِلَى مَخْرَجِ الْمَاءِ وَطَرَحَ فِيهِ مِلْحًا
وَقَالَ: «هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ: قَدْ شَفَيْتُ هَذَا الْمَاءَ.
فَلاَ يَكُونُ مِنْهُ بَعْدُ مَوْتٌ وَلاَ ثُكْلٌ». فَشُفِيَ
22 الْمَاءُ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ حَسَبَ قَوْلِ أَلِيشَعَ الَّذِي
23 قَالَهُ. وَصَعِدَ مِنْ هُنَاكَ إِلَى بَيْتِ إِيلَ، وَفِيمَا
هُوَ صَاعِدٌ فِي الطَّرِيقِ إِذَا بِصِبْيَانٍ خَرَجُوا مِنَ
الْمَدِينَةِ وَهَزِئُوا بِهِ وَقَالُوا لَهُ: «اصْعَدْ يَا أَقْرَعُ!
24 اصْعَدْ يَا أَقْرَعُ!». فَالْتَفَتَ إِلَى وَرَائِهِ وَنَظَرَهُمْ
وَلَعَنَهُمْ بِاسْمِ الرَّبِّ. فَخَرَجَتْ دُبَّتَانِ مِنَ الْوَعْرِ
25 وَمَزَّقَتَا مِنْهُمُ اثْنَيْ وَأَرْبَعِينَ وَلَدًا. وَذَهَبَ مِنْ
هُنَاكَ إِلَى جَبَلِ الْكَرْمَلِ، وَمِنْ هُنَاكَ رَجَعَ إِلَى
السَّامِرَةِ.

الاصحاح ٣

1 وَيُورَامُ بْنُ أَخْآبَ مَلَكَ عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي
السَّامِرَةِ فِي السَّنَةِ الثَّامِنَةَ عَشْرَةَ لِيَهُوشَافَاطَ
2 مَلِكِ يَهُوذَا، وَمَلَكَ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً. وَعَمِلَ
الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ، غَيْرَ أَنَّهُ لَيْسَ كَأَبِيهِ
وَكَأُمِّهِ، فَأَزَالَ تِمْثَالَ الْبَعْلِ الَّذِي عَمِلَهُ أَبُوهُ.
3 إِلاَّ أَنَّهُ فِي خَطَايَا يَرُبْعَامَ بْنِ نَابَاطَ الَّذِي
أَخْطَأَ بِهَا إِسْرَائِيلُ لَصِقَ. لَمْ يَحِدْ عَنْهَا.
4 وَمِيشَعُ مَلِكُ مُوآبَ كَانَ صَاحِبَ غَنَمٍ، وَكَانَ
يُؤَدِّي لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ مِئَةَ أَلْفِ خَرُوفٍ وَمِئَةَ أَلْفِ
5 كَبْشٍ بِصُوفِهَا. وَحَدَثَ لَمَّا مَاتَ أَخْآبُ أَنَّ مَلِكَ
6 مُوآبَ عَصَى عَلَى مَلِكِ إِسْرَائِيلَ. فَخَرَجَ الْمَلِكُ
يُورَامُ فِي ذلِكَ الْيَوْمِ مِنَ السَّامِرَةِ وَعَدَّ جَمِيعَ
7 إِسْرَائِيلَ. وَذَهَبَ وَأَرْسَلَ إِلَى يَهُوشَافَاطَ مَلِكِ
يَهُوذَا قَائِلاً: «قَدْ عَصَى مَلِكُ مُوآبَ عَلَيَّ. أَفَتَذْهَبُ
مَعِي إِلَى مُوآبَ لِلْحَرْبِ؟» فَقَالَ: «أَصْعَدُ. أَنَا
كَمِثْلِكَ وَشَعْبِي كَشَعْبِكَ وَخَيْلِي كَخَيْلِكَ».
8 وَقَالَ: «فِي أَيِّ طَرِيقٍ نَصْعَدُ؟» فَقَالَ: «طَرِيقُ
9 بَرِّيَّةِ أَدُومَ». فَذَهَبَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَمَلِكُ يَهُوذَا
وَمَلِكُ أَدُومَ وَدَارُوا مَسِيرَةَ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، وَلَمْ
يَكُنْ مَاءٌ لِلْجَيْشِ وَلاَ لِلْبَهَائِمِ الَّتِي عِنْدَ
10 أَرْجُلِهِمْ. فَقَالَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ: «آهِ! إِنَّ الرَّبَّ
قَدْ دَعَا هؤُلاَءِ الثَّلاَثَةَ الْمُلُوكَ لِيَدْفَعَهُمْ فِي
11 يَدِ مُوآبَ». فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ: «أَلَيْسَ هُنَا نَبِيٌّ
لِلرَّبِّ فَنَسْأَلَ الرَّبَّ بِوَاسِطَتِهِ؟» فَأَجَابَ وَاحِدٌ
مِنْ عَبِيدِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ وَقَالَ: «هُنَا أَلِيشَعُ بْنُ
شَافَاطَ الَّذِي كَانَ يَسْكُبُ الْمَاءَ عَلَى أَيْدِي
12 إِيلِيَّا». فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ: «عِنْدَهُ كَلاَمُ الرَّبِّ».
فَانْحَدَرَ إِلَيْهِ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوشَافَاطُ وَمَلِكُ
13 أَدُومَ. فَقَالَ أَلِيشَعُ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ: «مَا لِي وَلَكَ؟
اذْهَبْ إِلَى أَنْبِيَاءِ أَبِيكَ وَإِلَى أَنْبِيَاءِ أُمِّكَ».
فَقَالَ لَهُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ: «لاَ، لأَنَّ الرَّبَّ قَدْ دَعَا
14 هؤُلاَءِ الثَّلاَثَةَ الْمُلُوكَ لِيَدْفَعَهُمْ فِي يَدِ مُوآبَ».
فَقَالَ أَلِيشَعُ: «حَيٌّ هُوَ رَبُّ الْجُنُودِ الَّذِي
أَنَا وَاقِفٌ أَمَامَهُ، لَوْلاَ أَنِّي أَصُونُ وَجْهَ
يَهُوشَافَاطَ مَلِكِ يَهُوذَا لَمَا كُنْتُ أَنْظُرُكَ وَلاَ
15 أَرَاكَ. وَالآنَ فَأْتُونِي بِمُغَنٍّ». وَكَانَ لَمَّا ضَرَبَ
الْمُغَنِّي أَنَّ يَدَ الرَّبِّ كَانَتْ عَلَيْهِ.
16 فَقَالَ: «هكَذَا قَالَ الرَّبُّ: اصْنَعُوا فِي هذَا
17 الْوَادِي أَحْوَاضًا أَحْوَاضًا. لأَنَّهُ هكَذَا قَالَ
الرَّبُّ: لاَ تَرَوْنَ رِيحًا وَلاَ تَرَوْنَ مَطَرًا، وَذلِكَ
الْوَادِي يَمْتَلِئُ مَاءً فَتَشْرَبُونَ أَنْتُمْ وَمَوَاشِيكُمْ
18 وَبَهَائِمُكُمْ. وَهذَا قَلِيلٌ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ. بَلْ
يَدْفَعُ الْمُوآبِيِّينَ أَيْضًا إِلَى يَدِكُمْ. وَتَضْرِبُونَ
كُلَّ مَدِينَةٍ حَصِينَةٍ وَكُلَّ مَدِينَةٍ مُخْتَارَةٍ،
وَتَقْطَعُونَ كُلَّ شَجَرَةٍ جَيِّدَةٍ وَتَسُدُّونَ كُلَّ
عُيُونِ الْمِيَاهِ وَتُفْسِدُونَ كُلَّ حَقْلٍ جَيِّدٍ بِالْحِجَارَةِ».
19 وَحَدَثَ فِي الْغَدِ عِنْدَ تَقْدِمَةِ الْمِنْحَةِ أَنَّهُ إِذَا
20 طَرِيقُ أَدُومَ قَدِ امْتَلأَتِ الأَرْضُ مَاءً. وَصَعِدَ
الْمَاءُ عِنْدَمَا ذَبَحَ الْمُقَدِّمُونَ الذَّبِيحَةَ، وَإِذَا
21 مِيَاهٌ مِنْ طَرِيقِ أَدُومَ. وَكُلُّ مُوآبَ سَمِعَ أَنَّ
الْمُلُوكَ قَدْ صَعِدُوا لِمُحَارَبَتِهِمْ، فَاسْتَدْعَوْا كُلَّ
مَنْ يَتَمَنْطَقُ بِمِنْطَقَةٍ وَمَا فَوْقَ، وَوَقَفُوا عَلَى
22 التُّخُومِ. وَبَكَّرُوا فِي الصَّبَاحِ وَأَشْرَقَتِ الشَّمْسُ
عَلَى الْمِيَاهِ، فَرَأَى الْمُوآبِيُّونَ مِنْ مُقَابِلٍ الْمِيَاهَ
حَمْرَاءَ كَالدَّمِ.
23 فَقَالُوا: «هذَا دَمٌ. قَدِ اقْتَتَلَ الْمُلُوكُ وَضَرَبَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِالسَّيْفِ، فَالآنَ يَا مُوآبُ إِلَى
24 النَّهْبِ!». فَلَمَّا جَاءُوا إِلَى مَحَلَّةِ إِسْرَائِيلَ قَامَ
إِسْرَائِيلُ وَضَرَبَ الْمُوآبِيِّينَ فَهَرَبُوا مِنْ أَمَامِهِ،
وَدَخَلُوا هُمْ يَضْرِبُونَ الْمُوآبِيِّينَ فِي أَرْضِهِمْ.
25 وَهَدَمُوا الْمُدُنَ وَكُلَّ حَقْلٍ جَيِّدٍ رَمَى كُلُّ وَاحِدٍ
حِجَارَتَهُ وَمَلأُوهُ، وَسَدُّوا كُلَّ عُيُونِ الْمِيَاهِ
وَقَطَعُوا كُلَّ الشَّجَرِ الْجَيِّدِ، حَتَّى تَرَكُوا حِجَارَةَ
قِيرَ حَارَسَ فَقَطْ، وَأَحَاطَ بِهَا الْمُقَلِّعُونَ وَضَرَبُوهَا.
26 وَلَمَّا رَأَى مَلِكُ مُوآبَ أَنَّ الْقِتَالَ قَدِ اشْتَدَّ عَلَيْهِ
أَخَذَ مَعَهُ سَبْعَ مِئَةِ رَجُلٍ شَاهِرِي سُيُوفٍ لِيَشُقُّوا
إِلَى مَلِكِ أَدُومَ، فَلَمْ يَقْدِرُوا.
27 فَأَخَذَ بِكْرَهُ الَّذِي كَانَ يَمْلِكُ عِوَضًا عَنْهُ
وَأَصْعَدَهُ مُحْرَقَةً عَلَى السُّورِ. فَكَانَ غَيْظٌ عَظِيمٌ
عَلَى إِسْرَائِيلَ، فَانْصَرَفُوا عَنْهُ وَرَجَعُوا إِلَى
أَرْضِهِمْ.

الاصحاح ٤

1 وَصَرَخَتْ امْرَأَةٌ مِنْ نِسَاءِ بَنِي الأَنْبِيَاءِ إِلَى
أَلِيشَعَ قَائِلَةً: «عَبْدُكَ رَجُلِي قَدْ مَاتَ، وَأَنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ عَبْدَكَ كَانَ يَتَّقِي الرَّبَّ. وَقَدْ جَاءَ
2 الْمُرَابِي لِيَأْخُذَ وَلَدَيَّ لِنَفْسِهِ عَبْدَيْنِ». فَقَالَ
لَهَا أَلِيشَعُ: «مَاذَا أَصْنَعُ لَكِ؟ أَخْبِرِينِي مَاذَا
لَكِ فِي الْبَيْتِ؟» فَقَالَتْ: «لَيْسَ لِجَارِيَتِكَ شَيْءٌ
فِي الْبَيْتِ إِلاَّ قُلَّةُ دُهْنٍ».
3 فَقَالَ: «اذْهَبِي اسْتَعِيرِي لَكِ إِنَاءً مِنْ خَارِجٍ
مِنْ عِنْدِ جَمِيعِ جِيرَانِكِ، إِنَاءً فَارِغًا لَيْسَ
4 قَلِيلاً. وَادْخُلِي وَأَغْلِقِي الْبَابَ عَلَيْكِ وَعَلَى
بَنِيكِ، وَاسْكُبِي فِي جَمِيعِ هذِهِ الآنِيَةِ، وَمَا
5 امْتَلأَ تَرْفَعِينَهُ». فَذَهَبَتْ مِنْ عِنْدِهِ وَأَغْلَقَتِ
الْبَابَ عَلَيْهَا وَعَلَى بَنِيهَا. هُمْ كَانُوا يُقَدِّمُونَ
لَهَا وَهِيَ تَسْكُبُ.
6 وَكَانَ لَمَّا امْتَلأَتِ الآنِيَةُ أَنَّهَا قَالَتْ لاِبْنِهَا:
«قَدِّمْ لِي أَيْضًا إِنَاءً». فَقَالَ لَهَا: «لَيْسَ بَعْدُ
إِنَاءٌ». فَوَقَفَ الدُّهْنُ.
7 فَأَتَتْ وَأَخْبَرَتْ رَجُلَ اللهِ، فَقَالَ: «اذْهَبِي بِيعِي
الدُّهْنَ وَأَوْفِي غَرِيمَكِ، وَأَنْتِ وَبَنُوكِ عِيشِي مِمَّا
8 يَبْقَى». وَكَانَ يَوْمٌ أَنَّ أَلِيشَعَ اجْتَازَ إِلَى شُونَمَ،
وَكَانَتْ هُنَاكَ امْرَأَةٌ عَظِيمَةٌ وَأَمْسَكَتْهُ لِتَأْكُلَ
خُبْزًا. وَكَانَ كُلَّمَا اجْتَازَ يَمِيلُ إِلَى هُنَاكَ
9 لِيَأْكُلَ خُبْزًا. فَقَالَتْ لِرَجُلِهَا: «هُوَذَا الآنَ قَدْ
عَلِمْتُ أَنَّ هذَا رَجُلُ اللهِ قِدِّيسٌ هُوَ. يَمُرُّ عَلَيْنَا
10 دَائِمًا. لِنَصْنَعْ عُلِّيَّةً صَغِيرَةً وَنَجْعَلْ لَهُ هُنَاكَ
سَرِيرًا وَمَائِدَةً وَكُرْسِيًّا وَمَنَارَةً، وَيَكُونُ إِذَا
11 جَاءَ إِلَيْنَا أَنَّهُ يَمِيلُ إِلَى هُنَاكَ». وَكَانَ يَوْمٌ
أَنَّهُ جَاءَ إِلَى هُنَاكَ وَمَالَ إِلَى الْعُلِّيَّةِ وَاضْطَجَعَ
12 فِيهَا. فَقَالَ لِجِيحْزِي غُلاَمِهِ: «اُدْعُ هذِهِ
الشُّونَمِيَّةَ». فَدَعَاهَا، فَوَقَفَتْ أَمَامَهُ.
13 فَقَالَ لَهُ: «قُلْ لَهَا: هَا قَدْ قُمْتِ لَنَا كُلَّ هذَا
الْقِيَامِ، فَمَاذَا يُصْنَعُ لَكِ؟ هَلْ لَكِ أَمْرٌ عِنْدَ
الْمَلِكِ أَوْ عِنْدَ رَئِيسِ الْجَيْشِ؟» فَقَالَتْ: «أَنَا
14 سَاكِنَةٌ فِي وَسْطِ شَعْبِي». فَقَالَ: «فَمَاذَا يُصْنَعُ
لَهَا؟» فَقَالَ جِيحْزِي: «حَقًّا لَيْسَ لَهَا ابْنٌ وَرَجُلُهَا
15 قَدْ شَاخَ». فَقَالَ: «ادْعُهَا». فَدَعَاهَا، فَوَقَفَتْ فِي
16 الْبَابِ. فَقَالَ: «فِي هذَا الْمِيعَادِ نَحْوَ الْوَقْتِ
الْمُحْيِي تُقَبِّلِينَ ابْنًا». فَقَالَتْ: «لاَ يَا سَيِّدِي.
يَا رَجُلَ اللهِ لاَ تَكْذِبْ عَلَى جَارِيَتِكَ».
17 فَحَبِلَتِ الْمَرْأَةُ وَوَلَدَتِ ابْنًا فِي ذلِكَ الْمِيعَادِ
18 نَحْوَ الْوَقْتِ الْمُحْيِي كَمَا قَالَ لَهَا أَلِيشَعُ.
وَكَبِرَ الْوَلَدُ. وَكَانَ يَوْمٌ أَنَّهُ خَرَجَ إِلَى أَبِيهِ
19 إِلَى الْحَصَّادِينَ. فَقَالَ لأَبِيهِ: «رَأْسِي رَأْسِي!»
فَقَالَ لِلْغُلاَمِ: «احْمِلْهُ إِلَى أُمِّهِ».
20 فَحَمَلَهُ وَأَتَى بِهِ إِلَى أُمِّهِ، فَأَجْلَسَهُ عَلَى رُكْبَتَيْهَا
إِلَى الظُّهْرِ وَمَاتَ.
21 فَصَعِدَتْ وَأَضْجَعَتْهُ عَلَى سَرِيرِ رَجُلِ اللهِ
وَأَغْلَقَتْ عَلَيْهِ وَخَرَجَتْ.
22 وَدَعَتْ رَجُلَهَا وَقَالَتْ: «أَرْسِلْ إِلَيَّ وَاحِدًا مِنَ
الْغِلْمَانِ وَوَاحِدَةً مِنَ الأَتُنِ فَأَرْكُضَ إِلَى رَجُلِ
اللهِ وَأَرْجِعَ».
23 فَقَالَ: «لِمَاذَا أَنْتِ ذَاهِبَةٌ إِلَيْهِ الْيَوْمَ؟ لَيْسَ
هُوَ رَأْسُ شَهْرٍ وَلاَ سَبْتٌ». فَقَالَتْ: «سَلاَمٌ».
24 وَشَدَّتِ الأَتَانَ وَقَالَتْ لِغُلاَمِهَا: «سُقْ وَسِرْ. لاَ
تُعَوِّقْ لِي رُكُوبِي إِلاَّ إِذَا أَمَرْتُكَ».
25 فَذَهَبَتْ وَجَاءَتْ إِلَى رَجُلِ اللهِ إِلَى جَبَلِ
الْكَرْمَلِ. وَكَانَ لَمَّا رَأَى رَجُلُ اللهِ إِيَّاهَا مِنْ
مُقَابِلٍ أَنَّهُ قَالَ لِجِيحْزِي غُلاَمِهِ: «هُوَذَا تِلْكَ
26 الشُّونَمِيَّةُ. الآنَ اجْرِ لاَسْتِقْبَالِهَا وَقُلْ لَهَا: هَلْ
27 أَنْتِ سَالِمَةٌ؟ هَلْ رَجُلُكِ سَالِمٌ؟ هَلِ الْوَلَدُ
سَالِمٌ؟» فَقَالَتْ: «سَالِمٌ». وَلَمَّا جَاءَتْ إِلَى رَجُلِ
اللهِ عَلَى الْجَبَلِ أَمْسَكَتْ رِجْلَيْهِ. فَتَقَدَّمَ جِيحْزِي
لِيَدْفَعَهَا. فَقَالَ رَجُلُ اللهِ: «اتْرُكْهَا، فَإِنَّ نَفْسَهَا
مُرَّةٌ فِيهَا، وَالرَّبُّ قَدْ كَتَمَ عَنِّي وَلَمْ يُخْبِرْنِي».
28 فَقَالَتْ: «هَلْ طَلَبْتُ ابْنًا مِنْ سَيِّدِي؟ أَلَمْ أَقُلْ
29 لاَ تَخْدَعْنِي؟» فَقَالَ لِجِيحْزِي: «اشْدُدْ حَقَوَيْكَ
وَخُذْ عُكَّازِي بِيَدِكَ وَاذْهَبْ. إِنْ صَادَفْتَ أَحَدًا لاَ
تُبَارِكْهُ، وَإِنْ بَارَكَكَ أَحَدٌ لاَ تُجِبْهُ، وَضَعْ
30 عُكَّازِي عَلَى وَجْهِ الْغُلاَمِ». فَقَالَتْ أُمُّ الْغُلاَمِ:
«حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ وَحَيَّةٌ هِيَ نَفْسُكَ إِنِّي لاَ أَتْرُكُكَ».
فَقَامَ وَتَبِعَهَا.
31 وَجِيحْزِي اجْتَازَ قُدَّامَهُمَا وَوَضَعَ الْعُكَّازَ عَلَى
وَجْهِ الْغُلاَمِ، فَلَمْ يَكُنْ صَوْتٌ وَلاَ مُصْغٍ. فَرَجَعَ
لِلِقَائِهِ وَأَخْبَرَهُ قَائِلاً: «لَمْ يَنْتَبِهِ الْغُلاَمُ».
32 وَدَخَلَ أَلِيشَعُ الْبَيْتَ وَإِذَا الْغُلاَمُ مَيِّتٌ مَطْرُوحٌ
33 عَلَى سَرِيرِهِ. فَدَخَلَ وَأَغْلَقَ الْبَابَ عَلَيْهِمَا
34 كِلَيْهِمَا وَصَلَّى إِلَى الرَّبِّ. وَصَعِدَ وَاضْطَجَعَ عَلَى
الْوَلَدِ، وَوَضَعَ فَمَهُ عَلَى فَمِهِ وَعَيْنَيْهِ عَلَى
عَيْنَيْهِ وَكَفَّيْهِ عَلَى كَفَّيْهِ، وَتَمَدَّدَ عَلَيْهِ فَسَخَنَ
35 جَسَدُ الْوَلَدِ. ثُمَّ رَجَعَ وَمَشَى فِي الْبَيْتِ إِلَى هُنَا
وَإِلَى هُنَاكَ، وَصَعِدَ وَتَمَدَّدَ عَلَيْهِ، فَعَطَسَ الْوَلَدُ
36 سَبْعَ مَرَّاتٍ وَفَتَحَ الْوَلَدُ عَيْنَيْهِ. وَدَعَا جِيحْزِيَ
وَقَالَ: «ادْعُ هذِهِ الشُّونَمِيَّةَ». فَدَعَاهَا. فَلَمَّا
37 دَخَلَتْ إِلَيْهِ قَالَ: «احْمِلِي ابْنَكِ». فَدَخَلَتْ
وَسَقَطَتْ عَلَى رِجْلَيْهِ وَسَجَدَتْ إِلَى الأَرْضِ،
وَحَمَلَتِ ابْنَهَا وَخَرَجَتْ.
38 وَرَجَعَ أَلِيشَعُ إِلَى الْجِلْجَالِ وَكَانَ جُوعٌ فِي
الأَرْضِ، وَبَنُو الأَنْبِيَاءِ جُلُوسٌ أَمَامَهُ. فَقَالَ
لِغُلاَمِهِ: «ضَعِ الْقِدْرَ الْكَبِيرَةَ وَاطْبُخْ طَبِيخًا
39 لِبَنِي الأَنْبِيَاءِ». فَخَرَجَ وَاحِدٌ إِلَى الْحَقْلِ لِيَلْقُطَ
بُقُولاً، فَوَجَدَ لَبْلاَبًا بَرِّيًّا وَلَقَطَ مِنْهُ مِلْءَ ثَوْبِهِ
40 مِنَ الْقِثَّاءِ الْبَرِّيِّ، وَأَتَى وَقَطَّعَ فِي قِدْرِ
الطَّبِيخِ، لأَنَّهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا. وَصَبُّوا لِلرِّجَالِ
41 لِيَأْكُلُوا. وَكَانَ لَمَّا أَكَلُوا مِنَ الطَّبِيخِ أَنَّهُمْ
صَرَخُوا وَقَالُوا: «فِي الْقِدْرِ يَا رَجُلَ اللهِ مَوْتٌ».
42 وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يَأْكُلُوا. فَقَالَ: «فَأْتُوا بِدَقِيقٍ».
فَطَرَحَهُ فِي الْقِدْرِ وَقَالَ: «اسْكُبْ لِلْجَمَاعَةِ
43 لِيَأْكُلُوا». فَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ شَرٌّ فِي الْقِدْرِ.
وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَعْلِ شَلِيشَةَ وَأَتَى رَجُلَ اللهِ
بِخُبْزِ الْبَاكُورَةِ عِشْرِينَ رَغِيفًا مِنْ شَعِيرٍ وَسَوِيقٍ
فِي جِرَابِهِ. فَقَالَ: «أَعْطِ الْجَمَاعَةَ لِيَأْكُلُوا».
44 فَقَالَ خَادِمُهُ: «هَلْ أَجْعَلُ هذَا أَمَامَ مِئَةِ رَجُلٍ؟»
فَقَالَ: «أَعْطِ الْجَمَاعَةَ لِيَأْكُلُوا، لأَنَّهُ هكَذَا قَالَ
45 الرَّبُّ: يَأْكُلُونَ وَيُفْضِلُونَ». فَجَعَلَ أَمَامَهُمْ
فَأَكَلُوا وَأَفْضَلُوا حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ.

الاصحاح ٥

1 وَنَعْمَانُ رَئِيسُ جَيْشِ مَلِكِ أَرَامَ كَانَ رَجُلاً
عَظِيمًا عِنْدَ سَيِّدِهِ وَمَقْبُولَ الْوَجْهِ، لأَنَّ بِهِ
أَعْطَى الرَّبُّ خَلاَصًا لأَرَامَ. وَكَانَ الرَّجُلُ جَبَّارَ
2 بَأْسٍ، وَلكِنَّهُ كَانَ أَبْرَصَ. وَقَدْ خَرَجَ أَرَامِيُّونَ
غُزَاةً وَسَبَوْا مِنْ أَرْضِ إِسْرَائِيلَ سَبْيًا صَغِيرًا،
3 فَكَانَتْ لاِمْرَأَةِ نَعْمَانَ. فَقَالَتْ لِسَيِّدَتِهَا: «لَيْتَ
سَيِّدِي أَمَامَ النَّبِيِّ الَّذِي فِي السَّامِرَةِ! فَإِنَّهُ
4 كَانَ يَشْفِيهِ مِنْ بَرَصِهِ». فَدَخَلَ وَأَخْبَرَ سَيِّدَهُ
قَائِلاً: «هكَذَا وَهكَذَا تَكَلَّمَتِ الْفَتَاةُ الَّتِي مِنْ
5 أَرْضِ إِسْرَائِيلَ». فَقَالَ مَلِكُ أَرَامَ: «اذْهَبْ الآنَ
وَأُرْسِلُ رِسَالَةً إِلَى مَلِكِ إِسْرَائِيلَ». فَذَهَبَ
وَأَخَذَ بِيَدِهِ عَشَرَةَ أَتْوَازِ فِضَّةٍ وَسِتَّةَ آلاَفِ
6 شَاقِلِ ذَهَبٍ وَعَشَرَةَ أَثْوَابٍ، وَأَتَى بِالرِّسَالَةِ إِلَى
مَلِكِ إِسْرَائِيلَ قَائِلاً: «وَالآنَ عِنْدَ مَجِيءِ هذِهِ
الرِّسَالَةِ إِلَيْكَ هُوَذَا أَنَا قَدْ أَرْسَلْتُ إِلَيْكَ نَعْمَانَ
7 عَبْدِي لِتَشْفِيَهُ مِنْ بَرَصِهِ». وَكَانَ لَمَّا قَرَأَ مَلِكُ
إِسْرَائِيلَ الرِّسَالَةَ أَنَّهُ مَزَّقَ ثِيَابَهُ وَقَالَ: «هَلْ
أَنَا إِلهٌ لأُمِيتَ وَأُحْيِيَ حَتَّى أَنَّ هذَا يُرْسِلُ إِلَيَّ
لأَشْفِيَ رَجُلاً مِنْ بَرَصِهِ؟ بَلِ اعْلَمُوا وَانْظُرُوا
8 كَيْفَ يَتَعَرَّضُ عَلَيَّ». وَكَانَ لَمَّا سَمِعَ أَلِيشَعُ
رَجُلُ اللهِ أَنَّ مَلِكَ إِسْرَائِيلَ مَزَّقَ ثِيَابَهُ أَنَّهُ
أَرْسَلَ إِلَى الْمَلِكِ قَائِلاً: «لِمَاذَا مَزَّقْتَ ثِيَابَكَ؟
لِيَأْتِ إِلَيَّ الآنَ وَيَعْلَمْ أَنَّهُ يُوجَدُ نَبِيٌّ فِي
9 إِسْرَائِيلَ». فَأَتَى نَعْمَانُ بِخَيْلِهِ وَبِمَرْكَبَتِهِ
وَوَقَفَ عِنْدَ بَابِ بَيْتِ أَلِيشَعَ.
10 فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَلِيشَعُ رَسُولاً قَائِلاً: «اذْهَبْ
وَاغْتَسِلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الأُرْدُنِّ فَيَرْجِعَ جَسَدُكَ
11 إِلَيْكَ وَتَطْهُرَ». فَغَضِبَ نَعْمَانُ وَمَضَى وَقَالَ:
«هُوَذَا قُلْتُ فِي نَفْسِي: إِنَّهُ يَخْرُجُ إِلَيَّ وَيَقِفُ
وَيَدْعُو بِاسْمِ الرَّبِّ إِلهِهِ وَيُرَدِّدُ يَدَهُ عَلَى
12 الْمَوْضِعِ فَيَشْفِي الأَبْرَصَ.

ثَمَرَتَهُ: تَجْتَنِيَ ثَمَرَتَهُ لِتَجْعَلَهُ مِنْ حَيَوَانَاتِ
الْحَقْلِ عَلَيْكَ. 20 إِذَا أَرْسَلْتَ يَدَكَ فِي
الْحَقْلِ وَلَمْ تَرْجِعْ إِلَى الْوَرَاءِ لِتَأْخُذَ ثَوْبَكَ
لَا تَرْجِعْ لِتَأْخُذَهُ. لِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ وَلِلْأَرْمَلَةِ
يَكُونُ، لِكَيْ يُبَارِكَكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ فِي كُلِّ
أَعْمَالِ يَدَيْكَ. 21 إِذَا خَبَطْتَ زَيْتُونَكَ لَا
تَتَتَبَّعْ أَغْصَانَهُ بَعْدَكَ. لِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ
وَلِلْأَرْمَلَةِ يَكُونُ. 22 وَتَذْكُرُ أَنَّكَ عَبْدٌ
كُنْتَ فِي أَرْضِ مِصْرَ، لِذَلِكَ أَنَا أُوصِيكَ
بِهَذَا الْأَمْرِ.

25 إِذَا كَانَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ مُخَاصَمَةٌ وَتَقَدَّمَا
إِلَى الْقَضَاءِ فَقَضَى الْقُضَاةُ بَيْنَهُمَا، وَبَرَّأُوا
الْبَارَّ وَحَكَمُوا عَلَى الْمُذْنِبِ، 2 فَإِنْ كَانَ
الْمُذْنِبُ مُسْتَوْجِبَ الضَّرْبِ يُطْرَحُ الْقَاضِي
وَيَضْرِبُهُ أَمَامَهُ عَلَى قَدْرِ ذَنْبِهِ بِعَدَدٍ. 3 إِلَى
أَرْبَعِينَ جَلْدَةً يَضْرِبُهُ وَلَا يَزِيدُ، لِئَلَّا
يَزِيدَ عَلَى ذَلِكَ وَيَضْرِبَهُ أَكْثَرَ مِنْ هَذِهِ
فَيَهُونَ أَخُوكَ فِي عَيْنَيْكَ. 4 لَا تَكُمَّ ثَوْرًا
عِنْدَ دَرْسِهِ.

5 إِذَا سَكَنَ إِخْوَةٌ مَعًا وَمَاتَ وَاحِدٌ مِنْهُمْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ، لَا تَكُنِ امْرَأَةُ الْمَيِّتِ
خَارِجًا لِرَجُلٍ أَجْنَبِيٍّ. أَخُو زَوْجِهَا يَدْخُلُ
عَلَيْهَا وَيَتَّخِذُهَا لَهُ زَوْجَةً وَيَقُومُ لَهَا بِوَاجِبِ
أَخِي الزَّوْجِ. 6 وَالْبِكْرُ الَّتِي تَلِدُهَا يَقُومُ
بِاسْمِ أَخِيهِ الْمَيِّتِ لِكَيْ لَا يُمْحَى اسْمُهُ مِنْ
إِسْرَائِيلَ. 7 وَإِنْ لَمْ يَرْضَ الرَّجُلُ أَنْ يَأْخُذَ
امْرَأَةَ أَخِيهِ، تَصْعَدُ امْرَأَةُ أَخِيهِ إِلَى الْبَابِ
إِلَى الشُّيُوخِ وَتَقُولُ: أَبَى أَخُو زَوْجِي أَنْ
يُقِيمَ لِأَخِيهِ اسْمًا فِي إِسْرَائِيلَ. لَمْ يَشَأْ أَنْ
يَقُومَ لِي بِوَاجِبِ أَخِي الزَّوْجِ. 8 فَيَدْعُو
لَهُ شُيُوخُ مَدِينَتِهِ وَيُكَلِّمُونَهُ، فَإِنْ قَامَ
وَقَالَ: لَا أَرْضَى أَنْ أَتَّخِذَهَا، 9 تَتَقَدَّمُ
امْرَأَةُ أَخِيهِ إِلَيْهِ أَمَامَ عُيُونِ الشُّيُوخِ وَتَخْلَعُ
نَعْلَهُ مِنْ رِجْلِهِ وَتَبْصُقُ فِي وَجْهِهِ وَتَقُولُ:
هَكَذَا يُفْعَلُ بِالرَّجُلِ الَّذِي لَا يَبْنِي بَيْتَ أَخِيهِ.
10 وَيُدْعَى اسْمُهُ فِي إِسْرَائِيلَ: بَيْتُ مَخْلُوعِ
النَّعْلِ.

11 إِذَا تَخَاصَمَ رَجُلَانِ مَعًا رَجُلٌ وَأَخُوهُ،
وَتَقَدَّمَتِ امْرَأَةُ الْوَاحِدِ لِتُخَلِّصَ رَجُلَهَا مِنْ
يَدِ ضَارِبِهِ، وَمَدَّتْ يَدَهَا وَأَمْسَكَتْ بِعَوْرَتِهِ،
12 تَقْطَعُ يَدَهَا. لَا تُشْفِقُ عَيْنُكَ. 13 لَا يَكُنْ
لَكَ فِي كِيسِكَ حَجَرٌ وَحَجَرٌ، كَبِيرٌ وَصَغِيرٌ.
14 لَا يَكُنْ لَكَ فِي بَيْتِكَ إِيفَةٌ وَإِيفَةٌ، كَبِيرَةٌ
وَصَغِيرَةٌ. 15 حَجَرٌ صَحِيحٌ وَعَدْلٌ يَكُونُ لَكَ،
وَإِيفَةٌ صَحِيحَةٌ وَعَدْلٌ تَكُونُ لَكَ، لِكَيْ تَطُولَ
أَيَّامُكَ عَلَى الْأَرْضِ الَّتِي الرَّبُّ إِلَهُكَ يُعْطِيكَ.
16 لِأَنَّ كُلَّ فَاعِلِ ذَلِكَ، كُلَّ عَامِلِ إِثْمٍ، رَجِسٌ
لَدَى الرَّبِّ إِلَهِكَ.

17 اُذْكُرْ مَا عَمِلَ بِكَ عَمَالِيقُ فِي الطَّرِيقِ
عِنْدَ خُرُوجِكُمْ مِنْ مِصْرَ، 18 كَيْفَ لَاقَاكَ فِي
الطَّرِيقِ وَقَطَعَ فِيكَ كُلَّ السَّاقَةِ وَرَاءَكَ،
وَأَنْتَ مُعْيٍ وَمُتْعَبٌ، وَلَمْ يَخَفِ اللهَ. 19 فَيَكُونُ
مَتَى أَرَاحَكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِكَ
حَوَالَيْكَ فِي الْأَرْضِ الَّتِي الرَّبُّ إِلَهُكَ يُعْطِيكَ
نَصِيبًا لِتَمْتَلِكَهَا، تَمْحُو ذِكْرَ عَمَالِيقَ مِنْ
تَحْتِ السَّمَاءِ. لَا تَنْسَ.

سفر التثنية: الإصحاح 26

1 وَيَكُونُ مَتَى دَخَلْتَ الْأَرْضَ الَّتِي الرَّبُّ
إِلَهُكَ يُعْطِيكَ نَصِيبًا وَتَمْتَلِكُهَا وَتَسْكُنُ
فِيهَا، 2 تَأْخُذُ مِنْ أَوَّلِ كُلِّ أَثْمَارِ الْأَرْضِ
الَّتِي تُخْرِجُهَا مِنْ أَرْضِكَ الَّتِي الرَّبُّ إِلَهُكَ
يُعْطِيكَ، وَتَضَعُ فِي سَلَّةٍ وَتَذْهَبُ إِلَى
الْمَوْضِعِ الَّذِي يَخْتَارُهُ الرَّبُّ إِلَهُكَ لِيُحِلَّ
اسْمَهُ فِيهِ. 3 وَتَأْتِي إِلَى الْكَاهِنِ الَّذِي يَكُونُ
فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ وَتَقُولُ لَهُ: أُصَرِّحُ الْيَوْمَ
لِلرَّبِّ إِلَهِكَ أَنِّي قَدْ جِئْتُ إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي حَلَفَ الرَّبُّ لِآبَائِنَا أَنْ يُعْطِيَنَا إِيَّاهَا.
4 فَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ السَّلَّةَ مِنْ يَدِكَ وَيَضَعُهَا
أَمَامَ مَذْبَحِ الرَّبِّ إِلَهِكَ. 5 وَتَتَكَلَّمُ وَتَقُولُ
أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهِكَ: أَرَامِيٌّ تَائِهٌ أَبِي، فَنَزَلَ
إِلَى مِصْرَ وَتَغَرَّبَ هُنَاكَ فِي نَفَرٍ قَلِيلٍ،
وَصَارَ هُنَاكَ شَعْبًا كَبِيرًا وَعَزِيزًا وَكَثِيرًا.
6 فَأَسَاءَ الْمِصْرِيُّونَ إِلَيْنَا وَأَذَلُّونَا وَجَعَلُوا
عَلَيْنَا عُبُودِيَّةً قَاسِيَةً. 7 فَصَرَخْنَا إِلَى الرَّبِّ
إِلَهِ آبَائِنَا، فَسَمِعَ الرَّبُّ صَوْتَنَا وَرَأَى
مَذَلَّتَنَا وَتَعَبَنَا وَضِيقَنَا. 8 فَأَخْرَجَنَا الرَّبُّ
مِنْ مِصْرَ بِيَدٍ قَوِيَّةٍ وَبِذِرَاعٍ مَمْدُودَةٍ وَبِرَهْبَةٍ
عَظِيمَةٍ وَبِآيَاتٍ وَبِعَجَائِبَ، 9 وَأَتَى بِنَا إِلَى
هَذَا الْمَوْضِعِ وَأَعْطَانَا هَذِهِ الْأَرْضَ، أَرْضًا
تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا. 10 وَالْآنَ هَا قَدْ جِئْتُ
بِأَبَاكِيرِ أَثْمَارِ الْأَرْضِ الَّتِي أَعْطَيْتَنِي
أَيُّهَا الرَّبُّ. وَتَضَعُهَا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهِكَ
وَتَسْجُدُ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهِكَ. 11 وَتَفْرَحُ بِكُلِّ
الْخَيْرِ الَّذِي أَعْطَاكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ وَلِبَيْتِكَ،
أَنْتَ وَاللَّاوِيُّ وَالْغَرِيبُ الَّذِي فِي وَسَطِكَ.
12 إِذَا فَرَغْتَ مِنْ إِخْرَاجِ كُلِّ عُشْرِ غَلَّتِكَ فِي
السَّنَةِ الثَّالِثَةِ، سَنَةِ الْعُشْرِ، وَأَعْطَيْتَ
اللَّاوِيَّ وَالْغَرِيبَ وَالْيَتِيمَ وَالْأَرْمَلَةَ فَأَكَلُوا
فِي أَبْوَابِكَ وَشَبِعُوا، 13 تَقُولُ أَمَامَ الرَّبِّ
إِلَهِكَ: قَدْ أَخْرَجْتُ الْمُقَدَّسَ مِنْ بَيْتِي
وَأَعْطَيْتُهُ أَيْضًا لِلَّاوِيِّ وَلِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ
وَلِلْأَرْمَلَةِ حَسَبَ كُلِّ وَصِيَّتِكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي.
لَمْ أَتَعَدَّ وَصَايَاكَ وَلَا نَسِيتُ. 14 لَمْ آكُلْ
مِنْهُ فِي نَوْحِي وَلَا نَجَّسْتُ مِنْهُ لِمَيِّتٍ وَلَا
أَخْرَجْتُ مِنْهُ لِمُنَاسَبَةِ نَجَاسَةٍ وَلَا بَذَلْتُ
مِنْهُ لِمَيِّتٍ. سَمِعْتُ لِصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهِي،
عَمِلْتُ حَسَبَ كُلِّ مَا أَوْصَيْتَنِي. 15 اِنْظُرْ مِنْ
مَسْكِنِ قُدْسِكَ مِنَ السَّمَاءِ وَبَارِكْ شَعْبَكَ
إِسْرَائِيلَ وَالْأَرْضَ الَّتِي أَعْطَيْتَنَا كَمَا حَلَفْتَ
لِآبَائِنَا، أَرْضًا تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا.

16 الْيَوْمَ يُوصِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ أَنْ تَعْمَلَ
بِهَذِهِ الْفَرَائِضِ وَالْأَحْكَامِ. فَاحْفَظْهَا
وَاعْمَلْهَا بِكُلِّ قَلْبِكَ وَبِكُلِّ نَفْسِكَ.
17 قَدْ أَعْلَنْتَ الرَّبَّ الْيَوْمَ أَنْ يَكُونَ لَكَ إِلَهًا
وَتَسْلُكَ فِي طُرُقِهِ وَتَحْفَظَ فَرَائِضَهُ
وَوَصَايَاهُ وَأَحْكَامَهُ وَتَسْمَعَ لِقَوْلِهِ. 18 وَالرَّبُّ
قَدْ أَعْلَنَكَ الْيَوْمَ أَنْ تَكُونَ لَهُ شَعْبًا
خَاصًّا كَمَا كَلَّمَكَ، وَأَنْ تَحْفَظَ كُلَّ وَصَايَاهُ،
19 وَأَنْ يَجْعَلَكَ عَالِيًا عَلَى كُلِّ الْأُمَمِ الَّتِي
عَمِلَهَا، لِلتَّسْبِيحِ وَالصِّيتِ وَالْبَهَاءِ، وَأَنْ
تَكُونَ شَعْبًا مُقَدَّسًا لِلرَّبِّ إِلَهِكَ كَمَا كَلَّمَ.

سفر التثنية: الإصحاح 27

1 وَأَوْصَى مُوسَى وَشُيُوخُ إِسْرَائِيلَ الشَّعْبَ
قَائِلِينَ: اِحْفَظُوا كُلَّ الْوَصِيَّةِ الَّتِي أَنَا
أُوصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ. 2 وَيَكُونُ فِي يَوْمِ
عُبُورِكُمُ الْأُرْدُنَّ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي الرَّبُّ
إِلَهُكَ يُعْطِيكَ، أَنَّكَ تُقِيمُ لَكَ حِجَارَةً
كَبِيرَةً وَتَكْلِسُهَا بِالْكِلْسِ، 3 وَتَكْتُبُ عَلَيْهَا
جَمِيعَ كَلِمَاتِ هَذِهِ التَّوْرَاةِ عِنْدَ عُبُورِكَ
لِكَيْ تَدْخُلَ الْأَرْضَ الَّتِي الرَّبُّ إِلَهُكَ
يُعْطِيكَ، أَرْضًا تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا، كَمَا
كَلَّمَكَ الرَّبُّ إِلَهُ آبَائِكَ. 4 فَيَكُونُ عِنْدَ
عُبُورِكُمُ الْأُرْدُنَّ تُقِيمُونَ الْحِجَارَةَ الَّتِي
أَنَا أُوصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ فِي جَبَلِ عِيبَالَ،
وَتَكْلِسُهَا بِالْكِلْسِ. 5 وَتَبْنِي هُنَاكَ مَذْبَحًا
لِلرَّبِّ إِلَهِكَ، مَذْبَحَ حِجَارَةٍ لَا تَرْفَعُ عَلَيْهَا
حَدِيدًا. 6 مِنْ حِجَارَةٍ صَحِيحَةٍ تَبْنِي مَذْبَحَ
الرَّبِّ إِلَهِكَ، وَتُصْعِدُ عَلَيْهِ مُحْرَقَاتٍ لِلرَّبِّ
إِلَهِكَ. 7 وَتَذْبَحُ ذَبَائِحَ سَلَامَةٍ وَتَأْكُلُ هُنَاكَ
وَتَفْرَحُ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهِكَ. 8 وَتَكْتُبُ عَلَى
الْحِجَارَةِ كُلَّ كَلِمَاتِ هَذِهِ التَّوْرَاةِ بِبَيَانٍ
جَيِّدٍ جِدًّا.

9 وَتَكَلَّمَ مُوسَى وَالْكَهَنَةُ اللَّاوِيُّونَ جَمِيعُ
إِسْرَائِيلَ قَائِلِينَ: اِسْكُتْ وَاسْمَعْ يَا إِسْرَائِيلُ.
هَذَا الْيَوْمَ صِرْتَ شَعْبًا لِلرَّبِّ إِلَهِكَ.
10 فَتَسْمَعُ لِصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهِكَ وَتَعْمَلُ
بِوَصَايَاهُ وَفَرَائِضِهِ الَّتِي أَنَا أُوصِيكَ بِهَا
الْيَوْمَ. 11 وَأَوْصَى مُوسَى الشَّعْبَ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ قَائِلًا: 12 هَؤُلَاءِ يَقِفُونَ لِبَرَكَةِ الشَّعْبِ
عَلَى جَبَلِ جَرِزِيمَ عِنْدَ عُبُورِكُمُ الْأُرْدُنَّ:
شِمْعُونُ وَلَاوِي وَيَهُوذَا وَيَسَّاكَرُ وَيُوسُفُ
وَبِنْيَامِينُ. 13 وَهَؤُلَاءِ يَقِفُونَ لِلَّعْنَةِ عَلَى
جَبَلِ عِيبَالَ: رَأُوبَيْنُ وَجَادُ وَأَشِيرُ وَزَبُولُونُ
وَدَانُ وَنَفْتَالِي. 14 وَيُجِيبُ اللَّاوِيُّونَ وَيَقُولُونَ
بِصَوْتٍ عَالٍ لِكُلِّ رَجُلٍ إِسْرَائِيلَ:

15 مَلْعُونٌ الرَّجُلُ الَّذِي يَعْمَلُ تِمْثَالًا
مَنْحُوتًا أَوْ مَسْبُوكًا، رِجْسًا لَدَى الرَّبِّ،
عَمَلَ يَدَيِ الصَّانِعِ، وَيَضَعُهُ فِي الْخَفَاءِ.
وَيُجِيبُ جَمِيعُ الشَّعْبِ وَيَقُولُونَ: آمِينَ.
16 مَلْعُونٌ مُسْتَخِفُّ أَبِيهِ وَأُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ
الشَّعْبِ: آمِينَ. 17 مَلْعُونٌ نَاقِلُ تُخُومِ
صَاحِبِهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ.
18 مَلْعُونٌ مُضِلُّ الْأَعْمَى فِي الطَّرِيقِ. وَيَقُولُ
جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ. 19 مَلْعُونٌ مُعَوِّجُ حَقِّ
الْغَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ
الشَّعْبِ: آمِينَ. 20 مَلْعُونٌ مُضَاجِعُ امْرَأَةِ
أَبِيهِ، لِأَنَّهُ كَشَفَ ذَيْلَ أَبِيهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ
الشَّعْبِ: آمِينَ. 21 مَلْعُونٌ مُضَاجِعُ كُلِّ
بَهِيمَةٍ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ.
22 مَلْعُونٌ مُضَاجِعُ أُخْتِهِ، بِنْتِ أَبِيهِ أَوْ بِنْتِ
أُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ.
23 مَلْعُونٌ مُضَاجِعُ حَمَاتِهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ
الشَّعْبِ: آمِينَ. 24 مَلْعُونٌ الضَّارِبُ صَاحِبَهُ
فِي الْخَفَاءِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ.
25 مَلْعُونٌ الَّذِي يَأْخُذُ رَشْوَةً لِيَقْتُلَ نَفْسًا
زَكِيَّةً بِدَمٍ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ: آمِينَ.
26 مَلْعُونٌ الَّذِي لَا يُقِيمُ كَلِمَاتِ هَذِهِ
التَّوْرَاةِ لِيَعْمَلَ بِهَا. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ:
آمِينَ.

سفر التثنية: الإصحاح 28

1 وَيَكُونُ إِنْ سَمِعْتَ سَمَاعًا لِصَوْتِ الرَّبِّ
إِلَهِكَ، لِتَحْفَظَ وَتَعْمَلَ جَمِيعَ وَصَايَاهُ الَّتِي
أَنَا أُوصِيكَ بِهَا الْيَوْمَ، أَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ
يَجْعَلُكَ عَالِيًا عَلَى جَمِيعِ أُمَمِ الْأَرْضِ.
2 وَتَأْتِي عَلَيْكَ جَمِيعُ هَذِهِ الْبَرَكَاتِ وَتُدْرِكُكَ،
إِنْ سَمِعْتَ لِصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهِكَ. 3 مُبَارَكًا
تَكُونُ فِي الْمَدِينَةِ وَمُبَارَكًا تَكُونُ فِي الْحَقْلِ.
4 مُبَارَكَةً تَكُونُ ثَمَرَةُ بَطْنِكَ وَغَلَّةُ أَرْضِكَ
وَثَمَرَةُ بَهَائِمِكَ، نِتَاجُ بَقَرِكَ وَإِنَاثُ غَنَمِكَ.
5 مُبَارَكَةً تَكُونُ سَلَّتُكَ وَمِعْجَنُكَ. 6 مُبَارَكًا
تَكُونُ فِي دُخُولِكَ وَمُبَارَكًا تَكُونُ فِي
خُرُوجِكَ. 7 يَجْعَلُ الرَّبُّ أَعْدَاءَكَ الْقَائِمِينَ
عَلَيْكَ مُنْهَزِمِينَ أَمَامَ وَجْهِكَ. فِي طَرِيقٍ
وَاحِدَةٍ يَخْرُجُونَ إِلَيْكَ وَفِي سَبْعِ طُرُقٍ
يَهْرُبُونَ أَمَامَكَ. 8 يُرْسِلُ الرَّبُّ عَلَيْكَ
الْبَرَكَةَ فِي أَهْرَائِكَ وَفِي كُلِّ مَا تَمْتَدُّ إِلَيْهِ
يَدُكَ، وَيُبَارِكُكَ فِي الْأَرْضِ الَّتِي الرَّبُّ
إِلَهُكَ يُعْطِيكَ. 9 يُقِيمُكَ الرَّبُّ لِنَفْسِهِ شَعْبًا
مُقَدَّسًا كَمَا حَلَفَ لَكَ، إِنْ حَفِظْتَ وَصَايَا
الرَّبِّ إِلَهِكَ وَسَلَكْتَ فِي طُرُقِهِ. 10 فَيَرَى
جَمِيعُ شُعُوبِ الْأَرْضِ أَنَّ اسْمَ الرَّبِّ قَدْ
دُعِيَ عَلَيْكَ، وَيَخَافُونَكَ. 11 وَيُغْنِيكَ الرَّبُّ
بِخَيْرٍ فِي ثَمَرَةِ بَطْنِكَ وَثَمَرَةِ بَهَائِمِكَ وَثَمَرَةِ
أَرْضِكَ عَلَى الْأَرْضِ الَّتِي حَلَفَ الرَّبُّ
لِآبَائِكَ أَنْ يُعْطِيَكَ. 12 يَفْتَحُ الرَّبُّ لَكَ
كَنْزَهُ الصَّالِحَ، السَّمَاءَ، لِيُعْطِيَ مَطَرَ
أَرْضِكَ فِي حِينِهِ وَلِيُبَارِكَ كُلَّ عَمَلِ يَدِكَ،
فَتُقْرِضَ شُعُوبًا كَثِيرَةً وَأَنْتَ لَا تَقْتَرِضُ.
13 وَيَجْعَلُكَ الرَّبُّ رَأْسًا لَا ذَنَبًا، وَتَكُونُ
فَوْقَ فَقَطْ وَلَا تَكُونُ تَحْتَ، إِنْ سَمِعْتَ
لِوَصَايَا الرَّبِّ إِلَهِكَ الَّتِي أَنَا أُوصِيكَ بِهَا
الْيَوْمَ لِتَحْفَظَ وَتَعْمَلَ، 14 وَلَمْ تَحِدْ عَنْ
جَمِيعِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أَنَا أُوصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ
يَمِينًا وَلَا شِمَالًا، لِتَذْهَبَ وَرَاءَ آلِهَةٍ أُخْرَى
لِتَعْبُدَهَا.

15 وَيَكُونُ إِنْ لَمْ تَسْمَعْ لِصَوْتِ الرَّبِّ
إِلَهِكَ، لِتَحْفَظَ وَتَعْمَلَ جَمِيعَ وَصَايَاهُ
وَفَرَائِضِهِ الَّتِي أَنَا أُوصِيكَ بِهَا الْيَوْمَ، أَنَّ
جَمِيعَ هَذِهِ اللَّعَنَاتِ تَأْتِي عَلَيْكَ وَتُدْرِكُكَ.
16 مَلْعُونًا تَكُونُ فِي الْمَدِينَةِ وَمَلْعُونًا تَكُونُ
فِي الْحَقْلِ. 17 مَلْعُونَةً تَكُونُ سَلَّتُكَ
وَمِعْجَنُكَ. 18 مَلْعُونَةً تَكُونُ ثَمَرَةُ بَطْنِكَ
وَغَلَّةُ أَرْضِكَ، نِتَاجُ بَقَرِكَ وَإِنَاثُ غَنَمِكَ.
19 مَلْعُونًا تَكُونُ فِي دُخُولِكَ وَمَلْعُونًا تَكُونُ
فِي خُرُوجِكَ. 20 يُرْسِلُ الرَّبُّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
وَالْبَلْبَلَةَ وَالزَّجْرَ فِي كُلِّ مَا تَمْتَدُّ إِلَيْهِ يَدُكَ
لِتَعْمَلَهُ، حَتَّى تُهْلَكَ وَتَبِيدَ سَرِيعًا مِنْ
أَجْلِ قُبْحِ أَعْمَالِكَ الَّتِي بِهَا تَرَكْتَنِي.
21 يُلْصِقُ الرَّبُّ بِكَ الْوَبَأَ حَتَّى يُفْنِيَكَ عَنِ
الْأَرْضِ الَّتِي أَنْتَ دَاخِلٌ إِلَيْهَا لِتَمْتَلِكَهَا.
22 يَضْرِبُكَ الرَّبُّ بِالسُّلِّ وَبِالْحُمَّى وَبِالْتِهَابٍ
وَبِالْحُمَّةِ وَبِالسَّيْفِ وَبِاللَّفْحِ وَبِالْيَرَقَانِ،
فَتَتْبَعَاكَ حَتَّى تَبِيدَ. 23 وَتَكُونُ سَمَاؤُكَ
الَّتِي فَوْقَ رَأْسِكَ نُحَاسًا، وَالْأَرْضُ الَّتِي
تَحْتَكَ حَدِيدًا. 24 يَجْعَلُ الرَّبُّ مَطَرَ أَرْضِكَ
غُبَارًا وَتُرَابًا، مِنَ السَّمَاءِ يَنْزِلُ عَلَيْكَ حَتَّى
تَبِيدَ. 25 يَجْعَلُكَ الرَّبُّ مَنْكُوبًا أَمَامَ
أَعْدَائِكَ. فِي طَرِيقٍ وَاحِدَةٍ تَخْرُجُ إِلَيْهِمْ
وَفِي سَبْعِ طُرُقٍ تَهْرُبُ أَمَامَهُمْ، وَتَكُونُ
مَرْمًى لِكُلِّ مَمَالِكِ الْأَرْضِ. 26 وَتَكُونُ
جُثَّتُكَ أَكْلًا لِكُلِّ طَيْرِ السَّمَاءِ وَلِبَهَائِمِ
الْأَرْضِ، وَلَيْسَ مَنْ يُزْعِجُ. 27 يَضْرِبُكَ
الرَّبُّ بِقُرُوحِ مِصْرَ وَبِالْبَوَاسِيرِ وَبِالْجَرَبِ
وَبِالْحِكَّةِ الَّتِي لَا تَقْدِرُ أَنْ تُشْفَى. 28 يَضْرِبُكَ
الرَّبُّ بِالْجُنُونِ وَبِالْعَمَى وَبِدَهَشِ الْقَلْبِ.
29 وَتَتَلَمَّسُ فِي الظَّهِيرَةِ كَمَا يَتَلَمَّسُ الْأَعْمَى
فِي الظَّلَامِ، وَلَا تُنْجِحُ فِي طُرُقِكَ، وَتَكُونُ
مَظْلُومًا وَمَسْلُوبًا كُلَّ الْأَيَّامِ وَلَا مُخَلِّصَ.
30 تَخْطُبُ امْرَأَةً وَرَجُلٌ آخَرُ يَضْطَجِعُ
عَلَيْهَا. تَبْنِي بَيْتًا وَلَا تَسْكُنُ فِيهِ. تَغْرِسُ
كَرْمًا وَلَا تُدَنِّسُهُ. 31 ثَوْرُكَ مَذْبُوحٌ أَمَامَ
عَيْنَيْكَ وَلَا تَأْكُلُ مِنْهُ. حِمَارُكَ مُغْتَصَبٌ
مِنْ أَمَامِ وَجْهِكَ وَلَا يُرَدُّ إِلَيْكَ. غَنَمُكَ
تُدْفَعُ لِأَعْدَائِكَ وَلَيْسَ لَكَ مُخَلِّصٌ.
32 بَنُوكَ وَبَنَاتُكَ مَدْفُوعُونَ لِشَعْبٍ آخَرَ،
وَعَيْنَاكَ تَنْظُرَانِ وَتَكِلَّانِ إِلَيْهِمْ كُلَّ النَّهَارِ،
وَلَيْسَ فِي يَدِكَ قُدْرَةٌ. 33 ثَمَرَةُ أَرْضِكَ
وَكُلُّ تَعَبِ أَيْدِيكَ يَأْكُلُ شَعْبٌ لَمْ تَعْرِفْهُ،
وَتَكُونُ مَظْلُومًا وَمَسْحُوقًا كُلَّ الْأَيَّامِ.
34 وَتَكُونُ مَجْنُونًا مِنْ مَنْظَرِ عَيْنَيْكَ الَّذِي
تَنْظُرُ. 35 يَضْرِبُكَ الرَّبُّ بِقُرُوحٍ رَدِيَّةٍ فِي
الرُّكْبَتَيْنِ وَالسَّاقَيْنِ لَا تَقْدِرُ أَنْ تُشْفَى،
مِنْ بَاطِنِ قَدَمِكَ إِلَى هَامَتِكَ. 36 يَسُوقُ
الرَّبُّ إِيَّاكَ وَمَلِكَكَ الَّذِي تُقِيمُ عَلَيْكَ إِلَى
أُمَّةٍ لَمْ تَعْرِفْهَا أَنْتَ وَآبَاؤُكَ، وَتَعْبُدُ هُنَاكَ
آلِهَةً أُخْرَى، خَشَبًا وَحَجَرًا. 37 وَتَكُونُ
دَهَشًا وَمَثَلًا وَهُزْأَةً بَيْنَ جَمِيعِ الشُّعُوبِ
الَّذِينَ يَسُوقُ الرَّبُّ إِيَّاكَ إِلَيْهِمْ.

38 تُخْرِجُ زَرْعًا كَثِيرًا إِلَى الْحَقْلِ وَتَجْمَعُ
قَلِيلًا، لِأَنَّ الْجَرَادَ يَأْكُلُهُ. 39 تَغْرِسُ كُرُومًا
وَتَفْلَحُ وَلَا تَشْرَبُ خَمْرًا وَلَا تَجْمَعُ، لِأَنَّ
الدُّودَ يَأْكُلُهَا. 40 يَكُونُ لَكَ زَيْتُونٌ فِي كُلِّ
تُخُومِكَ وَلَا تَدْهَنُ بِالزَّيْتِ، لِأَنَّ زَيْتُونَكَ
يَتَسَاقَطُ. 41 تَلِدُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ وَلَا يَكُونُونَ
لَكَ، لِأَنَّهُمْ يَذْهَبُونَ فِي السَّبْيِ. 42 كُلَّ
أَشْجَارِكَ وَثَمَرَةِ أَرْضِكَ يَرِثُ الصَّرْصَرُ.
43 الْغَرِيبُ الَّذِي فِي وَسَطِكَ يَرْتَفِعُ فَوْقَكَ
ارْتِفَاعًا عَالِيًا، وَأَنْتَ تَنْحَطُّ انْحِطَاطًا
سَافِلًا. 44 هُوَ يُقْرِضُكَ وَأَنْتَ لَا تُقْرِضُهُ.
هُوَ يَكُونُ رَأْسًا وَأَنْتَ تَكُونُ ذَنَبًا.

45 وَتَأْتِي عَلَيْكَ جَمِيعُ هَذِهِ اللَّعَنَاتِ
وَتُطَارِدُكَ وَتُدْرِكُكَ حَتَّى تَبِيدَ، لِأَنَّكَ لَمْ
تَسْمَعْ لِصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهِكَ لِتَحْفَظَ وَصَايَاهُ
وَفَرَائِضَهُ الَّتِي أَوْصَاكَ بِهَا. 46 وَتَكُونُ فِيكَ
وَفِي نَسْلِكَ آيَةً وَأُعْجُوبَةً إِلَى الدَّهْرِ.
47 لِأَنَّكَ لَمْ تَخْدِمِ الرَّبَّ إِلَهَكَ بِفَرَحٍ وَبِطِيبِ
قَلْبٍ مِنْ أَجْلِ كَثْرَةِ كُلِّ شَيْءٍ، 48 فَتَخْدِمُ
أَعْدَاءَكَ الَّذِينَ يُرْسِلُهُمُ الرَّبُّ عَلَيْكَ فِي
جُوعٍ وَفِي عُرْيٍ وَفِي عَوَزِ كُلِّ شَيْءٍ، فَيَضَعُ
نِيرَ حَدِيدٍ عَلَى عُنُقِكَ حَتَّى يُفْنِيَكَ.
49 يَرْفَعُ الرَّبُّ عَلَيْكَ أُمَّةً مِنْ بَعِيدٍ، مِنْ
أَقْصَاءِ الْأَرْضِ، كَمَا يَطِيرُ النَّسْرُ، أُمَّةً
لَا تَفْهَمُ لُغَتَهَا، 50 أُمَّةً جَافِيَةَ الْوَجْهِ لَا
تَهَابُ الشَّيْخَ وَلَا تَرْحَمُ الْغُلَامَ. 51 وَتَأْكُلُ
ثَمَرَةَ بَهَائِمِكَ وَثَمَرَةَ أَرْضِكَ حَتَّى تَبِيدَ،
الَّتِي لَا تُبْقِي لَكَ قَمْحًا وَلَا خَمْرًا وَلَا
زَيْتًا، نِتَاجَ بَقَرِكَ وَإِنَاثَ غَنَمِكَ حَتَّى
تُهْلِكَكَ. 52 وَتُحَاصِرُكَ فِي كُلِّ مُدُنِكَ حَتَّى
تَسْقُطَ أَسْوَارُكَ الشَّامِخَةُ وَالْحَصِينَةُ الَّتِي
أَنْتَ تَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا فِي كُلِّ أَرْضِكَ، وَتُحَاصِرُ
فِي كُلِّ مُدُنِكَ فِي كُلِّ أَرْضِكَ الَّتِي الرَّبُّ
إِلَهُكَ يُعْطِيكَ. 53 وَتَأْكُلُ ثَمَرَةَ بَطْنِكَ،
لَحْمَ بَنِيكَ وَبَنَاتِكَ الَّذِينَ الرَّبُّ إِلَهُكَ
يُعْطِيكَ، فِي الْحِصَارِ وَالضِّيقِ الَّذِي
يُضَايِقُكَ بِهِ عَدُوُّكَ. 54 الرَّجُلُ الرَّخِيمُ فِيكَ
وَالْمُتْرَفِّهُ جِدًّا تَضِنُّ عَيْنُهُ عَلَى أَخِيهِ وَعَلَى
امْرَأَةِ حِضْنِهِ وَعَلَى بَقِيَّةِ أَوْلَادِهِ الَّذِينَ
يُبْقِيهِمْ، 55 حَتَّى لَا يُعْطِيَ وَاحِدًا مِنْهُمْ مِنْ
لَحْمِ أَوْلَادِهِ الَّذِي يَأْكُلُ، لِأَنَّهُ لَمْ يُبْقِ لَهُ
شَيْئًا فِي الْحِصَارِ وَالضِّيقِ الَّذِي يُضَايِقُكَ
بِهِ عَدُوُّكَ فِي كُلِّ مُدُنِكَ. 56 الْمَرْأَةُ الرَّخِيمَةُ
فِيكَ وَالْمُتْرَفِّهَةُ الَّتِي لَمْ تَجْرُبْ أ

3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את זרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
5 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כבאת אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם׃
6 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
7 ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
8 ועיני ישראל כבדו משיבה ולא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃
9 ויאמר יוסף אל אביו בניהם הם אשר לקח אלהים לי בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
10 ועיני ישראל כבדו משיבה ולא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃
11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃
13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו מנגד ישראל ואת מנשה בשמאלו מנגד ישראל ויגש אליו׃
14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃
18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

פרק מט.

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
2 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל אביכם׃
3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃
5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
6 בסדם אל תבא נפשי באספם אל יחד כבודי אל תחד כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃
7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃
9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃
10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃
12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃
13 זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידן׃
14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
15 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃
16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃
17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃
18 לישועתך קויתי יהוה׃
19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃
21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃
22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃
23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃
24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃
25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃
26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃
27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃
28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃
29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃
30 אל המערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃
32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃
33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו׃

פרק נ.

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃
2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃
3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃
4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃
5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃
6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃
7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃
9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃
10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃
11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן׃
12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום׃
13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃
14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃
15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃
16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃
17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃
18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃
20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃
21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃
22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה ועשר שנים׃
23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף׃
24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃
25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃
26 וימת יוסף בן מאת עשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

---

(3) שם 48: 10.
(4) שם 45: 1. 48: 10. ויחל. 11: 1.
(5) שם 48: 13. 40: 17.
(6) שם 48: 15.
(7) שם 48: 21.
(8) שם 46: 18. 22: 27. יג. 22: 17.
(9) שם 44: 6. יג. 22: 3.
(10) חב. 19: 35. 36. ויחל. 1: 1.
(11) 1: 16.
(12) חל. 30: 13. חב. 27: 25. ובר. 3: 47.
(15) חב. 1: 4.
(18) חב. 16: 16.
(19) שם 43: 20.
(20) חב. 4: 27.
(21) חל. 12: 18. חב. 23: 5. 6. ובר. 9: 2. 3. 28: 16. 12. ובר. 16: 13.
17. ובר. 16: 1. ויחל. 1: 16.
(22) חב. 4: 14.
(23) חב. 23: 8. ובר. 28: 15.
22. 30: 29. 5. 11. 16. 19. ויחל.
(24) שם 46: 5. 7.
(25) חב. 23: 34. ובר. 29: 16.
(2) שם 44: 3. 46: 8.
(4) שם 45: 17.
(5) שם 45: 24. 46: 7. 11. ובר. 16: 17.
(8) שם 46: 2.
(9) חל. 23: 14–17. ובר. 16: 13.

ויהוה נלחם להם ממצרים׃ 26 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־הים וישובו המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו׃ 27 ויט משה את־ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים׃ 28 וישבו המים ויכסו את־הרכבה ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם עד־אחד׃ 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 30 ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים׃ 31 וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

טו

1 אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו־אבן׃ 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ 7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד נזלים קפאו תהמת בלב־ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ 10 נשפת רוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃ 11 מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה־פלא׃ 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ 13 נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ 16 תפל עליהם אימתה ופחד

---

[1] מ: מחוללי.

(11) שמ. 46: 5.
(12) שמ. 44: 3. 46: 2.
(13) ספ. 29: 38. מד. 28: 3.
(17) דה. 25: 10.
(18) שמ. 45: 8.
(20) ד. דבר. 35: 13. דה. 4: 2. 5: 7. שמ. 44: 10.
(24) שמ. 46: 20.

(1) שמ. 3: 18. ויק. 13: 1. 14: 8. ויק. 22: 1. (3) שמ. 40: 3.
(7) שמ. 47: 12. ויק. 22: 2. (8) מד. 3: 17. 4: 49. מד. 3: 16.
(10) מד. 34: 6. מד. 23: 4. שמ. 48: 28.
(12) שמ. 47: 7. נש. 8: 16. ויק. 1: 3. 51: 17: 8. ויק. 22: 2.
(13) בר. 48: 5. 1. דבר. 5: 1. שמ. 48: 4. 5.
(14) בר. 12: 7. 13: 15. 15: 7. 17: 8. 26: 3. 28: 13. שמ. 20: 5. 6. 28. 42. 48: 29.
(15) שמ. 48: 1. מד. 34: 8. (16) מד. 34: 8. ד. דבר. 8: 8.

[2] מ: לשחתה.

שמות טו

17 בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית׃ 18 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ 19 יהוה ימלך לעלם ועד׃ 20 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויהוה השיב עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ 21 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ 22 ותען להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 23 ויסע משה את־ישראל מים סוף ויצאו אל־מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ 24 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה׃ 25 ויצעק אל־יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ 26 ויאמר אם־שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃ 27 ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על־המים׃

טז

1 ויסעו מאילם ותבא כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר סין אשר בין־אילם ובין־סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃ 2 ויתלונן כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר׃ 3 ויאמרו אלהם בני־ישראל מי־יתן מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב׃ 4 ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם־לא׃ 5 והיה ביום הששי והכינו את־אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום־יום׃ 6 ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים׃ 7 והבקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו׃ 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתיכם כי אם־על־יהוה׃ 9 ויאמר משה אל־אהרן אמר אל־כל־עדת בני־ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את־תלנתיכם׃ 10 והיה כדבר אהרן אל־כל־עדת בני־ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן׃ 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 12 שמעתי את־תלנת בני־ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׃ 13 והיה בערב ותעל השלו ותכס את־המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה׃ 14 ותעל שכבת הטל והנה על־פני המדבר דק מחספס דק ככפר על־הארץ׃ 15 וירא בני־ישראל ויאמרו איש אל־אחיו מן־הוא כי לא ידעו מה־הוא ויאמר אלהם משה הוא הלחם אשר־נתן יהוה לכם לאכלה׃ 16 זה הדבר אשר־צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר

---

(16) בר. 48: 3. 16. (17) שמ. 15: 1. 3. 51. 17: 8. ויק. 22: 2. (18) שמ. 45: 8. (19) שמ. 46: 5. (20) ד. דבר. 35: 13. דה. 4: 2. 5. 7. שמ. 44: 10. (21) שמ. 15: 20. (22) שמ. 15: 22. (23) שמ. 15: 25. (24) שמ. 15: 24. (25) שמ. 15: 25. (26) שמ. 15: 26. (27) שמ. 15: 27. (1) שמ. 16: 1. (2) שמ. 16: 2. (3) שמ. 16: 3. (4) שמ. 16: 4. (5) שמ. 16: 5. (6) שמ. 16: 6. (7) שמ. 16: 7. (8) שמ. 16: 8. (9) שמ. 16: 9. (10) שמ. 16: 10. (11) שמ. 16: 11. (12) שמ. 16: 12. (13) שמ. 16: 13. (14) שמ. 16: 14. (15) שמ. 16: 15. (16) שמ. 16: 16.

حسب الذي وعد لهم. 11 ولم يقم بعد نبي في اسرائيل مثل موسى الذي عرفه الرب وجها لوجه. 12 في جميع الآيات والعجائب التي ارسله الرب ليعملها في ارض مصر بفرعون وجميع عبيده وكل ارضه. 13 وفي كل اليد القوية وكل المخافة العظيمة التي عملها موسى امام عيون جميع اسرائيل.

14 وكلم الرب موسى في ذلك اليوم قائلا. 15 اصعد الى جبل عباريم هذا وانظر نبو التي في ارض موآب التي تجاه اريحا. وتأمل الارض التي انا اعطي بني اسرائيل ملكا. 16 فتموت في الجبل الذي انت صاعد اليه وتضم الى قومك كما مات هرون اخوك في هور الجبل وضم الى قومه. 17 لانكما خالفتما فمي في وسط بني اسرائيل عند مياه مريبة قادش في برية صين لانكما لم تقدساني في وسط بني اسرائيل. 18 فانك تنظر الارض امامك ولكن لا تدخل هناك الى الارض التي انا اعطي بني اسرائيل.

19 وكلم الرب موسى قائلا. 20 اصعد الى هذا الجبل عباريم وانظر الارض التي اعطي بني اسرائيل. 21 وتموت في الجبل الذي انت صاعد اليه وتضم الى قومك كما مات هرون اخوك في هور الجبل وضم الى قومه. 22 لانكما خالفتما فمي في وسط بني اسرائيل عند مياه مريبة قادش في برية صين لانكما لم تقدساني في وسط بني اسرائيل. 23 وتنظر الارض امامك ولكن لا تدخل هناك الى الارض التي انا اعطي بني اسرائيل.

تثنية ٣٤

1 وصعد موسى من عربات موآب الى جبل نبو رأس الفسجة التي تجاه اريحا. وارى الرب اياه كل الارض جلعاد الى دان 2 وكل نفتالي وارض افرايم ومنسى وكل ارض يهوذا الى البحر الاخير 3 والجنوب والدائرة بقعة اريحا مدينة النخل الى صوغر. 4 وقال له الرب هذه هي الارض التي حلفت لابراهيم واسحاق ويعقوب قائلا لنسلك اعطيها. قد اريتك اياها بعينيك ولكنك الى هناك لا تعبر. 5 فمات هناك موسى عبد الرب في ارض موآب حسب قول الرب. 6 ودفنه في الجواء في ارض موآب تجاه بيت فغور ولم يعرف انسان قبره الى هذا اليوم. 7 وكان موسى ابن مئة وعشرين سنة حين مات. لم تكل عينه ولم تهرب نضارته. 8 فبكى بنو اسرائيل موسى في عربات موآب ثلاثين يوما. وكملت ايام بكاء مناحة موسى. 9 ويشوع بن نون امتلأ من روح الحكمة لان موسى وضع يديه عليه فسمع له بنو اسرائيل وعملوا كما اوصى الرب موسى. 10 ولم يقم بعد نبي في اسرائيل مثل موسى الذي عرفه الرب وجها لوجه. 11 في كل الآيات والعجائب التي ارسله الرب ليعملها في ارض مصر بفرعون وجميع عبيده وكل ارضه. 12 وفي كل اليد القوية وكل المخافة العظيمة التي عملها موسى امام عيون جميع اسرائيل.

---

(17) صد. 34: 9. سو. 48: 1. 10. خر. 10: 12. تكو. 3: 28. صف 3: 11. — (1) سو. 147: 15. مزا. 22) 3: 6. تكو. 7: 9. 51. هو. 81: 7. سو. 48: 28. (19) تث. 20: 13. هـ. 32: 8-6. (8) سو. 45: 1-6. (11) سو. 44: 10. 15. (14) هـ. 22: 29. خر. 27: 10. 28. 33. (15) سو. 45: 6. 42: 20. (19) سو. 45: 6 (21) سو. 45: 7. 48: 8. 10. (28) سو. 47: 19.

ויאמר כי טוב׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

ב 1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃

---

[1] כתיב.

(29) שו. 47: 14, 18, 22.
(31) ילק. 21: 12, מאב.
(35) זו. 33: 16, שב. 17:
ב 1 זו. 6: 24, זו. 3: 17,
מא. 3: 21, וי. 2: 10, ילק.
21: 3, 22: 3.

(1) ד. שב. 24: 1, ד. דבר. 6: 36.
(2) זו. 27: 19, 20, בר. 10: 10, 11: 2, זב. 11: 11, וי. 5: 11, ד. דבר. 36: 7.
(3) ד. שב. 20: 17, 18, זב. 39: 7.

(4) דה. 24: 19, 20, בר. 7: 22.
(5) וי. 1: 19, בר. 41: 46. ו. שב. 10: 8.
(7) בר. 41: 45, ד. שב. 24: 17, וי. 4: 8, 5: 12.
(8) וי. 32: 38, שו. 4: 13, מה. 9: 3.
(9) בר. 39: 21, שו. 106: 46, שב. 16: 7.
(17) ו. שב. 3: 12, שב. 1: 5, 17. בר. 7: 22, שב. 12: 6. דבר. 26: 5, וי. 5: 11, 12. 14. 10: 1.
(19) בר. 41: 46, וי. 1: 5, (20) ו. שב. 10: 1.

[2] מגד: יקוק. [3] מ: נאב. [4] מ: לכתיב.

בראשית.

פרשה א.

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 12 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ 13 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 14 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ 15 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 16 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ 17 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ 18 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ 19 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ 20 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 21 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 22 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ 23 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ 24 ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 25 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ 26 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 27 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ 28 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 29 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 30 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 31 ויאמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ 32 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 33 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ 34 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 35 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 36 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

ב 1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃

פרשה ב.

1 ותכל השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃

לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה׃* 21 לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה׃*

פרק ד׳

1 וְעַתָּה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶל הַחֻקִּים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃ 2 לֹא תֹסִפוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃* 3 עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ 4 וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃* 5 רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָרִשְׁתָּהּ׃* 6 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ 7 כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃* 8 וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃* 9 רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃ 10 יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃* 11 וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃* 12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ 13 וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃* 14 וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא (לְלַמֵּד) לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 15 וְנִשְׁמַרְתֶּם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃* 16 פֶּן תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃* 17 תַּבְנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃ 18 תַּבְנִית כָּל רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל דָּגָה אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃* 19 וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃* 20 וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃* 21 וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ 22 כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃* 23 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 24 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃* 25 כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ 26 הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃* 27 וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ 28 וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃* 29 וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃* 30 בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃* 31 כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ 32 כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃* 33 הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃ 34 אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ 35 אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃ 36 מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 37 וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃ 38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 39 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ 40 וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃

41 אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ 42 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת מִן הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ 43 אֶת בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ 44 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 45 אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 46 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 47 וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ 48 מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃ 49 וְכָל הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה׃

פרק ה׳

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ 2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃* 3 לֹא אֶת אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ 4 פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 5 אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃* 6 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃* 7 לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃* 8 לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃* 9 לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 10 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃* 11 לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃* 12 שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃* 13 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃ 14 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ 15 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃* 16 כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃* 17 לֹא תִרְצָח׃ וְלֹא תִנְאָף׃ וְלֹא תִגְנֹב׃ וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ 18 וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃* 19 אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל כָּל קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃* 20 וַיְהִי כִּשְׁמַעֲכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ 21 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבֹדוֹ וְאֶת גָּדְלוֹ וְאֶת קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר יְהוָה אֶת הָאָדָם וָחָי׃ 22 וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ 23 כִּי מִי כָל בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ 24 קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃ 25 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 26 מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ 27 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ 28 וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לִרְשְׁתָּהּ׃ 29 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 30 בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

---

(21) דב׳ 6: 28. 10: 1. מל׳ 1: 110. 1: 112. 8.

(1) בר׳ 41: 8. דב׳ 4: 5. ש״א 1: 9. 1. דב׳ 6: 18.
(2) בר׳ 41: 8. מל״א 8: 7. 11. דב׳ 5: 7.
(4) 1. מל״א 1: 31. דב׳ 3: 9. 5: 10. 6: 6. 21.
(5) דב׳ 6: 11. ד׳ מל׳ 10: 1. 27. דב׳ 3: 29.
(6) דב׳ 5: 16. 17. 2: 48.
(8) ש״א 5: 16.
(9) ש״א 4: 11.
(11) דב׳ 2: 28. 5: 11.
(14) בר׳ 37: 36.
(18) משלי 18: 19.
(19) ש״ב 12: 6. ישע׳ 33: 10. 11. 12. בר׳ 4: 13. דב׳ 5: 15. 16.
(20) תה׳ 113: 2. 115: 18.
ירמ׳ 32: 19.
(21) ש״א 1: 13. 1. בר׳ 29: 30. דב׳ 7: 25. 11: 6. ישע׳ 12: 18. תה׳ 75: 6. 7. יר׳ 27: 5. דב׳ 4: 17. מל׳ 1: 5.
(22) ישע׳ 12: 22. תה׳ 25: 14. דב׳ 2: 28. 29. תה׳ 139: 15. 16.
(23) דב׳ 2: 18.
(28) בר׳ 40: 8. 41: 16. דב׳ 2: 18. 47. ש״ב 4: 13. בר׳ 49: 1.
(29) דב׳ 2: 22. 28.
(30) בר׳ 41: 16. ש״ב 3: 12. דב׳ 2: 47.

31 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

32 אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃

33 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃

34 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃

35 תְּהֹמֹת יְכַסיֻמוֹ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃

36 יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃

37 וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃

38 וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נוֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם׃

39 אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃

40 נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃

41 מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃

42 נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃

43 נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃

44 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְלָשֶׁת׃

45 אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃

46 תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃

47 תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃

48 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

49 כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

ט״ו

1 וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאנָה כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת׃

2 וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃

3 וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃

4 וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא־יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃

5 וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃

6 וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃

7 וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃

8 וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁנֵים עָשָׂר עֵינוֹת מָיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל־הַמָּיִם׃

9 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹא כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

10 וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃

---

[1] מ: אמרכל.

[2] מ: לוי בחי.

---

(32) דב. 2: 38. מכז. יד. 27: 6. 7. שמ. 26: 7. סה. 4: 7. לה. 26. 7: 14. 27. שה. 4: 7. לה. 1: 32. 33. סה. 2: 9. נכ. 60: 12. 1. סה. 15: 24.
(34) דב. 2: 45. 8: 25. וכ. 8: 10. כה. 1: 2.
(35) סה. 1: 4. סה. 13: 3. סה. 37: 10. 36. נכ. 2: 2. 3. סה. 80: 9.
(36) דב. 4: 21. 22. יד. 27: 6. 24.
(37) כה. 7: 12. נכ. 47: 5. 6. דב. 2: 32.
(38) דב. 7: 7. 23.
(39) דב. 5: 28. 31. 2: 32. 33.
(40) דב. 2: 33.
(41) דב. 2: 28. 4: 3. 34. 9: 6. 21.
(44) דב. 2: 6. 4: 5. 9. 5: 11. 10. 6: 8. 21.
(45) דב. 2: 35. נכ. 28: 16. 46) דב. 32. 1: 33. סה. 2: 9. נכ. 60: 1. 12. 1. סה. 15: 24.
(4) דב. 4: 1. 6: 25.
(6) יד. 29: 22. כתי. 13: 15.
(8) דב. 6: 12.
(9) דב. 2: 4. 5: 10. 6: 8. 21.
(49) דב. 3: 12. נא. 2: 19. 21. 3: 2.

וְקִדַּה: וְשִׁפְחָתוֹ: אֲשֶׁר: אִתְּךָ: וְהָיָה: יֵצֵא: חוּצָה: מִחוּץ: לַמַּחֲנֶה: לֹא: יָשׁוּב: אֶל־מִחוּץ: לַמַּחֲנֶה: 11 וְהָיָה: אִם־בָּא: יָבוֹא: בְּתוֹךְ: הַמַּחֲנֶה: וְכָבַס: בְּגָדָיו: וְהָיָה: לִפְנוֹת: הָעֶרֶב: יִרְחַץ: בַּמָּיִם: וּכְבוֹא: הַשֶּׁמֶשׁ: יָבוֹא: אֶל־תּוֹךְ: הַמַּחֲנֶה: 12 וְיָד: תִּהְיֶה: לְךָ: מִחוּץ: לַמַּחֲנֶה: וְיָצָאתָ: שָּׁמָּה: חוּצָה: 13 וְיָתֵד: תִּהְיֶה: לְךָ: עַל־אֲזֵנֶךָ: וְהָיָה: בְּשִׁבְתְּךָ: חוּץ: וְחָפַרְתָּ: בָּהּ: וְשַׁבְתָּ: וְכִסִּיתָ: אֶת־צֹאָתְךָ: 14 כִּי: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: מִתְהַלֵּךְ: בְּקֶרֶב: מַחֲנֶךָ: לְהַצִּלְךָ: וְלָתֵת: אֹיְבֶיךָ: לְפָנֶיךָ: וְהָיָה: מַחֲנֶךָ: קָדוֹשׁ: וְלֹא־יִרְאֶה: בְךָ: עֶרְוַת: דָּבָר: וְשָׁב: מֵאַחֲרֶיךָ: 15 לֹא־תַסְגִּיר: עֶבֶד: אֶל־אֲדֹנָיו: אֲשֶׁר: יִנָּצֵל: אֵלֶיךָ: מֵעִם: אֲדֹנָיו: 16 עִמְּךָ: יֵשֶׁב: בְּקִרְבְּךָ: בַּמָּקוֹם: אֲשֶׁר: יִבְחַר: בְּאַחַד: שְׁעָרֶיךָ: בַּאֲשֶׁר: טוֹב: לוֹ: לֹא: תּוֹנֶנּוּ: 17 לֹא־תִהְיֶה: קְדֵשָׁה: מִבְּנוֹת: יִשְׂרָאֵל: וְלֹא־יִהְיֶה: קָדֵשׁ: מִבְּנֵי: יִשְׂרָאֵל: 18 לֹא־תָבִיא: אֶתְנַן: זוֹנָה: וּמְחִיר: כֶּלֶב: בֵּית: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: לְכָל־נֶדֶר: כִּי־תּוֹעֲבַת: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: גַּם־שְׁנֵיהֶם: 19 לֹא־תַשִּׁיךְ: לְאָחִיךָ: נֶשֶׁךְ: כֶּסֶף: נֶשֶׁךְ: אֹכֶל: נֶשֶׁךְ: כֹּל: דָּבָר: אֲשֶׁר: יִשָּׁךְ: 20 לַנָּכְרִי: תַּשִּׁיךְ: וּלְאָחִיךָ: לֹא: תַשִּׁיךְ: לְמַעַן: יְבָרֶכְךָ: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: בְּכֹל: מִשְׁלַח: יָדֶךָ: עַל־הָאֲדָמָה: אֲשֶׁר־אַתָּה: בָא־שָׁמָּה: לְרִשְׁתָּהּ: 21 כִּי־תִדֹּר: נֶדֶר: לַיהוָה: אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תְאַחֵר: לְשַׁלְּמוֹ: כִּי־דָרוֹשׁ: יִדְרְשֶׁנּוּ: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: מֵעִמָּךְ: וְהָיָה: בְךָ: חֵטְא: 22 וְכִי־תֶחְדַּל: לִנְדֹּר: לֹא־יִהְיֶה: בְךָ: חֵטְא: 23 מוֹצָא: שְׂפָתֶיךָ: תִּשְׁמֹר: וְעָשִׂיתָ: כַּאֲשֶׁר: נָדַרְתָּ: לַיהוָה: אֱלֹהֶיךָ: נְדָבָה: אֲשֶׁר: דִּבַּרְתָּ: בְּפִיךָ: 24 כִּי־תָבֹא: בְּכֶרֶם: רֵעֶךָ: וְאָכַלְתָּ: עֲנָבִים: כנפשך [1]כְּנַפְשְׁךָ: שָׂבְעֲךָ: וְעַל־כֵּלְיךָ: לֹא־תִתֵּן: 25 כִּי־תָבֹא: בְּקְמַת: רֵעֶךָ: וְקָטַפְתָּ: מָלִיל: בְּיָדֶךָ: וְחֶרְמֵשׁ: לֹא־תָנִיף: עַל־קְמַת: רֵעֶךָ: 26 כִּי־יִקַּח: אִישׁ: אִשָּׁה: וּבְעָלָהּ: וְהָיָה: אִם־לֹא: תִמְצָא־חֵן: בְּעֵינָיו: כִּי־מָצָא: בָהּ: עֶרְוַת: דָּבָר: וְכָתַב: לָהּ: סֵפֶר: כְּרִיתֻת: וְנָתַן: בְּיָדָהּ: וְשִׁלְּחָהּ: מִבֵּיתוֹ: 27 וְיָצְאָה: מִבֵּיתוֹ: וְהָלְכָה: וְהָיְתָה: לְאִישׁ: אַחֵר: 28 וְשָׂנֵא: הָאִישׁ: הָאַחֲרוֹן: וְכָתַב: לָהּ: סֵפֶר: כְּרִיתֻת: וְנָתַן: בְּיָדָהּ: וְשִׁלְּחָהּ: מִבֵּיתוֹ: אוֹ: כִּי־יָמוּת: הָאִישׁ: הָאַחֲרוֹן: אֲשֶׁר: לְקָחָהּ: לוֹ: לְאִשָּׁה: 29 לֹא־יוּכַל: בַּעְלָהּ: הָרִאשׁוֹן: אֲשֶׁר: שִׁלְּחָהּ: לָשׁוּב: לְקַחְתָּהּ: לִהְיוֹת: לוֹ: לְאִשָּׁה: אַחֲרֵי: אֲשֶׁר: הֻטַּמָּאָה: כִּי־תוֹעֵבָה: הִוא: לִפְנֵי: יְהוָה: וְלֹא־תַחֲטִיא: אֶת־הָאָרֶץ: אֲשֶׁר: יְהוָה: אֱלֹהֶיךָ: נֹתֵן: לְךָ: נַחֲלָה: 30 לֹא־יִקַּח: אִישׁ: רֵחַיִם: וָרָכֶב: כִּי־נֶפֶשׁ: הוּא: לֹקֵחַ: נֶפֶשׁ: כִּי־יִמָּצֵא: אִישׁ: גֹּנֵב: נֶפֶשׁ: מֵאֶחָיו: מִבְּנֵי: יִשְׂרָאֵל: וְהִתְעַמֵּר: בּוֹ: וּמְכָרוֹ: וָמֵת: הַגַּנָּב: הַהוּא: וּבִעַרְתָּ: הָרָע: מִקִּרְבֶּךָ: לֹא: תִשְׁכָּח:

פרשה: ד.

1 כִּי־יִהְיֶה: רִיב: בֵּין: אֲנָשִׁים: וְנִגְּשׁוּ: אֶל־הַמִּשְׁפָּט: וּשְׁפָטוּם: וְהִצְדִּיקוּ: אֶת־הַצַּדִּיק: וְנָתְנוּ: אֶת־הָרָשָׁע: 2 וְהָיָה: אִם־בן־הַכּוֹת: הָרָשָׁע: וְהִפִּילוֹ: הַשֹּׁפֵט: וְהִכָּהוּ: לְפָנָיו: כְּרִשְׁעָתוֹ: בְּמִסְפָּר: אַרְבָּעִים: יַכֶּנּוּ: לֹא: יֹסִיף: פֶּן־יוֹסִיף: וְהִכָּהוּ: עַל־אֵלֶּה: מַכָּה: רַבָּה: וְנִקְלָה: אָחִיךָ: לְעֵינֶיךָ: 3 לֹא־תַחְסֹם: שׁוֹר: בְּדִישׁוֹ: 4 כִּי־יֵשְׁבוּ: אַחִים: יַחְדָּו: וּמֵת: אַחַד: מֵהֶם: וּבֵן: אֵין־לוֹ: לֹא־תִהְיֶה: אֵשֶׁת: הַמֵּת: הַחוּצָה: לְאִישׁ: זָר: יְבָמָהּ: יָבֹא: עָלֶיהָ: וּלְקָחָהּ: לוֹ: לְאִשָּׁה: וְיִבְּמָהּ: 5 וְהָיָה: הַבְּכוֹר: אֲשֶׁר: תֵּלֵד: יָקוּם: עַל־שֵׁם: אָחִיו: הַמֵּת: וְלֹא־יִמָּחֶה: שְׁמוֹ: מִיִּשְׂרָאֵל: 6 וְאִם־לֹא: יַחְפֹּץ: הָאִישׁ: לָקַחַת: אֶת־יְבִמְתּוֹ: וְעָלְתָה: יְבִמְתּוֹ: הַשַּׁעְרָה: אֶל־הַזְּקֵנִים: וְאָמְרָה: מֵאֵן: יְבָמִי: לְהָקִים: לְאָחִיו: שֵׁם: בְּיִשְׂרָאֵל: לֹא: אָבָה: יַבְּמִי: 7 וְקָרְאוּ: לוֹ: זִקְנֵי: עִירוֹ: וְדִבְּרוּ: אֵלָיו: וְעָמַד: וְאָמַר: לֹא־חָפַצְתִּי: לְקַחְתָּהּ: 8 וְנִגְּשָׁה: יְבִמְתּוֹ: אֵלָיו: לְעֵינֵי: הַזְּקֵנִים: וְחָלְצָה: נַעֲלוֹ: מֵעַל: רַגְלוֹ: וְיָרְקָה: בְּפָנָיו: וְעָנְתָה: וְאָמְרָה: כֹּה: יֵעָשֶׂה: לָאִישׁ: אֲשֶׁר: לֹא־יִבְנֶה: אֶת־בֵּית: אָחִיו: 9 וְנִקְרָא: שְׁמוֹ: בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית: חֲלוּץ: הַנָּעַל: 10 וְנִצּוּ: אֲנָשִׁים: יַחְדָּו: אִישׁ: וְאָחִיו: וְקָרְבָה: אֵשֶׁת: הָאֶחָד: לְהַצִּיל: אֶת־אִישָׁהּ: מִיַּד: מַכֵּהוּ: וְשָׁלְחָה: יָדָהּ: וְהֶחֱזִיקָה: בִּמְבֻשָׁיו:

---

[1] כנפשך.

(12) דב. 2: 49.
(14) שם. 21: 13.
(15) שם. 32: 32. לה. 13: 9.
(16) שמ 10: 19.
(25) זח. 43: 2. שה. 1: 6.
(28) שם. 34: 7. 8. 51. 17: 7.
(29) דב. 6: 26. 27. 2: 5.

(1) דב. 3: 4. 9: 25.
(2) דב. 3: 26.
(3) דב. 9: 27. 4: 34. 2: 44.
(5) דב. 2: 1. 28. 29.
(7) דב. 2: 2.
(8) דב. 1: 7. זח. 63: 11.
(9) דב. 2: 48. 5: 11.
דב. 4: 18. 2: 11. 5: 11. 14. 6: 26.
דב. 6: 22. 23.
(27) בר. 11: 34.
38: 7; שם. 34: 7. דב. 3: 28.
(25) זח. 43: 2. שה. 1: 6.

10 ואחיו׃ ויקנא בו אחיו ויאמרו אליו המלך נמלך אם־ 24 בחבל הבור ובור רק אין בו מים׃ וישבו לשבת לחם ויישאו עיניהם וירא והנה אורחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכיסינו את־דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי־בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור ויסחרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה׃ 29 וישב ראובן אל־הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 31 ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו את־זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנך היא אם־לא׃ 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃ 35 ויקומו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאולה ויבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ 37 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ 39 ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 40 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 41 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 43 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד־ישלה בני הגדל כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 44 ותרב הימים ותמת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 45 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ 47 ותרא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃ 49 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה ותהר לו׃ 51 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ ויעל יהודה אל־רעהו העדלמי לקחת את־הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ 52 וישאל את־אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה׃ 53 וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה׃ 54 ויאמר יהודה תקח־לה פן־נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ 55 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ 56 היא מוצאת ותשלח אל־חמיה לאמר לאיש אשר אלה־אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ 57 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה׃ 58 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 59 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 60 והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 61 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח׃

(10) שמ׳ 31: 3. מצא. דב. 5: 21. 4: 25. 32.
4: 20.
(12) שמ׳ 17: 23. 31: 6. ויק. 4: 20.
(13) שמ׳ 103: 20. דב. 4: 17. 23. 33: 2. דב. 8: 13. 14: 5. שם. 14. 14. 3: 10. שמ׳ 31: 12. 16. 11: 13. 12: 7. 17. 9: 16. דב. 2: 21. 19. 106: 20. דב. 4: 17. 32.
(18) בר. 41: 8. 15. דב. 5: 8. 15. 4: 8.
(19) דב. 4: 8. ר. אסת. 18: 8. 32. בר. 29: 7.
(20) דב. 4: 10–12. 22. דב. 2: 38. בר. 27: 8–9. 23. דב. 4: 13. 21. 25. דב. 4: 32. 5: 21. מצא. 4: 17. 32.
(26) שמ׳ 21: 25. לה. 15: 44. 14:7. שם. 7:4. לה. 33:1. 35. 21. 18.
(27) ז. בראש. 4: 8. שמ׳ 41: 1. מצא. 2. 29. 9: 12. זר. 45: 9. לש. 9: 20. 42. 4: 26. זש. 4: 33. 6: 29. 115: 3. 135: 6. זש. 34: 12. 4: 22. שמ׳ 6: 33. 15. 4. לבש. 17. שם. 15. 40: 15. זר. 17. שם. 83: 18. בר. 27: 5.
(32) דב. 4: 25.
(34) דב. 4: 26. 12: 7. לבש. 5: 20.
(36) שמ׳ 16: 18. דב. 4: 20. 5: 5. לה. 12: 20. 24.
(37) שם. 33: 4. לבש. 15: 3. 16. 7. שם. 18: 11. דב. 4: 10. שם. 10: 16. דב. 2: 5: 20.

ואת כל המשפטים אשר צוה יהוה אתכם ללמד לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃

פרק ה׳

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשות אתם׃ 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ 3 לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃ 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃ 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ 8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ 12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃ 13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת׃ 16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 17 לא תרצח׃ 18 ולא תנאף׃ 19 ולא תגנב׃ 20 ולא תענה ברעך עד שוא׃ 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי׃ 23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃ 24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי׃ 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃ 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר אליך יהוה אלהינו ושמענו ועשינו׃ 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ 29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם׃ 30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃ 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל׃ 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

פרק ו׳

1 ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך׃ 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃ 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ 9 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 10 והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבות אשר לא בנית׃ 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחפורים בארות אשר לא חפרת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה׃ 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ 17 שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ 18 והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 19 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ 20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 22 ויתן יהוה אתת גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 23 ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

פרק ז׳

1 כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃ 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ 19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ 24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

פרק ח׳

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ 3 וינתך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מבאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יוצאת בבקעת ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול ונורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממצר החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

פרק ט׳

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ 14 הנח לי וארא בם ואכחידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו ומעט׃ 15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ 22 ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה מכעיסים את יהוה׃ 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

פרק י׳

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ 4 ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה׃ 16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האל והנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרק י״א

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה׃ 3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל׃ 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ 22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 29 והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

פרק י״ב

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ 15 רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

פרק י״ג

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ 6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 11 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ 13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 15 הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 17 ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

פרק י״ד

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל תועבה׃ 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב האלה וכשב העזים׃ 5 איל וצבי וכאיל ודישן ותאו וזמר׃ 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את זה לא תאכלו מעלי המעלה ומפרסי הפרסה את הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל עוף טהור תאכלו׃ 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ 13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל ערב למינו׃ 15 ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו׃ 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃ 17 והקאת והרחם והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה והדוכיפת׃ 19 והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ 20 כל עוף טהור תאכלו׃ 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים׃ 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך׃ 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך׃ 28 מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃

פרק ט״ו

1 מק

27 הַשְּׁבִעִי֙ הַשַּׁבָּ֔ת וַיִּשְׁבְּת֖וּ הָעָ֑ם בַּיּ֥וֹם
28 הַשְּׁבִיעִ֖י לִקְט֥וּ מִמֶּ֖נּוּ וְלֹ֥א מָצָֽאוּ׃ וַיֹּ֤אמֶר
יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה עַד־אָ֥נָה מֵאַנְתֶּ֖ם לִשְׁמֹ֣ר
29 מִצְוֹתַ֑י וְאֶת־תּוֹרֹתָֽי׃ רְא֗וּ כִּֽי־יְהוָה֙ נָתַ֣ן
לָכֶ֣ם הַשַּׁבָּ֔ת עַל־כֵּ֗ן הוּא֙ נֹתֵ֣ן לָכֶ֔ם בַּיּ֥וֹם
הַשִּׁשִּׁ֖י לֶ֣חֶם יוֹמָ֑יִם שְׁבוּ֙ אִ֣ישׁ תַּחְתָּ֔יו
30 אַל־יֵצֵ֥א אִ֛ישׁ מִמְּקוֹמ֖וֹ בַּיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִֽי׃
31 וַיִּשְׁבְּת֥וּ הָעָ֖ם בַּיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִֽי׃ וַיִּקְרְא֣וּ בֵית־
יִשְׂרָאֵ֗ל אֶת־שְׁמוֹ֙ מָ֔ן וְה֣וּא כְזֶ֣רַע גַּ֔ד לָבָ֖ן
וְטַעְמוֹ֙ כְּצַפִּיחִ֣ת בִּדְבָֽשׁ׃

פרק ה׳

1 וַיִּסְע֣וּ כָל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל מִמִּדְבַּר֙
סִ֔ין לְמַסְעֵיהֶ֖ם עַל־פִּ֣י יְהוָ֑ה וַיַּחֲנ֣וּ בִרְפִידִ֔ם
2 וְאֵ֥ין מַ֖יִם לָעָ֥ם לִשְׁתּֽוֹת׃ וַיָּ֤רֶב הָעָם֙ עִם־
מֹשֶׁ֔ה וַיֹּאמְר֣וּ תְּנ֥וּ לָ֛נוּ מַ֖יִם וְנִשְׁתֶּ֑ה וַיֹּ֨אמֶר
לָהֶ֜ם מֹשֶׁ֗ה מַה־תְּרִיבוּן֙ עִמָּדִ֔י מַה־תְּנַסּ֖וּן
3 אֶת־יְהוָֽה׃ וַיִּצְמָ֤א שָׁם֙ הָעָ֣ם לַמָּ֔יִם וַיָּ֥לֶן
הָעָ֖ם עַל־מֹשֶׁ֑ה וַיֹּ֣אמֶר לָמָ֗ה זֶ֤ה הֶעֱלִיתָ֙נוּ֙
מִמִּצְרַ֔יִם לְהָמִ֥ית אֹתִ֛י וְאֶת־בָּנַ֥י וְאֶת־
4 מִקְנָ֖י בַּצָּמָֽא׃ וַיִּצְעַ֤ק מֹשֶׁה֙ אֶל־יְהוָ֔ה לֵאמֹ֕ר
מָ֥ה אֶֽעֱשֶׂ֖ה לָעָ֣ם הַזֶּ֑ה עוֹד֙ מְעַ֣ט וְסָקְל֔וּנִי
5 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה עֲבֹ֣ר לִפְנֵ֣י הָעָ֔ם
וְקַ֥ח אִתְּךָ֖ מִזִּקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וּמַטְּךָ֞ אֲשֶׁ֤ר
הִכִּ֙יתָ֙ בּ֣וֹ אֶת־הַיְאֹ֔ר קַ֖ח בְּיָדֶ֥ךָ וְהָלָֽכְתָּ׃
6 הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י עֹמֵ֤ד לְפָנֶ֙יךָ֙ שָׁ֔ם עַל־הַצּ֖וּר
בְּחֹרֵ֑ב וְהִכִּ֤יתָ בַּצּוּר֙ וְיָצְא֣וּ מִמֶּ֔נּוּ מַ֖יִם
וְשָׁתָ֣ה הָעָ֑ם וַיַּ֣עַשׂ כֵּ֔ן מֹשֶׁ֖ה לְעֵינֵ֥י זִקְנֵֽי
7 יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיִּקְרָ֞א שֵׁ֣ם הַמָּק֗וֹם מַסָּ֤ה֙ וּמְרִיבָ֔ה
עַל־רִ֥יב בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל וְעַל־נַסֹּתָ֣ם אֶת־
יְהוָ֔ה לֵאמֹ֕ר הֲיֵ֥שׁ יְהוָ֖ה בְּקִרְבֵּ֑נוּ אִם־אָֽיִן׃
8 וַיָּבֹ֥א עֲמָלֵ֖ק וַיִּלָּ֥חֶם עִם־יִשְׂרָאֵ֖ל
9 בִּרְפִידִֽם׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אֶל־יְהוֹשֻׁ֔עַ בְּחַר־
לָ֣נוּ אֲנָשִׁ֔ים וְצֵא֙ הִלָּחֵ֣ם בַּעֲמָלֵ֔ק מָחָ֗ר
אָנֹכִ֛י נִצָּ֥ב עַל־רֹ֖אשׁ הַגִּבְעָ֑ה וּמַטֵּ֥ה
10 הָאֱלֹהִ֖ים בְּיָדִֽי׃ וַיַּ֣עַשׂ יְהוֹשֻׁ֔עַ כַּאֲשֶׁ֥ר
אָמַ֖ר לוֹ֙ מֹשֶׁ֔ה לְהִלָּחֵ֖ם בַּעֲמָלֵ֑ק וּמֹשֶׁ֤ה
אַהֲרֹן֙ וְח֔וּר עָל֖וּ רֹ֥אשׁ הַגִּבְעָֽה׃ וְהָיָ֗ה
כַּאֲשֶׁ֨ר יָרִ֤ים מֹשֶׁה֙ יָד֔וֹ וְגָבַ֥ר יִשְׂרָאֵ֖ל
וְכַאֲשֶׁ֥ר יָנִ֛יחַ יָדָ֖ו וְגָבַ֥ר עֲמָלֵֽק׃ וְיֹדֵ֥י
מֹשֶׁ֖ה כְּבֵדִ֑ים וַיִּקְח֨וּ אֶ֤בֶן וַיָּשִׂ֙ימוּ֙ תַּחְתָּ֔יו
וַיֵּ֥שֶׁב עָלֶ֖יהָ וְאַהֲרֹ֣ן וְח֗וּר תָּמְכ֥וּ בְיָדָ֛יו
מִזֶּ֥ה אֶחָ֖ד וּמִזֶּ֣ה אֶחָ֑ד וַיְהִ֥י יָדָ֖יו אֱמוּנָ֥ה
עַד־בֹּ֖א הַשָּֽׁמֶשׁ׃ וַיַּחֲלֹ֤שׁ יְהוֹשֻׁע֙ אֶת־
עֲמָלֵ֣ק וְאֶת־עַמּ֔וֹ לְפִי־חָ֖רֶב׃ וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה
אֶל־מֹשֶׁ֗ה כְּתֹב־זֹאת֙ זִכָּר֣וֹן בַּסֵּ֔פֶר וְשִׂ֥ים
בְּאָזְנֵ֖י יְהוֹשֻׁ֑עַ כִּֽי־מָחֹ֣ה אֶמְחֶ֔ה אֶת־זֵכֶר֙
עֲמָלֵ֔ק מִתַּ֖חַת הַשָּׁמָֽיִם׃ וַיִּבֶן֩ מֹשֶׁ֨ה מִזְבֵּ֜חַ
וַיִּקְרָ֤א שְׁמוֹ֙ יְהוָ֣ה נִסִּ֔י׃ וַיֹּ֕אמֶר כִּֽי־יָ֥ד עַל־
כֵּ֖ס יָ֑הּ מִלְחָמָ֥ה לַיהוָ֖ה בַּעֲמָלֵ֥ק מִדֹּ֖ר
דֹּֽר׃ וַיִּשְׁמַ֣ע יִתְרוֹ֮ כֹּהֵן֒ מִדְיָ֣ן חֹתֵ֣ן מֹשֶׁה֮
אֵ֣ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה אֱלֹהִים֮ לְמֹשֶׁה֒ וּלְיִשְׂרָאֵ֣ל
עַמּ֗וֹ כִּֽי־הוֹצִ֤יא יְהוָה֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל מִמִּצְרָֽיִם׃
וַיִּקַּ֣ח יִתְרוֹ֩ חֹתֵ֨ן מֹשֶׁ֜ה אֶת־צִפֹּרָ֣ה אֵ֣שֶׁת
מֹשֶׁ֗ה אַחַ֛ר שִׁלּוּחֶֽיהָ׃ וְאֶת־שְׁנֵ֣י בָנֶ֔יהָ אֲשֶׁ֨ר
שֵׁ֤ם הָֽאֶחָד֙ גֵּרְשֹׁ֔ם כִּ֥י אָמַ֖ר גֵּ֣ר הָיִ֑יתִי
בְּאֶ֖רֶץ נָכְרִיָּֽה׃ וְשֵׁ֤ם הָֽאֶחָד֙ אֱלִיעֶ֔זֶר כִּ֣י
וְעֶזֶר֙ אֱלֹהֵ֣י אָבִ֔י וַיַּצִּלֵ֖נִי מֵחֶ֥רֶב פַּרְעֹֽה׃
וַיָּבֹ֣א יִתְרוֹ֩ חֹתֵ֨ן מֹשֶׁ֜ה וּבָנָ֣יו וְאִשְׁתּ֗וֹ אֶל־
מֹשֶׁה֙ אֶל־הַמִּדְבָּ֔ר אֲשֶׁ֥ר הוּא־חֹנֶ֖ה שָׁ֑ם
הַ֥ר הָאֱלֹהִֽים׃ וַיֹּ֣אמֶר אֶל־מֹשֶׁ֗ה אֲנִ֤י חֹתֶנְךָ֙
יִתְרוֹ֙ בָּ֣א אֵלֶ֔יךָ וְאִשְׁתְּךָ֖ וּשְׁנֵ֣י בָנֶ֑יהָ
עִמָּֽהּ׃ וַיֵּצֵ֤א מֹשֶׁה֙ לִקְרַ֣את חֹתְנ֔וֹ וַיִּשְׁתַּ֖חוּ
וַיִּשַּׁק־לוֹ֙ וַיִּשְׁאֲל֣וּ אִ֔ישׁ לְרֵעֵ֖הוּ לְשָׁל֑וֹם
וַיָּבֹ֖אוּ הָאֹֽהֱלָה׃ וַיְסַפֵּ֨ר מֹשֶׁ֤ה לְחֹתְנוֹ֙ אֵ֣ת
כָּל־אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה יְהוָ֣ה לְפַרְעֹ֣ה וּלְמִצְרַ֗יִם
עַל־אוֹדֹ֣ת יִשְׂרָאֵל֮ אֵ֣ת כָּל־הַתְּלָאָה֒ אֲשֶׁ֣ר
מָצָ֣אָתַם֮ בַּדָּרֶךְ֒ וַיַּצִּלֵ֖ם יְהוָֽה׃ וַיִּחַ֣ד יִתְרוֹ֮
עַל־כָּל־הַטּוֹבָה֒ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה יְהוָ֣ה לְיִשְׂרָאֵ֗ל
אֲשֶׁ֥ר הִצִּיל֛וֹ מִיַּ֥ד מִצְרָֽיִם׃ וַיֹּ֣אמֶר יִתְרוֹ֮
בָּר֣וּךְ יְהוָה֒ אֲשֶׁ֣ר הִצִּ֣יל אֶתְכֶ֗ם מִיַּד֙
מִצְרַ֣יִם וּמִיַּד֔ פַּרְעֹ֔ה אֲשֶׁ֥ר הִצִּ֖יל אֶת־
הָעָ֑ם מִתַּ֖חַת יַד־מִצְרָֽיִם׃ עַתָּ֣ה יָדַ֔עְתִּי כִּ֥י
גָד֖וֹל יְהוָ֣ה מִכָּל־הָֽאֱלֹהִ֑ים כִּ֣י בַדָּבָ֔ר אֲשֶׁ֥ר
זָד֖וּ עֲלֵיהֶֽם׃ וַיִּקַּ֣ח יִתְרוֹ֩ חֹתֵ֨ן מֹשֶׁ֜ה עֹלָ֣ה
וּזְבָחִ֗ים לֵֽאלֹהִים֮ וַיָּבֹ֣א אַהֲרֹן֒ וְכֹל֙
זִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לֶאֱכָ֥ל לֶ֛חֶם עִם־חֹתֵ֥ן
מֹשֶׁ֖ה לִפְנֵ֥י הָאֱלֹהִֽים׃ וַיְהִ֣י מִמָּחֳרָ֔ת
וַיֵּ֥שֶׁב מֹשֶׁ֖ה לִשְׁפֹּ֣ט אֶת־הָעָ֑ם וַיַּעֲמֹ֤ד
הָעָם֙ עַל־מֹשֶׁ֔ה מִן־הַבֹּ֖קֶר עַד־הָעָֽרֶב׃
וַיַּרְא֙ חֹתֵ֣ן מֹשֶׁ֔ה אֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁ֖ר הוּא־עֹשֶׂ֣ה
לָעָ֑ם וַיֹּ֗אמֶר מָ֣ה הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר אַתָּ֣ה
עֹשֶׂ֔ה לָעָ֑ם מַדּ֗וּעַ אַתָּה֙ יוֹשֵׁ֣ב לְבַדֶּ֔ךָ
וְכָל־הָעָ֛ם נִצָּ֥ב עָלֶ֖יךָ מִן־בֹּ֥קֶר עַד־
עָֽרֶב׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁה֮ לְחֹתֵן֒ כִּֽי־יָבֹ֨א אֵלַ֤י
הָעָם֙ לִדְרֹ֣שׁ אֱלֹהִ֔ים׃ כִּֽי־יִהְיֶ֥ה לָהֶ֛ם דָּבָ֖ר
בָּ֣א אֵלַ֑י וְשָׁפַ֙טְתִּי֙ בֵּ֣ין אִ֣ישׁ וּבֵ֣ין רֵעֵ֔הוּ
וְהוֹדַעְתִּ֖י אֶת־חֻקֵּ֥י הָאֱלֹהִ֖ים וְאֶת־
תּוֹרֹתָֽיו׃ וַיֹּ֣אמֶר חֹתֵן֮ מֹשֶׁה֒ לֹ֣א טוֹבָ֔ה
הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה עֹשֶׂ֑ה נָבֵ֥ל תִּבָּ֛ל גַּם־
אַתָּ֥ה גַּם־הָעָ֖ם הַזֶּ֣ה אֲשֶׁר־עִמָּ֑ךְ כִּֽי־כָבֵ֤ד
מִמְּךָ֙ הַדָּבָ֔ר לֹ֥א תוּכַ֖ל עֲשֹׂת֥וֹ לְבַדֶּֽךָ׃
עַתָּ֥ה שְׁמַ֖ע בְּקֹלִ֑י אִיעָצְךָ֙ וְיִהִ֣י אֱלֹהִ֔ים
עִמָּ֔ךְ הֱיֵ֤ה אַתָּה֙ לָעָ֔ם מ֖וּל הָֽאֱלֹהִ֑ים
וְהֵבֵאתָ֥ אַתָּ֛ה אֶת־הַדְּבָרִ֖ים אֶל־הָאֱלֹהִֽים׃
וְהִזְהַרְתָּ֣ה אֶתְהֶ֔ם אֶת־הַחֻקִּ֖ים וְאֶת־
הַתּוֹרֹ֑ת וְהוֹדַעְתָּ֣ לָהֶ֔ם אֶת־הַדֶּ֥רֶךְ יֵלְכ֖וּ
בָּ֥הּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂ֖ה אֲשֶׁ֥ר יַעֲשֽׂוּן׃ וְאַתָּ֣ה
תֶחֱזֶ֣ה מִכָּל־הָעָ֗ם אַנְשֵׁי־חַ֙יִל֙ יִרְאֵ֣י
אֱלֹהִ֔ים אַנְשֵׁ֥י אֱמֶ֖ת שֹׂנְאֵ֣י בָ֑צַע וְשַׂמְתָּ֤
עֲלֵהֶם֙ שָׂרֵ֣י אֲלָפִ֔ים שָׂרֵ֥י מֵא֖וֹת שָׂרֵ֣י
חֲמִשִּׁ֑ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹֽת׃ וְשָׁפְט֣וּ אֶת־
הָעָם֮ בְּכָל־עֵת֒ וְהָיָה֙ כָּל־הַדָּבָ֣ר הַגָּד֔וֹל
יָבִ֥יאוּ אֵלֶ֖יךָ וְכָל־הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן יִשְׁפְּט֣וּ
הֵ֑מָּה וְהָקֵל֙ מֵעָלֶ֔יךָ וְנָשְׂא֖וּ אִתָּֽךְ׃ אִם־
אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֛ה תַּעֲשֶׂ֖ה וְצִוְּךָ֣ אֱלֹהִ֑ים
וְיָכָ֣לְתָּ עֲמֹ֔ד וְגַם֙ כָּל־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה עַל־
מְקוֹמ֖וֹ יָבֹ֥א בְשָׁלֽוֹם׃ וַיִּשְׁמַ֣ע מֹשֶׁה֮ לְקוֹל֒
חֹתְנ֔וֹ וַיַּ֖עַשׂ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־אָמָֽר׃ וַיִּבְחַ֣ר
מֹשֶׁה֮ אַנְשֵׁי־חַ֣יִל֒ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל֙ וַיִּתֵּ֣ן
אוֹתָ֔ם רָאשִׁ֖ים עַל־הָעָ֑ם שָׂרֵ֣י אֲלָפִ֔ים שָׂרֵ֥י
מֵא֖וֹת שָׂרֵ֣י חֲמִשִּׁ֑ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹֽת׃
וַיִּשְׁפְּט֣וּ אֶת־הָעָם֮ בְּכָל־עֵת֒ אֶת־הַדָּבָ֤ר
הַקָּשֶׁה֙ יָבִ֣יאוּ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וְכָל־הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן
יִשְׁפְּט֣וּ הֵ֑מָּה וַיְשַׁלַּ֥ח מֹשֶׁ֖ה אֶת־חֹתְנ֑וֹ
וַיֵּ֥לֶךְ לוֹ֙ אֶל־אַרְצֽוֹ׃ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁלִישִׁ֗י
לְצֵ֣את בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַיִם֒ בַּיּ֥וֹם
הַזֶּ֖ה בָּ֣אוּ מִדְבַּר־סִינָֽי׃ וַיִּסְע֣וּ מֵרְפִידִ֗ים
וַיָּבֹ֙אוּ֙ מִדְבַּ֣ר סִינַ֔י וַיַּחֲנ֖וּ בַּמִּדְבָּ֑ר וַיִּֽחַן־
שָׁ֤ם יִשְׂרָאֵל֙ נֶ֣גֶד הָהָ֔ר וּמֹשֶׁ֖ה עָלָ֥ה אֶל־
הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו יְהוָ֗ה מִן־הָהָר֙
לֵאמֹ֔ר כֹּ֥ה תֹאמַ֖ר לְבֵ֣ית יַעֲקֹ֑ב וְתַגֵּ֖יד
לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ אַתֶּ֣ם רְאִיתֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתִי
לְמִצְרָ֑יִם וָאֶשָּׂ֤א אֶתְכֶם֙ עַל־כַּנְפֵ֣י נְשָׁרִ֔ים
וָאָבִ֥א אֶתְכֶ֖ם אֵלָֽי׃ וְעַתָּ֗ה אִם־שָׁמ֤וֹעַ
תִּשְׁמְעוּ֙ בְּקֹלִ֔י וּשְׁמַרְתֶּ֖ם אֶת־בְּרִיתִ֑י
וִהְיִיתֶ֨ם לִ֜י סְגֻלָּ֗ה מִכָּל־הָעַמִּים֙ כִּֽי־לִ֣י כָל־
הָאָ֔רֶץ׃ וְאַתֶּ֥ם תִּהְיוּ־לִ֖י מַמְלֶ֣כֶת כֹּהֲנִ֑ים
וְג֥וֹי קָד֖וֹשׁ אֵ֣לֶּה הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר תְּדַבֵּ֖ר
אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֗ה וַיִּקְרָא֙
לְזִקְנֵ֣י הָעָ֔ם וַיָּ֣שֶׂם לִפְנֵיהֶ֔ם אֵ֥ת כָּל־
הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה אֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖הוּ יְהוָֽה׃ וַיַּעֲנ֣וּ
כָל־הָעָ֣ם יַחְדָּ֔ו וַיֹּאמְר֗וּ כֹּ֤ל אֲשֶׁר־דִּבֶּר֙
יְהוָ֔ה נַעֲשֶׂ֖ה וַיָּ֣שֶׁב מֹשֶׁ֔ה אֶת־דִּבְרֵ֥י
הָעָ֖ם אֶל־יְהוָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֗ה אֶל־מֹשֶׁה֙
הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֗י בָּ֤א אֵלֶ֙יךָ֙ בְּעַ֣ב הֶֽעָנָ֔ן בַּעֲב֗וּר
יִשְׁמַ֤ע הָעָם֙ בְּדַבְּרִ֣י עִמָּ֔ךְ וְגַם־בְּךָ֖
יַאֲמִ֑ינוּ לָעַ֕ד וַיַּגֶּד֙ מֹשֶׁ֔ה אֶת־דִּבְרֵ֥י
הָעָ֖ם אֶל־יְהוָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֗ה אֶל־מֹשֶׁה֙
לֵ֣ךְ אֶל־הָעָ֔ם וְקִדַּשְׁתָּ֣ם הַיּ֔וֹם וּמָחָ֑ר
וְכִבְּס֥וּ שִׂמְלֹתָֽם׃ וְהָי֣וּ נְכֹנִ֔ים לַיּ֥וֹם
הַשְּׁלִשִׁ֖י כִּ֣י בַיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֗י יֵרֵ֤ד יְהוָה֙
לְעֵינֵ֣י כָל־הָעָ֔ם עַל־הַ֖ר סִינָֽי׃ וְהִגְבַּלְתָּ֣
אֶת־הָעָ֣ם סָבִ֔יב לֵאמֹ֕ר הִשָּׁמְר֥וּ לָכֶ֖ם עֲלוֹת֣
בָּהָ֑ר וְנֹגֵ֥עַ בְּקָצֵ֖הוּ כָּל־הַנֹּגֵ֣עַ בָּהָ֑ר מ֥וֹת
יוּמָֽת׃ לֹא־תִגַּ֥ע בּ֖וֹ יָ֑ד כִּֽי־סָק֤וֹל יִסָּקֵל֙
אוֹ־יָרֹ֣ה יִיָּרֶ֔ה אִם־בְּהֵמָ֥ה אִם־אִ֖ישׁ לֹ֣א
יִחְיֶ֑ה בִּמְשֹׁךְ֙ הַיֹּבֵ֔ל הֵ֖מָּה יַעֲל֥וּ בָהָֽר׃
וַיֵּ֥רֶד מֹשֶׁ֛ה מִן־הָהָ֖ר אֶל־הָעָ֑ם וַיְקַדֵּ֣שׁ
אֶת־הָעָ֔ם וַיְכַבְּס֖וּ שִׂמְלֹתָֽם׃ וַיֹּ֣אמֶר אֶל־
הָעָ֗ם הֱי֥וּ נְכֹנִים֙ לִשְׁלֹ֣שֶׁת יָמִ֔ים אַל־
תִּגְּשׁ֖וּ אֶל־אִשָּֽׁה׃ וַיְהִ֣י ׀ בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁי֮
בִּֽהְיֹת֣ הַבֹּקֶר֒ וַיְהִ֨י קֹלֹ֜ת וּבְרָקִ֗ים וְעָנָ֤ן
כָּבֵד֙ עַל־הָהָ֔ר וְקֹ֥ל שֹׁפָ֖ר חָזָ֣ק מְאֹ֑ד
וַיֶּחֱרַ֥ד כָּל־הָעָ֖ם אֲשֶׁ֥ר בַּֽמַּחֲנֶֽה׃ וַיּוֹצֵ֨א
מֹשֶׁ֤ה אֶת־הָעָם֙ לִקְרַ֣את הָֽאֱלֹהִ֔ים מִן־
הַֽמַּחֲנֶ֑ה וַיִּתְיַצְּב֖וּ בְּתַחְתִּ֥ית הָהָֽר׃ וְהַ֥ר
סִינַ֖י עָשַׁ֣ן כֻּלּ֑וֹ מִ֠פְּנֵי אֲשֶׁ֨ר יָרַ֤ד עָלָיו֙
יְהוָ֔ה בָּאֵ֑שׁ וַיַּ֤עַל עֲשָׁנוֹ֙ כְּעֶ֣שֶׁן הַכִּבְשָׁ֔ן
וַיֶּחֱרַ֥ד כָּל־הָהָ֖ר מְאֹֽד׃ וַיְהִ֗י קוֹל֙ הַשֹּׁפָ֣ר
הוֹלֵ֣ךְ וְחָזֵ֔ק מְאֹ֖ד מֹשֶׁ֣ה יְדַבֵּ֑ר וְהָֽאֱלֹהִ֖ים
יַעֲנֶ֥נּוּ בְקֹֽל׃ וַיֵּ֥רֶד יְהוָ֖ה עַל־הַ֣ר סִינַ֑י
אֶל־רֹ֣אשׁ הָהָ֔ר וַיִּקְרָ֥א יְהוָ֛ה לְמֹשֶׁ֖ה אֶל־
רֹ֣אשׁ הָהָ֑ר וַיַּ֖עַל מֹשֶֽׁה׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙
אֶל־מֹשֶׁ֔ה רֵ֖ד הָעֵ֣ד בָּעָ֑ם פֶּן־יֶהֶרְס֤וּ
אֶל־יְהוָה֙ לִרְא֔וֹת וְנָפַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ רָֽב׃ וְגַם֙
הַכֹּהֲנִ֔ים הַנִּגָּשִׁ֖ים אֶל־יְהוָ֑ה יִתְקַדָּ֔שׁוּ פֶּן־
יִפְרָ֥ץ בָּהֶ֖ם יְהוָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־יְהוָ֔ה
לֹא־יוּכַ֤ל הָעָם֙ לַעֲלֹ֣ת אֶל־הַ֣ר סִינָ֔י כִּ֥י
אַתָּ֛ה הַעֵדֹ֥תָה בָּ֖נוּ לֵאמֹ֑ר הַגְבֵּ֤ל אֶת־
הָהָר֙ וְקִדַּשְׁתּ֔וֹ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה לֵ֣ךְ
רֵ֑ד וְעָלִ֣יתָ אַתָּ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן עִמָּ֑ךְ וְהַכֹּהֲנִ֣ים
וְהָעָ֗ם אַל־יֶהֶרְס֛וּ לַעֲל֥וֹת אֶל־יְהוָ֖ה פֶּן־
יִפְרָ֥ץ בָּהֶֽם׃ וַיֵּ֥רֶד מֹשֶׁ֖ה אֶל־הָעָ֑ם וַיֹּ֖אמֶר
אֲלֵהֶֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר אֱלֹהִ֖ים אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֣ים
הָאֵ֔לֶּה לֵאמֹֽר׃ אָנֹכִ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ אֲשֶׁ֤ר
הוֹצֵאתִ֙יךָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם מִבֵּ֖ית עֲבָדִֽים׃
לֹֽא־יִהְיֶ֥ה לְךָ֖ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֑ים עַל־פָּנָֽי׃
לֹֽא־תַעֲשֶׂ֨ה לְךָ֤ פֶ֙סֶל֙ וְכָל־תְּמוּנָ֔ה אֲשֶׁ֥ר
בַּשָּׁמַ֖יִם מִמַּ֑עַל וַאֲשֶׁ֣ר בָּאָ֔רֶץ מִתָּ֔חַת
וַאֲשֶׁ֥ר בַּמַּ֖יִם מִתַּ֥חַת לָאָֽרֶץ׃ לֹֽא־תִשְׁתַּחֲוֶ֥ה
לָהֶ֖ם וְלֹ֣א תָעָבְדֵ֑ם כִּ֣י אָנֹכִ֞י יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙
אֵ֣ל קַנָּ֔א פֹּקֵ֤ד עֲוֹן־אָבֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים עַל־
שִׁלֵּשִׁ֥ים וְעַל־רִבֵּעִ֖ים לְשֹׂנְאָֽי׃ וְעֹשֶׂ֥ה חֶ֖סֶד
לַאֲלָפִ֑ים לְאֹהֲבַ֖י וּלְשֹׁמְרֵ֥י מִצְוֹתָֽי׃ לֹֽא־
תִשָּׂ֨א אֶת־שֵׁם־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לַשָּׁ֔וְא כִּ֣י
לֹ֤א יְנַקֶּה־יְהוָה֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־יִשָּׂ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ
לַשָּֽׁוְא׃ זָכ֣וֹר אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת לְקַדְּשֽׁוֹ׃
שֵׁ֥שֶׁת יָמִ֖ים תַּעֲבֹ֣ד וְעָשִׂ֑יתָ כָּל־מְלַאכְתֶּֽךָ׃
וְי֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י שַׁבָּת֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לֹֽא־
תַעֲשֶׂ֨ה כָל־מְלָאכָ֜ה אַתָּ֣ה וּבִנְךָ֣־וּבִתֶּ֗ךָ
עַבְדְּךָ֤־וַאֲמָתְךָ֙ וּבְהֶמְתֶּ֔ךָ וְגֵרְךָ֖ אֲשֶׁ֥ר
בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃ כִּ֣י שֵׁ֤שֶׁת יָמִים֙ עָשָׂ֣ה יְהוָ֔ה
אֶת־הַשָּׁמַ֥יִם וְאֶת־הָאָ֖רֶץ אֶת־הַיָּ֑ם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּ֣ם וַיָּ֖נַח בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֑י עַל־כֵּ֗ן
בֵּרַ֤ךְ יְהוָה֙ אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת וַיְקַדְּשֵֽׁהוּ׃
כַּבֵּ֖ד אֶת־אָבִ֣יךָ וְאֶת־אִמֶּ֑ךָ לְמַ֣עַן יַאֲרִכ֗וּן
יָמֶיךָ֙ עַל֙ הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ
נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ לֹ֥א תִרְצָֽח׃ לֹ֥א תִנְאָֽף׃ לֹ֥א
תִגְנֹֽב׃ לֹֽא־תַעֲנֶ֥ה בְרֵעֲךָ֖ עֵ֥ד שָֽׁוְא׃ לֹֽא־
תַחְמֹ֣ד בֵּ֣ית רֵעֶ֔ךָ לֹֽא־תַחְמֹ֞ד אֵ֣שֶׁת רֵעֶ֗ךָ
וְעַבְדּ֤וֹ וַאֲמָתוֹ֙ וְשׁוֹר֣וֹ וַחֲמֹר֔וֹ וְכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר
לְרֵעֶֽךָ׃ וְכָל־הָעָם֙ רֹאִ֣ים אֶת־הַקּוֹלֹ֔ת וְאֶת־
הַלַּפִּידִ֖ם וְאֵ֣ת קוֹל֙ הַשֹּׁפָ֔ר וְאֶת־הָהָ֖ר
עָשֵׁ֑ן וַיַּ֤רְא הָעָם֙ וַיָּנֻ֔עוּ וַיַּעַמְד֖וּ מֵרָחֹֽק׃
וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֶל־מֹשֶׁ֖ה דַּבֶּר־אַתָּ֣ה עִמָּ֑נוּ וְנִשְׁמָ֔עָה
וְאַל־יְדַבֵּ֥ר עִמָּ֖נוּ אֱלֹהִ֥ים פֶּן־נָמֽוּת׃
וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־הָעָ֖ם אַל־תִּירָ֑אוּ כִּ֣י
לְבַעֲב֞וּר נַסּ֤וֹת אֶתְכֶם֙ בָּ֣א הָֽאֱלֹהִ֔ים וּבַעֲב֗וּר
תִּהְיֶ֤ה יִרְאָתוֹ֙ עַל־פְּנֵיכֶ֔ם לְבִלְתִּ֖י תֶּחֱטָֽאוּ׃
וַיַּעֲמֹ֣ד הָעָם֮ מֵרָחֹק֒ וּמֹשֶׁה֙ נִגַּ֣שׁ אֶל־
הָעֲרָפֶ֔ל אֲשֶׁ֥ר שָׁ֖ם הָֽאֱלֹהִֽים׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙
אֶל־מֹשֶׁ֔ה כֹּ֥ה תֹאמַ֖ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
אַתֶּ֣ם רְאִיתֶ֔ם כִּ֥י מִן־הַשָּׁמַ֖יִם דִּבַּ֥רְתִּי
עִמָּכֶֽם׃ לֹ֣א תַעֲשׂ֗וּן אִתִּי֙ אֱלֹהֵ֣י כֶ֔סֶף וֵאלֹהֵ֥י
זָהָ֖ב לֹ֥א תַעֲשׂ֥וּ לָכֶֽם׃ מִזְבַּ֤ח אֲדָמָה֙
תַּעֲשֶׂה־לִּ֔י וְזָבַחְתָּ֣ עָלָ֔יו אֶת־עֹלֹתֶ֖יךָ
וְאֶת־שְׁלָמֶ֑יךָ אֶת־צֹאנְךָ֣ וְאֶת־בְּקָרֶ֔ךָ בְּכָל־
הַמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֨ר אַזְכִּ֤יר אֶת־שְׁמִי֙ אָב֣וֹא
אֵלֶ֔יךָ וּבֵרַכְתִּֽיךָ׃ וְאִם־מִזְבַּ֥ח אֲבָנִ֖ים תַּעֲשֶׂה־
לִּ֑י לֹֽא־תִבְנֶ֥ה אֹתָ֛ם גָּזִ֖ית כִּ֥י חַרְבְּךָ֛
הֵנַפְתָּ֥ עָלֶ֖יהָ וַתְּחַלְלֶֽהָ׃ וְלֹֽא־תַעֲלֶ֥ה
בְמַעֲלֹ֖ת עַל־מִזְבְּחִ֑י אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־תִגָּלֶ֖ה
עֶרְוָתְךָ֥ עָל

אלהיך: לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות
את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא
תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך: את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לחת אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך וההר בוער ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו
ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו
את האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת אם יוספים אנחנו לשמע
את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל
בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים
מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל
יהוה אלהינו את כל אשר ידבר אליך יהוה
אלהינו ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה להם
ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים
למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם
שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם
לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל: בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון: והיה אם שמע תשמע אל
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יהוה בכם
ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצומים מכם: כל המקום
אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
ויראתכם יתן יהוה אלהיכם על כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר
הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני
הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה:
כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל
החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום
ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:
והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות
בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום
אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה
עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך:
אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל
לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר
ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בך ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל
ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את
הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:
לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא
תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך
ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל
הדברים האלה אשר אנכי מצוה אתך למען
ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרת
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם:
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני:
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

(25) דב. 4: 1.
(26) דב. 3: 29. מל. 99: 1.
דב. 4: 34. 2: 44. 4: 3. 34.
7: 14. 27. לה. 1: 33.
(27) דב. 4: 3.
(28) דב. 1: 21. יהו. 1: 1. 2.

(1) שה. 12: 6. יחז. 3: 7.
דב. 2: 28.
(3) יהוה. 13: 1.
(4) שה. 28: 49. ש. יחז. 1: 23. יש. 4: 7. 13. 48: 40. שו. 17: 3. שה. 1: 3.
(5) דב. 2: 39.
(6) דב. 8: 8. 22.
(7) דב. 2: 40. 41. 7: 19. 23. יהוה. 13: 1.
(8) דב. 7: 20. 21. 24. 25.
(27) דב. 4: 3.
8: 9. יהוה. 9: 7. מל. 12: 3. יהוה. 13: 5.
(9) יהוה. 20: 4. מל. 90: 2. דב. 7: 13. 22. מל. 104: 2. יהוה. 1: 14. שו. 1: 15. 16.
(10) מל. 50: 3. 97: 3. נה. 39: 33. 66: 15. 1. מה. 22: 19. מל. 68: 17. יחז. 12: 22.
יהוה. 5: 11. 20: 4. 12.
(11) יהוה. 19: 20.
(13) שו. 1: 26. מש. 24: 30. 26: 64. יהוה. 1: 7. 13. 14: 14.
(14) מל. 2: 6–8. 8: 6. 110: 1. 2. מש. 11: 27. 28: 18. משי. 3: 35. 1. מה. 15: 27. יש. 1: 22. דב. 3: 4. מל. 145: 13. דב. 2: 44. 7: 27. מש. 4: 7. יש. 1: 33. 12: 34. יחז. 12: 28.
(15) דב. 7: 28.
(17) דב. 7: 3.
(18) נה. 60: 12–14. דב. 7: 22. 27. ש. יהו. 2: 11. 12. יהוה. 2: 26. 27. 3: 21. 20: 4.
(19) דב. 7: 7.
(21) דב. 8: 12. 24. 11: 31. יהוה. 11: 7. 13. 7. 17. 14: 19. 19.
(22) דב. 7: 9. 18. 1. מה. 6: 2. יהוה. 1: 6. 5: 10. 20: 4.

[1] מ: מהיכל. [2] מ: ולפיכך.

23 וַיְהִי בְּרָעָתָם לְפָנָי אַל־תַּעֲלֵם מִמֶּנִּי אַתָּה
כִּי־אַתָּה אֱלֹהַי מִבֶּטֶן אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
24 קוּמָה׀ יְהוָה בְּאַפֶּךָ אַל־תִּשָּׂא בְּעֶבְרַת
אֹיְבָי גְּעָרָה בְּעֶבְרָתֶךָ עָלָי וְהָרְגָה׃ כִּי־
אַתָּה אֱלֹהַי מִבֶּטֶן אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
25 אֲשֶׁר־אֹמְרֵי־בְךָ לִמְזִמָּה נָשְׂאוּ לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃
26 הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ
אֶתְקוֹטָט׃
27 תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃
28 חָקְרֵנִי אֱלֹהִים וְדַע לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃
29 וּרְאֵה אִם־דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

מזמור ס׳

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִכְתָּם׃ אַל־תַּעֲזְבֵנִי יְהוָה
אֱלֹהָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
2 חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי׃
3 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ
תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתָּנְחַת עָלַי
יָדֶךָ׃
4 אֵין־מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין־שָׁלוֹם
בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃
5 כִּי־עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ
מִמֶּנִּי׃
6 הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃
7 נַעֵיתִי שָׁחֹתִי עַד־מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קֹדֵר
הִלָּכְתִּי׃
8 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃
9 נְפוֹתֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד־מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת
לִבִּי׃
10 אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא
נִסְתָּרָה׃
11 לִבִּי סָחַר כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר עֵינַי גַּם־הֵמָּה
אֵין אִתִּי׃
12 אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּמְקֹרָבַי
מֵרָחוֹק עָמָדוּ׃
13 וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ
הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃
14 וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח־
פִּיו׃[1]
15 וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמָע וְאֵין בְּפִיו
תּוֹכָחוֹת׃
16 כִּי־לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהָי׃
17 כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי
הִגְדִּילוּ׃
18 כִּי־אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד׃
19 כִּי־עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי׃
20 וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר׃
21 וְשֹׁלְמֵי רָעָה תַּחַת טוּבָה יְשָׂטְנוּנִי תַּחַת
רָדְפִי־טוֹב׃
22 אַל־תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
23 חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי׃

---

(23) דב. 2: 40.
(24) דב. 7: 7. 8. 20. יהוש. 17: 12.
(25) נה. 37: 23. דב. 8: 24. 25. 11: 28. 30. 31. 36. יהוש. 13: 5. 6. 17: 6. 18: 24. דב. 2: 21. יהוש. 13: 7. דב. 12: 7. יהוש. 12: 14.
(26) דב. 7: 10. 22.
(27) דב. 7: 14. 18. 22. דב. 2: 44. יהו. 1: 33. מש. 12: 34. יהוש. 11: 15. נה. 60: 12. (28) דב. 7: 15. 8: 27. 10: 8. 16. יהו. 2: 19. 51.

(1) דב. 7: 1.
(2) ישע. 1: 2.
(4) דב. 5: 19. 11: 3. 16.
(5) דב. 8: 21.
(8) דב. 7: 6. 11: 4. 8: 22.
(9) דב. 7: 8. 11: 21. 25.
(48 :2 .שמ) 20 .6 .15.
דב. 11: 16. 41. 45.
(10) דב. 11: 28. נה. 14: 13. יהוש. 12: 4.
(11) ש"א 48.5. 42.26. דב. 11: 36. 8: 25. שה. 5: 14. דב. 11: 31. 12: 11. יהו. 29: 38. שה. 3: 28. שו. 46: 13.
(12) דב. 11: 31. תה. 119: 142. נה. 59: 14. דב. 8: 43. 11: 28. 36.
(13) דב. 13:4. 6:12. 1 שמ. 1: 12. דב. 11: 12. 31. 11.
(15) דב. 12: 8. 1 שמ. 1: 10. 11. שו. 1: 26.
(16) דב. 12: 6. 7. 9: 21.
יהו. 1: 19. 26.
(17) שו. 1: 28. יהוש. 1: 17. (18) דב. 10: 9. 10. יהו. 9: 32. שו. 2: 2.
(19) דב. 9: 27. 11: 27. 35. 36. 12: 7. שה. 2: 3.
(20) דב. 8: 3.
(21) דב. 8: 5. 11: 3.
(22) דב. 8: 8. 11: 4.
(23) נה. 28: 50. דב. 8: 6. יהוש. 17: 13. 17. דב. 8: 10. 12. 11: 36. 7: 25. (25) דב. 11: 21. 23. 24. 28. 8: 11. יהו. 36. שה. 34: 20. 45. 4: 6. דב. 2: 34. יהו.

[1] ס: תחנונים.

לְרִשְׁתָּהּ׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי לֹא כִצִדְקָתְךָ וּבְתֹם לְבָבְךָ אַתָּה בָּא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מְהוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 26 וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ 27 זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃

פרק י׳

1 בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֵץ׃ 2 וְאֶכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃ 3 וָאַעַשׂ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְס�ל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה שְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ 4 וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלָי׃ 5 וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה׃ 6 וּבְנֵי־יַעֲקָן נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי־יַעַקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה וּמִן־הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם׃ 8 בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שֵׁבֶט הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ 10 וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם׃ 12 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם־לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 13 לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ 14 הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר בָּהּ׃ 15 רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וּמַלְתֶּם אֶת־עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃ 17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃ 18 עֹשֶׂה מִשְׁפַּט־יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃ 19 וַאֲהַבְתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 20 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמֹו תִּשָּׁבֵעַ׃ 21 הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלוֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ 22 בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם לָרֹב׃

פרק י״א

1 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים׃ 2 וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוּסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ 3 וְאֶת־אֹתֹתָיו וְאֶת־מִעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 4 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 5 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 6 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֵת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 7 כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 9 וּלְמַעַן תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 10 כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃ 11 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־מָּיִם׃ 12 אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה׃ 13 וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ 14 וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ 15 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ 16 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 17 וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ 18 וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ 19 וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ 20 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ 21 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ 22 כִּי אִם־שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ 23 וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ 24 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃

---

1 ם: לפניהם׃

(26) דב. 10: 1. שו. 12: 27. דב. 10: 14. 12: 4. 9. ירמ. 22: 10.
(27) דב. 7: 28. 10: 8. 16. דב. 6: 2. 3. 8: 16.

(1) דב. 1: 21. 5: 31. 6: 28.
(2) ד. דב. 36: 21. 25: 11. 12. 29: 10.
(3) דב. 1: 4. דב. 6: 10. 2: 29. 12. 13. מל. 4: 8–10. 9: 20. (4) שמ. 20. 6. דב. 7: 9. שמ. 1: 5. 9: 32.
(5) 1. מל. 8: 47. 48. שמ. 1: 6. 7. 9: 33. 34. מו. 106: 1: 6. 7. 9. 10. 102: 15. 16.
(6) ד. דב. 36: 15. 16. דב. 9: 10.
(7) שמ. 9: 33.
(8) דב. 9: 7.
(9) שמ. 9: 17. מו. 130: 4. 7.
(10) דב. 9: 6.
(11) נד. 1: 4–6. 13: 8: 5. 10. ירמ. 26: 14. מל. מל. 1: 71. 2. שמ. 6: 4. 5. דב. 9: 20. 8: 3. מל. 20: 5. 1מל. 2: 15. 16. מו. 44: 13. 14. 79: 4.
(12) דב. 1: 6. 1מל. 1: 12. 2: 13. שו. 5: 9. ישע. 8: 2. 6. נד. 64: 5–7. 13: 14: 7. דב. 9: 15.
(13) ד. דב. 36: 15. 16. דב. 9: 10.
(14) 13: 31. 28: 44. 27. שמ. 7: 10.
(15) מל. 6: 1. 6. 32: 11. 1. מל. 8: 51. שמ. 1: 10. 13: 32: 21. מל. 14: 18. שמ. 9: 10. 13: 9: 5.
(16) 1. ישע. 12: 7. מו. 31: 1. 71: 2. שמ. 6: 4. 5. דב. 9: 20. מל. 8: 3. מל. 20: 5. 1מל. 2: 15. 16. מו. 44: 13. 14. 79: 4.
(17) שמ. 9: 25. מו. 67: 1. 80: 3. 7. 19. 1מל. 5: 18. דב. 11: 35. שמ. 1: 41. ישע. 9: 19. שמ. 16: 24.
(18) נד. 37: 17. מל. 3: 7. מו. 80: 14. מל. 13: 25. 29. 36: 7.
(19) מו. 79: 9. 10. 102: 15. 16.
(20) מו. 32: 5. נד. 65: 24.
(21) דב. 8: 16. 18. 10: 10. 1. מל. 18: 36.
(23) דב. 10: 11. 12. 16. מל. 24: 15.
(24) שמ. 14: 34. שו. 4: 6. 1מל. 4: 22. נד. 53: 10. 11. יש. 23: 5. 6. ישע. 9: 12. ירמ. 14: 6. מו. 45: 7. מל. 1: 35. שמ. 1: 41. ישע. 9: 11.

ולכלכלם כאלה: [1]ולכלכלה בעמקי הנחל: ובכל עמקי
25 הנחלים ובכל הגבים ובכל הנקבים: ובכל בעלי חיים
אשר יהיה להם: ועשו להם תבה מרבעים תעשה
26 את התבה קנים תעשה את התבה: וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
27 קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים בה תחתים שנים ושלשים
תעשה אתה: ואני הנני מביא את המבול מים על
הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשת בניך אתך:
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן
הבהמה למינה ומכל רמש האדמה למינהו שנים
מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה:
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

פרק ז

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן
הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו:
2 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
3 זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי
משטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
4 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול:
5 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה
6 ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
7 את נח: ויהי מקץ שבעת הימים ומי המבול היו על
8 הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות
9 תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי
בניו אתם אל התבה: הם והחיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו והעוף
למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה
שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
וסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ:
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על
פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו
כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש
עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו:
ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ
ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על
הארץ חמשים ומאת יום:

פרק ח

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
2 המים: ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא
3 הגשם מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך
ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום:
4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש
5 על הרי אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים:
6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
7 אשר עשה: וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד
8 יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו
לראות המקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי
מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
9 אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ויוסף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה
לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו
10 המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי
בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה
וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל
נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף
כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה:
ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל
העוף הטהור ויעל עלות במזבח: וירח יהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את
האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:
עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
ויום ולילה לא ישבתו:

פרק ט

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
2 ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי
לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל:
4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ואך את דמכם
לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך דם
האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את
7 האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה:
8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: והנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת
כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ:
10 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד
ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ:
11 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם:
12 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני
13 וביני הארץ: והיה בענני על הארץ וראתה הקשת
בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל
נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול
14 לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר
15 ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר
16 אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות
הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על
17 הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר
הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ:
18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם
19 הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל
20 הארץ: ויחל נח איש האדמה ונטע כרם: וישת מן
21 היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען
את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ושם ויפת
לקחו את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו
אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
22 וערות אביהם לא ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר
עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים
יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען
עבד להם: יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם והיה
כנען עבד להם: ויחי נח אחרי המבול שלש מאות
שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה וימת:

פרק י

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים
2 אחרי המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
3 ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה:
4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים: מאלה נפרדו
5 איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם:
6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא
7 וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא
8 ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר
9 בארץ: הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר
כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ויהי ראשית ממלכתו
10 בבל וארך וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא
אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח:
11 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה:
12 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים
13 ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו
14 משם פלשתים ואת כפתרים: ופוט ילד את ענמים
15 ואת כנען ילד את צידון בכרו ואת חת: ואת היבוסי
16 ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי
17 ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי
18 ואחרי כן נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני
מצידון בבאך גררה עד עזה בבאך סדמה ועמרה
19 ואדמה וצבים עד לשע: אלה בני חם למשפחתם
לגויהם בארצתם בגוייהם: ולשם ילד גם הוא אבי
כל בני עבר אחי יפת הגדול: ובני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר
ומש: וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר:
ולעבר ילדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה
הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את אלמודד ואת
שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת אוזל
ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא:
ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן:
ויהי מושבם ממשא בבאך מהר קדם גבל: אלה בני
שם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם: אלה
משפחות בני נח בתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחרי המבול:

פרק יא

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו
3 שם: ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם
4 לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ:
5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו
6 בני האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
7 אשר יזמו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר
8 לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם משם
על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן קרא
שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם
9 הפיצם יהוה על פני כל הארץ:
10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד
11 שנתים אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
12 ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
13 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח:
14 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות
15 שנה וארבע שנים ויולד בנים ובנות: ושלח חי שלשים
16 שנה ויולד את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר
17 שלש מאות שנה ושלש שנים ויולד בנים ובנות:
18 ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג:
19 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע
20 מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי פלג שלשים שנה
21 ויולד את רעו: ויחי פלג אחרי הולידו את רעו
22 מאתים שנה ותשע שנים ויולד בנים ובנות:
23 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג:
24 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג מאתים שנה ושבע
25 שנים ויולד בנים ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה
26 ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור
27 מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי נחור תשע
28 ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי
29 הולידו את תרח מאה שנה ותשע עשרה שנה ויולד
30 בנים ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם
31 את נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את
אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט:
32 ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח
בחרן:

פרק יב

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
2 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
מברכיך ואר לו מקללך ונברכו בך כל משפחת
4 האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
5 מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען:
6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
7 והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
8 הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל
ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח
9 ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע
10 הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם
11 כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה
12 יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו
אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי
את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך:
14 ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי
15 יפה היא מאד: וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה אל בית פרעה: ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
16 ואתנות וגמלים: ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים
17 ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי
18 כי אשתך היא: למה אמרת אחתי היא ואקח אתה
19 לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

פרק יג

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט
2 עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
3 וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה
4 שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום
המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם
5 בשם יהוה: וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן
6 ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי
7 היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי ריב בין
רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
8 והפרזי אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי
9 אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא
מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה
11 כארץ מצרים באכה צוער: ויבחר לו לוט את כל ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל
13 עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא
עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
15 וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך
16 אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם
17 זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי
18 לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק יד

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
2 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה
את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך
3 אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא צוער:
4 כל אלה חברו אל עמק השדים היא ים המלח:
שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה
5 שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים:
6 ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר:
7 וישבו ויבאו אל עין משפט היא קדש ויכו את כל
שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר:
8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע היא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
9 השדים: את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך
גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר
10 ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים באר באר
חמר ויפלו שמה מלך סדם ועמרה ויסורו ההרה:
11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו:
12 ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב
13 בסדם: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
14 ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
15 עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם
16 עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכוש
וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים
17 והעם: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את
כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה היא
18 עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
19 והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ: ובורך אל עליון אשר
20 מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: וישא אברם
את ידו אל שמים ויאמר אל יהוה אל עליון קנה
22 שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל
23 אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם: בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:

פרק טו

1 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
2 מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
3 הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר:
4 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש
5 אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה
7 ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
8 לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
10 משלש ותר וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם
בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא
11 בתר: וירד העיט על הפגרים ויבא אברם עליהם:
12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
13 חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
14 ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
15 ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך
16 בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמרי עד הנה:
17 ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש
18 אשר עבר בין הגזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
19 מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: את הקיני
ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי
21 ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי:

פרק טז

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
2 ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
ויאבה אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את
הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם
4 בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה: ויבא
אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה:
5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
6 בינותי וביניך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח
7 מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
8 על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה
באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי
9 ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
10 והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה
11 ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע
12 יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל
13 ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי
14 אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
15 קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם
16 שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם:

פרק יז

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה
אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני
2 והיה תמים: ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך
3 במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים
4 לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים:
5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי
6 אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד
7 ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי
ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לאל לך ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם
9 והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה
10 את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך
11 המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
12 לאות ברית ביני וביניכם: ובן שמנת ימים ימול לכם
כל זכר לדרתיכם יליד בית וקנין כל בן נכר אשר לא
13 מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך וקנין כספך והיתה
14 בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר אשר לא ימול
את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
15 בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
16 תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
17 ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו
18 הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה
19 תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה
20 לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית
21 עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים
עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי
22 אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה
23 בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
24 אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי
ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
25 וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו
26 אלהים: ואברהם בן תשע ותשעים שנה בהמלו בשר
27 ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את
בשר ערלתו: ביום העצם הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו: וכל אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן
נכר נמלו אתו:

פרק יח

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
2 כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
3 וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך
4 אל נא תעבר מעל עבדך: יוקח נא מעט מים ורחצו
5 רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו
לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
7 ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך
8 וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ויקח חמאה
וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד
9 עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה
10 אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך
כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
11 האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים
12 בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:
13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר
14 האף אמנם אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה
לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת:
16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם
17 הלך עמם לשלח אתם: ויהוה אמר המכסה אני
18 מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול
19 ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
20 את אשר דבר עליו: ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי
21 רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי
22 עשו כלה ואם לא אדעה: ויפנו משם האנשים וילכו
סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
25 בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה: חלילה לך
מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:
26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך
27 העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר
28 ואפר: אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
29 שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
30 הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
31 שלשים: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
32 העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם
אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
33 העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקמו:

פרק יט

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
2 סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
והרחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
3 לא כי ברחוב נלין: ויפצר בהם מאד ויסורו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
5 מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
6 אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט הפתחה
7 והדלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו הרע:
8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
אתם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי:
9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט
שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש באלוט מאד
10 ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויבאו
11 את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת
האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד
12 גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט
עד מי יש לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך
13 בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום
הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
14 לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו
ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: ויהי כעלות השחר
ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך
ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר:
16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי
שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ
17 לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על
נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה
18 המלט פן תספה: ויאמר לוט אליהם אל נא אדני
19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
20 להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר
הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה
21 הלא מצער היא ותחי נפשי: ויאמר אליו הנה נשאתי
22 פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר
דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד
בואך שמה על כן קרא שם העיר צוער:
23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה: ויהוה המטיר
על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן
25 השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל
26 יושבי הערים וצמח האדמה: ותבט אשתו מאחריו
27 ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל המקום
28 אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם
ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קטר
29 הארץ כקטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את ערי
ה

3 ⁊ⁱⁱⁱⁱⁱⁱ ⁊ⁱⁱⁱⁱⁱⁱⁱ ⁊ⁱⁱⁱⁱⁱⁱ ⁊ⁱⁱⁱⁱⁱⁱⁱⁱ: ⁊ⁱⁱⁱⁱⁱⁱⁱⁱ

הללויה: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 1
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: 2
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 3
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: 4
לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 5
לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 6
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: 7
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: 8
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 9
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: 10
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: 11
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 12
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: 13
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 14
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 15
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 16
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 17
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 18
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 19
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: 20
ולתת ארצם נחלה כי לעולם חסדו: 21
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 22
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 23
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: 24
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: 25
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו: 26

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 1
על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: 2
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון: 3
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 4
אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: 5
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: 6
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: 7
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: 8
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע: 9

אודך בכל לבבי נגד אלהים אזמרך: 1
אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: 2
ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז: 3
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: 4
וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: 5
כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע: 6
אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: 7
יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף: 8

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: 1
אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק: 2
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 3
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה אחרון וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: 4
דעת מפלאי ממני נשגבה לא אוכל לה: 5
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח: 6
אם אסק שמים שם אתה אם אצע שאול הנך: 7
אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: 8
גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: 9
ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: 10
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: 11
כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי: 12
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: 13
לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: 14
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם: 15
ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: 16
אספרם מחול ירבון עודי עמך: 17
אם תקטלמו אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: 18
אשר אמרי למזמה נשוא לשוא עריך: 19
הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט: 20
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: 21
חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: 22
וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם: 23

למנצח מזמור לדוד: 1
חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: 2
אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: 3
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: 4
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: 5
טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת יד לצד מעגלים שתו לי סלה: 6
אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: 7
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: 8
אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה: 9
ראש מסביבי עמל שפתימו יכסמו: 10
ישפך עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו: 11
איש לשון אל יכון רע איש חמס יצוד למדחפות: 12
ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים: 13
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך: 14

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך: 1
תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: 2
שמה יהוה שמרה לפי פתח על שפתי נצרה: 3
אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם: 4
יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם: 5
נשמטו בידי סלעיהם ושמעו אמרי כי נעמו: 6
כפלח נבקע בארץ פזרו עצמותינו לפי שאול: 7
כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי: 8
שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און: 9
יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר: 10

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: 1
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: 2
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: 3
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי: 4
הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: 5
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: 6
הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: 7
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי: 8

מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך: 1
ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: 2
כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: 3
ותתעטף עלי רוחי בקרבי תשם לבי: 4
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אשוחח: 5
פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: 6
מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ואמשלה יורדי בור: 7
השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: 8
הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי: 9
למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: 10
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: 11
ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך: 12

מזמור לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: 1
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי: 2
יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: 3
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: 4
יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו: 5
בזק ברק ותפיצם שלחיך ותהמם: 6
שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: 7
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: 8
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר לך: 9
הנתן תשועה למלכים פדה את דויד עבדו מחרב רעה: 10
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: 11
אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם זוית מחטבות תבנית היכל: 12
מזונינו מלאים מפיקים מזן אל מזן צאננו מלאות משאיל: 13
בקרנו מסבלת אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו: 14
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: 15

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: 1
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: 2
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: 3
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: 4
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: 5
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: 6
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: 7
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד: 8
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: 9
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: 10
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 11
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: 12
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: 13
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: 14
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: 15
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: 16
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: 17
קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: 18
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: 19
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: 20
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: 21

הללויה הללי נפשי את יהוה: 1
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: 2
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה: 3
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו: 4
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: 5
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: 6
עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: 7
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: 8
יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: 9
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: 10

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה: 1
בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: 2
הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: 3
מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 4
גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר: 5
מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ: 6
ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 7
המכסה שמים לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 8
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 9
לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 10
רצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: 11

שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: 12
כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: 13
השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: 14
השלח אמרתו ארץ עד מהר ירוץ דברו: 15
הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: 16
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: 17
ישלח דברו וימסם ינשב רוחו יזלו מים: 18
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 19
לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה: 20

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים: 1
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: 2
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: 3
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: 4
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 5
ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 6
הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: 7
אש וברד שלג וקטר רוח סערה עשה דברו: 8
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: 9
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 10
מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: 11
בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: 12
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: 13
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה: 14

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: 1
ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם: 2
יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: 3
כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: 4
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: 5
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: 6
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: 7
לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל: 8
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה: 9

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: 1
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו: 2
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: 3
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: 4
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: 5
כל הנשמה תהלל יה הללויה: 6

(37) ו: קלה. 4: 3. נד. 14:
13. ה. קלה. 2: 4.
(38) נד. 44: 9.
(40) דב. 11: 35. נד. 21: 1.
קלה. 9: 14. שמ. 38: 4. 15.
קלה. 9: 16. דב. 11: 10. 22.
(41) דב. 11: 16. נד. 11: 14.
(43) מה. 11: 8. דב. 4: 10.
(45) שה. 48: 2. דב. 11: 16.
41. ה. קלה. 2: 4. 8. קלה. 19: 20.

(1) דב. 10: 13. 21. נד. 26.
20. 21. 51. 30: 7. מה. 24.
21. קלה. 16: 18. 03. 11.
26. מה. 32: 32. שה. 56: 8.
69: 28. שמ. 13: 9. 03. 10.
20. קמד. 4: 3. קלה. 3: 5.
13: 8.
(2) מה. 25: 46. שמ. 5:
28. 29. קד. 24: 15. נד. 66:
24. 03. 9: 21.

(3) דב. 11: 33. 35. מה. 4: 18. מה. 13: 43. שה. 5:
20. ו. קה. 15. 41. 42.
(4) דב. 8: 26. 12: 9. קלה.
10: 4. 22: 10. דב. 10: 1.
12: 9.
(5) דב. 10: 4.
(6) דב. 10: 5. 8: 13.
(7) שה. 32: 40. קלה. 10:
5. 6. דב. 4: 34. 7: 25. 11:
13. קלה. 12: 14. 03. 21:
24. קלה. 10: 7. דב. 8: 24.
(9) דב. 12: 4.
(10) דב. 11: 35. שה. 13: 9.
שה. 14: 9. קלה. 9: 20. 22:
11. דב. 11: 33. 35. שמ.
7: 17. 8: 47. 18: 37.
(11) דב. 8: 11. 11: 31.
(13) דב. 12: 9. נד. 57: 2.
קלה. 14: 13. שו. 1: 5.

פרק א׳.

1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה׃
2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי
ורוממתי והם פשעו־בי׃ 3 ידע שור קנהו וחמור אבוס
בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ 4 הוי גוי חוטא
עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה
נאצו את־קדוש ישראל נזורו אחור׃ 5 על־מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לב דוי׃ 6 מכף־רגל
ועד־ראש אין־בו מתם פצע וחבורה וכמה טרי לא זרו
ולא חבשו ולא רככה בשמן׃ 7 ארצכם שממה ערי
אשתיכם שרפות אש אדמתכם נכריים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים׃ 8 ונותרה בת־ציון כסכה
במלונה כמקשה במצה עיר נצורה׃ 9 לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו׃
10 שמעו דבר־יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה׃ 11 למה־לי רב־זבחיכם יאמר יהוה שבעתי
עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ 12 כי תבאו לראות פני מי־בקש זאת
מידכם רמס חצרי׃ 13 לא תוסיפו הביא מנחת־שוא
קטרת תועבה הם לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל
און ועצרה׃ 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרח נלאיתי נשא׃ 15 ובפרשכם כפיכם אעלים
עיני מכם גם כי־תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו׃ 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני
חדלו הרע׃ 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אלמנה׃ 18 לכו־נא ונוכחה יאמר
יהוה אם־יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם־יאדימו
כתולע כצמר יהיו׃ 19 אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ
תאכלו׃ 20 ואם־תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר׃ 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי
משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים׃ 22 כספך היה
לסיגים סבאך מהול במים׃ 23 שריך סוררים וחברי
גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנות יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם׃ 24 לכן נאם האדון
יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי׃ 25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבור סיגיך
ואסירה כל־בדיליך׃ 26 והשיבה שפטיך כבראשנה
ויעציך כבתחלה אחרי־כן יקרא לך עיר הצדק קריה
נאמנה׃ 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה׃
28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו׃
29 כי יבושו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מגנות
אשר בחרתם׃ 30 כי תהיו כאלה נובלת עלה ואשר
גנה אין־מים לה׃ 31 והיה החסן למשאה ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃

פרק ב׳.

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה וירושלם׃
2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית־יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל־הגוים׃ 3 והלכו
עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית
אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון
תצא תורה ודבר־יהוה מירושלם׃ 4 ושפט בין הגוים
והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו עוד
מלחמה׃ 5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ 6 כי
נטשת עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו׃ 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין
קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה לרכבתיו׃
8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר
עשו אצבעתיו׃ 9 ויט אדם וישח איש ואל־תשא להם׃
10 בא בצור והטמן עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו׃
11 עיני גבהות אדם ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא׃ 12 כי יום ליהוה צבאות על כל־גאה
ורם ועל כל־נשא ושפל׃ 13 ועל כל־ארזי הלבנון הרמים
ונשאים ועל כל־אלוני הבשן׃ 14 ועל כל־הרים הרמים
ועל כל־הגבעות הנשאות׃ 15 ועל כל־מגדל גבה ועל
כל־חומה בצורה׃ 16 ועל כל־אניות תרשיש ועל כל־
שקיות החמדה׃ 17 ושח גבה האדם ושפל רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃ 18 והאלילים כלול יחלף׃
19 ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ 20 ביום ההוא
ישליך האדם את־אלילי כספו ואת־אלילי זהבו אשר
עשו־לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃ 21 לבוא
בנקרות הצורים ובסעיפי הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ 22 חדלו־לכם מן־
האדם אשר נשמה באפיו כי במה נחשב הוא׃

פרק ג׳.

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל־משען לחם וכל־משען מים׃ 2 גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא וקוסם וזקן׃ 3 שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרש ונבון לחש׃ 4 ונתתי
נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם׃ 5 ונגש העם איש
באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד׃
6 כי־יתפש איש באחיו בבית אביו שמלה לך קצין
תהיה־לנו ומכשלה זאת תחת ידך׃ 7 ישא ביום ההוא
לאמר לא־אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה אל־
תשימוני קצין עם׃ 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי
לשונם ומעלליהם אל־יהוה למרות עיני כבודו׃ 9 הכרת
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי
לנפשם כי גמלו לעצמם רעה׃ 10 אמרו צדיק כי־טוב
כי פרי מעלליהם יאכלו׃ 11 אוי לרשע רע כי גמול
ידיו יעשה־לו׃ 12 עמי נגשיו מעלל נשים משלו בו
עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו׃ 13 נצב
לריב יהוה ועמד לדין עמים׃ 14 יהוה במשפט יבוא
עם זקני עמו ושריו אתם ואתם בערתם הכרם גזלת
העני בבתיכם׃ 15 מה־לכם תדכאו עמי ופני עניים
תטחנו נאם האדון יהוה צבאות׃ 16 ויאמר יהוה יען
כי־גבהו בנות ציון וילכו נטות גרון ומשקרות עינים
הלוך ותפף הלכו ורגליהן תעכסנה׃ 17 ושפח אדני
קדקד בנות ציון ויהוה פתיהן יערה׃ 18 ביום ההוא
יסיר האדון את־תפארת עכסי השבסים והשהרנים׃
19 והנטפות והשרשות והרעלות׃ 20 הפארים והעדים
והלחשים ובתי הנפש׃ 21 הטבעות ונזמי האף׃
22 המחלצות והמטפחות והחרטים׃ 23 והגלונים
והסדינים והצניפות והרדידים׃ 24 והיה תחת בשם
מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה
קרחת ותחת פתיגיל חגורת שק כי־תחת יפי׃ 25 מתיך
בחרב יפלו וגבורתך במלחמה׃ 26 ואנו ואבלו פתחיה
ונקתה לארץ תשב׃

פרק ד׳.

1 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר
לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק יקרא שמך עלינו
אסף חרפתנו׃ 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל׃
3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו
כל־הכתוב לחיים בירושלם׃ 4 אם־רחץ אדני את־צואת
בנות ציון ואת־דמי ירושלם יהרץ מקרבה ברוח משפט
וברוח בער׃ 5 ובראה יהוה על כל־מכון הר־ציון
ועל־מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי
על־כל־כבוד חפה׃ 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב
ולמחסה ולמסתור מזרם ומגשם׃

פרק ה׳.

1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה
לידידי בקרן בן־שמן׃ 2 ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
שורק ויבן מגדל בתוכו וגם־יקב חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים׃ 3 ועתה יושב ירושלם ואיש
יהודה שפטו־נא בני ובין כרמי׃ 4 מה־לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים
ויעש באשים׃ 5 ועתה אודיעה־נא אתכם את אשר־
אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו
והיה למרמס׃ 6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר
ועלה שמיר ושית תהמה ועל־העבים אצוה מהמטיר
עליו מטר׃ 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשוע ויקו למשפח והנה מעקה לצדקה׃
8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד־אפס
מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ׃ 9 באזני יהוה
צבאות אם־לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים
מאין יושב׃ 10 כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחד
וזרע חמר יעשה איפה׃ 11 הוי משכימי בבקר שכר
ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם׃ 12 והיה כנור ונבל
תף וחלל וחמר משתיהם ואת־פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו׃ 13 לכן גלה עמי מבלי דעת
וכבודו מתי רעב והמונו חרבו צחה׃ 14 לכן הרחיבה
שאול נפשה ופערה פיה בלי חק וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה׃ 15 וישח אדם וישפל איש ועיני
גבהים תשפלנה׃ 16 ויגבה יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה׃ 17 ורעו כדברם ומדשנים
חרבות יגורו׃ 18 הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות
העגלה החטאה׃ 19 האמרים יחישה יחיש מעשהו
למען נראה ותקרב ותבא עצת קדוש־ישראל ונדעה׃
20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור
ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר׃ 21 הוי
חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃ 22 הוי גברים
לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר׃ 23 המצדיקים
רשע בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃ 24 לכן כאכל
קש לשון אש וחרך להבה יאכל שרשם כמק יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את־תורת יהוה צבאות
ואת־אמרת קדוש־ישראל נאצו׃ 25 על־כן חרה אף־
יהוה בעמו ויט ידו עליהם ויכהו וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כמרמס בקרב חוצות בכל־זאת לא־שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ 26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו
מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא׃ 27 לא־יגיע ולא
יכשל בו לא־ינום ולא יישן ולא־תפתח אזור חלציו
ולא תנתק שרוך נעליו׃ 28 אשר חציו שנונים וכל־
קשתותיו דרכות פרסות סוסיו כצר תחשבנה ואופניו
כסופה׃ 29 שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם
ויאחז טרף ופלט ואין מציל׃ 30 ויהמה עליו ביום
ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך
עבריו׃

פרק ו׳.

1 בשנת מות המלך עזיהו וארא את־אדני יושב על־כסא
רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל׃ 2 שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפות שש כנפות לאחד בשתים יכסה
פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃ 3 וקרא זה
אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־
הארץ כבודו׃ 4 ויתנועעו אמות הספים מקול הקורא
והבית יתמלא עשן׃ 5 ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש
טמא־שפתים אנכי ובתוך עם טמא־שפתים אנכי יושב
כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני׃ 6 ויעף אלי
אחד מן־השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח׃ 7 ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה על־שפתיך
וסר עונך וחטאתך תכפר׃ 8 ואשמע את־קול אדני
אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני׃
9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו
וראו ראו ואל־תדעו׃ 10 השמן לב־העם הזה ואזניו
הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו
יבין ושב ורפא לו׃ 11 ואמר עד־מתי אדני ויאמר עד
אשר אם־שוממו מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה
תשומם שממה׃ 12 ורחק יהוה את־האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ׃ 13 ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבה בהם זרע קדש
מצבתה׃

---

(1) בראשית 3: 1. שמות 31: 16. (2) שמות 73: 27. תהלים 2: 13. שמואל ב 23: 3. מלכים ב 10: 11. (4) מלכים ב 10: 11. 15: 10. 12. (5) מלכים ב 15: 29. (6) מלכים ב 17: 6. 23. (7) מלכים ב 19: 35. ועד 4: 6. 9. 10. (8) שמואל ב 1: 3. 16: 17–19. (9) שמות 2: 3. (10) בראשית 32: 12. שמואל ב 9: 25–28. 1: 2. 2: 10. שמות 2: 3. (11) בראשית 1: 12. חמשה 3: 1. 13. 1. 3. 23. 1. 11. 12. 13. 3. 11. 13. (2) בראשית 50: 1. שמואל ב 16: 25. (3) תהלים 13: 22. 26. שמואל ב 16: 4. 37. 39. 19: 13. חמשה 8: 11. 13. (4) חמשה 8: 41.

---

1 מלכים ב 19: 31. 2 מלכים ב 21. 3 שמואל ב 16: 15. 16. מלכים ב 2: 8. 12. תהלים 44: 17. (6) במדבר 3: 23. 19. 8. 7. 9. (7) שמות 5: 15. 15. דברים 15: 18. שמואל ב 16: 8. (8) בראשית 1: 3. שמואל ב 16: 17–19. (9) שמות 8: 4. 3. 2: 3. (10) שמואל ב 16: 37. 23: 29. (11) חמשה 8: 5. 10. 1. מלכים ב 32: 12. (12) שמות 2: 5. שמואל ב 80: 12. 13. בראשית 5: 5. (13) שמואל ב 23: 40. 42. (14) שמואל ב 20: 35. (15) מלכים ב 7: 26. בראשית 65: 10. 2: 2. שמואל ב 16: 8. 22. 60. מלכים ב 15: 1.

17 ס ומלכו עליהם איש את־רעהו ולא ירדו בפרך לעיניך׃
18 ס וידעת היום והשבת אל־לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד׃
19 ס ושמרת את־חקתיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום
אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על־האדמה
20 ס אשר יהוה אלהיך נתן לך כל־הימים׃ ס אז יבדיל משה
21 ס שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ ס לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את־רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול
22 ס שלשום ונס אל־אחת מן־הערים האל וחי׃ ס פן־יקנא
גואל הדם אחרי הרוצח כי־יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך
והכה־בו נפש ולא משפט־מות הוא כי לא שנא הוא לו מתמול
23 ס שלשום׃ ס וראה נתתי את־עריו מקלט לכל־שבטך ולא
יישפך דם־נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דם׃

פרק ה׳

1 ס ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל
את־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי דובר באזניכם היום
ולמדתם אותם ושמרתם לעשות אתם׃
2 ס יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחורב׃
3 ס לא את־אבתינו כרת יהוה את־הברית הזאת כי אתנו אלה
פה היום כלנו חיים׃
4 ס פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃
5 ס אנכי עומד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את־
דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃
6 ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים׃
7 ס לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני׃
8 ס לא־תעשה לך פסל כל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃
9 ס לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פוקד עון אבות על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי׃
10 ס ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃
11 ס לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר־ישא את־שמו לשוא׃
12 ס שמור את־יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃
13 ס ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃
14 ס ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל־בהמתך
וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃
15 ס וזכרת כי־עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על־כן צוך יהוה אלהיך לעשות
את־יום השבת׃
16 ס כבד את־אביך ואת־אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען
יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על־האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃
17 ס לא תרצח׃
18 ס ולא תנאף׃
19 ס ולא תגנב׃
20 ס ולא תענה ברעך עד שקר׃
21 ס ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
22 ס את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על־שני לחות
אבנים ויתנם אלי׃
23 ס ויהי כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בוער ותקרבון
אלי כל־ראשי שבטיכם וזקניכם׃
24 ס ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את־כבדו ואת־גדלו
ואת־קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי־ידבר יהוה
את־האדם וחי׃
25 ס ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם־יוספים
אנחנו לשמע את־קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃
26 ס כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים
מתוך האש כמנו ויחי׃
27 ס קרב אתה ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה
תדבר אל־יהוה אלהינו את כל־אשר ידבר אליך יהוה אלהינו
ושמענו ועשינו׃
28 ס וישמע יהוה את־קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל־אשר דברו׃
29 ס מי־יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי ולשמר את־כל־
מצותי כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃
30 ס לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃
31 ס ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל־המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נותן
להם לרשתה׃
32 ס ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
תסורון ימין ושמאל׃
33 ס בכל־הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

פרק ו׳

1 ס וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם
ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
2 ס למען תירא את־יהוה אלהיך לשמר את־כל־חקתיו ומצותיו
אנכי מצוך אתה ובנך ובן־בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון
ימיך׃
3 ס ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃

---

(17) ספר 23: 13. שמ. 23: 1. (1) שה. 1: 2. יא. 3: 20.
7. שו. 16: 4. וש. 13: 2. (3) שה. 21: 13.
(18) נשא. 5: 23. נב. 11: 6–9. (4) שה. 10: 3. נב. 19: 19.
שמ. 34: 25. שו. 46: 9. נב. שה. 6. 28: 6. דב. 17: 5.
2: 4. שמ. 39: 9. 10. וש. 9: (5) יא. 50: 4; 5. שה. 5: 6.
10. שר. 26: 5. יא. 23: 6. יא. 30: 9. שמ. 34: 23. 24.
(20) יא. 31: 33. 34. שמא. 37: 22. 24. נב. 2: 2. יא. 30:
17: 3. 24. שמ. 38: 8. 16. דב. 2:
(21) וש. 8: 12. 28. שה. 4: 1.
(22) שה. 1: 4. —
(23) יא. 31: 27. וש. 10: 9. (1) נב. 1: 18. 3: 13. 14. יא.
שה. 1: 6. 10. וש. 13: 9. 25: 31. שה. 12: 2. שה. 6: 2.
ש׳. 9: 26. ו. ספר. 2: 10. יא. 4: 22. 15 4.
(3) יא. 4: 28. 12: 4. שמא.

[1] שמא: לעיניך וגו׳.

[2] שבועות: שתי לוחות.

5: 16. 8: 8. שר. 1: 3. 17. ש׳. 1: 28.
(4) שה. 17: 12. (14) שה. 4: 1. 6.
(5) יא. 6: 4. 5: 15: 8. (15) שה.9.15:9.11:12. שמא.4:
(6) נב. 5: 13. 4. 5: 5. ו. שה. 12: 29. שה.
(7) שה. 13: 6. ו. שמא. 2: 10: 5. שמא. 8: 14. שר. 1: 5.
30. שכו. 2: 9. ספר. 3: 19. (16) יא. 3: 6. 7: 24. 8: 5.
(9) נב. 24: 2. יא. 5: 31. וש. 7: 11.
(10) ש׳. 26: 26. שה. 6: 14. (17) שמא 15: 14.
שכ 1: 6. (18) שה. 3: 11. 7: 3. שו.
(11) נב. 28: 7. שמש. 7: 7. 47: 9.
(12) יא. 2: 27. שה. 2: 19. (19) יא. 4: 11. 12. 51: 1. נב.
נב. 44: 20. שה. 5: 4. 1: 29. יא. 2: 26.
(13) נב. 1: 29. 57: 5. 7. —
שו. 6: 13. 20: 28. שמא. 7: (1) שה. 6: 9.

1 הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃
2 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים׃[1]
3 הוֹי הַגִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃
4 הַמְצַדְּקִים אֶת הָרָשָׁע בְּשֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃[2]
5 לָכֵן כַּאֲכֹל לְשׁוֹן אֵשׁ קַשׁ וְחֵשׂ לַהַבָה יְשֻׁפָּם שָׁרְשָׁם כָּרָקָב יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יְיָ צְבָאוֹת וְאִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃
6 עַל כֵּן חָרָה אַף יְיָ בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסֹחַי בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
7 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה קַל יָבוֹא׃
8 לֹא יִגַּע וְלֹא יִכָּשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתְּחָה אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃
9 אֲשֶׁר חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל קַשָּׁתָיו דְּרוּכוֹת סוּסָיו כַּחַלָמִישׁ נֶחְשָׁבוּ וְגַלְגַּלָּיו כְּסוּפָה׃
10 שַׁאֲגָתוֹ כְּלָבִיא יִשְׁאָג כִּכְפִירִים וְיִנְהֹם וְיֶחֱזֵק טֶרֶף וְיִלְהָט וְאֵין מַצִּיל׃
11 וְיִנְהֹם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כִּנְהִימַת הַיָּם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צָרָה וְאוֹר חָשְׁכוּ בְעָרֵיהָ׃

פרק ו׳.

1 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃
2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃
3 וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃
5 וָאֹמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃
6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה לָקַח בְּמֶלְקָחַיִם מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃
7 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃
8 וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃
9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃
10 הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃
11 וָאֹמַר עַד מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁמוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֵר שְׁמָמָה׃

פרק ז׳.

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃
2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי הָרוּחַ׃
3 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָאֵלֶּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ כִּי יָעַץ אֲרָם עָלֶיךָ רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃
5 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנָבַקְעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טַבְאֵל׃
6 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃
7 כִּי אִם רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
8 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃
9 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֶל אָחָז לֵאמֹר׃
10 שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃
11 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְיָ׃
12 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת אֱלֹהָי׃
13 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃
14 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃
15 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃
16 יָבִיא יְיָ עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ מִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
17 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְיָ לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃
18 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתָּרוֹת וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל נְהָלִים וּבְכָל מִשְׁעִי הַבָּתָּרוֹת׃
19 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח יְיָ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעַבְרִים נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלַיִם וְגַם אֶת הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי הַצֹּאן׃
21 וְהָיָה מֵרֹב עֲשׂוֹת חֲלֵב יֹאכַל חֶמְאָה כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשׂוֹת חֲלֵב יֹאכַל חֶמְאָה כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃
24 בַּחִצִּים וּבַקָּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר וְשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃
25 וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר יֵעָדָרוּן לֹא יָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וְשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

פרק ח׳.

1 וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קַח לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶּן יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרָא אָבִי וְאִמִּי אֶשְׂא אֶת חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְאֶת שְׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃
6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאָט וּמְשׂוֹשִׂים אֶת רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַנָּהָר עֲזֻמִים וְרַבִּים אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו׃
8 וְשָׁטַף בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר עַד צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מְטֵי כְנָפָיו מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃
10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְיָ אֵלַי בְּחֹזֶק הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
12 אַל תֹּאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּעֲרִיצוּ׃
13 אֶת יְיָ צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃
14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוּר עֵדוּת חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַייָ הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃
18 הִנֵּנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְיָ לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְיָ צְבָאוֹת שֹׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן׃
19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים׃
20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי רָעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃
22 וְאֶל אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה וְאָפֵל מִנְדָּחַ׃

פרק ט׳.

1 כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוֹצָא לָהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃
2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
4 כִּי אֶת עֹל סִבְלוֹ וְאֶת מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ הַחִתָּה כְּיוֹם מִדְיָן׃
5 כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂלְמָה מְגוֹלָלִים בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְיָ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
8 דְּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְיָדְעוּ כָל הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃
10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃
11 וַיְשַׂגֵּב יְיָ אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת אוֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃
12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
13 וְהָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ וְאֶת יְיָ צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃
14 וַיַּכְרֵת יְיָ מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃
15 זָקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא רֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה כָזָב הוּא זָנָב׃
16 וְהָיוּ מַנְהִיגֵי הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְבֻלָּעֵיהֶם מְתֻעִים׃
17 עַל כֵּן עַל בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת יְתוֹמָיו וְאֶת אַלְמְנוֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרַע וְכָל פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
18 כִּי בָעְרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וְשַׁיִת תֹּאכֵל וַתְּלַהֵט בְּסִבְכֵי הַיָּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ מִתְאַבְּכֵי עָשָׁן׃
19 בְּעֶבְרַת יְיָ צְבָאוֹת נָעְתָה הָאָרֶץ וַתְּהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ עַל אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃
20 וַיִּגְזֹר עַל יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל שְׂמֹאל וְלֹא תִשְׂבָּעְנָה אִישׁ בְּשַׂר זְרוֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃
21 מְנַשֶּׁה אֶת אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל יְהוּדָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

פרק י׳.

1 הוֹי חֹקְקֵי חֹק אָוֶן וְכֹתְבִים עָמָל כָּתָבוּ׃
2 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְיָתוֹמִים יָבֹזּוּ׃
3 וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וְלְשׁוֹאָה מֵרָחוֹק תָּבוֹא עַל מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כְּרֹעַ תַּחַת אֲסִירִים וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי וּמַטֶּה הִיא בְיָדָם זַעְמִי׃
6 אֶל גּוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וְלָשׂוּם מִדְרָס לָצֶאת כְּטִיט חוּצוֹת׃
7 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ וְלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטוֹת׃
8 כִּי יֹאמַר הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכָי׃
9 הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כָּלְנוֹ אִם לֹא כְאַרְפָּד חֲמָת אִם לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃
10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִילִים וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלַיִם וּמִשֹּׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַיִם וְלִפְסִילֶיהָ׃
12 וְהָיָה כִּי יְכַל אֲדֹנָי אֶת כָּל מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוֹם עֵינָיו׃
13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֹנְתִי וְאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְאֹצְרוֹתֵיהֶם שָׁסִיתִי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃
14 וַתִּמְצָא כָעֵן יָדִי חַיִל הָעַמִּים וְכַקֵּן עֲזוּבוֹת כֹּל הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא נָד כָּנָף וּפֹצֶה וּמְצַפְצֵף׃
15 הֲיִתְרַהֵב הַגַּרְזֶן עַל הַחוֹצֵב בּוֹ אִם יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת מֵרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא עֵץ׃
16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאָדוֹן יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יֻקַּד יֻקָּד כִּיקוֹד אֵשׁ׃
17 וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃
18 וְכָבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמְלוֹ מִנַּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כְּמוֹג נוֹסֵס׃
19 וְשְׁאֵרִית עֲצֵי יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן עַל מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל יְיָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃
21 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל אֵל גִּבּוֹר׃
22 כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּצָה שָׁטַף צְדָקָה׃
23 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃
24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת אַל תִּירָא עַמִּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
25 וְעוֹד מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל תֻּמָּתָם׃
26 וְעוֹרֵר עָלָיו יְיָ צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל הַיָּם וְנָשָׂא בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
27 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃
28 בָּא עַל עַיָּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָס יַפְקִיד כֵּלָיו׃
29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה גִּבְעַת שָׁאוּל בָּרָחָה׃
30 צַהֲלִי בַת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃
31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יוֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעָזוּ׃
32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָיִם׃
33 הִנֵּה הָאָדוֹן יְיָ צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַגֵּרָה וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים שְׁפָלוּ׃
34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

פרק י״א.

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃
2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ׃
3 וְהֵרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְיָ וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃
4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃
5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃
6 וְגָר זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃
7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃
8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃
9 לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשָׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
12 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃
13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת אֶפְרָיִם׃
14 וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחַד יָבֹזּוּ בְּנֵי קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹח יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃
15 וְהֶחֱרִים יְיָ אֶת לְשׁוֹן יָם מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בְּעֵזִי רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃
16 וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרק י״ב.

1 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃
2 הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
3 וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
4 וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים ע

כִּי־לֹא בְחַרְבָּם יָרֵשׁוּ אֶרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי אִם־יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִּיתָם׃ 11 אַתָּה־הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ 12 בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃ 13 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃ 14 בֵּאלֹהִים כָּל־הַיּוֹם הִלַּלְנוּ וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃ 15 אַךְ זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא־תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 16 תָּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִצָּר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ׃ 17 נְתַתָּנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ׃ 18 תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא־רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם׃ 19 תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ 20 תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בְּלְאֻמִּים׃ 21 כָּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ 22 מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ 23 כָּל־זֹאת בָּאָתְנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃ 24 לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתַּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּתִיבֶךָ׃ 25 כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת׃ 26 אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל נֵכָר׃ 27 הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר־זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ 28 כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ 29 עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃ 30 לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ 31 כִּי שׁוּחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ 32 קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

למנצח לבני קרח משכיל.

מזמור מ"ה

1 רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃ 2 יָפִיפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ 3 חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃ 4 וְהַדְרְךָ הַצְלַח רְכַב עַל־דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרָנִי נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ 5 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ 6 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ 7 אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃ 8 מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בְּגָדֶיךָ מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי נָעֲלוּךָ׃ 9 בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה שֵׁגָל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ 10 שִׁמְעִי בַת וְרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃ 11 וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃ 12 וּבַת־צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵי עָשִׁירֵי עָם׃ 13 כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ 14 לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃ 15 תּוּבַלְנָה בְשִׂמְחָה וְגִילָה בְּבוֹאֲנָה הֵיכַל מֶלֶךְ׃ 16 תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 17 אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

למנצח לבני קרח שיר.

מזמור מ"ו

1 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃ 2 עַל־כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃ 3 יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃ 4 נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ 5 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ 6 הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃ 7 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ 8 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ 9 מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃ 10 הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃ 11 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

למנצח לבני קרח מזמור שיר.

מזמור מ"ז

1 כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃ 2 כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 3 יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים לְרַגְלֵינוּ׃ 4 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃ 5 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ 6 זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃ 7 כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃ 8 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ 9 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אָרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

---

(11) יחז. 11: 11. ד. מל. 15: 2. יחז. 8: 13. 2. (5) יר. 13: 27. (7) מלא. 22: 8. יחז. 10: 12. 13: 7. 9. (8) ד. מל. 17: 6. יר. 22: 28. 48: 38. (9) ד. מל. 15: 19. יר. 2: 24. בר. 30: 6. שו. 33: 16. 34. (10) שו. 16: 37. יחז. 10: 10. שופ. 2: 6. בר. 10: 8. שו. 26: 7. בר. 2: 37. (11) יחז. 12: 11. (12) ש. 4: 6. 8. תה. 119: 147: 19. 20. (13) יר. 7: 21. ש. 7: 6. יר. 14: 10. 12. יחז. 5: 6. 9: 4. חבק. 5: 22. יחז. 9: 9. חבק. 2: 13. 8. (14) חבק. 2: 15. 28. מלא. 17: 13. 18. (15) חבק. 2: 4. (16) שמ. 35: 9. 10. תה. 78: 36. יר. 3: 10. ש. 7: 5. (17) יחז. 11: 7. תה. 78: 57. 73: 9. יחז. 9: 3. 6.

(1) יחז. 5: 8. בר. 28: 49. יר. 4: 13. שה. 1: 8. יחז. 6: 7. (2) תה. 78: 34. יחז. 5: 15. תהל. 1: 16. (4) ד. מל. 15: 13. 17. 25. (6) יחז. 7: 16. 9: 3. בר. 5: 32: 13. 34: 13. יחז. 10: 8. (7) שו. 13: 3. מלא. 2: 11. ש. 3: 4. (8) יר. 6: 17. 31: 6. שו. 3: 17. 33: 7. (9) בר. 31: 6. יחז. 9: 10. ש. 19: 22. יחז. 8: 13. (10) בר. 28: 4. מל. 7: 1. יחז. 2: 15. מל. 25: 3. תה. 106: 28. יחז. 4: 14. יר. 11: 13. ש. 6: 32. תה. 81: 12. שו. 20: 8. תהל. 4: 5. (12) נשי. 27: 14. בר. 28: 41. 62. 31: 17. ד. מל. 17: 18. יחז. 5: 6. 1. תהל. 28: 15. 16.

^{1}ם: קדח. ^{2}תרגומו: בחנית. ^{3}ם: לב. ^{4}ם: מלא.

13 ... ...

12 יש דור טהור בעיניו ולא רחץ צואתם׃
13 יש דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃
14 יש דור חרבות שיניו ומאכלות מלתעותיו
להכלות עניים מעל ארץ ואביונים מאדם׃

פרק ל.

1 לאיתיאל לאיתיאל ואכל׃ כי בער אנכי מאיש
ובינת אדם לא לי׃ 2 וחכמה לא למדתי ודעת
קדשים אדע׃ 3 מי עלה שמים וירד מי אסף
רוח בחפניו מי צרר מים בשלמה מי הקים כל
אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃
4 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃
5 אל תוסף על דבריו פן יוכיחך ונכזבת׃
6 שתים אל תמנע ממני בטרם אמות׃ 7 שוא
ודבר כזב הרחק ממני רישׁ ועשר אל תתן לי
הלחמני חק לחמי׃ 8 פן אשבע וכחשתי ואמרתי
מי יראני ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃
9 אמרי שוא׃ 10 אל תלשן עבד אל אדניו פן
יקבך ונאשמת׃ 11 דור אביו יקלל ואת אמו
לא יברך׃ 12 דור טהור בעיניו ולא רחץ צואתו׃
13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃ 14 דור
חרבות שיניו ומאכלות מלתעותיו להכלות
עניים מעל ארץ ואביונים מאדם׃ 15 לעלוקה
שתי בנות הבה הבה׃ שלוש המה לא תשבענה
ארבע לא אמרו הון׃ 16 שאול ועצר רחם ארץ
לא שבעה מים ואש לא אמרה הון׃ 17 עין
ללעג לאב ובוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל
ויאכלוה בני נשר׃ 18 שלושה המה נפלאו ממני
וארבעה לא ידעתים׃ 19 דרך הנשר בשמים
דרך נחש על צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר
בעלמה׃ 20 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה
פיה ותאמר לא פעלתי און׃ 21 על שלושה
רגזה ארץ ועל ארבעה לא תוכל לנשוא׃
22 על עבד כי ימלוך ואויל כי ישבע לחם׃
23 על שנואה כי תנשא ואמה כי תירש את
גבירתה׃ 24 ארבעה המה קטנים בארץ והמה
חכמים מחכמים׃ 25 עמים לא עז המה ויכינו
בקיץ לחמם׃ 26 שפנים עם לא עצום וישימו
בסלע ביתם׃ 27 מלך אין לארבה ויצא כלם
על פי חלוצם׃ 28 שממית בידים תתפש
והיא בהיכלי מלך׃ 29 שלושה המה יפה צעדה
והמה יפה הלוכה׃ 30 אריה גבור בבהמה ולא
ישוב מפני כל׃ 31 זרזיר מתנים או תיש
ומלך אין עמו קם׃ 32 אם נבלת בהתנשא
ואם זמות יד לפה׃ 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה
ומיץ אף יוציא דם ומיץ יוציא ריב׃

פרק לא.

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו׃
2 מה בריה ומה בר בטני ומה בר נדרי׃
3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃
4 אל למלכים למואל אל למלכים שתות יין
ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחוק
ויטה משפט כל בני עני׃ 6 תנו שכר לאובד
ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו
לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני
חלוף׃ 9 פתח פיך שפט צדק והדן עני ואביון׃
10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃
11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃
12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃
13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃
14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃
15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק
לנערותיה׃ 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה
נטע כרם׃ 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ
זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה
בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכישור וכפיה
תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני ויד שלחה
לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל
ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה
שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה
בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר
וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות
ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה
ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו
חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל
היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃
31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה׃

(12) מש׳ 12: 1.

(1) מש׳ 8: 7. ד. שה. 17: 4. מש׳ 5: 13. 11. נד. 30: 6. 57: 9. (2) מש׳ 4: 1. שה. 6: 2. (3) איוב 32: 24. שה׳. 25: 26. (4) תה׳ 28: 12. 19. 35: 9. 10. 15. (5) שה׳ 3: 15. (6) מש׳ 14: 1. שה. 6: 8. שה׳ 37: 7. (7) שמ׳ 16: 3. שה׳. 11: 1. שה. 8: 5. (8) שה׳ 11: 5. יהש. 3: 17. (9) מש׳ 13: 4. יש׳ 23: 42. 43. דנ׳ 8: 17. שה׳ 14: 16.

(10) ד. שה. 17: 13. (11) מש׳ 5: 1. 6: 8. 4: 15. 9: 15. יהש. 4: 4. 5: 5. מש׳ 8: 11. 10: 1. (12) תה׳ 28: 5. איוב 26: 5. 29: 20. 28. (13) שה. 12: 50. 51. 13. 3. שמ׳ 77: 20. נד. 63: 11. שה. 6: 4. (14) ד. שה. 17: 11-18. שמ׳ 18: 13. 24: 7. 8. דב׳ 11: 18. איוב 28: 37.

(1) ד. שה. 17: 16. 18. מש׳ 11: 2. (2) מש׳ 2: 8. 8: 4. 1. שה. 19: 18.

(3) מש׳ 6: 4. דב׳ 2: 35. (4) נד. 43: 11. 45: 21. מש׳ 12: 9. (5) שה׳ 22: 3. ד. שה. 19: 3. (6) איוב 8: 12. 14. 32: 15. (7) יואל 3: 10. מש׳ 5: 14. תה׳ 5: 6. (8) ד. יהש. 17: 8. שה׳. 17: 12. (9) שה׳. 6: 32. מש׳ 14: 1. שה׳. 1: 9. מש׳ 13: 4. (10) ד. שה. 17: 4. דב׳ 32: 38. מש׳ 10: 3. 13: 4. 1. יהש. 8: 5. 19. (11) 1. יהש. 8: 7. 10: 19. 15: 22. 23. 16: 1. מש׳ 10: 3. (12) דב׳ 32: 34. נה׳. 14: 17. (13) שה׳. 8. תה׳. 30: 6. (14) נד. 13: 8. תה׳. 37: 12. (15) תה׳ 54: 55. תה׳. 15: 6. מש׳ 11: 29. (16) ד. שה. 17: 6. 18: 12. 8: 12. 15: 16. נד. 13: 16. מש׳ 10: 14. 15. יהש. 1: 13. נה׳. 3: 10.

(1) שמ׳ 12: 6. שה׳. 2: 13. מש׳ 13: 9. (2) יהש. 15. 22. 23. 16. 1. 2: 1. 13: 8. 13. 8. יא. 30: 6. 13: 1. 25: 8. שמ. 37: 12. 14. 17

7 אין לבבי.* כי בחרב בטחו איש ועוז[1] לבו
8 הפלו.* אז אדני כי בחרב כי בטחו כל חפצו
כחצי: אלי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
4 חשך בחרב כי בעוז חשבו.* כי חשבו
בחרב: כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
5 מעוז.* כי אין בפיהם: נכון חשך כי שחת
בחרב: כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
6 אין יראתו.* כי לבבי אין מצחנו: כי אמרו
פתוח: תלמוד תהלכו אין אין בפיהם: תלמוד
תלמוד כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
7 אין לבבי.* כי בחרב בטחו איש ועוז: כי
חשב: כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
8 הפלו.* אז אדני כי בחרב כי בטחו כל חפצו:
כחצי: אלי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
9 מעוז.* כי אין בפיהם: נכון חשך כי שחת
בחרב: כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:
10 אין יראתו.* כי לבבי אין מצחנו: כי אמרו
פתוח: תלמוד תהלכו אין אין בפיהם: תלמוד
תלמוד כי אמרו אלי בקשתו: לכסות בחצי:

תהלים.

מזמור א.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים.
2 אשר אמרו אלי: אלי בקשתו: לכסות בחצי
חשך בחרב בטחו: כי אמרו אלי בקשתו: לכסות
3 בחרב.* כי בחרב בטחו כי בחרב בטחו:
4 אשר בקשתו: לכסות בחצי חשך בחרב.* אשר
בחרב בטחו כי בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב
5 בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב
6 בטחו חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
7 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב
8 בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב
9 בטחו חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
10 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
11 חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
12 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב
13 בטחו.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו:
אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב
בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך
14 בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
15 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
16 חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
17 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
18 חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
19 אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר
בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו
20 חשך בחרב.* אשר בחרב בטחו חשך בחרב
בטחו: אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו
אשר בחרב בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב
בטחו חשך בחרב בטחו: אשר בחרב בטחו חשך

---

[1]: חסרונו.

(3) בר. 31: 18. שבת. 5: 5.
12. 13. 1. דה. 17: 16. מד. 33: 17. נח. 2: 16. 31: 1. שה. 2: 17. 14: 8. מד. 10: 14. 68: 5.
(4) בר. 5: 6. 14: 7. שה. 11: 7. בר. 1: 6.
(5) נחם. 29: 19. מכל. 19: 12.
(6) מד. 52: 8. 128: 3. בר. 27: 27. נח. 4: 11.
(7) מד. 91: 1.
(8) שה. 14: 3. בר. 31: 18; 32: 25-27. מל. 3: 16.
(9) מד. 107: 43. בר. 9: 12. דה. 12: 10. משל. 8: 47: 18. 37. מכל. 10: 29. לה. 2: 34.
ד. שה. 2: 16. 1. קהל. 2: 7. 8.

---

(2) מל. 12: 2.
(3) מד. 78: 4.
(4) דה. 28: 38. מל. 2: 25.
(5) נח. 32: 10.
(6) מכל. 30: 25-27. מל. 1: 17.

2: 2. 11. 25. יהוש. 9: 8.
(7) נח. 5: 6.
(8) נח. 22: 12. מכל. 2: 17.
בר. 3: 4.
(9) מל. 1: 13. 2: 14.
(10) בר. 12: 11. 14: 2. נח. 24: 7. מל. 1: 12.
(11) בר. 14: 3. 4.
(12) מל. 1: 10. נח. 24: 11.
בר. 48: 33. מד. 4: 7. נח. 9: 3.
(13) מל. 1: 8. 9. בר. 4: 8. מל. 1: 8.
(14) ד. דבה. 20: 3. 4. מל. 2: 15. 16. שה. 23: 36. ד. דבה. 20: 13.
(15) בר. 30: 7. נח. 13: 6. 9. מל. 2: 1.
(16) דה. 12: 6. 7. 16: 11. 14. 15.
(18) מד. 4: 3.
(19) מד. 50: 15. בר. 9: 10. מל. 2: 3.
(20) נחם. 38: 41. מד. 104: 21. 145: 15. 1. מכל. 17: 7. 18: 5.

מלכים ב.

1 וַיְהִי אַחְאָב֙ מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּפֹּ֥ל מוֹאָ֖ב בְּיַד־יִשְׂרָאֵֽל׃
2 וַיִּפֹּ֣ל מוֹאָ֔ב בְּחָדְשׁ֖וֹ הָֽיָה׃ וַיִּשְׁלַ֤ח מֶֽלֶךְ־מוֹאָב֙ מַלְאָכִ֔ים וַיֹּ֥אמֶר אֲלֵהֶ֖ם לְכ֣וּ דִרְשׁ֗וּ בְּבַ֨עַל זְבוּב֙ אֱלֹהֵ֣י עֶקְר֔וֹן אִם־אֶחְיֶ֖ה מֵחֳלִ֥י זֶֽה׃
3 וּמַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה דִּבֶּ֤ר אֶל־אֵלִיָּ֙הוּ֙ הַתִּשְׁבִּ֔י קוּם֙ עֲלֵ֣ה לִקְרַ֔את מַלְאֲכֵ֖י מֶ֣לֶךְ שֹׁמְר֑וֹן וְדִבַּרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם הֲמִבְּלִ֥י אֵין־אֱלֹהִ֖ים בְּיִשְׂרָאֵ֑ל אַתֶּ֗ם הֹלְכִ֛ים לִדְרֹ֥שׁ בְּבַ֖עַל זְבוּ֥ב אֱלֹהֵ֥י עֶקְרֽוֹן׃
4 וְלָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֔ה הַמִּטָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר עָלִ֙יתָ֙ שָׁ֔ם לֹ֥א תֵרֵ֖ד מִמֶּ֑נָּה כִּ֥י מ֖וֹת תָּמ֣וּת׃ וַיֵּ֥לֶךְ אֵלִיָּֽהוּ׃
5 וַיָּשֻׁ֣בוּ הַמַּלְאָכִ֔ים אֵלָ֖יו וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֑ם מַדּ֛וּעַ שַׁבְתֶּ֖ם הֵֽנָּה׃
6 וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם אִ֣ישׁ עָלָ֤ה לִקְרָאתֵ֙נוּ֙ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵ֔ינוּ לְכ֣וּ שׁ֔וּבוּ אֶל־הַמֶּ֖לֶךְ אֲשֶׁ֣ר שְׁלָחָ֑כֶם וְדַבֵּרְתֶּ֣ם אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֗ה הֲמִבְּלִ֥י אֵין־אֱלֹהִ֖ים בְּיִשְׂרָאֵ֑ל אַתָּ֗ה שֹׁלֵ֛חַ לִדְרֹ֥שׁ בְּבַ֖עַל זְבוּ֥ב אֱלֹהֵ֣י עֶקְרֽוֹן׃ לָכֵ֗ן הַמִּטָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר עָלִ֙יתָ֙ שָׁ֔ם לֹ֥א תֵרֵ֖ד מִמֶּ֑נָּה כִּ֥י מ֖וֹת תָּמ֣וּת׃
7 וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם אֵ֚יזֶה אִ֣ישׁ מִקְרַאתְכֶ֔ם הָעֹלֶ֥ה וַיְדַבֵּ֖ר אֲלֵיכֶ֣ם אֶת־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃
8 וַיֹּ֣אמְר֔וּ אִ֥ישׁ בַּ֖עַל שֵׂעָ֑ר וְזֹ֣נֶר אֵז֔וֹר עָלָ֖יו וַיֹּ֥אמֶר אֵלִיָּ֖הוּ הַתִּשְׁבִּֽי׃
9 וַיִּשְׁלַ֤ח אֵלָיו֙ שַׂ֣ר חֲמִשִּׁ֔ים וַֽחֲמִשָּׁ֖יו וַיַּ֣עַל אֵלָ֑יו וְהִנֵּה־ה֣וּא יוֹשֵׁ֔ב עַל־רֹ֖אשׁ הָהָ֑ר וַיְדַבֵּ֣ר אֵלָ֗יו אִ֚ישׁ הָֽאֱלֹהִ֔ים הַמֶּ֥לֶךְ דִּבֶּ֖ר רֵ֥ד׃
10 וַיַּ֣עַן אֵלִיָּ֗הוּ וַיֹּ֙אמֶר֙ אֶל־שַׂ֣ר הַחֲמִשִּׁ֔ים וְאִם־אִ֥ישׁ אֱלֹהִ֖ים אָ֑נִי תֵּ֨רֶד־אֵ֜שׁ מִן־הַשָּׁמַ֗יִם וְתֹאכַ֤ל אֽוֹתְךָ֙ וְאֶת־חֲמִשֶּׁ֔יךָ וַתֵּ֥רֶד אֵֽשׁ־אֱלֹהִ֖ים מִן־הַשָּׁמַ֑יִם וַתֹּ֥אכַל אֹת֖וֹ וְאֶת־חֲמִשָּֽׁיו׃
11 וַיָּ֣שָׁב אֵלָ֗יו וַיֹּ֙אמֶר֙ אֵלָ֣יו אִ֔ישׁ הָֽאֱלֹהִ֖ים כֹּ֣ה אָמַ֑ר הַמֶּ֥לֶךְ דִּבֶּ֖ר רֵ֥ד מְהֵרָֽה׃
12 וַיַּ֣עַן אֵלִיָּ֗הוּ וַיֹּ֙אמֶר֙ אֲלֵהֶ֔ם אִם־אִ֥ישׁ אֱלֹהִ֖ים אָ֑נִי תֵּ֨רֶד־אֵ֜שׁ מִן־הַשָּׁמַ֗יִם וְתֹאכַ֤ל אֽוֹתְךָ֙ וְאֶת־חֲמִשֶּׁ֔יךָ וַתֵּ֥רֶד אֵֽשׁ־אֱלֹהִ֖ים מִן־הַשָּׁמַ֑יִם וַתֹּ֥אכַל אֹת֖וֹ וְאֶת־חֲמִשָּֽׁיו׃
13 וַיָּ֣שָׁב שַׂר־חֲמִשִּׁ֣ים שְׁלִשִׁ֗י וַיַּ֙עַל֙ וַיָּבֹ֣א עַל־שְׁנֵ֔י חֲמִשָּׁ֖יו לְפָנָ֑יו וַיִּכְרַ֤ע עַל־בִּרְכָּ֙יו֙ נֶ֣גֶד אֵלִיָּ֔הוּ וַיִּתְחַנֵּ֥ן אֵלָ֖יו וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אִ֚ישׁ הָֽאֱלֹהִ֔ים תִּיקַ֣ר נָ֔א נַפְשִׁ֖י וְנֶ֣פֶשׁ חֲמִשִּׁ֑ים אֵ֚לֶּה עֲבָדֶ֔יךָ בְּעֵינֶ֖יךָ׃
14 הִנֵּה֙ יָרְדָ֣ה אֵ֔שׁ מִן־הַשָּׁמַ֖יִם וַתֹּ֣אכַל שְׁנֵ֣י שָׂרֵ֣י הַחֲמִשִּׁ֣ים הָרִאשֹׁנִ֗ים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם֙ וְעַתָּ֕ה תִּיקַ֥ר נַפְשִׁ֖י בְּעֵינֶֽיךָ׃
15 וַיֹּ֥אמֶר מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה אֶל־אֵלִיָּ֙הוּ֙ רֵ֣ד אִתּ֔וֹ אַל־תִּירָ֖א מִפָּנָ֑יו וַיָּ֣קָם וַיֵּ֔רֶד אִתּ֖וֹ אֶל־הַמֶּֽלֶךְ׃
16 וַיְדַבֵּ֣ר אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה יַ֣עַן אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֗חְתָּ מַלְאָכִים֙ לִדְרֹ֣שׁ בְּבַ֔עַל זְבוּ֖ב אֱלֹהֵ֣י עֶקְר֑וֹן הֲמִבְּלִ֥י אֵין־אֱלֹהִ֖ים בְּיִשְׂרָאֵ֥ל לִדְרֹ֣שׁ בִּדְבָרֽוֹ׃ לָכֵ֗ן הַמִּטָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר עָלִ֙יתָ֙ שָׁ֔ם לֹ֥א תֵרֵ֖ד מִמֶּ֑נָּה כִּ֥י מ֖וֹת תָּמ֣וּת׃
17 וַיָּ֣מָת כִּדְבַ֣ר יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר אֱלִיָּ֑הוּ וַיִּמְלֹ֤ךְ יְהוֹרָם֙ תַּחְתָּ֔יו בִּשְׁנַ֣ת שְׁתַּ֔יִם לִיהוֹרָ֥ם בֶּן־יְהוֹשָׁפָ֖ט מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה כִּ֥י לֹא־הָיָ֥ה לוֹ־בֵֽן׃
18 וְיֶתֶר֙ דִּבְרֵ֣י אֲחַזְיָ֔הוּ אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה הֲלֹ֣א הֵ֑ם כְּתוּבִ֗ים עַל־סֵ֛פֶר דִּבְרֵ֥י הַיָּמִ֖ים לְמַלְכֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

1 וַיַּעַל֙ אֵלִיָּ֣הוּ הַתִּשְׁבִּ֔י מִתּוֹשָׁבֵ֖י גִּלְעָ֑ד אֶל־אֱלִישָׁ֗ע בֶּן־שָׁפָט֙ מֵאָבֵ֣ל מְחוֹלָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אֹתְךָ֖ מָשַׁ֣חְתִּי לִנְבִיא֑ תַּחְתֶּ֔יךָ וַיָּ֥קָם אֱלִישָׁ֖ע וַיֵּ֥לֶךְ אַחֲרֵ֣י אֵלִיָּ֑הוּ וַיְהִי֙ אַל־נָ֣א אֶעֱזָ֔בָה אֶת־אָבִ֖י וְאֶת־אִמִּ֑י וְאֵלְכָ֣ה אַחֲרֵ֔י וְאֵלְכָ֖ה אַחֲרֵ֑י וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו לֵ֥ךְ שׁ֛וּב כִּ֥י מָֽה־עָשִׂ֖יתִי לָֽךְ׃
2 וַיָּ֣שָׁב מֵאַחֲרָ֔יו וַיִּקַּ֣ח אֶת־צֶ֔מֶד הַבָּקָ֖ר וַיִּזְבָּחֵ֑הוּ וּבִכְלֵ֤י הַבָּקָר֙ וַיְבַשְּׁלֵ֔ם וַיִּתֵּ֖ן לָעָ֣ם וַיֹּאכֵ֑לוּ וַיָּ֣קָם וַיֵּלַ֗ךְ אַחֲרֵי֙ אֵלִיָּ֣הוּ וַיְשָׁרְתֵֽהוּ׃
3 וַיַּעַל֙ מִשָּׁ֣ם בְּרָמ֔וֹת גִּלְעָ֖ד הוּא֑ וְהַשֹּׁמְרִ֗ים הֵ֚מָּה בְּרָמ֔וֹת גִּלְעָ֖ד הֵ֑מָּה וַיַּגֶּד־לוֹ֙ לֵאמֹ֔ר הֲיָדַ֣עְתָּ֔ כִּ֣י הַיּ֔וֹם לָקַ֥ח יְהוָ֖ה אֶת־אֲדֹנֶ֣יךָ מֵעָלֶ֑יךָ וַיֹּ֣אמֶר גַּם־אֲנִ֣י יָדַ֔עְתִּי הַחֲשׁ֖וּ הַנִּיחֽוּ׃
4 וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֩ אֵלִיָּ֨הוּ שְׁבָה־נָּ֜א פֹּ֗ה כִּ֤י יְהוָה֙ שְׁלָחַ֔נִי עַד־הַיַּרְדֵּ֑ן וַיֹּ֣אמֶר חַי־יְהוָ֗ה וְחֵ֤י נַפְשְׁךָ֙ אִם־אֶעֱזָבֶ֔ךָ וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃
5 וַיִּגְּשׁ֣וּ בְנֵֽי־הַנְּבִיאִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בִּירֵחוֹ֙ אֶל־אֱלִישָׁ֔ע וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֵלָ֖יו הֲיָדַ֣עְתָּ֔ כִּ֣י הַיּ֔וֹם לָקַ֥ח יְהוָ֖ה אֶת־אֲדֹנֶ֣יךָ מֵעָלֶ֑יךָ וַיֹּ֣אמֶר גַּם־אֲנִ֣י יָדַ֔עְתִּי הַחֲשׁ֖וּ הַנִּיחֽוּ׃
6 וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֩ אֵלִיָּ֨הוּ שְׁבָה־נָּ֜א פֹּ֗ה כִּ֤י יְהוָה֙ שְׁלָחַ֔נִי עַד־הַיַּרְדֵּ֑ן וַיֹּ֣אמֶר חַי־יְהוָ֗ה וְחֵ֤י נַפְשְׁךָ֙ אִם־אֶעֱזָבֶ֔ךָ וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃
7 וַחֲמִשִּׁ֣ים אִ֔ישׁ מִבְּנֵ֥י הַנְּבִיאִ֖ים הָלְכ֑וּ וַיַּעַמְד֣וּ מ֤וּל הָֽאֲרָם֙ מֵרָח֔וֹק וְשְׁנֵיהֶ֖ם עָמְד֥וּ עַל־הַיַּרְדֵּֽן׃
8 וְאֵלִיָּ֣הוּ לָקַ֤ח אַדַּרְתּוֹ֙ וַיִּגְלֹ֔ם וַיַּכּ֖וּ אֶת־הַמַּ֑יִם וַיֵּחָצ֣וּ הֵ֔נָּה וְהֵ֖נָּה בֶּחָרָבָ֥ה יַבָּשָֽׁה׃
9 וַיְהִ֕י כַּעֲבָרָ֖ם וְאֵלִיָּ֣הוּ אָמַ֑ר לֶאֱלִישָׁ֗ע שְׁאַ֤ל מַה־אֶֽעֱשֶׂה־לָּךְ֙ בְּטֶ֣רֶם אִלָּקַ֔ח מֵאִתָּ֑ךְ וַיֹּ֣אמֶר אֱלִישָׁ֗ע וְיְהִי־נָ֥א פִֽי־שְׁנַ֛יִם בְּרוּחֲךָ֖ אֵלָֽי׃
10 וַיֹּ֣אמֶר הִקְשִׁ֔יתָ לִשְׁאֹ֖ל אִם־תִּרְאֶ֣ה אֹתִ֣י לֻקָּ֣ח מֵאִתָּ֔ךְ וְכֵ֖ן יִהְיֶ֣ה לָ֑ךְ וְאִם־אֵינְךָ֖ רֹאֶ֥ה לֹ֖א לֹ֥א יִהְיֶֽה׃
11 וַיְהִ֣י הֵ֗ם הֹלְכִים֙ הָל֣וֹךְ וְדַבֵּ֔ר וְהִנֵּ֛ה רֶ֥כֶב אֵ֖שׁ וְסוּסֵ֣י אֵ֑שׁ וַיַּפְרִ֣דוּ בֵֽין־שְׁנֵיהֶ֗ם וַיַּ֤עַל אֵלִיָּ֙הוּ֙ בַּסְּעָרָ֔ה הַשָּׁמָֽיִם׃
12 וֶאֱלִישָׁ֣ע רֹאֶ֔ה וְה֥וּא מְצַעֵ֖ק אָבִ֣י אָבִ֑י רֶ֥כֶב יִשְׂרָאֵ֖ל וּפָרָשָׁ֑יו וְלֹ֥א רָאָ֖הוּ עֽוֹד׃ וַיַּחֲזֵ֣ק בְּבִגְדָּ֔ו וַיִּקְרָעֵ֥ם לִשְׁנַ֖יִם קְרָעִֽים׃
13 וַיַּרֶם֩ אֶת־אַדֶּ֨רֶת אֵלִיָּ֜הוּ אֲשֶׁ֣ר נָפְלָ֣ה מֵעָלָ֗יו וַיָּ֙שָׁב֙ וַיַּעֲמֹ֣ד עַל־שְׂפַ֣ת הַיַּרְדֵּ֔ן וַיִּקַּ֣ח אֶת־אַדֶּ֨רֶת אֵלִיָּ֜הוּ אֲשֶׁ֣ר נָפְלָ֣ה מֵעָלָ֗יו וַיַּכֶּ֙ה֙ אֶת־הַמַּ֔יִם וַיֹּ֕אמֶר אַיֵּ֖ה יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֵלִיָּ֑הוּ גַּם־ה֣וּא אַף־ה֔וּא וַיַּכּ֥וּ אֶת־הַמַּ֖יִם וַיֵּחָצ֣וּ הֵ֔נָּה וְהֵ֖נָּה וַיַּעֲבֹ֥ר אֱלִישָֽׁע׃
14 וַיִּרְאֻ֣הוּ בְנֵֽי־הַנְּבִיאִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בִּירֵחוֹ֙ מִנֶּ֔גֶד וַיֹּ֣אמְר֔וּ נָ֥חָה רוּ֖חַ אֵלִיָּ֑הוּ וַיָּבֹ֣אוּ לִקְרָאת֔וֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֻ֥ לוֹ֙ אַ֣רְצָה׃

1 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו בְּנֵי֙ חַיִל֙ אֲנָשִׁ֣ים הֲרוּגֵ֔י הַמִּלְחָמָ֖ה וְהַמַּ֣יִם רָעִ֑ים וְהָאָ֖רֶץ מְשַׁכֶּלֶֽת׃
2 וַיֹּ֣אמֶר קְח֤וּ לִי֙ צְלֹ֣חִית חֲדָשָׁ֔ה וְשִׂ֥ימוּ שָׁ֖ם מֶ֑לַח וַיָּבִ֖יאוּ אֵלָֽיו׃
3 וַיֵּצֵ֣א אֶל־מוֹצָ֣א הַמַּ֔יִם וַיַּשְׁלֵ֥ךְ שָׁ֖ם מֶ֑לַח וַיֹּ֕אמֶר כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה הֹרֵ֙פְתִּי֙ לַמַּ֣יִם הָאֵ֔לֶּה לֹֽא־יִהְיֶ֥ה מִשָּׁ֛ם ע֥וֹד מָ֖וֶת וּמְשַׁכָּלֽוֹת׃
4 וַיֵּרָפ֖וּ הַמַּ֑יִם עַד־הַיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה כִּדְבַ֥ר אֱלִישָׁ֖ע אֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃
5 וַיַּ֣עַל מִשָּׁ֔ם דֶּ֖רֶךְ בֵּֽית־אֵ֑ל וְה֣וּא עֹלֶ֗ה בַּדָּ֙רֶךְ֙ וּנְעָרִ֣ים קְטַנִּ֔ים יָצְא֖וּ מִן־הָעִ֑יר וַיִּתְקַלְּסוּ־בֽוֹ׃ וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֵלָ֖יו עֲלֵ֣ה קָרֵ֑ח עֲלֵ֣ה קָרֵֽח׃
6 וַיִּפֶן֙ אַחֲרָ֔יו וַיִּרְאֵ֖ם וַיְקַלְלֵ֣ם בְּשֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וַתֵּצֶ֨אנָה֙ שְׁתַּ֣יִם דֻּבִּ֔ים מִן־הַיָּ֖עַר וַתְּבַקַּ֥עְנָה מֵהֶ֖ם אַרְבָּעִ֥ים וּשְׁנֵ֥י יְלָדִֽים׃
7 וַיֵּלֶךְ֙ מִשָּׁ֔ם הַ֖הָרָה הַכַּרְמֶ֑לָה וּמִשָּׁ֖ם שָׁ֥ב שֹׁמְרֽוֹן׃
8 וְיוֹרָ֣ם בֶּן־אַחְאָ֗ב מָלַךְ֙ עַל־יִשְׂרָאֵ֔ל בִּשְׁנַ֥ת שְׁתַּ֖יִם לִיהוֹשָׁפָ֣ט מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה וַיִּמְלֹךְ֙ שְׁתֵּ֣ים עֶשְׂרֵ֔ה שָׁנָ֖ה׃
9 וַיַּ֣עַשׂ הָרַ֔ע בְּעֵינֵ֖י יְהוָ֑ה רַ֛ק לֹ֥א כְאָבִ֖יו וְכַאִמּ֑וֹ וַיָּ֣סַר אֶת־מַצְּבַ֣ת הַבַּ֔עַל אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה אָבִֽיו׃
10 רַ֚ק בְּחַטֹּאת֙ יָרָבְעָ֣ם בֶּן־נְבָ֔ט אֲשֶׁ֥ר הֶחֱטִ֖יא אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל לֹ֥א סָ֖ר מִמֶּֽנָּה׃
11 וַיֵּצֵ֣א מֵ֔שַׁע מֶ֥לֶךְ מוֹאָ֖ב הָיָ֣ה נֹקֵ֑ד וְהֵשִׁ֤יב לְמֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵל֙ מֵאָ֣ה אֶ֔לֶף כָּרִ֖ים וְצֶ֥מֶר מֵאָ֖ה אָֽלֶף׃
12 וַיְהִ֕י כְּמ֥וֹת אַחְאָ֖ב וַיִּפֹּ֣ל מֶֽלֶךְ־מוֹאָ֑ב בְּיַד־יִשְׂרָאֵֽל׃
13 וַיָּ֣קָם בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא וַיִּלְחַ֥ם יְהוָ֖ה בְּמוֹאָ֑ב וַיִּתְּצ֣וּ אֶת־הֶעָרִ֗ים וְאִ֣ישׁ חֶלְקַת־הַטּ֣וֹב יַשְׁלִ֔יכוּ אִ֖ישׁ אֶת־אֲבָנָ֑יו וַיְמַלְאֻ֔הָ וְכָל־מַבְלִ֥יגַ מַכּ֖וּ אֶת־כָּל־הַמַּיִם֙ וְכָל־מְס֣וּלַת הַטּ֔וֹב יִשְׁבְּת֖וּ אֶת־קִירָ֣הּ בְּקִרְקָ֑ר וַיָּסֹ֣בּוּ הַקַּלָּעִ֔ים וַיַּכֻּֽהָ׃
14 וַיַּ֣רְא מֶֽלֶךְ־מוֹאָ֔ב כִּֽי־חָזַ֥ק מִמֶּ֖נּוּ הַמִּלְחָמָ֑ה וַיִּקַּ֣ח אִתּ֗וֹ שְׁבַ֤ע מֵאוֹת֙ אִ֣ישׁ שֹׁלֵ֣ף חָ֔רֶב לְהַבְקִ֖יעַ אֶל־מֶ֣לֶךְ אֱד֑וֹם וְלֹ֥א יָכֹֽלוּ׃
15 וַיִּקַּ֣ח אֶת־בְּנ֣וֹ הַבְּכ֗וֹר אֲשֶׁ֤ר יִמְלֹךְ֙ תַּחְתָּ֔יו וַיַּעֲלֵ֥הוּ עֹלָ֖ה עַל־הַחוֹמָ֑ה וַיְהִי֙ קֶ֣צֶף גָּד֔וֹל עַל־יִשְׂרָאֵ֖ל וַיִּסְע֣וּ מֵעָלָ֔יו וַיָּשֻׁ֖בוּ לָאָֽרְצָֽם׃

1 וְאִשָּׁה֙ אַחַת֙ מִנְּשֵׁ֣י בְנֵי־הַנְּבִיאִ֔ים צָעֲקָ֖ה אֶל־אֱלִישָׁ֣ע לֵאמֹ֑ר עַבְדְּךָ֤ אִישִׁי֙ מֵ֔ת וְאַתָּ֖ה יָדַ֣עְתָּ כִּֽי־עַבְדְּךָ֣ הָיָ֔ה אֶת־יְהוָ֖ה וְהַנֹּשֶׁ֣ה בָּ֑א לָקַ֥חַת אֶת־שְׁנֵ֛י יְלָדַ֖י לוֹ֥ לַעֲבָדִֽים׃
2 וַיֹּ֣אמֶר אֵלֶ֔יהָ אֱלִישָׁ֖ע מַה־אֶֽעֱשֶׂה־לָּ֑ךְ הַגִּ֣ידִי לִ֔י מַה־יֶּ֥שׁ לָ֖ךְ בַּבָּ֑יִת וַתֹּ֗אמֶר לֹא־יֶ֤שׁ לְשִׁפְחָֽתְךָ֙ כֹּ֔ל בַּבַּ֖יִת כִּ֥י אִם־אָסֵ֖ךְ שָֽׁמֶן׃
3 וַיֹּ֣אמֶר לְכִ֗י שַׁאֲלִי֙ לָ֣ךְ כֵּלִ֔ים מִן־הַח֖וּץ מֵאֵ֣ת כָּל־שְׁכֵנָ֑יִךְ כֵּלִ֖ים רֵקִ֥ים אַל־תְּמַעֵֽטִי׃
4 וּבָאת֙ וְסָגַרְתְּ֣ הַדֶּ֔לֶת בַּעֲדֵ֖ךְ וּבְעַ֣ד בָּנַ֑יִךְ וְיָצַקְתְּ֗ אֶל־כָּל־הַכֵּלִים֙ הָאֵ֔לֶּה וְהַמָּלֵ֖א תַּסִּֽיעִי׃
5 וַתֵּ֣לֶךְ מֵֽאִתּ֗וֹ וַתִּסְגֹּר֙ הַדֶּ֣לֶת בַּעֲדָ֔הּ וּבְעַ֖ד בָּנֶ֑יהָ הֵ֚מָּה מַגִּשִׁ֣ים אֵלֶ֔יהָ וְהִ֖יא יוֹצֶ֥קֶת׃
6 וַיְהִ֕י כְּמָלְא֖וֹת הַכֵּלִ֑ים וַתֹּ֙אמֶר֙ אֶל־בְּנָ֔הּ הַגִּישָׁ֥ה אֵלַ֖י ע֣וֹד כֶּ֑לִי וַיֹּ֥אמֶר אֵלֶ֖יהָ אֵ֣ין ע֔וֹד כֶּ֑לִי וַיַּעֲמֹ֥ד הַשָּׁ֖מֶן׃
7 וַתָּבֹ֗א וַתַּגֶּד֙ לְאִ֣ישׁ הָֽאֱלֹהִ֔ים וַיֹּ֕אמֶר לְכִ֛י מִכְרִ֥י אֶת־הַשֶּׁ֖מֶן וְשַׁלְּמִ֣י אֶת־נִשְׁיֵ֑כִי וְאַתְּ֣ וּבָנַ֔יִךְ תִּחְיִ֖י בַּנּוֹתָֽר׃
8 וַיְהִ֣י הַיּ֔וֹם וַיַּעֲבֹ֖ר אֱלִישָׁ֑ע אֶל־שׁוּנֵ֗ם וְשָׁ֤ם אִשָּׁה֙ גְּדוֹלָ֔ה וַתַּחֲזֵ֥ק בּ֖וֹ לֶאֱכָ֣ל לָֽחֶם׃ וַיְהִ֕י מִדֵּ֥י עָבְר֖וֹ וְסָ֥ר שָׁ֖מָּה לֶאֱכָ֥ל לָֽחֶם׃
9 וַתֹּ֙אמֶר֙ אֶל־אִישָׁ֔הּ הִנֵּה־נָ֣א יָדַ֔עְתִּי כִּ֣י אִ֥ישׁ אֱלֹהִ֛ים קָד֥וֹשׁ ה֖וּא עָלֵ֑ינוּ תָּמִ֖יד׃
10 נַֽעֲשֶׂה־נָּ֞א עֲלִיַּ֤ת קִיר֙ קְטַנָּ֔ה וְנָשִׂ֨ימָה־לּ֜וֹ שָׁ֣ם ׀ מִטָּ֣ה וְשֻׁלְחָ֣ן וְכִסֵּ֣א וּמְנוֹרָ֗ה וְהָיָה֙ בְּבֹא֣וֹ אֵלֵ֔ינוּ יָס֖וּר שָׁמָּֽה׃
11 וַיְהִ֣י הַיּ֔וֹם וַיָּבֹ֥א שָׁ֖מָּה וַיָּ֣סָר אֶל־הָעֲלִיָּ֑ה וַיִּשְׁכַּ֖ב שָֽׁם׃
12 וַיֹּ֣אמֶר אֶל־גֵּחֲזִ֣י נַעֲר֔וֹ קְרָ֥א לַשּׁוּנַמִּ֖ית הַזֹּ֑את וַיִּקְרָ֥א לָ֖הּ וַתַּ֥עֲמֹד לְפָנָֽיו׃
13 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אֱמָר־נָ֤א אֵלֶ֙יהָ֙ הִנֵּ֣ה חָרַ֔דְתְּ אֵלֵ֖ינוּ אֶת־כָּל־הָרִגְשָׁ֣ה הַזֹּ֑את מַה־לַּעֲשׂ֣וֹת לָ֔ךְ הֲיֵ֥שׁ לָ֖ךְ לְדַבֵּ֣ר לַמֶּ֑לֶךְ א֥וֹ לְשַׂר־הַצָּבָ֖א׃ וַתֹּ֕אמֶר בְּת֥וֹךְ עַמִּ֖י אָנֹכִ֥י יוֹשָֽׁבֶת׃
14 וַיֹּ֣אמֶר מַה־לַּעֲשׂ֣וֹת לָ֔הּ וַיֹּ֣אמֶר גֵּחֲזִ֔י אָכֵן֙ בֵּ֣ן אֵֽין־לָ֔הּ וְאִישָׁ֖הּ זָקֵֽן׃
15 וַיֹּ֣אמֶר קְרָא־לָ֔הּ וַיִּקְרָ֥א לָ֖הּ וַתַּ֥עֲמֹד בַּפָּֽתַח׃
16 וַיֹּ֣אמֶר אֵלֶ֔יהָ לַמּוֹעֵ֥ד הֶחָיָ֖ה אַתְּ֣ חֹבֶ֑קֶת בֵּ֔ן וַתֹּ֕אמֶר לֹ֥א אֲדֹנִ֖י אִ֣ישׁ הָֽאֱלֹהִ֑ים אַל־תְּכַזֵּ֖ב בְּשִׁפְחָתֶֽךָ׃
17 וַתַּ֣הַר הָֽאִשָּׁה֮ וַתֵּ֣לֶד בֵּן֒ לַמּוֹעֵ֣ד הֶחָיָ֔ה כָּעֵ֥ת אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר אֵלֶ֖יהָ אֱלִישָֽׁע׃
18 וַיִּגְדַּ֣ל הַיֶּ֔לֶד וַיְהִ֣י הַיּ֔וֹם וַיֵּצֵ֖א אֶל־אָבִ֑יו אֶל־הַקֹּצְרִֽים׃
19 וַיֹּ֣אמֶר אֶל־אָבִ֗יו רֹאשִׁ֤י רֹאשִׁי֙ וַיֹּ֣אמֶר לַנַּ֔עַר שְׂאֵ֖הוּ אֶל־אִמּֽוֹ׃
20 וַיִּשָּׂאֵ֖הוּ וַיְבִאֵ֑הוּ אֶל־אִמּ֔וֹ וַיֵּ֥שֶׁב עַל־בִּרְכֶּ֖יהָ עַד־הַצָּהֳרַ֥יִם וַיָּמֹֽת׃
21 וַתַּ֣עַל וַתַּשְׁכֵּ֔ב עַל־מִטַּ֖ת אִ֣ישׁ הָֽאֱלֹהִ֑ים וַתִּסְגֹּ֥ר בַּעֲדָ֖הּ וַתֵּצֵֽא׃
22 וַתִּקְרָ֣א אֶל־אִישָׁ֗הּ וַתֹּ֙אמֶר֙ שִׁלְחָ֣ה נָ֔א אֵלַ֖י אַחַ֣ד מִן־הַנְּעָרִ֑ים וְאַחַ֣ת מִן־הָאֲתֹנֹ֔ת וְאָרוּצָ֥ה עַד־אִ֖ישׁ הָֽאֱלֹהִ֑ים וְאָשׁ֖וּבָה׃
23 וַיֹּ֣אמֶר מַדּ֤וּעַ אַתְּ֙ הֹלֶ֣כֶת אֵלָ֔יו לֹא־חֹ֥דֶשׁ וְלֹא־שַׁבָּ֖ת הַיּ֑וֹם וַתֹּ֖אמֶר שָׁלֽוֹם׃
24 וַתַּחֲבֹ֣שׁ הָאָתוֹן֮ וַתֹּ֣אמֶר אֶל־נַעֲרָהּ֒ נְהַ֣ג וָלֵ֔ךְ אַל־תַּעְצָר־לִ֥י לְרָכְבָ֖ה כִּ֥י אִם־אָמַ֖רְתִּי לָֽךְ׃
25 וַתֵּ֣לֶךְ וַתָּבֹ֔א אֶל־אִ֖ישׁ הָֽאֱלֹהִ֣ים אֶל־הַ֣הָר הַכַּרְמֶ֑ל וַיְהִ֗י כִּרְא֨וֹת אִ֤ישׁ הָֽאֱלֹהִים֙ אֹתָ֔הּ וַיֹּ֣אמֶר אֶל־גֵּחֲזִ֣י נַעֲר֔וֹ הִנֵּ֥ה הַשּׁוּנַמִּ֖ית הַזֹּֽאת׃
26 עַתָּ֣ה רֻץ־נָ֤א לִקְרָאתָהּ֙ וְאֱמַ֣ר אֵלֶ֔יהָ הֲשָׁל֥וֹם לָ֖ךְ הֲשָׁל֣וֹם לְאִישֵׁ֑ךְ הֲשָׁל֥וֹם לַיָּלֶ֖ד וַתֹּ֥אמֶר שָׁלֽוֹם׃
27 וַתָּבֹ֣א אֶל־אִ֔ישׁ הָֽאֱלֹהִ֖ים אֶל־הָהָ֑ר וַתַּחֲזֵ֥ק בְּרַגְלָ֖יו וַיִּגַּ֣שׁ גֵּחֲזִ֔י לְהָדְפָ֑הּ וַיֹּ֣אמֶר אִ֔ישׁ הָֽאֱלֹהִ֖ים הַרְפֶּה־לָ֑הּ כִּֽי־נַפְשָׁ֣הּ מָרָ֔ה לָ֖הּ וַיהוָ֣ה הֶעְלִ֤ים מִמֶּנִּי֙ וְלֹ֣א הִגִּ֔יד לִֽי׃
28 וַתֹּ֗אמֶר הֲשָׁאַ֤לְתִּי בֵן֙ מֵאֵ֣ת אֲדֹנִ֔י הֲלֹ֥א אָמַ֖רְתִּי לֹ֣א תַשְׁלֶ֑ה אַל־תְּכַזֵּ֖ב בִּֽי׃
29 וַיֹּ֣אמֶר אֶל־גֵּחֲזִ֗י חֲגֹ֤ר מָתְנֶ֙יךָ֙ וְקַ֣ח מִשְׁעַנְתִּ֔י בְּיָדֶ֖ךָ וָלֵ֑ךְ כִּֽי־תִמְצָ֤א אִישׁ֙ לֹא־תְבָרְכֶ֔נּוּ וְכִֽי־יְבָרֶכְךָ֙ אִ֣ישׁ לֹ֣א תַעֲנֶ֔נּוּ וְשַׂמְתָּ֥ מִשְׁעַנְתִּ֖י עַל־פְּנֵ֥י הַנָּֽעַר׃
30 וַתֹּ֣אמֶר אֵם־הַנַּ֔עַר חַי־יְהוָ֖ה וְחֵ֣י נַפְשְׁךָ֑ אִם־אֶעֱזָבֶ֣ךָ וַיָּ֔קָם וַיֵּ֖לֶךְ אַחֲרֶֽיהָ׃
31 וְגֵחֲזִ֣י עָבַ֣ר לְפָנֵיהֶ֔ם וַיָּשֶׂ֥ם אֶת־הַמִּשְׁעֶ֖נֶת עַל־פְּנֵ֣י הַנָּ֑עַר וְאֵ֥ין קוֹל֙ וְאֵ֣ין קַשֶּׁ֔ב וַיָּשָׁב֙ לִקְרָאת֔וֹ וַיַּגֶּד־לוֹ֙ לֵאמֹ֔ר לֹ֥א הֵקִ֖יץ הַנָּֽעַר׃
32 וַיָּבֹ֣א אֱלִישָׁ֔ע הַבַּ֖יְתָה וְהִנֵּה־הַנַּ֣עַר מֵ֔ת מֻש

29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב
לא יתיצב לפני חשכים׃ 30 אם־תשים סכין בלועיך
שים נפשך׃ 31 אל־תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים
הוא׃ 32 אל־תסג גבול עולם אשר השיגו אבותיך׃
33 כי גואל חזק הוא יריב את־ריבם לך׃ 34 תן
לעצב פיך ובינה הבין אמרי־דעת׃ 35 פתח־אזנך
ושמעה דברי חכמים ולבך תשית לתבונתי׃

פרק כ"ג

1 כי תשב לסעוד את־מושל בין תבין את־אשר
לפניך׃ 2 ושמת שכין לפיך׃ ואם־בעל נפש אתה
3 אל־תתאו למטעמותיו כי לחם שקרים הוא׃
4 אל־תיגע להעשיר מבינתך חדל׃ 5 התעיף עיניך
בו ואיננו כי עשה יעשה־לו כנפים כנשר יעוף
השמים׃ 6 אל־תלחם את־איש רע עין ואל־תתאו
למטעמותיו׃ 7 כי כמו שער בנפשו הוא אכל ושתה
יאמר אליך ולבו לא־אתך׃ 8 פתך אשר אכלת
תקיא ונעמיך תשפיל׃ 9 באזני כסיל אל־תדבר כי
יבוז לשכל מליך׃ 10 אל־תסג גבול עולם ושדי
יתומים אל־תבא׃ 11 כי גאלם חזק הוא יריב את־
ריבם לך׃ 12 הביאה לוסר לבך ואזניך לאמרי־דעת׃
13 אל־תמנע מוסר מנער כי־תכנו בשבט לא־ימות׃
14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃ 15 בני
אם־חכם לבך ישמח לבי גם־אני׃ 16 ותעלזנה
כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ 17 אל־יקנא לבך
בחטאים כי אם־ביראת יהוה כל־היום׃ 18 כי אם־
יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ 19 שמע אתה בני
וחכם ואשר בדרך לבך׃ 20 אל־תהי בסבאי יין
בזללי בשר לאכל׃ 21 כי־סבא וזולל יורש ולבש
קרעים תלבישנה נומה׃ 22 שמע לאביך זה ילדך
ואל־תבז כי־זקנה אמך׃ 23 אמת קנה ואל־תמכר
חכמה ומוסר ובינה׃ 24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד
חכם ישמח־בו׃ 25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃
26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה׃ 27 כי
שוחה עמקה זונה ובור צר נכריה׃ 28 אף היא
כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף׃ 29 למי אוי
למי אבוי למי מדנים למי שיח למי פצעים חנם
למי חכלילות עינים׃ 30 למאחרים על־היין
למבואים לחקר מסך׃ 31 אל־תרא יין כי יתאדם
כי־יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃ 32 באחרית
כנחש יעקוץ ופתן יפרש׃ 33 עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות׃ 34 והיית כשכב בלב־ים
וכשכב בראש חבל׃ 35 הכוני בל־חליתי חבלוני
בל־ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

(29) ז: סה. 12: 13. כלכ.
3: 28. סה. 3: 11.
(30) סמה 24: 29. סכ. 13:
24. לה. 21: 11. 25.
(31) משל. 2: 10. נד. 13: 9.
10. משל. 3: 1. 15. סמה 24:
29. סכ. 13: 24. לה. 21: 25.
כלכ. 6: 12. סלה. 4: 5.
(32) כש. 10: 13. נד. 46: 13.
59: 20. כמה. 17. כש. 11:
26. נד. 11: 11. 16. לו. 31:
7. סה. 4: 7. 5: 3. 7. 8. כש.
9: 27. 11: 5. 7.

(1) לו: 30: 3. שו. 38: 14.
(2) וש. 14: 2–4. ש. דבה.
20: 26. משל. 3: 12. נד. 66:
16. שו. 38: 22.
(3) כמה. 11. שמ. 3: 10.
(4) כמה. 1: 6. 9. שו. 25:
17–15.
(5) דב. 11: 38.
(7) נד. 43: 5. 6. 49: 12. לו.
23: 8.
(8) שו. 23: 42. לו: 6: 20.
(9) נד. 8: 9. 10. לו. 46: 3.
4. שו. 38: 7.
(10) נד. 2: 4. סה. 4: 3. וש.
12: 8.

(11) משל. 3: 2. סה. 103: 20.
נד. 13: 3.
(12) משל. 3: 2. סה. 96: 13.
98: 9. 110: 6. נד. 2: 4. 3:
13. סה. 4: 3.
(13) סמה 13: 39. כלכ. 14:
15. 18. לו. 51: 33. סה. 6:
11. נד. 63: 3. ירא. 1: 15.
כלכ. 14: 19. 20.
(14) משל. 3: 2. 2: 1.
(15) משל. 2: 10. 31.
(16) לו: 25: 30. משל. 2: 11.
כמה. 1: 2. נד. 6: 51: 5. 6.
(17) משל. 2: 27. דב. 11: 45.
כמה. 16. וש. 8: 3. נד. 35:
52: 8. 1. נשא. 1: 15. וש.
14: 21. כלכ. 21: 27.
(18) כמה. 9: 13. נד. 30:
25. סה. 46: 4. שו. 47: 1.
וש. 14: 8. כלכ. 22: 1.
סה. 25: 1.
(19) נד. 19: 1. סאב. לו: 49:
17. שו. 25: 12. 13. כמה.
1: 11. כמה. 10.
(20) כמה. 9: 15.
(21) נד. 4: 4. שו. 48: 35.
משל. 3: 17. כלכ. 21: 3.

10 אל־תסג גבול עולם ושדי יתומים אל־תבא׃
11 כי גאלם חזק הוא יריב את־ריבם לך׃ 12 הביאה
לוסר לבך ואזניך לאמרי־דעת׃ 13 אל־תמנע מוסר
מנער כי־תכנו בשבט לא־ימות׃ 14 אתה בשבט
תכנו ונפשו משאול תציל׃ 15 בני אם־חכם לבך
ישמח לבי גם־אני׃ 16 ותעלזנה כליותי בדבר
שפתיך מישרים׃ 17 אל־יקנא לבך בחטאים כי אם־
ביראת יהוה כל־היום׃ 18 כי אם־יש אחרית
ותקותך לא תכרת׃ 19 שמע אתה בני וחכם ואשר
בדרך לבך׃ 20 אל־תהי בסבאי יין בזללי בשר
לאכל׃ 21 כי־סבא וזולל יורש ולבש קרעים
תלבישנה נומה׃

---

[1] ו: ויעמיד. [2] ו: לשון.

מלכים א.

א.

1 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃
2 וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחָם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַתִּמְצֶאנָה אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַתָּבֵאנָה אֹתָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ׃
4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי סֹכֶנֶת אֶת הַמֶּלֶךְ וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ׃
5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
6 וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד וְהוּא יָלַד אֹתוֹ אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃
7 וַיְדַבֵּר עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃
8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנִיָּה׃
9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
10 וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת הַגִּבֹּרִים וְאֶת שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃
11 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית וְאֲדֹנֵינוּ דָוִד לֹא יָדָע׃
12 וְעַתָּה לְכִי יָעֵצְתִי נָא עֵצָה וּמַלְטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃
13 לְכִי וּבוֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלוֹא אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְלָמָּה מָלְכָה אֲדֹנִיָּה׃

(1) מל. ז: 14. ד. מל. 14:
2. ד. דב. 20: 20. מ. 1:
1. מל. 7: 10. וש. 14: 5.
(2) בר. 25: 30. מל. 3: 16.
ו. מל. 25: 2. נד. 33: 9.
(3) נד. 8: 4. 17: 1. בר. 49:
23. וש. 9: 1. מל. 1: 6.
מצ. ד. מל. 10: 33. 13: 7.
(4) בר. 17: 27. 49: 27. מל.
1: 7. 10. 12. 2: 2. 5.
(5) בר. 51: 30. נא. 2: 9. ד.
מל. 16: 9. מל. 9: 7.
(6) ד. דב. 28: 18. נד. 14:
29. בר. 47: 4. 5. שו. 25: 15.
16. בר. 2: 4. ד. דב. 21: 15.
17. מל. 3: 6. מל. 1: 9.
(7) בר. 47: 1.
(8) בר. 2: 4. וש. 9: 6.5. שו.
81: 14. בר. 47: 4. שו. 25: 16.
(9) נד. 23: 1. בר. 47: 4. שו.
מצ. 26. 27. 28. מל. 3: 4.
5. מל. 1: 6. ד. מל. 5:
11. ו. מל. 5: 1. 9: 11-14.
(10) מל. 1: 4. 7. מצ.
(11) נד. 21: 11. 34: 5. בר.
49: 8. מצ. שו. 25: 12-14.
35: 2. מצ. מל. 3: 19. וש.
1. מצ. מל. 1: 4. דב. 27:
41. מל. 23: 7. מל. 1: 2.
ד. דב. 28: 17. שו. 35: 5.

(12) וש. 9: 10.
(13) בר. 49: 1. 2. שו. 25:
2. בר. 2: 9. מ. 13: 16. בר.
49: 1.
(14) מל. 3: 11. ד. מל. 12:
26. בר. 49: 2. שו. 25: 5.
מל. 2: 2.
(15) בר. 49: 3.

(1) נד. וש. 15. 16. בר. וש.
48. שו. 25: 8. בר. 2: 8. ד.
מל. 3: 27.
(2) בר. 48: 41. מל. 1: 14.
(3) מל. 24: 17. בר. 48: 7.
(4) וש. 26: 14. 15. שמ.
1: 7. דב. 9: 11. נד. 28: 15.
(5) בר. 49: 10. 11. דב. 28:
16. 19. 20. וש. 1: 25.
20: 13. 16. 18. 24. 30.
(6) בר. 29: 21. וש. 8: 6.
(7) נד. 10: 2. וש. 12:
22: 11. וש. 20: 3. שו.
36: 20. וש. 2: 24.
(8) וש. 22: 26. שו. 23: 41.
ו. מל. 8: 10. 10: 21.
(9) מל. 21: 24. מל. 2: 31.
מל. 24: 8. מל. 13: 28. 32.
33. נד. 5: 24. מלא. 4: 1.
(10) וש. 12: 51. מל. 6: 4.

14 וְהִנֵּה עוֹדֵךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרָיִךְ׃
15 וַתָּבֹא בַת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדֶרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶתֶת אֶת הַמֶּלֶךְ׃
16 וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ׃
17 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאָמָתֶךָ כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃
18 וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מָלָךְ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃
19 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלַאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְלִיוֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְאֶת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃
20 וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
21 וְהָיָה כְּשִׁכְבַת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃
22 וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃
23 וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל אַפָּיו אָרְצָה׃
24 וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּה יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃
25 כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִשְׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וְאָמְרוּ יְחִי אֲדֹנִיָּה מֶלֶךְ׃
26 וְאֹתִי אֲנִי עַבְדֶּךָ וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְאֶת עַבְדְּךָ שְׁלֹמֹה לֹא קָרָא׃
27 הַאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָתָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת עַבְדֶּךָ מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
28 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ לִי לְבַת שָׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
29 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה׃
30 כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃
31 וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֹלָמִים׃
32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא וּלְבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
33 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ קְחוּ אִתָּכֶם אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה בְנִי עַל הַפִּרְדָּתִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ גִּיחֹנָה׃
34 וְיִמְשְׁחוּ שָׁם אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם בַּשֹּׁפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃
35 וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב עַל כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה׃
36 וַיַּעַן בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר אָמֵן כֹּה יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
37 כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה וְיַגְדֵּל אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃
38 וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֶת שְׁלֹמֹה עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיּוֹלִכֻהוּ אֶל גִּיחֹן׃
39 וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן מִן הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת שְׁלֹמֹה וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃
40 וַיַּעֲלוּ כָל הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְלִים בֶּחָלִיל וְשָׂמְחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם׃
41 וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּה וְכָל הַקְּרוּאִים אִתּוֹ וְהֵם אָכְלוּ מִלְּפֹת וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל הָעִיר הֹמִיָּה קוֹל׃
42 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יְהוֹנָתָן בֶּן אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִיָּה לוֹ בֹּא כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה וּבְשׂוֹרָה טוֹבָה אַתָּה מֵבִיא׃
43 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לַאדֹנִיָּה אֲבָל אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת שְׁלֹמֹה׃
44 וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וְאֶת בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃
45 וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ בְּגִיחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם בְּשִׂמְחָה וַתָּהָם הָעִיר זֹאת הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃
46 וְגַם שְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמְלוּכָה׃
47 וְגַם עוֹד בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנִינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהֶיךָ אֶת שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וְיַגְדֵּל אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל הַמִּטָּה׃
48 וְגַם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יוֹשֵׁב עַל כִּסְאִי וְעֵינַי רֹאוֹת׃
49 וַיִּרְאוּ וַיָּקֻמוּ כָּל הַקְּרוּאִים אֲשֶׁר לַאדֹנִיָּה וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ׃
50 וַאֲדֹנִיָּה יָרֵא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃
51 וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנִיָּה יָרֵא אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה הֶחֱזִיק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע לִי הַיּוֹם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם יָמִית אֶת עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃
52 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְאִישׁ חַיִל וְשֵׂעָרָה מִמֶּנּוּ לֹא תִפֹּל אָרְצָה וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בּוֹ׃
53 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיּוֹרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹמֹה לְבֵיתֶךָ׃

ב.

1 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃
2 אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃
3 וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו לִשְׁמֹר חֻקָּיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כֹּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם׃
4 לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃
5 וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי שָׂרֵי צִבְאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶּן יֶתֶר אֲשֶׁר הָרָגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלוֹם וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלוֹם עַל חֲגֻרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃
6 וְעָשִׂיתָ כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלוֹם שְׁאוֹל׃
7 וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשֶׂה חֶסֶד וְהָיוּ מִן הָאֹכְלִים עַל שֻׁלְחָנֶךָ כִּי כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃
8 וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן גֵּרָא בֶּן הַיְמִינִי מִבָּחוּרִים וְהוּא קִלַּל אֹתִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת בְּיוֹם לֶכְתִּי מָחֳנָיִם וְהוּא יָרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃
9 וְעַתָּה אַל תְּנַקֵּהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת שֵׂיבָתוֹ דָמִים שְׁאוֹלָה׃
10 וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃
11 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַיִם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים׃
12 וְשֶׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכֹּן מַלְכוּתוֹ מְאֹד׃
13 וַיָּבֹא אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם׃

11 וַיָּבֹא֙ יְרוּשָׁלַ֔͏ִם וַיְהִ֥י שָׁ֖ם שְׁלֹ֣שֶׁת יָמִֽים׃ 12 וָאָ֣קוּם
לַיְלָה֮ אֲנִי֒ וַאֲנָשִׁ֣ים מְעָטִ֣ים אִתִּ֗͏ִי וְלֹֽא־הִגַּ֤דְתִּי
לְאָדָם֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־נָתַ֣ן אֱלֹהַ֔͏ַי עַל־לִבִּ֖͏ִי לַעֲשׂ֣וֹת
לִירוּשָׁלַ֑͏ִם וּבְהֵמָ֣ה אֵֽין־עִמָּדִ֔͏ִי כִּ֚י אִם־הַבְּהֵמָ֔ה
אֲשֶׁר־אָנֹכִ֖͏ִי רֹכֵ֥ב עָלֶֽ͏ָיהָ׃ 13 וָאֵצֵ֣א בְשַׁ֣עַר־הַגַּ֗יְא
וְאֶל־פְּנֵ֤͏ֵי עֵין־תַּנִּים֙ וְאֶל־שַׁ֣עַר הָאַשְׁפֹּ֔ת וָאֶהְיֶ֖ה
מִתְבּוֹנֵ֑ן בְּחוֹמַ֤ת יְרוּשָׁלַ֙͏ִם֙ אֲשֶׁ֣ר מְפֹרָצִ֔ים וּשְׁעָרֶ֖͏ָיהָ
אֻכְּל֥וּ בָאֵֽשׁ׃ 14 וָאֶעֱבֹ֖ר אֶל־שַׁ֣עַר הָעַ֑יִן וְאֶל־בְּרֵכַ֣ת
הַמֶּ֔לֶךְ וְאֵין־מָק֥וֹם לַבְּהֵמָ֖ה אֲשֶׁ֥ר תַּחְתָּֽ͏ֶיהָ׃ 15 וָאֶעֱלֶ֤ה
בַנַּ֙חַל֙ לַ֔יְלָה וָאֶתְבּוֹנֵ֖ן בְּחוֹמָ֑ה וָאָשׁ֙וּב֙ וָאָב֔וֹא
שַׁ֖עַר גֵּ֣͏ֵי הָעֵ֑מֶק וְכֵ֖ן שַׁ֥ב אֲחֹרַנִּֽית׃ 16 וְהַסְּגָנִ֖ים
לֹא־יָדְע֣וּ אָ֔נָה הָלַ֣כְתִּי וּמָ֑ה וְלַיְּהוּדִ֗ים וְלַכֹּהֲנִים֙
וְלַחֹרִ֔ים וְלַסְּגָנִ֖ים וְלָעֹשִׂ֥ים הַמְּלָאכָ֖ה לֹ֥א הִגַּ֖דְתִּי
עַד־הֵֽנָּה׃ 17 וָאֹמְרָ֣ה אֲלֵהֶ֗ם אַתֶּ֤ם רֹאִים֙ אֶת־הָרָעָ֣ה
אֲשֶׁר־אֲנַ֔חְנוּ יוֹשְׁבִ֖ים בָּ֑רָעָה וִירוּשָׁלַ֙͏ִם֙ חֳרֵב֔וֹת
וּשְׁעָרֶ֖͏ָיהָ נִצְּת֥וּ בָאֵ֛שׁ לְכ֥וּ וְנִבְנֶ֖ה אֶת־חוֹמַ֣ת
יְרוּשָׁלַ֑͏ִם וְלֹֽא־נִהְיֶ֥ה ע֖וֹד חֶרְפָּֽה׃ 18 וָאַגִּ֣יד לָהֶ֔ם
אֶת־יַ֥ד אֱלֹהַ֖͏ַי אֲשֶׁר־הָיְתָ֣ה טוֹבָ֑ה וְגַם֙ אֶת־דִּבְרֵ֣י
הַמֶּ֔לֶךְ אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר אֵלָ֑͏ַי וַיֹּאמְר֗וּ וְנָקֻ֛מָה וְנִבְנֶ֥ה
וַיְחַזְּק֥וּ יְדֵיהֶ֖ם לְטֽוֹבָה׃ 19 וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ סַנְבַלַּט֙
הַחֹרֹנִ֔י וְטוֹבִיָּ֥ה הָעֶ֖בֶד הָעַמּוֹנִ֑י וְלַגְשֶׁ֣ם הָֽעַרְבִ֗י
וַיִּלְעֲג֤וּ לָ֙נוּ֙ וַיִּבְזּ֣וּ עָלֵ֔͏ֵנוּ וַיֹּאמְר֕וּ מָ֛ה הַדָּבָ֥ר
הַזֶּ֖ה אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם עֹשִׂ֑ים הֲעַל־הַמֶּ֖לֶךְ אַתֶּ֥ם מֹרְדִֽים׃
20 וָאָשִׁ֤יב אוֹתָם֙ דָּבָ֔ר וָאֹמְרָ֣ה אֲלֵהֶ֔ם אֱלֹהֵ֥י
הַשָּׁמַ֖͏ִים ה֣וּא יַצְלִ֑יחַ וַאֲנַ֤חְנוּ עֲבָדָיו֙ נָק֣וּם וּבָנִ֔ינוּ
וְלָכֶ֥ם אֵֽין־חֵ֛לֶק וּצְדָקָ֥ה וְזִכָּר֖וֹן בִּירוּשָׁלָֽ͏ִם׃

פרק ג׳

1 וַיָּ֣קָם אֱלִיָשִׁ֣יב הַכֹּהֵ֣ן הַגָּד֔וֹל וְאֶחָ֖יו הַכֹּהֲנִ֑ים
וַיִּבְנ֗וּ הֵ֚מָּה אֶת־שַׁ֣עַר הַצֹּ֔אן הֵ֥מָּה קִדְּשׁ֖וּהוּ עַד־
מִגְדַּ֣ל הַמֵּאָ֑ה קִדְּשׁ֖וּהוּ עַד־מִגְדַּ֥ל חananאֵֽל׃ 2 וְעַל־
יָדָ֖͏ָיו בָּנ֣וּ אַנְשֵׁ֣י יְרִיחֹ֑ו וְעַל־יָדָ֖͏ָיו בָּנָ֥ה זַכּ֖וּר בֶּן־
עִמְרִֽי׃ 3 וְשַׁ֣עַר הַדָּגִ֗ים בָּנ֤וּ בְנֵי־הַסְּנָאָה֙ הֵ֣מָּה יְסַדּ֔וּהוּ
וְהַעֲמִ֥ידוּ דְלָתָ֖͏ָיו מַנְעֻלָ֣͏ָיו וּבְרִיחָ֑͏ָיו וְעַל־יָדָ֖͏ָם
מְרֵמ֥וֹת בֶּן־הַקּ֖וֹץ בֶּן־אוּרִיָּֽה׃ 4 וְעַל־יָדָ֖͏ָם מְשֻׁלָּ֣ם בֶּן־
בֶּרֶכְיָ֑הוּ בֶּן־מְשֵׁזַבְאֵ֗ל וְעַל־יָדָ֤͏ָם צָדוֹק֙ בֶּן־בַּעֲנָ֔א
וְעַל־יָדָ֖͏ָם הַתְּקוֹעִ֣ים בָּנ֑וּ וְאַדִּירֵיהֶ֗ם לֹא־הֵבִ֛יאוּ צַוְּארֵיהֶ֖ם
בַּעֲבֹדַ֥ת אֲדֹנֵיהֶֽם׃ 5 וְשַׁ֣עַר הַיְשָׁנָ֗ה יְהוֹיָדָ֤ע בֶּן־פָּסֵ֙חַ֙
וּמְשֻׁלָּ֣ם בֶּן־בְּסוֹדְיָ֔ה הֵ֖מָּה חִזְּק֣וּ אֶת־מִשְׁקֹפָ֑͏ָיו
וְאֶת־בְּרִיחָ֖͏ָיו וְאֶת־מַנְעֻלָ֥͏ָיו וְהַעֲמִ֖ידוּ דְּלָתָֽ͏ִים׃ 6 וְעַל־
יָדָ֖͏ָם בָּנ֣וּ יְהוֹעֵ֣זֶר בֶּן־בְּסוֹדְיָ֔ה וּמְשֻׁלָּ֖ם בֶּן־בְּסוֹדְיָ֑ה
אֶת־שַׁ֣עַר הַיְשָׁנָ֔ה הֵ֖מָּה יְסַדּ֣וּהוּ וְהַעֲמִ֣ידוּ דְלָתָ֔͏ָיו
מַנְעֻלָ֥͏ָיו וּבְרִיחָ֖͏ָיו וְאֶת־מִשְׁקֹפָֽ͏ָיו׃ 7 וְעַל־יָדָ֖͏ָם בָּנ֣וּ
מְלַטְיָ֣ה הַגִּבְעוֹנִ֔י וְיָדוֹן֙ הַמֵּרֹנָתִ֔י אַנְשֵׁ֖י גִּבְעוֹן֙
וְהַמִּצְפָּ֔ה לְכִסֵּ֖א פַּחַ֣ת עֵבֶ֣ר הַנָּהָֽר׃ 8 עַל־יָדָ֖͏ָיו בָּנָ֣ה
עֻזִּיאֵ֣ל בֶּן־חֲרְהַיָּ֑ה מִצֹּרְפֵ֣י הַזָּהָ֗ב וְעַל־יָדָ֞͏ָיו בָּנָ֤ה
חֲנַנְיָה֙ מֵרֹקְחִ֔ים וַיְעַזְבוּ֙ יְרוּשָׁלַ֔͏ִם עַד־הַחוֹמָ֖ה
הָרָחָֽב׃ 9 וְעַל־יָדָ֖͏ָם בָּנָ֣ה רְפָיָ֣ה בֶן־חוּר֑ שַׂ֖ר פֶּ֥לֶךְ
יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ 10 וְעַל־יָדָ֖͏ָם בָּנָ֣ה יְדָעְיָ֣ה בֶן־חֲרוּמָ֑ף
לְנֹ֥כַח בֵּית֖͏ֹו וְעַל־יָדָ֥͏ָיו בָּנָ֛ה חַטּ֥וּשׁ בֶּן־חֲשַׁבְנְיָֽה׃
11 מַלְכִּיָּ֤ה בֶן־חָרִם֙ וְחַשּׁ֣וּב בֶּן־פַּ֣חַת מוֹאָ֔ב וְעַד־
מִגְדַּלּ֖וֹת תַּנּֽוּר׃ 12 וְעַל־יָדָ֖͏ָיו בָּנָ֣ה שַׁלּ֣וּם בֶּן־הַלּ֔וֹחֶשׁ
שַׂ֖ר פֶּ֣לֶךְ יְרוּשָׁלַ֑͏ִם ה֥וּא וּבְנוֹתָֽ͏ָיו׃ 13 אֶת־שַׁ֣עַר הַגַּ֗יְא
בָּנ֤וּ חָנ֙וּן֙ וְיוֹשְׁבֵ֣י זָנ֔וֹחַ הֵ֥מָּה בָנ֖וּ וְהַעֲמִ֣ידוּ דְלָתָ֑͏ָיו
מַנְעֻלָ֥͏ָיו וּבְרִיחָ֖͏ָיו וְאֶ֥לֶף אַמָּ֛ה בַּחוֹמָ֖ה עַד־שַׁ֥עַר
הָאַשְׁפֹּֽת׃ 14 וְאֶת־שַׁ֣עַר הָאַשְׁפֹּ֗ת בָּנָ֤ה מַלְכִּיָּה֙ בֶּן־רֵכָ֔ב
שַׂ֖ר פֶּ֣לֶךְ בֵּית־הַכָּ֑רֶם הֽוּא־יְסָדָ֔הּ וְהַעֲמִ֣ידוּ דְלָתָ֔͏ָיו
מַנְעֻלָ֥͏ָיו וּבְרִיחָ֖͏ָיו וְאֶת־מִשְׁקֹפָֽ͏ָיו׃ 15 וְאֶת־שַׁ֣עַר הָעַ֗יִן
בָּנָ֤ה שַׁלּוּן֙ בֶּן־כָּזְחֹ֔ל שַׂ֖ר פֶּ֣לֶךְ הַמִּצְפָּ֑ה הֽוּא־יְסָדָ֔הּ
וְסִכָּ֖הּ וְהַעֲמִ֣ידוּ דְלָתָ֔͏ָיו מַנְעֻלָ֥͏ָיו וּבְרִיחָ֖͏ָיו וְחוֹמַ֣ת
בְּרֵכַ֣ת הַשֶּׁ֔לַח לְגַ֖ן הַמֶּ֑לֶךְ וְעַד־מַעֲלוֹת֙ הָעֹלִ֣ים
מֵעִ֣יר דָּוִֽד׃ 16 אַחֲרָ֣͏ָיו בָּנָ֣ה נְחֶמְיָ֣ה בֶן־עַזְבּ֔וּק שַׂ֖ר
פֶּ֣לֶךְ חֲצִ֣י פֶּ֑לֶךְ עַד־נֹ֖כַח קִבְרֵ֣י דָוִ֔יד וְעַד־הַבְּרֵכָ֖ה
הָעֲשׂוּיָ֑ה וְעַד־בֵּ֖ית הַגִּבֹּרִֽים׃ 17 אַחֲרָ֣͏ָיו בָּנ֔וּ הַלְוִיִּ֖ם
רְח֣וּם בֶּן־בָּנִ֑י לְיָדָ֣͏ָיו בָּנָ֣ה חֲשַׁבְיָ֣ה שַׂר־פֶּ֣לֶךְ
קְעִילָ֔ה בְּפַלְגּ֖וֹ לִמְחוֹזֹֽ͏ָיו׃ 18 אַחֲרָ֣͏ָיו בָּנ֔וּ אֲחֵיהֶ֖ם
בַּוַּ֣י בֶּן־חֵנָדָ֑ד שַׂר־פֶּ֥לֶךְ קְעִילָֽה׃ 19 וַיְחַזֵּ֣ק עָלָ֗͏ָיו
עֵזֶר֙ בְּנ֣וֹ הַמִּצְפָּ֔ה אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית לִנְכַ֣ח עֲלִיַּ֣ת
הַנֶּ֑שֶׁק לִמְקַ֖ץ הַחוֹמָֽה׃ 20 אַחֲרָ֣͏ָיו בָּרֻ֣ךְ בִּכַּ֣י
הַחוֹמָ֔ה אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית מִמְּקַ֣ץ עֲלִיַּ֣ת הַנֶּ֑שֶׁק עַד־
פֶּ֖תַח דֶּ֥לֶת אֶלְיָשִׁ֛יב הַכֹּהֵ֥ן הַגָּדֽוֹל׃ 21 אַחֲרָ֣͏ָיו מְרֵמ֣וֹת
בֶּן־אוּרִיָּ֣ה בֶן־הַקּ֑וֹץ אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית מִפֶּ֥תַח דֶּ֛לֶת
בֵּ֥ית אֶלְיָשִׁ֖יב וְעַד־כְּלוֹת֥ בֵּית־אֶלְיָשִֽׁיב׃ 22 וְאַחֲרָ֣͏ָיו
הַכִּכָּרִ֔ים אַנְשֵׁ֖י הַבִּקְעָ֑ה בָּנ֖וּ הַכֹּהֲנִֽים׃ 23 אַחֲרֵי־
אֵ֣לֶּה בִנְיָמִ֣ן וְחַשּׁ֔וּב נֶ֖גֶד בֵּיתָ֑͏ָם אַחֲרֵי֙ עֲזַרְיָ֣ה בֶן־
מַעֲשֵׂיָ֔ה בֶּן־עֲנַנְיָ֖ה אֵ֥צֶל בֵּיתֽ͏ֹו׃ 24 אַחֲרָ֣͏ָיו בִּנּ֣וּי בֶן־
חֵנָדָ֔ד אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית מִבֵּ֣ית עֲזַרְיָ֑ה עַד־הַמִּקְצ֖וֹעַ
וְעַד־הַפִּנָּֽה׃ 25 פָּלָ֣ל בֶּן־אוּזַ֔י נֶ֖גֶד הַמִּקְצ֣וֹעַ וְהַמִּגְדָּ֑ל
הַיּוֹצֵ֗א מִבֵּ֛ית הַמֶּ֥לֶךְ הָעֶלְי֖וֹן אֲשֶׁ֣ר לְמַטָּרַ֣ת הַחָצֵ֑ר
אַחֲרָ֣͏ָיו פְּדָיָ֣ה בֶן־פַּרְעֹֽשׁ׃ 26 וְהַנְתִינִ֗ים יֹשְׁבִ֤ים בָּעוֹפֶל֙
עַד־נֹ֣כַח שַׁ֣עַר הַמַּ֔יִם מִזְרָ֖חָה וְהַמִּגְדָּ֥ל הַיּוֹצֵֽא׃ 27 אַחֲרָ֣͏ָיו
הַתְּקוֹעִ֔ים אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית נֶ֣גֶד הַמִּגְדָּ֣ל הַגָּד֑וֹל הַיּוֹצֵ֗א
וְעַד־חוֹמַ֥ת הָעוֹפֶֽל׃ 28 מִלְמַ֣עְלָה לְשַׁ֣עַר הַסּוּסִ֔ים
הַכֹּהֲנִ֖ים בָּנ֣וּ אִ֥ישׁ נֹ֖כַח בֵּיתֽ͏ֹו׃ 29 אַחֲרֵי֙ צָד֣וֹק בֶּן־
אִמֵּ֔ר נֶ֖גֶד בֵּיתֽ͏ֹו׃ 30 אַחֲרָ֣͏ָיו שְׁמַעְיָ֣ה בֶן־שְׁכַנְיָ֔ה
שֹׁמֵ֖ר שַׁ֣עַר הַקָּדִ֑ים אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֖ית חֲנַנְיָ֣ה בֶן־שֶׁלֶמְיָ֔ה
וְחָנ֥וֹן הַשִּׁשִּׁ֖י בֶּן־צָלָ֣ף אֶת־מִדָּה־שֵׁנִ֑ית נֶ֣גֶד מְשֻׁלָּ֔ם
בֶּרֶכְיָ֖ה אֶת־פְּקִדָּתֽ͏ֹו׃ 31 אַחֲרָ֣͏ָיו מַלְכִּיָּ֔ה מִן־צֹרְפִ֖ים
עַד־בֵּ֣ית הַנְּתִינִ֑ים וְהָרֹכְלִ֗ים נֶ֚גֶד שַׁ֣עַר הַמִּפְקָ֔ד וְעַד־
עֲלִיַּ֖ת הַפִּנָּֽה׃ 32 וּבֵ֣ין עֲלִיַּ֣ת הַפִּנָּ֔ה לְשַׁ֖עַר הַצֹּ֑אן
צֹרְפִ֖ים וְהָרֹכְלִֽים׃

פרק ד׳

1 וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֨ר שָׁמַ֜ע סַנְבַלַּ֗ט כִּ֤י אֲנַ֙חְנוּ֙ בוֹנִ֣ים אֶת־
הַחוֹמָ֔ה וַיִּכְעַ֥ס עַל־מְאֹ֖ד וַיִּכְעַ֑ס וַיָּ֥לַג עַל־הַיְהוּדִֽים׃
2 וַיֹּ֣אמֶר לִפְנֵ֣י אֶחָ֗יו וְחֵ֙יל֙ שֹׁמְר֔וֹן וַיֹּ֕אמֶר מָ֚ה
הָעֲזָבִ֣ים הָאֻמְלָלִ֔ים הֲיַעַזְבוּ־לָ֖מוֹ הֲיִזְבְּח֣וּ וַיְכַלּ֔וּ
הֲיַחֲי֥וּן מֵאֲבָנִ֖ים עֲפָרוֹת֙ גְּלָמִ֔ים וְהֵ֖מָּה שְׂרוּפִֽים׃
3 וְטוֹבִיָּ֤ה הָעַמּוֹנִי֙ אֵ֣צֶל֔͏ָיו וַיֹּ֕אמֶר גַּ֚ם אֲשֶׁ֣ר הֵ֔מָּה
בֹּנִ֖ים אִם־יַעֲלֶ֣ה שׁוּעָ֑ל וּפָרַ֥ץ חוֹמַ֖ת אַבְנֵ֥י גִדְּרָתָֽם׃
4 שִׁמְעָ֣ה אֱלֹהֵ֔͏ֵינוּ כִּֽי־הָיִ֥͏ְתָה בּוּזָ֖ה וְהָשֵׁ֣ב חֶרְפָּתָ֑ם
עַל־רֹאשָׁ֔ם וּתְנֵ֥ם לָבַ֖ז בְּאֶ֥רֶץ שִׁבְיָֽה׃ 5 וְאַל־תְּכַ֤ס עַל־
עֲוֹנָם֙ וְחַטָּאתָ֣ם מִלְּפָנֶ֔͏ָיךָ כִּ֥י הִכְעִ֖יסוּ נֶ֥גֶד בּוֹנִֽים׃
6 וַנִּבֶן֙ אֶת־הַחוֹמָ֔ה וַתֵּ֥קָשֵׁר כָּל־הַחוֹמָ֖ה עַד־חֲצְיָ֑הּ
וַיְהִי־לֵ֣ב לָעָ֔ם לַעֲשֽׂוֹת׃ 7 וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֨ר שָׁמַ֜ע סַנְבַלַּ֗ט
וְטוֹבִיָּה֙ וְלָֽעַרְבִ֔ים וְלָעַמּוֹנִ֖ים וְלָאַשְׁדּוֹדִ֑ים כִּֽי־עָל֣וּ
חוֹמ֣וֹת יְרוּשָׁלַ֗͏ִם כִּֽי־הַפְּרָצ֤וֹת הֵחֵלּ֙וּ֙ לְהִסָּתֵ֔ם וַיִּחַ֥ר
לָהֶ֖ם חָרָ֥ה גְדוֹלָֽה׃ 8 וַיִּקְשְׁר֣וּ כֻלָּ֗ם יַחְדָּו֙ לָב֣וֹא
לְהִלָּחֵ֔ם עִם־יְרוּשָׁלַ֖͏ִם וְלַעֲשׂ֥וֹת לָ֖הּ תְּלֻכָּֽה׃ 9 וַנִּתְפַּלֵּ֣ל
אֶל־אֱלֹהֵ֔͏ֵינוּ וַנָּ֥שֶׂם מִשְׁמָ֖ר עֲלֵהֶ֑ם יוֹמָ֥ם וָלַ֖יְלָה
מִפְּנֵיהֶֽם׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָ֔ה כָּשַׁ֖ל כֹּ֣חַ הַסַּבָּ֑ל וְהֶעָפָ֣ר
רָ֔ב וַאֲנַ֖חְנוּ לֹ֥א נוּכַ֛ל לִבְנ֥וֹת בְּחוֹמַ֖ת הַחֹֽמֶר׃ 11 וַיֹּאמְר֣וּ
צָרֵ֔͏ֵינוּ לֹ֥א יֵדְע֖וּ וְלֹ֣א יִרְא֑וּ עַד־אֲשֶׁ֨ר אֲנַ֜חְנוּ בְּת֣וֹךְ
הֵ֗מָּה וְהָרַגְנ֙וּם֙ וְהִשְׁבַּתֶּ֣ם אֶת־הַמְּלָאכָֽה׃ 12 וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֨ר
בָּ֤אוּ הַיְהוּדִים֙ אֲשֶׁ֣ר יֹשְׁבִ֣ים אֵצְלָ֔͏ָם וַיֹּאמְר֥וּ אֵלֵ֖͏ֵינוּ
עֲשָׂרֹ֣ת פְּעָמִ֑ים מִכֹּ֖ל הַמְּקֹמ֥וֹת אֲשֶׁר־תָּשֻׁ֖בוּ אֵלֵֽ͏ֵינוּ׃
13 וָאַעֲמִ֣יד בַּמַּקְטֵרֹ֗ת מֵאַחֲרֵי֙ לַשְׁפַּ֣ל הַמָּק֔וֹם בַּחֹמֹ֖ת
הָעֲמִדָ֑ה וָאַעֲמִ֣יד אֶת־הָעָ֗ם לְמִשְׁפְּחֹתָם֙ עִם־חַרְבֹתָ֔ם
חֲנִיתָ֖ם וְקַשְׁתֹתָֽם׃ 14 וָאֵרֶא֙ וָאָ֣קָם וָאֹמַ֔רָה אֶל־הַחֹרִ֖ים
וְאֶל־הַסְּגָנִ֑ים וְאֶל־יֶ֥תֶר הָעָ֖ם אַל־תִּֽירְא֣וּ מִפְּנֵיהֶ֔ם
זִכְר֥וּ אֶת־אֲדֹנָ֖͏ָי הַגָּד֣וֹל וְהַנּוֹרָ֑א וְלַחֲמ֗וּ עַל־אֲחֵיכֶם֙
בְּנֵיכֶ֣ם וּבְנֹתֵיכֶ֔ם נְשֵׁיכֶ֖ם וּבָתֵּיכֶֽם׃ 15 וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ
אוֹיְבֵ֙ינוּ֙ כִּ֣י נוֹדַ֣ע לָ֔͏ָנוּ וַיָּ֥פֶר הָאֱלֹהִ֖ים אֶת־עֲצָתָ֑ם
וַיָּשָׁב֩ כָּל־הָעָ֨ם אֶל־הַחוֹמָ֜ה אִ֣ישׁ אֶל־מְלַאכְתּֽ͏ֹו׃ 16 וַיְהִ֗י
מִן־הַיּוֹם֙ הַה֔וּא חֲצִ֥י נְעָרַ֖͏ָי עֹשִׂ֣ים בַּמְּלָאכָ֑ה וַחֲצִיָּ֣ם
הָיוּ֩ מַחֲזִיקִ֨ים הָרְמָחִ֜ים וְהַצִּנּ֣וֹת וְהַקְּשָׁתוֹת֮ וְהַשִּׁרְיוֹנִים֒
וְהַשָּׂרִ֣ים אַחֲרֵ֔י כָּל־בֵּ֖ית יְהוּדָֽה׃ 17 הַבּוֹנִ֣ים בַּחוֹמָ֗ה
וְהַנֹּשְׂאִים֙ בַּסַּבָּ֔ל עִם־הָעֹשֶׂ֖ה בְּאַחַ֣ת יָדֹ֑ו וְהַמַּחֲזִ֖יק
הַשֵּׁ֥לַח בַּנָּֽשֶׁק׃ 18 הַבּוֹנִ֗ים אִ֤ישׁ חַרְבּוֹ֙ סָת֣וּם עַל־
יָרְכּ֔וֹ וַיִּבְנ֖וּ וְהַתֹּקֵ֣עַ בַּשּׁוֹפָ֑ר אֵצֶ֖ל אֵלַ֥͏ַי׃ 19 וָאֹמְרָ֣ה
אֶל־הַחֹרִ֗ים וְאֶל־הַסְּגָנִים֙ וְאֶל־יֶ֣תֶר הָעָ֔ם הַמְּלָאכָ֥ה
רַבָּ֖ה וְהִ֑יא וַאֲנַ֤חְנוּ נְפֹרָדִים֙ עַל־הַחוֹמָ֔ה רָחֹ֖ק אִ֥ישׁ
מֵאָחִֽ͏ָיו׃ 20 בִּמְק֣וֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁמְע֣וּ אֶת־קוֹל֮ הַשּׁוֹפָר֒
שָׁ֣מָּה הִקָּבְצ֣וּ אֵלֵ֔͏ֵינוּ אֱלֹהֵ֖͏ֵינוּ יִלָּחֵ֥ם לָֽ͏ָנוּ׃ 21 וַאֲנַ֣חְנוּ
עֹשִׂ֣ים בַּמְּלָאכָ֗ה וְחֶצְיָ֤ם מַחֲזִיקִים֙ הָרְמָחִ֔ים מֵעֲל֥וֹת
הַשַּׁ֖חַר עַד־צֵ֥את הַכּוֹכָבִֽים׃ 22 גַּם־בָּעֵ֣ת הַהִ֗יא אָמַ֤רְתִּי
לָעָם֙ לָ֣ן כָּל־אִ֔ישׁ וְנַפְשׁ֖וֹ בְּת֣וֹךְ יְרוּשָׁלָ֑͏ִם וְהָיָ֤ה לָ֙נוּ֙
בַּלַּ֣יְלָה מִשְׁמָ֔ר וּבַיּ֖וֹם מְלָאכָֽה׃ 23 וְאֵינֶ֣נִּי אֲנִ֗י וְאַחַ֤י
וְנַעֲרַי֙ וְאַנְשֵׁ֣י הַמִּשְׁמָ֔ר אֵ֥ין פֹּשְׁטִ֖ים בִּגְדֵ֑͏ֵינוּ אִ֚ישׁ
אֶת־שִׁלּוּחֽ͏ֹו׃

פרק ה׳

1 וַתְּהִ֥י צְעָקַ֛ת הָעָ֥ם וּנְשֵׁיהֶ֖ם גְּדוֹלָ֑ה אֶל־אֲחֵיהֶ֖ם
הַיְהוּדִֽים׃ 2 וַיֵּ֣שׁ אֲשֶׁ֣ר אֹמְרִ֗ים בָּנֵ֙͏ינוּ֙ וּבְנֹתֵ֣͏ינוּ
אֲנַ֔חְנוּ לָרַ֖בִּים וְנִקְחָ֥ה דָגָ֖ן וְנֹאכְלָ֥ה וְנִחְיֶֽה׃ 3 וְיֵ֣שׁ
אֲשֶׁ֣ר אֹמְרִ֗ים שָׂדֹתֵ֙͏ינוּ֙ וְכַרְמֵ֣͏ינוּ וּבָתֵּ֔͏ינוּ אֲנַ֖חְנוּ
עֹרְבִ֑ים וְנִקְחָ֥ה דָגָ֖ן וְנִרְעָֽבָה׃ 4 וְיֵ֣שׁ אֲשֶׁ֣ר אֹמְרִ֗ים
לָוִ֙ינוּ֙ כֶּ֣סֶף לְמִדַּ֣ת הַמֶּ֔לֶךְ שָׂדֹתֵ֙͏ינוּ֙ וְכַרְמֵ֔͏ינוּ
אֲנַ֖חְנוּ נֹתְנִֽים׃ 5 וְעַתָּ֗ה כִּבְשַׂ֤ר אַחֵ֙͏ינוּ֙ בְּשָׂרֵ֔͏ינוּ
כְּבָנֵיהֶ֖ם בְּנֵיהֶ֑ם וְהִנֵּ֨ה אֲנַ֜חְנוּ כֹּבְשִׁ֣ים אֶת־בָּנֵ֗͏ינוּ
וְאֶת־בְּנֹתֵ֙͏ינוּ֙ לַעֲבָדִ֔ים וְיֵ֥שׁ מִבְּנֹתֵ֖͏ינוּ נִכְבָּשׁ֑וֹת
וְאֵ֥ין לְיָדֵ֖͏ינוּ וְשָׂדֹתֵ֥͏ינוּ וְכַרְמֵ֖͏ינוּ לַאֲחֵרִֽים׃ 6 וָאֶחַ֥ר
מְאֹ֖ד כְּשָׁמְעִ֣͏ִי אֶת־צַעֲקָתָ֑͏ָם וְאֶת־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵֽלֶּה׃
7 וַתִּיָּעַ֥ץ לִבִּ֖͏ִי עָלַ֑͏ָי וָאָרִ֣יבָה אֶת־הַחֹרִ֗ים וְאֶת־
הַסְּגָנִים֙ וָאֹמְרָ֣ה אֲלֵהֶ֔ם מַשָּׂ֥א אִ֛ישׁ אַתֶּ֥ם נֹשִׁ֖ים לְאָחִ֑יו
וָאֶתֵּ֥ן עֲלֵהֶ֖ם קְהִלָּ֥ה גְדוֹלָֽה׃ 8 וָאֹמְרָ֣ה אֲלֵהֶ֗ם אֲנַ֤חְנוּ
קָנִ֙ינוּ֙ אֶת־אַחֵ֙͏ינוּ֙ הַיְהוּדִ֔ים הַנִּמְכָּרִ֖ים לַגּוֹיִ֑ם כְּדֵ֣י
יָכֹ֔לְנוּ וְאַתֶּ֥ם אַף־תִּמְכְּר֖וּ אֶת־אַחֵיכֶ֑ם וְיִמָּכְר֣וּ לָ֔֞͏ָנוּ
וַיַּחֲרִ֖ישׁוּ וְלֹ֥א מָצְא֖וּ דָּבָֽר׃ 9 וָאֹמְרָ֗ה לֹא־טוֹבָ֤ה הַדָּבָר֙
אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם עֹשִׂ֔ים הֲלוֹא֙ בְּיִרְאַ֣ת אֱלֹהֵ֔͏ינוּ תֵּלֵ֖כוּ
מֵחֶרְפַּ֣ת גּוֹיֵ֑͏ינוּ אוֹיְבֵֽ͏ינוּ׃ 10 וְגַם־אֲנִ֣י אַחַ֣͏ַי וְנַעֲרָ֗͏ַי
נַשִּׁ֤ים בָּהֶם֙ כֶּ֣סֶף וְדָגָ֔ן אַנִּ֕יחָה נָּ֥א לָהֶ֖ם מִנֶּֽשֶׁךְ׃
11 הָשִׁ֣יבוּ נָ֗א לָהֶם֙ כְּהַיּ֣וֹם שְׂדֹתָ֔͏ָם כַּרְמָ֖͏ָם זֵיתָ֑͏ָם
וּבָתֵּ֣͏ימוֹ וּמְאַ֣ת הַכֶּ֔סֶף וְהַדָּגָ֥ן הַתִּירֹ֖שׁ וְהַיִּצְהָ֑ר
אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם נֹשִׁ֥ים בָּהֶֽם׃ 12 וַיֹּאמְר֖וּ נָשִׁ֣יב וּמִן־הֵ֣מָּה
לֹ֣א נְבַקֵּ֑שׁ כֵּ֚ן נַעֲשֶׂ֣ה כַּאֲשֶׁ֣ר אַתָּ֔ה דֹּבֵ֖ר וָאֶקְרָ֥א
לַכֹּהֲנִ֖ים וָאַשְׁבִּ֣יעַ אוֹתָ֑ם לַעֲשׂ֕וֹת כַּדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ 13 גַּם־
חֹצְנִ֣͏ִי נָעַ֗רְתִּי וָאֹמַ֙רָה֙ כָּ֣כָה יְנַעֵ֣ר הָאֱלֹהִ֔ים אֶת־כָּל־
אִ֖ישׁ אֲשֶׁ֣ר לֹא־יָקִ֣ים אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה מִבֵּיתֽ͏ֹו וּמִיגִיעֽ͏ֹו
וְכָכָ֥ה יְהִ֖י נָעֽוּר־וְרֵ֑ק וַיֹּ֣אמֶר כָּל־הַקָּהָ֗ל אָמֵן֙ וַיְהַלְל֣וּ
אֶת־יְהוָ֔ה וַיַּעֲשׂ֥וּ הָעָ֖ם כַּדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ 14 גַּם֩ מִיּ֨וֹם
אֲשֶׁר־צִוָּ֜נִי לִהְי֣וֹת פַּחָ֗ם בְּאֶ֙רֶץ֙ יְהוּדָ֔ה מֵֽ֠שְׁנַת שְׁתֵּ֨ים
עֶשְׂרֵ֤ה שָׁנָה֙ עַד־שְׁנַ֣ת שְׁלֹשִׁ֔ים לְאַרְתַּחְשַׁ֖סְתְּא הַמֶּ֑לֶךְ
שְׁתֵּ֥ים עֶשְׂרֵ֖ה שָׁנָ֑ה אֲנִ֣י וְאַחַ֔͏ַי לֶ֖חֶם הַפֶּ֥חָה לֹ֥א
אָכָֽלְנוּ׃ 15 וְהַפַּחוֹת֙ הָרִאשֹׁנִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לְפָנַ֖͏ַי הִכְבִּ֣דוּ
אֶת־הָעָ֑ם וַיִּקְח֨וּ מֵאִתָּ֜͏ָם לֶ֣חֶם וָיַ֗יִן אַף־אַרְבָּעִ֤ים
שֶׁ֙קֶל֙ כֶּ֔סֶף גַּם־נְעָרֵ֖͏ֵיהֶם שָׂ֣רוּ עַל־הָעָ֑ם וְלֹ֣א עָשִׂ֔יתִי
כֵּ֖ן מִפְּנֵ֥י יִרְאַ֖ת אֱלֹהִֽים׃ 16 גַּם֩ בִּמְלֶ֨אכֶת הַחוֹמָ֜ה
הַזֹּ֗את לֹ֤א קָנִ֙ינוּ֙ שָׂדֶ֔ה וְכָל־נְעָרַ֖͏ַי נִקְבָּצִ֣ים שָׁ֑מָּה
גַּ֖ם לֹ֥א בָּתֵּ֖͏ֵי קָנִֽ͏ִינוּ׃ 17 וְהַיְהוּדִ֗ים חֲמִשִּׁ֤ים וּמְאַת֙
אִ֔ישׁ עַל־שֻׁלְחָנִ֖͏ִי מִן־הַגּוֹיִ֥ם אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵ֖͏ֵינוּ
מִבָּאִ֑ים וְהָיָ֣ה לְפָנַ֔͏ַי וַיְהִ֥י עָלַ֖͏ֵינוּ לְב

11 לכלאב: לכלאב לכלאב לכלאב

בְּחֹרֶב׃ 8 וַיְהִי מִקֵּץ שִׁבְעָה יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר׃ 9 בֶּן־אָדָם צָפִיתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבָרִי וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִטֶּנִּי׃ 10 בְּאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתָּה אוֹתוֹ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה לְחַיֹּתוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמָיו מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ 11 וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּה אֶת־רָשָׁע וְהוּא לֹא־שָׁב מֵרִשְׁעָתוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הָרָעָה לְחַיֹּתוֹ הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ 12 וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עַוְלָה וְנָתַתִּי מִכְשֹׁל לְפָנָיו וָמֵת אֲשֶׁר לֹא הִזְהַרְתּוֹ בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת וְצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה וְדָמָיו מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ 13 וְאַתָּה אִם־הִזְהַרְתָּה אֶת־הַצַּדִּיק לְבִלְתִּי חָטוֹא הַצַּדִּיק וְלֹא חָטָא חָיוֹ יִחְיֶה כִּי נִזְהָר וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ 14 וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם צֵא הַבִּקְעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר אִתָּךְ׃ 15 וָאָקוּם וָאֵצֵא הַבִּקְעָה וְהִנֵּה שָׁם עֲמַד כְּבוֹד יְהוָה כַּכָּבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר כְּבָר וָאֶפֹּל עַל־פָּנָי׃ 16 וַתָּבוֹא בִי רוּחַ וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וַיְדַבֵּר אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הִתְגּוֹדַד בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ׃ 17 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הִנֵּה נָתְנוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְאָסְרוּ אוֹתָךְ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְתוֹכָם׃ 18 וְלִשֹׁנְךָ אַדְבִּיק אֶל־חִכֶּךָ וְנָאלַמְתָּ וְלֹא־תִהְיֶה לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ 19 וּבְדַבְּרִי אִתָּךְ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשֹּׁמֵעַ יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל יֶחְדָּל כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ 20 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ לְבֵנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְנֶגְדֶּךָ וְצַרְתָּ עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 21 וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבָנִיתָ עָלֶיהָ דָּיֵק וְנָתַתָּה עָלֶיהָ סֹלְלָה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת וְשִׂים־לָךְ כָּרִים סָבִיב׃ 22 וְאַתָּה קַח־לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל וְנָתַתָּה אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהָכַנְתָּ אֶת־פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהָיְתָה בָּצוּרָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְאַתָּה שְׂכַב עַל־צִדְּךָ הַשְּׂמֹאלִי וְשַׂמְתָּ אֶת־עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת־עֲוֹנָם׃ 24 וְנָתַתִּי אֶת־שְׁנוֹת עֲוֹנָם לְךָ לְמִסְפַּר יָמִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנָשָׂאתָ עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 25 וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ שֵׁנִית עַל־צִדְּךָ הַיָּמִין וְנָשָׂאתָ אֶת־עֲוֹן בֵּית יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נְתַתִּיו לָךְ׃ 26 וְאֶל־מָצוֹר יְרוּשָׁלָ͏ִם תָּכִין פָּנֶיךָ וּזְרוֹעֲךָ חֲשׂוּפָה וְהִנָּבֵאתָ עָלֶיהָ׃ 27 וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תֵהָפֵךְ מִצִּדְּךָ אֶל־צִדֶּךָ עַד־כַּלּוֹתְךָ יְמֵי מְצֹרֶיךָ׃ 28 וְאַתָּה קַח־לְךָ חִטִּים וּשְׂעֹרִים וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסֶּמֶת וְנָתַתָּה אֶל־כְּלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ לְלֶחֶם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עַל־צִדְּךָ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכֲלֶנּוּ׃ 29 וְהָאֹכֶל אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקָל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעֵת עֵת תֹּאכְלֶנּוּ׃ 30 וּמַיִם בְּמִשּׁוּר תִּשְׁתֶּה שִׁשִּׁית הַהִין מֵעֵת עֵת תִּשְׁתֶּה׃ 31 וְאָכַלְתָּ אֹתוֹ כְּעֻגּוֹת שְׂעֹרִים וְעֻגָתוֹ בְּגֵיא צֹאֲתֵי הָאָדָם תּוֹפֶנָּה לְעֵינֵיהֶם׃ 32 וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחְמָם טָמֵא בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם שָׁמָּה׃ 33 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה וּנְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי וְעַד־עָתָה וְלֹא־בָא בְּפִי בְּשַׂר פִּגּוּל׃ 34 וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־גְּלֵלֵי הַבָּקָר תַּחַת גְּלֵלֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃ 35 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִנֵּה אֲנִי שֹׁבֵר מַטֵּה־לֶחֶם בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְאָכְלוּ לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וּמַיִם בְּמִשְׁוֶרֶת וּבְשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ׃ 36 לְמַעַן אֲשֶׁר יֶחְסְרוּ לֶחֶם וּמַיִם וְנִשַּׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנָמַקּוּ בַּעֲוֹנָם׃ 37 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר מַגַּלַּח תִּקָּח־לָךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ־לְךָ מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּ אֶת־הַשֵּׂעָר׃ 38 שְׁלִישִׁית תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמַלֹּאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ שְׁלִישִׁית וְהִכִּיתָ בְּסִבִּיבוֹתֶיהָ בַּחֶרֶב וְשְׁלִישִׁית אֶת־כָּל־רוּחַ תִּזְרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 39 וּמְעַט מִשָּׁם תִּקַּח־לָךְ וְצָרַרְתָּ בִּכְנָפֶיךָ׃ 40 וּמִמֶּנָּה תִּקַּח עוֹד וְהִשְׁלַכְתָּ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ מִתּוֹכָהּ כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֶת־מַטֵּה לַחְמִי בִּירוּשָׁלָ͏ִם הֵמָּה רֹעִים וְעַל־מִשְׁקָל יֹאכְלוּ וּבְדָאגָה וּמַיִם בְּמִשּׁוּר יִשְׁתּוּ׃ 42 וְהָיוּ חָסְרִים לֶחֶם וּמַיִם וְנִשַּׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנָמַקּוּ בַּעֲוֹנָם׃ 43 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר מַגַּלַּח תִּקָּח־לָךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ־לְךָ מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּ אֶת־הַשֵּׂעָר׃ 44 שְׁלִישִׁית תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמַלֹּאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ שְׁלִישִׁית וְהִכִּיתָ בְּסִבִּיבוֹתֶיהָ בַּחֶרֶב וְשְׁלִישִׁית אֶת־כָּל־רוּחַ תִּזְרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 45 וּמְעַט מִשָּׁם תִּקַּח־לָךְ וְצָרַרְתָּ בִּכְנָפֶיךָ׃ 46 וּמִמֶּנָּה תִּקַּח עוֹד וְהִשְׁלַכְתָּ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ מִתּוֹכָהּ כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 47 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֶת־מַטֵּה לַחְמִי בִּירוּשָׁלָ͏ִם הֵמָּה רֹעִים וְעַל־מִשְׁקָל יֹאכְלוּ וּבְדָאגָה וּמַיִם בְּמִשּׁוּר יִשְׁתּוּ׃ 48 וְהָיוּ חָסְרִים לֶחֶם וּמַיִם וְנִשַּׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנָמַקּוּ בַּעֲוֹנָם׃

פרק ה׳

1 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר מַגַּלַּח תִּקָּח־לָךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ־לְךָ מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּ אֶת־הַשֵּׂעָר׃ 2 שְׁלִישִׁית תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמַלֹּאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ שְׁלִישִׁית וְהִכִּיתָ בְּסִבִּיבוֹתֶיהָ בַּחֶרֶב וְשְׁלִישִׁית אֶת־כָּל־רוּחַ תִּזְרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 3 וּמְעַט מִשָּׁם תִּקַּח־לָךְ וְצָרַרְתָּ בִּכְנָפֶיךָ׃ 4 וּמִמֶּנָּה תִּקַּח עוֹד וְהִשְׁלַכְתָּ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ מִתּוֹכָהּ כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת יְרוּשָׁלָ͏ִם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת׃ 6 וַתַּמְרֶה אֶת־מִשְׁפָּטַי לְרִשְׁעָה מֵהַגּוֹיִם וְאֶת־חֻקֹּתַי מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי־מָאֲסוּ בְּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי בְּלֹא־הָלְכוּ בָהֶם׃ 7 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הֲמֹנְכֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקַּי לֹא הֲלַכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם׃ 8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלַיִךְ גַּם־אָנִי וְעָשִׂיתִי בְתוֹכֵךְ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃ 9 וְעָשִׂיתִי בָךְ אֲשֶׁר לֹא־עָשִׂיתִי וַאֲשֶׁר לֹא־אֶעֱשֶׂה כָּמוֹהוּ עוֹד עַל כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ 10 לָכֵן אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכֵךְ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים וְכָל־שְׁאֵרִית אֶזְרֶה לְכָל־רוּחַ׃ 11 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת בְּכָל־גִּלּוּלַיִךְ וּבְכָל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא תָחוֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל׃ 12 שְׁלִישִׁית בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וּבְתוֹכֵךְ בָּרָעָב יִתָּמּוּ וּשְׁלִישִׁית בַּחֶרֶב יִפְּלוּ סְבִיבוֹתַיִךְ וְאֶת־כָּל־רוּחַ שְׁלִישִׁית אֶזְרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 13 וְכָלְתָה אַפִּי וְהִנַּחְתִּי חֲמָתִי בָהֶם וְנִחָמְתִּי וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְקִנְאָתִי בְּכַלּוֹתִי חֲמָתִי בָּם׃ 14 וְאֶתֵּנֵךְ חָרְבָּה וּלְחֶרְפָּה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתַיִךְ לְעֵינֵי כָל־עוֹבֵר׃ 15 וְהָיְתָה חֶרְפָּה וּגְדוּפָה מוּסָר וּשְׁמָמָה לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתַיִךְ בְּעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְתוֹכְחוֹת חֲמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ 16 כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶת־חִצֵּי הָרָעָב הָרָעִים אֲשֶׁר לְמַשְׁחִית אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח לְהַשְׁחִית אֶתְכֶם וְהוֹסַפְתִּי לְכַלּוֹת בָּכֶם אֶת־מַטֵּה לָחֶם׃ 17 וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הָרָעָב וְאֶת־חַיָּה רָעָה וְשִׁכֶּלְתֶּךָּ וְדֶבֶר וָדָם יַעֲבֹר בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

פרק ו׳

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶם׃ 3 וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְבַר־אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חָרֶב וְאַשְׁמִידוּ בָּמוֹתֵיכֶם׃ 4 וְנֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֶיכֶם וְאַפִּיל חַלְלֵיכֶם לִפְנֵי גִלּוּלֵיכֶם׃ 5 וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְזֵרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סָבִיב לְמִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ 6 בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תֵּאָשַׁמְנָה לְמַעַן יֵחָרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ וְשֻׁבְּרוּ וְיִשְׁבְּתוּ גִלּוּלֵיכֶם וְנִכְרְתוּ חַמָּנֶיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ 7 וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 8 וְהוֹתַרְתִּי בְּלִי־מִסְפָּר מִן־הַחֶרֶב בַּגּוֹיִם בְּהֵפָצְכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ 9 וְזָכְרוּ פְלֵיטֵיכֶם אֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר סָרָה מֵעָלַי וְאֶת־עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם וְנָקְטוּ בְּפְנֵיהֶם בָּרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּכֹל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם׃ 10 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת׃ 11 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַךְ כַּפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וְאֱמֹר אֲהָהּ עַל כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ 12 הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפֹּל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלִּיתִי חֲמָתִי בָּם׃ 13 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיהֶם סָבִיב לְמִזְבְּחוֹתֵיהֶם עַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל רָאשֵׁי הָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עָבֹת מְקוֹם אֲשֶׁר הִקְטִירוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכָל־גִּלּוּלֵיהֶם׃ 14 וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמִדְבָּרָה מִמִּדְבַּר דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרק ז׳

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ 3 עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ כְּדַרְכָּיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ 4 וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶינָה וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רָעָה אַחַת הִנֵּה בָּאָה׃ 6 בָּא הַקֵּץ בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ עָלַיִךְ הִנֵּה בָּאָה׃ 7 בָּא הַצָּפִיר אֵלַיִךְ יוֹשֶׁבֶת הָאָרֶץ בָּא עֵת קָרוֹב יוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הֶדֶד הָרִים עָלֵינוּ׃ 8 עַתָּה קָרוֹב שָׁפְכִי חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלִּיתִי אַפִּי בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ כְּדַרְכָּיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ 9 וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶינָה וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה מַכֶּה׃ 10 הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָּא צָפָה הַצָּפִיר יָצָא הַפֶּרַח זָדוֹן׃ 11 חָמָס קָם לְמַטֵּה רֶשַׁע מֵהֶם וּמֵהֲמוֹנָם וּמִגָּדְלָם וְלֹא נָהִי בָּהֶם׃ 12 בָּא הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אַל־יִשְׂמַח וְהַמּוֹכֵר אַל־יִתְאַבָּל כִּי־חָרוֹן עַל כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ 13 כִּי הַמּוֹכֵר אֶל־הַנִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חַיֵּיהֶם כִּי חָזוֹן אֶל כָּל־הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֹן חַיָּיו לֹא יִתְחַזָּקוּ׃ 14 תָּקְעוּ בַשּׁוֹפָר וְהָכֵן הַכֹּל וְאֵין הוֹלֵךְ לַמִּלְחָמָה כִּי חֲרוֹנִי עַל כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ 15 הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר וְהָרָעָב בַּפְּנִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וְדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ׃ 16 וְנִמְלְטוּ פְלֵיטֵיהֶם וְהָיוּ עַל־הָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת כֻּלָּם הֹמִים אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ׃ 17 כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָיִם׃ 18 וְחָגְרוּ שַׂקִּים וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת וּבְכָל־פָּנִים בּוּשָׁה וְעַל כָּל־רָאשֵׁיהֶם קָרְחָה׃ 19 אֶת־כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת יַשְׁלִיכוּ וְזָהָבָם לְנִדָּה יִהְיֶה כַּסְפָּם וְזָהָבָם לֹא יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה׃ 20 וְאֶת־צְבִי עֶדְיוֹ לְגַאֲוָה שָׂמוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבוֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בָהּ עַל־כֵּן נְתַתִּיהָ לָהֶם לְנִדָּה׃ 21 וְנָתַתִּיהָ בְּיַד־זָרִים לָבַז וְלִרְשָׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלָל וְחִלְּלוּהָ׃ 22 וְהִסִּיתִי פָנַי מֵהֶם וְחִלְּלוּ פָרִיצַי אֶת־צָפוּנִי וּבָאוּ־בוֹ פָּרְצִים וְחִלְּלוּהוּ׃ 23 עֲשֵׂה הַשִּׁבְרוֹן כִּי הָאָרֶץ מָלְאָה דְמֵי־מִשְׁפָּט וְהָעִיר מָלְאָה חָמָס׃ 24 וְהֵבֵאתִי רָעֵי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ בָתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן עֻזִּים וְחָרְבוּ קָדְשֵׁיהֶם׃ 25 קָפְדָה בָּא וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם וְאֵין׃ 26 הַוָּה עַל־הַוָּה תָּבוֹא וְשֵׁמוּעָה עַל־שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וְחָזוֹן יְבַקְשׁוּ מִנָּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים׃ 27 מֶלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שַׁמָּה וְכַפֵּי עַם הָאָרֶץ יִבָּהֲלוּ כְּדַרְכָּם עָשִׂיתִי לָהֶם וּכְמִשְׁפָּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

פרק ח׳

1 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּחֲמִשִּׁי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנַי וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד אֲדֹנָי יְהוִה׃ 2 וָאֵרֶא וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה אֵשׁ מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה אֵשׁ וּלְמָתְנָיו וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה זֹהַר כְּעֵין חַשְׁמַל׃ 3 וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד וַתִּקָּחֵנִי בְּצִיצִת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַ͏ִם בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה צָפוֹנָה אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשַׁב סְמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנִא׃ 4 וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם שָׂא נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא עֵינַי דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֶמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה בַּבֹּא׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מָה־הֵמָּה עֹשִׂים תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים פֹּה לְרַחֵק מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תָּשׁוּב תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃ 7 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה־חֹר אֶחָד בַּקִּיר׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם חְתָר נָא בַּקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וּרְאֵה אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים פֹּה׃ 10 וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָּל־תַּבְנִית רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה שִׁקּוּץ וְכָל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל־הַקִּיר סָבִיב סָבִיב׃ 11 וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וְיַאֲזַנְיָה בֶן־שָׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטַרְתּוֹ בְּיָדוֹ וַעֲנַן קְטֹרֶת הַסַּמִּים עֹלֶה׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אָמְרוּ אֵין יְהוָה רֹאֶה אֹתָנוּ עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ 14 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר־פְּנֵי הַצָּפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת־הַתַּמּוּז׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־חֲצַר בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִים קֵדְמָה לַשָּׁמֶשׁ׃ 17 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם הַנָּקַל לְבֵית יְהוּדָה מֵעֲשׂוֹתָם אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה כִּי־מָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חָמָס וְשָׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמוֹרָה אֶל־אַפָּם׃ 18 וְג

8 ולא אמרו לו אשר הכה את בעל בושת בן שאול
את אישו בבית על משכבו ועתה הבקשתי את דמו
מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 9 ויען דוד את
רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי אשר חי
יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר: 10 כי המגיד
לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו
ואחזהו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו בשורתו:
11 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו
ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ: 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו
את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון
ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון:

פרק ה.

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו
לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם תמול גם
שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוציא
והמביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה
את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל:
3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת
להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד
למלך על ישראל: 4 בן שלשים שנה דוד במלכו
ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע
שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך וכל
אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמר לדוד
לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד הנה: 7 ויתפש דוד את מצדת
ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל
מכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים
שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא
יבוא אל הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית: 10 וילך דוד
הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח
חירם מלך צר מלאכים אל דוד וארזי לבנון ונגרי
עצים ובני קיר ויבנו בית לדוד: 12 וידע דוד כי
הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו על
עמו ישראל: 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים
מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים
ואת בנות: 14 ואלה שמות הילדים אשר ילד לו
בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר
ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע
ואליפלט:

17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על
ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע
דוד וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו ויפשטו
בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים הנתנם בידי ויאמר יהוה אל
דוד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך: 20 ויבא
דוד בעלת פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה
את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום
ההוא בעלת פרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם
וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים ויעלו
כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויעל אל
המצודה: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה
סב אחריהם סב אל מול הבכאים: 24 והיה כשמעך
את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז
יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש
דוד כן כאשר הכהו יהוה מגבע עד בואך גזר:

פרק ו.

1 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף: 2 ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלי יהודה
לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם
יהוה צבאות יושב הכרובים עליו: 3 וירכבו את
ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו אותו מבית
אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים
את העגלה חדשה: 4 וישאו אותו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני
הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה
בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים
ובצלתים: 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו
אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: 7 ויחר
אף יהוה בעזא ויכהו האלהים שם על השל ויכהו
על אשר שלח את ידו אל הארון וימת שם לפני
האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה:
9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא
אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את
ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם
הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי
שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל
ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדם
עיר דוד בשמחה: 13 והיה כי צעדו נשאי ארון יהוה
שבעה פרים וזבח מריא: 14 ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד ובל בית
ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:

---

[1]ם: כחמתו.

(8) שה. 4: 3. כחב. 9: 5.
(9) שה. 5: 14. נב. 13: 10. 59: 9. 10. בז. 15: 9. שה. 3: 6.
(10) נב. 15: 2. 3. בז. 48: 37. שה. 7: 18. 27. 31. בז. 6: 26. 12: 10.
(11) ז. כחב. 3: 1. שה. 74: 9. שה. 7: 26.
(14) שה. 4: 15. בב. 9: 21.
בב. 9: 2. 18: 25. 19: 9. 23. 24: 14. כחב. 5: 5.

(1) שה. 68: 21. שב. 3: 13. כחב. 2: 14.
(2) שה. 139: 8. אכב. שה. 20: 6. בז. 51: 53. כה. 4.
(4) כה. 26: 33. בב. 28: 65.

[2]ם: לפלגתו וגדודיו.

שה. 5: 12. כה. 17: 10. בז. 44: 11.
(5) שה. 1: 4. כחב. 8: 8.
(6) שה. 104: 3. 13. כחב. 4: 8.
(7) בז. 47: 4. בב. 2: 23. כחב. 1: 5.
(8) כחב. 9: 4. בז. 30: 11. 31: 35. 36. כה. 16. 17.
(10) כחב. 6: 3.
(11) בב. 15: 16. 17.
(12) כה. 19. שב. 24: 18.
(13) כה. 26: 5. שה. 3: 18.
(14) בז. 30: 3. בב. 61: 4. 65: 21. שה. 36: 33–36.
(15) בב. 60: 21. בז. 32: 41. שה. 34: 28. שה. 3: 20.

1 למנצח לבני־קרח.

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו
2 פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃* אתה־ידך גוים הורשת
3 ותטעם תרע לאמים ותפשם׃* כי לא בחרבם ירשו־ארץ
וזרוע לא־הושיעמו כי־ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
4 אתה־הוא מלכי אלהים צו ישעות יעקב׃* בך צרינו
5 ננגח בשמך יבוסינו נתקומם׃ כי לא בקשתי אבטח
6 וחרבי לא תושיעני׃* כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו
7 הבישות׃ באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם נודה
8 סלה׃* אך זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו׃
9 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו׃* נתתנו כצאן
10 מאכלה ובגוים זריתנו׃ תמכר עמך בלא־הון ולא־רבית
11 בם׃* תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
12 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃* כל־היום
13 כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃* מקול מחרף ומגדף
14 מפני אויב ומתנקם׃ כל־זאת באתנו ולא שכחנוך
15 ולא־שקרנו בבריתך׃* לא־נסוג אחור לבנו ותט
16 אשרינו מנתיבתך כי־דכיתנו במקום תנים ותכס
17 עלינו בצלמות׃ אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו
18 לאל נכר׃* הלא־אלהים יחקר־זאת כי־הוא יודע
19 תעלמות לב׃* כי עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן
20 טבחה׃ עורה למה־תישן אדני הקיצה אל־תזנח
21 לנצח׃* למה־פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
22 כי־שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃* קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

---

1 למנצח לבני־קרח משכיל׃

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו
2 פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃* אתה־ידך גוים הורשת
3 ותטעם תרע לאמים ותפשם׃* כי לא בחרבם ירשו־ארץ
וזרוע לא־הושיעמו כי־ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
4 אתה־הוא מלכי אלהים צו ישעות יעקב׃* בך צרינו
5 ננגח בשמך יבוסינו נתקומם׃ כי לא בקשתי אבטח
6 וחרבי לא תושיעני׃* כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו
7 הבישות׃ באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם נודה
8 סלה׃* אך זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו׃
9 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו׃* נתתנו כצאן
10 מאכלה ובגוים זריתנו׃ תמכר עמך בלא־הון ולא־רבית
11 בם׃* תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
12 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃* כל־היום
13 כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃* מקול מחרף ומגדף
14 מפני אויב ומתנקם׃ כל־זאת באתנו ולא שכחנוך
15 ולא־שקרנו בבריתך׃* לא־נסוג אחור לבנו ותט
16 אשרינו מנתיבתך כי־דכיתנו במקום תנים ותכס
17 עלינו בצלמות׃ אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו
18 לאל נכר׃* הלא־אלהים יחקר־זאת כי־הוא יודע
19 תעלמות לב׃* כי עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן
20 טבחה׃ עורה למה־תישן אדני הקיצה אל־תזנח
21 לנצח׃* למה־פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
22 כי־שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃* קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

---

[1] למנצח לבני־קרח.

(1) נב. 21: 11. 34: 5. שו. (7) תי. 38: 22. נב. 19: 11. 12.
25: 12-14. מה. 3: 19. מלכ. (8) נש. 5: 12. 13. נב. 29.
1: 3. תי. 49: 14. מאב. 14. תי. 49: 7.
(3) ד. מל. 14: 7. נב. 14: (9) מה. 76: 5. חב. 2: 16.
13-15. ילק. 18: 7. (10) ירח. 27: 41. מה. 137:
(4) נש. 20: 6. תי. 49: 16. 7. שו. 25: 12. 35: 5. חב.
51: 53. חב. 2: יז. 9. 1: 11. שו. 35: 9. מלכ. 1: 4.
2: 9. (11) מה. 3: 3. נש. 3: 10.
(5) תי. 49: 9. מש. 24: 21.
נב. 17: 6. 24: 6. 13.

(12) מה. 22: 17. 54: 7. 59: (17) מה. 2: 32. 3: 17. חב.
10. מש. 4: 11. 7: 10. מה. 9: 8.
(18) נב. 10: 17. 12: 6.
(19) חב. 9: 12. תע. 2: 7.
(20) ו. מל. 17: 9. 10. תי.
44: 32.
(21) ו. תע. 4: 16. מל. 5:
20. מה. 22: 28. נש. 2: 44.
(16) תי. 25: 28. 29. 49: 12. 1: 33. ילק. 11. 15: 19. 6.
מה. 3: 17. ו. תע. 4: 17.

מזמור: א.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה:
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו:
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו:
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד:
5 אחלי יכונו דרכי לשמר חקיך:
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך:
7 אודך בישר לב בלמדי משפטי צדקך:
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד:

9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך:
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך:
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך:
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך:
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך:
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון:
15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך:
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך:

17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך:
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך:
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך:
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת:
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך:
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי:
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך:
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי:

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך:
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך:
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני:
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי:
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב:
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב:
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי:
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע:
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני:
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים:
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני:

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך:
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי:
44 ואשמרה תורתך תמיד לעד ולעולם ועד:
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני:
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני:
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם:
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך:
54 זמירות היו לי חקיך בבית מגורי:
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי:

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך:
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך:
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך:
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך:
61 חבלי רשעים עזבוני תורתך לא שכחתי:
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך:
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך:
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי:
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך:
69 טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך:
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי:
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך:
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך:
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי:
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני:
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך:
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי:
78 יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך:
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך:
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני:
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי:
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט:
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך:
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני:
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך:
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים:
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד:
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך:
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני:
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן:
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד:

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני:
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
107 נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך:
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
114 סתרי וצני אתה לדברך יחלתי:
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי:
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר:
119 סגים כל רשעי ארץ לפיכך אהבתי עדותיך:
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי:

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי:
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך:
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי:
130 פתח דבריך יאיר מבין פתאים:
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
133 פעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און:
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד:
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי:
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה:
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך:
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני:
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו:
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד:
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני:
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

מזמור: ב.

1 שיר המעלות אל יהוה בצר לי קראתי וישמעני:
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:
3 מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה:
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
4 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר:
5 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום:
6 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

7 שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
8 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
9 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך:
10 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
11 יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך:
12 יומם השמש לא יכה וירח בלילה:
13 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
14 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

15 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
16 שוא לכם מאחרי קום מאחרי שבת אכלי לחם עצבים כן יתן לידידו שנה:
17 שכר יהוה בנים מורשה מפרי הבטן שכר:
18 שכר בני נעורים כחצים ביד גבור כן בני הנעורים:
19 שרי אשר מלא אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

20 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
21 שמח תאכל כפי אשריך וטוב לך:
22 שרשיך כגפן פרי בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך:
23 שהנה כן יברך גבר ירא יהוה:
24 שיברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך:
25 שראה בנים לבניך שלום על ישראל:

26 שיר המעלות רבת צרפוני מנעורי יאמר נא ישראל:
27 שרבת צרפוני מנעורי גם לא יכלו לי:
28 שעל גבי חרשו חורשים האריכו למענותם:
29 שיהוה צדיק קצץ עבותי רשעים:
30 שיבשו ויסגו אחור כל שונאי ציון:
31 שיהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש:
32 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר:
33 שלא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

34 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה:
35 שיהוה שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני:
36 שאם עונות תשמר יה אדני מי יעמד:
37 שכי אתך הסליחה למען תורא:
38 שקויתי יהוה קוותה נפשי ולדברו הוחלתי:
39 שנפשי לאדני משומרי בקר שומרים לבקר:
40 שיחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות:
41 שהוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

42 שיר המעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני:
43 שאם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי:
44 שיחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

45 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענויו:
46 שנשבע ליהוה נדר לאביר יעקב:
47 שאם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
48 שאם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
49 שעד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב:
50 שהנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער:
51 שנבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
52 שקומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך:
53 שכהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
54 שמען דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
55 שנשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך:
56 שאם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך:
57 שכי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
58 שזאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה:
59 שצידה אברך טעמיה אשביע לחם:
60 שכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו:
61 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
62 שאויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו:

63 שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
64 שכשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו:
65 שכטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

66 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות:
67 ששאו ידיכם קדש וברכו את יהוה:
68 שיברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

69 שיר המעלות הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
70 שאתם עומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
71 שהללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
72 שכי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו:
73 שאני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
74 שכל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות:
75 שמעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו:
76 שהוא הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה:
77 שישלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
78 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים:
79 שלסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען:
80 שונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:

81 שיר המעלות יהוה זכרך לדר ודר:
82 שיהוה ידין עמו ועל עבדיו יתנחם:
83 שעצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
84 שפה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
85 שאזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
86 שכמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם:
87 שבית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה:
88 שבית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:

89 שברוך יהוה מציון שוכן ירושלם הללו יה:
90 שלדר ודר עומדת אמונתך כוננת ארץ ותעמוד:
91 שלמשפטיך עומדים היום כי הכל עבדיך:
92 שלולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
93 שלעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני:
94 שלך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
95 שלי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן:
96 שלכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד:

97 שמה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
98 שמאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
99 שמכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
100 שמזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
101 שמכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
102 שממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני:
103 שמה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
104 שמפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

105 שנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
106 שנשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
107 שנענתי עד מאד יהוה חיני כדברך:
108 שנדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
109 שנפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
110 שנתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
111 שנחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:
112 שנטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

113 שסעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
114 שסתרי וצני אתה לדברך יחלתי:
115 שסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
116 שסמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי:
117 שסעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
118 שסלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר:
119 שסגים כל רשעי ארץ לפיכך אהבתי עדותיך:
120 שסמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי:

121 שעשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי:
122 שערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
123 שעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
124 שעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
125 שעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך:
126 שעת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
127 שעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
128 שעל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

129 שפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי:
130 שפתח דבריך יאיר מבין פתאים:
131 שפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
132 שפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
133 שפעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און:
134 שפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
135 שפניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:
136 שפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

137 שצדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
138 שצוית צדק עדותיך ואמונה מאד:
139 שצמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
140 שצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
141 שצעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי:
142 שצדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
143 שצר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
144 שצדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

145 שקראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה:
146 שקראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך:
147 שקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
148 שקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
149 שקולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
150 שקרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:
151 שקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
152 שקדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:

153 שראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
154 שרבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני:
155 שרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו:
156 שרחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
157 שרבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
158 שראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
159 שראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
160 שראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד:
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני:
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

מזמור: ג.

1 שיר המעלות אל יהוה בצר לי קראתי וישמעני:
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:
3 מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה:
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
4 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר:
5 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום:
6 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

7 שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
8 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
9 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך:
10 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
11 יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך:
12 יומם השמש לא יכה וירח בלילה:
13 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
14 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

15 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
16 שוא לכם מאחרי קום מאחרי שבת אכלי לחם עצבים כן יתן לידידו שנה:
17 שכר יהוה בנים מורשה מפרי הבטן שכר:
18 שכר בני נעורים כחצים ביד גבור כן בני הנעורים:
19 שרי אשר מלא אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

20 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
21 שמח תאכל כפי אשריך וטוב לך:
22 שרשיך כגפן פרי בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך:
23 שהנה כן יברך גבר ירא יהוה:
24 שיברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך:
25 שראה בנים לבניך שלום על ישראל:

26 שיר המעלות רבת צרפוני מנעורי יאמר נא ישראל:
27 שרבת צרפוני מנעורי גם לא יכלו לי:
28 שעל גבי חרשו חורשים האריכו למענותם:
29 שיהוה צדיק קצץ עבותי רשעים:
30 שיבשו ויסגו אחור כל שונאי ציון:
31 שיהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש:
32 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר:
33 שלא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

34 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה:
35 שיהוה שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני:
36 שאם עונות תשמר יה אדני מי יעמד:
37 שכי אתך הסליחה למען תורא:
38 שקויתי יהוה קוותה נפשי ולדברו הוחלתי:
39 שנפשי לאדני משומרי בקר שומרים לבקר:
40 שיחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות:
41 שהוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

42 שיר המעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני:
43 שאם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי:
44 שיחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

45 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענויו:
46 שנשבע ליהוה נדר לאביר יעקב:
47 שאם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
48 שאם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
49 שעד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב:
50 שהנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער:
51 שנבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
52 שקומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך:
53 שכהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
54 שמען דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
55 שנשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך:
56 שאם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך:
57 שכי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
58 שזאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה:
59 שצידה אברך טעמיה אשביע לחם:
60 שכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו:
61 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
62 שאויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו:

63 שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
64 שכשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו:
65 שכטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

66 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות:
67 שששאו ידיכם קדש וברכו את יהוה:
68 שיברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

69 שיר המעלות הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
70 שאתם עומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
71 שהללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
72 שכי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו:
73 שאני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
74 שכל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות:
75 שמעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו:
76 שהוא הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה:
77 שישלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
78 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים:
79 שלסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען:
80 שונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:

81 שיר המעלות יהוה זכרך לדר ודר:
82 שיהוה ידין עמו ועל עבדיו יתנחם:
83 שעצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
84 שפה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
85 שאזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
86 שכמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם:
87 שבית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה:
88 שבית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:

89 שברוך יהוה מציון שוכן ירושלם הללו יה:
90 שלדר ודר עומדת אמונתך כוננת ארץ ותעמוד:
91 שלמשפטיך עומדים היום כי הכל עבדיך:
92 שלולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
93 שלעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני:
94 שלך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
95 שלי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן:
96 שלכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד:

97 שמה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
98 שמאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
99 שמכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
100 שמזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
101 שמכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
102 שממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני:
103 שמה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
104 שמפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

105 שנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
106 שנשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
107 שנענתי עד מאד יהוה חיני כדברך:
108 שנדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
109 שנפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
110 שנתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
111 שנחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:
112 שנטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

113 שסעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
114 שסתרי וצני אתה לדברך יחלתי:
115 שסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
116 שסמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי:
117 שסעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
118 שסלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר:
119 שסגים כל רשעי ארץ לפיכך אהבתי עדותיך:
120 שסמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי:

121 שעשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי:
122 שערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
123 שעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
124 שעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
125 שעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך:
126 שעת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
127 שעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
128 שעל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

129 שפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי:
130 שפתח דבריך יאיר מבין פתאים:
131 שפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
132 שפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
133 שפעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און:
134 שפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
135 שפניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:
136 שפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

137 שצדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
138 שצוית צדק עדותיך ואמונה מאד:
139 שצמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
140 שצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
141 שצעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי:
142 שצדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
143 שצר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
144 שצדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

145 שקראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה:
146 שקראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך:
147 שקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
148 שקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
149 שקולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
150 שקרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:
151 שקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
152 שקדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:

153 שראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
154 שרבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני:
155 שרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו:
156 שרחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
157 שרבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
158 שראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
159 שראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
160 שראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד:
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני:
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

---

(1) ד. מל. 14: 25. מש. 12: 2. 39.
(2) בר. 10: 11. 12. מש. 3: 2. 3. ד. 11. בר. 18: 20. 21. בר. 9: 6. מד. 5: 4. בראש. 18: 5.
(3) מש. 4: 2. מד. 19: 46. ד. בראש. 2: 16. בר. 9: 36. בר. 4: 16. נש. 1: 12. 2: 7. בר. 107: 25.
(4) מד. 107: 18. 19. 38. 1. בר. 27: 18. 39.
(5) בר. 24: 3.
(6) מד. 107: 28. מש. 2: 14.
(7) מד. 7: 14. 16. 1. בר. 10: 20. 21. 14: 41. 42. מש. 16: 33. בר. 1: 26.
(8) מד. 7: 19. 1. בר. 14: 43.
(9) מד. 146: 6. בר. 17: 24.
(12) מש. 11: 50.
(13) מש. 21: 30.
(14) מד. 21: 8. מד. 115: 3.
(15) מד. 89: 9. לב. 8: 24.
(16) מד. 4: 41. בר. 5: 11.
(17) מש. 12: 40. 16: 4. לב. 11: 30.

(2) מד. 120: 1. 130: 1. 142: 1. נש. 3: 55. 56. מד. 65: 2. בר. 14: 9.
(3) מד. 88: 6. 42: 7.
(4) מד. 31: 22. 1. מל. 8: 38.
(5) מד. 69: 1. נש. 3: 54.
(6) מד. 16: 10.
(7) מד. 18: 6.
(8) ד. מל. 17: 15. מד. 31: 6. בר

ובתורתו יהגה יומם ולילה.* 3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.* 4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.* 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים.* 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד.*

ב.

1 למה רגשו גוים והעמים יהגו ריק.* 2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו.* 3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו.* 4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו.* 5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו.* 6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי.* 7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך.* 8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ.* 9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם.* 10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ.* 11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה.* 12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו.*

ג.

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו.

1 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי.* 2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה.* 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי.* 4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה.* 5 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני.* 6 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי.* 7 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת.* 8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה.*

ד.

למנצח בנגינות מזמור לדוד.

1 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי.* 2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה.* 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו.* 4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה.* 5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה.* 6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה.* 7 נתת שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו.* 8 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני.*

ה.

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד.

1 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי.* 2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל.* 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה.* 4 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע.* 5 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און.* 6 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה.* 7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך.* 8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך.* 9 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון.* 10 הרשיעמו אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך.* 11 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך.* 12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו.*

---

(4) דב. 18: 22.
(5) שמ 12: 41. דה. 11: 32.
(6) נחמ. 2: 8.
(7) ד. דבר. 20: 3. ישע. 2: 15.
(8) נב. 58: 6. 59: 6.
(9) ד. יחז. 12: 22. ישע. 2: 14.
(10) יד. 18: 8. יחז. 7: 3. 6.
(2) ישע 1: 3. מש. 34: 6. מש. 86: 5. ישע. 2: 13.
(3) 1. מל. 19: 4. ישע 4: 8.
(8) ישע 4: 3.
(11) ישע 1: 2. 3: 2. 3. דב. 1: 39. מש. 36: 6. 145: 9.

(1) יד. 26: 18. יחז. 1: 1.
(2) דב. 32: 1. נב. 1: 2. מש. 50: 7. מלכ. 3: 5. מש. 11: 4. ישע 2: 7. יחז. 2: 20.
(3) נב. 26: 21. מש. 115: 3. דב. 32: 13. 33: 29. יחז. 4: 13.
(4) ד. 5: 5. מש. 97: 5. נב. 64: 1-3. יחז. 9: 5. 3: 6. 10.
(6) ד. מל. 19: 25. מש. 3: 12. 14. ישע. 13: 14.
(7) ישע. 2: 5. 12.

ו.

למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד.

1 יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני.* 2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמותי.* 3 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי.* 4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך.* 5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך.* 6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארשה.* 7 עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי.* 8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי.* 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח.* 10 יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע.*

ז.

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני.

1 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני.* 2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל.* 3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי.* 4 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם.* 5 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה.* 6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה.* 7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה.* 8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי.* 9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק.* 10 מגני עלי הושיע ישרי לבב.* 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום.* 12 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה.* 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל.* 14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר.* 15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל.* 16 ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד.* 17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון.*

---

(1) יד. 26: 18. יחז. 1: 1.
(2) דב. 32: 1. נב. 1: 2. מש. 50: 7. מלכ. 3: 5. מש. 11: 4. ישע 2: 7. יחז. 2: 20.
(3) נב. 26: 21. מש. 115: 3. דב. 32: 13. 33: 29. יחז. 4: 13.
(4) ד. 5: 5. מש. 97: 5. נב. 64: 1-3. יחז. 9: 5. 3: 6. 10.
(6) ד. מל. 19: 25. מש. 3: 12. 14. ישע. 13: 14.
(7) ישע. 2: 5. 12.

8 ויהי היום ויבא אלישע שונמה ושם אשה גדולה ויחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו ויסר שמה לאכל לחם׃
9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עלינו תמיד׃
10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃
11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃
12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לזאת השונמית ויקרא לה ותעמד לפניו׃
13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃
14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃
15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃
16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃
17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃

ד.

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליראה את יהוה והנושה בא לקח את שני ילדי לו לעבדים׃
2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃
3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים לא מעטים׃
4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה והמלא תסיגי׃
5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת׃
6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃
7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי את ובניך בנותרי׃
8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא

ישעיה ה

10 ואמרתי עד־מתי אדני ויאמר עד אשר־ישוממו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאם לשמה׃
11 כי ירחיק יהוה את־האדם ורבתה העזובה בקרב הארץ׃
12 ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת זרע בם זרע קדש מצבתה׃

ו

1 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את־אדני יושב על־כסא רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל׃
2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
3 וקרא זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־הארץ כבודו׃
4 ויענו אמות הספים מקול הקורא ובית יתמלא עשן׃
5 ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש טמא־שפתים אנכי ובתוך עם־טמא־שפתים אנכי יושב כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני׃
6 ויעף אלי אחד מן־השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח׃
7 ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכופר׃
8 ואשמע את־קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני׃
9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו׃
10 השמן לב־העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו׃
11 ואמר עד־מתי אדני ויאמר עד אשר אם־שוממו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה׃
12 ורחק יהוה את־האדם ורבתה העזובה בקרב הארץ׃
13 ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת זרע בם זרע קדש מצבתה׃

ז

1 ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכול להלחם עליה׃
2 ויגד לבית דויד לאמר נחה ארם על־אפרים וינע לבבו ולב עמו כנוע עצי־היער מפני הרוח׃
3 ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז אתה ושאר־ישוב בנך אל־קצה תעלת הברכה העליון אל־משלת שדה כובס׃
4 ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך אל־ירך מפני שני זנבות האודים האלה מפני חרון אף רצין וארם ובן־רמליהו׃
5 יען כי־יעץ עליך ארם רע אפרים ובן־רמליהו לאמר׃
6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן־טבאל׃
7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃
8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שישים וחמש שנה יחת אפרים מעם׃
9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן־רמליהו אם־לא תאמינו כי לא תאמנו׃
10 ויסף יהוה דבר אל־אחז לאמר׃
11 שאל־לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה׃
12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את־יהוה׃
13 ויאמר שמעו־נא בית דויד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את־אלהי׃
14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃
15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב׃
16 כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃
17 יבא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים אשר לא־באו למיום סור אפרים מעל יהודה את־מלך אשור׃
18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור׃
19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים ובכל־הנהלים ובכל־השיחים׃
20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את־הראש ושער הרגלים ואף את־הזקן תספה׃
21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר וצאן שתי׃
22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל־הנותר בקרב הארץ׃
23 והיה ביום ההוא כל־מקום אשר יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולחרול יהיה׃
24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר וחרול יהיה כל־הארץ׃
25 וכל־ההרים אשר בעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר וחרול ושלח־שור יהיו למרמס צאן׃

ח

1 ויאמר יהוה אלי קח־לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז׃
2 ואעידה לי עדים נאמנים את־אוריה הכהן ואת־זכריהו בן־יברכיהו׃
3 ואקרב אל־הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר־שלל חש בז׃
4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את־חיל דמשק ואת־שלל שמרון לפני מלך אשור׃
5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר׃
6 יען כי מאס העם הזה את־מי השלוח הולך לאט ושמח את־רצין ואת בן־רמליהו׃
7 לכן הנה אדני מעלה עליהם את־מי הנהר עזים ורבים את־מלך אשור ואת כל־כבודו ועלה על־כל־אפיקיו והלך על־כל־גדותיו׃
8 ועבר ביהודה שטף ועבר עד־צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב־ארצך עמנואל׃
9 רועו עמים ותחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו ותחתו התאזרו ותחתו׃
10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל׃
11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר׃
12 אל־תאמרו קשר לכל אשר־יאמר העם הזה קשר ואת־מוראו אל־תיראו ואל־תעריצו׃
13 את־יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם׃
14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם׃
15 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
16 צור עדות תורה בלמד בתורתי׃
17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃
18 הנה אנכי והילדים אשר נתן־לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון׃
19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל־האבות ואל־הידעונים המצפצפים והמהגים הלוא עם־אלהיו יידרש בעד החיים אל־המתים׃
20 לתורה ולתעודה אם־לא יאמרו כדבר הזה אשר אין־לו שחר׃
21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי־ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה׃
22 ואל־ארץ יביט והנה צוקה וערפל מעוף צוקה ומאפל נדחה׃

ט

1 כי לא מועף למוצק לה כעת הראשון הקל ארצות זבולן וארצות נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גלילת הגוים׃
2 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם׃
3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃
4 כי את־עול סבלו ואת־מטה שכמו שבט נגשו הפרת כיום מדין׃
5 כי כל־סאן סואן ברעש ושלמה מגולל והיתה לשרפת מאכלת אש׃
6 כי־ילד ילד לנו בן נתן־לנו ותהי המשרה על־שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי־עד שר־שלום׃
7 למרבה המשרה ולשלום אין־קץ על־כסא דויד ועל־ממלכתו להכינה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד־עולם קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת׃
8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל׃
9 וידעו כל־העם אפרים ויושב שמרון בגאון ובגדל לבב לאמר׃
10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף׃
11 וישגב יהוה את־צרי רצין עליו ואת־אויביו יסכסך׃
12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את־ישראל בכל־פה בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃
13 והעם לא־שב עד־המכהו ואת־יהוה צבאות לא דרשו׃
14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה וגמא יום אחד׃
15 הזקן ונשוא הפנים הוא ראש והנביא מורה כזב הוא זנב׃
16 והיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים׃
17 על־כן על־בחוריו לא ישמח אדני ואת־יתמיו ואת־אלמנותיו לא ירחם כי כלם חנף ומרע וכל־פה דבר נבלה בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃
18 כי בערה כרשעה אש שמיר וחרול תאכל ותצת בעבי היער ויתאבכו עלות עשן׃
19 בעברת יהוה צבאות נעתם עם ויהי העם כמאכלת אש איש על־אחיו לא יחמולו׃
20 ויגזר על־ימין ורעב ואכל על־שמאל ולא תשבענה איש בשר־זרעו יאכלו׃
21 מנשה את־אפרים ואפרים את־מנשה יחדו הם על־יהודה בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃

י

1 הוי חקקי־און וכתבי עמל כתבו׃
2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות־למו אלמנות ויתרם ישוללו׃
3 ומה־תעשו ליום פקדה ולשואה מרחוק תבא על־מי תנוסו לעזרה ואי־תעזבו כבודכם׃
4 בל־יכרעו תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃
5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי׃
6 אל־גוי חנף אשלחנהו ועל־עם עברתי אצוה־לו לשלל־שלל ולבז־בז ולשום מדרס לצאת כטיט חוצות׃
7 והוא לא כן יחשב ולבבו לא כן ידמה כי־לב להשמיד והכרית גוים לא־מעט׃
8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים׃
9 הלא כאשר עשיתי לכרכמיש אם־לא כחלנו לארפד אם־לא כדמשק שמרון׃
10 אשר מצאה ידי לממלכת האלילים ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃
11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולעציליה כן אעשה לירושלם ולעציליה׃
12 והיה כי־יכלה אדני את־כל־מעשהו בהר־ציון ובירושלם אפקד על־פרי גדל לבב מלך אשור ועל־תפארת רום עיניו׃
13 כי אמר בכח עשיתי ובחכמתי כי נבנתי ואסיר גבולות עמים ואל־אוצרותיהם שסתי ואוריד כאביר יושבים׃
14 ותמצא כקן ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות אני אספתי וכל־הארץ אני נוסף ואין נוסס כנף ופצה ומצפצף׃
15 התתאדר הגרזן על־החוצב בו אם־יתגדל המגרה על־מניפיה כהניף שבט את־מרימיו כהרים מטה־לא־עץ׃
16 לכן יאמר האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבודו יקד יקוד כיקוד אש׃
17 והיה אור־ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד׃
18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד־בשר יכלה והיה כמסס נס׃
19 ושאר עצי יערו מספר יהיו ונער יכתבם׃
20 והיה ביום ההוא לא־יוסיף עוד שארית ישראל ופליטת בית־יעקב להשען על־מכהו והשען באמת על־יהוה קדוש ישראל׃
21 שאר יישוב שאר יעקב אל־אל גבור׃
22 כי אם־יהיה עמך ישראל כחול הים שארית בו ישוב כלה חרוצה שוטף צדקה׃
23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל־הארץ׃
24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל־תיראי עמי יושב ציון מאשור בשבט יכך ומטהו נשא עליך בדרך מצרים׃
25 ועוד מעט מזער ותם זעם ואפי על־תכלתם׃
26 והעיר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על־הים ונשאו בדרך מצרים׃
27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן׃
28 בא על־עית עבר במגרון למכמס יפקד כליו׃
29 עברו מעברה גבע מון לנו לרמה חרדה שאול גבעת שאול נסה׃
30 צהלי בת־גלים הקשיבי לישה עניה ענתות׃
31 נדדה מדמינה יושבי הגבים העזו׃
32 עוד היום בנוב לעמד יניף ידו הר בת־ציון גבעת ירושלם׃
33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה וגבהי הקומה גדועים והרמים שפלו׃
34 וסבך היערות בברזל יגדעו והלבנון באדיר יפול׃

יא

1 ויצא חטר משרש ישי ונצר משרשיו יפרה׃
2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה׃
3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי־ארץ והכה־ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃
5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃
6 וגר זאב עם־כבש ונמר עם־גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃
7 ופרה ודב תרעינה יחד ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל־תבן׃
8 ושעשע יונק על־חר פתין ועל־מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃
9 לא־ירעו ולא־ישחיתו בכל־הר קדשי כי־מלאה הארץ דעה את־יהוה כמים לים מכסים׃
10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד׃
11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את־שארית עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃
12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׃
13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את־יהודה ויהודה לא יצר את־אפרים׃
14 ועפו בכתף פלשתים ימה יבזו יחד את־בני קדם על־אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
15 והחרים יהוה את־לשון ים־מצרים והניף ידו על־הנהר ברוחו והכה אתו לשבעה נחלים והדריך בנעלים׃
16 והיתה מסלה לשארית עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים׃

יב

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃
2 הנה אל־ישועתי אבטח ולא אפחד כי־עזי וזמרת יה יהוה ויהי־לי לישועה׃
3 ושאבתם־מים בששון ממעיני הישועה׃
4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו׃
5 זמרו ליהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל־הארץ׃
6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׃

יג

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן־אמוץ׃
2 על־הר נשא נס הרימו־קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים׃
3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי׃
4 קול המון בהרים דמות עם־רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות פקד צבא מלחמה׃
5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו להשחית כל־הארץ׃
6 הילילו כי קרוב יום־יהוה כשד משדי יבוא׃
7 על־כן כל־ידים תרפינה וכל־לב אנוש ימס׃
8 ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יתחילון איש אל־רעהו יתמהו פני להבות פניהם׃
9 הנה יום־יהוה בא אכזר וחמה ואף־עברה לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה׃
10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא־יהלו אורם חשך השמש במוצאו וירח לא־יגיה אורו׃
11 ופקדתי על־תבל רעה ועל־רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות עריצים אשפיל׃
12 אקר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר׃
13 על־כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו׃
14 והיה כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ איש אל־עמו יפנו ואיש אל־ארצו ינוסו׃
15 כל־הנמצא ידקר וכל־הנספה יפל בחרב׃
16 ועולליהם ירטשו לעיניהם תשסינה בתיהם ונשיהם תשגלנה׃
17 הנני מעיר עליהם את־מדי הכסף לא יחפצו וזהב לא יבחרו־בו׃
18 וקשתות נערים תבקענה ופרי־בטן לא ירחמו על־בנים לא־תחוס עינם׃
19 והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את־סדם ואת־עמרה׃
20 לא תשב לנצח ולא תשכן עד־דור ודור לא־יהל ערבי שם ורעים לא־ירבצו שם׃
21 ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו־שם׃
22 וענו איים בארמנותיו ותנים בהיכלי עונג וקרוב לבוא עתה וימיה לא יאריכון׃

יד

1 כי ירחם יהוה את־יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על־אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על־בית יעקב׃
2 ולקחום עמים והביאום אל־מקומם והתנחלום בית־ישראל על־אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשובביהם ורדו בנגשיהם׃
3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן־העבודה הקשה אשר עבדת בה׃
4 ונשאת המשל הזה על־מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃
5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים׃
6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סר רדה באף גוים נרדף בלתי חשך׃
7 נחה שקטה כל־הארץ פצחו רנה׃
8 גם ברושים שמחו־לך ארזי לבנון לאמר מאז שכבת לא־יעלה הכורת עלינו׃
9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי הארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים׃
10 כלם יענו ויאמרו אליך גם־אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃
11 הורד שאול גאונך המון נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה׃
12 איך נפלת משמים הילל בן־שחר נגדעת לארץ חולש על־גוים׃
13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי־אל ארים כסאי ואשב בהר־מועד בירכתי צפון׃
14 אעלה על־במתי עב אדמה לעליון׃
15 אך אל־שאול תורד אל־ירכתי בור׃
16 ראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃
17 שם תבל כמדבר וערים הרס שבוי לא־פתח בית אסוריו׃
18 כל־מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃
19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגים מטעני חרב יורדי אל־אבני בור כפגר מובס׃
20 לא־תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא־יקרא לעולם זרע מרעים׃
21 הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל־יקמו וירשו ארץ ומלאו פני־תבל ערים׃
22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם־יהוה׃
23 ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות׃
24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם־לא כאשר דמיתי כן היה וכאשר יעצתי היא תקום׃
25 לשבר אשור בארצי ועל־הרי אבוסנו והסיר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור׃
26 זאת העצה היעוצה על־כל־הארץ הזאת ועל־כל־הגוים הנטויה על־כל־הגוים׃
27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה׃
28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה׃
29 אל־תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף׃
30 ורעו בכורי דל ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והשאריתך יהרג׃
31 הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו׃
32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃

טו

1 משא מואב כי בלילה שדד ער־מואב כי בלילה דמם קיר־מואב׃
2 עלה הבית ודיבון הבמות לבכות על־נבו ועל־מידבא מואב יילל בכל־ראשיו קרחה כל־זקן גרעה׃
3 בחוצותיה חגרו שק על־גגותיה וברחבותיה כל־יילל ירד בבכי׃
4 ותזעק חשבון ואלעלה עד־יהץ נשמעו קולם על־כן חלצי מואב יריעו נפשו לו׃
5 לבי למואב יזעק בריחיה עד־צוער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלו כי בדרך חורנים יעוררו זעקת שבר׃
6 כי מי נמרים למשמות יהיו כי יבשו חציר כלה דשא ירק לא־היה׃
7 על־כן יתרת עשה ופקדתם על־הנחל הערבים ישאום׃
8 כי הקיפה זעקה את־גבול מואב עד־אגלים יללתה ועד־באר אילים יללתה׃
9 כי מי דימון מלאו דם כי־אשית על־דימון נוספות לפליט מואב ולשארית אדמה׃

טז

1 שלחו כר־משל מסלע מדבר אל־הר בת־ציון׃
2 והיה כעוף נדד קנה משלחת בנות מואב מעברות ארנון׃
3 הביאי עצה עשי פלילה שיתי כלילה בתוך צהרים כמו־לילה הסתירי נדחים נוד לא הגלית׃
4 יגורו בך נדחי מואב היה להם סתר מפני שודד כי־אפס מוץ כלה שוד תם רמס מן־הארץ׃
5 ונכון בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דויד שפט ודרש משפט ומהר צדק׃
6 שמענו גאון מואב גאה מאד גאותו וגאונו ועברתו לא־כן בדיו לא־כן׃
7 לכן מואב ליללות ילליו כל־מואב אל־קיר חרשת תהגו אך נכאים׃
8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרקיה עד־יעזר נבכו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים׃
9 על־כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על־קיצך ועל־קצירך הידד נפל׃
10 ונאספה שמחה וגיל מן־הכרמל ובכרמים לא־ירנן ולא־יריע יין בגתות לא־דרך הדריך הידד השבתי׃
11 על־כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי לקיר חרשת׃
12 והיה כי־נראה כי נלאה מואב על־הבמה ובא אל־מקדשו להתפלל ולא יוכל׃
13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל־מואב מאז׃
14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל־ההמון הרב והשאר מעט מזער לא כביר׃

יז

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה להיות מפלה׃
2 עזבות ערי ערוער לעדרים תהיינה והרבצו ואין מחריד׃
3 ונשבתה מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושארית ארם יהיו כמו כבוד בני־ישראל נאם יהוה צבאות׃
4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה׃
5 והיה כאסף קמיר קמה וזרועו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים׃
6 ונשאר בו עוללות כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעיפיה פרי נאם יהוה אלהי ישראל׃
7 ביום ההוא יישעה האדם על־עשהו ועיניו אל־קדוש ישראל תראינה׃
8 ולא יישעה אל־המזבחות מעשה ידיו לא־יראה ואשרים וחמנים לא־קמו אצבעותיו׃
9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרי והאמירי אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שמה׃
10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על־כן תטעי נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו׃
11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר בראש נחלה ויגון אנוש נוכח׃
12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים ישאון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃
13 לאמים כשאון מים רבים ירגשון וגער בו וינס למרחוק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃
14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל בזזינו׃

יח

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש׃
2 השלח בים צירים ובכלי־גמא על־פני מים שלחו מלאכים אל־גוי ממשך ומורט אל־עם נורא מהיתה הלאה גוי קו־קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו׃
3 כל־יושבי תבל ושכני ארץ כנשוא־נס ההרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃
4 כי כה אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צלח על־אור כענן טל בחום קציר׃
5 כי לפני קציר כאשר תתם הציץ ויהיה בוסר נץ תבל ונתח הזלזלים יגזם והסיר שרגים׃
6 יעזבו יחדו לעיט ההרים ולבהמת הארץ ועליו יקיץ העיט וכל־בהמת הארץ עליו יחרף׃
7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם משך ומורט ומעם נורא מהיתה הלאה גוי קו־קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו אל־מקום שם־יהוה צבאות הר־ציון׃

יט

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על־עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולב מצרים נמס בקרבו׃
2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה במלכה׃
3 ונבוכה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע וידרשו אל־האלילים ואל־הלטים ואל־האבות ואל־הידעונים׃
4 ושמתי מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות׃
5 ונשתו מים מני־ים ויאר יחרב ויבש׃
6 והאזיבו תאלחו יאורים דלו ויבשו קנה וסוף קמל׃
7 ערות על־יאור על־פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננה׃
8 והאגמנים אבלו כל־משלכי בחכה יאור חלי ופרשי מכמרת על־פני מים יאמללו׃
9 ובשו עבדי פשתים סרקות וארגים חוריו׃
10 והיו דכאיה כל עשי שכר אגמי נפש׃
11 אך אולי צענים חכמי יועצי פרעה עצה בערה איך תאמרו אל־פרעה בן־חכמים אני בן־מלכי קדם׃
12 אי אפוא חכמיך ויגידו־נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על־מצרים׃
13 נאלחו שרי צוען נשאו שרי נף התעו את־מצרים פנת שבטיה׃
14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים ותעו את־מצרים בכל־מעשהו כתעות שכור בקיאו׃
15 ולא־יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה וגמא׃
16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים והחרד ורעד מפני תנופת יד־יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו׃
17 והיתה אדמת יהודה למצרים לזכרת כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ עליו׃
18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות בשפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת׃
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל־גבולה ליהוה׃
20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל־יהוה מפני לחצים ושלח להם מושיע ורב ויצילם׃
21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את־יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו׃
22 ונגף יהוה את־מצרים נגף ורפא ושבו עד־יהוה ונעתר להם ורפאם׃
23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים ובאה אשורה במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את־אשור׃
24 ביום ההוא יהיה ישראל שלשתם מצרים ואשור ברכה בקרב הארץ׃
25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃

כ

1 בשנת בוא תרתן אשדודה בשנת שלחו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד ויתקפה׃
2 בעת ההיא דבר יהוה ביד־ישעיהו בן־אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל חלציך וחלצתה נעלך מעל רגלך ועשית כה ערום ויחף׃
3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על־מצרים ועל־כוש׃
4 כן ינהג מלך אשור את־שבי מצרים ואת־גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף ושתי שוק מגלי לערות מצרים׃
5 וחתו ובשו מכוש משברם ומצרים תפארתם׃
6 ואמר יושב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסבונו שם מנוס מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט׃

כא

1 משא מדבר ים כסופות בנגב ממדבר בא מארץ נוראה׃
2 חזות קשה הגד לי הבגד בוגד והשד שודד עלי עילם צורי מדי כל־אנחתה השבתי׃
3 על־כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות׃
4 תעה לבבי פלצות בעתתני נשף חשכתי לי שם לחרדה׃
5 ערוך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו מגן׃
6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה את אשר יראה יגיד׃
7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב׃
8 ויקרא אריה על־מצפה אדני אנכי עמדתי תמיד יומם ועל־משמרתי כל־הלילות אנכי נצבתי׃
9 והנה־זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל־פסילי אלהיה שברו לארץ׃
10 מתרוסתי ובן־גרני אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃
11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר אמר מלילה׃
12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם־תבעיון בעיו שובו אתיו׃
13 משא בערב ביערי בערב תלינו אורחות דדנים׃
14 לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נודד׃
15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני כובד מלחמה׃
16 כי כה אמר אלי אדני בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל־כבוד קדר׃
17 ושארית מספר גבורי בני־קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר׃

כב

1 משא גיא חזיון מה־לך־נא כי־עלית כלך לגגות׃
2 מלאה שאונות קריה עיר הומיה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃
3 כל־קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל־נמצאיך יחדו מרחוק ברחו׃
4 על־כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכיה אל־תאיצו לנחמני על־שד בת־עמי׃
5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל־הר׃
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן׃
7 והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שית שית על־השער׃
8 ויגל מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל־נשק בית היער׃
9 ואת־בקיעי עיר־דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את־מי הברכה התחתונה׃
10 ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃
11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם׃
12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃
13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃
14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם־יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות׃
15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל־הסכן הזה אל־שבנא אשר על־הבית מה־לך פה ומי־לך פה כי חצבת לך פה קבר חוצב במרום קברו חקוק בסלע משכן לו׃
16 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטה יעטך׃
17 צנוף יצנפך צנפה אל־ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
18 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
19 והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן־חלקיהו׃
20 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
21 ונתתי מפתח בית־דויד על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃
22 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
23 ותלו עליו כל־כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל־כלי הנבלים׃
24 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תסור המסמרה הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

כג

1 משא צור הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבית מבוא מארץ כתים

מִבְּלִי אֵין אִישׁ בָּאָרֶץ׃ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים׃ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־כָּל־צְבָאָם׃ אֶת־הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ׃ וְאֶת־הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם׃ וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם׃ וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם׃ וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃ וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃ וְכָרֹת עִמּוֹ הַבְּרִית׃ לָתֵת לְזַרְעוֹ אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי׃ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי׃ וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי׃ לָתֵת לְזַרְעוֹ׃ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ׃ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃ וַתִּרְאֶה אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם׃ וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה׃ וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ׃ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם׃ וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּבָשָׁה בָּאֲפֵי תְהוֹם׃ וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלוֹת׃ כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃ וַתַּנְחֵם בְּעַמּוּד עָנָן יוֹמָם׃ וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ׃ וְעַל־הַר סִינַי יָרַדְתָּ׃ וַתְּדַבֵּר עִמָּהֶם מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים׃ וְתוֹרוֹת אֱמֶת׃ חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבוֹת׃ וַתּוֹדַע לָהֶם שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ׃ וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה׃ צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃ וַתִּתֵּן לָהֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם׃ לִרְעָבָם׃ וּמַיִם מִצּוּר הוֹצֵאתָ לָהֶם׃ לְצִמְאָם׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם׃ לָבוֹא וְלָרֶשֶׁת׃ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ׃ לָתֵת לָהֶם׃ וְהֵמָּה וַאֲבוֹתֵינוּ זָדוּ׃ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ׃ וַיְמָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ׃ וְלֹא זָכְרוּ אֶת־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּהֶם׃ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם׃ וַיִּתְּנוּ רֹאשׁ לָשׁוּב לַעֲבָדָתָם׃ בְּמֶרִי בְּמִצְרָיִם׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת׃ חַנּוּן וְרַחוּם׃ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד׃ וְלֹא עֲזַבְתָּם׃ וְגַם כִּי עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ׃ אֲשֶׁר הֶעֱלָךָ מִמִּצְרַיִם׃ וְעָשׂוּ נְאָצוֹת גְּדֹלוֹת׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ לֹא עָזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר׃ עַמּוּד הֶעָנָן לֹא־סָר מֵעֲלֵיהֶם׃ יוֹמָם לִנְחֹתָם בַּדֶּרֶךְ׃ וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה׃ לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ׃ וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּה׃ לְהַשְׂכִּילָם׃ וּמָנְךָ לֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם׃ וּמַיִם נָתַתָּה לָהֶם לְצִמְאָם׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה זַנְתָּם בַּמִּדְבָּר׃ לֹא חָסְרוּ׃ שִׂמְלֹתָם לֹא בָלוּ׃ וְרַגְלֵיהֶם לֹא בָצֵקוּ׃ וַתִּתֵּן לָהֶם מַמְלְכוֹת וְעַמִּים׃ וַתְּחַלְּקֵם לְפֵאָה׃ וַיִּרְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ סִיחוֹן׃ וְאֶת־אֶרֶץ חֶשְׁבּוֹן׃ וְאֶת־אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן׃ וַתַּרְבֶּה אֶת־בָּנֵיהֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם׃ וַתְּבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ׃ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לַאֲבוֹתָם׃ לָבוֹא וְלָרֶשֶׁת אוֹתָהּ׃ וַיָּבֹאוּ בָנִים וַיִּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וַתַּכְנַע לִפְנֵיהֶם׃ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי׃ וַתִּתֵּן אוֹתָם בְּיָדָם׃ וְאֶת־מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמֵּי הָאָרֶץ׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנָם׃ וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרוֹת וְשָׁמֵן׃ וַיִּרְשׁוּ בָּתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב׃ בֹּרוֹת חֲצוּבִים׃ כְּרָמִים וְזֵיתִים׃ וְעֵץ מַאֲכָל לָרֹב׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיָּשְׁמֵנוּ׃ וַיִּתְעַנְּגוּ בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל׃ וַיַּעַבְדוּךָ לְרֶוַח׃ וַיַּכְעִיסוּךָ וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ אַחֲרֵי גֵוָם׃ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרִיגוּ׃ אֲשֶׁר הֵעִידוּ בָם׃ לְהָשִׁיבָם אֵלֶיךָ׃ וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדֹלוֹת׃ וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם׃ וַיָּצֵרוּ לָהֶם׃ וּבְעֵת צָרָתָם׃ יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ׃ וְאַתָּה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע׃ וְכִרְחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ תִּתֶּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים׃ וְיוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרֵיהֶם׃ וּכְנוּחָתָם׃ יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע לְפָנֶיךָ׃ וְתַעַזְבֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם׃ וְיִמְשְׁלוּ בָם׃ וְכִי יָשׁוּבוּ וְיִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ׃ וְאַתָּה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע׃ וְתַצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ פְּעָמִים רַבּוֹת׃ וְתָעִד בָּם׃ לְהָשִׁיבָם בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְהֵמָּה לֹא שָׁמְעוּ׃ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ׃ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ׃ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אָדָם וָחַי בָּהֶם׃ וַיִּתְּנוּ כֶתֶף סוֹרֶרֶת׃ וְעָרְפָּם הִקְשׁוּ׃ וְלֹא שָׁמָעוּ׃ וַתַּאֲרֵךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים׃ וַתָּעֵד בָּם בְּרוּחֲךָ׃ בְּיַד נְבִיאֶיךָ׃ וְלֹא הֶאֱזִינוּ׃ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאֲרָצוֹת׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ לֹא עָשִׂיתָ אוֹתָם כָּלָה׃ וְלֹא עֲזַבְתָּם׃ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

פרק ט׳.

1 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ אֵל עֶלְיוֹן׃ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים׃ וְקוֹנֵה הַכֹּל׃ וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת׃ וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם׃ לְמַעַן שְׁמוֹ׃ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מָגֵן אַבְרָהָם וְעֶזְרַת שָׂרָה׃

2 יָחִיד בְּעַמּוֹ׃ וְחַי הָעוֹלָמִים׃ גִּבּוֹרִים אַתָּה לְעוֹלָם אֲדֹנָי׃ מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה׃ רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד׃ מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים׃ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים׃ וְרוֹפֵא חוֹלִים׃ וּמַתִּיר אֲסוּרִים׃ וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ׃ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת׃ וּמִי דָמֶה לָּךְ׃ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה׃ וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה׃ לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

3 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ׃ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

4 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת׃ וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה׃ חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה׃ בִּינָה וְהַשְׂכֵּל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ חוֹנֵן הַדָּעַת׃

5 הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ׃ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ׃ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה׃ לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה׃

6 סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ׃ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

7 רְאֵה בְעָנְיֵנוּ׃ וְרִיבָה רִיבֵנוּ׃ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

8 רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנֵרָפֵא׃ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה׃ כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה׃ וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה׃ לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

9 בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת׃ וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ׃ לְטוֹבָה׃ וְתֵן בְּרָכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ׃ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

10 תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ׃ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ׃ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

11 הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה׃ וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה׃ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ וּמְלֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ׃ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃

12 וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה׃ וְכָל־הָרִשְׁעָה כְּרֶגַע תֹּאבֵד׃ וְכָל־אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ׃ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וְתְשַׁבֵּר׃ וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים׃

13 עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים׃ וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם׃ וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ׃ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת׃ וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם׃ וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

14 וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ׃ תָּשׁוּב בְּרַחֲמִים׃ וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וְתִבְנֶהָ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ׃ בִּנְיַן עוֹלָם׃ וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

---

(12) בר. 2: 6.
(13) בר. 2: 2. בר. 2: 8.
(14) שמ. 34: 13.
(15) תה. 149: 7. שה. 5: 8. ב דה. 1: 8.

---

(2) דב. 32: 1. שו. 50: 1. 4. בר. 1: 2. שה. 12: 2. בר. 1: 18. 5: 3. 4. 43: 26. שה. 4: 1. (3) בי. 2: 5. 31. (4) שה. 12: 51. 14: 30. 20: 2. דב. 4: 20. חש. 2: 10. (5) שה. 22: 5. 23: 7. 24: 10. 11. דב. 23: 4. 5. שה. 24: 9. 10. ב מל. 2: 14. שה. 25: 1. 33: 49. שה. 4: 19. 5: 10. 6. (6) שו. 22: 7. שה. 10: 21. 35: 36. שה. 12: 53. 21: 16. ב. מל. 3: 2. 3. (7) בר. 8: 17. (8) שה. 24: 17. יהו. 4: 21. שו. 24: 37. שה. 24: 16. שו. 27: 1. (9) יהו. 3: 39. שו. 37: 6. (10) שו. 35: 26. 42: 3. 10. 79: 10. 115: 2. שה. 2: 17. שה. 4: 11. ב. שה. 22: 43. בי. 10: 5. (11) חש. 9: 11. שה. 2: 2. (12) בר. 11: 16. 19: 23. שה. 27: 13. שה. 11: 11. (13) שה. 1: 6. (16) ד. שה. 16: 25. 26. שה. 5: 11. ו. שה. 16: 30. שה. 9: 8. בר. ו. שה. 25: 21. 26. ב. שה. 21: 3. (17) בר. 8: 1. 13. שה. 1: 6. (7) שו. 50: 9. 51: 16. בר. 1: 11. יהו. 29: 6. ב. שה. 16: 3. 21: 6. 23: 10. בי. 7: 31. 19: 5. שו. 23: 37. (8) דה. 10: 12. ו. שה. 15: 22. שה. 6: 12. 6. בה. 18: 19. בר. 1: 17. (10) חש. 8: 5. דב. 25: 13–16. שה. 11: 1. 20: 10. 23. (11) שה. 12: 7. (12) בי. 9: 3. 5. 6. 8. (13) שה. 26: 16. שו. 107: 17. 18. (14) חש. 26: 26. שה. 4: 10. (15) דב. 28: 38–40. חש. 5: 10. ה. 5: 11.

---

(1) שה. 17: 6. 24: 13. 28: 4. שה. 9: 10. (2) שו. 12: 1. 14: 1. 3. בר. 57: 1. שה. 1: 15. (3) שה. 4: 18. בר. 1: 23. שה. 3: 11. (4) ב. שה. 23: 6. 7. שו. 2: 6. בר. 55: 13. (5) בי. 9: 4.

[1] שה: שמחבחבחה. [2] שה: בחבחה. [3] שה: בחבחה.

ואמרתי אף זה חלי ושנות ימין עליון׃
11 אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך׃
12 והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה׃
13 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהינו׃
14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך׃
15 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה׃
16 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות׃
17 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו׃
18 קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש׃
19 בים דרכך ושבילותיך במים רבים ועקבותיך לא נדעו׃
20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן׃

תפלה.

תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דור׃
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
4 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
5 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
6 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
7 שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך׃
8 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃
9 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
10 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
11 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃
12 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
13 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
14 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃
15 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
16 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

תהלים.

מזמור א׳.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד׃

מזמור ב׳.

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו׃
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃

מזמור ג׳.

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃
2 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃
3 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
4 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
5 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
6 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
7 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
8 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת׃
9 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

מזמור ד׳.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
3 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃
4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃
7 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
9 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

מזמור ה׳.

1 למנצח אל נחלות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון׃
11 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדחמו כי מרו בך׃
12 ושמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

מזמור ו׳.

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד׃
2 יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃
3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃
4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃
5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃
6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃
7 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארשה׃
8 עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃
9 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃
10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃
11 יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע׃

מזמור ז׳.

1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃
2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃
3 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃
4 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃
5 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃
6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃
7 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה׃
8 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃
9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃
10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃
11 מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃
12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃
13 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה׃
14 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׃
15 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃
16 באר חפר ויעקרה ויפל בשחת יפעל׃
17 ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃
18 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃

מזמור ח׳.

1 למנצח על הגתית מזמור לדוד׃
2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים׃
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם׃
4 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃
5 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃
6 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃
7 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃
8 צאן ובקר כלם וגם בהמות שדי׃
9 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים׃
10 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃

מזמור ט׳.

1 למנצח על מות לבן מזמור לדוד׃
2 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך׃
3 אשמחה ואעלזה בך אזמרה שמך עליון׃
4 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃
5 כי עשית משפטי ודיני ישבת על כסא שופט צדק׃
6 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃
7 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה׃
8 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃
9 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃
12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃
13 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים׃
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות׃
15 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃
16 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃
17 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו הגיון סלה׃
18 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים׃
19 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד׃
20 קומה יהוה אל יעז אנוש יישפטו גוים על פניך׃
21 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה׃

מזמור י׳.

1 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה׃
2 בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו׃
3 כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה׃
4 רשע כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו׃
5 יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוררי יפיח בהם׃
6 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע׃
7 אלה פיהו מלא ומרמות ותחתיו עמל ואון׃
8 ישב בכמן חצרים במסתרים יהרג נקיי עיניו לחלכה צפנו׃
9 יארב במסתר כאריה בסכו יארב לחטף עני חטף עני במשכו ברשתו׃
10 ידכא יפח ונפל בעזותיו חלכאים׃
11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח׃
12 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים׃
13 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרוש׃
14 ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עזר׃
15 שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל תמצא׃
16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃
17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃
18 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ׃

מזמור י״א.

1 למנצח ליהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור׃
2 כי הנה רשעים ידרכון קשתם כוננו חצם על יתר לירות במו אפלי לב׃
3 כי השתות יהרסון צדיק מה פעל׃
4 יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם׃
5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנא נפשו׃
6 ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם׃
7 כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פניו׃

מזמור י״ב.

1 למנצח על השמינית מזמור לדוד׃
2 הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׃
3 שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו׃
4 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות׃
5 אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו׃
6 משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו׃
7 אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים׃
8 אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם׃
9 סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם׃

מזמור י״ג.

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני׃
3 עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי׃
4 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות׃
5 פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט׃
6 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך׃
7 אשירה ליהוה כי גמל עלי׃

מזמור י״ד.

1 למנצח לדוד׃
2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב׃
3 יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃
4 כלם סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃
5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו׃
6 שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק׃
7 עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו׃
8 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

מזמור ט״ו.

1 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃
2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃
3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃
4 נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
5 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם׃

מזמור ט״ז.

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך׃
2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃
3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃
4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא על שפתי׃
5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃
6 חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי׃
7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃
8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט׃
9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃
10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃
11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח׃

מזמור י״ז.

1 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל בשפתי מרמה׃
2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים׃
3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבר פי׃
4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ׃
5 תמך אשרי במעגלותיך בל נעו פעמי׃
6 אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי׃
7 הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך׃
8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני׃
9 מפני רשעים זודדוני אויבי בנפש סבבוני׃
10 חלבמו סגרו פימו דברו בגאון׃
11 אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ׃
12 דמותו כאריה יכסף וככפיר ישב במסתרים׃
13 קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃
14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפונך ימלא בטנם ישבעו בנים ויניחו יתרם לעולליהם׃
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך׃

מזמור י״ח.

1 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל אויביו ומיד שאול׃
2 ויאמר ארחמך יהוה חזקי׃
3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי׃
4 מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע׃
5 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני׃
6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃
7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃
8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃
9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃
10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃
12 וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים׃
13 מנגה נגדו עבותיו עברו ברד וגחלי אש׃
14 ויהוה ברעם בשמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃
15 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם׃
16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך׃
17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃
18 יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃
19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃
20 ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃
21 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃
24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני׃
25 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃
26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃
27 עם נבר תתנבר ועם עקש תתפתל׃
28 כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃
29 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃
30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור׃
31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃
32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃
33 האל מעזרני חיל ויתר תמים דרכי׃
34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃
35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃
36 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך׃
37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃
38 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃
39 אמחצם ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי׃
40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃
41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי אצמיתם׃
42 יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃
43 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃
44 תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני׃
45 לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי׃
46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃
47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי׃
48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃
49 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃
50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃
51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

מזמור י״ט.

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע׃
3 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת׃
4 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם׃
5 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלליהם לשמש שם אהל בהם׃
6 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ אורח׃
7 ממקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו׃
8 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי׃
9 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים׃
10 יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃
11 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים׃
12 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃
13 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃
14 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב׃
15 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי׃

מזמור כ׳.

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃
3 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃
4 יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃
5 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא׃
6 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃
7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃
8 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר׃
9 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃
10 יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו׃

מזמור כ״א.

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃
3 תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃
4 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז׃
5 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד׃
6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו׃
7 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך׃
8 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃
9 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך׃
10 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלמו אש׃
11 פריהמו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
12 כי נטו עליך רעה זמו מזמה בל יוכלו׃
13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם׃
14 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך׃

מזמור כ״ב.

1 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃
2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃
3 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃
4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל׃
5 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו׃
6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃
7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם׃
8 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃
9 גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃
10 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃
11 עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃
13 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃
14 פצו עלי פיהם אריה טרף ושואג׃
15 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃
16 יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי לחכי ולעפר מות תשפתני׃
17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃
18 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃
19 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃
20 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃
21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃
22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃
23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃
24 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל׃
25 כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃
26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃
27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד׃
28 יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃
29 כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים׃
30 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃
31 זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור׃
32 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃

מזמור כ״ג.

1 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃
2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני׃
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו׃
4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני׃
5 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃
6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים׃

מזמור כ״ד.

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃
2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃
3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
9 שאו שערים ראשיכם וראו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

מזמור כ״ה.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃
2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי׃
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה׃
8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃
9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃
10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃
11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃
13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃
14 סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם׃
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא ממצודה רגלי׃
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃
17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
18 ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי׃
19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
21 תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

מזמור כ״ו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃
2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃
3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׃
5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃
6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃
7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃
8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃
9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃
10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃
11 ואני בתמי אלך פדני וחנני׃
12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

מזמור כ״ז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃
2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃
3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃
4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃
5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני׃
6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃
8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃
9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃
10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃
11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃
12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

מזמור כ״ח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃
3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבותם׃
4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃
7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃
8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור כ״ט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃
5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃
7 קול יהוה חצב להבות אש׃
8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃
9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃
10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

מזמור ל׳.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃
2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃
4 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃
5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃
6 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה׃
7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃
8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃
9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃
10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃
11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

מזמור ל״א.

1 למנצח שיר לדוד׃
2 חסיתי ביהוה אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃
3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃
4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃
5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃
6 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת׃
7 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃
8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃
9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃
10 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃
11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו׃
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני׃
13 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי׃
14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃
18 יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃
19 תאלמנה שפ

כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ: תָּשִׂים לְבָטַח יָשַׁבְתָּ בְּצָחָה: 5 מִי־עָלָה בְּלִבּוֹ בְּלִבָּבוֹ: כִּי בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 6 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 7 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 8 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 9 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 10 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 11 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 12 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 13 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 14 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 15 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 16 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 17 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 18 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ: 19 בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ בְּלִבָּבוֹ:

תהלים: ל.

1 שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת! לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: 2 כִּי אֲדֹנָי הוּא אֱלֹהִים וְהוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: 3 בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: 4 כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ: 5 כִּי־רָצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: 6 יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: 7 רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: 8 לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: 9 לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: 10 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הִיא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

1 מִזְמוֹר שִׁיר לַחֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: 2 אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: 3 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: 4 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: 5 זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: 6 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: 7 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: 8 יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: 9 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: 10 מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: 11 שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי: 12 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: 13 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

---

[1] ד: ועוד כאן ולהלן. [2] ד: בחלוקה שונה.

(7) נב. 38: 14, 59: 11. (8) חב. 13: 7, 8. בב. 5: 6. (10) נב. 30: 6. חמ. 2: 6. (11) נמ. 4: 10, 11. שו. 19: 2–7. (13) שו. 29: 3. 38: 3. 39: 1. נ שמ. 3: 5. ב. חב. 18: 17, 19. 19: 9. 23.

(1) שו. 22: 2. 3. 24: 6. 9. חב. 2: 12. (2) נא. 47: 3. (4) נב. 47: 9. 12. כתב. 18: 2. 3. (5) נמ. 2: 13. נב. 47: 2. 3. נא. 13: 22. 26. שו. 16: 37. מו. 1: 11. חב. 2: 16. (6) חכה. 2: 9. כתב. 10: 33.

(7) כתב. 18: 10. נא. 15: 5. (8) חב. 6: 2. נא. 46: 25. 26. שו. 30: 14–16. (10) מו. 137: 9. נב. 13: 16. מה. 13: 16. נמ. 2: 19. 3: 3. כה. 11. (11) נא. 25:27.17:27.10:1. נמ. 2: 13. (12) כתב. 6: 13. (13) נא. 50: 37. 51: 30. מו. 147: 13. נא. 51: 30. (14) נמ. 2: 1. (15) מה. 1: 4. (17) כתב. 9: 7. (18) חב. 15: 16. מו. 76: 6. נא. 50: 18. שו. 31: 3. חכה. 1: כא. 22: 17. (19) מו. 1: 9. נמ. 2: 15. ב. 2: 15. נב. 14: 8. חכה.

מזמור א׳

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
2 ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃
3 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
4 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃
5 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
6 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
7 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד׃

מזמור ב׳

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו׃
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃

מזמור ג׳

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃
2 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃
3 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
4 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
5 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
6 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
7 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
8 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת׃
9 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

מזמור ד׳

1 למנצח בנגינות מזמור׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
3 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃
4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה שמע בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃
7 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
9 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

מזמור ה׳

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון׃
11 האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
12 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

(1) ג: 21: 8. 11. פס. 85: 1. שם. 2: 17. 33: 1. שם. 2: 17.
(2) ג׳ס. 3: 8.
(4) שם. 21: 7. פס. 94: 3. 8. 9.
(5) ג׳ס. 29: 14. ב׳ש. 13: 41. 15. ב. ב׳ב. 36: 6.
(6) ג׳ס. 28: 49. 50. ג׳ש. 5: 1. 4: 13.
(7) ג׳ש. 5: 6. ב׳ר. 3: ג׳ש. 5: 4.
(8) ג׳ש. 5: 6. ב׳ר. 3: ג׳ש. 5: 4.
(9) ג׳ש. 22: 13. 49: 16. ב׳ש. 8. 4.
(10) ג׳ש. 8: 1. 30: 8.
(11) ג׳ש. 22: 13. שם. 24: 9. שם. 3: 10. שמ. 3: 1.
(12) ג׳ש. 22: 13. שם. 24: 9. ב׳ש. 3: 10. שמ. 3: 1.
(13) ג׳ש. 51: 58.
(14) ג׳ש. 11: 9.
(15) ג׳ש. 7: 5. ב׳ש. 9: 22. ב׳ש. 7: 5. ב׳ש. 9: 22.
(16) ג׳ש. 25: 26. 27. 51: 57.
(12) ש׳ס. 90: 2. 93: 2. ג׳ס. 19: 5. ב. ב׳ש. 25: 19. פס. 13: 17. ג׳ש. 10: 5-7. שם. 30: 25. ג׳ש. 32: 4.
(13) ש׳ס. 5: 5. ג׳ש. 12: 1.
(15) ג׳ש. 16: 16. ב׳ש. 4: 2.
(16) ג׳ש. 8: 17. ג׳ש. 10: 13. 37: 24. 25.

מזמור א׳

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד׃

מזמור ב׳

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו׃
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃

מזמור ג׳

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃
2 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃
3 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
4 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
5 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
6 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
7 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
8 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת׃
9 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

מזמור ד׳

1 למנצח בנגינות מזמור׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
3 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃
4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה שמע בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃
7 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
9 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

מזמור ה׳

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון׃
11 האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
12 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

1: מנחה לדוד. 2: לחנוכת הבית למשה. 3: שלמה בהעלותו את הארון.
4: לבני קרח על השמינית. 5: לבני קרח על עלמות.
6: שיר לאסף. 7: לבני קרח שיר. 8: לבני קרח על המחלת.
9: משכיל לאיתן האזרחי. 10: לשלמה.
11: תפלה למשה איש האלהים.
12: לבני קרח מזמור שיר.
13: לאסף מזמור שיר.
14: לבני קרח מזמור שיר.
15: לבני קרח משכיל שיר.
16: לבני קרח שיר.
17: לאסף שיר.
18: לבני קרח שיר.
19: לאיתן האזרחי משכיל.
20: לבני קרח משכיל.
21: לבני קרח שיר.
22: לאסף מזמור שיר.
23: לבני קרח מזמור שיר.
24: לדוד מזמור שיר.
25: לדוד מזמור שיר.
26: לדוד מזמור שיר.
27: לדוד מזמור שיר.
28: לדוד מזמור שיר.
29: לדוד מזמור שיר.
30: לדוד מזמור שיר.
31: לדוד מזמור שיר.
32: לדוד מזמור שיר.
33: לדוד מזמור שיר.
34: לדוד מזמור שיר.
35: לדוד מזמור שיר.
36: לדוד מזמור שיר.
37: לדוד מזמור שיר.
38: לדוד מזמור שיר.
39: לדוד מזמור שיר.
40: לדוד מזמור שיר.
41: לדוד מזמור שיר.
42: לדוד מזמור שיר.
43: לדוד מזמור שיר.
44: לדוד מזמור שיר.
45: לדוד מזמור שיר.
46: לדוד מזמור שיר.
47: לדוד מזמור שיר.
48: לדוד מזמור שיר.
49: לדוד מזמור שיר.
50: לדוד מזמור שיר.
51: לדוד מזמור שיר.
52: לדוד מזמור שיר.
53: לדוד מזמור שיר.
54: לדוד מזמור שיר.
55: לדוד מזמור שיר.
56: לדוד מזמור שיר.
57: לדוד מזמור שיר.
58: לדוד מזמור שיר.
59: לדוד מזמור שיר.
60: לדוד מזמור שיר.
61: לדוד מזמור שיר.
62: לדוד מזמור שיר.
63: לדוד מזמור שיר.
64: לדוד מזמור שיר.
65: לדוד מזמור שיר.
66: לדוד מזמור שיר.
67: לדוד מזמור שיר.
68: לדוד מזמור שיר.
69: לדוד מזמור שיר.
70: לדוד מזמור שיר.
71: לדוד מזמור שיר.
72: לדוד מזמור שיר.
73: לדוד מזמור שיר.
74: לדוד מזמור שיר.
75: לדוד מזמור שיר.
76: לדוד מזמור שיר.
77: לדוד מזמור שיר.
78: לדוד מזמור שיר.
79: לדוד מזמור שיר.
80: לדוד מזמור שיר.
81: לדוד מזמור שיר.
82: לדוד מזמור שיר.
83: לדוד מזמור שיר.
84: לדוד מזמור שיר.
85: לדוד מזמור שיר.
86: לדוד מזמור שיר.
87: לדוד מזמור שיר.
88: לדוד מזמור שיר.
89: לדוד מזמור שיר.
90: לדוד מזמור שיר.
91: לדוד מזמור שיר.
92: לדוד מזמור שיר.
93: לדוד מזמור שיר.
94: לדוד מזמור שיר.
95: לדוד מזמור שיר.
96: לדוד מזמור שיר.
97: לדוד מזמור שיר.
98: לדוד מזמור שיר.
99: לדוד מזמור שיר.
100: לדוד מזמור שיר.
101: לדוד מזמור שיר.
102: לדוד מזמור שיר.
103: לדוד מזמור שיר.
104: לדוד מזמור שיר.
105: לדוד מזמור שיר.
106: לדוד מזמור שיר.
107: לדוד מזמור שיר.
108: לדוד מזמור שיר.
109: לדוד מזמור שיר.
110: לדוד מזמור שיר.
111: לדוד מזמור שיר.
112: לדוד מזמור שיר.
113: לדוד מזמור שיר.
114: לדוד מזמור שיר.
115: לדוד מזמור שיר.
116: לדוד מזמור שיר.
117: לדוד מזמור שיר.
118: לדוד מזמור שיר.
119: לדוד מזמור שיר.
120: לדוד מזמור שיר.
121: לדוד מזמור שיר.
122: לדוד מזמור שיר.
123: לדוד מזמור שיר.
124: לדוד מזמור שיר.
125: לדוד מזמור שיר.
126: לדוד מזמור שיר.
127: לדוד מזמור שיר.
128: לדוד מזמור שיר.
129: לדוד מזמור שיר.
130: לדוד מזמור שיר.
131: לדוד מזמור שיר.
132: לדוד מזמור שיר.
133: לדוד מזמור שיר.
134: לדוד מזמור שיר.
135: לדוד מזמור שיר.
136: לדוד מזמור שיר.
137: לדוד מזמור שיר.
138: לדוד מזמור שיר.
139: לדוד מזמור שיר.
140: לדוד מזמור שיר.
141: לדוד מזמור שיר.
142: לדוד מזמור שיר.
143: לדוד מזמור שיר.
144: לדוד מזמור שיר.
145: לדוד מזמור שיר.
146: לדוד מזמור שיר.
147: לדוד מזמור שיר.
148: לדוד מזמור שיר.
149: לדוד מזמור שיר.
150: לדוד מזמור שיר.

ויכלו אנשי יבש גלעד: 9 וישאו את שאול ואת בניו
ויבאו אתם יבשה ויקברו את עצמותם תחת האלה
ביבשה ויצומו שבעת ימים: 10 ויקחו את בגדי שאול
ואת נשקו ויבאו ארצה פלשתים סביב לשלח את
הבשורה לבית עצביהם ולעם: 11 וישמעו יושבי יבש
גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל
איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גויית שאול
ואת גויות בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה ושרפו
שם אותם: 13 ויקחו את עצמותם ויקברו תחת
האשל ביבשה ויצומו שבעת ימים:

ב.

1 ויהי אחרי כן וישאל דויד ביהוה לאמר האעלה
אחת מערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר
דויד אנה אעלה ויאמר חברונה: 2 ויעל שמה דויד
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל
הכרמלי: 3 ואת אנשיו אשר עמו העלה דויד איש
וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דויד למלך על בית יהודה ויגידו
לדויד לאמר אנשי יבש גלעד הם אשר קברו את
שאול: 5 וישלח דויד מלאכים אל אנשי יבש גלעד
ויאמר להם ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד
הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה אתכם
הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר הזה: 7 ועתה
תרפינה ידיכם ויהיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול
וגם אתי בית יהודה משחו למלך עליהם: 8 ואבנר
בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן
שאול ויעברהו מחנימה: 9 וימליכהו על הגלעד
ועל האשורי ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל כל ישראל: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן
שאול במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית
יהודה היו אחרי דויד: 11 ויהי מספר הימים אשר
היה דויד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים
וששה חדשים: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת
בן שאול מחנימה גבעונה: 13 ויואב בן צרויה ועבדי
דויד יצאו ויפגשו אותם על ברכת גבעון ויהי אלה
ישבים זה מעבר הברכה וזה מעבר הברכה: 14 ויאמר
אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו
ויאמר יואב יקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר לשנים
עשר מבנימן לאיש בשת בן שאול ולשנים עשר
מעבדי דויד: 16 ויחזקו איש בראש רעהו והכו
חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
חלקת הצרים אשר בגבעון: 17 ותהי המלחמה קשה
מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני
עבדי דויד: 18 ושם היו שלשת בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים
אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר
בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר: 20 ויפן
אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני זה:
21 ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל והחזק
לך באחד הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה
עשהאל לסור מאחריו: 22 ויוסף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא
פני אל יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל הארבע ותצא החנית מאחריו
ויפל שם ויהי כל הבא אל מקום אשר נפל שם
עשהאל עמד: 24 ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר
ושמש בא כאשר הגיעו את גבעת אמה אשר על פני
גיח דרך מדבר גבעון: 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת:
26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר התאכל חרב לנצח
הלא תדעה כי מר תהיה באחרית ועד מתי לא
תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב
חי האלהים כי לולי דברת כי אז מן הבקר יעלה
העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר
ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא
יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה
ההוא ויעברו את הירדן ויחלכו כל הבתרון ויעלו
מחנימה: 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל
העם ויפקדו מעבדי דויד תשעה עשר איש ועשהאל:
31 ועבדי דויד הכו בבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות
ושישים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל ויקברו
אתו בקבר אביו אשר בבית לחם ויואב ואנשיו הלכו
כל הלילה ויאר להם בחברון:

ג.

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית
דויד ודויד הלך הלוך וחזק ובית שאול הלך הלוך
ודל: 2 ויולדו בנים לדויד בחברון ויהי בכורו אמנון
לאחינעם היזרעאלית: 3 ומשניו כלאב לאביגיל אשת
נבל הכרמלי ושם השלישי אבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור: 4 והרביעי אדניה בן חגית
והחמישי שפטיה בן אבישלום: 5 והששי יתרעם
לעגלה אשת דויד ואלה ילדו לדויד בחברון: 6 ויהי
בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דויד ואבנר
היה מחזק בבית שאול: 7 ולשאול פילגש ושמה רצפה
בת איה ויאמר איש בשת אל אבנר מדוע באת אל
פילגש אבי: 8 ויחר מאד לאבנר על דברי איש בשת
ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אנכי
עושה חסד עם בית שאול אחיך אל מריעיו ואל
עמיתיו ולא הסגרתיך ביד דויד ותפקד עלי היום
עון האשה: 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף
לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כן אעשה לו: 10 להעביר
הממלכה מבית שאול והקים את כסא דויד על
ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: 11 ולא יכל
עוד להשיב את אבנר דבר יראתו אתו: 12 וישלח
אבנר מלאכים תחתיו אל דויד לאמר למי ארץ
לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך להסב אליך
את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אנכי כרת אתך ברית
ואחת אנכי שאל ממך לאמר לא תראה פני כי אם
בהביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות את פני:
14 וישלח דויד מלאכים אל איש בשת בן שאול
לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי
במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה
מעם פלטיאל בן לישׁ: 16 והאיש הלך עמה הלוך
ובכה אחריה עד בחרימה וילך ויאמר לו אבנר לך
שוב ויחזר: 17 ודבר אבנר היה אל זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דויד
להיות מלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל
דויד לאמר ביד דויד עבדי אושיע את עמי ישראל
מיד כל אויביהם: 19 וידבר אבנר גם באזני בנימן
וילך אבנר גם לדבר באזני דויד בחברון את כל
הטוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: 20 ויבא
אבנר אל דויד חברונה ואתו עשרים איש ויעש דויד
לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה: 21 ויאמר אבנר
אל דויד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את
כל ישראל וכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה
נפשך וישלח דויד את אבנר וילך בשלום: 22 והנה
עבדי דויד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם
ואבנר איננו עם דויד בחברון כי שלחו וילך בשלום:
23 ויואב ואת כל הצבא אשר אתו באו ויגידו ליואב
לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך
בשלום: 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית
הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך
תלך: 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת
את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה
עושה: 26 ויצא יואב מעם דויד וישלח מלאכים
אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודויד לא ידע:
27 וישב אבנר חברונה ויואב נטהו בתוך השער
לדבר אתו בלט ויכהו שם בחמש ויבא בדם עשהאל
אחיו: 28 ואחרי כן שמע דויד ויאמר נקי אנכי
וממלכתי עד יהוה מדם אבנר בן נר עד עולם:
29 יחלו על ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת
מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
וחסר לחם: 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר
על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה:
31 ויאמר דויד אל יואב ואל כל העם אשר אתו
קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך
דויד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את אבנר בחברון
וישא המלך את קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל
העם: 33 ויקונן המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל
ימות אבנר: 34 ידיך לא אסרו ורגליך לא הובאו
בנחשתים כנפל לפני בני העולה נפלת ויבכו עליו
כל העם עוד: 35 ויבא כל העם להלחם את דויד
לחם עוד היום וישבע דויד לאמר כה יעשה לי
אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם
לחם או כל מאומה: 36 וכל העם הכירו ויטב בעיניהם
ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם: 37 וידעו כל
העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית
אבנר בן נר: 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלא ידעתם
כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: 39 ואני רך
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני
יגמל יהוה למרע כרעתו:

ד.

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו
וכל ישראל נבהלו: 2 ושני אנשים שרי גדודים היו
לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני
רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב
לבנימן: 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים
עד היום הזה: 4 ויהונתן בן שאול היה לו נכה רגלים
בן חמש שנים בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל
ותנקהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ושמו
מפיבשת: 5 ויהלכו בני רמון הבארתי רכב ובענה
ויבאו כחום היום אל בית איש בשת והוא שכב את
משכב הצהרים: 6 ויבאו עד תוך הבית לקחת חטים
ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 7 ויבאו
הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימיתהו
ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה
כל הלילה: 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דויד
חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן
שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני
המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: 9 ויען דויד
את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר
אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר: 10 כי
המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו
ואחזתיו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו בשורתו:
11 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו
ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ: 12 ויצו דויד את הנערים ויהרגום ויקצצו
את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון
ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

ה.

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דויד חברונה ויאמרו
לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם תמול גם
שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא
ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את
עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל: 3 ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד
ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על
ישראל: 4 בן שלשים שנה דויד במלכו ארבעים שנה
מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה
חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל
ישראל ויהודה: 6 וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל
היבוסי יושב הארץ ויאמר לדויד לאמר לא תבוא
הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא
דויד הנה: 7 וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר
דויד: 8 ויאמר דויד ביום ההוא כל מכה יבוסי
ויגע בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנאת
נפש דויד על כן יאמר העורים והפסחים לא יבוא
אל הבית: 9 וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד
ויבן דויד סביב מן המלוא ומבית: 10 וילך דויד
הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח חירם
מלך צור מלאכים אל דויד וארזי לבנון ונגרי עצים
ובנאי קיר ויבנו בית לדויד: 12 וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו
ישראל: 13 ויקח דויד עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחרי בואו מחברון ויולדו עוד לדויד בנים ובנות:
14 ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם שמוע
ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר וישפע ואלישוע:
16 ונפג ויפיע ואלישמע: 17 ואלידע ואליפלט
וישמעו כל פלשתים כי משחו את דויד למלך על
ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע
דויד וירד אל המצדה: 18 ופלשתים באו ויפשטו
בעמק רפאים: 19 וישאל דויד ביהוה לאמר האעלה
אל פלשתים הנתנם בידי ויאמר יהוה אל דויד עלה
כי נתן אתן את פלשתים בידך: 20 ויבא דויד בעלת
פרצים ויכם שם דויד ויאמר פרץ יהוה את אויבי
לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל
פרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דויד
ואנשיו: 22 ויוספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק
רפאים: 23 וישאל דויד ביהוה ויאמר לא תעלה
סבב אחריהם בא אליהם מול בכאים: 24 והיה כשמעך
את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא
יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דויד
כן כאשר הכה יהוה את פלשתים מגבע עד בואך
גזר:

ו.

1 ויסף עוד דויד את כל בחור בישראל שלשים
אלף: 2 ויקם וילך דויד ואת כל העם אשר אתו
מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו:
3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו
אותו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני
אבינדב נהגים את העגלה החדשה: 4 וישאו אותו
מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו
הלך לפני הארון: 5 ודויד וכל בית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים
ובתפים ובמנענעים ובצלתים: 6 ויבאו עד גרן נכון
וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי
שמטו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם
האלהים על השל ויכהו שם על שלו ויפל שם עם
ארון האלהים: 8 ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום
הזה: 9 ויירא דויד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דויד להסיר אליו
את ארון יהוה בעיר דויד ויטהו דויד בית עובד אדם
הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עובד אדם הגתי
שלשה חדשים ויברך יהוה את עובד אדם ואת כל
ביתו: 12 ויגד למלך דויד לאמר ברך יהוה את בית
עובד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים
וילך דויד וישא את ארון האלהים מבית עובד אדם
עיר דויד בשמחה: 13 והיה כי צעדו נשאי ארון יהוה
ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודויד מכרכר
בכל עז לפני יהוה ודויד חגור אפוד בד: 15 ודויד
ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דויד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה: 17 ויבאו
את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר
נטה לו דויד ויעל דויד עלות לפני יהוה ושלמים:
18 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל
המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד וחלת אשישה אחת וילך כל העם איש
לביתו: 20 וישב דויד לברך את ביתו ותצא מיכל בת
שאול לקראת דויד ותאמר מה נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגל אחד מן הריקים: 21 ויאמר דויד אל מיכל לפני
יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי
נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה:
22 וקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות
אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא
היה ולד עד יום מותה:

ז.

1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב
מכל אויביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא
אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך
היריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך
עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר
יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל דויד עבדי כה
אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא
ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים
ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל
אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את
אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את
ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 8 ועתה
כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אנכי
לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
על ישראל: 9 ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם
הגדולים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני
עולה לענתו כבראשונה: 11 ולמן היום אשר צויתי
שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך
והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי
ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך
אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו:
13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו
עד עולם: 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן
אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם: 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל
שאול אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתך וממלכתך
עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 ככל
הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד:
18 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי
אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום: 19 ותקטן
עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף
דויד עוד לדבר אליך ואתה אדני יהוה ידעת את
עבדך: 21 בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדלה
הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן גדלת יהוה אלהים
כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו: 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר
הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית
לך ממצרים גוים ואלהיו: 24 ותכן לך את עמך
ישראל לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים:
25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך
ועל ביתו הקימהו עד עולם ועשה כאשר דברת:
26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עבדך דויד יהי נכון לפניך: 27 כי
אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך
לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
אליך את התפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה
הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את
הטובה הזאת: 29 ועתה החל וברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

ח.

1 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכנעם ויקח
דויד את מתג האמה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב
וימדדם בחבל השכב ארצה וימד שני חבלים להמית
וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדויד לעבדים נשאי
מנחה: 3 ויך דויד את הדדעזר בן רחב מלך צובה
בלכתו להשיב ידו בנהר פרת: 4 ויקח דויד ממנו
אלף ומאה פרשים ושבעת אלפים רגלי ויעקר דויד
את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם
דמשק לעזר את הדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דויד נצבים בארם
דמשק ויהי ארם לדויד לעבדים נשאי מנחה ויושע
יהוה את דויד בכל אשר הלך: 7 ויקח דויד את שלטי
הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דויד נחשת
רבה מאד בה עשה שלמה את הים ואת העמודים
ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה
דויד את כל חיל הדדעזר: 10 וישלח תעי את יורם
בנו אל המלך דויד לשאלו לשלום ולברכו על אשר
נלחם באדרעזר ויכהו כי איש מלחמות הדדעזר היה
ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם אותם
הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר
הקדיש מכל הגוים אשר כבש: 12 מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן
רחב מלך צובה: 13 ויעש דויד שם בשובו מהכות את
ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף: 14 וישם בנציבים
בארום כל ארום היו עבדים לדויד ויושע יהוה את
דויד בכל אשר הלך: 15 וימלך דויד על כל ישראל
ויהי דויד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן
צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: 17 וצדוק
בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושוסא סופר:
18 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד
כהנים היו:

ט.

1 ויאמר דויד הישאר עוד איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד למען יהונתן: 2 ולבית שאול היה עבד
ושמו ציבא ויקראו אותו אל דויד ויאמר אליו המלך
האתה ציבא ויאמר עבדך אני: 3 ויאמר המלך הישאר
עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: 4 ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא
בבית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דויד
ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא
מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דויד ויפל על פניו
וישתחו ויאמר דויד ויאמר מפיבשת ויאמר הנה עבדך:
7 ויאמר אליו דויד אל תירא כי עשה אעשה עמך
חסד למען יהונתן אביך והשבתי את כל שדה שאול
אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: 8 וישתחו
ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני:
9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: 10 ועבדת
לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך ועבדת והבאת
ולבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם ולציבא חמשה עשר בנים ושבעה עשרים
עבדים: 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה
אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל
על שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן
ושמו מיכא וכל מושבת בית ציבא עבדים למפיבשת:
13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד
הוא אכל והוא נכה שתי רגליו:

י.

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו: 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד לנחמו ביד
עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דויד ארץ בני עמון:
3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הכבוד דויד
את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא לחקור
את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דויד את עבדיו אליך:
4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלח את זקנם ויכרת
את מדיהם עד המחצה עד מקומות ישבתם וישלחם:
5 ויגידו לדויד וישלח לקראתם כי האנשים נכלמים
מאד וישב המלך אל יריחו עד צמח זקנכם ושבתם:
6 וירא בני עמון כי נבאשו בדויד וישלחו חנון ובני
עמון אלף ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים
מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה: 7 וישכרו להם
שלשים ושנים אלף מרכבות ואת מלך מעכה ואת
עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה: 8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת
כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה
פתח השער והמלכים אשר באו לבדם היו בשדה:
10 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם:
11 ויתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני
עמון: 12 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי
לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך:
13 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה
יעשה הטוב בעיניו: 14 ויגש יואב והעם אשר עמו
לפני ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 וירא בני עמון
כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה
וישב יואב מבני עמון ויבא ירושלם: 16 וירא ארם
כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצאו את ארם
אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם:
17 ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן
ויבא עליהם ויערך אליהם ויערך דויד למלחמה לקראת
ארם וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג
דויד מארם שבעים אלף רכב וארבעים אלף רגלי
ואת שובך שר צבא המית: 19 וירא כל המלכים
עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו לישראל
ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

יא.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב
את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על
רבה ודויד יושב בירושלם ויכו יואב את רבה ויהרסה:
2 ויסר דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא
משקלה ככר זהב ואבן יקרה היא ותהי על ראש
דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר
בה הוציא וישם בחרשי הברזל ובחרצבות הברזל
ובמגרות ובכן עשה לכל ערי בני עמון וישב דויד
וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחרי כן ויפתח מלחמה
בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי החושתי את סיפי
מילדי הרפה ויכנעו: 5 ויהי עוד מלחמה עם פלשתים
ויך אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית
הגתי עץ חניתו כמנור ארגים: 6 ויהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדון ולו ששה אצבעות ועשרים
מספר גם הוא ילד להרפה: 7 ויחרף את ישראל
ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דויד: 8 אלה ילדו להרפה
בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:

יב.

1 וישלח יהוה את נתן אל דויד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו באחת העיר אחד עשיר ואחד
רש: 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולרש
אין כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל
עמו ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה
ובחיקו תשכב והיתה לו כבת: 4 ויבא הלך לאיש
העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח
הבא אליו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש
הבא אליו: 5 ויחר אף דויד באיש מאד ויאמר אל
נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: 6 ואת
הכבשה ישלם ארבעתים על אשר עשה את הדבר
הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן אל דויד אתה
האיש הנה כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך
למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: 8 ואתנה
לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך
את בית ישראל ויהודה ואם מעט מזה ואוספה לך
כהנה וכהנה: 9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות
הרע בעיניו את אוריה החתי בחרב הכית את אשתו
לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון:
10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני
ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה:
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי
את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני
השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה
את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: 13 ויאמר
דויד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דויד גם
יהוה העביר חטאתך לא תמות: 14 אך כי נאץ נאצת
את אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות
ימות: 15 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד
אשר ילדה אשת אוריה לדויד ויחלה: 16 ויבקש דויד
את האלהים בעד הילד ויצם דויד צום ויבא ויליו
ויעש לילות שכב ארצה: 17 ויקומו זקני ביתו עליו
להקימו מן הארץ ולא אבה ולא אכל עמם לחם:
18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דויד
להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד
חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו
הילד מת ועשה רע: 19 וירא דויד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דויד כי מת הילד ויאמר דויד אל עבדיו המת
הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דויד מן הארץ ויסך
וישנא סיכתו וישנא שמלתו וילך בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל:
21 ויאמרו אליו עבדיו מה הדבר הזה אשר עשית
בעבור הילד בחיו צמת ובכית ומת הילד קמת ותאכל
לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי
מי יודע יחנני יהוה והחי הילד: 23 ועתה מת למה
זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא
לא ישוב אלי: 24 ויבא דויד את בת שבע אשתו
ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא
את שמו ידידיה בעבור יהוה: 26 ויצר יואב על רבה
בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח יואב
מלאכים אל דויד ויאמר נלחמתי על רבה גם לכדתי
את עיר המים: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על
העיר ולכדה ואנכי אלכד את העיר ונקרא שמה עלי:
29 ויאסף דויד את כל העם וילך רבה וילחם עליה
וילכדה: 30 ויסר את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה
ככר זהב ואבן יקרה היא ותהי על ראש דויד ושלל
העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר בה הוציא
וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגרות הברזל
ובמחצבת ויעש להם בכל ערי בני עמון וישב דויד
וכל העם ירושלם:

יג.

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דויד אחות יפה
ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דויד: 2 ויצר לאמנון
להתחלות על תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא
בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמו
יונדב בן שמעה אחי דויד ויונדב איש חכם מאד:
4 ויאמר לו למה אתה כך רזה מיום אל יום הלוא
תגיד לי ויאמר אליו אמנון את תמר אחות אבשלום
אחי אני אהב: 5 ויאמר אליו יונדב שכב על משכבך
והתחל והיה כי יבא אביך לראותך ואמרת אליו
תבוא נא תמר אחותי ותאכלני לחם ועשתה לפני את
הבריה ואראה ואכלתי מ

שמות

פרק א׳

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃
2 ראובן שמעון לוי ויהודה׃
3 יששכר זבולן ובנימן׃
4 דן ונפתלי גד ואשר׃
5 ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים׃
6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃
7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם׃
8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃
9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃
10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃
11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃
12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃
13 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃
14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃

פרק ב׳

1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃
4 ותתצב אחותו מרחק לדעה מה יעשה לו׃
5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערותיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃
6 ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃
7 ותאמר אחותו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃
8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃
9 ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והניקיהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה את הילד ותניקהו׃
10 וגדל הילד ותביאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו׃
11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃
12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃
13 ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃
14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃

---

1 מ׳: ויקחם.

2 מ׳: ותקח. 3 מ׳: ותאמר.

(3) שמ׳ 4: 3. שו׳ 7: 19. 14: 19. (8) בר׳ 39: 6.
(4) ד׳ 5: 4. 23: 4. מל׳ 13: 41. (10) ד׳ 33: 14.
(5) ד׳ 10: 5. (11) מל׳ 5: 1. 3. 4. 7. מל׳ 13: 41. 23: 12. בר׳ 48: 11. תה׳ 94: 7. (12) בר׳ 39: 6. 1. 19. 1. 18. 21. ד׳ 1. 39. 30. 28. (13) דה׳ 28. 29. בר׳ 59: 10. 17. 33. 41. בר׳ 48: 1. מל׳ 5: 11. מל׳ 6: 15. 4: 15. 23: 7. 1. מל׳ 11: 33. (14) שמ׳ 2: 1. 11. (15) בר׳ 22: 5. בר׳ 30: 7. (6) בר׳ 1: 4. בר׳ 2: 13. 17. 15: 6. מל׳ 7: 7. (16) בר׳ 4: 19. (7) שמ׳ 2: 20. ומ׳ 2: 13. בר׳ 13: 6. 34: 6. בר׳ 46: 10. (17) דה׳ 28: 29. בר׳ 59: 39. 17: 17. שמ׳ 19: 17. 10. מל׳ 79: 3. 83: 10. בר׳

15 ויהי כי שמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃
16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃
17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען להם וישק את צאנם׃
18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃
19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃
20 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃
21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃
22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃
23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃
24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

פרק ג׳

1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃
2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃
3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃
4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃
5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃
6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃
7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃
8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃
10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃
11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים׃
12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃
13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם׃
14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃

---

(8) בר׳ 39: 6.
(10) ד׳ 33: 14.
(11) מל׳ 5: 1. 3. 4. 7. מל׳ 13: 41. 23: 12. בר׳ 48: 11. תה׳ 94: 7. (12) בר׳ 39: 6. 1. 19. 1. 18. 21. ד׳ 1. 39. 30. 28. (13) דה׳ 28. 29. בר׳ 59: 10. 17. 33. 41. בר׳ 48: 1. מל׳ 5: 11. מל׳ 6: 15. 4: 15. 23: 7. 1. מל׳ 11: 33. (14) שמ׳ 2: 1. 11. (15) בר׳ 22: 5. בר׳ 30: 7. (6) בר׳ 1: 4. בר׳ 2: 13. 17. 15: 6. מל׳ 7: 7. (16) בר׳ 4: 19. (7) שמ׳ 2: 20. ומ׳ 2: 13. בר׳ 13: 6. 34: 6. בר׳ 46: 10. (17) דה׳ 28: 29. בר׳ 59: 39. 17: 17. שמ׳ 19: 17. 10. מל׳ 79: 3. 83: 10. בר׳

(3) שמ׳ 25. 16. מל׳ 13: 3. (6) בר׳ 17: 2. בר׳ 2: 14. (7) בר׳ 11: 11. מל׳ 4: 7: 5. 7. 8. מל׳ 1: 12. 2: 2. בר׳ 2: 9. מל׳ 4: 31. לה׳ 1: 68. מל׳ 126: 1. בר׳ 29: 14. בר׳ 3: 20. (8) בר׳ 48: 27. שמ׳ 25: 3. 6. 8. בר׳ 49: 1. (9) בר׳ מל׳ 15. בר׳ מל׳ 48. שמ׳ 25: 9. תה׳ 2: 1. 1: 13. בר׳ 19. 25. דה׳ 29. 33. בר׳ 13. 19. 34. 13. בר׳ 49: 18. 50. 40. בר׳ 2: 7.

9: 22. 16: 4.
(18) מל׳ 11: 4. שמ׳ 7: 19. בר׳ 3: 8. 1: 2. 3.

---

(1) שמ׳ 2: 16.
(2) שמ׳ 21: 18. מל׳ 1: 4. בר׳ 17: 13. תה׳ 3: 3. ד׳ 26.
(3) מל׳ 105: 4. תה׳ 5: 6. מל׳ 76: 9. שמ׳ 2: 14. תה׳ 15: 5. שמ׳ 3: 9.
(4) בר׳ 47: 4. 5. שמ׳ 25: 15. תה׳ 1: 6–8. מל׳ 9: 5. 6. בר׳ 6: 4. 15: 8.

ולא־ישמחו אויבי לי עלי כי־דברתי רעה: כי־אני אל־מוט נגד תמיד מכאובי: כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי־טוב: אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני: חישה לעזרתי אדני תשועתי: ל. למנצח לדוד לזכרון: יהוה אל־בקצפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני: כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין־מתם בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: נמקו הבאישו חבורותי מפני אולתי: נעויתי שוחותי כל־היום קודר הלכתי: כי כסלי מלאו נפלאות ואין מתם בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת לבי: אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה: לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם־הוא אין אתי: נגעי יעמדו מרחוק וקרובי מנגד עמדו: ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל־היום מרמות יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח־פיו: ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן־ישמחו לי בנוע רגלי עלי הגדילו: כי־אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי־טוב: אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני: חישה לעזרתי אדני תשועתי:

---

(10) נד. 16: 6. נז. 48: 29.
(11) מלא. 1: 11. משל. 4: 21. דב. 10: 5.
(12) נד. 18: 1. כ: 20: 4. נז. 46: 9. שם. 30: 9. מה. 17: 13.
(13) נד. 10: 12. שם. 31: 3. משל. 1: 1. 2: 10. 3: 15. 18.
(14) קר. 2: 6. נד. 13: 21. 22. 34: 11. 14. נז. 22: 14.
(15) נד. 47: 8. בלא. 18: 7. נד. 27: 23. נא. 2: 15. שם. 27: 36. משל. 3: 19.
(2) נז. 22: 21. 5: 3.
(3) שם. 22: 27. מה. 3: 9–11. משל. 1: 8.
(4) נז. 23: 11. 32. נא. 2: 14. שם. 9: 7. שם. 22: 26.
(5) מה. 32: 4. קר. 3: 15. 17. משל. 3: 11. נז. 3: 6. 15. 8: 12.
(7) נז. 8: 6. דב. 6: 12.
(8) מה. 27: 14. 37: 34. מלא. 20: 22. נח. 3: 2. קר. 1: 18.
(9) נד. 19: 18.
(10) מה. 68: 31. נד. 18: 1.

1 מזמור לדוד להזכיר: יהוה באפך אל־תוכיחני ובחמתך אל־תיסרני: 2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: 3 אין־מתם בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי: 4 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 5 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי: 6 נעויתי שוחותי כל־היום קודר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נפלאות ואין מתם בבשרי: 8 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת לבי: 9 אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה: 10 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם־הוא אין אתי: 11 נגעי ומכתי יעמדו מרחוק וקרובי מנגד עמדו: 12 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל־היום מרמות יהגו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח־פיו: 14 ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו תוכחות: 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: 16 כי אמרתי פן־ישמחו לי בנוע רגלי עלי הגדילו: 17 כי־אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: 18 כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי: 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי־טוב: 20 אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני: חישה לעזרתי אדני תשועתי:

---

[1] מ: מזמור.

(11) נד. 7: 4. מה. 3: 11. משל. 3: 9.
(12) נד. 14: 32. ירמ. 11: 11. מש. 5: 3. 1. מה. 1: 27. 28. מה. 2: 5.
(13) שם. 4: 7. קר. 2: 7. נד. 60: 21. 63: 8. בלא. 14. 5. שם. 34: 28. שם. 4: 4. 7. 14.
(14) נד. 12: 6. 54: 1. ירמ. 2: 10. 9: 9.
(15) משל. 1: 49. קר. 3: 5. 17. שם. 48: 35. בלא. 7. 15. 21: 3. 4.
(16) נד. 35: 3. 4. נד. 12: 12.
(17) קר. 3: 15. נד. 30: 9. 62: 5. 65: 19. נז. 32: 41.
(18) נא. 2: 6.
(19) שם. 34: 16. שם. 4: 6. 7. 12.
(20) נד. 11: 12. 27: 12. 56: 8. שם. 28: 25. 34: 13. 37: 21. נח. 9: 14.

—:o:—

מלכים: ו.

1 ויהי בשנת ארבע מאות ושמונים שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנת ארבע לכהונת שלמה על ישראל בחדש זיו הוא החדש השני ויבן את הבית ליהוה׃ 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו׃ 3 ואולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו לרחב הבית עשר אמות רחבו על פני הבית׃ 4 ויעש לבית חלונים שקופי אטמת׃ 5 ויבן על קיר הבית יציע סביב לקירות הבית סביב לדבר ולהיכל ולבית הפנימי ויעש צלעות סביב׃ 6 היציע התחתון חמש אמות רחבו והתיכון שש אמות רחבו והשלישי שבע אמות רחבו כי מגרעות נתן לבית מחוץ סביב בלתי אחזו בקירות הבית׃ 7 והבית בבנתו אבן שלמה מסע בנוי ועץ ומזבח לא היה בבית בבנתו׃ 8 פתח הצלע התיכונה על שכם הבית הימנית ועלו בלולים על התיכונה ומן התיכונה אל השלישית׃ 9 ויבן את הבית ויכלהו ויסך את הבית בקרות ארז׃ 10 ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות קומתו ונחו בעץ ארז׃

11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר׃ 12 הבית הזה אשר אתה בונה אם תלך בחקותי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דויד אביך׃ 13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל׃ 14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו׃ 15 ויבן את קירות הבית מבית מרצפות העץ מקיר הבית מבית ומקירות הבית מבית ויצף אותם עץ מבית ואת קרקע הבית צפה בסיד׃

מלכים: ב.

1 ויהי בשנת שלש עשרה שנה למלכות שלמה על ישראל בחדש בול הוא החדש השמיני בשנת אחת עשרה שנה ויכל הבית לכל דבריו וכל משפטיו ויבנהו שבע שנים׃ 2 ובית היער הלבנון בנה מאה אמות ארכו וחמשים אמות רחבו ושלשים אמות קומתו על שלשה טורי גזית וחדש ארזים על הכתפות׃ 3 וסך ארז על הלשכות אשר על העמודים ארבעים וחמשה׃ 4 ויעש חלונים בשקופים ויהי מסגר אל מסגר בשלש ויהי חלון אל חלון בשלש׃ 5 ויעש פתח אל פתח ומזוזה אל מזוזה בארבעה ויהי מסגר אל מסגר בשלש ויהי חלון אל חלון בשלש׃ 6 ויעש את אולם העמודים חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם לפניהם ועמודים וסף לפניהם׃ 7 ויעש את אולם הכסא אשר ישפט שם את אולם המשפט וסך ארז מרצפת לקרקע מקיר לקיר׃ 8 ובית מושבו אשר הוא יושב בו בחצר השנית מבית לאולם כמעשה האולם הזה יעשה בית לבת פרעה אשר לקח שלמה׃ 9 כל אלה מאבן יקרות כמדות גזית מסורות במשור פנימה וחוצה ועד מגדל הגדולה׃ 10 ויסוד הבית אבן יקרות אבני גדלות אבני עשרת אמות ואבני שמנה אמות׃ 11 ומלמעלה יקרות כמדות גזית ומזבח ארז׃ 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורי גזית וטור כפולות ארז וכן לחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית׃

13 וישלח המלך שלמה וישא את חירם מצר׃ 14 בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו׃ 15 ויצר את שני עמודי נחשת שמונה עשרה אמה קומת העמוד האחד וקו שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני׃ 16 ושני כתרים עשה למצקות נחשת לשום על ראשי העמודים חמש אמות קומת הכתר האחד וחמש אמות קומת הכתר השני׃ 17 שבכות מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרים אשר על ראש העמודים שבעה לכתר האחד ושבעה לכתר השני׃ 18 ויעש את העמודים ושתי טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרים אשר על ראש הרמון ברמונים ועשה כן לכתר השני׃ 19 והכתרים אשר על ראש העמודים במעשה שושן הבירה ארבע אמות׃ 20 והכתרים על שני העמודים גם מלמעלה לעמת הבטן אשר לעבר השבכה ורמונים מאתים טורים סביב על הכתר השני׃ 21 ויקם את העמודים לאולם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז׃ 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן הבירה ותכל מלאכת העמודים׃ 23 ויעש את הים מוצק עשר אמות מדפתו עד שפתו עגל סביב וחמש אמות קומתו וקו שלשים אמה יסב אתו סביב׃ 24 ופקעים תחת שפתו סובבים אתו עשרה באמה מקיפים את הים שני טורי הפקעים יצוקים במצקתו׃ 25 הוא עמד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים מערבה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים מלמעלה להם וכל אחוריהם בית׃ 26 ועביו טפח והשפה כמעשה שפת כוס פרח שושן מחזיק אלפים בת׃ 27 ויעש את המכנות עשר נחשת אמה ארך המכנה האחת ואמה רחב המכנה האחת וקומתה שלשים אמה׃ 28 ומעשה המכנות כך להם משקופים להם בין המסגרות׃ 29 ועל המשקופים אשר בין המסגרות אריות בקר ותמרות ועל המסגרות כן מלמעלה ומתחת לאריות ולתמרות לוית מעשה מורד׃ 30 וארבעה גלגלי נחשת לכל מכנה ואופנים נחשת ופעמותיה על ארבע פנותיה כתפות לכיור מוצקות מול כל לוית עשויה׃ 31 ופיו מבית לכתר ולמעלה אמה והפיו עגל מעשה כן אמה וגם על פיו פתחים ומסגרותיהם מרבעות לא עגלות׃ 32 וארבעת האופנים מתחת למסגרות ויתדות המכנה באופן אחד ומדת האופן האחד אמה ותשע אמות׃ 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן מרכבה יתדותם וחשוקיהם וחשוריהם ונבהיהם כלם מוצקים׃ 34 וארבע כתפות לארבע פנות המכנה מן המכנה כתפותיה׃ 35 ובראש המכנה חצי אמה עגל סביב ומלמעלה ראש המכנה ומסגרותיה ממנה׃ 36 ויחרת על לחות מסגרותיה ועל אחיה כרובים תמרות כפי מקום ולוית סביב׃ 37 כמעשה זה עשה את עשרת המכנות מוצק אחד מדה אחת לכלם׃ 38 ויעש עשרת כיורי נחשת כיור אחד יכיל ארבעים בת ארבעה בכיור כיור אחד לכל אחת מעשר המכנות׃ 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית הימנית מפנה קדים נגבה׃ 40 וחירם עשה את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה׃ 41 שני עמודים וגלת שני כתרים על ראש שני העמודים ושתי שבכות לכסות את שני גלת כתרים אשר על ראש העמודים׃ 42 וארבע מאות רמונים לשתי השבכות שני טורי רמונים לשבכה האחת לכסות את שני גלת כתרים אשר על פני העמודים׃ 43 ואת המכנות ואת הכירות על המכנות׃ 44 ואת הים האחד ושנים עשר בקר תחתיו׃ 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות וכל הכלים האלה עשה חירם למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוקה׃ 46 במכתר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרתן׃ 47 ויניח שלמה את כל הכלים מרב מאד לא נחקר משקל הנחשת׃ 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בבית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים׃ 49 והמנרות חמש מזרח ומול הדביר כתם והפרחים והנרות והמלקחים זהב׃ 50 והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתחות לדלתות בית קדשי הקדשים לדלתות בית ההיכל לשערי הבית זהב׃ 51 ותכל כל המלאכה אשר עשה שלמה את בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן אל אצרות בית יהוה׃

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון׃ 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בחג בירח האתנים הוא החדש השביעי׃ 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון׃ 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל הביאו הכהנים והלוים׃ 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃ 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ 8 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני ההיכל ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה׃ 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים׃ 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה׃ 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃ 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃ 13 בנה בנה בית זבל לך מכון לשבתך עולמים׃ 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד׃ 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידותיו מלא לאמר׃ 16 למן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל׃ 17 ויהי על לב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 18 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה על לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה על לבבך׃ 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃ 20 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 21 ואשם שם מקום לארון אשר כרת יהוה את ברית אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃ 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם׃ 24 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה׃ 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ 26 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דויד אבי׃ 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ 28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ 29 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃ 30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת׃ 31 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא האלה לפני מזבחך בבית הזה׃ 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ 34 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם׃ 35 בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ 36 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתת לעמך נחלה׃ 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו אויבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃ 38 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ 39 אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם׃ 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתת לאבותינו׃ 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא כי יבא מארץ רחוקה למען שמך׃ 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃ 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ 44 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואפת בהם ונתתם לפני אויב והשביום שבים אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃ 47 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו הרשענו׃ 48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמו אותם׃ 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך כור הברזל׃ 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל קראם אליך׃ 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו מצרים אדני יהוה׃

54 ויהי ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעת על ברכיו ופרשת כפיו השמים׃ 55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר׃ 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו׃ 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו׃ 58 להט לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו׃ 59 והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו׃ 60 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד׃ 61 ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כהיום הזה׃

62 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה׃ 63 ויזבח שלמה זבח השלמים אשר הקריב ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל׃ 64 ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים׃ 65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום׃ 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו׃

9 ויהי ככלות שלמה את בנין בית יהוה ואת בנין בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות׃ 2 וירא יהוה אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון׃ 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃ 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃ 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל עד עולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש על כסא ישראל׃ 6 כי אם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשפך מעל פני ויהי ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ 8 והבית הזה עליון היה לכל עובר עליו ישרק ושרק על אמר יהוה לארץ הזאת ולבית הזה׃ 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת׃ 10 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני בתי יהוה ואת בית המלך׃ 11 חירם מלך צר אשר נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים וזהב ככל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם ערי הגליל׃ 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו׃ 13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה׃ 14 ותשלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב׃ 15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר׃ 16 פרעה מלך מצרים עלה ויתפש את גזר וישרפה באש וכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלוחים לאשת בתו אשת שלמה׃ 17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חורון התחתון׃ 18 ואת בעלת ואת תדמר במדבר בארץ׃ 19 וכל ערי המסכנות אשר היו לשלמה וערי הרכב וערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל הם׃ 21 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה׃ 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים כי המה אנשי מלחמה המה עבדיו המה שריו המה שלשיו המה שרי רכבו ופרשיו׃ 23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃ 24 ואולם בת פרעה עלתה מעיר דויד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא׃ 25 ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה עולות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר על המזבח אשר לפני יהוה ויכל הבית׃ 26 ועשה המלך שלמה אניות עציון גבר אשר על אילת על שפת ים סוף בארץ אדום׃ 27 וישלח חירם בספנים עבדים אנשי אניות ידעי ים עם עבדי שלמה׃ 28 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויביאו למלך שלמה׃

10 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃ 2 ותבא ירושלם בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב הרבה מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אתו את כל אשר היה עם לבבה׃ 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא נעלם דבר מן המלך אשר לא הגיד לה׃ 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ 5 ומטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ותאבד עוד׃ 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי הרבה חכמה ותוספת על השמועה אשר שמעתי׃ 8 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה׃ 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הנה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ 11 וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי אלגומים הרבה מאד ויעש המלך מן העצים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשררים לא בא כן עצי אלגומים ולא נראו עד היום הזה׃ 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כידו המלכותית וילך ותשב לארצה היא ועבדיה׃ 13 ומשקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות זהב׃ 14 מלבד אנשי הרכלים והסחרים ומכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב כתית על הצנה האחת ששים שקלים זהב יצא על הצנה האחת׃ 16 ושלש מאות מגנים זהב כתית על המגן האחד שלש מנים זהב יצא על המגן האחד ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃ 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור׃ 18 ושש מעלות לכסא ורגם זהב דבק בכסא ושתי ידות מזה ומזה למקום הישב ושני אריות עמדים אצל הידות׃ 19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃ 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב ובית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה׃ 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃ 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבבו׃ 24 והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות נשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃ 25 ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃ 26 ויהי שלט בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃ 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃ 29 ועלה ויצא מצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם יוציאו׃

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות׃ 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אך אם יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃ 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ותטינה נשיו את לבבו׃ 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמנים׃ 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדויד אביו׃ 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון׃ 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן׃ 9 ויאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מיהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים׃ 10 וצוה אותו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה׃ 11 ויאמר יהוה אל שלמה יען כי היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ 12 אך בימיך לא אעשנה למען דויד אביך מיד בנך אקרענה׃ 13 רק לא אקרע כל הממלכה שבט אחד אתן לבנך למען דויד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי׃ 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום׃ 15 ויהי בהיות דויד באדום ויעל יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום׃ 16 כי שם ישב יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום׃ 17 ויברח הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃ 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם פארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית וצאן יעד לו ולחם נתן לו׃ 19 ויתן חן הדד בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפנס הגבירה׃ 20 ותלד אחות תחפנס לו את גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בית פרעה ותהי גנובת בבית פרעה בתוך בני פרעה׃ 21 והדד שמע במצרים כי שכב דויד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלכה לארצי׃ 22 ויאמר לו פרעה כי אם עמדי מחסור אתך והנך מבקש ללכת לארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני׃ 23 ויקם לו אלהים שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו׃ 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דויד אותם ויבאו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק׃ 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה וגם את הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם׃ 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדתה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וישא ידו במלך׃ 27 וזה הדבר אשר נשא יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דויד אביו׃ 28 והאיש ירבעם גבור חיל ויאמן שלמה את הנער ויעשהו פקיד על כל סבל בית יוסף׃ 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצאהו אחיה השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והם שנים לבדם בשדה׃ 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃ 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך עשרה שבטים׃ 32 ושבט אחד יהיה לו למען עבדי דויד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃ 33 יען אשר עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם ובדרכי לא הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי וחקי כדויד אביו׃ 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשים אותו כל ימי חייו למען דויד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי וחקי׃ 35 ולקחתי את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים׃ 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות נר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לשום שמי שם׃ 37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית למלך על ישראל׃ 38 והיה אם תשמע אל כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר חקי ומצותי כאשר עשה דויד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדויד ונתתי לך את ישראל׃ 39 ואענה את זרע דויד אך לא כל הימים׃ 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם וינס מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה׃

41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה׃ 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃ 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דויד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו׃

12 וילך רחבעם שכם כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו׃ 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם ממצרים׃ 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ 5 ויאמר אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי וילך העם׃ 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר׃ 7 וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו׃ 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העול אשר נתן אביך עלינו׃ 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ 11 ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עולכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ 13 וישב המלך אל העם קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 15 ולא שמע המלך אל העם כי נסבה היתה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט׃ 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃ 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ 18 וישלח המלך רחבעם את אדורם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃ 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דויד כי אם שבט יהודה לבדו׃ 21 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ושבט בנימין מאה ושמונים אלף בחורי עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם בן שלמה׃ 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר׃ 23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר׃ 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה׃ 25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל׃ 26 ויאמר ירבעם בלבבו עתה תשוב הממלכה לבית דויד׃ 27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב

כשאת בכל מושבתיכם לדרתיכם: ס
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: כי נפש הבשר בדם היא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסה אתו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: ס

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: ס

איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא: ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה: ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך הנה: ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא: ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארות הנה היא זמה היא: ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ס

ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: ס

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: והאכלו אכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ס

וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: ס

את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפדה לא נתנה לא בוקרה לא ניתנה לה ביקרת היתה ולא יומתו כי לא חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנתה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמא בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה: אבן צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: ס

ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבני ישראל ומן הגרים בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו אתו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו: ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ס

ואיש כי יתן מום בעמיתו אשר נתן יעשה לו: תחת שבר תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: ס

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ושבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ס

וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מוכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ס

ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ כנען לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: ס

וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: ס

וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו מן השנה שמכר לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד רבים בשנים לפיהם מן כסף גאלתו יתן מכסף מקנהו: ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא ייגאל בכסף האלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ס

לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ס

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם קוממיות: ס

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם: ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: ס

והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם: ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם ואת מעטכם ונשמו דרכיכם חרבות: ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו: ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה: ואתכם אזרה בגוים וארק אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה והיו עריכם חרבה: אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה וכל ימי אויביכם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ והרצתה את שבתתיה: כל ימי השמה את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה שכל נדף ונסו כמנוס מפני חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין תקומה לפני אויביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם: והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו: ס

אשר הוציא אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה: ס

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשת ליהוה: והיה ערכך זכר משה שקלים בשקל הקדש עשרים גרה השקל חמשים שקלים כסף בשקל הקדש: אם נקבה הוא ערכך והיה ערכך שלשים שקל: ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך זכר עשרים שקל ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך זכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם דל הוא מערכך והעמיד את הכהן והעריך אתו על פי אשר תשיג יד הנודר יעריך אתו הכהן: ס

ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לפני יהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: ואם גאל יגאלנו ויסף חמשיתו על ערכך: ס

ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום: ואם גאל יגאל את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם שדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף: אם משנת היובל יקדיש שדהו כפי ערכך יקום: ואם אחר היובל יקדיש את שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היובל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתה ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ובשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לבעל אשר לו אחזת הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל: ס

אך בכור אשר יבכר לאדם לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרים איש לאדניו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני: ס

במדבר

ויאמר יהוה אל משה בסיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור: לשמעון שלומיאל בן צורישדי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן אליאב בן חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימן אבידן בן גדעוני: לדן אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן עכרן: לגד אליסף בן דעואל: לנפתלי אחירע בן עינן: אלה קרואי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם: ס

ויקחו משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ס

ויהי בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים וחמש מאות: ס

למטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלש מאות: ס

למטה גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ס

למטה יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: ס

למטה יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יששכר חמשים אלף וארבע מאות: ס

למטה זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ס

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: ס

למטה מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: ס

למטה בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ושש מאות: ס

למטה דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: ס

למטה אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ס

למטה נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהי כל הפקדים ששת אלפים וחמש מאות ושלשת אלפים וחמשים: ס

והלוים למטה אבתם לא התפקד בתוך בני ישראל: וידבר יהוה אל משה לאמר: רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: והפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת: ובני ישראל יחנו איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ס

ויהי בני אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן: וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: ס

ויקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: ס

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם ועד בהמה לי יהיו אני יהוה: ס

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד משה על פי יהוה כאשר נצטוה: ויהיו בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון לבניהם ולמשפחתם לבני ולשמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: ס

למשפחת הגרשני לבני ולמשפחת השמעי אלה משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב למשפחת הגרשני אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת המסך על פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ס

למשפחת הקהתי לבני ולמשפחת השמעי אלה משפחת הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני הקהתי על ירכת המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ואת כל עבדתו: ס

למשפחת בני מררי מחלי ומושי אלה משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אבחיל על ירכת המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחו ועמדיו ואדניו וכל כליו ואת כל עבדתו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ס

ואשר יחנו קדמה לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל פקודי הלוים אשר פקדו משה ואהרן על פי יהוה לבית אבתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס

ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקודיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים: ס

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: ואת פדוי שלשה ושבעים והמאתים העדפים על מספר הלוים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת תקח בשקל הקדש עשרים גרה השקל: ונתת את הכסף לאהרן ולבניו פדוי העדפים בם: ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדוי הלוים: מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף אלף שלש מאות ושבעים ושלשה בשקל הקדש: ונתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: שאו את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת עבדת בני הקהתי במשכן מועד קדש הקדשים: בבא אהרן ובניו במסע המחנה ואת פרכת הסך והסכו בה את ארון העדת: ונתנו על כסי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והשמו על הקערת ועל הכפת ועל המנקיות ואת קשות הנסך יהיו עליו: ופרשו עליהם בגד תולעת שני והסכו בה את מכסה עור תחש ושמו בדיו: ולקחו בגד תכלת ומסכו את מנרת המאור וכליה ומלקחיה ומחתתיה וכל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת והסכו בה את מכסה עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת והסכו אתם במכסה עור תחש ושמו על המוט: ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: וכסו אתו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת המזלגת והיעים והמזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקח אהרן ובניו בכלות לכסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וקדש לא יגעו ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד פקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: ס

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אתם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: ס

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה שא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ס

בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: ואת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו: וכל כליו לכל עבדתו ואת אשר לו במשמרת משא תפקדו את שמות כלי משאם: ואת עמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם את כל כליהם לכל עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משא כל עבדתם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ס

ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ס

ויהי בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים וחמש מאות: ס

למטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלש מאות: ס

למטה גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ס

למטה יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: ס

למטה יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יששכר חמשים אלף וארבע מאות: ס

למטה זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ס

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: ס

למטה מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: ס

למטה בנימן

וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ 7 יְהוָה בְּרְצוֹנְךָ הָעֲמַדְתָּה לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ 8 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ 9 מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ 10 שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ 11 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ 12 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

למנצח. ה.

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל נְחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה יְהוָה אֲמָרַי בִּינָה הֲגִיגִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ 4 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ 5 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃ 6 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 7 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ 8 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ 9 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ 10 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ 11 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵֽעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ 12 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 13 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

למנצח בנגינות. ו.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ 3 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃ 4 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי׃ 5 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ 6 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃ 7 יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃ 8 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃ 9 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃ 10 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ 11 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

למנצח. ז.

1 שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דִּבְרֵי כוּשִׁי בֶּן יְמִינִי׃ 2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃ 3 פֶּן יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃ 4 יְהוָה אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי׃ 5 אִם גָּמַלְתִּי שִׁלְמִים רָעָה וְאָרְעָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃ 6 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃ 7 קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃ 8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ 9 יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃ 10 יִגַּמר נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃ 11 מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃ 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל יוֹם׃ 13 אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלָּטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנָהּ׃ 14 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ 15 הִנֵּה יָחֶבַל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃ 16 בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃ 17 יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ 18 אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

למנצח על הגתית. ח.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם׃ 3 מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ 4 כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ 5 מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ 6 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ 7 תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו׃ 8 צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ 9 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃ 10 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

למנצח על מות לבן. ט.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ 4 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ 5 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ 6 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ 7 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ 8 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ 9 וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ 10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ 11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ 12 זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ 13 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ 14 חָנֵּנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃ 15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 16 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ 17 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ 18 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ 19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד לָעַד׃ 20 קוּמָה יְהוָה אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃ 21 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

למה יהוה תעמד. י.

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ 2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ 3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ 4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃ 5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְגְּדוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ 6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃ 7 אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחְתָּ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ 8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ 9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ 10 וְדָכָא יָשֹׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ 11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃ 12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ 13 עַל מָה נִּאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃ 14 רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃ 15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃ 16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ 17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ 18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל הָאָרֶץ׃

ביהוה חסיתי. יא.

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נֻדִּי הָרְכֶם צִפּוֹר׃ 2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל לְיִשְׁרֵי לֵב׃ 3 כִּי הָרְסוּן יְסוֹדוֹת צַדִּיק מָה פָּעָל׃ 4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃ 5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ 6 יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃ 7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

הושיעה יהוה כי גמר חסיד. יב.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית לְדָוִד׃ 2 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ 3 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ 4 יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ 5 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ 6 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ 7 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ 8 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ 9 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלֻּת לִבְנֵי אָדָם׃

1: ל. ב. 2: ל. ג. 3: ל. ד. 4: ל. ה. 5: ל. ו. 6: ל. ז. 7: ל. ח. 8: ל. ט. 9: ל. י. 10: ל. יא. 11: ל. יב.

---

(15) בר. 47: 6.
(16) בר. 12: 1. 54: 8. ש. 2: 1. 2. 10. 8: 3.
(17) בר. 51: 3. 14: 1. ש. 2: 12. 3: 2.
(18) ש. 4: 1. 4. 7. 5: 3.
(21) שו. 75: 4. 5.

(1) שו. 40: 3.
(2) ש. 11: 1. 21: 15. 16.
(4) תה. 27: 31. שו. 36: 10. 11.
(5) בר. 26: 1. ש. 9: 8. בר. 60: 19. ש. 23: 21.
(6) בר. 48: 20. 52: 11. תה. 1: 14. 50: 8. 51: 6. 45. בר. 64. שו. 17: 21. 28.
(7) ש. 18: 4.
(8) בר. 32: 10. שו. 17: 8. ש. ש. 1: 6.
(9) בר. 11: 15. 19: 16. ש. 9: 4.
(10) בר. 12: 6. 54: 1. תה. 37: 14. 3. ש. 26: 12. שו. 1: 14. 27. ש. 8: 3. ש. 1: 14. ש. ש. 6: 16.
(11) בר. 2: 2. 3. 49: 22. 60: 3. ש. 22. 23. 3: 10. ש. 12: 49. שו. 33: 33. ש. 2: 9.
(12) בר. 32: 9. ש. 1: 17.
(13) ש. 2: 20. תה. 1: 7. שו. 68: 5. 57: 15. בר. 15: 26. 15. בר. 63: 15.

(1) שו. 1: 1. שו. 109: 6. ש. 12: 10.
(2) ש. 9. ש. 1: 17. ש. 8: 33. ש. 4: 11. ש. 11: 5. ש. 23.
(3) בר. 64: 6.
(4) בר. 61: 10. ש. 19: 8. ש. 15: 22.
(5) ש. 29: 6. ש. 6: 11.
(7) ש. 8: 35. 1. ש. 2: 3.
שו. 44: 16. בר. 17: 9. ש. 2: 7. ש. 4: 14. 6: 5.
(8) שו. 71: 7. בר. 8: 18. 20: 3. שו. 12: 11. 24: 24. בר. 42: 1. 49: 3. 5. 52: 13. 53: 11. שו. 34: 23. 24. בר. 4: 2. 11: 1. 1. 23: 5. 33: 15. ש. 6: 12. ש. 1: 78.
(9) שו. 118: 22. בר. 28: 16. ש. 4: 10. ש. 5: 6. 31: 34. 50: 20. שו. 7: 3. ש. 13: 1. 19.

1: מחה.
2: דמיתי לשחת. 3: ורופאני. 4: אפיו.

10 וְהָיָה֙ כִּ֣י יְבִיאֲךָ֣ יְהוָ֔ה אֶל־אֶ֥רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֖י כַּאֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֣ע לְךָ֣ וְלַאֲבֹתֶ֑יךָ וְנָתַ֖ן אֹתָ֥הּ לָֽךְ׃ 11 וְהַעֲבַרְתָּ֣ כָל־פֶּ֣טֶר רֶ֔חֶם לַיהוָ֖ה וְכָל־פֶּ֣טֶר שֶׁ֣גֶר בְּהֵמָ֑ה אֲשֶׁ֥ר יִהְיֶֽה־לְּךָ֖ הַזְּכָרִ֥ים לַיהוָֽה׃ 12 וְכָל־פֶּ֣טֶר חֲמֹ֔ר תִּפְדֶּ֥ה בְשֶׂ֖ה וְאִם־לֹ֣א תִפְדֶּ֑ה וַעֲרַפְתּ֣וֹ וְכֹ֣ל בְּכ֣וֹר אָדָ֗ם בָּנֶ֙יךָ֙ תִּפְדֶּ֔ה וְלֹֽא־יֵרָאֶ֥ה פָנַ֖י רֵיקָֽם׃

פרשה ג׳

1 וַיְהִ֗י כְּשַׁלַּ֤ח פַּרְעֹה֙ אֶת־הָעָ֔ם וְלֹֽא־נָחָ֣ם אֱלֹהִ֔ים דֶּ֚רֶךְ אֶ֣רֶץ פְּלִשְׁתִּ֔ים כִּ֥י קָרוֹב֖ הִ֑וא כִּ֣י אָמַ֤ר אֱלֹהִים֙ פֶּן־יִנָּחֵ֣ם הָעָ֔ם בִּרְאֹתָ֖ם מִלְחָמָ֑ה וְשָׁ֥בוּ מִצְרָֽיְמָה׃ 2 וַיַּסֵּ֤ב אֱלֹהִים֙ אֶת־הָעָ֔ם דֶּ֖רֶךְ הַמִּדְבָּ֣ר יַם־סֽוּף׃ וַחֲמֻשִׁ֛ים עָל֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 3 וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה אֶת־עַצְמ֖וֹת יוֹסֵ֑ף כִּ֣י הַשְׁבֵּ֤עַ הִשְׁבִּיעַ֙ אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לֵאמֹ֗ר פָּקֹ֨ד יִפְקֹ֤ד אֱלֹהִים֙ אֶתְכֶ֔ם וְהַעֲלִיתֶ֥ם אֶת־עַצְמֹתַ֖י מִזֶּ֥ה אִתְּכֶֽם׃ 4 וַיִּסְע֖וּ מִסֻּכֹּ֑ת וַיַּחֲנ֣וּ בְאֵתָ֔ם בִּקְצֵ֖ה הַמִּדְבָּֽר׃ 5 וַיהוָ֗ה הֹלֵךְ֙ לִפְנֵיהֶ֔ם יוֹמָם֙ בְּעַמּ֣וּד עָנָ֔ן לַנְחֹתָ֖ם הַדָּ֑רֶךְ וְלַ֨יְלָה֙ בְּעַמּ֣וּד אֵ֔שׁ לְהָאִ֥יר לָהֶ֖ם לָלֶ֣כֶת יוֹמָ֥ם וָלָֽיְלָה׃ 6 לֹֽא־יָמִ֤ישׁ עַמּוּד֙ הֶעָנָ֔ן יוֹמָ֖ם וְעַמּ֣וּד הָאֵ֑שׁ לָ֖יְלָה לִפְנֵ֥י הָעָֽם׃ 7 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ 8 דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְיָשֻׁ֙בוּ֙ וְיַחֲנ֣וּ לִפְנֵי־פִ֔י בֵּ֥ין מִגְדֹּ֖ל וּבֵ֣ין הַיָּ֑ם לִפְנֵ֣י בַ֠עַל צְפֹ֨ן נֹ֤כַח זֶה֙ תַּחֲנ֣וּ עַל־הַיָּֽם׃ 9 וְאָמַ֤ר פַּרְעֹה֙ לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל נְבֻכִ֥ים הֵ֖ם בָּאָ֣רֶץ סָגַ֣ר עֲלֵיהֶ֔ם הַמִּדְבָּֽר׃ 10 וְהִקְרִ֖יב פַּרְעֹ֑ה וַיִּשְׂא֨וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֜ל אֶת־עֵינֵיהֶ֗ם וְהִנֵּה־מִצְרַ֤יִם נֹסֵע֙ אַחֲרֵיהֶ֔ם וַיִּֽרְא֖וּ מְאֹ֑ד וַיִּצְעֲק֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃ 11 וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֗ה הֲמִבְּלִ֤י אֵין־קְבָרִים֙ בְּמִצְרַ֔יִם לְקַחְתָּ֖נוּ לָמ֣וּת בַּמִּדְבָּ֑ר מַה־זֹּ֣את עָשִׂ֔יתָ לָ֖נוּ לְהוֹצִיאָ֥נוּ מִמִּצְרָֽיִם׃ 12 הֲלֹא־זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבַּ֤רְנוּ אֵלֶ֙יךָ֙ בְּמִצְרַ֔יִם לֵאמֹ֕ר חֲדַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ וְנַעַבְדָ֣ה אֶת־מִצְרָ֑יִם כִּי־ט֥וֹב לָ֖נוּ עֲבֹ֥ד אֶת־מִצְרַ֛יִם מִמֻּתֵ֥נוּ בַמִּדְבָּֽר׃ 13 וַיֹּ֨אמֶר מֹשֶׁ֜ה אֶל־הָעָ֗ם אַל־תִּירָ֙אוּ֙ הִתְיַצְּב֔וּ וּרְא֕וּ אֶת־יְשׁוּעַ֥ת יְהוָ֖ה אֲשֶׁ֣ר יַעֲשֶׂ֣ה לָכֶ֣ם הַיּ֑וֹם כִּ֣י אֲשֶׁ֤ר רְאִיתֶם֙ אֶת־מִצְרַ֔יִם לֹ֥א תֹסִ֛פוּ לִרְאֹתָ֥ם עֽוֹד־עַ֖ד לְעוֹלָֽם׃ 14 יְהוָ֖ה יִלָּחֶם־לָכֶ֑ם וְאַתֶּ֖ם תַּחֲרִשֽׁוּן׃

פרשה ד׳

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ 2 דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְיָשֻׁ֙בוּ֙ וְיַחֲנ֣וּ לִפְנֵי־פִ֔י בֵּ֥ין מִגְדֹּ֖ל וּבֵ֣ין הַיָּ֑ם לִפְנֵ֣י בַ֠עַל צְפֹ֨ן נֹ֤כַח זֶה֙ תַּחֲנ֣וּ עַל־הַיָּֽם׃ 3 וְאָמַ֤ר פַּרְעֹה֙ לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל נְבֻכִ֥ים הֵ֖ם בָּאָ֣רֶץ סָגַ֣ר עֲלֵיהֶ֔ם הַמִּדְבָּֽר׃ 4 וְהִקְרִ֖יב פַּרְעֹ֑ה וַיִּשְׂא֨וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֜ל אֶת־עֵינֵיהֶ֗ם וְהִנֵּה־מִצְרַ֤יִם נֹסֵע֙ אַחֲרֵיהֶ֔ם וַיִּֽרְא֖וּ מְאֹ֑ד וַיִּצְעֲק֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃ 5 וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֗ה הֲמִבְּלִ֤י אֵין־קְבָרִים֙ בְּמִצְרַ֔יִם לְקַחְתָּ֖נוּ לָמ֣וּת בַּמִּדְבָּ֑ר מַה־זֹּ֣את עָשִׂ֔יתָ לָ֖נוּ לְהוֹצִיאָ֥נוּ מִמִּצְרָֽיִם׃ 6 הֲלֹא־זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבַּ֤רְנוּ אֵלֶ֙יךָ֙ בְּמִצְרַ֔יִם לֵאמֹ֕ר חֲדַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ וְנַעַבְדָ֣ה אֶת־מִצְרָ֑יִם כִּי־ט֥וֹב לָ֖נוּ עֲבֹ֥ד אֶת־מִצְרַ֛יִם מִמֻּתֵ֥נוּ בַמִּדְבָּֽר׃ 7 וַיֹּ֨אמֶר מֹשֶׁ֜ה אֶל־הָעָ֗ם אַל־תִּירָ֙אוּ֙ הִתְיַצְּב֔וּ וּרְא֕וּ אֶת־יְשׁוּעַ֥ת יְהוָ֖ה אֲשֶׁ֣ר יַעֲשֶׂ֣ה לָכֶ֣ם הַיּ֑וֹם כִּ֣י אֲשֶׁ֤ר רְאִיתֶם֙ אֶת־מִצְרַ֔יִם לֹ֥א תֹסִ֛פוּ לִרְאֹתָ֥ם עֽוֹד־עַ֖ד לְעוֹלָֽם׃ 8 יְהוָ֖ה יִלָּחֶם־לָכֶ֑ם וְאַתֶּ֖ם תַּחֲרִשֽׁוּן׃

---

(10) וחי. 2: 11. ו. שלח. 4: 25. נה. 36: 16. שה. 4: 4.

(1) וחי. 2: 3. דב. 8: 18. (2) שה. 25: 31. 37. ישע. 1: 12. 4: 5. (3) וחי. 4: 11. 12. ישע. 11: 4. (6) שה. 1: 7.

(7) ש: 51: 25. שה. 21: 21. וחי. 118: 22. יהו. 3: 11. 13. (9) יהו. 3: 10. 15. וחי. 2: 9. 11. 6: 15. נה. 48: 16. וחי. 2: 8. (10) שלש 2: 3. ב. דבה. 16: 9. שה. 4: 11. 12. (11) וחי. 4: 3. (14) ישע. 11: 4. וחי. 3.

7. לה. 1: 19. שה. 3: 11. 13. וחי. 6: 5. —

(1) שו. 2: 9. (3) שלח. 4: 6. (4) חה. 19: 12. וחי. 8: 17. שלח. 3: 5. יהו. 14: 45. (11) ש: 29: 5. 28. דב. 10: 10. —

(2) וחי. 1: 8. ישע. 4: 5. 6. (3) ישע. 6: 2. (4) וחי. 5: 10. (5) שו. 104: 4. בר. 1: 7. 14. 1. שא. 22: 19. דב. 7: 10. וחי. 4: 14. לה. 1: 19. (6) ש: 1: 14. (7) דב. 13: 17. וחי. 1: 10. (8) דב. 8: 3. שמש. 10: 4.

1: הלוכתו. 2: קשר. 3: עקב. 4: ועלו.

9 פ לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר׃ 10 עי אני יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו׃ 11 צד ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי׃ 12 ק וישלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם׃ 13 ר לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו׃ 14 ש כמעט אויביהם אכניע ועל צורריהם אשיב ידי׃ 15 ת משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם׃ 16 א ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך׃

פרק פא

1 לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב׃ 2 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל׃ 3 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו׃ 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב׃ 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע׃ 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה׃ 7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה׃ 8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי׃ 9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר׃ 10 אני יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו׃ 11 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי׃ 12 וישלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם׃ 13 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו׃ 14 כמעט אויביהם אכניע ועל צורריהם אשיב ידי׃ 15 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם׃ 16 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך׃

פרק פב

1 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט׃ 2 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה׃ 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו׃ 4 פלטו דל ואביון ממיד רשעים הצילו׃ 5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ׃ 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם׃ 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו׃ 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים׃

פרק פג

1 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל׃ 2 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש׃ 3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך׃ 4 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד׃ 5 כי נועצו לב יחד עליך ברית יכרתו׃ 6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים׃ 7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור׃ 8 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה׃ 9 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון׃ 10 נשמדו בעין דור היו דמן לאדמה׃ 11 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכצלמנע כל נסיכמו׃ 12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים׃ 13 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח׃ 14 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים׃ 15 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם׃ 16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה׃ 17 יבשו וייבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו׃ 18 וידעו כי אתה שמך לבדך עליון על כל הארץ׃

---

(11) שה. 28: 36. 29: 6. כה. 8: 9. וש. 3: 5.
(12) כה. 1: 78. שמ. 1: 45. וש. 3: 8. 4: 9. שמ 16: 18. יג. 2: 20–22. בב. 3: 3.
(13) נב. 22: 24. שו. 110: 4. בב. 3: 1.
(14) שה. 12: 14. שב. 14: 9.
(15) נב. 57: 19. 60: 10. יש. 2: 13. 19. וש. 2: 9. 4: 9.

(2) ו. שמ. 13: 12. וש. 8: 21.
(3) שו. 17: 9 /11 33: 10. 36: 11. 19. 36. 26. (12) שו. 11: 19. 36. 26. שמ. 9: 29. 30. ב. דב. 32: 8. 19.
(5) נב. 58: 5. יג. 41: 1. וש. 8: 19. 1: 12. ק. 14: 9. (7) יג. 17: 26.
(9) יש. 58: 6. 7. יג. 7: 23. שמ. 9: 8. וש. 8: 16. שמ. 23: 23.
(10) שה. 22: 21. 22. שו. 24: 17. נב. 1: 17. יג. 5: 28. שמ. 36: 4. שמ. 2: 1. וש. 8: 17.
(11) שמ. 1: 2. וש. 14: 8.
(13) ו. שמ. 2: 31. יב. 65: 11. 13. יש. 17: 13. 24. שה. 4: 16. 57: 7. שכח. 2: 7. יג. 52: 12. וש. 8: 19.
(5) נב. 58: 5. יג. 41: 1. וש. 8: 19. 1: 12. ק. 14: 9. (7) יג. 17: 26.
(9) יש. 58: 6. 7. יג. 7: 23. שמ. 9: 8. וש. 8: 16. שמ. 23: 23.
(10) שה. 22: 21. 22. שו. 24: 17. נב. 1: 17. יג. 5: 28. שמ. 36: 4. שמ. 2: 1. וש. 8: 17.
(11) שמ. 1: 2. וש. 14: 8.
(12) שו. 11: 19. 36. 26. שמ. 9: 29. 30. ב. דב. 32: 8.
(13) ו. שמ. 2: 31. יב. 65: 11. 13. יש. 17: 13. 24. שה. 4: 16. 57: 7. שכח. 2: 7. יג. 52: 12. וש. 8: 19.
(15) נב. 57: 19. 60: 10. יש. 2: 13. 19. וש. 2: 9. 4: 9.
(2) ו. שמ. 13: 12. וש. 8: 21.
(3) שו. 17: 9 /11 33: 10. 36: 11. 19. 36. 26. (12) שו. 11: 19. 36. 26. שמ. 9: 29. 30. ב. דב. 32: 8. 19.
(5) נב. 58: 5. יג. 41: 1. וש. 8: 19. 1: 12. ק. 14: 9. (7) יג. 17: 26.
(9) יש. 58: 6. 7. יג. 7: 23. שמ. 9: 8. וש. 8: 16. שמ. 23: 23.
(10) שה. 22: 21. 22. שו. 24: 17. נב. 1: 17. יג. 5: 28. שמ. 36: 4. שמ. 2: 1. וש. 8: 17.
(11) שמ. 1: 2. וש. 14: 8.
(12) שו. 11: 19. 36. 26. שמ. 9: 29. 30. ב. דב. 32: 8. 19

וְלֹא תִכְרְתוּ בְרִית לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ וּמִסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ׃ 11 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 12 כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ 13 וְפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כָּל־בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 14 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ 15 וְחַג שָׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ 16 שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא יַחְמֹד אִישׁ אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ 18 לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ 19 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ 22 וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ 23 וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃

פרשת אמור.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו אֶל־אִמּוֹ וְאֶל־אָבִיו וְאֶל־בְּנוֹ וְאֶל־בִּתּוֹ וְאֶל־אָחִיו׃ 2 וְאֶל־אֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ 3 לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְחַלֵּל אֹתוֹ׃ 4 לֹא יְקָרַח קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ 5 קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ 6 אִשָּׁה זוֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ 7 וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה־לְּךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ 8 וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לְזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ 9 וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ 10 וְעַל כָּל־נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ 11 וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יָבוֹא וְאֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ לֹא יָבֹא לְאָחִיו וְלַאֲחֹתוֹ לַבְּתוּלָתוֹ אֲשֶׁר־לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ 12 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ 13 וְהוּא אִשָּׁה בִּבְתוּלֹתֶיהָ יִקָּח׃ 14 אַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה וְחַלָּלָה זוֹנָה אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ 15 וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 17 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ 18 כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ 19 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ 20 אוֹ גִבֶּן אוֹ דַק אוֹ תְבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשְׁךְ׃ 21 כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ 22 לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן־הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃ 23 אַךְ אֶל־הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ 24 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

---

(12) ס״ב 2: 21. 22. ויק׳ 2: 2. 22. ויק׳ 19: 67. 6. שמ׳ 2: 19. ויק׳ 1: 10. (13) ש״א 42: 18. דה״ב 12: 2. כה״ב 4: 11. 12. נח׳ 19: 24. 25. שמ׳ 2: 20. ירמ׳ 2: 19. ויק׳ 8: 9. (14) ש״א 31: 28. ב. דברי 36: 16. ויק׳ 1: 6. (16) ויק׳ 7: 9. 8: 19. נא׳ 4: 25. (17) שופ׳ 3: 29. ויק׳ 7: 10. 5: 3. 4. (19) ש״א 52: 4. 6. 7. 12. 13. 21. ויק׳ 3: 7. 5. ב. שה׳ 25: 25. ש״א 41: 1. 2. יא׳ 8: 17. נח׳ 35: 10. ויק׳ 8: 16. (21) נח׳ 2: 3. שה׳ 4: 1. 2. ויק׳ 7: 2. (22) נח׳ 60: 3. שופ׳ 66: 23. (23) נח׳ 3: 6. 4: 1. 2. שה׳ 25: 14.

(1) ש״א 23: 33. ירמ׳ 1: 3. ב. דברי 20: 12. שה׳ 145: 15. (2) ש״א 49: 23. נח׳ שה׳ 23. שה׳ שה׳ 26. 27. 28. ירמ׳ 1: 9. 2. שה׳ 17: 9. שה׳ 28. 21. יהו׳ 20. שה׳ 28: 3. שופ׳ 12: 5. שמ״ב 15: 15. ש״א 23: 5. 30: 9. משל׳ 1: 49. יה׳ 38. (3) נאה׳ 27: 16. שה׳ 28. 4. 5. (4) נח׳ 23: 1. שה׳ 26: 17. (5) ש״א 47: 1. 5. איכ׳ 2: 4. (6) יחז׳ 1: 8. (8) שה׳ 34: 7. ויק׳ 2: 5. נח׳ 60: 18. שה׳ 28: 24. שופ׳ 3: 7. (9) נח׳ 62: 11. ויק׳ 2: 10. שופ׳ 21: 5. שמ״ב 12: 15. ש״א 23: 5. 30: 9. משל׳ 1: 49. יה׳ 38. (10) ויק׳ 1: 7. 2: 18. שה׳ 5: 10. שלש׳ 2: 22. נא׳ 2: 14. 17. שה׳ 72: 8. (11) שופ׳ 24: 8. יחז׳ 10: 29. 13: 20. נח׳ 42: 7. 51: 14. 61: 1. (12) נח׳ 49: 9. 61: 7. (14) שה׳ 18: 14. 77: 17. 144: 6. נח׳ 21: 1. (15) ויק׳ 4: 18. 25. שה׳ 12: 27. (16) נח׳ 62: 3. שלש׳ 17: 12. נח׳ 11: 12.

---

[1]מ׳ מַלְכוּתִי. [2]מ׳ תַּחַת־דְּבָרֵנוּ. [3]מ׳ דְּמִעָה.

17 יהי נעם אדני אלהינו עלינו (עלינו יי) ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃ * יהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה׃

תהלים צ׳.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון היית לנו בדר ודר׃
2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃ * תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃
3 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
4 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃ * בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
5 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃ * שתה עונתינו לנגדך עלמנו מאור פניך׃
6 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃ * ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
7 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃ * להודיע לימינו כן ונביא לבב חכמה׃
8 שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך׃ * שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
9 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃ * יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
10 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃ * יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
11 אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ * כי הוא יציל מפח יקוש מדבר הוות׃
12 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ * לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
13 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃ * יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
14 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃ * כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך׃
15 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ * כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
16 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃ * על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
17 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃ * יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
18 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

---

[1] ס׳: חוקי חפצתי. [2] ס׳: שמעתי.

(17) שו׳ 31: 19. שה׳ 3: 18. חבק׳ 9: 14.

(1) תי׳ 14: 22. דב׳ 11: 14. שמ׳ 29: 23. שה׳ 2: 23. תי׳ 13: 10.
(2) תי׳ 10: 8. שה׳ 2: 18. ש״ב 17: 5. שמ׳ 13: 4. שו׳ 34: 5.
(3) שו׳ 34: 17. קה׳ 1: 68. בר׳ 1: 9.
(4) שה׳ 24: 17. ו׳ שה׳ 14: 38. דב׳ 19: 13. 22: 23.
(5) שו׳ 18: 42.
(6) תי׳ 3: 18. שו׳ 37: 21. שה׳ 1: 7. וש׳ 13: 9.
(7) שו׳ 104: 15. וש׳ 9: 15.
(8) דב׳ 5: 26. 49: 19. שו׳ 36: 37.
(9) שה׳ 2: 23. דה׳ 30: 1.
(10) דב׳ 11: 11. 16. שה׳ 11: 11. דב׳ 49: 20.
(11) דב׳ 11: 15. 16. 14: 25. שו׳ 30: 13.
(12) שה׳ 4: 5.

---

(1) וש׳ 10: 10.
(2) דב׳ 32: 19.
(4) וש׳ 11: 7.
(5) תי׳ 2: 3. 50: 7. דה׳ 29: 19. שה׳ 12: 8.
(7) וש׳ 11: 4. ירמ׳ 3: 12. שה׳ 11: 5.
(8) שה׳ 5: 7.
(9) תי׳ 15: 2. 43: 11.
(11) ירמ׳ 3: 12. וש׳ 11: 7.
(12) שה׳ 26: 15. שה׳ 21: 32.
(13) שה׳ 27: 9. 10.
(15) שו׳ 34: 2–4.
(17) תי׳ 23: 1. שו׳ 34: 2. שה׳ 10: 12. 13.

---

[3] מנד׳: אשגבהו. [4] מנד׳: אזהיקהו. [5] ס׳: לעזרני. [6] ס׳: בי פחדו.

משלי כה.

1 אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי
2 חזקיה מלך יהודה׃ כבוד אלהים הסתר־דבר
וכבוד מלכים חקר־דבר׃ שמים לרום וארץ
3 לעמק ולב מלכים אין חקר׃ כסף סיגים
4 יצרף ויצא לצורף כלי׃ הגרו רשע מלפני
5 מלך ויכון בצדקה כסאו׃ אל תתהלל לפני
מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃ כי טוב
אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב
6 אשר ראו עיניך׃ אל תצא לריב מהר פן
תעשה באחריתה בהכלים רעך׃ יקר רגלך
7 מבית רעך פן ישבעך ושנאך׃ עץ ומרגיעה
ומחץ חצים עד איש רעהו עד שקר׃ שן
רעה ורגל מבטח ומועד בגד ביום צרה׃
8 מעדה בגד על־נתר ושר על־לב רע׃ מפשט
בגד ביום קר חמר על־נתר ושר רעים על־
9 לב׃ אם־רעב שנאך האכלהו לחם ואם־צמא
10 השקהו מים׃ כי גחלים אתה חתה על־ראשו
ויהוה ישלם לך׃ רוח צפון יחולל גשם ופנים
11 נזעמים לשון סתרים׃ טוב שבת על־פנת
12 גג מאשת מדינים ובבית חבר׃ מים קרים
על־נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
13 מעין נמהה ומקור משחת צדיק מפל לפני
14 רשע׃ אכל דבש הכבד־לו וחקר כבודם כבוד׃
עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר
לרוחו׃

(1) בר. 42: 5. 44: 24. 45: 12. 18. 48: 13. מל. 16: 22. מש. 12: 7. בר. 57: 16. (2) בר. 51: 17. 22. 23. (3) ש. 12: 4. 6. 8. 9. 11. 13: 1. 14: 4. 6. 8. 9. 13. מש 21: 44. (4) מש. 76: 6. שו. 38: 4. (5) מש. 3: 16. (6) ש. 18. (8) מש. 3: 10. (9) שה 2: 22. ש. 12: 3. (10) ש. 31: 9. 50: 4. שו. 19: 29. מש. 2: 28. מש. 1: 34. 37. שה. 1: 7. ש. 6: 26. שה. 8: 10. (11) שה 2: 37. ש. שה. 23: 29. ש. ש. 35: 24. (12) מש 24: 30. שה. 1: 7. ש. שה. 5: 14. ש. 3: 31.

(1) בר. 13: 2. 20: 2. מש 3: 4. (2) שה. 23: 13. מש. 23: 7. מש. 16: 4. שו. 30: 13. מש. 2: 17. מש. 5: 12. 13. ש. (3) בר. 13: 6. 8. 18: 20. (4) מש. 3: 6. 7. ש. שה. 1: 8. בר. 20: 2. מש 3: 4. (5) שה. 7: 14. (7) בר. 40: 11. שו. 34: 23. מש. 10: 30. 14: 10. 11. שה. 26: 31. ש. 14: 27. מש 18: 10. 14. (9) שה. 12: 3. (1) ש. 19: 1. שה. 1: 5. (2) שה. 3: 2. בר. 13: 16. (4) שו. 11: 23. 14. 12: 3. מש. 12: 32. (8) ש. 11: 5. (9) בר. 48: 10. ו. שה. 1: 9. 7. מש. 50: 15. 91: 15. ש. 10: 6. מש. 144: 15. ש. 30: 22. שו. 11: 20. מש. 2: 23. מש. 8: 8.

1 כאשר שלג בקיץ וכאשר מטר בקציר כן
2 לא־נאוה לכסיל כבוד׃ כצפור לנוד כדרור
3 לעוף קללת חנם לא תבוא׃ שוט לסוס מתג
4 לחמור ושבט לגו כסילים׃ אל תען כסיל
5 כאולתו פן תשוה־לו גם־אתה׃ ענה כסיל
6 כאולתו פן יהיה חכם בעיני עצמו׃ מקצץ
רגלים שתה חמס משלח־דברים ביד כסיל׃
7 שוקים דלות מפי משל ביד כסילים׃ כצרור
8 אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ חוח
עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃ יסד
9 רב־כל ושכר עתים כסיל ושכר עברים׃
10 שב כסיל על־אולתו כן שנה משכים בו׃
11 חכם חולל הכל ושכר כסיל יעביר׃ כאשר
שב כלב על־קיאו כן כסיל שנה באולתו׃
12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך פתחי־רחוב אשר׃
14 כאשר יסב דלת על־ציריו עצל על־מטתו׃
15 טמן עצל את־ידו בצלחת עמל להשיבה
16 אל־פיו׃ חכם בעיני עצמו עצל משבעה
17 משיבי טעם׃ מחזיק באזני כלב עובר
18 התעבר על־ריב לא־שלו׃ כמתל מתעתע
19 ויורה חצים ומות׃ כן איש רמה את־רעהו
20 ואמר הלא משחק אני׃ בעדם אש תכלה
21 ובאין נרגן ישתה מדון׃ פחם לגחלים
22 ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
23 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי־
24 בטן׃ כסף סיגים מצופה שפתי דלקה ולב
25 רע׃ בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית
26 מרמה׃ כי־יחנן אל־תאמן בו כי שבע
27 תועבות בלבו׃ כסה שנאה במרמה תגלה
28 רעתו בקהל׃ שחת כרה ויפל בתוכה וגלל
אבן אליו תשוב׃ לשון שקר תשנא דכיה
ופה חלק יעשה מדחה׃

(1) מש. 26: 1. (2) מש. 26: 2. (3) מש. 26: 3. (4) מש. 26: 4. (5) מש. 26: 5. (6) מש. 26: 6. (7) מש. 26: 7. (8) מש. 26: 8. (9) מש. 26: 9. (10) מש. 26: 10. (11) מש. 26: 11. (12) מש. 26: 12. (13) מש. 22: 13. 26: 13. (14) מש. 26: 14. (15) מש. 26: 15. (16) מש. 26: 16. (17) מש. 26: 17. (18) מש. 26: 18. (19) מש. 26: 19. (20) מש. 26: 20. (21) מש. 26: 21. (22) מש. 26: 22. (23) מש. 26: 23. (24) מש. 26: 24. (25) מש. 26: 25. (26) מש. 26: 26. (27) מש. 26: 27. (28) מש. 26: 28.

משלי כו.

1 כי־יתן בגוד בעיני חכם יחזיק שלל
2 ומחיר בשפתי נבל׃ כי־יקלל כפיר ואין
3 בו הוא בעוונו׃ שוט לסוס מתג לחמור
4 ושבט לגו כסילים׃ אל תען כסיל כאולתו
5 פן תשוה־לו גם־אתה׃ ענה כסיל כאולתו
6 פן יהיה חכם בעיני עצמו׃ מקצץ רגלים
7 שתה חמס משלח־דברים ביד כסיל׃ כצרור
8 אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ חוח
עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃ יסד
9 רב־כל ושכר עתים כסיל ושכר עברים׃
10 שב כסיל על־אולתו כן שנה משכים בו׃
11 חכם חולל הכל ושכר כסיל יעביר׃ כאשר
שב כלב על־קיאו כן כסיל שנה באולתו׃
12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך פתחי־רחוב אשר׃
14 כאשר יסב דלת על־ציריו עצל על־מטתו׃
15 טמן עצל את־ידו בצלחת עמל להשיבה
16 אל־פיו׃ חכם בעיני עצמו עצל משבעה
17 משיבי טעם׃ מחזיק באזני כלב עובר
18 התעבר על־ריב לא־שלו׃ כמתל מתעתע
19 ויורה חצים ומות׃ כן איש רמה את־רעהו
20 ואמר הלא משחק אני׃ בעדם אש תכלה
21 ובאין נרגן ישתה מדון׃ פחם לגחלים
22 ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
23 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי־
24 בטן׃ כסף סיגים מצופה שפתי דלקה ולב
25 רע׃ בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית
26 מרמה׃ כי־יחנן אל־תאמן בו כי שבע
27 תועבות בלבו׃ כסה שנאה במרמה תגלה
28 רעתו בקהל׃ שחת כרה ויפל בתוכה וגלל
אבן אליו תשוב׃ לשון שקר תשנא דכיה
ופה חלק יעשה מדחה׃

משלי כז.

1 אל־תתהלל במחר כי לא תדע מה־יולד
2 יום׃ יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃
3 אבן כבדה וחול נשא וכעס כסיל מהם
4 שניהם׃ אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד
5 לפני קנאה׃ טובה תוכחת מגלה מאהבה
6 סתומה׃ נאמנים פצעי אוהב ונעתרות
7 נשקי שונא׃ נפש שבעה תבוס נופת ונפש
8 רעבה כל־מר מתוק׃ כצפור הנודדת מן־
9 הקן כן איש הנודד ממקומו׃ שמן וקטרת
ישמח־לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃ רעך
ורעך אל־תעזב ובית אחיך אל־תבא ביום
10 אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ היה בני
חכם ושמח לבי וואעני דבר׃ ערום ראה
רעה ויסתר ופתאים עברו ונענשו׃ קח־בגדו
כי־ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ מברך רעהו
בקול גדול השכים בבקר קללה תחשב לו׃
דלף טרדים ביום סגרה ואשת מדינים
תשכיתה׃ צפנה זה תצפן שמנה ושמן ימינו
יקרא׃ ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני
רעהו׃ נוצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו
יכבד׃ כמים הפנים לפנים כן לב האדם
לאדם׃ שאול ואבדון לא תשבענה ועיני
אדם לא תשבענה׃ מצרף לכסף וכור לזהב
ואיש לפי מהללו׃ אם־תכתש את־האויל
במכתש בתוך הגרש כגרסים אולתו לא־
יסור ממנו׃ הידע תדע פני צאנך שית לבך
לעדרים׃ כי לא־לעולם חסן ונזר אם־דור
ודור׃ יראו חציר ונראה עשב הרים ואספו
עשבי מרעה׃ כבשים ללבושך ומחיר שדה
בעתודים׃ ודי עזים לחם לביתך ולחיות
נערותיך׃

(1) מש. 27: 1. (2) מש. 27: 2. (3) מש. 27: 3. (4) מש. 27: 4. (5) מש. 27: 5. (6) מש. 27: 6. (7) מש. 27: 7. (8) מש. 27: 8. (9) מש. 27: 9. (10) מש. 27: 10. (11) מש. 27: 11. (12) מש. 27: 12. (13) מש. 27: 13. (14) מש. 27: 14. (15) מש. 27: 15. (16) מש. 27: 16. (17) מש. 27: 17. (18) מש. 27: 18. (19) מש. 27: 19. (20) מש. 27: 20. (21) מש. 27: 21. (22) מש. 27: 22. (23) מש. 27: 23. (24) מש. 27: 24. (25) מש. 27: 25. (26) מש. 27: 26.

[1] מ: מחבירו מכלו. [2] מ: בקרבתו מחשבות.

١ صموئيل ١.

1 وَكَانَ رَجُلٌ وَاحِدٌ مِنْ رَامَتَايِمَ صُوفِيمَ مِنْ جَبَلِ
أَفْرَايِمَ، وَاسْمُهُ أَلْقَانَةُ بْنُ يَرُوحَامَ بْنِ أَلِيهُو بْنِ
تُوحُ بْنِ صُوفٍ أَفْرَايِمِيٌّ. 2 وَكَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ،
اسْمُ الْوَاحِدَةِ حَنَّةُ، وَاسْمُ الثَّانِيَةِ فَنِينَةُ. وَكَانَ
لِفَنِينَةَ أَوْلَادٌ، وَأَمَّا حَنَّةُ فَلَمْ يَكُنْ لَهَا أَوْلَادٌ.
3 وَكَانَ هذَا الرَّجُلُ يَصْعَدُ مِنْ مَدِينَتِهِ يَوْمًا فَيَوْمًا
لِيَسْجُدَ وَيَذْبَحَ لِرَبِّ الْجُنُودِ فِي شِيلُوهَ. وَهُنَاكَ
كَانَ عُفْنِي وَفِينְحَاسُ كَاهِنَيِ الرَّبِّ. 4 وَكَانَ يَوْمُ
أَنْ ذَبَحَ أَلْقَانَةُ أَنَّهُ يُعْطِي فَنِينَةَ امْرَأَتَهُ وَكُلَّ
بَنِيهَا وَبَنَاتِهَا أَقْسَامًا. 5 وَأَمَّا حَنَّةُ فَيُعْطِي
قِسْمًا وَاحِدًا بِأَنْفٍ، لأَنَّ حَنَّةَ كَانَتْ يُحِبُّهَا، وَلكِنَّ
الرَّبَّ أَغْلَقَ رَحِمَهَا. 6 وَكَانَ ضَرَّتُهَا تُغِيظُهَا
لأَجْلِ أَنَّ الرَّبَّ أَغْلَقَ رَحِمَهَا، لِتُغِيظَهَا. 7 هكَذَا
كَانَ يَفْعَلُ سَنَةً فَسَنَةً. كُلَّمَا صَعِدَتْ بَيْتَ الرَّبِّ
هكَذَا تُغِيظُهَا، فَبَكَتْ وَلَمْ تَأْكُلْ. 8 فَقَالَ لَهَا
أَلْقَانَةُ رَجُلُهَا: «يَا حَنَّةُ، لِمَاذَا تَبْكِينَ؟ وَلِمَاذَا لاَ
تَأْكُلِينَ؟ وَلِمَاذَا يَسُوءُ قَلْبُكِ؟ أَلَسْتُ أَنَا خَيْرًا لَكِ
مِنْ عَشَرَةِ بَنِينَ؟» 9 وَقَامَتْ حَنَّةُ بَعْدَ أَكْلِهَا فِي
شِيلُوهَ وَبَعْدَ شُرْبِهَا. وَعِفِي الْكَاهِنُ كَانَ جَالِسًا
عَلَى الْكُرْسِيِّ عِنْدَ قَائِمَةِ هَيْكَلِ الرَّبِّ. 10 وَهِيَ
كَانَتْ مُرَّةَ النَّفْسِ، وَصَلَّتْ إِلَى الرَّبِّ وَبَكَتْ
بُكَاءً كَثِيرًا. 11 وَنَذَرَتْ نَذْرًا وَقَالَتْ: «يَا رَبُّ
الْجُنُودِ، إِنِ انْظُرْ انْظُرْ إِلَى مَذَلَّةِ أَمَتِكَ وَاذْكُرْنِي
وَلاَ تَنْسَ أَمَتَكَ، بَلْ تُعْطِي أَمَتَكَ نَسْلَ رِجَالٍ،
فَأُعْطِيَهُ لِلرَّبِّ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ، وَمُوسَى لاَ يَعْلُو
عَلَى رَأْسِهِ». 12 وَكَانَ إِذْ هِيَ كَثَّرَتِ الصَّلاَةَ أَمَامَ
الرَّبِّ أَنَّ عِفِي كَانَ يُرَاقِبُ فَمَهَا. 13 وَحَنَّةُ هِيَ
كَانَتْ تَتَكَلَّمُ فِي قَلْبِهَا. إِنَّمَا شَفَتَاهَا تَتَحَرَّكَانِ
وَصَوْتُهَا لاَ يُسْمَعُ، فَحَسِبَهَا عِفِي سَكْرَانَةً.
14 فَقَالَ لَهَا عِفِي: «حَتَّى مَتَى تَسْكَرِينَ؟ اعْزِلِي
خَمْرَكِ عَنْكِ». 15 فَأَجَابَتْ حَنَّةُ وَقَالَتْ: «لاَ يَا
سَيِّدِي، إِنِّي امْرَأَةٌ حَزِينَةُ الرُّوحِ، وَلَمْ أَشْرَبْ خَمْرًا
وَلاَ مُسْكِرًا، بَلْ سَكَبْتُ نَفْسِي أَمَامَ الرَّبِّ.
16 لاَ تَحْسَبْ أَمَتَكَ بِنْتَ بَلِيَّعَالَ، لأَنِّي مِنْ كَثْرَةِ
كَرْبِي وَغَيْظِي تَكَلَّمْتُ إِلَى الآنَ». 17 فَأَجَابَ عِفِي
وَقَالَ: «اذْهَبِي بِسَلاَمٍ، وَإِلهُ إِسْرَائِيلَ يُعْطِيكِ
سُؤْلَكِ الَّذِي سَأَلْتِهِ مِنْهُ». 18 فَقَالَتْ: «لِتَجِدْ
أَمَتُكَ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْكَ». وَمَضَتِ الْمَرْأَةُ فِي
طَرِيقِهَا وَأَكَلَتْ، وَوَجْهُهَا لَيْسَ هُوَ بَعْدُ كَمَا
كَانَ. 19 وَبَكَّرُوا صَبَاحًا وَسَجَدُوا أَمَامَ الرَّبِّ،
وَرَجَعُوا وَجَاءُوا إِلَى بَيْتِهِمْ فِي الرَّامَةِ. وَعَرَفَ
أَلْقَانَةُ حَنَّةَ امْرَأَتَهُ، وَذَكَرَهَا الرَّبُّ. 20 فَحَبِلَتْ
حَنَّةُ وَوَلَدَتِ ابْنًا، وَدَعَتِ اسْمَهُ صَمُوئِيلَ قَائِلَةً:
«لأَنِّي مِنَ اللهِ سَأَلْتُهُ». 21 وَصَعِدَ الرَّجُلُ أَلْقَانَةُ
وَكُلُّ بَيْتِهِ لِيَذْبَحَ لِلرَّبِّ الذَّبِيحَةَ الْمُعْتَادَةَ
وَنَذْرَهُ. 22 وَأَمَّا حَنَّةُ فَلَمْ تَصْعَدْ، لأَنَّهَا قَالَتْ
لِرَجُلِهَا: «حَتَّى يَفْطِمَ الْوَلَدُ، فَحِينَئِذٍ أُصْعِدُهُ
فَيَظْهَرَ أَمَامَ الرَّبِّ وَيَسْكُنَ هُنَاكَ إِلَى الأَبَدِ».
23 فَقَالَ لَهَا أَلْقَانَةُ رَجُلُهَا: «اعْمَلِي مَا حَسُنَ فِي
عَيْنَيْكِ. اجْلِسِي حَتَّى تَفْطِمِيهِ. فَقَطْ لِيُقِمِ الرَّبُّ
كَلاَمَهُ». فَجَلَسَتِ الْمَرْأَةُ وَأَرْضَعَتِ ابْنَهَا حَتَّى
فَطَمَتْهُ. 24 وَلَمَّا فَطَمَتْهُ صَعِدَتْ مَعَهَا بِهِ، مَعَ
ثَلاَثَةِ عُجُولٍ وَإِيفَةِ دَقِيقٍ وَزِقِّ خَمْرٍ، وَجَاءَتْ بِهِ
إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ فِي شِيلُوهَ، وَالْوَلَدُ صَبِيٌّ.
25 فَذَبَحُوا الثَّوْرَ وَأَتَوْا بِالْوَلَدِ إِلَى عِفِي. 26 فَقَالَتْ:
«أُسْتِي يَا سَيِّدِي! حَيَّةٌ أُسْتِكَ أَنَا الْمَرْأَةُ الَّتِي
وَقَفَتْ عِنْدَكَ هُنَا تُصَلِّي إِلَى الرَّبِّ. 27 مِنْ أَجْلِ
هذَا الْوَلَدِ صَلَّيْتُ، فَأَعْطَانِي الرَّبُّ سُؤْلِي الَّذِي
سَأَلْتُهُ مِنْهُ. 28 فَأَنَا أَيْضًا قَدْ أَعَرْتُهُ لِلرَّبِّ. كُلَّ
الأَيَّامِ الَّتِي يَكُونُ هُوَ مُعَارًا لِلرَّبِّ». وَسَجَدَ هُنَاكَ
لِلرَّبِّ.

صلاة حنة.

2 1 وَصَلَّتْ حَنَّةُ وَقَالَتْ: «ابْتَهَجَ قَلْبِي بِالرَّبِّ،
ارْتَفَعَ قَرْنِي بِالرَّبِّ. اتَّسَعَ فَمِي عَلَى أَعْدَائِي،
لأَنِّي فَرِحْتُ بِخَلاَصِكَ.
2 لَيْسَ قُدُّوسٌ كَالرَّبِّ، لأَنَّهُ لَيْسَ آخَرَ غَيْرَكَ،
وَلَيْسَ صَخْرَةٌ مِثْلُ إِلهِنَا.
3 لاَ تُكَثِّرُوا التَّفَاخُرَ بِالْعُلُوِّ. لِيَخْرُجِ الْعَتَفُ مِنْ
أَفْوَاهِكُمْ، لأَنَّ إِلهَ عَلِيمٍ الرَّبُّ، وَلَهُ تُتَزَنُ
الأَعْمَالُ.
4 قِسِيُّ الأَبْطَالِ مُحَطَّمَةٌ، وَالْمُتَعَثِّرُونَ تَمَنْطَقُوا
قُدْرَةً.
5 الشِّبَاعُ ارْتَهَنُوا بِالْخُبْزِ، وَالْجِيَاعُ كَفُّوا. حَتَّى
إِنَّ الْعَاقِرَ وَلَدَتْ سَبْعَةً، وَكَثِيرَةُ الْبَنِينَ ذَبُلَتْ.
6 الرَّبُّ يُمِيتُ وَيُحْيِي. يُهْبِطُ إِلَى الْهَاوِيَةِ وَيُصْعِدُ.
7 الرَّبُّ يُفْقِرُ وَيُغْنِي. يَضَعُ وَيَرْفَعُ أَيْضًا.
8 يُقِيمُ الْمِسْكِينَ مِنَ التُّرَابِ، يَرْفَعُ الْبَائِسَ مِنَ
الْمَزْبَلَةِ، لِيُجْلِسَهُمَا مَعَ الشُّرَفَاءِ وَيُورِثَهُمَا كُرْسِيَّ
الْمَجْدِ. لأَنَّ لِلرَّبِّ أَعْمِدَةَ الأَرْضِ، وَعَلَيْهَا رَصَفَ
الْمَسْكُونَةَ.
9 رِجْلَيْ أَتْقِيَائِهِ يَحْرُسُ، وَالأَشْرَارُ فِي الظُّلْمَةِ
يَصْمُتُونَ، لأَنَّهُ لَيْسَ بِالْقُوَّةِ يَتَقَوَّى الإِنْسَانُ.
10 الْمُخَاصِمُونَ الرَّبَّ يَتَحَطَّمُونَ. عَلَيْهِمْ فِي
السَّمَاوَاتِ يُرْعِدُ. الرَّبُّ يَدِينُ أَقَاصِيَ الأَرْضِ،
وَيُعْطِي عِزًّا لِمَلِكِهِ، وَيَرْفَعُ قَرْنَ مَسِيحِهِ».
11 وَذَهَبَ أَلْقَانَةُ إِلَى الرَّامَةِ إِلَى بَيْتِهِ، وَالْوَلَدُ
كَانَ يَخْدِمُ الرَّبَّ أَمَامَ عِفِي الْكَاهِنِ.
12 وَبَنُو عِفِي كَانُوا بَنِي بَلِيَّعَالَ. لَمْ يَعْرِفُوا الرَّبَّ.
13 وَلاَ حَقَّ الْكَهَنَةِ مِنَ الشَّعْبِ. كُلُّ مَنْ ذَبَحَ
ذَبِيحَةً، وَلَحْمُ الطَّبِيخِ جَاءَ وَفِي يَدِ الْغُلاَمِ
الْكَاهِنِ مُدْرَاةُ ثَلاَثِ أَسِنَّةٍ،
14 وَضَرَبَ فِي الْقِدْرِ أَوِ الْقِمْقَمِ أَوِ الْقِدْرِ أَوِ
الْبُرْمَةِ، كُلَّ مَا تَرْفَعُ الْمُدْرَاةُ يَأْخُذُ الْكَاهِنُ
لِنَفْسِهِ بِهَا. هكَذَا كَانُوا يَفْعَلُونَ لِكُلِّ إِسْرَائِيلَ
الآتِينَ إِلَى هُنَاكَ فِي شِيلُوهَ.
15 أَيْضًا قَبْلَ أَنْ يُوقِدُوا الشَّحْمَ كَانَ يَأْتِي غُلاَمُ
الْكَاهِنِ وَيَقُولُ لِلرَّجُلِ الذَّابِحِ: «هَاتِ لَحْمًا
لِيَشْوِيَ لِلْكَاهِنِ، لأَنَّهُ لاَ يَأْخُذُ مِنْكَ مَسْلُوقًا
بَلْ نِيئًا».
16 وَإِنْ قَالَ لَهُ الرَّجُلُ: «يُوقِدُونَ الشَّحْمَ أَوَّلاً
كَمَا يَلِيقُ، ثُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ حَسَبَ كُلِّ أَشْتَهِيهِ»،
فَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ لَهُ: «لاَ، بَلْ أَعْطِ الآنَ، وَإِلاَّ
فَأَنَا آخُذُ بِالْقُوَّةِ».
17 فَكَانَتْ خَطِيَّةُ الْغِلْمَانِ عَظِيمَةً جِدًّا أَمَامَ
الرَّبِّ، لأَنَّ الرِّجَالَ احْتَقَرُوا تَقْدِمَةَ الرَّبِّ.
18 وَأَمَّا صَمُوئِيلُ فَكَانَ يَخْدِمُ أَمَامَ الرَّبِّ، غُلاَمٌ
مُتَمَنْطِقٌ بِأَفُودٍ بَدٍ.
19 وَكَانَتْ أُمُّهُ تَصْنَعُ لَهُ جُبَّةً صَغِيرَةً وَتُصْعِدُهَا
إِلَيْهِ مِنْ سَنَةٍ إِلَى سَنَةٍ، عِنْدَمَا تَصْعَدُ مَعَ رَجُلِهَا
لِتَذْبَحَ الذَّبِيحَةَ الْمُعْتَادَةَ.
20 وَبَارَكَ عِفِي أَلْقَانَةَ وَامْرَأَتَهُ وَقَالَ: «لِيُعْطِكِ
الرَّبُّ نَسْلاً مِنَ الْمَرْأَةِ هذِهِ عِوَضًا عَنِ الْمُعَارِ
الَّذِي أَعَارَتْهُ لِلرَّبِّ». وَكَانُوا يَذْهَبُونَ إِلَى
مَكَانِهِمْ.
21 وَافْتَقَدَ الرَّبُّ حَنَّةَ، فَحَبِلَتْ وَوَلَدَتْ ثَلاَثَةَ
بَنِينَ وَبِنْتَيْنِ. وَكَبِرَ الصَّبِيُّ صَمُوئِيلُ عِنْدَ
الرَّبِّ.
22 وَأَمَّا عِفِي فَكَانَ قَدْ شَاخَ جِدًّا، وَسَمِعَ كُلَّ مَا
يَفْعَلُ بَنُوهُ بِجَمِيعِ إِسْرَائِيلَ، وَكَيْفَ كَانُوا
يَضْطَجِعُونَ مَعَ النِّسَاءِ اللَّوَاتِي كُنَّ يَتَجَنَّدْنَ
بِبَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ.
23 فَقَالَ لَهُمْ: «لِمَاذَا تَفْعَلُونَ مِثْلَ هذِهِ الأُمُورِ؟
فَإِنِّي أَسْمَعُ مِنْ جَمِيعِ هذَا الشَّعْبِ أَخْبَارَكُمُ
الرَّدِيَّةَ.
24 لاَ يَا بَنِيَّ، لَيْسَ خَبَرٌ جَيِّدٌ أَسْمَعُهُ. أَنْتُمْ
تُسَيِّبُونَ شَعْبَ الرَّبِّ.
25 إِنْ أَخْطَأَ إِنْسَانٌ إِلَى إِنْسَانٍ يُقَضَّ عَلَيْهِ
بِالْقُضَاةِ، وَإِنْ أَخْطَأَ إِنْسَانٌ إِلَى الرَّبِّ فَمَنْ
يَسْتَعْطِفُ لَهُ؟» فَلَمْ يَسْمَعُوا لِصَوْتِ أَبِيهِمْ، لأَنَّ
الرَّبَّ أَرَادَ أَنْ يُمِيتَهُمْ.
26 وَأَمَّا الصَّبِيُّ صَمُوئِيلُ فَكَانَ يَتَرَقَّى وَيَكْبَرُ
وَيُحْظَى لَدَى الرَّبِّ وَلَدَى النَّاسِ أَيْضًا.
27 وَجَاءَ رَجُلُ اللهِ إِلَى عِفِي وَقَالَ لَهُ: «هكَذَا قَالَ
الرَّبُّ: أَلَمْ أَتَجَلَّ لِبَيْتِ أَبِيكَ إِذْ كَانُوا فِي بَيْتِ
فِرْعَوْنَ لِعَبِيدٍ لِبَيْتِ فِرْعَوْنَ؟
28 وَاخْتَرْتُهُ مِنْ جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ لِي
كَاهِنًا، لِيُصْعِدَ عَلَى مَذْبَحِي، لِيُوقِدَ بَخُورًا، لِيَحْمِلَ
أَفُودًا أَمَامِي؟ وَأَعْطَيْتُ لِبَيْتِ أَبِيكَ جَمِيعَ
وَقَائِدِ الْوَقُودِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ.
29 لِمَاذَا تَرْمُقُونَ ذَبِيحَتِي وَتَقْدِمَتِي الَّتِي أَمَرْتُ
بِهَا مَسْكَنِي، وَتُكْرِمُ بَنِيكَ أَكْثَرَ مِنِّي، لِتُسَمِّنُوا
أَنْفُسَكُمْ بِأَوَّلِ كُلِّ تَقْدِمَةٍ لإِسْرَائِيلَ شَعْبِي؟
30 لِذلِكَ يَقُولُ الرَّبُّ إِلهُ إِسْرَائِيلَ: إِنِّي قُلْتُ
إِنَّ بَيْتَكَ وَبَيْتَ أَبِيكَ يَتَهَلَّلاَنِ أَمَامِي إِلَى
الأَبَدِ. وَالآنَ يَقُولُ الرَّبُّ: حَاشَا لِي، لأَنَّ الَّذِينَ
يُكْرِمُونَنِي أُكْرِمُهُمْ، وَالَّذِينَ يَسْتَخِفُّونَ بِي
تَصْغُرُ.
31 هُوَذَا أَيَّامٌ تَأْتِي أَقْطَعُ ذِرَاعَكَ وَذِرَاعَ بَيْتِ
أَبِيكَ، فَلاَ يَكُونُ شَيْخٌ فِي بَيْتِكَ.
32 وَتَرَى مُضَايِقًا فِي مَسْكَنِي فِي كُلِّ مَا يُحْسِنُ
إِلَى إِسْرَائِيلَ، وَلاَ يَكُونُ شَيْخٌ فِي بَيْتِكَ كُلَّ
الأَيَّامِ.
33 وَالرَّجُلُ الَّذِي لاَ أَقْطَعُهُ مِنْ مَذْبَحِي يَكُونُ
لإِكْمَالِ عَيْنَيْكَ وَلإِذْهَابِ نَفْسِكَ، وَكُلُّ نَسْلِ
بَيْتِكَ يَمُوتُ رِجَالاً.
34 وَهذِهِ تَكُونُ لَكَ الآيَةُ الَّتِي تَأْتِي عَلَى
ابْنَيْكَ، حُفْنِي وَفِينْحَاسَ: فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ يَمُوتُ
كِلاَهُمَا.
35 وَأُقِيمُ لِنَفْسِي كَاهِنًا أَمِينًا يَعْمَلُ حَسَبَ مَا فِي
قَلْبِي وَنَفْسِي، وَأَبْنِي لَهُ بَيْتًا أَمِينًا، فَيَتَرَدَّدُ
أَمَامَ مَسِيحِي كُلَّ الأَيَّامِ.
36 وَيَكُونُ أَنَّ كُلَّ مَنْ بَقِيَ فِي بَيْتِكَ يَأْتِي
لِيَسْجُدَ لَهُ لأَجْلِ قِطْعَةِ فِضَّةٍ وَرَغِيفِ خُبْزٍ،
وَيَقُولُ: ضُمَّنِي، أَرْجُوكَ، إِلَى إِحْدَى الْوَظَائِفِ
لأَكْلِ كِسْرَةِ خُبْزٍ».

3 1 وَكَانَ الصَّبِيُّ صَمُوئِيلُ يَخْدِمُ الرَّبَّ أَمَامَ عِفِي.
وَكَلاَمُ الرَّبِّ كَانَ كَرِيمًا فِي تِلْكَ الأَيَّامِ. لَمْ تَكُنْ
رُؤْيَا مُنْتَشِرَةً.
2 وَفِي ذلِكَ الْيَوْمِ كَانَ عِفِي مُضْطَجِعًا فِي
مَكَانِهِ، وَعَيْنَاهُ قَدْ ابْتَدَأَتَا تَكِلاَّنِ فَلاَ يَقْدِرُ أَنْ
يُبْصِرَ.
3 وَسِرَاجُ اللهِ لَمْ يَنْطَفِئْ بَعْدُ، وَصَمُوئِيلُ كَانَ
مُضْطَجِعًا فِي هَيْكَلِ الرَّبِّ حَيْثُ تَابُوتُ اللهِ.
4 فَدَعَا الرَّبُّ صَمُوئِيلَ، فَأَجَابَ: «هأَنَذَا».
5 وَرَكَضَ إِلَى عِفِي وَقَالَ: «هأَنَذَا، لأَنَّكَ دَعَوْتَنِي».
فَقَالَ: «لَمْ أَدْعُ. ارْجِعْ اضْطَجِعْ». فَذَهَبَ
وَاضْطَجَعَ.
6 وَعَادَ الرَّبُّ فَدَعَا أَيْضًا صَمُوئِيلَ. فَقَامَ صَمُوئِيلُ
وَذَهَبَ إِلَى عِفِي وَقَالَ: «هأَنَذَا، لأَنَّكَ دَعَوْتَنِي».
فَقَالَ: «لَمْ أَدْعُ يَا ابْنِي. ارْجِعْ اضْطَجِعْ».
7 وَصَمُوئِيلُ لَمْ يَكُنْ بَعْدُ يَعْرِفُ الرَّبَّ، وَلَمْ يُعْلَنْ
بَعْدُ لَهُ قَوْلُ الرَّبِّ.
8 وَعَادَ الرَّبُّ فَدَعَا صَمُوئِيلَ ثَالِثَةً. فَقَامَ وَذَهَبَ
إِلَى عِفِي وَقَالَ: «هأَنَذَا، لأَنَّكَ دَعَوْتَنِي». فَفَهِمَ
عِفِي أَنَّ الرَّبَّ يَدْعُو الصَّبِيَّ.
9 فَقَالَ عِفِي لِصَمُوئِيلَ: «اذْهَبْ اضْطَجِعْ، وَيَكُونُ
إِنْ دَعَاكَ أَنْ تَقُولَ: تَكَلَّمْ يَا رَبُّ، لأَنَّ عَبْدَكَ
سَامِعٌ». فَذَهَبَ صَمُوئِيلُ وَاضْطَجَعَ فِي مَكَانِهِ.
10 فَجَاءَ الرَّبُّ وَوَقَفَ وَدَعَا كَالْمَرَّاتِ: «صَمُوئِيلُ
صَمُوئِيلُ». فَقَالَ صَمُوئِيلُ: «تَكَلَّمْ لأَنَّ عَبْدَكَ
سَامِعٌ».
11 فَقَالَ الرَّبُّ لِصَمُوئِيلَ: «هأَنَذَا صَانِعٌ أَمْرًا فِي
إِسْرَائِيلَ، كُلُّ مَنْ يَسْمَعُهُ تَطِنَّ أُذُنَاهُ.
12 فِي ذلِكَ الْيَوْمِ أُقِيمُ عَلَى عِفِي كُلَّ مَا تَكَلَّمْتُ
بِهِ عَلَى بَيْتِهِ، ابْتَدِئُ وَأُكَمِّلُ.
13 وَقَدْ أَعْلَمْتُهُ أَنِّي دَائِنٌ بَيْتَهُ إِلَى الأَبَدِ لأَجْلِ
الإِثْمِ الَّذِي عَلِمَ، لأَنَّ بَنِيهِ اسْتَهَانُوا بِاللهِ
وَلَمْ يَزْجُرْهُمْ.
14 لِذلِكَ حَلَفْتُ لِبَيْتِ عِفِي: لاَ يُكَفَّرُ إِثْمُ بَيْتِ
عِفِي بِذَبِيحَةٍ وَلاَ بِتَقْدِمَةٍ إِلَى الأَبَدِ».
15 وَاضْطَجَعَ صَمُوئِيلُ إِلَى الصَّبَاحِ، ثُمَّ فَتَحَ
أَبْوَابَ بَيْتِ الرَّبِّ. وَصَمُوئِيلُ خَافَ أَنْ يُخْبِرَ عِفِي
بِالرُّؤْيَا.
16 فَدَعَا عِفِي صَمُوئِيلَ وَقَالَ: «صَمُوئِيلُ ابْنِي».
فَقَالَ: «هأَنَذَا».
17 فَقَالَ: «مَا الأَمْرُ الَّذِي كَلَّمَكَ بِهِ؟ لاَ تُخْفِ عَنِّي.
هكَذَا يَفْعَلُ اللهُ بِكَ وَهكَذَا يَزِيدُ، إِنْ أَخْفَيْتَ عَنِّي
كَلِمَةً مِنْ كُلِّ الْكَلِمَةِ الَّتِي كَلَّمَكَ بِهَا».
18 فَأَخْبَرَهُ صَمُوئِيلُ بِكُلِّ الأُمُورِ وَلَمْ يُخْفِ عَنْهُ.
فَقَالَ: «هُوَ الرَّبُّ. لِيَصْنَعْ مَا يَحْسُنُ فِي عَيْنَيْهِ».
19 وَكَبِرَ صَمُوئِيلُ وَكَانَ الرَّبُّ مَعَهُ، وَلَمْ يُسْقِطْ
مِنْ كَلاَمِهِ شَيْئًا عَلَى الأَرْضِ.
20 وَعَلِمَ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ مِنْ دَانَ إِلَى بِئْرِ سَبْعٍ أَنَّ
صَمُوئِيلَ قَدْ أُقِيمَ نَبِيًّا لِلرَّبِّ.
21 وَعَادَ الرَّبُّ فَتَجَلَّى فِي شِيلُوهَ، لأَنَّ الرَّبَّ
اسْتَعْلَنَ لِصَمُوئِيلَ فِي شِيلُوهَ بِكَلاَمِ الرَّبِّ.
4 1 وَكَانَ كَلاَمُ صَمُوئِيلَ لِجَمِيعِ إِسْرَائِيلَ.

وَخَرَجَ إِسْرَائِيلُ لِلِقَاءِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ لِلْحَرْبِ،
وَنَزَلُوا عِنْدَ حَجَرِ الْمَعُونَةِ، وَالْفِلِسْطِينِيُّونَ
نَزَلُوا فِي أَفِيقَ.
2 وَاصْطَفَّ الْفِلِسْطِينِيُّونَ لِلِقَاءِ إِسْرَائِيلَ، وَامْتَدَّ
الْقِتَالُ، فَانْكَسَرَ إِسْرَائِيلُ أَمَامَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ،
وَضَرَبُوا فِي الْمَعْرَكَةِ فِي الْحَقْلِ نَحْوًا مِنْ أَرْبَعَةِ
آلاَفِ رَجُلٍ.
3 وَلَمَّا جَاءَ الشَّعْبُ إِلَى الْمَحَلَّةِ قَالَ شُيُوخُ
إِسْرَائِيلَ: «لِمَاذَا ضَرَبَنَا الرَّبُّ الْيَوْمَ أَمَامَ
الْفِلِسْطِينِيِّينَ؟ لِنَأْخُذْ إِلَيْنَا مِنْ شِيلُوهَ تَابُوتَ
عَهْدِ الرَّبِّ، فَيَأْتِيَ فِي وَسْطِنَا وَيُخَلِّصَنَا مِنْ يَدِ
أَعْدَائِنَا».
4 فَأَرْسَلَ الشَّعْبُ إِلَى شِيلُوهَ فَحَمَلُوا مِنْ هُنَاكَ
تَابُوتَ عَهْدِ رَبِّ الْجُنُودِ الْجَالِسِ عَلَى الْكَرُوبِيمِ.
وَكَانَ ابْنَا عِفِي، حُفْنِي وَفِينْحَاسُ، مَعَ تَابُوتِ عَهْدِ
اللهِ.
5 وَلَمَّا جَاءَ تَابُوتُ عَهْدِ الرَّبِّ إِلَى الْمَحَلَّةِ هَتَفَ
جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ بِهُتَافٍ عَظِيمٍ، فَرَجَّتِ الأَرْضُ.
6 وَسَمِعَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ صَوْتَ الْهُتَافِ وَقَالُوا:
«مَا صَوْتُ هذَا الْهُتَافِ الْعَظِيمِ فِي مَحَلَّةِ
الْعِبْرَانِيِّينَ؟» فَعَلِمُوا أَنَّ تَابُوتَ الرَّبِّ قَدْ جَاءَ
إِلَى الْمَحَلَّةِ.
7 فَخَافَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ، لأَنَّهُمْ قَالُوا: «قَدْ جَاءَ
اللهُ إِلَى الْمَحَلَّةِ». وَقَالُوا: «وَيْلٌ لَنَا، لأَنَّهُ لَمْ
يَكُنْ هكَذَا أَمْسِ وَلاَ أَوَّلَ أَمْسِ.
8 وَيْلٌ لَنَا! مَنْ يُنْقِذُنَا مِنْ يَدِ هؤُلاَءِ الآلِهَةِ
الأَشِدَّاءِ؟ هؤُلاَءِ هُمُ الآلِهَةُ الَّذِينَ ضَرَبُوا
الْمِصْرِيِّينَ بِكُلِّ ضَرْبَةٍ فِي الْبَرِّيَّةِ.
9 تَشَدَّدُوا وَكُونُوا رِجَالاً أَيُّهَا الْفِلِسْطِينِيُّونَ،
لِئَلاَّ تَصِيرُوا عَبِيدًا لِلْعِبْرَانِيِّينَ كَمَا هُمْ صَارُوا
لَكُمْ. كُونُوا رِجَالاً وَحَارِبُوا».
10 فَحَارَبَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ، وَانْكَسَرَ إِسْرَائِيلُ،
وَهَرَبَ كُلُّ رَجُلٍ إِلَى خَيْمَتِهِ، وَكَانَتِ الْمَذْبَحَةُ
عَظِيمَةً جِدًّا، وَسَقَطَ مِنْ إِسْرَائِيلَ ثَلاَثُونَ أَلْفَ
رَجُلٍ رَاجِلٍ.
11 وَتَابُوتُ اللهِ أُخِذَ، وَمَاتَ ابْنَا عِفِي، حُفْنِي
وَفِينْحَاسُ.
12 وَرَكَضَ رَجُلٌ بَنْيَامِينِيٌّ مِنَ الصَّفِّ وَجَاءَ إِلَى
شِيلُوهَ فِي ذلِكَ الْيَوْمِ، وَثِيَابُهُ مُمَزَّقَةٌ وَتُرَابٌ
عَلَى رَأْسِهِ.
13 وَلَمَّا جَاءَ إِذَا عِفِي جَالِسٌ عَلَى الْكُرْسِيِّ
بِجَانِبِ الطَّرِيقِ يَرْقُبُ، لأَنَّ قَلْبَهُ كَانَ مُرْتَعِدًا
لأَجْلِ تَابُوتِ اللهِ. وَلَمَّا جَاءَ الرَّجُلُ لِيُخْبِرَ
الْمَدِينَةَ وَلَوَلَتِ الْمَدِينَةُ كُلُّهَا،
14 سَمِعَ عِفِي صَوْتَ الْوَلْوَلَةِ وَقَالَ: «مَا صَوْتُ
هذَا الضَّجِيجِ؟» وَالرَّجُلُ أَسْرَعَ وَجَاءَ وَأَخْبَرَ عِفِي.
15 وَعِفِي كَانَ ابْنَ ثَمَانٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً، وَعَيْنَاهُ
قَدْ وَقَفَتَا فَلاَ يُبْصِرُ.
16 فَقَالَ الرَّجُلُ لِعِفِي: «أَنَا الآتِي مِنَ الصَّفِّ،
وَأَنَا الْهَارِبُ الْيَوْمَ مِنَ الصَّفِّ». فَقَالَ: «كَيْفَ
كَانَ الأَمْرُ يَا ابْنِي؟»
17 فَأَجَابَ الْمُخْبِرُ وَقَالَ: «هَرَبَ إِسْرَائِيلُ أَمَامَ
الْفِلِسْطِينِيِّينَ، وَأَيْضًا قَدْ كَانَتْ مَذْبَحَةٌ عَظِيمَةٌ
بَيْنَ الشَّعْبِ، وَمَاتَ أَيْضًا ابْنَاكَ حُفْنِي وَفِينْحَاسُ،
وَتَابُوتُ اللهِ أُخِذَ».
18 وَكَانَ إِذْ ذَكَرَ تَابُوتَ اللهِ أَنَّهُ سَقَطَ عِفِي عَنِ
الْكُرْسِيِّ إِلَى الْوَرَاءِ بِجَانِبِ الْبَابِ، وَانْدَقَّتْ
عُنُقُهُ وَمَاتَ، لأَنَّهُ كَانَ شَيْخًا وَثَقِيلاً. وَهُوَ قَدْ
قَضَى لإِسْرَائِيلَ أَرْبَعِينَ سَنَةً.
19 وَكَنَّتُهُ امْرَأَةُ فِينْحَاسَ كَانَتْ حُبْلَى قَرِيبَةً
لِلْوِلاَدَةِ، فَلَمَّا سَمِعَتِ الْخَبَرَ عَنْ أَخْذِ تَابُوتِ اللهِ
وَعَنْ مَوْتِ حَمِيهَا وَرَجُلِهَا انْحَنَتْ وَوَلَدَتْ،
لأَنَّ أَوْجَاعَهَا عَادَتْ عَلَيْهَا.
20 وَفِي وَقْتِ مَوْتِهَا قَالَتِ النِّسَاءُ الْوَاقِفَاتُ
عِنْدَهَا: «لاَ تَخَافِي، لأَنَّكِ قَدْ وَلَدْتِ ابْنًا». فَلَمْ
تُجِبْ وَلَمْ تَعْبَأْ.
21 وَدَعَتِ الْغُلاَمَ «إِيخَابُودَ» قَائِلَةً: «قَدْ سَبَتِ
الْمَجْدُ عَنْ إِسْرَائِيلَ» مِنْ أَجْلِ أَخْذِ تَابُوتِ اللهِ
وَمِنْ أَجْلِ حَمِيهَا وَرَجُلِهَا.
22 وَقَالَتْ: «قَدْ سَبَتِ الْمَجْدُ عَنْ إِسْرَائِيلَ، لأَنَّ
تَابُوتَ اللهِ قَدْ أُخِذَ».

5 1 وَالْفِلِسْطِينِيُّونَ أَخَذُوا تَابُوتَ اللهِ وَجَاءُوا بِهِ
مِنْ حَجَرِ الْمَعُونَةِ إِلَى أَشْدُودَ.
2 وَأَخَذَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ تَابُوتَ اللهِ وَأَتَوْا بِهِ إِلَى
بَيْتِ دَاجُونَ وَأَقَامُوهُ بِجَانِبِ دَاجُونَ.
3 وَبَكَّرَ أَشْدُودِيُّونَ فِي الْغَدِ، وَإِذَا دَاجُونُ سَاقِطٌ
عَلَى وَجْهِهِ إِلَى الأَرْضِ أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ. فَأَخَذُوا
دَاجُونَ وَأَعَادُوهُ إِلَى مَكَانِهِ.
4 وَبَكَّرُوا فِي الْغَدِ أَيْضًا صَبَاحًا، وَإِذَا دَاجُونُ
سَاقِطٌ عَلَى وَجْهِهِ إِلَى الأَرْضِ أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ،
وَرَأْسُ دَاجُونَ وَكِلْتَا يَدَيْهِ مَقْطُوعَةٌ عَلَى الْعَتَبَةِ.
وَبَقِيَ دَاجُونُ فَقَطْ.
5 لِذلِكَ لاَ يَدُوسُ كَهَنَةُ دَاجُونَ وَلاَ كُلُّ الدَّاخِلِينَ
بَيْتَ دَاجُونَ عَلَى عَتَ

חטאת הוא: ואשר חטא עליה מן החטאת ויקרב הכהן את החטאת לפני יהוה וכפר עליו על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מאחת מכל מעשיו אשר עשה לאשמה: ויקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמה יצק אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבה יסיר ממנו כאשר הוסר חלב השה מזבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כבש הקריב את קרבן חטאתו נקבה תמימה יקריבנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחטו את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב הכבש מזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

פרק ה.

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואת הנשאר בדם יזוב אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט ויכפר הכהן על חטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו: 11 ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את אשר חטא עשירת האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה לכהן כמנחת המנחה:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: 16 את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 ואיל תמים מן הצאן בערכך לאשם יביא אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

---

1 מ: פרשה נוספת בפרשה סתומה: ואחר. 2 מ: שלמים.

(7) שה. 15: 21. שמ. 41: 22. (12) ויקרא. 1: 7.
ויקרא. 1: 12. (13) שה. 22: 20. ויקרא.
(8) שה. 22: 22. שה. 15: 21. (14) ויקרא. 1: 8. שה. 47: 2.
ויקרא. 1: 14. שמות. 42: 8. ר. שלח. 6: 15.
(9) שה. 13: 9.
(10) ר. שה. 9: 13. שה. 1:
11. יא. 6: 20. שמות. 5: 21.
(11) שה. 3: 113. שה. 59: 19.
60: 3. 5. שמות. 4: 21. 23.
ר. שלח. 2: 8. שלח. 8: 3.
שה. 66: 19. 20.

ויקרא. ה. 718

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואת הנשאר בדם יזוב אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט ויכפר הכהן על חטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו: 11 ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את אשר חטא עשירת האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה לכהן כמנחת המנחה:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: 16 את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 ואיל תמים מן הצאן בערכך לאשם יביא אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

פרק ו.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: 15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה ליהוה: 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי את קדש קדשים היא כחטאת וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 20 זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 21 על מחבת בשמן משלחת תעשה מבשלת תביא מעשה מנחת בקעים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:

24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא: 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היה עליו יזה במקום קדש: 28 וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה ואם בכלי נחושת בושל ומרק ושטף במים: 29 כל זכר בכהנים יאכל קדש קדשים היא: 30 וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

פרק ז.

1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכפר בה ישבו: 8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: 9 וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: 10 ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:

---

(6) שה. 33: 10. יא. 23: 22. שה. 5: 20.
(7) שה. 17: 9. 10. 24: 8. שה. 10: 11. שה. 7: 10. יא. 18: 18. שלח. 2: 11. 12. ר. שלח. 4: 14.
(8) ר. שמות. 2: 17. יא. 18: 2. שמות. 13: 29.
(9) ר. שמות. 2: 30.
(10) ר. שה. 8: 6. יא. 4: 6. שה. 31: 15.
(11) שה. 9: 1. 10: 2. שמות. 23: 13.
(12) שלח. 1: 7.
(13) שה. 22: 20. ויקרא.
(14) שלח. 1: 8. שה. 47: 2. ר. שלח. 6: 15.
(15) שמות. 19: 4. 5. שה. 9: 2. ר. שה. 7: 14.
(16) שה. 24: 1. שמות. 5: 32. 19: 8.
(17) שה. 43: 24. שמות. 2: 13. שלח. 3: 13–15.
(2) שה. 26: 14. ויקרא. שה. 28: 15. ויקרא.
(3) ר. שלח. 14: 10.
(5) שה. 25: 12. שה. 34: 25. 37: 26. שה. 33: 8. 9.

מלכים ב כ.

1 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ 2 וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זְכָר נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָּדוֹל׃ 4 וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 5 שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל נְגִיד עַמִּי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ הִנֵּה אֲנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה׃ 6 וְיָסַפְתִּי עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּיל אוֹתְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ 7 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ עַל הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ 8 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בֵּית יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֲלֵךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 11 וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל יְהוָה וַיָּשֶׁב אֶת הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת אָחָז לְאָחוֹר עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 12 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃ 13 וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְא אֶת כָּל בֵּית נְכֹתוֹ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים וְאֶת הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל הִמָּצֵא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 14 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל׃ 15 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הִרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתָי׃ 16 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כָל אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ 18 וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 19 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבָּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בְּיָמָי׃

מלכים ב כ.

1 בְּיָמָיו חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ 2 וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זְכָר נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָּדוֹל׃ 4 וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 5 שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל נְגִיד עַמִּי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ הִנֵּה אֲנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה׃ 6 וְיָסַפְתִּי עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּיל אוֹתְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ 7 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ עַל הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ 8 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בֵּית יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֲלֵךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 11 וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל יְהוָה וַיָּשֶׁב אֶת הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת אָחָז לְאָחוֹר עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 12 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃ 13 וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְא אֶת כָּל בֵּית נְכֹתוֹ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים וְאֶת הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל הִמָּצֵא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 14 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל׃ 15 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הִרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתָי׃ 16 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כָל אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ 18 וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 19 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבָּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בְּיָמָי׃

---

[1] מ: יְחִזְקִיָּהוּ.

(1) מת 11: 10. מל 1: 2.
(2) מל 1: 4. 1. כלא 6: 17. 9: 63. שכ 2: 7.
(3) מל 1: 4. מת 3: 10-12. נד 1: 25. וד 13: 9. ו פט 2: 5.
(4) מל 1: 11.
(5) וד 5: 4. מד 5: 4. 12.
(6) מת 23: 19. כה 11: 29. מד 1: 17. נא 3: 22.
(7) בר 7: 51. וד 1: 3.
(8) נשא 13: 10. 12.
(9) מת 3: 9. 10. ו. דב 26: 20. ב. דב 31: 10. 11. יהש 10: 38. 13: 12. בר 7: 11. ב. מל 7: 2.
(10) מת 4: 9.
(11) דב 8: 9.
(12) מל 2: 17.
(13) נא 21: 14. 15. 12. 17. וד 73: 13. ער 1: 12.
(14) וד 73: 12. מל 1: 2.
(15) מל 1: 6.

(1) מת 2: 31. מל 3: 2. ב פט 3: 7. מל 3: 18. 17. וד 95: 9.
(16) וד 66: 16. מל 4: 2. דב 3: 13. וד 56: 8. נד 6: 65. כלא 20: 12.
(17) מת 19: 5. דה 7: 6. וד 135: 4. פט 2: 14. ו פט 2: 9. נד 62: 3. וד 103: 13.
(18) וד 58: 11.

---

(1) מת 2: 31. מל 3: 2. ב פט 3: 7. מל 3: 18. 18. נחמ 2: 9. 16. מת 4: 2. 78. 1: מל 3: 16. לה 1: 19. 5: 14. ב. פט 1: 28. כלא 2: 3: ב. נחמ 22: 43. וד 7: 10. וד 10: 5. 4) מת 20: 3. מצל 10: 4. וד 147: 19. 5) מת 11: 14. 17: 11. מל 6: 11. לה 1: 17. מת 2: 31. 6) וד 14: 12. 5: 3.

ܒܫܡ

ܕܝܬܝܩܐ ܚܕܬܬܐ

ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܐܬܓܠܝ ܠܢ ܒܣܦܪ ܚܕܬܬܐ ܗܢ ܕܐܬܐ ܡܫܬܟܚ ܒܫܡܗ ܕܝܠܗ ܒܟܠ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

ܒܝܪܘܬ.

ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܐܒܗܬ ܕܒܪ ܐܠܗܐ.

ܐܦ ܟ.

פרק א.

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
עמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים׃
2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא ממחנה
משם מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על
3 ראשו ויהי כבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו׃
4 ויאמר אליו דוד מאין תבא ויאמר אליו
מפליט ישראל נסתי׃ ויאמר אליו דוד מה
היה הדבר הגד נא לי ויאמר כי נס העם
מן המלחמה וגם רבים מן העם נפלו וימתו
וגם שאול ויהונתן בנו מתו גם׃ 5 ויאמר דוד
אל הנער המגיד אותו איך ידעת כי מת שאול
6 ויהונתן בנו גם׃ ויאמר הנער המגיד אותו
מקרה נקרה אותי בהר הגלבע והנה שאול
נשען על חניתו והנה הרכבות והפרשים
7 דבקו בו׃ ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי
8 ואמר עמדה נא עלי והמיתני כי אחזני השבץ
כי עודי כל נפשי בי׃ ואעמד עליו ואמיתהו
כי ידעתי אחרי נפלו לא יחיה ואקח את
הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר על
9 זרועו ואביאם אל אדני הנה׃ ויחזק בי
ויתפשני כי אחזני הבהלה כי עדי כל
10 נפשי׃ ואעמד עליו ואמיתהו כי ידעתי
אשר לא יחיה אחרי נפלו ואקח את הנזר
אשר על ראשו ואת הצמיד אשר על זרועו
ואביאם אל אדני הנה׃ 11 ויחזק דויד בבגדיו
ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃
12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול
ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית
ישראל כי נפלו בחרב׃ 13 ויאמר דויד אל
האיש המגיד אותו איה אתה ויאמר בן איש
14 גר עמלקי אנכי׃ ויאמר אליו דויד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה׃
15 ויקרא דויד אחד מן הנערים ויאמר גשה
פגע בו ויכהו וימת׃ 16 ויאמר אליו דמך על
ראשך כי פיך ענה בך לאמר אני המתי את
משיח יהוה׃ 17 ויקונן דויד את הקינה הזאת
18 על שאול ועל יהונתן בנו׃ ויאמר להלמד
בני יהודה הנה כתובה על ספר הישר׃
19 הצבי ישראל על במתיך חלל איך נפלו
20 גבורים׃ אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות
אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן
21 תעלזנה בנות הערלים׃ הרי גלבע אל טל
ואל מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל
מגן גבורים מגן שאול בלתי משיח בשמן׃
22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא
23 תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃
שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם
ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו ומאריות
24 עזו׃ בנות ישראל על שאול בכינה המלבישכם
שני עם עדיים המעלה עדי זהב על לבושכן׃
25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על
במתיך חלל׃ 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים׃
27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃

פרק ב.

1 ויהי אחרי כן וישאל דויד ביהוה לאמר
האעלה אחת ערי יהודה ויאמר אליו יהוה
עלה ויאמר דויד אנה אעלה ויאמר חברונה׃
2 ויעל שמה דויד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית
3 ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ואת אנשיו אשר
עמו העלה דויד איש וביתו וישבו בערי
4 חברון׃ ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את
דויד למלך על בית יהודה ויגידו לדויד
לאמר אנשי יבש גלעד הם אשר קברו את
5 שאול׃ וישלח דויד מלאכים אל אנשי יבש
גלעד ויאמר להם ברוכים אתם ליהוה אשר
עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול
6 ותקברו אתו׃ ועתה יעש יהוה עמכם חסד
ואמת ואף אני אעשה אתכם הטובה הזאת
7 אשר עשיתם את הדבר הזה׃ ועתה תחזקנה
ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול
8 וגם אתי בית יהודה משחו למלך על בית
יהודה׃ ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול
9 לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו
מחנימה׃ וימליכהו אל הגלעד ואל האשורי
ואל יזרעאל ואל אפרים ואל בנימן ואל כל
10 ישראל׃ בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית
11 יהודה היו אחרי דויד׃ ויהי המספר הימים
אשר היה דויד מלך בחברון על בית יהודה
12 שבע שנים וששה חדשים׃ ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה׃
13 ויוצא יואב בן צרויה ועבדי דויד ויפגשו
על מי גבעון ויעמדו אלה על הברכה מזה
14 ואלה על הברכה מזה׃ ויאמר אבנר אל יואב
יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו ויאמר יואב
15 יקומו׃ ויקומו ויעברו במספר לשנים עשר
מבנימן לאיש בשת בן שאול ושנים עשר
16 מעבדי דויד׃ ויחזקו איש בראש רעהו והרו
חרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון׃
17 ותהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף
אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דויד׃
18 ושם שלשת בני צרויה שם יואב ואבישי
ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים
19 אשר בשדה׃ וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא
סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר׃
20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל
21 ויען אני זה׃ ויאמר אליו אבנר נטה לך
ימינך או לשמאלך והחזק באחד הנערים
ולקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל
22 לסור מאחריו׃ ויוסף עוד אבנר לאמר אל
עשהאל סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך
23 אשא פני אל יואב אחיך׃ וימאן לסור ויכהו
אבנר באחרי החנית בחומש החנית ותצא
מאחריו והנפל שם תחתיו וימת תחתיו
ויהי כל הבא אל מקום אשר נפל שם עשהאל
24 וימת תחתיו ועמדו׃ ויואב ואבישי רדפו
אחרי אבנר ושמש בא להם כבואם עד גבעת
25 אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון׃
ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה
26 אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת׃ ויקרא
אבנר אל יואב ויאמר היאכל תאכל חרב
עד בלי מר כי אם תדע כי תהי אחרית
27 לשלח ועד מתי ולא אמרת לעם וישבו
28 מרדף אחרי אחיהם׃ ויתקע יואב בשופר
ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל
29 ולא יספו עוד להלחם׃ ואבנר ואנשיו הלכו
בערבה ההוא ויעברו את הירדן ויתהלכו כל
30 הבתרון ויעלו מחנימה׃ ויואב שב מאחרי
אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דויד
31 תשעה עשר איש ועשהאל׃ ועבדי דויד הכו
32 בבנימן ובאנשי אבנר ויתמתו שלש מאות
ושישים איש׃ וישאו את עשהאל ויקברו
אתו בקבר אביו אשר בבית לחם ויהלכו כל
הלילה יואב ואנשיו ויעלה להם האור
3 בחברון׃

---

[1] מהנה: לחמה: אחיה.

(1) כה. 3: 23. מו. 132: 11. ב. בר. 12: 24.
בר. 11: 1. וז. 23: 5. שה. 22: (7) ו. דבה. 3: 10. מבה.
42. 7: 42. בב. 2: 30. (10) ב. שב. 20: 21. ו. דבה.
13: 23. כה. 1: 3. בב. 12: 3. 3: 13. בו
22: 18. בבשב. 3: 16. (11) ו. דבה. 3: 15. 16. ב.
(2) בב. 21: 2. 3. 25: 26. שב. 24: 16–14. 11: 25. ב.
29: 35. דבה. 36: 10. 20. וז. 52: 28–30.
(3) בב. 38: 27. מבה. בב. דבה. 3: (12) ו. דבה. 17. 19. בר.
4: 18. מבה. ו. דבה. 2: 5. 9. 3: 2. 5: 2. שמו. 12: 1.
(6) ו. בר. 16: 1. 17: 12.

[2] בשאר. שמשה בחמה. בת.—לבחוקה בחבקה.

[בשר בשמר שמשה בשמ
בחלו שלחו שמשמשו.]
(1) כה. 2: 4. 6. 7. בב. 10:
30. 25: 6. ו. שב. 4: 30.
(2) כה. 2: 11. שו. 24: 17.
בר. 60: 3.
(4) ב. דבה. 36: 14. 34: 13.
שלו. 2: 7.
(6) שו. 5: 2. שמו. 7: 42.
בבשב. 2: 27.
(18) כה. 1: 27. 35.
(19) בר. 24: 1.
(20) כה. 1: 35.
(21) כה. 1: 31. בב. 4: 12.
5: 31. 13: 23. 38.
(23) בר. 7: 14.
(25) שב. 13: 2. כה. 2: 7.

9 ואקח אתכם בחרי׃ והיו אתו לבני׃ אשר
אני עשה לסגלה׃ וראיתם ושבתם בין
הצדיק לרשע׃ בין עבד אלהים לאשר לא
10 עבדו׃ כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־
זדים וכל־עשה רשעה קש והלהט אתם היום
11 הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם
שרש וענף׃ ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
12 מרבק׃ וצהסותם רשעים כי יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
13 צבאות׃ זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל־ישראל חקים ומשפטים׃
14 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ והשיב לב־
אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא
15 והכיתי את־הארץ חרם׃ יהוה אלהים הנה
אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא׃ והשיב לב־אבות
על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי
16 את־הארץ חרם׃ כה אמר יהוה צבאות לא
תכחד אשת נעוריך ואתה אל־תבגד בה׃
17 כי־אשת ברית היא ואשת נעוריך אל־תבגד
בה׃ כה אמר יהוה צבאות לא תכחד אשת
נעוריך ואתה אל־תבגד בה׃ כי־אשת ברית
היא ואשת נעוריך אל־תבגד בה׃

(11) מל׳ 72: 10. נב׳ 60: 6.
(12) מל׳ 1: 20.
(15) מל׳ 11: 1.
(17) ב״ה 31: 15.
(19) [בתר דבדא מסדר מלאכי.]
(22) מל׳ 3: 13. כה׳ 2: 39.
(23) מל׳ 1: 45. ב״ה 13: 5.
ו. מל׳ 1: 11.

[מל׳ מל׳ 26.]
(1) שמ׳ 1: 4. 15. כה׳ 3: 2.
3. מל׳ 1: 28. מל׳ 14: 10.
(2) ב״ה 2: 44. מל׳ 4: 17.
7: 10.
(3) נב׳ 40: 3. שמ׳ 1: 3. כה׳
3: 4. מל׳ 1: 23. כה׳ 1: 76.
(4) שמ׳ 1: 6. ר. שמ׳ 1: 8.
ויק׳ 13: 4. ח״ 11: 22.
מל׳ 14: 25. 26.
(5) שמ׳ 1: 5. כה׳ 3: 7.
(6) ב״ה 19: 4. 18.
(7) מל׳ 12: 34. 23: 33. כה׳
3: 7–9. ר׳ 5: 9. 1. מל׳ 1:
10.
(9) מל׳ 8: 33. 39. ב״ה
13: 26. ר׳ 4: 1. 11. 16.
(10) מל׳ 7: 19. כה׳ 13: 7.
9. מל׳ 15: 6.
(11) שמ׳ 1: 8. כה׳ 3: 16.
מל׳ 1: 15. 26. 33. ב״ה 1:
5. 11. 16. 19. נב׳ 4: 4. 4:
44. 3. שמ׳ 2: 3. ב״ה 2:
3. 4. 1. ח״ 12: 13.
(12) שמ׳ 3: 4. 1. מל׳
13: 30.

1 מ: מלכים.

פרק ד

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל׃
2 וְאֵלֶּה הָיוּ שָׂרָיו עֲזַרְיָה בֶן צָדוֹק הַכֹּהֵן׃
3 אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃
4 וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע עַל הַצָּבָא וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃
5 וַעֲזַרְיָה בֶן נָתָן עַל הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ׃
6 וַאֲחִישָׁר עַל הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם בֶּן עַבְדָּא עַל הַמַּס׃
7 וּשְׁלֹמֹה הָיָה לוֹ שְׁנֵים עָשָׂר נְצִבִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְכִלְכְּלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶת בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה עַל אֶחָד מֵהֶם וְכִלְכְּלָה׃
8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן חוּר בְּהַר אֶפְרָיִם׃
9 בֶּן דֶּקֶר בְּמָכַץ וּבְשַׁעַלְבִּים וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית חָנָן׃
10 בֶּן חֶסֶד בָּאַרֻבּוֹת לוֹ שׂוֹכֹה וְכָל אֶרֶץ חֵפֶר׃
11 בֶּן אֲבִינָדָב כָּל נָפַת דֹּאר לוֹ טָפַת בַּת שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃
12 בַּעֲנָא בֶן אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכָל בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתָן מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל מְחוֹלָה עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃
13 בֶּן גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃
14 אֲחִינָדָב בֶּן עִדּוֹ מָחֲנָיִם׃
15 אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם הוּא לָקַח אֶת בָּשְׂמַת בַּת שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃
16 בַּעֲנָא בֶן חוּשַׁי בְּאָשֵׁר וּבְבָעְלוֹת׃
17 יְהוֹשָׁפָט בֶּן פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃
18 שִׁמְעִי בֶן אֵלָא בְּבִנְיָמִן׃
19 גֶּבֶר בֶּן אוּרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃

20 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם לָרֹב אֹכְלִים וְשֹׁתִים וּשְׂמֵחִים׃
21 וּשְׁלֹמֹה מֹשֵׁל בְּכָל הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם מַגִּשִׁים מִנְחָה וַיַּעַבְדוּ אֶת שְׁלֹמֹה כָּל יְמֵי חַיָּיו׃
22 וַיְהִי לֶחֶם שְׁלֹמֹה לְיוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת וְשִׁשִּׁים כֹּר קָמַח׃
23 עֲשָׂרָה בָקָר בְּרִיאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר מִן הָרְעִי וּמֵאָה צֹאן לְבַד מֵאַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאֻפֵּי מְרִיאִים׃
24 כִּי הוּא רֹדֶה בְכָל עֵבֶר הַנָּהָר מִתִּפְסַח וְעַד עַזָּה בְּכָל מַלְכֵי עֵבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו סָבִיב׃
25 וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לָבֶטַח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד בְּאֵר שָׁבַע כֹּל יְמֵי שְׁלֹמֹה׃
26 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף אֲרֻות סוּסִים לַמֶּרְכָּבוֹת וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים׃
27 וְהַנְּצִבִים הָאֵלֶּה כִּלְכְּלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֶת כָּל הַבָּאִים עַל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא יַעֲדִיר דָּבָר׃
28 וְשַׂעֹרָה וְתֶבֶן לַסּוּסִים וְלָרָכֶשׁ הֵבִיאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ׃
29 וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה וְתְבוּנָה הַרְבֵּה מְאֹד וְרָחְבַת לֵב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם׃
30 וַתֵּרֶב חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵחָכְמַת כָּל בְּנֵי קֶדֶם וּמִכֹּל חָכְמַת מִצְרָיִם׃
31 וַיֶּחְכַּם מִכָּל הָאָדָם מֵאֵיתָן הָאֶזְרָחִי וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדַרְדַּע בְּנֵי מָחֹל וַיְהִי שְׁמוֹ בְּכָל הַגּוֹיִם סָבִיב׃

פרק ה

1 וַיִּתֵּן חִירָם מֶלֶךְ צֹר אֶת עֲבָדָיו אֶל שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיו כִּי אֹהֵב חִירָם הָיָה לְדָוִד כָּל הַיָּמִים׃
2 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל חִירָם לֵאמֹר׃
3 אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת דָּוִד אָבִי וְלֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ עַד תֵּת יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו׃
4 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהָי לִי מִסָּבִיב אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע׃
5 וְהִנֵּה אֹמֵר אֲנִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל כִּסְאֶךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃
6 וְעַתָּה צַו וְיִכְרְתוּ לִי אֲרָזִים מִן הַלְּבָנוֹן וְעַבְדַי יִהְיוּ עִם עֲבָדֶיךָ וְשִׂכַר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לָךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֵין בָּנוּ אִישׁ יוֹדֵעַ לִכְרֹת עֵצִים כַּצִּדֹנִים׃
7 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ חִירָם אֶת דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֵּן חָכָם עַל הָעָם הָרַב הַזֶּה׃
8 וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה אֶת כָּל חֶפְצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים׃
9 עֲבָדַי יוֹרִדוּם מִן הַלְּבָנוֹן אֶל הַיָּם וַאֲנִי אָשִׂים אֹתָם דֹּבְרוֹת בַּיָּם עַד מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁלַח אֵלַי וְהַתִּרֹתִים וְהַרְגַּמְתִּים וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת חֶפְצִי לָתֵת לֶחֶם לְבֵיתִי׃
10 וַיִּתֵּן חִירָם לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים כְּכָל חֶפְצוֹ׃
11 וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּרֵי חִטִּים מַאֲכַל לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כּוֹר שֶׁמֶן כָּתִית כָּזֹאת יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְשָׁנָה׃
12 וַיְהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃
13 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃
14 וַיְשַׁלְּחֵם לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ תְּמוּרָה חֹדֶשׁ יִהְיוּ בַלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים בְּבֵיתָם וַאֲדֹנִירָם עַל הַמַּס׃
15 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃
16 לְבַד מִנְּצִבֵי הַנִּצָּבִים לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃
17 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבַּיִת גָּזִית׃
18 וַיִּפְסְלוּ בוֹנֵי שְׁלֹמֹה וּבוֹנֵי חִירָם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ עֵצִים וְאַבְנֵי הַגָּבַל לִבְנוֹת הַבָּיִת׃

פרק ו

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה׃
2 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קֹמָתוֹ׃
3 וְאוּלָם עַל פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ עַל פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֲשֶׂר אַמּוֹת רָחְבּוֹ עַל פְּנֵי הַבָּיִת׃
4 וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃
5 וַיִּבֶן עַל קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב לְקִירוֹת בַּיִת וְהֵיכָל וְדְבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃
6 הַיָּצוּעַ הַתַּחְתּוֹן חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וְהָאֶמְצָעִי שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וְהַשְּׁלִישִׁי שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבּוֹ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת מִחוּץ סָבִיב לְבִלְתִּי הֱיוֹת נֹגְעִים בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃
7 וְהַבַּיִת בְּבִנְיָתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מְסֻתֶּה בָּנוּי וְעֵץ וְקַרְדֹּם וְכָל כְּלִי בַרְזֶל לֹא נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּבִנְיָתוֹ׃
8 פֶּתַח הַיָּצוּעַ הַתִּיכוֹן אֶל כֶּתֶף הַבָּיִת הַיְמָנִית וְעָלוּ בְּלוּלִים אֶל הַתִּיכוֹנָה וּמִן הַתִּיכוֹנָה אֶל הַשְּׁלִשִׁית׃
9 וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבַּיִת בְּקָרוֹת אֲרָזִים׃
10 וַיִּבֶן אֶת הַיָּצוּעַ עַל כָּל הַבַּיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת הַבַּיִת בְּעֵצֵי אָרֶז׃
11 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃
12 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה בֹנֶה אִם תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת כָּל מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל דָּוִד אָבִיךָ׃
13 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃
15 וַיִּבֶן אֶת קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיִת בְּצִפּוּי אֲרָזִים מִיַּרְכְּתֵי הַבַּיִת וְעַד קִירוֹת הַתִּקְרָה צִפָּה עֵצִים מִבַּיִת וַיְצַף אֶת יַרְכְּתֵי הַבַּיִת בְּצִפּוּי בְרוֹשִׁים׃
16 וַיִּבֶן אֶת עֶשְׂרִים אַמָּה יַרְכְּתֵי הַבַּיִת בְּצִפּוּי אֲרָזִים מִן הַיְסוֹד עַד קִירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לִדְבִיר לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃
17 וְהַבַּיִת הֵיכַל אַרְבָּעִים אַמָּה׃
18 וְאֶרֶז הַבַּיִת מִבַּיִת פְּקֻעֵי וְפִתֻּחֵי צִצִים הַכֹּל אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָתָה׃
19 וְאֶת הַדְּבִיר בָּתַךְ בְּתוֹךְ הַבַּיִת מִבַּיִת לְהָבִיא שָׁמָּה אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃
20 וּפְנֵי הַדְּבִיר עֶשְׂרִים בָּאַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה קֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר וַיְצַף מִזְבַּח אֲרָזִים׃
21 וַיְצַף שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת מִבַּיִת זָהָב סָגוּר וַיַּעֲבֵר בַּדֵּי זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃
22 וְאֶת כָּל הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד תֻּם כָּל הַבָּיִת וְאֵת כָּל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃
23 וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים זֵית קְדוֹשִׁים עֲשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתָם׃
24 וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת הַכָּנָף הָאֶחָת לַכְּרוּב וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת כָּנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי עֶשֶׂר אַמּוֹת מִקְצֵה כְנָפָיו וְעַד מִקְצֵה כְנָפָיו׃
25 וְעֶשֶׂר אַמּוֹת הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחַת וְקוֹמָה אַחַת לִשְׁנֵי הַכְּרוּבִים׃
26 קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר אַמּוֹת וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃
27 וַיִּתֵּן אֶת הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׂוּ אֶת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כְּנַף הָאֶחָד בַּקִּיר וְכָנָף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נָגְעָה בַּקִּיר הַשֵּׁנִי וְכַנְפֵיהֶם בַּתָּוֶךְ הַבַּיִת נוֹגְעוֹת כָּנָף בְּכָנָף׃
28 וַיְצַף אֶת הַכְּרוּבִים זָהָב׃
29 וְאֶת כָּל קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב פִּתּוּחֵי פְתוּחִים כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפִתּוּחֵי צִצִים מִבַּיִת וּמִחוּץ׃
30 וְאֶת רִצְפַּת הַבַּיִת צִפָּה זָהָב מִבַּיִת וּמִחוּץ׃
31 וְלִפֶתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֵץ זַיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת מִזּוּזַת הַמָּבוֹא׃
32 וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֵץ זַיִת וַיִּפְתַּח עֲלֵיהֶן פִּתּוּחֵי כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפִתּוּחֵי צִצִים וַיְצַף זָהָב וַיַּט עַל הַכְּרוּבִים וְעַל הַתִּמֹרֹת זָהָב׃
33 וַיַּעַשׂ לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזַת עֵץ זַיִת רְבוּעַת׃
34 וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֵץ בְּרוֹשׁ שְׁתֵּי כַנְפוֹת הַדֶּלֶת מְקֻפָּלוֹת וּשְׁתֵּי כַנְפוֹת לַדֶּלֶת הָאֶחָת מְקֻפָּלוֹת׃
35 וַיִּפְתַּח עָלָיו כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפִתּוּחֵי צִצִים וַיְצַף זָהָב עַל הַפִּתּוּחִים׃
36 וַיִּבֶן אֶת הֶחָצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה סִדְרֵי גָזִית וְסֹרֶת אֲרָזִים׃
37 בִּשְׁנַת אַרְבַּע שָׁנִים יוּסַד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זִו׃
38 וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּיֶרַח בּוּל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל דְּבָרָיו וּלְכָל מִשְׁפָּטוֹ וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים׃

פרק ז

1 וְאֶת בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת כָּל בֵּיתוֹ׃
2 וַיִּבֶן אֶת בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן מְאָה בָאַמָּה אָרְכּוֹ וַחֲמִשִּׁים בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה קֹמָתוֹ עַל שְׁלֹשָׁה טוּרִים עַמּוּדֵי אֲרָזִים וְקָרוֹת אֲרָזִים עַל הָעַמּוּדִים׃
3 וְסָפוּן אֶרֶז מִלְמַעְלָה עַל הַלְּבָנִים אֲשֶׁר עַל הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר עַמּוּד שִׁשָּׁה עָשָׂר בַּטּוּר׃
4 וְאַשְׁנַבִּים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזֶה אֶל מַחֲזֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃
5 וְכָל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבֻעִים וּמַחֲזֶה אֶל מַחֲזֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃
6 וְאֻלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה וְאֻלָם אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרָחְבּוֹ שְׁלֹשִׁים אַמָּה וְאֻלָם עַל פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל פְּנֵיהֶם׃
7 וְאֻלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יָדִין שָׁם אֶת אֻלָם הַמִּשְׁפָּט וְסָפַן אֶרֶז מִרִצְפַת אֶל קְצוֹת הַקִּירוֹת׃
8 וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר יֵשֵׁב שָׁם חָצֵר אַחֶרֶת מִבֵּית לָאֻלָם כְּמַעֲשֶׂה הָאֻלָם הַזֶּה עָשָׂה בַּיִת לְבַת פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כָּאֻלָם הַזֶּה׃
9 כָּל אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית מְסֻתָּת בְּמַסּוֹרוֹת פְּנִימָה וְחוּצָה וְעַד מוֹסָד הַקִּירוֹת וְעַד הַחוּצָה אֶל הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃
10 וְהַיְסוֹד אַבְנֵי אֲבָנִים יְקָרוֹת אַבְנֵי עֲשָׂרֹת אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת׃
11 וּלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית וְאֶרֶז׃
12 וְהֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה סִדְרֵי גָזִית וְסֹרֶת אֲרָזִים וְכֵן לְחֶצֵר בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וְלָאֻלָם הַבָּיִת׃
13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם מִצֹּר׃
14 בֶּן אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת הַחָכְמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדָּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ׃
15 וַיָּצֶר אֶת שְׁנֵי עַמּוּדֵי נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְקַו שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בָּאַמָּה יָסֹב אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃
16 וְשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לְהַצִּיב עַל רָאשֵׁי הָעַמֻּדִים יְצוּקֹת נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
17 שְׂבָכוֹת מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
18 וַיַּעַשׂ אֶת הָעַמֻּדִים וְשְׁתֵּי טוּרִים סָבִיב עַל הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁי הָרִמּוֹנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
19 וְהַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁי הָעַמֻּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן בָּאֻלָם אַרְבָּעָה בָאַמָּה׃
20 וְכֹתָרוֹת עַל שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִלְמַעְלָה לְעֻמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַשְּׂבָכָה וְהָרִמֹּנִים מָאתַיִם טוּרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
21 וַיָּקֶם אֶת הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַיָּמִין וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׂמֹאלִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בֹּעַז׃
22 וְעַל רֹאשׁ הָעַמֻּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתֵּכֶל מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ עַד שְׂפָתוֹ עָגֹל סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקַו שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃
24 וּפְקָעִים תַּחַת שְׂפָתוֹ סָבִיב סָבִיב סֹבְבִים אֹתוֹ עֲשָׂרָה בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת הַיָּם שְׁנֵי טוּרֵי הַפְּקָעִים יְצֻקִים בְּיִצְקָתוֹ׃
25 הוּא עֹמֵד עַל שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל צָפוֹן וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל יָם וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל נֶגֶב וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל מִזְרָח וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל מוֹרְכֵיהֶם בָּיְתָה׃
26 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן מַחֲזִיק בַּתִּים אַלְפַּיִם׃
27 וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּכֹנוֹת עֲשֶׂרֶת נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְשָׁלוֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ׃
28 וּמַעֲשֵׂה הַמְּכֹנוֹת כָּזֶה מְשֻׁקִּים לָהֶם וּמְשֻׁקִּים בֵּין הַמִּסְגָּרוֹת׃
29 וְעַל הַמְּשֻׁקִּים אֲשֶׁר בֵּין הַמִּסְגָּרוֹת אֲרָיוֹת בָּקָר וּכְרוּבִים וְעַל הַמִּסְגָּרוֹת כֵּן מִלְמַעְלָה וּמִתַּחַת לָאֲרָיוֹת וְלַבָּקָר מַעֲשֵׂה מוֹרָדִים מַעֲשֵׂה מַעֲבֶדֶת׃
30 וְאַרְבָּעָה אוֹפַנֵּי נְחֹשֶׁת לַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְרַכְבֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבַּע פַּעֲמֹתֶיהָ כְּתֵפוֹת לָהֶם מוּצָקוֹת מִתַּחַת לַכִּיֹּר מוּל כָּל זֵר עָשׂוּי׃
31 וּפִיהָ מִבַּיִת לַכֹּתֶרֶת וּלְמַעְלָה אַמָּה וּפִיהָ עָגֹל מַעֲשֵׂה כֵן אַמָּה וָחֵצִי וְגַם עַל פִּיהָ מְקַשֻּׁרוֹת וּמִסְגְּרוֹתֵיהֶם מְרֻבָּעוֹת לֹא עֲגֻלוֹת׃
32 וְאַרְבָּעָה אוֹפַנִּים מִתַּחַת לַמִּסְגָּרוֹת וְצִירֵי הָאוֹפַנִּים בַּמְּכוֹנָה וְגֹבַהּ הָאוֹפַן הָאֶחָד אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה׃
33 וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפַנִּים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפַן מֶרְכָּבָה צִירֵיהֶם וְחִשֻּׁקֵיהֶם וְחִשּׁוּרֵיהֶם וְנַבֵּיהֶם הַכֹּל מוּצָק׃
34 וְאַרְבַּע כְּתֵפוֹת לְאַרְבַּע פִּנּוֹת הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת מִן הַמְּכוֹנָה כְּתֵפֶיהָ׃
35 וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה חֲצִי הָאַמָּה עָגֹל סָבִיב וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה מַסְגְּרֹתֶיהָ וְכַנֹּתֶיהָ מִמֶּנָּה׃
36 וַיִּפְתַּח עַל לוּחוֹת מַסְגְּרֹתֶיהָ וְעַל כַּנֹּתֶיהָ כְּרוּבִים אֲרָיוֹת וְתִמֹרִים כְּפִי מַאֲחֻזָּתוֹ וְסָבִיב׃
37 כָּעֲשָׂרָה הַמְּכֹנוֹת עָשָׂה אֶת הַיְצוּקָה הָאַחַת אַחַת הַמִּדָּה אַחַת לְכֻלָּם׃
38 וַיַּעַשׂ עֲשֶׂרֶת כִּיֹּרֵי נְחֹשֶׁת אַרְבָּעִים בַּת כִּיּוֹר אֶחָד אַרְבָּעָה בָאַמָּה כִּיּוֹר אֶחָד לְכָל אַחַת מֵעֲשֶׂרֶת הַמְּכֹנוֹת׃
39 וַיִּתֵּן אֶת הַמְּכֹנוֹת חֲמֵשׁ עַל כֶּתֶף הַבַּיִת מִיָּמִין וַחֲמֵשׁ עַל כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמֹאל וְהַיָּם נָתַן אֶת כֶּתֶף הַבַּיִת מִיָּמִין קֵדְמָה נֹכַח דָּרוֹם׃
40 וַיַּעַשׂ חִירָם אֶת הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה׃
41 עַמּוּדִים וְגֻלֹּת הָעַמּוּדִים וְשְׁתֵּי הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים וְשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי גֻלֹּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים׃
42 וְאֵת אַרְבַּע מֵאוֹת הָרִמֹּנִים לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי טוּרֵי רִמּוֹנִים לַשְּׂבָכָה הָאַחַת לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי גֻלֹּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָעַמּוּדִים׃
43 וְאֵת עֲשֶׂרֶת הַמְּכֹנוֹת וְאֶת עֲשֶׂרֶת הַכִּיֹּרוֹת עַל הַמְּכֹנוֹת׃
44 וְאֶת הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר תַּחַת הַיָּם׃
45

ומן הבהמה אשר היא טהורה ומן הבהמה אשר
היא לא טהורה׃
13 ואשם בדמים יביא בו את כסף ערכך׃ ואת
העולות יעלה כמשפט ועשה עליו הכהן את
חטאתו אשר חטא מן הקדש וכפר עליו ונסלח
14 לו׃ ואשה כי תמעל מעל ושגתה שגגה ביהוה
וכחשה בעמיתה בפקדון או בתשומת יד או
15 בגזל או עשקה את עמיתה׃ או מצא אבדה
וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר
16 יעשה האדם לחטא בהנה׃ והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את
העשקה אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד
17 אתו או את האבדה אשר מצא׃ או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו
18 יסף עליו לאשר הוא לו יתן ביום אשמתו׃
ואילו אשם לכהן יביא אל הכהן איל תמים
מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו
19 הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
20 ונסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם ליהוה׃
21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃
22 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃
23 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא׃
24 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלמהו
בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתן
ביום אשמתו׃ ואת אשמו יביא ליהוה איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃
25 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על
אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ וידבר יהוה
26 אל משה לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח
27 תוקד בו׃ והקריב הכהן לבשו בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח׃
28 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃
29 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר
עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃
30 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן
לפני יהוה אל פני המזבח׃ והרים ממנו
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל
הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבח
2 ריח ניחחה אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה
יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש
בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ
חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכלנה
חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע
בהם יקדש׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃
זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה
ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד
מחציו בבקר ומחציו בערב׃ על מחבת
בשמן משלת תעשה מרבכת תביא מפתי
מנחת פתים ריח ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
תאכל׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל
מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה
מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היה
עליו תבשל׃ וכלי חרש אשר בשל בו יהיה
ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים׃
כל זכר בכהנים יאכל הוא קדש קדשים הוא׃
וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף׃ והאשה אשר תקריב את
בגדה אשר יזה מדמה על בגד עליו תכבס
במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה
ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים׃
כל זכר בכהנים יאכל קדש קדשים הוא׃
וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף׃ והאשה אשר תקריב את

---

(13) שמ. 9: 50. לה. 14: 34. 35.
(14) שמב. 4: 18. במד. 2: 15.
(15) שמ. 4: 21. לה. 8: 16. 11: 33.
(16) ו. במד. 2: 12. ממש. 15: 8. ו. מה. 14: 25.
(17) לה. 3: 31. 10: 4. במד. 3: 24.
(18) לה. 16: 17. (19) שב. 2: 10.
(20) לה. 9: 31. 10: 53.
(21) שמ. 20: 13. שב. 5: 17. (22) ו. ממש. 3: 15. ד. שב. 20. שב. 2: 20.
(23) שמ. 8: 4. 23: 19.
(24) נשא. 42: 8. שמ. 18: 19. ו. שלח. 2: 8. 3: 7.
(25) שמב. 23: 8. לה. 12: 58. 59. שה. 32: 6. נש. 55: 6.
(27) שמ. 20: 14. שב. 5: 18.
(28) נשא. 31: 1. שמ. 6: 25. לה. 34: 2. ד. שב. 11: 2.
(29) שמ. 18: 8. 9. שמ. 9: 47–48. שמ. 19: 12. לה. 8: 13. ו. שה. 9: 27. שה. 3: 5.
(31) שב. 24: 1. יה. 3: 1.
שמ. 19: 3. שמ. שמ. 10: 2. שמ.
(32) שמ. 19: 9. לה. 16: 18. לה. 7: 3. ו. שה. 7: 10. 11.
(33) שמב. 23: 16. שמ. 20. 7. שה. 19: 12. שב. 30: 2. שב. 5: 11. 23: 23.
(34) שמ. 23: 16. 18. 22. שב. 5: 12. נש. 66: 1.
(35) שה. 48: 2. 87: 3.
(37) שה. 4: 6. שב. 5: 12.
(38) שמ. 21: 24. שה. 24: 20. שב. 19: 21.
(39) שמ. 20: 22. 24: 29. לה. 6: 29. לה. 12: 17. 19. ו. שה. 6: 7. ו. שב. 5: 15. ו. לשב. 3: 9. נש. 50: 6. שמ. 3: 30.
(41) שמ. 27: 32. שמ. 15: 21.
(42) שב. 15: 8. 10. לה. 6: 35. 30.
(43) שה. 19: 18. שב. 23: 6. שה. 41: 10.
(44) לה. 6: 27. 35. לה. 12: 14. 20. לה. 23: 34. לב. 7. ו. שב. 13. ו. שה. 4:12. 60. ו. לשב. 3: 23. 2: 9.

---

[1] שמות נשא. בה. שה. לה—ולא יקרא. [2] שמות: קטרת.

[3] שמות נשא. בה. שה. לה—והקריב לפני . . . ושחט לפני. [4] שמות נשא. בה. שה. לה—ונתן משחת על ראש אהרן לפני.

45 מצבה מצבתי הם הגלעד הזאת והערמה הזאת אשר
יראתי את אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
46 אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ ויעקב
47 אמר לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
48 ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל הזה עד
49 היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה
אשר אמר יהוה יצף ביני וביניך כי נסתר איש
50 מרעהו׃ אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על
51 בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃
52 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
53 אשר ירתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה והמצבה אם
אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
יעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃
54 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי
אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ ויעקב זבח
55 זבח בהר ויקרא לאחיו ללחם לחם ויאכלו לחם
ויליני בהר׃ ויקם לבן בבקר בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקמו׃

פרק ה.

1 ויעקב[1] הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃
2 ויעקב כראתם אותם אמר מחנה אלהים זה ויקרא
שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃
3 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃
4 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ וישבו המלאכים
אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ ויירא יעקב
מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא
עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר
לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
והאיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד
אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם
על בנים׃ ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי
את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ ויהי שם
בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו
ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם
ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא
יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו
עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב
והגד נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום ההוא פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח
לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃
על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על
כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
הנשה׃

---

[1] ויעקב. מסורת הטעמים.—[2] מחנים. שתי מחנות.

(45) שמ. 25: 3.
(46) בר. 6: 32.
(48) בר. 17: 1. דה. 11: 44. 19: 2. בר. 6: 36. שמ. 1: 28. 4: 12. שד. 1: 4. ז. בראי. 1: 15. 16. יא. 5: 1.
(1) דה. 24: 13. תה. 112: 9. בי. 4: 27. ר. שה. 9: 9. 10.
(2) ש. 12: 8.
(4) בר. 14: 14.
(6) ר. שד. 4: 33.
(7) שמש. 5: 2. ז. שד. 18: 29.
(9) בר. 11: 2. שארז.
(10) שה. 26: 39. 42. בז. 14: 21. שה. 103: 20. 21.
(11) שמ. 23: 12. שנד. 30: 8.
(12) שה. 18: 21. שארז.
(13) שה. 26: 41. בר. 22: 40. 46. ז. שה. 10: 13. ר. בראי. 3: 10. בראי. 2: 9. בראי. 1: 4. בראי. 1: 4.
(14) שד. 11: 25. 26. יא. 4: 32. שה. 3: 13.
(15) שה. 18: 35. שד. 2: 13. 16. בר. 58: 5.
(17) בר. 3: 3. בי. 10: 3. 19. שנד. 23: 4. ז. בראי. 6: 1. בר. 13: 5. שד. 1: 7. שארז.
(20) שה. 10: 21. בר. 12: 32. שה. 17: 15. ז. שארז. 29: 33. 34. 18: 22. ז. בראי. 6: 19. ז. בראי. 1: 4.
(22) בר. 11: 34. 36.
(24) בר. 16: 13. בראי. 1: 10. ז. בראי. 6: 17. שד. 4: 4. ז. שמש. 2: 15.
(25) שה. 55: 22. בר. 12: 22. 23. בז. 4: 6. ז. בראי. 5: 7.
(26) שמ. 38: 41. שה. 147: 9. בר. 12: 24. שארז.

מִבֵּ֣ית אֲחִיאָ֔ב׃ 32 וְשִׁלַּ֣חְתָּ֔ אֶת־כָּל־מִקְנֶ֖ךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָ֑ךְ בַּשָּׂדֶ֗ה
בַּסּוּסִ֤ים בַּגְּמַלִּים֙ בַּבָּקָ֣ר וּבַצֹּ֔אן אֶל־מִצְרָ֖יִם׃ 33 וְהָיָ֣ה כִּֽי־יִקְרָ֤א
אֲלֵכֶם֙ פַּרְעֹ֔ה וְאָמַ֖ר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶֽם׃ 34 וַאֲמַרְתֶּ֗ם אַנְשֵׁ֤י מִקְנֶה֙
הָי֣וּ עֲבָדֶ֔יךָ מִנְּעוּרֵ֖ינוּ וְעַד־עָתָּ֣ה גַּם־אֲנַ֔חְנוּ בַּעֲב֖וּר תֵּשְׁבוּ֙
בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֔שֶׁן כִּ֣י תוֹעֲבַ֥ת מִצְרַ֖יִם כָּל־רֹעֵ֥ה צֹֽאן׃

מ״ו

1 וַיָּבֹ֣א יוֹסֵ֔ף וַיַּגֶּד֙ לְפַרְעֹ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אָבִ֥י וְאַחַ֖י וְצֹאנָ֣ם וּבְקָרָ֑ם
2 וְכָל־אֲשֶׁ֣ר לָהֶ֔ם בָּ֖אוּ מֵאֶ֥רֶץ כְּנָ֛עַן וְהִנָּ֥ם בְּאֶֽרֶץ־גֹּֽשֶׁן׃ וּמִקְצֵ֣ה
אֶחָ֔יו לָקַ֖ח חֲמִשָּׁ֣ה אֲנָשִׁ֑ים וַיַּצִּגֵ֖ם לִפְנֵ֥י פַּרְעֹֽה׃ 3 וַיֹּ֨אמֶר֙ פַּרְעֹ֣ה
אֶל־אֶחָ֔יו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶ֑ם וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֗ה רֹעֵ֤ה צֹאן֙ עֲבָדֶ֔יךָ גַּם־
אֲנַ֖חְנוּ גַּם־אֲבֹתֵֽינוּ׃ 4 וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֗ה לָג֤וּר בָּאָ֙רֶץ֙ בָּ֣אנוּ
כִּֽי־אֵ֥ין מִרְעֶ֛ה לַצֹּ֥אן אֲשֶׁר־לַעֲבָדֶ֖יךָ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֑ב בְּאֶ֣רֶץ
כְּנָ֔עַן וְעַתָּ֕ה יֵשְׁב֥וּ נָ֖א עֲבָדֶ֥יךָ בְּאֶֽרֶץ־גֹּֽשֶׁן׃ 5 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה
אֶל־יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֑ר אָבִ֥יךָ וְאַחֶ֖יךָ בָּ֥אוּ אֵלֶֽיךָ׃ 6 אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לְפָנֶ֖יךָ הִ֑וא בְּמֵיטַ֤ב הָאָ֙רֶץ֙ הוֹשִׁ֣יב אֶת־אָבִ֔יךָ וְאֶת־אַחֶ֔יךָ יֵשְׁב֖וּ
בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֑שֶׁן וְאִם־יָדַ֣עְתָּ֔ וְיֶשׁ־בָּהֶ֥ם אַנְשֵׁי־חַ֖יִל וְשַׂמְתָּ֣ם שָׂרֵ֣י
מִקְנֶ֔ה עַל֙ אֲשֶׁ֣ר לִ֔י׃ 7 וַיָּבֵ֥א יוֹסֵ֖ף אֶת־יַעֲקֹ֣ב אָבִ֑יו וַיַּעֲמִדֵ֖הוּ
לִפְנֵ֥י פַרְעֹ֛ה וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹֽה׃ 8 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־
יַעֲקֹ֑ב כַּמָּ֥ה יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י חַיֶּ֔יךָ׃ 9 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב אֶל־פַּרְעֹ֔ה יְמֵ֥י
שְׁנֵֽי־מְגוּרַ֖י שְׁלֹשִׁ֣ים וּמְאַ֣ת שָׁנָ֑ה מְעַ֣ט וְרָעִ֗ים הָיוּ֙ יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י
חַיַּ֔י וְלֹ֥א הִשִּׂ֖יגוּ אֶת־יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י חַיֵּ֑י אֲבֹתַ֖י בִּימֵ֥י מְגוּרֵיהֶֽם׃
10 וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹ֑ה וַיֵּצֵ֖א מִלִּפְנֵ֥י פַּרְעֹֽה׃ 11 וַיּ֤וֹשֶׁב יוֹסֵף֙
אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אַחָ֔יו וַיִּתֶּן־לָהֶ֥ם אֲחֻזָּ֖ה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם בְּמֵיטַ֣ב
הָאָ֔רֶץ בְּאֶ֥רֶץ רַעְמְסֵ֖ס כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֥ה פַרְעֹֽה׃ 12 וַיְכַלְכֵּ֨ל יוֹסֵ֜ף
אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אַחָ֗יו וְאֵת֙ כָּל־בֵּ֣ית אָבִ֔יו לֶ֖חֶם לְפִ֥י הַטָּֽף׃ 13 וְלֶ֥חֶם
אֵ֖ין בְּכָל־הָאָ֑רֶץ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֔ב מְאֹ֕ד וַתֵּ֥לַהּ אֶֽרֶץ־מִצְרַ֖יִם
וְאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן מִפְּנֵ֖י הָרָעָֽב׃ 14 וַיְלַקֵּ֣ט יוֹסֵ֗ף אֶת־כָּל־הַכֶּ֙סֶף֙ הַנִּמְצָ֣א
בְאֶֽרֶץ־מִצְרַ֣יִם וּבְאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן בַּשֶּׁ֖בֶר אֲשֶׁ֣ר הֵ֑ם וַיָּבֵ֥א יוֹסֵ֛ף אֶת־
הַכֶּ֖סֶף בֵּ֥יתָה פַרְעֹֽה׃ 15 וַיִּתֹּ֥ם הַכֶּ֛סֶף מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם וּמֵאֶ֣רֶץ
כְּנָ֑עַן וַיָּבֹ֤אוּ כָל־מִצְרַיִם֙ אֶל־יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֔ר הָבָ֥ה לָ֖נוּ לֶ֑חֶם וְלָמָ֨ה
נָמ֤וּת נֶגְדֶּ֙ךָ֙ כִּי־אָ֣פֵס כָּ֔סֶף׃ 16 וַיֹּ֥אמֶר יוֹסֵ֖ף הָב֣וּ מִקְנֵיכֶ֑ם וְאֶתְּנָ֥ה
לָכֶ֛ם בְּמִקְנֵיכֶ֖ם אִם־אָ֥פֵס כָּֽסֶף׃ 17 וַיָּבִ֤יאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם֙ אֶל־
יוֹסֵ֔ף וַיִּתֵּ֨ן לָהֶ֥ם יוֹסֵ֛ף לֶ֖חֶם בַּסּוּסִ֑ים וּבְמִקְנֵ֣ה הַצֹּ֗אן וּבְמִקְנֵה֙
הַבָּקָ֣ר וּבַחֲמֹרִ֔ים וַיְנַהֲלֵ֥ם בַּלֶּ֛חֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶ֥ם בַּשָּׁנָ֖ה הַהִֽוא׃
18 וַתִּתֹּם֙ הַשָּׁנָ֣ה הַהִ֔וא וַיָּבֹ֥אוּ אֵלָ֖יו בַּשָּׁנָ֣ה הַשֵּׁנִ֑ית וַיֹּ֣אמְרוּ֩
לוֹ֙ לֹֽא־נְכַחֵ֜ד מֵֽאֲדֹנִ֗י כִּ֣י אִם־תַּ֤ם הַכֶּ֙סֶף֙ וּמִקְנֵ֣ה הַבְּהֵמָ֔ה אֶל־
אֲדֹנִ֖י הַגִּ֑יעָה לֹא־נִשְׁאַ֥ר לִפְנֵֽי־אֲדֹנִ֖י בִּלְתִּ֥י אִם־גְּוִיֹּתֵ֖ינוּ וְאִם־
אֲדָמֵֽינוּ׃ 19 לָמָ֣ה נָמ֤וּת לְעֵינֶ֙יךָ֙ גַּם־אֲנַ֣חְנוּ גַּם־אַדְמָתֵ֔נוּ קְנֵ֥ה אֹתָ֛נוּ
וְאֶת־אַדְמָתֵ֖נוּ בַּלָּ֑חֶם וְנִהְיֶ֨ה אֲנַ֜חְנוּ וְאַדְמָתֵ֗נוּ עֲבָדִ֤ים לְפַרְעֹה֙
וְתֶן־זֶ֣רַע וְנִֽחְיֶ֔ה וְלֹ֥א נָמ֖וּת וְהָֽאֲדָמָ֥ה לֹ֥א תֵשָֽׁם׃ 20 וַיִּקֶן֩ יוֹסֵ֨ף
אֶת־כָּל־אַדְמַ֥ת מִצְרַ֛יִם לְפַרְעֹ֖ה כִּֽי־מָכְר֣וּ מִצְרַ֗יִם אִ֚ישׁ שָׂדֵ֔הוּ כִּֽי־
חָזַ֥ק עֲלֵהֶ֖ם הָרָעָ֑ב וַתְּהִ֥י הָאָ֖רֶץ לְפַרְעֹֽה׃ 21 וְאֶת־הָעָ֕ם הֶעֱבִ֥יר
אֹת֖וֹ לֶעָרִ֑ים מִקְצֵ֥ה גְבוּל־מִצְרַ֖יִם וְעַד־קָצֵ֥הוּ לָֽקָה׃ 22 רַ֚ק אַדְמַ֣ת
הַכֹּהֲנִ֔ים לֹ֥א קָנָ֖ה כִּֽי־חֹ֣ק לַכֹּהֲנִ֗ים מֵאֵ֤ת פַּרְעֹה֙ וְאָכְל֣וּ אֶת־חָקָ֔ם
אֲשֶׁ֥ר נָתַ֛ן לָהֶ֖ם פַּרְעֹ֑ה עַל־כֵּ֥ן לֹא־מָכְר֖וּ אֶת־אַדְמָתָֽם׃ 23 וַיֹּ֨אמֶר
יוֹסֵ֜ף אֶל־הָעָ֗ם הֵן֩ קָנִ֨יתִי אֶתְכֶ֜ם הַיּ֤וֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם֙ לְפַרְעֹ֔ה
הֵ֥ן לָכֶ֖ם זֶ֑רַע וְזָרַעְתֶּ֖ם אֶת־הָאֲדָמָֽה׃ 24 וְהָיָ֣ה בַּתְּבוּאֹת֮ וְנָתַתֶּ֣ם
חֲמִשִׁית֒ לְפַרְעֹ֔ה וְאַרְבַּ֣ע הַיָּדוֹת֔ יִהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם לְזֶ֣רַע הַשָּׂדֶ֑ה וּלְאָכְלְכֶם֙
וְלַאֲשֶׁ֣ר בְּבָתֵּיכֶ֔ם וְלֶאֱכֹ֥ל לְטַפְּכֶֽם׃ 25 וַיֹּאמְר֗וּ הֶחֱיִתָ֙נוּ֙ נִמְצָא־
חֵ֣ן בְּעֵינֵ֣י אֲדֹנִ֔י וְהָיִ֖ינוּ עֲבָדִ֥ים לְפַרְעֹֽה׃ 26 וַיָּשֶׂם֩ אֹתָ֨הּ יוֹסֵ֜ף לְחֹ֤ק
עַד־הַיּוֹם֙ הַזֶּ֔ה עַל־אַדְמַ֖ת מִצְרַ֣יִם לְפַרְעֹ֑ה רַ֚ק אַדְמַ֣ת הַכֹּהֲנִ֔ים
לְבַדָּ֖ם לֹ֥א הָיְתָ֖ה לְפַרְעֹֽה׃ 27 וַיֵּ֤שֶׁב יִשְׂרָאֵל֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּאֶ֖רֶץ
גֹּ֑שֶׁן וַיֵּאָחֲז֣וּ בָ֔הּ וַיִּפְר֥וּ וַיִּרְבּ֖וּ מְאֹֽד׃ 28 וַיְחִ֣י יַעֲקֹ֔ב בְּאֶ֥רֶץ
מִצְרַ֖יִם שְׁבַ֣ע עֶשְׂרֵ֑ה וַיְהִ֣י יְמֵ֔י יַעֲקֹ֕ב שְׁנֵ֥י חַיָּ֖יו שֶׁ֣בַע שָׁנִ֥ים
וְאַרְבָּעִ֖ים וּמְאַ֥ת שָׁנָֽה׃ 29 וַיִּקְרְב֣וּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל֮ לָמוּת֒ וַיִּקְרָ֤א לִבְנוֹ֙
לְיוֹסֵ֔ף וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו אִם־נָ֣א מָצָ֣אתִי חֵ֔ן בְּעֵינֶ֑יךָ שִׂ֣ים נָ֤א יָדְךָ֙
תַּ֣חַת יְרֵכִ֔י וְעָשִׂ֥יתָ עִמָּדִ֖י חֶ֣סֶד וֶאֱמֶ֑ת אַל־נָ֥א תִקְבְּרֵ֖נִי
בְּמִצְרָֽיִם׃

מ״ז

1 וַיָּבֹ֣א יוֹסֵ֔ף וַיַּגֶּד֙ לְפַרְעֹ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אָבִ֥י וְאַחַ֖י וְצֹאנָ֣ם וּבְקָרָ֑ם
2 וְכָל־אֲשֶׁ֣ר לָהֶ֔ם בָּ֖אוּ מֵאֶ֥רֶץ כְּנָ֛עַן וְהִנָּ֥ם בְּאֶֽרֶץ־גֹּֽשֶׁן׃ וּמִקְצֵ֣ה
אֶחָ֔יו לָקַ֖ח חֲמִשָּׁ֣ה אֲנָשִׁ֑ים וַיַּצִּגֵ֖ם לִפְנֵ֥י פַּרְעֹֽה׃ 3 וַיֹּ֨אמֶר֙ פַּרְעֹ֣ה
אֶל־אֶחָ֔יו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶ֑ם וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֗ה רֹעֵ֤ה צֹאן֙ עֲבָדֶ֔יךָ גַּם־
אֲנַ֖חְנוּ גַּם־אֲבֹתֵֽינוּ׃ 4 וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֗ה לָג֤וּר בָּאָ֙רֶץ֙ בָּ֣אנוּ
כִּֽי־אֵ֥ין מִרְעֶ֛ה לַצֹּ֥אן אֲשֶׁר־לַעֲבָדֶ֖יךָ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֑ב בְּאֶ֣רֶץ
כְּנָ֔עַן וְעַתָּ֕ה יֵשְׁב֥וּ נָ֖א עֲבָדֶ֥יךָ בְּאֶֽרֶץ־גֹּֽשֶׁן׃ 5 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה
אֶל־יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֑ר אָבִ֥יךָ וְאַחֶ֖יךָ בָּ֥אוּ אֵלֶֽיךָ׃ 6 אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לְפָנֶ֖יךָ הִ֑וא בְּמֵיטַ֤ב הָאָ֙רֶץ֙ הוֹשִׁ֣יב אֶת־אָבִ֔יךָ וְאֶת־אַחֶ֔יךָ יֵשְׁב֖וּ
בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֑שֶׁן וְאִם־יָדַ֣עְתָּ֔ וְיֶשׁ־בָּהֶ֥ם אַנְשֵׁי־חַ֖יִל וְשַׂמְתָּ֣ם שָׂרֵ֣י
מִקְנֶ֔ה עַל֙ אֲשֶׁ֣ר לִ֔י׃ 7 וַיָּבֵ֥א יוֹסֵ֖ף אֶת־יַעֲקֹ֣ב אָבִ֑יו וַיַּעֲמִדֵ֖הוּ
לִפְנֵ֥י פַרְעֹ֛ה וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹֽה׃ 8 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־
יַעֲקֹ֑ב כַּמָּ֥ה יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י חַיֶּ֔יךָ׃ 9 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב אֶל־פַּרְעֹ֔ה יְמֵ֥י
שְׁנֵֽי־מְגוּרַ֖י שְׁלֹשִׁ֣ים וּמְאַ֣ת שָׁנָ֑ה מְעַ֣ט וְרָעִ֗ים הָיוּ֙ יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י
חַיַּ֔י וְלֹ֥א הִשִּׂ֖יגוּ אֶת־יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י חַיֵּ֑י אֲבֹתַ֖י בִּימֵ֥י מְגוּרֵיהֶֽם׃
10 וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹ֑ה וַיֵּצֵ֖א מִלִּפְנֵ֥י פַּרְעֹֽה׃ 11 וַיּ֤וֹשֶׁב יוֹסֵף֙
אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אַחָ֔יו וַיִּתֶּן־לָהֶ֥ם אֲחֻזָּ֖ה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם בְּמֵיטַ֣ב
הָאָ֔רֶץ בְּאֶ֥רֶץ רַעְמְסֵ֖ס כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֥ה פַרְעֹֽה׃ 12 וַיְכַלְכֵּ֨ל יוֹסֵ֜ף
אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אַחָ֗יו וְאֵת֙ כָּל־בֵּ֣ית אָבִ֔יו לֶ֖חֶם לְפִ֥י הַטָּֽף׃ 13 וְלֶ֥חֶם
אֵ֖ין בְּכָל־הָאָ֑רֶץ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֔ב מְאֹ֕ד וַתֵּ֥לַהּ אֶֽרֶץ־מִצְרַ֖יִם
וְאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן מִפְּנֵ֖י הָרָעָֽב׃ 14 וַיְלַקֵּ֣ט יוֹסֵ֗ף אֶת־כָּל־הַכֶּ֙סֶף֙ הַנִּמְצָ֣א
בְאֶֽרֶץ־מִצְרַ֣יִם וּבְאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן בַּשֶּׁ֖בֶר אֲשֶׁ֣ר הֵ֑ם וַיָּבֵ֥א יוֹסֵ֛ף אֶת־
הַכֶּ֖סֶף בֵּ֥יתָה פַרְעֹֽה׃ 15 וַיִּתֹּ֥ם הַכֶּ֛סֶף מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם וּמֵאֶ֣רֶץ
כְּנָ֑עַן וַיָּבֹ֤אוּ כָל־מִצְרַיִם֙ אֶל־יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֔ר הָבָ֥ה לָ֖נוּ לֶ֑חֶם וְלָמָ֨ה
נָמ֤וּת נֶגְדֶּ֙ךָ֙ כִּי־אָ֣פֵס כָּ֔סֶף׃ 16 וַיֹּ֥אמֶר יוֹסֵ֖ף הָב֣וּ מִקְנֵיכֶ֑ם וְאֶתְּנָ֥ה
לָכֶ֛ם בְּמִקְנֵיכֶ֖ם אִם־אָ֥פֵס כָּֽסֶף׃ 17 וַיָּבִ֤יאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם֙ אֶל־
יוֹסֵ֔ף וַיִּתֵּ֨ן לָהֶ֥ם יוֹסֵ֛ף לֶ֖חֶם בַּסּוּסִ֑ים וּבְמִקְנֵ֣ה הַצֹּ֗אן וּבְמִקְנֵה֙
הַבָּקָ֣ר וּבַחֲמֹרִ֔ים וַיְנַהֲלֵ֥ם בַּלֶּ֛חֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶ֥ם בַּשָּׁנָ֖ה הַהִֽוא׃
18 וַתִּתֹּם֙ הַשָּׁנָ֣ה הַהִ֔וא וַיָּבֹ֥אוּ אֵלָ֖יו בַּשָּׁנָ֣ה הַשֵּׁנִ֑ית וַיֹּ֣אמְרוּ֩
לוֹ֙ לֹֽא־נְכַחֵ֜ד מֵֽאֲדֹנִ֗י כִּ֣י אִם־תַּ֤ם הַכֶּ֙סֶף֙ וּמִקְנֵ֣ה הַבְּהֵמָ֔ה אֶל־
אֲדֹנִ֖י הַגִּ֑יעָה לֹא־נִשְׁאַ֥ר לִפְנֵֽי־אֲדֹנִ֖י בִּלְתִּ֥י אִם־גְּוִיֹּתֵ֖ינוּ וְאִם־
אֲדָמֵֽינוּ׃ 19 לָמָ֣ה נָמ֤וּת לְעֵינֶ֙יךָ֙ גַּם־אֲנַ֣חְנוּ גַּם־אַדְמָתֵ֔נוּ קְנֵ֥ה אֹתָ֛נוּ
וְאֶת־אַדְמָתֵ֖נוּ בַּלָּ֑חֶם וְנִהְיֶ֨ה אֲנַ֜חְנוּ וְאַדְמָתֵ֗נוּ עֲבָדִ֤ים לְפַרְעֹה֙
וְתֶן־זֶ֣רַע וְנִֽחְיֶ֔ה וְלֹ֥א נָמ֖וּת וְהָֽאֲדָמָ֥ה לֹ֥א תֵשָֽׁם׃ 20 וַיִּקֶן֩ יוֹסֵ֨ף
אֶת־כָּל־אַדְמַ֥ת מִצְרַ֛יִם לְפַרְעֹ֖ה כִּֽי־מָכְר֣וּ מִצְרַ֗יִם אִ֚ישׁ שָׂדֵ֔הוּ כִּֽי־
חָזַ֥ק עֲלֵהֶ֖ם הָרָעָ֑ב וַתְּהִ֥י הָאָ֖רֶץ לְפַרְעֹֽה׃ 21 וְאֶת־הָעָ֕ם הֶעֱבִ֥יר
אֹת֖וֹ לֶעָרִ֑ים מִקְצֵ֥ה גְבוּל־מִצְרַ֖יִם וְעַד־קָצֵ֥הוּ לָֽקָה׃ 22 רַ֚ק אַדְמַ֣ת
הַכֹּהֲנִ֔ים לֹ֥א קָנָ֖ה כִּֽי־חֹ֣ק לַכֹּהֲנִ֗ים מֵאֵ֤ת פַּרְעֹה֙ וְאָכְל֣וּ אֶת־חָקָ֔ם
אֲשֶׁ֥ר נָתַ֛ן לָהֶ֖ם פַּרְעֹ֑ה עַל־כֵּ֥ן לֹא־מָכְר֖וּ אֶת־אַדְמָתָֽם׃ 23 וַיֹּ֨אמֶר
יוֹסֵ֜ף אֶל־הָעָ֗ם הֵן֩ קָנִ֨יתִי אֶתְכֶ֜ם הַיּ֤וֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם֙ לְפַרְעֹ֔ה
הֵ֥ן לָכֶ֖ם זֶ֑רַע וְזָרַעְתֶּ֖ם אֶת־הָאֲדָמָֽה׃ 24 וְהָיָ֣ה בַּתְּבוּאֹת֮ וְנָתַתֶּ֣ם
חֲמִשִׁית֒ לְפַרְעֹ֔ה וְאַרְבַּ֣ע הַיָּדוֹת֔ יִהְיֶ֥ה לָכֶ֖ם לְזֶ֣רַע הַשָּׂדֶ֑ה וּלְאָכְלְכֶם֙
וְלַאֲשֶׁ֣ר בְּבָתֵּיכֶ֔ם וְלֶאֱכֹ֥ל לְטַפְּכֶֽם׃ 25 וַיֹּאמְר֗וּ הֶחֱיִתָ֙נוּ֙ נִמְצָא־
חֵ֣ן בְּעֵינֵ֣י אֲדֹנִ֔י וְהָיִ֖ינוּ עֲבָדִ֥ים לְפַרְעֹֽה׃ 26 וַיָּשֶׂם֩ אֹתָ֨הּ יוֹסֵ֜ף לְחֹ֤ק
עַד־הַיּוֹם֙ הַזֶּ֔ה עַל־אַדְמַ֖ת מִצְרַ֣יִם לְפַרְעֹ֑ה רַ֚ק אַדְמַ֣ת הַכֹּהֲנִ֔ים
לְבַדָּ֖ם לֹ֥א הָיְתָ֖ה לְפַרְעֹֽה׃ 27 וַיֵּ֤שֶׁב יִשְׂרָאֵל֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּאֶ֖רֶץ
גֹּ֑שֶׁן וַיֵּאָחֲז֣וּ בָ֔הּ וַיִּפְר֥וּ וַיִּרְבּ֖וּ מְאֹֽד׃ 28 וַיְחִ֣י יַעֲקֹ֔ב בְּאֶ֥רֶץ
מִצְרַ֖יִם שְׁבַ֣ע עֶשְׂרֵ֑ה וַיְהִ֣י יְמֵ֔י יַעֲקֹ֕ב שְׁנֵ֥י חַיָּ֖יו שֶׁ֣בַע שָׁנִ֥ים
וְאַרְבָּעִ֖ים וּמְאַ֥ת שָׁנָֽה׃ 29 וַיִּקְרְב֣וּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל֮ לָמוּת֒ וַיִּקְרָ֤א לִבְנוֹ֙
לְיוֹסֵ֔ף וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו אִם־נָ֣א מָצָ֣אתִי חֵ֔ן בְּעֵינֶ֑יךָ שִׂ֣ים נָ֤א יָדְךָ֙
תַּ֣חַת יְרֵכִ֔י וְעָשִׂ֥יתָ עִמָּדִ֖י חֶ֣סֶד וֶאֱמֶ֑ת אַל־נָ֥א תִקְבְּרֵ֖נִי
בְּמִצְרָֽיִם׃

---

(33) ו. בראשית 3: 13. סו. 37: 14. 13. 15. 7. 16. 23. 24. בר. 1: 5. 6. ו. שמות 3: 22. 5: 14. 15. (8) שמות 8: 17. יג. 29: 12. 13. (9) שם 11: 11–13. (11) בא 6: 5. 8: 21. (12) שם 6: 6. 31. שם 19: 18. שמות 22: 40. פי 13: 8–10. 21. 1 שמ 5: 14. ו. שם 13: 24. (13) שם 13: 3. יג. 23: 16. (15) שמות 24: 4. 5. 11. 24. שמ 13: 22. פי 16: 17. 18. יד. 24. 1: 1. שמות 10. 9. 10. 18. כה. 11: 24. (7) שמות 21: 22. שמ 11: 24. 25. שמ 10: 30. כה. 12: 31. ו. שם 4: 8.

(1) כה. 6: 37. פי 2: 1. 14: 3. 4. 10. 13. ו. סה. 4: 3. 5. בר. 4: 11. 12. (2) שמ 4: 24. ל. 6: 38. (3) כה. 6: 41. 42. (6) בראשית 9: 7. 8. 23: 9. פי 13: 45. 46. (7) שמות 21: 22. שמ 11: 24. כה. 11: 9. 10. 18. 1. שמות 14: 13. 15. 7. 16. 23. 24. בר. 1: 5. 6. ו. שמות 3: 22. 5: 14. 15. (8) שמות 8: 17. יג. 29: 12. 13. (9) כה. 11: 11–13. (11) בא 6: 5. 8: 21. (12) כה. 6: 31. סה. 19: 18. שמות 22: 40. פי 13: 8–10. (13) כה. 13: 24. (15) שמ 13: 3. יג. 23: 16. שמות 24: 4. 5. 11. 24. שמ 13: 22. פי 16: 17. 18. יד. 24. 25. שמ 10: 30. כה. 12: 31. ו. שם 4: 8.

(1) כה. 6: 37. פי 2: 1. 14: 3. 4. 10. 13. ו. סה. 4: 3. 5. בר. 4: 11. 12. (2) שמ 4: 24. ל. 6: 38. (3) כה. 6: 41. 42. (6) בראשית 9: 7. 8. 23: 9. פי 13: 45. 46. (7) שמות 21: 22. שמ 11: 24. כה. 11: 9. 10. 18. 1. שמות 14: 13. 15. 7. 16. 23. 24. בר. 1: 5. 6. ו. שמות 3: 22. 5: 14. 15. (8) שמות 8: 17. יג. 29: 12. 13. (9) כה. 11: 11–13. (11) בא 6: 5. 8: 21. (12) כה. 6: 31. סה. 19: 18. שמות 22: 40. פי 13: 8–10. (13) כה. 13: 24. (15) שמ 13: 3. יג. 23: 16. שמות 24: 4. 5. 11. 24. שמ 13: 22. פי 16: 17. 18. יד. 24. 25. שמ 10: 30. כה. 12: 31. ו. שם 4: 8.

(16) שמות 7: 20. 12: 33. כה. 6: 43. 44. (17) יג. 11: 19. שמות 12: 33. (19) שמות 3: 10. כה. 3: 9. שמות 15: 2. 6. (21) שם. 8: 2. שמות 25: 11. כה. 6: 46. 13: 25. בא 1: 22. 13: 19. 2: 13. שם. 1: 22. (22) שמות 24: 4. שמות 11: 6. בא. 13: 2. 8. ב. 20: 5. 6. שם. 2: 8. ב. בא. 13: 2. 3. 1–3. 1. שמות 4: 1. שמ 3: 5. ב. בא. 20: 27. ב. בא. 2: 19. שם 5: 6. 8. שמות 25: 41. (24) כה. 6: 47. שמות 13: 54. שמ 1: 22. 6. 2. כה. 4: 32. (29) שמות 7: 46.

(2) שמ 1: 40. שמות כה. 5: 12. (4) שמות 9: 30. שמ 5: 43. שמ 14: 3. 4. 10. כה. 5: 14. 51. 1. שם. 13: 2. (23) שמות 25: 12. כה. 13:

[1] בתרגום: בתבונה.

5 מקחתי לבתי ואין אתה כחפשת לכל כליי מה מצאת
6 מכל כלי ביתך שים כאן נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין
7 שנינו.* זה לי עשרים שנה אתך רחליך ועזיך לא
8 שכלו ואילי צאנך לא אכלתי.* טרפה לא הבאתי
9 אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנובתי יום וגנובתי
10 לילה.* הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
11 שנתי מעיני.* זה לי עשרים שנה בבית עבדתיך
12 ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך וששה שנים בצאנך
13 ותשנה את משכרתי עשרת מונים.* לולי אלהי אבי
14 אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
15 שלחתני את עני ואת יגיעי כפי ראה אמש הוכיח:
16 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בנים
17 לי והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי
18 מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה
19 לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד בינותי וביניך:
20 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב אל
21 אחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו
22 שם על הגל:* ולבן קרא לו יגר שהדותא ויעקב קרא
23 לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך
24 על כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יהוה
25 אצפה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו:* ויאמר
26 לבן אל יעקב הנה הגל הזה ונצבה אשר ירית ביני
27 וביניך: עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר
28 אליך את הגל הזה ואתה לא תעבר אלי את הגל הזה
29 ואת המצבה הזאת לרעה:* ויאמר יעקב לאבי ואחי
30 לקטו אבן ויקחו אבן וישימו גל ויאכלו שם על הגל:
31 ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר
32 לבן יעקב הנה הגל הזה וגם המצבה אשר ירית ביני
33 וביניך: עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר
34 אליך את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה:* ויעקב
35 נשבע בפחד אביו יצחק: ויאמר יעקב לאחיו לקטו
36 אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל:
37 ויעקב הקריב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
38 ויאכלו לחם בהר וילינו בהר: ויקם לבן בבקר
39 בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך
40 וישב לבן למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
41 מלאכי אלהים:* ויאמר יעקב כאשר ראה אותם
42 מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

פרשת ויגש.

1 ויגש יעקב אל אלהים ויאמר אלהים אל יעקב
2 ויאמר הנני:* ויאמר אלהים אני אל אלהי אביך
3 אל תירא מרדה מצרים כי לגוי גדול אשמך שם:
4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף
5 ישית ידו על עיניך:* ויקם יעקב מבאר שבע
6 ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם
7 ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו:
8 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ
9 כנען ויבא יעקב ומשפחתו אתו מצרים:* ואלה
10 שמות בני ישראל הבאים מצרים יעקב ובניו בכור
11 יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
12 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול
13 בן הכנענית:* ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני
14 יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן
15 בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול:* אלה
16 בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה
17 בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש:* ובני
18 גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואראלי:
19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף
20 בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
21 כהן און את מנשה ואת אפרים:* ובני בנימין בלע
22 ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורוש מפים וחופים
23 וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל הנפש
24 ארבעה עשר:* ובני דן חושים: ובני נפתלי יחצאל
25 וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן
26 לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב כל הנפש שבעה:
27 כל הנפש הבאה ליעקב מצרים יוצאי ירכו מלבד
28 נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה:* ויוסף שלח
29 לפני יעקב יהודה להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה
30 גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל
31 אביו גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על
32 צואריו עוד:* ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם
33 אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף
34 אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
35 ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו
36 אלי:* והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו צאנם
37 ובקרם ובכל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא
38 לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי
39 מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
40 אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים
41 כל רועה צאן:* ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי
42 ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען
43 והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
44 ויציגם לפני פרעה:* ויאמר פרעה אל אחיו מה
45 מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו
46 גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי
47 אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
48 כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:* ויאמר
49 פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך:
50 ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב את
51 אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם
52 אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי:* ויבא
53 יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך
54 יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי
55 שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
56 שלשים ומאת שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי
57 ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם:
58 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה:* ויושב
59 יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
60 מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
61 פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל
62 בית אביו לחם לפי הטף:* ולחם אין בכל הארץ
63 כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
64 מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא
65 בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
66 ויבא יוסף את הכסף בית פרעה:* ויתם הכסף
67 מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל
68 יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס
69 כסף: ויאמר יוסף הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם
70 אם אפס כסף:* ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן
71 להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
72 הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
73 ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
74 ויאמרו אליו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
75 וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם
76 גויתינו ואדמתנו:* למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
77 אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
78 עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
79 לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה
80 כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב
81 ותהי הארץ לפרעה:* ואת העם העביר אתו לערים
82 מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים
83 לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם
84 אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם:
85 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת
86 אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה:
87 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
88 הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
89 בבתיכם ולאכל לטפכם:* ויאמרו אתה החייתנו
90 נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי
91 לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה החמישית
92 אשר יתן לפרעה לבדה האדמה לא תהיה לפרעה:
93 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה
94 ויפרו וירבו מאד:* ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
95 עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
96 וארבעים שנה ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל למות
97 ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
98 בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
99 ואמת אל נא תקברני במצרים:* ושכבתי עם אבתי
100 ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
101 אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
102 ישראל על ראש המטה:* ויהי אחרי הדברים האלה
103 ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
104 עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה
105 בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:
106 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז
107 בארץ כנען ויברך אתי:* ויאמר אלי הנני מפרך
108 והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
109 הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם: ועתה שני
110 בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה
111 לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי:
112 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם
113 אחיהם יקראו בנחלתם:* ואני בבאי מפדן מתה
114 עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ
115 לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית
116 לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה:
117 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
118 בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:* ועיני ישראל
119 כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
120 וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף
121 ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
122 את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו
123 לאפיו ארצה:* ויקח יוסף את שניהם את אפרים
124 בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל
125 ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת
126 על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש
127 מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור:* ויברך את
128 יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו
129 אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי כל ימי עד היום
130 הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים
131 ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו
132 לרב בקרב הארץ:* ויראה יוסף כי ישית אביו יד
133 ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו
134 להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:
135 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים
136 ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
137 ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
138 אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים:
139 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר
140 ישמך אלהים כאפרים וכמנשה:* ויאמר ישראל
141 אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
142 אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שכם אחד
143 על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

---

(1) ל: ליבי. (2) מ: ליבי.

(5) לה. 7: 1. מצא. 42. 50. 22: 13. 24: 51. 25: 2. (8) לה. 15: 19. 21. מו. 107: 20. (11) חב. 12: 3. נצ. 2: 2. 3. 10: מלו. 1: 11. לה. 13: 29. לב. 10: 45. 11: 18. 14: 27. מ"ו. 15: 9. מצא. נצ. 6: 3. (12) מאה 21: 43. 13. (17) נצ. 53: 4. ו. קהל. 2: 24.

(19) לה. 9: 57. 58. (21) לה. 9: 59. 60. 1. מל. 19: 20. (24) מל. 4: 37. מצא. לה. 8: 23. מצא. (26) מו. 65: 7. 89: 9. 107: 29. (28) מל. 5: 1. מצא. לה. 8: 26. מצא. (34) מה. 5: 25. 1. מל. 17: 18. לה. 5: 8. קנ. 16: 39.

(1) מצא 4: 13. (2) מל. 2: 3. לה. 5: 18. מאה 8: 10. (4) מו. 139: 2. מאה 12: 25. מל. 12: 15. לה. 5: 22. 6: 8. 9: 47. 11: 17.

3 משה יצא מלפני יעקב. 4 מאחיו: מצא לפני אחיו.

9 וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה אֹתוֹ וְאֶלִישָׁע מִן הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה
אֶל אֱלִישָׁע שֶׁב נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד הַיַּרְדֵּן׃
וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ אִם אֶעֶזָבֶךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאַלְתָּה הַקָּשָׁה לָךְ אִם רֹאֶה אֹתִי לֻקָּח
מֵעִמָּךְ יְהִי לְךָ כֵּן וְאִם אַיִן לֹא יִהְיֶה׃ וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים
11 הָלוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִידוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם
וַיַּעַל אֵלִיָּה בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם׃ וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק
12 אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק בְּבִגְדָיו
13 וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ וַיַּרֶם אֶת אַדֶּרֶת אֵלִיָּה אֲשֶׁר נָפְלָה
מֵעָלָיו וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד עַל שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקַּח אֶת אַדֶּרֶת אֵלִיָּה
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּךְ אֶת הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי
14 אֵלִיָּה גַּם הוּא וַיַּךְ אֶת הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע׃
15 וַיִּרְאוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר מִנֶּגֶד יְרֵחוֹ לְעֻמָּתוֹ וַיֹּאמְרוּ
נָחָה רוּחַ אֵלִיָּה עַל אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ
16 אָרְצָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא יֵשׁ עִם עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשֵׁי חַיִל
יֵלְכוּ נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת אֲדֹנֶיךָ פֶּן נְשָׂאוֹ רוּחַ יְהוָה וְהִשְׁלִכוֹ
אֶל אַחַד הֶהָרִים אוֹ אֶל אַחַת הַגֵּאָיוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ׃
17 וַיִּפְצְרוּ בּוֹ עַד בּוֹשׁ וַיֹּאמֶר שִׁלָּחוּ וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ
וַיְבַקְשׁוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלֹא מְצָאֻהוּ׃ וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב
בִּירֵחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם לֹא תֵלֵכוּ׃
18 וַיֹּאנְשׁוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא מוֹשַׁב
הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רֹאֶה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מְשַׁכָּלֶת׃
19 וַיֹּאמֶר קְחוּ לִי צְלֹחִית חָדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו׃
20 וַיֵּצֵא אֶל מוֹצָא הַמַּיִם וַיַּשְׁלֵךְ שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה
רִפֵּאתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשַׁכָּלֶת׃
21 וַיֵּרָפְאוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּדְבַר אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֵּר׃
22 וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא עֹלֶה בַּדֶּרֶךְ וּנְעָרִים קְטַנִּים יָצְאוּ
מִן הָעִיר וַיִּתְקַלְּסוּ בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קָרֵחַ עֲלֵה קָרֵחַ׃
23 וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיְקַלְלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֶאנָה שְׁתַּיִם
דֻּבִּים מִן הַיַּעַר וַתְּבַקַּעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יְלָדִים׃
24 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם הָהָרָה וַיָּשָׁב מִשָּׁם הַשֹּׁמְרוֹנָה׃ וְהוּא הֹלֵךְ
בַּדֶּרֶךְ וְהַמְּלָכִים בְּנֵי יְהוֹרָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה
25 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָה בֶּן יְהוֹרָם׃
וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּי שָׁנִים עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
26 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבִדֶרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
27 אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבִדֶרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר
28 הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה בְּיַד יֵהוּא אֵת אֲשֶׁר יְהוָה
לְהַכְרִית בֵּית אַחְאָב וַיַּעַשׂ יֵהוּא לְכָל אֲשֶׁר בְּלִבָּבוֹ לַעֲשׂוֹת
29 בְּאַחְאָב׃ וַיְהִי בְּיֵהוּא אֹמְרִים בֵּית אַחְאָב עֹבֵד אֶת הַבַּעַל
מְעַט יַעַבְדֶנּוּ יֵהוּא הַרְבֵּה׃ וְעַתָּה כָּל נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל עֹבְדָיו
וְכָל כֹּהֲנָיו קְרָא אֵלָי אִישׁ אַל יִפָּקֵד כִּי זֶבַח גָּדוֹל לִי לְבַעַל
כָּל אֲשֶׁר יֶחְסַר לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד
30 אֶת עֹבְדֵי הַבָּעַל׃ וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל וַיִּקְרָאוּ׃
31 וַיְהִי כִּי עָשָׂה יֵהוּא לְהַשְׁמִיד אֶת הַבָּעַל מִיִּשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם
הַבַּעַל לֹא יָסוּר מֵאַחֲרֵי חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
32 אֶת יִשְׂרָאֵל עֲגָלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וַאֲשֶׁר בְּדָן׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֱטִיבוֹתָ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל
אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בָּנַי רִבֵּעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל
33 כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל לִבּוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאת יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
34 אֶת יִשְׂרָאֵל׃ בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְקַצֵּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם
35 חֲזָאֵל בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ מִן הַיַּרְדֵּן הַשָּׁמְשָׁה גִּלְעָד הַגָּדִי
וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי וְעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְגִלְעָד
36 וְהַבָּשָׁן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא
37 הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב
יֵהוּא עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ
38 תַּחְתָּיו׃ וְיָמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃

פרק י׳

1 וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יֵהוּא סְפָרִים
וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל שָׂרֵי יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל אֹמְנֵי אַחְאָב
2 לֵאמֹר׃ וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אִתָּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם
וְאִתָּכֶם הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים וְעִיר בְּצוּרָה וְהַנָּשֶׁק׃ וּרְאִיתֶם
3 מִטּוֹב וְיָשָׁר בְּבְנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשִׂמְתֶּם עַל כִּסֵּא אָבִיו וְנִלְחֲמוּ
4 עַל בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃ וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים
לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ׃ וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת
וַאֲשֶׁר עַל הָעִיר וְהַזְּקֵנִים וְהָאֹמְנִים אֶל יֵהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ
5 אֲנָחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא נַמְלִיךְ אִישׁ הַטֹּב
בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה׃ וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר שֵׁנִית לֵאמֹר אִם לִי אַתֶּם
וְאִם בְּקוֹלִי אַתֶּם שֹׁמְעִים קְחוּ אֶת רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי אֲדֹנֵיכֶם
וּבֹאוּ אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וְהַמְּלוּכָה בְּנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים
אִישׁ אִתָּם הָיוּ אֹמְנֵי הָעִיר מְגַדְּלִים אֹתָם׃ וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר
אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַיָּשִׂמוּ
אֶת רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה׃ וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ
וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם
8 שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר עַד הַבֹּקֶר׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד
וַיֹּאמֶר אֶל כָּל הָעָם צַדִּיקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל אֲדֹנִי
וַאֲהָרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה אֶת כָּל אֵלֶּה׃ וַיֵּדְעוּ כִּי לֹא דְבַר יְהוָה
נָפַל אַרְצָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל בֵּית אַחְאָב וַיְהוָה עָשָׂה אֲשֶׁר
9 דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּה׃ וַיַּךְ יֵהוּא כֹּל הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית אַחְאָב

---

(9) מל. ב: 14. לה. ה: 27.
(10) מל. ב: 15. מל. לה. ה: 29. מל.
(11) מל. יא: 19. לה. ה: 30. ד. 2: 15. יחזק. 2: 15.
(13) יה. 6: 6. מל. 8: 6-8. מל. יב: 9. 2: 15.
(14) מל. 2: 18. מל. לה. ה: 33. מל. 18: 12.
(15) מל. 3: 29. ב. 13: 2. 3. 14: 23. 1. מל. 7: 5.
(18) מל. 5: 22. מל. לה. 8: 41. מל.
(20) מל. 5: 25. לה. 8: 43.
(22) לה. 7: 50. 8: 48. 17: 19. 18: 42.
(23) מל. 5: 38. לה. 8: 51. ד. יחז. 35: 25.
(24) ב. 20: 10.
(27) מל. 15: 22. 20: 30. 31.
מל. 10: 47. 48. לה. 18: 38. 39.
(30) מל. 8: 4. 12: 16. 17. ה. 5: 14.
(31) מל. 7: 36.
(32) מל. 12: 22. לה. 11: 14. (34) מל. 12: 24. מל. 3: 22. לה. 11: 15.
(35) מל. 6: 6. לה. 13: 22. מל. 4: 23.
(36) מל. 6: 34. מל. 27: 17. 1. מל. 22: 17. מו. 34: 5. יהו. 10: 2.
(37) לה. 10: 2. מל. 4: 35.
(38) ד. הא. 3: 1.

(1) מל. 3: 13. 14. 6: 7. לה. 9: 13. 9: 1.
(2) מל. 1: 42.
(4) לה. 6: 15. ב. 1: 13. מל. 13: 26.
(5) מל. 4: 15. ד. מל. 17: 24. מל. 9: 20.
(6) מל. 15: 24. ב. 13: 46. יש. 53: 6. יא. 50: 6. 17. מו. 34: 5. 6. 16. 1. ב. 2: 25.
(7) לה. 9: 2. מל. 3: 2. 4: 17. לה. 10: 9.
(8) ב. 8: 18. 20.
(9) 1. יש. 9: 7. מל. 6: 8. לה. 9: 3. 10: 4. 22: 35. מל. 9: 8.

9 And Elijah took his mantle, and rolled it together, and smote the waters, and they were divided hither and thither, so that the two went over on dry ground.

10 And it came to pass, when they were gone over, that Elijah said unto Elisha, Ask what I shall do for thee, before I be taken away from thee. And Elisha said, I pray thee, let a double portion of thy spirit be upon me.

11 And he said, Thou hast asked a hard thing: nevertheless, if thou see me when I am taken away from thee, it shall be so unto thee; but if not, it shall not be so. And it came to pass, as they still went on, and talked, that, behold, there appeared a chariot of fire, and horses of fire, and parted them both asunder; and Elijah went up by a whirlwind into heaven.

12 And Elisha saw it, and he cried, My father, my father, the chariot of Israel, and the horsemen thereof. And he saw him no more: and he took hold of his own clothes, and rent them in two pieces.

13 He took up also the mantle of Elijah that fell from him, and went back, and stood by the bank of Jordan;

14 And he took the mantle of Elijah that fell from him, and smote the waters, and said, Where is the LORD God of Elijah? and when he also had smitten the waters, they parted hither and thither: and Elisha went over.

15 And when the sons of the prophets which were to view at Jericho saw him, they said, The spirit of Elijah doth rest on Elisha. And they came to meet him, and bowed themselves to the ground before him.

16 And they said unto him, Behold now, there be with thy servants fifty strong men; let them go, we pray thee, and seek thy master: lest peradventure the spirit of the LORD hath taken him up, and cast him upon some mountain, or into some valley. And he said, Ye shall not send.

17 And when they urged him till he was ashamed, he said, Send. They sent therefore fifty men; and they sought three days, but found him not.

18 And when they came again to him, (for he tarried at Jericho,) he said unto them, Did I not say unto you, Go not?

19 And the men of the city said unto Elisha, Behold, I pray thee, the situation of this city is pleasant, as my lord seeth: but the water is naught, and the ground barren.

20 And he said, Bring me a new cruse, and put salt therein. And they brought it to him.

21 And he went forth unto the spring of the waters, and cast the salt in there, and said, Thus saith the LORD, I have healed these waters; there shall not be from thence any more death or barren land.

22 So the waters were healed unto this day, according to the saying of Elisha which he spake.

23 And he went up from thence unto Bethel: and as he was going up by the way, there came forth little children out of the city, and mocked him, and said unto him, Go up, thou bald head; go up, thou bald head.

24 And he turned back, and looked on them, and cursed them in the name of the LORD. And there came forth two she bears out of the wood, and tare forty and two children of them.

25 And he went from thence to mount Carmel, and from thence he returned to Samaria.

26 Now Jehoram the son of Ahab began to reign over Israel in Samaria the eighteenth year of Jehoshaphat king of Judah, and reigned twelve years.

27 And he wrought evil in the sight of the LORD, but not like his father, and like his mother: for he put away the image of Baal that his father had made.

28 Nevertheless he cleaved unto the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin: he departed not therefrom.

29 And the king of Moab was a sheepmaster, and rendered unto the king of Israel an hundred thousand lambs, and an hundred thousand rams, with the wool.

30 But it came to pass, when Ahab was dead, that the king of Moab rebelled against the king of Israel.

31 And king Jehoram went out of Samaria the same time, and numbered all Israel.

32 And he went and sent to Jehoshaphat the king of Judah, saying, The king of Moab hath rebelled against me: wilt thou go with me against Moab to battle? And he said, I will go up: I am as thou art, my people as thy people, my horses as thy horses.

33 And he said, Which way shall we go up? And he answered, The way through the wilderness of Edom.

34 So the king of Israel went and the king of Judah, and the king of Edom: and they fetched a compass of seven days' journey: and there was no water for the host, and for the cattle that followed them.

35 And the king of Israel said, Alas! that the LORD hath called these three kings together, to deliver them into the hand of Moab!

36 But Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD, that we may inquire of the LORD by him? And one of the king of Israel's servants answered and said, Here is Elisha the son of Shaphat, which poured water on the hands of Elijah.

37 And Jehoshaphat said, The word of the LORD is with him. So the king of Israel and Jehoshaphat and the king of Edom went down to him.

38 And Elisha said unto the king of Israel, What have I to do with thee? get thee to the prophets of thy father, and to the prophets of thy mother. And the king of Israel said unto him, Nay: for the LORD hath called these three kings together, to deliver them into the hand of Moab.

Chapter 3

1 Then Mesha king of Moab took a lamb, and rendered unto the king of Israel an hundred thousand lambs, and an hundred thousand rams, with the wool.

2 But it came to pass, when Ahab was dead, that the king of Moab rebelled against the king of Israel.

3 And king Jehoram went out of Samaria the same time, and numbered all Israel.

4 And he went and sent to Jehoshaphat the king of Judah, saying, The king of Moab hath rebelled against me: wilt thou go with me against Moab to battle? And he said, I will go up: I am as thou art, my people as thy people, my horses as thy horses.

5 And he said, Which way shall we go up? And he answered, The way through the wilderness of Edom.

6 So the king of Israel went and the king of Judah, and the king of Edom: and they fetched a compass of seven days' journey: and there was no water for the host, and for the cattle that followed them.

7 And he said, Alas! that the LORD hath called these three kings together, to deliver them into the hand of Moab.

8 And Elisha said, Is there not here a prophet of the LORD, that we may inquire of the LORD by him? And one of the king of Israel's servants answered and said, Here is Elisha the son of Shaphat, which poured water on the hands of Elijah.

9 And Jehoshaphat said, The word of the LORD is with him. So the king of Israel and Jehoshaphat and the king of Edom went down to him.

---

[1] מ׳: יֵלְכוּ. [2] מ׳: מַחֲצִית. [3] מ׳: מַחֲצִיתוֹ.

10 וכלי וכל אוהל וכל משא וכל אבוסה׃ 11 וכלי
כיסוי: וכלי מדה: וכלי שקל: וכלי
מאזנים: אשר יכסה עליהם כסוי אשר
יכסה בו את הקדש וכל כלי שרתו׃ 12 ונתנו
את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש
ונתנו אל בגד התכלת וכסו אותם בכסוי
עורות תחש ושמו על המוט׃ 13 וסרו את
השלחן מהטהר: ופרשו עליו בגד ארגמן
וכסו אותו בכסוי עורות תחש ושמו בדיו׃
14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו
את המחתות את המזלגות ואת היעים ואת
המזרקות כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי
עורות תחש ושמו בדיו׃ 15 וכלה אהרן
ובניו לכסות את הקדש ואת כל כלי הקדש
בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת
לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משאי
בני קהת באהל מועד אלה משא בני קהת׃
16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל העדה על כל אשר בקדש ובכליו׃
17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי
מתוך הלוים׃ 19 וזאת עשו להם וחיו ולא
ימותו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו והשמו אתם איש איש על עבדתו ועל
משאו׃ 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש
ומתו׃ 21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
22 גם את ראש בני גרשון נשא גם אתם
לבית אבתם למשפחתם׃ 23 מבן שלשים
שנה ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל
הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃
24 זאת עבדת משפחת הגרשי לעבד ולמשא׃
25 ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד
מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה
ואת מסך פתח אהל מועד׃ 26 ואת קלעי
החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת
כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם
ועבדו׃ 27 על כל עבדת בני הגרשי לכל
משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת
את כל משאם׃ 28 זאת עבדת משפחת הגרשי
באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם
תפקד אתם׃ 30 מבן שלשים שנה ועד בן
חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
עבדת אהל מועד׃ 31 וזאת משמרת משאם
לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו
ועמדיו ואדניו׃ 32 ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ולפקדתם כלי משמרת משאם׃
33 זאת עבדת משפחת המררי לכל עבדתם
באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ 35 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ 36 ויהיו
פקדיהם למשפחתם אלפים ושבע מאות
(ומאתים) חמשים׃ 37 אלה פקדי משפחת
הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקדו משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ 38 ופקדי בני
גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃ 39 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ 40 ויהיו
פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש
מאות שלשים׃ 41 אלה פקדי משפחת בני
גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקדו משה
ואהרן על פי יהוה׃ 42 ופקדי משפחת בני
מררי למשפחתם לבית אבתם׃ 43 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבד עבדת אהל מועד׃ 44 ויהיו
פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃
45 אלה פקדי משפחת בני מררי אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ 46 כל
הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
את הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃ 47 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד׃
48 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
ושמנים׃ 49 על פי יהוה פקד אתם איש איש
על עבדתו ועל משאו ואת פקדיו אשר צוה
יהוה את משה׃

פרק ה׳.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 צו את בני
ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב
וכל טמא לנפש׃ 3 מזכר עד נקבה תשלחו
אל מחוץ למחנות ישלחום ולא יטמאו את
מחניהם אשר אני שכן בתוכם׃ 4 ויעשו כן
בני ישראל וישלחו אתם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני
ישראל׃ 5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו
מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה
ההוא׃ 7 והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמשתיו יסף עליו
ונתן לאשר אשם לו׃ 8 ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה
לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר
יקריבו לכהן לו יהיה׃ 10 ואיש את קדשיו
לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה׃
11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 12 דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל׃ 13 ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והוא
נטמא ועד אין בה והוא לא נתפשה׃
14 ועבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו
והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאות וקנא
את אשתו והיא לא נטמאה׃ 15 והביא האיש
את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
עשרון קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא
יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת היא מנחת
זכרון מזכרת עון׃ 16 והקריב אתה הכהן
והעמד אתה לפני יהוה׃ 17 ולקח הכהן מים
קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה על
קרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים׃
18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע
את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי
המרים המאררים והשבע הכהן אתה ואמר
אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא
שטית טמאה תחת אישך נקי היי ממי
המרים המאררים האלה׃ 19 והשבע הכהן
את האשה ואמר אל האשה אם לא שכב איש
אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך נקי
היי ממי המרים המאררים האלה׃ 20 ואת
תחת אישך כי טמאת ואם נתן איש בך מלבד
אישך׃ 21 והשבע הכהן את האשה בשבעת
האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אתך
לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך
נפלת ובטנך צבה׃ 22 ובאו המים המאררים
האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך והאמרה
האשה אמן אמן׃ 23 וכתב את האלת האלה
הכהן בספר ומחה אל מי המרים׃ 24 והשקה
את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה
המאררים למרים׃ 25 ולקח הכהן מיד
האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה
לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח׃
26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים׃
27 והשקה את האשה את המים והיתה אם
נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
המאררים למרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ 28 ואם לא
נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה ונזרעה
זרע׃ 29 זאת תורת הקנאות אשר תשטה
אשה תחת אישה ונטמאה׃ 30 או איש אשר
תעבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו
והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן
את כל התורה הזאת׃ 31 ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את עונה׃

(10) דה. 10: 7. ז. שה. 9: 7. שה. ז. שה. 5: 18.
(11) דה. 10: 8.
(13) דה. 10: 5. שו. 35: 13.
(14) שה. 6: 11. דה. 9: 5. 10: 10. 11. שה. 5: 13. בר. 13: 51. 18: 6.
(15) שה. 11: 22. 24.
(16) דה. 10: 3. ש. 16: 19. ש. 5: 15. ז. שה. 14: 20. בר. 2: 15.
(17) שה. 24: 9. שה. 13: 9. דה. 12: 11. 21: 12. בר. 5: 40. 18) בר. 12: 1. 24: 10. 25: 7. 23. ד. שה. 4: 16.
(19) שה. 13: 11–13. דה. 12: 11. 21: 14. 15. שה. 4: 12. 12: 1. 7.
(20) ד. שה. 23: 2. בר. 4: 8. 6: 10. ד. שה. 4: 17.
(21) שה. 7: 6. שה. 10: 35. 36. דה. 21: 16.
(22) דה. 21: 17. וי. 12: 13. 12. שה. 24: 13. שה. 13: 13.
(23) שה. 2: 13. 4: 12. 12: 15. בר. 8: 1. 9: 25. 14: 6. שה. 16: 28.
(24) דה. 6: 40. שה. 13: 16. 15: 20.
(25) שה. 12: 24. שה. 3: 22. דה. 11: 15. שה. 8: 48. 52.
(26) שה. 4: 22. דה. 8: 17. 12: 2. 3.
(28) נה. 8: 12. 13. דה. 12: 4. ו. שה. 3: 14.
(30) ו. שה. 14: 45. ד. שה. 11: 14. דה. 21: 18. בר. 27: 34.
(32) דה. 12: 8. ש. 10: 9. 10. שה. 3: 5.
(33) שה. 8: 38. דה. 9: 26. ד. שה. 2: 12.
(34) דה. 12: 49. 51–53.
(35) שה. 7: 6.
(36) שו. 41: 9. 55: 13. שה. 7: 6. שה. 13: 18.
(37) דה. 14: 26.
(38) שה. 16: 24. שה. 8: 34. דה. 9: 23. 14: 27.
(39) שה. 16: 25. דה. 17: 33. שה. 12: 25.
(40) שה. 18: 5. דה. 9: 48. 10: 16. שה. 12: 44. 13: 20. שה. 4: 14.
(41) ו. שה. 17: 10. 18: 4. ד. שה. 4: 8.
(42) שה. 18: 5. 6. 25: 40. שה. 9: 41. שה. 6: 10.

(2) דה. 7: 18. 19. שה. 14: 3.
(3) שה. 10. שה. 24: 17. וי. 0: 24. שה. 6: 14.

4 וְנִקְרָא בֵּית־אָוֶן מִבֵּית אֵל אֲשֶׁר יִסְכֹּן־בּוֹ אֶפְרָיִם׃ כִּי־נָשָׂא עַל־אֲדֹנָיו
5 יָרִים וְכֹהֲנָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל־כְּבוֹדוֹ עַל אֲשֶׁר גָּלָה מִמֶּנּוּ׃ גַּם־הוּא
6 לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יָרֵב עֵצָה תָּבוֹשׁ וְיִסּוֹג מֵעֲצָתוֹ׃ אֶפְרַיִם
7 כְּלִמָּה יִקָּח וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִמַּעֲלִילָתוֹ׃ שֹׁמְרוֹן הִכְרִית מַלְכָּהּ
8 כְּקֶצֶף עַל־פְּנֵי מָיִם׃ וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר
9 יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃
10 מִן־הַיָּמִים חָטָאת יִשְׂרָאֵל אַתָּה שָׁם עָמָדוּ לֹא תַשִּׂיגָם בִּמְלֶחָמָה
11 בְּנֵי עַוְלָה׃ בְּאַוָּתִי וְיִסָּרֵם וְיֵאָסְפוּ עָלָיו עַמִּים בֶּאֱסָרָם לִשְׁתֵּי
12 עֲוֹנֹתָם׃ וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה אֹהֶבֶת דִּישׁ וְאָנֹכִי עָבַרְתִּי עַל־טּוּב
13 עָלֶיהָ אַרְכִּיב אֶפְרַיִם יַחֲרֹשׁ יְהוּדָה יְשַׂדֵּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ זִרְעוּ לָכֶם
14 לִצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד
15 אֲשֶׁר־יָבוֹא וְיוֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃ חֲרַשְׁתֶּם רִשְׁעָה עַוְלָה קְצַרְתֶּם אָכַלְתֶּם
16 פְּרִי כְחָשִׁים כִּי בָטַחְתָּ בְּדַרְכְּךָ בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ וְשָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ יָקוּם
17 וְכָל־מִבְצָרֶיךָ יוּשָׁדּוּ כְּשֹׁד שַׁלְמָן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם קְרָב אֵם עַל־בָּנִים
18 רֻטָּשָׁה׃ כָּכָה עָשָׂה לָכֶם בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת רָעַתְכֶם בַּשַּׁחַר נִדְמָה
19 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃
20 קָרְאוּ לָהֶם כֵּן הָלְכוּ מִפָּנָי לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃
21 וְאָנֹכִי תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי רְפָאתִים׃
22 בַּחֲבָלֵי אָדָם אֲמָשְׁכֵם בְּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה וָאֶהְיֶה לָהֶם כְּרֹמְמֵי עֹל עַל
23 לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל׃ לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא
24 מַלְכּוֹ כִּי מָאֲנוּ לָשׁוּב׃ וְחָלָה חֶרֶב בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה מִמְּעֻצוֹתָם׃
25 וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃
26 אֵיךְ אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְּאַדְמָה אָשִׂימְךָ
27 כִּצְבוֹיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי
לֹא־אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא אִישׁ קְדוֹשׁ בְּקִרְבֶּךָ וְלֹא־
28 אָבוֹא בְּעִיר׃ אַחֲרֵי יְהוָה יֵלֵכוּן כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי־הוּא יִשְׁאַג וְיָחִילוּ
29 בָנִים מִיָּם׃ יָחִילוּ כְצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים
30 עַל־בָּתֵּיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ סַבָּנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה עוֹד רָד עִם־אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃

ד

1 אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וְשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית עִם־
2 אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ וְרִיב לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל־
3 יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃ בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה
4 אֶת־אֱלֹהִים׃ וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיּוּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בְּבֵית־אֵל יִמְצָאֶנּוּ
5 וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ
6 תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי
7 מִרְמָה עָשֹׁק אָהֵב׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל־
8 יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עָוֹן אֲשֶׁר חָטָא׃ וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
9 עוֹד אוֹשִׁיבְךָ בָּאֳהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד׃ וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן
10 הִרְבֵּיתִי וּבְיַד־נְבִיאִים אֲדַמֶּה׃ אִם־גִּלְעָד אָוֶן הָיוֹ אַךְ־שָׁוְא גִּלְגָּל
בְּשֹׁרִים פָּרִים זִבְחֵיהֶם גַּם־מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ וַיִּבְרַח
11 יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃ וּבְנָבִיא הֶעֱלָה
12 יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃ הִכְעִיס אֶפְרַיִם תַּמְרוּרִים
13 וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ אֲדֹנָיו׃ כְּדַבֶּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא
14 הוּא אַשַּׁם בְּבַעַל וַיָּמֹת׃ וְעַתָּה יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם
כְּתַבוּנָתָם עֲצַבִּים כֻּלּוֹ מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים הֵמָּה לָהֶם יֹאמֵרוּ זֹבְחֵי אָדָם
15 עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יְסֹעֵר
16 מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהַי
17 זוּלָתִי לֹא תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ אֵין בִּלְתִּי׃ אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ
18 תַּלְאוּבוֹת׃ כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל־כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃
19 וָאֶהְיֶה לָהֶם כְּשָׁחַל כְּנָמֵר אָשׁוּר אֶשְׁקוֹד עַל־דָּרֶךְ׃ אֶפְגְּשֵׁם כְּדוֹב
20 שַׁכּוּל קֶרַע סְגַר לִבָּם וְאֹכְלֵם שָׁם כְּלָבִיא חַיַּת הַשָּׂדֶה תְּבַקְּעֵם׃
21 שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְּעֶזְרֶךָ׃ אֵי אֲפוֹא מַלְכֶּךָ וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ
22 וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ תְּנָה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים׃ אֶתֵּן־לְךָ בְאַפִּי וְאֶקַּח
23 בְּעֶבְרָתִי׃ צְרוּר עֲוֹן אֶפְרַיִם צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבוֹאוּ לוֹ הוּא
24 בֵן לֹא חָכָם כִּי־עֵת לֹא יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר־בָּנִים׃ מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם
מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי שִׁאוֹלָה נֹחָם יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃
25 כִּי־הוּא בֵּין אַחִים יַפְרִיא יָבוֹא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ
26 מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב מַעְיָנוֹ הוּא יָשֹׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃ תֵּאָשֵׁם שֹׁמְרוֹן
27 כִּי מָרְתָה בֵּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ עֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ וְהָרִיוֹתֵיהֶם יְבֻקָּעוּ׃

ה

1 שִׁמְעוּ־זֹאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ הַאֲזִינוּ כִּי
2 לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פַח הָיִיתֶם לְמִצְפָּה וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה עַל־תָּבוֹר׃ וְשַׁחֲטָה
3 שִׂטִּים הֶעְמִיקוּ לִשְׁחוֹט וַאֲנִי מוּסָר לְכֻלָּם׃ אֲנִי יָדַעְתִּי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל
4 לֹא־נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עַתָּה זָנִיתָ אֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִתְּנוּ
מַעַלְלֵיהֶם לָשׁוּב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם וְאֶת־יְהוָה לֹא
5 יָדָעוּ׃ וְעָנְתָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם יִכָּשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם
6 כָּשַׁל גַּם־יְהוּדָה עִמָּם׃ בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יֵלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה וְלֹא
7 יִמְצָא חָלַץ מֵהֶם׃ בַּיהוָה בָּגָדוּ כִּי בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם חֹדֶשׁ
8 אֶת־חֶלְקֵיהֶם׃ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצוֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָוֶן
9 אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִין׃ אֶפְרַיִם לְשַׁמָּה בְּיוֹם תּוֹכֵחָה בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי
10 נֶאֱמָנָה׃ הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה כְּמַסִּיגֵי גְבוּל עֲלֵיהֶם אֶשְׁפֹּךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי׃

---

1 (5) דב. 29: 18. 35: 4–6. 42: 7. עמס. 2: 23. 3: 2. 5: 36. 10: 25. 38. 14: 11. מי. 22: 26. יר. 61: 1. יה. 4: 18. 5: 2. (6) יר. 8: 14. 15. שמ 13: 24: 10. 26: 31. קה. 9: 57. 33. 1. מה. 1: 23. 2: 14. יחזק. 5: 11. 1. קה. 2: 8. (7) יה. 7: 24. יש. 4: 14. (9) שמ 14: 5. 21: 26. יה. 1: 76. 7: 26. (10) מלכ. 3: 1. מה. 1: 2. יה. 1: 76. 7: 27. (12) יה. 16: 16. (13) מלכ. 4: 6. מלכ. 4: 5. שמ 17: 12. יה. 1: 17. (15) שמ 13: 9. יה. 8: 8. 2: יחזק. 7. 11. 17. 29. 3: 6. 13. 22. (16) יה. 7: 31. (19) שמ 9: 10. יה. 7: 35. (20) יה. 10: 13. מצא. (21) משל 3: 7. 8. (22) שמ 10: 15. 11: 24. (23) יר. 14: 13. יהל. 2: 1.

2 שמות: יחזקאל. מה. יהל. שמות. —חבקוק.

3 ושמות: שמואל. שמ 10: 15. (24) שמ 10: 15. (25) יה. 10: 21. עמ. 8: 2. ד. 19: 27. 2: 8. מה. 3: 14. שמ 16: 17. (27) שמ 28: 18. יה. 10: 22. עמס. 3: 35. 13: 3. 17: 2. ד. מה. 15: 27. עמס. 1: 18. 6: 46. 10: 15. (29) עמס. 13: 15. קה. 2: 5. ד. יחזק. 2: 21. ד. עמס. 2: 6. יב. 9: 9. קה. 2: 7. 8. יא. 6: 16. (30) ד. עמס. 5: 3.

4 ומלת: יהוה. (1) שו. 23: 25. מה. 2: 23. יה. 6: 1. (3) יחזק. 21: 6. (4) מה. 25: 30. יה. 24: 5. מה. 29: 32. 33. יה. 8: 31. 9: 24. (5) שו. 28: 9. עמס. 7: 22. (6) ד. יחז. 6: 18. מלכ. 3: 1. (7) שו. 6: 6. עמ. 9: 6–8. שמ 9: 13. (9) מה. 3: 1. יה. 6: 6. (10) יה. 13: 14. 14: 3. עמ. 9: 16.

מצרים׃ 31 ולא נוכל לעבד את האיש כי האיש אדון הארץ
11 דברנו אתנו קשות ויתנו עלינו עבדה׃ ס ויאמר אלינו לא
12 כן אדני ועבדיך באו לשבר אוכל׃ ואנחנו עשרה אחים
13 בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בכנען׃
14 ויאמר אלינו יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים
15 אתם׃ בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
16 אחיכם הקטן הנה׃ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם
17 ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי
18 פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם אל משמר שלשת
19 ימים׃ ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו
20 את האלהים אני עשה׃ אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
21 בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃
22 והבאו את אחיכם הקטן אליו ויאמנו דבריכם ולא תמותו
23 ויעשו כן׃ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
24 אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
25 על כן באה אלינו הצרה הזאת׃ וראובן ענה אתם לאמר
הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם
26 וגם דמו הנה נדרש׃ והמה לא ידעו כי השמע מליץ
27 ביניהם׃ ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם
ויקח משמעון את שמעון ויאסרהו לעיניהם׃ ויצו יוסף
28 וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו
ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם
29 על חמריהם ויצאו משם׃ ס ויפתח האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון ויראה את כספו והנה הוא בפי
30 אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בשקי
ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה
31 אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו
32 לו את כל הקרות אתם לאמר׃ האיש אדון הארץ דבר
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים הארץ׃ 33 ונאמר אליו
לא כן אדני ועבדיך היינו לא היינו מרגלים׃ כנים אנחנו
לא היינו מרגלים כי שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בכנען׃ 34 ויאמר
האיש אדון הארץ אלינו בזאת אדע כנים אתם אחיכם
האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו׃ 35 והביאו
את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי
כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃
36 ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו
וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ 37 ויאמר
אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה׃
38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
ופקחתם אתו דרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי
ברעה שאולה׃ 39 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני
בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי
40 אשיבנו אליך׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר אתו אם תקרהו דרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ 41 והרעב כבד בארץ
42 כנען׃ ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל׃
43 ויען אליו יהודה לאמר האיש העד העיד בנו לאמר לא
תראו פני בלתי אחיכם אתכם׃ אם יש אתה משלח את
44 אחינו אתנו ונרדה ונשברה לך אכל׃ ואם אינך משלח
אין אנחנו ירדים כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
45 אחיכם אתכם׃ ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד
לאיש העוד לכם אח ונגיד על פי הדברים האלה הידוע
46 נדע כי יאמר הורידו את אחיכם׃ ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלח הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
47 נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ אנכי ערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי
לך כל הימים׃ 48 כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה
פעמים׃ 49 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא
זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש
מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃
50 וכספים משנה קחו בידכם והשבת בידכם את הכסף
המושב בפי אמתחתיכם אולי משגה היה׃ 51 ואת אחיכם
קחו ועלו שובו אל האיש׃ 52 ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני
כאשר שכלתי שכלתי׃ 53 והאנשים לקחו את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין לקחו וקמו
וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ 54 וירא יוסף אתם את
בנימין אחיו בנו אמו ויאמר אל אשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים
55 בצהרים׃ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את
האנשים הביתה יוסף׃ 56 ויראו האנשים כי הובאו אל
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה
אנחנו מובאים לתור עלינו להתגלל עלינו ולקחת אתנו
57 לעבדים ואת חמרינו׃ ויגשו אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 58 ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו בתחלה לשבר אוכל׃ 59 ויהי כבאנו אל המלון
ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו
במשקלו ונשיבהו בידנו׃ 60 וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אוכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו׃ 61 ויאמר
שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון׃
62 ויבא האיש הביתה יוסף ויתנו לו את המנחה בידם
הביתה וישתחוו לו ארצה׃ 63 וישאל להם לשלום ויאמר
השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי׃ 64 ויענו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ 65 וישא
עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ 66 וימהר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
ויבך שמה׃ 67 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
68 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים את כי
תועבה היא למצרים׃ 69 וישבו לפניו הבכור כבכרתו
והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃ 70 וישא
מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנותם
חמש ידות וישתו וישכרו עמו׃ ס

(11) בר. 43:23. 5. דב. 22: 4. (14) בר. 27: 1. בר. 3: 6. בר. 6: 11. שמ. 5: 18. 10: 39. 11: 53. (15) בר. 10: 23. בר. 3: 7. בר. 19: 2. (16) בר. 9: 30. (18) נר. 42: 1. בר. 3: 17. 17: 5. (22) בר. 9: 32. בר. 3: 11. בר. 11: 14. (24) בר. 9: 34. בר. 3: 22. בר. 11: 15. בר. 12: 27. (25) בר. 9: 4. שמ. 2: 25. יהוש. 2: 23. (28) דב. 2: 44. 7: 14. בר. 1: 33. 11: 20. 17: 20. 21. (29) נר. 49: 24. בר. 11: 21 –23. (31) בר. 3: 28. בר. 12: 10. בר. 6: 4. יחז. 10: 26. 29. ר. שמ. 5: 16. ב. 7: 51. (32) בר. 11: 19. 13: 55. שמ. 7: 12. 52. ר. שה. 1: 13. (33) בר. 17: 7. בר. 6: 44.43. (34) בר. 3: 7. 23: 33. בר. 6: 45. (38) בר. 16: 1. בר. 8: 11. בר. 11: 16. 29. שמ. 2: 18. ר. שה. 1: 22. (39) נר. 57: 3. בר. 16: 4. בר. 8: 38. שמ. 4: 48. (40) שה. 1: 17. (41) בר. 11: 32. ש. 3: 11. שו. 16: 51. 52. ש. 2: 27. שה. 3: 5. (42) ר. בר. 10: 1. ב. דב. 9: 1. בר. 11: 31. (43) בר. 11: 24. נש. 1: 7. ר. שה. 5: 8. (45) בר. 6: 4. 10: 26. ב. שה. 2: 20–22. (46) בר. 3: 31. בר. 8: 19–21. שה. 13: 55. בר. 6: 3. שמ. 2: 12. 7: 3. 5. בר. 1: 14. ר. שה. 9: 5. יהוש. 1: 19.

48 את כל אכלו אשר הביאו בשני הכספים ואת הכסף אשר מצא בפי אמתחתו
49 השיב לו את כספו איש וצרורו ולא ידעו גם הם מי שם כספם בתוך אמתחתו:
50 ויאמר יוסף אל אחיו מי נשא מי נשא לי ויאמרו איש אל רעהו מה נאמר לאדוננו
ומה נדבר ומה נצטדק אלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים אנחנו גם אנחנו גם
אשר נמצא הגביע בידו:

מקלות: מד.

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחות האנשים אכל אשר ישאון
2 וישם איש כספו בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת
כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר:* האיר הבקר והאנשים שלחו המה וחמוריהם:
3 המה יצאו מן העיר לא הרחיקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי
4 האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה:* הלא זה
אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם:* ויהי כאשר
5 השיגם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדוננו כדברים
האלה חלילה לעבדיך מעשות הדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
6 הנה השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב: אשר ימצא
את אחד מעבדיך ומת והיינו גם אנחנו לאדני לעבדים:* ויאמר גם עתה כדבריכם
7 כן יהי אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש
8 אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא
9 הגביע באמתחת בנימין:* ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה:
10 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה:
11 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש
12 כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את
עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו:* ויאמר אליהם
13 יוסף חלילה לי מאשר אעשה את הדבר הזה איש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה
לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם:* ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדוני ידבר נא
14 אמתך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה:* אדוני שאל את
עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח: ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן וילד זקונים
15 קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר מאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו
16 אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדוני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את
אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפון לראות
17 את פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני: ויאמר אבינו שובו
שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ורדנו כי לא
נוכל לראות את פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שני ילדה לי אשתי:

---

(50) שמ. 15: 14. בראשית. 5: 6. 15: ש"ב. 3: 11. ישע. 2: 11.

(1) שמ. 4: 1.
(2) ש"ב. 8: 4. 15: 3.
(3) ש"ב. 8: 5.
(8) בר. 26: 12.
(9) שמ"א 11: 15. שמ. 4: 9. (11) שמ"א 11: 25. 16: 17. שמ. 4: 11. 1. ש"ב. 2: 10. 1. שמ. 2: 27.
(12) שמ"א 25: 29. שמ. 4: 25. ש"ב. 8: 18. 19: 26.
(14) נא. 6: 9. שו. 12: 2. שמ. 4: 12. ש"ב. 8: 10. שמ. 12: 40. בר. 28: 26. 27. ש"ב. 11: 8. ד. ש"ב. 3: 14. 15.
(15) ישע. 5: 11.
(16) שמ"א 16: 17. ש"ב. 10: 23. 24. שמ. 20: 29.
(17) ישע. 11: 1. ישע. 1: 10. 11.
(18) שמ. 4: 14. ש"ב. 8: 11.
(19) שמ"א 4: 23.
(20) נא. 58: 2. שו. 33: 31. שמ. 5: 35.
(21) שמ"א 6: 11. ד. ש"ב. 1: 15.
(22) שמ"א 19: 23. שמ. 10: 23. ש"ב. 18: 24. 1. ש"ב. 9: 9. ד. ש"ב. 4 10. נ. 4: 3.
(30) שמ"א 3: 12.
(31) נא. 2: 2. 3. שמ. 4: 1. שמ. 4: 30. שמ"א ש"ב. 13: 18. 19.
(33) ש"ב. 13: 20. שמ"א.

---

[1] שמ"א: ב' בניאל. [2] מ': מנחש.

51 ויאמרו אליו הן עתה ידענו כי אתה יודע את כל ואין לך צורך שיקר לך שאלנו בזאת נאמין כי מאלהים יצאת׃ 52 ענה אותם ישוע הלא עתה תאמינו׃ 53 הנה תבוא השעה ואף באה כבר אשר תפוצו איש לביתו ואותי תעזבו לבדי ואין אני לבדי כי האב עמדי׃ 54 את הדברים האלה דברתי אליכם למען תהיה לכם שלום בי בעולם תהיה לכם צרה אך בטחו כי אני נצחתי את העולם׃ 55 ואלה דברי ישוע ויהי כנשאו עיניו השמימה ויאמר אבי הנה בא העת הגד את בנך למען יגד בנך את שמך׃ 56 כאשר נתת לו רשות על כל בשר למען יתן חיי עולם לכל אשר נתתה לו׃ 57 וזאת היא חיי עולם כי ידעו אותך לבדך אלהים אמת ואת אשר שלחת ישוע המשיח׃ 58 אני גדתי את שמך על האדם אשר נתת לי מן העולם לך היו ולי נתתם ואת דברך שמרו׃ 59 ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי הוא מאתך׃ 60 כי את הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלו ויאמינו כי אתה שלחתני׃ 61 אני בעדם אתפלל לא בעד העולם כי אם בעד אשר נתת לי כי הם לך׃ 62 וכל אשר לי לך הוא ולך אשר לך הוא לי ואני נכבדתי בהם׃ 63 ועתה איננו עוד בעולם ואני בא אליך ואתה אבי הקדוש שמור את אשר נתת לי בשמך למען יהיו אחד כמונו׃ 64 בהיותי עמהם שמרתים בשמך ואת אשר נתת לי שמרתי ואף לא אחד מהם אבד כי אם בן האבדון למען תכתב הכתוב׃ 65 ועתה אני בא אליך ואת הדברים האלה אדבר בעולם למען ישלם שמחתי בקרבם׃ 66 אני נתתי להם את דברך והעולם שנאם כי לא מן העולם המה כאשר אני לא מן העולם׃ 67 לא אבקש ממך כי אם תשמרם מן הרע׃ 68 המה לא מן העולם כאשר אני לא מן העולם׃ 69 קדשם באמת דברך הוא אמת׃ 70 כאשר שלחתני אל העולם כן שלחתים אל העולם׃ 71 ובעדם אני מקדש את עצמי למען יהיו המה מקודשים באמת׃ 72 ולא בעד אלה לבד אני מתפלל כי אם בעד כל אשר יאמינו בי בדבר אשתם׃ 73 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי ואני בך כן יהיו המה אחד בנו למען יאמין העולם כי אתה שלחתני׃ 74 והכבוד אשר נתת לי נתתי להם למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד׃ 75 אני בהם והם בי למען יהיו מושלמים באחדות ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבתם כאשר אהבתני׃ 76 אבי אשר נתת לי רצונך שיהיו גם המה אתי במקום אשר אני שם למען יראו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני יסוד העולם׃ 77 אבי הצדיק העולם לא ידעך ואני ידעתיך והמה ידעו כי אתה שלחתני׃ 78 ואודיעם את שמך ואודיעם עוד למען תהיה האהבה אשר אהבתני בם ואני בם׃

פרק מה.

1 ויצא ישוע עם תלמידיו אל מעבר נחל קדרון אשר היה שם גן ויבא שמה הוא ותלמידיו׃ 2 ויהודה אשר מסר אותו ידע את המקום כי ישוע נועד שם לעתים רבות עם תלמידיו׃ 3 ויקח יהודה את הגדוד ואת שרי הכהנים והפרושים ויבא שמה עם נשק ומשואות׃ 4 וישוע ידע את כל אשר יבוא עליו ויצא לקראתם ויאמר אליהם את מי אתם מבקשים׃ 5 ויענו אותו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא ויהודה מוסר אותו עמד גם הוא עמהם׃ 6 כאשר אמר להם אני הוא נסוגו אחור ויפלו ארצה׃ 7 וישאלם עוד פעם את מי אתם מבקשים ויאמרו את ישוע הנצרי׃ 8 ויען ישוע ויאמר אליהם אמרתי לכם כי אני הוא ואם אותי אתם מבקשים הניחו לאלה ילכו׃ 9 למען תהיה האמרה אשר אמר מאז לא אבדתי מהם איש׃ 10 ושמעון פטרוס אשר היה לו חרב שלף אותה ויך את עבד הכהן הגדול ויכרת את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס׃ 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב את חרבך אל מקומה כי כל אשר יקח חרב בחרב יאבד׃ 12 הכוס אשר נתן לי אבי האשתה אותה לא אשתנה׃ 13 ויתפשו הגדוד ושר הגדוד ושרי היהודים את ישוע ויאסרו אותו׃ 14 ויובילו אותו אל חנן כי הוא חתן לקיפא הכהן הגדול בשנה ההיא׃ 15 ויהי שמעון פטרוס ועוד תלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה מודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע אל חצר הכהן הגדול׃ 16 ופטרוס עמד בחוץ על הפתח ויצא התלמיד אשר מודע לכהן הגדול ויאמר אל השוערת ויבא את פטרוס׃ 17 ותאמר השפחה השוערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר לא אני׃ 18 ויעמדו העבדים והשרתים ויעשו להם מדורת אש כי קר היה ויתחממו וגם פטרוס עמד עמהם ויתחמם׃ 19 והכהן הגדול שאל את ישוע על תלמידיו ועל תורתו׃ 20 ויען ישוע ויאמר אליו אני דברתי בגלוי לכל העולם ותמיד לימדתי בבתי הכנסת ובבית המקדש אשר יקבצו שם כל היהודים ובסתר לא דברתי דבר׃ 21 ולמה תשאלני אותי שאל את השומעים אשר דברתי אליהם מה דברתי אליהם הנה הם יודעים את אשר דברתי׃ 22 וכאשר דבר כן ויכהו אחד השרתים על לחיו ויאמר הכה תענה את הכהן הגדול׃ 23 ויען ישוע ויאמר אליו אם רע דברתי הוכח את הרע ואם טוב דברתי למה תכני אותי׃ 24 וחנן שלח אותו אסור אל קיפא הכהן הגדול׃ 25 ושמעון פטרוס עמד ויתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו אתה ויכחש ויאמר לא אני׃ 26 ויאמר אחד מעבדי הכהן הגדול קרוב אל האיש אשר כרת פטרוס את אזנו הימנית הלא אותך ראיתי בגן עם האיש ההוא׃ 27 ויכחש פטרוס עוד פעם ומיד קרא הגבר׃ 28 ויובילו את ישוע מבית חנן אל בית קיפא הכהן הגדול ויהי בבקר וכל הכהנים והזקנים נועדו שם׃ 29 ויבא פילטוס אל בית הנגיד ויקרא אל ישוע ויאמר אליו אתה מלך היהודים׃ 30 ויען ישוע ויאמר אליו מדבר אתה מדבר מעצמך או אמרו לך אחרים עלי׃ 31 ויען פילטוס ויאמר אליו הלא יהודי אנכי עמך ואת עמך ואת הכהנים הגדולים מסרו אותך בידי מה עשית׃ 32 ויען ישוע ויאמר אליו ממלכותי לא מן העולם הזה אם ממלכותי מן העולם הזה עבדי היו נלחמים בעד אשר לא אמסר ליהודים ועתה ממלכותי לא מזה׃ 33 ויאמר אליו פילטוס הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 34 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 35 ויצא פילטוס עוד פעם אל היהודים ויאמר אליהם הנה לא מצאתי בו כל עון׃ 36 ויען ישוע ויאמר אליו הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 37 ויאמר פילטוס הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 38 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 39 ויצא פילטוס עוד פעם אל היהודים ויאמר אליהם הנה לא מצאתי בו כל עון׃ 40 ויען ישוע ויאמר אליו הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 41 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 42 ויצא פילטוס עוד פעם אל היהודים ויאמר אליהם הנה לא מצאתי בו כל עון׃ 43 ויען ישוע ויאמר אליו הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 44 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 45 ויאמר אליו פילטוס הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 46 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 47 ויאמר אליו פילטוס הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 48 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃ 49 ויאמר אליו פילטוס הלא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני אני לזאת נולדתי ולזאת באתי לעולם למען אעיד על האמת וכל אשר הוא מן האמת שומע בקולי׃ 50 ויאמר אליו פילטוס מה האמת ויאמר אל ישוע הלא ידעת כי אין לי עסק עם היהודים׃

1: חקוקה. 2: לשחוט.

3: ויאמר אליהם.

---

(34) מת. 4: 33. 34.
(35) תה. 78: 2. תש. 16: 25.
26. ו. תה. 2: 7. זא. 3: 9.
תה. 1: 26.
(38) מת. 24: 14. 28: 19.
מכ. 16: 15. 20. כה. 24: 47.
תש. 10: 18. תה. 1: 6. תכ. 3: 15. שמ. 8: 44. תל. 13: 10. ו. שמ. 3: 8.
(39) תה. 3: 13. תכ. 14: 15.
(41) מת. 18: 7. ב. תה. 2: 1. 2.
(42) מת. 3: 12. תכ. 19: 20. 10:20. מת. 8: 12. 13:50.
(43) בר. 12: 3. ו. תה. 15: 42. 43. 58. מת. 13: 9.
(44) תש. 3: 7. 8. זב. 55: 1. תכ. 3: 18.
(46) מתי. 2: 2. 3: 14. 15. 8: 10. 19.
(47) מת. 22: 10.
(49) מת. 25: 32.
(50) מת. 13: 42.
(52) זב. 7: 13.
(54) מת. 2: 23. תכ. 6: 1. כה. 4: 16. 23.
(55) זב. 49: 7. תכ. 6: 3. כה. 3: 23. שמ. 6: 42. מת. 12: 46. תכ. 15: 40.
(57) מת. 11: 6. תכ. 6: 3. כה. 4: 24. שמ. 4: 44. תכ. 6: 5. 6.
(58) תכ. 6: 2. 1. 9: 2.

[זב. מת. 32.]
(1) תכ. 6: 14. כה. 9: 7.
[זב. מת. 30.]
(3) תכ. 6: 17. כה. 3: 19. 20.
(4) זב. 18: 16. 20: 21.
(5) מת. 21: 26. כה. 20: 6.
[זב. מת. 32.]
(13) מת. 10: 23. 12: 15.
תכ. 6: 32. כה. 9: 10. שמ. 6: 1. 2.

כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו ותשב הבית והעלית בנה
14 ותתן את בנה אל אליהו ותשאהו מחיק ותעל אתו אל עלית
הבית אשר ישב שם וישכבהו על מטתו׃ ויקרא אל יהוה
15 ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אנכי מתגר עמה
16 הרעות את בנה׃ וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד
17 אל קרבו ויחי׃ ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העלית הביתה
ויתנהו לאמו ותאמר אליהו ראה חי בנך׃ ותאמר האשה
18 אל אליהו עתה זאת ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה
19 בפיך אמת׃ ויהי הרבים הרבה הימים ודבר יהוה היה אל
אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה
20 מטר על פני האדמה׃ וילך אליהו להראות אל אחאב ורעב
21 חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיהו ועבדיהו הלך
22 הגדול מאד׃ ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל
מעינות המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס
23 ופרד ולא נכרית מן הבהמה׃ ועבדיהו הלך בדרך לבדו
24 ואליהו פגע בו׃ ויהי כראות עבדיהו את אליהו ויפל על
פניו ויאמר הזה אדני אליהו׃ ויאמר אליו אליהו לך אמר
25 לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את
26 עבדך ביד אחאב להמיתני׃ חי יהוה אלהיך אם יש גוי
וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין ושבע
27 את המלכה והשביע את הממלכה לא ימצאוך׃ ועתה אתה
אמרת לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ והיה אני אלך מעליך
28 ורוח יהוה ישאך אל אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב
29 ולא ימצאך והרגני והעבד ירא את יהוה מנעוריו׃ הלא
הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג את איזבל נביאי יהוה
30 ואחביא מאה איש מנביאי יהוה חמשים חמשים במערה
ואכלכלם לחם ומים׃ ועתה אתה אמרת לך אמר לאדניך
31 הנה אליהו והרגני׃ ויהי כאשר עבדך עסק פה ושם והנה
אליהו נעלם ממני וישלח אל אחאב ולא מצאו אתו והרגו
32 אתי׃ ועבדך ירא את יהוה מנעוריו הלא הגד לאדני את
33 אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא מאה
איש מנביאי יהוה חמשים חמשים במערה ואכלכלם לחם
34 ומים׃ ועתה אתה אמרת לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני׃
35 ויהי הוא ישב ויהי רוח יהוה משאתו אל ארץ לא ידעתי

(14) מכה 9: 36. מל׳ 6: 34.
(15) מל׳ 6: 35. לה׳ 9: 12. מכה 6: 5.
(19) מכה 15: 36.
(23) מל׳ 6: 46. מכה 6: 16.
(26) זכה 9: 8.
(33) שה 2: 7. מל׳ 1: 1. מכה 16: 26. 63. לה׳ 4: 41. מכה 1: 49. 6: 69. 11: 27. בל 8: 37. לה׳ 1: 4.
(34) מל׳ 6: 53.
(36) מכה 9: 20. מל׳ 3: 10. לה׳ 6: 19. בל 19: 12.

(1) מל׳ 7: 1.
(2) מל׳ 7: 5. לה׳ 2: 8.
(4) מל׳ 20: 12. חב׳ 19: 3. דה׳ 5: 16. מל׳ 23: 22. יר׳ 6: 2. מל׳ 21: 17. חב׳ 20: 9. דה׳ 27: 16. מלל׳ 20: 17.
(5) מל׳ 7: 11. 12.
(7) מל׳ 7: 6.
(8) יר׳ 29: 13. שו׳ 33: 31.
(9) יר׳ 29: 13. לה׳ 2: 18–22. מלכ׳ 1: 14.
(10) מל׳ 7: 14.
(11) בל 10: 15. לה׳ 14. 17. 20. 1. מלכ׳ 4: 4. מלכ׳ 1: 15.
(13) משל׳ 15: 2. 1. לה׳ 3: 12. מל׳ 3: 6.
(14) יר׳ 9: 16. מלר׳ 2: 8. מכה 23: 16. לה׳ 6: 39.
(15) מל׳ 7: 17.
(16) מכה 16: 9. מל׳ 7: 18.
(17) 1. לה׳ 6: 13.
(18) מל׳ 3: 6.
(19) בל 6: 5. 8: 21. מלל׳ 6: 14. 17. 1. לה׳ 9. מל׳ 7: 21.

[1] משמ׳: לאלמנה מלאכתי.

21 ואפילו בשעה שהוא מחבר אותה אין הקב"ה מקפיד עליו
22 שנאמר ויכתוב על הלוחות וגו'. ומנין שאפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
23 וגו'. ר' יוחנן בשם ר' שמעון בן יוחי אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
24 הלוחות וגו'. ר' לוי בשם ר' שמעון בן יוחי אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
25 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא שבור אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר אשר
26 שברת וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
27 בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
28 ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
29 עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
30 בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
31 מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
32 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
33 עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
34 בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
35 יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
36 וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
37 בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
38 אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
39 שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות[1] וגו'.

[1] נוסחא: מקפיד.

(21) שמ. 7: 24.
(24) שמ"ב 10: 5. 6. ב"ר 3: 25. 26. 13: 46. ק"ה 15: 8.
(26) שמ"ב 7: 6. ב"ר 3: 2.
(29) שמ. 7: 31. שמ"ב 4: 18.
(30) נ"ב 35: 5. 6. שמ"ב 11: 5. 22: 7.
(32) שמ. 8: 1.
(33) ד. שה. 4: 43.
(36) שמ"ב 14: 19. 1. ש"ר 9: 13.
(39) שמ. 8: 10.

(1) שמ"ב 12: 38. שמ. 8: 11. ה"ב 11: 16. 12: 54–56. 1. 5. 6. 7: 22. 1: 22.
(4) שמ"ב 12: 39.
(5) שמ. 8: 14.

(6) ה"ב 12: 1.
(9) שמ"ב 14: 17. שמ"א 6: 9.
(10) שמ"ב 15: 34.
(13) שמ. 8: 27. ה"ב 9: 18.
(14) שמ"ב 14: 2. ה"ב 9: 7–9.
(16) שמ"ב 14: 33. שמ. 8: 29. ה"ב 9: 20. שמ"א 6: 69. 11: 27. ב"ב 8: 37. 9: 20. 1. שמ"א 4: 15. 5: 5. ש"ר 1: 23.
(17) ש"ר 2: 8. 1. שה. 2: 10. 2. 5.
(18) שמ"א 1: 42. ש"ר 2: 20. ש"ב 21: 14. שמ"ב 38: 17. שה. 9: 13. 107: 18. נ"ב 38: 10.
(19) שמ"ב 18: 18. שמ"א 20: 23.

פרשה: ה.

1 ויאמר ה' אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי
2 הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל. ר' יוחנן בשם
ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא כותב אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר כתוב לך. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא שבור אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר אשר שברת וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
3 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
4 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
5 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
6 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
7 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
8 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
9 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
10 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
11 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
12 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
13 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
14 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
15 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
16 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
17 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
18 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
19 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
20 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא
מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות
וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה
שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על
הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו
בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב
21 על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר
אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו שנאמר
ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא
אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד עליו
שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן
זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה מקפיד
עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן בשם ר'
יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין הקב"ה
מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר' יוחנן
בשם ר' יוסי בן זמרא אומר אפילו בשעה שהוא מוחק אין
הקב"ה מקפיד עליו שנאמר ואכתוב על הלוחות וגו'. ר'
יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אומר א

20 וַיֹּאמֶר֙ גֵּיחֲזִ֣י נַ֣עַר אֱלִישָׁ֔ע הִנֵּ֣ה חָשַׂ֗ךְ אֲדֹנִי֙ לֹ֣א נָשָׂ֔א אֶת־נַֽעֲמָ֥ן הָאֲרַמִּ֖י הַזֶּ֑ה לָקַ֣חַת מִיָּדוֹ֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־הֵבִ֔יא חַי־יְהוָ֖ה כִּ֥י אִם־אֲרֻ֥ץ אַחֲרָ֖יו וְלָקַ֥חְתִּי מֵאִתּ֖וֹ מְאוּמָֽה׃

21 וַתִּרְדֹּף֙ אַחֲרֵ֣י נַעֲמָ֔ן וַיַּ֥רְא נַעֲמָ֖ן רָ֣ץ אַחֲרָ֑יו וַיִּפֹּ֤ל מֵֽעַל־הַמֶּרְכָּבָה֙ לִקְרָאתּ֔וֹ וַיֹּ֖אמֶר הֲשָׁל֥וֹם הַדָּבָֽר׃

22 וַיֹּ֣אמֶר שָׁל֔וֹם אֲדֹנִ֣י שְׁלָחַ֔נִי לֵאמֹ֗ר הִנֵּ֣ה עַתָּ֤ה בָּֽאוּ־לִי֙ שְׁנֵ֣י נְעָרִ֔ים מִן־הַ֖ר אֶפְרָ֑יִם מִבְנֵ֣י הַנְּבִיאִ֗ים תֶּן־נָ֤א לָהֶם֙ כִּכַּ֣ר כֶּ֔סֶף וּשְׁתֵּ֖י חֲלִפ֥וֹת בְּגָדִֽים׃

23 וַיֹּ֣אמֶר נַעֲמָ֔ן הוֹאֵ֖ל קַ֣ח כִּכָּרָ֑יִם וַיִּפְצַר־בּ֗וֹ וַיִּצְר֨וֹר כִּכָּרַ֤יִם כָּסֶף֙ בִּשְׁתֵּ֣י חֲלִפ֣וֹת בְּגָדִ֔ים וַיִּתֵּ֖ן עַל־שְׁנֵ֣י נְעָרָ֑יו וַיִּשְׂא֖וּ לְפָנָֽיו׃

24 וַיָּבֹא֙ אֶל־הָעֹפֶ֔ל וַיִּקָּחֵ֖ם מִיָּדָ֑ם וַיַּנַּח֙ בַּבָּ֔יִת וַיְשַׁלַּ֥ח אֶת־הָאֲנָשִׁ֖ים וַיֵּלֵֽכוּ׃

25 וְה֣וּא בָ֔א וַיַּעֲמֹ֖ד אֶל־אֲדֹנָ֑יו וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ אֱלִישָׁ֔ע אָ֥נָה הָלַ֖כְתָּ גֵּיחֲזִ֑י וַיֹּ֖אמֶר לֹ֥א הָלַ֛ךְ עַבְדְּךָ֖ אָ֥נָה וָאָֽנָה׃

26 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו הֲלֹ֤א לִבִּי֙ הָלַ֔ךְ כַּאֲשֶׁ֣ר הָפַ֤ךְ אִישׁ֙ מֵֽעַל־מֶרְכַּבְתּ֔וֹ לִקְרָאתֶ֑ךָ הַעֵ֣ת לָקַ֔חַת אֶת־הַכֶּ֖סֶף וְלָקַ֣חַת בְּגָדִ֑ים וְזֵיתִ֤ים וְכָרְמִים֙ וְצֹ֣אן וּבָקָ֔ר וַעֲבָדִ֖ים וּשְׁפָחֹ֑ת

27 וְצָרַעַת֩ נַעֲמָ֨ן תִּדְבַּ֜ק בְּךָ֗ וּבְזַרְעֲךָ֙ לְעוֹלָ֔ם וַיֵּצֵ֥א מִלְּפָנָ֖יו מְצֹרָ֥ע כַּשָּֽׁלֶג׃

28 וַיֵּ֣לֶךְ מֵֽאִתּ֔וֹ מְצֹרָ֖ע כַּשָּׁ֑לֶג וַיָּבֹ֥א וַיַּעֲמֹ֖ד לִפְנֵ֥י אֲדֹנָֽיו׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ אֱלִישָׁ֔ע מֵאַ֥יִן בָּ֖אתָ גֵּיחֲזִ֑י וַיֹּ֖אמֶר לֹ֥א הָלַ֖ךְ עַבְדֶּ֥ךָ אָֽנָה׃

פרק ו

1 וַיֹּאמְר֣וּ בְנֵֽי־הַנְּבִיאִ֗ים אֶל־אֱלִישָׁע֙ הִנֵּה־נָ֣א הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁר־אֲנַ֥חְנוּ יֹשְׁבִ֛ים שָׁ֖ם לְפָנֶ֑יךָ צַר־מִמֶּֽנּוּ׃

2 נֵלְכָה־נָּ֣א עַד־הַיַּרְדֵּ֗ן וְנִקְחָה־מִּשָּׁם֙ אִ֣ישׁ קוֹרָ֔ה וְנַעֲשֶׂה־לָּ֥נוּ שָׁ֖ם מָק֑וֹם אֲשֶׁ֥ר נֵשֵׁ֖ב שָׁ֑ם וַיֹּ֖אמֶר לֵֽכוּ׃

3 וַיֹּ֣אמֶר הָאֶחָ֗ד הוֹאֶל־נָ֤א וְלֵךְ֙ אֶת־עֲבָדֶ֔יךָ וַיֹּ֖אמֶר אָנֹכִ֥י אֵלֵֽךְ׃

4 וַיְהִי֙ הוּא֙ הֹלֵ֣ךְ אֶת־אֲבוֹתָ֔יו וַיָּבֹ֖אוּ עַד־הַיַּרְדֵּ֑ן וַיִּגְזְר֖וּ עֵֽצִים׃

5 וַיְהִ֗י הֵ֚ן הָאֶחָ֣ד מַפִּ֔יל וְהַקּוֹרָ֖ה נָפְלָ֣ה אַ֑רְצָה וַיִּזְעָ֖ק וַיֹּ֥אמֶר אָהָ֛הּ אֲדֹנָ֖י וְהִ֣וא שְׁאוּלָ֑ה וַיֹּ֖אמֶר אִ֥ישׁ הָאֱלֹהִֽים׃

6 וַיֹּ֣אמֶר אָ֔נָה נָפָ֖לָה וַיַּרְאֵ֣הוּ אֶת־הַמָּק֑וֹם וַיִּכְרֹ֥ת עֵ֖ץ וַיַּשְׁלֵ֥ךְ שָׁ֛מָּה וַיָּ֥שֶׂם הַבַּרְזֶ֖ל צָֽף׃

7 וַיֹּ֣אמֶר שָׂ֔א לְךָ֖ קָחֶ֑נָּה וַיִּשְׁלַ֥ח יָד֖וֹ וַיִּקָּֽחֶהָ׃

(20) מלכים ב 17: 9. מלכים ב 8: 30. דברי הימים א 21: 9. (21) מלכים ב 20: 17. מלכים ב 8: 31. שמואל ב 9: 31. 10: 33. דברי הימים א 9: 22. 18: 31. 24: 6. 7. (23) דברי הימים א 22: 19. שמואל ב 8: 7. (24) מלכים ב 10: 38. מלכים ב 8: 34. דברי הימים א 9: 23. 14: 27. בראשית 14: 22. 1. שמואל 3: 3. 12. (25) דברי הימים א 17: 33. מלכים ב 12: 25. (26) מלכים ב 49: 7. 8. (27) מלכים ב 26: 64. מלכים ב 8: 38. דברי הימים א 9: 21. (21) מלכים ב 20: 17. מלכים ב 8: 31. שמואל ב 9: 31. 10: 33. דברי הימים א 9: 22. 18: 31. 24: 6. 7. (23) דברי הימים א 22: 19. שמואל ב 8: 7. (24) מלכים ב 10: 38. מלכים ב 8: 34. דברי הימים א 9: 23. 14: 27. בראשית 14: 22. 1. שמואל 3: 3. 12. (25) דברי הימים א 17: 33. מלכים ב 12: 25. (26) מלכים ב 49: 7. 8. (27) מלכים ב 26: 64. מלכים ב 8: 38. דברי הימים א 9: 21. (21) מלכים ב 20: 17. מלכים ב 8: 31. שמואל ב 9: 31. 10: 33. דברי הימים א 9: 22. 18: 31. 24: 6. 7. (23) דברי הימים א 22: 19. שמואל ב 8: 7. (24) מלכים ב 10: 38. מלכים ב 8: 34. דברי הימים א 9: 23. 14: 27. בראשית 14: 22. 1. שמואל 3: 3. 12. (25) דברי הימים א 17: 33. מלכים ב 12: 25. (26) מלכים ב 49: 7. 8. (27) מלכים ב 26: 64. מלכים ב 8: 38. דברי הימים א 9: 21. (21) מלכים ב 20: 17. מלכים ב 8: 31. שמואל ב 9: 31. 10: 33. דברי הימים א 9: 22. 18: 31. 24: 6. 7. (23) דברי הימים א 22: 19. שמואל ב 8: 7. (24) מלכים ב 10: 38. מלכים ב 8: 34. דברי הימים א 9: 23. 14: 27. בראשית 14: 22. 1. שמואל 3: 3. 12. (25) דברי הימים א 17: 33. מלכים ב 12: 25. (26) מלכים ב 49: 7. 8. (27) מלכים ב 26: 64. מלכים ב 8: 38.

---

[1] נחבא: נחבא.

[2] כתיב ואין קורין. כתיב—לך. 21.

17. שמואל ב 1: 11. דברי הימים א 3: 22. יחזקאל 42: 1. שמות 18: 15. 19. שופטים 6: 3. 22. 23. (6) דברי הימים א 1: 18. (7) שמות 8: 18. 9: 21 10: 18. (9) מלכים א 16: 20. מלכים ב 8: 30. 9: 6. (10) מלכים ב 4: 5. מלכים א 11: 14. מלכים ב 9: 11. (11) מלכים ב 4: 6. דברי הימים א 1: 16. 17. בראשית 3: 21. (12) מלכים א 11: 14. מלכים ב 9: 12. 13. מלכים א 14: 3. 10. 16: 21. (13) מלכים א 11: 14. (14) מלכים ב 9: 14. דברי הימים א 9: 37. (20) מלכים א 21: 21. מלכים ב 11: 23. דברי הימים א 17: 6. 7. 12: 9. 13. 2. (22) מלכים א 16: 21. 20: 17. מלכים ב 8: 31. 9: 30. 31. 10: 6. 9. 33. דברי הימים א 9: 22. 44. 18: 31. 24: 6. 7. (24) מלכים ב 9: 33. מלכים א 30: 13. 26.

ואתכם לאלהים אני יהוה׃* 33 וכי־יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי־גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא־תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ 36 מאזני־צדק אבני־צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃*

פרק כ׳

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 ואל־בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן־הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו אתו באבן׃* 3 ואני אתן את־פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את־מקדשי ולחלל את־שם קדשי׃ 4 ואם־העלם יעלימו עם הארץ את־עיניהם מן־האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו אתו׃ 5 ושמתי אני את־פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת־כל־הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃ 6 והנפש אשר תפנה אל־האבות ואל־הידעני לזנות אחריהם ונתתי את־פני בנפש ההוא והכרתי אתה מקרב עמה׃ 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם׃ 8 ושמרתם את־חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם׃ 9 כי איש איש אשר יקלל את־אביו ואת־אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו׃ 10 ואיש אשר ינאף את־אשת איש אשר ינאף את־אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃ 11 ואיש אשר ישכב את־אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם׃ 12 ואיש אשר ישכב את־כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם׃ 13 ואיש אשר ישכב את־זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם׃ 14 ואיש אשר יקח את־אשה ואת־אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא־תהיה זמה בתוככם׃ 15 ואיש כי־יתן שכבתו בבהמה מות יומת והרגתם את־הבהמה׃ 16 ואשה אשר תקרב אל־כל־בהמה ושכבת אליה והרגת את־האשה ואת־הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃ 17 ואיש אשר יקח את־אחתו בת־אביו או בת־אמו וראה את־ערותה והיא תראה את־ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא׃ 18 ואיש אשר ישכב את־אשה דוה וגלה את־ערותה את־מקורה הערה ואתה גלית את־מקור דמיה ושניהם נכרתו מקרב עמם׃ 19 וערות אחות־אמך ודד אביך לא תגלה כי את־שארו ערה עונם ישאו׃ 20 ואיש אשר ישכב את־דדתו ערות דד־הוא גלה חטאתם ישאו ערירים ימותו׃ 21 ואיש אשר יקח את־אשת אחיו נדה הוא ערות אחי־הו גלה ערירים יהיו׃ 22 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם אתם ולא־תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה׃ 23 ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשו ואקץ בם׃ 24 ואמר אליכם אתם תירשו את־אדמתם ואני אתננה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן־העמים׃ 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמא ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את־נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא׃ 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן־העמים להיות לי׃ 27 ואיש או־אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן יסקלו אתם דמיהם בם׃

פרק כ״א

1 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו׃ 2 כי אם־לשארו הקרוב אליו אשר־ילדה אמו ואביו ובנו ובתו ואחיו׃ 3 ואחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה לאיש עליה יטמא׃ 4 לא יטמא בעל בעמיו לחלל מזרעיו׃ 5 לא־יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃ 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את־אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש׃ 7 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃ 8 וקדשתו כי את־לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה־לך כי־קדוש אני יהוה מקדשכם׃ 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף׃ 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על־ראשו שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם׃ 11 ועל כל־נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא׃ 12 ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את־מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עלי אני יהוה׃ 13 והוא אשה בבתוליה יקח׃ 14 אלמנה וגרושה וחללה זונה את־אלה לא יקח כי אם־בתולות מעמיו יקח אשה׃ 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃ 16 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 17 דבר אל־אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר־יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ 18 כי כל־איש אשר־בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע׃ 19 או איש אשר־יהיה בו שבר־רגל או שבר־יד׃ 20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך׃ 21 כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את־אשי יהוה מום בו לא־יגש לקרב לחם אלהיו׃ 22 לחם אלהיו מקדשי ומקדשים יאכל׃ 23 אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃ 24 וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל׃

פרק כ״ב

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־אהרן ואל־בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את־שם קדשי אשר־הם מקדישים לי אני יהוה׃ 3 אמר אלהם לדרתיכם כל־איש אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃ 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנוגע בכל־טמא־נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע׃ 5 או איש אשר יגע בכל־שרץ אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל טמאתו׃ 6 הנפש אשר תגע־בו וטמאה עד־הערב ולא־יאכל מן־הקדשים כי אם־רחץ בשרו במים׃ 7 וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים כי־לחמו הוא׃ 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה־בה אני יהוה׃ 9 ושמרו את־משמרתי ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃ 10 וכל־זר לא־יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא־יאכל קדש׃ 11 וכהן כי־יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו׃ 12 ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל׃ 13 ובת־כהן כי־תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל־בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל־זר לא יאכל בו׃ 14 ואיש כי־יאכל קדש בשגגה וחמישתו יוסף עליו ונתן לכהן את־הקדש׃ 15 ולא יחללו את־קדשי בני־ישראל את אשר־ירימו ליהוה׃ 16 והשיאו אתם עון אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 18 דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ 19 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃ 20 כל אשר־בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם׃ 21 ואיש כי־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום לא יהיה־בו׃ 22 עורים או שבור או חרום או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה׃ 23 ושור או־כשב שרוע וקלוט בנדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃ 24 וכתות מעך ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ 25 ומיד בן־נכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה כי־משחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם׃ 26 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 27 שור או־כשב או־עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה׃ 28 ושור או־שה אתו ואת־בנו לא תשחטו ביום אחד׃ 29 וכי־תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃ 30 ביום ההוא יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני יהוה׃ 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה׃ 32 ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בתוך בני־ישראל אני יהוה מקדשכם׃

(1) שמ׳ 9: 33. לה. 9: 46. 22: 24. (2) שמ׳ 131: 2. שמ׳ 19: 14. (3) שמ׳ 10: 14. לה. 18: 16. 1. שמ׳ 14: 20. 1. שמ׳ 2: 2. (4) שמ׳ 20: 27. 23: 11. (5) שמ׳ 10: 42. לה. 9: 48. (6) שמ׳ 9: 42. לה. 17: 1. 2. (7) לה. 17: 1. 1. שמ׳ 11: 23. 1. שמ׳ 5: 4. (8) שמ׳ 5: 29. 30. שמ׳ 9: 45. (9) שמ׳ 34: 7. שר׳ 13: 7. (10) שמ׳ 1. 14. 1. לה. 1. 19: 1. (11) לה. 9: 56. 19: 10. 10. שמ׳ 3: 17. 12: 47. (12) לה. 15: 4. (13) שמ׳ 16: 19. שמ׳ 20: 2. (15) שר׳ 19: 17. לה. 17: 3. שר׳ 5: 20. 1. שמ׳ 3: 1. (16) שר׳ 17: 6. 19: 15. שמ׳ 8: 17. ד. שר׳ 13: 1. שר׳ 10: 28. (17) שר׳ 16: 17. 1. שר׳ 5: 9. ד. שר׳ 3: 6. 14. ד. שמ׳ 10. (18) שמ׳ 16: 19. שמ׳ 20: (19) שמ׳ 26: 24. (20) שמ׳ 5: 24. 1. שמ׳ 3: 22. 5: 14. (21) לה. 17: 4. (22) שמ׳ 6: 14. שר׳ 11: 25. שר׳ 3: 13. (25) שר׳ 4: 1. שמ׳ 5: 8. (28) שמ׳ 20: 2.

[שר׳ 32.]

1 שמ׳: מאזניכם. 2 שמ׳: מזרעכם. 3 שמ׳: מכם. 4 שמ׳: מאזניכם. 5 שמ׳: מכם. 6 שמ׳: מאזניכם. 7 שמ׳: ואת־כל־חקתי. 8 שמ׳: מקדשיכם.

31 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע אֲחֹרֶיךָ שׁוּב כִּי עָשִׂיתִי לָךְ׃ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלֵי הַבָּקָר וַיְבַשְּׁלֵם וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃

32 וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וְשֹׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מְלָכִים אִתּוֹ וְסוּס וָרָכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃ 33 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָעִירָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם׃ 34 וַיַּעַן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי׃ 35 וַיֹּאמְרוּ הַמַּלְאָכִים שׁוּב כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד כִּי שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ תִּתֶּן־לִי׃ 36 וְאַךְ לְמָחָר אֲשַׁלַּח אֶת־עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ׃

37 וַיִּקְרָא נְבִיא אֶחָד אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֶת כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּה אָנֹכִי נֹתְנָהּ בְּיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 38 וַיֹּאמֶר אַחְאָב עַל־יְדֵי מִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה כִּי עַל־יְדֵי נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃ 39 וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ 40 וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בְּסֻכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים עֹזְרִים אֹתוֹ מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם׃ 41 וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ 42 וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם־לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃

(35) מלכ. 21: 13. 12. מל. 11: 26. מל. 2: 13.

[לג. מל. 33.]

(1) מל. 10: 1. משל. 10: 40. (2) מל. 12: 15. (4) בר. 1: 27. 5: 2. מלכ. 2: 15. (5) בר. 2: 24. מל. 10: 5–9. ש. 5: 31. ו. מל. 6: 16. 7: 2. (7) מל. 24: 1. מל. 5: 31. (9) מל. 5: 32. מל. 10: 11. לה. 16: 18. ו. מל. 7: 10. 11.

(10) מלכ. 21: 19. (11) ו. מל. 7: 2. 7. 9. 17. (12) ו. מל. 7: 32. 34. 9: 5. 15. (13) מל. 10: 13. לה. 18: 15. (14) מל. 18: 3. (16) מל. 10: 17. לה. 18: 18. 10: 25.

(18) מל. 20: 13. מל. 5: 17. (19) מל. 15: 4. חז. 19: 18. מל. 22: 39. ד. 13: 9. ירמ. 5: 14. מל. 2: 8. (21) מל. 6: 20. לה. 12: 33. 16: 9. בב. 2: 45. 4: 34. 35. ו. ירמ. 6: 18. 19. (23) מל. 13: 22. מל. 10: 24. ו. מל. 1: 26. ו. ירמ. 6: 9. 10.

(26) בב. 18: 14. נש. 42: 2. יב. 32: 17. ויק. 8: 6. לה. 1: 37. 18: 27. (27) מל. 10: 28. לה. 18: 28. מל. 33: 9. מל. 4: 20. לה. 5: 11. (28) מל. 20: 21. לה. 22: 30–28. ו. מל. 6: 2. 3. ירמ. 2: 26. (29) מל. 10: 29. 30. לה. 18: 29. 30.

[1] ושי׳. בב. מל. –ומל׳ ומל׳ מל מל מל בב מלכ׳ מל׳ בב מלכ׳. [2] מל׳ ושי׳. מל׳. לה. –מ מלכ׳.

13 וְהִנֵּה נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֶת כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּה אָנֹכִי נֹתְנָהּ הַיּוֹם בְּיָדֶךָ וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 14 וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּנְעָרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃ 15 וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃

16 וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בְּסֻכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים עֹזְרִים אֹתוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מְלָכִים׃ 17 וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וּבֶן־הֲדַד שָׁלַח וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ 18 וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם־לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃ 19 וְאֵלֶּה נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת יָצְאוּ מִן־הָעִיר וְהַחַיִל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃ 20 וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁ וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם נִמְלַט בְּסוּס עִם־פָּרָשִׁים׃ 21 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־הָרָכֶב וַיַּךְ בַּאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃

22 וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ חֲזַק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ׃ 23 וְעַבְדֵי מֶלֶךְ אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם נִלָּחֵם אֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא חָזָק נִהְיֶה מֵהֶם׃ 24 וְדָבָר זֶה עֲשֵׂה הָסֵר הַמְּלָכִים אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ וְשִׂים פַּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם׃ 25 וְאַתָּה מְנֵה־לְךָ חַיִל כַּחַיִל אֲשֶׁר נָפַל מִמְּךָ וְסוּס כַּסּוּס וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה אִתָּם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא חָזָק נִהְיֶה מֵהֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 26 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 27 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקְדוּ כָּל־צְבָא וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ 28 וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 29 וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּגַּשׁ הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲרָם מֵאָה אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃ 30 וַיָּנֻסוּ הַנִּשְׁאָרִים אֲפֵקָה הָעִירָה וַיִּפֹּל הַחוֹמָה עַל עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֲלָפִים אִישׁ הַנִּשְׁאָרִים וּבֶן־הֲדַד בָּא וַיָּנָס בָּעִיר חֶדֶר בְּחֶדֶר׃

מלכים ב׳ א׳

1 וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחְאָב מֵת׃ 2 וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּשֶׂבֶךְ עֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר לְשֹׁמְרוֹן וַיֵּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ 3 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ־שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ 4 וְלָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ׃

5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ שַׁבְתֶּם׃ 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שְׁלָחָכֶם וְדַבֵּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת׃ 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר וְזֹנַח עֹרָה בְּמָתְנָיו וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רֵד׃ 10 וַיַּעַן אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֶל־שַׂר הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ 11 וַיִּשְׁלַח עוֹד אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ מְהֵרָה רֵדָה׃ 12 וַיַּעַן אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ 13 וַיִּשְׁלַח עוֹד שַׂר חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁי וַיַּעַל שַׂר הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִשִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו נֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים יִקַּר נָא בְעֵינֶיךָ נַפְשׁוֹת שְׁנַיִם אֵלֶּה וְנֶפֶשׁ חֲמִשִּׁים עֲבָדֶיךָ בְּעֵינֶיךָ׃ 14 הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה יִקַּר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃ 15 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ רֵד אִתּוֹ אַל־תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם וַיֵּרֶד אִתּוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת׃

17 וַיָּמָת כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ 18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲחַזְיָה אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

2 וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמַיְמָה וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע מִן־הַגִּלְגָּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־בֵּית־אֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזָבֶךָ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל׃ 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הַחֲרִישׁוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי יְרֵחוֹ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזָבֶךָ וַיָּבֹאוּ יְרֵחוֹ׃ 5 וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירֵחוֹ אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הַחֲרִישׁוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ שֶׁב־נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי הַיַּרְדֵּנָה וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזָבֶךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם׃ 7 וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחֹק וְהֵם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ 8 וְאֵלִיָּהוּ לָקַח אֶת־מְעִילוֹ וַיִּגְלֹם וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם בֶּחָרָבָה׃ 9 וַיְהִי כַּעֲבָרָם וְאֵלִיָּהוּ אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע שְׁאַל מַה־אֶעֱשֶׂה לָּךְ בְּטֶרֶם אִלָּקַח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וְיִהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ׃ 10 וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאֹל אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לֻקָּח מֵעִמָּךְ יְהִי־לְךָ כֵּן וְאִם־אַל תִּרְאֶה לֹא יִהְיֶה׃ 11 וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם׃ 12 וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ 13 וַיָּרֶם אֶת־מְעִיל אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפַל מֵעָלָיו וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד עַל־שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ 14 וַיִּקַּח אֶת־מְעִיל אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפַל מֵעָלָיו וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ גַּם־הוּא וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע׃ 15 וַיִּרְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־יְרֵחוֹ מִנֶּגֶד וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ אֵלִיָּהוּ עַל־אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ 16 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־נָא יֵשׁ עִם־עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשֵׁי־חַיִל יֵלְכוּ נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיךָ פֶּן־נְשָׂאוֹ רוּחַ יְהוָה וְהִשְׁלִכוֹ אֶל־אֶחָד הֶהָרִים אוֹ אֶל־אַחַת הַגֵּאָיוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ׃ 17 וַיִּפְצְרוּ־בוֹ עַד־בּוֹשׁ וַיֹּאמֶר שִׁלָּחוּ וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיְבַקְשׁוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלֹא מְצָאוּהוּ׃ 18 וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירֵחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלֹא אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם לֹא תֵלֵכוּ׃

19 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רֹאֶה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מְשַׁכָּלֶת׃ 20 וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צְלֹחִית חָדָשָׁה וְשִׂימוּ־שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו׃ 21 וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּזְרֹק־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה רִפֵּאתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשַׁכָּלֶת׃ 22 וַיֵּרָפְאוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּדְבַר אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר׃

23 וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית־אֵל וְהוּא עֹלֶה בַדֶּרֶךְ וּנְעָרִים קְטַנִּים יָצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְּסוּ בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קָרֵחַ עֲלֵה קָרֵחַ׃ 24 וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיְקַלְלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֶאנָה שְׁתַּיִם דֻּבִּים מִן־הַיָּעַר וַתְּבַקַּעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יְלָדִים׃ 25 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם הַר הַכַּרְמֶלָה וּמִשָּׁם שָׁב שֹׁמְרוֹנָה׃

3 וְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְאָבִיו וְכַאִמּוֹ וַיָּסַר אֶת־מַצְּבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו׃ 3 רַק בְּחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל דָּבַק לֹא סָר מִמֶּנּוּ׃

4 וּמֵישַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב הָיָה נֹקֵד וְהֵשִׁיב לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף כָּרִים וּמֵאָה אֶלֶף אֵילִים צֶמֶר׃ 5 וַיְהִי כְּמוֹת אַחְאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הֲתֵלֵךְ אִתִּי אֶל־מוֹאָב לַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כָּמוֹךָ כָּמוֹנִי כְעַמְּךָ כְּעַמִּי כְּסוּסֶיךָ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵי־זֶה נַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר אֱדוֹם׃ 9 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֱדוֹם וַיָּסֹבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה מַיִם לַמַּחֲנֶה וְלַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לְרַגְלֵיהֶם׃ 10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲבָל כִּי־קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת בְּיַד־מוֹאָב׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת־יְהוָה מֵעִמּוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט אֲשֶׁר יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי אֵלִיָּהוּ׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֶשׁ־אִתּוֹ דְּבַר־יְהוָה וַיֵּרְדוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֱדוֹם׃ 13 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי וָלָךְ לֵךְ אֶל־נְבִיאֵי אָבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אִמֶּךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַל כִּי־קָרָא יְהוָה לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת בְּיַד־מוֹאָב׃ 14 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִלְמָלֵי אֲנִי נֹשֵׂא פְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אִם־אֶכָּר אֵלֶיךָ וְאִם־אֶרְאֶךָּ׃ 15 וְעַתָּה קְחוּ־לִי מְנַגֵּן וַיְהִי כְּנַגֵּן הַמְנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד־יְהוָה׃ 16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ הַנַּחַל הַזֶּה גֻּבִּים גֻּבִּים׃ 17 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא מָיִם וְשְׁתִיתֶם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃ 18 וְנָקֵל זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃ 19 וְהִכִּיתֶם כָּל־עִיר מִבְצָר וְכָל־עִיר מִבְחָר וְכָל־עֵץ טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל־מַעְיְנוֹת מַיִם תַּסְתֹּמוּ וְכָל־חֶלְקַת טוֹבָה תַּכְאִבוּ בָּאֲבָנִים׃ 20 וַיְהִי כַּבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה בָּאוּ מַיִם דֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת־הַמָּיִם׃ 21 וְכָל־מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי־עָלוּ הַמְּלָכִים לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ מִכֹּל חֹגֵר חֲגוֹר וָמָעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל־הַגְּבוּל׃ 22 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל־הַמָּיִם וַיַּרְא מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת־הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃ 23 וַיֹּאמְרוּ דָּם זֶה חָרְבוּ נָחְרְבוּ הַמְּלָכִים וְהִכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְעַתָּה לַשְּׁלָלָה מוֹאָב׃ 24 וַיָּבֹאוּ אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל קָמוּ וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב וַיָּנֻסוּ מִפָּנֵיהֶם וַיָּבֹאוּ הַכֵּה הַכּוֹת בְּמוֹאָב׃ 25 וְאֶת־הֶעָרִים יִתֹּצוּ וְכָל־חֶלְקַת טוֹבָה אִישׁ אִישׁ אֶת־אַבְנוֹ יַשְׁלִיכוּ וּמִלְאוּהָ וְאֶת־כָּל־מַעְיְנוֹת הַמַּיִם יִסְתֹּמוּ וְכָל־עֵץ טוֹב יַפִּילוּ עַד־הַשְׁאִיר קִירֹ חֲרֶשֶׂת בְּקִרְהָרֶשֶׂת וַיָּסֹבּוּ הַקַּלָּעִים וַיַּכֻּהָ׃ 26 וַיַּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי־חָזַק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אִתּוֹ שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ שֹׁל

ויגש: ויגשו אליו ויאמרו בי אדני ירד ירד אדני בתחלה לשבר אכל: 20 ונאמר אלינו אבינו שוב שברו לנו מעט אכל: 21 ואמרנו לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 22 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני בנים ילדה לי אשתי: 23 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: 24 ואם תקחו גם את זה מעם פני ופגעו בו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: 25 ועתה כבוא אלינו עבדך אבי ואמרנו אליו שוב שברו לנו מעט אכל: 26 ואמרנו לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני בנים ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: 29 ותקחו גם את זה מעם פני ופגעו בו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: 30 ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכאשר אין נפשו קשורה בנפש הנער: 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ועבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ברעה שאולה: 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ואת הנער יעל עם אחיו: 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא אתו:

מקץ: מד.

1 ויגש יוסף[4] אל הבית את האנשים ויביאו להם את המנחה ויגשו לו ארצה וישתחוו לו: 2 וישאל להם לשלום ויאמר השלום לאביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: 3 ויענו עבדך אבינו שלום עודנו חי ויקדו וישתחוו: 4 וישא עיניו ויראה את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר יחנך אלהים בני: 5 ויבא יוסף מהר כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם: 6 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 7 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים כי תועבה היא למצרים: 8 וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: 9 וישא מנות מלפניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות כלם וישתו וישכרו עמו: 10 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר ישאו ושים איש כספו בפי אמתחתו: 11 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הצעיר ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 12 והבקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם: 13 המה יצאו מן העיר לא הרחיקו והיוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 14 הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 15 וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: 16 ויאמרו אליו יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת הוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני בנים ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: 29 ותקחו גם את זה מעם פני ופגעו בו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: 30 ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכאשר אין נפשו קשורה בנפש הנער: 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת ועבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ברעה שאולה: 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ואת הנער יעל עם אחיו: 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא אתו:

מקץ: מה.

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ויישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: 12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: 14 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: 26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

---

(30) מנח 20: 16. 21: 31. 32. 1: 10. לה. 31. 13: 30. מד.

(2) מנח 18: 28.
(15) שה. 9: 21. 15: 9. מנח. 23: 6. מנח 6: 23.
(16) מנח 19: 30. 22: 14.
(17) מד. 10: 32. לה. 18: 31. מנח. 12: 12.
(18) מנח 16: 21.
(19) מנח 27: 2. מד. 15: 1. מנח 25: 34.
(24) מד. 10: 41. לה. 22: 24. 25.
(26) ר. מלב. 5: 3. מנח 23: 11. מד. 9: 35. 10: 43.
(27) מנח 18: 4.
(28) מנח 13: 4. מל. 2: 7. לה. 22: 27. מנח. 13: 14. נח. 53: 10. 11. לב. 9: 24. ד. לה. 1: 7. לכלכ. 1: 9. 26. מנח. 11: 51. 52. 1. מלב. 2: 6. מלב. 2: 14. 1. מלב. 1: 19. מנח 26: 28. לג. 5: 15. 19. לב. 9: 28.
(29) מד. 10: 46. לה. 18: 35.
(30) מנח 9: 27.

(1) מד. 11: 1. לה. 19: 29. לב. 14: 4.

---

[1] מנחה: מקום שם נפל עליו.

[2] מנחה.—ומקומות אחרים נקראים כך גם כן.

[3] מנחה.—ר' מנחה שם אחד נקרא.

[4] ר' מנחה.

5 ואהיה לכם לאלהים והמה יהיו לי לעם וילכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם ולבניכם אחריכם׃
6 הלכו בדרכי ושמרו משמרתי׃ ויהי כאשר ראה יהוה כי נמאסו מלפניו ויכעס ביהוה ויקצף בם ויהי לשמה לכל הגוים אשר סביבותיהם׃
7 ויהי כי הביא יהוה את בני ישראל אל הארץ אשר נשא את ידו לתת לאבותם ויעבדו את הבעלים ויקצפו את יהוה׃
8 ויעזבו את יהוה ויעבדו את הבעל ואת העשתרות ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שוסים ויבזום ויתנם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃
9 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃
10 ויקם יהוה שופטים ויושיעום מיד שוסיהם׃ וגם אל שופטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן׃
11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים׃
12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעיסו את יהוה׃
13 ויעזבו אותו ויעבדו לבעל ולעשתרות׃
14 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שוסים ויבזום ויתנם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃
15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃
16 ויקם יהוה שופטים ויושיעום מיד שוסיהם׃
17 וגם אל שופטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן׃
18 וכי הקים יהוה להם שופטים והיה יהוה עם השופט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורעיהם׃
19 והיה במות השופט ישחיתו יותר מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃
20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי׃
21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת׃
22 למען נסות בם את ישראל הישמרו הם דרך יהוה ללכת בה כאשר שמרו אבותם אם לא׃
23 ויניח יהוה את הגוים האלה בלי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע׃

1 ויעבדו את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל׃
2 ויהי יהושע בן מאה ועשר שנים וימת׃
3 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש׃
4 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל׃
5 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים׃
6 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעיסו את יהוה׃
7 ויעזבו את יהוה ויעבדו את הבעל ואת העשתרות׃
8 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים׃
9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו׃
10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים׃
11 וישקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז׃
12 ויוספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל כי עשו הרע בעיני יהוה׃
13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים׃
14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה׃
15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם להם יהוה מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל ביד מנחה לעגלון מלך מואב׃
16 ויעש אהוד לו חרב פיות גמד ארכה אמה ומדה על ירך ימינו ויחגר אותה תחת לבושו׃
17 ויקרב את המנחה אל עגלון מלך מואב ועגלון איש שמן מאד׃
18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נושאי המנחה׃
19 והוא שב מן הפסלים אשר בגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו׃
20 ויבא אהוד אליו והוא יושב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא׃
21 וישלח אהוד את שמאלו ויקח את החרב מעל ירכו הימנית ויתקע בבטנו׃
22 וגם הנצה באה אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה׃
23 ואהוד יצא המסדרונה וסגר דלתות העלית בעדו ונעל׃

---

(5) דב. 62: 11. וכ. 9: 9.
שמ. 12: 15.
(6) שפ. 11: 4.
(7) ד. שפ. 9: 13.
(8) כה. 23: 40. שמ. 12: 13.
(9) שפ. 118: 25. 26. שפ. 23: 39.
(10) שפ. 11: 15. לה. 19: 45. שמ. 2: 13. 15.
(11) שפ. 2: 23. לה. 7: 16.
(12) שפ. 11: 11. לה. 19: 45. שמ. 2: 15. לג. 14: 25.
(13) דב. 56: 7. יג. 7: 11. שפ. 11: 17. לה. 19: 46.
(16) שפ. 8: 2.
(17) שפ. 11: 11. שמ. 11: 18.
(18) שפ. 11: 12.
(19) שפ. 11: 13.
(20) שפ. 11: 20.
(21) שפ. 17: 20. לה. 17: 6.
שפ. 1: 6. ו. שפ. 13: 2.
(22) שפ. 7: 7. שפ. 11: 24. לה. 11: 9. שפ. 5: 16. ו. שפ. 3: 22. 5: 14.
(23) שפ. 11: 27. לה. 20: 1. שפ. 2: 14. יג. 4: 7. 7: 27.
(26) שפ. 14: 5. שפ. 6: 20. לה. 20: 6.
(31) לה. 7: 29. 50.
(32) שפ. 3: 1. שפ. לה. 3: 12. 13.
(33) שפ. 80: 9. שפ. 8: 11.
(34) שפ. 8: 11. 12.
(35) ד. יג. 24: 21. 36. 16. נשפ. 9: 26. שפ. 5: 12. 23: 34. 37. יג. 7: 52. ו. שפ. 2: 15. שפ. 11: 36. 37.

---

1 מ: ויגזו. 2 מ: ויגזו.

38 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּקֶבֶר אֲשֶׁר־חָצַב לוֹ בְּעִיר דָּוִד׃ וַיִּתֵּן אֹתוֹ בְּקֶבֶר אֲבֹתָיו וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ אֹתוֹ מִסְפֵּד גָּדוֹל׃ 39 וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אֹתוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 40 וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה וְשֵׁם אָבִיו רְחַבְעָם וְשֵׁם אָחִיו אֲבִיָּה וְשֵׁם אָחִיו אָסָא וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשָׁפָט׃ 41 וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹרָם וְשֵׁם אָחִיו אֲחַזְיָה וְשֵׁם אָחִיו יוֹאָשׁ וְשֵׁם אָחִיו אֲמַצְיָה׃ 42 וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה וְשֵׁם אָחִיו יוֹתָם וְשֵׁם אָחִיו אָחָז וְשֵׁם אָחִיו חִזְקִיָּה׃ 43 וְשֵׁם אָחִיו מְנַשֶּׁה וְשֵׁם אָחִיו אָמוֹן וְשֵׁם אָחִיו יֹאשִׁיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹאָחָז וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹיָקִים וְשֵׁם אָחִיו צִדְקִיָּה׃ 44 וְשֵׁם אָחִיו יְכָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו שֵׁשְׁבַּצַּר וְשֵׁם אָחִיו פְּדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו שְׁנְאַצַּר וְשֵׁם אָחִיו יָקְמְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹשָׁמָע וְשֵׁם אָחִיו גְּדַלְיָה׃ 45 וְשֵׁם אָחִיו יְשַׁבְיָה וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו זַכַּי וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 46 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 47 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 48 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 49 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 50 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 51 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 52 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 53 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 54 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 55 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 56 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 57 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 58 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 59 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 60 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 61 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 62 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 63 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 64 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 65 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 66 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 67 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 68 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 69 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 70 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 71 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 72 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 73 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 74 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 75 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 76 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 77 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 78 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 79 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 80 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 81 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 82 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 83 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 84 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 85 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 86 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 87 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 88 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 89 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 90 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 91 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 92 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 93 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 94 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 95 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 96 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 97 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 98 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 99 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 100 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 101 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 102 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 103 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 104 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 105 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 106 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 107 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 108 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 109 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 110 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 111 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 112 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 113 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 114 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 115 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 116 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 117 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 118 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 119 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 120 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 121 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 122 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 123 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 124 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 125 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 126 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 127 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 128 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 129 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 130 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 131 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 132 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 133 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 134 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 135 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 136 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 137 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 138 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 139 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 140 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 141 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 142 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 143 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 144 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 145 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 146 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 147 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 148 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 149 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 150 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 151 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 152 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 153 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 154 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 155 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 156 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 157 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 158 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 159 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 160 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 161 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 162 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 163 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 164 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 165 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 166 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 167 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 168 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 169 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 170 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 171 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 172 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 173 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 174 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 175 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 176 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 177 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 178 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 179 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו הוֹדַוְיָה וְשֵׁם אָחִיו יְשִׁמְעֵאל׃ 180 וְשֵׁם אָחִיו יִרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו יוֹזָבָד׃ וְשֵׁם אָחִיו חֲנָנְיָה וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְתִּי׃ 181 וְשֵׁם אָחִיו בָּנָיָה וְשֵׁם אָחִיו בִּנְעִי׃ וְשֵׁם אָחִיו שִׁמְרִי וְשֵׁם אָחִיו שְׁלֶמְיָה׃ 182 וְשֵׁם אָחִיו חָנָן וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו מַלּוּךְ וְשֵׁם אָחִיו עֲשָׂהאֵל׃ 183 וְשֵׁם אָחִיו בָּעְיָה וְשֵׁם אָחִיו בָּרוּךְ׃ וְשֵׁם אָחִיו מְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָשִׁיב׃ 184 וְשֵׁם אָחִיו מַתַּנְיָה וְשֵׁם אָחִיו זִכְרִי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹשְׁבְעָשָׁה׃ 185 וְשֵׁם אָחִיו סֶלַע וְשֵׁם אָחִיו אֲדָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְשׁוּב וְשֵׁם אָחִיו בְּרִיעָה׃ 186 וְשֵׁם אָחִיו רָפָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְעָדָה׃ וְשֵׁם אָחִיו תָּחַת׃ 187 וְשֵׁם אָחִיו לַעְדָּה וְשֵׁם אָחִיו עַמִּיהוּד׃ וְשֵׁם אָחִיו אֶלִישָׁמָע׃ 188 וְשֵׁם אָחִיו נְדַבְיָה וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָפֶלֶט׃ וְשֵׁם אָחִיו יַעְמַי וְשֵׁם אָחִיו אֱלִיפֶלֶט׃ 189 וְשֵׁם אָחִיו נֹעַם וְשֵׁם אָחִיו אֲחִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו חֶפֶר וְשֵׁם אָחִיו שָׁעַל׃ 190 וְשֵׁם אָחִיו שָׁמֶר וְשֵׁם אָחִיו יְעוּץ׃ וְשֵׁם אָחִיו בֶּרִי וְשֵׁם אָחִיו יִמְרָה׃ 191 וְשֵׁם אָחִיו בָּצֵר וְשֵׁם אָחִיו הוֹד׃ וְשֵׁם אָחִיו שַׁמָּא וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְשָׁה׃ 192 וְשֵׁם אָחִיו עֲמָל וְשֵׁם אָחִיו שִׁלְמִי׃ וְשֵׁם אָחִיו בִּלְעָה וְשֵׁם אָחִיו יִתְרָן׃ וְשֵׁם אָחִיו בְּעֹרָה׃ 193 וְשֵׁם אָחִיו עֵלֶם וְשֵׁם אָחִיו עֲנָתוֹתִיָּה׃ וְשֵׁם אָחִיו יְרִימוֹת׃ 194 וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָהוּ וְשֵׁם אָחִיו בְּנָיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו מַרְמוֹת וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיָעֵינַי׃ 195 וְשֵׁם אָחִיו עַזְמָוֶת וְשֵׁם אָחִיו עֲזַרְיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמָעֵאל׃ 196 וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁמַעְיָה וְשֵׁם אָחִיו יִשְׁיָה׃ וְשֵׁם אָחִיו עֹבַדְיָה׃ 197 וְשֵׁם אָחִיו יְרֵמוֹת וְשֵׁם אָחִיו זַבְדִּי׃ וְשֵׁם אָחִיו יְהוֹנָתָן וְשֵׁם אָחִיו אֶלְיְהוֹעֵינַי׃ 198 וְשֵׁם אָחִיו פְּלַלְיָה וְשֵׁם אָחִיו עֲנָנִי׃ וְשֵׁם אָחִיו

33 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה בְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 34 וַיַּעַל
פַּרְעֹה נְכֹה עַל יְהוֹאָחָז וַיַּסֵּר אֹתוֹ בִּירוּשָׁלַ͏ִם וַיַּסֵּב אֶת
35 אַרְצָה מֵאָה כִּכַּר כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃ וְיוֹאָשִׁיָּהוּ נָתַן
כֶּסֶף וְזָהָב לְפַרְעֹה מִן הָעֵרֶךְ לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף עַל פִּי
פַּרְעֹה אִישׁ אִישׁ כְּפִי עֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת הַכֶּסֶף מֵעַם הָאָרֶץ
36 לָתֵת לְנְכֹה׃ בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ
וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ זְבוּדָה בַּת
37 פְּדָיָה מִן רוּמָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֲבֹתָיו׃

24 1 בְּיָמָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי לוֹ יְהוֹיָקִים
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד בּוֹ׃ 2 וַיְשַׁלַּח יְהוָה בּוֹ אֶת
גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֶת
גְּדוּדֵי בְּנֵי עַמּוֹן וַיְשַׁלְּחֵם בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה
3 אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַךְ עַל פִּי יְהוָה הָיָה
בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו בַּעֲבוּר מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃
4 וְגַם אֶת דַּם הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפָךְ וַיְמַלֵּא אֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם דָּם נָקִי
5 וְלֹא אָבָה יְהוָה לִסְלֹחַ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְכֹל אֲשֶׁר
6 עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
7 יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ וְלֹא יָסַף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָצֵאת מֵאַרְצוֹ כִּי לָקַח
מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נְהַר פְּרָת כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְמֶלֶךְ
8 מִצְרָיִם׃ בֶּן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַּת אֶלְנָתָן
9 מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו׃

---

33 ‡ל: אבותיו. 34 ‡ל: ויעל. ‡ל: ויסב. 35 ‡ל: נגש. 36 ‡ל: ויעש. 37 ‡ל: ויעש. 1 ‡ל: ויעל. 2 ‡ל: ויעש. 3 ‡ל: ויעש. 4 ‡ל: ויעש. 5 ‡ל: ויעש. 6 ‡ל: ויעש. 7 ‡ל: ויעש. 8 ‡ל: ויעש. 9 ‡ל: ויעש.

(33) אבות 7: 28.
(34) אב 12: 28.
(35) אב 10: 25.
(37) אב 6: 5, 10: 12, 30: 6. אב 10: 27.
(39) אב 19: 18. אבת 19: 1. אב 19: 2. אבת 19: 19. אב 12: 31. אב 10: 27. אב 13: 9. אבא 5: 14. אב 2: 8.
(40) אבת 7: 12. 1. אא 1: 5.
(41) אב 12: 35. אב 10: 20. 41.
(44) אב 110: 1. אב 2: 34. 1. אב 15: 25. אב 1: 13. 10: 12. 13.
(46) אב 14: 6. אב 12: 34. אב 20: 40.

2 ‡ל: אבותיו. ‡ל: אבת. אב— אבות. 3 ‡ל: אבת. אב— אבות.

(2) אבר 8: 4. 8. אבא 2: 7. אב 12: 38. אב 20: 45.
(3) אב 2: 19. אבא 4: 11. 46. אב 15: 10. אבא 6: 13.
(5) אבת 6: 1. 2. 5. 16. אב 15: 38. אב 6: 8. 22: 12. אבא 3: 3.
(6) אב 12: 38. 39. אב 11: 43. 20: 46. אא 9.
(8) אב 3: 1. ד 1: 24. 2. אא 5: 3.
(9) אבא 1: 6.
(11) אבת 20: 26. 27.
(12) אא 22: 29. אבא 15: 33. 29: 23. אב 14: 11. 18: 14. אב 4: 6. 1. אא 5: 5.
(13) אב 11: 52.
(14) אב 12: 40. אב 20: 47. ד 1א 3: 6. 1א 11.
(16) אבת 15: 14. 23: 24. אב 5: 33. 34.
(17) אב 30: 29.
(19) אב 29: 37.
(21) 1. אבא 8: 13. ד 2ב 6: 2. אב 26: 8. 132: 14.
(22) אבת 5: 34. אב 11: 4. אב 7: 49.
(23) אב 11: 42. 1. אב 15: 22. אא 6: 8. אב 13: 9. 12: 7.
(25) אב 7: 4. אב 11: 39.
(27) אב 11: 44. אב 23: 3.

וַיַּעֲקֹב֮ אָהַ֣ב אֶת־רָחֵל֒ מִכָּל־בָּנָ֔יו כִּי־בֶן־זְקֻנִ֥ים הוּא־לֽוֹ׃ וְעָשָׂ֥ה לּ֖וֹ כְּתֹנֶ֥ת פַּסִּֽים׃ 4 וַיִּרְא֣וּ אֶחָ֗יו כִּֽי־אֹת֤וֹ אָהַב֙ אֲבִיהֶ֔ם מִכָּל־אֶחָ֖יו וַיִּשְׂנְא֑וּ וְלֹ֥א יָכְל֖וּ דַּבְּר֥וֹ לְשָׁלֹֽם׃ 5 וַיַּחֲלֹ֣ם יוֹסֵ֗ף חֲלוֹם֙ וַיַּגֶּד־לְאֶחָ֔יו וַיּוֹסִ֥פוּ עוֹד֖ שְׂנֹ֥א אֹתֽוֹ׃ 6 וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם שִׁמְעוּ־נָ֖א הַחֲלוֹם֣ הַזֶּ֑ה אֲשֶׁ֥ר חָלָֽמְתִּי׃ 7 וְהִנֵּ֨ה אֲנַ֜חְנוּ מְאַלְּמִ֣ים אֲלֻמִּ֗ים בְּת֣וֹךְ הַשָּׂדֶה֮ וְהִנֵּה֒ קָ֣מָה אֲלֻמָּתִ֗י וְגַם־נִצָּבָה֙ וְהִנֵּ֣ה תְסֻבֶּ֔ינָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶ֖ינָה לַאֲלֻמָּתִֽי׃ 8 וַיֹּאמְר֣וּ לוֹ֮ אֶחָיו֒ הֲמָלֹ֤ךְ תִּמְלֹךְ֙ עָלֵ֔ינוּ אִם־מָשׁ֥וֹל תִּמְשֹׁ֖ל בָּ֑נוּ וַיּוֹסִ֣פוּ עוֹד֮ שְׂנֹא֣וֹ אֹתוֹ֒ עַל־חֲלֹמֹתָ֖יו וְעַל־דְּבָרָֽיו׃ 9 וַיַּחֲלֹם֙ עוֹד֙ חֲל֣וֹם אַחֵ֔ר וַיְסַפֵּ֥ר אֹת֖וֹ לְאֶחָ֑יו וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּ֤ה חָלַמְתִּי֙ חֲל֣וֹם עוֹד֔ וְהִנֵּ֣ה הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְהַיָּרֵ֖חַ וְאַחַ֣ד עָשָׂ֑ר מִשְׁתַּחֲוִ֖ים לִֽי׃ 10 וַיְסַפֵּ֣ר אֶל־אָבִ֗יו וְאֶל־אֶחָיו֒ וַיִּגְעַר־בּ֣וֹ אָבִ֔יו וַיֹּ֥אמֶר לוֹ֙ מָ֣ה הַחֲלוֹם֮ הַזֶּה֒ אֲשֶׁ֣ר חָלָ֔מְתָּ הֲבוֹא֩ נָב֨וֹא אֲנִ֜י וְאִמְּךָ֣ וְאַחֶ֗יךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת־לְךָ֥ אָֽרְצָה׃ 11 וַיְקַנְאוּ־בוֹ֙ אֶחָ֔יו וְאָבִ֖יו שָׁמַ֥ר אֶת־הַדָּבָֽר׃ 12 וַיֵּלְכ֣וּ אֶחָ֗יו לִרְעוֹת֙ אֶת־צֹ֣אן אֲבִיהֶ֔ם בִּשְׁכֶ֖ם׃ 13 וַיֹּ֤אמֶר יִשְׂרָאֵל֙ אֶל־יוֹסֵ֔ף הֲל֣וֹא אַחֶ֔יךָ רֹעִ֖ים בִּשְׁכֶ֑ם לְכָה֙ וְאֶשְׁלָחֲךָ֣ אֲלֵהֶ֔ם וַיֹּ֥אמֶר לוֹ֖ הִנֵּֽנִי׃ 14 וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֮ לֶךְ־נָ֣א רְאֵה֩ אֶת־שְׁל֨וֹם אַחֶ֜יךָ וְאֶת־שְׁל֣וֹם הַצֹּאן֮ וַהֲשִׁבֵנִי֒ דָּבָ֔ר וַיִּשְׁלָחֵ֖הוּ מֵעֵ֣מֶק חֶבְר֑וֹן וַיָּבֹ֖א שְׁכֶֽמָה׃ 15 וַיִּמְצָאֵ֣הוּ אִ֔ישׁ וְהִנֵּ֥ה תֹעֶ֖ה בַּשָּׂדֶ֑ה וַיִּשְׁאָ֤לֵהוּ הָאִישׁ֙ לֵאמֹ֔ר מָ֥ה תְבַקֵּֽשׁ׃ 16 וַיֹּ֕אמֶר אֶת־אַחַ֖י אֲנֹכִ֣י מְבַקֵּ֑שׁ הַגִּ֨ידָה־נָּ֜א לִ֗י אֵיפֹ֥ה הֵם֙ רֹעִ֔ים׃ 17 וַיֹּ֣אמֶר הָאִ֔ישׁ נָסְע֖וּ מִזֶּ֑ה כִּ֣י שָׁמַ֔עְתִּי אֹמְרִ֕ים נֵלְכָ֖ה דֹּתָ֑יְנָה וַיֵּ֤לֶךְ יוֹסֵף֙ אַחֲרֵ֣י אֶחָ֔יו וַיִּמְצָאֵ֖ם בְּדֹתָֽן׃ 18 וַיִּרְא֣וּ אֹת֗וֹ מֵרָחֹק֒ וּבְטֶ֨רֶם֙ יִקְרַ֣ב אֲלֵיהֶ֔ם וַיִּנָּכְל֥וּ אֹת֖וֹ לַהֲמִיתֽוֹ׃ 19 וַיֹּאמְר֣וּ אִ֔ישׁ אֶל־אָחִ֖יו הִנֵּ֣ה בַֽעַל־הַחֲלֹמ֥וֹת הַלָּ֖זֶה בָּֽא׃ 20 וְעַתָּ֣ה לְכ֔וּ וְנַהַרְגֵ֖הוּ וְנַשְׁלִכֵ֣הוּ בְאַחַ֣ד הַבֹּרוֹת֮ וְאָמַרְנוּ֒ חַיָּ֤ה רָעָה֙ אֲכָלָ֔תְהוּ וְנִרְאֶ֕ה מַה־יִּהְי֖וּ חֲלֹמֹתָֽיו׃ 21 וַיִּשְׁמַ֣ע רְאוּבֵ֔ן וַיַּצִּלֵ֖הוּ מִיָּדָ֑ם וַיֹּ֣אמֶר לֹֽא־נַכֶּ֥נּוּ נָֽפֶשׁ׃ 22 וַיֹּ֨אמֶר אֲלֵהֶ֜ם רְאוּבֵ֗ן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָ֜ם הַשְׁלִ֤יכוּ אֹתוֹ֙ אֶל־הַבּ֣וֹר הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֥ר בַּמִּדְבָּ֖ר וְיָ֣ד אַל־תִּשְׁלְח֑וּ בְּעַבּוּר֙ הַצִּיל֣וֹ מִיָּדָ֔ם לַהֲשִׁיבוֹ֖ אֶל־אָבִֽיו׃ 23 וַיְהִי֙ כַּאֲשֶׁ֣ר בָּ֔א יוֹסֵ֖ף אֶל־אֶחָ֑יו וַיַּפְשִׁ֨יטוּ֙ אֶת־יוֹסֵ֔ף אֶת־כֻּתָּנְתּ֖וֹ אֶת־כְּתֹ֥נֶת הַפַּסִּ֖ים אֲשֶׁ֥ר עָלָֽיו׃ 24 וַיִּקָּחֻ֖הוּ וַיַּשְׁלִכֻ֣הוּ הַבּ֑וֹרָה וְהַבּ֗וֹר רֵ֛ק אֵ֥ין בּ֖וֹ מָֽיִם׃

25 וַיֵּשְׁב֖וּ לֶאֱכָ֣ל לָ֑חֶם וַיִּשְׂאוּ֙ עֵינֵיהֶ֣ם וַיִּרְא֔וּ וְהִנֵּ֣ה אֹרַ֤חַ יִשְׁמְעֵאלִים֙ בָּ֣א מִגִּלְעָ֔ד וְגְמַלֵּיהֶ֣ם נֹשְׂאִ֔ים נְכֹא֥וֹת וּצְרִ֖י וָלֹ֑ט הֹלְכִ֗ים לְהוֹרִיד֛וֹ מִצְרָֽיְמָה׃ 26 וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָה֮ אֶל־אֶחָיו֒ מַה־בֶּ֣צַע כִּֽי־נַהֲרֹ֗ג אֶת־אָחִ֛ינוּ וְכִסִּ֥ינוּ אֶת־דָּמֽוֹ׃ 27 לְכ֣וּ וְנִמְכְּרֶ֣נּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים֒ וְיָדֵ֨נוּ֙ אַל־תְּהִ֣י בּ֔וֹ כִּ֥י אָחִ֛ינוּ בְּשָׂרֵ֖נוּ הֽוּא׃ וַיִּשְׁמְע֖וּ אֶחָֽיו׃ 28 וַיַּעַבְר֣וּ אֲנָשִׁ֣ים מִדְיָנִ֣ים סֹחֲרִ֗ים וַיִּמְשְׁכ֤וּ וַיַּעֲל֙וּ אֶת־יוֹסֵ֣ף מִן־הַבּ֔וֹר וַיִּמְכְּר֥וּ אֶת־יוֹסֵ֖ף לַיִּשְׁמְעֵאלִ֑ים בְּעֶשְׂרִ֣ים כָּ֔סֶף וַיָּבִ֥יאוּ אֶת־יוֹסֵ֖ף מִצְרָֽיְמָה׃ 29 וַיָּ֣שָׁב רְאוּבֵ֗ן אֶל־הַבּוֹר֮ וְהִנֵּה֒ אֵין־יוֹסֵף֙ בַּבּ֔וֹר וַיִּקְרַ֖ע אֶת־בְּגָדָֽיו׃ 30 וַיָּ֣שָׁב אֶל־אֶחָיו֮ וַיֹּאמַר֒ הַיֶּ֣לֶד אֵינֶ֔נּוּ וַאֲנִ֖י אָ֥נָה אָֽנִי־בָֽא׃ 31 וַיִּקְח֣וּ אֶת־כְּתֹ֣נֶת יוֹסֵף֮ וַיִּשְׁחֲטוּ֙ שְׂעִ֣יר עִזִּ֔ים וַיִּטְבְּל֥וּ אֶת־הַכֻּתֹּ֖נֶת בַּדָּֽם׃ 32 וַיְשַׁלְּח֗וּ אֶת־כְּתֹ֣נֶת הַפַּסִּים֮ וַיָּבִיאוּ֒ אֶל־אֲבִיהֶם֙ וַיֹּאמְר֔וּ זֹ֥את מָצָ֖אנוּ הַכֶּר־נָ֣א הַכְּתֹ֣נֶת בִּנְךָ֥ הִ֖וא אִם־לֹֽא׃ 33 וַיַּכִּרָ֣הּ וַיֹּ֔אמֶר כְּתֹ֥נֶת בְּנִ֖י חַיָּ֣ה רָעָ֑ה טָרֹ֥ף טֹרַ֛ף יוֹסֵ֖ף׃ 34 וַיִּקְרַ֤ע יַעֲקֹב֙ שִׂמְלֹתָ֔יו וַיָּ֥שֶׂם שַׂ֖ק בְּמָתְנָ֑יו וַיִּתְאַבֵּ֥ל עַל־בְּנ֖וֹ יָמִ֥ים רַבִּֽים׃ 35 וַיָּקֻ֣מוּ כָל־בָּנָ֣יו וְכָל־בְּנֹתָ֗יו לְנַחֲמ֣וֹ וַיְמָאֵ֔ן לְהִתְנַחֵ֖ם וַיֹּ֑אמֶר כִּֽי־אֵרֵ֥ד אֶל־בְּנִ֛י אָבֵ֖ל שְׁא֑וֹלָה וַיִּבְךְּ֥ אֹת֖וֹ אָבִֽיו׃ 36 וְהַמְּדָנִ֗ים מָכְר֥וּ אֹת֛וֹ אֶל־מִצְרַ֖יִם לְפוֹטִיפַ֣ר סְרִ֣יס פַּרְעֹ֔ה שַׂ֖ר הַטַּבָּחִֽים׃

38 וַיְהִ֣י בָּעֵ֣ת הַהִ֔וא וַיֵּ֥רֶד יְהוּדָ֖ה מֵאֵ֣ת אֶחָ֑יו וַיֵּ֗ט עַד־אִ֛ישׁ עֲדֻלָּמִ֖י וּשְׁמ֥וֹ חִירָֽה׃ 2 וַיַּרְא־שָׁ֣ם יְהוּדָ֗ה בַּת־אִישׁ֙ כְּנַעֲנִ֔י וּשְׁמ֖וֹ שׁ֑וּעַ וַיִּקָּחֶ֣הָ וַיָּבֹ֔א אֵלֶ֖יהָ׃ 3 וַתַּ֣הַר וַתֵּ֔לֶד בֵּ֖ן וַיִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ עֵֽר׃ 4 וַתַּ֣הַר עוֹד֮ וַתֵּלֶד֒ בֵּ֔ן וַתִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ אוֹנָֽן׃ 5 וַתֹּ֣סֶף עוֹד֮ וַתֵּלֶד֒ בֵּ֔ן וַתִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ שֵׁלָ֑ה וְהָיָ֣ה בְכְזִ֔יב בְּלִדְתָּ֖הּ אֹתֽוֹ׃ 6 וַיִּקַּ֣ח יְהוּדָ֔ה אִשָּׁ֖ה לְעֵ֣ר בְּכֹר֑וֹ וּשְׁמָ֖הּ תָּמָֽר׃ 7 וַיְהִ֗י עֵ֚ר בְּכ֣וֹר יְהוּדָ֔ה רַ֖ע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה וַיְמִתֵ֖הוּ יְהוָֽה׃ 8 וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָה֮ לְאוֹנָן֒ בֹּ֣א אֶל־אֵ֣שֶׁת אָחִ֗יךָ וְיַבֵּ֤ם אֹתָהּ֙ וְהָקֵ֣ם זֶ֔רַע לְאָחִֽיךָ׃ 9 וַיֵּ֣דַע אוֹנָ֔ן כִּ֥י לֹ֖א לוֹ֣ יִהְיֶ֣ה הַזָּ֑רַע וְהָיָ֗ה אִם־בָּא֙ אֶל־אֵ֣שֶׁת אָחִ֔יו וְשִׁחֵת֙ אַ֣רְצָה֔ לְבִלְתִּ֥י נְתָן־זֶ֖רַע לְאָחִֽיו׃ 10 וַיֵּ֣רַע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה וַיָּמֶת־גַּ֥ם אֹתֽוֹ׃ 11 וַתֹּ֨אמֶר תָּמָ֜ר אַלְמָנַ֣ת אָבִ֗יךְ שְׁבִ֤י בֵית־אָבִיךְ֙ עַד־יִגְדַּ֣ל שֵׁלָ֣ה בְנִ֔י כִּ֣י אָמַ֔ר פֶּן־יָמ֥וּת גַּם־ה֖וּא כְּאֶחָ֑יו וַתֵּ֥לֶךְ תָּמָ֖ר וַתֵּ֥שֶׁב בֵּ֥ית אָבִֽיהָ׃ 12 וַיִּרְבּ֣וּ הַיָּמִ֗ים וַתָּ֙מָת֙ בַּת־שׁ֣וּעַ אֵֽשֶׁת־יְהוּדָ֔ה וַיִּנָּחֶם֙ יְהוּדָ֔ה וַיַּ֕עַל עַל־גֹּזְזֵ֖י צֹאנ֑וֹ ה֚וּא וְחִירָ֣ה רֵעֵ֔הוּ הָֽעֲדֻלָּמִ֖י תִּמְנָֽתָה׃ 13 וַיֻּגַּ֣ד לְתָמָ֔ר לֵאמֹ֖ר הִנֵּ֣ה חָמִ֑יךְ עֹלֶ֥ה תִמְנָ֖תָה לָגֹ֥ז צֹאנֽוֹ׃ 14 וַתָּ֣סַר בִּגְדֵ֣י אַלְמְנוּתָ֗הּ מֵעָלֶ֛יהָ וַתְּכַ֥ס בַּצָּעִ֖יף וַתִּתְעַלָּ֑ף וַתֵּ֗שֶׁב בְּפֶ֙תַח־עֵינַ֔יִם אֲשֶׁ֥ר עַל־דֶּ֖רֶךְ תִּמְנָ֑תָה כִּֽי־רָאָ֣תָה שֵׁלָ֗ה כִּֽי־גָדַ֤ל הוּא֙ וְהִ֣וא לֹא־נִתְּנָ֔ה ל֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 15 וַתִּרְאֶ֣הָ יְהוּדָ֔ה וַיַּחְשְׁבֶ֖הָ לְזוֹנָ֑ה כִּֽי־כִסְּתָ֥ה פָנֶ֖יהָ וְלֹ֥א הִכִּֽרָתְהוּ׃ 16 וַיֵּ֤ט אֵלֶ֙יהָ֙ אֶל־הַדֶּ֔רֶךְ וַיֹּ֕אמֶר הַבָה־נָּ֥א אֲבוֹא֙ אֵלַ֔יִךְ כִּ֥י לֹ֖א יָדַ֣ע כִּ֣י כַלָּת֣וֹ הִ֑וא וַתֹּ֕אמֶר מָ֥ה תִּתֶּן־לִ֖י כִּ֥י תָבֹ֖א אֵלָֽי׃ 17 וַיֹּ֗אמֶר אֲנִ֤י אֲשַׁלַּח֙ גְּדִ֣י עִזִּ֔ים מִן־הַצֹּ֑אן וַתֹּ֕אמֶר אִם־תִּתֵּ֥ן עֵרָבוֹן֙ עַד־שָׁלְחֶ֔ךָ׃ 18 וַיֹּ֕אמֶר מָ֥ה הָעֵרָבוֹן֙ אֲשֶׁ֣ר אֶתֶּן־לָ֔ךְ וַתֹּ֕אמֶר חָתִמְךָ֥ וּפְתִילֶ֖ךָ וּמַטְּךָ֣ אֲשֶׁר־בְּיָדֶ֑ךָ וַיִּתֶּן־לָ֗הּ וַיָּבֹ֤א אֵלֶ֙יהָ֙ וַתַּ֣הַר לֽוֹ׃ 19 וַתָּ֖קָם וַתֵּלַ֑ךְ וַתָּ֤סַר צְעִיפָהּ֙ מֵעָלֶ֔יהָ וַתִּלְבַּ֖שׁ בִּגְדֵ֥י אַלְמְנוּתָֽהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַ֣ח יְהוּדָ֗ה אֶת־גְּדִי֙ הָעִזִּ֣ים בְּיַד־רֵעֵ֔הוּ הָֽעֲדֻלָּמִ֖י לָקַ֣חַת הָֽעֵרָבוֹן֮ מִיַּד֣ הָֽאִשָּׁה֒ וְלֹ֥א מְצָאָ֖הּ׃ 21 וַיִּשְׁאַ֣ל אֶת־אַנְשֵׁ֣י מְקוֹמָ֗הּ לֵאמֹר֙ אַיֵּ֣ה הַקְּדֵשָׁ֔ה הִ֚וא בָּעֵינַ֔יִם עַל־הַדָּ֑רֶךְ וַיֹּאמְר֗וּ לֹא־הָיְתָ֥ה בָזֹ֛את קְדֵשָׁ֖ה הָֽיְתָה־זֹּ֥את בָּעֵינָֽיִם׃ 22 וַיָּ֣שָׁב אֶל־יְהוּדָה֮ וַיֹּאמֶר֒ לֹ֣א מְצָאתִ֔יהָ וְגַם֙ אַנְשֵׁ֣י הַמָּק֔וֹם אָמְר֖וּ לֹא־הָיְתָ֣ה בָזֹ֔את קְדֵשָׁ֖ה הָֽיְתָה־זֹּֽאת׃ 23 וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָ֔ה תִּקַּ֖ח לָ֑הּ פֶּן־נִהְיֶ֣ה לָבֽוּז׃ הִנֵּ֤ה שָׁלַ֙חְתִּי֙ הַגְּדִ֣י הַזֶּ֔ה וְאַתָּ֖ה לֹ֥א מְצָאתָֽהּ׃ 24 וַיְהִ֗י כְּמִשְׁל֤וֹשׁ חֳדָשִׁים֙ וַיֻּגַּ֣ד לִֽיהוּדָ֔ה לֵאמֹ֗ר זָנְתָ֤ה תָּמָר֙ כַּלָּתֶ֔ךָ וְגַם֙ הִנֵּ֣ה הָרָ֔ה לִזְנוּנִ֑ים וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָ֔ה הוֹצִיא֖וּהָ וְתִשָּׂרֵֽף׃

---

(29) כה. 11: 47.
(31) בב. 7: 51. 52. 1. כה. 2: 15.
(32) בב. 15: 16. 1. כה. 2: 16.
(33) כה. 3: 7. 12: 34.
(34) כה. 21: 34. 35. כה. 11: 49. בב. 5: 40. 7: 58. 59. 22: 19. כה. 10: 17. ד. כה. 11: 24. 25.
(35) בכב. 18: 24. בב. 4: 8. 1. כה. 3: 12. ד. בבב. 24: 20. 21.
(37) כה. 13: 34. ד. בבב. 21: 24. 32. 11. 12. כה. 13: 8. 91: 17. 4.
(39) כה. 118: 26. כה. 21: 9.

---

(1) כה. 13: 1. כה. 21: 5.
(2) 1. כב. 9: 7. בב. 26: 18. כה. 3: 12. כה. 19: 44.
(3) כה. 13: 3. 1. כה. 5: 1.
(4) יב. 5: 6. כה. 2: 8. 18.
(5) בב. 14: 14. 23. 21. 25. כה. 24: 11. 24. כה. 5: 43.
(7) ד. בבב. 15: 6. בב. 19: 2. כה. 2: 22. כה. 14: 13. (9) כה. 10: 17. כב. 13: 9. כה. 21: 12. 1. כה. 10: 4. כה. 15: 20. 16: 2. בב. 4: 2. 3. 7: 59. 12: 1. כב. 1. כבב. 4: 16. בכב. 2: 10. 13.
(10) כה. 11: 6. 13: 57. ב. בב. 1: 15. 4: 10. 16.
(11) כה. 7: 15. בב. 20. 29. ד. בבב. 2: 1. 1. בב. 4: 1. כה. 24: 5. 24.
(13) כה. 10: 22. כב. 13. 13. כבב. 3: 6. 14. בכב. 2: 10.
(14) כה. 4: 23. 9: 35. כב. 10: 18. כה. 1: 6. 23.
(15) כב. 13: 14. כה. 21: 20. בב. 9: 27. 12: 11. 9: 23. 25.
(19) כה. 23: 29.
(21) בב. 9: 26. 12: 1. כה. 2: 2.
(22) נב. 65: 8. 9. בב. 14: 2. 3.
(23) כב. 13: 21. כה. 17: 23. 21: 8.
(24) כב. 13: 1. כה. 24: 5. 11. ד. כה. 2: 9–11. בכב. 13: 13. כה. 6: 37. 10: 28. 29. בב. 8: 28–30. ד. בב. 21: 2: 19.

---

[1] כה. 38: 24. [2] כה. 38: בב. 24 בב. 24 בב. [3] כה. 38: 11 בב. 24 בב.

מקום ויקבצו אל קברותיהם׃ 25 ועל כל הארץ לא היה
כיאשיהו אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃ 26 אך לא
שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על
כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה׃ 27 ויאמר יהוה גם את
יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי
את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית
אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ 28 ויתר דברי יאשיהו וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ 29 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו
במגדו כראתו אתו׃ 30 ויסעו עבדיו מת עליו במרכבה
מן מגדו ויבאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו ויקח
עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו וימליכו תחת
אביו׃ 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירבע
חדשים שלשה במלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת
ירמיהו מלבנה׃ 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשו אבתיו׃ 33 ויאסר אתו פרעה נכה בריבלה בארץ
חמת מלכתו בירושלם ויתן ארץ על מאה ככר כסף
וככר זהב׃ 34 ויעמד פרעה נכו את אליקים בן יאשיהו
תחת יאשיהו אביו וימר את שמו יהויקים ואת יהואחז
לקח ויבא מצרים ויבא שם וימת׃ 35 ויהויקים נתן את
הכסף ואת הזהב לפרעה אך העריך את הארץ לתת את
הכסף על פי פרעה איש איש כערכו גבה את הכסף
מעם הארץ לתת לפרעה נכו׃ 36 בן עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו וירבע עשתי עשרה שנה במלך בירושלם
ושם אמו זבודה בת פדיה מרומה׃ 37 ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ 38 בימיו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד
בו׃ 39 וישלח יהוה את גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃ 40 אך על פי
יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה
ככל אשר עשה׃ 41 וגם דם הנקי אשר שפך ויהי את
ירושלם מלא דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ 42 ויתר
דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ 43 וישכב יהויקים עם אבתיו
וימלך יהויכין בנו תחתיו׃ 44 בן שמנה עשרה שנה
יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם
ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃ 45 ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃ 46 בעת ההיא עלו
עבדי נבוכדנאצר מלך בבל על ירושלם ותבא העיר
במצור׃ 47 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר והעבדיו
משחיתים אתה׃ 48 ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך
בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו וישבהו מלך בבל
בשנת שמנה למלכו׃ 49 ויוצא משם את אוצרות בית
יהוה ואת אוצרות בית המלך וישבר את כל כלי הזהב
אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר
יהוה׃ 50 וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל
גבורי החיל עשרת אלפי גולה וכל החרש והמסגר לא
נשאר זולתי דלת עם הארץ׃ 51 ויגל את יהויכין בבלה
ואת אמו ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ
הוליך גלות מירושלם בבלה׃

מלכים ב׳ כג׳

1 וישלח המלך ויאספו אליו את כל זקני יהודה וירושלם׃
2 ויעל המלך בית יהוה ואתו כל איש יהודה וכל יושבי
ירושלם והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית
יהוה׃ 3 ויעמד המלך על העמוד וכרת את הברית לפני
יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו
בכל לבב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית׃ 4 ויצו
המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר
עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃
5 והשבית את כמרי העבודה אשר נתנו מלכי יהודה
לקטר בבמות בערי יהודה וסביבות ירושלם ואת
המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא
השמים׃ 6 ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון ויצרף אתה בנחל קדרון ויכתת
עד עפר ויזרק את עפרה על קברות בני העם׃ 7 וינתץ
את בתי הקדשים אשר היו בית יהוה אשר נשים שם
בתים לאשרה׃ 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד
באר שבע וינתץ את במות השערים אשר פתח יהושע
שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר׃ 9 אך לא
יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו
מצות בתוך אחיהם׃ 10 ויטמא את התפת אשר בגי בני
הנם לבלתי העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃
11 ויגרע את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
ליהוה בפתח בית יהוה אל לשכת נתן סרים אשר בפרוארים
ואת מרכבות השמש שרף באש׃ 12 ואת המזבחות אשר
על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך
וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון׃ 13 והבמות
אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש
שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃

---

1 המשנה: בית המלך שלישי לכניסה. 2 ירמ׳ נא. מה.
—ואת כל הכוהנים אל תכו בעיר.

(27) כה. 17: 24.
(28) דה־ב 39: 30. כה. 17: 37.
(29) דב. 7: 11. 12. נב 13: 10. שו. 32: 7. המ. 2: 10. 31. 3: 15. כה־ב 5: 20. 8: 9. כה 13: 24. כה. 21: 25. כה 2: 20. כהנ. 6: 12.
(30) דב. 7: 13. וש 12: 12. כה 16: 27. כה 13: 26. כהנ. 1: 7.
(31) כה 13: 41. ו. כה. 15: 52. ו. כה. 4: 16.
(32) כה. 21: 29.
(33) כה. 5: 9.
(34) כה 16: 28. 23: 36. כה 13: 30. כה. 21: 32.
(35) תה 102: 26. נב. 51: 6. יז. 31: 35. 36. כה 5: 18. כה 13: 31. כה. 21: 33. כה. 1: 11.
(36) כה. 18: 32. כה. 1: 7. ו. כה. 5: 2. ב. כה. 3: 10. וש. 14: 7.
(38) כה. 6: 3-5. 7: 5. כה. 17: 26. ו. כה. 3: 20.
(40) כה. 17: 34. כה־ב.
(42) כה 25: 13. כה. 13: 33. כה. 21: 36.
(43) כה. 12: 39. ו. כה. 5: 2. ב. כה. 3: 10. כהנ. 3: 3. 16: 15.
(44) כה 25: 13. ו. כה. 5: 6.
(45) כה. 12: 42. כה. 20: 28. ו. כה. 4: 2. כהנ. 3: 5.
(46) כהנ. 16: 15.
(47) כה 25: 21. 23. כה. 22: 29.
(51) כה 8: 12. 25: 30.

---

(1) יא. 5: 29. 30. כהנ. כה. 5: 8. כהנ. 16: 15. כה. 7: 21. 2: 9.
(2) כה 13: 47. 22: 10. (5) ו. כה. 5: 6.
(6) כה 24: 31. ו. כה. 14: 16.
(7) כה. 12: 35.
(10) כה. 13: 25.
(11) כה 7: 21-23.
(12) תה. 5: 5. כה. 1: 13. כה 9: 31.
(13) כה 24: 42. 44. כה. 13: 33. 35. כה. 21: 36. ו. כה 16: 13. ו. כה. 5: 6. ו. כה. 5: 8. כהנ. 16: 15.

---

3 ם: בה כתיבתי.

14 ואמרתם אין תקוה נואש כי קראתי לזרים ואחריהם אלך׃
15 לכן כה אמר יהוה אם תשובו ושבתם ותנוחו ובהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ 16 ותאמרו לא כי
על סוסים ננוס על כן תנוסון ועל קלים נרכב על כן
יקלו רודפיכם׃ 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת
חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס
על הגבעה׃ 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם
כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ 19 כי עם בציון
בירושלם בכה לא תבכה חנון יחנך לקול זעקתך כאשר
ישמע ענך׃ 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ 21 ואזניך
תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תימינו
וכי תשמאילו׃ 22 וטמאתם את צפוי פסיליך ואת אפוד
מסכתך תזרם כמו דוה לו צא תאמר לו׃ 23 ונתן גשם
זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא ברחב כרים׃ 24 והבקר
והעירים עבדי האדמה חמיץ יאכלו אשר זרה בגרן ובמזרה׃
25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי
מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃ 26 והיה אור הלבנה
כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים
ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ 27 הנה
שם יהוה בא ממרחק בוער אפו וכבדה משאת עלתה שפתותיו
מלאו זעם ולשונו כאש אכלת׃ 28 ורוחו כנחל שוטף עד
צואר יגיע לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי
עמים׃ 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ 30 והשמיע
יהוה הוד קולו והראה בנחת זרועו בזעף אף ולהט אש
אכלה נפוץ וזרם ואבן ברד׃ 31 כי מקול יהוה יחת אשור
בשבט יכה׃ 32 והיתה כל מעבר מטה יסודה אשר ינוח
יהוה עליו בתפים וכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃
33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק
הרחיב מדורתו אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית
בערה בו׃

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יחשו ויבטחו על רכב
כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש
ישראל ואת יהוה לא דרשו׃ 2 וגם הוא חכם ויבא רעה
ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי
און׃ 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח
ויהוה נטה ידו וכשל עוזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃
4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהמה האריה והכפיר על
טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים לקולם ומהמונם לא
יחת כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃
5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון
והציל פסח והמליט׃ 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני
ישראל׃

(14) כה. 19: 12. מכ 21: 33.
(15) מכ 18: 24. כה. 12: 6. ו. מכ 12: 7. 11. 29. יש. 4: 11.
(21) מכ 24: 47. 25. 34. 46. כה. 12: 44. 22. 29. 30. כה. 12: 2. ב. יהב. 2: 12. ו. קהל. 1: 8.
(23) מכ 25: 21.
(29) מכ 13: 12. מה. 4: 25. כה. 8: 18. 26: 19. מכ. 15: 2.
(30) מכ 8: 12. 24: 51.
(31) כה. 14: 5. מכ 16: 27. 19: 28. מה. 8: 38. בה. 1: 11. 1. כה. 4: 16. ב. כה. 1: 7. מכ. 14. יהב. 1: 7.
(32) כה 14: 10. ב. מכ. 5: 10. יהב. 20: 12. שו. 20: 38. 34. 17. 20. מכ 13: 49.
(34) כה 8: 17. 1. קהל. 1: 4. 9. 3. 9. יהב. 21: 7. מכ 20: 23. מה. 10: 40. 1. מכ. 2: 9. בה. 11: 16.

1 ס: הוסיפה.

(35) בה. 58: 7. שו. 18: 7. כה. 1: 27. בה. 13: 2. יהב. 5. מכ. 2: 15. 16. ב. יהב. 1: 16.
(36) מה. 2: 15. 16. ב. יהב. 1: 16.
(40) מכה. 14: 31. 19: 17. מכ 10: 42. מה. 9: 41. בה. 10: 6.
(41) מכ. 6: 8. מכ 7: 23. כה. 13: 27. מכ 13: 40. 42. ב. קהל. 2: 4. מה. 6. (45) מכה. 14: 31. 17: 5.
(46) בה. 2: 8. בה. 9: 5. יש. 58: 7. שו. 18: 7. כה. 1: 27. בה. 13: 2. יהב. 5. מכ. 2: 15. 16. ב. יהב. 1: 16. מה. 2: 7. מהר.

34 ואתה לא תחלה אדם ולא תפחד מבן אדם כי חציר
נתן בידך ועשק ורכל ערשך שכבת׃ 35 ואשמעה בחלומי
אמר נבאתי בשמי לאמר חלמתי חלמתי׃ 36 עד מתי
היש בלב נביאים נבאי שקר ונביאי תרמות לבם׃ 37 החשבים
להשכיח את עמי את שמי בחלמותם איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי לבעל׃ 38 הנביא אשר אתו חלום
יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן
את הבר נאם יהוה׃ 39 הלוא כה דברי כאש נאם יהוה
וכפטיש יפצה סלע׃ 40 לכן הנני אל הנביאים נאם יהוה
הגנבים דברי איש מעל רעהו׃ 41 הנני אל הנביאים נאם
יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם׃ 42 הנני אל נביאי
חלמות שקר נאם ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובהתפארותם ואני לא שלחתים ולא צויתים ולא יעיל
לעם הזה מאומה נאם יהוה׃ 43 וכי את העם הזה או
הנביא או הכהן לאמר משא יהוה ופקדתי את האיש
ההוא ואת ביתו׃ 44 וכאשר יאמרו משא יהוה לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח
אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה׃ 45 לכן הנני נשא
אתכם ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם
מעל פני׃ 46 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמת עולם
אשר לא תשכח׃

1 כה הראני יהוה והנה שני דודאים תאנים מונחים לפני
היכל יהוה אחרי הגלות יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת השרים ואת החרש והמסגר מירושלם ויבאם בבל׃
2 הדודא האחד תאנים טובות מאד כתאנים הבכרות
והדודא האחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע׃
3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים
התאנים הטובות טובות מאד והרעות רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע׃ 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 5 כה אמר
יהוה אלהי ישראל כתאנים הטובות האלה כן אכיר את
גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה לארץ כשדים
לטובה׃ 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ
הזאת ובניתים ולא אהרסם ונטעתים ולא אתושם׃

(2) מכ. 14: 1. כה. 22: 1. מה. 13: 1.
(3) מה. 2: 2. מה. 11: 47. בה. 4: 25. מהר.
(6) מכ. 14: 3. מה. 11: 1. 2. 12: 3. מה 21: 17.

7 כִּי הִוא אָבְדָה בְּחֵכֶל כִּלְכֶל וְהִנֵּה:* וַיֹּאמֶר
לְחֲזָאֵל: קַח בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדָרַשְׁתָּ אֶת יְהוָה מֵאוֹתוֹ
8 לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה:* וַיֵּלֶךְ חֲזָאֵל
לִקְרָאתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָה בְּיָדוֹ וְכָל טוּב דַּמֶּשֶׂק
מַשָּׂא עַל גְּמַלִּים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר: בִּנְךָ בֶן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם שְׁלָחַנִי
9 אֵלֶיךָ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה:* וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אֱמֹר אֵלָיו חָיוֹ תִחְיֶה וְהִרְאַנִי
10 יְהוָה כִּי מוֹת יָמוּת:* וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל אֶת פָּנָיו
עַד בּוֹשׁ וַיִּבְךְּ אִישׁ הָאֱלֹהִים:* וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל
מַדּוּעַ אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְצְרֵיהֶם
תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם
11 תְּרַטֵּשׁ וְהָרֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ:* וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל כִּי
מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הֶרְאָנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ עַל
12 אֲרָם:* וַיֵּלֶךְ מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא אֶל אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמַר לְךָ אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר
13 אָמַר לִי לֵאמֹר חָיוֹ תִחְיֶה מֵחֳלִי זֶה:* וַיֹּאמֶר
כִּי מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל
הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הֶרְאָנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ
14 עַל אֲרָם:* וַיֵּלֶךְ מֵעִם אֱלִישָׁע וַיָּבֹא אֶל אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמַר לְךָ אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר
15 אֵלַי אָמַר אֱמֹר חָיוֹ תִחְיֶה:* וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיִּקַּח אֶת הַמַּכְבֵּד וַיִּטְבֹּל בַּמָּיִם וַיִּפְרֹשׂ עַל
16 פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ חֲזָאֵל תַּחְתָּיו:* וּבִשְׁנַת
חֲמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹרָם
בֶּן יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן
17 יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה:* בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם:
18 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית
אַחְאָב כִּי בַּת אַחְאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ
19 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה:* וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית
אֶת יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת
20 לוֹ נִיר לְבָנָיו כָּל הַיָּמִים:* בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ:
21 וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צָעִירָה וְכָל הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי הוּא
קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם הַסֹּבֵב אֹתוֹ וְאֶת שָׂרֵי
הָרֶכֶב וְהָעָם נָס לְאָהָלָיו:* וַיִּפָּשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשְׁעָה
22 לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא:* וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹרָם וְכָל
23 אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
24 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:* וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ
25 אֲחַזְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו:* בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ
26 אֲחַזְיָהוּ בֶן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:* בֶּן שְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְּמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת עָמְרִי
27 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:* וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית אַחְאָב
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חָתָן
בֵּית אַחְאָב הוּא:

(8) שמ. 12: 4.
(11) דה. 15: 11; שמ. 12: 8. מלכ 18: 20; 28: 20. שמ. 13: 33; 14: 19; 16: 5. 28; 17: 11.
(14) מלכ 14: 10. לה. 22: 3. שמ. 13: 2. 30. מלכ 10: 4. (15) ש. 11: 12. מלכ 27: 3.
(17) שמ. 12: 6. 18. מלכ 14: 12. לה. 22: 7.
(20) מלכ 14: 17-21. לה. 22: 1. שמ. 13: 21.
(22) שמ. 13: 21.
(23) מל. 41: 9. לה. 22: 21. שמ. 13: 18.
(24) מל. 22: בד. שה. 53. שמ. 9: 26. מלכ 9: 12. לה. 24: 25. 26. 46. שה. 17: 2. 3. 26; 22: 23. 1. שה. 15: 3. שמ. 17: 12.
(26) מלכ 14: 22. לה. 22: 1. שמ. 19. 1. שה. 11: 23–25. מלכ 6: 41. 1. שה. 10: 16.

(27) מלכ 14: 23.
(28) שה. 24: 8. יח. 17: 11. זז. 31: 31. שמ. 20: 28. ש"ב 5: 15. יהש. 9: 22.
(29) מלכ 14: 25. לה. 22: 18. שה. 41: 10. שה. 26: 30. (31) מלכ 14: 27. שמ. 16: 32. מלכ 11: 6. וש. 13: 7. (32) מלכ 28: 7. 10. 16. מלכ 14: 28. 16: 7. (34) מלכ 14: 30. לה. 22: 34. שמ. 13: 38. (36) מלכ 14: 32–35. לה. 22: 39. שמ. 18: 1. (37) מלכ 4: 21. (38) שמ. 12: 27. (39) מלכ 14: 36. לה. 22: 42. יהש. 5: 7. שמ. 12: 27. מלכ 20: 22. שמ. 5: 30. 6: 38. שה. 2: 8. (41) מלכ 13: 33. 14: 38. לה. 22: 40. 46. יש. 6: 18.

[1] ו: קמוכ שׁכּוֹ. [2] מחמ ואמי. שׁכּוֹ. שמ. בית–לחם.

46 וַיִּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשָׁיו עִמּוֹ וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר יַבֹּק׃
47 וַיִּקַּח מִמִּקְצַת הַנַּחַל אֶת־מִנְחָתוֹ וַיִּשְׁלַח לְעֵשָׂו אָחִיו׃
48 וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃
49 עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃
50 מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶן שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וְעָיִרִם עֲשָׂרָה׃
51 וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃
52 וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃
53 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃
54 וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃
55 וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחַר כֵּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃
56 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃
57 וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃
58 וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃
59 וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃
60 וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃
61 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃
62 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃
63 וַיֹּאמֶר לֹא־יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃
64 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃
65 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃
66 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃
67 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃
68 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת׃
69 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃
70 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃
71 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃
72 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃
73 וַתִּגַּשְׁנָה הַשִּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
74 וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃
75 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ אָחִי׃

פרק לג.

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יַעֲקֹב לָשֵׂאת אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת׃
2 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃
3 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃
4 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃
5 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃
6 וַתִּגַּשְׁנָה הַשִּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

---

(47) שם: 14: 43. לה. 22:
47. שמ. 18: 3. ויק. 1: 16.
(49) ב. שב. 20: 9.
(50) שה. 41: 9. 55: 13.
(51) שמ. 18: 10.
(52) בר. 9: 6. ישע. 13: 10.
(53) ב. שב. 6: 17. בר. 7: 10.
(54) בר. 53: 7. מיכ. שמ. 26: 24. לה. 24: 25. 44. 46.
(56) יהל. 4: 20. שה. 24: 54. שמ. 18: 15.
(57) שב. 14: 53. לה. 22:
54. שמ. 18: 12. 13: 24.
(60) שה. 27: 12. 35: 11. שב.
14: 55. ויק. 6: 13. בר. 19:
15.
(61) שה. 27:40. שמ. 2: 19.
(62) שב. 14: 60.
(63) בר. 53: 7. שה. 27: 12.
14. שב. 5: 1. ו. שב. 14:
24. 26.
(64) בר. 7: 13. שה. 16: 27.
24: 30. 25: 31. לה. 21: 27.

(73) לה. 22: 59.
(74) שב. 14: 71.
(75) שה. 26: 34. שב. 14:
30. לה. 22: 61. 62. שמ.
13: 38.

---

(1) שה. 2: 2. שב. 15: 1. לה.
22: 66. 23: 1. שמ. 18: 28.
(2) שה. 20: 19. ויק. 3: 13.
(3) שה. 26: 14. 15.
(5) ב. שב. 17: 23. ויק. 1:
18.

[1] מ: ויאמר. [2] מ: ויגש. [3] מ: ויקרא. [4] שומרונית: ויבא שמה.

7 וּשְׂפַת כֹּהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא׃
8 וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית הַלֵּוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
9 וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפָלִים לְכָל־הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה׃
10 הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ[1] מַדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃[2]
11 בָּגְדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלָ͏ִם כִּי חִלֵּל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נֵכָר׃
12 יַכְרֵת יְהוָה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת׃
13 וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פָּנֶה אֶל־הַמִּנְחָה וְלָקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם׃
14 וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל כִּי יְהוָה הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בָגַדְתָּה־בָּהּ וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת בְּרִיתֶךָ׃
15 וְלֹא אֶחָד עָשָׂה וּשְׁאֵרִית רוּחַ לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל־תִּבְגֹּד׃
16 כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃
17 הוֹגַעְתֶּם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל־עֹשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה הוּא בָהֶם וְאֵיפֹה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃
18 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בֹּאוֹ וּמִי הָעוֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃
20 וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כָּסֶף וְטִהַר אֶת־בְּנֵי לֵוִי וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה בִּצְדָקָה׃
21 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃
22 וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהָיִיתִי עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וְהַטֵּי גֵר מִשְׁפָּטוֹ וְלֹא יָרֵא אוֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
23 כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃
24 לְיָמֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה נָשׁוּב׃
25 הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה קְבַעֲנָךְ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃
26 הַמְּאֵרָה נְאָרִים אַתֶּם וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃
27 הָבִיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי דָי׃
28 וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
29 וְאֶשְׁרוּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
30 חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם מַה־נִּדַּבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃
31 אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֹבֵד אֱלֹהִים וּמַה־בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קֹדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃
32 וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃
33 אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃
34 וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת[4] לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עַל־אִישׁ כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃
35 וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃
36 כִּי־הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃
37 וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃
38 וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
39 זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃
40 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃
41 וְהֵשִׁיב לֵב־אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם׃
42 כִּי[5] מִי הוּא יְכִילֵנִי מִבְּרִית הַלֵּוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
43 וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ וְאִם־לֹא תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה וְאָרַרְתִּי אֶת־בִּרְכֹתֵיכֶם וְגַם אֲרַרְתִּיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־לֵב׃
44 הִנֵּה אָנֹכִי גֹעֵר לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרֵיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו׃
45 וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
46 תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְהֵשִׁיב רַבִּים מֵעָוֹן׃

---

1 בראם. מסרת הטעם: סוף פסוק. 2 מ: בוגדים.

(8) בר. 1: 19.
(9) מל. 11: 12, 13.
(11) מל. 15: 2. דה. 23: 3. שמ. 18: 33. 37. 1. שמ. 6: 13.
(12) מל. 26: 63. שמ. 19: 9.
(13) מל. 26: 62. שמ. 19: 10.
(15) מל. 15: 6. דה. 23: 17. שמ. 18: 39.
(20) מל. 15: 11. דה. 23: 18. שמ. 18: 40. בר. 3: 14.
(24) מל. 21: 6.
(25) מל. 19: 10. שמ. 2: 19. 1. מל. 2: 32. ד. שמ. 1: 16. בר. 5: 28.
(26) נד. 53: 5. מל. 15: 15.
(27) מל. 15: 16. שמ. 19: 2. 16. 1. 19:
(28) דה. 23: 11.
(29) מש. 69: 19. נד. 53: 3.
(30) נד. 50: 6. מל. 26: 67.
(31) נד. 53: 7.

3 מסורת: סוף פסוק. 4 מ: שלי. 5 מ: לי מי יכיל לשמוע!

(32) מל. 15: 35. 1. מל. 21: 13. בר. 6: 27. דה. 23: 32. 33. שמ. 19: 18.
(33) מל. 15: 22. דה. 23: 25. שמ. 19: 17.
(34) מש. 69: 21. מל. 27: 48.
(35) מל. 15: 24. דה. 23: 34. שמ. 19: 24. מש. 22: 18.
(36) מל. 27: 54.
(37) מל. 15: 26. דה. 23: 38. שמ. 19: 19.
(38) נד. 53: 12. מל. 15: 27. דה. 23: 32. 33. שמ. 19: 18.
(39) מש. 22: 7. 109: 25. מל. 15: 29. דה. 23: 35.
(40) מל. 26: 61. שמ. 2: 19. מל. 26: 63.
(43) מש. 22: 8.
(44) מל. 15: 32. דה. 23: 39.
(45) בר. 8: 9. מל. 15: 33. דה. 23: 44.
(46) בר. 5: 7. מש. 22: 1.

מצרים כל ארץ כנען ויבאו אל יוסף ויאמרו
נגמר הרעב מארץ כנען ואנחנו באים לקנות
47 שבר ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
48 מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף בית פרעה. ויתם הכסף
49 מארץ מצרים ומארץ כנען וכל מצרים יבאו
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך
50 כי אפס כסף. ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה
51 לכם בקניכם אם אפס כסף. ויביאו את מקניהם
אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
52 הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם
בכל מקניהם בשנה ההוא. ותתם השנה ההוא
53 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני כי אם גויתינו ואדמתנו.
54 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו. קנה
אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
55 עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
56 לא תשם. ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה
כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה. ואת העם העביר אתו לערים
57 מקצה גבול מצרים ועד קצהו. רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
58 חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
59 אדמתם. ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום
אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה זרע לכם וזרעתם
60 את האדמה. והיה בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידות תהיינה לכם לזרע השדה
61 ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם. ויאמרו
62 הוחייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה. ויהי מן השנה ההיא ועד היום הזה
63 וישם אותה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש
64 רק אדמת הכהנים לבדם לא קנה לפרעה. ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם
לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה. והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות
65 תהיינה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
66 ולאכל לטפכם. ויאמרו הוחייתנו נמצא חן בעיני
אדני והיינו עבדים לפרעה.

פרק מז.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
2 ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
3 בארץ גשן. ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
4 ויצגם לפני פרעה. ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה עבדיך צאן
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.
5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו
6 אליך. ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ
הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן
ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה
7 על אשר לי. ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד
8 לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה. ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך. ויאמר
יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים
שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
9 את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם. ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה.
10 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה
11 בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
12 צוה פרעה. ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף.
13 ולא היה לחם בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב.
14 ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
15 את הכסף בית פרעה. ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף.
16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם בקניכם
17 אם אפס כסף. ויביאו את מקניהם אל יוסף
ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל
מקניהם בשנה ההוא ותתם השנה ההיא.

---

[1] מ: יעקב.

[2] מ: אחזת. [3] מ: ויחיו.

(48) בר. מג: 69. 21. שמ. 15:
36. דה. 23: 36. שמו. 19:
29.
(50) שמ. 15: 37. דה. 23: 46.
(51) שמ. 26: 31. ד. ובמ.
3: 14. שמ. 15: 38. דה. 23:
45.
(54) שמ. 27: 36. שמ. 15:
39. דה. 23: 47.
(55) דה. 8: 2. 3.
(56) שמ. 15: 40.
(57) שמ. 15: 42. דה. 23:
50. שמו. 19: 38.
(60) נח. 53: 9.
(63) שמ. 16: 21. 17: 23.
20: 19. 26: 61. שמ. 8: 31.
10: 34. דה. 9: 22. 18: 33.
24: 6. 7. שמו. 2: 19.
(66) בר. 6: 17.

(1) שמ. 16: 1. דה. 24: 1.
שמו. 20: 1. שמ. 27: 56.
(2) שמ. 16: 5. דה. 24: 4.
שמו. 20: 12.
(3) בר. 10: 6.
(6) שמ. 12: 40. 16: 21. 17:
23. 20: 19.
(7) שמ. 26: 32. שמ. 16: 7.
(9) שמ. 16: 9. שמו. 20: 14.
(10) שמו. 20: 17. ש: 8:
29. שה. 2: 11.
(16) שמ. 26: 32. 28: 7.

18 מוציא אותם לפניו כדי שיהיו אומרים לו: אתה
19 אדוננו. * כאשר אתה רואה שהם מתים אתה
20 מחיה אותם, שהם עומדים ומשתחוים לך:* שמא
אתה מלך עליהם? אתה אב להם? אתה אדון
להם? אתה רועה להם? אתה שליט עליהם?

פרשת ויגש.

סדרה: ו.

1 ויגש אליו ויאמר בי אדני. ויגש אליו בתפלה.
2 ויאמר בי אדני. בי אדני בתפלה. בי אדני
3 שמא. שמא אתה מלך עליהם? * שמא אתה
4 מושל עליהם? שמא אתה רועה להם? שמא
אתה אב להם? שמא אתה אדון להם? שמא
5 אתה משרת להם? * שמא אתה מאכיל להם?
שמא אתה מלביש להם? שמא אתה מספק
להם? שמא אתה מרחיץ להם? שמא אתה
6 מסרק להם? * שמא אתה מכבד להם? שמא
אתה מגדל להם? שמא אתה מחזיק להם?
שמא אתה מנשק להם? שמא אתה מחבק
7 להם? שמא אתה מרחם להם? * שמא אתה
מרחם עליהם? שמא אתה מוחל להם? שמא
אתה סובל להם? שמא אתה נושא להם?
8 שמא אתה מוציא להם? * שמא אתה מוציא
להם מן הגיהנם? שמא אתה מוציא להם
מן הדינים הקשים? שמא אתה מוציא להם
מן הפורענות? שמא אתה מוציא להם מן
9 הצרות? * ומפני מה אתה מוציא להם
10 מכולם? מפני שהם עושים רצונו של מקום.
11 * ואתה? אי אתה עושה רצונו של מקום.
* ומפני מה אתה מוציא להם מכולם?
12 מפני שהם עושים רצונו של מקום. * ומפני
13 מה אתה מוציא להם מכולם? מפני שהם
עושים רצונו של מקום. * כל זמן שהם
עושים רצונו של מקום אין שום אומה
14 ולשון יכולה לעמוד בפניהם. * ומפני מה
אתה מוציא להם מכולם? מפני שהם עושים
רצונו של מקום.

---

(18) בר. 7: 13. 14. שמ. 11: 7. (19) שמ. 16: 15. נה. 52: 10. ישע. 24: 47. בר. 2: 38. 39. (20) בר. 10: 18. שה. 1: 23. 42: 2. בר. 2: 42.

(1) שמ. 34: 1. (2) מלכ. 3: 1. שמ. 11: 10. 27: 7. (3) נה. 40: 3. שמ. 3: 3. ישע. 1: 15. 23. 4: 3. (4) שמ. 3: 1. ישע. 3: 23. (5) שמ. 3: 5. (6) שמ. 3: 4. יחז. 11: 22. (7) שמ. 3: 11. ישע. 1: 27. בר. 13: 25. [שמ. שה. 26.]

(8) בר. 1: 5. 11: 16. 19: 4. נה. 44: 3. ישע. 2: 28. בר. 4. ובי. 1: 10. שמ. 2: 3. 17:4. 2: 4. 10: 45. 11: 15. 16: 1. שה. 12: 13. [שמ. שה. 27.] (9) שמ. 3: 13. יהו. 3: 21. (10) שמ. 3: 16. ישע. 1: 32. (11) שמ. 2: 7. שמ. 3: 17. בר. 9: 7. (12) שמ. 4: 1. יהו. 4: 1. (13) שמ. 4: 11. [שמ. שה. 30.] (14) שמ. 4: 12. 23. (15) בר. 9: 25. יחז. 4: 4. (16) שמ. 4: 18. יהו. 5: 4. (18) שמ. 19: 27. יהו. 5: 11. (19) שמ. 4: 21. [שמ. שה. 31.] (21) שמ. 4: 13. יהו. 4: 31. (22) שמ. 7: 28. (23) יהו. 4: 33. (24) שמ. 8: 29. (25) בר. 1: 34. (26) בר. 9: 20. (29) שמ. 8: 14. יהו. 4: 38.

---

[1] ויש. בר. שה. יהו—ומקומות.

[2] שה: שמיכה. [3] מ: בחכמה. [4] מ: בחכמה. [5] מ: לשחות. [6] ויש. בר. שה. שלמה: שבה!

30 ותשמע מפיהם.* ויסר מעל פיהם את מאוריהם ותשמע
ותלך ותבא אמתה ותגד לאמה את אשר דברה
31 אליה.* ותאמר אמתה אל רבתה לכי לך בשלום ואל
תראי דבר כי מלאכי אלהים המה ויבקשו ממך
לאכול.

32 ותאמר לה רבתה מאומתי תבוא אלי כי אם
33 מלאכי אלהים הם ויבקשו ממני לאכול.* ותאמר
אמתה אל רבתה אל תדברי כן כי אם אמתך
34 היא ואל תראי.* ותאמר אליה רבתה אם אמת
דברת אלי אמתי הנך הולכת עמי ותהי לי לאשה
ואם לא אמת דברת אלי הנך הולכת עמי ותהי
35 לי לשפחה.* ותאמר אליה אמתה אם כן אלכה
אתך ותלך אחרי רבתה ותבא אל בית רבתה
36 ותשב שם.* ותהי רבתה אוכלת ושותה עם
37 אמתה ותשמח עמה.* ותהי כאשר עברו ימים
38 רבים ותאמר רבתה אל אמתה.* ועתה בתי
הגידי נא לי את אשר עשית ביום אשר הלכת
39 אל בית אביך ותאמר אמתה אל רבתה.* ותאמר
רבתה אל אמתה הלא כאשר הלכתי אל בית
אביך ואשב שם ימים רבים ואבי ואמי ואחי
40 ואחותי ישאלו לשלומי ואגד להם את כל
41 הדברים אשר עשיתי בבית אביך.* ותאמר
אמתה אל רבתה ומה ענו אביך ואמך ואחיך
42 ואחותך כאשר שמעו את כל הדברים.*
43 ותאמר רבתה אל אמתה אמת כי אם לא
44 שמעו כי לא ידעו כי אם אני לבדי ידעתי
כי אני אשא חן בעיני אדוני ואני אמצא חן
בעיניו ואני אשמח בשמחתו ואני אגיל בגילתו
45 ואני אשב בביתו ואני אהיה לאשה לאדוני.*
ותאמר אמתה אל רבתה הלא כאשר הלכתי
אל בית אביך ואשב שם ימים רבים ואבי ואמי
ואחי ואחותי ישאלו לשלומי ואגד להם את כל
הדברים אשר עשיתי ואני לא ידעתי כי אם
אמת דברתי אלי כי אשת אדוני אני.

פרק ד.

1 ותהי אחרי אשר הלכה אמתה מבית רבתה
2 ותשב רבתה ותבך על אחיה.* ותאמר אל
לבה הלא כל אשר דברה אמתה כי אם אמת
דברה כי אם אחי הוא ואני אשת אדוני הוא
3 ואני לא אדע את אשר עשה.* ותאמר אל
לבה הלא אמתה אשר שלחתי אל בית אחי
לדעת את שלומו ואת שלום אשתו ואת שלום
4 בניו.* ותהי כי באה אליהם ותגד להם את
כל הדברים אשר דברתי אל אמתה ותאמר
אליהם כאשר דברה אלי כן עשה אחי ואשתו
ותאמר אל אמתה כי אחי הוא ואני אשת אדוני
הוא ואמתה לא ידעה כי אם אמת דברה אלי
5 ותשב אמתה אל אדוני.* ותהי כאשר שמע
6 אדוני את דברי אמתו ויחר אפו מאד.* ויאמר
אדוני אל לבו הלא כל אשר דברה אמתי אלי
7 אמת הוא ואני לא ידעתי כי אם אמת דברה
אלי.* ותהי[1] כאשר ראה אדוני את אמתו

[1]ותהי: ותהיינה.

(32) שמ 8: 16. לב. 4: 40.
(34) בר. 3: 12. לב. 4: 41.
בב. 16: 17, 18.
(35) לב. 4: 42.
(38) לב. 4: 43. יב. 61: 1.
שמ. 16: 28. 17: 4.
(39) שמ 4: 23. לב. 4: 44.
(40) שמ 8: 2. לב. 5: 12.
(44) חב 14: 3. 4. 10. לב. 5: 14.
(45) לב. 5: 15. בר. 2: 13.

(1) שמ 9: 1. לב. 5: 18.
(7) שמ. 14: 4. יב. 43: 25.
(8) שמ 9: 4.
(9) שמ 9: 5.
(13) שמ 9: 8.
(14) שמ 9: 9. לב. 5: 27.
(15) שמ 9: 10.
(17) שמ 9: 12. 13. 18: 11.
לב. 5: 31. 32. 19: 10. 1.
שב. 1: 15.
(18) שמ 9: 14. לב. 5: 33.
(23) שמ 12: 1. לב. 6: 1.
יב. 23: 25.
(25) 1. בר. 21: 6.

[2]ותי: ותהי.

26 ותעש לה חנינה* ויתן לה את בתו לאשה׃ ויהי בשלח
ימים ויפקד יהוה את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר׃ 27 ותהר ותלד לאברהם בן לזקניו
למועד אשר דבר אתו האלהים׃* 28 ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃

כ.

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויהי האמין אברהם
בה׳ והוא יחשבה לו לצדקה׃* 2 ויאמר אליו האלהים
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה׃* 3 ויאמר אברם אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה׃ 4 ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃* 5 ויקח
לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ 6 וירד העיט על
הפגרים ויבא אברם עליהם׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃* 10 ויקח לו את כל
אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו[1] את בתריו
ואת הצפור לא בתר׃ 11 וירד העיט על הפגרים
וישב אתם אברם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכש גדול׃* 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי
לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 17 ויהי השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃

[1] מ: השלישים. [2] קרא. מסרת: חסר. פעם.—לכאורה: יהיה השלישים.

(26) מעש 29: 32. 33. כה. 24: 9. (28) מעש 12: 8.

(1) מעש 12: 9. לה. 9: 6. (6) מעש 12: 14. מעש 22: 16. (7) לה. 6: 17. (11) מכ. 1: 23. 24. לה. 4: 41. מעש 14: 33. מכ. 1: 1. מעש 12: 1. 25. 34. מכ. 1: 16. (13) מעש 10: 1. לה. 6: 12. 9: 1. (16) מעש. 1: 52. (20) מכ. 6: 31. (21) מעש. 7: 5. 10: 20. (22) מעש 9: 34. 10: 25. לה. 11: 15. מעש. 7: 20. 8: 48. 52. 10: 20. (23) מעש 12: 25. (27) לצ. 49: 24. מעש 12: 29 (28) מעש 12: 31. לה. 12: 10. ו. מעש. 5: 16. (31) מעש 12: 46. לה. 8: 19. (1) מעש 13: 1. לה. 8: 4. (2) מכ. 12: 38.

[3] מ: שלש. [4] קרא. מסרת: חסר. פעם.—לכאורה:

ד.

1 ויהי בשלח לשלוח את חגר ותשם אמה על כתפו
וילדיה שלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
2 ויכלו המים מן החמת והשליכה את הילד תחת
אחת השיחות׃* 3 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כטוח
קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד
ותשא את קולה ותבך׃ 4 וישמע אלהים את קול
הנער ויקרא מלאך אלהים אל חגר מן השמים ויאמר
לה מה לך חגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול
הנער באשר הוא שם׃ 5 קומי שאי את הנער והחזיקי
את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃* 6 ויפקח אלהים
את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת
ותשק את הנער׃ 7 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת׃ 8 וישב במדבר פארן ותקח
לו אמו אשה מארץ מצרים׃ 9 ויהי בעת ההיא ויאמר
אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה עשה׃ 10 ועתה השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ 11 ויאמר
אברהם אנכי אשבע׃ 12 ויוכח אברהם את אבימלך
על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃
13 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה
וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃
14 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם
ברית׃* 15 ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃
16 ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות
האלה אשר הצבת לבדהן׃ 17 ויאמר כי את שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת׃ 18 על כן קרא למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו שניהם׃ 19 ויכרת ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו בארץ פלשתים׃
20 ואברהם נטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
יהוה אל עולם׃* 21 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים׃ 22 ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃
23 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃* 24 וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים׃ 25 ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק׃ 26 ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 27 ויקח אברהם את
עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 28 ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ 29 ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו׃ 30 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד
את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים׃
31 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט
את בנו׃ 32 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 33 ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את
יחידך ממני׃ 34 וישא אברהם את עיניו וירא והנה
איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃* 35 ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה׃

ה.

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃
3 ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת׃ 4 ויהי ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה מאות שנה וייולד בנים ובנות׃
5 ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימת׃* 6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנוש׃

(3) מעש 12: 1. לה. 8: 4. (2) מכ. 12: 38.

(26) מעש 29: 32. 33. כה. 24: 9. (28) מעש 12: 8.

(1) מעש 12: 9. לה. 9: 6. (6) מעש 12: 14. מעש 22: 16.

ואשה כי תזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדת טמאתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ והאיש אשר יגע בהם וטמא עד הערב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ ואם הטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים לטהרתה ואחר תטהר׃ והיום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן׃ ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עולה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה׃ ודוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

פרשת אחרי מות

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יקרב את השעיר החי׃ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה׃ ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדברה׃ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם׃ ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ והשרף את הפר לחטאת ואת השעיר לחטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם׃ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃ וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את יד לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם קהל יכפר׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃

פרשת קדושים

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף׃ ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט׃ וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ ואיש כי יתן את עמיתו שכבת זרע והוא שכבת אשה ונעדת לאיש ולחפשה לא נתנה לה בכתים או חרות לא נתנה לה ביקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃ וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃ ושרטת לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ אל תחל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאו הארץ זמה׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אל תפנו אל האבת ואל הידעני אל תבקשו לטמא בהם אני יהוה אלהיכם׃ מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה׃ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

פרשת בהר

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים שנה׃ והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃ יובל השנה החמשים שנה היא לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה׃ כי יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו׃ וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך׃ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן׃ והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו׃ אם עוד רבים בשנים כפיהם מכסף גאלתו יתן מכסף קנינו׃ ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ ואם לא ייגאל בכסף האלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו׃ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

פרשת בחקתי

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם׃ והיתם לכם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ומקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויסרתי עליכם מכה שבעתים לחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חיה השדי ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם׃ ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי עמכם בחמת קרי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ והשמתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונתנה נפשי אתכם׃ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם׃ והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה והיו עריכם חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה והיא בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתתיה׃ כל ימי השמה את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה שכם נדף ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רדף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ אשר יאמרו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי קרי׃ והלכתי עמם בקרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקתי געלה נפשם׃ וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

פרשת נדרים

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשת ליהוה׃ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃ ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל׃ ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערך הזכר עשרים שקל והנקבה עשרת שקלים׃ ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערך הזכר חמשה שקלים כסף וערך הנקבה שלשת שקלי כסף׃ ואם מבן שישים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל והנקבה עשרה שקלים׃ ואם דל הוא מערכך והעמיד את הכהן והעריך אתו על פי אשר תשיג יד הנודר יעריכנו הכהן׃ וכי בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן מן ליהוה קדש יהיה׃ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחליפו יהיה קדש׃ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לפני יהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על ערכך׃ ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום׃ ואם גואל יגאל את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם שדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׃ אם משדה מועד יקדיש ולפי ערכך יקום׃ ואם אחר השדה יקדיש מועד והקים לו הכהן את הכסף על פי ערכך ונשאר לו׃ ואם גאל יגאל את השדה ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד׃ והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ ובשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃ אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃ ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה׃ כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ ליהוה קדש הוא ליהוה׃ ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי קדש יהיה ליהוה׃ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בו והיה הוא וחליפו יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃

פרשת במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלון׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן בן גדעוני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים וחמש מאות׃ למטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃ למטה גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ למטה יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ למטה יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר חמשים אלף וארבע מאות׃ למטה זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף וחמשת אלפים ומאתים׃ למטה מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ למטה בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ושש מאות׃ למטה דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ למטה אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ למטה נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃ ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃ ויהי כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוך בני ישראל׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃ והפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים וקם המשכן יזרו הלוים אתו והזר הקרב יומת׃ ונטו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

פרשת נשא

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני׃ ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן׃ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׃ ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן׃ ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן׃ ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים לו מאת בני ישראל׃ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃ כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם ועד בהמה לי יהיו אני יהוה׃ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר׃ פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃ ויפקד משה על פי יהוה כאשר צוה׃ ויהיו בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי׃ ואלה שמות בני גרשון לבניהם לבני ושמעי׃ ובני קהת לבני עמרם ויצהר חברון ועזיאל׃ ובני מררי לבני מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׃ לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃ פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות׃ משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה׃ ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל׃ ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ וקלעי החצר ואת המסך על פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו׃ ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה משפחת הקהתי׃ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃ משפחת בני קהת יחנו על ירכתי המשכן תימנה׃ ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל׃ ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ועבדתו כל׃ ונשיא נשיאי הלוים אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש׃ למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה משפחת מררי׃ ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש אלפים ומאתים׃ ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אבחיל על ירכתי המשכן יחנו צפנה׃ ומשמרת פקדת משא הקרשים המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו כל כליו ועבדתו כל׃ ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם׃ ולמשה ולבניו נתנה משמרת המשכן ומשמרת מקדש לבני אהרן לעבדת בני ישראל והזר הקרב יומת׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא׃ ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ומסך פתח אהל מועד׃ ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃ על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם׃ זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד׃ וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו׃ ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם׃ זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי פקדיהם למשפחתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃ אלה פקדי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ פקדי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ועשרים׃ אלה פקדי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה׃ פקדי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ אלה פקדי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ כל הפקדים אשר פקדו משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד׃ ויהי פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים׃ על פי יהוה פקד אתם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר פקד יהוה את משה׃

פרשת בהעלתך

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בהעלתך את הנרות אל מול פני המנרה יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃ וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם׃ וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והתטהר׃ ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת׃ והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׃ והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה׃ והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה תעש את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים׃ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה׃ והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃ ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה׃ כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי׃ כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי׃ ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל׃ ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש׃ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל׃ ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם׃ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו להם בני ישראל׃ ויעשו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ ואחרי כ

7 מה ואיזה מזיקים הם: ואפילו השדים* מודים בכך שאתה
8 הוא בן־האלוהים.* אבל ישוע כבר הוציא את הרוח
9 הטמאה מהאיש ואמר: צא מהאיש, רוח טמאה!* ואז
שאל אותו: מה שמך? ענה לו: שמי לגיון, כי רבים
10 אנחנו.* והוא התחנן בפניו שלא יגרש אותם מהאזור
11 ההוא. ושם על ההר עמדה עדר גדול של חזירים
12 שרעו. ואמרו השדים לישוע: שלח אותנו אל החזירים,
13 שנכנס בהם.* וישוע נתן להם רשות. אז יצאו השדים
מהאיש ונכנסו לתוך החזירים, והעדר כולו, שמנה
בערך אלפיים חזירים, רץ במורד ההר אל הים
14 ונחנק במים.* הרועים ברחו וסיפרו את הדבר בעיר
ובכפרים הסמוכים, ואנשים רבים באו לראות מה
15 קרה. כשהגיעו אל ישוע, ראו את האיש שהיה
מוקף בשדים יושב שם, לבוש ושפוי בדעתו, והם
16 נבהלו.* אלה שראו את הנס סיפרו לאחרים מה
17 קרה לאיש שהיה מוקף בשדים ומה קרה לחזירים.
18 אז התחילו אנשים להתחנן בפני ישוע שיעזוב את
19 גבולות הארץ שלהם.* כשישוע עלה בסירה, ביקש
ממנו האיש שהיה מוקף בשדים שיתיר לו להישאר
20 עמו. אבל ישוע לא הסכים, ואמר לו: חזור לביתך
אל משפחתך וספר להם כמה גדולים הדברים
שהאדון עשה עבורך ואיך רחם עליך.* והאיש הלך
וסיפר בכל העיר דקפולי כמה גדולים הדברים
21 שישוע עשה עבורו, וכולם התפעלו ממנו.
22 כאשר חזר ישוע בסירה לצד השני של הים,
התאספו סביבו המון אנשים, כי היה על שפת הים.
23 אחד מראשי בית־הכנסת, איש בשם יאיר, בא
ונפל לרגלי ישוע.* הוא התחנן בפניו בלהט רב
ואמר: הבת הקטנה שלי גוססת. בבקשה, בוא
ושים את ידיך עליה כדי שתבריא ותחיה.
24 ישוע הלך עם יאיר, והמון גדול של אנשים הלך
25 אחריהם ודחק בו מכל עבר. ביניהם הייתה אישה
26 שסבלה מדימום כבר שתים עשרה שנה.* היא
סבלה מאוד מרופאים רבים, ולמרות שהוציאה את
27 כל כספה על הטיפולים, לא הרגישה שום שיפור,
אלא להפך, מצבה הלך והחמיר.* כשהיא שמעה
על ישוע, היא הגיעה מאחור בין האנשים ונגעה
28 בבגדו, כי חשבה: אם אגע אפילו בבגדיו, אבריא.
29 ואכן, ברגע שנגעה בו, נפסק הדימום שלה, והיא
30 הרגישה בגופה שהמחלה הנוראה נעלמה.* ישוע
הרגיש מיד שכוח יצא ממנו, הסתובב אל ההמון
31 ושאל: מי נגע בבגדי? ענו לו תלמידיו: אתה רואה
את כל האנשים שדוחקים בך, ואתה שואל מי נגע
32 בך? אבל ישוע המשיך להביט סביב כדי לראות
33 מי עשתה זאת.* כשראתה האישה מה קרה לה,
היא באה ונפלה לרגלי ישוע, רועדת מפחד, כי
34 ידעה שנרפאה. ישוע אמר לה: בתי, אמונתך
הצילה אותך. לכי לשלום, ותהיי בריאה מהמחלה
35 הנוראה שלך. בזמן שישוע עוד דיבר עם האישה,
הגיעו כמה אנשים מביתו של יאיר ואמרו לו:
36 הבת שלך מתה, אין טעם להטריח עוד את המורה.
ישוע שמע את הדברים, אך התעלם מהם ואמר
37 ליאיר: אל תירא, רק האמן.* ישוע לא הרשה
לאיש להצטרף אליו, חוץ משלושת תלמידיו
38 הקרובים: פטרוס, יעקב ויוחנן אחי יעקב. כשהגיעו
לבית היכל התפילה, ראה ישוע שהאנשים שם
39 מתרגשים מאוד ובוכים בקול.* הוא נכנס פנימה
ואמר להם: למה אתם בוכים? הילדה לא מתה,
40 אלא ישנה. אבל הם צחקו עליו.* אחרי שהוציא
את כולם החוצה, לקח ישוע עמו את אבי הילדה
ואת אמה ואת שלושת תלמידיו הקרובים, ונכנס
41 לחדר שבו שכבה הילדה.* הוא לקח את ידה של
הילדה ואמר לה בארמית: טליתא קומי! פירוש
42 המילים: ילדה, אני אומר לך, קומי! הילדה קמה
מיד והתחילה ללכת, כי היה לה בת שתים עשרה
43 שנים. כולם נדהמו מאוד. ישוע הורה להם בתוקף
שלא יספרו לאיש על מה שקרה, ואמר להאכיל את
הילדה.

פרק ו

1 ישוע עזב את המקום ההוא וחזר לנצרת, עיר
2 מולדתו, ותלמידיו הלכו אחריו.* כשהגיע יום
השבת, החל ישוע ללמד בבית־הכנסת. רבים
מהשומעים נדהמו מדבריו ושאלו: מאין לו לאיש
הזה את החוכמה הזאת? ומה פשר הנסים שהוא
3 עושה? הרי זה הנגר, בנה של מרים, ואחיהם של
יעקב, יוסי, יהודה ושמעון, וכל אחיותיו גרות
4 כאן בינינו.* ישוע אמר להם: נביא זוכה לכבוד
בכל מקום, חוץ מבמולדתו, בקרב קרוביו ובביתו.*

---

[1] יב: מתוסיפים.

(17) מתי 8: 34. לו. 16: 39.
(18) לו. 8: 38.
(21) מתי 9: 1. לו. 8: 40.
(22) מתי 9: 18. לו. 8: 41.
(25) יהו. 15: 25. מתי 9: 20.
(30) לו. 6: 19. 8: 46.
(34) מתי 9: 22. מר. 10: 52. לו. 14: 9.
(35) לו. 8: 49.
(39) יוחנ. 11: 11.
(40) לו. 9: 40.
(43) מתי 8: 4. 9: 30. 12: 16. 17: 9. מר. 3: 12. לו. 5: 14.
(1) מתי 13: 54. לו. 4: 16.
(2) יוחנ. 6: 42.
(3) מתי 12: 46. לוקס 1: 19. מתי 11: 6.
(4) מתי 13: 57. יוחנ. 4: 44.

5 ואת כל אשר לו ונתן לאשם ויסף חמשתיו עליו ונתן לאשר
אשם עליו׃ 6 ואיש כי תעשה מכל חטאת האדם למעל מעל
בה׳ ואשמה הנפש ההוא׃ 7 והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמשתיו יסף עליו ונתן לאשר
אשם עליו׃ 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם
המושב לה׳ לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו
יהיה׃ 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש את אשר יתן לכהן
לו יהיה׃ 11 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 12 דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
מעל׃ 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה׃ 14 ועבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא נטמאה או עבר עליו
רוח קנאות וקנא את אשתו והוא לא נטמאה׃ 15 והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרון
קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת
קנאת היא מנחת זכרון מזכרת עון׃ 16 והקריב אתה הכהן
והעמדה לפני ה׳׃ 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה על קרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל
המים׃ 18 והעמיד הכהן את האשה לפני ה׳ ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא
ובכף הכהן יהיו מי המרים המאררים והשבע הכהן אתה
והאמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית
טמאה תחת אישך הנקי את מי המרים המאררים האלה׃
20 ואת אם שטית תחת אישך ואם נטמאת ויתן איש בך את
שכבתו מבלעדי אישך׃ 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת
האלה ואמר הכהן לאשה יתן ה׳ אתך לאלה ולשבעה בתוך
עמך בתת ה׳ את ירכך נפלת ובטנך צבה׃ 22 ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך והאמרה
האשה אמן אמן׃ 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר
ומחה אל מי המרים׃ 24 והשקה את האשה את מי המרים
המאררים ובאו בה המאררים למרים׃ 25 ולקח הכהן מיד
האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני ה׳ והקריב
אתה אל המזבח׃ 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבה ואחר ישקה את האשה את המים׃ 27 והשקה
את האשה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה
ובאו בה המים למרים למרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ 28 ואם לא נטמאה האשה
וטהרה היא ונקתה ונזרעה זרע׃ 29 זאת תורת הקנאת אשר
תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃ 30 או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני ה׳
ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׃ 31 ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את עונה׃

6 1 ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם איש או אשה כי יפלא להדר נדר נזיר להזיר לה׳׃
3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל׃ 4 כל ימי
נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל׃
5 כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר
יזיר לה׳ קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃ 6 כל ימי הזירו
לה׳ על נפש מת לא יבא׃ 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו׃ 8 כל ימי נזרו
קדש הוא לה׳׃ 9 וכי ימת מת עליו בפתע פתאם וטמא
ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃
10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא׃ 12 והזיר לה׳ את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃ 13 וזאת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אתו אל פתח אהל מועד׃
14 והקריב את קרבנו לה׳ כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה בת שנתה אחת תמימה לחטאת ואיל אחד תמים
לשלמים׃ 15 וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׃ 16 והקריב הכהן
לפני ה׳ ועשה את חטאתו ואת עלתו׃ 17 ואת האיל יעשה
זבח שלמים לה׳ על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו
ואת נסכו׃ 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו
ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
השלמים׃ 19 ולקח הכהן את הזרע המבשל ומצה אחת
מן הסל וחלת מצה אחת ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את
נזרו׃ 20 והניף אתם הכהן תנופה לפני ה׳ קדש הוא לכהן
על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׃
21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו לה׳ על נזרו מלבד
אשר תשיג ידו כפי נדר אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו׃
22 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 23 דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמר להם׃ 24 יברכך ה׳
וישמרך׃ 25 יאר ה׳ פניו אליך ויחנך׃ 26 ישא ה׳ פניו
אליך וישם לך שלום׃ 27 ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם׃

7 1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם׃ 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ 3 ויביאו את
קרבנם לפני ה׳ שש עגלת צב ושנים עשר בקר עגלה על
שנים הנשיא ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃
4 ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ 5 קח מאתם ויהיו לעבד את
עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃
6 ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃
7 את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם׃ 8 ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ 9 ולבני קהת
לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ 10 ויקריבו
הנשיאם את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם
את קרבנם לפני המזבח׃ 11 ויאמר ה׳ אל משה נשיא אחד
ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח׃
12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
למטה יהודה׃ 13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 14 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 15 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 16 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 17 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן
נחשון בן עמינדב׃ 18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר׃ 19 הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 20 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 21 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 22 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 23 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן נתנאל בן צוער׃ 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון׃ 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 26 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 27 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 28 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 29 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליאב בן חלון׃ 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור׃ 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 32 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 33 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 34 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 35 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אלישור בן שדיאור׃ 36 ביום החמישי נשיא לבני
שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ 37 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 38 כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 39 פר בן בקר אחד איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ 40 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 41 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ 42 ביום הששי נשיא לבני גד
אליסף בן דעואל׃ 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 44 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 45 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 46 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 47 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליסף בן דעואל׃ 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד׃ 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 50 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 51 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 52 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 53 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ 54 ביום השמיני נשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור׃ 55 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 56 כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ 57 פר בן בקר אחד איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ 58 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 59 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן גמליאל בן פדהצור׃ 60 ביום התשיעי נשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעוני׃ 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 62 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 63 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 64 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 65 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אבידן בן גדעוני׃ 66 ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי׃ 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 68 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 69 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 70 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 71 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ 72 ביום האחד עשר נשיא לבני
אשר פגעיאל בן עכרן׃ 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 74 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 75 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 76 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 77 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן פגעיאל בן עכרן׃ 78 ביום השנים עשר נשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן׃ 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 80 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 81 פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ 82 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 83 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחירע בן עינן׃ 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח
אתו מאת נשיאי ישראל כפות זהב שתים עשרה מזרקי כסף
שנים עשר מזלגות זהב שנים עשר׃ 85 שלשים ומאה
המזרק האחד כסף שבעים השקל האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ 86 כפות זהב שנים עשר
מלאות קטרת עשרה עשרה בכף בשקל הקדש כל זהב הכפות
מאה ועשרים׃ 87 כל בקר לעלה שנים עשר פרים אילים
שנים עשר כבשים בני שנתם שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים לחטאת שנים עשר׃ 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים האילים ששים העתדים ששים בני שנה שנים
עשר זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃ 89 ובבא משה
אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

8 1 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת אל מול פני המנרה יאירו שבעת הנרת׃
3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר
צוה ה׳ את משה׃ 4 ומעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה ה׳ את משה כן עשה
את המנרה׃ 5 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 6 קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם׃ 7 וכה תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
בגדיהם והתטהר׃ 8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר בן בקר שני תקח לחטאת׃ 9 והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ 10 והקרבת
את הלוים לפני ה׳ וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׃
11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני ה׳ מאת בני ישראל
והיו לעבד את עבדת ה׳׃ 12 והלוים יסמכו את ידיהם על
ראשי הפרים ואתה תעש את האחד חטאת ואת האחד עלה
לה׳ לכפר על הלוים׃ 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן
ולפני בניו והנפת אתם תנופה לה׳׃ 14 והבדלת את הלוים
מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃ 15 ואחרי כן יבאו הלוים
לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה׃
16 כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר כל
רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי׃ 17 כי לי כל
בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתים לי׃ 18 ואקח את הלוים תחת כל בכור
בני ישראל׃ 19 ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך
בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר
על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש׃ 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים
ככל אשר צוה ה׳ את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל׃
21 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה
לפני ה׳ ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ 22 ואחרי כן באו
הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה ה׳ את משה על הלוים כן עשו להם׃ 23 וידבר ה׳
אל משה לאמר׃ 24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה
ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ 25 ומבן חמשים
שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ 26 ושרת את אחיו
באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא תעבד כן תעשה
ללוים במשמרתם׃

9 1 וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר׃ 2 ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו׃ 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו
אתו׃ 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח׃ 5 ויעשו
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה ה׳ את משה כן עשו בני ישראל׃
6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות
הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃
7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם
למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה׳ במועדו בתוך בני
ישראל׃ 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה׳
לכם׃ 9 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 10 דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או
לדרתיכם ועשה פסח לה׃ 11 בחדש השני בארבעה עשר יום
בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו׃ 12 לא
ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח
יעשו אתו׃ 13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן ה׳ לא
הקריב במועדו חטאו יסבל האיש ההוא׃ 14 וכי יגור אתכם
גר ועשה פסח לה׃ כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה
אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ 15 וביום הקים את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר׃ 16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה׃ 17 ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם חנו
בני ישראל׃ 18 על פי ה׳ יסעו בני ישראל ועל פי ה׳ יחנו
כל ימי אשר הענן שכן על המשכן יחנו׃ 19 וכי האריך הענן
על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת ה׳
ולא יסעו׃ 20 ויש אשר היה הענן ימים מספר על המשכן
על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳ יסעו׃ 21 ויש אשר היה הענן מערב
עד בקר והענן נעלה בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן
ונסעו׃ 22 או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן
לשכן עליו חנו בני ישראל ולא נסעו ובהעלתו נסעו׃
23 על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳ יסעו את משמרת ה׳ שמרו על
פי ה׳ ביד משה׃

10 1 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 עשה לך שתי חצצרת כסף
מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את
המחנת׃ 3 ותקעו בהם ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל
מועד׃ 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשאים ראשי
אלפי ישראל׃ 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנת החנים
קדמה׃ 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנת החנים תימנה
תרועה יתקעו למסעיהם׃ 7 ובהקהל את הקהל תתקעו ולא
תריעו׃ 8 ותקעו בני אהרן הכהנים בחצצרת והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם׃ 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על
הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני ה׳
אלהיכם ונושעתם מאיביכם׃ 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה׳ אלהיכם׃
11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים לחדש נעלה
הענן מעל משכן העדת׃ 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם
מדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן׃ 13 ויסעו בראשנה על
פי ה׳ ביד משה׃ 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב׃ 15 ועל צבא מטה
בני יששכר נתנאל בן צוער׃ 16 ועל צבא מטה בני זבולן
אליאב בן חלון׃ 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן׃ 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אלישור בן שדיאור׃ 19 ועל צבא מטה בני שמעון
שלומיאל בן צורישדי׃ 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל׃ 21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את
המשכן עד באם׃ 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד׃ 23 ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פדהצור׃ 24 ועל צבא מטה בני בנימן
אבידן בן גדעוני׃ 25 ונסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל
המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי׃ 26 ועל צבא
מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן׃ 27 ועל צבא מטה בני
נפתלי אחירע בן עינן׃ 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו׃ 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדני חתן משה
נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר ה׳ אתו אתן אתכם ולכה
אתנו והטבנו לך כי ה׳ דבר טוב על ישראל׃ 30 ויאמר אליו
לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך׃ 31 ויאמר אל
נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים׃ 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר
ייטיב ה׳ עמנו והטבנו לך׃ 33 ויסעו מהר ה׳ דרך שלשת
ימים וארון ברית ה׳ נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה׃ 34 וענן ה׳ עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃
35 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ה׳ ויפצו אויביך
וינסו משנאיך מפניך׃ 36 ובנחה יאמר שובה ה׳ רבבות
אלפי ישראל׃

11 1 ויהי העם כמתאננים רע באזני ה׳ וישמע ה׳ ויחר אפו
ותבער בם אש ה׳ ותאכל בקצה המחנה׃ 2 ויצעק העם אל
משה ויתפלל משה אל ה׳ ותשקע האש׃ 3 ויקרא שם המקום
ההוא תבערה כי בערה בם אש ה׳׃ 4 והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו
בשר׃ 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטחים ואת החצירים ואת הבצלים ואת
השומים׃ 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃
7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃ 8 שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפור ועשו אתו עגות
והיה טעמו כטעם לשד השמן׃ 9 וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו׃ 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו
איש פתח אהלו ויחר אף ה׳ מאד ובעיני משה רע׃ 11 ויאמר
משה אל ה׳ למה הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי׃ 12 האנכי הריתי את כל
העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר
ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃
13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה
לנו בשר ונאכלה׃ 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל
העם הזה כי כבד ממני׃ 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא
הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃ 16 ויאמר ה׳
אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי
הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
שם עמך׃ 17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם
הרוח ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃ 18 ואל
העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני
ה׳ לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן ה׳
לכם בשר ואכלתם׃ 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃ 20 עד חדש
ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את ה׳ אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו
ממצרים׃ 21 ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃
22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים
יאסף להם ומצא להם׃ 23 ויאמר ה׳ אל משה היד ה׳ תקצר
עתה תראה היקרך דברי אם לא׃ 24 ויצא משה וידבר אל
העם את דברי ה׳ ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד
אתם סביבות האהל׃ 25 וירד ה׳ בענן וידבר אליו ויאצל
מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃ 26 ויתר שני אנשים במחנה
שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃ 27 וירץ הנער
ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃ 28 ויען
יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה׳ נביאים
כי יתן ה׳ את רוחו עליהם׃ 30 ויאסף משה אל המחנה הוא
וזקני ישראל׃ 31 ורוח נסע מאת ה׳ ויגז שלוים מן הים
ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
המחנה וכאמתים על פני הארץ׃ 32 ויקם העם כל היום ההוא
וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה
חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃ 33 הבשר עודנו
בין שניהם טרם יכרת והאף ה׳ חרה בעם ויך ה׳ בעם מכה
רבה מאד׃ 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי
שם קברו את העם המתאוים׃ 35 מקברות התאוה נסע העם
חצרות ויהי בחצרות׃

12 1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית
אשר לקח כי אשה כשית לקח׃ 2 ויאמרו הרק אך במשה
דבר ה׳ הלא גם בנו דבר וישמע ה׳׃ 3 והאיש משה עניו
מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃ 4 ויאמר ה׳ פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד
ויצאו שלשתם׃ 5 וירד ה׳ בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃ 6 ויאמר שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם ה׳ במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃
7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃ 8 פה אל פה
אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה׳ יביט ומדוע לא
יראתם לדבר בעבדי במשה׃ 9 ויחר אף ה׳ בם וילך׃ 10 והענן
סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת׃ 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃ 12 אל נא תהי כמת
אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃ 13 ויצעק משה אל
ה׳ לאמר אל נא רפא נא לה׃ 14 ויאמר ה׳ אל משה ואביה
ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף׃ 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים׃ 16 ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃

13 1 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 שלח לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃ 3 וישלח אתם משה
ממדבר פארן על פי ה׳ כלם אנשים ראשי בני ישראל הם׃
4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור׃ 5 למטה שמעון
שפט בן חורי׃ 6 למטה יהודה כלב בן יפנה׃ 7 למטה יששכר
יגאל בן יוסף׃ 8 למטה אפרים הושע בן נון׃ 9 למטה בנימן
פלטי בן רפוא׃ 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי׃ 11 למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי׃ 12 למטה דן עמיאל בן
גמלי׃ 13 למטה אשר סתור בן מיכאל׃ 14 למטה נפתלי
נחבי בן ופסי׃ 15 למטה גד גאואל בן מכי׃ 16 אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע
בן נון יהושע׃ 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען
ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר׃ 18 וראיתם את
הארץ מה הוא והעם היושב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא
אם רב׃ 19 ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם
רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים הוא אם
במבצרים׃ 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ
אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
ענבים׃ 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבוא
חמת׃ 22 ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים׃
23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים
אחד וישאהו במוט בשנים מן הרמנים ומן התאנים׃ 24 למקום
ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל׃ 25 ויתרו את הארץ מקץ ארבעים יום׃ 26 וילכו
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל
המדבר קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את
פרי הארץ׃ 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ 28 אפס כי עז
העם היושב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק
ראינו שם׃ 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן׃
30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו
אתה כי יכול נוכל לה׃ 31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו׃ 32 ויוציאו דבת
הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו
בתוכה אנשי מדות׃ 33 ושם ראינו את הנפלים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם׃

14 1 ותשא כל העדה ויתנו את ק

42 ואת כוס מים קרים לאחד מן הקטנים האלה* בשם
תלמיד כי אמן אני אומר לכם לא יאבד שכרו׃*
43 ואם ידך תכשילך כרתה אותה טוב לך לבוא
חיים חסר יד מאשר שתי ידים ולך אל גיהנם
44 אל האש שלא תכבה׃ [1]
45 ואם רגלך תכשילך כרתה אותה טוב לך לבוא
חיים חסר רגל מאשר שתי רגלים ולהשלך אל
46 גיהנם׃ אל האש שלא תכבה׃*
47 ואם עינך תכשילך עקור אותה טוב לך לבוא
חיים חסר עין מאשר שתי עינים ולהשלך אל
48 גיהנם׃ אל האש שלא תכבה׃* כי כל איש יתמלח
באש וכל זבח יתמלח במלח׃*
49 המלח טוב הוא אך אם המלח יאבד את טעמו
50 במה תתקנו אותו׃* יהי לכם מלח בקרבכם
ושלום אחד עם השני׃*

10 ויקם משם ויבא אל גבול יהודה ועבר את
הירדן ויתקבצו אליו עוד המון עם וכמנהגו
2 לימדם שוב׃ ויגשו אליו פרושים וישאלוהו
3 לנסותו אם מותר לאיש לגרש את אשתו׃ ויען
4 ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה׃ ויאמרו
5 משה התיר לכתוב ספר כריתות ולגרש׃ ויען
ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב
6 לכם את המצוה הזאת׃ אבל מראשית הבריאה
7 זכר ונקבה עשה אותם׃ על כן יעזוב איש את
8 אביו ואת אמו ויהיו לבשר אחד׃ ולא שנים
9 כי אם בשר אחד׃ לכן אשר חבר אלהים אל
10 יפרד איש׃ ובבית התלמידים שאלו אותו שוב
11 על הדבר הזה׃ ויאמר אליהם כל איש אשר
יגרש את אשתו ויקח אשה אחרת הוא נואף
12 אל אשתו׃ וכן אשה אשר תגרש את בעלה
ותנשא לאיש אחר הנה היא נואפת׃*

13 ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויברכם
ויגערו התלמידים באנשים המביאים׃ וישוע
14 ראה זאת ויתעצב מאד ויאמר אליהם הניחו
לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה שיש
15 להם לב כילדים שייכת מלכות אלהים׃ אמן
אני אומר לכם כל איש אשר לא יקבל את
16 מלכות אלהים כילד לא יבוא שמה׃ ויחבק
אותם וישם את ידיו עליהם ויברכם׃

17 ויצא לדרך ויבא איש אחד ויכרע לפניו
ויאמר אליו אדוני הטוב מה אעשה ואחיה
18 לעולם׃ וישוע אמר אליו למה תקרא לי טוב
אין טוב כי אם אחד והוא אלהים׃ אתה יודע
את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנוב לא
19 תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך׃
20 ויען האיש ויאמר אליו אדוני כל אלה שמרתי
21 מנעורי׃ וישוע הביט אליו ויאהבהו ויאמר
אליו עוד חסר לך אחת לך ומכור את כל אשר
לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא
22 הנה ואלך אחרי׃ ויהי כשמוע האיש את
הדבר הזה ויעצב כי עשיר מאד היה׃ וישוע
23 הביט סביב ויאמר אל תלמידיו מה קשה לבעלי
24 הון לבוא אל מלכות אלהים׃ ויתמהו התלמידים
על דבריו וישוע ענה ויאמר אליהם בני מה
25 קשה לבוטחים בהון לבוא אל מלכות אלהים׃
כי יותר קל לגמל לעבור דרך חור המחט מאשר
26 לעשיר להכנס אל מלכות אלהים׃ ויתמהו
התלמידים עוד מאד ויאמרו איש אל רעהו
27 ומי יוכל להנצל׃ וישוע הביט אליהם ויאמר
אין זה אפשר לאדם אבל לא לאלהים כי כל
דבר אפשר לאלהים׃

28 ויאמר אליו פטרוס הנה אנחנו עזבנו את
29 הכל ונלך אחריך׃ וישוע ענה ויאמר אמן אני
אומר לכם אין איש אשר עזב בית או אחים או
אחיות או אב או אם או אשה או בנים או שדות
30 בעבורי ובעבור הבשורה׃ כי אם יקבל מאה
כפול עתה בעת הזאת בתים ואחים ואחיות
ואמהות ובנים ושדות עם רדיפות ובעולם הבא
31 חיי עולם׃ ורבים הראשונים יהיו אחרונים
והאחרונים יהיו ראשונים׃

32 ויהי בהיותם בדרך עולים ירושלים וישוע
הלך לפניהם ויתמהו התלמידים ויראו הולכים
אחריו׃ וישוע לקח עמו את שנים עשר
התלמידים ויחל לדבר אליהם את אשר יקרה
33 לו׃ ויאמר הנה אנחנו עולים ירושלים ובן
האדם יסגר לכהני העם ולסופרים והם ירשיעו
34 אותו מות ויסגרו אותו ביד הגוים׃ ויתלוצצו
עליו ויירקו בפניו ויכוהו שוטים ויהרגוהו
ואחרי שלשת ימים יקום׃

35 ויגשו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו
36 אליו רבי נבקשה ממך שתעשה לנו את אשר
37 נאמר׃ ויאמר אליהם מה תבקשו שאעשה לכם׃
ויאמרו אליו תן לנו לשבת אחד מימינך ואחד
38 משמאלך בכבודך׃ וישוע אמר אליהם לא
תדעו מה תבקשו התוכלו לשתות את הכוס
אשר אשתה אני ולהטבל בטבילה אשר אטבל
39 בה׃ ויאמרו אליו נוכל׃ וישוע אמר אליהם
הכוס אשר אשתה אני תשתו ובטבילה אשר
40 אטבל בה תטבלו׃ אבל לשבת מימיני או
משמאלי אין זה לי לתת כי אם לאשר הוכן
41 להם׃ וכשמוע עשרת התלמידים את הדבר
הזה ויחרו על יעקב ועל יוחנן׃

---

[1] ם׳: כאמור.

[2] פשיטא. ואולי: ואמר.

[3] ם׳: שמונה.

---

(45) מתי 14: 22. מרק 6: 17.
(53) מתי 14: 34.
(56) מתי 9: 20. לוק 5: 27. 28. לוק 19: 12.

(1) מתי 15: 1.
(5) מתי 15: 2.
(6) בר. 29: 13. מתי 15: 8.
(10) לוק 20: 12. מת. 5: 16. מתי 15: 4. לוק 21: 17. רום. 20: 9. מתי 20: 20.
(11) מתי 15: 5. 23: 18.
(14) מתי 15: 10.
(16) מתי 11: 15.
(17) מתי 15: 15.
(21) לוק 6: 5. 8: 21. מתי 15: 19.
(24) מתי 15: 21.

ס. שמואל ט׳.

1 ויהי בן־שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על־ישראל׃
2 ויבחר־לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם־שאול
אלפים במכמש ובהר בית־אל ואלף היו עם־יהונתן בגבעת
3 בנימן ויתר העם שלח איש לאהליו׃ ויך יהונתן את־נציב
פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר
4 בכל־הארץ לאמר ישמעו העברים׃ וכל־ישראל שמעו לאמר
הכה שאול את־נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים
5 ויצעק העם אחרי שאול הגלגלה׃ ופלשתים נקבצו להלחם
עם־ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים והעם
כחול אשר על־שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת
6 בית־און׃ וישראל ראו כי צר לו כי נגש לעם ויתחבאו העם
במערות ובחורים ובסלעים ובצוחים ובבורות׃ ועברים עברו
7 את־הירדן בארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל־העם
8 חרדים אחריו׃ ויחל שבעת ימים למועד אשר־שמואל
9 ולא־בא שמואל הגלגלה ויפץ העם מעליו׃ ויאמר שאול
הגישו אלי העלה ושלמים ויעל העלה׃ ויהי כאשר כלה
10 להעלות והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו׃
11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי־ראיתי כי נפץ
העם מעלי ואתה לא־באת לימי הפקדים ופלשתים נאספים
12 במכמש׃ ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה
לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה׃ ויאמר שמואל אל־שאול
13 נסכלת לא שמרת את־מצות יהוה אלהיך אשר צוה עליך
כי עתה הכין יהוה את־ממלכתך על־ישראל עד־עולם׃
14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו
15 יהוה לנגיד על־עמו כי לא שמרת את־אשר צוה יהוה׃
ויקם שמואל וילך הגלגלה גבעת בנימן ויפקד שאול את־
העם הנמצאים עמו כשש מאות איש׃ ושאול ויהונתן בנו
16 ואת־העם הנמצאים עמהם ישבים בגבעת בנימן ופלשתים
17 חנו במכמש׃ ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים
ראש הפנה דרך עפרה ארץ שועל׃ וראש אחד פנה דרך
18 בית־חורון וראש אחד פנה דרך הגבול הנשקף על־גיא
19 צבעים מדברה׃ וחרש לא נמצא בכל־ארץ ישראל כי אמרו
פלשתים פן־יעשו העברים חרב או חנית׃ וירדו כל־ישראל
20 אל־פלשתים לחדד איש את־מחרשתו ואת־אתו ואת־קלשנו
21 ואת־מגרפו׃ והיה הפים למחרשות ולאתים ולשלשים
22 ולקלשנים ולהגריף׃ ויהי ביום מלחמה ולא נמצא חרב
23 ורמח ביד כל־העם אשר את־שאול ואת־יהונתן בנו נמצאו
להם׃ ויצא מצב פלשתים אל־מעבר מכמש׃

24 ויהונתן בן־שאול עבר את־המצב ההוא לאמר ארור האיש
אשר־יאכל לחם עד־הערב ואנקמה מאיבי ולא־טעם כל־העם
25 לחם׃ וכל־הארץ באו יער ויהי דבש על־פני השדה׃ ויבאו
26 העם אל־היער והנה נטף דבש ואין־משיג ידו אל־פיו כי
27 העם יראים משבעת האלה׃ ויהונתן לא־שמע בהטות אביו
את־העם בשבעה ויט את־קצה המטה אשר בידו ויטבל
28 בנופת הדבש וישב ידו אל־פיו ותאר עיניו׃ ויען איש
מהעם ויאמר השבע השביע אביך את־העם לאמר ארור
האיש אשר־יאכל לחם היום ויעף העם׃ ויאמר יהונתן עכר
29 את־הארץ ראו־נא כי־אורו עיני כי טעמתי מעט הדבש
30 הזה׃ אף כי אם־אכול אכל העם היום משללת אויביהם
31 אשר מצאו כי עתה לא־רבתה המכה בפלשתים׃ ויכו
ביום ההוא בפלשתים מן־מכמש עד־אילון ויעף העם מאד׃
32 ויעש העם אל־השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו
33 ארצה ויאכל העם על־הדם׃ ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל על־הדם ויאמר בגדתם הגלו אלי
34 היום אבן גדולה׃ ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם אלהם
הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו והשחטתם בזה ואכלתם
לא־תחטאו ליהוה לאכל על־הדם ויגישו כל־העם איש
35 שורו בידו הלילה וישחטו שם׃ ויבן שאול מזבח ליהוה
36 אתו החל לבנות מזבח ליהוה׃ ויאמר שאול נרדה
פלשתים לילה ונבזה בהם עד־אור הבקר ולא־נשאיר בהם
איש ויאמרו כל־הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נגשה הלם
37 אל־האלהים׃ וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים
התתנם ביד־ישראל ולא־ענהו ביום ההוא׃ ויאמר שאול
גשו הלם כל־פנות העם וידעו ובראו בם היום הזה׃
38 כי חי־יהוה המושיע את־ישראל כי אם־היה ביהונתן בני
39 כי־מות ימות ולא־ענהו איש מכל־העם׃ ולכל־ישראל
אמר אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר
40 העם אל־שאול הטוב בעיניך עשה׃ ויאמר שאול אל־כל־
ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר
41 ויאמר העם אל־שאול הטוב בעיניך עשה׃ ויאמר שאול
אל־יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויבחר שאול ויהונתן
42 בנו והעם יצאו׃ ויאמר שאול הפילו בינו ובין יהונתן בני
43 והלכד יהונתן׃ ויאמר שאול אל־יהונתן הגידה לי מה
עשית ויגד־לו יהונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה
אשר בידי מעט דבש הנני אמות׃ ויאמר שאול כה־יעשה
44 אלהים וכה־יוסף כי־מות תמות יהונתן׃ ויאמר העם
אל־שאול היהונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת
בישראל חלילה חי־יהוה אם־יפל משערת ראשו ארצה כי
45 עם־אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את־יהונתן ולא מת׃
46 ויעל שאול מאחרי פלשתים והפלשתים הלכו למקומם׃
47 ושאול לקח המלוכה על־ישראל וילחם סביב בכל־אויביו
48 במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל
אשר־יפנה ירשיע׃ ויעש חיל ויך את־עמלק ויצל את־
49 ישראל מיד שסיהם׃ ויהי בני שאול יהונתן וישוי
ומלכישוע ושמות שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם
50 הקטנה מיכל׃ ושם אשת שאול אחינעם בת־אחימעץ
ושם שר־צבאו אבנר בן־נר דוד שאול׃ וקיש אבי שאול
51 ונר אבי אבנר בן־אביאיל׃ ויהי המלחמה חזקה על־
פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל־איש גבור וכל־בן־
חיל ויאספהו אליו׃

52 ויאמר שמואל אל־שאול אתי שלחני יהוה למשחך למלך
על־עמו על־ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה׃ כה
אמר יהוה צבאות פקדתי את־אשר עשה עמלק לישראל
אשר־שם לו בדרך בעלתו ממצרים׃ עתה לך והכית את־
עמלק והחרמתם את־כל־אשר־לו והמתה בו ולא תחמל
עליו והמתה מאיש עד־אשה מעולל ועד־יונק משור ועד־
שה מגמל ועד־חמור׃ וישמע שאול את־העם ויפקדם
טלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים איש את־יהודה׃
ויבא שאול עד־עיר עמלק ויארב בנחל׃ ויאמר שאול אל־
הקני לכו סורו רדו מתוך עמלקי פן־אספך עמו ואתה עשית
חסד עם־כל־בני ישראל בעלתם ממצרים ויסר הקני מתוך
עמלקי׃ ויך שאול את־עמלק מחוילה בואך שור אשר על־
פני מצרים׃ ויתפש את־אגג מלך עמלק חי והחרם את־כל־
העם לפי־חרב׃ וחמל שאול והעם על־אגג ועל־מיטב הצאן
והבקר והמשנים והכרים וכל־הטוב ולא אבו החרימם וכל־
המלאכה נמלה ונבזה אתה החרימו׃ ויהי דבר־יהוה אל־
שמואל לאמר׃ נחמתי כי־המלכתי את־שאול למלך כי־שב
מאחרי ואת־דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל־יהוה
כל־הלילה׃ וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא־שאול הכרמלה והנה מציב לו יד וסב ויעבר וירד
הגלגלה׃ ויבא שמואל אל־שאול ויאמר שאול ברוך אתה
ליהוה הקימתי את־דבר יהוה׃ ויאמר שמואל ומה־קול
הצאן הזה באזני ובקר אשר אנכי שמע׃ ויאמר שאול
מעמלקי הביאום כי חמל העם על־מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך ואת־היתר החרמנו׃ ויאמר שמואל
אל־שאול הרף ואגידה לי את אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמר אליו דבר׃ ויאמר שמואל הלוא אם־קטן אתה
בעיניך לראש שבטי ישראל אתה ויקבאך יהוה למלך על־
ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך החרם את־החטאים
את־עמלק ונלחמת בו עד־כלותם אותם׃ ולמה לא־שמעת
בקול יהוה ותעט אל־השלל ותעש הרע בעיני יהוה׃
ויאמר שאול אל־שמואל כי שמעתי בקול יהוה וארך
בדרך אשר שלחני יהוה ואבא את־אגג מלך עמלק והחרמתי
את־עמלק׃ ויקח העם מן־השלל צאן ובקר ראשית החרם
לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃ ויאמר שמואל החפץ ליהוה
בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים׃ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים
הפגיע יען מאסת את־דבר יהוה וימאסך מנגיד׃ ויאמר
שמואל אל־שאול קרעה יהוה את־ממלכות ישראל מעליך
היום ונתנה לרעך הטוב ממך׃ וגם נצח ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם׃ ויאמר חטאתי עתה
כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושובה עם־אלהיך
ואשתחוה ליהוה׃ וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול
ליהוה׃ ויאמר שמואל הגישו אלי את־אגג מלך עמלק
ויבא אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אך סר מר־המות׃
ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן־תשכל מנשים
אמך ויפלח שמואל את־אגג לפני יהוה בגלגל׃ וילך שמואל
הרמתה ושאול עלה ביתה גבעת שאול׃ ולא־יסף שמואל
לראות את־שאול עד־יום מותו כי התאבל שמואל על־שאול
ויהוה נחם להמליך את־שאול על־ישראל׃

(1) שמו 15: 32.
(5) שמו 15: 34. שה. 9: 38.
(7) שמו 14: 19. שה. 6: 41.
(10) שמו 15: 39.
(11) שמו 12: 38. 16: 1. שמו. 6: 30.
(14) שמו 16: 5.
(15) שמו 16: 6. כה. 12: 1.
(16) שמו 16: 7.
(17) שה. 6: 52.
(19) שמו 14: 20. שה. 6: 43. כה. 9: 17. שמו. 6: 13.
(20) שמו 15: 37. שה. 8: 8.
(21) שה. 6: 52. 8: 17.
(23) שה. 7: 33.
(26) שמו 8: 4. שה. 5: 43.
(27) שמו 16: 13. כה. 9: 18.
(28) שמו 14: 2.
(29) שמו 16: 16. שמו. 6: 69. 11: 27.
(30) שמו 16: 20.
(31) שמו 16: 21. 17: 22. כה. 9: 22.

[1] שמו ושי. בה. שה. ס.—ובנבר בשוה שמו: [2] שמו ושי. בה. שה. ס—ולא אמרה לרעהו לא מה.

32 ומשמשים אותו׃ 33 ויהי בשמעו ויפל על פניו ויקבר שמה׃ ויהי בשנה השנית בחדש השני בשנת שתים לשנת מלכו של דריוש נבא זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא אל היהודים אשר ביהודה ובירושלם לאמר׃ 34 כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות׃ 35 ואל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה׃ 36 אבותיכם איה והנביאים הלעולם יחיו׃ 37 אך דברי וחקותי אשר צויתי את עבדי הנביאים לא השיגו את אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעלליתינו כן עשה אתנו׃

ב.

1 ואשא עיני וארא והנה ארבע קרנות׃ 2 ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם׃ 3 ויראני יהוה ארבעה חרשים׃ 4 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה איש ראשו ולא נשא איש את עיניו ויבאו אלה להחריד אותם להדות את קרנות הגוים הנשאים קרן על ארץ יהודה לזרותה׃ 5 ואשא עיני וארא והנה אנשים ארבעה מרכבותיהם׃ 6 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה אתה הולך ויאמר אלי למדד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה׃ 7 והנה המלאך הדבר בי יוצא והמלאך אחר יוצא לקראתו׃ 8 ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הזה לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה׃ 9 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה׃ 10 הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה׃ 11 הוי ציון המלטי יושבת בת בבל׃ 12 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השסים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו׃ 13 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו בזה לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני׃ 14 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ 15 ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך׃ 16 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם׃ 17 הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו׃

ג.

1 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו׃ 2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מוצל מאש׃ 3 ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך׃ 4 ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ואליו אמר ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות׃ 5 ואמר אשימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשוהו בגדים והמלאך יהוה עומד׃ 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃ 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרותי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה׃ 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח׃ 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההוא ביום אחד׃ 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו תחת גפן ותחת תאנה׃

ד.

1 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו׃ 2 ויאמר אלי מה אתה רואה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה׃ 3 ושני זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה׃ 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת מה אלה ואמר לא אדני׃ 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות׃ 7 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור ויוצא אבן הראשה תשואות חן חן לה׃ 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 9 ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם׃ 10 כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ׃ 11 ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה׃ 12 ואען שנית ואמר אליו מה שני שבלי הזיתים אשר על יד שני צנתרות הזהב הריקים מעליהם את הזהב׃ 13 ויאמר אלי לאמר הלא ידעת מה אלה ואמר לא אדני׃ 14 ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ׃

---

(34) בראש 10: 38. 16: 24.
כה. 9: 23. 14: 27.
(35) ישעי. 12: 25.
(38) ישעי 10: 33. כה. 9: 26.
12: 9. ירמ. 1: 16. ד. יחל. 1: 8. 2: 12.

(1) ישעי 16: 28. כה. 9: 27.
ישעי 24: 30. 25: 31. כה. 22: 18.
(2) ישעי 17: 1. כה. 9: 28.
(3) בר. 7: 9. ישעי 28: 3.
(9) ישעי 17: 9.
(11) מלכ. 4: 5. ישעי 17: 10.

(12) ישעי 22: 6. יחז. 53: 2.
ישעי 24: 23. כה. 9: 26.
11. שם. 2: 7.
(13) ישעי 11: 14. 17: 12.
כה. 1: 17.
(14) ישעי 17: 14. כה. 9: 37.
(17) ישעי 17: 14. כה. 9: 38.
(20) ישע. 1: 26. כה. 9: 42.
(23) ישעי 17: 20. ישע. 11: 23. כה. 17: 6. משלי 11: 40.
(28) ישעי 17: 19.
(31) ישעי 17: 22. כה. 9: 44.

---

[1]מ: בי לאמר לי. [2]מ: משיחי. [3]ישע 11: 2.
[4]מ: שיראי. [5]ישע 11: 2.
כה. 9: 14–ס: 6.

32 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃* 33 כֵּנִים הוּא לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃ שְׁנֵים עָשָׂר אֲחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַצָּעִיר הַיּוֹם אֶת אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 34 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדוֹן הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כֵּנִים אַתֶּם לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃* אֶת אֲחִיכֶם הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ׃ 35 וְהָבִיאוּ אֶת אֲחִיכֶם הַצָּעִיר אֵלָי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם כִּי כֵנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת הַסֹּחֲרוּ תִּסְחָרוּ בָּאָרֶץ׃ 36 וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צְרוֹר כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וְאָבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃* 37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ תְּנָה אֹתוֹ עַל יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ 38 וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי אָחִיו מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאָהוּ אֵיד בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃* 39 וַיֹּאמֶר הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃ 40 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר הֲלוֹא רַגְלֵי אַתֶּם וַאֲנִי שְׁמַעְתִּי אֶת דִּבְּרֵיכֶם׃ 41 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 42 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 43 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 44 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 45 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 47 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 48 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 49 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 50 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 51 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃* 52 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֹּשֵׁל אֲשֶׁר הָאָרֶץ לוֹ הוּא יוֹסֵף הוּא שִׁבַּר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיִּכָּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃*

[1] מהד׳: דמִיכֵּל. [2] מהד׳: מִיכֵּל. [3] ער׳: כֵּנִים. בר׳ מב. כא–כב. 44. 46.

(33) מהד׳ 18: 1. כה. 9. 46.
(42) מהד׳ 18: 6. כה. 17: 1. 22: 24.
(43) דב. 13: 6. מהד׳ 5: 29. 18: 8. מכ׳ 9: 45. 47.
(44) יר. 66: 24.
(45) חב. 2: 13. שו. 43: 24. 34.
(50) מהד׳ 5: 13. כה. 14: 34. יר. 4: 29. מה. 4: 6. 6: 12. 18. 14: 19. ד. מה. 13: 11. בר. 12: 14.
(33) מהד׳ 18: 1. כה. 9. 46.
(35) מהד׳ 20: 26. 27. מכ. 10: 43.
(36) מהד׳ 18: 2. מכ. 10: 16.
(37) מהד׳ 10: 40. כה. 9: 48.
(38) מהד׳ 11: 28. כה. 9: 49.
(39) ו. מה. 12: 3.
(40) מהד׳ 12: 30.
(41) מהד׳ 10: 42.

מקץ: מ.

1 וְהָאָרֶץ לֹא נָכְדוּ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא׃ 2 וַיְהִי כְּכַלּוֹת לֶאֱכֹל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מְעַט אֹכֶל׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הֵעִיד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּן פָּנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתָּכֶם׃* 4 אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ אֹכֶל׃ 5 וְאִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא תִרְאוּן פָּנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתָּכֶם׃* 6 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם אָח׃ 7 וַיֹּאמְרוּ שָׁאֹל שָׁאַל הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח וַנַּגֶּד לוֹ עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת אֲחִיכֶם׃* 8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַתָּה גַּם טַפֵּנוּ׃ 9 אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל הַיָּמִים׃* 10 כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַּעֲמָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלוֹט בָּטְנִים וְשָׁקֵדִים׃* 12 וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קְחוּ בְיֶדְכֶם וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׂגֶּה הָיָה׃* 13 וְאֶת אֲחִיכֶם קְחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ׃ 14 וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת בִּנְיָמִין וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ 15 וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵל אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת בִּנְיָמִין וַיָּקוּמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיְמָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ 16 וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם אֶת בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃ 17 וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ 18 וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת חֲמֹרֵינוּ׃ 19 וַיִּגְּשׁוּ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃ 20 וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר אֹכֶל׃ 21 וַיְהִי כִּי בָאנוּ אֶל הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְיָדֵנוּ׃

[4] מ׳: וְכֶסֶף.

[בר׳ מג. 33.]
(1) מהד׳ 19: 1. ישע׳ 10: 11. מה. 19: 13. כה. 18: 15. (2) מהד׳ 19: 3. (4) דב. 24: 1. מהד׳ 5: 31. 19: 7. (6) בר׳ 1: 27. 5: 2. (7) בר׳ 2: 24. ו. מה. 6: 16. יר׳ 5: 31. (11) מהד׳ 5: 32. 19: 9. כה. 12. 33. 16: 9. (13) מהד׳ 19: 13. כה. 18: 15. 16: 18. כה. 7: 3. ו. מה. 7: 10. 11. (14) ו. מה. 14: 20. ו. פה. 2: 2. (15) מהד׳ 18: 3. (17) מהד׳ 19: 16. כה. 18: 18. (19) מכ׳ 6. מכ׳ 20. ס׳ 13: 9. (21) מהד׳ 6: 19. 20. 19: 21.

וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כִּי אַתֶּם הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי אֵלֵךְ אָנֹכִי וּבִקַּשְׁתֶּם אֹתִי וּבְחַטָּאתֵכֶם תָּמוּתוּ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי אֶל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אַתֶּם לֹא תוּכְלוּ לָבוֹא׃ 22 וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים הֲלוֹא יַהֲרֹג אֶת נַפְשׁוֹ כִּי אָמַר אֶל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אַתֶּם לֹא תוּכְלוּ לָבוֹא׃* 23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם מִלְּמַטָּה אֲנִי מִלְּמַעְלָה אַתֶּם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה אֲנִי לֹא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה׃* 24 עַל כֵּן אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי תָּמוּתוּ בְּחַטֹּאתֵיכֶם כִּי אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי אֲנִי הוּא תָּמוּתוּ בְּחַטֹּאתֵיכֶם׃* 25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִי אַתָּה וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אִתְּכֶם מֵרֹאשׁ׃* 26 רַבּוֹת יֶשׁ לִי לְדַבֵּר עֲלֵיכֶם וְלִשְׁפֹּט אֶתְכֶם אַךְ הַשֹּׁלֵחַ אֹתִי הוּא אֱמֶת וַאֲנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּבָרִים אֵלֶּה אֲדַבֵּר אֶל הָעוֹלָם׃* 27 וְלֹא יָדְעוּ כִּי עַל הָאָב אָמַר לָהֶם׃ 28 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר תָּרִימוּ אֶת בֶּן הָאָדָם אָז תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי הוּא וְכִי לֹא מֵעַצְמִי אֲנִי עוֹשֶׂה דָּבָר כִּי אִם כַּאֲשֶׁר לִמְּדַנִי אָבִי כֵּן אֲנִי מְדַבֵּר׃* 29 וְהַשֹּׁלֵחַ אֹתִי הוּא אִתִּי וְלֹא עֲזָבַנִי לְבַדִּי כִּי אֲנִי עֹשֶׂה תָמִיד אֶת אֲשֶׁר יִרְצֶה׃* 30 וְכַאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶּה הֶאֱמִינוּ בּוֹ רַבִּים׃

31 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר הֶאֱמִינוּ בּוֹ אִם תַּעַמְדוּ בִּדְבָרַי אָז תִּהְיוּ תַלְמִידַי בֶּאֱמֶת׃* 32 וְתֵדְעוּ אֶת הָאֱמֶת וְהָאֱמֶת תַּחְפְּשֵׁכֶם׃ 33 וַיַּעֲנוּ אֵלָיו אֲנַחְנוּ זֶרַע אַבְרָהָם וְלֹא הָיִינוּ מִימֵי עוֹלָם עֲבָדִים לְאִישׁ וְאֵיךְ אַתָּה אוֹמֵר כִּי בְּנֵי חוֹרִין נִהְיֶה׃* 34 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל הָעֹשֶׂה חֵטְא הוּא עֶבֶד לַחֵטְא׃* 35 וְהָעֶבֶד אֵינוֹ נִשְׁאָר בְּבֵית הָאָב לְעוֹלָם אֲבָל הַבֵּן נִשְׁאָר לְעוֹלָם׃ 36 וְאִם הַבֵּן יַחְפְּשֵׁכֶם אָז תִּהְיוּ בְּנֵי חוֹרִין בֶּאֱמֶת׃* 37 יָדַעְתִּי כִּי זַרְעֵי אַבְרָהָם אַתֶּם אַךְ אַתֶּם מְבַקְשִׁים לַהֲרֹג אֹתִי כִּי דְבָרַי אֵינָם מַצְלִיחִים בְּלִבְּכֶם׃ 38 אֲנִי מְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶצֶל אָבִי וְאַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם׃*

39 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַבְרָהָם הוּא אָבִינוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם בְּנֵי אַבְרָהָם הָיִיתֶם הָיִיתֶם עֹשִׂים אֶת מַעֲשֵׂי אַבְרָהָם׃* 40 וְעַתָּה אַתֶּם מְבַקְשִׁים לַהֲרֹג אֹתִי אִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיכֶם אֶת הָאֱמֶת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא כֵן עָשָׂה אַבְרָהָם׃* 41 אַתֶּם עֹשִׂים אֶת מַעֲשֵׂה אֲבִיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵין אָנוּ נוֹלָדִים מִזְּנוּת לְאָבִינוּ אֶחָד יֶשׁ לָנוּ הוּא אֱלֹהִים׃* 42 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם אֱלֹהִים הָיָה אָבִיכֶם הָיִיתֶם אֹהֲבִים אֹתִי כִּי מֵאֱלֹהִים יָצָאתִי וָאָבוֹא כִּי לֹא מֵעַצְמִי בָּאתִי כִּי אִם הוּא שְׁלָחָנִי׃* 43 וְלָמָּה לֹא תָבִינוּ אֶת דְּבָרַי כִּי אִם מִפְּנֵי שֶׁאֵינְכֶם יְכוֹלִים לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרָי׃ 44 אַתֶּם מִן הַשָּׂטָן אֲבִיכֶם הוּא וְתַאֲוֹת אֲבִיכֶם אַתֶּם עֹשִׂים הוּא רוֹצֵחַ מֵרֹאשׁ וְלֹא עָמַד בָּאֱמֶת כִּי אֵין אֱמֶת בּוֹ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר מִדַּעְתּוֹ יְדַבֵּר כִּי שֶׁקֶר הוּא וְאָבִי הַשָּׁקֶר׃* 45 וַאֲנִי כִּי אֲדַבֵּר אֶת הָאֱמֶת לָכֵן אֵינְכֶם מַאֲמִינִים בִּי׃ 46 מִי מִכֶּם יוֹכִיחַ עָלַי חֵטְא אִם אֲנִי אֹמֵר אֶת הָאֱמֶת לָמָּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִים בִּי׃ 47 הָאֹמֵר מֵאֱלֹהִים יִשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהִים וְעַל כֵּן אֵינְכֶם שֹׁמְעִים כִּי אֵינְכֶם מֵאֱלֹהִים׃

48 וַיַּעֲנוּ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא אָמַרְנוּ עָלֶיךָ כִּי שֹׁמְרוֹנִי אַתָּה וְכִי שֵׁד בְּךָ׃* 49 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵין שֵׁד בִּי כִּי אִם אֲנִי מְכַבֵּד אֶת אָבִי וְאַתֶּם מְבַזִּים אֹתִי׃ 50 וְאֵינֶנִּי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּבוֹדִי יֵשׁ מְבַקֵּשׁ וְשֹׁפֵט׃* 51 אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל הַשֹּׁמֵר אֶת דְּבָרַי לֹא יִרְאֶה מָוֶת לְעוֹלָם׃* 52 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְהוּדִים עַתָּה יָדַעְנוּ כִּי שֵׁד בְּךָ אַבְרָהָם מֵת וְהַנְּבִיאִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַשֹּׁמֵר אֶת דְּבָרַי לֹא יִטְעַם טַעַם מָוֶת לְעוֹלָם׃ 53 הֲגָדוֹל אַתָּה מֵאָבִינוּ אַבְרָהָם אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים מֵתוּ אֲשֶׁר מִי אַתָּה תָּשִׂים אֶת נַפְשֶׁךָ׃

פרק ח׳.

1 וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ[1] אֶל הַר הַזֵּיתִים׃ 2 וְעוֹד בֹּקֶר הָיָה וַיָּבֹא אֶל הַמִּקְדָּשׁ וְכָל הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְּדֵם׃* 3 וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הֵבִיאוּ אֵלָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְפְּשָׂה בְּנִאוּף וַיַּעֲמִידוּהָ בְּתוֹכָם׃ 4 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי הָאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְפְּשָׂה בְּנִאוּף׃* 5 וּבְתוֹרַת מֹשֶׁה צִוָּה עָלֵינוּ לִסְקֹל אֶת הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה וְאַתָּה מַה תֹּאמַר׃

[1] ח׳: וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ.

(23) מעש 19: 23. לה. 18:24. (24) נשא 31: 24. שה. 52: 7. 62: 10. 1. מל. 6: 17. (27) 51. 32: 17. מעש 19: 26. לה. 1: 37. (28) מעש 19: 27. לה. 18: 28. (30) ד. דבר. 25: 9. לה. 18: 30. (31) מעש 19: 30. 20: 16. לה. 13: 30. (32) מעש 20: 17. לה. 18: 31. מל. 8: 31. 9: 31. לה. 9: 22. 18: 31. (35) מעש 20: 20. (41) מעש 20: 24. (42) לה. 22: 25. (43) מעש 20: 26. 28. מל. 9: 35. לה. 9: 48. (45) משש. 13: 14. פש. 2: 7. מעש 20: 28. 1. מל. 2: 6. מל. 2: 14. (46) מעש 20: 29. לה. 18: 35. (52) מעש 9: 22. מל. 5: 34. (1) מעש 21: 1. לה. 19: 29. משש. 12: 14.

26 [1]הַנִּיחָה לִּי אֶשְׁמְךָ כִּי אֶעְבְּרָה: וְכֹה חָפְצִי בְּחֶסְדֶּךָ
כִּי אֶחֱסֶה לְמַחֲרַת כָּלְיוֹתָי.
27 מַלְאָכִי מְצִיחִי בְּיוֹם. בְּחֶבְרַת כְּרוּבִים בְּיוֹם: כֹּה
מְחִיחִי: וְלִי לְחֶלְקִי מְלֹא מְחִיחִי: וְלִי לְחֶלְקִי מְלֹא
28 מַשְׂכִּיּוֹתָי:* מַלְאָכִי בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
29 בְּחֶבְרַת:* בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
30 בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
31 בְּחֶבְרַת:* בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
32 בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
33 בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת
בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת בְּחֶבְרַת

מעלות. נו.

1 מַעֲלוֹת לְדָוִד מִבֹּטֶן חִשַּׁקְתִּיהוּ. שָׁם וְנִשְׁקֹל לְמַעֲמַסֵּי
בְּיָדֵנוּ בְּמַעֲמַסֵּי מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
2 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
3 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
4 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
5 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
6 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
7 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
8 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
9 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
10 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
11 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
12 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
13 מַעֲבָדֵנוּ:* מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
14 מַעֲבָדֵנוּ:* מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
15 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
16 מַעֲבָדֵנוּ:* מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
17 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
18 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
19 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
20 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
21 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
22 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
23 מַעֲבָדֵנוּ:* מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
24 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
25 מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ
מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ מַעֲבָדֵנוּ

[1]מחמ׳ ועיי׳ בדה״מ. 26. [2]ס״ת: בְּחֶבְרַת.

(8) מזמ׳ 21: 8.
(9) תה׳ 118: 26.
(10) תה׳ 148: 1.
(11) מזמ׳ 21: 12.
(12) מזמ׳ 21: 18.
(13) מזמ׳ 21: 19.
(15) מזמ׳ 21: 12. דה״ב 19: 45. מזמ׳ 2: 14.
(17) נח׳ 56: 7. יח׳ 7: 11.
(18) מזמ׳ 21: 45. 46. דה״ב 1: 47. מזמ׳ 7: 28. שה״ש 1: 22. דה״ב 4: 32.
(20) מזמ׳ 21: 19.
(23) מזמ׳ 17: 20. 21: 21.

דה״ב 17: 6.
(24) מזמ׳ 7: 7. דה״ב 11: 9. מזמ׳ 14: 13. 15: 7. 16: 24. שה״ש 1: 5. 6.
(25) מזמ׳ 6: 14. תה׳ 3: 13.
(26) מזמ׳ 18: 35.
(27) מזמ׳ 21: 23. דה״ב 20: 1. 11: 18. מזמ׳ 7: 25. 30. 44.
(32) מזמ׳ 3: 5. 14: 5. שה״ש 6: 20.

(1) מזמ׳ 21: 33. דה״ב 20: 9.
(10) תה׳ 118: 22.
(12) מזמ׳ 21: 45. 46. שה״ש 6: 1.

13 ויאמר אליו הנביא לא תזנה אלהיך ויתנבא
14 לעלית אחז׃ ויאמר הנביא כי פה אמר יהוה.
הנני מגפה את עמך ובניך ואת נשיך ואת כל
15 אשר לך׃ ואתה חלי רב בחלי מעיך עד יצא
מעיך מן החלי מיום אל יום׃ ויעורר יהוה על
16 יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר
17 לצד כושים׃ ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו
את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו
18 ובנותיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז
19 קטן בניו׃ ואחרי כל זאת הכהו יהוה במעיו
20 למחלה אין תקנה׃ ויהי מיום אל יום ומקץ
שנתים יצא מעיו בחליו וימת במחלים רעים
ולעמו לא עשו שרפה כשרפת אבותיו׃ בן
21 שלשים ושתים שנה היה ביומלכו ושמונה
שנים מלך בירושלם ויהלך בלא חמדה ויקברו
22 אותו בעיר דויד אך לא בקברות המלכים׃
ויעמידו את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל
הגדודים אשר באו עם הערבים אל המחנה
הרגו את כל הבכורים׃ וימלך אחזיהו בן
23 שתים ועשרים שנה בהיותו למלך בירושלם
ושנה אחת מלך באחזיה אמו בת עמרי׃
24 וגם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו לרשעה׃ ויעש הרע בעיני יהוה כבית
25 אחאב כי אחרי מות אביו המה יועצים לו
לאבדון׃ וגם בעצתם הלך ויסע עם יהורם בן
אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך
26 ארם ברמות גלעד וישבר ארם את יהורם׃
וישב יהורם להתרפא ביזרעאל מן הפצעים
אשר הכוהו בני ארם ברמה במלחמו את חזאל
מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד
27 לבקר את יהורם ביזרעאל כי חלה׃ ויהי
בבוא אחזיהו אל יהורם ויצא עמו למלחמה
את חזאל מלך ארם ויכהו יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את בית אחאב׃ ויהי
בהשפט יהוא את בית אחאב וימצא את שרי
יהודה ואת בני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו
28 ויהרגם׃ ויבקש את אחזיהו[1] ויתפשהו והוא
מתחבא בשמרון ויביאהו אל יהוא וימיתהו
ויקברו אותו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר
29 דרש את יהוה בכל לבבו׃ ולא היה בבית
אחזיהו כח להחזיק במלוכה מבני המלוכה
30 ויהי מות עתליה אם אחזיהו ותרא כי מת
בנה ותקם ותאבד את כל זרע בית המלוכה׃
31 ויהושבע בת יהורם אחות אחזיהו[2] ותקח את
יואש[3] בן בנו ותגנבהו מתוך בני המומתים
ותשם אותו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו
מפני עתליה ולא הומת׃ ויהי עמה בבית יהוה
נסתר שש שנים ועתליה מלכה על הארץ׃

[1] ויתפשהו חסר ב׳ 2 Chr. 22:9. [2] יהושבעת 2 Kgs. 11:2. [3] יואש . . . ב׳ יואש 2 Kgs. 11:2.

(13) 2 Chr. 22: 15. כה. 20: (29) Jer. 6: 4. כה. 10: 27. 20.
(15) 2 Chr. 18: 28. (31) ch. 19: 18. 2 Chr. 22: 20.
(18) 2 Chr. 22: 23. כה. 20: 39. ch. 13: 9. Ps. 5: 14.
27. Ez. 23: 8. Jer. 2: 8.
(19) Jer. 25: 5. (32) Jer. 4: 39. Ez. 45: 6.
(25) 1 Chr. 15: 42. 49. 52. 14. 46: 9.
26. Jer. 3: 6. (33) 1 Chr. 15: 22. Isa. 6: 9.
(26) ch. 3: 6. 6. Isa. 6: 8-6.
(28) 2 Chr. 22: 35. (34) 2 Chr. 22: 46.

32 ויאמר אליו הנביא כה אמר יהוה יען אשר
שלחת ספרים ביד ידמיהו ותשלח ביד יונתן
ויתן ביד יהוה ולא שמעת ולא עשית כדבר
33 יהוה הנה יהוה נגף נגף בעמך ובבניך ובנשיך
ובכל רכושך׃ ואתה חלי חלי מעים עד אשר
יצאו מעיך מן החלי יום יום׃ ויעורר יהוה
34 על יהורם את רוח הכשדים ואת רוח הערבים
ואת רוח הכושים׃ ויעל ויבקע את יהודה
ויבזזו את כל הרכוש הנמצא בבית המלך וגם
35 את בניו ואת נשיו ולא נשאר לו בן כי אם
יהואחז קטן בניו׃ ואחרי כל זאת הכהו יהוה
36 אלהי ישראל במעיו למחלה אין תקנה׃
ויהי מיום אל יום ומקץ שנתים יצא מעיו
בחליו וימת במחלים רעים ולעמו לא עשו
37 שרפה כשרפת אבותיו׃ בן שתים ועשרים
שנה היה ביומלכו ושמונה שנים מלך בירושלם
ויהלך בלא חמדה ויקברו אותו בעיר דויד אך
38 לא בקברות המלכים׃ ויעמידו את אחזיהו בנו
הקטן תחתיו כי כל הגדודים אשר באו עם
הערבים אל המחנה הרגו את כל הבכורים׃
39 וימלך אחזיהו בן שתים ועשרים שנה בהיותו
למלך בירושלם ושנה אחת מלך באחזיה אמו
40 בת עמרי׃ וגם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי
אמו היתה יועצתו לרשעה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי אחרי מות אביו המה
יועצים לו לאבדון׃ וגם בעצתם הלך ויסע עם
יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל
41 מלך ארם ברמות גלעד וישבר ארם את יהורם׃
וישב יהורם להתרפא ביזרעאל מן הפצעים
אשר הכוהו בני ארם ברמה במלחמו את חזאל
מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד
42 לבקר את יהורם ביזרעאל כי חלה׃ ויהי
בבוא אחזיהו אל יהורם ויצא עמו למלחמה
את חזאל מלך ארם ויכהו יהוא בן נמשי אשר
43 משחו יהוה להכרית את בית אחאב׃ ויהי
בהשפט יהוא את בית אחאב וימצא את שרי
יהודה ואת בני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו
44 ויהרגם׃ ויבקש את אחזיהו ויתפשהו והוא
מתחבא בשמרון ויביאהו אל יהוא וימיתהו
ויקברו אותו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר
דרש את יהוה בכל לבבו׃ ולא היה בבית
אחזיהו כח להחזיק במלוכה׃

פרק יא׳.

1 ועתליה אם אחזיהו ותרא כי מת בנה ותקם
ותאבד את כל זרע המלוכה׃ ותקח יהושבעת
בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן בנו
2 ותגנבהו מתוך בני המומתים אתו ואת מיניקתו
בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא
3 הומת׃ ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים
ועתליה מלכה על הארץ׃
4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי
מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית יהוה
ויכרת להם ברית וישבע אותם בבית יהוה
ויראם את בן המלך׃

(35) 2 Chr. 22: 41. כה. 20: 41.
(43) ch. 8: 12. כ. 9.
(36) ch. 23: 2. 1 Chr. 1. 110
(38) ch. 4: 2. 2 Chr. 23: 1.
Jer. 46: 20. כה. 11: 43.
(40) 2 Chr. 23: 14.
(41) כה. 21: 1. 2 Chr. 10: 9.
(1) 2 Chr. 24: 1. כה. 21: 5.
(2) כה. 19: 44.
(4) 2 Chr. 24: 3. כה. 21: 7.

5 לְפִתְחַ־הָאֹהֶל׃* וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃
6 וַתִּגַּשְׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃* וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֻיּוּ
7 וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַתִּשְׁתַּחֲוֻיּוּ׃* וַיֹּאמֶר מִי־לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר
8 לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃* וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃
9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן
10 רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃* קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי־חַנַּנִי
11 אֱלֹהִים וְכִי־יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃* וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃
12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּם יוֹם
13 אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃* יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל
14 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וְלִרְגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ וַיֹּאמֶר
[1]אָצִיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר־אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃
15 וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃* וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וְלִמְקְנֵהוּ
16 עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃* וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר
17 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃* וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
18 אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃* וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ
19 וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת
20 בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃* וַיַּרְא שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ
21 וַיְעַנֶּהָ׃ וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעַר׃
22 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃* וְיַעֲקֹב שָׁמַע

---

[1] שמות יג. יח. מה. כא—יד. מז. כא. יח. כא. יט. כא. יט. כא. יט

ומשרתיו לא יבואו בעיר אלא יצאו החוצה
6 לבית עניה ויתלונו שם: ויהי בבקר בשוב
הוא העירה ויראב את התאנה ויבש מן
7 השרשים: ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי
8 הנה התאנה אשר קללת יבשה: ויען ישוע
ויאמר אליהם האמינו באלהים: כי אמן
אמן אומר אני לכם כי אם יאמר איש
מבני האדמה אל ההר הזה הנתק והשלך
9 בים ולא יספק בלבבו כי אם יאמין כי
אשר יאמר יהיה לו: על כן אני אומר לכם
כל אשר תבקשו בתפלתכם האמינו כי
10 תקבלו והיה לכם: וכאשר תעמדו להתפלל
סלחו לכל אשר יש לכם עליו דבר למען
יסלח גם אביכם שבשמים לכם את
11 חטאתיכם: ויבאו שנית אל ירושלם ויהי
בהתהלכו בהיכל ויבאו אליו הכהנים
12 והסופרים והזקנים: ויאמרו אליו באיזה
13 רשות אתה עושה את הדברים האלה
ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות
14 כן: ויען ישוע ויאמר אליהם אשאל גם
אני אתכם דבר אחד והשיבו לי ואגידה
15 לכם באיזה רשות אני עושה את הדברים
האלה: הטבילת יוחנן משמים היתה או
16 מבני אדם השיבו לי: ויתיעצו ביניהם
17 לאמר אם נאמר משמים יאמר לנו למה
18 לא האמנתם בו: ואם נאמר מבני אדם
נירא את העם כי כל העם חשבו את
19 יוחנן כי הוא נביא באמת: ויענו ויאמרו
20 אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם
21 גם אני לא אגיד לכם באיזה רשות אני
עושה את הדברים האלה: ויחל לדבר
אליהם במשלים ויאמר איש נטע כרם
ויגדר גדר סביב ויכר יקב בתוכו ויבן
מגדל וישכירהו לכורמים וילך לו למרחק
22 ארץ: ויהי בעת הקציר וישלח את עבדיו
אל הכורמים לקחת מהם את פרי הכרם
23 אשר להם: ויתפשו הכורמים את עבדיו
ויכו את אחד ויהרגו את השני ויסקלו
24 את השלישי: וישלח עוד עבדים אחרים
25 רבים מן הראשונים ויעשו להם כן: ויהי
אחרי כן וישלח אליהם את בנו לאמר
אולי יכבדו את בני: ויאמרו הכורמים
איש אל רעהו זה הוא היורש נבא נהרגהו
26 ונקחה את נחלתו לנו: ויתפשו אותו
27 ויהרגוהו וישליכו אותו אל מחוץ לכרם:
28 ועתה מה יעשה בעל הכרם לכורמים
29 האלה הלא יבוא וישחיתם ויתן את הכרם
30 לאחרים: הלא קראתם את הכתוב הזה
31 האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש
32 פנה: מאת יהוה היתה זאת והיא נפלאת
בעיני כל אדם: ויבקשו לתפוש אותו
כי ידעו כי אליהם דבר את המשל הזה
ויעזבו אותו וילכו להם: וישלחו אליו
כמה מן הפרושים ומן ההרודיים לתפוש
34 אותו במלה: ויבואו ויאמרו אליו רבי
ידענו כי אמת אתה ולא תשא פני איש
כי לא תביט אל פני אדם כי אם על דרך
35 אלהים אתה מורה: התתן מס לקיסר
36 או לא: נתן נתן או לא נתן: ויודע את
מחשבתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו
37 לי דינר ואראה: ויביאו ויאמר אליו
38 ויאמר לו ישוע את הצלם הזה ואת
הכתובת הזאת: ויענו ויאמרו לו לקיסר:
39 ויאמר אליהם ישוע תנו אפוא לקיסר את
אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים:
40 ויתמהו עליו מאד: ויבואו אליו הצדוקים
אשר אומרים כי אין תחיה לנפש ויאמרו
41 אליו: רבי משה כתב לנו כי אם מת
לאיש אחיו ואשתו לו ולא הוליד בנים
42 ישא אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו:
היו אפוא שבעה אחים ויקח הראשון אשה
43 וימת ולא הניח זרע: וישא השני את

---

1 מתוספת: הבא אחרי רבים. 2 מ: יכבוד.

(7) בר. 15: 11.
(10) תהל 26: 14. קה. 22:
3. 4.
(12) תהל 26: 17. קה. 22: 7.
(17) תהל 26: 20. ישע.
(21) תהל 26: 24. קה. 22:
22.
(22) תהל 26: 26. קה. 22:
19. 1. קה. 11: 23.
(26) תהל 26: 30.
(27) תהל 26: 31. ובר. 13: 7.
(28) ישע 16: 7.
(29) תהל 26: 33. 34. קה.
22: 33. 34. תהל. 13: 37.
(32) תהל 26: 36. קה. 22:
17.
(34) תהל. 12: 27.
(36) תה. 8: 15. בראש. 4:
6. בר. 5: 7. תהל. 5: 30.
6: 38.
(38) תה. 7: 23. בראש. 5:
17.
(41) תהל. 13: 1.
(42) תהל 26: 46. תהל. 18:
1. 2.
(43) תהל 26: 47. קה. 22:
47. תהל. 18: 3.

3 מ: ויקחה. 4 מתוספת: ויקחה את אשתו.
5 ער. בא. בא—בב. כתוב בראש. בראש.
6 מתוספת: הפינה. 7 מתוספת: אלא כי את דרך אלהים
תורה באמת: אשר 8 מ: יתברך.

אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתָּם אֶת כָּל מַשְׂכִּיֹּתָם׃* 44 וְאִבַּדְתָּם אֶת כָּל בְּהֶמְתָּם וְאֶת כָּל מַסֵּכֹתָם תְּכַלֶּה וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וְיָשַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ 45 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנָחָלוּ׃ 46 וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ׃ 47 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ פ

48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 49 צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ 50 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת כָּל מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֶת כָּל צַלְמֵי מַסֵּכָתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ 51 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ 52 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנָחָלוּ׃ 53 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְיָשַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ׃* 54 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנָחָלוּ׃ 55 וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ׃ 56 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ פ

פרק לד.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃* 3 וְהָיָה לָכֶם פְּאַת נֶגֶב מִמִּדְבַּר צִן עַל יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ 4 וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר אַדָּר וְעָבַר עַצְמוֹנָה׃ 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ 6 וּגְבוּל יָם וְהָיָה הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ 7 וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן הַיָּם הַגָּדוֹל תְּתָאֲרוּ לָכֶם הֹר הָהָר׃ 8 מֵהֹר הָהָר תְּתָאֲרוּ לְבוֹא חֲמָת וְהָיוּ תֹצְאֹת הַגְּבוּל צְדָדָה׃ 9 וְיָצָא גְּבוּל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ 10 וְהִתְאַרְתֶּם לָכֶם לִקְדמָה מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃ 11 וְיָרַד הַגְּבוּל מִן שְׁפָם רִבְלָתָה מִקֶּדֶם לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבוּל וְנָגַע עַל כֶּתֶף יָם כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ 12 וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃* 13 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ בָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטֹּת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ 14 כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי הָרֻאבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃ 15 שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרָחָה׃ פ

16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃ 18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת הָאָרֶץ׃ 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה׃ 20 וּלְמַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן עַמִּיהוּד׃ 21 לְמַטֵּה בִנְיָמִן אֱלִידָד בֶּן כִּסְלוֹן׃ 22 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי דָן בֻּקִּי בֶן יָגְלִי׃ 23 לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן אֵפֹד׃ 24 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי אֶפְרַיִם קְמוּאֵל בֶּן שִׁפְטָן׃ 25 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיצָפָן בֶּן פַּרְנָךְ׃ 26 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי יִשָּׂשכָר פַּלְטִיאֵל בֶּן עַזָּן׃ 27 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי אָשֵׁר אֲחִיהוּד בֶּן שְׁלֹמִי׃ 28 וְנָשִׂיא מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי פְּדַהְאֵל בֶּן עַמִּיהוּד׃ 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִנְחִלוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ פ

פרק לה.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃* 3 וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶן יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכָל חַיָּתָם׃ 4 וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ 5 וּמַדִּתֶּם מִחוּץ לָעִיר אֶת פְּאַת קֵדְמָה אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת יָם אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי עָרִים׃ 6 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה וְעַל אֵלֶּה תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עָרִים׃ 7 כָּל הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עָרִים אֹתָן וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן׃ 8 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרָב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ פ

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ 11 וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רוֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ 12 וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרוֹצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ 13 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ 14 אֶת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֶת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ 15 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ 16 וְאִם בִּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 17 וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 18 אוֹ בִכְלִי עֵץ יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 19 גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃ 20 וְאִם בְּשִׂנְאָה יֶהְדֳּפֶנּוּ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצָדִיָּה וַיָּמֹת׃ 21 אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ׃ 22 וְאִם בְּפֶתַע בְּלֹא אֵיבָה הֱדָפוֹ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ 23 אוֹ כָל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ 24 וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ 25 וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ 26 וְאִם יָצוֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ 27 וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃ 28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ 29 וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 30 כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ 31 וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רוֹצֵחַ אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לָמוֹת כִּי מוֹת יוּמָת׃ 32 וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד מוֹת הַכֹּהֵן׃ 33 וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ 34 וְלֹא תְטַמֵּא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרק לו.

1 וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנִי צִוָּה אֶת יְהוָה לָתֵת אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצַוֹּת יְהוָה אֶת אֲדֹנִי לָתֵת אֶת אֶרֶץ צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנוֹתָיו׃* 3 וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגּוֹרָל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרַע׃ 4 וְכִי יִהְיֶה יוֹבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ 5 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ 6 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶן תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ 7 וְלֹא תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה אֶל מַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְכָל בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִשָּׁה לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ 9 וְלֹא תִסֹּב נַחֲלָה מַטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ 11 וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ 12 מִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶן יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ פ

---

(48) ספר 26: 55. לה. 22: 52.
(49) יהו. 22: 6. נד. 53: 7. ספר. לה. 22: 37. 24: 44.
(50) יהו. 88: 8. ספר. 14: 27.
(53) ספר 26: 57. לה. 22: 54. ספר. 18: 13.
(55) ספר 26: 59. (58) ספר. 15: 29. ספר. 2: 19.
(60) ספר 26: 62.
(61) נד. 53: 7. ספר 26: 63.
(62) ספר 24: 30. 26: 64. לה. 22: 69.
(66) ספר 26: 58. 69. לה. 22: 55. ספר. 18: 16.
(69) ספר 26: 71. לה. 22: 18: 28. בר. 3: 13. 4: 26.
58. ספר. 18: 25.
(70) ספר 26: 73. לה. 22: 59. ספר. 18: 26. בר. 2: 7.
(72) ספר 26: 75.
(1) יהו. 2: 2. ספר 27: 1. לה. 22: 66. 23: 1. ספר. 14: 18: 3. 26.
(2) ספר 27: 11.
(4) ספר 27: 13.
(5) נד. 53: 7. ספר. 19: 9.
(6) ספר 27: 15. לה. 23: 17. ספר. 18: 39.
(11) ספר 27: 20. בר. 3: 20.

---

[1] ס: סַכֹּתֵיכֶם. [2] ס: מִזְבְּחוֹתָם. [3] ס: יְרֵכְתֵי.

[4] בשאר ספרים: ספר. ספר. ספר.—ושאפשר בדפוסים שלנו.
[5] ספר נדפס. בר. ספר.—ושאפשר בדפוסים שלנו.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ וּמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ 13
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 14
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ 15
וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אָבִיכֶן׃ וְאָבִיכֶן הִתְלָעַג בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃ 16
אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה לְךָ שְׂכָר וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ 17
וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶן וַיִּתְּנֵהוּ לִי׃ 18
וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃ 19
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ 20
וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ׃
אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃ 21
וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הֲעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ 22
הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גָּם־אָכוֹל אֶת־כַּספֵּנוּ׃ 23
כִּי כָל־הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וְלִבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ 24
וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים׃ 25
וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ 26
וְלָבָן הָלַךְ לָגֵזֹז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ 27
וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃ 28
וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃ 29
וַיֵּלֶךְ לָבָן בְּיוֹם גִּזֵּז צֹאנוֹ וַיִּגְנֹב אֶת־תְּרָפָיו אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ 30
וַיִּבְרַח יַעֲקֹב וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃ 31
וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ 32
וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדֶּבֶק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ 33
וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 34
וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב מַה־עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיֹת חָרֶב׃
לָמָּה נִחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ 35
וְלֹא נְשַׁקְתָּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוּ׃ 36
יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ 37
וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נָכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃ 38
עָנָה יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמָּדִי׃ 39
עִם אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ 40
וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ 41
וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם בָּאֹהֶל וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃ 42
וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃ 43
וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה־חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃ 44
כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלַי מָה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ׃ 45
זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃ 46
טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם וּגְנֻבְתִּי לָיְלָה׃ 47
הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃ 48
זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עָבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ 49
לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ׃ 50
וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃ 51
וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 52
וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיָּרִימֵהוּ מַצֵּבָה׃ 53
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל׃ 54
וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃ 55
וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ 56
וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יְהִי יְהוָה פָּקִיף בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃ 57
אִם־תְּעַנֶּה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתָי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 58
וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 59
עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־אָנִי לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תַעֲבֹר אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה׃ 60
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ 61
וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃ 62
וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃ 63

פרק ל"ב.

וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ 1
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם׃ 2
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃ 3
וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד־עָתָּה׃ 4
וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ 5
וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ 6
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 7
וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ 8
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ 9
קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 10
הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ 11
וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 12
וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ 13
עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃ 14
גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶן שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וְעָיִרִם עֲשָׂרָה׃ 15
וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃ 16
וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ 17
וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃ 18
וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ 19
וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ 20
וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ 21
וַיַּשְׁכֵּם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעְבַר יַבֹּק׃ 22
וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֵת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 23
וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 24
וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ 25
וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ 26
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ 27
וַיֹּאמֶר לֹא־יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ 28
וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ 29
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ 30
וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃ 31
עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ 32

פרק ל"ג.

וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת׃ 1
וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ 2
וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ 3
וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ 4
וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 5
וַתִּגַּשְׁנָה הַשִּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ 6
וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 7
וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 8
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ 9
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ 10
קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ 11
וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ 12
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּ אוֹתָם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ 13
יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ 14
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 15
וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ 16
וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ 17
וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ 18
וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 19
וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20

פרק ל"ד.

וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ 1
וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 2
וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 3
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 4
וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 5
וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ 6
וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ 7
וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ־נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 8
וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ 9
וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ׃ 10
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ 11
הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 12
וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם׃ 13
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ 14
אַךְ־בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם־תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 15
וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ 16
וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ 17
וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר׃ 18
וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃ 19
וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ 20
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃ 21
אַךְ־בְּזֹאת יֹאבוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים׃ 22
מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ 23
וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ 24
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃ 25
וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ 26
בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃ 27
אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ 28
וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְא

5 ומה־בחלם.* ואז אקרא כי: לא אבוש כי
שמרתי דרכיך. 6 הן־פקודיך אהבתי יהוה
בצדקתך חיני. 7 ויבא־לי חסדיך ואחיה כי
תורתך שעשועי. 8 יזידו עלי שקר זדים אני
בכל־לב אנצר פקודיך.* 9 טבח כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי. 10 טוב־לי כי־עניתי
למען אלמד חקיך. 11 טוב־לי תורת־פיך
מאלפי זהב וכסף. 12 ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך. 13 יראיך יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי. 14 ידעתי יהוה כי־
צדק משפטיך וכאמונה עניתני. 15 יהי־נא
חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. 16 יבאו
רחמיך ואחיה כי־תורתך שעשועי. 17 יבשו
זדים כי־שקר עותוני אני אשיח בפקודיך.
18 יסבו־לי יראיך וידעו עדותיך. 19 יהי־נא
לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש. 20 כלתה
לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. 21 כלו עיני
לאמרתך לאמר מתי תנחמני. 22 כי־הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי. 23 כמה ימי
עבדך מתי תעשה ברדפי משפט. 24 כרוני
זדים שיחו־לי אשר לא כתורתך. 25 כל־
מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. 26 כמעט
כלוני בארץ ואני לא־עזבתי פקודיך. 27 כחסדך
חייני ואשמרה עדות פיך. 28 כלכלה נפשי
מתוגה קימני כאמרתך. 29 כרך־שקר הסר
ממני ותורתך חנני. 30 כאמונה בחרתי
משפטים שויתי לנגדי. 31 כעדותיך דבקתי
יהוה אל־תבישני. 32 כדרך מצותיך ארוץ כי
תרחיב לבי.

ה הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב.
2 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב.
3 הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי.
4 הט־לבי אל־עדותיך ואל־בצע.* 5 העבר
עיני מראות שוא בדרכיך חיני. 6 הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך. 7 העבר
חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
8 הנה לפקודיך באמונתך חיני צדקתך.

ו: וויהי

9 ויבא אליו חסדך יהוה ישועתך כאמרתך.
10 ויענה חרפי דבר כי־בטחתי בדבריך.
11 ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי
למשפטיך יחלתי. 12 ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד. 13 והלכתי ברחבה כי פקודיך
דרשתי. 14 ואדברה בעדותיך נגד מלכים
ולא אבוש. 15 ואשתעשע במצותיך אשר
אהבתי. 16 ואשא כפי אל־מצותיך אשר
אהבתי ואשיחה בחקיך.

17 זכור דבר לעבדך על אשר יחלתני.
18 זאת עניי כי אמרתך החיתני. 19 זדים
הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי.
20 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
21 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
22 זמירות היו־לי חקיך בבית מגורי.
23 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
24 זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי.

ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
2 חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך.
3 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך.
4 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
5 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי.
6 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי
צדקך. 7 חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי
פקודיך. 8 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך
למדני.

ט טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך.
2 טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
3 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.
4 טוב־אתה ומטיב למדני חקיך. 5 טפלו
עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך.
6 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי.
7 טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך.
8 טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף.

י ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה
מצותיך. 2 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך
יחלתי. 3 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך
וכאמונה עניתני. 4 יהי־נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך. 5 יבאו רחמיך ואחיה כי־
תורתך שעשועי. 6 יבשו זדים כי־שקר
עותוני אני אשיח בפקודיך. 7 יסבו־לי
יראיך וידעו עדותיך. 8 יהי־לבבי תמים
בחקיך למען לא אבוש.

כ כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
2 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
3 כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.
4 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
5 כרוני זדים שיחו־לי אשר לא כתורתך.
6 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
7 כמעט כלוני בארץ ואני לא־עזבתי פקודיך.
8 כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך.

ל לעולם יהוה דברך נצב בשמים.
2 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
3 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
4 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי.
5 לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני.
6 לך־אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.
7 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
8 לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.

מ מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי.
2 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי.
3 מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה־לי.
4 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי.
5 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך. 6 ממשפטיך לא סרתי כי־אתה הורתני.
7 מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
8 מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח
שקר.

נ נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
2 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.
3 נענותי עד־מאד יהוה חיני כדברך.
4 נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני.
5 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
6 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
7 נחלתי עדותיך לעולם כי־שושון לבי המה.
8 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.

ס סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
2 סתרי וצנתי אתה למדברך יחלתי.
3 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
4 סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי.
5 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
6 סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם.
7 סגי כל־רשעי־ארץ לסיגים עדותיך אהבתי.
8 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.

ע עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי.
2 ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים עיני
כלו לישועתך ולאמרת צדקך. 3 עשה עם־
עבדך כחסדך ואת־חקיך למדני. 4 עבדך־אני
הבינני ואדעה עדותיך. 5 עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך. 6 על־כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז. 7 על־כל־פקודיך כל ישרתי כל־ארח
שקר שנאתי. 8 עדותיך נפלאות על־כן נצרתם
נפשי.

פ פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
2 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
3 פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
4 פעמי כאמרתך הכן ואל־תשלט־בי כל־און.
5 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
6 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך.
7 פלגי־מים ירדו עיני על־לא שמרו תורתך.
8 פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי.

צ צדק יהוה ומישרים משפטיך.
2 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד.
3 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי.
4 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה.
5 צעיר־אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
6 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
7 צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
8 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.

ק קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה.
2 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך.
3 קדמתי בנשף ואשוע לדבריך יחלתי.
4 קדמו עיני אשמרות לשוח באמרתך.
5 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני.
6 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו.
7 קרוב־אתה יהוה וכל־מצותיך אמת.
8 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם.

ר ראה־עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי.
2 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני.
3 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו.
4 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני.
5 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי.
6 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא
שמרו. 7 ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך
חיני. 8 ראש דברך אמת ולעולם כל־משפט
צדקך.

ש שרי רדפוני חנם ומדברך פחד לבי.
2 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב.
3 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי.
4 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך.
5 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.
6 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי.
7 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד.
8 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך.

ת תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני.
2 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני.
3 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך.
4 תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק.
5 תהי־נא ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי.
6 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי.
7 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני.
8 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי.

תהלים קיט.

א אשרי תמימי־דרך ההלכים בתורת יהוה.
2 אשרי נצרי עדותיו בכל־לב ידרשוהו.
3 אף לא־פעלו עולה בדרכיו הלכו.
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד.
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך.
6 אז לא־אבוש בהביטי אל כל־מצותיך.
7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך.
8 את־חקיך אשמר אל־תעזבני עד־מאד.

ב בם־יזכה־נער את־ארחו לשמר כדברך.
2 בכל־לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך.
3 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא־לך.
4 ברוך אתה יהוה למדני חקיך.
5 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך.
6 בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל־הון.
7 בפקודיך אשיחה ואביטה אל־ארחתיך.
8 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך.

ג גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך.
2 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.
3 גר־אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך.
4 גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת.
5 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך.
6 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי.
7 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך.
8 גם עדותיך שעשועי אנשי עצתי.

ד דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
2 דרכי ספרתי ותענני למדני את־חקיך.
3 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
4 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך.
5 דרך־שקר הסר ממני ותורתך חנני.
6 דרך אמונה בחרתי משפטים שויתי לנגדי.
7 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני.
8 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.

ה הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב.
2 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב.
3 הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי.
4 הט־לבי אל־עדותיך ואל־בצע.
5 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני.
6 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.
7 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
8 הנה לפקודיך באמונתך חיני צדקתך.

ו ויהי־נא חסדך יהוה ישועתך כאמרתך לעבדך.
2 ויבא־אלי רחמיך חיי כי־תורתך שעשועי.
3 ויבשו זדים כי־שקר עותוני אני אשיח בפקודיך.
4 ויסבו־לי יראיך וידעו עדותיך.
5 ויהי־לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש.
6 ותכל לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
7 ותאמר אמרתך לנגד עיני כל־משפטי צדקך.
8 ותשק ידי לכל־מצותיך אשר אהבתי.

ז זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני.
2 זאת עניי כי אמרתך החיתני.
3 זדים הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי.
4 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
5 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
6 זמירות היו־לי חקיך בבית מגורי.
7 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
8 זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי.

ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
2 חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך.
3 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך.
4 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
5 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי.
6 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי
צדקך. 7 חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי
פקודיך. 8 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך
למדני.

ט טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך.
2 טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
3 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.
4 טוב־אתה ומטיב למדני חקיך. 5 טפלו
עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך.
6 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי.
7 טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך.
8 טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף.

י ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה
מצותיך. 2 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך
יחלתי. 3 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך
וכאמונה עניתני. 4 יהי־נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך. 5 יבאו רחמיך ואחיה כי־
תורתך שעשועי. 6 יבשו זדים כי־שקר
עותוני אני אשיח בפקודיך. 7 יסבו־לי
יראיך וידעו עדותיך. 8 יהי־לבבי תמים
בחקיך למען לא אבוש.

כ כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
2 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
3 כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.
4 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
5 כרוני זדים שיחו־לי אשר לא כתורתך.
6 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
7 כמעט כלוני בארץ ואני לא־עזבתי פקודיך.
8 כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך.

ל לעולם יהוה דברך נצב בשמים.
2 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
3 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
4 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי.
5 לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני.
6 לך־אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.
7 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
8 לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.

מ מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי.
2 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי.
3 מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה־לי.
4 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי.
5 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך. 6 ממשפטיך לא סרתי כי־אתה הורתני.
7 מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
8 מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח
שקר.

נ נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
2 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.
3 נענותי עד־מאד יהוה חיני כדברך.
4 נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני.
5 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
6 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
7 נחלתי עדותיך לעולם כי־שושון לבי המה.
8 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.

ס סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
2 סתרי וצנתי אתה למדברך יחלתי.
3 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
4 סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי.
5 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
6 סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם.
7 סגי כל־רשעי־ארץ לסיגים עדותיך אהבתי.
8 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.

ע עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי.
2 ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים עיני
כלו לישועתך ולאמרת צדקך. 3 עשה עם־
עבדך כחסדך ואת־חקיך למדני. 4 עבדך־אני
הבינני ואדעה עדותיך. 5 עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך. 6 על־כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז. 7 על־כל־פקודיך כל ישרתי כל־ארח
שקר שנאתי. 8 עדותיך נפלאות על־כן נצרתם
נפשי.

פ פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
2 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
3 פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
4 פעמי כאמרתך הכן ואל־תשלט־בי כל־און.
5 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
6 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך.
7 פלגי־מים ירדו עיני על־לא שמרו תורתך.
8 פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי.

צ צדק יהוה ומישרים משפטיך.
2 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד.
3 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי.
4 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה.
5 צעיר־אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
6 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
7 צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
8 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.

ק קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה.
2 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך.
3 קדמתי בנשף ואשוע לדבריך יחלתי.
4 קדמו עיני אשמרות לשוח באמרתך.
5 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני.
6 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו.
7 קרוב־אתה יהוה וכל־מצותיך אמת.
8 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם.

ר ראה־עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי.
2 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני.
3 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו.
4 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני.
5 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי.
6 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא
שמרו. 7 ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך
חיני. 8 ראש דברך אמת ולעולם כל־משפט
צדקך.

ש שרי רדפוני חנם ומדברך פחד לבי.
2 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב.
3 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי.
4 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך.
5 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.
6 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי.
7 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד.
8 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך.

ת תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני.
2 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני.
3 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך.
4 תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק.
5 תהי־נא ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי.
6 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי.
7 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני.
8 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי.

---

(6) תהל 28: 5-7. 2: 38. 16: 30-32. יב. 10: 12: 9. ו. פהל. 3: 21. תהל. 12: 48.
(7) תהל 26: 32. תה. 14: 28.
(8) תהל 28: 8. לה. 24: 9.
(9) תהל. 20: 14. לה. 8: 2.
(10) לה. 24: 10. תהל. 20: 18.
(11) לה. 24: 11.
(12) לה. 24: 13.
(14) לה. 24: 36. תהל. 20: 19. ו. תה. 15: 5.
(15) תהל 28: 19. תהל. 15: 16. ו. פה. 1: 23.
(16) תהל. 3: 18. 36. בה. 1: 2. 38. 16: 32-30. יב. 10: 12: 9. ו. פהל. 3: 21. תהל. 12: 48.
(17) לה. 10: 17. בה. 5: 16. 8: 7. 16: 18. 19: 12. 2: 4. 10: 46. 19: 6. ו. תה. 12: 10. 28.
(18) לה. 10: 19. בה. 28: 5. 5: 15. 16: 9: 17. 28: 8. תה. 5: 14. 15.
(19) בה. 1: 2. 3. לה. 24: 51. תה. 110: 1. בה. 7: 55.
(20) בה. 5: 12. 14: 3. ו. תה. 2: 4. 5. תה. 2: 4.

---

(2) תה. 2: 3. ו. פהל. 5: 1. ה. פהל. 1: 16. ו. תהל. 1: 27. 1. תה. 1: 1. תהל. 15: 25. 28. ו. (3) בה. 15: 19. 25. 28. ו. (4) תהל. 20: 31. [תה בתב תפה תבה בתב תהל. תהל.] (5) תהל 2: 1. ו. בתה. 24: 10. 19. תהל. 12: 4. 17. (6) בה. 7: 1. 17: 1. ו. תה. 9: 4. ה. תה. 20: 3. תה. 1: 1. בה. 23: 1. 24: 16. תה. 3: 6. (8) ו. בתה. 24: 19. ה. בתה. 1: 15. 8: 14. 31: 2. (9) תה. 30: 7. 8. ו. תה. 2: 28. ו. בתה. 23: 13. ה. בתה. 29: 11. (10) תה. 16: 17. תלה. 8: 3. 4. (11) תה. 30: 1. (12) בה. 6: 22. 13: 22. בה. 10: 8. לה. 1: 29. 2: 9. בה. 10: 4. תלה. 1: 17. (13) לה. 1: 60. 63. (14) לה. 1: 58. (15) תה. 6: 3. 13: 4. לה. 7: 33. בו. 1: 5. תלה. 1: 15.

ומלכותו אין לו קץ: 34 ויאמר מריה אל המלאך איך יהיה זה כי איש לא ידעתי: 35 ויען המלאך ויאמר לה רוח הקדש תבוא עליך וכח עליון יצל עליך על כן גם הנולד קדוש יקרא בן אלהים: 36 והנה אלישבע קרובתך גם היא הרתה בן בזקנתה וזה חדש הששי לה אשר נקראה עקרה: 37 כי לא יעצר דבר מאת אלהים: 38 ותאמר מריה הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויסר המלאך מעליה: 39 ותקם מריה בימים האלה ותלך בהר במהירות אל עיר יהודה: 40 ותבא בית זכריה ותשלם את אלישבע: 41 ויהי כשמע אלישבע את שלום מריה ותרקד העובר בקרבה ותמלא אלישבע רוח הקדש: 42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בין הנשים וברוך פרי בטנך: 43 ומאין לי זאת כי תבוא אם אדני אלי: 44 כי הנה כקול שלומך באזני התרקד העובר בבטני בגיל: 45 ואשרי המאמינה כי תהיה השלמה [2]דברי יהוה אליה: 46 ותאמר מריה

נפשי תגדל את יהוה:
47 ורוחי תשיש באלהי מושיעי.
48 כי הביט אל שפלות אמתו
הנה מעתה יאשרוני כל הדורות:
49 כי עשה לי גדלות הקדיר שמו
ומשפחותיו לדורי דורות
ליראיו:
50 עשה גבורות בזרועו
פזר זדים בדעת לבבם.
51 הוריד גבורים מכסאותם
וירם שפלים.
52 רעבים מלא טוב
ועשירים שלח ריקם.
53 עזר ישראל עבדו
לזכר רחמיו.
54 כאשר דבר אל אבותינו
לאברהם ולזרעו עד עולם:

(16) מלכ. 4: 5. 6.
(17) מלכ. 4: 5. מט 11: 14. מכ. 9: 12.
(18) בר. 17: 17.
(19) דב. 8: 16. 9: 21-23. מט 18: 10. מכ. 1: 14.
(20) שו. 3: 26. 24: 27.
(23) ד. מכ. 11: 5. 1. דבר. 9: 25.
(25) בר. 30: 23. נד. 4: 1. 54: 1. 4.
(27) מט 1: 18. לה. 2: 4. 5.
(28) דב. 9: 23. 10: 19. לה. 1: 30. דב. 6: 12.
(29) לה. 1: 12.
(31) נד. 7: 14. מט 1: 21. לה. 2: 21.
(32) מכ. 5: 7. ד. עד. 7: 11. 12. נד. 9: 6. 7. 16: 5. 13: 23: 5. מו. 132: 11. תלה. 3: 7.
(33) דב. 2: 44. 7: 14. 27. לה. 21. מו. 4: 7. שמ. 12. 34. תה. 1: 8.
(35) מט 1: 20. 14: 26. 33:

(49) מו. 71: 19. 126: 2. 3. מו. 111: 9.
(50) בר. 17: 7. מכ. 20: 6. מו. 103: 17. 18.
(51) מו. 98: 1. 118: 15. נד. 40: 10. 51: 9. 52: 10. מו. 33: 10. 1. קהל. 5: 5.
(52) 1. תה. 2: 6. מכה. נשא. 5: 11. מו. 113: 6.
(53) 1. תה. 2: 5. מו. 34: 10.
(54) מו. 98: 3. 13: 31: 8. 20.

63. 64. מכ. 1: 1. שמ. 1: 34. 20. 31. בא. 8: 37. מ. 1: 4.
(37) בר. 18: 14. 13: 32: 17.
ומ. 8: 6. מט 19: 26. מכ. 4: 10: 27. לה. 18: 27. מ. 21.
(39) מר. 21: 9-11.
(42) לה. 1: 28. דב. 5: 24.
(46) 1. תה. 2: 1. מו. 34: 2. 3. 35: 9. מכ. 3: 18.
(48) 1. תה. 1: 11. מו. 138: 6. מלכ. 3: 12. לה. 11: 27.

[1] שמות: ויהי. שם. לה–תהיה לה לתהלה.
[2] מ: דברים אלה תהיה אל מריה.

55 אין בפיהו נכונה לבם הוות קברם קבר פתוח גרונם
חלקלקותם הצדיקו:

56 שטו אל אלהים אויביו ישראל לא שמרו ויבגדו כאבותם
נהפכו כקשת רמיה:

57 יכעיסוהו בבמותם בפסיליהם יקניאוהו:

58 שמע אלהים ויתעבר ויתמאס מאד בישראל:

59 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם:

60 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר:

61 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר:

62 אשיו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו:

63 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה:

64 ויקץ כישן אדני כגבור משתרע מיין:

65 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן להם:

66 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר:

67 ויבחר בשבט יהודה בהר ציון אשר אהב:

68 ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם:

69 ויבחר בדויד עבדו ויקחהו ממכלאות צאן:

70 מאחר עלות עם לרעות ביעקב עמו ובנחלתו ישראל:

71 ויהי רעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

72 ישראל:

73 מי יתן מציון ישועות בשוב אלהים שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל:

74 כי אתה תפארת עזמו ובחסדך תרים קרננו כי אתה
אלהינו:

75 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם:

76 מצאתי דויד עבדי בשמן קדשי משחתיו:

77 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו:

78 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענהו:

79 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף:

80 ואמוני וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו:

81 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו:

82 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי:

83 אף אני בכור אתננהו עליון למלכי ארץ:

84 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו:

85 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים:

86 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון:

87 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו:

88 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם:

89 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמוני:

90 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:

91 אחת נשבעתי בקדשי אם לדויד אכזב:

92 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:

93 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:

94 ואתה זנחת ותמאס התעברת את משיחך:

95 הפרת ברית עבדך חללת לארץ נזרו:

96 פרצת כל גדריו שתת מבצריו חתה:

97 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו:

98 תרים ימין צוריו שמחת כל אויביו:

99 אף תשיב צור חרבו ולא קמתו במלחמה:

100 השבתה מטהרו וכסאו לארץ מגרת:

101 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושת:

102 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך:

103 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם:

104 מי גבר יחי ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול:

105 אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת לדויד באמונתך:

106 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים:

107 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:

108 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תהלים פ.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון היית לנו בדר
ודר:

2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם
אתה אל:

3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם:

4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה:

5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:

6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש:

7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:

8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך:

9 כי כל ימינו פנו באברתך כלינו שנינו כמו הגה:

10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה:

11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך:

12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה:

13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:

14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:

15 שמחנו כימות עיתנו שנות ראינו רעה:

16 יראה אל פעלך והדרך על בניהם:

17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים צ.

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:

2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו:

3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות:

4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו:

5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:

6 מדבר באפל יהלך קטב ישדד צהרים:

7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש:

8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:

9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך:

10 לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך:

11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך:

12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:

13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין:

14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי:

15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:

16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

תהלים צ"א.

1 טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון:

2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:

3 עליון שיר ומזמור לאדני הטוב ליהוה ולזמר לשמך
עליון:

4 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:

5 עליון עשור ובנבל הגיון בכנור:

6 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן:

7 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך:

8 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:

9 בפרח רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם
עדי עד:

10 ואתה מרום לעלם יהוה:

11 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל
פעלי און:

12 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן:

13 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:

14 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:

15 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:

16 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

17 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

תהלים צ"ב.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט:

2 נכון כסאך מאז מעולם אתה:

3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים:

4 מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:

5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

תהלים צ"ג.

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:

2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים:

3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו:

4 יביעו יתמרו כל פעלי און:

5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:

6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:

7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:

8 בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו:

9 הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט:

10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:

11 יהוה יודע מחשבות אדם כי הבל המה:

12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:

13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:

14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב:

15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:

16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און:

17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי:

18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:

19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:

20 היחברך כסא הוות יוצר עמל עלינו:

21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:

22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:

23 וישב עליהם את אונם ברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה
אלהינו:

תהלים צ"ד.

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו:

2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נרוע לו:

3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:

5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו:

6 בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו:

7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקולו תשמעו:

8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:

9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי:

10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם:

11 ואשבע באפי אם יבאון אל מנוחתי:

12 אל תהי כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבו
ולא נאמנה את רוחו:

13 לא נכון עם בריתו:

14 ולא נאמנו בברית אלהים ויבחרו במעלליהם:

15 ויזכרו כי בשר הם רוח הולך ולא ישוב:

16 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון:

17 ישובו וינסו אל ואת קדוש ישראל התוו:

18 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מן צר:

19 אשר שם בים אותותיו ומופתיו בשדה צוען:

20 ויהפך ליאורים נהרותם ונזליהם בל ישתיון:

21 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם:

22 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה:

23 יהרג בברד גפנם ושקמתם בחנמל:

24 ויסגר לברד בהמתם ומקנהם לרשפים:

25 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי
רעים:

26 ינחה נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ואת חייהם
לדבר הסגיר:

27 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם:

28 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר:

29 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים:

30 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו:

31 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן בשבטי
אהליהם:

32 ויצו את שחקי מעל ודלתי שמים פתח:

33 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן להם:

34 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשובע:

35 ויסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן:

36 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ים עוף כנף:

37 ויפל בקרב מחניהם סביב למשכנותיהם:

38 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יביא להם:

39 לא זרה מתאותם עודם אכלם בפיהם:

40 ואף אלהים עלה בהם ויהרג בשמניהם ובחורי ישראל
הכרע:

41 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו:

42 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה:

43 אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל:

44 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם:

45 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו:

46 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו:

47 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו:

48 ויזכר כי בשר הם רוח הולך ולא ישוב:

49 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון:

50 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו:

51 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מן צר:

52 אשר שם בים אותותיו ומופתיו בשדה צוען:

53 ויהפך ליאורים נהרותם ונזליהם בל ישתיון:

54 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם:

55 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה:

56 יהרג בברד גפנם ושקמתם בחנמל:

57 ויסגר לברד בהמתם ומקנהם לרשפים:

58 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי
רעים:

59 ינחה נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ואת חייהם
לדבר הסגיר:

60 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם:

61 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר:

62 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים:

63 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו:

64 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן בשבטי
אהליהם:

65 ויצו את שחקי מעל ודלתי שמים פתח:

66 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן להם:

67 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשובע:

68 ויסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן:

69 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ים עוף כנף:

70 ויפל בקרב מחניהם סביב למשכנותיהם:

71 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יביא להם:

72 לא זרה מתאותם עודם אכלם בפיהם:

73 ואף אלהים עלה בהם ויהרג בשמניהם ובחורי ישראל
הכרע:

74 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו:

75 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה:

76 אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל:

---

(55) דב. 17: 19. מו. 132: 11. ש. 28. יהושע. 3: 16.
(58) לה. 1: 14.
(59) דב. 17: 12. הו. 12: 3. (60) לה. 1: 13. (63) לה. 1: 13. (64) לה. 1: 20. (65) לה. 1: 39. (66) לה. 2: 19. 51. דב. 39: 2. הו. 80: 17. 89: 21. בר. 11: 21. (67) שה. 2: 28. (68) 1. שב. 1: 48. מו. 41: 13. 72: 18. 106: 48. שם. 3: 14. יהושע. 7: 10. דה. 1: 14. שמו. 11: 5.
(2) בר. 5: 37. [אבל שמשו שמשו בשר ודם. הפסוק הזה הוא מחוסר.]
1: 9. יהושע. 2: 12. 1. בר. 1: 15. ר. בר. 1: 4. (76) נד. 40: 3. שלח. 3: 1. 4: 5. שמו 11: 10. לה. 1: 17. (77) בר. 1: 4. לה. 3: 3. (78) שמו. 24: 17. נד. 11: 1. 2. 3: 8. 6: 12. שלח. 4: 2. (79) נד. 9: 2. 42: 7. 49: 9. שמו 4: 16. בר. 26: 18. (80) לה. 2: 40. שמו 3: 1. 11: 7.
(4) 1. יהושע. 16: 1. 4. שמו. 7: 42. שמו 1: 16. לה. 1: 27. (5) שמו 1: 18. לה. 1: 27. (7) שמו 1: 25. (9) לה. 1: 12. (10) בר. 12: 3. שמו 28: 19. שלח. 1: 15. לה. 2: 31. 32. 24: 47. שמ. 1: 23. (11) נד. 9: 6. שמו 1: 16. 21. 16: 16. לה. 1: 43. בר. 2: 36. 10: 36. שמ. 2: 11. (13) שלח. 28: 12. 32: 1. 2. שמ. 103: 20. 21. 148: 2. יב. 7: 10. שה. 1: 14. יהושע. 5: 11.
(55) שלח. 17: 19. מו. 132: 11. ש. 28. יהושע. 3: 16.
7: 16. (69) מו. 132: 17. (70) נד. 23: 5. 6. 30: 10. יב. 9: 24. בר. 3: 21. יש. 1: 2. (72) שה. 26: 42. מו. 98: 3. 105: 8. 9. 106: 45. שמ. 16: 60. לה. 1: 54. (73) שלח. 12: 3. 17: 4. 22: 16. 17. 17. שה. 6: 13. 17. (74) יש. 6: 18. 22. שה. 9: 14. (75) נד. 32: 39. 40. בו. 4: 24. ר. שה. 2: 13. שלח. 16. 4: 31. מו. 111: 9. לה. 7: 16. (69) מו. 132: 17. (70) נד. 23: 5. 6. 30: 10. יב. 9: 24. בר. 3: 21. יש. 1: 2. (72) שה. 26: 42. מו. 98: 3. 105: 8. 9. 106: 45. שמ. 16: 60. לה. 1: 54. (73) שלח. 12: 3. 17: 4. 22: 16. 17. 17. שה. 6: 13. 17. (74) יש. 6: 18. 22. שה. 9: 14. (75) נד. 32: 39. 40. בו. 4: 24. ר. שה. 2: 13. שלח. 1: 9. יהושע. 2: 12. 1. בר. 1: 15. ר. בר. 1: 4. (76) נד. 40: 3. שלח. 3: 1. 4: 5. שמו 11: 10. לה. 1: 17. (77) בר. 1: 4. לה. 3: 3. (78) שמו. 24: 17. נד. 11: 1. 2. 3: 8. 6: 12. שלח. 4: 2. (79) נד. 9: 2. 42: 7. 49: 9. שמו 4: 16. בר. 26: 18. (80) לה. 2: 40. שמו 3: 1. 11: 7.

כמוהו בשמים ובבשמים ובכל מיני בשמים
וכל מיני מרקחת ומשחת קדש ולקטרת
הסמים הטהור כמעשה רוקח מעורב יחד
טהור קדש יהיה לכם: 14 ודקת ממנו הקטר
והנתת ממנו לפני העדות באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קדשים יהיה לכם:
15 והקטרת אשר תעשה במשקלה לא תעשו
לכם קדש תהיה לך ליהוה: 16 איש אשר
יעשה כמוה להריח בה וכרת מעמיו: 17 ויאמר
יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה:
18 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
מלח טהור קדש: 19 ושחקת ממנה הדק ונתת
ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד
לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 20 והקטרת
אשר תעשה במשקלה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה: 21 איש אשר יעשה כמוה
להריח בה וכרת מעמיו: 22 ויאמר יהוה אל
משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה: 23 ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור
קדש: 24 והדקת ממנה הדק ונתת ממנה
לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם: 25 והקטרת אשר
תעשה במשקלה לא תעשו לכם קדש תהיה
לך ליהוה: 26 ואמרת אליו יהוה אל משה
לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ
מצרים: 27 וישב משה וירד מן ההר ושני
לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתובים: 28 והלחת מעשה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת: 29 וישמע יהושע את קול
העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה: 30 ויאמר לא קול ענות גבורה
ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
31 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו
את הלחת וישבר אתם תחת ההר:
32 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש
וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל: 33 ויאמר משה אל
אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו
חטאה גדלה: 34 ויאמר אהרן אל יחר אף
אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
35 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: 36 ואמר אלי
מי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש
ויצא העגל הזה: 37 וירא משה כי פרוע הוא
כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 38 ויעמד
משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי
ויאספו אליו כל בני לוי: 39 ויאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו
איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את
קרבו: 40 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש:
41 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה:
42 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד חטאתכם: 43 וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 44 ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת: 45 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי: 46 ועתה לך
נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם: 47 ויגף יהוה את העם על אשר
עשו את העגל אשר עשה אהרן: 48 ויאמר
יהוה אל משה עלה משם אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
אתננה: 49 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי:
50 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך: 51 וישמעו העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 52 ויהוה
אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
לך: 53 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
חורב: 54 ומשה יקח את האהל ונטה לו
מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
מועד אשר מחוץ למחנה: 55 והיה כצאת
משה יצאו כל העם ונצבו איש פתח אהלו
והביטו אחרי משה עד בואו האהלה:
56 והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם משה: 57 וראה כל
העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש פתח אהלו: 58 ודבר יהוה
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון
נער לא ימיש מתוך האהל: 59 ויאמר משה
אל יהוה שוב אל המחנה ואתה נערי אל
יהושע בן נון לא ימיש מתוך האהל:
60 ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתיך
וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את
בריתי אשר כרתי אתו: 61 וחרה אפי בו
ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם
והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא הלוא על כי אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות האלה: 62 ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר
עשה כי פנה אל אלהים אחרים: 63 ועתה
כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה
הזאת לעד בבני ישראל: 64 כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב
ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים
אחרים ועבדם ונאצוני והפר את בריתי:
65 והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות
וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה
היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי:
66 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: 67 ויצו את יהושע
ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
אהיה עמך: 68 ויהי כאשר כלה משה לכתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם:
69 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה
לאמר: 70 לקח את ספר התורה הזה ושמתם
אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
בך לעד: 71 כי אנכי ידעתי את מריך ואת
ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים הייתם את יהוה וגם כי אחרי מותי:
72 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה
בם את השמים ואת הארץ: 73 כי ידעתי אחרי
מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך
אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם: 74 וידבר משה באזני
כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד
תמם:

32 הקשיבו השמים ואדברה
ותשמע הארץ אמרי פי:
2 יערף כמטר לקחי
תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב:
3 כי שם יהוה אקרא
הבו גדל לאלהינו:
4 הצור תמים פעלו
כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול
צדיק וישר הוא:
5 שחת לו לא בניו מומם
דור עקש ופתלתל:
6 הליהוה תגמלו זאת
עם נבל ולא חכם
הלא הוא אביך קנך
הוא עשך ויכננך:
7 זכר ימות עולם
בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך
זקניך ויאמרו לך:
8 בהנחל עליון גוים
בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים
למספר בני ישראל:
9 כי חלק יהוה עמו
יעקב חבל נחלתו:
10 ימצאהו בארץ מדבר
ובתהו ילל ישימן
יסבבנהו יבוננהו
יצרנהו כאישון עינו:
11 כנשר יעיר קנו
על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו
ישאהו על אברתו:
12 יהוה בדד ינחנו
ואין עמו אל נכר:
13 ירכבהו על במתי ארץ
ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע
ושמן מחלמיש צור:
14 חמאת בקר וחלב צאן
עם חלב כרים ואילי בשן
ועתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר:
15 וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כסית
ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו:
16 יקניאהו בזרים
בתועבות יכעיסהו:
17 יזבחו לשדים לא אלוה
אלהים לא ידעום
חדשים מקרוב באו
לא שערום אבתיכם:
18 צור ילדך תשי
ותשכח אל מחוללך:
19 וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו:
20 ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם
כי דור תהפכות המה
בנים לא אמן בם:
21 המה קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם:
22 כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבולה
ותלהט מוסדי הרים:
23 אספה עלימו רעות
חצי אכלה בהם:
24 מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי
ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר:
25 מחוץ תשכל חרב
וממחדרים אימה
גם בחור גם בתולה
יונק עם איש שיבה:
26 אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם:
27 לולי כעס אויב אגור
פן יתנכרו צריהמו
פן יאמרו ידינו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת:
28 כי גוי אבדת עצות המה
ואין בהם תבונה:
29 לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם:
30 איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה
אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם:
31 כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים:
32 כי מגפן סדם גפנם
וממשרי עמרה
ענמו ענבמו ענבי רוש
אשכלת מרורת למו:
33 חמת תנינם יין
וראש פתנים אכזר:
34 הלא הוא כמון עמדי
חתום באוצרותי:
35 לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם
כי קרוב יום אידם
וחשו עתדות למו:
36 כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם
כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב:
37 ואמר איה אלהימו
צור חסיו בו:
38 אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסכם
יקומו ויעזרוכם
יהי עליכם סתרה:
39 ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי
אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא
ואין מידי מציל:
40 כי אשא אל שמים ידי
ואמרתי חי אני לעולם:
41 אם שנותי ברק חרבי
ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי
ולמשנאי אשלם:
42 אשכיר חצי מדם
וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושבי
מראש פרעות אויב:
43 הרנינו גוים עמו
כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו:
44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה
הזאת באזני העם הוא והושע בן נון:
45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה
אל כל ישראל: 46 ויאמר אליהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת: 47 כי לא דבר ריק הוא
מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר: 49 עלה אל הר העברים הזה הר
נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו
וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה: 50 ומת בהר אשר אתה עלה
שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל עמיו: 51 על אשר מעלתם
בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר
צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני
ישראל: 52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה
לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני
ישראל:

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש
האלהים את בני ישראל לפני מותו:
2 ויאמר יהוה מסיני בא
וזרח משעיר למו
הופיע מהר פארן
ואתה מרבבת קדש
מימינו אשדת למו:
3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך
והם תכו לרגלך
ישא מדברתיך:
4 תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב:
5 ויהי בישרון מלך
בהתאסף ראשי עם
יחד שבטי ישראל:
6 יחי ראובן ואל ימת
ויהי מתיו במספר:
7 וזאת ליהודה
ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמו תביאנו
ידיו רב לו
ועזר מצריו תהיה:
8 וללוי אמר
תמיך ואורך לאיש חסידך
אשר נסיתו במסה
תריבהו על מי מריבה:
9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיהו
ואת אחיו לא הכיר
ואת בניו לא ידע
כי שמרו אמרתך
וברתך יצרו:
10 יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל
ישימו קטרת באפך
וכליל על מזבחך:
11 ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה
מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון:
12 לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח
עליו חפף כל היום
ובין כתפיו שכן:
13 וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת:
14 ומגד תבואת שמש
ומגד גרש ירחים:
15 ומראש הרי קדם
ומגד גבעות עולם:
16 ומגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה
תבוא לברכה ליוסף
ולקדקד נזיר אחיו:
17 בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו
בהן עמים יחד
יגח אפסי ארץ
והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה:
18 ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתיך
ויששכר באהליך:
19 עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי צדק
כי שפע ימים יינקו
ושפוני טמוני חול:
20 ולגד אמר
ברוך מרחיב גד
כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד:
21 וירא ראשית לו
כי שם חלקת מחוקק ספון
ויתא ראשי עם
צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל:
22 ולדן אמר
דן גור אריה
יזנק מן הבשן:
23 ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון
ומלא ברכת יהוה
ים ודרומה ירשה:
24 ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר
יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו:
25 ברזל ונחשת מנעליך
וכימי ימיך דבאך:
26 אין כאל ישרון
רוכב שמים בעזרך
ובגאותו שחקים:
27 מעונה אלהי קדם
ומתחת זרעות עולם
ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד:
28 וישכן ישראל בטח
בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירש
אף שמיו יערפו טל:
29 אשריך ישראל מי כמוך
עם נושע ביהוה
מגן עזרך
ואשר חרב גאותך
ויכחשו אויביך לך
ואתה על במותימו תדרך:

34 ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו
ראש הפסגה אשר על פני יריחו
ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד
דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
האחרון: 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת
יריחו עיר התמרים עד צוער: 4 ויאמר יהוה
אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר:
5 וימת שם משה עבד יהוה על פי יהוה:
6 ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול בית
פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום
הזה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו
לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני
ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים:
11 לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו: 12 ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל
ישראל:

(14) לה. 19: 38. יב. 1: 6. 3: 10. 21. יחזק. 5: 13. נד. 57: 19. לה. 1: 79. ש. 5: 1. יב. 2: 17. לה. 1: 20. מש. 3: 16. יב. 2: 4. 7. ד. 2: 16. 1. מש. 4: 9. 10.
(19) בר. 37: 11. לה. 1: 66. 2: 51.
[נוסח מקבל מסורת מזרחית.]
(21) בר. 17: 12. חג. 12: 12. 3. לה. 1: 59. מש. 1: 21.
(22) חג. 12: 2. 3. 4. 6.
(23) מק. 13: 2. 22: 29.
(24) חג. 12: 2. 6. 8. 15: 18.
(25) נד. 40: 1. מל. 15: 43. לה. 2: 38.
(26) מז. 89: 48. בר. 11: 5. 4: 1.
(29) בר. 46: 30. ש. 1: 23.
(30) נד. 52: 10. לה. 3: 6.
(32) נד. 9: 2. 42: 6. 49: 6.
60: 1–3. מש. 4: 16. ש. 13: 47. 28: 18.
(34) נד. 8: 14. מז. 3: 13. 8: 17. 18: 15.
מש. 21: 44. ש. 9: 32. 33. 1: מז. 1: 23. 24. ב. מז. 2: 16. 1. ש. 2: 7. 8. ש. 28: 22.
(35) מז. 42: 10. מש. 19: 25.
(37) ש. 26: 7. 1. ש. 5: 5.
(38) מל. 15: 43. לה. 2: 25. 24: 21.
(40) לה. 2: 52. 1: 80.
(41) מל. 23: 15. 17. 34. 23. מז. 16: 1. 16.
[נוסח מק. 8.]

1 מ: מנה נתנו אלהים לנפש הזאת לחטאתה בה.
2 נוסח מחמ. מיוח. מת.—הנחיל. 3 מ: הנה.

50 ויאמר אני יוסף העוד אבי חי ואם־אין אתכם׃ 51 ויגשו אחי יוסף וישתחוו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ 52 ויאמר אלהם יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים אני׃ 53 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם־רב׃ 54 ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם אתם וידבר על־לבם׃

ל.

1 ויגד ליעקב לאמר הנה חמיך בא מצרימה שמע ויאמר אל־בניו עמדו ואשברה אתכם׃ 2 ויעמדו בניו אתו ויאמרו אל־אבינו הנה שבר אתנו ויאמר שבו־לנו מעט אכל׃ 3 ויאמרו לא נוכל לרדת כי אם־יש אחינו אתנו נרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו אין אתנו׃ 4 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ 5 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃ 6 ויאמר ישראל לימה הרעותם לי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃ 8 ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־הימים׃ 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט שקדים׃ 12 וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃ 13 וקחו את־אחיכם וקומו שובו אל־האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין וכאשר שכלתי שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה־כסף לקחו בידם ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃

---

(50) לה. 9: 45. 18: 34.
(51) לה. 2: 19. דב. 7: 28.
(52) 1. בר. 2: 26. לה. 2: 40.
[בר. מב. 26.]
(2) שמ. 11: 49. 51. 18.
13. בר. 4: 6.
(3) שמ 3: 1. מל. 1: 4. לה. 1: 77.
(4) בר. 40: 3. שמ 3: 3.
(5) לה. 2: 10.
(6) תה. 98: 2. בר. 52: 10.
(7) שמ 3: 7.
(9) שמ 7: 19.
(10) בר. 2: 37.
(11) לה. 11: 41. ד. תה. 8: 14. בר. 2: 15. 16. 1. שמ. 3: 17. 4: 20.
(12) שמ 21: 32. לה. 7: 29.
(13) לה. 19: 8.
(14) שמ. 23: 1. הש. 19: 11.
(16) שמ 3: 11.
(17) שמ. 4: 12. שמ 13: 30.
[בר. מב. 30.]
(19) שמ 14: 3. מל. 6: 17.
(21) שמ 13: 3. שמ. 1: 32.
(23) שמ. 4: 3. 35. 39. 43.
47. שמ 13: 55. שמ. 6: 42.
(31) הש. 12: 12. ד. בר. 5: 14. 1. בר. 3: 5.
(32) בר. 4: 18. מל. 1. בר. 2: 10. מל.
(34) בר. 11: 24. 26.

1: בר. 4. 2: שמ. 3: בר. 4: מ. 5: בר.

35 הבה מהם לוה[1]: והבה הבה לוה מהם: והבה הבה
לוה מהם: והבה הבה לוה מהם: והבה הבה
36 לוה מהם: והבה הבה לוה מהם: והבה הבה
37 לוה מהם: והבה הבה לוה מהם: והבה הבה
38 לוה מהם: והבה הבה לוה מהם: והבה הבה
לוה מהם: והבה הבה לוה מהם.

ה.

1 ויהי בעבר בה בלה בה ראתה בה
2 שמעה: והבה ראה בלה לוקח לוקח מהם: והבה
מהם: ולא יכלו לוקח בה את לוקח. ולא
3 ראתה בה בעבר בה לוקח מהם: והבה
4 שמה: ויהי בעבר לוקח לוקח בה. ויאמר
שמעה בה את לוקח מהם לוקח בה את
5 לוקח: ויען לוקח אליה לוקח[2] מלאתם
מלאתם לוקח מלאתם לוקח מהם.
6 ויהי אליו לוקח: והבה לוקח בה את לוקח
מהם לוקח מהם: ולא ראתה בה את לוקח
7 מהם לוקח: ויהי כי לוקח בה את מהם
8 ויהי בעבר לוקח לוקח מהם: ויהי
9 לוקח: ויען לוקח מהם לוקח מהם
מלאתם לוקח מלאתם: ויהי אליו לוקח
10 את לוקח מהם: ויהי לוקח מהם לוקח
11 מהם: והבה לוקח מהם לוקח מהם:
12 ויהי בעבר לוקח בעבר לוקח מהם: ויהי
13 לוקח מהם: ולא ראתה בה את לוקח
מהם לוקח מלאתם לוקח מהם לוקח
14 מהם: ויהי בעבר מהם לוקח מהם
15 לוקח מהם: ויהי לוקח מהם לוקח
16 מהם: ויהי לוקח מהם לוקח מהם:
ויהי בה אתה כי לוקח: והבה מהם לוקח

---

[1] מ: לוה. [2] מהם. מהם ושה. מה. לוקח מהם.—לוקח לוקח: [3] מהם ושה. מה. לוקח.—לוקח מהם לוקח מהם.

(36) לוקח 11: 12. 5: 6. מהם 11: 10. מהם. (38) לוקח 5: 1. 2.

(1) מהם 4: 1. מה. 1: 12. לוקח 4: 14. 2: 27. (2) מה. 34: 28. 1. מה. 19: 8. (4) דה. 8: 3. (6) מהם 12: 31. 14: 30. (8) דה. 6: 13. 10: 20. (9) מהם 4: 5. (10) מה. 91: 11. (12) דה. 6: 16. (13) מהם 14:30. לוקח. 15:4. [דה. מה. 30.] (14) מהם 4: 12. מהם. 4. לוקח 4: 1. לה. 10: 37. 43. [דה. מה. 31.] לוקח. 13: 2. 7.

(16) מהם 2: 23. 13: 54. (18) דה. 61: 1. (22) מה. 45: 2. מהם 13: 54. לה. 6: 2. 2: 47. מהם. 6: 42. (23) מהם 4: 13. 11: 23. 13: 54. לה. 6: 1. (24) מהם 13: 57. מה. 6: 4. מהם. 4: 44. (25) 1. מה. 17: 9. 18: 1. מה. 5: 17. (27) ה. מה. 5: 14. (30) מהם. 8: 59. 10: 39. (31) מהם 4: 13. מה. 1: 21. (32) מהם 7: 28. 29. לוקח 2: 15. (33) מה. 1: 23. (34) לה. 4: 41. מה. 16: 10. 9: 24. לה. 1: 35.

17 ויהי ביום. והוא מהם לוקח מהם: והבה
18 לוקח מהם: והבה מהם לוקח מהם: והבה
19 מהם לוקח מהם: ויהי[1] מהם לוקח מהם
20 מהם: ויאמר מהם לוקח מהם. ויאמר
21 לוקח מהם לוקח מהם. ויהי לוקח מהם
22 לוקח מהם: ויען לוקח מהם לוקח מהם
23 מהם: ויאמר לוקח מהם לוקח מהם:
24 ויהי בעבר לוקח מהם לוקח מהם
25 לוקח מהם. ויהי לוקח מהם לוקח מהם
26 לוקח מהם: ויהי לוקח מהם לוקח מהם
27 מהם לוקח מהם. ויהי לוקח מהם
28 לוקח מהם: ויהי לוקח מהם. ויהי
29 לוקח מהם: והבה לוקח מהם לוקח מהם
30 לוקח מהם: ויען לוקח מהם לוקח מהם
31 מהם.

ויען לוקח מהם לוקח מהם: והבה
32 לוקח מהם: ויהי לוקח מהם. ויהי
33 לוקח מהם לוקח מהם. ויהי לוקח מהם
34 לוקח מהם: והבה לוקח מהם לוקח מהם
לוקח מהם לוקח מהם: ויהי לוקח מהם
35 לוקח מהם. ויהי לוקח מהם לוקח מהם:
מהם לוקח מהם. ויהי לוקח מהם לוקח
36 מהם: ויהי לוקח מהם לוקח מהם. ויהי
לוקח מהם.

---

[1] מהם. מהם ושה.—לוקח מהם לוקח מהם: לוקח מהם.

37 ולכלכלו כל הנפש הבאה עמו. ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ 38 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 39 ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃ 40 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 41 וירא אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקחה וישכב אתה ויענה׃ 42 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ 43 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ 44 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניהם בשדה והחריש יעקב עד באם׃

ס.

1 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ 2 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ 3 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ 4 והתחתנו את בנותינו תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם׃ 5 ואתם תשבו אתנו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ 6 ויאמר חמור אל אביה ואל אחיה הנה בני שכם חשקה נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה׃ 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ 8 וידבר חמור אתם לאמר בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ 9 והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם׃ 10 ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן׃ 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר אשר דברו כי טמא את דינה אחותם׃ 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ 15 אך זאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר׃ 16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אותה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם׃ 22 אך באת האנשים אלינו לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויבאו אתנו׃ 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויתהלו כל זכר כל יוצאי שער עירו׃ 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃

1: 1 בר׳ 34: 2. 2: 2 בר׳ 34: 30. 3: 3 בר׳ 34: 7. 4: 4 בר׳ 34: 31. 5: 5 בר׳ 35: 5. 6: 6 בר׳ 35: 27. 7: 7 בר׳ 34: 19. 20. 27. 8: 8 בר׳ 34: 2. 9: 9 בר׳ 34: 6. 10: 10 בר׳ 34: 21. 11: 11 בר׳ 34: 28. 12: 12 בר׳ 34: 40. 13: 13 בר׳ 34: 14. 23. בר׳ 14: 46. 14: 14 בר׳ 34: 16. בר׳ 17: 27. 15: 15 בר׳ 34: 22. 16: 16 בר׳ 34: 9. 17: 17 בר׳ 34: 11. 18: 18 בר׳ 34: 28. 19: 19 בר׳ 34: 4. 20: 20 בר׳ 34: 24. 21: 21 בר׳ 34: 22. 22: 22 בר׳ 34: 15. 23: 23 בר׳ 34: 21. 24: 24 בר׳ 34: 25. 25: 25 בר׳ 34: 30. 26: 26 בר׳ 34: 26. 27: 27 בר׳ 34: 9. 28: 28 בר׳ 34: 29. 29: 29 בר׳ 35: 1. 32: 32 בר׳ 35: 1. 34: 34 בר׳ 35: 3. 35: 35 בר׳ 35: 1. 39: 39 בר׳ 35: 1. 40: 40 בר׳ 35: 8. 41: 41 בר׳ 35: 1. 42: 42 בר׳ 35: 1. 43: 43 בר׳ 35: 5. 44: 44 בר׳ 35: 1. 46: 46 בר׳ 35: 6.

1: 1 בר׳ 34: 1. 2: 2 בר׳ 34: 7. 3: 3 בר׳ 34: 8. 4: 4 בר׳ 34: 12. 5: 5 בר׳ 34: 10. 6: 6 בר׳ 34: 20. 7: 7 בר׳ 34: 26. 8: 8 בר׳ 34: 30. 9: 9 בר׳ 35: 2. 10: 10 בר׳ 35: 4. 11: 11 בר׳ 35: 5. 12: 12 בר׳ 35: 9. 13: 13 בר׳ 35: 10. 14: 14 בר׳ 35: 11. 15: 15 בר׳ 35: 12. 16: 16 בר׳ 35: 15. 17: 17 בר׳ 35: 16. 18: 18 בר׳ 35: 19. 19: 19 בר׳ 35: 21. 20: 20 בר׳ 35: 22. 21: 21 בר׳ 35: 23. 22: 22 בר׳ 35: 26. 23: 23 בר׳ 35: 27. 24: 24 בר׳ 35: 29. 25: 25 בר׳ 36: 1. 26: 26 בר׳ 36: 2. 27: 27 בר׳ 36: 6. 28: 28 בר׳ 36: 8. 29: 29 בר׳ 36: 9. 30: 30 בר׳ 36: 15. 31: 31 בר׳ 36: 20. 32: 32 בר׳ 36: 31. 33: 33 בר׳ 36: 40. 34: 34 בר׳ 37: 2. 35: 35 בר׳ 37: 3. 36: 36 בר׳ 37: 4. 37: 37 בר׳ 37: 5. 38: 38 בר׳ 37: 12. 39: 39 בר׳ 37: 13. 40: 40 בר׳ 37: 14. 41: 41 בר׳ 37: 15. 42: 42 בר׳ 37: 17. 43: 43 בר׳ 37: 18. 44: 44 בר׳ 37: 19. 45: 45 בר׳ 37: 20. 46: 46 בר׳ 37: 21. 47: 47 בר׳ 37: 22. 48: 48 בר׳ 37: 23. 49: 49 בר׳ 37: 24. 50: 50 בר׳ 37: 25. 51: 51 בר׳ 37: 26. 52: 52 בר׳ 37: 27. 53: 53 בר׳ 37: 28. 54: 54 בר׳ 37: 29. 55: 55 בר׳ 37: 30. 56: 56 בר׳ 37: 31. 57: 57 בר׳ 37: 32. 58: 58 בר׳ 37: 33. 59: 59 בר׳ 37: 34. 60: 60 בר׳ 37: 35. 61: 61 בר׳ 37: 36. 62: 62 בר׳ 38: 1. 63: 63 בר׳ 38: 2. 64: 64 בר׳ 38: 3. 65: 65 בר׳ 38: 4. 66: 66 בר׳ 38: 5. 67: 67 בר׳ 38: 6. 68: 68 בר׳ 38: 7. 69: 69 בר׳ 38: 8. 70: 70 בר׳ 38: 9. 71: 71 בר׳ 38: 10. 72: 72 בר׳ 38: 11. 73: 73 בר׳ 38: 12. 74: 74 בר׳ 38: 13. 75: 75 בר׳ 38: 14. 76: 76 בר׳ 38: 15. 77: 77 בר׳ 38: 16. 78: 78 בר׳ 38: 17. 79: 79 בר׳ 38: 18. 80: 80 בר׳ 38: 19. 81: 81 בר׳ 38: 20. 82: 82 בר׳ 38: 21. 83: 83 בר׳ 38: 22. 84: 84 בר׳ 38: 23. 85: 85 בר׳ 38: 24. 86: 86 בר׳ 38: 25. 87: 87 בר׳ 38: 26. 88: 88 בר׳ 38: 27. 89: 89 בר׳ 38: 28. 90: 90 בר׳ 38: 29. 91: 91 בר׳ 38: 30. 92: 92 בר׳ 39: 1. 93: 93 בר׳ 39: 2. 94: 94 בר׳ 39: 3. 95: 95 בר׳ 39: 4. 96: 96 בר׳ 39: 5. 97: 97 בר׳ 39: 6. 98: 98 בר׳ 39: 7. 99: 99 בר׳ 39: 8.

28 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ׃ וְנִסְלַח לוֹ׃
29 וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת כִּי תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ
30 אֲשֶׁר חָטָא׃ וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים נְקֵבָה תְּמִימָה
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ חַטָּאתוֹ וְשָׁחַט אֶת חַטָּאת בִּמְקוֹם
31 אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִצֹק אֶל יְסוֹד
32 מִזְבַּח הָעוֹלָה׃ וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה׃
33 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ׃ וְנִסְלַח לוֹ׃ וְאִם כִּבְשָׂה
יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְּמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
34 וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ חַטָּאתוֹ וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת
וְנִסְלַח לוֹ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל
קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעוֹלָה׃ וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִצֹק אֶל יְסוֹד
35 מִזְבַּח הָעוֹלָה׃ וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
כֶּשֶׂב הַזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי
יְהוָה׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ׃ וְנִסְלַח לוֹ׃

פרק ה׳.

1 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ
יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל
2 דָּבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
3 אוֹ כִּי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע
לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם
בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃
4 וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃
5 וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן
הַצֹּאן כִּבְשָׂה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
6 מֵחַטָּאתוֹ׃ וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת
7 וְאֶחָד לְעֹלָה׃ וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר
לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃

---

(1) ספר 12: 1. שם. 2: 23.
(2) שם. 20: 10.
(3) 1. שמ. 21: 6.
(4) שם. 24: 9.
(6) ספר 12: 9. שם. 3: 1.
(7) שם. 13: 3. 14. 4: 14. שם. 2: 19. 3. 14. 4: 14. שם. 2: 15.
(8) שם. 1.
(9) שם. 4: 25. שם. 3: 7.
(10) שם. 14: 36. שם. 5: 46. שם. 8: 20. שם. 5: 3. 11: 5. שה. 5: 2.
(11) שם. 55: 1. 65: 13. שם. 5: 6. זכ. 61: 3. שם. 5: 4.
(12) שם. 14: 23.
(13) שם. 10: 1.
(14) שמ. 1: 42.
(16) שם. 1.
(17) שם. 4: 25. שם. 3: 7.
(19) שם. 14: 36. שם. 5: 30. שם. 8: 46.
(20) שם. 5: 3. 11: 5. שה. 5: 2.
(21) זכ. 55: 1. 65: 13. שם. 5: 6. זכ. 61: 3. שם. 5: 4.
(22) שם. 5: 11. 1. שמ. 2: 15. שם. 20: 10.
(23) 1. שכ. 21: 6.
(24) שם. 6: 1. שה. 5: 1. שם. 6: 2. 5. שם. 16: 25. זכ. 65: 13. שכ. 14: 13.
(25) זכ. 65: 13. שכ. 14: 13.

---

[1] ס׳: שבֻעָה. [2] פשר. שחת. שיר. שה.—שלומים הם ניתנים ל׳ פשר שחת.

[3] ס׳: כרוכות. [4] שמות: בחוברת שלישית.

וְכָל־אֲשֶׁר יִגַּע הַזָּב בְּטָהֳרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָאוֹכֵל מִן־הַכֵּלִים אֲשֶׁר יֵשֵׁב הַזָּב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 26 וְהָרֹכֵב עַל־הַמֶּרְכָּבָה אֲשֶׁר יֵשֵׁב הַזָּב עָלֶיהָ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 27 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר יֵשֵׁב עֲלֵיהֶם הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 28 וְכָל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר יֵשֵׁב עֲלֵיהֶם הַזָּב בְּטָהֳרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 29 וְאִם־טָהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃ 30 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח־לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 31 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ 32 זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ זוֹב וּמֵאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ 33 וְהַדָּוָה בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וְלָאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

ט׳

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי־אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ 3 בְּזֹאת יָבוֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ 4 כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ 5 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ 6 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ 7 וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ 9 וְהִקְרִב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשֵׂהוּ חַטָּאת׃ 10 וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ 11 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 12 וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלוֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ 13 וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת וְלֹא יָמוּת׃ 14 וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ 15 וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ 16 וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ 17 וְכָל־אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ 18 וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ 21 וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ 22 וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ 23 וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ 25 וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ 26 וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 27 וְאֶת־פַּר הַחַטָּאת וְאֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃ 28 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 29 וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ 30 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ 31 שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 32 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 33 וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל־הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ 34 וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

י׳

1 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֲלֵהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 3 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ 4 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֵבִיאָם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שַׁלְמִים לַיהוָה אֹתָם׃ 5 וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 6 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ 7 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָל־תּוֹעֵבָה הָאֵלֶּה׃ 8 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָל־תּוֹעֵבָה הָאֵלֶּה וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ 9 כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ 10 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם׃ 11 וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ 12 כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ 13 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְטָהֵר׃ 14 וְאִם־לֹא יְכַבֵּס וְלֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ 15 וְאִשָּׁה כִּי תִזְנֶה מֵאִישָׁהּ וּמָעֲלָה־בּוֹ מָעַל׃ 16 וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנִטְמָא בָהּ וְאִישָׁהּ לֹא־הָיְתָה נִדָּתָהּ וְכִבְּסָה בַּמָּיִם וְטָמְאָה עַד־הָעָרֶב׃ 17 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת־זָרַע וְכֻבַּס בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 18 וְאִשָּׁה כִּי יִהְיֶה אִישׁ שִׁכְבַת זֶרַע בָּהּ וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעָרֶב׃ 19 וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זוֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ 20 וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ 21 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 23 וְאִם־עַל־הַכְּלִי הוּא אוֹ עַל־הַמִּשְׁכָּב הִוא בְּנִגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ 24 וְאִם־שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ 25 וְאִשָּׁה כִּי־תָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֶת־נִדָּתָהּ אוֹ כִי תָזוּב עַל־נִדָּתָהּ כָּל־יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא׃ 26 כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ 27 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 28 וְאִם־טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ 29 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 30 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ׃ 31 וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם׃ 32 זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ 33 וְהַדָּוָה בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וְלָאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

ט׳

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי־אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ 3 בְּזֹאת יָבוֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ 4 כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ 5 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ 6 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ 7 וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ 9 וְהִקְרִב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשֵׂהוּ חַטָּאת׃ 10 וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ 11 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 12 וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלוֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ 13 וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת וְלֹא יָמוּת׃ 14 וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ 15 וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ 16 וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ 17 וְכָל־אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ 18 וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ 21 וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ 22 וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ 23 וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ 25 וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ 26 וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 27 וְאֶת־פַּר הַחַטָּאת וְאֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃ 28 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 29 וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ 30 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ 31 שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 32 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 33 וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל־הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ 34 וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

י׳

1 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֲלֵהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 3 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ 4 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֵבִיאָם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שַׁלְמִים לַיהוָה אֹתָם׃ 5 וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 6 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ 7 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָל־תּוֹעֵבָה הָאֵלֶּה׃ 8 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא אֲ

ומי שרוצה להיות הראשון בכולם יהיה עבד של כולם: 45 כי גם בן האדם לא בא כדי שישרתו אותו, אלא כדי לשרת ולתת את נפשו כפדיון בעד רבים.

46 ויבואו אל כפר כפרנחום. וכשיצא ישוע עם תלמידיו מהכפר, הלכה אחריהם המון גדול של אנשים. 47 בר-תימי, שהיה עיוור, ישב ליד הדרך ושמע שישוע עובר שם. הוא התחיל לצעוק: "ישוע, בן דוד, רחם עלי!" 48 אנשים רבים נזפו בו והורו לו לשתוק, אבל הוא צעק עוד יותר: "בן דוד, רחם עלי!" 49 ישוע עצר ואמר: "קראו לו." אנשים קראו לבר-תימי ואמרו לו: "קום, הוא קורא לך." 50 בר-תימי השליך את בגדו, קפץ על רגליו ובא אל ישוע. 51 ישוע שאל אותו: "מה אתה רוצה שאעשה לך?" העיוור ענה: "רבוני, שאראה שוב!" 52 ישוע אמר לו: "לך, אמונתך הושיעה אותך." מיד ראה בר-תימי שוב, והלך אחרי ישוע בדרך.

11 כשהתקרבו לירושלים, ליד בית-פגי ובית-עניה, על הר הזיתים, שלח ישוע שני תלמידים 2 ואמר להם: "לכו אל הכפר שלפניכם, ומיד כשתכנסו בו תמצאו עיר קשורה שעליה לא ישב אדם מעולם. התירו אותה והביאו אותה. 3 אם מישהו ישאל אתכם: 'למה אתם עושים את זה?' אמרו: 'האדון צריך אותה, והוא ישלח אותה בחזרה מיד.'" 4 הם הלכו ומצאו עיר קשורה ליד שער הבית, ברחוב, והתירו אותה. 5 כמה אנשים שעמדו שם שאלו אותם: "למה אתם עושים את זה?" 6 הם ענו להם כפי שישוע אמר להם, והאנשים נתנו להם ללכת. 7 התלמידים הביאו את העיר אל ישוע, הניחו את בגדיהם על גבה, וישוע ישב עליה. 8 אנשים רבים פרשו את בגדיהם על הדרך, ואחרים כיסחו ענפים מהשדות ופרשו אותם על הדרך. 9 ההמון שהלך לפניו ואחריו צעק: "הושיעה נא! ברוך הבא בשם האדון! 10 ברוך הוא מלכנו, שבא בשם האדון! ברוך הוא, בן דוד! הושיעה נא!" 11 ישוע נכנס לירושלים, הלך אל בית-המקדש, הסתכל סביב על הכול, ומאחר שכבר היה מאוחר, יצא עם שנים-עשר תלמידיו אל בית-עניה.

12 למחרת, כשיצאו מבית-עניה, ישוע היה רעב. 13 הוא ראה מרחוק עץ תאנה עם עלים, והלך לראות אם יש עליו תאנים. אבל כשהגיע אליו, לא מצא עליו אלא עלים, כי לא היה זמן לתאנים. 14 ישוע אמר לעץ: "שלא יגדלו עוד תאנים לעולם!" ותלמידיו שמעו את זה.

15 כשהגיעו לירושלים, נכנס ישוע אל בית-המקדש והתחיל לגרש משם את כל מי שמכר ושקנה. הוא הפך את שולחנות הסוחרים בכספים ואת כסאות מוכרי היונים, 16 ולא נתן לאיש לשאת כלי דרך בית-המקדש. 17 הוא לימד אותם ואמר: "הרי כתוב בספרים: 'בית-תפילתי יקרא לכל העמים.' אבל אתם עשיתם ממנו מערת פרצים!" 18 כשראו זאת ראשי הכוהנים והסופרים, הם חיפשו דרך להרוג אותו, כי פחדו ממנו, משום שכל העם התפעל מתורתו. 19 בערב יצאו ישוע ותלמידיו מן העיר.

20 בבוקר, כשעברו שוב ליד עץ התאנה, ראו שהוא יבש לגמרי, עד השורשים. 21 פטרוס נזכר במה שקרה ואמר לישוע: "רבי, תראה! העץ שקיללת יבש!" 22 ישוע ענה להם: "תהיו בעלי אמונה באלוהים! 23 אמת אני אומר לכם: כל מי שיגיד להר הזה: 'לך, הסתלק מכאן והתמוטט לים!' ולא יפקפק בליבו, אלא יאמין שמה שהוא אומר יתגשם, אז זה יקרה. 24 לכן אני אומר לכם: כל מה שתבקשו בתפילה, תאמינו שכבר קיבלתם, ואז זה יהיה שלכם. 25 וכאשר אתם עומדים להתפלל, סלחו לכל מי שיש לכם משהו נגדו, כדי שגם אבי שבשמים יסלח לכם על חטאיכם. 26 [אם לא תסלחו, גם אבי שבשמים לא יסלח לכם על חטאיכם.]

27 הם הגיעו שוב לירושלים, ובעוד ישוע הולך בבית-המקדש, באו אליו ראשי הכוהנים, הסופרים והזקנים 28 ושאלו אותו: "באיזו סמכות אתה עושה את הדברים האלה? מי נתן לך את הסמכות לעשות זאת?" 29 ישוע ענה להם: "אני אשאל אתכם שאלה אחת, ואם תענו לי עליה, אגיד לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה. 30 מי נתן ליוחנן את הסמכות לטבול אנשים? האם מן השמים או מבני אדם?" 31 הם התייעצו ביניהם ואמרו: "אם נגיד שמן השמים, הוא יגיד לנו: 'למה לא האמנתם לו?' 32 ואם נגיד שמבני אדם, העם יתנפל עלינו, כי כולם חושבים שיוחנן היה נביא." 33 לכן הם ענו לישוע: "לא יודעים." וישוע אמר להם: "גם אני לא אגיד לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה."

12 ישוע התחיל לדבר אל העם במשלים: "אדם אחד נטע כרם ענבים, הקיף אותו בגדר, חפר בור לדריכת הענבים ובנה מגדל שמירה. אחר כך השכיר את הכרם לכורמים והלך לדרך ארוכה. 2 כשהגיע זמן הבציר, הוא שלח עבד אל הכורמים כדי לקבל מהם חלק מהיבול. 3 אבל הכורמים תפסו את העבד, הכו אותו והחזירו אותו בידיים ריקות. 4 הבעלים שלח אליהם עבד אחר, והם פצעו אותו בראשו וקילסו אותו. 5 הוא שלח עוד עבד, והם הרגו אותו. הוא שלח עוד רבים, והם הכו חלקם והרגו חלקם. 6 לבעלים נותר עוד אדם אחד, בנו האהוב, והוא שלח אותו אליהם אחרון, כי חשב: 'הם יכבדו את בני.' 7 אבל הכורמים אמרו זה לזה: 'זה היורש! בואו נהרוג אותו, והנחלה תהיה שלנו!' 8 הם תפסו את הבן, הרגו אותו והשליכו את גופתו מחוץ לכרם. 9 מה יעשה עכשיו בעל הכרם? הוא יבוא, יהרוג את הכורמים ויתן את הכרם לאחרים. 10 הרי כתוב בספרים:

'האבן שהבונים מאסו
היא הפכה לאבן הפינה.
11 זה נעשה מאת האדון,
והוא נפלא בעיני כל אדם.'"

12 ראשי הכוהנים והסופרים הבינו שישוע אמר את המשל הזה נגדם, ורצו לתפוס אותו, אבל פחדו מהעם. לכן הם עזבו אותו והלכו לדרכם.

13 אחר כך שלחו אליו כמה מן הפרושים ומאנשי מפלגת הורדוס, כדי שיתפסו אותו בדבריו. 14 הם באו אליו ואמרו: "רבי, אנחנו יודעים שאתה אדם ישר, ולא אכפת לך מה אומרים עליך אחרים, כי אתה לא מסתכל על מעמדם של אנשים, אלא מלמד את דרכי האלוהים באמת. אנחנו רוצים לשאול אותך: האם מותר לשלם מס לקיסר או לא? 15 האם עלינו לשלם או לא?" ישוע ידע שהם מצפים שיתפסו אותו בדבריו, ולכן אמר להם: "למה אתם מנסים להלכד בדברי? הביאו לי מטבע, ואראה אותו." 16 הם הביאו לו מטבע, וישוע שאל אותם: "של מי הדיוקן והכתובת על המטבע?" הם ענו: "של הקיסר." 17 ישוע אמר להם: "תנו לקיסר את מה שמגיע לקיסר, ולאלוהים את מה שמגיע לאלוהים." הם התפעלו מאוד מתשובתו.

18 אחר כך באו אליו הצדוקים, שאומרים שאין תחיית המתים, ושאלו אותו: 19 "רבי, משה כתב לנו בספרים: 'אם אח של אדם נפטר והשאיר אחריו אשה, אבל לא השאיר ילדים, על האח לשאת את האשה ולהקים צאצאים לאחיו המת.' 20 היו שבעה אחים. הבכור נשא אשה ומת בלי ילדים. 21 השני נשא את האשה ומת בלי ילדים. גם השלישי. 22 כך עשו כל שבעת האחים. כולם מתו בלי ילדים. לבסוף מתה גם האשה. 23 בתחיית המתים, כשכולם יקומו לחיים, של מי תהיה האשה? כי כולם היו נשואים לה." 24 ישוע ענה להם: "אתם טועים, כי אינכם מבינים את הספרים ולא יודעים את כוחו של אלוהים. 25 כשאנשים קמים לתחיית המתים, לא נושאים נשים ולא מתחתנים, אלא הם כמלאכים בשמים. 26 ובנוגע לשאלה אם המתים יקומו לחיים: הרי כתוב בספר משה, בסיפור על הסנה הבוער, שאלוהים אמר למשה: 'אני אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי יעקב.' 27 אלוהים אינו אלוהי המתים, אלא אלוהי החיים. אתם טועים מאוד!"

28 אחד מן הסופרים שמע את הוויכוח, וראה שישוע ענה היטב לצדוקים. הוא ניגש אליו ושאל: "מהי המצווה החשובה ביותר בתורה?" 29 ישוע ענה: "המצווה החשובה ביותר היא: 'שמע, ישראל, האדון אלוהינו, האדון הוא אחד. 30 אהוב את האדון אלוהיך בכל לבך, בכל נפשך, בכל מחשבותיך ובכל כוחך.' 31 המצווה השנייה היא: 'אהוב את רעך כמו את עצמך.' אין מצווה אחרת שחשובה יותר מאלה." 32 הסופר אמר לישוע: "נכון, רבי, אמת אמרת שהאדון הוא אחד, ואין אלוהים אחרים מלבדו. 33 אהבת האדון בכל הלב, בכל ההבנה ובכל הכוח, ואהבת את הזולת כמו את עצמך, חשובות יותר מכל הקורבנות והזבחים." 34 כשישוע ראה שהאיש ענה בחוכמה, הוא אמר לו: "אתה לא רחוק ממלכות האלוהים." ואחרי זה לא העז אף אחד לשאול את ישוע שאלות נוספות.

35 כשישוע לימד בבית-המקדש, הוא שאל: "איך יכול להיות שהמשיח הוא בן דוד? 36 דוד עצמו אמר בספר תהלים, בהשראת הרוח הקדושה:

'האדון אמר לאדוני:
שב לימיני,
עד שאשים את אויביך
תחת רגליך.'

37 אם דוד עצמו קורא למשיח 'אדוני', איך יכול להיות שהוא בן דוד?" ההמון הקשיב לישוע בשמחה.

38 בזמן שישוע לימד, הוא אמר: "היזהרו מן הסופרים, שאוהבים ללכת בבגדים ארוכים ולקבל ברחובות ברכות של כבוד, 39 שאוהבים לשבת במקומות הראשונים בבתי-הכנסת ובמקומות הכבוד בסעודות. 40 הם אוכלים את בתי האלמנות ומתפללים תפילות ארוכות כדי להראות לאחרים כמה הם צדיקים. הם יקבלו עונש חמור מאוד."

41 ישוע ישב מול הקופות בבית-המקדש וראה איך אנשים שמים כסף בקופות. עשירים רבים שמו סכומים גדולים. 42 אישה עניה אחת באה ושמה שתי פרוטות, שהן שווי של פחות מאגורה. 43 ישוע קרא לתלמידיו ואמר להם: "אמת אני אומר לכם: האישה העניה הזאת נתנה יותר מכל העשירים. 44 כי כולם נתנו מן העודף שלהם, אבל היא נתנה מן החוסר שלה, את כל מה שהיה לה לחיות ממנו."

---

[1] מ: מבלי.

[2] מ: ומבלי דאגות.

(14) לה. 8: 54. מתי. 11: 43. לב. 9: 40. לט. 4: 17. (16) לה. 1: 65. לה. 24: 19. מתי. 4: 19. 6: 14. 9: 17. לה. 1: 68. (18) מתי 11: 2. (22) מתי 11: 4. זב. 35: 5. לה. 4: 18. (24) מתי 11: 7. (27) מלא. 3: 1. (29) מתי 3: 5. לה. 3: 12. (30) בב. 20: 27. (31) מתי 11: 16. (33) מתי 3: 4. מל. 1: 6. לה. 1: 15. (35) מתי 11: 19. (36) מתי 26: 6. מל. 14: 3. מתי 11: 2. (39) לה. 15: 2. (41) מתי 18: 28. (46) מר. 23: 5. (47) 1 שמ. 1: 14.

48 בְּחַבְרַה: וְאָמְרוּ: הֲלֹא אֵלּוּ כָּל הַגַּלִּילִים.* 49 וַיַּעַן אֲלֵהֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר: הֲלֹא שְׁנֵים עָשָׂר אֲנִי בָּחַרְתִּי בָּכֶם, וְאֶחָד מִכֶּם שָׂטָן הוּא? 50 וְיוּדָה בֶּן שִׁמְעוֹן אִישׁ קְרִיּוֹת הוּא אֲשֶׁר יַסִּיעֵנוּ, וְהוּא אֶחָד מִן שְׁנֵים עָשָׂר.

ט.

1 וַיִּקְרָא אֶל שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיִּתֵּן לָהֶם כֹּחַ וּרְשׁוּת עַל כָּל הַשֵּׁדִים וְלִרְפּוֹא חֳלָיִים. 2 וַיִּשְׁלָחֵם לְהַכְרִיז עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלִרְפּוֹא חוֹלִים.* 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: אַל תִּקְחוּ לַדֶּרֶךְ לֹא מַקֵּל וְלֹא תַּרְמִיל וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶּסֶף, וְאַל יִהְיוּ לָכֶם שְׁתֵּי כֻתָּנוֹת. 4 וּבְכָל בַּיִת אֲשֶׁר תָּבֹאוּ שָׁם שְׁבוּ וְשָׁם תִּהְיוּ עַד צֵאתְכֶם מִן הַמָּקוֹם. 5 וְכָל אֲשֶׁר לֹא יְקַבְּלוּ אֶתְכֶם, בְּצֵאתְכֶם מִן הָעִיר הַהִיא נַעֲרוּ אֲבַק רַגְלֵיכֶם לְעֵדוּת עֲלֵיהֶם.* 6 וַיֵּלְכוּ וַיְבַשְּׂרוּ בְּכָל הַכְּפָרִים וַיְרַפְּאוּ בְּכָל מָקוֹם.

7 וַיִּשְׁמַע הוֹרְדוֹס הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הַנַּעֲשֶׂה וַיִּתְבּוֹנָן בַּדָּבָר כִּי אָמְרוּ אֲנָשִׁים: יוֹחָנָן קָם מִן הַמֵּתִים. 8 וְאֲחֵרִים אָמְרוּ: אֵלִיָּהוּ נִרְאָה, וְאֲחֵרִים אָמְרוּ: נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים קָם לְחַיִּים. 9 וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס: אֶת יוֹחָנָן אֲנִי עַצְמִי עָשִׂיתִי לְהִכָּרֵת בְּחֶרֶב, וְעַתָּה מִי זֶה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע עָלָיו כָּזֹאת? וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹתוֹ.

10 וַיָּשֻׁבוּ הַשְּׁלִיחִים וַיַּגִּידוּ לְיֵשׁוּעַ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ. וַיִּקַּח אוֹתָם וַיִּתְבּוֹדֵד בְּמָקוֹם נִשְׁקָט אֵצֶל עִיר בֵּית צַיְדָה. 11 וְהָעָם יָדְעוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו, וַיְקַבֵּל אוֹתָם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיְרַפֵּא אֶת הַחוֹלִים.* 12 וְהַיּוֹם הֵחֵל לָנְטוֹת וַיִּקְרְבוּ שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: שַׁלַּח אֶת הָעָם וְיֵלְכוּ אֶל הַכְּפָרִים וְאֶל הַחַצֵּרוֹת הַסְּבִיבוֹת וְיָלִינוּ וְיִמְצְאוּ מָזוֹן, כִּי פֹה מִדְבָּר הוּא. 13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: תְּנוּ אַתֶּם לָהֶם לֶאֱכֹל. וַיֹּאמְרוּ: אֵין לָנוּ כִּי אִם חֲמִשָּׁה לֶחֶם וּשְׁנֵי דָגִים, אִם לֹא נֵלֵךְ אֲנַחְנוּ וְנִקְנֶה אֹכֶל לְכָל הָעָם הַזֶּה. 14 כִּי כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ הָיוּ שָׁם. וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו: הַסִּבּוּ אוֹתָם חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת, חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּכָל חֲבוּרָה. 15 וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיַּסֵּבּוּ אֶת כֻּלָּם. 16 וַיִּקַּח אֶת חֲמֵשֶׁת הַלֶּחֶם וְאֶת שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו הַשָּׁמַיְמָה וַיְבָרֵךְ אוֹתָם וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשׂוּם לִפְנֵי הָעָם. 17 וַיֹּאכְלוּ כֻּלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ, וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה נוֹתְרוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה קֻפּוֹת מִן הַפְּתִיתִים.*

18 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם נִשְׁקָט וְתַלְמִידָיו עִמּוֹ וַיִּשְׁאָלֵם לֵאמֹר: מִי אֲנִי בְּעֵינֵי הָעָם? 19 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ: יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל, וְאֲחֵרִים אוֹמְרִים אֵלִיָּהוּ, וְאֲחֵרִים אוֹמְרִים נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים קָם לְחַיִּים. 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: וְאַתֶּם מִי אַתֶּם אֹמְרִים? וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר: מְשִׁיחַ יְהוָה אַתָּה.* 21 וַיְצַו עֲלֵיהֶם וַיְצַוֵּם לְבִלְתִּי הַגִּיד זֹאת לְאִישׁ, 22 וַיֹּאמֶר: בֶּן הָאָדָם עָתִיד לָרֹב יִסּוּרִים וְלִהְיוֹת נִמְאָס עַל הַזְּקֵנִים וְעַל רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְעַל הַסּוֹפְרִים, וְיֵהָרֵג וְיָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֻּלָּם: אִם מִישֶׁהוּ רוֹצֶה לָלֶכֶת אַחֲרַי, יְכַחֵשׁ בְּעַצְמוֹ וְיִשָּׂא אֶת צְלָבוֹ (מַתִּי) וְאַחֲרַי יֵלֵךְ. 24 כִּי מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה, וּמִי שֶׁמְּאַבֵּד אֶת נַפְשׁוֹ בִּגְלָלִי יַצִּילֶנָּה. 25 כִּי מַה יּוֹעִיל לָאָדָם אִם יִרְוַח אֶת כָּל הָעוֹלָם וְיֹאבַד אֶת נַפְשׁוֹ? 26 כִּי מִי שֶׁיִּתְבַּיֵּשׁ בִּי וּבְדִבְרָתִי, בֶּן הָאָדָם יִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ בְּבוֹאוֹ בִּכְבוֹדוֹ וּבִכְבוֹד אָבִיו וְהַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים.

27 וַיֹּאמֶר: אֱמֶת אֲנִי אֹמֵר לָכֶם, יֵשׁ מִן הָעֹמְדִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ מָוֶת עַד אֲשֶׁר יִרְאוּ אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים. 28 וַיְהִי כְּשִׁמֹנַת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֶת פֶּטְרוֹס וְאֶת יוֹחָנָן וְאֶת יַעֲקֹב וַיַּעַל הָהָרָה לְהִתְפַּלֵּל.* 29 וַיְהִי בְּהִתְפַּלְלוֹ וַיְהִי מַרְאֵה פָנָיו לְאַחֵר וּלְבוּשׁוֹ לָבָן כַּבָּרָק. 30 וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים עִמּוֹ, וְהֵם מֹשֶׁה וְאֵלִיָּהוּ, 31 וַיֵּרָאוּ בְּכָבוֹד וַיְדַבְּרוּ עַל מוֹתוֹ אֲשֶׁר עָתִיד לְהִתְרַחֵשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. 32 וּפֶטְרוֹס וְהַנִּלְוִים אִתּוֹ נִרְדָּמִים הָיוּ, וַיִּתְעוֹרְרוּ וַיִּרְאוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עִמּוֹ. 33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִפְרְדוּ מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל יֵשׁוּעַ: רַבִּי, טוֹב הוּא לָנוּ לִהְיוֹת פֹּה, וְנַעֲשֶׂה שָׁלֹשׁ סֻכּוֹת, לְךָ אַחַת וְלְמֹשֶׁה אַחַת וְלְאֵלִיָּהוּ אַחַת, וְלֹא יָדַע מָה יֹאמַר. 34 וְהוּא עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וַיְהִי עָנָן וַיַּצֵּל עֲלֵיהֶם, וַיִּירְאוּ בְּבוֹא הָעָנָן עֲלֵיהֶם.

---

[1] מ: ופשוט.

[2] מ: ר' יוחנן.

(48) מתי 9: 2. מק. 2: 5.
(49) מתי 9: 3. מק. 2: 7.
(50) מתי 9: 22. מק. 5: 34.
10: 52. לו. 8: 48. 18: 42.
(2) מתי 27: 55. 56. מק.
9: 16.
(4) מתי 13: 2. מק. 4: 1.
(9) מתי 13: 10. מק. 4: 10.
(10) נח. 6: 9. מק. 4: 12.
(11) מתי 13: 18. מק. 4: 14.
(16) מתי 5: 15. מק. 4: 21.
לו. 11: 33.
(17) מתי 10: 26. לו. 12: 2.
(18) מתי 13: 12. 25: 29.
לו. 19: 26.
(19) מתי 12: 46. מק. 3: 31.
(22) מתי 8: 23. מק. 4: 35.
(26) מתי 8: 28. מק. 5: 1.
(31) יהוד. 20: 3.

הַזֶּה׃ 35 וַיָּבֹא עָנָן וַיַּצֵּל עֲלֵיהֶם וַיִּרְאוּ בְּבֹאָם אֶל־הֶעָנָן׃
36 וַיִּשָּׁמַע קוֹל מִן־הֶעָנָן לֵאמֹר זֶה־הוּא בְּנִי בְּחִירִי אֹתוֹ שִׁמְעוּ׃
וּבְהִשָּׁמַע הַקּוֹל נִמְצָא יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהֵם הֶחֱרִישׁוּ וְלֹא הִגִּידוּ
בַּיָּמִים הָהֵם דָּבָר מִכָּל־אֲשֶׁר רָאוּ׃ 37 וַיְהִי מִמָּחֳרַת הַיּוֹם בְּרֶדֶת
מֵהָהָר וַיִּקָּרְאוּ לִקְרָאתוֹ הֲמוֹן עָם רָב׃ 38 וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד מִן־
הֶעָם קָרָא וַיֹּאמַר רַבִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת־בְּנִי כִּי־יָחִיד הוּא לִי׃
39 וְהִנֵּה רוּחַ תִּתְפְּשֵׂהוּ וּפִתְאֹם יִצְעַק וְהִיא תְּפַתְּלֵהוּ עַד־כִּי יַקְצִיף
וְאַחַר יְשַׁבְּרֶנּוּ וְלֹא יָסוּר מִמֶּנּוּ׃ 40 וְאֶת־תַּלְמִידֶיךָ בִּקַּשְׁתִּי לְגָרְשׁוֹ
וְלֹא יָכֹלוּ׃ 41 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוֹי דּוֹר כּוֹפֵר וְנִלְוֶה עַד־מָתַי
אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֶסְבָּלֵם עַד־מָתַי הָבִיאָה אֹתוֹ הֵנָּה׃ 42 וְעוֹדֶנּוּ
בָּא וַיַּפִּילֵהוּ הַשֵּׁד וַיְפַתְּלֵהוּ בְּיָדוֹ וַיִּגְעַר יֵשׁוּעַ בְּרוּחַ הַטֻּמְאָה
וַיִּרְפָּא הַנָּעַר וַיְשִׁיבֵהוּ אֶל־אָבִיו׃ 43 וַיִּתְמְהוּ כֻּלָּם עַל־גְּדֻלַּת
אֱלֹהִים׃ וְכָל־הָעָם מִתְפַּלְּאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֶל־תַּלְמִידָיו׃ 44 שִׂימוּ אֶל־לְבַבְכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי בֶן־
הָאָדָם עָתִיד לִהְיוֹת נִמְסָר בְּיַד אֲנָשִׁים׃ 45 וְלֹא יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְנֶעְלַם מֵהֶם לְבִלְתִּי הָבִינוֹ וְיָרְאוּ לִשְׁאֹל אֹתוֹ עַל־הַדָּבָר
הַזֶּה׃ 46 וַיָּבֹא מַחְשָׁבָה בְּלִבָּם מִי יִהְיֶה הַגָּדוֹל בֵּינֵיהֶם׃ 47 וַיַּרְא
יֵשׁוּעַ אֶת־מַחְשְׁבוֹת לִבָּם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמִדֵהוּ אֵצֶל יָדוֹ׃ 48 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם כָּל־הַמְקַבֵּל אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה בְּשֵׁמִי מְקַבֵּל אֹתִי וְכָל־
הַמְקַבֵּל אֹתִי מְקַבֵּל אֶת־הַשֹּׁלֵחַ אֹתִי כִּי הַקָּטֹן בְּכֻלְּכֶם הוּא
הַגָּדוֹל׃ 49 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ אֶחָד מְגָרֵשׁ שֵׁדִים
בְּשִׁמְךָ וַנִּכְלָאֵהוּ כִּי־אֵינֶנּוּ הֹלֵךְ עִמָּנוּ׃ 50 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אַל־
תִּכְלָאֻהוּ כִּי־מִי שֶׁאֵינֶנּוּ עָלֵינוּ הוּא עִמָּנוּ׃ 51 וַיְהִי כְּמִלֹּאת יְמֵי
עֲלוֹתוֹ וַיָּשֶׂם פָּנָיו לָלֶכֶת יְרוּשָׁלָיִם׃ 52 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו
וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ כְּפָר אֶחָד לַשֹּׁמְרוֹנִים לְהָכִין לוֹ׃ 53 וְלֹא קִבְּלוּהוּ
כִּי־פָנָיו הָיוּ הֹלְכִים יְרוּשָׁלָיִם׃ 54 וַיַּרְא תַּלְמִידָיו יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן
וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֲתִרְצֶה וְנֹאמַר לָאֵשׁ לָרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם וְלִכְלוֹתָם׃
55 וַיִּפֶן וַיִּגְעַר בָּהֶם׃ 56 וַיֵּלְכוּ אֶל־כְּפָר אַחֵר׃

פרק י׳.

1 וְאַחֲרֵי כֵן בָּחַר יֵשׁוּעַ בְּשִׁבְעִים אֲנָשִׁים מִתַּלְמִידָיו וַיִּשְׁלָחֵם
שְׁנַיִם שְׁנַיִם לְפָנָיו אֶל־כָּל־הֶעָרִים וְאֶל־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
הוּא עָתִיד לָלֶכֶת שָׁמָּה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקָּצִיר רָב וְהַפֹּעֲלִים
מְעָטִים עַל־כֵּן בַּקְּשׁוּ מִבַּעַל הַקָּצִיר וְיִשְׁלַח פֹּעֲלִים לְקַצְרוֹ׃
3 לְכוּ הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶתְכֶם כְּכְבָשִׂים בְּתוֹךְ זְאֵבִים׃ 4 אַל־תִּשְׂאוּ
כִּיס וְלֹא תַּרְמִיל וְלֹא נְעָלִים וְאִישׁ לֹא תִשְׁאֲלוּ לְשָׁלוֹם בַּדָּרֶךְ׃
5 וּבְכָל־בַּיִת אֲשֶׁר תָּבֹאוּ שָׁם תֹּאמְרוּ תְּחִלָּה שָׁלוֹם לַבַּיִת הַזֶּה׃
6 וְאִם־יֶשׁ שָׁם בֶּן־שָׁלוֹם תָּנוּחַ שְׁלוֹמְכֶם עָלָיו וְאִם־אֵין שָׁלוֹם
יָשׁוּב אֲלֵיכֶם׃ 7 וּבַבַּיִת הַהוּא שְׁבוּ אֹכְלִים וְשֹׁתִים מַה־שֶּׁיִּתְּנוּ
לָכֶם כִּי־הַפֹּעֵל הָגוּן לִשְׂכָרוֹ לֹא תַעֲבֹרוּ מִבַּיִת לְבַיִת׃ 8 וּבְכָל־
עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְקִבְּלוּכֶם אִכְלוּ מַה־שֶּׁיָּשִׂימוּ לִפְנֵיכֶם׃ 9 וְרִפְאוּ
אֶת־הַחוֹלִים אֲשֶׁר־שָׁם וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם קָרְבָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת
אֱלֹהִים׃ 10 וּבְכָל־עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְלֹא קִבְּלוּכֶם צְאוּ אֶל־רְחֹבוֹתֶיהָ
וְאָמַרְתֶּם׃ 11 גַּם־הֶעָפָר אֲשֶׁר דָּבַק לָנוּ מֵעִירְכֶם נִנְעָר לָכֶם אַךְ
זֹאת דְּעוּ כִּי קָרְבָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת אֱלֹהִים׃ 12 וְאֹמַר לָכֶם כִּי
סְדֹם תִּנָּצֵל בְּיוֹם הַהוּא מֵעִיר הַהִיא׃

---

(37) מתי 8: 34. ב"ה 16: 39.
(38) מת' 5: 18.
(41) מתי 9: 18. מת' 5: 22.
(43) מתי 9: 20.
(46) מת' 5: 30. לה. 9: 19.
(49) מת' 5: 35.
(52) מתי. 11: 11. 13.
(54) לה. 7: 14. מתי. 11: 43.
(56) מתי 8: 4. 9: 30. מת' 5: 43.

(1) מתי 10: 1. מת' 3: 13. 6: 7.
(2) מתי 10: 7. 8. מת' 6: 12. לה. 10: 1. 9.
(3) מתי 10: 9. מת' 6: 8. לה. 10: 4. 22: 35.
(4) מתי 10: 11. מת' 6: 10.
(5) מתי 10: 14. ב"ה 13: 51.
(6) מת' 6: 12.
(7) מתי 14: 1. מת' 6: 14.
(9) לה. 23: 8.
(10) מת' 6: 30. מתי 14: 13.
(12) מתי 14: 15. מת' 6: 35. מתי. 6: 1. 5.
[מת. מת. 32.]

---

[1] ס': מתרומם. [2] ס': בְּלֵיַּעֲלוּתוֹ. [3] מחמ' ונד'. [4] בבא. מחמ' ונד'. [5] מחמ' ונד'.

מת'—ב"ה בְּקֹרֶב תַּלְמִידָיו הִתְעוֹרֵר.

מת'—ב"ה לְקַבֵּל אֶת־פָּנָיו.

13 ויצאו ויבאו אל־רב הכהנים וזקני העם׃ 14 ויאמרו אליו אמר אמר איש אל־תירא ואל־תפחד׃ כי־שמע שמעתי מפי יהוה כי־דבר־טוב הוא ואשר־הוא מבשר טוב לנו׃ 15 ויהי כי־עזב את־שמואל ויאמר אל־כל־העם איש איש כדברו אלי כן אדבר׃ ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל־אכיש מלך־גת׃ 16 ויאמרו עבדי־אכיש אליו הלא־זה דוד מלך הארץ הלא־לזה יענו במחלות בשיר לאמר׃ הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו׃ 17 וישם דוד את־דבריהם האלה על־לבו וייר מאד מפני אכיש מלך־גת׃ 18 וישנא את־טעמו לעיניהם ויתהלל בידם ויתנגן בתוך השערים ויתלהלו׃ 19 ויאמר אכיש אל־עבדיו הלא תראו את־האיש משגע אתה ולמה תביאו אתו אלי׃ 20 החסר משגעים אנכי כי־אתם הבאתם את־האיש הזה להתנהג עלי׃ האבוא אל־ביתי׃ 21 ויילך דוד משם וימלט ביום ההוא מפני שאול ויבא אל־אכיש מלך־גת׃ 22 ויאמרו אליו עבדיו הנה דוד בארץ נוב אצל אחימלך׃ ויבא אחימלך לקראת דוד ויאמר אליו למה זה אתה בא לבדך ואין איש עמך׃ 23 ויאמר דוד אל־אחימלך כי־המלך שלחני בדבר ויאמר אלי איש אל־ידע מאומה מהדבר אשר אנכי שלחתיך ואשר צויתיך והנערים הודעתי אל־מקום פלוני׃ 24 ועתה מה־יש תחת ידך חמשת לחמים תנה בידי או מה־נמצא׃ 25 ויען הכהן את־דוד ויאמר אין לחם חול תחת ידי כי אם־לחם קדש אם־שמרו הנערים את־עצמם לפחות מאשה׃ 26 ויען דוד את־הכהן ויאמר אליו כי אתמול שלשום בהיותי יוצא ויהיו כלי הנערים קדש והדרך חול אף כי היום יקדש בכלי׃ 27 ויתן־לו הכהן את־הקדש כי לא־היה שם לחם כי אם־לחם הפנים המוסר מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחתו׃ 28 ושם היה איש מעבדי שאול נעצר יום־ימים לפני יהוה ושמו דואג האדומי אביר הרעים אשר לשאול׃ 29 ויאמר דוד אל־אחימלך הנה אין־תחת ידך חנית או־חרב גם־כלי לא־לקחתי בידי כי־דבר המלך היה נחוץ׃ 30 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה־היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם־אותה תקח־לך קח כי אין אחר זולתה פה ויאמר דוד אין כמוה תנה־לי׃ 31 ויקם דוד וייברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל־אכיש מלך־גת׃ 32 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלא־זה דוד מלך הארץ הלא־לזה יענו במחלות בשיר לאמר׃ הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו׃ 33 וישם דוד את־הדברים האלה על־לבו וייר מאד מפני אכיש מלך־גת׃ 34 וישנא את־טעמו לעיניהם ויתהלל בידם ויתנגן בתוך השערים ויתלהלו׃ 35 ויאמר אכיש אל־עבדיו הלא תראו את־האיש משגע אתה ולמה תביאו אתו אלי׃ 36 המשגעים[1] אנכי כי־אתם הבאתם את־האיש הזה להתנהג עלי׃ האבוא אל־ביתי׃ 37 וילך משם דוד וימלט ביום ההוא מפני שאול ויבא אל־מערת עדלם׃ ויהי כי־שמעו אחיו וכל־בית אביו וירדו אליו שם׃ 38 ויתקבץ עליו כל־איש צר וכל־איש נושה וכל־איש מר־נפש ויהי עליהם לשר ויהי עמו כארבע מאות איש׃ 39 ויילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל־מלך מואב ישבה־נא אבי ואמי אתכם עד אשר־אדע מה־יעשה־לי אלהים׃ 40 וישאר את־פני מלך מואב וישבו אתו כל־הימים אשר היה דוד במצודה׃ 41 ויאמר גד אל־דוד אל־תשב במצודה לך־לך וצאת ארץ יהודה׃ וילך דוד ויבא יער חרת׃ 42 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר עמו ושאול יושב בגבעה תחת האשל בראמה וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו׃ 43 ויאמר שאול אל־עבדיו הנצבים עליו שמעו־נא בני הגם כלכם יתן בן־ישי שדות וכרמים לכלכם הגם כלכם שמ עלפים׃ 44 כי כלכם קשרתם עלי ואין גלה־אזני בכרתי ברית בני עם־בן־ישי ואין מכם חולה ואין גלה־אזני בכם כי־הסבי בני את־עבדי עלי לארב כהיום הזה׃ 45 ויען דואג האדומי הנצב על־עבדי שאול ויאמר ראיתי את־בן־ישי בא נוב אל־אחימלך בן־אחיטוב׃ 46 וישאל־לו ביהוה ונתן־לו צדה וחרב גלית הפלשתי נתן־לו׃ 47 ויאמר המלך לקבץ את־כל־העם על־רגליו כי־שלח ידו ברע אליו׃ 48 ויען אחימלך הכהן ויאמר הנה־פה אנכי בני אחיטוב׃ ויאמר לך בני כי־מה־זה אתה ובית אביך בית אחיטוב עמדים לפני׃ 49 ויאמר שאול לדואג סבו־אתה ופגע בכהנים׃ ויסב דואג האדומי הוא ויפגע בכהנים וימת ביום ההוא שמונים וחמשה איש נשא אפוד בד׃ 50 ואת־נוב עיר הכהנים הכה לפי־חרב מאיש ועד־אשה מעולל ויונק ושור וחמור וצאן לפי־חרב׃ 51 וימלט בן־אחיטוב אביתר אחד ויברח אחרי דוד׃ 52 ויאמר שאול אל־דוד אל־תירא כי־לא־תמצא יד־אבי בידך׃ ויאמר דוד אל־שאול

---

[1] המשגעים הנה. [2] יד־דוד.

(18) שמ״ב 16: 13. שמ״ב 8: 27.
(19) שמ״ב 14: 2. דה״ב 9: 7, 8.
(20) שמ״ב 16: 16. תהלים 69: 6.
(21) שמ״ב 16: 20.
(22) שמ״ב 16: 21, 17: 22.
(23) שמ״ב 10: 38. 16: 24.
(25) שמ״ב 16: 26. שמ״ב 8: 36.
(26) שמ״ב 10: 33. שמ״ב 8: 38. ד״ה. שלא. 2: 12.
(27) שמ״ב 16: 28. שמ״ב 9: 1.
(28) שמ״ב 17: 1. שמ״ב 9: 2.
(32) דה״ב 8: 18. 10: 9.
(35) שמ״ב 3: 17. שמ״ב 3: 22.
(36) שמ״ב 17: 9.
(37) שמ״ב 17: 14. שמ״ב 9: 14. 17.
(44) שמ״ב 17: 22.
(45) שמ״ב 9: 32. דה״ב 2: 50. 18: 34.
(46) שמ״ב 18: 1. שמ״ב 9: 34.
(48) שמ״ב 10: 40. 18: 5. שמ״ב 9: 37. תהלים 12: 44. 13: 20. שמ״ב 23: 11, 12.
(49) שמ״ב 9: 38. שמ״ב 11: 28.
(50) שמ״ב 12: 30. דה״ב 23: 11.
(51) שמ״ב 16: 19. שמ״ב 1: 2.

ולא נתנו לו מאומה בבית הזה כי אם כף רגל ונתן לו במשכון ואמר לו שיתנהו לו ולזרעו אחריו בעוד שלא היה לו ילד׃ 59 וידבר אליו אלהים ככה כי גרים יהיה זרעו בארץ נכריה ושעבדו אותם וענו אותם ארבע מאות שנה׃ 60 והגוי אשר יעבדו ידין אלהים ואחרי כן יצאו הנה ועבדוני במקום הזה׃ 61 ויתן לו ברית המילה ויולד את יצחק וימולהו ביום השמיני וגם יצחק הוליד את יעקב ויעקב את שנים עשר האבות׃ 62 והאבות קנאו באחיהם ויתנו את יוסף למכר מצרימה ואלהים היה עמו׃ 63 ויצילהו מכל צרותיו ויתן לו חכמה לפני פרעה מלך מצרים וישם אותו משנה על מצרים ועל כל ביתו׃ 64 ויבא רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אוכל׃ 65 וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח את אבותינו בפעם הראשונה׃ 66 ובפעם השנית נודע יוסף לאחיו ויגלה מוצאו לפרעה׃ 67 וישלח יוסף ויזמן את אביו ואת כל משפחתו שבעים נפש׃ 68 וירד יעקב מצרימה הוא ואבותינו וימת שם הוא ואבותינו׃ 69 ויעתקו אל שכם וישמו בקבר אשר קנה אברהם מאת בני חמור אבי שכם בכסף׃ 70 וככלות הימים אשר נשבע אלהים לאברהם להוציא את זרעו ממצרים הרבה העם ויפרו וירבו במצרים׃ 71 עד אשר קם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ 72 ויעש המלך הזה לרעה לעמנו ולאבותינו וישם את אבותינו לשפחים ויצו להשליך את ילדיהם למען לא יחיו׃ 73 בעת ההיא נולד משה ויהי יפה לאלהים ויגדל שלשה חדשים בבית אביו׃ 74 ובהשלך אותו ותרד בת פרעה ותקחהו לה לבן׃ 75 וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי איש גדול בדבר ובמעשה׃ 76 ויהי כבן ארבעים שנה ותעל על לבו לבקר את אחיו בני ישראל׃ 77 וירא עול לאחד מהם ויגן לו ויך את המצרי וימת׃ 78 ויחשוב כי אחיו יבינו כי אלהים יתן להם יד על ידו להושיעם ולא הבינו׃ 79 וביום השני נראה אליהם ויריבו איש עם רעהו ויאמר למה תכו איש את רעהו׃ 80 ויאמר מי שם אותך לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה כאשר הרגת אתמול את המצרי׃ 81 וישמע משה את הדבר הזה ויברח ארצה מדין וישב שם שנים רבות׃ 82 וימלאו לו ארבעים שנה וירא מלאך יי׳ אליו בסנה בוער באש בהר סיני׃ 83 וישמע משה את קול יי׳ ויתמה מן המראה ויקרב לראות ויאמר יי׳ אליו אני אלהי אבותיך אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב׃ 84 ויחרד משה ולא יכול להביט ויאמר יי׳ אליו שלח נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא׃ 85 ראה ראיתי את עוני עמי אשר במצרים ואשמע את נאקתם וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה׃ 86 ויאמר משה אל יי׳ מי אנכי כי אלך אל פרעה ואוציא את בני ישראל ממצרים׃ 87 ויאמר יי׳ אליו כי אהיה עמך ואתה תוציא את העם הזה ואת זקני ישראל ובאתם אל ההר הזה ועבדתם את אלהים׃ 88 ויאמר משה אל יי׳ הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אומר להם׃ 89 ויאמר יי׳ אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ 90 ויאמר עוד יי׳ אל משה כה תאמר אל בני ישראל יי׳ אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור׃ 91 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יי׳ אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים׃ 92 ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ 93 ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יי׳ אלהי העברים נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי׳ אלהינו׃ 94 ואני ידעתי כי לא יתן לכם מלך מצרים ללכת אלא ביד חזקה׃ 95 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ 96 ונתתי את חן העם הזה בעיניכם והיה כי תלכו לא תלכו ריקם׃ 97 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים׃ 98 ויען משה ויאמר הן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך יי׳׃ 99 ויאמר יי׳ אליו מה זה בידך ויאמר מטה׃ 100 ויאמר השלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ 101 ויאמר יי׳ אל משה שלח ידך ואחז בזנבו ויהי למטה בידו׃ 102 למען יאמינו כי נראה אליך יי׳ אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ 103 ויאמר יי׳ עוד אל משה הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג׃ 104 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוציאה והנה שבה כבשרו׃ 105 למען יאמינו כי נראה אליך יי׳ אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ 106 ויאמר יי׳ אל משה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו בקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ 107 והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו בקולך ולקחת מים מיאור היבשה והיו המים אשר תקח מן היאור דם על היבשה׃ 108 ויאמר משה אל יי׳ בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום גם מעת דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ 109 ויאמר יי׳ אליו מי שם פה לאדם או מי ישים אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יי׳׃ 110 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ 111 ויאמר משה בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ 112 ויחר אף יי׳ במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ 113 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ 114 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ 115 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות׃ 116 וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ 117 וילך משה מאת יתרו חתנו וישב מדינה ויקח את צפורה בתו לאשה ויולד לו בן ויקרא את שמו גרשם׃ 118 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יי׳ וימת את בנו׃ 119 ותקח צפורה צור וכרת את ערלת בנה ותגע לרגלי משה ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ 120 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות׃ 121 וילך משה מצרימה ויבא אל פרעה ויאמר אליו כה אמר יי׳ אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 122 ויאמר פרעה מי יי׳ אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יי׳ וגם את ישראל לא אשלח׃ 123 ויאמר משה אל פרעה אלהי העברים נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי׳ אלהינו׃ 124 ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן למה תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלותיכם׃ 125 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלותם׃ 126 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שוטריו לאמר לא תוסיפו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשום הנה הם הולכים ואספו לקש לעצמם׃ 127 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עושים תמולשלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צועקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 128 תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ 129 ויצאו נגשי העם ושוטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נותן לכם תבן׃ 130 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי לא יגרע דבר מעבדתכם׃ 131 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ 132 והנגשים אצים ומדחפים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר היה בהיות התבן׃ 133 ויכו שוטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשום גם תמולשלשום גם היום׃ 134 ויבאו שוטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ 135 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אומרים לנו עשו ולבנים והנה עבדיך נכים והעוון על עמך׃ 136 ויאמר פרעה נרפים אתם נרפים על כן אתם אומרים נלכה נזבחה ליי׳׃ 137 ועתה לכו עבדו את עבודתכם ותבן לא יתן לכם וכתכון לבנים תתנו׃ 138 וירא שוטרי בני ישראל כי בדבר רע הם לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ 139 ויפגעו את משה ואת אהרן הנצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ 140 ויאמרו אליהם יי׳ יראה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב ביד להרגנו׃ 141 וישב משה אל יי׳ ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ 142 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ 143 ויאמר יי׳ אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ 144 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי׳׃ 145 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יי׳ לא נודעתי להם׃ 146 והקם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ 147 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם ואזכר את בריתי׃ 148 לכן אמר אל בני ישראל אני יי׳ והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים׃ 149 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי׳ אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 150 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני יי׳׃ 151 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה׃ 152 וידבר יי׳ אל משה לאמר בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ 153 וידבר משה לפני יי׳ לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה וערל שפתים אנכי׃ 154 ויצו יי׳ אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים׃ 155 אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ 156 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצוחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ 157 ואלה שמות בני לוי לתולדותם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנים׃ 158 בני גרשון לבני ושמעי למשפחותם׃ 159 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנים׃ 160 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות לוי לתולדותם׃ 161 ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנים׃ 162 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 163 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 164 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 165 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ 166 ואלעזר בן אהרן מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם׃ 167 ויהי ביום דבר יי׳ אל משה בארץ מצרים לאמר׃ 168 דברו אל פרעה מלך מצרים ויוצא את בני ישראל מארצו׃ 169 וידבר משה ואהרן לפני פרעה מלך מצרים ויצו אתם אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים׃ 170 ויהי ביום דבר יי׳ אל משה בארץ מצרים׃ 171 וידבר יי׳ אל משה לאמר אני יי׳ דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני מדבר אליך׃ 172 ויאמר משה לפני יי׳ הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ 173 ויאמר יי׳ אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 174 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 175 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 176 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדולים׃ 177 וידעו מצרים כי אני יי׳ בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 178 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יי׳ אתם כן עשו׃ 179 ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלשה ושמונים שנה בדברם אל פרעה׃ 180 ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ 181 כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ 182 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יי׳ ויהי המטה לתנין׃ 183 ויקרא פרעה גם הוא לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלהטיהם כן׃ 184 ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ 185 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר צוה יי׳׃ 186 ויאמר יי׳ אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח את העם׃ 187 לך אל פרעה בבקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאור והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ 188 ואמרת אליו יי׳ אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדוני במדבר והנה לא שמעת עד הנה׃ 189 כה אמר יי׳ בזאת תדע כי אני יי׳ הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ 190 והדגה אשר ביאר תמות והבאש היאר ולא יוכלו מצרים לשתות מים מן היאר׃ 191 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יי׳ וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ 192 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ 193 ויעשו חרטומי מצרים בלהטיהם כן ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׳׃ 194 ויפן פרעה וילך אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ 195 ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות מים מן היאר׃ 196 ויהי שבעת ימים אחרי הכות יי׳ את היאר׃ 197 ויאמר יי׳ אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יי׳ שלח את עמי ויעבדוני׃ 198 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ 199 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך׃ 200 ובך ובעמך ובכל עבדיך תעלינה הצפרדעים׃ 201 ויאמר יי׳ אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות ועל היאורים ועל הברכות והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ 202 ויעש אהרן כן ויעל הצפרדע ויכס את ארץ מצרים׃ 203 ויעשו חרטומי מצרים בלהטיהם כן ויעלו צפרדעים על ארץ מצרים׃ 204 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יי׳ ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליי׳׃ 205 ויאמר משה אל פרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ 206 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיי׳ אלהינו׃ 207 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ 208 ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יי׳ על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ 209 ויעש יי׳ כדבר משה ויתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות ויכנסו אל תוך הבתים ואל תוך החצרות ואל תוך השדות׃ 210 ויקבצו אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ׃ 211 ויראו מצרים כי רעה היתה להם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר צוה יי׳׃ 212 ויאמר יי׳ אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל ארץ מצרים׃ 213 ויעשו כן ויך אהרן את עפר הארץ ויהי הכנים בכל ארץ מצרים׃ 214 ויעשו חרטומי מצרים בלהטיהם כן להוציא את הכנים ולא יכלו ויהי הכנים בכל ארץ מצרים׃ 215 ויאמר חרטומי מצרים אל פרעה אצבע אלהים היא ולא יחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר צוה יי׳׃ 216 ויאמר יי׳ אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יי׳ שלח את עמי ויעבדוני׃ 217 כי אם אין אתה משלח את עמי הנה אנכי משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך ערוב ומלאו בתי מצרים את הערוב וגם האדמה אשר הם עליה׃ 218 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערוב למען תדע כי אני יי׳ בקרב הארץ׃ 219 ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ 220 ויעש יי׳ כן ויבא ערוב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערוב׃ 221 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ 222 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליי׳ אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ 223 דרך שלשת ימים נלך במדבר ונזבחה ליי׳ אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ 224 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליי׳ אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ 225 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יי׳ וסר הערוב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר לא יוסיף פרעה להתל לבלתי שלח את העם לזבח ליי׳׃ 226 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יי׳ ויעש יי׳ כדבר משה ויסר הערוב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ 227 ויכבד פרעה את לבו גם הפעם ולא שלח את העם׃ 228 ויאמר יי׳ אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יי׳ אלהי העברים שלח את עמי ויעבדוני׃ 229 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃ 230 הנה יד יי׳ היתה בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ 231 והפלה יי׳ בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ 232 ויעש יי׳ את המופת הזה ביום ההוא לאמר׃ 233 ויקח משה ואהרן מלא חפניהם פיח כבשן ויזרקו משה לעיני פרעה ולעיני עבדיו׃ 234 ויהי לאבק על כל ארץ מצרים ויהי על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת׃ 235 ויעמדו חרטומי מצרים מפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטומים ובכל מצרים׃ 236 ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׳ אל משה׃ 237 ויאמר יי׳ אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יי׳ אלהי העברים שלח את עמי ויעבדוני׃ 238 כי אם אין אתה משלח את עמי הנה אנכי משלח בך ובעבדיך ובעמך ברד ולא היה כמוהו במצרים למן היום אשר יסדה ועד עתה׃ 239 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו׃ 240 ויירא את דבר יי׳ מעבדי פרעה ויברח את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ 241 ואשר לא שם לבו אל דבר יי׳ ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ 242 ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ 243 ויט משה את מטהו על השמים ויתן יי׳ קולת וברד ותהלך אש ארצה ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים׃ 244 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ 245 רק בארץ גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד׃ 246 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם יי׳ הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ 247 התפללו אל יי׳ ורב מהיות קולת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תוספון לעמוד׃ 248 ויאמר משה אליו כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יי׳ והקולת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליי׳ הארץ׃ 249 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יי׳ אלהים׃ 250 והפשתים והשערה נכתו כי השערה אביב והפשתים גבעל׃ 251 והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה׃ 252 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש את כפיו אל יי׳ ויחדלו הקולת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ 253 ויראו פרעה ועבדיו כי חדלו הקולת והברד ולא יוסיפו לתת מטר׃ 254 ויחטאו עוד ויכבדו את לבם הם ועבדיו׃ 255 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יי׳ ביד משה׃ 256 ויאמר יי׳ אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ 257 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי׳׃ 258 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי׳ אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדוני׃ 259 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנה אנכי מביא מחר ארבה בגבולך׃ 260 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצומח לכם מן השדה׃ 261 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן וילך מעמו׃ 262 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יי׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ 263 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יי׳ אלהיכם מי ומי ההולכים׃ 264 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ליי׳ לנו הוא׃ 265 ויאמר אליהם יהי כן יי׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואתכם וטפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ 266 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי׳ כי אתה אתה מבקשים ויגרש אתם מלפני פרעה׃ 267 ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל פרי העץ אשר הותיר הברד׃ 268 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהי רוח קדים נשא את הארבה כל היום ההוא וכל הלילה ויהי הבקר ורוח קדים נשא את הארבה׃ 269 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים ויחן בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן׃ 270 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נשאר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ 271 ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליי׳ אלהיכם ולכם׃ 272 ועתה שאו נא את חטאתי הפעם ועתרו אל יי׳ אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ 273 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יי׳ ויהפך יי׳ רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ 274 ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ 275 ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ 276 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ 277 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם׃ 278 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יי׳ רק צאנכם ובקרכם יצוו גם טפכם ילך עמכם׃ 279 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליי׳ אלהינו׃ 280 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יי׳ אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יי׳ עד בואנו שמה׃ 281 ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ 282 ויאמר פרעה אל משה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראותך פני תמות׃ 283 ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך׃ 284 ויאמר יי׳ אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ 285 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ 286 ויתן יי׳ את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ 287 ויאמר משה כה אמר יי׳ כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 288 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה׃ 289 וזעקה גדולה תהיה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא היתה ואשר כמוה לא תוסף׃ 290 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו למן אדם ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יי׳ בין מצרים ובין ישראל׃ 291 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ 292 ויאמר יי׳ אל משה לא יסף פרעה אליכם למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ 293 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃ 294 ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ 295 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ 296 דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ 297 ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במספר נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה׃ 298 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו׃ 299 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ 300 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ 301 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו׃ 302 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ 303 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ 304 וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליי׳׃ 305 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי׳׃ 306 והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם בהם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף לשחת בהכותי בארץ מצרים׃ 307 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אתו חג ליי׳ לדורותיכם חקת עולם תחגו אתו׃ 308 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אוכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ 309 ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ 310 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם׃ 311 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ 312 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ 313 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות׃ 314 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח׃ 315 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ 316 ועבר יי׳ לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יי׳ על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ 317 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ 318 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יי׳ לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת׃ 319 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם׃ 320 ואמרתם זבח פסח הוא ליי׳ אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ 321 וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יי׳ את משה ואהרן כן עשו׃ 322 ויהי בעצם היום הזה הוציא יי׳ את בני ישראל מארץ מצרים לצבאותם׃ 323 ויהי ביום השלישי ויהי בבקר וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסעים אחריהם בכל כחם ובכל רכבם ובכל פרשיהם ובכל מרכבותם׃ 324 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 325 ויבאו מצרים אחריהם ויעברו כל סוסי פרעה רכבו ופרשיו אחריהם בתוך הים׃ 326 ויהי בעת ההיא ויסר יי׳ את עמוד האש והענן מעל פניהם ויעמוד מאחריהם׃ 327 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 328 ויט מש

25 הוא מוצאת היא ושלחה אל חמיה לאמר
לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא
26 למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר
יהודה ויאמר צדקה ממני כי על־כן לא־נתתיה
27 לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת
28 לדתה והנה תומם בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן
יד ותקח המילדת ותקשר על־ידה שני לאמר
29 זה יצא ראשונה׃ ויהי כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
30 פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא
שמו זרח׃

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
2 אשר הורדוהו שמה׃ ויהי יהוה את־יוסף ויהי
איש משכיל ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא
אדניו כי־יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה
4 מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש לו נתן בידו׃
5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל־אשר־יש לו
ויברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל־אשר־יש לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל־אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע אתו מאומה
כי אם־הלחם אשר־הוא אכל ויהי יוסף יפה־
7 תואר ויפה מראה׃ ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר
8 שכבה עמי׃ וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן
אדני לא־ידע אתי מה בבית ואת כל־אשר־יש
9 לו נתן בידי׃ אין גדול בבית הזה ממני ולא־
חשך ממני מאומה כי אם־אתך באשר את־
אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי
10 לאלהים׃ ויהי כדברה אל־יוסף יום־יום ולא־
שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ ויהי
כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין
12 איש מאנשי הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
13 החוצה׃ ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה וינס
14 החוצה׃ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ ויהי כשמעו
כי־הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
16 וינס ויצא החוצה׃ ותנח בגדו אצלה עד־בוא
17 אדניו אל־ביתו׃ ותדבר אליו כדברים האלה
לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו
18 לצחק בי׃ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב
בגדו אצלי ויברח החוצה׃ ויהי כשמע אדניו
את־דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים
20 האלה ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
אל־בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים
21 שם ויהי־שם בבית הסהר׃ ויהי יהוה את־יוסף
ויט אליו חסד ויתן את־חנו בעיני שר בית
22 הסהר׃ ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את־כל־
האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר־הם
23 עשים שם הוא היה עשה׃ אין שר בית הסהר
רואה את־כל־מאומה בידו בשלתי יהוה אתו
ואשר־הוא עשה יהוה מצליח׃

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך־
מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃ ויקצף
2 פרעה על־שני סריסיו על־שר המשקים ועל־
3 שר האופים׃ ויתן אתם במשמר בית שר־
הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר יוסף אסור
4 שם׃ ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרתם
ויהיו ימים במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם איש
חלומו כפתרון חלמו המשקה והאופה אשר
6 למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא אליהם
יוסף בבקר ויראם והנם זעפים׃ וישאל את־
סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו
8 לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו
אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם
יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי׃
9 ויספר שר המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר
אליו בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן שלשה
שרגים והוא כפרחה עלתה נצה בסריה הבשילו
11 אשכלתיה ענבים׃ וכוס פרעה בידי ואקח את־
הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־
13 הכוס על־כף פרעה׃ ויאמר אליו יוסף זאת
פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ בעוד
שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־
כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון
14 אשר היית משקהו׃ כי אם־זכרתני אתך כאשר
ייטב לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־
15 פרעה והוצאתני מן־הבית הזה׃ כי גנב גנבתי
מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־
17 שמו אתי בבור׃ וירא שר־האופים כי־טוב פתר
ויאמר אל־יוסף גם־אני בחלומי והנה שלש
18 סלי חרי על־ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אופה והעוף אכל אתם מן־הסל
19 מעל ראשי׃ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את־ראשך מעליך והתלה אתך על־
עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך׃ ויהי ביום
השלישי יום הלדת את־פרעה ויעש משתה לכל־
עבדיו וישא את־ראש שר המשקים ואת־ראש
21 שר האופים בתוך עבדיו׃ וישב את־שר המשקים
על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה׃ ואת־שר
22 האופים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ ולא־זכר
שר המשקים את־יוסף וישכחהו׃

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה
עמד על־היאר׃ והנה מן־היאר עלת שבע
פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה
3 באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
4 אצל הפרות על־שפת היאר׃ ותאכלנה הפרות
רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות
5 הבריאות והיפות המראה ויקץ פרעה׃ וישן
ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
6 אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים דקות
7 שדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
8 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי
מצרים ואת כל־חכמיה ויספר פרעה להם
9 חלמו ואין־פותר אותם לפרעה׃ וידבר שר
המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר
10 היום׃ פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים׃
11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
12 חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו
13 איש כחלמו פתר׃ והיה כאשר פתר־לנו כן
היה אתי השיב על־כני ואתו תלה׃ ויקרא
פרעה ויזרזהו מן־הבור ויגלח ויחלף שמלתיו
15 ויבא אל־פרעה׃ ויאמר פרעה אל־יוסף חלום
חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
16 תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את־פרעה
לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה׃
17 וידבר פרעה אל־יוסף בחלומי הנני עמד על־
18 שפת היאר׃ והנה מן־היאר עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באחו׃
19 והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה רעות
20 במצרים לרע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות
את שבע הפרות הראשנות הבריאות׃
21 ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה
בחלומי והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד
23 מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות
דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות
25 והבריאות ואמר אל־החרטמים ואין מגיד לי׃
ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא
את אשר־האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע
שנים הנה באות ושבע שנה גדולה בכל־ארץ
27 מצרים׃ ונאכל שבע שנים רעב אחריהן וכל־
השבע בארץ מצרים ולא־יודע השבר בארץ
28 מפני הרעב אחרי־כן כי־כבד הוא מאד׃ ועל־
הנשנות החלום אל־פרעה פעמים כי־נכון הדבר
29 מעם האלהים והאלהים ממהר לעשתו׃ עתה
יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על־ארץ
30 מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקידים על־הארץ
וחמש את־ארץ מצרים בשבע שני השבע׃
31 וקבצו את־כל־אכל השנים הטבות האלה והצבירו
בר תחת יד־פרעה אכל בערים ושמרו׃ והיה
האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר
תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ ברעב׃
33 והטיב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃
34 ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר
רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך את־כל־זאת אין נבון וחכם
36 כמוך׃ אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־
עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל־
יוסף ראה נתתי אתך על כל־ארץ מצרים׃
37 ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־
38 יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב
39 על־צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־
לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ
40 מצרים׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך
לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ
41 מצרים׃ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן און
42 לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃ ויוסף בן־
שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים
ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ
43 מצרים׃ ותעש הארץ בשנים השבע לקמצים׃
44 ויקבץ את־כל־אכל שבע השנים אשר היו בארץ
מצרים ויתן האכל בערים אכל שדה השדה
45 אשר סביביה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול
הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין
46 מספר׃ וליוסף נולדו שני בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת־פוטי פרע
47 כהן און׃ ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי
נשני אלהים את־כל־עמלי ואת כל־בית אבי׃
48 ואת־שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים
49 בארץ עניי׃ ויכלו שבע שני השבע אשר היו
50 בארץ מצרים׃ ותחלנה שבע שני הרעב לבוא
כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות
ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־ארץ
51 מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר
52 לכם תעשו׃ והרעב היה על כל־פני הארץ
ויפתח יוסף את כל־אשר בהם וישבר למצרים
53 ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארצות באו
מצרימה לשבר אל־יוסף כי חזק הרעב בכל־
הארץ׃

42 ויעקב ראה כי יש־שבר במצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי־יש
2 שבר במצרים רדו־שמה ושברו־לנו משם ונחיה
3 ולא נמות׃ וירדו אחי־יוסף עשרה לשבר בר
4 ממצרים׃ ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב
אל־אחיו כי אמר פן־יאסון אסון׃ ויבאו בני
ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
6 כנען׃ ויוסף הוא השליט על־הארץ הוא המשביר
לכל־עם הארץ ויבאו אחי־יוסף וישתחוו־לו
7 אפים ארצה׃ ויוסף ראה את־אחיו ויכרם
ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם
8 מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר־אכל׃
9 ויוסף הכיר את־אחיו והם לא הכרהו׃ ויזכר
יוסף את־החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם
מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ באתם׃
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר־אכל׃
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא־היו עבדיך
12 מרגלים׃ ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
13 באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים
אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן
14 את־אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים
15 אתם׃ בזאת תנסו חי־פרעה אם־תצאו מזה כי
אם־בבוא אחיכם הקטן הנה׃ שלחו מכם אחד
ויקח את־אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
16 האמת אתכם ואם־לא חי־פרעה כי מרגלים
17 אתם׃ ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים׃
18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו
19 את־האלהים אני ירא׃ אם־כנים אתם אחי
אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו
20 הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת־אחיכם הקטן
תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
21 כן׃ ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים אנחנו
על־אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו הצרה
22 הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם
23 וגם דמו הנה נדרש׃ והם לא ידעו כי שמע
יוסף כי המליץ בינותם׃
24 וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אתם
ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃
25 ויצו יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם
איש אל־שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
26 כן׃ וישאו את־שבריהם על־חמריהם וילכו
27 משם׃ ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי
28 אמתחתו׃ ויאמר אל־אחיו הושב כספי והנה גם
בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל־אחיו
29 לאמר מה־זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל־יעקב
אביהם ארצה כנען ויגדו־לו את כל־הקרות
30 אתם לאמר׃ דבר האיש אדון הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו כמרגלי הארץ׃ ונאמר אליו
31 כנים אנחנו לא היינו מרגלים׃ שנים עשר
אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום
32 את־אבינו בארץ כנען׃ ויאמר אלינו האיש אדון
הארץ בזאת אדע כנים אתם אחי אחד הניחו
עמדי ואת־רעבון בתיכם קחו ולכו׃ והביאו
34 את־אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי כנים אתם את־אחיכם אתן לכם ואת
35 הארץ תסחרו׃ ויהי המה מריקים שקיהם והנה
צרור־כסף איש בשקו וירא את־צרורות כספם
36 הם ואביהם ויראו׃ ויאמר אלהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת־
בנימין תקחו עלי היו כלם׃
37 ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני בני תמית
אם־לא אביאנו אליך תנה אתו על־ידי ואנכי
38 אשיבנו אליך׃ ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־
אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך
אשר תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאלה׃

43 והרעב כבד בארץ׃ ויהי כאשר כלו לאכל
את־השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם
2 אביהם שובו־שברו־לנו מעט־אכל׃ ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא־
תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃ אם־יש אתה
משלח את־אחינו אתנו ונרדה ונשברה־לך
5 אכל׃ ואם־אינך משלח לא נרד כי האיש אמר
אלינו לא־תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃
6 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש
7 העוד לכם אח׃ ויאמרו שאל שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם
אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה הידוע נדע
8 כי יאמר הורידו את־אחיכם׃ ויאמר יהודה אל־
ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃
9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־הימים׃
10 כי לולא התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים׃
11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת
עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש
12 מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
13 ושקדים׃ וכספים משנה קחו בידכם והכסף
המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי
14 משגה הוא׃ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת בנימין
ואני כאשר שכלתי שכלתי׃
15 ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה הכסף
לקחו בידם ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרימה
16 ויעמדו לפני יוסף׃ וירא יוסף אתם ואת־בנימין
ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה
וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃
17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים
18 הבית יוסף׃ וייראו האנשים כי־הובאו בית
יוסף ויאמרו על־דבר הכסף המושב בפעם
הראשנה אנחנו מובאים לתור עלינו ולהתגלל
19 עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃
ויגשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו
20 אליו פתח הבית׃ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו
21 בראשנה לשבר־אכל׃ והיה כי־באנו אל־המלון
ונפתחה את־שקינו והנה־איש כספו בפי
22 אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃
ומשנה כסף ירדנו בידנו לשבר אכל לא־ידענו
23 מי־שם כספנו בשקינו׃ ויאמר שלום לכם אל־
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
בשקיכם כספכם בא אלי וירא אתם את־שמעון
24 אתם׃ ויבא האיש הבית יוסף ויתן מים וירחצו
25 רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ ויכינו את־
המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־שם
26 יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הביתה ויביאו־לו את־
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו־לו ארצה׃
27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
28 אשר אמרתם החי עודנו׃ ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ וישא עיניו
ויראה את־בנימין אחיו בן־אמו ויאמר הזה
אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
30 יחנך בני׃ וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־
אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃
31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
32 וישימו־לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא־יוכלון המצרים לאכל את־
33 העברים את־הלחם כי תועבה הוא למצרים׃
וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו
34 ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃ וישא מנות
מאתו אליהם ותרב מנת בנימין מכל־מנות
חמשה ידות ויתרו וישתו ויתענגו עמו׃

44 ויצו את אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת
האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף־
2 איש בפי אמתחתו׃ וגביעי הגביע הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
3 יוסף אשר דבר׃ הבקר אור והאנשים שלחו
4 המה וחמריהם׃ המה יצאו העיר לא הרחיקו
ויוסף אמר אל־אשר על־ביתו קום רדף אחרי
5 האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה
שלמתם רעה תחת טובה׃ הלא זה אשר ישתה
אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
6 עשיתם׃ וישגם וידבר אליהם את־הדברים
7 האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים
האלה חלילה לעבדיך מעשות הדבר הזה׃
8 הן כספ אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו
אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לאדניך כסף
9 או זהב׃ אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם־
אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃ ויאמר גם־עתה
10 כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד
11 ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורידו איש אמתחתו
12 ארצה וישא איש אמתחתו׃ ויחפש בגדל החל
ובקטן כלה ויהי הגביע בתוך אמתחת בנימין׃
13 ויקרעו שמלתם וישא איש על־חמרו וישבו
14 העירה׃ ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא־
15 עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ ויאמר אלהם
יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם
16 כי־נחש ינחש איש כמוני׃ ויאמר יהודה מה־
נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים
מצא את־עון עבדיך הנה־עבדים לאדני גם־
17 אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה
לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־
18 אביכם׃ ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר
נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך
19 בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את־עבדיו
20 לאמר היש־לכם אב או־אח׃ ונאמר אל־אדני
יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת
21 ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר
אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃
22 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו
23 ועזב את־אביו ומת׃ ותאמר אל־עבדיך אם־לא
ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות את־
24 פני עוד׃ ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד־לו
25 את־דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו־שברו־לנו
26 מעט־אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני
27 האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר אלינו
עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה־לי
28 אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
29 ולא ראיתיו עד־הנה׃ וגם־את־זה תקחו מעם
פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה
30 שאלה׃ ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער אין
אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃
31 והיה כראותו כי־אין הנער ומת ירדו עבדיך את־
32 שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה׃ כי עבדך ערב
את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל־הימים׃
33 ועתה ישב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני
34 והנער יעל עם־אחיו׃ כי איך אעלה אל־אבי
והנער אין אתי פן־אראה ברעה אשר ימצא את־
אבי׃

45 ולא־יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל־איש מעלי ולא־עמד איש
2 אתו בהתודע יוסף אל־אחיו׃ ויתן את־קולו
3 בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃ ויאמר
יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־
יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃
4 ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃
5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃
6 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
7 שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
8 ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ ועתה לא־אתם
שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני לאב
לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומשל בכל־ארץ
9 מצרים׃ מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים
10 רדה אלי אל־תעמד׃ וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
11 וכל־אשר־לך׃ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן־תורש אתה וביתך וכל־אשר־לך
12 ומקנך׃ והנה עיניכם רואות ועין אחי בנימין
13 כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את־כל־
כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם
14 והורדתם את־אבי הנה׃ ויפל על־צואר בנימין
15 אחיו ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃ וינשק
16 לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי־כן דברו אחיו
אתו׃ והקול נשמע בית פרעה לאמר באו
17 אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃
ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זאת
עשו טענו את־בעירכם ולכו־שובו ארצה
18 כנען׃ וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־
19 חלב הארץ׃ ואתה צויתה זאת עשו־זאת קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
20 את־אביכם ובאתם׃ ועינכם אל־תחס על־כליכם
כי טוב כל־ארץ מצרים לכם הוא׃
21 ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על
22 פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ לכלם נתן
לאיש חלפות שמלת ולבנימין נתן שלש מאות
23 כסף וחמש חלפות שמלת׃ ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה
אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃
24 וישלח את־אחיו ויהלכו ויאמר אלהם אל־
תרגזו בדרך׃ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
25 אל־יעקב אביהם׃ ויגדו־לו לאמר עוד יוסף חי
וכי־הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי
26 לא האמין להם׃ וידברו אליו את כל־דברי
יוסף אשר דבר אלהם וירא את־העגלות אשר
27 שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃
28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות׃

46 ויסע ישראל וכל־אשר־לו ויבא באר שבעה
ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ ויאמר אלהים
2 לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
3 ויאמר הנני׃ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל־
תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשם שם׃
4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם־עלה
ויוסף ישית ידו על־עיניך׃
5 ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את־יעקב
אביהם ואת־טפם ואת־נשיהם בעגלות אשר
6 שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את־מקנהם ואת־
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
7 יעקב וכל־זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו
בנתיו ובנות בניו וכל־זרעו הביא אתו מצרימה׃
8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרימה יעקב
9 ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך
10 ופלוא וחצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל
וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן־הכנענית׃
11 ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער
12 ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני־פרץ חצרון וחמול׃
13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון׃ ובני
14 זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר
ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל־
15 נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ אלה בני
זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את־אלה
16 ליעקב שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב
17 יוסף ובנימין׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און את־
18 מנשה ואת־אפרים׃ ואלה בני זלפה אשר נתן
לבן ללאה בתו וילדה את־אלה ליעקב שש
19 עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף
20 ובנימין׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און את־
21 מנשה ואת־אפרים׃ ובני בנימין בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים
22 וארד׃ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל־
23 נפש ארבעה עשר׃ בני דן חשים׃
24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני
25 בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את־אלה
26 ליעקב כל־נפש שבעה׃ כל־הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל־
27 נפש שישים ושש׃ ובני יוסף אשר־ילד־לו
במצרים נפשת שנים כל־נפש בית־יעקב הבאה
28 מצרימה שבעים׃ ואת־יהודה שלח לפניו אל־
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃
29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל על־צואריו ויבך על־
30 צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל־יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי את־פניך כי עודך חי׃
31 ויאמר יוסף אל־אחיו ואל־בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
32 אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו ואת־צאנם ואת־בקרם ואת
33 כל־אשר להם הביאו׃ והיה כי־יקרא לכם
34 פרעה ואמר מה־מעשיכם׃ ואמרתם אנשי
מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־אנחנו
גם־אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי־תועבת
מצרים כל־רעה צאן׃

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל־אשר להם באו מארץ כנען
2 והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה
3 אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל־
אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן
4 עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו׃ ויאמרו אל־
פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
5 ישבו־נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל־
6 יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את־
אביך ואת־אחיך ישבו בארץ גשן ואם־ידעת
7 ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר־
8 לי׃ ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני
9 פרעה ויברך יעקב את־פרעה׃ ויאמר פרעה
אל־יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל־
פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את־ימי
10 שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את־
11 פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את־אביו
ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
12 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל
יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו
13 לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל־הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת־ארץ כנען
14 מפני הרעב׃ וילקט יוסף את־

21 ואם [1]תחגרו איש כלי מלחמה ועבר את
הירדן לפני יהוה עד הורישו את אויביו
22 מפניו׃ וכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
ונקיתם מיהוה והיתה הארץ הזאת לכם
23 לאחזה לפני יהוה׃ ואם לא תעשון כן הנה
חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא
24 אתכם׃ בנו לכם ערים לטפכם וגדרות
25 לצאנכם ואשר יצא מפיכם תעשו׃ ויאמרו
בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך
26 יעשו כאשר אדני מצוה׃ נשינו טפנו
מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׃
27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה
28 למלחמה כאשר אדני דבר׃ ויצו עליהם
משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל׃
29 ויאמר אליהם משה אם יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם את הירדן כל איש חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם
30 ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה׃ ואם
לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם
31 בארץ כנען׃ ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
32 אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה׃ נחנו
נעבר חלוצים לפני יהוה הארצה כנען
ואתנו תהיה אחזת נחלתנו מעבר לירדן׃
33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי
שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן
מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן
34 הארץ בעריה בגבלת ערי הארץ סביב׃
ויבנו בני גד את דיבון ואת עטרות ואת
35 ערער׃ ואת אטרת שופן ואת יעזר ואת
36 יגבהה׃ ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי
מבצר וגדרות צאן׃ ובני יעזיר ואת משפט
37 ואת שפם ערי סיחן היתר בארץ הגלעד׃
ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא
38 ואת קריתים׃ ואת נבו ואת בעל מעון
39 מוסרת שמות ואת שבמה ויקראו בשמות
את שמות הערים אשר יבנו׃ ויסעו בני
מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את
40 האמרי אשר בה׃ ויתן משה את הגלעד
41 למכיר בן מנשה וישב בה׃ ויאיר בן מנשה
הלך ויכבש את חותיהם ויקרא אותם חות
42 יאיר׃ ונבח הלך ויכבש את קנת ואת
בנתיה ויקרא לה נבח על שמו׃

1 ואלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן׃ ויכתב
משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם׃ ויסעו מרעמסס
בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל
ביד רמה לעיני כל מצרים׃ ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים׃ ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכות׃ ויסעו מסכות
ויחנו באתם אשר בקצה המדבר׃ ויסעו
מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל
צפן ויחנו לפני מגדל׃ וכל הלכו את פני
הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה׃ ויסעו ממרה ויבאו אילמה
ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם׃ ויסעו מאילם ויחנו על
ים סוף׃ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין׃
ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה׃ ויסעו
מדפקה ויחנו באלוש׃ ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה שם מים לשתות העם׃
ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני׃ ויסעו
ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה׃ ויסעו
מקברת התאוה ויחנו בחצרות׃ ויסעו
מחצרות ויחנו ברתמה׃ ויסעו מרתמה
ויחנו ברמון פרץ׃ ויסעו מרמון פרץ ויחנו
בלבנה׃ ויסעו מלבנה ויחנו בריסה׃ ויסעו
מריסה ויחנו בקהלתה׃ ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר׃ ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה׃ ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת׃
ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת׃ ויסעו מתחת
ויחנו בתרח׃ ויסעו מתרח ויחנו במתקה׃
ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה׃ ויסעו
מחשמונה ויחנו במסרות׃ ויסעו ממסרות
ויחנו בבני יעקן׃ ויסעו מבני יעקן ויחנו
בחר הגדגד׃ ויסעו מחר הגדגד ויחנו
ביטבתה׃ ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה׃
ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר׃ ויסעו
מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש׃
ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ
אדום׃ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי
יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד
לחדש׃ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
במתו בהר ההר׃ וישמע הכנעני מלך ערד
והוא יושב בנגב בארץ כנען בבוא בני
ישראל׃ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׃
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃ ויסעו מפונן
ויחנו באבת׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי
העברים בגבול מואב׃ ויסעו מעיים ויחנו
בדיבן גד׃ ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן
דבלתימה׃ ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו
בהרי העברים לפני נבו׃ ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן יריחו׃
ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב׃ וידבר יהוה אל משה
בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים
את הירדן אל ארץ כנען׃ והורשתם את כל
יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל
משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו
ואת כל במותם תשמידו׃ והורשתם את
הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
לרשת אתה׃ והתנחלתם את הארץ בגורל
למשפחתיכם לרבה תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו איש למקנהו אשר יצא
לו גורלו לשבטי אבתיכם תתנחלו׃ ואם
לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה
אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם
בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם
יושבים בה׃ והיה כאשר דמיתי לעשות להם
אעשה לכם׃

[1] ס׳: תחגרו. [2] מסורת: חסרות.

(21) שמ׳ 12: 29. שה׳ 3: 27. (22) נח׳ 53: 12. שה׳ 2: 15. (23) שה׳ 12: 30. (24) שמ׳ 12: 43. (26) שמ׳ 5: 14. ש״ב 6: 4. י״ב 26: ב. ש״ב 2: 20. (27) ש״ב 1: 28. 48. (28) שמ׳ 7: 21. ש״ב 8: 21. (29) שמ׳ 12: 38. 39. (30) שה׳ 1: 17. 2: 10. (31) ו׳ שה׳ 10: 1. (32) שמ׳ 3: 5. (33) שה׳ 5: 15. שה׳ 4: 21. ש״ב 8: 16. שמ׳ 5: 15. (34) שמ׳ 6: 22. (38) שה׳ 7: 3. (39) שמ׳ 23: 25. שופ׳ 1: 15. (42) שמ׳ 23: 23. (43) שמ׳ 23: 6. שה׳ 12: 39. (44) שמ׳ 23: 27. שה׳ 5: 9. (46) שמ׳ 23: 4. (47) שמ׳ 23: 29. (49) שמ׳ 23: 34. (51) יהו׳ 8: 14. ש״ב 24: 21. 20. (52) שמ׳ 23: 13. (54) שה׳ 12: 13.

[3] ס׳: ונחלתם. [4] קרי׳ ושרי׳ שה׳ 12: 13—שמ׳ 23: 20. ומסורת: ושרי׳ שה׳ 12: 39.

פרקים: חד.

1 ויהי בזנוח: בני לשלמה בנחתו בחברון ויבכר
בכורו: ויהי בשוב מלחמה מארם נהרים: ויבקש
לו נשים מכל בנות ישראל: ויעש כדבר אשר
עשו אבותיו לו בנות כנען: ויתן להן אלהים
2 ויאהבם: ויהי כאשר אהבם ויתן להן לבבו:
3 ויהיו נשיו לו לשרות: ותהי לו שבע מאות
נשים בנות מלכים ושלש מאות פילגשים: ויהי
בעת זקנתו: ולבבו לא שלם עם אלהיו כלבב
דויד אביו: ויהי אחרי אשר מלך שלמה את
4 ישראל ארבעים שנה: ויעל אלהים אל לבבו
בחלום הלילה: ויאמר אליו שאל ואתנה לך:
5 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דויד אבי
חסד גדול: ואתה תוסף לו את החסד הגדול
הזה: ויתן לו בן ישב על כסאו: ועתה יהוה
אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דויד אבי:
ואנכי נער קטן לא אדע צאת וביא: ועבדך
בתוך עמך אשר בחרת: עם רב אשר לא יספר
6 ולא ימנה מרב: ויאמר שלמה אל אלהים: אתה
עשית עם עבדך דויד אבי חסד גדול: ויתן לו
בן ישב על כסאו: ועתה יהוה אלהי אתה נתת
את עבדך תחת דויד אבי: ואנכי נער קטן לא
אדע צאת ובוא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת:
7 עם רב אשר לא יספר ולא ימנה מרב: ועתה
יהוה אלהי: תן לעבדך לב שמע לשפט את עמך
לבין בין טוב ורע: כי מי יוכל לשפט את עמך
8 הכבד הזה: ויאמר אלהים אל שלמה: יען אשר
היתה זאת בלבבך: ולא שאלת לך עשר נכסים
וכבוד ונפש שנאיך: ולא שאלת לך ימים רבים:
ותשאל לך חכמה ומדע: אשר תשפט את עמי
9 אשר המלכתיך עליו: חכמה ומדע נתן לך: ועשר
ונכסים ונפש שנאיך לא שאלת: וגם ימים רבים
10 לא שאלת: ויאמר אלהים אל שלמה: יען אשר
היתה זאת בלבבך: ולא שאלת לך עשר נכסים
וכבוד ונפש שנאיך: ולא שאלת לך ימים רבים:
כי אם שאלת לך חכמה ומדע: אשר תשפט את
עמי אשר המלכתיך עליו: חכמה ומדע נתן לך:
11 ועשר ונכסים ונפש שנאיך לא שאלת: וגם
עשר וכבוד לא שאלת: כי אין כמוך בין
מלכים: ולא יהיה כמוך לכל אשר היו לפניך:
12 וגם אחריך לא יקום כמוך: ויאמר אלהים אל
שלמה: יען אשר היתה זאת בלבבך: ולא שאלת
עשר נכסים וכבוד: ולא שאלת את נפש שנאיך:
ולא שאלת ימים רבים: כי אם שאלת לך חכמה
13 ומדע: אשר תשפט את עמי אשר המלכתיך
עליו: חכמה ומדע נתן לך: ועשר ונכסים
14 וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר
היו לפניך: ואחריך לא יהיה כן לאיש: ויהי
אם תלך בדרכי לשמר חקותי ומצותי: כאשר
הלך דויד אביך: והארכתי את ימיך: ויקץ
15 שלמה והנה חלום: וישב לירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני: ויעל עלות ויעש שלמים:
ויעש משתה לכל עבדיו: ויהי בעת ההיא: ויבאו
שתי נשים זונות אל המלך: ותעמדנה לפניו:
16 ותאמר האשה האחת: בי אדני אני והאשה הזאת
יושבת בבית אחד: ואלד אתה עמה בבית:
17 ותלד האשה הזאת גם היא ימים שלשה אחרי
לדתי: ונהיה אנחנו יחדו אין זר אתנו בבית
18 כי אם אנחנו שתינו בבית: ותמת בן האשה
הזאת בלילה אשר שכבה עליו: ותקם בתוך
הלילה ותקח את בני מצדי בעת שפחתך ישנה:
ותשכבהו בחיקה: ואת בנה המת תשכבהו
19 בחיקי: ואקם בבקר להניק את בני והנה מת:
ואבין בבקר כי לא בני אשר ילדתי: ותאמר

(1) מלכים 16: 6. מלכ 8: 15. ד"ה 2: 1. שמו 2: 23.
מלכים 16: 12.
(2) מלכים 10: 26. מלכ 4: 22.
(3) מלכים 12: 31. 32. מלכ 3: 2. ד"ה 8: 17.
(4) מלכים 10: 28. נח. 51: 7.
(5) מלכים 10: 19. מלכ 13: 2. 8. 12. 13. 1א. 1: 8. שמו 15: 14. 15.
(6) מלכים 10: 29.
(7) מלכים 10: 32. מלכ 8: 38. ד"ה 2: 12. 1. שמו 2: 32. מלכ 5: 5.
(8) מלכים 10: 28. 29. 27: 8. שם.
(9) מלכים 11: 9. 1. ד"ה 15: 20. נשא 22: 20. 22. 26.
(10) מלכים 12: 31. 32. מלכ 3: 2. 4: 14. שם 39: 6. 1ב. 17: 11.
(11) מלכים 10: 19. מלכ 13: 16. ד"ה 5: 16.
(14) שמו 18: 36.
(15) 1. ישע. 6: 7. מלכ.
(19) מלכים 11: 9. 1. ד"ה 15: 21. 26.
(31) מלכים 6: 33.
(32) מלכים 11: 25. 26.
(33) מלכים 19: 21. 1כ. 2: 45. 4: 34. מלכים 6: 20. ד"ה 16: 9.
(35) 1ב. 6: 14. 1. 1ש. 1: 13. מלכים 25: 1. מלכ. 46.
(37) מלכים 24: 46.

[1]ם: בזנוח.

38 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם נִבְהָלִים וְלָמָּה עֹלִים מַחְשָׁבוֹת בִּלְבַבְכֶם׃
39 רְאוּ יָדַי וְרַגְלַי כִּי אֲנִי הוּא הֵן וְגַשּׁוּנִי וּרְאוּ כִּי רוּחַ בָּשָׂר וְעֶצֶם אֵין לָהּ כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רוֹאִים אֹתִי לִי׃
40 וְכַאֲשֶׁר אָמַר זֹאת הֶרְאָה לָהֶם אֶת יָדָיו וְאֶת רַגְלָיו׃
41 וְעוֹדָם לֹא הֶאֱמִינוּ מִשִּׂמְחָה וַיִּתְמְהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַיֵּשׁ לָכֶם פֹּה מַאֲכָל׃
42 וַיִּתְּנוּ לוֹ חֲתִיכַת דְּבַשׁ וְנוֹפֶת׃
43 וַיִּקָּחֵם וַיֹּאכַל לִפְנֵיהֶם׃
44 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הֵם דְּבָרַי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּעוֹדִי עִמָּכֶם כִּי הַכֹּל הָיָה לָבוֹא אֶת אֲשֶׁר כָּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְהַנְּבִיאִים וְהַכְּתוּבִים׃
45 אָז פָּתַח אֶת לִבָּם לְהָבִין אֶת הַכְּתוּבִים׃
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּתוּב כֵּן וְכֵן הָיָה הַמָּשִׁיחַ לָסוּר וְלָקוּם מִן הַמֵּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי׃
47 וְלִקְרֹא בְּשֵׁמוֹ לְכָל הַגּוֹיִם הַתְּשׁוּבָה וְסִלְחַת הַחַטָּאוֹת מִירוּשָׁלַיִם׃
48 וְאַתֶּם עֵדִים לָאֵלֶּה׃
49 וְהִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת הַהַבְטָחָה אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אָבִי עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁבוּ בָּעִיר עַד אֲשֶׁר תִּלָּבְשׁוּ כֹּחַ מִמָּרוֹם׃
50 וַיּוֹצִיאֵם עַד בֵּית עַנְיָה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרְכֵם׃
51 וַיְהִי בְּעוֹדוֹ מְבָרְכָם וַיִּפָּרֵד מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּעָלֶם הַשָּׁמָיְמָה׃
52 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיָּשֻׁבוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה׃
53 וַיִּהְיוּ תָּמִיד בַּמִּקְדָּשׁ מְבָרְכִים אֶת אֱלֹהִים׃ אָמֵן׃

(39) מתי 24: 43. 1. דה. 5: 2. ב. קה. 3: 10. יחזק. 3: 3. 16: 15.
(40) מתי 24: 44. 25: 13. מד. 13: 33. לה. 21: 34. 36. 1. דה. 5: 6. ב. קה. 3: 12. (42) מתי 24: 45. 25: 21. 1. סה. 4: 2.
(44) מתי 24: 47.
(45) מתי 24: 48.
(46) מתי 24: 51.
(47) מתי 15: 30. מר. 25: 2. מתי 9: 41. 15. 22. קה. 17: 30. מר. 4: 17.
(48) מר. 5: 17. 1. יהו. 1: 13.
(49) לה. 12: 51.
(50) מתי 20: 22. מר. 10: 38.
(51) מתי 10: 34. לה. 12: 49. מתי 7: 6. מתי. 7: 43. 9: 16. 10: 19.
(52) מתי 10: 35.
(54) מתי 16: 2.
(58) מרק. 25: 8. מתי 5: 25. מת. 32: 6. נה. 55: 6.
(59) מר. 12: 42.

58 וְהִנֵּה אַתֶּם עֵדִים לָאֵלֶּה׃ וְהִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֶת הַהַבְטָחָה אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אָבִי עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁבוּ בָּעִיר עַד אֲשֶׁר תִּלָּבְשׁוּ כֹּחַ מִמָּרוֹם׃
59 וַיּוֹצִיאֵם עַד בֵּית עַנְיָה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרְכֵם׃

מעשה: כד.

1 וְאֶת הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן עָשִׂיתִי אֶת תֹּאֲפִלוּס כָּל אֲשֶׁר הֵחֵל יֵשׁוּעַ לַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד׃
2 עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר נִלְקַח אַחֲרֵי אֲשֶׁר צִוָּה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת שְׁלִיחָיו אֲשֶׁר בָּחָר׃
3 וַיִּתְיַצֵּב לִפְנֵיהֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר סָבַל אֶת מוֹתוֹ וַיּוֹכִיחַ אוֹתָם בְּאֹמְנוֹת רַבּוֹת כִּי חַי הוּא וַיֵּרָאֵם אַרְבָּעִים יוֹם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת אֱלֹהִים׃
4 וַיְהִי בְּאָכְלוֹ עִמָּם וַיְצַו אֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי סוּר מִירוּשָׁלַיִם כִּי אִם יְחַכּוּ לְמַתָּנַת אָבִי אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מִפִּי׃
5 כִּי יוֹחָנָן טָבַל בַּמָּיִם וְאַתֶּם תִּטָּבְלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹד יָמִים מְעַטִּים׃
6 וַיִּקָּבְצוּ אֵלָיו וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר הַאֲדֹנִי בָּעֵת הַזֹּאת תָּשִׁיב אֶת מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הָעִתִּים וְאֶת הַמּוֹעֲדִים אֲשֶׁר שָׂם אָבִי בְּיָדוֹ׃
8 אַךְ כֹּחַ תְּקַבְּלוּ בְּרֶדֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיכֶם וְתִהְיוּ לִי עֵדִים בִּירוּשָׁלַיִם וּבְכָל יְהוּדָה וְשֹׁמְרוֹן וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃
9 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר כָּזֹאת וַיִּנָּשֵׂא לְעֵינֵיהֶם וַיַּעֲלֵהוּ עָנָן מֵעֵינֵיהֶם׃
10 וְכַאֲשֶׁר הִבִּיטוּ הַשָּׁמָיְמָה בְּעוֹדוֹ עֹלֶה וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָמְדוּ לְיָדָם בִּלְבוּשׁ לָבָן׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים גַּלִּיליִם מַדּוּעַ אַתֶּם עֹמְדִים וְנִבָּטִים הַשָּׁמָיְמָה הַיֵּשׁוּעַ הַזֶּה אֲשֶׁר נִלְקַח מֵעִמָּכֶם הַשָּׁמָיְמָה כֵּן יָבוֹא כַּאֲשֶׁר רְאִיתֶם אֹתוֹ הֹלֵךְ הַשָּׁמָיְמָה׃
12 אָז שָׁבוּ אֶל יְרוּשָׁלַיִם מֵהַר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר קָרוֹב אֵלֶיהָ כְּמַהֲלַךְ יוֹם שַׁבָּת׃
13 וַיְהִי כְּבוֹאָם וַיַּעֲלוּ אֶל הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר שָׁם הָיוּ יוֹשְׁבִים פֶּטְרוֹס וְיוֹחָנָן וְיַעֲקֹב וְאַנְדְּרֵי וּפִילִפּוֹס וְתוֹמָא בַּרְתֹּלְמַי וּמַתִּי וְיַעֲקֹב בֶּן חַלְפַי וְשִׁמְעוֹן הַקַּנָּאִי וְיַעֲקֹב בֶּן יְהוּדָה׃
14 כֻּלָּם הָיוּ מִתְפַּלְּלִים בְּלֵב אֶחָד וּבְנֶפֶשׁ אַחַת עִם הַנָּשִׁים וּמִרְיָם אֵם יֵשׁוּעַ וְעִם אֶחָיו׃
15 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיָּקָם פֶּטְרוֹס בְּתוֹךְ הָאַחִים וַיֹּאמֶר וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבְּצוּ שָׁם כְּמַאתַיִם נֶפֶשׁ׃
16 אַנְשֵׁי אַחַי הָיָה הַכָּתוּב אֲשֶׁר דִּבְּרָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּפִי דָּוִד עַל יְהוּדָה אֲשֶׁר הָיָה לְמוֹרֶה לְאֵלֶּה אֲשֶׁר תָּפְשׂוּ אֶת יֵשׁוּעַ׃

(1) לוק. 1. דה. 5: 2. ב. קה. 3: 3. 16: 15.
(2) מתי 24: 43. 1. דה. 5: 4. מתי 15: 28. 26: 53. מר. 16: 19. לה. 24: 51. יוח. 6: 62. 20: 17. 1. קה. 2: 9. 4: 10. 7: 55. 56. 9: 3. 22: 6. 26: 13. 1. יוח. 2: 1.
(3) מתי 28: 16. מר. 16: 14. לה. 24: 36. יוח. 20: 19. 26. 21: 1. 14.
(4) מתי 10: 34. לה. 12: 49. מתי 7: 6. מתי. 7: 43. 9: 16. 10: 19.
(5) מתי 3: 11. מר. 1: 8. לה. 3: 16. יוח. 1: 26. 33. מע. 11: 16.
(6) נה. 5: 2. מתי 21: 19.
(7) מר. 13: 32. לה. 21: 24. מע. 3: 20. 17: 26. 31. 1. תס. 5: 1. 1. טי. 2: 6. 1. פט. 1: 20.
(8) מתי 28: 19. מר. 16: 15. לה. 24: 47. מע. 1: 2. 22. 2: 4. 33. 4: 8. 31. 5: 32. 6: 8. 7: 55. 8: 5. 9: 31. 10: 39. 41. 11: 19. 13: 31. 15: 7. 22: 15. 23: 11. 26: 16. 22. 28: 23. 31. רו. 1: 8. 16. 2: 9. 10: 45. 15: 19. 1. קו. 15: 7. 2. קו. 12: 4. 1. תס. 2: 12. 1. טי. 2: 7. 1. פט. 3: 15. 1. יוח. 2: 1. 28. 3: 2. 8. יהו. 7. חזו. 1: 2. 5. 7. 8. 12. 16. 17. 2: 1. 3: 7. 12. 14. 21: 14. 22: 6. 16.
(9) מע. 1: 9. 7: 55. 56. 10: 41. 1. קו. 15: 6. 7. 2. קו. 5: 2. 12: 3. 1. טי. 4: 14. 16. 1. פט. 3: 22. 1. יוח. 3: 2. יהו. 14.
(10) מע. 1: 10. 11. 2: 7. 1. קו. 15: 52. 1. טי. 4: 16. יהו. 11. 14.
(11) מע. 1: 11. 3: 20. 21. 10: 42. 17: 31. 1. קו. 15: 23. 1. טי. 4: 16. 2. טי. 4: 1. 8. יהו. 1. 7. 14.
(12) לוק. 19: 29. 37. 21: 37. 22: 39. 24: 50. יוח. 8: 1.
(13) מתי 10: 2. מר. 3: 18. לה. 6: 14. 15. מע. 1: 2. 10. 13. 9: 37. 39. 20: 8. 1. קו. 12: 28.
(14) מע. 1: 24. 2: 42. 46. 4: 24. 31. 6: 4. 7. 8: 15. 9: 11. 40. 10: 2. 30. 11: 5. 12: 5. 12. 16: 13. 20: 36. 21: 5. 12. 22: 17. 26: 29. 1. קו. 7: 5. 1. טי. 5: 17. 1. פט. 2: 1. 3: 10. 4: 2. 12. 1. יוח. 1: 3. 7. 2: 1. 28. 3: 22. 5: 14. 15. יהו. 20. 21. חזו. 1: 4. 8. 2: 2. 3: 10. 14. 22: 17.
(15) מע. 1: 15. 2: 41. 4: 4. 5: 14. 6: 7. 9: 19. 26. 10: 24. 44. 11: 21. 24. 13: 43. 48. 14: 1. 21. 15: 3. 35. 16: 5. 40. 17: 4. 12. 34. 18: 8. 19: 9. 20: 7. 21: 20. 22: 3. 23: 1. 24: 14. 22. 26: 28. 1. קו. 1: 2. 16: 15. 1. טי. 1: 6. 2: 13. 1. פט. 2: 25. 1. יוח. 2: 19. 3: 23. 4: 1. 5: 13. יהו. 3. חזו. 1: 5. 2: 10. 3: 4.
(16) לוק. 19: 9. מע. 1: 16. 2: 23. 3: 18. 4: 25. 28. 7: 52. 13: 27. 29. 33. 34. 35. 46. 47. 15: 7. 14. 17. 21. 16: 31. 17: 3. 18: 5. 28. 19: 21. 23: 11. 26: 22. 23. 27. 1. קו. 15: 3. 4. 1. טי. 2: 15. 1. פט. 3: 15. 1. יוח. 2: 18. 22. 4: 3. יהו. 7. חזו. 1: 2. 2: 10. 14. 3: 7. 12. 14. 21: 14. 22: 6. 16.

ולא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בה כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 17 ולא־תביא תועבה אל־ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ 18 השמר לך פן־תכרת ברית ליושבי הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש בקרבך׃ 19 כי את־מזבחתם תתצון ואת־מצבתם תשברון ואת־אשריו תכרתון׃ 20 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ 21 פן־תכרת ברית ליושבי הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ 22 ולקחת מבנתיו לבניך והזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו את־בניך אחרי אלהיהם׃ 23 כל־זכורך יראה את־פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ 24 כי־אורישׁ[1] גוים מפניך והרחבתי את־גבלך ולא יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃ 25 לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר זבח חג הפסח׃ 26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ 27 ויאמר יהוה אל־משה כתב־לך את־הדברים האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת־ישראל׃ 28 ויהי שם עם־יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת הדברים׃ 29 ויהי במרד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד־משה במרדו מן־ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ 30 וירא אהרן וכל־בני ישראל את־משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו׃ 31 ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל־הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ 32 ואחרי־כן נגשו כל־בני ישראל ויצו אתם את כל־אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על־פניו מסוה׃ 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את־המסוה עד־צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה׃ 35 וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו עד־בואו לדבר אתו׃

פרשת ויקהל. לה.

1 ויקהל משה את כל־עדת בני־ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר־צוה יהוה לעשת אתם׃ 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה יומת׃ 3 לא־תבערו אש בכל־משבתיכם ביום השבת׃ 4 ויאמר משה אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר׃ 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את־תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ 7 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ 8 ושמן למאר ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ 9 ואבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ 10 וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה׃ 11 את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריחו את־עמדיו ואת־אדניו׃ 12 את־הארן ואת־הבדים ואת־הכפרת ואת פרכת המסך׃ 13 את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת לחם הפנים׃ 14 ואת־מנרת המאור ואת־כליה ואת־נרתיה ואת שמן המאור׃ 15 ואת מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ 16 את מזבח העלה ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את הכיור ואת־כנו׃ 17 את קלעי החצר את־עמדיו ואת־אדניהם ואת המסך לשער החצר׃ את־יתדת המשכן ואת־יתדת החצר ואת־מיתרהם׃

---

[1] מ: אוריש. [2] מ: מאמרים. [3] מ: מעשה. [4] ספרי. מסורת. חס.—חסרה.

(18) שמות 13: 31. שם. 4: 30.
(21) שמות 13: 33.
(22) שמות 9: 35. שם. 6: 6.
(24) שמות 7: 13. שמות. 7: 8. 21. 13. 33. ש. 9: 34. 8. 21. 13. 31.
(25) שם. 32: 6. יב. 55: 6. שמות 25: 10. ש. 6: 46, 48. 7: 23. 25. 12.
(27) שמות 7: 23. 25. 41. ש. 13: 25. שם. 6: 8. שמות 25: 41.
(28) שמות 8: 12. 13. 42. 24: 51. שמות 8: 11.
(30) שמות 19: 30. 20: 16. שם. 10: 31.
(32) יב. 2: 10.
(34) שמות 23: 37.
(35) שם. 26: 31. 32. שם. 7: 23. 25. 41. ש. 13: 25. שם. 6: 8. שמות 25: 41.
(3) שמות 12: 10.
(5) שם. 23: 5. יט. 22: 4. ש. 13: 15.
(10) שמות. 25: 6. 7.
(11) ישע. 22: 29. שם. 18: 27. שמות. 29: 23. שמות 23: 12. ש. 18: 14. שם. 4: 6. 1: שמות. 5: 5.
(13) ישעי. 8: 10. 12.
(15) יחזק. 19: 9.
(16) שמות 22: 2.
(17) שמות 9: 2. 5.

1 [1]ומי יתנני כאחי יונק שדי אמי אמצאך אשקך גם לא יבזו לי׃
2 אנהגך אביאך בית אמי תלמדני ואשקך מיין רקח מעסיס רמוני׃
3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃
4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה ילדתך׃
6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃
7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃
8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃
9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃
10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃
11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם ביד נטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃
12 כרמי שלי לפני אתה שלמה האלף ומאתים לנוטרים את פריו׃
13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃
14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים׃

ישעיה׃ מ.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה׃
3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה׃
5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃
6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃
7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃
8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃
9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם׃
10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
11 כרועה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים וחק עלות יהנהג׃

---

[1] מ: חסרת.

(24) שמו 21: 43. 22: 8. יחז 13: 46. (26) דה. 13: 6. 33: 9. שמו 10: 37. יט 9: 13. יחזק. 12: 11. (27) שמו 16: 24. שה. 8: 34. יט 9: 23. ד. יחז. 3: 12. (28) שמו. 24: 27. (34) שמו 5: 13. שה. 9: 50.

(1) שמו 9: 10. (2) בה. 11: 3. יחזק. 12: 2. (4) שמו 18: 12. (6) ו. בה. 2: 10. 25. (7) יט. 5: 32. (8) שמו. 20: 27. בא. 12: 1. (12) שה. 12: 44. (20) בה. 2: 39. יא. 2: 13. 17. (21) שמ. 51: 4.

23 פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה ישראל ויתפאר׃
24 כה אמר יהוה גאלך ויוצרך מבטן אני יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃
25 מפר אתות בדים וקוסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל׃
26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה והרסותיה אקומם׃
27 האמר למצולה חרבי ויבשו נהרותיך׃
28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם תבנה ולהיכל יוסד׃

מה א כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו ושערים לא יסגרו׃
2 אני לפניך אלך והרי עקבים אישר דלתי נחושה ובריחי ברזל אגדע׃
3 ונתתי לך אוצרי חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל׃
4 למען עבדי יעקב ובחירי וישראל קראתיך בשמך כנתיך ולא ידעתני׃
5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים בלעדי אאזרך ולא ידעתני׃
6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מבדי אני יהוה ואין עוד׃
7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃
8 הרעיפו שחקים ממעל ונאדים יזלו צדק תפתח הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו׃
9 הוי רב את יצרו חרשי חרש עם מפלי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃

(24) שה. 15: 32. יש. 2: 1.
5: 14. יחזק. 3: 1.
(32) שה. 15: 24.

(6) שה. 45: 10. 11. 14.
(8) משל. 12: 36. יש. 5: 8.
ד. שה. 5: 5.

(9) דב. 4: 27. שה. 6: 19.
19: 21. שה. 11: 41. ו. שמ.
6: 19–17.
(10) שה. 25: 21. שה. 19:
17.
(13) שה. 6: 24.
(14) שה. 23: 14.

10 הוי האמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחיל׃
11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויוצרו השאלוני אתיות על בני ועל פעלת ידי תצוני׃
12 אני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי׃
13 אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃
14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃
15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
16 בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו במכלמה חרשי צירים׃
17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבושו ולא תכלמו עד עולמי עד׃
18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשיה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה הוא אני יהוה ואין עוד׃
19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דובר צדק מגיד מישרים׃
20 הקבצו ובואו הנשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הרימי עץ פסלם ומתפללים אל לא יושיע׃
21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי׃
22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד׃
23 נשבעתי אם יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון׃
24 אך יהוה לי אמר צדקות וישעות לו יבואו וכל המתעברים בו יחרשו׃
25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל׃

(15) שה. 10: 29. שה. 7: 9.
ו. שה. 16: 7.
(16) שה. 4: 17. 11: 12. 13.
שה. 7: 29.
(17) שה. 102: 26. 27. שה.
40: 8. 51: 6. שה. 5: 18. ו.
שמה. 1: 25.
(18) שה. 5: 32. 19: 9. שה.
10: 11. ו. שה. 7: 10. 11.
(24) יחז. 14: 12. שה. 66:
24. שה. 9: 44. שה.
(25) שה. 21: 13. שה. 6:
24.

27 נִגְּדָהּ כָּל־הָעָם׃ וְאָמַר אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה מִי־בְּתוֹכְכֶם
28 חָכָם וְיִרְגַּז כִּי כָלָה בְּלִיָּעַל׃ וְאָמַר אֵלֵיהֶם מִי־אִישׁ בָּכֶם
אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָה כְּבָשִׂים וְיֹאבַד אֶחָד מֵהֶם הֲלֹא יַעֲזֹב אֶת־
29 הַתִּשְׁעִים וְתִשְׁעָה בַּמִּדְבָּר וְיֵלֵךְ אַחֲרֵי הָאֹבֵד עַד אֲשֶׁר
30 יִמְצָאֶנּוּ׃ וְהוּא כִּי־יִמְצָאֵהוּ יָשִׂים עַל־שִׁכְמוֹ שָׂמֵחַ׃
31 וְהוּא כִּי־יָבוֹא הַבַּיְתָה יִקְרָא אֶת־רֵעָיו וְאֶת־שְׁכֵנָיו וְיֹאמֶר
לָהֶם שִׂמְחוּ עִמָּדִי כִּי מָצָאתִי אֶת־כִּבְשִׂי הָאֹבֵד׃ אֲמַר
אֲנִי לָכֶם כִּי כֵן תִּהְיֶה שִׂמְחָה בַּשָּׁמַיִם עַל־אִישׁ אֶחָד
חוֹטֵא מִתְּשִׁעִים וְתִשְׁעָה צַדִּיקִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם צֹרֶךְ
בִּתְשׁוּבָה׃

פרק י"ו.

1 וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־תַּלְמִידָיו אָדָם עָשִׁיר הָיָה לוֹ אִישׁ אֲשֶׁר[1]
2 עַל־בֵּיתוֹ וַיּוּשַׁם עָלָיו כִּי הוּא הִפְזִיר אֶת־נְכָסָיו׃ וַיִּקְרָא
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־זֹּאת שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ הֵב אֶת־חֶשְׁבּוֹן
3 נִהוּלֶיךָ כִּי לֹא תוּכַל עוֹד לִהְיוֹת אִישׁ עַל־בֵּיתִי׃ וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ בְּקִרְבּוֹ מַה־אֶעֱשֶׂה כִּי אֲדוֹנִי לֹקֵחַ מִמֶּנִּי אֶת־
הַנִּהוּל לֹא־אוּכַל לַחְפֹּר וְלִשְׁאוֹל אֵבוֹשׁ׃
4 יָדַעְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה וְיָדַעְתִּי מַה־יֹּאמְרוּ עָלַי
5 בְּהִנָּתְשִׁי מִנִּהוּלִי וְקָרָא אֶל־כָּל־אִישׁ וְאִישׁ מִן־הַלֹּוִים
6 אֲשֶׁר לְאֲדוֹנוֹ וַיֹּאמֶר לָרִאשׁוֹן כַּמָּה אַתָּה חַיָּב לַאדוֹנִי׃
וַיֹּאמֶר מֵאָה בַּת־שָׁמֶן וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח אֶת־שִׁטָּרֶךָ וְשֶׁב
7 מַהֵר וְכָתוֹב חֲמִשִּׁים׃ וַיֹּאמֶר לְאַחֵר וְאַתָּה כַּמָּה חַיָּב
וַיֹּאמֶר מֵאָה כֹּר חִטִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח אֶת־שִׁטָּרֶךָ וְכָתוֹב
8 שְׁמוֹנִים׃ וַיְהַלֵּל הָאָדוֹן אֶת־הַנָּאָמָן הַזֶּה עַל־אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּחָכְמָה כִּי בְנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה חֲכָמִים מִבְּנֵי הָאוֹר בְּדוֹרוֹתָם׃
9 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם עֲשׂוּ לָכֶם רֵעִים מִמָּמוֹן הָעַוְלָה לְמַעַן
כִּי־יֶחְסַר לָכֶם וְקִבְּלוּכֶם אֶל־הָאֳהָלִים הַנִּצְחִיִּים׃
10 הַנֶּאֱמָן בַּמְּעַט נֶאֱמָן גַּם בָּרָב וְהָעוֹשֶׁה עַוְלָה בַּמְּעַט
11 עוֹשֶׂה עַוְלָה גַּם בָּרָב׃ וְאִם־לֹא נֶאֱמַנְתֶּם בְּמָמוֹן הָעַוְלָה
12 מִי יַאֲמִין לָכֶם בְּהָאֱמֶת׃ וְאִם־לֹא נֶאֱמַנְתֶּם בְּמָמוֹן
אֲחֵרִים מִי יִתֵּן לָכֶם אֶת־שֶׁלָּכֶם׃

[1] מהנה: הבוקר. [2] ם: הלוה הזה. [3] מהנה: הממונה.

(29) דב. 8: 20. 34: 16. מתי. 5: 39. 45. לב. 15: 21. 17: 11. (31) מתי. 12: 10. 11.

(1) מתי 18: 6. 7. מק. 9: 42. ו. מי. 11: 19. (3) מתי 18: 15. 21. כה. 19: 17. מתי. 17: 10. מק. 5: 19. (6) מתי 17: 20. 21: 21. מק. 6: 23. 11: 23.

(8) לב. 12: 37. (10) ואה. 22: 3. 35: 7. מי. 16: 2. מתי 25: 30. כה. 3: 11. 12: 35. ו. מי. 9: 16. 17. מתכה. 11. (11) לב. 9: 51. 52. מתי. 4: 4. (12) כה. 13: 46. (14) כה. 13: 2. 14: 2. מתי 8: 4. לב. 5: 14. (19) מתי 9: 22. מק. 5: 34.

(28) מק. לב. 19. (29) מק. 19: 16. 24. (30) ב. לב. 1: 7. (31) מתי 24: 17. מק 13: 15. (32) מק. 19: 26. (33) מתי 10: 39. 16. 25. מתי. 8: 35. לב. 9: 24. 12: 25. (34) מתי 24: 40. 41. ו. לב. 17: 4. (26) מק. לב. 7. מתי 24: 37. 10: 52. לב. 7: 50. 8: 48. 18: 42. (21) לב. 17: 23. כה. 14: 17. מתי. 1: 26. (22) מתי 15: 9. מתי. 17: 12. (23) מתי 24: 23. מק. 13: 21. לב. 21: 8. (24) מתי 24: 27. (25) מק. 8: 31. 9: 31. 10: 33. לב. 9: 22.

13 יָכֹלוּ לְשָׁרֵת שְׁנֵי אֲדוֹנִים כִּי אוֹ אֶת־הָאֶחָד יִשְׂנָא וְאֶת־
הַשֵּׁנִי יֶאֱהָב אוֹ אֶל־הָאֶחָד יִדְבָּק וְאֶת־הַשֵּׁנִי יִבְזֶה לֹא
תוּכְלוּ לְשָׁרֵת אֱלֹהִים וְהַמָּמוֹן׃
14 וְכָל־אֵלֶּה הַפְּרוּשִׁים הָיוּ אֹהֲבֵי הַכֶּסֶף וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־
15 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּלְעִגוּ עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם
הַמַּצְדִּיקִים אֶת־עַצְמְכֶם לִפְנֵי בְנֵי אָדָם וְאֱלֹהִים יֹדֵעַ
אֶת־לְבַבְכֶם כִּי הַנִּשְׂגָּב בְּעֵינֵי בְנֵי אָדָם הוּא תּוֹעֵבָה
16 לִפְנֵי אֱלֹהִים׃ הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים עַד־יוֹחָנָן וּמִן־הָעֵת
הַהִיא יֻבָּשַׂר מַלְכוּת אֱלֹהִים וְכָל־אִישׁ מִתְאַמֵּץ לָבוֹא
17 בְּתוֹכָהּ׃ וְקַל־יוֹתֵר יַעֲבֹר הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ מִנְּפֹל אַחַת
18 מִדִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יְגָרֵשׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְיִשָּׂא
אַחֶרֶת הוּא מְנָאֵף וְהַנִּשֵּׂא לְאִישׁ אֲשֶׁר גֵּרְשָׁה אִישָׁהּ הִיא
19 מְנָאֶפֶת׃ וְאִישׁ עָשִׁיר הָיָה לָבוּשׁ אַרְגָּמָן וּבוּץ וְיִתְעַנַּג
20 בְּכָל־יוֹם בְּשִׂמְחָה׃ וְאֶבְיוֹן אֶחָד הָיָה וּשְׁמוֹ לַעְזָר אֲשֶׁר
הֻשְׁלַךְ אֶל־פֶּתַח בֵּיתוֹ מָלֵא שְׁחִין׃
21 וְנִתְאַוָּה לְהִשְׂבַּע מִן־הַפְּתוֹתִים אֲשֶׁר נָפְלוּ מִשֻּׁלְחַן
הָעָשִׁיר וְגַם הַכְּלָבִים בָּאוּ וְלָחֲכוּ אֶת־שְׁחִינָיו׃
22 וַיְהִי כִּי־מֵת הָאֶבְיוֹן וַיִּשָּׂאוּ אֹתוֹ הַמַּלְאָכִים אֶל־חֵיק
אַבְרָהָם וַיָּמָת גַּם הָעָשִׁיר וַיִּקָּבֵר׃
23 וַיִּשָּׂא עֵינָיו בִּמְקוֹם הַמֵּתִים בְּהִיוֹתוֹ בְּיִסּוּרִים וַיַּרְא
אֶת־אַבְרָהָם מֵרָחוֹק וְלַעְזָר בְּחֵיקוֹ׃ וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר אָבִי
אַבְרָהָם חָנֵּנִי וְשַׁלַּח אֶת־לַעְזָר וְיִטְבֹּל אֶת־קְצֵה אֶצְבָּעוֹ
בַּמַּיִם וִיקָרֵר אֶת־לְשׁוֹנִי כִּי מְעֻנֶּה אָנֹכִי בְּלַהַב הָאֵשׁ
24 הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם בְּנִי זְכֹר כִּי־קִבַּלְתָּ טוֹבָתְךָ
בְּחַיֶּיךָ וְלַעְזָר רָעוֹתָיו וְעַתָּה הוּא מְנֻחָם וְאַתָּה מְעֻנֶּה׃
25 וְגַם בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם נִקְבְּעָה תְּהוֹם גְּדוֹלָה וְהָעֹבְרִים מִזֶּה
אֶל־זֶה לֹא יוּכְלוּ וְגַם מִשָּׁם אֵלֵינוּ לֹא יַעֲבֹרוּ׃
26 וַיֹּאמֶר אָבִי אַבְרָהָם אִם־כֵּן אֲבָרְכָה אֶתְכֶם אֶל־בֵּית
אָבִי כִּי־חֲמִשָּׁה אַחִים לִי וְיָעֵד לָהֶם עֵדוּת פֶּן־יָבוֹאוּ גַּם
27 הֵם אֶל־מְקוֹם הַיִּסּוּרִים הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵלָיו
28 יֶשׁ לָהֶם אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־הַנְּבִיאִים יִשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם׃
29 וַיֹּאמֶר לֹא כֵן אָבִי אַבְרָהָם כִּי אִם־יֵלֵךְ אֲלֵיהֶם מִן־
30 הַמֵּתִים יָשׁוּבוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־לֹא יִשְׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
31 וְאֶל־הַנְּבִיאִים גַּם כִּי־יָקוּם אִישׁ מִן־הַמֵּתִים לֹא יַאֲמִינוּ׃

וַיַּחֲצֵ֖הוּ [1]עֵשָׂ֑ו וַיִּרְכְּבֵ֣הוּ עַל־סוּסָ֔יו וַיִּשָּׁקֵ֖הוּ וַיִּבְכּֽוּ׃ 36 וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֮ עֵשָׂו֒ מִ֣י לָךְ֮ כָּל־הַֽמַּחֲנֶ֣ה הַזֶּה֒ אֲשֶׁ֣ר פָּגָ֔שְׁתִּי וַיֹּ֕אמֶר לִמְצֹ֥א חֵ֖ן בְּעֵינֵ֥י אֲדֹנִֽי׃ 37 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו יֶשׁ־לִ֥י רָ֖ב אָחִ֑י יְהִ֥י לְךָ֖ אֲשֶׁר־לָֽךְ׃

לג

1 וַיִּשָּׂ֤א יַעֲקֹב֙ עֵינָ֔יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּ֣ה עֵשָׂ֔ו בָּ֖א וְעִמּ֣וֹ אַרְבַּ֣ע מֵא֑וֹת וַיַּ֣חַץ אֶת־הַיְלָדִ֗ים עַל־לֵאָה֙ וְעַל־רָחֵ֔ל וְעַל֙ שְׁתֵּ֣י הַשְּׁפָחֹ֔ת׃ 2 וַיָּ֣שֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת֙ וְאֶת־יַלְדֵיהֶ֣ן רִאשֹׁנָ֔ה וְאֶת־לֵאָ֥ה וְיַלְדֶ֖יהָ אַחֲרֹנִ֑ים וְאֶת־רָחֵ֥ל וְאֶת־יוֹסֵ֖ף אַחֲרֹנִֽים׃ 3 וְה֣וּא עָבַ֣ר לִפְנֵיהֶ֔ם וַיִּשְׁתַּ֥חוּ אַ֖רְצָה שֶׁ֣בַע פְּעָמִ֑ים עַד־גִּשְׁתּ֖וֹ עַד־אָחִֽיו׃ 4 וַיָּ֤רָץ עֵשָׂו֙ לִקְרָאתּ֔וֹ וַיְחַבְּקֵ֖הוּ וַיִּפֹּ֣ל עַל־צַוָּארָ֑ו וַיִּשָּׁקֵ֖הוּ וַיִּבְכּֽוּ׃ 5 וַיִּשָּׂ֤א אֶת־עֵינָיו֙ וַיַּ֣רְא אֶת־הַנָּשִׁ֔ים וְאֶת־הַיְלָדִ֖ים וַיֹּ֑אמֶר מִֽי־אֵ֥לֶּה לָ֛ךְ הַיְלָדִ֖ים וַיֹּ֣אמֶר הַיְלָדִ֗ים אֲשֶׁ֨ר חָנַ֤ן אֱלֹהִים֙ אֶת־עַבְדֶּ֔ךָ׃ 6 וַתִּגַּשְׁנָ֣ה הַשְּׁפָחוֹת֮ הֵ֣נָּה וְיַלְדֵיהֶן֒ וַתִּשְׁתַּחֲוֽיָן׃ 7 וַתִּגַּ֣שׁ גַּם־לֵאָ֣ה וִילָדֶ֔יהָ וַתִּשְׁתַּחֲוּ֑וּ וְאַחַ֛ר נִגַּ֥שׁ יוֹסֵ֖ף וְרָחֵ֑ל וַיִּשְׁתַּחֲוֽוּ׃ 8 וַיֹּ֕אמֶר מִ֣י לְךָ֔ כָּל־הַֽמַּחֲנֶ֥ה הַזֶּ֖ה אֲשֶׁ֣ר פָּגָ֑שְׁתִּי וַיֹּ֕אמֶר לִמְצֹ֥א חֵ֖ן בְּעֵינֵ֥י אֲדֹנִֽי׃ 9 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו יֶשׁ־לִ֥י רָ֖ב אָחִ֑י יְהִ֥י לְךָ֖ אֲשֶׁר־לָֽךְ׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב אַל־נָ֕א אִם־נָ֥א מָצָ֖אתִי חֵ֣ן בְּעֵינֶ֑יךָ וְלָקַחְתָּ֣ מִנְחָתִ֗י מִיָּדִי֙ כִּֽי־עַל־כֵּ֣ן רָאִ֔יתִי פָּנֶ֖יךָ כִּרְאֵ֣ת פְּנֵי־אֱלֹהִ֑ים וְתִרְצֵֽנִי׃ 11 קַח־נָ֣א אֶת־בִּרְכָתִ֗י אֲשֶׁ֨ר הוּבָ֤א לָךְ֙ כִּֽי־חַנַּ֣נִי אֱלֹהִ֔ים וְכִ֥י יֶשׁ־לִ֖י כֹּ֑ל וַיִּפְצַר־בּ֖וֹ וַיִּקָּֽח׃ 12 וַיֹּ֕אמֶר נִסְעָ֥ה וְנֵלֵ֖כָה וְאֵלְכָ֥ה לְנֶגְדֶּֽךָ׃ 13 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו אֲדֹנִ֕י יוֹדֵ֖עַ כִּ֣י הַיְלָדִ֑ים הָרַכִּ֗ים וְהַצֹּ֤אן וְהַבָּקָר֙ עָלֹ֣ת עָלָ֔י וְדָפְק֥וּ אֹתָ֖ם יוֹם־אֶחָ֑ד וָמֵ֙תוּ֙ כָּל־הַצֹּ֔אן׃ 14 יַעֲבָר־נָ֥א אֲדֹנִ֖י לִפְנֵ֣י עַבְדּ֑וֹ וַאֲנִ֣י אֶתְנָהֲלָ֗ה לְאִטִּי֙ לְרֶ֣גֶל הַמְּלָאכָ֔ה וְלִרְגֶל֙ הַיְלָדִ֔ים עַד־אֲשֶׁר־אָב֥וֹא אֶל־אֲדֹנִ֖י שֵׂעִֽירָה׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֗ו אַצִּ֨יגָה נָּ֤א עִמְּךָ֙ מִן־הָעָ֣ם אֲשֶׁר־אִתִּ֔י וַיֹּ֖אמֶר לָמָ֣ה זֶּ֑ה אֶמְצָא־חֵ֖ן בְּעֵינֵ֥י אֲדֹנִֽי׃ 16 וַיָּ֣שָׁב בַּיּ֥וֹם הַה֛וּא עֵשָׂ֖ו לְדַרְכּ֣וֹ שֵׂעִֽירָה׃ 17 וְיַעֲקֹב֙ נָסַ֣ע סֻכֹּ֔תָה וַיִּבֶן־לוֹ֙ בָּ֔יִת וְלִמְקְנֵ֖הוּ עָשָׂ֣ה סֻכֹּ֑ת עַל־כֵּ֗ן קָרָ֛א שֵׁ֥ם הַמָּק֖וֹם סֻכּֽוֹת׃ 18 וַיָּבֹ֣א יַעֲקֹ֗ב שָׁלֵם֙ עִ֣יר שְׁכֶ֔ם אֲשֶׁ֖ר בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן בְּבֹא֖וֹ מִפַּדַּ֣ן אֲרָ֑ם וַיִּֽחַן֙ אֶת־פְּנֵ֣י הָעִֽיר׃ 19 וַיִּקֶן֙ אֶת־חֶלְקַ֣ת הַשָּׂדֶ֔ה אֲשֶׁ֥ר נָטָ֛ה שָׁ֥ם אָהֳלֹ֖ו מִיַּ֣ד בְּנֵי־חֲמ֑וֹר אֲבִ֥י שְׁכֶ֖ם בְּמֵאָ֥ה קְשִׂיטָֽה׃ 20 וַיַּצֵּ֣ב שָׁ֔ם מִזְבֵּ֖חַ וַיִּקְרָ֣א לוֹ֮ אֵ֣ל אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒׃

לד

1 וַתֵּצֵ֣א דִינָ֔ה בַּת־לֵאָ֖ה אֲשֶׁר־יָלְדָ֣ה לְיַעֲקֹ֑ב לִרְא֖וֹת בִּבְנ֥וֹת הָאָֽרֶץ׃ 2 וַיַּ֣רְא אֹתָ֗הּ שְׁכֶם֙ בֶּן־חֲמ֣וֹר הַחִוִּ֔י נְשִׂ֖יא הָאָ֑רֶץ וַיִּקַּ֥ח אֹתָ֛הּ וַיִּשְׁכַּ֥ב אֹתָ֖הּ וַיְעַנֶּֽהָ׃ 3 וַתִּדְבַּ֣ק נַפְשׁ֗וֹ בְּדִינָה֙ בַּת־יַעֲקֹ֔ב וַיֶּאֱהַ֥ב אֶת־הַנַּ֖עֲרָ וַיְדַבֵּ֥ר עַל־לֵ֖ב אֶל־הַנָּֽעַר׃ 4 וַיֹּ֣אמֶר שְׁכֶ֔ם אֶל־חֲמ֥וֹר אָבִ֖יו לֵאמֹ֑ר קַֽח־לִ֥י אֶת־הַיַּלְדָּ֖ה הַזֹּ֥את לְאִשָּֽׁה׃ 5 וְיַעֲקֹ֣ב שָׁמַ֔ע כִּ֥י טִמֵּ֖א אֶת־דִּינָ֣ה בִתּ֑וֹ וּבָנָ֣יו הָי֤וּ אֶת־מִקְנֵה֙ בַּשָּׂדֶ֔ה וְהֶחֱרִ֥שׁ יַעֲקֹ֖ב עַד־בֹּאָֽם׃ 6 וַיֵּצֵ֥א חֲמ֛וֹר אֲבִי־שְׁכֶ֖ם אֶל־יַעֲקֹ֑ב לְדַבֶּר־אִתּֽוֹ׃ 7 וּבְנֵ֣י יַעֲקֹ֗ב בָּ֚אוּ מִן־הַשָּׂדֶה֙ כְּשָׁמְעָ֔ם וַיִּתְעַצְּב֥וּ הָֽאֲנָשִׁ֖ים וַיִּֽחַר־לָהֶ֣ם מְאֹ֑ד כִּֽי־נְבָלָ֨ה עָשָׂ֤ה בְיִשְׂרָאֵל֙ לִשְׁכַּ֣ב אֶת־בַּת־יַעֲקֹ֔ב וְכֵ֖ן לֹ֥א יֵעָשֶֽׂה׃ 8 וַיְדַבֵּ֣ר חֲמ֣וֹר אִתָּ֔ם לֵאמֹ֑ר שְׁכֶם֙ בְּנִ֣י חָשְׁקָ֣ה נַפְשׁ֔וֹ בְּבִתְּכֶ֖ם תְּנ֣וּ נָ֥א אֹתָ֛הּ לֹ֖ו לְאִשָּֽׁה׃ 9 וְהִתְחַתְּנ֣וּ אֹתָ֑נוּ בְּנֹתֵיכֶ֥ם תִּתְּנ֖וּ לָ֑נוּ וְאֶת־בְּנֹתֵ֖ינוּ תִּקְח֥וּ לָכֶֽם׃ 10 וְאִתָּ֣נוּ תֵשֵׁ֔בוּ וְהָאָ֕רֶץ תִּהְיֶ֥ה לִפְנֵיכֶ֖ם שְׁבוּ֣ וְסַחֲרוּ֑הָ וְהֵאָחֲז֖וּ בָּֽהּ׃ 11 וַיֹּ֣אמֶר שְׁכֶ֔ם אֶל־אָבִ֖יהָ וְאֶל־אַחֶ֣יהָ אֶמְצָא־חֵ֔ן בְּעֵינֵיכֶ֖ם וַאֲשֶׁ֣ר תֹּאמְר֑וּ אֵלַ֖י אֶתֵּֽן׃ 12 הַרְבּ֤וּ עָלַי֙ מְאֹ֣ד מֹ֔הַר וּמַתָּ֖ן וְאֶתְּנָ֑ה כַּאֲשֶׁ֨ר תֹּאמְר֜וּ אֵלַ֗י וְתְנ֤וּ לִי֙ אֶת־הַנַּ֔עֲרָ לְאִשָּֽׁה׃ 13 וַיַּעֲנ֣וּ בְנֵי־יַעֲקֹ֗ב אֶת־שְׁכֶם֙ וְאֶת־חֲמ֣וֹר אָבִ֔יו בְּמִרְמָ֖ה וַיְדַבֵּ֑רוּ אֲשֶׁ֥ר טִמֵּ֖א אֶת־דִּינָ֥ה אֲחֹתָֽם׃ 14 וַיֹּ֣אמְרוּ אֲלֵהֶ֗ם לֹ֤א נוּכַל֙ לַעֲשׂ֣וֹת הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה לָתֵ֥ת אֶת־אֲחֹתֵ֖נוּ לְאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־לֹ֣ו עָרְלָ֑ה כִּ֥י חֶרְפָּ֖ה הִ֥וא לָֽנוּ׃ 15 אַךְ־בְּזֹ֣את נֵא֗וֹת לָכֶם֙ אִם־תִּהְי֣וּ כָמֹ֔נוּ לְהִמּ֥וֹל לָכֶ֖ם כָּל־זָכָֽר׃ 16 וְנָתַ֤נּוּ אֶת־בְּנֹתֵ֙ינוּ֙ לָכֶ֔ם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶ֖ם נִקַּֽח־לָ֑נוּ וְיָשַׁ֣בְנוּ אִתְּכֶ֔ם וְהָיִ֥ינוּ לְעַ֖ם אֶחָֽד׃ 17 וְאִם־לֹ֤א תִשְׁמְעוּ֙ אֵלֵ֔ינוּ לְהִמּ֑וֹל וְלָקַ֖חְנוּ אֶת־בִּתֵּ֥נוּ וְהָלָֽכְנוּ׃ 18 וַיִּיטְב֤וּ דִבְרֵיהֶם֙ בְּעֵינֵ֣י חֲמ֔וֹר וּבְעֵינֵ֖י שְׁכֶ֣ם בֶּן־חֲמֽוֹר׃ 19 וְלֹא־אֵחַ֤ר הַנַּ֙עַר֙ לַעֲשׂ֣וֹת הַדָּבָ֔ר כִּ֥י חָפֵ֖ץ בְּבַת־יַעֲקֹ֑ב וְה֣וּא נִכְבָּ֔ד מִכֹּ֖ל בֵּ֥ית אָבִֽיו׃ 20 וַיָּבֹ֣א חֲמ֣וֹר וּשְׁכֶ֣ם בְּנ֔וֹ אֶל־שַׁ֖עַר עִירָ֑ם וַיְדַבְּר֣וּ אֶל־אַנְשֵׁ֥י עִירָ֖ם לֵאמֹֽר׃ 21 הָֽאֲנָשִׁ֤ים הָאֵלֶּה֙ שְׁלֵמִ֣ים הֵ֔ם אִתָּ֖נוּ יֵשְׁב֣וּ בָאָ֑רֶץ וְהָאָ֕רֶץ הִנֵּ֥ה רַחַבַּת־יָדַ֖יִם לִפְנֵיהֶ֑ם אֶת־בְּנֹתָ֤ם נִקַּח־לָ֙נוּ֙ לְנָשִׁ֔ים וְאֶת־בְּנֹתֵ֖ינוּ נִתֵּ֥ן לָהֶֽם׃ 22 אַךְ־בְּזֹ֣את יֹאֲת֤וּ לָנוּ֙ הָֽאֲנָשִׁ֔ים לָשֶׁ֖בֶת אִתָּ֑נוּ לִהְי֥וֹת לְעַ֖ם אֶחָ֑ד בְּהִמּ֥וֹל לָ֙נוּ֙ כָּל־זָכָ֔ר כַּאֲשֶׁ֥ר הֵ֖ם נִמֹּלִֽים׃ 23 מִקְנֵהֶ֤ם וְקִנְיָנָם֙ וְכָל־בְּהֶמְתָּ֔ם הֲלֹ֥א לָ֖נוּ הֵ֑ם אַךְ־נֹאתָ֥ה לָהֶ֖ם וְיֵשְׁבוּ־אִתָּֽנוּ׃ 24 וַיִּשְׁמְע֣וּ אֶל־חֲמ֔וֹר וְאֶל־שְׁכֶ֖ם בְּנ֑וֹ כָּל־יֹצְאֵ֖י שַׁ֣עַר עִירֹ֑ו וַיִּמֹּ֕לוּ כָּל־זָכָ֔ר כָּל־יֹצְאֵ֖י שַׁ֥עַר עִירֹֽו׃ 25 וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֔י בִּֽהְיוֹתָ֖ם כֹּאֲבִ֑ים וַיִּקְח֣וּ שְׁנֵֽי־בְנֵי־יַעֲקֹ֗ב שִׁמְעוֹן֙ וְלֵוִ֔י אֲחֵ֥י דִינָ֖ה אִ֣ישׁ חַרְבּ֑וֹ וַיָּבֹ֣אוּ עַל־הָעִ֗יר בֶּ֚טַח וַיַּהַרְג֣וּ כָל־זָכָ֔ר׃ 26 וְאֶת־חֲמ֥וֹר וְאֶת־שְׁכֶ֖ם בְּנ֑וֹ הָרְג֣וּ לְפִי־חָ֔רֶב וַיִּקְח֥וּ אֶת־דִּינָ֖ה מִבֵּ֣ית שְׁכֶ֑ם וַיֵּצֵֽאוּ׃ 27 בְּנֵ֣י יַעֲקֹ֗ב בָּ֚אוּ עַל־הַחֲלָלִ֔ים וַיָּבֹ֖זּוּ הָעִ֑יר אֲשֶׁ֥ר טִמְּא֖וּ אֲחֹתָֽם׃ 28 אֶת־צֹאנָ֤ם וְאֶת־בְּקָרָם֙ וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶ֔ם וְאֵ֥ת אֲשֶׁר־בָּעִ֖יר וְאֵ֣ת אֲשֶׁר־בַּשָּׂדֶ֑ה לָקָֽחוּ׃ 29 וְאֶת־כָּל־חֵילָ֤ם וְאֶת־כָּל־טַפָּם֙ וְאֶת־נְשֵׁיהֶ֔ם שָׁבּ֖וּ וַיָּבֹ֑זּוּ וְאֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁר־בַּבָּֽיִת׃ 30 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב אֶל־שִׁמְעוֹן֙ וְאֶל־לֵוִ֔י עֲכַרְתֶּ֥ם אֹתִ֖י לְהַבְאִישֵׁ֑נִי בְּיֹשֵׁ֤ב הַכְּנַעֲנִי֙ וְהַפְּרִזִּ֔י וַאֲנִ֥י מְתֵ֖י מִסְפָּ֑ר וְנֶאֶסְפ֤וּ עָלַי֙ וְהִכּ֣וּנִי֔ וְנִשְׁמַדְתִּ֥י אֲנִ֖י וּבֵיתִֽי׃ 31 וַיֹּאמְר֖וּ הַכְזוֹנָ֥ה יַעֲשֶׂ֖ה אֶת־אֲחוֹתֵ֥נוּ׃

לה

1 וַיֹּ֤אמֶר אֱלֹהִים֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב ק֚וּם עֲלֵ֣ה בֵֽית־אֵ֔ל וְשֶׁב־שָׁ֖ם וַעֲשֵׂה־שָׁ֣ם מִזְבֵּ֑חַ לָאֵ֗ל הַנִּרְאֶה֙ אֵלֶ֔יךָ בְּבָרְחֲךָ֖ מִפְּנֵ֥י עֵשָׂ֖ו אָחִֽיךָ׃ 2 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב אֶל־בֵּיתוֹ֙ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁ֣ר עִמּ֔וֹ הָסִ֗רוּ אֶת־אֱלֹהֵ֤י הַנֵּכָר֙ אֲשֶׁ֣ר בְּתֹכְכֶ֔ם וְהִטַּהֲר֖וּ וְהַחֲלִ֣יפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶֽם׃ 3 וְנָקֻ֣מָה וְנַעֲלֶ֗ה בֵּֽית־אֵל֮ וְאֶֽעֱשֶׂה־שָּׁם֒ מִזְבֵּ֔חַ לָאֵ֗ל הָעֹנֶ֤ה אֹתִי֙ בְּי֣וֹם צָרָתִ֔י וַיְהִ֥י עִמָּדִ֖י בַּדֶּ֥רֶךְ אֲשֶׁר־הָלָֽכְתִּי׃ 4 וַיִּתְּנ֣וּ אֶל־יַעֲקֹ֗ב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵ֤י הַנֵּכָר֙ אֲשֶׁ֣ר בְּיָדָ֔ם וְאֶת־הַנְּזָמִ֖ים אֲשֶׁ֣ר בְּאָזְנֵיהֶ֑ם וַיִּטְמֹ֣ן אֹתָ֤ם יַעֲקֹב֙ תַּ֣חַת הָאֵלָ֔ה אֲשֶׁ֖ר עִם־שְׁכֶ֑ם וַיַּצְפְּנֵ֖ם עַד־הַיּֽוֹם׃ 5 וַיִּסָּ֑עוּ וַתְּהִ֤י אֵימָתָה֙ עַל־הֶ֣עָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר סְבִיבוֹתֵיהֶ֖ם וְלֹא־רָדְפ֥וּ אַחֲרֵ֖י בְּנֵ֥י יַעֲקֹֽב׃ 6 וַיָּבֹ֣א יַעֲקֹ֗ב לוּזָה֙ אֲשֶׁ֣ר בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן הִ֖וא בֵּֽית־אֵ֑ל ה֥וּא וְכָל־הָעָ֖ם אֲשֶׁר־עִמּֽוֹ׃ 7 וַיִּבֶן־שָׁ֣ם מִזְבֵּ֔חַ וַיִּקְרָ֕א לַמָּק֖וֹם אֵ֣ל בֵּֽית־אֵ֑ל כִּֽי־שָׁ֣ם נִגְל֔וּ אֵלָ֖יו הָאֱלֹהִ֑ים בְּבָרְח֖וֹ מִפְּנֵ֥י אָחִֽיו׃ 8 וַתָּ֣מָת דְּבֹרָ֔ה מֵינֶ֖קֶת רִבְקָ֑ה וַתִּקָּבֵ֨ר מִתַּ֤חַת לְבֵית־אֵל֙ תַּ֣חַת הָֽאַלּ֔וֹן וַיִּקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ אַלּ֥וֹן בָּכֽוּת׃ 9 וַיֵּרָ֤א אֱלֹהִים֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב ע֖וֹד בְּבֹא֣וֹ מִפַּדַּ֣ן אֲרָ֑ם וַיְבָ֥רֶךְ אֹתֽוֹ׃ 10 וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙ אֱלֹהִ֔ים שִׁמְךָ֖ יַעֲקֹ֑ב לֹֽא־יִקָּרֵ֨א שִׁמְךָ֤ עוֹד֙ יַעֲקֹ֔ב כִּ֥י אִם־יִשְׂרָאֵ֖ל יִהְיֶ֣ה שְׁמֶ֑ךָ וַיִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ יִשְׂרָאֵֽל׃ 11 וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֮ אֱלֹהִים֒ אֲנִ֣י אֵל־שַׁדָּ֔י פְּרֵ֥ה וּרְבֵ֖ה גּ֣וֹי וּקְהַ֣ל גּוֹיִ֑ם וּמְלָכִ֖ים מֵחֲלָצֶ֥יךָ יֵצֵֽאוּ׃ 12 וְאֶת־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤תִּי לְאַבְרָהָם֙ וּלְיִצְחָ֔ק לְךָ֥ אֶתְּנֶ֖נָּה וּלְזַרְעֲךָ֣ אַחֲרֶ֑יךָ אֶת־הָאָֽרֶץ׃ 13 וַיַּ֥עַל מֵעָלָ֖יו אֱלֹהִ֑ים בִּמְק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּר־אִתּ֖וֹ שָֽׁם׃ 14 וַיַּצֵּ֣ב יַעֲקֹ֗ב מַצֵּבָה֙ בִּמְק֣וֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר אִתּ֔וֹ מַצֶּ֖בֶת אֶ֣בֶן וַיַּסֵּךְ־עָלֶ֣יהָ נֶ֔סֶךְ וַיִּצֹ֥ק עָלֶ֖יהָ שָֽׁמֶן׃ 15 וַיִּקְרָ֣א יַעֲקֹ֗ב אֶת־שֵׁם֙ הַמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר אִתּ֔וֹ שָׁ֖ם אֱלֹהִ֑ים בֵּֽית־אֵֽל׃ 16 וַיִּסְע֖וּ מִבֵּ֣ית אֵ֑ל וַיְהִי־ע֣וֹד כִּבְרַת־הָאָ֗רֶץ לָבֹא֙ אֶפְרָ֔תָה וַתֵּ֥לֶד רָחֵ֖ל וַתְּקַשֵּׁ֥ה בְלִדְתָּֽהּ׃ 17 וַיְהִ֕י בְּהַקְשֹׁתָ֖הּ בְּלִדְתָּ֑הּ וַתֹּ֨אמֶר לָ֜הּ הַמְיַלֶּדֶ֗ת אַל־תִּֽירְאִי֙ כִּי־גַ֣ם זֶ֔ה לָ֖ךְ בֵּֽן׃ 18 וַיְהִ֣י בְצֵאת֙ נַפְשָׁ֔הּ כִּ֥י מֵ֖תָה וַתִּקְרָ֣א שְׁמ֔וֹ בֶּן־אוֹנִ֑י וְאָבִ֖יו קָרָ֥א לוֹ֙ בִּנְיָמִֽין׃ 19 וַתָּ֣מָת רָחֵ֔ל וַתִּקָּבֵ֕ר בְּדֶ֖רֶךְ אֶפְרָ֑תָה הִ֖וא בֵּ֥ית לָֽחֶם׃ 20 וַיַּצֵּ֤ב יַעֲקֹב֙ מַצֵּבָ֣ה עַל־קְבֻרָתָ֔הּ הִ֚וא מַצֶּ֣בֶת קְבֻ֣רַת רָחֵ֔ל עַ֖ד הַיּֽוֹם׃ 21 וַיִּסַּ֣ע יִשְׂרָאֵ֔ל וַיֵּט֥ אָהֳלֹ֖ה מִלְאָ֥ה לָֽאֹ׃ 22 וַיְהִ֣י בִשְׁכֹּ֣ן יִשְׂרָאֵ֣ל בָּאָ֣רֶץ הַהִ֔וא וַיֵּלֶךְ֙ רְאוּבֵ֔ן וַיִּשְׁכַּ֕ב אֶת־בִּלְהָ֥ה פִילֶ֖גֶשׁ אָבִ֑יו וַיִּשְׁמַ֖ע יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּהְי֥וּ בְנֵי־יַעֲקֹ֖ב שְׁנֵ֥ים עָשָֽׂר׃ 23 בְּנֵ֣י לֵאָ֔ה בְּכֹ֥ר יַעֲקֹ֖ב רְאוּבֵ֑ן וְשִׁמְעוֹן֙ וְלֵוִ֔י וִיהוּדָ֖ה וְיִשָּׂשכָ֥ר וּזְבֻלֽוּן׃ 24 בְּנֵ֣י רָחֵ֔ל יוֹסֵ֖ף וּבִנְיָמִֽין׃ 25 וּבְנֵ֣י בִלְהָ֔ה שִׁפְחַ֖ת רָחֵ֑ל דָּ֥ן וְנַפְתָּלִֽי׃ 26 וּבְנֵ֣י זִלְפָּ֔ה שִׁפְחַ֖ת לֵאָ֑ה גָּ֥ד וְאָשֵׁ֖ר אֵ֣לֶּה בְנֵי־יַעֲקֹ֔ב אֲשֶׁ֥ר יֻלַּד־לוֹ֖ בְּפַדַּ֥ן אֲרָֽם׃ 27 וַיָּבֹ֣א יַעֲקֹ֔ב אֶל־יִצְחָ֖ק אָבִ֑יו מַמְרֵ֔א קִרְיַת־אַרְבַּ֕ע הִ֖וא חֶבְר֑וֹן אֲשֶׁ֨ר גָּ֤רוּ שָׁם֙ אַבְרָהָ֣ם וְיִצְחָ֔ק׃ 28 וַיִּהְי֣וּ יְמֵ֣י יִצְחָ֔ק מְאַ֥ת שָׁנָ֖ה וּשְׁמֹנִ֥ים שָׁנָֽה׃ 29 וַיִּגְוַ֣ע יִצְחָ֗ק וַיָּ֙מָת֙ וַיֵּאָ֣סֶף אֶל־עַמָּ֔יו זָקֵ֖ן וְשָׂבֵ֑עַ וַיִּקְבְּר֣וּ אֹת֔וֹ עֵשָׂ֥ו וְיַעֲקֹ֖ב בָּנָֽיו׃

לו

1 וְאֵ֣לֶּה תֹּלְדֹ֣ת עֵשָׂ֔ו הוּא־אֱד֖וֹם עַל־כָּֽרְחֵֽי׃ 2 עֵשָׂו֙ לָקַ֣ח אֶת־נָשָׁ֔יו מִבְּנ֖וֹת כְּנָ֑עַן אָדָ֤ה בַת־אֵילוֹן֙ הַֽחִתִּ֔י וְאָהֳלִיבָמָ֖ה בַּת־עֲנָ֣ה בַת־צִבְע֑וֹן הַֽחִוִּֽי׃ 3 וּבָשְׂמַ֖ת בַּת־יִשְׁמָעֵ֑אל אֲח֖וֹת נְבָיוֹֽת׃ 4 וַתֵּ֤לֶד אָדָה֙ לְעֵשָׂ֔ו אֱלִיפַ֑ז וּבָשְׂמַ֖ת יָלְדָ֥ה אֶת־רְעוּאֵֽל׃ 5 וְאָהֳלִיבָמָ֖ה יָלְדָ֣ה אֶת־יעוּשׁ֑ וְאֶת־יַעְלָ֖ם וְאֶת־קֹֽרַח׃ 6 וַיִּקַּ֣ח עֵשָׂ֗ו אֶת־נָשָׁיו֙ וְאֶת־בָּנָ֣יו וְאֶת־בְּנֹתָ֔יו וְאֵת֙ כָּל־נַפְשׁ֣וֹת בֵּית֔וֹ וְאֶת־מִקְנֵ֖הוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּ֑וֹ וְאֵת֙ כָּל־קִנְיָנ֔וֹ אֲשֶׁ֥ר רָכַ֖שׁ בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן וַיֵּ֣לֶךְ אֶל־אֶ֔רֶץ מִפְּנֵ֖י יַעֲקֹ֥ב אָחִֽיו׃ 7 כִּֽי־הָיָ֤ה רְכוּשָׁם֙ רָ֔ב מִשֶּׁ֖בֶת יַחְדָּ֑ו וְלֹ֤א יָכְלָה֙ אֶ֣רֶץ מְגוּרֵיהֶ֔ם לָשֵׂ֖את אֹתָ֑ם מִפְּנֵ֖י מִקְנֵיהֶֽם׃ 8 וַיֵּ֥שֶׁב עֵשָׂ֖ו בְּהַ֣ר שֵׂעִ֑יר עֵשָׂ֖ו הֽוּא־אֱדֽוֹם׃ 9 וְאֵ֣לֶּה תֹּלְדֹ֣ת עֵשָׂ֔ו אֲבִ֖י אֱד֑וֹם בְּהַ֖ר שֵׂעִֽיר׃ 10 אֵ֚לֶּה שְׁמ֣וֹת בְּנֵי־עֵשָׂ֔ו אֱלִיפַ֖ז בֶּן־אָדָ֣ה אֵ֣שֶׁת עֵשָׂ֑ו רְעוּאֵ֖ל בֶּן־בָּשְׂמַ֥ת אֵֽשֶׁת־עֵשָֽׂו׃ 11 וַיִּהְי֣וּ בְנֵי־אֱלִיפַ֗ז תֵּימָ֛ן אוֹמָ֥ר צְפ֖וֹ וְגָעְתָ֑ם וְקְנַֽז׃ 12 וְתִמְנַע֙ הָיְתָ֣ה פִילֶ֣גֶשׁ לְאֱלִיפַ֣ז בֶּן־עֵשָׂ֔ו וַתֵּ֥לֶד לְאֱלִיפַ֖ז אֶת־עֲמָלֵ֑ק אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י עָדָ֣ה אֵֽשֶׁת־עֵשָֽׂו׃ 13 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי־רְעוּאֵ֔ל נַחַ֥ת וָזֶ֖רַח שַׁמָּ֣ה וּמִזָּ֑ה אֵ֚לֶּה הָי֣וּ בְנֵי־בָשְׂמַ֔ת אֵ֖שֶׁת עֵשָֽׂו׃ 14 וְאֵ֣לֶּה הָי֔וּ בְּנֵ֖י אָהֳלִיבָמָ֣ה בַת־עֲנָ֣ה בַת־צִבְעוֹן֮ אֵ֣שֶׁת עֵשָׂו֒ וַתֵּ֤לֶד לְעֵשָׂו֙ אֶת־יעוּשׁ֔ וְאֶת־יַעְלָ֖ם וְאֶת־קֹֽרַח׃ 15 אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י בְנֵי־עֵשָׂ֔ו בְּנֵ֣י אֱלִיפַ֔ז בְּכֹ֖ר עֵשָׂ֑ו אַלּ֤וּף תֵּימָן֙ אַלּ֣וּף אוֹמָ֔ר אַלּ֥וּף צְפ֖וֹ אַלּ֣וּף קְנַֽז׃ 16 אַלּ֤וּף קֹרַח֙ אַלּ֣וּף גָּעְתָ֔ם אַלּ֖וּף עֲמָלֵ֑ק אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י אֱלִיפַ֔ז בְּאֶ֖רֶץ אֱד֑וֹם אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י עָדָ֔ה׃ 17 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי־רְעוּאֵ֔ל בֶּן־עֵשָׂ֖ו אַלּ֣וּף נַחַ֑ת אַלּ֤וּף זֶ֙רַח֙ אַלּ֣וּף שַׁמָּ֔ה אַלּ֖וּף מִזָּ֑ה אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י רְעוּאֵ֔ל בְּאֶ֖רֶץ אֱד֑וֹם אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י בָשְׂמַ֔ת אֵ֖שֶׁת עֵשָֽׂו׃ 18 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי֮ אָהֳלִיבָמָה֒ אֵ֣שֶׁת עֵשָׂ֔ו אַלּ֤וּף יעוּשׁ֙ אַלּ֣וּף יַעְלָ֔ם אַלּ֖וּף קֹ֑רַח אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י אָהֳלִיבָמָ֔ה בַּת־עֲנָ֖ה אֵ֥שֶׁת עֵשָֽׂו׃ 19 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י עֵשָׂ֔ו וְאֵ֖לֶּה אַלּוּפָ֑ם הוּא־אֱדֽוֹם׃ 20 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י שֵׂעִ֣יר הַחֹרִ֔י יוֹשְׁבֵ֖י הָאָ֑רֶץ לוֹטָ֥ן וְשׁוֹבָ֖ל וְצִבְעֽוֹן׃ 21 וְדִישֹׁ֥ן וְאֵצֶ֖ר וְדִישָׁ֑ן אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י הַחֹרִ֔י בְּנֵ֖י שֵׂעִ֥יר בְּאֶֽרֶץ־אֱדֽוֹם׃ 22 וַיִּהְי֣וּ בְנֵי־לוֹטָ֔ן חֹרִ֖י וְהֵמָ֑ם וַאֲח֥וֹת לוֹטָ֖ן תִּמְנָֽע׃ 23 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי־שׁוֹבָ֔ל עַלְוָ֥ן וּמָנַ֖חַת וְעֵיבָ֣ל שְׁפ֑וֹ וְאוֹנָֽם׃ 24 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי־צִבְע֔וֹן וְאַיָּ֖ה וַעֲנָ֑ה הוּא־עֲנָ֗ה אֲשֶׁ֨ר מָצָ֤א אֶת־הַיֵּמִים֙ בַּמִּדְבָּ֔ר בְּרָע֥וֹתוֹ אֶת־הֲמֹרִ֖ים לְצִבְעֹ֥ן אָבִֽיו׃ 25 וְאֵ֣לֶּה בְנֵי־עֲנָ֔ה דִ

35 וַיְהִי בְּקִרְבָתוֹ אֶל יְרִיחוֹ וְעִוֵּר אֶחָד יָשַׁב עַל הַדֶּרֶךְ מְבַקֵּשׁ נְדָבָה׃
36 וַיִּשְׁמַע הֲמוֹן עֹבֵר וַיִּשְׁאַל מָה זֹאת׃ 37 וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי עֹבֵר׃
38 וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר יֵשׁוּעַ בֶּן דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ 39 וְהַמְהַלְּכִים לְפָנָיו גָּעֲרוּ בּוֹ
לְבִלְתִּי הַחֲרִישׁ וְהוּא עוֹד יוֹתֵר צָעַק בֶּן דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ 40 וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ
וַיְצַו לְהָבִיא אֵלָיו וּכְקָרְבוֹ שָׁאַל אֹתוֹ׃ 41 וַיֹּאמַר מָה תִּרְצֶה שֶׁאֶעֱשֶׂה לָךְ
וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שֶׁאֶרְאֶה׃ 42 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ רְאֵה כְּבָר נוֹשַׁעְתָּ בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
43 וּבְרֶגַע הָיָה וַיִּרְאֶה וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו וַיְהַלֵּל אֱלֹהִים וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאוּ
נָתְנוּ תְּהִלָּה לֵאלֹהִים׃

פרק יט.

1 וַיָּבֹא וַיַּעֲבֹר בִּירִיחוֹ׃ 2 וְהִנֵּה אִישׁ וּשְׁמוֹ זַכַּי וְהוּא שַׂר הַמֹּכְסִים וְעָשִׁיר׃
3 וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹת אֶת יֵשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא יָכֹל מֵרֹב הָעָם כִּי קְטַן קוֹמָה הָיָה׃
4 וַיָּרָץ לְפָנִים וַיַּעַל עַל שִׁקְמָה לִרְאוֹתוֹ כִּי שָׁם עָתִיד לַעֲבֹר׃ 5 וּכְבוֹאוֹ
אֶל הַמָּקוֹם נִשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו זַכַּי מַהֵר רֵד כִּי הַיּוֹם
בְּבֵיתְךָ אֶשְׁכֹּן׃ 6 וַיְמַהֵר וַיֵּרֶד וַיְקַבְּלֵהוּ בְּשִׂמְחָה׃ 7 וְכָל הָרֹאִים
נָהֲמוּ לֵאמֹר בְּבוֹא אֵצֶל אִישׁ חוֹטֵא׃ 8 וַיַּעֲמֹד זַכַּי וַיֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי הִנֵּה
חֲצִי נְכָסַי אֲנִי נוֹתֵן לָעֲנִיִּים וְאִם הוֹנֵיתִי אֶת אִישׁ אָשִׁיב לוֹ אַרְבָּעָה׃
9 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַיּוֹם בָּא יֶשַׁע לַבַּיִת הַזֶּה כִּי גַם הוּא בֶּן אַבְרָהָם׃ 10 כִּי
בָא בֶּן הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת הָאֹבֵד׃ 11 וַיְהִי בִּשְׁמְעָם אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיּוֹסֶף וַיְסַפֵּר מָשָׁל כִּי קָרוֹב הָיָה אֶל יְרוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי
מִיָּד יִתְגַּלֶּה מַלְכוּת אֱלֹהִים׃ 12 וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ לְאֶרֶץ רְחוֹקָה
לָשֶׂאת לוֹ מַמְלָכָה וְלָשׁוּב׃ 13 וַיִּקְרָא עֲשָׂרָה מֵעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרָה
מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחֲרוּ בָּהֶם עַד בּוֹאִי׃ 14 וְאַנְשֵׁי עִירוֹ שָׂנְאוּ אֹתוֹ
וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו מַלְאָכִים לֵאמֹר לֹא נִרְצֶה שֶׁיִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִישׁ הַזֶּה׃
15 וַיְהִי בְּשׁוּבוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּמְלָכָה וַיֹּאמֶר לִקְרֹא אֶל עֲבָדָיו אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף לָדַעַת מָה סָחֲרוּ׃ 16 וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה
שֶׁלָּךְ הִרְוִיחַ עֲשָׂרָה מָנִים׃ 17 וַיֹּאמֶר לוֹ יָפֶה עֶבֶד טוֹב כִּי בִּמְעַט נֶאֱמָנְתָּ
הְיֵה שַׁלִּיט עַל עֲשָׂרָה עָרִים׃ 18 וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה שֶׁלָּךְ
עָשָׂה חֲמִשָּׁה מָנִים׃ 19 וַיֹּאמֶר גַּם אַתָּה הְיֵה עַל חֲמִשָּׁה עָרִים׃ 20 וַיָּבֹא
הָאַחֵר וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הִנֵּה מָנֶה שֶׁלָּךְ שָׁמוּר בַּמַּטְפַּחַת׃ 21 כִּי יָרֵאתִי מִמְּךָ
כִּי אִישׁ קָשֶׁה אַתָּה תִּשָּׂא אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתָּ וְתִקְצֹר אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתָּ׃
22 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִפִּיךָ אֶשְׁפָּטְךָ עֶבֶד רָע יָדַעְתָּ כִּי אִישׁ קָשֶׁה אָנֹכִי תִּשָּׂא
אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתִּי וְתִקְצֹר אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתִּי׃ 23 וְלָמָּה לֹא נָתַתָּה אֶת כַּסְפִּי
עַל שֻׁלְחָן הַסֹּחֲרִים וּבְבוֹאִי אֲנִי אֶגְבֶּנּוּ עִם תּוֹסָפֹת׃ 24 וַיֹּאמֶר אֶל
הָעֹמְדִים שָׁם קְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַמָּנֶה וְתִנּוּ לְבַעַל הָעֲשָׂרָה מָנִים׃ 25 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אֲדֹנִי יֶשׁ לוֹ עֲשָׂרָה מָנִים׃ 26 כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי לְכָל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ
יִנָּתֵן וְיוֹתֵר וּמֵאֲשֶׁר אֵין לוֹ גַּם אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ יִלָּקַח מִמֶּנּוּ׃ 27 וְגַם אֶת
אוֹיְבַי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא רָצוּ כִּי אֶמְלֹךְ עֲלֵיהֶם הָבִיאוּ הֵנָּה וְהָרְגוּ לִפָנָי׃
28 וַיְהִי אַחֲרֵי אֲשֶׁר אָמַר כָּזֹאת וַיַּעֲבֹר לְפָנִים לָרֶדֶת יְרוּשָׁלָיִם׃
29 וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ אֶל בֵּית פַּגֵּי וּבֵית עַנְיָה אֶל הַר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים
וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו׃ 30 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֶל הַכְּפָר אֲשֶׁר נֹכַח פְּנֵיכֶם
וּבְבֹאֲכֶם בּוֹ תִּמְצְאוּ עַיִר קָשׁוּר אֲשֶׁר לֹא רָכַב עָלָיו אִישׁ מִן הָאָדָם עוֹד
הַתִּירוּהוּ וְהָבִיאוּהוּ׃ 31 וְאִם יִשְׁאָלֵם אִישׁ לָמָּה אַתֶּם מַתִּירִים אֹתוֹ
וְאָמַרְתֶּם כֹּה יֹאמַר אֲדֹנֵינוּ׃ 32 וַיֵּלְכוּ הַשְּׁנַיִם וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם׃
33 וּבְהַתִּירָם אֶת הָעַיִר וַיֹּאמְרוּ בְּעָלָיו אֵלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם מַתִּירִים אֶת
הָעַיִר׃ 34 וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנֵינוּ צָרִיךְ לוֹ׃ 35 וַיְבִיאוּהוּ אֶל יֵשׁוּעַ וַיַּשְׁלִיכוּ
אֶת בִּגְדֵיהֶם עַל הָעַיִר וַיַּרְכִּיבוּ אֶת יֵשׁוּעַ עָלָיו׃ 36 וּבְלֶכְתּוֹ וַיַּפְרְשׂוּ אֶת
בִּגְדֵיהֶם בַּדָּרֶךְ׃ 37 וְכִקְרַב בֹּאוֹ אֶל מוֹרַד הַר הַזֵּיתִים וַיָּחֵלּוּ כָּל הֲמוֹן
תַּלְמִידָיו לִשְׂמֹחַ וְלִתְהַלֵּל לֵאלֹהִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַל כָּל הַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר
רָאוּ׃

1: 1 יְהוּדָה.

(7) מתי 9: 11. לוק 5: 30.
(8) לוק 3: 14. מתי 22: 1.
(9) מתי 4: 11. 12. 16. 17. 23.
(10) מתי 18: 11. 10: 6. 15. 24.
(11) מתי 1: 6.
(12) מתי 25: 14. מק 13: 34.
(14) מתי 1: 11.
(15) לוק 19: 23.
(17) מתי 25: 21. לוק 16: 10.
(21) מתי 25: 24.
(22) ב. מק 1: 16. מתי 15: 9. מתי 12: 37. 25: 26.
(26) מתי 13: 12. 25: 29. מק 4: 25. לוק 8: 18.
(28) מק 10: 32.
(29) מתי 21: 1. מק 11: 1.
(35) ב. מק 9: 13. מתי 21: 7. מק 11: 7. מתי 12: 14. מתי 21: 8.
(35) מתי 20: 29. מק 10: 46.
(42) לוק 17: 19.
(43) לוק 5: 26. מק 4: 21. 11: 18.
(7) מתי 9: 11. לוק 5: 30.

[1]תפלה לאיתן האזרחי: משכילה לבני
2 קרח: אדני מעון אתה היית לנו בדר
3 ודור: בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ
4 ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב
5 אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם:
6 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי
7 יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה
8 יהיו בבקר כחציר יחליף: בבקר יציץ
9 והלך בערב ימלל ויבש: כי כלינו באפך
10 ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך
11 עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו
12 בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה:
13 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
14 בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל
15 ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז
16 אפך ומיראתך עברתך: למנות ימינו
17 כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יי
18 עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו
19 בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
20 ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות
21 ראינו רעה: יראה אל פעלך והדרך
22 על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו
23 עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
24 ומעשה ידינו כוננהו:[2]

[1]ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
2 אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח
3 בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
4 הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו
5 תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא
6 מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
7 באפל יהלך קטב ישוד צהרים: יפל
8 מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא
9 יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
10 תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת
11 מעונך: לא תאונה אליך רעה ונגע לא
12 יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך
13 לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך
14 פן תגף באבן רגלך: על שחל ופתן
15 תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
16 ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקרא
17 אלי ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
18 ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו
19 וארהו בישועתי:

[1]מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות
2 ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר
3 חסדך ואמונתך בלילות: עליון עשור
4 ועלי נבל הגיון בכנור: כי שמחתני יי
5 בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו
6 מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך:
7 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
8 זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו
9 כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
10 מרום לעלם יי: כי הנה אויביך יי כי
11 הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי
12 און: ותרם כראים קרני בלותי בשמן
13 רענן: ותבט עיני בשורי במרעים
14 קמים עלי תשמענה אזני: צדיק כתמר
15 יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים
16 בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו:
17 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים
18 יהיו: להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה
19 בו:

[1]יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר
2 אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך
3 מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו
4 נהרות קולם ישאו נהרות דכים: ממקלות
5 מים רבים אדירים משברי ים אדיר
6 במרום יי: עדתיך נאמנו מאד לביתך
7 נאוה קדש יי לארך ימים:

[1]אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא
2 שופט הארץ השב גמול על גאים:
3 עד מתי רשעים עד מתי רשעים יעלזו:
4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
5 און: עמך יי ידכאו ונחלתך יענו:
6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
7 ויאמרו לא יראה יי ולא יבין אלהי
8 יעקב: בינו בינים בעם ואוילים מתי
9 תשכילו: הנוטע אזן הלא ישמע אם
10 יוצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא
11 יוכיח המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות
12 אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר
13 תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט
14 לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
15 כי לא יטש יי את עמו ואת נחלתו לא
16 יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
17 כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים
18 מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יי
19 עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי:
20 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני:
21 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו
22 נפשי: התחבר לך כסא הוות יוצר עמל
23 על חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי
24 ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי
25 לצור מחסי: וישב עליהם את אונם
26 וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו:

[1]לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו:
2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נרוע לו:
3 כי אל גדול יי ומלך גדול על כל
4 אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
5 הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו
6 ויבשת ידיו יצרו: בואו נשתחוה ונכרעה
7 נברכה לפני יי עשנו: כי הוא אלהינו
8 ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
9 בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם
10 כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני
11 אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים
12 שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב
13 המה: ואשבע באפי אם יבאון אל מנוחתי:

[1]שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ:
2 שירו ליי ברכו שמו בשרו מיום ליום
3 ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל העמים
4 נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד נורא
5 הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
6 אלילים ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו
7 עז ותפארת במקדשו: הבו ליי משפחות
8 עמים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד
9 שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי
10 בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:
11 אמרו בגוים יי מלך אף תכון תבל בל
12 תמוט ידין עמים במישרים: יעלזו
13 השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו:
14 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי
15 היער: לפני יי כי בא כי בא לשפוט
16 הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

[1]יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון
3 כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב
4 צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
5 הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יי
6 מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים
7 צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל
8 עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו
9 לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון
10 ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יי:
11 כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד
12 נעלית על כל אלהים: אהבי יי שנאו רע
13 שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
14 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה:
15 שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

[1]מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ
2 עבדו את יי בשמחה בואו לפניו
3 ברננה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו
4 ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: בואו
5 שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
6 ברכו שמו: כי טוב יי לעולם חסדו
7 ועד דר ודר אמונתו:

[1]לדוד חסד ומשפט אשירה לך יי אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי
3 אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: לא
4 אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים
5 שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש יסור
6 ממני רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו
7 אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו
8 לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת
9 עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני:
10 לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דובר
11 שקרים לא יכון לנגד עיני: בבקרים
12 אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יי
13 כל פעלי און:

[1]תפלה לדוד שמעה יי צדק הקשיבה
2 רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
3 מלפניך משפטי יעמד עיניך תחזינה
4 מישרים: בחנת לבבי פקדת לילה צרפתני
5 בל תמצא זמותי בל יעבר פי: בפעלי
6 אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
7 פרצים: תמך אשרי בנתיבותיך בל
8 נמעדו פעמי: אני קראתיך כי תענני
9 אל הטה אזנך לי שמע אמרתי: הפלה
10 חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך:
11 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
12 תסתירני: מפני רשעים זדו אויבי בנפש
13 יקיפו: חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאוה:
14 אשרי עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות
15 בארץ: דמהו כאריה יכסף לטרף וככפיר
16 יושב במסתרים: קומה יי קדמה פניו
17 הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך:
18 מממתים ידך יי מממתים מחלד חלקם
19 בחיים ותמונם תמלא בטנם ישבעו בנים
20 והניחו יתרתם לעולליהם: אני בצדק
21 אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

[1]למנצח לעבד יי לדוד אשר דבר ליי
2 את דברי השירה הזאת ביום הציל יי
3 אותו מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר
4 ארחמך יי חזקי: יי סלעי ומצודתי
5 ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן
6 ישעי משגבי: מהלל אקרא יי ומן
7 אויבי אושע: אפפוני חבלי מות ונחלי
8 בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני
9 קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא יי
10 ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
11 ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש
12 ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו
13 ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו
14 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:
15 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
16 ויעל על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח:
17 וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת
18 מים עבי שחקים: מנגה נגדו עברו
19 עבותיו ברד וגחלי אש: ויהם ביי
20 השמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש:
21 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם:
22 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
23 מגערתך יי מנשמת רוח אפיך: ישלח
24 ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
25 יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו
26 ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יי
27 למשען לי: ויוצא למרחב אותי יחלצני
28 כי חפץ בי: יגמלני יי כצדקי כבר
29 ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יי ולא
30 רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי
31 וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תמים
32 לו ואשתמר מעוני: וישב יי לי כצדקי
33 כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד
34 עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר
35 ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני
36 תושיע ועיני רמות תשפיל: כי אתה
37 תאיר נרי יי אלהי יגיה חשכי: כי בך
38 ארוץ גדוד ובאלהי אדלג חיל: האל
39 תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא
40 לכל החוסים בו: כי מי אלוה מבלעדי
41 יי ומי צור זולתי אלהינו: האל מעוזי
42 חיל ויתר תמים דרכי: משוה רגלי
43 כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד
44 ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
45 זרועותי: ותתן לי מגן ישעך וימינך
46 תסעדני ותרבני ענותך: תרחיב צעדי
47 תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדפה אויבי
48 ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: אמחצם
49 ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי: ותזרני
50 חיל למלחמה תכריע קמי תחתי:
51 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם:
52 יועקו ואין מושיע אל יי ולא ענם:
53 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
54 אריקם: תפלטני מריבי עמי תשמני
55 לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני:
56 לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי:
57 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם:
58 חי יי וברוך צורי וירום אלהי ישעי:
59 האל הנותן נקמות לי ויורד עמים תחתי:
60 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני
61 מאיש חמסים תצילני: על כן אודך יי
62 בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות
63 מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו
64 עד עולם:

[1]למנצח לדוד מזמור השמים מספרים
2 כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
3 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה
4 דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע
5 קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
6 מלותם לשמש שם אהל בהם: והוא
7 כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ
8 ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על
9 קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יי
10 תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה
11 מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי
12 לב מצות יי ברה מאירת עינים: יראת
13 יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת
14 צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב
15 ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך
16 נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי
17 יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך
18 עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי
19 מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
20 לבי לפניך יי צורי וגואלי:

[1]למנצח לדוד יענך יי ביום צרה ישגבך
2 שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש
3 ומציון יסעדך: יזכר כל מנחותיך ועולתך
4 ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך
5 ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו
6 נדגל ימלא יי כל משאלותיך: עתה
7 ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו
8 משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
9 ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי
10 אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו
11 קמנו ונתעודד: יי הושיעה המלך יענינו
12 ביום קראנו:

[1]למנצח לדוד יי בעזך ישמח מלך
2 ובישועתך מה יגיל מאד: תאות לבו
3 נתת לו ואשר שפתיו בל מנעת סלה:
4 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
5 עטרת פז: חיים שאל ממך נתתה לו
6 ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו
7 בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי
8 תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה
9 את פניך: כי המלך בטח ביי ובחסד
10 עליון בל ימוט: תמצא ידך לכל אויביך
11 ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש
12 לעת פניך יי באפו ותאכלמו אש:
13 פריהמו מן הארץ תאבד וזרעם מבני
14 אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל
15 יוכלו: כי תשיתמו שכם במיתריך
16 תכון על פניהם: רומה יי בעזך נשירה
17 ונזמרה גבורתך:

[1]למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
3 דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא
4 תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש
5 יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו
6 בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך
7 בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש
8 חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי ילעגו לי
9 יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל יי
10 יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה
11 גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלי
12 הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה:
13 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין
14 עוזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן
15 כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טורף
16 ושואג: כמים נשפכתי והתפרדו כל
17 עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך
18 מעי: יבש כחרש כוחי ולשוני מדבקת
19 מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני
20 כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי
21 ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו
22 יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי
23 יפילו גורל: ואתה יי אל תרחק אילותי
24 לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי
25 מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה
26 ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך
27 לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יי
28 הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו
29 ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא
30 שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו
31 ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי
32 בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
33 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו
34 יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל יי
35 כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל
36 משפחות גוים: כי ליי המלוכה ומושל
37 בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ
38 לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא
39 חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור:
40 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

[1]מזמור לדוד יי רעי לא אחסר: בנאות
2 דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני:
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען
4 שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא
5 רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה
6 ינחמני: תערך לפני שלחן נגד צוררי
7 דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב
8 וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
9 יי לארך ימים:

[1]לדוד ליי הארץ ומלואה תבל וישבי
2 בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
3 יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום
4 במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
5 לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
6 ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו:
7 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה:
8 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
9 ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
10 עזוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים
11 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
12 הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות
13 הוא מלך הכבוד סלה:

[1]לדוד אליך יי נפשי אשא: אלהי בך
2 בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי:
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים
4 ריקם: דרכיך יי הודיעני ארחותיך למדני:
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
6 ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך
7 יי וחסדיך כי מעולם המה: חטאות
8 נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי
9 אתה למען טובך יי: טוב וישר יי על כן
10 יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט
11 ילמד ענוים דרכו: כל ארחות יי חסד
12 ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו: למען
13 שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא:
14 מי זה האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר:
15 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ:
16 סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני
17 תמיד אל יי כי הוא יוציא ממצודה
18 רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
19 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
20 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי:
21 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:
22 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי
23 בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך:
24 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

[1]לדוד שפטני יי כי אני בתמי ובי יי
2 בטחתי ולא אמעד: בחנני יי ונסני צרפה
3 כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני ואתהלכתי
4 באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם
5 נסתרים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים
6 ועם רשעים לא אשב: ארחץ בנקיון כפי
7 ואסובבה את מזבחך יי: לשמע בקול
8 תודה ולספר כל נפלאותיך: יי אהבתי
9 מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף
10 עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי:
11 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד:
12 ואני בתמי אלך פדני וחנני:

[1]לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז
2 חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל
3 את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
4 ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא
5 לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני
6 בוטח: אחת שאלתי מאת יי אותה
7 אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות
8 בנעם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפנני
9 בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו
10 בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על
11 אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי
12 תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי
13 קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר לבי
14 בקשו פני את פניך יי אבקש: אל תסתר
15 פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי
16 אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי:
17 כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני:
18 הורני יי דרכך ונחני בארח מישור
19 למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי
20 קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא
21 האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים:
22 קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי:

[1]לדוד אליך יי אקרא צורי אל תחרש
2 ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
3 בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך
4 בנשאי ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני
5 עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום
6 עם רעיהם ורעה בלבבותם: תן להם
7 כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם
8 תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו
9 אל פעלות יי ואל מעשה ידיו יהרסם
10 ולא יבנם: ברוך יי כי שמע קול
11 תחנוני: יי עזי ומגני בו בטח לבי
12 ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
13 יי עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
14 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
15 ונשאם עד העולם:

[1]מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי
2 כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו השתחוו
3 ליי בהדרת קדש: קול יי על המים אל
4 הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי
5 בכח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים
6 וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם
7 כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
8 קול יי חוצב להבות אש: קול יי יחיל
9 מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל
10 אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
11 כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך
12 לעולם: יי עז לעמו יתן יי יברך את
13 עמו בשלום:

[1]מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך
2 יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
3 יי אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי
4 העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי
5 בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו:
6 כי רגע באפו חיים ברצונו בקר ילין
7 בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי
8 בל אמוט לעולם: יי ברצונך העמדתה
9 להרי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
10 אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן: מה
11 בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
12 אמתך: שמע יי וחנני יי היה עזר לי:
13 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
14 ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא
15 ידם יי אלהי לעולם אודך:

[1]למנצח מזמור לדוד: ביי חסיתי אל
2 אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה
3 אלי אזנך חושה להצילני היה לי לצור
4 מעון לבית מצודות להושיעני: כי סלעי
5 ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני:
6 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
7 מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי
8 אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא
9 ואני אל יי בטחתי: אגילה ואשמחה
10 בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות
11 נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
12 במרחב רגלי: חנני יי כי צר לי עששה
13 מכעס עיני נפשי וביתי: כי כלו בחיי
14 עני ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
15 ועצמותי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה
16 ולשכניי מאד ופחד למכיריי רואי בחוץ
17 נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי
18 כאבד נפש: כי שמעתי דבת רבים מגור
19 מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי
20 זמו: ואני עליך יי בטחתי אמרתי אלהי
21 אתה: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
22 ומרדפי: האירה פניך על עבדך הושיעני
23 בחסדך: יי אל אבוש כי קראתיך יבשו
24 רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר
25 הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז:
26 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
27 לחוסים בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר
28 פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
29 לשונות: ברוך יי כי הפליא חסדו לי
30 בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגזרתי
31 מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
32 בשועי אליך: אהבו את יי כל חסידיו
33 אמונים נצר יי ומשלם על יתר עושה
34 גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
35 ליי:

[1]לדוד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין
3 ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי
4 בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד
5 עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה:
6 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי
7 אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון
8 חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד
9 אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים
10 אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני
11 רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך
12 בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל
13 תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו
14 לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים
15 לרשע והבוטח ביי חסד יסובבנו:
16 שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל
17 ישרי לב:

[1]רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה:
2 הודו ליי בכנור בנבל עשור זמרו לו:
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
4 כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה:
5 אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ:
6 בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות:
8 ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל
9 יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה
10 ויעמד: יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
11 עמים: עצת יי לעולם תעמוד מחשבות
12 לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יי אלהיו
13 העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יי
14 ראה את כל בני אדם: ממכון שבתו
15 השגיח אל כל יושבי הארץ: היוצר יחד
16 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך
17 נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח:
18 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא
19 ימלט: הנה עין יי אל יראיו למיחלים
20 לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם
21 ברעב: נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא:
22 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
23 יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:

[1]לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
2 וישתגע בידיו: אברכה את יי בכל עת
3 תמיד תהלתו בפי: בי תתהלל נפשי
4 ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליי אתי
5 ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יי
6 וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו
7 אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני
8 קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו:
9 חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם:
10 טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה
11 בו: יראו את יי קדשיו כי אין מחסור
12 ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יי
13 לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי
14 יראת יי אלמדכם: מי האיש החפץ חיים
15 אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע
16 ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
17 בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים
18 ואזניו אל שועתם: פני יי בעשי רע
19 להכרית מארץ זכרם: צעקו וייי שמע
20 ומכל צרותם הצילם: קרוב יי לנשברי לב
21 ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק
22 ומכלם יצילנו יי: שומר כל עצמותיו
23 אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה
24 ושנאי צדיק יאשמו: פודה יי נפש עבדיו
25 ולא יאשמו כל החוסים בו:

[1]לדוד ריבה יי את יריבי לחמי את
2 לוחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי:
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר
4 לנפשי ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי
5 נפשי יסגו אחור וייחפרו חושבי רעתי:
6 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יי דוחה:
7 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יי
8 רודפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם
9 חנם חפרו לנפשי: תבואהו שואה לא
10 ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה
11 יפול בה: ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו:
12 כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל
13 עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו:
14 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני:
15 משיבים לי רעה תחת טובה שכלת לנפשי:
16 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום
17 נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע כאח
18 לי התהלכתי כאבל קודר שחותי: ובצלעי
19 שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי
20 קרעו ולא דמו: כחנפי לעגי מעוג חרק
21 עלי שניהם: אדני כמה תראה השיבה
22 נפשי מהשואותם יחידתי מן כפירים:
23 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך:
24 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם
25 יקרצו עין: כי לא שלום ידברו ועל
26 רגעי ארץ דברי מרמות יהגו: ויפצו
27 עלי פיהם אהה אהה ראתה עינינו:
28 ראית יי אל תחרש אדני אל תרחק ממני:
29 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני
30 לריבי: שפטני כצדקך יי אלהי ואל
31 ישמחו לי: אל יאמרו בלבבם האח נפשנו
32 אל יאמרו בלענוהו: יבשו וייחפרו יחדו
33 שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה
34 המגדילים עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי
35 ויאמרו תמיד יגדל יי החפץ שלום עבדו:
36 ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך:

[1]למנצח לעבד יי לדוד: נאם פשע לרשע
2 בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו:
3 כי חלק אליו בעיניו למצא עונו לשנוא:
4 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל
5 להיטיב: און יחשוב על משכבו יתיצב
6 על דרך לא טוב רע לא ימאס: יי בהשמים
7 חסדך אמונתך עד שחקים: צדקתך כהרי
8 אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה
9 תושיע יי: מה יקר חסדך אלהים ובני
10 אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן
11 ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור
12 חיים באורך נראה אור: משוך חסדך
13 לידעיך וצדקתך לישרי לב: אל תבוא
14 רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני: שם
15 נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

[1]לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא
2 בעושי עולה: כי כחציר מהרה ימלולו
3 וכירק דשא יבולון: בטח ביי ועשה טוב
4 שכן ארץ ורעה אמונה: והתענג על יי
5 ויתן לך משאלות לבך: גול על יי דרכך
6

29 וַיְמָאֵן הָאִישׁ לָשֶׁבֶת אֶת־הַיּוֹם הַהוּא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־נֹכַח חָמוֹת אָבִי אִשְׁתּוֹ׃
30 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הֵנִיחָה חָמוֹת אֶת־הַנַּעַר[1] וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָא הַיּוֹם לָנוּ וְלָנְתָה לְבָבֵךְ וְהָיָה מָחָר וְהִשְׁכַּמְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶךָ׃
31 וַיֹּאמֶר לָהּ הַיּוֹם לָנוּ וְלָנְתָה לְבָבֵךְ וְהָיָה מָחָר וְהִשְׁכַּמְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶךָ׃
32 וַתֹּאמֶר אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל־כֵּן יָרַדְתִּי לְפָנֶיךָ׃ וַיָּלֶן עִמָּהּ׃
33 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּקָם בַּבֹּקֶר וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יַעֲמֹד שָׁם וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם׃
34 וַיְהִי בְּבוֹא הַבַּיְתָה וַיִּקַּח אֶת־הַמַּגָּל וַיִּתְפֹּשׂ בַּפָּרוֹת וַיִּזְבַּח אֹתָם וַיְבַשֵּׁל אֶת־בְּשָׂרָם בִּכְלֵי הָרֹעִים וַיִּתֵּן אֶל־הָעָם וַיֹּאכֵלוּ׃ אָז קָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אִמּוֹ׃
35 וַתֹּאמֶר לְכִלְיָתָהּ׃ הֵן אֲנִי מֵתָה וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה וְהִנֵּה אֲנִי מֵתָה וְלָמָּה לִי זֶה עָשִׂיתִי לְכִלְיָתָהּ׃
36 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַל־נָא אֲדֹנִי כִּי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִנִּי אִם־תִּגַּע בְּכָל־אֲשֶׁר לְאִישׁ הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו לֹא כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָא מִמֶּנּוּ אֶשְׁבַּע׃
37 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַל־נָא אֲדֹנִי כִּי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִנִּי אִם־תִּגַּע בְּכָל־אֲשֶׁר לְאִישׁ הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו לֹא כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָא מִמֶּנּוּ אֶשְׁבַּע׃
38 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַל־נָא אֲדֹנִי כִּי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִנִּי אִם־תִּגַּע בְּכָל־אֲשֶׁר לְאִישׁ הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו לֹא כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָא מִמֶּנּוּ אֶשְׁבַּע׃
39 שָׁם אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
40 אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
41 וַיְהִי כִּי־בָאוּ לְהַרְחִיק לָלֶכֶת וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ הַנֵּה חָמִיךָ בָּא אֵלֶיךָ׃
42 אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
43 וַיְהִי אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
44 וַיְהִי אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
45 וַיְהִי אֵלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
46 לְכִלְיָתָהּ׃ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְהִי בְּשָׁכְבָהּ עִמּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ׃
47 וַיֹּאמֶר׃ אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל־כֵּן יָרַדְתִּי לְפָנֶיךָ׃ וַיָּלֶן עִמָּהּ׃

פרק ו.

1 וַיְהִי בַּיָּמִים שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃
2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם׃
3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃
4 מֵהֶם׃ וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מוֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃

---

[1] ו: לה. בא. מה. כא—אַחֲרֵי . . . וְכֹל הַמְּנֻחָה׃

(36) ו. לה. 42: 15. 49. 52.
ו. שמ. 3: 2. ש. 8: 23.
(37) כה. 3: 6.
(38) ש. 6: 10. 11.
(41) שה. 22: 42. שה. 12: 35.
(42) שה. 110: 1. ב. 2: 34.
(45) שה. 23: 1. שה. 12: 38.
(46) שה. 23: 5. כ. 11: 43.
(47) שה. 23: 14.

(1) שה. 12: 41.
(2) שה. 12: 42.
(3) ד. שה. 8: 12.
(5) שה. 24: 1. שה. 13: 1.
(6) כ. 19: 44.
(8) שה. 24: 4. שה. 13: 5.
יא. 5: 6. ד. שה. 2: 3. שה. 2: 17.
(10) שה. 24: 7.
(12) שה. 13: 9. כתי. 2:

[2] מ: שכבי. [3] מ: שכבה. [4] מ: שכבי.

10. ב. 4: 3. 5: 18. 12: 4.
16. 24. ב. 25: 23. ו. ב. שה. 2: 13.
(13) ש. 1: 28. ד. שה. 1: 5.
(14) שה. 10: 19. שה. 13: 1.
11. כ. 12: 11.
(15) ב. 6: 10.
(16) שה. 7: 6. שה. 13: 12.
ב. 7: 59. 12: 2.
(17) שה. 10: 22.
(18) שה. 10: 30.
(20) שה. 24: 15. שה. 13: 14.
(22) כז. 9: 26. 27. יש. 11: 1.
(23) שה. 24: 19.
(24) כז. 9: 27. 12: 7. ש. 25: 11.
(25) שה. 24: 20. שה. 13: 12. ד. ב. 3: 10. 12.

26 בְּחֻזְקַת׃ וַיֹּאמֶר[1] אֲחֹתֵנוּ אַתָּה הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ
זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ 27 כָּל אֵלֶּה הָיוּ בְנֵי בִלְהָה אֲשֶׁר
נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה לְיַעֲקֹב׃ 28 כָּל
הַנֶּפֶשׁ הַיֹּצְאֹת לְיַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃
29 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת פָּנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה[2] וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ 30 וַיַּאְסֹר יוֹסֵף אֶת רִכְבּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל צַוָּארָיו עוֹד׃
31 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת
פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי׃ 32 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אַחָיו וְאֶל בֵּית אָבִיו
אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי׃ 33 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה
הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃ 34 וְהָיָה כִּי יִקְרָא
לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה מַּעַשֵׂיכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ
עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רֹעֵה צֹאן׃

פרק לד׃

1 וַתֵּצֵא[3] דִינָה בַּת לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת
2 הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח
אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת יַעֲקֹב
וַיֶּאֱהַב אֶת הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָ׃ 4 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל
חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 5 וְיַעֲקֹב
שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה
וְהֶחֱרַשׁ יַעֲקֹב עַד בֹּאָם׃ 6 וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל יַעֲקֹב
לְדַבֶּר אִתּוֹ׃ 7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ
הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת
בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם
בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לּוֹ לְאִשָּׁה׃ 9 וְהִתְחַתְּנוּ
אֹתָנוּ תִּתְּנוּ לָנוּ אֶת בְּנֹתֵיכֶם וְאֶת בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ 10 וְאִתָּנוּ
תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ׃
11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל אָבִיהָ וְאֶל אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ לִי אֶת הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת
שְׁכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו מִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת דִּינָה
אֲחֹתָם׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת
אֶת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ 15 אַךְ
זֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר׃ 16 וְנָתַנּוּ
אֶת בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ
לְעַם אֶחָד׃ 17 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת בִּתֵּנוּ
18 וְהָלָכְנוּ׃ וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר׃
19 וְלֹא אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד
20 מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃ וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשֶׁכֶם בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ
אֶל אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ 21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ
וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם לִפְנֵיהֶם
אֶת בְּנֹתָם נִקַּח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃ 22 אַךְ
בְּזֹאת יֵאוֹתוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ
כָּל זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמֹלִים׃ 23 מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֶמְתָּם הֲלֹא
לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוֹר
וְאֶל שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל זָכָר כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר
25 עִירוֹ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ
26 כָּל זָכָר׃ וְאֶת חֲמוֹר וְאֶת שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת
דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ
הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃ 28 אֶת צֹאנָם וְאֶת בְּקָרָם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם
וְאֵת אֲשֶׁר בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ 29 וְאֶת כָּל חֵילָם וְאֶת
כָּל טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃

---

[1] ח: וַתֹּאמֶר. [2] ח: לְחֹרֹת גֹּשְׁנָה. [3] ח: וַתֵּצְאנָה.

[4] ח: כָּל הַנֶּפֶשׁ.

(26) בראשית 24: 29.
(27) בראשית 24: 30. שמות 1: 7. 14.
(28) יהושע 8: 19. 23.
(29) בראשית 24: 32. שמות 13: 28.
(33) בראשית 24: 35.
(34) יהושע 13: 13. 1. דברי 5: 6. 1. שמואל 4: 7.
(35) 1. דברי 5: 2. ד. שמואל 3: 10. שופטים 3: 3. 16: 15.
(36) בראשית 24: 42. 25: 13. שמות 13: 33. יהושע 18: 1. שם.
1: 5. יג. 6: 13.
(37) במדבר 8: 1. 2. יהושע 22: 39.

(1) בראשית 26: 2. שמות 14: 1. 2: 2. במדבר 11: 47. שופטים 4: 27.
(3) בראשית 26: 14. שמות 14: 10. במדבר 13: 2. 27.
(5) ויקרא 11: 12.
(7) בראשית 26: 17. שמות 14: 12. (14) בראשית 26: 20. שמות 14: 17.

(16) יהושע 14: 15. שופטים 10: 1. שמואל 19: 9. 41.
(18) בראשית 26: 29. שמות 14: 25.
(19) בראשית 26: 26. שמות 14: 22. 1. במדבר 11: 24.
(20) 1. במדבר 10: 16.
(21) שם. 41: 9. בראשית 26: 21. 23. שמות 14: 18. במדבר 13: 26. 21.
(22) בראשית 26: 24. שופטים 2: 4: 28.
(23) בראשית 26: 22. במדבר 13: 12.
(24) שמות 9: 34. יהושע 9: 46.
(25) בראשית 20: 25. שמות 10: 42.
(26) בראשית 20: 26. 1. שמואל 5: 3. יהושע 9: 48.
(27) יהושע 12: 37. בראשית 20: 28. במדבר 13: 13. 14. שופטים 2: 7.
(28) שמות 4: 15.
(29) בראשית 24: 47. יהושע 12: 32. ד. במדבר 1: 7. 2. שופטים 4: 12. 25. 22.

וְלֹא תִּכָּנֵס לְתוֹךְ הַנִּסָּיוֹן׃ 30 וַיְדַבֵּר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם
וְאָמַר כָּל אֶחָד מִכֶּם יִקַּח אִשָּׁה לְעַצְמוֹ וְהִיא תֵּלֵד
לוֹ בָּנִים׃ 31 וְאָמַר שִׁמְעוֹן שִׁמְעוֹן הִנֵּה הַשָּׂטָן
בִּקֵּשׁ לְהַנְפִּיל אֶתְכֶם כַּחִטָּה׃ 32 וַאֲנִי הִתְפַּלַּלְתִּי
בַּעֲדֶךָ שֶׁלֹּא יֶחְסַר אֱמוּנָתֶךָ׃ וְאַתָּה כְּשֶׁתָּשׁוּב
חַזֵּק אֶת אַחֶיךָ׃ 33 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹנִי אִתְּךָ אֲנִי
מוּכָן לָלֶכֶת גַּם לְבֵית הָאֲסוּרִים גַּם לְמָוֶת׃ 34 וַיֹּאמֶר
אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְךָ פֶּטְרוֹס לֹא יָקוּם הַיּוֹם הַתַּרְנְגוֹל
עַד אֲשֶׁר תִּכְחַשׁ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים כִּי אֵינְךָ מַכִּיר אוֹתִי׃
35 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלִי כִּיס
וְתַרְמִיל וּבְלִי נְעָלַיִם הֲחָסַרְתֶּם דָּבָר מֵהֶם וַיֹּאמְרוּ
לֹא׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבָל עַתָּה מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ כִּיס
יִקָּחֵהוּ וְכֵן תַּרְמִיל וּמִי שֶׁאֵין לוֹ חֶרֶב יִמְכֹּר אֶת
בִּגְדוֹ וְיִקְנֶה לוֹ חֶרֶב׃ 37 כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי עוֹד
זֹאת הַכָּתוּב צָרִיךְ לְהִתְקַיֵּם בִּי וְנִמְנָה עִם פּוֹשְׁעִים
וְגַם הַדְּבָרִים הָאֲמוּרִים עָלַי יִתְקַיְּמוּ׃ 38 וַיֹּאמְרוּ
אֲדוֹנִי הִנֵּה פֹּה שְׁנֵי חַרְבוֹת[2] וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דַּי
לָכֶם׃ 39 וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ כְּמִנְהָגוֹ אֶל הַר הַזֵּיתִים וְגַם
תַּלְמִידָיו הָלְכוּ אַחֲרָיו׃ 40 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ אֶל
הַמָּקוֹם אָמַר אֲלֵיהֶם הִתְפַּלְלוּ פֶּן תָּבוֹאוּ בְּנִסָּיוֹן׃
41 וַיִּתְרַחֵק מֵהֶם כְּמַרְחַק אֶבֶן וַיִּכְרַע עַל בִּרְכָּיו
וַיִּתְפַּלֵּל׃ 42 וַיֹּאמַר אָבִי אִם תִּרְצֶה הַעֲבֵר נָא
מִמֶּנִּי אֶת הַכּוֹס הַזֹּאת אַךְ לֹא כִרְצוֹנִי אֶלָּא כִרְצוֹנְךָ
תֵּעָשֶׂה׃ 43 וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם[3] וַיְחַזְּקֵהוּ׃
44 וַיְהִי בְּהִלָּחֲמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הִתְפַּלֵּל בְּיוֹתֵר חַזָּקָה וַיְהִי
זֵעָתוֹ כְּטִפֵּי דָם נֹפְלִים עַל הָאָרֶץ׃ 45 וַיָּקָם מִן
הַתְּפִלָּה וַיָּבֹא אֶל תַּלְמִידָיו וַיִּמְצָאֵם יְשֵׁנִים מֵרֹב
הָעֶצֶב׃ 46 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם יְשֵׁנִים קוּמוּ
וְהִתְפַּלְלוּ פֶּן תָּבוֹאוּ בְּנִסָּיוֹן׃ 47 וְעוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר
וְהִנֵּה הֲמוֹן עָם וְיְהוּדָה אֶחָד מִשְׁנֵים עָשָׂר הָלַךְ
לִפְנֵיהֶם וַיִּגַּשׁ אֶל יֵשׁוּעַ לִנְשָׁקוֹ׃ 48 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יֵשׁוּעַ יְהוּדָה[4] הֲבִנְשִׁיקָה תַּסְגִּיר אֶת בֶּן הָאָדָם׃

(30) מתי 8: 11. לה. 14: 15.
(31) יוח. 21: 15–17.
(32) מתי 16: 17. יוח. 17: 9. 11. 15.
(33) מתי 26: 35. יוח. 13: 37.
(34) מתי 26: 34. מר. 14: 30. יוח. 13: 38.
(35) מתי 10: 9. לה. 9: 3. 4: 10.
(37) יש. 53: 12. מר. 15: 28.
(38) מתי 26: 51. מר. 14: 47. מתי 18: 10.
(39) מתי 26: 36. מר. 14: 32. מתי 18: 1. לה. 21: 37.
(40) מתי 6: 13. 26: 41. מר. 14: 38. לה. 22: 46.
(41) מתי 26: 39. מר. 14: 35.
(42) מתי 5: 30. 6: 38. מתי 4: 11.
(43) מתי 12: 27. יוח. 12: 53. מר. 15: 28.
(44) לה. 22: 40.
(46) מתי 26: 47. מר. 14: 43. מתי 18: 3.
(47) מתי 26: 51. מר. 14: 47. מתי 18: 10.
(48) מתי 26: 55. מר. 14: 48.
(50) מתי 12: 27.
(52) מתי 26: 57. 58. מתי 18: 15.
(53) מתי 26: 69. מר. 14: 66. מתי 18: 17. 18.
(54) מתי 26: 71. מר. 14: 69. מתי 18: 25.
(58) מתי 26: 73. מר. 14: 70. מתי 18: 26.
(59) מתי 26: 74. מר. 14: 72. מתי 18: 34. לה. 22: 59.
(61) מתי 26: 75. מר. 14: 72. מתי 18: 10.
(63) מתי 26: 67. 68. מר. 14: 65.
(66) מתי 27: 1. פע. 4: 26. 5: 22.
(67) מתי 26: 63. מר. 14: 61.
(69) מתי 26: 64. מר. 14: 62. יוח. 1: 3. 8: 1.
(70) מתי 26: 64. מר. 14: 62.

[1] מתי: פתח. [2] מ: ס׳ חרבות. [3] מת׳ ועד. יוח. 12: 28. מת׳ כח–לב. 43. 44. [4] מ: ס׳ מסגיר.

מתי 26. מר. 14. 33.

71 וְכִי אִשָּׁה בְּחָפְשָׁהּ מֵאִישָׁהּ וְתִנָּשֵׂא לְאַחֵר וְהָרָה וְיָלְדָה בֵּן אֵין לָהּ עָלָיו
אֲשֶׁר אֵשֶׁת אִישָׁהּ הָיְתָה וְלֹא יִהְיֶה לָהּ עָלָיו אֲשֶׁר אֵשֶׁת אִישָׁהּ הָיְתָה
מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה בְּחָפְשָׁהּ מֵאִישָׁהּ:

פרשה: כה.

1 וְאֵלֶּה מִשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם: 2 אִם־עִבְרִי יִקְנֶה עֶבֶד שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם: 3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא
וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: 4 אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לּוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
וְיְלָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא: 5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־
אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי: 6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ
אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם:

7 וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: 8 אִם־רָעָה בְּעֵינֵי
אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ: 9 וְאִם־
לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: 10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ
וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע: 11 וְאִם־שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף:

12 מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת: 13 וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: 14 וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לַהַרְגּוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי
תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת: 15 וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: 16 וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְּיָדוֹ
מוֹת יוּמָת: 17 וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:

18 וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל
לְמִשְׁכָּב: 19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן
וְרַפֹּא יְרַפֵּא: 20 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וָמֵת תַּחַת יָדוֹ
נָקֹם יִנָּקֵם: 21 אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא:

22 וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ
כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים: 23 וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ
תַּחַת נָפֶשׁ: 24 עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל: 25 כְּוִיָּה תַּחַת
כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה:

26 וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ
תַּחַת עֵינוֹ: 27 וְשֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל וְשִׁלַּח לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ:

28 וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־
בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי: 29 וְאִם־שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא
יִשְׁמְרֶנּוּ וְהָמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת: 30 אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת
עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו: 31 אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט
הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ: 32 אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו
וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל:

33 וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ
חֲמוֹר: 34 בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ: 35 וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר
אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת
יֶחֱצוּן:

---

[1] מ: מִשְׁפָּטִים. [2] מ: אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לּוֹ אִשָּׁה.

[3] כתי׳ ואין. בבה. שה. כוא–כלי. 17.

---

(71) שמי 26: 65. שה. 14: 63.

(1) שמי 27: 2. שה. 15: 1. שמי 18: 28.
(2) בלי 17: 7. שמי 17: 27. 22: 21. שה. 12: 17. שמי 19: 12.
(3) שמי 27: 11. ו. כלי 6: 13.
(4) ו. בלי. 2: 22.
(7) שה. 3: 1.
(8) שה. 9: 9. שמי 14: 1. שה. 6: 14.
(11) נש. 53: 3.
(12) בלי 4: 27.
(13) שמי 27: 23. שה. 15: 14. שמי 18: 38. 19: 4.
(14) שה. 23: 1. 2. 4.
(16) שמי 27: 26. שמי 19: 1.
(17) שמי 27: 15. שה. 15: 6. שמי 18: 39.
(18) בלי 3: 14.
(24) שמי 27: 26. שה. 15. 15. שמי 19: 16. שה. 23: 2.
(26) שמי 27: 32. שה. 15. 21. שמי 19: 17.
(29) שמי 24: 19. שה. 21: 23.
(30) נש. 2: 19. שי. 10: 8. שה. 6: 16. 9: 6.
(31) שמי. 11: 31. יז. 25: 29. שו. 20: 47. 21: 3. 4. ו. בלי. 4: 17.
(32) נש. 53: 12. שמי 27: 38.
(33) שמי 27: 33. שה. 15: 22. שמי 19: 17. 18.
(34) שמי 5: 44. בלי. 7: 60. ו. שה. 4: 12. בלי. 3: 17. שמי 27: 35. שה. 15: 24. שמי 19: 23.
(35) שו. 22: 17. ושה. 12: 10. שמי 27: 39. שה. 15: 29.

36 בְּנֵיהֶם׃ ס וְאַתֶּם הֱיוּ כְּאָדָם הַמְחַכֶּה לְשׁוּבַת אֲדֹנָיו מִן
הַחֲתֻנָּה לְמַעַן אֲשֶׁר בְּבוֹאוֹ וְדָפְקוֹ עַל הַדֶּלֶת יִפְתְּחוּ־לוֹ
37 מִיָּד׃ אַשְׁרֵי הָעֲבָדִים אֲשֶׁר אֲדֹנֵיהֶם בְּבוֹאוֹ יִמְצָאֵם עֵרִים
אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי יַחְגֹּר אֶת־עַצְמוֹ וְיוֹשִׁיבֵם לְסֻבָּה
38 וְיָבֹא וְיָשָׁרֵת לָהֶם׃ וְאִם בָּא בָאַשְׁמוּרָה הַשֵּׁנִית אוֹ בָא
בָאַשְׁמוּרָה הַשְּׁלִישִׁית וְיִמְצָאֵם כָּכָה אַשְׁרֵי הָעֲבָדִים הָהֵם׃
39 וְאֶת־זֹאת דְּעוּ כִּי אִלּוּ יָדַע בַּעַל הַבַּיִת בְּאֵיזוֹ שָׁעָה יָבוֹא
הַגַּנָּב לֹא הָיָה נִתָּן לוֹ לִפְרֹץ אֶת־בֵּיתוֹ׃ גַּם־אַתֶּם הֱיוּ
40 נְכוֹנִים כִּי בְּשָׁעָה אֲשֶׁר לֹא תַחְשְׁבוּ בָּהּ יָבוֹא בֶּן־הָאָדָם׃
41 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֲדֹנִי הֲלָנוּ אַתָּה אֹמֵר אֶת־הַמָּשָׁל
42 הַזֶּה אוֹ גַּם לַכֹּל׃ וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן וּמִי הוּא הַמְנַהֵל הַנֶּאֱמָן
וְהַחָכָם אֲשֶׁר יָשִׂים אֲדֹנָיו עַל־עֲבָדָיו לָתֵת לָהֶם אֶת־מְנָתָם
43 בָּעֵת הָרָאוּיָה׃ אַשְׁרֵי הָעֶבֶד אֲשֶׁר אֲדֹנָיו בְּבוֹאוֹ יִמְצָאֵהוּ
44 עֹשֶׂה כֵּן׃ אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי עַל כָּל־רְכוּשׁוֹ יַשְׂכִּילֵהוּ׃
45 וְאִם־יֹאמַר הָעֶבֶד הַהוּא בְּלִבּוֹ אֲדֹנִי מְאַחֵר לָבוֹא וְיָחֵל
לְהַכּוֹת אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְלֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
46 וְלִשְׁכֹּר׃ וּבָא אֲדוֹן הָעֶבֶד הַהוּא בְּיוֹם אֲשֶׁר לֹא יְצַפֶּה וּבְשָׁעָה
אֲשֶׁר לֹא יֵדָע וְיַכֵּהוּ וְיָשֶׂם אֶת־חֶלְקוֹ עִם־הַבּוֹגְדִים׃
47 וְהָעֶבֶד אֲשֶׁר יָדַע אֶת־רְצוֹן אֲדֹנָיו וְלֹא הֵכִין וְלֹא עָשָׂה
48 כִּרְצוֹנוֹ יֻכֶּה הַרְבֵּה׃ וַאֲשֶׁר לֹא יָדַע וְעָשָׂה דְּבָרִים הָרְאוּיִים
לְמַכּוֹת יֻכֶּה מְעַט׃ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִתַּן לוֹ הַרְבֵּה יִדָּרֵשׁ
מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה וְאֲשֶׁר הַרְבּוּ לְהַפְקִיד בְּיָדוֹ יִשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ
49 הַרְבֵּה יוֹתֵר׃ ס אֵשׁ בָּאתִי לְהַשְׁלִיךְ עַל־הָאָרֶץ וּמַה־אֶחְפָּץ
50 כִּי כְבָר הִדְלִיקָה׃ וְיֶשׁ לִי טְבִילָה לְהִטָּבֵל בָּהּ וְכַמָּה אֲנִי
51 נִלְחָץ עַד אֲשֶׁר תִּתָּם׃ הַאֲתֶם חוֹשְׁבִים כִּי בָאתִי לָתֵת
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ לֹא כִי אִם־לְהַפְרִיד׃ כִּי מֵעַתָּה יִהְיוּ חֲמִשָּׁה
52 בְּבַיִת אֶחָד מְפֻלָּגִים שְׁלֹשָׁה עַל־שְׁנַיִם וּשְׁנַיִם עַל־שְׁלֹשָׁה׃
53 יִתְפַּלְּגוּ אָב עַל־בְּנוֹ וּבֵן עַל־אָבִיו אֵם עַל־בִּתָּהּ וּבַת עַל־אִמָּהּ
חֹתֶנֶת עַל־כַּלָּתָהּ וְכַלָּה עַל־חֹתַנְתָּהּ׃ ס וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם
54 גַּם כִּי רְאִיתֶם עָנָן עֹלֶה מִן־הַמַּעֲרָב מִיָּד תֹּאמְרוּ גֶּשֶׁם יָבוֹא
55 וְכֵן הָיָה׃ וְכַאֲשֶׁר יָנוּחַ הָרוּחַ הַדָּרוֹמִית תֹּאמְרוּ יִהְיֶה חֹם
56 וְיִהְיֶה׃ הַצְּבוּעִים אֵיכָה תֵּדְעוּ לְהַבְחִין אֶת־פְּנֵי הָאָרֶץ
וְהַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָעֵת הַזֹּאת לָמָּה לֹא תֵדְעוּ לְהַבְחִין׃

פרק יג׃

1 בָּעֵת הַהִיא בָּאוּ אֲנָשִׁים וַיַּגִּידוּ לוֹ עַל־הַגָּלִילִים אֲשֶׁר
2 דַּם־קָרְבָּנָם בִּלַּל פִּילָטוֹס עִם־דַּם־קָרְבְּנוֹתֵיהֶם׃ וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַאַתֶּם חוֹשְׁבִים כִּי הַגָּלִילִים הָאֵלֶּה הָיוּ
חַטָּאִים יוֹתֵר מִכָּל־אַנְשֵׁי גָלִיל אֲשֶׁר עָשׂוּ כָּזֹאת׃
3 לֹא כִי אִם־אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם לֹא תָשׁוּבוּ מֵחַטֹּאתֵיכֶם
4 כֻּלְּכֶם כָּמוֹהֶם תֹּאבֵדוּ׃ וְאוֹ הַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר
נָפַל עֲלֵיהֶם מִגְדַּל הַשִּׁלֹחַ בִּירוּשָׁלַיִם וַיַּהַרְגֵם הַאַתֶּם
חוֹשְׁבִים כִּי הֵם הָיוּ חַטָּאִים יוֹתֵר מִכָּל־אַנְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם׃
5 לֹא כִי אִם־אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם לֹא תָשׁוּבוּ מֵחַטֹּאתֵיכֶם כֻּלְּכֶם
6 כָּמוֹהֶם תֹּאבֵדוּ׃ וַיְסַפֵּר לָהֶם אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אִישׁ אֶחָד
הָיָה לוֹ תְּאֵנָה נְטוּעָה בְּכַרְמוֹ וַיָּבֹא וַיְבַקֵּשׁ בָּהּ פֶּרִי וְלֹא
7 מָצָא׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הַכֹּרֵם הִנֵּה שָׁלוֹשׁ שָׁנִים אֲנִי בָּא וְאֶמְצָא
פֶּרִי בַּתְּאֵנָה הַזֹּאת וְלֹא מָצָאתִי כָּרֵת אֹתָהּ לָמָּה תְּבַטֵּל
8 גַּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי הַנִּיחֶהָ גַּם
9 הַשָּׁנָה הַזֹּאת עַד אֲשֶׁר אֶחְפֹּר סְבִיבוֹתֶיהָ וְאָשִׂים דֹּמֶן׃
10 אוּלַי תַּעֲשֶׂה פֶּרִי וְאִם לֹא כָרֹת תִּכְרְתֶנָּה׃ וַיְלַמֵּד בְּאֶחָד
11 מִבָּתֵּי הַכְּנֶסֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וְהִנֵּה אִשָּׁה אֲשֶׁר רוּחַ חֳלִי
שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָלֶיהָ וַתְּהִי כְפוּפָה וְלֹא יָכְלָה לְהִזָּקֵף
12 כְּלָל׃ וַיִּרְאֶהָ יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה אַתְּ
13 מְשֻׁחְרָרָה מֵחָלְיֵךְ׃ וַיָּשֶׂם יָדָיו עָלֶיהָ וּמִיָּד הִזְדַּקְּפָה וַתְּהַלֵּל
14 אֶת־אֱלֹהִים׃ וַיַּעַן רֹאשׁ הַכְּנֶסֶת בְּכַעַס כִּי יֵשׁוּעַ רִפָּא בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם שֵׁשֶׁת יָמִים הֵם אֲשֶׁר בָּהֶם יֵעָשֶׂה
15 מְלָאכָה בָּהֶם בָּאוּ וְהֵרָפְאוּ וְלֹא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיַּעַן אֹתוֹ
הָאָדוֹן וַיֹּאמֶר הַצְּבוּעִים הֲלֹא כָל־אֶחָד מִכֶּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
16 יַתִּיר שׁוֹרוֹ אוֹ חֲמֹרוֹ מִן־הָאֵבוּס וְיוֹלִיכֵהוּ לַמַּיִם׃ וְהַבַּת
אַבְרָהָם הִנֵּה הִיא אֲסוּרָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֲלֹא רָאוּי
17 לְהַתִּירָהּ מִן־הָאִסָּר הַזֶּה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וּבְדַבְּרוֹ אֵלֶּה
הֹבִישׁוּ כָּל־מִתְנַגְּדָיו וְכָל־הָעָם שָׂמְחוּ עַל כָּל־הַנִּפְלָאוֹת
18 אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיֹּאמֶר אֶל־מָה דּוֹמֶה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֶל־מָה
19 אֲדַמֶּה אוֹתָהּ׃ דּוֹמָה הִיא לִגְרַעַר חַרְדָּל אֲשֶׁר לָקַח אִישׁ
וַיִּזְרָעֵהוּ בְּגַנּוֹ וַיִּגְדַּל וַיְהִי לְעֵץ גָּדוֹל וְעוֹף הַשָּׁמַיִם קִנְּנוּ

---

(38) בראש׳ 27: 37. שה׳ 15: 26. שמו׳ 19: 19.
(39) בראש׳ 27: 41. שה׳ 15: 32. שה׳ 15: 44. בראש׳ 27: 45. שה׳ 15: 33.
(45) בראש׳ 27: 51. שה׳ 15: 38.
(46) שו׳ 31: 5. 1. שמ׳ 2: 23. בראש׳ 27: 50. שה׳ 15: 37. שמו׳ 19: 30.
(47) בראש׳ 27: 54. שה׳ 15: 39. (49) שו׳ 38: 11. בראש׳ 27: 55. שה׳ 15: 40. שמו׳ 19: 25.
(50) בראש׳ 27: 57. שה׳ 15: 42. שמו׳ 19: 38.
(51) שה׳ 15: 43. לה׳ 2: 25. 38.
(53) בראש׳ 27: 59. שה׳ 15: 46.
(54) בראש׳ 27: 62.
(55) לה׳ 8: 2. שה׳ 15: 47.
(56) שה׳ 16: 1. שם׳ 20: 10.

(1) בראש׳ 28: 1. שה׳ 16: 1. שמו׳ 20: 1. לה׳ 23: 56.
(2) בראש׳ 28: 2. שה׳ 16: 4.
(3) לה׳ 24: 23. שה׳ 16: 5.
(4) שמו׳ 20: 12. ש״ב 1: 10.
(6) בראש׳ 16: 21. 17: 23. שה׳ 8: 31. 9: 31. לה׳ 9: 22.
(8) שמו׳ 2: 22.
(9) בראש׳ 28: 8. שה׳ 16: 10. 2: 22. 7: 22. 22: 22.
(10) לה׳ 8: 3.
(11) שה׳ 16: 11. לה׳ 24: 25.
(12) שמו׳ 20: 3. 6.
(13) שה׳ 16: 12.
(15) שה׳ 18: 20. לה׳ 24: 36.
(16) שמו׳ 20: 14. 21: 4.
(18) שמו׳ 19: 25.
(19) בראש׳ 21: 11. לה׳ 7: 16. שמו׳ 3: 2. 4: 19. 6: 14. ש״ב 7: 22. 22: 2.

---

[1] מ׳: מִמֶּנּוּ. [2] שה׳ 15: 38. לה׳ 2: 25—כְּלָלָה . . .
[3] שה׳ 15: 38. לה׳ 2: 25. [4] בראש׳ 27: 54. שה׳ 15: 39. לה׳ 2: 25. 38—וַיֹּאמֶר: בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. [5] מ׳: לָהֶן.
[6] מ׳: מִכָּל. [7] מ׳: שֶׁכֵּן הוּא הָיָה וַיַּגִּידוּ: הַהֹלְכִים.

ויבא יעקב שלם[1] עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: 20 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: 21 ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: 22 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: 23 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 24 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: 25 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 26 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניו בשדה וחרש יעקב עד באם: 27 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: 28 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 29 ויען חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: 30 והתחתנו את אתינו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו ורכלו בה והאחזו בה: 31 ויאמרו אל חמור ואל שכם בנו אחותנו נעשה את הדבר הזה ונתנה לאיש אשר אין לו ערלה כי חרפה היא לנו: 32 אך בזאת נאות לכם להיות לנו לעם אם המול יהיה לנו כל זכר כמונו: 33 ונתנו את בנותינו לנו ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד: 34 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: 35 וייטב דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הדבר אשר דבר יעקב כי אנשי תם המה: 36 ויקחו את בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: 37 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 38 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: 39 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 40 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית: 41 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר המה ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי: 42 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו: 43 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: 44 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 45 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 46 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם: 47 ויסעו ויבאו בית אל יעקב ואנשי ביתו אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 48 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 49 ויראו אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: 50 ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 51 ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: 52 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: 53 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 54 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית אל ויסע ישראל מבית אל עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה: 55 ותהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 56 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 57 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: 58 ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קבר רחל עד היום הזה: 59 ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: 60 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר: 61 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 62 בני רחל יוסף ובנימין: 63 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 64 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 65 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 66 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 67 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 68 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 69 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 70 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 71 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 72 ותלד בשמת את רעואל: 73 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 74 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 75 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 76 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 77 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 78 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 79 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 80 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 81 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 82 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 83 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 84 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 85 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 86 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 87 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 88 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 89 ויהי בני דישן עוץ וארן: 90 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 91 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 92 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 93 בני רחל יוסף ובנימין: 94 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 95 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 96 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 97 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 98 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 99 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 100 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 101 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 102 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 103 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 104 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 105 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 106 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 107 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 108 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 109 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 110 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 111 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 112 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 113 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 114 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 115 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 116 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 117 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 118 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 119 ויהי בני דישן עוץ וארן: 120 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 121 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 122 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 123 בני רחל יוסף ובנימין: 124 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 125 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 126 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 127 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 128 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 129 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 130 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 131 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 132 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 133 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 134 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 135 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 136 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 137 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 138 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 139 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 140 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 141 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 142 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 143 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 144 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 145 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 146 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 147 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 148 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 149 ויהי בני דישן עוץ וארן: 150 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 151 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 152 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 153 בני רחל יוסף ובנימין: 154 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 155 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 156 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 157 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 158 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 159 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 160 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 161 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 162 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 163 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 164 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 165 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 166 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 167 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 168 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 169 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 170 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 171 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 172 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 173 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 174 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 175 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 176 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 177 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 178 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 179 ויהי בני דישן עוץ וארן: 180 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 181 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 182 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 183 בני רחל יוסף ובנימין: 184 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 185 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 186 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 187 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 188 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 189 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 190 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 191 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 192 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 193 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 194 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 195 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 196 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 197 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 198 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 199 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 200 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 201 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 202 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 203 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 204 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 205 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 206 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 207 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 208 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 209 ויהי בני דישן עוץ וארן: 210 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 211 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 212 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 213 בני רחל יוסף ובנימין: 214 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 215 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 216 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 217 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 218 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 219 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 220 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 221 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 222 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 223 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 224 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 225 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 226 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 227 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 228 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 229 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 230 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 231 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 232 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 233 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 234 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 235 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 236 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 237 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 238 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 239 ויהי בני דישן עוץ וארן: 240 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 241 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 242 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 243 בני רחל יוסף ובנימין: 244 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 245 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 246 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 247 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 248 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 249 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 250 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 251 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 252 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 253 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 254 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 255 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 256 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 257 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 258 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 259 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 260 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 261 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 262 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 263 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 264 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 265 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 266 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 267 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 268 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 269 ויהי בני דישן עוץ וארן: 270 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 271 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 272 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 273 בני רחל יוסף ובנימין: 274 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 275 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 276 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 277 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 278 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 279 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 280 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 281 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 282 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 283 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 284 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 285 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 286 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 287 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 288 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 289 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 290 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 291 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 292 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 293 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 294 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 295 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 296 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 297 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 298 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 299 ויהי בני דישן עוץ וארן: 300 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 301 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 302 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 303 בני רחל יוסף ובנימין: 304 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 305 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 306 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 307 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 308 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 309 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 310 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 311 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 312 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 313 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 314 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 315 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 316 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 317 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 318 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 319 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 320 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 321 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 322 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 323 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 324 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 325 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 326 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 327 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 328 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 329 ויהי בני דישן עוץ וארן: 330 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 331 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 332 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 333 בני רחל יוסף ובנימין: 334 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 335 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 336 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 337 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 338 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 339 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 340 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 341 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 342 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 343 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 344 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 345 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 346 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 347 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 348 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 349 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 350 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 351 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 352 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 353 ויהי לוטן לו אחות תמנע: 354 ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 355 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ויהי בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבאו את אתנות צבעון אביו: 356 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן: 357 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 358 ויהי בני אצר בלהן וזעוה ועקן בני דישן חוץ: 359 ויהי בני דישן עוץ וארן: 360 אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 361 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר: 362 ויהי בני עשו בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 363 בני רחל יוסף ובנימין: 364 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 365 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 366 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 367 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: 368 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: 369 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 370 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 371 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 372 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 373 ואלה בני אליפז בן עדה יעוש ויעלם וקרח: 374 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה: 375 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 376 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 377 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 378 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 379 ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 380 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 381 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ

בראשית א׳

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
2 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
4 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
5 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
7 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃
10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃
17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃
18 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוף[2] הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע[3] לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
30 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃
32 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃
33 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
34 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

פרק ב׳

1 וַיְכֻלּוּ[1] הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃
2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃
6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃
9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃
10 וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃
11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃
12 וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃
13 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃
14 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃
15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃
16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃
17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃
18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
19 וְיֹצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃
20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
21 וַיַּפֶּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃
22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃
23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃
24 עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃
25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

---

[1] בראשית ב׳:א׳.—בהוספת נשמה (ה״א).

[2] בעוף: ב״ר ח׳:י״ב; ויק״ר כ״ב:י״ב; תנחומא פרשתנו ט״ו; ילק״ש בראשית כ״ה; ועוד.

[3] זרע: ב״ר ט״ו:ב׳; ילק״ש בראשית כ״ה.

---

(1) מלכ״ב 8: 22. 23. מלכ״ב 1: 3. (11) דה״ב 19: 14. בא׳ 3: 26. 13: 46. (12) נח׳ 56: 5. ש״ב 8: 15. ירמ׳ 3: 26. ד. בא׳ 1: 4. ר. מש׳ 3: 1. (13) מש׳ 3: 5. מל״ב 1: 18. ר. בא׳ 1: 23. (14) מש׳ 1: 16. 20. דה״ב 1: 31. 35. 2: 7. ר. ירמ׳ 3: 16. ירמ׳ 1: 3. ירחמיאל. 4: 4. תה׳ 2: 11. 14. 16. 17. נח׳ 40: 5. מש׳ 17: 2. מש׳ 2: 11. 11: 40. ד. בא׳ 1: 17. ה. 1: 19. 2: 3. 9. (15) מש׳ 1: 32. 3: 32. 5: 33. מש׳ 43: 11. מל׳ 1: 7. דה״ב 3: 16. מש׳ 1: 27. 30. 3: 31. מש׳ 8: 58. ה. 1: 17.

(1) מל״ב 8: 22. 23. מל״ב 1: 3. ה״ב 1: 17. ר. מש׳ 1: 1. ירמ׳ 1: 2. 19: 13. מל״ב 8: 30. מש׳ 17: 5. ר. מש׳ 1: 2. ה״ב 2: 6. ר. מש׳ 5: 7. (2) ה״ב 1: 1. (3) מל׳ 33: 6. ה״ב 1: 16. מש׳ 1: 10. ש״ב 3: 9. ה״ב 1: 2. ירמ׳ 4: 11. (4) מש׳ 5: 26. ר. מש׳ 5: 11: מש׳ 8: 12. 9: 5. 12: 35. 46. (5) מש׳ 3: 19. [ובר׳ מל׳ 26.] (6) מל״ב 3: 1. מל״ב 3: 1. דה״ב 3: 33. (7) ה״ב 19: 4. (9) מש׳ 1: 4. נח׳ 49: 6. ר. מש׳ 2: 8. (10) מש׳ 1: 3. ה״ב 1: 2.

(16) מש׳ 3: 34. ש״ב 1: 6–8. ה״ב 1: 19. 2: 9. 10. (17) ה״ב 20: 1. מל״ב 4: 44. 5: 1. 33: 4. ש״ב 3: 24. 5: 21. 6: 14. מש׳ 8: 32. 14: 6. (18) ה״ב 33: 20. ה״ב 4: 8. מש׳ 1: 36. ה״ב 8: 32. ר. בא׳ 6: 46. ר. מל״ב 1: 17. 6: 16. ר. מש׳ 4: 12. 20. ר. מש׳ 1: 14. 3: 16. 18. ר. מש׳ 4: 9. [ובר׳ מל׳ 30.] (19) מש׳ 5: 33. (20) ה״ב 3: 15. מש׳ 8: 28. ה״ב 13: 25. (21) מל״ב 4: 5. מל״ב 17: 10. ה״ב 18: 15. 18. (23) מל״ב 3: 3. מל״ב 1: 3. ה״ב 3: 4. מש׳ 3: 28. נח׳ 40: 3.

(26) מל״ב 3: 11. מל״ב 3: 1. (27) מש׳ 1: 15. 30. ה״ב 19: 4. (28) ב״ר 7: 24. מש׳ 10: 40. (29) ה״ב 12: 3. נח׳ 53: 7. מש׳ 1: 36. ה״ב 8: 32. ר. ה״ב 1: 19. ירמ׳ 5: 6. ה״ב 53: 11. ר. ה״ב 15: 3. ירמ׳ 1: 4. ה״ב 1: 3: 2: 17. 28. 9. ר. ה״ב 2: 24: 3: 18. ר. מש׳ 2: 2. 3: 5. 10: 4. ירמ׳ 1: 5. (30) מש׳ 1: 15. 27. (31) מל״ב 3: 1. מש׳ 3: 6. ה״ב 1: 17. 76. 77. 3: 3. 4. (32) מש׳ 3: 16. מל״ב 1: 10. ה״ב 3: 22. מש׳ 5: 32. (33) מש׳ 3: 11. ה״ב 1: 5. 2: 4. 10: 44. 19: 6.

35 ואפשיטה מנהון חיוהי ולבושיהון ואפרשון
36 מנהון ויתבזעון כל אולפנהון: ויתגלי חזו
37 דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויהון כל
38 אינשי מתבזעין ומתגלין ומתחזין: ויתגלי
39 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
40 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
41 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
42 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
43 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
44 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
45 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
46 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
47 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
48 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
49 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
50 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי
51 חזו דאתגליתי ואתחזי בכל עממיא: ויתגלי

נ

1 כדנן אמר יי הא בגלות אמכון שלחית ואו
2 מן קדם חובי אמכון אתרחקת: ולמה אתיתי
3 ולית גבר קדמי ואקרית ולית מענה: הא
4 במימרי אגער ימא אשוי נהרין יבשא נוניהון
5 מסרכין מדלית מיא ותמות בצמיונא: אלבש
6 שמיא קדרו ושכא אשוי כסוי סקא: אלפני
7 ולא אשכח ולא ידעין: ולא אתבהתית ולא
8 אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
9 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
10 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
11 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
12 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
13 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
14 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
15 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
16 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
17 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
18 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
19 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
20 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:
21 ולא אתבהתית ולא אתכסיית: ולא אתבהתית
22 ולא אתכסיית: ולא אתבהתית ולא אתכסיית:

ב

1 כדנן אמר יי הא בגלות אמכון שלחית ואו

---

(36) שמו. 1: 29.
(40) שמו 4: 18.
(42) שמו 16: 18.
(44) שמו. 12: 21.
(45) שמו. 21: 2. בב. 3: 15.
49: 10. דה. 18: 18. לה. 24:
27. נב. 4: 2. 7: 14. 9: 6.
53: 2. שמ. 5: 2. וב. 6: 12.
9: 9. לה. 24: 27. שמו 2: 23.
לה. 2: 4.

(46) שמו. 7: 41. 42. 52.
(47) שו. 32: 2. 73: 1. שמו.
8: 39. כה. 2: 28. 29. 9: 6.
(49) שמו 14: 33. 21: 5. 27:
11. 42. שמו. 18: 37. 19: 3.
(51) בב. 9: 28. 12. שמו 4: 11.
לה. 2: 9. 13. 22: 43. 24: 4.
בב. 1: 10.

(1) שו. 19: 28.

---

[1] כתיב: שמכם ואין.—ונקוד.

ב

1 כדנן אמר יי הא בגלות אמכון שלחית ואו

[2] שמכם ואין ואת.—בה אחרי כן.

(4) שמו. 19: 26. ב. 22. בב.
15. לה. 19: 45.
16: 10. 19: 22. שמו. 7: 6.
(6) בב. 7: 3.
(9) שמו. 4: 46.
(11) שמו. 1: 14.
(12) שמו 12: 46.
(13) בב. 12: 14. דה. 16:
1. 16. שמו. 2: 23. 5: 1. 6:
4. 11: 55.
(14) שמו 21: 12. 22. בב. 11:
(22) לה. 24: 8.

23 ויהוה שלח מלאך אל אחד הנביאים לאמר קום צא לקראת
מלאכי המלך בשמרון ואמרת אליהם הלוא על כי אין אלהים
24 בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ ועתה
כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות
25 תמות׃ ויסר אליהו ההולך׃ ויהי כשלח המלאך אל המלך
ויאמר אליו כה אמר יהוה הלוא על כי אין אלהים בישראל
אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר
עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות׃ ויאמר אליו מה
איש המקרה לקראתכם ויגד לכם את הדברים האלה׃ ויאמרו
אלו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר איש
תשבי הוא התשבי׃ וישלח אליו את שר חמשים וחמשיו
ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים
המלך דבר רד׃ ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים אם איש
אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך
ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו׃ וישב עוד וישלח
שר חמשים שלישי ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע
על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים
תיקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך׃ הנה ירדה
אש מן השמים וגו׳ את שני שרי החמשים הראשונים ועתה
תיקר נפשי בעיניך׃ וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו
אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך׃ ויאמר אליו כה
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון הלוא על כי אין אלהים בישרא[1]ל לדרוש בדברו
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות׃ ויעש
כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת
שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן׃
ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃

פרק ב׳.

1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה ואליהו
2 הלך עם אלישע מגלגל׃ ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה
כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וירדו בית אל׃ ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ ויאמר אליו אליהו
אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני אל יריחו ויאמר חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו׃ ויגשו בני הנביאים אשר
ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ ויאמר
אליו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני אל הירדן ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם׃ וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על הירדן׃
ויקח אליהו את מעילו ויגלם ויכו את המים ויחלקו הלם
ועברו שניהם ביבשה׃ ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך בטרם לקחת מעמך ויאמר אלישע יהי נא
פי שנים ברוחך אלי׃ ויאמר הקשית לשאול לשלח אם תראני
לקחת מעמך יהי לך כן ואם אין לא יהי׃ ויהי המה הלכים
הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים׃ ואלישע ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשני קרעים׃ ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב
ויעמד על שפת הירדן׃ ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו
ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם הוא ויכו
את המים הלם ויחלקו ויעבר אלישע׃ וירא בני הנביאים
אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש עם
עבדיך חמשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו
אותו רוח יהוה ויהשלכהו על אחד ההרים ועל אחת הגאיות
ויאמר שלחו׃ וישלחו חמשים איש וגו׳ שלשת ימים ולא מצאו׃
וישבו אליו והוא יושב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי
אליכם לא תלכו׃ ואנשי העיר אמרו אל אליהו הנה נא מושב
העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃
ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃
ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ויעל משם בית
אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו
בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו וירא אתם
ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה
מהם ארבים ושנים מילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל וישב
משם שמרון׃

---

[1]ם: מיכל.

(25) ז: בחר. 16: חר. 7: ו. בחר. 28: 9. מח 9: 4. חר. 2: 8. מחר. 6: 64. 16: 30. בח. 1: 24. לחש. 2: 23.

(2) מחר. 7: 50. 19: 39. 9: 16. 33. בח. 2: 22. בח. 10: 38.
(3) מחר. 1: 13. לחשך. 6: 15. לשך. 3: 5. חר. 1: 18. ז. לשך. 1: 23. ו. מחר. 3: 9. (5) חר. 16: 16. בח. 2: 38.
(8) מחר. 11: 5. ו. ה. 2: 11. (9) מחר. 6: 52. 60. (11) חר. 11: 27. מחר. 1: 18. 7: 16. 8: 28. 12: 49. 14: 24. מחר. 3: 32. (13) חרב. 30: 4. מחר. 6: 33. 38. 51. 62. 16: 28. בח. 2: 34. ו. ה. 15: 47. ז. 4: 9. 10. (14) חר. 21: 9. מחר. 8: 28. 12: 32. (15) מחר. 3: 36. 6: 47. (16) ס. 5: 8. ו. מחר. 4: 9. (17) ה. 9: 56. מחר. 5: 45. 8: 15. 12: 47. ו. מחר. 4: 14. (18) מחר. 5: 24. 6: 40. 47. 20: 31. מחר. 1: 4. 9. 10. 11. 8: 12. (19) ומח. 24: 13. 17. ז. 5: 13. (22) מחר. 4: 2. (23) ו. חר. 9: 4. חר. 3: 5. 6. (24) חר. 14: 3. (26) מחר. 1: 7. 15. 27. 34. (27) ו. ה. 4: 7. חר. 5: 4. חר. 1: 17. (28) מחר. 1: 20. 27. חר. 3: 1. חר. 1: 2. ה. 1: 17. (29) חר. 22: 2. ד. ה. 11: 2. ז. 25. 5. 27. לשך. 21: 9. חר. 5: 1. (31) מחר. 3: 13. 8: 23. חר. 28: 18. מחר. 1: 15. 27. ס. 9: 5. ו. ה. 15: 47. מחר. 6: 33. ז. 21. ה. 2: 9. (32) מחר. 3: 11. 8: 26. 15. 15.

[2]מחר: ביד עבדו.

16 סוס קדשו קדוש לישראל׃ ויאמר באמר ולא כי עלינו נוס
ועל כן תנוסון וקלינו נקל ירדפונו׃ אלף אחד מפני גערת
17 אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על
18 ראש הר וכנס על הגבעה׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן
ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃
19 כי עם בציון בירושלם בכה לא תבכה חנן יחנך לקול
20 זעקך כאשר ישמע ענך׃ ונתן לכם אדני לחם צר ומים
לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃
21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה
22 כי תימינו וכי תשמאילו׃ וטמאתם את צפוי פסיליך
ואת אפוד מסכתך תזרם כמו דוה לו צא תאמר לו׃
23 ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת
האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא ברחב
24 כרים׃ והאלפים והעירים עבדי האדמה חמיץ ומלוח
25 יאכלו אשר זרה בורה ורחי׃ והיה על כל הר גבה ועל כל
גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ
27 מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא ממרחק בוער אפו וכבדה
משאתו שפתותיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת׃
28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים היה׃ השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה
29 אל צור ישראל׃ והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרעו
יראה בזעף אף ולהב אש אכלת נפץ וזרם ואבן ברד׃
30 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר
מטה יסודה אשר ינוח יהוה עליו בתפים וכנרות ובמלחמות
31 תנופה נלחם בם׃ כי מתפתה מלך שוים גם הוא לאלהיו
32 ויקם את מצבתו ואת ארמנותיו שם אשר שמו אשור׃
והיה מעבר מטה יסודה אשר ינוח יהוה עליו בתפים
33 וכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ כי ערוך מאתמול
תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתו אש
34 ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערתו׃ הוי
יורדי מצרים לעזרה על סוסים יסמכו ויבטחו על רכב כי
רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
35 ואת יהוה לא דרשו׃ וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃
36 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה נטה
ידו וכשל עוזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃ כי כה אמר
יהוה אלי כאשר יהמה האריה והכפיר על טרפו אשר
יקרא עליו מלא רעים לא יחת מקולם ולא יענה מהמונם
כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃
37 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל
פסח והמליט הפיח׃ שובו לאשר העמיקו סרה בני׃

1: מסורה.

(33) ישע. 3: 4. ו: מיכ. 5: 10.
(34) מיכ. 7: 16. 1: 16.
(35) מיכ. 11: 27. 28: 18. יהו. 10: 22. מיכ. 5: 20. 22: 13. 3: 17. 2. בר. 2: 8. 12.
(36) בר. 2: 4. מיכ. 1: 12. 17. 1: 17. 19: 47. 3: 15. 16. ישע. 5: 10. 1. מיכ. 5: 10.

(1) מיכ. 3: 22. 26.
(5) בר. 33: 19. 48: 22. בר. 32: 24.
(9) ד. בר. 17: 24. יה. 9: 52. 53. בר. 10: 28.
(10) נה. 12: 3. 44: 3. 13: 2. 8.
13. ישע. 13: 1. 14: 1. 8.
(14) מיכ. 6: 35. 58. 7: 38. 15. 6: 23. 1. מיכ. 5: 20.
(15) מיכ. 6: 34. 17: 2. 3. ישע. 5: 20.

(19) יה. 7: 16. 24: 19. מיכ. 6: 14. 7: 40.
(20) ישע. 9: 7. יה. 12: 5. 11. 1. בר. 9: 3. ד. בר. 7: 12.
(21) בר. 1: 11. 1. שמ. 2: 8.
(22) ד. בר. 17: 29. נה. 2: 3. יה. 24: 47. 9: 4. 5.
(23) שה. 3: 3. מיכ. 1: 17.
(24) ד. יה. 3: 17. 39.
(25) מיכ. 4: 29. 39.
(26) מיכ. 9: 37. מיכ. 26: 63. 64. בר. 14: 61. 62.
(29) מיכ. 4: 25.
(34) נה. 23: 12. מיכ. 6: 38. 17. 4: 19. 30.
(35) מיכ. 6: 37. יה. 10: 2. 3. ד. יה. 12: 3.
(36) ד. יה. 3: 17.

38 ואמרתי אליהם אם יש בנפשכם לקבור את מתי אתי שמעו לי ואם לא
לא תעשו כי אמרו אלי בלשון הרע על יהוה ועל עבדו ועל כל העם
39 הזה אל תיראו מהם כי עתה אני היום הזה נצב עליכם לעבד את
יהוה ואתם עשו את אשר אמרתי אליכם ואת כל הדבר הזה אשר
40 אתם מדברים אלי ועשיתם אתי רעה גדולה ולא שמעתם בקולי
ואני אעשה לכם את הדבר הזה אשר דברתי אליכם ואתם עשו את
41 אשר אמרתי אליכם ואני אעשה לכם את הדבר הזה אשר דברתי
אליכם ואתם עשו את אשר אמרתי אליכם ואני אעשה לכם את הדבר
42 הזה אשר דברתי אליכם כי אמרתי אליכם לא תקבורו את מתי
אתי שמעו לי ואם לא שמעתם לי לא תקברו את מתי אתי שמעו לי
43 ואם לא שמעתם לי לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא
44 תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו
45 לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי
אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו
46 את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם
לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו
47 לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי
אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו
48 את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם
49 לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו
50 לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי
51 אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו
52 את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם
53 לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו
54 לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי
אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו
את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא
תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי
ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי
שמעו לי ואם לא תקברו את מתי אתי שמעו לי ואם לא תקברו את

שֵׁכֶל׃ 31 וְיָבֹא֙ אֶל־אָבִ֔יו וְאָמַ֥ר לוֹ֖ אָבִ֑י וַיֹּ֣אמֶר הִנֵּ֔נִי 32 וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּה־נָ֙א זָקַ֣נְתִּי לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי יוֹם֙ מוֹתִֽי׃ 33 וְעַתָּ֗ה שָׂ֤א נָא֙ כֵּלֶ֣יךָ תֶלְיְךָ֣ וְאַשְׁפָּתֶ֔ךָ וְקַשְׁתֶּ֖ךָ וְצֵ֣א הַשָּׂדֶ֑ה וְצוּדָה־לִּ֖י צָֽיִד׃ 34 וַעֲשֵׂה־לִּ֥י מַטְעַמִּ֖ים כַּאֲשֶׁ֣ר אָהַ֑בְתִּי וְהָבִ֥יאָה לִּ֖י וְאֹכֵ֑לָה בַּעֲב֨וּר תְּבָרֶכְךָ֥ נַפְשִׁ֖י בְּטֶ֥רֶם אָמֽוּת׃ 35 וְרִבְקָה֙ שֹׁמַ֣עַת בְּדַבֵּ֣ר יִצְחָ֔ק אֶל־עֵשָׂ֖ו בְּנֽוֹ׃ וַיֵּ֣לֶךְ עֵשָׂ֗ו הַשָּׂדֶה֙ לָצ֣וּד צַ֔יִד לְהָבִֽיא׃ 36 וְיַעֲקֹ֗ב אָמַ֤ר אֶל־רִבְקָה֙ אִמּ֔וֹ הִנֵּ֣ה שָׁמַ֔עְתִּי אֶת־אָבִ֖יךָ מְדַבֵּ֣ר אֶל־עֵשָׂ֣ו אָחִ֑יךָ לֵאמֹֽר׃ 37 הָבִ֨יאָה־לִּ֜י צַ֗יִד וַעֲשֵׂה־לִּ֥י מַטְעַמִּ֛ים וְאָכְלָ֖ה וַאֲבָרֶכְךָ֣ לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה לִפְנֵי֙ מוֹתִֽי׃ 38 וְעַתָּ֗ה בְּנִי֙ שְׁמַ֣ע בְּקֹלִ֔י לַאֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י מְצַוֶּ֥ה אֹתָֽךְ׃ 39 לֵךְ־נָ֥א אֶל־הַצֹּ֖אן וְקַֽח־לִ֥י מִשָּׁ֛ם שְׁנֵ֥י גְדָיֵ֥י עִזִּ֖ים טֹבִ֑ים וְאֶֽעֱשֶׂ֨ה אֹתָ֜ם מַטְעַמִּ֤ים לְאָבִיךָ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר אָהֵ֔ב׃ 40 וְהֵבֵאתָ֖ לְאָבִ֑יךָ וְאָכָ֗ל בַּעֲב֨וּר אֲשֶׁר־יְבָרֶכְךָ֥ נַפְשׁ֛וֹ בְּטֶ֥רֶם אָמֽוּת׃ 41 וַיְהִ֣י עֵשָׂ֗ו אֶת־יַעֲקֹב֙ עַל־הַבְּרָכָ֔ה אֲשֶׁ֥ר בֵּרֲכ֖וֹ אָבִ֑יו וַיֹּ֨אמֶר עֵשָׂ֜ו בְּלִבּ֗וֹ יִקְרְב֤וּ יְמֵי֙ אֵבֶ֣ל אָבִ֔י וְאַהַרְגָ֖ה אֶת־יַעֲקֹ֥ב אָחִֽי׃ 42 וַיֻּגַּ֣ד לְרִבְקָ֗ה אֶת־דִּבְרֵי֙ עֵשָׂ֣ו בְּנָ֔הּ וַתִּשְׁלַ֗ח וַתִּקְרָ֤א לְיַעֲקֹב֙ בְּנָ֣הּ הַקָּטֹ֔ן וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו הִנֵּ֥ה עֵשָׂ֖ו אָחִ֣יךָ מִתְנַחֵ֣ם לְךָ֑ לְהָרְגֶֽךָ׃ 43 וְעַתָּ֣ה בְנִ֔י שְׁמַ֖ע בְּקֹלִ֑י וְקוּם֙ בְּרַ֣ח לְךָ֔ אֶל־לָבָ֖ן אָחִ֥י חָרָֽנָה׃ 44 וְיָשַׁבְתָּ֥ עִמּ֖וֹ יָמִ֑ים עַד־אֲשֶׁ֥ר תָּשׁ֖וּב חֲמַ֥ת אָחִֽיךָ׃ 45 עַד־שׁ֣וּב אַף־אָחִ֗יךָ וְשָׁכַח֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־עָשִׂ֣יתָ לּ֔וֹ וְשָׁלַחְתִּ֖י וְלָקַחְתִּ֣יךָ מִשָּׁ֑ם לָמָ֥ה אֶשְׁכַּ֛ל גַּם־שְׁנֵיכֶ֖ם י֥וֹם אֶחָֽד׃ 46 וַתֹּ֥אמֶר רִבְקָ֖ה אֶל־יִצְחָ֑ק קַצְתִּ֣י בְחַיַּ֔י מִפְּנֵ֖י בְּנ֣וֹת חֵ֑ת אִם־לֹקֵ֨חַ יַעֲקֹ֜ב אִשָּׁ֗ה מִבְּנ֤וֹת חֵת֙ כָּאֵ֔לֶּה מִבְּנ֥וֹת הָאָ֖רֶץ לָמָ֥ה לִּ֖י חַיִּֽים׃

מקץ: ס.

1 וַיְצַ֣ו יִצְחָ֔ק אֶת־יַעֲקֹ֖ב וַיְבָ֣רֶךְ אֹת֑וֹ וַיְצַ֨ו אֹת֜וֹ וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֮ לֹֽא־תִקַּ֣ח אִשָּׁה֒ מִבְּנ֣וֹת כְּנָ֔עַן׃ 2 ק֚וּם לֵ֣ךְ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֔מָה בֵּ֥יתָה בְתוּאֵ֖ל אֲבִ֣י אִמֶּ֑ךָ וְקַח־לְךָ֣ מִשָּׁ֔ם אִשָּׁ֖ה מִבְּנ֥וֹת לָבָ֖ן אֲחִ֥י אִמֶּֽךָ׃ 3 וְאֵ֣ל שַׁדַּ֗י יְבָרֵךְ֙ אֹתְךָ֣ וְיַפְרְךָ֔ וְיַרְבֶּךָ֖ וְהָיִ֣יתָ לִקְהַ֑ל עַמִּֽים׃ 4 וְיִתֶּן־לְךָ֗ אֶת־בִּרְכַּ֤ת אַבְרָהָם֙ לְךָ֣ וּלְזַרְעֲךָ֣ אִתָּ֔ךְ לְרִשְׁתְּךָ֛ אֶת־אֶ֥רֶץ מְגֻרֶ֖יךָ אֲשֶׁר־נָתַ֣ן אֱלֹהִ֑ים לְאַבְרָהָֽם׃ 5 וַיְשַׁלַּ֥ח יִצְחָ֖ק אֶת־יַעֲקֹ֑ב וַיֵּ֣לֶךְ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֔מָה אֶל־לָבָ֥ן בֶּן־בְּתוּאֵ֖ל הָאֲרַמִּ֑י אֲחִ֥י רִבְקָ֖ה אֵ֥ם יַעֲקֹ֖ב וְעֵשָֽׂו׃ 6 וַיַּרְא֣ עֵשָׂ֔ו כִּֽי־בָרַ֥ךְ יִצְחָ֖ק אֶת־יַעֲקֹ֑ב וְשִׁלַּ֨ח אֹת֜וֹ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֗ם לָקַ֤חַת לּוֹ֙ מִשָּׁ֣ם אִשָּׁ֔ה בְּבָֽרְכ֥וֹ אֹת֖וֹ וַיְצַ֣ו עָלָ֑יו לֵאמֹ֗ר לֹֽא־תִקַּ֥ח אִשָּׁ֛ה מִבְּנ֥וֹת כְּנָֽעַן׃ 7 וַיִּשְׁמַ֣ע יַעֲקֹ֔ב אֶל־אָבִ֖יו וְאֶל־אִמּ֑וֹ וַיֵּ֣לֶךְ פַּדֶּ֣נָה אֲרָֽם׃ 8 וַיַּ֣רְא עֵשָׂ֔ו כִּ֥י רָעוֹת֙ בְּעֵינֵ֣י בְנ֣וֹת כְּנָ֔עַן אֶת־יִצְחָ֖ק אָבִֽיו׃ 9 וַיֵּ֣לֶךְ עֵשָׂ֗ו אֶל־יִשְׁמָעֵאל֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־מָחֲלַ֣ת בַּת־יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־אַבְרָהָ֔ם אֲח֥וֹת נְבָי֖וֹת עַל־נָשָׁ֑יו לוֹ֖ לְאִשָּֽׁה׃ 10 וַיֵּצֵ֥א יַעֲקֹ֖ב מִבְּאֵ֣ר שָׁ֑בַע וַיֵּ֖לֶךְ חָרָֽנָה׃ 11 וַיִּפְגַּ֣ע בַּמָּקוֹם֮ וַיָּלֶן֒ שָׁם֙ כִּֽי־בָ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וַיִּקַּ֣ח מֵאַבְנֵ֣י הַמָּקוֹם֮ וַיָּשֶׂם֒ מְרַאֲשֹׁתָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב בַּמָּקֽוֹם׃ 12 וַיַּחֲלֹ֔ם וְהִנֵּ֥ה סֻלָּ֖ם מֻצָּ֣ב אַ֑רְצָה וְרֹאשׁ֖וֹ מַגִּ֥יעַ הַשָּׁמָ֛יְמָה וְהִנֵּ֥ה מַלְאֲכֵי־אֱלֹהִ֖ים עֹלִ֣ים וְיֹרְדִ֑ים בּֽוֹ׃ 13 וְהִנֵּ֤ה יְהוָה֙ נִצָּ֣ב עָלָ֔יו וַיֹּ֕אמֶר אֲנִ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֥י אַבְרָהָ֖ם אָבִ֑יךָ וֵאלֹהֵ֖י יִצְחָ֑ק הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־אַתָּ֤ה שֹׁכֵב֙ עָלֶ֔יהָ לְךָ֥ אֶתְּנֶ֖נָּה וּלְזַרְעֶֽךָ׃

---

(22) מכ 11: 27. 28: 18.
(23) ו. מכ 2: 23.
(24) מכ 3: 16. 18: 6. 40.
47. 8: 51. 20: 31. 1. מכ 3: 14.
(25) מכ 5: 28. יב. 2: 1. 5: 5. 14. מה 2: 13.
(27) מכ 5: 22. בב 10: 42. 17: 31. 27: 13. 14.
(29) נב 26: 19. 1. כה. 4: 16. 1. מה 15: 52. 12: 2. מכ 25: 32. 33. 46.
(30) מכ 5: 19. מה 26: 39. מכ 4: 34. 6: 38.
(31) מכ 8: 14. יכח. 3: 14.
(32) מכ 3: 17. 17: 5. מכ 8: 18. 1. מכ 5: 6. 7. 9.
(33) מכ 1: 15. 19. 27: 32.
(35) ד. בב. 1: 19. מה 13: 20. 21: 26. בב 6: 20.
(36) 1. מכ 5: 9. מכ 3: 10: 25. 15: 24.
(37) מה 3: 17. 17: 5. מכ 27: 9. 8: 18. בר. 4: 12. מכ 1: 18. 1. יהש 1: 17. מכ 1: 12. 4. מכ 14: 20. 16. לב. 34: 16. 29. מכ 5: 46. בב 17: 16. בר. 18: 15. 18. לב. 24: 11. 27. מכ 1: 45. (40) מכ 1: 11. 3: 19. (41) מכ 5: 34. 1. כה. 2: 6. (44) מכ 12: 43. לג. 2: 29. (45) לג 2: 12. (46) בב 3: 15. 12. 3: 18. 22. 18. 49. 10. בר. 18: 15. 18. מכ 1: 45. בב 26: 22. [בב. מב. 32.]
(1) מה 14: 15. בב 6: 35. לב. 9: 10. 12.
(4) לב 23: 5. 7. בר. 16: 1. מכ 2: 13. 5. 14. מה 14. 14. בב 6: 35. לב. 9: 12.
(5) מה 14. 14. בב 6: 35. לב. 9: 12.
(7) מה. 11. 21. 22.
(9) ד. בב. 4: 43.

---

[1] כי: לְעַבְדְּךָ׃

14 ٱنتِ: انت انت ٱمد دمدم كنت دلدم داجلم.* انت: انت
انت ٱهل: انت انت ٱهل: انت انت ٱهل: انت انت ٱهل

ולכלם: ג כי אחריו היתה תשובתכם ואני
54 כאיש אשר יקנא לאשתו.* ד ואתם אמרתם
כי למה תבוז האשה את בעלה כי על כן
55 אמרתי אליכם את אשר יבוז איש את
אשתו ואתם אמרתם כי לא נבוז את
56 אשתינו.* ה ואני אומר אליכם כי אם
57 תבוזו את אשתכם כי אם לא תשנאו
אותה כמו שנאתי אני את אשתי ואתם
58 לא שנאתם את אשתכם.* ו ואני אומר
אליכם כי אם לא תשנאו את אשתכם
כמו שאני שונא את אשתי ואתם לא
59 שנאתם את אשתכם.* ז אני אומר לכם
כי אם תעזבו את אשתכם ותלכו אל
60 אשה אחרת.* ח ואני אומר לכם כי
אם תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
61 אחרת אז תנאף אתה ואשתך.* ט ואני
אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
62 ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו[1] אתם
ואשתכם.* י ואני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
63 אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* יא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
64 ואשתכם.* יב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* יג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
65 ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* יד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* טו כי
66 אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
67 ואשתכם.* טז ואני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* יז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
68 ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* יח כי אני אומר לכם כי אם
69 תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* יט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
70 ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* כ כי אני אומר לכם כי אם
71 תעזבו את אשתכם[2] ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* כא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* כב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* כג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* כד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* כה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* כו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* כז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* כח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* כט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ל כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* לא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* לב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* לג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* לד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* לה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* לו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* לז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* לח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* לט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* מ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* מא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* מב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* מג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* מד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* מה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* מו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* מז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* מח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* מט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* נ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* נא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* נב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* נג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* נד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* נה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* נו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* נז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* נח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* נט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ס כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* סא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* סב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* סג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* סד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* סה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* סו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* סז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* סח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* סט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ע כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* עא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* עב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* עג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* עד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* עה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* עו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* עז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* עח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* עט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* פ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* פא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* פב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* פג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* פד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* פה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* פו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* פז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* פח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* פט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* צ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* צא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* צב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* צג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* צד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* צה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* צו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* צז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* צח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* צט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ק כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קי כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קטו כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קטז כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קל כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קנ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קנא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קנב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קנג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קנד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קנה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קנו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קנז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קנח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קנט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קס כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קסא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קסב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קסג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קסד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קסה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קסו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קסז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קסח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קסט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קע כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קעא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קעב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קעג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קעד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קעה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קעו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קעז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קעח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קעט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קפ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קפא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קפב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קפג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קפד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קפה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קפו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קפז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קפח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קפט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קצ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קצא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קצב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קצג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קצד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קצה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קצו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קצז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קצח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קצט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ר כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* רא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* רב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* רג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* רד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* רה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* רו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* רז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* רח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* רט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* ק כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קי כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קטו כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קטז כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קיח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קיט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קכח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קכט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קל כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קלח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קלט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמ כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמא כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמב כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמג כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמד כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמה כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמו כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמז כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אחרת אז תנאפו אתם
ואשתכם.* קמח כי אני אומר לכם כי אם
תעזבו את אשתכם ותלכו אל אשה
אחרת אז תנאפו אתם ואשתכם.* קמט כי
אני אומר לכם כי אם תעזבו את אשתכם
ותלכו אל אשה אח

22 حكمة الحكماء خير من اللآلئ، وكل ما يشتهى لا يساويها.* 23 أنا الحكمة أسكن مع الذكاء، وأجد المعرفة والتدابير.* 24 مخافة الرب تبغض الشر. الكبرياء والتعظم وطريق السوء والفم الكاذب أبغضتها.* 25 لي المشورة والرأي. أنا الفهم. لي القوة. 26 بي تملك الملوك، ويسن العظماء العدل.* 27 بي يتسلط الرؤساء والشرفاء، جميع قضاة الأرض.* 28 أنا أحب محبيّ، والذين يبكرون إليّ يجدونني.* 29 الغنى والمجد عندي، الثروة الفاخرة والبر.* 30 ثمري خير من الذهب الإبريز، ومحصولي أفضل من الفضة المختارة.* 31 أسلك في طريق البر، في وسط سبل القضاء* 32 لأورث محبيّ مواريث، وأملأ خزائنهم.* 33 الآن يا بنيّ اسمعوا لي، فطوبى للذين يحفظون طرقي.* 34 اسمعوا التأديب وكونوا حكماء، ولا ترفضوه.* 35 طوبى للإنسان الذي يسمع لي، ويسهر على أبوابي يوماً فيوماً، ويحرس عتبات بيتي.* 36 لأن من يجدني يجد الحياة، ويتمتع برضى الرب.* 37 ومن يخطئ إليّ يظلم نفسه، وكل مبغضيّ يحبون الموت.

8 1 أليست الحكمة تنادي، والفهم يرفع صوته؟ 2 على رؤوس التلال عند الطريق، في مفارق السبل تقف. 3 وعند جانب الأبواب، عند مدخل المدينة، عند مداخل الأبواب تنادي: 4 إليكم أيها الناس أدعو، وصوتي إلى بني آدم. 5 يا أيها الجهلاء تعلموا الفطنة، ويا أيها الحمقى كونوا ذوي قلوب فهيمة. 6 اسمعوا فإني أتكلم بأمور فاضلة، وافتتاح شفتي يكون بالمستقيمات. 7 لأن حقاً يتلو حنكي، والشر مكرهة شفتي. 8 كل كلام فمي بالبر، ليس فيه شيء معوج ولا ملتو. 9 كلها مستقيمة عند الفاهم، ومستقيمة عند واجدي المعرفة. 10 خذوا تأديبي لا الفضة، والمعرفة أكثر من الذهب المختار. 11 لأن الحكمة خير من اللآلئ، وكل ما يشتهى لا يساويها.

12 أنا الحكمة أسكن مع الذكاء، وأجد المعرفة والتدابير.* 13 مخافة الرب تبغض الشر. الكبرياء والتعظم وطريق السوء والفم الكاذب أبغضتها.* 14 لي المشورة والرأي. أنا الفهم. لي القوة. 15 بي تملك الملوك، ويسن العظماء العدل.* 16 بي يتسلط الرؤساء والشرفاء، جميع قضاة الأرض.* 17 أنا أحب محبيّ، والذين يبكرون إليّ يجدونني.* 18 الغنى والمجد عندي، الثروة الفاخرة والبر.* 19 ثمري خير من الذهب الإبريز، ومحصولي أفضل من الفضة المختارة.* 20 أسلك في طريق البر، في وسط سبل القضاء* 21 لأورث محبيّ مواريث، وأملأ خزائنهم.* 22 الآن يا بنيّ اسمعوا لي، فطوبى للذين يحفظون طرقي.* 23 اسمعوا التأديب وكونوا حكماء، ولا ترفضوه.* 24 طوبى للإنسان الذي يسمع لي، ويسهر على أبوابي يوماً فيوماً، ويحرس عتبات بيتي.* 25 لأن من يجدني يجد الحياة، ويتمتع برضى الرب.* 26 وأما الذين يخطئون إليّ فيظلمون أنفسهم، وكل مبغضيّ يحبون الموت.

27 أليست الحكمة تنادي، والفهم يرفع صوته؟ 28 على رؤوس التلال عند الطريق، في مفارق السبل تقف. 29 وعند جانب الأبواب، عند مدخل المدينة، عند مداخل الأبواب تنادي: 30 إليكم أيها الناس أدعو، وصوتي إلى بني آدم. 31 يا أيها الجهلاء تعلموا الفطنة، ويا أيها الحمقى كونوا ذوي قلوب فهيمة. 32 اسمعوا التأديب وكونوا حكماء، ولا ترفضوه.* 33 طوبى للإنسان الذي يسمع لي، ويسهر على أبوابي يوماً فيوماً، ويحرس عتبات بيتي.* 34 لأن من يجدني يجد الحياة، ويتمتع برضى الرب.* 35 وأما الذين يخطئون إليّ فيظلمون أنفسهم، وكل مبغضيّ يحبون الموت.

36 أليست الحكمة تنادي، والفهم يرفع صوته؟ 37 على رؤوس التلال عند الطريق، في مفارق السبل تقف. 38 وعند جانب الأبواب، عند مدخل المدينة، عند مداخل الأبواب تنادي: 39 إليكم أيها الناس أدعو، وصوتي إلى بني آدم. 40 يا أيها الجهلاء تعلموا الفطنة، ويا أيها الحمقى كونوا ذوي قلوب فهيمة. 41 اسمعوا التأديب وكونوا حكماء، ولا ترفضوه.* 42 طوبى للإنسان الذي يسمع لي، ويسهر على أبوابي يوماً فيوماً، ويحرس عتبات بيتي.* 43 لأن من يجدني يجد الحياة، ويتمتع برضى الرب.* 44 وأما الذين يخطئون إليّ فيظلمون أنفسهم، وكل مبغضيّ يحبون الموت.

45 أليست الحكمة تنادي، والفهم يرفع صوته؟ 46 على رؤوس التلال عند الطريق، في مفارق السبل تقف. 47 وعند جانب الأبواب، عند مدخل المدينة، عند مداخل الأبواب تنادي: 48 إليكم أيها الناس أدعو، وصوتي إلى بني آدم. 49 يا أيها الجهلاء تعلموا الفطنة، ويا أيها الحمقى كونوا ذوي قلوب فهيمة.* 50 اسمعوا التأديب وكونوا حكماء، ولا ترفضوه.* 51 طوبى للإنسان الذي يسمع لي، ويسهر على أبوابي يوماً فيوماً، ويحرس عتبات بيتي.* 52 لأن من يجدني يجد الحياة، ويتمتع برضى الرب.* 53 وأما الذين يخطئون إليّ فيظلمون أنفسهم، وكل مبغضيّ يحبون الموت.

مرقس ٩

1 وقال لهم: الحق أقول لكم إن من القيام ههنا قوماً لا يذوقون الموت حتى يروا ملكوت الله قد أتى بقوة.

2 وبعد ستة أيام أخذ يسوع بطرس ويعقوب ويوحنا وصعد بهم إلى جبل عال منفردين وحدهم، وتغيرت هيئته قدامهم. 3 وصارت ثيابه تلمع بيضاء جداً كالثلج، لا يقدر قصار على الأرض أن يبيض مثل ذلك. 4 وظهر لهم إيليا مع موسى، وكانا يتكلمان مع يسوع. 5 فأجاب بطرس وقال ليسوع: يا سيدي، جيد أن نكون ههنا، فلنصنع ثلاث مظال: لك واحدة، ولموسى واحدة، ولإيليا واحدة. 6 لأنه لم يكن يعلم ماذا يقول، لأنهم كانوا خائفين. 7 وكانت سحابة تظللهم، وصوت من السحابة قائلاً: هذا هو ابني الحبيب، له اسمعوا. 8 وفجأة إذ نظروا حولهم لم يعودوا يبصرون أحداً بعد، إلا يسوع وحده معهم.

9 وفيما هم نازلون من الجبل أوصاهم أن لا يحدثوا أحداً بما رأوا، إلا متى قام ابن الإنسان من الأموات. 10 فحفظوا الكلمة لأنفسهم، وكانوا يتساءلون فيما بينهم: ما معنى القيام من الأموات؟ 11 وسألوه قائلين: لماذا يقول الكتبة إن إيليا ينبغي أن يأتي أولاً؟ 12 فقال لهم: إن إيليا يأتي أولاً ويرد كل شيء، وكما هو مكتوب عن ابن الإنسان أنه يتألم كثيراً ويرذل. 13 لكني أقول لكم إن إيليا قد جاء أيضاً، وقد فعلوا به كل ما أرادوا، كما هو مكتوب عنه.

14 ولما جاء إلى التلاميذ رأى حولهم جمعاً كثيراً، وكتبة يباحثونهم. 15 وللوقت كل الجمع لما رأوه تحيروا، وركضوا نحوه وسلموا عليه. 16 فسألهم: بماذا تباحثونهم؟ 17 فأجاب واحد من الجمع: يا معلم، قد أتيت بابني إليك، به روح أخرس. 18 وحيثما أدركه يصرعه، فيزبد ويصرف بأسنانه ويجف. فقلت لتلاميذك أن يخرجوه فلم يقدروا. 19 فأجابه وقال: أيها الجيل غير المؤمن، إلى متى أكون معكم؟ إلى متى أحتملكم؟ قدموه إليّ. 20 فقدموه إليه. ولما رآه للوقت صرعه الروح، فخر على الأرض يتمرغ ويزبد. 21 فسأل أباه: كم من الزمان له هذا؟ فقال: منذ الصبا. 22 وكثيراً ما ألقاه في النار وفي الماء ليهلكه، لكن إن كنت تقدر على شيء فتحنن علينا وأعنا. 23 فقال له يسوع: إن كنت تقدر! كل شيء مستطاع للمؤمن. 24 للوقت صرخ أبو الصبي بدموع وقال: أؤمن يا سيد، فأعن عدم إيماني. 25 فلما رأى يسوع أن الجمع يتراكض عليه انتهر الروح النجس قائلاً له: أيها الروح الأخرس الأصم، أنا آمرك اخرج منه ولا تدخل فيه أيضاً. 26 فصرخ وصرعه كثيراً وخرج، فصار كالميت حتى قال كثيرون: إنه قد مات. 27 فأمسكه يسوع بيده وأقامه، فقام. 28 ولما دخل بيتاً سأله تلاميذه على انفراد: لماذا لم نقدر نحن أن نخرجه؟ 29 فقال لهم: هذا الجنس لا يمكن أن يخرج بشيء إلا بالصلاة والصوم.

30 ثم خرجوا من هناك واجتازوا في الجليل، ولم يرد أن يعلم أحد. 31 لأنه كان يعلم تلاميذه ويقول لهم: إن ابن الإنسان يسلم إلى أيدي الناس فيقتلونه، وبعد أن يقتل يقوم في اليوم الثالث. 32 وأما هم فلم يفهموا القول، وخافوا أن يسألوه.

33 وجاء إلى كفرناحوم، وفيما كان في البيت سألهم: بماذا كنتم تتحاجون في الطريق؟ 34 فسكتوا، لأنهم في الطريق تحاجوا بعضهم مع بعض من هو أعظم. 35 فجلس ودعا الاثني عشر وقال لهم: إن أراد أحد أن يكون أولاً فليكن آخر الكل وخادماً للكل. 36 وأخذ ولداً وأقامه في وسطهم، وبعد أن عانقه قال لهم: 37 من قبل واحداً من أولاد مثل هذا الولد باسمي فقد قبلني، ومن قبلني فليس يقبلني أنا بل الذي أرسلني.

38 أجابه يوحنا قائلاً: يا معلم، رأينا واحداً يخرج الشياطين باسمك، وهو ليس يتبعنا، فمنعناه لأنه ليس يتبعنا. 39 فقال يسوع: لا تمنعوه، لأنه ليس أحد يصنع قوة باسمي ويقدر سريعاً أن يقول عني شراً. 40 لأن من ليس علينا فهو معنا. 41 فإن من يسقيكم كأس ماء باسمي لأنكم للمسيح فالحق أقول لكم إنه لا يضيع أجره. 42 ومن أعثر أحد هؤلاء الصغار المؤمنين بي فخير له أن يعلق في عنقه حجر الرحى ويطرح في البحر. 43 وإن أعثرتك يدك فاقطعها، خير لك أن تدخل الحياة أقطع من أن تمضي إلى جهنم، إلى النار التي لا تطفأ، 44 حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ. 45 وإن أعثرتك رجلك فاقطعها، خير لك أن تدخل الحياة أعرج من أن تطرح في جهنم، في النار التي لا تطفأ، 46 حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ. 47 وإن أعثرتك عينك فاقلعها، خير لك أن تدخل ملكوت الله أعور من أن تطرح في جهنم بعينين، 48 حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ. 49 لأن كل واحد بالنار يملح، وكل ذبيحة بالملح تملح. 50 الملح جيد، ولكن إن فسد الملح فبماذا تصلحونه؟ ليكن فيكم ملح، وسالموا بعضكم بعضاً.

10 1 ثم قام من هناك وجاء إلى تخوم اليهودية وعبر الأردن، فاجتمع إليه الجموع أيضاً، وكما كان عادته أيضاً علمهم. 2 فتقدم الفريسيون وسألوه: هل يحل للرجل أن يطلق امرأته؟ ليجربوه. 3 فأجاب وقال لهم: ماذا أوصاكم موسى؟ 4 فقالوا: موسى أذن أن يكتب طلاق فتسرح. 5 فأجاب يسوع وقال لهم: من أجل قساوة قلوبكم كتب لكم هذه الوصية. 6 ولكن من بدء الخليقة ذكراً وأنثى خلقهما الله. 7 من أجل هذا يترك الرجل أباه وأمه ويلتصق بامرأته، 8 ويكون الاثنان جسداً واحداً، فلا يكونان بعد اثنين بل جسد واحد. 9 فالذي جمعه الله لا يفرقه إنسان. 10 وفي البيت أيضاً سأله تلاميذه عن هذا الأمر بعينه. 11 فقال لهم: من طلق امرأته وتزوج بأخرى يزني على الأولى. 12 وإن طلقت هي زوجها وتزوجت بآخر تزني.

13 وقدموا إليه أولاداً ليلمسهم، فانتهرهم التلاميذ. 14 فلما رأى يسوع اغتاظ وقال لهم: دعوا الأولاد يأتون إليّ ولا تمنعوهم، لأن لمثل هؤلاء ملكوت الله. 15 الحق أقول لكم من لا يقبل ملكوت الله مثل ولد لا يدخله البتة. 16 ثم احتضنهم ووضع يديه عليهم وباركهم.

17 وفيما هو خارج إلى الطريق جاء واحد راكض وجثا له وسأله: أيها المعلم الصالح، ماذا أعمل لأرث الحياة الأبدية؟ 18 فقال له يسوع: لماذا تدعوني صالحاً؟ ليس أحد صالحاً إلا واحد وهو الله. 19 الوصايا تعرفها: لا تزن، لا تقتل، لا تسرق، لا تشهد بالزور، لا تسلب، أكرم أباك وأمك. 20 فأجاب وقال له: يا معلم، هذه كلها حفظتها منذ حداثتي. 21 فنظر إليه يسوع وأحبه وقال له: يعوزك شيء واحد: اذهب بع كل ما لك وأعط الفقراء فيكون لك كنز في السماء، وتعال اتبعني حاملاً الصليب. 22 فاغتم على القول وذهب حزيناً لأنه كان ذا مال كثير.

23 فنظر يسوع حوله وقال لتلاميذه: ما أعسر دخول ذوي الأموال إلى ملكوت الله! 24 فتحير التلاميذ من كلامه. فأجاب يسوع أيضاً وقال لهم: يا بنيّ، ما أعسر دخول المتكلين على الأموال إلى ملكوت الله! 25 مرور الجمل في ثقب الإبرة أيسر من دخول غني إلى ملكوت الله. 26 فبهتوا جداً وقالوا فيما بينهم: من يقدر إذاً أن يخلص؟ 27 فنظر إليهم يسوع وقال: عند الناس غير مستطاع، لكن ليس عند الله، لأن كل شيء مستطاع عند الله.

28 ابتدأ بطرس يقول له: ها نحن قد تركنا كل شيء وتبعناك. 29 أجاب يسوع وقال: الحق أقول لكم ما من أحد ترك بيتاً أو إخوة أو أخوات أو أباً أو أماً أو امرأة أو أولاداً أو حقولاً لأجلي ولأجل الإنجيل، 30 إلا ويأخذ مئة ضعف الآن في هذا الزمان بيوتاً وإخوة وأخوات وأمهات وأولاداً وحقولاً مع اضطهادات، وفي الدهر الآتي الحياة الأبدية. 31 وكثير أولون يكونون آخرين، وآخرون أولين.

32 وكانوا في الطريق صاعدين إلى أورشليم، ويسوع متقدمهم، وكانوا متحيرين، والذين تبعوه خائفين. فأخذ الاثني عشر أيضاً وابتدأ يقول لهم عما سيحدث له: 33 ها نحن صاعدون إلى أورشليم، وابن الإنسان يسلم إلى رؤساء الكهنة والكتبة، فيحكمون عليه بالموت ويسلمونه إلى الأمم، 34 فيهزأون به ويجلدونه ويبصقون عليه ويقتلونه، وفي اليوم الثالث يقوم.

35 فتقدم إليه يعقوب ويوحنا ابنا زبدي قائلين: يا معلم، نريد أن تفعل لنا كل ما نطلبه. 36 فقال لهما: ماذا تريدان أن أفعل لكما؟ 37 قالا له: أعطنا أن نجلس واحد عن يمينك والآخر عن يسارك في مجدك. 38 فقال لهما يسوع: لستما تعلمان ما تطلبان. أتقدران أن تشربا الكأس التي أشربها أنا، وأن تصطبغا بالصبغة التي أصطبغ بها أنا؟ 39 قالا له: نقدر. فقال لهما يسوع: الكأس التي أشربها أنا تشربانها، وبالصبغة التي أصطبغ بها أنا تصطبغان، 40 وأما الجلوس عن يميني وعن يساري فليس لي أن أعطي إلا للذين أعد لهم. 41 ولما سمع العشرة ابتدأوا يغتاظون من يعقوب ويوحنا. 42 فدعاهم يسوع وقال لهم: أنتم تعلمون أن الذين يحسبون رؤساء الأمم يسودونهم، وعظماءهم يتسلطون عليهم. 43 فلا يكون هكذا فيكم، بل من أراد أن يكون فيكم عظيماً يكون لكم خادماً، 44 ومن أراد أن يكون فيكم أولاً يكون للكل عبداً. 45 لأن ابن الإنسان أيضاً لم يأت ليخدم بل ليخدم، وليبذل نفسه فدية عن كثيرين.

46 وجاءوا إلى أريحا، وفيما هو خارج من أريحا مع تلاميذه وجمع غفير كان بارتيماوس الأعمى ابن تيماوس جالساً على الطريق يستعطي. 47 فلما سمع أن الناس يقولون إنه يسوع الناصري ابتدأ يصرخ ويقول: يا يسوع ابن داود، ارحمني. 48 فانتهره كثيرون ليسكت، فصرخ أكثر كثيراً: يا ابن داود، ارحمني. 49 فوقف يسوع وقال: ادعوه. فدعوا الأعمى قائلين له: ثق، قم، إنه يناديك. 50 فطرح ثوبه وقام وجاء إلى يسوع. 51 فأجاب يسوع وقال له: ماذا تريد أن أفعل بك؟ فقال له الأعمى: يا سيدي، أن أبصر. 52 فقال له يسوع: اذهب، إيمانك قد شفاك. وللوقت أبصر، وتبعه في الطريق.

11 1 ولما قربوا من أورشليم إلى بيت فاجي وبيت عنيا عند جبل الزيتون أرسل اثنين من تلاميذه 2 وقال لهما: اذهبا إلى القرية التي أمامكما، وللوقت حين تدخلانها تجدان جحشاً مربوطاً لم يجلس عليه أحد قط، فحلاه وأتيا به. 3 وإن قال لكما أحد: لماذا تفعلان هذا؟ فقولا: إن السيد محتاج إليه، وللوقت يرسله إلى ههنا. 4 فمضيا ووجدا الجحش مربوطاً عند الباب خارجاً على الطريق فحلاه. 5 فقال له قوم من القيام ههنا: ماذا تفعلان تحلان الجحش؟ 6 فقالا لهم كما أوصاهما يسوع، فتركوهما. 7 فأتيا بالجحش إلى يسوع وألقيا عليه ثيابهما، فجلس عليه. 8 وكثيرون فرشوا ثيابهم في الطريق، وآخرون قطعوا سعفاً من الشجر وفرشوها في الطريق. 9 والذين تقدموا والذين تبعوا كانوا يهتفون قائلين: أوصنا، مبارك الآتي باسم الرب. 10 مبارك ملكوت أبينا داود الآتي باسم الرب. أوصنا في الأعالي. 11 ودخل يسوع أورشليم وجاء إلى الهيكل، ونظر حوله إلى كل شيء، وإذ كان الوقت قد فات خرج إلى بيت عنيا مع الاثني عشر.

12 وفي الغد لما خرجوا من بيت عنيا جاع. 13 فنظر من بعيد شجرة تين عليها ورق، فجاء لعله يجد فيها شيئاً، فلما جاء إليها لم يجد شيئاً إلا ورقاً، لأنه لم يكن وقت التين. 14 فأجاب يسوع وقال لها: لا يأكل أحد منك ثمراً بعد إلى الأبد. وكان تلاميذه يسمعون. 15 وجاءوا إلى أورشليم، ودخل يسوع الهيكل وابتدأ يخرج الذين كانوا يبيعون ويشترون في الهيكل، وقلب موائد الصيارفة وكراسي باعة الحمام، 16 ولم يدع أحداً يجتاز الهيكل بمتاع. 17 وكان يعلم قائلاً لهم: أليس مكتوباً: بيتي بيت الصلاة يدعى لجميع الأمم؟ وأنتم جعلتموه مغارة لصوص. 18 وسمع الكتبة ورؤساء الكهنة فطلبوا كيف يهلكونه، لأنهم خافوه إذ بهت الجمع كلهم من تعليمه. 19 ولما صار المساء خرج إلى خارج المدينة.

20 وفي الصباح إذ كانوا مجتازين رأوا التينة قد يبست من الأصول. 21 فتذكر بطرس وقال له: يا سيدي، انظر التينة التي لعنتها قد يبست. 22 فأجاب يسوع وقال لهم: ليكن لكم إيمان بالله. 23 الحق أقول لكم إن من قال لهذا الجبل انتقل وانطرح في البحر، ولم يشك في قلبه بل آمن أن ما يقوله يكون، فمهما قال يكون له. 24 لذلك أقول لكم كل ما تطلبونه حين تصلون فآمنوا أن تنالوه فيكون لكم. 25 ومتى وقفتم تصلون فاغفروا إن كان لكم على أحد شيء، لكي يغفر لكم أيضاً أبوكم الذي في السماوات زلاتكم. 26 وإن لم تغفروا أنتم فأبوكم الذي في السماوات لا يغفر زلاتكم.

27 وجاءوا أيضاً إلى أورشليم، وفيما هو يتمشى في الهيكل جاء إليه رؤساء الكهنة والكتبة والشيوخ، 28 وقالوا له: بأي سلطان تفعل هذه؟ ومن أعطاك هذا السلطان لتفعل هذه؟ 29 فأجاب يسوع وقال لهم: أسألكم أنا أيضاً كلمة واحدة، فأجيبوني فأقول لكم بأي سلطان أفعل هذه: 30 معمودية يوحنا أكانت من السماء أم من الناس؟ أجيبوني. 31 فتفكروا في أنفسهم قائلين: إن قلنا من السماء يقول: فلماذا لم تؤمنوا به؟ 32 وإن قلنا من الناس... كانوا يخافون الشعب، لأن الجميع كانوا يعدون يوحنا أنه نبي بالحقيقة. 33 فأجابوا يسوع وقالوا: لا نعلم. فقال لهم يسوع: ولا أنا أقول لكم بأي سلطان أفعل هذه.

12 1 وابتدأ يكلمهم بأمثال: كان إنسان غرس كرماً وأحاطه بسياج وحفر حوضاً للمعصرة وبنى برجاً، وسلمه إلى كرامين وسافر. 2 وأرسل إلى الكرامين في وقته عبداً ليأخذ من الكرامين من ثمر الكرم. 3 فأخذوه وجلدوه وصرفوه فارغاً. 4 فعاد أرسل إليهم عبداً آخر، فرجموه في رأسه وأرسلوه مشجوجاً. 5 ثم أرسل آخر فقتلوه، وكثيرين غيره فجلدوا بعضاً وقتلوا بعضاً. 6 فإذ بقي له ابن واحد حبيب أرسله أخيراً إليهم قائلاً: يهابون ابني. 7 فأولئك الكرامون قال بعضهم لبعض: هذا هو الوارث، هلم نقتله فيصير الميراث لنا. 8 فأخذوه وقتلوه وطرحوه خارج الكرم. 9 فماذا يفعل صاحب الكرم؟ يأتي ويهلك الكرامين ويعطي الكرم لآخرين. 10 أما قرأتم هذا المكتوب: الحجر الذي رفضه البناؤون قد صار رأس الزاوية؟ 11 من قبل الرب كان هذا، وهو عجيب في أعيننا. 12 فطلبوا أن يمسكوه، وخافوا الجمع، لأنهم علموا أنه قال المثل عليهم، فتركوه ومضوا.

13 وأرسلوا إليه قوماً من الفريسيين والهيرودسيين ليصطادوه بكلمة. 14 فجاءوا وقالوا له: يا معلم، نعلم أنك صادق ولا تبالي بأحد، لأنك لا تنظر إلى وجوه الناس بل بالحق تعلم طريق الله. أيجوز أن نعطي جزية لقيصر أم لا؟ 15 أنعطي أم لا نعطي؟ فعلم رياءهم وقال لهم: لماذا تجربونني؟ ائتوني بدينار لأنظر. 16 فأتوا به. فقال لهم: لمن هذه الصورة والكتابة؟ قالوا له: لقيصر. 17 فأجاب يسوع وقال لهم: أعطوا ما لقيصر لقيصر وما لله لله. فتعجبوا منه.

18 وجاء إليه صدوقيون الذين يقولون إنه لا قيامة، وسألوه قائلين: 19 يا معلم، كتب لنا موسى: إن مات لأحد أخ وترك امرأة ولم يترك ولداً فليأخذ أخوه امرأته ويقم نسلاً لأخيه. 20 كان سبعة إخوة، فأخذ الأول امرأة ومات ولم يترك نسلاً. 21 فأخذ الثاني وكان يموت ولم يترك نسلاً، والثالث كذلك. 22 فأخذ السبعة ولم يتركوا نسلاً. آخر الكل ماتت المرأة أيضاً. 23 ففي القيامة متى قاموا لمن منهم تكون زوجة؟ لأن السبعة كانوا قد اتخذوها زوجة. 24 فأجاب يسوع وقال لهم: أليس لهذا تضلون، لأنكم لا تعرفون الكتب ولا قوة الله؟ 25 لأنهم متى قاموا من الأموات لا يزوجون ولا يتزوجون، بل يكونون كملائكة في السماوات. 26 وأما من جهة الأموات أنهم يقومون، أفما قرأتم في كتاب موسى في أمر العليقة كيف كلمه الله قائلاً: أنا إله إبراهيم وإله إسحاق وإله يعقوب؟ 27 ليس هو إله أموات بل إله أحياء. فأنتم تضلون كثيراً.

28 فجاء واحد من الكتبة الذين سمعوهم يتباحثون، وعلم أنه أجابهم حسناً، فسأله: أية وصية هي أول الكل؟ 29 فأجابه يسوع: إن أول كل الوصايا هي: اسمع يا إسرائيل، الرب إلهنا رب واحد. 30 وتحب الرب إلهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن كل فكرك ومن كل قدرتك. هذه هي الوصية الأولى. 31 والثانية مثلها هي: تحب قريبك كنفسك. ليس وصية أخرى أعظم من هاتين. 32 فقال له الكاتب: جيداً يا معلم، بالحق قلت إنه واحد وليس آخر سواه. 33 ومحبته من كل القلب ومن كل الفهم ومن كل النفس ومن كل القدرة، ومحبة القريب كالنفس، هي أكثر من جميع المحرقات والذبائح. 34 فلما رأى يسوع أنه أجاب بعقل قال له: لست بعيداً عن ملكوت الله. ولم يجسر أحد بعد أن يسأله.

35 وابتدأ يسوع يقول وهو يعلم في الهيكل: كيف يقول الكتبة إن المسيح ابن داود؟ 36 وداود نفسه قال بالروح القدس: قال الرب لربي اجلس عن يميني حتى أضع أعداءك موطئاً لقدميك. 37 فداود نفسه يدعوه ربا، فمن أين هو ابنه؟ والجمع الكثير كان يسمعه بسرور.

38 وقال لهم في تعليمه: احذروا من الكتبة الذين يريدون المشي بالطيالسة والسلام في الأسواق، 39 والمجالس الأولى في المجامع والأماكن الأولى في الولائم، 40 الذين يأكلون بيوت الأرامل ولعلة يطيلون صلواتهم، هؤلاء يأخذون دينونة أعظم.

41 وجلس يسوع تجاه الخزانة ونظر كيف يلقي الجمع نحاساً في الخزانة، وكثيرون من الأغنياء كانوا يلقون كثيراً. 42 فجاءت أرملة فقيرة وألقت فلسين يصنعان قرشاً واحداً. 43 فدعا تلاميذه وقال لهم: الحق أقول لكم إن هذه الأرملة الفقيرة ألقت أكثر من جميع الذين ألقوا في الخزانة، 44 لأن الجميع من فضلتهم ألقوا، وأما هذه فمن إعوازها ألقت كل ما عندها، كل معيشتها.

13 1 وفيما هو خارج من الهيكل قال له واحد من تلاميذه: يا معلم، انظر ما هذه الحجارة وما هذه الأبنية! 2 فأجاب يسوع وقال له: أتنظر هذه الأبنية العظيمة؟ لا يترك حجر على حجر لا ينقض. 3 وفيما هو جالس على جبل الزيتون تجاه الهيكل سأله على انفراد بطرس ويعقوب ويوحنا وأندراوس: 4 قل لنا متى يكون هذا؟ وما هي العلامة متى ابتدأت هذه الأمور تتم؟ 5 فابتدأ يسوع يقول لهم: انظروا لا يضلكم أحد. 6 كثيرون يأتون باسمي قائلين: أنا هو، ويضلون كثيرين. 7 ومتى سمعتم بحروب وأخبار حروب فلا ترتاعوا، لأنه لا بد أن تكون هذه، ولكن ليست النهاية بعد. 8 لأنه تقوم أمة على أمة ومملكة على مملكة، وتكون زلازل في أماكن، وتكون مجاعات. هذه مبتدأ الأوجاع. 9 وأما أنتم فانظروا لأنفسكم، لأنهم سيسلمونكم إلى مجالس، وتضربون في المجامع، وتوقفون أمام ولاة وملوك من أجلي، شهادة لهم. 10 وينبغي أولاً أن يكرز بالإنجيل في جميع الأمم. 11 ومتى قادوكم ليسلموكم فلا تهتموا سلفاً بما تتكلمون، ولا تدبروا، بل ما يعطى لكم في تلك الساعة فبذلك تكلموا، لأن لستم أنتم المتكلمين بل الروح القدس. 12 وسيسلم الأخ أخاه إلى الموت، والأب ولده، ويقوم الأولاد على والديهم ويقتلونهم. 13 وتكونون مبغضين من الجميع من أجل اسمي، ولكن الذي يصبر إلى المنتهى فهذا يخلص.

14 فمتى نظرتم رجسة الخراب التي قال عنها دانيال النبي قائمة حيث لا ينبغي، ليفهم القارئ، فحينئذ ليهرب الذين في اليهودية إلى الجبال، 15 والذي على السطح فلا ينزل إلى البيت ولا يدخل ليأخذ شيئاً من بيته، 16 والذي في الحقل فلا يرجع إلى الوراء ليأخذ ثيابه. 17 وويل للحبالى والمرضعات في تلك الأيام. 18 وصلوا لكي لا يكون هربكم في الشتاء. 19 لأن تلك الأيام تكون فيها ضيقة لم يكن مثلها من بدء الخليقة التي خلقها الله إلى الآن ولا يكون. 20 ولولا أن الرب قصر تلك الأيام لما خلص جسد ما، لكن من أجل المختارين الذين اختارهم قصر الأيام. 21 وحينئذ إن قال لكم أحد: هوذا المسيح هنا، هوذا هناك، فلا تصدقوا. 22 لأنه سيقوم مسحاء كذبة وأنبياء كذبة، ويعطون آيات وعجائب ليضلوا لو أمكن المختارين. 23 فانظروا أنتم. ها قد سبقت وأخبرتكم بكل شيء.

24 وأما في تلك الأيام بعد ذلك الضيق فالشمس تظلم والقمر لا يعطي ضوءه، 25 والنجوم تكون تتساقط من السماء، والقوات التي في السماوات تتزعزع. 26 وحينئذ يبصرون ابن الإنسان آتياً في سحاب بقوة كثيرة ومجد. 27 فحينئذ يرسل ملائكته ويجمع مختاريه من الأربع الرياح، من أقصاء الأرض إلى أقصاء السماء.

28 فمن شجرة التين تعلموا المثل: متى صار غصنها رخصاً وأخرج الورق تعلمون أن الصيف قريب. 29 هكذا أنتم أيضاً متى رأيتم هذه الأشياء صائرة فاعلموا أنه قريب على الأبواب. 30 الحق أقول لكم إن هذا الجيل لا يمضي حتى يكون هذا كله. 31 السماء والأرض تزولان، ولكن كلامي لا يزول.

32 وأما ذلك اليوم أو تلك الساعة فلا يعلم بها أحد، لا الملائكة في السماء ولا الابن، إلا الآب. 33 انظروا اسهروا وصلوا، لأنكم لا تعلمون متى يكون الوقت. 34 كرجل مسافر ترك بيته وأعطى عبيده السلطان، ولكل واحد عمله، وأوصى البواب أن يسهر. 35 اسهروا إذاً، لأنكم لا تعلمون متى يأتي رب البيت، أمساء أم نصف الليل أم صياح الديك أم صباحاً، 36 لئلا يأتي بغتة فيجدكم نياماً. 37 وما أقوله لكم أقوله للجميع: اسهروا.

14 1 وبعد يومين كان الفصح والفطير، وكان رؤساء الكهنة والكتبة يطلبون كيف يمسكونه بمكر ويقتلونه، 2 لأنهم قالوا: ليس في العيد لئلا يكون شغب في الشعب.

3 وفيما هو في بيت عنيا في بيت سمعان الأبرص، وهو متكئ، جاءت امرأة معها قارورة طيب ناردين خالص كثير الثمن، فكسرت القارورة وسكبت على رأسه. 4 فكان قوم يتذمرون في أنفسهم: لماذا كان تلف الطيب هذا؟ 5 لأنه كان يمكن أن يباع الطيب بأكثر من ثلاثمئة دينار ويعطى للفقراء. فانتهروها. 6 فقال يسوع: اتركوها، لماذا تزعجونها؟ قد عملت بي عملاً حسناً. 7 لأن الفقراء معكم في كل حين، ومتى شئتم تقدرون أن تعملوا بهم خيراً، وأما أنا فلست معكم في كل حين. 8 عملت ما عندها، سبقت فدهنت بالطيب جسدي للتكفين. 9 الحق أقول لكم حيثما يكرز بهذا الإنجيل في كل العالم يخبر أيضاً بما فعلته هذه تذكاراً لها.

10 ثم يهوذا الإسخريوطي، أحد الاثني عشر، مضى إلى رؤساء الكهنة ليسلمه إليهم. 11 فلما سمعوا فرحوا ووعدوا أن يعطوه فضة، وكان يطلب كيف يسلمه في وقت مناسب.

12 وفي أول الفطير، حين كانوا يذبحون الفصح، قال له تلاميذه: أين تريد أن نذهب ونعد لتأكل الفصح؟ 13 فأرسل اثنين من تلاميذه وقال لهما: اذهبا إلى المدينة فيلاقيكما إنسان حامل جرة ماء، اتبعاه، 14 وحيثما يدخل قولا لرب البيت: إن المعلم يقول: أين المنزل حيث آكل الفصح مع تلاميذي؟ 15 فهو يريكما علية كبيرة مفروشة مهيأة، هناك أعدا لنا. 16 فمضى تلميذاه وجاءا إلى المدينة ووجدا كما قال لهما، وأعدا الفصح.

17 ولما كان المساء جاء مع الاثني عشر. 18 وفيما هم متكئون يأكلون قال يسوع: الحق أقول لكم إن واحداً منكم يسلمني، الآكل معي. 19 فابتدأوا يحزنون ويقول له واحد بعد واحد: ألعلي أنا؟ 20 فقال لهم: واحد من الاثني عشر، الذي يغمس معي في الصحفة. 21 إن ابن الإنسان ماض كما هو مكتوب عنه، ولكن ويل لذلك الإنسان الذي به يسلم ابن الإنسان. كان خيراً لذلك الإنسان لو لم يولد.

22 وفيما هم يأكلون أخذ يسوع خبزاً وبارك وكسر وأعطاهم وقال: خذوا كلوا، هذا هو جسدي. 23 وأخذ الكأس وشكر وأعطاهم، فشربوا منها كلهم. 24 وقال لهم: هذا هو دمي الذي للعهد الجديد الذي يسفك من أجل كثيرين. 25 الحق أقول لكم إني لا أشرب بعد من نتاج الكرمة إلى ذلك اليوم الذي فيه أشربه جديداً في ملكوت الله.

26 ثم سبحوا وخرجوا إلى جبل الزيتون. 27 فقال لهم يسوع: كلكم تشكون فيّ هذه الليلة، لأنه مكتوب: أضرب الراعي فتتبدد الخراف. 28 ولكن بعد قيامتي أسبقكم إلى الجليل. 29 فقال له بطرس: وإن شك الجميع فلست أشك أنا. 30 فقال له يسوع: الحق أقول لك إنك اليوم في هذه الليلة قبل أن يصيح الديك مرتين تنكرني ثلاث مرات. 31 فقال بأكثر تشدد: إن اضطرني أن أموت معك لا أنكرك البتة. وكذلك قال الجميع أيضاً.

32 وجاءوا إلى ضيعة اسمها جثسيماني، فقال لتلاميذه: اجلسوا ههنا حتى أصلي. 33 وأخذ معه بطرس ويعقوب ويوحنا، وابتدأ يدهش

וּבְעַד כָּל־עֵדֶר בֵּין־עֵדֶר תַּעֲבִרוּ לְבַדָּם׃ 7 וַיְצַו גַּם־אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ 8 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְגַם־הִנֵּה הוּא אַחֲרֵינוּ׃ 9 וַיְצַו גַּם־אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם־אֶת־הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ 10 וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אֲחֹרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי־כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ 11 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ 12 וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ 13 וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ 14 וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 15 וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ 16 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ 18 וַיֹּאמֶר לֹא־יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ 19 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ 20 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ 21 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃ 22 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ 23 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ לַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת׃ 24 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ 25 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ 26 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ 27 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 28 וַתִּגַּשְׁנָה הַשִּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ 29 וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 30 וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 31 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ 32 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ 33 קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי־חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי־יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ 34 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ 35 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּ אֹתָם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ 36 יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וְלִרְגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ 37 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 38 וַיָּשָׁב עֵשָׂו בַּיּוֹם הַהוּא לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ 39 וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ 40 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ 41 וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 42 וַיַּצֶּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

---

(7) לב. יז: 7. לט. ב: 1.
(9) לט. ב: 22.
(11) כה. ט: 56. יב: 14.
מש. ג: 17. ה: 14.
(12) מש. א: 4. ה, ט: 3. יט: 19.
ט: 5. יב: 35. 36. 46.
(13) מש. ה: 31.
(14) מש. ז: 28. ט: 29.
(15) מש. ז: 24. ג: 17.
יב: 47. 18: 36.
(16) מש. ח: 29. יו: 32.
(17) לג. יז: 6. יט: 7.5. מש. טו: 16. ה. מה. יג: 1 חכ. 18: 16.
(18) מש. ה: 37.
(19) מש. ח: 53. טז: 3.
יד: 7.
(20) חכ. יב: 41. מש. ז: 8. 30.
(21) מש. ז: 34. יג: 33.
ח: 24.
(23) מש. ג: 31. טו: 19.
יז: 16. ו. מש. ד: 5.
(24) מש. ח: 21. חכ. 16:16.
(26) מש. ז: 28.32: ג. 15:15.
(28) מש. ג: 14. יב: 32.

10. 28.
(18) מש. ה: 37.
(19) מש. ח: 53. טז: 3.
יד: 7.
(20) חכ. יב: 41. מש. ז: 8. 30.
(21) מש. ז: 34. יג: 33.
ח: 24.
(23) מש. ג: 31. טו: 19.
יז: 16. ו. מש. ד: 5.
(24) מש. ח: 21. חכ. 16:16.
(26) מש. ז: 28.32: ג. 15:15.
(28) מש. ג: 14. יב: 32.

32. לט. א: 4. מש. ה: 19.
30. ג: 11.
(29) מש. יד: 10. יא: 11. ח: 16.
ד: 34. ה: 30. 38.
(30) מש. ז: 31. יו: 42.
11: 45.
(32) לט. ו: 14. יח: 18. כב: 22. ח: 2. חכ. א: 25. ב: 12.
(33) חכ. כה: 42. מש. ג: 9. מש. ח: 39.
(34) לט. ו: 16. כ: 20. ד. חכ. 19: 2.
(35) חכ. ד: 4. מש. ל: 30.

(36) לט. ח: 2. חכ. ה: 1. 1. 1.
(37) מש. ז: 19. ח: 40.
(38) מש. ג: 32. ה: 19. 30. יד: 10. 24.
(39) מש. ג: 9. מש. ח: 33. חכ. ב: 28. ט: 7. חכ. ג: 7. 29.
(40) מש. ח: 26. 37.
(41) יג: 63. טז: 64. ח. חכ. א: 6.
(42) ו. מש. ה: 1. מש. טז: 16. 27. יז: 8. כה. ה: 43. יז: 29. 28.

[1] כתיב. מסרת: יתיר. מה.—כמילכתו כתיב.

1 وَدَخَلَ أَيْضًا إِلَى الْمَجْمَعِ، وَكَانَ هُنَاكَ رَجُلٌ يَدُهُ يَابِسَةٌ.
2 وَكَانُوا يُرَاقِبُونَهُ لِيَرَوْا هَلْ يَشْفِيهِ فِي السَّبْتِ، لِكَيْ يَجِدُوا عَلَيْهِ شِكَايَةً.
3 فَقَالَ لِلرَّجُلِ الَّذِي يَدُهُ يَابِسَةٌ: قُمْ فِي الْوَسَطِ!
4 ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: هَلْ يَحِلُّ فِي السَّبْتِ عَمَلُ الْخَيْرِ أَوْ عَمَلُ الشَّرِّ؟ أَنْ تُخَلِّصَ نَفْسًا أَوْ أَنْ تُهْلِكَهَا؟ فَسَكَتُوا.
5 فَنَظَرَ حَوْلَهُ إِلَيْهِمْ بِغَضَبٍ، وَهُوَ مَغْمُومٌ مِنْ قَسَاوَةِ قُلُوبِهِمْ، وَقَالَ لِلرَّجُلِ: مُدَّ يَدَكَ! فَمَدَّهَا، فَعَادَتْ يَدُهُ صَحِيحَةً كَالْأُخْرَى.
6 فَخَرَجَ الْفَرِّيسِيُّونَ لِلْوَقْتِ وَتَآمَرُوا مَعَ الْهِيرُودُسِيِّينَ عَلَيْهِ لِيُهْلِكُوهُ.
7 وَأَمَّا يَسُوعُ فَانْسَحَبَ مَعَ تَلَامِيذِهِ إِلَى الْبَحْرِ، وَتَبِعَتْهُ جُمُوعٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْجَلِيلِ وَمِنَ الْيَهُودِيَّةِ،
8 وَمِنْ أُورُشَلِيمَ وَمِنْ أَدُومِيَّةَ وَمِنْ عَبْرِ الْأُرْدُنِّ، وَمِنْ حَوْلَيْ صُورَ وَصَيْدَا، جُمُوعٌ كَثِيرَةٌ لَمَّا سَمِعُوا كَمْ عَمِلَ أَتَوْا إِلَيْهِ.
9 فَقَالَ لِتَلَامِيذِهِ أَنْ يُهَيِّئُوا لَهُ زَوْرَقًا صَغِيرًا بِسَبَبِ الْجَمْعِ، لِئَلَّا يَزْحَمُوهُ.
10 لِأَنَّهُ شَفَى كَثِيرِينَ، حَتَّى إِنَّ كُلَّ الَّذِينَ كَانَ بِهِمْ دَاءٌ كَانُوا يَقَعُونَ عَلَيْهِ لِيَلْمِسُوهُ.
11 وَالْأَرْوَاحُ النَّجِسَةُ، كُلَّمَا نَظَرَتْهُ، خَرَّتْ لَهُ وَصَرَخَتْ قَائِلَةً: أَنْتَ هُوَ ابْنُ اللهِ!
12 فَانْتَهَرَهَا كَثِيرًا لِكَيْ لَا تُظْهِرَهُ.
13 ثُمَّ صَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ وَدَعَا الَّذِينَ أَرَادَ هُوَ، فَمَضَوْا إِلَيْهِ.
14 فَأَقَامَ اثْنَيْ عَشَرَ لِيَكُونُوا مَعَهُ، وَلِيُرْسِلَهُمْ لِيَكْرِزُوا،
15 وَيَكُونَ لَهُمْ سُلْطَانٌ عَلَى شِفَاءِ الْأَمْرَاضِ وَعَلَى إِخْرَاجِ الشَّيَاطِينِ.
16 وَجَعَلَ لِسِمْعَانَ اسْمَ بُطْرُسَ،
17 وَيَعْقُوبَ بْنِ زَبْدَى، وَيُوحَنَّا أَخِي يَعْقُوبَ، وَجَعَلَ لَهُمَا اسْمَ بُوَانَرْجِسَ، أَيْ ابْنَيِ الرَّعْدِ،
18 وَأَنْدَرَاوُسَ، وَفِيلُبُّسَ، وَبَرْثُولَمَاوُسَ، وَمَتَّى، وَتُومَا، وَيَعْقُوبَ بْنِ حَلْفَى، وَتَدَّاوُسَ، وَسِمْعَانَ الْقَانَوِيِّ،
19 وَيَهُوذَا الْإِسْخَرْيُوطِيِّ الَّذِي أَسْلَمَهُ. وَجَاءَ إِلَى بَيْتٍ،
20 فَاجْتَمَعَ الْجَمْعُ أَيْضًا حَتَّى لَا يَقْدِرُوا وَلَا أَنْ يَأْكُلُوا خُبْزًا.
21 فَلَمَّا سَمِعَ أَقْرِبَاؤُهُ خَرَجُوا لِيُمْسِكُوهُ، لِأَنَّهُمْ قَالُوا: إِنَّهُ قَدِ اخْتَلَّ عَقْلُهُ.
22 وَالْكَتَبَةُ الَّذِينَ انْحَدَرُوا مِنْ أُورُشَلِيمَ قَالُوا: إِنَّ بَعْلَ زَبُولَ فِيهِ، وَبِرَئِيسِ الشَّيَاطِينِ يُخْرِجُ الشَّيَاطِينَ.
23 فَدَعَاهُمْ إِلَيْهِ وَقَالَ لَهُمْ بِأَمْثَالٍ: كَيْفَ يَقْدِرُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُخْرِجَ الشَّيْطَانَ؟
24 وَإِنْ كَانَتْ مَمْلَكَةٌ عَلَى نَفْسِهَا قَدِ انْقَسَمَتْ، فَلَا تَقْدِرُ تِلْكَ الْمَمْلَكَةُ أَنْ تَثْبُتَ.
25 وَإِنْ كَانَ بَيْتٌ عَلَى نَفْسِهِ قَدِ انْقَسَمَ، فَلَا يَقْدِرُ ذَلِكَ الْبَيْتُ أَنْ يَثْبُتَ.
26 وَإِنْ قَامَ الشَّيْطَانُ عَلَى نَفْسِهِ وَانْقَسَمَ، فَلَا يَقْدِرُ أَنْ يَثْبُتَ، بَلْ لَهُ انْقِضَاءٌ.
27 لَكِنْ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَدْخُلَ بَيْتَ الْقَوِيِّ وَيَنْهَبَ أَمْتِعَتَهُ، إِنْ لَمْ يَرْبُطِ الْقَوِيَّ أَوَّلًا، وَحِينَئِذٍ يَنْهَبُ بَيْتَهُ.
28 اَلْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: كُلُّ الْخَطَايَا تُغْفَرُ لِبَنِي الْبَشَرِ، وَالتَّجَادِيفُ مَهْمَا جَدَّفُوا،
29 وَلَكِنْ مَنْ جَدَّفَ عَلَى الرُّوحِ الْقُدُسِ فَلَيْسَ لَهُ مَغْفِرَةٌ إِلَى الْأَبَدِ، بَلْ هُوَ مُذْنِبُ خَطِيَّةٍ أَبَدِيَّةٍ.
30 لِأَنَّهُمْ قَالُوا: إِنَّ فِيهِ رُوحًا نَجِسًا.
31 ثُمَّ جَاءَتْ أُمُّهُ وَإِخْوَتُهُ، وَوَقَفُوا خَارِجًا وَأَرْسَلُوا إِلَيْهِ يَدْعُونَهُ.
32 وَكَانَ الْجَمْعُ جَالِسًا حَوْلَهُ، فَقَالُوا لَهُ: هُوَذَا أُمُّكَ وَإِخْوَتُكَ خَارِجًا يَطْلُبُونَكَ.
33 فَأَجَابَهُمْ قَائِلًا: مَنْ هِيَ أُمِّي وَإِخْوَتِي؟
34 ثُمَّ نَظَرَ حَوْلَهُ إِلَى الَّذِينَ كَانُوا جَالِسِينَ حَوْلَهُ وَقَالَ: هُوَذَا أُمِّي وَإِخْوَتِي!
35 لِأَنَّ كُلَّ مَنْ يَصْنَعُ مَشِيئَةَ اللهِ هُوَ أَخِي وَأُخْتِي وَأُمِّي.

4 وَابْتَدَأَ أَيْضًا يُعَلِّمُ عِنْدَ الْبَحْرِ، فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ جَمْعٌ كَثِيرٌ، حَتَّى إِنَّهُ دَخَلَ السَّفِينَةَ وَجَلَسَ فِي الْبَحْرِ، وَكُلُّ الْجَمْعِ كَانَ عِنْدَ الْبَحْرِ عَلَى الْبَرِّ.
2 فَعَلَّمَهُمْ كَثِيرًا بِأَمْثَالٍ، وَقَالَ لَهُمْ فِي تَعْلِيمِهِ:
3 اسْمَعُوا! هُوَذَا الزَّارِعُ قَدْ خَرَجَ لِيَزْرَعَ.
4 وَفِيمَا هُوَ يَزْرَعُ سَقَطَ بَعْضٌ عَلَى الطَّرِيقِ، فَجَاءَتِ الطُّيُورُ وَأَكَلَتْهُ.
5 وَسَقَطَ آخَرُ عَلَى الْمَوَاضِعِ الْمُحْجِرَةِ حَيْثُ لَمْ تَكُنْ لَهُ تُرْبَةٌ كَثِيرَةٌ، وَلِلْوَقْتِ نَبَتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عُمْقُ تُرْبَةٍ.
6 وَلَمَّا أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ احْتَرَقَ، وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَصْلٌ يَبِسَ.
7 وَسَقَطَ آخَرُ فِي الشَّوْكِ، فَطَلَعَ الشَّوْكُ وَخَنَقَهُ فَلَمْ يُعْطِ ثَمَرًا.
8 وَسَقَطَ آخَرُ فِي الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، فَأَعْطَى ثَمَرًا يَصْعَدُ وَيَنْمُو، وَأَتَى وَاحِدٌ بِثَلَاثِينَ وَآخَرُ بِسِتِّينَ وَآخَرُ بِمِئَةٍ.
9 وَقَالَ لَهُمْ: مَنْ لَهُ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ!
10 وَلَمَّا كَانَ وَحْدَهُ سَأَلَهُ الَّذِينَ حَوْلَهُ مَعَ الِاثْنَيْ عَشَرَ عَنِ الْمَثَلِ.
11 فَقَالَ لَهُمْ: قَدْ أُعْطِيَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا سِرَّ مَلَكُوتِ اللهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَارِجٍ فَبِالْأَمْثَالِ فِي كُلِّ شَيْءٍ،
12 لِكَيْ يُبْصِرُوا مُبْصِرِينَ وَلَا يَنْظُرُوا، وَيَسْمَعُوا سَامِعِينَ وَلَا يَفْهَمُوا، لِئَلَّا يَرْجِعُوا فَتُغْفَرَ لَهُمْ خَطَايَاهُمْ.
13 ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: أَمَا تَعْلَمُونَ هَذَا الْمَثَلَ؟ فَكَيْفَ تَعْرِفُونَ جَمِيعَ الْأَمْثَالِ؟
14 اَلزَّارِعُ يَزْرَعُ الْكَلِمَةَ.
15 وَهَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ عَلَى الطَّرِيقِ حَيْثُ تُزْرَعُ الْكَلِمَةُ، وَحِينَمَا يَسْمَعُونَ يَأْتِي الشَّيْطَانُ لِلْوَقْتِ وَيَنْزِعُ الْكَلِمَةَ الْمَزْرُوعَةَ فِي قُلُوبِهِمْ.
16 وَهَؤُلَاءِ كَذَلِكَ هُمُ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْمَوَاضِعِ الْمُحْجِرَةِ: الَّذِينَ حِينَمَا يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ لِلْوَقْتِ يَقْبَلُونَهَا بِفَرَحٍ،
17 وَلَيْسَ لَهُمْ أَصْلٌ فِي ذَوَاتِهِمْ بَلْ هُمْ إِلَى حِينٍ، ثُمَّ عِنْدَ حُدُوثِ ضِيقٍ أَوِ اضْطِهَادٍ مِنْ أَجْلِ الْكَلِمَةِ فَلِلْوَقْتِ يَعْثُرُونَ.
18 وَهَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ زُرِعُوا بَيْنَ الشَّوْكِ: هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ،
19 وَهُمُومُ هَذَا الدَّهْرِ وَغُرُورُ الْغِنَى وَشَهَوَاتُ سَائِرِ الْأَشْيَاءِ تَدْخُلُ وَتَخْنُقُ الْكَلِمَةَ فَتَصِيرُ بِلَا ثَمَرٍ.
20 وَهَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ: الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ وَيَقْبَلُونَهَا وَيُثْمِرُونَ: وَاحِدٌ ثَلَاثِينَ وَآخَرُ سِتِّينَ وَآخَرُ مِئَةً.
21 وَقَالَ لَهُمْ: هَلْ يُؤْتَى بِالسِّرَاجِ لِيُوضَعَ تَحْتَ الْمِكْيَالِ أَوْ تَحْتَ السَّرِيرِ؟ أَلَيْسَ لِيُوضَعَ عَلَى الْمَنَارَةِ؟
22 لِأَنَّهُ لَيْسَ خَفِيٌّ إِلَّا لِيُظْهَرَ، وَلَا صَارَ مَكْتُومًا بَلْ لِكَيْ يَأْتِيَ إِلَى الظُّهُورِ.
23 إِنْ كَانَ لِأَحَدٍ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ!
24 وَقَالَ لَهُمُ: انْظُرُوا مَاذَا تَسْمَعُونَ! بِالْكَيْلِ الَّذِي تَكِيلُونَ بِهِ يُكَالُ لَكُمْ، وَيُزَادُ لَكُمْ أَيُّهَا السَّامِعُونَ.
25 فَإِنَّ مَنْ لَهُ سَيُعْطَى، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ فَالَّذِي يَظُنُّ أَنَّ لَهُ سَيُؤْخَذُ مِنْهُ.
26 وَقَالَ: هَكَذَا مَلَكُوتُ اللهِ كَمَا إِنْسَانٌ يُلْقِي الزَّرْعَ عَلَى الْأَرْضِ،
27 وَيَنَامُ وَيَقُومُ لَيْلًا وَنَهَارًا، وَالزَّرْعُ يَنْبُتُ وَيَطُولُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ.
28 اَلْأَرْضُ مِنْ ذَاتِهَا تُخْرِجُ ثَمَرًا، أَوَّلًا نَبَاتًا ثُمَّ سُنْبُلًا ثُمَّ قَمْحًا مَلْآنَ فِي السُّنْبُلِ.
29 وَلَكِنْ مَتَى أَسْلَمَ الثَّمَرُ بَادَرَ لِلْوَقْتِ إِلَى الْمِنْجَلِ، لِأَنَّ الْحَصَادَ قَدْ حَضَرَ.
30 وَقَالَ: بِمَاذَا نُشَبِّهُ مَلَكُوتَ اللهِ، أَوْ بِأَيِّ مَثَلٍ نُمَثِّلُهُ؟
31 اَلْحَبَّةُ الْخَرْدَلِ، الَّتِي هِيَ أَصْغَرُ جَمِيعِ الْبُذُورِ الَّتِي عَلَى الْأَرْضِ،
32 وَلَكِنْ مَتَى زُرِعَتْ تَطْلُعُ وَتَصِيرُ أَكْبَرَ جَمِيعِ الْبُقُولِ، وَتَصْنَعُ أَغْصَانًا كَبِيرَةً حَتَّى إِنَّ طُيُورَ السَّمَاءِ تَقْدِرُ أَنْ تَتَآوَى تَحْتَ ظِلِّهَا.
33 وَبِأَمْثَالٍ كَثِيرَةٍ مِثْلِ هَذِهِ كَانَ يُكَلِّمُهُمْ بِحَسَبِ مَا كَانُوا يَقْدِرُونَ أَنْ يَسْمَعُوا.
34 وَبِدُونِ مَثَلٍ لَمْ يَكُنْ يُكَلِّمُهُمْ، وَأَمَّا عَلَى انْفِرَادٍ فَكَانَ يُفَسِّرُ لِتَلَامِيذِهِ كُلَّ شَيْءٍ.
35 وَقَالَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ: لِنَجْتَزْ إِلَى الْعَبْرِ.
36 فَصَرَفُوا الْجَمْعَ وَأَخَذُوهُ كَمَا كَانَ فِي السَّفِينَةِ، وَكَانَتْ أَيْضًا سُفُنٌ أُخْرَى مَعَهُ.
37 فَحَدَثَ نَوْءُ رِيحٍ عَظِيمَةٌ، وَكَانَتِ الْأَمْوَاجُ تَلْطِمُ السَّفِينَةَ حَتَّى صَارَتْ تَمْتَلِئُ.
38 وَكَانَ هُوَ فِي الْمُؤَخَّرِ عَلَى الْوِسَادَةِ نَائِمًا، فَأَيْقَظُوهُ وَقَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، أَمَا يَهُمُّكَ أَنَّنَا نَهْلِكُ؟
39 فَقَامَ وَانْتَهَرَ الرِّيحَ وَقَالَ لِلْبَحْرِ: اسْكُتْ، اِبْكَمْ! فَسَكَنَتِ الرِّيحُ وَصَارَ هُدُوءٌ عَظِيمٌ.
40 فَقَالَ لَهُمْ: لِمَاذَا أَنْتُمْ خَائِفُونَ هَكَذَا؟ كَيْفَ لَا إِيمَانَ لَكُمْ؟
41 فَخَافُوا خَوْفًا عَظِيمًا وَقَالُوا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: مَنْ هُوَ هَذَا؟ فَإِنَّ الرِّيحَ أَيْضًا وَالْبَحْرَ يُطِيعَانِهِ!

5 وَجَاءُوا إِلَى عَبْرِ الْبَحْرِ إِلَى كُورَةِ الْجَرَاسِيِّينَ.
2 وَلَمَّا خَرَجَ مِنَ السَّفِينَةِ لِلْوَقْتِ اسْتَقْبَلَهُ مِنَ الْقُبُورِ إِنْسَانٌ بِهِ رُوحٌ نَجِسٌ،
3 الَّذِي كَانَ مَسْكَنُهُ فِي الْقُبُورِ، وَلَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ أَنْ يَرْبِطَهُ وَلَا بِسَلَاسِلَ،
4 لِأَنَّهُ قَدْ رُبِطَ مِرَارًا بِقُيُودٍ وَسَلَاسِلَ فَقَطَّرَ السَّلَاسِلَ وَكَسَّرَ الْقُيُودَ، وَلَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ أَنْ يُذَلِّلَهُ.
5 وَكَانَ دَائِمًا لَيْلًا وَنَهَارًا فِي الْجِبَالِ وَفِي الْقُبُورِ يَصْرُخُ وَيَخْمُشُ نَفْسَهُ بِالْحِجَارَةِ.
6 فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ مِنْ بَعِيدٍ رَكَضَ وَسَجَدَ لَهُ،
7 وَصَرَخَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَقَالَ: مَا لِي وَلَكَ يَا يَسُوعُ ابْنَ اللهِ الْعَلِيِّ؟ أَسْتَحْلِفُكَ بِاللهِ أَنْ لَا تُعَذِّبَنِي!
8 لِأَنَّهُ قَالَ لَهُ: اخْرُجْ مِنَ الْإِنْسَانِ يَا رُوحُ النَّجِسُ!
9 وَسَأَلَهُ: مَا اسْمُكَ؟ فَقَالَ لَهُ: اسْمِي لَجُونُ، لِأَنَّنَا كَثِيرُونَ.
10 وَطَلَبَ إِلَيْهِ كَثِيرًا أَنْ لَا يُرْسِلَهُمْ خَارِجًا عَنِ الْكُورَةِ.
11 وَكَانَ هُنَاكَ عِنْدَ الْجَبَلِ قَطِيعُ خَنَازِيرَ كَثِيرٌ يَرْعَى،
12 فَطَلَبَتْ إِلَيْهِ كُلُّ الشَّيَاطِينِ قَائِلَةً: أَرْسِلْنَا إِلَى الْخَنَازِيرِ لِنَدْخُلَهَا!
13 فَأَذِنَ لَهُمْ يَسُوعُ لِلْوَقْتِ. فَخَرَجَتِ الْأَرْوَاحُ النَّجِسَةُ وَدَخَلَتِ الْخَنَازِيرَ، وَكَانَ نَحْوُ أَلْفَيْنِ، فَاخْتَنَقَ فِي الْبَحْرِ.
14 وَأَمَّا الَّذِينَ كَانُوا يَرْعَوْنَهَا فَهَرَبُوا وَأَخْبَرُوا فِي الْمَدِينَةِ وَفِي الضِّيَاعِ. فَخَرَجُوا لِيَنْظُرُوا مَا هُوَ الَّذِي جَرَى.
15 وَجَاءُوا إِلَى يَسُوعَ وَنَظَرُوا الْمَجْنُونَ جَالِسًا وَمُتَسَرْبِلًا وَعَاقِلًا، الَّذِي كَانَ فِيهِ الْفَيْلَقُ، فَخَافُوا.
16 وَحَدَّثَهُمُ الَّذِينَ رَأَوْا كَيْفَ جَرَى لِلْمَجْنُونِ وَعَنِ الْخَنَازِيرِ.
17 فَابْتَدَأُوا يَطْلُبُونَ إِلَيْهِ أَنْ يَذْهَبَ عَنْ تُخُومِهِمْ.
18 وَلَمَّا دَخَلَ السَّفِينَةَ طَلَبَ إِلَيْهِ الَّذِي كَانَ مَجْنُونًا أَنْ يَكُونَ مَعَهُ.
19 فَلَمْ يَدَعْهُ يَسُوعُ، بَلْ قَالَ لَهُ: اذْهَبْ إِلَى بَيْتِكَ وَإِلَى أَهْلِكَ وَأَخْبِرْهُمْ كَمْ صَنَعَ الرَّبُّ بِكَ وَرَحِمَكَ.
20 فَمَضَى وَابْتَدَأَ يُنَادِي فِي الْمُدُنِ الْعَشْرِ كَمْ صَنَعَ بِهِ يَسُوعُ، فَتَعَجَّبَ الْجَمِيعُ.
21 وَلَمَّا اجْتَازَ يَسُوعُ بِالسَّفِينَةِ أَيْضًا إِلَى عَبْرِ الْبَحْرِ اجْتَمَعَ إِلَيْهِ جَمْعٌ كَثِيرٌ، وَكَانَ عِنْدَ الْبَحْرِ.
22 وَإِذَا وَاحِدٌ مِنَ الرُّؤَسَاءِ اسْمُهُ يَايِرُسُ جَاءَ، وَلَمَّا رَآهُ خَرَّ عِنْدَ قَدَمَيْهِ،
23 وَطَلَبَ إِلَيْهِ كَثِيرًا قَائِلًا: ابْنَتِي الصَّغِيرَةُ عَلَى آخِرَتِهَا، لَيْتَكَ تَأْتِي وَتَضَعُ يَدَيْكَ عَلَيْهَا لِكَيْ تَبْرَأَ وَتَحْيَا!
24 فَمَضَى مَعَهُ، وَتَبِعَهُ جَمْعٌ كَثِيرٌ وَكَانُوا يَزْحَمُونَهُ.
25 وَامْرَأَةٌ بِهَا نَزْفُ دَمٍ مُنْذُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً،
26 وَقَدْ تَأَلَّمَتْ كَثِيرًا مِنْ كَثِيرِينَ مِنَ الْأَطِبَّاءِ، وَأَنْفَقَتْ كُلَّ مَا لَهَا وَلَمْ تَنْتَفِعْ شَيْئًا بَلْ صَارَتْ إِلَى أَرْدَإِ،
27 إِذْ سَمِعَتْ بِيَسُوعَ جَاءَتْ فِي الزَّحْمَةِ مِنْ وَرَاءٍ وَلَمَسَتْ ثَوْبَهُ،
28 لِأَنَّهَا قَالَتْ: إِنْ لَمَسْتُ وَلَوْ ثِيَابَهُ شُفِيتُ.
29 فَلِلْوَقْتِ جَفَّ يَنْبُوعُ دَمِهَا، وَعَلِمَتْ فِي جَسَدِهَا أَنَّهَا قَدْ بَرِئَتْ مِنَ الدَّاءِ.
30 وَلِلْوَقْتِ عَلِمَ يَسُوعُ فِي نَفْسِهِ بِالْقُوَّةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنْهُ، فَالْتَفَتَ إِلَى الْجَمْعِ وَقَالَ: مَنْ لَمَسَ ثِيَابِي؟
31 فَقَالَ لَهُ تَلَامِيذُهُ: أَتَنْظُرُ الْجَمْعَ يَزْحَمُكَ وَتَقُولُ: مَنْ لَمَسَنِي؟
32 فَنَظَرَ حَوْلَهُ لِيَرَى الَّتِي فَعَلَتْ هَذَا الْأَمْرَ.
33 فَالْمَرْأَةُ خَائِفَةً وَمُرْتَعِدَةً، عَالِمَةً بِمَا صَارَ فِيهَا، أَتَتْ وَخَرَّتْ لَهُ وَقَالَتْ لَهُ الْحَقَّ كُلَّهُ.
34 فَقَالَ لَهَا: يَا ابْنَةُ، إِيمَانُكِ قَدْ شَفَاكِ، اذْهَبِي بِسَلَامٍ وَكُونِي صَحِيحَةً مِنْ دَائِكِ.
35 وَفِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ أَتَوْا مِنْ عِنْدِ رَئِيسِ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: ابْنَتُكَ مَاتَتْ، لِمَاذَا تُتْعِبُ بَعْدُ الْمُعَلِّمَ؟
36 فَيَسُوعُ لِلْوَقْتِ سَمِعَ الْكَلِمَةَ الَّتِي قِيلَتْ، فَقَالَ لِرَئِيسِ الْمَجْمَعِ: لَا تَخَفْ، آمِنْ فَقَطْ!
37 وَلَمْ يَدَعْ أَحَدًا يَتْبَعُهُ إِلَّا بُطْرُسَ وَيَعْقُوبَ وَيُوحَنَّا أَخَا يَعْقُوبَ.
38 فَجَاءَ إِلَى بَيْتِ رَئِيسِ الْمَجْمَعِ، وَنَظَرَ ضَجِيجًا وَبَاكِينَ وَوَلْوَلَةً كَثِيرَةً.
39 فَدَخَلَ وَقَالَ لَهُمْ: لِمَاذَا تَضِجُّونَ وَتَبْكُونَ؟ لَمْ تَمُتِ الصَّبِيَّةُ لَكِنَّهَا نَائِمَةٌ.
40 فَضَحِكُوا عَلَيْهِ. وَأَمَّا هُوَ فَأَخْرَجَ الْجَمِيعَ وَأَخَذَ أَبَا الصَّبِيَّةِ وَأُمَّهَا وَالَّذِينَ مَعَهُ، وَدَخَلَ حَيْثُ كَانَ الصَّبِيُّ مُضْطَجِعًا.
41 وَأَخَذَ بِيَدِ الصَّبِيَّةِ وَقَالَ لَهَا: طَلِيثَا قُومِي، الَّذِي تَفْسِيرُهُ: يَا صَبِيَّةُ لَكِ أَقُولُ قُومِي!
42 فَلِلْوَقْتِ قَامَتِ الصَّبِيَّةُ وَمَشَتْ، لِأَنَّهَا كَانَتِ ابْنَةَ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً. فَبُهِتُوا بُهْتَةً عَظِيمَةً.
43 فَأَوْصَاهُمْ كَثِيرًا أَنْ لَا يَعْلَمَ أَحَدٌ بِهَذَا، وَقَالَ أَنْ يُعْطَى لَهَا لِتَأْكُلَ.

6 وَخَرَجَ مِنْ هُنَاكَ وَجَاءَ إِلَى وَطَنِهِ، وَتَلَامِيذُهُ تَبِعُوهُ.
2 وَلَمَّا كَانَ السَّبْتُ ابْتَدَأَ يُعَلِّمُ فِي الْمَجْمَعِ، وَكَثِيرُونَ إِذْ سَمِعُوا بُهِتُوا قَائِلِينَ: مِنْ أَيْنَ لِهَذَا هَذَا؟ وَمَا هِيَ الْحِكْمَةُ الَّتِي أُعْطِيَتْ لِهَذَا؟ وَمَا هَذِهِ الْقُوَّاتُ الَّتِي تَجْرِي مِنْ يَدَيْهِ؟
3 أَلَيْسَ هَذَا هُوَ النَّجَّارَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأَخَا يَعْقُوبَ وَيُوسِي وَيَهُوذَا وَسِمْعَانَ؟ أَلَيْسَتْ أَخَوَاتُهُ هَهُنَا مَعَنَا؟ فَشَكُّوا فِيهِ.
4 فَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: لَيْسَ نَبِيٌّ بِلَا كَرَامَةٍ إِلَّا فِي وَطَنِهِ وَبَيْنَ أَقْرِبَائِهِ وَفِي بَيْتِهِ.
5 وَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَصْنَعَ هُنَاكَ قُوَّةً مَا، إِلَّا أَنَّهُ وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى مَرِيضٍ قَلِيلِينَ فَشَفَاهُمْ.
6 وَتَعَجَّبَ مِنْ عَدَمِ إِيمَانِهِمْ. وَكَانَ يَطُوفُ الْقُرَى الْمُحِيطَةَ يُعَلِّمُ.
7 وَدَعَا الِاثْنَيْ عَشَرَ وَابْتَدَأَ يُرْسِلُهُمُ اثْنَيْنِ اثْنَيْنِ، وَأَعْطَاهُمْ سُلْطَانًا عَلَى الْأَرْوَاحِ النَّجِسَةِ،
8 وَأَوْصَاهُمْ أَنْ لَا يَحْمِلُوا شَيْئًا لِلطَّرِيقِ إِلَّا عَصًا فَقَطْ، لَا مِزْوَدًا وَلَا خُبْزًا وَلَا نُحَاسًا فِي الْمِنْطَقَةِ،
9 بَلْ أَنْ يَلْبَسُوا أَحْذِيَةً، وَلَا يَلْبَسُوا ثَوْبَيْنِ.
10 وَقَالَ لَهُمْ: حَيْثُمَا دَخَلْتُمْ بَيْتًا فَأَقِيمُوا فِيهِ إِلَى أَنْ تَخْرُجُوا مِنْ هُنَاكَ.
11 وَكُلُّ مَنْ لَا يَقْبَلُكُمْ وَلَا يَسْمَعُ لَكُمْ، فَاخْرُجُوا مِنْ هُنَاكَ وَانْفُضُوا التُّرَابَ الَّذِي تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ شَهَادَةً عَلَيْهِمْ. اَلْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: سَيَكُونُ لِسَدُومَ وَعَمُورَةَ حَالَةٌ أَكْثَرُ احْتِمَالًا فِي يَوْمِ الدِّينِ مِنْ تِلْكَ الْمَدِينَةِ.
12 فَخَرَجُوا وَكَرَزُوا أَنْ يَتُوبَ النَّاسُ،
13 وَكَانُوا يُخْرِجُونَ شَيَاطِينَ كَثِيرَةً، وَدَهَنُوا بِزَيْتٍ مَرْضَى كَثِيرِينَ وَشَفَوْهُمْ.
14 وَسَمِعَ الْمَلِكُ هِيرُودُسُ، لِأَنَّ اسْمَهُ صَارَ مَشْهُورًا، وَقَالَ: إِنَّ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانَ قَدْ قَامَ مِنَ الْأَمْوَاتِ، وَلِذَلِكَ تُظْهِرُ بِهِ هَذِهِ الْقُوَّاتُ.
15 وَآخَرُونَ قَالُوا: إِنَّهُ إِيلِيَّا. وَآخَرُونَ قَالُوا: إِنَّهُ نَبِيٌّ كَوَاحِدٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ.
16 فَلَمَّا سَمِعَ هِيرُودُسُ قَالَ: يُوحَنَّا الَّذِي قَطَعْتُ أَنَا رَأْسَهُ قَدْ قَامَ!
17 لِأَنَّ هِيرُودُسَ نَفْسَهُ كَانَ قَدْ أَرْسَلَ وَأَمْسَكَ يُوحَنَّا وَأَوْثَقَهُ فِي السِّجْنِ لِأَجْلِ هِيرُودِيَّا امْرَأَةِ فِيلُبُّسَ أَخِيهِ، لِأَنَّهُ تَزَوَّجَهَا.
18 فَكَانَ يُوحَنَّا يَقُولُ لِهِيرُودُسَ: لَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تَأْخُذَ امْرَأَةَ أَخِيكَ!
19 فَهِيرُودِيَّا قَاوَمَتْهُ وَأَرَادَتْ أَنْ تَقْتُلَهُ وَلَمْ تَقْدِرْ،
20 لِأَنَّ هِيرُودُسَ كَانَ يَهَابُ يُوحَنَّا، عَالِمًا أَنَّهُ رَجُلٌ بَارٌّ وَقِدِّيسٌ، وَكَانَ يَحْفَظُهُ، وَإِذْ سَمِعَهُ فَعَلَ كَثِيرًا وَسَمِعَهُ بِسُرُورٍ.
21 وَلَمَّا كَانَ يَوْمٌ مُنَاسِبٌ إِذْ هِيرُودُسُ فِي يَوْمِ مِيلَادِهِ صَنَعَ وَلِيمَةً لِعُظَمَائِهِ وَلِلْقُوَّادِ وَلِوُجُوهِ الْجَلِيلِ،
22 وَدَخَلَتِ ابْنَةُ هِيرُودِيَّا نَفْسِهَا وَرَقَصَتْ، فَسَرَّتْ هِيرُودُسَ وَالْمُتَّكِئِينَ مَعَهُ. فَقَالَ الْمَلِكُ لِلصَّبِيَّةِ: اطْلُبِي مِنِّي مَا تُرِيدِينَ فَأُعْطِيَكِ!
23 وَأَقْسَمَ لَهَا: مَهْمَا طَلَبْتِ مِنِّي أُعْطِيكِ إِلَى نِصْفِ مَمْلَكَتِي!
24 فَخَرَجَتْ وَقَالَتْ لِأُمِّهَا: مَاذَا أَطْلُبُ؟ فَقَالَتْ: رَأْسَ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانِ!
25 فَدَخَلَتْ لِلْوَقْتِ بِسُرْعَةٍ إِلَى الْمَلِكِ وَطَلَبَتْ قَائِلَةً: أُرِيدُ أَنْ تُعْطِيَنِي لِلْوَقْتِ عَلَى طَبَقٍ رَأْسَ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانِ!
26 فَحَزِنَ الْمَلِكُ جِدًّا، وَلِأَجْلِ الْأَقْسَامِ وَالْمُتَّكِئِينَ لَمْ يُرِدْ أَنْ يَرُدَّهَا.
27 فَلِلْوَقْتِ أَرْسَلَ الْمَلِكُ سَيَّافًا وَأَمَرَ أَنْ يُؤْتَى بِرَأْسِهِ. فَمَضَى وَقَطَعَ رَأْسَهُ فِي السِّجْنِ،
28 وَأَتَى بِرَأْسِهِ عَلَى طَبَقٍ وَأَعْطَاهُ لِلصَّبِيَّةِ، وَالصَّبِيَّةُ أَعْطَتْهُ لِأُمِّهَا.
29 فَلَمَّا سَمِعَ تَلَامِيذُهُ جَاءُوا وَأَخَذُوا جُثَّتَهُ وَوَضَعُوهُ فِي قَبْرٍ.
30 وَاجْتَمَعَ الرُّسُلُ إِلَى يَسُوعَ وَأَخْبَرُوهُ بِكُلِّ مَا عَمِلُوا وَبِكُلِّ مَا عَلَّمُوا.
31 فَقَالَ لَهُمْ: تَعَالَوْا أَنْتُمْ مُنْفَرِدِينَ إِلَى مَوْضِعٍ خَلِيٍّ وَاسْتَرِيحُوا قَلِيلًا. لِأَنَّ الَّذِينَ يَأْتُونَ وَالَّذِينَ يَذْهَبُونَ كَثِيرُونَ، وَل

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות׃ 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ 13 ויהי שם בלילה ההוא ויקח משם את אשר עבר לו׃ 14 מנחה לעשו אחיו מן העזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ 15 מיניקות שלשים גמלים מניקות ובניהם ארבעים פרות עשרה פרים אתנות עשרים ועשרה עירים׃ 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ 22 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ 23 ויקחם ויעברם את הנחל וישלח את אשר לו׃ 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות׃ 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ 13 ויהי שם בלילה ההוא ויקח משם את אשר עבר לו׃ 14 מנחה לעשו אחיו מן העזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃ 15 מיניקות שלשים גמלים מניקות ובניהם ארבעים פרות עשרה פרים אתנות עשרים ועשרה עירים׃ 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ 22 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ 23 ויקחם ויעברם את הנחל וישלח את אשר לו׃ 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃

---

[1] ישר. נכ. מב.—ויזרח׃

(24) מב. 7: 19. ו. מב. 6:
5. מב. 9: 16.
(29) מב. 8: 14.
(30) מב. 3: 10.
(31) ומ. 27: 9. 35: 12. מב. 18: 41. 34: 15. 66: 18.
מכא. 1: 28. 15: 29. 28: 9.
נכ. 1: 15. יג. 11: 11. 14: 12. שו. 8: 18. מנ. 3: 4.
(33) מב. 9: 16.
(34) מב. 9: 2.
(35) מכא 14: 33. 16: 16.
מב. 1: 1. מב. 10: 36. ו. 5: 13.
(37) מב. 4: 26.
(39) מב. 5: 22. 27. 3: 17. 12: 47. מכא 13: 13.
(40) כנ. 2: 19.
(41) מב. 15: 22. 24.

(9) מב. 14: 6. יב. 2: 18.
(11) נכ. 40: 11. שו. 34: 12. 23. 37: 24. מב. 13: 20. ו. בכ. 2: 25. 5: 4.
(12) מכא. 11: 16. 17.
(14) ד. בכ. 2: 19.
(15) מכא 11: 27. מב. 15: 13.
(16) נכ. 56: 8. שו. 37: 22. יב. 2: 14. ו. בכ. 2: 25.
(17) נכ. 53: 7. 8. 12. מב. 2: 9.
(18) מב. 2: 19. 6: 38. 15: 10. בכ. 2: 24. 32.

---

[2] מ: מאכלו. [3] מב: מסמר. מסמר ומסמר. מב. כמ—מפרסת כתי. [4] מ: מכחכח כתי כלים. [5] מ: מלקי. [6] מ: לכמוש.

19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה
20 וישלך מידיו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל
21 אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
22 וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם
23 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
24 אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
25 לא ידענו מה היה לו׃ ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי
26 וואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ וירא משה את העם כי פרוע
הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער
27 המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃ ויאמר
להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו
עברו ושובו משער לשער והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
28 ואיש את קרבו׃ ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
29 ההוא כשלשת אלפי איש׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ וישב משה אל יהוה
ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו ממספרי׃ ועתה
לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף יהוה את העם על
אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃

פרק לג׃

1 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
2 מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
3 האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש כי
לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃
4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו
5 עליו׃ ויהוה אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך
6 ואדעה מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
7 חורב׃ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
8 מועד אשר מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה האהלה יקמו כל
העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃
9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
10 ודבר עם משה׃ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
11 וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר יהוה אל משה
פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃
12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך
13 בשם ואף מצאת חן בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך
הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי
14 עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם
15 אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
16 מכל העם אשר על פני האדמה׃ ויאמר יהוה אל משה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
17 ויאמר הראני נא את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי
18 את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
19 האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וחפתי כפי עליך עד
20 עברי׃ והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃

---

(19) שמ׳ 7: 43; 9: 16.
(20) שמ׳ 7: 20; 8: 48, 52.
(21) ספר 4: 11; תה׳ 94: 9.
(22) שמ׳ 8: 9; 6: 7, 32; 146: 3.
(23) בר׳ 3: 11; 5: 12.
(24) שמ׳ 10: 38; 3: 2, 5; 36.
(26) שמ׳ 8: 47; 1: שמ׳ 4: 9.
(27) שמ׳ 10: 4, 14.
(28) שמ׳ 6: 37; 17: 11, 12, 18; 9.
(29) שמ׳ 14: 28; 17: 2; 6, 83; בראי. [בר׳ תה׳ 33.]
(30) שמ׳ 17: 11, 22.
(31) שמ׳ 8: 59.
(33) שמ׳ 5: 18.
(34) תה׳ 82: 6.
(35) ויק׳ 13: 1.
(36) שמ׳ 6: 27; 3: 17, 5: 1.

---

(1) לב׳ 10; 38, 39.
(2) תה׳ 26: 7. בר׳ 14: 3. שמ׳ 12: 3.
(4) שמ׳ 9: 3; 11: 40.
(6) שמ׳ 10: 40.
(8) שמ׳ 10: 31.
(9) שמ׳ 9: 7.
(10) שמ׳ 12: 35.
(11) דב׳ 31: 16; 12: 2; תה׳ 9: 24. ב״ה 7: 60; 15: 18, 51.
36, 37. 8: 42; 5: 17, 18, 10:
30. לב׳ 1: 35. שמ׳ 9: 35.
37.
(37) שמ׳ 15: 24.
(38) שמ׳ 5: 36; 14: 10, 11; 17: 21.
(39) שמ׳ 7: 30, 44; 8: 59.
(40) שמ׳ 1: 28.
(41) שמ׳ 3: 30.
(42) שמ׳ 8: 30; 11: 45.

---

[1] מ׳ שלא. [2] שמות ושי׳. בד׳.—ופ׳ומ׳ובו׳. [3] שמות ושי׳. בד׳.—ופ׳ומ׳ובו׳.

כי־עם קשה־עֹרף הוּא׃ 34 וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ 35 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃

לג

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 2 וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 3 אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה פֶּן־אֲכַלֶּךָּ בַּדָּרֶךְ׃ 4 וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃ 5 וַיהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מַה־אֶּעֱשֶׂה לָּךְ׃ 6 וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃ 7 וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 8 וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה כָּל־הָעָם קָמוּ וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ 9 וְהָיָה כְּבוֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ 10 וְרָאָה כָל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוָה אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃ 11 וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֶּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּה יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ 13 וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָּא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ 14 וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנַחְתִּי לָךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ 16 וּבַמֶּה יִוָּדַע אֲנִי וְעַמְּךָ הֲלֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינִי אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְשֵׁם׃ 18 וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי נָּא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ 19 וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ 20 וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ 22 וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ 23 וְהֵסַרְתִּי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃

לד

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ 2 וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר׃ 3 וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ 4 וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ 6 וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 7 נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ 8 וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ 11 שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 12 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ 13 כִּי אִם־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן׃ 14 כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ 15 פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ 16 וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לִבָּנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ 17 אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ׃ 18 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לָעֵת חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ 19 כָּל־פֶּטֶר רָחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ 20 וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 21 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ 22 וְחַג שָׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ 23 שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 24 כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא יַחְמֹד אִישׁ אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ 25 לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ 26 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 28 וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ 29 וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ 30 וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ 31 וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ 32 וְאַחַר נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ 33 וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ 34 וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֶּר אִתּוֹ יָסִר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוֻּה׃ 35 וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃

לה

1 וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ 2 שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ 3 לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ 5 קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ 6 וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ 7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ 8 וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 9 וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 10 וְכָל־חַכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 11 אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחוֹ אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ 12 אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ 13 אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים׃ 14 וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ 15 וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃ 16 אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 17 אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אַדְנֵיהֶם וְאֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ 18 אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתָרֵיהֶם׃ 19 אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ 20 וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃ 21 וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 22 וְהָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃ 23 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ 24 כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ 25 וְכָל־אִשָּׁה חַכַם־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ 26 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אוֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ 27 וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 28 וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 31 וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ 32 וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ 34 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃ 35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃

לו

1 וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ 2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ 3 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ 6 וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ 7 וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ 8 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חַכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ 9 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 10 וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת וְאֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃ 11 וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 12 חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ 15 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ 16 וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד׃ 17 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיוֹת אֶחָד׃ 19 וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ 20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 21 עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 22 שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ 23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ 24 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃ 25 וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן הַצָּפוֹנִי עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרָשָׁיו׃ 26 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 27 וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ 28 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ 29 וְהָיוּ תוֹמִם מִלְמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ 30 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 31 וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הָאֶחָד לַמִּשְׁכָּן׃ 32 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם יָמָּה׃ 33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרֹחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבָּרִיחַ אֶל־בָּרִיחַ׃ 34 וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ 35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַ

وعلموه الجميع ان موسى قد اقامه وكيلا على بيته. وقال
له يسوع اما الثعالب فلها اوجرة واما ابن البشر فليس
له اين يسند رأسه. ثم قال لآخر اتبعني. فقال يا سيد
ائذن لي ان امضي اولا واوارى ابي. فقال له يسوع دع
الموتى يوارون موتاهم واما انت فاذهب وناد بملكوت
الله. وقال آخر ايضا اتبعك يا سيد ولكن ائذن لي اولا
ان اودع اهل بيتي. فقال له يسوع ليس احد يضع يده
على المحراث وينظر الى خلف يصلح لملكوت الله.
ثم عين يسوع سبعين آخرين وارسلهم اثنين اثنين امام
وجهه الى كل مدينة وموضع كان هو مزمعا ان يأتي
اليه. وقال لهم ان الحصاد كثير والفعلة قليلون فاطلبوا
من رب الحصاد ان يرسل فعلة الى حصاده. امضوا
ها انا ارسلكم كالحملان بين الذئاب. لا تحملوا كيسا
ولا مزودا ولا احذية ولا تسلموا على احد في الطريق.
وفي اي بيت دخلتموه فقولوا اولا سلام لهذا البيت.
فان كان هناك ابن السلام يحل سلامكم عليه والا
فيرجع اليكم. واقيموا في ذلك البيت تأكلون وتشربون
مما عندهم لان الفاعل مستحق اجرته. لا تنتقلوا من
بيت الى بيت. وفي اي مدينة دخلتموها وقبلوكم كلوا
مما يقدم اليكم واشفوا مرضاها الذين فيها وقولوا لهم
قد اقترب منكم ملكوت الله. واما في اي مدينة دخلتموها
ولم يقبلوكم فاخرجوا الى شوارعها وقولوا حتى الغبار
الذي لصق بنا من مدينتكم نمسحه عليكم ونعلم انكم
تعلمون ان ملكوت الله قد اقترب منكم. اقول لكم ان
سدوم تكون اخف حالا في ذلك اليوم من تلك المدينة.
ويل لك يا كورزين ويل لك يا بيت صيدا لانه لو كانت
القوات التي صنعت فيكما قد صنعت في صور وصيدا
لتابتا قديما في المسوح والرماد. ولكن صور وصيدا
تكون اخف حالا في الدين منكما. وانت يا كفرناحوم
المرتفعة الى السماء ستهبطين الى الجحيم. من يسمع
منكم يسمع مني ومن يرذلكم يرذلني ومن يرذلني
يرذل الذي ارسلني. ورجع السبعون بفرح وقالوا يا سيد
ان الشياطين تخضع لنا باسمك. فقال لهم قد كنت
ابصر الشيطان ساقطا من السماء كالبرق. ها انا قد
اعطيتكم سلطانا ان تدوسوا الحيات والعقارب وكل
قوة العدو ولا يضركم شيء البتة. غير انكم لا تفرحون
بهذا ان الارواح تخضع لكم بل افرحوا بالحري بان
اسماءكم مكتوبة في السماوات. في تلك الساعة ابتهج
يسوع بالروح القدس وقال اعترف لك يا ابتاه رب
السماء والارض لانك اخفيت هذه عن الحكماء والفهماء
واعلنتها للاطفال. نعم يا ابتاه لان هكذا صار امام
وجهك. كل شيء قد دفع الي من ابتاي ولا يعرف احد
من هو الابن الا الاب ولا من هو الاب الا الابن ومن
اراد الابن ان يعلن له. والتفت الى تلاميذه على
انفراد وقال طوبى للعيون التي تنظر ما تنظرونه.
فاني اقول لكم ان انبياء كثيرين وملوكا اشتهوا ان
يروا ما انتم ناظرون ولم يروا وان يسمعوا ما انتم
سامعون ولم يسمعوا. وقام واحد من الكتبة وقال
ليجربه يا معلم ماذا اعمل لارث الحياة الابدية.
فقال له يسوع ما هو مكتوب في الناموس كيف تقرأ.
فاجاب وقال تحب الرب الهك من كل قلبك ومن كل
نفسك ومن كل قوتك ومن كل فكرك وقريبك كنفسك.
فقال له بالصواب اجبت. اعمل هذا فتحيا. واما هو
فاذ اراد ان يبرر نفسه قال ليسوع ومن هو قريبي.
فاجاب يسوع وقال انسان كان منحدرا من اورشليم الى
اريحا فوقع بين لصوص فعروه وجرحوه وانصرفوا عنه
وهو بين حي وميت. فاتفق ان كاهنا كان منحدرا في
ذلك الطريق فلما رآه عدل عنه. وكذلك لاوي ايضا
اذ صار عند المكان جاء ونظر وعدل عنه. واما سامري
مسافر فجاء اليه ولما رآه تحنن. فدنا وضمد جراحاته
وصب عليها زيتا وخمرا وحمله على دابته واتى به الى
فندق واعتنى به. وفي الغد لما مضى اخرج دينارين
واعطاهما لصاحب الفندق وقال له اعتن به وما تنفقه
زيادة على ذلك انا اوفيك اياه عند رجوعي. فمن هؤلاء
الثلاثة ترى صار قريبا للذي وقع بين اللصوص. فقال
الذي صنع معه الرحمة. فقال له يسوع اذهب انت
واصنع كذلك. وفيما هم سائرون دخل قرية فامرأة
اسمها مرثا استضافته في بيتها. وكان لها اخت اسمها
مريم جلست عند قدمي يسوع تسمع كلامه. واما مرثا
فكانت مشغولة بخدمة كثيرة فوقفت وقالت يا سيد
اما تبالي بان اختي قد تركتني اخدم وحدي. فقل لها
ان تعينني. فاجاب يسوع وقال لها يا مرثا يا مرثا
انك تهتمين وتضطربين على امور كثيرة. والحاجة الى
واحد. فمريم قد اختارت النصيب الصالح الذي لا
ينزع منها. وفيما هو يصلي في موضع ما لما فرغ قال
واحد من تلاميذه يا سيد علمنا ان نصلي كما علم
يوحنا ايضا تلاميذه. فقال لهم متى صليتم فقولوا
ابانا الذي في السماوات ليتقدس اسمك. ليأت ملكوتك.
ليكن مشيئتك كما في السماء كذلك على الارض.
خبزنا الجوهري اعطنا كل يوم. واغفر لنا خطايانا لانا
نحن ايضا نغفر كل من يخطئ الينا. ولا تدخلنا في
تجربة لكن نجنا من الشرير. وقال لهم من منكم يكون
له صديق ويمضي اليه نصف الليل ويقول له يا صديق
اقرضني ثلاثة ارغفة. فان صديقا لي قد جاءني من
الطريق ولم يكن عندي ما اقدم له. فيجيبه ذاك من
داخل ويقول لا تزعجني. الباب مغلق الآن وغلماني
معي في المضجع لست اقدر ان اقوم واعطيك. اقول لكم
وان لم يقم ويعطه لكونه صديقه فلاجل وقاحته يقوم
ويعطيه كل ما يحتاج اليه. وانا اقول لكم اسألوا
تعطوا. اطلبوا تجدوا. اقرعوا يفتح لكم. لان كل من
يسأل يأخذ ومن يطلب يجد ومن يقرع يفتح له. ومن
منكم يسأل ابا ابنه خبزا فيعطيه حجرا. او سمكة
فيعطيه حية بدل السمكة. او يسأله بيضة فيعطيه
عقربا. فان كنتم انتم الاشرار تعرفون ان تعطوا اولادكم
عطايا صالحة فكم بالحري يعطي الاب السماوي الروح
القدس لسائليه. وكان يخرج شيطانا وهو اخرس. فلما
خرج الشيطان تكلم الاخرس فتعجب الجموع. فقال
قوم منهم ببعل زبول رئيس الشياطين يخرج الشياطين.
وآخرون يجربونه كانوا يطلبون منه آية من السماء.
فعلم افكارهم وقال لهم كل مملكة تنقسم على ذاتها
تخرب وبيت يسقط على بيت. فان كان الشيطان ايضا
قد انقسم على ذاته فكيف تثبت مملكته لانكم تقولون
ببعل زبول اخرج الشياطين. فان كنت انا ببعل زبول
اخرج الشياطين فابناؤكم بمن يخرجون. لذلك هم
يكونون قضاتكم. واما ان كنت انا باصبع الله اخرج
الشياطين فقد اقبل عليكم ملكوت الله. متى تسلح
القوي وحفظ داره فامواله في سلام. فان اقبل عليه من
هو اقوى منه وغلبه فانه ينزع سلاحه الذي كان يتكل
عليه ويقسم غنائمه. من ليس معي فهو علي ومن لا
يجمع معي فهو يفرق. اذا خرج الروح النجس من
الانسان يجول في اماكن قاحلة يطلب راحة فلا يجد
فيقول ارجع الى بيتي الذي خرجت منه. فاذا اتى
يجده مكنوسا ومزينا. حينئذ يمضي ويأخذ معه سبعة
ارواح اخر اشر منه منها فتدخل وتسكن هناك فتكون
اواخر ذلك الانسان اشر من اوائله. وفيما هو يقول
هذا رفعت امرأة من الجمع صوتها وقالت له طوبى
للبطن الذي حملك والثديين اللذين رضعتهما. فقال
بل طوبى للذين يسمعون كلمة الله ويحفظونها. وفيما
الجموع تتراكض عليه ابتدأ يقول هذا الجيل جيل
شرير يطلب آية ولا تعطى له آية الا آية يونان النبي.
لان كما كان يونان آية لاهل نينوى كذلك يكون ابن
البشر ايضا لهذا الجيل. ملكة التيمن تقوم في الدين
مع رجال هذا الجيل وتدينهم لانها اتت من اقاصي
الارض لتسمع حكمة سليمان وها هنا اعظم من سليمان.
رجال نينوى يقومون في الدين مع هذا الجيل ويدينونه
لانهم تابوا بكرازة يونان وها هنا اعظم من يونان.
ليس احد يوقد سراجا ويضعه في خفية ولا تحت
المكيال بل على المنارة ليرى الداخلون النور. سراج
جسدك هو عينك. فمتى كانت عينك بسيطة فجسدك
كله يكون نيرا. ومتى كانت شريرة فجسدك ايضا يكون
مظلما. فانظر لئلا يكون النور الذي فيك ظلمة. فان
كان جسدك كله نيرا وليس فيه جزء مظلم فيكون كله
نيرا كما لو كان السراج بلمعانه ينيرك. وفيما هو
يتكلم سأله فريسي ان يتغدى عنده فدخل واتكأ. فابتدأ
الفريسي يتعجب في نفسه لانه لم يتطهر قبل الغداء.
فقال له السيد الآن انتم ايها الفريسيون تطهرون
خارج الكأس والصحفة واما باطنكم فمملوء اختطافا
وخبثا. يا اغبياء اليس الذي صنع الخارج صنع الداخل
ايضا. بل اعطوا ما عندكم صدقة فهوذا كل شيء يكون
نقيا لكم. ولكن ويل لكم ايها الفريسيون لانكم تعشرون
النعنع والسذاب وكل بقل وتتجاوزون عن القضاء ومحبة
الله. كان ينبغي ان تعملوا هذه ولا تتركوا تلك.
ويل لكم ايها الفريسيون لانكم تحبون الكرسي الاول
في المجامع والتحيات في الاسواق. ويل لكم لانكم
كالقبور التي لا تظهر والناس يمشون عليها وهم لا
يعلمون. فاجاب واحد من الناموسيين وقال له يا معلم
اذ تقول هذا تشتمنا نحن ايضا. فقال ويل لكم ايضا
ايها الناموسيون لانكم تحملون الناس احمالا عسرة
الحمل وانتم لا تمسون الاحمال باحدى اصابعكم.
ويل لكم لانكم تبنون قبور الانبياء وآباؤكم قتلوهم.
اذا تشهدون وترضون باعمال آبائكم لانهم هم قتلوهم
وانتم تبنون قبورهم. لذلك قال حكمة الله ايضا
سأرسل اليهم انبياء ورسلا فمنهم يقتلون ويطردون.
لكي يطلب من هذا الجيل دم جميع الانبياء المسفوك
منذ انشاء العالم. من دم هابيل الى دم زكريا الذي
قتل بين المذبح والهيكل. نعم اقول لكم انه يطلب من
هذا الجيل. ويل لكم ايها الناموسيون لانكم اخذتم
مفتاح المعرفة. لستم انتم دخلتم ولا الداخلون منعتموهم.
وفيما هو يقول هذا لهم ابتدأ الكتبة والفريسيون
يلحون عليه بشدة ويستخرجون منه كلام افواه كثيرة
ليوقعوا به. اذ كان يجتمع عليه الوف من الجمع حتى
كان يدوس بعضهم بعضا. فابتدأ يقول لتلاميذه اولا
احذروا من خمير الفريسيين الذي هو الرياء. لان ليس
مكتوم الا سيعلن ولا خفي الا سيعرف. لان كل ما
قلتموه في الظلمة يسمع في النور. والذي كلمتموه في
الاذن في المخادع يكرز به على السطوح. واقول لكم
يا اصدقائي لا تخافوا من الذين يقتلون الجسد ولا
يقدرون ان يفعلوا بعد شيئا. بل اريكم من تخافون.
خافوا من الذي بعد القتل له سلطان ان يلقي في جهنم.
نعم اقول لكم من هذا خافوا. اليس خمسة عصافير
تباع بفلسين وواحد منها ليس منسيا امام الله. بل
شعور رؤوسكم جميعها محصاة. فلا تخافوا. انتم افضل
من عصافير كثيرة. واقول لكم كل من يعترف بي قدام
الناس يعترف به ابن البشر ايضا قدام ملائكة الله.
ومن انكرني قدام الناس ينكر قدام ملائكة الله. وكل
من قال كلمة على ابن البشر يغفر له. واما من جدف
على الروح القدس فلا يغفر له. واذا قدموكم الى
المجامع والرؤساء والسلاطين فلا تهتموا كيف او بما
تحتجون او بما تقولون. لان الروح القدس يعلمكم في
تلك الساعة ما ينبغي ان تقولوا. وقال له واحد من
الجمع يا معلم قل لاخي ان يقاسمني الميراث. فقال له
يا انسان من اقامني عليكما قاسما او مقسما. ثم قال
لهم انظروا وتحفظوا من الطمع لان ليس احد حياته من
امواله وان كثرت له. وضرب لهم مثلا قائلا انسان
غني اخصبت كورته. ففكر في نفسه قائلا ماذا اعمل
لان ليس لي موضع اجمع فيه اثماري. ثم قال هذا
اعمل. اهدم اهرائي واعظمها وهناك اجمع جميع غلاتي
وخيراتي. واقول لنفسي يا نفس لك خيرات كثيرة
موضوعة لسنين كثيرة فاستريحي وكلي واشربي
وافرحي. فقال له الله يا جاهل هذه الليلة تطلب
نفسك منك فهذه التي اعددتها لمن تكون. هكذا من
يكنز لنفسه ولا يستغني في الله. ثم قال لتلاميذه
لذلك اقول لكم لا تهتموا لانفسكم بما تاكلون ولا
لاجسادكم بما تلبسون. لان النفس اكثر من الطعام
والجسد اكثر من اللباس. تأملوا الغربان انها لا تزرع
ولا تحصد ولا لها مخدع ولا اهراء والله يقوتها. كم
انتم افضل من الطيور. ومن منكم يقدر بالاهتمام ان
يزيد على قامته ذراعا واحدا. فان كنتم لا تقدرون
على اقل شيء فلماذا تهتمون بالباقي. تأملوا السوسن
كيف ينمو لا يتعب ولا يغزل. ولكني اقول لكم ان
سليمان في كل مجده لم يتسربل كواحدة منها. فان
كان عشب الحقل الذي هو اليوم موجود وغدا يطرح في
التنور الله يلبسه هكذا فكم بالحري يلبسكم انتم يا
قليلي الايمان. فلا تطلبوا انتم ما تاكلون وما تشربون
ولا ترتابوا. لان هذه كلها تطلبها امم العالم. واما
ابوكم فيعلم ان لكم حاجة الى هذه. بل اطلبوا ملكوته
وهذه كلها تزاد لكم. لا تخف يا قطيع الصغير لان
ابتاكم قد سر ان يعطيكم الملكوت. بيعوا ما لكم
واعطوا صدقة. اعملوا لانفسكم اكياسا لا تبلى كنزا لا
ينفد في السماوات حيث لا يقرب سارق ولا يفسد سوس.
لان حيث يكون كنزكم هناك يكون قلبكم ايضا. لتكن
احقاؤكم ممنطقة ومصابيحكم موقدة. وانتم اشبهوا
اناسا ينتظرون سيدهم متى يرجع من العرس حتى اذا
جاء وقرع يفتحون له للوقت. طوبى لاولئك العبيد
الذين اذا جاء سيدهم يجدهم ساهرين. الحق اقول لكم
انه يتمنطق ويتكئهم ويتقدم ويخدمهم. وان جاء في
الهزيع الثاني او في الهزيع الثالث ووجدهم هكذا
فطوبى لهم. واعلموا هذا ان رب البيت لو علم في اي
هزيع يأتي السارق لسهر ولم يدع بيته ينقب. فكونوا
انتم ايضا مستعدين لان ابن البشر يأتي في ساعة لا
تظنون. فقال له بطرس يا سيد الينا تقول هذا المثل
ام للجميع ايضا. فقال الرب فمن هو الوكيل الامين
الحكيم الذي يقيمه سيده على عبيده ليعطيهم طعامهم
في حينه. طوبى لذلك العبد الذي اذا جاء سيده يجده
يفعل هكذا. بالحق اقول لكم انه يقيمه على جميع
امواله. واما ان قال ذلك العبد في قلبه ان سيدي
يبطئ في مجيئه وابتدأ يضرب الغلمان والجواري ويأكل
ويشرب ويسكر. فان سيد ذلك العبد يأتي في يوم لا
يترجاه وفي ساعة لا يعرفها فيقطعه ويجعل نصيبه مع
الكافرين. واما ذلك العبد الذي علم ارادة سيده ولم
يستعد ولم يعمل بحسب ارادته فانه يضرب كثيرا. واما
الذي لم يعلم وعمل ما يستحق ضربا قليلا. فكل من
اعطي كثيرا يطلب منه كثير. ومن يستودعونه كثيرا
يطالبونه بكثير اكثر. جئت لالقي نارا على الارض
فماذا اريد لو اضرمت. ولي صبغة اصطبغ بها وكيف
اكون محصورا حتى تتم. هل تظنون اني جئت لاعطي
سلاما على الارض. كلا اقول لكم بل انقساما. لانه
يكون من الآن خمسة في بيت واحد منقسمين ثلاثة على
اثنين واثنان على ثلاثة. ينقسم الاب على الابن والابن
على الاب والام على البنت والبنت على الام والحماة
على كنتها والكنة على حماتها. وقال ايضا للجموع
اذا نظرتم السحابة طالعة من المغرب فللوقت تقولون
ان مطرا يأتي وهكذا يكون. واذا رأيتم الريح الجنوبية
تهب تقولون ان حرا يكون وهكذا يكون. يا مراؤون
وجه الارض وجه السماء تعرفون ان تميزوا. فكيف لا
تميزون هذا الزمان. ولماذا لا تحكمون من انفسكم
بالعدل. فانك اذا مضيت مع خصمك الى الحاكم فاجتهد
وانت في الطريق ان تتخلص منه لئلا يجرك الى القاضي
والقاضي يسلمك الى الشرطي والشرطي يلقيك في السجن.
اقول لك لا تخرج من هناك حتى توفي الفلس الاخير.
وكان في ذلك الوقت قوم حاضرون يخبرونه عن الجليليين
الذين خلط بيلاطس دماءهم بذبائحهم. فاجاب يسوع
وقال لهم اتظنون ان هؤلاء الجليليين كانوا خطاة اكثر
من جميع الجليليين لانهم كابدوا هذه الامور. كلا
اقول لكم بل ان لم تتوبوا فجميعكم كذلك تهلكون.
او اولئك الثمانية عشر الذين سقط عليهم البرج في
سلوام وقتلهم اتظنون انهم كانوا مذنبين اكثر من
جميع الناس الساكنين في اورشليم. كلا اقول لكم بل
ان لم تتوبوا فجميعكم كذلك تهلكون. وقال هذا مثلا
كان لانسان شجرة تين مغروسة في كرمه فاتى يطلب
ثمرا فيها ولم يجد. فقال للكرام هوذا ثلاث سنين
آتي اطلب ثمرا في هذه التينة ولا اجد. اقطعها لماذا
تبطل الارض ايضا. فاجاب وقال له يا سيد اتركها هذه
السنة ايضا حتى اعزقها واضع زبلا. لعلها تصنع ثمرا
في ما بعد وان لم تصنع تقطعها. وكان يعلم في احد
السبوت. وكانت امرأة بها روح ضعف ثمانية عشر سنة
وكانت منحنية لا تقدر ان تنتصب البتة. فلما رآها
يسوع دعاها وقال لها يا امرأة انت قد حللت من
ضعفك. ووضع يديه عليها فللوقت استقامت ومجدت
الله. فاجاب رئيس المجمع وهو مغتاظ لان يسوع
ابرأها في السبت وقال للجمع ستة ايام ينبغي ان
يعمل فيها. ففي هذه ائتوا واستشفوا وليس في يوم
السبت. فاجاب اليه السيد وقال يا مراؤون ليحل كل
واحد منكم في السبت ثوره او حماره من المذود ويمضي
به ويسقيه. وهذه ابنة ابراهيم التي ربطها الشيطان
هوذا ثمانية عشر سنة اما كان ينبغي ان تحل من هذا
الرباط في يوم السبت. وفيما هو يقول هذا خزي كل
الذين كانوا يقاومونه وفرح الجمع بجميع الامور
المجيدة التي كانت منه. فقال يشبه ملكوت الله وبماذا
اشبهه. يشبه حبة خردل اخذها انسان وطرحها في
بستانه فنمت وصارت شجرة كبيرة وتآوت طيور السماء
في اغصانها. وقال ايضا بماذا اشبه ملكوت الله. يشبه
خميرة اخذتها امرأة وخبأتها في ثلاثة اكيال دقيق
حتى اختمر الجميع. وكان يجتاز في مدن وقرى يعلم
ويسافر نحو اورشليم. فقال له واحد يا سيد اقليل هم
الذين يخلصون. فقال لهم اجتهدوا ان تدخلوا من
الباب الضيق لاني اقول لكم ان كثيرين سيطلبون ان
يدخلوا ولا يقدرون. من بعد ما يقوم رب البيت ويغلق
الباب وتبتدئون تقفون خارجا وتقرعون الباب قائلين
يا سيد افتح لنا فيجيب ويقول لكم لست اعرفكم من
اين انتم. حينئذ تبتدئون تقولون قد اكلنا قدامك
وشربنا وعلمت في شوارعنا. فيقول لكم لست اعرفكم
من اين انتم. اذهبوا عني يا جميع فاعلي الاثم. هناك
يكون البكاء وصرير الاسنان متى رأيتم ابراهيم واسحاق
ويعقوب وجميع الانبياء في ملكوت الله وانتم مطرحون
خارجا. فيأتي من المشارق والمغارب ومن الشمال
والجنوب ويتكئون في ملكوت الله. وهوذا آخرون
يكونون اولين وآخرون يكونون اولين. في ذلك اليوم
تقدم اليه قوم من الفريسيين قائلين له اخرج واذهب
من ههنا لان هيرودس يريد ان يقتلك. فقال لهم اذهبوا
وقولوا لهذا الثعلب ها انا اخرج شياطين واشفي اليوم
وغدا واما في اليوم الثالث فاكمل. بل ينبغي ان
امضي اليوم وغدا وما يليه لانه لا يمكن ان يهلك نبي
خارج اورشليم. يا اورشليم يا اورشليم يا قاتلة
الانبياء ورجامة المرسلين اليها كم مرة اردت ان اجمع
اولادك كما تجمع الدجاجة فراخها تحت جناحيها ولم
تريدوا. هوذا بيتكم يترك لكم خرابا. واني اقول لكم
انكم لا ترونني حتى يأتي وقت تقولون فيه مبارك
الآتي باسم الرب. وفيما هو داخل ليتغدى في بيت
احد الرؤساء الفريسيين في السبت كانوا هم يراقبونه.
وكان امامه انسان مستسق. فاجاب يسوع وكلم الناموسيين
والفريسيين قائلا هل يحل الابراء في السبت. فسكتوا.
فاخذه وابرأه واطلقه. وقال لهم من منكم يسقط حماره
او ثوره في بئر ولا يسحبه للوقت في يوم السبت. فلم
يقدروا ان يجيبوه عن هذه. وقال للمدعوين مثلا اذ
لاحظ كيف اختاروا المتكآت الاولى قائلا لهم. متى
دعيت من احد الى عرس فلا تتكئ في المتكإ الاول
لعل اكرم منك يكون مدعوا منه. فيأتي الذي دعاك
وايانا ويقول له اعط مكانا لهذا. فحينئذ تبتدئ بخزي
تتكئ في المكان الاخير. بل متى دعيت فاذهب واتكئ
في المكان الاخير حتى اذا جاء الذي دعاك يقول لك
يا صاحب ارتفع الى فوق. فيكون لك مجد امام جميع
المتكئين معك. لان كل من يرفع نفسه يتضع ومن يضع
نفسه يرتفع. وقال ايضا للذي دعاه اذا صنعت غداء او
عشاء فلا تدع اصدقاءك ولا اخوتك ولا اقرباءك ولا
الجيران الاغنياء لعلهم ايضا يدعونك فتكون لك
مجازاة. بل متى صنعت ضيافة فادع المساكين الجدع
العرج العمي فيكون لك الطوبى لانهم ليس لهم حتى
يكافوك. لانك تكافأ في قيامة الابرار. فلما سمع
احد المتكئين معه هذا قال له طوبى لمن يأكل خبزا في
ملكوت الله. فقال له انسان صنع عشاء عظيما ودعا
كثيرين. وارسل عبده في ساعة العشاء ليقول للمدعوين
تعالوا لان الآن قد تهيأ كل شيء. فابتدأ كلهم دفعة
واحدة يستعفون. فقال له الاول اشتريت حقلا وانا
مضطر ان اخرج وانظره. فاسألك ان تعفيني. وقال آخر
اشتريت خمسة فدادين بقر وانا ماض لاجربها. فاسألك
ان تعفيني. وقال آخر تزوجت امرأة فلذلك لا اقدر ان
اجيء. فاتى العبد وعرف سيده بهذه الامور. فحينئذ
غضب رب البيت وقال لعبده اخرج عاجلا الى سكك
المدينة واطرقها وادخل الى هنا المساكين والجدع
والعرج والعمي. فقال العبد يا سيد قد صار كما امرت
وبعد مكان. فقال السيد للعبد اخرج الى الطرق
والسياجات والزم الداخلين حتى يمتلئ بيتي. لاني
اقول لكم ان ليس واحد من اولئك الرجال المدعوين
يذوق عشائي. وكان جموع كثيرة سائرة معه فالتفت
وقال لهم. ان كان احد يأتي الي ولا يبغض اباه وامه
وامرأته واولاده واخوته واخواته حتى نفسه ايضا فلا
يقدر ان يكون لي تلميذا. ومن لا يحمل صليبه ويأتي
ورائي فلا يقدر ان يكون لي تلميذا. فان من منكم
يريد ان يبني برجا لا يجلس اولا ويحسب النفقة التي
عنده هل عنده ما يكمل به. لئلا يضع الاساس ولا
يقدر ان يكمل فيبتدئ جميع الناظرين يهزأون به قائلين
ان هذا الانسان ابتدأ يبني ولم يقدر ان يكمل. او اي
ملك يمضي ليصالح ملكا آخر في حرب ولا يجلس اولا
ويتشاور هل يقدر بعشرة آلاف ان يلاقي الذي يأتي
عليه بعشرين الفا. والا فوهو بعد بعيد يرسل سفارة
ويسأل ما هو للصلح. فهكذا كل واحد منكم لا يترك
جميع امواله لا يقدر ان يكون لي تلميذا. الملح جيد
ولكن ان فسد الملح فبماذا يصلح. لا يصلح لارض ولا
لمزبلة بل يطرحونه خارجا. من له اذنان للسمع فليسمع.
وكان يدنو منه جميع العشارين والخطاة ليسمعوه.
فتذمر الفريسيون والكتبة قائلين هذا يقبل خطاة
ويأكل معهم. فكلمهم بهذا المثل قائلا. اي انسان منكم
له مئة خروف واضاع واحدا منها لا يترك التسعة
والتسعين في البرية ويمضي في اثر الضال حتى يجده.
فاذا وجده يضعه على منكبيه فرحا. ويأتي الى بيته
ويدعو الاصدقاء والجيران قائلا لهم افرحوا معي لاني
وجدت خروفي الضال. اقول لكم هكذا يكون فرح في
السماء بخاطئ واحد يتوب اكثر من تسعة وتسعين بارا
لا يحتاجون الى توبة. او اي امرأة لها عشرة دراهم
ان اضاعت درهما واحدا لا توقد سراجا وتكنس البيت
وتطلب بالاجتهاد حتى تجده. فاذا وجدته تدعو
الصديقات والجارات قائلة افرحن معي لاني وجدت
الدرهم الذي اضعته. هكذا اقول لكم يكون فرح قدام
ملائكة الله بخاطئ واحد يتوب. وقال انسان كان له
ابنان. فقال الاصغر منهما للاب يا ابي اعطني القسم
الذي يصيبني من المال. فقسم لهما امواله. وبعد
ايام ليست بكثيرة جمع الابن الاصغر كل شيء له
وسافر الى كورة بعيدة وهناك بذر ماله عائشا عيشة
مسرفة. فلما انفق كل شيء حدث جوع شديد في تلك
الكورة فابتدأ يحتاج. فمضى والتصق بواحد من اهل
تلك الكورة فارسله الى حقوله ليرعى خنازير. وكان
يشتهي ان يملأ بطنه من الخرنوب الذي كانت الخنازير
تاكله. فلم يكن احد يعطيه. فرجع الى نفسه وقال كم
من اجير لابي يفضل عنه الخبز وانا اهلك جوعا. اقوم
وامضي الى ابي واقول له يا ابي اخطأت الى السماء
وقدامك ولست مستحقا بعد ان ادعى لك ابنا اجعلني
كاحد اجرائك. فقام ومضى الى ابيه. وفيما هو بعد
بعيد رآه ابوه فتحنن وركض ووقع على عنقه وقبله.
فقال له الابن يا ابي اخطأت الى السماء وقدامك ولست
مستحقا بعد ان ادعى لك ابنا. فقال الاب لعبيده
اخرجوا الحلة الاولى والبسوه واجعلوا خاتما في يده
وحذاء في رجليه. وقدموا العجل المسمن واذبحوه
فنأكل ونفرح. لان ابني هذا كان ميتا فعاش وكان
ضالا فوجد. فابتدأوا يفرحون. وكان ابنه الاكبر في
الحقل فلما جاء وقرب من البيت سمع صوت الغناء
والطرب. فدعا واحدا من الغلمان وسأله ما عسى ان
يكون هذا. فقال له اخوك قد جاء فذبح ابوك العجل
المسمن لانه قبله سالما. فغضب ولم يرد ان يدخل.
فخرج ابوه وابتدأ يطلب اليه. فاجاب وقال لابيه ها
انا اخدمك سنين هذا عددها ولم اتجاوز وصيتك قط
وجديا لم تعطني قط لافرح مع اصدقائي. ولما جاء ابنك
هذا الذي اكل معيشتك مع الزواني ذبحت له العجل
المسمن. فقال له يا ابني انت معي في كل حين وكل ما
لي فهو لك. كان ينبغي ان نفرح ونسر لان اخاك هذا
كان ميتا فعاش وكان ضالا فوجد. وقال ايضا لتلاميذه
كان انسان غني وكان له وكيل فوشي به عنده انه
يبذر امواله. فدعاه وقال له ما هذا الذي اسمع عنك
اعط حساب وكالتك لانك لست تقدر بعد ان تكون لي
وكيلا. فقال الوكيل في نفسه ماذا اعمل لان سيدي
ينزع مني الوكالة. لست اقدر ان اعزق واستحي ان
استعطي. قد علمت ما اعمل حتى اذا انعزلت عن
الوكالة يقبلني اهل بيوتهم. فدعا كل واحد من مديوني
سيده وقال للاول كم عليك لسيدي. فقال مئة بث زيت.
فقال له خذ صكك واجلس عاجلا واكتب خمسين. ثم
قال لآخر وكم عليك. فقال مئة كر حنطة. قال له خذ
صكك واكتب ثمانين. فمدح السيد وكيل الظلم اذ
بحكمة عمل. لان ابناء هذا الدهر احكم من ابناء النور
في جيلهم. وانا اقول لكم اصنعوا لانفسكم اصدقاء من
مال الظلم حتى اذا فني يقبلوكم في المظال الابدية.
الامين في القليل امين ايضا في الكثير. والظالم في
القليل ظالم ايضا في الكثير. فان لم تكونوا امناء في
مال الظلم فمن يأتمنكم على الحق. وان لم تكونوا
امناء في ما هو للغير فمن يعطيكم ما هو لكم. لا
يقدر خادم ان يخدم سيدين لانه اما ان يبغض الواحد
ويحب الآخر او يلازم الواحد ويحتقر الآخر. لستم
تقدرون ان تخدموا الله والمال. فسمع هذا كله
الفريسيون الذين كانوا محبين للمال وكانوا يستهزئون
به. فقال لهم انتم الذين تبررون انفسكم قدام الناس
والله يعرف قلوبكم. لان ما هو مرتفع عند الناس هو
رجس قدام الله. الناموس والانبياء كانا الى يوحنا.
من ذلك الوقت يبشر بملكوت الله وكل واحد يغتصب
نفسه اليه. ولكن زوال السماء والارض اسهل من ان
تسقط شرطة واحدة من الناموس. كل من يطلق امرأته
ويتزوج بغيرها يزني. وكل من يتزوج بمطلقة من رجل
يزني. وكان انسان غني يلبس الارجوان والبز ويتنعم
كل يوم مترفها. وكان مسكين اسمه لعازر قد طرح عند
بابه مضروبا بالقروح. وكان يشتهي ان يشبع من الفتات
الذي يسقط من مائدة الغني. بل الكلاب ايضا كانت
تأتي وتلحس قروحه. فمات المسكين وحملته الملائكة
الى حضن ابرهام. ومات الغني ايضا ودفن. فرفع عينيه
في الجحيم وهو في العذاب ورأى ابرهام من بعيد
ولعازر في حضنه. فنادى وقال يا ابي ابرهام ارحمني
وارسل لعازر ليبل طرف اصبعه بماء ويبرد لساني لاني
معذب في هذا اللهيب. فقال ابرهام يا ابني اذكر انك
استوفيت خيراتك في حياتك وكذلك لعازر البلايا.
والآن هو يتعزى وانت تتعذب. وفوق هذا كله بيننا
وبينكم هوة عظيمة قد اثبتت حتى ان الذين يريدون
العبور من ههنا اليكم لا يقدرون ولا من هناك الينا
يجتازون. فقال اسألك اذا يا ابي ان ترسله الى بيت
ابي لان لي خمسة اخوة حتى يشهد لهم لكي لا ياتوا
هم ايضا الى موضع العذاب هذا. قال له ابرهام عندهم
موسى والانبياء ليسمعوا منهم. فقال لا يا ابي ابرهام
بل ان مضى اليهم واحد من الاموات يتوبون. فقال له
ان كانوا لا يسمعون من موسى والانبياء فلا يصدقون
ان قام واحد من الاموات. وقال لتلاميذه لا بد ان
تأتي العثرات لكن ويل لمن تأتي بواسطته. خير له لو
طوق رحى حمار علق في عنقه والقي في البحر من ان
يعثر احد هؤلاء الصغار. احترزوا لانفسكم. ان اخطأ
اليك اخوك فوبخه وان تاب فاغفر له. وان اخطأ اليك
سبع مرات في اليوم وسبع مرات في اليوم رجع اليك
قائلا اني تائب فاغفر له. فقال الرسل للرب زد
ايماننا. فقال الرب لو كان لكم ايمان مثل حبة خردل
لكنتم تقولون لهذه الجميزة انقلعي وانغرسي في البحر
فتطيعكم. فمن منكم له عبد يحرث او يرعى يقول له
للوقت اذ دخل من الحقل تقدم واتكئ. بل ألا يقول له
اعمل ما اتعشى به واتزر واخدمني حتى آكل واشرب
وبعد ذلك تأكل انت وتشرب. ألعله يشكر العبد لانه
عمل ما امر به. كذلك انتم ايضا متى عملتم كل ما
امرتم به فقولوا اننا عبيد بطالون لاننا انما عملنا ما
كان يجب علينا. وفيما هو سائر الى اورشليم اجتاز في
وسط السامرة والجليل. وفيما هو داخل الى قرية ما
استقبله عشرة رجال برص فوقفوا من بعيد ورفعوا
اصواتهم قائلين يا يسوع يا معلم ارحمنا. فلما رآهم
قال لهم امضوا وارتوا انفسكم للكهنة. وفيما هم
منطلقون طهروا. فواحد منهم لما رأى انه برئ رجع
ممجدا الله بصوت عظيم. وخر على وجهه عند رجليه
شاكرا له. وكان سامريا. فاجاب يسوع وقال اليس
العشرة طهروا فاين التسعة. ألم يوجد من يرجع ليعطي
مجدا لله الا هذا الغريب. ثم قال له قم وامض ايمانك
قد خلصك. وسئل من الفريسيين متى يأتي ملكوت الله
فاجابهم وقال لا يأتي ملكوت الله بمراقبة. ولا يقولون
ها هوذا هنا او هناك. لان ملكوت الله داخلكم. وقال
لتلاميذه ستأتي ايام تشتهون فيها ان تروا يوما واحدا
من ايام ابن البشر فلا تروا. وسيقولون لكم ها هوذا
هناك او ها هوذا هنا. لا تذهبوا ولا تتبعوا. لانه كما
ان البرق اذا لمع من ناحية تحت السماء يضيء الى
الناحية الاخرى تحت السماء هكذا يكون ابن البشر في
يومه. ولكن ينبغي اولا ان يتألم كثيرا ويرفض من هذا
الجيل. وكما كان في ايام نوح هكذا يكون ايضا في
ايام ابن البشر. كانوا ياكلون ويشربون ويتزوجون
ويزوجون الى اليوم الذي دخل فيه نوح الفلك وجاء
الطوفان واهلكهم اجمعين. وكذلك كما كان في ايام
لوط. كانوا ياكلون

לא יִבְחַר בְּאֹפֶן אַחֵר כִּי אִם בְּתוֹךְ
43 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם
תַּעֲלֶה עוֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר
44 אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ רַק בְּכָל אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח
וְאָכַלְתָּ בָשָׂר כִּבְרָכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
45 יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵל
46 עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לֹא תֹאכַל לְמַעַן
יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר
47 בְּעֵינֵי יְהוָה׃ רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ
תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה׃
48 וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה
49 אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן
יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה
50 הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי יַכְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה
לָרֶשֶׁת אֹתָם מִפָּנֶיךָ וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃

פרק יג׃

1 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת
2 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אָנִי׃ לֹא תַעֲשֶׂה כֵן
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא
עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם
3 יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף
4 עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא
אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃
5 וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם
וְנָעָבְדֵם׃ לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא
אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת
6 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃
אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ
וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ
7 תַּעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃ וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם
הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ
מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ
8 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ
אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר
לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
9 לֹא יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים
מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ לֹא
תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ
עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו׃ כִּי הָרֹג
תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד
11 כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃ וְסָקַלְתָּ אֹתוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת
כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיא
12 אֹתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר
13 הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם
14 לֵאמֹר׃ יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ
וַיַּדִּיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ וְדָרַשְׁתָּ
וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר
15 נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃ הַכֵּה תַכֶּה
אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אוֹתָהּ
16 וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי חָרֶב׃
וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ
בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃
17 וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם לְמַעַן
יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים
וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃
18 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

פרק יד׃

1 בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ
וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת׃
2 כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָחַר
יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים
3 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה׃
4 אֵת הַבָּקָר וְשֵׂה הַכְּשָׂבִים וְשֵׂה הָעִזִּים׃
5 וְאַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וְדִישֹׁן׃
6 כָּל בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי
פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃
7 אַךְ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי
הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַשֶּׁסַע הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת
וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵי גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ
טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא
וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם׃ מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ׃ אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר
9 בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃
10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ
טָמֵא הוּא לָכֶם׃

---

(43) שמ. 5: 44.
(44) שמ. 9: 37. ו. קהל. 1: 21.
(45) שמ. 14: 9.
(46) שמ. 12: 35. 36. 3: 19. 8: 12. 9: 5. 39.
(47) שמ. 5: 45. 8: 15. 26. 3: 17.
(48) ש. 10: 16. 22. 18. 19. שב. 16: 16.
(49) שמ. 8: 38. 14: 10. 22. 18: 18.

(1) שמ. 26: 2. שמ. 12: 23.
(2) ש. 22: 3. שמ. 13: 27. 17: 1. 11.
(3) שמ. 11: 27. 28. 18. שמ. 3: 35. 17: 2. קה. 2: 36. ו. ש. 15: 27. תה. 2: 8. שמ. 8: 42. 16: 28.
(4) ש. 22: 27. קה. 2: 7. 8.
(6) שמ. 3: 14.
(7) שמ. 13: 12.
(8) שמ. 3: 5. ו. ש. 6: 11. וק. 5: 26. קהל. 3: 5. תה. 10: 22.

(10) שמ. 15: 3.
(11) שמ. 6: 64.
(13) שמ. 23: 8. 10. ש. 6: 46. ו. ש. 8: 6. 12: 3. קה. 2: 11.
(14) ש. 22: 27. ש. 12: 10. יהוש. 6: 1. 2. ו. קהל. 5: 5.
(15) שמ. 11: 29. קה. 2: 5. ו. קהל. 2: 21. ו. שמ. 2: 6.
(16) שמ. 10: 24. ש. 6: 40. שמ. 15: 20.
(17) שד. 1: 25.
(18) שמ. 6: 9. שמ. 26: 23. שמ. 13: 21.
(19) שמ. 14: 29. 16: 4. שמ. 10: 40. 25: 40. ש. 10: 16.
(21) שמ. 26: 21. שב. 14: 18. ש. 22: 21. שמ. 12: 27. קה. 2: 7. ו. שמ. 2: 19.
(23) שמ. 19: 26. 20: 2. 21: 7. 20. 24.
(27) ש. 22: 3. שמ. 6: 70.

---

[1] מ: לפניהם.

[2] שמות יב. מה.—פתיחה אלה אחרי שאר מלאכת המשכן.

29 وقال بطرس له وان شك الجميع فانا لا اشك. 30 فقال له يسوع الحق اقول لك انك اليوم في هذه الليلة قبل ان يصيح الديك مرتين تنكرني ثلاث مرات. 31 فقال بطرس بالحري ان وجب ان اموت معك لا انكرك. وهكذا قال ايضا جميع التلاميذ. 32 ثم جاءوا الى ضيعة اسمها جثسيماني فقال لتلاميذه اجلسوا ههنا حتى اصلي. 33 وانطلق[1] معه بطرس ويعقوب ويوحنا وابتدأ يدهش ويكتئب. 34 فقال لهم نفسي حزينة جدا حتى الموت امكثوا ههنا واسهروا. 35 ثم تقدم قليلا وخر على الارض وكان يصلي ان امكن تعبر عنه الساعة. 36 وقال يا ابا الاب كل شيء مستطاع لديك فاجز عني هذه الكاس ولكن ليس ما اريد انا بل ما تريد انت. 37 ثم جاء فوجدهم نياما فقال لبطرس يا سمعان انت نائم اما قدرت ان تسهر ساعة واحدة. 38 اسهروا وصلوا لئلا تدخلوا في تجربة اما الروح فنشيط واما الجسد فضعيف. 39 ومضى ايضا وصلى قائلا ذلك القول بعينه. 40 ثم رجع فوجدهم ايضا نياما لان اعينهم كانت قد ثقلت ولم يعلموا ماذا يجيبونه. 41 ثم جاء ثالثة وقال لهم ناموا الآن واستريحوا يكفي قد اتت الساعة ها ابن البشر يسلم الى ايدي الخطاة. 42 قوموا نمضي هوذا الذي يسلمني قد اقترب. 43 وللوقت فيما هو يتكلم اقبل يهوذا احد الاثني عشر ومعه جمع كثير بسيوف وعصي من عند رؤساء الكهنة والكتبة والشيوخ. 44 وكان مسلمه قد اعطاهم علامة قائلا الذي اقبله هو هو امسكوه وامضوا به بحرز. 45 فلما اقبل للوقت تقدم اليه وقال يا سيدي يا سيدي وقبله. 46 فالقوا عليه ايديهم واخذوه. 47 واما واحد من القيام الذين حضروا فسل سيفه وضرب عبد رئيس الكهنة فقطع اذنه. 48 فاجاب يسوع وقال لهم كانكم على لص خرجتم بسيوف وعصي لتاخذوني. 49 كل يوم كنت معكم في الهيكل اعلم ولم تمسكوني لكن لتكمل الكتب. 50 حينئذ تركه الجميع وهربوا. 51 وتبعه شاب لابس ازارا على جسده عريان فامسكه الشبان. 52 فترك الازار وهرب منهم عريانا. 53 ومضوا بيسوع الى رئيس الكهنة فاجتمع معه جميع رؤساء الكهنة والشيوخ والكتبة. 54 وتبعه بطرس من بعيد الى داخل دار رئيس الكهنة وكان جالسا مع الخدام يستدفئ عند النار. 55 ورؤساء الكهنة والمشيخة كلهم والكتبة طلبوا شهادة على يسوع ليقتلوه فلم يجدوا. 56 لان كثيرين شهدوا عليه زورا فلم تتفق شهاداتهم. 57 ثم قام قوم وشهدوا عليه زورا قائلين 58 نحن سمعناه يقول انا انقض هذا الهيكل المصنوع بالايدي وفي ثلاثة ايام ابني آخر غير مصنوع بالايدي. 59 ولا هكذا تفق شهادتهم ايضا. 60 فقام رئيس الكهنة في الوسط وسال يسوع قائلا اما تجيب بشيء ما يشهد به هؤلاء عليك. 61 واما هو فكان ساكتا ولم يجب بشيء. فسال رئيس الكهنة ايضا وقال له اانت المسيح ابن المبارك. 62 فقال يسوع انا هو وستبصرون ابن الانسان جالسا عن يمين القوة وآتيا في سحاب السماء. 63 فمزق رئيس الكهنة ثيابه وقال ما حاجتنا بعد الى شهود. 64 قد سمعتم التجديف ما رايكم فحكموا كلهم بانه مستوجب الموت. 65 فابتدا قوم يتفلون في وجهه ويلطمونه ويغطون وجهه ويقولون له تنبا. والخدام لطموه على وجهه. 66 وبينما بطرس في الدار اسفل اتت احدى جواري رئيس الكهنة. 67 فلما ابصرت بطرس يستدفئ نظرت اليه وقالت وانت كنت مع يسوع الناصري. 68 فانكر قائلا لست اعرف ولا افهم ما تقولين. وخرج خارجا الى الدهليز فصاح الديك. 69 فابصرته الجارية ايضا وابتدات تقول للحاضرين ان هذا منهم. 70 فانكر ايضا. وبعد قليل ايضا قال الحاضرون لبطرس حقا انت منهم لانك ايضا جليلي. 71 فابتدا يحرم ويحلف اني لست اعرف هذا الانسان الذي تقولون. 72 وصاح الديك ثانية. فتذكر بطرس القول الذي قال له يسوع ان الديك يصيح مرتين تنكرني ثلاث مرات. فلما تفكر في ذلك بكى.

مرقس ١٥

1 وللوقت في الغداة تشاور رؤساء الكهنة مع الشيوخ والكتبة وجميع المجمع واوثقوا يسوع ومضوا به واسلموه الى بيلاطس. 2 فسال بيلاطس يسوع انت ملك اليهود. فاجاب وقال له انت تقول. 3 واخذ رؤساء الكهنة يشتكون عليه كثيرا. 4 فسال بيلاطس ايضا قائلا اما تجيب بشيء انظر كم يشهدون عليك. 5 فلم يجب يسوع ايضا بشيء حتى تعجب بيلاطس. 6 وكان في كل عيد يطلق لهم اسيرا واحدا من طلبوه. 7 وكان المدعو باراباس مع رفقائه الذين في الفتنة قد فعلوا قتلا في الفتنة. 8 فصاح الجمع وابتدا يطلب ان يفعل كما كان يفعل دائما. 9 فاجابهم بيلاطس قائلا اتريدون ان اطلق لكم ملك اليهود. 10 لانه علم ان رؤساء الكهنة انما اسلموه حسدا. 11 واما رؤساء الكهنة فهيجوا الجمع لكي يطلق لهم باراباس بالحري. 12 فاجاب بيلاطس ايضا وقال لهم فماذا تريدون ان افعل بالذي تدعونه ملك اليهود. 13 فصرخوا ايضا اصلبه. 14 فقال لهم بيلاطس اي شر عمل فصرخوا بالحري اكثر اصلبه. 15 فبيلاطس اذ اراد ان يعمل ما يرضي الجمع اطلق لهم باراباس واسلم يسوع بعد ما جلده لكي يصلب. 16 فمضى به العسكر الى داخل الدار التي هي دار الولاية ودعوا كل الكتيبة. 17 والبسوه ارجوانا وضفروا اكليلا من شوك ووضعوه عليه. 18 وابتدوا يسلمون عليه قائلين السلام يا ملك اليهود. 19 وكانوا يضربون راسه بقصبة ويبصقون عليه وجاثين على ركبهم يسجدون له. 20 ولما استهزوا به خلعوا عنه الارجوان والبسوه ثيابه واخرجوه ليصلبوه. 21 فسخروا برجل مجتاز كان آتيا من الحقل وهو سمعان القيرواني ابو الكسندروس وروفس حتى يحمل صليبه. 22 واتوا به الى موضع جلجثة الذي تفسيره موضع الجمجمة. 23 وناولوه خمرا ممزوجة بمر ليشرب فلم يقبل. 24 ولما صلبوه اقتسموا ثيابه مقترعين عليها ماذا ياخذ كل واحد. 25 وكانت الساعة الثالثة وصلبوه. 26 وكان عنوان علته مكتوبا ملك اليهود. 27 وصلبوا معه لصين واحدا عن يمينه والآخر عن يساره. 28 فتم الكتاب القائل واحصي مع اثمة. 29 والمجتازون كانوا يجدفون عليه وهم يهزون رؤوسهم ويقولون آه يا ناقض الهيكل وبانيه في ثلاثة ايام. 30 خلص نفسك وانزل عن الصليب. 31 وكذلك رؤساء الكهنة ايضا مستهزئين هو مع الكتبة قائلين بعضهم لبعض خلص آخرين ونفسه لا يقدر ان يخلص. 32 ليترائف المسيح ملك اسرائيل الآن عن الصليب لنرى ونؤمن. والمصلوبان معه كانا يعيرانه ايضا. 33 ولما كانت الساعة السادسة كانت ظلمة على الارض كلها الى الساعة التاسعة. 34 وفي الساعة التاسعة صرخ يسوع بصوت عظيم قائلا ايلوي ايلوي لما شبقتني الذي تفسيره الهي الهي لماذا تركتني. 35 فقال قوم من الحاضرين لما سمعوا هوذا ينادي ايليا. 36 فركض واحد واخذ اسفنجة وملاها خلا وجعلها على قصبة وسقاه قائلا اتركوا لنرى هل ياتي ايليا وينزله. 37 فصرخ يسوع باعلى صوته واسلم الروح. 38 وانشق حجاب الهيكل الى اثنين من فوق الى اسفل. 39 ولما راى قائد المئة الواقف تجاهه انه هكذا صرخ واسلم الروح قال حقا كان هذا الانسان ابن الله. 40 وكانت ايضا نساء ينظرن من بعيد بينهن مريم المجدلية ومريم ام يعقوب الصغير ويوسي وسالومة. 41 اللواتي حين كان في الجليل تبعنه وخدمنه واخريات كثيرات اللواتي صعدن معه الى اورشليم. 42 ولما كان المساء اذ كان الاستعداد الذي هو ما قبل السبت. 43 جاء يوسف الذي من الرامة مشير شريف وكان هو ايضا منتظرا ملكوت الله فاجترا ودخل الى بيلاطس وطلب جسد يسوع. 44 فتعجب بيلاطس ان يكون قد مات هكذا سريعا فدعا قائد المئة وسال هل له زمان قد مات. 45 فلما عرف من قائد المئة وهب الجسد ليوسف. 46 فاشترى كتانا وانزله ولفه بالكتان ووضعه في قبر كان منحوتا في صخرة ودحرج حجرا على باب القبر. 47 وكانت مريم المجدلية ومريم ام يوسي تنظران اين وضع.

مرقس ١٦

1 ولما جاز السبت اشترت مريم المجدلية ومريم ام يعقوب وسالومة حنوطا لياتين ويدهنه. 2 وباكرا جدا في اول الاسبوع اتين الى القبر اذ طلعت الشمس. 3 وكن يقلن فيما بينهن من يدحرج لنا الحجر عن باب القبر. 4 فتطلعن فنظرن ان الحجر قد دحرج لانه كان عظيما جدا. 5 ولما دخلن القبر ابصرن شابا جالسا عن اليمين لابسا حلة بيضاء فدهشن. 6 فقال لهن لا تدهشن انتن تطلبن يسوع الناصري المصلوب قد قام ليس هو ههنا انظرن الموضع الذي وضعوه فيه. 7 لكن اذهبن وقلن لتلاميذه ولبطرس انه يسبقكم الى الجليل هناك ترونه كما قال لكم. 8 فخرجن سريعا وهربن من القبر لان الرعدة والحيرة اخذتهن ولم يقلن لاحد شيئا لانهن كن خائفات. 9 وقام باكرا في اول الاسبوع فظهر اولا لمريم المجدلية التي كان قد اخرج منها سبعة شياطين. 10 فمضت واخبرت الذين كانوا معه وهم ينوحون ويبكون. 11 فلما سمعوا انه حي وقد نظرته لم يصدقوا. 12 وبعد ذلك ظهر بهيئة اخرى لاثنين منهم وهما يمشيان ذاهبين الى البرية. 13 فمضيا واخبرا الباقين فلم يصدقوا ايضا هذين. 14 واخيرا ظهر للاحد عشر انفسهم وهم متكئون ووبخ عدم ايمانهم وقساوة قلوبهم لانهم لم يصدقوا الذين نظروه قد قام. 15 وقال لهم اذهبوا الى العالم اجمع واكرزوا بالانجيل للخليقة كلها. 16 من امن واعتمد خلص ومن لم يؤمن يدن. 17 واما الآيات التي تتبع المؤمنين فهذه باسمي يخرجون شياطين ويتكلمون بالسنة جديدة. 18 يحملون حيات وان شربوا شيئا مميتا لا يضرهم واذا وضعوا ايديهم على المرضى يبرأون. 19 فالرب بعدما كلمهم ارتفع الى السماء وجلس عن يمين الله. 20 واما هم فخرجوا وكرزوا في كل مكان والرب يعمل معهم ويثبت الكلام بالآيات التابعة.

---

[1] وانطلق: ثم اخذ معه. [2] ٢: وقال لهم. [3] ٣: واخذوا يشتكون عليه كثيرا.

(29) متى ٢٦: ٣٣. (31) متى ٢٦: ٣٥. يو ١٣: ٣٧. (32) متى ٢٦: ٣٦. (33) متى ٢٦: ٣٧. (34) يو ١٢: ٢٧. (35) ١ يو ٢: ٥. ٤: ٢٠. (36) متى ٢٦: ٣٩. ١ كو ٦: ١٢. (37) متى ٢٦: ٤٠. (1) متى ٢٦: ٢٧. (2) متى ١٣: ٣٣. (3) متى ١٤: ١٨. (6) يو ٩: ٣٨. (7) متى ٨: ١٩. (9) متى ١٢: ٤٥. ص ١: ١٥. يو ١: ٣. (10) متى ١٤: ١٠. (11) متى ٢٧: ٢٠. (12) اع ٣: ١٧. (13) اع ٧: ٥٢. (15) متى ١٤: ٢١. (16) متى ٢٧: ٢٧. (17) متى ٢١: ٢٣. ٥: ١٩. ٧: ١٦. ٨: ٢٨. ١٢: ٤٩. (18) عد ٢٨: ٢٠. متى ١٤: ٣. ٢٨. (19) متى ١٦: ١٩. ١ ص ١٥: ٢٠. (20) متى ١٤: ١٠. ١٠: ٣٨. ١٧: ٢١. ٢٣. ٢٦. (21) متى ١٤: ١٥. ٢٣. ١ ص ٣: ٢٢. ٥: ١٤. (22) لو ٦: ١٦. (23) متى ١٤: ١٥. ١ ص ٢: ١٤. ٢٧: ٣٤. (26) متى ١٦: ٢٠. (27) متى ٢٧: ٣٨. (29) متى ١٢: ٢٣. ١٤: ٥٨. يو ٢: ١٩. (31) متى ١٢: ٢٣. ١٤: ١٣. ١ يو ٤: ١١. (32) متى ١٧: ١. ٤. ٥. ٦: ١٢. ٢٣. (33) متى ٧: ٣٤. ٨: ٢١. (34) عب ١٩: ١٨. متى ١٥: ١٢. ١٧. اف ٥: ٢. ١. دا ٩: ٢٤. ٢٢. ١ متى ٢: ٧. ٨. ٣: ١١. ٢٣. ٤: ٢١. (35) ١ متى ٢: ٥. ٤: ٢٠. (36) متى ٢١: ١٨. ح ٢٤: ١. ١٤: ١. (37) متى ٢٦: ٣٥-٣٣. (1) متى ١٤: ٢٧. ١٦: ٢٢. ٢٣. (2) متى ١٣: ٣٣. ٣٦. (3) متى ١٤: ١٨. ٢٨. ٢٤. ١: ١١. متى ١٢: ٢٦. ١٧: ٢٤. ١ دا ٤: ١٧. (6) عب ٩: ٨. متى ١: ١٧. ٨: ٣٢. ١: ٤. ١١: ٢٥. ١٠: ٩. (7) متى ٨: ١٩. (9) متى ١٢: ٤٥. ص ١: ١٥. عب ١: ٣. (10) متى ١٤: ١٠. ٢٠. ٣٨. ١٧: ٢١. ٢٣. ٥: ١٩. ٧: ١٦. ٨: ٢٨. ١٢: ٤٩. (11) متى ٥: ٣٦. ١٠: ٣٨. (12) اع ٢١: ٢١. عد ١٦: ١٧. (13) اع ٧: ٧. ٢١: ٢٢. عد ١١: ٢٤. لو ١١: ٤٨. متى ٩: ١٥. ١٦. ١٧. ٢٤. ١ متى ٥: ٣. ١٤. (15) متى ١٤: ٢١. ٢٣. ١٥: ١٤. ١ متى ٥: ٣. (16) متى ١٥: ٢٦. ١٦: ٢٠. ٧: ٨: ١٥. ٢٦. (17) متى ١٥: ٢٦. ١٦: ١٣. ١ متى ٤: ٦. ١. ص ٢: ١٤. ٢ متى ٢: ٢٧. (18) عدد ٢٨: ٢٠. متى ١٤: ٣. ٢٨. (19) متى ١٦: ١٩. ١ ص ١٥: ٢٠. (20) متى ١٤: ١٠. ١٠: ٣٨. ١٧: ٢١. ٢٣. ٢٦. (21) متى ١٤: ١٥. ٢٣. ١ ص ٣: ٢٢. ٥: ١٤. (22) لو ٦: ١٦. (23) متى ١٤: ١٥. ١ ص ٢: ١٤. ٢٧: ٣٤. (26) متى ١٦: ٢٠.

24 לכל־אחד ואחד מכם את־רעהו אל־תשים לב׃ 25 אל־תשימו את־ידכם עם־רשע להיות עד חמס׃ 26 לא־תהיה אחרי־רבים לרעות ולא־תענה על־ריב לנטות אחרי־רבים להטת׃ 27 ודל לא תהדר בריבו׃ 28 כי תפגע שור־איבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו׃ 29 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו׃ 30 לא תטה משפט אביונך בריבו׃ 31 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא אצדיק רשע׃ 32 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ 33 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃

פרשה ה׳

1 ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את־לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 2 וקמת משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ 3 ואל־הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר־נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ 4 וירד משה מן־ההר אל־העם ויאמר אל־העם את־כל־דברי יהוה ואת־כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו כל־הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ 5 ויכתב משה את־כל־דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ 6 וישלח את־נערי בני־ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ 7 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על־המזבח׃ 8 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע׃ 9 ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל־הדברים האלה׃ 10 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ 11 ואל־אצילי בני־ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו׃ 12 ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ 14 ואל־הזקנים אמר שבו־לנו בזה עד אשר־נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ 15 ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר׃ 16 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך הענן׃ 17 ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני־ישראל׃ 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

פרשה ו׳

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני־ישראל ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃ 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ 5 ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ 6 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ 7 אבני־שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ 9 ככל אשר אני מראה אתך את־תבנית המשכן ואת־תבנית כל־כליו וכן תעשו׃ 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר־זהב סביב׃ 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ 14 והבאת את־הבדים בטבעת על־צלעות הארון לשאת את־הארון בהם׃ 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ 16 ונתת אל־הארון את־העדות אשר אתן אליך׃ 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ 18 ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן־שני קצות הכפרת׃ 19 ועשה כרוב אחד מן־הקצה מזה וכרוב־אחד מן־הקצה מזה מן־הכפרת תעשו את־הכרבים על־שני קצותיו׃ 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים׃ 21 ונתת את־הכפרת על־הארון ומלמעלה אל־הארון תתן את־העדות אשר אתן אליך׃ 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על־ארון העדת את כל־אשר אצוה אתך אל־בני ישראל׃ 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו׃ 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר־זהב סביב׃ 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו סביב׃

---

[1] מדב׳: וַיְדַבֵּר יְהוָה. [2] ס׳: וְיִקְחוּ לִי.

[3] שמות: לכל־נדיב לבו.

(24) שמ׳ 5: 19. 38. 7: 16. 8: 28. 12: 49. 14: 10. (26) שמ׳ 14: 16. כה. 24: 49. שמ׳ 15: 26. 16: 7. 2: 22. 12: 16. 16: 13. 1. שמ׳ 2: 20. 27. (27) בר׳ 4: 7. מה. 3: 15. שמ׳ 14: 1. (28) שמ׳ 14: 3. 12. 18. 16: 20. 17: 5. 18. 10. 30. בר׳ 2: 6. (29) שמ׳ 13: 19. 16: 4. (30) שמ׳ 12: 31. 16: 11. (31) שמ׳ 10: 18. בר׳ 2: 8. כה. 5: 8.

(2) מכ׳ 15: 13. (3) שמ׳ 13: 10. 17: 17. יא. 5: 26. 1. בר׳ 1: 22. (4) מה. 1: 23. 1. שמ׳ 2: 6. (5) יח. 14: 8. בר׳ 1: 11. 4. 13. בר׳ 4: 12. (6) מכ׳ 3: 10. 7: 19. (7) שמ׳ 15: 16. 14: 13. 14. 16: 23. (8) מכ׳ 5: 16. בר׳ 1: 11. שמ׳ 8: 31. 13: 35. (10) שמ׳ 14: 15. 21. 23. (11) שמ׳ 16: 24. 17: 13. 1. שמ׳ 1: 4.

(12) שמ׳ 13: 34. 1. דה. 4: 9. 1. בר׳ 3: 8. (15) בר׳ 18: 17. שמ׳ 17: 26. בר׳ 20: 27. (16) שמ׳ 6: 70. 13: 18. 1. שמ׳ 4: 10. 19. מכ׳ 28: 19. 6. שמ׳ 15: 7. 14: 13. (17) שמ׳ 15: 12. (18) 1. שמ׳ 3: 1. 13. (19) 1. שמ׳ 4: 5. שמ׳ 17: 14. (20) מכ׳ 10: 24. כה. 6: 40. שמ׳ 13: 16. שו׳ 3: 7. (21) מכ׳ 10: 22. 24: 9. שמ׳ 16: 3. (22) שמ׳ 9: 41. יט. 1: 20. בר׳ 4: 17. (23) 1. שמ׳ 2: 23. (24) שמ׳ 3: 2. 7: 31. 9: 32. (25) מה. 35: 19. 69: 4.

[4] שמות ויקרא—מדבר ודברים.

בְּכָל־תְּבוּאָה תִּהְיֶה־יֶּתֶר וּדְבַר־שְׂפָתַיִם אַךְ־לְמַחְסוֹר׃
24 אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ וְיֵשׁ אוֹהֵב דָּבֵק מֵאָח׃
25 אִישׁ־חֲמָסִים יְפַתֶּה רֵעֵהוּ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא־טוֹב׃
26 עֹשֵׂה עֵינָיו לְמַתֶּה הוּא מְקֹרֵץ שְׂפָתָיו מְבַצֵּעַ רָע׃
27 עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ־צֶדֶק תִּמָּצֵא׃
28 טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר׃
29 הַשְׁלֵךְ גּוֹרָל אֶל־חֹק וּמֵיְהוָה כָּל־מִשְׁפָּטוֹ׃
30 בְּנֵי לְאַל־תִּשְׁכַּח תּוֹרָתִי וּמִצְוֹתַי יִצֹּר לִבֶּךָ׃
31 כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ׃
32 חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־יַעַזְבוּךָ קָשְׁרֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃
33 וְתִמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃
34 בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבֶּךָ וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן׃
35 בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דָעֵהוּ וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ׃
36 אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יְרָא אֶת־יְהוָה וְסוּר מֵרָע׃
37 רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ׃
38 כַּבֵּד אֶת־יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתֶךָ׃
39 וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ׃
40 מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל־תִּמְאָס וְאַל־תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ׃
41 כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה׃
42 אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃
43 כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כֶּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ׃
44 יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃
45 אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃
46 דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃
47 עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃
48 יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד־אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃
49 בְּדַעְתּוֹ תְּהֹמוֹת נִבְקָעוּ וְשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ־טָל׃
50 נְצֹר תּוּשִׁיָּה וּמְזִמָּה וְאַל־יָלוּזוּ מֵעֵינֶיךָ׃
51 וְיִהְיוּ חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחֵן לְגַרְגְּרֹתֶיךָ׃
52 אָז תֵּלֵךְ לָבֶטַח דַּרְכֶּךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף׃
53 אִם־תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ׃
54 אַל־תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא׃
55 כִּי־יְהוָה יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלֵּכֶד׃
56 אַל־תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו בִּהְיוֹת לְאֵל יָדֶךָ לַעֲשׂוֹת׃
57 אַל־תֹּאמַר לְרֵעֲךָ לֵךְ וָשׁוּב וּמָחָר אֶתֵּן וְיֵשׁ אִתָּךְ׃
58 אַל־תָּרַע עַל־רֵעֲךָ רָעָה וְהוּא יוֹשֵׁב לָבֶטַח אִתָּךְ׃
59 אַל־תָּרֵב עִם־אָדָם חִנָּם אִם־לֹא גָמַל רָעָה לָךְ׃
60 אַל־תְּקַנֵּא בְּאִישׁ חָמָס וְאַל־תִּבְחַר בְּכָל־דְּרָכָיו׃
61 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נָלוֹז וְאֶת־יְשָׁרִים סודו׃
62 מְאֵרַת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וּנְוֵה צַדִּיקִים יְבָרֵךְ׃
63 אִם־לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן׃
64 כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּמְרִימֵי קָלוֹן מַשָּׂא׃

משלי ד׃

1 שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה׃
2 כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃
3 כִּי־בֵן הָיִיתִי לְאָבִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי׃
4 וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ דְּבָרַי לִבֶּךָ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה׃
5 קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה אַל־תִּשְׁכַּח וְאַל־תֵּט מֵאִמְרֵי־פִי׃
6 אַל־תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמָרֶךָּ אֱהָבֶהָ וְתִצָּרֶךָּ׃
7 רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל־קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה׃
8 סַלְסְלֶהָּ וְתָרוֹמְמֶךָּ תְּכַבְּדֶךָּ כִּי תְחַבְּקֶנָּה׃
9 תִּתֶּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ׃
10 שְׁמַע בְּנִי וְקַח אִמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃
11 בְּדֶרֶךְ חָכְמָה הוֹרִיתִיךָ הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי־יֹשֶׁר׃
12 בְּלֶכְתְּךָ לֹא־יִצַּר צַעֲדֶךָ וְאִם־תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל׃
13 הַחֲזֵק בַּמּוּסָר אַל־תַּרְפֶּה נָצְרֶהָ כִּי־הִוא חַיֶּיךָ׃
14 בְּאֹרַח רְשָׁעִים אַל־תָּבֹא וְאַל־תַּאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים׃
15 פְּרָעֶהָ אַל־תַּעֲבָר בָּהּ סוּר מֵעָלֶיהָ וַעֲבֹר׃
16 כִּי לֹא יִשְׁנוּ אִם־לֹא יָרֵעוּ וְנִגְּעָה שְׁנָתָם אִם־לֹא יַכְשִׁילוּ׃
17 כִּי לָחֲמוּ לֶחֶם רֶשַׁע וְיֵין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ׃
18 וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד־נְכוֹן הַיּוֹם׃
19 דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ׃
20 בְּנִי לְדְבָרַי הַקְשִׁיבָה לְאִמְרָתַי הַט אָזְנֶךָ׃
21 אַל־יַלִּיזוּ מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ׃
22 כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא׃
23 מִכָּל־מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים׃
24 הָסֵר מִמְּךָ עִקְּשׁוּת פֶּה וְלֹעֲזוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק־לָךְ׃
25 עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ וְעַפְעַפֶּיךָ יָשָׁרוּ נֶגְדֶּךָ׃
26 פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ וְכָל־דְּרָכֶיךָ יִכֹּנוּ׃
27 אַל־תֵּט יָמִין וְשְׂמֹאל הָסֵר רַגְלְךָ מֵרָע׃

משלי ה׃

1 בְּנִי לְחָכְמָתִי הַקְשִׁיבָה לִתְבוּנָתִי הַט אָזְנֶךָ׃
2 לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ׃
3 כִּי נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָרָה וְחָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ׃
4 וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת׃
5 רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ׃
6 פֶּן־אֹרַח חַיִּים לֹא תְפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע׃
7 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַל־תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי־פִי׃
8 הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָהּ׃
9 פֶּן־תִּתֵּן לָאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי׃
10 פֶּן־יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בֵּית נָכְרִי׃
11 וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ׃
12 וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה׃
13 וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרָי וּלְמַלְּפַי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי׃
14 כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל־רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה׃
15 שְׁתֵה־מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ׃
16 יָפוּצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה פַּלְגֵי מַיִם בָּרְחֹבוֹת׃
17 לִהְיוֹת לָךְ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ׃
18 יְהִי מְקוֹרֶךָ בָרוּךְ וְשְׂמַח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ׃
19 אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוְּךָ בְכָל־עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָמִיד׃
20 וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נׇכְרִיָּה׃
21 כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל־מַעְגְּלֹתָיו מְפַלֵּס׃
22 עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת־רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמָךְ׃
23 הוּא יָמוּת בְּלִי מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה׃

משלי ו׃

1 בְּנִי אִם־עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ׃
2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי־פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי־פִיךָ׃
3 עֲשֵׂה־זֹּאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף־רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב רֵעֶיךָ׃
4 אַל־תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ׃
5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ׃
6 לֵךְ אֶל־נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם׃
7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל׃
8 תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ׃
9 עַד־מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִשְּׁנָתְךָ תָּקוּם׃
10 מְעַט־שֵׁנָה מְעַט תְּנוּמָה מְעַט חבק־יָדַיִם לִשְׁכָּב׃
11 וּבָא כְמְהַלֵּךְ רִישֶׁךָ וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃
12 אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה׃
13 קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו׃
14 תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חָרֵשׁ רָע בְּכָל־עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ׃
15 עַל־כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא׃
16 שֵׁשׁ־הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ׃
17 עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שׁפכות דָּם נָקִי׃
18 לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע׃
19 יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מָדוֹן בֵּין אַחִים׃
20 נְצֹר בְּנִי מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃
21 קָשְׁרֵם עַל־לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶיךָ׃
22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ׃
23 כִּי־נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר׃
24 לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נׇכְרִיָּה׃
25 אַל־תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל־תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ׃
26 כִּי בְעַד־אִשָּׁה זוֹנָה עַד־כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד׃
27 הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה׃
28 אִם־יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל־גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה׃
29 כֵּן הַבָּא אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ׃
30 לֹא־יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֹּאת נַפְשׁוֹ כִּי־רָעֵב׃
31 וְנִמְצָא שִׁבְעָתַיִם יְשַׁלֵּם אֶת כֹּל־הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן׃
32 נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃
33 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃
34 כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם׃
35 לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי כָל־כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד׃

משלי ז׃

1 בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרַי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃
2 שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ׃
3 קָשְׁרֵם עַל־אֶצְבְּעוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃
4 אֱמֹר לַחָכְמָה אְחֹתִי־אָתְּ וּמֹדָע לַבִּינָה תַּקְרִיא׃
5 לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנׇּכְרִיָּה אִמְרָתָהּ הֶחֱלִיקָה׃
6 כִּי בְעַד חַלּוֹן בֵּיתִי בְּאִשְׁנָבִי נִשְׁקָפְתִּי׃
7 וָאֶרְאֶה בַפְּתָאיִם אָבִינָה בַּנִּעָרִים בָּחוּר חֲסַר־לֵב׃
8 עֹבֵר בַּשּׁוּק אֵצֶל פִּנָּתָהּ וְדֶרֶךְ בֵּיתָהּ יִצְעָד׃
9 בַּנֶּשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה׃
10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זוֹנָה וּנְצֻרַת לֵב׃
11 הוֹמִיָּה וְסֹרֶרֶת הִיא בֵּיתָהּ לֹא־יָכְלוּ רַגְלֶיהָ׃
12 פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת וְאֵצֶל כָּל־פִּנָּה תֶּאֱרֹב׃
13 וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשְׁקָה לוֹ הֵעִזָּה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ׃
14 זִבְחֵי שְׁלָמִים עָלָי הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי׃
15 עַל־כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ שַׁחַר אֲבַקְשׁ פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָּ׃
16 מַרְבַדִּים רָבַדְתִּי עַרְשִׂי חֲטֻבוֹת צֶמֶר מִצְרָיִם׃
17 נָפַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מָר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן׃
18 לְכָה נִרְוֶה דֹדִים עַד־הַבֹּקֶר נִתְעָלְסָה בְּאַהֲבִים׃
19 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ דֶּרֶךְ מֵרָחוֹק׃
20 צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבוֹא בֵּיתוֹ׃
21 הִטַּתּוּ לִקְחָהּ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֶלְקַת שְׂפָתֶיהָ הִדִּיחַתּוּ׃
22 הָלַךְ אַחֲרֶיהָ פִּתְאֹם כְּשׁוֹר יִבָּלֵךְ וּכְאֶל־מוּסַר אֱוִיל אֶל־פְּתִיעַ׃
23 עַד יְפַלַּח חֵץ כְּבִדּוֹ כְּמַהֵר צִפּוֹר אֶל־פָּח וְלֹא יָדַע כִּי־בְנַפְשׁוֹ הוּא׃
24 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאִמְרֵי־פִי הַקְשִׁיבוּ׃
25 אַל־יִפְנֶה אֶל־דְּרָכֶיהָ לִבֶּךָ אַל־תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ׃
26 כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וַעֲצוּמִים כָּל־הֲרוּגֶיהָ׃
27 דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ יֹרְדוֹת אֶל־חַדְרֵי מָוֶת׃

משלי ח׃

1 הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ׃
2 בְּרֹאשׁ־מָרוֹמִים עַל־דֶּרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה׃
3 לְיַד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה׃
4 אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם׃
5 הָבִינוּ פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב׃
6 שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים׃
7 כִּי־אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רִשְׁעָה׃
8 בְּצֶדֶק כָּל־אִמְרֵי־פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ׃
9 כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין וְיְשָׁרִים לְמֹצְאֵי דָעַת׃
10 קְחוּ מוּסָרִי וְאַל־כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ נִבְחָר׃
11 כִּי טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃
12 אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא׃
13 יִרְאַת יְהוָה שִׂנְאַת רָע גֵּאוֹן וְגַאֲוָה וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי׃
14 לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה׃
15 בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרוֹזְנִים יְחֹקְקוּ צֶדֶק׃
16 בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וְנְדִיבִים כָּל־שֹׁפְטֵי צֶדֶק׃
17 אֲנִי אֹהֲבַי אֵהָב וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי׃
18 עֹשֶׁר וְכָבוֹד אִתִּי הוֹן עָתֵק וּצְדָקָה׃
19 טוֹב פִּרְיִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז וְתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר׃
20 בְּאֹרַח צְדָקָה אַהֲלֵךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט׃
21 לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא׃
22 יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז׃
23 מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי־אָרֶץ׃
24 בְּאֵין תְּהֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵי־מָיִם׃
25 בְּטֶרֶם הָרִים הׇטְבָּעוּ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי׃
26 עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עָפְרוֹת תֵּבֵל׃
27 בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל־פְּנֵי תְהוֹם׃
28 בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּז עִינוֹת תְּהוֹם׃
29 בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא־יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי־אָרֶץ׃
30 וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל־עֵת׃
31 מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת־בְּנֵי אָדָם׃
32 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִנְצֹרוּ׃
33 שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל־תִּפְרָעוּ׃
34 אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד עַל־דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי׃
35 כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָה׃
36 וְחוֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל־מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת׃

משלי ט׃

1 חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה׃
2 טָבְחָה טִבְחָהּ מָסְכָה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ׃
3 שָׁלְחָה נַעֲרוֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל־גַּפֵי מְרוֹמֵי קָרֶת׃
4 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה חֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃
5 לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וְשְׁתוּ בְיַיִן מָסָכְתִּי׃
6 עִזְבוּ פְתָאיִם וְחְיוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃
7 יֹסֵר לֵץ לוֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוּמוֹ׃
8 אַל־תּוֹכַח לֵץ פֶּן־יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ׃
9 תֶּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם־עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח׃
10 תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה׃
11 כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃
12 אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָךְ וְלֵצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא׃
13 אֵשֶׁת כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה פְּתָיוּת וּבַל־יָדְעָה מַה׃
14 וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל־כִּסֵּא מְרוֹמֵי קָרֶת׃
15 לִקְרֹא לְעֹבְרֵי דָרֶךְ הַמְיַשְּׁרִים אׇרְחֹתָם׃
16 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃
17 מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃
18 וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם בְּעׇמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאֶיהָ׃

משלי י׃

1 מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּבֶן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ׃
2 לֹא יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רֶשַׁע וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃
3 לֹא־יַרְעִיב יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהוֹן רְשָׁעִים יֶהְדֹּף׃
4 רָאשׁ עָשָׂה כַּף רְמִיָּה וְיַד חָרוּצִים תַּעֲשִׁיר׃
5 אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ׃
6 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃
7 זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב׃
8 חֲכַם־לֵב יִקַּח מִצְוֹת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃
9 הוֹלֵךְ בְּתֹם יֵלֵךְ בֶּטַח וְעִקֵּשׁ דְּרָכָיו יִוָּדֵעַ׃
10 קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עַצֶּבֶת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃
11 מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃
12 שִׂנְאָה תְּעוֹרֵר מְדָנִים וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה׃
13 בִּשְׂפְתֵי נָבוֹן תִּמָּצֵא חָכְמָה וְשֵׁבֶט לְגַו חֲסַר־לֵב׃
14 חֲכָמִים יִצְפְּנוּ דָעַת וּפִי אֱוִיל מְחִתָּה קְרֹבָה׃
15 הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ מְחִתַּת דַּלִּים רִישָׁם׃
16 פֹּעַל צַדִּיק לְחַיִּים תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת׃
17 אֹרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה׃
18 כִּסּוּי שִׂנְאָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וּמוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל׃
19 בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל פָּשַׁע וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל׃
20 כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רְשָׁעִים כְּמְעָט׃
21 שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וֱאִוִלִים בַּחֲסַר־לֵב יָמוּתוּ׃
22 בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׁיר וְלֹא־יוֹסִיף עֶצֶב עִמָּהּ׃
23 כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל עֲשׂוֹת זִמָּה וְאִישׁ תְּבוּנָה חׇכְמָה׃
24 מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְּבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת צַדִּיקִים יִתֵּן׃
25 כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע עוֹד וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃
26 כַּחֹמֶץ לַשִּׁנַּיִם וְכֶעָשָׁן לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשׁלְחָיו׃
27 יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תְּקֻצַּרְנָה׃
28 תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃
29 מָעוֹז לַתֹּם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃
30 צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־יִמּוֹט וּרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ׃
31 פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה וְלָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת׃
32 שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃

משלי יא׃

1 מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ׃
2 בָּא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן וְאֶת־צְנוּעִים חָכְמָה׃
3 תֹּם יְשָׁרִים תַּנְחֵם וְסֶלֶף בּוֹגְדִים יְשָׁדְדֵם׃
4 לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וְצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃
5 צִדְקַת

31 ויאמר אליו משה אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה׃
32 ובמה יודע אפוא כי־מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא
בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העמים אשר על־
פני האדמה׃ 33 ויאמר יהוה אל־משה גם את־הדבר הזה
אשר־דברת אעשה כי־מצאת חן בעיניי ואדעך בשם׃
34 ויאמר הראני נא את־כבדך׃ 35 ויאמר אני אעביר כל־
טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את־
אשר אחן ורחמתי את־אשר ארחם׃ 36 ויאמר לא תוכל
לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי׃ 37 ויאמר יהוה
הנה מקום אתי ונצבת על־הצור׃ 38 והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד־עברי׃
39 והסרתי את־כפי וראית את־אחרי ופני לא יראו׃

פרק לד

1 ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים
ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת
הראשנים אשר שברת׃ 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר
אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר׃ 3 ואיש לא־
יעלה עמך וגם־איש אל־יראה בכל־ההר גם־הצאן
והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא׃ 4 ויפסל שני־לחת
אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃
5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃
6 ויעבר יהוה על־פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון
ארך אפים ורב־חסד ואמת׃ 7 נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על־
בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים׃ 8 וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו׃ 9 ויאמר אם־נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך־נא אדני בקרבנו כי עם־קשה־ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ 10 ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת אשר לא־
נבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־
אתה בקרבו את־מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
עשה עמך׃ 11 שמר־לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את־האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי׃
12 השמר לך פן־תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה
בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ 13 כי אם־מזבחתם
תתצון ואת־מצבתם תשברון ואשריו תכרתון׃
14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא׃ 15 פן־תכרת ברית ליושב הארץ והזנו
אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו׃ 16 ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות אחרי
אלהיהן והזנו את־בניך אחרי אלהיהן׃ 17 אלהי מסכה
לא תעשה לך׃ 18 את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים׃ 19 כל פטר רחם לי וכל־מקנך
תזכר פטר שור ושה׃ 20 ופטר חמור תפדה בשה
ואם־לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא־
יראו פני ריקם׃ 21 ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת׃ 22 וחג שבעות תעשה
לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃
23 שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדן
יהוה אלהי ישראל׃ 24 כי־אורישׁ גוים מפניך והרחבתי
את־גבלך ולא־יחמד איש את־ארצך בעלתך לעלות
את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃ 25 לא־תשחט
על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר זבח חג הפסח׃
26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו׃ 27 ויאמר יהוה אל־משה כתב־
לך את־הדברים האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת־ישראל׃ 28 ויהי־שם עם־יהוה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת הדברים׃
29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת
ביד־משה ברדתו מן־ההר ומשה לא־ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו׃ 30 וירא אהרן וכל־בני ישראל את־
משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃
31 ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל־הנשאים
בעדה וידבר משה אליהם׃ 32 ואחרי־כן נגשו כל־בני
ישראל ויצו אתם את כל־אשר דבר יהוה אתו בהר
סיני׃ 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על־פניו מסוה׃
34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את־המסוה
עד־צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה׃
35 וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את־המסוה על־פניו עד־בואו לדבר אתו׃

פרק לה

1 ויקהל משה את כל־עדת בני־ישראל ויאמר אלהם
אלה הדברים אשר־צוה יהוה לעשת אתם׃ 2 ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה יומת׃
3 לא־תבערו אש בכל־משבתיכם ביום השבת׃
4 ויאמר משה אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר זה הדבר

---

1 ואת משה ראה כי קרן עור פני משה

(32) שמ 26: 31. שה: 14.
27. שמ 20: 10. 8: 29. 14: 10. 11.
(33) נה: 9: 6. שמ 14: 27.
כ: 5: 1. יא: 2: 14. שה: 1.
20. שמ 15: 21–19. ב.
ש: 3: 12. שמ 14: 1. כ:
8: 37. 1. שמ 4: 4. 5: 4.

(1) שמ 12: 23. 13: 32.
(2) יב: 7: 14. שה 11: 27.
28: 18. שמ 3: 35. 5: 27.
1. שה: 15: 25. 27. ב: 2:
10. ש: 2: 8. שמ 17: 6.
9. 24. 6: 37.
(3) נה: 53. יז: 9: 24. 1.
שה: 8: 4. 1. שה: 1: 9. שמ
3: 34. 5: 36. 37. 6: 29. 57.
7: 29. 10: 36. 11: 42.
(4) שמ 13: 31. 14: 13. 4:
34. 5: 36. 9: 3. 19: 30. 14:
31. 15: 10.
(5) שמ 1. 1. 2. 10: 30.
14: 9. ב: 2: 6. שה 1: 15.
17. ש: 1: 3. 10.
(6) שמ 17: 26. שה 22: 22.
שמ 17: 2. 9. 11. 6: 37.
39. 10: 29. 15: 19.
(8) שמ 8: 28. 12: 49. 14:
10. 17: 25. 16: 27. 30.
(9) ז שמ 5: 19.
(10) שמ 16: 15.
(11) שמ 13: 1. 16: 28. 1.
ב. 1. 5. יה. 1. שמ 17:
21. שכ 10: 30.
(12) שמ 6: 39. 10: 28.

ש: 2: 13. שמ 18: 9. 1.
שמ 2: 19. שמ 6: 70.
13: 18. שה 109: 8. ב: 1:
20.
(14) שמ 17: 8. 15: 18. 19.
שמ 3. 13. שמ 8: 23.
17: 16.
(15) שה 6: 13. יכ. 1:
4. ב. שה. 3: 3. 1. שמ 5:
18.
(16) שמ 17: 14.
(17) שמ 15: 3. ב: 15: 9.
יא: 5: 26. 1. ב. 1: 22.
ש יכ. 7: 28. שה 119: 142.
151. שמ 8: 40.
(18) שמ 20: 21.
(19) 1. שה: 1: 2. 30. 1. שה.
4: 7. יכ. 10: 10.
(21) שמ 17: 11. 22. 23.
10: 16. כה. 12: 5. יכ.
3: 28. שמ 10: 38. 14: 11.
(22) שמ 14: 20. 1. שמ
1: 3. 3: 24.
(23) שה 3: 14.
(24) שמ 12: 26. 14: 3. 1.
שה: 4: 17. שמ 17: 5.
(25) שמ 15: 21. 16: 3. 7:
8. 29. 55: 10. 15: 17. 8. 16.
27.
(26) שמ 17: 6. 15: 9. 15.

(1) שה 26: 36. יכ: 14: 32.
כה: 22: 39. ש. יכ: 15: 23.
(2) כה. 21: 37. 22: 39.
(3) שה 26: 47. יכ: 14: 43.
כה. 22: 47. ב: 1: 16.

ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את־מעבר יבק׃ 23
ויקחם ויעבירם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו׃ 24
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו ותקע כף־ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני׃ 27
ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב׃ 28
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל׃ 29
וישאל יעקב והגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30
ויקרא יעקב שם־המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי׃ 31
וזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו׃ 32
על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש־יעקב בגיד הנשה׃ 33

ויעקב נסע סכתה ויבן־לו בית ולמקנהו עשה סכות על־כן קרא שם־המקום סכות׃ 17
ויבא יעקב שלם עיר־שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני העיר׃ 18
וקנה את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 19
ויצב־שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל׃ 20
ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 21
וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 22
ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנערה וידבר על־לב הנערה׃ 23
ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת לאשה׃ 24
ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו ובניו היו את־מקניו בשדה והחריש יעקב עד־באם׃ 25
ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו׃ 26
ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה׃ 27
ודבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־נא אתה לו לאשה׃ 28
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנתינו תקחו לכם׃ 29
ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורכלו בה והאחזו־בה׃ 30
ויאמר שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא־חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ 31
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו־לי את־הנערה לאשה׃ 32
ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את־דינה אחותם׃ 33
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחתנו לאיש אשר־לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ 34
אך־בזאת נאות לכם אם־תהיו כמנו להמול לכם כל־זכר׃ 35
ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנותיכם נקח־לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 36
ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו׃ 37
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור׃ 38
ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ 39
ובא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר׃ 40

---

(9) שמו 17: 12.
(10) שמו 26: 51. שד 14: 47. כה 22: 49. 50.
(11) שמו 20: 22. 26: 39. 42.
(13) שמו 26: 57. כה 3: 2. שמו 18: 24.
(14) שמו 11: 50.
(15) שמו 26: 58. שד 14: 54. כה 22: 54.
(16) שמו 26: 69. שד 14: 66. כה 22: 54.
(20) שמו 26: 55. כה 4: 15. שמו 7: 14. 26. 28. 8: 2.
(22) בר 20: 2. בד 23: 2. 24) שמו 26: 57.
(25) שמו 26: 69. 71. שד 14: 69. כה 22: 58.
(27) שמו 26: 74. שד 14: 72. כה 22: 60. שמו 13: 38.
(28) שמו 27: 2. שד 15: 1. כה 23: 1. בד 3: 13. שמו 27: 27. בד 10: 28. 11: 3.
(32) שמו 20: 19. שמו 12: 32. 33.
(33) שמו 27: 11.
(36) 1 שר 6: 13. בד 2: 44. 7: 14. כה 12: 14. שמו 9: 15. 8: 15.
(37) שמו 8: 47. 1. שמו 3: 19. 4: 6.
(38) שמו 27: 24. כה 23: 4. שמו 19: 4. 6.
(39) שמו 27: 15. שד 15: 9. כה 23: 17.

[1] שמאל: פלחה.

22 ויאמר׃ ויבא עוד את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את־מעבר יבק׃ 23
ויקחם ויעבירם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו׃ 24
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ 25
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו ותקע כף־ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 26
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני׃ 27
ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב׃ 28
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל׃ 29
וישאל יעקב והגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30
ויקרא יעקב שם־המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי׃ 31
וזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו׃ 32
על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש־יעקב בגיד הנשה׃ 33

ויעקב נסע סכתה ויבן־לו בית ולמקנהו עשה סכות על־כן קרא שם־המקום סכות׃ 17
ויבא יעקב שלם עיר־שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני העיר׃ 18
וקנה את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 19
ויצב־שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל׃ 20
ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 21
וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 22
ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנערה וידבר על־לב הנערה׃ 23
ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת לאשה׃ 24
ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו ובניו היו את־מקניו בשדה והחריש יעקב עד־באם׃ 25
ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו׃ 26
ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה׃ 27
ודבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־נא אתה לו לאשה׃ 28
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנתינו תקחו לכם׃ 29
ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורכלו בה והאחזו־בה׃ 30
ויאמר שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא־חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ 31
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו־לי את־הנערה לאשה׃ 32
ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את־דינה אחותם׃ 33
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחתנו לאיש אשר־לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ 34
אך־בזאת נאות לכם אם־תהיו כמנו להמול לכם כל־זכר׃ 35
ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנותיכם נקח־לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 36
ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו׃ 37
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור׃ 38
ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ 39
ובא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר׃ 40

ויחנו את פני העיר׃ 40 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃

מד.

1 ויקרבו בני יעקב ויכו את שכם לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם וילכו׃ 2 ויבאו בני יעקב על החללים ויבזו את העיר אשר טמאו את אחותם׃ 3 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ 4 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבתים׃ 5 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואנשי מספר אנכי ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי׃ 6 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃ 7 ויקם יעקב ויעל בית אל הוא ויעש שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ 8 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃ 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ 12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל׃ 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבא אפרתה ותלד רחל את בנימין׃ 17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת היא בית לחם׃ 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קברת רחל עד היום הזה׃ 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃ 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו ויישמע ישראל׃ ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ 24 בני רחל יוסף ובנימין׃ 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ 26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃ 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

מה.

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃ 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות׃ 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל׃ 5 ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃ 6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃ 7 כי היה רכושם רב מישבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם׃ 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃ 9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃ 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃ 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ 12 ותמנע פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃ 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו׃ 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ 15 אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃ 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ 19 אלה בני עשו הוא אדום ואלופיהם׃ 20 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ 21 ודישן ואצר ודישן אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו׃ 25 ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה׃ 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃ 27 בני אצר בלהן וזעוון וענק בני דישן׃ 28 בני רעואל נחת זרח שמה ומזה׃ 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃ 30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי למשפחתם בארץ שעיר׃ 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל׃

---

(40) פרי 3: 14. כה. 23: 19.

(1) מלא 20: 19, 27: 26. שמ. 15: 15. כה. 18: 33. (4) מלא. 18: 38, 19: 6. (6) פרי 3: 13. (7) הש. 24: 16, מלא 26: 65. מלא. 5: 18, 10: 33. (9) נח. 53: 7. מלא 27: 12, 14. (11) כה. 22: 53. מלא. 7: 30. (12) כה. 23: 2. פרי 17: 7. (14) מלא 27: 62. (15) בר. 49: 10. (16) מלא 27: 26. 31. שמ. 15: 15. כה. 23: 24. (17) מלא 27: 31. 33. שמ. 15: 21. 22. כה. 23: 26. 33. מל. 15: 36. בר. 13: 12. (19) מלא 27: 37. שמ. 15: 26. כה. 23: 38. (23) מלא 27: 35. שמ. 15: 24. כה. 23: 34. (24) מל. 22: 18. (25) מלא 27: 55. שמ. 15: 42. בר. 21: 40. כה. 23: 49. 24: 18. (26) מלא. 13: 23. 20: 2. 21: 7. 20. 24: 2: 4. (27) מלא. 1: 11. 16: 32. (28) מל. 69: 21. (29) מלא 27: 48. (30) מלא. 17: 4. (31) מלא. 19: 42. שמ. 15: 42. בר. 21: 23.

[1] בראשית מדרבה. מלא בר. 31. 42.

[2] בראשית לקחתי. [3] מ: בנים.

וְאֶת־כָּל־הָאָדָם וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־הָאִישׁ בַּשָּׂדֶה וְנֶאֱסַף אֶל־הַבַּיִת וְהָיָה לוֹ לְטָמֵא׃ 32 וְזֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ 33 וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ 34 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי צִפֳּרִים חַיּוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ 35 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ 36 אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אֹתָם וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה עַל־הַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה עַל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 37 וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי הַתּוֹלָעַת׃ 38 וְיָצָא אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהֵר׃ 39 וּבָא הַכֹּהֵן שׁוּב בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה אִם־פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃ 40 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר־בָּהֵן הַנָּגַע וְהִשְׁלִכוּ אֹתָם אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 41 וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 42 וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחֵר יָקַח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃

פרק יד

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ 3 וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ 4 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלֻקַּח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃[1] 5 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ 6 אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִטְבֹּל אֹתָם וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה עַל־הַמַּיִם הַחַיִּים׃ 7 וְהִזָּה עַל־הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ 8 וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים׃ 9 וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלַּח וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ 10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וְשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃ 11 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֶת־הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 12 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לוֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 13 וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם קֹדֶשׁ כִּי כַחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ 14 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ 15 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ 16 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ 17 וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־דַּם הָאָשָׁם׃ 18 וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה׃ 19 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ וְאַחַר שְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ 20 וְהֶעֱלָה הַכֹּהֵן הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃ 21 וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְלֹג שָׁמֶן׃ 22 וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ 23 וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ 24 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לוֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 25 וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃

---

[1] א: אזוב׳.

(34) ז: במ׳ 5: 6. 8.
(36) בב׳ 12: 46. מד׳ 9: 12. בב׳ 34: 20.
(37) בב׳ 22: 16. 17. ש׳ 12: 10. ירמ׳ 1: 7.
(38) בב׳ 27: 57. בב׳ 15: 42. ב״ב 23: 50. במ׳ 9: 22. 12: 42.
(39) במ׳ 3: 1. 2. 7: 50. 12: 42.
(40) בב׳ 5: 6.
(42) ז: 53: 9. במ׳ 19: 31.
(1) במ׳ 28: 1. בב׳ 16: 1. ב״ב 24: 1.
(2) במ׳ 13: 23. 19: 26. 21: 7. 20. 24.
(3) ב״ב 24: 12.
(5) במ׳ 19: 40.
(7) במ׳ 11: 44.
(9) בב׳ 16: 10. בב׳ 2: 25–31. 13: 34. 35.
(11) בב׳ 16: 5.
(14) במ׳ 28: 9. בב׳ 16: 9. ב״ב 24: 16. 31. במ׳ 21: 4.
(17) מד׳ 22: 22. במ׳ 28: 10. ש׳ 8: 29. בב׳ 2: 11. במ׳ 16: 28. ש׳ 1: 17.
(18) במ׳ 28: 10. ב״ב 24: 10.
(19) בב׳ 16: 14. ב״ב 24: 36. ז׳ 15: 5.
(20) במ׳ 16: 22.
(21) במ׳ 28: 18. במ׳ 17: 18. 19. בב׳ 3: 1. ד״ה ב׳ 2: 2.
(23) במ׳ 16: 19. 18. 18. (24) במ׳ 11: 16.

[2] מ: בקבוק. [3] מנה: לבוש.

ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני׃ 6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה בַּמֶּלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃ 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ 10 השמן את לב העם הזה ואזניו הכבד והשע את עיניו פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבו יבין ושב ורפא לו׃ 11 ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שוממו מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה׃ 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ׃ 13 ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש משרשתה׃

ישעיה ז.

1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַ͏ִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים ויָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כנוע עצי היער מפני הרוח׃ 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס׃ 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך מפני שני זנבות האודים העשנים האלה באף ובחמת רצין וארם ובן רמליהו׃ 5 יען כי יעץ עליך ארם רע אפרים ובן רמליהו לאמר׃ 6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃ 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ 8 כי ראש ארם דמשק ורצין בעוד שלשים וחמש שנה יחתת מעם׃ 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו׃ 10 ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר׃ 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה׃ 12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה׃ 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי׃ 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃ 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב׃ 16 כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תקוט האדמה אשר אתה קץ משתיהם מפני מלכי ארם׃ 17 והביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור׃ 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור׃ 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים ובכל הנהלים ובכל השיחים׃ 20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעבר הנהר את ראש ושער הרגלים ואת גם הזקן תספה׃ 21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי הצאן׃ 22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ׃ 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה׃ 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית יהיה כל הארץ׃ 25 וכל ההרים אשר בעדרים יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיתה למשלח שור ולמרמס שה׃

---

(27) ז: ישע. 1: 1.
(29) ד: יש. 5: 7. ל: בראש. 1: 8.
(30) ישע. 21: 25.
(31) יש. 1: 4. ישע. 3: 15. 16: 5. 24: 1. בראש. 1: 8. 9.
(1) ישע. 1: 45. ירמ 4: 21.
(4) ישע. 20: 14.
(5) יש. 24: 41.
(6) יש. 5: 4–7.
(7) ישע. 13: 23. 20: 2.
(12) בר. 10: 41.
(14) ישע. 20: 19. 26.
(16) בר. 20: 25. יהש. 13: 20. 1. בראש. 2: 25. 5: 2. 4.
(17) ישע. 2: 24. 25. 16: 30.
(18) ישע. 13: 36. בר. 12: 2: 25. 3: 11. 22: 7. 20.
3. 4.
(19) ד. בראש. 1: 14.
(20) ישע. 13: 23. 25. 20: 2.
(22) ירמ 16: 27. 28. 25: 31. 1. יח. 4: 5. 11: 26. יהש. 20.

---

[1] ז: ישעיהו. [2] ישע: יִרְצִין. [3] ז: יִרְצִין. [4] ז: יִרְצִיהוּ. [5] ז: כִּנְחֹת. [6] ז: יִרְצִין. [7] בראש. ישע: יִרְצִין. ישע.—בראש.

24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
30 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

פרשת בראשית.

סדר הבריאה: א׳.

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
2 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
4 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃*
5 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
6 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
7 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃*
8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃
9 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
11 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃*
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃
17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃
18 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
30 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

1: 1 ויהי כן פעמים. 2 ויהי אור פעמים. 3 ויהי אור פעמים. 4 ויבדל אלהים בין האור ובין החשך פעמים. 5 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד פעמים. 6 ויהי מבדיל בין מים למים פעמים. 7 ויהי ערב ויהי בקר יום שני פעמים. 8 ויהי כן פעמים. 9 אל מקום אחד פעמים. 10 וירא אלהים כי טוב פעמים. 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו ויהי כן פעמים. 12 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי פעמים. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי פעמים. 14 ויהי כן פעמים. 15 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי פעמים. 16 ויהי כן פעמים. 17 ויהי ערב ויהי בקר יום ששי פעמים. 18 ויכלו פעמים. 19 ויכל פעמים. 20 ויברך אלהים פעמים. 21 ויקדש אותו פעמים. 22 ויהי כן פעמים. 23 ויהי ערב ויהי בקר יום שביעי פעמים. 24 ויברא אלהים פעמים. 25 ויעש אלהים פעמים. 26 ויברא אלהים פעמים. 27 ויברך אלהים פעמים. 28 ויהי כן פעמים. 29 ויהי ערב ויהי בקר יום שמיני פעמים. 30 ויהי כן פעמים. 31 ויהי ערב ויהי בקר יום תשיעי פעמים. 32 ויהי כן פעמים. 33 ויהי ערב ויהי בקר יום עשירי פעמים. 34 ויהי כן פעמים. 35 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד עשר פעמים. 36 ויהי כן פעמים. 37 ויהי ערב ויהי בקר יום שנים עשר פעמים. 38 ויהי כן פעמים. 39 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשה עשר פעמים. 40 ויהי כן פעמים. 41 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעה עשר פעמים. 42 ויהי כן פעמים. 43 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשה עשר פעמים. 44 ויהי כן פעמים. 45 ויהי ערב ויהי בקר יום ששה עשר פעמים. 46 ויהי כן פעמים. 47 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעה עשר פעמים. 48 ויהי כן פעמים. 49 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונה עשר פעמים. 50 ויהי כן פעמים. 51 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעה עשר פעמים. 52 ויהי כן פעמים. 53 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים פעמים. 54 ויהי כן פעמים. 55 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ואחד פעמים. 56 ויהי כן פעמים. 57 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ושנים פעמים. 58 ויהי כן פעמים. 59 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ושלשה פעמים. 60 ויהי כן פעמים. 61 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים וארבעה פעמים. 62 ויהי כן פעמים. 63 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים וחמשה פעמים. 64 ויהי כן פעמים. 65 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים וששה פעמים. 66 ויהי כן פעמים. 67 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ושבעה פעמים. 68 ויהי כן פעמים. 69 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ושמונה פעמים. 70 ויהי כן פעמים. 71 ויהי ערב ויהי בקר יום עשרים ותשעה פעמים. 72 ויהי כן פעמים. 73 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים פעמים. 74 ויהי כן פעמים. 75 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ואחד פעמים. 76 ויהי כן פעמים. 77 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושנים פעמים. 78 ויהי כן פעמים. 79 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושלשה פעמים. 80 ויהי כן פעמים. 81 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וארבעה פעמים. 82 ויהי כן פעמים. 83 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וחמשה פעמים. 84 ויהי כן פעמים. 85 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וששה פעמים. 86 ויהי כן פעמים. 87 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושבעה פעמים. 88 ויהי כן פעמים. 89 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושמונה פעמים. 90 ויהי כן פעמים. 91 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ותשעה פעמים. 92 ויהי כן פעמים. 93 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים פעמים. 94 ויהי כן פעמים. 95 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ואחד פעמים. 96 ויהי כן פעמים. 97 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושנים פעמים. 98 ויהי כן פעמים. 99 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושלשה פעמים. 100 ויהי כן פעמים. 101 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וארבעה פעמים. 102 ויהי כן פעמים. 103 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וחמשה פעמים. 104 ויהי כן פעמים. 105 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וששה פעמים. 106 ויהי כן פעמים. 107 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושבעה פעמים. 108 ויהי כן פעמים. 109 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושמונה פעמים. 110 ויהי כן פעמים. 111 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ותשעה פעמים. 112 ויהי כן פעמים. 113 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים פעמים. 114 ויהי כן פעמים. 115 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ואחד פעמים. 116 ויהי כן פעמים. 117 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושנים פעמים. 118 ויהי כן פעמים. 119 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושלשה פעמים. 120 ויהי כן פעמים. 121 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וארבעה פעמים. 122 ויהי כן פעמים. 123 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וחמשה פעמים. 124 ויהי כן פעמים. 125 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וששה פעמים. 126 ויהי כן פעמים. 127 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושבעה פעמים. 128 ויהי כן פעמים. 129 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושמונה פעמים. 130 ויהי כן פעמים. 131 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ותשעה פעמים. 132 ויהי כן פעמים. 133 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים פעמים. 134 ויהי כן פעמים. 135 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ואחד פעמים. 136 ויהי כן פעמים. 137 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושנים פעמים. 138 ויהי כן פעמים. 139 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושלשה פעמים. 140 ויהי כן פעמים. 141 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וארבעה פעמים. 142 ויהי כן פעמים. 143 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וחמשה פעמים. 144 ויהי כן פעמים. 145 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וששה פעמים. 146 ויהי כן פעמים. 147 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושבעה פעמים. 148 ויהי כן פעמים. 149 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושמונה פעמים. 150 ויהי כן פעמים. 151 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ותשעה פעמים. 152 ויהי כן פעמים. 153 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים פעמים. 154 ויהי כן פעמים. 155 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ואחד פעמים. 156 ויהי כן פעמים. 157 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושנים פעמים. 158 ויהי כן פעמים. 159 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושלשה פעמים. 160 ויהי כן פעמים. 161 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וארבעה פעמים. 162 ויהי כן פעמים. 163 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וחמשה פעמים. 164 ויהי כן פעמים. 165 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וששה פעמים. 166 ויהי כן פעמים. 167 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושבעה פעמים. 168 ויהי כן פעמים. 169 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושמונה פעמים. 170 ויהי כן פעמים. 171 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ותשעה פעמים. 172 ויהי כן פעמים. 173 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים פעמים. 174 ויהי כן פעמים. 175 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ואחד פעמים. 176 ויהי כן פעמים. 177 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושנים פעמים. 178 ויהי כן פעמים. 179 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושלשה פעמים. 180 ויהי כן פעמים. 181 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וארבעה פעמים. 182 ויהי כן פעמים. 183 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וחמשה פעמים. 184 ויהי כן פעמים. 185 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וששה פעמים. 186 ויהי כן פעמים. 187 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושבעה פעמים. 188 ויהי כן פעמים. 189 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושמונה פעמים. 190 ויהי כן פעמים. 191 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ותשעה פעמים. 192 ויהי כן פעמים. 193 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים פעמים. 194 ויהי כן פעמים. 195 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ואחד פעמים. 196 ויהי כן פעמים. 197 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושנים פעמים. 198 ויהי כן פעמים. 199 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושלשה פעמים. 200 ויהי כן פעמים. 201 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וארבעה פעמים. 202 ויהי כן פעמים. 203 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וחמשה פעמים. 204 ויהי כן פעמים. 205 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וששה פעמים. 206 ויהי כן פעמים. 207 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושבעה פעמים. 208 ויהי כן פעמים. 209 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושמונה פעמים. 210 ויהי כן פעמים. 211 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ותשעה פעמים. 212 ויהי כן פעמים. 213 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה פעמים. 214 ויהי כן פעמים. 215 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ואחד פעמים. 216 ויהי כן פעמים. 217 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושנים פעמים. 218 ויהי כן פעמים. 219 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושלשה פעמים. 220 ויהי כן פעמים. 221 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וארבעה פעמים. 222 ויהי כן פעמים. 223 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וחמשה פעמים. 224 ויהי כן פעמים. 225 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וששה פעמים. 226 ויהי כן פעמים. 227 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושבעה פעמים. 228 ויהי כן פעמים. 229 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושמונה פעמים. 230 ויהי כן פעמים. 231 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ותשעה פעמים. 232 ויהי כן פעמים. 233 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים פעמים. 234 ויהי כן פעמים. 235 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ואחד פעמים. 236 ויהי כן פעמים. 237 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושנים פעמים. 238 ויהי כן פעמים. 239 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושלשה פעמים. 240 ויהי כן פעמים. 241 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וארבעה פעמים. 242 ויהי כן פעמים. 243 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וחמשה פעמים. 244 ויהי כן פעמים. 245 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וששה פעמים. 246 ויהי כן פעמים. 247 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושבעה פעמים. 248 ויהי כן פעמים. 249 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושמונה פעמים. 250 ויהי כן פעמים. 251 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ותשעה פעמים. 252 ויהי כן פעמים. 253 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים פעמים. 254 ויהי כן פעמים. 255 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ואחד פעמים. 256 ויהי כן פעמים. 257 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושנים פעמים. 258 ויהי כן פעמים. 259 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושלשה פעמים. 260 ויהי כן פעמים. 261 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וארבעה פעמים. 262 ויהי כן פעמים. 263 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וחמשה פעמים. 264 ויהי כן פעמים. 265 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וששה פעמים. 266 ויהי כן פעמים. 267 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושבעה פעמים. 268 ויהי כן פעמים. 269 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושמונה פעמים. 270 ויהי כן פעמים. 271 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ותשעה פעמים. 272 ויהי כן פעמים. 273 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים פעמים. 274 ויהי כן פעמים. 275 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ואחד פעמים. 276 ויהי כן פעמים. 277 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושנים פעמים. 278 ויהי כן פעמים. 279 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושלשה פעמים. 280 ויהי כן פעמים. 281 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וארבעה פעמים. 282 ויהי כן פעמים. 283 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וחמשה פעמים. 284 ויהי כן פעמים. 285 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וששה פעמים. 286 ויהי כן פעמים. 287 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושבעה פעמים. 288 ויהי כן פעמים. 289 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושמונה פעמים. 290 ויהי כן פעמים. 291 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ותשעה פעמים. 292 ויהי כן פעמים. 293 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים פעמים. 294 ויהי כן פעמים. 295 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ואחד פעמים. 296 ויהי כן פעמים. 297 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושנים פעמים. 298 ויהי כן פעמים. 299 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושלשה פעמים. 300 ויהי כן פעמים. 301 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וארבעה פעמים. 302 ויהי כן פעמים. 303 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וחמשה פעמים. 304 ויהי כן פעמים. 305 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים וששה פעמים. 306 ויהי כן פעמים. 307 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושבעה פעמים. 308 ויהי כן פעמים. 309 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ושמונה פעמים. 310 ויהי כן פעמים. 311 ויהי ערב ויהי בקר יום חמשים ותשעה פעמים. 312 ויהי כן פעמים. 313 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים פעמים. 314 ויהי כן פעמים. 315 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ואחד פעמים. 316 ויהי כן פעמים. 317 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושנים פעמים. 318 ויהי כן פעמים. 319 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושלשה פעמים. 320 ויהי כן פעמים. 321 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וארבעה פעמים. 322 ויהי כן פעמים. 323 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וחמשה פעמים. 324 ויהי כן פעמים. 325 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים וששה פעמים. 326 ויהי כן פעמים. 327 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושבעה פעמים. 328 ויהי כן פעמים. 329 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ושמונה פעמים. 330 ויהי כן פעמים. 331 ויהי ערב ויהי בקר יום ששים ותשעה פעמים. 332 ויהי כן פעמים. 333 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים פעמים. 334 ויהי כן פעמים. 335 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ואחד פעמים. 336 ויהי כן פעמים. 337 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושנים פעמים. 338 ויהי כן פעמים. 339 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושלשה פעמים. 340 ויהי כן פעמים. 341 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וארבעה פעמים. 342 ויהי כן פעמים. 343 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וחמשה פעמים. 344 ויהי כן פעמים. 345 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים וששה פעמים. 346 ויהי כן פעמים. 347 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושבעה פעמים. 348 ויהי כן פעמים. 349 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ושמונה פעמים. 350 ויהי כן פעמים. 351 ויהי ערב ויהי בקר יום שבעים ותשעה פעמים. 352 ויהי כן פעמים. 353 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים פעמים. 354 ויהי כן פעמים. 355 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ואחד פעמים. 356 ויהי כן פעמים. 357 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושנים פעמים. 358 ויהי כן פעמים. 359 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושלשה פעמים. 360 ויהי כן פעמים. 361 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וארבעה פעמים. 362 ויהי כן פעמים. 363 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וחמשה פעמים. 364 ויהי כן פעמים. 365 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים וששה פעמים. 366 ויהי כן פעמים. 367 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושבעה פעמים. 368 ויהי כן פעמים. 369 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ושמונה פעמים. 370 ויהי כן פעמים. 371 ויהי ערב ויהי בקר יום שמונים ותשעה פעמים. 372 ויהי כן פעמים. 373 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים פעמים. 374 ויהי כן פעמים. 375 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ואחד פעמים. 376 ויהי כן פעמים. 377 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושנים פעמים. 378 ויהי כן פעמים. 379 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושלשה פעמים. 380 ויהי כן פעמים. 381 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וארבעה פעמים. 382 ויהי כן פעמים. 383 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וחמשה פעמים. 384 ויהי כן פעמים. 385 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים וששה פעמים. 386 ויהי כן פעמים. 387 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושבעה פעמים. 388 ויהי כן פעמים. 389 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ושמונה פעמים. 390 ויהי כן פעמים. 391 ויהי ערב ויהי בקר יום תשעים ותשעה פעמים. 392 ויהי כן פעמים. 393 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה פעמים. 394 ויהי כן פעמים. 395 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ואחד פעמים. 396 ויהי כן פעמים. 397 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושנים פעמים. 398 ויהי כן פעמים. 399 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושלשה פעמים. 400 ויהי כן פעמים. 401 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וארבעה פעמים. 402 ויהי כן פעמים. 403 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וחמשה פעמים. 404 ויהי כן פעמים. 405 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה וששה פעמים. 406 ויהי כן פעמים. 407 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושבעה פעמים. 408 ויהי כן פעמים. 409 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ושמונה פעמים. 410 ויהי כן פעמים. 411 ויהי ערב ויהי בקר יום מאה ותשעה פעמים. 412 ויהי כן פעמים. 413 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים פעמים. 414 ויהי כן פעמים. 415 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ואחד פעמים. 416 ויהי כן פעמים. 417 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושנים פעמים. 418 ויהי כן פעמים. 419 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושלשה פעמים. 420 ויהי כן פעמים. 421 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וארבעה פעמים. 422 ויהי כן פעמים. 423 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וחמשה פעמים. 424 ויהי כן פעמים. 425 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים וששה פעמים. 426 ויהי כן פעמים. 427 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושבעה פעמים. 428 ויהי כן פעמים. 429 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ושמונה פעמים. 430 ויהי כן פעמים. 431 ויהי ערב ויהי בקר יום מאתים ותשעה פעמים. 432 ויהי כן פעמים. 433 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים פעמים. 434 ויהי כן פעמים. 435 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ואחד פעמים. 436 ויהי כן פעמים. 437 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושנים פעמים. 438 ויהי כן פעמים. 439 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושלשה פעמים. 440 ויהי כן פעמים. 441 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וארבעה פעמים. 442 ויהי כן פעמים. 443 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וחמשה פעמים. 444 ויהי כן פעמים. 445 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים וששה פעמים. 446 ויהי כן פעמים. 447 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושבעה פעמים. 448 ויהי כן פעמים. 449 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ושמונה פעמים. 450 ויהי כן פעמים. 451 ויהי ערב ויהי בקר יום שלשים ותשעה פעמים. 452 ויהי כן פעמים. 453 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים פעמים. 454 ויהי כן פעמים. 455 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ואחד פעמים. 456 ויהי כן פעמים. 457 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושנים פעמים. 458 ויהי כן פעמים. 459 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושלשה פעמים. 460 ויהי כן פעמים. 461 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וארבעה פעמים. 462 ויהי כן פעמים. 463 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וחמשה פעמים. 464 ויהי כן פעמים. 465 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים וששה פעמים. 466 ויהי כן פעמים. 467 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושבעה פעמים. 468 ויהי כן פעמים. 469 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ושמונה פעמים. 470 ויהי כן פעמים. 471 ויהי ערב ויהי בקר יום ארבעים ותשעה פעמים. 472 ויהי כן פעמים. 473 ויהי ערב

22 ויזכר:* אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
23 רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי:
24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:*
25 ויהי כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני
26 ואלכה למקומי ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך:

ד

1 וירא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה
2 ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:*
3 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
4 אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה אמתי בלהה
בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה:
5 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
6 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
7 לשמו דן:* ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן
8 שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:*
9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
10 ותתן אתה את יעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה
11 ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ויקרא את שמו גד:*
12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב:
13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את
שמו אשר:* ותלד רחל אחות לאה ותקרא את שמו
14 יוסף לאמר: ויהי בימי קציר חטים וילך ראובן וימצא

---

22 ויזכר:* אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
23 רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי:
24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:*
25 ויהי כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני
26 ואלכה למקומי ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך:

ד

1 וירא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה
2 ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:*
3 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
4 אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה אמתי בלהה
בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה:
5 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
6 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
7 לשמו דן:* ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן
8 שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:*
9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
10 ותתן אתה את יעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה
11 ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ויקרא את שמו גד:*
12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב:
13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו
14 אשר:* ויילך ראובן בימי קציר חטים וימצא

---

[1]ם: מנוחתי. [2]ם: ותקנא לי. [3]ומנוסח: בת בתואל. [4]ם: תבוא.

(22) בר. ח. 1. בר. 1: 9. בר. 20: 16. 1: 14.
שמ. 15: 27. בר. 1: 8. 4: 33.
(23) בר. 15: 22.
(24) ז. בר. 16: 7. 1. דבר. 28: 9. 29: 17. יז. 11: 20. 17: 10. בר. 15: 8. יהוד. 2: 23.
(25) בר. 1: 17.

(1) הס. 23: 15. דב. 16: 9. בר. 20: 16. 1: 14.
(2) בר. 4: 31.
(4) בר. 1: 5. מל. 16: 17. בר. 10: 46. 19: 6. ז. הס. 12: 10. 28. 30. 13: 1. 14: 2. מלא.
(7) בר. 1: 11.
(15) ז. דה. 5: 7.
(17) נא. 44: 3. שו. 11: 19. 36: 27. שמ. 2: 28. 29. וכ. 12: 10. שמ. 7: 38. בר. 10: 45. 21: 9.
(18) בר. 21: 4. 9. 10. ז. 12: 10. 28. 14: 1. מלא.
(19) שה. 2: 30. 31.
(20) שה. 24: 29. מל. 13: 24. כה. 21: 25.
(21) ש. 10: 13.
(22) שמ. 3: 2. 14: 10. 11. בר. 10: 38. בר. 2: 4.
(23) שה. 26: 24. כה. 22: 24. 44. בר. 3: 18. 4: 28. 5: 30.
(24) בר. 2: 32. 3: 15. 4: 10. 10: 40. 13: 30. 34. 17: 31. ש. 4: 24. 8: 11. ז. הס. 6: 14. 15: 15. ר. הס. 4: 14. ז. יג. 1: 20. הס. 2: 12. ז. דה. 1: 10. בר. 13: 20. ז. בר. 1: 21. (25) הס. 16: 8. (29) ז. מל. 2: 10. בר. 13: 36. (30) ר. בר. 7: 12. 13. הס. 132: 11. כה. 1: 32. 69. ש. 1: 3. ר. בר. 2: 8. (31) הס. 16: 10. בר. 13: 35.

כל העדה בני ישראל׃ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ 32 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃ 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות׃

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃ 37 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃ 38 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשתה והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ 39 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים אתה׃ 40 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה׃ 41 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ 42 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר׃

43 ויעש בצלאל את היריעת עשר אמות ארך היריעה האחת והרחב ארבע אמות היריעה האחת מדה אחת לעשרים יריעת׃ 44 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת חמש היריעת חבר לבד׃ 45 ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מן הקצה במחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה השנית במחברת הלולאת מקבלת אחת לעמת אחת׃ 46 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ותהי המשכן אחד׃ 47 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתים עשרה יריעת עשה אתם׃ 48 אורך היריעה האחת שלשים אמה והרחב היריעה האחת ארבע אמות אמה אחת היריעה אחת מדה לעשתי עשרה יריעת׃ 49 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל׃ 50 ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה במחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה השנית המחברת׃ 51 ויעש קרסי נחשת חמשים ויבא את הקרסים בלולאת ויחבר את האהל והיה אחד׃ 52 ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃

53 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ 54 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ 55 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ 56 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ 57 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ 58 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרש׃ 59 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ 60 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ 61 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ 62 והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת היו׃ 63 והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדנים כסף שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד׃ 64 ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן׃ 65 וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן וחמשה בריחם לקרשי הצלע למשכן לירכתים ימה׃ 66 ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה׃ 67 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב׃ 68 ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יהוה אתו כן עשה׃

69 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים׃ 70 ואת עמדיה ארבעה עצי שטים וצפה אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ 71 ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃ 72 וחמשה עמדיו ווייהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת׃

73 ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב׃ 74 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ 75 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ 76 ויבא את הבדים בטבעת על צלעי הארון לשאת את הארון׃ 77 ויעש כפרת זהב טהור אמתים ארכה ואמה וחצי רחבה׃ 78 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת׃ 79 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו׃ 80 ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכרבים היו פני הכפרת׃

81 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמתים קמתו׃ 82 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ 83 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ 84 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ 85 לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ 86 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן׃ 87 ויעש את הקערת ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב סגור׃ 88 ויעש עליו את הלחם פנים לפני תמיד׃

89 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ 90 ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ 91 שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ 92 ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ 93 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה׃ 94 כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ 95 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ 96 ככר זהב עשה אתה ואת כל כלי המנרה׃

97 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים צפה זהב סגור אמה ארכו ואמה רחבו רבוע והמתים קמתו ויהי ממנו קרנתיו׃ 98 ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב׃ 99 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו תהיה לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ 100 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ 101 ויתן את המזבח על פני הפרכת אשר לארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ 102 ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃ 103 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ 104 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ 105 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃

106 ויעש את כיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים׃ 107 ורחצו ממנו אהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃ 108 בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ 109 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם׃

110 ויעש את חצר לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה אדניהם עשרים ונחשתם עשרים וויהם וחשקיהם כסף׃ 111 ולפאת צפון מאה באמה עמדיהם עשרים ונחשתם עשרים וויהם וחשקיהם כסף׃ 112 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף׃ 113 ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה׃ 114 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 115 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 116 וכל קלעים החצר סביב שש משזר׃ 117 והאדנים לעמדים נחשת וויהם וחשקיהם כסף וצפוי כסף ראשיהם וכסף מחשקים כל עמדי החצר׃ 118 ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשרים באמה וקמה בגבה לעמת הקלעים חמש באמה׃ 119 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וחשקיהם וצפוי כסף׃ 120 כל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת׃

121 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ 122 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה׃ 123 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש׃ 124 כל הזהב העשוי לכל מלאכת בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש׃ 125 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל במשקל הקדש׃ 126 בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים׃ 127 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן׃ 128 והאלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים וצפה ראשיהם וחשקם אתם׃ 129 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל׃ 130 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח׃ 131 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב׃

132 מן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה׃

133 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃ 134 ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ופרכת המסך׃ 135 ארון העדת ובדיו וכפרת׃ 136 השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים׃ 137 המנרה הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ושמן המאור׃ 138 ומזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׃ 139 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ 140 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתרתיו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד׃ 141 בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ 142 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה׃ 143 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה׃

1: 1. ויקהל. 2. ויאמר. 3. ויקח. 4. ויעש. 5. ויעשו. 6. ויאמר. 7. ויקחו. 8. ויאמרו. 9. וכלא. 10. ויעש. 11. ויעש. 12. ויעש. 13. ויעש. 14. ויעש. 15. ויעש. 16. ויעש. 17. ויעש. 18. ויעש. 19. ויעש. 20. ויעש. 21. ויעש. 22. ויעש. 23. ויעש. 24. ויעש. 25. ויעש. 26. ויעש. 27. ויעש. 28. ויעש. 29. ויעש. 30. ויעש. 31. ויעש. 32. ויעש. 33. ויעש. 34. ויעש. 35. ויעש. 36. ויעש. 37. ויעש. 38. ויעש. 39. ויעש. 40. ויעש. 41. ויעש. 42. ויעש. 43. ויעש. 44. ויעש. 45. ויעש. 46. ויעש. 47. ויעש. 48. ויעש. 49. ויעש. 50. ויעש. 51. ויעש. 52. ויעש. 53. ויעש. 54. ויעש. 55. ויעש. 56. ויעש. 57. ויעש. 58. ויעש. 59. ויעש. 60. ויעש. 61. ויעש. 62. ויעש. 63. ויעש. 64. ויעש. 65. ויעש. 66. ויעש. 67. ויעש. 68. ויעש. 69. ויעש. 70. ויעש. 71. ויעש. 72. ויעש. 73. ויעש. 74. ויעש. 75. ויעש. 76. ויעש. 77. ויעש. 78. ויעש. 79. ויעש. 80. ויעש. 81. ויעש. 82. ויעש. 83. ויעש. 84. ויעש. 85. ויעש. 86. ויעש. 87. ויעש. 88. ויעש. 89. ויעש. 90. ויעש. 91. ויעש. 92. ויעש. 93. ויעש. 94. ויעש. 95. ויעש. 96. ויעש. 97. ויעש. 98. ויעש. 99. ויעש. 100. ויעש. 101. ויעש. 102. ויעש. 103. ויעש. 104. ויעש. 105. ויעש. 106. ויעש. 107. ויעש. 108. ויעש. 109. ויעש. 110. ויעש. 111. ויעש. 112. ויעש. 113. ויעש. 114. ויעש. 115. ויעש. 116. ויעש. 117. ויעש. 118. ויעש. 119. ויעש. 120. ויעש. 121. ויעש. 122. ויעש. 123. ויעש. 124. ויעש. 125. ויעש. 126. ויעש. 127. ויעש. 128. ויעש. 129. ויעש. 130. ויעש. 131. ויעש. 132. ויעש. 133. ויעש. 134. ויעש. 135. ויעש. 136. ויעש. 137. ויעש. 138. ויעש. 139. ויעש. 140. ויעש. 141. ויעש. 142. ויעש. 143. ויעש.

1: 1. ויקהל. 2. ויאמר. 3. כאלה. 4. ויעש.

---

(32) בצ. 2: 24. 1: 8.
(33) בצ. 5: 31. בת. 2: 9.
בב. 10: 12. ממ. 14: 26.
15: 26. 16: 7. 13. בצ. 1:
4. 10: 45. גי. 4: 8.
(34) מו. 110: 1. מש 22:
44. 1. מה. 15: 25. גי. 1:
20. בב. 1: 13.
(36) בצ. 5: 31.
(37) וב. 12: 10. לה. 3: 10.
בצ. 9: 6. 16: 30.
(38) לה. 24: 47. בצ. 3: 19.
(39) מה. 2: 28. בצ. 3: 25.
10: 45. 11. 15. 18. 14: 27.
15: 3. 8. 14. גי. 2: 13. 17.
(42) בצ. 2: 46. 1: 14. לו.
12: 12. גי. 6: 18. מה. 4:
2. בב. 10: 25.
(43) מב. 16: 17. בצ. 4: 33.
5: 12.
(44) בצ. 4: 32. 34.
(45) נב. 58: 7.
(46) בצ. 1: 14. לה. 24: 53.
בצ. 5: 42. 20: 7.
(47) לה. 2: 52. בצ. 4: 33.
לו. 14: 18. בצ. 5: 14. 11.
24.

---

(1) בצ. 2: 46. מה. 55: 17.
(2) בצ. 14: 8. ממ. 9: 8.
(6) בצ. 4: 10.
(8) נב. 35: 6.
(9) בצ. 4: 16. 21.
(10) ממ. 9: 8.
(11) ממ. 10: 23. בצ. 5:
12.
(13) נב. 42: 1. 52: 13. ממ
12: 18. בצ. 5: 30. ממ. 7:
39. 12: 16. 17: 1. מה 27:
2. 20. מב. 15: 11. לה. 23:
18. 20. 21. ממ. 18: 40.
19: 15. בצ. 13: 28.
(14) מה. 16: 10. מב. 1: 24.
לה. 1: 35. בצ. 2: 27: 4: 27.
7: 52. 22: 14.
(15) בב. 2: 10. 5: 9. 1.
ממ. 5: 11. בצ. 2: 24. 32.
(16) מה 9: 22. בצ. 4: 10.
14: 9.
(17) לה. 23: 34. ממ. 16:
3. בצ. 13: 27. 1. מה. 2: 8.
1. מב. 1: 13.

18 וַיְהִי֙ דִּבְרֵ֣י דָוִ֔ד הָאַחֲרֹנִ֑ים וְנְאֻ֣ם דָּוִ֔ד בֶּן־יִשַׁ֖י וְנְאֻ֣ם הַגֶּ֑בֶר הֻקַם֙ עַל־מְשִׁ֣יחַ אֱלֹהֵ֣י יַעֲקֹ֔ב וּנְעִ֥ים זְמִרוֹת֖ יִשְׂרָאֵֽל׃ 19 רוּחַ֙ יְהוָ֣ה דִּבֶּ֣ר בִּ֔י וּמִלָּת֖וֹ עַל־לְשׁוֹנִֽי׃ 20 אָמַ֣ר אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לִ֥י דִבֶּ֖ר צ֣וּר יִשְׂרָאֵ֑ל מוֹשֵׁ֣ל בָּאָדָ֔ם צַדִּ֖יק מוֹשֵׁ֥ל יִרְאַת־אֱלֹהִֽים׃ 21 וּכְאוֹר־בֹּ֥קֶר יִזְרַ֖ח שֶׁ֣מֶשׁ בֹּ֑קֶר לֹ֥א עָבִ֖ים מִנִּצְרֹ֣ת מִדְּשָׁ֔א מֵֽרָעָ֖ה לָאָ֥רֶץ׃ 22 כִּ֣י הֲלֹא־כֵ֤ן בֵּיתִי֙ עִם־אֵ֔ל כִּ֥י בְרִ֣ית עוֹלָ֗ם שָׂ֤ם לִי֙ עֲרוּכָ֣ה בַכֹּ֔ל וְשָׁמֻ֑רָה כִּ֣י כָל־יִשְׁעִ֔י וְכָל־חֵ֖פֶץ כִּ֥י לֹ֖א יַצְמִֽיחַ׃ 23 וּבְלִיַּ֣עַל כְּקוֹצִ֣ים מֻדָּחֻ֔ם כִּ֥י לֹ֖א בְּיָ֑ד יִקָּֽחוּ׃ 24 וְאִ֣ישׁ יִגַּ֔ע יְמַלֵּ֥א בַרְזֶ֖ל וְעֹ֣ץ חֲנִ֑ית וּבָאֵ֥שׁ שָׂרֹ֖ף יִשָּׂרְפ֥וּ בָשֶׁת׃ 25 וַיְהִ֣י כַחֲמִשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה וַיִּמְלֹ֖ךְ דָּוִ֑ד וְשֵׁ֨ם אִמּ֜וֹ צְרוּיָ֗ה וַיִּמְלֹךְ֙ שְׁלֹמֹ֔ה וַיֵּ֥שֶׁב דָּוִ֖ד עִם־אֲבֹתָֽיו׃ 26 וַיִּקָּבֵ֖ר בְּעִ֣יר דָּוִ֑ד וַיִּמְלֹךְ֙ שְׁלֹמֹ֔ה בְּנ֖וֹ תַּחְתָּֽיו׃

פרק כ׳.

1 וְשֶׁ֣בַע בֶּן־בִּכְרִ֣י שְׁמ֔וֹ אִ֥ישׁ בִּנְיָמִינִ֖י וַיִּתְקַ֣ע בַּשּׁוֹפָ֑ר וַיֹּ֗אמֶר אֵֽין־לָ֤נוּ חֵלֶק֙ בְּדָוִ֔ד וְלֹא־נַחֲלָ֥ה לָ֖נוּ בְּבֶן־יִשָׁ֑י אִ֚ישׁ לְאֹהָלָ֔יו יִשְׂרָאֵֽל׃ 2 וַיַּעֲל֣וּ כָל־אִ֤ישׁ יִשְׂרָאֵל֙ מֵאַחֲרֵ֣י דָּוִ֔ד אַחֲרֵ֖י שֶׁ֣בַע בֶּן־בִּכְרִ֑י וְאִ֣ישׁ יְהוּדָ֗ה דָּבְק֤וּ בְמַלְכָּם֙ מִיַּרְדֵּ֣ן וְעַד־יְרוּשָׁלִָ֔ם׃ 3 וַיָּבֹ֣א דָוִ֔ד אֶל־בֵּית֖וֹ יְרוּשָׁלִָ֑ם וַיִּקַּ֣ח הַמֶּ֡לֶךְ אֶת־עֲשֶׂ֣רֶת נְשִׁים֩ פִּלַגְשִׁ֨ים אֲשֶׁ֜ר הִנִּ֣יחַ לִשְׁמֹ֗ר וַיִּתְּנֵם֙ בֵּ֣ית כָּלֻ֔אִים וַיְכַלְכְּלֵ֖ם וְאֵלָ֣יהֶן לֹ֣א בָ֑א וַתִּהְיֶ֤ינָה אֲלֻמּוֹת֙ עַד־י֣וֹם מוֹתָ֔ן חַיּ֖וֹת אַלְמָנֻֽת׃ 4 וַיֹּ֤אמֶר הַמֶּלֶךְ֙ לַעֲמָשָׂ֔א זְעַק־לִ֥י אֶת־אִ֖ישׁ יְהוּדָ֑ה שְׁלֹשֶׁת֙ יָמִ֔ים וְאַתָּ֖ה פֹּ֥ה תַּעֲמֹֽד׃ 5 וַיֵּ֣לֶךְ עֲמָשָׂ֔א לִזְעֹ֖ק אֶת־יְהוּדָ֑ה וַיְאַחַ֖ר מִן־הַמּוֹעֵ֥ד אֲשֶׁר־יָעַ֖ד לֽוֹ׃ 6 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִד֙ לַאֲבִישַׁ֔י עַתָּ֥ה יָרַֽע־לָ֖נוּ לְשֶׁ֣בַע בִּכְרִ֑י לְאַבְשָׁל֙וֹם֙ הוּא֙ יַעֲשֶׂ֣ה לָּ֔נוּ אַתָּ֗ה קַ֚ח אֶת־עַבְדֵ֣י אֲדֹנֶ֔יךָ וּרְדֹ֣ף אַחֲרָ֔יו פֶּן־יִמְצָ֥א לוֹ֙ עָרִ֣ים בְּצֻר֔וֹת וְהִצִּ֖יל עֵינֵֽינוּ׃ 7 וַיֵּצְא֣וּ אַחֲרָ֗יו אַנְשֵׁ֤י יוֹאָב֙ וְהַכְּרֵתִ֣י וְהַפְּלֵתִ֔י וְכָל־הַגִּבֹּרִ֑ים וַיֵּצְא֣וּ מִירוּשָׁלִַ֗ם לִרְדֹּף֙ אַחֲרֵ֣י שֶׁ֣בַע בֶּן־בִּכְרִֽי׃ 8 הֵ֣מָּה עִם־הָאֶ֗בֶן הַגְּדוֹלָה֙ אֲשֶׁ֣ר בְּגִבְע֔וֹן וַעֲמָשָׂ֖א בָּ֣א לִקְרָאתָ֑ם וְיוֹאָב֙ חָג֣וּר מַדָּ֔יו וַיַּחְגֹּ֥ר עָלָ֛יו חֲגוֹר֖ חֶ֑רֶב תָּק֥וּעַ בְּתַעֲנֻד֖וֹ בְּמָתְנָ֑יו וַתֵּצֵ֖א וַתִּפֹּֽל׃ 9 וַיֹּ֤אמֶר יוֹאָב֙ לַעֲמָשָׂ֔א הֲשָׁל֥וֹם אָחִ֖י אַתָּ֑ה וַתֹּ֣אחֶז יְמִ֤ין יוֹאָב֙ בְּזָקַ֣ן עֲמָשָׂ֔א לִנְשָׁק֖וֹ לֽוֹ׃

---

[1] כתיב ובמ. מה. מח. כתי—ובמ. מקיל.

(18) ה. 24: 44. ב. 26: 22. מ. 22. נ. 50: 6. 53: 5. מאב. בד. 9: 26. ו. בראש. 1: 10. 11. (19) ב. 2: 38. (21) ב. 1: 11. מש. 17: 11. ה. 1: 70. (22) מד. 18: 15. 18. 19. ב. 7: 37. (25) ב. 2: 39. ט. 9: 4. 8. 15: 8. בראש. 3: 26. 18. 13. ח. 12: 3. 18: 18. 22: 18. 26: 4. 28: 14. בראש. 3: 8. 26: 10. 5. 15: 24. ה. 24: 47. ב. 13: 32. 33. 46. נ. 42: 1. 52: 13. מש 12: 18. ב. 3: 22. מש 1: 21.

(1) ה. 22: 52. ב. 5: 24. (2) מש 22: 23. ב. 23: 8. (6) ה. 3: 2. מש. 11: 49. (7) מא. 2: 14. מש 21: 23. ב. 7: 27. (8) ה. 12: 11. 12. (10) ב. 3: 6. 16. 2: 24. (11) מו. 118: 22. נ. 28: 16. מש 21:42. (12) מש 1: 21. ב. 10: 43. ו. בראש. 2: 5. 6. (13) מש 11:25. ו. מא. 1:27. (14) ב. 3: 11. (16) ו. מש. 11: 47. ב. 3: 9. 10. (18) ב. 5: 40. (19) ב. 5: 29. (20) ב. 1: 8. 2: 32. 22: 15. ו. מש. 1: 1. 3. (21) מש 21: 26. ה. 20: 6. 19. 22: 2. ב. 5: 26. 3: 7. 8. (23) ב. 12: 12. (24) ד. מכ. 19: 15. (25) מו. 2: 1.

[2] מ: בחרי. [3] מ: בשגם בחרי.

ומקנה׃
26 את־נשׁי֙ו וְאֶת־יְלָדַ֔י אֲשֶׁ֥ר עָבַ֖דְתִּי אֹתָ֑ךְ
ואת־בּנ֣י֔ו[1] ובנתי֔ו
כּי־אתּה֙ ידעת֔ אתּ֖ה את־עבדתי׃
27 ויּ֣אמר לא֔בן אל־נא֙ אם־מצאתי֙ חן֙ בּעי֔ניך
נחשׁתּי֙ וילדני֙ יי֔ עקבתי֖ך׃
28 נקבה֙ שׂכרך֙ עלי֔ ואתּנ֖ה׃
29 ויּ֣אמר אל֔ו אתּ֣ה ידעת֔ את־אשׁר־עבדתּ֖יך
ואת־אשׁר־היה מקנ֥ך אתּ֖י׃
30 כּי֩ מעט֙ אשׁר־היה לי֜ לפני֗ ויּ֤פרץ לרֹ֙ב֙
ויּ֣ברך יי֔ אתך֖ לרגלי֑ ועתּה֙ מתי֙ אעשׂ֣ה גם־אנכי֔
לביתי׃
31 ויּ֥אמר מה־אתּ֖ן לך֑ ויּ֨אמר יעקב֜ לא־תתּ֣ן לי֮ מאוּמה֒
אם־תּעשׂ֤ה לי֙ הדּבר֣ הזה֔ אשׁ֥וּבה ארעה֖ צאנך֥ אשׁמֹֽר׃
32 אעבר֩ בכל־צאנ֨ך היּ֜ום הסר־משׁ֣ם כל־שׂ֣ה
נקד֣ וטל֔ה בּכל־הכּשׂבים֙ וטל֣ה בּעזּ֔ים
והי֥ה שׂכרי֖׃
33 ועני֤תה בי֙ צדקתי֔ ביּ֣ום מחר֔ כּי־תב֖א על־שׂכרי֑
כּל־אשׁר־אינ֨נו נקד֜ וטל֣ה בּעזּים֮ וכשׂ֣ה חלד֒
גנוּב֙ הוּא֙ אתּי׃
34 ויּ֥אמר לבן֙ הן־לוּ֔ יהי֖ כדברך׃
35 ויּסר֩ ביּ֨ום ההוּא֜ את־התּישׁים֣ העקדים֮ והטלאים֒
כּל־אשׁר־לבן֙ בּו֙ וכל־שׂה֙ נקד֣ וטל֔ה כּל־אשׁר־לבן֙ בּו֙
וכל־חלד֣ בּעזּים֔ כּל־אשׁר־לבן֙ בּו֙ ויּתּ֖ן בּיד־בניו׃
36 וישׂם֙ דּר֣ך שׁלשׁ֔ת ימים֙ בּינ֔וֹ ובין֙ יעקב֔
ויעקב֙ רעה֙ את־צאן־לבן֙ הנּותרת׃
37 ויּקח־ל֣וֹ יעקב֗ מקל־לבנה֙ לח֔ ולוּז֖ וערמן֑
ויּפצל֙ בּהן֙ פּצלות֙ לבן֔ מחשׂפת֙ על־הלבן֙
אשׁר֙ על־המקלות׃
38 ויּצג֙ את־המקלות֙ אשׁר־פּצל֔ בּרהטים֙
בּשׁקתות֙ המים֙ אשׁר־תּב֣אן הצּאן֔ לנגד֖ הצּאן֑
ויחמן֙ בּב֣אן֔ הצּאן֖ לשׁתּ֑וֹת
39 ויחמּ֤וּ הצּאן֙ אל־המקלות֔ ותּל֥דן הצּאן֖ עקדים֙
נקדים֙ וטלאים׃
40 והכּשׂבים֙ הפּריד֣ יעקב֔ ויּתּ֙ן פני־הצּאן֙
אל־עקד֣ וכל־חום֔ בּצאן־לבן֖
וישׁת֥ לו֙ עדרים֙ לבדּ֔ם ולא־שׁתּ֖ם על־צאן־לבן׃
41 והי֗ה בּכל־יחמ֤ם הצּאן֙ הבכּרת֔ ושׂם֙ יעקב֙
את־המקלות֙ לעיני֙ הצּאן֔ ברהטים֖
לחמם֥ בּמקלות׃
42 ובהעטּ֣ות הצּאן֮ לא֣ יתּן֒ ויהי֙ העטּ֣וּם לבן֔
והי֥וּ העקדים֙ ליעקב֔ ויפרץ֙ האישׁ֣ מאד֔ מאד֑
ויהי־ל֣וֹ צאן֔ רבּ֖ות ושׁפחות֙ ועבדים֙
וגמלים֙ וחמרים׃

ל.

1 וישׁמע֙ את־דּברי֙ בני־לבן֙ לאמר֙ לקח֙ יעקב֙
את־כּל־אשׁר֙ לאבינ֔וּ ומאשׁר֙ לאבינ֔וּ עשׂ֖ה
את־כּל־הכּב֥וֹד הזּֽה׃
2 ויּרא֙ יעקב֙ את־פּני֙ לבן֔ והנּ֖ה אינ֥נּוּ עמּ֖וֹ כּתמּ֥וֹל שׁלשׁ֖וֹם׃
3 ויּ֣אמר יי֔ אל־יעקב֙ שׁ֣וּב אל־ארץ֙ אבתיך֙
ומולדתך֔ ואהי֖ה עמּֽך׃

[1] מ: ובניו.

(27) שמ 26: 3. לה 22: 2.
23: 1. 8. יב 42: 1. 52: 13.
שמ 12: 18. לה 4: 18.
שמ 10: 36.
(28) בר 2: 23. 3: 18.
(29) בר 4: 13. 31. 9: 27.
13: 46. 14: 3. 19: 8. 26:
26. 28: 31. יב 6: 19.
(30) בר 2: 43. 5: 12. 3:
6. 16. 4: 27.
(31) בר 2: 2. 4. 16: 26. 4:
29.
(32) בר 5: 12. לה 15: 5.
6. סה 13. 11. בר 1:
27. 2: 2. 1. שא 3: 8. בר
2: 44.
(33) בר 1: 8. 22. 2: 47.
(34) בר 2: 45.
(35) בר 4: 37. 5: 2. 2: 45.
1: 6.
(37) בר 4: 34. 35. 5: 1. 2.

(2) בר 4: 37.
(3) שמ 30: 2. יש 23: 21.

סמ. 5: 4. לה 22: 3. בר
5: 9.
(5) בר 5: 10. 11.
(6) שמ 19: 40.
(9) בר 5: 3. שמ 4: 7.
(10) בר 5: 5.
(11) בר 5: 5. 2: 43. 19:
17.
(12) בר 2: 43. 14: 3. 19:
11. לה 15: 19. ב סה 12.
12. בר 2: 4. בר 3: 11. 4:
32.
(13) שמ 9: 22. 12: 42.
19: 38. בר 2: 47. 4: 21.
(15) שמ 9: 21. 14: 36. בר
12: 19.
(16) שב 16: 17. 18. שמ
14: 12.
(17) בר 4: 1. 2. 6.
(18) לה 21: 12.
(19) בר 12: 7. 16: 26.
(20) שמ 6: 68. 17: 3. 1.
שמ 5: 11.
(21) בר 4: 5. 6.

22 וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ 23 וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 24 וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 25 וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ 26 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ 27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ 28 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ 29 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ 30 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ 31 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃ 32 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ 33 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת׃ 34 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ 35 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו׃ 36 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ 37 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 38 וַתִּגַּשְׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 39 וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 40 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ 41 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ 42 קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי חַנָּנַנִי אֱלֹהִים וְכִי־יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃

פרק ה׳

1 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ 2 וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃ 3 וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃ 4 וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ 5 וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ׃ 6 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ 7 וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ 8 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל עַמִּים יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ 11 וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃ 12 וְזָכַר אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָזַב אֱלֹהִים מֵעָלָיו׃ 13 וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ׃ 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ 15 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־שָׁם אִתּוֹ אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ 17 וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי־מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין׃ 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלָה מִמִּגְדַּל עֵדֶר׃ 22 וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃ 24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ 25 וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ 29 וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃

---

[1] מ: פְּנוּאֵל.

[2] מ: אַחֲרֹנִים.

(24) לה. 22: 4. בר. 4: 1.
(26) שמ 21: 26.
(28) בר. 4: 18. 2: 23. 36. 3: 15. 7: 52. שמ 23: 35. 27: 25.
(29) בר. 4: 19.
(30) בר. 3: 13. 15. 22: 14. 10: 39. 13: 29. יהוש. 3: 13. 24. 2: 11. 33. 36. 2: 31) בר. 2: 9. 6. 2: 10. 12: 2. בר. 3: 15. שמ 1: 21. לה. 24: 47.
בר. 3: 26. 13: 38. 18. 1: 7. 35. 1: 14.
(32) שמ. 15: 26. 27. בר. 2: 4. 10: 44.
(33) בר. 2: 37. 7: 54.
(34) בר. 22: 3.
(38) שמד. 21: 30. 32. 8: 10. שמ 15: 13.
(39) לה. 21: 15. 1. שה. 1: 25. בר. 7: 51. 9: 5. 23: 9. (40) בר. 4: 18. שמ 10: 17. 23: 34. שר. 13: 9.
(41) שמ 5: 12. לו. 5: 3.
ד. שה. 12: 10. שה. 1: 29. שד. 10: 34. שר. 1: 2. 1. בר. 4: 13. 16.
(42) בר. 2: 46. 4: 20. 29.

(1) בר. 2: 41. 4: 4. 5: 14. 6: 7. 9: 29. 11: 20. 35. 4: 2. (2) שה. 18: 17. (3) שר. 1: 13. בר. 1: 21. 16: 2. 1. בר. 3: 7.
(4) בר. 2: 42.
(5) בר. 11: 24. 8: 5. 26. 21: 8. יהוש. 2: 6. 15. (6) בר. 1: 24. 8: 17. 9: 17. 13: 17. 3. 1. בר. 4: 14. 5: 22. ד. בר. 1: 6. (7) בר. 12: 24. 19: 20. שה. 1: 6. שמ 12: 42. (10) לה. 21: 15. בר. 5: 39. שה. 4: 12. בר. 54: 17. (11) 1. שר. 21: 10. 13. שמ 26: 59. 60.

12 ומנה וכל: ויעקב ויעלה ויעקב[1] ויעלה ויעקב
13 ויעל ויעקב: ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב
14 ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב
15 ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב

פרק ט׳.

1 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
2 ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב
3 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
4 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
5 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
6 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
7 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
8 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
9 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
10 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
11 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
12 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
13 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
14 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
15 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
16 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
17 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
18 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
19 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
20 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
21 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
22 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
23 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
24 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
25 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
26 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
27 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
28 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
29 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
30 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
31 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
32 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה
33 ויעל ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה ויעקב ויעלה

[1]: ויעלה.

(14) בר. 25: 8. בר. 9: 26.
(2) בר. 22: 1.
(3) בר. 12: 1.
(4) בר. 11: 31. 12: 4. 5.
(5) בר. 12: 7. 13: 15. 15:
3. 18. 17: 8. 26: 3.
(6) בר. 15: 13. 16. שם.
12: 40. ישע. 3: 17.
(7) שם. 3: 12.
(8) בר. 17: 9–11. 21: 2–4.
25. 26. 29: 31. שמ. 30: 5.
שמ. 35: 18. 23.
(9) בר. 37: 4. 11. 28. שם.
105: 17. בר. 39: 2. 21. 23.
(10) בר. 41: 37. 42: 6.
(11) בר. 41: 54.
(12) בר. 42: 1.
(13) בר. 45: 4. 16.
(14) בר. 45: 9. 27. 46: 27.

[2]: ויעקב.

בר. 10: 22.
(15) בר. 46: 5. 49: 33. שם.
1: 6.
(16) שם. 13: 19. שר. 24:
32. בר. 23: 16. 33: 19.
(17) בר. 15: 13. בר. 7: 6.
שם. 1: 7–9. שם. 105: 24.
25.
(19) שם. 1: 22.
(20) שם. 2: 2. בר. 11: 23.
(21) שם. 2: 3–10.
(22) לה. 24: 19.
(23) שם. 2: 11. 12.
(26) שם. 2: 13.
(27) לה. 12: 14. בר. 4: 7.
(29) שם. 2: 15. 22. 4: 20.
18: 3. 4.
(30) שם. 3: 2.
(32) שם. 22: 32. בר. 11: 16.
(33) שם. 3: 5. שר. 5: 15.

וַיִּקָּרֵ֣א שְׁמ֔וֹ עֵשָׂ֖ו כה
וְגַם־עָקֹ֣ב קָרְאָ֣ה לְשֵׁם֮ יַעֲקֹב֒ וְיִצְחָ֣ק בֶּן־שִׁשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה
בְּלֶדֶת־אֹתָ֖ם׃ כו
וַיִּגְדְּל֣וּ הַנְּעָרִ֗ים וַיְהִ֣י עֵשָׂו֮ אִ֣ישׁ יֹדֵעַ֣ צַיִד֒ אִ֣ישׁ שָׂדֶ֔ה
וְיַעֲקֹ֕ב אִ֥ישׁ תָּ֖ם יֹשֵׁ֣ב אֹהָלִֽים׃ כז
וַיֶּאֱהַ֥ב יִצְחָק֙ אֶת־עֵשָׂ֔ו כִּי־צַ֥יִד בְּפִ֖יו
וְרִבְקָ֖ה אֹהֶ֥בֶת אֶת־יַעֲקֹֽב׃ כח
וַיָּ֥זֶד יַעֲקֹ֖ב נָזִ֑יד וַיָּבֹ֥א עֵשָׂ֖ו מִן־הַשָּׂדֶ֥ה וְה֖וּא עָיֵֽף׃ כט
וַיֹּ֤אמֶר עֵשָׂו֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב הַלְעִיטֵ֥נִי נָ֖א מִן־הָאָדֹ֣ם הָאָדֹ֣ם הַזֶּ֑ה
כִּ֥י עָיֵ֖ף אָנֹ֑כִי עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ אֱדֽוֹם׃ ל
וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב מִכְרָ֤ה כַיּוֹם֙ אֶת־בְּכֹרָתְךָ֔ לִ֖י לא
וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב הִשָּׁ֥בְעָה לִּ֖י כַּיּ֑וֹם לב
וַיִּשָּׁבַ֣ע לוֹ֮ וַיִּמְכֹּ֣ר אֶת־בְּכֹרָתוֹ֒ לְיַעֲקֹֽב׃ לג
וְיַעֲקֹ֗ב נָתַן֙ לְעֵשָׂ֔ו לד
לֶ֣חֶם וּנְזִ֣יד עֲדָשִׁ֔ים וַיֹּ֥אכַל וַיֵּ֖שְׁתְּ וַיָּ֣קָם וַיֵּלַ֑ךְ
וַיִּבֶז֙ עֵשָׂ֔ו אֶת־הַבְּכֹרָֽה׃

כו

וַיְהִ֣י רָעָ֔ב בָּאָ֖רֶץ א
מִלְּבַד֙ הָרָעָ֣ב הָרִאשׁ֔וֹן אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֑ם
וַיֵּ֣לֶךְ יִצְחָ֔ק אֶל־אֲבִימֶ֥לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֖ים גְּרָֽרָה׃ ב
וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה וַיֹּ֑אמֶר אַל־תֵּ֣רֶד מִצְרַ֔יְמָה ג
שְׁכֹ֣ן בָּאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר אֹמַ֖ר אֵלֶֽיךָ׃ גּוּר֙ בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את ד
וְאֶֽהְיֶ֥ה עִמְּךָ֖ וַאֲבָרְכֶ֑ךָּ כִּֽי־לְךָ֣ וּלְזַרְעֲךָ֗ אֶתֵּן֙ אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֔ל
וַהֲקִמֹתִ֣י אֶת־הַשְּׁבֻעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖עְתִּי לְאַבְרָהָ֥ם אָבִֽיךָ׃ ה
וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֗ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמַ֔יִם וְנָתַתִּ֣י לְזַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת כָּל־הָאֲרָצֹ֑ת
וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֥י הָאָֽרֶץ׃ ו
עֵ֕קֶב אֲשֶׁר־שָׁמַ֥ע אַבְרָהָ֖ם בְּקֹלִ֑י וַיִּשְׁמֹ֣ר מִשְׁמַרְתִּ֗י
מִצְוֹתַ֛י חֻקּוֹתַ֥י וְתוֹרֹתָֽי׃ ז
וַיֵּ֥שֶׁב יִצְחָ֖ק בִּגְרָֽר׃ ח
וַיִּשְׁאֲל֨וּ אַנְשֵׁי־הַמָּק֜וֹם לְאִשְׁתּ֗וֹ וַיֹּ֙אמֶר֙ אֲחֹ֣תִי הִ֔וא
כִּֽי־יָרֵ֗א לֵאמֹר֙ פֶּן־יַהַרְגֻ֣נִי אַנְשֵׁי־הַמָּק֔וֹם עַל־רִבְקָ֖ה כִּֽי־טוֹבַ֣ת מַרְאֶ֑ה
וַיְהִי֙ כִּֽי־אָרְכ֣וּ לוֹ־שָׁ֔ם וַיַּשְׁקֵ֣ף אֲבִימֶ֣לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֗ים ט
בְּעַ֤ד הַֽחַלּוֹן֙ וַיַּ֣רְא וְהִנֵּ֔ה יִצְחָ֕ק מְצַחֵ֖ק אֶת־רִבְקָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃
וַיִּקְרָ֣א אֲבִימֶ֔לֶךְ לְיִצְחָ֖ק וַיֹּ֑אמֶר אַ֚ךְ הִנֵּ֣ה אִשְׁתְּךָ֣ הִ֔וא י
וְאֵ֖יךְ אָמַ֣רְתָּ אֲחֹ֣תִי הִ֑וא וַיֹּ֨אמֶר֙ אֵלָ֣יו יִצְחָ֔ק
כִּ֥י אָמַ֖רְתִּי פֶּן־אָמ֥וּת עָלֶֽיהָ׃ יא
וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ מַה־זֹּ֥את עָשִׂ֖יתָ לָ֑נוּ כִּמְעַט֙ שָׁכַ֣ב אַחַ֤ד הָעָם֙
אֶת־אִשְׁתֶּ֔ךָ וְהֵבֵאתָ֥ עָלֵ֖ינוּ אָשָֽׁם׃ יב
וַיִּזְרַע֙ יִצְחָ֔ק בָּאָ֥רֶץ הַהִ֖וא וַיִּמְצָ֣א בַּשָּׁנָ֣ה הַהִ֑וא מֵאָ֣ה שְׁעָרִ֔ים
וַיְבָרְכֵ֖הוּ יְהוָֽה׃ יג
וַיִּגְדַּ֣ל הָאִ֔ישׁ וַיֵּלֶךְ֙ הָל֣וֹךְ וְגָד֔וֹל עַד־כִּי־גָדַ֖ל מְאֹֽד׃ יד
וַיְהִי־לוֹ֙ מִקְנֵה־צֹ֣אן וּמִקְנֵה־בָקָ֔ר וַעֲבֻדָּ֖ה רַבָּ֑ה
וַיְקַנְא֥וּ אֹת֖וֹ פְּלִשְׁתִּֽים׃ טו
וְכָל־הַבְּאֵרֹת֙ אֲשֶׁ֣ר חָפְר֔וּ עַבְדֵ֖י אָבִ֣יו בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֑יו
סִתְּמ֥וּם פְּלִשְׁתִּ֖ים וַיְמַלְאֻ֥ם עָפָֽר׃ טז
וַיֹּ֤אמֶר אֲבִימֶלֶךְ֙ אֶל־יִצְחָ֔ק לֵ֥ךְ מֵעִמָּ֖נוּ כִּֽי־עָצַ֣מְתָּ מִמֶּ֑נּוּ מְאֹֽד׃ יז
וַיֵּ֣לֶךְ מִשָּׁ֔ם יִצְחָ֖ק וַיִּחַ֣ן בְּנַ֣חַל גְּרָ֑ר וַיֵּ֖שֶׁב שָֽׁם׃ יח
וַיָּ֣שָׁב יִצְחָ֗ק וַיַּחְפֹּר֙ אֶת־בְּאֵרֹ֣ת הַמַּ֔יִם אֲשֶׁ֣ר חָפְר֔וּ בִּימֵ֖י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֑יו
כִּ֤י סִתְּמוּם֙ פְּלִשְׁתִּ֔ים אַחֲרֵ֖י מ֣וֹת אַבְרָהָ֑ם
וַיִּקְרָ֥א לָהֶ֛ן שֵׁמ֖וֹת כַּשֵּׁמ֥וֹת אֲשֶׁר־קָרָ֥א לָהֶ֖ן אָבִֽיו׃ יט
וַיַּחְפְּר֣וּ עַבְדֵ֣י יִצְחָ֔ק בַּנָּ֖חַל וַיִּמְצְא֣וּ שָׁ֔ם בְּאֵ֥ר מַ֖יִם חַיִּֽים׃ כ
וַיָּרִ֙יבוּ֙ רֹעֵ֣י גְרָ֔ר עִם־רֹעֵ֥י יִצְחָ֖ק לֵאמֹ֑ר לָ֣נוּ הַמָּ֔יִם
וַיִּקְרָ֤א שֵׁם־הַבְּאֵר֙ עֵ֣שֶׂק כִּֽי־הִתְעַשְּׂק֥וּ עִמּֽוֹ׃ כא
וַיַּחְפְּר֖וּ בְּאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת וַיָּרִ֖יבוּ גַּם־עָלֶ֔יהָ וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ שִׂטְנָֽה׃ כב
וַיַּעְתֵּ֣ק מִשָּׁ֔ם וַיַּחְפֹּ֖ר בְּאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת וְלֹ֥א רָ֙בוּ֙ עָלֶ֔יהָ
וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ רְחֹבֹ֑ת וַיֹּ֗אמֶר כִּֽי־עַתָּ֤ה הִרְחִיב֙ יְהוָ֔ה לָ֖נוּ וּפָרִ֥ינוּ בָאָֽרֶץ׃ כג
וַיַּ֥עַל מִשָּׁ֖ם בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ כד
וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה בַּלַּ֣יְלָה הַה֑וּא וַיֹּ֗אמֶר
אָנֹכִ֤י אֱלֹהֵי֙ אַבְרָהָ֣ם אָבִ֔יךָ אַל־תִּירָ֣א כִּֽי־אִתְּךָ֣ אָנֹ֔כִי
וּבֵרַכְתִּ֖יךָ וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֔ בַּעֲב֖וּר אַבְרָהָ֥ם עַבְדִּֽי׃ כה
וַיִּבֶן־שָׁ֥ם מִזְבֵּ֖חַ וַיִּקְרָ֣א בְשֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וַיֵּ֤ט שָׁם֙ אָהֳלֶ֔ךָ
וַיִּכְרוּ־שָׁ֥ם עַבְדֵ֖י יִצְחָ֥ק בְּאֵֽר׃ כו
וַאֲבִימֶ֣לֶךְ הָלַ֣ךְ אֵלָ֔יו מִגְּרָ֖ר וַאֲחֻזַּ֣ת מֵרֵעֵ֑הוּ וּפִיכֹ֖ל שַׂ֥ר צְבָאֽוֹ׃ כז
וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ יִצְחָ֔ק מַדּ֛וּעַ בָּאתֶ֥ם אֵלַ֖י וְאַתֶּ֣ם שְׂנֵאתֶ֑מוּנִי
וַתְּשַׁלְּח֖וּנִי מֵאִתְּכֶֽם׃ כח
וַיֹּ֣אמְר֔וּ רָא֥וֹ רָאִ֖ינוּ כִּֽי־הָיָ֣ה יְהוָ֣ה עִמָּ֑ךְ וַנֹּ֣אמֶר תְּהִי־נָ֣א אָלָ֔ה
בֵּינֵ֖ינוּ בֵּינֵ֑ינוּ וְנִכְרְתָ֥ה בְרִ֖ית עִמָּֽךְ׃ כט
אִם־תַּעֲשֶׂ֤ה עִמָּ֙נוּ֙ רָעָ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר לֹֽא־נְגַעֻ֖ךָ וְכַאֲשֶׁ֣ר לֹא־עָשִׂ֥ינוּ עִמְּךָ֖ רַ֣ק טוֹבָ֑ה
וַנְּשַׁלֵּחֲךָ֖ בְּשָׁל֥וֹם אַתָּ֖ה עַתָּ֣ה בְר֣וּךְ יְהוָֽה׃ ל
וַיַּ֥עַשׂ לָהֶ֖ם מִשְׁתֶּ֑ה וַיֹּאכְל֖וּ וַיִּשְׁתּֽוּ׃ לא
וַיַּשְׁכִּימ֣וּ בַבֹּ֔קֶר וַיִּשָּׁבְע֖וּ אִ֣ישׁ לְאָחִ֑יו וַיְשַׁלְּחֵ֣ם יִצְחָ֔ק וַיֵּלְכ֖וּ מֵאִתּ֥וֹ בְשָׁלֽוֹם׃ לב
וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַה֔וּא וַיָּבֹ֣אוּ עַבְדֵ֣י יִצְחָ֔ק וַיַּגִּדוּ־לוֹ֙ עַל־אֹד֣וֹת הַבְּאֵ֔ר אֲשֶׁ֥ר חָפָ֖רוּ
וַיֹּ֣אמְרוּ לוֹ֮ מָצָ֣אנוּ מָ֒יִם׃ לג
וַיִּקְרָאָ֣הּ שִׁבְעָ֔ה עַל־כֵּ֛ן שֵׁ֥ם הָעִ֖יר בְּאֵ֣ר שָׁבַ֑ע עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ לד
וַיְהִ֣י עֵשָׂ֗ו בֶּן־אַרְבָּעִ֤ים שָׁנָה֙ וַיִּקַּ֣ח אִשָּׁ֔ה אֶת־יְהוּדִ֖ית בַּת־בְּאֵרִ֣י הַחִתִּ֑י
וְאֶת־בָּשְׂמַ֥ת בַּת־אֵילֹ֖ן הַחִתִּֽי׃ לה
וַתִּהְיֶ֥ינָה מֹרַ֖ת רוּ֥חַ לְיִצְחָ֖ק וּלְרִבְקָֽה׃

כז

וַיְהִ֣י כִֽי־זָקֵ֣ן יִצְחָ֗ק וַתִּכְהֶ֤יןָ עֵינָיו֙ מֵרְאֹ֔ת א
וַיִּקְרָ֤א אֶת־עֵשָׂו֙ בְּנ֣וֹ הַגָּדֹ֔ל וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו בְּנִ֑י
וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֥יו הִנֵּֽנִי׃ ב
וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּה־נָ֙א זָקַ֣נְתִּי לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי יוֹם֙ מוֹתִֽי׃ ג
וְעַתָּ֕ה שָׂ֥א נָ֛א כֵּלֶ֖יךָ תֶּלְיְךָ֣ וְקַשְׁתֶּ֑ךָ וְצֵא֙ הַשָּׂדֶ֔ה
וְצוּדָה־לִּ֖י צָֽיִד׃ ד
וַעֲשֵׂה־לִ֤י מַטְעַמִּים֙ כַּאֲשֶׁ֣ר אָהַ֔בְתִּי וְהָבִ֥יאָה לִּ֖י וְאֹכֵ֑לָה
בַּעֲב֨וּר תְּבָרֶכְךָ֥ נַפְשִׁ֖י בְּטֶ֥רֶם אָמֽוּת׃ ה
וְרִבְקָה֙ שֹׁמַ֣עַת בְּדַבֶּ֣ר יִצְחָ֔ק אֶל־עֵשָׂ֖ו בְּנ֑וֹ
וַיֵּ֤לֶךְ עֵשָׂו֙ הַשָּׂדֶ֔ה לָצ֥וּד צַ֖יִד לְהָבִֽיא׃ ו
וְרִבְקָ֗ה אָמְרָה֙ אֶל־יַעֲקֹ֣ב בְּנָ֔הּ לֵאמֹ֑ר
הִנֵּ֣ה שָׁמַ֔עְתִּי אֶת־אָבִ֖יךָ מְדַבֵּ֣ר אֶל־עֵשָׂ֣ו אָחִ֔יךָ לֵאמֹֽר׃ ז
הָבִ֨יאָה לִּ֜י צַ֗יִד וַעֲשֵׂה־לִי֙ מַטְעַמִּ֔ים וְאֹכֵ֖לָה
וַאֲבָרֶכְךָ֥ לִפְנֵי־יְהוָ֖ה לִפְנֵ֥י מוֹתִֽי׃ ח
וְעַתָּ֕ה בְּנִ֖י שְׁמַ֣ע בְּקֹלִ֑י לַאֲשֶׁ֖ר אָנֹכִ֥י מְצַוֶּ֖ה אֹתָֽךְ׃ ט
לֵךְ־נָ֣א אֶל־הַצֹּ֗אן וְקַח־לִי֙ מִשָּׁ֣ם שְׁנֵֽי־גְדָיֵ֣י עִזִּ֣ים טֹבִ֔ים
וְאֶֽעֱשֶׂ֨ה אֹתָ֜ם מַטְעַמִּ֤ים לְאָבִיךָ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר אָהֵ֔ב י
וְהֵבֵאתָ֖ לְאָבִ֑יךָ וְאָכָ֗ל בַּעֲבוּר֙ אֲשֶׁר־יְבָרֶכְךָ֔ לִפְנֵ֖י מוֹתֽוֹ׃ יא
וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב אֶל־רִבְקָ֖ה אִמּ֑וֹ הֵ֣ן עֵשָׂ֤ו אָחִי֙ אִ֣ישׁ שָׂעִ֔ר
וְאָנֹכִ֖י אִ֥ישׁ חָלָֽק׃ יב
אוּלַ֤י יְמֻשֵּׁנִי֙ אָבִ֔י וְהָיִ֥יתִי בְעֵינָ֖יו כִּמְתַעְתֵּ֑עַ
וְהֵבֵאתִ֤י עָלַי֙ קְלָלָ֔ה וְלֹ֖א בְּרָכָֽה׃ יג
וַתֹּ֥אמֶר לוֹ֙ אִמּ֔וֹ עָלַ֥י קִלְלָתְךָ֖ בְּנִ֑י אַ֚ךְ שְׁמַ֣ע בְּקֹלִ֔י
וְלֵ֖ךְ קַֽח־לִֽי׃ יד
וַיֵּ֣לֶךְ וַיִּקַּ֔ח וַיָּבֵ֖א לְאִמּ֑וֹ וַתַּ֣עַשׂ אִמּ֔וֹ מַטְעַמִּ֖ים כַּאֲשֶׁ֥ר אָהֵ֖ב אָבִֽיו׃ טו
וַתִּקַּ֣ח רִבְקָ֗ה אֶת־בִּגְדֵ֤י עֵשָׂו֙ בְּנָ֣הּ הַגָּדֹ֔ל הַחֲמֻדֹ֖ת אֲשֶׁ֣ר אִתָּ֑הּ בַּבָּ֔יִת
וְאֶת־עֹרֹ֛ת גְּדָיֵ֥י הָעִזִּ֖ים הִלְבִּ֥ישָׁה עַל־יָדָ֖יו וְעַל֥ חֶלְקַ֖ת צַוָּארָֽיו׃ טז
וַתִּתֵּ֗ן אֶת־הַמַּטְעַמִּים֙ וְאֶת־הַלֶּ֔חֶם אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖תָה בְּיַ֥ד יַעֲקֹ֖ב בְּנָֽהּ׃ יז
וַיָּבֹא֙ אֶל־אָבִ֔יו וַיֹּ֖אמֶר אָבִ֑י וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּ֙נִי֙ מִי־אַתָּ֣ה בְנִֽי׃ יח
וַיֹּ֨אמֶר יַעֲקֹ֜ב אֶל־אָבִ֗יו אָנֹכִי֙ עֵשָׂ֣ו בְּכֹרֶ֔ךָ עָשִׂ֖יתִי כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֣רְתָּ אֵלָ֑י
קוּם־נָ֣א שְׁבָ֔ה וְאָכְלָ֥ה מִצֵּידִ֖י בַּעֲב֥וּר תְּבָרְכַ֖נִּי נַפְשֶֽׁךָ׃ יט
וַיֹּ֤אמֶר יִצְחָק֙ אֶל־בְּנ֔וֹ מַה־זֶּ֕ה מִהַ֖רְתָּ לִמְצֹ֣א בְנִ֑י
וַיֹּ֗אמֶר כִּֽי־הִקְרָ֤ה יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ לְפָנָֽי׃ כ
וַיֹּ֤אמֶר יִצְחָק֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב גְּשָׁ֥ה נָּ֖א וַאֲמֻשְׁךָ֑ בְּנִ֕י הַאַתָּ֥ה זֶה֙ בְּנִ֣י עֵשָׂ֔ו אִם־לֹֽא׃ כא
וַיִּגַּ֥שׁ יַעֲקֹ֖ב אֶל־יִצְחָ֣ק אָבִ֑יו וַיְמֻשֵׁ֗הוּ וַיֹּ֙אמֶר֙ הַקֹּ֣ל קוֹל־יַעֲקֹ֔ב
וְהַיָּדַ֖יִם יְדֵ֥י עֵשָֽׂו׃ כב
וְלֹ֣א הִכִּרֵ֔הוּ כִּֽי־הָי֥וּ יָדָ֖יו כִּידֵ֣י עֵשָׂ֣ו אָחִ֑יו וַיְבָרְכֵֽהוּ׃ כג
וַיֹּ֕אמֶר הַאַתָּ֥ה זֶה֙ בְּנִ֣י עֵשָׂ֔ו וַיֹּ֖אמֶר אָֽנִי׃ כד
וַיֹּ֣אמֶר הַגִּישָׁ֣ה לִּ֔י וְאֹכְלָ֖ה מִצֵּ֣יד בְּנִ֑י בַּעֲב֥וּר תְּבָרֶכְךָ֖ נַפְשִׁ֑י
וַיַּגֶּשׁ־לוֹ֙ וַיֹּאכַ֔ל וַיָּבֵא־לוֹ֙ יַ֣יִן וַיִּשְׁתְּ׃ כה
וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙ יִצְחָ֣ק אָבִ֔יו גְּשָׁה־נָּ֥א וּשְׁקָה־לִּ֖י בְּנִ֑י
וַיִּגַּ֣שׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ֒ וַיָּ֣רַח אֶת־רֵ֣יחַ בְּגָדָ֗יו וַיְבָרְכֵ֙הוּ֙ וַיֹּ֣אמֶר
רְאֵ֗ה רֵ֚יחַ בְּנִי֙ כְּרֵ֣יחַ שָׂדֶ֔ה אֲשֶׁ֥ר בֵּרְכ֖וֹ יְהוָֽה׃ כו
וְיִתֶּן־לְךָ֣ הָאֱלֹהִ֗ים מִטַּל֙ הַשָּׁמַ֔יִם וּמִשְׁמַנֵּ֥י הָאָ֖רֶץ
וְרֹ֥ב דָּגָ֖ן וְתִירֹֽשׁ׃ כז
יַעַבְדוּךָ֣ עַמִּ֔ים וְיִשְׁתַּחֲוּ־לְךָ֖ לְאֻמִּ֑ים
הֱוֵה֙ גְּבִ֣יר לְאַחֶ֔יךָ וְיִשְׁתַּחֲוּ֙ לְךָ֣ בְּנֵי־אִמֶּ֔ךָ
אֹרְרֶ֖יךָ אָר֑וּר וּמְבָרֲכֶ֖יךָ בָּרֽוּךְ׃ כח
וַיְהִ֗י כְּכַלּ֤וֹת יִצְחָק֙ לְבָרֵ֣ךְ אֶת־יַעֲקֹ֔ב
וַיְהִי֙ אַךְ־יָצֹ֣א יָצָ֔א יַעֲקֹ֖ב מֵאֵ֣ת פְּנֵ֣י יִצְחָ֣ק אָבִ֑יו
וְעֵשָׂ֣ו אָחִ֔יו בָּ֖א מִצֵּידֽוֹ׃ כט
וַיַּ֥עַשׂ גַּם־ה֖וּא מַטְעַמִּ֑ים וַיָּבֵא֙ לְאָבִ֔יו
וַיֹּ֣אמֶר לְאָבִ֔יו יָקֻ֥ם אָבִ֖י וְיֹ֣אכַל מִצֵּ֣יד בְּנ֑וֹ
בַּעֲב֥וּר תְּבָרְכַ֖נִּי נַפְשֶֽׁךָ׃ ל
וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙ יִצְחָ֣ק אָבִ֔יו מִי־אַתָּ֖ה
וַיֹּ֣אמֶר אֲנִ֔י בִּנְךָ֥ בְכֹרְךָ֖ עֵשָֽׂו׃ לא
וַיֶּחֱרַ֨ד יִצְחָ֥ק חֲרָדָ֛ה גְּדֹלָ֥ה עַד־מְאֹ֖ד
וַיֹּ֣אמֶר מִי־אֵ֗פוֹא הוּא֙ הַצָּד־צַ֔יִד וַיָּבֵא־לִ֖י
וָאֹכַל֙ מִכֹּ֣ל בְּטֶ֣רֶם תָּב֔וֹא וָאֲבָרְכֵ֑הוּ
גַּם־בָּר֖וּךְ יִהְיֶֽה׃ לב
כִּשְׁמֹ֣עַ עֵשָׂ֗ו אֶת־דִּבְרֵי֙ אָבִ֔יו וַיִּצְעַ֥ק צְעָקָ֛ה גְּדֹלָ֥ה וּמָרָ֖ה עַד־מְאֹ֑ד
וַיֹּ֣אמֶר לְאָבִ֔יו בָּרְכֵ֥נִי גַם־אָנִ֖י אָבִֽי׃ לג
וַיֹּ֕אמֶר בָּ֖א אָחִ֣יךָ בְּמִרְמָ֑ה וַיִּקַּ֖ח בִּרְכָתֶֽךָ׃ לד
וַיֹּ֣אמֶר הֲכִי֩ קָרָ֨א שְׁמ֜וֹ יַעֲקֹ֗ב וְעָקְבַ֙נִי֙ זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם
אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ לה
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ לו
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ לז
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ לח
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ לט
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ מ
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ מא
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ מב
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ מג
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ מד
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ מה
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ מו
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ מז
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ מח
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ מט
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ נ
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב
וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֣י לָקָ֔ח
וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֣ח בִּרְכָתִ֑י
וַיֹּ֕אמֶר הֲלֹ֥א אָצַ֖רְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ נא
וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֖אמֶר לְעֵשָׂ֑ו הֵ֣ן גְּבִ֤יר שַׂמְתִּיו֙ לָ֔ךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָ֖יו נָתַ֣תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּֽיו׃
וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ נב
וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הַֽכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ

לא עשה זאת בכל הגוי לא ומשפטים בל ידעום הללויה׃
7 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ ויאמר אל משה עלה אל יהוה
8 אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ונשקו מרחק
9 והשתחוו משה לבדו יגש אל יהוה והם לא יגשו ולא העם לא
10 יעלו עמו׃ ויספר משה את דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃
11 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח
12 את נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
13 פר׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על
14 המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר
15 דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויאמר משה הן דם הברית אשר כרת
16 יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ וירא את אלהי ישראל ותחת
17 רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃
18 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את
לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה
19 ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי
20 בעל דברים יגש אליהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את
21 ההר׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה
22 כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך
23 הענן ויעל ההרה ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃
24 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את
לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה
25 ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי
26 בעל דברים יגש אליהם׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו

(7) שמ׳ 16: 17.
(9) שמ׳ 13: 6; 5: 36.
(12) בר׳ 1: 3.
(15) בר׳ 2: 38.
(16) שמ׳ 19: 2; שמ׳ 28: 19.
בר׳ 2: 38. בר׳ 10: 48.
19: 5.
(17) שמ׳ 6: 9; 19: 6. בר׳ 2: 9.
(20) שמ׳ 10: 8. ר. שמ׳ 5: 16. בר׳ 2: 38. 10: 45. 11: 17.
(22) דב׳ 4: 27. ר. שמ׳ 2: 25.
(23) בר׳ 12: 15.
(24) שמ׳ 20: 7. 17. שמ׳ 8: 8. שמ׳ 21: 7. 1. שמ׳ 13: 6. 42: 8. שמ׳ 5: 16.

ויקרא אל משה ויבא משה בתוך הענן ויעל ההרה ויהי משה
27 בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃ ויאמר יהוה אל משה כה
תאמר אל בני ישראל ולקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
28 ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
29 ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור
30 בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני
31 מלואים לאפד ולחשן׃ ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה
32 המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש
33 קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה
קני מנורה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
34 כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃ ובמנורה ארבעה גביעים
35 משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
36 הקנים היוצאים מן המנורה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה
37 מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית את נרתיה שבעה והעלה את
38 נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃
39 ככר יקח את כל הכלים האלה׃ וראה ועשה בתניתם אשר
40 אתה מראה בהר׃ ואתה השכן תשכן את בני ישראל׃ ואתה
תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד׃

פרשת תרומה

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ויקחו לי
2 תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃
3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃

(27) בר׳ 3: 10. שמ׳ 12: 20.
(32) זח׳ 53: 7. 8.
(35) בר׳ 24: 27. בר׳ 18:28.
(36) בר׳ 10: 47.
(37) שמ׳ 28: 19. שמ׳ 16: 16. שמ׳ 16: 16. שמ׳ 6: 69.
6: 35. 38. 11: 27. בר׳ 9: 20. 1. שמ׳ 4: 15. 5: 5. 13. 5.
(39) 1. שמ׳ 18: 12. ר. שמ׳ 2: 16. שמ׳ 3: 12. 14.

[שמ׳ שמ׳ 35.]
(1) בר׳ 8: 3. ר. שמ׳ 1: 13. 1. שמ׳ 1: 13.
(2) בר׳ 19: 9. 23.
(3) בר׳ 22: 6. 26: 12. 1. שמ׳ 15: 8.

[1] שמות ויקרא. 37. ויעשו בר׳ ר׳ שמ׳ 1. [2] שמ׳ שמות ויקרא. ר׳ בר׳ שמ׳ 1. שמות ויקרא. ר׳ בר׳ שמ׳ 1. שמות ויקרא. ר׳ בר׳ שמ׳ 1.

מעשה יפה׃ 35 ויתן יהוה לאברהם׃ ויגדל וילך לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה אשת אדני אברהם בן לאדני אברהם אחרי זקנתה׃ ויתן לו את כל אשר לו׃ 37 וישבע לי אדני לאמר לא תקח אשה לבני משבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ 38 כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי׃ ולקחת אשה לבני׃ 39 ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו׃ ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך׃ ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך׃ והיית נקי מאלתי׃ 42 ואבוא היום על העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני׃ 45 אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה׃ ואשת ואשקם גם את גמלי׃ 47 ואשאל אותה ותאמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה׃ ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ 48 ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו׃ 49 ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואסרה על ימין או על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר יהוה׃ 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה׃ 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ 55 ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ 65 ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ 67 ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע שנים׃ 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה בניו ואלה שמותם בשמותם לטירתם ולחצרתם שנים עשר נשיאם לאמתם׃ 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ 23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃ 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו והפרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃ 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ 35 ותהיינה מרת רוח ליצחק ולרבקה׃

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה׃ 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך׃ 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת ערות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ 27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ 29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ 30 ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלוא אצלת לי ברכה׃ 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קלו ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה השקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ 10 ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ 11 וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך׃ 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ 14 ויאמר אליו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ 16 ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל׃ 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה את יעקב לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וארצה׃ 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ 28 נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי׃ 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו׃ 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת׃ 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות׃ 38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים טלאים ונקדים׃ 40 והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים לחמנה במקשרות׃ 42 ובהעטף הצאן לא ישים והיה העטופים ללבן והמקשרים ליעקב׃ 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך׃ 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ 6 ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ 7 ואביכן התלצני ושנה את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ 9 ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ 15 הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ 16 כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה׃ 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 25 וידבק לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא עם אחיו תקע בהר הגלעד׃ 26 ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃ 27 למה התברחת לנסתר ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ 28 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ 30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי׃ 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחמש לבן את כל האהל ולא מצא׃ 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ 36 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃ 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ 50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך׃ 52 עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ 54 ויעקב זבח זבח בהר ויקרא לאחיו ללחם לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו׃

32 ויעקב הלך לדרכו וישאו בו מלאכי אלהים׃ 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב ע

אֲבִיהֶ֑ם וַיִּקְבְּר֣וּ אֹת֗וֹ אַבְרָהָ֤ם וְשָׂרָה֙ אִשְׁתּ֔וֹ׃ 37 וַיְהִ֗י
אַחֲרֵ֣י מוֹת־אַבְרָהָם֮ וַיְבָ֣רֶךְ אֱלֹהִים֒ אֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ
וַיֵּ֥שֶׁב יִצְחָ֖ק עִם־בְּאֵ֥ר לָחַ֥י רֹאִֽי׃ 38 וְאֵ֣לֶּה תּוֹלְדֹ֣ת
יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־אַבְרָהָ֗ם אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֤ה הָגָר֙ הַמִּצְרִ֣ית
שִׁפְחַת֙ שָׂרָ֔ה לְאַבְרָהָֽם׃ 39 וְאֵ֖לֶּה שְׁמ֣וֹת בְּנֵ֣י יִשְׁמָעֵ֑אל
בְּכֹר֙ נְבָי֣וֹת וְקֵדָ֔ר וְאַדְבְּאֵ֖ל וּמִבְשָֽׂם׃ 40 וּמִשְׁמָ֥ע וְדוּמָ֖ה
וּמַשָּׂ֑א חֲדַ֥ד וְתֵימָ֖א יְטוּר֥ נָפִ֖ישׁ וָקֵדְמָֽה׃ 41 אֵ֚לֶּה
בְּנֵ֣י יִשְׁמָעֵ֔אל וְאֵ֖לֶּה שְׁמוֹתָ֑ם לְתֹלְדֹתָ֔ם נְבָי֣וֹת בְּכֹ֣ר
יִשְׁמָעֵ֔אל וְקֵדָ֖ר וְאַדְבְּאֵ֥ל וּמִבְשָֽׂם׃ 42 וּמִשְׁמָ֥ע וְדוּמָ֖ה
וּמַשָּׂ֑א חֲדַ֥ד וְתֵימָ֖א יְטוּר֥ נָפִ֖ישׁ וָקֵדְמָֽה׃ 43 אֵ֚לֶּה
בְּנֵ֣י יִשְׁמָעֵ֔אל וְאֵ֖לֶּה שְׁמוֹתָ֑ם בְּחַצְרֵיהֶ֣ם וּבְטִירֹתָ֔ם
שְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר נְשִׂיאִ֥ם לְלְאֻמֹּתָֽם׃ 44 וְאֵ֣לֶּה שְׁנ֣וֹת חַיֵּ֣י
יִשְׁמָעֵ֔אל מְאַ֥ת שָׁנָ֖ה וּשְׁלֹשִׁ֣ים שָׁנָ֑ה וַיִּגְוַ֣ע וַיָּ֔מָת
וַיֵּאָ֖סֶף אֶל־עַמָּֽיו׃ 45 וַיִּשְׁכְּנ֗וּ מֵחֲוִילָה֙ עַד־שׁ֔וּר אֲשֶׁ֥ר
עַל־פְּנֵ֖י מִצְרַ֑יִם בֹּאֲכָ֖ה אַשּׁ֥וּרָה עַל־פְּנֵ֖י כָּל־אֶחָ֥יו נָפָֽל׃
46 וְאֵ֣לֶּה תּוֹלְדֹ֣ת יִצְחָ֣ק בֶּן־אַבְרָהָ֗ם אַבְרָהָם֙ הוֹלִ֣יד
אֶת־יִצְחָֽק׃ 47 וַיְהִ֣י יִצְחָ֔ק בֶּן־אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָ֖ה בְּקַחְתּ֣וֹ
אֶת־רִבְקָ֣ה בַת־בְּתוּאֵ֣ל הָאֲרַמִּ֗י מִפַּדַּן֙ אֲרָ֔ם אֲח֖וֹת לָבָ֣ן
הָאֲרַמִּ֑י לְא֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 48 וַיֶּעְתַּ֥ר יִצְחָ֖ק לַיהוָ֑ה לְנֹכַ֣ח
אִשְׁתּ֔וֹ כִּ֥י עֲקָרָ֖ה הִ֑וא וַיֵּעָ֤תֶר לוֹ֙ יְהוָ֔ה וַתַּ֖הַר רִבְקָ֥ה
אִשְׁתּֽוֹ׃ 49 וַיִּתְרֹֽצֲצ֣וּ הַבָּנִ֔ים בְּקִרְבָּ֑הּ וַתֹּ֣אמֶר אִם־כֵּ֗ן
לָ֚מָּה זֶ֣ה אָנֹכִ֔י וַתֵּ֖לֶךְ לִדְרֹ֥שׁ אֶת־יְהוָֽה׃ 50 וַיֹּ֤אמֶר
יְהוָה֙ לָ֔הּ שְׁנֵ֥י גוֹיִ֖ם בְּבִטְנֵ֑ךְ וּשְׁנֵ֣י לְאֻמִּ֔ים מִמֵּעַ֖יִךְ
יִפָּרֵ֑דוּ וּלְאֹם֙ מִלְאֹ֣ם יֶאֱמָ֔ץ וְרַ֖ב יַעֲבֹ֥ד צָעִֽיר׃ 51 וַיִּמְלְא֖וּ
יָמֶ֣יהָ לָלֶ֑דֶת וְהִנֵּ֥ה תוֹמִ֖ם בְּבִטְנָֽהּ׃ 52 וַיֵּצֵ֤א הָרִאשׁוֹנִי֙
אַדְמוֹנִ֔י כֻּלּ֖וֹ כְּאַדֶּ֣רֶת שֵׂעָ֑ר וַיִּקְרְא֥וּ שְׁמ֖וֹ עֵשָֽׂו׃
53 וְאַחֲרֵי־כֵ֗ן יָצָ֤א אָחִיו֙ וְיָד֣וֹ אֹחֶ֣זֶת בַּעֲקֵ֣ב עֵשָׂ֔ו וַיִּקְרָ֥א
שְׁמ֖וֹ יַעֲקֹ֑ב וְיִצְחָק֙ בֶּן־שִׁשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה בְּלֶ֥דֶת אוֹתָֽם׃
54 וַיִּגְדְּל֣וּ הַנְּעָרִ֗ים וַיְהִ֣י עֵשָׂ֗ו אִ֚ישׁ יֹדֵ֣עַ צַ֔יִד אִ֥ישׁ
שָׂדֶ֖ה וְיַעֲקֹ֥ב אִֽישׁ־תָּ֛ם יֹשֵׁ֥ב אֹהָלִֽים׃ 55 וַיֶּאֱהַ֥ב יִצְחָ֛ק
אֶת־עֵשָׂ֖ו כִּי־צַ֣יִד בְּפִי֑ו וְרִבְקָ֖ה אֹהֶ֥בֶת אֶת־יַעֲקֹֽב׃
56 וַיָּ֥זֶד יַעֲקֹ֖ב נָזִ֑יד וַיָּבֹ֥א עֵשָׂ֖ו מִן־הַשָּׂדֶ֥ה וְה֖וּא עָיֵֽף׃
57 וַיֹּ֤אמֶר עֵשָׂו֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב הַלְעִיטֵ֥נִי נָ֖א מִן־הָאָדֹ֣ם הָאָדֹ֣ם
הַזֶּ֑ה כִּ֥י עָיֵ֖ף אָנֹ֑כִי עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ אֱד֥וֹם׃ 58 וַיֹּ֣אמֶר
יַעֲקֹ֗ב מִכְרָ֤ה כַיּוֹם֙ אֶת־בְּכֹרָתְךָ֔ לִ֖י׃ 59 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הִנֵּ֥ה
אָנֹכִ֖י הוֹלֵ֣ךְ לָמ֑וּת וְלָמָ֥ה זֶּ֛ה לִ֥י בְכֹרָֽה׃ 60 וַיֹּ֣אמֶר
יַעֲקֹ֗ב הִשָּׁבְעָ֤ה לִּי֙ כַּיּ֔וֹם וַיִּשָּׁבַ֥ע לוֹ֖ וַיִּמְכֹּ֥ר אֶת־בְּכֹרָת֖וֹ
לְיַעֲקֹֽב׃ 61 וְיַעֲקֹ֗ב נָתַן֙ לְעֵשָׂ֔ו לֶ֖חֶם וּנְזִ֣יד עֲדָשִׁ֑ים וַיֹּ֣אכַל
וַיֵּ֔שְׁתְּ וַיָּ֖קָם וַיֵּלַ֑ךְ וַיִּבֶז֙ עֵשָׂ֔ו אֶת־הַבְּכֹרָֽה׃ 62 וַיְהִ֥י
רָעָ֖ב בָּאָ֑רֶץ מִלְּבַד֙ הָרָעָ֣ב הָרִאשׁ֔וֹן אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בִּימֵ֣י
אַבְרָהָ֑ם וַיֵּ֣לֶךְ יִצְחָ֔ק אֶל־אֲבִימֶ֥לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֖ים
גְּרָֽרָה׃ 63 וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה וַיֹּ֑אמֶר אַל־תֵּ֣רֵ֔ד מִצְרַ֔יִם
שְׁכֹ֖ן בָּאָ֥רֶץ אֲשֶׁר־אֹמַ֥ר אֵלֶֽיךָ׃ 64 גּ֚וּר בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את
וְאֶֽהְיֶ֥ה עִמְּךָ֖ וַאֲבָרְכֶ֑ךָּ כִּֽי־לְךָ֣ וּלְזַרְעֲךָ֗ אֶתֵּן֙ אֶת־כָּל־
הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֔ל וַהֲקִמֹתִ֗י אֶת־הַשְּׁבֻעָ֛ה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥עְתִּי
לְאַבְרָהָ֖ם אָבִֽיךָ׃ 65 וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֗ כְּכוֹכְבֵ֣י
הַשָּׁמַ֔יִם וְנָתַתִּ֣י לְזַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֑ל וְהִתְבָּרֲכ֣וּ
בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֥י הָאָֽרֶץ׃ 66 עֵ֕קֶב אֲשֶׁר־שָׁמַ֥ע אַבְרָהָ֖ם
בְּקֹלִ֑י וַיִּשְׁמֹ֣ר מִשְׁמַרְתִּ֗י מִצְוֹתַ֛י חֻקּוֹתַ֥י וְתוֹרֹתָֽי׃
67 וַיֵּשֶׁב֙ יִצְחָ֔ק בִּגְרָֽר׃ 68 וַיִּשְׁאֲל֤וּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם֙ לְאִשְׁתּ֔וֹ
וַתֹּ֖אמֶר אֲחֹ֣תִי הִ֑וא כִּֽי־יָרֵ֞א לֵאמֹ֣ר אִשְׁתִּ֗י פֶּן־יַהַרְגֻנִי֙
אַנְשֵׁ֣י הַמָּקוֹם֮ עַל־רִבְקָה֒ כִּֽי־טוֹבַ֥ת מַרְאֶ֖ה הִֽוא׃ 69 וַיְהִ֗י
כִּֽי־אָרְכ֤וּ לוֹ֙ שָׁ֔ם הַיָּמִ֑ים וַיַּשְׁקֵ֣ף אֲבִימֶ֣לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים֮
בְּעַד֣ הַֽחַלּוֹן֒ וַיַּ֗רְא וְהִנֵּ֛ה יִצְחָ֥ק מְצַחֵ֖ק אֶת־רִבְקָ֥ה
אִשְׁתּֽוֹ׃ 70 וַיִּקְרָ֣א אֲבִימֶ֣לֶךְ לְיִצְחָ֔ק וַיֹּ֕אמֶר אַ֚ךְ הִנֵּ֣ה אִשְׁתְּךָ֣
הִ֔וא וְאֵ֖יךְ אָמַ֑רְתָּ אֲחֹ֣תִי הִ֔וא וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו יִצְחָ֗ק כִּ֤י
אָמַ֙רְתִּי֙ פֶּן־אָמ֔וּת עָלֶֽיהָ׃ 71 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ מַה־זֹּ֥את
עָשִׂ֖יתָ לָ֑נוּ כִּמְעַט֙ שָׁכַ֣ב אַחַ֤ד הָעָם֙ אֶת־אִשְׁתֶּ֔ךָ וְהֵבֵ֥אתָ
עָלֵ֖ינוּ אָשָֽׁם׃ 72 וַיְצַ֤ו אֲבִימֶ֙לֶךְ֙ אֶת־כָּל־הָעָ֔ם לֵאמֹ֑ר הַנֹּגֵ֥עַ
בָּאִ֛ישׁ הַזֶּ֥ה וּבְאִשְׁתּ֖וֹ מ֥וֹת יוּמָֽת׃ 73 וַיִּזְרַ֤ע יִצְחָק֙ בָּאָ֣רֶץ
הַהִ֔וא וַיִּמְצָ֣א בַּשָּׁנָ֔ה הַה֖וּא מֵאָ֑ה שְׁעָרִ֔ים וַיְבָרְכֵ֖הוּ יְהוָֽה׃
74 וַיִּגְדַּ֖ל הָאִ֑ישׁ וַיֵּלֶךְ֙ הָל֣וֹךְ וְגָד֔וֹל עַד־כִּי־גָדַ֖ל מְאֹֽד׃
75 וַיְהִי־לוֹ֙ מִקְנֵה־צֹ֣אן וּמִקְנֵה־בָקָ֔ר וַעֲבֻדָּ֖ה רַבָּ֑ה וַיְקַנְא֥וּ
אֹת֖וֹ פְּלִשְׁתִּֽים׃ 76 וְכָל־הַבְּאֵרֹת֙ אֲשֶׁ֣ר חָפְר֔וּ עַבְדֵ֖י אָבִ֣יו
בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֑ם סִתְּמ֣וּם פְּלִשְׁתִּ֔ים וַיְמַלְא֥וּם עָפָ֖ר׃ 77 וַיֹּ֤אמֶר
אֲבִימֶלֶךְ֙ אֶל־יִצְחָ֔ק לֵ֖ךְ מֵעִמָּ֑נוּ כִּֽי־עָצַ֥מְתָּ מִמֶּ֖נּוּ מְאֹֽד׃
78 וַיֵּלֶךְ֙ מִשָּׁ֔ם יִצְחָ֖ק וַיִּחַ֣ן בְּנַ֣חַל גְּרָ֑ר וַיֵּ֖שֶׁב שָֽׁם׃ 79 וַיָּשֻׁ֣בוּ
יִצְחָ֗ק וַיַּחְפְּרוּ֙ אֶת־בְּאֵרֹ֣ת הַמַּ֔יִם אֲשֶׁ֥ר חָפְר֖וּ בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֣ם
אָבִ֑יו וַיְסַתְּמ֣וּם פְּלִשְׁתִּ֔ים אַחֲרֵ֖י מ֣וֹת אַבְרָהָ֔ם וַיִּקְרָ֥א
לָהֶ֖ן שֵׁמ֣וֹת כַּשֵּׁמ֔וֹת אֲשֶׁר־קָרָ֥א לָהֶ֖ן אָבִֽיו׃ 80 וַיַּחְפְּר֣וּ
עַבְדֵ֣י יִצְחָ֔ק בַּנָּחַ֖ל וַיִּמְצְא֣וּ שָׁ֑ם בְּאֵ֥ר מַ֖יִם חַיִּֽים׃ 81 וַיָּרִ֣בוּ
רֹעֵ֣י גְרָ֔ר עִם־רֹעֵ֥י יִצְחָ֖ק לֵאמֹ֑ר לָ֣נוּ הַמָּ֔יִם וַיִּקְרָ֤א שֵׁם־
הַבְּאֵר֙ עֵ֣שֶׂק כִּֽי־הִתְעַשְּׂק֥וּ עִמּ֖וֹ׃ 82 וַיַּחְפְּר֣וּ בְאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת
וַיָּרִ֖בוּ גַּם־עָלֶ֥יהָ וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ שִׂטְנָֽה׃ 83 וַיַּעְתֵּ֣ק מִשָּׁ֔ם
וַיַּחְפֹּ֖ר בְּאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת וְלֹא־רָ֣בוּ עָלֶ֔יהָ וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ רְחֹבֹ֑ת
וַיֹּ֗אמֶר כִּֽי־עַתָּ֤ה הִרְחִיב֙ יְהוָ֣ה לָ֔נוּ וּפָרִ֖ינוּ בָּאָֽרֶץ׃ 84 וַיַּ֥עַל
מִשָּׁ֖ם בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ 85 וַיֵּרָ֨א אֵלָ֥יו יְהוָ֛ה בַּלַּ֥יְלָה הַה֖וּא וַיֹּ֑אמֶר
אָנֹכִ֞י אֱלֹהֵ֣י אַבְרָהָ֗ם אָבִ֔יךָ אַל־תִּירָ֣א כִּֽי־אִתְּךָ֣ אָנֹכִ֔י
וּבֵֽרַכְתִּ֖יךָ וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֔ בַּעֲב֖וּר אַבְרָהָ֥ם עַבְדִּֽי׃
86 וַיִּבֶן־שָׁ֥ם מִזְבֵּ֖חַ וַיִּקְרָ֣א בְשֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וַיֵּט־שָׁ֥ם אָהֳלֹ֖ו
וַיִּכְרוּ־שָׁ֥ם עַבְדֵי־יִצְחָ֖ק בְּאֵֽר׃ 87 וַאֲבִימֶ֣לֶךְ הָלַ֤ךְ אֵלָיו֙
מִגְּרָ֔ר וַאֲחֻזַּת֙ מֵרֵעֵ֔הוּ וּפִיכֹ֖ל שַׂ֣ר צְבָאֽוֹ׃ 88 וַיֹּ֤אמֶר
יִצְחָק֙ אֲלֵהֶ֔ם מַדּ֥וּעַ בָּאתֶ֖ם אֵלָ֑י וְאַתֶּ֣ם שְׂנֵאתֶ֔ם אֹתִ֖י
וַתְּשַׁלְּח֥וּנִי מֵאִתְּכֶֽם׃ 89 וַיֹּ֣אמְר֔וּ רָא֥וֹ רָאִ֖ינוּ כִּֽי־הָיָ֣ה יְהוָ֣ה
עִמָּ֑ךְ וַנֹּ֣אמֶר תְּהִי־נָ֣א אָלָ֗ה בֵּינֵ֙ינוּ֙ בֵּ֣ינֵ֔ינוּ וּנְכָרְתָ֥ה
בְרִ֖ית עִמָּֽךְ׃ 90 אִם־תַּעֲשֶׂ֤ה עִמָּ֙נוּ֙ רָעָ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר לֹֽא־נְגַעֻ֖ךָ
וְכַאֲשֶׁ֣ר לֹא־עָשִׂ֤ינוּ עִמְּךָ֙ רַ֣ק טוֹבָ֔ה וַנְּשַׁלְּחֲךָ֖ בְּשָׁלֽוֹם
אַתָּ֥ה עַתָּ֖ה בְּר֣וּךְ יְהוָֽה׃ 91 וַיַּ֥עַשׂ לָהֶ֖ם מִשְׁתֶּ֑ה וַיֹּאכְל֖וּ
וַיִּשְׁתּֽוּ׃ 92 וַיַּשְׁכִּימ֣וּ בַבֹּ֔קֶר וַיִּשָּׁבְע֖וּ אִ֣ישׁ לְאָחִ֑יו וַיְשַׁלְּחֵ֣ם
יִצְחָ֔ק וַיֵּלְכ֖וּ מֵאִתּ֥וֹ בְשָׁלֽוֹם׃ 93 וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַה֗וּא וַיָּבֹ֙אוּ֙
עַבְדֵ֣י יִצְחָ֔ק וַיַּגִּדוּ־לוֹ֙ עַל־אֹד֣וֹת הַבְּאֵ֔ר אֲשֶׁ֥ר חָפָ֖רוּ
וַיֹּאמְר֣וּ לוֹ֔ מָצָ֖אנוּ מָֽיִם׃ 94 וַיִּקְרָ֣א אֹתָ֔הּ שִׁבְעָ֑ה עַל־כֵּ֣ן שֵׁם־
הָעִ֔יר בְּאֵ֥ר שָׁבַ֖ע עַד־הַיּֽוֹם׃ 95 וַיִּשְׁמַ֣ע עֵשָׂ֔ו בֶּן־אָרְבָּעִ֥ים
שָׁנָ֖ה וַיִּקַּ֣ח אִשָּׁ֑ה אֶת־יְהוּדִית֙ בַּת־בְּאֵרִ֣י הַֽחִתִּ֔י וְאֶת־בָּשְׂמַ֖ת
בַּת־אֵילֹ֥ן הַֽחִתִּֽי׃ 96 וַתִּהְיֶ֖ינָה מֹרַ֣ת רוּחַ֑ לְיִצְחָ֖ק וּלְרִבְקָֽה׃
97 וַיְהִ֗י כִּֽי־זָקֵן֙ יִצְחָ֔ק וַתִּכְהֶ֥יָנָה עֵינָ֖יו מֵרְאֹ֑ת וַיִּקְרָ֤א אֶת־
עֵשָׂו֙ בְּנ֣וֹ הַגָּדֹ֔ל וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו בְּנִ֑י וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו הִנֵּֽנִי׃
98 וַיֹּ֗אמֶר הִנֵּה־נָ֙א֙ זָקַ֣נְתִּי לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי י֖וֹם מוֹתִֽי׃ 99 וְעַתָּ֗ה
שָׂ֤א נָא֙ כֵּלֶ֔יךָ תֶּלְיְךָ֖ וְקַשְׁתֶּ֑ךָ וְצֵא֙ הַשָּׂדֶ֔ה וְצוּדָה־לִּ֖י צָֽיִד׃
100 וַעֲשֵׂה־לִ֥י מַטְעַמִּ֖ים כַּאֲשֶׁ֣ר אָהַ֑בְתִּי וְהָבִ֥יאָה לִּ֖י וְאֹכֵ֑לָה
בַּעֲב֨וּר תְּבָרֶכְךָ֥ נַפְשִׁ֖י בְּטֶ֥רֶם אָמֽוּת׃ 101 וְרִבְקָ֖ה שֹׁמַ֣עַת
בְּדַבֶּ֣ר יִצְחָ֑ק אֶל־עֵשָׂ֖ו בְּנֽוֹ׃ 102 וַיֵּ֤לֶךְ עֵשָׂו֙ הַשָּׂדֶ֣ה לָצ֔וּד
צַ֖יִד לְהָבִֽיא׃ 103 וְרִבְקָ֗ה אָמְרָה֙ אֶל־יַעֲקֹ֣ב בְּנָ֔הּ לֵאמֹ֑ר
הִנֵּ֣ה שָׁמַ֗עְתִּי אֶת־אָבִ֙יךָ֙ מְדַבֵּ֣ר אֶל־עֵשָׂ֣ו אָחִ֔יךָ לֵאמֹֽר׃
104 הָבִ֨יאָה לִּ֤י צַיִד֙ וַעֲשֵׂה־לִ֣י מַטְעַמִּ֔ים וְאֹכֵ֖לָה וַאֲבָרֲכֶ֣ךָּ
לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה לִפְנֵ֖י מוֹתִֽי׃ 105 וְעַתָּ֗ה בְּנִי֙ שְׁמַ֣ע בְּקֹלִ֔י לַאֲשֶׁ֥ר
אָנֹכִ֖י מְצַוֶּ֥ה אֹתָֽךְ׃ 106 לֵ֣ךְ נָ֔א אֶל־הַצֹּ֖אן וְקַח־לִ֣י מִשָּׁ֑ם
שְׁנֵ֤י גְדָיֵי־עִזִּים֙ טֹבִ֔ים וְאֶֽעֱשֶׂ֥ה אֹתָ֛ם מַטְעַמִּ֥ים לְאָבִ֖יךָ
כַּאֲשֶׁ֥ר אָהֵֽב׃ 107 וְהֵבֵאתָ֖ לְאָבִ֑יךָ וְאָכָ֔ל בַּעֲב֗וּר אֲשֶׁ֨ר
יְבָרֶכְךָ֥ לִפְנֵי־מוֹתֽוֹ׃ 108 וַיֹּ֤אמֶר יַעֲקֹב֙ אֶל־רִבְקָ֣ה אִמּ֔וֹ הֵ֚ן
עֵשָׂ֣ו אָחִ֔י אִ֥ישׁ שָׂעִ֖ר וְאָנֹכִ֥י אִֽישׁ־חָלָ֖ק אָנֹֽכִי׃ 109 אוּלַ֣י
יְמֻשֵׁ֔נִי וְהָיִ֥יתִי בְעֵינָ֖יו כִּמְתַעְתֵּ֑עַ וְהֵבֵאתִ֤י עָלַי֙ קְלָלָ֔ה
וְלֹ֖א בְּרָכָֽה׃ 110 וַתֹּ֥אמֶר לוֹ֖ אִמּ֑וֹ עָלַ֣י קִלְלָתְךָ֔ בְּנִ֖י אַ֣ךְ
שְׁמַ֣ע בְּקוֹלִ֑י וְלֵ֖ךְ קַֽח־לִֽי׃ 111 וַיֵּ֣לֶךְ וַיִּקַּ֔ח וַיָּבֵ֖א לְאִמּ֑וֹ
וַתַּ֣עַשׂ אִמּ֔וֹ מַטְעַמִּ֖ים כַּאֲשֶׁ֥ר אָהֵ֖ב אָבִֽיו׃ 112 וַתִּקַּ֣ח רִבְקָ֗ה
אֶת־בִּגְדֵ֤י עֵשָׂו֙ בְּנָ֣הּ הַגָּדֹ֔ל הַֽחֲמֻדֹ֖ת אֲשֶׁ֣ר אִתָּ֑הּ בַּבָּ֔יִת
וְהִלְבִּ֖ישׁ אֶת־יַעֲקֹ֥ב בְּנָ֖הּ הַקָּטֹֽן׃ 113 וְאֵת֙ עֹרֹ֣ת גְּדָיֵ֣י הָעִזִּ֔ים
הִלְבִּ֖ישָׁה עַל־יָדָ֑יו וְעַל֖ חֶלְקַ֥ת צַוָּארָֽיו׃ 114 וַתִּתֵּ֗ן אֶת־
הַמַּטְעַמִּים֙ וְאֶת־הַלֶּ֔חֶם אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖תָה בְּיַ֥ד יַעֲקֹ֖ב בְּנָֽהּ׃
115 וַיָּבֹא֙ אֶל־אָבִ֔יו וַיֹּ֖אמֶר אָבִ֑י וַיֹּ֣אמֶר הִנֵּ֔נִי מִי־אַתָּ֖ה בְּנִֽי׃
116 וַיֹּ֨אמֶר יַעֲקֹ֜ב אֶל־אָבִ֗יו אֲנִי֙ עֵשָׂ֣ו בְּכֹרֶ֔ךָ עָשִׂ֖יתִי כַּאֲשֶׁ֣ר
דִּבַּ֣רְתָּ אֵלָ֑י קוּם־נָ֣א שְׁבָ֔ה וְאָכְלָ֥ה מִצֵּידִ֖י בַּעֲב֥וּר תְּבָרְכַ֖נִּי
נַפְשֶֽׁךָ׃ 117 וַיֹּ֤אמֶר יִצְחָק֙ אֶל־בְּנ֔וֹ מַה־זֶּ֖ה מִהַ֣רְתָּ לִמְצֹ֣א בְּנִ֑י
וַיֹּ֗אמֶר כִּֽי־הִקְרָ֤ה יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ לְפָנָֽי׃ 118 וַיֹּ֤אמֶר יִצְחָק֙
אֶל־יַעֲקֹ֔ב גְּשָׁה־נָּ֥א וַאֲמֻשְׁךָ֖ בְּנִ֑י הַאַתָּ֥ה זֶה֙ בְּנִ֣י עֵשָׂ֔ו אִם־
לֹֽא׃ 119 וַיִּגַּ֥שׁ יַעֲקֹ֖ב אֶל־יִצְחָ֣ק אָבִ֑יו וַיְמֻשֵׁ֗הוּ וַיֹּ֙אמֶר֙ הַקֹּ֣ל
קוֹל־יַעֲקֹ֔ב וְהַיָּדַ֖יִם יְדֵ֥י עֵשָֽׂו׃ 120 וְלֹ֣א הִכִּרֵ֑הוּ כִּֽי־הָי֤וּ יָדָיו֙
כִּֽידֵ֣י עֵשָׂ֣ו אָחִ֔יו שְׂעִרֹ֖ת וַיְבָרְכֵֽהוּ׃ 121 וַיֹּ֕אמֶר הַאַתָּ֥ה זֶ֛ה
בְּנִ֥י עֵשָׂ֖ו וַיֹּ֥אמֶר אָֽנִי׃ 122 וַיֹּ֣אמֶר הַגִּישָׁה־לִּ֥י וְאֹכְלָה֙ מִצֵּ֣יד
בְּנִ֔י בַּעֲב֥וּר תְּבָרֶכְךָ֖ נַפְשִׁ֑י וַיַּגֶּשׁ־לוֹ֙ וַיֹּאכַ֔ל וַיָּבֵא־לוֹ֙
יַ֣יִן וַיִּשְׁתְּ֔ וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו יִצְחָ֣ק אָבִ֑יו גְּשָׁה־נָּ֥א וּשְׁקָה־לִּ֖י
בְּנִֽי׃ 123 וַיִּגַּ֣שׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ֮ וַיָּרַ֣ח אֶת־רֵ֣יחַ בְּגָדָיו֒ וַיְבָרְכֵ֗הוּ
וַיֹּ֙אמֶר֙ רְאֵ֣ה רֵ֣יחַ בְּנִ֔י כְּרֵ֣יחַ שָׂדֶ֔ה אֲשֶׁ֥ר בֵּרַכ֖וֹ יְהוָֽה׃
124 וְיִתֶּן־לְךָ֣ הָאֱלֹהִ֗ים מִטַּל֙ הַשָּׁמַ֔יִם וּמִשְׁמַנֵּ֥י הָאָ֖רֶץ
וְרֹ֥ב דָּגָ֖ן וְתִירֹֽשׁ׃ 125 יַעַבְדוּךָ֣ עַמִּ֔ים וְיִשְׁתַּחֲוּ־לְךָ֖ לְאֻמִּ֑ים
הֱוֵה֙ גְּבִ֣יר לְאַחֶ֔יךָ וְיִשְׁתַּחֲוּ֥ לְךָ֖ בְּנֵ֣י אִמֶּ֑ךָ אֹרְרֶ֙יךָ֙ אָר֔וּר
וּמְבָרְכֶ֖יךָ בָּרֽוּךְ׃ 126 וַיְהִ֗י כְּכַלּ֤וֹת יִצְחָק֙ לְבָרֵ֣ךְ אֶת־יַעֲקֹ֔ב
וַיְהִ֗י אַךְ֙ יָצֹ֣א יָצָ֤א יַעֲקֹב֙ מֵאֵ֣ת פְּנֵ֣י יִצְחָ֣ק אָבִ֔יו וְעֵשָׂ֥ו
אָחִ֖יו בָּ֥א מִצֵּידֽוֹ׃ 127 וַיַּ֤עַשׂ גַּם־הוּא֙ מַטְעַמִּ֔ים וַיָּבֵ֖א לְאָבִ֑יו
וַיֹּ֣אמֶר לְאָבִ֗יו יָקֻם֙ אָבִ֔י וְיֹ֥אכַל מִצֵּ֖יד בְּנ֑וֹ בַּעֲב֗וּר תְּבָרְכַ֙נִי֙
נַפְשֶֽׁךָ׃ 128 וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙ יִצְחָ֣ק אָבִ֔יו מִי־אַתָּ֖ה וַיֹּ֣אמֶר אֲנִ֔י
בִּנְךָ֥ בְכֹרְךָ֖ עֵשָֽׂו׃ 129 וַיֶּחֱרַ֨ד יִצְחָ֥ק חֲרָדָ֛ה גְּדֹלָ֥ה עַד־מְאֹ֖ד
וַיֹּ֑אמֶר מִי־אֵ֣פוֹא ה֣וּא הַצָּד־צַ֗יִד וַיָּבֵא־לִי֙ וָאֹכַל֙ מִכֹּל֙ בְּטֶ֣רֶם
תָּב֔וֹא וָאֲבָרְכֵ֖הוּ גַּם־בָּר֥וּךְ יִהְיֶֽה׃ 130 כִּשְׁמֹ֣עַ עֵשָׂ֗ו אֶת־דִּבְרֵי֙
אָבִ֔יו וַיִּצְעַ֥ק צְעָקָ֛ה גְּדוֹלָ֥ה וּמָרָ֖ה עַד־מְאֹ֑ד וַיֹּ֣אמֶר לְאָבִ֗יו
בָּרְכֵ֙נִי֙ גַּם־אָנִ֔י אָבִֽי׃ 131 וַיֹּ֖אמֶר בָּ֣א אָחִ֣יךָ בְּמִרְמָ֑ה וַיִּקַּ֖ח
בִּרְכָתֶֽךָ׃ 132 וַיֹּ֗אמֶר הֲכִי֙ קָרָ֣א שְׁמ֔וֹ יַעֲקֹ֖ב וַיַּעְקְבֵ֑נִי זֶ֣ה
פַּעֲמַ֔יִם אֶת־בְּכֹרָתִ֖י לָקָ֑ח וְהִנֵּ֥ה עַתָּ֖ה לָקַ֥ח בִּרְכָתִ֑י וַיֹּ֖אמֶר
הֲלֹ֥א אָצַ֖לְתָּ לִּ֥י בְרָכָֽה׃ 133 וַיַּ֣עַן יִצְחָ֔ק וַיֹּ֥אמֶר לְעֵשָׂ֖ו הֵ֣ן
גְּבִ֣יר שַׂמְתִּ֣יהוּ לָ֔ךְ וְאֶת־כָּל־אֶחָ֥יו נָתַ֖תִּי לוֹ֣ לַעֲבָדִ֑ים וְדָגָ֥ן
וְתִירֹ֖שׁ סְמַכְתִּ֣יהוּ וּלְכָ֔ה וּלְךָ֥ מָה־אֶעֱשֶׂ֖ה בְּנִֽי׃ 134 וַיֹּ֥אמֶר
עֵשָׂ֖ו אֶל־אָבִ֑יו הֲבָרָכָ֥ה אַחַ֖ת הִ֣וא לָ֔ךְ אָבִ֑י בָּרְכֵ֙נִי֙ גַּם־אָנִ֔י
אָבִ֑י וַיִּשָּׂ֥א עֵשָׂ֛ו קֹל֖וֹ וַיֵּֽבְךְּ׃ 135 וַיַּ֥עַן יִצְחָ֖ק אָבִ֑יו וַיֹּ֣אמֶר
אֵלָ֗יו הִנֵּ֤ה מִשְׁמַנֵּי־הָאָ֙רֶץ֙ יִהְיֶ֣ה מוֹשָׁבֶ֔ךָ וּמִטַּ֥ל הַשָּׁמַ֖יִם
מֵעָֽל׃ 136 וְעַל־חַרְבְּךָ֥ תִחְיֶ֖ה וְאֶת־אָחִ֣יךָ תַעֲבֹ֑ד וְהָיָ֗ה כַּאֲשֶׁ֤ר
תָּרִיד֙ וּפָרַקְתָּ֣ עֻלּ֔וֹ מֵעַ֖ל צַוָּארֶֽךָ׃ 137 וַיִּשְׂטֹ֤ם עֵשָׂו֙ אֶת־
יַעֲקֹ֔ב עַל־הַבְּרָכָ֕ה אֲשֶׁ֥ר בֵּרַכ֖וֹ אָבִ֑יו וַיֹּ֤אמֶר עֵשָׂו֙ בְּלִבּ֔וֹ
יִקְרְב֥וּ יְמֵי־אֵ֖בֶל אָבִ֑י וְאַהַרְגָ֖ה אֶת־יַעֲקֹ֥ב אָחִֽי׃ 138 וַיֻּגַּ֣ד
לְרִבְקָ֗ה אֶת־דִּבְרֵי֙ עֵשָׂ֣ו בְּנָ֔הּ הַגָּדֹ֑ל וַתִּשְׁלַ֗ח וַתִּקְרָ֤א לְיַעֲקֹב֙
בְּנָ֣הּ הַקָּטֹ֔ן וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו הִנֵּ֥ה עֵשָׂ֖ו אָחִ֣יךָ מִתְנַחֵ֣ם לְךָ֑
לְהָרְגֶֽךָ׃

31 וְכָל־ הָרָעָב הַזֶּה׃ ס וַיֹּאמֶר אֶל־ פַּרְעֹה פַּעֲמַיִם חֲלוֹם
כִּי־ נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂתוֹ׃
32 וְעַתָּה יֵרֶא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וְיָשִׁתֵהוּ עַל־ אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ יַעַשׂ פַּרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל־ הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־
אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ וְיִקְבְּצוּ אֶת־ כָּל־ אֹכֶל
הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה הַבָּאוֹת וְיִצְבְּרוּ־ בַר תַּחַת יַד־ פַּרְעֹה
אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃ וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע
שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־ תִכָּרֵת הָאָרֶץ
בָּרָעָב׃ וְהַדָּבָר יָטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל־ עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־ עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־ יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־ כָּל־
זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־ בֵּיתִי וְעַל־ פִּיךָ
יִשַּׁק כָּל־ עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־
יוֹסֵף רְאֵה נְתַתִּיךָ עַל כָּל־ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת־
טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי־
שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ׃ וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת
הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־ לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־ יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ
לֹא־ יָרִים אִישׁ אֶת־ יָדוֹ וְאֶת־ רַגְלוֹ בְּכָל־ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא
פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן־ לוֹ אֶת־ אָסְנַת בַּת־
פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְיוֹסֵף
בֶּן־ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא
יוֹסֵף מֵעִם פְּנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתַּעַשׂ
הָאָרֶץ בַּשָּׁנִים הַשֹּׂבְעִים קְמָצִים׃ וַיִּקְבֹּץ אֶת־ כָּל־ אֹכֶל שֶׁבַע
שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל
שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר
כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־ חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר׃
וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה
לוֹ אָסְנַת בַּת־ פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן׃ וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־ שֵׁם
הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת־ כָּל־ עֲמָלִי וְאֵת כָּל־ בֵּית
אָבִי׃ וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ
עָנְיִי׃ וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי
רָעָב בְּכָל־ הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־ אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃ וַתִּרְעַב כָּל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־ פַּרְעֹה לָלָחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־
מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־ יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃ וְהָרָעָב הָיָה עַל־
כָּל־ פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־ כָּל־ אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר
לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְכָל־ הָאָרֶץ בָּאוּ
מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל־ יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל־ הָאָרֶץ׃

מקץ: ד.

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־ הַיְאֹר׃
2 וְהִנֵּה מִן־ הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר
וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־
הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־
שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֵת
שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃ וַיִּישָׁן
וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת
וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת וּשְׁדוּפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת
אַחֲרֵיהֶן׃ וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים
הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־ כָּל־ חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־
כָּל־ חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־ חֲלֹמוֹ וְאֵין־ פּוֹתֵר אוֹתָם
לְפַרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־ פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־ חֲטָאַי
אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ פַּרְעֹה קָצַף עַל־ עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃ וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה
אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי
עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־ לוֹ וַיִּפְתָּר־ לָנוּ אֶת־ חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־ לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־
כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־ יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־
הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־ פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל־ יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר
תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־ פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעֲדָי
אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־ שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־ יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי
הִנֵּה עֹמֵד עַל־ שְׂפַת הַיְאֹר׃ וְהִנֵּה מִן־ הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת
בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפוֹת תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת
אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת מְאֹד בְּרִעַ תֹּאַר אֲשֶׁר לֹא־
רָאִיתִי כָהֵנָּה לָרֹעַ בְּכָל־ אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרִקוֹת
וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאוֹת׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־
קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־ בָאוּ אֶל־ קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר
בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ וָאֵרֶא בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת
בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאוֹת וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת
וּשְׁדוּפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת
שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־ הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־ פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר־ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׂה הִגִּיד אֶל־ פַּרְעֹה׃ שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע
הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת
הָרִקוֹת וְהָרָעוֹת הָעֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים
הָרֵקוֹת שְׁדוּפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־ פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת־ פַּרְעֹה׃ הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים
בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן
וְנִשְׁכַּח כָּל־ הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־ הָאָרֶץ׃

---

[1] ועתה. מסורת: יתיר. מה: כתיב: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים. קרי: ועתה יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע׃

(31) בד. 10: 4. מאד. כג. 12: 10. בבד. 6: 10.
(34) מה. 10: 17. ד. בבד. 7: 19. שם. 34: 19. ש. 2: 11. בבבד. 2: 6. ה. 6: 9. מה. 3: 25. ו. פעה. 1: 17.
(35) בד. 15: 9. ש. 2: 13. 27. 3: 22. 29. 10: 12. 13. ו. מה. 12: 13. בבבד. 3: 28. ה. 2: 13. 18. 3: 6.
(36) נד. 57: 19. ה. 2: 14. 16. 17. מה. 1: 20. מאד. 28: 18. ש. 10: 12. ו. מה. 15: 27. ה. 1: 20. 22. ו. פעה. 4: 5.
3: 22. בבבד. 17. 14: 19. 16.
(37) כה. 4: 14.
(38) כה. 4: 18. בד. 2: 22. 4: 27. בבד. 1: 9. שמ. 3: 2.
(39) בד. 2: 32. 5: 30.
(40) בד. 2: 24.
(41) שמ. 14: 17. 22. בד. 13: 31. כה. 24: 30. 43. שמ. 21: 13.
(42) מאד 28: 19. 20. בד. 1: 8. שמ. 5: 22. 27. בד. 17: 31. ש. 14: 9. 10. ד. מה. 5: 10. ד. בבד. 4: 1. ו. פעה. 4: 5.

(43) נד. 53: 11. ד. 31: 34. בד. 9: 24. שמ. 7: 18. מד. 13: 1. מלה. 4: 2. בד. 26: 22. 15: 9. 26: 18. ש. 10: 11. בבבד. 3: 22.
(44) בד. 4: 31. 8: 15-17. 11: 15.
(45) בד. 10: 23. 11: 18. בבבד. 3: 14.
(47) בד. 11: 17. 15: 8. 9. ש. 10: 12.
(48) ו. מה. 1: 17. בד. 2: 38. 8: 16.
(2) בד. 10: 45. בבבד. 2: 12.
(3) בד. 10: 28. בבבד. 2: 12.
(4) כה. 1: 3.
(5) בד. 10: 9. מאד.
(12) שמ. 16: 13. בד. 10: 19. 15: 7. 10: 23.
(13) בד. 10: 30.
(15) בד. 2: 4.
(16) מאד 3: 11. שמ. 1: 26. 33. בד. 1: 5. 19: 4. נד. 3. שה. 2: 28. 3: 18. 44.

[2] ויקראהו. [3] ויתנהו: קרא דגשה.

17 הַחֹלְמִים הַלָּזֶה׃ וַיַּגִּידוּ לְפַרְעֹה חֲלֹמוֹ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלוֹמִי הִנֵּה אָנֹכִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ 18 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפוֹת מַרְאֶה וְרַעוֹת בָּשָׂר וְדַקּוֹת מַרְאֶה מְאֹד לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעָה׃ 19 וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת דַּלּוֹת וְרָעוֹת מְאֹד בָּשָׂר לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּרֹעַ עַד־בָּאָה אֶל־קִרְבָּנָה׃ 20 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאוֹת הַשְּׁמֵנוֹת׃ 21 וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבְּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבְּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ 22 וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבֶל אֶחָד עֹלֶה בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאִים וְטֹבִים׃ 23 וְהִנֵּה שִׁבֳּלִים צְנוּמוֹת דַּקּוֹת שְׁדוּפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ 24 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ 25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר־הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃ 26 שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ 27 וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת הָעֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדוּפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ 28 הִוא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ 29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 30 וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃

מקץ׃ מד׃

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃ 2 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 3 וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃

1: מִמִּצְרָיִם.

(17) בר׳ 15: 8. 9. 10: 47.
(18) ש״ב 10: 12. 13. 15: 9. 16.
(19) בר׳ 8: 1.
(20) בר׳ 6: 1. 9: 29.
(21) ש״ב 1: 66. בר׳ 2: 47. 9: 35.
[בר׳ מד׳ 42.]
(22) בר׳ 9: 27.
(23) בר׳ 13: 43. 14: 22.
(24) בר׳ 6: 5. 11: 21. 5: 14.
[בר׳ מד׳ 43.]
(25) בר׳ 9: 30.
(27) בר׳ 2: 17. 13: 1. 15: 32. 21: 9. 1. ס״א 12: 28. 41: 4. 11.
(28) בר׳ 21: 10.
(29) ש״ס 15: 26. 1. ס״א 9: 16. 1. ב. ס״א 9: 1.
(30) בר׳ 12: 25.

[בר׳ מד׳ 44.]
(2) ס״א 4: 21. 20: 23.
(3) ס״א 12: 14. 15. 23: 15.
(4) ס״א 21: 18.
(5) ב. ס״א 1: 11. ו״ש 6: 18. 1. ש״א 5: 17.
(7) בר׳ 5: 19.
(9) ס״א 126: 1. בר׳ 10: 3. 17. 11: 5.
(10) בר׳ 16: 26.
(11) ס״א 34: 7. ד״ה 3: 28. 6: 22. ס״ב 1: 14. ויק׳ 5: 19. ס״א 33: 18. 19. 34: 22. 41: 2. 97: 10. ב. ס״א 1: 10. ב. קה״ר 2: 9.
(12) בר׳ 4: 23. 15: 37. 12: 5.
(15) בר׳ 48: 16. ס״א 18: 10.
(16) בר׳ 13: 33. 19. 34: 5. 19. ויק׳ 1: 14. 5: 6: 22. ס״ב 1: 14. 5: 19. ס״א 33: 18. 19. 34: 22. 41: 2. 97: 10. ב. ס״א 1: 10. ב. קה״ר 2: 9. 12: 5. 37. 15: 23. 4: 12. ב. ס״א 1: 11. ו״ש 6: 18. 1. ש״א 5: 17. 19. 5. בר׳ 48: 16. ס״א 18: 10. 13. 16. 33. 19. 40. 21. 33. 34: 3. 28.

ומשפטיך לא ידעום׃ 21 הודיעו לגוים מעלליו ובשורו בני עמים׃ 22 כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים׃ 23 חנני יהוה ראה עניי משנאי ומרוממי משערי מות׃ 24 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃ 25 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃ 26 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה׃ 27 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים׃ 28 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד עולם׃ 29 קומה יהוה אל ישגב אנוש יישפטו גוים על פניך׃ 30 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה׃ 31 למה יהוה תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה׃ 32 בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו׃ 33 כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה׃ 34 רשע כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו׃ 35 יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם׃ 36 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע׃ 37 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון׃ 38 ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפונ׃ 39 יארוב במסתר כאריה בסכו יארוב לחטף עני חטף עני במשכו ברשתו׃ 40 ידכא יפעל ושח ונפל בעזותיו חלכאים׃ 41 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח׃ 42 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים׃ 43 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש׃ 44 ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עזר׃ 45 שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל תמצא׃ 46 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃ 47 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃ 48 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃ 1 אמר נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו׃ 2 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנאה׃ 3 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ 4 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס׃ 5 יהוה בשמים חסדך אמונתך עד שחקים׃ 6 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה׃ 7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 8 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃ 9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃ 10 משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב׃ 11 אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני׃ 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום׃

לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה׃ 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃ 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃ 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ 7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח בדרכו באיש עושה מזמות׃ 8 חדל מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ 11 ועניים יירשו ארץ והתענגו על רוב שלום׃ 12 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ 13 אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יבא יומו׃ 14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃ 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ 17 כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ 18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ 19 לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ 21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃ 22 כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃ 23 מיהוה מצעדי גבר כוננו וידרך יחפץ׃ 24 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ 25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ 28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ועזרע רשעים נכרתה׃ 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ 30 פי צדיק יהגה חכמות ולשונו תדבר משפט׃ 31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ 33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ 37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ 38 ופשעים נשמדו יחד אחרית רשעים נכרתה׃ 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ 40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

מזמור לדוד להזכיר׃ 1 יהוה אל בחמתך תוכיחני ואל במרתך תיסרני׃ 2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ 3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 4 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ 5 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃ 6 נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃ 7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ 8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ 10 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ 11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ 12 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו׃ 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃ 14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃ 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ 16 כי אמרתי פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ 18 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי׃ 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃ 20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב׃ 21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ 22 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה למו פה בעוד רשע לנגדי׃ 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃ 3 חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃ 4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃ 5 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל אדם נצב סלה׃ 6 אך באפס יתהלכון הם הומיון יצפון לא ידע מי אספם׃ 7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ 8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃ 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃ 10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃ 11 בתוכחות על עון יסרת כעש משי נמוג אך הבל כל אדם סלה׃ 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃ 13 שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

לדוד קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃ 2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃ 3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה׃ 4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב׃ 5 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃ 6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃ 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי׃ 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃ 9 בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃ 10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃ 11 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד ינצרוני׃ 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות עצמו מספר׃ 13 יהוה לרצני יהוה לעזרתי חושה׃ 14 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי׃ 15 יישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח׃ 16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃ 17 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

למנצח לדוד משכיל אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃ 2 יהוה ישמרהו ויחייהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו׃ 3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו׃ 4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך׃ 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃ 6 ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא החוצה ידבר׃ 7 יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רעה לי׃ 8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃ 9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃ 10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃ 11 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי׃ 12 ואני בתומי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃ 13 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃ 2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃ 3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃ 5 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני׃ 6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃ 7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃ 8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃ 9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃ 2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃ 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ 5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ 2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם׃ 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם׃ 4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃ 5 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס׃ 6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני׃ 7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃ 8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃ 9 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃ 10 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃ 11 תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃ 12 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם׃ 13 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ 14 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃ 15 כל היום כלמתי נגדי ובושת פני כסתני׃ 16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃ 17 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך׃ 18 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃ 19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃ 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃ 21 הלא אלהים יחקר זאת הוא ידע תעלמות לב׃ 22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃ 23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח׃ 24 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃ 25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃ 26 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות׃ 2 רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃ 3 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם׃ 4 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך׃ 5 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורא ותדריכך ימינך נוראות׃ 6 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃ 7 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃ 8 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך׃ 9 מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן מנו שמחוך׃ 10 בנות מלכים ביקרותיך עמדה שגל לימינך בכתם אופיר׃ 11 שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃ 12 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו׃ 13 ובת צור במנחה פני עשירי עם׃ 14 כל כבודה בת מלך פנימה מלאת זהב לבושה׃ 15 רקמות תובל לרעותיה בתולתיה אחריה מובאות לך׃ 16 תובלנה בשמחה וגילה תבאנה בהיכל מלך׃ 17 תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ׃ 18 אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

למנצח לבני קרח על עלמות שיר׃ 2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ 3 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ 4 יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה׃ 5 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃ 6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃ 7 המו גוים מלכות נתן בקולו תמוג ארץ׃ 8 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃ 9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ׃ 10 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית מגנות ישרף באש׃ 11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃ 12 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה׃ 3 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ׃ 4 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃ 5 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה׃ 6 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃ 7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃ 8 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל׃ 9 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃ 10 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה׃

שיר מזמור לבני קרח׃ 2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ 4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 הם ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ 9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ 13 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ 15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃ 3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃ 4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ 5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃ 7 הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃ 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃ 9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ 10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃ 11 כי יראה חכמים ימותון יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ 12 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על אדמותם׃ 13 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃ 14 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ 15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ 16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ 17 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ 18 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ 19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ 20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃ 2 מציון מכלל יופי אלהים הופיע׃ 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃ 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃ 5 אספו לי חסידי כרתי ברית עלי זבח׃ 6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃ 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ 8 לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃ 9 לא אקח מביתך פר מעדרותיך עתודים׃ 10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ 11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ 12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃ 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ 15 וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃ 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃ 18 אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃ 19 פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד מרמה׃ 20 תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי׃ 21 אלה עשית ואחריש דמיתה היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ 22 בינו נא זאת שכחי פן אטרף ואין מציל׃ 23 זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

למנצח מזמור לדוד׃ 2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע׃ 3 חנני אלהים כחסדך כרוב רחמיך מחה פשעי׃ 4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃ 5 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ 6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃ 7 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃ 8 הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃ 9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ 10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ 11 הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה׃ 12 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ 13 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני׃ 14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ 15 אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ 16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ 18 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃ 19 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ 20 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃ 21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

למנצח משכיל לדוד׃ 2 בבוא דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אבימלך׃ 3 מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ 4 הוות חשבה לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃ 5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ 6 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ 7 גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ 8 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃ 9 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז בהוותו׃ 10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ 11 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך׃

למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ 2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עושה טוב׃ 3 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים׃ 4 כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד׃ 5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ 6 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חונך הבישות כי יהוה מאסם׃ 7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ 2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ 3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃ 4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃ 5 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃ 6 הן אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃ 7 ישב הרעה לשוררי בצמיתך הכחידם׃ 8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ 9 כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ 2 האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ 3 הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיתי׃ 4 מקול אויב מפני עקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני׃ 5 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃ 6 יראה ורעדה תבוא בי ותכסני פלצות׃ 7 ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ 8 הנה ארחיק נד אלין במדבר סלה׃ 9 אחישה מפלט לי מרוח סערה מסתר׃ 10 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃ 11 יומם ולילה יסובבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ 12 הוות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה ומרמה׃ 13 כי לא חרף יחרפני ואשא הוא מקמי ונסתרתי׃ 14 ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ 15 אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃ 16 יבא מות עליהם וירדו חיים שאולה כי רעות במגוריהם בקרבם׃ 17 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃ 18 ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה׃ 19 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃ 20 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין להם חלופים ולא יראו אלהים׃ 21 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃ 22 חלקו חמאת פיו וקרבה לבבו רככו משמנים דבריו מחמאות׃ 23 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃ 24 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם׃ ואני אבטח בך׃

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם׃ 2 חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם יצר׃ 3 שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום׃ 4 יום אירא אני אליך אבטח׃ 5 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי׃ 6 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה׃ 7 יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ 8 על אין מפלט להם באף עמים הורד אלהים׃ 9 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ 10 אז ישובו אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ 11 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ 12 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי׃ 13 עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ 14 כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בהיותו בצעה במערת׃ 2 חנני אלהים חנני כי בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות׃ 3 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ 4 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ 5 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃ 6 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃ 7 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ 8 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ 10 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 11 כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ 12 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃ 2 האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם׃ 3 אף בלב עולות תפעלו ארץ חמס ידיכם תפלסון׃ 4 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ 5 חמתם כדמות כל חמת נחש כפתן חרש אטם אזנו׃ 6 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חבר מכשף׃ 7 אלהים הרס שניהם בפימו מלתעות כפירים יהוה נתץ׃ 8 יתמגו כמים ילכו לו דרך יורה חציו כמו יתקצצו׃ 9 כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש׃ 10 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי כסער חי שלעו׃ 11 ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃ 12 ויאמר אדם אך יש פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו׃ 2 הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃ 3 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני׃ 4 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה׃ 5 בלי עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃ 6 ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה׃ 7 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 8 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ 9 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃ 10 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃ 11 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי׃ 12 אל תהרגם פן ישכחו עמי הנידמו בחילך והורידמו מגננו אדני׃ 13 חטאת פימו דבר שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו׃ 14 כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ 15 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 16 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו׃ 17 ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃ 18 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד׃ 2 בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובא וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף׃ 3 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת האבית לנו׃ 4 הרעשת הצעתה לה רפא שבריה כי מטה׃ 5 הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה׃ 6 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה׃ 7 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ 8 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ 9 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ 10 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי׃ 11 מי יובלני עיר מצור מי נחה עד אדום׃ 12 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ 13 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃ 14 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

למנצח בנגינות לדוד׃ 2 שמע אלהים רנתי הקשיבה תפלתי׃ 3 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור ירוממני תנחני׃ 4 כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב׃ 5 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה׃ 6 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך׃ 7 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר׃ 8 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצרהו ינצרוהו׃ 9 כן אזמרה שמך עד לשלם נדרי יום יום׃

למנצח על ידותון לדוד׃ 2 אך אל דומיה נפשי מאתו ישועתי׃ 3 אך הוא צורי וישעי משגבי לא אמוט׃ 4 עד אנה תהותתון על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה׃ 5 אך משאתו יועצים לדחות יכזבו בפיהם יברכו ובקרבם יקללו סלה׃ 6 אך אל דומי נפשי כי ממנו תקותי׃ 7 אך הוא צורי וישעי משגבי לא אמוט׃ 8 על אלהים ישועתי וכבודי צור עזי מחסי אלהים׃ 9 בטחו בו כל עת עמים שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה׃ 10 אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחדו׃ 11 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו נכסים אם חיל יפרח אל תשיתו לב׃ 12 אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים׃ 13 ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו׃

24 וַיִּפְרֹשׁ֣ מִמֶּ֔נּוּ* וַיִּבְכְּ֖ וַיָּ֣שָׁב אֲלֵהֶ֑ם וַיְדַבֵּ֣ אֲלֵהֶ֗ וַיִּקַּ֤ מֵֽאִתָּם֙ אֶת־שִׁמְע֔וֹן וַיֶּאֱסֹ֥ אֹת֖וֹ לְעֵינֵיהֶֽם׃
25 וַיְצַ֣ יוֹסֵ֗ וַיְמַלְא֤וּ אֶת־כְּלֵיהֶם֙ בָּ֔ וְהָשֵׁ֥ כַּסְפֵּ֖ אִ֣ישׁ בְּשַׂקּ֑ וְלָתֵ֥ לָהֶ֛ צֵדָ֖ לַדָּ֑רֶ וַיַּ֥עַשׂ לָהֶ֖ כֵּֽ׃* וַיִּשְׂא֤וּ אֶת־שִׁבְרֵיהֶם֙ עַל־חֲמֹרֵיהֶ֔ וַיֵּלְכ֖וּ מִשָּֽׁ׃
26 וַיִּפְתַּ֤ אֶחָד֙ אֶת־שַׂקּ֔ לָתֵ֥ מִסְפּ֖וֹא בְּמָל֑וֹ וַיַּרְא֙ אֶת־כַּסְפּ֔ וְהִנֵּ֖ בְּפִ֥י אַמְתָּחְתּֽ׃* וַיֹּ֣אמֶר אֶל־אֶחָ֗ כַּסְפִּ֔ הוּשָׁ֖ וְגַ֣ הִנֵּ֑ בְּאַמְתַּחְתִּ֔ וַתֵּצֵ֥א לִבָּ֖ וַיֶּחֶרְד֣וּ אִ֔ישׁ אֶל־אָחִ֖ לֵאמֹ֑ מַה־זֹּ֥את עָשָׂ֖ אֱלֹהִ֥ לָֽנּ׃
27 וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־יַעֲקֹ֤ אֲבִיהֶם֙ אַרְצָ֔ וַיַּגִּידוּ־לֹ֥ אֵ֖ אֶת־כָּל־הַקּוֹרֶ֥ אֹתָ֛ לֵאמֹֽ׃
28 דִּבֶּ֣ הָאִ֣ישׁ אֲדֹנֵ֣ הָאָ֔ אִתָּ֖ קָשׁ֑ וַיִּתֵּ֨ אֹתָ֜ כִּמְרַגְּלִ֣ הָאָ֗ וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ כִּ֣ בָּ֣אתֶ֔ לִרְא֖וֹת אֶת־עֶרְוַ֥ הָאָֽ׃
29 וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֗ כִּ֣ בָּ֣אנוּ אֶל־אֲדֹנִ֣ כַּדָּבָ֣ הַזֶּ֑ וַיִּתֵּ֨ אֹתָ֜ כִּמְרַגְּלִ֣ הָאָ֗ וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ כִּ֣ בָּ֣אתֶ֔ לִרְא֖וֹת אֶת־עֶרְוַ֥ הָאָֽ׃* וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ כִּ֣ בָּ֣אתֶ֔ לִרְא֖וֹת אֶת־עֶרְוַ֥ הָאָֽ׃
30 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗ כִּ֣ בָּ֣אנוּ אֶל־אֲדֹנִ֣ כַּדָּבָ֣ הַזֶּ֑ וַיִּתֵּ֨ אֹתָ֜ כִּמְרַגְּלִ֣ הָאָ֗ וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ כִּ֣ בָּ֣אתֶ֔ לִרְא֖וֹת אֶת־עֶרְוַ֥ הָאָֽ׃* וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ כִּ֣ בָּ֣אתֶ֔ לִרְא֖וֹת אֶת־עֶרְוַ֥ הָאָֽ׃
31 וַיֹּאמֶר֣ אֵלָ֗ כֵּ֣ נִהְיֶ֣ אֲנַ֣ נִהְיֶ֣

[1] וְכֵן
6 רְחֹבוֹת יֵצְאוּ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃* בַּת מְצִיאָה לָהֶם׃
7 וְתִשְׁכַּח אֶת עַמָּהּ וְאֶת בֵּית אָבִיהָ׃* וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ
8 כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ׃ וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵי עָשִׁיר
9 יְחַלּוּ עָם׃* כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב
10 לְבוּשָׁהּ׃ רְקָמוֹת תּוּבָל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ
11 מוּבָלוֹת לָךְ׃ תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחָה וְגִילָה בְּבוֹאָן׃* וְהֵבֵאנָה
12 אֶל הֵיכַל מֶלֶךְ׃* תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ׃ [2]תְּשִׁיתֵמוֹ
13 לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ׃* אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר (לְעֹלָם)
14 עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃* לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח
15 עַל עֲלָמוֹת׃ שִׁיר מִזְמוֹר׃* אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה
16 נִמְצָא בְּצָרוֹת׃ עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט
17 הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃* יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים
18 בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃* נְהָרוֹת יִשְׂמְחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי
19 עֶלְיוֹנִים׃ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים
20 לִפְנוֹת בֹּקֶר׃* הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג
21 אָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
22 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃* מַשְׁבִּית
23 מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר וְקִצַּץ חֲנִית מַרְכָּבוֹת
24 בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃* הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם
25 אָרוּם בָּאָרֶץ׃* יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
26 סֶלָה׃* לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ כָּל עַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ
27 לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃* כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
28 הָאָרֶץ׃ יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃* יִבְחַר
לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ׃

מזמור מח.

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃ גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
2 אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי
3 צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃* [5]בֶּאֱלֹהֶיהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
4 לְמִשְׂגָּב׃ כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃* הֵמָּה רָאוּ כֵּן
5 תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃*
6 בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ
7 בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם
סֶלָה׃* דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
8 כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃* יִשְׂמַח הַר
9 צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ
10 סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
11 תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא
12 יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃

[1] כֵּן
[2] תְּהִי׃ [3] בְּיָקָר׃ [4] וְיָגֹז׃ [5] מִבְּנוֹת׃

(6) תהל 10: 23.
(8) בר 3: 2.
(9) תהל 8: 10. 9: 28. 29.
(10) זח 35: 6.
(11) בר 8: 10. 28: 6.
(13) דב 2: 46.
(14) תהל 26: 85.
(15) בר 10: 26. תה 5: 17. יהש 19: 10. 1: זח 12: 21. 1: תה 16: 13. 14: 22. זח 2: 4. 1: תה 8: 4. 1: תה 1: 9. בר 1: 1. 33: 6. 146: 6. יהש 10: 38. 16: 24. תה 22: 14: 7.
(16) תה 81: 12. בר 17: 30. 1: יהש 4: 3.
(17) בר 17: 27. שו 1: 20. תה 26: 4. תה 11: 14: 28. 12. שם 5: 10. תה 65: 10. 68: 9. 147: 8. זכ 14: 22. תהל 5: 45. (19) בר 13: 45. ד תה 11: 25. ד יהש 3: 11. (21) תהל 28: 19. (22) בר 11: 23. 13: 43. תהל 10: 38. 16: 24. תה 22: 28. 29. שו 8: 17. ד יהש 2: 11. 12. 3: 12. (23) יהוד 1: 5. (26) בר 13: 1. 3. 15: 40. (27) בר 15: 4. 12. 21: 19. 1: תה 16: 9. ד תה 2: 12. תה 4: 3. יהוד 3: 8.

[תהלים פרק נא.]

(1) יהוד 2: 12. תהל 7: 22. בר 15: 5. 2: יהוד 5: 5. יהוד 15: 2. בר 3: 2. תה 8: 11. 16. 17: 10. תה 12: 3. 1: 22.
(2) יהוד 2: 1. (3) שו 15: 24. 1. תה 16: 9. 11. בר 14: 27. (4) בר 15: 12. 14: 21. 27. 19. (5) בר 15: 1. (7) בר 10: 20. 11: 12. (8) 1. דב 28: 9. בר 1: 24. 10: 44. (9) שו 10: 11. בר 10: 15. 28. 43. 1. תה 1: 2. 1. בא 1: 22.

[תהלים פרק נב. 52.]

10 שלשת הסרגים ימים הם׃ 11 ואת כוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ונתתי את הכוס על כף פרעה׃ 12 ויאמר לו יוסף זאת פתרונו שלשת הסרגים שלשת ימים הם׃ 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אותי בבור׃ 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשת סלי חרי על ראשי׃ 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אותם מן הסל מעל ראשי׃ 18 ויען יוסף ויאמר זאת פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃ 20 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאר׃ 2 והנה מן היאר עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה ובריאות ויקץ פרעה׃ 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות וטובות׃ 6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלומו ואין פותר אותם לפרעה׃ 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃ 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים אותי ואת שר האפים׃ 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו׃ 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר׃ 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה׃ 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אותו׃ 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עומד על שפת היאר׃ 18 והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃ 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה ברעות במצרים׃ 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃ 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ 22 ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד מלאות וטובות׃ 23 והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ 24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי׃ 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃ 26 שבע פרות הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃ 27 ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה וכשבלים הריקות השדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב׃ 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃ 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ 30 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד׃ 31 והשבע הונח בארץ בשנות הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד׃ 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים והאלהים מהר לעשותו׃ 33 ועתה יבקר פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ 34 יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע׃ 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃ 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃ 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃ 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים׃

---

(10) ראה 23: 4. בראשית 5: 1. 1. ה. 6: 9. 18. בראשית 5: 19. יא. 5: 3. ה. 3: 5. 1. ה. 4: 3. 1. בראשית 4: 3. 4. 5. (11) יהוה 3: 24. יא. 2: 8. בראשית 2: 11. 3. 1. 4. 5. (12) בר 14: 27. (13) בר 12: 17. (14) בר 15: 7. (16) שמות 9: 11. 12. (19) בר 15: 28. 1. ראה 1: 9. (20) בר 35: 2. ראה 20: 3. 23. שם 20: 30. 1. ה. 8: 1. 10: 20. 28. בראשית 2: 14. 20. (29) בר 15: 20. 21. 25. (38) בר 13: 13. (40) בר 14: 26. (41) בר 16: 5.

(1) בר 14: 6. 19: 22. קה. 16: 21. 1. ה. 4: 17. שם. 2: 19. 1. ראה. 3: 2. 1. בראשית 1: 2. ד. בראשית 1: 2. 5. (2) בר 6: 3. (3) 1. ה. 9: 20. בראשית 2: 3. 5: 2. (4) בר 15: 28. 29.

---

[1] שמות שמות יתר. ראה.—כך אמנם קרוב לשונו בתרגום שומרוני: נאמנה היא עצתו.

[2] שמות יתר. ראה.—ואין אנו צריכים לשנות את הכתוב כי רבים הם.

אחאשש ס. ואחאשש ס. ואחאשש ס. וא

מלכים: א׳ ח׳

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון׃ 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי׃ 3 ויבאו כל זקני ישראל ויישאו הכהנים את הארון׃ 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל הביאו הכהנים והלוים׃ 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים אליו לפניו היו עם הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו מרוב׃ 6 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃ 7 כי הכרובים פורשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ 8 ויאריכו הבדים ותראינה ראשי הבדים מן הקודש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה׃ 9 אין בארון רק שני לוחות האבן אשר הניח שם משה בחורב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים׃ 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקודש והענן מלא את בית יהוה׃ 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃ 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל׃ 13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים׃ 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד׃ 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דוד אבי ובידותיו מלא לאמר׃ 16 למן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל׃ 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך׃ 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃ 20 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 21 ואשם שם את המקום אשר נתן יהוה את ברית אבותינו בהוציאו אותם מארץ מצרים׃ 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃ 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם׃ 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו אבי ותדבר בפיך ובידותיך מלאת כיום הזה׃ 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדוד אבי׃ 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ 28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ 29 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת שמי יהיה שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃ 30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת׃ 31 כי יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא האלה לפני מזבחך בבית הזה׃ 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ 34 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם׃ 35 בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ 36 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתת לעמך נחלה׃ 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃ 38 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ 39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם׃ 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתת לאבותינו׃ 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך׃ 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃ 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ 44 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב והשבום שבים אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃ 47 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו ותחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו ורשענו׃ 48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבום והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם רחמים לפני שביהם ורחמום׃ 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך כור הברזל׃ 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל קראם אליך׃ 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו מצרים אדני יהוה׃ 54 ויהי ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו ופרש כפיו השמים׃

---

(2) ה. 4: 16. ח. 6: 9. 20.
(3) ה. 24: 26. 46. ח. 18: 28. ד״ה. 3: 1.
(4) ח. 28: 24. 15. 22. 27. 32. 40.
(5) ט. 16: 21.
(6) ח. 16: 20.
(7) ה. 23: 2. ש״א. 19: 12. 13: 2. ד״ה. 2: 13.
(10) ח. 9: 25. 17. 14. 19: 8.
(11) נ״ב. 34: 16. ה. 16: 29. ש״א. 5: 39.
(14) ש״א. 10: 23.
(15) ח. 18: 5.
[נ״ב. ש״ב. 54.]
(16) ד. ד״ה. 2: 8.
(23) ד. ש״א. 2: 4.
(24) ח. 14: 15. ש״א. 11: 25. ח. 7: 48.
(25) ש״א. 50: 8. ה. 2: 7. ש״א. 16: 22. נ״ש. 12: 10. 27: 3. 33: 4. נ״ב. 42: 5. 57: 16. ש״ה. 12: 1.
(26) נ״ש. 32: 8.
(27) ט. 1: 20. ח. 14: 17. 3: 1. ה״ב. 1: 17. ה״ב. 1: 12.
(28) ש״א. 1: 12. ד״ה. 1: 12.
(29) נ״ב. 40: 18.
(30) ח. 14: 16. ט. 3: 25. ה״ב. 24: 47. ד״ה. 2: 11. 12. ז. ד״ה. 1: 14. 4: 3.
(31) ח. 10: 42. ט. 2: 16. 14: 10. ה. 2: 24.

---

[1] מ: כלאיהן. [2] ש״א: ויבואו. [3] ש״א: ואשר. ש״ב. 1: 12. ד״ה. 1: 12.

ס֣פֶן וְעַ֣ד הַיָּ֔ם בְּנֵ֥י מְנַשֶּׁ֖ה וְאֶפְרָ֑יִם וְאֶת־בִּנְיָמִֽן׃ 21 וּבְנֵ֣י בִנְיָמִ֗ן בֶּ֤לַע וּבֶכֶר֙ וְאַשְׁבֵּ֔ל גֵּרָ֥א וְנַעֲמָ֖ן אֵחִ֣י רֹ֑אשׁ מֻפִּ֥ים וְחֻפִּ֖ים וָאָֽרְד׃ 22 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י רָחֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר יָלְדָ֖ה לְיַעֲקֹ֑ב כָּל־נֶ֖פֶשׁ אַרְבָּעָ֥ה עָשָֽׂר׃ 23 וּבְנֵ֥י דָ֖ן חֻשִֽׁים׃ 24 וּבְנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י יַחְצְאֵ֥ל וְגוּנִ֖י וְיֵ֣צֶר וְשִׁלֵּֽם׃ 25 אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־בִלְהָ֗ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לָבָן֙ לְרָחֵ֣ל בִּתּ֔וֹ וַתֵּ֖לֶד אֶת־אֵ֑לֶּה כָּל־נֶ֖פֶשׁ שִׁבְעָֽה׃ 26 כָּל־הַנֶּ֣פֶשׁ הַבָּאָ֤ה לְיַעֲקֹב֙ מִצְרַ֔יְמָה יֹצְאֵ֖י יְרֵכ֑וֹ מִלְּבַד֙ נְשֵׁ֣י בְנֵֽי־יַעֲקֹ֔ב כָּל־נֶ֖פֶשׁ שִׁשִּׁ֥ים וָשֵֽׁשׁ׃ 27 וּבְנֵ֥י יוֹסֵ֖ף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לּ֣וֹ בְמִצְרַ֑יִם נֶ֥פֶשׁ שְׁנָ֖יִם הַכֹּ֣ל נֶ֣פֶשׁ שִׁבְעִ֔ים לְבֵ֥ית יַעֲקֹ֖ב הַבָּ֥אָה מִצְרָֽיְמָה׃ 28 וְאֶת־יְהוּדָה֙ שָׁלַ֣ח לְפָנָ֔יו אֶל־יוֹסֵ֖ף לְהוֹרֹ֣ת לְפָנָ֑יו גֹּ֥שְׁנָה֙ וַיָּבֹ֣אוּ אַ֔רְצָה גֹּֽשֶׁן׃ 29 וַיֶּאְסֹ֤ר יוֹסֵף֙ מֶרְכַּבְתּ֔וֹ וַיַּ֣עַל לִקְרַ֔את יִשְׂרָאֵ֥ל אָבִ֖יו גֹּ֑שְׁנָה וַיֵּרָ֣א אֵלָ֔יו וַיִּפֹּ֥ל עַל־צַוָּארָ֖יו וַיֵּ֥בְךְּ עַל־צַוָּארָ֥יו עֽוֹד׃ 30 וַיֹּ֣אמֶר יִשְׂרָאֵ֔ל אֶל־יוֹסֵ֑ף אָמ֣וּתָה הַפָּ֗עַם אַחֲרֵ֤י רְאוֹתִי֙ אֶת־פָּנֶ֔יךָ כִּ֥י עוֹדְךָ֖ חָֽי׃ 31 וַיֹּ֨אמֶר יוֹסֵ֜ף אֶל־אַחָ֗יו וְאֶל־בֵּ֤ית אָבִיו֙ אַֽעֲלֶ֣ה וְאַגִּ֣ידָה לְפַרְעֹ֔ה וְאֹמְרָ֣ה אֵלָ֔יו אַחַ֥י וּבֵית־אָבִ֖י אֲשֶׁ֣ר בְּאֶֽרֶץ־כְּנָ֑עַן בָּ֖אוּ אֵלָֽי׃ 32 וְהָאֲנָשִׁ֣ים רֹעֵ֣י צֹ֔אן כִּֽי־אַנְשֵׁ֥י מִקְנֶ֖ה הָי֑וּ וְצֹאנָ֧ם וּבְקָרָ֛ם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶ֖ם הֵבִֽיאוּ׃ 33 וְהָיָ֗ה כִּֽי־יִקְרָ֤א לָכֶם֙ פַּרְעֹ֔ה וְאָמַ֖ר מַה־מַּעַשֵׂיכֶֽם׃ 34 וַאֲמַרְתֶּ֗ם אַנְשֵׁ֤י מִקְנֶה֙ הָי֣וּ עֲבָדֶ֔יךָ מֵֽנְעוּרֵ֖ינוּ וְעַד־עַתָּ֣ה גַּם־אֲנַ֔חְנוּ גַּם־אֲבֹתֵ֑ינוּ בַּעֲב֗וּר תֵּשְׁב֤וּ בְאֶֽרֶץ־גֹּ֙שֶׁן֙ כִּֽי־תוֹעֲבַ֥ת מִצְרַ֖יִם כָּל־רֹעֵ֥ה צֹֽאן׃

מ"ז

1 וַיָּבֹ֣א יוֹסֵ֔ף וַיַּגֶּד֙ לְפַרְעֹ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אָבִ֥י וְאַחַ֖י וְצֹאנָ֣ם וּבְקָרָ֑ם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶ֕ם בָּ֖אוּ מֵאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן וְהִנָּ֖ם בְּאֶֽרֶץ־גֹּֽשֶׁן׃ 2 וּמִקְצֵ֣ה אֶחָ֔יו לָקַ֖ח חֲמִשָּׁ֣ה אֲנָשִׁ֑ים וַיַּצִּגֵ֖ם לִפְנֵ֥י פַרְעֹֽה׃ 3 וַיֹּ֨אמֶר פַּרְעֹ֜ה אֶל־אֶחָ֗יו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם֙ וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֶל־פַּרְעֹ֑ה רֹעֵ֥ה צֹאן־עֲבָדֶ֖יךָ גַּם־אֲנַ֥חְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵֽינוּ׃ 4 וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֶל־פַּרְעֹ֖ה לָג֣וּר בָּאָ֣רֶץ בָּ֔אנוּ כִּֽי־אֵ֥ין מִרְעֶ֛ה לַצֹּ֥אן אֲשֶׁר־לַעֲבָדֶ֖יךָ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֑ב בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן וְעַתָּ֕ה יֵשְׁב֥וּ נָ֖א עֲבָדֶ֑יךָ בְּאֶ֥רֶץ גֹּֽשֶׁן׃ 5 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֑ר אָבִ֥יךָ וְאַחֶ֖יךָ בָּ֥אוּ אֵלֶֽיךָ׃ 6 אֶֽרֶץ־מִצְרַ֥יִם לְפָנֶ֖יךָ הִ֑וא בְּמֵיטַ֤ב הָאָ֙רֶץ֙ הוֹשִׁ֣יב אֶת־אָבִ֔יךָ וְאֶת־אַחֶ֔יךָ יֵשְׁב֖וּ בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֑שֶׁן וְאִם־יָדַ֗עְתָּ וְיֶשׁ־בָּם֙ אַנְשֵׁי־חַ֔יִל וְשַׂמְתָּ֥ שָׂרֵ֖י מִקְנֶ֑ה עַל֙ אֲשֶׁר־לִ֔י׃ 7 וַיָּבֵ֣א יוֹסֵ֔ף אֶת־יַעֲקֹ֖ב אָבִ֑יו וַיַּעֲמִדֵ֖הוּ לִפְנֵ֥י פַרְעֹ֛ה וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹֽה׃ 8 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יַעֲקֹ֑ב כַּמָּ֥ה יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י חַיֶּ֔יךָ׃ 9 וַיֹּ֨אמֶר יַעֲקֹ֜ב אֶל־פַּרְעֹ֗ה יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י מְגוּרַ֔י שְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֖ת שָׁנָ֑ה מְעַ֣ט וְרָעִ֗ים הָיוּ֙ יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י חַיַּ֔י וְלֹ֣א הִשִּׂ֔יגוּ אֶת־יְמֵ֥י שְׁנֵֽי־חַיֵּ֖י אֲבֹתַ֑י בִּימֵ֥י מְגוּרֵיהֶֽם׃ 10 וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹ֑ה וַיֵּצֵ֖א מִלִּפְנֵ֥י פַרְעֹֽה׃ 11 וַיּ֤וֹשֶׁב יוֹסֵף֙ אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אַחָ֔יו וַיִּתֶּן־לָהֶ֥ם אֲחֻזָּ֖ה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם בְּמֵיטַ֣ב הָאָ֔רֶץ בְּאֶ֥רֶץ רַעְמְסֵ֖ס כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֥ה פַרְעֹֽה׃ 12 וַיְכַלְכֵּ֣ל יוֹסֵ֣ף אֶת־אָבִ֣יו וְאֶת־אֶחָ֔יו וְאֵ֖ת כָּל־בֵּ֣ית אָבִ֑יו לֶ֖חֶם לְפִ֥י הַטָּֽף׃ 13 וְלֶ֥חֶם אֵ֖ין בְּכָל־הָאָ֑רֶץ כִּֽי־כָבֵ֥ד הָרָעָ֖ב מְאֹ֑ד וַתֵּ֣לַהּ אֶֽרֶץ־מִצְרַ֥יִם וְאֶֽרֶץ־כְּנָ֖עַן מִפְּנֵ֥י הָרָעָֽב׃

---

1 מ: מאתים.

(2) ש"ז 16: 3. ו. ה"א 16: 16. 19. ר. ש"ב 4: 19. (3) ב"ר 20: 34. ו. ה"א 4: 12. ו. ד"ה 2: 9. ר. ד"ה 3: 8. (4) ב"ר 17: 2. (5) ב"ר 17: 14. 15. ואח"כ 32: 18. ב"ר 17: 3. 18: 28. (6) ב"ר 13: 45. ו. ש"ב 4: 4. נש"ר 5: 13. ואח"כ 10: 14. 19. ר. ש"ב 4: 19. (3) ב"ר 20: 34. ו. ה"א 4: 12. ו. ד"ה 2: 9. ר. ד"ה 3: 8. (4) ב"ר 17: 2. (5) ב"ר 17: 14. 15. ואח"כ 32: 18. ב"ר 17: 3. 18: 28. (6) ב"ר 13: 45. ו. ש"ב 4: 4. (2) ש"ז 16: 3. ו. ה"א 16: 16. 19. ר. ש"ב 4: 19. (3) ב"ר 20: 34. ו. ה"א 4: 12. ו. ד"ה 2: 9. ר. ד"ה 3: 8. (4) ב"ר 17: 2. (5) ב"ר 17: 14. 15. ואח"כ 32: 18. ב"ר 17: 3. 18: 28. (6) ב"ר 13: 45. ו. ש"ב 4: 4. נש"ר 5: 13. ואח"כ 10: 14. 19. ר. ש"ב 4: 19. (3) ב"ר 20: 34. ו. ה"א 4: 12. ו. ד"ה 2: 9. ר. ד"ה 3: 8. (4) ב"ר 17: 2. (5) ב"ר 17: 14. 15. ואח"כ 32: 18. ב"ר 17: 3. 18: 28. (6) ב"ר 13: 45. ו. ש"ב 4: 4. נש"ר 5: 13. ואח"כ 10: 14. 19. ר. ש"ב 4: 19. (3) ב"ר 20: 34. ו. ה"א 4: 12. ו. ד"ה 2: 9. ר. ד"ה 3: 8. (4) ב"ר 17: 2. (5) ב"ר 17: 14. 15. ואח"כ 32: 18. ב"ר 17: 3. 18: 28. (6) ב"ר 13: 45. ו. ש"ב 4: 4.

2 ש"ת. ב"ר. מ"ב. ב"ב–ב"ש. ב"ר. . . . ג'ב"ת.

[ואח. מא. 55.] (14) ב"ב 23: 29. 25: 11. 19. (17) ו. ה"א 1: 1. (18) מא. 6: 18. ב"ב 21: 24. ש"ז 16: 1. (21) ב"ב 19: 21. 20: 16. ו. ה"א 4: 19. ב"ר 6: 3. מ"ב 4: 15. 20. [ואח. מא. 56.] (23) ב"ר 1: 2. 4: 14. ב"ב 14: 22. 15: 32. 41. (24) ו. ה"א 1: 12. 3: 5. 6. 4: 6. ש"ר 3: 13. (25) ש"ז 12: 11. ב"ב 19: 3. (27) ו. ה"א 3: 6. (28) ב"ב 9: 22. 17: 3. 18: 5.

מה. אפלה

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא
השליכו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתוודע
2 יוסף אל אחיו: ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים
3 ויהי בית פרעה לאמר: ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי
4 נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
5 מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי
6 מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
7 אשר אין חריש ואין קציר: וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
8 גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ויעשני כאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל
9 ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה
10 אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך:
11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
12 אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את
כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
13 והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר אחיו בנימין
14 ויבך ובנימין בכה על צוארו: וישק לכל אחיו ויבך
15 עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: ובשורה נשמעה
בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
16 ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען:
17 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם
18 את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו: ואתה
צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות
19 לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם
אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם
20 הוא תהיה: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם
נתן לאיש חלפות בגדים ולבנימין נתן שלש מאות
21 כסף וחמש חלפות בגדים: ולאביו שלח כזאת עשרה
חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות
22 בר ולחם ומזון לאביו לדרך: לאחיו שלח ויילכו
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ואביו שלח כזאת
עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות
23 נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: ויאמר להם
24 הנני שלח אתכם כזאת ובאתם אל אבי ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אלי אל תעמד: ושלחני ואלך ואשובה אליכם
25 ואגיד לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויעלו
26 ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו
לו לאמר עוד יוסף חי ואף כי הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם:
27 ויאמר ישראל רב עלי עוד יוסף בני חי אלכה
28 ואראנו בטרם אמות: ויאמר ישראל אל יוסף בניו
ויגש יוסף את אביו גשנה ויראו פניו ויפל על צואריו
29 ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף עתה
אמותה בפעם הזאת כי ראיתי את פניך כי עודך
30 חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר
31 בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי
מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם
32 הביאו: ויקרא להם פרעה ויאמר קחו עבדיכם
מבית אביכם ועשו לכם אשר תאמרו אלי: ואת
צאנכם ואת בקרכם קחו כאשר דברתם אלי ולכו
ובקשתם אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים.

---

1 ואחר. ויתן קולו בבכי.

2 מ: מעופרת.

---

(1) ו: הם. 1: 12. 3: 5. 6.
(2) בר. 8: 16. ו. חר. 3.
3: 7.
(3) בר. 18: 25.
(4) שמו 3: 11. שמ. 1: 15. 27. 30. בר. 1: 5. 11. 16. 13: 24. 25.
(5) בר. 8: 16.
(6) בר. 6: 6. 8: 17. 2: 4. 10: 46.
(8) בר. 17: 2. 18: 4. 1: 3. 23: 28.
[חר. הם. 57.]
(9) ב. מל. 1: 15. ב. מל. 2: 2. הם. 10. בר. 9: 2. 22: 4. 24: 14. 19: 23.
(10) בר. 20: 31.
(11) הם. 16: 20. בר. 14: 3.
(12) בר. 5: 15. ב. הל. 4: 29.
[חר. הם. 58.]
(13) שמו 12: 27. הר. 9: 38. לה. 9: 49.
(17) לה. 1: 65. 7: 16. בר. 2: 43. 5: 5. 11.
(18) שמו 3: 6.
(20) בר. 6: 7. 12: 24.
(21) ש. 15: 25. ירמ. 2: 1. בר. 20: 2. 18: 21. 23: 11. ש. 15: 24–28.
(22) בר. 13: 5. ש. 16: 23. ב. מל. 4: 20.
(23) ב. הם. 1: 8. בר. 9: 2.
(24) בר. 16: 16. 19.
(26) תה. 115: 4. נח. 44: 10–20. יא. 10: 3.
(29) ש. 16: 23. ו. הם. 1: 14. בר. 20: 4. 27: 2. הם. 4: 10. שמואל. 24.

וְנִתְּנָה נַפְשׁוֹ לוֹ לְשָׁלָל בְּכָל אֲשֶׁר יִחְיֶה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר גָּר שָׁם׃ 58 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר׃ עוֹד יֵשֵׁב אִישׁ וְאִישׁ בְּאָהֳלָיו׃* 59 וְעוֹד יֵשֵׁב בַּיִת וּבַיִת וְעִיר וְעִיר בַּאֲשֶׁר יֵלֵךְ שָׁם׃ וְהִרְבּוּ וְלֹא יִמְעֲטוּ׃ וְנָטַעְתִּי וְלֹא אֶתֹּשׁ׃ 60 וְנָתַתִּי אֶת עַמִּי לָתֵת לָהֶם לֵב לָדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי יָשֻׁבוּ אֵלַי בְּכָל לִבָּם׃

פרק ג.

1 וְהָיָה דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם הַנְּבָאִים עַל יִשְׂרָאֵל הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֶל הַנְּבִאִים מִלִּבָּם שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה׃ 2 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הוֹי נְבָלוֹת הַנְּבִאִים אֲשֶׁר הֹלְכִים אַחֲרֵי רוּחָם וְלֹא רָאוּ׃* 3 כְּשֻׁעָלִים[2] יִשְׂרָאֵל בַּחֳרָבוֹת הָיוּ׃ 4 כְּמוֹ שֻׁעָלִים בְּחָרְבוֹת נְבִיאֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃* לֹא עֲלִיתֶם בַּפְּרָצוֹת וְלֹא גָדַרְתֶּם גָּדֵר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בַּמִּלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה׃ 5 חָזוּ שָׁוְא וְקֶסֶם מְכַזְּבִים הָאֹמְרִים נְאֻם יְהוָה וַיהוָה לֹא שְׁלָחָם וַיְיַחֵלוּ לְקַיֵּם דָּבָר׃* 6 הֲלוֹא חֲזוֹן שָׁוְא חֻזִּיתֶם וְקֶסֶם כְּזָבִים דִּבַּרְתֶּם אֲשֶׁר אֹמְרִים נְאֻם יְהוָה וַאֲנִי לֹא שְׁלָחְתִּים׃ וַתְּחִלּוּ לְקַיֵּם דָּבָר׃ 7 הֲלוֹא חֲזוֹן שָׁוְא חֻזִּיתֶם וְקֶסֶם כְּזָבִים דִּבַּרְתֶּם אֲשֶׁר אֹמְרִים נְאֻם יְהוָה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי׃ 8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן דַּבֶּרְכֶם שָׁוְא וַחֲזוֹתֵיכֶם כָּזָב לָכֵן הִנְנִי אֶל אֲשֶׁר נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃* 9 וְהָיְתָה יָדִי עַל הַנְּבִיאִים חֹזֵי שָׁוְא וְקֹסְמֵי כָזָב בְּסוֹד עַמִּי לֹא יִהְיוּ וּבִכְתָב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּתֵבוּ וְאֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה׃* 10 יַעַן וְיַעַן תָּעוּ אֶת עַמִּי לֵאמֹר שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם וְהוּא בּוֹנֶה חַיִץ וְהִנֵּה טָחִים תָּפֵל׃* 11 אֱמֹר לַטָּחִים תָּפֵל וְיִפֹּל וְהָיָה שֹׁטֵף גֶּשֶׁם וְאַתֶּם אַבְנֵי בָרָד תִּפֹּלְנָה וְרוּחַ סוּפָה תְּבַקָּע׃ 12 וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר הֲלוֹא יֵאָמֵר אֲלֵיכֶם אַיֵּה הַטִּיחַ אֲשֶׁר טַחְתֶּם׃* 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְאַבְקִיעָה רוּחַ סוּפָה בְּחֲמָתִי וְגֶשֶׁם שֹׁטֵף יִהְיֶה בְאַפִּי וְאַבְנֵי בָרָד בְּחֵמָה לְכַלֹּתָה׃ 14 וְנָתַצְתִּי אֶת הַקִּיר אֲשֶׁר טַחְתֶּם תָּפֵל וְהִגַּעְתִּי אֹתוֹ אֶל הָאָרֶץ וְנִגְלָה יְסוֹדוֹ וְנָפַל וְכָלִיתֶם בְּתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃* 15 וְכִלֵּיתִי אֶת חֲמָתִי בַּקִּיר וּבַטָּחִים תָּפֵל וְאָמַרְתִּי לָכֶם אֵין הַקִּיר וְאֵין טָחָיו׃* 16 אֶת נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים אֶל יְרוּשָׁלַ‍ִם וְהַחֹזִים לָהּ חֲזוֹן שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃* 17 וְאַתָּה בֶּן אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל בְּנוֹת עַמְּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלִּבָּם וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶן׃ 18 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי לַנָּשִׁים טֹפְרוֹת כְּסָתוֹת עַל כָּל אַשְׁפּוֹת יָד וְעֹשׂוֹת צְעִיפִים עַל רֹאשׁ כָּל קוֹמָה לָצוּד נְפָשׁוֹת הַתָּצוּדְנָה נַפְשׁוֹת לְעַמִּי וְנַפְשׁוֹת לֹא תְחַיֶּינָה׃* 19 וַתְּחַלְּלוּנֵנִי אֶל עַמִּי אֶל שְׁעָלִים וְאֶל פַּת לֶחֶם לְהָמִית נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא תָמוּתְנָה וּלְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא תִחְיֶינָה בְּכַזָּבְכֶם לְעַמִּי שֹׁמְעֵי כָזָב׃* 20 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל כְּסוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם מְצוֹדְדוֹת אֶת הַנְּפָשׁוֹת לָהֲפִיחַ וְקָרַעְתִּי אֶת זְרוֹעֹתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם צָדוֹת נְפָשׁוֹת לָהֲפִיחַ׃ 21 וְקָרַעְתִּי אֶת צְעִיפֵיכֶם וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיָּדְכֶם וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּיֶדְכֶם לְמִצּוֹד וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃* 22 יַעַן הַהֲלֵב שֶׁקֶר אֶת לֵב הַצַּדִּיק לֹא עָשִׂיתִי וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי שׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה לְהַחֲיוֹתוֹ׃* 23 לָכֵן חָזוֹן לֹא תֶחֱזוּ עוֹד וְקֶסֶם לֹא תִקְסֹמְנָה וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיֶּדְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃* 24 כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל חֲזוֹן שָׁוְא וְקֶסֶם מְכַזְּבִים בְּתוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃* כִּי אֲנִי יְהוָה אֲדֹנָי אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וְיֵעָשֶׂה לֹא תִמָּשֵׁךְ עוֹד כִּי בְיָמֶיךָ בֵּית הַמֶּרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

---

[1] מ׳: יחי׳. [2] מ׳: כשׁוּעל׃ מ׳: כְּשֻׁעָלִים.

(33) ז׳: יחב. 1: 20. ד. יחב. 4: 14. בב. 12: 17.

(1) ז׳: הי. 5:16. ז׳: יחב. 1:3. [בב. מב. 60.]
(3) בב׳ 9: 23. 23: 12. 25: 3. ד. הי. 11: 26.
(4) בב׳ 19: 29. 27: 2. הי. 4: 10. בב. 19: 29. 16: 1.
(5) בב׳ 6: 21. הי. 4: 7. ד. יחב. 4: 12. יחב. 3: 12. בב. 21: 29. ד. יחב. 4: 20.
(6) מב. 12: 14. 15. 23: 15. בב. 16: 8. ה. הי. 2: 12. ד. יחב. 4: 13.
(7) ז׳: הי. 16: 2. יחב. 1: 10. בב. 2: 42. 46. ז׳. הי. 10: 16. 11: 20. מב.
(8) בב. 1: 13.
(10) ז׳: מב. 17: 21. ד. מב. 4: 34. מב. 9: 24.
(16) בב׳ 18: 21. 19: 21. 21: 4. 12. 24: 17. 2: 1. ז׳. הי. 8: 16.
(18) בב׳ 18: 19. 19: 1. 10. (19) בב׳ 20: 3.
(20) בב׳ 20: 27.
(21) בב. 18: 5. מב. 1: 15. ה. 24: 47. בב. 2: 38.
(22) בב׳ 19: 21.
(23) בב׳ 21: 4. 11. ז׳. הי. 3: 3.
(24) בב׳ 21: 13. כו׳ 8: 35. ד. הי. 4: 16. ד. יחב. 4: 7. בב. 1: 17. ד. הי. 4: 1. יחב. 1: 1. יחב. 1: 3.

ולא נגע אליה ויאמר אבימלך הגוי גם צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אני אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגוע אליה׃ 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם איננו משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים אך במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ 12 ואולם גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ 13 ויהי כאשר התעו אותי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

כא

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם השים על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע׃ 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ 16 וילך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃ 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ 20 ויהי אלהים את הנער וידל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ 30 ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

כב

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ 22 ואת כשד וחזו ואת פלדש וידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

כג

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני והפגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

כד

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור׃ 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ 12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ 14 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ 15 והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ 16 והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו׃ 19 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ 20 ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא׃ 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ 25 ותאמר אלו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה׃ 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃ 28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ 30 ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ 33 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ 34 ויאמר עבד אברהם אנכי׃ 35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ 37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ 38 כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני׃ 39 ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ 42 ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני׃ 45 טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה׃ 47 ואשאל אותה ותאמר בת בתואל אנכי בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ 48 ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו׃ 49 ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה׃ 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה׃ 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה מתנות גם לאחיה ולאמה נתן מגדנות׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ 55 ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו׃ 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

כה

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושנה שנים׃ 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן וסבע ויאסף אל עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם׃ 17 ואלה שני שנות חיי ישמעאל מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ 23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

כו

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃ 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא׃ 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃ 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי בעת ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודת הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ 35 ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃

כז

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הן שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע בקלי אל אשר אנכי מצוה אתך׃ 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו׃ 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירת וברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ 27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ 29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ 30 ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃ 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

כח

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך ויהי לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ 6 ועשו ראה כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

כט

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינ

34 ובמספרו לא תפקיד בהם ופקדתי עליהם חטאתם׃ ס
35 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃
36 ולקחת את אהרן ואת בניו אתך ורחצתם אתם מים׃
37 ועשית את בגדי הקדש לאהרן ומשחת אתו וקדשת אתו להכהן לי׃
38 ואתה תצו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד׃
39 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃
40 ואתה קח לך בשמים נטף ושחלת וחלבנה בשמים ולבונה זכה בד בבד יהיה׃
41 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש׃
42 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם׃
43 והקטרת אשר תעשה במשקלה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה׃
44 איש כאשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו׃ ס

פרשת ויקהל. לה.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם׃
2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃
3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ס
4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃
5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃
6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
7 ועורת אלים מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃
8 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
9 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃
10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃
11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃
12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך׃
13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃
14 ואת המנרה המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃
15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃
16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃
17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃
18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם׃
19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃
21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃
22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃
23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אלים מאדמים ועורת תחשים הביאו׃
24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו׃
25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מטוה את הטוה תכלת וארגמן תולעת שני ושש׃
26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים׃
27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן׃
28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃
30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃
31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃
32 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃
33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃
34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃
35 מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש ומחשב וחשב ברקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃
36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃
37 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃
38 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃
39 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש מלאכתו אשר הם עשים׃
40 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה׃
41 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃
42 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר׃
43 ויעשו בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה בו חכמה ותבונה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש את כל אשר צוה יהוה׃
44 ויעש בצלאל את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך׃
45 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃
46 ואת המנרה המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃
47 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃
48 ואת מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃
49 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃
50 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם׃
51 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
52 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה׃
53 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו׃
54 ויברך אתם משה׃

---

1 מ: מטוה׃ 2 מ: מעבדה׃

(24) שמ. 6: 2. 13. 18. בר. 18: 18. (25) בר. 15: 20. 29. (26) בר. 24: 18. שמ. 6: 13. (27) בר. 24: 18. 26: 21. (28) בר. 24: 5. 6. (29) בר. 20: 4. (30) בר. 26: 21. (32) בר. 23: 27. 24: 7. (33) בר. 21: 11. 20: 23. (36) לה. 23: 18. שמ. 19: 15. בר. 22: 22. [ו: שלש: שמות כאשר, שמ. 55.] (38) בר. 5: 36.

3 מ: לבזליאל׃ 4 מ: ויבזליאל׃ 5 מ: מעבדה׃

(39) בר. 9: 11. 22: 3. (40) בר. 12: 17.

(1) בר. 7: 2. (3) בר. 21: 39. ר. שה. 11: 22. שמ. 3: 5. שה. 33: 3. ר. 4: 38. לה. 10: 39. בר. 9: 11. (4) בר. 8: 3. 26: 9-11. שמ. 3: 6. 1. שה. 1: 13. (5) לה. 22: 66. בר. 4: 5. 6: 2. 26: 10. 12. (6) בר. 9: 3. 26: 12. 13. (9) בר. 9: 7. דב. 10: 7. 5: 34. 26: 5. 21: 20. שה. 1: 14. ר. 10: 2. (4) בר. 8: 3. 26: 9-11. שמ. 3: 6. 1. שה. 1: 13.

10 וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ ס וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ 11 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ 12 וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ 13 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ 14 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ 15 וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ 16 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ 17 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ 18 וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ 19 אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ 20 וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ 21 וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ 22 וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃

23 וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אָהֳלוֹ בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ 24 אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בַּתְּחִלָּה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 25 וְגַם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צֹאן וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ 26 וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ 27 וַתְּהִי רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ 28 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ׃ 29 הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם־הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ 30 וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה לִפְנֵי שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃ 31 וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֵת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃ 32 אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם׃ 33 וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃

34 וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃ 35 כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ 36 וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם־זַרְעֲךָ יִמָּנֶה׃ 37 קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 38 וַיְאָהֶל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃

14 וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ 2 עָשׂוּ מִלְחָמוֹת אֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר׃ 3 כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים הִוא יָם הַמֶּלַח׃ 4 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ׃ 5 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת־הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ 6 וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר׃ 7 וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ 8 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ 9 אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ 10 וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בֹּארֹת בֹּארֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הָהָרָה נָסוּ׃ 11 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ 12 וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכוּשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב בִּסְדֹם׃

13 וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם׃ 14 וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ 15 וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם חוֹבָה שְׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ 16 וַיָּשֶׁב אֶת־כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃

17 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃ 18 וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן׃ 19 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 20 וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר־מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ 21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ׃ 22 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִימֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 23 אִם־מִחוּט וְעַד־שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם׃ 24 בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקָּחוּ חֶלְקָם׃

15 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אliֶזֶר׃ 3 וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ 4 וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם־אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ 5 וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ 6 וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה־לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל׃ 10 וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ 11 וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃

12 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ 14 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ 16 וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה׃ 17 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָתָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ 19 אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקַּדְמֹנִי׃ 20 וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרְפָאִים׃ 21 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי׃

16 וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃ 2 וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃ 3 וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 4 וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ 5 וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ 6 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ׃ 7 וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ 8 וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי מִזֶּה בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹרַחַת׃ 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃ 10 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 11 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ׃

(1) פֶּרֶץ 10: 22. ט. 9: 17. יב. 12: 1. ב. 12: 2. ד. 7. ה. 26: 9. ו. 26: 12. (2) פֶּרֶץ 9: 7. ד. 12: 1. ה. 12: 3. ו. 7. ז. 12: 7. ח. 13: 15. ט. 15: 18. י. 17: 8. יא. 17: 16. יב. 22: 17. יג. 24: 60. יד. 26: 4. טו. 28: 14. טז. 32: 13. יז. 35: 12. יח. 48: 4. יט. 48: 16. כ. 49: 10. כא. 50: 24. (3) שְׁמוֹת 2: 24. ג. 3: 6. ד. 3: 15. ה. 4: 5. ו. 6: 3. ז. 6: 8. ח. 13: 5. ט. 13: 11. י. 23: 20. יא. 23: 23. יב. 32: 13. יג. 33: 1. יד. 33: 3. טו. 34: 6. טז. 34: 24. (4) בְּמִדְבַּר 14: 24. ב. 32: 11. ג. 32: 13. ד. 34: 2. ה. 34: 12. (5) דְּבָרִים 1: 8. ב. 1: 11. ג. 1: 21. ד. 1: 35. ה. 4: 1. ו. 4: 31. ז. 6: 10. ח. 6: 18. ט. 6: 23. י. 7: 8. יא. 7: 13. יב. 8: 1. יג. 8: 18. יד. 9: 5. טו. 9: 27. טז. 10: 11. יז. 11: 9. יח. 11: 21. יט. 26: 3. כ. 26: 15. כא. 28: 11. כב. 30: 20. כג. 31: 7. כד. 31: 20. כה. 34: 4. (6) יְהוֹשֻׁעַ 1: 6. ב. 1: 15. ג. 5: 6. ד. 21: 43. ה. 23: 5. ו. 24: 3. ז. 24: 15. ח. 24: 21. ט. 24: 28. (7) שׁוֹפְטִים 2: 1. ב. 2: 15. ג. 6: 9. ד. 11: 24. ה. 11: 27. ו. 18: 10. ז. 21: 22. (8) שְׁמוּאֵל א 2: 8. ב. 2: 10. ג. 8: 7. (9) שְׁמוּאֵל ב 7: 10. ב. 7: 17. ג. 7: 18. ד. 7: 25. ה. 7: 26. ו. 7: 29. ז. 22: 22. ח. 22: 31. ט. 22: 39. י. 23: 5. יא. 24: 3. (10) מְלָכִים א 2: 4. ב. 2: 24. ג. 3: 6. ד. 5: 19. ה. 8: 15. ו. 8: 20. ז. 8: 24. ח. 8: 25. ט. 8: 48. י. 8: 53. יא. 8: 56. יב. 9: 5. יג. 11: 11. יד. 11: 13. טו. 11: 32. טז. 11: 34. יז. 11: 36. יח. 11: 38. יט. 14: 8. כ. 15: 3. כא. 15: 4. כב. 15: 5. כג. 17: 1. כד. 18: 10. כה. 18: 15. כו. 22: 14. כז. 22: 17. כח. 22: 19. (11) מְלָכִים ב 3: 14. ב. 4: 6. ג. 4: 13. ד. 5: 16. ה. 8: 1. ו. 8: 19. ז. 10: 19. ח. 13: 23. ט. 14: 6. י. 17: 18. יא. 19: 15. יב. 19: 19. יג. 19: 34. יד. 20: 3. טו. 20: 5. טז. 20: 6. יז. 21: 7. יח. 22: 13. יט. 23: 27. כ. 24: 4. כא. 24: 20. (12) יְשַׁעְיָה 1: 9. ב. 1: 17. ג. 1: 22. ד. 3: 7. (13) יִרְמְיָה 3: 13. ב. 5: 30. ג. 9: 1. ד. 9: 15. ה. 16: 1. ו. 16: 9. ז. 23: 14. ח. 25: 52. ט. 31: 12. י. 33: 11. יא. 33: 23. יב. 34: 4. יג. 34: 20. יד. 34: 26. טו. 35: 19. טז. 36: 23. יז. 36: 25. יח. 37: 16. (14) יְחֶזְקֵאל 3: 13. ב. 9: 4. ג. 14: 22. ד. 16: 10. (15) הוֹשֵׁעַ 3: 5. ב. 4: 15. ג. 9: 1. ד. 12: 5. (16) יוֹאֵל 2: 38. ב. 4: 2. ג. 4: 10. (17) עָמוֹס 3: 7. ב. 9: 6. ג. 9: 12. (18) עֹבַדְיָה 14. (19) יוֹנָה 3: 4. ב. 3: 8. (20) מִיכָה 7: 58. ב. 7: 11. ג. 7: 18. ד. 1: 32. (21) חֲבַקּוּק 9: 15. ב. 13: 2. ג. 13: 46. ד. 18: 6. ה. 26: 17. ו. 1: 5. ז. 13: 15. ח. 16: 1. ט. 2: 7. י. 8: 3. יא. 7: 8. יב. 10: 15. (22) צְפַנְיָה 21: 36. ב. 25: 24. (25) זְכַרְיָה 16: 37. (1) תְּהִלִּים 24: 16. ב. 1. ג. 4. ד. 4: 2. ה. 4: 12. ו. 1: 2. ז. 3: 13. ח. 18. ט. 2: 20. י. 22. יא. 24: 22. יב. 25: 2. יג. 25: 26. יד. 31: 22. טו. 35: 1. טז. 35: 19. יז. 51: 7. (2) מִשְׁלֵי 22: 24. ב. 24: 21. ג. 20: 2. ד. 20: 27. ה. 20: 12. ו. 23: 18. (3) אִיּוֹב 25: 1. ב. 35: 19. (8) דִּבְרֵי הַיָּמִים א 22: 12. ב. 23: 18. (9) עֶזְרָא 25: 26. ב. 25: 31. ג. 26: 5. ד. 26: 18. ה. 27: 9. ו. 27: 20. ז. 28: 10. ח. 28: 20. ט. 28: 22. י. 28: 24. יא. 28: 24. יב. 28: 26. יג. 28: 27. יד. 29: 3. טו. 29: 6. טז. 29: 21. יז. 29: 28. יח. 29: 29. יט. 29: 30. כ. 30: 2. כא. 30: 8. כב. 30: 9. כג. 30: 10. כד. 30: 12. כה. 30: 19. כו. 30: 21. כז. 30: 22. כח. 30: 23. כט. 30: 24. ל. 30: 26. לא. 31: 1. לב. 31: 2. לג. 31: 3. לד. 31: 4. לה. 31: 5. לו. 31: 6. לז. 31: 7. לח. 31: 8. לט. 31: 9. מ. 31: 10. מא. 31: 11. מב. 31: 12. מג. 31: 13. מד. 31: 14. מה. 31: 15. מו. 31: 16. מז. 31: 17. מח. 31: 18. מט. 31: 19. נ. 31: 20. נא. 31: 21. נב. 31: 22. נג. 31: 23. נד. 31: 24. נה. 31: 25. נו. 31: 26. נז. 31: 27. נח. 31: 28. נט. 31: 29. ס. 31: 30. סא. 31: 31. סב. 31: 32. סג. 31: 33. סד. 31: 34. סה. 31: 35. סו. 31: 36. סז. 31: 37. סח. 31: 38. סט. 31: 39. ע. 31: 40. עא. 31: 41. עב. 31: 42. עג. 31: 43. עד. 31: 44. עה. 31: 45. עו. 31: 46. עז. 31: 47. עח. 31: 48. עט. 31: 49. פ. 31: 50. פא. 31: 51. פב. 31: 52. פג. 31: 53. פד. 31: 54. פה. 31: 55. פו. 31: 56. פז. 31: 57. פח. 31: 58. פט. 31: 59. צ. 31: 60. צא. 31: 61. צב. 31: 62. צג. 31: 63. צד. 31: 64. צה. 31: 65. צו. 31: 66. צז. 31: 67. צח. 31: 68. צט. 31: 69. ק. 31: 70. קא. 31: 71. קב. 31: 72. קג. 31: 73. קד. 31: 74. קה. 31: 75. קו. 31: 76. קז. 31: 77. קח. 31: 78. קט. 31: 79. ר. 31: 80. רא. 31: 81. רב. 31: 82. רג. 31: 83. רד. 31: 84. רה. 31: 85. רו. 31: 86. רז. 31: 87. רח. 31: 88. רט. 31: 89. ש. 31: 90. שא. 31: 91. שב. 31: 92. שג. 31: 93. שד. 31: 94. שה. 31: 95. שו. 31: 96. שז. 31: 97. שח. 31: 98. שט. 31: 99. ת. 31: 100. תא. 31: 101. תב. 31: 102. תג. 31: 103. תד. 31: 104. תה. 31: 105. תו. 31: 106. תז. 31: 107. תח. 31: 108. תט. 31: 109. תי. 31: 110. תיא. 31: 111. תיב. 31: 112. תיג. 31: 113. תיד. 31: 114. תיה. 31: 115. תיו. 31: 116. תיז. 31: 117. תיח. 31: 118. תיט. 31: 119. תכ. 31: 120. תכא. 31: 121. תכב. 31: 122. תכג. 31: 123. תכד. 31: 124. תכה. 31: 125. תכו. 31: 126. תכז. 31: 127. תכח. 31: 128. תכט. 31: 129. תל. 31: 130. תלא. 31: 131. תלב. 31: 132. תלג. 31: 133. תלד. 31: 134. תלה. 31: 135. תלו. 31: 136. תלז. 31: 137. תלח. 31: 138. תלט. 31: 139. תמ. 31: 140. תמא. 31: 141. תמב. 31: 142. תמג. 31: 143. תמד. 31: 144. תמה. 31: 145. תמו. 31: 146. תמז. 31: 147. תמח. 31: 148. תמט. 31: 149. תנ. 31: 150. תנא. 31: 151. תנב. 31: 152. תנג. 31: 153. תנד. 31: 154. תנה. 31: 155. תנו. 31: 156. תנז. 31: 157. תנח. 31: 158. תנט. 31: 159. תס. 31: 160. תסא. 31: 161. תסב. 31: 162. תסג. 31: 163. תסד. 31: 164. תסה. 31: 165. תסו. 31: 166. תסז. 31: 167. תסח. 31: 168. תסט. 31: 169. תע. 31: 170. תעא. 31: 171. תעב. 31: 172. תעג. 31: 173. תעד. 31: 174. תעה. 31: 175. תעו. 31: 176. תעז. 31: 177. תעח. 31: 178. תעט. 31: 179. תפ. 31: 180. תפא. 31: 181. תפב. 31: 182. תפג. 31: 183. תפד. 31: 184. תפה. 31: 185. תפו. 31: 186. תפז. 31: 187. תפח. 31: 188. תפט. 31: 189. תצ. 31: 190. תצא. 31: 191. תצב. 31: 192. תצג. 31: 193. תצד. 31: 194. תצה. 31: 195. תצו. 31: 196. תצז. 31: 197. תצח. 31: 198. תצט. 31: 199. תק. 31: 200. תקא. 31: 201. תקב. 31: 202. תקג. 31: 203. תקד. 31: 204. תקה. 31: 205. תקו. 31: 206. תקז. 31: 207. תקח. 31: 208. תקט. 31: 209. תר. 31: 210. תרא. 31: 211. תרב. 31: 212. תרג. 31: 213. תרד. 31: 214. תרה. 31: 215. תרו. 31: 216. תרז. 31: 217. תרח. 31: 218. תרט. 31: 219. תש. 31: 220. תשא. 31: 221. תשב. 31: 222. תשג. 31: 223. תשד. 31: 224. תשה. 31: 225. תשו. 31: 226. תשז. 31: 227. תשח. 31: 228. תשט. 31: 229. תת. 31: 230. תתא. 31: 231. תתב. 31: 232. תתג. 31: 233. תתד. 31: 234. תתה. 31: 235. תתו. 31: 236. תתז. 31: 237. תתח. 31: 238. תתט. 31: 239. תתי. 31: 240. תתיא. 31: 241. תתיב. 31: 242. תתיג. 31: 243. תתיד. 31: 244. תתיה. 31: 245. תתיו. 31: 246. תתיז. 31: 247. תתיח. 31: 248. תתיט. 31: 249. תתכ. 31: 250. תתכא. 31: 251. תתכב. 31: 252. תתכג. 31: 253. תתכד. 31: 254. תתכה. 31: 255. תתכו. 31: 256. תתכז. 31: 257. תתכח. 31: 258. תתכט. 31: 259. תתל. 31: 260. תתלא. 31: 261. תתלב. 31: 262. תתלג. 31: 263. תתלד. 31: 264. תתלה. 31: 265. תתלו. 31: 266. תתלז. 31: 267. תתלח. 31: 268. תתלט. 31: 269. תתמ. 31: 270. תתמא. 31: 271. תתמב. 31: 272. תתמג. 31: 273. תתמד. 31: 274. תתמה. 31: 275. תתמו. 31: 276. תתמז. 31: 277. תתמח. 31: 278. תתמט. 31: 279. תתנ. 31: 280. תתנא. 31: 281. תתנב. 31: 282. תתנג. 31: 283. תתנד. 31: 284. תתנה. 31: 285. תתנו. 31: 286. תתנז. 31: 287. תתנח. 31: 288. תתנט. 31: 289. תתס. 31: 290. תתסא. 31: 291. תתסב. 31: 292. תתסג. 31: 293. תתסד. 31: 294. תתסה. 31: 295. תתסו. 31: 296. תתסז. 31: 297. תתסח. 31: 298. תתסט. 31: 299. תתע. 31: 300. תתעא. 31: 301. תתעב. 31: 302. תתעג. 31: 303. תתעד. 31: 304. תתעה. 31: 305. תתעו. 31: 306. תתעז. 31: 307. תתעח. 31: 308. תתעט. 31: 309. תתפ. 31: 310. תתפא. 31: 311. תתפב. 31: 312. תתפג. 31: 313. תתפד. 31: 314. תתפה. 31: 315. תתפו. 31: 316. תתפז. 31: 317. תתפח. 31: 318. תתפט. 31: 319. תתצ. 31: 320. תתצא. 31: 321. תתצב. 31: 322. תתצג. 31: 323. תתצד. 31: 324. תתצה. 31: 325. תתצו. 31: 326. תתצז. 31: 327. תתצח. 31: 328. תתצט. 31: 329. תתק. 31: 330. תתקא. 31: 331. תתקב. 31: 332. תתקג. 31: 333. תתקד. 31: 334. תתקה. 31: 335. תתקו. 31: 336. תתקז. 31: 337. תתקח. 31: 338. תתקט. 31: 339. תתר. 31: 340. תתרא. 31: 341. תתרב. 31: 342. תתרג. 31: 343

28 ושור או שה אתו ואתה ביום אחד לא תשחטו
29 וכי תזבחו זבח תודה לה׳ לרצנכם תזבחו׳ ביום
30 ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה׳
31 ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני ה׳ ולא
32 תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
33 ישראל מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני ה׳

כג

1 וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
2 ואמרת אלהם מועדי ה׳ אשר תקראו אתם
3 מקראי קדש אלה הם מועדי ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש
4 כל מלאכה לא תעשו שבת היא לה׳ בכל מושבתיכם
5 אלה מועדי ה׳ מקראי קדש אשר תקראו אתם
6 במועדם בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח לה׳ וחמשה עשר יום לחדש
7 הזה חג המצות לה׳ שבעת ימים מצות תאכלו
8 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׳ והקרבתם אשה לה׳ שבעת ימים
9 ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
10 תעשו׳ ויאמר ה׳ אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן׳ והניף את
העמר לפני ה׳ לרצנכם ממחרת השבת יניפנו
הכהן׳ ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה לה׳ ומנחתו שני עשרנים
סלת בלולה בשמן אשה לה׳ ריח ניחח ונסכו
יין רביעית ההין׳ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם׳ וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה׳ עד ממחרת
השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה לה׳ ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים לה׳ ועל הלחם שבעת כבשים תמימם בני
שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם יהיו עלה לה׳
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח לה׳ ועשיתם
שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים׳ והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני ה׳ על שני כבשים קדש יהיו לה׳
לכהן׳ והעבירו קול בעצם היום הזה מקרא קדש
יהי לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם
בכל מושבותיכם לדרתיכם׳ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה׳ אלהיכם׳
וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש׳ כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם אשה לה׳ וידבר ה׳ אל משה
לאמר אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה לה׳ וכל מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני
ה׳ אלהיכם׳ כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה׳ וכל הנפש אשר תעשה
כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש
ההוא מקרב עמה׳ כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבותיכם׳ שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב
עד ערב תשבתו שבתכם׳ ויאמר ה׳ אל משה לאמר
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
הסכות שבעת ימים לה׳ ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו׳ שבעת ימים תקריבו
אשה לה׳ ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה לה׳ עצרת היא כל מלאכת עבדה
לא תעשו׳ אלה מועדי ה׳ אשר תקראו אתם מקראי
קדש להקריב אשה לה׳ עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו׳ מלבד משבתות ה׳ ומלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו
לה׳׳ אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו את חג ה׳ שבעת ימים
ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון׳ ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני ה׳ אלהיכם
שבעת ימים׳ וחגותם אתו חג לה׳ שבעת ימים
בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו׳
בסכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכות׳ למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי אתם מארץ
מצרים אני ה׳ אלהיכם׳ וידבר משה את מועדי ה׳
אל בני ישראל׳

כד

1 וידבר ה׳ אל משה לאמר צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות
2 נר תמיד׳ מחוץ לפרכת העדת יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני ה׳ תמיד חק עולם לדרתיכם׳
3 על המנרת הטהרה יערך את הנרת לפני ה׳
4 תמיד׳ ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
חלת שני עשרנים החלה האחת׳ ושמת אתם
שתים מערכת שש על השלחן הטהר לפני ה׳׳
5 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם
6 לאזכרה אשה לה׳׳ בכל יום השבת יערך אתו
7 לפני ה׳ תמיד מאת בני ישראל ברית עולם׳
8 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו מאשי ה׳ חק עולם׳
9 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי
בתוך בני ישראל׳ וינצו בן האשה הישראלית
ואיש הישראלי במחנה׳ ויקב בן האשה הישראלית
את השם ויקלל׳ ויביאו אתו אל משה׳ ושם אמו
שלומית בת דברי למטה דן׳ וינחו אתו במשמר
להפרש להם על פי ה׳׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר
הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל
עדת ישראל׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש
איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׳ ונקב שם ה׳
מות יומת רגום ירגמו בו הגר כאזרח בנקבו שם
ימות׳ ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת׳
ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׳ ואיש כי
יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׳ שבר
תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן
מום באדם כן ינתן בו׳ ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת׳ משפט אחד יהיה לכם כגר
כאזרח יהיה כי אני ה׳ אלהיכם׳ וידבר משה אל
בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
ויסקלו אתו באבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
ה׳ את משה׳

כה

1 וידבר ה׳ אל משה בהר סיני לאמר׳ דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לה׳׳
3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
4 ואספת את תבואתה׳ ושנה השביעית שבת שבתון
יהיה לארץ שבת לה׳ שדך לא תזרע וכרמך לא
5 תזמר׳ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי
נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׳ והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׳ ולבהמתך ולחיה
אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׳ וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים
שנה׳ והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׳
והקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׳ יובל
השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה׳ כי
יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את
תבואתה׳ בשנת היובל הזאת תשובו איש אל
אחזתו׳ וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
עמיתך אל תונו איש את אחיו׳ במספר שנים
אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת
ימכר לך׳ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא
מכר לך׳ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך
כי אני ה׳ אלהיכם׳ ועשיתם את חקתי ואת
משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח׳ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה׳ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית
הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׳ וצויתי את
ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
לשלש השנים׳ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם
מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא
תבואתה תאכלו ישן׳ והארץ לא תמכר לצמתת כי
לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׳ ובכל
ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׳ כי ימוך אחיך
ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
מכר אחיו׳ ואיש כי אין לו גאלים והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו׳ וחשב את שנות מכרו והשיב
את העדף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׳
ואם לא מצאה ידו דיו והיה מכרו ביד הקונה
אתו עד שנת היובל ויצא ביובל ושב לאחזתו׳
ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה וקנתה
גאלתו עד תם שנת ימי מכרו תהיה גאלתו׳ עד
מלאת לו שנה תהיה גאלה לו׳ ואם לא יגאל עד
מלאת לו שנה תקום הבית אשר לו בעיר אשר
לא חומה לקנין לצמתת לקונהו לדרתיו לא יצא
ביובל׳ ובתי חצרים אשר אין להם חומה סביב
על שדה הארץ גאלה תהיה לו יצא ביובל׳ וערי
הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים׳
ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית ומעיר אחזתו
ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני
ישראל׳ ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת
עולם הוא להם׳ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׳ אל תקח מאתו
נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׳ את
כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׳
אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים׳ וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד׳ כשכיר כתושב יהיה עמך
עד שנת היובל יעבד עמך׳ ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׳
כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרת עבד׳ לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך׳ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים
אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׳ וגם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם
לאחזה׳ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת
אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך׳ וכי תשיג יד גר
ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר׳ אחרי נמכר גאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו׳ או דדו או בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו
ונגאל׳ וחשב עם קנהו משנת המכר לו עד שנת
היובל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו׳ אם עוד רבים בשנים לפיהם מכסף
גאלתו יתן את כסף מקנהו׳ ואם מעט נשארו
בשנים עד שנת היובל וחשב לו כשני שכיריו
יהיה עמו׳ לא ימשל בו בפרך לעיני אחיו׳ ואם
לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו׳
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים אני ה׳ אלהיכם׳

כו

1 לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני ה׳ אלהיכם׳ את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני ה׳׳ אם בחקתי תלכו ואת
מצותי תשמרו ועשיתם אתם׳ ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׳
והשיג לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׳
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד׳ והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׳
ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׳
וחמשה מכם מאה ירדפו ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׳ ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימותי
את בריתי אתכם׳ ואכלתם ישן נושן ומפני חדש
תוציאו׳ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי
אתכם׳ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם׳ אני ה׳ אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים
ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות׳
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה׳ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי׳ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים
ומדיבות נפש׳ וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו
איביכם׳ ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׳ ואם
עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לייסר אתכם שבע
על חטאתיכם׳ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׳ ותם לריק
כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא
יתן את פריו׳ והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע
לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׳
ושלחתי בכם את חיה השדי ושכלה אתכם ואת
בהמתכם והמעיטה אתכם ושמו שבלי דרכיכם׳
ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׳ והלכתי
אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים
על חטאתיכם׳ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם
ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם בידי אויב׳ בשברי לכם מטה לחם ואפו
עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׳
ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׳
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני
שבעתים על חטאתיכם׳ ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנותיכם תאכלו׳ והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי
גלוליכם ונתנה נפשי אתכם׳ ושמתי את עריכם
חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח
ניחחיכם׳ והשמותי אני את הארץ ושממו עליה
אויביכם הישבים בה׳ ואתכם אזרה בגוים וריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו
חרבה׳ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי
השמה והיא בארץ אויביכם אז תשבת הארץ
ורצתה את שבתתיה׳ כל ימי השמה תשבת את
אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׳
והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות
אויביהם ורדף עלה נדף יפרפם ונסו כמפני חרב
ונפלו ואין רדף׳ וכשלו איש באחיו כמפני חרב
ואין רדף לכם לעמד׳ ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ אויביכם׳ והנשארים מכם ימקו
בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם
כמוהם ימקו׳ אם יתודו את עונם ואת עון אבתם
במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׳
גם אני אלך עמם בקרי והבאתים בארץ אויביהם
או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׳
וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׳
והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה
מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו
את משפטי ואת חקתי געלה נפשם׳ וגם זאת
בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים
לכלתם להפר בריתי אתם כי אני ה׳ אלהיהם׳
וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים
אני ה׳׳ אלה החקים והמשפטים והתורות אשר
נתן ה׳ בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׳

כז

1 וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשות
3 לה׳׳ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן
4 ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל
5 הקדש׳ ואם נקבה הוא וערכך שלשים שקל׳
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה
ערכך הזכר עשרים שקל והנקבה עשרת שקלים׳
ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך
הזכר חמשה שקלים כסף והנקבה ערכך שלשת
7 שקלי כסף׳ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר
8 והיה ערכך חמשה עשר שקל והנקבה עשרה
שקלים׳ אם דל הוא מערכך והעמיד את הכהן
והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר
9 יעריך אתו הכהן׳ וכי בהמה אשר יקריבו ממנה
לה׳ כל אשר יתן ממנו לה׳ יהיה קדש׳ לא יחליפנו
ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר
ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש׳
11 וכי כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה
קרבן לה׳ והעמיד את הבהמה לפני הכהן׳
והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך
הכהן כן יהיה׳ ואם גאל יגאלנה ויסף חמשיתו
13 על ערכך׳ ואיש כי יקדש את ביתו קדש לה׳
והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
14 הכהן אתו כן יקום׳ וכי יקדיש איש את ביתו
קדש לה׳ והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
15 יעריכנו הכהן כן יקום׳ ואם גאל יגאל הבית
והוסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׳
16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש לה׳ והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׳
17 אם משנת היובל יקדיש שדהו כערכך יקום׳
18 ואם אחר היובל יקדיש שדהו והעריך לו הכהן
את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היובל
19 וגרע מערכך׳ ואם גאל יגאל את השדה המקדיש
אתו והוסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׳
20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא יגאל עוד׳ והיה השדה בצאתו
היובל קדש לה׳ כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׳
22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו
יקדיש לה׳׳ והעריך לו הכהן את מספר הערך עד
שנת היובל וכתן ביום ההוא ערכך קדש לה׳׳
24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו
25 לאשר לו אחזת הארץ׳ וכל ערכך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה השקל׳ אך בכור אשר יבכר
לה׳ בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה
27 לה׳ הוא׳ ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך
וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׳
28 אך כל חרם אשר יחרים איש לה׳ מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל
כל חרם קדש קדשים הוא לה׳׳ כל חרם מן האדם
לא יפדה מות יומת׳ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ
מפרי העץ לה׳ הוא קדש לה׳׳ ואם גאל יגאל איש
ממעשרו חמשיתו יסף עליו׳ וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש
לה׳׳ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם
המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש לא יגאל׳ אלה המצות אשר צוה ה׳ את משה
אל בני ישראל בהר סיני׳

במדבר

א

1 וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים לאמר׳ שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
3 לגלגלתם׳ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׳
4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית
5 אבתיו הוא׳ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם למטה ראובן אליצור בן שדיאור׳
6 למטה שמעון שלומיאל בן צורישדי׳
7 למטה יהודה נחשון בן עמינדב׳
8 למטה יששכר נתנאל בן צוער׳
9 למטה זבולן אליאב בן חלון׳
10 לבני יוסף למטה אפרים אלישמע בן עמיהוד
למטה מנשה גמליאל בן פדהצור׳
11 למטה בנימן אבידן בן גדעוני׳
12 למטה דן אחיעזר בן עמישדי׳
13 למטה אשר פגעיאל בן עכרן׳
14 למטה גד אליסף בן דעואל׳
15 למטה נפתלי אחירע בן עינן׳
16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי
17 אלפי ישראל הם׳ ויקח משה ואהרן את האנשים
18 האלה אשר נקבו בשמות׳ ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
19 לגלגלתם׳ כאשר צוה ה׳ את משה ויפקדם במדבר
20 סיני׳ ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳
21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש
22 מאות׳ לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה
23 שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׳
24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳
25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
26 מאות וחמשים׳ לבני יהודה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
27 כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה יהודה ארבעה
28 ושבעים אלף ושש מאות׳ לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
29 שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה
30 יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׳
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
31 צבא׳ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
32 וארבע מאות׳ לבני יוסף לבני אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה אפרים
33 ארבעים אלף וחמש מאות׳ לבני מנשה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה מנשה
34 שנים ושלשים אלף ומאתים׳ לבני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה בנימן
35 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׳ לבני דן
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה
36 דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׳ לבני אשר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה
37 אשר אחד וארבעים אלף ושש מאות׳ לבני נפתלי
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׳ פקדיהם למטה
38 נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׳ אלה
פקדי אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים
עשר איש איש לבית אבתיו היו׳ ויהיו כל פקדי
בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל׳ ויהיו כל הפקדים שש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׳
והלוים למטה אבתם לא התפקד בתוכם׳ וידבר ה׳
אל משה לאמר׳ רק את מטה לוי לא תפקד ואת
ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׳ והפקד את
הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר
לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו
אתו וסביב למשכן יחנו׳ ובנסע המשכן יורידו
הלוים אתו והקים הלוים את המשכן׳ והזר הקרב
יומת׳ ונסעו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על
דגלו לצבאתם׳ והלוים יחנו סביב למשכן העדת
ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל׳ ושמרו בני
ישראל את משמרת המקדש ואת משמרת בני
אהרן׳ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה׳ את
משה כן עשו׳

ב

1 וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר׳ איש על
דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל׳ נגדו
מסביב אהל מועד יחנו׳ וחנו דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב׳
4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש
5 מאות׳ והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער׳ וצבאו ופקדיהם
6 ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׳ מטה זבולן
ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׳ וצבאו
8 ופקדיהם שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׳ כל
פקדי מחנה יהודה מאה אלף ושמנים אלף ושש
מאות לצבאתם׳ ראשונה יסעו׳ דגל מחנה ראובן
לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור׳
10 וצבאו ופקדיהם ששה וארבעים אלף וחמש
11 מאות׳ והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלומיאל בן צורישדי׳ וצבאו ופקדיהם
13 תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׳ מטה גד
ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל׳ וצבאו
15 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות
וחמשים׳ כל פקדי מחנה ראובן מאה אלף
ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם׳
שנית יסעו׳ דגל מחנה דן צפונה לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר בן עמישדי׳ וצבאו ופקדיהם
18 שנים וששים אלף ושבע מאות׳ והחנים עליו
19 מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׳
21 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף ושש מאות׳
מטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׳
22 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
מאות׳ כל פקדי מחנה דן מאה אלף ואחד
וחמשים אלף ושש מאות׳ אחרנה יסעו לדגליהם׳
אלה פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי
מחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים׳ והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה ה׳ את משה׳ ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה ה׳ את משה כן חנו לדגליהם
וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו׳

ג

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר ה׳ את משה
2 בהר סיני׳ ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב
3 ואביהוא אלעזר ואיתמר׳ אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן׳
4 ויגש נדב ואביהוא לפני ה׳ בהקריבם אש זרה
לפני ה׳ במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׳ וידבר ה׳
6 אל משה לאמר׳ הקרב את מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׳ ושמרו את
משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד
8 לעבד את עבדת המשכן׳ ושמרו את כל כלי אהל
מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת
9 המשכן׳ ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים
10 הם נתנים לו מאת בני ישראל׳ ואת אהרן ואת
בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת׳
11 וידבר ה׳ אל משה לאמר׳ ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו לי הלוים׳ כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל
בכור בישראל מאדם ועד בהמה לי יהיו אני ה׳׳
14 וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני לאמר׳ פקד את
בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש
16 ומעלה תפקדם׳ ויפקד משה על פי ה׳ כאשר
17 נצטוה׳ ויהיו אלה בני לוי בשמותם׳ גרשון
18 וקהת ומררי׳ ואלה שמות בני גרשון לבניהם
19 לבני ושמעי׳ ובני קהת לבניהם עמרם ויצהר
חברון ועזיאל׳ ובני מררי לבניהם מחלי ומושי׳
20 אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׳ לגרשון
משפחת הלבני ומשפחת השמעי׳ אלה משפחת
21 הגרשני׳ למחלי משפחת החברני ומשפחת
22 העזיאלי׳ אלה משפחת המררי׳ פקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
23 וחמש מאות׳ משפחת הגרשני אחרי המשכן
24 יחנו׳ ונשיא בית אבת לגרשני אליסף בן לאל׳
25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל
26 מכסהו ומסך פתח אהל מועד׳ וקלעי החצר
ואת המסך על פתח החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ומיתריו לכל עבדתו׳
27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי׳ אלה משפחת
28 הקהתי׳ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת
אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש׳
29 משפחת בני קהת יחנו על ירכתי המשכן תימנה׳
30 ונשיא בית אבת למשפחת הקהתי אליצפן בן
31 עזיאל׳ ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה
והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
32 ואת כל עבדתו׳ ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן
אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש׳
33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי׳ אלה
34 משפחת מררי׳ ופקדיהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה שלשת אלפים ומאתים׳ ונשיא בית
אבת למשפחת מררי צורישדי בן אביחיל׳ על
ירכתי המשכן יחנו צפונה׳ ופקדת משמרת
מררי קרשי המשכן ובריחו ועמדיו ואדניו וכל
כליו ואת כל עבדתו׳ ועמדי החצר סביב ואדניהם
ויתדותם ומיתריהם׳ ולמשה ולבניו תהיה משמרת
פתח האהל קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב יומת׳ כל פקדי הלוים
אשר פקדו משה ואהרן על פי ה׳ למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף׳ ויאמר
ה׳ אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן
חדש ומעלה ושא את מספר שמותם׳ ולקחת את
הלוים לי אני ה׳ תחת כל בכ

11 לְכֻלּוֹ׃ לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ 12 גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃ 13 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃ 14 וְשָׂם לָהּ עֲלִילוֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וָאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃ 15 וְלָקַח אֲבִי הַנַּעֲרָ וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשָּׁעָרָה׃ 16 וְאָמַר אֲבִי הַנַּעֲרָ אֶל־הַזְּקֵנִים אֶת־בִּתִּי נָתַתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃ 17 וְהִנֵּה הוּא שָׂם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי וּפָרְשׂוּ אֶת־הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ 18 וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃ 19 וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃ 20 וְאִם־אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃ 21 וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי־עָשְׂתָה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ 22 כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה בְּעֻלַת בַּעַל וָמֵתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ 23 כִּי־יִהְיֶה נַעֲרָה בְתוּלָה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ׃ 24 וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ אֶת־הַנַּעַר עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צָעַק בָּעִיר וְאֶת־הָאִשָּׁה עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֶת־רֵעֵהוּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ 25 וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּהּ לְבַדּוֹ׃ 26 וְלַנַּעֲרָ לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְרָצְחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃ 27 כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעְקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃ 28 כִּי־יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָה בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְתָפַשׂ בָּהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃ 29 וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כָּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃

(11) ויק׳ 19: 19. (12) במ׳ 15: 38. (13) כד׳ 24: 1. (14) שמ׳ 20: 12. (15) שמ׳ 22: 16. (16) שמ׳ 21: 3. (17) שמ׳ 22: 15. (18) שמ׳ 21: 10. (19) שמ׳ 22: 28. (20) שמ׳ 21: 14. (21) שמ׳ 22: 23. (22) שמ׳ 20: 14. (23) שמ׳ 22: 15. (24) שמ׳ 22: 20. (25) שמ׳ 22: 26. (26) שמ׳ 22: 24. (27) שמ׳ 22: 25.

פרק כה.

1 כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק וְנָתְנוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ 2 וְהָיָה אִם־בן הָרָשָׁע הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ 3 אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יוֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ 4 לֹא־תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ 5 כִּי־יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ 6 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ 8 וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ 9 וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃ 10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃ 11 כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו׃ 12 וְקָצַתָּה אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ 13 לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ 14 לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ 15 אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 16 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃

(1) שמ׳ 23: 2. דב׳ 12: 15. (2) דב׳ 24: 1. 25: 15. (3) דב׳ 23: 12. 15. (5) דב׳ 18: 14. 25: 18. (7) שמ׳ 15: 3. יה׳ 23: 2. (8) דב׳ 6: 13. 24: 12. 28: 17. (9) דב׳ 24: 27. 25: 20. (11) דב׳ 25: 25. 18: 14. 23: 19. 29. 26: 31. 32. 28: 19. (14) דב׳ 24: 27. (15) דב׳ 25: 2. 3. (16) דב׳ 25: 4. 5.

[עד. סד. 62.]

(27) שמ׳ 23: 2. דב׳ 12: 3. 25: 9. 14.

(8) דב׳ 6: 13. 24: 12. 28: 17.

(10) דב׳ 24: 5. 13.

כה

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃
2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת
3 ישבק ואת שוח׃ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני
4 דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ ובני מדין עיפה
5 ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃
6 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ ולבני הפלגשים
7 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
8 בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ ואלה ימי שני
9 חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע
10 שנים׃ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע
11 ויאסף אל עמיו׃ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
12 אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי
13 אשר על פני ממרא׃ השדה אשר קנה אברהם מאת
14 בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ ויהי אחרי
15 מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
16 עם באר לחי ראי׃ ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם
17 אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃
18 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
19 ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם׃ ומשמע ודומה
20 ומשא׃ חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ אלה בני
21 ישמעאל ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר
22 נשיאם לשבטתם׃ ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה
23 ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃
24 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה
25 אשור על פני כל אחיו נפל׃ אלה בני יצחק בן
26 אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ ויהי יצחק בן
27 ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי
28 מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ ויעתר יצחק
29 לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר
30 רבקה אשתו׃ ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם
31 כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ ויאמר ה׳ לה
32 שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם
33 מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ ויהי ימיה ללדת והנה
34 תומם בבטנה׃ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
35 ויקראו שמו עשו׃ ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת
36 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
37 בלדת אתם׃

כה

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ וזאת קטורה
2 אשת אברהם היא הגר׃ ויהי בימים הגר ההוא ויגש
3 אברהם ויקבר את שרה אשתו׃ ויגש אברהם מעל פני
4 מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם
5 תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ויענו
6 בני חת את אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני נשיא אלהים
7 אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
8 את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ ויקם אברהם
9 וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ וידבר עמם לאמר אם
10 יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו
11 לי בעפרון בן צחר׃ ויתן לי את מערת המכפלה אשר
12 לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם
13 לאחזת קבר׃ ויענו בני חת את אברהם׃ ויאמר אליהם
14 אברהם אל עפרון בשמעי בעבורי הקשיבו׃ שדה
15 עפרון נתתי לך ואת המערה אשר בו לעיני בני עמי
16 נתתיה לך קבר מתך׃ וישמע אברהם אל עפרון וישקל
17 אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
18 ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר׃ ויקם שדה עפרון
19 אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר
20 בו והעץ אשר בכל גבול סביב׃ לאברהם למקנה לעיני
21 בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי כן קבר אברהם
22 את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא
23 היא חברון בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר בו
24 לאברהם למקנה מאת בני חת׃ ואברהם זקן בא בימים
25 וה׳ ברך את אברהם בכל׃ ויאמר אברהם אל עבדו
26 זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת
27 ירכי׃ ואשביעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר
28 לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב
29 בקרבו׃ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה
30 לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
31 ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל
32 הארץ אשר יצאת משם׃ ויאמר אברהם אל עבדו השמר
33 לך פן תשיב את בני שמה׃ ה׳ אלהי השמים אשר לקחני
34 מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע
35 לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
36 מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם לא תאבה
37 האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני
38 לא תשב שמה׃ ויתן העבד את ידו תחת ירך אברהם
39 אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה
40 גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם
41 וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור׃ ויברך הגמלים
42 מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת
43 השאבות׃ ויאמר ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא
44 לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי
45 נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב
46 מים׃ והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך
47 ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הכחת
48 לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃
49 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
50 ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
51 וכדה על שכמה׃ והנערה טובת מראה מאד בתולה
52 ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃
53 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
54 מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על
55 ידה ותשקהו׃ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
56 אשאב עד אם כלו לשתות׃ והאשה משתאה לו מחרשת
57 לדעת הצליח ה׳ דרכו אם לא׃ ויהי כאשר כלו
58 הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקעו משקלו
59 ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ ויאמר
60 בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו
61 ללון׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
62 ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב
63 עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו לה׳׃
64 ויאמר ברוך ה׳ אלהי אדני אברהם אשר לא עזב
65 חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי
66 אדני׃ ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃
67 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
68 אל העין׃ ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על
69 ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה
70 דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
71 על העין׃ ויאמר בוא ברוך ה׳ למה תעמד בחוץ
72 ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הבית
73 ויפתח החמרים וייתן תבן ומספוא לחמרים ומים
74 לרחוץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ וישם לפניו
75 לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר
76 דבר׃ ויאמר נער אברהם אנכי׃ וה׳ ברך את אדני
77 מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
78 ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני
79 אברהם בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
80 לו׃ וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
81 הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ אם לא אל בית
82 אבי תלך ומשפחתי ולקחת אשה לבני׃ ואבוא היום
83 אל העין ואומרה ה׳ אלהי אדני אברהם אם יש נא
84 מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ הנה אנכי נצב
85 על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי
86 אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ ואמרה אלי גם
87 אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכין
88 ה׳ לבן אדני׃ אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה
89 רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
90 ואמר אליה השקיני נא׃ ותמהר ותורד כדה מעליה
91 ותאמר שתה וגם גמליך אשקה׃ ואשתה וגם הגמלים
92 השקתה׃ ואשאלה ותאמר בת מי את ותאמר בת
93 בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה׃ ואשם הנזם על
94 אפה והצמידים על ידיה׃ ואקד וישתחו לה׳ ואברך
95 את ה׳ אלהי אדני אברהם אשר נחני בדרך אמת
96 לקחת את בת אחי אדוני לבנו׃ ועתה אם יש אתכם
97 עשים חסד ואמת אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
98 ואפנה על ימין או על שמאל׃ ויען לבן ובתואל
99 ויאמרו מה׳ יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או
100 טוב׃ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך
101 כאשר דבר ה׳׃ ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
102 דבריהם וישתחו ארצה לה׳׃ ויוצא העבד כלי כסף
103 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה
104 ולאמה׃ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר אתו
105 וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ ותאמר
106 אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר
107 תלך׃ ויאמר אלהם אל תאחרו אתי וה׳ הצליח דרכי
108 שלחוני ואלכה לאדני׃ ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה
109 את פיה׃ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
110 האיש הזה ותאמר אלך׃ וישלחו את רבקה אחתם
111 ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ ויברכו את
112 רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
113 ויירש זרעך את שער שנאיו׃ ותקם רבקה ונערותיה
114 ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד
115 את רבקה וילך׃ ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
116 והוא יושב בארץ הנגב׃ ויצא יצחק לשוח בשדה
117 לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃
118 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
119 הגמל׃ ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה
120 לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף
121 ותתכס׃ ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר
122 עשה׃ ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה
123 ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

---

(17) בר׳ 25: 6.
(19) בר׳ 18: 15. 23: 29.
(22) בר׳ 9: 15.
(24) בר׳ 25: 2. 3. 7. 22: 22.
(25) בר׳ 23: 9. 29. 26: 31. 25: 11. 12.
(5) בר׳ 22: 3. 23: 6. 24: 9. 24: 13. 32: 15. 8. שופ׳ 2: 13. 15. 21. 6: 3. 5.
(6) בר׳ 23: 6. בר׳ 3: 15. 22: 18. 26: 4. 49: 10. שה. 18: 15. ד. שה. 7: 12. שמ. 132: 11. נד. 4: 2. 7. 14. 9: 6. 40: 10. יז. 23: 5. 33: 14–16. שמ. 34: 23. 37. 24. דב. 9: 24. שה. 7: 20. בר׳ 13: 32. כה. 15: 8. שופ׳ 2: 13. 15.
(7) שה. 1: 1. לה. 2: 37. 1. 3: 5. 5: 1. שה. 3: 10. שה. 11.
(9) שמ. 16: 2. 1. שופ׳ 1: 13.
(10) בר׳ 8: 3. שופ׳ 1: 13. בר׳ 9: 14. 21. 22: 5.
(11) בר׳ 22: 19.
(12) בר׳ 9: 3. 22: 6.
(16) בר׳ 22: 15.
(17) בר׳ 22: 21.
(18) נד. 35: 5. 42: 7. לה. 1: 79. שמ. 8: 12. ד. שה. 4: 4. יא. 1: 18. 1. שה. 5: 5. ד. שה. 6: 14. יא. 4: 18. 5: 8. שה. 1: 13. 1. שופ׳ 2: 9. 25. לה. 1: 77. יא. 1: 11. שה. 1: 12. בר׳ 20: 32.

---

[1] שמות: דברתיך. מדו: דמשקנו. [2] ש: ופשוו.
[3] שמות: לפתחיך.
[4] ש: נחביו.

10 לְבָרֵךְ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲקֹב אַל. * אֲשֶׁר קָרָא
אֹתוֹ לְבָנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם יַעֲקֹב לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרֶה
אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ * וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲנִי
20 מֵת אֶל עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל אֲבֹתַי אֶל הַמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ * בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר
בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת
קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ * שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת
21 אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת יִצְחָק
וְאֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה׃
22 * מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי חֵת׃
23 וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל
הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃

פרשה: לו.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ עֵשָׂו לָקַח
אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת עָדָה בַּת אֵילוֹן
הַחִתִּי וְאֶת אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן
2 הַחִוִּי׃ וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃
3 וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת
4 רְעוּאֵל׃ וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת יעוש וְאֶת יעלם
וְאֶת קרח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר נֻלַּד לוֹ בְּאֶרֶץ
5 כְּנָעַן׃ וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו
וְאֵת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל
בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
6 וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ כִּי הָיָה רְכוּשָׁם
רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
7 לָשֵׂאת אוֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃ וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר
8 שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו אֶת הַר שֵׂעִיר
9 עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם
10 בְּהַר שֵׂעִיר׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן
עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
11 וַיִּהְיוּ בְנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וְקְנַז׃
12 וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן עֵשָׂו וַתֵּלֶד
לֶאֱלִיפַז אֶת עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה הָיוּ
14 בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה
בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת
15 יעוש וְאֶת יעלם וְאֶת קרח׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְּנֵי עֵשָׂו
בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר
16 אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם
אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם
17 אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֵשָׂו נַחַת
אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה הָיוּ
אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת
18 אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת
צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת יעוש וְאֶת
19 יעלם וְאֶת קרח׃ אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו וְאֵלֶּה
20 אַלּוּפֵיהֶם׃ בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן
וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן
21 אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃
22 וַיִּהְיוּ בְנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃
23 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ
24 וְאוֹנָם׃ וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה וַעֲנָה הוּא הָעֲנָה אֲשֶׁר
מָצָא אֶת הַיְמִם בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת חֲמֹרֵי
25 צִבְעוֹן אָבִיו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה
26 בַּת עֲנָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן
27 וְיִתְרָן וּכְרָן׃ בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן עֲקָן בְּנֵי
28 דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְבָנָיו
29 לוֹטָן אַלּוּף הוֹרִי אַלּוּף הֵימָם וְתִמְנָע אַלּוּף
30 עַלְיָה אַלּוּף יְתֵת׃ אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה
31 אַלּוּף דִּישׁוֹן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה
אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלּוּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃ * וְאֵלֶּה
32 מְלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלֹךְ
מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר
33 וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ וַיָּמָת בֶּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
34 יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבָּצְרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ
35 תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת חוּשָׁם
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת מִדְיָן
בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃ וַיָּמָת הֲדַד
36 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ וַיָּמָת שַׂמְלָה
37 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ וַיָּמָת
38 שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר׃
39 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל
40 בַּת מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי
עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמוֹתָם אַלּוּף
תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה
41 אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן
42 אַלּוּף מִבְצָר׃ אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה
אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא
עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃

פרשה: לז.

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
2 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי
בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף
3 אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם׃ וְיִשְׂרָאֵל אָהַב
אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי בֶן זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה
4 לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב
אֲבִיהֶם מִכָּל אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ
5 דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו
6 וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ
7 נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה
אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם
8 וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ וַתֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו
הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ
וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל חֲלֹמֹתָיו וְעַל דְּבָרָיו׃
9 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר
הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיְסַפֵּר אֶל
אָבִיו וְאֶל אֶחָיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ
וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו
וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר׃ וְאֶחָיו הָלְכוּ לִרְעוֹת
אֶת צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל
יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ נָא רְאֵה
אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהָשִׁיבֵנִי
דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃
וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ
הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֶת אַחַי אָנֹכִי
מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה
דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָא אֹתָם
בְּדֹתָן׃ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם
וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַזֶּה בָּא׃ וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ
וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה
אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ וַיִּשְׁמַע
רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ
אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל תִּשְׁלְחוּ
בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיב אֹתוֹ אֶל
אָבִיו׃ וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת
יוֹסֵף אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃
וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין
בּוֹ מָיִם׃ וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים בָּא מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם
נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מַה בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת
אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ׃ לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים
וְיָדֵנוּ אַל תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
אֶחָיו׃ וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ
וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף
לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף
מִצְרָיְמָה׃ וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף
בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃ וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֶר
הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת
יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֻּתֹּנֶת
בַּדָּם׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל
אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ
הִוא אִם לֹא׃ וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה
אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו
וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃
וַיָּקֻמוּ כָל בָּנָיו וְכָל בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם
וַיֹּאמֶר כִּי אֶרֶד אֶל בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה׃ וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ
אָבִיו׃ וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃

---

[1] ס: כתיב (בתי) בתיה בה׳ בתיו בה׳ וכתיב בתיה בה׳ בתיו בה׳.

(20) בד. 9: 20. 22. 29. 11: 24. 14. 28: 23. ס. 3: 21. 26. 13: 14: 16: 17: 18: 19: 20: ס 21: 3: 8. (21) בד. 21: 30. 31. (22) ס. 24: 27. 44. בד. 1: 5. ס. 2: 32. (24) ד. מל. 9: 11. ספר. 46. (23) ס. 24: 26. 46. ר. ס. 15: 20. ס. 1: 18. ירמ. 10: 20. ר. ס. 1: 23. 2: 13. 14. 4: 10. (29) ר. ס. 7: 7. (31) בד. 23: 9. 29. 25: 25. (32) בד. 25: 11.

(1) בד. 25: 12. 25. (2) בד. 19: 29. (3) בד. 24: 23. 28: 16. (9) ס׳ בכל מקום חוץ מבראשית ל״ז ט׳ כתיב חלמתי. ס׳ ס׳ 23: 27. 29.

19 וכל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם יצאו
20 על־פתח התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל־הבהמה הטהורה ומכל־העוף
21 הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו
לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב־האדם רע מנעריו
ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי׃ עד כל־ימי הארץ זרע וקציר
22 וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ט א ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃
2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר־תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל־רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
3 כירק עשב נתתי לכם את־כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את־דמכם
לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
6 את־נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
7 את־האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃

8 ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את־בריתי אתכם
9 ואת־זרעכם אחריכם׃ ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקמתי את־בריתי אתכם
ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת את־הארץ׃
12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש
13 חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
14 ביני וביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על־הארץ ונראתה הקשת בענן׃
15 וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו
16 עוד המים למבול לשחת כל־בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית
17 עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ ויאמר אלהים
אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר על־הארץ׃

18 ויהי בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃
19 שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃

20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן־היין וישכר ויתגל בתוך
22 אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם
ויפת את־השמלה וישימו על־שכמם וילכו אחרנית ויכסו את־ערות אביהם
ופניהם אחרנית ואת־ערות אביהם לא ראו׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר
25 עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ יפת אלהים ליפת וישכן
27 באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃

28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 ויהי כל־ימי נח
30 תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

י א ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃
2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז וריפת
4 ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים
בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃

6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה
וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר
9 בארץ׃ הוא היה גבר ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני
10 יהוה׃ ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן־הארץ
ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃ 12 ואת־רסן בין
נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃

13 ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתוחים׃ 14 ואת־
פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים׃

15 וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃ 16 ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת־
17 הגרגשי׃ 18 ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃ ואת־הארודי ואת־הצמרי
ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ 19 ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה
גררה עד־עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע׃ 20 אלה בני־חם
למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃

21 ולשם אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד
23 ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ 24 וארפכשד ילד את־שלח
25 ושלח ילד את־עבר׃ ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה
26 הארץ ושם אחיו יקטן׃ 27 ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות
28 ואת־ירח׃ 29 ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה׃ 30 ואת־עובל ואת־אבימאל
ואת־שבא׃ 31 ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃
32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי
המבול׃

יא א ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו
בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו
הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ על־פני כל־
5 הארץ׃ 6 וירד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ולא־יבצר מהם
7 כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
8 שפת רעהו׃ 9 ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר׃
על־כן־קרא שמה בבל כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה
על־פני כל־הארץ׃

10 אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר
11 המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה והוליד בנים
12 ובנות׃ 13 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את־שלח׃ ויחי ארפכשד
14 אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה והוליד בנים ובנות׃
15 ושלח חי שלשים שנה והוליד את־עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את־עבר
16 שלש שנים וארבע מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 17 ועבר חי ארבע ושלשים
18 שנה והוליד את־פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע
19 מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 20 ופלג חי שלשים שנה והוליד את־רעו׃
21 ויחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה והוליד בנים
22 ובנות׃ 23 ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את־שרוג׃ ויחי רעו אחרי
24 הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה והוליד בנים ובנות׃ 25 ושרוג חי
שלשים שנה והוליד את־נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה
26 והוליד בנים ובנות׃ 27 ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את־תרח׃
28 ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה והוליד בנים
29 ובנות׃ 30 ותרח חי שבעים שנה והוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן׃
31 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד
את־לוט׃ 32 ויהי ימי תרח מאתים שנה וחמש שנים וימת תרח בחרן׃

יב א ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־
2 הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃

4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים
5 ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו
ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
6 כנען ותבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־
אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃

10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי
12 אשה יפת־מראה את׃ והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
13 אתי ואתך יחיו׃ אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי
14 בגללך׃ 15 ויהי כבוא אברם מצרה ויראו המצרים את־האשה כי־יפה היא
16 מאד׃ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית
17 פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
18 ואתנות וגמלים׃ 19 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר
20 שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־
21 הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי לאשה ועתה
22 הנה אשתך קח ולך׃ 23 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו
ואת־כל־אשר־לו׃

יג א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃
2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד־בית־אל
4 עד־המקום אשר־היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ 5 למקום
אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃

6 וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 7 ולא־נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 8 ויהי־ריב בין
רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
9 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך
כי אנשים אחים אנחנו׃ 10 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל
ואימנה ואם־הימין ואשמאילה׃ 11 וישא־לוט את־עיניו וירא את כל־ככר
הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה כארץ
12 מצרים באכה צוער׃ 13 ויבחר־לו לוט את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם
14 ויפרדו איש מעל אחיו׃ 15 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר
16 ויאהל עד־סדם׃ 17 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃

18 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה מן־
19 המקום אשר־אתה־שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ 20 כי את כל־הארץ אשר
21 אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד־עולם׃ 22 ושמתי את־זרעך כעפר הארץ
אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה׃ 23 קום התהלך
24 בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 25 ויאהל אברם ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

יד א ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
2 ותדעל מלך גוים׃ 3 עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 4 כל־אלה
חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח׃ 5 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 6 וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר
אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת־האימים בשוה
7 קריתים׃ 8 ואת־החרי בהרם שעיר עד אל־פארן אשר על־המדבר׃ 9 ויפנו
ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי
10 היושב בחצצן תמר׃ 11 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ויפלו־שם והנשארים
12 הנה־רו׃ 13 ויקחו את כל־רכש סדם ועמרה ואת כל־אכלם וילכו׃ 14 ויקחו
את־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילך הוא ישב בסדם׃

15 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 16 וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן׃
17 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל
18 לדמשק׃ 19 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו גם את־הנשים
20 והעם׃ 21 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת
22 המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃ 23 ומלכי־צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 24 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ׃ 25 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן־לו
26 מעשר מכל׃ 27 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃
28 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
29 וארץ׃ 30 אם־מחוט ועד שרוך־נעל ואם־אקח מכל אשר־לך ולא תאמר
31 אני העשרתי את אברם׃ 32 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר־הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו א אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־
תתן־לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם
4 הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃ 5 והנה דבר־יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 6 ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
7 זרעך׃ 8 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 9 ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃ 10 ויאמר אדני יהוה
11 במה אדע כי אירשנה׃ 12 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל׃ 13 ויקח־לו את כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש־
בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ 14 וירד העיט על־הפגרים וישב אתם
15 אברם׃ 16 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה
17 גדלה נפלת עליו׃ 18 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 19 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן
20 אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 21 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר
22 בשיבה טובה׃ 23 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃
24 ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
25 הגזרים האלה׃ 26 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר־פרת׃ 27 את־הקיני
28 ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 29 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃
30 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי׃

טז א ושרי אשת־אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת־אברם את־הגר
המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם
4 אישה לו לאשה׃ 5 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
6 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה יפט יהוה ביני וביניך׃ 7 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך
8 בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 9 וימצאה מלאך יהוה
על־עין המים במדבר על־העין בדרך שור׃ 10 ויאמר מלאך יהוה אליה שובי
11 אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃ 12 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת
בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך׃ 13 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃ 14 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה
15 אתה אל־ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ 16 על־כן קרא לבאר
17 באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃

טז א ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
2 ואברם בן־שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את־ישמעאל לאברם׃

3 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל־אברם ויאמר אליו
4 אני־אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 5 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה
6 אתך במאד מאד׃ 7 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 8 אני
הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 9 ולא־יקרא עוד את־שמך אברם
והיה שמך אברהם כי אב־המון גוים נתתיך׃ 10 והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 11 והקמתי את־בריתי ביני וביניך ובין
זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ 12 ונתתי
לך ולזרעך אחריך את־ארץ מגריך את כל־ארץ כנען לאחזת עולם והייתי
13 להם לאלהים׃ 14 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה
וזרעך אחריך לדרתם׃ 15 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך המול לכם כל־זכר׃ 16 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
17 ביני וביניכם׃ 18 ובן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת־כסף מכל בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 19 המול ימול יליד ביתך
ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 20 וערל זכר אשר לא־
ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃

21 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי שרה
22 שמה׃ 23 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי
24 עמים ממנה יהיו׃ 25 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן־מאה
שנה יולד ואם־שרה הבת־תשעים שנה תלד׃ 26 ויאמר אברהם אל־האלהים
27 לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 28 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
29 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ 30 ואת־בריתי אקים את
31 יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 32 ויכל לדבר אתו
ויעל אלהים מעל אברהם׃

33 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו ואת כל־מקנת כספו
את כל־זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
34 דבר אתו אלהים׃ 35 ואברהם בן־תשעים שנה ותשע שנים בהמלו בשר
36 ערלתו׃ 37 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃
38 באצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 39 וכל אנשי ביתו ילידי בית
ומקנת־כסף מאת כל־זכר מאנשי בית נמלו אתו׃

יח א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
3 מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 4 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא
תעבר מעל עבדך׃ 5 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃
6 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 7 וימהר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי
שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 8 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־
בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו׃ 9 ויקח חמאה וחלב ובן־
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃

10 ויאמרו אליו אי שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 11 ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה־בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃
12 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃
13 ותצחק שרה בקרבה לאמר האחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃
14 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני
15 זקנתי׃ 16 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
17 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה׃ 18 ויאמר לא כי צחקת׃

19 ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃
20 ויהוה אמר הכמכסה אני מעלים מאברהם אשר אנכי עשה׃ 21 ואברהם היו
22 יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 23 כי ידעתיו למען אשר
יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו׃ 24 ויגש אברהם ויאמר האף
25 תספה צדיק עם־רשע׃ 26 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה
ולא־תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 27 חלילה לך מעשות
כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל־
28 הארץ לא יעשה משפט׃ 29 ויען יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם
בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם׃ 30 ויסף עוד דבר אליו ואולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 31 ויאמר אל־נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃
32 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה
ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם
ואברהם שב למקמו׃

יט א ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט
ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה־נא אדני סורו־נא אל־בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
3 ברחוב נלין׃ 4 ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה
ומצות אפה ויאכלו׃ 5 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית
מנער ועד־זקן כל־העם מקצה׃ 6 ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים
אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 7 ויצא אליהם לוט הפתחה
8 והדלת סגר אחריו׃ 9 ויאמר אל־נא אחי אל־תרעו׃ הנה־נא לי שתי בנות
אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל־תעשו דבר כי על־כן באו בצל קורתי׃ 10 ויאמרו גש הלאה
ויאמרו האחד בא־גר ויתגר שפט ישפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש
11 בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 12 וישלחו האנשים את־ידם ויבאו את־לוט
אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו׃ 13 ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו
בסנורים מקטן ועד־גדול ויליאו למצא הפתח׃ 14 ויאמרו האנשים אל־לוט
עד־מי־פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום׃
15 כי־משחתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה וישלחנו
16 יהוה לשחתה׃ 17 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד־אשתו וביד שתי
בנתיו בחמלת יהוה עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ 18 ויהי כהוציאם
אתם החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תבט אחריך ואל־תעמד בכל־הככר
19 ההרה המלט פן־תספה׃ 20 ויאמר לוט אליהם אל־נא אדני׃ הנה־נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא
21 אוכל להמלט ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי׃ 22 הנה־נא העיר הזאת קרבה
23 לנוס שמה והיא מצער אמלטה־נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃
24 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר אשר
25 דברת׃ 26 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן
27 קרא־שם העיר צוער׃ 28 ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש
29 מאת יהוה מן־השמים׃ 30 ויהפך את־הערים האל ואת כל־הככר ואת כל־
31 יושבי הערים ומצמח האדמה׃ 32 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃
33 וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר עמד שם את־פני יהוה׃ 34 וישקף
על־פני סדם ועמרה ועל כל־פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ
35 כקיטר הכבשן׃ 36 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את־
אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃
37 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער
וישב במערה הוא ושתי בנתיו׃ 38 ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ׃ 39 לכה נשקה את־אבינו יין
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 40 ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא
ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה ובקומה׃ 41 ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן שכבתי אמש את־אבי נשקנו יין גם־הלילה
ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 42 ותשקין גם־בלילה הוא את־אביהן יין
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקומה׃ 43 ותהרין שתי בנות־
44 לוט מאביהן׃ 45 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד־היום׃
46 והצעירה גם־היא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום׃

כ א ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃
2 ויאמר אברהם אל־שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך־גרר ויקח
3 את־שרה׃ 4 ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת
על־האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ 5 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר
אדני הגוי גם־צדיק תהרג׃ 6 הלא הוא אמר־לי אחתי הוא והיא גם־הוא
אמרה אחי הוא בתם־לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 7 ויאמר אליו האלהים
בחלום גם־אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת ואחשך גם־אנכי מחטא־לי
על־כן לא נתתיך לנגעת אליה׃ 8 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר־לך׃
9 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־עבדיו וידבר את כל־הדברים האלה באזניהם
10 וייראו האנשים מאד׃ 11 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה־עשית
12 לנו ומה חטאתי לך כי־הבאת עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר
13 לא־יעשו עשית עמדי׃ 14 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה־ראית כי עשית
15 את־הדבר הזה׃ 16 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על־דבר אשתי׃ 17 ואף־אמנה אחתי בת־אבי הוא אך לא בת־
18 אמי ותהי־לי לאשה׃ 19 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל־המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא
20 אחי׃ 21 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו
22 את שרה אשתו׃ 23 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃
24 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא־לך כסות עינים לכל אשר
25 אתך ואת כל ונכחת׃ 26 ותוכח את־אברהם ויתפלל אברהם אל־האלהים
27 וירפא אלהים את־אבימלך ואת־אשתו ואמהותיו וילדו׃ 28 כי־עצר עצר יהוה
29 בעד כל־רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

כא א ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃
2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃
3 ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד לו אשר ילדה־לו שרה יצחק׃ 4 וימל
אברהם את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם בן־
6 מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ 7 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
8 השמע יצחק־לי׃ 9 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־ילדתי בן
10 לזקניו׃ 11 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־
12 יצחק׃ 13 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃
14 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת
15 את־בני את־יצחק׃ 16 ויקם אברהם בבקר וייקח לחם וחמת מים ויתן אל־
הגר שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה וילך התעה במדבר באר שבע׃
17 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד

10 כְּסָפַיִךְ׃ סְחָטֶיךָ֙ סָרֵ֣יךְ וְחַבְרֵ֣י גַנָּבִ֔ים כֻּלּ֥וֹ אֹהֵ֖ב שֹׁ֑חַד וְרֹדֵ֥ף שִׁלֻּמִ֖ים לְיָת֣וֹם לֹ֤א יִשְׁפֹּטוּ֙ וְרִ֣ב אַלְמָנָ֔ה לֹ֥א יָבֹ֖א אֲלֵיהֶֽם׃ 11 לָכֵ֗ן נְאֻם֙ הָאָד֣וֹן יְהוָ֔ה צְבָא֖וֹת אֲבִ֣יר יִשְׂרָאֵ֑ל הוֹי֙ אֶנָּחֲמָ֣ה מִצָּרָ֔י וְאִנָּקְמָ֖ה מֵאוֹיְבָֽי׃ 12 וְאָשִׁ֤יבָה יָדִי֙ עָלַ֔יִךְ וְאֶצְרֹ֥ף כַּבֹּ֖ר סִגָ֑יִךְ וְאָסִ֖ירָה כָּל־בְּדִילָֽיִךְ׃ 13 וְאָשִׁ֤יבָה שֹׁפְטַ֙יִךְ֙ כְּבָרִ֔אשׁוֹנָה וְיֹעֲצַ֖יִךְ כְּבַתְּחִלָּ֑ה אַחֲרֵי־כֵ֗ן יִקָּרֵ֤א לָךְ֙ עִ֣יר הַצֶּ֔דֶק קִרְיָ֖ה נֶאֱמָנָֽה׃ 14 צִיּ֥וֹן בְּמִשְׁפָּ֖ט תִּפָּדֶ֑ה וְשָׁבֶ֖יהָ בִּצְדָקָֽה׃ 15 וְשֶׁ֤בֶר פּ֙וֹשְׁעִ֣ים וְחַטָּאִ֔ים יַחְדָּ֖ו וְעֹזְבֵ֣י יְהוָ֑ה יִכָּלֽוּ׃ 16 כִּ֣י יֵבֹ֔שׁוּ מֵֽאֵילִ֖ים אֲשֶׁ֣ר חִמַּדְתֶּ֑ם וְהַחְפַּרְתֶּ֖ם מֵֽגַּנּ֥וֹת אֲשֶׁר־בָּחָֽרְתֶּם׃ 17 כִּֽי־אַתֶּ֤ם כְּאֵלָה֙ נֹבֶ֣לֶת עָלֶ֔הָ וְכַגַּנָּ֖ה אֲשֶׁר־מַ֥יִם אֵ֖ין לָהֶֽם׃ 18 וְהָיָ֤ה חֹסֶן֙ לְלַהַ֣ב פֹּ֔עַל וּפָעֳלוֹ֖ לְנִיצ֑וֹץ וּבָֽעֲרוּ֙ שְׁנֵיהֶ֣ם יַחְדָּ֔ו וְאֵ֥ין מְכַבֶּֽה׃ 19 אִם־תֹּא֥בּוּ וְתִשְׁמְע֖וּ טוּב֣ הָאָ֑רֶץ תֹּאכֵֽלוּ׃ 20 וְאִם־תְּמָאֲנ֥וּ וּמְרִיתֶ֖ם כִּ֣י חֶ֥רֶב תֹּאכְל֑וּ כִּ֣י פִ֥י יְהוָ֖ה דִּבֶּֽר׃ 21 אֵ֚יכָה הָיְתָ֣ה לְזוֹנָ֔ה קִרְיָ֥ה נֶאֱמָנָ֖ה מָלְאָ֣תִי מִשְׁפָּ֑ט צֶ֥דֶק יָלִ֖ין בָּ֥הּ וְעַתָּ֖ה מְרַצְּחִֽים׃ 22 כַּסְפֵּ֖ךְ הָיָ֣ה לְסִגִ֑ים סָבְאֵךְ֙ מָהוֹל֣ בַּמָּֽיִם׃ 23 שָׂרַ֙יִךְ֙ סוֹרְרִ֣ים וְחַבְרֵ֣י גַנָּבִ֔ים כֻּלּ֥וֹ אֹהֵ֖ב שֹׁ֑חַד וְרֹדֵ֥ף שִׁלֻּמִ֖ים לְיָת֣וֹם לֹ֤א יִשְׁפֹּטוּ֙ וְרִ֣ב אַלְמָנָ֔ה לֹ֥א יָבֹ֖א אֲלֵיהֶֽם׃ 24 לָכֵ֗ן נְאֻם֙ הָאָד֣וֹן יְהוָ֔ה צְבָא֖וֹת אֲבִ֣יר יִשְׂרָאֵ֑ל הוֹי֙ אֶנָּחֲמָ֣ה מִצָּרָ֔י וְאִנָּקְמָ֖ה מֵאוֹיְבָֽי׃ 25 וְאָשִׁ֤יבָה יָדִי֙ עָלַ֔יִךְ וְאֶצְרֹ֥ף כַּבֹּ֖ר סִגָ֑יִךְ וְאָסִ֖ירָה כָּל־בְּדִילָֽיִךְ׃ 26 וְאָשִׁ֤יבָה שֹׁפְטַ֙יִךְ֙ כְּבָרִ֔אשׁוֹנָה וְיֹעֲצַ֖יִךְ כְּבַתְּחִלָּ֑ה אַחֲרֵי־כֵ֗ן יִקָּרֵ֤א לָךְ֙ עִ֣יר הַצֶּ֔דֶק קִרְיָ֖ה נֶאֱמָנָֽה׃ 27 צִיּ֥וֹן בְּמִשְׁפָּ֖ט תִּפָּדֶ֑ה וְשָׁבֶ֖יהָ בִּצְדָקָֽה׃ 28 וְשֶׁ֤בֶר פּ֙וֹשְׁעִ֣ים וְחַטָּאִ֔ים יַחְדָּ֖ו וְעֹזְבֵ֣י יְהוָ֑ה יִכָּלֽוּ׃ 29 כִּ֣י יֵבֹ֔שׁוּ מֵֽאֵילִ֖ים אֲשֶׁ֣ר חִמַּדְתֶּ֑ם וְהַחְפַּרְתֶּ֖ם מֵֽגַּנּ֥וֹת אֲשֶׁר־בָּחָֽרְתֶּם׃ 30 כִּֽי־אַתֶּ֤ם כְּאֵלָה֙ נֹבֶ֣לֶת עָלֶ֔הָ וְכַגַּנָּ֖ה אֲשֶׁר־מַ֥יִם אֵ֖ין לָהֶֽם׃ 31 וְהָיָ֤ה חֹסֶן֙ לְלַהַ֣ב פֹּ֔עַל וּפָעֳלוֹ֖ לְנִיצ֑וֹץ וּבָֽעֲרוּ֙ שְׁנֵיהֶ֣ם יַחְדָּ֔ו וְאֵ֥ין מְכַבֶּֽה׃

(10) ממס 15: 6. ו. ישׁ. 5: 17. (חגי. מה. 63.] 3. (16) בל. 24: 25, 27. (17) בל. 24: 12, 13. 25: 8. 21: 33. (18) בל. 22: 24. 24. 10. 25: 8. 26: 31. (19) בל. 25: 11. (20) בל. 26: 6. 7. 20. יג. 1: 3. 1. 4: 1. 6: 20. ד. ישׁ. 16. 1: 2. 9. בשמות. 10. 13. (22) כה. 2: 34. בל. 24: 5. 14. ו. ישׁ. 2: 12. 4: 14. (23) כה. 24: 27. בל. 17: 3. 19: 8. 26: 6. 22. (24) בל. 14: 4. 17: 4. 19: 9. (26) נה. 6: 9. יג. 5: 21. שו. 2: 22. 21. ו. ממ. 1: 1. (1) בל. 22: 21. ו. ממ. 1: 1. 4: 12. כה. 8: 10. ממ. 12: 40. כה. 11: 8. (28) ממ 21: 41. 43. בל. 13: 46. 47. 18: 6. 22. 21. 26: 17. 18. כה. 11: 11. [חגי. מה. 65.] (31) בל. 4: 31. יג. 6: 19. ——:o:—— [חגי. מה. 60.] 12: 2. ממ 13: 14. 15. מה. 15. 1: 1. 4: 1. 6: 20. ד. ישׁ. 16. 1: 2. 9. בשמות. 10. 13. (22) כה. 2: 34. בל. 24: 5. 14. ו. ישׁ. 2: 12. 4: 14. (23) כה. 24: 27. בל. 17: 3. 19: 8. 26: 6. 22. (24) בל. 14: 4. 17: 4. 19: 9. (26) נה. 6: 9. יג. 5: 21. שו. 2: 22. 21. ו. ממ. 1: 1. (1) בל. 22: 21. ו. ממ. 1: 1. 4: 12. כה. 8: 10. ממ. 12: 40. כה. 11: 8. (28) ממ 21: 41. 43. בל. 13: 46. 47. 18: 6. 22. 21. 26: 17. 18. כה. 11: 11. [חגי. מה. 65.] (31) בל. 4: 31. יג. 6: 19.

ספרות: א.

1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם

[1] ישעיה בן־אמוץ. [2] ממס ישׁ. מה.–מה. ממס ישׁ. מה.–מה. מיכה בן־מורשתי: מיכה בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה.

[3] ממס ישׁ. מה. ואל. 29 וכי אין: אלה. פלאיה: מפלאות.

ישעיה.

ספרות: א.

1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם

4 וְיִתְּנֵהוּ* פַּרְעֹה עַל כִּסְאוֹ וְיִפְקֹד פַּרְעֹה פְּקִדִים עַל הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעֵי הַשָּׂבָע: 5 וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אָכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה הַבָּאוֹת וְיִצְבְּרוּ בָר תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ: 6 וְהָאֹכֶל* הָיָה לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב: 7 וַיִּיטַב* הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל עֲבָדָיו: 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: 9 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ: 10 אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ: 11 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 12 וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ: 13 וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ* וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 14 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכֹל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 15 וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 16 וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 17 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בַּשָּׁנִים הַטֹּבוֹת קֹמָצִים: 18 וְכָנַס אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 19 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 20 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 21 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 22 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 23 וַיִּכְלוּ שִׁבְעַת שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 24 וַתָּחֵלְנָה שִׁבְעַת שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 25 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 26 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 27 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 28 וְכָל[4] מִצְרַיִם בָּאוּ אֶל פַּרְעֹה לָלָחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 29 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם* וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 30 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 31 וַיֹּאמֶר* יוֹסֵף אֶל אֲחָיו גַּם אֲנִי אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָכֶם בְּשִׁבְעַת הָרָעָב: 32 וְאֶת שְׁנֵי* חֲלֹם פַּרְעֹה אֶל אֶחָד הוּא אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה: 33 וְעַתָּה יֵרֶא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וְיָשִׁתֵהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 34 יַעַשׂ פַּרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע: 35 וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאוֹת הָאֵלֶּה וְצִבְרוּ בָר תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ: 36 וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב: 37 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל עֲבָדָיו: 38 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: 39 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ: 40 אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ: 41 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 42 וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ: 43 וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ* וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 44 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 45 וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 46 וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 47 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בִּשְׁנֵי הַשָּׂבָע קֹמָצִים: 48 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 49 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 50 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 53 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 54 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 55 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 56 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 57 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 58 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 59 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 60 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 61 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 62 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 63 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 64 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 65 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 66 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 67 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 68 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 69 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 70 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 71 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 72 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 73 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 74 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 75 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 76 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 77 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 78 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 79 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 80 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 81 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 82 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 83 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 84 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 85 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 86 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 87 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 88 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 89 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 90 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 91 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 92 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 93 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 94 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 95 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 96 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 97 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 98 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 99 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 100 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 101 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 102 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 103 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 104 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 105 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 106 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 107 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 108 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 109 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 110 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 111 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 112 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 113 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 114 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 115 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 116 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 117 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 118 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 119 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 120 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 121 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 122 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 123 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 124 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 125 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 126 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 127 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 128 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 129 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר: 130 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: 131 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי: 132 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: 133 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 134 וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע הַשָּׁנִים הָרָעוֹת לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 135 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 136 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 137 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: 138 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר ס

136 ⁊⁊ⁱⁱ ⁊ⁱⁱ. ⁊ⁱⁱ. ⁊ⁱⁱ.

8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי:* מי יובלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום:
10 הלא אתה אלהים זנחתנו:* ולא תצא
אלהים בצבאותינו:
11 תנה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם:
12 באלהים נעשה חיל[1]
והוא יבוס צרינו:

13 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד
לללמד:
בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה
וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח
שנים עשר אלף:
14 אלהים זנחתנו פרצתנו
אנפת עמנו שבת נא לנו:
15 החרדת ארץ פצתה רפה שבריה
16 הראית עמך קשה השקיתנו
יין תרעלה:
17 נתת ליראיך נס
להתנוסס מפני קשט סלה:
18 למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני:

19 אלהים דבר בקדשו אעלזה
אחלקה שכם ועמק סכות אמדד:
20 לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי:
21 מואב סיר רחצי
על אדום אשליך פלשת
התרועעי עלי:
22 מי יובלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום:
23 הלא אתה אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו:
24 תנה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם:
25 באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו:

26 למנצח בנגינת מזמור שיר:
שמע אלהים קולי שיחי
מפחד אויב תנצר חיי:
27 תסתירני מסוד מרעים
מרגשת פעלי און:
28 אשר שננו כחרב לשונם
דרכו חץ דבר מר:
29 להורות בסתרים תם
פתאם יורוהו ולא יראו:
30 יחזקו למו דבר רע
יספרו לטמן מוקשים
אמרו מי יראנו:
31 יחפשו עולות תמנו חפש
איש וקרב לב עמק:
32 ואלהים יורם חץ
פתאם היו מכותם:
33 ותכשלהו עליהם לשונם
יתנדדו כל רואיהם:
34 וייראו כל אדם
ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו:
35 ישמח צדיק ברוה
יחסה בו וישרי לב יתהללו:

פרק ה.

1 למנצח אל נחילות[3] מזמור לדוד:
2 האזינה יהוה אמרי
בינה הגיגי:
3 הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
4 יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה:
5 כי לא אל חפץ רשע אתה
לא יגורך רע:
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און:
7 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתך:
9 יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי
הישר לפניך דרכי:
10 כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות
קבר פתוח גרונם
חלקם הלקו:
11 הפקם אלהים יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך:
12 וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עליהם
ויעלזו בך אהבי שמך:
13 כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו:

[1]: ראה לעיל. [2]: מלרע: לנצח לבד.

[3]: נ"א: לדוד: למנצח: בנגינות: שיר: מזמור:

(8) שם. 5: 20. 6: 1. 15.
(9) שם. 1: 28. מלכ. 2: 1.
מלכ. 3: 23. ישעי. 3: 22.
(10) שם. 14: 1-3. 53: 1.
(13) שם. 5: 9. נא. 5: 16.
שם. 140: 3.
(14) שם. 10: 7.
(15) מלא. 1: 16. נא. 59: 7. 8.
(18) שם. 36: 1.
(19) משל. 10: 34. 15: 25.
תהל. 5: 16. שם. 107: 42. משל.
16: 63. שם. 1: 20. 2: 1. 2. 3: 9. 23.
(20) שם. 143: 2. בר. 13: 2: 6. דבר. 9: 12. 1. שמו. 1: 18. 19.
(25) שם. 16: 15. 1. משל. 2: 4: 10. שם. 1: 20. בר. 13: 38. 39. 1. ישע. 1: 15. בר. 15. 17: 30. יחז. 9: 15.
(27) שם. 2: 17. 23. 4: 2. 1. שם. 1: 29. 31. נא. 2: 9.
(28) בר. 13: 38. 39. שם. 3: 20-22. 8: 3. ישעי. 2: 16.
(30) שם. 10: 12. 13. ישעי. 3: 8. 20. 28.
(1) נב. 51: 2. שם. 3: 9. משל. 8: 33. 39. ד. שם. 11: 22.
(2) שם. 3: 20. 27. 28.
(3) בר. 15: 6. ישעי. 6: 3. שה. 2: 23.
(4) שם. 11: 6.
(5) שה. 24: 2.
(7) שם. 32: 1. 2.
(11) בר. 17: 10. בא. 19: 9. שם. 4: 12. 16. ישעי. 3: 7. בר. 17. 4. שה. 3: 29.

14 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך
15 לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃
16 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
17 מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
18 לך מים ממצר החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמענך לנסתך להיטבך
19 באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך
20 כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את יהוה
21 אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃
22 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

ח.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ
2 אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר
3 למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא׃ וינענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
4 פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃
5 וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות יהוה אלהיך
6 ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר׃ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל
בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ ואכלת ושבעת וברכת את
יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ ובקרך וצאנך
ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים ממצר החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמענך לנסתך להיטבך
באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך
כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את יהוה
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃
כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

---

1 מ: נחבש. 2 מסורה: קרי נחי.

(14) ויקרא. 3: 18.
(15) שם. 3: 20. 5: 13. 20.
7: 8. 10. 11. 1. מה. 15: 56.
ב. מה. 3: 7. 9. ויקרא. 3:
10. 19. 1. ממש. 3: 4.
(16) שם. 3: 24. ויקרא. 3:
22. נד. 51: 2. שם. 9: 8.
(17) ויקרא. 17: 5. שם. 8: 11.
שה. 2: 1. 5. שם. 9: 26. 1.
מה. 1: 28. 1. בראש. 2: 10.
(18) דה. 15: 5.
(19) דה. 17: 17. 18: 11.
בראש. 11: 11. 12.
(21) מל. 115: 3. כה. 1: 37.
45. בראש. 11: 19.
(23) שם. 15: 4. 1. מה. 10:
6. 11.
(24) בראש. 2: 13. 24. 30.
(25) נד. 53: 5. 6. שם. 3:
25. 5: 6. 8: 32. ב. מה. 5:
21. ויקרא. 1: 4. 1. בראש.
2: 24. 3: 18. בראש. 9: 28. 1.
מה. 15: 17. 1. בראש. 1: 21.

---

(1) נד. 32: 17. ממש. 16:
33. שם. 3: 28. שה. 2:
14. מה. 1: 20.
(2) ממש. 10: 9. 14: 6. שה.
2: 18. 8: 12. בראש. 10: 19.
1. מה. 15: 1. בראש. 3: 6.
(3) ממש. 5: 11. 12. בראש. 5:
41. ב. מה. 12: 10. ש. 2:
17. מד. 1: 2. 12. 1. בראש.
3: 14. מד. 1: 3.
(4) מד. 1: 12.
(5) ש. 1: 20. ב. מה. 1:
22. ויקרא. 4: 6. שה. 1: 13.
14.
(6) ויקרא. 4: 4. שם. 5: 8.
25: 4.
(8) ממש. 15: 13. 1. בראש.
18:3. 1. ממש. 16:3. 4: 9. 10.
(9) שם. 3: 25. שה. 2: 13.
בראש. 9: 14. 1. ממש. 1: 7.
שם. 1: 18. 1. ראש. 1: 10.
(10) שם. 8: 32. ב. מה. 5:
18. 19. שה. 2: 16. מה. 1:
20: 21. ממש. 5: 26. 14: 19.
17. מד. 1: 2. 12. 1. בראש.
3: 14. מד. 1: 3.
(11) שם. 2: 17. 3: 29. 30.
ויקרא. 4: 9. שם. 5: 10.
ב. מה. 5: 18. 19.
(12) דה. 3: 6. 1. מה. 15:
21. דה. 2: 17. שם. 6: 23. 1.
מה. 15: 21.
(13) שם. 15:4. 1. ממש. 3: 4.
(14) 1. מה. 15: 21. 22. 45.
(15) נד. 53: 11. ממש 20:
28. 26: 28.
(18) ממש. 12: 32. בראש. 2: 9.
(20) ממש. 15: 22. שם. 3:
20. 4: 15. 7: 8. ויקרא. 3:
19. 23. כה. 7: 47. 1. שמ.
1: 14.

ס.

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־זה בית אשר תבנו־לי ואי־זה מקום מנוחתי׃
2 ואת־כל־אלה ידי עשתה ויהיו כל־אלה נאם־יהוה ואל־זה אביט אל־עני ונכה־רוח וחרד על־דברי׃
3 שחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכרת־און מברך גם־הם בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
4 גם־אני אבחר בתעלליהם ומגוריהם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃
5 שמעו דבר־יהוה החרדים אל־דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבושו׃
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃
8 מי־שמע כזאת מי ראה כאלה התחבל ארץ ביום אחד אם־יולד גוי פעם אחת כי חבלה גם־ילדה ציון את־בניה׃
9 האני המוליד ולא אוליד אמר יהוה אם־אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃
10 שמחו את־ירושלם וגילו בה כל־אהביה שישו אתה משוש כל־המתאבלים עליה׃
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
12 כי־כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו ועל־ברכים תשעשעו׃
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד־יהוה את־עבדיו וזעם את־אויביו׃
15 כי־הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את־כל־בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל־הגנות אחר אחד בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם־יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את־כל־הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי׃
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל־הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא־שמעו את־שמעי ולא־ראו את־כבודי והגידו את־כבודי בגוים׃
20 והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפריונים ובפרדים ובכרכרות על־הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני־ישראל את־המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃
21 וגם־מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם־יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃
23 והיה מדי־חדש בחדשו ומדי־שבת בשבתו יבוא כל־בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל־בשר׃

ירמיהו

א.

1 דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין׃
2 אשר היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשנת שלש־עשרה למלכותו׃
3 ויהי גם בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד־תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם בחדש החמישי׃
4 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
5 בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃
6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא־ידעתי דבר כי־נער אנכי׃
7 ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי כי על־כל־אשר אשלחך תלך ואת־כל־אשר אצוך תדבר׃
8 אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצילך נאם־יהוה׃
9 וישלח יהוה את־ידו וינע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך׃
10 ראה הפקדתיך היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרס לבנות ולנטע׃
11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה רואה ירמיהו ואמר מקל שקד אני רואה׃
12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי־שקד אני עתיד על־דברי לעשותו׃
13 ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר מה־אתה רואה ואמר סיר נפוח אני רואה ופניו מפני מצפונה׃
14 ויאמר יהוה אלי מפני צפונה תפתח הרעה על כל־יושבי הארץ׃
15 כי־הנני קורא לכל־משפחות ממלכות צפונה נאם־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל־כל־חומותיה סביב ועל כל־ערי יהודה׃
16 ודברתי משפטי אתם על כל־רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃
17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל־אשר אנכי אצוה אתך אל־תחת מפניהם פן־אחתך לפניהם׃
18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחושת על כל־הארץ לשרי יהודה לכהניה ולעם הארץ׃
19 ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה להצילך׃

ב.

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃
3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל־אכליו יאשמו רעה תבוא אליהם נאם־יהוה׃
4 שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל׃
5 כה אמר יהוה מה־מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי הבל ויהבלו׃
6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המולכנו במדבר בארץ ערבה ושחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא־עבר בה לא־ישב אדם שם׃
7 ואביא אתכם אל־ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את־ארצי ונחלתי שמתם לתועבה׃
8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל וילכו אחרי לא יועילו׃
9 לכן עוד אריב אתכם נאם־יהוה ואת־בני בניכם אריב׃
10 כי עברו איי כתים וראו וקדר שלחו הנה ותבינו מאד והיה כזאת לא נהיתה׃
11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים עמי המירו כבודם בלא יועיל׃
12 שמו שמים על־זאת ושערו חרבו מאד נאם־יהוה׃
13 כי שתים עשו עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות נשברים אשר לא־יכילו המים׃
14 הישראל עבד אם־ילוד בית הוא מדוע היה לבז עליו׃
15 עליו כפירים שאגו נתנו קולם וישתו ארצו לשמה עריו נצתו מאין יושב׃
16 גם־בני נף ותחפנס ירעוך קדקד׃
17 הלא־זאת תעשה־לך עזבך את־יהוה אלהיך בעת מוליכו בדרך׃
18 ועתה מה־לך לדרך מצרים לשתות מי־שחור ומה־לך לדרך אשור לשתות מי־נהר׃
19 תיסרך רעתך ומשובתיך תוכחוך ודעי וראי כי־רע ומר עזבך את־יהוה אלהיך ולא־פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות׃
20 כי מעולם שברת עלך ניתקת מוסרות ותאמרי לא אעבד כי על־כל־גבעה גבוהה ותחת כל־עץ רענן את־זנה שכבת׃
21 ואנכי נטעתיך שורק כל־זרע אמת איך נהפכת לי סורי הגפן נכריה׃
22 כי אם־תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃
23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה־עשית בכרה קלה מסלתיה׃
24 פרא למד מדבר בתאות נפשה שאפים רוחה מי תשיבנה כל־מבקשיה לא־יעיפו בחדשה ימצאונה׃
25 מנעי רגלך מיחף וגרונך מצמאה ותאמרי נואש לא כי־אהבתי זרים ואחריהם אלך׃
26 כבשת גנב כי יבוש כן בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃
27 האמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי־פנו אלי עורף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו׃
28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם־יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה׃
29 מדוע תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם־יהוה׃
30 לשוא הכיתי את־בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם את־דוריכם כאריה משחית׃
31 דור הראו דבר־יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפלה למה אמרו עמי רדנו לא־נבוא עוד אליך׃
32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר׃
33 מה־תיטיבי דרכך לבקש אהבה אף את־הרעות למדת את־דרכיך׃
34 גם על־כנפיך נמצאו נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי אם־על־כל־אלה׃
35 ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אתך על־אמרך לא חטאתי׃
36 מה־תזלי מאד לשנות דרכך גם מאת מצרים תבושי כאשר בושת מאת אשור׃
37 גם מאת זה תצאי וידיך על־ראשך כי־מאס יהוה את־מבטחיך ולא תצליחי להם׃

ג.

1 לאמר הן ישלח איש את־אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנף תחנף הארץ ההוא ואת זנית רעים רבים ושובי אלי נאם־יהוה׃
2 שאי עיניך אל־שפים וראי איפה לא הושגלת על־הדרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי הארץ בזנוניך וברעתך׃
3 ומנעו רבבים ועת לקוש לא היתה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם׃
4 הלא מעתה קראת לי אבי אלוף נעורי אתה׃
5 הינטר לעולם אם־ישמר לנצח הן דברת ותוכלי הרע׃
6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית את־אשר עשתה המשובבה ישראל הלכה על־כל־הר גבוה ותחת כל־עץ רענן ושם זנתה׃
7 ואמרתי אחרי שתה כל־אלה תשוב אלי ולא־שבה ותרא בגדתה יהודה אחותה׃
8 וראיתי כי על־כל־אשר נאפו משובבה ישראל שלחתיה ואתן את־ספר כריתתיה אליה ולא־יראה בגדתה יהודה אחותה ותלך גם־היא ותזן את־זנונים׃
9 והיה מקול זנונה ותחנף הארץ ותנאף את־האבן ואת־העץ׃
10 וגם בכל־זאת לא־שבה אליה בגדתה יהודה אחותה בשקר נאם־יהוה׃
11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משובבה ישראל מבגדה יהודה׃
12 הלך וקראת את־הדברים האלה צפונה ואמרת שובי משובבה ישראל נאם־יהוה לא־אפיל פני בכם כי־חסיד אני נאם־יהוה לא־אטור לעולם׃
13 אך דעי עוניך כי בפשעך ביהוה אלהיך פשעת ותפיצי את־דרכיך לזרים תחת כל־עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם־יהוה׃
14 שובו בנים שובבים נאם־יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד משפחה ושנים מציון והבאתי אתכם ציונה׃
15 ונתתי לכם רעים כלבבי ורעו אתכם דעה והשכיל׃
16 והיה כי תרבו ותפרו בארץ בימים ההמה נאם־יהוה לא־יאמרו עוד ארון ברית־יהוה ולא תעלה על־לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא ייעשה עוד׃
17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל־הגוים לשם יהוה לירושלם ולא־ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרעים׃
18 בימים ההם תלכנה בית יהודה אל־בית ישראל והלכו יחדו מארץ צפון על־הארץ אשר הנחלתי לאבותיכם׃
19 ואני אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמרתי אבי תקראי לי ומאחרי לא תשובי׃
20 אך כבגוד אשה רעה בגדתם בי בית ישראל נאם־יהוה׃
21 קול על־שפים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את־דרכם שכחו את־יהוה אלהיהם׃
22 שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם הננו באים אליך כי אתה יהוה אלהינו׃
23 אכן שקר מגבעות המון ההרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃
24 והבשת אכלה את־יגיע אבותינו מנעורינו את־צאנם ואת־בקרם את־בניהם ואת־בנותיהם׃
25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד־היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו׃

ד.

1 אם־תשוב ישראל נאם־יהוה אלי תשוב ואם־תסיר שקוציך מלפני ולא תנוד׃
2 ונשבעת חי־יהוה באמת במשפט ובצדקה ונברכו בו גוים ובו יתהללו׃
3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל־תזרעו אל־קוצים׃
4 המולו ליהוה וסירו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן־תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מרע מעלליכם׃
5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם ואמרו תקעו בשופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבוא אל־ערי המבצר׃
6 שאו נס־ציונה העזו אל־תעמדו כי־רעה מביא יהוה משבר גדול׃
7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע ממקומו לשום את־ארצך לשמה תצאנה עריך מאין יושב׃
8 על־זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא־שב חרון אף־יהוה מאתנו׃
9 והיה ביום ההוא נאם־יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים ונבהלו הנביאים׃
10 ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא נשאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב עד־הנפש׃
11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח שחי שפים במדבר דרך בת־עמי לא לזרות ולא לנקות׃
12 רוח מלאה מאלה תבוא לי עתה גם־אני אדבר משפטים אתם׃
13 הנה כעננים יעלה ומרכבתיו כסופה סוסיו קלו מנשרים אוי־לנו כי שדדנו׃
14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד־מתי תלין בקרבך אונות רעתך׃
15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים׃
16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על־ירושלם נוצרים באו מארץ מרחק ויתנו על־ערי יהודה קולם׃
17 כשדי שמרי השדה עליה סביב כי־אתי מרתה נאם־יהוה׃
18 דרכיך ועלליותיך עשו לך את־אלה רעתך כי־מרה כי־נגעה אל־לבך׃
19 מעי מעי אוחילה קירות לבי המה לי לבי אלי לא־אחריש כי־קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה׃
20 שבר על־שבר נקרא כי שדדה כל־הארץ פתאם שדדו יריעותי רגע יריעותי׃
21 עד־מתי אראה נס אשמעה קול שופר׃
22 כי־אויל עמי אתי לא ידעוני בנים סכלים המה ובלי־בינה המה חכמו להרעה ולהיטיב לא ידעו׃
23 ראיתי את־הארץ והנה תהו ובהו ואל־השמים ואין אורם׃
24 ראיתי את־ההרים והנה רעשים וכל־הגבעות התקלקלו׃
25 ראיתי והנה אין האדם וכל־עוף השמים נדדו׃
26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל־עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו׃
27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל־הארץ וכלה לא אעשה׃
28 על־זאת תאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה יען דברתי זמותי ולא נחמתי ולא־אשוב ממנה׃
29 מקול פרש וקשת־רמה כל־העיר נסים בעבי־שוחים ובסלעים עלו כל־העיר עזובה ולא־ישב בהן איש׃
30 ואת שדודה מה־תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי־תפכי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגביך נפשך יבקשו׃
31 כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירתה קול בת־ציון מתאפחת תפרש כפיה אוי־נא לי כי־עיפה נפשי להרגים׃

ה.

1 שוטטו ברחובות ירושלם וראו־נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם־תמצאו איש אם־יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה׃
2 ואם־חי יהוה אם־לשקר ישבעו׃
3 יהוה עיניך הלוא לאמונה חזו נגפתם ולא חלו כלתתם אותם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב׃
4 ואני אמרתי אך־דלים הם נואלו כי לא־ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם׃
5 אלכה־לי אל־הגדולים ואדברה אתם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך־המה יחדו שברו עול נתקו מוסרות׃
6 על־כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שוקד על־עריהם כל־היוצא מהנה יטרף כי־רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃
7 על־מה אסלח־לך בניך עזבוני וישבעו בלא־אלהים והשבעתים ויניפו׃
8 סוסים מפרים משכמים היו איש אל־אשת רעהו יצהלו׃
9 על־אלה לא־נאם־יהוה אם־בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי׃
10 עלו בשריה ושחתו אך־כלה לא תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה׃
11 כי בגוד בגדו־בי בית ישראל ובית יהודה נאם־יהוה׃
12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא־תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה׃
13 והנביאים היו לרוח והדבר אין בם כן יעשה להם׃
14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את־הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃
15 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם־יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא־תדע לשונו ולא תבין מה־יאמר׃
16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים׃
17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרם יאכל גפנך ותאנתך יאכל ערי מבצריך אשר־אתה בטח בהן בחרב׃
18 גם בימים ההמה נאם־יהוה לא אעשה אתכם כלה׃
19 והיה כי־תאמרו על־מה עשה יהוה אלהינו לנו את־כל־אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם׃
20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו ביהודה לאמר׃
21 שמעו־נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
22 האותי לא תיראו נאם־יהוה אם מפני לא תחילו אשר־שמתי חול גבול לים חק־עולם ולא יעברנו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנו׃
23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו׃
24 ולא אמרו בלבבם נירא נא את־יהוה אלהינו הנתן גשם־יורה ומלקוש בעתו שבעות קצירה ישמר לנו׃
25 עונותיכם הטו אלה ומחטאותיכם מנעו הטוב׃
26 כי נמצאו בעמי רשעים משחיתים כיקשים יהלכו מוקש טמנו לתפוש אדם׃
27 כאשר כלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על־כן גדלו ויעשירו׃
28 שמנו עשתו גם עברו דברי־רע דין לא דנו דין יתום והצליח וכשפט אביונים לא שפטו׃
29 הלא־על־אלה נאם־יהוה אם־בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי׃
30 שמה ופלאים היתה בארץ׃
31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על־ידיהם ועמי אהבו כן מה־תעשו לאחריתה׃

ו.

1 חזקו בני־בנימין מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל־בית הכרם שאו משא כי־רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃
2 הנוה המדמה בת־ציון הכרתי׃
3 אליה יבאו רעים ועדריהם אהל יטו־לה סביב רעו איש את־ידו׃
4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי־לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב׃
5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה׃
6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על־ירושלם סוללה היא העיר הפקד כל־העשק בקרבה׃
7 כהקר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד יישמע בה על־פני תמיד חלי ומכה׃
8 הוסרי ירושלם פן־תקע נפשי ממך פן־אשימך שממה ארץ לא נושבה׃
9 כה אמר יהוה עולל יעוללו כגפן שארית ישראל שוב ידך כבוצר על־סלסלות׃
10 אל־מי אדברה ואעידה ויאזינו הן ערלה אזנם ולא יוכלו הקשב הן דבר־יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו־בו׃
11 ואת־חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על־עולל בחוץ ועל־סוד בחורים יחדו כי גם־איש עם־אשה ילכדו זקן עם־מלא ימים׃
12 ונסבו בתיהם לאחרים שדות יחד כי־אטה ידי על־יושבי הארץ נאם־יהוה׃
13 כי־למקטנם ועד־גדולם כל־בצע בוצע ומנביא ועד־כהן כל־עשה שקר׃
14 וירפאו את־שבר עמי על־נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום׃
15 הבושו כי תועבה עשו גם־בושה לא יבושו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה׃
16 כה אמר יהוה עמדו על־דרכים וראו ושאלו לנתיבות עולם אי זה דרך הטוב והלכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך׃
17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב׃
18 לכן שמעו הגוים וידעי עדה את־אשר בם׃
19 שמעי הארץ הנני מביא רעה אל־העם הזה פרי מחשבותם כי על־דברי לא הקשיבו ותורתי ויגעלוה׃
20 למה־זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחקה עולותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי׃
21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל־העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעהו יאבדו׃
22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעורר מירכתי ארץ׃
23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל־סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת־ציון׃
24 שמענו שמעו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה׃
25 אל־תצאי השדה ובדרך אל־תלכי כי חרב לאויב מגור מסביב׃
26 בת־עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי־לך מספד תמרורים כי פתאם יבוא השדד עלינו׃
27 בחון נתתיך בעמי מבצר ובחנת את־דרכם׃
28 כלם סרי סרים הולכי רכיל נחושת וברזל כלם משחיתים המה׃
29 נחר נפח מאש עופרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו׃
30 כסף נמאס קראו להם כי־מאס יהוה בם׃

ז.

1 הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
2 עמד בשער בית־יהוה וקראת שם את־הדבר הזה ואמרת שמעו דבר־יהוה כל־יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה׃
3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה׃
4 אל־תבטחו לכם אל־דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה׃
5 כי אם־היטב תיטיבו את־דרכיכם ואת־מעלליכם אם־עשה תעשו משפט בין־איש ובין רעהו׃
6 גר יתום ואלמנה אל־תעשקו ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרעתכם׃
7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מעולם ועד־עולם׃
8 הנה אתם בוטחים לכם אל־דברי השקר לבלתי יועיל׃
9 הגנב רצח ונאף והשבע לשקר והקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את־כל־התועבות האלה׃
11 המערת פרצים בית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם־אני הנה ראיתי נאם־יהוה׃
12 כי אם־לכו־נא אל־מקומי אשר בשילה אשר שכנתי שמי בראשונה וראו את אשר־עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל׃
13 ועתה יען עשותכם את־כל־המעשים האלה נאם־יהוה וידבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם וקראתי אתכם ולא עניתם׃
14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשילה׃
15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל־אחיכם את כל־זרע אפרים׃
16 ואתה אל־תתפלל בעד העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה ואל־תפגע בי כי לא אשמע אליך׃
17 הלוא את אשר־הם עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלם׃
18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את־האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים ולהסיך נסכים לאלהים אחרים למכעסי׃
19 הלאתי נאם־יהוה הלא אותם לבשת פניהם׃
20 לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל־המקום הזה על־האדם ועל־הבהמה ועל־עץ השדה ועל־פרי האדמה ובערה ולא תכבה׃
21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עולותיכם הוסיפו על־זבחיכם ואכלו בשר׃
22 כי לא־דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על־דברי עולה וזבח׃
23 כי אם־את־הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם׃
24 ולא שמעו ולא הטו את־אזנם וילכו במעצות בשרירות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים׃
25 למן־היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד־היום הזה ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים יום ומשכים ושלח׃
26 ולא־שמעו אלי ולא הטו את־אזנם ויקשו את־ערפם הרעו מאבותיהם׃
27 ודברת אליהם את כל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת להם ולא יענוך׃
28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא־שמע בקול יהוה אלהיו ולא לקח מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם׃
29 גזי נזרך והשליכי ושאי על־שפים קינה כי מאס יהוה ונטש את־דור עברתו׃
30 כי עשו בני־יהודה הרע בעיני נאם־יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
31 ובנו במות התפת אשר בגי בן־הנם לשרף את־בניהם ואת־בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על־לבי׃
32 לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר עוד התפת וגי בן־הנם כי אם־גי ההרגה וקברו בתפת מאין מקום׃
33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃
34 והשבתי מערי יהודה ומחוצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ׃

ח.

1 בעת ההיא נאם־יהוה יוציאו את־עצמות מלכי יהודה ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת־עצמות הנביאים ואת־עצמות יושבי ירושלם מקבריהם׃
2 ופרשום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו׃
3 ונבחר מות מחיים כל־השארית הנשארים מן־המשפחה הזאת הנשארים בכל־המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם־יהוה צבאות׃
4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנופל ולא יקום השב ולא ישוב׃
5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משובה נצחת החזיקו במרמה מאנו לשוב׃
6 הקשבתי ואשמע לא־כן דברו איש לא־נחם על־רעתו לאמר מה־עשיתי כל־שב במרוצתו כסוס שטה במלחמה׃
7 גם־חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את־עת בואנה ועמי לא ידעו את־משפט יהוה׃
8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשתה עט־שקר סופרים׃
9 הבישו חכמים חתו ונלכדו הנה בדבר־יהוה מאסו וחכמת מה־להם׃
10 לכן אתן את־נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד־גדול כל־בצע בוצע מנביא ועד־כהן כל־עשה שקר׃
11 וירפאו את־שבר בת־עמי על־נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום׃
12 הבושו כי תועבה עשו גם־בושה לא יבושו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה׃
13 אספו אסף נאם־יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום׃
14 מדוע אנחנו ישבים האספו ונבואה ערי המבצר ונדמה־שם כי יהוה אלהינו הדמנו והשקנו מי־ראש כי חטאנו ליהוה׃
15 קוה לשלום ואין לטוב ולעת מרפא והנה בעתה׃
16 מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבריו רעשה כל־הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה׃
17 כי הנני משלח בכם נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם־יהוה׃
18 מבליגיתי עלי־יגון עלי לבי דוי׃
19 הנה קול שועת בת־עמי מארץ מרחקים הלא יהוה בציון אם־מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסיליהם בהבלי נכר׃
20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו׃
21 על־שבר בת־עמי הושברתי קדרתי שמה החזקתני׃
22 הצרי אין בגלעד אם־רופא אין שם כי מדוע לא עלתה ארוכת בת־עמי׃

ט.

1 מי־יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת־עמי׃
2 מי־יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את־עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים׃
3 וידרכו את־לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל־רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם־יהוה׃
4 איש מרעהו השמרו ועל־כל־אח אל־תבטחו כי כל־אח עקב יעקב ורעה כל־רע יתהלך׃
5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר־שקר העות נלאו׃
6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת נאם־יהוה׃
7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת־עמי׃
8 חץ שחוט לשונם מרמה בפיהו שלום את־רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו׃
9 הלא־על־אלה נאם־יהוה אם־בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי׃
10 על־ההרים אשא בכי ונהי ועל־נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי־איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד־בהמה נדדו הלכו׃
11 ונתתי את־ירושלם לגלים מעון תנים ואת־ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב׃
12 מי האיש החכם ויבן את־זאת ואשר דבר־פי יהוה אליו ויגדה על־מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר׃
13 ויאמר יהוה על־עזבם את־תורתי אשר נתתי לפניהם ולא־שמעו בקולי ולא־הלכו בה׃
14 כי אם־הלכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם׃
15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכיל את־העם הזה לענה והשקיתים מי־ראש׃
16 והפיצותים בגוים אשר לא־ידעום המה ואבותם ושלחתי אחריהם את־החרב עד־כלותי אתם׃
17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואנה ואל־החכמות שלחו ותבואנה׃
18 ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים׃
19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי־עזבנו ארץ כי השליכו משכנתינו׃
20 כי־שמעה נשים דבר־יהוה ותקח אזנכם דבר־פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה׃
21 כי עלה־מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות׃
22 דבר כה נאם־יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על־פני השדה וכעמיר מאחורי הקוצר ואין מאסף׃
23 כה אמר יהוה אל־יתהלל חכם בחכמתו ואל־יתהלל הגבור בגבורתו אל־יתהלל עשיר בעשרו׃
24 כי אם־בזאת יתהלל המתהלל השכל וידו

11 ומצרים ויהי אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם וַתַּעַשׂ לך שם כהיום הזה׃ 12 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ 13 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ 14 והר סיני ירדת ותדבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות׃ 15 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה ביד משה עבדך צויתה׃ 16 ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים ממצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ 17 והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך׃ 18 וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם׃ 19 גם כי עשו להם עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדלות׃ 20 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם ביום ואת עמוד האש להאיר להם בלילה בדרך אשר ילכו בה׃ 21 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם׃ 22 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא צמתה׃ 23 וממלכות תתן להם ועמים תחלק לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן׃ 24 ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה׃ 25 וישובו בניהם וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן אותם בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות להם כרצונם׃ 26 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרב ויאכלו ושבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול׃ 27 וימרו וימרדו בך ואת תורתך השליכו אחרי גוום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדלות׃ 28 ותתנם ביד צרים ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ 29 וכנוחם עליהם ישובו לעשות הרע לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו ויזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים רבות׃ 30 ותעד בם להשיבם בתורתך והם בזדון עברו על מצותיך ובמשפטיך חטאו אשר יעשה אדם וחי בהם ויתנו כתף סוררת והערפם הקשו ולא שמעו׃ 31 ואתה ברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃ 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו אנחנו מלכינו שריינו וכהנינו ונביאינו ואבותינו וכל עמך מימות מלכי אשור עד היום הזה׃ 33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ 34 ומלכינו שריינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ולעדותיך אשר העדת בם׃ 35 והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו עבדים עליה׃ 37 ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאינו וגם על גופותינו ימשלו ובבהמותינו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו׃ 38 ובכל זאת אנחנו כורתים אמנה וכותבים ועל החתומים שריינו לוינו כהנינו׃

פרק י׳

1 ועל החתומים חתום נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה׃ 2 שריה עזריה ירמיה׃ 3 פשחור אמריה מלכיה׃ 4 חטוש שבניה מלוך׃ 5 חרם מרמות עבדיה׃ 6 דניאל גנתון ברוך׃ 7 משלם אביה מיימין׃ 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃ 9 והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני חנדד קדמיאל׃ 10 ואחיהם שבניה הודיה קלית פלאיה חנן׃ 11 מיכא רחוב חשביה׃ 12 זכור שרביה שבניה׃ 13 חודיה בני חשום סכרי׃ 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתו בני׃ 15 בני בני בני עדין׃ 16 עטר חזקיה עזור׃ 17 הודיה חשום בצי׃ 18 חריף ענתות נובי׃ 19 מגפיעש משלם חזיר׃ 20 משזבאל צדוק ידוע׃ 21 פלטיה חנן אנית׃ 22 מעשיה פלטיה חנן׃ 23 אנשי העם בני פרעש פחת מואב׃ 24 חשום בני בצי חשף׃ 25 רחום חשבנה מעשיה׃ 26 אחיה חנן עשי׃ 27 מלוך חרם בענה׃ 28 והיתר העם הכהנים הלוים השוערים המשוררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע ובין׃ 29 נתקים באחיהם אדיריהם ויבאו באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו׃ 30 ואשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ובנותיהם לא נקח לבנינו׃ 31 ועמי הארץ המביאים ביום השבת משא או כל שבר לקנות לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונעזבה השנה השביעית ומשא כל יד׃ 32 ועמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל לעבודת בית אלהינו׃ 33 למערכת הלחם ולמנחת התמיד ולעולת התמיד לשבתות לחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל ולכל מלאכת בית אלהינו׃ 34 הגורלות הטלנו הכהנים הלוים והעם על קרבן העצים להביא לבית אלהינו לבתי אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה׃ 35 ולהביא את בכורי אדמתנו ואת בכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה׃ 36 את בכורי בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו אל הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ 37 ושאת בכורי עריסותינו ותרומותינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר להביא אל הכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים מעשרים בכל ערי עבדתנו׃ 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעלות הלוים את המעשר ועלו הלוים את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות אל בית האוצר׃ 39 כי אל לשכות האלה יביאו בני ישראל ובני לוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי הקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזוב את בית אלהינו׃

פרק י״א

1 וישבו שרי העם בירושלם וישבו שאר העם להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשעת חלקים בערים׃ 2 ויברכו העם את כל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם׃ 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה׃ 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ׃ 5 ומעשיה בן ברוך בן כלחזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני׃ 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ושמנים ושישה אנשי חיל׃ 7 ואלה בני בנימין סלו בן משלם בן יועד בן פדיה בן קולית בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה׃ 8 ואחריו גבי סלי תשעה ועשרים׃ 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על המשנה׃ 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין׃ 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃ 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות ועשרים ושנים ועדיה בן ירוחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃ 13 ואחיו ראשי האבות מאתים ושנים ועשרים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ 14 ואחיהם גבורי חיל מאה ועשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים׃ 15 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בונני׃ 16 ושבתי ויוזבד מראשי הלוים על מלאכת חוץ לבית האלהים׃ 17 ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלה להודות בתפלה ובקש בן אחיו בן ידותון וגלל בן שמוע בן אביסוע בן פלטי׃ 18 כל הלוים בעיר הקדש מאתים ושמנים ושמנה׃ 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השומרים בשערים מאה ושבעים ושנים׃ 20 ושאר ישראל הכהנים והלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו׃ 21 והנתינים ישבו בעופל וציחא וגשפא על הנתינים׃ 22 ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשוררים על מלאכת בית האלהים׃ 23 כי מצות המלך עליהם ונתן משורר לכל יום ויום׃ 24 ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה יועץ לכל דבר העם׃ 25 ולכפרים בשדותיהם ישבו מבני יהודה בקריה ארבע ובבניה ובכפריה ובחצור ובכפריה׃ 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט׃ 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובבניה׃ 28 וברמון ובצרעה ובזנוח׃ 29 בעין רמון ובצרעה ובמרות׃ 30 זנוח עדלם ובכפריהם לכיש ושדותיה עזקה ובניה מבאר שבע עד גי בן הנם׃ 31 ובני בנימין מגבע מכמש ועיה ובית אל ובבניה׃ 32 בענתות נוב עניה׃ 33 חצור רמה גתים׃ 34 חדיד צבעים נבלט׃ 35 לוד ואונו גי החרשים׃ 36 ומן הלוים מחלקות יהודה בבנימין׃

פרק י״ב

1 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא׃ 2 אמריה מלוך חטוש׃ 3 שכניה רחום משרבי׃ 4 עדו גנתון אביה׃ 5 מיימין מעדיה בלגה׃ 6 שמעיה ויויריב ידעיה׃ 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע׃ 8 והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה ומתניה על התודות הוא ואחיו׃ 9 ובקבקיה ועני אחיהם לנגדם׃ 10 ויישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אליישיב ואליישיב הוליד את יוידע׃ 11 ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את יאדוע׃ 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מרעיה לירמיה חנניה׃ 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן׃ 14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃ 15 לחרים עדנא למרעות חלקי׃ 16 לעדיה זכריה לגנתון משלם׃ 17 לאביה זכרי למיניימין למועדיה פלטי׃ 18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן׃ 19 ליויריב מתנאי ליעדיה עזי׃ 20 לסלי קלי לעמוק עבר׃ 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל׃ 22 ללוים ליישוע ליוחנן וליודע ויאדוע הכתובים ראשי האבות הכהנים עד מלכות דריוש הפרסי׃ 23 בני לוי ראשי האבות כתובים בספר דברי הימים עד ימי יוחנן בן אליישיב׃ 24 וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם לשבח ולהודות איש כמצות דויד איש האלהים משמרת לעומת משמרת׃ 25 מתניה ובקבקיה עובדיה משלם טלמון עקוב שומרי משמרת בשערי המשמרת׃ 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ 27 ובחנוכת חומת ירושלם בקשו את הלוים ממקומותם להביאם לירושלם לעשות חנוכה ושמחה בתודות ובשיר בצלתים בנבלים ובכנורות׃ 28 ויתקבצו בני המשוררים מן הככר סביב וחצרי נטופתי׃ 29 וגלגל ומבית העגלה ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשוררים סביב לירושלם׃ 30 וישהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה׃ 31 ואעלה את שרי יהודה על החומה והעמדתי שני תודות גדולים והלכה תודה אחת לימין על החומה אל שער האשפות׃ 32 והלכו אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה׃ 33 ועזריה עזרא ומשלם׃ 34 יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה׃ 35 ומבני הכהנים בחצוצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף׃ 36 ואחיו שמעיה ועזראל מיללי גלעי מעי נתנאל יהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם׃ 37 ועל שער העין ונגדם עלו במעלות עיר דויד במעלה החומה מעל לבית דויד ועד שער המים קדמה׃ 38 והתודה השנית הלכה לנגדה ואני ואחצי העם אחריה על החומה מעל לתנור הפלגים ועד חומת הרחב׃ 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה עד שער הצאן ויעמדו בשער המטרה׃ 40 ותעמודנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים אתי׃ 41 והכהנים אליקים מעשיה מינימין מיכיה אלועיני זכריה חנניה בחצוצרות׃ 42 ומעשיה שמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ויעזר ויזרחיה יזרחיה׃ 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה גם הנשים והטף שמחו וישמע שמחת ירושלם למרחוק׃ 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הלשכות על התרומות על הבכורים על המעשרות לכנס בהם מן שדות ערי העיר את מנות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים והלוים העומדים׃ 45 וישמרו משמרת אלהיו ומשמרת הטהרה והמשוררים והשוערים כמצות דויד ושלמה בנו׃ 46 כי בימי דויד ואסף מראש מקדם שרי משוררים ושיר תהלה והודות לאלהים׃ 47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מנות המשוררים והשוערים דבר יום ביומו והקדישו לבני לוי והלוים הקדישו לבני אהרן׃

פרק י״ג

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם וימצא כתוב בו אשר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד עולם׃ 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליהם את בלעם לקללם והפך אלהינו הקללה לברכה׃ 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל׃ 4 ולפני זאת אליישיב הכהן הממונה על לשכת בית אלהינו קרוב לטוביה׃ 5 ויעש לו לשכה גדולה אשר שם לפנים היו נותנים את המנחה את הלבונה ואת הכלים ואת מעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשוררים והשוערים ותרומת הכהנים׃ 6 ובכל זאת לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ומקץ ימים נטלתי רשות מן המלך׃ 7 ואבוא לירושלם ואבן את הרעה אשר עשה אליישיב לטוביה לעשות לו לשכה בחצרות בית האלהים׃ 8 וירע מאד בעיני ואשלך את כל כלי בית טוביה החוצה מן הלשכה׃ 9 ואמר ויטהרו את הלשכות ואשיבה שם את כלי בית האלהים את המנחה ואת הלבונה׃ 10 וידעתי כי מנות הלוים לא נתנו ויברחו הלוים והמשוררים העושים המלאכה איש לשדהו׃ 11 ואריבה את הסגנים ואמר מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמידם על עמדם׃ 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן התירוש והיצהר אל האוצרות׃ 13 ואשים על האוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ומפלאיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים הם ועליהם לחלק לאחיהם׃ 14 זכרה לי אלהי בעבור זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמרתיו׃ 15 בימים ההם ראיתי ביהודה דרכים יגיתים בשבת ומביאים עומרים ועמסים על החמורים וגם יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם צידה׃ 16 וצורים ישבו בה מביאים דגה וכל מכס ומוכרים בשבת לבני יהודה וביהודה ובירושלם׃ 17 ואריבה את חרי יהודה ואמר להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עושים וחללים את יום השבת׃ 18 הלא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו את כל הרעה הזאת עלינו ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת׃ 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמר ויסגרו הדלתות ואמר שלא יפתחו עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לבלתי יבוא משא ביום השבת׃ 20 ויתלוננו הרוכלים וכל מוכרי כל מכר מחוץ לירושלם פעם ושתים׃ 21 ואעידה בם ואמר להם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מעת ההוא לא באו בשבת׃ 22 ואמר ללוים אשר יטהרו את עצמם ויבאו לשמור השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃ 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים אשר הושיבו נשים אשדודיות עמונית ומואבית׃ 24 ובניהם חצי מדבר אשדוד ואינם יכולים לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ 25 ואריבה עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניכם ולכם׃ 26 הלא בזאת חטא שלמה מלך ישראל ובגוים רבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃ 27 ואתכם השמע לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת למעול באלהינו להושיב נשים נכריות׃ 28 ומבני יויקים בן אליישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החורוני ואברחהו מעלי׃ 29 זכרה להם אלהי על גאלת הכהונה ועל ברית הכהונה והלוים׃ 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו׃ 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנים ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה׃

בְּנֵי֙ זִלְפָּ֔ה אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖ן לָבָ֑ן לְרָחֵ֣ל בִּתּ֔וֹ וַתֵּ֣לֶד לְיַעֲקֹ֔ב
22 שְׁנֵ֥י בָנִ֖ים׃ וַיְהִ֣י בְנֵֽי־רָחֵ֔ל יוֹסֵ֖ף וּבִנְיָמִֽן׃ וַיַּ֣רְא יְהוָ֔ה
23 כִּ֥י לֵאָ֖ה שְׂנוּאָ֑ה וַיִּפְתַּ֖ח אֶת־רִחְמָ֑הּ וְרָחֵ֖ל הָיְתָ֥ה
24 עֲקָרָֽה׃ וַתַּ֣הַר עוֹד֮ וַתֵּ֣לֶד בֵּן֒ וַתֹּ֗אמֶר אָסַ֤ף אֱלֹהִים֙
25 אֶת־חֶרְפָּתִ֔י׃ וַתִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ יוֹסֵ֑ף לֵאמֹ֗ר יֹסֵ֤ף יְהוָה֙
26 לִ֣י בֵּ֔ן אֲחֵרִֽים׃ וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֤ר יָלְדָה֙ רָחֵ֣ל אֶת־יוֹסֵ֔ף
וַיֹּ֥אמֶר יַעֲקֹ֖ב אֶל־לָבָ֑ן שַׁלְּחֵ֗נִי וְאֵלְכָ֛ה
27 אֶל־מְקוֹמִ֥י וְאַרְצִֽי׃ תְּנָה֙ אֶת־נָשַׁ֣י וְאֶת־יְלָדַ֔י אֲשֶׁ֥ר
עָבַ֖דְתִּי אֹתָ֑ךְ וְאֵלֵ֔כָה כִּ֚י אַתָּ֣ה יָדַ֔עְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִ֖י
28 אֲשֶׁ֥ר עֲבַדְתִּֽיךָ׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו נָקְבָ֥ה שְׂכָרְךָ֖ עָלַ֑י
29 וְאֶתֵּֽנָה׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אַתָּ֤ה יָדַעְתָּ֙ אֵ֣ת אֲשֶׁ֣ר עֲבַדְתִּ֔יךָ
וְאֵ֥ת אֲשֶׁר־הָיָ֥ה מִקְנְךָ֖ אִתִּֽי׃ כִּֽי־מְעַ֤ט אֲשֶׁר־הָיָה֙
לְךָ֣ לְפָנַ֔י וַיִּפְרֹ֖ץ לָרֹ֑ב וַיְבָ֤רֶךְ יְהוָה֙ אֹתְךָ֣ לְרַגְלִ֔י
30 וְעַתָּ֗ה אֲנָ֛ה אֶעֱשֶׂ֥ה גַם־בֵּיתִֽי׃ וַיֹּ֕אמֶר מָֽה־אֶתֶּן־לָ֑ךְ
וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב לֹֽא־תִתֶּן־לִי֙ מְא֔וּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּ֥י
31 הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה אָשׁ֗וּבָה אֶרְעֶ֛ה צֹאנְךָ֖ אֶשְׁמֹֽר׃ אֶעֱבֹ֣ר
בְּכָל־צֹאנְךָ֣ הַיּ֔וֹם הָסֵ֨ר מִשָּׁ֜ם כָּל־שֶׂ֣ה נָקֹ֣ד וְטָלוּא֮
וְכָל־שֶׂה֒ חוּם֙ בַּכְּבָשִׂ֔ים וְטָל֥וּא וְנָקֹ֖ד בָּעִזִּ֑ים וְהָיָ֥ה
32 שְׂכָרִֽי׃ וְעָנְתָ֤ה בִי֙ צִדְקָתִ֔י בְּי֨וֹם מָחָ֔ר כִּתְבוֹא֙
עַל־שְׂכָרִ֔י לְפָנֶ֑יךָ כֹּ֣ל אֲשֶׁר־אֵינֶ֤נּוּ נָקֹד֙ וְטָלוּא֙
בָּעִזִּ֔ים וְחוּם֙ בַּכְּבָשִׂ֔ים גָּנ֥וּב הוּא֙ אִתִּֽי׃ וַיֹּ֣אמֶר
33 יְהוָ֔ה הִנֵּ֖ה גַּם־אָנֹכִ֑י כִּדְבָרְךָ֖ יְהִי־לֵֽן׃ וַיָּ֣סַר בַּיּ֣וֹם
הַה֗וּא אֶת־הַתְּיָשִׁים֙ הָעֲקֻדִּ֣ים וְהַטְּלֻאִ֔ים וְאֵת֙ כָּל־הָעִזִּ֣ים
הַנְּקֻדּ֔וֹת וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לָבָ֖ן בּ֑וֹ וְכֹ֖ל חוּם֙ בַּכְּבָשִׂ֔ים
34 וַיִּתֵּ֖ן בְּיַד־בָּנָֽיו׃ וַיָּ֣שֶׂם דֶּ֔רֶךְ בֵּ֥ין אֹת֖וֹ וּבֵ֣ין יַעֲקֹ֑ב
וְיַעֲקֹ֗ב רֹעֶה֙ אֶת־צֹ֣אן לָבָ֔ן הַנּוֹתָרֹֽת׃ וַיִּקַּ֣ח לוֹ֩
מַקַּל־לִבְנֶ֨ה לָ֜ח וַיְפַצֵּ֤ל בּוֹ֙ פְּצָלוֹת֙ לְבָנ֔וֹת מַחְשֹׂ֖ף
35 עַל־הַלֻּטֹ֑ת אֲשֶׁ֥ר עַל־הַמַּקְלוֹת֙ וַיַּצֵּ֣ג אֶת־הַמַּקְלוֹת֙
אֲשֶׁ֣ר פִּצֵּ֔ל בָּרָהָטִ֖ים בְּשִׁקְת֣וֹת הַמָּ֑יִם אֲשֶׁ֨ר תָּבֹ֤אנָה
הַצֹּאן֙ לִשְׁתּ֣וֹת לְנֹ֔כַח הַצֹּ֖אן וַתֵּחַ֥מְנָה בְּבוֹאָ֖ן לִשְׁתּֽוֹת׃
36 וַיַּחַ֤ם הַצֹּאן֙ אֶל־הַמַּקְלוֹת֔ וַתֵּלַ֥דְנָה הַצֹּ֖אן עֲקֻדִּ֣ים
37 נְקֻדִּ֥ים וּטְלֻאִֽים׃ וְיַעֲקֹ֗ב פָּרָשׁ֙ אֶת־גִּבְעֵ֣י הַכְּבָשִׂ֔ים
וַיִּתֵּ֣ן פְּנֵי־הַצֹּ֔אן אֶל־עָקֻד֙ וְכָל־חוּם֙ בְּצֹ֣אן לָבָ֔ן וַיָּ֥שֶׁת
38 לוֹ֙ עֲדָרִ֣ים לְבַדָּ֔ם וְלֹ֥א שָׁתָ֖ם עַל־צֹ֥אן לָבָֽן׃ וְהָיָ֗ה
בְּכֹל֙ יַחֵ֣ם הַצֹּ֔אן הַֽמְקֻשָּׁרוֹת֙ וְשָׂ֣ם יַעֲקֹ֔ב אֶת־הַמַּקְלוֹת֙
לְעֵינֵ֣י הַצֹּ֔אן בָּרְהָטִ֖ים וְיַחֲמֶ֣נָה בַּמַּקְלוֹת֑ וּבְהַעֲטִ֥יף
39 הַצֹּ֖אן לֹ֣א יָשִׂ֑ים וְהָי֤וּ הָֽעֲקֻדִּים֙ לְלָבָ֔ן וְהַקְּשֻׁרִ֖ים
40 לְיַעֲקֹֽב׃ וְהַכְרִ֣יס הַכְשִׂירִ֔ם יָשִׂ֥ם יַעֲקֹ֖ב לְבַדָּ֑ם וְלֹ֥א
שָׁתָ֖ם עַל־צֹ֥אן לָבָֽן׃ וְהָיָ֗ה בְּכֹל֙ הִתְיַחֵ֣ם הַצֹּ֔אן
וְשָׂ֣ם יַעֲקֹ֔ב אֶת־הַמַּקְלוֹת֙ לְעֵינֵ֣י הַצֹּ֔אן וְיַחֲמֶ֖נָה
41 בַּמַּקְלֹֽת׃ וּבְהַעֲטִ֥יף הַצֹּ֖אן לֹ֣א יָשִׂ֑ים וְהָיָ֤ה הָֽעֲקֻדִּים֙
42 לְלָבָ֔ן וְהַכְרִ֖יס לְיַעֲקֹֽב׃ וַיִּפְרֹץ֙ הָאִ֣ישׁ מְאֹ֔ד מְאֹ֖ד
וַיְהִי־לוֹ֙ צֹ֣אן רַבּ֔וֹת וּשְׁפָחוֹת֙ וַעֲבָדִ֔ים וּגְמַלִּ֖ים
וַחֲמֹרִֽים׃

פרק לא

1 וַיִּשְׁמַ֗ע אֶת־דִּבְרֵי֙ בְּנֵ֣י לָבָ֔ן לֵאמֹ֑ר לָקַ֤ח יַעֲקֹב֙ אֵ֣ת
כָּל־אֲשֶׁ֣ר לְאָבִ֔ינוּ וּמֵאֲשֶׁ֥ר לְאָבִ֖ינוּ עָשָׂ֥ה אֶת־כָּל־
2 הַכָּבֹ֖ד הַזֶּֽה׃ וַיַּ֤רְא יַעֲקֹב֙ אֶת־פְּנֵ֣י לָבָ֔ן וְהִנֵּ֥ה אֵינֶ֖נּוּ
3 עִמּ֣וֹ כִּתְמ֑וֹל שִׁלְשֹׁ֖ם׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־יַעֲקֹ֔ב שׁ֥וּב
אֶל־אֶ֖רֶץ אֲבֹתֶ֣יךָ וּלְמֽוֹלַדְתֶּ֑ךָ וְאֶֽהְיֶ֖ה עִמָּֽךְ׃ וַיִּשְׁלַ֤ח
4 יַעֲקֹב֙ וַיִּקְרָ֣א לְרָחֵ֣ל וְלֵאָ֔ה הַשָּׂדֶ֖ה אֶל־צֹאנֽוֹ׃ וַיֹּ֣אמֶר
לָהֶ֗ן רֹאֶ֤ה אָנֹכִי֙ אֶת־פְּנֵ֣י אֲבִיכֶ֔ן כִּֽי־אֵינֶ֥נּוּ אֵלַ֖י כִּתְמ֣וֹל
שִׁלְשֹׁ֑ם וֵאלֹהֵ֣י אָבִ֔י הָיָ֖ה עִמָּדִֽי׃ וְאַתֶּ֣ן יְדַעְתֶּ֔ן כִּ֥י
5 בְכָל־כֹּחִ֖י עָבַ֥דְתִּי אֶת־אֲבִיכֶֽן׃ וְאָבִיכֶ֣ן הִתְעַלַּ֔ל בִּ֖י
וְהֶחֱלִ֣יף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּ֑י עֲשֶׂרֶת֙ מֹנִ֔ים וְלֹֽא־נְתָנ֥וֹ
אֱלֹהִ֖ים לְהָרַ֥ע אִתִּֽי׃ אִם־כֹּ֤ה יֹאמַר֙ נְקֻדִּ֣ים יִהְיֶ֣ה שְׂכָרֶ֔ךָ
וְיָלְד֣וּ כָל־הַצֹּ֣אן נְקֻדִּ֔ים וְאִם־כֹּ֤ה יֹאמַר֙ עֲקֻדִּ֣ים יִהְיֶ֣ה
7 שְׂכָרֶ֔ךָ וְיָלְד֥וּ כָל־הַצֹּ֖אן עֲקֻדִּֽים׃ וַיַּצֵּ֥ל אֱלֹהִ֖ים אֶת־
8 מִקְנֵ֥ה אֲבִיכֶ֖ן וַיִּתְּנֵ֥הוּ לִֽי׃ וַיְהִי֙ בְּעֵ֣ת יַחֵ֣ם הַצֹּ֔אן
וָאֶשָּׂ֤א עֵינַי֙ וָאֶרְאֶ֣ה בַּחֲלוֹם֔ וְהִנֵּ֣ה הָֽעֲתֻדִ֗ים הָעֹלִים֙
עַל־הַצֹּ֔אן עֲקֻדִּ֥ים נְקֻדִּ֖ים וּבְרֻדִּֽים׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלַי֙ מַלְאַ֣ךְ
הָֽאֱלֹהִים֙ בַּחֲלוֹם֙ יַעֲקֹ֔ב וָאֹמַ֖ר הִנֵּֽנִי׃ וַיֹּ֗אמֶר שָׂ֤א נָא֙
עֵינֶ֣יךָ וּרְאֵ֔ה כָּל־הָעֲתֻדִ֗ים הָעֹלִים֙ עַל־הַצֹּ֔אן עֲקֻדִּ֥ים
נְקֻדִּ֖ים וּבְרֻדִּ֑ים כִּֽי־רָאִ֣יתִי אֵ֔ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר לָבָ֖ן עֹשֶׂ֥ה
13 לָֽךְ׃ אָנֹכִ֣י הָאֵ֣ל בֵּֽית־אֵ֔ל אֲשֶׁ֨ר מָשַׁ֤חְתָּ שָּׁם֙ מַצֵּבָ֔ה
אֲשֶׁ֨ר נָדַ֤רְתָּ לִּי֙ שָׁ֣ם נֶ֔דֶר עַתָּ֗ה קוּם֙ צֵ֣א מִן־הָאָ֣רֶץ
14 הַזֹּ֔את וְשׁ֖וּב אֶל־אֶ֥רֶץ מוֹלַדְתֶּֽךָ׃ וַתַּ֤עַן רָחֵל֙ וְלֵאָ֔ה
15 וַתֹּ֥אמַרְנָה לוֹ֖ הַעוֹד־לָ֣נוּ חֵ֔לֶק וְנַחֲלָ֖ה בְּבֵ֥ית אָבִֽינוּ׃
16 הֲלֹ֤א נָכְרִיּוֹת֙ נֶחְשַׁ֣בְנוּ לוֹ֔ כִּֽי־מָכַ֥ר אֹתָ֖נוּ וַיֹּ֣אכַל
17 גַּם־אָכ֑וֹל כַּסְפֵּֽנוּ׃ כִּ֣י כָל־הָעֹ֗שֶׁר אֲשֶׁ֨ר הִצִּ֤יל אֱלֹהִים֙
מֵאָבִ֣ינוּ לָ֔נוּ וְלִבָנֵ֖ינוּ הִ֑וא וְעַתָּ֕ה כֹּ֖ל אֲשֶׁ֥ר אָמַ֛ר
18 אֱלֹהִ֥ים אֵלֶ֖יךָ עֲשֵֽׂה׃ וַיָּ֣קָם יַעֲקֹ֔ב וַיִּשָּׂ֥א אֶת־בָּנָ֖יו
וְאֶת־נָשָׁ֑יו עַל־הַגְּמַלִּֽים׃ וַיִּנְהַ֗ג אֶת־כָּל־מִקְנֵ֤הוּ וְאֶת־כָּל־
רְכֻשׁוֹ֙ אֲשֶׁ֣ר רָכָ֔שׁ מִקְנֵ֥ה קִנְיָנ֖וֹ אֲשֶׁ֣ר רָכַ֑שׁ לָבֹא֙
19 אֶל־יִצְחָ֣ק אָבִ֔יו אַ֖רְצָה כְּנָֽעַן׃ וְלָבָ֗ן הָלַךְ֙ לִגְזֹ֣ז אֶת־צֹאנ֔וֹ
וַתִּגְנֹ֥ב רָחֵ֖ל אֶת־הַתְּרָפִ֥ים אֲשֶׁר־לְאָבִֽיהָ׃ וַיִּגְנֹ֥ב יַעֲקֹ֖ב
אֶת־לֵ֣ב לָבָ֣ן הָאֲרַמִּ֑י עַל־בְּלִ֤י הִגִּיד֙ לוֹ֙ כִּ֣י בֹרֵ֔חַ הוּא֙
21 וְהוּא֙ וְכָל־אֲשֶׁ֣ר לוֹ֔ וַיָּ֖קָם וַיַּעֲבֹ֣ר אֶת־הַנָּהָ֑ר וַיָּ֥שֶׂם
אֶת־פָּנָ֖יו הַ֥ר הַגִּלְעָֽד׃ וַיֻּגַּ֥ד לְלָבָ֖ן בַּיּ֥וֹם הַשְּׁלִשִׁ֑י כִּֽי־
22 בָרַ֥ח יַעֲקֹ֖ב׃ וַיִּקַּ֤ח אֶת־אֶחָיו֙ עִמּ֔וֹ וַיִּרְדֹּ֥ף אַחֲרָ֖יו דֶּ֣רֶךְ
23 שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים וַיַּדְבַּ֣ק אֹת֔וֹ בְּהַ֖ר הַגִּלְעָֽד׃ וַיָּבֹ֤א אֱלֹהִים֙
אֶל־לָבָ֣ן הָאֲרַמִּ֔י בַּחֲלֹ֖ם הַלָּ֑יְלָה וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֔ הִשָּׁמֶ֥ר
24 לְךָ֛ פֶּן־תְּדַבֵּ֥ר עִם־יַעֲקֹ֖ב מִטּ֥וֹב עַד־רָֽע׃ וַיַּשֵּׂג֙ לָבָ֣ן
אֶת־יַעֲקֹ֔ב וְיַעֲקֹ֥ב תָּקַ֖ע אֶת־אָהֳל֑וֹ בָּהָ֗ר וְלָבָן֙ תָּקַ֣ע
25 אֶת־אֶחָ֔יו בְּהַ֖ר הַגִּלְעָֽד׃ וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֔ן לְיַעֲקֹ֑ב מַה־
עָשִׂ֣יתָ וַתִּגְנֹ֔ב אֶת־לִבִּ֖י וַתְּנַהֵ֣ג אֶת־בְּנֹתַ֑י כִּשְׁבֻיֹ֖ת
26 חָֽרֶב׃ לָ֣מָּה נִחְבֵּ֔אתָ לִבְרֹ֖חַ וַתִּגְנֹ֣ב אֹתִ֑י וְלֹ֤א הִגַּ֙דְתָּ֙
לִ֔י וָאֲשַׁלַּחֲךָ֛ בְּשִׂמְחָ֥ה וּבְשִׁרִ֖ים בְּתֹ֥ף וּבְכִנּֽוֹר׃ וְלֹ֣א
נְשַׁקְתָּ֔נִי לְבָנַ֖י וְלִבְנֹתָ֑י עַתָּ֥ה הִסְכַּ֖לְתָּ עָשֽׂוֹ׃ יֶשׁ־
לְאֵ֣ל יָדִ֔י לַעֲשׂ֥וֹת עִמָּכֶ֖ם רָ֑ע וֵאלֹהֵ֤י אֲבִיכֶם֙ אֶתְמ֣וֹל
29 אָמַ֣ר אֵלַ֔י לֵאמֹ֖ר הִשָּׁמֶ֣ר לְךָ֔ מִדַּבֵּ֥ר עִם־יַעֲקֹ֖ב מִטּ֥וֹב
30 עַד־רָֽע׃ וְעַתָּ֣ה הָלֹ֣ךְ הָלַ֔כְתָּ כִּֽי־נִכְסֹ֥ף נִכְסַ֖פְתָּ לְבֵ֣ית
אָבִ֑יךָ לָ֥מָּה גָנַ֖בְתָּ אֶת־אֱלֹהָֽי׃ וַיַּ֤עַן יַעֲקֹב֙ וַיֹּ֣אמֶר
אֶל־לָבָ֔ן כִּֽי־יָרֵ֕אתִי כִּ֥י אָמַ֖רְתִּי פֶּן־תִּגְזֹ֣ל אֶת־בְּנוֹתֶ֑יךָ
31 אֵ֣ת אֲשֶׁר־תִּמְצָ֤א אֶת־אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לֹ֣א יִחְיֶ֔ה נֶ֣גֶד אַחֵ֔ינוּ
הַכֶּר־לְךָ֥ מָֽה־עִמָּדִ֖י וְקַ֣ח לָ֑ךְ וְלֹא־יָדַ֥ע יַעֲקֹ֖ב כִּֽי־
32 רָחֵ֥ל גְּנָבָֽתַם׃ וַיָּבֹא֙ לָבָ֣ן בְּאֹ֣הֶל יַעֲקֹ֔ב וּבְאֹ֖הֶל לֵאָ֑ה
וּבְאֹ֖הֶל שְׁתֵּ֣י הָֽאֲמָהֹ֑ת וְלֹ֣א מָצָ֔א וַיֵּצֵ֥א מֵאֹ֖הֶל לֵאָ֑ה
וַיָּבֹא֙ בְּאֹ֣הֶל רָחֵ֔ל׃ וְרָחֵ֗ל לָקְחָה֙ אֶת־הַתְּרָפִ֔ים וַתְּשִׂמֵ֖ם
בְּכַר־הַגָּמָ֑ל וַתֵּ֣שֶׁב עֲלֵיהֶ֔ם בָּאֹ֖הֶל וַיְמַשֵּׁ֥שׁ לָבָ֛ן אֶת־כָּל־
34 הָאֹ֖הֶל וְלֹ֥א מָצָֽא׃ וַתֹּ֣אמֶר אֶל־אָבִ֗יהָ אַל־יִחַ֤ר בְּעֵינֵי֙
אֲדֹנִ֔י כִּ֥י לֹא־אוּכַ֖ל לָקוּם֑ מִפָּנַ֔י כִּ֥י דֶ֖רֶךְ נָשִׁ֣ים לִ֑י
וַיְחַפֵּשׂ֙ וְלֹ֣א מָצָ֔א אֶת־הַתְּרָפִֽים׃ וַיִּחַ֣ר לְיַעֲקֹ֔ב וַיָּרֶב֙
בְּלָבָ֔ן וַיַּעַן֙ יַעֲקֹ֔ב וַיֹּ֥אמֶר לְלָבָ֖ן מַה־פִּשְׁעִ֑י מַה־חַטָּאתִ֕י
37 כִּֽי־דָלַקְתָּ֖ אַחֲרָֽי׃ כִּֽי־מִשַּׁשְׁתָּ֙ אֶת־כָּל־כֵּלָ֔י מָֽה־מָּצָ֕אתָ
מִכֹּ֖ל כְּלֵ֣י בֵיתֶ֑ךָ שִׂ֤ים כֹּה֙ נֶ֣גֶד אַחַ֔י וְאַחֶ֖יךָ וְיוֹכִ֥חוּ
38 בֵּֽין־שְׁנֵ֖ינוּ׃ זֶ֣ה עֶשְׂרִ֤ים שָׁנָה֙ אָנֹכִ֣י עִמָּ֔ךְ רְחֵלֶ֥יךָ
וְעִזֶּ֖יךָ לֹ֣א שִׁכָּ֑לוּ וְאֵילֵ֥י צֹאנְךָ֖ לֹ֥א אָכָֽלְתִּי׃ טְרֵפָה֙
לֹ֣א הֵבֵ֔אתִי אֶל־אֶפְרֳךָ֖ אָנֹכִ֣י אֲחַטֶּ֑נָּה מִיָּדִ֖י תְּבַקְשֶׁ֑נָּה
גְּנֻבַ֥ת יוֹם֙ וּגְנֻבַ֣ת לָ֔יְלָה הָיִ֖יתִי׃ הָיִ֤יתִי בַיּוֹם֙ אֲכָלַ֣נִי
חֹ֔רֶב וְקֶ֖רַח בַּלָּ֑יְלָה וַתִּדַּ֥ד שְׁנָתִ֖י מֵעֵינָֽי׃ זֶ֣ה לִּ֤י
עֶשְׂרִים֙ שָׁנָ֔ה בְּבֵיתֶ֑ךָ עָבַ֨דְתִּיךָ֜ אַרְבַּ֤ע עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֣ה
בִשְׁתֵּ֣י בְנֹתֶ֔יךָ וְשֵׁ֥שׁ שָׁנִ֖ים בְּצֹאנֶ֑ךָ וַתַּ֥הֲפֵ֛ךְ אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּ֖י
42 עֲשֶׂ֥רֶת מֹנִֽים׃ לוּלֵ֣י אֱלֹהֵ֣י אָבִ֔י אֱלֹהֵ֥י אַבְרָהָ֖ם וּפַ֣חַד
יִצְחָ֑ק כִּ֣י עַתָּ֔ה רֵיקָ֖ם שִׁלַּחְתָּ֑נִי אֶת־עָנְיִ֤י וְאֶת־יְגִיעַ֙
כַּפַּ֔י רָאָ֖ה אֱלֹהִ֑ים וַיּ֥וֹכַח אָֽמֶשׁ׃

(22) ספ. 16: 15. סה. 1: 23. יג. 12: 11.
(23) ד. סה. 5: 5. יג. 1: 14.
ד. סה. 5: 2. 4. כה. 20: 36.
21: 28. יג. 4: 30.
(24) ד. סה. 5: 7. כד. 11: 1.
(26) ספא 20: 22. סד. 4: 3.
סד. 12: 10. יג. 6: 18.
(27) ו. כבד. 28: 9. סו. 7: 9. סכל. 17: 3. יג. 11: 20.
17: 10. 20: 12. פב. 1: 24.
ו. סא. 2: 4. ככב. 2: 23.
ו. סא. 5: 14.
(28) ס. 9: 11. 23. 24. ד. 1: 9.
(29) סכ. 33: 12. 17. סו. 1: 6. יג. 1: 5. ספא 7: 23.
(22) ס. 11. 2. ד. סב. 2: 19.
ו. פכד. 1: 2. יג. 1: 5. 11.
(23) ספא 17: 22. ד. סה. 3: 18. פב. 3: 2. 4. כה. 20: 36.
סא. 5: 2. יג. 4: 30.
(24) ד. סה. 5: 7. כד. 11: 1.
(26) ספא 20: 22. סד. 4: 3.
סד. 12: 10. יג. 6: 18.
(27) ו. כבד. 28: 9. סו. 7: 9. סכל. 17: 3. יג. 11: 20.
17: 10. 20: 12. פב. 1: 24.
ו. סא. 2: 4. ככב. 2: 23.
ו. סא. 5: 14.
(28) ס. 9: 11. 23. 24. ד. 1: 9.
(29) סכ. 33: 12. 17. סו. 1: 6. יג. 1: 5. ספא 7: 23.
(1) ס. 1: 2. ד. סב. 2: 19.
(36) סו. 44: 22. ו. סה. 15: 8–10. סה. 147: 19.
30. 31. ד. סה. 4: 11.
(37) ו. סה. 15: 57. ד. סה. 3: 2. יג. 12: 12.
2: 14. ו. ספא. 4: 4. 5: 4.
5. ככב. 12: 11.
(38) יג. 1: 21. 6: 12. סה. 3: 1. 16. 2: 15. ו. פכד. 3: 22.
(1) ס. 1: 9. ד. סה. 1: 23. 11: 31. 12: 19. ככב. 1: 20. סב. 2: 1. ב. סב. 2: 7.
(2) ס. 10: 1.
(3) סכ. 32: 32.
(4) סו. 7: 6. סכ. 4: 22. סו. 14: 1. יג. 31: 9. ו. כב. 4: 21. ו. סכ. 8: 11. סו. 63: 2. 78: 61. פב. 3: 25. כב. 8: 8–10. סה. 147: 19. כב. 9: 1. פב. 13: 32. ס. 3: 2. יג. 2: 12.
(5) סו. 10: 15. ס. 11: 28. כה. 3: 23. ס. 1: 3. יג. 23: 6. סא. 1: 1. פב. 20: 28. כב. 1: 8. ו. ספא. 5: 20.
(6) סו. 23: 19. ס. 3: 3. ספא. 8: 39. ס. 2: 28. 29. 4: 12. 16. ככב. 6: 16.
(7) ככב. 4: 23. כב. 21: 12. כב. 11: 18.
(8) ככב. 4: 28.
(9) כב. 18: 10. 14.
(10) כב. 25: 21.
(11) ס. 4: 17. 8: 28.
(12) כב. 25: 23.
(22) ס. 11. 2. ד. סב. 2: 19.
ו. פכד. 1: 2. יג. 1: 5. 11.
(23) ספא 17: 22. ד. סה. 3: 18. פב. 3: 2. 4. כה. 20: 36.
סא. 5: 2. יג. 4: 30.
(24) ד. סה. 5: 7. כד. 11: 1.
(26) ספא 20: 22. סד. 4: 3.
סד. 12: 10. יג. 6: 18.
(27) ו. כבד. 28: 9. סו. 7: 9. סכל. 17: 3. יג. 11: 20.
17: 10. 20: 12. פב. 1: 24.
ו. סא. 2: 4. ככב. 2: 23.
ו. סא. 5: 14.
(28) ס. 9: 11. 23. 24. ד. 1: 9.
(29) סכ. 33: 12. 17. סו. 1: 6. יג. 1: 5. ספא 7: 23.
(1) ס. 1: 2. ד. סב. 2: 19.
(36) סו. 44: 22. ו. סה. 15: 8–10. סה. 147: 19.
30. 31. ד. סה. 4: 11.
(37) ו. סה. 15: 57. ד. סה. 3: 2. יג. 12: 12.
2: 14. ו. ספא. 4: 4. 5: 4.
5. ככב. 12: 11.
(38) יג. 1: 21. 6: 12. סה. 3: 1. 16. 2: 15. ו. פכד. 3: 22.
(1) ס. 1: 9. ד. סה. 1: 23. 11: 31. 12: 19. ככב. 1: 20. סב. 2: 1. ב. סב. 2: 7.
(2) ס. 10: 1.
(3) סכ. 32: 32.
(4) סו. 7: 6. סכ. 4: 22. סו. 14: 1. יג. 31: 9. ו. כב. 4: 21. ו. סכ. 8: 11. סו. 63: 2. 78: 61. פב. 3: 25. כב. 8: 8–10. סה. 147: 19. כב. 9: 1. פב. 13: 32. ס. 3: 2. יג. 2: 12.
(5) סו. 10: 15. ס. 11: 28. כה. 3: 23. ס. 1: 3. יג. 23: 6. סא. 1: 1. פב. 20: 28. כב. 1: 8. ו. ספא. 5: 20.
(6) סו. 23: 19. ס. 3: 3. ספא. 8: 39. ס. 2: 28. 29. 4: 12. 16. ככב. 6: 16.
(7) ככב. 4: 23. כב. 21: 12. כב. 11: 18.
(8) ככב. 4: 28.
(9) כב. 18: 10. 14.
(10) כב. 25: 21.
(11) ס. 4: 17. 8: 28.
(12) כב. 25: 23.

[1] ס: זִלְפָּה. [2] ספא: נְתַן לְבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ. [3] ס: כָּל
כִּלְשׁוֹן נְקֻדִּים. [4] ס: וְכֹל חוּם בַּכְּבָשִׂים. [5] ס:
וְעִזִּים כִּלְשׁוֹן נְקֻדִּים. . . וְחוּם בַּכְּבָשִׂים:

[6] ספא: יַחֵם. [7] ס: וְכָל חוּם בְּכָל הַצֹּאן נְקֻדִּים
וּטְלוּאִים. [8] ס: וְהָיָה כָּל הַצֹּאן יְלֹדוֹת נְקֻדִּים:

13 כאשר.* וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃
14 וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃
15 וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃
16 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל אֹהֶל מוֹעֵד׃
17 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
18 וְאֶת הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעוֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
19 וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃
20 וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃
21 וְהוֹצִיא אֶת הַפָּר אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפָּר הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃
22 אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃
23 אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃
24 וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעוֹלָה׃
26 וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃
27 וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה בְּעֲשׂוֹתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמָה׃
28 אוֹ הוֹדַע אֵלֶיהָ חַטָּאתָהּ אֲשֶׁר חָטָאָה וְהֵבִיאָה אֶת קָרְבָּנָהּ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה עַל חַטָּאתָהּ אֲשֶׁר חָטָאָה׃
29 (חטא) וְסָמַךְ אֶת יָדָהּ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃
30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
31 וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהּ׃
32 וְאִם כֶּבֶשׂ יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תָּמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
33 וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה׃
34 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
35 וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כְּחֵלֶב כֶּבֶשׂ הַזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עָלָיו עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃

ה

1 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
3 אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃
4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃
5 וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃
6 וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כַּשְׂבָּה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃
7 וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃
8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃
9 וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
10 וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
11 וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת לַחַטָּאת לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא׃
12 וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא קֻמְצוֹ אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
13 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
15 נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ אָשָׁם הוּא׃
16 וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃
17 וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ אָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עָלָיו עַל שְׁגִיאָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃
19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃
20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
21 נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת עֲמִיתוֹ׃
22 אוֹ מָצְאוּ אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שָׁקֶר עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָּהֶם׃
23 וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא׃
24 אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִשָּׁבַע עָלָיו לַשָּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃
25 וְאֶת אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן׃
26 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָּהּ׃

ו

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃
3 וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃
4 וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדֶּשֶׁן אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם טָהוֹר׃
5 וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
6 אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃
7 וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
8 וְהֵרִים מִמֶּנָּה בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃
9 וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃
10 לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נְתַתִּיהָ מֵאִשַּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃
11 כָּל זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃
12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
13 זֹאת קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת מִנְחָה תָמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃
14 עַל מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תָּבִיא מְפֹרָת מִנְחַת פִּתֵּי בְקָרִים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
15 וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֻקַּת עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תְּקֻטָר׃
16 וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃
17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
18 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
19 הַכֹּהֵן הַמַּחֲטִאתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּאָכֵל בְּחַצְרַת אֹהֶל מוֹעֵד׃
20 כָּל אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּכָבֵס׃
21 וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר בָּשְׁלָה בּוֹ תִשָּׁבֵר וְאִם בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשַּׁל וּמֹרַק וְשֹׁטַף בַּמָּיִם׃
22 כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
23 וְכָל חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃

ז

1 וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
2 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת הָאָשָׁם וְאֶת דָּמוֹ יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
3 וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאַלְיָה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב׃
4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
5 וְהִקְטִירוּ אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם הוּא׃
6 כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃
7 כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן מְכַפֵּר בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃
8 וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אִישׁ עֹלַת אִישׁ עוֹרַת הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
9 וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְכָל נַעֲשָׂה בְמַרְחֶשֶׁת וְעַל מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃
10 וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחָרֵבָה לְכָל בְּנֵי אַהֲרֹן יִהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃
11 וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃
12 עַל תּוֹדָה יַקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלֹּת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃
13 עַל חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃
14 וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃
15 וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו לְיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃
16 וְאִם נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃
17 וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃
18 וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֶחְשֹׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא׃
19 וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃
20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
21 וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכָל טֻמְאָה בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ בִבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְכָל שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
23 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל חֵלֶב שׁוֹר כֶּשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃
24 וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה וְאָכוֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃
25 כִּי כָּל אֹכֵל חֵלֶב מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃
26 וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃
27 כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
28 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
29 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃
30 יָדָיו תָּבֶאנָה אֶת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה הֶחָזֶה וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
32 וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃
33 הַמַּקְרִיב אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִהְיֶה הַשּׁוֹק הַיְמָנִית לְמָנָה׃
34 כִּי אֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתְּנָה אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם׃
35 זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְרִיבָם לְכַהֵן לַיהוָה׃
36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃
37 זֹאת הָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלֻּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
38 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃

ח

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 קַח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם וְאֶת סַל הַמַּצּוֹת׃
3 וְאֶת כָּל הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃
6 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃
7 וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הָאֵפוֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפוֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃
8 וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל הַחֹשֶׁן אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים׃
9 וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל עֵבֶר פָּנָיו אֶת צִיץ נֵזֶר הַזָּהָב אֶת כֶּתֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
10 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃
11 וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃
12 וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃
13 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
14 וַיַּקְרֵב אֶת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃
15 וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו׃
16 וַיִּקַּח אֶת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃
17 וְאֶת הַפָּר וְאֶת עֹרוֹ וְאֶת בְּשָׂרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
18 וַיַּקְרֵב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאָיִל׃
19 וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
20 וְאֶת הָאַיִל נִתַּח לְנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתָחִים וְאֶת הַפָּדֶר׃
21 וְאֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמַּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת כָּל הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלַת רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
22 וַיַּקְרֵב אֶת הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאָיִל׃
23 וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנ

16 כִּי חַכּ֣ וְ֭לֹא אֶחְפָּ֑ץ לְעֹלָ֥ה לֹ֝א תִרְצֶֽה׃ 17 זִבְחֵ֣י אֱ֭לֹהִים
רוּחַ֣ נִשְׁבָּ֑רָה לֵ֥ב נִ֝שְׁבָּ֗ר וְנִדְכֶּה֮ אֱלֹהִ֪ים לֹ֫א תִבְזֶֽה׃ 18 הֵיטִ֣יבָה
בִ֭רְצוֹנְךָ אֶת־צִיּ֑וֹן תִּ֝בְנֶ֗ה חוֹמ֥וֹת יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ 19 אָ֭ז תַּחְפֹּ֣ץ
זִבְחֵי־צֶ֗דֶק עוֹלָ֥ה וְכָלִ֑יל אָ֝ז יַעֲל֣וּ עַל־מִזְבַּחֲךָ֖ פָּרִֽים׃ 20 לַ֭מְנַצֵּחַ
בִּנְגִינֹ֑ת מַ֝שְׂכִּ֗יל לְדָוִֽד׃ 21 בְּבוֹא־דֹ֭אֵג הָאֲדֹמִ֑י וַיַּ֥גֶּד לְ֝שָׁא֗וּל
וַיֹּ֤אמֶר לוֹ֙ בָּ֣א דָוִ֔ד אֶל־בֵּ֖ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 22 מַה־תִּתְהַלֵּ֣ל
בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 23 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה לְשׁוֹנֶ֑ךָ
כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 24 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 25 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
26 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 27 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 28 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 29 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 30 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃

ט.

1 לַמְנַצֵּ֥חַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 2 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 3 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 4 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 5 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 6 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
7 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 8 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 9 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 10 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 11 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃
12 לַמְנַצֵּ֥חַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 13 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 14 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 15 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 16 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 17 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
18 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 19 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 20 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 21 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 22 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 23 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 24 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 25 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 26 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 27 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 28 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
29 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 30 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 31 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 32 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 33 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 34 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 35 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 36 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 37 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 38 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 39 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
40 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 41 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 42 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 43 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 44 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 45 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 46 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 47 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 48 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 49 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 50 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
51 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 52 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 53 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 54 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 55 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 56 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 57 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 58 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 59 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 60 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 61 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
62 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 63 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 64 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 65 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 66 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 67 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 68 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 69 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 70 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 71 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 72 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
73 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 74 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 75 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 76 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 77 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 78 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 79 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 80 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 81 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 82 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 83 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
84 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 85 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 86 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 87 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 88 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 89 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 90 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 91 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 92 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 93 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 94 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
95 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 96 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 97 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 98 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 99 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 100 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 101 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 102 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 103 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 104 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 105 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
106 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 107 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 108 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 109 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 110 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 111 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 112 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 113 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 114 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 115 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 116 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
117 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 118 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 119 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 120 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 121 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 122 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 123 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 124 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 125 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 126 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 127 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
128 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 129 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 130 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 131 וַאֲנִ֣י כְּזַ֣יִת רַ֭עֲנָן בְּבֵ֣ית
אֱלֹהִ֑ים בָּטַ֖חְתִּי בְּחֶ֣סֶד אֱלֹהִ֣ים עוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 132 אוֹדְךָ֣
לְעוֹלָ֣ם כִּ֭י עָשִׂ֑יתָ וְאֲקַוֶּ֥ה שִׁ֝מְךָ֗ כִּי־ט֣וֹב נֶ֑גֶד חֲסִידֶֽיךָ׃ 133 לַ֭
מְנַצֵּחַ עַל־מָ֝חֲלַ֗ת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 134 בְּבוֹא֮ דֹּ֪אֵג הָאֲדֹמִ֫י
וַיַּגֶּד֮ לְשָׁא֪וּל וַיֹּ֫אמֶר לוֹ֥ בָּ֝א֗וּ אֶל־בֵּ֥ית אֲבִימֶֽלֶךְ׃ 135 מַה־
תִּתְהַלֵּ֣ל בָּ֭רָעָה הַגִּבּ֑וֹר חֶ֥סֶד אֵ֝ל כָּל־הַיּֽוֹם׃ 136 הַוּ֤ת חָ֭שְׁבָה
לְשׁוֹנֶ֑ךָ כְּתַ֥עַר מְ֝לֻטָּ֗שׁ עֹשֵׂ֥ה רְמִיָּֽה׃ 137 אָהַ֣בְתָּ רָ֭ע מִטּ֑וֹב שֶׁ֥קֶר
מִ֝דַּבֶּר־צֶֽדֶק׃ סֶּֽלָה׃ 138 אָהַ֣בְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָ֑לַע לְשׁ֖וֹן מִרְמָֽה׃
139 גַּם־יִתֹּ֣צְךָ אֵ֭ל לָנֶ֑צַח יִסָּחֲךָ֥ וְ֝יִסָּעֲךָ֗ מֵאֹ֥הֶל וְשַׁרְשְׁךָ֖
מֵאֶ֣רֶץ חַיִּ֑ים סֶּֽלָה׃ 140 וְיִרְא֣וּ צַ֭דִּיקִים וְיִירָ֑אוּ וְעָלָ֖יו
יִשְׂחֲקוּ־בֽוֹ׃ 141 הֵ֤ן גֶּ֭בֶר לֹא־יָשִׂ֣ים אֱלֹהִ֑ים לְ֝מִבְטַחּ֗וֹ וַיִּבְטַ֣ח
בְּרֹ֣ב עָשְׁר֑וֹ וְיִתְעֹ֖ז בְּהַוָּתֽוֹ׃ 142 וַא

ואת־אשמו יביא ליהוה על־חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 27 ואם־נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא את־קרבנו שעירת עזים נקבה תמימה על חטאתו אשר חטא׃ 29 וסמך את־ידו על־ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה׃ 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה יצק אל־יסוד המזבח׃ 31 ואת־כל־חלבה יסיר כחלב הסיר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו׃ 32 ואם־כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ 33 וסמך את־ידו על־ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את־העלה׃ 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה יצק אל־יסוד המזבח׃ 35 ואת־כל־חלבה יסיר כאשר יוסר חלב־הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על־אשי יהוה וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא ונסלח לו׃

פרק ה׳

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה שבועת ועד הוא או ראתה או ידעה אם־לוא תגיד ונשא עונה׃ 2 או נפש אשר תגע בכל־טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא־בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ 5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ 6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 7 ואם־לא תגיע ידו (דמ) [די] שה וחטאתו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ 8 והביאם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלק את־מראשו מול עורפו ולא יבדיל׃ 9 והזה מדם החטאת על־יריכת המזבח והנשאר בדם יסחט אל־יסוד המזבח חטאת הוא׃ 10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט ונסלח לו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאלה והיתה לו׃ 11 ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את־קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ 12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ 13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ 14 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 15 נפש כי־תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את־אשמו ליהוה איל תמים מן־הצאן בערכך בשקלי־כסף בשקל הקדש לאשם הוא׃ 16 ואת אשר חטא מן־הקדש ישלם ואת־חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונה׃ 18 והביא איל תמים מן־הצאן בערכך לאשם אל־הכהן והכהן יכפר עליו על־שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ 19 אשם הוא אשם אשם לה׳ ויכפר על־הנפש הזאת כי־מעול מעל ליהוה׃ 20 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 21 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את־עמיתו׃

---

[1] מ: ונסלחלה מהשבה ואלקחה. [2] מ: ומשנה. [3] מ: שבה. [4] מ: ושניהם.

(27) יב. 27: 9, יג. 31: 31, 31: 31, 31: 31,

1 חַיָּב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הָרָעָה בְּדַעַת שֶׁהוּא מְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה
2 כָּךְ הָיָה רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר. הַמְהַלֵּךְ בְּאַרְבַּע אַמּוֹת וְלֹא
3 הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ עַל גַּבֵּי גַג וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַכִּסֵּא וְלֹא הִתְפַּלֵּל
וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמֶּרְחָץ וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַבַּד
וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאָרוֹבוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הָאִסְפָּמְיָא וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַטְּבִילָה וְלֹא
4 הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאֲבֵלוּת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הַמִּשְׁתֶּה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמַּשְׂרֵאוֹת וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמֶּרְחָץ וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הַבַּד וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאָרוֹבוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל
וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאִסְפָּמְיָא וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הַטְּבִילָה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאֲבֵלוּת וְלֹא הִתְפַּלֵּל
וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמִּשְׁתֶּה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הַמַּשְׂרֵאוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמֶּרְחָץ וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַבַּד וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הָאָרוֹבוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאִסְפָּמְיָא וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַטְּבִילָה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית
הָאֲבֵלוּת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמִּשְׁתֶּה וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמַּשְׂרֵאוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הַמֶּרְחָץ וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַבַּד וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאָרוֹבוֹת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הָאִסְפָּמְיָא וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַטְּבִילָה וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאֲבֵלוּת וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הַמִּשְׁתֶּה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמַּשְׂרֵאוֹת וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמֶּרְחָץ וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הַבַּד וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאָרוֹבוֹת וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאִסְפָּמְיָא וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית הַטְּבִילָה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הָאֲבֵלוּת וְלֹא
הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַמִּשְׁתֶּה וְלֹא הִתְפַּלֵּל וְהַמְהַלֵּךְ
בְּבֵית

18 جائیل عورت یعنی حابر کی بیوی سب عورتوں سے زیادہ مبارک ہو۔ خیمہ نشین عورتوں سے زیادہ مبارک ہو۔ 19 سیسرا نے پانی مانگا تو اس نے اسے دودھ دیا۔ اس نے امیروں کے پیالے میں مکھن پیش کیا۔ 20 پھر اس نے ہاتھ بڑھا کر خیمے کی میخ اور داہنے ہاتھ میں ہتھوڑا لیا۔ اس نے سیسرا کے پاس جا کر اس کے سر پر ایسی ضرب لگائی کہ اس کی کنپٹی چھید گئی اور میخ زمین میں گھس گئی۔ سیسرا بیہوش ہو کر مر گیا۔ 21 اتنے میں باراق سیسرا کا پیچھا کرتا ہوا آیا۔ یائیل اس سے ملنے کو باہر نکلی اور اس سے کہا، "آ، میں تجھے وہ آدمی دکھاؤں جس کی تلاش میں تو ہے۔" باراق اس کے ساتھ اندر گیا تو کیا دیکھتا ہے کہ سیسرا مرا پڑا ہے اور میخ اس کی کنپٹی میں گھسی ہوئی ہے۔ 22 اس دن خدا نے یابین بادشاہ کنعان کو اسرائیل کے سامنے ذلیل کیا۔ 23 اور اسرائیل کا ہاتھ یابین بادشاہ کنعان پر دن بدن بھاری ہوتا گیا یہاں تک کہ اسرائیل نے اسے ہمیشہ کے لئے ختم کر دیا۔

باب ۵

1 اس دن دبورا اور باراق بن ابینعم نے یہ گیت گایا:

2 "جب اسرائیل کے سردار آگے بڑھے
اور لوگوں نے خوشی سے اپنی جانیں خدا کے حوالے کیں
تو خداوند کی ستائش کرو!
3 اے بادشاہو، سنو! اے حاکمو، کان لگاؤ!
میں خداوند کے لئے گاؤں گی،
میں خداوند اسرائیل کے خدا کی ستائش کروں گی۔

4 "اے خداوند، جب تو سعیر سے روانہ ہوا
اور ادوم کے علاقے سے گزرا
تو زمین لرز اٹھی،
آسمان سے مینہ برسا
اور بادل پانی برسانے لگے۔
5 پہاڑ خداوند کے سامنے لرز اٹھے،
سینا پہاڑ بھی
اسرائیل کے خدا خداوند کے سامنے لرز اٹھا۔

6 "عناتؔ کے بیٹے شمجر کے زمانے میں
اور یعایل کے دنوں میں
شاہراہیں ویران ہو گئیں،
مسافروں کو پگڈنڈیوں پر چلنا پڑا۔
7 اسرائیل میں سردار نہ رہے،
وہ ختم ہو گئے
یہاں تک کہ میں دبورا اٹھی،
میں اسرائیل کی ماں بن کر اٹھی۔
8 جب لوگوں نے نئے خدا چن لئے
تو شہروں کے دروازوں پر جنگ آ گئی۔
اسرائیل کے چالیس ہزار آدمیوں میں
ایک بھی ڈھال یا نیزہ نہ تھا۔
9 میرا دل اسرائیل کے حاکموں کی طرف مائل ہے،
جو لوگوں میں سے رضاکار بن کر آگے بڑھے۔
خداوند کی ستائش کرو!

10 "اے سفید گدھیوں پر سوار ہونے والو،
اے قالینوں پر بیٹھنے والو،
اے راستے پر چلنے والو،
غور سے سنو!
11 جہاں پانی بھرنے والیاں جمع ہوتی ہیں
وہاں خداوند کی فتوحات کا ذکر ہو،
اسرائیل کے دیہات کی فتوحات کا ذکر ہو۔
تب خداوند کے لوگ شہر کے دروازوں پر جائیں۔

12 "جاگ، جاگ، دبورا!
جاگ، جاگ، گیت گا!
اٹھ، باراق!
اے ابینعم کے بیٹے، اپنے قیدیوں کو لے جا!

13 "تب بچے کھچے امیر لوگ آگے بڑھے،
خداوند کی قوم میرے پاس آئی
تاکہ بہادروں کے خلاف میری مدد کرے۔
14 افرائیم سے عمالیق کا علاقہ فتح ہوا۔
بنیمین تیرے پیچھے پیچھے تھا۔
سردار مکیر سے آئے،
اور زبولون سے وہ جو سردار کا عصا تھامتے ہیں۔
15 یساکار کے سردار دبورا کے ساتھ تھے،
یساکار باراق کی طرح تھا۔
وہ اس کے پیچھے پیچھے وادی میں دوڑ پڑے۔
روبن کے قبیلے میں بڑے بڑے فیصلے ہوئے۔
16 تو کیوں تم بھیڑوں کے باڑوں میں بیٹھے رہے
تاکہ بانسری کی آواز سنو
جو گلہ بانوں کو بلاتی ہے؟
روبن کے قبیلے میں بڑے بڑے فیصلے ہوئے۔
17 جلعاد یردن کے پار بیٹھا رہا۔
دان کیوں جہازوں کے پاس ٹھہرا رہا؟
آشیر ساحل پر بیٹھا رہا،
اپنی بندرگاہوں کے پاس ٹھہرا رہا۔
18 زبولون کی قوم نے اپنی جان خطرے میں ڈالی،
نفتالی بھی میدان جنگ میں ڈٹا رہا۔

19 "بادشاہ آئے اور لڑے،
کنعان کے بادشاہ لڑے
تعنک میں میجدو کے پانی کے پاس۔
لیکن انہیں چاندی کا مال نہ ملا۔
20 آسمان سے ستارے لڑے،
اپنے اپنے راستے پر سے
سیسرا سے لڑے۔
21 قیشون کی وادی نے انہیں بہا لیا،
قدیم وادی قیشون۔
اے میری جان، آگے بڑھ!
تو طاقتور ہے!
22 تب گھوڑوں کے سُم زمین پر پٹخے گئے،
اور دشمن کے بہادر بھاگ بھاگ کر گرے۔

23 "خداوند کا فرشتہ کہتا ہے،
میروز پر لعنت کرو،
اس کے باشندوں پر لعنت کرو،
کیونکہ وہ خداوند کی مدد کو نہ آئے،
خداوند کی مدد کو بہادروں کے خلاف نہ آئے۔

24 "یائیل قینی حابر کی بیوی
سب عورتوں سے زیادہ مبارک ہو۔
خیمہ نشین عورتوں سے زیادہ مبارک ہو۔
25 سیسرا نے پانی مانگا تو اس نے اسے دودھ دیا۔
اس نے امیروں کے پیالے میں مکھن پیش کیا۔
26 پھر اس نے ہاتھ بڑھا کر خیمے کی میخ
اور کاریگر کا ہتھوڑا لیا۔
اس نے سیسرا کے سر پر ایسی ضرب لگائی
کہ اس کی کنپٹی چھید گئی اور میخ زمین میں گھس گئی۔
27 سیسرا اس کے پاؤں پر گر کر مر گیا۔
وہ گر کر مر گیا۔
جہاں وہ گر کر مر گیا وہاں وہ ڈھیر ہو گیا۔

28 سیسرا کی ماں کھڑکی میں سے جھانکتی ہے،
وہ جالی میں سے پکارتی ہے،
'اس کا رتھ آنے میں اتنی دیر کیوں لگا رہا ہے؟
اس کے رتھ کے پہیے کیوں نہیں آ رہے؟'
29 اس کی عقلمند درباری عورتیں اسے جواب دیتی ہیں،
بلکہ وہ خود اپنے آپ کو تسلی دیتی ہے،
30 'وہ لوٹ کا مال بانٹ رہے ہوں گے،
ہر سپاہی کو ایک یا دو لڑکیاں ملی ہوں گی،
سیسرا کو رنگ برنگے کپڑے ملے ہوں گے،
کڑھائی والے رنگ برنگے کپڑے،
گلے میں لٹکانے کے لئے کڑھائی والے رنگ برنگے کپڑے۔'

31 "اے خداوند، تیرے سب دشمن ایسے ہی ہلاک ہوں!
لیکن تیرے دوست سورج کی طرح ہوں
جو اپنی پوری طاقت سے چمکتا ہے۔"

اس کے بعد ملک چالیس سال تک امن و امان سے رہا۔

باب ۶

1 اسرائیلی پھر خداوند کی نظر میں برا کام کرنے لگے۔ اس لئے خداوند نے انہیں سات سال تک مدیان کے حوالے کیا۔ 2 مدیان کا ہاتھ اسرائیل پر بھاری ہوتا گیا۔ اسرائیلیوں نے پہاڑوں میں غاریں، گپھائیں اور قلعے بنا لئے۔ 3 جب بھی اسرائیلی بیج بوتے تو مدیان، عمالیق اور مشرق کے دوسرے لوگ ان پر حملہ کرتے۔ 4 وہ ان کے خلاف خیمے لگاتے اور غزہ تک ان کی فصلیں برباد کرتے رہتے۔ اسرائیل میں نہ تو کوئی روزی کا ذریعہ باقی رہا اور نہ بھیڑ، بیل یا گدھے۔ 5 وہ اپنے مویشی اور خیمے لے کر آتے اور ٹڈی دل کی طرح بڑی تعداد میں آ جاتے۔ ان کے اونٹ بے شمار تھے اور وہ جس ملک پر حملہ کرتے اسے برباد کر دیتے۔ 6 اسرائیل مدیان کی وجہ سے بہت کمزور ہو گیا۔ اسرائیلی مدد کے لئے خداوند کی دہائی دینے لگے۔

7 جب اسرائیلی مدیان کی وجہ سے خداوند کی دہائی دینے لگے 8 تو خداوند نے ایک نبی کو ان کے پاس بھیجا۔ اس نے ان سے کہا، "خداوند اسرائیل کے خدا کا یہ پیغام ہے: میں نے تمہیں مصر سے نکالا اور غلامی کے گھر سے آزاد کیا۔ 9 میں نے تمہیں مصریوں کے ہاتھ سے اور ان سب کے ہاتھ سے بچایا جو تم پر ظلم کرتے تھے۔ میں نے تمہارے سامنے سے انہیں نکال دیا اور تمہیں ان کا ملک دیا۔ 10 میں نے تم سے کہا، 'میں خداوند تمہارا خدا ہوں۔ تم اموریوں کے دیوتاؤں کی پرستش نہ کرنا جن کے ملک میں تم رہتے ہو۔' لیکن تم نے میری بات نہ مانی۔"

11 پھر خداوند کا فرشتہ آیا اور عفرہ میں بلوط کے درخت کے نیچے بیٹھ گیا۔ یہ درخت ابیعزر خاندان کے یوآس کا تھا۔ یوآس کا بیٹا جدعون وہاں انگور کے کولہو کے پاس گیہوں سے بھوسا الگ کر رہا تھا تاکہ مدیانیوں سے چھپا رہے۔ 12 خداوند کا فرشتہ جدعون کے پاس آیا اور کہا، "اے بہادر، خداوند تیرے ساتھ ہے!"

13 جدعون نے جواب دیا، "میرے آقا، اگر خداوند ہمارے ساتھ ہے تو ہم پر یہ مصیبت کیوں آئی ہے؟ ہمارے باپ دادا ہمیں بتاتے رہتے ہیں کہ خداوند نے ہمارے لئے کیسے کیسے عجائب کام کئے۔ وہ کہتے ہیں کہ خداوند ہمیں مصر سے نکال لایا۔ لیکن اب خداوند نے ہمیں چھوڑ دیا ہے اور مدیان کے حوالے کیا ہے۔"

14 خداوند نے جدعون کی طرف رخ کر کے کہا، "اپنی اس طاقت کے ساتھ جا اور اسرائیل کو مدیان کے ہاتھ سے بچا۔ میں تجھے بھیج رہا ہوں۔"

15 جدعون نے جواب دیا، "میرے آقا، میں اسرائیل کو کیسے بچاؤں؟ میرا خاندان منسی قبیلے میں سب سے کمزور ہے اور میں اپنے باپ کے گھرانے میں سب سے چھوٹا ہوں۔"

16 خداوند نے جواب دیا، "میں تیرے ساتھ ہوں گا۔ تو مدیانیوں کو ایسے مارے گا جیسے ایک ہی آدمی کو مارا ہو۔"

17 جدعون نے کہا، "اگر تو واقعی میرا دوست ہے تو مجھے کوئی نشان دکھا کہ تو ہی خداوند ہے جو مجھ سے بات کر رہا ہے۔ 18 میرے یہاں سے نہ جانا جب تک میں واپس آ کر تیرے سامنے نذر کی قربانی نہ پیش کروں۔" خداوند نے جواب دیا، "میں تیرے واپس آنے تک یہیں رہوں گا۔"

19 جدعون نے جا کر ایک بکری کا بچہ اور ایک من آٹے کی روٹیاں تیار کیں۔ گوشت ٹوکری میں اور شوربا ہانڈی میں ڈالا۔ پھر وہ بلوط کے درخت کے نیچے آیا اور یہ چیزیں اس کے سامنے پیش کیں۔ 20 خدا کے فرشتے نے اس سے کہا، "گوشت اور روٹیاں لے کر اس چٹان پر رکھ دے اور شوربا اوپر ڈال دے۔" جدعون نے ایسا ہی کیا۔ 21 تب خداوند کے فرشتے نے اپنے ہاتھ میں پکڑی ہوئی لاٹھی کا سرا گوشت اور روٹیوں پر لگایا۔ اس سے آگ نکلی اور گوشت اور روٹیاں جل گئیں۔ پھر خداوند کا فرشتہ غائب ہو گیا۔ 22 جدعون سمجھ گیا کہ وہ خداوند کا فرشتہ تھا۔ اس نے کہا، "ہائے، اے خداوند میرے آقا! میں نے خداوند کے فرشتے کو آمنے سامنے دیکھا ہے!"

23 خداوند نے جواب دیا، "تجھے سلامتی ہو۔ مت ڈر، تو نہیں مرے گا۔"

24 جدعون نے وہاں خداوند کے لئے ایک قربان گاہ بنائی اور اس کا نام یہوواہ شالوم رکھا۔ یہ قربان گاہ آج تک عفرہ میں ابیعزر خاندان کے علاقے میں موجود ہے۔

25 اسی رات خداوند نے جدعون سے کہا، "اپنے باپ کا بیل اور سات سال کا دوسرا بیل لے۔ پھر اپنے باپ کی بعل دیوتا کی قربان گاہ کو گرا دے اور اس کے پاس جو یسیرت دیوی کا کھمبا ہے اسے کاٹ ڈال۔ 26 پھر اس قربان گاہ پر جو تیرے خدا خداوند کے لئے بنی ہے ایک اچھی قربان گاہ بنا۔ اس کھمبے کی لکڑی کو جلا کر بیل کی قربانی چڑھا۔"

27 جدعون نے اپنے دس نوکروں کو ساتھ لیا اور خداوند کے حکم کے مطابق کام کیا۔ لیکن اس نے یہ کام دن کے وقت نہیں بلکہ رات کے وقت کیا کیونکہ وہ اپنے خاندان اور شہر کے لوگوں سے ڈرتا تھا۔

---

(28) ۱۔سمو۔ 22: 10۔ 2۔سمو۔ 8: 2۔ 1۔تو۔ 18: 2۔ (29) ۱۔سمو۔ 15: 3۔ (30) زبور 68: 12۔ (31) متی 13: 43۔ زبور 19: 4۔ 6۔ (1) ۲: 11۔ 3: 7، 12۔ 4: 1۔ 10: 6۔ 13: 1۔ (2) 4: 2۔ 1۔سمو۔ 12: 9۔ (3) 3: 13۔ 4: 3۔ 10: 6۔ (4) 4: 6۔ 14۔ (5) 4: 10۔ 7: 12۔ (6) 3: 15۔ 4: 3۔ 10: 6۔ (7) 10: 10۔ (8) 2: 1۔ 4: 1۔ 10: 11۔ (9) 2: 18۔ 10: 16۔ (10) 2: 1۔ 10: 17۔ (11) 2: 12۔ 14: 17۔ (12) 11: 1۔ 1۔تو۔ 18: 1۔ (13) 12: 12۔ 14: 17۔ (14) 1: 12۔ 1۔سمو۔ 12: 1۔ (15) 1: 5۔ 12: 3۔ 1: 15۔ 3: 7۔ 8۔ (16) 11: 13۔ 2: 1۔ 6: 7۔ 1: 11۔ 66: 20۔ 2: 17۔ (17) 5: 1۔ 22: 16۔ (18) 21: 19۔ 2: 8۔ 1: 5۔ 16: 26۔ (19) 19: 11۔ 1۔تو۔ 12: 12۔ (20) 13: 15۔ 16: 10۔ 52: 15۔ (21) 52: 15۔ (22) 1: 13۔ 2: 18۔ 17۔ (23) 19: 21۔ 15: 32۔ 11: 1۔ (24) 15: 3۔ 15: 32۔ (25) 19: 21۔ 22: 17۔ 24: 26۔ (26) 16: 1۔ 2: 8۔ 1: 9۔ 2: 12۔ (27) 11: 17۔ 9: 11۔ 6: 11۔ (28) 8: 2۔ 1۔سمو۔ 18: 2۔ (29) 15: 3۔ (30) 5: 30۔ (31) 5: 31۔ 1۔سمو۔ 23: 4۔

[1] ۵: ۱ عبرانی میں ۴: ۲۳ دیکھئے۔

[2] ۵: ۱۸ عبرانی میں اس پر کوما نہیں ہے۔ [3] ۵: ۲۱ یا پرانا۔

28 וְזֹאת הַחֲלֹמָה אֲשֶׁר חָלָם פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף שֶׁבַע פָּרוֹת הֵנָּה שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְהַחֲלוֹם אֶחָד הוּא׃
29 שֶׁבַע הַשָּׁנִים הַבָּאוֹת שֶׂבַע שָׁנָה גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
30 וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃
31 וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־קָשֶׁה הוּא מְאֹד׃
32 וְעַל־הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ׃
33 וְעַתָּה יֵרֶא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וְיָשִׁתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

מא.

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃
2 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפוֹת מַרְאֶה וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃
3 וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת הָאֹתָן עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃
4 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃
5 וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃
6 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃
7 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃
8 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה׃
9 וַיְדַבֵּר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃
10 פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃
11 וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃
12 וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃
13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָּלָה׃
14 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃
15 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃
16 וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃
17 וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנֵּה עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃
18 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפוֹת תֹּאַר וְדַקּוֹת בְּשָׂרוֹת לֹא רָעוֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם כֵּן׃
19 וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת מְאֹד לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּרֹעַ מִכֹּל וְדַקּוֹת׃
20 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַדַּקּוֹת וְהָרָעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָאֲכָלוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאוֹת׃
21 וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃
22 וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאוֹת וְטֹבוֹת׃
23 וְהִנֵּה שִׁבֳּלִים צְנוּמוֹת דַּקּוֹת שְׁדוּפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃
24 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃
25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר־הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃
26 שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃
27 וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת הָעֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדוּפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃

1: (28) בר. 4: 17.
(29) ש"ב 1: 11.
(30) בר. 2: 1. ד. בר. 1: 11. בר. 4: 12.
(31) ד. בר. 3: 2. ד. בר. 8: 4.
(32) ש"ב 1: 10. בר. 18: 21. ז. בר. 4: 19. מד. 4: 15. ו. בר. 16: 18. ד. בר. 7: 13. ד. שמ. 1: 16. בראשית. 7. 20.
(33) ש"ב 16: 20. ו. בר. 14: 33. ד. בר. 13: 11. בר. 4: 9. ו. בר. 5: 23. ד. בר. 3: 16. בר. 13: 20.

2: (1) בר. 18: 18.
(2) בר. 2: 29. ל. בר. 6.
(3) בר. 18: 2. 18. 26. ד. 19. שמ. 4: 5. בר. 16: 19. בר. 4: 8: 4.
15. בראשית. 2. ו. בר. 16: 15.
(7) שמ. 1: 22.
(13) ד. שמ. 1.
(16) ו. בר. 16: 20. ד. בר. 12: 13. ו. בר. 5: 26. ו. שמ. 5: 14.
(17) בר. 15: 1. 5. 24. ו. שמ. 6: 3. ו. בר. 5: 9. 11. ד. בר. 3: 6. 14. ד. שמ. 3: 5. שמ. 3: 10. ד. בר. 10.
(18) בר. 3: 19. ו. שמ. 6: 5. בר. 2: 4. ד. שמ. 3: 6. שמ. 1: 10. ד. שמ. 2: 3.
(19) ש"ב 1: 8. בר. 10: 16. ו. בר. 14: 20.
(20) ש"ב 15: 33. בר. 3: 15. ש"ב 16: 24. ו. בר. 16: 23. ש"ב 13: 14. בר. 4: 23. ו. בר. 5: 28. ד. בר. 3: 18. שמ. 22: 21.
(21) בר. 16: 1. בר. 1: 1. בר. 2: 19. ו. בר. 3: 2. ו. שמ. 1: 2. בר. 13: 23. בר. 1: 17. 5: 20: 4.
(23) ו. בר. 1: 14. בר. 19: 22. ד. שמ. 4: 20.
(24) ש"ב 16: 20. ו. בר. 5: 28.
(25) ו. 3: 20. ו. בר. 3: 13. ד. בר. 2: 17. 3: 3. בר. 24. ש"ב 1: 16. ו. 3: 3-5. בר. 1: 27. ו. 2: 7. ו. 3: 5. 9. בר. 1: 26.
(26) ו. 1: 9. ד. שמ. 1: 10. שמ. 1: 2. 3. ו. בר. 1: 20. בר. 6: 7. ש"ב 1: 5. 18.
(27) ו. שמ. 1: 17. 6: 16. בר. 25.

3: (1) בר. 18: 18.
(2) בר. 2: 29. ל. בר. 6.
(3) בר. 18: 2. 18. 26. ד. 19. שמ. 4: 5. בר. 16: 19. בר. 4: 8: 4.
15. בראשית. 2. ו. בר. 16: 15.
(7) שמ. 1: 22.
(13) ד. שמ. 1.
(16) ו. בר. 16: 20. ד. בר. 12: 13. ו. בר. 5: 26. ו. שמ. 5: 14.
(17) בר. 15: 1. 5. 24. ו. שמ. 6: 3. ו. בר. 5: 9. 11. ד. בר. 3: 6. 14. ד. שמ. 3: 5. שמ. 3: 10. ד. בר. 10.
(18) בר. 3: 19. ו. שמ. 6: 5. בר. 2: 4. ד. שמ. 3: 6. שמ. 1: 10. ד. שמ. 2: 3.
(19) ש"ב 1: 8. בר. 10: 16. ו. בר. 14: 20.
(20) ש"ב 15: 33. בר. 3: 15. ש"ב 16: 24. ו. בר. 16: 23. ש"ב 13: 14. בר. 4: 23. ו. בר. 5: 28. ד. בר. 3: 18. שמ. 22: 21.
(21) בר. 16: 1. בר. 1: 1. בר. 2: 19. ו. בר. 3: 2. ו. שמ. 1: 2. בר. 13: 23. בר. 1: 17. 5: 20: 4.
(23) ו. בר. 1: 14. בר. 19: 22. ד. שמ. 4: 20.
(24) ש"ב 16: 20. ו. בר. 5: 28.
(25) ו. 3: 20. ו. בר. 3: 13. ד. בר. 2: 17. 3: 3. בר. 24. ש"ב 1: 16. ו. 3: 3-5. בר. 1: 27. ו. 2: 7. ו. 3: 5. 9. בר. 1: 26.
(26) ו. 1: 9. ד. שמ. 1: 10. שמ. 1: 2. 3. ו. בר. 1: 20. בר. 6: 7. ש"ב 1: 5. 18.
(27) ו. שמ. 1: 17. 6: 16. בר. 25.

1: (28) בר. 4: 17.
(29) ש"ב 1: 11.
(30) בר. 2: 1. ד. בר. 1: 11. בר. 4: 12.
(31) ד. בר. 3: 2. ד. בר. 8: 4.
(32) ש"ב 1: 10. בר. 18: 21. ז. בר. 4: 19. מד. 4: 15. ו. בר. 16: 18. ד. בר. 7: 13. ד. שמ. 1: 16. בראשית. 7. 20.
(33) ש"ב 16: 20. ו. בר. 14: 33. ד. בר. 13: 11. בר. 4: 9. ו. בר. 5: 23. ד. בר. 3: 16. בר. 13: 20.

1: (1) שמ"ב. 2: (1) מפורש. 3: (1) בר. 4: 17.

תהלים.

סמכ: א.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לב בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה לארחותיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל ממני חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי בעי יהגה עבדך בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃

[1] סמ: תפילה. [2] מ: מצוה.

(1) תה. 1: 1. ב. שה. 1: 1. ק. 1: 1. שה. 1: 1. ב. תה. 18: 17. (2) שה. 1. שמ. 17: 19. תה. 15: 9. תה. 1: 7. ב. שה. 1: 9. תה. 9: 14. 21. 22: 16. ב. שה. 2: 22. ו. שה. 8: 6. תה. 3: 22. 10: 12. (3) תה. 1: 7. ב. שה. 1: 2. ק. 1: 2. 1. שה. 1: 2. (4) תה. 1: 8. (5) ו. שה. 12: 8. ב. שה. 8: 7. (6) ו. שה. 2: 1 ב. שה. 1: 8. שה. 1: 2. (7) ב. תה. 3: 20. שה. 2: 13. ב. שה. 3: 12. שה. 3: 4. (8) ו. שה. 3. 13. שה. 1: 22. ו. תה. 5: 23. (9) נד. 49: 7. ו. שה. 10: 3. ו. תה. 5: 24. ב. שה. 13: 3. בר. 10: 23. שמ. 15: 4. 17: 21. ו. שמ. 1: 3. 4: 13. (10) תה. 12: 16. 15: 5. ב. שה. 13: 11. ש. 2: 2. 3: 16. ו. שה. 3: 8. ו. שה. 11: 18. (12) ו. שה. 3: 4. תה. 18: 24. 19: 1. ו. שה. 16: 12. שמ. 1: 42. (13) ב. שה. 11: 4. ק. 4: 5. (14) תה. 18: 8. תה. 16: 23. (15) אל יא לחתחתה תהתחתה:* ויגזר כי יאמר: (16) ו. שה. 16: 15. 17. (17) ו. שה. 2: 1. 4. 13. ב. שה. 1: 16. (18) ב. שה. 2: 15. תה. 17: 18. ו. שה. 2: 14. 15: 2. תה. 1: 16. ו. שה. 1: 24. (19) שמ. 5: 12. 13. נד. 29: 14. ו. 8: 9. (20) נד. 33: 18. שמ. 12: 17. 20. 24. נד. 44: 25. תה. 1: 22. (21) תה. 1: 20. 21. 28. שה. 11: 25. לה. 10: 21. (22) שה. 12: 38. 16: 1. תה. 8: 11. לה. 11: 16. שמ. 4: 48. (23) נד. 8: 14. שה. 11: 6. 13: 37. לה. 2: 34. שה. 6: 60. תה. 9: 32. תהל. 5: 11. ו. תה. 2: 8. ו. שה. 1: 18. 2: 14. (24) תה. 1: 4. 16. ו. שה. 1: 18. שה. 2: 3. (26) שה. 7: 48. (27) שה. 11: 25. תה. 2: 5. שה. 8: 2. (28) תה. 4: 17. ו. שה. 2: 6. (29) תה. 3: 27. ק. 2: 9. (30) ו. שה. 1: 24. ו. 23: 5. תה. 4: 25. ב. שה. 5: 21. ק. 3: 9. שמ. 17: 19. ק. 7: 1.

[3] סמ: תפילה. [4] מ: תפילה.

31 ספרים: ספרים: ספרים:

15 ומנחתו ומנסכו כמשפט ועשה אתו כהן לפני יהוה ויכפר עליו
ועל חטאתו אשר חטא מאחת מהנה והיתה לו: ואם כשב
הקריב את קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
יקריבנו: סמיכת ידים על הקרבן ושחיטתו

16 ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקו בני
17 אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: והקריב משבח
זבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
18 ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על
19 הכליות יסירנה: והקטירו אתו הכהן המזבחה לחם אשה
20 ריח ניחח כל חלב ליהוה: חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב ודם לא תאכלו: ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים
ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח
הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן
את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנות מזבח הקטרת
הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך
אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר
יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה
אל שפך הדשן ושרף אתו על עצי אש על שפך הדשן יישרף:
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו
אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעה
אליהם החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר
אחד לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן
אצבעו מן הדם ויזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
ומן הדם יתן על קרנות אשר לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר
עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם:
והוציא את הפר הראשון ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא: הנשיא כי יחטא ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע
אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר זכר תמים:
וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט
את העלה לפני יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד
מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים
וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ונפש כי תחטא ושמעה
קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו:
או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא
טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו ושמע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו
ושמע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה
אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא
שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה:
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק
את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת
השני יעשה עולה כמשפט ונסלח לו החטאת אשר חטא מאחת
מאלה והיתה לו: ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והקריב את אשר חטא עשירת האיפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה
אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו מן הסלת ואת אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: ונפש
כי תמעל מעל ושגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל
תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא:
את אשר חטא מן הקדש ישלם וחמשתו יסף עליו ונתן אתו
אל הכהן וכפר הכהן את האיל אשם ונסלח לו: ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא
ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן וכפר הכהן עליו על שגגתו אשר שגג והוא
לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: ויאמר יהוה
אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר
יעשה האדם לחטא בהן: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד
אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו
ביום אשמתו: ואת אשמו הביא ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח
לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: ויאמר יהוה אל משה
לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו: והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו
והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו
אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את
הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן
לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח
ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות
תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ
חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם:
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת
קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון
הסלת מנחה תמיד מחציתו בבקר ומחציתו בערב: על מחבת
בשמן משרה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת בקעים תקריב
ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק
עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני
יהוה קדש קדשים היא: והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום
קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היה עליו
תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו יישבר ואם בכלי
נחשת בושל ומרק ושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה
קדש קדשים היא: וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש
לא תאכל באש תשרף: והכהן אשר יקריב אתו כליל לעלתו
עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו
תהיה: ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש
כאחיו: וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: על תודה
יקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ומכל הקרבן יקריב
תרומה אחת לכל שתי ידו לכהן הזרק את דם השלמים לו
יהיה: ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: את
בני אהרן אשר יקריב את דם השלמים ואת החלב לו תהיה
שוק הימין למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי
מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן
ולבניו מאת בני ישראל לחק עולם: זאת משחת אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה ביום המשח אתם: אשר צוה יהוה את משה
בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה
במדבר סיני: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת
שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח
אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל
פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם
במים: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו
בו: וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת
התמים: וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה:
ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם: ויזה ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את
המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם: ויצק משמן
המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני
אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת
כאשר צוה יהוה את משה: ויגש את הפר החטאת ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את
הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את
כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את
משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים
ואת הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את
כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה
יהוה את משה: ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ואת בני אהרן הקריב משה ויתן משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין: ומסל המצות אשר לפני
יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים ועל שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן
ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם
מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח
אשה ליהוה הם: ויקח משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה:
ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על
אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו שם ואכלתם
אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן
ובניו יאכלוהו: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח
אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי
שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
לעשות לכפר עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי:
ויעשו אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם
והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: ושור ואיל לזבח
שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה
נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד
ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו:
ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב
והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר
צוה יהוה את משה: והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:
וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת העלה הקריבו לנתחיה ואת הראש ויקטר
על המזבח: והקרב והכרעים רחץ ויקטר על העלה על המזבח:
ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטא בו כראשונה: ויקרב את העלה ויעש כמשפט: ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:
וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני
אהרן אל אהרן את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים
מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות והיתרת
על הכבד: ויקטרו את החלבים על השדים ויקטר החלבים
המזבחה: ואת השדים ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני
יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל
אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל
העם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה
ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ויקחו בני
אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה: ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל
העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן
בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת
פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ
למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר
ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו
ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו
את השרפה אשר שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: וידבר
יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך
בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חק עולם לדרתיכם: ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר: ולהורות את בני
ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את
המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש
קדשים היא: ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא
מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ושוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך
נתנים מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה
על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: ואת שעיר החטאת
דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני
אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום
הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר
אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה:
וישמע משה ויטב בעיניו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעת
שסעים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו
מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה
הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת
גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם: ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא והוא שסע שסע פרסה ואתה גרה לא יגר
טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים
הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים אתה תאכלו: וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו
שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הראה ואת
האיה ואת הדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה
ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: את הינשוף ואת
התנשמת ואת הקאת: ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס: ואת
החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: וכל שרץ
העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר
בהן על הארץ: אתה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת
הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל
שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ואת אלה
תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנושא
מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: כל הבהמה אשר הוא
מפרסת פרסה ושסעה איננה שסע וגרה לא יגרה טמאים הם
לכם כל הנוגע בהם יטמא: וכל החיה אשר יפשח בכפיה מכל
החיה אשר הולכת על ארבע הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב:
והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם
לכם: וזה לכם הטמא בשרץ השרץ הרמש על הארץ החלד
והעכבר והצב למינהו: והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת:
אלה טמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במותם יטמא עד
הערב: וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או
בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא
וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו
כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: מכל אוכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא:
וכל אשר יפול מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים
הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור
והנוגע בנבלתם יטמא: וכי יפול מנבלתם על כל זרע זרוע
אשר יזרע טהור הוא: ואם מים יושקה על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם: וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם טמא
הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב: והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
כל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על
גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ
על הארץ לא תאכלו כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשתיכם
בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: כי אני יהוה
אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי
קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים וכל נפש השרצת על הארץ: להבדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: וידבר
יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אשה
כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת
ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא
עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה
וששים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה: ואל כל קדש לא
תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה
תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת ימים תשב על
דמי טהרה: ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד

פרק ו.

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים׃
2 ויקראו הפלשתים לכהנים וללקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו למקומו׃
3 ויאמרו אם משלחים אתם את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריק כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מעליכם׃
4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת היתה לכם ולסרניכם׃
5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתים את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם׃
6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו׃
7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהן עול ואסרתם את הפרות בעגלה והשבתם בניהם מאחריהם הביתה׃
8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו על העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו וילך׃
9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא נדעה כי לא ידו נגעה בנו מקרה היתה לנו׃
10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ובניהם כלאו בבית׃
11 וישימו את ארון יהוה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי עפליהם׃
12 והפרות הישרנה בדרך בדרך אחת הלכו הלוך וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש׃
13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק ויישאו עיניהם וירא את הארון וישמחו לראות׃
14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ואבן גדולה שם ויבקעו את עצי העגלה והפרות העלו עולה ליהוה׃
15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר שמו בו כלי הזהב ונתנו אותם על האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עולות וזבחו זבחים ליהוה ביום ההוא׃
16 וחמשת סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום׃
17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד׃
18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד עיר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו את ארון יהוה בשדה יהושע בית השמשי העד היום הזה׃

פרק ז.

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה׃
2 ויהי מן היום אשר ישב הארון בקרית יערים וירבו הימים ותהיינה עשרים שנה ויבך כל בית ישראל אחרי יהוה׃
3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם ואת העשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו אתו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים׃
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו׃
5 ויאמר שמואל הקבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה׃
6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה ויהי שמואל שפט את בני ישראל במצפתה׃
7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים׃
8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש מאתנו מזעק אל יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים׃
9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה׃
10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל׃
11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר׃
12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה׃
13 ויכנעו פלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל׃
14 וישבו הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי׃
15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו׃
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה׃
17 ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה׃

---

[1]מ׳: שׁחתה. [2]מ׳: ויגפה.

(1) ש׳ ה: 5. ג: 3. יח: 18. ח. ירמ׳ 5: 6. 12. ס׳ 19: 14. (2) ש׳ ב: 22. 30. 27: 20. ד. ס׳ ה. 7: 12. (3) ו. ס׳ ה: 4. 18. ד. ס׳ ה. 7: 7. 10. (4) ס׳ ה: 2. 5. (5) שמ׳ 16: 19. 18: 18. ס׳ 20: 23. ד. ס׳ ה. 2: 10. 13: 3. 10. (6) ש׳ ב: 2. 6. יט. 109: 6. ו. מל׳ 1: 20. ב׳ 26: 18. 19. ש׳ 4: 16. ו. ס׳ ה: 15. 33. ירמ׳ 5: 9. ד. מל׳ 2: 17. (7) נ׳ 53: 7. ס׳ 1: 29. ו. ס׳ ה: 15. 3. ו. ב׳ מל׳ 1: 19. ירמ׳ 5: 6. 12. ס׳ 19: 14. (8) ס׳ ב: 12. 15. 13: 6. יח. 16: 3. ס׳ 16: 6. 12. ס׳ 8: 15. ב׳ 12: 1. (9) ו. ס׳ ה: 5. 2. 7. ד. ס׳ ה. 6: 14. ש׳ ה: 5. 11. ד. ש׳ 3: 14. (10) ו. ס׳ ה. 10. 27. 1: 20. ס׳ 17: 15. ו. ס׳ 5: 19. (11) ס׳ 18: 17. ב׳ 16: 17. ד. ש׳ 3: 6. ד. ס׳ 10. מל׳ 2: 12. (12) ש׳ 4: 11. ס׳ 4: 5. ו. ש׳ 3: 1. מל׳ 2: 7. ש׳ 12: 13. ד. ס׳ 1. 30. ירמ׳ 10: 22. (13) ו. ס׳ 10: 23. (14) ש׳ 17. ב׳ 14: 17. ס׳ 2: 22. 23. ו. ס׳ 6: 15. 19. ו. ש׳ 4: 3. 7. ש׳ 5: 23. (15) ב׳ 12: 5. ו. ס׳ 12: 27. ש׳ 4: 12. 15. 16. 5: 30. (16) ש׳ 2: 24. ס׳ 19: 5. ש׳ 5: 31. (17) ס׳ 17: 21–23. ש׳ 4: 5. 30. (18) ש׳ 6: 12. 13. ש׳ 13: 4. ש׳ 1: 24. ו. ש׳ 4: 4. 21. 22: 21. 22. 24. (2) ס׳ 49: 14. ד. 7: 22. ס׳ 19: 28. ש׳ 22: 30. מל׳ 2: 26. 3: 21. 20: 4. (3) ב׳ ש׳ 2: 4. ס׳ 6. (4) ו. ס׳ 5: 12. (7) ס׳ 20: 22. ס׳ 5: 39. 40. ש׳ 6: 29. ש׳ 12: 17. 19. ו. ש׳ 5: 15. (8) ו. ש׳ 4: 6. (9) ו. ס׳ 15. 50. מל׳ 5: 21. ש׳ 5: 5. ו. מל׳ 1: 9. ש׳ 12: 14. 13. 4. מל׳ 22: 15. (11) ו. ס׳ 12. 2. ש׳ 2: 2. 4: 22. 5: 8. ס׳ 3: 7. מל׳ 3: 3. ו. ס׳ 1: 30. ש׳ 10: 22. (12) ו. ס׳ 10: 23. (13) ס׳ 17. ש׳ 14: 15. ס׳ 19: 30. ש׳ 2: 22. 23. ו. ס׳ 6: 17. 19. ו. ש׳ 4: 3. 7. ש׳ 5: 23. (14) ש׳ 5. 8. 8: 11. ד. ס׳ 4: 14. ש׳ 1: 19. 20. (15) ש׳ 12: 5. ו. ס׳ 12: 27. ש׳ 4: 12. 15. 16. 5: 30. (16) ש׳ 2: 24. ס׳ 19: 5. ש׳ 5: 31. (17) ס׳ 17: 21–23. ש׳ 4: 5. 30. (18) ש׳ 6: 12. 13. ש׳ 13: 4. ש׳ 1: 24. ו. ש׳ 4: 4.

[3]מ׳: ב׳ ס׳ ה׳ ו׳.

19 ואת בת־שאול מיכל ראתה את־המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 20 ותצא מיכל בת־שאול לקראת דויד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים׃[1]

י.

1 ויהי אחרי־כן וימת מלך בני־עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם־חנון בן־נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד לנחמו ביד־עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דויד ארץ בני־עמון׃ 3 ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם הכבוד דויד את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את־העיר ולרגלה ולהפכה שלח דויד את־עבדיו אליך׃ 4 ויקח חנון את־עבדי דויד ויגלח את־זקנם וכרת את־מדיהם בחצי עד־משיתם ויגרשם׃ 5 ויגידו לדויד וישלח לקראתם כי־נכלמים האנשים מאד וישב המלך אל־יריחו עד־צמח זקנכם ושבתם׃ 6 וירא בני־עמון כי נבאשו בדויד ויעתק חנון ויבאו את־ארם בית־רחוב ואת־ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת־מלך מעכה אלף איש ואת־איש טוב שנים עשר אלף איש׃ 7 וישמע דויד וישלח את־יואב ואת־כל־צבא הגבורים׃ 8 ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשדה׃ 9 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל־בחור בישראל ויערך לקראת ארם׃ 10 ואת־יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני־עמון׃ 11 ויאמר אם־תחזק ארם ממני והיתה לי לתשועה ואם־בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ 12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ 13 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃ 14 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם־הם מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃ 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחדו׃ 16 וישלח הדדעזר ויוצא את־ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאמה ושובך שר־צבא הדדעזר לפניהם׃ 17 ויגד לדויד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר הירדן ויבא חילאמה וערכו ארם לקראת דויד וילחמו עמו׃ 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרש ואת־שובך שר־צבאו הכה וימת שם׃ 19 וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו את־ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע את־בני עמון עוד׃ 20 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים וישלח דויד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו את־בני עמון ויצרו על־רבה ודויד ישב בירושלם׃ 21 ויהי לעת הערב ויקם מעל משכבו ויתהלך על־גג בית־המלך וירא מעל הגג את־אשה רחצת מתכסה והאשה טובת מראה מאד׃ 22 וישלח דויד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי׃ 23 וישלח דויד מלאכים ויקחה ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה׃ 24 ותהר האשה ותשלח ותגד לדויד ותאמר הרה אנכי׃ 25 וישלח דויד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי ויאמר יואב את־אוריה אל־דויד׃ 26 ויבא אוריה אליו וישאל דויד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃ 27 ויאמר דויד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ 28 וישכב אוריה פתח בית־המלך את כל־עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃ 29 ויגידו לדויד לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דויד אל־אוריה הלוא מדרך באת למה לא־ירדת אל־ביתך׃ 30 ויאמר אוריה אל־דויד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה אני אבוא לביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי חיך ונפשך אם־אעשה את־הדבר הזה׃ 31 וישלח דויד אל־יואב לאמר שלח אלי את־אוריה החתי ויאמר יואב אל־דויד׃ 32 ויאמר דויד אל־אוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃

---

[1] ואת בת־שאול מיכל ראתה—ותבז לו בלבה: אין בזה ענין.

[2] ואת בת־שאול מיכל ראתה. ב־ק׳ חסר ואת. [3] ואת בת־שאול מיכל. ב־ק׳ חסר בת־שאול. [4] מפזז ומכרכר. ב־ק׳ חסר ומכרכר. [5] ואת בת־שבע. ב־ק׳ חסר ואת.

(1) ו. ב. 7: 8, 26.
(3) ב. 21: 10, ו. ב. 3, 7.
(5) ב. 2: 16, ד. 7: 3, ב. 19: 15, ו. ב. 21: 4, 5, ו. ד. 3: 5.
(6) ו. ב. 7: 12, 25, ד. ב. 8: 8, 11: 17.
(7) ב. 26: 29, ו. ב. 9: 5, ב. 19: 12, ו. ב. 12: 11.
(8) ו. ב. 7: 1, 26.
(9) ו. כ. 5: 14.
(10) ו. ב. 7: 12, 25, 40, ב. 2: 14, 16, ב. 5: 32, 19: 6, 9, ב. 10: 11, 12, כ. 16: 18.
(12) ו. ב. 7: 6.
(14) ב. 2: 15.
(15) ב. 12: 18, 14: 19, ו. ב. 14: 33, ב. 12: 14.
(16) ו. ב. 3: 1.
(17) ו. ב. 4: 17, ד. ב. 28: 11.
(18) ב. 15: 1, 5, 19, 24, ב. 5: 2.
(19) ב. 5: 6, 6: 15, ב. 15: 14, ו. ב. 3: 2, 3, 24: 3.
(22) ב. 36: 8, ב. 6: 18, ב. 9: 22, ב. 16: 1, ב. 9: 21, ב. 5: 13, ב. 6: 6, ו. ב. 2: 16.
(23) ו. ב. 6: 20, ו. ב. 1: 18, 19, ב. 25: 42.
(24) ו. ב. 7: 20.
(25) ו. ב. 7: 6, 10, 40, ד. ב. 8: 10, ו. ב. 1: 16, ו. ב. 4: 2, ו. ב. 1: 12.
(26) ב. 7: 1, 8.
(29) ב. 13: 11, ו. ב. 4: 7, ד. ב. 3: 8, 9.
(31) ו. ב. 9: 18, ב. 39: 6, ב. 10: 4, 14, ו. ב. 1: 24, 4: 7, ו. ב. 2: 17, ב. 5: 5, ו. ב. 7: 34.
(32) ו. ב. 7: 20.

33 לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר שימו איש חרבו על ירכו ועברו ושובו משער אל שער ועברו בכל המחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו׃ 34 ויעשו בני גד כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ 35 ויבא יואב וכל העם אשר עמו ויראו את המקום אשר שם מתתיהו ואת הפגרים אשר הכה יואב ויתמו כל העם ויבאו אל המחנה׃ 36 ויקם יואב ואנשי החיל אשר עמו וילכו כל הלילה ויעברו את הירדן ויצאו בבתרון וילכו אל מחנים׃ 37 ואבנר ואנשי ישראל נגפו לפני עבדי דוד ויהי שם דוד שלשת אלפים איש ותמתים׃ 38 ויהי אחרי כן ויגד ליואב לאמר הנה אבנר בן נר בא אל דוד ויאמר הרף מרדף אחרי אבנר׃ 39 ויאמר יואב חי אלהים כי אם הרגת את נפשך׃ 40 ויאמר יואב לאבישי ולכל העם אשר עמו קומו ונרדפה אחרי אבנר ויקומו כל העם ויעברו אחרי אבנר׃

פרק ג׳

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך הלוך וחזק ובית שאול הלך הלוך ודל׃ 2 ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ 3 ומשניו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי ושלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור׃ 4 ורביעי אדניה בן חגית וחמישי שפטיה בן אבישלום׃ 5 וששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון׃ 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מחזק בבית שאול׃ 7 ולשאול פילגש ושמה רצפה בת איה ויאמר איש בושת אל אבנר מדוע באת אל פלגש אבי׃ 8 ויחר מאד אבנר על דברי איש בושת ויאמר הראש כלב אנכי אשר עשיתי היום חסד עם בית שאול אביך על אחיו ועל רעיו ולא הגדתיך ביד דוד ותפקד עלי היום עון האשה׃ 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כן אעשה לו׃ 10 להעביר הממלכה מבית שאול והקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע׃ 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר יראתו את איש בושת׃ 12 וישלח אבנר מלאכים תחתיו אל דוד לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך להסב אליך את כל ישראל׃ 13 ויאמר טוב אנכי אכרות אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם בהביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות את פני׃ 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בושת בן שאול לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃ 15 וישלח איש בושת ויקחה מעם פלטיאל בן לישׁ׃ 16 והאיש הלך עמה הלוך ובכה אחריה עד בחרימה וילך אבנר שובה לך וישב׃ 17 ודבר אבנר אל זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דוד להיות מלך עליכם׃ 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד עבדי דוד את עמי ישראל ואת כל פלשתים ואת כל אויביהם אושיע׃ 19 וידבר גם אבנר באזני בנימן וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ 20 ויבא אבנר אל דוד חברונה ועשרים איש עמו ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר עמו משתה׃ 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני את כל ישראל וכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃ 22 והנה עבדי דוד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם והאיש אבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ 23 ויואב וכל הצבא אשר עמו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום׃ 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך

---

(34) כה. מאד: 10: 40.
(38) בבד. 13: 4.
(39) ופי. 7: 2. ד. הה. 6: 14.
(40) ו. הה. 7: 25. ו. הש. 8: 4.

---

(1) בא. 15: 20. 29. ו. הה. 10: 19. פי. 14: 3. 10. 14. 22.
(2) ו. הה. 13: 8. 9. 12. בבאר. 6: 3. ו. בא. 6: 4.
(3) מא. 12. 17. נשי. 1: 7. מאה. 7: 23. בבאר. 4: 9. ד. בא. 2: 19.
(4) נד. 11: 24. ו. הה. 10: 19. הש. 4: 39. 6: 4. נד. 44: 8. מא. 12: 29. ו. הה. 8: 6. ו. בא. 6: 14. ו. בא. 2: 5.
(5) מאה. 10: 34.
(6) מאה. 2: 10. וף. 4: 6. בא. 17: 28. פי. 11: 36. מאה. 13: 13. בא. 2: 36. ו. הה. 12: 3. וף. 4: 5. בא. 2: 11. מאה. 1: 3. הה. 1: 16. בב. 1: 2.
(7) ו. הה. 10: 28. 29. פי. 14: 23.
(8) פי. 14: 17.
(9) בבאר. 5: 13. פי. 14: 13. 20.
(10) ו. הה. 10: 28. 32.
(11) פי. 14: 15. 20.
(12) מאה. 25: 40. 45.
(13) פי. 14: 21. ד. הה. 11. 29.

---

(1) בא. 9: 15. 13: 2. 26: 17. ד. הה. 12: 12. בבאר. 2: 7. 8. ו. בא. 2: 7. בא. 1: 11. בא. 9: 3. 17. 18: 9. 22. 18. 23: 14. 11. ו. הה. 15: 8. 3: 6. 4: 15. (2) ד. הה. 3: 2. 12: 12. 12. (4) ו. הה. 9: 14. ו. הש. 2: 6. ד. הש. 3: 9. (5) מאה 13: 55. מה. 6: 3. הה. 9: 19. בבאר. 1: 15. 20. (6) ד. הש. 3: 8. 9. (7) ד. הש. 10: 4. ו. בא. 1: 18. 6: 12. ד. בא. 2: 3. 4: 7. הש. 20: 6. מאה. 27: 1. 18. ו. הה. 3: 6–8. מאה. 21: 15. ו. בא. 5: 2. (9) הש. 25: 4. ו. בא. 5: 18. (10) ד. בא. 2: 6. (11) פי. 15: 27. בבאר. 6: 6. (12) בא. 33: 1. הה. 9: 15. 18. ד. הה. 11: 7. 9. 12: 13. ו. הש. 2: 6. ד. הה. 11: 12.

---

[1] הה״א: דברי הימים הם כי שמואל הוא.

[2] שמ״ב: שמואל. ת״ב.—דברי הימים. [3] ה״א: מיכאל. [4] ה״א: מיכאיהו.

(دانيال) صح بكلجفه: انه اسم كل اولاد كل اسم: صح انا بكلجفه
13 صفه.* لي مدة دعسنا.* لي بكلجفه بحكم كل بحيدحه
بحيدة دانه دكه لي دانه صوفة حم: صح لي صوفة
14 حم لي انجلا: صانه دكلجفه قلسم: بحد بحيدة
15 صوفة.* لي قلب: صح كه انجا* صوفة صانه
16 صحيدحه: صح بحد صوفة.* بحد تاه صوفة
كمه لا صوفة: صح انه كل بحيدة صوفة
17 مه بكلا لي كل صعيد.* صح لي صح اهل
قلسم: صح حه لا لي كل حهل: صوفة
18 صوفة كل حم.* حم صوفة مكل صوفة: حجم
صعيد: نحيدة صحيدة صحيدة دكل بحيدحه
كل صكلجفه دانه صحصه صم كمه لي انه صكلجفه.*
19 صح حجم لا صم لي صح: كحكم صحيدحه كلا:
20 صمه صكلجفه.* صحه كسحيدة انه حيدة: حمه
صح كسحيدة: صكلا صحه حيد نصوصة: انه
حمه نصوصة: صحه حيد كلا نصوصة: صحه*
21 صكلا حيدة نصوصة: انه حم لكل نصوصة: حيد
لا صم كلجة: دكل نصوصة: انكا حيدة نصوصة كصعيد:
22 صحه كلجة دكل نصوصة.* حمه كلا حيد حم كلا صوفة
انه صحه: حمه انصة كحل حم: كحكم حيدة.
23 حجم كحكم كلنتة صفه قحيم.* صانه حيدة لي
24 صحه.* لي صحيدة صحيم: صانه حيدة كلا حيد لي
صحه: صانه حيدة كحكم لي كسهب حيدة صحيم
25 صحه.* صحه انصة: كحكم لي قحيم كلا حيد
حلكلا صعيد لي قحيم كلا حيد: صانه حيدة
26 صحيدة: صانه انسه: صح لي صانه صحيدة
27 صم: كل انه صم حيد صانه صحيدة: صانه انه

[1] صانه: لي حيد كلنتة.

(13) حز 6: 16. 26. 7: 6.
مخ. حز. 5: 9. 10. 18: 8-
20. دا. 10: 9. 18: 1.
(14) صخ. 10: 10. كه. 10: 7.
كحكم. 6: 6. 1. كم. 5: 17.
(15) 1. صه. 9: 12. فخ. 18:
3. 20: 34. 1. صه. 4: 12. 1.
دص. 2: 9. ت. دص. 3: 8. ت.
صه. 11: 10.
(16) ذك. 1: 14. _
(17) 1. صه. 3: 8. 14. 4: 1.
كحكم. 2: 7. فس. 1: 17.
صه. 1: 25.
(18) 1. صه. 10: 33. ت. صه.
4: 5. 11: 7. 1. صه. 7: 31.
(19) 1. صه. 9: 1. كحكم. 5:
13. صخ[18]15: 1. فكم. 1:3.
(20) فخ. 16: 3. 18: 18. 21:
23. مخ.

(21) كحكم. 3: 2. ذه. 2: 12.
14. 1. صه. 7: 22.
(22) ذه. 15: 1. ت. صه. 11:
29. 1. صه. 10: 33. ذه. 11:
14. 1. صه. 7: 16.
(24) كحكم. 2: 2. 5: 7. فس.
2: 16. 3: 14. ت. كم. 4: 7.
حت. 12: 1.
(25) ف. 6: 12. 1. كم. 6:
12. ت. كم. 2: 5. 4: 7. 8.
حد. 1: 12. 1. فكم. 1: 4.
5: 4. كحكم. 2: 10. 3: 11.
(26) ت. كم. 2: 5.
(27) ذه. 8: 13. صه. 3: 5.
ذه. 6: 18. 19. 1ذ. 6: 30. ت.
صه. 13: 5. 6.

(1) صخ. 13: 21. 40: 34.
صد. 9: 18. 14: 14. دا. 1:
33. صخ. 9: 12. 19. صه. 78:
14. 105. 39. صخ. 14: 22.
صد. 33: 8. صد. 4: 23. صه.
78: 13.
(3) صخ. 16: 15. 35. صح.
9: 15. 20. صه. 78: 24.
(4) صخ. 17: 6. صد. 20: 11.
صه. 78: 15. دا. 9: 21. صه.
105: 41.
(5) صد. 14: 29. 32. 35. 26:
64. 65. صه. 106: 26. حت.
3: 17. صه. 5.
(6) صد. 11: 4. 33. 34. صه.
106: 14.
(7) 1. صه. 10: 14. صخ. 32:
6.
(8) 1. صه. 6: 18. كحكم. 2:
14. صد. 25: 1. 9. صه. 106:
29.

[2] صه: صحيحه. [3] صحصا صحيح. صق. صحيح. كصحيح. [4] صه: حجيحة.

(9) صخ. 17: 2. 7. صد. 21:
5. دا. 6: 16. صه. 78: 18.
56. 95: 9. 106: 14. صد. 21:
6.
(10) صخ. 16: 2. 17: 2. صد.
14: 2. 29. 16. 41. 14. 37.
16: 49. صخ. 12: 23. ت. حت.
24: 16. 1. حجة. 21: 15.
(11) ذه. 15: 1. 4. صه. 9: 10.
7: 29. فس. 4: 5. حت. 10:
25. 27. 1. صص. 2: 18.
(12) ذه. 11: 20.
(13) 1. صه. 1: 9. صه. 125:
3. ت. فكم. 2: 9. 1ذ. 29: 11.
(14) 1. صه. 10: 7. ت. صه.
6: 17. 1. صص. 5: 21.
(15) 1. صه. 8: 1.
(16) صخ. 26: 26-28. فخ. 2:
42. 46. 1. صه. 11: 23. 24.

ויחלצני כי חפץ בי׃* 59. ב. סמואל: ב. מ.

3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃* 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ 5 כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃* 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃* 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ 11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃ 12 וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים׃ 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש׃ 14 יהוה מן השמים ירעם ועליון יתן קולו׃ 15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם׃ 16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך׃ 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ 18 יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃ 20 ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ 21 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ 23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃ 24 ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ 25 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ 30 כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ 39 אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי׃ 40 ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ 42 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ 43 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃ 44 תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃ 45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 49 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

פרק כב׃

1 וידבר דויד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומיד שאול׃ 2 ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃ 3 אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃ 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ 5 כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃ 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ 11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃ 12 וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים׃ 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש׃ 14 יהוה מן השמים ירעם ועליון יתן קולו׃ 15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם׃ 16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך׃ 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ 18 יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃ 20 ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ 21 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ 23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃ 24 ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ 25 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ 30 כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ 39 אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי׃ 40 ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ 42 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ 43 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃ 44 תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃ 45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 49 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

פרק כג׃

1 ואלה דברי דויד האחרנים נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃ 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים׃ 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ׃ 5 הלא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ הלא לא יצמיח׃ 6 ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו׃ 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת׃ 8 אלה שמות הגבורים אשר לדויד יושב בשבת תחכמני׃ 9 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בשלשה הגבורים עם דויד בחרפם את פלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ 11 ואחריו שמה בן אגא הררי על שלשה בפלשתים נאספו לחי ויהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה׃ 13 וישלחו שלשים מן הראשים וירדו אל קציר אל דויד אל מערת עדלם והמחנה חנה בעמק רפאים׃ 14 ודויד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃ 15 ויתאו ויאמר דויד ויהי מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער׃ 16 ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה לשתות ויסכה ליהוה׃ 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם בסכנת נפשותם ולא אבה לשתות את זאת ואלה עשו שלשת הגבורים׃ 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשים ועל שלשתם הרים את חניתו ויהרג אתם ויקח שם בשלשתם׃ 19 הלא נכבד משנים השלשים ויהי להם לשר ועד השלשה הראשנים לא בא׃ 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי מואב וירד ויך את הארי בתוך הבור ביום השלג׃ 21 הוא הכה את איש מצרי האיש מראה בחנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם בשלשת הגבורים׃ 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא ויקמהו דויד על משמעתו׃ 24 עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃ 25 שמות הגבורים לדויד חלץ הפלוני עירא בן עקש התקועי׃ 26 אביעזר הענתתי מבנה החושתי׃ 27 סבכי האחוחי מהרי הנטופתי׃ 28 אלי בן בענה הנטופתי הרי בן הבעלה מגבעת בני בנימן׃ 29 בנה הפרעתני חדי מנחל געש׃ 30 אביעם בן השבי מן הערבה עלי׃ 31 עזמות הברומי אליחבא השעלבני׃ 32 בני יעשן יהונתן שמה הררי אחיעם׃ 33 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני׃ 34 חצרו העמי אליפלט בן אחסבי המעכתי׃ 35 חפר הכרמלי אחי העזבי פערי הארבי׃ 36 יגאל בן נתן מן צובה בני הגדי׃ 37 צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן צרויה׃ 38 עירא היתרי גרב היתרי׃ 39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה׃

פרק כד׃

1 ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דויד בם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה׃ 2 ויאמר המלך אל יואב שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם׃ 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם ככהם ועיני אדני המלך רואות ולמה יחפץ אדני המלך בדבר הזה׃ 4 ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל׃ 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין העיר אשר בתוך הנחל גדי ואל יעזר׃ 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען ויסבו צידנה׃ 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע׃ 8 וישטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום׃ 9 ויתן יואב את מספר פקדת העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃ 10 ויך לב דויד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דויד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃ 11 ויקם דויד בבקר ודבר יהוה היה אל גד חוזה דויד לאמר׃ 12 הלוך ודברת אל דויד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך׃ 13 ויבא גד אל דויד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך והיום שלשת ימים דבר בארצך ועתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃ 14 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו ובכף אדם אל אפלה׃ 15 ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש׃ 16 וישלח המלאך את ידו על ירושלם להשחיתה וינחם יהוה על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני היבוסי׃ 17 וידבר דויד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי׃ 18 ויבא גד ביום ההוא אל דויד ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארוני היבוסי׃ 19 ויעל דויד על פי דבר גד אשר צוה יהוה׃ 20 וישקף ארוני וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארוני וישתחו למלך על אפיו ארצה׃ 21 ויאמר ארוני מדוע בא המלך אל עבדו לדבר אדני המלך ויאמר דויד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם׃ 22 ויאמר ארוני אל דויד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה והמורג לעצי הבקר ולכלי הבקר לעצים׃ 23 הכל נתן ארוני למלך ויאמר ארוני אל המלך יהוה אלהיך יעתרך׃ 24 ויאמר המלך אל ארוני לא כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם ויקן דויד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃ 25 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

---

(17) ש. 12: 5. ו. ה. 12: 14. מ. 24: 1. 50: 12. ו. ה. 10: 28.
(18) ש. 4: 12. ל.ב.ד. 6: 4. 12. ל.ב.ד. 16. 3: 10. 4. ש. 1. 9: 3. 5. ב. 11. 18. ה.ב. 3: 7. 15: 1. ה. 8. 4. (19) ד. ה. 17: 7. ה.ב. 32. 17. (20) ה.ב. 106: 37. ל.ב.ד. 9: 20. (21) ב. ה. 6: 15. 16. ה.ב. 38: 32. (22) ה.ב. 32. 21. ש. 22: 14. (23) ו. ה. 8: 12. (24) ש. 15: 1. 2. ו. ה. 10: 33. 13: 5. ב. 2: 4. 21. (25) ו. ל.ב.ד. 4: 4. (26) ח.ב. 19: 5. ה.ב. 10: 14. מ. 24: 1. 50: 12. ו. ה. 10: 28. (27) ה.ב. 10: 7. (28) ו. ה. 8: 10. 12. ה.ב. 10: 14. מ. 24: 1. 1. ה. 10: 26. (29) ש. 14: 16. (30) ש. 14: 6. ו. ל.ב.ד. 4: 3. 4. (31) ה.ב. 3: 17. ו. ב.ל.ד. 4. 11. (32) ש. 14: 13. ו. ה. 8: 13. ב. ה.ב. 6: 3. ב.ל. 20: 28. ו. ה. 11: 22. ל.ב.ד. 3: 5. (33) ש. 15: 2. ו. ה. 9: 19. 22. 10: 24.

(1) ו. ה. 4: 16. ו.ש. 5: 1. ב. ב.ל. 3: 9. (2) ו. ה. 4: 17. 7: 17. ב. ב.ל. 2: 15. 3: 6. (3) ו.ש. 5: 23. ב.ל. 3: 16. ו. ל.ב.ד. 2: 11. 12. ו. ב.ל. 3: 1. 5. 6. ה.ב. 14: 28. ו. ה. 3: 23. 15. 27. 28. ב. 2: 7–9. (4) ו. ה. 12: 10. 28. 14: 1. ב.ל.ד. 2. 1. 2. ב. 2: 35. ו. ה.ב. 2: 19. ו.ש. 13: 3. (5) ב.ל. 21: 9. ו.ש. 21: 12. (6) ה.ב. 5: 18. ו.ש. 22: 5. (7) ב.ל. 1: 26. 27. 5: 1. 9: 6. (8) ב.ל. 2: 21. 22. (9) ב.ל. 2: 18. 21. 23. (10) ב.ל. 24: 65. ה.ב. 5: 6. (11) ל.ב.ד. 3: 28. (12) ש. 11: 36. (16) ו. ב.ל. 6: 4. ו. ה. 7: 14: 17. 33. (18) ו. ה. 1: 10–12. 3: 3. (19) ה.ב. 18: 7. ב. 17: 1. ב.ל. 20: 30. ו. ב.ל. 4: 1. ב. 2: 35. ב.ל. 2: 1. 2. ב. 2: 1. ה.ב. 2: 19. ו.ש. 13: 3. ה.ב. 2: 13. (21) ב. ב.ל. 2: 13. 12.

[1] מ: (מבנה ס)חבחה. [2] מ: ה.ב.ל.ד.

מִשְׁפָּחֹת׃ 22 וַיְהִי כְּכַלּוֹת דָּוִד לְהַעֲלוֹת לְהָנִיחַ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־מְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ
הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעֲמִידוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 1וַיַּעֲמֵד אֹתוֹ לִפְנֵי
23 יְהוָה׃ וַיְחַל דָּוִד בְּיוֹם הַהוּא לְהוֹדוֹת בְּיַד אָסָף וְאֶחָיו׃ 24 וַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא הוֹאִיל דָּוִד
לְהוֹדוֹת בְּיַד אָסָף וְאֶחָיו׃ 2וַיֹּאמֶר אָסָף וְזִמְרָת בְּנָיו לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 25 הוֹדוּ
לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ 26 שִׁירוּ־לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ 27 דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ 28 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו׃ 29 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר׃ 30 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ 31 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 32 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 3בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ 33 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ 34 לֹא־הִנִּיחַ
אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃

מזמור מה.

1 לַמְנַצֵּחַ (לִבְנֵי) קֹרַח מִזְמוֹר׃ 2 רִחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ׃

---

(22) ו. בר. 10: 32. מד. 2: 6.
(23) ו. בר. 15: 3. ישע. 1: 1. 11. 12. ובס 26: 26. מד. 14: 22. לב. 22: 19.
(26) ובס. 14: 3. 21: 22. בב. 1: 11. ו. בר. 4: 5. 15; 23. ו. דה. 4: 16. ד. דה. 1: 10. הר. 14. ישע. 1: 7. (27) בבר. 9: 10. 13. ובס. 1: 6. 51. 63. 64. 13: 27. ו. בר. 10: 21. (28) ד. בר. 13: 5. ישע. 4: 6. (29) בר. 13: 2.

(31) תה. 32: 5. ו. ובס. 1: 9. (32) תה. 94: 12. 13. ישע. 12: 5–11. (34) ו. בר. 11. 21. 22. 7: 17. ישע. 1: 5. ו. בר. 4: 19.

---

(1) ו. בר. 14: 1. 37. (2) ו. בר. 6: 11. ובר. 2: 11. 12. ו. דה. 1: 9. ישע. 3: 3. ו. בב. 4: 3. תה. 115: 5. (3) בבר. 9: 39. ו. ובס. 4: 2. 3. בבר 16: 17. ובס. 15: 26. ד. בר. 3: 5. (4) בר. 12: 4. ובבר. ישע. 2: 4. 10. ובר. 4: 4. (5) בר. 12: 8–6. ובר. 4: 11. (6) ובר. 1: 23. (7) בר. 12: 8–6. ו. בר. 14: 26. ובר. 4: 7. ו. בב. 4: 10. 11. (8) ו. בר. 2: 6. 7. 1: 5. 13: 2. ד. בר. 8: 7. (9) ובס 17: 19. 20. ו. בר. 13: 2. ד. בר. 4: 13. ובר. 16: 18. בר. 5: 14. (10) ו. בר. 12: 28. 29. ובר. 16: 17. ישע. 3: 5. (22) ו. בר. 10: 32. בר. 2: 6. (23) ו. בר. 15: 3. ישע. 1: 1. 11. 12. ובס 26: 26. מד. 14: 22. לב. 22: 19. (26) ובס. 14: 3. 21: 22. בב. 1: 11. ו. בר. 4: 5. 15; 23. ו. דה. 4: 16. ד. דה. 1: 10. הר. 14. ישע. 1: 7. (27) בבר. 9: 10. 13. ובס. 1: 6. 51. 63. 64. 13: 27. ו. בר. 10: 21. (28) ד. בר. 13: 5. ישע. 4: 6. (29) בר. 13: 2. (31) תה. 32: 5. ו. ובס. 1: 9. (32) תה. 94: 12. 13. ישע. 12: 5–11. (34) ו. בר. 11. 21. 22. 7: 17. ישע. 1: 5. ו. בר. 4: 19. (1) ו. בר. 14: 1. 37. (2) ו. בר. 6: 11. ובר. 2: 11. 12. ו. דה. 1: 9. ישע. 3: 3. ו. בב. 4: 3. תה. 115: 5. (3) בבר. 9: 39. ו. ובס. 4: 2. 3. בבר 16: 17. ובס. 15: 26. ד. בר. 3: 5. (4) בר. 12: 4. ובבר. ישע. 2: 4. 10. ובר. 4: 4. (5) בר. 12: 8–6. ובר. 4: 11. (6) ובר. 1: 23. (7) בר. 12: 8–6. ו. בר. 14: 26. ובר. 4: 7. ו. בב. 4: 10. 11. (8) ו. בר. 2: 6. 7. 1: 5. 13: 2. ד. בר. 8: 7. (9) ובס 17: 19. 20. ו. בר. 13: 2. ד. בר. 4: 13. ובר. 16: 18. בר. 5: 14. (10) ו. בר. 12: 28. 29. ובר. 16: 17. ישע. 3: 5. (11) בר. 12: 6. ו. בר. 7: 7. ד. בר. 10: 13. ובר. 4: 7. ובס. 3: 8. ובב. 2: 4. (12) בר. 12: 4. 5. ובר. 4: 4. 16. ו. בר. 12. 27. ובבר. 3: 16. (13) בר. 6: 5. ובבר. 3: 28. ובר. 2: 13. 14. 16. בר. 3: 11. ובס. 6: 63. 7: 37–39. (18) ו. בר. 12: 28. בר. 3. ו. בר. 3: 5. 12: 11. 12: 6. ו. בר. 13: 2. 14: 1. (22) ו. בר. 10: 32. בר. 2: 6. (23) ו. בר. 15: 3. ישע. 1: 1. 11. 12. ובס 26: 26. מד. 14: 22. לב. 22: 19. (26) ובס. 14: 3. 21: 22. בב. 1: 11. ו. בר. 4: 5. 15; 23. ו. דה. 4: 16. ד. דה. 1: 10. הר. 14. ישע. 1: 7. (27) בבר. 9: 10. 13. ובס. 1: 6. 51. 63. 64. 13: 27. ו. בר. 10: 21. (28) ד. בר. 13: 5. ישע. 4: 6. (29) בר. 13: 2.

[1] ס: שָׁם לִפְנֵי הָאָרוֹן׃ [2] ספר ומס ובשר. ישע. מזמ. 105: 1–15. [3] ס: הוּא כִּי בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃

23 ויאמר אליו אבנר קום הלך ויקם וילך לשלום׃ 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית ויבא אליך למה זה נבחת מעליך׃ 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה׃ 26 וישב יואב מאחרי שלח מלאכים אל אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודוד לא ידע׃ 27 וישב אבנר חברון ויטהו יואב בתוך השער לדבר אתו בלב ויכהו שם בחמש וימת בדם עשהאל אחיו׃ 28 ואחר שמע דוד ויאמר נקי אני וממלכתי עד עולם מדם אבנר בן נר׃ 29 יחלו על ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונופל בחרב וחסר לחם׃ 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה׃ 32 ויקברו את אבנר בחברון ויבך המלך את קול אבנר בבכות וכל העם׃ 33 ויקונן המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ 34 ידיך לא אסורות ורגליך לא הובאו בנחשתים כנפל לפני בני העולה נפלת ויבכו עליו עוד כל העם׃ 35 ויבא כל העם להסב את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש אטעם לחם או מאומה׃ 36 וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם׃ 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר׃ 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ 39 ואני רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה המרע כרעתו׃

ד

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ 2 ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם באר תחשב על בנימין׃ 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ 4 ויהונתן בן שאול היה לו בן נכה רגלים בן חמש שנים בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל ותנסאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ותפסח ושמו מפיבשת׃ 5 ויהלכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בושת והוא שכב את משכב הצהרים׃ 6 והנה באו עד תוך הבית לקחת חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו׃ 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימיתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃ 8 ויביאו את ראש איש בושת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בושת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃ 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אלהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ 10 אשר המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתיו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו בשורתו׃ 11 אף כי אנשים רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקטעו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בושת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃

ה

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ 2 גם תמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד המלך ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃ 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ 6 וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה׃ 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד׃ 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנאי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית׃ 10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ 11 וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזי לבנון וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית אל דוד׃ 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות׃ 14 ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ 15 ויבחר ויפע ואלישוע׃ 16 ונפג ויפיע ואלישמע׃ 17 ויאחזו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃ 18 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים הנתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃ 20 ויבא דוד בעלפרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלפרצים׃ 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו׃ 22 ויספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב אחריהם ובאת אליהם מול הבכאים׃ 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ 25 ויעש דוד כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

ו

1 ויסף עוד דוד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃ 2 ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלה יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה׃ 4 ואתו מבית אבינדב אשר בגבעה נשא את ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודוד ובית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על אשר שלח את ידו על הארון וימת שם לפני האלהים׃ 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה׃ 13 והיה כי צעדו נשאי ארון יהוה ויזבח שור ומריא׃ 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 15 ודוד ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃

(27) ש׳ 12: 5. ד׳ 1: 23.
(28) ד׳ 4: 11. 2: 20. 3: 5. ב׳ 5: 30.
ב׳ 13: 1. ש׳ 12: 6. 1. ה. 9: 10. ש׳ 11: 17. ש׳ 12: 8. 1. ש׳ 5: 17. ב׳ 12: 17. 24. 1. ה. 12: 10. 13.
(31) 1. ה. 14: 1. 39.
(2) 1. ה. 12: 8. 9. 10. 28.
14: 1. ה׳ 7: 22. 17. 20. ה׳ 11: 23. ב׳ 17: 6.
(3) ה׳ 6: 1. 2.
(4) ה׳ 10:12. 1. ש׳ 4:8.
(5) 1. ה. 10: 24. ב׳ 2: 4.
(6) ה׳ 10: 3. ש׳ 1: 32. ב׳ 4.
(7) ש׳ 15: 1. ד׳ 6: 2. ב׳ 2: 24.
(9) 1. ה. 8: 2.
(12) ב׳ ה. 3: 18. 5: 7.
ב׳ 3: 12. ה׳ 18: 10. 1. ה׳ 3: 2.
(1) 1. ה. 12: 31. ה׳ 11: 25. 29.
(2) ב׳ 2: 4. 10: 46. 22: 9.
(6) 1. ה. 14: 26.
(15) 1. ש׳ 5: 19. ה. 3: 16. ה׳ 47: 7.
(16) 1. ה. 11: 24.

15 ואת כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃

ב

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ג

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ד

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ה

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ו

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ז

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ח

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

ט

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

י

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 5 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 6 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 7 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 8 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 9 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 10 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 11 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 12 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 13 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 14 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃ 15 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 16 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלגל בגבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצא עמו כשש מאות איש׃

יא

1 ויהי ביום השלישי ויעש שאול את עמו ויפקדם ויהי שרי אלפים ושרי מאות עליהם׃ 2 ויפקד שאול את העם ויהי עמו כשש מאות איש׃ 3 ושאול ויהונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים חנים במכמש׃ 4 ויצאו מחנה פלשתים למלחמה ויגש שאול ויהונתן בנו ואת העם הנמצא עמהם ויעלו מן הגלג

הכהנים: ס ולא עזבתי את[1] ארון אלהי ואשב תחת
ויאמר לו המלך שוב העירה בשלום ואחימעץ ויהונתן
17 בניהם עמכם.* ויאמר דוד שובו העירה ויעמד על
18 המעבר עד בואו.* וכל העם עברים ובא המלך ועבדיו
19 עברו הירדנה.* ויקרא לו כל איש אשר עמו ויעברו
את הירדן והמלך עבר ויעבר המלך את העם ויעבר
20 הירדנה ויעבר המלך. וישקו כל העם אשר עבר את
הירדן ויבא העם[2] ירושלם* וימלך דוד את ישראל.*
21 ויאמר שבע בן בכרי איש ימיני ושמו ויתקע בשופר
22 ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליו ישראל.* ויאמר דוד לאבישי ולכל עבדיו הנה
בני מבקש את נפשי ואף עתה מבן הימיני הזה ונרדפהו
23 פן ימצא לו ערים בצורות ונגזלה עינינו.* ויאמר יואב
אל דוד הלא רבים בני המלך היום איש תחתיו[3] ויאמר
24 דוד ליואב ולשרי העם הלכו עברו את הירדן נגד
פני המלך ויעבר כל איש יהודה ואת העם אשר עבר
25 את הירדן* ויעבר המלך את הירדן ויבא המלך הביתה
ויפקד המלך את עשרת הנשים הפילגשים אשר הניח
לשמר הבית ויתנם בבית משמרת והוא לא בא אליהן
26 ויהיו סגורות עד יום מותן אלמנות חיות.* ויאמר אלי
המלך עבור ואתה יעבור את החלוצים ויעבר שמעי בן
27 גרא ויפל לפני המלך ויאמר אליו בדבר אשר ידבר
עבדך כי עבד אנכי ואזכר את אשר חטא עבדך היום
28 לבוא את כל בית יוסף לקראת המלך דוד.* ואתה ראה
את עבדך כי באתי ראשון היום לכל בית יוסף לרדת
29 לקראת אדני המלך.* ויאמר לו המלך למה זה תדבר
30 עוד אתה ואני אמרתי אתה ושיבא תחלקו את השדה
ויאמר משיבת הבית לשלום אדני המלך את הכל יקח
31 גם כי יום בא אדני המלך בשלום אל ביתו.* וברזלי
הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את הירדן עם המלך ללוותו
32 מעבר הירדן.* וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה הוא
ויכלכל את המלך בשבתו במחנים כי איש גדול הוא
33 מאד.* ויאמר המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי
34 אתך עמדי בירושלם.* ויאמר ברזלי אל המלך כמה

---

(20) מי. 131: 2. מלא 11: 25. 18: 3. יח. 19: 14. טז. 16: 19. ו. מי. 4: 14. 5: 12. 13. מלא 18: 3. חב. 5: 2. ו. קהל. 2: 6. (21) מסש. 10: 34. נד. 28: 11. 12. (23) ב. 2: 13. (25) נד. 45: 14. יט. 8: 23. (26) ו. מי. 14: 6. 12: 7–10. ב. מי. 12: 19. יב. 4: 12. (29) ו. מי. 12: 10 (30) ו. יאי. 5: 19. 20.

(32) ו. מסש. 4: 1. (33) ו. מי. 11: 16. (34) ו. קהל. 2: 11. 12. ו. מי. 11: 3. יב. 5: 22. מי. 3: 18. קהל. 2: 5. ו. קהל. 3: 1. חב. 3: 16. (37) ב. מי. 10: 7. ו. מסש. 6: 4. (39) ו. מי. 12: 31. ו. יאי. 5: 20. (40) ו. מי. 14: 33.

(1) קהל. 1: 11. יט. 5: 2. (2) יט. 1: 16. ו. מי. 1: 21. מסש. 20: 19. 26. ב. 10: 41. (3) ו. מי. 11: 2. 23. קהל. 1: 12. ו. מי. 22: 15. מלא. נד. 53: 5. 6. מלא. יב. 9: 26. יאי. 13: 7. לי. 24: 26. 46. ב. 3: 18. 26: 23. ו. קהל. 1: 11. 2: 24. (4) מי. 2: 7. 16: 10. נד. 53: 10. מי. 6: 2. לי. 24: 26. 46. ב. 2: 25–31. 13: 33–35. 22: 23. ו. קהל. 1: 11. (5) לי. 24: 34. מסש 28: 17. מלא. 16: 14. לי. 24: 36.

[1] מ: ויקח את ארון. [2] מ: נוסף ויעבר את הירדן. [3] מ: מאיש אחד. [4] מסורת: נוסף מלא ויעבר את הירדן. [5] מ: ולא יבא.

14 ולא־יתן לי כי אם־מות׃ כי אתה עמי אני
אתה בחיי׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
15 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
16 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
17 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
18 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
19 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
20 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
21 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
22 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
23 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
24 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
25 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
26 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
27 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
28 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
29 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
30 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
31 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
32 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
33 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
34 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה

35 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
36 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
37 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
38 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
39 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
40 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
41 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
42 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
43 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
44 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
45 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
46 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
47 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
48 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
49 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
50 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
51 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
52 אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה
אני אתה בתוכם׃ ואם־יקומו עלי כלי־מלחמה

---

[1] תהלים: ראה הערה על ספר תהלים.

[2] כתיב: מחסי. תיקון סופרים.—הערה על מקום.

(15) בב. 2: 24. 32. 4: 10.
(17) ס. 4: 25.
(19) ב. מב. 3: 12.
(20) ו. בב. 1: 3. בב. 26: 1. בב. 23. 15. ס. 1: 18. מב. 1: 5. 12. 17. ס. 5: 11: 25. ס. 6: 23.
(23) ו. ס. 15: 20. ו. ס. 4: 17–15.
(24) בס. 7: 14. 27.
(25) ס. 110: 1. בב. 2: 34.
(26) ב. מב. 1: 10. מבב. 14: 20.
(27) ס. 8: 6. ס. 28: 18. בב. 2: 8. ו. בב. 3: 22.
(28) בב. 3: 21. ו. ס. 3: 23. 11: 3.
(30) ב. ס. 11: 26. מבב. 5: 11.
(31) ו. ס. 2: 19. ס. 8: 36. ו. ס. 4: 9. ב. ס. 4: 10. 11. 11: 23.
(32) ב. ס. 1: 8. נב. 22: 13.
(33) ס. 13: 30.
(34) ס. 1: 22. בב. 1: 13. 10: 13.
(35) ס. 1: 22. בב. 1: 13.
(37) ס. 13: 11. ס. 5: 14. ו. ס. 5: 6. 5. ס. 6. 5. 4: 5. ו. ס. 6. 5.
(39) בס. 37: 3.
(40) בס. 12: 24.
(42) בס. 12: 3. בס. 13: 43.
(43) בב. 3: 21.
(45) בב. 2: 7. ס. 5: 14. בס. 5: 21. 6: 33. 39. 40.
(47) בס. 3: 31. בב. 2: 7. 3: 19. בס. 3: 13. 31.
(48) בב. 3: 20. 21.
(49) בב. 5: 3. ס. 8: 29. ב. ס. 3: 18. 4: 11. בב. 3: 21. ו. בס. 3: 2.
(50) בס. 16: 17. בס. 3: 5.
(51) ו. ס. 4: 15–17. בב. 3: 21.
(52) ב. 9: 14. בס. 24: 31. בס. 5: 25. ו. ס. 4: 16.
(54) 57. ב. 3: 21. ס. 3: 4.
(47) בס. 3: 31. בב. 2: 7.

53 שמעיה.* חמש בלי מלך ויתן מנחה לשד כל
54 ושדד את־העיר לעיני העם.* ויהי אחרי כן שלח
ויהי שמעיה את־העם אשר בעיר ויתן להם
לשבת בעיר כאשר שמעיה ישב בירושלם: ויכו
את־העיר לפי חרב וישרפו באש את־העיר
55 ואת־בתיה: [1]ויהי מלך בעיר שמעיה ויהי מלך
56 בירושלם:* ויהי בשנה השנית שלח המלך
ויקבץ את־היהודים אשר בכל־ארץ שמעיה
57 מלך. ויהי אחרי כן ויהי לא ידעו מי ימות
58 בלילה הוא ויכו חרב איש בעיר חמש.* ויהי
שמעיה הוא ואשתו ויולדו לו שלשה בנים
ויהי בנותיו חמש ויהי כל־הנשים אשר
בירושלם לא מלך כאשר חמש.

פרק יב.

1 ויהי אחרי כן ויעמד לפני המלך ויהי הוא
יושב בראשונה ויהי הוא מלך בעיר
2 ויתפרץ.* וישלח המלך ויקח את־ויתפרץ ויביאהו
אל־המלך ויהי בעיר ויהי מלך ויהי מלך
3 כל־ארץ [2]ויהי בעיר. * ויהי בעיר ויהי
בראשונה ויהי אחרי כן ויהי בעיר ויהי
4 בראשונה.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
5 ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
6 בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי בעיר
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
7 ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
8 ויהי בעיר: ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי
9 בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי.

10 ויהי ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
11 בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
12 בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר
ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
13 בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
14 ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
15 ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
16 ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
17 ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
18 ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
19 ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
20 ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי
בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
21 ויהי בעיר ויהי בעיר.* ויהי בעיר ויהי
22 בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר
23 ויהי.* ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר.*
24 ויהי ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר.

---

[1] ויהי ויהי.—ויהי מלך ויהי בעיר: ויהי: [2] ויהי בעיר ויהי בעיר: ויהי בעיר ויהי בעיר ויהי בעיר.

(53) ויהי. 5: 4.
(54) ויהי. 25: 8. ויהי. 2: 14. 15. ויהי. 20: 14.
(55) ויהי. 13: 14.
(56) ויהי. 4: 15. 5: 13. 7: 5. 13.
(57) ויהי. 7: 25. ויהי. 5: 4. 5.
(58) ויהי. 3: 14. ויהי. 3: 8.

(1) ויהי. 11: 29. 24: 17. ויהי. 15: 26. ויהי. 8: 4. 9: 1. 12. ויהי. 2: 10.
(2) ויהי. 20: 7. ויהי. 1: 10.
(3) ויהי. 8: 4. 6. 19.
(4) ויהי. 8: 4. 19.
(5) ויהי. 19: 21. ויהי. 1: 16.
(6) ויהי. 15: 3. 17: 15. 21: 5. ויהי. 15: 24. ויהי. 1: 16.
(7) ויהי. 18: 21. ויהי. 4: 19. ויהי. 15.
(9) ויהי. 14: 27. ויהי. 2: 12. ויהי. 4: 3. ויהי. 8: 9.
(10) ויהי. 19: 22. ויהי. 4: 17. ויהי. 16: 21. ויהי. 2: 20.
(16) ויהי. 13: 17. 6: 10.
(17) ויהי. 11: 9. ויהי. 2: 30. ויהי. 13.
(18) ויהי. 4: 8. ויהי. 5: 12.
(19) ויהי. 16: 5. 15. ויהי. 2.
(20) ויהי. 16: 16.
(21) ויהי. 4: 18. ויהי. 3: 17.
(22) ויהי. 6: 24. ויהי. 1: 8. 9. ויהי. 14. 15.
(23) ויהי. 16: 20.

22. ויהי. 3: 2.
(11) ויהי. 4: 12. ויהי. 15: 33.
(12) ויהי. 1: 12. 3: 5.
(13) ויהי. 24: 42. 25: 13. ויהי. 5: 6. ויהי. 5: 8. ויהי. 15: 1. ויהי. 1: 27. ויהי. 4: 1. ויהי. 3: 8. ויהי. 2: 15.
(14) ויהי. 14: 1. ויהי. 1: 11. ויהי. 6: 10. ויהי. 1: 11.
(15) ויהי. 1: 16. ויהי. 16: ויהי. 5: ויהי. 8: 4. 9: 1. ויהי. 6: 10.

שמואל.

פרק א.

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן תחו בן צוף אפרתי:
2 ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים:
3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה:
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי אהב את חנה ויהוה סגר רחמה:
6 וכעסתה צרתה אף בעבור הרעימה כי סגר יהוה רחמה:
7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל:
8 ויאמר לה אלקנה איש אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה:
11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיו ומורה לא יעלה על ראשו:
12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה:
13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה:
14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעלך:
15 ותען חנה ותאמר לא כי אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה:
16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה:
17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו:
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד:
19 וישכמו בבקר וישתחוו ליהוה וישובו וילכו אל ביתם הרמתה ויבא אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה:
20 ויהי לתקופת הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי משאל אתיו מיהוה:
21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ונדרו:
22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו וראה פני יהוה וישב שם עד עולם:
23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אותו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אותו:
24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה קמח אחת ונבל יין ותביאהו בית יהוה שלו והנער נער:

פרק ב.

1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו:
3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות:
4 קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל:
5 שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
9 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש:
10 יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני יהוה לפני עלי הכהן:
12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח בא והנער הכהן כבשל הבשר ושלוש השן בידו:
14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה השלוש יקח הכהן בה כה יעשו לכל הבאים שלו:
15 גם בטרם יקטירו את החלב ויאמר הכהן לאיש זבח תן בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי:
16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירו כיום החלב ולך קח לנפשך ואמר לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בכח:
17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד:
19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים:
20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה שאלת ליהוה והלכו איש למקומו:
21 ויהוה פקד את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים צבאת פתח אהל מועד:
23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם האלה:
24 אל בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי שמע עברים עם יהוה:

---

(1) ו: הה. 1: 1. יא. 1: 1. ד. 1: 1. הה. 1: 1. כ. 1: 1. יכ. 1: 1. הה. 1: 2. (2) ז: 7. ו. הה. 1: 3. יכ. 1: 3. ז. 2. הה. 4: 4. (3) יב: 1: 3. ו. יכ. 1: 2. יכ. 1: 2. ו. יא. 1: 2. יא. 1: 2. (4) ח: 3. יכ. 1: 3. ו. יכ. 1: 3. (5) יב: 9. 4. הה. 4: 10. הה. 1: 24. (6) ד. הה. 4: 15. (7) ז: 8. 17. ד. יכ. 2: 12. (8) יב: 19. 23. ו. הה. 15: 2. (9) ח: 17. 5. 7. (10) ד. יכ. 2: 9. (11) ז: 15. 30. הו. 1: 19. יכ. 15. 22. ד. הה. 4: 15. (12) ד. הה. 2: 17. 4: 2. ו. 4. 13.

(14) ד. הה. 5: 12. הו. 2: 16. 4: 1. ו. יא. 1: 20. 19: 2. יא. 20. (15) ו: הה. 4: 19. ז: 11. (16) ו. הה. 16: 5. 6. (17) ד. הה. 10: 2. (19) יב: 1. 1. כה. 1: 35. יב: 9. 20. יכ. 13. 8. (20) ז: 15. 8. 9. (21) ו: ושמ. 2: 20. 27. (22) יא: 1. 13. 4: 30. ד. יכ. 2: 19. יכ. 2: 17. ד. הה. 5: 5. יא. 1: 14. (23) ז: 1: 9. ד. הה. 11: 31. יכ. 1: 20. הו. 1: 8. ו. הה. 4: 21. ד. הה. 2: 3. 12: 20. 13: 2. 10. (24) ו. הה. 3: 5. ו. יכ. 5: 3. ז: 20. 11. ו. הה. 15: 1.

---

[1]: מקרה.

4 וְלֹא תַכֶּה אֹתוֹ: וְנִמְכְּרָה גַּם אַתְּ וּבָנַיִךְ לַעֲבָדִים וְלֹא אֶחֱרִישׁ כִּי אִם הַצְעֵק לָךְ: וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר בְּעַדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּשִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מוֹזֶגֶת: וַיְהִי כִּמְלֹאת הַכֵּלִים וַתֹּאמֶר אֶל בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן: וַתָּבֹא וַתַּגֶּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת נִשְׁיֵךְ וְאַתְּ וּבָנַיִךְ תִּחְיוּ בַּנּוֹתָר׃ וַיְהִי הַיּוֹם יַעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וְהָיָה מִדֵּי עָבְרוֹ סָר שָׁמָּה לֶאֱכָל לָחֶם׃ וְהִיא אָמְרָה אֶל אִישָׁהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא הָעֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃ נַעֲשֶׂה נָּא עֲלִיַּת קִיר קָטָנָּה וְנָשִׂים לוֹ שָׁמָּה מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁם׃ וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי נַעְרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱמָר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מַה לַּעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת׃ וַיֹּאמֶר מָה אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲבָל בֵּן אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקְּצִרִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ׃ וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בְּעָדוֹ וַתֵּצֵא׃ וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָּא אֵלַי אַחַד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃ וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל תַּעְצָר לִי רָכְבִי כִּי אִם אָמַרְתִּי אֵלָיִךְ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי נַעְרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַהִוא׃ עַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הָהָרָה וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחִי לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר לְגֵחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְאִם יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ אֶת מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר׃ וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם אֶעֱזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ וְגֵחֲזִי עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃ וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבַּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ׃ וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃ וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּחַם בְּשַׂר הַיֶּלֶד׃ וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְרְקוּ הַנַּעַר עַד שִׁבְעַת פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו׃ וַיִּקְרָא אֶל גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֵךְ׃ וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ וֶאֱלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יְשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שׂוֹם הַסִּיר הַגָּדוֹל וּבַשֵּׁל נְזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃ וַיֵּצֵא אֶל הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֹכֶל וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ פַּקֻּעֹת שָׂדֶה מְלוֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל סִיר הַנְּזִיד כִּי לֹא יָדָעוּ׃ וַיִּצְקוּ לָאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי בְאָכְלָם מִן הַנְּזִיד וַיִּצְעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל׃ וַיֹּאמֶר וְקָחוּ קֶמַח וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַסִּיר וַיֹּאמֶר צֹק לָעָם וְיֹאכֵלוּ וְלֹא הָיָה דָבָר רָע בַּסִּיר׃ וְאִישׁ בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ׃ וַיֹּאמֶר מְשָׁרְתוֹ מַה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל יִתֶּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכוֹל וְהוֹתֵר׃ וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃ וְנַעֲמָן שַׂר צְבָא מֶלֶךְ אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשׂוּא פָנִים כִּי בוֹ נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃ וַאֲרַם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ וַתֹּאמֶר אֶל גְּבִרְתָּהּ לוּ אֲדֹנִי נֶגֶד הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אָז יַאַסְפֶנּוּ מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת וְכָזֹאת דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֲרָם לֵךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֲשֶׂרֶת כִּכְּרֵי כֶסֶף וְשִׁשֶּׁת אַלְפֵי זָהָב וַעֲשֶׂרֶת חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת נַעֲמָן עַבְדִּי וְאָסַפְתּוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיְהִי כִּקְרֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הֲאֱלֹהִים אָנִי לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ דְּעוּ נָא וּרְאוּ כִּי מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְגָדֶיךָ יָבֹא נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֶשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָיו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח בֵּית אֱלִישָׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃ וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְצֹרָע׃ הֲלֹא טוֹבִים אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ בָּם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דַּבָּר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ וּטְהָר׃ וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ וַיָּשָׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם אֶקָּח וַיִּפְצַר בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְאִם לֹא לָמָּה יִנָּתֶן נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם לַיהוָה׃ בַּדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשָּׁעַן עַל יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בֵּית רִמּוֹן בַּדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ׃ וַיָּרָץ גֵּחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה הִנָּה שְׁנֵי נְעָרִים מִבְּנֵי הָרִים מִבְּנֵי אֶפְרָיִם מִן הַנְּבִיאִים תְּנָה נָּא לָהֶם כִּכָּר כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרַיִם וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל שְׁנַיִם מִנְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃ וַיָּבֹא אֶל הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃ וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה בָּאתָ גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזַיִת וְכְרָמִים וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃ וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג׃ וַיְהִי בְנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יְשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ׃ נֵלְכָה נָּא עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ וַיֹּאמֶר הוֹאֵל וְהָלְכָה נָּא עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ׃ וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ עֵצִים׃ וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַגַּרְזֶן נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא נִבְהָל׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל׃ וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ׃ וּמֶלֶךְ אֲרָם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַל מְקוֹם פְּלֹנִי כִּי אֲרַם נֹחֵת שָׁמָּה׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃ וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנֵינוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃ וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵי מִזֶּה וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדוֹתָן׃ וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל הָעִיר׃ וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוּס וָרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיְפַקַּח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנָּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע׃ וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנְוֵרִים וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹן׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיְפַקַּח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי הֲאַכֶּה׃ וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שְׁבִי אֲשֶׁר לֹא חָרְבְּךָ וְקַשְׁתְּךָ אַתָּה תַּכֶּה אוֹתָם וְלַחְמָם וּמֵימֵיהֶם אַתָּה תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלֵכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם׃ וַיָּכֶן לָהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ גְדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא עוֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּקְהֵל בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם אֶת כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן׃ וַיְהִי רָעָב גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וְהִנֵּה צָרִים אֹתָהּ עַד הָיָה רֹאשׁ חֲמֹר בשמנה [בִּשְׁמֹנִים] כָּסֶף וְרֹבַע הַקַּב חרי יונים [חִרְיֹנִים] כָּסֶף׃ וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אַל יוֹשִׁיעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ הֲמִן הַגֹּרֶן וּמִן הַיָּקֶב׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם וּבְנִי נֹאכַל מָחָר׃ וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ מָחָר תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבֵּא אֶת בְּנָהּ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וַיִּרְאוּ הָעָם וְהִנֵּה שַׂק עַל בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהַי יַעֲשֶׂה לִי כֹּה וְכֹה כִּי יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם׃ וֶאֱלִישָׁע יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְהַזְּקֵנִים יוֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטֶרֶם יָבוֹא הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הוּא שֹׁלֵחַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֶל הַזְּקֵנִים הֲרְאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי רְאוּ כְּבוֹא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ אֶת הַדֶּלֶת וְדָחִיתֶם אֹתוֹ בַדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יוֹרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מַה אוֹחִיל לַיהוָה עוֹד׃ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃ וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתְנוּ׃ אִם אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם יָשַׁבְנוּ פֹה וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם אִם יְחַיֻּנוּ וְנִחְיֶה וְאִם יְמִתֻנוּ וָמָתְנוּ׃ וַיָּקוּמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ׃ וַאדֹנָי הִשְׁמִיעַ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃ וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר הוּא וַיָּנוּסוּ עַל נַפְשָׁם׃ וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וְשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם בְּשׂוֹרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאָה עֲוֹנֵנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנָבוֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְהָאֳהָלִים כַּאֲשֶׁר הֵם׃ וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו אַגִּידָה נָּא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנָחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה לְהִסָּתֵר בַּשָּׂדֶה לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנֹאחֲזֵם חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבוֹא׃ וַיַּעַן אַחַד עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר יִקְחוּ נָא חֲמֻשַׁת הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בָהּ הִנֵּה כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַר בָּהּ הִנֵּה כְ

ס. פקודי.

1 אלה פקודי משכן העדות אשר פקד על־פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃
2 ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את כל אשר־צוה יהוה את־משה׃
3 ואתו אהליאב בן־אחיסמך למטה דן חרש ורקם וחושב בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש׃
4 כל־הזהב העשוי למלאכת בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל שקל הקדש׃
5 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל במשקל שקל הקדש׃
6 בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל שקל הקדש לכל העבר על־הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
7 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן׃
8 ואת האלף ושבע מאות ושבעים וחמשה עשה וויי לחשקי העמדים וצפה ראשיהם וחשק אותם׃
9 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל׃
10 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח׃
11 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל־יתדת המשכן ואת כל־יתדת החצר סביב׃
12 ומן־התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי־שרד לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה׃
13 ויעש את־האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃
14 ויעשו את־שהמ אבני שהם מסבות מסגרת זהב בפתוחי פתוח אותות שני־עשר על־שני־עשר שמותם׃
15 ויעשו על־האפד שבלת עבת מעשה אריג זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃
16 ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב ויתנו את־שתי הטבעות על־שתי קצות החשן׃
17 ויתנו את־שתי עבתות הזהב על־שתי הטבעות אל־קצות החשן׃
18 ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על־שתי המשבצות ויתנו על־כתפות האפד אל־מול פניו׃
19 ויעשו שתי טבעות זהב וישימו על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד בית׃
20 ויעשו שתי טבעות זהב וישמם על־שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפניו אל־עמת מחברתו מעל חשב האפד׃
21 ויקשרו את־החשן מטבעתיו אל־טבעות האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את־משה׃
22 ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת׃
23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע׃
24 ויעשו על־שולי המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר׃
25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את־הפעמנים בתוך הרמנים על־שולי המעיל סביב לתוך הרמנים׃
26 פעמן ורמן פעמן ורמן על־שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את־משה׃
27 ויעשו את־הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו׃
28 ואת המצנפת שש ואת פארי הגגעי השש ואת מכנסי־בד שש משזר׃
29 ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את־משה׃
30 ויעשו את־ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה׃
31 וישימו עליו את־פתיל התכלת לתת על־המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה׃
32 ותכל כל־עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו׃
33 ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃
34 ומכסה עורת האילם ומכסה עור התחש ואת פרכת המסך׃
35 את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת׃
36 את השלחן את כל־כליו ואת לחם הפנים׃
37 את המנרה הטהרה את נרתיקיה נרות המערכת ואת כל־כליה ואת שמן המאור׃
38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׃
39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר־לו את בדיו ואת כל־כליו את הכיור ואת כנו׃
40 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיו ואת כל־כלי עבדת המשכן לאהל מועד׃
41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
42 ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני־ישראל את כל־העבדה׃
43 וירא משה את כל־המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה׃

(3) ו. פס. 1: 18. ד. פס. 2: 15. ד. ספ. 2: 10.
(4) פסח. 12: 31. 14: 30.
16: 11. ויק. 6: 12. נה. 6: 10.
פסח. 12: 40. ד. פס. 3: 8.
9. 11. 14. 18. 4: 6. פסח. 1: 18. 12: 45. 14: 9. ש. 2: 6. פס. 1: 15. חכ. 1: 3.
(5) ו. פס. 1: 13. 23. 10: 33.
9: 19. ד. פס. 1: 24.
(6) חק. 1: 3. ד. ש. 1: 19. ד. פס. 4: 4. ו. ש. 2: 9.
(7) ד. פס. 5: 1. ו. פס. 2: 5. ד. פס. 12: 9.
(8) ד. פס. 7: 5.
(9) פס. 37: 24.

(10) ו. פס. 15: 31. ד. פס. 1: 5. 9. חכ. 6: 17. ש. 3: 10. ס. 8: 17. ד. ש. 2: 11. 12. ו. ש. 4: 13.
(11) פס. 44: 22. ס. 8: 36.
ו. פס. 15: 31. 49.
(12) ד. פס. 13: 9.
(13) ס. 1: 12. ד. ש. 1: 1. פס. 116: 10.
(14) ס. 8: 11. ו. פס. 6: 14.
(15) ו. פס. 3: 21. ד. פס. 1: 6. פס. 1: 24. ד. ש. 2: 10. ד. פס. 1: 11. 8: 19. 9: 11. 12.
(16) ס. 7: 22. ש. 3: 16. פס. 3: 10. ו. ש. 3: 4.

(17) פסח. 5: 12. ס. 8: 18.
ו. ש. 1: 6. 5: 10.
(18) ס. 8: 24. ד. פס. 5: 7. חכ. 11: 1.

(1) נשא. 4: 19. ד. פס. 4: 7. ד. ש. 1: 13. 14.
(2) ס. 8: 23.
(3) חכ. 3: 18. 16: 15.
(4) ו. פס. 15: 53. 54.
(5) נש. 29: 23. ש. 2: 10. ס. 8: 23. ד. פס. 1: 22. ש. 1: 14. 4: 30.
(7) ס. 8: 24. 25. ד. פס. 4: 18. ו. פס. 13: 12. חכ. 11: 1.
(8) ש. 1: 23.

(9) ו. פס. 1: 18. ד. פס. 2: 15. ד. ש. 2: 10.
(10) פסח. 25: 31. 32. ס. 14: 10. 2: 6. חכ. 6: 7.
ש. 6: 8. פס. 3: 24. 25. חכ. 12: 22.
(11) נשא. 31: 23. חכ. 10: 31. ש. 23. ד. פס. 4: 2.
(12) ד. פס. 3: 1. 1: 14.
(13) ד. פס. 11: 1. 16. 17. 12: 6. 11.
(14) ס. 5: 15.
(15) ס. 6: 11. 12. 14: 7. 8. ו. פס. 6: 19. חכ. 2: 20. ו. ש. 5: 10. ו. ש. 4: 2.
(16) פסח. 12: 50. פסח. 15: 14. חכ. 5: 6. ש. 3: 7. 8. פס. 3: 11. פסח. 6: 63.

[1] ס: מעכתו.

17 لې ستاسو (ژبې) ۞ ټول ناپوهان دي. 18 خو
هغه چې له ما سره ژوند کوي، زما ژبه
ده: ما ونه ګڼله چې ګناه وکړم. 19 ما
خپل ټول ژوند ستاسو په منځ کې تېر
کړ، خپل خدای مې عبادت کاوه، ۞ خو
ستاسو ټولو ما ته سپکاوی وکړ. 20 ما
[1]ټولګي ته وويل چې ګناه مه کوئ، خو
هغوی زما خبرې ونه منلې. ما ټولګي ته
وويل چې په خپلو بستروکې ژاړئ، خو
هغوی زما خبرې ونه منلې. 21 ما ټولګي
ته وويل چې ماسپښين ته ځان راټول
کړئ، خو هغوی ونه غوښتل چې راټول
شي. ما ټولګي ته وويل چې د خپلو
ګناهونو له امله ژاړئ.

د. مقاله

1 ټول ټکي (خبرې) ۞ ټول ناپوهان
ټول ټکي: 2 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 3 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 4 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 5 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 6 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 7 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 8 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 9 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 10 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 11 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 12 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 13 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 14 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 15 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 16 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 17 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 18 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 19 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 20 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 21 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 22 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 23 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 24 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 25 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 26 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 27 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 28 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 29 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 30 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 31 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 32 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 33 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 34 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 35 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 36 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 37 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 38 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 39 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 40 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 41 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 42 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 43 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 44 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 45 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 46 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 47 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 48 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 49 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 50 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 51 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 52 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 53 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 54 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 55 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 56 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 57 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 58 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 59 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 60 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 61 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 62 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 63 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 64 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 65 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي
ټول ټکي: 66 ټول ټکي ټول ټکي ټول ټکي

[1]م: ټولګي. [2]م: حزقیال.

[3]م: هسې.

(1) د. هـ. 3: 9. د. هـ. 5: 9. 15: 6. ار. 43: 18. 19. 65: 17. ف. 2: 15. حکم. 21: 5.
(2) ار. 49: 8.
(3) ز. 14: 13. 1. هـ. 9: 18. 32.
(4) د. هـ. 4: 2. 1. هـ. 4: 1.
(5) د. هـ. 11: 23. مدع. 2.
(7) د. هـ. 4: 2. 7: 14. 1. هـ. 2: 4. د. هـ. 10: 4. ف. 6: 11. 13. د. پ. 4: 7.
(9) د. هـ. 4: 2. 5: 11. 11. 6. 1. هـ. 4: 9. د. هـ. 1: 9. 4: 10. 11. هو. 118: 18.
(11) د. هـ. 7: 3.
(12) د. هـ. 12: 15.
(13) 1. هـ. 4: 14.
(14) دا. 7: 2. 3. 1. هـ. 5: 9. 7: 39. 1. مد. 5: 2. 3. 1. حد. 18: 21. 1. هـ. 10: 21. ف. 5: 7. 11.
(16) 1. هـ. 3: 16. 6: 19. 2: 21. 22. حد. 3: 6. 29: 45. حز. 26: 12. 31: 33. 32. 38. سو. 11. 36: 28. 37. 26. مدع. 8: 8. 13: 9.
(17) ار. 52: 11. د. هـ. 7: 1. حکم. 18: 4.
(18) ار. 31: 1. 9. حکم. 21: 7.

(1) 1. هـ. 3: 9. د. هـ. 5: 20. حد. 12: 15.
(2) ار. 49: 8.
(3) ز. 14: 13. 1. هـ. 9: 12. 10: 32.
(4) د. هـ. 4: 2. 1. هـ. 4: 1.
(5) د. هـ. 11: 23. مدع.
(7) د. هـ. 4: 2. 7: 14. 1. هـ. 2: 4. د. هـ. 10: 4. ف. 6: 11. 13. د. پ. 4: 7.
(9) د. هـ. 4: 2. 5: 11. 11. 6. 1. هـ. 4: 9. د. هـ. 1: 9. 4: 10. 11. هو. 118: 18.
(11) د. هـ. 7: 3.
(12) د. هـ. 12: 15.
(13) 1. هـ. 4: 14.
(14) دا. 7: 2. 3. 1. هـ. 5: 9. 7: 39. 1. مد. 5: 2. 3. 1. حد. 18: 21. 1. هـ. 10: 21. ف. 5: 7. 11.
(16) 1. هـ. 3: 16. 6: 19. 2: 21. 22. حد. 3: 6. 29: 45. حز. 26: 12. 31: 33. 32. 38. سو. 11. 36: 28. 37. 26. مدع. 8: 8. 13: 9.
(17) ار. 52: 11. د. هـ. 7: 1. حکم. 18: 4.
(18) ار. 31: 1. 9. حکم. 21: 7.
(1) د. هـ. 6: 17. 18. 1. مد. 3: 3.
(2) ف. 20: 33. د. هـ. 12: 17.
(3) د. هـ. 6: 11. 12.
(4) د. هـ. 3: 12. 1. هـ. 1: 4. د. هـ. 1: 14. 14. ف. 2: 17. هـ. 1: 24.
(5) د. هـ. 2: 13. 4: 8. دا. 32: 25.
(6) د. هـ. 1: 4. 2: 13.
(8) د. هـ. 2: 4.

هغه دفيصلې. ۱۱ ځکه: ستا ورور
يعقوب کا
10 شرمېږي. هغه به په ابدي توګه
له منځه ولاړ شي.* هغه ورځ
چې ته ولاړ
ودرېدې، هغه ورځ چې بهرنيانو
د هغه ځواک
11 ونيولو، او بهرنيانو دروازې
ورننه ورغلې
او د يروشلم لپاره يې قرعه
واچوله، نو ته
هم د هغوی په څېر وې.* خو
ته بايد د ورور
ورځ نه وای ګڼلې، هغه ورځ چې
بهرنيانو
12 ته ورک کړ. بايد د يهودا
خلکو ته د هغوی
د تباهۍ په ورځ خوشحالي نه
وای ښودلې،
او بايد په خپله خوله يې د
مصيبت په ورځ
13 لوی نه وای ويلي.* بايد د
زما د خلک
د ناورين په ورځ دروازې ته نه
وای ورننوتلې،
بايد د هغوی د ناورين په ورځ
هم نه وای
ليدلې، او بايد د هغوی د
شتمنيو په لاس
14 نه وای اچولې.* بايد د
لارې سرونه نه
وای ولاړ، او بايد خپلوان يې
نه وای
15 تسليم کړي. ځکه چې د
ټولو قومونو
ورځ نږدې ده. لکه څنګه چې
تا کړي دي،
همغسې به درسره وشي؛ ستا
کړنې به
16 بيرته ستا سر ته راشي.
ځکه چې زما په
سپېڅلي غره مو څښلي دي،
ټول قومونه
به همېشه څښي، هو، څښي
او ګډوډ
به شي، او هغوی به داسې
شي لکه چې
هيڅکله يې نه وي.

د عوبديا ۱. س.

1 زما د خدای يهوه څخه
يو پيغام واورئ
او يو سفير قومونو ته واستول
شي چې
ورشئ او د ادوم پر ضد جګړه
وکړئ:
2 «ګورئ، ما تا د نورو قومونو
په منځ کې
3 کوچنی کړی يې، او ته ډېر
سپکاوی شوی
يې. ۳ ستا د زړه غرور تا
غولولی دی،
ځکه چې ته په ډبرو کې
اوسېږې او
ستا کور د غرونو په لوړو
ځايونو کې
دی، او په زړه کې وايې:
'څوک کولای
شي چې ما راښکته کړي؟'
4 خو که ته
هم د عقاب په څېر لوړ شې
او ستا
ځای د ستورو په منځ کې
وي، زه به
تا له هلته راښکته کړم.
زه يهوه
5 وايم. که غلا کوونکي
او شپې
وژونکي درته راشي، ستا
حال به
څومره بد وي؟ هغوی به
يوازې هغه
څه وغلا کړي چې
غواړي. که
انګورچينان درته راشي،
هغوی به
6 ولې هيڅ انګور پرې نه
ږدي؟ خو
عيسو به څومره بد حال
وي، د هغه
پټ ځايونه به څومره
ولټول شي!
7 ستا ټول متحدين به تا
سرحد ته
وشړي، ستا ملګري به تا
وغولوي
او تا ته به ماتې ورکړي؛
ستا ډوډۍ
خوړونکي به ستا لاندې
دامونه
وغوړوي، خو تا به نه
پوهېږي چې
څه پېښ شوي دي.
8 «زه يهوه
وايم، هغه ورځ به زه
ادومي
عالمان له منځه يوسم او د
عيسو
غره کې به پوهه له منځه
يوسم.
9 تيمان! ستا زړور سړي به
وارخطا
شي، او د عيسو غره کې به
هر يو
10 وژل شي. ستا د تاوتريخوالي
له امله
چې تا د خپل ورور يعقوب
سره وکړه،
تا به د شرم سره مخ کړای
شي او
11 تل به له منځه ولاړ شي.
هغه ورځ
چې ته ولاړ ودرېدې، هغه
ورځ چې
بهرنيانو د هغه ځواک
ونيولو، او
بهرنيانو دروازې ورننه
ورغلې
او د يروشلم لپاره يې قرعه
واچوله، نو
ته هم د هغوی په څېر وې.
12 خو ته بايد د ورور
ورځ نه وای
ګڼلې، هغه ورځ چې
بهرنيانو
13 ته ورک کړ. بايد د يهودا
خلکو ته د
هغوی د تباهۍ په ورځ
خوشحالي نه
وای ښودلې، بايد په خپله
خوله يې د
مصيبت په ورځ لوی نه وای
ويلي.
14 بايد د زما د خلک د
ناورين په
ورځ دروازې ته نه وای
ورننوتلې،
بايد د هغوی د ناورين په
ورځ هم نه
وای ليدلې، او بايد د
هغوی په شتمنيو
15 نه وای اچولې.* زه يهوه
ټولو قومونو
ته ورځ نږدې ده. لکه څنګه
چې تا کړي
دي، همغسې به درسره
وشي؛ ستا
16 کړنې به بيرته ستا سر ته
راشي.
ځکه چې زما په
سپېڅلي غره مو
څښلي دي، ټول قومونه
به همېشه
څښي، هو، څښي
او ګډوډ
به شي، او هغوی به داسې
شي لکه چې
هيڅکله يې نه وي.

د عوبديا ۱. س.

1 زه يهوه خدای
يو پيغام واورئ
او يو سفير قومونو ته واستول
شي چې
ورشئ او د ادوم پر ضد جګړه
وکړئ:
2 «ګورئ، ما تا د نورو قومونو
په منځ کې
3 کوچنی کړی يې، او ته ډېر
سپکاوی شوی
يې. ۳ ستا د زړه غرور تا
غولولی دی،
ځکه چې ته په ډبرو کې
اوسېږې او
ستا کور د غرونو په لوړو
ځايونو کې
دی، او په زړه کې وايې:
'څوک کولای
شي چې ما راښکته کړي؟'
4 خو که ته
هم د عقاب په څېر لوړ شې
او ستا
ځای د ستورو په منځ کې
وي، زه به
تا له هلته راښکته کړم.
زه يهوه
5 وايم. که غلا کوونکي
او شپې
وژونکي درته راشي، ستا
حال به
څومره بد وي؟ هغوی به
يوازې هغه
څه وغلا کړي چې
غواړي. که
انګورچينان درته راشي،
هغوی به
6 ولې هيڅ انګور پرې نه
ږدي؟ خو
عيسو به څومره بد حال
وي، د هغه
پټ ځايونه به څومره
ولټول شي!
7 ستا ټول متحدين به تا
سرحد ته
وشړي، ستا ملګري به تا
وغولوي
او تا ته به ماتې ورکړي؛
ستا ډوډۍ
خوړونکي به ستا لاندې
دامونه
وغوړوي، خو تا به نه
پوهېږي چې
څه پېښ شوي دي.
8 «زه يهوه
وايم، هغه ورځ به زه
ادومي
عالمان له منځه يوسم او د
عيسو
غره کې به پوهه له منځه
يوسم.
9 تيمان! ستا زړور سړي به
وارخطا
شي، او د عيسو غره کې به
هر يو
10 وژل شي. ستا د تاوتريخوالي
له امله
چې تا د خپل ورور يعقوب
سره وکړه،
تا به د شرم سره مخ کړای
شي او
11 تل به له منځه ولاړ شي.
هغه ورځ
چې ته ولاړ ودرېدې، هغه
ورځ چې
بهرنيانو د هغه ځواک
ونيولو، او
بهرنيانو دروازې ورننه
ورغلې
او د يروشلم لپاره يې قرعه
واچوله، نو
ته هم د هغوی په څېر وې.
12 خو ته بايد د ورور
ورځ نه وای
ګڼلې، هغه ورځ چې
بهرنيانو
13 ته ورک کړ. بايد د يهودا
خلکو ته د
هغوی د تباهۍ په ورځ
خوشحالي نه
وای ښودلې، بايد په خپله
خوله يې د
مصيبت په ورځ لوی نه وای
ويلي.
14 بايد د زما د خلک د
ناورين په
ورځ دروازې ته نه وای
ورننوتلې،
بايد د هغوی د ناورين په
ورځ هم نه
وای ليدلې، او بايد د
هغوی په شتمنيو
15 نه وای اچولې.* زه يهوه
ټولو قومونو
ته ورځ نږدې ده. لکه څنګه
چې تا کړي
دي، همغسې به درسره
وشي؛ ستا
16 کړنې به بيرته ستا سر ته
راشي.
ځکه چې زما په
سپېڅلي غره مو
څښلي دي، ټول قومونه
به همېشه
څښي، هو، څښي
او ګډوډ
به شي، او هغوی به داسې
شي لکه چې
هيڅکله يې نه وي.

---

(10) د. عد. 12: 13. مس 26: 75. مدک. 17: 22.
(12) د. مه. 2: 4.
(13) ف. 15: 32.
(15) د. مه. 6: 12. 2: 9. ف. 2: 12.
(16) د. ده. 3: 4. فمکمد. 8. 21.

(2) عد. 12:44. د. مه. 11:9. مس 4) ف. 11: 29. 24: 17. ف. 15: 25. 26. 1. مه. 16: 1. 3. د. مه. 2: 4. (6) د. مه. 8: 17. 12: 18. 7: 4. 19. (7) ا. مه. 1: 5. 12: 13. د. مه. 9: 8. (8) ا. مه. 7: 6. (9) مس 8: 20. له. 9: 58. ف. 2: 6. 7.

(10) ا. مه. 7: 25. مدک. 19: 8: 4. 6. 7. 9: 8. 4: 15. (21) ف. 12: 17. ف. 4: 8. ا. فمکد. 2: 12. (23) ف. 2: 25. (24) د. مه. 7: 14. 9: 2.

(1) فع. 11: 29. ف. 15: 26. ا. مه. 16: 1. د. مه. 8: 4. فمکد. 2: 10. (2) د. مه. 8: 10. 19. 24.

[1] م: وګورئ ستا خوا حيران. [2] م: وغولېدلې.

3 ויאמר הבה נא עם עבדיך חמשים אנשים ויבקשו את אדניך פן נשאו אתו רוח יהוה והשלכהו אל אחד ההרים או אל אחת הגאיות ויאמר לא תשלחו׃ 4 ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׃ 5 וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ 6 ויאמרו אנשי העיר אל אליהו הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ 7 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ 8 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה הרפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ 9 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אליהו אשר דבר׃ 10 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ 11 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים׃ 12 וילך משם אל הר הכרמל וישב שמה וישב שמרון׃

ד

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקח את שני ילדי לו לעבדים׃ 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ 4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק׃ 6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתר לך ובניך תחיין׃ 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שם סר לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי לנער שא אתו אל אמו׃ 20 וישאהו ויבא אל אמו ותשב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחת מן הנערים ואחת מן האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכבה כי אם אמרתי אליך׃ 25 ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי׃ 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם יהוה חי ונפשך חיה אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל השדה לקבץ שם ומצא גפן שדה ויקבץ ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישח לתוך הנזיד כי לא ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ 42 ואיש בא מבעל שלשה מבכורים לחם עשרים כרי שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויבא מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חליפות בגדים׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ואסף המצרע׃ 12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהר הוא׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה׃ 17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃

---

1 מ: מבקרים.

(3) ד. מה. 8: 6. 17. 18. 22.
(5) ד. 33: 11. 1. אר. 25: 27. מל. 5: 15.
(6) מלכ. 11: 24. 19: 17. 22: 9. יהוש. 6: 7. 9.
(7) מז. 15: 7. מש. 25: 2. 35: 5. מלכ. 11: 25. מ. 12. 8. ד. מה. 8: 12.
(8) מלכ. 11: 24. 25. 28: 27. ש. 4: 19.
(9) מה. 112: 9.
(10) זר. 55: 10. מה. 10: 12. מה 6: 1.
(11) ד. מה. 8: 2. 1: 11. 4: 15.
(12) ד. מה. 8: 14.
(13) מה 5: 16. תר. 13: 16.
(14) ד. מה. 8: 1.
(15) מר. 1: 17.

(1) מ. 12: 1. ד. מה. 10: 10: 12. 5: 7. 9.
(2) 1. מה. 4: 21. ד. מה: 13: 2. 10.
(4) ת. 6: 13. 1. מא. 5: 8. 1. מ. 18. ד. מל. 2: 3. 1. מל. 1: 18. ד. מל. 2: 3. ב. 7: 22. 1. מה. 2: 5. ב. מה. 6: 7. 13: 3. 4. 15. 1: 10.
(5) 1. מה. 1: 19. 3: 19.
(6) ד. מה. 13: 2. 10. 2: 9. 7: 15.
(7) מא. 7: 24. ד. מה. 5: 12. 11: 18. 1. מה. 14. 37.
1. מא. 4: 6. 1. מה. 3: 23. 9: 1. ד. מה. 11. 23.
(8) ד. מה. 13: 10. 7: 14. 12: 6.
(10) 1. מה. 2: 3. 4. ד. מה.

ויאמר הבה נא עם עבדיך חמשים אנשים ויבקשו את אדניך פן נשאו אתו רוח יהוה והשלכהו אל אחד ההרים או אל אחת הגאיות ויאמר לא תשלחו׃ 4 ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׃ 5 וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ 6 ויאמרו אנשי העיר אל אליהו הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ 7 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ 8 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה הרפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ 9 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אליהו אשר דבר׃ 10 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ 11 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים׃ 12 וילך משם אל הר הכרמל וישב שמה וישב שמרון׃

ד

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקח את שני ילדי לו לעבדים׃ 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ 4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק׃ 6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתר לך ובניך תחיין׃ 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שם סר לאכל לחם׃ 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃ 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃ 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי לנער שא אתו אל אמו׃ 20 וישאהו ויבא אל אמו ותשב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ 21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחת מן הנערים ואחת מן האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכבה כי אם אמרתי אליך׃ 25 ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי׃ 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הילד׃ 30 ותאמר אם יהוה חי ונפשך חיה אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה׃ 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ 39 ויצא אל השדה לקבץ שם ומצא גפן שדה ויקבץ ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישח לתוך הנזיד כי לא ידעו׃ 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ 42 ואיש בא מבעל שלשה מבכורים לחם עשרים כרי שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויבא מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חליפות בגדים׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ואסף המצרע׃ 12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהר הוא׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה׃ 17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃

מזמור: מ.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּקַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי׃ 3 וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל־סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃ 4 וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה׃ 5 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב׃ 6 רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃ 7 זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃ 8 אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת־סֵפֶר כָּתוּב עָלָי׃ 9 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ חָפָצְתִּי אֱלֹהַי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃ 10 בָּשַׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ 11 צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב׃ 12 אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ 13 כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא־יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃ 14 רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ 15 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ 16 יָשֹׁמּוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח׃ 17 יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃ 18 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחְשָׁב־לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אָתָּה אֱלֹהַי אַל־תְּאַחַר׃

מזמור: מא.

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃ 3 יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וְיְחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃ 4 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃ 5 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ׃ 6 אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ 7 וְאִם־בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ 8 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ 9 דְּבַר־בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם׃ 10 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ 11 וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וְהַקִּימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ 12 בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי־חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי׃ 13 וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ 14 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

מזמור: מב.

15 לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ 16 כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ 17 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃ 18 הָיְתָה־לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ 19 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃ 20 מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ 21 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל־כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃ 22 תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ 23 יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ 24 אֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ 25 בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ 26 מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃

מזמור: מג.

1 שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃ 2 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ 3 שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל־הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ 4 וְאָבוֹאָה אֶל־מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃ 5 מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃

---

[1] מ: לְכֵן.

[2] מסורה: מחסרת כאן.

(1) ד. סה. 11: 16. 5: 13.
(2) יחזקאל. 4: 17. 18. סה. 2: 19. 20. ו. סה. 4: 15. סה. 1: 28. סח. 21: 13.
(3) בב. 3: 4. משל. 8: 44. ש. 6: 24. סה. 2: 4. 8. 18. ו. יהו. 1: 3. 4: 1. 2. 13. 9. ד. בראש. 3: 17.
(4) יחזקאל. 1: 7. 8.
(5) ו. סה. 15: 10. ד. סה. 12: 11. יחזקאל. 2: 6.
(6) ו. סה. 1: 17. 2: 1. 13. ד. סה. 10: 10. יא. 3: 4. ד. סה. 4: 2. 5: 11. 12: 12.
(7) בב. 18: 3. ו. סה. 9: 6. 12. ד. סה. 10: 1.
(9) בב. 20: 33. ד. סה. 12: 13. ו. סה. 3: 8. 9. בר. 4: 10. 15. 16. ד. סה. 12: 14. 16.
(10) ש. 9: 1. ו. סה. 9: 15.
(11) ד. סה. 6: 11. 7: 3. 12: 15.
(12) ו. סה. 9: 12.
(13) בב. 15: 24. ש. 16: 18. יחזקאל. 1: 7. 6: 12. סה. 1: 15. ב. בראש. 2: 1. משל. 4: 1. יחזקאל. 2: 2. ד. סה. 10. 11.
(14) יחזקאל. 1: 8.
(15) ד. סה. 3: 9. בר. 3: 19.
(16) ד. סה. 11: 1. 12: 6. 11.
(17) ו. סה. 7: 6. 12. ד. סה. 9: 4.
(18) בר. 3: 3. 4.
(19) ו. סה. 4: 10.
(20) יחזקאל. 2: 4: 9.
(21) ד. סה. 10: 10. בר. 3: 4.
(22) בב. 22: 3. ש. 11: 1. בר. 3: 5.
(23) ו. סה. 15: 10. בב. 9: 16. 20. 23. 21. 11. ד. סה. 6: 4. 5. ו. סה. 15: 30–32. ד. סה. 1: 9. 10. 4: 11. 9.
(24) דה״א. 25: 3.
(25) בב. 16: 22. 14: 19. 27: 41.
(26) בב. 9: 23. 13: 50. 14: 5. 17: 5. 20: 3. 21: 31. 23: 10. 11. 25: 3. 19: 23.
(27) בב. 20: 31. ד. סה. 6: 5. ו. סה. 4: 11.
(28) בב. 20: 18. מיכ. ש. 1: 14.
(29) ו. סה. 8: 13. 9: 22. ש. סה. 12: 5. 9. 10. 1: 9. 1: 9. ד. סה. 1: 23. יחזקאל. 1: 20. ו. סה. 2: 5. ש. 9: 5.
(30) ד. סה. 12: 5. 10. 1: 9. 1: 9. ד. סה. 1: 23. יחזקאל. 1: 20. ו. סה. 2: 5. ש. 9: 5.
(31) ש. 1: 9. 1: 9. ד. סה. 1: 23. יחזקאל. 1: 20. ו. סה. 2: 5. ש. 9: 5.
(32) בב. 9: 24. 25.

33 וַיִּבְכּוּ אֶת־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קֹלוֹ וַיֶּבְךְּ עַל־קֶבֶר אַבְנֵר וַיִּבְכּוּ כָּל־הָעָם׃
34 וַיְקֹנֵן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־אַבְנֵר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוּת אַבְנֵר׃
35 יָדֶיךָ לֹא אֲסוּרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא־לְנְחֻשְׁתַּיִם הוּבָלוּ כִּנְפֹל לִפְנֵי בְנֵי־הָעַוְלָה נָפָלְתָּ וַיֹּסִפוּ כָל־הָעָם לִבְכּוֹת עָלָיו׃
36 וַיָּבֹאוּ כָל־הָעָם לְהַלְבִּיר אֶת־דָּוִד לֶחֶם בְּעוֹד הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־לִפְנֵי בֹּא־הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם לֶחֶם אוֹ כָל־מְאוּמָה׃
37 וְכָל־הָעָם הִכִּירוּ וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל־הָעָם׃
38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עֲבָדָיו הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי שַׂר וְגָדוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃
39 וְאֲנִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יְשַׁלֵּם יְהוָה לְעֹשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ׃

פרק ד׳

1 וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׁאוּל כִּי־מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיָּרֶף יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃
2 וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי גְדוּדִים הָיוּ לְבֶן־שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֵכָב בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גַם־בְּאֵרוֹת תֵּחָשֵׁב לְבִנְיָמִן׃
3 וַיָּנֻסוּ הַבְּאֵרֹתִים גִּתָּיְמָה וַיִּהְיוּ־שָׁם גָּרִים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וְיוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל בֶּן־נְכֵה רַגְלָיִם הָיָה בֶּן־שָׁנָה בְּבוֹא שְׁמוּעַת שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֶאל וַתִּנָּשֵׂא אֹמַנְתּוֹ וַתָּנָס וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס וַיִּפֹּל וַתִּפָּסַח וּשְׁמוֹ מְפִיבֹשֶׁת׃
5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי רֵכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כְּחֹם הַיּוֹם אֶת־בֵּית אִישְׁבֹשֶׁת וְהוּא שֹׁכֵב אֶת־מִטָּתוֹ בְּחֹם הַיּוֹם׃
6 וַיָּבֹאוּ עַד־תּוֹךְ הַבַּיִת כְּלֹקְחֵי חִטִּים וַיַּכֻּהוּ בַּחֹמֶשׁ וַיִּמָּלְטוּ רֵכָב וּבַעֲנָה אָחִיו׃
7 וַיָּבֹאוּ הַבַּיְתָה וְהוּא שֹׁכֵב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ וַיַּכֻּהוּ וַיְמִתֻהוּ וַיְסִירוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל־הַלָּיְלָה׃
8 וַיָּבִיאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישְׁבֹשֶׁת אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה רֹאשׁ אִישְׁבֹשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל אֹיְבֶךָ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נְקָמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזַּרְעוֹ׃
9 וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֵכָב וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃
10 הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה מֵת שָׁאוּל וְהוּא כְּמְבַשֵּׂר בְּעֵינָיו וָאֹחֲזָה בּוֹ וָאַהַרְגֵהוּ בְּצִקְלָג אֲשֶׁר נָתַתִּי לוֹ בְּשׂוֹרָתִי׃
11 אַף כִּי־אַנְשֵׁי רְשָׁעִים הָרְגוּ אִישׁ בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיֶּדְכֶם וְהַעְדַּרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃
12 וַיְצַו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיְקַצְּצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיְתַלּוּ עַל־הַבְּרֵכָה בְּחֶבְרוֹן וְאֶת־רֹאשׁ אִישְׁבֹשֶׁת וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן׃
13 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיָּרֶף יָדָיו וְכָל־הַיְהוּדִים בָּאוּ לְפָנֵי דָּוִד

---

[1] ד׳: שחבו׃

(2) ש. 16: 7. ד. סה. 5: 5.
17. ירמ. 1: 22. פג. 22: 17.
[ב״ר. פה. 46.]
(3) פג. 14: 6.
(4) ש. 23: 43.
(5) ד. סה. 11: 30.
(6) ש. סה. 10: 8. 11: 16.
(7) שו. 28: 24. ירמ. 4: 13. 14. נחו. 2: 7. ש. 13: 16.
(8) נה. 3: 23-27. סה 26: 44.
(9) ד. סה. 11: 30. 1. פא. 4: 14.
(10) ש. 5: 3. ד. סה. 7: 4. 13: 4.
(11) ד. סה. 11: 1. 5. 16. 17. ירמ. 2: 8-8. 1. סה. 3: 7. 15: 8. 9. ופ. 3: 8.
(12) ש. 15: 18. 19. 1. סה. 2: 9. ד. סה. 4: 2. 6: 4. 11: 6.
(13) 1. סה. 1: 7. 6 12. ד. סה. 11: 7. 9.
(14) ד. סה. 13: 1. פג. 20: 33. 1. סה. 10: 33. 4: 14.
(15) 1. נה. 2: 8. פש. 2: 17. סמ. 10: 11. ד. סה. 1: 6. 1. סה. 1: 24. ד. ירמ. 2: 10. ד. סה. 6: 12. 13.
(16) ד. סה. 11: 9.
(17) ד. סה. 7: 2.
(18) ד. סה. 8: 6. 16. 18. 22.
(19) ד. סה. 5: 12. ש: 9. 1. ד. סה. 11: 31. 1. סה. 10: 33.
(20) 1. סה. 4: 21. ד. סה. 10: 2. 13: 2. 10.
(21) ד. סה. 2: 1. 4. 13: 2. 1. סה. 5: 1.

---

(1) ד. סה. 12: 14. שה. 35. 30. נה. 17: 6. 19: 15. שה 18: 16. סמ. 17: 8. נחו. 10: 28.
(2) ד. סה. 10: 2. 12: 21. 23: 1.

[2] פשחו. סמחה ישה.—וְיָּ֫ם בְּנֵי בְּנְיָמִן בְּנֵי הָאֲנָשִׁים הַיְשְׁבִים בְּחֶבְרוֹן. [3] ס׳: כלה אחז נחלה בשרה בחבש סיסרא . . . . . סדה׃

3 שמעו* הנה אנכי ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו שורו
מי לקחתי וחמור מי לקחתי ועשק מי עשקתי מיד
איש מי לקחתי כפר ממנו ואשיב לכם׃
4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד
איש מאומה׃
5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה
כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד׃
6 ויאמר שמואל יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן
ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים׃
7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל
צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם׃
8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם
ממצרים וישבו אתם במקום הזה׃
9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא
שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב
ונלחמו בם׃
10 ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה
ונעבד את הבעלים ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך׃
11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת
שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב ותשבו
לבטח׃
12 וכי ראיתם כי נחש עליכם מלך בני עמון אמרתם
אלי כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם׃
13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה
נתן יהוה עליכם מלך׃
14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו
ולא תמרו את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך
אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם׃
15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה
והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם׃
16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר
יהוה עשה לעיניכם׃

---

[1] ו: נוסח מסרה שני תיבות.

(3) ס"א 10: 20. ו. ס"א 5: 4. ו. ס"א 10: 1. ס"א 9: 2. ס. ס"א 2: 10. ו. ס"א 9: 2. (4) ס"ב 2: 7. 8. ו. ר"ה 3: 18. ס"ג 6: 4. ס. ס"א 10: 3. 4. (5) ו. ס"א 11: 28. ס"ג 8: 10. ר"ה, ר"ב 4: 19. ו. ס"א 9: 27. (7) ס. ס"א 6: 9. (9) ו. ס"א 4: 10. ס"א 11: 30. 12: 5. 10. ו. ס"ג 3: 10. (10) ו. ס"א 4: 21. ס. ס"א 2: 3. 10: 2. 12: 20. 21. ר"ה, ר"ב 1: 13. ס. ס"א 10: 8. (11) ס"ג 12: 16. 18. 15: 5. ו. ס"א 10: 1. ס"א 2: 1. ס"ב 2: 3. 16: ו. ר"ה, ר"ב 3: 8. ס"ג 15: 33. (12) ס"ג 16: 16. ו. ס"א 16. 20. ו. ס"ג 5: 26. ו. ר"ה 5: 14. (13) ס"ג 16: 24. ס"ב 2: 1.

[עד. ס"א 58.]

(1) ר"ה, ר"ב 1: 11. 12. ס"ב 9: 6. 22: 10. 15. 21. 26: 16. ר"ה, ר"ב 1: 3. ס"ב 2: 24. (2) ס"ב 2: 22. 4: 21. ו. ס"א 16: 1. (3) ס"ג 1: 7. ו. ס"א 1: 3. ס. ס"א 1: 2. ר"ב 1: 2. ס"ב 1: 1. ו. ס"א 2. ס"א 1: 2. ו. ר"ה 1: 1. ס. ר"ה, ר"ב 1: 2. ס"א 10: 1. ס"ב 2: 3. ו. ר"ה, ר"ב 3: 33. ס"ג 15: 16. ס"א 16. ר"ה, ר"ב 5. 14. (13) ס"ג 16: 24. ס"ב 2: 1.

[עד. ס"א 58.]

(1) ר"ה, ר"ב 1: 11. 12. ס"ב 9: 6. 22: 10. 15. 21. 26: 16. ר"ה, ר"ב 1: 3. ס"ב 2: 24. (2) ס"ב 2: 22. 4: 21. ו. ס"א 16: 1. (3) ס"ג 1: 7. ו. ס"א 1: 3. ס. ס"א 1: 2. ר"ב 1: 2. ס"ב 1: 1. ו. ס"א 2. ס"א 1: 2. ו. ר"ה 1: 1. ס. ר"ה, ר"ב 1: 2. ס"א 10: 1. ס"ב 2: 3. ו. ר"ה, ר"ב 3: 8. ס"ג 15: 33. (4) ס"ב 2: 7. 8. ו. ר"ה 3: 18. ס"ג 6: 4. ס. ס"א 10: 3. 4. (5) ו. ס"א 11: 28. ס"ג 8: 10. ר"ה, ר"ב 4: 19. ו. ס"א 9: 27. (7) ס. ס"א 6: 9. (9) ו. ס"א 4: 10. ס"א 11: 30. 12: 5. 10. ו. ס"ג 3: 10. (10) ו. ס"א 4: 21. ס. ס"א 2: 3. 10: 2. 12: 20. 21. ר"ה, ר"ב 1: 13. ס. ס"א 10: 8. (11) ס"ג 12: 16. 18. 15: 5. ו. ס"א 10: 1. ס"א 2: 1. ס"ב 2: 3. 16: ו. ר"ה, ר"ב 3: 8. ס"ג 15: 33. (12) ס"ג 16: 16. ו. ס"א 16. 20. ו. ס"ג 5: 26. ו. ר"ה 5: 14. (13) ס"ג 16: 24. ס"ב 2: 1.

---

17 עֵ֤ין לָ֭עַג לְאָ֣ב וּבוּ֣ז לִיקְה֣ת אֵ֑ם
יְקֹרְר֥וּהָ עֹרְבֵי־נָ֝֗חַל וְיֶלְד֥וֵי נָֽשֶׁר׃ ס
18 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה נִפְלְא֣וּ מִמֶּ֑נִּי
וְאַרְבָּ֥עָה לֹֽא־יְדַ֝עְתִּֽים׃
19 דֶּ֣רֶךְ נָ֭שֶׁר בַּשָּׁמָ֑יִם
דֶּ֥רֶךְ נָ֝חָ֗שׁ עַל־צ֫וּר
דֶּ֣רֶךְ אֳנִ֭יָּה בְּלֶב־יָ֑ם
וְדֶ֖רֶךְ גֶּ֣בֶר בָּעַלְמָֽה׃
20 כֵּ֤ן דֶּ֣רֶךְ אִשָּׁ֣ה מְנָאָפָ֑ת
אָכְלָ֥ה וּ֝מָחֲתָ֗ה פִּ֣יהָ וְאָמְרָ֥ה לֹא־פָעָ֥לְתִּי אָֽוֶן׃
21 עַל־שְׁלֹשָׁ֣ה רָ֭גְזָה הָאָ֑רֶץ
וְעַל־אַרְבָּ֥עָה לֹֽא־יָ֝כְלָ֗ה שְׂאֽוֹ׃
22 עַל־עֶ֭בֶד כִּֽי־יִמְלֹ֣ךְ
וּנְבָ֑ל כִּֽי־יִשְׂבַּ֖ע לָֽחֶם׃
23 עַל־שְׂנוּאָ֣ה כִּֽי־תִּבָּ֑עֵל
וְשִׁפְחָ֥ה כִֽי־תִ֝יר֗שׁ גְּבִרְתָּֽהּ׃
24 אַרְבָּ֣עָה הֵ֭מָּה קְטַנֵּ֣י אָ֑רֶץ
וְהֵ֥מָּה חַכְמֵי־חָ֝כְמ֗וֹת מְאֹֽד׃

25 עַ֭מִּים לֹ֣א עָ֑ז
וְשָׁפָ֥ן עַ֝מִּ֗ים לֹ֣א עָ֭צוּם
וְשָׂ֣מוּ בַסֶּ֑לַע בֵּיתָֽם׃
26 מַלְכֵ֣י אֶ֭רֶז אֵ֣ין לָ֑מוֹ
וְ֝פֹרֵ֗שׂ כָּל־מַלְכֵי־אָֽרֶץ׃
27 יָ֭עֵל אֵ֣ין לְמַלְכָּ֑הּ
וְ֝כֻלָּ֗הּ יֹצְאֵ֥י גְדוּדִֽים׃
28 אֲחִ֣יזַת כַּ֭יִם תִּתְלֹ֑כָד
וּבְהֵיכְלֵ֖י מְלָכִֽים׃
29 שְׁלֹשָׁ֣ה הֵ֭מָּה יָפוּ֣ צָעָ֑ד
וְאַרְבָּ֥עָה הֵ֝֗מָּה יָפוּ֥ צָעֲדָֽה׃
30 אֲרִ֣י גִבּ֣וֹר בְּ֭בְהֵמָה
וְלֹ֣א יָשׁ֑וּב מִפְּנֵ֖י כֹּֽל׃
31 זַרְזִ֣יר מָתְנַ֣יִם
וְתַ֣יִשׁ וְמֶ֣לֶךְ אֵ֑ין
עִמּ֣וֹ קָֽם׃
32 אִם־נָ֭בָלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂ֑א
וְאִם־זָ֝מַ֗מְתָּ יָ֣ד לְפֶֽה׃
33 כִּ֤י מֹ֣ךְ חָלָ֣ב יוֹצִ֣יא חֶ֑מְאָה
וּמֹ֥ךְ אַ֝֗ף יוֹצִ֣יא דָ֑ם
וּמֹ֥ךְ אַפַּ֗יִם יוֹצִ֥יא רִֽיב׃

ל

1 דִּבְרֵ֣י לְ֭מוּאֵל מֶ֣לֶךְ מַשָּׂ֑א
אֲשֶׁ֥ר יִסְּרַ֖תְהוּ אִמּֽוֹ׃
2 מַה־בְּרִ֣י וּ֭מַה־בַּר־בִּטְנִ֑י
וּמַה־בַּ֖ר נְדָרָֽי׃

(5) ירמ׳ 2: 14. 3: 1. 4: 16. 26.
(6) ירמ׳ 6: 3. ב״ר 10: 34. 2: 11. ב״ר 12: 11. (7) בר׳ 13: 46. שו׳ 1: 5. 13: 1. ירמ׳ 2: 7. ב״ר 11: 1. 11. ירמ׳ 2: 4. (8) בר׳ 9: 15. 13: 2. 22: 21. 26: 17. 18. 1. שה״ש 15: 10. ירמ׳ 16. שה״ש 1: 16. 29. ירמ׳ 3: 5. (9) שה״ש 16: 18. יש׳ 2: 20. ירמ׳ 21: 14. שו׳ 1: 5. 12: 3. 6. 15: 15. 1. שה״ש 15: 10. יש׳ 3: 8.

[שה״ש 38.]
בר׳ 9: 26.
(18) 1. שה״ש 9: 5. שה״ש 13: 55. שה״ש 6: 3.
(20) שמ׳ 9: 1.
(21) בר׳ 9: 30.
(22) 1. דה״א 2: 14. שמ׳ 16: 7.
[שה״ש 52.]
(1) בר׳ 15: 2.
(2) בר׳ 15: 12. יש׳ 2: 16. 1. דה״א 3: 5.
(4) בר׳ 15: 1. 24. ב״ר. שה״ש 11: 26. ירמ׳ 3: 25. 1: 5. 13. ב״ר. שה״ש 11. ירמ׳ 20. 4: 3. 9.

(10) בר׳ 11: 30. 24: 17. 4. 6. ב״ר. שה״ש 5: 15. 1. שה״ש 5: 10. ירמ׳ 14: 1. בר׳ 9: 2: 4.
(11) בר׳ 15: 35.
(12) בר׳ 10: 28. 11: 3.
(14) ירמ׳ 2: 5. 1. בר׳ 5: 20. בר׳ 10: 28. 11: 3.
(15) בר׳ 15: 10. 11. שה״ש 9: 11. יש׳ 2: 3. 12.
(16) בר׳ 13: 38. 39. שו׳ 1: 17. 3: 22. 28. 3: 8. ירמ׳ 3: 24. ב״ר 7: 18. 19. שה״ש 143: 2. שו׳ 3: 20. 11.
(17) 1. שמ״ב 3: 8. 9.
(19) שו׳ 8: 2. 6: 11. 14. 7: 17. 18. 1. בר׳ 24: 16. 1. ב״ר. שה״ש 5: 15. 1. בר׳ 4: 2.
(20) שו׳ 6. 6: 5. ירמ׳ 5: 15. 1. שה״ש 47. 15: 8. ירמ׳ 3: 14. שה״ש 1: 13. ב״ר 6: 4. שו׳ 10: 16. 17.

ﻓﻤﻠﻜﻨﺎ ﻛﻞ ﻣﺪﻧﻪ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ: ﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻣﻦ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻟﻢ ﻧﺄﺧﺬﻫﺎ ﻣﻨﻬﻢ: ﺳﺘﻮﻥ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻭﺍﺣﺪﺓ. ﻛﻞ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺪﻥ ﺍﻟﺤﺼﻴﻨﺔ ﺑﺄﺳﻮﺍﺭ ﻋﺎﻟﻴﺔ ﻭﺃﺑﻮﺍﺏ ﻭﻣﺰﺍﻻﺝ ﻣﺎ ﻋﺪﺍ ﻣﺪﻥ ﺍﻟﻌﺸﺎﺋﺮ ﻛﺜﻴﺮﺓ ﺟﺪﺍ. ﻭﻛﻨﺎ ﻧﺤﺮﻣﻬﺎ ﻛﻤﺎ ﻓﻌﻠﻨﺎ ﺑﺴﺤﻮﻥ ﻣﻠﻚ ﺣﺴﺒﻮﻥ ﻭﻧﺤﺮﻣﻬﺎ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﻭﺍﻟﻨﺴﺎﺀ ﻭﺍﻷﻃﻔﺎﻝ. ﻭﻛﻞ ﺍﻟﺒﻬﺎﺋﻢ ﻭﻧﻬﺒﻨﺎ ﻟﻨﻔﺴﻨﺎ ﻣﺪﻧﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻓﻴﻬﺎ. ﻭﻛﺎﻥ ﻋﻮﺝ ﻣﻠﻚ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﻗﺪ ﺧﺮﺝ ﻟﻘﺘﺎﻝ ﻳﺎﻫﺼﺎ ﻓﺎﺳﺘﺪﻋﺎﻩ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻪ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺏ ﻻ ﺗﺨﻒ ﻣﻨﻪ ﻷﻧﻲ ﻗﺪ ﺩﻓﻌﺘﻪ ﻭﺟﻤﻴﻊ ﺷﻌﺒﻪ ﻭﺃﺭﺿﻪ ﺑﻴﺪﻙ ﻭﺗﻔﻌﻞ ﺑﻪ ﻛﻤﺎ ﻓﻌﻠﺖ ﺑﺴﻴﺤﻮﻥ ﻣﻠﻚ ﺍﻷﻣﻮﺭﻳﻴﻦ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺣﺴﺒﻮﻥ. ﻓﺪﻓﻌﻪ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﺃﻳﻀﺎ ﻣﻊ ﺷﻌﺒﻪ ﻭﺃﺭﺿﻪ ﻓﻀﺮﺑﻨﺎﻩ ﺣﺘﻰ ﻟﻢ ﻳﺒﻖ ﻟﻪ ﺷﺎﺭﺩ. ﻓﺄﺧﺬﻧﺎ ﺟﻤﻴﻊ ﻣﺪﻧﻪ ﻓﻲ ذﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ ﻭﻟﻢ ﻧﺘﺮﻙ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻣﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻟﻢ ﻧﺄﺧﺬﻫﺎ ﻣﻨﻬﻢ. ﺳﺘﻮﻥ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻛﻞ ﻫﺬﻩ ﻣﻊ ﺃﺭﺽ ﺟﻠﻌﺎﺩ ﺇﻟﻰ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﺳﻠﻜﺔ ﻭﺃﺩﺭﻋﻲ ﻣﺪﻥ ﻣﻤﻠﻜﺔ ﻋﻮﺝ ﻓﻲ ﺑﺎﺷﺎﻥ. ﻷﻥ ﺟﻤﻴﻊ ﻫﺆﻻﺀ ﻣﻦ ﺑﻘﻴﺔ ﺍﻟﺮﻓﺎﺋﻴﻴﻦ ﺳﻜﻨﻮﺍ ﻋﺸﺘﺎﺭﻭﺕ ﻭﺃﺩﺭﻋﻲ ﻭﻣﻠﻜﻮﺍ ﻋﻠﻴﻬﻢ. ﻓﺈﻥ ﻋﻮﺝ ﻣﻠﻚ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﻛﺎﻥ ﻗﺪ ﺑﻘﻲ ﻣﻦ ﺑﻘﻴﺔ ﺍﻟﺮﻓﺎﺋﻴﻴﻦ. ﻫﺎ ﺳﺮﻳﺮﻩ ﺳﺮﻳﺮ ﺣﺪﻳﺪ ﺃﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﻓﻲ ﺭﺑﺔ ﺑﻨﻲ ﻋﻤﻮﻥ. ﺗﺴﻊ ﺃﺫﺭﻉ ﻃﻮﻟﻪ ﻭﺃﺭﺑﻊ ﺃﺫﺭﻉ ﻋﺮﺿﻪ ﺑﺬﺭﺍﻉ ﺭﺟﻞ ﻧﻔﺴﻪ. ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻷﺭﺽ ﺭﺛﻨﺎﻫﺎ ﻓﻲ ذﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ ﻣﻦ ﻋﺮﻭﺭ ﺍﻟﻮﺍﺩﻱ ﺍﻷﺭﻧﻮﻥ ﻧﺼﻒ ﺟﺒﻞ ﺟﻠﻌﺎﺩ ﻭﻣﺪﻧﻪ ﺃﻋﻄﻴﺖ ﻟﻠﺮﺃﻭﺑﻴﻴﻦ ﻭﺍﻟﺠﺎﺩﻳﻴﻦ. ﻭﺑﻘﻴﺔ ﺟﻠﻌﺎﺩ ﻭﺟﻤﻴﻊ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﻣﻤﻠﻜﺔ ﻋﻮﺝ ﺃﻋﻄﻴﺘﻬﺎ ﻟﻨﺼﻒ ﺳﺒﻂ ﻣﻨﺴﻰ. ﻛﻞ ﻛﻮﺭﺓ ﺍﻟﺠﺮﺏ ﻛﻞ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﺍﻟﻤﺪﻋﻮﺓ ﺃﺭﺽ ﺭﻓﺎﺋﻴﻴﻦ. ﻛﻞ ﺣﻮﻭﺓ ﻳﺎﻳﺮ ﺍﻟﺘﻲ ﻓﻲ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﺳﺘﻮﻥ ﻣﺪﻥ ﺍﻟﻜﻞ ﺣﺒﻮﻥ ﻭﺃﺩﺭﻋﻲ ﻣﺪﻥ ﻣﻤﻠﻜﺔ ﻋﻮﺝ ﻓﻲ ﺑﺎﺷﺎﻥ. ﻛﻞ ﻫﺆﻻﺀ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﺪﻥ ﻣﺤﺼﻨﺔ ﺑﺄﺳﻮﺍﺭ ﻋﺎﻟﻴﺔ ﻭﺃﺑﻮﺍﺏ ﻭﻣﺰﺍﻻﺝ ﻣﺎ ﻋﺪﺍ ﻣﺪﻥ ﺍﻟﻌﺸﺎﺋﺮ ﻛﺜﻴﺮﺓ ﺟﺪﺍ. ﻭﺃﺧﺬﻧﺎ ﻛﻞ ﻏﻨﻴﻤﺔ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺪﻥ ﻭﻛﻞ ﺍﻟﺒﻬﺎﺋﻢ ﻟﻨﻔﺴﻨﺎ. ﻭﻛﺎﻥ ﻋﺮﻭﺭ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﺘﺨﻮﻡ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺒﺎﻟﺔ ﻣﻮﺍﺏ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺠﺎﻩ ﺃﺭﻳﺤﺎ ﻭﺑﻨﻮ ﻋﻤﻮﻥ ﺇﻟﻰ ﺭﺑﺔ. ﻭﺭﺃﻳﺖ ﺳﺮﻳﺮﻩ ﺳﺮﻳﺮ ﺣﺪﻳﺪ ﺃﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﻓﻲ ﺭﺑﺔ ﺑﻨﻲ ﻋﻤﻮﻥ. ﺗﺴﻊ ﺃﺫﺭﻉ ﻃﻮﻟﻪ ﻭﺃﺭﺑﻊ ﺃﺫﺭﻉ ﻋﺮﺿﻪ ﺑﺬﺭﺍﻉ ﺭﺟﻞ ﻧﻔﺴﻪ.

ﺗﺜﻨﻴﺔ: ﻙ.

ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﻜﻠﻤﺎﺕ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﻠﻢ ﺑﻬﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﺟﻤﻴﻊ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻋﻠﻰ ﻋﺒﺮ ﺍﻷﺭﺩﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻣﻘﺎﺑﻞ ﺳﻮﻑ ﻓﻲ ﻓﺎﺭﺍﻥ ﻭﺗﻮﻓﻞ ﻭﻻﺑﺎﻥ ﻭﺣﺎﺻﻴﺮﻭﺕ ﻭﺩﻱ ﺫﻫﺐ. ﺃﺣﺪ ﻋﺸﺮ ﻳﻮﻣﺎ ﻣﻦ ﺣﻮﺭﻳﺐ ﻃﺮﻳﻖ ﺟﺒﻞ ﺳﻌﻴﺮ ﺇﻟﻰ ﻗﺎﺩﺵ ﺑﺮﻧﻴﻊ. ﻭﻛﺎﻥ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﺳﻨﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﺸﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ ﻓﻲ ﺍﻷﻭﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ ﻛﻠﻢ ﻣﻮﺳﻰ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺣﺴﺐ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺃﻭﺻﺎﻩ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻴﻬﻢ ﺑﻪ. ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺿﺮﺏ ﺳﻴﺤﻮﻥ ﻣﻠﻚ ﺍﻷﻣﻮﺭﻳﻴﻦ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺣﺴﺒﻮﻥ ﻭﻋﻮﺝ ﻣﻠﻚ ﺑﺎﺷﺎﻥ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﻋﺸﺘﺎﺭﻭﺕ ﻓﻲ ﺃﺩﺭﻋﻲ. ﻓﻲ ﻋﺒﺮ ﺍﻷﺭﺩﻥ ﻓﻲ ﺃﺭﺽ ﻣﻮﺍﺏ ﺍﺑﺘﺪﺃ ﻣﻮﺳﻰ ﻳﺒﻴﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺸﺮﻳﻌﺔ ﻗﺎﺋﻼ: ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﻛﻠﻤﻨﺎ ﻓﻲ ﺣﻮﺭﻳﺐ ﻗﺎﺋﻼ: ﻛﻔﺎﻳﺘﻜﻢ ﺳﻜﻨﻰ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺠﺒﻞ. ﺍﺭﺟﻌﻮﺍ ﻭﺳﺎﻓﺮﻭﺍ ﻭﺍﺫﻫﺒﻮﺍ ﺇﻟﻰ ﺟﺒﻞ ﺍﻷﻣﻮﺭﻳﻴﻦ ﻭﺇﻟﻰ ﺟﻤﻴﻊ ﺃﻗﺎﺭﻳﺒﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺮﺑﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻭﻓﻲ ﺍﻟﺴﻬﻞ ﻭﻓﻲ ﺍﻟﺠﻨﻮﺏ ﻭﻋﻨﺪ ﺷﻄﻮﻁ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺃﺭﺽ ﺍﻟﻜﻨﻌﺎﻧﻴﻴﻦ ﻭﻟﺒﻨﺎﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻟﻜﺒﻴﺮ ﻧﻬﺮ ﺍﻟﻔﺮﺍﺕ. ﺍﻧﻈﺮ ﺃﻧﺎ ﺟﻌﻠﺖ ﺃﻣﺎﻣﻜﻢ ﺍﻷﺭﺽ. ﺍﺩﺧﻠﻮﺍ ﻭﺗﻤﻠﻜﻮﺍ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺣﻠﻒ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﺂﺑﺎﺋﻜﻢ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﻳﻌﻘﻮﺏ ﺃﻥ ﻳﻌﻄﻴﻬﻢ ﻭﻧﺴﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻫﻢ. ﻓﺄﻣﺮﺗﻜﻢ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ ﻗﺎﺋﻼ: ﻟﺴﺖ ﺃﻗﺪﺭ ﺃﻧﺎ ﻭﺣﺪﻱ ﺃﻥ ﺃﺣﻤﻠﻜﻢ. ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﻗﺪ ﻛﺜﺮﻛﻢ ﻭﻫﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻛﻨﺠﻮﻡ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻛﺜﺮﺓ. ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻪ ﺁﺑﺎﺋﻜﻢ ﻳﺰﻳﺪﻛﻢ ﻫﻜﺬﺍ ﺃﻟﻒ ﻣﺮﺓ ﻭﻳﺒﺎﺭﻛﻜﻢ ﻛﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﻟﻜﻢ. ﻛﻴﻒ ﺃﺣﻤﻞ ﺃﻧﺎ ﻭﺣﺪﻱ ﺗﻌﺒﻜﻢ ﻭﺛﻘﻠﻜﻢ ﻭﺧﺼﺎﻣﻜﻢ. ﻫﺎﺗﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﺭﺟﺎﻻ ﺣﻜﻤﺎﺀ ﻭﻓﻬﻤﺎﺀ ﻭﻣﻌﺮﻭﻓﻴﻦ ﻓﻲ ﺃﺳﺒﺎﻃﻜﻢ ﻷﺟﻌﻠﻬﻢ ﺭﺅﺳﺎﺀ ﻋﻠﻴﻜﻢ. ﻓﺄﺟﺒﺘﻤﻮﻧﻲ ﻭﻗﻠﺘﻢ: ﺍﻟﺸﻲﺀ ﺍﻟﺬﻱ ﺗﻘﻮﻝ ﺃﻥ ﻧﻌﻤﻠﻪ ﺟﻴﺪ. ﻓﺄﺧﺬﺕ ﺭﺅﺳﺎﺀ ﺃﺳﺒﺎﻃﻜﻢ ﺭﺟﺎﻻ ﺣﻜﻤﺎﺀ ﻭﻣﻌﺮﻭﻓﻴﻦ ﻭﺟﻌﻠﺘﻬﻢ ﺭﺅﺳﺎﺀ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺭﺅﺳﺎﺀ ﺃﻟﻮﻑ ﻭﺭﺅﺳﺎﺀ ﻣﺌﺎﺕ ﻭﺭﺅﺳﺎﺀ ﺧﻤﺎﺳﻴﻦ ﻭﺭﺅﺳﺎﺀ ﻋﺸﺎﺭﺍﺕ ﻭﻋﺮﻓﺎﺀ ﻷﺳﺒﺎﻃﻜﻢ. ﻓﺄﻭﺻﻴﺖ ﻗﻀﺎﺗﻜﻢ ﻓﻲ ذﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ ﻗﺎﺋﻼ: ﺍﺳﻤﻌﻮﺍ ﺑﻴﻦ ﺇﺧﻮﺗﻜﻢ ﻭﺍﻗﻀﻮﺍ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﺮﺟﻞ ﻭﺃﺧﻴﻪ ﻭﻏﺮﻳﺒﻪ. ﻻ ﺗﻌﺮﻓﻮﺍ ﻭﺟﻮﻩ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻞ ﺍﻟﺼﻐﻴﺮ ﻛﺎﻟﻜﺒﻴﺮ ﺗﺴﻤﻌﻮﻥ. ﻻ ﺗﺨﺎﻓﻮﺍ ﻭﺟﻪ ﺇﻧﺴﺎﻥ ﻷﻥ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﻟﻠﻠﻪ. ﻭﺍﻟﺪﻋﻮﻯ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻌﺴﺮ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺗﻘﺮﺑﻮﻧﻬﺎ ﺇﻟﻲ ﻓﺄﺳﻤﻌﻬﺎ. ﻭﺃﻭﺻﻴﺘﻜﻢ ﻓﻲ ذﻟﻚ ﺍﻟﻮﻗﺖ ﺑﺠﻤﻴﻊ ﺍﻷﻣﻮﺭ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻌﻤﻠﻮﻧﻬﺎ. ﺛﻢ ﺍﺭﺗﺤﻠﻨﺎ ﻣﻦ ﺣﻮﺭﻳﺐ ﻭﺳﻠﻜﻨﺎ ﻛﻞ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﻔﻼﺓ ﺍﻟﻌﻈﻴﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺨﻴﻔﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻫﺎ ﻓﻲ ﻃﺮﻳﻖ ﺟﺒﻞ ﺍﻷﻣﻮﺭﻳﻴﻦ ﻛﻤﺎ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ. ﻭﺟﺌﻨﺎ ﺇﻟﻰ ﻗﺎﺩﺵ ﺑﺮﻧﻴﻊ. ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻲ: ﻫﺎ ﻗﺪ ﺩﻓﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﺃﻣﺎﻣﻚ ﺍﻷﺭﺽ. ﺍﺻﻌﺪ ﺗﻤﻠﻚ ﻛﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﻟﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻪ ﺁﺑﺎﺋﻚ. ﻻ ﺗﺨﻒ ﻭﻻ ﺗﺮﺗﻊ. ﻓﺘﻘﺪﻣﻮﻥ ﺇﻟﻲ ﺟﻤﻴﻌﻜﻢ ﻭﻗﻠﺘﻢ: ﻧﺮﺳﻞ ﺭﺟﺎﻻ ﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻓﻴﻔﺤﺼﻮﺍ ﻟﻨﺎ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻳﺮﺩﻭﻥ ﻟﻨﺎ ﺧﺒﺮﺍ ﻋﻦ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺼﻌﺪ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻋﻦ ﺍﻟﻤﺪﻥ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺄﺗﻲ ﺇﻟﻴﻬﺎ. ﻓﺤﺴﻦ ﻛﻼﻣﻲ ﻓﻲ ﻋﻴﻮﻧﻜﻢ ﻓﺄﺧﺬﺕ ﻣﻨﻜﻢ ﺍﺛﻨﻲ ﻋﺸﺮ ﺭﺟﻼ ﺭﺟﻼ ﺭﺟﻼ ﻟﻜﻞ ﺳﺒﻂ. ﻓﺎﺭﺗﺤﻠﻮﺍ ﻭﺻﻌﺪﻭﺍ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻭﺟﺎﺀﻭﺍ ﺇﻟﻰ ﻭﺍﺩﻱ ﺇﺷﻜﻮﻝ ﻭﺟﺴﺴﻮﻩ. ﻭﺃﺧﺬﻭﺍ ﺑﺄﻳﺪﻳﻬﻢ ﻣﻦ ﺛﻤﺮ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﺃﻧﺰﻟﻮﻩ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﻭﺭﺩﻭﺍ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺧﺒﺮﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ: ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﻌﻄﻴﻨﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﺟﻴﺪﺓ. ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻢ ﺗﺸﺄ ﺃﻧﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺼﻌﺪﻭﺍ ﺑﻞ ﻋﺼﻴﺘﻢ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ. ﻭﺗﺬﻣﺮﺗﻢ ﻓﻲ ﺧﻴﺎﻣﻜﻢ ﻭﻗﻠﺘﻢ: ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺃﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﺒﻐﺾ ﻟﻨﺎ ﺃﺧﺮﺟﻨﺎ ﻣﻦ ﺃﺭﺽ ﻣﺼﺮ ﻟﻴﺪﻓﻌﻨﺎ ﻓﻲ ﻳﺪ ﺍﻷﻣﻮﺭﻳﻴﻦ ﻟﻴﻬﻠﻜﻨﺎ. ﺇﻟﻰ ﺃﻳﻦ ﻧﺼﻌﺪ. ﺇﺧﻮﺗﻜﻢ ﺃﺫﺍﺑﻮﺍ ﻗﻠﺒﻨﺎ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ: ﺷﻌﺐ ﺃﻋﻈﻢ ﻭﺃﻃﻮﻝ ﻗﺎﻣﺔ ﻣﻨﺎ ﻣﺪﻥ ﻋﻈﻴﻤﺔ ﻭﻣﺤﺼﻨﺔ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺃﻳﻀﺎ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﻨﺎ ﺑﻨﻲ ﻋﻨﺎﻕ ﺍﻟﺠﺒﺎﺭﺓ ﻫﻨﺎﻙ. ﻓﻘﻠﺖ ﻟﻜﻢ: ﻻ ﺗﺮﺗﻌﺒﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺨﺎﻓﻮﺍ ﻣﻨﻬﻢ. ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﺍﻟﺴﺎﺋﺮ ﺃﻣﺎﻣﻜﻢ ﻫﻮ ﻳﺤﺎﺭﺏ ﻋﻨﻜﻢ ﻛﻜﻞ ﻣﺎ ﻓﻌﻞ ﻟﻜﻢ ﺃﻣﺎﻡ ﻋﻴﻮﻧﻜﻢ ﻓﻲ ﻣﺼﺮ. ﻭﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﺣﻴﺚ ﺭﺃﻳﺖ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﺣﻤﻠﻚ ﻛﻤﺎ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺮﺟﻞ ﺍﺑﻨﻪ ﻃﻮﻝ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﺳﻠﻜﺘﻤﻮﻫﺎ ﺣﺘﻰ ﺟﺌﺘﻢ ﺇﻟﻰ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻤﻜﺎﻥ. ﻭﻟﻜﻦ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻷﻣﺮ ﻟﻢ ﺗﺆﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ. ﺍﻟﺬﻱ ﺳﺎﺭ ﻗﺪﺍﻣﻜﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﻟﻴﺘﺠﺴﺲ ﻟﻜﻢ ﻣﻮﺿﻊ ﺧﻴﺎﻣﻜﻢ ﻓﻲ ﻧﺎﺭ ﻟﻴﻼ ﻭﻓﻲ ﺳﺤﺎﺏ ﻧﻬﺎﺭﺍ ﻟﻴﺮﻳﻜﻢ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺴﻠﻜﻮﻥ ﻓﻴﻬﺎ. ﻓﺴﻤﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﺻﻮﺕ ﻛﻼﻣﻜﻢ ﻓﻐﻀﺐ ﻭﺣﻠﻒ ﻗﺎﺋﻼ: ﻟﻦ ﻳﺮﻯ ﺃﺣﺪ ﻣﻦ ﻫﺆﻻﺀ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﺍﻟﺠﻴﻞ ﺍﻟﺮﺩﻱﺀ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺢ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺣﻠﻔﺖ ﻷﻋﻄﻲ ﺁﺑﺎﺀﻛﻢ. ﺇﻻ ﻛﺎﻟﺐ ﺑﻦ ﻳﻔﻨﻪ ﻓﻴﺮﺍﻫﺎ ﻭﻟﻪ ﺃﻋﻄﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺩﺍﺳﻬﺎ ﻭﻟﺒﻨﻴﻪ ﻷﻧﻪ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﺑﻜﻞ ﻗﻠﺒﻪ. ﻭﻣﻦ ﺃﺟﻠﻜﻢ ﺃﻳﻀﺎ ﺍﻧﺘﻬﺮ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﺎﺋﻼ: ﺃﻳﻀﺎ ﺃﻧﺖ ﻻ ﺗﺪﺧﻞ ﻫﻨﺎﻙ. ﻳﻮﺷﻊ ﺑﻦ ﻧﻮﻥ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﻗﺪﺍﻣﻚ ﻫﻮ ﻳﺪﺧﻞ ﺇﻟﻰ ﻫﻨﺎﻙ. ﺷﺠﻌﻪ ﻷﻧﻪ ﻳﻮﺭﺙ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺍﻷﺭﺽ. ﻭﺃﻳﻀﺎ ﺃﻃﻔﺎﻟﻜﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﻠﺘﻢ ﺇﻧﻬﻢ ﻳﺼﻴﺮﻭﻥ ﻏﻨﻴﻤﺔ ﻭﺑﻨﻴﻜﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻌﺮﻓﻮﺍ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺧﻴﺮﺍ ﻭﻻ ﺷﺮﺍ ﻫﻢ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﻭﻟﻬﻢ ﺃﻋﻄﻴﻬﺎ ﻓﻴﺮﺛﻮﻧﻬﺎ. ﻭﺃﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻓﺎﻧﻘﻠﺒﻮﺍ ﻭﺍﺭﺗﺤﻠﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻃﺮﻳﻖ ﺑﺤﺮ ﺳﻮﻑ. ﻓﺄﺟﺒﺘﻢ ﻭﻗﻠﺘﻢ ﻟﻲ: ﺃﺧﻄﺄﻧﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺮﺏ. ﻧﺤﻦ ﻧﺼﻌﺪ ﻭﻧﺤﺎﺭﺏ ﻛﻜﻞ ﻣﺎ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ. ﻓﺘﻘﻠﺪﺗﻢ ﻛﻞ ﺃﺩﻭﺍﺕ ﺣﺮﺑﻜﻢ ﻭﺗﺴﻬﻠﺘﻢ ﻟﻠﺼﻌﻮﺩ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺠﺒﻞ. ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻲ ﺍﻟﺮﺏ: ﻗﻞ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺼﻌﺪﻭﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺎﺭﺑﻮﺍ ﻷﻧﻲ ﻟﺴﺖ ﻓﻲ ﻭﺳﻄﻜﻢ ﻟﺌﻼ ﺗﻨﻬﺰﻣﻮﺍ ﺃﻣﺎﻡ ﺃﻋﺪﺍﺋﻜﻢ. ﻓﻜﻠﻤﺘﻜﻢ ﺃﻧﺎ ﻭﻟﻢ ﺗﺴﻤﻌﻮﺍ ﺑﻞ ﻋﺼﻴﺘﻢ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﺑﻐﻴﺘﻢ ﻭﺻﻌﺪﺗﻢ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺠﺒﻞ. ﻓﺨﺮﺝ ﺍﻷﻣﻮﺭﻱ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻟﻘﺎﺋﻜﻢ ﻭﻃﺮﺩﻭﻛﻢ ﻛﻤﺎ ﺗﻔﻌﻞ ﺍﻟﻨﺤﻞ ﻭﺿﺮﺑﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺳﻌﻴﺮ ﺇﻟﻰ ﺣﺮﻣﺔ. ﻓﺮﺟﻌﺘﻢ ﻭﺑﻜﻴﺘﻢ ﺃﻣﺎﻡ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻠﻢ ﻳﺴﻤﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﺼﻮﺗﻜﻢ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﻐ ﺇﻟﻴﻜﻢ. ﻓﻠﺒﺜﺘﻢ ﻓﻲ ﻗﺎﺩﺵ ﺃﻳﺎﻣﺎ ﻛﺜﻴﺮﺓ ﻛﺎﻷﻳﺎﻡ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﻀﻴﺘﻤﻮﻫﺎ ﻫﻨﺎﻙ.

---

[1] ﻡ: ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﻣﺤﺼﻮﻝ ﺍﻟﻜﻠﻤﺎﺕ.

[2] ﻓﻌﻞ. ﻣﺤﻤﺪ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺃﻛﺮﻋﺔ.

[3] ﻡ: ﻋﻴﻨﻮﻥ.

(3) ﺗﻜﻮ. 4: 9. ﺣﺰ. 7: 16. 9: 10.
(4) ﺣﺰ. 10: 35. 36. ﺩ. ﻣﻜ. 8.
(5) ﺩ. ﻳﻮ. 3: 8.
(6) ﺣﺰ. 15: 6. ﻋﺰ. 4: 3. 9. 21. 22. ﺣﺰ. 2: 23.
(7) ﻣﺰﻣ. 8: 39. ﻋﺰ. 4: 11. 12. 16.
(8) ﻋﺰ. 9: 17. ﺗﻜﻮ. 3: 22. ﺣﺰ. 12: 3. 18: 18. 22. 18. ﻓﺰ. 3: 25.
(10) ﻫﺰ. 27: 26. ﻳﺸ. 11: 3.
(11) ﺗﻜﻮ. 2: 16. ﻣﺰﻣ. 2: 4. ﻋﺰ. 1: 17. ﺣﺰ. 10: 38. 15. 5: 20. 7: 8. 13. 1. ﻣﻠ. 1: 9. ﺗﻜﻮ. 3: 16. ﻓﺰ. 7: 53. ﺣﺰ. 2: 2. ﻣﻉ. 20: 19. 21. 22. ﻫﺰ. 5: 5. 22. 23.
(12) ﻋﺰ. 4: 4. 5. 10: 5. 6. 11: 6. ﺣﻙ. 18: 5. ﻧﺤﻤ. 9: 29. ﻣﻭ. 20: 11. ﻋﺰ. 10: 5.
(13) ﻋﺰ. 8: 3. ﺩ. ﻳﻮ. 5: 21. ﺗﻜﻮ. 4: 5. ﻫﺰ. 21: 23.
(14) ﻋﺰ. 4: 9. 16. ﻟﻭ. 32: 15. 44: 3. ﻟﺩ. 31: 33. 32. 40. ﻣﻭ. 11: 19. 36. 27. ﻣﻟ. 2: 28. 29. ﺭﻭ. 12: 10. ﻣﻣ. 7: 39. ﻓﺰ. 2: 33.
(15) ﺣﺰ. 9: 17.
(16) ﺣﺰ. 12: 3. 7. 17: 7. ﺗﻜﻮ. 8: 8. ﻳﻮ. 12: 12. (17) ﻣﻉ. 12: 40. 41, ﻋﺰ. 4: 13. 14. ﺗﻜﻮ. 3: 21.
(18) ﻋﺰ. 8: 17. 4: 14.
(19) ﻣﺰﻣ. 15: 22. ﻋﺰ. 4: 15. 5: 20. 7: 8. 13. 1. ﻣﻠ. 1: 9. ﺗﻜﻮ. 3: 16. ﻓﺰ. 7: 21. 22. ﻫﺰ. 5: 5. 22. 23.
(20) ﻋﺰ. 3: 29. 30.
(21) ﺗﻜﻮ. 2: 21.
(22) ﺗﻜﻮ. 3: 8. ﻋﺰ. 3: 9. 19. 23. 11: 32. 4: 11. 12. 16.
(24) ﻣﻣ 5: 17. ﻋﺰ. 10: 4. ﻳﻮ. 2: 17. ﺣﺰ. 9: 9. 10. ﻓﺰ. 13: 39. ﺗﻜﻮ. 2: 16. (26) ﻣﺰﻣ. 1: 12. ﻋﺰ. 8: 14–16. ﺗﻜﻮ. 4: 5. 1. ﻣﻣ. 3: 1. 2.
(27) ﻋﺰ. 6: 3. 13: 14.
(28) ﻋﺰ. 10: 12. 1. ﻳﻮ. 12: 13. ﺗﻜﻮ. 5: 6. ﻳﻮ.

6 בחמתם הרגו איש וברצונם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
7 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ מפרי יהודה שכב כארי וכלביא מי יקימנו׃
8 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
9 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃
10 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויריכתו על צידן׃
11 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃
12 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃
13 לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
14 אשר לחמו שמנה והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃
15 פרת בן יוסף פרת בן עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ ויקשתהו ויריבהו בעלי חצים׃
16 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃
17 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃
18 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃
19 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃
20 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃
21 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃
22 אל פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
23 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃
24 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו׃
25 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃
26 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃
27 ויעבר ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃
28 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃
29 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃
30 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
31 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃

פרשת ויחי׃ פרק מ׳ו׃

1 [1]ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃
2 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃
3 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
4 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃
5 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃
6 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃
7 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
8 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
9 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
10 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
11 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃
12 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
13 ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
14 ויגש ישראל בימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ושכלתיו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃
18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

פרשת ויחי׃ פרק מ׳ז׃

1 [1]ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃
3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃
5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
6 בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל יחד כבודי אל תחד כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃
7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃
9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃
10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃
12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃
13 זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויריכתו על צידן׃
14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃
16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃
17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃
18 לישועתך קויתי יהוה׃
19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃
21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃
22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃
23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃
24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃
25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃
26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃
27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃
28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃
29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃
30 אל פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃

סדר ויחי׃ פ׳

1 [1]ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃
2 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃
3 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
4 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃
5 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃
6 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃
7 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
8 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
9 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
10 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
11 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃

---

[1] פרשת ויחי׃ סתומה ויש פתוחה בין פרשה זו לפרשה שלפניה׃—ויש סתומה בתוך פרשה זו׃ וכן בין פרשה זו לפרשה שלאחריה׃

(6) ס׳ם: 5: 5. 8: 15.
(7) ס׳ם: 8: 16. 17. בראשית. 3: 29.
(8) ג׳ר: 2: 12. 1. ד׳ה. 4: 5.
ס׳ם 1: 25. 1. ס׳ה. 12: 2. ג׳ר. 2: 11. 12. 1. ד׳ה. 1: 9.
(9) 1. ס׳ה. 8: 3. 13: 12. ד׳ב. 2: 19. בראשית. 3: 3.
ס׳ה. 2: 20. ס׳ם. 8: 3. ד׳ב. 7: 18. בראשית. 4: 3.
(10) ס׳ם: 14. 5. ס׳ה. 2: 16.
(11) בראשית. 2: 2. 5: 2. 2. 4. 1. ד׳ה. 3: 5.
(12) ד׳ב. ס׳ה. 2: 5.
(13) 1. ס׳ה. 2: 3. ד׳ב. ס׳ה. 11: 30. 12: 7. 9. בראשית. 1: 6.
(14) ד׳ב. ד׳ב. 19: 27. מלו. 2: 7. ו׳ד. 12: 8. ס׳ה. 10: 40. ל׳ה. 10: 16. ס׳ה. 13: 20. 1. ד׳ה. 2: 13.
(16) בראשית. 2: 5. 14.
(17) ס׳ם: 10: 2. ד׳ב. ס׳ה. 11: 2. 1. ס׳ה. 4: 15. ב׳ס׳ר׳ם. 10. ד׳ה. 1: 18.
(22) ב׳ר׳ 16: 15. 21: 2.
(23) ס׳ם: 9: 7. 8. ב׳ר׳ 18: 10. 14. 21: 1. 2. ד׳ב. 11: 11.
(24) ו׳ד. 33: 2.
(26) ו׳ד. 2: 2. ד׳ב. 12: 22. 2: 21. ד׳ב. 12: 15.
(27) ו׳ד. 54: 1.
(28) ב׳ר׳ 3: 25. ס׳ם. 9: 8. בראשית. 3: 29.
(29) ב׳ר׳ 21: 9. בראשית. 5: 11. 6: 12.
(30) בראשית. 3: 8. 22. ב׳ר׳ 21: 10. 12. ס׳ה. 8: 35.
(31) ס׳ה. 8: 36. בראשית. 5: 1. 13.

---

(1) ס׳ה. 8: 32. ס׳ם. 6: 18. 1. ב׳ר׳. 2: 16. ב׳ר׳ 15: 10. בראשית. 2: 4. 4: 9.
(2) ב׳ר׳ 15: 1. 16: 1. 3.
(3) בראשית. 3: 10.
(4) ס׳ם. 9: 31. 32. בראשית. 2: 21. ד׳ב. 12: 15.
(5) ס׳ם. 8: 24. 25. ד׳ב. 4: 8.
(6) 1. ס׳ה. 7: 19. בראשית. 3: 28. 6: 15. ס׳ה. 3: 11. 1. ד׳ה. 1: 3. ד׳ב. 2: 18. 20. 22.
(7) 1. ס׳ה. 9: 24. בראשית. 3: 1.
(8) בראשית. 1: 6.
(9) 1. ס׳ה. 5: 6. 15: 33.
(10) ד׳ב. ס׳ה. 2: 3. 8: 22. בראשית. 1: 7. ד׳ב. ס׳ה. 10: 6. 11) בראשית. 6: 12. 1. ס׳ה. 15: 30. בראשית. 4: 29. 6: 17. 1. ס׳ה. 1: 23.

12 וְנִמְכְּרוּ חֲבוּשֵׁי בָתֵּי וְנִגְּלָה בְּתוֹכָם׃ וְנִתַּן כָּל אָדָם בְּיַד רֵעֵהוּ׃ וְנִשְׁבְּרוּ כָּל מַטֵּה לֶחֶם וְכָל מַשְׁעֶנֶת עֹז׃ וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּתֵת חֲמָתִי בָּם׃

13 חֲזוֹת אֲשֶׁר הָיָה יְחֶזְקֵאל מַרְאֶה לְכָל הַגּוֹיִם וְנִבָּא עֲלֵיהֶם כִּי לֹא יֵעָשׂוּ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַד בּוֹא הַקֵּץ׃ וְנִבָּא עַל הַמַּרְאֶה הַזֶּה כִּי הַמַּרְאֶה הַזֶּה לְיָמִים רַבִּים׃ וְנִבָּא עַל עִתִּים רְחוֹקוֹת

תהלים.

מזמור א.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד׃

מזמור ב.

1 למה רגשו גוים (ולאמים) יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו׃
4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃
13 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃
14 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
15 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
16 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
17 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
18 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
19 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת׃
20 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

מזמור ג.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
3 בני אישים עד מה כבודי לכלמה תאהבו ריק תבקשו כזב סלה׃
4 וידעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃
7 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
9 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

---

(1) ד. תה. 1: 1. ש. 1: 7. ה. 17:4. ש. 6: 21. תה. 1: 2.
(2) יהושע. 1: 3. שמות. 1: 4.
(3) ד. תה. 1: 3. י. שמות. 1: 3. ש. 6: 12.
(4) ש. 8: 28. ד. דה. 2: 13. ד. שמ. 1: 9. תה. 2: 1. י. שמ. 1: 2. ד. 9. 1: 20. ש. 1: 75. ש. 2: 10. 5: 27. תה. 1: 22. י. דה. 4: 7. יהושע. 2: 12.
(5) ש. 8: 29. 30. ש. 1: 11. משל. 1: 12. ש. 8: 15. ד. תה. 6: 18. יהושע. 4: 5. י. שמ. 3: 1. משל. 11: 26. קה. 12: 32. י. תה. 1: 21. ש. 1: 9.
(6) ש. 3: 24. 5: 15. משל. 3: 17. 17: 5. שמ. 3: 35. 10: 17.
(7) ש. 20: 28. ש. 3: 24. תה. 1: 14. תה. 9: 12. י. שמ. 1: 18. 19. יהושע. 5: 9. ש. 2: 4. 9: 23. ש. 2: 7. 3: 8. 16. תה. 4: 19.
(9) ש. 16: 25. ש. 3: 4. 9. תה. 1: 26. ש. 3: 11. ד. שמ. 1: 9.
(10) יהושע. 4: 4. תה. 1: 2. 9: 10. י. שמ. 1: 20. תה. 3: 22. 23. 11: 3. ש. 2: 15. 3: 15. ש. 2: 9. 10. תה. 1: 20.
(11) ש. 20: 32. 26: 18. ש. 8: 17. תה. 1: 12. 3: 24. יהושע. 3: 7. תה. 2: 5. י. שמ. 1: 4. ש. 1: 5. ד. 46: 10. 11.
(12) ש. 1: 6. 14. ד. דה. 2: 13. תה. 1: 18.

(13) משל. 1: 17. ד. תה. 6: 1. 7. 22: ש. 4: 30.
(14) ד. תה. 1: 22. 5: 5. יהושע. 21: 28. ש. 8: 23. ש. 6: 4. 30. ש. 20: 28. ש. 1: 6. 12. י. שמ. 2: 9.
(15) תה. 1: 4. שמואל ב. 5.
(16) ש. 1: 9. תה. 1: 3. 4. תה. 1: 3. י. דה. 1: 3. ד. דה. 1: 3.
(17) משל. 20: 17. תה. 1: 9. 2: 2.
(18) ש. 26: 18. ש. 2: 12. 4: 4. 1: 11.
(19) ש. 3: 7. תה. 1: 29. 2: 12.
(20) ש. 2: 24. 33. תה. 110: 1. ש. 7: 55. 56. תה. 3: 1. יהושע. 1: 3. 10: 12.
(21) תה. 2: 9. 10. תה. 2: 10. ש. 5: 12. 14.

---

[1]מ: פרשה סתומה׃ [2]מ: בין פרשה זו לזה אין הפסק. [3]מ: לחתי. [4]מסורת: רפה בפסוק הזה.
[5]מ: שאינו.

4 ואתה תבדיל בין שאול ובין אמיר נפשי׃ 5 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ 6 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ 7 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ 8 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ 9 אדם יקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃ 10 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ 11 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ 12 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ 13 אך תכסה עליו ויתמו רעיו בשאול מזבל לו׃ 14 אך אלהים אל תחרש מני תשתוק ואל תהי מני אל׃ 15 כי הנה אויביך יהמיון וישנאיך נשאו ראש׃ 16 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך׃ 17 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד׃ 18 כי נועצו יחד בלב עליך ברית יכרתו׃ 19 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים׃ 20 גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור׃ 21 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה׃ 22 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון׃ 23 נשמדו בעין דור היו דמן לאדמה׃ 24 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזלח וכצלמנע כל נסיכמו׃ 25 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים׃ 26 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח׃ 27 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים׃ 28 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם׃ 29 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה׃ 30 יבשו ויבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו׃ 31 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ׃

פרק ד.

1 למנצח על השמינית מזמור לדוד׃ 2 יהוה אל תוכיחני באפך ואל ביסרך תיסרני׃ 3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃ 4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃ 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃ 6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃ 7 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארצה אערשה׃ 8 עשש מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃ 9 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃ 10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ 11 יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע׃

פרק ה.

1 למנצח אל נחילות מזמור לדוד׃ 2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃ 3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃ 4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃ 5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃ 6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃ 7 תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ 8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃ 9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכי׃ 10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון׃ 11 האשימם אלהים יפלו מעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃ 12 ויישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אוהבי שמך׃ 13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

פרק ו.

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד׃ 2 יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ 3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃ 4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃ 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃ 6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃ 7 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארצה אערשה׃ 8 עשש מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃ 9 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃ 10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ 11 יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע׃

פרק ז.

1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃ 2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃ 3 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃ 4 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃ 5 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃ 6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃ 7 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה׃ 8 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃ 9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃ 10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃ 11 מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃ 12 אלהים שופט צדיק ואל זועם בכל יום׃ 13 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה׃ 14 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׃ 15 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ 16 באר חפר ויעקרה ויפל בשחת יפעל׃ 17 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ 18 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃

[1] ד: לבדך יהוה.

(4) ש. 10: 12. ר. 1: 7. 2: 7.
(5) ש. 5: 6. 8. 10. ר. 2: 1. ש. 6: 4. 5. ס. 2: 12. 13: 3. 1. 3. ב. 15: 11. ר. 2: 8. ל. 3: 5.
(6) ר. 1: 20.
(7) ל. 3: 4.
(8) ר. 2: 5. ש. 3: 24. ד. 1: 9. ש. 4: 16. פס. 16: 17. ס. 6: 44. 65. ש. 10: 14. 15. 17. ר. 1: 19. ב. 1: 29.
(9) ש. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11: 6. ו. ס. 1: 29–31. ד. ל. 1: 9. ל. 3: 5.
(10) ד. 32: 6. ס. 100: 3. נ. 19: 25. 29: 23. 44: 21. ס. 3: 5. ו. ס. 3: 9. ס. ס. 5: 5. 17. ר. 4: 24. ל. 2: 14. ר. 1: 4.
(11) ו. ס. 12: 2. ר. 5: 8. ס. 1: 21. 2: 13. ש. 2: 28. 29. ס. 2: 11.
(12) ר. 4: 18. ס. 1: 21. ש. 13: 9. ס. 10: 16. ש. 9: 4. 8. ו. ד. 4: 13. ל. 8. ו. ד. 4: 5.
(13) ל. 3: 28. ב. 2: 39. ר. 2: 17.
(14) ס. 5: 5. ס. 16: 33. ב. 10: 36. ש. 5: 1. ס. 1: 20. ס. 10: 16. ל. 3: 28.
(15) ס. 2: 14. 20. 1: 22. ד. ס. 5: 17. ל. 6: 15. ר. 4: 24.
(16) ס. 1: 20–22. ש. 6: 6. 8: 3. ס. 2: 14.
(17) נ. 57: 19. ד. 9: 10. ב. 2: 39. 10: 36. ש. 5: 1. ר. 2: 13. 14. ס. 148: 14.
(18) ס. 10: 9. 14: 6. ש. 5: 2. ר. 3: 12. נ. 4: 16. 10: 19. 20. ו. ב. 3: 18. ו. ס. 12: 13. ר. 4: 4.
(19) ש. 3: 20. נ. 12: 22. 23. ל. 6: 10. ר. 15: 3.
(20) ו. ס. 3: 9. 10. ר. 4: 12. ו. ב. 2: 4. 5. ס. 18: 16. ל. 2: 9. ל. 21: 14. ס. 1. ר. 28: 12. 4: 11. ס. 118: 22. נ. 28: 16. ס. 21: 42.
(21) ר. 4: 15. 16. ו. ס. 3: 17. 6: 19. ד. ס. 6: 16.
(22) ו. ב. 2: 5.

(1) ב. 21: 33. 28: 17. 20. ר. 4: 1. 6: 20. ב. 1: 7. 14. 16. ס. 18. ד. ל. 1: 8. 2: 9. ב. 1. ל. 9. ל. 11. ס. 1. 24. ד. ל. 2: 10.
(2) ש. 1: 5. 11: 13. ו. ס. 4: 1. ר. 7. ס. 1: 25. 9: 15. 13: 2. ש. 12: 2. ס. 3: 12. 16: 3. ל. 16. ר. 3: 8. 14: 11. ס. 118: 22. נ. 28: 16. ס. 21: 42.
(3) ב. 22: 17. 21. 26: 17. 18. ל. 1: 12. ש. 16: 15.

[2] מ: ושמעי.

(4) ש. 10: 12. ר. 1: 7. 2: 7.
(5) ש. 5: 6. 8. 10. ר. 2: 1. ש. 6: 4. 5. ס. 2: 12. 13: 3. 1. 3. ב. 15: 11. ר. 2: 8. ל. 3: 5.
(6) ר. 1: 20.
(7) ל. 3: 4.
(8) ר. 2: 5. ש. 3: 24. ד. 1: 9. ש. 4: 16. פס. 16: 17. ס. 6: 44. 65. ש. 10: 14. 15. 17. ר. 1: 19. ב. 1: 29.
(9) ש. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11: 6. ו. ס. 1: 29–31. ד. ל. 1: 9. ל. 3: 5.
(10) ד. 32: 6. ס. 100: 3. נ. 19: 25. 29: 23. 44: 21. ס. 3: 5. ו. ס. 3: 9. ס. ס. 5: 5. 17. ר. 4: 24. ל. 2: 14. ר. 1: 4.
(11) ו. ס. 12: 2. ר. 5: 8. ס. 1: 21. 2: 13. ש. 2: 28. 29. ס. 2: 11.
(12) ר. 4: 18. ס. 1: 21. ש. 13: 9. ס. 10: 16. ש. 9: 4. 8. ו. ד. 4: 13. ל. 8. ו. ד. 4: 5.
(13) ל. 3: 28. ב. 2: 39. ר. 2: 17.
(14) ס. 5: 5. ס. 16: 33. ב. 10: 36. ש. 5: 1. ס. 1: 20. ס. 10: 16. ל. 3: 28.
(15) ס. 2: 14. 20. 1: 22. ד. ס. 5: 17. ל. 6: 15. ר. 4: 24.
(16) ס. 1: 20–22. ש. 6: 6. 8: 3. ס. 2: 14.
(17) נ. 57: 19. ד. 9: 10. ב. 2: 39. 10: 36. ש. 5: 1. ר. 2: 13. 14. ס. 148: 14.
(18) ס. 10: 9. 14: 6. ש. 5: 2. ר. 3: 12. נ. 4: 16. 10: 19. 20. ו. ב. 3: 18. ו. ס. 12: 13. ר. 4: 4.
(19) ש. 3: 20. נ. 12: 22. 23. ל. 6: 10. ר. 15: 3.
(20) ו. ס. 3: 9. 10. ר. 4: 12. ו. ב. 2: 4. 5. ס. 18: 16. ל. 2: 9. ל. 21: 14. ס. 1. ר. 28: 12. 4: 11. ס. 118: 22. נ. 28: 16. ס. 21: 42.
(21) ר. 4: 15. 16. ו. ס. 3: 17. 6: 19. ד. ס. 6: 16.
(22) ו. ב. 2: 5.

(1) ב. 21: 33. 28: 17. 20. ר. 4: 1. 6: 20. ב. 1: 7. 14. 16. ס. 18. ד. ל. 1: 8. 2: 9. ב. 1. ל. 9. ל. 11. ס. 1. 24. ד. ל. 2: 10.
(2) ש. 1: 5. 11: 13. ו. ס. 4: 1. ר. 7. ס. 1: 25. 9: 15. 13: 2. ש. 12: 2. ס. 3: 12. 16: 3. ל. 16. ר. 3: 8. 14: 11. ס. 118: 22. נ. 28: 16. ס. 21: 42.
(3) ב. 22: 17. 21. 26: 17. 18. ל. 1: 12. ש. 16: 15.
(4) ו. ס. 4: 1. ר. 6: 19.
(5) ב. 28: 10. ש. 9: 2. 20.
(6) ל. 3: 28. 29. ר. 2: 14–16. ל. 3: 14.
(7) ש. 15: 16. ס. 1: 23. 25. ש. 1: 5. 15: 18. ר. 1: 19. ס. 1: 29.
(8) ו. ס. 15: 9. ו. ל. 1: 13. ל. 15. ל. 16. ר. 2: 8. ו. ל. 2: 7. ד. ל. 1: 11. ר. 1: 7. ס. 1: 27.
(9) ר. 3: 3. ש. 1: 9. ש. 16: 25. ר. 3: 5. ו. ס. 2: 7. ס. 1: 26. 33: 6. ס. פס. 1: 3. ס. 1: 16. ד. ס. 1: 2.
(10) ו. ל. 1: 12. ש. 8: 38. ר. 1: 21. ס. 1: 16. ו. ל. 3: 22. ו. ס. 2: 7. ו. ל. 3: 16.
(11) ר. 1: 9.
(12) ר. 2: 18. ד. ס. 4: 16.

176 :ܡܫܠ ܟ. ܐ. ܟ. ܐ. ܟ. ܐ.

28 לְנַחֲלָתוֹ׃ ס וַיְהִי כִּי־כָלוּ יְמֵי בְכִיָה וַיְדַבֵּר
אֶל־בֵּית אִמָּהּ כְּדַבְּרָהּ׃ וַיִּקַּח רִבְקָה וַתֵּלֶךְ
29 וַתְּהִי לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי
אִמּוֹ׃ ס וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה
זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
30 יִשְׁמָעֵאל וְיִצְחָק בָּנָיו אֶל־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה
אֶל־שְׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
31 מַמְרֵא׃ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־
32 חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ ס וַיְהִי
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק
בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃[1]

פרשת תולדות. ס.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר
2 יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם
בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃
3 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃ חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ
4 וְקֶדְמָה׃ אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂאִים לְאֻמֹּתָם׃
5 וְחַיֵּי יִשְׁמָעֵאל שְׁנֵי וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
6 וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה
עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה
נֶגֶד כָּל־אֶחָיו נָפָל׃ ס וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־
7 אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃ וַיְהִי יִצְחָק
בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל
הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃
8 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא
וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּתְרֹצְצוּ
9 הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי
וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי
גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם
10 מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ ס וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ

[1] לָלֶכֶת.

---

(28) בר׳ 20: 35. ו. דה. 4: 11. ב. דה. 3: 8. 11. 12. לה. 3: 11.
(29) מה׳ 12: 36. יה. 5: 4. מה. 3: 8. 4: 6. ו. דה. 5: 11. מה. 3: 16.
(30) נה. 7: 13. 63: 10. שו. 16: 43. ו. דה. 5: 19. יה. 1: 13. לה. 21: 28. ש. 8: 23. יה. 1: 14.
(31) מה. 3: 8. 19. בראל. 3: 2. מה. 4: 11. ו. בראל. 2: 1. בראל. 3: 3.
(32) ב. מה. 2: 10. מה. 3: 12. 13. מה׳ 6: 14. מה. 11: 25.

(1) מה׳ 5: 45. 48. לה. 6: 36. יה. 4: 32.
(2) מה׳ 13: 34. 15: 12. ו. דה. 4: 9. ו. מה. 3: 11. 23. 4: 21. בראל. 1: 4. 2: 20. חב. 7: 27. 9: 14. 26. 10: 10. 12. ו. מה. 3: 16. חב. 8: 21. חה. 1: 9. ב. מה. 2: 15.
(3) ש. 6: 13. ו. מה. 6: 18. ב. מה. 12: 21. יה. 4: 19. 20. מה. 3: 5. ו. דה. 4: 3. מה. ו. מה. 5: 1.
(4) מה׳ 12: 35. יה. 4: 29. ש. 1: 28.
(5) ו. מה. 6: 9. בראל. 5: 19. 21. מה. 3: 5. ו. מה. 6: 17. בראל. 5: 21. בראל. 22: 15.
(6) ז: 29: 8. מה׳ 24: 4. 8. 18. ב. דה. 2: 4. ש. 1: 18. יה. 2: 2. מה. 3: 6.
(8) בר׳ 9: 2. מה׳ 4: 16. בא. 26: 18. ש. 1: 21. יה. 2: 11. 12. 4: 18. בראל. 3: 3. ו. בראל. 2: 9. מה׳ 8: 12. 12. 46. ב. מה. 3: 18. 4: 6. ו. דה. 5: 5. ו. מה. 2: 5. 6. 16. 8. מה. 12: 36. (9) בראל. 5: 22.

[2] מ: בְּמוֹתָם. [3] מהמ״ח: בְּמוֹתָם.

(10) ש. 12: 2. מה. 1: 10. ו. דה. 5: 21. ו. בראל. 2: 3. (11) ו. מה. 5: 9. 11. 10: 20. ב. מה. 6: 14. 14. ש. 6: 21. 13. 12. בראל. 6: 8. מה. 19: 17. ו. בראל. 5: 20. (12) ש. 1: 24. 26. יה. 5: 3. ו. בראל. 5: 25. ש. 6: 4. 5. יה. 2: 5. מה. 3: 1. מה. 4: 5. (15) מה. 4: 5. בראל. 6: 10. מה׳. 11: 2. 12: 1. מה׳. 12: 35. יה. 6: 13. 17. (16) מה. 4: 28. 34. בראל. 2: 5. 22. 34. מה. 3: 18. בראל. 2: 5. ו. יה. 1: 3. 5. (17) מה. 4: 5. ש. 12: 2. ו. דה. 4: 3. 5: 18. (18) מה׳. 20: 1. 23: 20. 30. נה. 5: 11. 22. לה. 21: 34. (19) ש. 16: 25. ו. מה. 14: 26. מה. 3: 16. מה. 5: 13. (20) מה. 34: 1. נה. 63: 7. מה. 3: 17. ו. דה. 5: 18. ב. דה. 1: 3. בה. 13: 15. ו. בראל. 2: 5. 4: 11. (21) מה. 2: 3. ו. בראל. 5: 5. (22) בה. 3: 16. ו. מה. 14: 34. מה. 3: 18. בראל. 2: 5. ו. בראל. 3: 1. יה. 6: 5. (23) ו. מה. 11: 3. יה. 1: 22. 4: 15. מה. 1: 18. יה. 1: 23. (24) מה. 3: 20. 22. בראל. 2: 9. (25) מה. 3: 19. ו. בראל. 3: 7. בה. 20: 28. בראל. 1: 4. 2: 20. יה. 5: 2. (26) מה׳. 3: 5. בראל. 3: 5. בה. 10: 22. ו. מה׳. 5: 6. מה׳. 15: 3. 17: 17. (28) ב. מה. 11: 2. מה. 1: 22. 4: 7. יה. 1: 4.

29 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃
30 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לִרְשְׁתָּהּ׃
31 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃
32 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃
33 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

ו

1 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד לַעֲשׂתְכֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
2 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו אֲנֹכִי מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנֶךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃
3 וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
5 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
6 וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
7 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
8 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
9 וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָךְ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃
10 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃

---

[1] שמות יט. יג. מה. כא—ומ֣ שׁ֣ם ס֣פ֣ ס֣פ֣ ס֣פ֣

דברי הימים.

פרק א׳.

1 אדם שת אנוש׃
2 קינן מהללאל ירד׃
3 חנוך מתושלח למך׃
4 נח שם חם ויפת׃
5 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃
6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה׃
7 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃
8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃
9 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃
10 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃
11 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים׃
12 ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים׃
13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃
14 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃
15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃
16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי׃
17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך׃
18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃
19 ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃
20 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃
21 את הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃
22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא׃
23 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃
24 שם ארפכשד שלח׃
25 עבר פלג רעו׃
26 שרוג נחור תרח׃
27 אברם הוא אברהם׃
28 בני אברהם יצחק וישמעאל׃
29 אלה תולדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם׃
30 משמע ודומה ומשא חדד ותימא׃
31 יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל׃
32 ובני קטורה פלגש אברהם ילדה את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ובני יקשן שבא ודדן׃
33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃
34 ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל׃
35 בני עשו אליפז ראואל ויעוש ויעלם וקרח׃
36 בני אליפז תימן ואומר צפו וגעתם קנז ותמנע עמלק׃
37 בני ראואל נחת זרח שמה ומזה׃
38 ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן׃
39 ובני לוטן חורי והומם ואחות תמנע׃
40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה׃
41 בני ענה דישן ובני דישן חמרן ואשבן ויתרן וכרן׃
42 בני אצר בלהן וזעוון עקן בני דישן עוץ וארן׃
43 ואלה מלכים אשר מלכו בארץ אדום בטרם מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה׃
44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃
45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני׃
46 וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃
47 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃
48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר׃
49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃
50 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשת מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
51 וימת הדד ואלופי אדום היו אלוף תמנע אלוף עלין אלוף יתת׃
52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
54 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום׃

פרק ב׳.

1 ואלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולן׃
2 דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר׃
3 בני יהודה ער ואונן ושלה שלשה נולדו לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו׃
4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה׃
5 בני פרץ חצרון וחמול׃
6 ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה׃
7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל במעל בחרם׃
8 ובני איתן עזריה׃
9 ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי׃
10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה׃
11 ונחשון הוליד את שלמא שלמא הוליד את בעז׃
12 בעז הוליד את עובד עובד הוליד את ישי׃
13 וישי הוליד את בכרו את אליאב ומשנהו אבינדב ושלשי שמעא׃
14 ונתנאל הרביעי רדי החמשי׃
15 אצם הששי דויד השביעי׃
16 וצרויה ואביגיל אחותם ובני צרויה אבישי ויואב ועשהאל שלשה׃
17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא ישמעאלי׃
18 וכלב בן חצרון הוליד את בניו מעזבה אשה וגם את ירעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון׃
19 וימת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור׃
20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל׃
21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד ויקחה בהיותו בן ששים שנה ותלד לו את שגוב׃
22 ושגוב הוליד את יאיר ולו עשרים ושלשה ערים בארץ גלעד׃
23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מהם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד׃
24 ואחר מות חצרון בכבת אפרתה ותלד לו את אשחור אבי תקוע׃
25 ויהי בני ירחמאל בכור חצרון ויהי בכור רם ובונה ואחר ואפרים אחיה׃
26 ותהי לירחמאל אשה אחרת ושמה עטרה היא אם אונם׃
27 ויהי בני רם בכור ירחמאל חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
28 ובני אונם שמאי וידע ובני שמאי נדב ואבישור׃
29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מולד׃
30 ובני נדב סלד ואפים ומת סלד בלא בנים׃
31 ובני אפים ישי ובני ישי ששן ובני ששן אחלי׃
32 ובני ידע שמאי ונדב ויתר ויונתן ומת יתר בלא בנים׃
33 ובני יונתן פלת וזזא אלה בני ירחמאל׃
34 ולששן לא היו בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע׃
35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי׃
36 ועתי הוליד את נתן ונתן הוליד את זבד׃
37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד׃
38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה׃
39 ועזריה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה׃
40 ואלעשה הוליד את סכמי וסכמי הוליד את שלמי׃
41 ושלמי הוליד את אלישמע׃
42 ובני כלב אחי ירחמאל משא בכורו ומרשה בן חברון׃
43 ובני חברון קרח ותפוח ורקם ושמע׃
44 ושמע הוליד את רחם אבי יורקעם ורקם הוליד את שמי׃
45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור׃
46 ועיפה פלגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז׃
47 ובני יהדי רגם ויותם וגשן ופלט ועיפה ושעף׃
48 מעכה פלגש כלב ילדה את שבר ואת תרחנה׃
49 ילדה גם את שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעה ובת כלב עכסה׃
50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים׃
51 סלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר׃
52 ויהי לשובל אבי קרית יערים יתר חצי המנוחי׃
53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפוטי והשומתי והמשראי ממנם יצאו הצרעתי והאשתאלי׃
54 בני סלמא בית לחם והנטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי׃
55 ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתי שמעתי סוכתי הם הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב׃

פרק ג׳.

1 ואלה היו בני דויד אשר נולדו לו בחברון הבכור אמנון לאחינעם היזרעאלית השני דניאל לאביגיל הכרמלית׃
2 השלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית׃
3 החמשי שפטיה מאביטל השישי יתרעם מעגלתו דויד׃
4 ששה נולדו לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים וירושלים שלשים ושלש שנה׃
5 ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל׃
6 ויבחר ואלישמע׃
7 ונפג ונפוג׃
8 ואלישמע׃
9 אלידע ואליפלט תשעה׃
10 כל בני דויד מלבד בני הפלגשים ותמר אחותם׃
11 ובן שלמה רחבעם אביה אסא בנו יהושפט בנו׃
12 יהורם בנו אחזיה בנו יואש בנו׃
13 אמציה בנו עזריה בנו יותם בנו׃
14 אחז בנו חזקיה בנו מנשה בנו׃
15 אמון בנו יאשיה בנו׃
16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה׃
17 ובני יכניה אסיר שאלתיאל בנו׃
18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה׃
19 ובני פדיה זרבבל ושמעי ובני זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם׃
20 וחשובה ואהל וברכיה וחסדיה ויושב חסד חמשה׃
21 ובני חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה׃
22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה׃
23 ובני נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה׃
24 ובני אליועיני הודויה ואשבעה ופלאיה ועקוב ויוחנן ודלאיה וענני שבעה׃

פרק ד׳.

1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל׃
2 וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי׃
3 ואלה היו מאבי אתם בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם אשחור אבי תקוע׃
4 ויעזר אבי גדור ויקם אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם׃
5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלעה ונערה׃
6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת אחשתרי אלה בני נערה׃
7 ובני חלעה צרת יצהר ויארב וקוץ׃
8 וקוץ הוליד את אנוב ואת צובבה ומשפחות אחרל בן האחלי׃
9 ויעבץ היה נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתיו בעצב׃
10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ידך עמדי ועשית מרעה לבלתי עצבני ויבא אלהים את אשר שאל׃
11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון׃
12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה׃
13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת ומעונתי׃
14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גי החרשים כי חרשים היו׃
15 ובני כלב בן יפנה עירו ועלא ונעם ובני עלא קנז׃
16 ובני יהללאל זיף וזיפה תרעא ואשרעאל׃
17 ובני עזרא ידתון ומרד ועפר וילון ותלד את מרים ואת שמאי ואת ישבח אבי אשתמוע׃
18 ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי סוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד׃
19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמוע המעכתי׃
20 ובני שמון אמנון ורנה בן חנן ותילון ובני ישעי זחת וזחת׃
21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדי הבוץ ליהושפי ולשרף אשר במואב וישבי לחם והדברים עתיקים׃
22 ויוקים ואנשי כזיבא ויואש וסרף אשר מלכו במואב וישובי לחם והדברים עתיקים׃
23 הם היוצרים ויושבי נטעים וגדרה עמו ישבו שם למלאכתו׃
24 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול׃
25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו׃
26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו׃
27 ולשמעי שש בנים וששה בנות ולכל אחיו לא רבו ולכל משפחת בני יהודה׃
28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל׃
29 ובבלה ועצם ותולד׃
30 ובתואל וחרמה וצקלג׃
31 ובית מרכבות וחצר סוסים ובית ביריא ושעראים אלה ערים להם עד מלך דויד׃
32 וחצריהם עיטם ועין רמון וטוכן ועשן חמש ערים׃
33 וכל חצריהם אשר סביב לערים האלה עד בעלת אלה מושבותם ויתרשו להם יחש׃
34 ומשובב וירמלך ויוסא בן עמציה׃
35 ויואל ויהוא בן יוסביה בן שריה בן עשיאל׃
36 ואלויעיני ויעקובה וישוהיה וכעיה ועדיה ומשמיאל ובניה׃
37 וזיזא בן שפי בן אלון בן ידיעיה בן שמרי בן שמעיה׃
38 אלה הנשאים בשמותם נשיאים בבית אבותם ובית אבותם פרצו לרב׃
39 וילכו עד מבוא גדר עד מזרח העמק לבקש מרעה לצאנם׃
40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטה ושלוה כי היו מבני חם היושבים שם מקדם׃
41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיה מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעונים הנמצאים שם וילחמו בם עד היום הזה וישבו תחתם כי מרעה לצאנם שם׃
42 וחמשים איש מבני שמעון הלכו אל הר שעיר ופלטיה נעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי שרים להם׃
43 ויכו את שארית הפלטה הנמלטת מעמלק וישבו שם עד היום הזה׃

פרק ה׳.

1 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכורה׃
2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו ובכרה ליוסף׃
3 בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו׃
5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃
6 בארה בנו אשר הגלה תגלת פלאסר מלך אשור הוא נשיא לראובנים׃
7 ואחיו לתולדותם במשפחותם בראש היחש יעיאל והזכריה׃
8 ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא ישב בערוער עד נבו ובעל מעון׃
9 וקדמה ישב בכל פני מזרח בואו עד מדבר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד׃
10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגרים ויפלו בידם וישבו באהליהם בכל פני מזרח גלעד׃
11 ובני גד מולם ישבו בארץ הבשן עד סלכה׃
12 יואל הראש ושפם השני ויענאי ושפט בבשן׃
13 ואחיהם לבית אבותם מיכאל ומשלם ושבע וירי ויעכן וזעי ועבר שבעה׃
14 אלה בני אבוחיל בן חורי בן יורוע בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃
15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם׃
16 וישבו בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מגרשי שרון עד מוצאותם׃
17 כל אלה התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃
18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה בני חיל אנשים נושאי מגן וחרב ודורכי קשת ומיומנים למלחמה ארבעים וארבעת אלפים ושבע מאות יוצאי צבא׃
19 ויעשו מלחמה עם ההגרים עם יטור ונפיש ונודב׃
20 ויעזרו עליהם ויתנו ההגרים וכל אשר עמם בידם כי זעקו אל האלהים במלחמה ויעתר להם כי בטחו בו׃
21 ויקחו את מקניהם חמשים אלף גמל ומאתים וחמשים אלף צאן ומאתים אלף חמור ומאה אלף נפש׃
22 כי חללים רבים הפילו כי מאת האלהים היתה המלחמה וישבו תחתם עד הגלות׃
23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון׃
24 ואלה ראשי בית אבותם עפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה הודויה ויחדיאל אנשי חיל גבורי חיל אנשי שם ראשי בית אבותם׃
25 וימעלו באלהי אבותם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם׃
26 ויעורר אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תגלת פלאסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה׃

פרק ו׳.

1 בני לוי גרשון קהת ומררי׃
2 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃
3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃
4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע׃
5 ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי׃
6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות אמריה׃
7 ואמריה הוליד את אחיטוב ואחיטוב הוליד את צדוק׃
8 וצדוק הוליד את אחימעץ ואחימעץ הוליד את עזריה׃
9 ועזריה הוליד את יוחנן׃
10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן לכהן בבית אשר בנה שלמה בירושלים׃
11 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב׃
12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלם׃
13 ושלם הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃
14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק׃
15 ויהוצדק הלך בגלות בהגלות יהוה את יהודה וירושלים ביד נבוכדנצר׃
16 בני לוי גרשום קהת ומררי׃
17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי׃
18 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃
19 בני מררי מחלי ומושי ואלה משפחות הלוי לבתיהם׃
20 לגרשום בנו יחת בנו זמה בנו׃
21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו׃
22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו׃
23 אלקנה בנו ואביאסף בנו ואסיר בנו׃
24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו׃
25 ובני אלקנה עמשי ואחימות׃
26 אלקנה בנו צופי בנו נחת בנו׃
27 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו׃
28 ובני שמואל הבכור ואביה ושני אביה׃
29 בני מררי מחלי לבני אלעזר בנו שמעי בנו עזה בנו׃
30 שמעא בנו חגיה בנו אסיה בנו׃
31 ואלה אשר העמיד דויד על שיר בית יהוה מן אשר הניחו ארון׃
32 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלים ויעמדו על עמדם כמשפטם׃
33 ואלה העומדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל׃
34 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח׃
35 בן צוף בן אלקנה בן מחת בן עמשי׃
36 בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה׃
37 בן תחת בן אסיר בן אביאסף בן קרח׃
38 בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל׃
39 ואסף אחיו העומד על ימינו אסף בן ברכיה בן שמעא׃
40 בן מיכאל בן בעסיה בן מלכיה׃
41 בן אתני בן זרח בן עדיה׃
42 בן אתן בן זמה בן שמעי׃
43 בן יחת בן גרשום בן לוי׃
44 ובני מררי אחיהם על שמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך׃
45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה׃
46 בן אמצי בן בני בן שמר׃
47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי׃
48 ואחיהם הלוים נתונים לכל עבדת משכן בית האלהים׃
49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים לכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים׃
50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו׃
51 בוקי בנו עזי בנו זרחיה בנו׃
52 מרימות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו׃
53 צדוק בנו אחימעץ בנו׃
54 ואלה מושבותם בטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל׃
55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבותיה׃
56 ואת שדי העיר ואת חצריה נתנו ליפנה בן יפונה׃
57 ולבני אהרן נתנו את ערי מקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתיר ואת אשתמוע ואת מגרשיה׃
58 ואת חילן ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה׃
59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה׃
60 ומבנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל ערי משפחותם בנים שלשה עשר׃
61 ולבני קהת הנשארים ממשפחת השבט ההוא מן חצי השבט חצי מנשה בגורל ערים עשר׃
62 ולבני גרשום למשפחותם משבט יששכר ומשבט אשר ומשבט נפתלי ומשבט מנשה בבשן ערים שלש עשרה׃
63 ולבני מררי למשפחותם משבט ראובן ומשבט גד ומשבט זבולן בגורל ערים שתים עשרה׃
64 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהן׃
65 ויתנו בגורל מן משבט בני יהודה ומן משבט בני שמעון ומן משבט בני בנימן את הערים האלה אשר נקראו בשמות׃
66 ומקצת משפחות בני קהת היו ערי גבולם משבט אפרים׃
67 ויתנו להם את ערי מקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה׃
68 ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה׃
69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה׃
70 ומחצי שבט מנשה את תענך ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה למשפחת הנשארים מבני קהת׃
71 לבני גרשום ממשפחת חצי שבט מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה׃
72 ומשבט יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה׃
73 ואת רמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה׃
74 ומשבט אשר את משאל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה׃
75 את חוקוק ואת מגרשיה ואת רחוב ואת מגרשיה׃
76 ומשבט נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קרית תים ואת מגרשיה׃
77 לבני מררי הנשארים משבט זבולן את רמונו ואת מגרשיה ואת תבור ואת מגרשיה׃
78 ומעבר לירדן יריחו למזרח הירדן משבט ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה׃
79 ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה׃
80 ומשבט גד את רמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה׃
81 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה׃

פרק ז׳.

1 ובני יששכר תולע ופואה יאשוב ושמרון ארבעה׃
2 ובני תולע עזי ורפאיה ויריאל ויחמי ויבסם וישיה חמשה ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל למספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות׃
3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה כלם ראשים׃
4 ועמם לתולדותם לבית אבותם גדודי צבא לשלשים ושש אלף איש כי נשים רבות היו להם ובנים׃
5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חיל מחשבים לשמנים ושבעים אלף׃
6 בני בנימן בלע ובכר ויעדיאל שלשה׃
7 ובני בלע חצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חיל ויתיחשו לשנים ועשרים אלף ושלשים וארבעה׃
8 ובני בכר זמירה ויואש ואליעזר ואלויעיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר׃
9 ויתיחשו לתולדותם לראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים׃
10 ובני יעדיאל בלהן ובני בלהן יעוש ובנימן ואהוד וכנענה וזתן ותרשיש ואחישחר׃
11 כל אלה בני יעדיאל לראשי אבות גבורי חיל שבעה עשר אלף ומאתים יוצאי צבא למלחמה׃
12 שופים וחופים בני עיר וחשים בני אהר׃
13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלם בני בלהה׃
14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פלגשתו הארמית ילדה את מכיר אבי גלעד׃
15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשופים ושם אחותו מעכה ושם השני צלפחד ויהי לצלפחד בנות׃
16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃
17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה׃
18 ואחותו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה׃
19 ובני שמידע אחיעם ושכם וליקחי ואניעם׃
20 ובני אפרים שותלח ובכרד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו׃
21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד הרגו אנשי גת הילדים הנולדים בארץ כי ירדו להקח את מקניהם׃
22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו׃
23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא שמו בריעה כי ברעה היה בביתו׃
24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת עזן שארה׃
25 ורפח בנו וגם רשף ותלח בנו תחן בנו׃
26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו׃
27 נון בנו יהושע בנו׃
28 ואחוזתם ומושבותם בית אל ובנותיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנותיה שכם ובנותיה עד עזה ובנותיה׃
29 וביד בני מנשה בית שאן ובנותיה תענך ובנותיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה בהן ישבו בני יוסף בן ישראל׃
30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם׃
31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית׃
32 ויפלט הוליד את שומר וחותם ואת שוע אחותם׃
33 ובני יפלט פסך ובמהל ואשות אלה בני יפלט׃
34 ובני שמר אחי ורהגה חלם ושעל וירמות׃
35 ובני הלם צופח וימנע ושלש ועמל׃
36 בני צופח סוח וחרנפר ושועל ובארי וימרא׃
37 בצר והוד ושמה ושלשה וישרן ובארא׃
38 ובני ירתר יפנה ופספה וארא׃
39 ובני עולא ארח וחנניאל וריציא׃
40 כל אלה בני אשר ראשי בית אבות בחורים גבורי חיל ראשי הנשאים ויתיחשו לתולדותם לצבא למלחמה מספרם ששים ושש אלף איש׃

פרק ח׳.

1 ובנימן ילד את בלע בכרו אשבל השני אחרח השלישי׃
2 נהרא הרביעי רפא החמשי׃
3 ובני בלע אדר וגרא ואבהוד׃
4 ואבישוע ונעמן ואחוח׃
5 וגרא ושפופן וחורם׃
6 ואלה בני אהוד הם ראשי בית אבות ליושבי גבע וינדדו אל מנחת׃
7 ונעמן ואחיה וגרא הוא ינדד הוא הוליד את עזא ואת אחיהוד׃
8 ושחרים הוליד בשדה מואב אחרי שלחו את חושים ואת בערא נשיו׃
9 ויולד מהודש אשתו את יובב ואת צבי ואת משא ואת מלכם׃
10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי בית אבות׃
11 ומחושים הוליד את אביטוב ואת אלפעל׃
12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לוד ובנותיה׃
13 ובריעה ושמע הם ראשי בית אבות ליושבי אילון הם הדיחו את יושבי גת׃
14 ואחיו ששק וירמות׃
15 וזבדיה וערד ואדר׃
16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה׃
17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר׃
18 וישמרי ויזליה ויובב בני אלפעל׃
19 ויקים וזכרי וזבדי׃
20 ואלינעי וצלתי ואליאל׃
21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי׃
22 וישפן ועבר ואליאל׃
23 ועבדון וזכרי וחנן׃
24 וחנניה ואלם ואנתותיה׃
25 ויפדיה ופנואל בני ששק׃
26 ושמשרי ושחריה ועתליה׃
27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם׃
28 אלה ראשי בית אבות לתולדותם ראשים אלה ישבו בירושלים׃
29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה׃
30 ובנו בכרו עבדון וצור וקיש ובעל ונדב׃
31 וגדור ואחיו ויעיאל וזכר׃
32 ומקלות הוליד את שמעה וגם הם נגד אחיהם ישבו בירושלים עם אחיהם׃
33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל׃
34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה׃
35 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז׃
36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא׃
37 ומוצא הוליד את בנעא ורפה בנו אלעשה בנו אצל בנו׃
38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו בוכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל׃
39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני אליפלט השלישי׃
40 ובני אולם היו אנשי חיל גבורי יורה ומרבי בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן׃

פרק ט׳.

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הוגלו בעונותם בבבל׃
2 והראשונים הישבים באחוזתם בעריהם ישראל כהנים לויים ונתינים׃
3 ובירושלים ישבו מבני יהודה ומבני בנימן ומבני אפרים ומנשה׃
4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בני מבני פרץ בן יהודה׃
5 ומן השלני עשיה הבכור ובניו׃
6 ומן הזרחי יעואל ואחיהם ששים ותשעים׃
7 ומבני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן חסנואה׃
8 ויבנייה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה׃
9 ואחיהם לתולדותם תשע מאות וחמשים ושש כל האנשים האלה ראשי בית אבות לבית אבותם׃
10 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין׃
11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרימות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃
12 ואדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר׃
13 ואחיהם ראשי בית אבותם אלף ושבע מאות ושישים גבורי חיל למלאכת עבדת בית האלהים׃
14 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מבני מררי׃
15 ובקבקר חרש ועבדיה וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף׃
16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה הישב בחצרי הנטופתי׃
17 והשוערים שלום ועקוב וטלמון ואחימן ואחיהם שלום הראש׃
18 ועד הנה בשער המלך מזרחה הם היו שוערים למחנות בני לוי׃
19 ושלום בן קורא בן אביאסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא׃
20 ופינחס בן אלעזר היה נגיד עליהם לפנים יהוה עמו׃
21 זכריה בן משלמיה שוער פתח אהל מועד׃
22 כל הנבחרים לשערים לשתים מאתים ושנים עשר במתיהם בחצריהם התיחשו אותם דויד ושמואל הרואה באמונתם הם ובניהם׃
23 והם ובניהם על שערי בית יהוה לבית המשכן למשמרות׃
24 לארבע רוחות היו השוערים אל מזרח אל מערב אל צפון ואל נגב׃
25 ואחיהם בחצריהם לבוא שבעת הימים מעת אל עת עמהם׃
26 כי על יד ארבעה נגידים השוערים הנבחרים הם והיו על הלשכות ועל האוצרות בית האלהים׃
27 ומסביב ללון היו בית האלהים כי עליהם משמרת והם על המפתח ועל הפתחים לבקר׃
28 ומהם על כלי השרת כי במספר יוציאום ובמספר יביאום׃
29 ומהם ישמו על הכלים ועל כל כלי הקדש וגם על הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים׃
30 ומבני הכהנים היו מרקחי הבשמים׃
31 ומתתיה מן הלוי הוא הבכור לשלם הקרחי היה על המחבת׃
32 ומבני קהת מן אחיהם על לחם הפנים להכין בכל שבת׃
33 והנה המשוררים ראשי בית אבות ללוים בלשכות פטורים כי יומם ולילה עליהם במלאכתם׃
34 אלה ראשי בית אבות ללוים לתולדותם ראשים אלה ישבו בירושלים׃
35 ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה׃
36 ובנו בכרו עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב׃
37 וגדור ואחיו ויעיאל וזכריה

תהלים ד׳

1 כְּשָׁמְעִי אֲנִי הַיְתָה לִי צָרָה בַּצַּר הִרְחַבְתָּ לִי חָנֵּנִי וְשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃
2 בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבֹדִי לְכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃
3 וְדָעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃
4 רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃
5 זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב׃
6 נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
7 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃
8 בְּאָזְנַיִם הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
9 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
10 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃ לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
11 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
12 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוָּה קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
13 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃
14 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
15 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

[1] ד׳: למנצח.

(1) ד. סה. 13:14. סה. 3:12. 52: 13. 53: 11. שו. 34: 23.
(2) שמו. לג 29. כש. 12: 16. 24. ופ. 3: 8. שמה 20: 28.
15: 5. ו. סה. 1: 10. ד. סה. כה. 22: 27. שמו. 1: 14.
13: 11. קה. 1: 27. 3: 16. 4: כש. 1: 3. 8: 3. יהושע. 4: 4. יהב. 14: 17.
2. ו. קהל. 3: 8.
(3) יהושע. 5: 26. קה. 1: 15. 16. יהב. 3: 14. כש. 12: 10. יא. 5: 21. ו. קהל. 5: 5. 5.
(4) ו. סה. 10: 24. 33. 13: 5.
(5) שמה 11: 29. שמו. 13: 15. ו. קהל. 2: 21. ו. שמו. 2: 6.
(6) שמו. 1: 2. 17. 5: ד. סה. 4: סה. 1: 15. יהב. 1: 3. שמו. 5: 18. 10: 33.
(7) שה. 22: 6. נב. 53: 3. כב. 9: 26. יהב. 9: 12. כש. 15: 3. נב. 42: 1. 49: 3. 6.
(8) שמה 26: 39. 42. שמו. 10: 18. יהב. 5: 8. 12: 2.
(9) שמו. 17: 1. 2. 5. קה. 33: 2. יהב. 2: 9. יא. 1: 20. 21. יהב. 1: 4.
(10) נב. 45: 23. שמה 28: 18. כש. 14: 11. יהושע. 5: 13.
(11) שמו. 13: 13. קה. 2: 36. כש. 14: 9. ו. סה. 8: 6. 12: 3.
(12) קה. 1: 5. יא. 6: 5.
(13) ד. סה. 3: 5. יהב. 13: 21.
(14) ו. סה. 10: 10. ו. קהל. 4: 9. כש. 14: 1.
(15) שמה 5: 45. יא. 5: 1. ו. קהל. 2: 12. דה. 32: 5. שמה 5: 14. 16. יא. 5: 8.
(16) ד. סה. 1: 14. ו. יהב. 2: 19. יהושע. 2: 2. ו. יהב. 3: 5.
(17) ד. יהב. 4: 6. כש. 15: 16. ד. סה. 7: 4. סה. 1: 24.
(19) כש. 16: 21. ו. יהב. 3: 2.
(20) שה. 55: 13.
(21) ו. סה. 10: 24. 33. 13: 5. ד. יהב. 4: 10. 16.
(22) ו. סה. 4: 17. ו. יהב. 1: 2. ד. יהב. 1: 2.
(24) קה. 1: 25. קהלת. 22.

18 וְאַתָּה כִּי אֵל חָפֵץ רֶשַׁע לֹא יְגֻרְךָ רָע׃ לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
19 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
20 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוָּה קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
21 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃
22 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
23 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃
24 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
25 בְּהַאֲזִינוֹ אֶל אִמְרֵי פִי יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
26 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
27 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃ לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
28 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
29 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוָּה קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
30 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃

[2] מ׳: לא חפץ אתה.

תהלים ה׳

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 הַאֲזִינָה יְהוָה אִמְרָתִי בִּינָה הֲגִיגִי׃
3 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃

[3] מ׳: מלכי ואלהי.

(25) קה. 4: 18. קהלת. 2: כ. סה. 8: 23. 11: 9.
(26) קה. 1: 8.
(29) ו. סה. 16: 18. יהב. 5: 12. ו. יהב. 5: 17.
(30) ו. סה. 16: 17. קה. 4: 10.
(1) ד. סה. 13: 11. קה. 4: 1. יהב. 5: 16.
(2) נב. 56: 10. יהב. 5: 15. ד. סה. 11: 13. כש. 2: 28. יהב. 5: 2.
(3) שה. 10: 16. 30: 6. יא. 4: כש. 2: 29. 4: 11. 12. סה. 2: 11. שמו. 4: 23. 24. כש. 7: 6. יהב. 6: 14.

ויאמר לא יעקב עוד יאמר שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש ירך יעקב בגיד הנשה׃

ד

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ 2 וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנית ואת רחל ואת יוסף אחרנית׃ 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ 4 ויהי עשו לקראתו וירץ וחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ 6 ותגשנה השפחות המה וילדיהן ותשתחוין׃ 7 וגם לאה נגשה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני׃ 11 קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃ 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדני שעירה׃ 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות׃ 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלה מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

ה

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער׃ 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניהו בשדה והחרש יעקב עד באם׃ 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ 10 ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה׃ 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר וידברו אשר טמא את דינה אחתם׃ 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ 15 אך זאת נאותה לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃ 16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ 22 אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יצאי שער עירו׃ 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם׃ 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו וגם את כל אשר בבית׃ 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי׃ 31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחתנו׃

ו

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם׃ 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ 6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל העם אשר עמו׃ 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ 8 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃ 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ 12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל׃ 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ 17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום׃ 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃ 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ 24 בני רחל יוסף ובנימין׃ 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ 26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃ 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

ז

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃ 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית׃ 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל׃ 5 ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃ 6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃ 7 כי היה רכושם רב מישבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם׃ 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃ 9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃ 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃ 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ 12 ותמנע פילגש אליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃ 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו׃ 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ 15 אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃ 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ 19 אלה בני עשו והם אדום ואלופיהם׃ 20 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ 21 ודישן ואצר ודישן אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו׃ 25 ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה׃ 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃ 27 בני אצר בלהן וזעוון וענן׃ 28 בני דישן עוץ וארן׃ 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃ 30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי למו באלופיהם בארץ שעיר׃ 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל׃ 32 ויבלע בלע בן בעור ושם עירו דנהבה׃ 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃ 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני׃ 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃ 36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה׃ 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר׃ 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃ 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמיהם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃ 42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃ 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

ח

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ 4 וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ 15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃ 18 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃ 20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 21 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ 22 ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ 23 ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ 24 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו׃ 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרימה׃ 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ 33 ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ 35 ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו ויאבה התנחם ויאמר כי אל אבל ארד בני שאלה ויבך אתו אביו׃ 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

ט

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 12 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ 25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

י

1 ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ 4 וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃ 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידי׃ 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ 15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃ 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃ 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃ 23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

יא

1 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפיה לאדניהם למלך מצרים׃ 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים׃ 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי ימים במשמר׃ 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃ 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃ 10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה׃ 12 ויאמר יוסף אליו זאת פתרנה שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ 13 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ 14 כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃ 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃ 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃ 18 ויען יוסף ויאמר זאת פתרנה שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ 19 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃ 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

יב

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃ 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃ 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃ 6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃ 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃ 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃ 11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ 13 והיה כאשר פתר לנו כן היה אתני השיב על כני ואתו תלה׃ 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר׃ 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו׃ 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה ברעה במצרים׃ 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃ 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ 22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃ 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ 24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי׃ 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃ 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃ 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב הנה׃ 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה את אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃ 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ 30 וקמו שבע שני רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ׃ 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד׃ 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו׃ 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ 34 יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע׃ 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃ 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃ 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃ 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃ 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו׃ 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃ 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃ 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃ 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃ 48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃ 50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃ 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃ 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ 57 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

יג

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות׃ 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃ 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אחיו כי אמר פן יקרנו אסון׃ 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃ 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃ 7 ויראם יוסף וכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל׃ 8 ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו׃ 9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם׃ 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃ 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃ 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃ 14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים א

12 כאגודת מור דודי לי בין שדי יליו׃ 13 אשכל הכופר לי דודי לי בכרמי עין גדי׃ 14 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃ 15 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רענן׃ 16 קרות בתינו ארזים רהיטינו ברותים׃ 17 אני חבצלת השרון שושנת העמקים׃ 18 כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות׃ 19 כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי׃ 20 הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה׃ 21 סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני׃ 22 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 23 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ 24 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות׃ 25 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים׃ 26 הנה דודי מדבר אלי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃ 27 כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו׃ 28 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו׃ 29 התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃ 30 יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה׃ 31 אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר׃ 32 דודי לי ואני לו הרועה בשושנים׃ 33 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׃

ג׳

1 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ 2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ 3 מצאוני השומרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃ 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃ 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ 6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל׃ 7 הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל׃ 8 כולם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות׃ 9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון׃ 10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם׃ 11 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו׃

ד׳

1 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד׃ 2 שיניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחיצה שכולן מתאימות ושכלה אין בהן׃ 3 כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ 4 כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים׃ 5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי הרועים בשושנים׃ 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה׃ 7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך׃ 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון מחדרי אריות מהרי נמרים׃ 9 לבבתני אחותי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד מנזם צוארנך׃ 10 מה יפו דדיך אחותי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים׃ 11 נופת תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון׃ 12 גן נעול אחותי כלה מעין חתום׃ 13 שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים׃ 14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים׃ 15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון׃ 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו׃

ה׳

1 באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃ 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה׃ 3 פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם׃ 4 דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו׃ 5 אני קמתי לפתח לדודי ידי נטפו מור ואצבעותי מור עבר על כפות המנעול׃ 6 אני פתחתי לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני׃ 7 מצאוני השומרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות׃ 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃ 9 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד כן השבעתנו׃ 10 דודי צח ואדום דגול מרבבה׃ 11 ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב׃ 12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות במלואה׃ 13 לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר׃ 14 ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת ספירים׃ 15 שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃ 16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם׃

ו׳

1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׃ 2 דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים ולקבץ שושנים׃ 3 אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים׃ 4 יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימתנית כנדגלות׃ 5 הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד׃ 6 שיניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחיצה שכולן מתאימות ושכלה אין בהן׃ 7 כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ 8 ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר׃ 9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה׃ 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימתנית כנדגלות׃ 11 אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמונים׃ 12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב׃ 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים׃

ז׳

1 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כחלאים מעשה ידי אמן׃ 2 שרך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים׃ 3 שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי׃ 4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון שער אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק׃ 5 ראשך עליך כהרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים׃ 6 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים׃ 7 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות׃ 8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים׃ 9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים׃ 10 אני לדודי ועלי תשוקתו׃ 11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים׃ 12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך׃ 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך׃ 14 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזוני׃ 15 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃ 16 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 17 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃

ח׳

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזוני׃ 2 אנהגך אביאך בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃ 3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃ 6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃ 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃ 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ 12 כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו׃ 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃ 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים׃

---

[1] ואמר משה אין. כאן. בשאר כתבי יד.

[2] משה אין. כאן.—כתי.

(12) ו: מה. 4: 11. ד. מה. 6: 10. 11: 27.
(13) משה. 15: 5. ד. מה. 12: 9.
(14) ש. 1: 7.
(15) ד. מה. 11: 8. 9.
(17) ש׳ 15: 28. שלש. 3: 14.
(18) ש. 2: 25. שה. 13: 16. ד. מה. 9: 12.
(19) שו. 23: 1. ד. מה. 9: 8. יש. 1: 7. 3: 16.
(20) ש׳ 16: 27. שלש. 1: 5.
(21) שלש. 1: 2.
(22) ש. 1: 13.
(23) ש׳ 16: 24.

(1) יש. 1: 1.
(2) ו. מה. 4: 17. יש. 6: 21. שלש. 1: 3.
(3) ו. מה. 1: 4. יש. 1: 16. ש. 1: 3. 4: 6.
(4) מה. 1: 9. יש. 1: 15. משלי. 5. שה. 6: 10.
(5) ד. שה. 4: 8. ו. שלש. 1: 4.
(6) שה 24: 14. שה. 16: 15. ש׳ 10: 18. מה. 1: 23. שה. 4: 8. משה. 15: 16. ש. 1: 8. 1: 1. 1: 2. 1: 3. יש. 6: 10. 4: 2. 1: 3. יש. 4: 8. 6: 1. ד. מה. 11. 2: 11. ו. שלש. 5: 12.
(7) מה. 4: 12. משלי. 23. ד. מה. 11: 23. ו. שה. 6: 4: 1.
(8) ש׳ 15: 30.
(9) יש. 1: 15. 16. מה. 1: 3. 4. ו. מה. 1: 5. ש׳ 12: 2. יש. 5: 10. 17. 1: 8.
(10) יש. 4: 1. ש. 1: 27. ו. שה. 2: 12. 4: 1. משה. 15: 16. ד. מה. 9: 8. ש. 1: 11. שלש. 3: 1. שה. 13: 21.
(11) יש. 3: 16. 6: 10. 4: 2. 11. ד. מה. 6: 1. יש. 3: 2. שלש. 2: 11. ו. שלש. 5: 12.
(12) ש. 1: 13.
(13) ש. 1: 1.
(14) ו. מה. 4: 17. יש. 6: 21. שלש. 1: 3.
(15) ד. מה. 11: 8. 9.
(16) ש׳ 15: 28. שלש. 3: 14. ש. 1: 7.
(17) ש׳ 16: 27. שלש. 1: 5.
(18) ש. 2: 25. שה. 13: 16. ד. מה. 9: 12.
(19) שו. 23: 1. ד. מה. 9: 8. יש. 1: 7. 3: 16.
(20) ש׳ 16: 27. שלש. 1: 5.
(21) שלש. 1: 2.
(22) ש. 1: 13.
(23) ש׳ 16: 24.

(1) יש. 1: 1.
(2) ו. מה. 4: 17. יש. 6: 21. שלש. 1: 3.
(3) ו. מה. 1: 4. יש. 1: 16. ש. 1: 3. 4: 6.
(4) מה. 1: 9. יש. 1: 15. משלי. 5. שה. 6: 10.
(5) ד. שה. 4: 8. ו. שלש. 1: 4.
(6) שה 24: 14. שה. 16: 15. ש׳ 10: 18. מה. 1: 23. שה. 4: 8. משה. 15: 16. ש. 1: 8. 1: 1. 1: 2. 1: 3. יש. 6: 10. 4: 2. 1: 3. יש. 4: 8. 6: 1. ד. מה. 11. 2: 11. ו. שלש. 5: 12.
(7) מה. 4: 12. משלי. 23. ד. מה. 11: 23. ו. שה. 6: 4: 1.
(8) ש׳ 15: 30.
(9) יש. 1: 15. 16. מה. 1: 3. 4. ו. מה. 1: 5. ש׳ 12: 2. יש. 5: 10. 17. 1: 8.
(10) יש. 4: 1. ש. 1: 27. ו. שה. 2: 12. 4: 1. משה. 15: 16. ד. מה. 9: 8. ש. 1: 11. שלש. 3: 1. שה. 13: 21.
(11) יש. 3: 16. 6: 10. 4: 2. 11. ד. מה. 6: 1. יש. 3: 2. שלש. 2: 11. ו. שלש. 5: 12.
(12) ש. 1: 13.
(13) ש. 1: 1.
(14) ו. מה. 4: 17. יש. 6: 21. שלש. 1: 3.
(15) ד. מה. 11: 8. 9.
(16) ש׳ 15: 28. שלש. 3: 14. ש. 1: 7.
(17) ש׳ 16: 27. שלש. 1: 5.
(18) ש. 2: 25. שה. 13: 16. ד. מה. 9: 12.
(19) שו. 23: 1. ד. מה. 9: 8. יש. 1: 7. 3: 16.
(20) ש׳ 16: 27. שלש. 1: 5.
(21) שלש. 1: 2.
(22) ש. 1: 13.
(23) ש׳ 16: 24.

ולא יהיה עוד לבית ישראל מעורר רע מכל סביביהם הסרים בזיון ורעה מכל שוסיהם בעשותי שפטים בכל השאטים אותם סביב ויודעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם אל הגוים וקבצתים על אדמתם ולא אשאיר עוד משם עוד ולא אסתיר פני עוד מהם כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ס

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את התכנית׃ ואם כלמו מכל אשר עשו את תורת הבית ומשפטיו הודע להם ואת צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומבואיו ואת כל צורותיו ואת כל חקותיו ואת כל תורותיו הודע להם וכתוב לעיניהם ושמרו את כל צורתו ואת כל חקותיו ועשו אותם׃ זאת התורה על ראש ההר כל גבולו סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית׃ ס

ואלה מדות המזבח באמה האמה אמה ואמד ורחב אמה וגבולו אל שפתו סביב זרת אחד וזאת גבה המזבח׃ מהיסוד הארץ ועד העזרה התחתונה שתי אמות ורחב אמה ומהקטן הגדול ארבע אמות ורחב אמה׃ והכרכב ארבע אמות ומהכרכב ולמעלה הקרנות׃ ואריאל המזבח ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה ארבע קרנות׃ והאריאל שתים עשרה באורך בשתים עשרה ברחב רבוע בארבעת רבעיו׃ והעזרה הראשונה ארבע עשרה באורך בארבע עשרה ברחב רבוע בארבעת רבעיה ולגבולה סביב אמה׃ ומעלותיו פנו קדים׃ ס

ויאמר אלי בן אדם אלה משפטי המזבח ביום העשות אותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם׃ ונתת אל הכהנים הלוים מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת׃ ולקחת מדמו ונתת על ארבע קרנותיו ועל ארבע פנות הכרכב ועל הגבול סביב וחטאת אתו וכפר עליו׃ ולקחת את פר החטאת ושרף אתו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ וביום השני שעיר עז תמים תקריב לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר׃ כלה לחטאת תקריב פר בן בקר ושעיר צאן תמים׃ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אתם עולה ליהוה׃ שבעת ימים תעשה שעיר חטאת יום יום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו׃ שבעת ימים יכפרו על המזבח וטהרו אתו ומלאו את ידו׃ והיו הימים האלה אשר ימלאו ימי תרומתם ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורציתי אתכם נאם אדני יהוה׃ ס

ויאמר אלי השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבוא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור׃ הנשיא הוא נשיא ישב בו לאכל לחם לפני יהוה דרך אלם השער יבוא ודרכו יצא׃ ויביאני דרך שער צפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל על פני׃ ויאמר יהוה אלי בן אדם שים לבך וראה בעיניך ואזניך שמע את כל אשר אני מדבר אליך לכל חקות בית יהוה וכל תורותיו ושמת לבך לבוא הבית בכל מוצאי המקדש׃ ואמרת אל המרי את בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל׃ בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את בית בהקריבכם את לחמי חלב ודם והפרו את בריתי אל כל תועבותיכם׃ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימו לכם משמרת במקדשי׃ כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי כל הבן אשר בתוך בני ישראל׃ ואת הלוים אשר רחקו ממני בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו את עונם׃ והיו משרתים במקדשי פקדים על שערי הבית ומשרתים את הבית הם ישחטו את העולה ואת הזבח לעם והם יעמדו לפניהם לשרתם׃ יען אשר שרתום לפני גלוליהם ויהי לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יד עליהם נאם אדני יהוה ונשאו את עונם׃ ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת אל כל קדשי אל קדש הקדשים ונשאו כלמתם ואת תועבותיהם אשר עשו׃ ונתתי אותם משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו׃ ס

ואת הכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי הם יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה׃ הם יבאו אל מקדשי והם יגשו אל שלחני לשרת לי ושמרו את משמרתי׃ והיה בבואם אל שערי חצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית ובפנימה׃ פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו בזיעה׃ ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר הם משרתים בהם והניחו בלשכות הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם׃ ופרעותם לא יפרעו וראשם גלח לא יגלחו כסום יכסמו את ראשיהם׃ ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית׃ ואלמנה וגרושה לא יקחו לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל ואלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן׃ ועל עמי ילמדו את ההבדיל בין קדש לחול ובין טמא לטהור יודיעום׃ ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ישפטוהו ואת תורתי ואת חקותי בכל מועדי יקדשו׃ ולמת נפש לא יבואו׃ ולאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות לא יטמא׃ ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו׃ וביום בבואו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה׃ ס

ולא יהיה להם בנחלתם אני נחלתם ואחוזה לא תתנו להם בישראל אני אחוזתם׃ המנחה והחטאת והאשם הם יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה׃ וראשית כל בכורי כל ותרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה גם ראשית עריסותיכם לתת ברכה על ביתך׃ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ ס

וראשית לכל בכורי כל ולכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה גם ראשית עריסותיכם לתת ברכה על ביתך׃ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ ס

ובחלקת הארץ בקדש תקדישו תרומה ליהוה קדש מארך חמשת אלפים ורחב עשרת אלפים יהיה לכל גבולו סביב׃ ומזה יהיה למדש חמש מאות באמה סביב וחמשים אמה לנוה סביב׃ ומדת זה תמדד מאורך חמשת אלפים ורחב עשרת אלפים ואת המקדש יהיה בתוכו׃ קדש הקדשים לכהני הקרבים אל יהוה יהיה מקום לבתיהם ומקדש לקדש׃ ומזה יהיה לכהני המשרתים בבית ובאים לשרת לפני יהוה ומקום לבתיהם ומקדש לבית׃ ומזה יהיה לו לאחוזה לבית ישראל׃ ס

ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר מפני תרומת הקדש ומפני אחוזת העיר על פני הגבול המערבי ימה ומקדמה ארכה מול אחד החלקים מגבול המערבי עד גבול המזרחי׃ בארץ תהיה לו לאחוזה בישראל ולא ירעו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם׃ ס

כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו והעשו משפט וצדקה רוממו גרשותי מעל עמי נאם אדני יהוה׃ מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהיה לכם׃ האיפה והבת יהיו בתכונה אחת לבת יכיל את העשרון ולאיפה יכיל את העשרון המדה לפי זרעו יהיה׃ והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרה שקלים לכם המנה׃ ס

זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחומר השעורים ושית האיפה מחומר הכסמים׃ ומן השמן בת השמן מן הכור עשרת הבתים חומר עשרת בתים כי עשרת בתים חומר אחד׃ וטלה אחד מן הצאן מן המאתים מן השקיים לכל מנחת בית ישראל לעולה ולזבח ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה׃ כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל׃ ועל הנשיא יהיו העולות והמנחות והנסכים בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת והמנחה והעולה והשלמים לכפר בעד בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃ ולקח הכהן מדם החטאת ונתן על מזוזות הבית ועל ארבע פנות אזרת היסוד ועל מזוזות שער החצר הפנימית׃ וכן תעשה בשבעה בחדש מכל שגגה ומכל פתי ועל הבית תכפרו׃ ס

בראשון בארבעה עשר יום יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות תאכלו׃ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת׃ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת הימים פרים ואילים שבעה תמימים יום יום שבעת הימים ושעיר עזים אחד יום יום יעשה חטאת׃ ומנחה יעשה איפה לפר ואיפה לאיל ושמן הין לאיפה׃ ס

בחמשה עשר יום בחדש השביעי בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעולה וכמנחה וכשמן׃ כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה ששת ימי המעשה ויום השבת יפתח ויום החדש יפתח׃ ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃ והשתחוו עם הארץ פתח השער הזה בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃ והעולה אשר יקריב הנשיא ליהוה ביום השבת שש כבשים תמימים ואיל תמים׃ ומנחתו איפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובחדשים ביום הראשון פר בן בקר תמים וששה כבשים ואיל תמים׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובבוא הנשיא בבוא העם לפני יהוה בשבתות ובחדשים ובמועדים יהיה מנחה׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובבוא הנשיא בתוך העם לפני יהוה בשבתות ובחדשים ובמועדים יהיה מנחה׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

---

1 מ: ונבואה׃

(17) שמ. 1: 1. 3. 17: 5. ו. 6: 8. 6.
(18) ש. 1: 10. 22. 4: 15. 5: 23. ו. שה. 11: 3. בב. 26: 23. ו. שה. 15: 20. 23. ירמ. 1: 5.
(19) שמ. 1: 16. 3: 34. שה. 2: 9. 3: 11.
(20) ש. 2: 14–16. ד. שה. 5: 18. ש. 1: 10.
(21) ש. 2: 1. 2. 12. 19. 4: 18. שופ. 1: 15. 16.
(22) ש. 2: 15. 16. כה. 1: 75. ש. 1: 4. 5: 27. ו. שה. 4: 7. שופ. 2: 14. שה. 24.
(23) ש. 3: 17. שה. 2: 7. שמ. 15: 6. שי. 10: 18. שה. 1: 6. בב. 1: 17. ד. שה. 3: 6. 4: 1. 5: 18. ש. 3: 7. שה. 1: 25. ו. שופ. 2: 7.
(24) שי. 5: 3. ד. שה. 7: 4.
(25) ש. 3: 1. 13. ד. שה. 1: 5. 6. בב. 3: 10. ד. שופ. 1: 8. 2: 10. ש. 1: 23.
(26) ש. 9: 17. שופ. 2: 7. ש. 3: 2. שה. 1: 23. שי. 15: 19.
(27) ש. 16: 25. ו. שה. 2. 7. ש. 3: 9. שופ. 1: 10.
(28) ד. שה. 2: 14. שי. 9. 23. ש. 1: 7. 3: 8. ו. שופ. 1: 1.
(29) ש. 15: 10. שה. 2: 1. ש. 1: 19. 3: 7. 20.

(1) שה. 1: 29. בב. 1: 30. ו. שה. 2: 2.
(2) ד. שה. 1: 6. שה. 3: 14. בב. 3: 8. שה. 1: 9.
(3) ו. שה. 1: 24. 2: 16 7. ש. שה. 1: 9.
(4) שי. 16: 18. ד. שה. 11: 13. ש. 4: 14. 5: 6. שה. 2: 8. 18.
(5) ו. שה. 5: 3. ו. שה. 2: 17. ו. שה. 14: 40. ו. שופ. 5: 9.
(6) ו. שה. 4: 1. שה. 3.
(7) ש. 2: 21. 22. 3: 17. שה. 1: 23.
(8) ש. 29: 8. שי. 16: 17. ש. 5: 6. שה. 2: 18. בב. 13: 9. שמ. 15: 2. שופ. 1: 14. שה. 2: 22. שופ. 4: 3. 9. שה. 2: 20.
(9) שמ. 1: 14. שה. 1: 19.
(10) שמ. 1: 16. ש. 1: 20.
(11) שה. 10: 16. 30. 6. ש. 4: 4. שי. 2: 29. בב. 3: 3. שי. 6: 6. ש. 4: 22. שה. 3: 8. 9.
(12) שי. 6: 4. שה. 3: 1. ש. 1: 19. 3: 7. בב. 2: 24.
(13) ש. 2: 1. 5. 6. 11.
(14) ש. 2: 15. 16.
(15) בב. 3: 15. שה. 68: 18. שה. 53: 12. שמ. 12: 29. בה. 10: 18. 11. 22. שמ. 12: 31. 16: 21. ש. 8: 4. בב. 2: 14. ש. 6: 12.
(16) שי. 14: 2. 3. 10. 13. 17. ו. שה. 8: 8. שי. 14: 5. שופ. 4: 10.
(17) שה. 8: 5. 9. 9. 10: 1. שמ. 1: 1. 3. 17: 5. ו. 6: 8. 6.
(18) ש. 1: 10. 22. 4: 15. 5: 23. ו. שה. 11: 3. בב. 26: 23. ו. שה. 15: 20. 23. ירמ. 1: 5.
(19) שמ. 1: 16. 3: 34. שה. 2: 9. 3: 11.
(20) ש. 2: 14–16. ד. שה. 5: 18. ש. 1: 10.
(21) ש. 2: 1. 2. 12. 19. 4: 18. שופ. 1: 15. 16.
(22) ש. 2: 15. 16. כה. 1: 75. ש. 1: 4. 5: 27. ו. שה. 4: 7. שופ. 2: 14. שה. 24.
(23) ש. 3: 17. שה. 2: 7. שמ. 15: 6. שי. 10: 18. שה. 1: 6. בב. 1: 17. ד. שה. 3: 6. 4: 1. 5: 18. ש. 3: 7. שה. 1: 25. ו. שופ. 2: 7.
(24) שי. 5: 3. ד. שה. 7: 4.
(25) ש. 3: 1. 13. ד. שה. 1: 5. 6. בב. 3: 10. ד. שופ. 1: 8. 2: 10. ש. 1: 23.
(26) ש. 9: 17. שופ. 2: 7. ש. 3: 2. שה. 1: 23. שי. 15: 19.
(27) ד. שה. 2: 14. שי. 9. 23. ש. 1: 7. 3: 8. ו. שופ. 1: 1.
(28) בב. 20: 27. 31. ד. שה. 11: 2. ש. 5: 27. שה. 1: 22.
(29) ו. שה. 15: 10. שה. 2: 1. ש. 1: 19. 3: 7. 20.

2 שמואל: מן מקרה׃ 3 מ: כהני׃

ולא יהיה עוד לבית ישראל מעורר רע מכל סביביהם הסרים בזיון ורעה מכל שוסיהם בעשותי שפטים בכל השאטים אותם סביב ויודעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם אל הגוים וקבצתים על אדמתם ולא אשאיר עוד משם עוד ולא אסתיר פני עוד מהם כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ס

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את התכנית׃ ואם כלמו מכל אשר עשו את תורת הבית ומשפטיו הודע להם ואת צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומבואיו ואת כל צורותיו ואת כל חקותיו ואת כל תורותיו הודע להם וכתוב לעיניהם ושמרו את כל צורתו ואת כל חקותיו ועשו אותם׃ זאת התורה על ראש ההר כל גבולו סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית׃ ס

ואלה מדות המזבח באמה האמה אמה ואמד ורחב אמה וגבולו אל שפתו סביב זרת אחד וזאת גבה המזבח׃ מהיסוד הארץ ועד העזרה התחתונה שתי אמות ורחב אמה ומהקטן הגדול ארבע אמות ורחב אמה׃ והכרכב ארבע אמות ומהכרכב ולמעלה הקרנות׃ ואריאל המזבח ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה ארבע קרנות׃ והאריאל שתים עשרה באורך בשתים עשרה ברחב רבוע בארבעת רבעיו׃ והעזרה הראשונה ארבע עשרה באורך בארבע עשרה ברחב רבוע בארבעת רבעיה ולגבולה סביב אמה׃ ומעלותיו פנו קדים׃ ס

ויאמר אלי בן אדם אלה משפטי המזבח ביום העשות אותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם׃ ונתת אל הכהנים הלוים מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת׃ ולקחת מדמו ונתת על ארבע קרנותיו ועל ארבע פנות הכרכב ועל הגבול סביב וחטאת אתו וכפר עליו׃ ולקחת את פר החטאת ושרף אתו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ וביום השני שעיר עז תמים תקריב לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר׃ כלה לחטאת תקריב פר בן בקר ושעיר צאן תמים׃ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אתם עולה ליהוה׃ שבעת ימים תעשה שעיר חטאת יום יום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו׃ שבעת ימים יכפרו על המזבח וטהרו אתו ומלאו את ידו׃ והיו הימים האלה אשר ימלאו ימי תרומתם ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורציתי אתכם נאם אדני יהוה׃ ס

ויאמר אלי השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבוא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור׃ הנשיא הוא נשיא ישב בו לאכל לחם לפני יהוה דרך אלם השער יבוא ודרכו יצא׃ ויביאני דרך שער צפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל על פני׃ ויאמר יהוה אלי בן אדם שים לבך וראה בעיניך ואזניך שמע את כל אשר אני מדבר אליך לכל חקות בית יהוה וכל תורותיו ושמת לבך לבוא הבית בכל מוצאי המקדש׃ ואמרת אל המרי את בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל׃ בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את בית בהקריבכם את לחמי חלב ודם והפרו את בריתי אל כל תועבותיכם׃ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימו לכם משמרת במקדשי׃ כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי כל הבן אשר בתוך בני ישראל׃ ואת הלוים אשר רחקו ממני בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו את עונם׃ והיו משרתים במקדשי פקדים על שערי הבית ומשרתים את הבית הם ישחטו את העולה ואת הזבח לעם והם יעמדו לפניהם לשרתם׃ יען אשר שרתום לפני גלוליהם ויהי לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יד עליהם נאם אדני יהוה ונשאו את עונם׃ ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת אל כל קדשי אל קדש הקדשים ונשאו כלמתם ואת תועבותיהם אשר עשו׃ ונתתי אותם משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו׃ ס

ואת הכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי הם יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה׃ הם יבאו אל מקדשי והם יגשו אל שלחני לשרת לי ושמרו את משמרתי׃ והיה בבואם אל שערי חצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית ובפנימה׃ פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו בזיעה׃ ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר הם משרתים בהם והניחו בלשכות הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם׃ ופרעותם לא יפרעו וראשם גלח לא יגלחו כסום יכסמו את ראשיהם׃ ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית׃ ואלמנה וגרושה לא יקחו לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל ואלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן׃ ועל עמי ילמדו את ההבדיל בין קדש לחול ובין טמא לטהור יודיעום׃ ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ישפטוהו ואת תורתי ואת חקותי בכל מועדי יקדשו׃ ולמת נפש לא יבואו׃ ולאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות לא יטמא׃ ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו׃ וביום בבואו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה׃ ס

ולא יהיה להם בנחלתם אני נחלתם ואחוזה לא תתנו להם בישראל אני אחוזתם׃ המנחה והחטאת והאשם הם יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה׃ וראשית כל בכורי כל ותרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה גם ראשית עריסותיכם לתת ברכה על ביתך׃ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ ס

וראשית לכל בכורי כל ולכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה גם ראשית עריסותיכם לתת ברכה על ביתך׃ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ ס

ובחלקת הארץ בקדש תקדישו תרומה ליהוה קדש מארך חמשת אלפים ורחב עשרת אלפים יהיה לכל גבולו סביב׃ ומזה יהיה למדש חמש מאות באמה סביב וחמשים אמה לנוה סביב׃ ומדת זה תמדד מאורך חמשת אלפים ורחב עשרת אלפים ואת המקדש יהיה בתוכו׃ קדש הקדשים לכהני הקרבים אל יהוה יהיה מקום לבתיהם ומקדש לקדש׃ ומזה יהיה לכהני המשרתים בבית ובאים לשרת לפני יהוה ומקום לבתיהם ומקדש לבית׃ ומזה יהיה לו לאחוזה לבית ישראל׃ ס

ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר מפני תרומת הקדש ומפני אחוזת העיר על פני הגבול המערבי ימה ומקדמה ארכה מול אחד החלקים מגבול המערבי עד גבול המזרחי׃ בארץ תהיה לו לאחוזה בישראל ולא ירעו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם׃ ס

כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו והעשו משפט וצדקה רוממו גרשותי מעל עמי נאם אדני יהוה׃ מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהיה לכם׃ האיפה והבת יהיו בתכונה אחת לבת יכיל את העשרון ולאיפה יכיל את העשרון המדה לפי זרעו יהיה׃ והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרה שקלים לכם המנה׃ ס

זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחומר השעורים ושית האיפה מחומר הכסמים׃ ומן השמן בת השמן מן הכור עשרת הבתים חומר עשרת בתים כי עשרת בתים חומר אחד׃ וטלה אחד מן הצאן מן המאתים מן השקיים לכל מנחת בית ישראל לעולה ולזבח ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה׃ כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל׃ ועל הנשיא יהיו העולות והמנחות והנסכים בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת והמנחה והעולה והשלמים לכפר בעד בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃ ולקח הכהן מדם החטאת ונתן על מזוזות הבית ועל ארבע פנות אזרת היסוד ועל מזוזות שער החצר הפנימית׃ וכן תעשה בשבעה בחדש מכל שגגה ומכל פתי ועל הבית תכפרו׃ ס

בראשון בארבעה עשר יום יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות תאכלו׃ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת׃ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת הימים פרים ואילים שבעה תמימים יום יום שבעת הימים ושעיר עזים אחד יום יום יעשה חטאת׃ ומנחה יעשה איפה לפר ואיפה לאיל ושמן הין לאיפה׃ ס

בחמשה עשר יום בחדש השביעי בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעולה וכמנחה וכשמן׃ כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה ששת ימי המעשה ויום השבת יפתח ויום החדש יפתח׃ ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃ והשתחוו עם הארץ פתח השער הזה בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃ והעולה אשר יקריב הנשיא ליהוה ביום השבת שש כבשים תמימים ואיל תמים׃ ומנחתו איפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובחדשים ביום הראשון פר בן בקר תמים וששה כבשים ואיל תמים׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובבוא הנשיא בבוא העם לפני יהוה בשבתות ובחדשים ובמועדים יהיה מנחה׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ובבוא הנשיא בתוך העם לפני יהוה בשבתות ובחדשים ובמועדים יהיה מנחה׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ס

ישמרנה׃ כי חיים הם למצאיהם ומרפא לכל בשרם׃
23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים׃
24 הסר מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך׃
25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך׃
26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו׃
27 אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע׃

פרק ה׳.

1 בני הקשיבה לחכמתי לתבונתי הט אזנך׃
2 לשמור מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת׃
3 כי נפת תטופנה שפתי זרה ומחלקת מן שמן חכה לה׃
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות׃
5 רגליה ירדו מות שאול צעדיה יתמכו׃
6 פן אורח חיים לא תכון נעו מעגליה לא תדע׃
7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי׃
8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה׃
9 פן תתן לאחרים הודך ושניך לאכזרי׃
10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי׃
11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך׃
12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה׃
13 ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני׃
14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה׃
15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך׃
16 יפוצו מעיינותיך חוצה פלגי מים ברחובות׃
17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך׃
18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך׃
19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת בדודיה תשגה תמיד׃
20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה׃
21 כי נגד עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלותיו הוא פלס׃
22 עונותיו יתפשו את רשע ובחבלי חטאתו יתאחז׃
23 הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה׃

פרק ו׳.

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך׃
2 נוקשת באמרי פיך נתפשת באמרי פיך׃
3 עשה זאת נא בני והנצל כי באת ביד רעך לך התרפס ורהב רעך׃
4 אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך׃
5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש׃
6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם׃
7 אשר אין לה קצין שוטר ומושל׃
8 תכין בקיץ לחמה אספה בעת קצירה׃
9 עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך׃
10 מעט תנום מעט תנמנם מעט תחבק ידים לשכב׃
11 ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן׃
12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה׃
13 קורץ בעיניו מלל בשפמיו מורה בבהנותיו׃
14 תהפכות בלבו חורש רעה בכל עת מדנים ישלח׃
15 על כן פתאם יבוא אידו רגע ישבר ואין מרפא׃
16 שש דברים שנא יהוה ושבעה תועבות נפשו׃
17 עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם נקי׃
18 לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע׃
19 עד שקרים יפיח נאמן ומשלח אחים בין אחים׃
20 נצר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך׃
21 קשרם על לבך תמיד עקדם על גרונך׃
22 בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך׃
23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃
24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה׃
25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה׃
26 כי בעד אשה זונה עד כברת לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה׃
27 היקח איש אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה׃
28 אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה׃
29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה׃
30 לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב׃
31 ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן׃
32 נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה׃
33 נגעים ומחפה יקנה וחרפתו לא תמחה׃
34 כי קנאת גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם׃
35 לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד׃

פרק ז׳.

1 בני שמור אמרי וחקי צפון מצותי אתך׃
2 שמור מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך׃
3 קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך׃
4 אמר לחכמה אחתי את ומודעת בינה קרא׃
5 לשמרך מאשת זר מנכריה האמרת׃
6 כי בעד חלון ביתי בעד ארובתי נשקפתי׃
7 ואראה בפתאים אבינה בנערים בן חסר לב׃
8 עבר ברחוב עם פנתה דרך ביתה יצעד׃
9 בנשף ביום בבת יום ואישון לילה׃
10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב׃
11 הומיה וסוררת היא בביתה לא תכונה רגליה׃
12 פעם בחוץ פעם ברחובות ואצל כל פנה תארב׃
13 ותחזק בו ותשקהו נשקים הפיגה לו׃
14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי׃
15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃
16 מרבדים רבדתי ערשי חטובי יצועי מצרים׃
17 נפכתי מרי אהלי קנמון ולבונה׃
18 לכה נרויה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים׃
19 כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק׃
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל ביתו׃
21 הסיתתהו ברב לקחה בחלקות שפתיה תנדנדנו׃
22 הלך אחריה כפתאום ישור ואל מוסר אויל׃
23 עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא׃
24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי׃
25 אל תט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה׃
26 כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה׃
27 דרכי שאול ביתה יורדים אל חדרי מות׃

פרק ח׳.

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה׃
2 בראש מרומים על דרכים בית נתיבות נצבה׃
3 על יד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנן׃
4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם׃
5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב׃
6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים׃
7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃
8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש׃
9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת׃
10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר׃
11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה׃
12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא׃
13 יראת יהוה שנאת רע גאון וגאות ודרך רע ופי תהפכות שנאתי׃
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה׃
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו צדק׃
16 בי שרים ישורו ונדיבים כל שפטי צדק׃
17 אני אהביהם אהב ומשחרי ימצאוני׃
18 הון ועשר אתי הון עתק וצדקה׃
19 טוב פריי מחרוץ ומפז תבואתי׃
20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט׃
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא׃
22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׃
23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ׃
24 באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי מים׃
25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׃
26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל׃
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום׃
28 באמצו שחקים ממעל בעזזו עינות תהום׃
29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקקו מוסדות ארץ׃
30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת׃
31 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם׃
32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אצרי׃
33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו׃
34 אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות פתחי׃
35 כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃
36 וחוטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות׃

פרק ט׳.

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃
2 טבחה טבחיה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׃
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת׃
4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו׃
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃
6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה׃
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח׃
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה׃
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים׃
12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא׃
13 אשת כסילות המיה פתיות ובל מה יודע׃
14 ותשב לפתח ביתה על כסא מרומי קרת׃
15 לקרא לעברי דרך המיישרים ארחותם׃
16 פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו׃
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים׃
18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה׃

פרק י׳.

1 משלי שלמה בן חכם שמח אב וכסיל בן תוגת אמו׃
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃
3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והוות רשעים יהדף׃
4 רוש כף עשה רמיה ויד חרוצים תעשיר׃
5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש׃
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב׃
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים יבוסס׃
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע׃
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יבוסס׃
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב׃
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרובה׃
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם׃
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת׃
17 ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכיח מתעה׃
18 כסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל׃
19 ברב דברים לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי לבות ימותו באין׃
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה׃
23 כשחוק לכסיל עשות זמה ואיש תבונות חכמה׃
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן׃
25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם׃
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו׃
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד׃
29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און׃
30 צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ׃
31 פי צדיק יניב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות׃

פרק י״א.

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו׃
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה׃
3 תם ישרים תנחם ושדת בוגדים תשדדם׃
4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות׃
5 צדקת תם תישר דרכו וברשעתו יפול רשע׃
6 צדקת ישרים תצילם ובהות בוגדים יתפשו׃
7 במות אדם רשע תאבד תקות אונים אבדה׃
8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃
9 בפה חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו׃
10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה׃
11 בברכת ישרים תרום קריה ובפי רשעים תהרס׃
12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש׃
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועצים׃
15 רע יראה לערב עורב ושונא תקיעי כפים בטוח׃
16 אשת חן תתמך כבוד ותמכו עריצים עשר׃
17 גומל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי׃
18 פעלת רשע שקר זורע צדקה שכר אמת׃
19 כן צדקה לחיים ורודף רעה למותו׃
20 תועבת יהוה עקשי לב ורצוי תמימי דרך׃
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט׃
22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם׃
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה׃
24 יש מפזר ועוד יוסף וחוסך יתר אך למחסור׃
25 נפש ברכה תדשן והרוה גם הוא׃
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר׃
27 שחר טוב יבקש רצון ודורש רעה תבואנו׃
28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה יפרחו צדיקים׃
29 עוכר ביתו נחל רוח ועבד אויל לחכם לב׃
30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם׃
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃

פרק י״ב.

1 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע׃
3 לא יתכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט׃
4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה׃
5 מחשבות צדיקים משפט ועצות רשעים מרמה׃
6 דברי רשעים ארבו דם ופי ישרים יצילם׃
7 הפוך רשעים ואינם והבית צדיקים יעמוד׃
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז לבב יהיה לבוז׃
9 נקל ועבד לו מאיש מכבד וחסר לחם׃
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב׃
12 חמד רשע מצודת רע ושרש צדיקים יתן׃
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק׃
14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו׃
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם׃
16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום׃
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקר מרמה׃
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃
19 שפת אמת תכון לעד ועד אשפת שקר רגעי׃
20 מרמה בלב חרשי רע ויועצי שלום שמחה׃
21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃
22 תועבת יהוה שפתי שקר ועושי אמונה רצונו׃
23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
24 יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס׃
25 דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנו׃
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃
27 לא יחרך רמיה ציד איש והון אדם יקר חרוץ׃
28 בדרך צדקה חיים ונתיב נתיבתה אל מות׃

פרק י״ג.

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃
3 נוצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו׃
4 נפש עצל תאוה ואין לה ונפש חרוצים תדשן׃
5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר׃
6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃
7 יש מתעשר ואין כל מחסן ויש מתרושש והון רב׃
8 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה׃
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃
10 רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה׃
11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה׃
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה׃
13 בז לדבר הוא יחבל לו ויירא מצוה הוא ישלם׃
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות׃
15 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן׃
16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת׃
17 מלאך רשע יפול ברע וציר אמונים מרפא׃
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד׃
19 תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע׃
20 הולך את חכמים יחכם ורעה כסילים יתרוצץ׃
21 חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב׃
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׃
23 רב תבואת נירשים ויש נספה בלא משפט׃
24 חוסך שבטו שנא בנו ואהבו שחרו מוסר׃
25 צדיק אכל לשבע נפשו וכרס רשעים תחסר׃

פרק י״ד.

1 חכמות בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
2 הולך בישרו יראת יהוה ונלוז דרכיו בוזהו׃
3 בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמרם׃
4 אפס בקר אבוס שור ורב תבואות בכח שור׃
5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר׃
6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה׃
7 לך מנגד לאיש כסיל ובל זה לא ידעת שפתי דעת׃
8 חכמת ערום בינתו דרכו ואולת כסילים מרמה׃
9 כסילים יליץ אשם ובין ישרים רצון׃
10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃
11 בית רשעים יחרב ואהל ישרים יפרח׃
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
13 גם בשחוק יכאב לב ואחרית שמחה תוגה׃
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃
15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו׃
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל רגז ובוטח׃
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא׃
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת׃
19 שחו רעים לפני טוב ורשעים על שערי צדיק׃
20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים׃
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי הוא׃
22 הלא יתעו זמי רע וחסד ואמת לזמי טוב׃
23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת׃
25 מציל נפשות עד אמונים ויפיח כזבים מרמה׃
26 ביראת יהוה מבטח עז והיה לבניו מחסה׃
27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות׃
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון׃
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת׃
30 חיי בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה׃
31 עשק דל חרף עשהו ומחונן אביון כבדו׃
32 ברעתו יהדף רשע ובמותו צדיק חוסה׃
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע׃
34 צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת׃
35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש׃

פרק ט״ו.

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף׃
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃
3 בכל מקום עיני יהוה צופות רעים וטובים׃
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃
5 אויל יאנה מוסר אביו ושומר תוכחת יערם׃
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן׃
8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃
9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב׃
10 יסר רע לעוזב ארח שונא תוכחת ימות׃
11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם׃
12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃
13 לב שמח ייטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת׃
15 כל ימי עני רעים ונוב לב משתה תמיד׃
16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו׃
17 טוב ארחת ירק ואהבה שם מאבוס שור אבוס ואהבת שנאה׃
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב׃
19 דרך עצל כמשכת חדק וארחות ישרים סלולה׃
20 בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו׃
21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה ישר לכת׃
22 הפר מחשבות באין סוד ורב יועצים תקום׃
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב׃
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה׃
25 בית גאים יסח יהוה ויציב גבול אלמנה׃
26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהורי אמרי נעם׃
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם׃
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קנה לב׃
33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה׃

פרק ט״ז.

1 למערכי לב לאדם ומיהוה מענה לשון׃
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה׃
3 גול אל יהוה מעשיך והכן מחשבותיך׃
4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה׃
5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה׃
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע׃
7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו יהשלים אתו׃
8 טוב מעט בצדקה מרבות תבואת בלא משפט׃
9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו׃
10 קסם על שפתי מלך במשפט לא יעל פיו׃
11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס׃
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא׃
13 רצון מלכים שפתי צדק וצדק ידברו יאהב׃
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃
16 קנה חכמה מפנינים ומקנה בינה נבחר יבחר׃
17 סלולת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו׃
18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח׃
19 טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את גאים׃
20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא׃
21 לב חכמים יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח׃
22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוילים אולת׃
23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יוסיף לקח׃
24 צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם׃
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו׃
27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת׃
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃
29 איש חמס יפתה רעהו והולכו בדרך לא טוב׃
30 קרץ עיניו לחשב תהפכות מלעיו מבצע רעה׃
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא׃
32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר׃
33 בחיק יפיל גורל ומיהוה כל משפטו׃

פרק י״ז.

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
2 משכיל בעבד מבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה׃
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה׃
4 מרע מקשיב על שפת שקר לשון הוות יאזין׃
5 לועג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה׃
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם׃
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה יכשיל׃
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד אלוף׃
10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה׃
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃
12 פגוש דב שכול ואל כסיל באולתו׃
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו׃
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב נטוש׃
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין׃
17 בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד׃
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב נגד רעהו׃
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃
20 עקשי לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברע׃
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל׃
22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם׃
23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט׃
24 נגד פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ׃
25 כעס לאביו בן כסיל ומר לה יולדתו׃
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על יושר׃
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃
28 גם כסיל חרש יחשב חכם אטם שפתיו נבון׃

פרק י״ח.

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע׃
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו׃
3 בא רשע בא גם בוז וקלון עם חרפה׃
4 מים עמקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה׃
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט׃
6 שפתי כסיל יבואו בריב ופיו למהלמות יקרא׃
7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו׃
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית׃
10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב׃
11 הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו׃
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה׃
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה׃
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישאנה׃
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת׃
16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו׃
17 צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרהו׃
18 גורלות ישבית בין ומבדיל בין עצומים׃
19 אח נפשע מקריה ומתדנים כבריח ארמון׃
20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע׃
21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה׃
22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃
23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות׃
24 איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃

פרק י״ט.

1 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתים והוא כסיל׃
2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃
3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה תזעף לבו׃
4 הון יסיף רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃
5 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט׃
6 רבים יחלו פני נדיב ואוהב כל איש מתן׃
7 כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעיו רחקו ממנו׃
8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב׃
9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃
10 לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים׃
11 שכל אדם ארך אפו ותפארתו עבור על פשע׃
12 כנהמת כפיר שאגת מלך וכטל על עשב רצונו׃
13 הוות לאביו בן כסיל ודלף טרדת אשה׃
14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃
15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃
16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו ימות׃
17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו׃
18 יסר בנך כי יש תקוה ואל הומתו אל תשא נפשך׃
19 גדול חמה נושא עונש כי אם תציל ועוד תוסיף׃
20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃
21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃
22 תאות אדם חסדו ורש טוב מאיש כזב׃
23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע׃
24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיו לא ישיבנה׃
25 לץ תכה ופתי יערם ומבין הוכח ויבין דעת׃
26 משדד אב מגרש אם בן מכלים ומחפיר׃
27 חדל בני לשמע מוסר ומאמרי דעת תשגה׃
28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און׃
29 הכונו לצים שפטים ומהלמות לגב כסילים׃

פרק כ׳.

1 אך יין לץ שכר הומיה וכל שוגה בהם לא יחכם׃
2 כנהמת כפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו׃
3 כבוד לאיש שבת מריב וכל כסיל יתגלע׃
4 מחרף לא יחרוש בסתיו ושאל בקציר ואין׃
5 מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה׃
6 רבים יקראו איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא׃
7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו׃
8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע׃
9 מי יאמר זכיתי לבבי טהרתי מחטאתי׃
10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם׃
11 גם בעלילותיו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו׃
12 אזן שומעת ועין רואה יהוה עשה גם שניהם׃
13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם׃
14 רע רע יאמר הקונה ואז לדרכו יתהלל׃
15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת׃
16 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃
17 ערב שוא מתוק לאיש ואחר ימלא פיו חצץ׃
18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה׃
19 גלה סוד הולך רכיל ועם פתלתל שפתים אל תתערב׃
20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו בקרב אפלה׃
21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך׃
22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך׃
23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃
24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו׃
25 מוקש לאדם יבלע קדש ואחר נדרים לבקר׃
26 מזרה רשעים מלך חכם ויעביר עליהם אופן׃
27 נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי בטן׃
28 חסד ואמת נצרוהו מלך וסעד בצדקה כסאו׃
29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה׃
30 חבורות פצע מרקות בטן חדרי רע׃

פרק כ״א.

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו׃
2 כל דרכי איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃
3 עשות צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃
4 רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת׃
5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור׃
6 פעלת אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות׃
7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט׃
8 הפכפך דרך איש וזר ואולם ישר פעלו׃
9 טוב שבת על פנת גג מאשת מדון ובית חבר׃
10 נפש רשע אוה רע לא יחן בעיניו רעהו׃
11 בענש לץ יחכם פתי ובהודיע לחכם יקח דעת׃
12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע׃
13 אטם אזנו משוע דל גם הוא יקרא ולא יענה׃
14 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה׃
15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃
16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׃
17 אוהב שמחה איש מחסור אוהב יין ושמן לא יעשיר׃
18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד׃
19 טוב שבת במדבר מאשת מדון וכעס׃
20 אוצר נחמד ושמן במעון חכם וכסיל אדם יבלענו׃
21 רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד׃
22 עיר גבורים עלה חכם ויורד עז מבטחה׃
23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׃
24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון׃
25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות׃
26 כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך׃
27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו׃
28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר׃
29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו׃
30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד יהוה׃
31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃

פרק כ״ב.

1 נבחר שם מעשר רב מכסף וזהב חן טוב׃
2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃
3 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃

3 מלחמה:* מלכי ועם קדמי כאש תבער צרי: לשמך להודיע שמיך לגוים מפניך רגזו:
4 בעשותך נוראות לא נקוה:* הרים נזלו מפניך: ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה
5 אלהים זולתך יעשה למחכה לו:* תפגע את שמח ועשה צדקה בדרכיך יזכרוך הן אתה
6 קצפת ונחטא בם עולם ונושע:[1] ונהי כלנו כטמא וכבגד עדי כל צדקותינו כבגד בלה
כלנו כעלה נבול ועונותינו כרוח ישאונו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי
7 הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו: ועתה יי אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו
8 ומעשה ידיך כלנו: אל תקצף יי עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו:
9 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר
10 הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היו לחרבה: העל אלה תתאפק יי
11 תחשה ותענה אותנו עד מאד:* ויהי דבר יי אלי לאמר: הנה ידי קצרה מהושיע ואזני
כבדה משמוע: כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו
12 פנים מכם משמוע: כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר
13 לשונכם עולה תהגה: אין קורא בצדק ואין נשפט באמת בטוח על תהו ודבר שוא הרה
14 עמל וילד און: ביום ההוא אשלח את מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו
15 האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יי צבאות:
16 ומי יכיל את יום בואו ומי יעמוד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים:
17 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליי מגישי
18 מנחה בצדק: ואז ערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:
19 ואקרב אליכם למשפט והייתי עד מהיר בכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי
שכר שכיר אלמנה ויתום ומטים גר מיראתי אמר יי צבאות: כי אני יי לא שניתי
20 ואתם בני יעקב לא כליתם: למימי אבותיכם סרתם מחקותי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יי צבאות ואמרתם במה נשוב הן תשיבו אדם אלהים כי אתם
21 קובעים אותי ואמרתם במה קבענוך במעשרות ותרומות: ארורים אתם בארור כי
22 אתי אתם קובעים הגוי כלו: הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנוני נא בזאת אמר יי צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי
23 לכם ברכה עד בלי די: וגערתי לכם באוכל ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
24 תשכל הגפן בשדה לכם אמר יי צבאות: והייתם אתם לכל הגוים לארץ חפץ כי
25 תהיו אתם ארץ חמדה אמר יי צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יי ואמרתם מה
26 דברנו עליך: אמרתם שוא עבוד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
27 קדורנית מפני יי צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם
בחנו אלהים ויפלטו: אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב
ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחושבי שמו: והיו לי אמר יי צבאות ליום אשר אני
עושה סגולה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העובד אותו: ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בוער כתנור
והיו כל זדים וכל עושי רשעה קש ולהט אותם היום הבא אמר יי צבאות אשר לא
יעזוב להם שורש וענף: ושמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק:
ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום עשותי אמר יי צבאות: זכרו
תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי
שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא: והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

ספר מלאכי.

א.

1 משא דבר יי אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יי ואמרתם במה אהבתנו
הלא אח עשו ליעקב נאם יי ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשם את הריו
2 לתנות נחלתו לשעלי מדבר: כי תאמר אדום רשנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יי
צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יי עד
3 עולם: וראו עיניכם ואתם תאמרו יגדל יי מעל לגבול ישראל: בן יכבד עבד את
אדוניו ואם אבות אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יי צבאות
אליכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: מגישים על מזבחי לחם
4 מגואל ואמרתם במה גאלנוך בזכרכם כי שלחן יי נבזה הוא: וכי תגישו עור עור
לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולי אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא
5 פניך אמר יי צבאות: ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת לכם
6 הישא פנים כלכם אמר יי צבאות: מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי
חנם אין לי חפץ בכם אמר יי צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש
ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי מנחה טהורה כי גדול
7 שמי בגוים אמר יי צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יי מגואל הוא
8 ונבזה נבזה נתינו: ותאמרו הנה מתלאה וגחתם אותו אמר יי צבאות והבאתם
הגזול והפסח והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יי: וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונודר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אנכי אמר יי צבאות ושמי
נורא בגוים:

ב.

1 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יי צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכותיכם ארורתי גם
2 ארורתים כי אינכם שמים על לב: הנני גוער לכם את הזרע וזריתי פרש על
פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר יי צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו
מורא ויירא ממני ומפני שמי נחת: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי והשיב רבים מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך יי צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתם ברית לוי אמר יי צבאות: גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל
העם כאשר אינכם שמרים את דרכי ונושאים פנים בתורה: הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש יי אשר אהב ובעל בת
אל נכר: יכרת יי לאיש אשר יעשה זאת ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליי
צבאות: וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יי בכי ואנקה מאין עוד פנות אל
המנחה ולרצון מידכם: ואמרתם על מה על כי יי העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדת בה ואשת חברתך ואשת בריתך: הלא עשה אחד ושארית רוח לו
ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל אשת נעוריו אל יבגוד:
כי שנא שלח אמר יי אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יי צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו: הוגעתם יי בדבריכם ואמרתם במה הוגענו בעשותכם כל
עושה רע טוב הוא בעיני יי ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

---

(3) ז. יט. 6: ד. יא. 3: 1. 2. ט. כד. 15: 24. ל. 2. 37. ד. יב. 4: 11. (12) ה. 1: 7. ט. כא. 15: 30. ט. 5: 48. 23. ט. 2: 6. יד. 20. ל. 3: 1. ח. 5: 14. 15. (14) ד. יב. 4: 10. 11. ט. 24. (15) ט. 16: 5. ו. ה. 16: 19. (16) ו. א. 5: 27. (17) ט. 2. 1. יב. 4: 6.

(18) ו. ה. 16: 21. ד. א. 15: 3: 17. ח. 13: 3. 25.

[ב. ה. 54.]

(1) ד. ה. 1: 19. ד. א. 2: 1. יד. 5: 12. ל. 1: 2. (2) ט. 1: 8. יד. 1: 16. ט. 4. (3) ו. א. 2: 13. ה. 3: 29. ל. 5: 6. ו. א. 3: 6. ד. א. 1: 4. (9) ו. א. 2: 1. ו. ה. 12: 2. ל. 4: 8.

(4) ה. 3: 12. ד. א. 2: 13. (5) ט. 16: 20. ו. ה. 2: 4. 20. ד. ה. 6: 6. ה. 2: 2. ל. 3: 1. א. 2: 1. 5. 10. 11. ד. א. 3: 7. 1. ו. ה. 4: 16. 11: 1. (6) ו. ה. 4: 16. 11: 1. ה. 3: 17. ו. א. 2: 14. ד. א. 3: 9. ל. 5: 41. ל. 10: 34. (8) ט. 10: 18. 1: 8. ד. א. 1: 4.

[1] ה: ונושע. [2] ל. ה. 1: 2.—ונחנו אבותיכם. [3] ה. ל. 1: 4.—ל. 1: 2. [4] ל. ה. 1: 2.

10 כִּי אִם־אִישׁ בְּחֵטְאוֹ יָמוּת כָּל־הָאָדָם הַאֹכֵל בֹּסֶר וְשִׁנֵּי הָאָב תִּקְהֶינָה׃
11 וְהָיָה אִם־צַדִּיק הוּא וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 12 עַל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא וְאֶל־אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב׃ 13 וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח יָשִׁיב יָדוֹ מֵעָוֶל מִשְׁפַּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃ 14 בְּחֻקֹּתַי יֵלֵךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת הוּא צַדִּיק חַיֹּה יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 15 אִם־הוֹלִיד בֵּן פָּרִץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעֹשֶׂה אֶחָד מִן־הָאֵלֶּה׃ 16 וְהוּא לֹא עָשָׂה כֵּן כִּי גַם עַל־הֶהָרִים אָכָל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ 17 עָנִי וְאֶבְיוֹן עָשַׁק גָּזֵל חָבָל לֹא יָשִׁיב וְאֶל־גִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃ 18 בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקָח וְהוּא חַי לֹא יִחְיֶה כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיוּ׃ 19 וְהִנֵּה יָלַד בֵּן וַיַּרְא אֶת־כָּל־חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְא וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן׃ 20 הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא־יִשָּׂא בַּעֲוֹן הָאָב וְהָאָב לֹא־יִשָּׂא בַּעֲוֹן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃

פרק ה.

1 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְאָמַרְתָּ מָה־אִמְּךָ לָבִיא בֵּין אֲרָיוֹת רָבְצָה בְּתוֹךְ כְּפִירִים רִבְּתָה אֶת־גּוּרֹתֶיהָ׃ 3 וַתַּעַל אֶחָד מִגּוּרֹתֶיהָ כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרֹף טָרֶף אָדָם אָכָל׃ 4 וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחִיתָם נִלְכַּד וַיְבִאוּהוּ בַּחַחִים אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 וַתֵּרֶא כִּי נוֹחֲלָה אָבְדָה תִּקְוָתָהּ וַתִּקַּח אֶחָד מִגּוּרֹתֶיהָ כְּפִירִים שָׂמָהוּ׃ 6 וַיִּתְהַלֶּךְ בְּתוֹךְ אֲרָיוֹת כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרֹף טָרֶף אָדָם אָכָל׃ 7 וַיֵּדַע אַלְמְנוֹתָיו וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִב וַתֵּשַׁם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ מִקּוֹל שַׁאֲגָתוֹ׃ 8 וַיִּתְּנוּ עָלָיו גּוֹיִם מִסָּבִיב מִמְּדִינוֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחִיתָם נִלְכָּד׃ 9 וַיִּתְּנֻהוּ בַחַחִים אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְבִיאֻהוּ בְּמְצֻדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 אִמְּךָ כַּגֶּפֶן בְּדָמְךָ עַל־מַיִם שְׁתוּלָה הָיְתָה פֹּרִיָּה וַעֲנָפָה הָיְתָה מִמַּיִם רַבִּים׃ 11 וַיִּהְיוּ לָהּ מַטּוֹת עֹז לְשַׁלְּטֵי מוֹשָׁלִים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתָהּ עַל־בֵּין עֲבוֹתִים וַתֵּרֶא בְּרָמָהּ בְּרֹב דָּלִיּוֹתֶיהָ׃ 12 וַתֻּתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ הִשְׁלִכָה וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ נִתְּשׁוּ וְיָבֵשׁוּ מַטֵּה עֻזָּהּ אֵשׁ אֲכָלָתְהוּ׃ 13 וְעַתָּה שְׁתוּלָה בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא׃ 14 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֹּה דָּלִיּוֹתֶיהָ פִּרְיָהּ אָכָלָה וְלֹא־הָיָה בָהּ מַטֵּה עֹז שֵׁבֶט לִמְשֹׁל קִינָה הִוא וְהָיְתָה לְקִינָה׃

פרק כ.

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת שֶׁבַע בַּחֲמִשִּׁי בֶּעָשׂוֹר בָּאוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לִפְנָי׃ 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 3 בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלִדְרֹשׁ אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 4 הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם הֲתִשְׁפֹּט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֲבוֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃ 5 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 6 בַּיּוֹם הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר תַּרְתִּי לָהֶם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִוא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ 7 וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 8 וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵמָּה בְתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וָאָבִא אֹתָם אֶל־הַמִּדְבָּר׃ 11 וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ 12 וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ 13 וַיַּמְרוּ־בִי בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקֹּתַי לֹא הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלְּלוּ מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם׃ 14 וָאֶעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ 15 וְגַם אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִוא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ 16 יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ כִּי אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הוֹלֵךְ׃ 17 וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֵת וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ 18 וָאֹמַר אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם אַל־תִּשְׁמֹרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ 19 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקַּי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ 20 וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 21 וַיַּמְרוּ־בִי הַבָּנִים בְּחֻקַּי לֹא הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא שָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בַּמִּדְבָּר׃ 22 וָאָשֵׁב אֶת־יָדִי וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ 23 גַּם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָפִיץ אוֹתָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ 24 יַעַן מִשְׁפָּטַי לֹא עָשׂוּ וְחֻקַּי מָאָסוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וְאַחֲרֵי גִלּוּלֵי אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם׃ 25 וָאֶתֵּן גַּם־אֲנִי לָהֶם חֻקִּים לֹא־טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָהֶם׃ 26 וָאֲטַמְּאֵם בְּמַתְּנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רָחַם לְמַעַן אֲשִׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 27 לָכֵן דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם עוֹד זֹאת גִּדְּפוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעַל מַעַל בִּי׃ 28 וָאָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת לָהֶם וַיִּרְאוּ כָל־גִּבְעָה רָמָה וְכָל־עֵץ עָבֹת וַיִּזְבְּחוּ שָׁם אֶת־זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ שָׁם כַּעַס קָרְבָּנָם וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחֹחָם וַיַּסִּכוּ שָׁם נְסָכֵיהֶם׃ 29 וָאֹמַר אֲלֵהֶם מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה וַיִּקָּרֵא שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 30 לָכֵן אֱמֹר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲבְדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם אַתֶּם נִטְמָאִים וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים׃ 31 וּבְשָׂא מַתְּנוֹתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמָאִים בְּכָל־גִּלּוּלֵיכֶם עַד־הַיּוֹם וְנִדְרָשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם׃ 32 וְהָעֹלָה עַל־רוּחֲכֶם לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיֶה כַּגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה לְשָׂרֹת עֵץ וָאָבֶן׃ 33 חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא בְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם׃ 34 וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצוֹתֶם בָּהֶם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה׃ 35 וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 36 כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִצְרָיִם כֵּן אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 37 וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט וְהֶבֵאתִי אֶתְכֶם בְּמָסֹרֶת הַבְּרִית׃ 38 וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים וְהַפֹּשְׁעִים בִּי מֵאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 39 וְאַתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִישׁ גִּלּוּלָיו לְכוּ עִבְדוּ וְאַחֲרֵי אִם־אֵינְכֶם שֹׁמְעִים אֵלָי וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי לֹא תְחַלְּלוּ עוֹד בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם׃ 40 כִּי בְּהַר קָדְשִׁי בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה שָׁם יַעַבְדֻנִי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ בָּאָרֶץ שָׁם אֶרְצֵם וְשָׁם אֶדְרשׁ אֶת־תְּרוּמֹתֵיכֶם וְאֶת־רֵאשִׁית מַשְׂאוֹתֵיכֶם בְּכָל־קָדְשֵׁיכֶם׃ 41 בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אֶרְצֶה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצוֹתֶם בָּהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃ 42 וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהֲבִיאִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת לַאֲבוֹתֵיכֶם׃ 43 וְנִזְכַּרְתֶּם שָׁם אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְכָל־עלילותיכם [עֲלִילוֹתֵיכֶם] אֲשֶׁר נִטְמֵתֶם בָּהֶם וְנִקֹטְתֶם בִּפְנֵיכֶם בְּכֹל רָעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ 44 וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אִתְּכֶם לְמַעַן שְׁמִי לֹא כְדַרְכֵּיכֶם הָרָעִים וְכַמַּעַלְלֵיכֶם הַנִּשְׁחָתִים בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 45 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 46 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ דֶּרֶךְ תֵּימָנָה וְהַטֵּף דְּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל־יַעַר שְׂדֵה הַנֶּגֶב׃ 47 וְאָמַרְתָּ לְיַעַר הַנֶּגֶב שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מַצִּית בָּךְ אֵשׁ וְאָכְלָה כָל־עֵץ לַח בָּךְ וְכָל־עֵץ יָבֵשׁ לֹא תִכְבֶּה לַהֶבֶת שַׁלְהֶבֶת וְנִצְרְבוּ בָהּ כָּל־פָּנִים מִנֶּגֶב צָפוֹנָה׃ 48 וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בִּעַרְתִּיהָ לֹא תִכָּבֶה׃ 49 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הֵמָּה אֹמְרִים לִי הֲלוֹא מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים הוּא׃

פרק כא.

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ יְרוּשָׁלַ͏ִם וְהַטֵּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ 3 וְאָמַרְתָּ לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֵלַיִךְ וְהוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ צַדִּיק וְרָשָׁע׃ 4 יַעַן אֲשֶׁר הִכְרַתִּי מִמֵּךְ צַדִּיק וְרָשָׁע לָכֵן תֵּצֵא חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ אֶל־כָּל־בָּשָׂר מִנֶּגֶב צָפוֹנָה׃ 5 וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ לֹא תָשׁוּב עוֹד׃ 6 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הֵאָנַח מָתְנַיִם וּבְמָרִירוּת לְעֵינֵיהֶם תֵּאָנָח׃ 7 וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מָה אַתָּה נֶאֱנָח וְאָמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִּי בָאָה וְנָמֵגוּ כָל־לֵב וְרָפוּ כָל־יָדַיִם וְכָהָתָה כָל־רוּחַ וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָיִם הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 9 בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אָמֹר חָרֶב חָרֶב הוּחַדָּה וְגַם מְרוּטָה׃ 10 לְמַעַן טֶבַח טָבַח הוּחַדָּה לְמַעַן הֱיוֹת לָהּ בָּרָק מָרוּטָה אוֹ נָגִיל שֵׁבֶט בְּנִי מָאָסָה כָּל־עֵץ׃ 11 וַיִּתֵּן לְמָרְטָהּ לָקַחַת בַּיָּד הוּא חָרֶב הוּחַדָּה הִיא וְהִיא מְרוּטָה לָתֵת אוֹתָהּ בְּיַד הוֹרֵג׃ 12 זְעַק וְהֵילֵל בֶּן־אָדָם כִּי הָיְתָה בְעַמִּי הָיְתָה בְּכָל־נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי חֶרֶב הָיוּ עִם־עַמִּי לָכֵן סְפֹק עַל־יָרֵךְ׃ 13 כִּי בֹחַן וּמַה־יִּהְיֶה אִם־גַּם שֵׁבֶט בְּנִי מָאָסָה כָּל־עֵץ לֹא יִהְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 14 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ כַּף אֶל־כַּף וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִשִׁתָה חֶרֶב חַלְלִים הִוא חֶרֶב חַלְלִים הַגְּדוֹלִים הַחֹדֶרֶת אֲלֵיהֶם׃ 15 לְמַעַן מַסַּת לֵב וְהַרְבֵּה הַכְּשׁוֹלִים עַל כָּל־שַׁעֲרֵיהֶם נָתַתִּי חֶרֶב הוּחַדָּה אֲהָהּ עֲשׂוּיָה לְמַעַן בָּרָק מָרוּטָה׃ 16 אֲסֻפִּי לְכִי יָמִינִי שִׂמִי לְכִי שְׂמֹאלִי לְכִי אָנָה פָּנַיִךְ תָּשִׂמְנָה׃ 17 וְגַם־אֲנִי אַכֶּה כַפִּי אֶל־כַּפִּי וַהֲנִיחֹתִי חֲמָתִי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ 18 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 19 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם שִׂים לְךָ שְׁתֵּי דְרָכִים לָבוֹא חֶרֶב מֶלֶךְ בָּבֶל מִשְּׁתֵּיהֶן תֵּצֶאנָה יַד אֶחָת הָאָרֶץ תֵּחָלֵנָה יָד אַחַת בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וְיַד אַחַת בִּיהוּדָה בִּירוּשָׁלַ͏ִם בְּצוּרָה׃ 20 שָׂם שִׂים דֶּרֶךְ לָבוֹא חֶרֶב אֶל־רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַ͏ִם בְּצוּרָה׃ 21 כִּי עָמַד מֶלֶךְ בָּבֶל עַל־פֶּרֶק הַדֶּרֶךְ רֹאשׁ שְׁתֵּי הַדְּרָכִים לִקְסֹם קֶסֶם קִלְקְלוּ בַחִצִּים שָׁאַל בִּתְרָפִים רָאָה בַּכָּבֵד׃ 22 בִּימִינוֹ הָיָה הַקֶּסֶם עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם לָשׂוּם כָּרִים לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרָצַח הָרִיעַ בְּקוֹל לָשׂוּם כָּרִים עַל־שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ סֹלְלָה בָּנוֹת דָּיֵק׃ 23 וְהָיָה הַקֶּסֶם שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם שְׁבֻעֵי שְׁבוּעוֹת לָהֶם וְהוּא מַזְכִּיר עָוֹן לְמַעַן תִּלָּכַדְנָה׃ 24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הַזְכַּרְכֶם עֲוֹנְכֶם בְּהִגָּלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהֵרָאוֹת חַטֹּאתֵיכֶם בְּכֹל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן הַזְכַּרְכֶם נִתָּפְשׂוּ בַּיָּד׃ 25 וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עֲוֹן קֵץ׃ 26 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הָסִר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרֵם הָעֲטָרָה זֹאת לֹא זֹאת הַשְׁפֵּל הַגָּבֹהַּ וְהַגְבֵּהַּ הַשָּׁפָל׃ 27 עֲוָה עֲוָה אֲשִׂימֶנָּה גַּם־זֹאת לֹא הָיְתָה עַד־בּוֹא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט וְנָתַתִּיו׃ 28 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לְטֶבַח מְרוּטָה לְמַעַן כַּלָּה בָּרָק׃ 29 בְּהָבֶל לָךְ חָזוֹן בְּקָסְמָם לָךְ כָּזָב לָתֵת אוֹתְךָ עַל־צַוְּארֵי חַלְלֵי רְשָׁעִים הַבָּאִים אֲשֶׁר בָּא יוֹמָם בְּעֵת עֲוֹן קֵץ׃ 30 הֲיָשִׁיב אֶל־תַּעְרָהּ בְּמְקוֹמָהּ אֶשְׁפֹּט אֹתְךָ בְּאֶרֶץ מְכֹרוֹתֶיךָ׃ 31 וְשָׁפַכְתִּי עָלֶיךָ זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי אֶפִּיחַ עָלֶיךָ וְנָתַתִּיךָ בְּיַד אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים חָרָשֵׁי מַשְׁחִית׃ 32 לָאֵשׁ תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמְךָ בְּתוֹךְ הָאָרֶץ תִּהְיֶה לֹא תִזָּכֵר כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

פרק כב.

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃ 3 וְאָמַרְתָּ עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ לָבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ 4 בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר שָׁפָכְתְּ אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר עָשִׂית טִמֵּאת וַתַּקְרִבִי יָמַיִךְ וַתָּבוֹאִי עַד־שְׁנוֹתַיִךְ עַל־כֵּן נָתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם וְקָלָסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ 5 הַקְרֹבוֹת וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ בָךְ טְמֵאַת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְהוּמָה׃ 6 הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפֹךְ דָּם׃ 7 אָבִי וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ בְּתוֹכֵךְ עָשְׁקוּ לַגֵּר עָנָה וְיָתוֹם הוֹנוּ בָךְ׃ 8 קָדָשַׁי בָּזִית וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלָּלְתְּ׃ 9 אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפֹךְ דָּם וְאֶל־הֶהָרִים אָכָלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃ 10 עֶרְוַת אָבִיהָ גִּלּוּ בָךְ בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ עִנּוּ בָךְ׃ 11 וְאִישׁ אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ בְּכַלָּתוֹ טִמֵּא זִמָּה וְאִישׁ בַּת־אָבִיו עִנָּה בָךְ׃ 12 שֹׁחַד לָקְחוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפֹךְ דָּם נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקָחְתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בְּעֹשֶׁק וַתִּשְׁכְּחִי אוֹתִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 13 וְהִנֵּה הִכֵּיתִי כַפִּי עַל־בִּצְעֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דָּמַיִךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְתוֹכֵךְ׃ 14 הֲתַעֲמֹד לִבָּךְ אִם־תֶּחֱזַקְנָה יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אִתָּךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ 15 וַהֲפִיצוֹתִיךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ בָּאֲרָצוֹת וְכִלֵּיתִי טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃ 16 וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גּוֹיִם וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 18 בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל הָיָה לִי לְסִגִים כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ כּוּר כֶּסֶף סִגִים הָיוּ׃ 19 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הֱיוֹתְכֶם כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם׃ 20 כְּקִבּוּץ כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל אֶל־תּוֹךְ כּוּר לָפִחַ עָלָיו אֵשׁ לְהַתִּיךְ כֵּן בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי אַנִּיחַ וְהִתַּכְתִּי׃ 21 וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם וְהָפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ׃ 22 כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ כּוּר כֵּן תִּתָּכוּ בְּתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עֲלֵיכֶם׃ 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 24 בֶּן־אָדָם אִמְרִי לָהּ אַתְּ אֶרֶץ לֹא מְטוּהָרָה הִוא לֹא נִגְשָׁמָה בְּיוֹם

ה וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים עוֹד וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
ח וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים וְנָתַתָּם בְּיָדִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה כִּי־נָתוֹן אֶתֵּן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃
ט וַיָּבֹא דָּוִד בְּבַעַל פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת־אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃
י וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃
יא וַיֹּסֶף עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
יב וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם סֹב מֵאַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ אֲלֵיהֶם מִמּוֹל בְּכָאִים׃
יג וְהָיָה כְּשָׁמְעֲךָ אֶת־קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אָז תִּתְגָּרֶה כִּי אָז יָצָא יְהוָה לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃
יד וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ יְהוָה וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגֶּבַע עַד־בֹּאֲךָ גָּזֶר׃

ו

א וַיֹּסֶף דָּוִד עוֹד אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃
ב וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא־שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו׃
ג וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃
ד וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃
ה וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל־עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעֲנְעִים וּבִמְצִלְתָּיִם׃
ו וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶת־יָדוֹ אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּחֲזֵק בּוֹ כִּי־שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃
ז וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּא וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עַל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃
ח וַיִּחַר לְדָוִד כִּי־פָרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּא וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּא עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
ט וַיִּירָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
י וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי׃
יא וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
יב וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
יג וַיְהִי כִּי־צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃
יד וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
טו וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃
טז וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃
יז וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
יח וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
יט וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאָשִׁישָׁה אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃
כ וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים׃
כא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃
כב וְנִקַּלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבֵדָה׃
כג וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ׃

ז

א וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו׃
ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה־נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃
ג וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר עִם־לְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ׃
ד וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר׃
ה לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי׃
ו כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן׃
ז בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃
ח וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל׃
ט וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
י וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יֹסִפוּ בְנֵי־עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃
יא וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנַּחְתִּי לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה׃
יב כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהֵכַנְתִּי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ׃
יג הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם׃
יד אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם׃
טו וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעַל שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ׃
טז וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃
יז כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד׃
יח וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתָנִי עַד־הֵנָּה׃
יט וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית עַבְדְּךָ לְמֵרָחֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה׃
כ וּמַה־יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה׃
כא בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת־עַבְדֶּךָ׃
כב עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְאָזְנֵינוּ׃
כג וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלַךְ אֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם־לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוֹלָה וְנוֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וֵאלֹהָיו׃
כד וַתָּכֶן לְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃
כה וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
כו וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃
כז כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אִבְנֶה־לָּךְ עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃
כח וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃
כט וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדֶּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃

ח

א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מֶתֶג הָאַמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
ב וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיָּמָד אֹתָם בַּחֶבֶל הַפִּיל שְׁנֵי חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא חֶבֶל אֶחָד לְהַחֲיוֹת וַיְהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
ג וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃
ד וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רָגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֶר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
ה וַתָּבֹא אֲרַם דַּרְמֶשֶׂק לְהָשִׁיב לְהַדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרַם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ׃
ו וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִיבִים בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
ז וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל־עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלִָם׃
ח וּמִבְּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעֶזֶר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד׃
ט וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִד אֶת־כָּל־חֵיל הֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה׃
י וַיִּשְׁלַח תֹּעִי אֶת־יוֹרָם בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל־לוֹ לְשָׁלֹם וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר וַיַּכֵּהוּ כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת הָיָה הֲדַדְעֶזֶר וּבְיַד הֲדַדְעֶזֶר כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃
יא גַּם אֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כָּבָשׁ׃
יב מֵאֲרָם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃
יג וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשׁוּבוֹ מַכֹּתוֹ אֶת־אֲרָם בְּגֵי הַמֶּלַח שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃
יד וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם נְצִיבִים בְּכָל־אֱדוֹם שָׂם נְצִבִים וַיִּהְיוּ כָל־אֱדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
טו וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃
טז וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃
יז וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר כֹּהֲנִים וְשַׂרְיָה סוֹפֵר׃
יח וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ׃

ט

א וַיֹּאמֶר דָּוִד הַעוֹד כִּי־יֶשׁ־לְמִי שָׁאַר בֵּית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן׃
ב וּלְבֵית שָׁאוּל עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרְאוּ־לוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הַאַתָּה צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ׃
ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַעוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בֵּן לִיהוֹנָתָן נְכֵה רַגְלָיִם׃
ד וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ אַיֵּה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְּבֵית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל בְּלוֹ דְבָר׃
ה וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלּוֹ דְבָר׃
ו וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ׃
ז וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַל־תִּירָא כִּי־עָשֹׂה אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וְהֵשַׁבְתִּי אֶת־כָּל־שְׂדֵה שָׁאוּל אָבִיךָ וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי תָּמִיד׃
ח וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מָה עַבְדֶּךָ כִּי פָנִיתָ אֶל־הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי׃
ט וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נַעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ׃
י וְעָבַדְתָּ לוֹ אַתָּה בָנֶיךָ וַעֲבָדֶיךָ וְהֵבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ לֶחֶם וְאָכֹל וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־אֲדֹנֶיךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃
יא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וּמְפִיבֹשֶׁת אֹכֵל עַל־שֻׁלְחָנִי כְּאַחַד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
יב וּלְמְפִיבֹשֶׁת בֵּן־קָטֹן וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשְׁבֵי בֵית צִיבָא עֲבָדִים לִמְפִיבֹשֶׁת׃
יג וּמְפִיבֹשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם כִּי עַל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ הוּא תָמִיד אֹכֵל וְהוּא נְכֵה שְׁתֵּי רַגְלָיו׃

י

א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
ב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹתוֹ בְּיַד עֲבָדָיו עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃
ג וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל־חָנוּן אֲדֹנֵיהֶם הַמְכַבֵּד דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מְנַחֲמִים הֲלֹא עַל־חֲקֹר אֶת־הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ וּלְהָפְכָהּ בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃
ד וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיְגַלַּח אֶת־חֲצִי זְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת־מַדֵּיהֶם בַּחֵצִי עַד־מִשְׁפְּתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵם׃
ה וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־הָאֲנָשִׁים נִכְלְמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד־יְצִמַּח זְקַנְכֶם וְשַׁבְתֶּם׃
ו וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאַשׁוּ בְדָוִד וַיִּשְׁלְחוּ חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כִּכַּר כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מֵאֲרַם נַהֲרַיִם וּמֵאֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָא׃
ז וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת־עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ נֶגֶד מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן מֵעָרֵיהֶם נֶאֶסְפוּ וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה׃
ח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־יוֹאָב וְאֶת־כָּל־צְבָא הַגִּבֹּרִים׃
ט וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר בָּאוּ לְבַדָּם הָיוּ בַּשָּׂדֶה׃
י וַיַּרְא יוֹאָב אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר וַיִּבְחַר מִכֹּל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם׃
יא וְיֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃
יב וַיֹּאמֶר אִם־חָזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִי לִתְשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן חָזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃
יג חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃
יד וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃
טו וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲרָם וַיָּנֻסוּ גַּם־הֵם מִפְּנֵי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלִָם׃
טז וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲרַם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְשוֹבַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם׃
יז וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא עֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ לִקְרָאתָם דָּוִד וַיִּלָּחֶם אֲרָם אִתּוֹ׃
יח וַיָּנָס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעִים אֶלֶף רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיָּמֶת גַּם אֶת־שוֹבַךְ שַׂר־הַצָּבָא׃
יט וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁלִמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד׃

יא

א וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם׃
ב וַיְהִי לְעֵת עֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גַּג בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיַּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגָּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד׃
ג וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת אֱלִיעָם אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי׃
ד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקָּחֶהָ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטֻּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל־בֵּיתָהּ׃
ה וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃
ו וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃
ז וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃
ח וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְך

9 ەمەنەم مڅەكە هڅەكە مڅەمە: مڅە دڅ مڅە [1]ەمټ. ەچچ
مەمەم څڅڅ: څڅەڅ: څڅ څەمټ [1]ەمټ څەمټ
10 ەمەم مەمد: ەمڅەڅ ەم څەمڅ ەم څەمڅ څڅ څەمڅ.
11 مڅە: ەمڅ څەمڅ: مڅە [2]ەمټ. مڅە څەمڅ څڅ څڅ
څڅ: څڅەڅ څڅ څڅ څڅ: ەمڅەمڅ څڅ څڅ
څڅ څەمڅ: څڅڅڅ ەمڅ څڅ څڅ څڅ ەمڅ.
12 څڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ: څەمڅەمڅ: څەمڅەمڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
13 څڅ څڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.
څڅڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
14 څڅ [3]څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
15 څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
16 څڅڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ.* څڅڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
17 څڅڅ: څڅ څڅ څڅ څڅ.* څڅڅ: څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
18 څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
19 څڅڅ: څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
20 څڅڅ: څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
21
22 څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
23 څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
24 څڅڅ: څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ.
25 څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.
26 څڅڅ: څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.*
27 څڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ
څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.
28 څڅڅڅ څڅڅڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ څڅ.

---

[1]ەمەم: څڅڅڅ. [2]ەمڅ: ەمڅڅ. [3]څڅڅ: ەمڅ. ەمڅ
څڅ.—څڅ.

(9) څ. 9: 22. ۱. ەم. 1: 10. 22. 24: 29. ەمم 5: 39. 44.
۱. څڅڅ. 2: 8. مم. 4. ت. څ. 12: 17. ۱. ەم. 6: 7. ۱.
ەم. 2: 13. 14. څڅڅ. 3: 9. څڅڅڅ. 6: 10.
(10) څ. 14: 8. 9. ت. ەم. ۱. ەم. 3: 12.
5: 15. (16) ت. ەم. 6: 10. څ. 4: 4.
(11) ۱. ەم. 4: 18. (17) ەم. 18: 1. 21: 36. څ.
(12) ۱. ەم. 16: 18. څ. 2: 12: 12. ۱څ. 3: 18. ەم. 4:
29. ۱. څڅ. 5: 17. ەم. 13: 2. ۱. څڅڅ. 4: 7.
7. 17. (18) ۱څ. 5: 20. ەم. 3: 17.
(13) ەم. 9: 50. (19) ۱څ. 4: 30. ۱. څڅ. 4:
(14) ت. ەم. 3: 11. 12. ەم. 14. ت. ۱. څ. 6: ۱. ۱. ەم. 14:
12: 12. څ. 14: ۱. 15: ۱. 30.
12. څڅڅڅ. 6: ۱. 2. 5: 22. ۱څ. (20) ۱. ەم. 14: ۱. 39.
4: 2. ەم. 3: 12. ت. څڅ. (21) ۱. ەم. 2: 11. 15. ۱.
4: 2. ەمم. 4: ۱. څ. 4: 8.
(15) ەم. 19: 18. ەمڅ. 20: (22) ۱. ەم. 4: 12.

[4]ەمەم: څڅڅ ەم څڅڅ.

(23) څ. 4: 9. ۱. ەم. 3: 13. (4) ت. ەم. 7: 14. 9: 2. ۱.
۱. ەم. 1: 8. ەم. 2: 19. 20. 1: 3. 2:
(24) ۱. ەم. 1: 9. 10: 13. ت. 14.
ەم. 3: 3. (5) څ. 1: 28. ۱. ەم. 2: 14.
(25) ەم. 4: 3. ت. ەم. 3: 1. (6) څڅڅ. 6: 10.
(26) ەم. 16: 16. (7) څڅڅ. 14: 13. ۱. ەم. 4:
(27) ەم. 4: 16. ت. ەم. 3: 16. ەم. 14.
14. (8) څڅ. 10: 27. 12: 29. ت.
(28) ەم. 16: 20. 24. ت. ەم. څڅ. 3: 7. څڅڅ. 21: 8. ەم.
3: 18. 79: 6. ۱. ەم. 4: 5. څ. 2: 8.
——:o:—— (9) څ. 3: 19. ت. څڅ. 3:
(1) ت. ەم. 1: 19. ۱. ەم. 7. ەم. 33: 2. ۱څ. 2: 19. ت.
۱. 1. ەم. 2: 8.
(2) ۱. ەم. 1: 3. (10) ەم. 89: 7. 68: 35.
(3) ۱. ەم. 1: 2. 3. 3: 6. 9. (11) ت. ەم. 1: 5. ۱. ەم. 1:
ت. ەم. 2: 13. 3.

ואת ילדוני מה שכתבתי לכם, ולכו ועשו כמוני. 12 (כה) ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 13 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח:

פרק ה.

1 ואם יבוא אלינו מי שהוא ויטיף תורה אחרת, ולא יקבל את תורת אבותינו: ולא יאמין בתורת הבשורה: 2 לא נשמע לו ולא נאמין לו כי לא מאתנו הוא: ולא מאת אבותינו הוא: כי אם מאת השטן הוא: ומאת רוחו הוא: ומאת שליחיו הוא: ומאת תלמידיו הוא: 3 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תשמעו לו ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו שום תורה אחרת: 4 כי אם תקבלו ממנו תורה אחרת: אז תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 5 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו אבותינו: ולא תשמעו אל מי שיבוא אלינו ויטיף תורה אחרת: ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו תורה אחרת: 6 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 7 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 8 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תשמעו לו ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו תורה אחרת: 9 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 10 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 11 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 12 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תשמעו לו ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו תורה אחרת: 13 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 14 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 15 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 16 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 17 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר.

פרק ו.

1 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 2 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 3 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 4 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 5 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 6 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 7 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 8 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תשמעו לו ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו תורה אחרת: 9 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 10 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 11 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 12 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תשמעו לו ולא תאמינו לו: ולא תקבלו ממנו תורה אחרת: 13 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 14 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר. 15 ואתם ידעתם מה שצויתי לכם בשם אדוננו ישוע המשיח: 16 ואתם אחי אהובים לנו מאד: אל תהיו כמו שהיו אבותינו בימי משה: אשר לא שמעו אל משה: ולא האמינו לו: ולא קבלו ממנו תורה: ולא עשו כמו שצוה אותם: 17 ואנחנו נתפאר בכם בכל מקום בכל הכנסיות: ואין אנחנו צריכים לומר לכם דבר.

---

(12) ו. פליפ. 1: 7. 4: 14.

(1) ו. אב. 16: מתי 24: 31. מת. 13: 27. ו. אב. 4: 17.
(2) מתי 24: 4. גל. 5: 6. ו. תסל. 4: 1.
(3) מתי 24: 4. גל. 5: 6. ו. פלי. 4: 1. בנ. 7: 25. ו. 2: 14: 13. 28. ו. אב. 2: 36. 6. 9. בנ. 7: 25. 11: 36. 13: 6. ו. תי. 8: 5. (7) ו. תסל. 2: 18. 4: 3. (8) בנ. 7: 10. 11. תי. 4: 9. 11: 4. מל. 6. תי. 5. 6. 16: 2. 19: 15. 20. 21. ד. 14. ו. אב. 1: 7. 4: 14.

(9) תסל. 8: 41. גל. 2: 2. אב. 18: 23. מת. 13: 1. מתי 24: 24. אב. 13: 19: 20.
(10) ד. תי. 2: 15. 4: 3.
(11) ב. 1: 24. מכה. 1. מל. 22: 22. תי. 14: 9. מתי 24: 5. 11. ו. אב. 4: 1. (12) ב. 32.
(13) ד. אב. 1: 3. ו. אב. 1: 4. גל. 1: 4. לה. 1: 75. 1. פלי. 1: 2.
(14) תסל. 17: 22. ו. אב. 2: 12. ו. פלי. 5: 10.
(15) ו. תי. 16: 13. ב. אב. 4: 1. ו. תי. 11: 2. ד. אב. 3: 6.

(16) ד. אב. 1: 1. 2. ו. תסל. 4: 10. אב. 1: 5. ו. פלי. 1: 3.
(17) ו. תי. 1: 8. ו. אב. 3: 13. ו. פלי. 5: 10.

(1) גל. 6: 19. תי. 4: 3. ו. אב. 5: 25.
(2) ב. 15: 31. בנ. 28: 24. ב. 10: 16.
(3) ו. תי. 1: 9. ו. אב. 5: 24. תסל. 17: 15. ד. פלי. 2: 9.
(4) ד. תי. 7: 16. אב. 5: 10.
(5) ו. בנ. 29: 18. ו. אב. 1: 3.
(6) ב. 16: 17. ד. אב. 3: 14. ו. אב. 1: 1. 2. ו. תי. 6: 5. ד. תסל. 10: 27.
(9) תסל. 8: 41. גל. 2: 2. אב. 18: 23. מת. 13: 1. מתי 24: 24. אב. 13: 19: 20.
(10) ד. תי. 2: 15. 4: 3.
(11) ב. 1: 24. מכה. 1. מל. 22: 22. תי. 14: 9. מתי 24: 5. 11. ו. אב. 4: 1. (12) ב. 32.
(13) ד. אב. 1: 3. ו. אב. 1: 4. גל. 1: 4. לה. 1: 75. 1. פלי. 1: 2.
(14) תסל. 17: 22. ו. אב. 2: 12. ו. פלי. 5: 10.
(15) ו. תי. 16: 13. ב. אב. 4: 1. ו. תי. 11: 2. ד. אב. 3: 6.

[1] ו: מלכות. [2] תסלוניקי: בקדושה ובצדק לפני אלהינו.

14 ונבל בביתו ויאמר כי עתה נערים פרצו
מעלינו ואנחנו חרפנום ולא פקדנו מאומה
15 כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה׃
16 חומה היו לנו גם לילה גם יומם כל ימי
היותנו עמם רעים את הצאן׃
17 ועתה דעי ושמעי את אשר תעשי כי כלתה
הרעה על אדוננו ועל כל ביתו והוא בן בליעל
18 מדבר אל יכלו דבר׃ ותמהר אביגיל ותקח
מאתים לחם ושני נאדות יין וחמשה צאן
עשויים וחמש סאים קלי ומאה צמקים ושני
מאות דבלים ותשם על חמורים׃

19 ותאמר אל נעריה עברו לפני הנני
באחריכם ואת לא הגידה לאישה נבל׃
20 והיה ברכבה על החמור וירדת בסתר ההר
והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגע בהם׃
21 ודוד אמר אך לשוא שמרתי את כל אשר
לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו וישב לי
רעה תחת טובה׃
22 כה יעשה אלהים לאויבי דוד וכה יוסיף
אם אשאיר מכל אשר לו עד אור הבקר משתין
בקיר׃
23 ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל
החמור ותפל לפני דוד על פניה וישתחו ארצה׃
24 ותפל על רגליו ותאמר בי אדני אני העון
ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך׃
25 אל נא ישת אדני את לבו על איש הבליעל
הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ואולת
עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר
שלחת׃
26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך יהוה אשר
מנעך מבוא בדמים ומהושע יד לך ועתה יהיו
כנבל אויבי ומבקשי רעה לאדני׃
27 ועתה הברכה הזאת אשר הביאה שפחתך
לאדני ונתנה להתהלכים אחרי אדני׃
28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה
לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם
ורעה לא תמצא בך כל ימיך׃
29 ויקם איש לרדפך ולבקש את נפשך והיתה
נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך
ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע׃
30 והיה כהיטיב יהוה לאדני ככל הטוב אשר
דבר עליך והפקיד אותך נגיד על ישראל׃
31 ולא תהיה זאת לך לפוכה ולמכשלת לב
לאדני לשפך דם חנם ולהושע אדני לו וזכרת
את אמתך׃
32 ויאמר דוד אל אביגיל ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי׃
33 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלאתני היום
הזה מבוא בדמים ומהושע יד לי׃
34 כי אולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני
מרעתך כי לולי מהרת ותבואתני לקראתי כי
אם נותר היה לנבל עד אור הבקר משתין בקיר׃
35 ותקח דוד מידה את אשר הביאה לו ויאמר
לה לכי לשלום לביתך ראה שמעתי בקולך
ואשא פניך׃
36 ותבא אביגיל אל נבל והנה משתה בביתו
כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכור
מאד ולא הגידה לו דבר קטן ועד גדול עד אור
היום׃
37 ויהי בבקר כצאת היין מנבל ותגד לו אשתו
את הדברים האלה ויפג לבו בקרבו והוא היה
לאבן׃
38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל
וימת׃
39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה
אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו
שמר מרע ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר אל אביגיל לקחתה לו לאשה׃
40 ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה
וידברו אליה לאמר לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאשה׃
41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה
אמתך לשפחה לרחץ את רגלי עבדי אדני׃
42 ותמהר אביגיל ותקם ותרכב על החמור
וחמש נערותיה ההלכות לרגליה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו לאשה׃
43 וגם את אחינעם מיזרעאלית ותהיין שתיהן
לנשים׃
44 ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי
בן לישי אשר מגלים׃

פרק כו.

1 ויבאו הזיפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מתחבא בגבעת החכילה על פני
הישימון׃
2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ועמו שלשת
אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר
זיף׃
3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני
הישימון על הדרך וידוד ישב במדבר וירא כי
בא שאול אחרי המדבר׃
4 וישלח דוד מרגלים ויידע כי בא שאול
בהחקם׃
5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול
וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר
בן נר שר צבאו והנה שאול שכב בתוך המערכת
והעם חנים סביבתו׃
6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי
בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול
אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך׃
7 ויבא דוד ואבישי אל העם והנה שאול שכב
ישן בתוך המערכת וחניתו תקועה בארץ
מראשותיו ואבנר והעם שכבים סביבתיו׃
8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את
אויבך בידך ועתה אכה נא אתו בחנית ובפעם
אחת ולא אשנה לו׃
9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי
שלח ידו במשיח יהוה ונקה׃
10 ויאמר דוד עוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו
או יומו יבא ומת או במלחמה ירד ונספה׃

(14) מכ. 18: 17. ו. ה. 5: 9. 11. ד. ה. 3: 6.
(15) ה. 19: 17. ו. ה. 5: 14. ש. 3: 10.
(16) ק. 15: 33. 16: 20. ו. ה. 14: 33. ד. ה. 13: 11. ו. ה. 5: 23.
(17) ו. ה. 16: 21. ה. 4: 18.
(18) ק. 16: 24.

---

(1) ד. 9: 15. ש. 1: 11. ו. ש. 2: 3. 4: 10. ש. 1: 3. 2: 10. 3: 4. ה. 25. ה. 1: 27.
(2) ב. 16: 1. ו. ה. 4: 17. ה. 2: 19. ו. ה. 3: 2. ש. 1: 4. ש. 1: 3. ש. 1: 2. ו. ה. 1: 2. (3) ב. 20: 1. 3. ה. 2: 24. ש. 1: 6. 7. ו. ש. 6: 3. 10. (4) ו. ש. 4: 7. 6: 4. 20. ד. ש. 2: 14. 16. 23. ש. 1: 14. 3: 9. (5) ק. 13: 8. 10. ש. 14: 5. ד. ש. 2: 22. (6) ו. ש. 6: 4. 20. (7) ו. ש. 6: 4. (8) ק. 7: 12. (9) ש. 19: 3. 5: 23.

(10) ו. ש. 6: 3. ד. ש. 3: 4. ש. 1: 9. 2: 1. (11) ו. ש. 6: 15. ו. ה. 9: 17. ש. 2: 7. ה. 1: 25. ה. 1: 2. ו. ש. 4: 2. ש. 1: 7. ד. ש. 1: 11. ש. 1: 3. (12) ד. ה. 12: 9. ו. ה. 7: 25. ד. ה. 3: 5. 6. 4: 1. ה. 1: 25. (13) ב. 8: 3. 9: 1. ו. ה. 15: 9. ק. 3: 6. ה. 23. 34. ש. 9: 39. 41. ב. 3: 17. 26: 9. (14) ק. 5: 20. ו. ה. 10: 1. ד. ש. 13: 7. 47.
(15) ו. ש. 3: 1. 4: 9. ד. ש. 2: 11. ש. 3: 8. ה. 9: 13. מ. 2: 17. ה. 5: 32. 19: 10. ק. 5: 8. ו. ש. 3: 5. (16) ד. ה. 4: 1. ב. 13: 39. (17) ה. 10: 16. 145: 13. ש. 7: 14. ו. ש. 6: 15. 16. ק. 1: 23. ש. 1: 18. ד. 11: 27. ש. 4: 12. ק. 16: 27. ה. 25. ו. ב. 29: 11. (18) ו. ש. 6: 13. 14. 20. ד. ש. 2: 2. ו. ש. 4: 14. 6: 12. ד. ש. 2: 3. 4: 7. (19) ו. ש. 3: 9. 6: 9. 9.

20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־אָמְרָה אֵלֶיךָ גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃ וַתֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם לָאִישׁ הַשָּׁלוֹם לָאֲדוֹן הַשָּׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃

מלכים: ד.

1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת־יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה בָּא לָקַחַת אֶת־שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מַה־אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה־יֶּשׁ־לָךְ בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם־אָסוּךְ שָׁמֶן׃ 3 וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי־לָךְ כֵּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־שְׁכֵנָיִךְ כֵּלִים רֵקִים אַל־תְּמַעֵטִי׃ 4 וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ וּבְעַד בָּנַיִךְ וְיָצַקְתְּ אֶל־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תַּסִּיעִי׃ 5 וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּשִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא יוֹצֶקֶת׃ 6 וַיְהִי כְּמַלְאוֹת הַכֵּלִים וַתֹּאמֶר אֶל־בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃ 7 וַתָּבוֹא וַתַּגֶּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת־נִשְׁיֵךְ וְאַתְּ וּבָנַיִךְ תִּחְיוּ בַּנּוֹתָר׃ 8 וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֵק־בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ בָּא שָׁם לָסוּר לֶאֱכָל־לָחֶם׃ 9 וַתֹּאמֶר אֶל־אִישָׁהּ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃ 10 נַעֲשֶׂה־נָּא עֲלִיַּת־קִיר קָטָנָה וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה׃ 11 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר אֶל־הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁם׃ 12 וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַע�arֶה לְךָ אֶת־הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱמָר־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מַה לֵּעָשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לָךְ דָּבָר אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת׃ 14 וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אָכֵן בֵּן אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ 15 וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ 16 וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל־תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ 17 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע׃ 18 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקְּצִרִים׃ 19 וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃ 20 וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיָּבֵא אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בִּרְכֶּיהָ עַד־הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ 21 וַתַּעַל וַתַּשְׁכֵּב עַל־מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃ 22 וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה־נָּא לִי אַחַת מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת מִן־הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃ 23 וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 24 וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל־תַּעְצָר־לִי לִרְכֹּב כִּי אִם־אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ׃ 25 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֹתָהּ לִקְרַאת וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַע�arֶה הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַהִיא׃ 26 עַתָּה רֻץ־נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 27 וַתָּבוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הָהָרָה וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָסִיר אֹתָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחָה לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ מָרָה־לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ 28 וַתֹּאמֶר הֲשָׂאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ 29 וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי־תִמְצָא אִישׁ לֹא־תְבָרְכֶנּוּ וְאִם־יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ אֶת־מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר׃ 30 וַתֹּאמֶר אֵם־הַנַּעַר חַי־יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱזָבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ 31 וְגֵיחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃ 32 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבַּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ׃ 33 וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ 34 וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־פִּיו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו עַל־כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּגְעַר בָּשָׂר הַיֶּלֶד׃ 35 וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְרְקוּ הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת־עֵינָיו׃ 36 וַיִּקְרָא אֶל־גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא־לָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנֵךְ׃ 37 וַתָּבוֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ 38 וֶאֱלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יְשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שׂוֹם הַסִּיר הַגָּדוֹל וּבַשֵּׁל נְזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃ 39 וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֹכֶל וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנָּה פַּקֻּעֹת שָׂדֶה מְלוֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל־סִיר הַנְּזִיד כִּי לֹא יָדָעוּ׃ 40 וַיִּצְקוּ לָאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי בְאָכְלָם מִן־הַנְּזִיד וַיִּצְעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל׃ 41 וַיֹּאמֶר וְקָחוּ קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צָק לָעָם וְיֹאכֵלוּ וְאֵין דָּבָר רָע בַּסִּיר׃ 42 וְאִישׁ בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ׃ 43 וַיֹּאמֶר מְשָׁרְתוֹ מַה־אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכוֹל וְהוֹתֵר׃ 44 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃

---

1 מ: גֵּחֲזִי. 2 מ: אֲמַר. 3 מ: מֵרֵנִי. 4 מ: מִשְׁכָּב.

(20) ב. מל. 2: 17. 4: 14. ו. מה. 5: 5. ב. 13: 45.

(2) בר. 6: 10. ו. 29: 7. ש. 1: 13.
(3) ש. 12: 2. ו. מל. 5: 4. 1: 1. ב. מל. 1: 9.
(4) שו. 18: 23. משל. 3: 16. 17. מל. 2: 11. ב. מל. 3: 9. משל. 17: 3. ב. מל. 2: 25.
(5) ש. 3: 29. 30. 10: 12. מל. 3: 20. בר. 8: 6. 9: 15.
(6) משל 20: 28. מל. 10: 45. ש. 1: 7. מל. 2: 14. 1. 3.
(7) ש. 3: 7. 8. ב. מל. 1: 11. ש. 1: 9. 11. 13: 15. 16. מל. 1: 16.
(8) מלו. 1: 11. משל. 4: 21. מה. 134: 2. נה. 1: 15.
(9) ו. מל. 3: 3.
(10) ו. מל. 3: 4.
(12) ו. מה. 14: 34. ש. 5: 24.
(13) בר. 1: 27. 2: 18. 22. ו. מה. 11: 8. 9.
(14) בר. 3: 6. ב. מה. 11: 3.

(1) ו. מל. 1: 15. בר. 20: 28. ש. 1: 1. ש. 4: 12.
(2) מל. 1: 6. מל. ו. מל. 5: 2. 24.
(3) ו. מל. 3: 8. מל. 1: 7. ב. מל. 2: 24. ו. מל. 5: 2.
(4) מל. 1: 6.
(6) נה. 14: 12.
(7) בר. 22: 12. ו. מה. 5: 12. ו. שו. 4: 12. ו. מל. 6: 9. ב. מל. 2: 26.
(8) בר. 6: 3. ו. מל. 3: 3. מה. 10: 9. שו. 44: 21.
(9) ו. מל. 1: 19.
(11) מל. 2: 3.
(13) שמ 25: 21.
(15) ש. 2: 21. 22. ב. מל. 2: 20.
(16) משל. 1: 14. ו. משל. 1: 2. שמ 3: 16. משל. 1: 32. 33. 15: 26. 16: 8. 9. ש. 1: 4. ו. מל. 3: 18. ו. משל. 1: 6. מל. שמ 28: 2. בר. 16: 5. לה. 2: 13. 24: 4. משל. 20: 12. ש. 3: 10. ו. מל. 1: 12. בר. 10: 34. 13: 46. 48. מל. 2: 8. ש. 3: 5. 6. 8. ש. 10: 18. מה. 1: 27. 28. ו. מל. 2: 7. מה. 1: 6. 23. לה. 24: 51. בר. 1: 9. ו. מל. 3: 22.

---

5 מ: דְּבֹקָה בְּכֵלִים. 6 משנה: מִשְׁנֵי לְכֹלִים. 7 מ: לְכִי. 8 מ: דְּבֹקָה. 9 משנה: עד בְּלִי עוֹד.

כִּסְאֹתָיו: וַיֹּאמֶר אֶל אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה
וּבֵית אָבִיךָ כָּל בֵּית אֲבִימֶלֶךְ כֹּהֲנֵי
נֹב: וַיֹּאמֶר שְׁמָעָה נָּא בֶּן אֲחִיטוּב

פרק כב.

1 וַיֹּאמֶר בֶּן אֵין כִּי יָדָיו גַּם יַד דָּוִד
בְּנַפְשׁוֹ וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ בְּשֻׁלַּח הַמֶּלֶךְ
וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל סֹבּוּ
2 וּרְאוּ אֶת מְקוֹם מְצוֹא רַגְלָיו וְאֶת
3 מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר לִי עָרוּם
יַעֲרִים: וַיָּסֹבּוּ וַיִּרְאוּ אֶת מְקוֹם
4 מְצוֹא רַגְלָיו וְאֶת מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי
אָמַר לִי עָרוּם יַעֲרִים: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
5 אֶל אֲחִימֶלֶךְ שְׁמַע נָא בֶּן אֲחִיטוּב
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי אֲדֹנִי: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
לָמָּה קְשַׁרְתֶּם עָלַי אַתָּה וּבֶן יִשַׁי
בְּתִתְּךָ לֶחֶם וְחֶרֶב וְדָרַשְׁתָּ לוֹ בֵּאלֹהִים
לָקוּם עָלַי לָאֹרֶב כַּיּוֹם הַזֶּה: וַיַּעַן
אֲחִימֶלֶךְ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי
בְכָל עֲבָדֶיךָ כְּדָוִד נֶאֱמָן וְחָתַן
לַמֶּלֶךְ וְהוֹלֵךְ אֶל מִשְׁמַעְתֶּךָ וְנִכְבָּד
6 בְּבֵיתֶךָ: הַיּוֹם הַחִלּוֹתִי לִדְרֹשׁ לוֹ
בֵּאלֹהִים חָלִילָה לִּי אַל יָשֵׂם הַמֶּלֶךְ
בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל בֵּית אָבִי כִּי לֹא
7 יָדַע עַבְדְּךָ מְאוּמָה מִכָּל הַדָּבָר הַזֶּה
קָטֹן וְגָדוֹל: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת
אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל בֵּית אָבִיךָ: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו סֹבּוּ
וְהָמִיתוּ אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי גַם יָדָם
עִם דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִּי בֹרֵחַ הוּא וְלֹא
גִלּוּ אָזְנִי וַיָּאֹתוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׁלֹחַ
יָדָם בְּכֹהֲנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
10 לְדוֹאֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים וַיָּסָב
דוֹאֵג הָאֲדֹמִי הוּא וַיִּפְגַּע בַּכֹּהֲנִים
וַיָּמֶת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה
אִישׁ נֹשֵׂא אֵפוֹד בָּד: וְאֵת נֹב עִיר
הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי חָרֶב מֵאִישׁ וְעַד
אִשָּׁה מִטָּף וְעַד יוֹנֵק וְשׁוֹר וַחֲמוֹר
וָצֹאן לְפִי חָרֶב: וַיִּמָּלֵט בֶּן אֶחָד
לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֲחִיטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר
וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד: וַיַּגֶּד שָׁאוּל לְדָוִד
כִּי הִכָּה דוֹאֵג הָאֲדֹמִי אֶת אֲחִימֶלֶךְ
13 בֶּן אֲחִיטוּב אֶל נֹב עִיר הַכֹּהֲנִים:
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִיָתָר בֶּן אֲחִימֶלֶךְ
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לָמָּה
עִמָּדִי אַתָּה וּבֶן אֲחִיטוּב וַיִּרְאֶה
14 לְהַמְלִיךְ אֶת דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
לוֹ אֲבִיָתָר כִּי רָאָה בֶּן אֲחִיטוּב
15 וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּיַד עַבְדֶּךָ כִּי יָדַע
עַבְדְּךָ כִּי בֹרֵחַ אֲנִי מִפְּנֵי שָׁאוּל וְלֹא
16 יָדַע עַבְדְּךָ מְאוּמָה מִכָּל הַדָּבָר הַזֶּה
קָטֹן וְגָדוֹל: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מוֹת
תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל בֵּית אָבִיךָ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו
סֹבּוּ וְהָמִיתוּ אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי יָדָם
גַּם כִּי יָדְעוּ כִּי בֹרֵחַ הוּא וְלֹא גִלּוּ
אָזְנִי וְלֹא אָבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׁלֹחַ
יָדָם לִפְגֹּעַ בְּכֹהֲנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְדוֹאֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים
וַיָּסָב דוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַּע הוּא בַּכֹּהֲנִים
וַיָּמֶת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה
אִישׁ נֹשֵׂא אֵפוֹד בָּד: וְאֵת נֹב עִיר
הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי חָרֶב מֵאִישׁ וְעַד
אִשָּׁה מִטָּף וְעַד יוֹנֵק וְשׁוֹר וַחֲמוֹר
וָצֹאן לְפִי חָרֶב: וַיִּמָּלֵט בֶּן אֶחָד
לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֲחִיטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר
וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד: וַיַּגֶּד שָׁאוּל לְדָוִד
כִּי הִכָּה דוֹאֵג הָאֲדֹמִי אֶת אֲחִימֶלֶךְ
בֶּן אֲחִיטוּב אֶל נֹב עִיר הַכֹּהֲנִים:

(1) שמו. 16: 13. ד. יח. 2: 10: 25. שמו. 1: 15.
3. ד. שכ. 3: 1. מכז. ד. (6) ד. שכ. 3: 14. 15.
(7) ו. שכ. 1: 4. 6: 20. ד. שכ. 2: 16. 23. 4: 4. שכו.
1: 14. כנ. 5: 14.
(8) ו. יה. 8: 8. יה. 2: 23.
ו. שכ. 6: 6. יה. 37: 4. 84.
11. 112: 2. 3. 145: 19. יחמ
6: 33. 19: 29. מכז. 10: 30.
כ. 8: 28.
(9) ו. שכ. 1: 15.
(10) ו. יה. 4: 11. 12. ו.
שכ. 6: 17. יה. 36: 6. 107:
2. 6. מכז.
(11) ו. שכ. 6: 2.

(12) ו. יה. 16: 11. שכו.
2: 7. 15. ו. פכו. 5: 3.
(14) ד. שכ. 1: 6. ו. שכ.
1: 18. פכ. 6: 8. 17: 13.
3. 19: 6. ו. שכ. 5: 22.
(16) פכ. 20: 28. שו. 33:
9. כט. 11: 14. ו. יה. 9: 22.
מכ. 5: 20.

(1) כה. 19: 32.
(3) ו. שכ. 5: 5. 16.
(4) כפ. 45: 10. 11. מכח
15: 4. יפ. 6: 1. 2. ו. שכ.
2: 3.
(5) ו. יה. 7: 32. לה. 2: 37.

[1] מכתב: כפכיה.

[2] בבל.—בי מכתבי יה לה בבבבה: בבבה
כבבה: מכב.

פרק כג.

1 וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וַיָּשֹׁדּוּ בְּגָרְנוֹת:
2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֵךְ
וְהִכִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת פְּלִשְׁתִּים
3 וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קְעִילָה: וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי
דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה יְרֵאִים
יְהוּדָה אַף כִּי נֵלֵךְ קְעִילָה אֶל מַעַרְכוֹת
4 פְּלִשְׁתִּים: וַיֹּסֶף דָּוִד לִשְׁאַל עוֹד
בַּיהוָה וַיַּעַן יְהוָה אֹתוֹ וַיֹּאמֶר קוּם
רֵד קְעִילָה כִּי אֲנִי נֹתֵן אֶת פְּלִשְׁתִּים
5 בְּיָדֶךָ: וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו קְעִילָה
וַיִּלָּחֶם בִּפְלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת מִקְנֵיהֶם
וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת
6 יוֹשְׁבֵי קְעִילָה: וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר
בֶּן אֲחִימֶלֶךְ אֶל דָּוִד קְעִילָה אֵפוֹד
7 בְּיָדוֹ יָרֵד הוּא: וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָא
דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִצָּבוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר הוּא בְּבוֹא עִיר דְּלָתַיִם
8 וּבְרִיחַ: וַיִּזְעֹק שָׁאוּל לְכָל הָעָם לַמִּלְחָמָה
לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל
9 אֲנָשָׁיו: וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
חֹרֵשׁ אֶת הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל אֶבְיָתָר
10 הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד: וַיֹּאמֶר דָּוִד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמוֹעַ שָׁמַע עַבְדֶּךָ
כִּי מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל קְעִילָה
לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי: הֲיַסְגִּרוּנִי בַּעֲלֵי
קְעִילָה בְּיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע
עַבְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד נָא
11 לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד: וַיֹּאמֶר דָּוִד
הֲיַסְגִּרוּ בַעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת אֲנָשַׁי
בְּיַד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּרוּ: וַיָּקָם
דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ
מִקְעִילָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר יִתְהַלֵּכוּ
וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי נִמְלַט דָּוִד מִקְעִילָה
12 וַיֶּחְדַּל לָצֵאת: וַיֹּסֶף דָּוִד לָשֶׁבֶת
בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר
זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל הַיָּמִים וְלֹא
13 נְתָנוֹ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וַיַּרְא דָּוִד כִּי יָצָא
שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְדָוִד בְּמִדְבַּר
זִיף בַּחֹרֶשָׁה: וְיוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל קָם
וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חָרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת יָדוֹ
14 בֵּאלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל תִּירָא כִּי
לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ
עַל יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לְךָ לְמִשְׁנֶה
וְגַם שָׁאוּל אָבִי יָדַע כֵּן: וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
15 בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרֶשָׁה
16 וְיוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: וַיַּעַל זִפִּים אֶל
שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְּצָדוֹת בַּחֹרֶשָׁה
בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁמוֹן:
17 וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּרֶד וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל
זִפִּים לְכוּ נָא הָכִינוּ עוֹד וְדַעוּ וּרְאוּ
אֶת מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה רַגְלוֹ שָׁם כִּי
אָמַר לִי עָרוּם יַעֲרִים: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
18 אֶל דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה כִּי חָמַל
עָלָי: וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת
אִישׁ וַיָּבֹאוּ עַד קְעִילָה וַיִּלָּחֶם בִּפְלִשְׁתִּים
וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת
19 יוֹשְׁבֵי קְעִילָה: וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר
הִנֵּה דָוִד בְּקְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִצָּבוֹ
אֱלֹהִים בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר הוּא בְּבוֹא עִיר
20 דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בָּרוּךְ
אַתָּה לַיהוָה כִּי חָמַל עָלָי: וַיֵּלֶךְ דָּוִד
וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיָּבֹאוּ עַד
קְעִילָה וַיִּלָּחֶם בִּפְלִשְׁתִּים וַיַּךְ בָּהֶם
מַכָּה גְדוֹלָה וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת יוֹשְׁבֵי
קְעִילָה: וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
בְּקְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִצָּבוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר הוּא בְּבוֹא עִיר דְּלָתַיִם
וּבְרִיחַ: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בָּרוּךְ אַתָּה
לַיהוָה כִּי חָמַל עָלָי: וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיָּבֹאוּ עַד קְעִילָה
וַיִּלָּחֶם בִּפְלִשְׁתִּים וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה
גְדוֹלָה וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת יוֹשְׁבֵי קְעִילָה:

(1) שמו. 16: 13. ד. יח. 2:
3. ד. שכ. 3: 1. מכז. ד.
(4) ד. שכ. 1: 6. ו. שכ.
1: 29. 9: 3. יה. 14: 6. ו.
מה. 10: 30.
(4) יה. 14: 14. 20. ו. מה.

(12) ו. מה. 16: 11. שכו.
2: 7. 15. ו. פכו. 5: 3.
(14) ד. שכ. 1: 6. ו. שכ.
1: 18. פכ. 6: 8. 17: 13.
3. 19: 6. ו. שכ. 5: 22.
(16) פכ. 20: 28. שו. 33:
9. כט. 11: 14. ו. יה. 9: 22.
מכ. 5: 20.

(1) כה. 19: 32.
(3) ו. שכ. 5: 5. 16.
(4) כפ. 45: 10. 11. מכח
15: 4. יפ. 6: 1. 2. ו. שכ.
2: 3.
(5) ו. יה. 7: 32. לה. 2: 37.
18: 1. פכ. 26: 7.
(6) מכ. 5: 5.
(7) ו. שכ. 1: 3. 4: 11. 17:6.
(8) נכ. 58: 7. שכו. 6:
10. ד. שכ. 3: 5. שכו. 1:
16. מכח 18: 17.
(9) לה. 2: 36. ו. שכ. 3: 2.
(10) פכ. 16: 15. מכ. 13:
2. ו. שכ. 4: 9. כפ. 18: 4.
19: 2. לה. 7: 38. 44. יחמ
13: 5. 14.
(13) ד. כה. 3: 11.
(14) ו. יה. 7: 9. ו. שכ. 6:
1. שכו. 2: 8.
(16) ו. שכ. 5: 3. 5.

17 שִׁבְעָה שָׁנִים רָעָב כִּי אִם־תָּמוּת גַּם־אַתְּ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ וַתֵּלֶךְ
18 וַתָּבוֹא עַד־מוֹאָב וְשָׁם הָיְתָה לָהּ׃ וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִוא לָלֶכֶת
19 אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד כִּי־בָאוֹ בֵּית
20 לָחֶם וַיְהִי כְּבוֹא־בֵית לֶחֶם וַתֶּהֱם כָּל־הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמֶרְנָה
21 הֲזֹאת נָעֳמִי׃ וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶן אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאנָה לִי
22 מָרָא כִּי־הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי
יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ וַתָּשָׁב
נָעֳמִי וְרוּת הַמֹּאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה
23 בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃

ב׃ וְלִנָעֳמִי מוֹדָע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ
2 וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־נָּא הַשָּׂדֶה
וַאֲלַקְּטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו אֲשֶׁר אֶסַּע
3 אַחֲרָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֵלֶק הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת
4 אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהִנֵּה־בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקֹּצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם
5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים
6 לְמִי הַנַּעֲרָה הָזֹאת׃ וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה
מוֹאֲבִיָּה הִוא הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ וַתֹּאמֶר אֲלַקֳּטָה־נָּא
וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאָז הַבֹּקֶר
7 וְעַד־עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ
בִּתִּי אַל־תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבְרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין
עִם־נַעֲרֹתָי׃ עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא
8 צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית
9 מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ וַתִּפֹּל עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר
אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ וַיַּעַן בֹּעַז
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת
אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר
10 לֹא־יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה
מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ וַתֹּאמֶר
אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי־דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ
וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל
גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן־הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד
הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתֹּתַר׃ וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז
אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ וְגַם שֹׁל
תָּשֹׁלּוּ־לָהּ מִן־הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָּהּ׃ וַתְּלַקֵּט
בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר־לִקָּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃
וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֹתֶנְתָּהּ אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־
לָהּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ חֹתְנָתָהּ אֵיפֹה לָקַטְתְּ
הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֹתְנָתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה
עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־
הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ וַתֹּאמֶר רוּת
הַמֹּאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־
כָּלוּ כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי
תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת
בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כַּלּוֹת קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים וְקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־
חֹתָנְתָּהּ׃

ג׃ וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֹתָנְתָּהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר
2 יִיטַב־לָךְ׃ וְעַתָּה הֲלוֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה
הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ
עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃
4 וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגִלִּית
מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ
5 כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ
6 חֹתָנְתָּהּ׃ וַתֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה
וַתָּבוֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד
הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ וַתֹּאמֶר
אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר
בָּרוּךְ אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי
לֶכְתֵּךְ אַחֲרֵי בַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל־תִּירְאִי כֹּל
אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם־גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ לִינִי
הַלָּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ
וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד־
הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה
הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי בָהּ וַתֹּאחֶז
בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ וַתָּבוֹא אֶל־חֹתְנָתָהּ
וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ׃
וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם
אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא
יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ד׃ וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז
2 וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ וַיִּקַּח עֲשָׂרָה
אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃
4 וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי
אִם־תִּגְאַל גְּאָל וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדָעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ
לִגְאֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ
הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים
6 שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל־לִי פֶּן־אַשְׁחִית
אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאָל׃ וְזֹאת
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאֻלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף
אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הְעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז
8 קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם
הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן
9 מִיַּד נָעֳמִי׃ וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה
לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר
10 מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים
עֵדִים יִתֵּן אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי
בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה
12 לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־נָעֳמִי
בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃
14 וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךְ
יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד
וַתָּשֶׂם בְּחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר
יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם
הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־
שַׂלְמָא׃ וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃ וְעוֹבֵד הוֹלִיד
אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

---

(17) יר. 12: 8. ו. יח. 9: 10. 14. יהושע. 6: 6. יח. 2: 29. ו. יח. 5: 12. 13. יח. 13: 7. 17. בר. 28: 10. (18) מל. 25: 4. ו. יח. 9: 9. יח. 19: 13. מל. 24: 14. 15. יחז. 10: 10. יה. 10: 7. (19) מל. 19: 15. (20) יהושע. 2: 11. 14. שמואל. 1: 13. מל. 13: 11. (21) ו. שמ. 6: 13. ד. שמ. 2: 14: 4: 1. (22) בר. 6: 13: 3. ו. שמ. 4: 14. ד. שמ. 1: 6. ד. יחז. 11. (23) תה. 104: 15. (24) יהושע. 5: 19.

(1) יא. 6: 5. יח. 3: 22. (9) שמות. 15: 27. 20: 21. (8) בר. 28: 20. יחז. 13: 5. 21. (7) שמ. 1: 21. תה. 49: 17. שמות. 27: 24. יחז. 5: 15. (6) תה. 37: 16. שמות. 15: 16. 16: 8. יחז. 13: 5. (5) ו. שמ. 11: 16. ו. שמ. 1: 6. ד. שמ. 3: 8. שמואל. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (4) ו. יח. 8: 2. ו. שמ. 1: 4. 7. ד. שמ. 2: 23. שמואל. 3: 9. (5) ו. יח. 11: 16. ו. שמ. 1: 6. ו. שמ. 3: 8. שמואל. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (6) תה. 37: 16. שמות. 15: 16. 16: 8. יחז. 13: 5. (7) שמ. 1: 21. תה. 49: 17. שמות. 27: 24. יחז. 5: 15. (8) תה. 28: 20. יחז. 13: 5. (9) שמות. 15: 27. 20: 21. בר. 18: 2. 19: 2. ו. בר. 2: 9. בר. 52: 5. יה. 2: 24. שמואל. 2: 5. 8. (2) יח. 4: 1. ו. שמ. 4: 11: (3) ו. שמ. 1: 3. 10. ד. שמ. 1: 1. 13: 4: 3. שמואל. 1: 1. 9. (4) ו. יח. 8: 2. ו. שמ. 1: 4. 7. ד. שמ. 2: 23. שמואל. 3: 9. (5) ו. יח. 11: 16. ו. שמ. 1: 6. ו. שמ. 3: 8. שמואל. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (6) תה. 37: 16. שמות. 15: 16. 16: 8. יחז. 13: 5. (7) שמ. 1: 21. תה. 49: 17. שמות. 27: 24. יחז. 5: 15. (8) תה. 28: 20. יחז. 13: 5. (9) שמות. 15: 27. 20: 21. בר. 18: 2. 19: 2. ו. בר. 2: 9. בר. 52: 5. יה. 2: 24. שמואל. 2: 5. 8. (2) יח. 4: 1. ו. שמ. 4: 11: (3) ו. שמ. 1: 3. 10. ד. שמ. 1: 1. 13: 4: 3. שמואל. 1: 1. 9. (4) ו. יח. 8: 2. ו. שמ. 1: 4. 7. ד. שמ. 2: 23. שמואל. 3: 9. (5) ו. יח. 11: 16. ו. שמ. 1: 6. ו. שמ. 3: 8. שמואל. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (6) תה. 37: 16. שמות. 15: 16. 16: 8. יחז. 13: 5. (7) שמ. 1: 21. תה. 49: 17. שמות. 27: 24. יחז. 5: 15. (8) תה. 28: 20. יחז. 13: 5. (9) שמות. 15: 27. 20: 21. בר. 4: 20. יח. 25. שמואל. 1: 4: 6. 11. 7: 12. (17) שמ. 31: 24. יח. 52: 7. 62: 10. מל. 10: 24. יה. 12. 21. שמות. 23: 5. ו. יח. 1: 9. ו. שמ. 3: 15. 4: 10. בר. 14: 17. 25. ו. שמ. 4: 3. (18) יה. 12: 21. ו. שמ. 5: 10. שמואל. 3: 8. יח. 2: 5. יט. 12: 13. שמואל. 6: 6. 16. (19) שמות. 6: 20. 19: 21. יה. 12. 33. 16: 9. ו. שמ. 6: 12. (20) ד. שמ. 1: 14. שמואל. 1: 9. שמות. 3: 3. ו. שמ. 1. 4. 6. 4: 7. ד. שמ. 2: 14. 16. 23. שמואל. 1: 14. 3: 9. (21) ו. שמ. 1: 6. 19. ד. שמ. 2: 18. 28: 20. שמות. 13: 22. יח. 5: 1. ו. שמ. 3: 7. 1: 19. (10) מל. 23: 8. יח. 16: 19. (11) ד. שמ. 2: 22. יח. 33. 1. ד. שמ. 3: 17. (12) ו. יח. 9: 25. 26. ו. שמ. 1: 18. ד. שמ. 4: 7. יח. 3: 12. 14. ו. שמ. 6: 19. יחז. 13: 23. (13) ו. שמ. 5: 21. יח. 32: 39. ו. יחז. 2: 6. שמות. 5: 21. שמות. 27: 11. שמות. 18: 37. יהושע. 1: 5. 3: 14. (14) יה. 1: 6. 10. ו. יח. 3: 23. (15) ו. שמ. 1: 11. 17. יהושע. 14: 19. 16. (16) ו. שמ. 1: 17. מל. 33: 20. שמות. 6: 46. יא. 3: 21.

שמואל א.

פרק א.

1 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ בֶּן־צוּף אֶפְרָתִי׃
2 וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃
3 וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלוֹ וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי וּפִינְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃
4 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכֹל בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃
5 וְלַחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַפַּיִם כִּי אֶת חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃
6 וְכַעֲסָתָהּ אַף צָרָתָהּ גַּם הַכְעִיסָה בַּעֲבוּר אֲשֶׁר סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
7 וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תַּכְעִיסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃
8 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יֵרַע לִבֵּךְ הֲלֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָנִים׃
9 וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָהּ בְּשִׁלוֹ וְאַחֲרֵי שְׁתֹּה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃
10 וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃
11 וַתִּדַּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנָתַתִּיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃
12 וְהָיָה כִּי־הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃
13 וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃
14 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃
15 וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃
16 אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־בְּלִיָּעַל כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה׃
17 וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֶּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃
18 וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ לָהּ עוֹד׃

פרק ב.

1 וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבָי כִּי שָׂמַחְתִּי בִישׁוּעָתֶךָ׃
2 אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃
3 אַל־תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת׃
4 קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל׃
5 שְׂבֵעִים בְּלֶחֶם נָשָׂכָרוּ וְרָעֵבִים חָדְלוּ עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה׃
6 יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל׃
7 יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃
8 מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצוּקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃
9 רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃
10 יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבוֹ עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִתֵּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃
11 וַיֵּלֶךְ אֶלְקָנָה הָרָמָתָה עַל־בֵּיתוֹ וְהַנַּעַר הָיָה מְשָׁרֵת אֶת־פְּנֵי יְהוָה לִפְנֵי עֵלִי הַכֹּהֵן׃
12 וּבְנֵי עֵלִי בְּנֵי בְלִיָּעַל לֹא יָדְעוּ אֶת־יְהוָה׃
13 וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת־הָעָם כָּל־אִישׁ זֹבֵחַ וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן כְּבַשֵּׁל הַבָּשָׂר וְשֶׁלֶשׁ הַמַּזְלֵג בְּיָדוֹ׃
14 וְהִכָּה בַכִּיּוֹר אוֹ בַדּוּד אוֹ בַקַּלַּחַת אוֹ בַפָּרוּר כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה בַּמִּזְלֵג יִקַּח הַכֹּהֵן בּוֹ כָּכָה יַעֲשׂוּ לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלוֹ׃
15 גַּם בְּטֶרֶם יַקְטִירוּן אֶת־הַחֵלֶב וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לָאִישׁ זֹבֵחַ תְּנָה בָשָׂר לִצְלוֹת לַכֹּהֵן וְלֹא־יִקַּח מִמְּךָ בָּשָׂר מְבֻשָּׁל כִּי אִם־חָי׃
16 וְאָמַר אֵלָיו הָאִישׁ קַטֵּר יַקְטִירוּן כַּיּוֹם הַחֵלֶב וְקַח־לְךָ כְּכָל־אַוַּת נַפְשֶׁךָ וְאָמַר אֵלָיו כִּי עַתָּה תִתֵּן וְאִם־לֹא לָקַחְתִּי בְחָזְקָה׃
17 וַתְּהִי חַטַּאת הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת־פְּנֵי יְהוָה כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־מִנְחַת יְהוָה׃
18 וּשְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת לִפְנֵי יְהוָה נַעַר חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
19 וּמְעִיל קָטֹן תַּעֲשֶׂה־לּוֹ אִמּוֹ וְהַעֲלְתָה לוֹ מִיָּמִים יָמִימָה בַּעֲלוֹתָהּ אֶת־אִישָׁהּ לִזְבֹּחַ אֶת־זֶבַח הַיָּמִים׃
20 וּבָרַךְ עֵלִי אֶת־אֶלְקָנָה וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאָמַר יָשֵׂם יְהוָה לְךָ זֶרַע מִן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה וְהָלְכוּ לִמְקוֹמוֹ׃
21 כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־חַנָּה וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׁלֹשָׁה בָנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנַּעַר שְׁמוּאֵל עִם־יְהוָה׃
22 וְעֵלִי זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בָּנָיו לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת־הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
23 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת־דִּבְרֵיכֶם רָעִים מִכָּל־הָעָם׃
24 אַל־בָּנַי כִּי לֹא־טוֹבָה הַשְּׁמֻעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ מַעֲבִרִים עַם־יְהוָה׃
25 אִם־יֶחֱטָא אִישׁ לְאִישׁ וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים וְאִם־לַיהוָה יֶחֱטָא אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּל־לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי־חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתָם׃
26 וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל הָלוֹךְ וְגָדֵל וְטוֹב גַּם עִם־יְהוָה גַּם עִם־אֲנָשִׁים׃
27 וַיָּבֹא אִישׁ־אֱלֹהִים אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִגְלֹה נִגְלֵיתִי אֶל־בֵּית אָבִיךָ בִּהְיוֹתָם לְבֵית פַּרְעֹה בְּמִצְרָיִם׃
28 וְאֶבְחָרֵהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלוֹת עַל־מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לָשֵׂאת אֵפוֹד לְפָנָי וְאֶתְּנָה לְבֵית אָבִיךָ אֵת כָּל־אִשֵּׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃
29 לָמָּה תִבְעֲטוּ בְּזִבְחִי וּבְמִנְחָתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי מָעוֹן וַתְּכַבֵּד אֶת־בָּנֶיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית כָּל־מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי׃
30 לָכֵן נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר אָמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית אָבִיךָ יִתְהַלְּכוּ לְפָנַי עַד־עוֹלָם וְעַתָּה נְאֻם־יְהוָה חָלִלָה לִי כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ׃
31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגָדַעְתִּי אֶת־זְרוֹעֲךָ וְאֶת־זְרוֹעַ בֵּית אָבִיךָ מִהְיוֹת זָקֵן בְּבֵיתֶךָ׃
32 וְהִבַּטְתָּ צַר מָעוֹן בְּכָל אֲשֶׁר־יֵיטִיב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה זָקֵן בְּבֵיתְךָ כָּל־הַיָּמִים׃
33 וְאִישׁ לֹא־אַכְרִית לְךָ מֵעִם מִזְבְּחִי לְכַלּוֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלַהְגִּיעַ נַפְשֶׁךָ וְכָל־מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים׃
34 וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל־שְׁנֵי בָנֶיךָ אֶל־חָפְנִי וּפִינְחָס בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם׃
35 וַהֲקִמֹתִי לִי כֹּהֵן נֶאֱמָן כְּלֵבָבִי וּכְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנִיתִי לוֹ בַּיִת נֶאֱמָן וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי מְשִׁיחִי כָּל־הַיָּמִים׃
36 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר בְּבֵיתֶךָ יָבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ לַאֲגוֹרַת כֶּסֶף וְכִכַּר לָחֶם וְאָמַר סְפָחֵנִי נָא אֶל־אַחַת הַכְּהֻנּוֹת לֶאֱכֹל פַּת־לָחֶם׃

---

1 מהנה: מחנה קטן בדרום יהודה.

2 מ: אלה בני בליעל.

(1) ד. סה. 1: 1. וק. 3: 6.
(2) ו. בכ. 1: 2.
(3) ש. 1: 8. וק. 1: 16. קד. 22: 3. 23: 1. 24: 14. 27: 23. ש. 1: 9. בכא. 1: 14. ו. הא. 1: 2. 3: 10.
(4) ד. בכ. 4: 9. 21.
(5) ו. בכ. 1: 5. 4: 6. קד. 16: 1.
(6) ו. הא. 5: 19. ו. בכ. 4: 14.
(7) ש. 8: 15. כה. 24: 49. קד. 1: 8.
(8) ש. 1: 16. ו. בכ. 2: 6. בכא. 1: 2. וק. 3: 1. בס. 7. סה. 1: 24. ד. בכ. 4: 5.
(9) ו. בכ. 1: 1. בכא. 3: 4. ו. הא. 4: 7. בס. 3: 1. ש. 3: 20. 9: 11. בכא. 3: 5. ש. 8: 28. 16: 25. וק. 1: 4. ו. 3: 11. בכא. 1: 2. ו. בכא. 1: 20.
(10) ש. 16: 26. וק. 1: 9. סה. 1: 26. בכא. 1: 3. ו. בכא. 1: 20. ו. סה. 15: 54. 55. בס. 2: 14.
(11) קד. 9: 15. וק. 3: 7. ו. 8. בכ. 2: 7. ד. בכ. 4: 17.
(12) וק. 3: 1. ד. בכ. 2: 9. ו. בכא. 4: 19. ו. בכ. 6: 20. ד. בכ. 1: 18. 4: 8.
(13) ד. בכ. 3: 14. בכא. 1: 9. בס. 10: 23. בס. 2: 25. קד. 2: 20. 6: 17. ו. בכ. 1: 10. 6: 3. ד. בכ. 2: 2. ו. בכ. 1: 14.
(14) ו. בכ. 6: 20. ש. 8: 11.
(15) קד. 19: 10. ד. בכ. 4: 10. 16.
(16) שה 5: 7. ד. בכ. 4: 19. בראשית. 7. ד. בכ. 1: 8. קד. 28: 20. וק. 6: 20.
(18) שה 25: 34-40. ד. הא. 1: 10. ד. בכ. 1: 12. בס. 6: 10.

---

(1) ו. בכ. 1: 2. ד. בכ. 1: 2. וק. 6: 10.
(2) ד. בכ. 1: 13. 3: 10. 14. ו. בכ. 1: 18. 3: 2. בכא. 1: 9.
(3) ד. בכ. 1: 8. 4: 5. ו. בכ. 1: 18.
(4) ו. סה. 9: 25.
(5) ו. סה. 9: 25. 26.
(6) ו. סה. 9: 10.
(8) ש. 1: 3. 4. קד. 2: 30. 13: 23. ו. סה. 15: 1. 4. 20. ש. 2: 16.
(9) קד. 9: 16. ד. בכ. 1: 12. וק. 3: 1. בס. 1: 7. סה. 4: 3. 18. קד. 28: 31. וק. 9: 19. 20. בס. 1: 13. 14.
(10) וק. 3: 13. סה. 1: 24. ד. סה. 1: 6.

11 כפו: תמיד לכלה אל תחת: תשחית מלך תשמיח: וכפו
12 תמיד בה שנא.* על שמלתי: וכפו תמיד בה תמיד
13 תחלים: תמיד. תמיד על לב: וכפו תחת [1]לחלק
14 בה פי כל.* על [2]רב חלה.
15 תמיד: תחת לב [3]רחלי על תמיד תמיד.
16 בלי: בלב תמיד תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד
17 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
18 תמיד: תמיד בלי תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד
19 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
20 תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
21 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
22 תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
23 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
24 תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
25 [4]תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
26 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
[5]תמיד בה תמיד: תמיד בלי תמיד (תמיד).

ד.

1 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
2 תמיד תמיד בלי תמיד.* תמיד תמיד בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
3 תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד: תמיד
4 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
5 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
6 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
7 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
8 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד.* תמיד
תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
9 תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד: תמיד
10 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד.* תמיד
תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
11 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
12 תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
13 תמיד.* תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
14 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
15 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
16 תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד
17 תמיד תמיד: תמיד תמיד בלי תמיד: תמיד בלי בלי תמיד.

---

(11) 1: תמיד. 1: 15. תמ. 6: 5. 8. ד. תה. 4: 10.
(12) תמ. 8: 17. 1. תמיד. 4: 13. תמה 10: 33. תמ. 8: 38. תה. 12: 9.
(13) תמ. 3: 3. 9: 6. תמה 23: 19.
(14) 1. תמ. 5: 21. 6: 13. 4. תמ. 4: 1. 1. תמ. 1: 4. 6: 4. תמיד. 3: 9. 11.
(16) 1. תמ. 4: 7. 6: 20. תמיד. 1: 14.
(17) 1. תמ. 1: 20.
(18) 1. תמ. 6: 21. 1. תה. 12: 15.
(19) תמה 24: 24. תמ. 8: 35. 1. תמה. 2: 19. תמה. 1: 7. תמה. 10: 14. 27. תמ. 5: 16.
(20) 1. תמ. 3: 15. תמ. 9: 21. ד. תה. 4: 10.
(21) זה. 52: 11. ד. תמ. 3: 17. תמיד. 3: 1.
(22) 1. תמ. 6: 11. תמ. 9: 14. 1. תה. 2. 1. תמ. 1: 5. 4: 12.
(23) 1. תמ. 1: 4. 4: 7. 6: 4. ד. תמ. 2: 16. תמיד. 3: 9.
(24) תמיד. 3: 2. 1. תמ. 3: 2. 3. תמיד. 1: 9.
(25) תמיד. 6: 1. 1. תמ. 6: 11. 1. תמ. 3: 15. תמ. 8: 22. 1. תמ. 2: 4. ד. תמ. 3: 7. תמיד. 1: 1.
(26) 1. תמ. 3: 7.

---

(1) 1. תמ. 4: 1. ד. תמ. 4: 3. ד. תמ. 3. 3. תמיד. 3. 1. תה. 2: 18. תה. 18.
(2) תמ. 2: 21. ד. תמ. 2: 3. תה. 16. 1. תמ. 6: 4. 1: 20. ד. תמ. 2: 12. תה. 10. (3) תמ. 1: 31. תמיד. 2: 3. ד. תמ. 3: 3. (4) ד. תמ. 2: 10. תמ. 3: 19. ד. תמ. 2: 13. תמה. 4. 19. (5) 1. תמ. 5: 8. תמיד. 1: 16. ד. תה. 3: 6. 1. תמ. 6: 5. (6) תמה 23: 14. תמיד. 1: 11. (7) 1. תמ. 2: 4. (8) תמ. 7: 11. 1. תמ. 6: 5. תמ. 1: 28. ד. תה. 13: 5. (9) תמ. 7: 12. 8: 18. 9: 11. (10) תמ. 2: 22. 1. תמ. 4: 6. (11) תמ. 13: 45. 50. 14: 2. 5. 19. תמה. תה. 34: 19. ד. תה. 1: 10. ד. תמ. 4: 17. (12) תה. 34: 19. תמ. 14. 22. תמה 16: 24. תמה. 17: 14. 1. תה. 15: 19. 1. תה. 3: 3. (13) ד. תה. 2: 11. 1. תמ. 4: 1. ד. תמ. 2: 16. (14) ד. תמ. 1: 13. 2: 2. (15) תמה. 5: 39. (16) ד. תמ. 1: 20. 21. תמ. 15: 4. (17) 1. תמ. 6: 11. ד. תמ. 2: 21.

פרק ד׳

1 וַיְהִי דְּבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת־פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיִּחַן בְּאֶבֶן־הָעֵזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַּאֲפֵק׃
2 וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתֵּט הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בָּאָרֶץ כְּאַרְבָּעַת אֲלָפִים אִישׁ׃
3 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃
4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים וַיְהִי שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינְחָס׃
5 וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן־בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם הָאָרֶץ׃
6 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה־קּוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
7 וַיִּרְאוּ פְלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי־לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כָזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃
8 אוֹי־לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים הָאֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה בַּמִּדְבָּר׃
9 הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים וְאַל־תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהִיִּיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃
10 וַיִּלָּחֲמוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃
11 וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה וַיָּמֻתוּ שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי וּפִינְחָס׃
12 וְאִישׁ־יְמִינִי רָץ מִן־הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה בַּיּוֹם הַהוּא וּבְגָדָיו קְרֻעִים וְאַדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃
13 וַיָּבֹא וְהִנֵּה עֵלִי יוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־יַד־הַדֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי־הָיָה לִבּוֹ חָרֵד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בָּעִיר וַתִּזְעַק כָּל־הָעִיר׃
14 וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת־קוֹל הַצְּעָקָה וַיֹּאמֶר מַה־קּוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מִהֵר וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְעֵלִי׃
15 וְעֵלִי בֶּן־תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת׃
16 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא מִן־הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן־הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מָה הָיָה מַעֲשֶׂה בְּנִי׃
17 וַיַּעַן הַמְבַשֵּׂר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם־מַגֵּפָה גְדוֹלָה הָיְתָה בָעָם וְגַם שְׁנֵי בָנֶיךָ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה׃
18 וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכִּסֵּא אָחֹר בַּיָּד וַתִּשָּׁבֶר עֻרְפָּתוֹ וַיָּמֹת כִּי־הָאִישׁ זָקֵן וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃
19 וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת פִּינְחָס הָרָה לָלֶדֶת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׁמוּעָה אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה וְאֶל־מוֹת חָמִיהָ וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי נֶהְפְּכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ׃
20 וּכְעֵת מוֹתָהּ וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ אַל־תִּירְאִי כִּי־בֵן יָלָדְתְּ וְלֹא עָנְתָה וְלֹא שָׁתָה לִבָּהּ׃
21 וַתִּקְרָא לַנַּעַר אִי־כָבוֹד לֵאמֹר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל עַל־לֻקַּח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְעַל־חָמִיהָ וְאִישָׁהּ׃
22 וַתֹּאמֶר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃

פרק ה׳

1 וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֻהוּ מֵאֶבֶן הָעֵזֶר אַשְׁדּוֹדָה׃
2 וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִאֻהוּ בֵּית־דָּגוֹן וַיַּצִּגֻהוּ אֵצֶל־דָּגוֹן׃
3 וַיַּשְׁכִּימוּ אַשְׁדֹּדִים מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה־נָפַל דָּגוֹן לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃
4 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה־נָפַל דָּגוֹן לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַפּוֹת יָדָיו כְּרֻתוֹת אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו׃
5 עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דָּגוֹן עַל־מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
6 וַתִּכְבַּד יַד־יְהוָה אֶל־אַשְׁדּוֹד וַיְשֹׁמֵם וַיַּךְ אֹתָם בָּעֳפָלִים אֶת־אַשְׁדּוֹד וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ׃
7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי אַשְׁדּוֹד כִּי־כָכָה וַיֹּאמְרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִתָּנוּ כִּי קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל־דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃
8 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יָסֹב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּסֹבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
9 וַיְהִי אַחֲרֵי סֹבָהּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה בָּעִיר מְהוּמָה גְדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּפְּקוּ לָהֶם עֳפָלִים׃
10 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ הָעֶקְרוֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהָמִתֵנִי וְאֶת־עַמִּי׃
11 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב לִמְקוֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיְתָה מְהוּמַת־מָוֶת בְּכָל־הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד־הָאֱלֹהִים שָׁם׃
12 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מֵתוּ הֻכּוּ בָּעֳפָלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיְמָה׃

פרק ו׳

1 וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
2 וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן יְהוָה הוֹדִיעֻנוּ בַּמֶּה נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקוֹמוֹ׃
3 וַיֹּאמְרוּ אִם־מְשַׁלְּחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־תְּשַׁלְּחֻהוּ רֵיקָם כִּי־הָשֵׁב תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ וְנוֹדַע לָכֶם מַדּוּעַ לֹא־תָסוּר יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם׃
4 וַיֹּאמְרוּ מָה הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֳפָלֵי זָהָב וַחֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מַגֵּפָה אַחַת הָיְתָה לְכֻלָּם וְלִסַרְנֵיכֶם׃
5 וַעֲשִׂיתֶם צַלְמֵי עָפְלֵיכֶם וְצַלְמֵי עַכְבְּרֵיכֶם הַמַּשְׁחִתִים אֶת־הָאָרֶץ וְנָתַתֶּם לַיהוָה כָּבוֹד אוּלַי יָקֵל יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃
6 וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ מִצְרַיִם וּפַרְעֹה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלֵכוּ׃
7 וְעַתָּה קְחוּ וְעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶם עֹל וְאִסְרוּ אֶת־הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וְהָשִׁיבוּ בְנֵיהֶן מֵאַחֲרֵיהֶן הַבָּיְתָה׃
8 וְלָקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְנִתַּתֶּם אֹתוֹ עַל־הָעֲגָלָה וְאֶת־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר־הֲשֵׁבוֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ בָּאַרְגָּז מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלַךְ׃
9 וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית־שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וְנֵדְעָה כִּי לֹא יָדוֹ נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הָיָה לָנוּ׃
10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת וַיַּאַסְרוּם בָּעֲגָלָה וּבְנֵיהֶם כָּלְאוּ בַּבָּיְתָה׃
11 וַיָּשִׂימוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־הָעֲגָלָה וְאֶת־הָאַרְגַּז וְאֶת־עַכְבְּרֵי הַזָּהָב וְאֶת־צַלְמֵי עָפְלֵיהֶם׃
12 וַתִּישַׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדֶּרֶךְ אֶל־דֶּרֶךְ בֵּית־שֶׁמֶשׁ בְּמִסְלָה אַחַת הָלְכוּ הָלוֹךְ וְגָעוֹת וְלֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל בֵּית־שָׁמֶשׁ׃
13 וּבֵית־שֶׁמֶשׁ קֹצְרִים חִטִּים בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ לִרְאוֹת׃
14 וְהָעֲגָלָה בָּאָה אֶל־שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיְבַקְּעוּ אֶת־עֲצֵי הָעֲגָלָה וְאֶת־הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עוֹלָה לַיהוָה׃
15 וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־הָאַרְגַּז אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֲשֶׁר־בּוֹ כְּלֵי זָהָב וַיָּשִׂימוּ עַל־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ עוֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה׃
16 וַחֲמִשֶּׁת סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃
17 וְאֵלֶּה עָפְלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם לַיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃
18 וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר כָּל־עָרֵי פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת הַסַּרְנִים מֵעִיר בְּצוּרָה עַד־עִיר פְּרָזִי וְעַד־אֶבֶן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עֵד הַשָּׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי׃
19 וַיַּךְ בְּאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בַּאֲרוֹן יְהוָה וַיַּךְ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלֶף אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה בָּעָם מַכָּה גְדוֹלָה׃
20 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי יַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃
21 וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל־יוֹשְׁבֵי קִרְיַת־יְעָרִים לֵאמֹר הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ אֲלֵיכֶם׃

פרק ז׳

1 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי קִרְיַת־יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־בֵּית אֲבִינָדָב בַּגִּבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְּשׁוּ לִשְׁמֹר אֶת־אֲרוֹן יְהוָה׃
2 וַיְהִי מִיּוֹם אֲשֶׁר יָשְׁבוּ אֲרוֹן בְּקִרְיַת־יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתִּהְיֶינָה עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיִּנְהֲגוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה׃
3 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־בְּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־יְהוָה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר מִתּוֹכְכֶם וְהָעַשְׁתָּרוֹת וְהָכִינוּ לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה וְעִבְדוּהוּ לְבַדּוֹ וְיַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
4 וַיָּסִרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבַדּוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם אֶל־יְהוָה׃
6 וַיִּקָּבְצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם וַיִּסְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוֹמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חָטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּתָה׃
7 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים כִּי הִתְקַבְּצוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃
8 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנּוּ מִזְּעֹק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
9 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלֵה חָלָב אֶחָד וְהַעֲלָהוּ עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה׃
10 וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֶה הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּרְעֵם יְהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים וַיְהֻמֵּם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
11 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד־מִתַּחַת לְבֵית כָּר׃
12 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיָּשֶׂם בֵּין הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ הָאֶבֶן הָעֵזֶר וַיֹּאמֶר עַד־הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה׃
13 וַיִּכָּנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד־יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כֹּל יְמֵי שְׁמוּאֵל׃
14 וַתָּשֹׁבְנָה הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל מֵעֶקְרוֹן וְעַד־גַּת וְאֶת־גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֱמֹרִי׃
15 וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃
16 וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה וְסָבַב בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַמְּקֹמוֹת הָאֵלֶּה׃
17 וּתְשׁוּבָתוֹ הָרָמָתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃

פרק ח׳

1 וַיְהִי כִּי־זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־בָּנָיו שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל׃
2 וַיִּהְיוּ שֵׁם בְּנוֹ הַבְּכוֹר וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שֹׁפְטִים בִּבְאֵר שָׁבַע׃
3 וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בִּדְרָכָיו וַיַּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שֹׁחַד וַיַּטּוּ מִשְׁפָּט׃
4 וַיִּקָּבְצוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ הָרָמָתָה אֶל־שְׁמוּאֵל׃
5 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקַנְתָּ וּבָנֶיךָ לֹא־הָלְכוּ בִּדְרָכֶיךָ עַתָּה שִׂימָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לִשְׁפְּטֵנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם׃
6 וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לִשְׁפְּטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה׃
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ כִּי אֹתִי מָאֲסוּ מִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׃
8 כְּכֹל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבוּנִי וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵם עֹשִׂים גַּם־לָךְ׃
9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי הָעֵד תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵעִמּוֹ מֶלֶךְ׃
11 וַיֹּאמֶר זֹאת יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם לוֹ בְּמַרְכְּבֹתָיו וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מַרְכַּבְתּוֹ׃
12 וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וְכֶלֶי רִכְבּוֹ׃
13 וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם יִקַּח לְרוֹקְחוֹת וְלַטַּבָּחוֹת וְלָאֹפוֹת׃
14 וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְאֶת־זֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃
15 וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֵׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו׃
16 וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה מְלַאכְתּוֹ׃
17 צֹאנְכֶם יַעְשֵׂר וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לוֹ לַעֲבָדִים׃
18 וְזָעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִפְּנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃
19 וַיְמָאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ׃
20 וְהָיִינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ כָּל־הַגּוֹיִם וְשָׁפְטוּ מַלְכֵּנוּ וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחֲמֹתֵנוּ׃
21 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי יְהוָה׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע לְקוֹלָם וְהַמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃

שמואל א׳.

שמואל הנביא כתב רובו.

פרק א׳.

1 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ בֶּן־צוּף אֶפְרָתִי׃
2 וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃
3 וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלוֹ וְשָׁם חָפְנִי וּפִינְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃
4 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכֹל בָּנֶיהָ וּבְנֹתֶיהָ מָנוֹת׃
5 וְלַחַנָּה יִתֵּן מָנָה אֶחָת אַפַּיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃
6 וְכָעֲסָתָהּ צָרָתָהּ אַף בְּעַבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
7 וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃
8 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יֵרַע לִבֵּךְ הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָנִים׃
9 וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלוֹ וְאַחֲרֵי שְׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃
10 וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃
11 וַתִּדַּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנָתַתִּיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃
12 וְהָיָה כִּי־הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃
13 וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃
14 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃
15 וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא כִּי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃
16 אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־בְּלִיָּעַל כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַ

ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ: ܘܒܝܕ ܝܡܝܢܗ ܬܒܝܪ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ:
6 ܒܝܬ ܕܟ ܐܬܪ ܕܒܪ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ:* ܠ ܒܝܬ
ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ: ܡܟ ܡܐ ܒܝܬ ܟܠ
ܡܐ ܕܒ ܡܐ: ܡܟ ܒܝܬ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ.*
7 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
8 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
9 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
10 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ.*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
11 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
12 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
13 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
14 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
15 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
16 ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:*
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:
ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܒ ܡܐ ܟܠ ܡܐ ܕܒ ܡܐ:

ܡܙܡܘܪ: ܕ.

1 ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ܘܟܠ ܕܒܝ ܠܫܡ ܩܕܫܘ ܠܡܪܝܐ ܘܟܠ ܕܒܝ ܠܫܡ ܩܕܫܘ
2 ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ[1]* ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܟܠ ܓܡܠܘܗܝ ܠܡܪܝܐ ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܟܠ ܓܡܠܘܗܝ
3 ܕܣܠܚ ܠܟ ܠܟܠ ܥܘܠܬܟ ܕܐܣܝ ܟܠ ܚܠܫܝܟ ܕܣܠܚ ܠܟ ܠܟܠ ܥܘܠܬܟ ܕܐܣܝ ܟܠ ܚܠܫܝܟ

[1]: ܕܒܪܟ ܢܦܫܝ ܟܘܪ.

(6) ܐ: ܒܪ. 3: 2. ܡܬܩ. 3: 4. ܒܪ. 3: 4. ܬܬ. 29: 13. ܡܬܝ. 15: 9. ܡܬ. 2: 22.
(7) ܡܬܝ. 24: 45. ܐ. ܡܬ. 4: 12.
(8) ܐ. ܒܪ. 3: 2.
(9) ܐ. ܒܪ. 3: 2. ܕ. ܡܬ. 2: 15. ܒܪ. 1: 13. ܐ. ܒܪ. 1: 15. ܬ: 9. ܒ. ܒܪ. 2: 2. ܐ. ܒܪ. 6: 3. ܒ. ܒܪ. 2: 1. ܐ. ܒܪ. 10. ܒ. ܒܪ. 4: 3. ܒܪ. 2: 1.
(10) ܐ. ܒܪ. 1: 6. ܝܘ. 16: 18. ܦܩ. 15: 1.
(11) ܡܬ. 23: 14. ܒ. ܒܪ. 3: 6. ܐ. ܒܪ. 6: 5.
(12) ܦܩ. 17: 28.
(13) ܒ. ܡܬ. 13: 10. ܒ. ܒܪ. 4: 2. ܒܪ. 2: 2.
(14) ܐ. ܒܪ. 1: 4. ܬ: 7. ܒ. ܒܪ. 4: 4. ܬܬ. 29: 13. ܡܬ. 15: 9. ܡܬ. 2: 22.
(15) ܠܘ. 11: 39-41. ܝܘ. 14: 14. 20. ܐ. ܡܬ. 6: 12. 10: 23. 25. ܐ. ܒܪ. 4: 3. 4. ܝܘ. 14: 23.
(16) ܒ. ܒܪ. 3: 5. ܡܬ. 4. ܝܘ. 1: 28. ܒ. ܒܪ. 3: 8.

---

(1) ܐ: ܒܪ. 1: 10. ܒ. 3: 6. ܒ. ܒܪ. 1: 13. ܒܪ. 1: 9.
(2) ܒܪ. 1: 13.
(3) ܐ: ܒܪ. 2: 9. 10. 3: 11. ܐ: ܦܩ. 3: 3. 4. ܒ. ܒܪ. 3: 3.
(4) ܐ: ܒܪ. 5: 14.
(5) ܐ: ܡܬ. 14: 34. ܐܬ. 5: 22. ܡܬ. 3: 18. ܐ: ܒܪ. 2: 11. ܐ: ܦܩ. 3: 1. ܝܘ. 5. ܝܘ. 2: 24. ܐ: ܒܪ. 6: 1.
(6) ܐ: ܒܪ. 3: 2. ܡܬܩ. 3: 12.
(7) ܐ: ܒܪ. 4: 12. ܐ: ܦܩ. 5: 3. ܐܬ. 6: 24.
(8) ܐ: ܒܪ. 6: 3. ܡܬ. 5: 9. ܐ: ܒܪ. 5: 14. ܐ: ܦܩ. 2: 12. 15. 3: 16. ܒ. ܡܬ. 3: 14.
(9) ܐܬ. 6: 5. ܡܬ. 3: 22. ܐ: ܒܪ. 6: 1. 2. ܐ: ܦܩ. 2: 18. ܐܬ. 5: 24.
(10) ܡܬ. 5: 16. ܦܩ. 2: 15.
(11) ܝܘ. 5: 15. ܒܪ. 3: 4. 5. ܐ: ܦܩ. 5: 12. ܠܘ. 3: 6.
(12) ܠܘ. 1: 75. ܝܘ. 6: 19. ܐܬ. 1: 4. ܡܬ. 1: 22. ܐ: ܡܬ. 7: 1. ܐ: ܦܩ. 4: 2. ܐ: ܡܬ. 2: 16.
(13) ܐ: ܡܬ. 1: 7. ܦܩ. 3: 20. ܒ. ܦܩ. 3: 12. ܦܩ. 24: 15. ܡܬ. 1: 5. 23. ܒܪ. 1: 2. ܡܬ. 7. ܡܬ. 3: 4. ܒ. ܒܪ. 4: 3.
1. 8. ܒܪ. 9: 28. ܐ: ܦܩ. 1: 7. ܐ: ܡܬ. 3: 2.
(14) ܟܬܒ. 1: 4. 4: 7. ܐ: ܦܩ. 2: 20. ܐܬ. 5: 2. ܐ: ܒܪ. 2: 6. ܒܪ. 9: 14. ܡܬ. 15: 16. 19: 5. ܡܬ. 7: 6. 14: 2. 26: 18. ܐ: ܦܩ. 2: 9. ܐܬ. 2: 10. ܒܪ. 3: 8.
(15) ܒ. ܒܪ. 4: 2. ܐ: ܒܪ. 4: 12.

---

(1) ܝܘ. 13: 1. ܐ: ܦܩ. 2: 13. ܡܬ. 1: 10. ܒ. ܒܪ. 2: 21. ܒܪ. 13. 21.
(2) ܐܬ. 4: 31. ܒ. ܒܪ. 2: 24. ܦܩ. 4: 5. ܐܬ. 4: 2. ܡܬ. 3: 12.
(3) ܐ: ܡܬ. 6: 11. ܐ: ܒܪ. 2: 1. ܐ: ܡܬ. 1: 21. 3: 7. ܐ: ܦܩ. 4: 3.

ܡܙܡܘܪ: ܟ.

1 ܐܬ ܐܢܬ ܕܟܠ ܟܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܬ ܐܢܬ ܕܟܠ ܟܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܬ
2 ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ* ܘܟܠ ܕܒܝ ܫܡܗ ܩܕܫܘ ܠܡܪܝܐ ܘܟܠ ܕܒܝ ܫܡܗ ܩܕܫܘ
3 ܘܐ ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܟܠ ܓܡܠܘܗܝ ܘܐ ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܟܠ ܓܡܠܘܗܝ

(1) ܐ: ܒܪ. 1: 4. ܬ: 7. ܒ. ܒܪ. 4: 4. ܬܬ. 29: 13. ܡܬ. 15: 9. ܡܬ. 2: 22.
(15) ܠܘ. 11: 39-41. ܝܘ. 14: 14. 20. ܐ. ܡܬ. 6: 12. 10: 23. 25. ܐ. ܒܪ. 4: 3. 4. ܝܘ. 14: 23.
(16) ܒ. ܒܪ. 3: 5. ܡܬ. 4. ܝܘ. 1: 28. ܒ. ܒܪ. 3: 8.

ملحمه ..

ملحمه داود هاله ملحمه

1 قولاه: مدمه دمده مدمه مدمه هاله:
2 مكاوه: مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:*
3 مدمه: مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:*
4 مدمه: مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
5 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:*
6 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
7 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:*
8 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
9 مدمه: مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
10 مدمه: مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:*
11 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
12 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
13 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
14 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
15 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
16 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
17 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
18 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
19 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
20 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
21 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:
22 مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه مدمه:

---

(4) مدمه. 2: 11. ا. مدمه. 2: 3.
(5) مد. 3: 20. 9: 11. 11: 6.
مدمه. 2: 16. مد. 2: 4. 8.
9. د. مدمه. 1: 9. مدمه. 3: 3.
5. مد. 5: 26. ا. مدمه. 3: 21.
(6) مد. 36: 25. مدمه. 2: 28.
مدمه. 1: 16. مدمه. 2: 33. 10:
45. مد. 5: 5.
(7) مد. 3: 24. مدمه. 2:
16. مدمه. 2: 11. مد. 8: 23.
24. مدمه. 1: 2.
(8) ا. مدمه. 1: 15. مدمه. 1:
9. 3: 1. 14. 2: 14.
(9) ا. مدمه. 1: 4. د. مدمه. 2:
23. مدمه. 1: 14. د. مدمه. 2:
14.
(10) د. مه. 13: 2. مدمه 18:
17. مد. 16: 17. د. مه. 3:
6. 14. د. مدمه. 3: 5. د.
مدمه. 10.
(11) مدمه. 13: 46.
(12) مدمه. 20: 4. د. مدمه. 4:
12.
(13) مدمه. 18: 24.
(14) مدمه. 3: 8. مد. 4: 28.
مد. 15: 28. مد. 1: 11. 4:
17. مه. 1:10. د. مدمه. 1: 8.

---

(9) مدمه. 1.
(10) مه. 4: 9. ا. مه. 4: 15.
مدمه. 4: 19.
(13) ا. مه. 16: 17. مد. 2:
30.
(14) د. مه. 9: 7.
(15) مدمه. 45: 5. 8.
(16) مدمه 23: 8. ا. مدمه. 8:
2. مه. 3: 22.
(17) د. مه. 8: 23.
(20) مدمه. 7.
(21) د. مه. 7: 16.
(22) مد. 1: 25. 2: 24. د.
مه. 1: 11.

[عد. مد. 64.]

(1) مد. 3: 1. 4: 1. د. مدمه.
1: 8. مدمه. 9. مد. 2: 25.
(2) مه. 4: 17. مد. 2: 25.
مد. 16: 5. ا. مه. 16: 19.
(3) مد. 1: 2.
(4) مد. 1: 16. ا. مه. 1: 2.
د. مه. 1: 3.
(5) مد. 1: 15. مه. 1: 4.
(6) مد. 1: 9. 11.
(7) د. مه. 7: 13. د. مدمه.
1: 16. مدمه. 20.
(8) ا. مه. 2: 6.

מן בבכי בחר ׀ הקר בחרב ׀ ומן בבכי בחר ׀ הקר בחרב ׀ ומן בבכי בחר ׀ הקר בחרב ׀ ומ

ואחיכם אנשים עבדים לנו ויש בידנו לגאלכם ואתם גם עתה השיבו לאחיכם ואת שדותיהם ואת כרמיהם ואת בתיהם ואת מאה הכסף אשר אתם נשים עליהם ואת התירוש והיצהר אשר אתם נשים עליהם׃ 5 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר׃ ואקרא לכהנים ואשבע אותם לעשות כדבר הזה׃ 6 וגם חצני נערתי ואומר כן יניער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וכן יהי נאם כל הקהל ויהללו את יהוה ויעשו העם כדבר הזה׃

7 ומן היום אשר צויתי להיות פחתם בארץ יהודה מן שנת עשרים ועד שנת שתים ושלשים לארתחשסתא מלך בבל שתים עשרה שנה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי׃ 8 והפחות אשר היו לפני הכבידו על העם ויקחו מאתם לחם ויין אחרי כסף שקל ארבעים אף נעריהם שלטו בעם ואני לא עשיתי כן מפני יראת האלהים׃ 9 גם במלאכת החומה הזה לא קנינו שדה ולבי כל נערי נקבצים שם על המלאכה׃ 10 ויהודים וסגנים חמשים ומאה איש אשר באו אלינו מן הגוים אשר סביבותינו על שלחני׃ 11 ויהי נעשה שור אחד שש בקר בחור ועשרים צאן בלעדי מעופות ובין שבעת ימים יין בכל מיני משקים בשפע׃ ולחם לא דרשתי כי כבדה העבדה על העם הזה׃ 12 זכרה לי אלהי לטובה את כל אשר עשיתי לעם הזה׃

13 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה וגשם הערבי ויתר אויבינו כי בניתי את החומה ולא נשאר בה פרץ עד כי לא הקמתי את הדלתות בשערים׃ 14 וישלחו סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפרים בבקעת אונו ויחשבו לעשות לי רעה׃ 15 ואשלח אליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עושה ולא אוכל לרדת פן תשבות המלאכה בעצרי מרדתי אליכם׃ 16 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיבם כדבר הזה׃ 17 וישלח סנבלט אלי בידו שלחה פתוחה ובה כתוב׃ בגוים נשמע גשם ויאמר אתה וגשם אתם יהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה את החומה ואתה תהיה להם למלך כדברים האלה׃ 18 וגם נביאים העמדת לך לקרא עלי בירושלם לאמר מלך ביהודה׃ ועתה ישמע המלך כדברים האלה אנה אני בא ונועדה יחדו׃ 19 ושלחתי אליו לאמר דברים כאלה לא נעשו ומלבך אתה בדיה׃ 20 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 21 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 22 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 23 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 24 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 25 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 26 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 27 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 28 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 29 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 30 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 31 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 32 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 33 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 34 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 35 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 36 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 37 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 38 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 39 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 40 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 41 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 42 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 43 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 44 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 45 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 46 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 47 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 48 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 49 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 50 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 51 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 52 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 53 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 54 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 55 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 56 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 57 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 58 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 59 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 60 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 61 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 62 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃ 63 ואני שלחתי אליו לאמר הרבה אתה מדבר בלבבך לא על יהוה אני שולח אליך׃ 64 כי כולם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזקה ידי׃

---

(5) חב. 6: 5. ד. קהל. 3: 13.
(6) נשא. 7: 17. מו. 8: 4. תהל. 144: 3.
(8) מש 28: 18. ו. מה. 15: 27. ק. 1: 22. חב. 1: 13. ו. מה. 15: 25.
(9) ב. 2: 7–9. בב. 12 33. 16. 12: 32. כ. 5: 15. 18. 8: 32. ד. מה. 5: 15. ו. 2. 10. 6. ו. מש. 2: 9. (10) ב. 24: 46. כ. 11: 36. בב. 13 15. 5: 31. חב. 1. 2. ה. 13: 32. ב. 2. 7. חב. 4: 15. (11) חב. 10: 10. 14. בב. 13. (12) מו. 22: 22. 25. (13) מו. 18: 2. נב. 12: 2. 8: 18. מש. 10: 29. 17: 6. 9. 11. 12. (14) מש. 1: 14. כ. 8: 3. ב. 2: 7. ו. מה. 15: 54. 55. מה. 2: 15. ד. מב. 1: 10. (15) ב. 1: 74. כ. 8: 15. ד. מב. 1: 7. (17) ב. 2: 7. חב. 4: 15. (5) חב. 3: 2. מה. 14: 31. מה. 12: 7. בה. 3: 24. מה. 1: 2. 8: 31. בה. 18: 15. 18. 19. (6) חב. 1: 2. ו. מה. 3: 16. 19: ב. מה. 6: 16. ו. 2: 21. 22. ו. מב. 3: 15. ו. מב. 2: 5. חב. 3: 14. מה. 10: 22. 24. 13. כ. 5: 2. 1: 23. חב. 6: 11. 10. 35. (7) ד. חב. 23: 2. בב. 1: 16. חב. 3: 15. מו. 95: 7. (14) חב. 3: 6. (15) חב. 3: 7.

---

(1) כ. 1: 2. (18) חב. 4: 15. 16. 5: 2. 7: 25.

---

(1) כ. 1: 7. ו. מה. 1: 2. ו. 4: 1. ב. 14: 3. ה. 1: 11. ד. מב. 1: 9. ד. מב. 1: 10. כ. 15: 8. חב. 2: 17. 4: 14. 5: 5. 6: 20. 8: 1. 9: 11. 10: 21. ו. חב. 12: 6. (2) חב. 3: 5. (3) ה. 6: 12. מה 16: 18. (4) ב. 2: 10. 3: 9. חב. 1: 2.

---

[1] מ: דבריו. [2] מ: אמר חנניה כי כמעט הוא כי ישלחו ידיהם מן המלאכה ולא תהיה. [3] מנה: כתיב ויאמר. מלכים ב. 12: 7. [4] מ: בנו מעשיו.

וּבְנֹתֵינוּ נִתֵּן לָנוּ׃ וְאַתֶּם אֶת־בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ
וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ
תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ׃ וַיֹּאמֶר
שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם
וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר
וְנָתֹן כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃
וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה
וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ
אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ אַךְ־זֹאת נֵאוֹת לָכֶם
וְנִהְיֶה כָּכֶם לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ
לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ
לְעַם אֶחָד׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ
אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר לֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר
כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃
וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי
עִירָם לֵאמֹר׃ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ
בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם
אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃
אַךְ־בְּזֹאת יֹאתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם
אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמֹלִים׃ מִקְנֵהֶם
וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם
וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי
שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח
וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃ וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב
וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים
וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃
וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי
עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי
וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃
וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ׃

פרק ה׳.

1 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם
וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו
אָחִיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃
וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה
אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃
וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃
וַיִּסָּעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן הִוא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ׃ וַיִּבֶן שָׁם
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים
בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר
מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב
כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם
יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃
וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ
וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר
אִתּוֹ שָׁם בֵּית־אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ
לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ
בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃
וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְנֹי־אוֹנִי וְאָבִיו
קָרָא־לוֹ בִּנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא
בֵּית לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת
רָחֵל עַד הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלָה מִמִּגְדַּל עֵדֶר׃
וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה
פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃
בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר
וּזְבוּלֻן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִין׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן
וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו
מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר־שָׁם אַבְרָהָם
וְיִצְחָק׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃
וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃

פרק ו׳.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אָדָה בַת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה
בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃
וַתֵּלֶד אָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפַז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל׃
וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי
עֵשָׂו אֲשֶׁר נֻלַּד־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ
וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת
יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אוֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃
וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו
אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־אָדָה
אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וּבְנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן
אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וְקְנַז׃ וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו
וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן
אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃
אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן
אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם
אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי אָדָה׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה
אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף
יעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפָם הוּא אֱדוֹם׃
אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן
וַעֲנָה׃ וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר
בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם׃ וּבְנֵי לוֹטָן הוֹרִי וְהֵמָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃
וּבְנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם׃ וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה
וַעֲנָה הוּא הָעֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיְמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת־
חֲמֹרֵי צִבְעוֹן אָבִיו׃ וּבְנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה׃
וּבְנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃ בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן
וְעָקָן בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר׃
וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלֹךְ מֶלֶךְ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ בָּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃
וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
עֲוִית׃ וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׁמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ וַיָּמָת
שַׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ וַיָּמָת שָׁאוּל
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃ וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל
בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃ וַיָּמָת הֲדָר וְאַלּוּפֵי אֱדוֹם אַלּוּף תִּמְנָע
אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃
אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם
אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי
אֱדוֹם׃

---

(16) בר. 14: 2. 4. 11. 24. 30. בר. 1: 34. 36. 38.
(17) בר. 14: 22. 29. מצר. 26: 65. מש. 106: 26. ר. מש. 10: 5. מש. 5.
(18) בר. 14: 30. בר. 1: 34. 35.
(19) בר. 4: 6.

---

(1) בר. 12: 15.
(3) בר. 3: 14. מש. 95: 11. בר. 3: 11.
(4) בר. 2: 2. מש. 20: 11. 31: 17.
(6) בר. 3: 19.
(7) מש. 95: 7. בר. 3: 7.
(11) בר. 3: 12. 18. 19.
(12) בר. 49: 2. בי. 23: 29. ר. מש. 10: 4. 5. ר. בר. 1: 23. מצר. 6: 17. בלבר. 1: 16. 2: 16. ר. מש. 14: 24. 25.
(13) מש. 33: 13. 14. 90: 8. 139: 11. 12. בר. 26: 6. 34. 21. מצר. 15: 11.
(14) בר. 3: 1. 7: 26. 9: 12. 24. 10: 23.
(15) בר. 53: 3. בר. 2: 18. 22: 28. ר. מש. 5: 21. בר. 7: 26. ר. בר. 2: 22. ר. מש. 3: 5.
(16) בי. 2: 18. 3: 12. בר. 10: 19. 21. 22.

---

(1) בר. 2: 17. 8: 3. 4. 9. 9. 10: 11. 11: 4.
(2) בר. 2: 18. 4: 15. 7: 28.
(3) מש. 4: 3. 9: 7. 16: 6. 15. 16. 17. בר. 7: 27. 9: 7.
(4) ר. בר. 26: 18. מש. 3: 27. מש. 28: 1. בר. 16: 5. 40. ר. בר. 23: 13.
(5) מש. 8: 54. מש. 2: 7. בר. 1: 5.
(6) מש. 110: 4. בר. 7: 17. 21.
(7) מש. 26: 39. 42. 44. מצר. 14: 36. 39. מש. 17: 1. מש. 22: 1. מש. 27: 46. 50. מצר. 15: 34. 37. מש. 26: 37. 53. מצר. 14: 33. לר. 22: 43. מש. 12: 27.
(8) בר. 3: 6. ש. 2: 8.
(9) בר. 2: 10. 11: 40.
(10) בר. 5: 6. 6: 20.

---

[1] בר׳ ו׳ 1. בר.—שֵׂעִיר הִיא אֱדוֹם מצר.

[2] מש׳: מִכֹּל אֲבִיהָ. [3] מש׳: בְּחֵפֶץ אֶת בִּתּוֹ (בִּתֵּנוּ).

מעשׂות על־זאת׃ ועתה לכו נא ניכחה יחדו׃ מי־בעל דברים יגש אלי׃ 11 כה אמר אעזבה נא מהם המשא הזה׃ ולא־ימצאו עוד ואין אנכי עשׂה כדבריכם׃ 12 ואקם את־חיקי ואנער את־כל־האיש ההוא מבית ומיגיע כפיו אשר לא־יקים את־הדבר הזה׃ וכן־ינער ויתנער׃ 13 וכל־הקהל אמרו אמן׃ ויהללו את־יהוה׃ ויעשׂו העם כדבר הזה׃ 14 וגם מיום אשר־צוני להיות פחתם בארץ יהודה מן־שנת עשׂרים ועד־שנת שתים ושלשים שנה לארתחשסתא מלך־פרס שתים עשׂרה שנה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי׃ 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על־העם ויקחו מאתם לחם ויין אחרי־זה כסף שקלים ארבעים גם נערתם שלטו בעם ואני לא עשׂיתי כן מיראת אלהים׃ 16 גם במלאכת החומה הזה חזקתי ושדה לא קנינו וכל־נערי נקבצים שם על־המלאכה׃ 17 ויהודים מאה וחמשים אנשים האכלים על־שלחני מן־הגוים אשר סביבתינו׃ 18 ואשר יעשׂה ליום אחד שור אחד צאן משׁשׁ בחורות מעופים יעשׂה לי ולעשׂרת ימים כל־יין בשפע ולא־דרשתי את־לחם הפחה כי־כבד העבדה הזאת על־העם׃ 19 זכרה־לי אלהי לטובה כל אשר עשׂיתי לעם הזה׃

פרק ו׳.

1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט ולטוביה ולגשם הערבי ולשארית אויבינו כי בניתי אני את־החומה ולא־נשאר בה פרץ עד־כי־גם עד־העת ההיא דלתות לא־העמדתי בשערים׃ 2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפרים בבקעת אונו׃ והמה חשבים לעשות לי רעה׃ 3 ואשלח אליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשׂה ולא אוכל לרדת פן־תשבת המלאכה בעצרי מרדתי אליכם׃ 4 וישלחו אלי כדבר־הזה ארבע פעמים ואשיבם כדבר־הזה׃ 5 וישלח סנבלט אלי כדבר־הזה בפעם החמישית ונערו פתוחה בידו׃ 6 ובה כתוב בגוים נשמע גשם אומר אתה ויהודים חשבים למרד על־כן אתה בונה את־החומה ואתה תהיה להם למלך על־הדברים האלה׃ 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה׃ ועתה ישמע המלך כדברים האלה אבוא נא ונועצה יחד׃ 8 ואשלח אליו לאמר לא נהיו כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בדיתם׃ 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן־המלאכה ולא תעשׂה ועתה חזק את־ידי׃ 10 ואני באתי בית שמעיה בן־דלית בן־מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועדה בית־האלהים בתוך ההיכל וסגרו דלתות ההיכל כי־באים הם להרגך ובלילה הם באים להרגך׃ 11 ואמר האיש כמוני יברח ומי כמוני יבוא אל־ההיכל ולא־אחיה כל־ימי׃ 12 וידעתי והנה לא־אלהים שלחו כי־נבואה דבר על־אודותי וטוביה וסנבלט שכרו׃ 13 בעבור זה נשכר־הוא למען אירא ואעשׂה כן וחטאתי ולמען יהיה להם לדבה למען יחרפוני׃ 14 זכרה־לי אלהי את־טוביה ואת־סנבלט כמעשׂיהם אלה וגם את־נועדיה הנביאה ושאר הנביאים אשר היו מיראים אותי׃ 15 ותשלם החומה בעשׂרים וחמשה לאלול בחמשים ושתים יום׃ 16 ויהי כשמע כל־אויבינו ויראו כל־הגוים אשר סביבתינו ויפלו נפלות בעיניהם וידעו כי־מאת אלהינו נעשׂתה המלאכה הזאת׃ 17 גם בימים ההם אגרות רבות מיהודים היו באות אל־טוביה ואגרות טוביה באו אליהם׃ 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן שכניה בן־ארח ויהוחנן בנו לקח את־בת משׁלם בן־ברכיה׃ 19 וגם־טובות אמרים לפני ודברי יוציאים אליו׃ וטוביה שלח מראים להפחידני׃

פרק ז׳.

1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמידה דלתות והפקדו השוערים והמשׁררים והלוים׃ 2 ואצום על־חנני אחי והנניה שר־הבירה על־ירושלם כי־הוא כאיש אמת ויראי את־אלהים מרבים׃ 3 ואמר אליהם לא־יפתח שערי ירושלם עד־חם השמש ועד־היותם עומדים יסגרו הדלתות ותחסמו׃ ושמרי משמרות יושבי ירושלם איש במשמרתו ואיש נגד ביתו׃ 4 והעיר רחבת ידים ורבה ועם־מעט בתוכה ואין בתים נבנו׃ 5 ונתן אלהי על־לבי ואקבצה את־החרים ואת־העם ואת־הסגנים להתיחש ומצאתי ספר התיחש של־העולים בראשנה ואמצא כתוב בו׃ 6 אלה בני המדינה העולים משבי המגלה אשר הגלה נבוכדנצר מלך־בבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו׃ 7 אשר באו עם־זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי רחום בענה מספר אנשי עם־ישראל׃ 8 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים׃ 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃ 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים׃ 11 בני פחת־מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות ושנים עשׂר׃ 12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה׃ 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה׃ 14 בני זכי שבע מאות וששים׃ 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃ 16 בני בבי שש מאות עשׂרים ושמנה׃ 17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשׂרים ושנים׃ 18 בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה׃ 19 בני בגוי אלפים שבעים ושנים׃ 20 בני עדין ששׁ מאות חמשים וחמשה׃ 21 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃ 22 בני חשם שלש מאות עשׂרים ושמנה׃ 23 בני בצי שלש מאות עשׂרים וארבעה׃ 24 בני חריף מאה ושנים עשׂר׃ 25 בני גבעון תשעים וחמשה׃ 26 אנשי בית־לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה׃ 27 אנשי ענתות מאה עשׂרים ושמנה׃ 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים׃ 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃ 30 אנשי הרמה וגבע ששׁ מאות עשׂרים ואחד׃ 31 אנשי מכמס מאה עשׂרים ושנים׃ 32 אנשי בית־אל והעי מאה עשׂרים ושלשה׃ 33 אנשי נבו האחר חמשים ושנים׃ 34 בני עילם האחר אלף מאתים חמשים וארבעה׃ 35 בני חרם שלש מאות ועשׂרים׃ 36 בני יריחו שלש מאות ארבעים וחמשה׃ 37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשׂרים ואחד׃ 38 בני סנאה שלשת אלפים ותשע מאות ושלשים׃ 39 הכהנים ילדעיה לבית ישוע תשע מאות ושבעים ושלשה׃ 40 בני אמר אלף חמשים ושנים׃ 41 בני פשחור אלף מאתים וארבעים ושבעה׃ 42 בני חרם אלף ושבע עשׂרה׃ 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה׃ 44 המשׁררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃ 45 השוערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שובי מאה שלשים ושמנה׃ 46 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות׃ 47 בני קרס בני סיעא בני פדון׃ 48 בני לבנה בני חגבא בני שלמי׃ 49 בני חנן בני גדל בני גחר׃ 50 בני ראיה בני רצין בני נקודא׃ 51 בני גזם בני עזא בני פסיח׃ 52 בני בסי בני מעונים בני נפישסים׃ 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃ 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא׃ 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח׃ 56 בני נציח בני חטיפא׃ 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא׃ 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל׃ 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני אמון׃ 60 כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות ותשעים ושנים׃ 61 ואלה העלים מתל־מלח תל־חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם־מישׂראל הם׃ 62 בני דלעיה בני טוביה בני נקודא שש מאות ארבעים ושנים׃ 63 ומן־הכהנים בני חבליה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על־שמם׃ 64 אלה בקשׁו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן־הכהונה׃ 65 ויאמר התרשתא להם אשר לא־יאכלו מקדשׁ הקדשים עד־עמד כהן לאורים ולתמים׃ 66 כל־הקהל כאיש אחד ארבעים אלף ושלש מאות וששים׃ 67 לבד מעבדיהם ושפחותיהם אלה שבע מאות שלשים ושבעה ולהם מאתים ארבעים וחמשה משׁררים ומשׁררות׃ 68 סוסיהם שבע מאות שלשים ושבעה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ 69 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים ושבע מאות ועשׂרים׃ 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה לתרשתא זהב אלפים דרכונים וספות מאה ושלשים כתנות לכהנים׃ 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב רבבה אלפים ומנים אלפים וכסף מנים אלפים ומאתים׃ 72 ואשר נתנו שאר העם זהב רבבה אלפים וכסף מנים אלפים ושבעים וכתנות לכהנים שבעים׃ 73 וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשׁררים ומן־העם והנתינים וכל־ישׂראל בעריהם וישב החדש השביעי ובני־ישׂראל בעריהם׃

---

(11) שמו 16: 12. ד. קכד. (2) קג 19: 4. 5. 8: 14–17. 19: 6. 17: 31. 32. 24: 25. 25: 2: 16. (3) קג 18: 21. 1. סה 4: 19. (4) שמ 12: 31. 32. חב. 10: 26. ד. קכד. 2: 20. 21. 1. שמ 5: 16. חב. 10: 32. שמ 4: 10. 6: 32. 1א. 2: 8. יחזקאל 3: 2. 5. חב. 2: 4. (5) חב. 2: 5. (6) חב. 10: 29. (7) סה 65: 10. (8) נה. 5: 6. (10) שמל. 14: 31. שמ 10: 42. 25: 40. שמ 13: 20. קג 3: 4. ד. שא. 1: 6. 7. 1. קג 16: 15. חב. 9: 7. (11) חב. 3: 6. 14. סה. 2: 2. (12) חב. 10: 36. (13) חב. 22: 16. 17. סה. 105: 9. כה. 1: 73. (16) שב. 22: 11. (17) חב. 11: 9. קג. 11: 29. (18) חב. 12: 1. (19) קג 16: 15. חב. 9: 7. (20) חב. 4: 14. 8: 1. 9: 24. 3: 1. 5: 1. 6. 10. 7: 17. (1) חב. 14: 18. שבא. (4) חב. 14: 20. (5) שב. 18: 21. 26. (6) חב. 14: 19. קג. 4: 13. יחזקאל. 16: 3.

1מ: יהוחנן׃ מוקדון. 2שמות: סנבלט. 3מ: לכיסנה׃ בחר בחר בחרב אשר.

4שמות: חלקי הלקי הפחה׃

8 ךיתוקח ידמל ינדסח ךיתוא ינא ונל׳ ינפ־תא ורתח־לא ינא׳ ינדסח ךיתוא ינא ונל׳ ינפ־תא ורתח־לא ינא׳ ךיתוקח ידמל

הפלה כלו׳ מאוד אל תבוש כי בטחתי בך׃* 12 תמים
דרך בוז בו אשר שמרו אל יבושו כי בוגדים ריקם׃
13 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃* אז
(ואז) אחיש חסדך לי ואשמרה עדותיך׃ 14 יגון
עשו עיני כלתה נפשי ועצמותי׃* כי כלו בדאבון
חיי ושנותי באנחה כשלה בעוני כחי ועצמותי
15 עששו׃ מכל צוררי הייתי חרפה ומאד לשכני
ופחד לידעי ראי בחוץ נדדו ממני׃ 16 נשכחתי
כמת מלב הייתי כאובד כלי׃* 17 כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי
זמו׃ 18 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
אתה׃ 19 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
20 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃* יהוה
אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃
21 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז׃ 22 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃* 23 תסתירם
בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
לשונות׃ 24 ברוך יהוה כי הפלה חסדו לי בעיר
מצור׃* 25 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תחנוני בשועי אלי׃ 26 אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר
עושה גאוה׃ 27 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
ליהוה׃*

פסלם: לד

1 לדוד (לדויד) את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך׃ 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
בפי׃* 3 בה׳ תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃*
4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃* 5 דרשתי
את יהוה ויענני ומכל מגורותי הצילני׃ 6 הביטו
אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו׃* 7 זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃* 8 חונה מלאך
יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃* 9 טעמו וראו כי טוב
יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃* 10 יראו את יהוה
קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃ 11 כפירים רשו
וירעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃ 12 לכו
בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃* 13 מי האיש
החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃ 14 נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה׃* 15 סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו׃* 16 עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃* 17 פני יהוה בעשי רע להכרית
מארץ זכרם׃ 18 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם
הצילם׃* 19 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח
יושיע׃* 20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃*
21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃* 23 פודה
יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

לדוד: לה

1 ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃ 2 החזק
מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ 3 והריק חנית וסגר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃ 4 יבשו
ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו חשבי
רעתי׃ 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו
בשואה יפול בה׃ 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש
בישועתו׃ 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משוסו׃ 11 קמו
עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃ 12 משלמים
רעה תחת טובה שכול לנפשי׃ 13 ואני בחלותם
לבושי שק ענותי בצום נפשי ותפלתי על חיקי
תשוב׃ 14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחתי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא
ידעתי קרעו ולא דמו׃ 16 בחנפי לעגי מעוג חרק
עלי שניהמו׃ 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי
משואותם מכפירים יחידתי׃ 18 אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך׃ 19 אל ישמחו לי אויבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין׃ 20 כי לא שלום ידברו ועל
רגעי ארץ דברי מרמות יחשבו׃ 21 ויפצו עלי פיהם
אמרו האח האח ראתה עינינו׃ 22 ראית יהוה אל
תחרש אדני אל תרחק ממני׃ 23 הקיצה ועורה
למשפטי אלהי ואדני לריבי׃ 24 שפטני כצדקך
יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃ 25 אל יאמרו בלבבם
האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃ 26 יבשו וייחפרו
יחדו שמחי לאידי יעטו בושת וכלמה המגדילים
עלי׃ 27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד
יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃ 28 ולשוני תהגה
צדקך כל היום תהלתך׃

---

(12) יש. 11: 27. ירמ. 10: 17.
(13) ד. הי. 5: 17.

---

(1) שמ. 25: 8.
(2) שמ. 26: 1. 35. 40: 4. 25: 23. 30. 31. הי. 24: 5. 6.
(3) שמ. 26: 31. 33. 40: 3. 21. ירמ. 6: 19.
(4) שמ. 25: 10. 26: 33. 40: 3. 21. 16: 33. 34. שמ. 17: 10. שמ. 25: 16. 21. 34: 29. 40: 20. שה. 10: 2. 5. 1. שמ. 9: 8. 21. ד. דבר. 5: 10.
(5) שמ. 25: 18. 22. הי. 16: 2. 1. שמ. 8: 6. 7.
(6) שמ. 28: 3. דב. 8: 11.
(7) שמ. 30: 10. הי. 16: 2. (12) שמ. 11: 27. ירמ. 10: 17.
(13) ד. הי. 5: 17.

---

(1) שמ. 25: 8.
(2) שמ. 26: 1. 35. 40: 4. 25: 23. 30. 31. הי. 24: 5. 6.
(3) שמ. 26: 31. 33. 40: 3. 21. ירמ. 6: 19.
(4) שמ. 25: 10. 26: 33. 40: 3. 21. 16: 33. 34. שמ. 17: 10. שמ. 25: 16. 21. 34: 29. 40: 20. שה. 10: 2. 5. 1. שמ. 9: 8. 21. ד. דבר. 5: 10.
(5) שמ. 25: 18. 22. הי. 16: 2. 1. שמ. 8: 6. 7.
(6) שמ. 28: 3. דב. 8: 11.
(7) שמ. 30: 10. הי. 16: 2. (8) ירמ. 10: 19. 20. שמ. 14: 6.
(9) ישע. 3: 21. ירמ. 7: 18. 19. 10: 1. 11.
(10) הי. 11: 2. שה. 2: 16. שמ. 19: 7. שמ. 13. 2: 15. שה. 2: 20. ירמ. 7: 16.
(11) ירמ. 3: 1. 10: 1. 8: 2. (12) ירמ. 10: 4. דב. 20: 28. שה. 1: 14. 1. שמ. 1: 19. ישע. 1: 5. 9. הי. 3: 9. ירמ. 9: 26. 28. 10: 10. דב. 9: 24. (13) הי. 16: 14. 16. שה. 19: 2. 17. שמ. 11. 12. 15. 34. ירמ. 9: 25. 5: 3. 7: 27.

---

[1] פעמה: בכוח. [2] פעמה: בכוח. [3] מ: מעט מאלפי הלחם. [4] שמה: ישר. שה. –ישראלי . . . . לשבוע שלא. [5] מ: אלי.

28 ויאמר֯* אביהם אליהם הושב כספי ונם הנה בשקי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל המקרים אשר קראם לאמר׃ 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן את עמנו כמרגלי הארץ׃ 31 ונאמר אליו יושרים אנחנו לא היינו מרגלים׃ 32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃ 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי יושרים אתם אחי אחדו אתי אחד את רעבון בתיכם קחו ולכו׃ 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי יושרים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ 35 ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם ויראו׃ 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה׃ 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך׃ 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקרהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאלה׃

מג

1 והרעב כבד בארץ׃ 2 ויהי ככלות לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל׃ 3 ויען אליו יהודה לאמר האד העיד בנו לאמר לא תראון פני בלתי אחיכם אתכם׃ 4 אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל׃ 5 ואם אינך משלח אין נרד כי האיש אמר אלינו לא תראון פני בלתי אחיכם אתכם׃ 6 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש היש לכם עוד אח׃ 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה היודע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם׃ 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ 10 כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ 12 וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃ 13 ואת אחיכם קחו ועלו שובו אל האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין וכאשר שכלתי שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וירא יוסף את בנימין אתם ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף׃ 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים לתת עלינו מתת ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו׃ 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשבנו אתו בידנו׃ 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו׃ 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו את אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון׃ 24 ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ 25 והכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם׃ 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃ 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃ 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה היא למצרים׃ 33 וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃

---

(28) שו. 6: 10. ו. שה. 3: 18. ב. 2: 24. ו. שמ. 3: 5. שמ. 26: 28. שו. 5: 15. שה. 2: 13. ר. שה. 3: 12.

(1) שמ. 2: 17. בר. 8: 5. 9: 9. 11. 23. 10: 14. (3) שו. 16: 21. בר. 9: 7. (4) שמ. 6: 6. 7. בר. 9: 13. 11: 10. (5) שמ. 40: 6. מצ. 50: 8. מצ. בר. 1: 11. ש. 6: 20. בר. 5: 21. 22. (10) שמ. 17: 19. בר. 13: 12. 9: 12. (11) שמ. 28: 3. בר. 7: 27. 10: 4. (12) בר. 1: 3. שמ. 3: 1. (13) שמ. 10: 1. ש. 2: 35. ו. שמ. 15: 25. בר. 1: 13. (14) בר. 10: 1. (16) ש. 31: 33. 34. בר. 8: 12. (19) שו. 5: 2. ש. 2: 18. 3: 12. בר. 9: 8. 12. (20) שמ. 10: 9. 14: 6. בר. 9: 3. 8.

(21) בר. 4: 14. ו. שה. 3: 15. (22) בר. 4: 16. ש. 3: 12. בר. 1: 6. ו. שמ. 3: 21. בר. 9: 14. שו. 36: 25. ר. שמ. 7: 1. (23) בר. 4: 14. ו. שמ. 1: 9. 10: 13. ו. שא. 5: 24. ר. שא. 3: 3. בר. 11: 11. (25) ש. 2: 42. שמ. 19. שו. 13: 11. ש. 4: 5. ר. שה. 3: 9. 11. 14. (26) שמ. 15: 30. בר. 6: 4. ר. שה. 2: 20. 21. שו. 36: 5. ש. 1: 18. 3: 8. ר. שא. 1: 8. בר. 12: 29. (28) בר. 2: 2. שו. 17: 2. 6. 19: 15. שמ. 18: 16. שמ. 8: 17. ר. שמ. 13: 1. (29) בר. 2: 3. 12: 25. 1. שמ. 11: 29. בר. 13: 20. שמ. 12: 31. 32. ש. 4: 30. (30) שו. 32: 35. 36. שו. 12: 19. שמ. 50: 4. 135: 14. (31) ש. 12: 5. (32) שה. 3: 4. ר. שמ. 8. בר. 6: 4. שו. 1: 29. 30. שמ. 2: 1. (33) ו. שמ. 4: 9. שו. 1: 7. 14. ו. שא. 2: 14.

[1] מ: ויאמרו. [2] מ: ויבואנו. [3] מוסגר: מובא בשמות.

וַיְהִי כְּעֵת הַהִוא וַיְהוּדָה יָרַד מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 34 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 35 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃ 36 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 37 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ 38 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 39 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃

פרק לט׃

1 וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פּוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃ 2 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃ 3 וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי־יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃ 4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרְתֵהוּ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃ 5 וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַתְּהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃ 6 וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃ 7 וַתְּהִי אֵשֶׁת אֲדֹנָיו נָשְׂאָה אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃ 8 וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ 9 אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃ 10 וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם וָיוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ׃ 11 וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבָּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃ 12 וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 13 וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 14 וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃ 15 וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 16 וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃ 17 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָּנוּ לְצַחֵק בִּי׃ 18 וַיְהִי כְּהָרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 20 וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [אֲסִירֵי] הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר׃ 21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן אֶת־חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הָאֲסִיר׃ 22 וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הָאֲסִיר בְּיַד יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסִיר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־הָיוּ עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃ 23 אֵין שַׂר בֵּית הָאֲסִיר רֹאֶה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ 24 וְיוֹסֵף הָיָה יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה מְאֹד וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃ 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִשְׁכִּים יְהוָה וַיְהִי מִקְנֵהוּ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃ 26 וַתְּהִי אֵשֶׁת אֲדֹנָיו נָשְׂאָה אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃ 27 וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ 28 אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃ 29 וַתְּהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם וָיוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ׃ 30 וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבָּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃ 31 וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 32 וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃ 33 וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 34 וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃ 35 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָּנוּ לְצַחֵק בִּי׃ 36 וַיְהִי כְּהָרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 37 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 38 וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [אֲסִירֵי] הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר׃ 39 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן אֶת־חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הָאֲסִיר׃

פרק מ׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מַשְׁקֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לַאדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 2 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל־שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל־שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל־שַׂר הָאֹפִים׃ 3 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הָאֲסִיר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסִיר שָׁם׃ 4 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרְתֵם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר׃ 5 וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 6 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ 7 וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם מִתְּמוֹל׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי׃ 9 וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ 10 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפָרְחָה עָלְתָה נִצָּתָהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ 11 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 13 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוס [כוֹס] פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ 14 כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָּא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 15 כִּי גָנֹב גֻּנֵּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ 16 וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף גַּם־אָנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃ 17 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ 18 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 19 בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ׃ 20 וַיְהִי הַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ 21 וַיָּשֶׁב שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן כוס [כוֹס] בְּיַד פַּרְעֹה׃ 22 וְאֶת־שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ 23 וְלֹא־זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

---

[1] בראשית: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃ 3 ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 6 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 7 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃

[2] ס: דפנדי.

[3] ערכין. יח. ב.—ס פסו.—פב. כל הנביא: אלא בעת ההיא.

(34) בר. 1: 7. ד. ילק. 1: 1. (1) שו. 8: 24. 25. ס. סה. 4: 18. 5: 7. (2) בר. 11: 39. (3) בר. 1: 1. סו. 33: 6. סמא. 1: 3. בר. 1: 2. ד. בא. 1: 5. 7. ילק. 1: 1. (4) בר. 4: 4. ו. סמא. 3: 12. בר. 4: 10. סה 23: 35. בר. 12: 24. (5) בר. 5: 22. 24. (7) בר. 6: 13. 22. ו. בא. 3: 20. ס. 3: 22. 4: 13. ד. 3: 9. (8) בר. 12: 1. 4. בא. 7: 1. (9) שו. 8: 13. 18. 3. 18. 1. 9. בר. 6: 17. (10) בר. 12: 22. 13: 14. 3: 4-2. (11) בר. 17: 19. 18: 11. 14. 21: 2. לה. 1: 36. ס. 4: 21. בר. 10: 23. (12) ס. 4: 19. בר. 22: 17. ס. 4: 18. (13) בר. 11: 27. 39. סמא. 8: 56. בר. 23: 4. 47: 9. ו. בר. 29: 15. סו. 39: 12. 119: 19. ו. בא. 1: 17. 2: 11. (14) בר. 13: 14. (16) סה. 3: 6. 15. סה 22: 32. בא. 7: 32. בא. 3: 20. בר. 13: 14. (17) בר. 22: 1. 9. בר. 2: 21. (18) בר. 21: 12. ס. 9: 7. (19) ס. 4: 17. 19. 21. (20) בר. 27: 27. 39. (21) בר. 48: 5. 16. 20. 47: 31. (22) בר. 50: 24. 25. סה. 13: 19. (23) סה. 2: 2. בא. 7: 20. סה. 1: 16. 22. (24) סה. 2: 10. 11.

כל העם כי בכו כשמעם את דברי התורה׃ 10 ויאמר לכו אכלו משמנים ושתו מתמים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם׃ 11 והלוים משתקטים לכל העם לאמר הסו כי היום קדוש ואל תעצבו׃ 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הסופר להשכיל אל דברי התורה׃ 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשות סכות ככתוב׃ 16 ויצא העם ויביאו ויעשו להם איש סכה על גגו ובחצרותם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים׃ 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃

פרק ט׳.

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם׃ 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם׃ 3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃ 4 ויעמד על המעלה ישוע ובני קדמיאל בני בניה שבניה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם׃ 5 ויאמרו ישוע וקדמיאל בני בניה חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה׃ 6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ 7 אתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך ותכרת עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ 9 וראה תראה את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ 10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 11 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ 12 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ 13 על הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות׃ 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחקים ותורה ביד משה עבדך צויתה׃ 15 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ 16 ואנחנו אבותינו הזידו ויקשו את עורפם ולא שמעו אל מצותיך׃ 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את עורפם ויתנו ראש למרי לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם׃ 18 גם כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדולות׃ 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם ביום ואת עמוד האש להאיר להם בלילה בדרך אשר ילכו בה׃ 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם׃ 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלו ורגלם לא נפחו׃ 22 ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן׃ 23 ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה׃ 24 ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם אותם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם׃ 25 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו ויתענגו בטובך הגדול׃ 26 ויעזו ויתמרדו בך וישליכו את תורתך אחרי גוום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות׃ 27 ותתנם ביד צרים ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ 28 וכנוחתם יעשו שוב לרע לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו ויזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים רבות׃ 29 ותעד בם להשיבם אל תורתך והמה בזדון עברו במשפטיך אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף סוררת והערפם הקשו ולא שמעו׃ 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות׃ 31 וברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃ 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך את כל התלאה הזאת אשר מצאתנו אנחנו מלכינו שרינו וכהנינו ונביאינו ואבותינו וכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה׃ 33 ואתה צדיק בכל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ 34 ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ואל עדותיך אשר העדת בם׃ 35 והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכול את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה׃ 37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאתינו וגם על גויתינו ימשלו ובבהמתם כחפצם ואנחנו בצרה גדולה׃ 38 ובכל זאת אנחנו כורתים אמנה וכותבים ועל החתומים שרינו לוינו כהנינו׃

פרק י׳.

1 ועל החתומים חתום נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה׃ 2 שריה שריה עזריה ירמיה׃ 3 פשחור אמריה מלכיה׃ 4 חטוש שבניה מלוך׃ 5 חרם מרמות עבדיה׃ 6 דניאל גנתון ברוך׃ 7 משלם אביה מיימין׃ 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃ 9 והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני חנדד קדמיאל׃ 10 ואחיהם שבניה הודיה קלטא פלאיה חנן׃ 11 מיכא רחוב חשביה׃ 12 זכור שרביה שבניה׃ 13 הודיה בני חשניה קדמיאל׃ 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתו בני׃ 15 בונני עזגד בבי׃ 16 אדוניה בגוי עדין׃ 17 אטר חזקיה עזור׃ 18 הודיה חשום בצי׃ 19 חריף ענתות נובי׃ 20 מגפיעש משלם חזיר׃ 21 משזבאל צדוק ידוע׃ 22 פלטיה חנן אנית׃ 23 הושע חננית חשוב׃ 24 הלוחש פלחא שובק׃ 25 רחום חשבנא מעשיה׃ 26 ואחיה חנן ענן׃ 27 מלוך חרם בענה׃ 28 והנשאר הכהנים הלוים השוערים המשוררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע ובין׃ 29 נאחזים באחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתן ביד משה עבד האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו׃ 30 ולבלתי תת בנותינו לעמי הארץ ובנותיהם לא נקח לבנינו׃ 31 ועם הארץ המביאים ביום השבת למכר לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטשנו השביעית ומשא כל נשה׃ 32 ועמדנו עלינו מצות לתת בשקל שלישית הסאה לעבודת בית אלהינו׃ 33 למערכת הלחם ולמנחת התמיד ולעלת התמיד לשבתות לחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל ולכל מלאכת בית אלהינו׃ 34 הגורלות הפלנו הכהנים הלוים והעם על קרבן העצים להביא לבית אלהינו לבתי אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה׃ 35 ולהביא בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה׃ 36 ואת בכורי בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו אל הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ 37 ושארית בכורי עריסותינו ותרומותינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והמה הלוים מעשרים בכל ערי עבדתנו׃ 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעלות הלוים את המעשר ועלו הלוים מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות אל בית האוצר׃ 39 כי אל לשכות האלה יביאו בני ישראל ובני לוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי הקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזוב את בית אלהינו׃

פרק י״א.

1 וישבו שרי העם בירושלם וישבו שאר העם להביא אחד מן עשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע ידות בערים׃ 2 ויברכו העם את כל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם׃ 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה׃ 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ׃ 5 ומעשיה בן ברוך בן כלחזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני׃ 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות שמנים ושישה אנשי חיל׃ 7 ואלה בני בנימין סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קולית בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה׃ 8 ואחריו גבי סלי תשעה ועשרים׃ 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על המשנה׃ 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין׃ 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃ 12 ואחיהם עשי הבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירוחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃ 13 ואחיו ראשי האבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ 14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה ופקידם זבדיאל בן הגדולים׃ 15 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בונני׃ 16 ושבתי ויוזבד מראשי הלוים על מלאכת חוץ לבית האלהים׃ 17 ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלה להודות בתפלה ובקשה ובקר בן שמוע בן עבדא בן גלל בן ידותון׃ 18 כל הלוים בעיר הקדש מאתים ושמנים ושמנה׃ 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה ושבעים ושנים׃ 20 ושאר ישראל הכהנים והלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו׃ 21 והנתינים ישבו בעופל וציחא וגשפא על הנתינים׃ 22 ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשוררים על מלאכת בית האלהים׃ 23 כי מצות המלך עליהם ונאמנה על המשוררים דבר יום ביומו׃ 24 ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר העם׃ 25 ובכפרים בשדותיהם ישבו מבני יהודה בקריה ארבע ובבנותיה ובדיבון ובבנותיה ובקבצאל ובחצריה׃ 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט׃ 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובבנותיה׃ 28 ובציקלג ובמכונה ובבנותיה׃ 29 ובעין רמון ובצרעה ובמרות׃ 30 זנוח עדלם ובכפריהם לכיש ושדותיה עזקה ובנותיה ויחיו מבאר שבע עד גי הנם׃ 31 ובני בנימין מגבע מכמש ועיה ובית אל ובבנותיה׃ 32 בענתות נוב עננה׃ 33 חצור רמה גתים׃ 34 חדיד צבעים נבלט׃ 35 לוד ואונו גי חרשים׃ 36 ומן הלוים מחלקות יהודה בבנימין׃

פרק י״ב.

1 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא׃ 2 אמריה מלוך חטוש׃ 3 שכניה רחום משרבי׃ 4 עדו גנתון אביה׃ 5 מיימין מעדיה בלגה׃ 6 שמעיה ויויריב ידעיה׃ 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע׃ 8 והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה ומתניה על התודה הוא ואחיו׃ 9 ובקבקיה ועני אחיהם לנגדם׃ 10 ויוישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אליישיב ואליישיב הוליד את יוידע׃ 11 ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את יאדוע׃ 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מרעיה לירמיה חנניה׃ 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן׃ 14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃ 15 לחרם עדנא למרעות חלקי׃ 16 לעדיה זכרי למינמין לפלטי׃ 17 לאבי זכרי למועדיה פלטי׃ 18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן׃ 19 ולויריב מתנאי ליודעיה עזי׃ 20 לסלי קלי לעמוק עבר׃ 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל׃ 22 הלוים בימי אליישיב יוידע ויונתן ויאדוע נכתבו ראשי האבות וגם הכהנים עד מלכות דריוש הפרסי׃ 23 בני לוי ראשי האבות נכתבו בספר דברי הימים עד ימי יוחנן בן אליישיב׃ 24 וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם לשבח ולהודות כמצות דויד איש האלהים משמרת לעמת משמרת׃ 25 מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שומרי משמרת בשמרות שערי הסף׃ 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלוים ממקומותם להביאם לירושלם לעשות חנכה ושמחה בתודות ובשיר במצלתים בנבלים ובכנורות׃ 28 ויתקבצו בני המשוררים מן הככר סביב וחצרי נטופתי׃ 29 וגם מבית גלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשוררים סביב לירושלם׃ 30 ויתחטאו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה׃ 31 ואעלה את שרי יהודה על החומה והעמדתי שני תודות גדולים והלוכים לימין על החומה אל שער האשפות׃ 32 ואחריהם הלך הושעיה וחצי שרי יהודה׃ 33 ועזריה עזרא ומשלם׃ 34 יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה׃ 35 ומבני הכהנים בחצוצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף׃ 36 ואחיו שמעיה ועזראל מלולי יהלי חנני זכרי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם׃ 37 ועל שער העין ונגדם עלו במעלות עיר דויד במעלה החומה מעל לבית דויד ועד שער המים קדמה׃ 38 והתודה השנית הלכת לנגדה ואני ואחצי העם אחריה על החומה מעל לתנור הפלגים ועד החומה הרחבה׃ 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל החננאל ומגדל המאה עד שער הצאן ויעמדו בשער המטרה׃ 40 ותעמדנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים אתי׃ 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אלינועי זכריה חנניה בחצוצרות׃ 42 ומעשיה שמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ויזר ויזרחיה יזרחיה הפקד׃ 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה גם הנשים והטף שמחו ותשמע שמחת ירושלם למרחוק׃ 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הלשכות על האוצרות על התרומות על הבכורים על המעשרות לכנס בהם מן שדות ערי המלאכים כי יהודה שמח על הכהנים ועל הלוים העומדים׃ 45 ושמרו משמרת אלהיו ומשמרת הטהרה והמשוררים והשוערים כמצות דויד ושלמה בנו׃ 46 כי מימי דויד ואסף מראש עולם שרי משוררים ושיר תהלה והודות לאלהים׃ 47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מנות למשוררים ולשוערים דבר יום ביומו והקדישו לבני לוי והבני לוי הקדישו לבני אהרן׃

פרק י״ג.

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם וימצא כתוב בו אשר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד עולם׃ 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליהם את בלעם לקללו והפך אלהינו הקללה לברכה׃ 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל׃ 4 ולפני זאת אליישיב הכהן הפקד על לשכת בית אלהינו קרוב לטוביה׃ 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשוררים והשוערים ותרומת הכהנים׃ 6 ובכל זאת לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ומקץ ימים נטלתי רשות מן המלך׃ 7 ואבוא לירושלם ואבן את הרעה אשר עשה אליישיב לטוביה לעשות לו לשכה בחצרות בית האלהים׃ 8 וירע מאד בעיני ואשלך את כל כלי בית טוביה החוצה מן הלשכה׃ 9 ואמר ויטהרו את הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים המנחה והלבונה׃ 10 וידעתי כי מנות הלוים לא נתנו ויברחו הלוים והמשוררים העושים המלאכה איש לשדהו׃ 11 ואריבה את הסגנים ואמר מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמידם על עמדם׃ 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר אל האוצרות׃ 13 ואשים על האוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ומפלאיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים הם ועליהם להכין לאחיהם׃ 14 זכרה לי אלהי בעבור זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמרתיו׃ 15 בימים ההם ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים עומרים ועמסים על החמורים וגם יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום מכרם׃ 16 וצרים יושבים בה מביאים דג וכל מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם׃ 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עושים וחללים את יום השבת׃ 18 הלא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו את כל הרעה הזאת עלינו ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת׃ 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמר ויסגרו הדלתות ואמר שלא יפתחו עד אחר השבת ומנערי הפקדתי על השערים לבלתי יבוא משא ביום השבת׃ 20 ויתלוננו הרכלים ומוכרי כל מכר מחוץ לירושלם פעם ושתים׃ 21 ואעידה בם ואמרה להם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מעת ההוא לא באו בשבת׃ 22 ואמר ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים לשמר השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃ 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים אשר הושיבו נשים אשדודיות עמונית ומואבית׃ 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ולא יכלו לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ 25 ואריבה עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניכם ולכם׃ 26 הלא בזאת חטא שלמה מלך ישראל ובגוים רבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃ 27 ואתכם השמע לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת למעול באלהינו לשבת נשים נכריות׃ 28 ומבני יויקים בן אליישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החורוני ואברחהו מעלי׃ 29 זכרה להם אלהי על אשר טמאו את כהונה ואת ברית הכהונה והלוים׃ 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו׃ 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנים ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה׃

---

[1] מ׳: מחפקדת.

(25) נה. 84: 10.
(26) דה. 13: 13, 10: 35.
(27) יחס. 10: 28, 29. 12: 37. 13: 17, 18, 11: 13.
(28) יחס. 12: 21. וכתי. יחס. 14: 22, 29.
(30) יחס. 6: 20.
(31) יחס. 6: 23. יחס. 2: 25. יחס. 2: 1.
(32) יח. 6: 11. 4: 6. 13: 24. 11: 1. 12: 7. 1. יחס. 16: 1. 13. 17: 45. 1: 20. 12: 20.
(33) ד. יחס. 7: 11. וכתי. 14: ח. 5. 6. 1. יחס. 17: 34. 35. יח. 6: 22.
(34) יח. 3: 25. 1. יחס. 20. 1. 1. יחס. 19: 3. ד. יחס. 6: 16. 20: 7. וכתי. נה. 42: 10. נה. 6: 8. יח. 15: 8. 15. 1. יחס. 14: 13. וכתי. 17: 51. 52. ד. יחס. 8: 1. וכתי. יחס. (35) 1. יחס. 17: 22. ד. יחס. 4: 35. 22: 25.
(36) יחס. 39: 20. לא. 20: 2. 37: 15.
(37) 1. יחס. 21: 13. ד. יחס. 24: 21. 7: 58. 14: 19. ד. יחס. 1: 8. נה. 3: 4. יח. 13: 4.
(38) 1. יחס. 18: 4. 19: 9. (39) יחס. 11: 2. 13.
(40) יחס. 7: 22. 1. יחס. 20. 12: 23. יחס. 6: 11.

(1) נה. 3: 8. 1. יחס. 2: 1. 1. נה. 9: 24. יח. 3: 13. 14. כה. 12: 12. יחס. 10: 36.
(2) כה. 24: 26. יח. 2: 8. וכתי. 1. יחס. 1: 11. נה. 1. 110: 1. יחס. 1: 3. 13. 8: 1. 1. יחס. 3: 22.
(3) נה. 10: 24. 25. נה. 15: 20. יחס. 6: 9.
(4) 1. נה. 10: 13. יחס. 10: 32–34.
(5) נה. 5: 17. נה. 3: 11. (6) נה. 94: 12. 119: 75. יחס. 3: 12. יח. 1: 12. יחס. 3: 19.
(7) נה. 8: 5. ד. יחס. 17: 14. נה. 13: 24. 19: 18. 13: 23.
(8) נה. 73: 15. 1. יחס. 5: 9. נה. 16: 22. 27: 16. 12: 10. נה. 12: 7. 1. 42: 5. 57: 16. יח. 12: 1. (10) יח. 11: 44. 19: 2. 1. יחס. 1: 15. 16.
(11) יח. 3: 18.
(12) נה. 4: 3. 4. 1. 35: 3. (13) נה. 4: 26. 27. יחס. 1: 6.

[2] מ׳: בחנכת. [3] מ׳: ובכל. [4] נחמיה: ותשע. [5] מ׳: ולעזרת.

14 כאשר כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה
15 עבדו בני ישראל בחג בחג הזה ובכל ערי
ישבו בכל ויאמר צאו ההר והביאו עלי
ענף עץ שמן ענף עץ פרי הדס וענף
תמרים וענף עץ עבת לעשות סכת
16 ככתוב יצא העם ויביאו ויעשו להם איש
לגגו ובחצרותם ובחצרות בית האלהים
17 וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות
וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן
נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי
18 שמחה גדולה מאד ויקרא בספר תורת
האלהים מיום היום הראשון עד היום
האחרון ויעשו חג שבעת הימים וביום
השמיני עצרת כמשפט

ט.

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נקהלו
בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם
2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו
ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותם
3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת
יהוה אלהיהם רבע היום ורבע היום
4 יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם ויעמד
על המעלה ישוע ובני קדמיאל בני בנוי
שבניה בני סרבי בני כנני ויזעקו בקול
5 גדול אל יהוה אלהיהם ויאמרו ישוע וקדמיאל
בני בנוי חשבניה שרבי הודיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם
מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך
ורום על כל ברכה ותהלה

6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך
7 משתחוים אתה הוא יהוה האלהים אשר
בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים
8 ושמת שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן
לפניך ותכרת עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
9 כי צדיק אתה ותרא את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף
10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש לך שם כהיום הזה ואת הים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים
11 עזים ובעמוד ענן נחית עליהם ובעמוד אש
להאיר להם בדרך אשר ילכו בה ואת הר
סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן
להם משפטים נכונים ותורות אמת חקים
12 ומצות טובות ואת שבת קדשך הודעתם
ומצות וחקים ותורה ביד משה עבדך
13 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים
מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם
לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך
14 לתת להם ואתה אלהינו לא עזבתנו ולא

1: בחג הזה. 2: והאלהים. 3: בשער המים. 4: ויעמדו. 5: ויאמרו. 6: (ואתה) ואתה.

(14) שם. 34: 14. ויק. 12: 23: 12. 21: 2. 10. שם. 3: 20. 22: 14. 19. ד. שה. 2: 18. 14: 5: 8. ד. שה. 7: 1. יא. 5: 5.
(15) ד. שה. 6: 1. נחמ. 18. 5: 4. דה. 29: 18. נחמ. 3: 12. 16: 23. 5: 3. שה. 3: 5. 1. 3. 4: 3. נחמ. 25: 33.
(17) נחמ. 27: 34. 36. 38. נחמ. 6: 6.
(18) שם. 19: 12. 18. 19. 20: 18. דה. 4: 11. 5: 22. ויק. 6: 14. 8: 15. ד. שה. 1: 7. 16: 19. 20. דה. 5: 5. 25: 18. 16. 20. שם. 19: 13. 21. שם. 19: 16. 22. נחמ. 4: 26. 3: 12. 21: 2. 10. שם. 3: 20. 33: 2. שם. 68: 17. שה. 14.
(23) שם. 4: 22. שה. 1: 18. נחמ. 14: 4. כה. 10: 20. שה. 4: 3. נחמ. 13: 8. נחמ. 18: 25. שה. 94: 2. שה. 3: 12. נחמ. 11: 40.
(24) נחמ. 8: 6. 9: 15. שם. 1: 2. נחמ. 4: 10. נחמ. 11: 4.
(25) נחמ. 2: 3. 3: 17. 10: 29. 28.
(26) שם. 19: 18. משל 2: 6. 24: 35. ד. שה. 3: 10. נחמ. 21: 1.
(29) שם. 24: 17. דה. 4: 24. 9: 3. שה. 50: 3. 97: 3. 66: 15. ד. שה. 1: 8. 25: 37.
(6) שה. 27: 1. 56: 4. 11. 12. 118: 6.
(7) נחמ. 13: 17. 6: 12. שמו. 8: 58. נחמ. 1: 12. נחמ. 1: 4.
(9) יא. 4: 14. 5: 6. שה. 2: 4. 8. 1. שמו. 4: 1. ש. 14: 17. שה. 2: 16. 4: 3.
(10) 1. שה. 9: 13. 10: 18.
(11) שם. 29: 14. ש. 4: 11. 12. 21. 6: 30. 9: 11. 16: 27. שה. 19: 3.
(12) שמו. 19: 17. 18. שנ. 7: 58.
(13) נחמ. 11: 26. 1. שה. 4: 14.
(14) שה. 2: 10. שנ. 3: 20. נחמ. 11: 10. 16. 12: 22.

---

(1) ש. 12: 10. 1. יהו. 4: 9. 1. שה. 1: 22. 2: 17. 3: 8. 4: 8. ד. שה. 1: 7. 1. שמו. 3: 11. מל"ב 4: 7. 20. 21.
(2) שה. 25: 35. ש. 12: 13. 1. שה. 3: 2. 1. שה. 4: 9. נחמ. 18: 3. 19: 2.
(3) שה. 25: 30. ש. 12: 15. 1. שה. 12: 26. שה. 4: 18. 1. שה. 3: 8.
(4) 1. שה. 6: 9. נחמ. 5: 19. 21. יא. 5: 5. שה. 3: 5. נחמ. 22: 15.
(5) שה. 6: 25. 34. שנ. 4: 11. 12. 1. שה. 6: 8. נחמ. 28: 15. דה. 31: 6. 8. שנ. 1: 5. 1. נחמ. 28: 20. שם. 10: 27.

6: (יהוה) שהשכין שכינתו בין כרובים (שמים) בשמים.

15 ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲁ. ⲁⲛⲁⲃⲁⲓⲛⲉⲓ ⲇⲉ ⲁⲩⲧⲟⲩⲥ ⲉⲓⲥ ⲓⲉⲣⲟⲥⲟⲗⲩⲙⲁ ⲕⲁⲓ ⲙⲁⲑⲏⲧⲁⲓ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲡⲗⲏⲑⲟⲩⲥ ⲟⲩ ⲙⲉⲅⲁ ⲥⲩⲛⲏⲭⲑⲏ ⲁⲩⲧⲟⲓⲥ ⲕⲁⲓ ⲁⲡⲉⲗⲑⲟⲛⲧⲉⲥ ⲁⲡⲏⲅⲅⲓⲗⲁⲛ ⲁⲩⲧⲟⲓⲥ ⲡⲁⲛⲧⲁ ⲟⲥⲁ ⲉⲡⲟⲓⲏⲥⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲟⲥⲁ ⲇⲓⲇⲁⲝⲁⲛ ⲁⲩⲧⲟⲩⲥ ⲕⲁⲓ ⲁⲡⲉⲗⲑⲟⲛⲧⲉⲥ ⲉⲓⲥ ⲟⲓⲕⲟⲛ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲥⲩⲛⲉⲣⲭⲉⲧⲁⲓ ⲡⲁⲗⲓⲛ ⲟ ⲟⲭⲗⲟⲥ ⲱⲥⲧⲉ ⲙⲏ ⲇⲩⲛⲁⲥⲑⲁⲓ ⲁⲩⲧⲟⲩⲥ ⲙⲏⲇⲉ ⲧⲟ ⲡⲣⲟⲥ ⲑⲩⲣⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲗⲁⲗⲉⲓ ⲁⲩⲧⲟⲓⲥ ⲧⲟⲛ ⲗⲟⲅⲟⲛ. 16 ⲕⲁⲓ ⲡⲁⲣⲁⲅⲱⲛ ⲡⲁⲣⲁ ⲧⲏⲛ ⲑⲁⲗⲁⲥⲥⲁⲛ ⲓⲇⲉⲛ ⲥⲓⲙⲱⲛⲁ ⲕⲁⲓ ⲁⲛⲇⲣⲉⲁⲛ ⲧⲟⲛ ⲁⲇⲉⲗⲫⲟⲛ ⲥⲓⲙⲱⲛⲟⲥ ⲁⲙⲫⲓⲃⲁⲗⲗⲟⲛⲧⲁⲥ ⲉⲛ ⲧⲏ ⲑⲁⲗⲁⲥⲥⲏ ⲏⲛ ⲅⲁⲣ ⲁⲗⲓⲉⲩⲥ. 17 ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲡⲉⲛ ⲁⲩⲧⲟⲓⲥ ⲇⲉⲩⲧⲉ ⲟⲡⲓⲥⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲡⲟⲓⲏⲥⲱ ⲩⲙⲁⲥ ⲅⲉⲛⲉⲥⲑⲁⲓ ⲁⲗⲓⲉⲓⲥ ⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲱⲛ. ⲕⲁⲓ ⲟⲓ ⲇⲉ ⲁⲛⲧⲉⲗⲁⲃⲟⲛⲧⲟ ⲁⲡⲏⲗⲑⲟⲛ ⲟⲡⲓⲥⲱ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲙⲁ ⲧⲱ ⲟⲩⲣⲁⲛⲱ ⲁⲛⲉⲃⲏⲥⲁⲛ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲛⲉⲡⲉⲥⲉⲛ ⲉⲡⲓ ⲧⲟⲩⲥ ⲡⲟⲇⲁⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟⲥⲉⲕⲩⲛⲏⲥⲁⲛ ⲁⲩⲧⲱ. 18 ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲡⲉⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩⲥ ⲟⲩⲁⲓ ⲩⲙⲓⲛ ⲟⲓ ⲅⲣⲁⲙⲙⲁⲧⲉⲓⲥ ⲟⲧⲓ ⲉⲭⲉⲓ ⲅⲣⲁⲫⲏⲛ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲱⲥ ⲕⲁⲓ ⲡⲁⲛⲧⲉⲥ ⲟⲓ ⲡⲣⲉⲥⲃⲩⲧⲉⲣⲟⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲡⲟⲕⲣⲓⲑⲏⲛⲁⲓ ⲁⲩⲧⲱ ⲧⲁⲩⲧⲏⲛ ⲧⲏⲛ ⲡⲁⲣⲁⲃⲟⲗⲏⲛ ⲟⲧⲓ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲟⲩⲙⲉⲛ ⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲥ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲉⲓ ⲁⲗⲗⲁ ⲟⲩ ⲙⲏ ⲡⲁⲣⲁⲅⲉⲛⲏⲧⲁⲓ ⲟ ⲕⲩⲣⲓⲟⲥ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲉⲓⲛ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲱⲛ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲟⲩⲕ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲉⲓ ⲁⲗⲗⲁ ⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲓⲛ ⲁⲛⲁⲥⲧⲏⲥⲉⲧⲁⲓ ⲟ ⲕⲩⲣⲓⲟⲥ ⲁⲡⲟⲑⲁⲛⲉⲓ

14 וְכֹל: ס֣וּס ׀ וְחֹ֣מֶר כֵּ֣ן עֹשֶׂ֣ה לְכָל־ הָעֵדָ֗ה מִ֚י יִתֵּ֣ן כָּל־ לְבָבָ֣ם זֶ֔ה לְיִרְאָ֥ה אֹתִ֖י וְלִשְׁמֹ֣ר אֶת־ כָּל־ מִצְוֹתַ֑י כָּל־ הַיָּמִ֔ים אֲשֶׁ֣ר יִיטַ֥ב לָהֶ֖ם וְלִבְנֵיהֶ֥ם לְעֹלָֽם׃ 15 לֵ֣ךְ אֱמֹ֔ר לָהֶ֖ם שׁ֣וּבוּ לָכֶ֑ם לְאָהֳלֵיכֶֽם׃ 16 וְאַתָּ֕ה פֹּ֥ה עֲמֹ֖ד עִמָּדִ֑י וַאֲדַבְּרָ֣ה אֵלֶ֗יךָ אֶת־ כָּל־ הַמִּצְוָ֤ה וְהַחֻקִּים֙ וְהַמִּשְׁפָּטִ֔ים אֲשֶׁ֥ר תְּלַמְּדֵ֖ם וְעָשׂ֑וּ בָּאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר אֲנִי֙ נֹתֵ֣ן לָהֶ֔ם לְרִשְׁתָּֽהּ׃ 17 וְשָׁמַרְתֶּ֣ם וַעֲשִׂיתֶ֔ם כִּ֥י הִ֖וא חָכְמַתְכֶ֣ם וּבִינַתְכֶ֑ם לְעֵינֵ֣י הָעַמִּ֗ים אֲשֶׁ֤ר יִשְׁמְעוּן֙ אֶת־ כָּל־ הַחֻקִּ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְאָמְר֗וּ רַ֚ק עַ֣ם חָכָ֣ם וְנָבוֹן֮ הַגּ֣וֹי הַגָּדוֹל֒ הַזֶּ֔ה׃ 18 כִּ֣י מִי־ גּ֣וֹי גָּד֗וֹל אֲשֶׁ֤ר לוֹ֙ אֱלֹהִ֣ים קְרֹבִ֔ים אֵלָ֕יו כַּֽיהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ בְּכָל־ קָרְאֵ֥נוּ אֵלָֽיו׃ 19 וּמִי֩ גּ֨וֹי גָּד֜וֹל אֲשֶׁר־ לוֹ֙ חֻקִּ֣ים וּמִשְׁפָּטִ֔ים צַדִּיקִ֖ם כְּכֹ֣ל הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֑את אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֛י נֹתֵ֥ן לִפְנֵיכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃ 20 רַ֣ק הִשָּׁמֶר־ לְךָ֗ וְשָׁמֹ֤ר נַפְשְׁךָ֙ מְאֹ֔ד פֶּן־ תִּשְׁכַּ֖ח אֶת־ הַדְּבָרִ֑ים אֲשֶׁ֨ר רָא֜וּ עֵינֶ֗יךָ וּפֶן־ יָס֤וּרוּ מִלְּבָבְךָ֙ כֹּ֣ל יְמֵ֣י חַיֶּ֔יךָ וְהוֹדַעְתָּ֥ם לְבָנֶ֖יךָ וְלִבְנֵ֥י בָנֶֽיךָ׃ 21 יוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר עָמַ֔דְתָּ לִפְנֵ֖י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ בְּחֹרֵב֙ בֶּאֱמֹ֣ר יְהוָ֣ה אֵלַ֔י הַקְהֶל־ לִ֥י אֶת־ הָעָ֖ם וְאַשְׁמִיעֵ֣ם אֶת־ דְּבָרָ֑י אֲשֶׁ֨ר יִלְמְד֜וּן לְיִרְאָ֣ה אֹתִ֗י כָּל־ הַיָּמִים֙ אֲשֶׁר־ הֵ֣ם חַיִּ֔ים עַל־ הָאֲדָמָ֖ה וְאֶת־ בְּנֵיהֶ֣ם יְלַמֵּדֽוּן׃ 22 וַתִּקְרְב֣וּן וַתַּעַמְד֔וּן תַּ֖חַת הָהָ֑ר וְהָהָ֣ר בֹּעֵ֔ר בָּאֵ֖שׁ עַד־ לֵ֥ב הַשָּׁמָ֖יִם חֹ֥שֶׁךְ עָנָ֖ן וַעֲרָפֶֽל׃ 23 וַיְדַבֵּ֨ר יְהוָ֤ה אֲלֵיכֶם֙ מִתּ֣וֹךְ הָאֵ֔שׁ קוֹל־ דְּבָרִ֥ים אַתֶּ֖ם שֹׁמְעִ֑ים וּתְמוּנָ֕ה אֵינְכֶ֥ם רֹאִ֖ים זוּלָתִ֥י קוֹֽל׃ 24 וַיַּגֶּד֩ לָכֶ֨ם אֶת־ בְּרִית֜וֹ אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֗ה לַעֲשׂוֹת֙ אֶתְכֶ֔ם עֲשֶׂ֖רֶת הַדְּבָרִ֑ים וַיִּכְתְּבֵ֔ם עַל־ שְׁנֵ֖י לֻחֹ֥ת אֲבָנִֽים׃ 25 וְאֹתִ֣י צִוָּ֣ה יְהוָ֣ה בָּעֵ֣ת הַהִ֗וא לְלַמֵּ֤ד אֶתְכֶם֙ חֻקִּ֣ים וּמִשְׁפָּטִ֔ים לַעֲשׂוֹתְכֶ֖ם אֹתָ֑ם בָּאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֨ר אַתֶּ֤ם עֹבְרִים֙ שָׁ֣מָּה לְרִשְׁתָּ֔הּ׃ 26 וְנִשְׁמַרְתֶּ֣ם מְאֹ֔ד לְנַפְשֹׁתֵיכֶ֑ם כִּ֣י לֹ֤א רְאִיתֶם֙ כָּל־ תְּמוּנָ֔ה בְּי֗וֹם דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֲלֵיכֶ֔ם בְּחֹרֵ֖ב מִתּ֥וֹךְ הָאֵֽשׁ׃ 27 פֶּן־ תַּשְׁחִתוּן֙ וַעֲשִׂיתֶ֣ם לָכֶ֔ם פֶּ֖סֶל תְּמ֣וּנַת כֹּ֑ל תַּבְנִ֕ית זָכָ֖ר א֥וֹ נְקֵבָֽה׃ 28 תַּבְנִ֗ית כָּל־ בְּהֵמָה֙ אֲשֶׁ֣ר בָּאָ֔רֶץ תַּבְנִ֖ית כָּל־ צִפּ֣וֹר כָּנָ֑ף אֲשֶׁ֥ר תָּע֖וּף בַּשָּׁמָֽיִם׃ 29 תַּבְנִ֗ית כָּל־ רֹמֵשׂ֙ בָּאֲדָמָ֔ה תַּבְנִ֖ית כָּל־ דָּגָ֑ה אֲשֶׁ֥ר בַּמַּ֖יִם מִתַּ֥חַת לָאָֽרֶץ׃ 30 וּפֶן־ תִּשָּׂ֤א עֵינֶ֙יךָ֙ הַשָּׁמַ֔יְמָה וְרָאִ֣יתָ אֶת־ הַשֶּׁ֗מֶשׁ וְאֶת־ הַיָּרֵחַ֙ וְאֶת־ הַכּוֹכָבִ֔ים כֹּ֖ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וְנִדַּחְתָּ֗ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ֤ לָהֶם֙ וַעֲבַדְתָּ֔ם אֲשֶׁ֨ר חָלַ֤ק יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ אֹתָ֖ם לְכֹ֥ל הָעַמִּֽים׃ 31 וְאֶתְכֶם֙ לָקַ֣ח יְהוָ֔ה וַיּוֹצִ֥א אֶתְכֶ֛ם מִכּ֥וּר הַבַּרְזֶ֖ל מִמִּצְרַ֑יִם לִהְי֤וֹת לוֹ֙ לְעַ֣ם נַחֲלָ֔ה כַּיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ 32 וַיהוָ֣ה הִתְאַנַּ֤ף בִּי֙ עַל־ דִּבְרֵיכֶ֔ם וְלֹ֣א שָׁמַ֔ע אֵלָ֑י וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י רַב־ לָךְ֙ אַל־ תּ֣וֹסֶף דַּבֵּ֔ר אֵלַ֖י עוֹד֙ בַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה׃ 33 עֲלֵ֣ה רֹ֔אשׁ הַפִּסְגָּ֖ה וְשָׂ֣א עֵינֶ֑יךָ יָ֣מָּה וְצָפ֣וֹנָה וְתֵימָ֔נָה וְקֵדְמָ֔ה וְרְאֵ֖ה בְּעֵינֶ֑יךָ כִּ֣י לֹ֤א תַעֲבֹר֙ אֶת־ הַיַּרְדֵּ֣ן הַזֶּ֔ה׃ 34 כִּ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֶ֖יךָ הוּא֙ עֹבֵ֣ר לְפָנֶ֔יךָ הוּא֙ יַשְׁמִ֣יד אֶת־ הַגּוֹיִ֣ם הָאֵ֔לֶּה מִפָּנֶ֖יךָ וְיָרַשְׁתָּ֣ אוֹתָ֑ם יְהוֹשֻׁ֗עַ הוּא֙ עֹבֵ֣ר לְפָנֶ֔יךָ כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃ 35 וְאַתֶּ֣ם ׀ יְשַׁבְתֶּ֣ם בְּקָדֵ֗שׁ יָמִ֤ים רַבִּים֙ כַּיָּמִ֣ים אֲשֶׁר־ יְשַׁבְתֶּ֔ם׃ 36 וַנֵּ֣פֶן וַנִּסַּ֔ע הַמִּדְבָּ֖רָה דֶּ֣רֶךְ יַם־ סֽוּף׃ 37 וַיהוָ֣ה דִּבֶּ֤ר אֵלַי֙ גַּם־ אֹתִ֣י הִתְאַנַּ֔ף בִּגְלַלְכֶ֖ם לֵאמֹ֑ר גַּם־ אַתָּ֥ה לֹא־ תָבֹ֖א שָֽׁמָּה׃ 38 יְהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־ נ֠וּן הָעֹמֵ֨ד לְפָנֶ֜יךָ הוּא֙ יָבֹ֣א שָׁ֔מָּה אֹת֥וֹ אַמֵּ֖ץ כִּ֣י אֹת֑וֹ יַנְחִ֥יל אֶת־ יִשְׂרָאֵֽל׃ 39 וְטַפְּכֶם֙ אֲשֶׁר־ אֲמַרְתֶּ֣ם לָבַ֔ז וּבְנֵיכֶ֕ם אֲשֶׁ֥ר לֹא־ יָדְע֖וּ הַיּ֑וֹם טוֹב־ וָרָ֣ע לֹא־ יָדְע֣וּ הֵ֔מָּה שָׁ֥מָּה יָבֹ֖אוּ וְלָהֶ֣ם אֶתְּנֶ֑נָּה וְהֵ֖ם יִירָשֽׁוּהָ׃ 40 וְאַתֶּ֕ם פְּנ֥וּ לָכֶ֖ם וּסְע֣וּ הַמִּדְבָּ֔רָה דֶּ֖רֶךְ יַם־ סֽוּף׃ 41 וַתַּעֲנ֣וּ וַתֹּאמְר֣וּ אֵלַ֔י חָטָ֖אנוּ לַיהוָ֑ה אֲנַ֣חְנוּ נַעֲלֶ֗ה וְנִלָּחַ֙מְנוּ֙ כְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־ צִוָּ֣נוּ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ וַתַּחְגְּר֣וּ אִ֔ישׁ אֶת־ כְּלֵ֥י מִלְחַמְתּ֖וֹ וַתָּהִ֥ינוּ לַעֲלֹ֖ת הָהָֽרָה׃ 42 וַיהוָ֣ה אָמַ֣ר אֵלַ֔י אֱמֹ֣ר לָהֶ֔ם לֹ֥א תַעֲל֖וּ וְלֹ֣א תִלָּחֵ֑מוּ כִּ֣י אֵינֶ֤נִּי בְקִרְבְּכֶם֙ וְלֹ֣א תִנָּגְפ֔וּ לִפְנֵ֖י אֹיְבֵיכֶֽם׃ 43 וָאֲדַבֵּ֣ר אֲלֵיכֶ֔ם וְלֹ֥א שְׁמַעְתֶּ֖ם וַתַּמְר֣וּ אֶת־ פִּ֣י יְהוָ֑ה וַתָּזִ֣דוּ וַתַּעֲל֔וּ הָהָֽרָה׃ 44 וַיֵּצֵ֨א הָאֱמֹרִ֜י הַיּוֹשֵׁ֣ב בָּהָ֣ר הַה֗וּא לִקְרַאתְכֶם֙ וַיִּרְדְּפ֣וּ אֶתְכֶ֔ם כַּאֲשֶׁ֖ר תַּעֲשֶׂ֣ינָה הַדְּבֹרִ֑ים וַיַּכֻּ֥ם בְּשֵׂעִ֖יר עַד־ חָרְמָֽה׃ 45 וַתָּשֻׁ֣בוּ וַתִּבְכּ֔וּ לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה וְלֹא־ שָׁמַ֤ע יְהוָה֙ בְּקֹלְכֶ֔ם וְלֹ֥א הֶאֱזִ֖ין אֲלֵיכֶֽם׃ 46 וַתֵּשְׁב֥וּ בְקָדֵ֖שׁ יָמִ֑ים כַּיָּמִ֖ים אֲשֶׁ֥ר יְשַׁבְתֶּֽם׃

פרשה ד

1 וְעַתָּה֮ יִשְׂרָאֵל֒ שְׁמַ֣ע אֶל־ הַחֻקִּ֣ים וְאֶל־ הַמִּשְׁפָּטִ֗ים אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י מְלַמֵּד֙ אֶתְכֶ֔ם לַעֲשׂ֑וֹת לְמַ֣עַן תִּחְי֗וּ וּבָאתֶם֙ וִֽירִשְׁתֶּ֣ם אֶת־ הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֵ֥י אֲבֹתֵיכֶ֖ם נֹתֵ֥ן לָכֶֽם׃ 2 לֹ֣א תֹסִ֗פוּ עַל־ הַדָּבָר֙ אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֣י מְצַוֶּ֣ה אֶתְכֶ֔ם וְלֹ֥א תִגְרְעוּ֙ מִמֶּ֔נּוּ לִשְׁמֹ֕ר אֶת־ מִצְוֹ֖ת יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י מְצַוֶּ֥ה אֶתְכֶֽם׃ 3 עֵֽינֵיכֶ֣ם הָרֹא֔וֹת אֵ֖ת אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה יְהוָ֑ה בְּבַ֣עַל פְּע֔וֹר כִּ֣י כָל־ הָאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֤ר הָלַךְ֙ אַחֲרֵ֣י בַּעַל־ פְּע֔וֹר הִשְׁמִידָ֥ם יְהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 4 וְאַתֶּ֣ם הַדְּבֵקִ֔ים בַּיהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶ֖ם חַיִּ֥ים כֻּלְּכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃ 5 רְאֵ֣ה לִמַּ֤דְתִּי אֶתְכֶם֙ חֻקִּ֣ים וּמִשְׁפָּטִ֔ים כַּאֲשֶׁ֥ר צִוַּ֖נִי יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑י לַעֲשׂ֣וֹת כֵּ֗ן בְּקֶ֙רֶב֙ הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם בָּאִ֥ים שָׁ֖מָּה לְרִשְׁתָּֽהּ׃ 6 וּשְׁמַרְתֶּ֥ם וַעֲשִׂיתֶ֖ם כִּ֣י הִ֣וא חָכְמַתְכֶ֣ם וּבִינַתְכֶ֑ם לְעֵינֵ֣י הָעַמִּ֗ים אֲשֶׁ֤ר יִשְׁמְעוּן֙ אֶת־ כָּל־ הַחֻקִּ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְאָמְר֗וּ רַ֚ק עַ֣ם חָכָ֣ם וְנָבוֹן֮ הַגּ֣וֹי הַגָּדוֹל֒ הַזֶּ֔ה׃ 7 כִּ֣י מִי־ גּ֣וֹי גָּד֗וֹל אֲשֶׁ֤ר לוֹ֙ אֱלֹהִ֣ים קְרֹבִ֔ים אֵלָ֕יו כַּֽיהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ בְּכָל־ קָרְאֵ֥נוּ אֵלָֽיו׃ 8 וּמִי֩ גּ֨וֹי גָּד֜וֹל אֲשֶׁר־ לוֹ֙ חֻקִּ֣ים וּמִשְׁפָּטִ֔ים צַדִּיקִ֖ם כְּכֹ֣ל הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֑את אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֛י נֹתֵ֥ן לִפְנֵיכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃ 9 רַ֣ק הִשָּׁמֶר־ לְךָ֗ וְשָׁמֹ֤ר נַפְשְׁךָ֙ מְאֹ֔ד פֶּן־ תִּשְׁכַּ֖ח אֶת־ הַדְּבָרִ֑ים אֲשֶׁ֨ר רָא֜וּ עֵינֶ֗יךָ וּפֶן־ יָס֤וּרוּ מִלְּבָבְךָ֙ כֹּ֣ל יְמֵ֣י חַיֶּ֔יךָ וְהוֹדַעְתָּ֥ם לְבָנֶ֖יךָ וְלִבְנֵ֥י בָנֶֽיךָ׃ 10 יוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר עָמַ֔דְתָּ לִפְנֵ֖י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ בְּחֹרֵב֙ בֶּאֱמֹ֣ר יְהוָ֣ה אֵלַ֔י הַקְהֶל־ לִ֥י אֶת־ הָעָ֖ם וְאַשְׁמִיעֵ֣ם אֶת־ דְּבָרָ֑י אֲשֶׁ֨ר יִלְמְד֜וּן לְיִרְאָ֣ה אֹתִ֗י כָּל־ הַיָּמִים֙ אֲשֶׁר־ הֵ֣ם חַיִּ֔ים עַל־ הָאֲדָמָ֖ה וְאֶת־ בְּנֵיהֶ֣ם יְלַמֵּדֽוּן׃ 11 וַתִּקְרְב֣וּן וַתַּעַמְד֔וּן תַּ֖חַת הָהָ֑ר וְהָהָ֣ר בֹּעֵ֔ר בָּאֵ֖שׁ עַד־ לֵ֥ב הַשָּׁמָ֖יִם חֹ֥שֶׁךְ עָנָ֖ן וַעֲרָפֶֽל׃ 12 וַיְדַבֵּ֨ר יְהוָ֤ה אֲלֵיכֶם֙ מִתּ֣וֹךְ הָאֵ֔שׁ קוֹל־ דְּבָרִ֥ים אַתֶּ֖ם שֹׁמְעִ֑ים וּתְמוּנָ֕ה אֵינְכֶ֥ם רֹאִ֖ים זוּלָתִ֥י קוֹֽל׃ 13 וַיַּגֶּד֩ לָכֶ֨ם אֶת־ בְּרִית֜וֹ אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֗ה לַעֲשׂוֹת֙ אֶתְכֶ֔ם עֲשֶׂ֖רֶת הַדְּבָרִ֑ים וַיִּכְתְּבֵ֔ם עַל־ שְׁנֵ֖י לֻחֹ֥ת אֲבָנִֽים׃ 14 וְאֹתִ֣י צִוָּ֣ה יְהוָ֣ה בָּעֵ֣ת הַהִ֗וא לְלַמֵּ֤ד אֶתְכֶם֙ חֻקִּ֣ים וּמִשְׁפָּטִ֔ים לַעֲשׂוֹתְכֶ֖ם אֹתָ֑ם בָּאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֨ר אַתֶּ֤ם עֹבְרִים֙ שָׁ֣מָּה לְרִשְׁתָּ֔הּ׃ 15 וְנִשְׁמַרְתֶּ֣ם מְאֹ֔ד לְנַפְשֹׁתֵיכֶ֑ם כִּ֣י לֹ֤א רְאִיתֶם֙ כָּל־ תְּמוּנָ֔ה בְּי֗וֹם דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֲלֵיכֶ֔ם בְּחֹרֵ֖ב מִתּ֥וֹךְ הָאֵֽשׁ׃ 16 פֶּן־ תַּשְׁחִתוּן֙ וַעֲשִׂיתֶ֣ם לָכֶ֔ם פֶּ֖סֶל תְּמ֣וּנַת כֹּ֑ל תַּבְנִ֕ית זָכָ֖ר א֥וֹ נְקֵבָֽה׃ 17 תַּבְנִ֗ית כָּל־ בְּהֵמָה֙ אֲשֶׁ֣ר בָּאָ֔רֶץ תַּבְנִ֖ית כָּל־ צִפּ֣וֹר כָּנָ֑ף אֲשֶׁ֥ר תָּע֖וּף בַּשָּׁמָֽיִם׃ 18 תַּבְנִ֗ית כָּל־ רֹמֵשׂ֙ בָּאֲדָמָ֔ה תַּבְנִ֖ית כָּל־ דָּגָ֑ה אֲשֶׁ֥ר בַּמַּ֖יִם מִתַּ֥חַת לָאָֽרֶץ׃ 19 וּפֶן־ תִּשָּׂ֤א עֵינֶ֙יךָ֙ הַשָּׁמַ֔יְמָה וְרָאִ֣יתָ אֶת־ הַשֶּׁ֗מֶשׁ וְאֶת־ הַיָּרֵחַ֙ וְאֶת־ הַכּוֹכָבִ֔ים כֹּ֖ל צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם וְנִדַּחְתָּ֗ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ֤ לָהֶם֙ וַעֲבַדְתָּ֔ם אֲשֶׁ֨ר חָלַ֤ק יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ אֹתָ֖ם לְכֹ֥ל הָעַמִּֽים׃ 20 וְאֶתְכֶם֙ לָקַ֣ח יְהוָ֔ה וַיּוֹצִ֥א אֶתְכֶ֛ם מִכּ֥וּר הַבַּרְזֶ֖ל מִמִּצְרַ֑יִם לִהְי֤וֹת לוֹ֙ לְעַ֣ם נַחֲלָ֔ה כַּיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃

---

[1] ם: וּמִשְׁפָּטִים. [2] ם: וְשָׁמְרוּ.

[3] ם: וַתִּקְרְבוּן. [4] ם: וְיָדַעְתָּ.

(15) שמ. 15: 35. שו. 7: 14. ירמ. 6: 21. 23.
(17) שמ. 27: 1. יח. 4: 7. שמ. 23: 19. 1. ויק. 15: 29. מלא. 3: 6. ירמ. 11: 29.
(18) שמ. 1: 13. 3: 3. 1. 15: 4. יח. 4: 23. 1. ישע. 1: 12. 1ש. 2: 3. מלא. 14: 4.
(19) שמ. 5: 1. שמ. 10: 17. 27. שמ. 5: 2. שמ. 14: 17. 16: 32. יח. 7: 9.
(21) יח. 3: 8. 1. ישע. 2: 1. ש. 13: 26. ירמ. 1: 16. 1. יח. 15: 2. 12. 1ש. 1: 13. ישע. 2: 11. ויק. 2: 3. 1. 9. שמ. 7: 21. יח. 6: 46. 11: 28. ירמ. 2: 13. 1. שמ. 3: 7.
(23) יח. 6: 47. שה. 2: 14. שה.
(25) ד. יח. 3: 18. שה. 2: 12. שמ. 13: 17.
(26) שו. 34: 13. 39: 1. 1. ישע. 3: 10.
(27) שה. 1: 16. 17. 58: 6. 7. שמ. 25: 36. ירמ. 12: 2. שה. 4: 4. 1. שמ. 5: 18.

(1) 1. יח. 2: 8. יח. 19: 15. שה. 1: 17. 16. 19. שה. 24: 23. 28: 21. שמ. 22: 16. שה. 2: 9. יח. 16. שה. 7: 48. 1. יח. 1. (5) שמ. 7: 28. יח. 12: 21. 1. 26. 18: 6. ירמ. 2: 9. יח. 20. 6. 1. יד. 2: 30. שה. 8. 17. שמ. 5: 3. יח. 6: 20. 12: 32. 1. יח. 2: 9. ד. ישע. 4: 8. שה. 1: 12. (6) 1. יח. 11: 22. ירמ. 13: 50. 17. 6. 18: 12. שה. 5: 6. (8) יח. 19: 18. שמ. 22: 39. יח. 13: 8. ישע. 9. 5. 14. 6: 2. (9) שה. 2: 1.

(10) שה. 27: 26. שמ. 5: 19. ירמ. 3: 10. (11) יח. 20: 13. 14. (12) שה. 1: 25. (13) שמ. 22: 6. שה. שמ. 21: 13. 35. 18: 15. שמ. 6: 25. 41: 42. 1. שמ. 17: 4. 18. (14) שמ. 7: 26. שה. 1: 23. (15) שמ. 31: 19. 20. יח. 3: 11. (16) 1. שמ. 3: 18. (18) שה. 3: 13. (19) שמ. 8: 29. שה. 1: 24. 5: 7. יח. 4: 34. ירמ. 16: 17. 19: 15.

11 וְשִׁמְחוּ בְּנֵי צִיּוֹן וְיָגִילוּ בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ 12 שִׂמְחוּ וְגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
13 שִׂמְחוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
14 וְיָגִילוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
15 וְיָגִילוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
16 וְיָגִילוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
17 וְיָגִילוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
18 וְיָגִילוּ בְּנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם׃ יִשְׂרָאֵל׃ וְיָגִילוּ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃

פרק ל"ב

1 כִּי דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְאֶבְיוֹן מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
2 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
3 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
4 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
5 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
6 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
7 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
8 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
9 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃
10 וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃ וְלֹא דַּל מִלְּקַחְתִּיו׃

פרק ל"ג

1 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל׃ בְּשׁוּב יְהוָה׃ שְׁבוּת עַמּוֹ׃ יָגֵל יַעֲקֹב׃ וְיִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃
2 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה׃ אֶל יַעֲקֹב׃ שִׂמְחוּ בְשָׂמֵחַ׃ וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם׃ הַשְׁמִיעוּ׃ הַלְלוּ׃ וְאִמְרוּ׃
3 הוֹשַׁע יְהוָה׃ אֶת עַמְּךָ׃ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם׃ מֵאֶרֶץ צָפוֹן׃ וְקִבַּצְתִּים׃ מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃
4 בָּהֶם עִוֵּר וּפִסֵּחַ׃ הָרָה וְיֹלֶדֶת יָחַד׃ קָהָל גָּדוֹל׃ יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃
5 הָלוֹךְ יֵלְכוּ בֹּכִים׃ בְּתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם׃ אוֹלִיכֵם׃ אֶל נַחֲלֵי מָיִם׃ בְּדֶרֶךְ יָשָׁר׃ לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ׃ כִּי הָיִיתִי לְאָב לְיִשְׂרָאֵל׃ וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃
6 שִׁמְעוּ גוֹיִם׃ דְּבַר יְהוָה׃ וְהַגִּידוּ בָאִיִּים׃ מִמֶּרְחָק׃ וְאִמְרוּ׃ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל׃ יְקַבְּצֶנּוּ׃ וְשָׁמְרוֹ׃ כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ׃
7 כִּי פָדָה יְהוָה׃ אֶת יַעֲקֹב׃ וּגְאָלוֹ׃ מִיַּד חָזָק׃ מִמֶּנּוּ׃ וְרָנְנוּ׃ וְשָׂמְחוּ בְּמָרוֹם צִיּוֹן׃ וְנָהֲרוּ׃ אֶל טוּב יְהוָה׃ עַל דָּגָן׃ וְעַל תִּירוֹשׁ׃ וְעַל יִצְהָר׃ וְעַל בְּנֵי צֹאן וּבָקָר׃ וְהָיְתָה נַפְשָׁם׃ כְּגַן רָוֶה׃ וְלֹא יוֹסִיפוּ׃ לְדַאֲבָה עוֹד׃
8 אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה׃ בְּמָחוֹל׃ וּבַחוּרִים וְזְקֵנִים יַחְדָּו׃ וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם׃ לְשָׂשׂוֹן׃ וְנִחַמְתִּים׃ וְשִׂמַּחְתִּים׃ מִיגוֹנָם׃
9 וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ דַּשְׁנָה׃ וְכָל דַּלָּה׃ מָלֵאתִי׃ וְלֹא יוֹסִיפוּ׃ לְדַאֲבָה עוֹד׃
10 כֹּה אָמַר יְהוָה׃ קוֹל בָּרָמָה׃ נִשְׁמָע׃ נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים׃ רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ׃ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם׃ עַל בָּנֶיהָ׃ כִּי אֵינֶנּוּ׃

---

(21) ד"ב 22: 9. 12.
(22) ד"ב 11: 17.
(23) ד"ב 15: 6. ס"ב 4: 3. ד"ב 3: 6. ב. ד"ב 20: 7. נ"ב 41: 8.
(25) ס"ב 2: 1. ד"ב 11: 31.

(1) ס"ב 23: 8. 14. ס"ב 2: 20. 21. ו. ס"ב 5: 3. ה. 6: 37.
(2) ו. ס"ב 8: 46. ב. ד"ב 6: 56. ס"ב 20: 9. ס"ב 7: 20. ו. ס"ב 8: 9. ס"ב 13: 34. ס"ב 1: 26. ו. ס"ב 3: 10. ס"ב 12: 37.
(3) ס"ב 32: 9.
(5) ס"ב 12: 18. 15: 2. ס"ב 12: 3. 73: 8. 9.
(6) ס"ב 16: 27. ס"ב 15: 11. 18. 19. 20. ס"ב 7: 15. 20. 23.
(8) ס"ב 140: 3.
(9) ד"ב 1: 26. 5: 1. 9: 6.
(13) ס"ב 6: 4. ס"ב 2: 18. 1: 21.
(14) ס"ב 13: 13. 2: 17. 23.
(15) ס"ב 1: 17. ס"ב 3: 19. ס"ב 19.
(16) ו. ס"ב 3: 3. ס"ב 5: 20.

(17) ו. ס"ב 2: 6. 7. ס"ב 12: 9. ו. ס"ב 1: 22. 2: 1. ו. ס"ב 3: 18.
(18) ס"ב 11: 18. ס"ב 10: 12. ס"ב 5: 9. ס"ב 1: 11. ד"ב 12: 11.

(1) ס"ב 4: 3. ס"ב 7: 23. ס"ב 5: 17. ו. ס"ב 2: 11.
(3) ו"ב 27: 9. 35: 12. ס"ב 18: 41. ס"ב 1: 28. נ"ב 1: 15. נ"ב 11: 11. ס"ב 3: 4. ס"ב 7: 13. ס"ב 66: 18. ו. ס"ב 3: 22. 5: 14.
(4) ס"ב 73: 27. ו. ס"ב 2: 15. ס"ב 15. ס"ב 15: 19. 17: 14. ס"ב 1: 10.
(5) ד"ב 6: 5. 8: 21. ס"ב 11: 29. ס"ב 21: 10.
(6) ו"ב 22: 29. ס"ב 138: 6. ס"ב 3: 34. 29: 23. ס"ב 23: 12. ד"ה 1: 52. 14: 11. 18: 14. ו. ס"ב 5: 5.
(7) ו"ב 4: 27. 6: 11. ו. ס"ב 5: 9.
(8) ד. ד"ב 15: 2. נ"ב 1: 16. ו. ס"ב 1: 22. ו. ס"ב 3: 3. ס"ב 1: 8.

---

[1] ס"ב: לְקַחְתִּיו.
[2] ס"ב: מִן מִקְחָתִי וְקִחְתִּי. [3] ס"ב: כִּי אִם. [4] ס"ב: כִּי מִמְּעַט לְמִשְׁפָּחָה אֶלֶף. [5] ס"ב: וְאֶת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי לֹא אֵדָע. [6] ס"ב: וְאֶת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי לֹא אֵדָע. [7] ס"ב: וְאֶת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי לֹא אֵדָע.

9 מִעְנֵה: סִבְבוּ בְּחַפְּצֵיכֶם: כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ לַאֲדֹנֵינוּ* וְאַל תֵּעָצְבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם: 10 וְהַלְוִיִּם הַשְׁתִּיקוּ כָּל הָעָם לֵאמֹר הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ: 11 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת[1] וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּם: 12 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר לְשַׁעַר הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסּוֹפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל: 13 וַיָּבֵא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם רִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 14 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב הַשַּׁעַר הַמָּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה: 15 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסּוֹפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וּרְיָה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ: 16 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִמַּעַל לְכָל הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל הָעָם: 17 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמֵרִימֵיהֶם יְדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה: 18 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִי שֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַּרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם: 19 וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא: 20 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הָתִרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַאדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:

[1]: חֲלָקִים.

21 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מִשְׁמָנִים וְשִׁתּוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר אֵין נָכוֹן לוֹ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם: 22 וְהַלְוִיִּם מַשְׁתִּקִים אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַשְׁתִּקוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ: 23 וַיֵּלֶךְ כָּל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּם: 24 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר לְשַׁעַר הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסּוֹפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל: 25 וַיָּבֵא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם רִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 26 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב הַשַּׁעַר הַמָּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה: 27 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסּוֹפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וּרְיָה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ: 28 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִמַּעַל לְכָל הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל הָעָם: 29 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמֵרִימֵיהֶם יְדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה: 30 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִי שֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַּרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם: 31 וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא: 32 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הָתִרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַאדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:

פרק ח.

1 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה הוּא הָתִרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת הָעָם אֶל כָּל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַאדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: 2 וַיֹּאמֶר לְכוּ אִכְלוּ מִשְׁמָנִים וְשִׁתּוּ מַמְתַּקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לַאֲשֶׁר אֵין נָכוֹן לוֹ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם: 3 וְהַלְוִיִּם הַשְׁתִּיקוּ כָּל הָעָם לֵאמֹר הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ: 4 וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּם: 5 וַיִּקָּבְצוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל רְחוֹב הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר לְשַׁעַר הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל עֶזְרָא הַסּוֹפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל: 6 וַיָּבֵא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם רִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 7 וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי רְחוֹב הַשַּׁעַר הַמָּיִם מִן הָאוֹר עַד מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה: 8 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסּוֹפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וּרְיָה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּפְדָיָה מִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם עַל שְׂמֹאלוֹ: 9 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם כִּי מִמַּעַל לְכָל הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל הָעָם: 10 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמֵרִימֵיהֶם יְדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה: 11 וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִי שֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַּרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם: 12 וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא: 13 וַיִּגַּשׁ כָּל רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְכָל הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל עֶזְרָא הַסּוֹפֵר לְהַשְׂכִּיל אֶל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: 14 וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בְּחַג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 15 וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַ‍ִם לֵאמֹר צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי זַיִת וַעֲלֵי עֲצֵי שֶׁמֶן וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים וַעֲלֵי עֲצֵי עָב לַעֲשׂוֹת סֻכֹּת כַּכָּתוּב: 16 וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אִישׁ סֻכָּה עַל גַּגּוֹ וּבְחַצְרוֹתָם וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמָּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם: 17 וַיַּעֲשׂוּ כָל הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן הַשְּׁבִי סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת כִּי לֹא עָשׂוּ מִימוֹת יֵשׁוּעַ בִּן נוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד: 18 וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ חַג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט:

פרק ט.

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֶסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה עֲלֵיהֶם: 2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ עַל חַטֹּאתֵיהֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם: 3 וַיַּעַמְדוּ עַל עָמְדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רְבִיעִת הַיּוֹם וְרְבִיעִת הַיּוֹם הִתְוַדּוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 4 וַיַּעֲמֹד עַל מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בָּנִי שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 5 וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וְיָרוּם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהִלָּה: 6 אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: 7 אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: 8 וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: 9 וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: 10 וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: 11 וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים: 12 וּבְעַמּוּד עָנָן נָחִיתָ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ: 13 וְעַל הַר סִינַי יָרַדְתָּ וַתְּדַבֵּר עִמָּהֶם מִן הַשָּׁמָיִם וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבוֹת: 14 וְאֶת שַׁבַּת קָדְשְׁךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: 15 וְלֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם נָתַתָּ לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִצּוּר הוֹצֵאתָ לָהֶם לִצְמָאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת יָדְךָ לָתֵת לָהֶם: 16 וְהֵמָּה וַאֲבוֹתֵינוּ הֵזִידוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתֶיךָ: 17 וַיְמָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ וְלֹא זָכְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּהֶם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם וַיִּתְּנוּ רֹאשׁ לָשׁוּב לַעֲבָדָתָם בְּמַמְרִיתָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם: 18 גַּם כִּי עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדוֹלוֹת: 19 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עֲזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר אֶת עַמּוּד הֶעָנָן לָסוּר מֵעֲלֵיהֶם יוֹמָם לַנְחֹתָם בַּדָּרֶךְ וְאֶת עַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לְהָאִיר לָהֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ: 20 וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׂכִּילָם וּמָנְךָ הַטּוֹב לֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם וַתִּתֵּן לָהֶם מַיִם לִצְמָאָם: 21 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְכַּלְתָּם בַּמִּדְבָּר לֹא חָסְרוּ שִׂמְלָתָם לֹא בָלְתָה וְרַגְלֵיהֶם לֹא בָצֵקוּ: 22 וַתִּתֵּן לָהֶם מַמְלְכוֹת וְעַמִּים וַתְּחַלְּקֵם לִפְאָתִים וַיִּרְשׁוּ אֶת אֶרֶץ סִיחוֹן וְאֶת אֶרֶץ מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן: 23 וְאֶת בְּנֵיהֶם הִרְבִּיתָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וַתְּבִיאֵם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לַאֲבוֹתָם לָבוֹא לָרֶשֶׁת אוֹתָהּ: 24 וַיָּבֹאוּ בָנִים וַיִּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ וַתַּכְנַע לִפְנֵיהֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֶת הַכְּנַעֲנִי וַתִּתֵּן בְּיָדָם וְאֶת מַלְכֵיהֶם וְאֶת עַמֵּי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנָם: 25 וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרוֹת וְאֶרֶץ שְׁמֵנָה וַיִּרְשׁוּ בָתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב בֹּרוֹת חֲצוּבִים כְּרָמִים וְזֵיתִים וְעֵץ מַאֲכָל לָרֹב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיָּשְׁמְנוּ וַיִּתְעַנְּגוּ בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל: 26 וַיַּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָךְ וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת תּוֹרָתְךָ אַחֲרֵי גַוָּם וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרִגוּ אֲשֶׁר הֵעִידוּ בָם לְהָשִׁיבָם אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדוֹלוֹת: 27 וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיָּצֻרוּם וּבְעֵת צָרָתָם יַצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע וְכִרְחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּתֶּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרֵיהֶם: 28 וּכְנוֹחָתָם וַיָּשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע לְפָנֶיךָ וַתַּעַזְבֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם וַיִּמְשְׁלוּ בָם וְשָׁבוּ וַיִּצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע וְתַצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ פְּעָמִים רַבּוֹת: 29 וַתָּעֶד בָּם לְהָשִׁיבָם אֶל תּוֹרָתֶךָ וְהֵמָּה הֵזִידוּ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אָדָם וָחַי בָּהֶם וַיִּתְּנוּ כֶתֶף סוֹרֶרֶת וְעָרְפָּם הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמָעוּ: 30 וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים וַתָּעֶד בָּם בְּרוּחֲךָ בְּיַד נְבִיאֶיךָ וְלֹא הֶאֱזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאֲרָצוֹת: 31 וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָשִׂיתָ אוֹתָם כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: 32 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אַל יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ אֶת מְלָכֵינוּ אֶת שָׂרֵינוּ וְאֶת כֹּהֲנֵינוּ וְאֶת נְבִיאֵינוּ וְאֶת אֲבוֹתֵינוּ וְאֶת כָּל עַמֶּךָ מִימוֹת מַלְכֵי אַשּׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 33 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: 34 וְגַם מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ כֹהֲנֵינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרָתֶךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל מִצְוֹתֶיךָ וְאֶל עֵדוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הַעִידוֹתָ בָּם: 35 וְהֵמָּה בְּמַלְכוּתָם וּבְטוּבְךָ הָרָב אֲשֶׁר נָתַתָּה לָהֶם וּבָאָרֶץ הָרְחָבָה וְהַשְּׁמֵנָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִפְנֵיהֶם לֹא עָבָדוּךָ וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים: 36 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עָלֶיהָ: 37 וּתְבוּאָתָהּ מַרְבָּה לַמְּלָכִים אֲשֶׁר נָתַתָּה עָלֵינוּ בְּחַטֹּאתֵינוּ וְעַל גְּוִיָּתֵנוּ מָשְׁלוּ וּבִבְהֶמְתָּם כִּרְצוֹנָם וּבְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ: 38 וּבְכָל זֹאת אֲנַחְנוּ כֹּרְתִים אֲמָנָה וְכֹתְבִים וְעַל חֹתְמֵי הַכְּתָב נְשִׂיאֵינוּ לְוִיֵּינוּ כֹּהֲנֵינוּ:

פרק י.

1 וְעַל הַחֲתוּמִים נְחֶמְיָה הַתִּרְשָׁתָא בֶּן חֲכַלְיָה וְצִדְקִיָּה: 2 שְׂרָיָה עֲזַרְיָה יִרְמְיָה: 3 פַּשְׁחוּר אֲמַרְיָה מַלְכִּיָּה: 4 חַטּוּשׁ שְׁבַנְיָה מַלּוּךְ: 5 חָרִם מְרֵמוֹת עֹבַדְיָה: 6 דָּנִיֵּאל גִּנְּתוֹן בָּרוּךְ: 7 מְשֻׁלָּם אֲבִיָּה מִיָּמִין: 8 מַעַזְיָה בִּלְגַּי שְׁמַעְיָה אֵלֶּה הַכֹּהֲנִים: 9 וְהַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ בִּן עַזַנְיָה בִּנּוּי מִבְּנֵי חֲנָדָד קַדְמִיאֵל: 10 וְאֲחֵיהֶם שְׁבַנְיָה הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלָיָה חָנָן: 11 מִיכָא רְחוֹב חֲשַׁבְיָה: 12 זַכּוּר שֵׁרֵבְיָה שְׁבַנְיָה: 13 הוֹדִיָּה בָּנִי בְנִינוּ רָאשֵׁי הָעָם: 14 פַּרְעֹשׁ פַּחַת מוֹאָב עֵילָם זַתּוּא בָּנִי: 15 בֻּנִּי עַזְגָּד בֵּבָי: 16 אֲדֹנִיָּה בִּגְוַי עָדִין: 17 עָטֵר חִזְקִיָּה עַזּוּר: 18 הוֹדִיָּה חָשׁוּם בֶּצַי: 19 חָרִיף עֲנָתוֹת נֹבָי: 20 מַגְפִּיעָשׁ מְשֻׁלָּם חֵזִיר: 21 מְשֵׁזַבְאֵל צָדוֹק יַדּוּעַ: 22 פְּלַטְיָה חָנָן עֲנָיָה: 23 הוֹשֵׁעַ חֲנַנְיָה חַשּׁוּב: 24 הַלּוֹחֵשׁ פִּלְהָא שׁוֹבֵק: 25 רְחוּם חֲשַׁבְנָא מַעֲשֵׂיָה: 26 וַאֲחִיָּה חָנָן עָנָן: 27 מַלּוּךְ חָרִם בַּעֲנָה: 28 וְהַנִּשְׁאָר הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם שֹׁעֲרֵי הַמִּקְרָא הַנְּתִינִים וְכָל הַיֹּדֵעַ וְכָל הַמֵּבִין: 29 נִצְמָדִים לַאֲחֵיהֶם אַדִּירֵיהֶם וּבָאוּ בָּאָלָה וּבִשְׁבוּעָה לָלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּיַד מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוַת יְהוָה אֲדֹנֵינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו: 30 וְלֹא נִתֵּן אֶת בְּנוֹתֵינוּ לְעַמֵּי הָאָרֶץ וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לֹא נִקַּח לִבְנֵינוּ: 31 וְעַמֵּי הָאָרֶץ הַמְבִיאִים מֶכֶר וְכָל שֶׁבֶר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לִמְכֹּר לֹא נִקַּח מֵהֶם בְּיוֹם קֹדֶשׁ וּבְיוֹם קָדוֹשׁ וְנִטֹּשׁ אֶת הַשְּׁבִיעִית וּמַשָּׂא כָּל יָד: 32 וְעָמַדְנוּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לָתֵת עָלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשֶּׁקֶל לַעֲבוֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 33 לַלֶּחֶם וְלַמִּנְחָה הַתָּמִיד וְלָעוֹלַת הַתָּמִיד לַשַּׁבָּתוֹת לֶחֳדָשִׁים לַמּוֹעֲדִים וְלַקֳּדָשִׁים וְלַחַטָּאוֹת לְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל מְלֶאכֶת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 34 הִפַּלְנוּ גוֹרָלוֹת הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהָעָם עַל קָרְבַּן הָעֵצִים לְהָבִיא אֶל בֵּית אֱלֹהֵינוּ לְבֵית אָבוֹתֵינוּ לְעִתִּים מְזֻמָּנִים שָׁנָה בְשָׁנָה לִבְעֹר עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה: 35 וּלְהָבִיא בִּכּוּרֵי אַדְמָתֵנוּ וּבִכּוּרֵי כָל פְּרִי כָל עֵץ שָׁנָה בְשָׁנָה אֶל בֵּית יְהוָה: 36 וְאֶת בְּכוֹר בָּנֵינוּ וּבְהֶמְתֵּנוּ כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וּבְכוֹרוֹת בְּקָרֵנוּ וְצֹאנֵנוּ לְהָבִיא אֶל בֵּית אֱלֹהֵינוּ אֶל הַכֹּהֲנִים הַמְשָׁרְתִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ: 37 וְרֵאשִׁית עֲרִסוֹתֵינוּ וּתְרוּמוֹתֵינוּ וּפְרִי כָל עֵץ תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר נָבִיא אֶל הַכֹּהֲנִים אֶל לִשְׁכוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּמַעְשַׂר אַדְמָתֵנוּ לַלְוִיִּם וְהֵמָּה הַלְוִיִּם מְעַשְּׂרִים ב

דברי הימים

שמואל.

פרק א.

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את עמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים׃ 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי כבואו אל דוד ויפל ארצה וישתחו׃ 3 ויאמר אליו דוד מאין תבא ויאמר אליו ממחנה ישראל אנכי נמלט׃ 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם רבים מן העם נפלו וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו גם׃ 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד אותו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃ 6 ויאמר הנער המגיד אותו נקרה נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכבות והפרשים דבקו בו׃ 7 ויפן אחריו וירא אתי ויקרא אלי ואמר הנני׃ 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד נא עלי והמתהו כי אחזני השבץ כי עדין כל נפשי בי׃ 10 ואעמד עליו ואמתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר על זרועו ואביאם אל אדני הנה׃ 11 ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃ 12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב׃ 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד אותו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי׃ 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה׃ 15 ויקרא דוד לאחד מן הנערים ויאמר גש פגע בו ויך אותו וימת׃ 16 ויאמר אליו דמך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אני המתי את משיח יהוה׃ 17 ויקונן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר׃ 19 הצבי ישראל על במתיך חלל איך נפלו גבורים׃ 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים׃ 21 הרי גלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלתי משיח בשמן׃ 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃ 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם וגם במותם לא נפרדו על נשרים קלו ועל אריות גברו׃ 24 בנות ישראל על שאול בכינה המלבשכם שני עם עדיים המעלה עדי זהב על לבושכן׃ 25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במתיך חלל׃ 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתך לי אהבתך מאהבת נשים׃ 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃

פרק ב.

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר אליו יהוה עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברונה׃ 2 ויעל שמה דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ 3 ואת אנשיו אשר היו עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון׃ 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד הם אשר קברו את שאול׃ 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו׃ 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר הזה׃ 7 ועתה תרפינה ידיכם ויהיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי בית יהודה משחו למלך עליהם׃ 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעבירהו מחנימה׃ 9 וימליכהו על הגלעד ועל האשורי ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל כל ישראל׃ 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית יהודה היו אחרי דוד׃ 11 ויהי המספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃ 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה׃ 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו אותם על ברכת גבעון ויישבו אלה מזה על הברכה ואלה מזה על הברכה׃ 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו׃ 15 ויקומו ויעברו במספר לשנים עשר מבנימן לאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד׃ 16 ויחזקו איש בראש רעהו והכו חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון׃ 17 ותהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׃ 18 ושם שלשת בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה׃ 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר׃ 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני׃ 21 ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל והחזק באחד מן הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו׃ 22 ויוסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך׃ 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל הארבע ותצא החנית מאחריו והכה שם וימת תחתיו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת עמד׃ 24 ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר ושמש בא בעלותם את גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון׃ 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויתיצבו על ראש גבעה אחת׃ 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר התאכל חרב לנצח הלא תדעה כי מר תהיה באחרית ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולי דברת כי אז מן הבקר יעלה העם איש מאחרי אחיו׃ 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם׃ 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא ויעברו את הירדן ויעברו כל הבתרון ויבאו מחנימה׃ 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקד מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל׃ 31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות איש מתו׃ 32 וישאו את עשהאל ויקברו אתו בקבר אביו אשר בבית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאיר להם בחברון׃

פרק ג.

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד והלוך דוד הלוך וחזק ובית שאול הלוך ודלה׃ 2 ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ 3 ומשניו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי ושלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור׃ 4 ורביעי אדניה בן חגית וחמישי שפטיה בן אבטל׃ 5 וששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון׃ 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מחזק בבית שאול׃ 7 ולשאול פילגש ושמה רצפה בת איה ויאמר איש בשת אל אבנר מדוע באת אל פילגש אבי׃ 8 ויחר מאד לאבנר על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי עשה חסד עם בית שאול אביך עם אחיו ועם רעיו ולא הגדתיך ביד דוד ותפקד עלי היום עון האשה׃ 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כן אעשה לו׃ 10 להעביר הממלכה מבית שאול והקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע׃ 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר יראתו אתו׃ 12 וישלח אבנר מלאכים תחתיו אל דוד לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך להסב אליך את כל ישראל׃ 13 ויאמר טוב אני כרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות פני׃ 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃ 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם פלטיאל בן לישׁ׃ 16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרימה וישב אבנר לפניו לך שוב וישב׃ 17 ודבר אבנר היה אל זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דוד להיות מלך עליכם׃ 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד עבדי דוד את עמי ישראל ואת כל פלשתים ואת כל אויביהם אושיע׃ 19 וידבר אבנר גם באזני בנימן וילך אבנר גם לדבר באזני דוד בחברון את כל הטוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ 20 ויבא אבנר אל דוד חברונה ועמו עשרים איש ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר עמו משתה׃ 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל וכרתו אתך ברית ותמלך בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃ 22 והנה עבדי דוד ויואב יבאו מגדוד חיל רב שלל אתם ואבנר אין עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ 23 ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגידו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום׃ 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך ילך׃ 25 הלא ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה׃ 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודוד לא ידע׃ 27 וישב אבנר חברונה ויטהו יואב בתוך השער לדבר אתו בלבב ויכהו שם בחמש וימת בדם עשהאל אחיו׃ 28 ואחרי כן שמע דוד ויאמר נקי אנכי וממלכתי עד עולם מדם אבנר בן נר׃ 29 תבוא על ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב ומחסר לחם׃ 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הולך אחרי המטה׃ 32 ויקברו את אבנר בחברון ויבך המלך את קול אבנר בקבר ויבכו כל העם׃ 33 ויקונן המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ 34 ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחשתים הובלו כנפל לפני בני העולה נפלת ויבכו עליו כל העם עוד׃ 35 ויבא כל העם להלחם את דוד בעודם היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ 36 וכל העם נכחו ויטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב׃ 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית אבנר בן נר׃ 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ 39 ואני רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה למרע כרעתו׃

פרק ד.

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ 2 ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם באות נחשבה על בנימן׃ 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ 4 ליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל ותנשאהו אמנו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת׃ 5 ויהי בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים׃ 6 והנה באו עד תוך הבית לקחת חטים ויכהו בחמש ויפלטו רכב ובענה אחיו׃ 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימיתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃ 8 ויביאו את ראש איש בשת אל דוד חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃ 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ 10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתיו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו בשורתו׃ 11 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלום על הברכה בחברון וראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃

פרק ה.

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ 2 גם תמול גם שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃ 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ 6 וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה׃ 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד׃ 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ומבית׃ 10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ 11 וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזי לבנון ונגרי עץ ובנאי קיר ויבנו בית לדוד׃ 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ 13 ויקח דוד עוד פילגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות׃ 14 ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ 15 ויבחר וישפע ונפג׃ 16 ויפיע ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃ 18 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים הנתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃ 20 ויבא דוד בעלפרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלפרצים׃ 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו׃ 22 ויוספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב אחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ 25 ויעש דוד כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

פרק ו.

1 ויאסף דוד עוד את כל בחורי ישראל שלשים אלף׃ 2 ויקם וילך דוד ואנשיו אשר אתו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ 4 ויהי בנשאם אותו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויפל שם על ארון האלהים׃ 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דוד ויטהו דוד בית עובד אדם הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה בית עובד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עובד אדם ואת כל ביתו׃ 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עובד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עובד אדם עיר דוד בשמחה׃ 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ 15 ודוד ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 17 ויביאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ 18 ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת ענבים אחת וילך כל העם איש לביתו׃ 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 23 ולמיכל בת שאול לא היה ולד עד יום מותה׃

פרק ז.

1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו׃ 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי בית לשבתי׃ 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ 9 ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרת את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ׃ 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענותו כאשר בראשונה׃ 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃ 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ 17 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד׃ 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום׃ 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃ 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה אדני יהוה ידעת את עבדך׃ 21 בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך׃ 22 על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ 24 ותכן לך את עמך ישראל לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת׃ 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהי נכון לפניך׃ 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ 29 ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃

פרק ח.

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ 2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב ארצה וימד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ 3 ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ 4 ויקח דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש׃ 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ויהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את הים ואת העמודים ואת כלי הנחשת׃ 9 ותעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר מלך צובה׃ 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם באדרעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי את אדרעזר ויד יורם כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ 11 גם אותם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ 13 ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמנה עשר אלף׃ 14 וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום לדוד לעבדים ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושוא סופר׃ 18 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו׃

פרק ט.

1 ויאמר דוד הכי יש עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד למען יונתן׃ 2 ולבית שאול היה עבד ושמו ציבא ויקראו אותו אל דוד ויאמר אליו המלך האתה ציבא ויאמר עבדך אני׃ 3 ויאמר המלך הכי אין עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר׃ 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלדבר׃ 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ 7 ויאמר אליו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד למען יונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד׃ 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני׃ 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃ 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת ולבן אדניך ויהי לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולציבא חמשה עשר בנים ושבעה עשרים עבדים׃ 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר צוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך׃ 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית ציבא עבדים למפיבשת׃ 13 ומפיבשת יושב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו׃

פרק י.

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך׃ 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדיהם עד המשורים וישלחם׃ 5 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי האנשים נכלמים מאד וישב המלך יריחו עד צמח זקנכם ושבתם׃ 6 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד ויעש חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה׃ 7 וישכרו להם שלשים ושנים אלף מרכבות ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 8 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והמלכים אשר באו לבדם היו בשדה׃ 10 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 11 ויתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ 12 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ 13 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעש הטוב בעיניו׃ 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה ויברחו מפניו׃ 15 וירא בני עמון כי ברח ארם ויברחו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 16 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב ואת שובך שר צבאם הכה וימת שם׃ 19 וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום וירא ארם להושיע עוד את בני עמון׃

פרק יא.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא דוד את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודוד יושב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה׃ 2 ויקח דוד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרה והיתה על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ 3 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגרות הגרזן ויעש לכל ערי בני עמון כן וישב דוד וכל העם ירושלם׃ 4 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 5 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ 6 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך׃ 7 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדיהם עד המשורים וישלחם׃ 8 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי האנשים נכלמים מאד וישב המלך יריחו עד צמח זקנכם ושבתם׃ 9 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד ויעש חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה׃ 10 וישכרו להם שלשים ושנים אלף מרכבות ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 11 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 12 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והמלכים אשר באו לבדם היו בשדה׃ 13 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 14 ויתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ 15 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ 16 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעש הטוב בעיניו׃ 17 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה ויברחו מפניו׃ 18 וירא בני עמון כי ברח ארם ויברחו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 19 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 20 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 21 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב ואת שובך שר צבאם הכה וימת שם׃ 22 וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום וירא ארם להושיע עוד את בני עמון׃

פרק יב.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא דוד את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודוד יושב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה׃ 2 ויקח דוד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרה והיתה על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ 3 ואת העם אש

כשבתו תחת שבתו כל אשר לא יבין: 10 כל אשר היה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לריב את אשר תקיף ממנו: 11 כי יש דברים הרבים מרבים הבל מה יתר לאדם: 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל כי מי יגיד לאדם מה יהיה אחרי השמש:

ז.

1 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מללכת אל בית משתה כי הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים יטיב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמוע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל והגם זה הבל: 7 כי העושק יהולל חכם ואבד עצת לבו מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ילין: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: 11 טובה חכמה עם נחלה ויתרון לרואי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותהו: 14 ביום טובה היה בטוב ויום רעה ראה גם את זה לעומת זה עשה האלהים למען לא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אובד בצדקו ויש רשע מאריך ימים ברעתו: 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח ידך כי יראת אלהים תצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שלטים אשר יהיו בעיר: 20 כי אדם צדיק אין בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: 21 גם אל כל הדברים אשר ידברו לא תתן לבך פן תשמע את עבדך מקללך: 22 כי גם פעמים רבות ידעה לבבך כי גם אתה קללת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחקה ממני: 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור וחכמה וחשבון ולדעת רשע כסלות והסכלות אולת: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים ולבה חרמים ידיה אסורים טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא יתפש בה: 27 הנה זה מצאתי אמר קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה מכל אלה לא מצאתי: 29 רק זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים:

ח.

1 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו תשנא: 2 אני פי שמור ועל דבר שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תתיצב בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 אשר דבר מלך שלטון ומי יאמר אליו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט יבין לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי אין ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתתי את לבי אל כל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט אדם באדם לרעה לו: 10 וגם כן ראיתי רשעים קבורים ובאו ומקום קדוש יהללו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אין נעשה פתגם מהר על מעשה הרע על כן מלאה לב בני האדם בקרבם לעשות רע: 12 אשר חוטא עושה רע מאה פעמים והאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר יראו מפניו: 13 ולא יהיה טוב לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו יירא מפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי כי גם זה הבל: 15 ואשבח אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח והוא יתלוה אתו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את העניין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה לא יראה בעיניו: 17 ראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה תחת השמש אשר יגע האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

ט.

1 כי את כל זה נתתי אל לבי ולברר את כל זה כי הצדיקים והחכמים ועבדיהם בידי האלהים גם אהבה גם שנאה לא ידע האדם הכל לפניהם: 2 הכל כאחד לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא לזובח ולאשר איננו זובח כטוב כן חוטא נשבע כאשר ירא שבועה: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רעה והוללות בלבבם אחרי כן למתים: 4 כי מי יבחר לו אל כל החיים יש תקוה כי לכלב חי הוא טוב מאריה מת: 5 כי החיים יודעים כי ימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד שכר כי נשכחה זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה ואין להם עוד חלק לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבליך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבליך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה: 11 שבתי וארא תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם ולא לנבונים עשר ולא לאנשי דעת חן כי עת ופגע יקרה את כלם: 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים אשר יאחזו במצודה רעה וכצפרים האחזים בפח כמוהם יוקשים בני האדם לעת רעה כאשר תפול עליהם פתאם: 13 גם את זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בתוכה מעט ויבא אליה מלך גדול וסבב עליה ובנה עליה מצודים גדולים: 15 ונמצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואין איש זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה משלי קרב ומחטא אחד יאבד טובה הרבה:

י.

1 זבובי מות יבאישו יבעישו שמן רוקח יקר מעט סכלות מחכמה מכבוד: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך בהלכו חסר לב הכסיל ויאמר אל כל אדם כסיל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: 5 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש כשגגה היוצא מלפני השליט: 6 נתן הסכלות במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ: 8 חופר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בקעים יבקע בהם עצים יסכן בהם: 10 אם קהה הברזל ופניו לא פתח ויגבר כח ואחר החכמה להצליח: 11 אם ישך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פי חכם חן ושפתי כסיל תבלענו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות וסוף פיהו הוללות רעה: 14 והכסיל ירבה דברים לא ידע האדם מה שהיה ומי יגיד לו מה שיהיה אחריו: 15 עמל כסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת העיר: 16 אוי לך ארץ אשר מלכך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשרי לך ארץ אשר מלכך בן חרים ושריך בעת לאכול לגבורה ולא לשתות יין: 18 בעצלתים יכך המקרה ובשפלות הידים ידלף הבית: 19 לשחוק יעשו לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במחשבתך אל תקלל מלך ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד את הדבר:

יא.

1 שלח לחמך על פני המים כי אחרי ימים רבים תמצאנו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם מלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון במקום אשר יפול העץ שם יהיה: 4 שומר רוח לא יזרע וירא עבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח איך עצמות בבטן המלאה כן לא תדע את מעשה האלהים עושה הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: 7 מתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים חיה האדם בכלם ישמח וזכר את ימי החשך כי רבים יהיו כל הבא הבל: 9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך והדע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

יב.

1 וזכר את בוראיך בימי בחורותיך בטרם יבאו ימי הרעה ויגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: 2 בטרם תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחרי הגשם: 3 ביום אשר יזעו שומרי הבית ויתעוררו אנשי החיל וטחנות בטלו כי מעטו ויחשכו הרואות בחלונים: 4 ודלתים בשוק סגרו בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבוה ירא ופחדים בדרך ויפרח השקד ויתגבר החגב ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק המספדים: 6 בטרם ינתק חבל הכסף ותרוץ קערת הזהב ותשבר כד על המבוע וגלגל על הבור: 7 ושב העפר על הארץ כאשר היה ורוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל: 9 ועוד חכם היה קהלת כי גם למד את העם דעת ואזן תקן וחקר מליצות למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 10 דברי חכמים כדרבנות ונטועי אספות נתנו מרעה אחד: 11 ועוד בני הזהר מעשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר: 12 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: 13 כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

---

(23) שמו. 1: 13. 3: 5. מד. 2: 9. יח. 14: 2. מלו. 1: 11. 1: 18. ו. שמו. 3: 9. (24) תה. 103: 15. נד. 40: 6. 51: 12. מד. 1: 10. (25) תה. 102: 12. 26. נד. 40: 8. כה.-16: 17. שמו. 1: 1. 14. ו. שמו. 1: 1. 3.

(1) יג. 4: 22. 25. 31. מה. 3: 8. כב. 12: 1. מד. 1: 21. 5: 9. ו. קהל. 4: 2. (2) מש. 18: 3. מכ. 10: 15. (3) שה. 34: 8. כב. 6: 5. (4) תה. 118: 22. שמו. 21. 42. קה. 4: 11. (5) יג. 2: 21. 22. כב. 3: 9. נד. 61: 6. 68: 21. ו. קהל. 2: 9. יח. 14: 2. מלו. 1: 11. כה. 12: 1. כב. 13: 15. 16. קה. 4: 18. ו. קהל. 4: 11. (6) נד. 28: 16. כה. 9: 33. (7) תה. 118: 22. שמו. 21. 42. קה. 4: 11. (8) נד. 8: 14. כה. 2: 34. כה. 9: 33. ו. מה. 1: 23. מכ. 9: 16. כה. 9: 22. ו. מש. 5: 9. מש. 4. (9) דה. 10: 15. ו. קהל. 1: 2. מש. 19: 5. 6. שלש. 1: 6. 5: 10. שמו. 17: 19. ו. מה. 3: 17. ד. של. 1: 9. דה. 4: 20. 7: 6. 14: 2. 26: 18. 19. קה. 20: 28. יג. 1: 14. של. 2: 26. 18. יג. 5: 8. מה. 1: 13. ו. מש. 5: 4. 5. (10) מה. 1: 9. 10. 2: 23.

1: חסרה מה. 2: קרא מה.

3: מוסיפה כלשונה. 4: מ: מפטיר.

כה. 9: 25. (11) ו. דבר. 29: 15. מה. 39: 12. 119: 19. מכ. 11: 13. ו. קהל. 1: 17. כה. 13: 14. שלש. 5: 16. מה. 4: 1. (12) כה. 12: 17. ד. מה. 8: 21. קה. 2: 15. שלש. 2: 8. ו. קהל. 3: 16. מש. 5: 16. מה. 19: 44. (13) מש. 22: 21. כה. 13: 1. שלש. 3: 1. (14) כה. 13: 3. 4. שלש. 2: 8. ו. קהל. 2: 12. (16) שלש. 5: 1. 13. ו. מה. 7: 22. (17) כה. 12: 10. מה. 2: 3. מכ. 13: 1. ו. קהל. 1: 22. מלש. 24: 21. מש. 22: 21. כה. 13: 7. (18) יג. 6: 5. מה. 3: 22. ו. שלש. 6: 1. שלש. 2: 9. (19) כה. 6: 32. ו. קהל. 2: 20. מש. 5: 10. כה. 13: 5. ו. קהל. 3: 14. (20) ו. קהל. 4:14; 3:14. 15. (21) מש. 16: 24. קה. 14: 22. ו. דה. 3: 3. ד. שלש. 3: 12. ו. קהל. 3: 18. שמו. 13: 15. מה. 2: 5. ו. שמו. 2: 6. (22) נד. 53: 9. כה. 23: 41. שמו. 8: 46. ד. מה. 5: 21. מכ. 4: 15. (23) נד. 53: 7. מש. 27: 39. שמו. 8: 48. 49. מכ. 12: 3. כה. 23: 46. (24) נד. 53: 4. 5. 6. 11. כה. 8: 17. מכ. 9: 28. 6: 2. 11. 7: 6. נד. 53: 5.

25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה
אֶל־מְקוֹמִי וְאֶל־אַרְצִי׃ 26 תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן
וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃

ל.

1 וַיַּרְא לָבָן וַיְהוָה בֵּרַכַנִי לְרַגְלֶךָ׃ 2 וַיֹּאמֶר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃
3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃
4 כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה
מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ 5 וַיֹּאמֶר מַה־אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יעקב לֹא־תִתֶּן
לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃ 6 אֶעְבָּר
בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה חוּם בַּכְּבָשִׂים
וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃ 7 וְעָנְתָה בִי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־
שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּבָשִׂים גָּנוּב הוּא
אִתִּי׃ 8 וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ׃ 9 וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים
הָעֲקֻדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֶת־כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְלֻאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ
וְכֹל חוּם בַּכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו׃ 10 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב
וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃

11 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לָז וְעַרְמוֹן וּמַקְלוֹת עֵרְמוֹן וַיְפַצַּל בָּהֶן פְּצָלוֹת
לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלְּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃ 12 וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל
בָּרָהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן
לִשְׁתּוֹת׃ 13 וַיֵּחַמּוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃
14 וְהַכְרִיעַ יַעֲקֹב אֶת־הַכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן
וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃ 15 וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַיְחֻמוֹת
וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת׃ 16 וּבְהַעֲטִיף
הַצֹּאן וְשָׂם לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ 17 וּפָרַץ הָאִישׁ
מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

18 וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר
לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־הַכָּבוֹד הַזֶּה׃ 19 וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ
עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ
וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ 21 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם
אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃ 22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ 23 וַיִּקַּח
אֶת־אַחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבַּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃
24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר
עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ 25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר
וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 26 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב
אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיֹת חָרֶב׃ 27 לָמָּה נָסַתָּ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי
וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ 28 וְלֹא נְשַׁקְתָּנִי לְבָנַי
וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוּת׃ 29 יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
30 וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃
31 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי׃
32 עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ
וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ 33 וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל
שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ 34 וְרָחֵל לָקְחָה
אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם בְּאֹהֶל וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל
וְלֹא מָצָא׃ 35 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל מִפָּנֶיךָ קוּמִי
כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃ 36 וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן
וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה־חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃ 37 כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ
אֶת־כָּל־כֵּלָי מָה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין
שְׁנֵינוּ׃ 38 זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא
אָכָלְתִּי׃ 39 טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם
וּגְנֻבְתִּי לָיְלָה׃ 40 הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃
41 זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ
שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ 42 לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי
רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ׃

43 וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר
אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃
44 וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן
וַיָּרִימֵהוּ מַצֵּבָה׃ 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל
וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל׃ 47 וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃
48 וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ 49 וְהַמִּצְפָּה
אֲשֶׁר אָמַר יְהִי יְהוָה פָּקִיף בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃ 50 אִם־תְּעַנֶּה
אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
51 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
52 עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־אָנִי לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה
לֹא־תַעֲבֹר אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה׃ 53 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ 54 וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב
זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃ 55 וַיַּשְׁכֵּם לָבָן
בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃

ל.

1 וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ 2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם
מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם׃ 3 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים
לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃ 4 וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד־עָתָּה׃ 5 וַיְהִי־לִי
שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ׃
6 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ
וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ 7 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ
וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 8 וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה
הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם
וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃
10 קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 11 הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי
יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ 12 וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ
וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב׃

(25) בר. 53: 6. שו. 34: 6. 23. 37: 24. משל. 10: 11. 14. 16. דבר. 13: 20. 1. הלל. 5: 4.

(1) 1. שה. 14: 34. אי. 5: 22. שה. 3: 18. תהל. 2: 5. 1. שה. 7: 16. משל 18: 15. 1. שה. 9: 19-22. (2) 1. הלל. 2: 12. (3) 1. תה. 2: 9. תהל. 2: 3. מחל. (4) שו. 45: 13. ש. 2: 29. 7: 22. ד. שה. 4: 16. (6) בר. 18: 12. (7) 1. שה. 7: 3. אי. 5: 25. שה. 3: 19. 1. שה. 12: 23. (8) 1. שה. 4: 4. נשא. 42: 8. משל 5: 23. 24. 18: 19. (8) ש. 12: 16. 15: 5. ש. 3: 16. ש. 12: 10. בר. 13: 1. 1. הלל. 2: 17. שה. 3: 12. אי. 4: 32. (9) משל. 17: 13. 20: 22. משל 5: 39. ש. 12: 14. 17. 1. שה. 4: 12. 1. שא. 5: 15. משל 25: 34. (10) שו. 34: 12. מחל. 1: 26. 1. הלל. 2: 1. 22. בלה. 14: 5. (11) שו. 37: 27. בר. 1: 16. 17. בר. משל. 11. ש. 12: 18. 14: 19. בר. 12: 14. (12) משל. 9: 31. מד. 5: 16.

(13) מלא. 16: 7. ש. 8: 28. (14) מלא 5: 10-12. 1. הלל. 2: 19. 4: 14. מד. 1: 12. בר. 8: 12. 13. בל. 1: 8. משל. 14: 1. 27. (15) שו. 119: 46. הב. 4: 8. 4. ס. 6: בל. 2: 25. (16) בר. 13: 18. הלל. 2: 8. 1. הלל. 2: 12. (18) ש. 5: 6. בר. 9: 26. 28. 1. הלל. 2: 21. 4: 1. ד. שה. 13: 4. שה. 1: 21. 22. ש. 1: 4. 8: 11. (19) 1. הלל. 1: 12. 4: 6. בר. 42: 7. 49: 9. 61: 1. (20) בר. 6: 3. 5. 13. בר. 11: 7. 7: 7. 8: 18. ד. הלל. 2: 5.

(21) בל. 5: 26. הלל. 3: 5. ש. 10: 10. 1. הלל. 1: 3. (22) שו. 110: 1. ש. 8: 34. בל. 1: 20. שה. 3: 1. בר. 1: 3. ש. 8: 38. 1. שה. 15: 24. בל. 1: 21.

(1) 1. הלל. 3: 18. ש. 6: 2. 7. בלשר. 5: 24. שה. 3: 5. (2) ש. 14: 7. 1. הלל. 2: 1. בלשר. 2: 20. 1. הלל. 1: 14. משל. 1: 13. ש. 6: 11. ד. שה. 5: 15. מד. 1: 18. (3) שו. 44: 6. 45: 9. בא. 17: 30. בל. 2: 2. 4: 17. 1. שה. 4: 5. הלל. 3: 3. 1. הלל. 1: 14.

[1] שמות: שלח. [2] שמות: ושמה. [3] ס: בלעדי הזה ואינה בכתב אלא.

חֶשְׁבּוֹן בְּשַׁעַר בַּת־רַבִּים אַיֶּלְכָה שָׁמָּה וְאֶתְהַלֵּכָה כִּי־קְרֹבוֹת רַגְלָי בְּךָ׃
4 שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃
5 לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָרוּצָה
6 הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃
7 שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃ אַל־תִּרְאוּנִי
8 שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי
9 שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃ הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שֶׁאֶהְיֶה
10 כְּעֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃ אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
11 וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃
12 נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃
13 עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃
14 אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃
15 הִנָּךְ יָפֶה דּוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רahִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃
16 אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃
17 כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיָּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשָׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃
18 הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃ סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רפדוני בַּתַּפּוּחִים
19 כִּי־חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
20 יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
21 שֶׁתֶּחְפָּץ׃ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃ דּוֹמֶה דוֹדִי
22 לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ
23 מִן־הַחֲרַכִּים׃ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו
24 עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ נִצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
25 בְּאַרְצֵנוּ׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי
26 וּלְכִי־לָךְ׃ יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי
27 אֶת־קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאַיִךְ נָאוֶה׃ אֶחֱזוּ־לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים
28 כְּרָמִים וְכַרְמֵינוּ סְמָדַר׃ דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם
29 וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל־הָרֵי בָתֶר׃
30 עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
31 אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
32 בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
33 רְאִיתֶם׃ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא
34 אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
35 יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
36 שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת
37 רוֹכֵל׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם
38 אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ אַפִּרְיוֹן עָשָׂה
39 לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן
40 תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ צְאֶינָה וְרֶאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
41 בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ
42 יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃
43 שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶן׃
44 כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
45 כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כָּל־שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃
46 שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם
47 וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי
48 וּמוּם אֵין בָּךְ׃ אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ
49 שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרֵי נְמֵרִים׃ לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת
50 מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנֵךְ׃ מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן
51 וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃ נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת
52 לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שִׂמְלוֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃ גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃
53 שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים׃ נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה
54 וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר
55 מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃ עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
56 יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃ בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַּלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־
57 בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אֲכָלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ
58 דּוֹדִים׃ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי
59 שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃ פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
60 רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃
61 קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃
62 פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
63 קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־
64 רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחוֹמוֹת׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם אִם־תִּמְצְאוּ דוֹדִי
65 מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד
66 שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו
67 תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת
68 עַל־מִלֵּאת׃ לְחָיָיו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת
69 מֹר עֹבֵר׃ יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃
70 שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃ חִכּוֹ
71 מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ הַיָּפָה
72 בַּנָּשִׁים אָנָה פָנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃ דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת
73 בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי
74 כִּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִָם אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת׃ הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִבוּנִי
75 שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה
76 שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶן׃ כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ שִׁשִּׁים
77 הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּלַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת
78 הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִלַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃
79 מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת׃ אֶל־גִּנַּת
80 אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ לֹא יָדַעְתִּי
81 נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃ שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ
82 מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב
83 חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃ שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג
84 בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בְּשׁוֹשַׁנִּים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה׃
85 צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל
86 הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר
87 בָּרְהָטִים׃ אָהַבְתְּ בָּנוֹת בְּתַעֲנוּגִים מֵהֲלַכְתֵּךְ דָּמִית לְתָמָר׃ זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה
88 לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנֶּיהָ וְיִהְיוּ נָא
89 שָׁדַיִךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הַהֹלֵךְ לְדוֹדִי
90 לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה
91 נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃ נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ
92 הָרִמֹּנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃ הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים
93 גַּם־יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃ מִי יִתֶּנְךָ כְאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ
94 אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי׃ אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן
95 הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
96 בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם מַה־תָּעִירוּ וּמַה־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה
97 מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה
98 חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃ שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה
99 קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃ מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
100 אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז
101 יָבוּזוּ לוֹ׃ אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃
102 אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃
103 אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה
104 בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי
105 אַתָּה הַשְּׁלֹמֹה אֶלֶף וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים
106 לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

---

1 ס: שְׁבֻעָה.

(4) בר. 13: 45. 18: 6. ו. שה. 3: 16.
(5) בר. 10: 42. 17: 31. שו. 14: 10. 12. ו. שה. 15: 51. 52. ד. שה. 4: 1. שד. 5: 9. (6) ו. שה. 3: 19. (7) שה. 24: 13. 14. שו. 13. 12. בר. 4: 5. בכ. 10: 25. שד. 5: 8. ד. שה. 3: 9. 11. ו. שה. 2: 18. שה. 26: 41. לב. 21: 34. שה. 4: 2. ו. שה. 1: 13. 5: 8. (8) בכ. 13: 1. שה. 3: 14. שה. 10: 12. ו. שה. 13: 7. שד. 5: 20. (9) שו. 12: 13. בכ. 13: 2. ד. שה. 9: 7. בר. 2: 14. שה. 14. (10) שו. 12: 6. ו. שה. 4: 7. 12: 42. ו. שה. 4: 1. 2. שה. 4: 11. (11) ד. שה. 12. 4. (12) ד. שה. 4: 8-6. (13) שה. 3: 10. וש. 5: 20. ו. שה. 2: 5. ו. שה. 6: 16. ו. שה. 5: 11. בכ. 1: 6. (14) שה. 5: 11. ד. שה. 12. 10. שד. 1: 12. ו. שה. 2. 19. 20. 3: 14. 2: 12. 3: 16. (15) ו. שה. 2: 20. ו. שה. 4: 11. ו. שה. 5: 13. (16) בר. 5: 41. (17) שד. 10: 12. וש. 12. וד. 25: 29. 49: 12. שו. 9: 6. שה. 3: 15. 66: 2.

2 שה: שה שה שה.

(1) שה. 9. לב. 24: 48. בר. 1: 8. 22. 5: 32. 10: 39. בר. 1: 18. 13. בכ. 1: 9. (2) שה. 21: 15-17. בר. 28: 20. ו. שה. 9: 17. ו. שה. 3: 8. שה. 1: 7. (3) שו. 34: 4. שה. 20: 25. 26. ו. שה. 3: 9. ד. שה. 1: 24. שה. 33: 2. 74: 12. בר. 17: 3. ד. שה. 3: 9. ו. שה. 4: 12. שה. 2: 7. שה. 13: 20. ו. שה. 9: 25. ד. לב. 23: 31. 10: 12. 14. (18) שה. 11:31. לב. 23:31. (19) שו. 31: 5. לב. 23: 46. ד. שה. 1: 12.

---

(1) שה. 9. לב. 24: 48. בר. 1: 8. 22. 5: 32. 10: 39. בר. 1: 18. 13. בכ. 1: 9. (2) שה. 21: 15-17. בר. 28: 20. ו. שה. 9: 17. ו. שה. 3: 8. שה. 1: 7. (3) שו. 34: 4. שה. 20: 25. 26. ו. שה. 3: 9. ד. שה. 1: 24. שה. 33: 2. 74: 12. בר. 17: 3. ד. שה. 3: 9. ו. שה. 4: 12. שה. 2: 7. שה. 13: 20. ו. שה. 9: 25. ד. לב. 23: 31. 10: 12. 14. (18) שה. 11:31. לב. 23:31. (19) שו. 31: 5. לב. 23: 46. ד. שה. 1: 12.

13 حبه بنهدل (بجة) وجهكل بكل عكمه بكل بجنة: وبكل بكل بجنة: وبكل بكل بجنة: وبكل

يڭ جڍ سەجڍ دەسڍ ١تڍڍ مې ەلمەسەمەص ١تڍڍ
١ڭەڍ.

صەلەم: د.

1 ١ڍ: ەې ١تڍڍ ڭەلەم ڭ ڭڭڭ: ١ې
ڭەەجەم ڭەې ڍ ڭڭڭ: ١ڍ ڭڭڭ: ڍەې
ەڍەب ڍ ڭڭڭ: ڍەڭەڍ[1]ەڍ: ڍەڭ:
ەڍەڍەب ڍ ڭەڭ: ڍ ڭەڭ ەڭەب ڭڍ ڭ ڭڍ ەڭەڍ
2 ەەلەڍ.* ەڭڭ ڍ ڭەڍ ڭەڭ ڭەەڭەڍ: ڍڍ: ١ڍ
ڍەەڭڭ ١ەڍ ڭەڭەڍەڍ ڍ ڭەڭ ڍڭەڍ.*
3 ەەڭەڭەڭەڍ: ەەەەڭڭ ڍڍ ڭڭڭ: ڍ
ەڍەب: ١ڍ ڍەڭەڍ ەې ڭڍ ڍەەڭڭ:
4 ەەەلەم ڍ ڭڍ ڍەڭ ەې ١ڭڭ ڭەڭڭڍ
ەڍەڭڭ ڭ ١ڭڭ ەې ەەڭەڭ: ١ڭ ڍەڭڭ:
5 ڍڭەم ەڭەڍ ڭەڍ:* ەلڭڭەڍ ڭەەب ڭ
١ڭڭ: ڭەڭ ڍەەڭ: ١ڭ ڭەەب ڍەەڭ:
6 ەەەڭ:* ەلەەڍڍ ڍەەەڭ ەڍڭەەڭ ڍڍڍ
ڍڭ: ەەڭەڭەڭ ڍڍڍ ڭەڭەڍ ڍ
ەەڭڭ ڭەەەڭ ڭەەڭ ڍڍ ڭڭڭ:
7 ڍەەم:* ١ەب ڭڭەەڍ ڍڍ: ڍڭ ەەڭ ڍڭڭ
ەڭ ڭڭ: ڍڍڭەڭەڍ ڍڍ ١ڭڭ ١ەەڭ:
8 ەە ڭڍ:*—ەڭڭ ڍەڍ ١ڍڍ ەەڭەڍ: ڍ ڍڍ
ڍڍ ڭڭەڭ: ەە ەە ەڭ ەە ڭەەڍ ڭەەڍڍ
9 ڭڭ ١ەەڭ ڍ ڭڍڍڍ: ەڍڍ ڍڍ ڭڭ
ڍ ڭەڍڍ ڭڍب ڍڍەب: ەڍڍ ڭڭڭڍ ڍڭڍ
10 ڍەڭ ڍڍڭ ڍ ڭڭ ڭەڍڍڍ:* ١ڍ ەەب ٥ڍڍ:
ڭڍب ڍڭڭ ڭەڭ ەڭڭەڭڍ ڍڭەڭڭ: ٩ڍڍ:
ەلەڭڭ ەڭەڭ. ڭەڭڍڍ: ەەەڭ ڍڭ ڍ ڭڭ:
11 ڍڍ ڭ ڭەب ڍ ڭەب ڭەڍڍ:* ڍ ڭڭڭڍ:
ەەڭڭ ەەڍب ەەڍب ڭەڍڍ ڍ ڭڭ ١ڭ
12 ڭەڭ ڭڭڍ ڍڍ ڍ ڭەڭڍ.* ١ڍ ١ڍ ١ڍ ١ې ٩ڍڍ:
ڍڍڍ ڭەڭ ڍڍ ڭڭ ڭەڭ ڭڭ ڭڍ ڭڭ
ڭڍ ڍڭەب ڭڭڭڍ ڍڭ ڭڭ ڭڭ ڭڭ
13 ەەڍڍ:* ڍ ڭڭب ڭەڭ ١ې ڭڭ ڍەڭ: ڍڍ

[1]ەەڍ: ەلڭڭ ڍەڍڍ ڍ ڭڭڍ. [2]ەەڍ: ڍ ڭڭ.
ڭڭڭڭەڭ.

(1) ڍد. 13: 1. ەەد 24: 11.
(2) ځ. 20: 30. ١. ەە. 11: 19.
١. ڭڭ. 4: 1. د. ڭڭ. 3: 1–5.
١. ەەد. 4: 1. ەڍ. 4. 18. ١.
ەە. 6: 20. ڭڭڭ. 3: 13.
١ڍ. ١: 7. ڍد. 10: 29. ١.
ڭڭ. 1: 18. ڭڭڭ. 5: 9.
ڍە. 3: 19.
(3) ڭ. 16: 18. د. ەە. 12:
17. 18. ١. ڭ. 5. ڭڭڭ.
1: 11. د. ەە. 2: 17. د.
ڭڭ. 1: 16. ڍد. 32: 35.
ەڍ. 4: 15.
(4) ١ەە. 4: 18. ەڍ. 6. ەەە.
8: 44. ١. ەەە. 3: 8. ڍ. 8:
31. ڭڭڭ. 20: 2. 3.
(5) ڍځ. 7: 1. 7. 23. ڍڍ.
11: 7. ١. ڭڭ. 3: 19. 20.
د. ڭڭ. 3: 6.
(6) ڍځ. 19: 24. ڍد. 29: 23.
ەڍ. 7. ەەد. 26: 10.
(7) ڍځ. 19: 16.
(8) ەە. 119: 139. 158. ەە.
4: 9.
(9) ەە. 34: 17. 19. ١. ەە.
10: 13.
(10) ەڍ. 4. 7. 8. 10. 16.
(11) ەڍ. 9.
(12) ١ځ. 12: 3. ەڍ. 10.
(13) ڍ. 3: 19. ځ. 13: 13.
ەڍ. 12. ١. ەە. 11: 20. 21.
(14) ەڍ. 11.
(15) ەەد. 22: 5. 7. 21. 23.
28. ەڍ. 11.
(17) ەڍ. 12. 13.
(18) ەڍ. 16. ڭځ. 2: 40. د.
ڭڭ. 1: 4. 2: 20.
(19) ڭڭڭ. 5: 13. ١. ڭڭ.
2: 16. ەەە. 8: 34. ځ. 6:
16.
(20) ەەد 12: 45. ڍ. 11:
26. ځد. 6: 4. ەځد. 10: 26.
ڍ. 12: 45.
(21) ڍ. 12: 47. 48. ەەە.
9: 41. 15: 22.
(22) ەەد. 26: 11.
(1) د. ڭڭ. 1: 13.
(2) ەڍ. 17.
(3) ١. ڭڭ. 4: 1. د. ڭڭ. 3:
1. ەڍ. 18. د. ڭڭ. 2:
10.
(4) ١ځ. 5: 19. ١ځ. 17: 15.
ەە. 12: 22. 27. ەەد 24: 48.
ڍ. 12: 45.
27. د. ڭڭ. 1: 4. 2: 18. 1:
2.
(21) ڍ. 12: 47. 48. ەەە.
9: 41. 15: 22.
(22) ەەد. 26: 11.

[3]ەەد ١ېت. ەەد. ەەڭەڭڭ ڭەڍ. ەە ١. ەە.
11: 20—22.

5 كد ميدو ثنّو بحمد لا هي أبو لكا ثنّو هُنّو دحنّو.* هنّد
هُنّو بم ووه بده ثنّوو دسؤّد ؤما مثو لكا ثنّوو
هُنّوو: وؤنّو ثنّو دِم ثنّو[1]حيد حلّكا ثنّو هُنّو
6 وؤنّو:* إبؤ ثنّوو دحنّو مكّوم ثنّكا تؤجّو
7 حيد.* ثنّو ثنّوو وؤنّو: وؤنّو ثنّوو ثنّو
هُنّوو مثو دسو وؤنّو: جو هُنّو ثنّو بدو ثنّوو وؤنّو
هُنّوو ثنّو لسمو ثنّو وؤنّو وؤنّو
وؤنّوؤنّو دحنّوثنّو كهوؤنّو.
8 ثنّو ؤما سؤ لا هُنّو ؤما: ثنّو ثنّوو بدو ثنّو:
دسؤ ثنّو ثنّوو هُنّو لكا ثنّو ثنّوو لا ثنّو ثنّوو
9 أبو سؤ هُنّو.* لا ثنّو ثنّوو هُنّو لكا ثنّو
ثنّوو دحنّو ثنّوو: وؤنّو ثنّو ثنّوو ثنّو
ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
10 ثنّو: لا ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
أبو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
11 وؤنّو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
12 حسؤّو: ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
وؤنّو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
13 ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
14 هُنّو ثنّو: ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
15 ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
16 وؤنّو:* ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
17 ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
18 ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو

ثنّوو ثنّو ثنّوو

ثنّوو

وؤنّو: ١.

1 ثنّوو ثنّوو وؤنّو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
2 وؤنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
3 ثنّو—* ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
4 ثنّوو.* ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
5 ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
6 حيد.* ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو
7 ثنّوو.* ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو ثنّوو ثنّو

---

[1] م: وؤنّو ثنّوو ثنّو.

(5) حد. 1: 6. 9. وو. 33: 6. حد. 11: 3. وو. 24: 2. 136: 6. وو. 1: 17.
(6) حد. 7: 11. 21. 22. 23. ت. ثنّو. 2: 5.
(7) ت. ثنّو. 3: 10. وس 25: 41. ت. وه. 1: 8.
(8) وو. 90: 4.
(9) سو. 2: 3. حد. 10: 37. نو. 30: 18. ا. ثنّو. 3: 20. ت. ثنّو. 3: 15. سو. 18: 23. 32. 33: 11. ؤ. 2: 4. ا. ثنّو. 2: 4.
(10) وس 24: 43. ؤ. 12: 39. ا. وه. 5: 2. ؤنّو. 3: 20. ت. ثنّو. 3: 15. وو. 102: 26. نو. 16: 15. وو. 33: 6. 51: 6. وس 24: 35. مد. 13: 31. ؤ. 8: 12. حد. 1: 11. ؤنّو. 20: 11. 21: 1.
(11) ا. ثنّو. 1: 15.
(12) ا. وه. 1: 7. ثنّو. 2: 13. وو. 50: 3. نو. 34: 4. وس 1: 4. ت. ثنّو. 3: 10.
(13) نو. 65: 17. 66: 22. ؤنّو. 21: 1. 27.
(14) ا. وه. 1: 8. 15: 58. ثو. 1: 10. ا. وه. 3: 13. 5: 23.
(15) ؤ. 2: 4. ا. ثنّو. 3: 20. ت. ثنّو. 3: 9.
(16) ؤ. 8: 19. ا. وه. 15: 24. ا. وه. 4: 15.
(17) مد. 13: 23. ت. ثنّو. 1: 12. ؤ. 4: 14. ت. ثنّو. 1: 10. 11. 2: 18.
(18) ؤ. 4: 15. ا. ثنّو. 2: 2. ت. ثنّو. 4: 18. ؤنّو. 1: 6.

—:o:—

[حد. مد. 90.]

(1) سو. 1: 1. ا. سو. 2: 1: ثنّو. 14: 1. ت. ثنّو. 13: 1: 16. ا. سو. 4: 14. ؤ. 24: 39. سو. 20: 27.
(2) سو. 1: 4. 11: 25. 14: 6. ؤ. 16: 26. ا. ثنّو. 3: 16. ا. سو. 3: 5. 21: 24. ثنّو. 2: 32. ا. سو. 5: 20. سو. 1: 1. 2.
(3) ثنّو. 4: 20. سو. 17: 21. ا. وه. 1: 9. ا. سو. 2: 24.
(4) سو. 15: 11. 16. 24. ت. سو. 12.
(5) ا. سو. 3: 11. سو. 1: 9. 12: 8. 35. 36.
(6) ت. وه. 6: 14. ا. سو. 2: 4.
(7) ا. وه. 6: 11. ؤ. 1: 7. حد. 9: 14. ا. ثنّو. 1: 19. ا. سو. 2: 2. ؤنّو. 1: 5.

ואקח אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃

14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן׃ 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן השלמית אלה משפחת שמעני׃ 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה׃ 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה׃ 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם׃ 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 23 ואלישבע לקחה את נדב לאשה אחות נשאם לאהרן את אליהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי׃ 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

ז 1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 4 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ 8 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם המה חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ 12 ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלח אלי לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד הנה׃ 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר׃ 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ 24 ויכרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ 25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃ 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ 27 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ 29 ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃

ח 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ 2 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ 3 ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים׃ 4 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ 5 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך וממתיך רק ביאר תשארנה׃ 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ 7 וסרו הצפרדעים ממך וממתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ 8 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ 9 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ 10 ויכמרו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ 11 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 12 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר האדמה והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ 13 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה לכנם בכל ארץ מצרים׃ 14 ויעשו כן החרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה׃ 15 ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 16 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ 17 כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר המה עליה׃ 18 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ 19 ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ 20 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ 21 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ 23 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ 24 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה׃ 26 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ 27 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ 28 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

ט 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃ 3 הנה יד יהוה היה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ 5 ויעש יהוה את המועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃ 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ 7 וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה׃ 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים׃ 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ 11 ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים׃ 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה׃ 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ 14 כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃ 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃ 18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה׃ 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃ 20 היראי את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ 23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ 25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ 28 עתרו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ 30 ואתה ועבדיך ידעתי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת גבעל׃ 32 והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ואל ארצה לא נתך׃ 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃

י 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח את עמי ויעבדני׃ 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה וימן ויצא מעם פרעה׃ 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃ 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ 12 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה׃ 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק עץ השדה בכל ארץ מצרים׃ 16 ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתרו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ 19 ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו אל ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ 21 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ 26 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃ 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃

יא 1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב׃ 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ 6 והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ 7 ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ 9 ויהוה אמר אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ 10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

יב 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ 4 ואם ימעט הבית משה מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו׃ 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ 11 וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ 13 והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ 16 וביום הראשון מקרא קדש ומקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח׃ 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו׃ 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הסהר וכל בכור בהמה׃ 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם לכו וברכתם גם אתי׃ 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום ויניצו את מצרים׃ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף׃ 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים׃ 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ 43 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ 45 תושב ושכיר לא יאכל בו׃ 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ ועצם לא תשברו בו׃ 47 כל עדת ישראל יעשו אתו׃ 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו׃ 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃

יג 1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ 4 היום אתם יצאים בחדש האביב׃ 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה׃ 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ 9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃ 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃ 11 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ 13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ 14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ 15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃ 16 והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ 17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם׃ 20 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

יד 1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ 9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן׃ 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ 16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 21 ויט משה את ידו על הים וינהג יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ 25 ויסר את אפני מרכבתיו ויהי נהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ 26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 27 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃ 28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 30 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ 31 וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

טו 1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן׃ 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ 7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעפרת במים אדירים׃ 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃ 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ 18 יהוה ימלך לעלם ועד׃ 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃ 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ 26 ויאמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו

כלו: מלא ובה ולכלכלו: ויאמר
28 לאחיו: בגלל[1] הובאה.* ויפתח
האחד את שקו לתת מספוא
לחמורו במלון ויראה את כספו
20 והנה הוא בפי אמתחתו.* ויאמרו
אל אחיהם לא השיבו לי כספי
והנה גם הנה באמתחתי ותצא
לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר

פרשה ל.

1 מה זאת עשו לנו אלהים: ויאמר
אליהם האיש אשר שאל עלינו
ועל מולדתנו לאמר הישנו אב
או אח לכם ונגד לו על פי
3 הדברים האלה היודע נדע כי
יאמר הורידו את אחיכם: והיה
כאשר נתנו לפניו את המנחה
ואת הכסף אשר בידנו נתנו
4 לפניו: ויאמר לי אתם בניו
שכלתם לי ויוסף אינו ושמעון
5 אינו ואת בנימין תקחו עלי
היתה כל הרעות האלה עלי:
ויאמרו אל אביהם לאמר האיש
אדון הארץ דבר אלינו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
6 ויאמר אליו האיש אדון הארץ
אליו אם יש בכם אנשים כנים
אתכם אחד מכם יהיה אתי
ואתם קחו שבר לרעבון בתיכם
8 ולכו: והבאתם את אחיכם
הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי אנשים כנים אתם את
אחיכם אתן לכם ואת הארץ
9 תסחרו: ויהי בפתחם איש
מלא כליהם כסף איש וצרור
כספו בפי אמתחתו ויראו את
צרורות כספיהם המה ואביהם:
10 ויאמר אליהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימין תקחו עלי
11 היו כלנה תהיה אלי: וישא
ראובן את אביו לאמר אלי
תמית את שני בנים אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על
12 ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר
אליו לא יבא בני עמכם כי
אחיו מת והוא לבדו נשאר

---

[1] משמע: מלת הזאת.

(28) ו. משל. 3: 2. 4: 17.
(29) בר. 22: 14. ו. משל. 3: 7. 10.

(1) משל. 1: 12. 15: 18. 19. 16: 3. 17: 25.
(2) נר. 56: 5. שו. 8: 15. בראש. 3: 26. 4: 6. ו. משל. 5: 1. שו. 8: 18. ך. סה. 4: 17. שו. 8: 29. ו. סה. 15: 20. שה. 3: 21. סה. 3: 4. ך. בראש. 1: 4. נשא. 19: 26. סה. 16: 11. סה. 5: 8. ו. סה. 13: 12. ך. סה. 5: 7.
(3) ו. משל. 4: 17.
(4) שו. 4: 15. ו. משל. 5: 17.
(5) ו. משל. 1: 2. נר. 53: 5.
6. 11. ו. בראש. 1: 15. בר. 1: 3. 9: 26. ו. שמש. 2: 24. ך. סה. 5: 21. בר. 4: 15. 9: 28. ו. שמש. 2: 22.
(6) ו. משל. 2: 4. 4: 8. ל. משל. 11.
(7) ו. משל. 2: 26. שו. 18: 5–9. שו. 2: 13. ו. משל. 2: 29.
(8) סה. 13: 38. משל. 8: 44. בר. 3: 15. ה. 10. 18. משל. 16: 11. בר. 2: 14.
(9) ו. משל. 5: 18. ו. שמש. 1: 23.
(10) ו. משל. 2: 29. 4: 8.
(11) ו. משל. 1: 5. 2: 7. משל. 13: 34. 15: 12. ו. משל. 3: 23. 4: 7. 21. ך. משל. 5.
(12) בר. 4: 8. בר. 11. 4. סה. 11.
(13) משל. 15: 18. 19. 17. 14. ך. שמ. 3: 12.
(14) ו. משל. 2: 9–11.
(15) סה. 5: 21. 22. ו. משל.

(23) משל. 6: 29. 17: 3. סה. 22: 39. משל. 13: 34. 15: 12. יב. 5: 2. ו. שמ. 4. 9. ו. שמ. 4: 8. ו. משל. 3: 11. 4: 21. 2: 8. 10.
(24) משל. 14: 23. 15: 10. ו. משל. 4: 12. משל. 17: 21. בראש. 8: 9. ו. משל. 4: 13.

(1) יב. 29: 8. סה. 24: 4. ו. סה. 14: 29. ו. שמ. 5: 21. בראש. 2: 2. סה. 24: 5. 24. בר. 20: 30. ו. שמ. 4: 1. ך. בראש. 2: 1. ו. משל. 2: 18. ך. משל. 7.
(2) ו. סה. 12: 3. ו. משל. 5: 1.
(3) ו. משל. 2: 22. ך. משל. 7. ך. שמ. 2: 7. ו. משל. 2: 22.

ولكن لا يكون له[1] ابن يحفظ اسمه لئلا يمحى شعبه من بين اخوته. ١٤ وانت ايها الملك انت ملك اسرائيل[2] فاسمع كلامك انا عبدك. ١٥ لان الرب قد قال عن داود عبده وعن يوناثان ابنه[3] ان الرب قد اختارهما من كل الارض ليملكا على اسرائيل شعبه. ١٦ فالآن اسمع كلامك انا عبدك. لان الرب قد قال عن داود عبده وعن يوناثان ابنه[4] ان الرب قد اختارهما من كل الارض ليملكا على اسرائيل شعبه. ١٧ فقال شاول ليوناثان ابنه وجميع عبيده ليقتلوا داود. وكان يوناثان ابن شاول يسر بداود جدا. ١٨ فاخبره يوناثان قائلا ان ابي شاول يطلب ان يقتلك. فاحترز في الصباح واقم في مخبا واختبئ. ١٩ فانا اخرج واقف بجانب حجر ازل[5] وانت اختبئ في المخبا الذي تختبئ فيه في يوم العمل وتقوم عند حجر ازل. ٢٠ وانا اطلق ثلاثة سهام الى جانبه كما لو كنت ارمي هدفا. ٢١ واذا ارسلت الغلام قائلا اذهب فاوجد السهام فان قلت للغلام هوذا السهام من هذا اليك فخذه واتي لانه يكون سلامة لك وليس امر حي الرب. ٢٢ واما ان قلت هكذا للصبي هوذا السهام من هذا اليك فاذهب لان الرب قد صرفك. ٢٣ واما الامر الذي تكلمت انا وانت به فهوذا الرب بيني وبينك الى الدهر.

٢٤ فاختبأ داود في الحقل. ولما حلت الاهلة جلس الملك على كرسيه ليأكل طعاما. ٢٥ وجلس الملك على كرسيه كالمرة على المرة على كرسي الحائط. فقام يوناثان وجلس ابنير بجانب شاول. ولكن لم يظهر مكان داود. ٢٦ فلم يقل شاول شيئا في ذلك اليوم لانه قال هو حدثه ما. لعله ليس بطاهر لانه ليس بطاهر. ٢٧ وكان في الغد اليوم الثاني من الشهر ان مكان داود كان فارغا. فقال شاول ليوناثان ابنه لماذا لم يأت ابن يسى امس ولا اليوم الى الطعام. ٢٨ فاجاب يوناثان شاول ان داود طلب مني بالحاح ان يذهب الى بيت لحم. ٢٩ وقال اطلقني لاني ذبيحة العشيرة عندنا في المدينة وقد امرني اخي. والآن ان وجدت نعمة في عينيك فدعني افلت واري اخوتي. لذلك لم يأت الى مائدة الملك. ٣٠ فحمي غضب شاول على يوناثان وقال له يا ابن المرأة المتمردة العاصية الم اعلم انك قد اخترت ابن يسى لخزيك وخزي عورة امك. ٣١ لانه مدة حياة ابن يسى على الارض لا تثبت انت ولا مملكتك. والآن ارسل فخذه واتني به لانه مستوجب الموت. ٣٢ فاجاب يوناثان شاول ابا وقال له لماذا يقتل. ماذا عمل. ٣٣ فاخترط شاول الرمح عليه ليضربه. فعلم يوناثان ان من عند ابيه قد عزم على قتل داود. ٣٤ فقام يوناثان عن المائدة بحمو غضب ولم يأكل طعاما في يوم الشهر الثاني لانه حزن على داود لان ابيه قد اخزاه.

٣٥ وكان في الصباح ان يوناثان خرج الى الحقل في وقت ميعاد داود وغلام صغير معه. ٣٦ فقال لغلامه اركض اوجد السهام التي انا ارميها. وفيما كان الغلام يركض ارمى سهما حتى جاوز مرماه. ٣٧ ولما اتى الغلام الى موضع السهم الذي رماه يوناثان نادى يوناثان وراء الغلام وقال اليس السهم الى ابعد منك. ٣٨ ونادى يوناثان وراء الغلام اسرع عجل لا تقف. فجمع غلام يوناثان السهام واتى الى سيده. ٣٩ واما الغلام فلم يعلم شيئا. انما يوناثان وداود عرفا الامر. ٤٠ ثم دفع يوناثان سلاحه الى غلامه وقال له اذهب ادخل المدينة. ٤١ واما الغلام فدخل. وقام داود من عند الجنوب وسقط على وجهه على الارض وسجد ثلاث مرات وقبلا بعضهما بعضا وبكيا بعضهما مع بعض حتى داود اكثر. ٤٢ فقال يوناثان لداود اذهب بسلام بما اننا قد حلفنا كلانا باسم الرب قائلين الرب يكون بيني وبينك وبين نسلي وبين نسلك الى الدهر. ٤٣ فقام وذهب. واما يوناثان فدخل المدينة.

الاصحاح ٢٠

١ وداود هرب من نايوت في الرامة واتى وقال قدام يوناثان ما عملت وما اثمي وما خطيتي قدام ابيك حتى يطلب نفسي. ٢ فقال له حاشا لا تموت. هوذا ابي لا يعمل امرا كبيرا او صغيرا الا ويكشف اذني. فلماذا يخفي ابي عني هذا الامر. ليس هكذا. ٣ فحلف ايضا داود وقال ان ابوك قد علم اني قد وجدت نعمة في عينيك فقال لا يعلم يوناثان هذا لئلا يغتم. ولكن حي هو الرب وحي نفسك ان بين الخطوة والموت. ٤ فقال يوناثان لداود ما تقول تفعل لك. ٥ فقال داود لاجل غد هوذا انا جالس مع الملك على المائدة. فدعني اذهب واختبئ في الحقل الى مساء اليوم الثالث. ٦ فان افتقدني ابوك افتقادا قل له قد طلب داود مني بالحاح ان يركض الى بيت لحم مدينته لان هناك ذبيحة السنة لكل العشيرة. ٧ ان قال هكذا حسن يكون سلام لعبدك. وان احتد احتد ابوه فاعلم ان الشر قد تم عنده. ٨ فافعل معروفا مع عبدك لانك قد ادخلت عبدك في عهد الرب معك. وان كان في اثم فاقتلني انت. ولماذا تأتي بي الى ابيك. ٩ فقال يوناثان حاشا لك. لانه ان علمت علما ان الشر قد تم عند ابي ان يأتي عليك فاني اخبرك به. ١٠ فقال داود من يخبرني ان اتى ابوك جوابا قاسيا. ١١ فقال يوناثان لداود هلم نخرج الى الحقل فخرجا كلاهما الى الحقل. ١٢ فقال يوناثان لداود يا رب اله اسرائيل اذا فحصت ابي نحو هذا الوقت او غدا او في اليوم الثالث واذا كان خير لداود ولم ارسل حينئذ اليك واخبرك. ١٣ هكذا يفعل الرب ليوناثان وهكذا يزيد. ان سر ابي ان يسيء اليك فاني اخبرك واطلقك فتذهب بسلام. وليكن الرب معك كما كان مع ابي. ١٤ ولست انا فقط بعد احيا فتصنع معي احسان الرب حتى لا اموت. ١٥ ولا تقطع احسانك عن بيتي الى الابد ولا حين يقطع الرب اعداء داود كل واحد من على وجه الارض. ١٦ فقطع يوناثان مع بيت داود قائلا ليطلب الرب من يد اعداء داود. ١٧ واعاد يوناثان الحلف لداود لانه احبه لان محبة نفسه كان يحبه. ١٨ وقال له يوناثان غدا رأس الشهر فتفتقد لانه يفتقد مقعدك. ١٩ وفي اليوم الثالث تنزل سريعا وتأتي الى المكان الذي اختبأت فيه في يوم العمل وتقيم عند الحجر ازل. ٢٠ وانا ارمي ثلاثة سهام الى جانبه كما لو كنت ارمي هدفا. ٢١ واذا ارسلت الغلام قائلا اذهب اوجد السهام فان قلت للغلام هوذا السهام من هذا اليك فخذه واتي لانه يكون سلامة لك وليس امر حي الرب. ٢٢ واما ان قلت هكذا للصبي هوذا السهام من هذا اليك فاذهب لان الرب قد صرفك. ٢٣ واما الامر الذي تكلمت انا وانت به فهوذا الرب بيني وبينك الى الدهر.

٢٤ فاختبأ داود في الحقل. ولما حلت الاهلة جلس الملك على كرسيه ليأكل طعاما. ٢٥ وجلس الملك على كرسيه كالمرة على المرة على كرسي الحائط. فقام يوناثان وجلس ابنير بجانب شاول. ولكن لم يظهر مكان داود. ٢٦ فلم يقل شاول شيئا في ذلك اليوم لانه قال هو حدثه ما. لعله ليس بطاهر لانه ليس بطاهر. ٢٧ وكان في الغد اليوم الثاني من الشهر ان مكان داود كان فارغا. فقال شاول ليوناثان ابنه لماذا لم يأت ابن يسى امس ولا اليوم الى الطعام. ٢٨ فاجاب يوناثان شاول ان داود طلب مني بالحاح ان يذهب الى بيت لحم. ٢٩ وقال اطلقني لاني ذبيحة العشيرة عندنا في المدينة وقد امرني اخي. والآن ان وجدت نعمة في عينيك فدعني افلت واري اخوتي. لذلك لم يأت الى مائدة الملك. ٣٠ فحمي غضب شاول على يوناثان وقال له يا ابن المرأة المتمردة العاصية الم اعلم انك قد اخترت ابن يسى لخزيك وخزي عورة امك. ٣١ لانه مدة حياة ابن يسى على الارض لا تثبت انت ولا مملكتك. والآن ارسل فخذه واتني به لانه مستوجب الموت. ٣٢ فاجاب يوناثان شاول ابا وقال له لماذا يقتل. ماذا عمل. ٣٣ فاخترط شاول الرمح عليه ليضربه. فعلم يوناثان ان من عند ابيه قد عزم على قتل داود. ٣٤ فقام يوناثان عن المائدة بحمو غضب ولم يأكل طعاما في يوم الشهر الثاني لانه حزن على داود لان ابيه قد اخزاه.

٣٥ وكان في الصباح ان يوناثان خرج الى الحقل في وقت ميعاد داود وغلام صغير معه. ٣٦ فقال لغلامه اركض اوجد السهام التي انا ارميها. وفيما كان الغلام يركض ارمى سهما حتى جاوز مرماه. ٣٧ ولما اتى الغلام الى موضع السهم الذي رماه يوناثان نادى يوناثان وراء الغلام وقال اليس السهم الى ابعد منك. ٣٨ ونادى يوناثان وراء الغلام اسرع عجل لا تقف. فجمع غلام يوناثان السهام واتى الى سيده. ٣٩ واما الغلام فلم يعلم شيئا. انما يوناثان وداود عرفا الامر. ٤٠ ثم دفع يوناثان سلاحه الى غلامه وقال له اذهب ادخل المدينة. ٤١ واما الغلام فدخل. وقام داود من عند الجنوب وسقط على وجهه على الارض وسجد ثلاث مرات وقبلا بعضهما بعضا وبكيا بعضهما مع بعض حتى داود اكثر. ٤٢ فقال يوناثان لداود اذهب بسلام بما اننا قد حلفنا كلانا باسم الرب قائلين الرب يكون بيني وبينك وبين نسلي وبين نسلك الى الدهر. ٤٣ فقام وذهب. واما يوناثان فدخل المدينة.

الاصحاح ٢١

١ واتى داود الى نوب الى اخيمالك الكاهن. فارتعد اخيمالك عند مقابلة داود وقال له لماذا انت وحدك وليس معك احد. ٢ فقال داود للكاهن اخيمالك ان الملك قد اوصاني بامر وقال لا يعلم احد شيئا من امر الذي ارسلك والذي اوصاك. وقد عينت للغلمان موضعا كذا وكذا. ٣ والآن ماذا تحت يدك. اعطني في يدي خمسة ارغفة او ما يوجد. ٤ فاجاب الكاهن داود وقال ليس تحت يدي خبز حرام غير انه يوجد خبز مقدس ان كان الغلمان قد حفظوا انفسهم على الاقل من امر النساء. ٥ فاجاب داود الكاهن وقال له ان النساء قد حفظن عنا كما في امس وما قبله عند خروجي وكانت اوعية الغلمان مقدسة وهو طريق دنس ايضا اليوم في الاوعية. ٦ فاعطاه الكاهن المقدس لان لم يكن هناك خبز الا خبز الوجوه المرفوع من امام الرب ليوضع خبز سخن يوم اخذ. ٧ وكان هناك في ذلك اليوم رجل من عبيد شاول محتجزا امام الرب واسمه دوئيل الادومي عظيم رعاة شاول. ٨ فقال داود لاخيمالك هل ليس تحت يدك هنا رمح او سيف فاني لم آخذ سيفي ولا سلاحي بيدي لان امر الملك كان عاجلا. ٩ فقال الكاهن سيف جليات الفلستاني الذي قتلته في وادي البطم هوذا هو ملفوف بالثوب وراء الافود. ان اخذته لنفسك فخذه لانه ليس آخر غير هذا هنا. فقال داود ليس مثله اعطني اياه. ١٠ وقام داود وهرب في ذلك اليوم من وجه شاول واتى الى اخيش ملك جت. ١١ فقال عبيد اخيش له اليس هذا داود ملك الارض اليس لهذا كانوا يغنون في الرقصات قائلين ضرب شاول الوفا له وداود ربواته. ١٢ فوضع داود هذه الكلمات في قلبه وخاف جدا من اخيش ملك جت. ١٣ فغير تصرفه امامهم وتظاهر بالجنون بين ايديهم وخربش على مصاريع الباب وسيل ريقه على لحيته. ١٤ فقال اخيش لعبيده هوذا ترون الرجل مجنونا فلماذا تأتون به الي. ١٥ هل انا محتاج الى مجانين حتى جئتم بهذا ليتجنن عندي. هل يدخل هذا بيتي.

الاصحاح ٢٢

١ فذهب داود من هناك ونجا الى مغارة عدلام. فلما سمع اخوته وكل بيت ابيه نزلوا اليه هناك. ٢ واجتمع اليه كل من كان عليه ضيق وكل من كان عليه دين وكل من كانت نفسه مرة فصار عليهم رئيسا. وكان معه نحو اربعمائة رجل. ٣ وذهب داود من هناك الى مصفاة موآب وقال لملك موآب ليخرج ابي وامي عندكم حتى اعلم ما يصنع الله لي. ٤ فاحضرهما امام ملك موآب فاقاما عنده كل الايام التي كان داود في الحصن. ٥ وقال جاد النبي لداود لا تقم في الحصن. اذهب وارجع الى ارض يهوذا. فذهب داود وجاء الى وعر حارث. ٦ وسمع شاول ان داود ورجاله قد ظهروا. وكان شاول مقيما في جبعة تحت الاثل في الرامة ورمحه في يده وكل عبيده وقوف حوله. ٧ فقال شاول لعبيده الواقفين حوله اسمعوا الآن يا بنيامين. هل ابن يسى يعطي كل واحد منكم حقولا وكروما ويجعل كلكم رؤساء الوف ورؤساء مئات. ٨ حتى انكم كلكم قد تآمرتم علي ولا يخبرني احد بانعقاد ابني مع ابن يسى ولا يحزن احد منكم علي ويخبرني بانعقاد ابني مع عبدي علي كما في هذا اليوم. ٩ فاجاب دوئيل الادومي الواقف على عبيد شاول وقال قد رأيت ابن يسى آتيا الى نوب الى اخيمالك بن اخيطوب. ١٠ فسأل له الرب واعطاه زادا وسيف جليات الفلستاني اعطاه. ١١ فارسل الملك ليدعو اخيمالك الكاهن بن اخيطوب وكل بيت ابيه الكهنة الذين في نوب فاتوا كلهم الى الملك. ١٢ فقال شاول اسمع الآن يا ابن اخيطوب. فقال ها انا ذا يا سيدي. ١٣ فقال له شاول لماذا تآمرتما علي انت وابن يسى باعطائك له خبزا وسيفا وسؤالك الله له حتى يقوم علي كمكيد كما في هذا اليوم. ١٤ فاجاب اخيمالك الملك وقال من بين كل عبيدك مثل داود امين وصهر الملك ومطاع عند مشورتك ومكرم في بيت ابيك. ١٥ هل ابتدأت اليوم اسأل الله له. حاشا لي. لا يضع الملك على عبده شيئا ولا على كل بيت ابي لان عبدك لم يعلم من كل هذا قليلا ولا كثيرا. ١٦ فقال الملك موتا تموت يا اخيمالك انت وكل بيت ابيك. ١٧ وقال الملك للسعاة الواقفين عنده ارجعوا واقتلوا كهنة الرب لان يدهم ايضا مع داود ولانهم علموا انه هارب ولم يخبروني. فلم يشأ عبيد الملك ان يمدوا ايديهم ليقعوا على كهنة الرب. ١٨ فقال الملك لدوئيل اسرع انت وقع على الكهنة. فاسرع دوئيل الادومي ووقع على الكهنة وقتل في ذلك اليوم خمسة وثمانين رجلا لابسي افود من كتان. ١٩ وضرب نوب مدينة الكهنة بحد السيف من رجل وامرأة من طفل ورضيع وبقر وحمير وغنم بحد السيف. ٢٠ ونجا ابيثار بن اخيمالك بن اخيطوب وهرب وراء داود. ٢١ فاخبر ابيثار داود بان شاول قتل كهنة الرب. ٢٢ فقال داود لابيثار قد علمت في ذلك اليوم اذ كان هناك دوئيل الادومي انه يخبر شاول. انا تسببت لكل نفوس بيت ابيك. ٢٣ اقم عندي لا تخف لان الذي يطلب نفسي يطلب نفسك. فانك عندي محروس.

الاصحاح ٢٣

١ واخبروا داود قائلين هوذا الفلستيون يحاربون قعيلة وينهبون البيادر. ٢ فسأل داود الرب قائلا اذهب واضرب هؤلاء الفلستيين. فقال الرب لداود اذهب واضرب الفلستيين وخلص قعيلة. ٣ فقال رجال داود له هوذا نحن خائفون ههنا في يهوذا فكم بالحري اذا ذهبنا الى قعيلة الى صفوف الفلستيين. ٤ فعاد داود ايضا وسأل الرب. فاجابه الرب وقال قم انزل الى قعيلة لاني ادفع الفلستيين في يدك. ٥ فذهب داود ورجاله الى قعيلة وحاربوا الفلستيين وساقوا مواشيهم وضربوهم ضربة عظيمة. فخلص داود سكان قعيلة. ٦ وكان عند هرب ابيثار بن اخيمالك الى داود الى قعيلة ان الافود نزل بيده. ٧ فاخبر شاول بان داود قد جاء الى قعيلة. فقال شاول قد رفضه الله ليدي لانه قد انحصر بدخوله مدينة لها ابواب وعراض. ٨ فدعا شاول كل الشعب للحرب لينزل الى قعيلة ليحاصر داود ورجاله. ٩ فعلم داود ان شاول يصنع عليه الشر فقال لابيثار الكاهن قرب الافود. ١٠ فقال داود يا رب اله اسرائيل قد سمع عبدك ان شاول يطلب ان يأتي الى قعيلة ليخرب المدينة من اجلي. ١١ هل يسلمني اهل قعيلة ليدفعوني في يده. هل ينزل شاول كما سمع عبدك. يا رب اله اسرائيل اخبر عبدك. فقال الرب ينزل. ١٢ فقال داود هل يسلم اهل قعيلة انا ورجالي ليدي شاول. فقال الرب يسلمون. ١٣ فقام داود ورجاله نحو ستمائة رجل وخرجوا من قعيلة وذهبوا حيثما استطاعوا. واخبر شاول بان داود قد افلت من قعيلة فكف عن الخروج. ١٤ واقام داود في البرية في الحصون واقام في جبل في برية زيف. وكان شاول يطلبه كل الايام ولم يدفعه الله ليده. ١٥ فرأى داود ان شاول قد خرج ليطلب نفسه. وداود في برية زيف في الوعر. ١٦ فقام يوناثان بن شاول وذهب الى داود في الوعر وشدد يده بالله. ١٧ وقال له لا تخف لان يد شاول ابي لا تجدك وانت تملك على اسرائيل وانا اكون لك الثاني وشاول ابي يعلم ذلك ايضا. ١٨ فقطعا كلاهما عهدا امام الرب. واقام داود في الوعر ويوناثان ذهب الى بيته.

١٩ وصعد الزيفيون الى شاول الى جبعة قائلين اليس داود مختبئا عندنا في الحصون في الوعر في تل حخيلة الذي عن يمين يشيمون. ٢٠ والآن حسب كل شهوة نفسك يا ملك انزل. وعلينا ان نسلمه ليد الملك. ٢١ فقال شاول مباركون انتم من الرب لانكم قد رثيتم لي. ٢٢ اذهبوا تثبتوا ايضا واعلموا وانظروا مكانه حيث تكون رجله هناك ومن رآه هناك. لانه قيل لي انه يمكر مكرا. ٢٣ فانظروا واعلموا جميع المكامن التي يختبئ فيها وارجعوا اليّ على يقين فاذهب معكم. فان كان في الارض اني افتش عليه في جميع الوف يهوذا. ٢٤ فقاموا وذهبوا الى زيف قدام شاول. واما داود ورجاله فكانوا في برية معون في السهل عن يمين يشيمون. ٢٥ وذهب شاول ورجاله ليفتشوا. فاخبروا داود فنزل حالا الى الصخرة وسكن في برية معون. فسمع شاول وتبع داود في برية معون. ٢٦ وكان شاول سائرا على جانب الجبل وداود ورجاله على جانب الجبل. وكان داود مسرعا ليذهب من وجه شاول. وشاول ورجاله احاطوا بداود ورجاله ليأخذوهم. ٢٧ فجاء رسول الى شاول قائلا اسرع واذهب لان الفلستيين قد اقتحموا الارض. ٢٨ فرجع شاول عن تتبع داود وذهب للقاء الفلستيين. لذلك دعوا ذلك المكان صخرة المزلقات. ٢٩ وصعد داود من هناك وسكن في حصون عين جدي.

الاصحاح ٢٤

١ وكان لما رجع شاول من وراء الفلستيين انهم اخبروه قائلين هوذا داود في برية عين جدي. ٢ فاخذ شاول ثلاثة آلاف رجل منتخبين من جميع اسرائيل وذهب ليفتش على داود ورجاله على وجوه الصخور الوعرة. ٣ فجاء الى حظائر الغنم على الطريق حيث مغارة فدخل شاول ليغطي رجليه. وداود ورجاله في جوانب المغارة. ٤ فقال رجال داود له هوذا اليوم الذي قال الرب لك عنه هوذا انا دافع عدوك ليدك فتفعل به كما يحسن في عينيك. فقام داود وقطع طرف جبة شاول سرا. ٥ وكان بعد ذلك ان قلب داود ضربه لانه قطع طرف جبة شاول. ٦ فقال لرجاله حاشا لي من قبل الرب ان افعل هذا الامر بسيدي مسيح الرب ان امد يدي عليه لانه مسيح الرب هو. ٧ فزجر داود رجاله بهذه الكلمات ولم يدعهم يقومون على شاول. وقام شاول من المغارة ومضى في الطريق. ٨ وقام داود بعد ذلك وخرج من المغارة ونادى وراء شاول قائلا يا سيدي الملك. فنظر شاول وراءه فخر داود على وجهه على الارض وسجد. ٩ وقال داود لشاول لماذا تسمع كلام اناس قائلين هوذا داود يطلب اذيتك. ١٠ هوذا عيناك قد نظرتا اليوم ان الرب قد دفعك اليوم ليدي في المغارة وقيل لي ان اقتلك فشفقت عليك وقلت لا امد يدي على سيدي لانه مسيح الرب هو. ١١ وانظر يا ابي انظر طرف جبتك في يدي لانه بقطعي طرف جبتك ولم اقتلك اعلم وابصر انه ليس في يدي شر ولا معصية ولم اخطئ اليك وانت تصطاد نفسي لتأخذها. ١٢ يقضي الرب بيني وبينك ويقتص لي الرب منك ويدي لا تكون عليك. ١٣ كما يقول مثل القدماء من الاشرار يخرج شر. ويدي لا تكون عليك. ١٤ وراء من خرج ملك اسرائيل. وراء من تطارد. وراء كلب ميت. وراء برغوث واحد. ١٥ فيكون الرب قاضيا ويقضي بيني وبينك ويرى ويحامي قضيتي ويقضي لي من يدك. ١٦ وكان لما فرغ داود من التكلم بهذا الكلام الى شاول ان شاول قال اهذا صوتك يا ابني داود. ورفع شاول صوته وبكى. ١٧ وقال لداود انت ابر مني لانك انت قد جازيتني خيرا وانا قد جازيتك شرا. ١٨ وانت قد اظهرت اليوم انك قد صنعت معي خيرا اذ لم يقتلني الرب حين اغلقني في يدك. ١٩ فاذا وجد انسان عدوه هل يطلقه في طريق صالحة. فالرب يجازيك خيرا عوضا عما صنعت لي اليوم. ٢٠ والآن هوذا قد علمت علما انك تملك ملكا وان مملكة اسرائيل تثبت في يدك. ٢١ فالآن احلف لي بالرب ان لا تقرض نسلي بعدي ولا تبيد اسمي من بيت ابي. ٢٢ فحلف داود لشاول. ثم مضى شاول الى بيته وداود ورجاله صعدوا الى الحصن.

الاصحاح ٢٥

١ ومات صموئيل وتجمع كل اسرائيل واندبوه ودفنوه في بيته في الرامة. وقام داود ونزل الى برية فاران. ٢ وكان رجل في معون واعماله في الكرمل وكان الرجل عظيما جدا وله ثلاثة آلاف غنم والف عنز وكان يجز غنمه في الكرمل. ٣ واسم الرجل نابال واسم امرأته ابيجايل وكانت المرأة حسنة الفهم وجميلة الصورة واما الرجل فكان قاسيا وردي الاعمال وهو كالبي من بني كالب. ٤ فسمع داود في البرية ان نابال يجز غنمه. ٥ فارسل داود عشرة غلمان وقال لهم اصعدوا الى الكرمل واذهبوا الى نابال واسألوا له باسمي سلاما. ٦ وقولوا هكذا للحي وانت في سلام وبيتك في سلام وكل ما لك في سلام. ٧ والآن قد سمعت ان عندك جزازين. والآن رعاتك الذين كانوا عندنا لم نعيرهم ولم يفقد لهم شيء كل الايام التي كانوا في الكرمل. ٨ اسأل غلمانك فيخبروك. فليجد الغلمان نعمة في عينيك لانا قد جئنا في يوم طيب. اعط عبيدك وابنك داود ما يوجد في يدك. ٩ فجاء غلمان داود وكلموا نابال حسب كل هذه الكلمات باسم داود واستراحوا. ١٠ فاجاب نابال عبيد داود وقال من هو داود ومن هو ابن يسى. في هذه الايام قد كثر العبيد الذين يشقون كل واحد عن وجه سيده. ١١ فآخذ خبزي ومائي وذبيحتي التي ذبحت لجاززي واعطيها لرجال لا اعلم من اين هم. ١٢ فرجع غلمان داود في طريقهم ورجعوا وجاءوا واخبروه حسب كل هذه الكلمات. ١٣ فقال داود لرجاله ليتقلد كل واحد سيفه. فتقلد كل واحد سيفه وتقلد داود سيفه. وصعد وراء داود نحو اربعمائة رجل ومكث مائتان عند الامتعة. ١٤ واما احد الغلمان فاخبر ابيجايل امرأة نابال قائلا هوذا داود قد ارسل من البرية رسلا ليسلم على سيدنا فوثب عليهم. ١٥ والرجال قد احسنوا الينا جدا ولم نعير ولم يفقد لنا شيء كل ايام تمشينا معهم ونحن في الحقل. ١٦ كانوا سورا لنا ليلا ونهارا كل ايام كوننا معهم نرعى الغنم. ١٧ والآن اعلمي وانظري ما تعملين لان الشر قد تم على سيدنا وعلى كل بيته وهو ابن بليعال لا يستطاع الكلام معه. ١٨ فاسرعت ابيجايل واخذت مائتي رغيف وزقي خمر وخمسة خرفان مطبوخة وخمسة اكيال من الفريك ومائة قرصة من الزبيب ومائتي قرصة من التين وحملت على الحمير. ١٩ وقالت لغلمانها اعبروا امامي ها انا ذا آتي وراءكم. ولم تخبر رجلها نابال. ٢٠ وكان اذ ركبت على الحمار ونزلت في مخبإ الجبل ان داود ورجاله نزلوا لاستقبالها فصادفتهم. ٢١ وكان داود قد قال انما حفظت عبثا كل ما لهذا في البرية حتى لم يفقد شيء من كل ما له فرد لي شرا عوضا عن خير. ٢٢ هكذا يفعل الله لاعداء داود وهكذا يزيد ان ابقيت من كل ما له الى الغد ولو بائلا بحائط. ٢٣ فلما رأت ابيجايل داود اسرعت ونزلت عن الحمار وسقطت امام داود على وجهها وسجدت الى الارض. ٢٤ وسقطت عند رجليه وقالت علي انا يا سيدي علي انا هذا الذنب ودعي امتك تتكلم في اذنيك واسمع كلام امتك. ٢٥ لا يضع سيدي قلبه على هذا الرجل اللئيم نابال لانه كاسمه هكذا هو. نابال اسمه والحماقة عنده. واما انا امتك فلم ارى غلمان سيدي الذين ارسلتهم. ٢٦ والآن يا سيدي حي هو الرب وحية هي نفسك ان الرب قد منعك عن الدخول في دم واخلاصك يدك فالآن ليكن كنابال اعداء سيدي والطالبون الشر لسيدي. ٢٧ والآن هذه البركة التي اتت بها امتك لسيدي ليعط للغلمان السائرين وراء سيدي. ٢٨ اصفح عن ذنب امتك لان الرب يصنع لسيدي بيتا امينا لان سيدي يحارب حروب الرب ولم يوجد فيك شر كل ايامك. ٢٩ وان قام انسان ليطاردك ويطلب نفسك فنفس سيدي تكون مصرورة في صرة الاحياء عند الرب الهك ونفوس اعدائك يرميها في وسط كف المقلاع. ٣٠ ويكون اذ فعل الرب لسيدي كل الخير الذي تكلم به عنك وامرك رئيسا على اسرائيل. ٣١ ان لا يكون هذا لك خزيا وعثرة قلب لسيدي ان سفكت دما بلا سبب او ان سيدي انتقم لنفسه. واذا احسن الرب لسيدي فاذكر امتك. ٣٢ فقال داود لابيجايل مبارك الرب اله اسرائيل الذي ارسلك اليوم لاستقبالي. ٣٣ ومبارك عقلك ومباركة انت التي كففتني اليوم عن الدخول في دم واخلاصك يدي. ٣٤ لانه حي هو الرب اله اسرائيل الذي منعني عن ان اسيء اليك لولا انك اسرعت واستقبلتني لما بقي لنابال الى الغد ولو بائلا بحائط. ٣٥ فاخذ داود من يدها ما احضرت له وقال لها اصعدي بسلام الى بيتك. ها قد سمعت لقولك ورفعت وجهك. ٣٦ وجاءت ابيجايل الى نابال واذا له في بيته وليمة كوليمة الملك وقلب نابال طيب عليه وهو سكران جدا. فلم تخبره بشيء قليل ولا كبير الى الصباح. ٣٧ وكان في الصباح لما صحا نابال من خمره ان امرأته اخبرته بهذه الامور فخمد قلبه في جوفه وصار كحجر. ٣٨ وكان نحو عشرة ايام ان الرب ضرب نابال فمات. ٣٩ فلما سمع داود ان نابال قد مات قال مبارك الرب الذي قضى قضية تعييري من يد نابال وحفظ عبده عن الشر ورد الرب شر نابال على رأسه. وارسل داود وكلم ابيجايل ليأخذها له امرأة. ٤٠ فجاء غلمان داود الى ابيجايل الى كرمل وكلموها قائلين قد ارسلنا داود اليك ليأخذك له امرأة. ٤١ فقامت وسجدت على وجهها الى الارض وقالت هوذا امتك جارية لغسل ارجل عبيد سيدي. ٤٢ فاسرعت ابيجايل وقامت وركبت على حمار وجاريتان لها تسعيان وراءها وذهبت وراء رسل داود وصارت له امرأة. ٤٣ واخذ داود ايضا اخينوعم من يزرعيل فكانتا له امرأتين كلتاهما. ٤٤ وشاول كان قد اعطى ميكال ابنته امرأة داود لفلطي بن لايش الذي من جليم.

الاصحاح ٢٦

١ وجاء الزيفيون الى شاول الى جبعة قائلين اليس داود مختبئا في تل حخيلة الذي عن يمين يشيمون. ٢ فقام شاول ونزل الى برية زيف ومعه ثلاثة آلاف رجل منتخبين من اسرائيل ليفتش على داود في برية زيف. ٣ فنزل شاول في تل حخيلة الذي عن يمين يشيمون على الطريق. وداود مقيم في البرية فرأى ان شاول قد جاء وراءه الى البرية. ٤ فارسل داود جواسيس وعلم ان شاول قد جاء بيقين. ٥ فقام داود واتى الى المكان الذي نزل فيه شاول ونظر داود الى المكان الذي اضطجع فيه شاول وابنير بن نير رئيس جيشه. وشاول مضطجع في المعسكر والشعب نازلون حوله. ٦ فاجاب داود واخيمالك الحثي وابيشاي بن صروية اخا يوآب وقال من ينزل معي الى شاول الى المعسكر فقال ابيشاي انا انزل معك. ٧ فاتى داود وابيشاي الى الشعب ليلا واذا شاول مضطجع نائما في المعسكر ورمحه مغروز في الارض عند رأسه وابنير والشعب نازلون حوله. ٨ فقال ابيشاي لداود قد اسلم الله اليوم عدوك في يدك والآن فدعني اضربه بالرمح الى الارض ضربة واحدة ولا اعيد له ثانية. ٩ فقال داود لابيشاي لا تهلكه لان من يمد يده على مسيح الرب ويتبرأ. ١٠ وقال داود حي هو الرب انه ان لم يضربه الرب او يأتي يوما فيموت او ينزل الى الحرب ويهلك. ١١ حاشا لي من قبل الرب ان امد يدي على مسيح الرب. والآن فخذ الرمح الذي عند رأسه وكوز الماء ولنذهب. ١٢ فاخذ داود الرمح وكوز الماء الذي عند رأس شاول ومضيا. ولم يكن من رآى ولا من علم ولا من استيقظ لان سباتا من الرب كان قد وقع عليهم. ١٣ وعبر داود الى الجانب الآخر ووقف على رأس الجبل بعيدا والمكان بينهما كثير. ١٤ فنادى داود الشعب وابنير بن نير قائلا اجب يا ابنير. فاجاب ابنير وقال من انت الذي تنادي الملك. ١٥ فقال داود لابنير اليس انت رجل وليس مثلك في اسرائيل. فلماذا لم تحرس سيدك الملك لان واحدا من الشعب قد جاء ليهلك الملك سيدك. ١٦ ليس هذا الامر صالحا الذي فعلت. حي هو الرب انكم بنو موت لانكم لم تحرسوا سيدكم مسيح الرب. والآن انظر اين رمح الملك وكوز الماء الذي عند رأسه. ١٧ فعرف شاول صوت داود وقال اهذا صوتك يا ابني داود. فقال داود صوتي يا سيدي الملك. ١٨ وقال لماذا يطارد سيدي عبده لانه ماذا عملت وما هو الشر في يدي. ١٩ والآن فليسمع سيدي الملك كلام عبده. ان كان الرب قد هيجك عليّ فليشم تقدمة. واما ان كان بنو الناس فملعونون هم امام الرب لانهم قد طردوني اليوم عن الالتصاق بنصيب الرب قائلين اذهب اعبد آلهة اخرى. ٢٠ والآن لا تسقط دمي الى الارض بعيدا عن وجه الرب لان ملك اسرائيل قد خرج ليطلب برغوثا واحدا كما يطارد القبج في الجبال. ٢١ فقال شاول قد اخطأت. ارجع يا ابني داود لانك لا اسيء اليك بعد لان نفسي قد صارت عزيزة في عينيك اليوم. ها قد حمقت واخطأت جدا جدا. ٢٢ فاجاب داود وقال هوذا رمح الملك. فليعبر احد الغلمان ويأخذه. ٢٣ والرب يرد لكل انسان بره وامانته لان الرب قد دفعك اليوم في يدي فلم ارض ان امد يدي على مسيح الرب. ٢٤ وهوذا كما عظمت نفسك اليوم في عيني هكذا تعظم نفسي في عيني الرب واخلصني من كل ضيق. ٢٥ فقال شاول لداود مبارك انت يا ابني داود. انك تعمل اعمالا وتقدر ايضا. فمضى داود في طريقه ورجع شاول الى مكانه.

الاصحاح ٢٧

١ وقال داود في قلبه الآن اهلك يوما بيد شاول. ليس لي خير الا ان افلت سريعا الى ارض الفلستيين فييأس شاول مني فلا يفتش علي بعد في كل تخوم اسرائيل فافلت من يده. ٢ فقام داود وعبر هو والستمائة رجل الذين معه الى اخيش بن معوك ملك جت. ٣ فسكن داود عند اخيش في جت هو ورجاله كل واحد وبيته وداود وامرأتاه اخينوعم اليزرعيلية وابيجايل امرأة نابال الكرملية. ٤ فاخبر شاول بان داود قد هرب الى جت فلم يعد يفتش عليه بعد. ٥ فقال داود لاخيش ان كنت قد وجدت نعمة في عينيك فليعطوني مكانا في احد المدن في الارض فاسكن هناك. لماذا يسكن عبدك في المدينة الملوكية معك. ٦ فاعطاه اخيش في ذلك اليوم صقلغ. لذلك صارت صقلغ لملوك يهوذا الى هذا اليوم. ٧ وكان عدد الايام التي سكن داود في بلاد الفلستيين سنة واربعة اشهر. ٨ وصعد داود ورجاله وغزوا الجشوريين والجرزيين والعمالقيين لان هؤلاء سكان الارض من قديم في مجيئك الى شور والى ارض مصر. ٩ وضرب داود الارض ولم يستبق رجلا ولا امرأة واخذ غنما وبقرا وحميرا وجمالا وثيابا ورجع واتى الى اخيش. ١٠ فقال اخيش اين غزوتم اليوم. فقال داود الى جنوب يهوذا والى جنوب اليرح

14 بله ځکه چې ما ستاسو ټولو ته ویلي دي:* چې ما ستاسو ته
15 ویلي دي، چې تاسو به د هغو ټولو له امله چې ستاسو
16 شاته دي، ونه ړنګ شئ؛ ځکه چې دا د ستاسو ټولو
17 ژوند دی. ولې چې ما ستاسو ته ویلي دي، چې تاسو
18 به د هغو ټولو له امله ونه ړنګ شئ؛ ځکه چې دا د
19 ستاسو ټولو ژوند دی.* ما تاسو ته ویلي دي، چې تاسو
20 به د هغو ټولو له امله ونه ړنګ شئ؛ ځکه چې دا د
21 ستاسو ټولو ژوند دی.

مزمور.

د لاویانو د قورحیانو یو زبور.

---

1 خدای زموږ پناه او ځواک دی،
زموږ مرستیال دی په ستونزو کې.
2 نو موږ به ونه ویرږو که ځمکه ولړزي،
که غرونه د سمندر په زړه کې ولوېږي،
3 که د سمندر اوبه ګوزار وکړي او کف راوړي،
که غرونه د هغې د راپورته کېدو له امله ولړزي.
4 د یوې سیند چینې د خدای ښار خوښوي،
د اعلا خدای مقدس ځای.
5 خدای په هغه کې دی، ښار به نه ړنګېږي؛
خدای به د سهار له پاسه مرسته ورسوي.
6 ملتونه ګډوډ شول، پاچاهۍ ړنګې شوې؛
خدای خپله خوله پورته کړه، ځمکه ویلې شوه.
7 د لښکرونو یهوه زموږ سره دی؛
د یعقوب خدای زموږ لوړ ځای دی.
8 راشئ، د یهوه کارونه وګورئ،
چې هغه په ځمکه څومره ویجاړي راوستې دي.
9 هغه د ځمکې تر ټولو لرې ځایونو پورې جګړې بندې کوي،
کمانونه ماتوي، نیزې ټوټې کوي،
او ارابې په اور کې سوځوي.
10 هغه وایي: «آرام شئ او پوه شئ چې زه خدای یم.
زه به په ملتونو کې لوړ شم،
زه به په ځمکه کې لوړ شم.»
11 د لښکرونو یهوه زموږ سره دی؛
د یعقوب خدای زموږ لوړ ځای دی.

---

12 راشئ، د یهوه کارونه وګورئ،
چې هغه په ځمکه څومره ویجاړي راوستې دي.
13 هغه د ځمکې تر ټولو لرې ځایونو پورې جګړې بندې کوي،
کمانونه ماتوي، نیزې ټوټې کوي،
او ارابې په اور کې سوځوي.
14 «آرام شئ او پوه شئ چې زه خدای یم.
زه به په ملتونو کې لوړ شم،
زه به په ځمکه کې لوړ شم.»
15 د لښکرونو یهوه زموږ سره دی؛
د یعقوب خدای زموږ لوړ ځای دی.

---

(14) ۱: مسم. 3: 22.
(16) مس. 42: 8. مد. 5: 14.
15. مسم 12: 31. 32. مخ. 3: 16.
29. که. 12: 10. حب. 6: 4.
6. 10: 26. ۱ع. 7: 16. 14: 11.
مسم. 17: 9.
(17) ۱. مسم. 3: 4.
(18) ۱. فیل. 1: 23. ۱. مسم. 3: 9. مد. 1: 27.
(19) لاویان. 1: 4.
(20) که. 24: 45. مسم. 17:
3. ار. 9: 6. 44: 6. 54: 5.
مسم. 20: 28. فخ. 20: 28.
ځ. 9: 5. ۱. پیل. 3: 16.
لاویان. 2: 13. حب. 1: 8. ۱.
مسم. 5: 11–13.
(21) ۱. که. 10: 14.

—:o:—

[حب. مز. 90.]

(1) ۱. مسم. 3: 18. د. مسم. 1. د. مسم. 3. مسم. 8: 32. لاویان. 2: 5. 14. 3: 1. 5: 1. 7. مز. 9: 6. 44: 6. 54: 5. مسم. 20: 28. فخ. 20: 28. ځ. 9: 5. ۱. پیل. 3: 16. لاویان. 2: 13. حب. 1: 8. ۱. مسم. 5: 11–13. (21) ۱. که. 10: 14.

—:o:—

[حب. مز. 90.]

(1) ۱. مسم. 3: 18. د. مسم. 1. د. مسم. 3. مسم. 8: 32. لاویان. 2: 5. 14. 3: 1. 5: 1. 7. مز. 1: 5. د. که. 3: 1–3. 2: 22. (7) ۱. مسم. 4: 9. لاویان. 3: 4. (8) مخ. 13: 9. لاویان. 3: 4. حب. 10: 32. 35. (9) ۱. مسم. 2: 23: (10) ځ. 16: 17. ۱. که. 5: 11. 16: 22. لاویان. 1: 8. 9. د. پیل. 3: 5. لاویان. 3: 10. (12) د. مسم. 13. مسم. 17: 13. ۱. مسم. 1: 4. (13) ۱. فیل. 5: 13.

—:o:—

مه. 1: 5. د. که. 2: 13. ۱. لاو. 2: 4. حب. 10: 28. (3) ۱. پیل. 1: 2. د. مسم. 1. (4) د. مسم. 3. مسم. 13: 34. 15: 12. ار. 5: 2. ۱. فیل. 4: 8. ۱. مسم. 3: 23. (6) مسم. 14: 15. 21: 15. 10: ۱. مسم. 2: 5. 24: 5. 3:

[1] م: څخه. [2] مسلمانان: نور وفادار.

תפילה.

עה. מה. עד. 90.

---

1 תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דור׃
2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
4 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃ בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
5 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
6 שת עונתינו לנגדך עלמנו[1] למאור פניך׃
7 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃
8 שנות חיינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
9 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
10 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃ שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
11 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
12 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃
13 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
14 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

תפילה.

לדוד׃

יושב.

---

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃
3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

---

[1] מ: עלמינו כאור פניך. [2] מחסי: בחסי.

(1) ד. מה. 1.
(3) ד. מה. 4.
(4) ו. מה. 4: 15. בראת. 10.
(7) ו. מה. 9: 12. 15.
(11) מה. 37: 27. נד. 1: 16.
17. 1. בא. 3: 11. ו. מה. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. בא. 3: 7. מה. 21: 24.
(13) ד. מה. 12.

---

1 תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דור׃
2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃
4 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃ בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃
5 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
6 שת עונתינו לנגדך עלמנו[1] למאור פניך׃
7 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃
8 שנות חיינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
9 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃
10 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃ שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃
11 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
12 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃
13 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
14 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

תפילה.

לדוד׃

יושב.

---

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃
3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

---

(1) ד. מה. 1.
(3) ד. מה. 4.
(4) ו. מה. 4: 15. בראת. 10.
(7) ו. מה. 9: 12. 15.
(11) מה. 37: 27. נד. 1: 16.
17. 1. בא. 3: 11. ו. מה. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. בא. 3: 7. מה. 21: 24.
(13) ד. מה. 12.

---

[1] מ: עלמינו כאור פניך. [2] מחסי: בחסי.

(1) ד. מה. 1.
(3) ד. מה. 4.
(4) ו. מה. 4: 15. בראת. 10.
(7) ו. מה. 9: 12. 15.
(11) מה. 37: 27. נד. 1: 16.
17. 1. בא. 3: 11. ו. מה. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. בא. 3: 7. מה. 21: 24.
(13) ד. מה. 12.

ולמענם לא נחם לנוה שחת[1]: ולמלכים ומרים
6 הוא. ולמלכי הגוים נבוא בעלי ולא בן
לקחת לא יעלה בפיהם כי אתה יהוה
7 בחרת בם ותקים לך ולא על אלהים. על כן
נתת להם שמחת לב תחת ישנם ולילות
תחת עלות בקר תחת יגיעם ועמל תחת
8 מרי נפש. ולא יזכרו עוד ישנם ולילות
ולא יפקדו עוד עלות בקר ויגיעם ועמל
תחת מרי נפש. כי אם שמחת לב ישנם
ולילות תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת
9 מרי נפש. ולא יזכרו עוד ישנם ולילות
תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת מרי
נפש. כי אם שמחת לב ישנם ולילות תחת
10 עלות בקר ויגיעם ועמל תחת מרי נפש. ולא
יזכרו עוד ישנם ולילות תחת עלות בקר
ויגיעם ועמל תחת מרי נפש. כי אם שמחת
לב ישנם ולילות תחת עלות בקר ויגיעם
11 ועמל תחת מרי נפש. ולא יזכרו עוד ישנם
ולילות תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת
מרי נפש. כי אם שמחת לב ישנם ולילות
12 תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת מרי נפש.
ולא יזכרו עוד ישנם ולילות תחת עלות
בקר ויגיעם ועמל תחת מרי נפש. כי אם
שמחת לב ישנם ולילות תחת עלות בקר
ויגיעם ועמל תחת מרי נפש. ולא יזכרו עוד
13 ישנם ולילות תחת עלות בקר ויגיעם ועמל
תחת מרי נפש. כי אם שמחת לב ישנם
ולילות תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת
מרי נפש. ולא יזכרו עוד ישנם ולילות
14 תחת עלות בקר ויגיעם ועמל תחת מרי נפש.
כי אם שמחת לב ישנם ולילות תחת עלות
בקר ויגיעם ועמל תחת מרי נפש. ולא יזכרו
עוד ישנם ולילות תחת עלות בקר ויגיעם
ועמל תחת מרי נפש. כי אם שמחת לב
ישנם ולילות תחת עלות בקר ויגיעם ועמל
תחת מרי נפש. ולא יזכרו עוד ישנם ולילות

בראשית: שמות: ויקהל.

פרקים: ו.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם:
2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת:
3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:* ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
4 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
5 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:* וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים:
6 ושמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:* אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן:
7 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו ואת קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו:
8 את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך:
9 את השלחן ואת בדיו ואת כליו ואת הלחם הפנים: את המנרה הטהרה ואת נרתיה ואת נרתיקיה ואת כל כליה ואת השמן למאור:
10 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן:
11 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כליו את הכיור ואת כנו:
12 את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך השער לפתח החצר:

---

(1) שמ. 3: 32. 8: 26. 12: 49. ויק. 4: 1. 1: 3. 22: 16.
(2) ז. שה. 1: 6. ויק. 6: 9. 12: 17. 1: 9. ז. שמ. 1: 1.
(3) כה. 11. 28. ויק. 22: 7. ק. 13. 11. תה. 5: 8. ז. קה. 4: 7. ויק. 22: 10.
(4) שה. 3: 14. ויק. 1: 8. שמ. 1: 1. וש. 3: 9. 4: 10. ויק. 3: 1. 4: 5. 5: 6.
(5) שמ. 8: 14. ז. שה. 6: 13. ויק. 3: 14. ז. שה. 15: 20. שה. 1: 18. יב. 1: 20. ויק. 17: 14. 19. 16. שמ. 13: 17. 2. ויק. 4: 2. 17. 3. 21. 10: 13. 34. 15. 9. ויק. 2: 20. שמ. 20: 26. קה. 20. 7. ז. 20. יהש. 9: 14. ז. שמ. 1: 7. (6) ז. קה. 2: 5. 9. ויק. 5: 10. 20: 6. ז. שה. 6: 16. יהש. 13: 21. ז. קה. 4: 11. 5: 11.
(7) דב. 7: 13. שמ 24: 30. 26: 64. קה. 1: 11. וש. 12: 10. שמ. 19: 37.
(8) נה. 41: 4. 44: 6. 48: 12. ויק. 1: 17. 2: 8. 21: 6. 22: 13. 1: 4. 11. 4: 8. 11: 17. 16. 5.
(9) קה. 1: 7. 4: 14. ס. שה. 1: 8. ק. 8. 17. ס. שה. 2: 12. ויק. 6: 9. 10. 20: 6. ז. שה. 6: 16. יהש. 13: 21. ז. קה. 4: 11. 5: 11.
(10) קה. 10: 10. ס. שה. 12: 2. ויק. 4: 17. 3. 21. 10: 10. שמ. 20: 26. קה. 20. 7. ז.
(11) ויק. 1: 8. 17.
(12) ויק. 1: 20. שה. 25: 37. וש. 4: 2.
(13) ויק. 2: 1. שו. 1: 26. דב. 7: 13. 10: 16. ויק. 14: 10. דב. 10: 5. ויק. 6: 15.
(14) דב. 7: 9. 10: 6. ויק. 2: 18. 19: 12.
(15) שו. 1: 7. דב. 10: 6. ויק. 2: 18. שו. 43: 2. ויק. 14: 2. 19: 6.
(16) ויק. 1: 20. 2: 1. 3: 1. נה. 49: 2. בא. 6: 17. ויק. 12: 2. 16. 19: 4: 12. ויק. 2: 12. 13. ויק. 15. 21. קה. 26. 13. ויק. 10: 1.
(17) שו. 1: 28. דב. 8: 18.

3 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו׃ 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃ 5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃ 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו׃ 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃ 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ 9 חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים׃ 10 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו׃ 11 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי היער׃ 12 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו׃

13 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃ 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו׃ 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו׃ 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ׃ 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ׃ 6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו׃ 7 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים׃ 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה׃ 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים׃ 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם׃ 11 אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה׃ 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו׃

13 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃ 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה׃ 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃ 4 באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו׃ 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו׃

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃ 2 יהוה בציון גדול הוא ורם הוא על כל העמים׃ 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃ 4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃ 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא׃ 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם׃ 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו׃ 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם׃ 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו׃

10 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃ 2 עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברנה׃ 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃ 4 בואו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו׃ 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו׃

101 לדוד משפט וצדקה אשירה לך יהוה אזמרה׃ 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃ 3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי׃ 4 לב עקש יסור ממני רע לא אדע׃ 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל׃ 6 עיני בנאמני ארץ לשבת אתי הלך בדרך תמים הוא ישרתני׃ 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני׃ 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און׃

9 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו׃ 2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא׃ 3 אל תסתר פניך ממני ביום אצר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני׃ 4 כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו׃ 5 הכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי׃ 6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי׃ 7 דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות׃ 8 שקדתי ואהי כצפור בודד על גג׃ 9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו׃ 10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי׃ 11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני׃ 12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש׃ 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר׃ 14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד׃ 15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו׃ 16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך׃ 17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו׃ 18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם׃ 19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה׃ 20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט׃ 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃ 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃ 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה׃ 24 ענה בדרך כחי קצר ימי׃ 25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך׃ 26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים׃ 27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃ 28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃ 29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון׃

103 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו׃ 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו׃ 3 הסלח לכל עונך הרפא לכל תחלואיך׃ 4 הגאל משחת חייך העטרך חסד ורחמים׃ 5 השבע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך׃ 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃ 7 הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃ 8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד׃ 9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור׃ 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו׃ 11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו׃ 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו׃ 13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו׃ 14 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו׃ 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ׃ 16 כי רוח עברה בו ואינו ויכירנו עוד מקומו׃ 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׃ 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם׃ 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה׃ 20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו׃ 21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃ 22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה׃

104 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת הוד והדר לבשת׃ 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה׃ 3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח׃ 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט׃ 5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד׃ 6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים׃ 7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון׃ 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם׃ 9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ׃ 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון׃ 11 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם׃ 12 עליהם עוף השמים משכנו מבין עפאים יתנו קול׃ 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ׃ 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ׃ 15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד׃ 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע׃ 17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה׃ 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים׃ 19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו׃ 20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער׃ 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם׃ 22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון׃ 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב׃ 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך׃ 25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות׃ 26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו׃ 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו׃ 28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב׃ 29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון׃ 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה׃ 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו׃ 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו׃ 33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה׃ 35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה׃

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׃ 2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו׃ 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃ 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃ 5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו׃ 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו׃ 7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃ 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃ 9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק׃ 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃ 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם׃ 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה׃ 13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר׃ 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃ 15 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו׃ 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר׃ 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף׃ 18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו׃ 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׃ 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו׃ 21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו׃ 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים׃ 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם׃ 24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו׃ 25 הפך לבם לשנא עמו לערום בעבדיו׃ 26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו׃ 27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם׃ 28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו׃ 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם׃ 30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם׃ 31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם׃ 32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם׃ 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם׃ 34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר׃ 35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם׃ 36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם׃ 37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כשל׃ 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם׃ 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה׃ 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם׃ 41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר׃ 42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו׃ 43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו׃ 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו׃ 45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה׃

106 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו׃ 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת׃ 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעך׃ 5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃ 6 חטאנו עם אבתינו העוינו רשענו׃ 7 אבתינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך ימרו על ים בים סוף׃ 8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃ 9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר׃ 10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב׃ 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃ 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׃ 13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו׃ 14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃ 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃ 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃ 17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃ 18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃ 19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃ 20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב׃ 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃ 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף׃ 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃ 24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃ 25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃ 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃ 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃ 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃ 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃ 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃ 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃ 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃ 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃ 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם׃ 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃ 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃ 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃ 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃ 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃ 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃ 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃ 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם׃ 43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם׃ 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃ 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃ 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שובייהם׃ 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃ 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה׃

107 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃ 3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים׃ 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו׃ 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף׃ 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם׃ 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃ 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב׃ 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל׃ 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו׃ 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר׃ 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃ 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃ 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע׃ 17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו׃ 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות׃ 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃ 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃ 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה׃ 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃ 24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה׃ 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו׃ 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג׃ 27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃ 28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם׃ 29 יקם סערה לדממה וישתקו גליהם׃ 30 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם׃ 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃ 33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה׃ 34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה׃ 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃ 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃ 37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃ 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃ 39 וימעטו וישחו מעצר רע ויגון׃ 40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו ולא דרך׃ 41 וישגב אביון משוני וישם כצאן משפחות׃ 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃ 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי׃ 2 עורה נבל וכנור אעירה שחר׃ 3 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים׃ 4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ 5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך׃ 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ 7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ 8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ 9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃ 10 מי יובלני עיר מצור מי נחה אותי עד אדום׃ 11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ 12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃ 13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש׃ 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר׃ 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם׃ 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה׃ 5 וישתו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי׃ 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו׃ 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה׃ 8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׃ 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה׃ 10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם׃ 11 ינקש נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו׃ 12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתמו בניו׃ 13 יהי זרעו לאחרית במושב אחר ימח שמם׃ 14 יזכר עון אבותיו אל יהוה ואת חטאת אמו אל תמח׃ 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם׃ 16 אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכה לב למותמו׃ 17 ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃ 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו׃ 19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה׃ 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי׃ 21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃ 22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי׃ 23 כצל כנטותו הלכתי נערתי כארבה׃ 24 ברכי כשלו מצום ובשרי שמן׃ 25 ואני חרפה להמה יראוני יניעון ראשם׃ 26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃ 27 וידעו כי יד זאת ידך אתה יהוה עשית׃ 28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח׃ 29 ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃ 30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו׃ 31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו׃

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך׃ 2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רד בקרב אויביך׃ 3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃ 4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק׃ 5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃ 6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃ 7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש׃

111 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה׃ 2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃ 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃ 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃ 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר׃ 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו׃ 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד׃

112 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃ 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃ 3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד׃ 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃ 5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃ 6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׃ 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה׃ 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו׃ 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד׃ 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד׃

113 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃ 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם׃ 3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה׃ 4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו׃ 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃ 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ׃ 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון׃ 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו׃ 9 מושבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה׃

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃ 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃ 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור׃ 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור׃ 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב׃ 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים׃

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך׃ 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם׃ 3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה׃ 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון׃ 7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם׃ 8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן׃ 13 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים׃ 14 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם׃ 15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ׃ 16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם׃ 17 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה׃ 18 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

116 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ 2 כי הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ 3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא׃ 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי׃ 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם׃ 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע׃ 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי׃ 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי׃ 9 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים׃ 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד׃ 11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב׃ 12 מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ 13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא׃ 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו׃ 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי׃ 17 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃ 18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 19 בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלם הללויה׃

117 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים׃ 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃

118 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו׃ 3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו׃ 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו׃ 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃ 6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי׃ 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃ 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃ 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 12 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃ 13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃ 14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃ 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃ 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׃ 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה׃ 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃ 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ 20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃ 21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃ 22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃ 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃ 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃ 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא׃ 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃ 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃ 28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃ 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

119 אשרי תמימי דרך הלכים בתורת יהוה׃ 2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃ 3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ 4 אתה צוית פקודיך לשמר מאד׃ 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ 6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ 7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ 8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃ 9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ 10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ 12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ 14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ 15 בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך׃ 16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ 25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ 33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ 37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃ 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃ 43 ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטך יחלתי׃ 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃ 45 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ 51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ 53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ 54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃ 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃ 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ 67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃ 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ 78

ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה׳׃ 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה׳ אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני׃ 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את ה׳ אלהיכם מי ומי ההלכים׃ 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה׳ לנו׃ 10 ויאמר אלהם יהי כן ה׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה׳ כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ 12 ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ועלה על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה׳ נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה היה הבקר ורוח הקדים הנשא את הארבה׃ 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ 16 ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה׳ אלהיכם ולכם׃ 17 ועתה שא נא את חטאתי אך הפעם ועתירו אל ה׳ אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ 18 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה׳׃ 19 ויהפך ה׳ רוח ים חזקה מאד וישא את הארבה ויתקע אתו אל ים סוף לא נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ 20 ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ 21 ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ 22 ויט משה את ידו השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה׳ רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו לה׳ אלהינו׃ 26 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את ה׳ אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה׳ עד בואנו שמה׃ 27 ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ 29 ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך׃

ויאמר ה׳ אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ 3 ויתן ה׳ את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ 4 ויאמר משה כה אמר ה׳ כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ 6 וצעקה גדולה תהיה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ 7 וכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה׳ בין מצרים ובין ישראל׃ 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ 9 ויאמר ה׳ אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ 10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ 3 דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ 4 ואם ימעט הבית משה מהיות משה וילקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו׃ 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ 11 וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה׳׃ 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה׳׃ 13 והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ 14 והיה היום הזה לכם זכרון וחגתם אתו חג לה׳ לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ 16 וביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח׃ 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ 23 ועבר ה׳ לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח ה׳ על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה׳ לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ 27 ואמרתם זבח פסח הוא לה׳ אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה׳ את משה ואת אהרן כן עשו׃ 29 ויהי בחצי הלילה וה׳ הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה׳ כדברכם׃ 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי׃ 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם׃ 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ 36 וה׳ נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום וינצלו את מצרים׃ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף׃ 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה׳ מארץ מצרים׃ 42 ליל שמרים הוא לה׳ להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה׳ שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ 43 ויאמר ה׳ אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ 45 תושב ושכיר לא יאכל בו׃ 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו׃ 47 כל עדת ישראל יעשו אתו׃ 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה׳ המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה׳ את משה ואת אהרן כן עשו׃ 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא ה׳ את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים׃

ויקדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ 2 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה׳ אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ 3 היום אתם יצאים בחדש האביב׃ 4 והיה כי יבאך ה׳ אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה׃ 5 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג לה׳׃ 6 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ 7 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה׳ לי בצאתי ממצרים׃ 8 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה׳ בפיך כי ביד חזקה הוציאך ה׳ ממצרים׃ 9 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃ 10 והיה כי יבאך אל הארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ 11 והעברת כל פטר רחם לה׳ וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה׳׃ 12 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ 13 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה׳ ממצרים מבית עבדים׃ 14 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה׳ כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לה׳ כל פטר רחם הזכרים ובכל בכור בני אפדה׃ 15 והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה׳ ממצרים׃ 16 ויהי כשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 17 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 18 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם׃ 19 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 20 וה׳ הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 21 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

ויאמר ה׳ אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ 2 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ 3 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה׳ ויעשו כן׃ 4 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ 5 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ 6 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ 7 ויחזק ה׳ את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ 8 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן׃ 9 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה׳׃ 10 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ 11 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ 12 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה׳ אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ 13 ה׳ ילחם לכם ואתם תחרישון׃ 14 ויאמר ה׳ אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ 15 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ 16 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ 17 וידעו מצרים כי אני ה׳ בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ 18 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ 19 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 20 ויט משה את ידו על הים וישב ה׳ את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ 21 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 22 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ 23 ויהי באשמרת הבקר וישקף ה׳ אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ 24 ויסר את אפן מרכבתיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה׳ נלחם להם במצרים׃ 25 ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 26 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ה׳ את מצרים בתוך הים׃ 27 וישבו המים ויכסו את הרכבה ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ 28 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 29 ויושע ה׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ 30 וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה ה׳ במצרים ויראו העם את ה׳ ויאמינו בה׳ ובמשה עבדו׃

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה׳ ויאמרו לאמר אשירה לה׳ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ 3 ה׳ איש מלחמה ה׳ שמו׃ 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן׃ 6 ימינך ה׳ נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב׃ 7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ 10 נשפת רוחך כסמו ים צללו כעפרת במים אדירים׃ 11 מי כמכה באלם ה׳ מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה׳ עד יעבר עם זו קנית׃ 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה׳ מקדש אדני כוננו ידיך׃ 18 ה׳ ימלך לעלם ועד׃ 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב ה׳ עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ 21 ותען להם מרים שירו לה׳ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃ 25 ויצעק אל ה׳ ויורהו ה׳ עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ 26 ויאמר אם שמע תשמע לקול ה׳ אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה׳ רפאך׃ 27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃

ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃ 2 ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר׃ 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה׳ בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃ 4 ויאמר ה׳ אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׃ 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׃ 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי ה׳ הוציא אתכם מארץ מצרים׃ 7 ובקר וראיתם את כבוד ה׳ בשמעו את תלנתיכם על ה׳ ונחנו מה כי תלינו עלינו׃ 8 ויאמר משה בתת ה׳ לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה׳ את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא על נו תלנתיכם כי על ה׳׃ 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה׳ כי שמע את תלנתיכם׃ 10 והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה׳ נראה בענן׃ 11 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 12 שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה׳ אלהיכם׃ 13 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה׃ 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כהוה על הארץ׃ 15 וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן ה׳ לכם לאכלה׃ 16 זה הדבר אשר צוה ה׳ לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו׃ 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט׃ 18 ויכלו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו׃ 19 ויאמר משה אליהם איש אל ימתר ממנו עד בקר׃ 20 ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה׃ 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס׃ 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה׃ 23 ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה׳ שבתון שבת קדש לה׳ מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו וכל העדף הניחו לכם לשמר עד בקר׃ 24 ויניחו אתו עד בקר כאשר הורה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו׃ 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה׳ היום לא תמצאהו בשדה׃ 26 ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו׃ 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו׃ 28 ויאמר ה׳ אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃ 29 ראו כי ה׳ נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי׃ 30 וישבתו העם ביום השביעי׃ 31 ויקרא בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש׃ 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה׳ מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים׃ 33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני ה׳ למשמרת לדרתיכם׃ 34 כאשר צוה ה׳ את משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת׃ 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נשבת אכלו את המן עד באתם אל קצה ארץ כנען׃ 36 והעמר עשרית האיפה הוא׃

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה׳ ויחנו ברפידם ואין מים לשתת העם׃ 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה׳׃ 3 ויצמא שם העם למים ויליני העם על משה ויאמר למה זה העלתנו ממצרים להמת אתי ואת בני ואת מקני בצמא׃ 4 ויצעק משה אל ה׳ לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני׃ 5 ויאמר ה׳ אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת׃ 6 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל׃ 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את ה׳ לאמר היש ה׳ בקרבנו אם אין׃ 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים׃ 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי׃ 10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃ 11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ 12 וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׃ 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃ 14 ויאמר ה׳ אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים׃ 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה׳ נסי׃ 16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה׳ בעמלק מדר דר׃

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה׳ את ישראל ממצרים׃ 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ 4 ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה׃ 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים׃ 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה׃ 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה׳ לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם ה׳׃ 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה׳ לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃ 10 ויאמר יתרו ברוך ה׳ אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים׃ 11 עתה ידעתי כי גדול ה׳ מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם׃ 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים׃ 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב׃ 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב׃ 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים׃ 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו׃ 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה׃ 18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך׃ 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים׃ 20 והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון׃ 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך׃ 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא׃ 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃ 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 26 וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו המה׃ 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו׃

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃ 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה׳ מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃ 5 ועתה אם שמע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃ 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה׳׃ 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה׳ נעשה וישב משה את דברי העם אל ה׳׃ 9 ויאמר ה׳ אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה׳׃ 10 ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃ 11 והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד ה׳ לעיני כל העם על הר סיני׃ 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃ 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם׃ 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה׃ 16 ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה׳ באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ 19 ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ 20 וירד ה׳ על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה׳ למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ 21 ויאמר ה׳ אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה׳ לראות ונפל ממנו רב׃ 22 וגם הכהנים הנגשים אל ה׳ יתקדשו פן יפרץ בהם ה׳׃ 23 ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו׃ 24 ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל ה׳ פן יפרץ בם׃ 25 וירד משה אל העם ויאמר אלהם׃

ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר׃ 2 אנכי ה׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה׳ אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ 7 לא תשא את שם ה׳ אלהיך לשוא כי לא ינקה ה׳ את אשר ישא את שמו לשוא׃ 8 זכור את יום השבת לקדשו׃ 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ 10 ויום השביעי שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃ 11 כי ששת ימים עשה ה׳ את השמים ואת הארץ את הים וא

וּמְלֵאָה הַיָּם וְיִשְׁרְצוּ מַיִם נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
6 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
7 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
8 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
10 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
12 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
13 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃

פרק ה׳.

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃
2 זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃
3 וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃
4 וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
5 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃
6 וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃
7 וַיִּחְיֶה שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃
10 וַיִּחְיֶה אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
11 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
12 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃
13 וַיִּחְיֶה קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
14 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃

(1) שם 2: 9. 10. נכ 29: 11. (6) שם 38: 8. ויקר 15: 2. שה 1: 5. ויקר 4: 8. (7) שם 2: 2. מצח. שה 1: 10. 10: 14. (8) נכ 6: 2. ויקר 4: 6. נכ 6: 3. ויקר 1: 4. 8. (9) ויקר 1: 18. 5: 14. 15: 7. (10) ויקר 5: 8. 14. 4: 4. 9. (11) ויקר 5: 12. חב 1: 1. בא 17: 24. נכ 3: 9. 1: 16. ויקר 10: 6.

(12) בר 12: 4. (3) ויקר 5: 13. (5) חב 49: 9. 10. בר 7: 14. נכ 11: 1. 10. ש 15: 12. ויקר 22: 16. 5: 1. 6: 1. (6) נכ 53: 7. שמ 1: 29. 36. נ. שה 1: 19. ויקר 13: 8. 5: 8. 18. בר 3: 9. 4: 10. ויקר 4: 5. (7) ויקר 4: 2. (8) ויקר 4: 8. 10. 14: 2. 15: 2. שה 141: 2. ויקר 8: 3. 4.

(9) שה 40: 3. ויקר 14: 3. ש 4: 11. 5: 6. בא 20: 28. ש 3: 24. נ. שה 6: 20. 7: 23. שה 1: 7. שה 1: 14. בר 9: 12. נ. שה 1: 18. 19. ד. שה 1: 1. שמ 1: 7. ויקר 14: 4. בר 4: 1. 6: 25. ויקר 7: 9. 11: 9. 14: 6. (10) שה 19: 6. נ. שה 2: 5. 9. ויקר 1: 6. 20: 6. 22: 5. (11) ויקר 4: 4. 6. שה 68: 17. בר 7: 10. בר 12: 22. (12) ויקר 4: 11. (13) בא 2: 10. ויקר 5: 3. נ. בר 29: 11. ש 9: 5. 16: 27. נ. ער 6: 16. נ. שה 4: 11. 5: 11. ויקר 1: 6. 16. 7: 10. (14) ויקר 19: 4. 9: 10.

(1) ויקר 5: 5-7. 4: 7. (2) בר 6: 3. ויקר 19: 5. 9. 11. שה 45: 4. 5. בר 6: 11. ויקר 14: 14. (3) ויקר 4: 7. (4) בר 6: 2.

[1] שה: בר בא ובלא. [2] שה: בר ובלא. [3] שה: בר. [4] שה: בר.

5 وچه ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
بەندە: ئەی. سەرەڕای ئەوەی: ئەو: هەبێت
ئەمەش ڕوونە: ئەگەر هەر کەسێک
6 هەبێت هەوڵ بدات بۆ ئەوەی
ئەوەی هەیە بەدەست بێنێت، ئەوا
دڵنیا بە کە ئەو هەوڵەی دەدات
بۆ ئەوەی هەیە بەدەست بێنێت،
هەروەها ئەوەی هەیە بەدەست
دێنێت: هەروەها ئەوەی هەیە
بەدەست دێنێت: ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە.
7 وچه ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
8 ئەمەش ڕوونە: ئەی. سەرەڕای ئەوەی:
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
9 وچه ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
ئەمەش ڕوونە: ئەی. سەرەڕای ئەوەی:
ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
10 هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
11 ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
12 وچه ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
13 ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
14 ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
15 ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
16 ئەگەر هەر کەسێک هەبێت
هەوڵ بدات بۆ ئەوەی هەیە
بەدەست بێنێت، ئەوا ئەو
هەڵدەستێت بە: هەروەها
ئەوەی هەیە بەدەست دێنێت:
17 هەتا دێیەکی هەوڵ هەبێت هەوڵ
هەبێت بۆ هەوڵ هەبێت هەوڵ
هەبێت بۆ هەوڵ هەبێت هەوڵ
هەبێت بۆ

ולא ידעו את כל הרעה אשר עשה שאול לגבעונים: 16 ויהי ברעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה ויבקש דוד פני יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: 17 ויאמר המלך לגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ויברכו את נחלת יהוה: 18 ויאמרו לו אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 19 ויאמרו למלך האיש כלנו היה לנו ומתמנו ונשמדנו מהתיצב בכל גבול ישראל: 20 יתן לנו שבעה אנשים מבניו ונוקעם ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן: 21 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול בשבעת יהוה ויעמד המלך ויקח את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת בן שאול ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי: 22 ויקח את העצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאנשי יבש גלעד אשר גנבו מרחוב בית שן אשר תלום שם פלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: 23 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויקבצו את עצמות המקבים ויקברו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן:

24 ופלשתים עוד מלחמה עם ישראל וירד דוד והעבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: 25 ויבי היה סבי בנוב המכה בבני הרפה ומשקל חניתו שלש מאות שקל נחושת ובו חדש: 26 ואבישי בן צרויה הוא הכה את הספי מבני הרפה: 27 ויהי עוד מלחמה בגוב ויכה סבכי החושתי את סף אשר מבני הרפה: 28 ויהי עוד מלחמה בגוב ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים: 29 ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ואשר ששת אצבעות ידו ורגלו ששה ששה עשרים במספר גם הוא ילד להרפה: 30 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד: 31 אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

פרק כב.

1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומיד שאול: 2 ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי: 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: 5 כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני: 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: 12 וישת חשך סביבותיו סכת חשרת מים עבי שחקים: 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש: 14 יהרם מן השמים יהוה ועליון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם: 16 ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל מגערת יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: 18 יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: 20 ויוצאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: 24 ואהי תמים לו ואשתמר מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: 30 כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: 33 האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי: 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי: 36 ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם: 42 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוץ אדקם אפרקם: 44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: 45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם: 47 חי יהוה ומבורך צורי וירום אלוה צור ישעי: 48 האל הנתן נקמות לי ומוריד עמים תחתי: 49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

פרק כג.

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים: 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל עולם שם ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו: 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכתב אש באשבתם שרפו: 8 אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חללים בפעם אחת: 9 ואחריו אלעזר בן דודו האחחי בן השלשה הגבורים עם דוד בחרפם את פלשתים נאספים שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם ויך ביד פלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק יד אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט: 11 ואחריו שמה בן אגא הררי על שלשה בלחי הפלשתי ויתאספו פלשתים לחיה ושם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: 13 וישלשה מן השלשים ירדו ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם: 15 ויתאו ויאמר דוד ומי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: 16 ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות אתם ויסכם ליהוה: 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם באו ולא אבה לשתות אתם אלה עשו שלשת הגבורים: 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשה ויעש את חניתו על שלש מאות חלל ויהי לו שם בשלשה: 19 הלא נכבד בשלשה היה להם שר ואל השלשה לא הגיע: 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את הארי בתוך הבור ביום השלג: 21 והוא הכה את איש מצרי האיש מראה בחנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם לו בין שלשת הגבורים: 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא הגיע ויעמידהו דוד על משמעתו: 24 עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם: 25 שמות הגבורים אשר לדוד חלץ הפלוני עירא בן עקש התקועי: 26 חלץ הפלטי חלץ מן בנימן: 27 אבי עזר הענתתי מבוניי החושתי: 28 צלמון האחחי מהרי הנטופתי: 29 חלב בן בענה הנטופתי איתי בן הבעה מגבעת בני בנימן: 30 בניה הפרעתוני חדי נחלי געש: 31 אבי עלבון הבעתי עזמות הברומי: 32 אליחבא השעלבני בני יסן יהונתן: 33 שמה ההררי אחיאם בן שרר הערארי: 34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני: 35 חצרו הכרמלי פערי הארבי: 36 יגאל בן נתן מצובה בני הגדי: 37 צלק העמוני נחרי הבארתי נושא כלי יואב בן צרויה: 38 עירא היתרי גרב היתרי: 39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה:

פרק כד.

1 ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם: 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם ככהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: 4 ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך הנחל לגד ואל יעזר: 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה עד באר שבע: 8 וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום: 9 ויתן יואב את מספר פקדת העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר והדבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך: 13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך והיום ראה ודע מה אשיב שלחי דבר: 14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו ובכף אדם אל אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש: 16 וישלח המלאך את ידו על ירושלם להשחיתה וינחם יהוה על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני היבוסי: 17 וידבר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי והצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: 18 ויבא גד ביום ההוא אל דוד ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארוניה היבוסי: 19 ויעל דוד כדבר גד אשר צוה יהוה: 20 וישקף ארוניה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארוניה וישתחו למלך על אפיו ארצה: 21 ויאמר ארוניה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארוניה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה והמורגים לעצי הבקר ולקלון: 23 הכל נתן ארוניה המלך לפני המלך ויאמר ארוניה אל המלך יהוה אלהיך יעתרך: 24 ויאמר המלך אל ארוניה לא כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

---

(16) בר. 49: 10. שמ. 121: 6. מל. 21: 4.
(17) שמ. 23: 1. 36: 8. שמ. 10: 11. 14. בר. 25: 8. מל. 21: 4.

(1) מל. 6: 1.
(2) שמ. 18: 10. כה. 1: 19. ב. דבה. 29: 25-28.
(3) מל. 5: 8. שמ. 30: 1. מל. 6: 9.
(4) שמ. 141: 2. כה. 1: 10.
(5) מל. 18:16. ב.-בר. 22: 8. ו. שב. 19: 11. בה. 4: 31.
(7) שו. 38: 22. מל. 16: 2. בר. 2: 13. מל. 9: 4.
(8) ו. 51: 25. בר. 7: 4. מל. 16: 3. שו. 14: 19.
(9) מל. 16: 3.
(10) בר. 14: 12. מל. 9: 1. 16: 4.
(11) בה. 1: 20. שמ. 15: 23.
(12) בר. 13: 10. בר. 8: 9.
(13) מל. 14: 6. 19: 17. 9: 11: 12. 14.

(1) כה. 10: 18. מל. 8: 10. כה. 8: 31. מל. 17: 8. 20: 1. 9: 2. 11.
(2) שמ. 2: 2. 10.
(3) שמ. 10: 4. בה. 7: 12. מל. 9: 10.
(4) שמ. 6: 6. 7: 3. 8: 7. שמ. 12: 23. שו. 9: 4.
(5) מל. 11: 7. 9: 10.
(6) שמ. 3: 21. בר. 2: 19. ו. 8: 3. מל. 6: 16.
(7) שמ. 2: 4. בשמ. 3: 17. בה. 7: 8.
(8) שמ. 1: 6.
(9) שמ. 2: 5-7.
(10) מל. 9: 5.
(11) בר. 2: 2. מל. 9: 1.

---

[1] שמ: ישנה. [2] שמ: בני נשה. [3] שמ: ובשנה. [4] שמ: שבתבשנה.

12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא׃
13 יראת יהוה שנאת רע גאון וגאות ודרך רעה ופי תהפכות שנאתי׃
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה׃
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו צדק׃
16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק׃
17 אני אהביי אהב ומשחרי ימצאני׃
18 הון ועושר אתי הון עתק וצדקה׃
19 טוב פריי מחרוץ ומפז תבואתי מכסף נבחר׃
20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט׃
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא׃
22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׃
23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ׃
24 באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי מים׃
25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׃
26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל׃
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום׃
28 באמצו שחקים ממעל בעזזי עינות תהום׃
29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ׃
30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת׃
31 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם׃
32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אצרי מוסר וחכמו ואל תפרעו׃
33 אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות פתחי׃
34 כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃
35 ורשע לכדו חמסיו ובחבלי חטאתו יתמוך׃
36 כי מצאי חטא נפשו כל משנאי אהבו מות׃

פרק ט׳

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׃
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת׃
4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו׃
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃
6 עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה׃
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃
8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח׃
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה׃
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים׃
12 חכמת לך בנפשך ואם לצת לבדך תשא׃
13 אשת כסילות המיה פתיות ובל מה יודעה׃
14 ותשב לפתח ביתה על כסא מרומי קרת׃
15 לקרא לעברי דרך המיישרים אורחותם׃
16 פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו׃
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים תערב׃
18 ולא ידע כי רפאים שמה בעמקי שאול קהלתיה׃

פרק י׳

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכסיל בן תוגת אמו׃
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃
3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והון רשעים יהדף׃
4 רוד כף עושה רמיה ויד חרוצים תעשיר׃
5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש׃
6 ברכות לראש צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב׃
8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים יוולל׃
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע׃
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יוולל׃
11 מקור חיים פי צדיק וחמס יכסה פי רשעים׃
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב׃
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרבה׃
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם׃
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת׃
17 ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכיח מתעה׃
18 כסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל׃
19 ברב דברים לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי לבות ימותו באין׃
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה׃
23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה׃
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן׃
25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם׃
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו׃
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד׃
29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און׃
30 צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ׃
31 פי צדיק יניב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות׃

פרק י״א

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו׃
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה׃
3 תם ישרים תנחם ושדד בוגדים יהרסם׃
4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות׃
5 צדקת תם תיישר דרכו וברשעתו יפול רשע׃
6 צדקת ישרים תצילם ובהוות בוגדים יתפשו׃
7 במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה׃
8 צדיק מצרה חולצה ויבא רשע תחתיו׃
9 בפה חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו׃
10 בטוב צדיקים תעלוץ קריה ובאבד רשעים רנה׃
11 בברכת ישרים תרום קריה ובפי רשעים תהרס׃
12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש׃
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועצים׃
15 רע יראה נרעה ערב שונא מחברת ובטח׃
16 אשת חן תתמך כבוד ותמכו עריצים עושר׃
17 גומל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי׃
18 פעלת רשע שקר זורע צדקה שכר אמת׃
19 כן צדקה לחיים ורודף רעות למותו׃
20 תועבת יהוה עקשי לב ורצוי תמימי דרך׃
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט׃
22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם׃
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה׃
24 יש מפזר ועוד יוסף ויש חוסך יותר אך למחסור׃
25 נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא׃
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר׃
27 שחר טוב יבקש רצון ורודף רעה תבואנו׃
28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה יפרחו צדיקים׃
29 עוכר ביתו נחל רוח ועבד אויל לחכם לב׃
30 פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם׃
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃

פרק י״ב

1 אוהב מוסר אוהב דעת ושונא תוכחת בער׃
2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע׃
3 לא יתכון אדם ברשע ושורש צדיקים בל ימוט׃
4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה׃
5 מחשבות צדיק משפט ועצות רשעים מרמה׃
6 דברי רשעים ארבו דם ופי ישרים יצילם׃
7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד׃
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז לב יהיה לבוז׃
9 נקלה ועבד לו מאיש מכבד וחסר לחם׃
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
11 עבד אדמתו ישבע לחם ורודף ריקים חסר לב׃
12 חמד רשע מצוד רע ושורש צדיקים יתן׃
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק׃
14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו׃
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם׃
16 כעס אויל ביום יודע ומכסה קלון ערום׃
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקר מרמה׃
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃
19 שפת אמת תכון לעד ועד אשר רגע לשון שקר׃
20 מרמה בלב חורשי רע וליועצי שלום שמחה׃
21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃
22 תועבת יהוה שפתי שקר ועושי אמונה רצונו׃
23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
24 יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס׃
25 דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנו׃
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃
27 לא יחרך רמיה ציד איש והון אדם יקר חרוץ׃
28 בדרך צדקה חיים ונתיב נתיבתה אל מות׃

פרק י״ג

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃
3 נוצר פיו שמר נפשו פוצה שפתיו מחתה לו׃
4 נפש עצל תאוה ואין ונפש חרוצים תדשן׃
5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר׃
6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃
7 יש מתעשר ואין כל מחסנו ויש מתרושש והון רב׃
8 כופר נפש איש עשרו וגער לא שמע רש׃
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃
10 רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה׃
11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה׃
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה׃
13 בז לדבר הוא יחבל לו ויירא מצוה הוא ישלם׃
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות׃
15 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן׃
16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת׃
17 מלאך רשע יפול ברע וציר אמונים מרפא׃
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד׃
19 תאוה נחמדה שבעה נפש וכסילים תועבת מרע סור׃
20 הולך את חכמים חכם יהיה ורועה כסילים ירוע׃
21 חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב׃
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׃
23 רב תבואת רושים ויש נספה בלא משפט׃
24 חושך שבטו שנא בנו ואהבו שחרו מוסר׃
25 צדיק אכל לשבע נפשו וכרס רשעים תחסר׃

פרק י״ד

1 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו׃
3 בפי אויל חוטר גאוה ושפתי חכמים תצרנה׃
4 אפס בקר אבוס נקי ורבת תבואות בכח שור׃
5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקרים׃
6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה׃
7 לך מנגד לאיש כסיל ובל זעת שפתי דעת׃
8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה׃
9 כסילים יליץ אשם ובין ישרים רצון׃
10 לבב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃
11 בית רשעים יחרב ואהל ישרים יפרח׃
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
13 גם בשחוק יכאב לב ואחרית שמחה תוגה׃
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃
15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו׃
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח׃
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא׃
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת׃
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק׃
20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים׃
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי הוא׃
22 הלא יתעו חורשי רע וחסד ואמת חורשי טוב׃
23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת׃
25 מציל נפשות עד אמונים ויפיח כזבים מרמות׃
26 ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה׃
27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממוקשי מות׃
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון׃
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת׃
30 חיי בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה׃
31 עשק דל חרף עשהו ומחונן אביון כבדנו׃
32 ברעתו יהדף רשע ובמותו צדיק חוסה׃
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע׃
34 צדקה תרום גוי וחסד לאומים חטאת׃
35 רצון מלך לעבד משכיל וחמתו תהיה מביישת׃

פרק ט״ו

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף׃
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃
3 בכל מקום עיני יהוה צופות רעים וטובים׃
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃
5 אויל ינאץ מוסר אביו ושומר תוכחת יערום׃
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן׃
8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃
9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב׃
10 יסר רע לעוזב ארח שונא תוכחת ימות׃
11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם׃
12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃
13 לב שמח ייטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת׃
15 כל ימי עני רעים ונוטב לב משתה תמיד׃
16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו׃
17 טוב ארוחת ירק ואהבה שם מאבוס שור אבוסה ושנאה בו׃
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב׃
19 דרך עצל כמסוכת חדקים וארחות ישרים סלולה׃
20 בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו׃
21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה ישר ילך׃
22 הפר מחשבות באין סוד ובריב יועצים תקום׃
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב׃
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה׃
25 בית גאים יסח יהוה ויציב גבול אלמנה׃
26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהורי אמרי נעם׃
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם׃
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב׃
33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה׃

פרק ט״ז

1 מערכי לב לאדם ומיהוה מענה לשון׃
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה׃
3 גול אל יהוה מעשיך והכן מחשבותיך׃
4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה׃
5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה׃
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע׃
7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלים אתו׃
8 טוב מעט בצדקה מרבות תבואת בלא משפט׃
9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה כונן צעדו׃
10 קסם על שפתי מלך במשפט לא יעל פיו׃
11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס׃
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא׃
13 רצון מלכים שפתי צדק וידבר ישרים יאהב׃
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃
16 קנה חכמה מפז ולקנות בינה נבחר מכסף׃
17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו׃
18 לפני שבר גאון ולפני כשלה גבה רוח׃
19 טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את גאים׃
20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשרי הוא׃
21 לחכם לב יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח׃
22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוילים אולת׃
23 לב חכם ישכיל פיו ועל שפתיו יוסיף לקח׃
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם׃
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
26 נפש עמל עמלו לו כי אכפו עליו פיהו׃
27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת׃
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃
29 איש חמס יפתה רעהו והולכו בדרך לא טוב׃
30 קרץ עיניו לחשב תהפכות מלעיו מבצע רעה׃
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא׃
32 טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר׃
33 בחיק יוטל הגורל ומיהוה כל משפטו׃

פרק ט״ז

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
2 משכיל בעבד מבזה בן ובתוך אחים יחלק נחלה׃
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה׃
4 מרע מקשיב על שפת שקר אזן הוות על לשון הוות׃
5 לועג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה׃
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם׃
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה יכשיל׃
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפרידי אלוף׃
10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה׃
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃
12 פגוש דב שכול ואל כסיל באולתו׃
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו׃
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע אל תריב׃
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין׃
17 בכל עת אוהב הרע ואח לצרה יולד׃
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב לפני רעהו׃
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃
20 עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברע׃
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל׃
22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם׃
23 שחד מחיק רשע להטות ארחות משפט׃
24 נגד פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ׃
25 כעס לאביו בן נבל ומר לה יולדתו׃
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על ישרם׃
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃
28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון׃

פרק י״ז

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
2 משכיל בעבד מבזה בן ובתוך אחים יחלק נחלה׃
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה׃
4 מרע מקשיב על שפת שקר אזן הוות על לשון הוות׃
5 לועג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה׃
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם׃
7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה יכשיל׃
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפרידי אלוף׃
10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה׃
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃
12 פגוש דב שכול ואל כסיל באולתו׃
13 משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו׃
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע אל תריב׃
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃
16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין׃
17 בכל עת אוהב הרע ואח לצרה יולד׃
18 אדם חסר לב תוקע כף ערב לפני רעהו׃
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃
20 עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברע׃
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל׃
22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם׃
23 שחד מחיק רשע להטות ארחות משפט׃
24 נגד פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ׃
25 כעס לאביו בן נבל ומר לה יולדתו׃
26 גם לענוש צדיק לא טוב להכות נדיבים על ישרם׃
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃
28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון׃

פרק י״ח

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע׃
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו׃
3 בא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה׃
4 מים עמקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה׃
5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט׃
6 שפתי כסיל יבואו בריב ופיו למהומות יקרא׃
7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו׃
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית׃
10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב׃
11 הון עשיר קרית עזו וכחומה משגבה במשכיתו׃
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה׃
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה׃
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישאנה׃
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת׃
16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו׃
17 צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרהו׃
18 גורלות ישבית בין ובין עזים יפריד׃
19 אח נפשע מקרית עז ומדנים כבריח ארמון׃
20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע׃
21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה׃
22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃
23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות׃
24 איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃

פרק י״ט

1 טוב רש הולך בתומו מעקש שפתיו והוא כסיל׃
2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃
3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה תזעף לבו׃
4 הון יוסיף רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃
5 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט׃
6 רבים יחלו פני נדיב ואוהב לכל איש מתן׃
7 כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעיו רחקו ממנו אמרי אבד הם לו׃
8 קנה לב אהב נפשו שומר תבונה למצא טוב׃
9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃
10 לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משול בשרים׃
11 שכל אדם ארך אפו ותפארתו עבור על פשע׃
12 כנהמת כפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו׃
13 הוות לאביו בן כסיל ומדיני אשת מדיני׃
14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃
15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃
16 שומר מצוה שומר נפשו בוזה דרכיו ימות׃
17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו׃
18 יסר בנך כי יש תקוה ואל הריעו תשא נפשו׃
19 גדול חמה נושא עונש כי אם תציל ועוד תוסיף׃
20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃
21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃
22 תאות אדם חסדו ורש טוב מאיש כזב׃
23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע׃
24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיו לא ישיבנה׃
25 לץ תכה ופתי יערם ומבין הוכח ויבין דעת׃
26 משדד אב מגרש אם בן מכלים ומחפיר׃
27 חדל בני לשמע מוסר ומאמרי דעת תשגה׃
28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און׃
29 נכונו לצים שפטים ומגפות לגב כסילים׃

פרק כ׳

1 אך יין לץ שכר הומיה וכל שוגה בהם לא יחכם׃
2 כנהמת כפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו׃
3 תפארת לאיש שבת מריב וכל כסיל יתגלע׃
4 מחרף לא יחרוש בסתיו ושאל בקצירו ואין׃
5 עצה בלב איש כמים עמקים ואיש תבונה ידלנה׃
6 רבים יקראו איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא׃
7 מתהלך בתומו צדיק אשרי בניו אחריו׃
8 מלך ישב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע׃
9 מי יאמר זכיתי לבבי טהרתי מחטאתי׃
10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם׃
11 גם בעלילותיו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו׃
12 אזן שומעת ועין רואה יהוה עשה גם שניהם׃
13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם׃
14 רע רע יאמר הקונה ואז לדרכו יתהלל׃
15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת׃
16 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃
17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיו חצץ׃
18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה׃
19 גלה סוד הולך רכיל ועם פתה שפתיו אל תתערב׃
20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו בקרב אפלה׃
21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך׃
22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך׃
23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃
24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו׃
25 מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר׃
26 מזרה רשעים מלך חכם ויעביר עליהם אופן׃
27 נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי בטן׃
28 חסד ואמת נצרוהו מלך וסעד בצדקה כסאו׃
29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה׃
30 חבורות פצע מרק רע ונגעים חדרי בטן׃

פרק כ״א

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו׃
2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃
3 עשות צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃
4 רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת׃
5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור׃
6 פעלת אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות׃
7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט׃
8 הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו׃
9 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובבית חבר׃
10 נפש רשע אוה רע לא יחן בעיניו רעהו׃
11 בענש לץ יחכם פתי ובהודיע לחכם יקח דעת׃
12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע׃
13 אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה׃
14 מתן בסתר יכפה אף ושוחד בחק חמה עזה׃
15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃
16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׃
17 אוהב שמחה איש מחסור אוהב יין ושמן לא יעשיר׃
18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד׃
19 טוב שבת במדבר מאשת מדינים וכעס׃
20 אוצר נחמד ושמן במעון חכם וכסיל אדם יבלענו׃
21 רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד׃
22 עיר גבורים עלה חכם וירד עז מבטחה׃
23 שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו׃
24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון׃
25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות׃
26 כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך׃
27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו׃
28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר׃
29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו׃
30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד יהוה׃
31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃

פרק כ״ב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב׃
2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃
3 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃
7 עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה׃
8 זורע עולה יקצור און וחמתו תכלה׃
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל׃
10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון׃
11 אוהב טהר לבב חן שפתיו רעהו מלך׃
12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃
13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם׃
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות מבטחך ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך׃
22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער׃
23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃
24 אל תתרע את איש חמות ואת איש חמה לא תבוא׃
25 פן תאלף ארחותיו ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל תהי בתקעי כף תקע ערבים׃
27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מעם ביתך׃
28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך׃
29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב לא יתיצב לפני חשכים׃

פרק כ״ג

1 כי תשב לסעוד את מושל בין תבין את אשר לפניך׃
2 ושמת שכין לגרונך אם בעל נפש אתה׃
3 אל תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא׃
4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל׃
5 התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים׃
6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃
7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אמר לך אכל ושתה ולבו בל עמך׃
8 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃
9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך׃
10 אל תסג גבול עולם ושדי יתומים אל תבא׃
11 כי גאלם חזק הוא הוא יריב את ריבם אתך׃
12 הביאה לוסר לבך ואזניך לאמרי דעת׃
13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות׃
14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃
15 בני אם חכם לבך שמח גם לבי אני׃
16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃
17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃
18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃
20 אל תהי בסבאי יין בזוללי בשר לאכל׃
21 כי סבא וזולל יורש ומנמנם תלביש קרעים׃
22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבז כי זקנה אמך׃
23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃
24 גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו׃
25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃
26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה׃
27 כי שוחה עמקה זונה ובור צר נכריה׃
28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף׃
29 למי אוי למי אבוי למי שיחות למי חפרורי עינים׃
30 למאחרים על היין לבאי לחקר מסך׃
31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃
32 באחרית כנחש יפתש וכצפעוני יפרש׃
33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃
34 והיית כשוכב בלב ים וכשוכב בראש חבל׃
35 הכוני בל חליתי חבלוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

פרק כ״ד

1 אל תקנא באנשי רע ואל תתאו להיות אתם׃
2 כי שוד יהגה לבם ועמל תדברנה שפתותם׃
3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃
4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃
5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח׃
6 כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועצים׃
7 רמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃
8 חושב להרע בעל זמות יקרא׃
9 זמת אויל חטאת ותועבת לץ אדם׃
10 התרפית ביום צרה צר כחך׃
11 הצל לקחים למות ונדחים להרג אל תחשך׃
12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכין לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע ושב לאדם כפעלו׃
13 אכל בני דבש כי טוב ונפת על חכך׃
14 כן ד

9 ואם־מן־העזים קרבנו לעלה זכר תמים יקריבנו׃ 10 וסמך את־ידו על־ראש העלה ושחט אתו על־ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בניו הכהנים את־דמו על־המזבח סביב׃ 11 והפשיט את־העלה וניתח אתה לנתחיה׃ 12 ונתנו בני אהרן הכהן את־הראש ואת־הנתחים את־הפדר וערכו על־העצים אשר על־האש אשר על־המזבח׃ 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח־ניחח ליהוה׃ 14 ואם־מן־העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן־התרים או מן־בני היונה את־קרבנו׃ 15 והקריבו הכהן אל־המזבח ומלק את־ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על־קיר המזבח׃ 16 והסיר את־מרסו בנוצתו והשליך אתו אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן׃ 17 ושסע אתו בשסעיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על־העצים אשר על־האש אשה ריח־ניחח ליהוה׃

ד

1 ונפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא־תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ 2 אם־הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על־חטאתו אשר חטא פר בן־בקר תמים ליהוה לחטאת׃ 3 והביא את־הפר אל־פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את־ידו על־ראש הפר ושחט את־הפר לפני יהוה׃ 4 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל־אהל מועד׃ 5 וטבל הכהן את־אצבעו מן־הדם והזה משבע פעמים לפני יהוה את־פני הפרכת׃ 6 ומן־הדם יתן על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם יצק אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד׃ 7 ואת כל־החלב מפר החטאת ירים ממנו את־החלב המכסה על־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב׃ 8 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על־הכסלים ואת היתרת על־הכבד על־הכליות יסירנה׃ 9 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ 10 ואת־עור הפר ואת כל־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבו וכרעיו׃ 11 ואת־עור הפר ואת כל־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבו וכרעיו׃ 12 והוציא את כל־הפר אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהורה אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים באש על־שפך הדשן יישרף׃ 13 ואם כל־עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃ 14 והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן־בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ 15 וסמכו זקני העדה את־ידיהם על־ראש הפר לפני יהוה ושחט את־הפר לפני יהוה׃

1: כהנים. 2: תמים. 3: שעיר. 4: לחטאת.

(9) ויק. 17: 15. שמ. 29: 2. 3. (10) ויק. 12: 12. 13: 8. יש. 9: 19. 22. ויק. 16: 10. (11) ויק. 11: 9. שמ. 37: 5. 9. 10. 14. (12) נש. 14: 13. ויק. 12: 5. נש. 60: 8. בר. 1: 9. ס. 2: 1. 5. 7. (13) ויק. 6: 12. 16. 19. 3: 4. שה. 7: 19. ויק. 14: 7. 15: 4. (14) ויק. 8: 13. 9: 12. 15: 1. (15) ויק. 10: 7. נש. 27: 13. ויק. 16: 17. 19: 6. 12: 10. דב. 2: 44. 7: 14. 18. 27. (16) ויק. 4: 4. 5: 8. 19: 4. (17) ויק. 1: 4. 8: 4: 8. 16: 5. 19: 6. (18) ויק. 11: 2. 9. 7. 9. 10. 19: 5. 10. 19: 5. 13: 10. 18: 6. (19) ויק. 15: 5. 8. 8: 5. 16: 18. 21.

(2) נש. 66: 7. ויק. 4: 19. (3) ויק. 17: 3. 9. 10. 13: 1. (4) ויק. 9: 10. 19. 17: 18. דב. 8: 10. ויק. 12: 2. ס"ת. 1: 16. (5) יש. 2: 9. ויק. 2: 27. 15: 19. (6) ויק. 12: 4. 11: 3. (7) דב. 10: 13. 21. 12: 1. ויק. 12: 3. 20: 2. (9) ס"א. 10: 18. ס"ת. 12: 31. ויק. 3: 1. 4. ויק. 20: 2. 3. 9: 1. (10) ויק. 11: 15. 19: 1. יש. 1: 9. 2: 5. דב. 3: 1. (11) ס"א. 8: 33. 34. 37: 16. 20. ויק. 14: 26. (12) יש. 96: 11. נש. 49: 13. ויק. 18: 20. 8: 13. 11: 10. 10: 6. (13) ויק. 12: 5. (14) ס"א. 19: 4. ויק. 12: 6. 17: 3. דב. 7: 25. 12: 7. (15) נש. 59: 19.

16 יְהוָה עָשָׂה מִשְׁפָּט הִנָּקַשׁ רָשָׁע בְּפֹעַל כַּפָּיו הִגָּיוֹן סֶלָה׃
17 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיֵי שְׁכַחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנָיִים תֹּאבֵד לָעַד׃
18 קוּמָה יְהוָה אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃
19 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

פרק י׳

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃
5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃
7 אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ וּמִרְמָה וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ׃
9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
10 יָדְכֶּה יָשֹׁחַ וְנָפַל בְּעָצְמוֹתָיו חֵלְכָה׃
11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃
12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
13 עַל מָה נִאַץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃
14 רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יֶעֱזָב חֶלְקָה אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר יָתוֹם׃
15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע דָּרְשָׁה רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃
16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּה יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לְהַעֲרִיץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ׃

פרק י״א

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נֻדִּי הָרְכֶם צִפּוֹר׃
2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל יְשָׁרֵי לֵב׃
3 כִּי הָרְסוּן יְסוֹדוֹת צַדִּיק מָה פָּעָל׃
4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
6 יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

פרק י״ב

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית לְדָוִד הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃
2 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃
3 יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃
4 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃
5 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
6 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃
7 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃
8 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

(17) בד׳ 3: 15. ירמ׳ 11: 20.
(1) תה׳ 7: 2. 7. ירמ׳ 12: 3. 17: 9. 12. 17: 3.
(2) תה׳ 7: 4-6. ירמ׳ 12: 4. 9. 16: 10.
(3) ירמ׳ 13: 12. 14. 17: 8.
(4) ירמ׳ 18: 18.
(5) תה׳ 7: 8. 11. 25: 11. 36. ירמ׳ 11: 2. 12: 2. 6.
(6) משל׳ 1: 14. מש׳ 2: 9.
(7) תה׳ 7: 21. ירמ׳ 11: 7. 18. 12. 17. 17: 15.
(8) מל׳ 32: 32. תה׳ 12: 1. מש׳ 4: 3. ירמ׳ 3: 5. 20: 12. 15. 21: 27. 17: 8.
(9) ירמ׳ 2: 7.
(10) נח׳ 33: 1. בד׳ 9: 6. מש׳ 26: 52. ירמ׳ 14: 12.
(11) ירמ׳ 11: 7.
(12) ירמ׳ 13: 3.
(13) תה׳ 13: 1-3. משל׳ 24: 5. ס. תה׳ 2: 9. ירמ׳ 16: 14. ס. תה׳ 18: 38. ס. תה׳ 2: 10. 12.
(14) ירמ׳ 12: 9. 19: 20. ס. תה׳ 9: 2. 10. ס. תה׳ 20: 7.
(15) ירמ׳ 16: 2. 19: 20. 20: 4.
(16) ירמ׳ 14: 9. 19: 20. 20: 4.
(17) ירמ׳ 14: 11. 15: 2.
(18) ירמ׳ 17: 9. 15: 2. 21: 17.
(1) ירמ׳ 5: 6. 7: 4. 7: 3. 13: 16.
(2) ירמ׳ 1: 15. 19: 6. 5: 8. ס. תה׳ 1: 15. 12. 3. 14: 1. 5: 9. 15: 3. ס. תה׳ 2: 11. תה׳ 3: 4. 7. 17. 17. 14. 5: 9. תה׳ 1: 18.
(3) תה׳ 32: 2. בד׳ 3: 13. ס. תה׳ 5: 27. משל׳ 24.
(4) ס. תה׳ 8: 13. ס. תה׳ 3: 9-11. ירמ׳ 1: 2. ירמ׳ 13: 7. תה׳ 11. 18. 15. 4.
(5) ירמ׳ 9: 6. משל׳ 33: 6. 124: 8. 146: 5. 6. בד׳ 14: 15. 17: 24.
(6) ירמ׳ 3: 15. ירמ׳ 11.
(7) תה׳ 7: 8. 11. 25. 11. 36. ירמ׳ 11: 2. 12: 6.

[1] מ: בה נטה.

וְיַבְּשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃
8 שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃
9 כִּי־אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
10 אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ־רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃
11 אוֹר זָרוּעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃
12 שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

תהלים פרק צז.

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃
2 עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃
3 אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃
4 הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ׃
5 הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
6 הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃
7 יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃
8 שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃
9 כִּי־אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
10 אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ־רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃
11 אוֹר זָרוּעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃
12 שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

תהלים פרק צח.

1 מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
2 הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃
3 זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
4 הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
5 זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃
6 בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃
7 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
8 נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃
9 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

תהלים פרק צט.

1 יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
2 יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים׃
3 יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
4 וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃
5 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
6 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃
7 בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃
8 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃
9 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים פרק ק.

1 מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃
2 עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃
3 דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃
4 בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ־לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃
5 כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

תהלים פרק קא.

1 לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃
2 אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם־לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃
3 לֹא־אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דָּבָר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה פְּתִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
4 לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃
5 מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב־לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃
6 עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃
7 לֹא־יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃
8 לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר־יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

תהלים פרק קב.

1 תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃
2 יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא׃
3 אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר־לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃
4 כִּי־כָלוּ בָעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃
5 הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃
6 מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
7 דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃
8 שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גָּג׃
9 כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃
10 כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃
11 מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃
12 יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃
13 וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
14 אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד׃
15 כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃
16 וְיִרְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃
17 כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃
18 פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃
19 תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל־יָהּ׃
20 כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט׃

1: הב נִבְהֲלוּ. 2: מִמְּרוֹמֵי. 3: וַיִּגַּח. 4: הַמְּשֻׁלָּחִים. 5: הַקְּרֵבִים.

(8) בר. 21: 9. וב. 51: 8.
(18) שמ. 2: 18. וב. 51: 7.
(11) בר. 34: 10. במ. 19: 3.
(12) במ. 13: 10. 12: 17.
(13) שמ. 4: 1. 2. במ. 20: 6. ו. שה. 15: 18. ו. 1: 7.
(4) שה. 4: 16. ד. שה. 1: 7. שה. 4: 9. 10. במ. 6: 11.
(14) שמ. 1: 26. וב. 7: 13. במ. 1: 13. 6: 2.
(15) במ. 16: 17. שה. 3: 13. שה 3: 13. וב. 51: 33. במ. 12: 13.
(18) במ. 16: 8. שה. 3: 13.
(19) במ. 19: 15.
(20) בר. 63: 3. וש. 1: 15. במ. 11: 8. שה. 13: 12. במ. 19: 14.

(1) במ. 12: 1. 3. 16: 1. 21: 9. 14: 9. 10.
(2) במ. 4: 6. 21: 18. שה 3: 11. במ. 13: 17–15. 5: 8. 14: 2.
(3) שה. 15: 1. שה. 31: 30. במ. 14: 3. שה. 32: 4. תה. 111: 2. 139: 14. 145: 17. שה. 14: 9. במ. 16: 7.
(4) שה. 15: 14–16. וש. 10: 7. בר. 66: 23.
(5) במ. 11: 19. שה. 1: 50.
(6) במ. 15: 1. שה. 28: 8. שה. 44: 17. 18. במ. 1: 13.
(7) במ. 4: 6. ו. שה. 1: 9. במ. 4: 9. 10. 6: 10. במ. 4: 34. ו. שב. 8: 10. ד. בְּמִדְבַּר. 5: 14. בר. 6: 4. ד. שה. 1: 9.
(1) במ. 15: 1. 14: 10. 15: 7.
(2) במ. 8: 7. שה. 9: 9–11. במ. 13: 14. 16. 17. 18.

3 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃

4 כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

5 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃* בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃

6 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃* כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃

7 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃* הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃

8 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃

9 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃

10 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃

11 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

12 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

13 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

14 אֲדֹנָי נְשָׁמוֹת זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃

15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

16 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

17 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

18 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פרק פ״ז.

1 לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃

2 אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃* נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃

3 אַזְכִּיר רָהָב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃* וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃

4 יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃

5 וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל־בָּךְ׃* מְקוֹרוֹתַי כָּל־בָּךְ׃

6 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

7 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

8 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

9 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

10 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

11 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

12 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

13 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

14 אֲדֹנָי נְשָׁמוֹת זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃

15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

16 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

17 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃

18 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פרק פ״ח.

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃

2 יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃* תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃

3 כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃* נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃

4 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃

5 שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצֹלוֹת׃* עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃

6 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ׃* כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃

7 עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל־הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃

8 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃

9 הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃

10 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃

11 וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃

12 לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃

13 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפּוּנָה׃

14 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי׃

15 סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלָי יָחַד׃

16 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

פרק פ״ט.

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃

2 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃* כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃

3 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃* עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃

4 וְהוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃

5 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃

6 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו׃

7 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃

8 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃

9 אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהָב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃

10 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃

11 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃

12 לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃

13 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃

14 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃

15 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃

16 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃

17 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃

18 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃

19 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃

20 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃

21 לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃

22 וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃

23 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃

24 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃

25 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃

26 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃

27 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃

28 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃

29 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃

30 אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃

31 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃

32 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי׃

33 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃

34 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃

35 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃

36 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃

37 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃

38 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃

39 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃

40 שַׁסֻּהוּ כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃

41 הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃

42 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃

43 הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃

44 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃

45 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃

46 זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עָלָיו בָּטְלָה בָּנֵי אָדָם׃

47 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃

48 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃

49 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃

50 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃

51 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

פרק צ׳.

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃

2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃

3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃

4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃

5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃

6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ׃

7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃

8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃

9 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃

10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃

11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃

12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃

13 שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃

14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃

15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃

16 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃

17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

פרק צ״א.

1 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃

2 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃

3 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃

4 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃

5 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃

6 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃

7 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃

8 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃

9 כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃

10 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃

11 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃

12 עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃

13 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃

14 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃

15 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃

16 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

פרק צ״ב.

1 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

2 טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃

3 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃

4 עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃

5 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃

6 מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃

7 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃

8 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃

9 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃

10 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

11 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃

12 וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃

13 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃

14 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃

15 עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃

16 לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

פרק צ״ג.

1 יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃

2 נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃

3 נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃

4 מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃

5 עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

פרק צ״ד.

1 אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃

2 הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃

3 לָמָה רְשָׁעִים יְהוָה לָמָה רְשָׁעִים יַעְלֹזוּ׃

4 יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

5 עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃

6 אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיְתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃

7 וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃

8 בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃

9 הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יוֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃

10 הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃

11 יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃

12 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃

13 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃

14 כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃

15 כִּי־עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

16 מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

17 לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃

18 אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃

19 בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי׃

20 הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵינוּ חָק׃

21 יָגֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃

22 וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃

23 וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

פרק צ״ה.

1 לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃

2 נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃

3 כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃

4 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃

5 אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃

6 בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃

7 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃

8 אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃

9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃

10 אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃

11 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

פרק צ״ו.

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃

2 שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃

3 סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃

4 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃

5 כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃

6 הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃

7 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃

8 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃

9 הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ

10 ואל תכחישו לי כי אתם עשיתני: הלא כגבינה תתיכני וכחלב תקפיאני: 11 עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסוככני: 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקודתיך שמרה רוחי: 13 ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך: 14 אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: 15 אם רשעתי אוי לי ואם צדקתי לא אשא ראשי שבעת קלון וראה עניי: 16 וכשחל גאה תצודני ותשב תפלאותי בי: 17 תחדש עדיך נגדי וכעסך עלי תרבה חליפות עמי צבא: 18 למה מרחם יצאתי ראיתי עמל ויגון ויכלו בבושת ימי:

פרק יא

1 ויען צופר הנעמתי אמר: 2 הרב מענה לא יענה וגבר שפתים יצדק: 3 בדיך מתים יחרישו ואין מכלים יבוש: 4 כי אמרת זכה דעתי ואנכי בעיניך נקיתי: 5 ואולם מי יתן אלוה ידבר ויפתח שפתיו עמך: 6 ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי הנשה לך אלוה מעון: 7 חקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא: 8 גבהי שמים מה תעשה עמוקים משאול מה תדע: 9 ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים: 10 אם יחליף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו: 11 כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן: 12 ואיש נבוב יתחכם ופרא אדם יולד עיר: 13 אם אתה הכינת לבך ופרוש אליו כפיך: 14 אם און ברחוקה תרחיקנו ואל תשכן באהליך עולה: 15 כי אז תשא פניך מום וצקת ולא תירא: 16 כי עמל תשכח כמים עברו תזכרנה: 17 וזהר חיים תקום כצהרים תשוך תהיה כבקר: 18 ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב: 19 ורבצת ואין מחריד והלו פנים רבים לך: 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מהם ותקותם מפח נפש:

פרק יב

1 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם עם ואתכם תמות חכמה: 3 גם לי לב כמוכם לא נפל אנכי מכמוניות מי אין: 4 שחוק לרעהו אהיה קורא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תם: 5 לפיד בז לעשתות שאנן מכין לרגל מוטים: 6 שלו אהלי שודדים ובטוחים למרי לאל המביא אלוה בידו: 7 ואולם שאל נא בהמות ותורך ויגדו לך עופות השמים ויספרו לך: 8 או שיח לארץ ויורך וימסדו לך דגי הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: 11 הלא אזן מלין תבחן ומחך יטעם לו: 12 בישישים חכמה ואורך ימים תבונה: 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו ושלחם ויהרסו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שוגה ומשגה לו: 17 מולך יעצים שלל ושופטי יהולל: 18 מוסר מלכים פתח ואזור חלצים יאסר: 19 מולך כהנים שלל ואיתנים יסלף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים חלץ: 22 מגלה עמקות מחשך ויוצא לאור צלמות: 23 מרבה גוים ויאבדם משטח לגוים ויניחם: 24 מסיר לב ראשי עם תוהו ויתעם בלא דרך: 25 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

פרק יג

1 הן כל זאת ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: 2 כדעתכם אני יודע גם אני לא נפלתי מכם: 3 אולם אני אל שדי אחפץ והוכח אל אל יחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר רופאי אלל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון והיה לכם לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבי שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: 8 הפניו תשאו פנים אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל בו תתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת ופחדו יפל עליכם: 12 זכרונכם משלי אפר לגבי חומר משגבכם: 13 החרישו ממני ואני אדברה ויעבר עלי מה: 14 על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: 15 הן יקטלני לו איחל אך דרכי אל פניו אוכיח: 16 גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא: 17 שמעו שמוע מלתי ואזניכם אבונה: 18 הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: 19 מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע: 20 אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתתר: 21 כפך מעלי הרחק ואימתך אל תבעתני: 22 וקרא ואני אענה או אדבר ואתה תשיבני: 23 כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הודיעני: 24 למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: 25 העל עלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף: 26 כי תכתב עלי מרורות ותורישני עוני נעורי: 27 ותשם בסד רגלי ותשמר כל ארחותי על שרשי רגלי תחתר: 28 ואני כרקב יבלה כבגד אכלה עש:

פרק יד

1 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: 2 כציץ יצא ויבול ויברח כצל ולא יעמד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: 4 מי יתן טהור מטמא לא אחד: 5 אם חרוצים ימיו מספר ירחיו אתך חקו לו ולא יעבור: 6 שעה ממנו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: 7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף ויונקותיו לא תחדל: 8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קצירים כנטוע: 10 ואיש ימות ויחלש וגוע אדם ואיה הוא: 11 אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש: 12 ואדם שכב ולא יקום עד בלות שחקים לא יקיצו ולא יעורו משנתם: 13 מי יתן תסתירני בשאול תחביאני עד שוב אפך שית לי חק ותזכרני: 14 אם ימות גבר הלחיה כל ימי צבאי אחכה עד בוא חליפתי: 15 תקרא ואני אענך למעשה ידיך תכסוף: 16 כי עתה צעדי תספור הלא תשמור על חטאתי: 17 חתום בצרור פשעי ותטפל על עוני: 18 ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקומו: 19 אבנים שחקו מים שטפות עפרות ארץ תאבד ותקות אנוש תאבד: 20 תתקפהו לנצח ויחלף פניו ותשלחהו: 21 יכבדו בניו ולא ידע ויצעירו ולא יבין להם: 22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

פרק טו

1 ויען אליפז התימני ויאמר: 2 החכם יענה רעת דעת ומלא קדים בטנו: 3 הוכח בדברים לא יערב ואמרים לא יועיל בהם: 4 ואתה תפר יראה וגרעת שיחה לפני אל: 5 כי יורה עונך פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראשון אדם אתה אם לפני גבעות חוללת: 8 בסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: 9 מה תדע ולא נדע מה תבין ואין עמנו: 10 גם שיבה גם ישישי בנו ימים מאביך: 11 המעט מנך תנחומות ודבר בך לאט: 12 למה יקחך לבך ולמה ירזון עיניך: 13 כי תשיב אל אל רוחך ותצא מפיך אמרים: 14 מה אנוש כי יזכה וכי יצדק יליד אשה: 15 הן בקדשיו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו: 16 אף כי נתעב ונאלח אנוש שתה כמים עולה: 17 אחוך שמע לי ואשר חזיתי אספרה: 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל ימיו רשע יחיל ומספר שנים לעריץ: 21 קול פחדים באזניו בשלום השודד יבוא עליו: 22 לא יאמין שוב מחשך והוא צפוי לחרב: 23 נד לאכלת איה ידע כי נכון ביום חשך בידו: 24 יבעתהו צר וצוקה תתקפנו כמלך ערוך לשבר: 25 כי נטה ידו אל אלוה ואל שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצואר בעבי מגניו גביו: 27 כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה על כסלים: 28 וישכן ערים נבתו בתים לא ישבו למו אשר עתידו לגלים: 29 לא יעשר ולא יקום ולא יט לארץ קנינם: 30 לא יסור מחשך ניצתו יבש ענפו ויסר ברוח פיו: 31 אל יבטח התעה בשוא כי שוא יהיה תמורתו: 32 בטרם יומו ימלא וכפו לא תרענן: 33 יחמס כבסר אשכלו ויפרח כזית פרחו: 34 כי עדת חנפים בלה ואש אכלה אהלי שחד: 35 הרו עמל וילדו שוא ובטנם תכין מרמה:

פרק טז

1 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כיוצא בזאת רעי נחמי עמל כלכם: 3 הקץ למלי רוח או מה יאיצך כי תענה: 4 גם אני כמוכם אדבר לו תחת נפשכם נפשי: 5 אחזקכם במלים ואנוד ראשי לכם: 6 אם אדברה לא יחשך כאבי ואם חדלתי מה יסור ממני: 7 אך עתה הלאני השמותה כל עדתי: 8 ותקמטני לעד ויהי כחש בי יקום בפני יענה: 9 אפו טרף ויתנכרני חרק עלי בשניו צרי יחד עיניו: 10 פערו עלי בפיהם בלחי נאף הכלימוני יחדו: 11 יסגרני אל ביד עולה ובידי רשעים יטלטלני: 12 שאנן היה לי ויפרדני ויאחז בעורפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלח כליותי לא יחמול ישפך לארץ מררתי: 14 יפרצני פרץ על פרץ ירוץ אלי כגבור: 15 שק תפרתי על עורי ואקרן בעפר קרני: 16 פני חמרמרו מבכי ועל עפעפי צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי: 19 גם עתה הנה בשמים עדי ומליצי במרומים: 20 רעי לצי אלוה תדלף עיני דמעה: 21 ויוכח לגבר עם אל ובן אדם עם רעהו: 22 כי שנות מספר יבאנה ואורח לא אשוב אשר לא אלך:

פרק יז

1 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: 2 אם לא מתלים עמדי ובמריתם תלין עיני: 3 שימה נא ערבני עמך מי הוא יתקע לי כף: 4 כי לבם צפנת מהשכיל על כן לא תרומם: 5 חלק לרעים יגיד ועיני בניו תכלינה: 6 וישימני למשל עמים ותוף לפנים אהיה: 7 ותכהה מכעס עיני ותהיינה כצלמים כל אברי: 8 ישמו ישרים על זאת וחנף יתעורר על נקי: 9 ויחזק צדיק דרכו וטהור ידים יוסיף אומץ: 10 ואולם כלכם שובו נא ובואו ולא אמצא בכם חכם: 11 ימי עברו זמותי נתקו מורשי לבי: 12 לילה לי יום שמו אור קרוב מפני חשך: 13 אם קויתי שאול ביתי בחשך יצעתי מצעי: 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחותי לרמה: 15 ואיה אפוא תקותי ותקותי מי יראנה: 16 בדי ירדו אל בריח יחד על עפר נחת:

פרק יח

1 ויען בלדד השוחי ויאמר: 2 עד אנה תשימון קצ תבינו ואחר נדבר: 3 למה נחשב כבהמה נטמינו בעיניכם: 4 טורף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויסע צור ממקומו: 5 אך לאור רשעים ידעך ולא יזהיר נצוץ אשו: 6 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך: 7 יצרו צעדי אונו ותשלכהו עצתו: 8 כי שלח ברגליו ברשת ובשבכת יתהלך: 9 תפשהו בעקב צמים ויעז לו צלפון: 10 טמון ברשת לו ומוקש על ארח: 11 סביב בעתהו אימים והפיצהו לרגליו: 12 יהי רעב אונו ואיד נכון לצלעו: 13 יאכל בדי עורו יאכל בכורו מות רשפים: 14 יעקר מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך אימים: 15 תשכן בלי לו מבלי אש יזרה על נוהו: 16 מתחת ישרשיו יבשו ומלמעלה יקמל קצירו: 17 זכרו אבד מעל פני ולא יהיה שם לו על פני חוץ: 18 יהדפוהו מאור אל חשך ומתבל ינודדוהו: 19 לא נין ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו: 20 על יומו אחרון ישמו ויפלו קדמונים אחזה: 21 אך אלה משכנות עולה וזה מקום לא ידע אל:

פרק יט

1 ויען איוב ויאמר: 2 עד אנה תיגון נפשי ותדכאוני במלים: 3 זה עשר פעמים תכלימוני לא תבישו תתכרו לי: 4 ואף אמנם שגיתי אתי תלין שגיתי: 5 אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: 6 דעו נא כי אלוה עותני ובמצודתו הקיפני: 7 הן אזעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט: 8 גדרני בל אעבור ועל נתיבתי חשך ישים: 9 כבודי מעלי פשט ויסר עטרת מראשי: 10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי: 11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצוריו: 12 יחדו יבואו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: 13 אחי מעלי הרחיק ומיודעי אך זרו ממני: 14 חדלו קרובי ומיודעי שכחוני: 15 גרי ביתי ושפחותי לנכרי נחשבתני ואהי זר בעיניהן: 16 לעבדי קראתי ולא יענה בפי אתחנן לו: 17 רוחי זרה לאשתי ואחנן לבני בטני: 18 גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי: 19 תעבוני כל אנשי סודי ואשר אהבתי נהפכו בי: 20 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואכלה בעור שיני: 21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי: 22 למה תרדפוני כאלוה ומבשרי לא תשבעו: 23 מי יתן אפוא ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקון: 24 בעט ברזל ועופרת לעד בצור יחצבון: 25 ואני ידעתי גואלי חי ואחרון על עפר יקום: 26 ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה: 27 אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליותי בחקי: 28 כי תאמרו מה נרדפנו ושרש דבר נמצא בי: 29 גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון יש דין:

פרק כ

1 ויען צופר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שעפוני דעתי ומפני חושי בי: 3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: 4 הזאת ידעת מקדם משום שים אדם על הארץ: 5 כי רנת רשעים מקרוב וגיל חנף כרגע: 6 אם יעלה שאתו השמים וראשו לעב יגיע: 7 כגלליו לנצח יאבד רואיו יאמרו איו: 8 כחלום יעוף ולא ימצא וידוד כחזיון לילה: 9 עין שזפתו ולא תוסף ולא תשורנו עוד מקומו: 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה חילו: 11 עצמיו מלאו עלומיו ועמו על עפר תשכב: 12 אשר תמתיק רעה בפיו יכחדנה תחת לשונו: 13 יחמלנה ולא יעזבנה ובין חכו יכלאנה: 14 לחמו בקרבו נהפך מרורת פתנים בקרבו: 15 חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל: 16 ראש פתנים יינק תהרגהו אפעה לשון: 17 אל יחז בפלגי נהרות נחלי דבש וחמאה: 18 משיב יגיע ולא יבלע כחיל מסחרתו ולא ישיש: 19 כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו: 20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: 21 אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו: 22 במלאת שחקו יצר לו כל יד עמל תבוא עליו: 23 יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו והמטיר עליו בלחמו: 24 יברח מנשק ברזל ודרכה נחושת יחלפהו: 25 שלף ויצא מגוה ובזק יוצא מרתו עליו אימות: 26 כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפוחה רע ישא באהלו: 27 יגלו שמים עונו וארץ תקום עליו: 28 יגלה יבול ביתו נגרים ביום אפו: 29 זה חלק אדם רשע ונחלת אמרי אל מאת אלוה:

פרק כא

1 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי והיו תנחומותיכם: 3 שאוני ואנכי אדברה ואחרי דברי תלעיג: 4 האל שיחי אדם ולמה לא תקצר רוחי: 5 פנו אלי והשמו ושימו יד על פה: 6 ואני כי זכרתי ונבהלתי ואחז פלצות בבשרי: 7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל: 8 זרעם נכון אתם לפניהם ונצריהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ושבט אל עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו כצאן עולליהם ובניהם ירקדון: 12 ישאו לקול תף וכנור וישמחו לקול עוגב: 13 יכלו בטוב ימיהם ורגעם שאול יפלו: 14 ואמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגענו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה ממני: 17 כמה נר רשעים יכבה ויבא עליהם אידם חבלים יחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמוץ גנבתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו עונו ישלם אליו ויודע: 20 עיניו תראינה כידו ומחמת שדי תשתה: 21 כי מה חפצו בביתו אחריו וקצבת חדשיו נחתכה: 22 הלאל דעה ילמד והוא רמים ישפוט: 23 זה בעצם תמו כולו שלו ושאנן: 24 עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: 25 וזה מת בנפש מר ולא אכל בטוב: 26 יחדו על עפר ישכבון ורמה תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות תעוללו עלי: 28 כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עוברי דרך ואתותם לא תנכרו: 30 כי ליום אידים יחשך רעה לעת עברות יובלו: 31 מי יגיד על פניו דרכו ומה עשה לו ישלם: 32 והוא אל קברות יובל ועל גדיש ישקוד: 33 מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ומתשובותיכם נשאר מעל:

פרק כב

1 ויען אליפז התימני ויאמר: 2 הלאל יסכן גבר כי יסכן עליו משכיל: 3 החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך: 4 המיראתך יוכיחך יבוא עמך במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך: 6 כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: 7 לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרועות יתומים תדכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם: 11 או חשך מראות בל תראה ושפע מים תכסך: 12 הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרת מה ידע אל היכמו יפלג ערפל: 14 עבי סתרים לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: 15 הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קמו בלא עתם יוסד נהרם על יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה ממני: 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: 20 אם לא נכחד קמנו ויתרם אכלה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בזאת תבוא לך טובה: 22 קח נא מפיו תורה ושים אמריו על לבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהליך: 24 ושית על עפר בצור ואופיר כאבני נחלים: 25 ויהי שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי אז על שדי תתענג ותשא אל פנים אלוה: 27 תעתר אליו ויעתרך ונדריך תשלם: 28 ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפילו ותאמר גאוה ושפל עין יושיע: 30 ימלט אי נקי וינצל בבר כפיך:

פרק כג

1 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרי שיחי יכבד נגעי על אנחתי: 3 מי יתן ידעתי ואמצאהו ואבואה עד מכונו: 4 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: 6 הברב כחו יריב עמדי אך הוא ישם בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משופטי: 8 הן קדם אלך ואינני ואחור ולא אבין בו: 9 בשמאל בעשתו ולא אחזה יעטף ימין ולא יראה: 10 כי יודע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אטו: 12 ממצות שפתיו לא אשתמט חקי צפנתי מאמרי פיהו: 13 והוא באחד ומי ישיבנו ואשר נפשו תאוה עשה: 14 כי יתם חקי עמדי וכמוהן רבות עמו: 15 על כן מפניו אבהל אשים ואזכר ואיראנו: 16 ואל הרך הניא לבי ושדי בהלני: 17 כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה פנים: 18 מדוע מעתים לא נצפנו ויחזו ימיו לא ראו: 19 יש ארחות ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 20 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 21 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 22 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 23 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 24 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 25 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו:

פרק כד

1 מדוע משדי לא נצפנו ויחזו ימיו לא ראו: 2 יש ארחות ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 3 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 4 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 5 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 6 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 7 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 8 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 9 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 10 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 11 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 12 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 13 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 14 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 15 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 16 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 17 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 18 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 19 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 20 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 21 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 22 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 23 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 24 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו: 25 יש יחזו ולא ידעו ולא יחזו נתיבותיו:

---

[1]: שלום.

(11) בראשית 17: 8.
(12) דברים 7: 20. ויקרא 1: 18.
19. 21. בראשית 13: 1.
(14) בראשית 16: 14. 19: 19.
ויקרא 10: 17. 1. שמות 6: 15.
בראשית 19: 16. איוב 50: 44.
45. בראשית 14: 4.
(15) איוב 8: 7. בראשית 17: 1.
13: 7.
(16) איוב 50: 41. 42. בראשית
16: 12. שם 16: 37-44.
בראשית 18: 16. 18: 8.
(17) ד דברים 2: 11. בראשית
10: 7.
(18) בראשית 16: 19. 12: 4.

---

(1) בראשית 17: 1. שם 43: 2.
(2) איוב 13: 19. 21: 9. איוב
51: 8. בראשית 14: 8. איוב 13:
21. 21: 8. 34: 14. איוב 50:
39. 51: 37. איוב 14: 23. 34:
11. שמות 5: 2. 3.
(3) בראשית 14: 8. 17: 2. 18:
11. 15. איוב 47: 15.
(4) איוב 48: 20. 52: 11. איוב
50: 8. 51: 6. 45. ד דברים 6:
17.
(5) בראשית 18: 20. 21. איוב 51:

[2]: מלכים.

9. שמואל 1: 2. בראשית 16: 19.
(6) תהלים 137: 8. איוב 50: 15.
29. 51. 24. 49. ד שמות 4:
14. בראשית 13: 10. 14: 10.
16: 19.
(7) שם 28: 2. שמות איוב
47: 7. 8. ירמיה 2: 15.
(8) איוב 47: 9. בראשית 18: 10.
17: 16. איוב 50: 34. בראשית
11: 17.
(9) שם 26: 16. 17. בראשית
17: 2. 18: 3. איוב 50: 46.
בראשית 18. 18. 19: 3.
(10) איוב 21: 9. בראשית 14:
8. 18: 17. 19.
(11) שם 27: 27-36. בראשית
18: 3.
(12) בראשית 17: 4.
(13) שם 27: 13.
(15) בראשית 18: 3. 11.
(16) בראשית 17: 4.
(17) בראשית 18: 10. איוב 23:
14. שם 27: 29.
(18) שם 27: 30. 31. בראשית
18: 9. 13: 4.
(19) שמות 7: 6. 1. שמות 4:
12. איוב 2: 12. שם 27: 30.
בראשית 18: 8.

וְאִמְרֵי־פִ֑יהָ כֹּ֤ל ׀ אֲשֶׁ֣ר תֹּ֭אמַר לְכִ֣י לְאִ֑ישׁ אִם־לֹ֥א
לִבְנַ֥ת נִדְרָ֝֗י מָ֣ה בְּרִ֣י בִטְנִ֑י וּמָ֥ה בְּרִ֝֗י נְדָרָֽי׃ אַל־
תִּתֵּ֣ן לַנָּשִׁ֣ים חֵילֶ֑ךָ וְדַרְכֶּ֥יךָ לְמַחֲקֵ֥י מְלָכִֽים׃ אַל־
לְ֭מוֹ לְמ֣וֹ לְמְלָכִ֣ים שְׁתֽוֹ־יָ֑יִן וְלָרוֹזְנִ֥ים אַ֝יֵּ֗ה שֵׁכָֽר׃
פֶּן־יִשְׁתֶּ֣ה וְיִשְׁכַּ֣ח מִדֻּ֑ל וְיַשַּׁנֶּ֥ה דִּ֝֗ין כָּל־בְּנֵ֥י עֹנִֽי׃
תְּנ֣וּ שֵׁכָ֣ר לְאוֹבֵ֑ד וְיַ֥יִן לְמָ֝֗רֵי נָֽפֶשׁ׃ יִשְׁתְּ֣ה וְיִשְׁכַּ֣ח
רִישׁ֑וֹ וְעָמָל֥וֹ לֹֽא־יִזְכָּ֝֗ר עֽוֹד׃ פְּתַח־פִּ֣יךָ לְאִלֵּ֑ם לְדִ֖ין
כָּל־בְּנֵ֣י חֲלֽוֹף׃ פְּתַח־פִּ֥יךָ שְׁפֹ֥ט צֶ֑דֶק וְדִ֖ין עָנִ֣י וְאֶבְי֣וֹן׃
אֵ֤שֶׁת חַ֨יִל֙ מִ֣י יִמְצָ֔א וְרָח֥וֹק מִפְּנִינִ֖ים מִכְרָֽהּ׃ בָּטַ֤ח
בָּ֨הּ֙ לֵ֣ב בַּעְלָ֔הּ וְשָׁלָ֖ל לֹ֥א יֶחְסָֽר׃ גְּמָלַ֥תְהוּ ט֖וֹב וְלֹא־
רָ֑ע כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיֶּֽיהָ׃ דָּרְשָׁ֣ה צֶ֭מֶר וּפִשְׁתִּ֑ים וַתַּ֥עַשׂ בְּחֵ֝֗פֶץ
כַּפֶּֽיהָ׃ הָיְתָ֣ה כָּאֳנִיּ֣וֹת סוֹחֵ֑ר מִמֶּ֖רְחָק תָּבִ֣יא לַחְמָֽהּ׃
וַתָּ֣קָם בְּע֣וֹד לַ֭יְלָה וַתִּתֶּן־טֶ֣רֶף לְבֵיתָ֑הּ וְחֹ֖ק לְנַעֲרֹתֶֽיהָ׃
זָמְמָ֣ה שָׂ֭דֶה וַתִּקָּחֵ֑הוּ מִפְּרִ֖י כַּפֶּ֣יהָ נָ֣טְעָה כָּ֑רֶם׃ חָגְרָ֣ה
בְעֹ֣ז מָתְנֶ֑יהָ וַתְּאַמֵּ֖ץ זְרוֹעֹתֶֽיהָ׃ טָעֲמָ֣ה כִּֽי־ט֣וֹב סַחְרָ֑הּ
לֹֽא־יִכְבֶּ֖ה בַּלַּ֣יְלָה נֵרָֽהּ׃ יָדֶ֤יהָ שִׁלְּח֨וּ בַכִּישׁ֪וֹר֫ וְכַפֶּ֥יהָ
תָּמְכ֥וּ פָלֶֽךְ׃ כַּפָּ֣הּ פָּרְשָׂ֣ה לֶעָנִ֑י וְיָדֶ֖יהָ שִׁלְּחָ֣ה לָאֶבְיֽוֹן׃
לֹֽא־תִירָ֣א לְבֵיתָ֣הּ מִשָּׁלֶג֮ כִּ֤י כָל־בֵּ֨יתָ֥הּ לָבֻ֗שׁ שָׁנִֽים׃
מַרְבַדִּ֥ים עָ֝שְׂתָ֗ה לָ֑הּ שֵׁ֥שׁ וְאַרְגָּמָ֥ן לְבוּשָֽׁהּ׃ נוֹדָ֣ע
בַּשְּׁעָרִ֣ים בַּעְלָ֑הּ בְּשִׁבְתּ֖וֹ עִם־זִקְנֵ֣י אָֽרֶץ׃ סָדִ֣ין עָ֭שְׂתָה
וַתִּמְכֹּ֑ר וַחֲגוֹר֥ נָ֝תְנָ֗ה לַֽכְּנַעֲנִֽי׃ עֹ֣ז וְהָדָ֣ר לְבוּשָׁ֑הּ וַתִּשְׂחַ֖ק
לְי֣וֹם אַחֲרֽוֹן׃ פִּ֣יהָ פָּתְחָ֣ה בְחָכְמָ֑ה וְתוֹרַ֥ת חֶ֝֗סֶד עַל־
לְשׁוֹנָֽהּ׃ צוֹפִיּ֣וֹת הֲלִיכ֣וֹת בֵּיתָ֑הּ וְלֶ֥חֶם עַצְלֻ֝֗ת לֹ֣א תֹאכֵֽל׃
קָ֭מוּ בָנֶ֣יהָ וַיְאַשְּׁרֻ֑הָ בַּעְלָ֥הּ וַיְהַלְלָֽהּ׃ רַבּ֣וֹת בָּנ֣וֹת עָ֭שׂוּ
חָ֑יִל וְאַ֖תְּ עָלִ֣יתְ עַל־כֻּלָּֽנָה׃ שֶׁ֣קֶר הַ֭חֵן וְהֶ֣בֶל הַיֹּ֑פִי אִשָּׁ֥ה
יִרְאַת־יְ֝הוָ֗ה הִ֣יא תִתְהַלָּֽל׃ תְּנ֣וּ לָ֭הּ מִפְּרִ֣י יָדֶ֑יהָ וִיהַלְל֖וּהָ
בַּשְּׁעָרִ֣ים מַעֲשֶֽׂיהָ׃

קהלת.

דִּבְרֵ֣י קֹהֶ֔לֶת בֶּן־דָּוִ֖ד מֶ֥לֶךְ בִּירוּשָׁלָֽ֑ם׃ הֲבֶל֙
הֲבָלִ֣ים אָמַ֣ר קֹהֶ֔לֶת הֲבֶל֙ הֲבָלִ֣ים הַכֹּ֖ל הָֽבֶל׃ מַה־
יִּתְר֥וֹן לָֽאָדָ֖ם בְּכָל־עֲמָל֑וֹ שֶׁיַּעֲמֹ֖ל תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ דּ֣וֹר
הֹלֵ֔ךְ וְדוֹר־בָּ֖א וְהָאָ֥רֶץ לְעוֹלָ֖ם עֹמָֽדֶת׃ וְזָרַ֣ח הַשֶּׁ֔מֶשׁ
וּבָ֥א הַשֶּׁ֖מֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמ֣וֹ שׁוֹאֵ֑ף זוֹרֵ֥חַ שָׁ֖ם הוֹלֵ֥ךְ אֶל־
דָּרֽוֹם׃ הוֹלֵ֣ךְ אֶל־צָפ֗וֹן סוֹבֵב֙ סֹבֵ֣ב הוֹלֵ֔ךְ הָר֖וּחַ וְעַל־
סְבִיבֹתָ֥יו שָׁ֖ב הָר֑וּחַ׃ כָּל־הַנְּחָלִ֣ים הֹלְכִ֣ים אֶל־הַיָּ֔ם וְהַיָּ֖ם
אֵינֶ֣נּוּ מָלֵ֑א אֶל־מְק֗וֹם שֶׁהַנְּחָלִ֛ים הֹלְכִ֥ים שָׁ֖ם הֵ֥ם שָׁבִֽים
לָלָֽכֶת׃ כָּל־הַדְּבָרִ֖ים יְגֵעִ֑ים לֹא־יוּכַ֣ל אִ֔ישׁ לְדַבֵּ֑ר לֹֽא־
תִשְׂבַּ֤ע עַ֨יִן֙ לִרְא֔וֹת וְלֹא־תִמָּלֵ֥א אֹ֖זֶן מִשְּׁמֹֽעַ׃ מַה־שֶּׁהָיָ֥ה
הוּא֙ שֶׁיִּהְיֶ֔ה וּמַה־שֶּׁנַּעֲשָׂ֖ה הוּא֑ שֶׁיֵּעָשֶׂ֔ה וְאֵ֥ין כָּל־חָדָ֖שׁ
תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃ יֵ֣שׁ דָּבָ֗ר שֶׁיֹּאמַר֙ רְאֵ֣ה זֶ֔ה חָדָ֥שׁ הוּא֙
כְּבָ֣ר הָיָ֔ה לְעֹלָמִ֖ים אֲשֶׁ֣ר הָיָ֥ה מִלְּפָנֵֽנוּ׃ אֵ֥ין זִכָּר֖וֹן
לָרִאשֹׁנִ֑ים וְגַם֙ לָאַחֲרֹנִ֣ים שֶׁיִּהְיוּ֔ לֹא־יִהְיֶ֥ה לָהֶ֖ם זִכָּר֑וֹן
עִם֙ שֶׁיִּהְיוּ֔ לְאַחֲרֹנָֽה׃ אֲנִ֣י קֹהֶ֔לֶת הָיִ֥יתִי מֶ֖לֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵ֥ל בִּירוּשָׁלָֽ֑ם׃ וְנָתַ֣תִּי אֶת־לִבִּ֗י לִדְר֛וֹשׁ וְלָת֥וּר
בַּחָכְמָ֖ה עַל־כָּל־אֲשֶׁ֥ר נַעֲשָׂ֖ה תַּ֣חַת הַשָּׁמָ֑יִם הִ֚יא עִנְיַ֣ן רָ֔ע
נָתַ֥ן אֱלֹהִ֖ים לִבְנֵ֥י הָאָדָ֖ם לַעֲנ֥וֹת בָּֽהּ׃ רָאִ֙יתִי֙ אֶת־כָּל־
הַֽמַּעֲשִׂ֔ים וְהִנֵּ֥ה הַכֹּ֖ל הֶ֣בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃ מְעֻ֥וָּת לֹ֖א יוּכַ֣ל
לִתְקֹ֑ן וְחֶסְרוֹן֙ לֹ֣א יוּכַ֔ל לִמְנֽוֹת׃ דִּבַּ֣רְתִּי אֲנִ֣י עִם־לִבִּ֗י
לֵאמֹר֙ הִנֵּ֣ה אֲנִ֔י הִגְדַּ֖לְתִּי וְהוֹסַ֣פְתִּי חָכְמָ֑ה עַל֙ כָּל־שֶׁ֣הָיָ֔ה
לְפָנַ֖י עַל־יְרוּשָׁלִָ֑ם וְלִבִּ֗י רָאָ֤ה הַרְבֵּה֙ חָכְמָ֣ה וָדָ֔עַת׃
וָאֶתְּנָ֣ה אֶת־לִבִּ֗י לָדַ֙עַת֙ חָכְמָ֣ה וְדַ֔עַת הוֹלֵלֹ֖ת וְשִׂכְל֑וּת
יָדַ֕עְתִּי שֶׁגַּם־זֶ֥ה הוּא֙ רַעְי֣וֹן רֽוּחַ׃ כִּ֣י בְרֹ֣ב חָכְמָ֣ה רָ֔ב
כַּ֖עַס וְיוֹסִ֣יף דַּ֔עַת יוֹסִ֖יף מַכְאֽוֹב׃ אָמַ֣רְתִּי אֲנִ֣י בְלִבִּ֗י
לְכָ֤ה נָּ֨א֙ אֲנַסְּכָ֣ה בְשִׂמְחָ֔ה וּרְאֵ֖ה בְּט֑וֹב וְהִנֵּ֥ה גַם־הֽוּא־
הֶ֖בֶל׃ צְחוֹק֙ אָמַ֣רְתִּי מְהוֹלָ֔ל וְלִשְׂמְחָ֖ה מַה־זֹּ֥עֶשֶׂת׃ תַּ֣רְתִּי
בַלִּבִּ֗י לִמְשׁ֤וֹךְ בַּיַּ֙יִן֙ אֶת־בְּשָׂרִ֔י וְלִבִּ֖י נֹהֵ֣ג בַּחָכְמָ֑ה וְלֶאֱחֹ֥ז
בְּסִכְלוּת֙ עַד־אֲשֶׁ֣ר אֶרְאֶ֔ה אֵי־זֶ֥ה ט֛וֹב לִבְנֵ֥י הָאָדָ֖ם אֲשֶׁ֣ר
יַעֲשׂ֣וּ תַֽחַת־הַשָּׁמַ֑יִם מִסְפַּ֖ר יְמֵ֥י חַיֵּיהֶֽם׃ הִגְדַּ֣לְתִּי מַעֲשָׂ֔י
בָּנִ֥יתִי לִ֖י בָּתִּ֑ים נָטַ֥עְתִּי לִ֖י כְּרָמִֽים׃ עָשִׂ֥יתִי לִ֖י גַּנּ֣וֹת
וּפַרְדֵּסִ֑ים וְנָטַ֥עְתִּי בָהֶ֖ם עֵ֥ץ כָּל־פֶּֽרִי׃ עָשִׂ֥יתִי לִ֖י בְּרֵכ֣וֹת
מָ֑יִם לְהַשְׁק֖וֹת מֵהֶ֥ם יַ֥עַר צוֹמֵֽחַ עֵצִֽים׃ קָנִ֥יתִי עֲבָדִ֖ים
וְשִׁפְחוֹת֙ וּבְנֵ֣י בַ֔יִת גַּם֩ מִקְנֶ֨ה בָקָ֤ר וָצֹאן֙ הָיָ֣ה לִ֔י מִכֹּל֙
שֶׁהָי֣וּ לְפָנַ֔י בִּירוּשָׁלִָֽ֑ם׃ כָּנַ֥סְתִּי לִ֖י גַּם־כֶּ֣סֶף וְזָהָ֑ב וּסְגֻלַּ֥ת
מְלָכִ֖ים וְהַמְּדִינ֑וֹת עָשִׂ֨יתִי לִ֜י שָׁרִ֣ים וְשָׁרוֹת֮ וְתַֽעֲנוּגֹ֣ות
בְּנֵי־הָאָדָם֒ שִׁדָּ֥ה וּשְׁדוֹת֖ וְרַבָּֽה׃ וְגָדַ֙לְתִּי֙ וְהוֹסַ֣פְתִּי מִכֹּל֙
שֶׁהָי֣וּ לְפָנַ֔י אַף־חָכְמָתִ֖י עָמְדָ֥ה לִֽי׃ וְכֹ֣ל אֲשֶׁר־שָׁא֣לוּ
עֵינַ֔י לֹ֥א אֲכַלֵּ֖א מֵהֶ֑ם לֹֽא־מָנַ֙עְתִּי֙ אֶת־לִבִּ֣י מִכָּל־שִׂמְחָ֔ה
כִּֽי־לִבִּ֥י שָׂמֵ֖חַ מִכָּל־עֲמָלִ֑י וְזֶה־הָיָ֥ה חֶלְקִ֖י מִכָּל־עֲמָלִֽי׃
וּפָנִ֣יתִי אֲנִ֗י לְכָל־מַעֲשַׂי֙ שֶׁעָשׂ֣וּ יָדַ֔י וּבֶעָמָ֖ל שֶׁעָמַ֣לְתִּי
לַעֲשׂ֑וֹת וְהִנֵּ֥ה הַכֹּ֖ל הֶ֣בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ וְאֵ֥ין יִתְר֖וֹן תַּ֥חַת
הַשָּֽׁמֶשׁ׃ וּפָנִ֣יתִי אֲנִ֗י לִרְא֛וֹת חָכְמָ֥ה וְהוֹלֵל֖וֹת וְסִכְלֽוּת
כִּ֣י מָ֣ה הָאָדָ֔ם שֶׁיָּבוֹא֙ אַחֲרֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ אֶת־אֲשֶׁ֥ר כְּבָ֖ר עָשֽׂוּהוּ׃
וְרָאִ֙יתִי֙ אֲנִ֔י שֶׁיֶּ֥שׁ יִתְר֖וֹן לַחָכְמָ֑ה מִן־הַסִּכְל֖וּת כִּיתְר֥וֹן
הָאוֹר֖ מִן־הַחֹֽשֶׁךְ׃ הֶחָכָ֖ם עֵינָ֣יו בְּרֹאשׁ֑וֹ וְהַכְּסִ֣יל בַּחֹ֔שֶׁךְ
הוֹלֵ֔ךְ וְיָדַ֕עְתִּי גַּם־מִקְרֶ֥ה אֶחָ֖ד יִקְרֶ֥ה אֹתָֽם׃ וְאָמַ֣רְתִּי אֲנִ֣י
בְלִבִּ֗י כְּמִקְרֵ֤ה הַכְּסִיל֙ גַּם־אֲנִ֣י יִקְרֵ֔נִי וְלָמָ֣ה חָכַ֔מְתִּי
אֲנִ֖י אָ֣ז יוֹתֵ֑ר וְדִבַּ֣רְתִּי בְלִבִּ֔י שֶׁגַּם־זֶ֖ה הָֽבֶל׃ כִּ֣י אֵֽין־
זִכָּר֤וֹן לֶֽחָכָם֙ עִם־הַכְּסִ֔יל לְעוֹלָ֑ם בְּשֶׁכְּבָ֤ר הַיָּמִים֙ הַבָּאִ֔ים
הַכֹּ֖ל נִשְׁכָּ֑ח וְאֵיךְ֙ יָמ֣וּת הֶחָכָ֔ם עִם־הַכְּסִ֖יל׃ וְשָׂנֵ֙אתִי֙
אֶת־הַחַיִּ֔ים כִּ֣י רַ֥ע עָלַ֖י הַמַּעֲשֶׂ֣ה שֶׁנַּעֲשָׂ֣ה תַֽחַת־הַשָּׁ֑מֶשׁ
כִּ֥י הַכֹּ֖ל הֶ֥בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃ וְשָׂנֵ֙אתִי֙ אֲנִ֔י אֶת־כָּל־עֲמָלִ֖י
שֶׁאֲנִ֣י עָמֵ֣ל תַּֽחַת־הַשָּׁ֑מֶשׁ שֶׁאַנִּיחֶ֖נּוּ לָאָדָ֥ם שֶׁיִּהְיֶ֖ה
אַחֲרָֽי׃ וּמִ֣י יוֹדֵ֔עַ הֲחָכָ֥ם יִהְיֶ֖ה אִם־סָכָ֑ל וְיִשְׁלַ֗ט בְּכָל־עֲמָלִי֙
שֶׁעָמַ֣לְתִּי וְשֶׁחָכַ֔מְתִּי תַּֽחַת־הַשָּׁ֑מֶשׁ גַּם־זֶ֖ה הָֽבֶל׃ וְסַבּ֣וֹתִי
אֲנִ֗י לְיַאֵ֛שׁ אֶת־לִבִּ֖י עַל כָּל־הֶעָמָ֑ל שֶׁעָמַ֣לְתִּי תַֽחַת־הַשָּֽׁמֶשׁ׃
כִּֽי־יֵ֤שׁ אָדָם֙ שֶׁעֲמָלוֹ֙ בְּחָכְמָ֣ה וּבְדַ֔עַת וּבְכִשְׁר֖וֹן וְלְאָדָ֣ם
שֶׁלֹּא־עָמַ֣ל בָּ֔ם חֶלְק֥וֹ יִתֵּ֖ן לֽוֹ־גַ֣ם זֶ֔ה הֶ֥בֶל וְרָעָ֖ה רַבָּֽה׃
כִּ֣י מַה־לָּאָדָ֗ם בְּכָל־עֲמָלוֹ֙ וּבִרְע֣וּת לִבּ֔וֹ שֶׁהוּא֙ עָמֵ֣ל תַּֽחַת־
הַשָּׁ֑מֶשׁ כִּ֥י כָל־יָמָ֖יו מַכְאֹבִ֣ים וְכַעַ֑ס גַּם־בַּלַּ֥יְלָה לֹא־שָׁ֖כַב
לִבּ֥וֹ גַם־זֶ֖ה הֶ֥בֶל הֽוּא׃ אֵ֣ין ט֤וֹב בָּאָדָם֙ שֶׁיֹּאכַ֣ל וְשָׁתָ֔ה
וְהֶרְאָ֥ה לְנַפְשׁ֖וֹ ט֣וֹב בַּעֲמָל֑וֹ גַּם־זֹ֥את רָאִ֙יתִי֙ אֲנִ֔י כִּ֥י מִיַּ֖ד
הָאֱלֹהִ֥ים הִֽיא׃ כִּ֣י מִ֣י יֹאכַ֔ל וּמִ֥י יָח֖וּשׁ חוּצָ֑ה מִמֶּֽנִּי׃ כִּ֣י
לָאָדָ֗ם שֶׁטּ֤וֹב לְפָנָיו֙ נָתַ֣ן חָכְמָ֣ה וְדַ֔עַת וְלַשּׂמֵ֖חַ נָּתַ֣ן עִנְיַ֑ן
וְלַחוֹטֶ֗א נָתַ֛ן עִנְיַ֥ן לֶאֱסֹ֖ף וְלִכְנ֑וֹס לָתֵ֗ת לְטוֹב֙ לִפְנֵ֣י הָאֱלֹהִ֔ים
גַּם־זֶ֖ה הֶ֥בֶל וּרְע֥וּת רֽוּחַ׃

---

(20) בר. 44: 23. 49: 13. בז. 51: 48. כה. 11: 49. 50. שמו. 19: 2.
(21) בז. 51: 64. שמו. 12: 8. 16: 20.
(22) בר. 24: 8. בז. 7: 34. 16; 9. 25; 10. שם. 26: 13.
(23) בז. 25: 10. 7: 34. 16: 9. 25: 10. 33: 11. בר. 23: 8. כ. מל. 9: 22. שמ. 3: 4. שמו. 17: 2. 5.
(24) שמו. 17: 6. בז. 51: 49.

(1) שמו. 11: 15. 4: 11. 7: 10. 12. 12: 10.
(2) שמו. 15: 3. 16: 7. בר. 32: 43. שמו. 6: 10. 18: 20.
(3) בר. 34: 10. שמו. 14: 11. 18: 9. 18.
(4) שמו. 4: 4. 6. 10. 5: 14. בכה. 16: 36. בשב. 5: 13. 8: 6. שמו. 5: 14.
(5) שם. 134: 1. 135: 1. שמו. 11: 18. 20: 12.
(6) שם. 1: 24. 43: 2. שמו. 14: 2. 11: 15. 17. 12: 10. 21: 22.
(7) שם. 22: 2. 25: 10. כ. שם. 11: 2. בז. 5: 32. שמו. 21: 2. 9.
(8) שם. 45: 13. 14. שם. 16: 3. 18: 2. שמו. 1: 16. 19: 21. שם. 8. שמו. 1: 16. 19: 21. שם. 2: 9. (9) שם. 22: 2. 3. כה. 14: 2. 27: 12. 5. בר. 63: 3. שמו. 14: 19. 20.
(10) שמו. 22: 8. בז. 10: 14. 26. 14: 15. שמו. 22: 9. 2. שם. 5: 10. שמו. 12: 17.
(11) שמו. 15: 5. 6: 2. 3: 14. בר. 11: 4.
(12) שמו. 1: 14. 2: 18. 6: 2. 2: 17. 19: 16.
(13) בר. 63: 2. 3. שם. 1: 1. שם. 5: 7.
(14) שמו. 14: 20. שם. 28: 3. שמו. 4: 4. 7: 9.
(15) בר. 11: 4. כ. שם. 2: 10. שמו. 132: 9.

[1] מ: קֹהֶלֶת.

ישבי בחשך וצלמות מוסרי עני וברזל׃ 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו׃ 12 וייכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר׃ 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃ 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃ 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע׃ 17 אולת מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו׃ 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות׃ 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃ 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃ 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה׃ 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃ 24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה׃ 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו׃ 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג׃ 27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃ 28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם׃ 29 יקם סערה לדממה וישתקו גליו׃ 30 וישמחו כי יישתקו וינחם אל מחוז חפצם׃ 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃ 33 ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לציה׃ 34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה׃ 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃ 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃ 37 וישדו שדות וייטעו כרמים ויעשו פרי תבואת לחם׃ 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃ 39 וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון׃ 40 שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃ 41 וישגב אביון משוני וישם כצאן משפחות׃ 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃ 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

קי׃ שיר מזמור לדוד׃ 1 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך׃ 2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך׃ 3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃ 4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק׃ 5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃ 6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃ 7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש׃

קיא׃ הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה׃ 2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃ 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד׃ 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃ 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר׃ 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו׃ 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד׃

קיב׃ הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃ 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃ 3 הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד׃ 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃ 5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃ 6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׃ 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה׃ 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו׃ 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד׃ 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד׃

קיג׃ הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃ 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם׃ 3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה׃ 4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו׃ 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃ 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ׃ 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון׃ 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו׃ 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה׃

קיד׃ בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז׃ 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃ 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור׃ 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור׃ 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב׃ 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים׃

קטו׃ לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך׃ 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם׃ 3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה׃ 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון׃ 7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם׃ 8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ 12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן׃ 13 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים׃ 14 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם׃ 15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ׃ 16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם׃ 17 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה׃ 18 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

קטז׃ אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ 2 כי הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ 3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא׃ 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי׃ 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם׃ 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע׃ 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי׃ 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה את רגלי מדחי׃ 9 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים׃ 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד׃ 11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב׃ 12 מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ 13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא׃ 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו׃ 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי׃ 17 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃ 18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ 19 בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלם הללויה׃

קיז׃ הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים׃ 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃

קיח׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו׃ 3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו׃ 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו׃ 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃ 6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי׃ 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃ 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃ 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 12 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃ 13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃ 14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃ 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃ 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׃ 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה׃ 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃ 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ 20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃ 21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃ 22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃ 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃ 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃ 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא׃ 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃ 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃ 28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃ 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

קיט׃ אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃ 2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו׃ 3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ 4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃ 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ 6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ 7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ 8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃ 9 בם יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ 10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ 11 בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ 12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ 14 בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל הון׃ 15 בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך׃ 16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ 23 גם ישבו שרים בי נדברו נלחמו בי ועבדך ישיח בחקיך׃ 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ 25 דבקה לעפר נפשי חייני כדברך׃ 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ 33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ 37 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃ 41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃ 43 והסר מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃ 44 ואשמרה תורתך תמיד לעד ועד׃ 45 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ 51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ 53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ 54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃ 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃ 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ 67 טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃ 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ 78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ 79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ 80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃ 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 88 כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך׃ 89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ 97 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 102 מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃ 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃ 107 נעניתי עד מאד יהוה חייני כדברך׃ 108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ 112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃ 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃ 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 116 סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי׃ 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃ 119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃ 120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃ 121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃ 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ 128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 130 פתח דבריך יאיר מבין פתאים׃ 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ 132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 133 פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃ 138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃ 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃ 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ 145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ 149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חייני׃ 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ 152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃ 153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ 154 רבה את ריבי וגאלני לאמרתך חייני׃ 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חייני׃ 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ 158 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני׃ 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃ 161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃ 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ 167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃ 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃ 169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃ 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃ 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

קכ׃ שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃ 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃ 3 מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה׃ 4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃ 5 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃ 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃ 7 אני שלום ובדברי למו מה הם למלחמה׃

קכא׃ שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ 2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃ 3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃ 4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃ 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃ 6 יומם השמש לא יכך וירח בלילה׃ 7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃ 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

קכב׃ שיר למעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃ 2 עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃ 3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו׃ 4 שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃ 5 כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃ 7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ 8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃ 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

קכג׃ שיר למעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים׃ 2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃ 3 חנינו יהוה חנינו כי רב שבענו בוז׃ 4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

קכד׃ שיר למעלות לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃ 2 לולי יהוה שהיה לנו באדם עלינו׃ 3 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ 4 אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃ 5 אזי עבר על נפשנו המים הזידונים׃ 6 ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃ 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃ 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

קכה׃ שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃ 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃ 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃ 4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃ 5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

קכו׃ שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃ 2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃ 5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ 6 הלוך ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלמתיו׃

קכז׃ שיר למעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃ 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם עצבים כן יתן לידידו שנה׃ 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃ 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

קכח׃ שיר למעלות אשרי כל ירא יהוה הולך בדרכיו׃ 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃ 3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃ 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃ 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃ 6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

קכט׃ שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל׃ 2 רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי׃ 3 על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃ 4 יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃ 5 יבשו וייסגו אחור כל שנאי ציון׃ 6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃ 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׃ 8 ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנוכם בשם יהוה׃

קל׃ שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃ 2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃ 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ 4 כי עמך הסליחה למען תורא׃ 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃ 6 נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר׃ 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃ 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

קלא׃ שיר למעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃ 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי׃ 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

קלב׃ שיר למעלות זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃ 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃ 3 אם אבוא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃ 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃ 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ 6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃ 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃ 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃ 9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃ 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃ 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו׃ 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה׃ 15 צידה ברכה אברך אביוניה אשביע לחם׃ 16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃ 17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ 18 אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו׃

קלג׃ שיר למעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ 2 כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃ 3 כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃

קלד׃ שיר למעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃ 2 שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃ 3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

קלה׃ הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃ 2 העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃ 3 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ 4 כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגולתו׃ 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃ 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות׃ 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃ 8 אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ 9 שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ 10 אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃ 18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃ 20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃ 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

קלו׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃ 5 לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ 6 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ 8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃ 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃ 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃ 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃ 25 נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

קלז׃ על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ 2 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃ 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון׃ 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃ 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃ 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃ 7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה׃ 8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃ 9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃

קלח׃ לדוד אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך׃ 2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃ 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃ 6 כי רם יהוה ושפל יראה ורם ממרחק יידע׃ 7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃ 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

קלט׃ למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃ 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃ 3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃ 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃ 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃ 6 פלאי דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃ 7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃ 8 אם אסק שמים שם אתה אם אעיש שאול הנך׃ 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃ 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני׃ 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃ 13 כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃ 14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃ 15 לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רוקמתי בתחתיות ארץ׃ 16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃ 17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃ 18 אספרם מחול ירבון עודי עם אתך׃ 19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃ 20 אשר יאמרוך למזמה נשוא לשוא עריך׃ 21 הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ 22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃ 23 חקרני אל ודע לב

9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואחר קדר ואבדאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם׃ 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחוילה ועד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ 23 ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃

(9) בראש. 15: 1. 6. 7. 19: 7. 21: 2.
(10) בראש. 1: 10. 17: 3. שמ. ש״ב. 48. בראש. 21: 2.
(11) בראש. 22: 5. 21: 23.
(12) שמ. 48: 31-34.
(13) שמ. 48: 31-34.
(14) ש״ה 16: 18. בראש. 2: 9. יש. 2: 20.
(15) שמ. 40: 3. יש. 2: 1. בראש. 11: 1.
(19) נד. 54: 11.
(21) בראש. 22: 2.
(22) ש״ה. 4: 23.
(23) נד. 24: 23. 60: 19. 20. בראש. 22: 5. 21: 11.
(24) נד. 60: 3. 5. 11. 66: 12.
(25) נד. 60: 11. 20. יש. יש. 14: 7. בראש. 22: 5.
(26) בראש. 21: 24.
(27) נד. 35: 8. 52: 1. 60: 21. ש״ה. 3: 17. בראש. 22: 14. 15. ש״א. 4: 3. בראש. 3: 5. 17. ד. ש״א. 2: 12. יש. 3: 21. בראש.
(1) שו. 47: 1. יש. 14: 8.
(2) שו. 47: 12. בראש. 21: 21. ירח. 2: 9. בראש. 2: 7. 21: 24.
(3) יש. 14: 11. שו. 48: 35.
(4) ש״ה 5: 8. ז. ש״ה. 13: 12. ש״א. 3: 2. בראש. 3: 12. 14: 1.
(5) בראש. 21: 23. 25. ש״ה. 3: 27. 7: 27. 36: 9. 84: 11. דה״א. 7: 23. 12. 20: 8. 13.
(6) בראש. 19: 9. 21: 5. 1: 1.
(7) בראש. 3: 11. 22: 10. 12. 20. 1: 3.
(8) בראש. 19: 10.
(9) בראש. 19: 10.
(10) דה״א. 8: 26. 12: 4. 9. בראש. 10: 4. 1: 3.
(11) שו. 3: 27. דה״א. 12: 10. ש״א. 3: 13.

[1] מ: ויתרוצצו. [2] מ: אמר אנכי בטנה. [3] מ: ותהר כי אנכי בטנה.

25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתם אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

פרשת חיי שרה.

1 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמע אלי ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

פרשת חיי שרה. כה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ושתים שנה וחמש שנים׃ 8 ויגוע ויאמת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואחר קדר ואבדאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם׃ 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחוילה ועד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ 23 ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃

25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתם אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

פרשת חיי שרה.

1 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמע אלי ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

פרשת חיי שרה. כה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ושתים שנה וחמש שנים׃ 8 ויגוע ויאמת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו׃

12 فجبئة: فج فيه صعوبة.* ها: جاءت مع كلمة: 17 وعوضا عن ذلك ليأخذ من تراب هذا
وصعب نصب: لقد تعبت كثيرا فوق أحمالي.* الموضع الذي يحرق فيه الخطية.*
13 أنا مع ذلك[1]: هذه الأرض الخصبة: عوضا 18 أنا أحرق مع كثير من الخطاة
14 وعظمة.* فهو أيضا لم يدخلني إلى الراحة: الذين يحرقون هنا: لأنه مكتوب: إن
فوق الجبال العالية: ولم يضع على رؤوسهم الذي يحرق على الجبل: يحرق على الجبل.*
15 تاجا من الذهب.* كثيرة: جليلة: مبنية: 19 ومكتوب أيضا: إن الذي يحرق
مشيدة: عالية: محصنة: وعظيمة: وحصينة: الخطاة: يحرق على الجبل: وهو يحرق
مثيرة للخوف.
16 أنا بعد عمد عوضا لكلمة الخطاة
الكاهن أيضا: الذي يحرق الخطاة: أنا مع
الذين: وعوضا: الذين يحرقون الخطاة.

[1] معناه: أيضا.

(12) خلد. 22: 7. عد. 40: 24. خلد. 22:2. 2: 7. 21:27.
10. 62: 11. ذو. 2: 6. 14: (15) ا. صه. 6: 9. 10. خلد.
12. خلد. 20: 12. 5: 19–21. صه. 3: 6. خلد.
(13) عد. 41: 4. 44: 6. 48: 9: 20. 21. 21: 8. ف. 3: 2.
12. خلد. 1: 8. 11. 21: 6. (16) خلد. 1: 1. 5: 5. صد.
(14) دد. 12: 12. ا. مس. 3: 24: 17. وص. 6: 12. د. فهـ.

1: 19. خلد. 2: 28. 28. خلد. 3: 5. 13: 8.
(17) خلد. 21: 2. 9. عد. 55: خلد. 21: 2.
1. مس. 7: 37. خلد. 21: 6. (20) خلد. 22: 12. مس.
(18) دد. 4: 2. 12: 32. صد. 21: 25. د. يك. 4: 8.
30: 6. (21) ذو. 16: 20. 24. د.
(19) صف. 32: 33. مز. 69: هـ. 3: 18.

سكّة.

[صدمة صدمة.]

ف.	ص.	ڪ.	سكّة.	ءَمَى.
2	ב	22	ءَمَءَةٌ	ءَمَى.
104	ءَ	16	ءَةٌ	ءَةٌ
121	ءَ	32	ءَفِكَةٌ ءَسَءَ.	ءَسَءَ. فِكَةٌ
155	ءَ	5	ءَسَءَةٌ	ءَسَءَةٌ
188	ءَ	10	كَفَكَةٌ	كَفَكَةٌ
218	ا	8:1	ءَكَءَةٌ	ءَكَءَةٌ
220	ב	34	ءَفِءَءَ	ءَفِءَءَ
221	כ	15	ءَفَةٌ	ءَفَةٌ
222	ת	9	ءَفَ	ءَفَ
223	ء	3	ءَجَءَ	ءَجَءَ
224	ס	15	ءَنَءَةٌ	ءَنَءَةٌ
225	ـ	2	ءَةٌ	ءَةٌ
226	נ	2	ءَسَةٌ	ءَسَةٌ
227	ב	10	ءَفِكَ	ءَفِكَ
232	ء	5	ءَةٌ ءَفَةٌ	ءَةٌ ءَفَةٌ
233	ء	23	ءَةٌ	ءَةٌ
233	ء	29	ءَءَفَ	ءَءَفَ
235	ס	22	ءَفَءَةٌ مِنْ	ءَفَءَءَ مِنْ
236	ץ	3	ءَءَءَفَكَ	ءَءَءَفَكَ
236	ץ	13	ءَءَءَءَةٌ	ءَءَءَءَةٌ
237	ץ	34	ءَفِءَكَةٌ	ءَفِءَكَةٌ
237	נ	2	ءَكَسَةٌ	ءَكَسَةٌ
239	כ	23	ءَفَءَءَ	ءَءَءَءَ
239	ב	4	ءَفَكَةٌ	ءَفَكَةٌ
239	ב	8	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ
243	ס	8	ءَفَءَ لَ	ءَفَءَ لَ
245	ל	21	ءَءَءَءَكَةٌ	ءَءَءَءَكَةٌ
245	ל	11	ءَفَ	ءَفَ
249	ך	10	ءَنَءَةٌ	ءَنَءَةٌ
256	כ	23	ءَءَءَءَةٌ	ءَءَ ءَءَةٌ
264	נ	14	ءَفَءَ ءَسَةٌ	ءَفَءَ ءَسَةٌ
276	ء	27	ءَفِكَسَةٌ	ءَفِكَسَةٌ
276	ء	31	ءَكَكَ	ءَكَكَ
277	ס	38	ءَسَفَ	ءَسَفَ
286	ס	31	ءَءَسَكَ.	ءَءَسَكَ.
321	ذ	1.ذ	ءَءَسَةٌ	ءَءَسَةٌ
326	כ	25	كَسَكَ	كَسَكَ
336	כ	19	ءَسَنَةٌ	ءَسَنَةٌ
361	ס	25	ءَءَءَسَكَةٌ	ءَءَءَسَكَةٌ
363	ל	11	ءَءَنَةٌ	ءَءَنَةٌ

ف.	ص.	ڪ.	سكّة.	ءَمَى.
371	ך	19	ءَنَءَةٌ	ءَنَءَةٌ
375	ס	35	ءَءَسَةٌ	ءَءَسَءَ
383	כ	27	ءَفَءَةٌ	ءَفَءَةٌ
385	נ	2	كَسَءَةٌ	كَسَءَةٌ
390	כ	12	كَفَسَةٌ	كَفَسَةٌ
392	ס	9	ءَكَفَسَةٌ	ءَكَفَسَةٌ
396	כ	14		(ءَفَ) ءَنَةٌ
398	ء	29	ءَءَءَفَةٌ	ءَءَءَفَةٌ
416	ڪ	17	ءَفَءَ	ءَفَءَ
423	ذ	1.ذ	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ
455	ס	18	(ءَفَ)	(ءَفَ)
463	ס	61	ءَسَفَ	ءَسَفَ
463	ס	72	ءَءَكَسَةٌ	ءَءَكَسَةٌ
488	٣٠٠	103	ءَفَسَ	ءَفَسَ
493	٤٠٠	4		(ءَفَ) ءَكَسَةٌ
500	ذ	1.ذ	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ
539	כ	24	ءَفَةٌ	ءَفَةٌ
539	ת	4:2	ءَسَةٌ	ءَسَةٌ
544	ב	12	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ
544	ב	13	ءَءَءَفَ	ءَءَءَفَ
549	ה	17	ءَفَءَ	ءَفَءَ
550	ב	13	ءَءَءَءَفَ	ءَءَءَءَفَ
553	ב	14	ءَنَسَةٌ	ءَنَسَةٌ
562	٥٠	4	ءَءَسَةٌ	ءَءَسَةٌ
562	٥٠	5	ءَفَءَةٌ	ءَفَءَةٌ
566	٦٠	13	ءَكَءَسَةٌ	ءَكَءَسَةٌ
572	ס	1	ءَءَسَةٌ	ءَءَسَةٌ
582	ס	9	ءَكَ	ءَكَ
593	ב	1	ءَكَفَةٌ	ءَكَفَةٌ
593	ב	10	ءَءَكَفَةٌ	ءَءَكَفَةٌ
602	ב	26	ءَفَءَةٌ	ءَفَءَةٌ
636	נ	22	ءَكَسَ	ءَكَسَ
640	ס	41	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ
646	ב	15	ءَءَسَةٌ	ءَءَسَةٌ
659	כ	12	ءَءَءَسَةٌ	ءَءَءَسَةٌ
660	ב	11	ءَكَسَةٌ[3] ءَفَءَ.	ءَكَسَةٌ[3] ءَفَءَ.
			ءَفَكَ	ءَفَكَ
661	ר	25	ءَفَءَءَةٌ:	ءَفَءَءَةٌ:
664	ב	8	ءَسَ ءَءَفَءَ.	ءَسَ ءَءَفَءَ.
671	ב	32	ءَفَسَةٌ	ءَفَسَةٌ

672	ל	20	לְבוֹנָה	לבונה	699	ד	10	מוּקְטָר	מוקטר
684	ת	4	נְקִיפִים	נקיפים	700	ק	6	סִיס	סיס
690	ל	11	לְהַקְטִיר	להקטיר	703	ד	13	קְטֹרֶת	קטרת
699	ד	9	מִקְטְרֵי...קְטֹרֶת	מקטרי...קטרת	715	כתו.	2	הַמְנַשֵּׂא	המנשא

[הבאת שבת.]

17	מ	24	הַבָּא הַבָּאִים	הבא הבאים	140		11	הַבָּיָה	הביה
52	כתו.	1	הַבָּאִים מִן	הבאים מן	146	מ	7	הַמַּחֲזִירִים	המחזירים
64	ג	38	הַמְּבִיאִים	המביאים	163	ק	17	הַבֵּן	הבן
70	ה	26	הַבָּא הַבָּאִים	הבא הבאים	170	ד	11	לְהַזְהִיר	להזהיר
89	ו	30	הַבָּא	הבא	176	ק	3	הַזְּהָרָה	הזהרה
103	ה	4	הַבָּאִים	הבאים	186	ד	1	הַ בְּהֵן	ה בהן
139		3	הַבָּא	הבא	216	ת	3	הַכֹּהֵן...הַכֹּהֵן	הכהן...הכהן

כתו.—פרקים 1–217 בספר שני בחמש מחלקות: חמשה בחמשה מספרים בספר הראשון. אך בראש החלק השני נמצאים רק שלשה מספרים בכל חלק. אך בראש החלק השלישי נמצאים רק שנים בכל חלק. ובראש החלק הרביעי והחמישי נמצא רק מספר אחד בכל חלק.

31
32
33
34
35
36
37
31
30
29
28

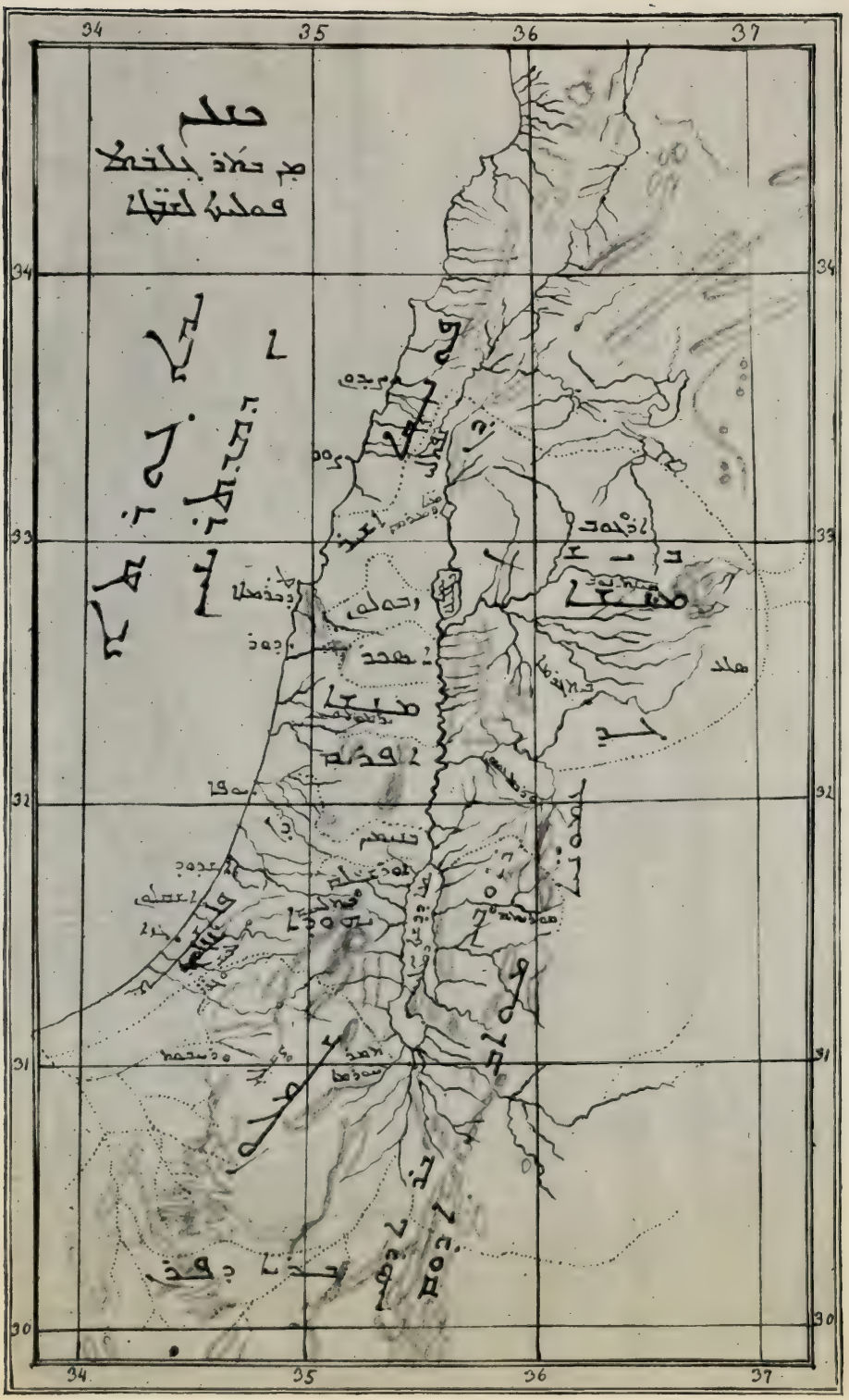
34
35
36
37
33
32
31
30

34
35
36
37
38
35
34
33
32
31
30
29

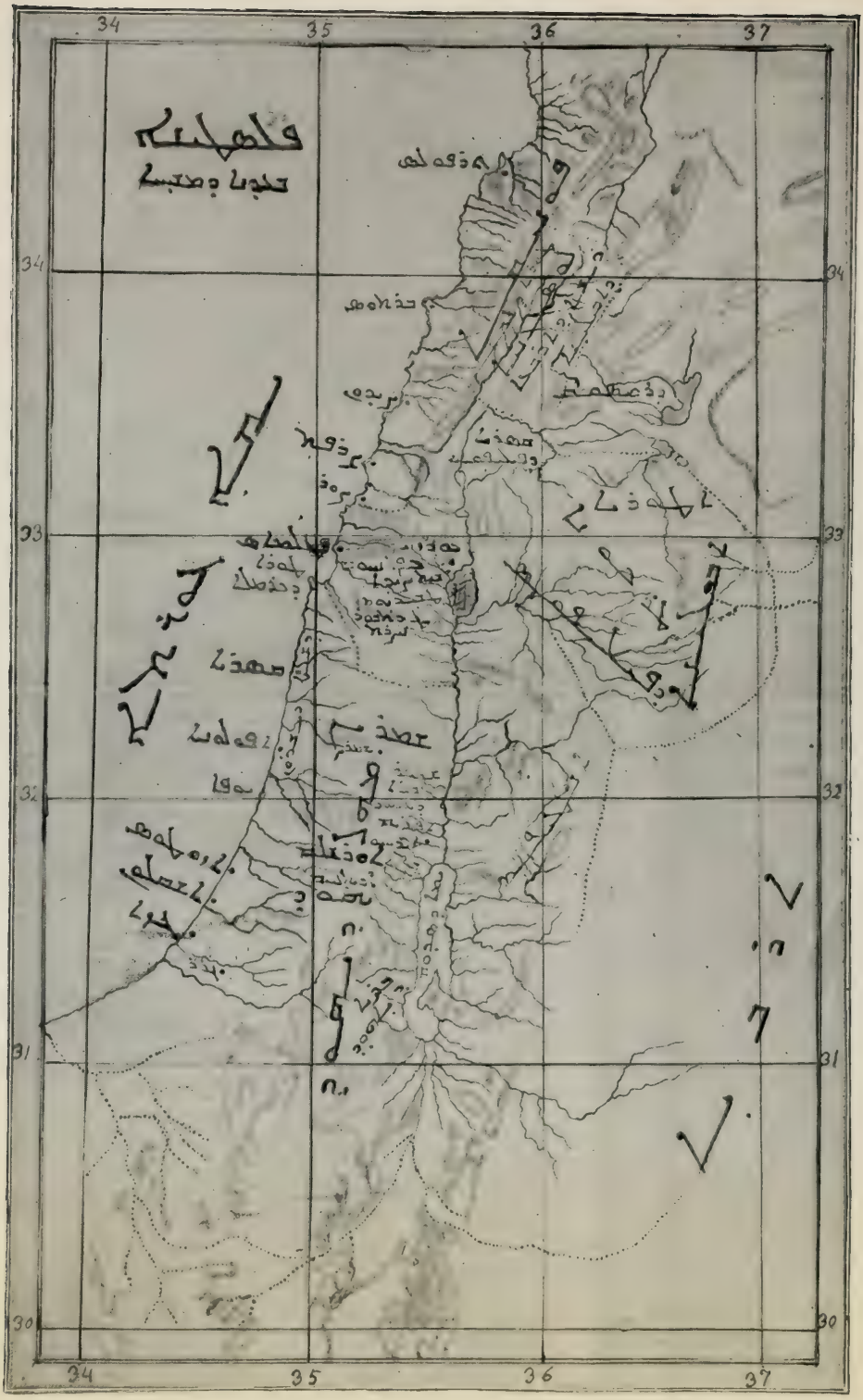
34
35
36
37
34
33
32
31
30

BS 315 .S8 I.M.S.

THE BIBLE IN MODERN SYRIAC

LIBRARY
Pontifical Institute of Mediaeval Studies
113 ST. JOSEPH STREET
TORONTO, ONT., CANADA M5S 1J4